

Đan Vũ Càn Khôn

Contents

Đan Vũ Càn Khôn	35
1. Chương 1	35
2. Chương 2	37
3. Chương 3	41
4. Chương 4	46
5. Chương 5	48
6. Chương 6	52
7. Chương 7	54
8. Chương 8	56
9. Chương 9	61
10. Chương 10	63
11. Chương 11	68
12. Chương 12	70
13. Chương 13	73
14. Chương 14	76
15. Chương 15	79
16. Chương 16	82
17. Chương 17	85
18. Chương 18	88
19. Chương 19	91
20. Chương 20	93
21. Chương 21	97
22. Chương 22	99
23. Chương 23	102
24. Chương 24	106
25. Chương 25	109
26. Chương 26	111
27. Chương 27	116
28. Chương 28	119
29. Chương 29	121
30. Chương 30	124
31. Chương 31	128
32. Chương 32	130
33. Chương 33	133
34. Chương 34	135
35. Chương 35	139
36. Chương 36	142
37. Chương 37	144
38. Chương 38	147
39. Chương 39	149
40. Chương 40	151
41. Chương 41	156

42. Chương 42	158
43. Chương 43	161
44. Chương 44	163
45. Chương 45	165
46. Chương 46	168
47. Chương 47	170
48. Chương 48	172
49. Chương 49	175
50. Chương 50	179
51. Chương 51	181
52. Chương 52	184
53. Chương 53	186
54. Chương 54	188
55. Chương 55	190
56. Chương 56	193
57. Chương 57	195
58. Chương 58	197
59. Chương 59	199
60. Chương 60	201
61. Chương 61	204
62. Chương 62	206
63. Chương 63	208
64. Chương 64	211
65. Chương 65	213
66. Chương 66	215
67. Chương 67	218
68. Chương 68	220
69. Chương 69	222
70. Chương 70	224
71. Chương 71	227
72. Chương 72	230
73. Chương 73	232
74. Chương 74	235
75. Chương 75	237
76. Chương 76	239
77. Chương 77	242
78. Chương 78	244
79. Chương 79	246
80. Chương 80	248
81. Chương 81	251
82. Chương 82	253
83. Chương 83	255
84. Chương 84	258
85. Chương 85	260
86. Chương 86	263
87. Chương 87	265
88. Chương 88	267
89. Chương 89	270
90. Chương 90	272
91. Chương 91	275
92. Chương 92	277
93. Chương 93	279
94. Chương 94	281
95. Chương 95	283

96. Chương 96	286
97. Chương 97	288
98. Chương 98	290
99. Chương 99	292
100. Chương 100	295
101. Chương 101	297
102. Chương 102	299
103. Chương 103	301
104. Chương 104	304
105. Chương 104	306
106. Chương 104	309
107. Chương 106	312
108. Chương 107	314
109. Chương 108	317
110. Chương 109	319
111. Chương 110	321
112. Chương 111	323
113. Chương 112	326
114. Chương 113	328
115. Chương 114	331
116. Chương 115	333
117. Chương 116	336
118. Chương 117	338
119. Chương 118	340
120. Chương 119	342
121. Chương 120	345
122. Chương 121	348
123. Chương 122	350
124. Chương 123	352
125. Chương 124	354
126. Chương 125	357
127. Chương 126	359
128. Chương 127	362
129. Chương 128	364
130. Chương 129	366
131. Chương 130	369
132. Chương 131	371
133. Chương 132	373
134. Chương 133	376
135. Chương 134	379
136. Chương 135	382
137. Chương 136	384
138. Chương 137	387
139. Chương 138	390
140. Chương 139	392
141. Chương 140	396
142. Chương 141	398
143. Chương 142	401
144. Chương 143	404
145. Chương 144	406
146. Chương 145	408
147. Chương 146	411
148. Chương 147	414
149. Chương 148	416

150. Chương 149	419
151. Chương 150	422
152. Chương 151	425
153. Chương 152	427
154. Chương 153	430
155. Chương 154	433
156. Chương 155	435
157. Chương 156	438
158. Chương 157	440
159. Chương 158	443
160. Chương 159	446
161. Chương 160	449
162. Chương 161: Cánh Chu Tước	451
163. Chương 162: Lạc Thành Thái Dao	454
164. Chương 163: Triều Thánh Giả Đệ Nhất Nhân.	460
165. Chương 164: Minh Nguyệt Lâu Phong Ba	463
166. Chương 165 : Cửu Cấp Vô Sư Đỉnh Phong	465
167. Chương 166 : Tương Hội Kiền Kinh	468
168. Chương 167 : Hội Giao Dịch	470
169. Chương 168 : Tranh Đoạt Hỏa Vân Thiết	473
170. Chương 169 : Tần Hạo Dương	476
171. Chương 17 0: Phát Hiện	478
172. Chương 171: Chiếc Hộp Thần Bí	480
173. Chương 172: Tiếng Chuông Thịnh Hội	483
174. Chương 173: Triều Thánh Bắt Đầu	486
175. Chương 185: Quy Tắc Thí Luyện.	488
176. Chương 186: Thí Luyện Chi Địa.	491
177. Chương 187: Thu Hoạch Nho Nhỏ. (1)	493
178. Chương 188: Thu Hoạch Nho Nhỏ. (2)	495
179. Chương 189: Thiếu Chút Nửa Trúng Chiêu.	497
180. Chương 190: Gặp Lại Điền Mông.	500
181. Chương 191: Oan Gia Ngõ Hẹp.	503
182. Chương 192: Điền Mông Sinh Uy.	505
183. Chương 193: Người Lừa Ta Gạt Cùng Thần Nhiên Tương Đối.	508
184. Chương 194: Tiến Vào Vòng Trong. (1)	511
185. Chương 195: Tiến Vào Vòng Trong. (2)	513
186. Chương 196: Đàn Thanh Hỏa Lang.	515
187. Chương 197: Diên Cuồng.	518
188. Chương 198: Mỏ Quạ Đen.	521
189. Chương 199: Triều Thánh Giả Đại Khôn Quốc.	523
190. Chương 200: Gia Tộc Thần Thú? (1)	526
191. Chương 201: Gia Tộc Thần Thú? (2)	528
192. Chương 202: Chuyện Cũ.	531
193. Chương 203: Tin Tức Trọng Yếu.	533
194. Chương 203: Tin Tức Trọng Yếu.	536
195. Chương 204: Chân Vũ Thánh Địa.	538
196. Chương 2 05: Cẩm Ứng Nguyên Mạch.	541
197. Chương 2 06: Giúp Ta Hộ Pháp.	543
198. Chương 207: Trùng Kích Tiên Thiên.	545
199. Chương 208: Tiên Thiên Chi Cảnh.	548
200. Chương 209: Tiên Thiên Chi Uy. (1)	550
201. Chương 210: Tiên Thiên Chi Uy. (2)	553
202. Chương 211: Chém Tận Giết Tuyệt	555
203. Chương 212: Ngày Cuối Cùng!	558

204. Chương 213:	Thiên Tài Tụ Tập.	560
205. Chương 214:	Mê Cung. (1)	563
206. Chương 215:	Mê Cung. (2)	565
207. Chương 216:	Thực Lực Top 10.	568
208. Chương 217:	Khảo Nghiệm Tranh Đoạt Đệ Nhất.	571
209. Chương 218:	Kịch Chiến.	573
210. Chương 219:	Dị Biến.	576
211. Chương 220:	Ngăn Trở Tiến Hóa.	579
212. Chương 221:	Hỗn Chiến Bắt Đầu. (1)	581
213. Chương 222:	Hỗn Chiến Bắt Đầu. (2)	584
214. Chương 223:	Ai Tới Đồ Long. (1)	586
215. Chương 224:	Ai Tới Đồ Long. (2)	589
216. Chương 225:	Nhất Phi Trùng Thiên. (1)	592
217. Chương 226:	Nhất Phi Trùng Thiên. (2)	595
218. Chương 227:	Chấm Dứt	597
219. Chương 228:	Khiếp Sợ Toàn Trường. (1)	600
220. Chương 229:	Khiếp Sợ Toàn Trường. (2)	602
221. Chương 230:	Khiếp Sợ Toàn Trường. (3)	605
222. Chương 231:	Thánh Điện Tôn Giả. (1)	607
223. Chương 232:	Thánh Điện Tôn Giả. (2)	610
224. Chương 233:	Ban Thường	612
225. Chương 234:	Ly Khai Thánh Điện. (1)	615
226. Chương 235:	Ly Khai Thánh Điện. (2)	617
227. Chương 236:	Luyện Khí. (1)	620
228. Chương 237:	Luyện Khí. (2)	622
229. Chương 238:	Trở Thành “luyện Đan Sư”.	625
230. Chương 239:	Phong Vân Đại Càn. (1)	627
231. Chương 240:	Phong Vân Đại Càn. (2)	630
232. Chương 241:	Gặp Thái Hiên. (1)	632
233. Chương 242:	Gặp Thái Hiên. (2)	635
234. Chương 243:	Một Tiếng Rống Ngâm Nơi Nước Cạn	637
235. Chương 244:	Chiến Mạnh Thần. (1)	640
236. Chương 245:	Chiến Mạnh Thần. (2)	642
237. Chương 246:	Về Nhà	645
238. Chương 247:	Đồng Như Trắc Hội. (1)	648
239. Chương 248:	Đồng Như Trắc Hội. (2)	650
240. Chương 249:	Chúc Mừng Cùng Lo Lắng.	653
241. Chương 250:	Càn Kinh Tần Gia Tới.	656
242. Chương 251:	Song Tần Bí Sử. (1)	658
243. Chương 252:	Song Tần Bí Sử. (2)	661
244. Chương 253:	Ngã Bài. (1)	663
245. Chương 254:	Ngã Bài. (2)	665
246. Chương 255:	Tỷ Tỷ, Ta Muốn Kết Hôn Nàng. (1)	667
247. Chương 256:	Tỷ Tỷ, Ta Muốn Kết Hôn Nàng. (2)	670
248. Chương 257:	Tần Li Trả Lời.	672
249. Chương 258:	Lần Nữa Rời Nhà. (1)	675
250. Chương 259:	Lần Nữa Rời Nhà. (2)	677
251. Chương 260:	Cổ Hà Gia Nhập.	680
252. Chương 261:	Trở Lại Được Cốc.	682
253. Chương 262:	Cải Tiến Đan Dược. (1)	685
254. Chương 263:	Cải Tiến Đan Dược. (2)	687
255. Chương 264:	Khách Không Mời Mà Đến. (1)	690
256. Chương 265:	Khách Không Mời Mà Đến. (2)	693
257. Chương 266:	Niềm Vui Ngoài Ý Muốn. (1)	695

258. Chương 267: Niềm Vui Ngoài Ý Muốn. (2)	698
259. Chương 268: Cửu Chuyển Chân Vũ Đan Cùng Tam Trọng Man Ngưu Xông. (1)	701
260. Chương 269: Cửu Chuyển Chân Vũ Đan Cùng Tam Trọng Man Ngưu Xông. (2)	704
261. Chương 270: Tiến Vào Vòng Trong.	706
262. Chương 271: Nữ Tử Nguy Hiểm. (1)	708
263. Chương 272: Nữ Tử Nguy Hiểm. (2)	711
264. Chương 273: Cực Hạn Chi Đạo.	713
265. Chương 274: Trấn Yêu Thành.	716
266. Chương 275: Dị Biến. (1)	718
267. Chương 276: Dị Biến. (2)	721
268. Chương 277: Mượn Lực. (1)	723
269. Chương 278: Mượn Lực. (2)	726
270. Chương 279: Truyền Tống Trận	728
271. Chương 280: Tạo Hóa Kim Liên.	731
272. Chương 281: Bí Địa Trong Núi. (1)	733
273. Chương 282: Bí Địa Trong Núi. (2)	736
274. Chương 283: Dao Vương Mộ. (1)	738
275. Chương 284: Dao Vương Mộ. (2)	741
276. Chương 285: Bá Vương Đạo.	743
277. Chương 286: Nội Mộ. (1)	746
278. Chương 287: Nội Mộ. (2)	748
279. Chương 288: Huyền Vũ Ma Chủng. (1)	751
280. Chương 289: Huyền Vũ Ma Chủng. (2)	753
281. Chương 290: Dao Vương Tặng Lễ.	756
282. Chương 291: Chiến Linh Vũ. (1)	758
283. Chương 292: Chiến Linh Vũ. (2)	761
284. Chương 293: Gặp Mạnh Càng Mạnh.	763
285. Chương 294: Kim Liên Khai Mở. (1)	766
286. Chương 295: Kim Liên Khai Mở. (2)	768
287. Chương 296: Nhanh Chân Đến Trước. (1)	770
288. Chương 297: Nhanh Chân Đến Trước. (2)	773
289. Chương 298: Bị Nhốt.	775
290. Chương 299: Tuyệt Địa Sống Sót. (1)	777
291. Chương 300: Tuyệt Địa Sống Sót. (2)	780
292. Chương 301: Thế Giới Trong Liên. (1)	782
293. Chương 302: Thế Giới Trong Liên. (2)	784
294. Chương 303: Huyền Vũ Ma Chủng Cường Đại	787
295. Chương 304: Linh Vũ Chi Cảnh. (1)	789
296. Chương 305: Linh Vũ Chi Cảnh. (2)	792
297. Chương 306: Luyện Hóa Kim Liên.	794
298. Chương 307: Thoát Khốn. (1)	797
299. Chương 308: Thoát Khốn. (2)	799
300. Chương 309: Một Dao Kia Tao Nhã. (1)	801
301. Chương 310: Một Dao Kia Tao Nhã. (2)	804
302. Chương 311: Tân Năng Lực. (1)	806
303. Chương 312: Tân Năng Lực. (2)	809
304. Chương 313: Tránh Khỏi Kiếp Số. (1)	811
305. Chương 314: Tránh Khỏi Kiếp Số. (2)	814
306. Chương 315: Thiên Sí Hố!	816
307. Chương 316: Thu Một Đầu. (1)	819
308. Chương 317: Thu Một Đầu. (2)	821
309. Chương 318: Yêu Thú Xuất Hiện Ngoài Ý Muốn. (1)	823
310. Chương 319: Yêu Thú Xuất Hiện Ngoài Ý Muốn. (2)	826
311. Chương 320: Chiến Trư Vương.	828

312. Chương 321: Hợp Tác. (1)	831
313. Chương 322: Hợp Tác. (2)	833
314. Chương 323: Cổ Mặc Có Ý Ly Khai. (1)	835
315. Chương 324: Cổ Mặc Có Ý Ly Khai. (2)	837
316. Chương 325: Biền Cổ Xuân Hòa Đường.	840
317. Chương 326: Dạ Đàm. (1)	842
318. Chương 327: Dạ Đàm. (2)	845
319. Chương 328: Mời Chào. (1)	847
320. Chương 329: Mời Chào. (2)	850
321. Chương 330: Nghênh Chiến.	853
322. Chương 331: Giao Phong. (1)	855
323. Chương 332: Giao Phong. (2)	858
324. Chương 333: Còn Thù Cũ.	860
325. Chương 334: Bạo Lộ. (1)	862
326. Chương 335: Bạo Lộ. (2)	864
327. Chương 336: Càn Kinh Tần Gia Thập Tam Trưởng Lão, Chết? (1)	867
328. Chương 337: Càn Kinh Tần Gia Thập Tam Trưởng Lão, Chết? (2)	869
329. Chương 338: Không Một Ai May Mắn Thoát Khỏi.	871
330. Chương 339: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (1)	874
331. Chương 340: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (2)	876
332. Chương 341: Thật Lâu Không Thấy	878
333. Chương 342: Gặp Lại Tần Tiên. (1)	880
334. Chương 343: Gặp Lại Tần Tiên. (2)	883
335. Chương 344: Trong Tộc Tình Thế. (1)	885
336. Chương 345: Trong Tộc Tình Thế. (2)	888
337. Chương 346: Giải Quyết Vấn Đề. (1)	890
338. Chương 347: Giải Quyết Vấn Đề. (2)	893
339. Chương 348: Thăng Thấn. (1)	895
340. Chương 349: Thăng Thấn. (2)	897
341. Chương 350: Luyện Chế Dung Linh Đan.	900
342. Chương 351: Khách Đến Thăm. (1)	902
343. Chương 352: Khách Đến Thăm. (2)	905
344. Chương 353: Gặp Lại Tần Hạo Dương. (1)	907
345. Chương 354: Gặp Lại Tần Hạo Dương. (2)	910
346. Chương 355: Tỷ Thí. (1)	912
347. Chương 356: Tỷ Thí. (2)	914
348. Chương 357: Thuần Phục Thiên Sí Hổ. (1)	917
349. Chương 358: Thuần Phục Thiên Sí Hổ. (2)	919
350. Chương 359: Rồng Rắn Lấn Lộn. (1)	922
351. Chương 360: Rồng Rắn Lấn Lộn. (2)	924
352. Chương 361: Huyết Đường Lang Bang	926
353. Chương 362: Tử Đường Lang. (1)	928
354. Chương 363: Tử Đường Lang. (2)	931
355. Chương 364: Hung Hăng Chấn Nhiếp. (1)	933
356. Chương 365: Hung Hăng Chấn Nhiếp. (2)	936
357. Chương 366: Kết Thúc Cùng Bắt Đầu. (1)	938
358. Chương 367: Kết Thúc Cùng Bắt Đầu. (2)	941
359. Chương 368: Chặn Giết. (1)	943
360. Chương 369: Chặn Giết. (2)	945
361. Chương 370: Quả Nhiên Là Ngươi. (1)	947
362. Chương 371: Quả Nhiên Là Ngươi. (2)	950
363. Chương 372: Tần Hạo Dương, Chết? (1)	952
364. Chương 373: Tần Hạo Dương, Chết? (2)	954
365. Chương 374: Dạ Đàm. (1)	956

366. Chương 375:	Dạ Đàm. (2)	959
367. Chương 376:	Ngưng Thê.	961
368. Chương 377:	Giải Thưởng Giá Trên Trời. (1)	963
369. Chương 378:	Giải Thưởng Giá Trên Trời. (2)	966
370. Chương 379:	Đấu Ngoan Độc. (1)	968
371. Chương 380:	Đấu Ngoan Độc. (2)	970
372. Chương 381:	Dễ Như Trở Bàn Tay. (1)	972
373. Chương 382:	Dễ Như Trở Bàn Tay. (2)	975
374. Chương 383:	Thủ Đoạn. (1)	977
375. Chương 384:	Thủ Đoạn. (2)	979
376. Chương 385:	Cường Giả Vô Tôn? (1)	981
377. Chương 386:	Cường Giả Vô Tôn? (2)	984
378. Chương 387:	Vô Tôn Tàn Húc. (1)	986
379. Chương 388:	Vô Tôn Tàn Húc. (2)	988
380. Chương 389:	Cánh Tay Kỳ Lân Dị Biến.	990
381. Chương 390:	Bạo Huyết Kỳ Lân. (1)	992
382. Chương 391:	Bạo Huyết Kỳ Lân. (2)	995
383. Chương 392:	Thánh Điện Can Thiệp. (1)	997
384. Chương 393:	Thánh Điện Can Thiệp. (2)	999
385. Chương 394:	Đại Địa Trầm Luân. (1)	1001
386. Chương 395:	Đại Địa Trầm Luân. (2)	1004
387. Chương 396:	Thoát Khốn Mà Ra. (1)	1006
388. Chương 397:	Thoát Khốn Mà Ra. (2)	1008
389. Chương 398:	Ra Ngoài Ý Định. (1)	1010
390. Chương 399:	Ra Ngoài Ý Định. (2)	1013
391. Chương 400:	Đến Thái Gia Dưỡng Thương. (1)	1015
392. Chương 401:	Đến Thái Gia Dưỡng Thương. (2)	1018
393. Chương 402:	Tin Tức Của Chân Vũ Thánh Địa. (1)	1020
394. Chương 403:	Tin Tức Của Chân Vũ Thánh Địa. (2)	1023
395. Chương 404:	Thủ Đoạn Của Võ Thánh Càn Kinh Tàn Gia.	1025
396. Chương 405:	Đăng Môn Hủy Biến. (1)	1027
397. Chương 406:	Đăng Môn Hủy Biến. (2)	1030
398. Chương 407:	Hủy Kỳ Môn Đình. (1)	1032
399. Chương 408:	Hủy Kỳ Môn Đình. (2)	1035
400. Chương 409:	Cuộc Chiến Thần Tôn. (1)	1037
401. Chương 410:	Cuộc Chiến Thần Tôn. (2)	1039
402. Chương 411:	Uớc Hẹn Năm Năm. (1)	1042
403. Chương 412:	Uớc Hẹn Năm Năm. (2)	1044
404. Chương 413:	Áp Lực. (1)	1046
405. Chương 414:	Áp Lực. (2)	1048
406. Chương 415:	Khảo Hạch Thăng Phẩm Đơn Giản. (1)	1051
407. Chương 416:	Khảo Hạch Thăng Phẩm Đơn Giản. (2)	1053
408. Chương 417:	Trước Khi Tiến Vào Thánh Địa.	1056
409. Chương 418:	Thánh Địa Thần Bí. (1)	1058
410. Chương 419:	Thánh Địa Thần Bí. (2)	1060
411. Chương 420:	Tiến Vào Thánh Địa.	1063
412. Chương 421:	Sương Trắng Trần Ngập. (1)	1065
413. Chương 422:	Sương Trắng Trần Ngập. (2)	1067
414. Chương 423:	Giác Sắc Điều Hoán. (1)	1070
415. Chương 424:	Giác Sắc Điều Hoán. (2)	1072
416. Chương 425:	Độc Vụ Hồ. (1)	1074
417. Chương 426:	Độc Vụ Hồ. (2)	1076
418. Chương 427:	Linh Hoàn Cấp Luyện Được Sư Hưởng Vũ.	1079
419. Chương 428:	Chim Sẻ Núp Đằng Sau? (1)	1081

420. Chương 429:	Chim Sẻ Núp Đằng Sau? (2)	1083
421. Chương 430:	Tần Tinh Hà. (1)	1085
422. Chương 431:	Tần Tinh Hà. (2)	1088
423. Chương 432:	Nhiều Lần Khó Khăn Trắc Trở. (1)	1090
424. Chương 433:	Nhiều Lần Khó Khăn Trắc Trở. (2)	1093
425. Chương 434:	Con Mồi Trở Thành Thợ Săn.	1095
426. Chương 435:	Phản Mai Phục! (1)	1097
427. Chương 436:	Phản Mai Phục! (2)	1099
428. Chương 437:	Tần Hạo Dương, Cuối Cùng Chết! (1)	1102
429. Chương 438:	Tần Hạo Dương, Cuối Cùng Chết! (2)	1104
430. Chương 439:	Lực Ảnh Hưởng Của Hướng Vũ.	1107
431. Chương 440:	Dùng Lực Phá Lực. (1)	1109
432. Chương 441:	Dùng Lực Phá Lực. (2)	1111
433. Chương 442:	Phi Độ Long Hải Cốc. (1)	1114
434. Chương 443:	Phi Độ Long Hải Cốc. (2)	1116
435. Chương 444:	Hỏa Vân Đao Báo Hồng. (1)	1119
436. Chương 445:	Hỏa Vân Đao Báo Hồng. (2)	1121
437. Chương 446:	Đến Thần Điện. (1)	1124
438. Chương 447:	Đến Thần Điện. (2)	1126
439. Chương 448:	Vị Hôn Thê.	1128
440. Chương 449:	Tử Hà Trưởng Lão.	1131
441. Chương 450:	Chấn Nhiếp Cùng Chứng Minh. (1)	1133
442. Chương 451:	Chấn Nhiếp Cùng Chứng Minh. (2)	1135
443. Chương 452:	Chấn Nhiếp Cùng Chứng Minh. (3)	1137
444. Chương 453:	Tương Kiến.	1139
445. Chương 454:	Linh Huyết. (1)	1142
446. Chương 455:	Linh Huyết. (2)	1144
447. Chương 456:	Cùng Thiên Tranh Giành. (1)	1146
448. Chương 457:	Cùng Thiên Tranh Giành. (2)	1148
449. Chương 458:	Thái Hư Trắng Hồn Đan.	1150
450. Chương 459:	Càn Minh. (1)	1153
451. Chương 460:	Càn Minh. (2)	1155
452. Chương 461:	Bốn Cực Chi Địa. (1)	1157
453. Chương 462:	Bốn Cực Chi Địa. (2)	1159
454. Chương 463:	Vân Phi Dương.	1162
455. Chương 464:	Cùng Đi Nam Hoang. (1)	1164
456. Chương 465:	Cùng Đi Nam Hoang. (2)	1166
457. Chương 466:	Mộ Dung Hàn. (1)	1168
458. Chương 467:	Mộ Dung Hàn. (2)	1170
459. Chương 468:	Thực Lực Của Tần Li.	1173
460. Chương 469:	Mộng Điệp. (1)	1175
461. Chương 470:	Mộng Điệp. (2)	1178
462. Chương 471:	Cuồng Vọng. (1)	1180
463. Chương 472:	Cuồng Vọng. (2)	1182
464. Chương 473:	Đánh Chết Cùng Dị Tượng.	1185
465. Chương 474:	Hắn Là Đao. (1)	1187
466. Chương 475:	Hắn Là Đao. (2)	1189
467. Chương 476:	Tất Cả Thế Lực Lớn. (1)	1191
468. Chương 477:	Tất Cả Thế Lực Lớn. (2)	1194
469. Chương 478:	Thủ Hộ Thú Vũ Khí Viễn Cổ. (1)	1196
470. Chương 479:	Thủ Hộ Thú Vũ Khí Viễn Cổ. (2)	1198
471. Chương 480:	Công Kích Mạnh Nhất Cùng Phòng Ngự Mạnh Nhất. (1)	1201
472. Chương 481:	Công Kích Mạnh Nhất Cùng Phòng Ngự Mạnh Nhất. (2)	1203
473. Chương 482:	Sơn Thể Dị Biến. (1)	1205

474. Chương 483: Sơn Thử Dị Biến. (2)	1207
475. Chương 484: Kiếp Sau. (1)	1210
476. Chương 485: Kiếp Sau. (2)	1212
477. Chương 486: Kiếp Sau. (3)	1214
478. Chương 487: Ta Đến Thử Xem. (1)	1216
479. Chương 488: Ta Đến Thử Xem. (2)	1219
480. Chương 489: Hỏa Nguyên Năng Lực Thức Tỉnh. (1)	1221
481. Chương 490: Hỏa Nguyên Năng Lực Thức Tỉnh. (2)	1224
482. Chương 491: Độc Chiếm. (1)	1226
483. Chương 492: Độc Chiếm. (2)	1228
484. Chương 493: Trù Dao Chi Đạo.	1231
485. Chương 494: Đoạt. (1)	1233
486. Chương 495: Đoạt. (2)	1235
487. Chương 496: Đồ Vô Sĩ. (1)	1237
488. Chương 497: Đồ Vô Sĩ. (2)	1239
489. Chương 498: Đá Đặt Chân.	1242
490. Chương 490	1244
491. Chương 500: Chém Người. (2)	1246
492. Chương 501: Ngũ Minh Truy Đuổi. (1)	1249
493. Chương 502: Ngũ Minh Truy Đuổi. (2)	1251
494. Chương 503: Lao Ra Lốp Lốp Vòng Vây	1253
495. Chương 504: Thông Dong Rời Đi. (1)	1255
496. Chương 505: Thông Dong Rời Đi. (2)	1258
497. Chương 506: Kim Thượng Khiếp Sợ. (1)	1260
498. Chương 507: Kim Thượng Khiếp Sợ. (2)	1262
499. Chương 508: Thiên Tài Chiến.	1265
500. Chương 509: Dùng Khí Ngự Dao. (1)	1267
501. Chương 510: Dùng Khí Ngự Dao. (2)	1269
502. Chương 511: Ý Đồ Đến Cửa Thái Hiền.	1271
503. Chương 512: Quần Cảnh Cửa Càn Minh. (1)	1274
504. Chương 513: Quần Cảnh Cửa Càn Minh. (2)	1276
505. Chương 514: Trực Tiếp Phá Cửa.	1278
506. Chương 515: Thử Dao Mà Thôi. (1)	1281
507. Chương 516: Thử Dao Mà Thôi. (2)	1283
508. Chương 517: Khát Vọng Đánh Một Trận. (1)	1286
509. Chương 518: Khát Vọng Đánh Một Trận. (2)	1288
510. Chương 519: Cơ Hội Mới.	1291
511. Chương 520: Mọi Việc. (1)	1293
512. Chương 521: Mọi Việc. (2)	1295
513. Chương 522: Tiếng Chuông Thịnh Hội.	1298
514. Chương 523: Muộn. (1)	1300
515. Chương 524: Muộn. (2)	1303
516. Chương 525: Còn Có Ta	1305
517. Chương 526: Thiên Tài Chiến – Bắt Đầu! (1)	1308
518. Chương 527: Thiên Tài Chiến – Bắt Đầu! (2)	1310
519. Chương 528: Chiến Trường Và Giai Đoạn Khởi Động. (1)	1313
520. Chương 529: Chiến Trường Và Giai Đoạn Khởi Động. (2)	1315
521. Chương 530: Tôi Luyện Dao Đạo.	1317
522. Chương 531: Tám Thánh Tôn. (1)	1319
523. Chương 532: Tám Thánh Tôn. (2)	1322
524. Chương 533: Lên Thành.	1324
525. Chương 534: Trước Khi Chiến Đấu. (1)	1326
526. Chương 535: Trước Khi Chiến Đấu. (2)	1329
527. Chương 536: Giai Đoạn Thứ Hai.	1331

528. Chương 537:	Trận Chiến Đầu. (1)	1333
529. Chương 538:	Trận Chiến Đầu. (2)	1335
530. Chương 539:	Oan Gia Gặp Mặt. (1)	1338
531. Chương 540:	Oan Gia Gặp Mặt. (2)	1340
532. Chương 541:	Bắt Đầu Tính Số.	1342
533. Chương 542:	Đệ Nhất Tốc Độ Mới. (1)	1344
534. Chương 543:	Đệ Nhất Tốc Độ Mới. (2)	1346
535. Chương 544:	So Đấu Năng Lực Phòng Ngự.	1349
536. Chương 545:	Thắng Bại Đã Phân. (1)	1351
537. Chương 546:	Thắng Bại Đã Phân. (2)	1353
538. Chương 547:	Cường Cường Tương Tranh.	1356
539. Chương 548:	Xong! (1)	1358
540. Chương 549:	Xong! (2)	1360
541. Chương 550:	Thư Giãn Một Tí. (1)	1363
542. Chương 551:	Thư Giãn Một Tí. (2)	1365
543. Chương 552:	Trận Đầu Quyết Chiến.	1367
544. Chương 553:	Đối Thủ Ngoài Ý Muốn. (1)	1369
545. Chương 554:	Đối Thủ Ngoài Ý Muốn. (2)	1372
546. Chương 555:	Bán Kết.	1374
547. Chương 556:	Nghênh Chiến Sa Vũ. (1)	1376
548. Chương 557:	Nghênh Chiến Sa Vũ. (2)	1379
549. Chương 558:	Cường Cường Giao Phong.	1381
550. Chương 559:	Chuyện Gì Xảy Ra? (1)	1383
551. Chương 560:	Chuyện Gì Xảy Ra? (2)	1385
552. Chương 561:	Giá Trị Của Tần Phàm.	1388
553. Chương 562:	Đối Thủ Của Người Là Ta. (1)	1390
554. Chương 563:	Đối Thủ Của Người Là Ta. (2)	1393
555. Chương 564:	Tử Cầm Chi Đỉnh. (1)	1395
556. Chương 565:	Tử Cầm Chi Đỉnh. (2)	1398
557. Chương 566:	Giao Phong Khí Thế. (1)	1400
558. Chương 567:	Giao Phong Khí Thế. (2)	1403
559. Chương 568:	Cường Cường Tương Đấu. (1)	1405
560. Chương 569:	Cường Cường Tương Đấu. (2)	1407
561. Chương 570:	Người Rất Mạnh, Bất Quá	1409
562. Chương 571:	Ta Cũng Là Luyện Đan Sư. (1)	1412
563. Chương 572:	Ta Cũng Là Luyện Đan Sư. (2)	1414
564. Chương 573:	Luyện Đan Sư So Đấu. (1)	1416
565. Chương 574:	Luyện Đan Sư So Đấu. (2)	1418
566. Chương 575:	Trận Chiến Cuối Cùng.	1421
567. Chương 576:	Phân Thắng Bại. (1)	1423
568. Chương 577:	Phân Thắng Bại. (2)	1425
569. Chương 578:	Kết Thúc.	1428
570. Chương 579:	Chân Vũ Thần Chúc Phúc. (1)	1430
571. Chương 580:	Chân Vũ Thần Chúc Phúc. (2)	1432
572. Chương 581:	Tạo Hóa.	1434
573. Chương 582:	Gặp Thánh Tôn. (1)	1437
574. Chương 583:	Gặp Thánh Tôn. (2)	1439
575. Chương 584:	Khảo Nghiệm. (1)	1441
576. Chương 585:	Khảo Nghiệm. (2)	1444
577. Chương 586:	Thêm Vào Ban Thường. (1)	1446
578. Chương 587:	Thêm Vào Ban Thường. (2)	1448
579. Chương 588:	Thiên Cơ Đỉnh.	1451
580. Chương 589:	Khiếp Sợ Chính Minh Rồi. (1)	1453
581. Chương 590:	Khiếp Sợ Chính Minh Rồi. (2)	1455

582. Chương 591:	Qua Sông. (1)	1457
583. Chương 592:	Qua Sông. (2)	1459
584. Chương 593:	Ba Đạo Tâm Tình Chi Môn. (1)	1462
585. Chương 594:	Ba Đạo Tâm Tình Chi Môn. (2)	1464
586. Chương 595:	Đại Chấn Động. (1)	1466
587. Chương 596:	Đại Chấn Động. (2)	1469
588. Chương 597:	Đại Đạo To Lớn Không Lớn Bằng Ta.	1471
589. Chương 598:	Trảm Nghịch Thành Tôn. (1)	1473
590. Chương 599:	Trảm Nghịch Thành Tôn. (2)	1475
591. Chương 600:	Xuất Đỉnh. (1)	1478
592. Chương 601:	Xuất Đỉnh. (2)	1480
593. Chương 602:	Dịch Khuyết Khiêu Chiến Lần Nữa	1483
594. Chương 603:	Kết Quả Độ Sức Lần Nữa. (1)	1485
595. Chương 604:	Kết Quả Độ Sức Lần Nữa. (2)	1487
596. Chương 605:	Võ Đạo Ở Chỗ Không Ngừng Siêu Việt Chính Mình. (1)	1490
597. Chương 606:	Võ Đạo Ở Chỗ Không Ngừng Siêu Việt Chính Mình. (2)	1492
598. Chương 607:	Trước Khi Đi. (1)	1494
599. Chương 608:	Trước Khi Đi. (2)	1496
600. Chương 609:	Ly Khai Thánh Địa.	1499
601. Chương 610:	Họa Bích Chi Mê. (1)	1501
602. Chương 611:	Họa Bích Chi Mê. (2)	1504
603. Chương 612:	Cự Thập Cùng Hộp Sắt. (1)	1506
604. Chương 613:	Cự Thập Cùng Hộp Sắt. (2)	1508
605. Chương 614:	Tiêu Tình Khiếp Sợ. (1)	1510
606. Chương 615:	Tiêu Tình Khiếp Sợ. (2)	1513
607. Chương 616:	Dụ Dịch.	1515
608. Chương 617:	Tăng Lên Đạo Pháp. (1)	1517
609. Chương 618:	Tăng Lên Đạo Pháp. (2)	1519
610. Chương 619:	Tương Kiến Sau Một Năm. (1)	1522
611. Chương 620:	Tương Kiến Sau Một Năm. (2)	1524
612. Chương 621:	Khoản Nợ Năm Trước, Hôm Nay Trả. (1)	1526
613. Chương 622:	Khoản Nợ Năm Trước, Hôm Nay Trả. (2)	1528
614. Chương 623:	Gia Chủ Càn Kinh Tàn Gia. (1)	1531
615. Chương 624:	Gia Chủ Càn Kinh Tàn Gia. (2)	1533
616. Chương 625:	Nhân Gian.	1535
617. Chương 617		1537
618. Chương 627:	Minh Nguyệt Lâu Phong Ba Nhỏ. (1)	1540
619. Chương 628:	Minh Nguyệt Lâu Phong Ba Nhỏ. (2)	1542
620. Chương 629:	Tình Trạng Hiện Nay Của Gia Tộc. (1)	1544
621. Chương 630:	Tình Trạng Hiện Nay Của Gia Tộc. (2)	1547
622. Chương 631:	Tin Tức. (1)	1549
623. Chương 632:	Tin Tức. (2)	1551
624. Chương 633:	Nam Phong Thành Nguy Cơ. (1)	1553
625. Chương 634:	Nam Phong Thành Nguy Cơ. (2)	1556
626. Chương 635:	Yêu Thú Công Thành.	1558
627. Chương 636:	Vương Giả Trở Về. (1)	1560
628. Chương 637:	Vương Giả Trở Về. (2)	1563
629. Chương 638:	Lực Ảnh Hưởng Của Tàn Phàm. (1)	1565
630. Chương 639:	Lực Ảnh Hưởng Của Tàn Phàm. (2)	1567
631. Chương 640:	Độc Chiến Thất Cấp Yêu Thú.	1570
632. Chương 641:	Ta Muốn Đồ Long. (1)	1572
633. Chương 642:	Ta Muốn Đồ Long. (2)	1574
634. Chương 643:	Hi Sinh. (1)	1576

635. Chương 644: Hi Sinh. (2)	1578
636. Chương 645: Thủy Hệ Vạn Ngưu Xông. (1)	1581
637. Chương 646: Thủy Hệ Vạn Ngưu Xông. (2)	1583
638. Chương 647: Phá Bã.	1585
639. Chương 648: Thú Triều Chấn Dứt. (1)	1588
640. Chương 649: Thú Triều Chấn Dứt. (2)	1590
641. Chương 650: Lo Lắng Cửa Tần Phàm. (1)	1592
642. Chương 642	1594
643. Chương 643	1597
644. Chương 644	1599
645. Chương 654: Gia Tộc Lân Nữa Thăng Phẩm. (2)	1601
646. Chương 646	1603
647. Chương 647	1605
648. Chương 648	1608
649. Chương 649	1610
650. Chương 650	1612
651. Chương 660: Bạch Thủ Kim Quan Ứng.	1614
652. Chương 652	1617
653. Chương 653	1619
654. Chương 654	1621
655. Chương 655	1624
656. Chương 665: Lầy Một Dịch Hai. (2)	1626
657. Chương 657	1628
658. Chương 658	1630
659. Chương 659	1632
660. Chương 660	1635
661. Chương 670: Trên Đường Đi Thông Hắc Hỏa Thành. (1)	1637
662. Chương 671: Trên Đường Đi Thông Hắc Hỏa Thành. (2)	1639
663. Chương 663	1641
664. Chương 664	1643
665. Chương 665	1646
666. Chương 666	1648
667. Chương 667	1650
668. Chương 668	1653
669. Chương 669	1655
670. Chương 670	1657
671. Chương 671	1660
672. Chương 672	1662
673. Chương 673	1664
674. Chương 674	1667
675. Chương 675	1670
676. Chương 676	1672
677. Chương 677	1674
678. Chương 678	1676
679. Chương 679	1679
680. Chương 680	1681
681. Chương 681	1683
682. Chương 682	1686
683. Chương 683	1688
684. Chương 684	1690
685. Chương 685	1692
686. Chương 686	1694
687. Chương 687	1696
688. Chương 688	1699

689. Chương 689	1701
690. Chương 690	1703
691. Chương 700: Trước Giờ Quyết Chiến, Tam Cấp Vô Tôn!	1706
692. Chương 692	1708
693. Chương 693	1710
694. Chương 694	1713
695. Chương 695	1715
696. Chương 705: Trận Chiến Mở Màn.	1717
697. Chương 697	1719
698. Chương 698	1722
699. Chương 699	1724
700. Chương 700	1726
701. Chương 701	1728
702. Chương 702	1731
703. Chương 703	1734
704. Chương 704	1736
705. Chương 705	1739
706. Chương 706	1741
707. Chương 707	1744
708. Chương 708	1746
709. Chương 709	1748
710. Chương 710	1751
711. Chương 711	1753
712. Chương 712	1755
713. Chương 713	1757
714. Chương 714	1760
715. Chương 715	1762
716. Chương 716	1764
717. Chương 717	1767
718. Chương 718	1769
719. Chương 719	1771
720. Chương 720	1774
721. Chương 721	1776
722. Chương 731: Một Kẻ Hung Nhân. (2)	1779
723. Chương 732: Đồ Đấu.	1781
724. Chương 733: Nghênh Ngang Rồi Đi. (1)	1783
725. Chương 734: Nghênh Ngang Rồi Đi. (2)	1786
726. Chương 735: Hộp Sắt Tái Hiện.	1788
727. Chương 736: Đại Phong Thành. (1)	1790
728. Chương 737: Đại Phong Thành. (2)	1793
729. Chương 738: Xông Vào.	1795
730. Chương 739: Phá Thành. (1)	1797
731. Chương 740: Phá Thành. (2)	1800
732. Chương 741: Đồ Chính Long.	1802
733. Chương 742: Lực Hám Cửu Cấp Vô Tôn. (1)	1805
734. Chương 743: Lực Hám Cửu Cấp Vô Tôn. (2)	1807
735. Chương 744: Giết Người Đoạt Thành	1809
736. Chương 745: Tiếp Quản	1812
737. Chương 746: Cự Ẩn Thần Bí. (1)	1814
738. Chương 747: Cự Ẩn Thần Bí. (2)	1817
739. Chương 748: Ngũ Cấp Vô Tôn. (1)	1819
740. Chương 749: Ngũ Cấp Vô Tôn. (2)	1821
741. Chương 750: Hoàn Thiện Vũ Kỹ.	1823
742. Chương 751: Nhật Tâm Thuyết. (1)	1826

dNdX *?QÆM; 3ye, h K > o¢M LxQmS -XMXXUkV X X X X X X X X X X X X X X X X X X
dN3X *?QÆM; 3yd, >mv M h`¼M; ZmvXMXG¢BX>B XM X X JU BVX X X X X X X X X X X X X
dNNX *?QÆM; 3yN, EB K E *?B M X G BX S X
3yyX *?QÆM; 3Ry, h`"M S?€TX* XBæ¢QXXURV X
3yRX *?QÆM; 3RR, h`"M S?€X *X B æ¢Q X UkX
3ykX *?QÆM; 3Rk, *QìM; :B X hK X"X XXURX
3yjX *?QÆM; 3Rj, *QìM; :BªXhK hX TX JU BVX
3y9X *?QÆM; 3R9, o•M S XB X XMXXUkV X
3y8X *?QÆM; 3R8, o•M S XB X XMXXUkV X
3yeX *?QÆM; 3Re, .šM h?9X M ?X>MM; X
3ydX *?QÆM; 3Rd, sQ+? oB K G¬B XBXMXX JU BVX
3y3X *?QÆM; 3R3, sQ+? oB K G¬B XBXMXX JU BVX
3yNX *?QÆM; 3RN, æ°+ >€KX* M XBXMXX JU BVX
3RyX *?QÆM; 3ky, æ°+ >€K X Uk oB M X UkV X

1009.	Chương 1019: Bảy Bảy Bốn Mười Chín Viên Đại Tinh.	2427
1010.	Chương 1020-1021: Đánh Lui.	2430
1011.	Chương 1020-1021: Đánh Lui.	2432
1012.	Chương 1022: Phong Gia Tộc Trưởng.	2434
1013.	Chương 1023: Ngoan Thánh Cừu Bách Hải. (1)	2437
1014.	Chương 1024: Ngoan Thánh Cừu Bách Hải. (2)	2439
1015.	Chương 1025: Một Ước Định.	2441
1016.	Chương 1026: Bạch Ngân Thành, Kim Long Huyết Mã Xa.	2444
1017.	Chương 1027: Bách Biến Quái Thánh. (1)	2446
1018.	Chương 1028: Bách Biến Quái Thánh. (2)	2449
1019.	Chương 1029: Trong Xe. (1)	2451
1020.	Chương 1030: Trong Xe. (2)	2453
1021.	Chương 1031: Ba Đại Thánh Hỏa.	2455
1022.	Chương 1032-1033: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới	2457
1023.	Chương 1032-1033: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới	2460
1024.	Chương 1034-1035: Hội Trường Gặp Lại.	2462
1025.	Chương 1034-1035: Hội Trường Gặp Lại.	2464
1026.	Chương 1036-1037: Đại Hội Khai Mạc.	2466
1027.	Chương 1036-1037: Đại Hội Khai Mạc.	2468
1028.	Chương 1038: Lâm Trận Đối Đỉnh.	2470
1029.	Chương 1039: Trận Đầu Sơ Cấp Thi Đấu! (1)	2472
1030.	Chương 1040: Trận Đầu Sơ Cấp Thi Đấu! (2)	2474
1031.	Chương 1041-1042: Huyền Cơ, Phong Mang Sơ Hiện!	2476
1032.	Chương 1041-1042: Huyền Cơ, Phong Mang Sơ Hiện!	2478
1033.	Chương 1043-1044: Sơ Cấp Thi Đấu Thứ Nhất, Danh Xưng Đại Sư.	2480
1034.	Chương 1043-1044: Sơ Cấp Thi Đấu Thứ Nhất, Danh Xưng Đại Sư.	2482
1035.	Chương 1045: Gặp Lại Cầu Bách Hải. (1)	2484
1036.	Chương 1046: Gặp Lại Cầu Bách Hải. (2)	2486
1037.	Chương 1047: Trung Cấp Thi Đấu Bắt Đầu.	2488
1038.	Chương 1048-1049: Tỷ Thí Gian Nan.	2490
1039.	Chương 1048-1049: Tỷ Thí Gian Nan.	2492
1040.	Chương 1050: Hỏa Kinh Tứ Tòa. (1)	2494
1041.	Chương 1051: Hỏa Kinh Tứ Tòa. (2)	2496
1042.	Chương 1052: Đan Thành, Xác Định Và Đánh Giá! (1)	2498
1043.	Chương 1053: Đan Thành, Xác Định Và Đánh Giá! (2)	2500
1044.	Chương 1054-1055: Xác Định Và Đánh Giá Kết Quả	2502
1045.	Chương 1054-1055: Xác Định Và Đánh Giá Kết Quả	2504
1046.	Chương 1056: Vòng Thứ Hai Ngoài Ý Muốn.	2506
1047.	Chương 1057-1058: Dung Võ Nhập Đan.	2509
1048.	Chương 1057-1058: Dung Võ Nhập Đan.	2510
1049.	Chương 1059: Đối Chọi Gay Gắt. (1)	2513
1050.	Chương 1060: Đối Chọi Gay Gắt. (2)	2515
1051.	Chương 1061: Thiên Tài Yếu Ốt.	2517
1052.	Chương 1062-1063: Danh Xưng Tông Sư	2519
1053.	Chương 1062-1063: Danh Xưng Tông Sư	2521
1054.	Chương 1064: Khoảng Cách Gặp Lại.	2524
1055.	Chương 1065: Đối Thoại Cùng Phong Thái Thương. (1)	2526
1056.	Chương 1066: Đối Thoại Cùng Phong Thái Thương. (2)	2528
1057.	Chương 1067-1068: Cửu Long Tháp Tầng Thứ Sáu.	2530
1058.	Chương 1067-1068: Cửu Long Tháp Tầng Thứ Sáu.	2532
1059.	Chương 1069-1070: Kỹ Thí Luyện Cùng Phỏng Đoán.	2534
1060.	Chương 1069-1070: Kỹ Thí Luyện Cùng Phỏng Đoán.	2536
1061.	Chương 1071: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới Sơ Hiện Uy.	2538
1062.	Chương 1072-1073: Cương Thiết Cự Nhân.	2540

1063. Chương 1072-1073: Cương Thiết Cự Nhân.	2543
1064. Chương 1074: Huyền Kim Không Gian Tới Tay. (1)	2545
1065. Chương 1075: Huyền Kim Không Gian Tới Tay. (2)	2547
1066. Chương 1076: Vũ Thánh Cấp Hai..	2549
1067. Chương 1077-1078: Thất Tuyệt Phong Sát Trận.	2551
1068. Chương 1077-1078: Thất Tuyệt Phong Sát Trận.	2552
1069. Chương 1079-1080: Phá Trận Giết Người.	2555
1070. Chương 1079-1080: Phá Trận Giết Người.	2557
1071. Chương 1081: Mối Thù Giết Con. (1)	2560
1072. Chương 1082: Mối Thù Giết Con. (2)	2562
1073. Chương 1083: Sớm Quyết Đấu.	2564
1074. Chương 1084-1085: Quyết Chiến Khó Có Thể Tưởng Tượng.	2566
1075. Chương 1084-1085: Quyết Chiến Khó Có Thể Tưởng Tượng.	2568
1076. Chương 1086: Người Trở Lại. (1)	2570
1077. Chương 1087: Người Trở Lại. (2)	2573
1078. Chương 1088-1089: Một Trận Chung Kết Cuối Cùng.	2575
1079. Chương 1088-1089: Một Trận Chung Kết Cuối Cùng.	2577
1080. Chương 1090: Phân Tích Đan Phương.	2579
1081. Chương 1091: Lần Đầu Thí Nghiệm. (1)	2581
1082. Chương 1092: Lần Đầu Thí Nghiệm. (2)	2583
1083. Chương 1093: Bạo Đỉnh.	2585
1084. Chương 1094-1095: Lựa Chọn Khó Khăn.	2587
1085. Chương 1094-1095: Lựa Chọn Khó Khăn.	2589
1086. Chương 1096: Được Đỉnh Thần Bí. (1)	2591
1087. Chương 1097: Được Đỉnh Thần Bí. (2)	2593
1088. Chương 1098-1099: Mượn Lôi Luyện Đan.	2595
1089. Chương 1098-1099: Mượn Lôi Luyện Đan.	2597
1090. Chương 1100-1101: Đan Thành, Quán Quân Đặt Trước!	2599
1091. Chương 1100-1101: Đan Thành, Quán Quân Đặt Trước!	2601
1092. Chương 1102: Thân Kháng Đan Lôi, Khí Bá Toàn Trường. (1)	2604
1093. Chương 1103: Thân Kháng Đan Lôi, Khí Bá Toàn Trường. (2)	2606
1094. Chương 1104: Kỳ Tích Đan Vương.	2608
1095. Chương 1105-1106: Đại Hội Kết Thúc, Nghi Vấn Trùng Trùng.	2610
1096. Chương 1105-1106: Đại Hội Kết Thúc, Nghi Vấn Trùng Trùng.	2612
1097. Chương 1107: Tăng Lên Sau Đại Hội. (1)	2614
1098. Chương 1108: Tăng Lên Sau Đại Hội. (2)	2616
1099. Chương 1109: Mời Chào Ngoan Thánh.	2618
1100. Chương 1110: Một Chiêu Đánh Bại. (1)	2620
1101. Chương 1111: Một Chiêu Đánh Bại. (2)	2622
1102. Chương 1112: Ngoan Thánh Quy Phục!	2624
1103. Chương 1113-1114: Đan Thành, Khí Lực Cũng Tăng Lên!	2627
1104. Chương 1113-1114: Đan Thành, Khí Lực Cũng Tăng Lên!	2629
1105. Chương 1115: Kim Hệ Nguyên Khí, Thành Công Khống Chế!	2631
1106. Chương 1116-1117: Xích Phát Độc Thánh.	2633
1107. Chương 1116-1117: Xích Phát Độc Thánh.	2635
1108. Chương 1118: Đan Vũ Thần Đỉnh!	2637
1109. Chương 1119-1120: Lực Áp!	2639
1110. Chương 1119-1120: Lực Áp!	2641
1111. Chương 1121-1122: Thấy Trò Đều Đến.	2643
1112. Chương 1121-1122: Thấy Trò Đều Đến.	2645
1113. Chương 1123: Một Lớp Đã San Bằng, Một Lớp Khác Lại Tới. (1)	2648
1114. Chương 1124: Một Lớp Đã San Bằng, Một Lớp Khác Lại Tới. (2)	2650
1115. Chương 1125-1126: Bấy Tên Võ Thánh!	2652
1116. Chương 1125-1126: Bấy Tên Võ Thánh!	2654

1117. Chương 1127: Miếu Sát Hai Cái!	2656
1118. Chương 1128-1129: Trước Hết Là Giết Người!	2658
1119. Chương 1128-1129: Trước Hết Là Giết Người!	2660
1120. Chương 1130-1131: Giết Độc Thánh, Sau Đó Lại Liều!	2663
1121. Chương 1130-1131: Giết Độc Thánh, Sau Đó Lại Liều!	2664
1122. Chương 1132: Vô Địch Kỳ Lân!	2667
1123. Chương 1133-1134: Tiếp Tục Giết!	2669
1124. Chương 1133-1134: Tiếp Tục Giết!	2670
1125. Chương 1135: Chết Không Toàn Thân?	2673
1126. Chương 1136-1137: Được Đỉnh Không Gian.	2675
1127. Chương 1136-1137: Được Đỉnh Không Gian.	2677
1128. Chương 1138: Ngự Ông Đắc Lợi.	2679
1129. Chương 1139: Không Thể Lưu. (1)	2682
1130. Chương 1140: Không Thể Lưu. (2)	2684
1131. Chương 1141: Trở Lại Đại Phong Thành.	2686
1132. Chương 1142: Cường Thế Trọng Chương. (1)	2688
1133. Chương 1143: Cường Thế Trọng Chương. (2)	2691
1134. Chương 1144-1145: Trở Về.	2693
1135. Chương 1144-1145: Trở Về.	2695
1136. Chương 1146-1147: Tần Quan Xuất Quan!	2697
1137. Chương 1146-1147: Tần Quan Xuất Quan!	2700
1138. Chương 1148: Mộc Gia Phong Vân.	2701
1139. Chương 1149-1151: Hấn Trở Lại Rồi!	2704
1140. Chương 1149-1151: Hấn Trở Lại Rồi!	2706
1141. Chương 1149-1151: Hấn Trở Lại Rồi!	2708
1142. Chương 1152: Thiết Huyết Cùng Nhu Tình.	2710
1143. Chương 1153-1154: Hứa Hẹn Cùng Dạ Đàm.	2712
1144. Chương 1153-1154: Hứa Hẹn Cùng Dạ Đàm.	2714
1145. Chương 1155-1156: Đại Chuyển Minh.	2716
1146. Chương 1155-1156: Đại Chuyển Minh.	2718
1147. Chương 1157: Cầu Hôn.	2720
1148. Chương 1158-1159: Đông Phương Thế Gia!	2723
1149. Chương 1158-1159: Đông Phương Thế Gia!	2724
1150. Chương 1160: Mịt Mờ Độ Sức. (1)	2727
1151. Chương 1161: Mịt Mờ Độ Sức. (2)	2729
1152. Chương 1162-1163: Đại Lý Ô Gia.	2731
1153. Chương 1162-1163: Đại Lý Ô Gia.	2733
1154. Chương 1164: Kinh Diệu Ra Sào.	2735
1155. Chương 1165: Thắng Được Chuyển Cơ.	2738
1156. Chương 1166-1167: Điều Kiện Cùng Máu Chết.	2740
1157. Chương 1166-1167: Điều Kiện Cùng Máu Chết.	2742
1158. Chương 1168: Sắp Tới Đám Cưới, Võ Thánh Cấp Bốn! (1)	2744
1159. Chương 1169: Sắp Tới Đám Cưới, Võ Thánh Cấp Bốn! (2)	2746
1160. Chương 1170-1171: Ba Ngày Trước Hôn Lễ.	2748
1161. Chương 1170-1171: Ba Ngày Trước Hôn Lễ.	2750
1162. Chương 1172: Thánh Chủ Tặng Lễ.	2753
1163. Chương 1173: Ngày Đại Hôn. (1)	2755
1164. Chương 1174: Ngày Đại Hôn. (2)	2757
1165. Chương 1175: Khắp Nơi Khách Đến Thăm.	2759
1166. Chương 1176: Bất Ngờ Nghe Tin Dữ.	2762
1167. Chương 1177-1178: Theo Nhau Mà Đến!	2764
1168. Chương 1177-1178: Theo Nhau Mà Đến!	2766
1169. Chương 1179-1180: Tần Quan Tới!	2768
1170. Chương 1179-1180: Tần Quan Tới!	2771

1171.	Chương 1181:	Kiểm Chế.	2773
1172.	Chương 1182:	Võ Thánh Ngũ Cấp.	2775
1173.	Chương 1183:	Gặp Lại Thanh Xuân.	2777
1174.	Chương 1184:	Đêm Động Phòng.	2779
1175.	Chương 1185:	Không Kiêng Nể Gì Cả.	2782
1176.	Chương 1186:	Tình Thế, Khốn Cực! (1)	2784
1177.	Chương 1187:	Tình Thế, Khốn Cực! (2)	2786
1178.	Chương 1188:	Chiến Ô Tàng, Đan Dao Hiện!	2789
1179.	Chương 1189:	Ba Chiêu, Ba Dao! (1)	2791
1180.	Chương 1190:	Ba Chiêu, Ba Dao! (2)	2793
1181.	Chương 1191:	Tần Quan Ra Tay!	2796
1182.	Chương 1192-1193:	Trước Khi Đại Chiến!	2798
1183.	Chương 1192-1193:	Trước Khi Đại Chiến!	2800
1184.	Chương 1194:	Quyết Chiến Tần Quan.	2802
1185.	Chương 1195-1196:	Thực Lực Chân Chính.	2804
1186.	Chương 1195-1196:	Thực Lực Chân Chính.	2807
1187.	Chương 1197:	Chênh Lệch.	2809
1188.	Chương 1198:	Thanh Long Thăng Thiên.	2811
1189.	Chương 1199-1200:	Mỹ Nhân Trọng Tình.	2813
1190.	Chương 1199-1200:	Mỹ Nhân Trọng Tình.	2815
1191.	Chương 1201:	Đau Lòng.	2818
1192.	Chương 1202-1203:	Hành Hung Tần Quan.	2820
1193.	Chương 1202-1203:	Hành Hung Tần Quan.	2822
1194.	Chương 1204:	Tần Quan Đã Chết?	2825
1195.	Chương 1205:	Vẫn Đã Đến.	2827
1196.	Chương 1206-1207:	Yêu Thú Đăng Tràng.	2829
1197.	Chương 1206-1207:	Yêu Thú Đăng Tràng.	2831
1198.	Chương 1208:	Nhất Khẩu Khí	2833
1199.	Chương 1209:	Bán Thần Ra Tay?	2836
1200.	Chương 1210:	Vì Nhân Loại Mà Chiến. (1)	2838
1201.	Chương 1211:	Vì Nhân Loại Mà Chiến. (2)	2840
1202.	Chương 1212:	Thần Tháp Chấn Yêu Thành!	2843
1203.	Chương 1213:	Hiện Ra Bản Thể. (1)	2845
1204.	Chương 1214:	Hiện Ra Bản Thể. (2)	2847
1205.	Chương 1215:	Thần Hàng Lâm.	2849
1206.	Chương 1216:	Trợ Giúp Ngoài Ý Liệu.	2852
1207.	Chương 1217-1218:	Giao Phong Cuối Cùng.	2854
1208.	Chương 1217-1218:	Giao Phong Cuối Cùng.	2857
1209.	Chương 1219:	Đánh Chết Tần Quan.	2858
1210.	Chương 1220:	Thất Bại Trong Gang Tắc.	2860
1211.	Chương 1221-1222:	Lá Bài Tẩy Cuối Cùng.	2862
1212.	Chương 1221-1222:	Lá Bài Tẩy Cuối Cùng.	2864
1213.	Chương 1223:	Hai Thú Kích Đấu.	2867
1214.	Chương 1224:	Hình Thái Thứ Hai! (1)	2869
1215.	Chương 1225:	Hình Thái Thứ Hai! (2)	2871
1216.	Chương 1226:	Tàn Bạo Huyết Kỳ Lân.	2873
1217.	Chương 1227:	Kinh Biển. (1)	2875
1218.	Chương 1228:	Kinh Biển. (2)	2877
1219.	Chương 1229:	Kiếp Trước Kiếp Này.	2880
1220.	Chương 1230:	Bàn Tay Lớn Thần Bí. (1)	2882
1221.	Chương 1231:	Bàn Tay Lớn Thần Bí. (2)	2885
1222.	Chương 1232:	Nợ Máu Trả Máu.	2887
1223.	Chương 1233-1234:	Sau Cuộc Chiến.	2889
1224.	Chương 1233-1234:	Sau Cuộc Chiến.	2891

1225.	Chương 1235: Thương Biệt.	2894
1226.	Chương 1236: Đồng Hành.	2896
1227.	Chương 1237-1238: Tân Đại Thần Tôn.	2898
1228.	Chương 1237-1238: Tân Đại Thần Tôn.	2900
1229.	Chương 1239: Sứ Mạng.	2903
1230.	Chương 1240: Đến Thế Giới Mới! (1)	2905
1231.	Chương 1241: Đến Thế Giới Mới! (2)	2907
1232.	Chương 1242: Một Thế Giới Không Thể Tưởng Tượng Nổi.	2909
1233.	Chương 1243: Ngày Đầu Tiên. (1)	2912
1234.	Chương 1244: Ngày Đầu Tiên. (2)	2914
1235.	Chương 1245: Huyền Nhi Thành Thánh.	2916
1236.	Chương 1246: Cường Đại	2918
1237.	Chương 1247: Quà Gặp Mặt. (1)	2920
1238.	Chương 1248: Quà Gặp Mặt. (2)	2923
1239.	Chương 1249: Bảy Mười Hai Tòa Thần Đảo.	2925
1240.	Chương 1250: Khí Tức Bạch Hổ. (1)	2928
1241.	Chương 1251: Khí Tức Bạch Hổ. (2)	2930
1242.	Chương 1252: Trư Vương Lên Tiếng.	2932
1243.	Chương 1253: Hoàng Hôn Thành	2934
1244.	Chương 1254: Vào Thành. (1)	2937
1245.	Chương 1255: Vào Thành. (2)	2939
1246.	Chương 1256: Mức Chênh Lệch Của Địa Vị.	2941
1247.	Chương 1257 : Thuật Luyện Đan Bán Thần Cấp (1)	2944
1248.	Chương 1258 : Thuật Luyện Đan Bán Thần Cấp (1)	2946
1249.	Chương 1259: Cảnh Giới Cao Nhất Thuật Luyện Đan.	2948
1250.	Chương 1260: Bán Thần Cửu Kiếp. (1)	2950
1251.	Chương 1261: Bán Thần Cửu Kiếp. (2)	2953
1252.	Chương 1262: Gặp Lại Cửu Nhân.	2955
1253.	Chương 1263: Cổ Mặc! Ma Chung! (1)	2957
1254.	Chương 1264: Cổ Mặc! Ma Chung! (2)	2959
1255.	Chương 1265: Sự Tình Có Kì Quái.	2961
1256.	Chương 1266: Tạo Ra Hồn Chiến. (1)	2964
1257.	Chương 1267: Tạo Ra Hồn Chiến. (2)	2966
1258.	Chương 1268: Thanh Long Kỹ Cường Đại. (1)	2968
1259.	Chương 1269: Thanh Long Kỹ Cường Đại. (2)	2970
1260.	Chương 1270: Bạch Hổ Châu!	2972
1261.	Chương 1271 : Nét Mặt Của Người Nhìn Rất Đẹp!	2974
1262.	Chương 1272: Nét Mặt Của Người Nhìn Rất Đẹp! (2)	2977
1263.	Chương 1273: Chiến Tam Kiếp.	2979
1264.	Chương 1274: Chiến Tam Kiếp. (2)	2981
1265.	Chương 1275: Chu Tước Đề Thiên.	2983
1266.	Chương 1276: Thuận Tiện Giết.	2985
1267.	Chương 1277: Thuận Tiện Giết. (2)	2987
1268.	Chương 1278: Muốn Hay Không?	2990
1269.	Chương 1279: Muốn Hay Không? (2)	2992
1270.	Chương 1280: Cẩm Ứng.	2994
1271.	Chương 1281: Thu Hoạch.	2996
1272.	Chương 1282: Nghiên Cứu Bán Thần Cấp Đan Dược. (1)	2998
1273.	Chương 1283: Nghiên Cứu Bán Thần Cấp Đan Dược. (2)	3000
1274.	Chương 1284: Thành Đan Cùng Đột Phá.	3002
1275.	Chương 1285: Cửu Cấp Vô Thánh.	3005
1276.	Chương 1286: Lai Giả Bất Thiện.	3007
1277.	Chương 1287: Lai Giả Bất Thiện. (2)	3009
1278.	Chương 1288: Lãnh Huyết Lang Tâm.	3011

1279. Chương 1289:	Nguyên Giới Linh Vực.	3013
1280. Chương 1290:	Tiểu Chiến Cường Đại. (1)	3016
1281. Chương 1291:	Tiểu Chiến Cường Đại. (2)	3018
1282. Chương 1292:	Thiên La Địa Vọng. (1)	3020
1283. Chương 1293:	Thiên La Địa Vọng. (2)	3022
1284. Chương 1294:	Cổ Mặc Lại Hiện Ra?	3025
1285. Chương 1295:	Có Người Hay Không? (1)	3027
1286. Chương 1296:	Có Người Hay Không? (2)	3029
1287. Chương 1297:	Chặt Một Tay Của Người. (1)	3031
1288. Chương 1298:	Chặt Một Tay Của Người. (2)	3033
1289. Chương 1299:	Thực Lực Của Cổ Mặc?	3036
1290. Chương 1300:	Chuyện Cũ Của Lão Quái. (1)	3038
1291. Chương 1301:	Chuyện Cũ Của Lão Quái. (2)	3040
1292. Chương 1302:	Yêu Thần Đảo Cường Đại	3042
1293. Chương 1303:	Một Đường Bán Thần Chi Cảnh. (1)	3044
1294. Chương 1304:	Một Đường Bán Thần Chi Cảnh. (2)	3047
1295. Chương 1305:	Tình Thầy Trò.	3049
1296. Chương 1306:	Ngũ Hành Phá Thương Quyền. (1)	3051
1297. Chương 1307:	Ngũ Hành Phá Thương Quyền. (2)	3053
1298. Chương 1308:	Thượng Cổ Di Chỉ. (1)	3055
1299. Chương 1309:	Thượng Cổ Di Chỉ. (2)	3058
1300. Chương 1310:	Cung Điện Cực Lớn.	3060
1301. Chương 1311:	Hổ Đầu Biên Bức. (1)	3062
1302. Chương 1312:	Hổ Đầu Biên Bức. (2)	3064
1303. Chương 1313:	Thần Kim.	3067
1304. Chương 1314:	Yêu Tinh Hạch Nát Bấy. (1)	3069
1305. Chương 1315:	Yêu Tinh Hạch Nát Bấy. (2)	3071
1306. Chương 1316:	Phong Tỏa Bá Đạo.	3074
1307. Chương 1307:		3076
1308. Chương 1318 :	Ngạnh Kháng Rút Đi. (1)	3078
1309. Chương 1319:	Ngạnh Kháng Rút Đi. (2)	3081
1310. Chương 1320 :	Ba Kiện Bảo Vật! (1)	3083
1311. Chương 1321:	Ba Kiện Bảo Vật! (2)	3085
1312. Chương 1322:	Muôn Vạn Tính Toán Tường Tận Công Dã Trạng.	3087
1313. Chương 1323 :	Truyền Thừa Bí Cảnh. (1)	3089
1314. Chương 1324:	Truyền Thừa Bí Cảnh. (2)	3091
1315. Chương 1325:	Thủ Lĩnh Ngũ Đại Gia Tộc. (1)	3093
1316. Chương 1326:	Thủ Lĩnh Ngũ Đại Gia Tộc. (2)	3096
1317. Chương 1327:	Phá Phong Ấn!	3098
1318. Chương 1328:	Kiểm Tra Đo Lường Tiềm Lực. (1)	3100
1319. Chương 1329:	Kiểm Tra Đo Lường Tiềm Lực. (2)	3103
1320. Chương 1330:	Tiềm Lực Vô Hạn! (1)	3105
1321. Chương 1331:	Tiềm Lực Vô Hạn! (2)	3107
1322. Chương 1332:	Mộ Thanh Thanh.	3109
1323. Chương 1333:	Đan Thú. (1)	3112
1324. Chương 1334:	Đan Thú. (2)	3114
1325. Chương 1335:	Hiện Tại Giết Một Cái. (1)	3116
1326. Chương 1336:	Hiện Tại Giết Một Cái. (2)	3119
1327. Chương 1337:	Tiểu Chiến Cường Đại.	3121
1328. Chương 1338 :	Tứ Kiếp Bán Thần, Chết!	3123
1329. Chương 1339:	Tứ Kiếp Bán Thần, Chết! (2)	3125
1330. Chương 1340:	Hạ Thiên.	3127
1331. Chương 1341 :	Truyền Thừa Chi Hồ.	3130
1332. Chương 1342:	Truyền Thừa Chi Hồ. (2)	3132

1333. Chương 1343 :	Tranh Đoạt Cơ Duyên.	3134
1334. Chương 1344:	Tranh Đoạt Cơ Duyên. (2)	3136
1335. Chương 1345:	Máu Rơi Kim Đài.	3138
1336. Chương 1346 :	Khốn Long!	3140
1337. Chương 1347:	Khốn Long! (2)	3142
1338. Chương 1348:	Khắp Nơi Tề Tụ.	3145
1339. Chương 1349 :	Trùng Kích Bán Thần Cảnh!	3147
1340. Chương 1350:	Trùng Kích Bán Thần Cảnh! (2)	3150
1341. Chương 1351:	Vượt Qua!	3152
1342. Chương 1352 :	Bán Thần Đệ Nhất Kiếp.	3154
1343. Chương 1353:	Bán Thần Đệ Nhất Kiếp. (2)	3156
1344. Chương 1354:	Kiếp Thượng Kiếp.	3158
1345. Chương 1355:	Phá Kiếp Trọng Sinh. (1)	3161
1346. Chương 1356:	Phá Kiếp Trọng Sinh. (2)	3163
1347. Chương 1357.	Trận Chiến Đầu Tiên Sau Khi Đột Phá!	3165
1348. Chương 1358:	Hạ Thiên Nhất Bại, Dẫn Tới Vây Công! (1)	3167
1349. Chương 1359:	Hạ Thiên Nhất Bại, Dẫn Tới Vây Công! (2)	3169
1350. Chương 1360:	Lấy Một Chiến Ba. (1)	3172
1351. Chương 1361:	Lấy Một Chiến Ba. (2)	3174
1352. Chương 1362:	Ra Tay Sắc Bén.	3176
1353. Chương 1363 :	Cho Các Người Một Cơ Hội.	3179
1354. Chương 1364:	Cho Các Người Một Cơ Hội. (2)	3181
1355. Chương 1365:	Ma Chủng Thừa Nhận!	3183
1356. Chương 1366:	Còn Có Một Kiếp?	3185
1357. Chương 1367:	Tiểu Chiến Hóa Hình! (1)	3187
1358. Chương 1368:	Tiểu Chiến Hóa Hình! (2)	3190
1359. Chương 1369 :	Một Mũi Tên Hủy Kim Đài.	3194
1360. Chương 1370:	Một Mũi Tên Hủy Kim Đài. (2)	3196
1361. Chương 1371:	Lạnh Nóng Cực Tinh.	3198
1362. Chương 1372 :	Giành Giật Từng Giấy.	3200
1363. Chương 1373:	Giành Giật Từng Giấy. (2)	3203
1364. Chương 1374:	Mạo Hiểm Vô Cùng! (1)	3205
1365. Chương 1375:	Mạo Hiểm Vô Cùng! (2)	3207
1366. Chương 1376:	Tiểu Chiến Mất Tích.	3210
1367. Chương 1377:	Phong Ba Tái Khởi. (1)	3212
1368. Chương 1378:	Phong Ba Tái Khởi. (2)	3214
1369. Chương 1379:	Sư Thúc?	3216
1370. Chương 1380:	Sư Thúc? (2)	3219
1371. Chương 1381:	Hồng Liên.	3221
1372. Chương 1382 :	Mười Chiêu.	3223
1373. Chương 1383:	Mười Chiêu. (2)	3225
1374. Chương 1384:	Đổ Máu. (1)	3227
1375. Chương 1385:	Đổ Máu. (2)	3229
1376. Chương 1386:	Anh Dũng Một Lần.	3232
1377. Chương 1387:	Cường Giả Đại Năng. (1)	3234
1378. Chương 1388:	Cường Giả Đại Năng. (2)	3236
1379. Chương 1389 :	Tĩnh Lại.	3239
1380. Chương 1390:	Tĩnh Lại. (2)	3241
1381. Chương 1391:	Vấn Đề Xưng Hô.	3243
1382. Chương 1392 :	Thần Đảo Thiên Tài Chiến.	3246
1383. Chương 1393:	Thần Đảo Thiên Tài Chiến. (2)	3248
1384. Chương 1394:	Dẫn Kiếp Đan Thành.	3250
1385. Chương 1395:	Cũng Mất Tích? (1)	3252
1386. Chương 1396:	Cũng Mất Tích? (2)	3254

1387. Chương 1397 :	Vạn Niên Nhất Ngộ.	3256
1388. Chương 1398:	Vạn Niên Nhất Ngộ. (2)	3259
1389. Chương 1399 :	Đệ Nhị Trọng Bán Thần Kiếp.	3261
1390. Chương 1400:	Đệ Nhị Trọng Bán Thần Kiếp. (2)	3263
1391. Chương 1401:	Nhị Kiếp Bán Thần, Thành!	3265
1392. Chương 1402 :	Bể Quan Lân Nữa.	3268
1393. Chương 1403:	Bể Quan Lân Nữa. (2)	3270
1394. Chương 1404:	Chín Tháng.	3272
1395. Chương 1405:	Lực Vung Mạn Thú.	3274
1396. Chương 1406:	Nhất Quyền Tất Sát. (1)	3277
1397. Chương 1407:	Nhất Quyền Tất Sát. (2)	3279
1398. Chương 1408:	Hoàng Nham Thành Hoàng Động.	3281
1399. Chương 1409 :	Giao Dịch Hành, Nữ Tử Đeo Cầm.	3284
1400. Chương 1410:	Giao Dịch Hành, Nữ Tử Đeo Cầm. (2)	3286
1401. Chương 1411 :	Trung Cấp Đan Hỏa.	3288
1402. Chương 1412:	Trung Cấp Đan Hỏa. (2)	3290
1403. Chương 1413:	Luyện Khí.	3293
1404. Chương 1414:	Đoạt Quyền Thần Sáo. (1)	3295
1405. Chương 1415:	Đoạt Quyền Thần Sáo. (2)	3297
1406. Chương 1416:	Trước Hết Để Cho Người Thử Xem. (1)	3299
1407. Chương 1417:	Trước Hết Để Cho Người Thử Xem. (2)	3302
1408. Chương 1418:	Sự Tình Phát Triển.	3304
1409. Chương 1419:	Tái Sinh Chi Tiết. (1)	3306
1410. Chương 1420:	Tái Sinh Chi Tiết. (2)	3309
1411. Chương 1421:	Trước Thành Kịch Đầu.	3311
1412. Chương 1422:	Ta Chờ Người. (1)	3314
1413. Chương 1423:	Ta Chờ Người. (2)	3316
1414. Chương 1424:	Danh Lưu Hoàng Nham Thành.	3318
1415. Chương 1425:	Tàng Long Bình Nguyên. (1)	3320
1416. Chương 1426:	Tàng Long Bình Nguyên. (2)	3323
1417. Chương 1427:	Chấn Phục.	3325
1418. Chương 1428 :	Bảo Tàng Chi Hồ?	3327
1419. Chương 1429:	Bảo Tàng Chi Hồ? (2)	3329
1420. Chương 1430:	Độ Sức Bằng Vương.	3331
1421. Chương 1431 :	Vào Khốn Long Hồ.	3334
1422. Chương 1432:	Vào Khốn Long Hồ. (2)	3336
1423. Chương 1433:	Long Cung.	3339
1424. Chương 1434:	Cửu Long Nâng Quan Tài.	3341
1425. Chương 1435:	Cửu Long Nâng Quan Tài. (2)	3343
1426. Chương 1436:	Vạn Long Chi Chủ.	3345
1427. Chương 1437:	Cuộc Chiến Chư Thần. (1)	3348
1428. Chương 1438:	Cuộc Chiến Chư Thần. (2)	3350
1429. Chương 1439:	Dung Hợp Nguyên Giới.	3352
1430. Chương 1440:	Thắng Liên Hai Cấp.	3355
1431. Chương 1441:	Thần Thông Kỳ Lân, Thủy Trung Phách Chủ!	3357
1432. Chương 1442 :	Khốn Long Thăng Thiên.	3359
1433. Chương 1443:	Khốn Long Thăng Thiên. (2)	3362
1434. Chương 1444:	Long Bằng Tinh Huyết.	3364
1435. Chương 1445:	Sau Khi Tu Vi Tăng Tiến.	3367
1436. Chương 1446:	Mạc Lợi Chủ Thành. (1)	3369
1437. Chương 1447:	Mạc Lợi Chủ Thành. (2)	3371
1438. Chương 1448:	Ba Thiên Tài Tuyệt Đỉnh.	3373
1439. Chương 1449:	Tư Cách	3375
1440. Chương 1450:	Kết Minh?	3378

1441.	Chương 1451 : Gặp Lại Cùng Thừa Nhận	3380
1442.	Chương 1452: Gặp Lại Cùng Thừa Nhận. (2)	3382
1443.	Chương 1453: Thiên Tài Kim Bia. (1)	3384
1444.	Chương 1454: Thiên Tài Kim Bia. (2)	3387
1445.	Chương 1455: Tam Nữ Tranh Diễm.	3388
1446.	Chương 1456 : Rung Động Lưu Danh.	3391
1447.	Chương 1457: Rung Động Lưu Danh. (2)	3393
1448.	Chương 1458 : Trị Liệu.	3395
1449.	Chương 1459: Trị Liệu. (2)	3397
1450.	Chương 1460: Giúp Nhau Tăng Lên.	3399
1451.	Chương 1461: Lãnh Nhiệt Bán Thần Kiếp. (1)	3402
1452.	Chương 1462: Lãnh Nhiệt Bán Thần Kiếp. (2)	3404
1453.	Chương 1463: Một Đêm.	3406
1454.	Chương 1464: Hội Tụ! (1)	3409
1455.	Chương 1465: Hội Tụ! (2)	3411
1456.	Chương 1466: Quy Tắc Tuyển Bạt Thảm Thiết. (1)	3413
1457.	Chương 1467: Quy Tắc Tuyển Bạt Thảm Thiết. (2)	3415
1458.	Chương 1468: Mạ Lợi Đảo Chủ, Ba Kiện Ban Thưởng!	3417
1459.	Chương 1469: Sát Lục Bí Cảnh. (1)	3419
1460.	Chương 1470: Sát Lục Bí Cảnh. (2)	3421
1461.	Chương 1471: Hồ Sở Chi Thương.	3424
1462.	Chương 1472: Bài Danh. (1)	3426
1463.	Chương 1473: Bài Danh. (2)	3428
1464.	Chương 1474 : Đỗ Sâm.	3430
1465.	Chương 1475: Đỗ Sâm. (2)	3432
1466.	Chương 1476: Lưu Danh Một Lần Nữa!	3435
1467.	Chương 1477: Phần Thần Bí Pháp. (1)	3437
1468.	Chương 1478: Phần Thần Bí Pháp. (2)	3439
1469.	Chương 1479: Học Thành.	3441
1470.	Chương 1480 : Yên Lặng.	3444
1471.	Chương 1481: Yên Lặng. (2)	3446
1472.	Chương 1482: Bốn “cổ Nhân ”.	3448
1473.	Chương 1483 : Tái Chiến Hạ Thiên.	3450
1474.	Chương 1484: Tái Chiến Hạ Thiên. (2)	3453
1475.	Chương 1485: Cùng Nhau Thanh Toán.	3455
1476.	Chương 1486: Dùng Một Phá Bốn. (1)	3457
1477.	Chương 1487: Dùng Một Phá Bốn. (2)	3459
1478.	Chương 1488: Ma Tướng Hiện Thế!	3462
1479.	Chương 1489: Đuổi Giết Đến Cận Bã. (1)	3464
1480.	Chương 1490: Đuổi Giết Đến Cận Bã. (2)	3466
1481.	Chương 1491: Người Cũng Tiếp Ta Một Chiêu. (1)	3469
1482.	Chương 1492: Người Cũng Tiếp Ta Một Chiêu. (2)	3471
1483.	Chương 1493: Nhâm Doanh.	3473
1484.	Chương 1494: Danh Liệt Mười Tám.	3475
1485.	Chương 1495: Ba Tháng Ước Hẹn, Hôm Nay Kết! (1)	3478
1486.	Chương 1496: Ba Tháng Ước Hẹn, Hôm Nay Kết! (2)	3480
1487.	Chương 1497 : Cuồng Sát Chỉ Sáo.	3482
1488.	Chương 1498: Cuồng Sát Chỉ Sáo. (2)	3485
1489.	Chương 1499: Càng Đánh Càng Cuồng	3487
1490.	Chương 1500 : Hoàng Động Chết.	3489
1491.	Chương 1501: Hoàng Động Chết. (2)	3491
1492.	Chương 1502: Thứ Mười Một.	3494
1493.	Chương 1503: Sở Vân Vũ. (1)	3496
1494.	Chương 1504: Sở Vân Vũ. (2)	3498

1495.	Chương 1505:	Lợi Hại Kiếm.	3501
1496.	Chương 1506:	Bí Cảnh Biến Hóa. (1)	3503
1497.	Chương 1507:	Bí Cảnh Biến Hóa. (2)	3505
1498.	Chương 1508:	Sát Lục Thú Triều. (1)	3507
1499.	Chương 1509:	Sát Lục Thú Triều. (2)	3509
1500.	Chương 1510:	Không Hết Không Dừng.	3512
1501.	Chương 1511:	Ly Khai Đông Khu (1)	3514
1502.	Chương 1512:	Ly Khai Đông Khu (2)	3516
1503.	Chương 1513:	Thứ Tư! (1)	3519
1504.	Chương 1514:	Thứ Tư! (2)	3521
1505.	Chương 1515:	Huyền Nhi Ngụy Cấp.	3523
1506.	Chương 1516:	Hắn Rốt Cuộc Đã Tới. (1)	3525
1507.	Chương 1517:	Hắn Rốt Cuộc Đã Tới. (2)	3528
1508.	Chương 1518:	Câm Miệng!	3530
1509.	Chương 1519:	Vì Huyền Nhi? Chiến! (1)	3532
1510.	Chương 1520:	Vì Huyền Nhi? Chiến! (2)	3534
1511.	Chương 1521:	Bạo Nổ Tung!	3537
1512.	Chương 1522 :	Trèo Lên Đỉnh!	3539
1513.	Chương 1523:	Trèo Lên Đỉnh! (2)	3542
1514.	Chương 1524:	Rung Động Toàn Trường.	3544
1515.	Chương 1525:	Thủy Hỏa Chân Linh. (1)	3546
1516.	Chương 1526:	Thủy Hỏa Chân Linh. (2)	3548
1517.	Chương 1527:	Bán Thần Kiếp Thứ Năm.	3551
1518.	Chương 1528:	Ngộ Huyền Vũ Thần Thông, Ngũ Kiếp Thành! (1)	3553
1519.	Chương 1529:	Ngộ Huyền Vũ Thần Thông, Ngũ Kiếp Thành! (2)	3555
1520.	Chương 1530:	Cường Đại Tăng Lên.	3558
1521.	Chương 1531:	Gặp Lại Chu Bá. (1)	3560
1522.	Chương 1532:	Gặp Lại Chu Bá. (2)	3562
1523.	Chương 1533 :	Nhìn Lâm Rồi.	3564
1524.	Chương 1534:	Nhìn Lâm Rồi. (2)	3567
1525.	Chương 1535:	Giải Phong Cùng Huyết Châu.	3569
1526.	Chương 1536 :	Tự Đoạn Một Tay.	3571
1527.	Chương 1537:	Tự Đoạn Một Tay. (2)	3573
1528.	Chương 1538:	Huyền Nhi Lại Đột Phá. (1)	3576
1529.	Chương 1539:	Huyền Nhi Lại Đột Phá. (2)	3578
1530.	Chương 1540:	Lãnh Nhiệt Cực Liên.	3580
1531.	Chương 1541:	Thủy Hỏa Cực Đan. (1)	3582
1532.	Chương 1542:	Thủy Hỏa Cực Đan. (2)	3585
1533.	Chương 1543:	Có Thể Trả Giá Bằng Tính Mạng Vì Cuồng Ngôn.	3587
1534.	Chương 1544 :	Kỷ Huyền Nhi Vs Viên Bách Hỏa.	3589
1535.	Chương 1545:	Kỷ Huyền Nhi Vs Viên Bách Hỏa. (2)	3592
1536.	Chương 1546:	Tần Phàm Vs Mộ Thanh Thanh. (1)	3594
1537.	Chương 1547:	Tần Phàm Vs Mộ Thanh Thanh. (2)	3597
1538.	Chương 1548:	Rung Động.	3599
1539.	Chương 1549:	Đêm Trước Chấm Dứt. (1)	3601
1540.	Chương 1550:	Đêm Trước Chấm Dứt. (2)	3603
1541.	Chương 1551:	Diễn Cuồng Cuối Cùng.	3606
1542.	Chương 1552:	Tiếng Đàn Chấm Dứt. (1)	3608
1543.	Chương 1553:	Tiếng Đàn Chấm Dứt. (2)	3610
1544.	Chương 1554:	Gặp Lại Vân Thiên.	3612
1545.	Chương 1555:	Không Gì Hơn Cái Đây. (1)	3614
1546.	Chương 1556:	Không Gì Hơn Cái Đây. (2)	3617
1547.	Chương 1557:	Bí Kỹ, Nội Tình!	3619
1548.	Chương 1558:	Chung Cực Cấp Bán Thần Kỹ.	3621

1549.	Chương 1559:	Chung Cực Cấp Bán Thần Kỳ. (2)	3624
1550.	Chương 1560:	Vân Thiên Chết Sao? (1)	3626
1551.	Chương 1561:	Vân Thiên Chết Sao? (2)	3628
1552.	Chương 1562:	Cường Sát!	3630
1553.	Chương 1563 :	Vân Thiên, Chết!	3633
1554.	Chương 1564:	Vân Thiên, Chết! (2)	3635
1555.	Chương 1565:	Hứa Hẹn Top 10.	3638
1556.	Chương 1566:	Xếp Hạng Sau Cùng! (1)	3640
1557.	Chương 1567:	Xếp Hạng Sau Cùng! (2)	3642
1558.	Chương 1568:	Trao Đổi.	3644
1559.	Chương 1569:	Nghiên Cứu Thái Hư Chân Đan. (1)	3647
1560.	Chương 1570:	Nghiên Cứu Thái Hư Chân Đan. (2)	3649
1561.	Chương 1571:	9999 Đầu Đan Mạch.	3651
1562.	Chương 1572 :	Lại Rời Mạc Lợi Thành.	3653
1563.	Chương 1573:	Lại Rời Mạc Lợi Thành. (2)	3655
1564.	Chương 1574:	Đại La Diệt Ma Quyền.	3657
1565.	Chương 1575:	Ba Tòa Đại Hỏa Sơn. (1)	3659
1566.	Chương 1576:	Ba Tòa Đại Hỏa Sơn. (2)	3662
1567.	Chương 1577:	Yêu Hỏa Diễm Liên.	3664
1568.	Chương 1578 :	Thần Bí Vũ Mao.	3666
1569.	Chương 1579:	Thần Bí Vũ Mao. (2)	3668
1570.	Chương 1580:	Thiên Ứng Lão Nhân.	3670
1571.	Chương 1581:	Họa Thủy Đông Dẫn. (1)	3673
1572.	Chương 1582:	Họa Thủy Đông Dẫn. (2)	3675
1573.	Chương 1583:	Yêu Sư Đan Đạo.	3677
1574.	Chương 1584:	Thạch Bi Cổ Tự.	3679
1575.	Chương 1585:	Thiên Mệnh Chi Độc	3682
1576.	Chương 1586:	Thanh Hồn Luyện Thể Đan	3684
1577.	Chương 1587:	Nhận Truyền Thừa. (1)	3687
1578.	Chương 1588:	Nhận Truyền Thừa. (2)	3689
1579.	Chương 1589:	Đan Đạo Tăng Lên.	3692
1580.	Chương 1590:	Thần Thông Chu Tước.	3694
1581.	Chương 1591:	Thần Thông Hiển Uy.	3696
1582.	Chương 1592:	Thần Thông Hiển Uy. (2)	3699
1583.	Chương 1593:	Thần Thông Thành, Ma Tướng Hiện.	3701
1584.	Chương 1594:	Giải Quyết La Gia. (1)	3704
1585.	Chương 1595:	Giải Quyết La Gia. (2)	3706
1586.	Chương 1596:	Người Cửa Vân Gia Đến.	3708
1587.	Chương 1597:	Cự Đầu Oai.	3711
1588.	Chương 1598:	Cự Đầu Mộ Chấn.	3713
1589.	Chương 1599:	Cuộc Chiến Cự Đầu. (1)	3715
1590.	Chương 1600:	Cuộc Chiến Cự Đầu. (2)	3718
1591.	Chương 1601:	Linh Ngộ Cuộc Chiến.	3720
1592.	Chương 1602:	Không Gian Lực.	3722
1593.	Chương 1603 :	Quay Về Mạc Lợi Thành.	3725
1594.	Chương 1604:	Quay Về Mạc Lợi Thành. (2)	3727
1595.	Chương 1605:	Rời Đảo.	3729
1596.	Chương 1606:	Khí Tức Cửa Nàng.	3731
1597.	Chương 1607:	Sơ Ngộ Hải Thú.	3734
1598.	Chương 1608 :	Ngao Lang Thần Đảo.	3736
1599.	Chương 1609:	Ngao Lang Thần Đảo. (2)	3738
1600.	Chương 1610:	Ta Cũng Chỉ Là Trình Độ Trung Đẳng Mà Thôi.	3741
1601.	Chương 1611:	Âu Dương Không.	3744
1602.	Chương 1612:	Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng.	3746

1603.	Chương 1613:	Thiên Tài Đảo. (1)	3748
1604.	Chương 1614:	Thiên Tài Đảo. (2)	3751
1605.	Chương 1615:	Huyền Nhi Ngũ Kiếp.	3753
1606.	Chương 1616:	Ngũ Kiếp Bán Thần Đỉnh.	3755
1607.	Chương 1617:	Huynh Đệ Gặp Lại. (1)	3758
1608.	Chương 1618:	Huynh Đệ Gặp Lại. (2)	3760
1609.	Chương 1619:	Không Đề.	3762
1610.	Chương 1620:	Dã Nhân.	3765
1611.	Chương 1621:	Thiên Tài Hội Tụ, Trò Chơi Tử Vong Bắt Đầu. (1)	3767
1612.	Chương 1622:	Thiên Tài Hội Tụ, Trò Chơi Tử Vong Bắt Đầu. (2)	3770
1613.	Chương 1623:	Đệ Nhất Chiến Trường.	3772
1614.	Chương 1624:	Chung Cực Huyền Trọng Quyền.	3774
1615.	Chương 1625:	Phong Mang Đã Hiện. (1)	3777
1616.	Chương 1626:	Phong Mang Đã Hiện. (2)	3779
1617.	Chương 1627:	Chiến Trường Thứ Ba Tàn Khốc.	3782
1618.	Chương 1628:	Để Cho Ta Chơi Đùa Cùng Người Thế Nào? (1)	3784
1619.	Chương 1629:	Để Cho Ta Chơi Đùa Cùng Người Thế Nào? (2)	3787
1620.	Chương 1630:	Vậy Người Ở Lại Chỗ Này Cho Ta Đi!	3789
1621.	Chương 1631:	Một Ngày, Ước Hẹn Trước Năm Mươi Danh?	3792
1622.	Chương 1632:	Thái Dao Xuất, Thiên Hạ Phục. (1)	3795
1623.	Chương 1633:	Thái Dao Xuất, Thiên Hạ Phục. (2)	3797
1624.	Chương 1634:	Xảo Ngộ Mộ Thanh Thanh.	3800
1625.	Chương 1635:	Gặp Được Huyền Nhi. (1)	3803
1626.	Chương 1636:	Gặp Được Huyền Nhi. (2)	3805
1627.	Chương 1637:	Chuyện Xưa Chưa Chắc Đầu Là Gạt Người.	3808
1628.	Chương 1638:	Nhu Tình Trên Chiến Trường.	3811
1629.	Chương 1639:	Kiểm Thần Đảo Hách Kiếm, Đại Đạo Kiếm Vực!	3813
1630.	Chương 1640:	Chờ Người Cùng Chiến Trường Thứ Sáu Đặc Thù.	3815
1631.	Chương 1641:	Sớm Quyết Chiến, Một Mũi Tên Không Thể Tưởng Tượng Nổi! (1)	3818
1632.	Chương 1642:	Sớm Quyết Chiến, Một Mũi Tên Không Thể Tưởng Tượng Nổi! (2)	3820
1633.	Chương 1643:	Hư Thần Đảo, Bạch Trường Thiên. (1)	3823
1634.	Chương 1644:	Hư Thần Đảo, Bạch Trường Thiên. (2)	3825
1635.	Chương 1645:	Đón Ngộ, Ý Niệm Trong Đầu Hiếu Rõ!	3827
1636.	Chương 1646:	Át Chủ Bài Mở Lại, Rung Động Toàn Trường. (1)	3829
1637.	Chương 1647:	Át Chủ Bài Mở Lại, Rung Động Toàn Trường. (2)	3831
1638.	Chương 1648:	Ta Tới Trước Chờ Các Người. (1)	3834
1639.	Chương 1649:	Ta Tới Trước Chờ Các Người. (2)	3836
1640.	Chương 1650:	Cửa Thứ Bảy, Một Chọi Một.	3838
1641.	Chương 1651:	Có Một Số Việc Là Người Không Cách Nào Nắm Giữ. (1)	3840
1642.	Chương 1652:	Có Một Số Việc Là Người Không Cách Nào Nắm Giữ. (2)	3843
1643.	Chương 1653:	Hắc Mã Mới. (1)	3845
1644.	Chương 1654:	Hắc Mã Mới. (2)	3848
1645.	Chương 1655:	Cửa Thứ Tám, Đơn Giản Như Vậy?	3850
1646.	Chương 1656:	Các Người Sẽ Chỉ Còn Lại Có Một Cái Danh Ngạch. (1)	3852
1647.	Chương 1657:	Các Người Sẽ Chỉ Còn Lại Có Một Cái Danh Ngạch. (2)	3854
1648.	Chương 1658:	Chờ Đợi Đối Thủ. (1)	3857
1649.	Chương 1659:	Chờ Đợi Đối Thủ. (2)	3859
1650.	Chương 1660:	Người Còn Không Có Tư Cách Để Cho Ta Xuất Ra Tất Cả Thực Lực	3861
1651.	Chương 1661:	Biệt Khuất Nhận Thua. (1)	3864
1652.	Chương 1662:	Biệt Khuất Nhận Thua. (2)	3866
1653.	Chương 1663:	Danh Sách Top 10. (1)	3869
1654.	Chương 1664:	Danh Sách Top 10. (2)	3871
1655.	Chương 1665:	Huynh Đệ Hợp, Đối Thủ Tụ	3873
1656.	Chương 1666:	Nguyên Hoàng Áo Cảnh. (1)	3876

1657.	Chương 1667:	Nguyên Hoàng Áo Cảnh. (2)	3878
1658.	Chương 1668:	Lần Thứ Tư Ma Chủng Luyện Thể	3880
1659.	Chương 1669:	Nguyên Hoàng Đảo Chủ, Cám Ôn. (1)	3882
1660.	Chương 1670:	Nguyên Hoàng Đảo Chủ, Cám Ôn. (2)	3885
1661.	Chương 1671:	Cửa Ải Cuối Cùng. (1)	3887
1662.	Chương 1672:	Cửa Ải Cuối Cùng. (2)	3889
1663.	Chương 1673:	Tín Vật Đến Tay.	3891
1664.	Chương 1674:	Tân Bí Tàng, Gợn Sóng Hiện. (1)	3893
1665.	Chương 1675:	Tân Bí Tàng, Gợn Sóng Hiện. (2)	3896
1666.	Chương 1676 :	Người Thứ Nhất Thông Qua.	3898
1667.	Chương 1677:	Người Thứ Nhất Thông Qua. (2)	3900
1668.	Chương 1678:	Hội Nghị Đảo Chủ!	3902
1669.	Chương 1679:	Nghi Vấn Dày Đặc. (1)	3905
1670.	Chương 1680:	Nghi Vấn Dày Đặc. (2)	3907
1671.	Chương 1681:	Người Ủng Hộ Ngoài Ý Muốn. (1)	3909
1672.	Chương 1682:	Người Ủng Hộ Ngoài Ý Muốn. (2)	3912
1673.	Chương 1683 :	Bởi Vì Hấn Căn Bản Không Phải Người.	3914
1674.	Chương 1684:	Bởi Vì Hấn Căn Bản Không Phải Người. (2)	3916
1675.	Chương 1685:	Mặt Mũi Lão Yêu Thần.	3918
1676.	Chương 1686:	Đại Chiến Hư Thần Chi Tử! (1)	3921
1677.	Chương 1687:	Đại Chiến Hư Thần Chi Tử! (2)	3923
1678.	Chương 1688:	Đối Hám Thần Kỹ!	3925
1679.	Chương 1689 :	Ta Cũng Vừa Muốn Chuẩn Bị...	3928
1680.	Chương 1690:	Ta Cũng Vừa Muốn Chuẩn Bị... (2)	3930
1681.	Chương 1691 :	Độ Kiếp Cùng Một Chỗ!	3933
1682.	Chương 1692:	Độ Kiếp Cùng Một Chỗ! (2)	3936
1683.	Chương 1693:	Thật Sự Là Không Có Gan.	3938
1684.	Chương 1694:	Thần Thông Thanh Long. (1)	3940
1685.	Chương 1695:	Thần Thông Thanh Long. (2)	3942
1686.	Chương 1696 :	Lục Kiếp Thành, Một Chiêu Quyết Thắng!	3945
1687.	Chương 1697:	Lục Kiếp Thành, Một Chiêu Quyết Thắng! (2)	3947
1688.	Chương 1698:	Tứ Hành Ma Tướng Quyền!	3949
1689.	Chương 1699 :	Cuộc Chiến Huỳnh Đệ	3952
1690.	Chương 1700:	Cuộc Chiến Huỳnh Đệ. (2)	3955
1691.	Chương 1701:	Thắng Bại Nền Như Thế Nào? (1)	3957
1692.	Chương 1702:	Thắng Bại Nền Như Thế Nào? (2)	3959
1693.	Chương 1703:	Quán Quân!	3962
1694.	Chương 1704 :	Gặp Mặt Các Đảo Chủ.	3964
1695.	Chương 1705:	Gặp Mặt Các Đảo Chủ. (2)	3967
1696.	Chương 1706 :	Ta Nguyên Ý Thắng Thắn.	3969
1697.	Chương 1707:	Ta Nguyên Ý Thắng Thắn. (2)	3971
1698.	Chương 1708:	Trước Nhịn Một Chút.	3974
1699.	Chương 1709:	Chiến Trường Chư Thần. (1)	3976
1700.	Chương 1710:	Chiến Trường Chư Thần. (2)	3978
1701.	Chương 1711:	Phong Ấn Chi Môn.	3981
1702.	Chương 1712 :	Cự Thi, Tử Linh!	3983
1703.	Chương 1713:	Cự Thi, Tử Linh! (2)	3985
1704.	Chương 1714:	Thân Phận Chân Vũ Thần.	3988
1705.	Chương 1715:	Năm Trăm Năm Trước, Thiên Thần Phục Hồi. (1)	3990
1706.	Chương 1716:	Năm Trăm Năm Trước, Thiên Thần Phục Hồi. (2)	3992
1707.	Chương 1717:	Gặp Lại Lôi Thần! (1)	3995
1708.	Chương 1718:	Gặp Lại Lôi Thần! (2)	3997
1709.	Chương 1719:	Lôi Thần Hồn Tiêu. (1)	4000

1710. Chương 1720:	Lôi Thần Hồn Tiêu. (2)	4002
1711. Chương 1721:	Thiên Thần Dư Nghiệt Thật Sự Xuất Hiện	4004
1712. Chương 1722:	Đại Cảm Xúc! Đại Cơ Duyên! Đại Đột Phá! (1)	4007
1713. Chương 1723:	Đại Cảm Xúc! Đại Cơ Duyên! Đại Đột Phá! (2)	4009
1714. Chương 1724:	Hoàn Toàn Luyện Hóa Long Thần Nguyên Giới! (1)	4012
1715. Chương 1725:	Hoàn Toàn Luyện Hóa Long Thần Nguyên Giới! (2)	4014
1716. Chương 1726:	Độ Song Kiếp, Đại Hiển Uy!	4016
1717. Chương 1727:	Tần Phàm, Cự Đầu Cường Giả Mới! (1)	4019
1718. Chương 1728:	Tần Phàm, Cự Đầu Cường Giả Mới! (2)	4021
1719. Chương 1729:	Gặp Phải Mộc Hoàng.	4023
1720. Chương 1730:	Đảo Chủ Cũng Không Nể Tình! (1)	4026
1721. Chương 1731:	Đảo Chủ Cũng Không Nể Tình! (2)	4028
1722. Chương 1732:	Mộc Hoàng Vị Của Người Không Còn Ngồi Bao Lâu Nữa Rồi. (1)	4031
1723. Chương 1733:	Mộc Hoàng Vị Của Người Không Còn Ngồi Bao Lâu Nữa Rồi. (2)	4033
1724. Chương 1734:	Thi Thể Đại Thiên Thần Xuất Thế!	4036
1725. Chương 1735:	Dư Nghiệt Thiên Thần Hành Động. (1)	4038
1726. Chương 1736:	Dư Nghiệt Thiên Thần Hành Động. (2)	4040
1727. Chương 1737:	Phong Thần Đại Trận. (1)	4043
1728. Chương 1738:	Phong Thần Đại Trận. (2)	4045
1729. Chương 1739:	Toàn Bộ Đầu Là...	4048
1730. Chương 1740 :	Hi Vọng Cuối Cùng.	4050
1731. Chương 1741:	Hi Vọng Cuối Cùng. (2)	4053
1732. Chương 1742:	Ta Cũng Không Phải Là Tới Giúp Các Người.	4055
1733. Chương 1743:	Ta Cũng Không Phải Là Tới Giúp Các Người. (2)	4058
1734. Chương 1744:	Tái Chiến Bạch Trường Thiên!	4060
1735. Chương 1745:	Cảm Ứng Thần Lực. (1)	4062
1736. Chương 1746:	Cảm Ứng Thần Lực. (2)	4065
1737. Chương 1747:	Ngũ Sắc Thực Vật Bên Trong Nguyên Giới. (1)	4067
1738. Chương 1748:	Ngũ Sắc Thực Vật Bên Trong Nguyên Giới. (2)	4070
1739. Chương 1739 :		4072
1740. Chương 1750 :	Ma Tướng Ấn!	4074
1741. Chương 1751:	Ma Tướng Ấn! (2)	4077
1742. Chương 1752:	Tịnh Thế Liên Hoa, Nhân Gian Chính Đạo. (1)	4079
1743. Chương 1753:	Tịnh Thế Liên Hoa, Nhân Gian Chính Đạo. (2)	4082
1744. Chương 1754:	Giải Cứu Thành Công. (1)	4084
1745. Chương 1755:	Giải Cứu Thành Công. (2)	4087
1746. Chương 1756:	Tiểu Chiến Thoát Thai Hoán Cốt!	4089

Trong ánh trăng mờ, Tần Phàm nghe được một thanh âm của thiếu nữ, tình thâm ý nặng, thê thê thảm thảm, rõ ràng rất lạ lẫm, nhưng lại có thể khiến hắn nổi lên một cảm giác đau lòng.

Đầu rất đau...

Tần Phàm cảm thấy đầu mình như muốn nổ tung lên, nghe được thanh âm này lại nhin không được cố gắng mở to mắt ra, đập vào mắt là một thiếu nữ tuyệt sắc đang cúi đầu, cầm chặt tay của mình thấp giọng khóc nức nở, hắn vốn muốn động đậy một chút, nhưng dù cố gắng thế nào cũng không thể dùng sức nổi.

Đây là nơi nào vậy? Đó là ai vậy?

Ah

Tần Phàm đột nhiên cảm giác ở sâu trong đầu mình truyền đến đau nhức kịch liệt, tiếp theo là cảm thấy có một luồng trí nhớ không hiểu mãi liệt tuôn ra, khiến hắn không khỏi thở nhẹ một tiếng, theo đó con mắt cũng không khỏi lần nữa nhắm lại.

- Tiểu Phàm, Tiểu Phàm...

Nghe thấy tiếng thở nhẹ kia mơ hồ truyền đến, cô gái lại nhin không được vui vẻ, ngẩng đầu lên, nước mắt lưng tròng, vừa hay nhìn thấy bộ dạng thống khổ của Tần Phàm.

- Tiểu Phàm, đệ phải cố cầm cự, tỷ đi tìm y sư...

Thiếu nữ gạt đi nước mắt, lòng nóng như lửa đốt chạy vội ra ngoài, mà Tần Phàm thì vì phản ứng hỗn loạn trong óc đang thống khổ, cho nên cũng không để ý nhiều.

...

Ta còn chưa chết?

Võ Thiên đại lục? Đại Kiền quốc?

Đây không phải là Địa Cầu sao?

Tần Phàm cảm giác trong đầu mình như bị đại lượng tin tức quán lấy nhau, giống như sắp nổ tung vậy, mặc dù hắn có tính tình vô cùng cứng cỏi, thần kinh có thể so với dây thép, nhưng giờ khắc này cũng không khỏi đau đến suýt hôn mê.

Cũng không biết đã qua bao lâu, trong đầu của hắn mới miễn cưỡng bình tĩnh lại. Hắn có cảm giác tất cả như mộng ảo, không chân thật. Hắn nhắm chặt mắt lại rồi một lúc lâu mới từ từ mở mắt ra, đập vào mắt là một gian phòng với phong cách kiến trúc cùng cách bài trí vật phẩm trong phòng rất thanh nhã khác biệt, cổ kính! Mà Linh Khí trong không khí hắn hít hấp cũng đậm đặc hơn so với trước kia, lại làm cho người ta cảm thấy rất sáng khoái, đây là chuyện trước kia hắn không thể tưởng tượng nổi.

Gặp tình huống như vậy, lại phối hợp với những trí nhớ không hiểu trong đầu, Tần Phàm về cơ bản đã rõ chuyện gì xảy ra. Cho dù đồ vật trong phòng đều là giả dối thì không khí này cũng không thể làm giả a! Trên Địa Cầu làm sao có thể có được Linh Khí nồng đậm như vậy được.

Hắn run rẩy bờ môi, muốn nói gì đó nhưng lại không cách nào nói ra được, chỉ chôn bí mật vào thật sâu trong lòng.

Ở Địa Cầu, Tần Phàm là đệ tử của một Đan Môn ẩn thế. Nhưng dù sao hắn cũng là người của xã hội hiện đại. Từ nhỏ cũng đến trường, công tác sinh hoạt như người bình thường. Tự nhiên cũng lên mạng, thậm chí còn xem qua những tiểu thuyết huyền ảo lưu hành rộng rãi trên mạng. Hắn đối với những việc xuyên việt, trọng sinh thường hay được nhắc tới trong đó kỳ thật cũng không xa lạ gì!

Chỉ có điều, hắn không nghĩ rằng chuyện này lại xảy ra trên người mình!

- Lò đan nổ tung, khiến cho không gian vặn vẹo. Thế nhưng ta có quý nhân phù trợ, linh hồn không bị tiêu diệt mà xuyên qua không gian và thời gian, đưa đến nơi gọi là Võ Thiên đại lục này, nhập vào người thiếu niên cùng tên cùng họ kia...

Tần Phàm bắt đầu đi lác đầu, trong nội tâm hắn không khỏi nổi lên một hồi tư vị phức tạp. Sau khi sự phó quy thiên, hắn không còn người thân nào nữa. Hơn nữa, bởi vì thân phận đặc thù nên hắn cũng không thích kết giao với người khác. Cũng vì thế mà hắn không có lấy một vị bằng hữu nào. Nhưng dù sao Địa Cầu cũng là nhà hắn, nơi hắn sinh sống hai mươi năm nay, hắn đối với chỗ đó vẫn có chút lưu luyến.

Bất quá Tần Phàm vốn không phải là người bi quan. Hắn biết rõ khi lò đạn nổ tung, bản thân đã chết đi. Có thể lại sống đã rất may mắn, nghĩ nhiều cũng vô ích. Điều chỉnh cảm xúc của mình, tâm tính của Tần Phàm cũng dần bình thản lại, rất nhanh nhìn thẳng vào hiện trạng của mình, cũng bắt đầu suy nghĩ thân phận và tình cảnh của mình hiện giờ.

Tính danh: Tần Phàm.

Tuổi: 15 tuổi

Thân phận: Đệ tử Chân Võ thế gia cửu phẩm Nam Phong thành, Đại Kiền quốc .

- Chân Võ thế gia là quý tộc của Đại Kiền quốc, đạt tới cửu phẩm, cửu phẩm là phẩm cấp thấp nhất, nhất phẩm là cao nhất.

- Tuy là loại thấp nhất, nhưng dù sao vẫn có thân phận quý tộc, cũng không tệ... Đã đến nơi này, vậy thì yên ổn mà ở thôi...

Sau khi nghĩ thông suốt, Tần Phàm có chút tự giễu cười khổ một tiếng, cố gắng xua đi cảm giác không khỏe trong người. Hắn ngồi dậy, hai mắt đánh giá hoàn cảnh bốn phía.

Có trí nhớ trước kia của “Tần Phàm” chỉ dẫn, hắn cũng rất nhanh quen thuộc. Hắn phát hiện gian phòng mình ở hiện giờ diện tích khá lớn, bài trí trang hoàng, thậm chí còn tốt hơn chỗ ở của hắn ở trên Địa Cầu nữa. Đối với cái này, Tần Phàm cũng tương đối hài lòng.

- Bất quá, Tần Phàm trước kia bị người ám toán trọng thương chí tử, xem ra sau này ta còn phải phiền toái một hồi rồi!

Đồng thời, Tần Phàm cũng rất nhanh nghĩ tới tình cảnh mình sắp phải đối mặt, hắn cúi đầu như có điều suy nghĩ.

- Tiểu Phàm, đệ đã tỉnh?

Đúng lúc này, thiếu nữ vừa mới rời đi mang theo một lão tiên sinh đi đến, trông thấy Tần Phàm đã tỉnh lại, lập tức kinh hỉ khiến hai mắt hiện lên một hồi hào quang.

Thiếu nữ này có một mái tóc đen nhánh thật dài, đôi mắt sáng, lông mày nhỏ nhắn, khuôn mặt xuất chúng, khí chất thanh nhã, mặc một thân quần áo màu xanh biếc, tuổi không lớn lắm, nhưng cũng đã thấy được vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành của nàng.

Tần Phàm nhận ra thiếu nữ tuyệt sắc này tên là Tần Li, trên danh nghĩa là tỷ tỷ của Tần Phàm, không chỉ có sắc đẹp nổi tiếng Nam Phong thành mà thiên phú cũng kinh người, được Tần gia chủ coi là hòn ngọc quý trên tay. Trên thực tế nàng chính là thê tử đã định từ bé của Tần Phàm, nhưng sau này Tần gia gia chủ không có con gái, cộng thêm Tần Phàm trước kia không quá tiến bộ, phụ thân Tần Phàm liền thu Tần Li làm con gái nuôi, để tránh tai họa cho một nữ tử tốt như vậy.

Tuy rằng trong trí nhớ trước kia đã biết được “tỷ tỷ” của mình rất đẹp, nhưng lúc tận mắt nhìn thấy, Tần Phàm vẫn không khỏi có chút thất thần – xinh đẹp, băng cơ ngọc cốt, eo thon chân dài, trên người Tần Li quả thật tập hợp hết cái đẹp của nhân gian! Càng khó được là khí chất thanh nhã kia, xuất trần như Tiên Tử vậy. Tần Phàm cũng vì vẻ đẹp của nàng mà ngây ngốc trong chốc lát. Trên Địa Cầu, hắn chưa từng nhìn thấy nữ tử nào có vẻ đẹp tuyệt mỹ như nàng!

2. Chương 2

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 2: Hưng phấn. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 2: Hưng phấn. (1)

- Cũng chỉ ở thế giới có Linh Khí dồi dào như vậy mới có thể sinh ra tuyệt sắc giai nhân thế này a!

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi thở dài, lập tức hắn rất nhanh phục hồi tinh thần lại, để tránh phát hiện ra sơ hở gì, hắn dứt khoát ngồi dậy, âm thầm tự mình chẩn đoán bệnh một chút sau đó thì thào nói:

- Ta dường như đã không việc gì rồi...

Tần Phàm vốn là đệ tử Đan Môn ẩn thế, bản thân cũng tinh thông y thuật, cho nên hắn đối với tình huống thân thể mình hiện giờ vẫn tương đối hiểu rõ, chỉ là có chút suy yếu thôi, nghỉ ngơi một chút sẽ không sao nữa.

Tuy rằng trông thấy Tần Phàm đã tỉnh lại, thoát nhìn cũng không có gì trở ngại, nhưng Tần Li vẫn gọi đại phu kiểm tra một phen, mà kết quả cũng giống như Tần Phàm tự mình chẩn đoán, lúc này mới yên tâm lại.

Tiến đại phu đi, Tần Li hỏi thăm một hồi nữa, đợi sau khi xác định Tần Phàm thật sự không có trở ngại thì khuôn mặt nàng lại đột nhiên dần dần trở nên lạnh, thần sắc lạnh như băng cùng với bộ dáng tình thâm lúc này khi quan tâm Tần Phàm dường như là hai người khác xa nhau, sau đó liền nghe nàng nghiêm mặt hỏi Tần Phàm:

- Tiểu Phàm, lần này đến tột cùng là ai muốn đẩy ngươi vào chỗ chết? Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn đâu!

Tần Phàm nghe thấy nàng thay đổi cách xưng hô cũng tự thấy bị ai cho bản thân mình, không chỉ thái độ biến chuyển mà cách xưng hô cũng trở nên xa cách. Bản thân Tần Phàm cũng muốn biết đáp án này, nhưng không biết sao dù hắn cố gắng suy nghĩ thế nào cũng không nghĩ được gì, chỉ đành cười khổ lắc đầu nói:

- Khi đó ta vừa về đến cửa, chỉ thấy có một bóng đen lóe lên vụt qua, ta không kịp phản kháng đã hôn mê bất tỉnh, chỉ biết là người này nhất định tu vị cao hơn ta rất nhiều, về phần là người nào thì ta lại không biết.

- Vậy ngươi nghỉ ngơi trước một chút đi, sau đó ta sẽ làm chút ít đồ ăn đưa đến cho ngươi...

Tần Li nghe thấy Tần Phàm nói như vậy, không khỏi có chút nhú mày. Nàng biết Tần Phàm vừa mới từ trong hôn mê tỉnh lại nên không tiện hỏi nhiều, chỉ dặn dò một chút, rồi rời khỏi phòng.

Nhìn bóng lưng tuyệt đẹp của Tần Li rời đi, Tần Phàm không khỏi lại âm thầm tán thưởng, thật sự rất đẹp! Lại nghĩ tới trước khi hắn chưa hoàn toàn thanh tỉnh đã nghe Tần Li từng nói qua “Khôi phục hôn ước” gì đấy, trong nội tâm cũng không khỏi hơi xúc động.

“Tỷ tỷ” này của Tần Phàm, không chỉ có dung mạo xuất chúng, hơn nữa thiên tư tuyệt. Ở Nam Phong thành, thanh niên tài俊 thẩm mèn nàng không biết có bao nhiêu, mà Tần Phàm trước kia cũng mang tâm tư như vậy. Khi biết hôn ước giữa hai người bị giải trừ hắn cũng âm thầm thương tâm một thời gian rất dài.

Hôm nay nếu có thể khôi phục hôn ước, tin tưởng Tần Phàm trước kia trên trời có linh thiêng cũng có thể cảm thấy an ủi.

Bất quá nghĩ đến mọi thứ trên Vô Thiên đại lục, Tần Phàm lập tức không khỏi cười khổ lắc đầu. Vô Thiên đại lục, danh như ý nghĩa, chính là thế giới dùng vô vi thiên, ở chỗ này vũ lực mới là chỗ cam đoan của địa vị.

Trong trí nhớ của Tần Phàm trước kia, hắn là Vô Đồ tam cấp, mà cảnh giới võ đạo của Vô Thiên đại lục phân thành Vô Đồ, Vô Giả, Vô Sư, Tiên Thiên Vô Sư... Sau khi đột phá Tiên Thiên Vô Sư nghe nói còn có các loại cảnh giới như Linh Vô Sư, Vô Tôn, Vô Thánh...

Tuy rằng những thứ trong trí nhớ cũng chỉ là phân cấp cảnh giới võ đạo, nhưng lấy suy đoán của Tần Phàm, thế giới này có lẽ là tiên võ thế giới. Dù sao Linh Khí trong không khí ở đây thực sự quá mức nồng đậm! Nếu như vậy vẫn không thể sinh ra Tu tiên giả thì không còn gì để nói nữa rồi.

Bất quá, vô luận như thế nào thì Tần Phàm bây giờ quá yếu!

Dù cho Tần Li thật sự nguyện ý gả cho hắn, hắn cũng không xứng!

Theo hắn biết, Tần Li chỉ lớn hơn Tần Phàm nửa năm, nhưng đã đạt tới cảnh giới Vô Giả cửu cấp, cái này khiến Tần Phàm cảm thấy xấu hổ?

- Tuy nội tình kém một chút, nhưng Linh Khí ở đây dồi dào, chỉ cần chịu khó cố gắng, phối hợp với đan dược của Đan Môn, cũng không phải là không có hi vọng trở nên mạnh mẽ!

Tần Phàm không hề có những suy nghĩ nản chí. Sau khi điều chỉnh trạng thái tâm tình của mình, hắn nhanh nhẹn xuống giường, trực tiếp đi ra ngoài cửa. Hiện giờ Tần Phàm muốn đi chứng thực một thứ!

Trong trí nhớ của Tần Phàm trước kia, Võ Thiên đại lục, tài nguyên Linh Dược thập phần phong phú!

Một ít Linh Dược hi hữu thậm chí tuyệt chủng trên Địa Cầu, ở chỗ này thậm chí tùy ý có thể thấy được! Nếu như chuyện này là thật, vậy thì cũng quá khiến người ta hưng phấn rồi.

Tần Phàm cảm giác thấy máu của mình như sôi trào lên. Với tư cách là đệ tử của Đan Môn, Tần Phàm đối với việc luyện đan luôn có những suy nghĩ điên cuồng và chấp nhất.

Ra khỏi phòng, cửa ra vào có hai Võ Giả đứng canh, trông thấy Tần Phàm đi ra, đều khom người nói:

- Thiếu gia!

Tần Phàm nhàn nhạt gật gù đầu nói:

- Ta muốn ra hậu viện một chút, các người đừng đi cùng.

- Thiếu gia, người mới vừa khôi phục, không nên đi lại khắp nơi như thế...

Một vị hạ nhân lớn tuổi cung kính nói.

- Ta bảo các người đừng đi theo, có chuyện gì tự ta chịu trách nhiệm.

Tần Phàm nôn nóng đi chứng thực một thứ, hiện giờ lại bị ngăn cản, lời nói không khỏi có phần bức tức.

Nhận thấy thái độ bức tức của Tần Phàm, hai vị Võ Giả kia cũng lộ ra vài phần kinh ngạc. Trong nội tâm mơ hồ cảm thấy vị Thiếu gia Tần Phàm trước mắt này có chút khác với mọi khi.

- Vâng, thiếu gia.

Nhưng bọn hắn dù sao chỉ là hạ nhân. Trong Chân Võ thế gia như Tần gia, còn không đến phiên bọn hắn lỗ mãng, đành phải thối lui sang một bên, để Tần Phàm đi một mình đến hậu viện.

Nam Phong thành ở phía nam Đại Kiền quốc là một mảnh đất màu mỡ, quanh năm mưa thuận gió hoà, dần dần phát triển trở thành một thành trì lớn ở vùng phía nam Đại Kiền quốc. Mà Nam Phong Tần gia, với tư cách là Chân Võ thế gia cửu phẩm, ở vào phía đông Nam Phong thành, đất phong 800 mẫu, trong gia tộc đình đài lầu các vô số, thư lâu, dược các, võ tròng đầy đủ mọi thứ.

Theo con đường lát đá xanh đi vòng vèo một lúc, đi ước chừng hơn mười phút đồng hồ, Tần Phàm rốt cục dựa vào trí nhớ đi đến trước một tiểu viện lịch sự tao nhã. Chưa đi vào cửa, đã nghe được mùi thơm dược liệu nồng đậm bay vào mũi khiến hắn cảm thấy sáng khoái tinh thần, tâm tình cũng theo đó kích động vài phần.

Tần Phàm ngẩng đầu, trông thấy trên đại môn có một biển hiệu, trên đó ghi mấy chữ “Linh Dược viên đệ tam”, hắn biết rõ đây chính là nơi hắn cần tìm rồi. Từ cái tên cũng biết được, Linh Dược viên như vậy ở Tần gia cũng không chỉ có một, đây chỉ là cái cách chỗ Tần Phàm gần nhất thôi.

Mà bước vào sân của hậu viện, liền trông thấy một mảng lớn Linh Dược mà kiếp trước đau khổ tìm kiếm xuất hiện ngay trước mắt, loại cảm giác hạnh phúc này khiến hắn quả thực muốn kêu to lên vài tiếng.

Chương 2: Hưng phấn. (2)

- Thiên Tư Tử, Ngũ Hoa thảo, Hòa Lan, Thất sắc liên...

Tần Phàm trong miệng thì thảo đọc lấy các loại dược liệu trước mắt, những dược liệu này có rất nhiều thứ trên Địa Cầu cực kỳ hiếm thấy, có cái thậm chí đã tuyệt chủng chỉ có thể nhìn thấy trong sách, ở chỗ này lại có thể gieo trồng đại lượng!

Đây chỉ là một dược viên bình thường của Tần gia thôi!

Dĩ nhiên đã có được nhiều dược liệu trân quý như vậy!

Vậy còn những Dược Viên chuyên môn gieo trồng dược liệu quý hiếm thì sao đây?

Mặc dù có chút không thể tin được, nhưng Tần Phàm đã khẳng định thế giới này thật sự có tài nguyên Linh Dược cực kỳ phong phú!

Linh Khí dồi dào! Linh Dược phong phú! Thế giới như vậy thật khiến người ta hưng phấn.

Tần Phàm đi xuyên qua Dược Viên, khi thì phấn khởi thấp giọng hô, khi thì cúi đầu vuốt ve thưởng thức, trạng thái như điên như cuồng!

Bất quá cũng không trách được hắn lại thất thố như thế, với tư cách là đệ tử Đan Môn, từ nhỏ hắn đã có suy nghĩ chấp nhất với luyện đan. Không chỉ đã đọc qua một lượt toàn bộ đan thư dược kinh của Đan Môn, hơn nữa ở xã hội hiện đại Linh Dược tàn lụi còn muốn nghĩ cách để luyện đan! Mà một lần cuối cùng luyện đan, cũng chính vì hắn không tìm được các dược liệu đồng đều cần thiết, lại thử dùng các dược liệu khác thay thế nên mới khiến lò đan nổ tung, có thể thấy được hắn chấp nhất đối với luyện đan thế nào.

Hôm nay đột nhiên trông thấy nhiều Linh Dược như vậy, có cơ hội có thể thống khoái luyện đan, cái này sao có thể khiến hắn không kích động vạn phần đây.

Lúc này, thấy chung quanh không có người, Tần Phàm có chút khẩn trương duỗi tay phải mình ra, “Vô Khí” trong cơ thể dưới sự khống chế của hắn vận chuyển xuống bàn tay, tiếp theo một vòng hỏa diễm màu trắng nhạt liền hiện lên trên lòng bàn tay hắn.

- Vô Khí này quả thật cũng giống như ta nghĩ, chỉ cần vận dụng pháp môn đặc biệt của Đan Môn chúng ta thì cũng có thể sinh ra đan hỏa.

Tần Phàm thấy vậy, trong nội tâm mới không khỏi thở dài một hơi, hắn biết rõ, nếu như không thể luyện đan, vậy thì hắn ở thế giới này cũng không có ưu thế gì so với người khác cả.

Ngay sau đó, Tần Phàm tìm một nơi sạch sẽ ngồi xuống, thử âm thầm điều tức, tiến hành lần tu luyện đầu tiên của hắn ở thế giới này.

Lúc ở trên Địa Cầu, Linh Khí tàn lụi, muốn tu luyện quả thực khó như lên trời! Cộng thêm sau một đại biến cố mà Đan Môn chỉ còn lại mình hắn. Công pháp tu luyện thiếu thốn, dù cho tu luyện mười mấy năm, Tần Phàm vẫn không có được thành quả gì lớn.

Tần Phàm biết với lượng Linh Khí ít ỏi ở trên Địa Cầu không thể nào đạt được thành tựu cao ở phương diện tu vi. Cho nên Tần Phàm cũng không có đi tu luyện công pháp làm gì, chỉ chuyên chú ở luyện đan. Dù sao hắn cũng không biết mình cuối cùng lại xuyên việt đến thế giới như thế này.

May thay, Đan Môn lấy đan dược là căn cứ để lập phái, đối với cái này ngược lại bảo tồn rất tốt! Đan phương, kinh nghiệm luyện đan mấy ngàn năm cũng không ít.

Chính vì công pháp tu luyện của Tần Phàm khi còn ở trên Địa Cầu không được cao minh, cho nên hắn dứt khoát tu luyện theo công pháp của Tần gia.

Từng tia Linh Khí tràn vào huyết khí quanh thân, tâm thần hợp nhất. Tần Phàm chậm rãi thu nạp Linh Khí nén lại, sau đó khống chế chúng xuống Khí Hải dưới bụng.

Khí Hải lại được xưng là “Vô Điền”, cũng chính là nơi chứa đựng “Vô Khí”, Linh Khí hấp thu vào cơ thể sau khi vận hành quanh thân, lại qua quá trình chuyển hóa sơ bộ rồi đến Vô Điền, lại chuyển hóa lần hai

và chứa đựng lại. Thiên phú tốt, Võ Khí mỗi lần tu luyện chuyển hóa tự nhiên nhiều, chứa đựng được cũng nhiều, cái đó cũng giống như công pháp trước kia Tần Phàm tu luyện vậy.

Võ Điện tổng cộng chia làm chín khối nhỏ, phân bố Cửu Cung, mỗi một cung đại biểu một cấp tu vi. Tu vi Tần Phàm hiện giờ là Võ Đồ tam cấp, trong Võ Điện của hắn cũng chỉ có ba cung Võ Khí, mà Võ Khí của hắn hiện giờ là màu trắng nhạt, cũng đại biểu cho cảnh giới Võ Đồ hiện giờ của hắn. Cảnh giới tăng lên, màu sắc của Võ Khí cũng sẽ phát sinh biến hóa.

Vận hành một chu thiên, Võ Khí gia tăng không nhiều lắm, nhưng cảm giác của Tần Phàm lại rất tốt, dù sao ở chỗ này có rất nhiều Linh Khí, trên Địa Cầu hắn nào tu luyện được như thế này.

- Ta vừa mới trọng thương khỏi hắn, Linh Dược ở đây phong phú, nhưng tiếc là hiện giờ không có được đỉnh, nếu không ta có thể lập tức luyện chế một ít đan dược chữa thương rồi!

Sau khi chứng thực bản thân mình còn có thể sử dụng đan hỏa, cũng có thể tu luyện, trước mắt còn có nhiều Linh Dược như vậy. Tần Phàm cảm giác ngứa tay, bản thân rất muốn luyện đan mà không có lộ đỉnh.

- Đúng rồi, Tần gia là một thế gia kinh doanh sinh ý luyện dược, nhất định sẽ có được đỉnh! Ta đi tìm xem!

Tần Phàm nghĩ tới đây lại trở nên hưng phấn, bất quá Tần Phàm trước kia đối với phương diện này không có một điểm hứng thú, tự nhiên không biết thứ này để ở đâu, cho nên Tần Phàm định đi tìm “Tỷ tỷ” Tần Li của mình hỏi thăm một chút.

Đối với Tần Li, chẳng biết tại sao, Tần Phàm lại có một loại hảo cảm không hiểu, nguyện ý đi tin tưởng nàng. Có lẽ vào lúc hắn suy yếu nhất, Tần Li là người đầu tiên hắn nhìn thấy ở thế giới này, còn có ảnh hưởng từ một ít trí nhớ của Tần Phàm trước kia nữa.

Mà khi Tần Phàm vừa định rời đi, nhưng lại vừa vặn thấy ở cửa đang đứng một người, người nọ trông thấy Tần Phàm vốn là sững sờ, sau đó trên mặt liền hiện lên một tia trêu tức, lớn tiếng quát với Tần Phàm:

- Người là người phương nào, lại dám xông vào Dược Viên Tần gia ta!

Tần Phàm nghe thấy thanh âm này, không khỏi nhướng mày, người này hắn nhận ra, chính là con của Đại trưởng lão, tên là Tần Uy, niên kỷ cũng tương tự với Tần Phàm. Bởi vì trước đó vài ngày hắn gây chuyện bên ngoài nên bị phạt đến trông giữ Dược Viên. Vừa rồi vì mới đi ra nên khi Tần Phàm đi vào cũng không trông thấy hắn.

Tần Phàm với tư cách là con trai tộc trưởng đương đại, ở Tần gia người không nhận ra hắn cực nhỏ, đơn giản là vì trước kia Tần Phàm tu vi thấp, hơn nữa tính tình nhu nhược, vốn khiến người khác xem thường, cộng thêm Tần Uy này vốn chính là loại người lấn thiện sợ ác, cho nên mới cố ý làm khó dễ Tần Phàm để làm vui thôi.

- Ở thế giới chú trọng thực lực này, thực lực thấp vốn sẽ khiến người khác khinh thường, đã thế tính cách còn nhu nhược nữa, sao có thể khiến người khác không ăn hiếp đây?

Đã biết nguyên nhân, Tần Phàm cũng hiểu rõ trong lòng, nhưng vì vội vã đi tìm Tần Li hỏi chuyện được đỉnh, cho nên cũng không muốn dây dưa nhiều, chỉ nhàn nhạt nói:

- Tránh ra.

- Hắc hắc, nguyên lai chỉ là Võ Đồ tam cấp mà thôi, vậy nhất định không phải người Tần gia ta rồi! Tần gia ta đường đường Chân Võ thế gia cửu phẩm, tuổi như ngươi sao có thể có tu vi thấp như vậy chứ?

3. Chương 3

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 3: Tần Uy! Tần Tiến! (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 3: Tần Uy! Tần Tiến! (1)

Tần Uy kia chẳng những không bỏ đi, ngược lại khoanh hai tay, hai chân giang rộng ra, chặn đường đi của Tần Phàm lại. Mà lúc này trên khuôn mặt có chút âm lãnh kia lại nhiều thêm vài phần mỉa mai, ngoài miệng âm dương quái khí nói.

- Ta mặc dù chỉ là Vô Đồ tam cấp, nhưng muốn đánh tên Vô Đồ lục cấp như ngươi vẫn dư sức, cút ngay!

Tần Phàm cũng có chút tức giận, hơn nữa trong lòng của hắn vội vã đi tìm Tần Li nên ngữ khí không khỏi nặng hơn một chút.

- Phế vật, ngươi muốn chết?

Tần Uy thật không nghĩ đến Tần Phàm bình thường một mực nhất gan sợ phiền phức, khúm núm vậy mà lại không sợ hắn nữa, lại dám can đảm đối chất với hắn, vì vậy vui vẻ trên mặt dần thu lại, sắc mặt âm trầm.

- Ta nói lại lần nữa, cút ngay!

Tần Phàm ngẩng đầu lên ra, lộ ra có chút không kiên nhẫn, Tần Uy này rõ ràng là đang cố ý ngăn trở, khách khí với hắn cũng chẳng được gì.

- Muốn chết!

Tần Uy vốn bị phạt giữ Dược Viên nên tâm tình không tốt, giờ còn bị phế vật bình thường hắn xem thường nhất chống đối, tự nhiên giận dữ! Trong lòng của hắn cũng tuyệt đối không thể tưởng được Tần Phàm như nhược sợ phiền phức, giờ sau khi đại nạn không chết lại như biến thành một người khác vậy. Nhưng thực lực của hắn cao hơn Tần Phàm đến mấy cấp, đâu thể để Tần Phàm như thế được, lập tức liền đánh một quyền về phía mặt Tần Phàm.

- Hừ!

Tần Phàm sắc mặt trầm xuống, thân thể có chút nghiêng về bên trái, hoàn toàn tránh khỏi một quyền này. Tuy rằng hắn đối với phản ứng của thân thể hiện giờ có chút không vừa ý, nhưng kinh nghiệm và nhãn lực của hắn thì vẫn còn đó.

Trong lúc đánh nhau, ngoại trừ lực lượng, kinh nghiệm cũng là mấu chốt để quyết thắng bại, dù sao ở cảnh giới Vô Đồ, tố chất thân thể cũng không chênh lệch nhiều lắm, hơn nữa cũng không biết Võ Kỹ lợi hại.

- Tần Uy, nếu ngươi đã dám động thủ trước với ta, vậy cũng đừng trách ta!

Trên mặt Tần Phàm cũng hiện lên một tia gân xanh, tuy rằng hắn không muốn gây nhiều phiền toái, nhưng không có nghĩa là để mặc người khi dễ! Hơn nữa hắn thấy Tần Uy tứ chi lỗ mãng. Tuy có chút lực lượng, nhưng tốc độ quá chậm, căn bản không được như bề ngoài, chỉ được cái mã, cũng không có bao nhiêu lợi hại.

- Ha ha, tên phế vật Tần Phàm ngươi nói khoác lác gì thế! Ngươi cũng dám chống đối ta sao, không hảo hảo giáo huấn ngươi thì không biết ngươi sẽ coi mình là gì nữa!

Tần Uy đối với Tần Phàm có thể tránh thoát công kích của mình không khỏi có chút kinh ngạc. Nhưng lúc này hắn đã cười lên lưng hổ, đâu thể xuống được, về dữ tợn trên mặt ngược lại nặng thêm, chiêu tiếp theo xuất ra Võ Kỹ!

- Phá không quyền!

Mặc dù chỉ là quyền pháp gia tộc bình thường, vẻ vẻ chỉ là Nhân giai trung cấp Võ Kỹ trong “Thiên Địa Nhân” tam giai thôi, nhưng Tần Phàm trông thấy Võ Khí màu trắng nhàn nhạt quán trên tay hắn, cũng có thể cảm giác được quyền kinh của hắn rõ ràng lăng lệ ác liệt hơn rất nhiều, lấy thân thể hắn hiện giờ bị một quyền này đánh trúng nói không chừng sẽ bị tổn thương không nhẹ.

Ánh mắt Tần Phàm không khỏi lạnh lẽo, nếu Tần Uy đã sử dụng Võ Kỹ, vậy thì hắn cũng không cần khách khí nữa! Chỉ thấy thân hắn khẽ cong, hoàn toàn né khỏi một chiêu mãnh liệt kia, tuy rằng tốc độ của hắn

cũng không tính quá nhanh, nhưng phán đoán lại cực kỳ chuẩn xác, đoán chừng đã nhìn ra được phương hướng quyền của Tần Uy.

Cũng mượn góc độ trốn tránh, khi Tần Uy còn không kịp phản ứng thì hắn thuận thế đánh ra một quyền vào cằm hắn.

- Ah. . .

Tần Uy nào nghĩ đến Tần Phàm vậy mà có thể tránh khỏi Võ Kỹ của hắn, lại có thừa lực phản kích, lập tức liền cảm thấy cái cằm tê rần, trong miệng phát ra tiếng kêu như heo cắt tiết, xem ra hàm răng không gãy cũng không chênh lệch lắm!

Bất quá cũng may mắn thân thể hiện giờ của Tần Phàm thực lực thật sự quá kém, hơn nữa cũng không sử dụng Võ Kỹ gì, cho nên mới không bị tổn thương quá nặng. Nhưng công kích của Tần Phàm vẫn chưa hết, hắn lẳng không nhảy lên, đá ngang lại một cái, trực tiếp đá cho cả người Tần Uy nằm rạp trên mặt đất.

Đứng ngay tại chỗ, thấy Tần Uy còn thống khổ tru lên trên mặt đất, Tần Phàm liền không để ý tới hắn nữa, chỉ là sửa sang lại quần áo, thần sắc thông dong tiếp tục quay về.

Hôm nay đối với hắn mà nói, luyện đan mới là trọng yếu nhất! Đó là căn bản để hắn có thể dừng chân ở thế giới này! Chỉ cần có thể luyện đan, hắn tin tưởng về sau không còn người nào dám ở trước mặt nói hắn một tiếng phế vật nữa!

- Đánh đệ đệ ta thành ra như vậy rồi còn muốn bỏ đi sao?

Nhưng vào lúc này, một thanh âm hơi lạnh lạnh từ sau truyền đến.

Tần Phàm chậm rãi quay đầu, trông thấy một thiếu niên xuất hiện ở góc cửa, mày kiếm mắt sáng, khuôn mặt đậm mạc mà anh tuấn, ánh mắt lạnh lùng, cứ như vậy lặng yên đứng đó.

- Tần Tiến?

Tần Phàm nhướng mày, nhìn thiếu niên áo trắng trên người có khí thế uy nghiêm nhân nhạ kia, trong đầu hiện lên trí nhớ tương quan.

Tần Tiến, Võ Giả cửu cấp, năm nay mười bảy tuổi, cùng Tần Uy đều là con của Đại trưởng lão, nhưng so với Tần Uy thì Tần Tiến lại có thiên phú tu luyện vô cùng tốt, mười hai tuổi đã bước vào cảnh giới Võ Giả, hôm nay đã là cảnh giới Võ Giả đỉnh phong, tùy thời đều có thể bước vào cảnh giới Võ Sư, là đệ nhất nhân một đời tuổi trẻ Tần gia được mọi người công nhận!

Đồng thời, Tần Tiến cũng là một trong những người theo đuổi Tần Li, vẫn có chút bất mãn đối với quan hệ giữa Tần Phàm và Tần Li, hơn nữa thiếu niên thịnh nhất là ghen tị, Tần Tiến thậm chí cho rằng Tần Phàm là ngăn trở lớn nhất giữa hắn và Tần Li.

Trong nội tâm Tần Phàm, Tần Phàm trước kia bị tập kích đến tử, Tần Tiến này cũng có không ít hiềm nghi.

- Đại ca, phế vật này đánh lén ta!

Lúc này, Tần Uy đang thống khổ tru lên trên mặt đất vội vàng lết đến bên người Tần Tiến, đổi trắng thay đen nói.

- Đồ vô dụng!

Tần Tiến có chút tức giận, một cước đá Tần Uy văng ra, khi thấy vết thương trên mặt hắn, ánh mắt liền lạnh lùng nhìn về phía Tần Phàm, lạnh lạnh nói:

- Đệ đệ này của ta tuy rằng không quá tiến bộ, nhưng cũng không tới phiên người dạy!

- Do hắn gieo gió gặt bão thôi!

Tần Phàm trầm giọng nói, biết rõ giải thích cũng vô dụng, cũng khinh thường giải thích, không chút sợ hãi đón nhận lấy ánh mắt lẳng lẹ ác liệt của Tần Tiến.

- Hừ

Chỉ nghe thấy Tần Tiến cười lạnh một tiếng, long hành hổ bộ, chậm rãi đi về phía Tần Phàm.

Chỉ một thoáng, Tần Phàm cảm giác được khí thế như núi hướng về phía hắn đè xuống, khiến hắn lập tức liền biết rõ chênh lệch giữa hai người! Hắn biết rõ chỉ bằng vào cảnh giới Vô Đồ tam cấp của hắn hiện giờ, vô luận như thế nào cũng không phải là đối thủ của Tần Tiến đã nửa chân đạp vào cảnh giới Vô Sư!

Chương 3: Tần Uy! Tần Tiến! (2)

Giờ khắc này, Tần Phàm cảm giác mình quá yếu! Giống như một con kiến, quay mắt về phía mưa to gió lớn, cảm giác lại vô lực như thế! Loại cảm giác này khiến người quá áp lực, quá thống khổ!

Nhưng Tần Phàm hắn không cam lòng, hắn vẫn đứng nguyên tại chỗ, kiên trì tôn nghiêm của mình!

Khi chỉ còn cách Tần Phàm có hai bước, bước chân Tần Tiến ngừng lại, bất quá hắn cũng không động thủ với Tần Phàm, chỉ từ trên cao nhìn xuống như vậy mà nhìn Tần Phàm.

- Tần Phàm, ta tuy rằng không biết ngươi vì sao có thể đánh ngã đệ đệ ta xuống đất như vậy. Nhưng ngươi nếu vì vậy mà cho rằng mình đã rất lợi hại, thì ngươi đã sai rồi! Trong mắt của ta, ngươi vẫn là một phế vật, một đồng rác rưởi! Ta chỉ cần tiện một tay là đã có thể đặt ngươi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục! Nếu như chúng ta không là đồng tộc, nếu ở bên ngoài ngươi còn dám dùng ánh mắt như vậy nhìn ta, ngươi đã sớm chết mười lần trăm lần rồi!

Tần Tiến cao cao tại thượng, khinh thường nói, trong khi nói chuyện hắn mang theo một tia trêu tức, chậm rãi duỗi ra một ngón tay, cứ vậy thẳng tắp chỉ vào trên trán Tần Phàm, lập tức một cỗ khí tức trầm trọng phát ra, như Thái Sơn chi áp!

- Ngươi vẫn là một tên phế vật, một đồng rác rưởi!

Từng là một Luyện Đan Sư được người tôn kính, hôm nay lại bị người chỉ mặt sỉ nhục!

Thanh âm của Tần Tiến quanh quẩn bên tai Tần Phàm, hắn chỉ cảm thấy toàn thân cứng ngắc, tay của đối phương cách trán hắn không xa, liền như có cự sơn ngàn cân muốn áp tới trước mặt, khí cơ lăng lệ ác liệt đè ép tinh thần hắn, giống như trong hư không chia ra một ma trảo, hung hăng chà đạp lên người hắn!

Áp bách như vậy như muốn ép Tần Phàm phải quỳ rạp xuống đất mới dừng lại! Nhưng Tần Phàm cắn răng, nâng cao lồng ngực, khoe miệng dù đã ứa ra máu nhưng hắn vẫn không chịu khuất phục!

- Ah. . .

Một ngón tay này khiến Tần Phàm rốt cục không chịu nổi nữa, nửa cái đầu gối phải thống khổ quỳ trên mặt đất, đau nhức, đau nhức đến tận xương! Nhập tim nhập phổi! Loại cảm giác này, khiến người khó chịu vô cùng!

Một ngón tay này, không tạo thành tổn thương mặt ngoài với hắn, nhưng lại hung hăng dầy xéo vào tôn nghiêm của Tần Phàm! Đây chính là ý đồ của Tần Tiến, ngươi muốn ngông nghênh, ta càng muốn quét đi tôn nghiêm của ngươi, ngươi có tự tin, ta sẽ đè xuống!

Một ngón tay này, so với hung hăng đánh hắn một quyền còn khó chịu hơn nhiều!

Áp lực vô cùng!

Muốn dốc sức liều mạng giãy dụa, lại vô năng vô lực!

- Nếu như ta bây giờ là một Vô Sư hoặc là Tiên Thiên Vô Sư, Tần Tiến này còn có thể ức hiếp ta như vậy sao! Cảm giác như vậy ta không muốn chịu lần hai nữa!

Trong nội tâm Tần Phàm nổi lên một hồi cảm giác vô lực, nhưng đồng thời hai nắm chặt, trong nội tâm cực kỳ khát vọng thực lực!

- Ah. . . ” Hồi lâu, Tần Phàm rốt cục cũng giãy dụa khỏi áp bách của Tần Tiến, mạnh mẽ đứng lên, thanh âm khàn khàn từ trong cổ họng vang lên, trong ánh mắt cũng lộ ra một tia hàn khí.

Mồ hôi lạnh đầm đìa, nhưng ánh mắt thủy chung vẫn kiên định!

Kiếp trước Tần Phàm chính là đệ tử duy nhất của Đan Môn, mặc dù không có thân phận ô n quý, nhưng phần đông tu sĩ thấy hắn cũng sẽ cho chút mặt mũi, hôm nay lại bị một thiếu niên gần mười bảy tuổi ức hiếp như thế, tôn nghiêm bị hao tổn! Cái này khiến hắn sao mà nhẫn nhịn được!

- Ồ?

Tần Tiến thấy Tần Phàm giãy dụa ra khỏi áp bách, hơi có chút ngoài ý muốn, “Nhất chỉ nhiếp hồn” này của hắn vốn là một loại Võ Kỹ lợi hại ngoài ý muốn đạt được, đối với người có tu vị thấp hơn mình có tác dụng uy áp rất lớn! Cho dù là Võ Giả bình thường, hắn cũng có lòng tin khiến đối phương không thể động đậy, nhưng hắn không thể tưởng được Tần Phàm lại có ý chí cường đại như thế!

- Hừ, phế vật này, vậy mà còn dám phản kháng ca ca, thực không biết sống chết!

Lúc này Tần Uy ở một bên vẻ mặt vẻ trào phúng.

- Tần Tiến, người nghe đây! Người hôm nay tự cao thực lực cao hơn ta, lực lượng mạnh hơn ta, ở trước mặt làm nhục tôn nghiêm của ta, ta sẽ nhớ kỹ! Nhưng ngày sau ta nhất định sẽ trả lại người một giáo huấn cả đời khó quên!

Thấy Tần Tiến tiếp tục áp bách tới, Tần Phàm thanh âm to rõ nói!

Bất quá hắn cũng không động thủ, bởi vì hiện giờ động thủ chỉ là tự rước lấy nhục thôi! Nói xong, cắn răng! Nhịn đau! Xương cốt bướng bỉnh không hề dừng lại, chỉ đi về phía tiểu viện của mình.

Tần Tiến hừ lạnh một tiếng, nhưng ngoài ý muốn là cũng không ngăn trở.

Nói trên trình độ nhất định, một ngón tay này của Tần Tiến đã xem như thành công rồi! Thành công chèn ép tự tin của Tần Phàm, càng khiến cho tôn nghiêm của hắn bị hao tổn!

Nhưng hắn cũng không biết, một ngón tay này của hắn đã khiến Tần Phàm nhanh chóng minh bạch quy tắc lực lượng là chí thượng của thế giới này! Tần Phàm hôm nay, đáy lòng cảm thấy vô cùng áp lực, hắn thực sự cần thực lực, cần lực lượng cường đại! Trong lòng của hắn càng thêm muốn nhanh chóng tìm được Tần Li, xác định mình ở thế giới này có thể luyện đan!

- Ha ha, Tần Phàm người tên phế vật này, lại dám nói chuyện với ca ca ta như vậy, thật sự là không biết sống chết, người tên phế vật này, cả đời cũng đừng mong vượt qua ca ca ta!

Lúc này, thanh âm của Tần Uy từ phía sau truyền đến, nhưng Tần Phàm chỉ mắt điếc tai ngơ.

- Câm miệng.

Tần Tiến lạnh lùng nhìn Tần Uy, sau đó nhìn bóng lưng Tần Phàm, sắc mặt âm trầm, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

- Ca ca sao người không hảo hảo giáo huấn phế vật này.

Tần Uy ủy khuất nói.

- Hừ, người cái đồ vô dụng, lúc nào mới có thể tiến bộ hả!

Tần Tiến lạnh lùng nhìn Tần Uy, hết sức bất mãn, sau đó mới chậm rãi nói:

- Lúc trước Tần Phàm này bị đánh lên trọng thương, tộc trưởng đã đại phát lời đình, trọng thưởng tập hung, nếu như giờ ta đánh hắn, nhất định sẽ có người hoài nghi đến ta! Hơn nữa Tần Li tiểu thư bình thường tuy rằng lộ ra ôn nhu hào phóng, nhưng đối với hắn lại cực kỳ giữ gìn, nếu như hiện giờ ta đánh hắn, Tần Li tiểu thư nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ đâu!

- Ta không cần phải phải vì đồ vô dụng đó mà khiến Tần Li tiểu thư lưu lại ấn tượng xấu.

Tần Tiến nhàn nhạt nói, nhưng lại không chừa chút mặt mũi nào cho Tần Uy cả.

- Ca ca, kỳ thật lần này ta cũng chỉ muốn tên phế vật này biết khó mà lùi, về sau không cần dây dưa Tần Li tiểu thư nữa, nhưng không thể tưởng được hắn sẽ vượt lên trước đánh lên ta, ta không đề phòng, mới khiến cho hắn đắc thủ.

Nhưng Tần Uy đối với ca ca hắn lại không dám có một chút oán khí, chỉ đổ hết trách nhiệm lên người Tần Phàm.

- Hừ, người có bao nhiêu bốn sự ta chẳng lẽ còn không biết? Nếu như Tần Phàm thật sự là phế vật, vậy người bị phế vật đánh bại thì người là thứ gì chứ?

4. Chương 4

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 4: Phụ thân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 4: Phụ thân.

Tần Tiến nhìn thoáng qua Tần Uy, sau đó lạnh lùng nói:

- Ba tháng sau chính là Niên Trắc Đại Diễn của Nam phong Tần gia chúng ta, đến lúc đó ta muốn người tự mình báo thù! Trong ba tháng này, ta sẽ đích thân dạy bảo người, người phải cố gắng tu luyện cho ta, không được lười biếng, nếu như đến lúc đó người lại thua vào tay hắn, ta sẽ không nhận đệ đệ như người nữa!

- Nhất định sẽ không khiến cho ca ca thất vọng!

Tần Uy có chút hưng phấn nói, sau đó nhìn về phía cuối con đường, phảng phất giống như liếc thấy Tần Phàm, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi lớn tiếng nói:

- Tần Phàm! Tên phế vật này chờ đó cho ta! Vào ngày Niên Trắc ta không đánh cho người gãy cái đùi thì khó tiêu mỗi hận trong lòng của ta!

Thanh âm của Tần Uy ầm ầm truyền vào tai Tần Phàm, nhưng đối với uy hiếp của hắn, Tần Phàm lại như không nghe thấy, chỉ là trực tiếp hướng đi về tiểu viện của mình.

Muốn trong ba tháng vượt qua Tần Tiến là không thể nào, nhưng Tần Uy, Tần Phàm căn bản không để hắn vào mắt!

Tuy rằng hiện tại hắn chỉ là Võ Đồ tam cấp, mà Tần Uy đã là Võ Đồ lục cấp, nhưng thời gian ba tháng, ở nơi có tài nguyên Linh Dược phong phú thế này, muốn tu vi nhanh chóng tăng lên một hai cấp chắc hẳn cũng không khó! Mà muốn làm được điều đó thì Tần Phàm phải luyện chế được đan dược mới được.

Đúng lúc này, Tần Phàm đột nhiên cảm thấy trong cơ thể một ít khí tức lưu lại trong linh hồn Tần Phàm tựa hồ trở nên có chút xao động bất an.

- Gia tộc niên trắc đúng không! Đây chính là ngày mà người sợ nhất, nhưng hôm nay nếu ta đã chiếm cứ thân thể của người, tất cả sỉ nhục ta sẽ giúp người xóa đi, tất cả vinh quang ta sẽ giúp người tranh thủ!

Huynh đệ, người nghỉ ngơi đi!

Tần Phàm yên lặng hứa hẹn trong lòng, vốn một ít linh hồn khí tức “Tần Phàm” trước kia lưu lại, quả nhiên đã tiêu tán đi một ít, nhưng vẫn còn một tia chấp niệm cuối cùng vẫn lưu lại chưa tán đi.

...

Vừa trở lại trước cửa viện tử, liền trông thấy Tần Li lúc này đã đợi ở trước cửa, thoát nhìn trên mặt còn tràn đầy thần sắc lo lắng.

Trông thấy vậy, Tần Phàm không khỏi cảm thấy ảm áp. Kiếp trước, hắn luôn luôn sinh hoạt một mình, trừ vị sư phó đã chết kia có người nào từng quan tâm mình như vậy chứ?

Chẳng biết tại sao, trông thấy Tần Li, vẻ lo lắng vừa nãy do Tần Tiến tạo thành cũng tán đi rất nhiều, không đành lòng thấy thiếu nữ trước mặt lo lắng quá mức, trên mặt hần cố gắng nổi lên một vòng cười ôn hòa nghênh tiếp.

- Tiểu Phàm, ngươi vừa mới khỏi hẳn, sao lại đi đi lại lại khắp nơi thế. . .

Tần Li trông thấy Tần Phàm trở về, vừa mới muốn trách cứ vài câu, nhưng vừa nhìn thấy dáng cười trên mặt Tần Phàm liền không khỏi có chút giật mình!

- Tỷ tỷ, ta vừa hay đang muốn tìm ngươi đây.

Tần Phàm tiến lên, vừa cười vừa nói.

- Sao lại cảm thấy Tiểu Phàm thoát nhìn có chút bất đồng?

Trong nội tâm Tần Li hiện lên một tia cảm giác quái dị, đệ đệ trước mắt, giờ khắc này thoát nhìn tựa hồ như thoát thai hoán cốt vậy. Nàng có cảm giác như nhiều thêm gì đó. . .

Nghe thấy lời này, trong nội tâm Tần Phàm không khỏi xiết chặt, nhưng hần dù sao cũng trải qua lịch lãm rèn luyện kiếp trước, rất nhanh tỉnh táo lại, trên mặt cũng không lộ ra sơ hở gì, chỉ gãi gãi cái ót giả bộ hồ đồ vừa cười vừa nói:

- Ta có cái gì bất đồng, còn không phải ngươi hiểu rõ đệ đệ nhất sao. . .

Là tự tin!

Lúc này Tần Li mới đột nhiên cảm giác được, Tần Phàm trước mắt nhiều hơn trước kia nụ cười tự tin! Tần Phàm trước kia luôn sợ hãi rụt rè, có chút nhu nhược và tự ti, chưa từng có loại nụ cười này!

- Tiểu Phàm ngươi thoát nhìn tự tin hơn rất nhiều, cả người không còn ủ rột như trước kia nữa rồi!

Vì vậy Tần Li vui vẻ nói, nàng đối với thay đổi của Tần Phàm cũng cảm thấy có chút cao hứng, nét mặt cũng hiện ra một sắc thái đặc biệt.

- Ha ha, người trải qua đại kiếp nạn, chắc chắn sẽ có chút ít thay đổi. Đại nạn lần này không chết, ta cũng nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện.

Tần Phàm đối mặt Tần Li, nhàn nhạt nói.

- Ta trước kia, cũng là vì thực lực của mình thấp kém, thiên phú không tốt mà có chút cam chịu, luôn cảm thấy trước mặt người khác như không ngóc đầu lên được, nhưng hôm nay, ta đã nghĩ thông suốt!

- Tuy rằng ta không có gia thế hiển hách, cũng không có thiên phú tập võ hơn người, nhưng chỉ cần không ngừng vươn lên, ta tin tưởng chúng ta mỗi người đều là Thiên Hạ Vô Song cả!

Trong mắt Tần Phàm hiện lên một tia kiên nghị, ưỡn ngực, lời kia giống như nói cho Tần Li nghe, cũng giống như đang nói cho mình nghe, hoặc là nói do linh hồn Tần Phàm trước kia đã nhặt nhòa nghe.

Nói xong chuyện đó, lo lắng của Tần Tiến đối với hần rốt cục cũng bị hòa tan

Mà Tần Li nhìn Tần Phàm giờ khắc này phảng phất giống như bề ngỗ thiên hạ lại thoáng cái ngơ ngẩn, nàng ngơ ngác nhìn khuôn mặt thiếu niên quen thuộc trước mắt, trong đáy lòng cảm giác có một loại tình cảm đặc biệt bắt đầu khởi động, loại xúc động này cũng làm cho nàng cơ hồ muốn khóc. Từ nhỏ đến lớn, một mực làm bạn với Tần Phàm, nội tâm của nàng muốn hần trở nên kiên cường một chút, trở nên tự tin một chút đến cỡ nào chứ!

Hôm nay, nguyện vọng tận đáy lòng kia rốt cục cũng được thực hiện!

- Tốt! Không hổ là nhi tử Tần Hồng ta!

Đúng vào lúc này, một thanh âm hô to đột nhiên truyền đến.

Tần Phàm nghiêng đầu đi, liền trông thấy một nam tử đang đi tới, trên mặt hình như có một vòng vui mừng, nở nụ cười như ánh mặt trời sớm chiều xuống, nhìn mình.

Trung niên nhân này mặc một thân áo choàng màu tím đẹp đẽ cao quý, bước đi long hành hổ bộ lộ ra rất có uy nghiêm, mày kiếm mắt sáng, mặt chữ quốc càng làm tăng thêm vài phần phóng khoáng chi khí, chính là tộc trưởng đương nhiệm Chân Võ cử phẩm thế gia Nam phong Tần gia, cũng là phụ thân của Tần Phàm, Tiên Thiên Võ Sư cửu cấp, Tần Hồng!

- Phụ thân.

Tần Li tiến lên thi lễ một cái, cung kính kêu lên.

Mà trong nội tâm Tần Phàm lại giãy dụa, cuối cùng cũng là kiên trì kêu một tiếng, chẳng biết tại sao, đối với vị “Phụ thân” trước mắt này, lại không khiến hắn tiếp nhận nhanh như Tần Li, có thể là chịu một chút ảnh hưởng của Tần Phàm trước kia a.

Trong trí nhớ Tần Phàm trước kia, phụ thân Tần Hồng này đối với hắn là uy nghiêm có thừa, quan tâm chưa đủ. Hắn cũng có kỳ vọng rất lớn vào Tần Phàm, nhưng Tần Phàm hết lần này tới lần khác thiên phú tập võ thấp kém, nhiều lần dưới áp lực mạnh, ngược lại dưỡng thành một loại tính tình nhu nhược, sợ hãi rụt rè, đối với phụ thân Tần Hồng này sợ hãi nhiều hơn kính yêu.

Ở trước mặt Tần Hồng, hắn thậm chí chưa bao giờ dám nhìn thẳng!

Mà giờ khắc này, ánh mắt của hai cha con này lại thoáng cái kịch liệt đụng vào cùng một chỗ.

Đối mặt với ánh mắt Tần Hồng, Tần Phàm lộ ra vẻ mặt thản nhiên, không sợ hãi bất an như trước kia nữa, thậm chí còn lộ ra khí định thần nhàn, vẻ tự tin trên mặt khiến khí chất của hắn cũng đã được thăng hoa, tuy rằng hôm nay cảnh giới tu vị của hắn cũng chỉ là Võ Đồ tam cấp, nhưng theo Tần Hồng xem ra, đứa con trai này của hắn như đã thoát thai hoán cốt vậy.

Không có phụ thân nào mà không mong con hơn người cả!

5. Chương 5

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 5: Chí nguyện to lớn. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 5: Chí nguyện to lớn. (1)

Hôm nay nhìn qua con của mình khiến cho trung niên nhân đã làm Tộc trưởng Tần gia gần hai mươi năm này tâm thần vậy mà cũng có một tia thay đổi. Cho đến khi nhớ lại mọi chuyện mình đối với Tần Phàm trước kia, trong nội tâm không khỏi sinh ra chút ít hối hận. Hắn cũng biết, những năm này hắn đối với Tần Phàm đã quá nghiêm khắc, đã bất tri bất giác khiến quan hệ phụ tử có chút lạnh nhạt.

- Tiểu Phàm, người rốt cục có thể nghĩ thông suốt vì phụ hết sức cao hứng. . .

Thật lâu, Tần Hồng thu hồi ánh mắt, bàn tay ôn hòa khoan hậu vỗ vỗ trên bờ vai Tần Phàm, lại giống như có rất nhiều tâm sự vậy.

Nhìn xem bộ dáng của Tần Hồng, Tần Li ở một bên lại có chút nghi hoặc, vốn nói, hôm nay trông thấy Tần Phàm có thể trở nên kiên cường, lẽ ra nên cảm thấy trấn an mới phải chứ!

- Phụ thân, xảy ra chuyện gì rồi hả?

Tần Li hiểu chuyện, ngẩng đầu nhìn phụ thân, nhỏ giọng ân cần hỏi thăm.

Tần Hồng lắc đầu, ánh mắt chậm rãi dời sang một bên, nhìn xem khuôn mặt Tần Phàm, thần sắc phức tạp nói:

- Nếu như người có thể sớm nghĩ thông một chút thì tốt rồi.

- Hiện giờ sao lại chậm chứ?

Tần Phàm cũng phát hiện sự khác thường của Tần Hồng, cũng không khỏi cảm thấy có vài phần kỳ quái.

Tần Hồng hơi than thở nhẹ một tiếng, ánh mắt thu hồi khỏi mặt Tần Phàm, quay lưng lại, sau đó mới chậm rãi nói:

- Hôm nay, Đại trưởng lão thay con của hắc Tần Tiến cầu hôn với Li nhi rồi. . .

Nghe thấy Tần Hồng nói... Tần Phàm như bị một cái búa tạ hung hăng gõ vào đầu! Mà nội tâm cũng nổi lên chấn động kịch liệt!

- Phụ thân ngươi đã đáp ứng?

Tần Phàm hờ hờ môi ra, trên mặt nổi lên một tia điên cuồng, hai tay nắm chặt lại, phảng phất như đang thề sống chết bảo vệ thứ quan trọng nhất vậy.

Giờ khắc này, hắc thậm chí dùng một loại ánh mắt thâm lãnh nhìn bóng lưng Tần Hồng.

- Phụ thân...

Lúc này, Tần Li ở một bên cũng quá sợ hãi, nàng vừa mới định bảo phụ thân khôi phục hôn ước nữa nàng và Tần Phàm, nào nghĩ tới lại xảy ra chuyện như vậy. Tuy bình thường nàng vô cùng tinh táo nhưng giờ phút này cũng trở nên tâm thần bất định.

Tần Hồng xoay người lại, vừa vặn trông thấy ánh mắt của Tần Phàm, trong nội tâm khẽ chấn động, bất quá trên mặt vẫn không đổi sắc nói:

- Tạm thời còn chưa đáp ứng, nhưng cũng không có nghĩa là về sau sẽ không đáp ứng.

Tần Hồng nói xong, lại phát hiện Tần Phàm vẫn không thu hồi ánh mắt kia, chỉ đành khẽ thở dài một cái, sau đó chậm rãi nói ra:

- Ngươi cũng không cần nhìn vi phụ như vậy, vi phụ biết rõ vị trí của Li nhi trong lòng ngươi, nhưng vi phụ cũng có nỗi khổ tâm.

- Ta không để ý tới nguyên nhân gì, nhưng ta tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy xảy ra!

Tần Phàm kiên quyết chấp nhất nói, nhưng nháy mắt sau đó tâm cảnh hắc liền trở nên vô cùng thanh minh. Hắc cuối cùng cũng minh bạch một tia chấp niệm cuối cùng ở đáy lòng Tần Phàm là gì!

Đó chính là Tần Li!

Người này đối với hắc vẫn không rời nửa bước! Vẫn một mực bảo hộ hắc!

Trong trí nhớ của Tần Phàm, Tần Phàm trước kia vẫn là người nhát gan sợ phiền phức, nhưng một lần biểu hiện như nam tử hán chân chính, đó chính là có người nói xấu Tần Li. Khi đó hắc thật sự không để ý đến chênh lệch thực lực của hai, không tiếc tánh mạng lao tới tranh đấu!

Kết quả bị đánh cho đầy thương tích, nhưng vẫn yêu cầu đối phương xin lỗi.

Cho nên, Tần Li từ nhỏ đã là người hắc yêu quý nhất, là người mà hắc nguyện ý dùng tánh mạng để thủ hộ.

Hôm nay, nghe nói muốn gả Tần Li cho một người mà nàng không thích, đặc biệt là Tần Tiến! Tuyệt đối không thể! Đây là chuyện hắc tuyệt đối không chấp nhận! Cho nên một tia chấp niệm này mới khiến Tần Phàm làm ra phản ứng kịch liệt như thế.

- Yên tâm đi, ta sẽ giúp ngươi thủ hộ tỷ tỷ, cho dù ngày sau nàng không ở cùng một chỗ với ta nữa, nhưng cũng không có bất luận kẻ nào có thể cưỡng bức nàng đi gả cho người nàng không thích! Ta dùng linh hồn và tánh mạng của ta để cam đoan!

Tần Phàm trong lòng yên lặng hứa hẹn, phản ứng mãnh liệt từ chấp niệm ở đáy lòng mới chậm rãi biến mất, mà Tần Phàm trong nháy mắt sau đó cũng khôi phục lại ánh mắt bình tĩnh.

- Hồ đồ!

Tần Hồng nghe thấy Tần Phàm trả lời như vậy, trợn mắt lên quát lớn. Hắn thân là Tộc trưởng Tần gia nhiều năm, uy nghiêm trên người tự nhiên không thể xâm phạm, hơn nữa thân là Tiên Thiên Võ Sư cửu cấp, cũng đủ năng lực để uy hiếp Tần Phàm.

- Vô luận thế nào cũng không thể!

Nhưng Tần Phàm lại vẫn như cũ quật cường ngẩng đầu nhìn Tần Hồng, ánh mắt kiên định vô cùng, không có một tia dao động, cảm giác kia thật giống như không có chuyện gì có thể lay chuyển được hắn. Là một Luyện Đan Sư, tâm trí kiên định là tố chất cơ bản nhất, bởi vì trong quá trình luyện đan, có khi thậm chí một lần luyện đã là mấy ngày mấy đêm, lại gặp phải rất nhiều chuyện xấu, nếu như tâm trí không đủ kiên định sẽ cực dễ thất bại!

Uy nghiêm bị khiêu chiến, trên mặt Tần Hồng nổi lên vẻ tức giận, hắn hung hăng trừng mắt nhìn con mình, thậm chí còn mang theo khí thế áp bách nhàn nhạt, muốn cho Tần Phàm phải lùi bước. Nếu như là Tần Phàm ngày xưa, chỉ sợ đã sớm khiếp đảm mà cúi đầu xuống rồi, nhưng hôm nay giằng co gần nửa phút, Tần Phàm vẫn vững như bàn thạch, kiên định đến đáng sợ.

Mà Tần Li ở một bên lại lâm vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan, khích lệ cũng không được, khuyên giải cũng không được, cuối cùng chỉ đành yên lặng nhìn hai cha con đối nghịch.

Thật lâu, gặp Tần Phàm vẫn không có dấu hiệu khuất phục, Tần Hồng rốt cục thu hồi khí thế trên người, ngược lại có chút thở dài một hơi nói:

-Tiểu Phàm, ngươi thật sự trưởng thành, vi phụ thật cao hứng, nhưng mà...

- Ngươi còn chưa chính thức thành thực!

Tần Phàm thấy Tần Hồng thu hồi áp bách, đáy lòng cũng không khỏi thở dài một hơi, tuy rằng hắn ý chí kiên định, nhưng dù sao chênh lệch giữa hai người quá lớn, hiện giờ lòng bàn tay của hắn kỳ thật đã ướt đầm mồ hôi, nghe thấy lời Tần Hồng nói... hắn cũng không lên tiếng, chỉ yên lặng nghe hắn nói tiếp.

- Ở cái thế giới này, cường giả sẽ đi thích ứng thế giới, kẻ yếu mới đợi thế giới thích ứng mình, mà chỉ có người mạnh nhất, mới có thể đi thay đổi thế giới! Cho nên, có đôi khi, cũng không phải người muốn như thế nào thì sẽ thế nấy, vô luận là người muốn có quyền lên tiếng, hay là muốn thủ hộ thứ người yêu quý nhất, điều kiện tiên quyết là người phải có được thực lực tương ứng!

- Không có thực lực, ở thế giới này cái gì cũng không phải cả!

- Cường giả vi tôn, kẻ yếu không quyền lên tiếng!

- Như vậy người chỉ là một Võ Đồ tam cấp, dựa vào gì có thể ngăn cản chuyện xảy ra, dựa vào gì để thủ hộ người người yêu! Người thực lực không đủ, thì phải học cúi đầu, học tiếp nhận, học thích ứng!

Yên lặng, im lặng thật lâu!

Chương 5: Chí nguyện to lớn. (2)

Nghe xong lời Tần Hồng nói..., Tần Phàm toàn thân chấn động, sau một khắc lại nắm thật chặt nắm đấm, móng tay của hắn đâm sâu vào trong thịt, thậm chí đã chảy máu, hắn biết rõ lời Tần Hồng nói rất thực tế, hắn hôm nay chỉ là Võ Đồ tam cấp, quả thật nổi lên một hồi cảm giác vô lực! Hắn tuy rằng sống qua cả đời, có được linh hồn trưởng thành, nhưng đối với sự tàn khốc của thế giới này, hắn vẫn chưa nhận thức đủ!

Thực lực!

Thực lực!

Thực lực vi thượng! Có được thực lực mới có thể có được quyền lợi!

Không có thực lực, coi như là Tần Hồng thực sự gả Tần Li cho người khác thì hắn cũng không thể chống cự.

Hắn thậm chí còn không phải là đối thủ của Tần Tiến!

Nói một cách khác, theo người của thế giới này xem ra thì Tần Tiến ưu tú hơn hắn nhiều lắm.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm không khỏi cảm thấy buồn cười với biểu hiện của mình, kiếp trước hẳn là đệ tử duy

Luyện được hình thái linh dịch, linh lộ phần lớn chỉ thích hợp với cảnh giới dưới Võ Sư sử dụng, mà luyện được thích hợp với Tiên Thiên Võ Sư sử dụng cơ hồ đều có phẩm chất ngoài linh tán, cảnh giới Linh Vũ sư cảnh giới thì cần phải ngoài linh hoàn, về phần tất cả luyện được thích hợp cấp bậc Võ Tôn Võ Thánh đều có hình thái linh đan cả! Đương nhiên, luyện được hình thái linh đan hình cũng thích hợp cho bất kỳ Võ Giả cảnh giới nào sử dụng.

Cho nên, địa vị của Luyện Đan Sư so với Luyện được sư bình thường cao hơn vạn lần!

Trong quá trình luyện được, khống chế hỏa hầu cực kỳ trọng yếu, điều này cần đối với nhiệt độ cực kỳ mẫn cảm, cho nên, làm làm một tên luyện được sư, năng lực cảm giác tốt, đó là điều kiện cơ bản!

Mà cảm giác lực, kỳ thật chính là linh hồn cảm ứng, cũng chính là trực giác như lời thường nhân! Bởi vì Tàn Phàm là linh hồn xuyên việt, cho nên cảm giác lực tuyệt hảo ở kiếp trước vẫn tồn tại, cho nên hắn đối với việc điều khiển luyện được vẫn thập phần có lòng tin.

- Không thể tưởng được địa vị của Luyện Đan Sư ở Võ Thiên đại lục lại được tôn sùng như thế.

Một mực xem tiếp, khoe miệng Tàn Phàm không khỏi lộ ra mỉm cười. Với tư cách là truyền nhân duy nhất của Đan Môn, linh đan luyện chế kiếp trước cũng không ít, hắn tự nhiên xem như một luyện đan sư rồi.

Ở kiếp trước, địa vị đệ tử Đan Môn đã xem như không tệ, nhưng bởi vì trên Địa Cầu tu luyện giả rất thừa thớt nên ngược lại cũng không rõ ràng lắm. Nhưng trên Võ Thiên đại lục, toàn dân tập võ! Người Võ Giả nào không cần luyện được? Coi như là tu luyện tới cảnh giới Võ Tôn Võ Thánh, cũng không dám quá mức đắc tội đối với Luyện Đan Sư a!

Nghĩ tới đây, hắn đối với con đường sau này của mình nhiều thêm mấy phần tin tưởng.

Mục tiêu của hắn là thế giới chi đỉnh!

Mà Tàn Tiến này chỉ là một cục đá nhỏ trên đường thôi, thậm chí ngay cả dốc đứng cũng không phải!

Không cần lo lắng?

- Huynh đệ, người chờ xem, ba tháng sau ta chắc chắn khiến sở tất cả tộc nhân phải lau mắt mà nhìn với người, Tàn Phàm cái tên này chắc chắn trở thành vinh quang của Nam phong Tàn gia! Tỷ tỷ của chúng ta ta nhất định sẽ bảo vệ tốt, người nghỉ ngơi đi!

Tàn Phàm từ đáy lòng yên lặng hứa hẹn với chấp niệm của Tàn Phàm trước kia.

Nháy mắt sau đó, quả nhiên cảm giác mây trôi nước chảy hơn rất nhiều.

Hắn lật qua quyển "Luyện được sư nhập môn thủ sách" này một lần, liền để ở một bên, điều chỉnh thoáng tâm tình của mình một chút, bình tâm tĩnh khí, bắt đầu chuẩn bị luyện đan.

Đặt được liệu ở một bên được đỉnh, đều tài liệu hắn bảo Tàn Li chuẩn bị để luyện Dưỡng Nguyên Đan. Điền tư tử, dưỡng tâm liên, hắc tiết tử đằng, mộng linh tử... Tổng cộng gần mười loại được liệu, bởi vì Tàn gia có sinh tinh Linh Dược cho nên ngược lại tương đối đầy đủ, đủ để hắn luyện chế hơn mười lần.

Tác dụng chủ yếu của Dưỡng Nguyên Đan là điều dưỡng thân thể, hiện giờ thân thể Tàn Phàm vì trọng thương nên còn lộ ra có chút suy yếu, phục dụng Dưỡng Nguyên Đan này ngược lại thích hợp nhất rồi.

Bàn tay nhẹ nhàng sờ qua trên được đỉnh, cảm thụ được mặt ngoài ẩn ẩn truyền đến trận trận dậy sóng, Tàn Phàm nín thở nhắm mắt, tựa hồ đang tiến hành trao đổi đặc biệt với được đỉnh.

- Tiểu nhị, về sau chúng ta sẽ cùng nhau hợp tác rồi, ta nhất định sẽ luyện chế ra đan dược phẩm cấp càng ngày càng cao, quyết sẽ không vui dập người đâu.

Qua một hồi thật lâu, Tàn Phàm mới mở to mắt, sau đó biểu lộ thành kính vô nhẹ trên vách được đỉnh nói.

Hành vi này trong mắt thường nhân nhìn qua giống như một tên điên, nhưng trong luyện được giới lại đại đại hữu danh, thậm chí tất cả Luyện được sư đều có kinh nghiệm như vậy cả, các luyện được sư gọi đó là "Hợp đỉnh". Có thể nói đó là nghi thức không thể thiếu khi Luyện được sư sử dụng được đỉnh mới, tương truyền làm như vậy có thể khiến Luyện được sư nhanh chóng tiến hành mài hợp với được đỉnh, tâm ý tương thông, thúc đẩy độ tinh khiết của linh dịch trong quá trình luyện được.

Tất cả chuẩn bị hoàn tất, luyện được bắt đầu!

Tần Phàm đầu tiên cho dưỡng tâm liên vào miệng được đỉnh, đây là được tài chính của dưỡng tâm đan, trước hết luyện hóa nó một nửa, mới có thể tiếp tục cho những Linh Dược khác vào. Được đã nhập đỉnh, chỉ thấy Tần Phàm giơ tay phải lên, vô số mệnh chuyển, một vòng đan hỏa màu trắng nhảy lên trên lòng bàn tay, sau đó vô vô tay vào vách được đỉnh, khiến đan hỏa thông qua cửa nhập hỏa ở đầu rồng tiến vào trong đỉnh tiến hành luyện hóa dưỡng tâm liên.

Rất nhanh, dưỡng tâm liên liền thuận lợi luyện hóa được một nửa, Tần Phàm đan hỏa không ngừng, tay kia cầm lấy mấy thứ dược liệu khác, đều chậm rãi đầu nhập vào trong đỉnh, lại tiến hành luyện hóa từng cái.

Mùi thuốc chậm rãi lan khắp phòng, khiến người nghe thấy đều cảm thấy sáng khoái tinh thần. Tần Phàm lại không có một tia chấn động, hần tập trung tinh thần yên lặng cảm ứng biến hóa trong đỉnh, thường cách một đoạn thời gian, hần chuyển đổi cửa nhập hỏa, khiến Linh Dược trong đỉnh hỗn hợp đều cùng một chỗ, kinh nghiệm phong phú ở kiếp trước vào lúc này đã phát huy vô cùng tốt.

Thời gian đang chậm rãi trôi qua, Tần Phàm vẫn cẩn thận tỉ mỉ, biểu hiện ra tố chất cực kỳ chuyên nghiệp của hần với tư cách là một vị Luyện Đan Sư. Ước chừng qua một khắc chung, dưới đan hỏa mãnh liệt luyện hóa, dược liệu trong đỉnh đã luyện thành linh dịch, mà Linh Dược cạn cũng bị loại bỏ vào nơi đặc biệt trong đỉnh, cho đến này, luyện hóa Linh Dược bước đầu tiên xem như đã vô kinh vô hiểm mà hoàn thành.

Tuy rằng còn chưa qua khảo nghiệm, nhưng Tần Phàm có thể khẳng định độ tinh khiết linh dịch tuyệt đối là ngoài 90%, trong nháy mắt, dưới sự thúc dục thuần thực của Tần Phàm, linh dịch đã bắt đầu chậm rãi ngưng kết thành lộ, mà mùi thuốc trong phòng cũng trở nên càng lúc càng nồng nặc.

Ngưng lộ hoàn tất!

Khống chế thuần thực và chính xác như thế, nếu để cho những Luyện dược sư khác nhìn thấy nhất định sẽ chấn động!

Ở giai đoạn này, nhìn như nhẹ nhõm, nhưng kỳ thật thập phần chú ý thủ pháp, còn có tại rất nhiều chi tiết, tỉ mỉ, nếu như không nắm giữ tốt, tuyệt đối không thể luyện chế ra linh dịch độ tinh khiết cao như thế! Đó là truyền thừa mấy ngàn năm của Đan Môn cùng với kinh nghiệm nhiều năm của Tần Phàm mới có thể làm được.

Tuy rằng đã ngưng lộ hoàn tất, nhưng lúc này Tần Phàm cũng không có đình chỉ, mà tiếp tục tiến hành ngưng thể. Hần muốn luyện chế cũng không phải linh lộ, mà là linh đan! Theo khống chế nghiêm khắc nhiệt độ đan hỏa cùng với hoán đổi hoàn mỹ cửa nhập hỏa, trong cảm ứng, linh lộ trong được đỉnh bắt đầu chậm rãi kết thành tinh thể, đây là trình tự ngưng thể.

Nếu như vậy chấm dứt, luyện chế ra đúng là linh tán!

8. Chương 8

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 8: Cổ Mặc. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 8: Cổ Mặc. (1)

Trên Vô Thiên đại lục, người có thể làm tới chỗ này đã cực kì thừa thốt, được xưng là một cánh cửa lớn của Luyện dược sư, bao nhiêu người vì đạt tới cấp này đã hao hết tâm tư! Nếu như không có tiền nhân chỉ bảo, coi như là cảm giác có cao, chỉ cần một loại chi tiết phạm sai lầm, cũng không cách nào làm được!

Đương nhiên, Tần Phàm có được truyền thừa mấy ngàn năm của Đan Môn sẽ không dừng lại chỗ này, lần này luyện dược của hần cũng không xong như vậy, chỉ thấy lúc này tất cả tinh thể bắt đầu chậm rãi dời sát

vào, lần nữa ngưng tụ! Ngay sau đó, dưới đan hỏa bọc vào, cuối cùng kết thành một khóa tinh thể hình tròn màu vàng.

Nhiệt độ đan hỏa bắt đầu chậm rãi giảm xuống, sau đó dần dần trở nên đều đều, cho đến khi đan hỏa tạm thời triệt hồi, một khóa được hoàn màu đen liền hình thành trong đỉnh! Thoạt nhìn chất phác tự nhiên, nhưng lại tản ra hương thơm đầy phòng!

Thế rắn!

Linh hoàn thành!

Trong một bước này, nếu như một khi điều khiển nhiệt độ không tốt, hoặc là không có cốt thể chi thuật, sẽ không cách nào ngưng tụ thành linh hoàn, mà sẽ biến thành linh tán được hiệu thấp hơn rất nhiều. Lấy kinh nghiệm và kỹ thuật của Tần Phàm tự nhiên sẽ không phạm sai lầm trong bước này, vì vậy thuận lợi kết thành linh hoàn.

Chỉ còn lại bước “chú linh” cuối cùng thôi, Tần Phàm cũng không khỏi cẩn thận thêm vài phần, trong quá trình chú linh, cho dù Luyện Đan Sư có kinh nghiệm phong phú và kỹ thuật cao siêu cũng không dám có một chút buông lỏng, thành đan hay không, phải xem thời khắc cuối cùng này rồi, hơn nữa cơ hội chỉ có một lần.

Lúc này tay kia của Tần Phàm cũng đặt trên được đỉnh, sau đó bắt đầu vận dụng Tụ chi chí pháp bí truyền của Đan Môn, tụ tập Thiên Địa Linh Khí chung quanh vào trong được đỉnh, chuẩn bị cho bước “chú linh”. Bởi vì Dưỡng Nguyên Đan cũng không tính là đan được cao cấp, Thiên địa Linh Khí cần thiết cũng không nhiều, chỉ trong chốc lát đã tụ tập xong.

- Chú linh!

Hết thấy hoàn tất, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, đan hỏa trong tay toàn lực đưa vào trong được đỉnh, luyện đan lần này đã tiến nhập giai đoạn kết thúc! Thành bại chỉ trong lúc này!

Chú linh hoàn tất!

Linh Khí đã chuyển hóa thành đan khí!

Đan khí bắt đầu âm thầm sắp xếp linh hoàn, trên linh hoàn đã bắt đầu xuất hiện sáng bóng!

Sắp thành công rồi!

Tần Phàm trong nội tâm không khỏi nhẹ nhõm thở phào nhẹ nhõm, nói như vậy, đến đây nếu như không có gì đặc biệt ngoài ý muốn, luyện đan lần này đã xem như hoàn thành.

Ông

Nhưng vào lúc này, một tiếng vang kì dị từ trong được đỉnh truyền đến! Ngay sau đó, chuyện không thể tưởng tượng nổi đã xảy ra! Linh Hoàn sắp hoàn toàn lộ xác thành Linh Đan, đúng vào lúc này sáng bóng bắt đầu rất nhanh biến mất, cho đến cuối cùng, tất cả đan khí thật vất vả mới luyện thành vậy mà hoàn toàn biến mất!

Sao lại thế này!

Gặp được tình huống chưa từng có này, Tần Phàm trong khoảng thời gian ngắn cũng không khỏi ngây dại!

Vậy mà lại thất bại vào lúc cuối!

Nhìn Linh hoàn mới vừa lấy ra không hề sáng bóng kia, Tần Phàm nhất thời trăm mối vẫn không có cách giải. Theo đạo lý, chú ly đã hoàn thành, lẽ ra không có khả năng thất bại mới phải chứ!

Nhưng đan khí sao lại hoàn toàn biến mất!

Chẳng lẽ là vì đây là lần đầu luyện đan ở thế giới này, còn chưa quen sao?

Nhìn một chút được đỉnh bên cạnh, Linh Dược còn thập phần sung túc. Vì vậy, thu thập tâm tình một chút, Tần Phàm cất kỹ khóa “Dưỡng nguyên hoàn” kia, liền ý định tiến hành luyện chế lần thứ hai.

Một một loại dược liệu đều tuân theo phân lượng nghiêm túc bỏ vào trong dược đỉnh màu đỏ, sau đó dưới sự khống chế hoàn mỹ của đan hỏa tiến hành luyện hóa.

Ngưng lộ!

Ngưng thể!

Cố thể!

Lại đến thời khắc chú linh cuối cùng!

Lúc này Tần Phàm càng cẩn thận hơn trước vài phần, thậm chí điều chỉnh nhịp tim đến trạng thái đều đều, Thiên địa Linh Khí tụ tập, thu nạp, mỗi một bước đều dấn vào đấy.

Đan khí đã chậm rãi rót vào trong linh hoàn, vẻ sáng bóng của linh hoàn cũng bắt đầu chậm rãi xuất hiện.

Đột nhiên, ông...

Theo thanh âm này vang lên, linh hoàn sắp hoàn toàn lộ xác thành linh đan đúng vào lúc này vẻ sáng bóng lại rất nhanh thối lui, qua một hồi, lại biến mất vô tung như lần luyện đan thứ nhất.

- Ta cũng không tin lại tà môn như vậy!

Đối mặt với kết quả này, Tần Phàm cắn răng một cái, trong nội tâm xẹt qua một tia chơi liều, xử lý sạch được căn bệnh này, hẳn lần nữa tiến hành luyện dược lần thứ ba.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, cố thể, chú linh!

Lần nữa lại thất bại vào bước cuối!

Mãi cho đến sau khi hoàn thành lần thứ năm, Tần Phàm rốt cục mệt mỏi đổ trên mặt đất.

Dưỡng Nguyên Đan này tuy rằng không phải đan dược cao cấp gì, nhưng luyện đan vốn tiêu hao rất lớn với tinh thần ý chí, hơn nữa dù sao Tần Phàm cũng chỉ là một Võ Đồ tam cấp, Võ Khí trong cơ thể quá ít, không đủ để ủng hộ hắn sử dụng đan hỏa trong một thời gian dài.

- Thật con mẹ nó xui!

Tần Phàm có chút nhụt chí vỗ một cái vào bên ngoài vách dược đỉnh, trong miệng nhịn không được mắng một câu. Luyện đan chi thuật vốn chính là chỗ dựa lớn nhất của hắn ở thế giới này, hôm nay lại thất bại, cái này khiến lòng hắn gần đây tỉnh táo cũng có chút bức bối.

- Hắc hắc, tiểu gia hỏa, thoát nhìn tâm tình không tốt ah...

Ngay khi Tần Phàm vừa muốn nghỉ ngơi khôi phục Võ Khí thì một đạo thanh âm già nua như là một hồi yên ba truyền vào tay hắn.

- Ai?

Tần Phàm nhìn bốn phía một chút, lại không phát hiện ra bóng người, không khỏi nhướng mày, trầm giọng hỏi.

- Ha ha ha ha...

Lúc này một hồi thanh âm liễu lĩnh lần nữa truyền đến:

- Rất hiếm khi có người như tiểu tử ngươi tụ tập được Thiên địa Linh Khí nồng đậm như thế, mới khiến cho lão phu có cơ hội tỉnh lại...

Lần này âm thanh âm tiết cứng rắn qua đi, Tần Phàm liền trông thấy một đạo nhân ảnh cao lớn trong suốt, chậm rãi hiển hiện ở phía trên dược đỉnh ở một bên, người này mặc một thân áo choàng màu xanh đậm, râu tóc hoa râm, nếp nhăn trên mặt giăng khắp nơi, hiển thị rõ vẻ già nua, nhưng một đôi mắt lại hết lần này tới lần khác rất hữu thần, lộ ra có chút quỷ dị.

Chăm chú nhìn kỹ, Tần Phàm liền phát hiện bóng người này mang đến cho người một loại cảm giác hư vô mờ mịt không thật.

- Nguyên lai là đỉnh hồn.

Tần Phàm lúc này cũng không lộ ra một tia cảm giác sợ hãi, trên mặt ngược lại nổi lên lãnh ý:

- Vừa rồi ta không hiểu sao luyện đan thất bại, chính là do người giở trò quỷ?

- Hắc hắc, xem như thế đi, vừa rồi đích thật là lão phu hấp thu đan khí mà người ngưng tụ, nếu không lão phu cũng không thể tỉnh lại...

Bóng người già nua kia cười mỉa nói, trông thấy tỉnh táo như thế Tần Phàm, trong nội tâm không biết sao lại xẹt qua một tia dự cảm bất thường.

Chương 8: Cổ Mặc. (2)

- Hừ!

Tần Phàm đột nhiên hừ lạnh một tiếng, Võ Khí trong cơ thể còn sót lại không nhiều lắm lập tức chuyển hóa thành đan hỏa xuất hiện trên hai tay, sau đó dùng thế sét đánh không kịp bưng tai thò ra, một phát bất được bóng người phiêu phù trên được đỉnh kia.

- Người muốn làm gì?

Bóng người già nua kia không khỏi cả kinh, bản năng cảm nhận được một loại cảm giác nguy cơ cực độ, tiếp theo cảm giác nóng rực kia truyền khắp toàn thân, lại khiến hắn cả người phát lạnh.

- Làm gì?

Khóe miệng Tần Phàm lộ ra một tia cười lạnh:

- Chỉ là một đỉnh hồn cũng dám phá hư ta luyện đan, ta liền cho người thử xem tư vị bị đan hỏa đốt a!

Nói xong, Võ Khí trong cơ thể chen chúc mà ra, đan hỏa trong tay lập tức đạt đến trạng thái thịnh nhất!

- Ah... Dừng tay!

Bóng người già nua quá sợ hãi, theo đan hỏa thiêu đốt linh hồn kia chui lên thân thể, hắn thống khổ quát to một tiếng, trong mắt cũng xuất hiện thần sắc khủng hoảng.

Trông thấy phản ứng của đỉnh hồn kia, Tần Phàm chẳng những không dừng tay, ngược lại tăng lớn cường độ đan hỏa cháy trong tay. Trong sách cổ Đan Môn ghi lại, một ít được đỉnh cao cấp sẽ tồn tại đỉnh hồn, mà những đỉnh hồn này thường thường đều là đầu sỏ phá hư Luyện Đan Sư luyện đan! Mà trải qua kinh nghiệm mấy ngàn năm, Đan Môn cũng tìm được bí pháp đối phó với những đỉnh hồn này.

- Chỉ là đỉnh hồn trong sách cổ ghi lại đều là vô ý thức, sao đỉnh kia hồn kia lại biết nói chuyện?

Đồng thời, trong nội tâm Tần Phàm cũng có một ít nghi vấn.

- Tiểu huynh đệ, van cầu người, trước dừng tay đã...

Cái kia đỉnh hồn thoát nhìn càng thống khổ, thân ảnh phiêu miểu kia tựa hồ cũng trở nên trong suốt hơn một chút.

- Buông tha người? Đỉnh hồn các người vốn chính là thiên địch của Luyện Đan Sư chúng ta, huống chi người mới vừa rồi còn phá hủy ta mấy lần thành đan, người cứ để mạng lại bồi đi!

Trên mặt Tần Phàm hiện lên một tia tàn nhẫn, cảm giác thấy Võ Khí trong cơ thể còn thừa không bao nhiêu liền toàn lực thi triển, ý định một lần hành động trực tiếp luyện hóa đỉnh hồn thành hư vô.

- Ah... Ta không phải đỉnh hồn bình thường ... Ta có bí mật nói cho người biết... Ta có thể khiến người trở nên mạnh mẽ!

Bóng người già nua kia thật không tưởng được thiếu niên thoát nhìn chỉ mười lăm, mười sáu tuổi trước mắt này lại tàn nhẫn quyết đoán như thế, thấy linh hồn tiêu tán ngày càng nhanh, hắn không khỏi nghĩ cách muốn sống.

- Sắp chết đến nơi còn muốn lừa gạt ta, biến mất cho ta a!

Trên mặt Tần Phàm nổi lên một vòng khinh người, cũng không bị đầu độc dễ dàng như vậy.

- Thật sự! !

Nhân ảnh già nua kia cảm giác toàn thân giống như muốn bốc hơi vậy, vội vàng la lớn:

- Ta có thể cho ngươi có được một bộ thể phách vô cùng cường đại!

- Ồ?

Tần Phàm nghe vậy, tuy không quá tin tưởng, nhưng trong tay cũng không khỏi dừng một chút!

- Lão phu tuyệt đối không lừa ngươi! Ta có biện pháp có thể khiến cho ngươi có được một bộ thể phách cường đại hoàn mỹ nhất dưới đời này!

Thân ảnh già nua thấy Tần Phàm có một chút ý động, giống như đã bắt được một cọng rơm cứu mạng cuối cùng, vội vàng thừa cơ hấp dẫn

- Ngươi là một Luyện Đan Sư, ngươi nhất định thập phần rõ, có được một bộ thể phách cường đại đối với các ngươi mà nói ý vị như thế nào phải không!

Tần Phàm đương nhiên biết rõ một bộ thể phách cường đại đối với hắn ý vị như thế nào!

Phải biết rằng, được lực của linh đan bá đạo vô cùng, nếu như thân thể không cách nào thừa nhận, nhẹ thì kinh mạch vỡ tan, nặng thì bạo thể mà vong! Đặc biệt là chờ tới sau cảnh giới Tiên Thiên Vô Sư, thể chất của người bình thường dùng được liệu một lần tăng lên một cảnh giới đã là cực hạn! Nếu như muốn phục dụng ngoài hai lần, vậy thì phải cần thể chất vượt qua người thường

Mà như thực có thể có được một bộ thể phách vô cùng cường đại liền không cần lo lắng mình không chịu nổi được lực bá đạo, cũng có thể không chút lo lắng dùng đan dược tăng lên thực lực! Cái đó không chỉ có ý nghĩa thực lực cường đại, mà còn có nghĩa là có thể an toàn tăng nhanh thực lực của mình!

Cho nên, cho tới nay, trong luyện dược giới, phương thuốc có thể tăng cường khí lực đều vô cùng trân quý!

Hôm nay, đỉnh hồn kia nói có thể cho hắn có được một bộ thể phách cường đại, Tần Phàm là một Luyện Đan Sư, nói không có một điểm tâm động đó là giả dối! Huống chi hắn hiện giờ khát vọng đối với thực lực, đối với lực lượng đỉnh phong lại lớn như thế!

Cho dù chỉ có một tia cơ hội cũng không thể buông tha!

Mà vừa lúc này, Tần Phàm đột nhiên phát hiện Vô Khí trong cơ thể mình lập tức muốn dùng hết, hắn biết rõ lần này mình sợ rằng không cách nào luyện hóa đỉnh hồn trước mắt, vì vậy, do dự một chút, hắn dấu điểm thanh sắc thu hồi hai tay, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Cho ngươi một cơ hội, nếu như ngươi dám gạt ta... Hừ hừ, ta biết rõ ngươi phải bám vào trên dược đỉnh này, cho dù ngươi núp ở bên trong, ta cũng có biện pháp luyện ngươi thành hư vô!

Thấy Tần Phàm cuối cùng thu hồi đan hỏa, bóng người già nua kia lúc này mới thở dài một hơi, sau đó có chút thổn thức nói:

- Không thể tưởng được Cổ Mặc ta tung hoành đại lục, giờ lại thiếu chút tiêu đời trong tay một tiểu tử mười lăm mười sáu tuổi như ngươi...

- Hừ!

Nghe thế, Tần Phàm lạnh lùng lườm đỉnh hồn kia, giơ hai tay lên...

- Dừng dừng... Ta chỉ cảm thán thoáng một chút, cũng không có ý muốn cùng ngươi đối kháng!

Cổ Mặc trông thấy, vội vàng giải thích nói, hôm nay hắn đối đan hỏa thiêu đốt kia lòng vẫn còn còn sợ hãi.

- Nghe khẩu khí của ngươi, hình như có chút lai lịch, không ngại nói ra xem!

Tần Phàm giả vờ giả vịt thu hồi hai tay, nhàn nhạt nói, trên thực tế, hiện giờ trong cơ thể của hắn ngay cả Vô Khí để duy trì đan hỏa cũng không có.

- Lão phu tên là Cổ Mặc, người xưng là Hắc Hỏa Vô Thánh, vào ước chừng hai trăm năm trước tranh đấu với cừu địch, kết quả bị hấn đánh lén mà chết, nhưng ta bởi vì khi còn sống tu luyện một bí pháp đặc thù nên linh hồn cũng không tiêu tán, mà may mắn lưu lại linh hồn nấp trong được đỉnh này!

Bóng người già nua kia nói ra lai lịch của mình, trong lời nói nhin không được các loại thối thức.

- Người lại còn là một Vô Thánh?

Tần Phàm không khỏi có chút kinh ngạc, có chút hoài nghi đánh giá bóng người già nua phiêu phù trên được đỉnh. Trong trí nhớ của Tần Phàm trước kia, ở trên Võ Thiên đại lục, Vô Thánh chính là vũ lực mạnh nhất, cực kì thừa thốt, thậm chí trong toàn bộ Đại Kiền quốc cũng chỉ có mấy vị như vậy thôi.

- Không thể giả được! Năm đó Hắc Hỏa Vô Thánh ta danh tiếng trên toàn bộ đại lục cũng tiếng tăm lừng lẫy.

Cổ Mặc nói đến đây, lúc này tự tin nói, bất quá lập tức cũng liền vài phần cô đơn nói:

- Chỉ là nhớ tới năm đó bị người đánh lén, chết không toàn thây, tất cả cũng đã tan thành mây khói rồi, chỉ còn lại tàn hồn này ẩn nấp trong hơn hai trăm năm, cũng trở nên càng ngày suy nhược hơn, hôm nay nếu như không phải người có thể luyện chế linh đan, ta cũng không thể thông qua hấp thu Thiên địa Linh Khí trong đan khí mà tỉnh lại được, có lẽ qua ít ngày nữa sẽ hoàn toàn tiêu tán rồi.

9. Chương 9

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 9: Ma Chủng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 9: Ma Chủng.

- Hắc hắc, như vậy tiểu tử thất lễ.

Tần Phàm cười chấp tay với Cổ Mặc, đối với lão nhân kinh nghiệm có chút nhấp nhô này, hấn có chút biểu thị ra kính ý của mình, chỉ là hấn cũng không phải loại người dễ dàng lừa gạt, rất nhanh liền nhắc đến chuyện quan trọng.

- Chẳng qua hiện nay, lão vẫn nên nhanh nói cho ta biết phương pháp có thể khiến thể phách của ta trở nên mạnh mẽ đi, tiểu tử rất là chờ mong đấy! Là phương thuốc trân quý? Hay là võ quyết đặc thù?

- Cao cấp hơn vạn lần!

- Còn cao cấp hơn?

Tần Phàm không khỏi con mắt sáng ngời, lạnh lẽo nuốt nuốt nước miếng, tiểu tâm can cũng gia tốc nhảy lên, hai con ngươi màu đen cũng hiện lên một vòng cuồng nhiệt đến từ sâu trong linh hồn.

Trên Võ Thiên đại lục, có rất nhiều đồn đãi, nói Luyện dược sư phần lớn đều là ngược đãi cuồng, nói bọn hấn đều ưa thích bị đánh hoặc là các loại ngược đãi bản thân! Kỳ thật đó là bởi vì bọn hấn phải tiêu hóa đại lượng luyện dược, nhất định phải có được thể phách mạnh hơn xa thường nhân! Kể từ đó, bọn hấn liền nghĩ đủ loại phương pháp tăng lên thể phách hơn là người bình thường.

Bọn hấn dùng đủ các loại phương thức, vì để khiến mình có thể an toàn tiêu hóa luyện dược!

Trong mắt rất nhiều người, Luyện dược sư đều là một ít người thân thể gầy yếu, nhưng sự thật hoàn toàn trái lại, thể phách của Luyện dược sư còn mạnh hơn xa Võ Giả bình thường! Bởi vì bọn hấn phải tiêu hóa đại lượng luyện dược, nhất định phải có được thể phách mạnh hơn xa thường nhân! Kể từ đó, bọn hấn liền nghĩ đủ loại phương pháp tăng lên thể phách hơn là người bình thường.

Nói như vậy, trên Võ Thiên đại lục, phương pháp tăng cường khí lực ngoại trừ tu luyện võ quyết cao cấp, còn có thể thông qua một ít đan dược thập phần trân quý. Mà bất luận loại nào trong hai loại phương pháp này, vô luận võ quyết hay là đan phương, đều vô cùng trân quý, hơn nữa cực kỳ khó được!

Hôm nay, nếu có một phương pháp tốt hơn chúng, tin tưởng là tất cả Luyện được sư đều sẽ điên cuồng, bọn hắn thậm chí sẽ bất kể cái giá nào để đạt được phương pháp này!

Tần Phàm tự nhiên cũng không ngoại lệ.

- Là phương pháp gì?

Tuy rằng nội tâm kích động không thôi, nhưng hắn rất nhanh liền điều chỉnh tâm tình của mình, hạ thấp giọng hỏi.

Chỉ là, nhân tinh Cổ Mặc đã tồn tại mấy trăm năm này sao lại không biết tâm tư của Tần Phàm, hắn che giấu vẻ vui vẻ vì âm mưu được thực hiện, hai mắt nhú lại, dùng thanh âm khàn khàn nói ra:

- Đó là một Thượng Cổ tàn quyền khi còn sống ta lấy được trong một cỗ mộ, trong tàn quyền này ghi lại một truyền thuyết.

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Tần Phàm âm thầm chờ mong, lúc này mới thoả mãn tiếp tục nói:

- Truyền thuyết trước đây thật lâu, trên Võ Thiên đại lục đã từng xuất hiện qua một Thần Ma thời đại. Tương truyền ‘ Thần ’ có được thần thông pháp thuật vô thượng, mà ‘ Ma ’ có được thân thể ma thân vô cùng cường đại, bọn hắn tranh đấu mấy ngàn vạn năm, cuối cùng không biết nguyên nhân nào, lại cùng nhau biết mất trên dòng sông lịch sử.

- Mà trong sách cổ ghi lại, Thần Ma tuy rằng biến mất, nhưng thần thông quảng đại và thân thể ma thân của bọn hắn lại không hoàn toàn biến mất, mà là dùng một ít phương pháp chúng ta khó có thể lý giải phân tán khắp đại lục. Trong đó, thần thông hóa thành thần dẫn, ma thân hóa thành ma chủng, có thể lộ ra được uy năng Thần Ma!

Nói xong, Cổ Mặc đặc ý nhìn về phía Tần Phàm, muốn nhìn một chút biểu lộ khiếp sợ của hắn, nhưng lại trông thấy Tần Phàm mặt lạnh lại, dùng một loại ánh mắt hài hước nhìn hắn, bộ dáng như người đang vũ nhục chỉ số thông minh của ta.

- Người... Người cái này là có ý gì?

Cổ Mặc không khỏi run rẩy một chút

- Người không tin?

”Lão đầu, người thật sự xem ta là hài tử hai ba tuổi sao? Tùy tiện dùng truyền thuyết Thần thoại gì đó đã muốn lừa dối ta? Đừng tưởng rằng người là cái gì Võ Thánh thì ta không dám thiêu người! Ta cho người biết, người mau nói phương pháp tăng cường thể phách cho ta biết, mau nói mười loại tám loại Thiên giai võ quyết để thay thế, nếu không ta sẽ luyện người thành hư vô!

Tần Phàm hai tay ôm ở trước ngực khinh thường nói, trong đó còn bí mật mang theo uy hiếp như có như không.

Cổ Mặc nghe xong, lập tức tức giận đến sôi lên, hắn chỉ vào Tần Phàm run rẩy nói:

- Người tên tiểu tử thú vị, lão phu đường đường Hắc Hổ Võ Thánh, tuy rằng hiện giờ chỉ còn lại linh hồn, nhưng còn khinh thường dùng loại phương thức này để kéo dài hơi tàn! Còn nói mười loại tám loại Thiên giai võ quyết, người cho Thiên giai Võ Kỹ là cổ đại sao! Hơn nữa cho dù bản Võ Thánh lấy ra Võ Đồ tam cấp như người có thể tu luyện hay không?

- Người đừng để ý tới ta có thể tu luyện hay không, người cứ lấy ra là được.

Tần Phàm nhếch miệng nói.

- Võ quyết của bản Võ Thánh chỉ truyền đệ tử, cho dù có cũng không cho người!

Cổ Mặc tức giận đến dựng râu tròng mắt:

- Bản Võ Thánh nói đều là thật, nếu có nửa câu nói ngoa, trực tiếp để cho ta hồn phi phách tán đi! Hơn nữa bản Võ Thánh có thể nói cho người biết, viên Ma Chung thứ nhất trong sách cổ ghi lại ở ngay trong lãnh thổ Đại Kiền quốc!

- Người thật không có lừa gạt ta?

Tần Phàm thấy Cổ Mặc thề son sắt, cũng không khỏi tin tưởng thêm vài phần. Về phần võ quyết kia, hẳn hiện giờ mới là Võ Đồ tam cấp, võ quyết có thể tu luyện cũng không nhiều lắm, cho nên có rất nhiều thời gian, hẳn định ngày sau sẽ chậm rãi xảo trá sau.

- Tin hay không thì tùy!

Cổ Mặc tức giận nói.

- Được rồi, Cổ lão đầu, ta tạm thời trước tin tưởng người một lần, nhưng đợi đến khi không tìm thấy Ma Chung kia, hừ, đến lúc đó đừng trách ta không khách khí.

Tần Phàm không quá tình nguyện nói.

”- Bản Võ Thánh há lại lừa gạt một tên tiểu tử như người, nhớ ngày đó nếu như không phải là bị tiện nhân kia đánh lén thân vẫn, lão phu đã tìm đến Ma Chung kia rồi.

Cổ Mặc nói, nói đến cừu nhân kia, chuyện đã cách hơn hai trăm năm mà hắn vẫn nghiêng răng nghiêng lợi.

- Ma Chung tổng cộng có bao nhiêu? Phân biệt ở địa phương nào? Cách nhiều năm như vậy, có thể đã bị người khác nhanh chân tìm được hay không? Nếu như vậy, ta không phải là lấy gió trúc mà mức nước công đã tràn sao!

Tần Phàm hỏi thẳng vấn đề quan trọng nhất.

- Theo sách cổ kia ghi lại, ma Chung này tổng cộng có năm bộ phận, nhưng theo thứ tự là gì lại không ghi lại kỹ càng. Về phần người sợ người khác nhanh chân được trước, vậy thì không cần lo lắng, bởi vì Thiên Cơ quyền này chỉ có một phần, cho dù người khác có đạt được cũng không có phương pháp luyện hóa Ma Chung.

Cổ Mặc sờ lên cằm nói ra, lộ ra một vòng giả hoạt:

- Bất quá người hỏi ở địa phương nào, hắc hắc, ta chỉ nói cho người viên thứ nhất ở ngay trong lãnh thổ Đại Kiền quốc, cụ thể ở đâu, đến lúc đó ta lại chỉ điểm người...

Nói xong, sau đó cho Tần Phàm một cái ánh mắt “người hiểu”

- Lão già chết tiệt, quả nhiên cáo già!

Tần Phàm âm thầm chửi bới trong lòng, hắn biết rõ Cổ Mặc đây là đang đề phòng hắn, muốn lưu lại cho mình tiền vốn để bảo vệ tánh mạng.

10. Chương 10

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 10: Chuẩn bị. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 10: Chuẩn bị. (1)

- Được rồi, lão đầu, vấn đề này ta tạm thời trước tin tưởng người. Tiếp theo chúng ta sẽ nói về vấn đề của người, người không phải muốn một mực ở cạnh ta đấy chứ? Nói thực ra, ta cũng nhận thức mấy đạo sĩ tu

hành không tệ, nếu không ta thỉnh bọn hắc tác pháp siêu độ cho người, cho người sớm về cực lạc, sau đó những cỗ thư, cao cấp vô quyết gì đó của người cứ để lại để ta phát dương quang đại a.

Tần Phàm một bộ vì người mà nói.

- Những đạo sĩ vân du bốn phương kia đều là lừa đảo, nào tin được, ta nghĩ tốt nhất là ta nên tự lực cánh sinh thì hơn. Hắc hắc, nói thực ra, tiểu tử người tuy rằng người không được tốt lắm, nhưng kỹ thuật luyện đan rất tốt, đan khí luyện ra mùi vị không tệ, về sau ta sẽ...

Cổ Mặc xoa xoa hai tay vừa cười vừa nói.

- Bà mẹ nó, người thật sự là Võ Thánh lại vô sỉ thế sao? Thực sự có Võ Thánh vô sỉ vậy sao! Ý của người là nói, về sau ta luyện đan người còn có thể chạy đến phá hư?

Tần Phàm nghĩ đến linh đan mình hao hết tâm lực luyện chế ra kết quả lại bị người phá hư, lựa cảm giác đau lòng này khiến hắc không khỏi mắng to.

- Hắc hắc, người yên tâm, bản Võ Thánh sẽ không ăn chùa ở không của người đâu, về sau người ở mặt tu luyện có chỗ nào không hiểu, ta cũng có thể cố chỉ điểm người một chút. Đến lúc đó, có thuật luyện đan của người và kinh nghiệm võ đạo của ta, hơn nữa một bộ Ma Thân mạnh nhất dưới đời này người ngấm lại, ngày sau trên đại lục này còn không mặc người tung hoành sao?

Cổ Mặc cười hắc hắc, tiếp tục hấp dẫn.

Quả thật, nếu có một Võ Thánh chỉ điểm, Võ Đồ sẽ thuận lợi rất nhiều!

Cho nên đối với lời Cổ Mặc nói... Tần Phàm vẫn có chút động tâm, nhưng hắc vẫn giả bộ đau đầu nói:

- Nói đi, xem như ta sợ người rồi, về sau người còn muốn phá hư bao nhiêu lò đan của ta nữa mới bằng lòng?

- Hắc hắc, cũng không nhiều, dựa theo tình huống mấy lô linh đan vừa rồi của người, ta cần hấp thu chừng 99999 lô là có thể khôi phục tu vi năm đó...

Cổ Mặc lần nữa vô sỉ cười hắc hắc nói ra, nhưng lần này vừa nói xong, cả thân ảnh co rụt lại, lập tức liền chui vào trong được đỉnh

Rất nhanh, từ bên ngoài liền truyền đến tiếng rống giận.

- 99999 lô?

- Con mẹ nhà người! Lão tử thấp 99999 trụ hương cho người ăn cho no nhá!

Một căn nhà trong Nam Phong Tần gia, cây xanh vòng quanh, tinh xảo ưu nhã nhưng hơi vắng vẻ. Căn nhà như vậy trong phần đông nhà cửa ở đây cũng không có gì đặc biệt, nhưng đây lại là Tộc Vụ Viện, nơi xử lý đa số sự vụ của Tần gia.

Lúc này, trong đại sảnh Tộc Vụ Viện, ngồi ở trên cao là một vị thiếu nữ tuổi chừng 16 17, mặc trên người quân áo xanh biết đầm đặc khí tức thanh xuân, trong tay bưng lấy một bản sổ con xem xét, nhưng trên khuôn mặt tuyệt sắc lại có vẻ lạnh nhạt yên lặng, cẩn thận tỉ mỉ.

Lật qua một trang, thiếu nữ nhẹ nhàng gạt sợi tóc trên trán, sau đó lại nhìn một hồi, lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía bên ngoài đại sảnh nhàn nhạt nói:

- Tiến đến.

Thanh âm không lớn, nhưng vừa hay có thể truyền ra ngoài cửa.

- Tiểu thư.

Người đến là một đại hán thân cao chừng hai mét, mắt to mày tho, đoản bào trên người cũng không che được năng lượng có tính bạo tạc trên người hắc, có thể xưng đây là một mãnh hán! Mãnh hán này đi đến trước thiếu nữ cách chừng năm mét, cung kính hành lễ nói, nhưng hành vi lại vừa vặn, không có một tia lỗ mãng.

- Tần Mãnh đội trưởng, có chuyện gì quan trọng?

Thiếu nữ ngồi trên cao, khép sổ con lại, bình tĩnh hỏi thăm.

Nếu như lúc này Tần Phàm ở đây, nhất định sẽ chấn động, thiếu nữ khôn khéo giỏi giang này đúng là tỷ tỷ ôn nhu sẵn sàng hấn, Tần Li. Hấn cũng sẽ không nghĩ tới, bởi vì hấn, Tần Li nhập chủ Tộc Vụ Viện trong vòng một ngày đã khống chế toàn bộ đội hộ vệ Nam Phong Tần gia

- Khởi bẩm tiểu thư, về chuyện Thiếu gia Tần Phàm, chúng ta dựa theo tiểu thư phân phó, hiện giờ đã có chút tiến triển rồi!

Tần Mãnh cung kính nói, hấn vốn là đội trưởng hộ vệ của Tần gia, nhưng hôm nay vị trí trưởng chính thức đã giao cho Tần Li.

Tần Li vô luận là bố trí hộ vệ toàn bộ Tần gia, hay là xử lý tranh chấp lớn nhỏ của Tần gia đại trạch, đều cao minh hơn hấn nhiều, cho nên bản thân Tần Mãnh đối với vị thiếu nữ năm nay gần mười sáu ở trước mắt này là chân chính vui lòng phục tùng.

Mượn chuyện Tần Phàm bị đánh lén mà nói, Tần Mãnh vốn không có đầu mối, nhưng sau khi Tần Li tiếp quản hộ vệ đội, rất nhanh đã tìm được manh mối.

Tần Li nhẹ gật đầu, để sổ con qua một bên, ý bảo Tần Mãnh nói ra kết quả điều tra.

- Căn cứ lời nhắc nhở của tiểu thư, chúng ta điều tra đến cùng ngày ở nơi thiếu gia bị tập kích cũng không có người ngoài xuất hiện, đương nhiên, nếu như người tới tu vị vượt xa hộ vệ đội của chúng ta thì chúng ta cũng không phát hiện được. Bất quá lấy cảnh giới hiện giờ của thiếu gia, đoán chừng sẽ không gặp phải người quá lợi hại, hơn nữa lấy tính cách của thiếu gia... Càng sẽ không đi đắc tội bọn hấn!

Tần Mãnh cũng thập phần rõ tính cách Tần Phàm, mềm yếu sợ phiền phức, đâu thể chạy ra bên ngoài đắc tội người nào!

- Cho nên, chúng ta hoài nghi lần này tập kích rất có thể là tộc nhân chúng ta làm...

Trong ngôn ngữ của Tần Mãnh cũng không khỏi có một tia phần nộ, hành vi giết hại tộc nhân này thật là khiến người tức lộn ruột!

- Vậy tộc nhân xuất hiện ở phụ cận lúc ấy gồm những người nào?

Đôi mắt Tần Li cũng đã hiện lên một tia lạnh như băng.

- Tần Ninh, Tần Trung, Tần Đồng, Tần Vĩ cùng với con của Đại trưởng lão, Tần Tiến!

Mỗi một cái tên được phát ra từ miệng Tần Mãnh, sau đó hấn cuối cùng tổng kết nói:

- Trong đó có năng lực đánh lén trọng thương thiếu gia mà không bị phát hiện chỉ có Tần Ninh và Tần Tiến, một người là Vô Giả bát cấp, một người là Vô Giả cửu cấp, ba người còn lại cũng chỉ là Vô Đồ cửu cấp.

- Tần Tiến?

Tần Li nghe thấy cái tên này, không khỏi nghĩ đến chuyện Đại trưởng lão cầu hôn, khuôn mặt tuyệt sắc như sương lạnh, lạnh lùng nói:

- Vô luận là ai tổn thương Tiểu Phàm, ta cũng sẽ không bỏ qua cho hấn!

Mẫu thân của Tần Li và Tần Phàm mất sớm, Tần Li từ nhỏ hiểu chuyện, vẫn luôn là mẹ kiêm chị, đối với Tần Phàm che chở có thừa, càng trước khi mẫu thân lâm chung đã hứa phải chăm sóc tốt đệ đệ. Cho nên khi biết rõ thiên phú tu luyện của Tần Phàm không tốt, Tần Li liền thể phải hảo hảo tu luyện, tương lai phải bảo vệ Tần Phàm, nhưng không thể tưởng được ngay đoạn thời gian năng bế quan, Tần Phàm thiếu chút nữa đã chết đi, cái này khiến nàng cảm thấy thập phần tự trách, đồng thời cũng thập phần phần nộ.

Chương 10: Chuẩn bị. (2)

- Tần Mãnh đội trưởng, còn có chuyện khác không?

Rất nhanh, Tần Li liền khôi phục thái độ bình thường, hỏi Tần Mãnh tiếp.

- Có chuyện về thiếu gia ta muốn nói cho tiểu thư, thiếu gia hình như là đang học tập luyện được...

- Vấn đề này ta đã biết rõ, Tiểu Phàm hẳn có lòng hiếu học, đây là chuyện tốt.

Nói lên Tần Phàm, trên mặt của Tần Li rốt cục cũng lộ ra một tia ấm áp, nhớ tới thay đổi của Tần Phàm, trong lòng nàng cũng cảm thấy hết sức cao hứng.

- Hắc hắc, bất quá thường thường trong tiểu viện thiếu gia thường thường truyền ra tiếng hắc hắc cười người, đoán chừng lúc đó cũng không phải thập phần thuận lợi lắm...

Tần Mãnh thấy Tần Li cao hứng, cũng không khỏi nói nhiều thêm hai câu.

- Tần Mãnh đội trưởng, người bảo hộ vệ phân ra một đội đến viện tử của Tiểu Phàm, chú trọng bảo hộ, mà không phải giám thị! Ta không muốn khiến Tiểu Phàm cảm thấy có người đang theo dõi hắn

Lúc này thanh âm của Tần Li lại nhàn nhạt truyền đến.

- Thuộc hạ minh bạch.

Tần Mãnh khom người nói, khoe miệng co quắp, nuốt lại những lời thừa thải vào trong, sau đó liền lui ra ngoài.

- Tiểu Phàm, có chí lớn là chuyện tốt, nhưng luyện được chú ý tiến hành theo chất lượng, muốn gấp cũng không được a...

Nhớ tới Tần Phàm, trên mặt Tần Li nổi lên một vòng mê người, cùng vừa rồi như hai người khác nhau vậy.

Mà lúc này, trong gian phòng của Tần Phàm, dây dưa giữa Tần Phàm và Cổ Mặc vẫn chưa kết thúc.

- Lão già chết tiệt, rút ra đây cho ta!

Tần Phàm vượt được đỉnh, trong miệng chửi bới nói

- Đừng tưởng rằng ta thật không dám đốt người, nếu người không ra ta sẽ luyện người thành hư vô đấy!

Lúc này Cổ Mặc lại không còn sợ hãi nữa, vô luận Tần Phàm hô thế nào, hắn cũng không chịu đi ra, thật lâu bên trong mới truyền ra thanh âm lười biếng của hắn:

- Tiểu tử ngươi cũng đừng quá keo kiệt nha, dù sao ngươi bây giờ cũng mới là Vô Đê tam cấp, được hiệu của linh hoàn tuy rằng kém linh đan một chút, nhưng kỹ thuật luyện được của ngươi tốt như vậy, nhiều luyện một ít là được.

- Ngươi nói thật đơn giản, ngươi luyện cho ta xem một chút?

Nghe thấy thanh âm này, Tần Phàm giận dữ hét.

- Bản Vô Thánh tự mình có thể luyện đan, còn cần cầu tiểu tử ngươi sao?

Thanh âm của Cổ Mặc lần nữa truyền đến:

- Bất quá ngươi cũng không cần lo lắng, qua một thời gian ngắn bản Vô Thánh liền có thể tự mình hấp thu đan khí, khi ngươi cần, ta tự nhiên sẽ không phá hư nữa.

- Phải bao lâu?

Tần Phàm lúc này mới tiêu tan tức giận hỏi.

- Hắc hắc, tiểu tử ngươi cũng đừng không hài lòng, bản Vô Thánh thông qua hấp thu đan khí tu luyện, thực lực sẽ từ từ khôi phục, đến lúc đó bên cạnh ngươi chẳng khác nào có thêm một Vô Thánh bảo tiêu, ngươi sẽ không lỗ lã đâu.

Thanh âm giao hoát của Cổ Mặc lần nữa truyền đến, lần này hắn lại cố ý lảng tránh vấn đề của Tần Phàm.

- Vậy ngươi bây giờ là thực lực gì!

Tần Phàm lại hỏi.

- Không cao, cũng chỉ là Vô Đê nhất cấp thôi.

Cổ Mặc cười hắc hắc, chẳng hề để ý.

- Con mẹ ngươi!

Bên ngoài được đỉnh lần nữa vang lên tiếng thiếu niên nổi giận.

...

Cổ Mặc lão đầu này tuy rằng đáng ghét một chút, bất quá Tần Phàm cũng biết trên người lão đầu sống mấy trăm năm này quả thật cũng có không ít vật giá trị, cho nên tuy rằng đau lòng đan khí mỗi lần luyện đan bị hút đi, nhưng cân nhắc được mất, hắn vẫn quyết định giữ Cổ Mặc ở bên người.

Tuy rằng tạm thời không cách nào luyện chế Dưỡng Nguyên Đan, nhưng luyện chế ra mấy khóa Dưỡng Nguyên Hoàn cũng đủ để trị tốt thân thể hắn rồi.

- Cũng là lúc luyện chế một ít luyện được tăng lên cảnh giới rồi.

Tần Phàm và Cổ Mặc dây dưa hồi lâu, rốt cục cũng nhớ tới việc bức thiết nhất hiện giờ, đó chính là đề cao thực lực!

Vô luận là ân oán với Tần Tiến Tần Uy, hay là ước định với Tần Hồng, đều khiến Tần Phàm gặp đến khó khăn mà muốn tăng thực lực lên, phải vào niên trắc ba tháng sau lấy được một thành tích tốt!

Vì vậy, một loại luyện được ở kiếp trước, cực kỳ trân quý khó được nhưng cơ hồ mỗi Võ Giả đều nghe thuộc, dần dần hiện lên trong đầu hắn...

Trúc Cơ Đan, cơ hồ toàn bộ những người tập võ đều nghe qua thánh dược nhập môn vô cùng trân quý của võ đạo, nhưng ở hiện đại tài nguyên linh dược bần cùng, ngoại trừ một ít môn phái cực kỳ cổ xưa, đã thật khó nhìn thấy được tung tích của nó.

Là đệ tử của Đan Môn ẩn thế, Tần Phàm đối với đan dược danh khí thật lớn này tự nhiên là biết được, hơn nữa ở kiếp trước hắn từng mất thật nhiều công sức đi tìm linh dược để luyện chế Trúc Cơ Đan, nhưng đáng tiếc chính là mãi tới khi hắn chết cũng không thể thu thập đầy đủ.

Trúc Cơ Đan, danh như ý nghĩa, dùng để trúc cơ, cải tạo võ giả, cấu trúc trụ cột tập võ. Đặc biệt đối với một ít võ giả bẩm sinh đã kém cỏi, có hiệu quả thay da đổi thịt.

Tần Phàm đã kiểm tra thân thể hiện tại của mình, biết được nguyên lai Tần Phàm trước kia sở dĩ cho tới hiện tại vẫn bị dừng tại cảnh giới tam cấp võ đồ là bởi vì kinh mạch bản thân quá hẹp, hơn nữa còn bị bế tắc vô cùng nghiêm trọng.

Mà đối với mấy vấn đề này, Trúc Cơ Đan không thể nghi ngờ là đan dược thích hợp nhất để thay đổi.

Càng làm Tần Phàm cảm thấy vui mừng chính là tài liệu luyện chế Trúc Cơ Đan ở thế giới này cũng không tính là hiếm thấy, khi hắn hỏi Tần Li, chỉ trong ba ngày linh dược mà hắn cần đến đều đã chuẩn bị đầy đủ.

Hắc hắc, Tần gia tiểu tử, lần này cần luyện loại đan dược gì đây?

Thấy Tần Phàm lại muốn luyện đan, linh hồn Cổ Mặc giống như một làn khói nhẹ từ trong được đỉnh nhẹ nhàng đi ra.

Từ lão đầu, ngươi tạm thời ít hấp thu một hai lần không được sao? Nếu không ngươi không cần đi theo, ta đi dùng được đỉnh khác luyện đan là được.

Tần Phàm vừa nhìn thấy Cổ Mặc, không khỏi tức giận nói.

Vậy thì không thể được, linh hồn của ta lấy dính khí tức của ngươi, vô luận ngươi đi đâu ta cũng sẽ đi theo ngươi.

Cổ Mặc cười hắc hắc nói, còn gác chân bắt chéo trên được đỉnh.

Nhìn thấy bộ dáng hung hăng càn quấy của Cổ Mặc, Tần Phàm tự nhiên là hận đến nghiến răng nghiến lợi, hai tay nổi lên bạch sắc đan hỏa, nhưng vừa định bắt lấy hắn giáo huấn một chút lão nhân kia đã chui tọt vào trong được đỉnh, vô luận hắn chửi mắng thế nào cũng không chịu đi ra.

Thấy không làm gì được Cổ Mặc, Tần Phàm đành phải bắt đầu luyện chế Trúc Cơ Đan.

Tụ Nguyên Thảo, Dương Cơ Hoa, Hoạt Lạc Đằng...từng gốc linh được đều được Tần Phàm cẩn thận khổng chế bỏ vào trong được đỉnh.

Linh được.

Linh lộ.

Linh tán.

Linh hoàn.

Trải qua gần một canh giờ luyện chế, thể xác cùng tinh thần của Tần Phàm đều cảm thấy thập phần mệt mỏi. Trúc Cơ Đan cao cấp hơn Dương Nguyên Đan rất nhiều, tự nhiên cũng khó luyện chế hơn rất nhiều, càng không chấp nhận được một tia sai lầm, cho nên Tần Phàm phải luôn duy trì tinh thần tập trung cao độ.

Hương được nồng đậm lan tràn khắp gian phòng, cuối cùng đã tới giai đoạn tụ linh thành đan.

11. Chương 11

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 11: Đề thăng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 11: Đề thăng.

Bên trong được đỉnh, Trúc Cơ Đan tròn trịa tinh xảo đã gần như hoàn thành, nhưng ngay lúc này vẻ sáng bóng của đan được đột nhiên ảm đạm, giống như chậm rãi tan ra. Tần Phàm biết lão nhân Cổ Mặc kia lại đang hấp thu đan khí, nhưng tuy rằng biết rõ đan khí sẽ bị hấp thu đi, mà Tần Phàm vẫn phải cẩn thận, vẫn cẩn thận tỉ mỉ tiếp tục tinh chuẩn khổng chế độ lửa, không dám có nửa điểm sơ sẩy!

Đây là tinh thần ý chí của một luyện được sư!

Mỗi lần đều phải theo đuổi hoàn mỹ trở thành thói quen, mới có thể ngày sau tránh thoát được sơ sẩy trong thời gian luyện đan.

Thu lại đan hỏa trong tay, Tần Phàm thoáng thở ra một hơi, hắn không cần mở ra được đỉnh cũng biết hiện tại bên trong là một viên Trúc Cơ Hoàn đã luyện thành.

- Tần gia tiểu tử, đây là linh đan gì vậy, chắc chắn, phẩm chất so với Dương Nguyên Đan người luyện chế lần trước tốt hơn nhiều.

Rất nhanh, bên trong được đỉnh truyền ra thanh âm tán thán thỏa mãn của Cổ Mặc.

- Trúc Cơ Đan.

Tần Phàm tức giận đáp, sau đó lại oán hận nói:

- Không, là Trúc Cơ Hoàn mới đúng, bởi vì có một lão già không biết liêm sỉ mỗi lần đều đem đan khí mà ta tân tân khổ khổ luyện chế hút đi...

- Người lại vẫn có thể luyện chế được thượng hạng đan được này!

Bên trong được đỉnh, Cổ Mặc không khỏi thấy khiếp sợ, Trúc Cơ Đan đại danh鼎鼎鼎鼎, hắn tự nhiên nghe qua, nhưng trong trí nhớ có thể luyện chế được đan được này đều là một ít luyện được đại sư lớn tuổi có kinh nghiệm phong phú, hắn không thể tưởng được hiện tại lại xuất ra từ tay của một thiếu niên mười lăm tuổi! Hơn nữa hắn hấp thu đan khí, trình độ nồng đậm tuyệt đối là vượt tiêu chuẩn.

Mở ra nắp được đỉnh, Tần Phàm đem Trúc Cơ Hoàn màu vàng lấy ra, hắn đặt dưới mũi ngửi ngửi, âm thầm phỏng chừng, hấp thu Trúc Cơ Hoàn không chỉ phiền toái hơn Trúc Cơ Đan rất nhiều, được hiệu cũng thấp tới gấp ba lần.

Nói cách khác, Tần Phàm ít nhất còn phải luyện chế thêm hai viên.

Nhưng chính hắn cũng rõ ràng khối thân thể hiện tại của hắn chỉ là tam cấp vô đồ mà thôi, đồng thời Tần Phàm của trước kia cũng rèn luyện thân thể thật sự là quá kém! Dùng Trúc Cơ Đan đích xác có thể tăng nhanh lực hấp thu, hơn nữa hiệu quả sẽ càng thêm rõ rệt, nhưng cũng sẽ càng thêm bá đạo, phải có khí lực càng thêm cường đại, nhưng đối với Tần Phàm hiện tại thật sự là vượt ngoài khả năng chịu đựng!

Nếu đem ra so sánh, Trúc Cơ Hoàn càng ôn hòa hơn một chút, ba viên Trúc Cơ Hoàn hiệu quả không kém hơn Trúc Cơ Đan bao nhiêu. Nhưng chia làm ba lần, có thể giúp thân thể chậm rãi thích ứng, sẽ không đến nỗi làm cho thân thể tạo thành thương tổn.

Nói cách khác, tuy rằng được hiệu của Trúc Cơ Đan rất tốt, cũng có thể giúp đánh tốt trụ cột tập võ, nhưng cũng không quá thích hợp với tình huống hiện tại của Tần Phàm, mà hiệu quả Trúc Cơ Hoàn hơi kém một chút, ngược lại mới càng thêm an toàn.

Khi Tần Phàm lại luyện chế ra thêm hai viên Trúc Cơ Hoàn còn lại, thời gian đã tới giữa trưa, hiện tại ánh mặt trời sáng rực nhất trong ngày.

Đối với luyện được sư mà nói, thời khắc này chính là thời gian tốt nhất hấp thu được lực.

Nuốt vào một viên Trúc Cơ Hoàn, Tần Phàm không dám sơ sẩy, bản thân ngồi thẳng, chân trái đặt sát vào đùi phải, lòng bàn chân hướng lên trời, sau đó lại đem chân phải đặt sát đùi trái, để lòng bàn chân hướng thiên. Hai bàn tay cũng hướng thiên, đặt lên hai chân, lúc này Bách Hội huyết trên đỉnh đầu cũng hướng thiên, xem như toàn bộ đều hướng thiên.

Yêu cầu nghiêm khắc như thế cũng là đúng như quy củ của người tập võ, ngũ tâm hướng thiên.

Được lực mệnh mông lan tràn xuống dưới, theo Tần Phàm khống chế hướng kinh mạch trong cơ thể đập vào.

Mỗi một lần trùng kích lại làm cho kinh mạch đau đớn, cảm giác kia chẳng khác gì là da thịt bị xé rách, nhưng Tần Phàm là luyện đan sư, ý chí mạnh hơn người thường, có thể đem đau đớn đè nén xuống dưới, thật sự không hề rên rỉ một tiếng. Bởi vì hắn biết hiện tại là thời khắc mấu chốt luyện hóa được lực, nếu lơ lỏng đều sẽ làm được lực xói mòn.

Thấy tình hình này, Cổ Mặc đang trôi nổi lơ lửng trên được đỉnh quan sát cũng phải hít sâu một hơi, mặc dù hắn chưa từng thử qua dùng Trúc Cơ Đan, nhưng được hiệu ít nhất đã từng được nghe nói qua. Trúc Cơ Đan không chỉ luyện chế thật khó khăn, uống vào cũng khó chịu, đó là cũng rất khuếch trương kinh mạch, thống khổ như thế nào liền có thể biết. Nhưng thiếu niên mười lăm tuổi trước mắt có thể không hề rên một tiếng, vẫn ngồi yên không chút nhúc nhích.

Trùng kích, xé rách, khuếch trương, tu bổ.

Chờ sau khi một viên Trúc Cơ Hoàn hoàn toàn tiêu hóa hết được lực, mồ hôi rơi như mưa, tuôn đầy trên mặt Tần Phàm, quần áo cũng ướt đầm nhưng hắn vẫn ngồi nguyên như cũ, ngũ tâm hướng thiên, hết sức chuyên chú luyện hóa được lực, giống như không hề có chút cảm giác.

Cứ như thế, ước chừng trôi qua ba canh giờ.

Rốt cục sau cơn mưa trời lại sáng, mọi chuyện thông suốt.

Luyện hóa xong Trúc Cơ Hoàn, kinh mạch toàn thân được khuếch trương lớn hơn rất nhiều, toàn bộ bế tắc cũng đã được thông suốt, một loại cảm giác cực kỳ sáng khoái truyền khắp toàn thân, được lực còn sót lại chậm rãi hội tụ vào trong võ điền, hóa thành võ khí tràn đầy.

Rốt cục Tần Phàm thở mạnh một hơi, mở mắt ra.

Lúc này quần áo hắn đã dơ bẩn không chịu nổi, thật nhiều mồ hôi, cùng tạp chất trong cơ thể bài xuất, nhưng hắn không chút để ý tới, trên mặt hiện lên dáng tươi cười hưng phấn.

Tuy rằng quá trình hết sức thống khổ, nhưng thu hoạch cũng là tràn đầy, công hiệu của Trúc Cơ Hoàn so với tưởng tượng của hắn tốt hơn rất nhiều.

Có lẽ có quan hệ tới linh khí tràn đầy trong thế giới này, trong quá trình luyện hóa được lực, Tần Phàm phát hiện trong thiên địa có một loại dao động huyền diệu, trong quá trình luyện hóa Trúc Cơ Hoàn, đồng thời cũng là một quá trình tu luyện!

Tuy rằng lúc này thân thể thập phần suy yếu, nhưng Tần Phàm vẫn lộ ra nét mỉm cười tự tin, sửa sang lại quần áo đứng dậy.

Hiện giờ võ điền bên trong cơ thể Tần Phàm đã có sáu ô võ khí màu trắng nhạt, như vậy cũng ý nghĩa hắn thăng liên ba cấp, đạt được Vô Đồ lục cấp cảnh giới! Nói cách khác, nửa ngày hắn đã tăng lên tương đương với bảy tám năm tu luyện của Tần Phàm trước kia!

Đây cũng là ưu thế của luyện được sư.

- Ha ha, Tần Tiến, hãy chờ xem! Ta muốn nhìn thử tư thế cao cao tại thượng của ngươi còn có thể duy trì được thêm bao lâu!

Cảm thụ được biến hóa bên trong cơ thể, khoe môi Tần Phàm hiện lên nụ cười tự tin.

12. Chương 12

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 12: Huyền Trọng Quyền

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 12: Huyền Trọng Quyền

- Chắc chắn, tiểu tử, không tệ, chỉ tốn gần nửa ngày thời gian đã trở thành Vô Đồ lục cấp, tốc độ đề thăng này so với lão phu còn quá nhanh! Hơn nữa hiện tại ngươi cải tạo kinh mạch trong cơ thể, ngày sau con đường tu luyện cũng sẽ bằng phẳng hơn rất nhiều.

Lúc này Cổ Mặc đang phiêu phù trên được đỉnh, nhìn Tần Phàm tán thán nói.

- Nếu không phải có một gánh nặng ở đây, có lẽ còn có thể tăng lên càng nhiều đâu.

Tần Phàm bĩu môi, thản nhiên nói.

- Ai u, vốn lão phu có một quyển võ quyết muốn truyền cho người nào đó, hiện tại xem ra người nào đó không cần cho lắm...Khụ khụ, vừa rồi ăn một bữa ngon, hiện tại lão phu cũng có chút mệt nhọc, đi ngủ thôi...

Về mặt Cổ Mặc giả hoạt cười, thanh âm âm dương quái khí truyền đến.

- Võ quyết? Là phẩm cấp gì?

Hai mắt Tần Phàm tỏa sáng, thái độ lập tức tốt hơn rất nhiều.

- Cũng không phải là võ quyết gì giỏi lắm đâu, võ quyết cũng tương tự thiên giai võ quyết, chỉ là đặc thù hơn một chút mà thôi...

Cổ Mặc thấy mình đã nắm giữ quyền chủ động, lập tức đắc ý.

- Lấy ra!

Tần Phàm cũng lười vô nghĩa với hắn, duỗi bàn tay ra nói.

- Người nào đó còn không phải nói lão phu là gánh nặng hay sao?

Cổ Mặc trợn mắt nhìn lên trần nhà, cố ý không thèm để ý tới Tần Phàm, hắn bị vây trong được đỉnh suốt hai trăm năm, hiện giờ khó được có người đấu khí với hắn, hắn cũng lấy chuyện này làm niềm vui.

- Hắc hắc, dù sao hiện tại căn cơ của ta cũng đã cải tạo tốt hơn, phỏng chừng một hai năm tới cũng không cần tiếp tục luyện đan...

Tần Phàm cười hắc hắc, hai tay khoanh trước ngực vô tình nói.

- Hảo tiểu tử!

Mà Cổ Mặc hóa thành một đạo lưu quang bay vào bên trong một chiếc nhẫn hồng sắc trên tay trái Tần Phàm.

Chiếc nhẫn này chính là do được đỉnh gia truyền của Tần gia biến hóa mà thành, cũng chỉ là được đỉnh mà Cổ Mặc luôn ẩn thân, Tần Phàm được Cổ Mặc nhắc nhở mới biết được được đỉnh có công năng biến hóa, lúc ấy hắn cũng bị kinh ngạc không ít.

Đi một đoạn đường, lại đột nhiên nghe được một ít thanh âm kỳ lạ vang lên trong khu rừng cây bên kia.

- Còn có người đang tu luyện bên kia.

Thanh âm của Cổ Mặc từ trong giới chỉ truyền tới.

Bởi vì tiện đường nên Tần Phàm lặng lẽ đi qua nhìn xem một chút, ẩn sau một gốc đại thụ, nhìn vào phiến đất trống phía trước.

Chỉ thấy một lục y thiếu nữ tựa như tinh linh sơn lâm, dáng người như yến, theo từng điệu vũ của nàng, kéo theo một ít lá rụng bay lên cao, nhìn qua chỉ là tu luyện bình thường nhưng thoát nhìn lại mang theo vài phần duy mỹ.

- Tỷ tỷ?

Tần Phàm tán thán, nguyên lai thiếu nữ kia chính là Tần Ly!

- Uống!

Tần Ly đang tập trung tinh thần tu luyện, hoàn toàn không biết bên cạnh có người đang nhìn lén, khẽ quát một tiếng, ngọc chuông phân ra, ba đạo võ khí màu cam ngưng tụ phân biệt lẳng không đánh lên trên vài nhánh cây xa xa, toàn bộ nhánh cây đều lập tức gãy đoạn!

- Vũ sư!

Âm thầm nhìn lén, Tần Phàm không khỏi ngẩn ngơ.

14. Chương 14

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 14: Kích thích

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 14: Kích thích

Trước khi đột phá tới cảnh giới vũ sư, võ khí còn chịu sự trói buộc của bản thân, không thể thoát ly thân thể, mà võ khí ly thể đó là dấu hiệu của cảnh giới vũ sư!

Tần Phàm không khỏi há miệng thở dốc, sau đó cười khổ lắc lắc đầu, hôm nay hắn vừa mới đột phá tới Vô Đồ lục cấp, không thể tưởng được Tần Li cũng đã đột phá tới cảnh giới vũ sư, chênh lệch của hai người chẳng những không kéo gần, ngược lại càng kéo càng lớn.

Trong gia tộc vẫn cho rằng trong giới tuổi trẻ có tu vi cao nhất là con trai của đại trưởng lão Tần Tiến, năm nay mười bảy tuổi, võ giả cửu cấp! Không ai biết năm nay Tần Li chỉ mới mười sáu tuổi đã đột phá tới cảnh giới vũ sư!

Sau khi đột phá vũ sư, vô luận tố chất thân thể hay là vận dụng võ khí đều đã đạt tới trình độ cực cao, đạt tới cảnh giới tùy tâm sở dục chân chính, rất nhiều vũ kỹ cũng cần phải đạt tới vũ sư cảnh giới mới có thể bắt đầu tu luyện được.

Một đường võ đạo, càng đi về sau thì càng gian nan.

Vũ sư cảnh giới đối với người bình thường mà nói xem như là thành tựu không nhỏ, thậm chí rất nhiều người đạt tới trình độ này đã hơn ba mươi tuổi, mà cả cửu phẩm chân vũ thể gia như Nam Phong Tần gia, có được mấy ngàn tộc nhân, mà tộc nhân đạt tới vũ sư cảnh giới cũng không đủ trăm người!

Ngay cả tiêu chuẩn thấp nhất để tham gia hành hương Chân Vũ thánh điện cũng chỉ là cảnh giới vũ sư mà thôi.

- Mười sáu tuổi đạt tới vũ sư cảnh giới, thiên phú như vậy phỏng chừng ở cả Nam Phong Thành thậm chí là Đại Kiền quốc đều không có được mấy người đi!

Nhìn nữ tử tuyệt sắc đang tu luyện đến quên mình trước mặt, Tần Phàm cũng không đi ra quấy rầy, chỉ xoay người yên lặng đi về sân của mình.

Trên đường đi yên tĩnh, Tần Phàm không nói một lời.

Hắn biết trong cơ thể hắn, Tần Phàm ngày trước còn lưu lại một tia chấp niệm cuối cùng chính là bảo hộ Tần Li, nhưng hiện giờ, tu vi của Tần Li còn cao hơn bản thân mình tới hai cảnh giới, còn nói gì tới bảo hộ đây? Đổi lại vị trí bảo hộ còn đúng hơn, hơn nữa lòng tự trọng của Tần Phàm cũng thật mạnh, đường thân nam nhi, sao có thể kém hơn một nữ tử?

Đích xác, hắn cảm nhận được một chút áp lực.

Tuy rằng hắn có được kỹ thuật luyện đan cao siêu, nhưng phải biết rằng phàm là luyện được dùng để cao cảnh giới, đều nhất định phải có được khí lực cường đại mới có thể đi hấp thu. Với thân thể tổ chất hiện tại của Tần Phàm, trước khi đạt tới vô thượng ma thân theo lời nói của Cổ Mặc, muốn dựa vào việc dùng thật nhiều đan dược tăng lên cảnh giới không thể nghi ngờ là người si nói mộng.

Hơn nữa bây giờ là vô đồ cảnh giới, tốc độ còn tăng lên nhanh hơn được một chút, một viên Trúc Cơ Hoàn có thể giúp hắn tăng lên được ba cấp. Nhưng ngày sau đột phá tới vô giả muốn đạt được cơ hội như vậy quả thật rất khó!

- Tiểu tử, như thế nào? Bị đả kích sao?

Đúng lúc này, thanh âm có vẻ nghiền ngẫm lẫn châm biếm của Cổ Mặc truyền đến.

Khóe miệng Tần Phàm co rút, không nói gì, chỉ yên lặng hướng sân viện của mình đi đến.

- Hắc hắc, nghe nói quan hệ giữa ngươi cùng tiểu nữ tử kia có điểm đặc thù đi...

Cổ Mặc cũng không chịu buông tha, tiếp tục nói bên tai hắn:

- Lại là tỷ tỷ còn là vị hôn thê, thật sự là đủ phức tạp, đúng rồi, còn giống như nghe nói ngươi có một tình địch, hiện giờ đã là Vô Giả cửu cấp, tuy rằng còn không xứng với tiểu nha đầu kia, nhưng sức cạnh tranh tựa hồ là lớn hơn ngươi rất nhiều đó.

- Câm miệng!

Tần Phàm không kiên nhẫn quát:

- Còn tiếp tục ồn ào hôm nay ta không luyện đan!

- Hắc hắc, ta chỉ là muốn nhắc nhở ngươi, có áp lực mới có thể càng thêm cố gắng thôi...

Nghe Tần Phàm đưa ra đại sát khí, Cổ Mặc chỉ đành cười mỉa nói.

Như vậy một đường không nói chuyện, Tần Phàm rất nhanh đã đi ra khỏi rừng cây sau núi, bên tai truyền tới tiếng nước chảy, ở phía trước không xa là hồng kiều đi thông nơi ở sau núi. Mà con sông dưới hồng kiều được Tần gia xưng là Bạch Thủy hà, xuyên qua hơn phân nửa lãnh địa Tần gia.

Lúc này có một nhóm người hầu đang giặt quần áo ở Bạch Thủy hà vừa nói chuyện phiếm, bởi vì thường xuyên tụ cùng một chỗ, có một ít việc lớn nhỏ trong tộc chỉ có những người hầu này là biết được nhiều nhất.

- Tiểu Quyên, nghe nói Tần Tiến thiếu gia của nhà đại trưởng lão đã hướng Tần Li tiểu thư cầu hôn, chuyện này có thật không?

Một tỳ nữ vóc người mập mạp vừa giặt quần áo vừa hỏi một tỳ nữ có vẻ thanh tú ngồi bên cạnh.

- Việc này tự nhiên là thật, ngày đó ta tận mắt thấy đại trưởng lão mang theo quà tặng đi tới sân viện của tộc trưởng, không biết tộc trưởng có đáp ứng hay không mà thôi.

Tỳ nữ gọi là tiểu Quyên gầy gầy sợi tóc, nhẹ nhàng nói.

- Ha ha, Tần Tiến thiếu gia tuần tú lịch sự, tuổi còn trẻ đã là Vô Giả cửu cấp, nếu như là ta thì ta đã sớm đáp ứng.

Tỳ nữ mập mạp kia xê dịch thân thể, có chút say mê nói.

- Nhưng Tần Li tiểu thư cũng không kém đâu, là mỹ nhân nổi danh cả Nam Phong Thành, hơn nữa đã sớm tu luyện tới cảnh giới vô giả, người như vậy, kẻ bình thường thật đúng là không xứng đáng với nàng.

Một tỳ nữ khác cũng gia nhập thảo luận.

- Các người biết cái gì, nói cho các người biết một tin tức, Tần Tiến thiếu gia ngày hôm qua đột phá tới cảnh giới vũ sư! Vũ sư mười bảy tuổi! Ta xem lần này tộc trưởng nhất định là đáp ứng, Tần Tiến thiếu gia tuổi trẻ tài cao, ngày sau khẳng định tiền đồ vô lượng, hoặc là còn có thể trở thành tộc trưởng của Tần gia đâu...

Lúc này một tỳ nữ nói ra một tin tức nổ mạnh.

- Thật sự sao? Sao lại thế này, nói nhanh đi...

Tỳ nữ khác quả nhiên liền bị hấp dẫn.

Những lời này theo gió truyền vào trong tai Tần Phàm vừa đi ra khỏi khu núi rừng.

- Tần Tiến thế nhưng đã đột phá tới cảnh giới vũ sư!

Nghe được tin tức này, trong lòng Tần Phàm không khỏi lại trầm xuống. Nếu như vậy Tần Tiến đã có tư cách làm người thừa kế gia tộc! Địa vị trong tộc có thể rất cao, mà phụ thân của Tần Phàm dù làm tộc trưởng, muốn cự tuyệt lời cầu hôn của hắn càng nhận áp lực lớn hơn nữa.

Đồng thời áp lực càng lớn hơn nữa đổ xuống trên người Tần Phàm.

Hơn nữa hắn cũng không quên chuyện Tần Tiến đã vũ nhục tôn nghiêm của hắn!

Vũ nhục như vậy hắn không muốn tiếp tục chịu đựng thêm lần thứ hai!

Cần nhặt lên tự ái của mình, nhất định phải đánh ngã Tần Tiến. Nhưng hiện giờ xem ra, tuy rằng hắn dùng được lực của Trúc Cơ Hoàn đạt tới cảnh giới Vô Đồ lục cấp, nhưng chênh lệch giữa đôi bên cũng không thể kéo gần hơn.

Ở trước mặt Tần Tiến, hắn vẫn không có được lực lượng đánh một trận!

- Hắc hắc, xem ra tình địch của người cũng không phải ngọn đèn cầy đâu!

Thanh âm của Cổ Mặc từ trong giới chỉ truyền đến, theo hắn xem ra ngẫu nhiên kích thích thiếu niên luôn bình tĩnh này một chút cũng rất có niềm vui.

Tần Phàm thoáng cau mày, không để ý tới Cổ Mặc, làm như không có việc gì hướng sân của mình đi tới, khi đi ra rừng cây, lại thấy một đường nhỏ làm từ bạch thạch kéo dài tới Bạch Thủy hà.

- Thiếu gia Tần Phàm.

Khi đi qua hồng kiều, đám người hầu liền cung kính đứng lên hành lễ. Ở trong chân vũ thế gia, yêu cầu lễ nghi giữa chủ tớ thập phần nghiêm khắc, cho dù là Tần Phàm bị xưng là phế vật so với những đệ tử khác trong gia tộc, những người hầu cũng không dám làm vể mặt khinh thị hắn.

Tần Phàm chỉ thản nhiên gật đầu, không nói gì thêm.

Đi thêm một đoạn đường, khi sắp trở lại sân của mình, lúc này vốn hắn không thể nghe được lời nghị luận của những người hầu kia, nhưng chẳng biết tại sao bên tai hắn vẫn vang lên tiếng nhỏ giọng bàn tán của bọn họ.

- Nghe nói Thiếu gia Tần Phàm cùng Tần Li tiểu thư ngày trước từng có hôn ước, hiện tại Tần Tiến thiếu gia cũng tới cầu hôn, không biết Tần Li tiểu thư sẽ làm sao lựa chọn?

- Ha ha, còn làm sao lựa chọn? Nếu thay đổi là người sẽ chọn ai đây?

- Vậy thì không cần nói, đương nhiên là Tần Tiến thiếu gia...

- Hắc hắc...

Lúc này tiếng cười có chút đắc ý của Cổ Mặc truyền đến, Tần Phàm mới biết lão nhân kia không biết đã sử dụng phương pháp gì đem những thanh âm kia truyền tới tai hắn.

- Lão nhân, người không cần nghĩ nhiều, ta không yếu ớt như vậy.

Trong lòng Tần Phàm tuy kích động, nhưng trong miệng vẫn thản nhiên nói:

- Chỉ là vũ sư cảnh giới mà thôi, trong ba năm ta nhất định vượt qua hắn!

15. Chương 15

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 15: Thiếu tiên

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 15: Thiếu tiên

Ngày hôm sau, không cần Cổ Mặc gọi Tần Phàm đã sớm rời giường.

Mà cũng bắt đầu từ ngày này, lượng huấn luyện của hắn lại gia tăng thêm một nửa. Sức mạnh liều mạng ngay cả Cổ Mặc cũng cảm thấy không đành lòng.

- Tiểu tử, người làm như vậy thật sự không được, thoát nhìn giống như đang tự tàn ah...

Thấy một thân tổn thương của Tần Phàm, vẻ mặt Cổ Mặc co rút nói.

- Không có việc gì, ngày hôm qua ta đã luyện chế gấp đôi thuốc chữa thương.

Tần Phàm lau vết máu trên mặt, ngữ khí ung dung nói.

- Nhưng thân thể người thật có thể chịu đựng được sao? Một hồi nữa không đứng dậy được, ta cũng không thể mang được người trở về...

Cổ Mặc nhìn thấy thân thể run rẩy của Tần Phàm, chân mày nhíu lại không tiếp tục ra tay.

- Đừng nói nhảm, ta biết cực hạn của mình ở nơi nào! Ta bị thương càng nặng, người không phải càng có cơ hội hấp thu càng nhiều đan khí sao!

Tần Phàm thản nhiên nói, nói xong thân thể liền chủ động hướng Cổ Mặc phóng tới.

Như thế, mỗi ngày khó khăn gian khổ luyện tập, thời gian thoáng chốc đã trôi qua một tháng.

Ở trong một tháng này, mỗi ngày Tần Phàm đều khổ luyện Huyền Trọng Quyền, đối luyện cùng Cổ Mặc càng không ngừng bị đánh luyện hóa được lực của Trúc Cơ Hoàn, đến hôm nay hắn cảm giác được lực trên cơ bản đã hấp thu xong, hắn đã đạt tới Võ Đê thất cấp cảnh giới.

Tuy rằng tốc độ có chút nhanh, nhưng Tần Phàm cũng không lo lắng cảnh giới không ổn, dù sao đây đều là kết quả mỗi ngày kiên trì của hắn, ngay cả Cổ Mặc không thể không thừa nhận lực ý chí của hắn cứng cỏi hơn người thường rất nhiều.

Mà Huyền Trọng Quyền ngay ban đầu Tần Phàm chỉ đánh ra không được nửa lần trọng lực đến bây giờ đã dần dần thuần thực, có thể đánh ra được gấp đôi trọng lực, nếu như dùng toàn lực thậm chí có thể đánh ra hơn gấp bội lần trọng lực!

Về phần tiến cảnh của Cổ Mặc, làm Tần Phàm không biết phải nói gì, lão nhân này mỗi ngày hấp thu đan khí tu luyện không cần lo lắng bản thân không thể thừa nhận, hiện giờ cũng đã khôi phục lại tu vi Vô Giả nhất cấp.

Tốc độ nhanh như vậy làm cho Tần Phàm không khỏi nghĩ tới công quyết tu luyện đặc thù mà hắn dọa dẫm lấy được, nhưng đáng tiếc chính là hấp thu đan khí tu luyện chỉ thích hợp với linh hồn thể.

Ngày này, buổi sáng Tần Phàm tu luyện xong, tắm rửa thay quần áo, liền tính toán luyện chế một ít thuốc tương tự Hồi Khí Hoàn.

Nhưng vừa ngồi xuống chuẩn bị luyện chế đan dược, liền phát hiện linh dược mà lần trước Tần Li đưa tới đã dùng hết.

Trừng mắt liếc nhìn Cổ Mặc đang thoải mái nằm nhả ngồi trên được đỉnh, Tần Phàm cả giận:

- Tử lão đầu, nhìn xem chuyện tốt mà ngươi làm, dược tài lại hết rồi, lần sau ngươi có thể tiết kiệm được một chút hay không!

- Hắc hắc, ta còn không phải muốn nhanh chóng tăng lên cảnh giới, ngày sau khi ngươi gặp nguy hiểm ta còn có thể hỗ trợ sao? Lại nói, mấy ngày nay ngươi luyện tập Huyền Trọng Quyền, tiêu hao Hồi Khí Hoàn cùng Liệu Thương Hoàn còn ít sao!

Cổ Mặc cười hì hì nói, làm ra bộ dạng như “ta đang suy nghĩ cho ngươi”.

Đích xác trong một tháng này, mỗi ngày Tần Phàm đều luyện chế đan dược, một mặt là do Cổ Mặc yêu cầu, về phương diện khác là mỗi ngày hắn luyện tập Huyền Trọng Quyền đích xác cần có thật nhiều Hồi Khí Hoàn hỗ trợ, hơn nữa Cổ Mặc hữu ý vô ý lưu lại tổn thương trên thân thể hắn, cũng cần thật nhiều Liệu Thương Hoàn.

Kỳ thật cũng có một phần Tần Phàm ngứa nghề, bởi vì kiếp trước hắn muốn luyện đan muốn tới phát điên, nhưng lại không tìm được linh dược, mà ở trong này chỉ cần cách một đoạn thời gian thì Tần Li lại đem linh dược đưa tới cho hắn, có sẵn dùng là xong.

- Lại phải đi phiên toái tỷ tỷ.

Tần Phàm cũng không tiếp tục tranh cãi với Cổ Mặc, phẩy tay áo đứng dậy đi ra ngoài.

- Hắc hắc, theo ta nghĩ ngươi cũng muốn đi gặp vị hôn thê tỷ tỷ của ngươi đi?

Tiếng cười hài hước của Cổ Mặc truyền đến.

- Cái gì mà hôn thê tỷ tỷ, không được nói loạn!

Tần Phàm trừng mắt nhìn Cổ Mặc, nhưng chẳng biết tại sao trong lòng cũng nổi lên một tia cảm giác ảm áp. Nói thật ra, trong suốt một tháng nay Tần Li chiếu cố hắn thật tỉ mỉ chu đáo, trong lòng hắn thật phần có hảo cảm với nàng.

Đây là hảo cảm của chính bản thân hắn, mà không phải đến từ trong trí nhớ của “Tần Phàm” trước kia.

- Miệng không đúng tâm! Đừng nói là ngươi, cho dù là bốn vũ thánh đối với nữ hài tử ưu tú như thế cũng có chút động tâm.

Cổ Mặc người già thành tinh, tự nhiên liếc mắt liền nhìn rõ Tần Phàm, nhưng cũng không quên nói móc Tần Phàm một phen:

- Hắc hắc, nếu người không tận tâm cố gắng, nữ hài tử tốt như vậy bị gả cho người khác, ta xem người phải hối hận cả đời.

- Đã biết!

Tần Phàm thần nhiên đáp, ngoài ý muốn không tiếp tục phản bác, đẩy cửa đi ra ngoài.

Khúc Kính Thông U, Tần Phàm đã đi tới sân viện của Tần Li.

Ở trong này trồng thật nhiều hoa cỏ, chưa đi vào đã ngửi được hương thơm lan tỏa khắp cả vườn.

Vừa mới định đi vào, đúng lúc nhìn thấy Tần gia lão bộc Tần Phúc từ trước mặt đi tới, trong tay cầm một chiếc hộp tinh xảo, nhìn ra được bên trong đều là một ít vật phẩm trang sức thật quý trọng.

- Thiếu gia.

Tần Phúc thấy Tần Phàm, vội vàng hành lễ.

Tần Phàm gật gù đầu, nhìn thoáng qua chiếc hộp, hẩn nhận ra đây là vật phẩm của Tần Li, liền hỏi:

- Phúc bá, đây là đồ vật của tỷ tỷ?

Tần Phúc ở Tần gia nhiều năm, vả lại từ nhỏ chiếu cố hai tỷ đệ hẩn thật tận tâm, Tần Phàm cũng không phải hoài nghi hẩn trộm cắp, chỉ thuận miệng hỏi thăm mà thôi.

- Thiếu gia, đây là tiểu thư giao cho ta...để cho ta...cầm đi bán.

Tần Phúc thoáng do dự, lúc này mới ngập ngừng ấp úng nói.

- Vì sao vậy? Tỷ tỷ thiếu tiền?

Tần Phàm không khỏi nhướn mày hỏi.

Tần Phúc thoáng chần chờ một lúc, cuối cùng thở dài một hơi, nói:

- Mấy ngày nay thiếu gia học tập luyện được, mỗi ngày tiêu hao không ít linh dược, tuy rằng Tần gia là linh dược thế gia, nhưng tiểu thư vì đề phòng miệng lưỡi của người khác, cũng không tiện điều động quá nhiều tài nguyên của gia tộc, cho nên mới tự mình bán đi trang sức mua linh dược cho thiếu gia.

Tần Phàm nghe vậy trong lòng chấn động, liền nói:

- Sao tỷ tỷ lại không nói với ta...

- Ha ha, thiếu gia có thể dụng tâm đi học tập luyện được, tiểu thư vui vẻ còn không kịp, như thế nào sẽ nói cho thiếu gia nghe việc này.

Tần Phúc cười nói, kỳ thật trong lòng vị lão nhân này đối với những biểu hiện của vị thiếu niên mà hẩn chiếu cố từ nhỏ tới lớn cũng cảm thấy thật kinh ngạc.

Trong lòng Tần Phàm thật cảm động, nói:

- Phúc bá, giao chiếc hộp này cho ta đi.

- Nhưng mà tiểu thư nàng...

Tần Phúc có chút chần chờ.

- Ha ha, làm một nam nhân, vốn hẩn phải mua trang sức tặng cho tỷ tỷ, như thế nào còn để cho tỷ tỷ phải đi bán trang sức đây?

Tần Phàm lắc đầu, cười khổ nói, sau đó tiếp nhận hộp trang sức Tần Phúc đưa qua, quay về sân viện của mình.

Tần Phàm vừa rời đi, một thân ảnh xinh đẹp liền xuất hiện trước cửa.

- Tiểu thư, thiếu gia...

Tần Phúc bước tới nói.

- Không có việc gì, ta đã biết, Phúc bá đi làm chuyện của mình trước đi.

Tần Li khoát tay nói, Tần Phúc thấy nàng đã biết việc này liền cúi người thi lễ lui xuống.

Lúc này trên con đường nhỏ u tĩnh không bóng người.

- Tiểu Phàm, người thật sự trưởng thành!

Trên mặt thiếu nữ tuyệt sắc hiện lên dáng mỉm cười mê người, khuyên đảo chúng sinh.

Trở lại phòng, Tần Phàm tự hỏi làm sao có tiền đi mua dược tài.

Tần Li có thể bắt kẻ đại giới vì hắn, nhưng hắn không thể thanh toán. Dù sao hắn cần linh dược không phải là số lượng nhỏ, hơn nữa cũng không chỉ là tạm thời mà là trường kỳ!

Như thế hắn phải suy nghĩ phương pháp nào có thể liên tục đạt được tài liệu luyện dược mà ngày sau hắn cần đến.

Thấy bộ dạng buồn rầu của Tần Phàm, Cổ Mặc không khỏi thất thanh cười to.

- Ha ha, tiểu tử, người đường đường là một luyện đan sư mà vẫn lo lắng vấn đề mua linh dược hay sao?

Tần Phàm liếc mắt nhìn Cổ Mặc, không nói gì.

Hắn tự nhiên hiểu được nếu công bố với gia tộc bản thân mình là một luyện đan sư, thân phận nhất định sẽ được ủng hộ toàn lực, vấn đề là người trong gia tộc đều cho rằng một tháng trước hắn mới bắt đầu học tập luyện dược, lúc này mà nói mình đã trở thành luyện đan sư, chẳng những sẽ khiến rất nhiều chú ý, đồng thời cũng sẽ rước lấy rất nhiều hoài nghi.

Hơn nữa luyện đan sư mười lăm tuổi, nói ra chỉ sợ người của Đại Kiền quốc sẽ bị dọa hỏng mất! Đương nhiên, hiện tại Tần Phàm chỉ xem như là một luyện dược sư linh hoàn cấp, nhưng đây cũng đã là trên đời hiếm có.

- Hắc hắc, tiểu tử, ta biết người không muốn làm cho người biết người là luyện đan sư đi? Đích xác, tuổi tác như người đã có trình độ luyện dược như vậy đã xem là quái thai yêu nghiệt. Sẽ hù chết người!

Cổ Mặc cười quái dị nói:

- Nhưng người có thể cải trang một chút, đem luyện dược bán ra ngoài, không phải sẽ không ai biết sao?

Nghe lời này, trong mắt Tần Phàm không khỏi sáng ngời.

16. Chương 16

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 16: Tàng Trân Các.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 16: Tàng Trân Các.

Theo Tần Phàm biết, ở Nam Phong Thành có hai gia tộc kinh doanh linh dược sinh ý, một là Tần gia, một là cửu phẩm chân vũ thế gia Ngô gia. Ngoài ra còn có địa phương kinh doanh đủ loại vật phẩm quý giá, tên là Tàng Trân Các, Tàng Trân Các ở khắp Đại Kiền quốc đều có phân các, tiền vốn có thể nói vô cùng hùng hậu, nghe nói truyền thuyết gia tộc đứng sau lưng là nhất phẩm chân vũ thế gia!

Tuy Tàng Trân Các cũng kinh doanh luyện dược sinh ý, nhưng không giống như Tần gia cùng Ngô gia, chủ yếu kinh doanh linh dược linh dịch cấp cùng linh lộ cấp, mà chỉ hướng thị trường cao cấp, chỉ kinh doanh luyện dược ngoài linh tán cấp.

Tần Phàm không muốn đem luyện được cho gia tộc xử lý, càng không muốn đem luyện được bán tới đối thủ cạnh tranh của gia tộc mình, cho nên Tàng Trân Các chính là mục tiêu của hắn.

Vừa lúc hắn luyện chế đều là luyện được ngoài linh tán cấp!

Vào ban đêm, ngay khi thủ vệ Tàng gia đổi ca trực, Tần Phàm mặc một bộ hắc bào nương bóng đêm rời khỏi sân viện của mình.

Sau đó nhờ vào cảm ứng linh hồn siêu cường của Cổ Mặc, hắn tránh thoát thủ vệ, lặng lẽ rời khỏi Tàng gia, xuất hiện trên đường phố phồn hoa nhất Nam Phong Thành.

Con đường này được xưng là Hoàng Hậu đại đạo, nghe nói từng có một nữ nhân khuynh quốc khuynh thành xuất thân ở nơi này, đã trở thành hoàng hậu của Đại Kiền quốc, mà Tàng Trân Các chính là kiến trúc hoa lệ nhất tại ngã tư đường phồn hoa Nam Phong thành.

Nghe nói toàn bộ phân các của Tàng Trân Các khắp Đại Kiền quốc đều có phong cách như thế, hết sức cao quý cùng hoa lệ, đại biểu cho tiêu chí cao nhất của một tòa thành thị.

Hoàng Hậu đại đạo, ánh sáng rực rỡ trong đêm, đèn đuốc sáng ngời. Tuy rằng không sáng lóa như ánh đèn neon của Địa Cầu kiếp trước, nhưng đèn đuốc được dùng công nghệ đặc thù làm ra thật sự là không kém hơn bao nhiêu!

Lúc này ánh đèn mới được phát lên, một ít thương nhân tiểu thương cũng bắt đầu buôn bán, vô cùng náo nhiệt.

Đương nhiên, Tàng Trân Các xa hoa chẳng khác gì cung điện kia hiện tại đại khí huy hoàng, chói mắt sáng lạn, liếc mắt liền có thể nhìn thấy. Tần Phàm trong bộ hắc bào bao phủ, cũng không thích hợp ở lâu trên con đường phồn hoa bên ngoài, lập tức hướng Tàng Trân Các đi tới.

Dùng bạch thạch làm nền, ngọc bích làm cửa, còn chưa tiến vào trong Tàng Trân Các đã có thể cảm nhận được sự xa hoa kinh người, đồng thời cũng đã hiển lộ địa vị thật rõ ràng, nơi đây nếu không có tư bản thật sự là không ai dám tới gần, cũng có thể nói nơi này chính là tượng trưng cho thân phận!

Vì không muốn bị người nhận ra, Tần Phàm còn đặc biệt mua áo choàng che phủ cả mặt.

Đi vào Tàng Trân Các, phát hiện bên trong dùng bạch ngọc trải nền, mà trong đại sảnh bày vài quầy hàng lớn, bên trên tỏa ra hào quang đủ màu, nhìn thật lóa mắt, thậm chí so với rất nhiều khách sạn siêu thị mà Tần Phàm nhìn thấy kiếp trước còn hoa lệ hơn rất nhiều. Tuy rằng ở bên ngoài không nhìn thấy có thủ vệ, nhưng Tần Phàm vẫn mơ hồ cảm ứng được ở những góc hẻo lánh có vài khí tức không hề kém cỏi.

Lúc này đại sảnh cũng không có khách nhân, Tần Phàm đè ép mũi xuống thấp, trực tiếp đi thẳng tới một quầy bạch ngọc phía trước.

- Khách nhân tôn quý, chào ngài, xin hỏi có chuyện gì có thể giúp được ngài không?

Trong quầy có một nữ tử khuôn mặt xinh đẹp đáng vóc uyển chuyển, mang theo nụ cười chúc nghiệp hướng Tần Phàm hành lễ vấn an.

- Ta muốn bán một ít luyện được.

Bên trong hắc bào, thanh âm hơi khàn khàn truyền ra.

- Tiên sinh, bốn cái chỉ mua luyện được ngoài linh tán cấp, xin hỏi ngài bán là loại luyện được nào?

Nữ tử nghe thanh âm chợt ngẩn ra, cảm thấy có chút khác biệt với tưởng tượng của mình, nhưng vẫn mỉm cười hỏi.

- Ha ha, tiểu tử, cười chết ta, thanh âm này của người giả vờ cũng quá sơ hở đi!

Lúc này thanh âm châm biếm của Cổ Mặc vang lên trong đầu Tần Phàm, cũng cười nhạo Tần Phàm giả bộ giả nua, nhưng lại không giống một chút nào.

- Luyện được cấp linh tán, Sinh Cơ Hoạt Huyết Tán, bất cứ ngoại thương nào từ vũ sư trở xuống đều có thể khôi phục lại trong một canh giờ!

Tần Phàm không để ý tới Cổ Mặc, chỉ đem mấy bình bạch ngọc đặt lên trên quầy.

Sinh Cơ Hoạt Huyết Tán hẳn đặc biệt luyện chế hôm nay, bình thường hẳn dùng đều là Sinh Cơ Hoạt Huyết Hoàn, bất cứ ngoại thương nào đều cũng có thể khôi phục trong nửa giờ. Nhưng vì không muốn làm người quá chú ý, hẳn cố ý đem luyện dược đổi thành linh tán cấp.

- Có thể chữa khỏi bất luận ngoại thương nào dưới cấp vũ sư sao?

Nữ tử bán hàng kinh ngạc, nàng làm việc trong Tàng Trân Các của Nam Phong Thành thời gian đã lâu, cũng tiếp xúc không ít luyện dược sư, nhưng loại luyện dược như vậy chưa từng nhìn thấy qua.

- Phải!

Tần Phàm tự tin gật gật đầu.

- Phiên toái tiên sinh chờ một lát, ta cần mời luyện dược sư của Tàng Trân Các đến xem xét qua mới có thể xác định giá cả mua bán của chúng ta.

Nữ tử thật cẩn thận đặt mấy bình thuốc xuống quầy, sau đó cung kính nói.

- Không cần, để ta xem...

Nhưng vào lúc này một thanh âm già nua từ trên cao truyền xuống.

Tần Phàm thông qua lớp áo choàng có thể nhìn thấy một lão nhân tinh thần phần chấn, gương mặt mỉm cười đang từ trên lầu hai đi xuống.

- Các chủ.

Nữ tử bán hàng thấy lão nhân đi xuống, cung kính hành lễ nói.

- Nam Phong Tàng Trân Các các chủ?

Tần Phàm có chút kinh ngạc, hẳn cũng là một vị luyện dược sư sao? Nhưng Tần Phàm cũng không tỏ vẻ gì khác, chỉ tiếp tục đứng yên nơi đó chờ đợi kết quả xem xét luyện dược.

Các chủ Tàng Trân Các đi xuống cầu thang, tới trước quầy, làm như không chút để ý mở nắp bình gửi một chút.

- Di?

Thần sắc vốn đang thông dong của lão nhân đột nhiên biến đổi, sau đó phát ra một tiếng kinh ngạc, hiện lên một tia thần thái, một lát sau hẳn buông bình thuốc, nhìn Tần Phàm có chút nóng bỏng hỏi:

- Xin hỏi tiên sinh, luyện dược này đúng là xuất từ tay các hạ sao?

- Chẳng lẽ Tàng Trân Các còn muốn hỏi nơi phát ra hàng hóa hay sao?

Tần Phàm nhướng mày, thanh âm khàn khàn ẩn chứa vẻ không vui nói.

- Ha ha, mời tiên sinh đừng để ý, đây chỉ là lão phu hỏi nhiều một câu mà thôi.

Các chủ Tàng Trân Các cười nói, nhẹ nhàng đem đề tài này lướt qua, sau đó nói:

- Phẩm chất của linh dược này thượng thừa, Tàng Trân Các cấp cho tiên sinh mỗi bình là một ngàn năm trăm kim nguyên, nơi này có tám bình, là một vạn hai ngàn kim nguyên, không biết tiên sinh có vừa lòng?

- Một ngàn năm trăm kim nguyên một bình?

Nữ tử bán hàng cũng vô cùng kinh ngạc, nàng làm việc trong này lâu như vậy, lần đầu tiên nhìn thấy luyện dược linh tán cấp có giá cả cao đến như thế! Thậm chí so với một ít luyện dược linh hoàn cấp bình thường còn không kém bao nhiêu!

- Một vạn hai ngàn kim nguyên, giá cả này ta rất hài lòng.

Tần Phàm nghe nói giá cả như vậy cũng không khỏi chột động, nhưng trên mặt không biểu hiện vẻ gì, chỉ làm như bí hiểm gật đầu, dùng thanh âm khàn khàn nói.

Các chủ Tàng Trân Các cũng mỉm cười gật đầu, sau đó lại ra dấu cho nữ tử bán hàng, nàng lập tức lấy ra tấm thẻ màu đen cung kính đưa cho Tần Phàm, nói:

- Đây là vũ tập không ghi tên, bên trong có một vạn hai ngàn kim nguyên, ở cả Vũ Thiên đại lục đều có thể sử dụng, như cần tiền mặt cũng có thể đến Tàng Trân Các chúng tôi trao đổi.

- Cảm ơn.

Tần Phàm vươn tay tiếp nhận, nhưng bàn tay trắng nõn sạch sẽ rõ ràng là bàn tay của một thiếu niên, vì vậy thật dễ dàng làm cho ánh mắt như lão hồ ly của các chủ Tàng Trân Các phát hiện.

- Tàng Trân Các chúng ta có thật nhiều vật phẩm rất tốt, lão tiên sinh không nhìn xem có vật gì thích hợp hay không sao?

Thấy Tần Phàm muốn rời đi, các chủ Tàng Trân Các chợt mở miệng hỏi.

- Không cần.

Thanh âm Tần Phàm thản nhiên truyền đến, cũng không muốn phát sinh thêm chuyện ngoài ý muốn, liền đi ra cửa.

- Đợi một chút, tiểu tử, khoan hãy đi, nơi này thật có chút thứ tốt.

Nhưng đúng lúc này, thanh âm Cổ Mặc từ trong đầu truyền ra, làm Tần Phàm vừa sắp bước ra cửa chợt nhẹ nhàng ngừng lại.

17. Chương 17

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 17: Vũ ngọc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 17: Vũ ngọc.

- Cái gì vậy?

Tần Phàm dùng thần thức truyền âm hỏi.

- Ở trên kệ bên trái, tầng thứ hai.

Thanh âm Cổ Mặc lại truyền đến.

Tần Phàm quay đầu, thấy trên kệ bạch ngọc bày một viên dạ minh châu, mỗi một tầng đều là một vòng tròn đang chậm rãi chuyển động, quang mang dạ minh châu chiếu rọi xuống, vô cùng xa hoa.

- Là khối ngọc này sao?

Tần Phàm đi tới, cầm lên một ôn ngọc hình trứng cỡ trứng bồ câu trên tầng thứ hai, âm thầm hỏi.

- Ánh mắt cũng không kém lắm đâu.

Cổ Mặc cười nói, sau đó giải thích cho Tần Phàm:

- Khối ngọc này tên là Vũ Ngọc, mang theo trên người có thể tăng lên tốc độ tu luyện.

Tần Phàm nhìn nhìn giới thiệu bên trên, quả nhiên viết: Vũ Ngọc, có thể đề cao gấp đôi tốc độ tu luyện của tu luyện giả.

Vì thế hẳn bĩu môi, không cho là đúng truyền âm nói:

- Mặt trên không phải có viết sao? Người khác cũng biết, nhưng bây giờ còn chưa bị mua đi, vậy cũng không phải là thứ tốt gì, ta còn tưởng rằng là nhật được tiện nghi đâu.

Tại kiếp trước, có đôi khi hấn cũng đi dạo thị trường đồ cổ, nhật tiện nghi cũng là ngôn ngữ trong nghề chơi cổ vật, ý là mua được đồ vật mà cả người bán cũng không biết giá trị chân thật của nó.

- Hắc hắc, Vũ Ngọc thì ai cũng biết, nhưng bên trong khối ngọc này có một giọt Vũ Ngọc tinh hoa, nếu không có lực cảm ứng của cao thủ ngoài Võ Tôn thì không cách nào biết đến.

Cổ Mặc cười hắc hắc, đắc ý nói.

- Tinh hoa Vũ Ngọc?

Tần Phàm sờ lên mặt ôn ngọc, linh hồn cảm ứng của hấn cũng không yếu, tựa hồ mơ hồ cảm ứng được có một thứ gì đó thật kỳ diệu tồn tại bên trong khối ngọc kia.

- Vũ Ngọc bình thường tối đa chỉ tăng lên được gấp đôi tốc độ tu luyện, nhưng nếu là Vũ Ngọc ẩn chứa tinh hoa, có thể giúp tăng lên gấp mười, thậm chí gấp trăm lần! Người nói có phải là thứ tốt hay không?

Thanh âm của Cổ Mặc truyền đến, ở phương diện này hấn thật sự là có đầy đủ kiến thức, bởi vì khi hấn còn trẻ tuổi từng lấy được một khối Vũ Ngọc tinh hoa.

- Có thể tăng lên tốc độ tu luyện hơn trăm lần?

Tần Phàm không khỏi thẫn hất sâu một hơi, tốc độ này nhanh tới mức có thể so sánh với đan dược. Nhìn lại giá cả trên khối ngọc, hấn nở nụ cười khổ: mười vạn kim nguyên!

Đây là do Tàng Trần Các còn chưa biết bên trong đây ẩn chứa Vũ Ngọc tinh hoa!

- Lão nhân, ta làm sao có nhiều tiền như vậy ah!

Về mặt Tần Phàm mất tự nhiên, vừa rồi hấn bán ra mấy bình Sinh Cơ Hoạt Huyết Tán cũng chỉ được một vạn hai kim nguyên mà thôi!

- Chuyện này tùy người, nhưng ta có thể nói cho người biết đây là thứ tốt, tương lai người đừng hối hận là được!

Thanh âm uể oải của Cổ Mặc truyền tới, việc có tiền hay không hấn cũng không cần nghĩ qua.

Nhưng đúng lúc này, các chủ Tàng Trần Các nhìn thấy Tần Phàm đi vòng lại, cầm một khối Vũ Ngọc lên quan sát, mỉm cười đi tới.

- Vị đại sư này, như thế nào? Trúng ý khối Vũ Ngọc này hay sao?

Khóe môi Tần Phàm co quắp, buông Vũ Ngọc xuống, dùng thanh âm khàn khàn nói:

- Là có chút thích, nhưng đáng tiếc hiện tại trên người lão phu không đủ tiền.

Các chủ Tàng Trần Các không khỏi ngẩn ra, một luyện được sư lại dám nói là mình không có tiền? Trong lòng hấn không khỏi thẫn nghĩ:

- Chẳng lẽ ta nghĩ lầm rồi? Hấn cũng không phải người luyện chế Sinh Cơ Hoạt Huyết Tán hay sao?

Nhưng làm các chủ Tàng Trần Các, kinh nghiệm đương nhiên thập phần lão luyện, hấn cười cười thử hỏi:

- Ha ha, đại sư nói đùa, có thể luyện ra được Sinh Cơ Hoạt Huyết Tán phẩm chất cao như vậy, làm sao lại là người thiếu tiền đây?

- Lão phu lại không có nói ta là luyện được sư kia.

- Không phải hấn? Nhưng hấn rõ ràng là một thiếu niên, nếu không phải hấn thì vì sao hấn phải cải trang? Chẳng lẽ luyện được này là do hấn trộm tới?

Trong lòng các chủ Tàng Trần Các hiện lên thật nhiều nghi vấn, nhưng về mặt vẫn mỉm cười thật tự nhiên:

- Một khi đã như vậy, nếu lão tiên sinh có thể giới thiệu vị luyện được sư tôn quý kia cho Tàng Trần Các chúng ta, ta dùng nửa giá tiền bán Vũ Ngọc này cho ngài, ngài thấy thế nào?

- Hắc hắc, vị luyện được sư kia chính là vì không muốn làm cho người ta biết cho nên mới để cho ta đến đây bán luyện được, vì vậy ý tốt của các chủ ta chỉ có thể tâm linh.

Thanh âm khàn khàn của Tần Phàm lại truyền ra:

- Khối Vũ Ngọc này ta mua đúng giá của nó.

Vừa dứt lời, hắn lại lấy ra một bình bạch ngọc, đặt lên quầy thản nhiên nói:

- Đây là một bình Trúc Cơ Tán, thỉnh các chủ ra cái giá, nhìn xem có thể đổi được khối Vũ Ngọc này hay không đi.

- Trúc Cơ Tán?

Trên mặt các chủ Tàng Trân Các không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, có điểm không thể tin được cầm lấy bình ngọc mở nắp ngửi qua một chút. Làm các chủ Tàng Trân Các, hắn từng gặp qua vô số vật quý, chỉ vừa ngửi liền xác nhận hương vị độc đáo trong bình chính là Trúc Cơ luyện được không thể nghi ngờ!

Trúc Cơ luyện được được xưng là loại luyện được dễ giai khó luyện chế nhất, đặc biệt là thánh phẩm Trúc Cơ Đan, đó là khó khăn trong khó khăn! Nghe nói cũng không phải toàn bộ luyện đan sư đều có thể luyện chế ra được, cả Đại Kiền quốc chưa chắc có được mười người có thể luyện chế! Về phần Trúc Cơ Hoàn cùng Trúc Cơ Tán, đó cũng là loại cao cấp nhất đại biểu cho linh hoàn cấp cùng linh tán cấp!

Nói cách khác, người có thể luyện chế ra Trúc Cơ Tán trình độ đã là luyện được sư linh tán cấp đỉnh! Có lẽ tùy thời đều có thể đột phá trở thành luyện được sư linh hoàn cấp!

Các chủ Tàng Trân Các cũng là một luyện được sư, tuy rằng hắn chỉ là luyện được sư linh lộ cấp, cũng không năng lực luyện chế được luyện được Trúc Cơ, nhưng tiếp xúc thật nhiều luyện được sư của rất nhiều gia tộc, ánh mắt đã trở nên cực kỳ độc đáo, một bình Trúc Cơ Tán cùng mấy bình Sinh Cơ Hoạt Huyết Tán đều có độ tinh thuần cao phi thường. Cho nên vừa rồi hắn mới ra giá cả cao như thế, bởi vì hắn hết sức rõ ràng độ tinh thuần của luyện được càng cao, trình độ của luyện được sư càng cao!

Độ yêu cầu của linh tán là phải đạt tới 80%, mà bình được này phải có độ tinh thuần vượt qua 90%, như vậy đại biểu cho trình độ gì?

Các chủ Tàng Trân Các thật sự có chút không thể tin được, ở Tàng Trân Các chỉ có vài vị luyện được sư linh hoàn cấp, về phần luyện đan sư xưa nay vẫn luôn một mực mời chào cũng không mời được, chẳng lẽ trong Nam Phong thành nhỏ nhỏ lại có được một vị hay sao?

- Xin hỏi các chủ, ý của ngài như thế nào?

Tần Phàm thấy lão nhân kia thật lâu không nói gì, đành mở miệng hỏi.

Kỳ thật lúc này là do Tần Phàm sơ sót, hắn không nhớ được trong “Luyện được sư thủ sách” có nói qua, thông qua độ tinh thuần của luyện được liền có thể phỏng đoán được cấp bậc năng lực của luyện được sư.

Độ tinh thuần của luyện được linh tán cấp bình thường là ở 80%, linh hoàn cấp là 90%, mà linh đan cấp là 100%! Mấy bình luyện được linh tán cấp mặc dù do hắn đặc biệt luyện chế, giấu diếm trình độ luyện được của mình để tránh bị chú ý, nhưng do bản thân thói quen luôn yêu cầu nghiêm khắc với bản thân, nên cho dù Tần Phàm chỉ tùy ý luyện chế linh tán nhưng mỗi một bình đều có độ tinh thuần tiếp cận 100%!

Nói cách khác, lần này Tần Phàm cải trang giấu diếm nhiều như vậy xem như đã uống phí tâm cơ.

- Bình Trúc Cơ Tán này phẩm chất thượng thừa, giá trị phỏng chừng là ngoài mười vạn kim nguyên, cũng đủ đổi khối Vũ Ngọc này.

Lúc này các chủ Tàng Trân Các đã khôi phục trạng thái bình thường, mỉm cười nói.

- Vậy ta lấy khối Vũ Ngọc này.

Tần Phàm trực tiếp đem Vũ Ngọc nhét vào người, sau đó không nói thêm lời nào, trực tiếp đi ra cửa.

Dứt khoát lưu loát như vậy? Các chủ Tàng Trân Các không khỏi ngẩn ra, nhưng rất nhanh liền kịp phản ứng, luyện được sư cao minh như thế nhất định phải kết giao mượn sức! Vì thế vội vàng hướng Tần Phàm hô:

- Lão tiên sinh xin chờ một chút.

Nghe thanh âm truyền tới sau lưng, Tần Phàm xoay đầu lại, liền thấy các chủ Tàng Trân Các đưa ra một tấm kim tạp, nói:

- Đây là thẻ khách quý của Tàng Trân Các chúng ta, chỉ cần lão tiên sinh cầm nó, ngày sau đến Tàng Trân Các mua đồ vật gì cũng đều được giảm 10% giá cả.

- Giảm 10%?

Tần Phàm không khỏi ngẩn ra, đây không phải là số ít ah! Chỉ nói Vũ Ngọc hôm nay cần mua, giảm giá đó là một vạn kim nguyên! Bao nhiêu dân chúng bình dân mỗi năm thu nhập còn chưa tới một vạn kim nguyên đâu!

- Cảm ơn.

Tần Phàm cũng không khách khí, trực tiếp tiếp lấy tấm kim tạp.

- Hi vọng lần sau có thể cùng ngài thẳng thắn gặp lại.

Lúc này các chủ Tàng Trân Các chợt cười nói, làm như xuyên thấu qua áo choàng liếc mắt liền nhìn thấu hần.

Tần Phàm ngây ra, nhưng ngay lập tức giả vờ như không hiểu, cười hắc hắc nói:

- Nếu lần sau còn có thể vận tốt như vậy giúp đỡ vị đại sư kia làm việc, ta tự nhiên sẽ lại đến.

Nói xong xoay người rời khỏi Tàng Trân Các.

Nhìn thấy bóng lưng Tần Phàm rời đi, các chủ Tàng Trân Các thoáng hiện nét cười như một lão hồ ly, cũng không biết nghĩ tới chuyện gì.

Một lát sau, hần nhìn nữ tử bán hàng nói:

- Nam Phong Tần gia có hướng Tàng Trân Các chúng ta mua Trúc Cơ luyện được đã lâu, hiện giờ rốt cục có hàng, Tần Li tiểu thư cũng là người không tệ, nhân tình này bán cho nàng đi...người cho người thông tri Tần gia một chút.

18. Chương 18

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 18: Quyết định

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 18: Quyết định

Thuận đường đi dạo trong Nam Phong thành một vòng, mua một ít dược tài, thừa dịp bóng đêm Tần Phàm quay về lãnh địa Tần gia, lúc này Tần gia đã đèn đuốc sáng trưng, đèn lồng đem cả lãnh địa chiếu sáng thịnh vượng.

Cửu phẩm chân vũ thể gia cổ xưa nếu đèn đuốc không thấp sáng cũng sẽ khiến cho đại bộ phận người cảm thấy lo lắng trong lòng.

Nhìn thấy một mảnh cảnh đêm quen thuộc lại xa lạ, trong lòng Tần Phàm nổi lên cảm xúc phức tạp, cũng bất tri bất giác có thêm một phần lòng trung thành đối với mảnh đất này.

Vị phụ thân nhìn như nghiêm khắc luôn mong muốn con mình đạt được thành tựu, vị tỷ tỷ vô cùng quan tâm chăm sóc, bọn họ là chấp niệm trong lòng “Tần Phàm” ngày trước, cũng là điều mà Tần Phàm hiện tại muốn bảo hộ. Gia tộc thừa nhận, tranh thủ vinh diệu, đây đều là những chuyện mà hắn nhất định thay “Tần Phàm” hoàn thành!

Nếu hắn đã tiếp nhận thân thể này, như vậy những trách nhiệm liên quan đều nhất định phải tiếp nhận hoàn toàn!

Ba năm sau ngày diện thánh, hắn không dám quên!

Trong lòng hiện lên đủ loại cảm xúc phức tạp, thân ảnh hắn chậm rãi dung nhập vào bóng đêm, chân chính sáp nhập vào gia tộc này. Cần thận tránh né thủ vệ, Tần Phàm quay về tới phòng của mình.

- Lão nhân, Vũ Ngọc ta đã mang trở về, tiếp theo phải làm sao mới có thể đem công hiệu của Vũ Ngọc tinh hoa dẫn phát ra đây?

Bỏ đi áo choàng, Tần Phàm đem nhẫn ném lên mặt đất, ngay lập tức chiếc nhẫn biến hóa thành được đỉnh, thân ảnh Cổ Mặc từ từ phiêu phù bên trên.

- Việc này khoan hãy nói, ta trước tiên nói cho người một việc.

Thanh âm uể oải của Cổ Mặc truyền đến, nói:

- Hành động đêm nay của người có ba điểm thất bại!

- Thứ nhất, người vốn muốn giấu diếm bí mật tuổi tác của chính mình, nhưng là đầu tiên thanh âm của người bắt chước quá kém, tiếp theo đôi tay của người đã bán rẻ người. Thứ hai, người cố ý luyện chế luyện được linh tán cấp, vốn là muốn giấu diếm kỹ thuật luyện được của người, nhưng người đã quên một điều, người luyện chế trụ cột linh dịch, độ tinh thuần vượt xa luyện được linh tán cấp tới một nửa. Thứ ba, cũng là chuyện mà người làm sai lớn nhất, là người không nên đem Trúc Cơ Tán bán cho Tàng Trần Các! Bởi vì luyện chế Trúc Cơ Tán cần đến một bộ phận linh dược đều do nữ hài Tần Li từ bên ngoài giúp người thu mua về, nếu là người có ý chí muốn truy xét, thật dễ dàng bại lộ ra thân phận của người.

Nghe Cổ Mặc đem những lỗi lầm mình phạm phải đem nay từ từ phân tích, Tần Phàm nhất thời giống như bị gọi xuống một chậu nước lạnh, hắn vốn cho rằng mình làm việc đã đủ cẩn thận, nhưng không tưởng tượng được lại lưu lại quá nhiều sơ hở đến như vậy.

Nghiêm trọng tới mức có thể làm bản thân mình bị bại lộ!

Chính mình quả nhiên vẫn còn quá trẻ tuổi, quá non!

Luận kinh nghiệm còn kém xa lão yêu quái đã sống mấy trăm năm như Cổ Mặc.

- Từ lão đầu, làm sao người không nói sớm!

Tần Phàm không khỏi có chút chán nản, nghĩ đến hiện tại tại Cổ Mặc mới chịu nói ra, hắn hung hăng trừng mắt trách mắng lão nhân kia.

- Hắc hắc, không trải qua thất bại thì làm sao trưởng thành, ném thiết thời một lần mới có thể khôn ngoan nhìn xa trông rộng thôi.

Lúc này Cổ Mặc lại cười hắc hắc:

- Sau này bốn vũ thánh còn phải đi theo người thời gian thật dài, ta cũng không muốn ngày sau bởi vì sự lỗ mãng của người mà hại cả mạng già của ta đây.

Tần Phàm có chút không biết nói gì.

Cổ Mặc thấy bộ dạng chán nản của hắn, lúc này mới mỉm cười an ủi:

- Lần này xem như một lần giáo huấn đi, kỳ thật người cũng không cần lo lắng, Tần gia vốn là linh dược thể gia, thu mua một ít linh dược cũng là bình thường, chưa chắc sẽ hoài nghi lên người người, hơn nữa nếu thật sự cần truy xét tới trên người người, cũng không có gì lớn, Tần gia xuất hiện một luyện đan sư, nhất thời sẽ tăng cao giá trị gấp trăm lần!

- Người cho rằng lấy thực lực bây giờ của ta, một khi thân phận bị hấp thụ ánh sáng, ta có năng lực tự bảo vệ mình sao?

Tần Phàm tức giận trừng mắt nhìn Cổ Mặc.

- Hắc hắc, sau lưng ngươi không phải còn có Tần gia sao? Hơn nữa ngươi là một luyện đan sư mười lăm tuổi, người khác nịnh bợ ngươi còn không kịp, ai dám đâm sau lưng ngươi đây?

Kỳ thật Cổ Mặc đối với tính cẩn thận của Tần Phàm vẫn có vài phần thưởng thức, nhưng ngoài miệng vẫn không cho là đúng nói.

- Cẩn thận cuối cùng vẫn tốt hơn, ai biết có người sẽ vì lòng đố kỵ mà hại ta hay không, cho nên trước khi còn chưa có đủ thực lực tự bảo vệ mình ta sẽ không thừa nhận thân phận luyện đan sư của mình.

Tần Phàm bĩu môi nói, tiếp theo có chút u oán liếc mắt nhìn Cổ Mặc nói:

- Nhắc tới, có một gánh nặng ở đây, bây giờ ta còn có thể luyện ra được linh đan sao?

- Hắc hắc, kỳ thật bốn vũ thánh còn có vài phần tò mò, ngươi còn trẻ như vậy làm sao có được trình độ luyện được cao như vậy đây? Chẳng lẽ ngươi là một lão yêu quái chuyển thế hay sao?

Nói tới đây, Cổ Mặc cười mỉa nói, cố ý đổi đề tài khác.

Nghe được từ chuyển thế, trong lòng Tần Phàm không khỏi khẽ run, nhưng trên mặt vẫn không chút dao động, nói ra chuyện xưa đã biên xong từ trước:

- Kỳ thật lúc trước ta từng có một vị lão sư, kỹ thuật luyện được của ta đều do lão sư âm thầm truyền thụ, nhưng không cho ta phân tâm học võ, cũng bởi vậy ta mới chậm trễ tu luyện võ đạo, bây giờ vẫn chỉ là một võ đồ.

- Vậy lão sư của ngươi đâu rồi?

Cổ Mặc nghe nói Tần Phàm đã có lão sư, trong lòng chẳng biết tại sao không khỏi có chút cảm giác thất vọng.

- Đã chết!

Tần Phàm bĩu môi nói, tỏ vẻ không muốn nhắc lại chuyện này.

- Hắc hắc, vậy thì thôi, chuyện cũ không đề cập tới cũng được. Hiện tại ta giúp ngươi hoá tĩnh Vũ Ngọc tinh hoa này đi!

Cổ Mặc nghe vậy ngược lại trong lòng thở phào một hơi nhẹ nhõm, liền đổi đề tài nói.

Tần Phàm dùng ngón tay vuốt vuốt Vũ Ngọc, sau đó đưa cho Cổ Mặc.

Cổ Mặc tiếp nhận Vũ Ngọc, trịnh trọng nắm trong lòng bàn tay, đôi mắt nhỏ híp lại, qua chừng một phút chỉ nghe một tiếng “ba” nhẹ nhàng vang lên, Cổ Mặc chậm rãi mở hai mắt ra.

- Được rồi.

Cổ Mặc đem Vũ Ngọc trả lại cho Tần Phàm, nói.

- Chỉ đơn giản như vậy?

Tần Phàm có chút ngạc nhiên, tiếp nhận Vũ Ngọc, phát hiện độ ấm cao hơn vừa rồi một ít, cảm giác như có chút nóng.

- Chẳng lẽ cần phức tạp hơn?

Khóe môi Cổ Mặc hiện lên tia cười đắc ý:

- Trong này khảo nghiệm chính là ánh mắt, biết không? Đầu tiên phải có được cảm ứng linh hồn vượt xa người thường mới có thể phát hiện, sau đó phải thông qua thần niệm cường đại xâm nhập vào trong ôn ngọc, mới có thể hoá tĩnh Vũ Ngọc tinh hoa bên trong.

- Hừ!

Tần Phàm không cho là đúng hừ một tiếng, sau đó cầm Vũ Ngọc ngồi xếp bằng dưới đất, ngũ tâm hướng thiên, chuẩn bị tu luyện.

Thoáng nhắm lại hai mắt, dùng võ khí bản thân hấp thu, lập tức cảm giác linh khí vô cùng tinh thuần từ khắp bốn phía bị hấp dẫn tới, lúc này độ dày linh khí trên người Tần Phàm đã cao hơn bình thường gấp trăm lần. Ở hoàn cảnh như vậy, Tần Phàm chỉ cảm thấy tinh thần thật sảng khoái, tốc độ tu luyện đương nhiên là nhanh kinh người!

Một chu thiên vận chuyển, Tần Phàm thu công, hài lòng mở mắt.

Mà ngay khi hắn vừa mở mắt, vừa nhìn thấy hộp trang sức của Tần Li cách đó không xa, trong lòng thở dài, một lát sau đã có quyết định.

19. Chương 19

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 19: Lễ vật

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 19: Lễ vật

Đêm nay, Tần Phàm tìm thật nhiều thời gian đem Vũ Ngọc tạo thành một chuỗi vòng tay, còn bị Cổ Mặc cười hắn chẳng khác gì một nữ nhân.

Đợi tới sáng hôm sau tu luyện xong trở về, khôi phục lại thương thế, Tần Phàm liền cầm lấy vòng tay làm bằng Vũ Ngọc tinh tế kiểm tra một chút, sau đó mới vừa lòng cười cười, cầm lấy hộp trang sức của Tần Li đi ra ngoài.

- Tiểu tử, ngươi muốn đi đâu?

Thấy hành động của Tần Phàm, Cổ Mặc không khỏi ngăn ra, có chút ngoài ý muốn hỏi.

- Đem trả đồ vật thôi.

Tần Phàm thản nhiên nói.

- Ngươi không phải muốn đem Vũ Ngọc tặng cho nữ hài Tần Li kia đi?

Lúc này Cổ Mặc mới kịp phản ứng, nguyên lai tối hôm qua Tần Phàm cả đêm dùng Vũ Ngọc làm thành chuỗi vòng tay là muốn đưa cho Tần Li. Càng làm cho hắn kinh ngạc chính là Vũ Ngọc tinh hoa Tần Phàm cũng đã biết, không thể tưởng được hắn vẫn cam tâm đem tặng cho người khác.

Tần Phàm gật gật đầu, bình tĩnh đáp:

- Ta vừa dùng xong viên Trúc Cơ Hoàn thứ hai, hiện giờ còn một bộ phận được lực ẩn chứa trong khiêu huyết thân thể, ta muốn luyện hóa phải tiêu tốn không ít thời gian, nhưng còn viên thứ ba chưa dùng, hơn nữa qua thêm vài ngày ta còn phải tiếp tục luyện chế Cổ Nguyên Đan để đề phòng tình huống trúc cơ không ổn, cho nên sắp tới tốc độ tu luyện của ta đã quá nhanh, hiện tại Vũ Ngọc đối với ta có tác dụng kỳ thật không lớn.

Hắn không chỉ nghĩ tới hộp trang sức, mà còn là phần nhân tình của Tần Li, tuy rằng hắn biết được làm như vậy vẫn chưa xem là trả xong ân tình của nàng.

- Tác dụng không lớn, nhưng không có nghĩa là không có, hơn nữa ngày sau cũng sẽ dùng đến. Chắc chắn, ngươi phải nghĩ thông suốt, Vũ Ngọc ẩn chứa tinh hoa chính là bảo bối khó được, nếu đem ra bán còn lấy được mấy trăm vạn thậm chí là ngàn vạn kim nguyên, ngươi thật bỏ được sao?

Cổ Mặc hí mắt nhìn Tần Phàm nói, nhưng trong lòng lại thương thức thiếu niên này. Trọng tình trọng nghĩa, như vậy hẳn không cần lo lắng ngày sau Tần Phàm bất lợi đối với hắn.

Tần Phàm vỗ vỗ hộp trang sức trong tay, không nói gì. Hắn chính là loại người mà người khác đối đãi tốt với hắn, hắn sẽ đối đãi tốt với người! Trong khoảng thời gian này Tần Li luôn chăm sóc chiếu cố cho hắn tỉ mỉ chu đáo, hơn nữa không hề yêu cầu hắn chuyện gì, thậm chí còn vì hắn bán tài sản riêng, Tần Phàm thật sự cảm động.

Có nhiều thứ dù có tiền cũng không mua được.

- Hắc hắc, ngày sau đừng nên hối hận là tốt rồi.

Cổ Mặc cười hắc hắc nói, hí mắt, cũng không biết trong lòng nghĩ đến chuyện gì.

Tần Phàm chỉ cười nhẹ, sau đó thu lại được đỉnh, được đỉnh liền hóa thành một chiếc nhẫn đỏ đậm đeo trên ngón tay của hắn, đương nhiên Cổ Mặc luôn bám vào bên trong.

Nhắc tới được đỉnh này, Tần Phàm lại cảm giác suy đoán lúc trước của mình còn thấp, phẩm cấp của được đỉnh có lẽ là Tạo Hóa Đỉnh. Ít nhất kiếp trước hắn còn chưa từng gặp qua loại được đỉnh nào có thể biến hóa được như thế.

Thấy Cổ Mặc đã chui vào trong được đỉnh, Tần Phàm mở cửa phòng đi ra ngoài.

Nhưng khi hắn vừa định mở cửa bước ra, chợt nghe tiếng gõ cửa truyền vào, Tần Phàm ngẩng ra, mở cửa phòng, có chút vui vẻ phát hiện Tần Li mỉm cười đứng bên ngoài.

Hôm nay Tần Li mặc một bộ lục y, khí chất tự nhiên thanh nhã, tư thế uyển chuyển làm người cảm giác thư thái nhẹ nhàng. Mà mỗi lần Tần Phàm nhìn thấy Tần Li, không khỏi cảm giác kinh diễm, phải một lúc mới kịp phản ứng.

- Tiểu Phàm, muốn đi đâu đó?

Tần Li thấy Tần Phàm vừa lúc mở cửa phòng, liền cười hỏi.

- Ách, đệ vừa muốn đi tìm tỷ tỷ đâu...

Tần Phàm có chút xấu hổ gãi gãi đầu, khẽ cười nói.

- Thật sao? Trong khoảng thời gian này tiểu Phàm đệ bận tu luyện, đã thật lâu không đi tìm tỷ tỷ.

Tần Li mang theo ý cười diễm lệ, cố ý lộ ra bộ dáng như không quá tin tưởng.

- Đương nhiên là thật sự, hãy xem, hộp trang sức này đệ vừa muốn cầm đi trả lại cho tỷ tỷ đâu.

Tần Phàm vẫy vẫy hộp trang sức trong tay nói.

- Hay nha, chẳng thể trách mấy ngày nay không thấy hộp trang sức của ta, nguyên lai đang ở chỗ của người a, hi hi...

Tần Li chớp chớp đôi mắt xinh đẹp, giả vờ như không hay biết gì cười nói.

- Phải đó, là đệ không hỏi qua tỷ tỷ mà cầm hộp trang sức của tỷ mang về, cho nên để tỏ lòng xin lỗi, đệ tặng tỷ một phần lễ vật, tỷ ngàn vạn lần không được cự tuyệt!

Tần Phàm lộ ra biểu tình giáo hoạt, sau đó lấy ra chuỗi vòng tay bằng Vũ Ngọc quơ quơ trước mặt Tần Li.

- Vũ Ngọc?

Tần Li có chút kinh ngạc che miệng:

- Tiểu Phàm, làm sao đệ có thể có...

Nàng làm sao không hiểu rõ giá trị của Vũ Ngọc, đó là đồ vật có thể giúp cho người tập võ đề cao gấp hai tốc độ tu luyện, giá trị xa xỉ!

- Ha ha, tựa như tỷ cùng phụ thân suy đoán, thật sự là do đệ có được chút kỳ ngộ, nhưng chuyện chi tiết vẫn chưa thể nói cho tỷ cùng phụ thân hay biết, cho nên sau này tỷ không cần đem trang sức của mình “không thấy” nữa, ngày sau khi đệ luyện tập luyện được tự mình mua được nổi.

Tần Phàm cười nói, cố ý nhấn mạnh hai chữ “không thấy”.

- Ha ha, Tần tộc dạy bảo có phương pháp, Tần gia võ phong đỉnh thịnh, thật đáng mừng ah!

Điền gia tộc trưởng Điền Phong, thân mặc một thân hoa phục màu tím, dáng người hơi mập, mặt mỉm cười, thanh âm to.

- Điền tộc trưởng, khách khí khách khí, nói đến võ phong đỉnh thịnh, Tần gia ta và Điền gia còn kém khá xa đấy... Thỉnh an các vị!

Tần Hồng vội vàng khiêm nói, dẫn mọi người đến ngồi xuống.

- Hắc hắc, Tần gia tộc nhân võ phong đỉnh thịnh, có thể thấy được lổm đổm, hơn nữa nghe nói công tử Tần gia tộc trưởng thiên phú dị bẩm, không biết hôm nay có cánh giới gì rồi!

Ngồi xuống xong, lúc này một thanh âm âm trầm truyền đến, nói chuyện đúng là đối thủ cạnh tranh sinh ý với Tần gia, Ngô gia tộc trưởng Ngô Hồng Thiên, người này mọc ra một chòm râu dê, lúc nói chuyện lại híp mắt lại. Đứng ở một bên đứng là con hấn, Ngô phong, thân sắc ngạo nghễ, năm nay mười bảy tuổi, nghe đồn đã đột phá đến cảnh giới Võ sư, vẫn là vốn liếng mà Ngô Hồng Thiên kiêu ngạo nhất.

Chuyện Tần Phàm thiên phú không cao, nhiều năm dừng lại ở Tam cấp võ đồ toàn bộ Nam Phong Thành sớm đã có nghe đồn, Tần Hồng biết rõ Ngô Hồng Thiên nói như vậy là cố ý làm hấn khó chịu, bất quá hấn nhất thời cũng không biết nên phản bác thế nào, không khỏi có chút khó chịu.

- Ha ha, Ngô gia tộc trưởng có chỗ không biết rồi. Công tử Tần gia tộc trưởng ở mặt võ đạo tạm thời không có thành tích quá lớn, nhưng nghe ở phương diện luyện được rất có thiên phú, như thế tất có thể phát triển, Tộc trưởng Tần gia cũng không cần quá chú ý.

Lúc này Tiết gia tộc trưởng lại mở miệng giải vây cho Tần Hồng, Tiết Trường Phong này thân mặc một thân nho phục, ngọc diện râu dài, ngược lại lộ ra phong độ của người trí thức mười phần.

Tần Hồng có chút cảm kích liếc nhìn Tiết Trường Phong, sau đó nhàn nhạt nói với Ngô Hồng Thiên:

- Tiểu nhi hôm nay tuy rằng tu vi thấp, nhưng thắng ở tuổi trẻ, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, không ngại rửa mặt mà đợi đi?

Bởi vì những ngày này Tần Phàm thay đổi, trong lòng của hấn đối với đứa con trai này vẫn có kỳ vọng rất lớn.

- Hắc hắc, chúng ta sẽ nhìn xem.

Ngô Hồng Thiên cười hắc hắc, nhìn thoáng qua nhi tử đứng bên cạnh, trong nội tâm tràn đầy tự hào, hấn lần này mang theo Ngô Phong chính là muốn khiến Tần gia biết rõ, đời sau Tần gia không bằng Ngô gia hấn.

- Đại trưởng lão, bắt đầu đi!

Tần Hồng không hề để ý tới Ngô Hồng Thiên, thấy đã không sai biệt lắm, liền cao giọng nói với Tần gia Đại trưởng lão.

Đương, đương, đương...

Ba tiếng vang vọng phía chân trời, Niên trắc mỗi năm một lần của Nam phong Tần gia chính thức mở màn.

Tần gia Đại trưởng lão Tần nguyên, cầm trong tay ba cây hương dài, ngửa đầu tế thiên, tiếp theo là một loạt nghi thức phức tạp.

Nghỉ, Đại trưởng lão Tần nguyên hướng lên trời thở phào:

- Thiên hữu Nam phong Tần gia ”

- Thiên hữu nam phong Tần gia!

Lập tức được các tộc nhân bên dưới cao giọng hô ứng.

Lúc này, Đại trưởng lão Tần nguyên lui ra, với tư cách Tộc trưởng Tần gia, Tần Hồng đi ra phía trước, thanh âm to rõ truyền khắp đám người:

- Tộc nhân trẻ tuổi, vinh quang Nam phong Tần gia do các người truyền thừa, huy hoàng Nam phong Tần gia do các người khai sáng!

- Nam phong Tần gia Niên trắc chính thức bắt đầu!

Đám người sôi trào dần dần tách ra, tộc nhân trẻ tuổi hai mươi tuổi trở xuống đi ra phía trước, xếp thành hàng chờ đợi khảo thí.

- Tiểu Phàm đi đâu rồi?

Nhìn những thiếu niên chuẩn bị khảo thí kia, ánh mắt Tần Hồng đảo qua trong đám người, nhưng không phát hiện Tần Phàm, trong nội tâm không khỏi có chút thất vọng

- Chẳng lẽ Tiểu Phàm lại rút lui như thường ngày sao?

Nhớ tới Tần Phàm những ngày này thay đổi, hẳn thật sự không muốn tin tưởng.

- Hắc hắc, Tần tộc trưởng, không biết lệnh công tử chạy đi đâu rồi hả?

Hết lần này tới lần khác lúc này thanh âm chói tai của Ngô Hồng Thiên lại truyền đến bên tai, khiến trong lòng Tần Hồng không khỏi nhiều hơn một tia bực bội.

- Hiện giờ niên trắc mới bắt đầu, thân thể Tiểu Phàm không khỏe, đang tạm thời nghỉ ngơi thôi.

Tần Hồng trầm mặt nói, khóe mắt lơ đãng nhìn Ngô Phong bên người Ngô Hồng Thiên, mày kiếm mắt sáng, mặt mang tự tin, lộ ra khí vũ bất phàm, trong lòng cũng không khỏi ẩn ẩn dâng lên một tia hâm mộ.

- Ha ha, nguyên lai là thân thể không khỏe

Ngô Hồng Thiên trêu tức mà cười nói, còn cố ý kéo dài thanh âm ra, bộ dạng như vậy khiến Tần Hồng vô cùng phát điên, nhưng hết lần này tới lần khác lại không làm gì được, trong lòng bực bội.

22. Chương 22

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 22: Người không bằng ta.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 22: Người không bằng ta.

- Tiểu Phàm ah, Tiểu Phàm, con nên tranh khí cho ta một chút ah!

Tần Hồng có chút lo lắng tìm kiếm thân ảnh Tần Phàm trong đám người, ngay cả nói chuyện với mấy vị tộc trưởng cũng không hứng thú

Rốt cục, ở lối vào bên diễn võ trường, trông thấy một thân ảnh thiếu niên mặc áo choàng màu xanh đang chậm rãi đi về phía khảo thí, ăn mặc lộ ra có chút điệu thấp nhưng lại nhiều hơn bạn cùng lứa một phần thành thực và ổn trọng, bộ pháp thông dong, bình tĩnh tự tin.

- Rốt cuộc đã tới.

Tần Hồng trong lòng rốt cục thở dài một hơi, nhưng tiếp theo lại càng thêm tâm thần bất định lo lắng.

- Tần Hưng, Vô Đột bát cấp.

- Tần Vũ, Vô Đồ cửu cấp.
- Tần Ninh, Vô Giả bát cấp.
- Tần Bằng, Vô Giả lục cấp.

...

Kết quả khảo thí được liên tiếp tuyên đọc trên quảng trường, trong đám người đồng thời kích động truyền ra đủ tiếng nghị luận, có sợ hãi thán phục, có đối lập, đương nhiên cũng có im lặng.

Tần Phàm đi trong đám người, muốn sắp xếp vào cuối đội ngũ khảo thí, nhưng vào lúc này, hắn cảm thấy một ánh mắt không quá hữu hảo, có chút quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thiếu niên sắc mặt có chút ác độc đang nhìn mình.

- Tần Uy?

Tần Phàm nao nao, lập tức lộ ra một vòng vui vẻ thú vị, tên hề này, nếu như không phải chủ động nhảy ra, Tần Phàm còn thiếu chút nữa đã quên mất hắn! Dù sao mục tiêu của Tần Phàm vẫn là Tần Tiến, về phần Tần Uy...

- Tần Uy này ba tháng trước chỉ là Vô Đồ lục cấp, bây giờ có thể tới trình độ nào a?

Khóe miệng Tần Phàm nổi lên một tia khinh thường, tuy rằng hiện giờ hắn cũng chỉ Vô Đồ cửu cấp mà thôi, nhưng trường kỳ giao thủ với cấp bậc như Cổ Mặc, đối thủ như Tần Uy hiện giờ hắn cũng không có bao nhiêu hứng thú! Bất quá nhớ tới lời ác độc người nọ lúc trước đã từng nói qua, nếu như đội tí nữa thật sự tại trong tranh tài niên trắc gặp được, cũng tất phải tìm cơ hội cho hắn một giáo huấn khó quên.

- Vị kế tiếp, Tần Uy!

Nhưng vào lúc này, thanh âm tiếp tục truyền đến

Tần Uy rất có cảm giác về sự ưu việt liếc nhìn Tần Phàm, sau đó ra khỏi hàng, đi đến trước công cụ khảo thí giống như thạch cổ kia, dùng hết toàn lực đánh một quyền lên trên.

Bành! Bành! Bành bành...

- Ồ, chín âm thanh?

Tần Phàm có chút kinh ngạc, không thể tưởng được Tần Uy này trong ba tháng này vậy mà cũng đột phá đến Vô Đồ cửu cấp, lấy thiên phú bình thường của hắn mà nói rất khó ba tháng thăng lên hai cấp, xem ra Tần Tiến ở trên người của hắn quả thật đã tốn không ít công phu.

- Tần Uy, Vô Đồ cửu cấp!

Kết quả tuyên đọc ra, quả là thế.

Thi kiểm tra xong, Tần Uy không nhanh không chậm đi về phía Tần Phàm, đến khi đến trước mặt hắn, mới ngừng lại, thấp giọng nói:

- Hắc hắc, người phé vật này chờ xem, một hồi nữa ta sẽ khiến ngươi hảo hảo hưởng thụ một phen, hừ hừ!

Tần Phàm có chút dở khóc dở cười, hắn vốn không muốn so đo với Tần Uy nhiều, hắn lại còn không biết sống chết mà tiến tới đây, phảng phất như muốn chịu khổ vậy.

Tần Phàm mỉm cười lắc đầu, thông dong nói:

- Ân, ta thật đúng là chờ mong ah, hi vọng lát nữa ngươi ngàn vạn không nên lưu thủ a!

- Ha ha, ngươi còn tưởng rằng ta còn là ta ba tháng trước sao? Một hồi ngươi nhất định sẽ vì lời ngươi nói mà hối hận!

Tần Uy lộ ra một vòng tiếng cười trêu tức, tựa hồ đã tính trước.

- Nghe ngươi nói như vậy, ta cũng có chút không thể chờ được nữa rồi!

Tần Phàm vui vẻ nói, cũng không biết một lát nữa Tần Uy biết rõ hắn cũng đã đột phá đến Vô Đờ cử cấp sẽ có biểu lộ thế nào.

- Ồ?

Tần Uy thấy bộ dáng Tần Phàm không chút sợ hãi, không khỏi có chút kỳ quái, bất quá ý niệm Tần Phàm là phế vật đã sớm mọc rễ trong lòng hắn, cho nên cũng chỉ cho là Tần Phàm là thể hiện thôi.

- Tộc nhân hoàn thành khảo thí xin lập tức tiến về khu tranh tài chuẩn bị!

- Hừ, người chờ đẹp mắt đi!

Nghe thấy trọng tài thông báo bắt đầu chuẩn bị niên trắc, Tần Uy chỉ đành tạm thời buông tha Tần Phàm.

Tần Phàm không để ý đến hắn nữa, mỉm cười, không để cái gọi là uy hiếp này trong lòng, chỉ tiếp tục quan sát khảo thí tiến hành.

- Vị kế tiếp, Tần Tiến!

- Tần Tiến?

Tần Phàm nghe thấy cái tên này, hai mắt ngưng tụ, không khỏi ngẩng đầu lên, nghiêm túc nhìn chăm chú vào tử sam thiếu niên bộ pháp trầm ổn kia. Người này được vinh dự là đệ tử trẻ tuổi kiệt xuất nhất Nam phong Tần gia, lúc trước đã từng dùng một ngón tay hung hăng dầy xéo tôn nghiêm hắn, càng quan trọng hơn là, người này còn đề thân với Tần Li nữa!

Không chỉ là đối thủ về mặt tu luyện, mà còn là tình địch trên tình cảm nữa.

Hắn cố gắng tu luyện, nguyên nhân rất lớn cũng là muốn sớm ngày đánh bại người này, thu hồi tôn nghiêm của mình, đồng thời cũng nói cho tất cả mọi người, hắn càng xứng với Tần Li hơn Tần Tiến!

Tần Phàm thấy Tần Tiến lãng mị, gương mặt đáng được xưng hai chữ anh tuấn, càng khó được chính là, trên người của hắn không có vẻ táo bạo như tộc nhân cùng tuổi, lộ ra thành thực hơn rất nhiều. Bất quá có lẽ vì tuổi trẻ đặc chí, trên mặt người này có chút lạnh lùng mang theo một tia ngạo khí.

- Hắc, tiểu tử, đây là tình tình của người à? Thoạt nhìn cũng không tệ lắm mà!

Lúc này thanh âm khàn khàn của Cổ Mặc từ trong giới chỉ truyền đến.

- Cổ lão đầu, người chẳng lẽ không sợ bị người phát hiện sao?

Tần Phàm nhướn mày, nhìn nhìn mấy tộc trưởng và trưởng lão trên đài cao, có chút bận tâm.

- Hắc hắc, người không cần lo lắng, ở chỗ này toàn trường tu vị cao nhất cũng chỉ là nhất cấp Linh Vũ sư mà thôi, còn không dễ dàng phát hiện ra sự tồn tại của bản Vô Thánh như vậy.

Cổ Mặc nói

Tần Phàm tự nhiên biết rõ Linh Vũ sư này chính là Điện gia tộc trưởng Điện Phong rồi, mà tộc trưởng của Ngô gia và Tiết gia đoán chừng cũng giống phụ thân Tần Hồng hắn, là Tiên Thiên Vô Sư cử cấp.

Nhìn chỗ khảo thí, tử sam thiếu niên bình tĩnh bước tới trước, ra quyền như điện!

Bành! Bành!

- Tần Tiến, Vô Sư nhị cấp!

Hào quang màu cam sáng lên, tộc nhân phụ trách khảo thí vui mừng tuyên bố kết quả, tuy rằng sáng sớm đã có đồn đãi Tần Tiến đã đột phá đến cảnh giới Vô sư nhưng hiện giờ có thể chứng minh là đúng, rất nhiều tộc nhân Tần gia cũng nhin không được tán thưởng thiếu niên xuất sắc này một phen.

- Tần gia xuất hiện một hạt giống tốt!

Trên đài cao, mấy vị tộc trưởng và trưởng lão đều khen Tần Tiến không dứt miệng, mà Đại trưởng lão Tần Nguyên phụ thân Tần Tiến lúc này càng cười không thỏa khép miệng.

Chỉ là Tần Hồng thân là Tần gia tộc trưởng nhìn xem bóng lưng gánh vác lấy rất nhiều vinh quang kia, lại nhìn nhìn Tần Phàm xếp hàng sau đội ngũ, trong nội tâm lại không biết nổi lên tư vị phức tạp gì.

- Phong nhi, người thấy thế nào?

Ngô Hồng Thiên trầm mặt thấp giọng hỏi nhi tử Ngô Phong ở bên cạnh.

- Tuy rằng đều là Võ Sư nhị cấp, nhưng con có lòng tin thắng hẳn.

Ngô phong nhàn nhạt nói.

23. Chương 23

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 23: Khiếp sợ tứ tọa. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 23: Khiếp sợ tứ tọa. (1)

- Võ đạo chi đồ, càng về sau tiến cảnh càng gian nan, ba tháng trước Tần Tiến mới đột phá đến cảnh giới Võ sư, nhưng hôm nay mới ba tháng qua đi, vậy mà lại tăng lên một cấp, xem ra thiên phú thật sự bất phàm, hoặc là hắn cũng có kỳ ngộ gì đó?

Tần Phàm xếp hàng đằng sau đội ngũ, trong nội tâm cũng có chút so đo, thu hồi ánh mắt nhìn chăm chú, nhưng khiến hắn ngoài ý muốn chính là Tần Tiến kia thi kiểm tra xong lại chậm rãi đi về phía hắn.

Cho đến khi đến trước mặt Tần Phàm mới đứng lại.

- Tần Li tiểu thư và ta mới là thích hợp nhất, hi vọng người có thể sớm ngày tỉnh ngộ, người, căn bản không xứng với nàng!

Ngay khi Tần Phàm có chút nghi hoặc, thanh âm thấp giọng của Tần Tiến lại truyền đến, tự tin lạnh nhạt, còn có kiêu ngạo nữa.

Vốn Tần Phàm đối với Tần Tiến này còn nhìn cao một chút, cho là hắn nếu so với bạn cùng lứa tuổi thì thành thực hơn một ít, không thể tưởng được hắn lại tự phụ, không coi ai ra gì như thế, nói ra thoại ngữ ngây thơ như vậy, lập tức có chút thất vọng.

- A.

Bàn tay có chút nắm chặt, Tần Phàm cười nhạt một tiếng, cũng không nói gì thêm, chỉ đột nhiên ngừng đầu, ánh mắt tới đối mặt. Đối chọi gay gắt, không chút nào yếu thế! Trong lòng của hắn cũng có kiêu ngạo của mình!

- Ồ?

Tần Tiến phát hiện ánh mắt tự tin của Tần Phàm, trong nội tâm không khỏi có chút ngoài ý muốn, hắn cùng với Tần Phàm tuy rằng cực ít gặp mặt, nhưng thanh danh phệ vật toàn tộc đều biết, hơn nữa một mực nghe nói hắn nhu nhược sợ hãi, cho nên, tuy rằng lần trước gặp mặt đối với biểu hiện của Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, nhưng trong lòng của hắn kỳ thật vẫn không quá để mắt Tần Phàm.

- Xứng hay không cũng không phải do người tính toán, Tần Tiến, người không nên xem mình quá cao! Chuyển nhấc nhả một ngón tay ngàyddos, ta nhất định sẽ trả cho người.

Thanh âm thông dong của Tần Phàm truyền đến, hôm nay hắn đã là Vô Đồ cửu cấp đỉnh phong, mà dưới sự rèn luyện của Cổ Mặc, hiện giờ đứng ở trước mặt Tần Tiến cũng không tràn ngập vô lực như ba tháng trước nữa.

- Người một tên vô đồ cũng có vốn liếng nói lời này sao?

Tần Tiến hừ lạnh một tiếng, trên mặt lạnh lùng hiện lên một tia khinh thường, mặc dù không biết Tần Phàm có gì dựa vào, nhưng ở trước mặt thực lực tuyệt đối, hắn cho rằng đều không có ý nghĩa.

Mười bảy tuổi đột phá đến cảnh giới Vô sư, đây là vốn liếng hắn kiêu ngạo! Toàn bộ Tần gia, tính cả khắp Nam Phong thành, lại có mấy người! Mà Tần Phàm chỉ là cảnh giới vô đồ thôi, hắn cho rằng hai người căn bản không phải một cấp độ!

Nhưng ngay lúc này, thanh âm lạnh nhạt của Tần Phàm lần nữa truyền đến, khiến cho mặt Tần Tiến thoáng chốc biến thành tái nhợt.

- Tần Tiến, ngươi không bằng ta!

- Ha ha, ta mười một tuổi liền bước vào cảnh giới vô giả, mười bảy tuổi liền bước vào Vô sư chi cảnh, người hôm nay mười tám tuổi vẫn chỉ là một tên vô đồ, ta không bằng ngươi? Đây là chuyện cười lớn nhất mà ta được nghe đấy.

Nghe thấy lời này, Tần Tiến không khỏi nở nụ cười, chỉ là cười so với khóc cũng không đẹp hơn bao nhiêu.

- Bởi vì ta trẻ tuổi hơn ngươi, cũng đại biểu ta có càng nhiều cơ hội hơn ngươi! Ta hiện giờ mới mười tám tuổi, còn có hai năm nữa, ai dám nói ta nhất định không thể vào trước mười bảy tuổi bước vào Vô sư chi cảnh?

Tần Phàm thanh âm to rõ nói, tự tin thông dong, hắn hôm nay, không sợ bất kỳ khiêu chiến nào!

- Nói khoác không biết chừng!

Tần Tiến khinh thường nói, trong lòng của hắn cho rằng Tần Phàm nhất định là điên rồi, hai năm muốn từ vô đồ bước vào cảnh giới Vô sư? Nếu có thiên phú nghịch thiên như thế thì cũng không đã mười tám tuổi vẫn ở vô đồ chi cảnh rồi!

Vô đạo một đường, bình thường mà nói càng về sau càng gian nan.

Đối với người bình thường, phần lớn là khi sáu bảy tuổi đã bắt đầu tập võ, khi đó căn cốt đã sơ bộ thành thực, không dễ dàng bị thương lúc tập võ, hơn nữa tiểu hài tử đến lúc đó cũng đã định tính một chút rồi, cũng có năng lực lĩnh ngộ nhất định, vô cùng thích hợp. Bất quá bởi vì dù sao cũng là tiểu hài tử, còn không hiểu chuyện lắm cho nên bắt đầu cũng không cố gắng tu luyện, có ít người thậm chí còn lý giải không được những công quyết thâm ảo kia, cho nên thời kỳ vô đồ tuy rằng là dễ dàng tăng lên nhất, bất quá đối với rất nhiều người mà nói ngược lại cũng dùng thời gian dài nhất.

Nhưng cơ hồ tất cả thiên tài tập võ trời sinh, bỏ qua những nhân tố khác, ở giai đoạn này đều sử dụng thời gian ngắn nhất! Đương nhiên, có ít người đạt được các loại kỳ ngộ hoặc là phục dụng luyện dược, hơn nữa sau khi tu luyện thành thực càng chăm chỉ, cho nên cảnh giới đằng sau tăng lên cũng không nhất định dài hơn trước.

Mà Tần Tiến, chính là thiên tài tập võ như vậy, mười một tuổi đột phá đến cảnh giới vô giả! Cho nên hắn có vốn liếng để kiêu ngạo!

- Vị kế tiếp, Tần Phàm!

Thanh âm của khảo thí viên truyền đến, Tần Phàm không hề để ý tới Tần Tiến, cũng không muốn giải thích gì, kỳ thật có một số việc cũng không cần nói quá rõ, hơn nữa vào trước ngày triều thánh, hắn cùng với Tần Tiến nhất định còn sẽ có một cuộc tỷ thí, đến lúc đó hắn sẽ dùng thực lực để chứng minh bản thân!

Sửa sang tâm tình lại một chút, chỉ chậm rãi đi đến chỗ khảo thí.

- Tần tộc trưởng, vị này chính là lệnh công tử sao? Thoạt nhìn ngược lại rất tuấn tú lịch sự...

Lúc này trên đài cao, Ngô Hồng Thiên âm trầm nói với Tần Hồng, ngụ ý, tự nhiên là muốn nói Tần Phàm chỉ được hào nhoáng bên ngoài.

Tần Hồng nhìn thiếu niên bước không vội trong tràng kia, trong nội tâm chẳng biết tại sao lại nhiều hơn một phần tin tưởng đối với hắn, vì vậy trầm giọng nói với Ngô Hồng Thiên:

- Ngô tộc trưởng không ngại rửa mắt mà đợi.

Trên đài cao người chú ý Tần Phàm, mà trong đám thiếu niên cùng khảo thí cũng có rất nhiều người nhao nhao nghị luận về hắn, với tư cách là người thiên phú kém cỏi nhất toàn bộ Nam phong Tần gia, đồng thời lại có quan hệ với Tần Li được nhiều người ái mộ, khiến cho hắn tự nhiên nhận được nhiều chú ý.

- Hắc hắc, nghe nói người này vào nửa năm trước vẫn chỉ là Tam cấp vô đồ thôi, không biết hôm nay có đạt tới tứ cấp chưa nữa?

- Cảnh giới vô đồ là dễ tăng lên nhất, vậy mà mười lăm tuổi vẫn chỉ là Tam cấp vô đồ, thật sự là phế vật!

- Ca ta mười lăm tuổi đã là Vô Đồ cửu cấp rồi...

- Phế vật như vậy lại cuồng đại ở cùng Tần Li tiểu thư, thật sự là không biết liêm sỉ!

Đủ loại thanh âm khó nghe xẹt qua bên tai, Tần Phàm mắt diếc tai ngơ, hết thấy phản bác bằng lời đều vô dụng! Ở thế giới cường giả vi tôn này, chỉ có thực lực chân chính, thiết thật mới có thể khiến mọi người im lặng!

- Cậu chính là Thiếu gia Tần Phàm?

Bởi vì Tần Phàm thanh danh vang dội, khảo thí viên không khỏi nhìn nhiều một chút, nhưng thấy trước mắt là một vị thiếu niên vô cùng tự tin, trầm ổn như núi, tựa hồ cũng không phải không chịu nổi như tưởng tượng.

- Đúng vậy.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, tiến lên trước một trước, hai mắt dừng ở trắc vô thạch trước mắt.

Chương 23: Khiếp sợ tứ tọa. (2)

Lúc này cơ hồ một nửa ánh mắt tộc nhân đều tập trung vào chỗ này, có hiếu kỳ, có muốn chế giễu, may mắn chính là còn có một ít là quan tâm chờ mong.

- Tiểu Phàm, đừng khiến vi phụ thất vọng ah!

Trên đài cao Tần Hồng nắm chặt lại nắm đấm, trong lòng bàn tay cũng có một ít mồ hôi, tựa hồ hiện giờ như là bản thân hắn đứng trước trắc vô thạch vậy, vừa kỳ vọng vừa khấn nguyện.

- Tiểu Phàm, vô luận như thế nào, tỷ tỷ đều đứng sau lưng ủng hộ người

Ở một góc khuất nào đó, Tần Li còn phụ trách hộ vệ trong tràng quan tâm nhìn về phía kia.

Dưới mọi người chú mục, nắm đấm của Tần Phàm rốt cục cũng đánh ra.

Bành! Bành! Bành... Bành bành!

Bạch sắc quang mang liên tiếp nhấp nháy, một hai ba...!

Bạch sắc quang mang chớp động chín lần, âm thanh chấn chín lần!

Chính là ý nghĩa trắc thí giả đạt tới cảnh giới Vô Đồ cửu cấp!

- Tần Phàm, Vô Đồ cửu cấp!

Thanh âm của khảo thí viên vang lên, đồng thời cũng khơi dậy các loại sắc mặt biểu lộ đặc biệt trên mặt mọi người! Rất nhiều tộc nhân chuẩn bị mặt lộ vẻ cười nhạo, biểu lộ trên mặt thoáng chốc biến thành gượng. Mà một ít tộc nhân vốn thiên phú cũng là không được tốt lắm, chỉ là muốn từ trên người Tần Phàm tìm được một ít cảm giác về sự ưu việt và an ủi, càng là khóe miệng như bị rút gân, muốn khó coi bao nhiêu có bấy nhiêu.

- Điều này sao có thể...

Ở phía xa, Tần Uy vẫn nhìn Tần Phàm chờ chế giễu khoe miệng trào phúng còn chưa tán đi, lập tức đổi thành trợn mắt há hốc mồm, bộ dáng muốn buồn cười bao nhiêu có bấy nhiêu.

- Nguyên lai vấn đề thể chất được giải quyết, thoáng cái đạt đến Vô Đờ cử cấp, trách không được dám lớn giọng như vậy... Chẳng lẽ phế vật này phục dụng Trúc Cơ luyện được? Làm sao có thể, tộc trưởng đâu thể lấy ra Trúc Cơ luyện được trân quý như vậy cho hắn?

Tần Tiến ở một bên âm thầm quan sát Tần Phàm, đột nhiên nghĩ tới chuyện gì đó, sắc mặt âm trầm.

- Hừ, nhưng nếu như vậy liền khờ dại cho rằng có thể so sánh với ta, vậy người đã sai mười phần rồi!

Nhưng hắn mặc dù đối với Tần Phàm mấy tháng thăng lục cấp có chút ngoài ý muốn, nhưng trong lòng vẫn có kiêu ngạo của mình, cũng không cho rằng Tần Phàm như vậy là có thể đuổi theo mình.

- Cho dù người may mắn vượt qua cánh cửa vũ giả, người cho rằng từ vũ giả đột phát đến Võ sư chi cảnh dễ dàng sao? Phục dụng luyện được, nhất định phải có đủ thể phách cường đại ủng hộ, chỉ với thể chất như người, còn có thể tiếp tục phục dụng luyện được tăng lên cảnh giới sao?

- Tiểu Phàm, người rốt cục làm được...

Nấp ở góc khuất kia, Tần Li nhìn thiếu niên tỉnh táo kia, tâm tình kích động, thậm chí còn vui hơn cả khi mình đột phát đến Võ sư! Trong lòng của nàng hạnh phúc tràn đầy, nàng biết rõ thiếu niên này rốt cục phát triển rồi! Mặc dù biết ở trong đó có sự tương trợ của Trúc Cơ tán, nhưng nàng cũng có thể tưởng tượng, có thể đạt tới trình độ như vậy, Tần Phàm phải bỏ ra bao nhiêu cố gắng!

- Hảo tiểu tử!

Trên đài cao Tần Hồng kích động mà đứng lên, có chút không để ý hình tượng rổng rỗng với Tần Phàm một tiếng, lúc này trong lòng của hắn các loại phiền muộn rốt cục cũng bị quét sạch! Mấy vị trưởng lão bên cạnh hắn cảm thấy có chút không thể tin, biểu lộ khác nhau, bọn hắn vốn đã quyết định buông tha cho tư cách thừa kế tộc trưởng của Tần Phàm, hôm nay vậy mà lại có chuyển cơ.

- Hắc hắc, rốt cục đạt tới Vô Đờ cử cấp rồi, đích thật đáng cao hứng.

Tiếng nói móc của Ngô Hồng Thiên có chút lỗi thời truyền đến.

- Không sợ nói cho các vị tộc trưởng, nhi tử này của ta ba tháng trước vẫn chỉ là cái Tam cấp vô đồ, hôm nay vậy mà tăng lên lục cấp, ta đã hết sức hài lòng rồi, ha ha!

Tần Hồng cười mở miệng nói, lúc này hắn đối với lời nói móc của Ngô Hồng Thiên lại không chút quan tâm.

- Chúc mừng Tần tộc trưởng rồi, nghe nói lệnh thiên kim ở Tàng Trân Các mua một lọ Trúc Cơ tán, chắc là cho lệnh công tử phục dụng à? Bất quá có thể trong hai tháng ngắn ngủi tăng lên đến trình độ này, lệnh công tử tiền đồ vô lượng ah!

Lúc này Điền Phong cũng cười chúc mừng, hắn biết rõ Trúc Cơ luyện được chỉ thích hợp sử dụng ở giai đoạn vô độ, hiệu quả sau khi sử dụng càng tốt, cũng đại biểu thể chất cải tạo được càng tốt, cũng có nghĩa là phát triển ngày sau sẽ tốt hơn rồi.

- Ha ha, không thể tưởng được Điền tộc trưởng tin tức lại linh thông như thế, vấn đề này ngay cả ta cũng về sau mới biết, con gái kia của ta vì thế càng bán đi lễ vật trưởng thành ta cho nó, khiến cho ta mất mát to một trận.

Tần Hồng cười nói, trong ngôn ngữ lại vô cùng sủng nịch Tần Li.

- Trúc Cơ tán?

Ngô Hồng Thiên mặt lại hơi hơi trầm xuống, chuyện Nam Phong thành xuất hiện Trúc Cơ tán hắn vậy mà hoàn toàn không biết, trong lòng không khỏi nhiều hơn chút ít cách nghĩ. Về phần nhi tử Ngô Phong đứng cạnh hắn lại một mực không nói chuyện gì, chỉ một mực lẳng lẳng nhìn xem, tựa hồ tất cả đều không quan hệ gì đến hắn vậy.

Hoàn thành khảo thí, Tần Phàm cũng không biểu lộ quá nhiều, hẳn đối với cảnh giới của mình tự nhiên rõ hơn mọi người. Tuy rằng vì quan hệ đến thể chất, luyện hóa được lực trúc cơ hoàn toàn gian nan, nhưng ba tháng đi qua, coi như đã cơ bản luyện hóa được, đạt tới cảnh giới Vô Đồ cửu cấp một chút cũng không ngoài ý muốn.

Ngửa đầu tự tin mỉm cười với Tần Hồng ở trên đài cao, không hề để ý tới ngôn ngữ hai bên, trực tiếp đi đến khu tranh tài. Chỉ là một mực không trông thấy Tần Li xuất hiện, khiến trong lòng của hắn không khỏi có chút thất vọng.

Trên đường đi, mọi người đối với kết quả khảo nghiệm của Tần Phàm bán tín bán nghi, càng có rất nhiều người cho rằng, chỉ cần ở trên tranh tài gặp phải Tần Phàm thì thắng lợi đã định rồi. Dù sao bọn hắn không biết Tần Phàm trong ba tháng này một mực chịu huấn luyện ma quỷ của Cổ Mặc, cho rằng Tần Phàm cho dù thật sự trong thời gian ngắn như vậy may mắn thắng liền lục cấp, tất nhiên căn cơ cũng bất ổn.

- Trận đấu tranh tài vô đồ cấp, Tần Phàm đấu với Tần Hỏa!

Nghe thấy tiếng trọng tài tuyên đọc, Tần Phàm không khỏi nao nao, vốn hắn rút thăm được mã số là “8”, không thể tưởng được vậy mà đối thành tranh tài trận đầu! Xem ra ngay cả những trưởng lão kia đối với hắn kết quả khảo nghiệm cũng không quá tin tưởng, muốn chóng biết rõ đáp án!

- Hắc hắc, Tần Phàm ca ca, lên đây đi!

Một tộc nhân cường tráng nhỏ hơn Tần Phàm hai tuổi, có chút hưng phấn không thể chờ đợi được nhảy lên đài tỷ võ.

- Cũng tới lúc bỏ đi danh tiếng phế vật rồi!

Tần Phàm bất đắc dĩ lắc đầu, trong lòng hơi ngậm, phi thân nhảy lên, ưu nhã đứng trên đài tỷ võ.

- Tần Phàm ca ca, nói thực ra, ta đối với tình huống ngươi ba tháng thắng liền lục cấp cũng thập phần bội phục, mà ta hiện giờ mới chỉ là Vô Đồ bát cấp, ngươi cần phải hạ thủ lưu tình mới được ah!

Khóe miệng Tần Hỏa hiện lên dáng cười nghiền ngẫm, rõ ràng hắn đối với kết quả khảo nghiệm của Tần Phàm cũng không tin.

- Ta cũng chỉ dùng lực lượng của Vô Đồ bát cấp là được rồi.

24. Chương 24

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 24: Trận đầu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 24: Trận đầu.

Tần Phàm tự nhiên nghe ra được ý mỉa mai trong lời của Tần Hỏa, nhưng hắn cũng chẳng thêm phản biện, nhếch miệng mỉm cười nói.

Trông thấy dáng cười vô cùng bình tĩnh của Tần Phàm, khóe miệng Tần Hỏa không khỏi co lại, lời muốn nói phía sau cũng nghẹn lại, ngược lại trong nội tâm dâng lên một tia bất an không hiểu.

- Không thể dọa ta đâu! Ba tháng thắng liền lục cấp không có khả năng! Nhất định là phế vật này dùng thủ đoạn ăn gian gì đó, hiện giờ chỉ là đang phô trương thanh thế thôi!

Tần Hỏa vút đi tạt niệ trong lòng, âm thầm động viên mình, nhiều người như vậy nhìn xem, ta nhất định không thể thua bởi hắn được!

Trong lòng của hắn tự nhiên cho rằng, bại bởi một phế vật được mọi người công nhận như Tần Phàm là một chuyện phi thường mất mặt, cho nên hắn tất nhiên sẽ dốc hết toàn lực.

Đối thoại qua đi, hai người đã phân biệt đứng vững trên đài tỷ võ.

- Hắc hắc, Tần tộc trường thoát nhìn tựa hồ có chút khấn trương ah.

Ở trên đài cao, trông thấy Tần Hồng nhìn không chuyển mắt vào luận võ đài, Ngô Hồng Thiên ngồi cùng lại nói móc.

- Làm cha khấn trương nhi tử, cũng là nhân chi thường tình ah

Tiết Trường Phong mặc nho phục mỉm cười ôn hòa nói, ngón chỉ nhẹ về trong tràng:

- Tần tộc trường, bất quá theo ta thấy, trận này lệnh công tử nhất định có thể thắng.

- Ta đồng ý.

Diễn Phong mập lùn kia cũng khẽ cười nói, cảnh giới của bọn hắn cao hơn Tần Phàm nhiều như vậy, sau khi Tần Phàm hiển lộ thực lực, liếc liền có thể thấy rõ hư thật của hắn rồi.

- Ha ha, hi vọng tên oắt con này này tranh giành chút mặt mũi cho lão phu a!

Tần Hồng tự nhiên cũng là biết rõ cảnh giới Vô Đờ cử cấp của Tần Phàm không thể giả được, nhưng dù sao kỳ tích tạo thành trong 3 tháng ngắn ngủi thật sự khiến người có chút khó có thể tin.

Mà mọi người dưới đài, ý nghĩ trong lòng cũng tương tự thế.

- Phế vật này tất nhiên là sử cái gì biện pháp gì đó giấu diếm được khảo thí, một hồi giao thủ bắt đầu tất nhiên sẽ lòi đuôi thôi!

Ánh mắt Tần Uy nhìn thân ảnh mà hắn cho là chán ghét trên đài, trong nội tâm âm thầm phỏng đoán.

- Song phương chuẩn bị xong chưa?

Thanh âm của trọng tài truyền đến.

Tần Phàm nhẹ gạt đầu, Tần Hỏa kia sửa sang vạt áo, cũng nhẹ gạt đầu.

- Bắt đầu đi!

Ra lệnh một tiếng, Tần Hỏa liền hét lớn, chỉ thấy vô khí màu trắng nhạt quanh quẩn trên nắm tay, như một đầu Mãnh Hổ sẵn thức ăn, xông về phía Tần Phàm.

Khoảng cách hơn mười thước lập tức gần hơn!

Mãnh Hổ xuống núi!

Đây là võ kỹ thuộc về Tần gia, Nhân giai trung cấp! Chú ý chính là một cỗ nhuệ khí, dùng lực phá lực! Tần Hỏa này rõ ràng cho rằng lực lượng của mình nhất định là ở trên Tần Phàm!

- Tốc độ quá chậm, lực lượng quá nhỏ, sơ hở nhiều lắm.

Tần Phàm tỉnh táo mà đứng nguyên tại chỗ, nhìn thân ảnh cường tráng xông tới kia, âm thầm phán đoán. Chỉ cần hắn nguyện ý, hắn có thể có ngoài mười phương pháp có thể một chiêu đánh bại Tần Hỏa!

Đó là bởi vì hắn trường kỳ đối chiến với Cổ Mặc cấp Vô Thánh, hiện giờ chống lại những đối thủ cấp vô đồ này tự nhiên cảm thấy vô cùng thô thiển rồi.

Tần Phàm đứng ở trên đài vẫn không nhúc nhích, những người xem dưới đài lại nghĩ khác.

- Không phải là sợ đến choáng váng đấy chứ?

Tộc nhân có chút không rõ chân tướng thấp giọng nghị luận.

- Ha ha, ta biết ngay phế vật này nhất định là lừa gạt mà...

Tần Uy thì lại âm thầm trào phúng.

- Tiểu Phàm, hắn đang làm gì đó?

Trên đài cao, tâm Tần Hồng cũng nhắc lên.

- Ha ha, phế vật quả nhiên là phế vật!

Nắm đấm lập tức sắp nện vào ngực Tần Phàm, trong lòng Tần Hỏa có chút hưng phấn, lo lắng trong lòng cuối cùng cũng tiêu trừ, trên mặt cũng ửng ửng nổi lên mỉm cười.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm động!

Hơn ba tháng đối luyện với Cổ Mặc khiến phản ứng của hắn trở nên vô cùng mau lẹ! Chỉ thấy hắn nhanh chóng có chút lui ra phía sau nửa bước, nắm tay phải hiện lên xu thế mãnh liệt xông tới, lập tức đánh ra!

Man ngư trùng kích!

Cũng là võ kỹ Nhân giai trung cấp! Một quyền vô cùng đơn giản, nắm đấm đụng nhau, dùng lực phá lực! Hơn nữa là tuân theo lời hứa vừa rồi, chỉ sử dụng lực lượng của Võ Đồ bát cấp!

Nhưng chính một quyền như vậy liền đánh bay Tần Hỏa đang có thể tới mãnh liệt phải rút lui ba trượng! Mà bản thân Tần Phàm lại vững vàng đứng ngay tại chỗ.

- Làm sao có thể!

Tần Hỏa bùm lấy cánh tay, cảm giác lấy trên đó truyền đến nóng rất khiến hắn có chút tê liệt, cánh tay đối bính này tạm thời đã không thể sử dụng khí lực được nữa!

Kỳ thật lực lượng cả hai sử dụng cũng không sai biệt nhiều lắm, thậm chí Mãnh Hổ xuống núi của Tần Hỏa cũng cương mãnh hơn chút, nhưng trong so đấu Tần Phàm lại chiến thắng!

Mọi người một mực chú ý nơi này trong khoảng thời gian ngắn đều ngẩng đầu nhìn, ngay cả mấy vị tộc trưởng trên đài cao cũng có chút biến sắc.

- Hảo tiểu tử!

Tần Hồng hưng phấn gầm nhẹ một tiếng, một quyền này của Tần Phàm khiến hắn thật sự kinh ngạc, đến lúc này, tảng đá lớn trong lòng của hắn mới được bỏ xuống.

- Tần tộc trưởng sinh một hảo tử a!

Điền Phong mập lùn kia có chút nheo đôi mắt nhỏ lại, nhìn thiếu niên bình tĩnh tĩnh táo trên đài tỷ võ, không hề keo kiệt khen ngợi:

- Một quyền này vô cùng đơn giản, nhưng lại nắm bắt thời cơ cực kỳ chuẩn xác, hơn nữa lựa chọn điểm đối sức là nơi tuyệt đối có lợi với mình, nhìn như quyền đối quyền, nhưng đối không đánh được đến lệnh công tử, mà lệnh công tử nhưng đánh hết 100% lực lượng vào đối phương! Tốt! Tốt!

- Ha ha, một quyền như vậy nếu như không có phán đoán tinh táo, kinh nghiệm thực chiến phong phú thì rất khó đánh ra, chẳng lẽ Tần tộc trưởng đối với lệnh công tử còn đặc huấn gì sao?

Tiết gia tộc trưởng Tiết Trường Phong nhẹ nhàng vỗ quạt lông trong tay, cũng vừa cười vừa nói.

- Nào có đặc huấn gì, đều dựa vào chính nó cố gắng cả.

Tần Hồng mặt bởi vì hưng phấn nên lộ ra có chút ửng hồng, nhiều năm kỳ vọng như vậy rốt cục cũng đạt thành, bảo hắn như thế nào không kích động!

- Hắc hắc, nói lợi hại thế nào, cũng chỉ là một Võ Đồ cửu cấp thôi.

Ngô Hồng Thiên lại âm dương quái khí nói, cứ như nhiệm vụ hôm nay hắn đến đây chính là không cho Tần Hồng sống khá giả vậy.

Lúc này, dáng cười trào phúng của Tần Uy ở dưới đài còn chưa hoàn toàn rút đi, trông thấy một màn này, khóe miệng không khỏi co quắp, không thể tin được mà dụi dụi mắt, cuối cùng ghen ngào nói:

- Làm sao có thể!

- Còn cần so tiếp không?

Trên mặt Tần Phàm mang theo nụ cười thần nhiên, hỏi Tần Hỏa. Hắn vừa rồi thậm chí còn không có sử dụng Huyền Trọng Quyền, hơn nữa vừa rồi hắn đã hạ thủ lưu tình rồi, nếu như một quyền này đánh vào ngực đối phương, tin rằng Tần Hỏa đã không đứng lên nổi rồi!

- Nói đùa gì vậy, ta làm sao có thể bại bởi người!

Tần Hỏa cắn răng một cái, nhưng lại lần nữa trùng kích về phía Tần Phàm. Có ít người chính là như vậy, rõ ràng sự thật đã bày ở trước mắt, nhưng bởi vì không muốn tin tưởng, cho nên tình nguyện lựa chọn đối gạt mình!

25. Chương 25

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 25: Lại thắng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 25: Lại thắng.

Nhìn xem nắm đấm đến trước mặt, Tần Phàm nhíu mày, nhẹ nhàng né qua, sau đó lại đánh ra một cái “Man ngư trùng kích”, lần này không lưu tình nữa, trực tiếp đánh lên ngực Tần Hỏa...

- Bành!

Một tiếng trầm đục, thân ảnh có chút cường tráng của Tần Hỏa ngã xuống, rốt cuộc không thể đứng lên nữa.

- Tần Phàm, thắng!

Thanh âm của Trọng tài tuyên bố toàn trường, lần nữa khơi dậy trận trận thanh âm nghị luận.

- Chỉ là ngoài ý muốn sao?

Một lát sau, những tộc nhân không tin tưởng kia trong nội tâm suy nghĩ như vậy nói, bọn hắn tình nguyện tin tưởng là Tần Hỏa tự ngã sắp xuống, hoặc là trước kia đã bị trọng thương, cũng không muốn tin tưởng thanh y thiếu niên trên đài kia thật sự trong ba tháng đạt đến cảnh giới Vô Đồ cứu cấp, nhưng lại không có một chút hiện tượng căn cơ bất ổn nào cả.

- Đây chẳng qua là một tên phế vật ah...

Tương phản cường đại khiến những thiếu niên đồng tộc bình thường hay chế nhạo Tần Phàm trợn mắt há hốc mồm.

- Đúng là đã gặp phải kỳ ngộ gì rồi...

Cũng có người âm thầm suy đoán.

- Hắc, thật sự phát sinh kỳ tích rồi, về sau xem oát con nhà ta còn lấy hắn làm cố nữa không.

Những tộc nhân trưởng thành tự nhiên rõ ràng hơn.

Mất đi tai ương các loại nghị luận, Tần Phàm sửa sang vật áo, nhìn thoáng qua trên mặt đất hắn biết rõ mình đã có đứng mực, Tần Hỏa này có lẽ cũng bị thương không nặng, tự nhiên sẽ có người xử lý, vì vậy liền chậm rãi đi xuống đài. Lúc đi lại, có thể cảm nhận được ánh mắt biến hóa chung quanh, nhưng hắn lúc này đã không để ý nữa.

Nhìn nhìn phụ thân trên đài cao, Tần Phàm rõ ràng nhìn thấy nụ cười hài lòng của hắn, có chút thăm hỏi. Chỉ là ánh mắt lần nữa thử tìm quanh bốn phía, nhưng vẫn không nhìn thấy thân ảnh Tần Li.

- Hắc hắc, thắng một hồi, sao thấy ngươi lại không vui vẻ thế

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc lại từ trong đỉnh lô giới chỉ truyền đến.

- Cũng chỉ là một ít tiểu bằng hữu cấp bậc võ đồ, có ý gì đâu, ta còn không bằng trở về đánh nhau với ông!

Tần Phàm nhướng mắt, không hứng thú nói. Tuy rằng hắn cũng chỉ là cảnh giới Võ Đồ cửu cấp, nhưng nhân lực và kinh nghiệm lại cao hơn người khác nhiều lắm.

- Hắc hắc, đó là đương nhiên... Hiện giờ biết rõ bản Võ Thánh lợi hại chưa!

Cổ Mặc có chút đắc ý cười nói.

- Cho ngươi cái gối đầu ngươi lại ngủ thật!

Tần Phàm cảm giác có chút im lặng, tiếp tục nhìn về phía luận võ đài, trận tiếp theo cũng đã bắt đầu.

Một cái Võ Đồ cửu cấp đấu với Võ Đồ thất cấp, mà Võ Đồ thất cấp kia chỉ là tộc nhân 12 13t, thậm chí còn không kịp phản ứng đã bị đá xuống tràng, bộ dạng còn ủy khuất tựa như muốn khóc vậy.

Kế tiếp, liên tiếp xem mấy trận, cũng đều không có gì đáng xem, Tần Phàm không khỏi có giảm bớt hứng thú. Trong đó, Tần Uy kia cũng tranh tài một hồi, nhưng lại thắng, thoát nhìn ngược lại cao mình hơn mấy tháng trước một ít. Bất quá đối mặt với ánh mắt của Tần Uy khiêu khích, hắn cũng chỉ cười cười.

Đối với Tần Phàm hiện giờ mà nói, loại trình độ này, còn chưa đủ để khiến cho hắn coi trọng.

Rốt cục, lại lại đến phiên hắn lên sân khấu rồi.

- Trận tiếp theo, Tần Phàm đấu với Tần Đồng

Thanh âm tuyên đọc của trọng tài vang lên, Tần Phàm nghe vậy, sửa sang lại thần sắc, lần nữa leo lên luận võ đài.

Lúc này một chỗ khác trên luận võ đài, tên tộc nhân cao lớn Tần Đồng kia đã đứng vững ở đối diện, trông thấy Tần Phàm đi lên, trong miệng nói ra:

- Tần Phàm biểu đệ, trận chiến vừa rồi thật khiến người lau mắt mà nhìn ah, bất quá ta cũng không chủ quan như Tần Hỏa, ta tất nhiên sẽ toàn lực ứng phó.

Tần Đồng này lớn hơn Tần Phàm một tuổi, cũng là cảnh giới Võ Đồ cửu cấp, đáng người nếu so với Tần Phàm thì cao hơn một cái đầu, thoát nhìn bộ dáng cũng có phần tự tin.

Nguyên lai còn có chút người cho rằng Tần Hỏa vừa rồi thua là do chủ quan, Tần Phàm không khỏi cười một tiếng, nói:

- Tự nhiên nên thủ hạ gặp chân chương, Tần Đồng biểu huynh không cần thiết giữ lại.

- Tranh tài bắt đầu!

Theo ra lệnh một tiếng, không khí trong sân tựa hồ có chút trở nên khẩn trương. Tần Đồng tuy rằng trên miệng nói không quá để ý, nhưng trong lòng vẫn âm thầm cẩn thận thêm vài phần.

- Tần Phàm biểu đệ, cẩn thận rồi!

Tần Đồng lên tiếng, thân ảnh liền bắt đầu rất nhanh chạy tới Tần Phàm, hắn hiện giờ chủ yếu tu tập một môn võ kỹ tên là “Phá sơn liệt không chưởng”, thuộc về Nhân giai cao cấp, bí quyết này chú ý khí thế, bằng một cỗ nhuệ khí kết hợp võ khí đánh ra một kích đồng tâm liệt thạch!

Cho nên, tuy rằng niên kỷ của hắn lớn hơn Tần Phàm, vốn nên khiêm nhượng một phen, nhưng vì quan hệ như vậy nên cũng không khách khí mà vượt lên tiến công trước.

Tần Phàm tỉnh táo nhìn Tần Đồng trùng kích tới, có thể rõ ràng nhìn ra tốc độ của hắn nếu so với Tần Hỏa thì nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa khí thế kia cũng cao một bậc.

- Bất quá vẫn là thô thiển một chút.

Nhưng ánh mắt Tần Phàm bị Cổ Mặc rèn luyện đến sắc bén thể nào, cho nên biểu hiện của Tần Đồng này vẫn không thể nào khiến cho hắn coi trọng.

Tuy rằng tốc độ và khí thế của Tần Đồng đều coi như không tệ, nhưng sao có thể so sánh với Tần Phàm trường kỳ luyện tập được?

Ngay khi nắm đấm gần ngay trước mắt, Tần Phàm nhẹ lướt ngang về phía bên trái, tránh khỏi quyền kinh của Tần Đồng, sau đó vẫn là một chiêu vô cùng đơn giản, một quyền đánh vào trên bờ vai Tần Đồng

- Man Ngưu Trùng Kịch!

Cùng sử dụng võ kỹ giống với khi đánh bại Tần Hỏa, chỉ là một môn võ kỹ bình thường được dạy ở Tần gia võ đường thôi, môn võ kỹ này chú ý chính là xuất kỳ bất ý, vừa vận thích hợp Tần Phàm hiện giờ sử dụng. Dù sao thực lực của hắn cao hơn võ đồ khác nhiều lắm, dùng nhãn lực và tốc độ của hắn, muốn làm được xuất kỳ bất ý cũng rất đơn giản.

Phanh!

Một tiếng trầm đục, tao ngộ của Tần Đồng cũng không khá hơn Tần Hỏa bao nhiêu, lui ra phía sau hai bước, sau đó ngã trên mặt đất, hắn kinh ngạc mà mở to hai mắt, không thể tin được mình lại thất bại như vậy!

- Ta thua rồi.

Tần Đồng bụm lấy bờ vai đứng lên, hắn so với Tần Hỏa càng tự mình hiểu lấy, hắn cảm giác được trên bờ vai truyền đến tư vị nóng rát kia, biết rõ lực lượng của Tần Phàm chỉ có lớn hơn hắn, hơn nữa vừa rồi đối bình giao thoa, hắn biết rõ tốc độ của Tần Phàm cũng nhanh hơn hắn nhiều! Cho dù tiếp tục ngoan cố chống lại thì cũng chỉ tự rước lấy nhục mà thôi.

Theo Tần Đồng nhận thua, toàn trường lần nữa một hồi xôn xao.

Tần Đồng có thể không thể so với Tần Hỏa, hắn và Tần Phàm giống nhau là Võ Đồ cửu cấp, hơn nữa đã tiến vào cảnh giới Võ Đồ cửu cấp một thời gian rất dài, nhưng Tần Phàm cũng chỉ dùng một chiêu đã đánh bại hắn!

Hôm nay, ngoại trừ ngu ngốc ra, đoán chừng không còn người nào cho rằng Tần Phàm đắc thắng là vì ngoài ý muốn nữa, đây chứng minh chân thật về thực lực!

Vô luận như thế nào, trên đài tỷ võ, thiếu niên trên lưng đeo danh tiếng phé vật nhiều kia, hắn từng là chủ đề phản diện được tộc nhân quanh năm nghị luận, hôm nay, hắn rốt cục đã thực lực chứng minh chính mình, từ nay về sau, danh tiếng phé vật trên đầu hắn đã sắp tan thành mây khói!

26. Chương 26

Chương 26: Xao sơn chấn hổ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••

Ba tháng từ Tam cấp võ đồ đạt tới Võ Đồ cửu cấp, một chiêu đánh bại Tiền Đồng đã tiến vào Võ Đồ cửu cấp đã đã hơn một năm, người như vậy, ai còn dám nói hắn là phé vật?

- Áo giáp! Nhất định là áo giáp!

Cũng chỉ có Tần Uy đối với Tần Phàm thành kiến đã sâu, oán hận cắn chặt răng, sự thật rõ ràng bày ra trước mắt vẫn không chịu tin tưởng.

- Nhất định là hắn dùng mua lấy Tần cùng kia, còn có Tần Hỏa kia nữa! Nhất định là như vậy!

Tần Uy trong lòng âm thầm tự an ủi mình, tiếp theo ánh mắt có chút oán độc nhìn về phía Tần Phàm, trong miệng thấp giọng mắng:

- Phế vật, chờ xem! Rất nhanh, biểu hiện giả dối của ngươi cũng sẽ bị vạch trần thôi!

Tần Đồng nhận thua, trọng tài rất nhanh liền tuyên bố Tần Phàm chiến thắng.

- Tần Phàm biểu đệ, hi vọng niên trắc sang năm chúng ta sẽ gặp lại ở võ giả cấp!

Tần Đồng cũng coi như là người biết cao thấp, cũng không có biểu hiện ra một chút bộ dạng không cam lòng, chỉ là bình tĩnh nói với Tần Phàm.

- Tốt.

Tần Phàm mỉm cười, đối với biểu hiện của Tần Đồng cũng có chút thưởng thức.

Lại trải qua một trận chiến này, Tần Tiến cũng rốt cục bắt đầu một lần nữa xem xét kỹ thiếu niên áo bào xanh trên đài, hẳn dù sao cũng là thiếu niên thiên tài của Nam phong Tần gia, sao lại không nhìn ra hai tràng tranh tài này, Tần Phàm đều không sử dụng toàn lực, thậm chí còn không hiển lộ ra một nửa thực lực nữa! Cũng chỉ dựa vào một chiêu Man ngư trùng kích bình thường mà thủ thắng thôi!!

- Lấy cảnh giới Võ Đồ cửu cấp vậy mà đạt tới trình độ như vậy, chẳng lẽ hẳn thực có kỳ ngộ gì hay sao? Hay là tộc trưởng cho tới nay đều tiến hành bồi dưỡng đặc biệt cho hắn?

Tần Tiến có chút nhíu mày thoáng một phát, trong nội tâm cũng có một ít suy đoán.

- Hừ, dù vậy thì như thế nào! Tần Tiến ta chẳng lẽ thực sự lo lắng bị hắn vượt qua sao!

Nhưng nghĩ đến thành tựu mình 17 tuổi đã đạt tới cảnh giới Võ sư, trong lòng của hắn liền hào hùng kích động, tràn đầy tự tin.

Tranh tài vẫn còn tiếp tục tiến hành, lại qua mấy trận, liền nghe thanh âm trọng tài lần nữa vang khắp toàn trường.

- Trận tiếp theo, Tần Phàm đấu với Tần Uy!

Nghe thấy thanh âm này, Tần Phàm không khỏi hơi nhếch đầu lên, cùng Tần Uy ở đối diện luận võ đài đồng thời nhìn về phía đối phương, hai người cũng đồng thời phát hiện vẻ vui vẻ trên mặt đối phương.

- Ha ha.

Tần Phàm không khỏi buồn cười, hắn biết rõ Tần Uy nhất định cho rằng sẽ dễ dàng thắng được mình rồi, mà hết lần này tới lần khác hắn cũng có tâm tư như vậy.

Như thế, liền tất cả bằng vào thủ đoạn đi!

Vì vậy Tần Phàm không hề để ý tới Tần Uy, chỉ thong dong dẫn đầu đi lên luận võ đài.

- Cẩn thận một chút, Tần Phàm này không dễ đối phó như ngươi nghĩ đâu.

Mà trong khi Tần Uy đang muốn đi lên luận võ đài thì Tần Tiến trịnh trọng nói với hắn.

- Ca ca, ngươi yên tâm đi, ta một hồi nữa sẽ đánh cho phế vật này răng rơi đầy đất! Vừa rồi hắn thắng hai trận cũng chỉ là biểu hiện giả dối thôi!

Tần Uy có chút hưng phấn nói, sau đó liền vội vã nhảy lên luận võ đài.

Nhìn hai người trên đài, Tần Tiến không khỏi sắc mặt trầm xuống.

Chẳng biết tại sao, hắn đối với đệ đệ này của mình tựa hồ không còn ôm hi vọng quá lớn nữa.

- Tần Uy không phải là con của Đại trưởng lão, đệ đệ Tần Tiến sao?

Dưới đài có người nhận ra Tần Uy.

- Đúng vậy a, ca ca lợi hại như vậy, có lẽ đệ đệ cũng không thể kém được a!

Có người phụ họa nói.

- Ha ha, cái này người sai rồi, Tần Uy năm nay tuổi ngang với Tần Phàm, đều là mười lăm tuổi, nhưng mới đạt tới cảnh giới Võ Đồ cửu cấp, so sánh với ca ca hẳn phải chênh lệch rất nhiều! Hơn nữa nghe nói lúc trước bị phạm vào chuyện bên ngoài nên còn bị phạt đi giữa Dược Viên nữa.

Cũng có người nói

- Tần Uy đúng không, cũng là phế vật thôi, chỉ với hắc mà muốn so với ca ca Tần Tiến sao. . .

- Tần Uy này cũng không kém Tần Phàm bao nhiêu đâu. . . Không, hiện giờ Tần Phàm thay đổi rất lớn, nhưng so ra vẫn kém Tần Uy. . .

Đủ loại thanh âm nghị luận truyền vào trong tay Tần Uy, khiến sắc mặt Tần Uy trở nên vô cùng khó coi, hẳn không thể tưởng được những danh hiệu ngày đó thuộc về Tần Phàm giờ lại rơi xuống đầu hắn.

- Tần Phàm người cái tên phế vật này, không giầy vò người thì không thể nào rửa sạch sỉ nhục của ta được!

Hắn nhìn thiếu niên lộ ra thông dong trấn định ở đối diện, tất cả oán độc đều phóng lên người hắn, nghiêng rằng nghiêng lợi, hận không thể lập tức tiến lên hung hăng chà đạp hắn lên mặt đất.

- Tranh tài bắt đầu!

Thật vất vả đợi đến lúc trọng tài tuyên bố, ngay cả hành lễ đơn giản cũng bỏ qua, dưới chân dùng sức đạp mạnh, thân hình trực tiếp tiến về phía Tần Phàm.

Cho đến khi cách Tần Phàm tầm mộ trượng, nắm đấm giơ lên vô khí màu trắng, có chút khiến không khí vang lên tiếng ma sát kịch liệt.

- Nhân giai cao cấp võ kỹ – Chấn Sơn Quyền!

- Chỉ có thể thôi sao?

Tần Phàm nhìn về nắm đấm nhìn như uy lực mười phần ở phía trước, thông dong bình tĩnh, không tránh không né, trường kỳ đối chiến với Cổ Mặc, hẳn đã dưỡng thành tính cách tỉnh táo ứng chiến.

- Hừ, lại dám xem thường ta! Đó là người tự tìm đấy!

Tần Uy thấy bộ dáng Tần Phàm như vậy, trong nội tâm càng hận, khi chỉ còn cách ba bước, vô khí trong cơ thể lập tức mãnh liệt mà ra, vàng sáng màu trắng trên nắm tay có chút sáng chói mắt lên.

Ngay khi nắm đấm sắp tới, Tần Phàm rút cục động, chỉ thấy hắn có chút lách sang bên trái nửa bước, đơn giản tránh được một quyền hung mãnh này, sau đó dùng sức phán đoán chuẩn xác, một quyền đánh về phía vai phải Tần Uy.

Lực đẩy cường hoành khiến Tần Uy kêu rên một tiếng, bị đau mà rút lui gần mười bước mới hoàn toàn gian nan ổn định thân thể không đến mức té trên mặt đất, nhưng trên bờ vai truyền đến cảm giác nóng bỏng cũng khiến hắn thập phần không dễ chịu.

- Lại là Man Ngưu trùng kích!

Dưới đài có tộc nhân vào lúc này phát ra kinh hô, một chiêu này võ kỹ mà Tần gia tộc nhân nghe nhiều nên thuộc, không thể tưởng được ở trên tay Tần Phàm lại phát huy ra tác dụng lớn như thế!

Trong ba cuộc tranh tài này, Tần Phàm đều chỉ dùng một chiêu chỉ là nhân giai trung cấp võ kỹ này!

- Man ngưu trùng kích này thật sự lợi hại như vậy sao?

Thậm chí có tộc nhân bắt đầu có chút hối hận mình lúc trước không hảo hảo khổ luyện một chiêu vũ kỹ này.

- Phế vật này phản ứng sao lại nhanh như vậy được!

Tần Uy cắn răng nhìn về Tần Phàm nhẹ nhõm đứng thẳng phía trước, nộ khí càng tăng lên:

- Không có khả năng, nhất định là ta chủ quan rồi!

Phảng phất như hóa nộ khí thành vũ khí, Tần Uy dùng quyền kinh càn hung hiểm hơn lần nữa vội xông về phía Tần Phàm.

- Man ngu trùng kích!

Tần Uy bị lần nữa đánh lui.

- Ah – không có khả năng!

Tần Uy không để ý đau đớn trên người, có chút điên cuồng mà nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ ba trùng kích qua. . .

- Man ngu trùng kích!

Mà một quyền này ở giữa ngực Tần Uy, hấn rất cục không duy trì được nữa, ngã trên mặt đất.

Chương 26: Xao sơn chấn hổ. (2)

Tần Phàm cường hoành như vậy!

- Làm sao có thể, làm sao có thể!

Tần Uy ngã dưới đất, trên mặt trướng đến đỏ bừng, ba tháng này khổ luyện, ca ca toàn tâm huấn luyện, nhưng so ra vẫn kém Tần Phàm! Hấn cảm nhận được vũ nhục lớn lao!

Bất quá hấn cũng coi như lợi hại, bị Tần Phàm công kích nhiều lần như vậy, giờ phút này lại vẫn có lực đánh một trận!

Mà nháy mắt sau đó, liền trông thấy hấn nắm chặt hai đấm, lập tức một thân làn da đều chậm rãi trở nên đỏ bừng. . . , nhưng lại thủy chung nhìn hằm hằm vào Tần Phàm ở phía trước, trong lòng của hấn đang gào thét: Ta sẽ không thua cho tên phế vật như ngươi đâu!

Trọng tài trông thấy hai người cũng không có nhúc nhích tay, cho là bọn họ không nghe được, chỉ đành kiên trì nhắc nhở.

Tần Phàm và Tần Vũ nhìn nhau cười cười, sau đó cơ hồ đồng thời, thân ảnh đột ngột từ mặt đất mọc lên, xông vội về phía đối phương.

- Man nguư trùng kích!

- Kinh đào phách ngạn!

Ngay ở vị trí trung tâm luận võ đài, hai người khí thế như cầu vồng đồng thời đến, hai cái nắm đấm giống như hai đầu trâu điên gầm thét, hung hăng đụng vào nhau.

- Thống khoái!

Hai thân ảnh vừa chạm vào liền phân ra, nhưng lại phân biệt đánh ra mấy quyền, mỗi một quyền đều lấy cứng đối cứng, vừa đối với vừa. Bởi vì Tần Phàm có pháp môn vận dụng võ khí mà Cổ Mặc dạy cho nên có thể hoàn toàn phát huy ra lực lượng bản thân, mà Tần Vũ bởi vì đã dừng lại ở Võ Đồ cửu cấp ba năm, võ khí hùng hậu lâu dài, vậy nên hai người đối bính mấy quyền, vậy mà lại ngang nhau!

28. Chương 28

Chương 28: Đệ nhất Võ Đồ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Khiến cho Tần Phàm càng ngoài ý muốn chính là, một phen giao thủ qua đi, hắn phát hiện Tần Vũ vậy mà cũng có kinh nghiệm đối chiến cực kỳ phong phú, hơn nữa nếu so với mấy tộc nhân trước đây thì phản ứng nhanh hơn nhiều lắm.

- Đây là tiểu quái vật mà Tần tộc trưởng nói sao? Thật đúng là thật lợi hại! Đương nhiên, Tần Phàm tiểu công tử cũng không kém, tranh tài lần này quả nhiên đặc sắc ah!

Trên đài cao, Điền gia tộc trưởng đối với hai thiếu niên đang tranh đấu kịch liệt trên đài khen không dứt miệng.

- Dích thật là đáng xem mười phần, hai người thực lực đều không kém bao nhiêu.

Tiết gia tộc trưởng một thân nho phục vuốt râu dài khẽ cười nói:

- Nhưng chẳng biết tại sao, ta nhưng lại có một loại trực giác, cuộc tranh tài này Tần Phàm tiểu công tử sẽ thắng.

- Ah? Nhưng ta lại cảm thấy hài tử nhỏ tuổi kia sẽ thấy, Tần tộc trưởng người nói có đúng không?

Lúc này thanh âm âm dương quái khí của Ngô Hồng Thiên lại truyền đến.

- Ha ha, có gì đâu, đều là binh sĩ của Tần gia ta, người nào thắng ta cũng đều cao hứng cả!

Tần Hồng lại cười mở miệng mà cười nói, hắn đối với biểu hiện của Tần Phàm đã hết sức hài lòng rồi, đồng thời trong lòng của hắn cũng không khỏi nghĩ nói: Tiếp tục như vậy, có lẽ Tiểu Phàm thực sự có khả năng trong 3 năm đột phá đến cảnh giới Võ sư a?

- Hừ.

Ngô Hồng Thiên tự làm mất mặt, không khỏi thầm hừ một tiếng.

Mà dưới đài, Tần Li lặng yên quan sát quyết đấu giữa hai người, nhưng trong lòng không khỏi có chút bận tâm:

- Tiểu Phàm hẳn tựa hồ chỉ học được một loại võ kỹ, mà Tần Vũ lại có rất nhiều thủ đoạn chưa sử ra, Tiểu Phàm muốn thắng trận này thập phần gian nan.

- Bất quá Tiểu Phàm có thể có biểu hiện như vậy, phụ thân có lẽ cũng hài lòng rồi...

Nghĩ đến, Tần Li không khỏi nhìn thoáng qua trên đài cao, trông thấy dáng cười vui mừng của Tần Hồng, lòng cũng an tâm một chút, nhưng tiếp theo không biết nghĩ tới điều gì, mặt đột nhiên hiện lên một vòng đỏ ửng. Lại không biết, bộ dáng thẹn thùng kia của nàng, không biết dẫn tới bao nhiêu thiếu niên đang chú ý nàng tìm đập rộn lên, như say như dại.

Tần Tiến ở một góc khác, trên mặt lạnh lùng cũng lộ ra một tia ôn nhu, ánh mắt thâm tình nhìn Tần Li, thì thào tự nói:

- Li nhi, người chờ, vô luận như thế nào, ta cũng nhất định sẽ lấy người làm vợ, ta sẽ khiến người trở thành nữ nhân hạnh phúc nhất thiên hạ.

Đương nhiên, từ Li nhi này hẳn chỉ dám gọi trong lòng, ở trước mặt Tần Li, hẳn vẫn gọi là Tần Li tiểu thư.

Kỳ thật cũng không khác lắm với Tần Li nghĩ, ngoại trừ Huyền Trọng quyền, võ kỹ Tần Phàm tương đối thành thực cũng chỉ có chiêu man ngư trùng kích được Cổ Mặc cải tiến qua này thôi, dù sao chỉ có ba tháng, không thể phân tán tinh lực đi học tập nhiều võ kỹ hơn nữa, hơn nữa võ kỹ thích hợp giai đoạn hiện giờ cũng không nhiều lắm.

Cho nên, Tần Phàm cũng liền xuất hiện cục diện “nhất chiêu tiên, cật biến thiên”, dựa vào nhãn lực cao minh cùng kinh nghiệm đối chiến phong phú, dựa vào một chiêu “man ngư trùng kích” đã đánh bại các tộc nhân trước, chỉ là hiện giờ gặp phải Tần Vũ cũng có kinh nghiệm đối chiến phong phú, cho nên thoáng cái lâm vào hạ phong, hơn nữa còn là vì Tần Vũ còn sử dụng toàn lực nữa.

Đương nhiên, Tần Phàm chưa xử xuất ra Huyền Trọng quyền.

- Tần Phàm ca ca, người thật đúng là khiến ta ngoài ý muốn ah! Dĩ nhiên bằng vào một chiêu man ngư trùng kích Nhân giai trung cấp đã có thể đạt tới trình độ này!

Thân ảnh của hai người lại lần nữa tách ra, Tần Vũ có chút kinh ngạc nói, bất quá vẫn mang theo dáng cười nhẹ nhõm.

- Tần Vũ đệ đệ, người cũng không kém ah, đối bình với người vài cái, hiện giờ cánh tay của ta cũng ần ần run lên đây này.

Tần Phàm cũng nhàn nhạt nói ra, biểu thị ra thương thức của mình đối với vị thiếu niên trước mặt này. Mười ba tuổi có thể đạt tới trình độ như vậy, hẳn rất khâm phục.

- Bắt đầu từ chín tuổi, ta mỗi ngày đã đối luyện với cha, cũng kiên trì tu luyện ngoài mười hai giờ. Ta cho rằng, hôm nay ta cho dù gặp phải võ giả ngũ lục cấp cũng có thể có sức liều mạng rồi, nhưng không thể tưởng được Tần Phàm ca ca chỉ dựa vào cảnh giới Võ Đồ cửu cấp đã không kém gì ta, mới biết được là ta quá tự đại!

Tần Vũ nói xong, trên hai tay quanh quẩn lấy võ khí màu trắng nhạt, tựa hồ chuẩn bị lần nữa tiến công.

Tần Phàm nao nao, không khỏi liếc Tần Vũ thêm vài lần, hẳn không thể tưởng được vị thiếu niên thoát nhìn cười đùa tí tởm trước mặt vị này vậy mà lại có nghị lực như thế, trách không được lại lợi hại như vậy.

Nhưng vào lúc này, nghe thấy Tần Vũ nghiêm túc nói:

- Tần Phàm ca ca, tiếp theo thỉnh tiếp ta một chiêu ‘ Thiên trọng lăng ’, võ kỹ này uy lực cực lớn, xin cẩn thận.

Nói xong, khí thế trên người Tần Vũ vền vện gia tăng lên vài phần, dưới bàn chân dùng sức đạp lên mặt đất, thân hình như một con báo sẵn mỗi phóng về phía Tần Phàm.

Mà quay mắt về phía thân ảnh Tần Vũ càng ngày càng gần, Tần Phàm vậy mà tự dưng nổi lên một loại cảm giác đứng ở bờ biển, lại đột nhiên có sóng to gió lớn vọt tới trước mặt, cái này khiến trong lòng hẳn không khỏi trầm xuống, càng cẩn thận thêm vài phần.

- Cúi chùng.

Nhưng vào lúc này, thanh âm của Cổ Mặc từ trong giới chỉ truyền đến:

- Không nên ngạnh bính với hắn.

- Ồ?

Đã có Cổ Mặc nhắc nhở, hai con người Tần Phàm co lại, nhìn nắm đấm Tần Vũ gần trong gang tấc, cảm giác được khí thế bành trướng đập vào mặt, thân thể cấp tốc lui về sau.

Đã đến biên giới luận võ đài, lui không thể lui, Tần Phàm rốt cục đánh ra một quyền, dùng “Man ngư trùng kích” thuần thực nhất trực tiếp tới chống đỡ!

Bành!

Một cỗ trùng kích cường đại truyền vào thân thể Tần Phàm, khiến hắn không khỏi ngực lấp kín!

- Lực lượng rất mạnh!

Tần Phàm ngược lại hít một hơi hơi lạnh, may mắn hắn sớm đã có chuẩn bị, hơn nữa khi lùi ra sau còn triệt tiêu bớt một bộ phận lực lượng khí thế của Tần Vũ, lúc này mới hoàn toàn ổn định thân hình không đến mức vì vậy mà ngã xuống luận võ đài!

Nhưng một chiêu Thiên Trọng Lăng này của Tần Vũ uy lực còn chưa tiêu tán, cũng như kỳ danh, lực trùng kích từng đợt tiếp theo từng đợt mãnh liệt trùng kích lấy thân thể Tần Phàm, như nước sông cuộn cuộn liên tục không dứt, như Hoàng Hà lan tràn không thể vãn hồi, Tần Phàm liên cảm giác như mình biến thành một chiếc thuyền lá nhỏ trong sóng nhỏ ngập trời vậy, tùy thời đều có thể lật úp!

Khí thế Tần Vũ chưa từng có từ trước đến nay!

Tần Phàm bị dồn đến cách mép luận võ đài chỉ chưa tới ba phần! Thân thể bị vô khí cuồng liệt của Tần Vũ không ngừng trùng kích, cũng khiến hắn cảm giác khí huyết bắt đầu khởi động, vô cùng khó chịu!

- Tiểu Phàm...

Tần Hồng và Tần Li một mực nhìn chăm chú vào cử động của Tần Phàm trong lòng đều không khỏi xiết chặt, một lòng đều nhắc lên.

- Chắc chắn, không hổ là tiểu quái vật, một chiêu Thiên trọng lăng này thật lợi hại, cho dù là ta đụng phải cũng chỉ có thể lánh đi mũi nhọn thôi, Tần Phàm sao có thể chống đỡ được chứ.

Lúc này một tộc nhân cảnh giới võ giả dưới đài thở dài.

29. Chương 29

Chương 29: Cảnh giới Võ giả.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Ha ha, dù sao Tần Phàm chỉ đột phá đến Võ Đồ cửu cấp không lâu, có thể làm được như vậy cũng coi như không tệ rồi.

Cũng có tộc nhân tương đối thưởng thức Tần Phàm.

Nhưng ngay lúc này, không khí trong sân tựa hồ đột nhiên phát sinh biến hóa!

Lực trùng kích cường đại khiến Tần Phàm lui không thể lui, hắn thậm chí đã cảm giác được một chân mình đã giẫm nát mép võ đài, chỉ nửa bước treo trên bầu trời!

Tạch...!

Rốt cục dùng sức ổn định lại! Hiện giờ chính là thời cơ!

- Huyền Trọng quyền!

Tần Phàm trong lòng bình tĩnh lại, rất nhanh vận hành lấy võ khí trong cơ thể, vào lúc nguy cấp trước mắt, khí kinh của Huyền Trọng quyền lập tức phát ra.

Thân thể Tần Vũ bỗng nhiên trì trệ, hắn chỉ cảm thấy đột nhiên cả người nặng hơn rất nhiều “Thiên trọng lăng” cũng bị bất biến hóa thành linh đánh gãy, mà ngay khi hắn còn không kịp phản ứng, hai tay Tần Phàm đột nhiên vươn ra trước, đẩy bay thân thể hắn ra!

Tần Vũ vẻ mặt kinh ngạc mà bị quét ngang ra bên ngoài tràng!

Tần Phàm thắng!

Sau khi toàn trường có chút trầm tĩnh, thanh âm của trọng tài kích động truyền khắp toàn trường, trận tranh tài này trình độ phấn khích cũng xa xa vượt quá dự liệu của hắn!

Tần Phàm, đệ nhất Vô Đồ!

Khi tuyên bố kết quả, Tần Phàm còn không kịp cao hứng, theo một ngụm trọc huyết phun ra, hắn cảm được võ khí trong cơ thể lúc này đột nhiên sôi trào, tựa hồ muốn phát sinh biến hóa cực lớn gì đó!

- Sao có thể như vậy?

Tần Tiến bên ngoài tràng, khẽ chau mày.

Kỳ thật không chỉ Tần Tiến, rất nhiều người dưới đài đều có chút ngoài ý muốn, rõ ràng Tần Vũ đã chiếm hết ưu thế, lập tức sắp đánh cho Tần Phàm vắng ra ngoài, nhưng như sao nháy mắt đã bị đẩy ngược ra ngoài tràng ngược lại rồi?

- Là tiểu quái vật cố ý thua cho tiểu yêu quái sao?

- Có thể là hai người đã đạt thành hiệp nghị gì đó a, người không thấy hai người bọn họ ở trên đài nói rất nhiều sao.

- Ha ha, có lẽ là Thiên trọng lăng của Tần Vũ uy lực quá lớn, tiêu hao võ khí quá nhiều, sau đó đã vô lực liền bị Tần Phàm nắm lấy cơ hội đánh rút khỏi luận võ đài a.

- Ta ngược lại cảm thấy là Tần Phàm này đã sử dụng ra võ kỹ lợi hại gì đó...

Các loại nghị luận suy đoán nhao nhao không dứt...

- Tiểu Phàm thắng?

Tần Hồng trong khoảng thời gian ngắn cũng có chút ít mơ hồ, hắn ở trên đài cao, khoảng cách quá xa, cũng không có thể cảm thấy biến hóa trong tràng, cũng nghĩ không thông Tần Vũ sao lại đột nhiên dừng tay.

- Địch thủ là Tần Phàm tiểu công tử sử dụng ra võ kỹ đặc thù gì đó, xuất kỳ bất ý mà đánh bại đối thủ!

Điền gia tộc trưởng Điền Phong mở miệng nói, hắn tuy rằng cũng không biết Tần Phàm sử dụng là Huyền Trọng quyền có thể khiến trọng lực trường biến hóa, nhưng cũng đoán được vài phần.

- ái nhìn của ta cũng giống Điền tộc trưởng, chúc mừng Tần tộc trưởng, lệnh công tử lấy đệ nhất Vô Đồ niên trắc lần này rồi, thực là đáng quý.

Tiết Trường Phong vuốt ve râu dài, khẽ cười nói, đối với biểu hiện của Tần Phàm cũng rất thưởng thức.

- Đây là có chuyện gì?

Tần Phàm trên đài tỷ võ, xác thực đi lại gian nan trở về từ mép võ đài, hắn cảm thấy trong cơ thể có một cỗ khí lưu cường đại tán loạn, sau đó hô hấp liền không bị khống chế trở nên có chút dồn dập.

- Ô? Tiểu Phàm hắn làm sao vậy?

Tần Li ở một bên trước tiên phát hiện ra dị thường của Tần Phàm.

- Tiểu Phàm, hắn đây là... Muốn đột phá đến cảnh giới võ giả sao?

Rất nhanh, Tần Hồng trên đài cao cũng phát hiện biến hóa của Tần Phàm, không khỏi mở to hai mắt nhìn, biểu lộ không thể tin được.

- Chúc mừng Tần tộc trưởng, Tần Phàm tiểu công tử đích thật là muốn đột phá đến cảnh giới võ giả, chắc chắn, ba tháng từ Tam cấp võ đồ đột phá đến cảnh giới võ giả, thật là khiến người đổ kị ah!

Diễn Phong ở một bên hí hóp mắt nhìn thiếu niên trong sân, cũng lộ ra hết sức kinh ngạc.

- Ha ha, Xú tiểu tử, chúc mừng ngươi rồi, ngươi muốn đột phá đến cảnh giới võ giả! Còn không mau ngồi xuống, hảo hảo mà điều tức!

Nhưng vào lúc này, tiếng cười của Cổ Mặc lại chấn động bên tai, khiến Tần Phàm không khỏi giật mình.

Hắn tuyệt đối không thể tưởng được, dưới sự kích thích từ Thiên Trọng Lăng của Tần Vũ, vậy mà vào lúc này lại sắp đột phá đến cảnh giới võ giả!

Không dám lãnh đạm, Tần Phàm vội vàng ngồi xếp bằng xuống, ngũ tâm hướng lên, hắn phảng phất giống như nghe thấy trận trận chấn động trong không khí, có một loại lực lượng kỳ dị quấy lầy linh khí chung quanh, hết thấy hấp dẫn đến chung quanh hắn. Sau đó hắn liền cảm giác được linh khí bốn phía trở nên vô cùng nồng đặc, cả người hắn phảng phất như ngâm mình trong linh dịch do linh khí hóa thành vậy, toàn thân vốn là một hồi cảm giác áp bách, sau đó toàn thân đều trở nên vô cùng khoan khoái dễ chịu.

Linh khí bành trướng theo “Ngũ tâm” dừng mãnh tiến vào trong cơ thể Tần Phàm, sau đó năm dòng suối do linh khí hóa thành chậm rãi chảy tới Khí Hải (Võ Điền) của hắn, như là trăm sông đổ về một biển, linh khí mãnh liệt này rốt cục hội tụ đến cùng một chỗ!

Bành! Bành Bành” ...

Linh khí lưu này càng không ngừng trùng kích lấy Võ Điền, sau một lúc lâu, rốt cục vọt lên đi vào, bao trùm toàn bộ chín cách Võ Điền, sau đó những linh khí này và võ khí đến từ Võ Điền càng không ngừng đè ép, áp súc, dung hợp...

Theo người bên ngoài thấy, thân thể Tần Phàm chậm rãi tản ra một loại bạch sắc quang mang nhàn nhạt, sau đó loạt hào quang này chậm rãi quá độ sang màu vàng nhạt, cho đến khi toàn bộ biến thành hào quang màu vàng nhạt.

Trong cơ thể Tần Phàm, một hồi cảm giác cực độ bức mình khó có thể hô hấp qua đi, giống như đột nhiên mây trôi nước chảy, hắn liền nội thị Võ Điền, liền phát hiện tất cả linh khí không an ổn đều sát nhập vào trong võ khí, mà võ khí màu trắng nhạt trước kia áp súc cực hạn, liền có nửa cách biến thành võ khí màu vàng nhạt !

Nhưng Tần Phàm có thể cảm giác được, năng lượng của nửa cách võ khí màu vàng này nếu so với võ khí màu trắng nhạt của chín cách Võ Điền trước kia lại cường đại hơn nhiều.

Võ Giả nhất cấp.

Tần Phàm chậm rãi mở to mắt.

Đồng thời, hắn nhìn thấy bốn phía lộ ra ánh mắt kinh ngạc, tựa hồ phần lớn tộc nhân đều lâm vào một loại không dám tin, bọn hắn không thể tưởng tượng Tam cấp võ đồ ba tháng trước vẫn chỉ là phế vật trong miệng mọi người, hôm nay lại một lần hành động phá tan đại quan trở thành võ giả!

Vận khí, trùng hợp, kỳ ngộ?

Đủ loại suy đoán, nghị luận nhao nhao.

Kỳ thật, Tần Phàm lúc này đột phá cho chút là do vận khí. Đối với tu luyện giả mà nói, mỗi một lần đột phá cảnh giới cũng phải được sự thừa nhận của Thiên địa, vì vậy trong thiên địa mới có rút linh khí nồng đậm vào cơ thể tu luyện giả, hóa thành võ khí của tu luyện giả.

Tần Phàm vốn đã thông qua được lực của trúc cơ hoàn đạt đến Võ Đồ cửu cấp đỉnh phong, mà ở vừa rồi trong khi cường lực so đấu với Tần Vũ, bị lực lượng của Thiên Trọng Lăng không ngừng chèn ép, khiến võ

khí toàn thân hẳn bị kích động, tự nhiên sinh ra một loại tinh thần bất khuất, mà loại tinh thần bất khuất này làm cho Vũ Điền sinh ra một loại khát vọng đột phá mãnh liệt, lúc này mới đưa đến Thiên địa cộng minh, cung cấp năng lượng Tần Phàm cần để đột phá đến võ giả.

30. Chương 30

Chương 30: Tiếp tục. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Đương nhiên, cái này cũng có quan hệ với ý chí cá nhân, nếu như Tần Phàm không phải có ý chí kiên định bất khuất, cũng sẽ không khiến võ khí sinh ra phản ứng lớn như vậy, ngoài ra, tự nhiên còn phải lấy võ khí tràn đầy làm cơ sở nữa.

Nhưng vô luận như thế nào, Tần Phàm quả thật cứ như vậy ở trước mắt bao người đột phá đến nhấp cấp võ giả.

- Lão đầu, người nói ta như vậy có khoa trương chút không?

Tần Phàm nhướng mày, có chút bận tâm. Hôm nay, hung thủ giết chết Tần Phàm trước kia còn chưa xuất hiện, mà mấy gia tộc ở Nam Phong thành đều ở đây, hẳn hiển lộ tốc độ tu luyện kinh người như thế, khó bảo đảm sẽ không khiến nhân tâm sinh ghen ghét.

- Hắc hắc, cũng có một chút a! Nói thật, người nhanh như vậy đã đột phá đến võ giả chi cảnh, cũng vượt quá ngoài dự liệu của ta rồi! Tiếp tục như vậy, ba năm đột phá đến Võ sư cũng không phải rất khó ah!

Cổ Mặc cười hắc hắc nói.

- Ta có thể nhanh như vậy đột phá đến võ giả, là được vào được hiệu của trúc cơ hoàn, võ đồ chi cảnh, vốn rất dễ dàng tăng lên, ăn luyện được yêu cầu đối với thể chất cũng không cao lắm. Mà sau khi đạt tới võ giả, mỗi đề thăng một cấp đều tạo thành phụ tại rất lớn với cơ thể! Muốn bằng vào một loại luyện được liền tăng lên mấy cấp như võ đồ chi cảnh, không thể nghĩ ngờ là nói chuyện hoang đường viễn vông!

Trong nội tâm Tần Phàm hết sức rõ ràng thân thể trước mắt của mình, tuy rằng mấy tháng này tu luyện trong hoàn cảnh trọng lực Hoàn được tăng cường không ít, nhưng hẳn đoán chừng cũng chỉ có thể miễn cưỡng thừa nhận lực trùng kích của luyện được đề thăng một cấp.

- Hắc hắc, cho nên người phải nhanh nhanh chuẩn bị đi tìm viên Ma Chung thứ nhất đi, chỉ cần đạt được Vô Thượng ma thân, người muốn đề thăng mấy cấp cảnh giới còn không phải dễ dàng sao!

Thanh âm của Cổ Mặc truyền đến nói.

- Hi vọng người nói là sự thật a!

Tần Phàm truyền âm nói, hẳn đối với Ma thân theo lời Cổ Mặc cũng rất chờ mong, nhưng cũng không đặt tất cả hy vọng vào đó, vẫn không buông tha cho không ngừng rèn luyện thân thể bản thân.

...

- Bởi vì Tần Phàm, ảnh hưởng tới tiến hành tranh tài, thật sự thật có lỗi.

Thấy linh khí chấn động toàn thân đã ổn định lại, Tần Phàm liền đứng lên, khom người biểu đạt sự áy náy của mình với mọi người.

Cho đến khi trông thấy Tần Tiến ở xa xa sắc mặt âm trầm, trong nội tâm không khỏi có chút thở phào nhẹ nhõm, hôm nay trở thành võ giả, chênh lệch giữa hai người rốt cục xem như đã kéo gần lại rất nhiều! Tuy rằng còn kém một cái hào rộng rất lớn, nhưng hẳn còn có thời gian! Trước ngày triều thánh, hẳn có lòng tin có thể đuổi theo Tần Tiến!

Lúc này, Tần Tiến cũng vừa mới ngẩng đầu lên, ánh mắt của hai người va chạm kịch liệt trong không khí! Tần Tiến tựa hồ cũng lần đầu tiên nhìn thẳng vào thiếu niên trên đài tỷ võ kia, thu hồi lòng khinh thị lúc trước.

- Ha ha, tốt cho một chiêu xao sơn chấn hổ! Bất quá Tần Tiến ta, không phải người muốn chấn là có thể chấn! Ta ngược lại muốn xem người làm thế nào trong ba năm vượt qua ta!

Ánh mắt Tần Tiến dần dần âm lãnh, nhưng kiêu ngạo trong lòng của hắn một tia cũng không giảm.

Tần Phàm cũng tuyệt không lùi bước!

- Thiếu gia Tần Phàm, hôm nay người đã đột phá đã đến cảnh giới võ giả, đã phù hợp điều kiện tham gia tranh tài cấp võ giả, xin hỏi người có tham gia không?

Mà vào lúc đó, thanh âm của trọng tài truyền đến từ bên cạnh khiến hắn không khỏi khẽ giật mình.

- Tiếp tục tham gia tranh tài?

Tần Phàm cúi đầu trầm tư, lấy thực lực của hắn hiện giờ quả thật có tư cách tham gia tranh tài cấp võ giả của gia tộc, hơn nữa hắn cũng có lòng tin có thể đạt được một thành tích không tệ! Nhưng thực lực hắn hiển lộ hôm nay đã đủ khiến người cảm thấy kinh ngạc rồi, cho nên, hắn kỳ thật không muốn lộ ra tất cả thực lực của mình.

Bất quá, Tần Phàm còn có một suy nghĩ khác!

Qua chút thời gian, bởi vì phải ra ngoài tìm kiếm Ma Chung, hắn phải rời khỏi gia tộc một đoạn thời gian rất dài, mà trong đoạn thời gian này, về chuyện của Tần Li hắn sợ sẽ tự nhiên đâm ngang! Tuy rằng hiện giờ mình đã khiến các trưởng lão trong gia tộc phải lau mắt nhìn, nhưng chỉ với thực lực đã lộ ra thì vẫn có chênh lệch rất lớn với Tần Tiến!

Một đời tuổi trẻ trong gia tộc, cấp võ giả cũng không ít, nhưng đạt tới cảnh giới Võ sư thì ngoài trừ Tần Li không hiển lộ ra, cũng chỉ có mình Tần Tiến thôi! Có thể nói, hiện giờ tất cả mọi người trong gia tộc cơ hồ đều đặt hy vọng vào trên người Tần Tiến! Tần Tiến chỉ cần tùy tiện lấy cái có “Không thể an tâm tu luyện” là có thể kích động cảm xúc của các trưởng lão rồi, mà các trưởng lão sẽ tạo áp lực với Tần Hồng, thậm chí quán thâu đủ loại quan niệm “gia tộc làm trọng” cho Tần Li...

- Không được, ta không thể để cho phụ thân và tỷ tỷ thừa nhận áp lực lớn như vậy!

Nghĩ tới đây, trong nội tâm Tần Phàm cũng có quyết đoán! Cho dù hiển lộ ra tất cả thực lực, cũng phải khiến các trưởng lão biết rõ, hắn và Tần Tiến cũng đều có được năng lực mang lại huy hoàng cho gia tộc, thậm chí hắn còn có thể làm tốt hơn Tần Tiến!

- Ta tham gia!

Tần Phàm ngang lập trên đài, mở miệng nói. Tự tin mà kiên định, hắn chẳng những muốn tham gia, nhưng lại còn muốn lấy được thành tích tốt nhất nữa!

- Ta không có nghe lầm chữ? Tần Phàm lại muốn tham gia tranh tài cấp võ giả?

- Đúng vậy a, hắn có phải quá vô tri rồi không? Chẳng lẽ không biết chênh lệch giữa võ đồ và võ giả chứ?

- Cái này có gì đâu, bây giờ Tần Phàm người ta cũng là võ giả a!

- Sao giống được! Hắn vừa mới đột phá đến cảnh giới võ giả, võ kỹ của võ giả cũng chưa từng học qua, làm sao có thể so với những tộc nhân khác được! Hơn nữa người không phải không biết, Tần gia chúng ta có võ kỹ Địa giai, cảnh giới võ giả mới có thể tu luyện được!

- Ha ha, vô luận như thế nào, ta ngược lại có chút chờ mong biểu hiện của Tần Phàm này đấy...

Thanh âm của Tần Phàm không lớn, nhưng đã đủ để nhắc lên sóng to gió lớn trong lòng mọi người. Vốn trong niên trác các năm trước, có thể trong tranh tài từ võ đồ đột phá đến võ giả đã rất ít rồi, mà tiếp tục tham gia tranh tài cảnh giới võ giả thì Tần Phàm xem như là người đầu tiên! Kỳ thật rất nhiều tộc nhân, đều rất muốn xem một chút hắn có thể tạo ra thành tích thế nào!

- Thú vị, thú vị!

Trên đài cao, Điền Phong mặt mang dáng tươi cười nói:

- Lần này Tần gia niên trắc thật không uổng công đến! Ba tháng từ Tam cấp võ đồ đột phá đến cảnh giới võ giả, đó là vinh quang của Nam Phong thành chúng ta ah! Tần tộc trưởng a, lệnh công tử thật sự cho ta quá nhiều kinh hỉ rồi! Hôm nay lệnh công tử tiếp tục tham gia tranh tài cấp võ giả, ta thật sự rất chờ mong ah!

- Tần tộc trưởng, lệnh công tử phục dụng chỉ sợ không phải Trúc Cơ tán mà là Trúc Cơ Đan a!

Lúc này thanh âm âm dương quái khí của Ngô Hồng Thiên truyền đến:

- Tần tộc trưởng hảo thủ đoạn ah, lại có thể lấy ra đan dược thần kỳ bậc này!

Chương 30: Tiếp tục. (2)

Tần Hồng nhướng mày, kỳ thật trong lòng của hắn cũng không quá tin tưởng một lọ Trúc Cơ tán lại có công hiệu như vậy, chỉ đành trầm giọng nói:

- Đây đều là tiểu nữ tự mình mua về đưa cho khuyến nghị, về phần là cái gì, Ngô tộc trưởng cũng có thể đi Tàng Trân Các tìm hiểu một chút, có lẽ còn có hàng tồn đấy!

- Hắc hắc, khuyến tử tuy rằng thiên phú không tốt, nhưng đột phá đến cảnh giới Võ sư ngược lại cũng không cần đến Trúc Cơ luyện dược đâu!

Ngô Hồng Thiên có chút đắc ý nói, Ngô Phong ở một bên cũng lộ ra một tia nụ cười thản nhiên, tự tin, có chút hết sức lỏng lẻo.

- Hừ.

Tần Hồng không hề để ý tới Ngô Hồng Thiên, chỉ ngược lại nhìn về phía thân ảnh thiếu niên chậm rãi đi xuống từ trên đài tỷ võ, kỳ thật vừa rồi khi hắn nghe thấy Tần Phàm nói muốn tham gia tranh tài cấp võ giả, cũng không khỏi khẽ giật mình:

- Đứa nhỏ này... Có phải đã có chút vô lễ không?

- Tộc nhân cảnh giới Võ giả đều có thể học tập võ kỹ Địa giai, Tiểu Phàm ở phương diện này phải chịu thiệt hơn không ít, hơn nữa hắn mới vừa vặn đột phá đến cảnh giới võ giả, vẫn có chênh lệch nhất định với tộc nhân khác. Ân... nhưng để hắn rèn luyện chút cũng tốt.

Tuy rằng nghĩ vậy, nhưng Tần Hồng nhìn thân ảnh tự tin của thiếu niên kia, chẳng biết tại sao trong nội tâm vậy mà ầm ầm dâng lên một tia chờ mong...

Ở dưới mặt, Tần Phàm đi xuống đài luận võ lại chậm rãi đi đến trước mặt Tần Li, ánh mắt ôn nhu nhìn khuôn mặt thiếu nữ tuyệt sắc kia, duỗi hai tay ra xoa xoa bàn tay nàng, mở miệng nói ra:

- Tỷ tỷ, một hồi ta được đệ Võ Giả nhất cấp, ta sẽ bảo phụ thân khôi phục hôn ước của chúng ta, người có chịu không?

Cử động của Tần Phàm không thể nghi ngờ đã đưa tới sự ghen ghét của một đám tộc nhân chung quanh, cho đến khi hắn nói ra việc khôi phục hôn ước, càng có không ít thiếu niên tại chỗ mắng to.

- Vô liêm sỉ!

- Còn nói đệ Võ Giả nhất cấp, ha ha, xem mình là gì chứ! Cho là mình là Võ Thánh chuyển thế sao!

- Có được chút kỳ ngộ đã cho mình là vô địch thiên hạ rồi!

- Một hồi ta nhất định phải đánh cho hắn rã rời đầy đất! Quá đáng hận rồi!

- Tần Li tiểu thư, người nhất định không nên đáp ứng hắn ah!

- Tần Phàm, buông tay Tần Li tiểu thư ra!

- Hừ!

Tần Tiến sắc mặt âm trầm, đánh một quyền lên trên tường khiến nó hăm sâu vào như muốn sụp, trong nội tâm ghét hận Tần Phàm đến cực điểm. Ba tháng trước, hắn hướng Tần Li cầu hôn, đến nay cũng chưa có câu trả lời, hắn hôm nay hiển lộ thực lực Võ Sư nhị cấp kỳ thật là muốn cho tộc trưởng và các trưởng lão quyết định, nhưng Tần Phàm hôm nay vậy mà muốn khôi phục hôn ước năm đó, cái này bảo hắn sao nhẫn được!

Tần Li đột nhiên xuất hiện nghe được lời tỏ tình của Tần Phàm, trên khuôn mặt tuyệt sắc dâng lên một vòng đỏ ửng, không hề chuẩn bị tim không khỏi đập như hươu chạy, chân tay luống cuống, một đôi tay đặt trên tay Tần Phàm cũng không biết có nên rút lại không, có chút muốn thu lại, nhưng lại sợ Tần Phàm hiểu lầm.

- Đây, ngươi cứ cố lấy phong hoa tuyết nguyệt của mình, tên quỷ không may bị người chặt vật đánh rớt xuống luận võ đài, lại giúp người đột phá đến cảnh giới võ giả người không đến an ủi chút sao?

Nhưng vào lúc này, một thanh âm không hài hòa từ phía sau lưng truyền tới, Tần Phàm quay đầu lại, liền trông thấy Tần Vũ trên người có chút bấn, mang theo vẻ mặt không thoải mái.

- Tần Vũ, cảm ơn.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng nói:

- Người là một đối thủ không tệ.

- Sang năm!

Tần Vũ chém đinh chặt sắt nói:

- Thi đấu cấp võ giả sang năm ta nhất định sẽ không bại bởi người!

Bộ dáng của hắn tràn đầy tự tin, đối với việc sang năm đột phá đến cảnh giới võ giả và đánh bại Tần Phàm đều phi thường có lòng tin.

- Ta cũng chờ mong sẽ đánh một trận với người!

Tần Phàm cũng kích động trong lòng, đối với Tần Vũ, hắn cũng là thập phần thưởng thức, Tần gia một đời tuổi trẻ, tiềm lực của hắn tốt nhất!

Bốn mắt đối mặt, lẫn nhau đều có thể nhìn thấy kiên định và thưởng thức trong mắt đối phương.

Trầm mặc một hồi, Tần Vũ mới lên tiếng:

- Người thắng Tần Vũ ta, phải đạt đệ nhất!

Nói xong, liền quay người rời khỏi quảng trường.

- Ha ha.

Tần Phàm nhìn bóng lưng Tần Vũ rời đi, có chút suy nghĩ, nhưng sau đó xoay người nói với Tần Li:

- Tỷ tỷ, đợi ta đi đây chút đã, đến khi trở về, ta tất nhiên giành được đệ nhất!

- Nhưng tranh tài rất nhanh phải bắt đầu rồi...

Tần Li lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nói

- Tin tưởng ta, ta sẽ làm được.

Tự tin, thông dong... Trong ánh mắt đổ kỵ, hoài nghi, khinh thường đủ loại phức tạp của đám thiếu niên, thân ảnh của Tần Phàm dần dần từng bước đi đến, dần dần biến mất khỏi quảng trường.

.....

Trên quảng trường vô cùng náo nhiệt, tranh tài cấp võ giả của Nam phong Tần gia đã tiến hành mấy trận, nhưng Tần Phàm vẫn không thấy đâu

Trong tộc nhân, không khỏi xuất hiện các loại suy đoán, trong đó cho rằng Tần Phàm lâm trận lùi bước là nhiều nhất, dù sao trước đây Tần Phàm vẫn thường làm việc này.

- Tiểu Phàm, hắn đến cùng đã đi nơi nào... Lập tức sẽ tới lượt hắn rồi...

Cho dù là Tần Li, cũng không khỏi có chút lo lắng, nhiều lần nhìn lồi vào quảng trường, muốn nhìn thấy thân ảnh quen thuộc kia.

- Trận tiếp theo, Tần Phàm đấu với Tần Ti Ti.

Nhưng vào lúc này, thanh âm của trọng tài truyền khắp quảng trường gia tộc, cùng lúc đó, tiếng nghị luận của rất nhiều tộc nhân rớt cục bạo phát ra, đặc biệt là một ít thiếu niên ái mộ Tần Li, thành kiến đối với Tần Phàm càng lớn hơn.

- Ha ha, cười chết người rồi, còn nói muốn giành đệ nhất, ngay cả lên sân khấu cũng không dám.

- Ha ha, cũng không phải là lần đầu!

- Xem hắn về sau còn làm sao dám ở trước mặt Tần Li tiểu thư nhắc đến chuyện hôn ước.

...

Đột nhiên những âm thanh này đều im bật mà lại, nguyên lai vào lúc này, một đạo bóng người thanh sắc đã lặng yên xuất hiện trên đài tỷ võ, tự tin thong dong, khí định thần nhàn.

- Thực xin lỗi, hơi chậm một chút.

Tần Phàm ôm quyền nói với trọng tài.

- Không có việc gì, còn kịp.

Tốc nhân Phụ trách trọng tài khẽ cười nói, đối với thiếu niên có biểu hiện xuất sắc trong ngày hôm nay này, hắn lộ ra hết sức khoan dung.

Những tộc nhân trưởng thành này cũng không giống những thiếu niên thích giành tình nhân kia mà có thành kiến với Tần Phàm, dù sao trong lòng bọn hắn rõ thiên tài của Tần gia càng nhiều, Tần gia mới có thể càng thịnh vượng, sinh hoạt của tộc nhân Tần gia mới có thể càng ngày càng tốt.

- Các người hảo hảo chuẩn bị một chút, tranh tài lập tức sẽ bắt đầu.

Trọng tài kia nói với hai người trên đài tỷ võ, còn cố ý cho Tần Phàm một chút thời gian để chuẩn bị.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, nhìn về phía tộc nhân đối diện, thiếu nữ ở đối diện này gọi là Tần Ti Ti, ngược lại cũng có vài phần xinh đẹp, niên kỷ tương đương hắn, hắn mơ hồ nhớ rõ vừa rồi khi khảo thí võ khí Tần Ti Ti này có thực lực là Võ Giả lục cấp. Nàng thấy Tần Phàm nhìn về phía nàng, liền mỉm cười, lộ ra hai cái má lúm đồng tiền ngọt ngào.

31. Chương 31

Chương 31: Ta nhận thua

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Tần Phàm ca ca, nghe nói người muốn cầm lấy đệ nhất tranh tài lần này, ha ha, Ti Ti ta thế nhưng rất chờ mong đấy, bắt quá, Ti Ti cũng sẽ không dễ dàng để Tần Phàm ca ca vượt qua kiểm tra đâu, ta sẽ thay Tần Li tỷ tỷ hảo hảo kiểm nghiệm thực lực của người một chút.

Tần Ti Ti cười nhẹ nói, nàng bình thường tương đối thân mật với Tần Li, đối với Tần Phàm ngược lại cũng không có thành kiến gì.

- Ách, ta một thân da xương cứng, ngược lại cũng không sợ khảo nghiệm nắm đấm của Ti Ti muội muội, nhưng nếu như một hồi nữa trong lúc tranh tài không cẩn thận tạo thành tổn thương với Ti Ti muội, người nhất định không nên tức giận Tần Phàm ca ca.

Tần Phàm có chút xấu hổ mà gãi gãi đầu, bởi vậy, hắn ngược lại khó có thể toàn lực phát huy rồi.

Nhưng vào lúc này, trọng tài tuyên bố tranh tài bắt đầu.

- Ha ha, Tần Phàm ca ca chớ nên quá coi thường Ti Ti, nếu không có thể sẽ chịu thiệt đấy! A... A..... Ta hiện giờ muốn bắt đầu tiến công, Tần Phàm ca ca cẩn thận !

Tần Ti Ti nhẹ cười vừa nói, tựa hồ như đang nói giỡn với Tần Phàm, nhưng đột nhiên khí thế vền vền biến đổi, thân giống như Vân Yên, lập tức xuyên qua khoảng cách gần mười trượng giữa hai người, đi tới trước mặt Tần Phàm.

- Ta cũng không xem thường...

Tần Phàm chưa nói xong, lại phát hiện Tần Ti Ti đã gần ngay trước mắt, không khỏi cả kinh, tốc độ của Tần Ti Ti này cũng quá kinh người a, so với Tần Vũ tốc độ không chỉ nhanh hơn một lần.

Vền vền chỉ riêng tốc độ thôi thì Tần Phàm đã cảm thấy không bằng rồi ...!

- Lưu Vân Toa Nguyệt!

Tần Ti Ti khẽ quát một tiếng, phi thân lẳng không đá về phía Tần Phàm, trên chân dài quần quanh lấy võ khí màu vàng nhàn nhạt, khí thế lẳng lẽ ác liệt, phảng phất giống như thực có một thanh đao nhọn từ trong Vân Yên đâm xuyên mà đến vậy.

Nhìn thân ảnh nhanh nhẹn như Yên kia, Tần Phàm cũng không khỏi trở nên ngưng trọng. Hắn biết rõ một chiêu “Lưu Vân Toa Nguyệt” này chính là một trong Tam đại Địa giai võ kỹ của gia tộc, là thân pháp võ kỹ cực kỳ lợi hại! Nữ tử tu luyện, uy lực càng lớn, tốc độ càng nhanh hơn!

Đáy lòng chỉ hiện lên một ít niệm trong đầu thì công kích của Tần Ti Ti đã gần ngay trước mắt!

Tần Phàm căn bản không kịp né tránh, chỉ đành hai tay giao chặt nhau, chặn lấy công kích lần này. Bị mũi chân Tần Ti Ti đá trúng, lập tức cảm thấy một cổ cảm giác đau đớn nóng rực từ trên cánh tay truyền đến, tiếp theo truyền khắp toàn thân, khiến hắn toàn thân chấn động, thân hình không khỏi “Đằng đằng đằng” lùi ba bước

Một chiêu đắc thế, công kích của Tần Ti Ti cũng không dừng lại, mà thân hình như hóa thành Điệp trong bụi hoa, vừa rơi xuống đất lập tức lần nữa nhảy lên, chân dài như đao, bí mật mang theo võ khí mạnh mẽ, quét ngang về phía cổ Tần Phàm! Công kích hành vân lưu thủy, công tác liên tục, càng khó được chính là động tác ưu nhã, khiến dưới đài rất nhiều thiếu niên hai mắt đăm đăm.

Bất quá, Tần Phàm thân là đối tượng bị công kích sẽ không có hứng thú đi thưởng thức rồi, trong lòng của hắn không khỏi trầm trọng hơn rất nhiều, hắn biết rõ nếu như hắn bị quét trúng, đoán chừng trận tranh tài này có thể hoàn tất rồi! May mắn hắn phản ứng nhanh nhẹn, xoay mình một cái, mặc dù có chút chật vật, nhưng cuối cùng vẫn hoàn toàn tránh khỏi.

- Lưu Vân Toa Nguyệt thân pháp của Ti Ti chính là Địa giai trung cấp võ kỹ, cũng đã tu luyện tới hỏa hầu nhất định, tốc độ của Tiểu Phàm căn bản không theo kịp nàng, hơn nữa võ kỹ lại không nhiều lắm, tiếp tục như vậy...

Tần Li dưới đài nhìn thân ảnh người tới ta đi trên đài, trong lòng có chút tư vị phức tạp .

Tốc độ của Tần Ti Ti này thật sự quá nhanh, hơn nữa một kích không trúng, lập tức liền bắt đầu công kích tiếp theo, một cặp chân dài như tiên như đao, linh hoạt vô cùng và cực kỳ lẳng lẽ ác liệt! Vừa rơi xuống đất, lập tức lại nhảy lên, động tác vô cùng mau lẹ, một chút cũng không dây dưa dài dòng, căn bản khiến người tránh cũng không thể tránh! Tiếp tục như vậy, Tần Phàm bị thua chỉ là chuyện trong vòng 10 chiêu thôi.

- Ha ha, Tần Phàm này cuối cùng cũng thất bại.

Dưới đài tộc nhân có nhãn lực tốt, cũng nhìn ra điểm này.

- Cho rằng cảnh giới võ giả dễ dàng đối phó như vậy sao, võ giả đệ nhất? Cái này khoác lác thật sự có chút buồn cười!

- Trận đầu đã thất bại, xem hắn làm sao hướng tộc trưởng yêu cầu khôi phục hôn ước.

Có chút thiếu niên, âm thầm nhìn có chút hả hê.

Mà Tần Phàm, đang ở trên đài đối với những lời thảo luận này mất diếc tai ngơ, từ khi tranh tài bắt đầu vẫn lộ ra thập phần tỉnh táo! Chỉ là hết sức chăm chú ứng phó lấy công kích một lần lại một lần của Tần Ti Ti, bất quá sau nhiều lần công kích như thế, hắn cũng chịu nội ngoại thương không nhỏ!

- Tốc độ thật sự quá là nhanh! Chỉ có thể sử dụng Huyền Trọng quyền hạn chế năng.

Thấy Tần Ti Ti lần nữa công kích tới, Tần Phàm cũng không dám lại ẩn dấu thực lực.

Xem chuẩn một cơ hội, Huyền Trọng khí kinh trong cơ thể Tần Phàm lập tức điên cuồng vận chuyển lại, quyền kinh của Huyền Trọng quyền nhìn như thường thường không có gì lạ, một quyền đánh vào không ra, nhưng trong nháy mắt trong phạm vi ba trượng tạo thành một khu vực trọng lực dị thường, hôm nay Huyền Trọng quyền kinh của hắn đã có thể nhẹ nhõm đạt tới hiệu quả cao gấp hai so với bình thường rồi!

- Ồ?

Tần Ti Ti chỉ cảm thấy thân thể của mình đột nhiên bị một cỗ cường lực kéo xuống mặt đất, thân hình trên không trung không khỏi trì trệ, công kích lăng lệ ác liệt cứ như vậy bị Tần Phàm tránh khỏi, thân thể vừa rơi xuống đất, lập tức cảm thấy trầm xuống, có cảm giác đứng không vững.

- Man ngu trùng kích!

Tần Phàm kinh nghiệm đối chiến phong phú cỡ nào, ngay khi Tần Ti Ti chậm chạp trong nháy mắt, lập tức đã tiến hành phản công! Trong hoàn cảnh trọng lực gấp hai này, hắn sớm thành thói quen, thậm chí trong hoàn cảnh trọng lực gấp ba lần do Cổ Mặc đánh ra cũng đều tập mãi thành thói quen, cho nên tuy rằng ảnh hưởng của Trọng Lực Vực đều giống nhau, nhưng hiện giờ tốc độ của hắn cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu nữa!

Tình thế trên trận lập tức đảo ngược!

Nhìn xem Tần Phàm thế tới mãnh liệt, Tần Ti Ti cảm giác thân thể của mình trở nên vô cùng trầm trọng, phảng phất như đeo chì vậy! Rõ ràng công kích bình thường thoát nhìn thật chậm nhưng lúc này lại cảm thấy lập tức đã đến trước mắt, thân thể muốn né tránh, động tác lại chậm chạp không đúng chỗ.

Mà Tần Phàm lại trở nên thân như Mãnh Hổ, khí thế như cầu vồng!

- Tại sao có thể như vậy?

Tần Ti Ti tuy rằng đã là Vô Giả lục cấp, thực lực cao hơn Tần Phàm rất nhiều, nhưng dù sao kinh nghiệm thực chiến quá ít, gặp phải đột biến như vậy, năng lập tức mất một tác vuông, nhất thời có chút chân tay luống cuống.

Đến mức đồ bưng cả khuôn mặt, rốt cục khi nắm đấm của Tần Phàm sắp sửa đánh vào người, Tần Ti Ti nóng vội như lửa, lại kinh hoảng hô lớn một tiếng:

- Ta nhận thua!

Tình thế trên trận cơ hồ nghịch chuyển ngay trong nháy mắt, dưới đài có vào thiếu niên vẫn còn mải mai Tần Phàm, nói đến một nửa, liền nuốt lời còn lại vào yết hầu, muốn buồn cười bao nhiêu có bấy nhiêu.

32. Chương 32

Chương 32: Vận khí tốt.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

Mà Tần Phàm trong nháy mắt khi Tần Ti Ti hô lên “Nhận thua” đã nhanh chóng dùng võ khí bạo phát ra, bước chân thối lui, nắm đấm cách thân thể Tần Ti Ti chưa đầy nửa tấc, Tần Ti Ti một đầu đen nhánh tóc dài, y nguyên bị khí thế cuồng bạo kia thổi đến bay múa không ngừng.

Trông thấy Tần Phàm vậy mà thật có thể dừng lại ngay khi công kích vừa xuất, cũng khiến rất nhiều tộc nhân trưởng thành ở đây gật đầu không thôi. Trong khoảng cách như vậy muốn dừng lại lập tức, điều này cần lực khổng lồ cỡ cao!

Tần Phàm có thể là mới vừa đột phá đến cảnh giới võ giả! Có thể làm được như vậy đã thập phần không tệ rồi!

Bất quá lại nói tiếp, kỳ thật Tần Ti Ti chưa hẳn thật sự sẽ dễ dàng bị thua như vậy, chỉ là vì kinh nghiệm đối chiến của nàng không đủ phong phú, không biết xử lý loại tình huống đột nhiên xảy ra này thế nào thôi, nếu như nàng có thể lâm biến bất loạn, dùng tốc độ thân pháp của nàng thì có thể thay đổi cục diện rất nhanh rồi.

Bất quá thua chính là thua, trên đài tỷ võ không có nhiều nếu như như vậy, trong tranh đấu sinh tử chính thức, càng thêm không có!

- Ti Ti muội muội, mạo phạm. ”

Tần Phàm lui về phía sau vài bước, trên mặt mỉm cười nói. Không chút mỉa mai, cũng không có áy náy, trên luận võ đài, phụ tử vô tình, quyền cước không có mắt, hẳn cảm giác mình làm vậy đã đủ rồi.

- Tần Phàm ca ca quả nhiên lợi hại, Ti Ti cam bái hạ phong, chỉ là không biết vừa rồi Tần Phàm ca ca dùng võ kỹ gì thế, sao ta lại cảm giác như mình đột nhiên nặng hơn nhiều...

Tần Ti Ti ngược lại cũng không chút sĩ diện cãi láo, tự nhiên hào phóng, đối với lời nhận thua vừa rồi tựa hồ hoàn toàn không để trong lòng, chỉ là đối với Tần Phàm lại nhiều hơn một phần hiếu kỳ.

- Bí mật.

Tần Phàm cười thần bí nói.

- Keo kiệt!

Tần Ti Ti đáng yêu cong miệng lên nói, bất quá nàng cũng không làm khó Tần Phàm, dù sao mục tiêu của hắn là đệ nhất, bạo lộ càng ít, đối với tranh tài đẳng sau càng có lợi, vì vậy nàng lập tức vừa cười nói:

- Ha ha, lần này khảo nghiệm của ta cho dù người thông qua được, bất quá Li nhi tỷ tỷ lại lợi hại hơn tan hiền lắm, người tự giải quyết cho tốt đi.

Nói xong, lại trực tiếp gọn gàng nhảy xuống khỏi luận võ đài.

Tần Phàm chỉ đành bất đắc dĩ cười cười, hắn tự nhiên Tần Li lợi hại hơn mình, thậm chí toàn bộ một đời trẻ tuổi trong Tần gia không ai có thể vượt qua nàng! Cho nên hắn mới cần càng thêm cố gắng để vượt qua nàng!

- Tần Phàm thắng!

Tần Li đã nhận thua nhảy khỏi luận võ đài, trọng tài rất nhanh liền tuyên bố thắng lợi của Tần Phàm .

Trận thắng lợi này, tự nhiên có thể bịt miệng một ít thiếu niên đồ kị, nhưng về võ kỹ mà lúc cuối Tần Phàm sử dụng lại trở thành chủ đề nóng hổi của mọi người.

Chủ yếu là Tần gia không có võ kỹ như vậy!

Võ kỹ của Tần Phàm từ đâu mà đến?

Đến tột cùng là võ kỹ thế nào? Vậy mà có thể khiến cho Tần Ti Ti thân là Võ Giả lục cấp chủ động nhận thua?

Tần Phàm lại như thế nào từ phế vật trong miệng mọi người, biến thành hắc mã lớn nhất trong tranh tài niên trắc?

Trên đài cao, Điền Phong cười nói với Tần Hồng:

- Nguyên lai lệnh công tử nắm giữ chính là một môn võ kỹ có thể khiến người hành động chậm chạp, Tần tộc trưởng có biết đây là võ kỹ gì không?

Tần Hồng vốn cười khở lắc đầu, nhưng trong lòng hơi trầm ngâm, lập tức lại nói:

- Ta cũng không biết, bất quá mấy ngày gần đây quả thật có cao nhân theo dạy khuyến tử, bất quá đến tột cùng là ai, ta tới bây giờ cũng chưa thấy qua.

Tần Hồng tuy rằng không biết tình hình thực tế, nhưng theo thay đổi mấy ngày gần đây của Tần Phàm, hẳn cũng có thể suy đoán ra một hai. Hơn nữa hẳn hự hự thật thật nói như vậy... kỳ thật còn có một tầng ý tứ khác, đó chính là thông qua như vậy để đề cao danh vọng Tần gia! Tạo ra biểu hiện như Tần gia có chỗ dựa thần bí, như vậy cho dù có người muốn gây bất lợi với Tần gia thì cũng vì vậy mà cảm thấy băn khoăn.

- Thì ra là thế.

Điền Phong neho mắt lại, lần nữa đánh giá thiếu niên áo bào xanh trên đài, càng xem càng thưởng thức, nhưng trong lòng thì không biết đang suy nghĩ gì.

- Lệnh công tử thậm chí còn có kỳ ngộ như vậy, chúc mừng Tần tộc trưởng rồi.

Tiết Trường Phong ở một bên cũng sợ hãi than nói, nghe được tin tức này, trong lòng của hắn cũng có chỗ so đo, Tần gia, có lẽ từ trên người thiếu niên trên đài kia sẽ có chuyển cơ.

Chỉ là sắc mặt Ngô Hồng Thiên kia lộ ra càng thêm âm trầm, ngược lại không nói gì nữa, hẳn lần này mang Ngô Phong tới, nguyên vốn là muốn mượn đó để hảo hảo nói móc Tần Hồng một phen, nhưng không thể tưởng được biểu hiện lần này của Tần Phàm lại ngoài dự liệu mọi người như vậy.

Dùng tu vị Võ Giả nhất cấp chiến thắng Võ Giả lục cấp, cho dù là đổi thành con hắn Ngô Phong, cũng chưa chắc có thể hiểu rõ.

Ngô Phong bên cạnh hắn trông thấy phụ thân vẻ mặt không thoải mái, liền thấp giọng trấn an nói:

- Phụ thân không cần lo lắng, có thời cơ thích hợp, hài nhi sẽ thay người xả giận.

Ngô Hồng Thiên nhẹ gật đầu, lập tức trong nội tâm cũng tốt hơn một chút, nghĩ đến cho dù nhi tử của Tần Hồng lợi hại thế nào, cũng chỉ là Võ Giả nhất cấp thôi, có thể nào so với nhi tử mình mới 17t đã là Võ Sư nhị cấp được.

Nói đến thiên phú, dù Tần Tiến là đệ nhất thiên tài Tần gia so với Phong nhi chỉ sợ cũng phải kém sắc một ít a!

Trong lòng của hắn nghĩ như thế nói.

Đi xuống luận võ đài, Tần Phàm lại không nhìn thấy Tần Li, biết rõ nàng nhất định là có chuyện bận, vì vậy liền tìm một góc khuất, lặng lẽ ăn vào một khẩu chữa thương hoàn. Vừa rồi hắn luận võ với Tần Ti Ti cũng ăn không ít đau khổ, bất quá những vết thương này so với thương thế do Cổ Mặc lưu lại khi đối luyện cũng tương tự, tự nhiên sẽ không lộ ra dị thường gì trước mặt mọi người.

Tranh tài vẫn còn tiếp tục tiến hành, tỷ thí võ giả cấp quả nhiên đặc sắc giwb rất nhiều, không chỉ có tốc độ và lực lượng mạnh hơn võ đồ nhiều, lại nắm giữ thêm nhiều võ kỹ lợi hại.

Tần Phàm âm thầm đánh giá một tý, dùng hắn thực lực bây giờ, cho dù sử dụng Huyền Trọng quyền, có mấy tộc nhân cũng khó có thể chiến thắng! Đương nhiên, hắn đã đáp ứng Tần Li phải lấy được đệ Võ Giả nhất cấp, tự nhiên cũng có nắm chắc nhất định!

Vì Tần Li, võ giả đệ nhất này, hẳn vô luận như thế nào cũng phải đạt được, coi như là mượn lực lượng của Cổ Mặc cũng sẽ không tiếc! Hơn nữa, lực lượng của Cổ Mặc đều là thông qua hấp thu đan khí lúc Tần Phàm luyện chế đan dược, đây là trợ lực mà hắn phải trả! Nói là một bộ phận thực lực của hắn cũng không quá đáng!

Rất nhanh, lại đến phiên Tần Phàm lên sân khấu rồi, bất quá lần này Tần Phàm lại thuận lợi hơn trước nhiều, đối thủ của hắn cũng là một tộc nhân tiến vào cảnh giới võ giả không lâu, ngay cả Địa giai võ kỹ

của gia tộc cũng chưa học, thậm chí so sánh với Tần Vũ còn có vẻ không bằng, cho nên Tần Phàm rất dễ dàng liền thắng được trận này.

33. Chương 33

Chương 33: Tần Ninh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Mà trong khi chúng tộc nhân đều đang sợ hãi thán phục vận khí Tần Phàm tốt thì thanh âm trọng tài lần nữa truyền khắp nơi trên võ đài.

- Các vị tộc nhân, bởi vì năm nay trong tranh tài niên trắc của Tần gia, tộc nhân đạt tới võ giả cấp tổng cộng có ba mươi sáu người, cho nên qua hai đợt tranh tài liền chỉ còn lại chín người, chỉ có thể phân thành bốn tổ, có một người có thể trực tiếp tiến vào vòng bán kết, kết quả qua rút thăm thì người đó là Tần Phàm!

Nghe tuyên bố này, một đám thiếu niên đối với Tần Phàm quả thực có thể dùng hâm mộ ghen ghét để hình dung!

Mà cái này cũng chưa tính thần là kỳ nhất, qua mấy cuộc tranh tài, rất nhanh đã đến vòng bán kết! Vốn lần này tộc nhân đối chiến với Tần Phàm đã là một Võ Giả thất cấp, lúc trước Tần Phàm xem qua lần tranh tài, tốc độ cực nhanh, công kích hung mãnh, Tần Phàm âm thầm đoán chừng cái này có thể sẽ là một hồi khổ chiến thậm chí hơn cả Tần Ti Ti!

Nhưng lúc Tần Phàm chuẩn bị đầy đủ muốn nghênh đón đối thủ thì trọng tài lại đột nhiên tuyên bố đối phương vì tranh tài bị thương quá nặng nên không cách nào tiếp tục tham gia tranh tài nữa!

Vì vậy, Tần Phàm có chút dở khóc dở cười đứng trên đài tỷ võ, trong lúc mọi người trợn mắt há hốc mồm dĩ nhiên đã vô kinh vô hiểm mà tiến nhập vào trận chung kết niên trắc cấp võ đồ lần này...

- Chắc chắn, vậy khi này, thật đúng là có chút nghịch thiên ah! Tần Phàm tiểu tử, ngươi dùng đan dược hồi lộ trọng tài sao?

Trông thấy Tần Phàm dễ dàng tiến vào trận chung kết như vậy, Cổ Mặc không khỏi reo đùa.

- Dùng thực lực của ta, cần gì dùng thủ đoạn bực này, cho dù thật, cũng nhất định vào được trận chung kết, hiện giờ chỉ thuận lợi chút thôi...

Tần Phàm cũng ra vẻ thoải mái nói, trong lòng của hắn đối với lần thuận lợi này cũng có chút không tưởng tượng nổi, vốn đang chuẩn bị không ít luyện được, nhưng hiện giờ xem ra bớt được rất nhiều

- Thôi đi..., dùng thực lực ngươi bây giờ, nhiều nhất chỉ có thể đánh thắng võ giả ngũ lục cấp thôi, cô nàng gọi là Tần Ti Ti vừa rồi, nếu như chẳng phải nhanh nhận thua, ngươi tất nhiên không thắng được rồi!

Cổ Mặc khinh thường nói.

Dùng Võ Giả nhất cấp tiến vào trận chung kết tranh tài niên trắc, qua nhiều năm như vậy, cũng coi như lần đầu tiên rồi! Vừa mới bắt đầu Tần Phàm nói muốn lấy được đệ nhất, mọi người đều cho rằng hắn chỉ nói chuyện hoang đường viển vông, hôm nay, rất nhanh Tần Phàm cách đệ nhất cũng chỉ còn một bước gần nữa thôi.

Cho dù thực sự thua ở chỗ này, cũng ít nhất là võ giả đệ nhị! Đây là vinh quang lớn lao ah! Có thể nào dễ dàng đạt được như vậy!

Ngay cả Cổ Mặc cũng cho rằng Tần Phàm đã hồi lộ trọng tài, mà một đám thiếu niên phía dưới lại càng nhao nhao tỏ vẻ không phục, thậm chí có người lần nữa cho rằng Tần Phàm chỉ là “lừa gạt ...”, trong khoảng thời gian ngắn liền xôn xao.

Cuối cùng, Tam trưởng lão trong gia tộc một mực lấy nghiêm khắc để trừ danh đi ra quát bảo ngưng lại, mới trấn áp được những ngôn luận này.

Bất quá bản thân Tần Phàm đối với những ngôn luận này cũng không quan tâm lắm, thân chính không sợ bóng dáng nghiêng. Cũng như hắn nói với Cổ Mặc, cho dù không có vận khí như thế, nương theo kinh nghiệm đối chiến phong phú, trong số các tộc nhân cấp võ giả trong gia tộc cũng không có mấy người đối thủ của hắn, hơn nữa hắn còn có luyện được thuật cao siêu mà tộc nhân khác không có!

Mà trong đám tộc nhân, hoài nghi chuyện này cũng chỉ có các thiếu niên ghen tị! Trải qua biểu hiện hôm nay của Tần Phàm, những tộc nhân thành thực đều lòng rõ như gương, tuy rằng không biết Tần Phàm được cơ duyên gì, nhưng đều biết rõ Tần Phàm hiện giờ đã khác trước kia rồi.

Về mặt thần nhiên và thông dong, Tần Phàm đi xuống luận võ đài, tìm một một góc khuất, lặng yên chờ đợi trận tranh tài tiếp theo.

Trận thứ hai vòng bán kết rất nhanh đã bắt đầu, trên đài tỷ võ hai bên phân biệt đứng một tộc nhân, trong đó có một đại hán cao lớn, thoát nhìn thập phần trung hậu, gọi là Tần Khang, là Võ Giả thất cấp; mà một người khác trầm mặc ít nói, chính là Tần Ninh, chính là đệ nhị cao thủ theo sát Tần Tiến trong gia tộc theo lời mọi người, hôm nay đã là Võ Giả bát cấp.

Khi trọng tài tu yên bố bắt đầu, Tần Khang kia ngược lại hảo hảo khiêm nhượng một phen, làm đủ lễ nghi, nhưng Tần Ninh chỉ là mặt lạnh lấy, không nói một lời.

- Chắc chắc, Tần Ninh này đủ cường, vậy mà hoàn toàn không để Tần Khang vào mắt.

Dưới đài có người bình luận với Tần Ninh.

- Ha ha, người ta có vốn liếng để cường, Võ Giả bát cấp, trong gia tộc ngoại trừ Tần Tiến, một đời trẻ tuổi còn ai là đối thủ của hắn nữa?

Cũng có con người nói cho Tần Ninh.

- Tần Ninh này, trong một năm có một nửa thời gian không trong gia tộc, có người nói hắn trường kỳ lịch lãm rèn luyện trong Yêu Thú Hoang Nguyên, có tính cách như vậy cũng không kỳ quái.

Có tộc nhân nói.

- Ân, tuy rằng điên một chút, nhưng không thể không nói, thực lực của người này rất mạnh, Tần Phàm gặp phải hắn, xem như vận may chấm dứt! Tranh tài cấp võ giả năm này đã không có Tần Tiến, đệ nhất không phải là Tần Ninh thì không ai khác!

Các loại nghị luận nhao nhao, nhưng Tần Ninh lại mắt diếc tai ngơ, vẫn bộ dạng mặt không biểu tình, tựa hồ không có chuyện gì có thể đả động đến hắn vậy.

- Tần Ninh biểu đệ cẩn thận rồi, Sư Cuồng Kích!

Tần Khang thấy Tần Ninh không có một điểm đáp lại, cũng không có một tia tức giận, vẫn rất có kiên nhẫn phong độ nói một câu, lúc này mới sử xuất ra võ kỹ lợi hại nhất của mình, dẫn đầu công kích.

Tần Phàm biết rõ “Sư Cuồng Kích” này và “Lưu Vân Toa Nguyệt” mà Tần Ti Ti thi triển cũng đều là một trong Tam đại Địa giai võ kỹ của Tần gia, công kích chú ý mãnh liệt khí thế, có thể khiến võ khí toàn thân bạo phát trong nháy mắt, có thể hoàn toàn phát huy lực lượng bản thân!

Mà đối mặt với công kích của Tần Khang, Tần Ninh cũng chỉ trầm mặc mà đứng ở đó, cúi đầu, vẫn không nhúc nhích, nhưng lại như ngủ đông, độc xà ở ẩn, chờ đợi con mồi tới gần, mới có thể phát ra một kích.

Khi thân ảnh Tần Khang cách hắn chưa đầy năm mét, Tần Ninh lại bỗng nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt lạnh lùng chợt lóe lên, thật giống như độc xà phun ra cái lưỡi rắn của nó vậy, thân hình lập tức lóe lên tàn ảnh, dùng tốc độ cực nhanh xông về Ế Ế tụt nỳ c đ á ậ ả y tU] kh cực

Dưới đài có chút tộc nhân cũng phát hiện sự dị thường của Tần Ninh.

- Võ kỹ này nghe nói là Tần Ninh đạt được ở Yêu Thú Hoang Nguyên, tên là Thú Hồn Hàng Lâm, có thể trong thời gian ngắn tăng lên tiềm lực một người, có được lực lượng giống như yêu thú vậy, đặc biệt cặp mắt kia, sẽ khiến tâm trí người nếu nhìn vào sẽ tạm thời mất phương hướng bản thân.

Có tộc nhân kiên kị nói.

- Tần Phàm, hấn nhìn...

Trông thấy Tần Phàm ngây người ở trên đài, tộc nhân có chút hảo tâm cảm giác sự hung hãn của Tần Ninh, trong nội tâm cũng không khỏi vì hấn toát mồ hôi, mà những người có thành kiến quá sâu với hấn, âm thầm nhìn có chút hả hê.

- Tiểu Phàm...

Xa xa Tần Li nắm chặt hai đấm, thân hình như Hồ Điệp bay tán loạn, nhẹ nhàng linh hoạt lách qua trong đám người trùng trùng điệp điệp ngăn trở, phóng về phía luận võ đài, muốn liều mạng phá hư quy tắc cũng muốn mang Tần Phàm xuống.

Nàng nhìn ra được trình độ lợi hại của một chiêu này, nếu Tần Phàm bị đánh trúng, tất nhiên sẽ trọng thương!

- Ta không thể lại khiến Tiểu Phàm bị tổn thương nữa!

Trong nội tâm Tần Li thầm nghĩ, ba tháng trước Tần Phàm trọng thương hôn mê, nàng hiện giờ vẫn thập phần áy náy. Nàng âm thầm thề, cho dù bản thân mình thừa nhận tất cả áp lực, cũng không thể lại để Tần Phàm bị tổn thương nữa!

Mà vào lúc nguy cấp này, trên đài bỗng nhiên lần nữa phát sinh biến hóa.

- Đồ dân! Còn không mau tránh ra!

Lúc này Cổ Mặc h rống lớn nói, đỉnh tai nhúc nhúc! Một tiếng này chấn động, khiến Tần Phàm lập tức thanh tỉnh lại, nhưng đã quá muộn!

Tần Phàm trông thấy ánh sáng màu đỏ kia đã đến trước mắt!

Bành!

Một tiếng kêu đau đớn, Tần Phàm hai tay nắm tay giao nhau, thân thể trầm xuống, dùng võ khí hùng hậu phụ trên tay, ngạnh kháng một chiêu võ kỹ vô cùng cường hãn này của Tần Ninh!

Vậy mà một bước không lùi!

Thân hình Tần Li vốn muốn nhảy lên trên đài, lúc này lại bỗng nhiên dừng lại.

35. Chương 35

Chương 35: Ai là đệ nhất.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“‘•••(“‘•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”’••’”’)

Hừ.

Tần Phàm có chút ngẩng đầu lên, bởi vì cảm giác đau đớn từ quanh thân truyền đến nên khiến cặp mắt của hấn cũng thoáng hiện một vòng điên cuồng!

- Man Ngưu trùng kích!

Tần Phàm không đợi Tần Ninh kịp phản ứng, võ khí toàn thân bạo phát ra, đánh về phía Tần Ninh đang lảng không! Võ khí màu vàng đã trở nên như màu đồng!

Tần Ninh bị thoáng cái đánh lui, nhưng thân hình của hắn lại mượn lực trùng kích của Tần Phàm, vậy mà lảng không xoay người một cái, kích Tảo Vân Cước thứ hai lần nữa quét ngang về phía đầu Tần Phàm!

Lấy cứng chọi cứng, dùng cường đụng cường!

Tần Phàm lần nữa dùng cánh tay chặn lấy một kích điên cuồng này, lực trùng kích cường đại khiến song phương không khỏi lùi về sau, hai chân Tần Phàm lưu trên mặt đất hai dấu vết thật sâu, mà Tần Ninh lại lảng không xoay người, sau đó thân hình cũng rút lui vài bước mới hoàn toàn dừng lại.

Tần Phàm rốt cục ổn định thân hình đứng lại, nhưng bờ môi đã từ từ chảy xuống một tia tơ máu, mà trái lại Tần Ninh, thoát nhìn lại tựa hồ như không có chuyện gì cả.

So đấu lần này, có thể nhìn ra được Tần Phàm đã lâm vào hạ phong.

- Người gọi là Tần Phàm đúng không? Người, không tệ.

Tần Ninh ở đối diện ngoài ý muốn nở một nụ cười, có thể nghe ra trong đó một ít tán thưởng, nhưng ngay trong vẻ tươi cười này cũng lộ ra chút lãnh ý.

- Người cũng vậy.

Tần Phàm lau đi máu nơi khóe miệng đáp lễ nói.

- Ta không nghe lầm chứ? Tần Ninh vậy mà lại tán thưởng người khác

Phía dưới có một tộc nhân hiểu tính cách Tần Ninh không khỏi hoảng sợ nói, lấy tính cách của Tần Ninh muốn tán thưởng một người, quả thực không thể tưởng tượng!

- Coi như là năm đó thua ở Tần Tiến, cũng không có nghe Tần Ninh tán thưởng qua Tần Tiến một tiếng! Hôm nay hắn vậy mà tán thưởng Tần Phàm rồi!

- Mọi người tựa hồ đã quên, Tần Phàm hiện giờ chỉ là Vô Giả nhất cấp thôi! Vô Giả nhất cấp vậy mà có thể đánh ngang với Tần Ninh Vô Giả bát cấp, chẳng lẽ không xứng được một câu tán thưởng của Tần Ninh sao?

- Vô luận như thế nào Tần Phàm này, rất có thể là hi vọng của Tần gia sau này...

Có một ít tộc nhân ánh mắt độc đáo khôn trong nội tâm đã nghĩ đến các loại ý định.

Trên đài, Tần Ninh và Tần Phàm tương đối mà đứng, đối thoại như bằng hữu vừa rồi của hai người cũng không giảm bớt một chút chiến ý của song phương, điên cuồng trong mắt hai người rõ ràng càng tăng lên!

- Cho nên, ta càng muốn đánh bại người!

Tần Ninh lại lạnh lùng nói, nháy mắt sau đó, thân hình đã hóa thành tàn ảnh, xẹt qua khoảng cách lớn lần nữa đánh về phía Tần Phàm.

- Cũng giống ta!

Tần Phàm cũng kích động nói, sau đó cũng thả người phóng về phía đối phương, một bên chạy nhanh, một bên không ngừng đề thăng võ khí trong cơ thể, tăng lên tới cực hạn, lại đột nhiên nghịch ngược võ khí toàn thân xuống!

- Hồ đồ! Lấy thân thể của người hiện giờ lại dùng một chiêu này! Xú tiểu tử, người không muốn sống nữa!

Cổ Mặc đột nhiên hét lớn, nhưng Tần Phàm chỉ mất điếc tai ngơ!

- Cường phong quyền!

- Mãnh ngư nghịch trùng!

Hai người đồng loạt sử xuất ra một chiêu võ kỹ mạnh nhất của mình. Nắm đấm Tần Ninh mang theo võ khí màu vàng pha lẫn màu đỏ, lại tạo thành một hình vòng xoáy cường đại phản ngược lại đại bộ phận võ

khí của Tần Phàm công kích tới! Còn có rất nhiều võ khí hình thành gió lốc đỏ vàng giao nhau thật nhỏ, như dao như đâm, vậy mà thoát thể mà ra, phóng về phía Tần Phàm!

Võ khí ly thể, chính là cảnh giới Võ sư mới có thể làm được! Nhưng Tần Ninh vậy mà dùng cảnh giới Võ Giả bát cấp làm được!

Mà trái lại một chiêu man ngưu nghịch trùng này của Tần Phàm chính là võ kỹ biến dị của man ngưu trùng kích, là lúc Cổ Mặc cải tiến man ngưu trùng kích đã ngoài ý muốn sáng tạo ra, uy lực hơn mãnh ngưu trùng kích gấp ba lần! Nhưng có một tai hại lớn nhất, đó chính là khi võ khí nghịch bản thân người sử dụng cũng phải thừa nhận bảy thành công kích!

Dùng thân thể Tần Phàm hiện giờ, vốn đã vết thương chồng chất, hơn nữa ba cổ lực lượng trùng kích trong cơ thể khiến hắn chịu không ít nội thương, dùng ra một chiêu này không thể nghi ngờ là đã rét lạnh lại thêm sương, cho dù có thể trọng thương đối phương, hắn nhất định cũng sẽ bị trọng thương! Trách không được Cổ Mặc lại quát bảo hắn ngưng lại.

Bành!

Trùng kích cường đại, khiến song phương đều bị bay ngược ra, sau đó lại nặng nề phân biệt ngã hai bên mặt đất. Tần Ninh bị cổ lực trùng kích cường đại này đâm cho mãnh liệt phun ra một búng máu, mà Tần Phàm không chỉ phun máu, một thân da thịt tức lại bị rất nhiều gió lốc nhỏ của Tần Ninh chà sát toàn thân khiến gây ra nhiều miệng vết thương thật nhỏ, máu tươi đầm đìa!

Hai người thậm chí muốn thử đứng lên lần nữa, nhưng trên người đã bị tổn thương thật sự quá nặng, cuối cùng hai người đều không thành công!

Trải qua lần va chạm này, hai người rốt cục đều đã mất đi sức đánh một trận!

Trận này trình độ phấn khích xa xa vượt ra khỏi dự đoán của mọi người, cho đến khi đối bình cuối cùng giữa hai người càng đều bị rung động thật sâu, nhưng nhìn thấy hai người đều ngã trên mặt đất, đều hai mặt nhìn nhau, không khỏi nghi vấn nói:

Đến tột cùng ai mới là lần võ giả đệ nhất tranh tài niên trác lần này?

- Tiểu Phàm...

Tần Li trông thấy bộ dáng đáng sợ này của Tần Phàm, trong nội tâm lo lắng, vốn định trực tiếp nhảy lên đài tỷ võ xem thương thế của hắn, nhưng nhớ tới lời Tần Phàm từng nói trước khi tranh tài cấp võ giả bát đầu, nàng cắn răng một cái, nhịn được.

Hiện giờ hai người đều ngã trên mặt đất, có thể đứng chính là võ giả đệ nhất tranh tài niên trác của Tần gia lần này!

Nếu như Tần Li hiện giờ nhảy đến trên đài tỷ võ, chính là chứng tỏ Tần Phàm thua.

Tần Li trong nội tâm minh bạch, đối với Tần Phàm mà nói, ý nghĩa trận này tranh tài rất lớn, nàng tuy rằng trong nội tâm quan tâm, nhưng cuối cùng vẫn chờ Tần Phàm tự mình kiên cường giành lấy thắng lợi lần này.

- Tiểu Phàm, đứng lên đi...

Tần Li nhìn thân hình thiếu niên cả người đầy máu trên đài, trong nội tâm cũng có một loại chờ mong.

Mà trên đài cao, Tần Hồng có chút bận tâm nhưng lại vững vàng, nhìn thân ảnh trên đài, âm thầm nói:

- Hôm nay, chính là lúc con chứng minh bản thân rồi, Tiểu Phàm, không nên khiến cho ta thất vọng!

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm phẳng phất như nghe được lời kêu gọi của Tần Li, đột nhiên chậm rãi mở mắt! Tần Phàm lúc này mặc dù ngay cả trong mắt cũng hiện đầy tơ máu, nhưng lại còn một tia thanh minh!

Ánh mắt nhìn qua ầm ầm thấy được thân hình xinh đẹp, khỏe miệng của hắn giật giật, hắn còn nhớ rõ hứa hẹn kia.

Lấy được võ giả đệ nhất, khôi phục hôn ước giữa hai người !

Đây cũng là chấp niệm lớn nhất từ đáy lòng Tần Phàm trước kia!

- Tần Phàm động!

Dưới đài có tộc nhân liếc nhìn thấy biến hóa của Tần Phàm, khí tức vốn nặng nề kia, bỗng nhiên ngay lúc đó lần nữa nhiều thêm vài phần sinh khí.

- Tần Ninh cũng động!

Rất nhanh cũng có người kêu lên, bên kia luận võ đài, Tần Ninh đang chậm rãi đứng lên.

36. Chương 36

Chương 36: Ta là đệ nhất.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Cái này thú vị rồi, xem hai người bọn họ cuối cùng ai có thể đứng lên!

- Tiểu tử, không được a? Có cần hỗ trợ không? Hắc hắc.

Nhưng vào lúc này, thanh âm của Cổ Mặc truyền vào tai, chẳng biết tại sao, thanh âm bình thường Tần Phàm nghe có chút treu chọc giờ hần lại cảm nhận được một tia ấm áp, thân thể chết lặng vậy mà thêm một phần lực lượng.

Có chút cố sức ngẩng đầu lên, trông thấy Tần Ninh đã đứng lên nửa thân thể, nhưng khỏe miệng Tần Phàm lại lộ ra mỉm cười, bởi vì trên mặt cũng có không ít miệng vết thương, cười rộ lên, chỉ truyền âm nói ra:

- Không cần, hần đứng không dậy nổi đâu.

Quả nhiên, sau một khắc ngay khi Tần Ninh sắp sửa hoàn toàn đứng dậy, “BA~” một tiếng, lần nữa ngã nhào lên mặt đất.

- Ha ha.

Tần Phàm lần nữa lộ ra dáng cười sầu thảm, bởi vì hần biết rõ hiện giờ trọng lực trường dị thường trên đài tỷ võ vẫn chưa biến mất, lấy hiện trạng của Tần Ninh hiện giờ căn bản không thể có lực lượng đứng lên được nữa.

- Hiện giờ đến phiên ta rồi.

Một tay Tần Phàm dùng sức chống lên mặt đất, tay kia chẳng biết sao lại nhiều thêm một được hoàn, đang run rẩy, chậm rãi đưa vào miệng

- Cái này... Đây là linh hoàn!

Tộc nhân dưới đài một mực quan sát phản ứng của hai người, nhìn thấy nhìn thấy được hoàn trong tay Tần Phàm, đột nhiên cả kinh nói.

- Đây là linh hoàn dùng để chữa thương! Tần gia chúng ta cũng không có cách nào luyện chế, Tần Phàm làm sao có thể có!

- Trên người Tần Phàm quả nhiên phát sinh nhiều chuyện thần kỳ!

- Tiểu Phàm hần sao có thể có được một luyện được cao cấp vậy được?

Trên đài cao, Tần Hồng cũng “phốc” một phát đứng lên, nhìn chằm chằm vào thân ảnh thiếu niên bên dưới, thầm nghĩ trong lòng.

Ngô Hồng Thiên ở một bên lúc này mới âm dương quái khí nói:

- Tộc trưởng thật là đại thủ bút ah, một niên trắc gia tộc nhỏ nhỏ lại vì nhi tử mà chuẩn bị linh hoàn chữa thương!

- Là thế thì sao, Tộc gia ta có tiền, không phục người cũng cho con của người mười khóa tám khóa phòng thân đi!

Tần Hồng suy đoán đây cũng là một bộ phận cơ duyên của Tần Phàm, thấy Tần Phàm còn có thể lấy được võ giả đệ nhất, lập tức trong nội tâm kích động, cảm thấy hưng phấn..., lúc này đây Tần Phàm thật sự khiến hắn rất hân diện. Hắn nói như vậy, kỳ thật còn có một dụng ý, chính là cố ý nói cho người khác biết linh hoàn này là hắn cho Tần Phàm, ý đồ muốn giảm bớt chú ý của người khác đối với Tần Phàm, nhưng hiệu quả có bao nhiêu lại không biết được.

- Hừ, mượn nhờ ngoại vật thì có gì chứ.

Ngô Hồng Thiên trông thấy dáng vẻ đắc ý của Tần Hồng, không khỏi mỉa mai nói.

- Thật sao, nếu như lời này của người để Luyện được sư trong thiên hạ nghe thấy, không biết người sẽ có kết cục thế nào đây?

Tần Hồng cũng phản trào phúng, hiện giờ Tần Phàm cho hắn thể diện rất lớn, nói cái gì cũng lực lượng mười phần rồi.

- Người...

Ngô Hồng Thiên ghen lại, nhưng cũng không dám lại phản bác, chức nghiệp Luyện được sư tôn quý này cũng không phải một tộc trưởng cửu phẩm Chân Vũ thế gia nhỏ nhỏ như hắn có thể tùy tiện đắc tội được.

Lại nhìn trên luận võ đài, Tần Phàm ăn vào khóa được hoàn kia, rốt cục cắn hàm răng chậm rãi đứng lên, nhưng theo đau đớn truyền đến khắp toàn thân, khiến thân hình hắn nhoáng một cái, lảo nhảo ngã xuống! Dù sao Sinh Cơ Hoạt Huyết hoàn chỉ có thể trị liệu thương thế, cũng không thể ức chế đau đớn! Hơn nữa đau đớn này là do ở phục dụng Tăng Khí hoàn mà đến, ngoại trừ chặt đứt thần kinh toàn thân, nếu không căn bản không thể miễn trừ!

Bởi vì cái này là cái giá lớn khi sử dụng Tăng khí hoàn!

Chống lên, khom người, gian nan lung la lung lay đi hai bước, Tần Phàm rốt cục mới vững vàng đứng lại!

- Ta thắng...

Tần Phàm nhin đau đau nhức, khoe miệng lộ ra một vòng lộ vẻ vui vẻ sâu thẳm, chậm rãi nói ra. Thanh âm không lớn, nhưng đủ vang lên trong nội tâm mọi người.

Người mà bọn hắn từng coi rẻ, khinh thường, cười nhạo, hoài nghi này lại giống như thiên hoang dạ dâm, chính thức trở thành võ giả đệ nhất của niên trắc năm nay! Có lẽ trước trận tranh tài giữa Tần Phàm và Tần Ninh còn có người cảm thấy hắn tiến vào chung kết là do vận khí, nhưng hôm nay, lại có tộc nhân có mắt không trông nào dám có nửa điểm hoài nghi nữa.

Mà về chuyện Tần Phàm sử dụng sinh cơ hoạt huyết hoàn, lại không có bao nhiêu người cảm thấy không công bình, dù sao luyện được vũ khí, những thứ này kỳ thật cũng giống như võ kỹ vậy, đều là một bộ phận thuộc về thực lực cá nhân! Không hề nghi ngờ! Dù sao trong lúc đánh nhau chính thức, đây cũng là nhân tố quyết định thắng lợi.

Về phần bản thân Tần Phàm lại càng không có bất cứ gánh nặng tâm lý nào cả! Hắn vốn là một Luyện Đan Sư, sử dụng luyện được không có gì không đúng cả! Cái này vốn chính là ưu thế của hắn, bộ phận trọng yếu nhất trong thực lực của hắn!

- Tần Phàm, thắng!

- Võ giả đệ nhất, Tần Phàm!

Tộc nhân phụ trách trọng tài kia sợ run hồi lâu mới kịp phản ứng, không thể tin mà tuyên bố thắng lợi của Tần Phàm, Tần gia niên trắc cơ hồ mỗi một năm đều cử hành, nhưng tới giờ cũng chưa có ai có thể dùng

thực lực Võ Giả nhất cấp giành được đệ Võ Giả nhất cấp cả! Cũng cho tới bây giờ không ai có thể đồng thời thành đạt đệ nhất của tranh tài cấp võ đồ và cấp võ giả!

Tần Phàm, danh tự đã từng bị nói móc là “Phế vật” này, giờ khắc này, vinh quang vạn trượng, nhất định sẽ trở thành truyền kỳ trong lịch sử của Tần gia!

Hiệu quả của sinh cơ hoạt huyết hoàn thập phần tốt, Tần Phàm tuy rằng toàn thân vẫn đau đớn không thôi, nhưng thương thế đã bắt đầu chuyển biến tốt đẹp, tối thiểu thân thể đã đình chỉ đổ máu, nhờ tới hứa hẹn trước khi tranh tài, Tần Phàm chậm rãi quay người nhìn về phía đài cao, nặng nề đi về phía trước một bước!

Ngẩng đầu nhìn phụ thân trên đài cao, hai mắt bắn ra thần thái không gì sánh kịp!

- Tiểu Phàm, hân... Thật sự giành được võ giả đệ nhất...

Tần Li dưới đài đột nhiên cảm thấy trong nội tâm có chút bối rối, một loại tình cảm khó có thể nói rõ từ trong lòng dâng lên, khiến vành mắt của nàng có chút ướt át, tim đập rộn lên, đối với lời tiếp theo Tần Phàm muốn nói, có chút không biết làm sao cũng có chút chờ mong.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên trông thấy một thân ảnh từ trên đài cao bay vọt mà xuống, chậm rãi xoay người lại nhìn Tần Phàm, thanh âm trong miệng trong trẻo nhưng lạnh lùng nói:

- Tần Phàm, có dám đánh một trận không!

Trông thấy thân ảnh nhảy lên đài tỷ võ, Tần Hồng không khỏi giận tím mặt, quát Ngô Hồng Thiên bên cạnh:

- Ngô lão quỷ, ngươi đây là ý gì!

- Hắc hắc, bất quá chỉ là tùy tiện luận bàn giữa thế hệ trẻ thôi mà, Tần tộc trưởng không cần phải tức giận vậy đâu?

Ngô Hồng Thiên âm trầm cười cười, vô tình nói

- Con của ngươi đã là Võ Sư nhị cấp, ngươi thật đúng là đủ không biết xấu hổ đấy, lại gọi hân đi khi dễ nhi tử mới là Võ Giả nhất cấp của ta sao!

Tần Hồng tức giận đến giận sôi lên, Ngô Hồng Thiên này bởi vì sinh ý năm nay đã hơi thua bởi Tần gia, cho nên hôm nay liền khắp nơi đối nghịch với hân!

37. Chương 37

Chương 37: Tự nhiên đâm ngang.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’-)

- Con của ngươi không phải rất lợi hại sao? Dùng Võ Giả nhất cấp thắng Võ Giả bát cấp, có lẽ chống lại Võ sư cũng có phần thắng đấy! Hơn nữa lại nói tiếp, hai người bọn họ coi như là cùng thế hệ, sao lại nói là khi dễ chứ?

Ngô Hồng Thiên nói, có chút chẳng biết xấu hổ.

- Ngươi!

Tần Hồng bị lời này làm nghẹn, nhưng hết lần này tới lần khác lại không biết phản bác thế nào, dù sao Ngô Hồng Thiên này có rất nhiều nguyên do, nói sao cũng không lại hân, liền muốn trực tiếp bảo Tần Phàm lui ra.

Lúc này, Tần Phàm mới nhìn rõ thiếu niên từ trên đài cao nhảy xuống, đúng là con trai độc nhất của Ngô gia tộc trưởng Ngô Phong, nghe nói mới mười bảy tuổi đã đạt đến cảnh giới Võ sư, trong toàn bộ Nam Phong thành cũng rất có thanh danh.

Tần Phàm liếc nhìn vị thiếu niên tràn đầy tự tin trước mắt này, không khỏi mí mắt một phen, cười nói:

- Ngô thiếu gia, chẳng lẽ bộ dáng của ta lớn lên giống ngu ngốc lắm sao?

Ngô Phong khẽ giật mình, tùy theo hỏi:

- Có ý tứ gì?

”Ta đ*t con mẹ ngươi!

Tần Phàm đột nhiên nổi giận mà mắng:

- Đừng nói ta và ngươi chênh lệch một cảnh giới, huống hồ ta còn một thân bị tổn thương, ngươi nhưng lại dĩ dật đãi lao (*dùng khỏe ứng mệt), ngươi thật đúng là có da mặt đưa ra khiêu chiến vô sỉ như vậy! Chính ngươi ngu ngốc, cũng đừng coi người khác ngu ngốc chứ! Chẳng lẽ Ngô gia các ngươi chính là dạy bảo người không biết xấu hổ như vậy sao.

Hắn vừa mới muốn hướng Tần Hồng đưa ra yêu cầu khôi phục hôn ước giữa hắn và Tần Li, lại bị tên Ngô Phong ngu ngốc này đã cắt đứt, trong nội tâm tự nhiên giận không chịu nổi, nếu như không phải hiện giờ cả người tổn thương và thực lực không đủ, hắn đã sớm tiến lên đánh cho tên nhìn như ngu ngốc này thành ngu ngốc thật sự rồi.

Nghe thấy tiếng mắng giận dữ thô lỗ của Tần Phàm, dưới đài nổi lên không ít tiếng cười như lời mình và thanh âm trầm trầm khen ngợi, nhao nhao cả lên. Lúc này đây, dưới ức hiếp của người ở bên ngoài, tộc nhân Tần gia dù là những thiếu niên có thành kiến với Tần Phàm đều trở nên đoàn kết nhất trí hơn rất nhiều.

- Ha ha, hảo tiểu tử, chữ giỏi lắm! Mặt của người Ngô gia trời sinh đã dày rồi!

Tần Hồng trên đài cao cũng không khỏi thoải mái cười to, còn dùng ánh mắt như có như không quét về phía Ngô Hồng Thiên sắc mặt âm trầm.

Nghe được tiếng mắng không chút lưu tình này của Tần Phàm, Ngô Phong cũng không khỏi biến sắc, nhưng lập tức liền chế nhạo lạnh nhạt nói:

- Hừ, vô luận ngươi phân biệt sao, ngươi cái gọi là tuổi trẻ đệ nhất nhân của Tần gia cũng chỉ vậy thôi.

Vốn Tần Li còn có chút bận tâm Tần Phàm sẽ vì thắng lợi mà nhất thời lỗ mãng, nghe thấy tiếng mắng thô lỗ này của Tần Phàm, nàng cũng yên tâm phần nào. Tiếp theo nàng đi về phía trước một bước, liền muốn nhảy đến trên đài thay Tần Phàm.

Nhưng ngay lúc này, lại có một đạo thân ảnh nhanh hơn nàng một bước nhảy tới trên đài.

- Ngô Phong, đối thủ của ngươi là ta.

Tiêu sái đứng trên đài, thân ảnh tử sam thiếu niên thông dong tự tin kia đứng chấp tay, nhìn Ngô Phong ở đối diện, nhàn nhạt nói.

- Tần Tiến!

Tần Phàm không khỏi sắc mặt trầm xuống.

- Là Tần Tiến biểu huynh!

- Đây mới là tuổi trẻ đệ nhất nhân của Tần gia chúng ta!

- Ha ha, xem Ngô Phong này còn đắc ý thế nào!

Trông thấy Tần Tiến lên luận võ đài, tộc nhân dưới đài đều hưng phấn kêu lên, vừa rồi trầm trầm khen ngợi Tần Phàm xem như là ủng hộ hắn, còn lần này bọn hắn lại chân chính thật sự ủng hộ!

Tần Tiến, mới được là đệ nhất nhân một đời trẻ tuổi chính thất của Tần gia!

- Ân, không tệ, Ngô Phong thiếu gia, Tần Phàm chỉ có cảnh giới võ giả, mà ngươi là cảnh giới Võ sư, khiêu chiến như vậy đối với Tần Phàm thập phần không công bình, mà Tần Tiên với tư cách là đối thủ của ngươi lại có thực lực tương đương, có thể phân cao thấp được.

Lúc này tộc nhân phụ trách trọng tài kia cũng nhẹ gật đầu nói.

Nói xong, sau đó hắn chuyển hướng Tần Phàm nói:

- Tần Phàm, ngươi đi xuống trước đi, cho sau này tộc vụ viện sẽ tiến hành khen ngợi ngươi!

Ánh mắt Tần Phàm trầm xuống, có chút kháng cự, bất quá lại không thể phản bác được.

Võ Giả bát cấp đã là cực hạn hắn có thể ứng phó, cảnh giới Võ sư quả thật không phải hiện giờ hắn có thể chống lại. Thực lực không bằng người, thật sự hắn không có lý do gì ở lại chỗ này nữa, coi như là cưỡng ép lưu lại, cũng là tự rước vũ nhục thôi.

Cắn răng một cái, chăm chú nắm lấy nắm đấm, trong nội tâm Tần Phàm lộ ra vô cùng khó chịu, thậm chí đau đớn của thân thể còn chưa tiêu tán còn không bằng một nửa của cái này! Chỉ kém một bước cuối cùng, hắn đã có thể khôi phục hôn ước giữa hắn và Tần Li rồi!

Hắn không cam lòng! Thập phần không cam lòng!

Mà tất cả cái này đều là vì thực lực không đủ ah!

- Nếu hiện giờ thực lực của ta đủ, nếu như ta bây giờ một Tiên Thiên Võ sư hoặc là cảnh giới cao hơn nữa, như vậy một quyền đã có thể đánh bay Ngô Phong này xuống đài rồi, đâu cần phải nén giận như giờ! Đâu cần phải cảm thấy bất lực như giờ!

Thực lực ah!

Trong nội tâm Tần Phàm đang khàn cả giọng mà la lên, hai mắt đỏ bừng, hắn hiện giờ khát vọng đối với thực lực càng ngày càng mãnh liệt, hận không thể khiến mình lập tức có thể biến thành một tuyệt đỉnh cao thủ! Không để cho bất luận kẻ nào đứng trên hắn, không cần phải nén giận như vậy nữa!

- Aizz, tiểu tử, ngươi vẫn nên đi xuống trước đi...

Cổ Mặc lúc này cũng hơi than nhẹ một tiếng nói:

- Ngươi hôm nay căn bản không phải là đối thủ của bất kỳ ai trong hai người bọn họ, chỉ cần ngày sau càng cố gắng đuổi theo bọn hắn là được rồi!

- Chỉ cần chúng ta tìm được Ma Chung, ngày đó sẽ không xa nữa!

Hắn có thể cảm thấy sự khó chịu của Tần Phàm hiện giờ, nhưng giờ năng lực hắn có hạn, căn bản không cách nào khiến Tần Phàm đánh thắng hai người trên đài được.

Thay vào đó còn không bằng đá kích!

Sắc mặt âm trầm, bộ pháp trầm trọng, mỗi một bước đều phẳng phát giống như ngàn cân, mỗi một bước phẳng phát giống như đi ngàn năm, Tần Phàm cuối cùng vẫn chậm rãi đi xuống khỏi luận võ đài.

Tần Hồng trên đài cao, nhìn bóng lưng cô đơn của Tần Phàm, trong lòng không khỏi tê rần, hôm nay biểu hiện của Tần Phàm đã sâu sắc vượt ra khỏi ngoài dự liệu của hắn, nhưng dù sao chỉ là Võ Giả nhất cấp ah!

Trong lòng của hắn hơi ngậm, cũng có chút trầm trọng.

- Tiểu Phàm, không việc gì đâu, đệ đã làm rất khá rồi.

Nhìn xem Tần Phàm chậm rãi đi xuống luận võ đài, Tần Li tiến lên trước, đau lòng mà an ủi Tần Phàm, trông thấy Tần Phàm như vậy, nàng rất đồng cảm.

- Tỷ tỷ, thực xin lỗi.

Tần Phàm ngẩng đầu lên ra, thanh âm khàn khàn nói, lời hứa hẹn của hắn với Tần Li trước khi tranh tài hắn không làm được, hơn nữa hiện giờ cơ hội đã bị Ngô Phong và Tần Tiên phá hư, đã rất khó đưa ra lần nữa.

- Ân, còn lại cứ giao cho tỷ tỷ a.

Tần Li mỉm cười, chậm rãi dời ánh mắt lên người hai người trên đài, ánh mắt dần dần trở nên trong trẻo nhưng lạnh lùng...

38. Chương 38

Chương 38: Đoạt trước một bước.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’•••)•••’•••)

- Ha ha, Tần Tiến, tốt! Vốn là ta muốn trước tiên đánh bại Tần Phàm sau đó lại khiêu chiến người, sau đó đả đảo toàn bộ một đời trẻ tuổi của Tần gia các người, nhưng nếu người lên đây, ta đây cũng bớt được rất nhiều phiền toái! Liên tục tiếp bắt đầu từ người đi!

Ngô Phong nhìn tửu sam thanh niên thông dong tự tin trước mắt, ánh mắt âm lãnh và thần sắc cao ngạo nói.

Sau đó liền trông thấy Ngô Phong vung tay lên, một đạo võ khí màu cam như một tấm lụa, vậy mà thẳng tắp đánh trúng vào trắc võ thạch cách đó gần mười trượng!

Bành! Bành!

Hai thanh âm vang dội vang lên, ý nghĩa cảnh giới của Ngô Phong này là Võ Sư nhị cấp!

- Ngô Phong này thật đúng là đủ cuồng đấy!

Dưới đài có Tần gia tộc nhân nhìn hẩn không vừa mắt nói.

- Bất quá Ngô Phong này quả thật có vốn liếng để cuồng, mười bảy tuổi, Võ Sư nhị cấp, hơn nữa lại có thể võ khí ly thể xa như vậy! Thực lực này thật phần đáng sợ!

Cũng có người tuy rằng tức giận Ngô Phong này liều lĩnh như thế, nhưng không thể không thừa nhận thực lực kinh người của hắn.

- Hừ, thì tính sao, Tần Tiến biểu huynh của chúng ta chẳng phải cũng là Võ Sư nhị cấp sao, chưa chắc sẽ thua bởi hắn đâu!

- Ân, cho nên ai mạnh hơn, vậy phải thử qua mới biết được.

- Ngô Phong thiếu gia, hảo thủ đoạn, ha ha...

Tần Tiến thần sắc bình tĩnh nhìn biểu hiện của Ngô Phong, sau đó cười nhạt một tiếng, theo đó cũng vung ống tay áo lên, một đạo võ khí màu cam càng thêm cô đọng hùng hậu cũng ly thể mà ra, đánh lên trắc võ thạch ở xa xa!

Bành! Bành!

Cũng là hai tiếng chấn động, nhưng thanh âm do Tần Tiến phát ra càng to hơn!

- Tốt! Tần Tiến biểu huynh vậy mới tốt chứ!

- Tần Tiến biểu huynh cố gắng lên, đánh cho tên tiểu tử Ngô gia không biết trời cao đất rộng này nằm đất đi!

Theo Tần Tiến phấn khích đánh trả, tộc nhân dưới đài liền phát ra tiếng trầm trồ khen ngợi như lời mình!

Thiếu niên áo tím trên đài, đang đại biểu cho toàn một đời trẻ tuổi trong toàn bộ Tần gia để xuất chiến!

Tần Phàm sắc mặt trầm trọng, hắn mà Tần Tiến mặc dù có không ít ân oán, nhưng hắn không thể không thừa nhận, Tần Tiến này đích thật một thiên tài tu luyện! Hắn cao ngạo, hắn vênh váo hung hăng, bởi vì hắn có vốn liếng này!

Lực lượng trong cơ thể do Cổ Mặc và tăng khí hoàn mang đến chậm rãi biến mất, hắn lại khôi phục đến cảnh giới Vô Giả nhất cấp, hắn lúc này lại đi nhìn Tần Tiến, càng cảm thấy chênh lệch giữa hai người như một cái hào rộng vậy.

Chậm rãi cầm chặt hai đấm, Tần Phàm biết rõ, hắn cần càng thêm cố gắng mới có thể đuổi theo người nọ!

- Tốt, Tần Tiến, người xứng cùng ta đánh một trận!

Ngô Phong trông thấy một kích này của Tần Tiến, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, sau đó lạnh giọng nói.

Tần Tiến nghe vậy khoe miệng nổi lên một vòng biểu lộ khinh thường mịt mờ, nhưng cũng không để quá nhiều người trông thấy liền chuyển thành mỉm cười, sau đó lạnh nhạt nói:

- Chỉ mong người sẽ không khiến cho ta thất vọng a.

- Hừ!

Ngô Phong nghe được cảm giác không coi trọng hắn trong lời Tần Tiến, không khỏi hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ một hồi nhất định phải cho tên Tần Tiến này một giáo huấn cả đời cũng không thể quên

Lúc này, tộc nhân phụ trách trọng tài cũng đã nhìn ra ý tứ hàm xúc đặc thù của hai người, không khỏi có chút không thể làm gì.

Tần gia Ngô gia tuy rằng là quan hệ cạnh tranh, nhưng dù sao đều là Chân Vũ thế gia của Nam Phong thành, nếu một trong hai thiên tài thiếu niên trên đài này tùy tiện một người bị tổn thương, đều khiến quan hệ giữa hai nhà càng thêm chuyển biến xấu, vì vậy hắn thận trọng nói với hai người trên đài:

- Hai vị chính là tỷ thí luận bàn, mà không phải là sinh tử tương bác, hi vọng song phương điểm tới liền ngừng, chớ khiến cho hai nhà Tần Ngô chúng ta tranh chấp.

Tần Tiến nhẹ gật đầu, sau đó mỉm cười nói với trọng tài:

- Tuyên bố bắt đầu đi, dù sao người tới là khách, ta sẽ không nặng tay đâu!

- Nói khoác không biết ngược!

Ngô Phong nghe xong, trên mặt hiện lên vẻ như bị vũ nhục rất lớn, dâng lên một tia giận dữ, hận không thể lập tức đánh cho Tần Tiến ngã lăn xuống đất.

- Hiện giờ, tỷ thí bắt đầu đi!

Sau đó tộc nhân phụ trách trọng tài tuyên bố một tiếng.

- Vậy hãy để ta một chiêu giải quyết người đi!

Nghe thấy tuyên bố của trọng tài, Ngô Phong sớm đã mất kiên nhẫn, bàn chân đạp mạnh dưới mặt đất, thân hóa lưu tinh, mang theo một đạo khí bén nhọn phóng về phía Tần Tiến.

Cho đến nửa đường, liền trông thấy song chưởng của Ngô Phong hơi nắm thành hình chộp, bắt vài cái giữa không trung, mấy chục đạo vô khí màu xám thoát nhìn cực kỳ sắc bén nhanh chóng thành hình trên không trung, tiếng xé gió không dứt bên tai, giống như từng thanh phi đao lăng lệ ác liệt, phong thiên lấp địa, bắn thẳng về phía Tần Tiến bất động trên mặt đất.

Trên đài cao, Ngô Hồng Thiên nhìn tình huống dưới đài luận võ, có chút vuốt cằm râu dê, lộ ra thập phần có lòng tin, một chiêu “Đoạt hồn chi thủ này” chính là võ kỹ Nhân giai cao cấp, uy lực kinh người, dù cho Võ sư cao hơn Ngô Phong một cấp cũng phải tranh đi mũi nhọn.

Mà rất nhiều tộc nhân của Tần gia trông thấy Ngô Phong tạo thành uy thế cường đại trong hư không, cũng không khỏi biến sắc, bắt đầu cho lắng cho Tần Tiến. Một trận chiến này thể nhưng lại quan hệ đến toàn bộ vinh dự của một đời tuổi trẻ Tần gia ah!

- Ngô Phong này thua rồi.

Đúng lúc này, thanh âm của Cổ Mặc nhàn nhạt truyền đến.

Tần Phàm cũng nhíu mày, nhẹ gật đầu, Ngô Phong bị Tần Tiến nói khích một hai câu liền mất kiên nhẫn, mà trái lại Tần Tiến, đối mặt với công kích lăng lệ ác liệt như thế mặt lại không đổi sắc, phi thường tỉnh táo, nhìn ra được là hắn đã tính trước.

Vô luận kinh nghiệm hay tâm cơ, Tần Tiến đều trội hơn Ngô Phong.

Quả nhiên, ngay khi hơn mười đạo vết trảo sắp đụng phải Tần Tiến, tất cả mọi người cho rằng sẽ sắp xuất hiện một màn huyết tinh! Nhưng vào lúc này, Tần Tiến động, không biết sử dụng thân pháp quỷ dị gì, lập tức liên tục tiếp lướt qua hàn quang sắc bén phô thiên cái địa mà đến đây, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Ngô Phong!

Chậm rãi duỗi một ngón tay ra, ánh mắt Tần Tiến lạnh lùng, dưới cao nhìn xuống, khí thế cường đại áp bách, vô khí hùng hậu tản mát ra, lại hóa thành vô số tơ nhện, trói Ngô Phong lại nguyên tại chỗ!

Hoàn toàn không thể động đây!

Một chiêu!

Chỉ một chiêu, Ngô Phong liền thất bại!

Tần Tiến cường đại như vậy! Tiếng hoan hô của tộc nhân như nổ tung cả quảng trường, ngay cả rất nhiều thiếu niên còn mang theo tâm tính ghen tị vào lúc này cũng đều bị sự cường đại mà Tần Tiến bày ra làm rung động thật sâu!

Nhưng vào lúc này Tần Phàm như có cảm ứng, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, liền phát hiện ánh mắt nhàn nhạt của Tần Tiến mang theo một tia khiêu khích và trêu tức, nhìn như không đếm xỉa tới mà đảo qua người hắn.

Tần Phàm sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi, hắn chăm chú cúi thấp đầu, nắm đấm nắm chặt. Ngày đó, hắn đúng là bị một chiêu này của Tần Tiến vũ nhục, một ngón tay này, giống như là một tòa núi lớn vậy, hung hăng đè trong lòng hắn, thậm chí còn để lại bóng mờ không nhỏ nữa.

39. Chương 39

Chương 39: Tin tức trọng yếu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Tần Tiến, người chờ xem, mặc người cường đại như thế nào, một ngày nào đó, ta chắc chắn sẽ siêu việt người, ta cũng sẽ đứng trước mặt người, từ trên cao nhìn xuống giống như vậy! Ngày đó sẽ không xa đâu!

Ánh mắt Tần Phàm kiên nghị nghênh tiếp Tần Tiến, trong nội tâm nói thầm.

- Ngô Phong, người thất bại!

Tần Tiến trên đài nhàn nhạt nói, sau đó chậm rãi thu tay lại.

Lúc này Ngô Phong vốn vô cùng liều lĩnh đã trở nên mặt không có chút máu, cũng như Tần Phàm lúc trước gặp phải vậy, trên thân thể không có bất kỳ tổn thương nào, nhưng trong lòng lại lại nhận lấy đả kích trầm trọng Nếu như ý chí không đủ kiên định, có lẽ từ nay về sau sẽ nản lòng thoái chí, không gượng dậy nổi nữa.

Không nói một lời, Ngô Phong sắc mặt trầm trọng đi xuống khỏi luận võ đài, sau đó trong tiếng cường của tộc nhân Tần gia, cùng Ngô Hồng Thiên cũng có sắc mặt vô cùng khó coi chậm rãi rời khỏi Tần gia, việc đã đến nước này, bọn hắn cũng không còn thể diện để lưu lại nữa.

Nhìn xem phụ tử Ngô gia này rồi đi, Tần Hồng không khỏi thoải mái cười to, lần này Tần gia thực xem như đại hiển uy phong rồi, nhưng lúc ánh mắt của hắn nhìn thấy Tần Phàm dưới đại, tia vui vẻ kia lại không khỏi trì trệ, trong nội tâm trở nên phức tạp. Hắn biết rõ, Tần Tiến càng cường đại, Tần Phàm sẽ chịu áp lực càng lớn.

Tần Tiến trên đài tỷ võ, tuy rằng đã đắc thắng, nhưng cũng không lập tức đi xuống khỏi luận võ đài, mà giống như Tần Phàm, tiến một bước về phía đài cao, sau đó chấp tay hành lễ, cao giọng nói với Tần Hồng:

- Lúc này, Tần Tiến ta lần nữa hướng Tần Li tiểu thư cầu hôn, hi vọng tộc trưởng có thể đáp ứng!

Thanh âm Tần Tiến vừa rơi xuống, dưới đài liền nhao nhao một mảnh, nhao nhao phát biểu ý kiến của mình.

- Tần Tiến vậy mà ở trước mặt mọi người hướng Tần Li tiểu thư cầu hôn! Ba tháng trước nghe đồn hắn đã từng hướng tộc trưởng cầu hôn qua một lần, nguyên lai tộc trưởng còn không chưa đáp ứng.

- Tần Tiến năm gần mười bảy tuổi đã có cảnh giới Võ Sư nhị cấp, ngược lại rất xứng đôi với Tần Li.

- Hắc hắc, cùng là Võ Sư nhị cấp, lại một chiêu đã đánh bại Ngô phong, thực lực của Tần Tiến quả thật hết sức kinh người, về phần xứng với Tần Li tiểu thư hay không, vậy thì phải xem tộc trưởng quyết định rồi!

- Hừ, Võ Sư nhị cấp thì như thế nào, Tần Li tiểu thư cũng chưa chắc thích hắn.

Đương nhiên cũng có chút tộc nhân thiếu niên, trong nội tâm đối với lời cầu hôn của Tần Tiến cảm thấy không cho là đúng.

- Đúng đấy, ta tin Tần Li tiểu thư không phải một người sùng bái bạo lực đâu, nàng trưa kia từng cười với ta đấy!

Trong đó còn có một thiếu niên nói, nhớ tới chuyện cũ, trong nội tâm tràn đầy ảm áp.

- Ha ha, là người tự mình đa tình thôi, Tần Li tiểu thư đối với ai cũng hòa khí cả.

Một thiếu niên khác lập tức cười khẩy nói.

...

Nghe tới lời cầu hôn này, trong lòng Tần Phàm như rung lên, cắn hàm răng, đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn về phía Tần Tiến trên đài tỷ võ, không hiểu sao, khóe miệng của hắn lại chậm rãi chảy xuống một tia máu.

Vốn đứng trên đài cao kia phải là hắn, vốn cầu hôn với Tần Li phải là hắn! Lại tự nhiên đâm ngang, không còn cơ hội, hôm nay càng để Tần Tiến vượt lên trước một bước!

Hắn hận, nhưng hận nhất không phải là Ngô Phong, mà là hận thời gian không đủ, hận thực lực của bản thân chưa đủ! Nếu như thực lực đủ thì nào có nhiều khúc chiết như vậy! Hắn thật sự rất cần lực lượng!

Tiềm lực của hắn cũng không thấp hơn Tần Tiến, nhưng dù sao chỉ mới tu luyện có ba tháng! Cho dù có đan dược và sự trợ giúp của Cổ Mặc, nhưng thời gian vẫn quá ngắn! Có thể đạt đến trình độ như hiện giờ đã phi thường không dễ dàng rồi, trong mắt mọi người xem ra, đã sớm có thể gọi là yêu nghiệt rồi! Nhưng đối với Tần Phàm mà nói, xa xa chưa đủ! Bởi vì đối thủ đã vượt trước hắn nhiều lắm!

Tuy rằng như thế, nhưng vô luận thế nào, cũng không thể để Tần Tiến thành công! Bộ pháp trầm trọng, tiếp theo liền muốn nhảy lên đài!

Nhưng vào lúc này, thanh âm của Cổ Mặc lại từ trong giới chỉ truyền đến:

- Trước tiên không nên hành động thiếu suy nghĩ, vấn đề này trước hết để phụ thân ngươi quyết định đi, miễn cho ngươi lưu lại ấn tượng lỗ mãng!

Tần Phàm bước chân trì trệ.

Trên đài cao, Tứ trưởng lão gần đây có quan hệ rất tốt với Đại trưởng lão, mở miệng nói với Tần Hồng:

- Ha ha, Tần Tiến và Tần Li tiểu thư ngược lại rất hợp đôi, tộc trưởng thấy ngươi nên đáp ứng Tần Tiến đi, về sau Tần gia chúng ta có lẽ còn cần phải nhờ hắn phát dương quang đại đấy!

- Lấy tiềm lực của Tần Tiến hiện giờ, thành tựu ngày sau nhất định sẽ không kém, vị trí tộc trưởng Tần gia đa số đã rơi vào trên người hắn rồi, Tần Li gả cho hắn, cũng không tính là bôi nhọ.

Ngay cả Tam trưởng lão gần đây nghiêm túc cũng mở miệng nói.

Về phần bản thân Đại trưởng lão lúc này ngược lại lại không nói gì, chỉ nói:

- Bản tính của nhi tử này ta rõ ràng nhất, ta có thể ở chỗ này cam đoan, ngày sau hắn nhất định sẽ đối xử tử tế với Tần Li tiểu thư.

Tần Hồng chau mày, cũng thật không ngờ Tần Tiến vậy mà vào lúc này lại ở trước mặt mọi người cầu hôn Tần Li! Ngay cả hắn vốn muốn khôi phục hôn ước giữa Tần Phàm và Tần Li cũng không có cơ hội đưa ra nữa.

- Vậy các người có nghĩ qua Tần Phàm con ta không?

Nhìn thoáng qua Tần Phàm dưới đài sắc mặt trầm trọng, Tần Hồng mở miệng nói với chúng trưởng lão.

Chúng trưởng lão khê giạt mình, cũng đều nhìn về phía thân ảnh thanh y thiếu niên ở dưới đài kia, bọn hắn cũng rõ lúc trước Tần Phàm và Tần Li có hôn ước với nhau, nhưng đã giải ước nhiều năm ah! Bất quá bọn hắn cũng rõ, Tần Phàm đối với Tần Li vẫn còn tình ý, nếu như là Tần Phàm trước kia thì bọn hắn cũng không cần lo lắng nhiều, nhưng hôm nay...

Trong gia tộc lần đầu có tộc nhân dùng Vô Giả nhất cấp đánh bại Vô Giả bát cấp! Trong gia tộc lần đầu tiên có tộc nhân đồng thời đạt được đệ nhất tranh tài cấp vô đồ và cấp vô giả!

Tiềm lực này kỳ thật cũng không thua Tần Tiến quá nhiều!

Cái này khiến bọn hắn cũng không khỏi phải cân nhắc thận trọng.

- Tiềm lực của Tần Phàm hiện giờ quả thật cũng rất không tệ, nhưng mặc cho hắn lợi hại thế nào thì dù sao cũng chỉ là Vô Giả nhất cấp ah, đừng quên, ngày triều thánh cách giờ chỉ chưa đầy 3 năm!

Trầm mặc một hồi, Tứ trưởng lão lại mở miệng nói.

- Tứ trưởng lão nói đúng, triều thánh lần này, Tần gia chúng ta có lẽ cũng chỉ có thể dựa vào Tần Tiến thôi! Nếu như tộc trưởng không đáp ứng lời cầu hôn của hắn, ta sợ sẽ tạo thành đả kích lớn với tâm cảnh của hắn, ảnh hưởng tới triều thánh ba năm sau... Tầm quan trọng của lần triều thánh này mọi người đều biết, Tần gia chúng ta không thể có gì sai lầm được, nếu không thì danh xưng Cửu phẩm Chân Vũ thế gia của chúng ta sẽ nguy mất!

Tam trưởng lão cũng tâm tình trầm trọng phụ họa nói.

Tần Hồng chau mày tứ đại trưởng lão, ngoại trừ Nhị trưởng lão còn chưa mở miệng ra, ba người khác đều tán thành hôn sự giữa Tần Tiến và Tần Li.

40. Chương 40

Chương 40: Một chiều. (1-2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’-”)•••’-“)

- Nhị trưởng lão, người thấy thế nào?

Tần Hồng chỉ đành mở miệng hỏi Nhị trưởng lão gần đây vẫn luôn công chính.

- Tuy rằng hôn nhân đại sự đều là cha mẹ làm chủ, nhưng Tần Li tiểu thư dù sao cũng không phải nữ tử bình thường, tiềm lực của nàng... ta đã kiến thức qua, không hề yếu hơn Tần Tiến! Cho nên, ta cho rằng việc này tộc trưởng tốt nhất là nên tôn trọng ý kiến của Tần Li tiểu thư một chút.

Nhị trưởng lão thần sắc có chút chất phác, nghĩ một lát sau đó trầm giọng nói.

Nghe thấy lời của Nhị trưởng lão..., Tần Hồng cuối cùng cũng thở ra một hơi, lý do này ngược lại có thể nhất thời ngăn cản mấy vị trưởng lão được rồi.

Nhưng ngay lúc này, Điền gia tộc trưởng Điền Phong ở một bên lại đột nhiên mở miệng nói:

- Tần tộc trưởng, có chuyện ta cũng không biết có nên nói hay không, nhưng chuyện này đối với Nam phong tứ Chân Vũ thể gia chúng ta đều có không ít ảnh hưởng, cho nên ta vẫn nên nói cho Tần tộc trưởng một tiếng mới thỏa đáng...

Sau đó dưới ánh mắt của Tần Hồng và các vị trưởng lão, Điền Phong tiếp tục nói:

- Theo tin tức từ Chân Vũ thành truyền đến, ngày triều thánh lần này... tới sớm.

- Cái gì!

Bốn vị trưởng lão và Tần Hồng đồng thời phát ra kinh hô.

- Không chỉ có tới sớm, nghe nói độ khó còn gia tăng lên.

Điền Phong cũng sắc mặt trầm trọng.

- Tin tức của Điền tộc trưởng có chuẩn xác không?

Tứ trưởng lão ngưng trọng hỏi thăm.

- Ta chỉ có thể nói, là từ trong Chân Vũ Thánh điện truyền tới, tin tưởng sau đó không lâu sẽ có thông tri chính thức đến tất cả Chân Vũ thể gia thôi.

Điền Phong nói.

- Tộc trưởng, cái này...

Tứ trưởng lão chuyển hướng Tần Hồng nói.

- Ai, tộc trưởng người nhanh quyết định đi...

Tam trưởng lão cũng hít một tiếng nói ra.

Trầm ngâm hồi lâu, Tần Hồng rốt cục vẫn phải sắc mặt thống khổ đứng lên.

...

Trông thấy Tần Hồng đứng lên, Tần Phàm nắm thật chặt nắm đấm, rốt cục không nhịn được tiến lên trước một bước, vô luận như thế nào, cho dù hiện giờ thực lực của hắn không đủ, hắn cũng không thể để Tần Hồng đáp ứng lời cầu hôn của Tần Tiến, cho dù bạo lộ thân phận Luyện được sư của mình cũng sẽ không tiếc!

Nhưng vào lúc này, một bàn tay mềm mại như ngọc nhẹ nhàng kéo hắn lại.

Tần Phàm xoay người sang chỗ khác, liền trông thấy Tần Li đang cười ôn hòa, khiến trong lòng hắn không khỏi ảm áp, sau đó liền nghe Tần Li tự tin thong dong nói:

- Tiểu Phàm, ta nói rồi, chuyện còn lại giao cho tỷ tỷ là được rồi. Vô luận lúc nào, tỷ tỷ đều sẽ là hậu thuẫn chắc chắn nhất của ngươi.

- Ha ha, không biết tộc trưởng có thể đáp ứng lời cầu hôn của Tần Tiến không?

Trông thấy Tần Hồng đứng lên, một ít tộc nhân bắt đầu nhao nhao suy đoán.

- Sắc mặt tộc trưởng tựa hồ không được tốt lắm.

- Hắc hắc, người không biết sao? Tần Li tiểu thư trước đây đã từng có hôn ước với nhi tử tộc trưởng... Giờ lại phải gả Tần Li tiểu thư cho người khác, sắc mặt sao có thể tốt được?

- Chờ một chút...

Mà khi Tần Hồng đứng lên, sắp sửa trả lời vấn đề của Tần Tiến thì một đạo thân ảnh xinh đẹp nhảy lên, nhẹ nhàng như Hồ Điệp đáp lên trên đài tỷ võ.

- Cái này đã quan hệ đến đại sự cả đời của Tần Li, con hi vọng phụ thân có thể cho ta một cơ hội lên tiếng.

Một thân xiêm y xanh nhạt, như một Liên Hoa tiên tử trên đài sen, khí chất ưu nhã thanh tịnh của Tần Li thoảng cái đã hấp dẫn ánh mắt đông đảo tộc nhân, một ít thiếu niên càng nhìn lâu thêm vài lần, cảm thấy tim mình như loạn nhịp vậy.

Mà Tần Tiến trông thấy Tần Li xuất hiện trước mắt, trong mắt cũng hiện lên một vòng kinh diễm, nhưng sắc mặt lại có chút biến hóa.

Tần Hồng trông thấy Tần Li nhảy đến trên đài tỷ võ, trong nội tâm không khỏi dâng lên một vòng xấu hổ, quay đầu lại nhìn thoảng qua mấy trưởng lão sắc mặt âm trầm bất định sau lưng, có chút thở dài một hơi, sau đó nhẹ gật đầu.

Sau khi được câu trả lời, liền thấy Tần Li dịu dàng cười cười, xoay người lại nói với Tần Tiến:

- Lúc này, ta thập phần cảm kích Tần Tiến biểu huỳnh hậu ái ta, bất quá Tần Li từ trước đã lập lời thề, tương lai phải gả cho phu quân có thực lực cao hơn Tần Li, cho nên...

- Ta muốn tranh tài với Tần Tiến biểu huỳnh một hồi, sau đó lại quyết định, người nói được không? Đồng thời, ta cũng hi vọng phụ thân và các vị trưởng lão có thể đáp ứng, chứ vị tộc nhân cũng xin làm chứng hộ.

Sắc mặt Tần Tiến thoảng cái trở nên hết sức khó coi, đối chiến Tần Li, hấn đâu thể thoái mái tay chân, nhưng nếu như thua bởi Tần Li, lần cầu hôn này tất sẽ gặp biến cố, lập tức cảm thấy lưỡng nan.

- Cái gì? Tần Li tiểu thư vậy mà lại muốn tranh tài với Tần Tiến một hồi?

Tộc nhân dưới đài trong khoảng thời gian ngắn cũng ngây dại.

- Chẳng lẽ Tần Li tiểu thư thật sự muốn gả cho Tần Tiến sao? Nàng há có thể là đối thủ của Tần Tiến...

Có vài thiếu niên lập tức cảm thấy tâm tình sa sút, tựa hồ trong khoảng thời gian ngắn đã mất đi thứ trọng yếu nhất vậy.

- Nếu như Tần Tiến làm bị thương Tần Li tiểu thư... Hừ, cho dù hiện giờ ta không phải là đối thủ của hấn, ngày sau nhất định cũng phải cho hấn một bài học!

Cũng có người bắt đầu lo lắng cho sự an toàn của Tần Li.

Các loại nghị luận đều có, nhưng không người nào lại nghĩ Tần Li có thể sẽ thắng, ngoại trừ Tần Phàm.

Tần Phàm trong lòng rất rõ thực lực của Tần Li, khi Tần Tiến còn chưa đột phá đến cảnh giới Võ sư, Tần Li đã sớm có thể vô khí lý thể! Hơn nữa Tần Phàm đưa cho nàng võ ngọc tinh hoa, lấy thiên phú của nàng, hiện giờ có lẽ đã đạt đến một trình độ cực kỳ kinh khủng rồi!

Chỉ là Tần Phàm thật không ngờ, Tần Li vì hấn, vậy mà lại muốn tỷ thí với Tần Tiến.

- Hắc hắc, tiểu tử, người có nghe lời nàng nói không, nàng nói muốn gả cho người thực lực mạnh hơn nàng ah! Chắc chắn, không biết lấy thực lực người bây giờ, lúc nào mới có thể ôm mỹ nhân đây!

Lúc này thanh Cổ Mặc mang theo một chút giễu cợt truyền đến.

- Hừ, hi vọng chuyện về Ma Chúng người không lừa gạt ta, nếu không... Ta sẽ không để cho người sống khá giả đâu.

Tâm tình Tần Phàm lúc này cũng không được tốt lắm, ngũ khí không khỏi nặng hơn một chút. Hấn đối với kỹ thuật luyện dược của mình thập phần tự tin, chỉ cần có được một bộ thể phách cường đại, tốc độ tăng lên cảnh giới sẽ hết sức kinh người!

- Hắc hắc, yên tâm đi, miêu tả trên sách cổ ghi lại thập phần kỹ càng, tuyệt đối không thể sai được. Nghe ra được tâm tình Tần Phàm, Cổ Mặc liền nói, nhưng cũng không dám nói đùa quá phận nữa!

- Tần Tiến biểu huỳnh đáp ứng không?

Tần Li cười cười nói nói dịu dàng, lần nữa hỏi.

Tần Tiến vẫn có chút do dự.

- Hừ, Tần Tiến nếu như ngươi là thứ hèn nhất, lão Mạnh ta là người đầu tiên phản đối việc hôn nhân này!

Nhưng vào lúc này, hán tử cao lớn nói lớn truyền khắp toàn trường, đúng đội trưởng đội hộ vệ Tần gia, Tần Mạnh.

- Chúng ta cũng sẽ không đáp ứng!

Nháy mắt sau đó, ở bốn phương tám hướng của quảng trường đều truyền đến thanh âm điếc tai nhức óc, những người này đều là tộc nhân thuộc về đội hộ vệ.

Trên đài cao, thần sắc mấy trưởng lão không hỏi lần nữa biến đổi, bọn hắn tuyệt đối không thể tưởng được Tần Li chỉ tiến vào tộc vụ viện mấy tháng đã lấy được sự ủng hộ của toàn bộ Tần gia hộ vệ đội.

- Có phải nếu ta thắng, Tần Li tiểu thư sẽ không phản đối việc hôn nhân của chúng ta nữa phải không?

Tần Tiến cắn răng một cái, trầm giọng hỏi.

Tần Li nhẹ gật đầu.

Cái này khiến trong lòng Tần Phàm không khỏi trầm xuống, tuy rằng hắn không chút hoài nghi thực lực Tần Li, nhưng vẫn có chút bận tâm.

- Tốt, vậy các ngươi cứ tranh tài một hồi đi.

Lúc này, Tần Hồng trên đài cao hơi thở dài một hơi, phát phát tay nói, sau đó ngồi lại chỗ của mình.

Đại trưởng lão và Tứ trưởng lão liếc nhau một cái, cũng nhẹ gật đầu, bọn hắn tin tưởng thấy thực lực của Tần Tiến thì không thể nào thất bại được, cho rằng Tần Li cũng chỉ là muốn tìm một bậc thang hoặc là một lý do để đáp ứng việc hôn nhân này thôi. Nghĩ vậy, Đại trưởng lão vì vậy liền ý bảo tộc nhân phụ trách trọng tài bắt đầu chuẩn bị chủ trì trận tranh tài này.

Còn Nhị trưởng lão tương đối hiểu rõ thực lực của Tần Li lúc này thần sắc bất định, tâm tình vô cùng phức tạp.

- Đã như vậy, Tần Tiến cũng đành mạo phạm.

Tần Tiến lui về phía sau vài bước, thần sắc ngưng trọng nói, nhưng trong lòng thì đang tự đánh giá ra tay chừng mực thế nào.

- Song phương xin chuẩn bị.

Lúc này tộc nhân phụ trách trọng tài ý bảo song phương đứng thẳng.

- Tranh tài bắt đầu!

- Tần Li tiểu thư, thỉnh.

Tần Tiến thập phần có phong độ nói, đối thủ là Tần Li, hắn tự nhiên không thể làm ra chuyện ra tay trước rồi, hơn nữa hắn đối với thực lực của mình vẫn thập phần tự tin.

- Vậy thì cung kính không bằng tuân mệnh rồi.

Tần Li vẫn mang theo dáng cười thanh nhã nhàn nhàn, nhưng nháy mắt sau đó, đột nhiên thân ảnh hóa thành một vòng tàn ảnh màu xanh nhạt bắt đầu nhanh chóng di động, tốc độ nhanh đến kinh người!

Tần Phàm nhận ra Tần Li sử dụng chính là Xuyên Vân Toa Nguyệt thân pháp, nhưng tốc độ vận dụng so với Tần Ti Ti phải nhanh hơn rất nhiều, mắt thường cơ hồ không thể bắt được quỹ tích nàng di động.

- Võ sư!

- Tần Li tiểu thư dĩ nhiên là Võ sư!

Trông thấy hai tay Tần Li đột nhiên nổi lên khí kinh màu cam, dưới đài phát ra kinh hô, những tộc nhân này đến giờ mới phát hiện ra Tần Li vậy mà cũng đã đột phá đến cảnh giới Võ sư! Tứ đại trưởng lão trên đài cao cũng thoáng cái đứng thẳng lên, thậm chí đến Tần Hồng cũng đến giờ mới biết Tần Li đã từ cửu cấp võ giả đột phá đã đến cảnh giới Võ sư rồi!

Che dấu thật sâu!

Cũng vào lúc này, Tần Tiến rốt cục biến sắc, hắn biết rõ thiên phú Tần Li rất tốt, nhưng tuyệt đối không ngờ đến nàng cũng đã đột phá đến cảnh giới Võ sư!

Tần Li mới mười sáu tuổi ah! Chẳng lẽ nói thiên phú của nàng còn tốt hơn mình sao?

Nhưng giờ cũng không cho phép Tần Tiến cảm khái thêm nữa, thân ảnh của Tần Li đã lập tức đi tới trước mắt hắn, khiến hắn nhất thời trở tay không kịp! Đang muốn né tránh, lại đột nhiên phát hiện hai chân vậy mà không thể động đậy được, một cổ cảm giác mát từ hai chân truyền đến khiến hắn không khỏi trong lòng rung mình!

Nhìn về phía dưới, mới phát hiện hai chân chẳng biết lúc nào vậy mà đã kết lên một tầng băng dày đặc!

Cũng cùng lúc đó, song chưởng của Tần Li đột nhiên đánh về phía ngực Tần Tiến, hào quang màu cam chớp động, khiến Tần Tiến cơ hồ không thể mở mắt nổi, sau đó hắn liền cảm giác thấy thân thể mình trở nên thập phần nhẹ nhàng, bị song chưởng của Tần Li đánh bay lên!

Nháy mắt sau đó, đợi hắn kịp phản ứng thì người đã ở bên ngoài rồi.

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn cảm thấy toàn bộ thế giới đều tĩnh lặng lại...

- Tần Tiến biểu huynh đa tạ rồi.

Trên đài tỷ võ, Tần Li ưu nhã thu thế, nhàn nhạt nói.

Cho đến lúc này, trông thấy Tần Tiến đã rơi ra ngoài tròng, rất nhiều tộc nhân vẫn chưa kịp phản ứng, càng có một ít thiếu niên lộ ra thần sắc trợn mắt há hốc mồm, giống như nhìn thấy chuyện không thể tưởng tượng nổi vậy.

Tần Li thắng? Cứ như vậy thắng?

Tần Tiến một chiêu đánh bại Võ Sư nhị cấp Ngô phong, cũng một chiêu thua trong tay Tần Li sao?

Trong nội tâm một ít thiếu niên hâm mộ Tần Li nhưng thực lực lại không đủ thậm chí vào lúc này cảm thấy rất là xấu hổ..., thậm chí một tia hâm mộ đối với Tần Li cũng chôn thật sâu vào nội tâm, từ nay về sau không dám nói đến nữa.

Không chỉ trời sinh tuyệt sắc, hơn nữa thiên phú lại kinh người, bộ dáng vô song như vậy, ngay cả Tần Tiến cũng không xứng với, huống chi là mình?

Giờ khắc này, Tần Li một mực cười ôn hòa giống như một Tiên Tử tuyệt sắc đến từ Nguyệt Cung vậy, quốc sắc Thiên Hương, khuynh quốc khuynh thành và thần bí khó lường đến thế.

Mà ngay cả Tần Phàm ở dưới đài, thấy một màn như vậy cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, hắn biết rõ thực lực Tần Li rất mạnh, nhưng không thể tưởng được vậy mà mạnh đến mức này, từ trước đến nay Tần Tiến vốn dĩ

đến nay Tần

Tần Phàm nhướng mày, hỏi, hẳn biết rõ tính tình Cổ Mặc, hẳn nói một chút thống khổ thì tuyệt đối sẽ không chỉ có một chút được.

- A... ta chỉ có thể nói là bằng hữu này của ta tự mình thử qua một lần sau đó liền buông tha, về phần có bao nhiêu thống khổ hẳn ngược lại không nói gì, chỉ nói là tình nguyện mỗi ngày phí mười giờ để rèn luyện khí lực cũng không muốn ngâm trong đó một giờ...

Trên mặt Cổ Mặc nổi lên một tia vui vẻ.

Tần Phàm cắn răng một cái, đưa tay nói:

- Đưa phương thuốc cho ta.

- Hắc hắc, người thật sự phải thử một chút? Đến lúc đó không chịu nổi cũng đừng trách lão phu đây!

Cổ Mặc cười hắc hắc nói

- Còn có phương thuốc này chỉ có thể đề cao thể phách của người chừng gấp đôi thôi, bất quá chỉ cần người có thể liên tục kiên trì ngâm ba ngày, ta đoán chừng người phục dụng Cổ Nguyên Hoàn này sẽ không có vấn đề gì đâu.

Nói xong liền hóa phương thuốc trong trí nhớ thành ý niệm truyền vào đầu Tần Phàm.

- Là đồ biến thái nào phát minh ra phương thuốc này vậy?

Tần Phàm đã tiếp nhận tin tức về phương thuốc này, không khỏi hít một hơi hơi lạnh:

- Thứ Cốt Hoa, Hàn Tâm Thảo, Phần Tâm... Mỗi một loại đều là Linh Dược có kích thích rất lớn với nhân thể, hỗn hợp như vậy cùng một chỗ thật sự không có vấn đề sao?

Đồng thời hẳn cũng có một ít hoài nghi.

- Hắc hắc, mặc dù sẽ sinh ra thống khổ thật lớn, nhưng phương thuốc này khẳng định không có vấn đề, khi đó trước khi bằng hữu kia của ta tự mình ngâm đã từng bắt mấy cừu nhân đến thí nghiệm, hiệu quả quả thật không tệ, chỉ là mấy người này cuối cùng thần kinh đều cơ hồ sụp đổ thôi.

Cổ Mặc hơi hột

Ở tiểu viện phía đông Tần gia, trong phòng của Tần Phàm sương mù đang giăng khắp.

Ở chính giữa gian phòng, đặt một cái thùng gỗ lớn, trong thùng gỗ đầy linh dịch màu xanh đậm. Tuy rằng không dùng lửa đun nóng, nhưng linh dịch trong thùng nước kia lại đang không ngừng quay cuồng, rất là quỷ dị.

- Lão đầu, thật sự không có vấn đề sao? Nếu như ta xảy ra chuyện gì, người cũng sẽ không sống khá giả đâu!

Tần Phàm linh dịch đang cuộn cuộn trong thùng gỗ, thử nhe răng, tròng mắt liếc về phía Cổ Mặc phiêu phù trên được đỉnh đang mang theo dáng cười nghiền ngẫm hỏi.

- Hắc hắc, tiểu tử chính là phúc tinh của ta ah, chẳng lẽ ta có thể hại người sao?

Cổ Mặc trêu tức cười nói:

- Người nhất định sẽ không chết đâu, bất quá có thể kiên trì được hay không thì phải xem người rồi.

Tần Phàm nhú mày, không nói gì thêm, cắn răng một cái, đưa chân vào trong thùng gỗ, tuy rằng thoát nhìn linh dịch này đang sùng sục, nhưng nhiệt độ cũng không cao lắm, vì vậy liền bước cả người vào thùng gỗ, bắt đầu tiến hành ngâm.

- Tiểu tử, cảm giác như thế nào hả?

Cùng lúc đó, Cổ Mặc cũng lộ ra vui vẻ.

- Tựa hồ cũng chỉ giống bình thường thôi.

Tần Phàm lần nữa nhú nhú mày nói, bởi vì linh dịch đồng thời có Hàn Tâm Thảo và Phần Tâm Liên, cho nên hắn có thể cảm giác được trong thùng có hai cổ khí tức một lạnh một nóng đang di động, tuy rằng lúc lạnh lúc nóng thập phần khó chịu, nhưng vẫn trong phạm vi hắn có thể chịu được.

- Vậy sao?

Khóe miệng Cổ Mặc nhếch lên, hiện ra vẻ trêu tức.

- Ồ?

Nháy mắt sau đó, sắc mặt Tần Phàm đại biến, chỉ cảm thấy hai cổ khí tức trong thùng đang kịch liệt va chạm nhau, sau đó năng lượng cực nhiệt cực hàn bắt đầu không ngừng quay cuồng, khiến da của hắn như muốn vỡ ra vậy.

- Ah

Tần Phàm kêu thảm một tiếng, muốn nhảy ra khỏi thùng, nhưng ngay lúc này, Tần Phàm đột nhiên cảm thấy thân thể trầm xuống, lần nữa rơi vào trong linh dịch.

43. Chương 43

Chương 43: Dày vò.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^‘••_ (^‘••_† Nhóm dịch Dungnhi †_•’^’)_•’^’)

- Ha ha, không phải nói cảm giác bình thường thôi sao?

Lúc này tiếng cười của Cổ Mặc lại truyền đến, Tần Phàm liền biết rõ vừa rồi lão nhân này đã sử dụng Huyền Trọng quyền ép hắn về lại trong thùng.

- Hắc hắc, mới vừa bắt đầu thôi, người nếu như nhảy ra nhanh như vậy sẽ là kiếm củi ba năm thiêu một giờ thôi, đừng nói lãng phí thời gian, một thùng linh dịch này có giá mấy vạn kim nguyên ah! Người thật sự cam lòng sao?

Thanh âm trêu tức của Cổ Mặc lần nữa truyền đến, khiến Tần Phàm không khỏi nhếch miệng một cái.

- Ai nói ta muốn đi ra chứ, vừa rồi ta chỉ là muốn hoạt động một chút, xoay người để linh dịch có thể đều thêm chút thôi.

Tần Phàm cắn răng, cố nhịn đau nhức, miệng cứng rắn nói.

- Ha ha! Tốt! Không hổ là người mà bản Võ Thánh nhìn trúng, có phách lực, đủ khí phách... Ân, cứ kiên trì như vậy ba giờ là được rồi.

Cổ Mặc suồng sã tứ phía cười nói.

- Ba giờ? Ta khát

Tần Phàm phun ra tiếng kêu đau đớn, tiếp theo đã bị cổ nóng lạnh thứ hai càng cường đại hơn vọt vào thân thể hắn, thoáng cái cắn chặt hàm răng, rốt cuộc nói không ra lời nữa. Da thịt toàn thân nhất thời bị nóng rực thành màu đỏ, nhất thời bị đông cứng thành màu tím, các loại phức tạp, cho tới bây giờ hắn còn chưa cảm thụ qua bao giờ, thậm chí còn chưa kịp cảm nhận đã bị tiếp tục ập tới.

Khiến hắn càng thêm sụp đổ chính là, đồng thời khi hai cổ khí tức nóng lạnh không ngừng trùng kích thể phách thì hiệu quả của Thứ Cốt Thảo trong linh dịch cũng bắt đầu phát huy! Rất nhiều khí tức vô cùng bén nhọn nổi lơ lửng trong linh dịch, phảng phất giống như có một cây Tú Hoa Châm mảnh như lông trâu đang không ngừng tiến vào da hắn vậy, loại cảm giác khiến người phát điên này, thật sự rất khó chịu nổi!

Cứ như vậy, trong sương mù phủ kín phòng, mơ hồ có thể trông thấy một bóng người ngâm trong một cái thùng gỗ to, cách mỗi một hồi trong thùng gỗ lại truyền ra trện trện gầm nhẹ thống khổ, mà ngẫu nhiên còn có thể trông thấy bóng người trong thùng muốn đứng lên, nhưng vẫn chưa hoàn toàn đứng lên đã bị ép trở về, cứ như vậy một mực giằng co ba giờ...

- Có thể ra chưa...

Ngay khi Tần Phàm hỏi lời này lần thứ mười thì đã hữu khí vô lực, đầu đầy mồ hôi lạnh, mặt xanh môi trắng.

- Ân, không tệ, tiểu tử ngươi đủ mạnh, không thể tưởng được thật sự đứng vững được ba giờ mà lại không hôn mê... Chắc chắn, nói thật, bản Võ Thánh cũng có chút bội phục ngươi rồi đấy.

Lần này rốt cục đã nhận được câu trả lời của Cổ Mặc. Cổ Mặc nhớ tới lúc trước mấy cừu nhân của bằng hữu hấn nhiều nhất chỉ có thể kiên trì hai canh giờ thôi, ý chí của Tần Phàm khiến hấn cũng thấy khiếp sợ.

Ba giờ chịu được loại dày vò này, Cổ Mặc cho dù chỉ nhìn thôi, cũng ần ần cảm thấy có chút sợ hãi.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, còn không kéo ta ra ngoài, ta đã không còn khí lực rồi...

Tần Phàm dùng chút dư lực cuối cùng trừng mắt liếc Cổ Mặc nói, hấn thật sự không có khí lực tự mình leo ra khỏi thùng nữa.

- Hắc hắc...

Chỉ nghe thấy Cổ Mặc cười hắc hắc, sau đó Tần Phàm liền cảm giác được có một cổ dẫn dắt chỉ lực lôi hấn ra khỏi thùng gỗ, nhưng vừa mới lôi mép thùng gỗ thì cổ lực lượng này lại đột nhiên biến mất, khiến Tần Phàm thoáng cái từ thùng gỗ ngã xuống mặt đất.

- Lão già chết tiệt, ngươi làm gì!

Tần Phàm vừa rồi ngay cả khí lực mắng chửi người cũng không có, vốn thân thể đã bị tàn phá đến cơ hồ sụp đổ, một cái ngã này khiến hấn đã tuyết lạnh lại còn thêm sương. Hấn ngồi dưới đất, dựa vào thùng gỗ nghỉ ngơi hồi lâu, mới từ trên mặt đất đứng lên mẫn.

- Hắc hắc, không có ý tứ, vừa mới đột phá đến cảnh giới Võ sư, dẫn dắt thuật này còn chưa nắm giữ vững, lực lượng cũng không đủ, cho nên mới...

Lúc này tiếng cười của Cổ Mặc truyền đến nói.

- Cái gì? Người đột phá đến cảnh giới Võ sư? Làm sao có thể nhanh như vậy!

Tần Phàm vốn còn muốn mẫn tiếp, nghe thế không khỏi giật mình, một tháng trước Cổ Mặc mới đột phá đến cảnh giới võ giả, thậm chí hôm nay cũng chỉ là Võ Giả tam cấp thôi ah! Hơn nữa tốc độ này đã khiến hấn thập phần đổ kỵ rồi! Nhưng giờ Cổ Mặc vậy mà nói đã đột phá đến Võ sư rồi!

- Hắc hắc, ta cũng chẳng biết tại sao, khi người đột phá đến cảnh giới võ giả, ta đột nhiên cảm giác thấy bên cạnh người có một cổ Thiên địa linh khí vô cùng cường đại, hơn nữa ta còn có thể hấp thu! Hiệu quả vậy mà còn tốt hơn cả đan khí... Cho nên, hắc hắc... Bất quá là Võ sư thôi mà, ta đang đợi người nhanh lên tăng lên tới Võ sư, sau đó để cho ta khôi phục đến Tiên Thiên đấy!

Thanh âm đặc ý của Cổ Mặc truyền đến.

- Vậy ý của ngươi là nói người đã đoạt linh khí khi ta tăng lên đến võ giả sao?

Tần Phàm nhú nhú mày hỏi.

- Ách, cái này ngươi đừng hiểu lầm, người đột phá đến cảnh giới võ giả chỉ cần một bộ phận linh khí, nhiều hơn cũng vô dụng, ta chỉ hấp thu bộ phận linh khí thừa ra thôi.

Cổ Mặc vội vàng giải thích nói, hôm nay hấn còn cần bám vào bên người Tần Phàm, cũng không muốn sinh ra hiểu lầm gì cả.

- Vậy người dẫn dắt thuật vừa rồi của ngươi là võ kỹ gì?

Tần Phàm lại hỏi.

- Hắc hắc, đây là đồ tốt, ngự vật vốn là năng lực phải đạt tới Tiên Thiên mới có thể có được, nhưng thông qua võ kỹ này lại có thể sớm lãnh hội được năng lực này...

Cổ Mặc cười nói, trông thấy Tần Phàm con mắt sáng ngời, sau đó lại tiếp tục nói:

- Hắc hắc, yên tâm đi, chờ ngươi đột phá đến cảnh giới Võ sư, ta tự nhiên sẽ dạy cho ngươi... Đương nhiên, ngươi hiểu đấy... Ta nếu như một ngày không hấp thu đan khí sẽ cảm thấy thân thể không thoải mái... Sau đó, có thể sẽ quên một ít chuyện..

Tần Phàm nhìn Cổ Mặc lộ ra bộ dáng chẳng biết xấu hổ kia, không khỏi cho hắn một ánh mắt xem thường, bất quá nghe được Cổ Mặc nhắc tới chuyện về năng lực Tiên Thiên, hắn ngược lại sinh ra hiếu kỳ, cái này trọng hợp lại với chuyện kiếp trước...

Lúc ở kiếp trước, tuy rằng trên Địa Cầu linh khí tàn lụi, căn bản khó có thể tu luyện, bất quá Tần Phàm cũng mơ hồ nghe đồn, trong một ít môn phái cổ xưa, cũng có mấy lão bất tử như vậy, đích thật có được năng lực ngự vật vậy.

Mặc dù không đạt tới trình độ chân đạp phi kiếm, phi Thiên độn Địa như sách cổ ghi lại nhưng quả thật cũng có thể ngự kiếm đả thương địch thủ.

Hôm nay Cổ Mặc nhắc tới sau khi đạt đến Tiên Thiên có được năng lực, nói cách khác ở Địa Cầu vào thời đại linh khí bần cùng kia, mấy lão bất tử kia có lẽ đã đạt tới cảnh giới Tiên Thiên này! Nói cách khác phi Thiên độn Địa trong sách cổ ghi lại, ngự kiếm sơn hà chẳng phải là thực sự tồn tại sao? Hơn nữa rất có thể thực hiện được ở Vũ Thiên đại lục này!

Trong nội tâm Tần Phàm các suy nghĩ phức tạp bay tán loạn, nghĩ đến chỗ đặc sắc, con mắt không khỏi tỏa sáng, chỉ cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, trên mặt không tự giác lộ ra dáng cười hưng vậy.

44. Chương 44

Chương 44: Thế giới càng lớn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

- Hắc hắc, không phải là một thiên giai võ kỹ sao? Tuy rằng tiểu tử ngươi một mực nghĩ đến xảo trá thứ này từ ta, nhưng cũng không đến nỗi ngốc thành bộ dạng thế này đấy chứ?

Cổ Mặc thấy Tần Phàm lộ ra bộ dáng này, không khỏi cười trêu nói.

- Lão đầu, nói cho ta một chút sau cảnh giới Tiên Thiên Võ sư là thế nào đi, có phải là có thể ngự vật phi hành không?

Tần Phàm cũng không để ý tới lời giễu cợt của Cổ Mặc, chỉ hứng thú hỏi thăm.

- Hắc hắc, ngự vật là chỉ năng lực cách không khống chế vật thể, cũng giống như dẫn dắt thuật này của ta, khi lực lượng của ngươi đầy đủ thậm chí ngay cả ngươi cũng có thể điều khiển hắn trôi nổi lên... nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể khiến mình trôi nổi được! Nói cách khác cho dù lực lượng của ngươi có đủ lớn, ngươi có thể nắm tóc nhắc thân thể mình lên sao? Cho nên muốn bay nào dễ dàng như vậy? Cái kia ít nhất cũng phải đợi đến cảnh giới Võ Thánh a!

Cổ Mặc cười nói.

- Vậy không thể lợi dụng năng lực ngự vật nhắc người lên không trung sao?

Tần Phàm có chút nghi hoặc.

- Đúng vậy, chỉ cần người bám vào trên vật thể, sau đó có thể lợi dụng năng lực không vật ngự vật để mang người lên... nhưng vậy thì phải cần tiêu hao bao nhiêu năng lượng đâu? Dùng lượng võ khí của Tiên Thiên chi cảnh căn bản không đủ để khiến người tự do phi hành trên trời, bất quá tạm thời bay một chút thì có thể được.

Cổ Mặc cũng phát triển tinh thần thích lên mặt dạy đời của hắn, kiên nhẫn giải thích cho Tần Phàm:

- Kỳ thật khi người bay đến trên bầu trời sẽ phải chịu sự ảnh hưởng của Thiên địa quy tắc, càng thêm khó khăn trùng trùng điệp điệp, cho nên ngự vật kỳ thật cũng không thể khiến người phi hành, muốn tự do tự tại phi hành trên không trung vậy thì còn phải cảm ngộ được thiên địa pháp tắc nhất định, mới có thể ngự không phi hành! Khi có năng lực này rồi thì bình thường đều đã đạt tới cảnh giới Vô Thánh, bất quá lấy thực lực người bây giờ cũng quá xa xôi, nói người cũng không hiểu.

- Ta muốn biết kỹ càng hơn một chút.

Tần Phàm có chút chờ mong nói, dù sao một trong những ước mơ lớn nhất của nhân loại là bay trên không trung, trong nội tâm hắn cũng thập phần khát vọng một ngày kia có thể tự do tự tại phi hành trên bầu trời.

Tần Phàm cố tình ham học hỏi, Cổ Mặc cũng đành nhẹ gật đầu tiếp tục chậm rãi nói:

- Được rồi, ta chỉ có thể nói cho người biết, Tiên Thiên Võ sư trong nhận thức của người tập võ bình thường đã có thể làm tộc trưởng, thậm chí là cường giả một phương, nhưng trong mắt của cường giả chân chính thì Tiên Thiên chỉ là nhập môn chi cảnh thôi! Chúng ta cũng xưng là thoát phàm, ý chính là vừa thoát ly phàm thai, nhưng cách cường giả chân chính vẫn còn khoảng cách rất lớn.

- Cảnh giới Linh Vũ sư tiếp theo, chúng ta xưng là Dung Linh chi cảnh, ở cảnh giới này đã bắt đầu dung nhập Thiên địa nguyên khí vào trong Vũ Điền, lúc này võ khí và linh khí dung hợp, vì vậy khiến trong võ khí cũng có chứa các loại thuộc tính như địa thủy hỏa phong, Linh Vũ sư cũng đã có được bộ phận Thiên địa uy năng.

- Về phần cảnh giới Vô Tôn, lại xưng là Quy Nguyên chi cảnh, một thân võ khí cũng bắt đầu hoàn toàn đồng hóa thành Thiên địa nguyên khí, phẩm chất năng lượng đề cao cũng không chỉ có vài lần! Lúc này có lẽ cũng có thể ngự vật phi hành một thời gian ngắn a, nhưng tuyệt đối không hề nhẹ nhàng... Kế tiếp chính là Vô Thánh chi cảnh rồi, đối với cái này ta cũng biết rất ít, chỉ biết là Vô Thánh cũng không phải là điểm cuối của tu hành, chỉ là một cái chuyển hướng thôi... Bất quá tới lúc đó có thể nói là lên trời xuống biển, không chỗ nào không thể đi.

Nghe Cổ Mặc êm tai nói, Tần Phàm bắt đầu là có chút khiếp sợ, nhưng tiếp theo tròng mắt nổi lên trận trận thần thái, Cổ Mặc nói thế giới rất lớn, cũng rất rất đặc sắc, tràn đầy khiêu chiến!

- Hắc hắc, bất quá hiện giờ người chỉ là một võ giả nho nhỏ, nói cho người nhiều như vậy cũng vô dụng, người vẫn nên nhanh chóng tăng thực lực lên đã rồi nói tiếp!

Trông thấy bộ dáng Tần Phàm như vậy, Cổ Mặc nhìn không được đả kích hắn một chút.

- Đúng vậy, thực lực mới mới là tất cả, không có thực lực cho dù thế giới có đặc sắc hơn cũng vô duyên với ta, bước vào Tiên Thiên, mới chỉ là thoát phàm, vẫn chưa được xem là cường giả! Giờ mình chỉ là một võ giả nhỏ nhỏ, không thể nghi ngờ trong mắt các cường giả chẳng khác gì con sâu cái kiến! Chẳng những không cách nào khống chế vận mệnh của mình, thậm chí còn có thể tùy thời bị người dùng một ngón tay đã bóp chết!

Trong nội tâm Tần Phàm sáng như gương, rất rõ ràng vị trí của mình, đồng thời cũng lần nữa cảm nhận thấy sự nhỏ bé của mình!

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm thần sắc khê động, bỗng cảm nhận được trận trận sóng nhiệt từ trong cơ thể truyền đến, sau đó còn có thể cảm giác được các tế bào của mình đang kịch liệt nhúc nhích, tiếp theo có một cỗ lực lượng chậm rãi sinh sôi trong khiếu huyết!

Hiệu quả của linh dịch đã bắt đầu phát huy rồi!

Tần Phàm vốn khê giật mình, sau đó lại khê giật mình, mặt lộ vẻ vui mừng! Vội vàng ngồi xếp bằng xuống, hảo hảo luyện hóa lấy cỗ lực lượng này.

Bởi vì vừa rồi chống cự lấy đủ loại thống khổ do linh dịch mang lại nên năng cũng không chú ý cảm nhận khí lực bản thân, mà vào lúc này, Tần Phàm rốt cục kinh hỉ phát hiện thân thể mình như tràn đầy sức sống vậy! Còn có một cỗ lực lượng mang tính bạo tạc chạy khắp nơi nữa!

- Hắc hắc, hảo tiểu tử, hiệu quả này so với ta phỏng đoán còn tốt hơn nhiều, có thể là có quan hệ đến ý chí mạnh mẽ của ngươi, một mực giữ vững ba giờ, được lực đã hoàn mỹ rót vào cốt cách và kinh mạch trong cơ thể ngươi một cách hoàn mỹ, khiến thể phách của ngươi được tăng cường không ít! Ân, dùng suy đoán của ta, thể phách của ngươi hiện giờ trực tiếp phục dụng cổ nguyên hoàn cũng hoàn toàn không có vấn đề gì rồi

Cổ Mặc nhìn xem biến hóa của Tần Phàm, không khỏi hai mắt phát ra một đạo tinh quang, cảm thấy rất ngoài ý muốn.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, xuất ra cổ nguyên hoàn vừa mới luyện tốt, để vào trong miệng, sau đó ngũ tâm triệu thiên, chờ đợi được lực chậm rãi phát huy.

Được lực bành trướng bắt đầu tiến vào trong cơ thể, ngay sau đó một cỗ năng lượng khổng lồ tân sinh chợt nổ tung trong người, không ngừng trùng kích lấy thể phách của Tần Phàm, như có vô số dã thú gầm thét muốn xông ra ngoài cơ thể vậy!

Tần Phàm chăm chú giữ vững tâm thần, không dám có một tia sơ sẩy, may mắn là vừa rồi ngâm linh dịch nên khiến thể phách hắn được tăng cường rất nhiều, nếu không lúc này thật sự đã không chịu nổi được lực cường đại trùng kích, thân thể nổ tung cũng rất có khả năng!

Đã qua hồi lâu, Tần Phàm rốt cục mới thở phào nhẹ nhõm, lau đi mồ hôi trên trán, lập tức cảm thấy tinh thần trở nên sáng khoái.

Một khóa cổ nguyên hoàn này phục dụng rất đúng thời cơ, tuy rằng vẫn chưa khiến hắn thoát cái cái đột phá đến cảnh giới Vô Giả nhị cấp, nhưng vẫn có tịnh tiến, đạt đến Vô Giả nhất cấp đỉnh phong, mà càng quan trọng hơn là, một chút cảm giác lỗ mãng do đột phá quá nhanh tạo thành đã hoàn toàn biến mất, khiến võ khí của hắn càng thêm phong phú hùng hậu!

45. Chương 45

Chương 45: Đi vào rừng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)•••’”)

- Tiểu Phàm...

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng Tần Li, Tần Phàm mỉm cười, đoán chừng là đưa đến ban thưởng giành được đệ nhất lần này.

Cửa phòng mở ra, quả nhiên trông thấy Tần Li một thân quần áo xanh nhạt cười dịu dàng đứng ngoài cửa, rất là xinh đẹp.

- Tiểu Phàm, đệ đang làm gì đó?

Tần Li trông thấy Tần Phàm xích lõa mở cửa phòng ra, khuôn mặt không khỏi đỏ lên.

- Ha ha, ta tại... A... Rèn luyện...

Lúc này Tần Phàm mới phát hiện mình đã quên mặc quần áo, không khỏi có chút xấu hổ, vuốt cái ót, mỉm cười vừa cười vừa nói.

Tần Li nhìn qua khe hở cánh cửa, tự nhiên trông thấy thùng gỗ lớn bên trong, không khỏi khẽ giật mình:

- Tiểu Phàm, đệ tắm rửa trong phòng?

- Ách...

Cái này đến phiên Tần Phàm thoảng cái đồ mặt, vội vàng giải thích nói:

- Không phải, đệ thật ra đang rèn luyện một số thứ đặc thù, cần ngâm một ít nước thuốc...
- Đây cũng là thần bí nhân kia dạy đệ sao?

Tần Li bán tín bán nghi hỏi thăm.

Tần Phàm nao nao, thần bí nhân gì chứ, chẳng lẽ tỷ tỷ phát hiện ra Cổ lão đầu sao?

- Ha ha, nếu như không phải những ngày có người đi theo dạy đệ, đệ sao lại có thay đổi lớn vậy được? Tuy rằng đệ phục dụng Trúc Cơ tán, nhưng ta biết rõ cái này cũng chưa đủ để đệ trực tiếp đột phá đến cảnh giới vô giả, nhất định là có một thần bí nhân lợi hại đang giúp đệ phải không?

Tần Li vừa cười vừa nói.

- Ách... Không sai, đệ đích thật đã bái một thần bí nhân làm sư, bất quá hẳn không cho đệ nói với bất cứ ai...

Tần Phàm nghe thấy lời giải thích của Tần Li, thế mới biết đây chỉ là suy đoán của nàng, vì vậy dứt khoát liền nói một lời nói dối thiện chí.

- Ân, tỷ tỷ cũng biết những cao nhân này đều là không thích bạo lộ bản thân, nên đây đã là cơ duyên của Tiểu Phàm đệ, đệ phải hảo hảo quý trọng mới được.

Tần Li nói ra, sau đó ngẩng đầu lên chăm chú nhìn Tần Phàm hỏi:

- Đệ lần này ra ngoài lịch lãm rèn luyện, vị thần bí nhân kia cũng cùng đi chứ...
- Đúng đúng đúng, hẳn trước giờ vẫn ở cùng ta, sư phụ ta thực lực cao cường, nhất định sẽ không để cho ta có việc đâu, cho nên phụ thân và tỷ tỷ đại khái có thể yên tâm.

Tần Phàm nghe xong, không khỏi con mắt sáng ngời, vội vàng theo ý Tần Li nói luôn.

- Tuy rằng như thế, nhưng thế giới bên ngoài không thể so với trong nhà, đệ phải cận thận khắp nơi mới được.

Tần Li thấy bộ dạng Tần Phàm không thể chờ được, mắt trắng không còn chút máu nói.

- Ân, tỷ tỷ yên tâm, đệ sẽ chú ý mà.

Tần Phàm thuận theo mà đáp, chẳng biết tại sao, ở trước mặt Tần Li hẳn luôn tự giác sắm vai một nhân vật biết nghe nói.

- Ha ha, lần này ý đồ tỷ tỷ đến chắc đệ cũng đoán được, là đại biểu gia tộc đến trao giải cho tiểu anh hùng niên trăm năm nay của chúng ta đấy!

Tần Li thấy Tần Phàm lần này ra ngoài có người bảo hộ, cũng không lo lắng nhiều nữa, chỉ nói đến chuyện ban thưởng niên trăm.

- Hắc hắc, tin tưởng tỷ tỷ sẽ không khiến đệ thất vọng đâu.

Tần Phàm cười nói.

- Đó là đương nhiên!

Tần Li lộ ra một tia vui vẻ đắc ý, sau đó nàng nổi lên lòng chơi đùa đột nhiên nhiên lớn tiếng nói:

- Song quan hầu Tần Phàm tiến lên nghe phong!
- Có vi thần!

Tần Phàm cũng có chút tiến lên làm ra bộ dạng nửa quỳ phối hợp với Tần Li.

Tần Li thấy bộ dáng Tần Phàm như vậy, “Phốc phốc” cười cười, kinh diễm tuyệt luân như phù dung sớm nở tối tàn, theo đó cổ nén cười tiếp tục lớn tiếng nói:

- Song quan hầu Tần Phàm trong niên trắc Tần gia lần này đồng thời đoạt được đệ nhất tranh tài cấp võ đồ và cấp võ giả, trí dũng song toàn, không người có thể địch! Đặc biệt ban thưởng kim nguyên một trăm vạn, các loại Linh Dược giá trị một trăm vạn, trữ vật giới chỉ một cái, Địa cấp trung giai võ kỹ một bản và tư cách tiến vào Tần gia tinh võ đường!

- Đây, cho đệ! Tiền, được liệu và võ kỹ đều ở trong trữ vật giới chỉ này rồi.

Tần Li duỗi bàn tay như ngọc trắng ra, trên lòng bàn tay là một chiếc nhẫn màu vàng đất.

- Tạ nữ vương bộ hạ ban thưởng!

Tần Phàm cũng giả vờ giả vệt hành lễ nói, sau đó vươn tay ra cầm lấy cái nhẫn kia, nhưng khi nắm lấy cái nhẫn cũng không lập tức thu tay lại, mà vụng trộm nhìn tuyệt sắc giai nhân trước mắt một chút, sau đó đột nhiên kéo bàn tay như ngọc trắng kia về phía ngực mình...

Tần Li nhất thời đứng không vững, lập tức sắc mặt ửng hồng nhào vào lồng ngực Tần Phàm.

- Cái này ta cũng muốn

Tần Phàm duỗi hai tay ra ôm lấy Tần Li trong ngực, thanh âm hơi khàn khàn truyền đến, lập tức khiến Tần Li tiểu thư ở tộc vụ viện vốn vô cùng tỉnh táo giờ tim lại đập như hươu chạy, trở nên không biết làm sao... Hết lần này tới lần khác lúc này Tần Phàm lại đang xích lõa, khí tức khác phái nhàn nhạt truyền đến, càng khiến cho nàng cảm thấy mặt đỏ tới mang tai.

- Tiểu Phàm...

Tần Li thoáng vùng vẫy hai cái, nhưng cuối cùng vẫn để cho Tần Phàm ôm chặt lấy.

- Tỷ tỷ, đợt lần này đệ lịch lãm rèn luyện trở về, nhất định sẽ quang minh chính đại khôi phục hôn ước giữa chúng ta, tỷ chờ ta...

Tần Phàm vuốt ve mái tóc đen nhánh của Tần Li, thâm tình nói.

Tuy Tần Li thiên phú bất phàm, cỡ nào bình thường gặp nguy không loạn đến cỡ nào, nhưng khi đối mặt với phần tình cảm này lại hết lần này tới lần khác trở nên hoang mang lo sợ, trong chốc lát mới đủ lực đẩy Tần Phàm ra, sau đó ngượng ngùng dụi dụi cười nói:

- Đến lúc đó rồi nói sau, nhiệm vụ của tỷ đã hoàn thành, phải về tộc vụ viện rồi...

Nói xong, giống như một chú thỏ con kinh hãi, nhanh như chớp chạy khỏi tiểu viện của Tần Phàm, lại bối rối đến nỗi nhất thời đã quên nói phương pháp sử dụng trữ vật giới chỉ cho Tần Phàm.

Nhìn thân ảnh Tần Li, Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ, sau đó tâm tình thoải mái quay người trở về phòng.

- Chắc chắn, thật sự ao ước a, hai người các người quần quýt si mê như vậy, cũng không sợ lão nhân gia ta nhìn xấu hổ tim đập sao.

Đi vào liền trông thấy Cổ Mặc phiêu phù ở trên đỉnh lô, bộ dáng như muốn ăn đòn cười nói.

- Thôi đi... Ai bảo người nhìn lén chứ.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, sau đó liền không để ý đến Cổ Mặc nữa, chỉ bắt đầu nghiên cứu trữ vật giới chỉ trong tay. Công cụ trữ vật như vậy, hắn kiếp trước cũng chỉ nghe nói qua tồn tại trong một ít môn phái cổ xưa, không thể tưởng được giờ mình cũng có một cái, nhưng bị kịch chính là, hắn lại không biết sử dụng như thế nào!

- Lão đầu, cái trữ vật giới chỉ này sử dụng như thế nào?

Nghiên cứu một hồi cũng không thể khám phá, Tần Phàm chỉ đành thỉnh giáo Cổ Mặc.

Cổ Mặc khẽ vươn tay, chiếc nhẫn cách xa nhau hơn một trượng xa liền bị hắn dùng dẫn dắt thuật hấp vào trong tay, sau đó hắn loay hoay một hồi, khinh thường ném về cho Tần Phàm nói:

- Trước tiên đưa võ khí vào mở ra, sau đó dùng thần thức tìm kiếm xem có thể thấy không gian bên trong không! Bất quá cái nhãn rách rưới này cũng cũng chỉ có không gian lớn mười lập phương thôi, so với không gian của đỉnh lô còn nhỏ hơn rất nhiều!

46. Chương 46

Chương 46: Rồi đi.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Cái gì? Người nói là trong được đỉnh này cũng có không gian sao?

Tần Phàm đón lấy chiếc nhãn, ngạc nhiên nói.

- Đương nhiên, ta bình thường chính là ở trong không gian đó.

Cổ Mặc tùy ý nói.

- Người sao không nói sớm, lần trước hại ta chuyển được liệu khổ cực như vậy!

Tần Phàm có chút tức giận trừng mắt nhìn Cổ Mặc.

- Đây chính là chỗ ta ở, làm sao có thể cho người để đồ được!

Cổ Mặc trợn trắng mắt, đương nhiên nói.

Lời này không khỏi làm Tần Phàm nghẹn họng, cũng không so đo với hắn nữa, chỉ dựa theo phương pháp vừa rồi hắn dạy mở ra trừ vật giới chỉ, Tần Phàm quả nhiên thấy trong trừ vật giới chỉ để từng đồng được liệu, không chỉ số lượng đầy đủ, hơn nữa chủng loại đa dạng, khiến hắn không khỏi có chút mừng rỡ. Từ nay về sau, hắn có thể hảo hảo chuẩn bị tốt rồi.

Giờ đã vào cuối thu, lúc này thì khí trời đã có chút cảm giác man mát, cô vân vạn dặm, ngược lại càng tăng thêm vài tia tịch liêu.

Thanh trì cổ xưa Nam Phong thành này, từ một cái trấn nhỏ lúc trước giờ đã biến thành một đại thành chưa trăm vạn người, bốn phương thông suốt, trở thành một đầu mối then chốt ở toàn bộ địa khu tiểu Tây Bắc Đại Kiền quốc.

Ngựa xe như nước, người đến người đi.

Nơi này đầy những người buôn bán bận rộn, những người này tuy rằng cũng tập võ tử nhỏ, nhưng vì thiên phú thấp nên cũng không thể được như các quý tộc, cổ cả đời cũng thể nào đột phá đến được võ giả chi cảnh, chỉ có thể trở thành tầng dưới chốt ở thể giới thôi.

Cũng có võ giả vì sinh kế vì lý tưởng mà bỏn ba thiên hạ, thiên phú của bọn hắn đa phần đều bình thường, cũng không có gia thế hiển hách, vì vậy chỉ có thể thông qua săn giết yêu thú cấp thấp hoặc bảo hộ hàng hóa thương nhân để có thể có tiền vốn để tiếp tục tu hành, bất luận là võ quyết võ kỹ, hay là luyện được vũ khí trang bị xa xỉ đều là mục tiêu của bọn hắn

Một thân ảnh thiếu niên có vẻ cô độc không chút thu hút trong đám người, bước chân không vội không chậm, dần dần đi ra khỏi cửa thành phía đông, có chút không nỡ quay đầu lại nhìn thoáng qua, sau đó lại kiên định đi về phương xa.

Hắn cũng không phát hiện ra, ở trên cổng thành cửa Đông, một thiếu nữ tuyệt sắc quần áo xanh nhạt bay lượn trong gió, đang nhìn thân ảnh hắn dần đi xa, hồi lâu cũng không muốn rời đi.

- Tiểu Phàm, ta chờ đệ...

Thiếu nữ trong miệng nhẹ nhàng nỉ non, lập tức bị thổi tan trong gió.

...

Lần này ly khai, Tần Phàm cũng không tạm biệt Tần Li và Tần Hồng để tránh tăng thêm thương cảm. Nhưng hai ngày trước, hắn từng có một lần trường đàm với Tần Hồng.

Trong lần trường đàm kia, Tần Hồng nói cho Tần Phàm biết ngày Triều Thánh đến sớm, giờ thời gian chỉ còn lại một năm rưỡi nữa thôi! Cái này khiến Tần Phàm cảm thấy áp lực tăng lớn, vốn có thời gian ba năm, như vậy thì cho dù thật sự không thể tìm ra Ma Chủng thì dựa vào thuật chế thuốc của hắn còn có khả năng rất lớn sẽ đạt tới cảnh giới Võ sư! Nhưng hôm nay, nếu như một khi tìm không thấy Ma Chủng, hoặc là Ma Chủng này cũng không có hiệu quả như Cổ Mặc nói, vậy thì đối với hắn mà nói, độ khó không thể nghĩ ngờ sẽ gia tăng lên gấp mấy chục lần!

Cho nên, giờ hắn hận không thể lập tức chạy đến ngay chỗ Cổ Mặc nói, sau đó xem một chút Ma Chủng kia đến cùng là thế nào!

Nhưng Cổ Mặc lại nói với hắn là lấy thực lực của hắn hiện giờ, căn bản không đủ để luyện hóa Ma Chủng, thậm chí muốn đi vào nơi chứa Ma Chủng cũng rất khó khăn! Vì vậy, hắn không thể không tiếp nhận an bài của Cổ Mặc, trước tiên tiến hành lịch lãm rèn luyện một thời gian ngắn, ít nhất phải đề cao cảnh giới bản thân lên đến cảnh giới ngoài Võ Giả ngũ cấp mới được.

Ba ngày trước khi xuất phát, Tần Phàm càng không ngừng luyện chế ra các loại luyện dược, hôm nay trong trữ vật giới chỉ của hắn một nửa Linh Dược đã biến thành một bình các loại dược hoàn chữa thương. Những thuốc chữa thương này được tính tương đối ôn hòa, sẽ không tạo thành trùng kích cường đại đối với thân thể như luyện dược tăng lên cảnh giới, cho nên chuẩn bị nhiều chút cũng là chuyện tốt.

Kỳ thật, tương đối mà nói, Tần Phàm hiện giờ có tiền có dược, cùng với có Cổ Mặc kinh nghiệm phong phú ở bên người, đã xem như hơn mạo hiểm giả bình thường nhiều lắm rồi.

Cứ như vậy một đường không ngừng đi hơn nửa ngày, trời chiều chậm rãi ngã về Tây, rất nhanh đã tiến vào đêm.

- Cổ lão đầu, như thế nào còn không phát hiện ra thôn trấn thành thị? Chẳng lẽ đêm nay chúng ta phải qua đêm ngay chỗ này sao?

Trắng sáng sao thưa, nhưng bốn phía vẫn là một mảnh hoang vu, ngay cả một chỗ đặt chân cũng khó tìm được, Tần Phàm không khỏi nhíu mày hỏi.

- Đây chính là quê hương của ngươi, sao ngươi lại hỏi ta chứ?

Cổ Mặc trợn trắng mắt nói:

- Hơn nữa đi ra lịch lãm rèn luyện mạo hiểm, ngươi còn tưởng là ở nhà sao, ngủ ở dã ngoại cũng chỉ là chuyện bình thường thôi. Không phải cô gái nhỏ có giúp ngươi chuẩn bị một phần địa đồ sao? Tự mình xem không được ah?

Tần Phàm cũng không khỏi có chút không nói gì, nói thực ra, kiếp trước kiếp này hắn chưa bao giờ cắm trại dã ngoại cả!

Lấy địa đồ ra, nhìn nhìn, ước chừng một chút, Thanh Thạch Trấn gần đây nhất cũng còn một khoảng cách rất xa, xem ra đêm nay cũng chỉ có thể ngủ ngoài trời thôi.

Nhìn bốn phía một chút, hắn phát hiện hai bên đường lớn đều là rừng nhỏ, cũng không có sơn động gì cả, chẳng lẽ phải trèo lên cây ngủ sao?

Bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, thân ảnh Tần Phàm, lướt vào trong rừng cây bên trái.

Bóng cây trùng trùng điệp điệp, tính chừng thì ánh trăng sáng ngời chiếu đến đây cũng trở nên mờ đi rất nhiều, trên một bãi đất tương đối trống trải, một đồng lửa đang nhàn nhạt bùng cháy.

Bên cạnh đồng lửa, một gã thiếu niên dựa vào một cây đại thụ, đối diện hắn là một linh hồn già nua đang lơ lửng, tình cảnh thế này trong rừng rậm đen kịt quả thật quá mức quỷ dị, nếu như để người bình thường trông thấy tất nhiên sẽ rất giật mình.

Ăn một ít lương khô, Tần Phàm thoải mái duỗi cái lưng mệt mỏi, sau đó hỏi Cổ Mặc ở đối diện:

- Lão đầu, người đến cùng định mang ta đi đâu lịch lãm rèn luyện thể?
- Yêu Thú Hoang Nguyên, một nơi chơi tốt lại kích thích.

Thanh âm Cổ Mặc có chút phiêu miểu truyền đến.

- Yêu Thú Hoang Nguyên?

Tần Phàm cũng không khỏi có chút hứng thú, hỏi:

- Yêu thú đến cùng là thể nào?

- Ha ha, thiếu niên ngu muội, thậm chí ngay cả yêu thú cũng chưa thấy qua. Bất quá cũng khó trách, người trước kia toàn bộ tinh lực đều dùng để học tập thuật chế thuốc rồi, làm gì có cơ hội đi xem chứ!

Cổ Mặc phát ra một tiếng giễu cợt, tiếp theo lại giải thích nói:

- Kỳ thật yêu thú cũng không có gì đặc biệt cả, đến Yêu Thú Hoang Nguyên rồi người sẽ biết, chỗ đó có rất nhiều. Chỉ là một ít dã thú bình thường sinh trưởng ở nơi linh khí sung túc, cho nên trở nên càng cường đại hơn, cũng thông minh rất nhiều thôi! Linh trí một ít yêu thú cao cấp thậm chí còn gần với nhân loại, còn có truyền thuyết yêu thú có thể hóa thành hình người nữa. Đương nhiên lấy cảnh giới của người hiện giờ, muốn gặp chúng thì căn bản không thể nào rồi!

47. Chương 47

Chương 47: Lưu Tinh Bộ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Tần Phàm không khỏi trợn trắng mắt, ở kiếp trước, trên Địa Cầu linh khí bần cùng ngay cả nhân loại tu luyện cũng phi thường khó khăn, nào có yêu thú gì tồn tại, dù là động vật thừa thớt một chút cũng bị trở thành động vật quý hiếm rồi. Mà trong trí nhớ Tần Phàm trước kia, thiếu niên nhu nhược này, đừng nói là Nam Phong thành, ngay cả Tần gia cũng rất hiếm khi rời khỏi, ấn tượng đối với yêu thú cơ không bằng không.

- Đúng rồi, hiện giờ ta đã đạt đến cảnh giới võ giả, lúc trước người đáp ứng dạy ta thân pháp võ kỹ kia là có giải gì? Hiện giờ cũng đến lúc giao cho ta rồi chứ? Người biết đó, đi Yêu Thú Hoang Nguyên nguy hiểm như vậy, vẫn nên học một chút thứ chạy trốn thì vẫn tốt hơn.

Tần Phàm sau khi có nhận thức nhất định với yêu thú liền bắt đầu lộ ra chút cười gượng hỏi Cổ Mặc.

- Yên tâm, đáp ứng người sẽ không quịt đâu.

Cổ Mặc nhàn nhạt nói:

- Bất quá ta phải nói trước, tiến vào Yêu Thú Hoang Nguyên phải dựa vào chính người thôi, trừ phi người thật sự sắp tiêu đời, còn không thì lão nhân gia ta sẽ không ra tay đâu, người cũng đừng nên tùy tiện mượn lực lượng của ta... Chính thức trải qua sinh tử hiểm địa, tiềm lực mới có thể khai mở một cách hoàn hảo, tự người tự giải quyết cho tốt đi!

Nghe thấy Cổ Mặc nói... khóe miệng Tần Phàm không khỏi co lại, sau đó liền cảm nhận được một cố ý niệm truyền vào óc hần, đúng là thân pháp võ kỹ mà Cổ Mặc nói.

Buổi tối này, nhất định khó ngủ.

Trong rừng cây yên tĩnh, chỉ có tiếng cây gãy cùng với tiếng côn trùng ngâm vang. Bên cạnh đồng lửa, thiếu niên chăm chú nhắm chặt hai mắt, hỏa diễm nhảy lên chiếu rọi lên trên khuôn mặt nghiêm túc của hần.

Qua hồi lâu, Tần Phàm đột nhiên mở hai mắt ra, tin tức về thân pháp võ kỹ vừa rồi Cổ Mặc truyền tới về cơ bản đã tiêu hóa xong.

- Lão đầu, Lưu Tinh Bộ này là thân pháp võ kỹ thuộc về phẩm giai gì?

Tần Phàm cảm ngộ đến chỗ tinh diệu, liên tục sợ hãi thán phục, không khỏi hỏi Cổ Mặc.

- Rất khó nói.

Cổ Mặc ra vẻ thâm trầm nói

- A..., đối với những người khác mà nói, cái này chỉ là Nhân giai võ kỹ, nhưng đối với một ít người có thể nói là Thiên giai võ kỹ, cái này đều là dựa vào năng lực linh ngộ của mỗi người. Đương nhiên, đối với bản Võ Thánh mà nói, tự nhiên là Thiên giai vũ kỹ!

- Dừng.

Tần Phàm vốn khinh thường nói, nhưng lần nữa suy nghĩ một chút, lại phát hiện Cổ Mặc nói cũng không sai!

Lưu Tinh Bộ này chủ yếu cũng không phải dùng để chạy đi và đào mệnh, mà để dùng khi chính diện giao phong với người khác, đặc biệt là lúc không thể buông tha, Lưu Tinh Bộ này có thể phát huy ra hiệu quả càng lớn hơn nữa! Lưu Tinh Bộ quả thật có thể gia tăng tốc độ của người tu tập rất lớn, nhưng lúc giao phong thật sự, tốc độ tuy trọng yếu, nhưng cá nhân đối với dung hợp hoàn cảnh, tốc độ phản ứng, nắm giữ đối với thời cơ né tránh đều hết sức trọng yếu! Nói cách khác cái này cũng có quan hệ với thiên phú linh ngộ của mỗi người.

Trong giới thiệu thân pháp Lưu Tinh Bộ này, chia làm ba giai đoạn: phổ thông cấp, nhập vi cấp, hoàn mỹ cấp!

Lấy lý giải của Tần Phàm, ba giai đoạn này kỳ thật cũng có thể phân biệt đại biểu cho phẩm giai của Lưu Tinh Bộ. Phổ thông cấp cũng chỉ tương đương với Nhân giai võ kỹ, nhưng nhập vi cấp thì lại tương đương với Địa giai vũ kỹ. Đôi khi tu luyện tới hoàn mỹ cấp thì đã cùng Thiên địa phù hợp, truy phong đuổi nguyệt, coi như là lưu tinh chính diện đập tới có thể tránh đi! Xem là Thiên giai võ kỹ một chút cũng không quá phận!

Nghĩ đến chỗ đặc sắc, Tần Phàm không khỏi lộ ra một bộ dáng hưng phấn, nói:

- Đúng vậy, lão đầu cuối cùng cũng cho ta đồ tốt rồi.

Cổ Mặc trợn trắng mắt, bất mãn nói:

- Nói bậy bạ gì đó, đồ mà bản Võ Thánh lấy ra có lúc nào kém chứ! Đợi đến khi ngươi tu luyện Huyền Trọng quyền và Lưu Tinh Bộ này cảnh giới cao nhất, lúc đó nói là siêu Thiên giai võ kỹ cũng không quá đáng! Bất quá hiện giờ xem ra, truyền hai loại võ kỹ lợi hại như vậy cho ngươi thật sự có chút lãng phí. . .

- Đó là do ngươi dạy bảo quá kém.

Tần Phàm khinh thường nhếch miệng mắng trả lại, sau đó liền không để ý đến Cổ Mặc nữa, chỉ dựa theo cảm ngộ của mình bắt đầu tập luyện Lưu Tinh Bộ trên đất trống.

Lưu Tinh Bộ, tên như ý nghĩa, nhanh như lưu tinh!

Tần Phàm chỉ vừa nắm giữ một chút, liền phát hiện tốc độ của mình so với trước kia đã được đề thăng gần gấp đôi! Một khi thi triển ra, bóng người chớp động trong rừng, ánh trăng pha tạp chiếu vào trên người hắn, ngược lại ẩn ẩn lộ ra vài phần cảm giác thần bí.

- Hắc hắc, nói bị ngươi lãng phí ngươi còn chưa tin! Ngươi truy cầu hoa lệ như vậy, kỳ thật căn bản chính là đi ngược lại với chân lý của Lưu Tinh Bộ! Lưu Tinh Bộ chú ý chính là dung hợp với hoàn cảnh, bằng vào di động nhỏ bé đạt được hiệu quả né tránh lớn nhất, mà không phải là chạy tán loạn khắp nơi như một con thỏ như ngươi!

Lúc này Cổ Mặc nhìn Tần Phàm luyện tập một hồi liền mở miệng mỉa mai nói.

Tần Phàm nghe xong, không khỏi ngừng lại, thoáng trầm tư, rất nhanh liền nghĩ thông suốt, nhưng trong miệng lại cười gượng nói:

- Người cho rằng ta không biết sao? Vừa rồi ta chỉ là tập thể dục thôi!

Bởi vì giờ đã là trời thu mát mẻ nên cây rừng lúc này cũng đã nhao nhao rụng lá, vì vậy sau khi Tần Phàm luyện tập liền nhảy đến dưới một cây đại thụ, lợi dụng Lưu Tinh Bộ trong phạm vi một bước cố gắng né tránh những lá cây rơi xuống, bắt đầu vốn là mười phiến chỉ có thể tránh tránh được vài lá, nhưng sau khi dần dần quen thuộc thì đã có thể tránh được nhiều hơn phân nửa rồi.

- Hắc hắc, tốc độ phản ứng cũng không tệ lắm, ta giúp người thêm chút này!

Lúc này Cổ Mặc bỗng nhiên cười khan một tiếng nói, sau đó Tần Phàm liền cảm giác được một trọng lực trường siêu cấp bao phủ xuống, lập tức đi lại liền trở nên gian nan.

Hôm nay, Cổ Mặc đã đột phá đến cảnh giới Võ sư, Huyền Trọng quyền đã có thể đánh ra trọng lực dị thường gấp 10 lần!

Tần Phàm ngược lại hít một hơi hơi lạnh, nhưng cắn răng một cái, vẫn vận khởi Lưu Tinh Bộ, cố hết sức né tránh lá rụng, nhưng di động so với vừa rồi đã khó khăn hơn gấp chục lần, cho nên một mảnh cũng không né tránh thành công.

- Hắc hắc, đợi đến khi người có thể dưới Huyền Trọng quyền gấp 10 lần của ta trăm phần trăm né tránh hết những lá cây này, ta nghĩ là người đã có thể miễn cưỡng đạt tới nhập vi cấp rồi, bất quá lấy suy đoán của ta, không có một năm nữa năm thì người đừng mơ.

Cổ Mặc cười nói.

Tần Phàm nhếch miệng, ngược lại cũng không phản bác, chỉ tiếp tục cố gắng tu luyện.

Chỉ là qua nửa giờ, Tần Phàm đã đổ mồ hôi như mưa, lộ ra mỗi một không chịu nổi, Lưu Tinh Bộ cần phải tiêu hao vô khí nhất định, mà trong Huyền Trọng Vực của Cổ Mặc lại còn phải tiêu hao thể lực cực lớn nữa!

Nhưng vào lúc này, Huyền Trọng Vực của Cổ Mặc lại đột nhiên thu lại, sau đó bóng người nhanh như chớp chui về giới chỉ trong tay Tần Phàm, hiện giờ Tần Phàm đã đặt Được đỉnh mà Cổ Mặc gửi thân vào trong trũ vật giới chỉ kia rồi.

48. Chương 48

Chương 48: Máu tươi ma luyện.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, lập tức liền nghe được thanh âm của Cổ Mặc nhẹ nhàng truyền đến nói:

- Có người đến.

Quả nhiên, một lát sau, nghe thấy một hồi tiếng cây bị giậm gãy truyền đến, ngay sau đó là liên tiếp tiếng ma sát do người bước từ trong rừng ra, sau đó liền trông thấy một bóng người đi ra.

- Ha ha, thật tốt quá, rốt cục cũng nhìn thấy nhân ảnh.

Rất nhanh, nghe thấy một thanh âm vui sướng truyền đến, một thanh niên cơ bắp đi về phía Tần Phàm, xem ra là men theo ánh lửa tìm ra được.

Tần Phàm thu thập thoáng một phát, như không có việc gì ngồi lại bên đồng lửa, không nói gì,

- Aizz, ta thật là xui xẻo ah, đánh lửa mất, một mực không thể đánh ra lửa, may mắn trông thấy bên này có ánh lửa. . . Tiểu huynh đệ, không ngại cho ta ngồi cùng làm bạn chứ?

Thanh niên cơ bắp kia thoát nhìn thập phần chân thành nói, chẳng qua khi hắn trông thấy người trước mắt dĩ nhiên chỉ là thiếu niên 15 16t thì không khỏi khẽ giật mình, bất quá lập tức liền suy đoán Tần Phàm là loại thiếu niên quý tộc ham chơi trốn nhà đi.

- Có thể.

Tần Phàm cho vào đồng lửa một ít củi khô, nhàn nhạt nói.

- Cảm ơn, cảm ơn. . .

Thanh niên cơ bắp kia liên tục nói hai tiếng cảm ơn, sau đó ngồi xuống một bên nói:

- Người cũng không biết ta không may đến cỡ nào đâu, không chỉ bị mất bao khóa, mà ngay cả đánh lửa cũng không thấy đâu, đi đường hơn nửa ngày, vừa mệt vừa đói, thật sự chịu không được nữa. . .

- Ân, nghỉ ngơi thật tốt một chút đi.

Tần Phàm tiếp tục nhàn nhạt nói, cũng không lộ ra quá nhiệt tình.

- Đúng rồi, tiểu huynh đệ, không biết trên người của người có lương khô không? Coi như là màn thầu cũng không việc gì đâu! Ta thật sự là quá đói rồi, chỉ cần là thứ có thể ăn đều được cả!

Lúc này thanh niên cơ bắp kia lại tiếp tục nói.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn người này, suy nghĩ một chút, từ trong trữ vật giới chỉ xuất ra một túi màn thầu ném cho hắn.

- Cảm ơn, cảm ơn.

Thanh niên cơ bắp kia nhanh chóng tiếp nhận cái túi, không ngớt lời nói lời cảm tạ, nhưng ánh mắt lại mờ mịt nhìn thoát qua trữ vật giới chỉ trong tay Tần Phàm, đây chính là thứ tốt không phải người bình thường có thể dùng a. . .

- Tiểu huynh đệ, tại hạ Vương Dương, thật sự rất cảm tạ người, xin hỏi người tên gì vậy?

Thanh niên cơ bắp kia như hổ đói ăn sạch màn thầu, sau đó lộ ra thập phần chân thành nói.

- Tần Phàm, không nên khách khí.

Tần Phàm biểu hiện ra rất là bình tĩnh, chỉ loay hoay cho thêm củi vào đồng lửa.

- Ha ha, Tần tiểu huynh, người muốn đi đâu vậy? Với niên kỷ như người đã một mình đi ra hành tẩu lịch lãm rèn luyện, thật sự không dễ dàng a

Vương Dương kia cười cười nói, tựa hồ rất biết quan hệ.

- Muốn đi Yêu Thú Hoang Nguyên chơi đùa.

Tần Phàm tùy ý nói.

- Yêu Thú Hoang Nguyên?

Vương Dương lộ ra một vòng khiếp sợ thần sắc, sau đó rất là quan tâm nói:

- Đó cũng không phải là nơi để đùa, nơi đó đều là yêu thú phi thường lợi hại, tùy tiện một khu rừng nhỏ thế này cũng có thể sẽ tùy thời nhảy ra một huyết tinh hổ to lớn hơn người nhiều lần, một cái móng vuốt cũng có thể đập ngã một cây đại thụ!

- Đó mới kích thích thú vị, không phải sao?

Tần Phàm cười cười nói, bộ dáng có vài phần phản nghịch.

- Chắc chắc, Tần tiểu huynh người thật là can đảm ah... Bất quá người giờ là cảnh giới gì thế? Người nghe ta một câu, ta cũng đi qua Yêu Thú Hoang Nguyên, nếu như không đạt tới cảnh giới võ giả thì cho dù là ở ngoại vi cũng rất là nguy hiểm đấy.

Vương Dương còn nói thêm, ngược lại lộ ra vài phần nhiệt tâm.

- Ha ha, ta vừa mới đạt tới cảnh giới Vô Giả nhất cấp thôi.

Tần Phàm khẽ cười nói.

- Vô Giả nhất cấp vẫn nguy hiểm một chút, đến lúc đó người tốt nhất là nên kết bạn với mạo hiểm giả khác mà đi, vậy mới an toàn hơn một chút.

Vương Dương còn nói thêm.

- Cảm ơn nhắc nhở.

Tần Phàm gật đầu nói, lại ứng phó vài lời, hai người lúc này mới phân biệt nằm ngủ hai bên đồng lửa. Nơi này cách Yêu Thú Hoang Nguyên vẫn còn khoảng cách rất xa, ngược lại cũng không sợ sẽ có yêu thú.

Một đêm này, Tần Phàm là dựa lưng vào đại thủ để ngủ, nhưng cũng không ngủ say, mà vẫn một mực bảo trì tư thế cảnh giác. Vương Dương thì ngủ ở mặt đất đối diện, tựa hồ bộ dáng cũng không ngủ được.

Vào lúc nửa đêm, Tần Phàm nghe thấy một ít tiếng động lạ, liền mở mắt, sau đó vừa vặn trông thấy Vương Dương đứng lên.

- Ha ha, không có ý tứ, đánh thức Tần tiểu ca rồi, không có biện pháp, thói quen, mỗi lúc trời tối thì phải đi tiểu một lần.

Vương Dương kia cũng phát hiện Tần Phàm tỉnh lại, ôm áy náy nói.

Tần Phàm lần nữa nhắm mắt lại, thẳng đến khi trời sáng

Ngày hôm sau bắt đầu... Tần Phàm thu thập một phen, sau đó ném đi một ít túi lương khô cho Vương Dương nói:

- Vương đại ca, lần này lịch lãm rèn luyện ta một người là tốt rồi, chúng ta tách ra đi.

- Ai nha, Tần tiểu ca, lần đi Yêu Thú Hoang Nguyên vẫn còn một khoảng cách rất dài đấy! Kỳ thật ta lần này cũng là tiến đến Thanh Thạch Trấn ở phụ cận Yêu Thú Hoang Nguyên, ta và người tương kiến chính là hữu duyên, không bằng một đường kết bạn đi, không những có thể chiếu ứng lẫn nhau, còn có thể giảm bớt tịch mịch nữa.

Vương Dương đón lấy lương khô kia, nhưng lại nói.

- Thế thì tùy người vậy!

Tần Phàm cũng không nói nhảm, chỉ đứng lên, đi tới phía trước, định trở lại đường lớn để đi.

- Ha ha, hơn nữa con đường này ta lại hết sức quen thuộc, đi cùng ta, định có thể bớt đi rất nhiều đường vòng vèo.

Vương Dương đập đi đồng lửa còn sót lại, cười bước nhanh theo nói, chỉ là khi hắn nhìn bóng lưng Tần Phàm, lại ần ần lộ ra một vòng hàn mang âm u.

- Một tên đệ tử thế gia phản nghịch trốn đi, trên người khẳng định mang theo không ít thứ tốt, chỉ riêng cái trữ vật giới chỉ kia thôi thì đã đáng giá không ít tiền rồi... Bất quá tối hôm qua tiểu tử này có thể là vì lần đầu ra ngoài nên ngủ không ổn giấc, khẽ động đã bị bừng tỉnh, ngược lại vẫn một mực không có cơ hội.

Trong nội tâm Vương Dương cười lạnh, nhưng nụ cười trên mặt lại phát ra càng thêm thâm thiết. Hắn chính là loại vô giả vì sinh hoạt và tăng thực lực lên mà đi tứ xứ, kinh nghiệm thập phần phong phú, nhân tình cũng lịch lãm rèn luyện thập phần chu đáo.

- Ồ?

Đi một đoạn đường, Tần Phàm phảng phất như phát giác gì đó xoay đầu lại, sau đó bỗng nhiên trông thấy trong bụi cỏ ở rừng rậm xa xa có một đạo bóng đen xẹt qua, không khỏi ngừng tụ hai mắt, thầm nghĩ trong lòng:

- Chẳng lẽ ở đây đã bắt đầu có yêu thú rồi sao?

Mà Vương Dương ở bên cạnh Tần Phàm một mực lưu ý lấy nhất cử nhất động của hắn, thấy Tần Phàm bị những vật khác hấp dẫn, còn xoay lưng với mình, hai mắt không khỏi nổi lên một tia tham lam và hưng phấn, hắn kinh nghiệm phong phú, tự nhiên biết rõ đây chẳng qua chỉ là dã thú bình thường thôi. Vì vậy, hắn rất quen thuộc luyện từ trong lòng lấy ra một thanh dao găm, không chút do dự cực tốc cắm về phía sau cổ Tần Phàm.

49. Chương 49

Chương 49: Thanh Thạch Trấn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“••_(^“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^)_••’^)

Thân hình đột nhiên lướt ngang một bước sang bên trái, hoàn toàn tránh khỏi một đao kia, tu luyện Lưu Tinh Bộ khiến bản năng né tránh của hắn được tăng lên rất nhiều, đồng thời nhanh chóng kéo ra một khoảng cách, Tần Phàm lạnh lùng nhìn Vương Dương, lạnh giọng hỏi:

- Người muốn làm gì?

Vương Dương đối với Tần Phàm lại có thể tránh khỏi một đao kia không khỏi có chút kinh ngạc, nhưng lập tức liền nhe răng cười nói:

Hắn đối với yêu thú hiểu biết rất ít, nếu như không phải bên người có Cổ Mặc, hẳn cứ vậy mà xông vào Yêu Thú Hoang Nguyên, thật sự là một chuyện thập phần lỗ mãng.

- Hắc hắc, ta nói với ngươi về phân cấp yêu thú a, nếu không ngươi chết cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Cổ Mặc cười hắc hắc nói, cũng may mắn có một lão yêu quái kinh nghiệm phong phú như hắn ở bên người, Tần Phàm mới không dám chưa chuẩn bị gì đã vội vàng đi vào Yêu Thú Hoang Nguyên.

- Nói như vậy, ở bên ngoài Yêu Thú Hoang Nguyên thường chỉ xuất hiện yêu thú cấp thấp, nhất cấp đến tam cấp, thực lực võ giả chỉ cần không gặp phải vài loại khó giải quyết, về cơ bản cũng có thể ứng phó được. Đương nhiên là có vài yêu thú hơi cao cấp có đôi khi cũng sẽ chạy ra bên ngoài, vậy thì phải xem ngươi có dám đi hay không đã!

- Mà yêu thú tứ cấp bình thường đều tương đương với thực lực cảnh giới Võ sư, nếu lợi hại thì phải Tiên Thiên Võ sư mới có thể đối phó được, chúng bình thường xuất hiện ở ngoại vi và khu biên giới nội vi.

- Ngũ cấp yêu thú tương đương với cảnh giới Tiên Thiên Võ sư, sinh hoạt ở nội vi, ngươi bây giờ gặp được khẳng định phải chết chắc. Lục cấp yêu thú lại là bá chủ trong nội vi, tương đương với thực lực cảnh giới Linh Vũ sư, linh trí đã tương đối cao, còn có thể có thể có được các loại năng lực đặc thù, Linh Vũ sư bình thường gặp phải cũng không dám dây dưa với chúng.

50. Chương 50

Chương 50: Sơ nhập Hoang Nguyên.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Về phần yêu thú đã ngoài thất cấp, giống như Độc Giác Giao Long người nghe được, không có tu vị ngoài Võ Tôn thì đừng mong đối phó được! Chúng chỉ sinh hoạt ở khu vực hạch tâm trong Yêu Thú Hoang Nguyên, cũng tiến hành tu luyện giống như nhân loại, nếu không có chuyện gì quan trọng sẽ không ra ngoài, Độc Giác Giao Long này vậy mà xuất hiện ở khu vực ngoại vi, một là do những người này đã nhìn lầm rồi, còn không thì là vì chuyện gì đó nên nó mới chạy ra.

Cổ Mặc giải thích kỹ càng.

Sau đó lại khẽ mỉm cười nói hướng Tần Phàm hỏi:

- Như thế nào, tiểu tử, đã biết nguy hiểm còn dám đi vào không?

- Nguy hiểm? Nếu như không thử qua cảm giác ở thời khắc sinh tử thì sao gọi là lịch lãm rèn luyện được?

Tần Phàm nhàn nhạt nói, sau đó ngang nhiên đi về phía Yêu Thú Hoang Nguyên.

Hoang Nguyên, chính là chỉ khu vực hoang vu nguyên thủy nhân loại không cách nào tự cư, nơi này là thuộc về yêu thú.

Vô biên vô hạn, yêu thú hoành hành!

Cái này là nhận thức trực quan của đại đa số mọi người đối với Yêu Thú Hoang Nguyên.

Nơi này có dãy núi không ngớt không dứt, cũng có sâm lâm cổ thụ che trời, ở đây chính là thiên đường của yêu thú, cũng là bảo khố của mạo hiểm giả! Có hẻm hà Linh Dược và khoáng thạch, cũng có rất nhiều kỳ ngộ và nguy hiểm.

Tần Phàm đứng ở lối vào Yêu Thú Hoang Nguyên, trông thấy một đầu sơn mạch vô biên không ngớt không dứt, tung hoành nam bắc, nghe nói đầu sơn mạch này ngăn cách toàn bộ Đại Kiền quốc, ở bên kia sơn mạch này là một quốc gia khác.

Nhưng đầu sơn mạch này còn không phải là toàn bộ Yêu Thú Hoang Nguyên, chỉ là một bộ phận trong đó thôi, cũng còn thuộc về ngoại vi của Yêu Thú Hoang Nguyên! Yêu Thú Hoang Nguyên này rộng lớn bao nhiêu có thể nghĩ được! Yêu Thú Hoang Nguyên có thể nói là chiếm lấy diện tích ba phần mười toàn bộ Vũ Thiên đại lục.

Bất quá vên vện chỉ trông thấy một phần của Yêu Thú Hoang Nguyên, cảm giác bao la vô biên vô hạn kia cũng đã khiến Tần Phàm có một loại cảm giác xem thế là đủ rồi.

- Nơi này chính là Yêu Thú Sơn Mạch, đệ nhất sơn mạch của Yêu Thú Hoang Nguyên, cũng là bình chương tự nhiên của Đại Kiền quốc! Có vô số yêu thú, có vô số Linh Dược! Nơi này là vùng đất mộng tưởng mà võ giả truy cầu, tại đây cũng là nơi chôn xương của võ giả!

Lúc này thân ảnh Cổ Mặc cũng xuất hiện bên người Tần Phàm, ánh mắt phiêu miểu, như thốn thức cảm thán:

- Yêu Thú Hoang Nguyên ah, ta cũng thật lâu không tới đây rồi... Ngẫm lại cũng hoài niệm và hưng phấn ah!

- Vậy thì lên đường đi! Yêu Thú Hoang Nguyên, ta đến rồi!

Tần Phàm hăng hái, thân hình tung một cái, biến mất trong núi rừng mênh mông ở phía xa.

...

Trong Yêu thú sơn mạch sơ mạch không ngớt không ngừng, công thêm các loại thực vật không biết sống bao nhiêu tuổi, làm cho đi đường bên trong yêu thú sơn mạch rất phiền toái, phiền toái nhất chính là thường xuyên phải trèo đèo lội suối, hoặc là còn phải đi vòng vèo về phía trước.

Bụi gai bụi cỏ đại sinh trưởng dưới mặt đất, Tần Phàm đã bắt đầu hối hận không mua một thanh trường đao để mang theo, coi như là phẩm chất có kém một chút thì lúc này cũng phát huy ra được công dụng nhất định.

- Lão già chết tiệt, sao lại không nhắc nhở ta!

Tần Phàm có chút tức giận truyền âm cho Cổ Mặc, sau khi tiến vào yêu thú sơn mạch, chỉ đi được mấy trăm mét hần đã cảm nhận được yêu thú sơn mạch này khó đi đến cỡ nào.

- Hắc hắc, không cần, rất nhanh sẽ có.

Cổ Mặc vô tình cười cười, mang theo một vòng thanh âm nghiền ngẫm truyền đến.

Tần Phàm có chút nghi hoặc khó hiểu.

- Hắc hắc, cái này ngươi không cần biết, ta nói có thì sẽ có.

Thanh âm Cổ Mặc truyền đến, ngược lại giả vờ thần bí. Sau đó lại nghe thấy hần truyền âm nói:

- Mặt khác ta vẫn phải nói cho người một ít chuyện phải chú ý ở Yêu Thú Hoang Nguyên a! Nhớ kỹ, ở trong yêu thú sơn mạch kiêng kỵ nhất chính là phát ra tiếng vang, như vậy sẽ rất dễ dàng khiến cho người bị rất nhiều yêu thú phát hiện. Dù cho phát ra tiếng vang gì, cũng phải nhanh chóng rời đi.

- Còn có, dù cho bị thương, vết máu trên người cũng phải tận lực che giấu, mùi máu tươi cũng sẽ hấp dẫn yêu thú. Cái mũi của yêu thú so với chúng ta linh mẫn hơn nhiều lắm, hơn nữa có vài yêu thú năng lực truy tung mạnh đến nỗi khiến người không tưởng nổi.

- Còn có... A..., tóm lại tất cả phải cẩn thận, khi nào ngươi chưa chết đến nơi thì lão nhân gia ta sẽ không xuất thủ.

Cổ Mặc cuối cùng truyền âm nói, sau đó liền im lặng.

Tần Phàm có chút im lặng.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời, vô số tán cây của đại thụ cơ hồ che khuất cả bầu trời, thấy một màn như vậy, hần biết rõ ở nơi này cả mặt trời cũng khó chiếu đến này, đầu tiên phải học cách phân biệt rõ Đông Nam Tây Bắc.

Thân ảnh như linh xảo như Viên Hầu lướt ngang qua các nhánh cây loạn trên đường, nhưng vừa vặn đi hai bước.

- Ồ?

Nhìn thấy một màn cách đó không xa, Tần Phàm lại không khỏi nhú mày cảm thấy có chút buồn nôn.

Thi thể ba nam một nữ ở phía trước hơn mười thước, thi thể vẫn chưa hư thối, nhưng thi thể ba người này bị cắn ra một dấu vết phi thường rõ ràng, thi thể ba người đều không hoàn chỉnh, có một gã nam nhân đùi bị ăn sạch hơn phân nửa, bụng cũng bị ăn ra một cái lỗ lớn, đại tràng ruột non bị đứt ra cũng lưu trên đất. Đầu nữ nhân kia bị ăn sạch một nửa, con mắt vẫn còn, đầu lâu trắng bệch càng có thêm một ít sâu lông bò ở phía trên.

- Ha ha, nhìn đi phía trước chẳng phải có một thanh trường đao sao? Ta đã nói không cần tự mình mua mà.

Lúc này thanh âm thập phần đặc ý của Cổ Mặc lại từ bên tai truyền đến, tựa hồ đã sớm biết như thế

Tần Phàm lần nữa nhú mày, nhưng không đi nhặt trường đao bên cạnh thi thể, bởi vì trên đó thoát nhìn vậy có dính một như gì đó giống như ốc vậy... Tràng cảnh buồn nôn này khiến hần da đầu hần cũng ớn ớn có chút run lên.

- Ha ha, như thế nào? Tiểu tử sợ sao?

Thanh âm Cổ Mặc hơi giễu cợt lần nữa truyền đến.

- Ồ?

Nhưng một lát sau, không đợi Tần Phàm trả lời, hần nhưng lại tự phát ra một tiếng kinh nghi, sau đó lại cười nói:

- Ha ha, lần này có trò hay để xem, tiểu tử, tự ngươi giải quyết cho tốt đi!

Thanh âm Cổ Mặc vang lên, Tần Phàm nhìn về phía trước, liền phát hiện có ba bóng người cao lớn từ đó đi ra, thần sắc thoát nhìn có chút bất thiện.

Khi trông thấy bộ dạng Tần Phàm, một trang hán sắc mặt có chút âm tàn bên trái liếm liếm bờ môi, âm trầm nói:

- Dê béo thật mềm...

- Không thể tưởng được xui xẻo như vậy, vừa mới đến đã gặp phải cướp đường rồi.

Tần Phàm lúc này sao còn không rõ xảy ra chuyện gì, sắc mặt trầm xuống, đánh giá ba người ở đối diện.

Ngoại trừ tên vừa lên tiếng vừa rồi, hai người khác cũng đều sắc mặt bất thiện. Trong đó người bên phải có chút cao lớn, làn da hơi chút ngăm đen, trên mặt râu ria lởm chởm, trên vai vác một thanh trường đao, thoát nhìn tỉ lệ ngược lại không tệ. Về phần người ở chính giữa thì cách ăn mặc thoát nhìn càng giống một văn sĩ nhã nhặn hơn, nhưng về âm tàn trên mặt lại không thua hai người kia chút nào cả.

51. Chương 51

Chương 51: Ai là dê béo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Giao tất cả tiền tài ra đây, tha cho ngươi khỏi chết.

Nam nhân bộ dáng văn sĩ ở chính giữa bộ dáng lúng lúng nói.

- Hắc hắc, kỳ thật một tiểu tử miệng còn hôi sữa như ngươi lại dám đến đây, chúng ta cũng chỉ là sớm dạy bảo ngươi một chút, cho ngươi biết khó mà lui, ngược lại có thể bảo tồn tánh mạng. Đương nhiên, tài vật trên người ngươi coi như là học phí đi.

Thanh âm trên tức của trang hán thấp bé kia lần nữa vang lên, về phần đại hán vác trường đao lại không nói một lời, trong miệng cắn răng cở, rất hứng thú nhìn Tần Phàm.

Nhưng khiến bọn hán ngoài ý muốn chính là thiếu niên thoát nhìn chỉ có mười lăm mười sáu tuổi này sau khi mấy người kia xuất hiện vẫn một mực biểu hiện ra bộ dạng trấn định, không lập tức trốn đi, cũng không quỳ xuống cầu xin tha thứ lập tức đưa tiền tài ra.

- Lão đầu, ngươi dù sao cũng phải nói cho ta biết mấy người bọn họ có thực lực gì chứ!

Tần Phàm yên lặng truyền âm hỏi Cổ Mặc.

- Ở chính giữa là Vô Giả lục cấp, hai người còn lại là Vô Giả ngũ cấp, tự mình chậm rãi chơi đi.

Thanh âm Cổ Mặc miễn cưỡng truyền đến, Tần Phàm phảng phất trông thấy hán bộ dáng nằm như nằm trên mặt ghế, đang chờ xem kịch vui vậy.

Biết được thực lực địch nhân, khóe miệng Tần Phàm có chút nhếch lên, chợt ngẩng đầu lên, ngoắc ngón tay về phía bọn hán, khiêu khích nói:

- Ta có rất nhiều tiền, hơn 100 vạn kim nguyên còn có trữ vật giới chỉ, có bản lĩnh thì tới lấy đi!

- Tốt, tiểu tử đủ cuồng đấy, ta thích, ta chắc chắn sẽ cho ngươi chết lừng lấy một chút!

Lúc này hán tử cao lớn kia phun ra răng cở trong miệng, cầm xuống trường đao màu đen trên vai, đặt trong tay chậm rãi lau lau.

- Hắc hắc, quả nhiên là một đệ tử thế gia mới từ trong gia tộc trốn ra, không biết trời cao đất rộng, chắc chắn, đáng tiếc còn trẻ như vậy đã phải chết mất, trong nội tâm cho dù có mộng tưởng đi về chốn thành gia tộc gì đó cũng không cách nào thực hiện rồi~!

Trang hán thấp bé kia trên tức cười nói, trên mặt nổi lên một vòng thần sắc khát máu, xoa xoa tay.

- Lão Hắc bợc đánh bên phải.

Thanh niên văn sĩ thủ lĩnh ở chính giữa ngược lại không nói gì, trực tiếp chỉ huy chiến đấu, đầu tiên là nói với hán tử cao lớn cầm trường đao, sau đó lại quay phân phó trang hán thấp bé nói:

- Quỷ ả, ngươi bên trái, đề phòng hán chạy trốn.

- Không có vấn đề, đại ca, tuyệt đối sẽ không để tiểu quỷ này chạy trốn đâu.

Trang hán thấp bé kia hồi đáp, sau đó trên mặt lộ ra một vòng dữ tợn, thân hình bắt đầu phóng về phía Tần Phàm.

- Rất chuyên nghiệp nha.

Tần Phàm chẳng biết tại sao, trong lòng lại nổi lên một tia hưng phấn, nhiệt huyết cũng ầm ầm sôi trào. Lúc ở gia tộc tuy rằng trong tranh tài niên trắc đã giao thủ với không ít người, nhưng khi đó là vì giữa đồng tộc nên ngược lại đánh không được tận hứng!

Hôm nay, chính là sinh tử tương bác chân chính!

Không phải ngươi chết chính là ta mất mạng!

- Đến đây đi, đánh cho thống khoái!

Nhìn ba người rất nhanh vây quanh trước mặt, Tần Phàm phát ra một tiếng thét dài, Lưu Tinh Bộ cũng toàn lực triển khai, ngược lại trực tiếp phóng tới bọn chúng.

- Hắc hắc, không thể tưởng được tiểu tử ngươi cũng là phần tử hiếu chiến ầm ầm.

Tiếng cười của Cổ Mặc vang lên bên tai, nhưng Tần Phàm lại không để ý tới hắn, hôm nay hắn đầu nhập toàn bộ tinh thần, trong mắt chỉ có ba địch nhân trước mặt.

- Ha ha, tiểu tử này là ngại mạng dài sao?

Tên trang hán gọi là Quỷ ải kia thấy Tần Phàm không lùi mà tiến tới, không khỏi dờ dợn cười một tiếng, đã thấy hai tay của hắn thành chộp lại, trên mười ngón tay hiện ra hào quang bén nhọn màu vàng, thoạt nhìn hết sức lợi hại.

- Cẩn thận một chút.

Nam tử bộ dáng văn sĩ cầm đầu kia không biết sao trong nội tâm bỗng nổi lên một tia cảm giác bất an, không khỏi mở miệng nhắc nhở.

Tần Phàm có chút liếc trang hán kia, thầm nghĩ người nhiều lời như vậy thì thu thập người trước đi! Vì vậy, Lưu Tinh Bộ bỗng nhiên lướt ngang một cái, xông vội về phía hắn.

Đợi đến khi cách chỉ chưa đầy năm mét, một quyền hư không đánh ra, Huyền Trọng vực trọng lực gấp ba lần ngay lập tức bao phủ hắn vào trong.

Trang hán thấp bé kia không khỏi trì trệ, bị biến hóa bất thành hình khiến cho có chút trở tay không kịp, Tần Phàm muốn đúng là hiệu quả này! Khoảng cách giữa hai người cũng quá ngắn, lập tức đã tiến đến!

- Man ngươi trùng kích!

Nắm đấm nổi lên vô khí màu vàng đục ngầu, trong khi Quỷ ải còn chưa kịp chuẩn bị đã toàn lực đánh lên ngực hắn. a

BA~!

Tiếng xương ngực vỡ vụn vang lên, sau đó trang hán thấp bé này cả người bị một quyền đánh bay, nặng nề đập lên một cây đại thụ ở sau lưng, trong miệng cũng theo đó phun về phía Tần Phàm một ngụm máu tươi, nhưng Tần Phàm ý vào sự tinh diệu của Lưu Tinh Bộ lại tránh được.

- Quỷ ải!

Hai người khác phát ra một tiếng thét kinh hãi, nhưng vì ba người tách ra bọc đánh, lúc này khoảng cách cũng chỉ hơn 10 20m nên không kịp cứu viện, chỉ có thể trơ mắt nhìn trang hán thấp bé kia bị Tần Phàm dùng một cước quét ngang đầu.

Nháy mắt sau đó, Quỷ ải này đã không còn bao nhiêu khí tức nữa.

- Gặp phải cường địch, cẩn thận một chút, cùng tiến lên kết liễu hắn!

Thanh niên thủ lĩnh bộ dáng văn sĩ sắc mặt trầm xuống, nói với đại hán xưng là lão Hắc.

- Tiểu tử, ngươi sẽ chết rất thảm!

Đại hán kia nhìn tên trang hán thấp bé chết đi, trên mặt chợt lóe lên vẻ bi thống, lập tức oán độc nói với Tần Phàm. Ba người bọn họ cùng nhau hợp tác đã lâu, đã có cảm tình, mấy người bọn hắn một mực nhân lực đều rất chuẩn, chuyên môn tìm võ giả lạc đàn để ra tay, ngược lại chưa từng lỡ tay qua.

- Từ ngày đầu các ngươi bắt đầu lẫn lộn, đã nên sớm nghĩ đến sẽ có một ngày như vậy!

Tần Phàm điềm nhiên như không có việc gì liếc nhìn hai người, thu chân khỏi đầu Quỷ ải, trong miệng chỉ nhàn nhạt nói.

Lại nhìn trang hán thấp bé mở to hai mắt chết không nhắm mắt kia, đột nhiên phát hiện bên hông hắn có một cái túi liên mồm cười, kéo xuống, mở ra xem xét, phát hiện bên trong có hơn mười khối tinh thể hình tròn màu sắc rực rỡ.

- Ngược lại là cũng không ít yêu tinh hạch ah..

Thanh âm Cổ Mặc truyền đến, Tần Phàm liền biết rõ những thứ này chính là yêu tinh hạch, chính là kết tinh năng lượng trên người yêu thú, có thể dùng cho nhiều việc, là đồ tốt.

- Quả thật là dê béo ah!

Tần Phàm trêu tức nhìn lão Hắc và thanh niên văn sĩ, trong miệng mang theo một tia nghiền ngẫm nói. Hắc như cố ý chọc giận đối phương, đối phương càng phần nộ càng dễ mất đi sức phán đoán, đối với hắc càng là có lợi! Dù sao đối phương còn có một Võ Giả thất cấp và một Võ Giả lục cấp, hơn nữa rõ ràng là muốn liên hợp cùng nhau công kích, chuyện này đối với Tần Phàm thập phần bất lợi!

Nghe thấy lời này, quả nhiên sắc mặt hai người đối diện đều trở nên vô cùng khó coi, cho tới giờ chỉ có bọn hắc đoạt người khác, nào có bao giờ bị người đoạt? Thực tế hắc đại hán kia càng giận tím mặt, hai mắt trở nên đỏ bừng, võ khí màu vàng quần lên trường đao trong tay, thoát nhìn giống như liệt hỏa hừng hực trên đao vậy

52. Chương 52

Chương 52: Siêu việt cực hạn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungenhi †•••”•••”)

PHỐC!

Mà trong khi Tần Phàm bị hắc đại hán kia hấp dẫn chú ý, thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia lại đột nhiên há miệng nhỏ, một đạo Lục Quang tinh tế từ trong miệng của hắc phun ra bay về phía Tần Phàm, tốc độ cực nhanh, tiếng xé gió cực kỳ lợi hại! Lục Quang như có như không chớp động, căn bản khó có thể bắt lấy quỹ tích.

- Coi chừng!

Trông thấy lục mang quỹ dị này, Cổ Mặc một mực nói sẽ không xuất thủ trợ giúp Tần Phàm lúc này cũng nhin không được nữa ngẹn ngào nhắc nhở.

Nghe thấy Cổ Mặc nhắc nhở, con mắt Tần Phàm ngưng tụ, rốt cục nhìn rõ lục mang này là một cây tú hoa châm nho nhỏ, nhưng trên đó lại không biết bôi lên chất lỏng màu xanh lá gì nữa.

Tốc độ lục mang này cực nhanh, trong nháy mắt đã đi tới trước mắt, Tần Phàm kinh hãi, nhưng may mắn tu luyện Lưu Tinh Bộ đề cao bản năng né tránh của hắc rất lớn, thậm chí khi đại não hắc vẫn chưa hoàn toàn kịp phản ứng thì thân thể đã bắt đầu phản ứng theo bản năng.

Khom người ngã ra sau, hoàn toàn tránh khỏi một kích vô cùng nguy hiểm..

Lục mang kia cơ hồ lướt qua trong không khí cách thân Tần Phàm chưa đầy ba phần, cực kỳ nguy hiểm, thậm chí Tần Phàm còn mơ hồ nghe từ trên tú hoa châm này truyền đến hương vị. hư thối kích thích.

Tú hoa châm không đánh trúng Tần Phàm, nhưng lại thoáng cái đâm trúng vào thi thể Quỷ ải ở phía sau.

Thanh âm “Xì xì” truyền đến, Tần Phàm ngược lại hít một hơi lạnh, sau đó lòng còn sợ hãi nhìn thi thể Quỷ ải vậy mà đang nhanh chóng bắt đầu hòa tan, thân thể thoáng cái đã không thấy tăm hơi nữa!

Trên tú hoa châm này quả nhiên nhiễm kịch độc! Cũng may mắn thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia chỉ có cảnh giới Võ Giả thất cấp, chưa đạt tới cấp bậc Võ sư, cho nên võ khí cũng không thể nào bám vào trên tú hoa châm ly thể công kích, nếu không thì công kích của tú hoa châm sẽ càng thêm sắc bén kinh người rồi!

Mà cùng lúc đó, thanh niên văn sĩ ở đối diện từ trong miệng lấy ra một cái ngọc đồng tinh xảo nhỏ cát kỹ, tiếp theo lại xuất ra một cái thiết phiến màu trắng, sau đó nhanh chóng phối hợp ăn ý với hắc đại hán phóng về phía Tần Phàm.

Nhìn hai người càng ngày càng gần, Tần Phàm không dám lãnh đạm, vội vàng đánh ra Huyền Trọng quyền, lập tức dùng võ khí bản thân dẫn động biến hóa trọng lực trong phạm vi 10m, Huyền Trọng vực gấp ba lần lập tức vội vã bao phủ thanh niên văn sĩ thủ lĩnh và hắc đại hán đang vội vã xông đến lại.

Hai người đồng thời cảm thấy bộ pháp trầm trọng hơn rất nhiều, nhìn nhau, đều trông thấy nghi hoặc và khiếp sợ trong mắt đối phương.

- Tiểu tử này quả nhiên là đệ tử thế gia đi ra từ đại gia tộc, có được võ kỹ quý dị!

Thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia trong nội tâm âm thầm kêu khổ, suy đoán vừa rồi Quỷ ả chính là bị giết chết như vậy rồi.

- Lão Hắc, chúng ta trước sau rút lui, rời khỏi khu vực này, tác dụng võ kỹ này của hắn nhất định sẽ có hạn chế diện tích nhất định.

Nhưng dù sao hắn cũng coi như kinh nghiệm phong phú, liếc thấy chỗ yếu của Huyền Trọng quyền, lập tức thanh niên văn sĩ thủ lĩnh này quát một tiếng, thân hình bắt đầu cấp tốc lui về sau!

Ở giai đoạn hiện tại Huyền Trọng Quyền của Tần Phàm kỳ thật chỉ có tác dụng chấn nhiếp những ai chưa chuẩn bị sẵn sàng, thường thường quan hệ đến xuất kỳ bất ý, nhưng hôm nay thanh niên văn sĩ này kinh nghiệm phong phú, vô cùng trấn định, ngược lại đã mất đi hiệu quả này rồi.

Mặc dù có trọng lực dị thường gấp ba lần nhưng dù sao hai người này một thân võ khí đều tương đối hùng hậu, chỉ cần trấn định lại, ảnh hưởng đối với bọn họ kỳ thật cũng không lớn lắm.

- Vẫn là kinh nghiệm chưa đủ, quá nóng nảy.

Trong nội tâm Tần Phàm có chút thở dài, vừa rồi hắn vì cẩn thận cách xa hơn 10m đã đánh ra Huyền Trọng quyền, cái này liền khiến cho đối phương sớm phát hiện, kết quả thoát cái đã bị thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia khám phá ra.

Đây cũng là khuyết điểm của Huyền Trọng quyền ở giai đoạn bắt đầu, sau khi đánh ra một lần phải đợi một thời gian ngắn mới có thể đánh ra lần thứ hai, mà giai đoạn hiện giờ Tần Phàm cũng chỉ có thể khiến Huyền Trọng quyền bao phủ trong phạm vi chừng 20m thôi, đối với võ giả tốc độ nhanh, rất nhanh liền có thể thối lui ra khỏi.

Bất quá, Tần Phàm làm sao có thể cho phép bọn hắn thông dong rời khỏi, chấp tay nhường ưu thế này cho người khác chứ? Gót chân hắn dùng sức đạp mạnh trên mặt đất, võ khí quán quanh dưới chân, Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, giống như một lưu tinh cực tốc vọt về phía hai người!

- Đại ca, không còn kịp rồi!

Lập tức Tần Phàm đã đến trước mặt, hắc đại hán kia vùng lên trường đao hiện lên võ khí màu vàng, dùng thế sét đánh lôi đình bổ về phía Tần Phàm, mặc dù có trọng lực dị thường gấp ba lần, nhưng một đao kia thoát nhìn lại không ảnh hưởng gì, vẫn lẳng lẹ ác liệt khí phách vô cùng!

Tần Phàm vốn định một quyền đánh về phía thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia, lại bị một đao kia chặn lại, không thể không lui về phía sau hai bước. Hắc đại hán thế là tiến, Tần Phàm thế là lui, hắn vừa lui ra lập tức liền rơi vào hạ phong.

Hai người này kinh nghiệm rất phong phú, lập tức tự đã bắt lấy cơ hội, cùng lúc đó thanh niên văn sĩ thủ lĩnh cũng đành chỉ lui về phía sau, thiết phiến màu trắng trong tay đánh về phía bụng Tần Phàm, do đó Tần Phàm căn bản không có cơ hội ra tay công kích lần nữa, chỉ có thể nương tựa theo Lưu Tinh Bộ không ngừng né tránh, cũng may mắn vì tốc độ hai người đã bị ảnh hưởng của trọng lực dị thường, cho nên hắn cũng không bị đánh trúng.

- Âm âm!

Nhưng vào lúc này, bầu trời đột nhiên Lôi Minh một tiếng, toàn bộ yêu thú sơn mạch như đều trở nên chấn động, tựa hồ như bão tố muốn tiến đến vậy, khí trời như vậy càng khiến cho trong lòng ba người ở đây không khỏi nhiều thêm vài phần khí tức bạo ngược.

- Bá Đạo Cuồng Đao!

Hắc đại hán kia đột nhiên hét lớn một tiếng, chỉ thấy khí thế của hắn giống như nâng cao lên một tầng vậy, trường đao trong tay trong lúc huy động vậy mà đưa tới trận trận tiếng không khí nổ vang!

Một đao!

Đột nhiên chém về phía Tần Phàm, nhanh như thiểm điện, cuồng như Lôi Bạo! Đồng thời, Tần Phàm lại đột nhiên cảm nhận được một loại khí tức cực kỳ nguy hiểm âm trầm đập vào mặt! Nguyên lai thiếu phiến trong tay thanh niên văn sĩ thủ lĩnh kia vậy mà vào lúc này lại có hai cây phi châm nhỏ kích xạ mà ra, vọt về phía hạ bàn của Tần Phàm!

Cao thấp giáp công, Tần Phàm giờ khắc này nghìn cân treo sợi tóc, nguy hiểm đã đến cực hạn!

Cũng cùng lúc đó, phản ứng toàn thân hắc cũng bị tử vong áp bách thoáng cái đạt đến đỉnh phong! Trên thân phía bên trái, hạ thân phía bên phải, hắc vậy mà dùng một tư thế cực hạn cực kỳ quỷ dị đồng thời tránh được giáp công của hai người!

Thanh niên văn sĩ thủ lĩnh và hắc đại hán trên mặt đều xuất hiện biểu lộ không thể tin, mà thừa dịp này, Tần Phàm cơ hồ theo bản năng dùng một cú xoay người xinh đẹp, mũi chân nhảy lên, đá bay trường đao trong tay hắc đại hán!

53. Chương 53

Chương 53: Ngũ Hồ phệ Long (1)

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’’)•••’”)

Mà lập tức khi thân thể hắc lật qua, dựa thế một cái man ngư trùng kích bỗng nhiên đánh ra, một quyền nặng nề đánh lên bộ ngực hắc, thân hình hắc đại hán phải lớn gấp đôi Tần Phàm liền bị một quyền này đánh bay ra ngoài.

Thời khắc sinh tử, phản ứng thân thể Tần Phàm đã vượt qua cực hạn!

Thấy lão Hắc bị một quyền đánh bay, thanh niên văn sĩ thủ lĩnh trên mặt không khỏi lộ ra biểu lộ hoảng sợ, liền muốn xoay người đảo tẩu, đến lúc này, trong lòng của hắc đã tràn đầy sợ hãi! Hắc tuyệt đối không thể tưởng được, thiếu niên bề ngoài thoạt nhìn chỉ là Vô Giả nhất cấp này lại có được thực lực đáng sợ như thế!

Nhưng hắc vừa mới đi ra hai bước, đột nhiên mở trừng hai mắt, tay xoa xoa ngực, tiếp theo thân thể liền bắt đầu chậm rãi xoay ngược về sau. Nhưng lại bị Tần Phàm một cước đá lên trường đao dưới mặt đất, trực tiếp xuyên qua thân thể hắc. Ở thời điểm này mất đi ý chí chiến đấu, vậy thì chẳng khác nào biến thành một người chết cả.

Giết một người, Tần Phàm lập tức lại vung đao lên, bổ một đao về phía hắc đại hán đã ngã trên mặt đất, quá trình này hành vân lưu thủy, hoàn thành trong thời gian cực ngắn, vậy mà không có một tia do dự và dừng lại!

Ngay cả Cổ Mặc thấy một màn như vậy đều âm thầm lấy làm kỳ.

Hồ!

Làm xong những chuyện này, Tần Phàm mới có chút phun ra một ngụm trọc khí, một cổ cảm giác cực kỳ uể oải mới ập đến toàn thân, vừa rồi những động tác cực hạn kia đã tiêu hao đại lượng thể lực và tâm thần của hắc.

- Lão đầu, vừa rồi ngươi sao lại không cứu ta, ta thiếu chút nữa đã chết rồi!

Tần Phàm có chút giận dỗi truyền âm cho Cổ Mặc.

- Hắc hắc, không phải tự ngươi nói muốn lịch lãm rèn luyện thời khắc sinh tử sao? Nếu như không ném qua tư vị một phen gần với tử vong, ngươi làm sao có được đột phá siêu việt cực hạn vừa rồi được?

Cổ Mặc vừa cười vừa nói:

- Nói tiếp, vừa rồi đao kia cũng chưa chém tới trên người của ngươi, nếu quả thật chém trúng thì ta đã ra tay rồi! Dù sao trên người của ngươi có nhiều thuốc chữa thương như vậy, có tổn thương cũng không chết được! Sợ gì chứ!

Tần Phàm có chút không nói gì, bất quá hắn vừa rồi tuy rằng trong lúc vô tình thân thể đạt đến cực hạn, giờ chưa chắc có thể làm ra lại được những động tác kia, nhưng tinh tế cảm nhận cũng có đại thu hoạch!

Ầm ầm!

Nhưng vào lúc này, lại một tiếng sấm sét vang lên, sau đó tiếng lá cây như mưa rơi truyền đến, vậy mà đã nổi lên mưa to rồi! Phô thiên cái địa, thoáng cái Tần Phàm đã bị ướt sũng.

- Thực xui!

Tần Phàm lau đi nước mưa trên mặt, kéo lấy trường đao, vết máu trên đó ngược lại đã bị mưa tẩy trôi sạch sẽ rồi. Đi đến trước hai cổ thi kia, gỡ xuống cái túi chứa tinh hạch yêu thú ở bên hông hắc đại hán, nhìn cũng không nhìn, trực tiếp ném vào trong trũ vật giới chỉ.

Lúc lại xem thanh niên văn sĩ kia lại phát hiện bên hông hắn không có túi chứa yêu tinh hạch, lại hướng lên nhìn lại liền kinh ngạc phát hiện hắn vậy mà còn có một cái trũ vật giới chỉ!

Cũng không vội xem, chỉ ném vào trong trũ vật giới chỉ của mình, sau đó kéo lấy trường đao, đề thân tung lên, rất nhanh biến mất ngay tại chỗ. Vừa rồi ở đây đã xảy ra động tĩnh lớn như vậy, thật sự không nên ở lâu.

NGAO

Mà hắn lại không nghe được, ngay khi hắn rời đi, một tiếng long ngâm cực lớn từ ngay phương hướng hắn tiến lên truyền đến, nhưng lại vừa vụn bị tiếng sấm cuồng bạo trên bầu trời phủ lên.

Mưa to mưa lớn, vậy mà rơi một ngày một đêm cũng chưa ngừng,

Thiếu niên chật vật xuyên qua trong rừng cây rậm rạp, quần áo toàn thân đều đã ướt đẫm, kéo theo một thanh trường đao, tùy ý chém đứt bụi cây cỏ dại cản đường, đồng thời mưa cũng theo đao vung lên mà vẩy ra bốn phía.

- Thời tiết chết tiệt này thật là muốn lấy mạng người mà!

Tần Phàm một bên đi về phía trước, một bên trong miệng chửi bới, tuy rằng hắn là tu luyện giả, cũng không sợ sẽ vì gặp mưa mà bị các tiểu bệnh như cảm mạo..., nhưng quần áo toàn thân ướt đẫm như vậy, dù sao cũng khiến người cảm thấy hết sức khó chịu.

Hơn nữa càng khiến hắn tức giận chính là trong vùng núi này, tìm một ngày một đêm, vậy mà lại không tìm ra được sơn động nào để tránh mưa! Cho nên hắn hiện giờ đã một ngày một đêm chưa được ngủ rồi, hai mắt đỏ bừng, tâm tình cũng lộ ra thập phần bức bối.

- Hắc hắc, đây là Yêu Thú Hoang Nguyên, phải tập quen ah, phải tập quen ah...

Thanh âm cười đùa tí tởm của Cổ Mặc từ trong giới chỉ truyền đến, hắn cả ngày đều co đầu rút cổ trong giới chỉ, mưa gió khí trời này ngược lại không ảnh hưởng gì đến hắn cả.

- Quen cái đầu ngươi, ngươi lão gia hỏa không có nghĩa khí này, bản thân trốn ở trong giới chỉ, lại còn ở đó mà châm chọc nữa!

Tần Phàm oán hận mắng.

- Ai, ngươi tên tiểu tử này, không hề biết kính già yêu trẻ gì cả lão gia khom ta chẳng lẽ phải ra ngoài cùng gặp mưa với ngươi sao? Huống hồ, hai ngày này không có đan khí hút, lão nhân gia ta cũng thấy không được tự nhiên a!

Cổ Mặc cũng chỉ mày dạn mặt dày nói.

Tần Phàm tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, hết lần này tới lần khác lại không biết làm sao, chỉ đành rầu rĩ không vui tiếp tục vượt mọi chông gai tìm đường tiến về trước. Hiện giờ dưới mưa lớn như vậy, ngược lại không sợ âm thanh bị yêu thú nghe được, mùi cũng sẽ bị mưa cuốn đi.

- Không nên nản chí, một mực đi về phía đông đi, ta cảm giác một mực đi về phía đông rất nhanh sẽ có chỗ để nghỉ ngơi đây.

Trông thấy Tần Phàm bộ dạng này, Cổ Mặc lúc này nhìn như rất quan tâm mà nói với Tần Phàm.

- Con mẹ ngươi, lời này của ngươi cũng đã nói đến lần thứ mười rồi!

Thật tình không biết Tần Phàm lại mở miệng mắng to.

- Lần này tuyệt không lừa ngươi, thật sự!

Cổ Mặc thề son sắt nói, nhưng lời còn chưa dứt, một cái bóng đen đã đột nhiên xuất hiện phía trước, đánh về phía Tần Phàm, răng nhọn móng sắc, tốc độ cực nhanh!

- Con mẹ ngươi!

Tần Phàm gần như sụp đổ, vội vàng triển khai Lưu Tinh Bộ nhanh chóng né đi, tập trung nhìn vào, mới phát hiện bóng đen kia là một đầu tam cấp yêu thú Âm Ảnh Sơn Miêu, ở trong yêu thú sơn mạch yêu thú như vậy ngược lại thập phần thông thường, sau khi hấn tiến vào đây đã giết không dưới mười con rồi.

Lập tức Âm Ảnh Sơn Miêu lớn như Mãnh Hổ, toàn thân đen kịt kia lần nữa nhào về phía trước, Tần Phàm tức giận tùy ý đánh ra một quyền, Huyền Trọng vực lập tức bao phủ Âm Ảnh Sơn Miêu vào trong, thân ảnh bay nhào giữa không trung trực tiếp bị kéo xuống, có thể nhìn ra được trong mắt Âm Ảnh Sơn Miêu này có một vòng khủng hoảng, giống như con người vậy.

PHỐC!

Trường đao rất nhanh chém ra, thẳng tắp chém vào phần búng mềm mại của Âm Ảnh Sơn Miêu, đợi khi thân hình nó rơi xuống mặt đất, tam cấp yêu thú thực lực tương đương với võ giả này sinh cơ đã đoạn tuyệt.

Tần Phàm đi tới, trường đao thuận thực đâm lên cái đầu tam giác đen kịt của Âm Ảnh Sơn Miêu một khóa tinh hạch yêu thú hắc ám sắc sáng lóng lánh bị moi ra, sau đó một tay tiếp được, lau lau một chút, trực tiếp bỏ vào trong trữ vật giới chỉ.

- Không được, một chết ta, ta không tìm nữa, nghỉ ngơi trước một hồi đã rồi nói sau.

54. Chương 54

Chương 54: Ngũ Hổ phê Long. (2)

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Thu thập con Âm Ảnh Sơn Miêu kia, liên tục dày vò một ngày một đêm khiến Tần Phàm thật sự khó có thể kiên trì nữa, hấn đi tới một chỗ, tìm một gốc địa thụ cành lá tương đối tươi tốt, dựa lưng vào nghỉ ngơi.

Vừa ngồi xuống, Tần Phàm đã mỗi một không chịu nổi liền lập tức nhắm mắt lại, tuy rằng trên cây vẫn có mưa chảy xuống, nhưng hấn tựa hồ tùy thời đều chìm vào giấc ngủ vậy.

NGAO –

Rống! Rống! Rống! Rống! Rống!

Nhưng ngay lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến trận trận tiếng Long ngâm tiếng Hổ gầm, thanh âm rung trời, tựa hồ toàn bộ sơn mạch đều trở nên run rẩy, ngay cả Tần Phàm đang muốn ngủ cũng đột nhiên mở mắt ra.

- Cổ lão đầu, đây là có chuyện gì?

Tần Phàm chẳng biết tại sao đáy lòng vậy mà tự động nổi lên một tia cảm giác hoảng hốt, vội vàng hỏi Cổ Mặc.

- Chúc mừng người, đại vận ngàn năm có một này lại bị người đụng phải!

Cổ Mặc thanh âm trầm thấp vang lên bên tai:

- Thật sự, thất cấp yêu thú Độc Giác Giao Long kia thật sự chạy đến vùng núi này rồi! Trời ạ, còn có năm đầu lục cấp yêu thú Thiên Dực Hồ nữa!

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn về phương xa, một đầu Độc Giác Giao Long hơn 10m đột nhiên từ trong rừng xoay quanh lấy phóng lên trời, một tiếng Long ngâm thật dài, đại thụ che trời bốn phía đều bị cái đuôi của nó vung ra khiến ngổn ngang lộn xộn, cỏ cây bay tứ tung.

Mưa như trút nước rơi vào trên lân phiến hắc sắc sáng bóng của nó nổi lên trận trận sáng rọi mỹ lệ. Xa xa nhìn lại, toàn thân tràn đầy lực lượng mang tính rung động.

Độc Giác Giao Long này là đầu rắn thân long, nhưng trên đầu rắn đã có một cái sừng dài bạch sắc, thoát nhìn cao quý mà uy phong lẫm lẫm! Năm cái móng vuốt cực lớn phi thường sắc bén, dĩ nhiên là đang ngự không bay lên!

Ngay sau đó, năm đầu đại hồ mọc ra hắc sắc cánh liền gào thét, cũng áp đảo mông lớn đại thụ che trời, hai cánh ngay ngắn khê vô động, cuồng phong xoáy lên gỗ vụn bay tán loạn! Tiếp theo, năm đầu Phi Thiên lão hồ thân hình vô cùng kiện tráng, cũng theo đó phóng lên trời, dĩ nhiên lại đuổi theo đầu Độc Giác Giao Long kia!

Năm đầu lục cấp yêu thú kết đội đuổi giết một đầu thất cấp yêu thú!

- Móa!

Tần Phàm không khỏi chửi nhỏ một tiếng, vội vàng quay người chạy đi, nơi thị phi như vậy phải chạy đi càng xa càng tốt, dùng hắc thực lực bây giờ, thật sự rõ ràng cảm nhận được cái gì gọi là chênh lệch! Trong lòng của hắn tràn đầy cảm giác rung động, nhìn Giao Long cực lớn kia, hắn thật sự cảm thấy chỉ cần nó tùy tiện vỗ một móng vuốt xuống thì hắn sẽ rơi vào kết cục phần thân toái cốt!

- Chạy cái gì! Trở về!

Nhưng vào lúc này, Cổ Mặc lại rít gào bên tai Tần Phàm nói.

- Diên rồi, đây chính là thất cấp yêu thú ah! Ta không chạy chẳng lẽ ở chỗ này chờ chết sao?

Tần Phàm một đường chạy như diên, một đường trả lời Cổ Mặc nói. Hắn tuy rằng muốn lịch lãm rèn luyện trong sinh tử, nhưng cũng không muốn phải chết trong lịch lãm rèn luyện!

- Ngu xuẩn! Nếu như chúng cố tình muốn giết người, dùng thực lực và tốc độ của người, nào còn chạy trốn được?

Thanh âm của Cổ Mặc lần nữa truyền đến:

- Người đối với chúng mà nói thật giống như con sâu cái kiến vậy, người trên đường trông thấy một con kiến, chỉ cần nó không leo đến trên đầu người, người sẽ cố ý đi giết chết nó sao? Huống hồ chúng vội vàng chém giết, nào có rảnh rỗi mà để ý đến người chứ!

- Cái kia... vậy ở lại làm gì?

Tần Phàm lúc này mới ngừng lại, kinh hồn mà hỏi thăm.

- Xem cuộc vui! Ngũ Hồ phệ Long, đó là cảnh tượng khó gặp cỡ nào, chẳng lẽ người muốn bỏ lỡ như vậy sao?

Cổ Mặc dứt khoát từ trong giới chỉ nhẹ nhàng đi ra, nhìn lên chém giết trên bầu trời nói:

- Thoạt nhìn Độc Giác Giao Long kia tựa hồ đang ở thời kỳ suy yếu, nếu không mặc dù có năm đầu Thiên Dực Hổ thì chúng cũng không dám vượt cấp đi khiêu chiến quái vật khổng lồ thất cấp yêu thú này đâu!

- Hắc hắc, đợi chút đi, nếu như Độc Giác Giao Long kia thật sự bị Thiên Dực Hổ giết chết, nhặt lấy một chút vụn vặt đối với người hiện giờ cũng có chỗ tốt rất lớn!

Tiếng cười hơi có vẻ lừa dối của Cổ Mặc lần nữa truyền đến.

Tần Phàm nghe Cổ Mặc nói như thế, lúc này mới chậm rãi bình tĩnh lại. Hắn vốn cũng không phải là loại người nhát gan, chỉ là vừa rồi nhất thời bị uy áp của Độc Giác Giao Long chấn nhiếp thôi, dù sao đây chính là thất cấp yêu thú tương đương với Võ Tôn a!

Phát hiện ra Độc Giác Giao Long và Thiên Dực Hổ đích thật không để ý đến mình, lúc này Tần Phàm mới yên tâm ngẩng đầu quan sát cực kỳ huyết tinh trên bầu trời!

NGAO!

Chỉ thấy Độc Giác Giao Long kia giận dữ ngâm một tiếng, đuôi rồng cực lớn ra sức vung về phía một đầu Thiên Dực Hổ, mưa dày trời cũng bị một kích dốc sức này đánh cho bốn phía huy sái, nhưng lại bị đầu Thiên Dực Hổ kia linh hoạt tránh đi!

Ngay sau đó, bốn đầu Thiên Dực Hổ khác thừa cơ lần nữa đánh tới Độc Giác Giao Long, hàm răng sắc bén và móng vuốt là vũ khí sắc bén nhất của chúng, tuy rằng lân giáp của Độc Giác Giao Long càng chắc chắn nhưng cũng không dám tùy tiện để những Thiên Dực Hổ này đồng thời cắn trúng được.

Vì vậy, long thân cực lớn của Độc Giác Giao Long quay cuồng, mưa như thác nước trút xuống phía dưới, đồng thời cũng dùng tư thái trơn trượt tránh thoát khỏi sự cắn xé của Thiên Dực Hổ.

Bởi vì Độc Giác Giao Long đang ở vào thời kỳ suy yếu, vô luận tốc độ hay lực lượng đều thấp xuống không ít! Vì vậy, nó không dám dây dưa với Thiên Dực Hổ, lần nữa phát ra một tiếng ngâm dài, thân thể cực lớn lần nữa bay lên trời, bay lên trên đám mây cao cao.

Nhưng năm đầu Thiên Dực Hổ kia chiếm được ưu thế làm sao lại khinh địch để nó chạy mất như vậy được, hắc sắc dực cực lớn dùng sức một cái, cũng lẳng vùn từ trên xuống, ngay ngắn đuổi theo.

Tiếng Long ngâm nổi giận từ trên bầu trời truyền đến, Độc Giác Giao Long thân là thất cấp yêu thú bị năm đầu lục cấp yêu thú dây dưa như vậy, tôn nghiêm đã bị vũ nhục thật lớn! Nhưng hết lần này tới lần khác hiện giờ thân thể đang ở vào thời kỳ suy yếu, thực lực không bằng thời kỳ đỉnh phong, tuy rằng giận dữ nhưng lại không làm gì được năm đầu Thiên Dực Hổ đang ở vào thời kỳ đỉnh phong kia!

Sau đó Độc Giác Giao Long kia thấy trên không trung không thoát khỏi được Thiên Dực Hổ, lại đột nhiên xoay người một cái, rất nhanh xông về phía tung lâm phía dưới, thân thể khổng lồ vậy mà thoáng cái vào trong rừng rậm, tất cả bụi rậm cây cối ngăn cản lấy đường đi của nó đều bị quét dọn, mà những vật kia lại không thể làm gì được lân giáp của nó!

- Thật đáng buồn! Độc Giác Giao Long này thật sự là rồng bơi nước cạn rồi, bất quá cũng không phải bị tôm đùa giỡn, mà là bị lão hổ không xuống đồng bằng lấn!

Cổ Mặc trông thấy tao ngộ của Độc Giác Giao Long, không khỏi có chút thổn thức sợ hãi thán phục.

- Từ một Võ Thánh biến thành một linh hồn chỉ có tu vị võ đồ, thật vất vả giãy dụa trở lại Võ sư chi cảnh, lão đầu, người là bản thân người sao? Bất quá ta cũng đâu có khi dễ người chứ!

Tần Phàm trên tức nói.

55. Chương 55

Chương 55: Ngũ Hổ phê Long. (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(⁻“••(⁻“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’⁻)_s••’⁻)

- Đừng suy đoán hồ loạn nữa, xem cuộc vui đi!

Cổ Mặc không vui nói.

Khi Tần Phàm nhìn qua bên kia, năm đầu Thiên Dực Hồ cũng đã từ trên trời đáp xuống, móng vuốt sắc bén chụp vào phần lưng của Độc Giác Giao Long, nhưng Độc Giác Giao Long tả hữu xông tới, lần giáp lại vô cùng bóng loáng, thân hình run lên có thể né tránh công kích, ngược lại cũng không dễ dàng bị chụp lấy.

Bất quá, tổng cộng có năm đầu Thiên Dực Hồ, luân phiên trở mình công kích, liên tục không dứt, Độc Giác Giao Long cũng đã bắt đầu có chút không thể né tránh.

Né tránh được một đầu này, một đầu khác liền vội vã xông xuống, có khi lại từ bốn phương tám hướng cùng lúc xông lại. Tóm lại, mấy con Thiên Dực Hồ này phối hợp cực kỳ ăn ý, hơn nữa rất có trí tuệ, có khi còn hiểu được nguy trạng công kích, thật sự rất khó chơi.

Một lát sau, Độc Giác Giao Long đã có vài chỗ lân phiến suýt chút nữa bị vạch ra, mà những Thiên Dực Hồ này hết lần này tới lần khác đều một mực công kích chỗ Độc Giác Giao Long bị thương, tiếp tục như vậy, mấy khối lân phiến kia sớm muộn gì cũng sẽ rơi xuống thôi..

Chứng kiến tình cảnh này, Cổ Mặc lại con mắt sáng ngời, kinh hỉ nói với Tần Phàm:

- Người xem đi, lân phiến của Độc Giác Giao Long sắp bị Thiên Dực Hồ đánh xuống, người nhớ kỹ địa phương, lát nữa chạy qua nhặt.

- Thiên Dực Hồ không cần sao?

Tần Phàm nghi hoặc hỏi thăm, sau đó liền lập tức kịp phản ứng, đây chính là yêu thú ah! Tuy rằng trí tuệ của bọn nó đã tiếp cận nhân loại, nhưng lại không giống nhân loại! Lân phiến này đối với nhân loại mà nói chính là tài liệu tuyệt hảo có thể dùng để làm trang bị khôi giáp, hoặc là còn có thể sử dụng để luyện được sư luyện chế luyện được cần thiết, nhưng đối với yêu thú mà nói, lại không có tác dụng gì cả!

- Ngu xuẩn! Thiên Dực Hồ cực khổ đuổi theo đầu Độc Giác Giao Long này chỉ là vì yêu thú tinh hạch của nó thôi! Về phần những thứ rác rưởi như lân giáp, người ta còn không để vào mắt!

Quả nhiên, Cổ Mặc khinh thường nói.

- Vậy nó muốn tinh hạch của Độc Giác Giao Long để làm gì? Chẳng lẽ chúng còn có thể hấp thu năng lượng trong đó sao?

Tần Phàm lại hỏi.

- Đương nhiên, nếu như những lực cấp yêu thú này hấp thu tinh hạch của thất cấp yêu thú, thậm chí rất có thể sẽ khiến bản thân chúng nó thăng cấp đến thất cấp yêu thú! Ở thế giới của yêu thú cũng là thực lực vì tôn, vì cơ hội tấn cấp, cho nên mấy đầu Thiên Dực Hồ này mới đuổi theo không buông đầu Độc Giác Giao Long đang suy yếu này!

Cổ Mặc nói.

Ngao ngao – lại hai tiếng Long ngâm truyền ra, lần này nghe lại có chút cảm giác bi thảm.

Tần Phàm nhìn về phía Độc Giác Giao Long kia, lại phát hiện phía sau lưng Độc Giác Giao Long đã có mấy khối lân phiến bị trảo xuống, quả nhiên, sau khi Thiên Dực Hồ trảo Long Lân ra liền trực tiếp ném sang một bên, Tần Phàm âm thầm nhớ kỹ vị trí.

- Ồ?

Cổ Mặc đột nhiên phát ra một tiếng kinh nghi sau đó nói:

- Nguyên lai Độc Giác Giao Long đang tìm kiếm Hàn đàm thủy nguyên, trách không được lại bay lên bay xuống như thế! Những Thiên Dực Hồ này không quen thuộc thủy tính, chỉ cần Độc Giác Giao Long tiến vào trong hàn đàm, những Thiên Dực Hồ này sẽ không làm gì được nó cả!

- Ha ha, ở phụ cận chỗ này không phải có hàn đàm sao?

Tần Phàm cười nói

- Chỉ là không biết nó có thể tìm ra không thôi.

- Người đừng xem thường Độc Giác Giao Long, Độc Giác trên đầu nó đối với nguồn nước cực kỳ mẫn cảm, chỉ là bây giờ đang mưa to, cho nên khoảng thời gian ngắn mới không tìm được thôi. Qua tiếp một thời gian nữa, tin tưởng nó sẽ tìm ra được, chỉ là không biết những Thiên Dực Hồ này có cho nó cơ hội hay không thôi!

Cổ Mặc nói.

Ngay khi Cổ Mặc còn chưa dứt lời, đột nhiên Độc Giác Giao Long lại phát ra một tiếng nộ ngân! Nhưng nơi ở phần lưng đã không có lân giáp bị một đầu Thiên Dực Hồ bổ nhào vào trên người cắn lên!

Tuy rằng Thiên Dực Hồ rất nhanh đã bị đuôi rồng cực lớn quét văng ra, nhưng Độc Giác Giao Long kia lập tức máu tươi giàn giụa, sau đó Độc Giác Giao Long nhin đau nhức, đột nhiên lần nữa phóng lên trời, vậy mà phóng về phía sau lưng Tần Phàm!

Đó chính là phương hướng hàn đàm!

Độc Giác Giao Long kia vào lúc này rốt cuộc đã tìm được hàn đàm thủy nguyên!

- Long Long Long... Long huyết ah!

Cổ Mặc đột nhiên kêu to một tiếng, một chưởng đẩy lên người Tần Phàm, ngón tay chỉ về phía bầu trời không xa, chỗ Giao Long chi huyết nương theo nước mưa rơi xuống vội la lên:

- Mau mau nhanh, nhanh tiến lên! Tắm rửa long huyết đi! !

Tần Phàm còn chưa kịp phản ứng xem chuyện gì xảy ra, nhưng bị Cổ Mặc đẩy, cơ hồ liền theo bản năng thi triển ra Lưu Tinh Bộ, mưa văng khắp nơi, thân hình lại thuần gian di động đến nơi Giao Long huyết rơi xuống.

Hắn tuy rằng không biết Giao Long huyết này có chỗ lợi gì, nhưng biết rõ Cổ Mặc sẽ không hại mình, cho nên hắn chỉ ngửa mặt lên, chờ đợi Giao Long chi huyết hòa theo mưa rơi xuống cọ rửa mình.

Bởi vì lên phiên trên lưng Độc Giác Giao Long đã bị vạch ra, cho nên Thiên Dực Hồ một ngụm cắn vào thì huyết nhục liền đầm đìa, máu tươi của Độc Giác Giao Long khi nó phi thân lên trời liền vẩy ra rất nhiều.

Khi Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên thậm chí trông thấy bầu trời như một mảnh màu đỏ, mà những long huyết kia trong mưa vậy mà lại phát ra nhiệt khí đàng đàng, thoát nhìn thập phần sền sệt, vậy mà một chút cũng không bị hòa tan trong nước!

Nói đến thì nhanh, trong khi Tần Phàm tính toán trong lòng thì long huyết nồng đặc đã từ trên không trung lập tức rơi xuống trên người hắn, khiến hắn lập tức biến thành máu tươi chảy đầm đìa, như một huyết nhân sống sờ sờ vậy! Mà lúc này tuy rằng đỉnh đầu có mưa to, nhưng mặc cho mưa to cọ rửa như thế nào. Vậy mà cũng không làm trôi đi một chút long huyết trên người hắn.

Khi long huyết kia vừa rơi vào trên người Tần Phàm liền chăm chú bám vào trên người hắn, tựa hồ cả hai vốn chính là một thể vậy! Rất quỷ dị!

Cũng cùng lúc đó. Tần Phàm cảm giác được một cỗ lực lượng cuồng nhiệt từ đỉnh đầu xông xuống, sau đó trong lòng hắn trong lúc vô hạn khiếp sợ, cỗ lực lượng này vậy mà bức thẳng về phía Vũ Điện Khí Hải của hắn!

Oanh!

Một tiếng chấn động đến từ nội tâm, Tần Phàm vậy mà trong nháy mắt khi tiếp xúc với long huyết, dưới năng lượng cự đại trong long huyết trùng kích xuống, một lần hành động liền từ Vô Giả nhất cấp đỉnh phong đã đột phá đến cảnh giới Vô Giả nhị cấp!

Từ sau khi phục dựng cố nguyên hoàn, hắn liền ngừng ở Vô Giả nhất cấp đỉnh phong, hôm nay rốt cục dưới năng lượng của long huyết phụ trợ cũng đã đột phá.

Nhưng Tần Phàm còn chưa kịp kinh hãi, đột nhiên phát hiện từ trong long huyết truyền đến một cỗ cảm giác cực kỳ nóng rực, nháy mắt sau đó, Tần Phàm cảm giác được bản thân phảng phất như bị ngọn lửa vây quanh vậy, không đến một hồi, toàn thân của hắn cũng bắt đầu nổi lên nhiệt khí đàng đàng!

- Thật là khó chịu ah!

Tần Phàm phát ra một tiếng gầm nhẹ, muốn thò tay gạt đi long huyết trên người, nhưng lại phảng phất giống như bắt lấy than lửa vậy, hơn nữa nó còn chăm chú dính lên trên tay hắn, thế nào cũng không hết!

56. Chương 56

Chương 56: Long huyết Luyện Thể.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm lập tức thay đổi sắc mặt, vội vàng hỏi Cổ Mặc hỏi:

- Lão đầu, đây là có chuyện gì? Ta cảm giác toàn thân đều nóng như muốn tan chảy vậy.

- Cái này rất bình thường, Độc Giác Giao Long chi huyết này mặc dù chỉ là Giao Long, nhưng dù sao có khí tức của Long, cho nên máu không thể hòa tan trong nước được, chỉ có thể đi qua huyết dịch sinh vật! Mà Giao Long chi huyết này bởi vì có được năng lượng cực lớn, tự nhiên phải nóng rồi.

Cổ Mặc chỉ khẽ cười nói, sau đó lại trêu tức:

- Nhịn một chút đi, rất nhanh sẽ trôi qua thôi! Phải biết rằng, đây chính là thiên đại cơ duyên, nếu như là Tam cấp yêu thú đã nhận được, rất có thể mượn lấy đó để tấn chức trở thành tứ cấp yêu thú đấy! Mà đối với nhân loại mà nói, hấp thu long huyết có thể khiến thân thể trở nên vô cùng cứng cỏi, chính là thánh phẩm cường thể mà Luyện được sự các người đau khổ truy tìm đấy!

- Vậy bây giờ ta phải làm sao đâu? Long huyết này đến cùng phải hấp thu thế nào!

Tần Phàm phát ra tiếng kêu thống khổ, tuy rằng mưa to một mực cọ rửa lấy thân thể của hắn, nhưng cảm giác lửa nóng trên người lại không có một tia giảm bớt, hắn thậm chí cảm giác được lực phủ ngũ tạng của mình tùy thời đều cháy lên vậy.

- Ngồi xuống, tĩnh tâm, chờ đợi! Chờ long huyết tự mình chậm rãi hòa tan vào thân thể người, sau đó thể phách của người sẽ được đề cao rất lớn! Vô luận đối với việc người phục dụng luyện được tấn cấp hay là luyện hóa Ma Chủng trong tương lai đều có chỗ tốt!

Thanh âm Cổ Mặc lần nữa truyền đến nói.

- Ah

Tần Phàm hét to một tiếng, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, sau đó vận chuyển công quyết tu luyện, muốn mượn đó đến giảm bớt lực chú ý của bản thân đối với cảm giác nóng bỏng kia, nhưng cỗ năng lượng nóng rực kia lại giống như là vô khổng bất nhập vậy, vậy mà lại thấm thấu vào trong võ khí của Tần Phàm!

Phù phù!

Nhưng vào lúc này, một tiếng cực lớn từ xa phương vang lên, Cổ Mặc nhìn về bên kia một cái, sau đó nói:

- Độc Giác Giao Long quả nhiên tìm được cái hàn đàm kia rồi, chỉ là không biết có bị giết không...

Sau đó lòng hắn tư bách chuyển, một bộ trầm tư, cũng không biết trong lòng đang suy nghĩ gì.

Đương nhiên, lúc này Tần Phàm đang toàn tâm toàn ý dung hợp với long huyết, ngược lại sẽ không đi bận tâm những vật này, hiện giờ đối với hắn mà nói, chống cự cảm giác nóng rực trên người mới là trọng yếu nhất.

Theo võ khí tiến vào Vũ Điện Khí Hải, Tần Phàm thậm chí cảm giác được toàn bộ Vũ Điện đều trở nên đỏ bừng vậy, năng lượng nóng rực vậy mà truyền đến một mặt võ khí khác trong Khí Hải! Sau đó toàn bộ Vũ Điện Khí Hải càng trở nên nóng hổi! Tần Phàm cảm giác được trong cơ thể của mình giống như nhiều hơn một tòa núi lửa, tựa hồ tùy thời đều muốn bạo phát ra vậy.

Tần Phàm không khỏi chấn động, ngay cả sắc mặt cũng bỗng nhiên thay đổi. Giờ võ khí xảy ra biến dị, nếu như một khi không cách nào sử dụng nữa, vậy thì hắn cũng biến thành một phế nhân rồi!

Nhưng lúc Tần Phàm đang muốn kiểm nghiệm một chút, hắn liền cảm giác được long huyết bên ngoài thân thể vào lúc này bỗng nhiên dính chặt vào làn da hắn, Giao Long chi huyết kia rốt cục vào lúc này đã bắt đầu tiến hành dung hợp với da hắn.

Long huyết dung hợp, chính là trong máu nhân loại gia nhập huyết dịch yêu thú, tự nhiên sẽ sinh ra phản ứng vô cùng kịch liệt! Loại phản ứng này mang đến cho Tần Phàm cảm thụ vô cùng đau đớn, huyết dịch toàn thân bắt đầu sôi trào, cặp mắt của hắn cũng dần dần trở nên đỏ bừng... rốt cục cũng nhịn không được nữa, thân thể bắt đầu lăn quay trên mặt đất..., muốn mượn đó để giảm nhẹ thống khổ!

Cũng may là trước kia đã cảm thụ qua cường thể linh dịch do Cổ Mặc cung cấp, cho nên không chỉ thể phách trở nên cường đại hơn rất nhiều, mà ngay cả lực nhẫn nại cũng được tăng cường không ít! Nếu không thì giờ hắn đã sớm hôn mê rồi!

Đương nhiên không hôn mê, cũng chưa hẳn đã là chuyện tốt. Không chỉ phải chịu lấy cảm giác nóng rực bên ngoài thân thể, còn phải chịu lấy trận trận nhiệt khí quay cuồng trùng kích trong Vũ Điện nữa, Tần Phàm cảm giác mình một mực bồi hồi giữa chết đi sống lại, có khi thậm chí còn cảm thấy mình lập tức sẽ đau đến chết đi, nhưng lực ý chí cương ngạnh hết lần này tới lần khác chèo chống bảo trì hắn được thanh tỉnh!

Cũng không biết đã qua bao lâu, rốt cục lúc ý thức Tần Phàm cũng đã bắt đầu có chút mơ hồ thì nhiệt độ trên thân cũng dần suy yếu bớt, cảm giác nóng rực trong máu cũng trở nên ôn hòa hơn rất nhiều. Mà long huyết trên thân hắn lúc này cũng đã hấp thu vào da thịt, trở nên nhạt hơn rất nhiều, từ xa nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy bên ngoài thân hắn tản ra một tầng ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt.

Theo ánh sáng màu đỏ dần dần biến mất, Tần Phàm cảm giác được mọi ản Phổ}hèo

Tần Phàm men theo phương hướng bắn ra nhìn lại, lại phát hiện tên Võ sư mũi ưng kia dĩ nhiên là võ giả chuyên tinh cung tiễn! Trách không được hắn một mực vẫn không xông lại đối phó Tần Phàm, bởi vì khoảng cách với hắn mà nói ngược lại là ưu thế!

Nhìn mấy người khác càng ngày càng bức gần, lại có một Võ sư chuyên tinh cung tiễn ở một bên nhìn xem, Tần Phàm biết rõ mình đã càng ngày càng nguy hiểm, không nên ở lâu!

- Tiểu tử là người giỏi trò quỷ?

Tên hán tử cao gầy kia phát ra một tiếng nổi giận, song chưởng nổi lên hoàng sắc vô khí nồng hậu dày đặc, lại sử ra võ kỹ lợi hại nhất của bản thân giết qua, tuy rằng thân hình trì trệ một chút, nhưng vẫn hung mãnh phi thường.

Tần Phàm thân hình cấp tốc lui về phía sau, làm bộ như muốn chạy trốn, Võ sư kia hừ lạnh một tiếng, lần nữa phát ra một mũi tên.

Chính là cơ hội này! Tần Phàm biết rõ hắn bắn ra một mũi tên muốn bắn tiếp cần một khoảng thời gian, vì vậy Lưu Tinh Bộ lập tức toàn lực triển khai, hắn có lòng tin có thể tránh khỏi một mũi tên này, đồng thời đón đánh tên hán tử cao gầy kia.

Mà vào lúc này, dị biến tái sinh!

Vèo! Vèo! Vèo!

Đột nhiên ba đạo ánh sáng lạnh từ xa bay tới, theo ba đường thượng trung hạ phóng về phía Tần Phàm! Khóe mắt Tần Phàm quét thấy tên Võ sư mũi ưng kia phát ra một tiếng cười lạnh, lại dùng trực tiếp dùng vô khí ngưng tụ thành ba mũi tên, căn bản không cần bất luận chuẩn bị gì liền bắn về phía Tần Phàm!

Đây là Võ sư! Có dùng vô khí ly thể! Võ sư chuyên tinh cung tiễn thậm chí có thể dùng vô khí ngưng tụ thành mũi tên công kích địch nhân!

- Thất sách!

Tần Phàm trong lòng không khỏi trầm xuống, lấy tốc độ của ba đạo lưu quang kia đến đây, mấy người sau lưng lại cách hắn chưa đầy ba mét, nếu như không phải do bọn hắn vừa tiến vào Huyền Trọng vực có chỗ chậm chạp và phản ứng không kịp thì giờ có lẽ đã công kích đến rồi.

Tránh cũng không thể tránh! Lui không thể lui!

Tần Phàm cắn răng một cái, thân hình đột nhiên xông về phía gã hán tử cao gầy, Man ngư trùng kích.!

59. Chương 59

Chương 59: Giết ra lớp lớp vòng vây.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

PHỐC!

Một đạo ánh sáng lạnh xuyên qua bả vai trái của Tần Phàm, hai đạo khác bị hắn tránh được, nháy mắt sau đó, nắm đấm tay phải Tần Phàm xen lẫn vô khí cuồng bạo đánh trúng vào cổ họng gã hán tử cao gầy kia! Một quyền đánh bay! Sau đó Tần Phàm nhanh chóng bước qua thân thể hắn, theo hướng kia liền xông ra ngoài!

Tuy rằng bị thương, nhưng cuối cùng cũng xông được ra ngoài, còn đánh một võ giả thất cấp của đối phương bị tàn phế!

- Ha ha! Cái gì Thanh Lang mạo hiểm đoàn, các người chờ, ta sẽ quay lại tìm các người!

Nhanh chóng ăn một khẩu chỉ huyết hoàn, lưu lại một mảnh vết máu, Tần Phàm tự tin phát ra một tiếng cười to, tốc độ Lưu Tinh Bộ tăng lên đến cực hán, thoáng cái đã chạy khỏi hơn 10m, vài đạo mũi tên đuổi sát đến cũng bị hán tránh khỏi.

- Hắc hắc, chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi như vậy sẽ rời đi được sao?

Võ sư mũi ưng lúc này lại phát ra một tiếng cười lạnh, sau đó Tần Phàm liền phát hiện ở phía hán tiến tới, ẩn ẩn xuất hiện mấy đạo nhân ảnh...

Lúc này mưa lớn trên bầu trời đã ngừng lại, bầu trời sáng ngời.

- Ở đây còn có mai phục?

Nhìn về phía mấy đạo nhân ảnh ở phía trước, lòng Tần Phàm trầm xuống, chậm rãi nổi lên một loại cảm giác nguy cơ.

- Hắc hắc, tiểu tử, ở bên ngoài yêu thú sơn mạch đặc tội Thanh Ưng mạo hiểm đoàn chúng ta còn chưa có mấy người đi được, ngươi vẫn nên lưu mạng lại đi!

Lúc này, nhận ảnh phía trước rốt cục cũng xuất hiện ở trong tầm mắt, trong đó cầm đầu là một đại hán cơ bắp dữ tợn vừa cười vừa nói. Mà ở hai bên hán phân biệt đứng hai võ giả mặc phục sức Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, mấy người kéo ra có một khoảng cách, vừa hay chặn lấy đường đi của Tần Phàm.

Trước không đường đi, phía sau có truy binh!

Lúc này, tình thế Tần Phàm gặp phải phi thường nguy cấp, ở hậu phương là Võ sư mũi ưng cùng một Võ Giả lục cấp, bên trái là hai cái võ giả bát cấp bọc đánh, bên phải là một Võ Giả thất cấp và một Võ Giả cửu cấp bức ra, phía trước là ba võ giả của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn lấy đại hán cơ bắp hoành lộ chặn đường.

Hướng hồ bởi vì vừa rồi Độc Giác Giao Long đại chiến với Thiên Dực Hổ nên phiền rùng cây này đã lộn xộn, không chỉ không thể thành chướng ngại vật để ngăn tên của Võ sư mũi ưng kia, ngược lại còn có rất nhiều chướng ngại vật trên đường đi của hán, cái này đối với Tần Phàm mà nói thật phần bất lợi!

- Lão đầu, ngươi còn không giúp thì ta sẽ xong đấy.

Thần sắc Tần Phàm biến đổi, lần nữa thử truyền âm nói với Cổ Mặc.

- Không có việc gì, chết không được đâu. Lịch lãm rèn luyện nha... Không trải qua sao lại xem như huấn luyện được gì? A..... Nhiều kinh nghiệm nguy cơ một chút đối với ngươi mới có lợi.

Cổ Mặc vô tình nói, sau đó liền không lên tiếng nữa.

Nghe trả lời như thế, Tần Phàm lập tức có chút không nói gì, nhìn về ba người rõ ràng không phải loại thương thiện phía trước, hán cảm thấy da đầu có chút run lên. Đại hán cơ bắp kia ít nhất nhìn cũng có thực lực Võ Giả cửu cấp, mà hai người phía sau hán cũng có thực lực thất Võ Giả bát cấp.

Nếu là bình thường thì hán có thể dựa vào Huyền Trọng quyền tới quần nhau một chút, nhưng hiện giờ ở phía sau còn có truy binh! Lại có một Võ sư tinh thông Xạ Thuật nữa!

Giờ làm sao trốn?

Tần Phàm chau mày, trong nội tâm rất nhanh nghĩ biện pháp, Cổ Mặc nói cũng đúng, con người khi gặp phải nguy hiểm, chỉ cần đủ bình tĩnh tỉnh táo, như vậy tư duy và thân thể phản ứng quả thật sẽ nhanh hơn bình thường nhiều. Nhưng tình hình thế này, ngoại trừ sinh ra canh để bay khỏi lớp lớp vòng vây, nếu không cũng chỉ có thể dựa vào cường lực để đột phá thôi!

- Mẹ nó, liều mạng!

Tần Phàm cắn răng một cái, hán biết rõ kéo dài càng lâu đối với hán càng bất lợi, nếu như một khi để Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này hình thành vòng vây, vậy thì đợi hán chỉ có một con đường chết thôi.

Vì vậy, hán nhanh chóng cho vào miệng một khẩu tăng khí hoàn, theo được lực phát huy, võ khí trong cơ thể chậm rãi gia tăng đến cảnh giới Võ Giả tứ cấp. Tăng khí hoàn không chỉ sẽ tạo thành thống khổ rất lớn

với thân thể, hơn nữa Linh Dược cần thiết để luyện chế rất khó thu thập, Tần Phàm cũng chỉ luyện chế ra được hai khóa thôi, mà trong lúc tranh tài cùng Tần Ninh hắn đã dùng hết một khóa. Hôm nay, nếu như không phải đến lúc này, hắn thật sự không muốn phục dụng khóa tăng khí hoàn cuối cùng này.

Theo võ khí trong cơ thể gia tăng, Tần Phàm cũng thoáng cái nhiều hơn chút tự tin, ánh mắt tỉnh táo chống lại đại hán cơ bắp phía trước. Đại hán cơ bắp này tuy rằng là Võ Giả cửu cấp, hơn nữa nhìn qua còn khó đối phó hơn người khác nhiều, nhưng lúc này lại là người cách Tần Phàm gần nhất, con đường vòng vèo phía sau hắn cũng là lộ tuyến thích hợp để trốn nhất.

- Không biết tự lượng sức mình!

Đại hán cơ bắp kia thấy Tần Phàm vội xông đến liền lộ ra một vòng cười lạnh.

- Man ngu ngốc nghịch xung!

Khí thể Tần Phàm vền vền cất cao một trượng, quyền thủ nắm thật chặt, võ khí vàng đỏ biến dị cuồng bạo lập tức tràn đầy ồng tay áo, toàn bộ ồng tay áo đều bị cổ võ khí này phồng lên, tựa hồ tùy thời như muốn nổ tung lên vậy.

Hai mắt ngưng tụ, Tần Phàm nắm chặt nắm đấm, vốn đột nhiên co rút lại, lập tức lui về sau, mãnh liệt bắn ra.

- Phanh!

Hai nắm đấm âm âm gặp nhau trong không khí, thanh âm khí bạo như sấm rền bên tai, hai người tấn công đồng thời rút lui hai bước.

Đại hán cơ bắp sắc mặt hơi đổi, hắn không thể tưởng được uy lực một quyền này lại lớn như thế, hắn sử dụng chính là Nhân giai cao cấp võ kỹ, mà lại dùng võ khí của Võ Giả cửu cấp bộc phát, lại chỉ khiến đối phương không thể xông lên được?

- Hồng Đào, ngăn hắn lại, vô luận thế nào cũng không thể để hắn đào tẩu!

Thanh âm của Võ sư mũi ưng âm lãnh truyền đến.

- Ta ngăn chặn hắn, Phương thiếu người nhanh bắn chết hắn đi!

Tên đại hán cơ bắp gọi là Hồng Đào kia sắc mặt biến hóa, nháy mắt sau đó, hắn phát hiện nắm đấm của mình đột nhiên truyền đến cảm giác vô cùng nóng bỏng, cúi đầu xem xét liền phát hiện làn da vậy mà trở thành một mảnh cháy đen.

- Ah

Hồng Đào nhện không được phát ra một tiếng bi thiết, tiếp theo bùm lấy nắm đấm, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

Trông thấy một quyền này vậy mà tạo thành uy lực lớn như vậy, Tần Phàm cũng hơi có chút kinh ngạc, nhưng tận dụng thời cơ, ngay khi tên kia bùm lấy nắm đấm, hắn vội vàng thả người qua, đánh một quyền tới trước ngực đối phương.

- Bành!

Hồng Đào theo bản năng né qua bên cạnh, nhưng vẫn bị một quyền này đánh lên vai, lập tức lại một đạo cảm giác cực kỳ nóng rực truyền đến, khiến hắn không nhện được nữa, thân thể lay động một cái ngã trên mặt đất.

Tần Phàm cố nén hấp dân tiến lên đánh chết hắn, chỉ vội vàng triển khai Lưu Tinh Bộ tốc độ cao nhất bỏ chạy về trước, trải qua nhiều lần chiến đấu như thế, Lưu Tinh Bộ của hắn trong lúc mơ hồ lại tăng lên không ít. Không thể không nói, chiến đấu quả nhiên là phương pháp tối luyện thân pháp tốt nhất!

60. Chương 60

Chương 60: Kỹ Huyền Nhi.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“•.~(“•.~† Nhóm dịch Dungnhi †.~•’^~)~.~•’^~)

- Nhanh, nhanh ngăn hấn lại, không tiếc giá lớn, nhất định không thể để cho hấn đào tẩu được!

Thấy Tần Phàm vậy mà thật sự trốn ra khỏi vòng vây, bên kia tên Võ sư mũi ưng hỗn hển quát lớn, mà trong tay sớm đã bắn ra ba đạo quang tiễn. Lúc này, trong lòng của hấn nhưng không khỏi nổi lên một tia khủng hoảng. Tuổi còn nhỏ như vậy, vậy mà đã có thể cùng Võ Giả cứu cấp chống lại, nếu đợi thêm một hai năm nữa, vậy còn chịu nổi sao? Nếu để cho hấn trốn khỏi đây, ngày sau Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, tuyệt đối sẽ đụng phải đả kích hủy diệt!

Chỉ cần vừa nghĩ tới ngày sau có thể gặp phải trả thù phô thiên cái địa, Võ sư mũi ưng được gọi là Phương thiếu trong lòng liền nổi lên sát ý.

Nhưng may mắn Phương thiếu này cũng chỉ vừa mới đột phá đến cảnh giới Võ sư không lâu, một lần chỉ có thể phát ra ba đạo quang tiễn, hơn nữa xa xa không đạt tới cảnh giới tùy tâm phát ra, bách phát bách trúng, cho nên Tần Phàm cho tới giờ cũng chỉ trúng một mũi tên thôi.

Cung thuật sở trường yêu cầu không chế cực cao với vũ khí, Phương thiếu này vẫn xa xa còn chưa nhập môn. Đây là đánh giá Cổ Mặc giành cho hấn.

Ngay khi Tần Phàm chiến đấu với đại hán cơ bắp kia, mấy người khác đã tới gần, hiện giờ Tần Phàm cách bọn họ chỉ chưa đầy năm mét! Thậm chí đã có thể ẩn ẩn cảm giác được sau lưng các loại khí kình lăng lệ ác liệt đánh tới hấn.

Nguy cơ còn chưa được giải trừ!

Càng khiến cho Tần Phàm chấn động trong lòng chính là vào lúc này, rừng rậm ở trước hấn vậy mà lần nữa xuất hiện một bóng người!

- Chẳng lẽ thật sự phải viết di chúc ở đây sao?

Trong nội tâm trầm xuống, Tần Phàm chuẩn bị liều mạng, nhưng khiến hấn ngoài ý muốn chính là, bóng người trong rừng rậm cũng không đi tới, mà ném tới phía sau hấn một túi nan! Lập tức sương mù nồng đậm liền từ bốn phía lan ra, chặn hết tầm mắt mọi người!

- Ồ?

Con mắt Tần Phàm sáng ngời.

- Muốn mạng sống hãy theo ta đi.

Nháy mắt sau đó, hấn đã nghe được một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng từ phía trước truyền đến.

Tần Phàm không khỏi khê giật mình, không thể tưởng được người này lại đến cứu mình!

Do dự một chút, hấn liền đi theo.

Bởi vì hấn đối với nơi này quả thật không quá quen thuộc, nếu như chạy loạn rất có thể sẽ đến tuyệt lộ, mà một khi để người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn ở đằng sau đuổi theo thì hấn nhất định sẽ chết, cho nên vẫn nên rời khỏi đây đã rồi tính. Hướng hồ đối phương chỉ có một người, cho dù có lòng muốn hại hấn thì hấn cũng không quá lo lắng, dù sao khi cần thiết Cổ Mặc nhất định sẽ xuất thủ cứu giúp.

Rất nhanh, hai người bọn họ xuyên ra bên ngoài sương mù, mà ở phía sau lại truyền đến tiếng rống giận dữ của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn

- Phương thiếu, là tiểu tiện nhân Kỷ Huyền Nhi kia đã cứu tên tiểu tạp chủng đó!

Một thành viên trong mạo hiểm đoàn đi ra nói.

- Đuổi! Nhanh đuổi theo, đừng để bọn hắc ròi khỏi! Kỹ Huyền Nhi tiểu tiện nhân kia, nhiều lần phá hư chuyện của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn chúng ta, lần này nhất định không thể để cho nàng ròi đi, đợi đến khi bắt được nàng, ta nhất định phải khiến nàng sống không bằng chết.

Tên võ sư mũi ưng được xưng là phương thiếu âm lãnh rống lớn nói.

Lúc này Hồng Đào cũng từ mặt đất bò lên, cảm giác nóng rực trên người vẫn còn nguyên, khiến hắc đi đường cũng không khỏi có chút run rẩy.

- Người không sao chứ?

Phương Thiếu lạnh giọng hỏi.

- Nghỉ ngơi một chút có lẽ sẽ không sao nữa, không thể tưởng được võ kỹ của tiểu tạp chủng này lại quỷ dị như vậy, lần sau gặp mặt hắc, ta nhất định phải làm thịt hắc!

Hồng Đào nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- Tiềm lực của tiểu tạp chủng này thập phần khủng bố, giờ hắc lại cùng tiểu tiện nhân Kỹ Huyền Nhi kia đi lại với nhau, cái này đối với Thanh Ưng mạo hiểm đoàn chúng ta sẽ là một đả kích rất lớn! Không tiếc một cái giá lớn, cho dù lật tung toàn bộ bên ngoài yêu thú sơn mạch cũng phải nhanh chóng tìm ra họ!

Phương thiếu kia lạnh giọng nói:

- Người không có việc gì thì đi cùng đi, không nên hành động một mình, ít nhất ba người cùng một chỗ, ta sẽ tụ tập một ít huynh đệ nữa tới hỗ trợ.

Tiếng bước chân từ phía sau truyền đến, Tần Phàm đi theo người phía trước xuyên qua mấy bụi cỏ rậm rạp, rẽ quanh mấy lần, thanh âm ở sau lưng lúc này mới chậm rãi biến mất, hắc cũng bắt đầu có cơ hội đánh giá nữ tử thần bí ở phía trước.

Nữ tử bị Thanh Ưng mạo hiểm đoàn gọi là Kỹ Huyền Nhi này, tóc dài co lại, lộ ra nhẹ nhàng khoan khoái và ẩn ẩn có vài phần cao quý. Có thể là để hành tẩu thuận tiện trong yêu thú sơn mạch nên lúc này Kỹ Huyền Nhi ăn mặc một thân y phục dạ hành màu đen bó sát người, nhưng vì mưa to vừa tạnh nên hiện giờ trong rừng khắp nơi đều là mưa, cho nên lúc này y phục dạ hành màu đen nàng mang đã hoàn toàn ướt nhẹp, chăm chú dán lên thân thể động lòng người. Từ phía sau nhìn lại, thân thể lung linh xinh đẹp lộ ra rất là mê người.

Đặc biệt là vòng eo mềm mại kia, trong lúc ra sức chạy đi lộ ra càng thêm động lòng người, ngực nàng cũng không tính là quá đầy đặn, nhưng bởi vì vòng eo rất nhỏ, cho nên thoát nhìn ngược lại nhiều thêm vài phần phong tình, lúc này dưới y phục dạ hành ướt đầm như ẩn như hiện, khiến người không khỏi nổi lên ý nghĩ kỳ quái.

- Kỹ Huyền Nhi này tại sao phải cứu ta?

Tần Phàm cũng không phải là loại người háo sắc, chỉ nhìn chút liền phục hồi tinh thần lại, bắt đầu suy nghĩ mọi chuyện từ đầu đến cuối:

- Thoạt nhìn Kỹ Huyền Nhi này đối với bên ngoài yêu thú sơn mạch tựa hồ rất là quen thuộc, vừa rồi người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn tựa hồ cũng nhận ra nàng, chẳng lẽ giữa bọn họ có thù oán gì đó sao?

Một đường im lặng, hai người trong bất tri bất giác đã chạy gần nửa giờ, phương hướng cũng đã thay đổi hơn mười lần, trên đường đi còn giết mấy con yêu thú, lúc này mới đi đến một tiểu sơn cốc thập phần kín đáo. Bởi vì yêu thú sơn mạch phi thường lớn, địa hình núi non pháp phồng, hình dạng mặt đất đa dạng, ngay cả hàn đàm cũng có, cho nên Tần Phàm đối với trong này lại có một tiểu sơn cốc như vậy cũng không thấy kỳ lạ.

- Ở đây bọn hắc có lẽ sẽ không phát hiện được nữa

Lúc này, Kỹ Huyền Nhi đi ở phía trước ngừng lại, xoay người lại trong trẻo nhưng lạnh lùng nói với Tần Phàm, đồng thời, Tần Phàm rốt cục cũng thấy được ngũ quan xinh xắn của Kỹ Huyền Nhi.

- Cái này. . .

Xem xét phía dưới, Tần Phàm lập tức phát ra một tiếng kinh ngạc, trong khoảng thời gian ngắn không khỏi có chút ngây dại. Vị nữ tử trước mặt hắn, vậy mà lớn lên thập phần tương tự Tần Li! Mới nhìn qua, Tần Phàm thậm chí cho rằng là do Tần Li lo lắng nên cùng theo hắn đến yêu thú sơn mạch!

Chăm chú nhìn kĩ một hồi, lúc này hắn mới nhận ra khác biệt, Kỷ Huyền Nhi tuy rằng ngũ quan có 80% tương tự Tần Li, nhưng là niên kỷ lại lớn hơn Tần Li một chút, bộ dáng chừng 1* tuổi. Hơn nữa khí chất hai người cũng có chút khác nhau, nếu như nói khí chất Tần Li là trong thanh nhã mang theo một ít ôn nhu thì khí chất Kỷ Huyền Nhi lại là trong trong trẻo lại mang theo một tia đậm mạc.

61. Chương 61

Chương 61: Sơn cốc thần bí.

Nguồn: Vipvanda

Share by:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Nhìn đủ rồi chứ?

Thanh âm Kỷ Huyền Nhi lạnh lùng truyền đến.

- Ách. . .

Tần Phàm lúc này mới quay đầu lại thần ra, xấu hổ gãi gãi đầu, mỉm cười nói:

- Không có ý tứ, người lớn lên rất giống tỷ tỷ của ta. . .

- Hừ, không thể tưởng được người trốn khỏi tay Thanh Ưng mạo hiểm đoàn lại là một tên lãng tử, người đi đi!

Kỷ Huyền Nhi lạnh lùng nói, sau đó xoay người, không ngờ nàng lại thay đổi ý nghĩ ban đầu.

- Ách, thỉnh không nên hiểu lầm, ta nói là sự thật, người thật sự lớn lên rất giống tỷ tỷ ta. . . Mà không phải là ta cố tình dùng ngôn ngữ mạo phạm người.

Tần Phàm không khỏi cười khổ, không thể tưởng được như vậy cũng bị cho là lãng tử, nhưng thế giới này lại không có ảnh chụp, ngược lại rất khó giải thích, chỉ đành chuyển hướng chủ đề hỏi:

- Người biết bao nhiêu chuyện của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn?

Bất quá Kỷ Huyền Nhi lại không trả lời.

- Cái này. . . Ta vừa rồi thật sự không cố tình nhìn người đâu! Tuy rằng người lớn lên rất dễ nhìn, nhưng ta cam đoan ta nhìn người chỉ là vì người lớn lên giống tỷ tỷ của ta thôi! Tuyệt đối không có tâm tư làm loạn gì cả.

Tần Phàm thấy Kỷ Huyền Nhi không để ý tới, vì tỏ thành ý nên hắn đành giải thích. Dù sao hắn đối với yêu thú sơn mạch này cũng không quen thuộc lắm, hắn cần một người dẫn đường. Hướng hồ Kỷ Huyền Nhi trước mắt na ý rõ ràng có cừ oán với thanh Ưng mạo hiểm đoàn, ngược lại là có cùng địch nhân. . . Bất quá lời giải thích này tựa hồ có chút hương vị giấu đầu lòi đuôi.

- Nếu người muốn biết thì con mắt nên quý củ một chút, nếu không đừng trách ta không khách khí.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi mới xoay người lại lạnh giọng nói, cũng không biết có tin lời giải thích của Tần Phàm không.

Tần Phàm nghe xong không khỏi có chút không biết nói gì, tuy rằng Kỷ Huyền Nhi này thật sự rất động lòng người, nhưng vừa rồi hắn không có ngoại tâm tư như Kỷ Huyền Nhi nghĩ, bất quá hắn cũng không muốn làm tiếp chuyện giải thích tức là che dấu kia, chỉ bất đắc dĩ trợn trắng mắt.

- Tuy rằng không biết người sao lại đắc tội Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, nhưng nếu đã cùng chung địch nhân, vậy thì chúng ta có thể hợp tác, chỉ là không biết người có dũng khí này không?

Kỷ Huyền Nhi lại lạnh giọng hỏi.

- Ta cũng đã có nói là muốn Thanh Ưng mạo hiểm đoàn phải gà chó không yên!

Khóe miệng Tần Phàm có chút nhếch lên, lộ ra một vòng lãnh ý nhàn nhạt. Một mặt là bởi vì thù hận song phương kết xuống, một phương diện khác là vì Tần Phàm muốn xem đây như là một lần lịch lãm rèn luyện.

- Hi vọng ngươi cũng có năng lực như thế a.

Kỷ Huyền Nhi hơi có chút khinh thường nói.

Tần Phàm khoát tay áo, cũng không giải thích.

- Thanh Ưng mạo hiểm đoàn tổng cộng có hơn ba trăm người, chính là dòng binh đoàn lớn nhất từ Thanh Thạch Trấn đến bên ngoài yêu thú sơn mỷ, thành viên trong đoàn cơ hồ đều có được thực lực ngoài Võ Giả lục cấp, vốn có mười Võ sư, hiện giờ ngay cả Phương Trọng kia cũng đã đột phá đã đến cảnh giới Võ sư, vậy thì tổng cộng có mười một Võ sư rồi. . .

Kỷ Huyền Nhi chậm rãi nói về thực lực của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn.

Tần Phàm suy đoán, Phương Trọng kia chính là Võ sư mũi ưng rồi.

- Mặt khác, phụ thân của Phương Trọng, chính là đoàn trưởng Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, là một vị Tiên Thiên Võ sư.

Cuối cùng, Kỷ Huyền Nhi nói ra một tin tức khiến sắc mặt Tần Phàm trở nên có chút ngưng trọng.

- Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này lại có thực lực mạnh như vậy sao...

Trong nội tâm Tần Phàm hơi chút giật mình, thực lực như vậy thậm chí đã không sai biệt lắm với một ít Chân Vũ thế gia rồi.

Đương nhiên số lượng Võ sư và Tiên Thiên Võ sư so với những gia tộc kia vẫn có chỗ không kịp, dù sao mạo hiểm giả dù sao cũng là một chức nghiệp phong hiểm tương đối cao, đại bộ phận người có thực lực Võ sư hoặc là Tiên Thiên Võ sư đều tình nguyện đến các gia tộc lớn đảm đương hộ vệ viện hoặc là khách khanh, phong hiểm nhỏ hơn, lại càng có khả năng đạt được công pháp võ kỹ cao cấp nữa.

- Sao ngươi lại muốn đối phó Thanh Ưng mạo hiểm đoàn?

Tần Phàm hứng thú hỏi Kỷ Huyền Nhi, hẳn rất khó minh bạch một nữ tử yếu đuối thế này thậm chí có dũng khí đối kháng với một mạo hiểm đoàn cường đại như vậy, mà Tần Phàm xem thì Kỷ Huyền Nhi thậm chí còn chưa đột phá đến cảnh giới Võ sư nữa, thực lực đại khái là Võ Giả cửu cấp. Trừ phi là có thâm cừu đại hận...

- Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này kỳ thật chính là một đoàn thể cường đạo, bọn hắn tụ tập cùng một chỗ, ở trong yêu thú sơn mạch cường gian rồi giết chết đánh cướp, quả thực là việc ác bất tận! Mỗi lần có mạo hiểm giả lạc đàn gặp phải bọn hắn thì chính là cửu tử nhất sinh. Nếu như không phải không ngừng cướp đoạt, Phương Trọng kia cũng không thể nào nhanh chóng tăng lên đến cảnh giới Võ sư như vậy được.

Kỷ Huyền Nhi oán hận nói, nói đến Phương Trọng thì càng nhiều hơn vài tia lãnh ý.

- Gian... Giết đánh cướp? Chẳng lẽ?

Tần Phàm vùng trộm nhìn thoáng qua Kỷ Huyền Nhi, dung nhan và tư thái tuyệt sắc kia, đặc biệt cái eo thon kia, lại mê người như vậy... Đáng tiếc... Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm phỏng đoán, trên mặt không khỏi nổi lên một tia đồng tình.

- Ngươi... Ngươi ánh mắt này là có ý gì? Có tin ta sẽ giết ngươi không!

Kỷ Huyền Nhi thấy ánh mắt kia của Tần Phàm sao còn không biết hắn đã hiểu lầm gì, không khỏi tức giận lạnh giọng nói:

- Ca ca của ta chính là bị tên Phương Trọng cận bà kia giết chết! Ta nhất định sẽ tự tay giết chết hắn để báo thù cho ca ca!

Trên mặt Tần Phàm hiện lên thần sắc khó xử, thế mới biết mình đã nghĩ lầm rồi, hắn liền vội vàng giảng hòa:

- Khục khục, bất quá chỉ là một ổ Võ sư thôi mà, ngày sau có cơ hội ta sẽ hốt nguyên ổ bọn chúng!
- Biết rõ Thanh Ưng mạo hiểm đoàn có thực lực như thế, ngươi còn dám đối nghịch với bọn họ sao?

Kỷ Huyền Nhi lạnh lùng hỏi.

- Có gì không dám?

Tần Phàm tự tin cười cười, âm lãnh nói:

- Ta là người ân tất báo, có cừu oán lại càng không thể không báo! Thanh Ưng mạo hiểm đoàn hôm nay đã dám vây giết ta, nhưng lại để ta trốn được, như vậy thì bọn chúng phải có giác ngộ bị ta trả thù!

Hắn và Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đã kết xuống thù hận, không thể nào hòa giải được! Thanh Ưng mạo hiểm đoàn không muốn lưu lại mối họa như hắn, Tần Phàm cũng không muốn lưu lại mối họa Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này!

Hắn muốn trở thành người mạnh nhất, không chế vận mệnh của mình! Mà ngay cả tánh mạng của mình cũng có thể bị uy hiếp, vậy thì làm sao không chế vận mệnh! Cho nên, phàm là người uy hiếp đến hắn, Tần Phàm đều nhất định phải nghĩ biện pháp quét dọn chướng ngại!

Bởi vậy, Tần Phàm không khỏi nghĩ đến Tần Phàm chết trước kia, để Luyện Đan Sư như hắn có thể hàng lâm đến thế giới này, bất quá Tần Phàm sẽ không cảm tạ hắn, mà đợi sau khi thực lực đủ sẽ quay về gia tộc nghĩ cách tìm ra người này, vĩnh viễn tiêu trừ hậu họa.

62. Chương 62

Chương 62: Tin tức Ma Chung. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••

- Nếu đã thế, vậy quan hệ giữa chúng ta hiện giờ là hợp tác, ta có thể cùng hưởng mảnh sơn cốc này với ngươi, chỉ hy vọng ngày sau ngươi nhớ rõ lời nói hôm nay, có cơ hội nhất định phải hốt trọn ổ Thanh Ưng mạo hiểm đoàn!

Kỷ Huyền Nhi tiếp tục lãnh đạm nói, sau đó chỉ vào tiểu sơn cốc phía trước nói:

- Vị trí sơn cốc này cực kỳ bí mật, quanh năm lại có sương mù che đậy, nếu như không phải cơ duyên xảo hợp tuyệt đối sẽ không thể tìm được đến đây.
- Càng quan trọng hơn là, trong sơn cốc này có đại lượng Linh Dược, hơn nữa linh khí dồi dào, tu luyện ở chỗ này một ngày, công hiệu gấp mấy chục lần so với bên ngoài, chúng ta có thể ở chỗ này hảo hảo tăng thực lực lên, sau đó lại đi tìm Thanh Ưng mạo hiểm đoàn báo thù.

Tiếp theo, Kỷ Huyền Nhi dĩ nhiên lại nói cho Tần Phàm nghe một thiên đại bí mật như vậy!

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, trong nội tâm rất cảm thấy ngoài ý muốn, không thể tưởng được Kỷ Huyền Nhi này nhìn như lạnh lùng, nhưng không ngờ lại đơn thuần như vậy! Sơn cốc này quả thực chính là một mảnh bảo địa, năng dĩ nhiên lại hời hợt cùng dùng với một người mới chỉ quen biết có nửa giờ như mình.

- Ngươi tin tưởng ta thế sao? Chẳng lẽ ngươi không sợ ta vì độc chiếm phiến bảo địa này sẽ gây bất lợi với ngươi sao? Ngươi biết ta có thể từ trong vòng vây của bọn Phương Trọng bình yên thoát thân, thực lực của ta cũng không phải như biểu hiện bên ngoài đâu.

Tần Phàm khẽ cười nói.

- Chỉ cần người giúp ta nhổ tận gốc Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, đồ vật trong sơn cốc này toàn bộ đều là của người!

Kỷ Huyền Nhi nhàn nhạt nói, sau đó nhẹ lườm Tần Phàm lạnh lùng nói:

- Chẳng qua nếu như người muốn gây bất lợi với ta, chỉ sợ người sẽ phải trả một cái giá lớn, ta có thể dưới sự vây quét của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn mà vẫn sống sót đến giờ, cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy đâu.

- Đã như vậy, chúng ta cứ hảo hảo hợp tác thôi, người tín nhiệm ta, ta cũng sẽ không cô phụ tín nhiệm của người.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng, khoát tay áo nói.

Hừ.

Kỷ Huyền Nhi khề hừ một tiếng, bắt đầu đi về phía sơn cốc thần bí.

Đi vào trong sơn cốc, Tần Phàm quả nhiên phát hiện bên trong sinh trưởng đủ các loại Linh Dược trân quý, một cỗ mùi thuốc xen lẫn trong sương mù, khiến người vui vẻ thoải mái. Trách không được Kỷ Huyền Nhi lại nói tu luyện ở đây nhanh hơn bên ngoài nhiều, nồng độ linh khí nơi này quả thực cao không thể tưởng tượng nổi.

Có chút tham lam nhìn Linh Dược trong cốc, trong nội tâm Tần Phàm tràn ngập hưng phấn, bất quá nghĩ tới những Linh Dược này đang chờ mình, hắn ngược lại cũng chậm rãi bình tĩnh lại, hôm nay, chuyện trọng yếu nhất chính là tăng thực lực lên.

Đương nhiên, thân thể của hắn trải qua ngâm cường thể linh dịch và tắm qua long huyết, hiện giờ đã đạt đến một trình độ tương đối cao, phục dụng một ít luyện dược tăng lên cảnh giới, tin tưởng lấy thể phách hắn hiện giờ cũng có thể thừa nhận được.

- Hắc hắc, tiểu tử, không thể tưởng được người lại gặp đại vận... Chắc chắn, trong sơn cốc này nhiều Linh Dược như vậy, không biết là có loại nào cần thiết để luyện chế Băng Linh Đan không?

Lúc này Cổ Mặc hồi lâu không lên tiếng mới bay bổng truyền âm nói với Tần Phàm.

- Cái này phải hảo hảo tìm một chút mới biết được.

Tần Phàm nhíu nhíu mày nói ra, hiện giờ Kỷ Huyền Nhi đang đi phía trước, hắn ngược lại cũng không tiện làm ra bộ dáng vội vàng xao động, nhanh như vậy đã bắt đầu vơ vét Linh Dược khắp nơi.

- Hắc hắc, kỳ thật cô gái nhỏ này cũng coi như không tệ ah, cũng sà sà với cô gái nhỏ Tần Li, không bằng người thêm chút sức, thu nàng vào tay, như vậy người chẳng phải là cả người cả của đều thu, đồ vật trong linh cốc này không phải mặc người ngắt lấy sao?

Cổ Mặc lại già mà không kính trêu đùa Tần Phàm.

- Lão đầu, kỳ thật cho tới bây giờ, người cũng nên nói tung tích của Ma Chủ cho ta biết a.

Tần Phàm không để ý đến hồ ngôn loạn ngữ của Cổ Mặc, chỉ nhớ tới hôm nay muốn thực sự tăng thực lực lên, nhịn không được lần nữa truyền âm hỏi Cổ Mặc.

- Hắc hắc, người thật sự muốn biết như vậy sao? Kỳ thật biết rõ quá nhiều đối với người cũng không có gì tốt cả.

Cổ Mặc cười mỉm nói, trong lòng của hắn kỳ thật vẫn có chút lo lắng Tần Phàm sẽ sinh ra tâm tính vội vàng xao động.

- Yên tâm đi, ta không phải là loại người lỗ mãng, nếu như không nắm chắc ta sẽ không tùy tiện đi đâu.

Tần Phàm tỉnh táo truyền âm nói, hắn tuy rằng trong nội tâm thực sự muốn tăng thực lực lên, nhưng lại rất biết rõ nặng nhẹ.

- Được rồi. A..... Ta có thể nói cho người biết, kỳ thật Ma Chủ ở trong yêu thú sơn mạch này, nhưng cũng không phải ở ngoại vi, mà ở khu vực biên giới giữa ngoại vi và nội vi...

Cổ Mặc hơi nghiêng ngẫm nói, ngược lại thỏa mãn lòng hiếu kỳ của Tần Phàm.

- Chỗ đó thực lực thấp nhất cũng là tứ cấp yêu thú...

Tần Phàm không khỏi nhướng mày, lấy thực lực của hắn hiện giờ chống lại yêu thú cao cấp trong tam cấp yêu thú thì thắng bại còn chưa rõ, nhưng nếu như gặp gỡ tứ cấp yêu thú vậy thì chỉ có nước chạy trốn.

- Cho nên ta mới không nói cho người sớm, xem đi, hiện giờ người biết, nhưng lại không thể đi không phải trong nội tâm càng khó chịu sao? Hắc hắc, lần sau người phải học thông minh một chút, biết nhiều cũng không phải là tốt. Cổ Mặc trên tức truyền âm nói.

Tần Phàm lại trầm mặc, trong lòng của hắn âm thầm suy nghĩ nói:

- Cường độ thể phách của ta hiện giờ, thông qua phục dụng luyện được tăng lên hai cấp cũng không vấn đề gì, bây giờ ta là Vô Giả nhị cấp, sau khi phục dụng có thể đạt tới cảnh giới tứ cấp hoặc Vô Giả ngũ cấp, nhưng vẫn còn cách những tứ cấp yêu thú này một khoảng cách... Nếu như là yêu thú cấp thấp trong tứ cấp yêu thú thì còn có thể thắng hiểm, nhưng nếu như vô tình gặp phải yêu thú tứ cấp cao cấp, chỉ sợ chỉ có nước đào tẩu. Mà ở khu vực biên giới ngoại vi và nội vi của yêu thú sơn mạch thậm chí còn có thể xuất hiện ngũ cấp yêu thú! Đến lúc đó chỉ sợ ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có...

Tần Phàm hết sức rõ ràng, tứ cấp yêu thú đó chính là tương đương với thực lực Võ sư, mà ngũ cấp yêu thú cho dù là Tiên Thiên Võ sư cũng đều kiêng kỵ không thôi. Chỉ nói riêng về cường độ thể phách thân thể, yêu thú nếu so với nhân loại thì mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa yêu thú đẳng cấp càng cao, khí lực càng cường hãn, như võ giả không có võ kỹ cao cấp thì không dám đơn giản đánh nhau với chúng!

- Không cần nghĩ nữa... Dùng thực lực người bây giờ khẳng định không thể đến được đó, cho nên lúc đầu ta mới nói người ít nhất phải đạt tới cảnh giới Vô Giả ngũ cấp mới được, kỳ thật đó đã là đoán chừng thấp nhất rồi, cũng còn phải cần lão già ta trợ giúp nữa mới được.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc lại nhàn nhạt truyền đến.

- Ân, vậy từ hôm nay trở đi ta sẽ ở chỗ này an tâm tu luyện, đợi nửa năm sau sau khi chuẩn bị thỏa đáng sẽ đi.

Tần Phàm tỉnh táo mà bình tĩnh nói.

63. Chương 63

Chương 63: Tin tức Ma Chung. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Như thế khiến Cổ Mặc nao nao, không thể tưởng được hắn tuổi không lớn lắm, định lực lại khá cao, mà là tâm tính cùng thành thực hơn các thiếu niên cùng tuổi nhiều. Nhưng đồng thời hắn đối với người gọi là lão sư có thể dạy ra được đệ tử xuất sắc như Tần Phàm ngược lại nhiều thêm vài phần hiếu kỳ.

Đương nhiên, hắn cũng tin tưởng sẽ khiến Tần Phàm dưới sự dạy bảo của hắn trở nên càng thêm xuất sắc. Trong bất tri bất giác, hắn đã thay thế vị trí lão sư của Tần Phàm.

Hắn đi lại trong được cốc này ước chừng một phút đồng hồ, lúc này mới đi qua được đạo hương thơm thắm người kia, trên đường đi trông thấy các loại dược thảo quý hiếm càng khiến Tần Phàm tâm động không thôi, hận không thể lập tức ngồi xuống luyện chế một phen.

- Ồ? Đây là...

Đột nhiên trông thấy trên một mảnh thổ địa trơn bóng bên cạnh con đường u tối, một gốc dây Linh Dược cao một xích đang duyên dáng yêu kiều đứng đó, trên đó kết lấy bảy tám linh quả thoát nhìn lớn chừng

ngón tay. Thân cành Linh Dược này đều là màu xanh tươi, nhưng trái cây kết trên đó lại là màu xanh bóng, thoát nhìn rất đáng yêu.

- Lam Băng quả!

Tần Phàm đột nhiên hưng phấn kêu lên, rốt cục cũng nhìn không được nữa đi tới, dùng tay vuốt ve lá cây Linh Dược trên quý chỉ có thể thấy trên sách cổ kia, nhưng cũng không dám đụng vào linh quả màu xanh da trời kia.

- Đây cũng một trong dược liệu để luyện chế Băng Linh Đan?

Lúc này Cổ Mặc thấy Tần Phàm lộ ra bộ dáng như vậy, không khỏi kỳ hỏi.

- Ân, Lam Băng quả này cũng có thể dùng để luyện chế Băng Linh Đan, hiệu quả rất tốt, bất quá cũng có thể dùng Linh Dược khác để thay thế. Nhưng có một loại luyện dược khác thập phần khó luyện chế, mà Lam Băng quả này lại chính là tài liệu chính! Ha ha, luyện dược kia đến cùng có bao nhiêu lợi hại, chờ ta ngày sau luyện chế ra thì người sẽ biết.

Tần Phàm vẫn khó có thể bình phục nội tâm hưng phấn nói.

- Còn ra vẻ thần bí nữa.

Cổ Mặc có chút khinh thường đáp lại nói.

- Chỉ cần người hoàn thành lời hứa của người, những thứ kia đều là của người cả.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi ở một bên nhìn Tần Phàm lạnh lùng nói:

- Đi thôi, ta trước tiên mang người về sau đó sẽ cùng tu luyện.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, có chút lưu luyến không rời Lam Băng quả kia. Bất quá Lam Băng quả này lại có một hạn chế rất lớn, đó chính là hái xuống phải sử dụng ngay trong ba giờ, nếu không sẽ đánh mất hơn phân nửa hiệu quả, ngược lại không thể ngắt ngay được.

Hai người lại đi một khoảng cách, Kỷ Huyền Nhi lại chỉ vào một chỗ có mấy cái cây thập phần cao lớn tiếp tục nhàn nhạt nói ra:

- Trái cây trên những cây này, mỗi tháng sẽ mọc ra một lần, đủ cho chúng ta ăn, nhưng nếu người muốn ăn thịt vậy thì người phải tự giải quyết.

Tần Phàm men theo phương hướng nhìn lại, lại trông thấy đầy rẫy những trái cây màu phấn hồng rất giống đào mọc trên đó, nhưng nhất thời lại không thể nói rõ tên. Tuy rằng không biết hương vị thế nào, nhưng nghĩ đến đặc tính kỳ dị một tháng kết quả một lần cũng đã khiến hắn không khỏi âm thầm lấy làm kỳ rồi, sơn cốc này quả nhiên là một phúc duyên bảo địa!

Sau đó Kỷ Huyền Nhi lại chỉ về phía một sơn động thoát nhìn khô mát khác nói:

- Sơn động này là chỗ ta ở, về sau, người cũng có thể ở gần đây, ở bên trong thông gió thông khí, hơn nữa tốc độ tu luyện thậm chí còn nhanh hơn bên ngoài một ít.

- Hắc hắc, tiểu tử người thật có phúc, vậy mà có thể ở cùng một chỗ với mỹ nhân... Chắc chắn, thật là ao ước ah.

Lúc này Cổ Mặc lộ ra một tia cười xấu xa truyền âm nói với Tần Phàm.

- Chúng ta cùng ở bên trong? Ta ngược lại không ngại, chỉ là người có được không?

Tần Phàm đối với cái này cũng hơi chút nghi hoặc, ánh mắt nhìn Kỷ Huyền Nhi hỏi, chẳng lẽ Kỷ Huyền Nhi này không cần kiêng kị sao?

- Trong sơn động này còn có mấy sơn động nhỏ, chúng ta một người ở một cái.

Kỷ Huyền Nhi đạm mạc nói, sau đó lãnh đạm:

- Hôm nay, ta đã chia nơi này cho người rồi, chỉ hy vọng người có thể nhanh chóng tăng thực lực lên, ta cũng không muốn mang theo một tên không giúp đỡ được gì đâu.

Tần Phàm giờ mới hiểu được, không khỏi xấu hổ cười cười, sau đó mới tràn ngập tự tin nói:

- Người yên tâm, tốc độ tu luyện của ta nhanh hơn người bình thường, có lẽ mấy tháng sau ta đã có thể vượt qua người rồi.

- Hi vọng người không phải là người chỉ biết nói mạnh miệng.

Kỷ Huyền Nhi liếc nhìn Tần Phàm, lạnh lùng nói

- Ta là Luyện được sư.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng, tự tin nói, hẳn muốn sớm sử dụng Linh Dược trong sơn cốc này, còn không bằng nói bí mật này cho Kỷ Huyền Nhi biết, như vậy ngày sau cũng thuận tiện hơn nhiều.

- Người dĩ nhiên là luyện được sư?

Kỷ Huyền Nhi rút cục khuôn mặt có chút động, nhưng tiếp theo lại giật mình, trách không được vừa rồi người này trông thấy Lam Băng quả lại lộ ra thần sắc điên cuồng như thế. Sau đó lại nhẹ giọng hỏi:

- Luyện được sư cấp bậc gì?

- A... xem như linh hoàn cấp đi.

Tần Phàm có chút bất đắc dĩ giang tay nói, bởi vì quan hệ đến Cổ Mặc nên hẳn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ từ Luyện Đan Sư giáng cấp xuống Luyện được sư linh hoàn cấp thôi.

- Luyện được sư Linh hoàn cấp?

Kỷ Huyền Nhi một lần nữa đánh giá thiếu niên 15 16t trước mắt này, trên mặt lạnh như băng cũng lộ ra thần sắc không tin nổi, nàng tuy rằng xuất thân cũng không cao quý, nhưng cũng rõ Luyện được sư linh hoàn cấp đại biểu cho cái gì. Trước kia trong thành nhỏ mà nàng sinh hoạt, một Luyện được sư linh dịch cấp bình thường nhất đã có thể được mọi người tôn kính rồi.

- Tóm lại hiện giờ ta có thể luyện chế ra linh hoàn là được, cho nên hiện giờ tuy rằng ta chưa bắt đầu đối phó Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, nhưng Linh Dược ở đây ta phải sử dụng sớm.

Tần Phàm ngược lại trực tiếp nói ra yêu cầu của mình, sau đó lại nhún vai khẽ cười nói:

- Đương nhiên, nếu như người có cần, ta cũng có thể giúp người luyện chế một ít luyện được.

Kỷ Huyền Nhi yên lặng nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa, biểu lộ cũng không thay đổi, chỉ hơi có tâm sự đi về phía sơn động nữa..

- Nữ nhân này, tính tình đủ quái đấy.

Nhìn bóng lưng động lòng người đi ở phía trước, Tần Phàm không nói gì mà lắc đầu.

- Người tên là gì.

Nhưng lúc Kỷ Huyền Nhi đi đến trước sơn động, lại đột nhiên quay đầu về phía Tần Phàm nhẹ giọng hỏi.

- Tần Phàm...

Khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi khóe miệng co lại, Tần Phàm sắc mặt cổ quái đáp, Kỷ Huyền Nhi này thậm chí đã nói bí mật lớn như Linh Dược cốc cho hắn, nhưng giờ lại mới nhớ ra hỏi tên hắn, thần kinh cũng đủ dị thường đấy.

- Vào đi.

Kỷ Huyền Nhi nhàn nhạt nói, sau đó liền xoay người đi vào trong sơn động có vẽ thần bí kia.

Đẩy thanh đăng phủ trước sơn động ra, Tần Phàm cùng đi theo tiến vào sơn động, đập vào mắt là sơn động này thập phần rộng rãi, lại giống như phòng ở vậy, lại chia thành đại sảnh và các gian phòng, mà trên vách núi bốn phía đại sảnh đều khắc nạm Dạ Minh Châu cực lớn, tản mát ra hào quang nhu hòa khiến sơn động sáng trưng, tinh tế xem xét liền phát hiện ở trên vách còn điêu khắc lấy các loại tranh vẽ thần bí.

64. Chương 64

Chương 64: Sơn động chi mê.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Trong những tranh vẽ này có hoa điều cá trùng, cũng có nhân loại và yêu thú, thậm chí còn điêu khắc một ít ký hiệu không hiểu thấu, cũng không biết là có ý gì nữa.

Mà ở giữa đại sảnh, Tần Phàm lại trông thấy ở đó có một bệ đá, trên đó tựa hồ là để một bàn cờ, sở hán phân giới, mỗi một đường cong trên đó đều rất rành mạch, cũng không vì tuế nguyệt trôi qua mà bị phong hóa, Tần Phàm đến gần xem xét, lại phát hiện trên đó đang bày một ván cờ còn gian dở, tổng cộng có bảy tám quân cờ khảm nạm trên đó, xem ra là trượt di động.

Trong khi Tần Phàm đang muốn cân nhắc tàn cuộc này một chút thì Kỷ Huyền Nhi lại chỉ vào thạch thất ở một bên nói:

- Ta ở gian phòng bên trái, hai cái bên phải người tự chọn một cái đi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, liền tạm thời không để ý đến tàn cuộc này nữa, tìm một gian thạch động đi vào.

Đi vào trong thạch thất, Tần Phàm phát hiện bên trong cũng rất rộng rãi, mặt đất và thạch bích đều thập phần trơn bóng, còn có một cái giường đá rộng, gian phòng dưới hào quang nhu hòa của Dạ Minh Châu chiếu rọi xuống, ngược lại có vài phần ấm áp.

- Đến tột cùng là vị siêu cấp cường giả nào mới có thể kiến tạo ra một chỗ như vậy?

Tần Phàm không khỏi có chút sợ hãi thán phục.

- Tóm lại theo ta được biết, Võ Thánh cũng không có năng lực như vậy, cho dù là ta năm đó cũng không được.

Cổ Mặc lúc này liền truyền âm nói, cảm thụ của hắn tựa hồ còn sâu hơn Tần Phàm rất nhiều:

- Những thạch thất thạch động này không khó kiến tạo, khó chính là ở chỗ này kiến tạo một Tự Linh Trận khổng lồ, tụ tập hết linh khí chung quanh vào trong sơn cốc này. Đặc biệt là sơn động này ở vào vị trí mất trận, nồng độ linh khí cao hơn bên ngoài nhiều. Cũng bởi vì linh khí dồi dào như thế, cho nên ở đây mới không có vẻ ẩm ướt và sinh ra rêu.

Tần Phàm hít sâu một hơi, quả nhiên ở trong sơn động này khiến tinh thần rất sáng khoái.

- Hơn nữa ở bên ngoài sơn cốc này, có lẽ còn có một trận pháp cực lớn để cân đối linh khí, nếu không những Linh Dược linh thảo kia không thể nào sinh trưởng cùng một chỗ còn có thể tươi tốt như thế. Ngoài ra, toàn bộ còn dùng ảo trận che giấu lại, sương mù che chắn, ở bên ngoài căn bản rất khó phát hiện nơi này, nếu như không phải tiểu cô nương họ Kỷ kia trong lúc vô tình xâm nhập, chỗ này có lẽ vĩnh viễn không ai phát hiện ra.

Cổ Mặc tiếp tục nói, tựa hồ đối với nơi này cũng lộ ra thập phần kinh nghi.

Nghe Cổ Mặc giải thích như vậy, Tần Phàm không khỏi có chút nghiêm nghị, nghe quả thật phẳng phát như thủ bút của tiên nhân vậy.

Tần Phàm dùng ống tay áo phủi phủi giường đá kia, phát hiện trên đó thậm chí ngay cả một chút tro bụi cũng không có, rất là thần kỳ, cảm thụ được linh khí nồng hậu dày đặc trong sơn cốc này, Tần Phàm cũng không lãng phí thời gian, ngồi xếp bằng trên giường đá liền bắt đầu tu luyện.

Tu luyện một hồi, Tần Phàm kinh ngạc phát hiện tu luyện chỗ này vậy mà cũng không chênh lệch lắm so với khi đeo vô ngọc tinh hoa lúc trước!

- Tiểu tử, kỳ thật lúc tu luyện có lẽ chú ý năng lượng biến dị màu đỏ trong cơ thể người một chút, nếu như có thể khống chế tốt, thực lực của người còn có thể đề cao một bậc.

Cổ Mặc lúc này trầm giọng nói:

- Lúc ta xem người và Đại Lăng kia chiến đấu, năng lượng biến dị kia chỉ cùng võ khí bình thường cùng bộc phát ra, như vậy kỳ thật không thể đạt đến lực sát thương lớn nhất được. Đại Lăng kia cũng là do nhất thời trở tay không kịp nên mới bị người đả thương, nếu như hắn có kinh nghiệm rồi, lần sau chỉ cần lúc năng lượng nóng bóng kia chạm vào thân thể dùng võ khí bức nó ra khỏi cơ thể trước thì sẽ không việc gì nữa.

- Vậy ta nên làm thế nào.

Tần Phàm cũng biết Cổ Mặc nói rất đúng tình hình thực tế, không khỏi hỏi. Nếu như không phải hôm nay do Đại Lăng chủ quan và trở tay không kịp, hắn cũng không phải là đối thủ, thực lực hắn hiện giờ đối mặt với Vô Giả bát cấp vẫn có chút cố hết sức.

- Thử dùng tâm thần khống chế nó! Khống chế nó vận chuyển trong cơ thể người, khống chế nó trong lúc chiến đấu với người ngưng tụ thành châm, như vậy đối phương sẽ càng thêm khó đề phòng. Lỡ nữa lực công kích tập trung lại lực sát thương tạo thành cũng sẽ càng mạnh.

Cổ Mặc trầm ngâm một hồi nói.

Vì vậy, Tần Phàm thử một chút, nhưng tâm thần chỉ vừa chạm vào đạo năng lượng nóng rực kia liền bị bắn ngược ra, toàn bộ Vũ Điện đều trở nên nóng rực, tựa hồ tâm thần cũng như bị phỏng vậy, hắn chỉ đành vội vàng buông tha khống chế, lắc đầu nói:

- Hiện giờ tạm thời vẫn không thể khống chế được.

- Từ từ sẽ đến thôi, hiện giờ người vẫn nên ngấm lại luyện chế một ít luyện được đến tăng thực lực lên đi... Nói thực ra, bản Vô Thánh cũng thập phần chờ mong có thể nhanh chóng xuất phát đi tìm Ma Chung, xem thử nó có phải thực sự thần kỳ như trên sách cổ nói không.

Cổ Mặc truyền âm nói.

Tần Phàm tự nhiên cũng lộ ra vẻ nóng rực, hôm nay, Ma Chung này xem như là hi vọng lớn nhất để hắn có thể nhanh chóng đột phá với cảnh giới Vô sư rồi.

- Tần Phàm.

Nhưng vào lúc này, lại đột nhiên thấy thanh âm trong trẻo lạnh lùng của Kỷ Huyền Nhi từ ngoài cửa thạch thất truyền vào.

- Mời đến.

Tần Phàm không khỏi khê giạt mình, không thể tưởng được Kỷ Huyền Nhi tính tình lạnh như băng vậy mà lại chủ động tìm đến mình.

Thân ảnh yếu điệu của Kỷ Huyền Nhi xuất hiện ở cửa ra vào, nàng lúc này đã thay y phục dạ hành màu đen, đổi lại một thân váy màu trắng, tóc dài buộc lại, thoát nhìn tựa hồ so với trước ít hơn một phần lãnh diễm, lại nhiều hơn một phần cao nhã.

- Có chuyện gì không?

Tần Phàm kỳ hỏi.

Kỷ Huyền Nhi trầm mặc một hồi, sau đó mới phảng phất như hạ quyết tâm lớn ngẩng đầu lên mở miệng hỏi:

- Người có thể trị liệu miệng vết thương trên da không?

- Miệng vết thương gì?

Tần Phàm khê giạt mình, có chút nghi hoặc nhìn về phía bóng hình yếu điệu xinh đẹp ở phía trước.

Kỷ Huyền Nhi trầm mặc không nói, chỉ yên lặng đi vào thạch thất.

Quay lưng lại.

Dưới con mắt ngây người của Tần Phàm, tổ vảy màu trắng trên người Kỷ Huyền từ bờ vai trắng bóng chậm rãi tụt xuống, tấm lưng trơn bóng không tỳ vết cũng chậm rãi lộ ra, da thịt trắng nõn như tuyết, thoát nhìn nõn nà mịn màng, tiếp theo vòng eo nhỏ của Kỷ Huyền Nhi khiến cho Tần Phàm cũng thầm than không thôi dần xuất hiện trước mắt...

Trong khoảng thời gian ngắn, Tần Phàm cảm giác như hô hấp của mình cũng dừng lại, dáng vẻ động lòng người như thế, hẳn là người của hai thế giới cũng chưa từng thấy qua, sau đó lại nổi lên một tia ửng hồng thẹn thùng, tim đập cũng nhanh lên.

- Hắc hắc, diễm phúc sâu ah... Chắc chắc.

Lúc này thanh âm có chút hèn mọn bỉ ổi của Cổ Mặc truyền đến.

- Câm miệng!

Tần Phàm vội vàng nói

- Không, nhắm mắt!

Vì vậy, hắn rất nhanh cởi chiếc nhẫn trên tay ra, dùng một tấm vải bao chặt lại.

- Người làm gì thế...

Bên trong truyền đến thanh âm hỗn hển của Cổ Mặc, nhưng Tần Phàm cũng không để ý tới hắn.

65. Chương 65

Chương 65: Chữa thương.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’”)

- Kỷ... Người làm gì thế?

Lúc Tần Phàm nhìn về phía Kỷ Huyền Nhi lúc, trong khoảng thời gian ngắn lại không biết xưng hô sao cho phù hợp, nhưng Kỷ Huyền Nhi cũng mở miệng trả lời hắn, chỉ buông tổ vảy xuống một chút.

- Híz-khà-zzz

Tần Phàm ngược lại hít một hơi lạnh, chỉ thấy một miệng vết thương hẹp dài hơn một tấc xuất hiện trên tâm lưng thon dài mà Tần Phàm phải khen không thôi, trên đó thậm chí có có vài khối thịt hư thối, nhìn mà thấy rất giết mình.

Kỷ Huyền Nhi nhắm chặt hai mắt, toàn thân tựa hồ cũng run rẩy. Lần đầu tiên khóa thân trước mặt một nam nhân, tuy rằng đã sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng trên mặt đẹp lạnh như băng kia vẫn nổi lên một vòng đỏ ửng, thoát nhìn cực kỳ mê người, bất quá Tần Phàm ở sau lưng nàng cũng không có cơ hội nhìn thấy.

- Có thể khôi phục không?

Thật lâu sau, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng run nhẹ của Kỷ Huyền Nhi mới truyền tới.

Tần Phàm nhíu nhíu mày, thu nhiếp tâm thần, đến gần bộ dáng động lòng người kia một chút, đồng thời hắn phát hiện tiểu mỹ nhân một mực lạnh như băng trước mắt này tựa hồ đang run rẩy, tựa hồ quần áo trên người cũng tùy thời rớt xuống vậy.

Đến gần một chút, Tần Phàm thấy rõ miệng vết thương khủng bố trên lưng Kỷ Huyền Nhi, đồng thời cũng nhìn thấy đường cong cực kỳ mê người kia.

Tần Phàm cắn đầu lưỡi một cái, ép cách nghĩ kiều diễm trong nội tâm về, nhưng cuối vẫn không nhịn được nhìn thoáng qua thêm một chút, mới chậm rãi hỏi:

- Có chút nghiêm trọng, đã bị thương đã bao lâu?

- Nửa tháng trước bị người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn gây thương tích đấy.

Kỷ Huyền Nhi run rẩy nói, thậm chí có thể nhìn thấy trên da thịt nàng càng nổi lên một tầng đỏ ửng mông lung, lộ ra càng thêm khiến người mê muội.

Tần Phàm nhíu mày, vậy mà đã lâu vậy rồi, trách không được miệng vết thương này có ít huyết nhục đã mục nát, từ tím biến thành đen, hẳn phán đoán vũ khí tạo thành vết thương này hẳn là có nhiễm kịch động trên đó.

- Có thể khôi phục, bất quá có thể tương đối phiền toái, ta trước tiên phải giúp người tẩy trừ vết thương một chút, sau đó lại bôi thuốc.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi nói, miệng vết thương như vậy không phải chỉ dựa vào phục dụng sinh cơ hoạt huyết hoàn là có thể trị liệu được, còn phải thanh trừ độc tố trên đó nữa.

- Vậy làm phiền... Người rồi..

Kỷ Huyền Nhi dùng hết lực lượng khiến mình trấn định một chút, nhưng tựa hồ lại phản hiệu quả, nói chuyện cũng có chút run rẩy.

- Nhưng ta cần phải đụng vào thân thể của người...

Tần Phàm trầm mặc một hồi, mới chậm rãi nói, hẳn biết rõ nam nữ ở thế giới này vẫn có khoảng cách rất lớn, bình thường đều là nam nữ thụ thụ bất thân cả.

- Có thể.

Kỷ Huyền Nhi sớm đã có đoán trước, hít sâu một chút, lúc này mới chậm rãi nói ra, chỉ là nàng không biết lúc nàng hít sâu đường cong đẹp mắt kia khiến Tần Phàm ngược lại càng cảm thấy không được tự nhiên.

- Nhưng la nhìn người... Lại đụng phải người... Người sẽ không bắt ta phụ trách đấy chứ?

Chẳng biết tại sao, trong lúc bối rối Tần Phàm lại nói ra câu như vậy.

- PHỐC! Tiểu tử, người... Chết cười ta rồi... Ha ha ha...

Nhưng vào lúc này, tiếng ti g - lúc nà

Tần Phàm nhếch miệng nói.

- Hiện giờ được lực viên Sơ Võ Hoàn đầu tiên vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa, người cứ vậy dùng viên thứ hai sẽ sinh ra phản ứng kịch liệt, đến lúc đó lực trùng kích sẽ càng lớn, thống khổ người phải chịu sẽ tăng lên gấp 10 lần ah!

Cổ Mặc nghiêng mặt, mang theo một tia nghiền ngẫm nói.

- Thống khổ ta phải chịu còn ít sao? Còn đau đớn nào ta chưa chịu qua chứ.

Tần Phàm không sao cả nói, sau đó nhắm mắt lại, bỏ viên Sơ Võ Hoàn thứ hai vào trong miệng.

- Luyện được sư quả nhiên đều là kẻ điên.

Cổ Mặc bất đắc dĩ lắc đầu nói.

Ngay lập tức khi được lực bắt đầu phát huy, tuy rằng đã sớm có chuẩn bị, nhưng phản ứng kịch liệt thoáng cái như nổ tung kia vẫn khiến mặt Tần Phàm không khỏi có chút run rẩy thoáng một phát, tiếp theo cắn chặt răng, chịu đựng từng đợt trùng kích do được lực mang đến, mỗi một lớp đều đau đớn hơn lần phục dụng trước gấp 10 lần!

Hai cổ được lực giống như hai cổ quân đội vậy, không ngừng chém giết trong cơ thể Tần Phàm, các loại phản ứng như phiên sơn đảo hải trong cơ thể không ngừng trùng kích lấy ngũ giác hắn, mồ hôi lạnh ướt cục không nhìn được nữa từ trên trán chảy xuống, nhưng hắn cũng không có cơ hội lau đi nữa, chỉ có thể trông coi tâm thần, khiến bản tâm mình kiên định, sẽ không bối vì lực trùng kích dị thường này mà sụp đổ tinh thần.

Phục dụng luyện được, đặc biệt là phục dụng luyện được siêu lượng, không chỉ là một đại khảo nghiệm với thể phách, mà còn là song trọng khảo nghiệm đối với tâm thần ý chí nữa. Nếu như thể phách không đủ cường đại, như vậy thân thể có thể sẽ bị xung kích chia năm xẻ bảy, bạo thể mà vong. Mà ý chí không đủ kiên định, vậy có thể sẽ đánh mất tâm thần của mình, từ nay về sau biến thành một người ngu ngốc.

Từng cảnh giới chỉ có thể phục dụng một lần luyện được tăng lên cảnh giới, phục dụng viên thứ hai chính là siêu lượng!

- Tiểu tử này bản thân là một Luyện Đan Sư, lực ý chí khác hẳn thường nhân, hơn nữa trải qua nhiều lần rèn luyện thống khổ như vậy, hôm nay càng vô cùng cứng cỏi! Mà thể phách hắn trải qua trường kỳ huấn luyện trong Huyền Trọng vực, còn ngâm qua cường thể linh và dung luyện Giao Long chi huyết, có lẽ cũng đủ để hắn tiếp được lực trùng kích của hai khóa Sơ Võ Hoàn rồi.

Cổ Mặc nhìn Tần Phàm đang bị thống khổ giày vò, vẫn hơi có chút bận tâm.

Trận trận đau đớn truyền đến, thân thể phảng phất như tan vỡ ra, nhưng nội tâm Tần Phàm thủy chung vẫn có tín niệm kiên định. Hiện giờ hắn giống như một chiếc thuyền cô độc trong biển khổ, sóng to gió lớn, nhưng lại thủy chung không ngã, một mực đi về phía Quang Minh Bỉ Ngạn.

Bành!

Rất cục, thanh âm được lực trùng kích biến mất, cũng giống như viên Sơ Võ Hoàn thứ nhất, được lực trong lúc trùng kích chậm rãi tiêu tán trong cốt nhục khiến huyết quanh thân, sau đó lại từ từ hóa thành dòng suối linh khí tinh thần, từ toàn thân chậm rãi hội tụ đến trong Vũ Điền, chảy vào trong cách Vũ Điền thứ ba, sau khi tràn đầy lại chảy vào trong cách thứ tư, nhiều ra non nửa cách...

- Võ Giả tứ cấp!

Tần Phàm mở hai mắt ra, trên mặt nổi lên một tia hưng phấn, tiếp theo cảm giác mệt mỏi do vừa rồi đối kháng với được lực thoáng cái từ bốn phương tám hướng đánh úp lại, khiến hắn hận không thể lập tức nằm xuống ngủ một giấc.

- Hảo tiểu tử, rời khỏi Nam Phong thành mới gần nửa tháng đã từ Võ Giả nhất cấp tăng lên tới Võ Giả tứ cấp, chắc chắn, tốc độ này mà để cho người Tần gia biết rõ không biết sẽ kinh ngạc thành ra thế nào nữa... Ha ha, chỉ là không biết tình địch kia của người hiện giờ đã tăng lên bao nhiêu rồi đây?

Cổ Mặc khẽ cười nói, trong lúc hữu ý vô ý nhắc tới Tần Tiến, khiến Tần Phàm thời khắc bảo trì tấm lòng phấn đấu, không dám lười biếng.

- Ha ha, hấn mạnh mẽ hấn, ta chắc chắn sẽ mạnh hơn hấn!

Tần Phàm tự tin nói, nhắc tới Tần Tiến hấn lại không còn chút cảm giác buồn ngủ, chỉ nói với Cổ Mặc:

- Đi, theo giúp ta đi ra ngoài luyện tập một chút.

Trông thấy ý chí chiến đấu của Tần Phàm hùng hực như thế, Cổ Mặc liền gật gật đầu.

Trước tiên giao Tiểu Linh vận hoàn cho Kỷ Huyền Nhi, nói ra một ít thứ cần chú ý, sau đó bảo nàng quay lại thạch thất an tâm đột phá đến cảnh giới Võ sư, Tần Phàm lúc này mới đi đến bãi đất trống bên cạnh rừng cây ăn quả.

Cây ăn quả ở đây một tháng thành thực một lần, hiện giờ ngược lại vừa lúc rụng lá, bốn phía đều là lá nhao nhao rụng xuống.

- Đến đây đi, lão đầu, quy củ cũ, ngươi cũng chỉ dùng sử dụng ra thực lực Võ Giả tứ cấp thôi đấy.

Tần Phàm triển khai tư thế chuẩn bị nói với Cổ Mặc.

- Tốt.

Cổ Mặc cười cười gian trá, sau đó Huyền Trọng quyền gấp 10 lần lập tức đánh ra...

68. Chương 68

Chương 68: Báo thù bắt đầu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Móa, lão đầu ngươi lừa gạt!

Tần Phàm gầm lên giận dữ, thi triển Lưu Tinh Bộ vọt tới, lúc này vì đã đột phá đến Võ Giả tứ cấp, ngược lại hành động cũng không khó khăn nữa.

- Hắc, không tệ lắm, thử lại lần nữa Lưu Tinh Bộ của ngươi như thế nào.

Đối luyện một hồi, Cổ Mặc rõ ràng cảm nhận được tiến bộ của Tần Phàm, cười hắc hắc, sau đó dùng dẫn dắt thuật khẽ hấp, mấy chục phiến lá rụng bị hấn thu vào tay. Hiện giờ đã qua hơn nửa tháng, dẫn dắt thuật của hấn cũng đã dần dần tìm lại cảm giác.

Sưu sưu!

Hai mảnh lá rụng dưới võ khí của Cổ Mặc quán chú vào tựa như một lưỡi đao sắc bén bay về phía Tần Phàm, đạt tới cảnh giới Võ sư đã có thể khiến võ khí ly thể, nhưng loại dùng võ khí bám vào trên vật thể để phát ra này lại giống như Võ sư sở trường cung tiễn vậy, cần lực khống chế rất mạnh!

Nhìn xem hai mảnh lá cây kia càng ngày càng gần, thân ảnh Tần Phàm dong đưa như liễu đón gió, đầu tiên tránh khỏi một mảnh trong đó, sau đó lại tránh khỏi phiến thứ hai, sau lần chiến đấu với ba người lão Hắc Quỷ ải đột phá cực hạn, lại trải qua chiến đấu lớn nhỏ, năng lực phản ứng đã được đề cao rất nhiều.

- Đúng vậy, ba phiến này.

Cổ Mặc cười nói, ba phiến lá rụng lần nữa phân ra, theo cao thấp ba đường đồng thời đánh về phía Tần Phàm, nhưng lại bị Tần Phàm hoàn toàn tránh khỏi...

Bốn phiến năm phiến cũng như thế.

Cho đến khi sáu phiến lá cây thì rốt cục cũng bị đánh trúng rồi.

- A..., không tệ.

Cổ Mặc nhẹ gật đầu nói

- Hiện giờ Lưu Tinh Bộ của người mặc dù cách nhập vi cấp còn khoảng cách nhất định, nhưng đã coi như không tệ rồi, chỉ luyện tập có nửa tháng đã có hiệu quả như thế, xem ra những ngày này nhiều lần chiến đấu đã có trợ giúp rất lớn với người.

- Ha ha, đã như vậy, xem ra cũng đến lúc ta tìm Thanh Ưng mạo hiểm đoàn thử thân thủ rồi, bọn hắc nhất định là đang tìm ta rất khổ cực a...

Tần Phàm mỉm cười, nhưng lập tức lại lộ ra một tia lãnh ý.

- Hắc hắc, kỳ thật hai ngày này ta cũng cảm giác được có người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn hoạt động ở phụ cận, nếu như người muốn luyện tay, vậy thì đi về hướng đông nam, nhất định sẽ có thu hoạch.

Thanh âm của Cổ Mặc truyền đến nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, hắc phủng chừng lấy thực lực hắc hiện giờ, một mình chống lại Vô Giả cửu cấp, cho dù không phục dùng tăng khí hoàn thì cũng có thể đánh ngang tay được, Vô Giả bát cấp càng không phải nói, chỉ cần đối phương không phái ra Vô sư thì hắc sẽ không có bất kỳ nguy hiểm gì cả.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm cảm thấy trong Linh Dược cốc sinh ra linh khí chấn động khá lớn, sau đó hắc liền nhìn về phía sơn động, cũng dần dần lộ ra vẻ mỉm cười, hắc biết rõ, hắc là Kỷ Huyền Nhi dưới sự trợ giúp của Tiểu Linh vận hoàn đã đột phá thành công.

- Ha ha, xem ra Thanh Ưng mạo hiểm đoàn kia phải xui xẻo rồi.

Thân hình Tần Phàm lóe lên, nháy mắt sau đó liền xuất hiện ở trước sơn động, chỉ lẳng lặng chờ đợi Kỷ Huyền Nhi đi ra.

Kỷ Huyền Nhi hận Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đến thấu xương, hôm nay lại đột phá đến Vô sư, không thể nào không đi tìm bọn họ gây chuyện được, hai người vừa hay đi cùng nhau luôn, vậy cũng có thể chiếu ứng được cho nhau.

Quả nhiên, một lát sau, Kỷ Huyền Nhi một thân đồ hạ hành màu đen liền từ bên trong đi ra, thoạt nhìn tựa hồ cũng không có vui sướng vì đột phá đến Vô sư, có chăng chỉ là sát cơ lạnh lùng.

- Cùng đi chứ.

Tần Phàm mỉm cười, Kỷ Huyền Nhi nhẹ gật đầu, hai người rất nhanh liền biến mất ở ngoài Linh Dược cốc.

...

Ngay ở sâu trong rừng rậm cách Linh Dược cốc chừng một dặm, ba mạo hiểm giả mặc phục sắc Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đang hùng hùng hổ hổ bước đi, vừa đi một bên vừa nhìn quanh bốn phía, tựa hồ đang tìm kiếm gì đó.

- Đã tìm khắp gần mười ngày rồi, không biết tiểu tiện nhân Kỷ Huyền Nhi và tiểu tạp chủng kia đã chạy đi đâu nữa, nơi này chúng ta về cơ bản đã tìm qua hết, chẳng lẽ bọn chúng đã bị yêu thú ăn mất sao?

Một đại hán trên mặt có vết đao trong đó phun một bãi nước bọt xuống đất, mở miệng mắng.

- Tiểu tiện nhân Kỷ Huyền Nhi kia đối với vùng ngoại vi yêu thú sơn mạch này còn quen thuộc hơn cả chúng ta, nếu nàng dễ chết đi như vậy, chúng ta cũng đã không có nhiều huynh đệ phải chết trên tay nàng vậy rồi.

Một trung niên nhân bộ dáng mạo hiểm giả khác nói.

- Hắc hắc, lại nói nếu như chúng ta tìm được tiểu tiện nhân Kỷ Huyền Nhi kia trước, Ngô ca, chúng ta có thể... Hắc hắc, cô nương kia thật sự quá mê người, chắc chắn, đặc biệt là thân hình hết như rắn nước, nếu như có thể ngồi ở trên người của ta uốn éo vậy thì thật là sướng chết người mất!

Mặt khác một gã hán tử đen gầy thoạt nhìn có chút hèn mọn bỉ ổi nói.

- Người cũng đừng nghĩ nữa, Phương thiếu đối với nữ nhân kia đã thèm thuồng từ lâu, tuy rằng luôn miệng nói muốn bắt thây vạn đoạn tiểu tiện nhân kia, kỳ thật trong nội tâm lại không biết muốn thu nàng vào phòng đến cỡ nào...

Trung niên mạo hiểm giả gọi là Ngô ca kia nói:

- Huống hồ bắt sống tiểu tiện nhân kia về sẽ có trị giá 50 vạn kim nguyên ah, đến lúc đó người muốn nữ nhân gì mà không được?

...

Mà ở cách đó không xa, hai người Tần Phàm và Kỷ Huyền Nhi trốn trên một đại thụ cành lá rậm rạp, nghe thấy những lời nói thô lỗ xấu xa này, Tần Phàm rõ ràng cảm thấy sát cơ của Kỷ Huyền Nhi lại tăng thêm vài phần.

- Thoạt nhìn trung niên kia là một Võ sư, chúng ta xuống tay giết chết tên hán tử đen gầy kia, hần chỉ là Võ Giả bát cấp, có lẽ sẽ dễ đối phó một chút. Sau đó ta đi đối phó với đại hán mặt xeo kia, người trước tiên cứ kéo lấy trung niên nhân kia đã, chờ ta giải quyết xong...

Tần Phàm nhìn tình thế bên dưới, thời gian dần qua phân tích nói, nhưng không đợi hần nói xong, bên người một hồi hương gió thổi qua, Kỷ Huyền Nhi đã nhanh chóng vọt tới.

- Thật là lỗ mãng ah...

Khóe miệng Tần Phàm không khỏi co quắp. nhưng đành phải lập tức đi theo.

Thân pháp của Kỷ Huyền Nhi thoạt nhìn cũng thập phần cao cấp, thân hình như ảnh như mị, lách lư mấy cái liền lập tức tiếp cận với ba mạo hiểm giả kia, cũng coi như nàng còn có lý trí, cũng không hiển nhiên lao ra, chỉ từng bước một thông qua các gốc đại thụ để che chắn thân ảnh mình..

Tần Phàm liền trông thấy trong tay Kỷ Huyền Nhi bao quanh sương mù ném về phía dưới chân ba người, nhất thời trong tràng tự trở nên ảm sương mù sương mù, che chắn khắp nơi. Bao sương mù này chính là do một loại trái cây gọi là Bạch Yên quả hái trong được cốc trong tạo thành, vừa vỡ ra thì từ trong sẽ tuôn ra sương mù nồng đậm, không gây tổn thương, nhưng lại có thể nhiều tầm mắt mọi người.

- Là Kỷ Huyền Nhi!

Sương mù liền tràn ngập, ba dong binh kia liền lớn tiếng kêu lên, tựa hồ rất là quen thuộc với loại phương thức đánh lén này nên liền vội vàng để phòng.

69. Chương 69

Chương 69: Tình huống giống nhau. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Thoạt nhìn Kỷ Huyền Nhi rất bình tĩnh tỉnh táo, trong khi mọi người ở đây bối rối, nàng mới trong nháy mắt đó nhanh chóng vọt ra, hai thanh dao găm sắc bén màu đen trong tay mang theo hai đạo hàn quang, đầu tiên đánh về phía hán tử đen gầy yếu nhất trong ba người.

Đối với loại ám sát này, nàng thậm chí còn quen thuộc hơn cả Tần Phàm.

Trung niên nam nhân kia tựa hồ cũng phát hiện ra ý đồ của Kỷ Huyền Nhi liền vội vàng muốn đến ngăn cản, nhưng đồng thời lúc này, Tần Phàm đánh ra một quyền lấy võ khí bản thân làm dẫn, Huyền Trọng vực lập tức bao phủ khắp giữa sân. Lúc trước hần đã sớm nói cho Kỷ Huyền Nhi biết vấn đề này, dùng thân pháp của Kỷ Huyền Nhi ở trong Huyền Trọng vực cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, hơn nữa bởi vì đã sớm biết, cho nên cũng không cảm thấy ngạc nhiên.

Ở điểm này, nàng thảng trung niên nhân cũng có cảnh giới Võ sư kia một ít thời gian, hơn nữa thân pháp của nàng càng thêm cao minh, cũng đủ đến tiếp cận hán tử đen gầy kia.

- Nếu ngươi đã muốn chết như vậy thì chết đi!

Kỷ Huyền Nhi lạnh lùng nói, dao găm màu đen trong tay xẹt qua trên không trung một đạo quỹ tích xinh đẹp, không chút dây dưa dài dòng đâm vào ngực tên hán tử đen gầy thần sắc đang khủng hoảng kia.

Giết chết một người, Kỷ Huyền Nhi sắc mặt không thay đổi, lại muốn lần nữa đánh tới đại hán mặt sẹo, động tác hành vân lưu thủy, không hề có một tia do dự.

- Nữ nhân này... Thật lợi hại...

Tần Phàm nhớ tới ban đầu khi tiến vào Linh Dược cốc đã có chút lớn giọng với Kỷ Huyền Nhi, không khỏi hơi có chút xấu hổ, đương nhiên hắn cũng không rãnh rỗi, cùng Kỷ Huyền Nhi một trái một phải đánh về phía tên kia.

- Thanh Ưng mạo hiểm đoàn ta sẽ không bỏ qua các ngươi đâu!

Trung niên Võ sư kia rống to một tiếng, quanh thân bộc phát ra vô khí màu cam chói mắt, tựa như đang sử dụng võ kỹ mạnh mẽ vậy..

- Nhân giai cao cấp võ kỹ Bạo Hùng nộ kích!

Hắc, Kỷ Huyền Nhi trực tiếp đánh một quyền, giao đại hán mặt sẹo sau lưng cho Tần Phàm. Hắn rõ ràng trông thấy Kỷ Huyền Nhi khó đối phó hơn, còn đối với một tiểu tử miệng còn hôi sữa như vậy, hắn tin tưởng đại hán mặt sẹo Võ Giả cửu cấp đã đủ năng lực hứng phó rồi.

- Hắc.

Tần Phàm phát ra một tiếng cười lạnh, cái này hoàn toàn tiến hành theo tưởng tượng của hắn, đại hán mặt sẹo Võ Giả cửu cấp vừa hợp thí luyện cho hắn sau khi đạt đến cảnh giới Võ Giả tứ cấp!

- ỉu tạp chủng, hôm nay tử kỳ của ngươi đã đến

Đại hán mặt sẹo kia cũng dữ tợn cười một tiếng, xung phong liều chết tới,

- Có dám tiếp ta một quyền không?

- Như ngươi mong muốn!

Tần Phàm cũng quát lạnh một tiếng, đề thân nghênh tiếp.

- Man ngu trùng kích!

- Nộ hùng gào thét!

Một tiếng như ngươi mong muốn, Tần Phàm không chút do dự đánh ra một quyền, đụng với nắm đấm của đại hán mặt sẹo kia.!

- Bành!

Dù sao đại hán mặt sẹo kia cũng là Võ Giả cửu cấp, một thân vô khí phi thường hùng hậu, một lần chém giết này, đại hán mặt sẹo vẫn đứng nguyên tại chỗ, mà Tần Phàm lại lui về sau ba bước! Khí huyết quay cuồng.

Mà ở trái lại đại hán mặt sẹo kia, mặc dù không lui về phía sau nhưng kỳ thực cũng không dễ chịu gì. Một cỗ năng lượng nóng rực trùng kích tới, khiến quả đấm của hắn trở nên nóng rất, phẳng phất như bị lửa thiêu vậy, truyền chuyển đại lượng vô khí mới có thể trấn áp lại.

- Tốt! Lại đến!

Tần Phàm không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, nội tâm nổi lên một tia hưng phấn, theo lời Cổ Mặc nói thì hắn chính là phần tử hiếu chiến che giấu, hiện giờ hắn cần chính là người đến ma luyện hắn! Hắn cũng không sợ bị thương, hắn vừa mới một lần đột phá hai cấp, vừa vận mượn đó để kích thích được lực còn sót lại trong cơ thể, trấn áp vô khí có hơi chút lỗ hổng kia.

Quanh thân Tần Phàm nổi lên khí cơ kinh người, theo nhiệt huyết sôi trào, vô khí một thân hần cũng như mãnh thú, gào thét như muốn nhấm người mà phê!

Võ Giả cửu cấp thì thế nào?

- Man ngư nghịch xung!

Trên thiết quyền nổi lên hoàng hồng vô khí sáng chói, Tần Phàm tràn đầy tự tin, sử xuất ra võ kỹ thương người mười, tự thương bảy kia, uy lực trọn vẹn gấp ba lần Man ngư trùng kích, có thể so với Thiên giai võ kỹ! Hần lúc này phẳng phất giống như hóa thân thành trâu điên, không hết có chút chùn bước! Một đầu thiết quyền lao ra, hung hăng đón đánh đại hán mặt sẹo kia.

- Hùng vương gào thét!

Đại hán mặt sẹo kia cũng không khỏi yếu thế, sử xuất ra võ kỹ mạnh hơn nữa, nắm đầm bao lấy vô khí màu vàng như đất bùn, thoát nhìn uy lực bất phàm.

Bành!

Tiếng nổ cực lớn vang lên, đại hán mặt sẹo bị một cỗ sức lực lớn húc tới đẩy cho bay ngược ba trượng, nặng nề rơi trên mặt đất, sinh tử không biết.

Mà Tần Phàm lưu lại nguyên tại chỗ, trên mặt xuất hiện lãnh ý, vài tơ máu cũng chậm chậm chảy xuống từ khóe miệng... Uy lực gấp ba lần Man Ngư Trùng Kích!

Không giống với trước kia dùng tăng khí hoàn để tạm thời đạt tới, như vậy cuối cùng cũng quá mức phù phiếm, hiện giờ hần chân chính có tu vị Võ Giả tứ cấp! Cộng thêm Man ngư trùng kích cũng là võ kỹ không kém, lực lượng gấp ba lần đã đủ khiến hần dùng vô khí tứ cấp đối chiến với võ giả cửu cấp rồi!

Đương nhiên sau khi tự chịu bảy phần, bản thân Tần Phàm cũng bị không ít nội thương! Bất quá cũng không sao, thể phách của hần vốn đã hơn xa người cùng cảnh giới, hơn nữa hiện giờ cũng cần một lần bị thương này để trấn áp tu vị do sơ vô hoàn tăng lên, khiến cho thực lực càng thêm hùng hậu.

Nháy mắt sau đó, Tần Phàm không chút do dự lại vọt tới, không để cho hần bất cứ cơ hội nào, đánh thêm một quyền nữa vào ngực tên mặt sẹo đã ngã xuống đất kia! Triệt để đoạn tuyệt sinh cơ của hần!

Như lời Kỷ Huyền Nhi nói, những người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn từng người đều có xuất thân cường đại, ở vùng yêu thú sơn mạch Thanh Thạch Trấn này hoành hành ngang ngược, các chuyện giết người cướp của đã làm không ít, đều là trừng phạt đúng tội, chết không có gì đáng tiếc.

- Đại Ba!

Tên võ sư trung niên đang đánh nhau kịch liệt với Kỷ Huyền Nhi kêu lên một tiếng bi thiết, đại hán mặt sẹo chết đi này khác với hần tử đen gầy lúc trước, đây chính là đệ tử thân truyền của hần! Hiện giờ hần vừa sợ vừa giận, hần không thể tưởng được tên thiếu niên bình thường tu vị chỉ là Võ Giả tứ cấp kia dưới tình huống cứng đối cứng còn có thể đánh bại Võ Giả cửu cấp!

- Đến ngươi rồi!

Tần Phàm thừa cơ ăn vào một khẩu Tiểu Hoàn Hoàn để chữa thương, sau đó lạnh lùng quay đầu lại nhìn về phía trung niên Võ sư kia.

- Nói khoác không biết ngược! Ngươi có thể phá được võ giáp của ta đã rồi nói sau!

Trung niên Võ sư kia vừa tức vừa giận, sau đó liền thấy một thân vô khí màu vàng của hần lại như bùn đất, một tầng tầng che chở lấy thân thể hần. Cho nên Kỷ Huyền Nhi triển đấu với hần hồi lâu vẫn không có cách nào làm gì được hần, bất quá nàng cũng nương theo thân pháp cao minh cho nên không bị tổn thương gì cả.

70. Chương 70

Chương 70: Tình huống giống nhau. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, hẳn biết rõ võ giáp này nhất định phải có võ ký cực kỳ hùng hậu và dồi dào ủng hộ mới có thể hình thành, như vậy đoán chừng trung niên mạo hiểm giả này chỉ ít phải có thực lực tứ Võ Sư ngũ cấp!

- Thử qua mới biết được!

Tần Phàm đề thân vọt tới, cùng Kỷ Huyền Nhi một trái một phải triển đầu với tên Võ sư kia, đương nhiên hẳn cũng không ngu đến mức cứ đụng nhau như vậy, dùng thực lực hẳn bây giờ còn chưa đủ để chính diện rung chuyển tên Võ sư này dù chỉ một chút, hẳn chỉ lợi dụng Lưu Tinh Bộ chạy đến quấy rối trung niên Võ sư, tranh thủ cho Kỷ Huyền Nhi càng nhiều cơ hội tấn công hơn nữa.

Bành!

Thừa dịp trung niên Võ sư kia không phòng hộ, Tần Phàm đánh một quyền lên lưng hắn, nhưng lập tức cảm giác được từ trên võ giáp truyền đến phản lực cường đại, kiên cố, không thể khiến nó tổn thương chút nào cả. Mà Kỷ Huyền Nhi cũng chỉ mới đột phá đến Võ sư, cũng không thể phát huy ra thực lực chân chính của Võ sư, cho nên hai người đều tạm thời không làm gì được trung niên Võ sư kia, trừ phi đợi cho võ khí hắn hao hết, võ giáp biến mất thì mới có cơ hội.

- Hừ, uống phí tâm cơ!

Trung niên võ sư được gọi là Ngô ca kia hừ lạnh một tiếng, hẳn tuy rằng võ kỹ không tinh diệu như Tần Phàm và Kỷ Huyền Nhi, nhưng lại dựa vào thực lực cảnh giới rất cao, cho nên không hề sợ hãi. Kỳ thật rất nhiều mạo hiểm giả đều như vậy, bọn hắn không có truyền thừa nhiều năm như thế gia quý tộc, võ kỹ đa phần thập phần khiếm khuyết, có thể tập được nhân giai cao cấp võ kỹ đã thập phần không tệ rồi. Mà không phải may mắn như Tần Phàm, ngay cả Địa giai võ kỹ cũng không để vào mắt.

- Lão đầu, làm sao bây giờ?

Tần Phàm cũng chỉ có thể bất đắc dĩ xin Cổ Mặc giúp đỡ.

- Ta quản người làm sao, dù sao lão nhân gia ta cũng sẽ không xuất thủ.

Cổ Mặc lười biếng nói:

- Đúng rồi, nếu như ngươi có thể khống chế đại năng lượng nóng rực trong cơ thể ngươi hóa thành như châm nhỏ xuyên thấu võ giáp tiến vào trong cơ thể hắn, như vậy có thể phá hư võ khí vận hành, sẽ khiến hắn không thể tiếp tục duy trì võ giáp được nữa.

Tần Phàm không khỏi nhướn mày, hẳn hiện giờ muốn khống chế đạo năng lượng nóng rực kia cũng cực kỳ khó khăn.

- Đúng đó làm gì, nhanh qua đây.. Mau mau nhanh!

Nhưng vào lúc này, ở bên phía bên kia lộ ra tiếng gọi dồn dập, sau đó liền thấy trung niên Võ sư kia cười to:

- Ha ha, hai người các ngươi chết chắc rồi!

Sau đó trung niên Võ sư này bỗng bắt đầu tiến hành phương pháp quán chặt lấy, khắp nơi kiểm chế hai người Tần Phàm không cho bọn hắn lui về sau nửa bước, căn bản muốn chạy cũng rất khó.

Hai người Tần Phàm và Kỷ Huyền Nhi liếc nhau, cũng biết là viện binh của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đã đến, vậy nên liền có thoái ý. Nhưng trung niên Võ sư trước mắt này lại rõ ràng muốn cuốn lấy bọn hắn, không cho bọn hắn đào tẩu.

Lúc này, thời gian cấp bách, thần sắc Tần Phàm trở nên ngưng trọng, sau đó tâm thần chìm vào trong Vũ Điện, thử khống chế đạo năng lượng nóng rực kia, nhưng vừa mới đụng một cái liền bị nó chống cự, nhưng hắn cắn răng một cái, cường hoành tham gia vào trong năng lượng kia.

PHỐC! Tâm thần như bị va chạm, hấn phun ra một ngụm máu tươi.

Nhưng cũng đồng thời, Tần Phàm lại thắng được một tia thời gian khổng lồ cỡ năng lượng kia, trọng quyền không chút do dự lập tức đánh ra, hung hăng đánh vào bờ vai trung niên Võ sư kia, hoa năng lượng nóng rực thành tia, trực tiếp xông vào cơ thể hắn!

- Nhanh chết hắn!

Tần Phàm hét lớn một tiếng, hai mắt đỏ bừng, huyết mạch sôi sục, hấn đã đến cực hạn!

Nháy mắt sau đó, trung niên Võ sư lộ ra thần sắc cực kỳ thống khổ và kinh khủng, có thể thấy được võ giáp trên người hắn vậy mà vào lúc này bắt đầu chậm rãi tiêu tán!

Chính là lúc này!

- Dục Huyết Thâm Thứ!

Kỷ Huyền Nhi quát lạnh một tiếng, tuy rằng không biết võ giáp của trung niên Võ sư này tại sao lại đột nhiên biến mất, nhưng thừa dịp này liền sử xuất ra võ kỹ lăng lệ ác liệt nhất, dao găm màu đen trong tay hóa thành một đạo hàn mang, hung hăng mà đâm vào sau lưng trung niên Võ sư kia!

- Đi!

Một chiêu đắc thủ, hai người vội vàng bỏ chạy về một hướng khác.

- Ha ha, lần này xem các người trốn đi nơi nào nữa

Nhưng đi chưa được nửa dặm gặp tình huống giống với Tần Phàm lần trước, lại thấy tên đại hán cơ bắp Hồng Đào và hai tên mạo hiểm giả, hấn chính là tâm phúc và thủ hạ đắc lực bên người Phương Trọng

Tần Phàm và Kỷ Huyền Nhi nhìn nhau.

Lúc này Tần Phàm lại lần đầu tiên phát hiện Kỷ Huyền Nhi cũng lộ ra một tia thần sắc buồn cười!

Hồng Đào này thật sự là muốn chết...

- Hồng Đào, ngày đó ngươi và Phương Trọng cùng giết ta và ca ca, ca ca ta vì yểm hộ ta đào tẩu mà đã bị ngươi giết chết hôm nay, chính là lúc ngươi đền mạng rồi.

Ánh mắt Kỷ Huyền Nhi lạnh lùng như tuyết, sát cơ đã không chút che giấu.

Trông thấy ánh mắt này, tuy rằng Hồng Đào thân kinh bách chiến cũng không khỏi rùng mình, nhưng trong miệng vẫn ửng ngạnh cười lạnh nói:

- Ở đây là bên trong yêu thú sơn mạch, người và yêu thú vốn không có gì khác cả, chỉ có thợ săn và con mồi, nhục thể cường thực, người và ca ca ngươi thực lực như vậy dám đi vào yêu thú sơn mạch, chết cũng đáng thôi.

Tần Phàm ở một bên nghe thấy lời này, cũng không khỏi ánh mắt lạnh dần, Hồng Đào này nói nghe như không nói đạo lý, nhưng là nói sự thật, ở trong yêu thú sơn mạch, người và yêu thú quả thật không có gì khác nhau! Yêu thú là con mồi của người, người cũng sẽ là con mồi của yêu thú, đồng thời người cũng là con mồi của người nữa!

Nơi này chính là một tràng săn bắn tự nhiên tàn khốc, không phân ra thợ săn và con mồi, chỉ có phân chia thực lực cao thấp! Thực lực cao có thể làm thợ săn, thực lực thấp chỉ có thể biến thành con mồi!

- Hồng Đào ngươi nói không sai, nhưng hôm nay ngươi đã biến thành con mồi, ngươi cũng nên chết rồi!

Tần Phàm lạnh lùng nói, mà Kỷ Huyền Nhi ở một bên đã sát cơ lăm lăm, dao găm trong tay cũng bắt đầu tản mát ra võ khí màu cam.

- Hừ, tiểu tử không biết trời cao đất rộng, lần trước chẳng qua là do ta nhất thời không chuẩn bị mới để ngươi đào thoát, lần này ngươi chết chắc rồi.

Hồng Đào âm lãnh nói, sau đó hấn nói với đoàn viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn bên cạnh:

- Hai người các người trước tiên ngăn Kỷ Huyền Nhi lại, ta giải quyết tiểu tử này xong sẽ giúp các người.

Hai thành viên mạo hiểm đoàn nghe xong, lập tức lộ ra khuôn mặt khóc tang, một người trong đó chỉ cảm vô khí màu cam trên người Kỷ Huyền Nhi khóc rống nói:

- Hồng ca, Kỷ Huyền Nhi kia đã đột phá đến cảnh giới Võ sư ah. . .

- Phải cố gắng!

Hồng Đào lúc này mới chú ý đến nhan sắc vô khí trong tay Kỷ Huyền Nhi, trong lòng không khỏi cả kinh, cơ hồ liền bị dọa ngất, nhưng hắn cũng coi như kinh nghiệm phong phú, trên mặt không đổi sắc tròng mắt nhìn mạo hiểm giả mở miệng nói chuyện kia nghiêm nghị nói:

- Nếu để cho bọn hắn rời đi, các người tự mình về nhận lửa giận của Phương thiếu gia đi!

71. Chương 71

Chương 71: Kết quả bất đồng.

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Sưu tầm:

- Hồng Đào, người hôm nay hắn phải chết rồi!

Kỷ Huyền Nhi sát cơ lừng lẹ ác liệt phóng lên trời, muốn xông lên giết Hồng Đào.

- Đợi một chút. . .

Hồng Đào vội vàng nói, sau đó hắn lại chuyển hướng Tần Phàm nói:

- Tiểu tử, ngươi có dám đánh một trận với ta không?

Sắc mặt Tần Phàm nổi lên một tia lãnh ý, hắn biết rõ Hồng Đào là đang kéo dài thời gian. Bất quá hắn và Hồng Đào từng giao thủ, biết rõ thực lực của hắn có bao nhiêu, giải quyết hắn cũng chỉ cần một chiêu thôi, hơn nữa, để mình hắn đánh với hai gã mạo hiểm giả cũng phải mất không ít thời gian, vì vậy hắn dứt khoát nói với Kỷ Huyền Nhi:

- Hồng Đào này giao cho ta, ngày sau Phương Trọng ta sẽ giao cho người tự tay giết chết, hiện giờ người trước tiên giết hai người kia đi đã.

Kỷ Huyền Nhi lạnh lùng gật gật đầu, nói:

- Giải quyết nhanh lên, lập tức sẽ có người đuổi tới rồi.

Sau đó thân hình như ảnh như mị, dao găm lướt ra hai đạo hàn mang, kích sắc mà ra.

- Ha ha, tốt, tiểu tạp chủng, lần này ngươi chết chắc rồi.

Hồng Đào xoa xoa tay nói. Mà hai thành viên của mạo hiểm đoàn nghe xong, chỉ đành lộ vẻ đau khổ, kiên trì đón lấy Kỷ Huyền Nhi đang bừa bừa sát cơ.

- Tiểu tử, ngươi lại muốn dùng Man ngư nghịch xung sao?

Lúc này Cổ Mặc hỏi:

- Người vừa mới dùng một lần, ngươi còn chịu được sao?

- Ân, trâu điên trùng kích không thể đối phó được hắn.

Tần Phàm một bên chuẩn bị, một bên đáp:

- Ta vừa rồi đã ăn Tiểu Hoàn hoàn, không có chuyện gì đâu, huống hồ bị thương càng nặng, được lực của Sơ vô hoàn trong cơ thể luyện hóa càng nhanh, ta sẽ cố cầm cự!

Nói xong, thân thể cũng vội xông về phía Hồng Đào, không thể kéo dài thời gian thêm nữa!

- Cái tên điên này. . .

Cổ Mặc lẩm bẩm nói.

- Tiểu tử, chịu chết đi! Nhân giai cao cấp võ kỹ – Hồ Vương Quyền!

Hồng Đào hô to một tiếng, thanh thể mười phần lao thẳng về phía Tần Phàm, khí kinh bao phủ khắp toàn thân

- Man ngu ngạo nghịch xung!

Quyền thủ trong tay áo Tần Phàm có chút co rút lại, sau đó phóng về phía Hồng Đào!

Nhưng ngay khi nắm đấm hai người sắp đụng nhau, thân hình Hồng Đào lại đột nhiên lóe lên, lướt qua Tần Phàm, ngược lại cướp đường mà chạy sau lưng Tần Phàm!

Tần Phàm khẽ giật mình, tiếp theo không khỏi lộ ra một tia dở khóc dở cười, nguyên lai Hồng Đào này làm ra thanh thể lớn như vậy vẫn luôn nghĩ đến chạy trốn! Cũng may mắn lúc này võ khí trong cơ thể hắn còn chưa bạo phát, nếu không lần cản trở tạo thành cũng đủ để khiến hắn bị thương nặng.

- Hồng ca. . .

Hai tên kia thấy Hồng Đào chạy trốn, càng vô tâm ứng chiến, phát ra một tiếng bi thiết, một người trong đó bị Kỷ Huyền Nhi trực tiếp dùng một dao găm giải quyết.

- Các người cố chịu đựng, ta lập tức sẽ gọi người đến.

Hồng Đào không hổ kinh nghiệm phong phú, một bên chạy một bên cũng không quay đầu lại đáp.

- Chạy trốn được sao?

Trên mặt Tần Phàm lạnh dần, Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, lập tức đuổi theo. Trước đó Hồng Đào này đã đuổi theo hắn không buông, nhưng giờ lại đổi vai, hắn biến thành kẻ chạy trốn! Cũng như lời Hồng Đào vừa nói, trong yêu thú sơn mạch chỉ có thợ săn và con mồi, hiện giờ hắn đã biến thành con mồi rồi.

- Tiểu tử, ta xem ngươi là một nhân vật, không bằng ta đề cử ngươi gia nhập Thanh Ưng mạo hiểm đoàn chúng ta, về sau tiền bạc công quyết nữ nhân đều đủ cả!

Hồng Đào thấy Tần Phàm đuổi theo không bỏ, cuống quýt mở miệng nói.

- Hừ, giờ là lúc ngươi phải chết, nói nhiều cũng vô dụng, để mạng lại đi!

Tần Phàm cười lạnh nói, dưới chân không chút chậm lại, ngược lại bạo tăng hai phần, lập tức đi tới sau lưng Tần Hồng.

- Man ngu ngạo nghịch xung!

Tần Phàm sớm đã chuẩn bị, một quyền đánh ra, võ khí sáng chói lại hung hăng đánh vào trên người Hồng Đào!

PHỐC!

Hồng Đào và Tần Phàm đồng thời đều thổ một búng máu, nhưng Hồng Đào lại thoảng cái bị đánh bay ra ngoài, ngã nhào xuống đất, hai mắt trũng trũng, sinh cơ mất hết, tử tướng thảm thiết.

Một chiêu đắc thủ, Tần Phàm thấy phía trước không xa truyền đến thanh âm ầm ỉ, hắn biết rõ người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đã chạy đến, nơi đây không nên ở lâu, cũng bất chấp vết trên người Hồng Đào một phen, liền lau vết máu nơi khóe miệng, toàn lực triển khai Lưu Tinh Bộ xông về phía được cốc.

Mà bên kia Kỷ Huyền Nhi đã sớm giải quyết xong hai tên kia, nhưng cũng không tự rời đi, chỉ đứng nguyên tại chỗ chờ Tần Phàm trở về.

- Giết chết không?

Kỷ Huyền Nhi lạnh lùng hỏi.

- Chết rồi.

Tần Phàm hơi cảm thấy ảm áp mở miệng nói ra. Hắn hiện giờ bản thân cũng bị trọng thương, thể phách Hồng Đào vốn không cường đại bằng hắn, chịu Man ngư nghịch xung với mười phần lực lượng không lý gì không chết cả.

- Đi về trước đi.

Thân ảnh Kỷ Huyền Nhi lóe lên.

Tần Phàm nhìn thoáng qua sau lưng, nghe tiếng bước chân rậm rạp kia, đoán chừng người tới ít nhất cũng hơn mười, biết rõ hai người cũng không nuốt nổi nhiều mạo hiểm giả như vậy, vì vậy thân ảnh lóe lên, cũng đi theo.

Chỉ là thanh âm của hắn lại vang lên bên tai các thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn:

- Các người trở về nói cho Phương Trọng, bảo hắn không cần nóng lòng, Tần Phàm ta rất nhanh sẽ lấy tính mạng hắn thôi!

Trong Thanh Sơn trấn, đại bản doanh của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn.

Một thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn vội vã chạy đến, một bên thở phì phò một bên hô:

- Phương thiếu... Lần này chúng ta chết sáu huynh đệ, còn có...

- Cái gì, vậy mà một lần chết sáu người! Hai người bọn họ làm sao làm được? Ta không phải phân phó các người ít nhất phải ba người ở cùng một chỗ sao?

Phương Trọng sắc mặt hết sức khó coi, vỗ lên mặt bàn nổi giận ùng ùng nói.

- Dạ dạ phải.. Bọn họ đều là ba người một tổ cả, còn có Ngô ca ở đó nữa, nhưng cũng đã chết rồi...

Thành viên mạo hiểm đoàn quay lại báo tin nuốt thở ra một hơi, hơi sợ hãi nói.

- Ngô ca? Ngô ca nào?

Phương Trọng biến sắc.

- Đoàn trưởng phân đoàn thứ ba...

Mạo hiểm giả kia cúi đầu xuống nói, căn bản không dám nhìn vào mắt Phương Trọng

- Hỗn đản, làm sao có thể! Ngô thiếu chính là Võ Sư tứ cấp, làm sao có thể chết trong tay bọn họ được!

Phương Trọng không thể tin nói, một tay dùng sức đè lấy thành ghế trên tay, tựa hồ tùy thời đều có thể đập vụn chiếc ghế này vậy.

Mạo hiểm giả kia không dám trả lời.

- Hồng Đào đâu rồi? Nhanh đi gọi Hồng Đào tới gặp ta!

Phương Trọng lúc này cơ hồ đã tức giận đến đỉnh, đối với Thanh Ưng mạo hiểm đoàn mà nói, mỗi một Võ sư đều thập phần trân quý, không thể tưởng được như vậy liền tổn thất một người, hắn còn phải nghĩ biện pháp giải thích cho phụ thân nữa.

- Hồng ca... Hắn cũng đã chết.

Mạo hiểm giả kia cơ hồ như khóc nói, hắn có thể tưởng tượng được tiếp theo Phương Trọng sẽ phát hỏa thế nào.

Bành!

Nhưng vào lúc này, cái ghế trong tay Phương Trọng cũng hóa thành một đồng gỗ vụn, càng có thể nhìn thấy ánh mắt Phương Trọng dâng lên khí thế độc ác như sắp sửa phệ người vậy!

- Là ai làm? Kỷ Huyền Nhi và tiểu tạp chủng kia làm sao có thể có thực lực này được!

72. Chương 72

Chương 72: Mật thất.

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Sưu tầm:

Phương Trọng lớn tiếng gào thét, thanh âm chấn động khắp đại sảnh, rất nhiều thanh viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn ở gần đó trong nội tâm đều nổi lên vẻ lo lắng.

- Là bọn hần, Tiểu tạp chủng kia nói hần gọi Tần Phàm, hần còn nói bảo Phương thiếu người không cần phải gấp gáp, còn nói...

Mạo hiểm giả kia có chút chột dạ cúi đầu, căn bản không dám nhìn Phương Trọng.

- Còn nói gì?

Phương Trọng nghiêng rằng nghiêng lợi hỏi thăm.

- Còn nói... Rất nhanh sẽ tới lấy mạng Phương thiếu người.

Mạo hiểm giả kia nuốt từng ngụm nước bọt, rốt cục cố gắng nói cho hết lời.

- Ha ha... Tốt!

Phương Trọng giận quá hóa cười

- Bảo các thành viên hoạt động trong yêu thú sơn mạch toàn bộ đều phải ít nhất năm người kết thành một đội! Vừa nhìn thấy Kỷ Huyền Nhi Tần Phàm thì lập tức phát tín hiệu, đoàn viên còn lại trông thấy tín hiệu lập tức tiến đến vây quanh bọn hần! Bản thiếu gia ngược lại muốn xem thử hần làm thế nào tới giết ta!

Lúc này một thủ hạ tâm phúc khác của Phương Trọng ở một bên tiến đến phía trước, nói bên tai Phương Trọng:

- Phương thiếu, việc này có cần thông tri đoàn trưởng không?

- Hừ, chút việc nhỏ đó cũng xử lý không tốt, phụ thân làm sao yên tâm giao Thanh Ưng mạo hiểm đoàn vào tay ta được! Việc này trước tiên không nên nói, chờ ta giải quyết tiểu tiện nhân Kỷ Huyền Nhi và tên tiểu tạp chủng Tần Phàm kia đã rồi nói sau.

- Vâng.

Người nọ thấy Phương Trọng nói như vậy, cũng không nói thêm gì, chỉ lui xuống, tuyên bố mệnh lệnh của Phương Trọng.

- Tần Phàm đúng không... Lúc trước không thể lưu người lại thật là một sai lầm lớn nhất của ta, bắt quá lần sau người sẽ không may mắn như vậy nữa đâu!

Phương Trọng âm lãnh nói, sau đó vỗ một chuông lên cái bàn bên cạnh, cái bàn kia cũng lập tức tan nát.

...

Trong sơn động của dược cốc, Tần Phàm ngồi trên mặt ghế đá ở đại sảnh thạch động, nhìn ván cờ tàn cuộc trước mặt, trầm tư suy nghĩ. Chẳng biết tại sao, hần ẩn ẩn cảm thấy tàn cuộc này tựa hồ như có huyền cơ vậy.

- Lão đầu, người ngồi vào đối diện ta đi, ta và người đánh hết tàn cuộc này xem thử!

Tần Phàm đột nhiên nói.

- Hắc hắc, tiểu tử, gừng càng già càng cay, người cũng dám đánh cờ với bản võ thánh, không biết sống chết ah.

Cổ Mặc cười hắc hắc, liền ngồi xuống ở một bên khác.

Ba phút sau.

- Ân, kỳ thật bản Võ Thánh không phải quá am hiểu đánh tàn cuộc, người... Người sao lại có biểu lộ như thế, có đảm lượng dám đánh với bản Võ Thánh lần nữa không?

Cổ Mặc nhìn mã hậu pháo của Tần Phàm trên bàn cờ, nói vuốt đuôi, biết rõ là hắn đã thất bại, nhưng trên miệng vẫn không muốn thừa nhận.

Tần Phàm cười mà không nói, chỉ chậm rãi đẩy quân cờ cuối cùng lên.

Thắng bại đã phân.

Ầm ầm nhưng vào lúc này, cả sơn động lên run rẩy kịch liệt, ngay cả Kỷ Huyền Nhi cũng bị kinh động đi ra, Cổ Mặc vội vàng lui về trong giới chỉ.

- Chuyện gì xảy ra?

Kỷ Huyền Nhi lạnh lùng hỏi.

- Không biết, ta vừa mới đánh xong tàn cuộc này, sau đó sơn động liền bắt đầu chấn động vì cẩn thận, chúng ta vẫn nên đi ra ngoài trước a, nếu không lát nữa sơn động sập xuống thì thảm rồi.

Tần Phàm nhìn nhìn đỉnh sơn động bất đắc dĩ đáp.

Kỷ Huyền Nhi cũng không trách cứ gì..., chỉ nhẹ gạt đầu, sau đó liền bắt đầu đi ra ngoài.

- Đợi một chút...

ần Phàm lúc này đột nhiên hô, trong lúc lơ đãng hắn lại trông thấy vách núi lấp kín đối diện bàn cờ vậy mà vào lúc này bắt đầu chậm rãi chuyển động, xem ra chấn động của sơn động là do cái này gây nên rồi.

Sau một lúc, vách núi kia đã hoàn toàn dời ra, chậm rãi lộ ra một cái tứ phương môn, quang mang nhàn nhạt ở bên trong chiếu xạ ra, rất thần bí.

- Ô? Xem ra đã mò ra bảo khố bí mật rồi.

Hai mắt Tần Phàm không khỏi sáng ngời, lập tức khẽ cười với Kỷ Huyền Nhi:

- Đi, cùng vào xem thử.

- Đồ vật bên trong đều là của người.

Kỷ Huyền Nhi chỉ nhàn nhạt nói.

- Ta cũng không phải người ích kỷ như vậy, có thứ gì phù hợp người cứ cầm đi.

Tần Phàm cười khổ lắc đầu, hắn biết rõ Kỷ Huyền Nhi cũng không phải loại người có lòng tham, cho nên hắn ngược lại cũng không hoài nghi lời nàng nói, ngay cả được cốc lớn như vậy nàng còn không tiếc chia sẻ, vậy còn gì không nở nữa!

Nói xong, hắn từ trong giới chỉ lấy ra một cái bình, nhẹ lặn về phía cánh cửa kia, trện trện tiếng vọng bình ngọc nhấp nhô từ bên trong truyền đến, nhưng lại không có thanh âm dư thừa nào khác.

- Có thể tiến vào, chủ nhân cốc này nếu đã không thiết trí cơ quan gì, đoán chừng cũng là người quang minh lỗi lạc, mật thất có lẽ cũng sẽ không có vấn đề gì.

Nhẹ gạt đầu, Tần Phàm liền dẫn đầu chậm rãi đi vào trong cửa đá.

Kỷ Huyền Nhi cũng không nói gì thêm, chỉ đi theo phía sau, không có tham niệm, nhưng cũng có chút hiếu kỳ.

Cẩn thận mà chậm rãi đi vào thạch thất, Tần Phàm phát hiện bên trong tuy rộng rãi, nhưng nhìn qua lại có chút đơn giản trống trải, cũng không bài trí gì. Trên vách tường, khảm nạm lấy Dạ Minh Châu dùng để chiếu sáng, ở trong mật thất, chỉ bài trí lấy một trương đài đá trắng thật dài, trên đó để một hộp gấm không biết do vật liệu gì tạo thành, dưới sự chiếu rọi của Dạ Minh Châu, ngược lại có một loại phản quang thần bí khác thường.

- Đồ vật tuy rằng ít một chút, nhưng hi vọng đều là đồ tốt a.

Tần Phàm cười cười, cũng không có thất vọng quá lớn.

Dù sao đã có được cốc lớn như vậy rồi, Tần Phàm cũng không quá tham lam, đối với cái mật thất này nhiều nhất chỉ xem là niềm vui ngoài ý muốn, có thể thu được thứ tốt tuy tốt, nhưng dù không có gì hắn cũng đã làm xong chuẩn bị tâm lý.

Chậm rãi đi đến trước bạch thai kia, Tần Phàm tinh tế quan sát ba hộp gắm thần bí này.

Chế tác của ba hộp gắm này ngược lại là thập phần tinh xảo, trên đó điêu khắc lấy các loại hoa văn huyền bí, đường vân rõ ràng, điêu lữ rất nhỏ, lộ ra thập phần ưu nhã cao quý, vẻn vẹn chỉ nhìn từ bên ngoài thôi đã thấy phi thường quý báu rồi.

- Chỉ lấy riêng cái hộp này đi bán thôi cũng đáng giá không ít tiền rồi.

Tần Phàm cười cười nói, đương nhiên hắn hiện giờ cũng không thiếu tiền, tự nhiên sẽ không làm việc đó.

- Ồ? Sao lại không thấy khóa? Vậy làm sao mở ra đây?

Nhìn qua mặt ngoài hộp gắm Tần Phàm lại không khỏi ngạc nhiên nói, hắn lại không nhìn thấy cái khóa nào cả.

- Trực tiếp mở ra thử xem.

Kỷ Huyền Nhi nói nhỏ.

- Ách. . .

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, mỉm cười nói:

- Không nghĩ tới chủ nhân được cốc này lại quang minh lỗi lạc như thế, ngược lại là ta dùng bụng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi.

Nhưng vì để cẩn thận đạt được mục đích, Tần Phàm vẫn vòng ra phía sau hộp gắm, như vậy cho dù hộp gắm này có gì đó đột nhiên phun ra cũng không thể tổn thương đến hắn được. Sau đó mới từ phía sau chậm rãi mở nắp hộp gắm ra, quả nhiên thoáng cái liền trực tiếp mở ra được, cũng cũng không có tình huống đặc thù gì phát sinh cả.

- Hắc, vừa nói người ta quang minh lỗi lạc, vừa đề phòng như vậy. . . Chắc chắn, tiểu tử người cũng quá tiểu tâm rồi.

Cổ Mặc nói ra.

73. Chương 73

Chương 73: Cực Hạn chi đạo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”)••)

- Tiểu tâm chút cũng không làm sao mà.

Tần Phàm cười nói, sau đó lại vòng ra phía trước, phóng mắt nhìn lại, liền phát hiện trong hộp gắm này ngoài quyển trục chút ố vàng ra thì không còn vật gì khác nữa.

- Sách cổ này lại trịnh trọng một mình đặt trong hộp gắm, đoán chừng cũng không phải phạm phẩm a!

Tần Phàm mỉm cười, sau đó cầm quyển trục trong tay, chậm rãi mở ra.

Rất nhanh, trên mặt của hắn liền lộ ra nét hưng phấn, giống như nhìn thấy chí bảo vậy.

- Là được phương!

Tần Phàm ngẩng đầu lên cười nói với Kỷ Huyền Nhi.

- Là được phương gì? Vậy mà lại khiến tiểu tử ngươi hưng phấn như vậy!

Cổ Mặc lúc này cũng không khỏi kỳ quái hỏi, bởi vì hắn biết rõ trong đầu Tần Phàm vốn đã có không ít được phương kỳ diệu, theo đạo lý thì được phương bình thường sẽ không thể khiến hắn hưng phấn như vậy được.

- Đan phương này tự xưng là thánh đan, có nó rồi, nghe nói có thể khiến con đường tấn chức Võ Thánh bớt đi rất nhiều chướng ngại, từ Võ Tôn đỉnh phong đột phá đến Võ Thánh chỉ cần một năm là đủ.

Tần Phàm nhàn nhạt truyền âm cho Cổ Mặc.

- Cái gì? Chỉ cần một năm là có thể từ Võ Tôn đỉnh phong đột phá đến Võ Thánh?

Cổ Mặc không thể tin mở to hai mắt

- Năm đó ta vì hoàn thành một bước cuối cùng này đã dùng trọn vẹn bảy năm! Nhưng cũng phải chuẩn bị rất nhiều, đã xem như thiên phú dị bẩm rồi!

- Bất quá luyện chế Thánh đan này cũng không dễ dàng, ta muốn luyện chế cũng ít nhất cũng phải đợi ngày sau mới có thể, hơn nữa được tài tuy rằng trong cốc đã có đại bộ phận, nhưng vẫn có một hai loại linh dược thập phần trân quý cần phải tự mình thu thập mới được.

Tần Phàm trầm nghĩ.

Cất kỹ được phương cất kỹ, Tần Phàm cười nói với Kỷ Huyền Nhi:

- Xem ra là ta có thu hoạch trước, hộp gấm kế tiếp không bằng ngươi tới mở ra đi, nơi này có ba hộp gấm, dù sao được cốc này là do ngươi phát hiện ra trước, chiếm lấy toàn bộ ta sẽ cảm thấy băn khoăn.

Kỷ Huyền Nhi trầm ngâm một hồi, nhẹ gạt đầu, liền đi tới phía trước mở hộp gấm thứ hai ra. Tuy rằng nàng cũng không quá quan tâm những ngoại vật này, nhưng dù sao trên người có huyết hải thâm cừu, nếu quả thật có thể được một ít đồ vật có thể trợ giúp cho mình nàng tự nhiên cũng nguyện ý tiếp nhận.

Khi hộp gấm thứ hai bị chậm rãi mở ra, Tần Phàm lập tức cảm thấy có hai cổ khí lưu một lạnh một nóng từ bên trong vọt ra, không khỏi cả kinh, vội vàng hô với Kỷ Huyền Nhi:

- Cẩn thận!

Bởi vì hộp gấm đầu tiên rất thuận lợi cho nên hộp gấm thứ hai Kỷ Huyền Nhi lại chính diện mở ra, hai cổ khí lưu kia thoáng cái đã phun lên người nàng, nhưng thoát nhìn, Kỷ Huyền Nhi tựa hồ như không có cảm giác gì vậy, chỉ có chút nghi hoặc về phía Tần Phàm.

Tần Phàm khẽ giật mình, kỳ quái hỏi:

- Ngươi không có cảm giác là có gì khác thường sao? Vừa rồi có hai cổ khí lưu một lạnh một nóng vọt ra mà!

- Ta không có cảm giác nào.

Kỷ Huyền Nhi chỉ lắc đầu nói.

Tần Phàm cảm thấy đại kỳ, liền nhìn về phía hộp gấm kia, chỉ thấy bên trong có một khối ngọc thạch hình tròn óng ánh lớn chừng bàn tay, mà bên trong ngọc thạch có một loại chất lỏng hai loại nhan sắc một đỏ một lam đang chậm rãi lưu động bên trong, lộ ra một đồ án như hình bát quái vậy.

- Đây là vật gì?

Tần Phàm truyền âm hỏi Cổ Mặc.

- Đường như có chút cảm giác quen thuộc, ngươi lạijg ần xem thử

Cổ Mặc cũng nhướng mày, cảm thấy có chút kỳ quái.

- Thứ này hình như có chút cổ quái, người trước tiên lui ra sau một chút, để ta xem thử đã.

Tần Phàm nói với Kỷ Huyền Nhi.

Mà Kỷ Huyền Nhi lúc này lại lần đầu tiên xuất hiện chút do dự, bởi vì nàng cảm giác được khối ngọc thạch này như đang hô hoán mình vậy, tựa hồ rất khát vọng muốn cầm nó lên tay. Nhưng bởi vì lúc trước đã từng nói qua đồ vật trong này đều của Tần Phàm, cho nên nàng cũng chỉ có thể lui về sau một chút.

Tần Phàm cẩn thận nắm khối ngọc thạch kia trong tay, nhưng vừa mới chạm vào, hai cổ khí tức lạnh nóng lập tức từ ngón tay của hắn truyền đến, nhất thời khiến tay của hắn cảm giác như muốn kết thành khối băng, nhất thời lại như sắp bị nướng chín vậy, rất là quỷ dị, khiến hắn sợ tới mức phải thu tay về ngay.

- Để cho ta thử xem.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi rốt cục nhìn không được nữa mở miệng nói.

- Cẩn thận, tảng đá kia rất quỷ dị!

Tần Phàm vội vàng gọi nàng dừng lại, nhưng Kỷ Huyền Nhi đã cầm khối ngọc thạch kia trong tay, tựa hồ cũng không có gì dị thường cả.

- á này. . . Chẳng lẽ đây chính là một trong Tam đại Cực Hạn chi đạo trong truyền thuyết, Lãnh Nhiệt chi đạo sao!

Cổ Mặc đột nhiên phát ra thanh âm vô cùng chấn động:

- Một mực nghe nói Cực Hạn chi đạo cũng không thể thông qua truyền thừa quyền trực bình thường, nguyên lai phải thông qua Thiên Ngoại dục thành đặc thù này để truyền thừa!

- Cái gì là Cực Hạn chi đạo?

Tần Phàm nhíu nhíu mày hỏi.

- Cực Hạn chi đạo chính là tồn tại đặc thù nhất trong vô đạo, lợi dụng ai loại quy tắc cực hạn trong thiên địa để làm năng lượng tu luyện, tốc độ tu luyện của nó có thể nói xa xa khác hẳn thường nhân, hơn nữa nếu có thể tu luyện ra cực hạn chi lực, vậy thì uy lực sẽ cực kỳ đáng sợ! Cực hạn chi lực này một khi đánh vào trong cơ thể, nếu như không thể áp chế, vậy sẽ bị hai loại năng lượng cực đoan lập tức phá hư toàn thân! Cũng như Lãnh Nhiệt chi đạo này vậy, sẽ có hai cổ năng lượng lạnh nóng xông vào người, lúc lạnh lúc nóng, nếu như không thể áp chế, ngũ tạng lục phủ cũng có thể bị kết thành khối băng hoặc là đốt thành tro bụi!

Cổ Mặc một bên nhớ lại lúc trước, một bên giải thích cho Tần Phàm.

- Không ngờ nghịch thiên như thế.

Tần Phàm cũng rung động.

Nhưng rất nhanh liền nghe Cổ Mặc nói:

- Bất quá tu luyện Cực Hạn chi đạo này lại yêu cầu thể chất đặc thù, giống như Lãnh Nhiệt chi đạo này, phải trời sinh có được thể chất lãnh nhiệt cùng tồn tại, chính là loại người có thể tự động điều tiết nhiệt độ cơ thể, thân thể đông ấm hè mát, nếu không lúc tu luyện còn chưa đủ thương người đầu tiên đã tổn thương mình rồi.

- Cho nên, tuy rằng thứ này lợi hại, nhưng người lại vô phúc tiêu thụ ah.

Cổ Mặc lập tức cười nói.

Nghe thấy lời Cổ Mặc, Tần Phàm cảm thấy có chút đáng tiếc, nhíu mày, lúc nhìn về phía Kỷ Huyền Nhi, lại phát hiện nàng đang đặt khối ngọc thạch kia trong lòng bàn tay, nhắm mắt lại, giống như đang cảm ngộ gì đó.

- Chẳng lẽ nàng trùng hợp là thể chất Lãnh Nhiệt?

Tần Phàm không khỏi có chút ngoài ý muốn.

- Truyền thừa chi ngọc do Thiên Ngoại ngọc làm thành có thể khảo thí và cảm ứng thể chất của một người, người không có đủ thể chất Lạnh Nhiệt, cho nên người đặng phải truyền thừa chi ngọc kia mới bị năng lượng trong đó công kích, mà tiểu cô nương này đoán chừng chính là thể chất Lạnh Nhiệt vậy người không có một rồi, cho nên mới có thể bình yên vô sự.

Cổ Mặc liếc mắt nhìn Kỷ Huyền Nhi đang chuyên tâm cảm ngộ nói.

74. Chương 74

Chương 74: Linh Khí.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Lạnh Nhiệt chi đạo này tu luyện dễ không?

Tần Phàm nhú mày hỏi, vừa rồi khi hai cổ năng lượng nhảy vào trong cơ thể hắn tạo thành phá hư vẫn khiến lòng hắn sợ hãi.

- Hắc hắc, Lạnh Nhiệt chi đạo này có uy lực lớn như thế, sao có thể dễ tu luyện được! Mặc dù có thể chất Lạnh Nhiệt trợ giúp, nhưng muốn đồng thời nắm giữ và dung hợp hai loại năng lượng cực hạn cũng không phải là chuyện một sớm một chiều có thể làm được, nếu như một khi không cách nào nắm giữ cân đối trong đó, vậy sẽ tạo thành thân thể cực lạnh hoặc là cực nhiệt, sinh tử chỉ trong một đường thôi.

Cổ Mặc cười hắc hắc nói.

- Nguy hiểm như vậy?

Tần Phàm nhìn Kỷ Huyền Nhi đang hết sức chăm chú trầm mê trong thế giới truyền thừa kia:

- Ta có nên nhắc nhở nàng chút không?

- Ha ha, không có trả giá sao có thu hoạch! Người luyện hóa Ma Chủng cũng cực kỳ nguy hiểm, người sẽ buông tha sao? Đối với tu luyện giả mà nói, rất khó có thể chống cự hấp dẫn tăng thực lực lên, cho dù là tử vong cũng không cách nào ngăn cản, đây mới gọi là tu luyện! Làm chính là Nghịch Thiên Cải Mệnh!

Cổ Mặc lại tiếp tục nói:

- Huống hồ truyền thừa chi ngọc này đối với người có thể chất Lạnh Nhiệt mà nói, trời sinh đã có một lực hấp dẫn không cách nào kháng cự, người muốn khuyên can nàng cũng không nghe lọt đâu.

Tần Phàm trầm mặc không nói, chỉ tinh tế cảm nhận lời Cổ Mặc nói. Cổ Mặc nói rất đúng, tu luyện giả vốn

Đã đến chạng vạng tối, ánh tà dương trời chiều rơi rải trong rừng rậm, điệp ảnh pha tạp, ngược lại nhiều thêm vài phần cảm giác xinh đẹp. Lúc này mặt trời lặn, từ sơn mạch cao cao nhìn lại, cũng đẹp không sao tả xiết.

Nhưng thiếu niên áo bào xanh đang luyện tập lại không chút chú ý đến, mồ hôi trên người đã ướt đầm quần áo, nhưng cũng không chút để ý đến.

Ba!

Đột nhiên một thanh âm không to lắm truyền ra.

- Ồ?

Cổ Mặc ở một bên một mực buồn chán nhìn Tần Phàm luyện tập liền phát ra một tiếng kinh ngạc.

Tần Phàm lúc này cũng hai mắt tỏa sáng, trong nháy mắt vừa rồi hẳn vậy mà có thể khiến võ hoá khí hình! Tuy rằng man ngưu quyền kinh đánh ra cũng chỉ lớn chừng gương mặt, không bằng một phần mười Cổ Mặc! Hơn nữa cũng không thể thoát thể mà ra, nhưng võ hoá khí hình lại khiến cho lực công kích càng thêm cô đọng! Cũng chính là đại biểu có thể gây ra tổn thương càng lớn hơn!

Rống! Nhưng vào lúc này, từ bên kia rừng rậm bỗng nhảy ra Hồng Nhân Bạch Lang tam cấp cao giai, loại yêu thú này dùng tốc độ nhanh và nanh vuốt sắc bén để trừu danh, đối với võ giả bình thường mà nói cũng là một loại yêu thú thập phần khó chơi.

- Ha ha...

Tần Phàm phát ra một tiếng cười hưng phấn:

- Vừa muốn thử nghiệm lại một chút, đầu Hồng Nhân Bạch Lang này lại tự đưa tới cửa ra, thật sự là kịp thời!

b

Bất quá yêu thú trong Yêu Thú Sơn Mạch đông đảo, Tần Phàm lúc này luyện tập một ngày cũng giết chết năm sáu đầu yêu thú, đối với Hồng Nhân Bạch Lang bất thành linh xuất hiện ngược lại cũng không quá mức kinh ngạc.

Quay mắt nhìn về phía Hồng Nhân Bạch Lang đang lao tới, Tần Phàm thông dong triển khai Lưu Tinh Bộ, nghênh đón lấy. Hiện giờ Lưu Tinh Bộ của hắn đã có thể dưới Huyền Trọng Vực gấp 10 lần của Cổ Mặc miễn cưỡng tránh được bảy phiến lá cây, có thể nói tuy rằng còn chưa tới Nhập vi cấp, nhưng cũng có trình độ nhất định rồi, hơn nữa các loại bản năng né tránh cũng thập phần nhạy cảm! Cho nên đối với công kích của Hồng Nhân Bạch Lang hắn đã có thể sớm dự cảm được, sau đó làm ra phản kích hợp lý.

- Man Ngưu Trùng Kích!

Tần Phàm đánh ra một quyền, khi võ khí đỏ vàng thông qua Linh Hàn Quyền Sáo phát ra, một Man ngưu khí kinh nho nhỏ xuất hiện trước nắm đấm, tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn thoát thể mà ra, nhưng bộ dáng gào thét trên bao tay lại có cảm giác uy thế mười phần.

Bành! Một quyền không chút nào ngoài ý muốn đánh lên đầu lâu Hồng Nhân Bạch Lang kia, lập tức đầu nó như bị bẹp xuống, thứ màu đỏ trắng tóe ra bốn phía, đầu yêu thú Tam cấp cao giai nháy mắt sau đó lại như một đồng bùn nhão ngã xuống đất.

- Vậy mà mạnh như vậy.

Tần Phàm nhìn Linh Hàn Quyền Sáo trong tay, áp ứng nói, hắn cũng không nghĩ ra chỉ một bộ phận võ hoá khí hình đã có thể đạt tới trình độ như vậy!

Linh Khí Quyền Sao này quả nhiên lợi hại!

- Ồ?

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm đột nhiên phát ra một tiếng kinh ngạc, vào lúc này lại cảm giác được từ trong Vũ Điện truyền đến một loại cảm giác huyền diệu.

- Đột phá đến Vô Giả ngũ cấp?

Nhảy mất sau đó, trên mặt Tần Phàm liền lộ ra vẻ mừng như điên.

Từ Vũ Điện truyền đến cảm giác dị thường, tâm thần Tần Phàm chìm vào trong đó, liền trông thấy cách Vũ Điện thứ tư bên trong Khí Hải đã tràn đầy, sau đó vô khí còn lại tràn ra chảy đến cách thứ năm. Tu luyện gia khổ trong một tháng này khiến cho được lực hai khóa Sơ Vô Hoàn hẳn phục dựng rất cục đã được luyện hóa!

Song hỉ đều tới!

Vô Giả ngũ cấp, thành!

Tần Phàm bỗng nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt tỏa sáng, ánh mắt yên lặng nhìn nhìn về chỗ sâu trong Yêu Thú Sơn Mạch bao la mờ mịt, chỗ đó, chính là phương hướng Ma Chung theo như lời Cổ Mặc nói!

Hiện giờ chiến lực và thể phách hẳn cũng đã đạt tới một trình độ nhất định, yêu thú Tam cấp căn bản không phải là đối thủ của hắn, đối với tứ cấp yêu thú hẳn cũng tự tin có sức đánh một trận!

Vì tìm kiếm Ma Chung, truy tìm đường đến thể phách chí cường kia mà Tần Phàm đã không ngừng mà rèn luyện bản thân, lại trải qua rất nhiều chuẩn bị gian nan, hôm nay, rốt cục cũng đã đủ!

- Ha ha...

Tần Phàm cảm nhận được biến hóa trong cơ thể, thực lực tăng lên đến Vô Giả ngũ cấp khiến quanh thân hắn cảm thấy vô cùng khoan khoái dễ chịu, cười to một tiếng, hắn liền hăng hái chạy băng băng trong rừng, hiện giờ hắn phải trở về làm chuẩn bị cuối cùng, sau đó trực tiếp đến chỗ Ma Chung!

Kể từ sau khi biết Ma Chung, hắn phải chịu đựng mê hoặc lâu như vậy, chịu nhiều thống khổ như vậy, hôm nay, cuối cùng cũng đến lúc đi tìm!

- Hắc hắc, tiểu tử, ngươi không phải nói luyện chế Băng Linh Đan còn thiếu một loại linh dược sao? Người không luyện chế Băng Linh Đan kia sao?

Lúc này Cổ Mặc lại nhắc nhở Tần Phàm.

- Đúng vậy, luyện chế Băng Linh Đan quả thật còn kém một cây Tảo Tâm Hoa, bất quá ta định dùng Thanh Tinh Thảo để thay thế, tuy rằng hiệu quả không bằng, nhưng nhịn lâu như vậy, ta thật sự đợi không nổi nữa rồi! Ta nhất định phải nhanh chóng tìm được Ma Chung kia thì mới có thể an tâm!

Tần Phàm một bên chạy một bên truyền âm nói. Trên đường sau khi tiến vào Yêu Thú Hoang Nguyên lịch lãm rèn luyện, hắn bao giờ cũng nghĩ đến chuyện lấy Ma Chung, hy vọng lớn nhất giúp hắn có thể nhanh chóng đột phá đến cảnh giới Vô sư này!

Hắn không thể đợi được nữa rồi! Hơn nữa hắn còn phải cân nhắc đến kết quả xấu nhất kia, nếu như Ma Chung này không có hiệu quả như chờ mong, như vậy hắn phải mau chóng đi tìm biện pháp khác!

Thời gian một năm rưỡi, quá ngắn!

Tuy rằng hắn có thể trong thời gian gần hai tháng từ Vô Giả nhất cấp đạt tới cảnh giới Vô Giả ngũ cấp, nhưng đó phần lớn đều là kết quả do phục dựng luyện được! Lấy thể phách hiện giờ của hắn, có thể nhanh như vậy tu luyện tới cảnh giới Vô Giả ngũ cấp đã là kỳ tích, nếu như không thể tiến thêm một bước tăng lên cường độ thể phách, như vậy liền không thể nào tiếp tục thông qua luyện được để đề thăng cảnh giới nữa! Như vậy, trong thời gian hơn một năm tiếp theo, nếu như không thể lại phục dựng luyện được, dù cho có linh khí nồng đậm của linh dược cốt phụ trợ thì tiếp tục đề thăng tam cấp nữa đã là cực hạn rồi!

Huống hồ, cảnh giới Vô sư cũng không phải là mục tiêu cuối cùng của hắn!

Lúc rời khỏi gia tộc, Tần Tiến đã là Vô Sư nhị cấp! Trong thời gian một năm rưỡi này hắn tất nhiên cũng có tiến bộ! Nếu như Tần Phàm chỉ đạt tới cảnh giới Vô sư, chưa chắc là đối thủ của hắn! Hơn nữa trong ngày Triều Thánh kia, toàn bộ thiếu niên thiên tài của Đại Kiên quốc đều tụ cùng một chỗ, mặc dù nói yêu cầu Triều Thánh thấp nhất là Vô sư chi cảnh, nhưng đệ tử những đại gia tộc kia đều có truyền thừa ưu việt, làm sao có thể chỉ là Vô sư chi cảnh được?

Tần Phàm suy nghĩ trong lòng, tuy rằng lòng đã bay tới chỗ Ma Chủng, nhưng hắn vẫn trấn định tinh táo phân tích các loại khả năng xảy ra và phương pháp ứng đối.

77. Chương 77

Chương 77: Gặp lại Phương Trọng. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Đối với lo lắng của Tần Phàm, Cổ Mặc cũng có thể lý giải, sau khi biết rõ chỗ của Ma Chủng vẫn có thể chịu đựng mê hoặc, không nóng không vội mỗi ngày đều luyện tập gian khổ, như thế giữ vững được hơn một tháng, tuổi còn trẻ đã có định tính như vậy đã phi thường không tệ rồi. Dù sao một bộ thể phách cường đại đối với luyện được sư mà nói đến cùng có mê hoặc thể nào hắn vẫn rất rõ ràng.

- Ồ?

Trong lúc chạy trốn, Tần Phàm đột nhiên trông thấy phía trước không xa xẹt qua một con Âm Ảnh Sơn Miêu, Âm Ảnh Sơn Miêu chỉ là yêu thú Tam cấp cấp thấp, khi Tần Phàm vừa mới tiến vào Yêu Thú Sơn Mạch đã giết không ít, nhưng khiến hắn kinh ngạc kinh ngạc dừng lại không phải là vì bản thân Âm Ảnh Sơn Miêu, mà là vì hắn trông thấy trên lông chân Âm Ảnh Sơn Miêu dính vài lá cây, dĩ nhiên lại là lá cây Tẩy Tâm Hoa hắn đang đau khổ tìm kiếm.

- Ha ha, vậy mà trùng hợp như vậy.

Trong lòng Tần Phàm có chút cảm thấy may mắn, không thể tưởng được lúc hắn muốn buông tha định đổi dùng Thanh Tịnh Thảo luyện chế Băng Linh Đan vậy mà lại đột nhiên phát hiện tung tích Tẩy Tâm Hoa.

Mỉm cười, Tần Phàm thi triển Lưu Tinh Bộ, lén lút đi theo đằng sau con Âm Ảnh Sơn Miêu kia, xem nó đến cùng dính mấy lá cây Tẩy Tâm Hoa kia ở chỗ nào.

Lại xuyên qua một mảnh rừng nhiệt đới, Âm Ảnh Sơn Miêu này đi vào trong một tiểu sơn cốc, tiểu sơn cốc này khác với được cốc, không có bất kỳ cây cối nào che chắn cả, toàn bộ đắm chìm dưới ánh tà dương, các loại dã hoa linh thảo giao sai sinh trưởng, phóng mắt nhìn đi, vậy mà đập vào mắt là vài loại linh dược tương đối thưa thớt, tuy rằng không nhiều như Được cốc, nhưng số lượng coi như không ít.

Tần Phàm không khỏi lộ vẻ vui mừng, hắn biết rõ nơi này có lẽ là nơi Âm Ảnh Sơn Miêu dính vào lá Tẩy Tâm Hoa rồi, vì vậy hắn cũng không đi theo dõi Âm Ảnh Sơn Miêu kia nữa, chỉ chuẩn bị ở chỗ này sưu tầm Tẩy Tâm Hoa.

Quả nhiên, qua một lát, Tần Phàm liền từ trong một mảnh cỏ khô rậm rạp phát hiện ra Tẩy Tâm Hoa đã tìm hơn một tháng cũng không thấy kia. Lá cây Tẩy Tâm Hoa màu tím nhạt, nhưng hoa lại thuần trắng, dùng đũa hoa nho nhỏ rậm rạp chẳng chặt, giống như bầu trời đầy sao vậy.

Trong nội tâm hơi có chút hưng phấn, nhưng vừa định đi qua ngắt thì vào lúc này trong rừng rậm trên sườn núi xa xa lại truyền đến tiếng người âm ỉ, tựa hồ có không ít người đang từ bên kia đi qua.

Sắc mặt Tần Phàm biến đổi, lập tức nằm trên đồng cỏ khô kia, khiến lòng bình tĩnh lại, lặng lẽ nhìn về phía truyền đến tiếng người kia.

Rất nhanh, một đoàn người chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt, ước chừng 11 12 người, nhưng tựa hồ chỉ đi ngang qua mà không có ý đi vào tiểu sơn cốc này.

Bởi vì có đồng cỏ khô che chắn nên Tần Phàm nhìn không rõ lắm, đợi khi hắn đứng lên một chút thì hai mắt không khỏi ngưng tụ!

Cầm đầu dĩ nhiên là Phương Trọng!

Đằng sau đi theo bảy tám thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, nhưng ba người chính giữa lại không mặt phục sức mạo hiểm đoàn, là hai trung niên nam nhân và một thiếu niên mặt trắng 17 18t

- Không thể tưởng được ở chỗ này lại gặp Phương Trọng, hẳn không phải một mực co đầu rút cổ trong Thanh Thạch Trấn không dám ra sao?

Sắc mặt Tần Phàm hơi trầm xuống, không khỏi hiện lên một đạo sát cơ, nhưng đối phương nhiều người, hẳn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Ngàn vạn đừng lên tiếng.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc bỗng vang lên bên tai:

- Lần này Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đã dốc hết tinh anh rồi, những người này tất cả đều có tu vị ngoài Võ sư chi cảnh! Mà thiếu niên ở chính giữa không giống người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn kia cũng là Võ sư, hai người trung niên bên cạnh đều là Tiên Thiên chi cảnh...

Nương theo cảm ứng nhạy cảm của linh hồn thể, Cổ Mặc thoáng cái đã nhìn rõ hư thật những người này.

Nghe thấy lời Cổ Mặc nói..., Tần Phàm cũng lắp bắp kinh hãi, thân hình chậm rãi thu về, mặt sắc lạnh lùng, thâm nghĩ:

- Cứ cho Phương Trọng này sống thêm một thời gian ngắn vậy, đợi khi ta luyện hóa được Ma Chủng, mới hảo hảo tính toán nợ cũ với đám Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này.

Nhìn đoàn người Phương Trọng chậm rãi biến mất trong tầm mắt, Tần Phàm mới đứng lên khỏi đồng cỏ khô, ánh mắt lạnh lùng nhìn về hướng kia, thâm tự suy đoán:

- Dích thị là đệ tử của đại gia tộc nào đó muốn đến Yêu Thú Hoang Nguyên để lịch lãm rèn luyện, liền tìm địa đầu xa Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này để dẫn đường, mà Thanh Ưng mạo hiểm đoàn bởi vì muốn trèo lên cành cây cao, cho nên mới dốc hết tinh anh ra để bảo hộ thiếu niên mặt trắng này.

- Chắc chắn, thoát nhìn Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này là muốn kéo quan hệ, về sau người muốn đối phó bọn hắn có lẽ sẽ khó khăn một chút a.

Lúc này Cổ Mặc cũng cười cười nói, bất quá tựa hồ cũng không thêm để ý đến.

- Hừ, nếu Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này lúc trước đã không giết được ta, như vậy vô luận bọn hắn có trèo lên quan hệ thế nào cũng vô dụng, sớm muộn ta cũng sẽ diệt trừ khỏi u ác tính Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này tận gốc khỏi Yêu Thú Sơn Mạch, không ai có thể cứu được bọn hắn.

Tần Phàm chỉ là lạnh lùng nói, lúc trước thiếu chút nữa đã chết dưới sự vây công của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, thù này hẳn nhất định phải báo, huống hồ hắn còn đáp ứng Kỷ Huyền Nhi. Hơn nữa một tiểu mạo hiểm đoàn không chút thu hút như Thanh Ưng mạo hiểm đoàn ở trong mắt những đại gia tộc kia chưa chắc có nhiều giá trị, có lẽ chỉ là Phương Trọng bọn hắn một bên tình nguyện thôi.

Sau đó hắn góp nhặt một ít Linh Dược kể cả Tủy Tâm Hoa trong tiểu sơn cốc này, sau đó vội vàng rời khỏi đây, chỉ cần về luyện chế ra Băng Linh Đan là hắn có thể xuất phát tới khu vực biên giới giữa ngoại vi và nội vi để tìm kiếm Ma Chủng rồi.

Một đường chạy trốn trở về.

- Ồ?

Nhưng chạy trốn một đoạn đường, Tần Phàm lại đột nhiên dừng lại, ở đây chính là hàn đàm mà hắn tới lúc trước. Nhớ tới chuyện ngũ Hổ phệ Long ngày đó, đầu Độc Giác Giao Long kia hẳn là đã trốn đến đây, chỉ là không biết đã chết chưa thôi.

- Nếu như đầu Độc Giác Giao Long kia đã bị chết trong hàn đàm, mà Thiên Dực Hổ cũng không thể lên vào dưới nước, như vậy... Chẳng phải là thi thể như bảo khố của Độc Giác Giao Long vẫn còn dưới hàn đàm kia sao?

Tần Phàm bỗng nhiên khê động trong lòng, nhớ tới hiệu quả thần kỳ của Long huyết Luyện Thể, còn có một thân bảo bối của Độc Giác Giao Long, hẳn cũng không khỏi có chút tò mò, hoặc là nói đang ôm lòng may mắn

Vì vậy, đẩy ra tầng tầng cỏ dại cao lớn, Tần Phàm liền cẩn thận đi đến bên cạnh hàn đàm, nếu như thực sự lấy được Giao Long chi nhân, vậy thì đối với lần này hẳn luyện hóa Ma Chủng có lẽ sẽ có trọng dụng!

Nhưng lúc hàn đàm kia chậm rãi xuất hiện trước mắt, Tần Phàm bỗng dừng tim đập nhanh hơn, như cảm thấy gì đó nhìn thoáng qua phía trước, vừa xem xét qua thân thể không khỏi trở nên cứng ngắt.

Là Thiên Dực Hồ!

78. Chương 78

Chương 78: Thi thể Giao Long.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’’)•••’”)

- Không xong! Thiên Dực Hồ vậy mà còn ở nơi này!

Nội tâm Tần Phàm chấn động mãnh liệt, ngay cả một chút cũng không dám nhúc nhích, sợ bị Thiên Dực Hồ phát hiện, lúc này trong nội tâm cũng đã bắt đầu có chút hối hận vì mình sinh ra tham niệm. Bất quá cái này cũng không thể trách hắn, dù sao cũng là thi thể một con Giao Long, cầm ra bên ngoài liền bán được một cái giá trên trời, càng quan trọng hơn là trên người Giao Long có rất nhiều thứ có thể dùng làm tài liệu luyện được, thập phần trân quý.

Thứ như thể đổi thành bất cứ một Luyện được sư nào cũng đều sẽ động tâm cả, chỉ có điều Tần Phàm tuyệt đối không thể tưởng được đã hơn một tháng qua đi mà Thiên Dực Hồ vẫn còn ở lại canh giữ bên cạnh hàn đàm! Hắn cũng đành phải tự nhận xui xẻo.

Một tiếng Rống! từ trên không trung truyền đến. Vào lúc này, lại có một đầu Thiên Dực Hồ sẵn mỗi trở về, từ trên cao nhìn xuống, con mắt lợi hại liếc thấy Tần Phàm ở bên cạnh bụi cỏ, thiết tưởng trực tiếp chop xuống phía dưới.

Mặt Tần Phàm thoáng cái đổi sắc, lập tức toàn lực triển khai Lưu Tinh Bộ đào tẩu, nhưng tốc độ Thiên Dực Hồ nhanh thế nào, một lướt xuống thấp liền trực tiếp bắt được hắn, sau đó lại lần nữa bay lên bầu trời, trong miệng không ngừng gầm rú, tựa hồ đang nói gì đó với đồng bạn.

- Lão đầu, ngươi không phải nói ta trong mắt những yêu thú lục thất cấp này chỉ như con sâu cái kiến sao? Sao bọn chúng còn muốn dẫm một cước thế? Bây giờ nên làm gì đây!

Tần Phàm sợ hãi, lúc này người ở trên không, lại không dám giãy dụa, chỉ đành hỏi thăm Cổ Mặc.

- Trước tiên không nên cử động, xem ra Thiên Dực Hồ cũng không phải muốn giết chết ngươi, nếu không một móng vuốt xuống thì ngươi đã sớm chết rồi, cần gì phải mang theo người bay lên.

Lúc này Cổ Mặc nhíu mày, trầm giọng nói, dù sao hắn kinh nghiệm phong phú, tuy gặp nguy vẫn không loạn.

- Ồ?

Tần Phàm nghe vậy liền nhìn xuống dưới, hắn phát hiện phía trước lại có một đầu Thiên Dực Hồ dùng ánh mắt như nhân loại nhìn hắn, sau đó dùng cánh chỉ chỉ cái hàn đàm kia.

- Bảo ta xuống dưới vớt thi thể Độc Giác Giao Long lên?

Rất thần kỳ, Tần Phàm vậy mà đọc hiểu ánh mắt Thiên Dực Hồ, sau đó liền phát giác trên người buồng lỏng, Thiên Dực Hồ bắt lấy hắn vào lúc này lại buồng lỏng móng vuốt ra, thân thể Tần Phàm lập tức chìm xuống hàn đàm.

Phù phù! Một tiếng rơi vào trong nước, Tần Phàm nửa nổi trên mặt nước, vẫn đang có thể nhìn thấy ánh mắt ý bảo của Thiên Dực Hồ. Hiện giờ thoát ly hồ chảo, hắn rốt cục cũng chậm rãi bình tĩnh lại, ít nhất hiện giờ đã có thêm một đường sinh cơ, chỉ là trong nội tâm liền nhanh chóng nghĩ ra các loại đối sách.

- Trước tiên cứ lặn xuống đã nói sao, Độc Giác Giao Long kia hẳn đã chết rồi, nếu không những Thiên Dực Hồ này sẽ không để người xuống đâu.

Cổ Mặc lúc này tỉnh táo phân tích hộ Tần Phàm.

Nổi mặt nước, trên mặt Tần Phàm kéo ra, vừa rồi chỉ vì khiếp sợ mấy đầu yêu thú cường đại nên mới nhất thời bối rối, giờ tỉnh táo lại mới hiểu rõ nhược điểm của Thiên Dực Hồ chính là không thể lặn xuống nước, nếu không chúng cũng không cần mình đi vớt thi thể Độc Giác Giao Long làm gì, mình chỉ cần lặn xuống nước, vậy Thiên Dực Hồ cũng không làm gì được mình cả.

Lặng lẽ lấy từ trong giới chỉ ra một khóa “Bể Khí Hoàn” ăn vào, hơi lấy lại bình tĩnh, Tần Phàm liền bắt đầu chậm rãi lặn xuống. Bể Khí Hoàn này có thể bảo vệ tim phổi, có thể giúp hắn trường kỳ không cần hô hấp, vốn là do một lần tùy ý luyện chế ra, không thể tưởng được giờ lại thật sự dùng tới.

Nước hàn đàm này rất sâu, Tần Phàm một mực hướng lặn xuống dưới chừng một phút đồng hồ mới mở mắt nhìn thấy ở phía dưới có một quái vật khổng lồ bất ngang dưới đáy hàn đàm, vẫn không nhúc nhích, một loại khí tức bị thương từ phía dưới truyền đến.

- Độc Giác Giao Long tuy rằng chạy trốn tới hàn đàm, nhưng trên đường đi bị đuổi giết khiến bị thương quá nặng, cho nên vẫn chết đi.

Bởi vì đã được long huyết của nó tắm rửa cho nên Tần Phàm liền thở dài một hơi, đầu thất cấp yêu thú này cuối cùng lại bị chết trên tay năm đầu lục cấp yêu thú, âu cũng là số mệnh.

Nhẹ nhàng đi tới mặt đất bên cạnh thi thể Độc Giác Giao Long, lại nhìn qua, phát hiện rất nhiều lân phiến trên người nó đã rơi xuống bốn phía, long thân cũng bị Thiên Dực Hồ cắn cho huyết nhục mơ hồ, bất quá tuy rằng đã ngâm một tháng nhưng vẫn không có bất luận biến chất gì cả.

Lại nhìn Xà thủ của Giao Long, vậy mà cũng bị Thiên Dực Hồ cắn ra một cái lỗ, yêu tinh hạch của Độc Giác Giao Long cũng ẩn ẩn lộ ra.

- Mấy con Thiên Dực Hồ kia muốn đúng là nó.

Tần Phàm thâm nghĩ trong lòng, ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía trên, hắn lâm vào trầm tư. Dù mình mang yêu tinh hạch của Độc Giác Giao Long này lên cho chúng nó, cũng chưa chắc bọn nó tha cho mình, dù sao những yêu thú này cũng sẽ không cảm tạ mình, có lẽ sẽ ngại phiền toái, thuận tiện một vuốt đập chết mình cũng nên. Nhưng nếu không đưa thứ này cho chúng nó, mấy con Thiên Dực Hồ kia chắc hẳn sẽ không dễ dàng ly khai, bản thân mình cũng không thể kiên trì quá lâu trong nước được.

Trong khoảng thời gian ngắn, Tần Phàm lâm vào hoàn cảnh lưỡng nan .

Cắn răng một cái, Tần Phàm vốn dùng dao đảo yêu tinh hạch của Độc Giác Giao Long ra, nhưng dù sao phòng ngự của thất cấp yêu thú cũng rất lợi hại, ngược lại phải mất rất nhiều công phu mới đào ra được..

- Không hổ là thất cấp yêu thú, yêu tinh hạch này nếu so với tam cấp yêu thú thì lớn hơn nhiều.

Tần Phàm có chút thở dài, bất quá hắn cảm giác yêu tinh hạch này lại mềm hơn da thịt Độc Giác Giao Long rất nhiều. Sau đó hắn chăm chú nắm lấy yêu tinh hạch kia trong tay, tiếp theo trên tay xuất hiện Linh Hàn Quyền Sáo, hắn dùng gai nhọn sắc bén trong đó khoét vào trong yêu tinh hạch, lại có chút xoay một cái, rất nhanh hắn liền từ trong đó đào ra một quả yêu tinh hạch nhỏ.

- Người muốn làm gì?

Cổ Mặc không khỏi khẽ giật mình.

- Những Thiên Dực Hổ kia một mực chờ ở phía trên, muốn không giao yêu tinh hạch cho chúng thì không thể nào, nhưng ta cũng không thể làm không công được, cứ tùy tiện lấy một chút làm thù lao đi, hắc hắc, chắc hẳn chúng cũng sẽ không vì một chút yêu tinh hạch này mà tiếp tục ở chỗ này chờ ta a?

Tần Phàm lộ ra một tia cười có chút giảo hoạt, vậy mà có chút giống với Cổ Mặc.

- Ha ha, tiểu tử thôi, tốt, rốt cục cũng học được không ít từ bản Võ Thánh rồi, không tệ! Có tiền đồ!

Cổ Mặc giờ mới hiểu được tới, cũng làm càn cười cười, vô sỉ truyền âm nói.

Nghe thấy thế, Tần Phàm cảm thấy có chút không nói gì, thầm nghĩ mình còn không vô sỉ bằng một phần mười lão nhân này ah!

Chuyển hướng qua thi thể Giao Long cực lớn kia, Tần Phàm lại bắt đầu cảm thấy khó khăn, thi thể Giao Long lớn như vậy ngay cả trử vật giới chỉ cũng chứa không nổi, phải làm sao đây? Cuối cùng hắn nhìn về phía Cổ Mặc, hắn biết rõ trong được đỉnh có không gian rất lớn.

79. Chương 79

Chương 79: Xuất phát.

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Người nhìn gì vậy? Đó là chỗ ở của bản Võ Thánh, mang đến một thứ ứt sủng như vậy, người bảo ta phải ở thế nào!

Cổ Mặc trông thấy ánh mắt của Tần Phàm liền biết hắn có chủ ý gì, vội vàng từ chối nói.

- Về sau thi thể Giao Long này có thể luyện chế được không ít đan dược, chắc chắn, cái gì Nghịch Long đan, Long Tuyền đan, đều là đồ tốt cả, hương vị là số một, phẩm chất rất cao, chưa từng có qua, chẳng lẽ người cứ vậy bỏ lỡ sao?

Tần Phàm bắt đầu dùng đan dược để mê hoặc Cổ Mặc.

- Được rồi, tiểu tử, bản Võ Thánh bị người đánh bại!

Cuối cùng Cổ Mặc vẫn đầu hàng, một là do đan khí có mê hoặc quá lớn đối với hắn, một cái khác là do hắn cũng biết thi thể Giao Long này đối với Tần Phàm hiện giờ mà nói quả thật thập phần hữu dụng, hắn không thể không giúp được.

- Nhưng người trước tiên phải kéo thứ này lên bờ đã rồi nói sau, ở đây đều là nước, không dễ thu.

Cổ Mặc chỉ đành nói.

- Không có vấn đề.

Tần Phàm có chút hưng phấn xoa xoa đôi bàn tay, sau đó từ trong trử vật giới chỉ xuất ra dây thừng dự bị trói chặt lấy thi thể Giao Long, bắt đầu chậm rãi trôi lên. Nói tóm lại, thu hoạch lần này rất lớn, chỉ cần trong chốc lát là có thể thuận lợi tránh khỏi năm đầu Thiên Dực Hổ này rồi.

Khi đến cách mặt nước chỉ còn chừng 5~6 mét, Tần Phàm ngừng lại, nhưng thi thể Giao Long kia rất nặng, dừng lại liền lôi hắn chìm xuống, hắn chỉ đành chậm rãi cân đối thân thể, lúc này mới xuất ra yêu tinh hạch của Độc Giác Giao Long nói với Cổ Mặc:

- Lão đầu, người trước tiên dùng dẫn dắt thuật ném khóa yêu tinh hạch này lên trên, sau đó xem thử những Thiên Dực Hổ này có nguyện ý rời đi không.

- Ân.

Cổ Mặc nhẹ gật đầu, sau đó khổng chế khóa yêu tinh hạch kia chậm rãi trôi lên mặt nước, Tần Phàm thì ngửa đầu nhìn phản ứng của Thiên Dực Hồ trên đó.

Quả nhiên, mấy con Thiên Dực Hồ này vẫn một mực canh chừng hàn đàm, yêu tinh hạch của Độc Giác Giao Long khẽ nổi lên trên mặt nước, lập tức có một đầu Thiên Dực Hồ bay tới, một móng vuốt trào lấy yêu tinh hạch.

Ngay sau đó, rất nhanh liền truyền đến tiếng gầm gừ phẫn nộ của mấy đầu Thiên Dực Hồ khác, hẳn là phát hiện yêu tinh hạch thiếu đi một khối, sau đó còn nghe thấy thanh âm Thiên Dực Hồ phẫn nộ dùng cánh đập vào mặt nước.

Nhưng Tần Phàm lại bất vi sở động, hẩn lộ ra vô cùng tỉnh táo, dù sao hiệu quả Bế Khí Hoàn vẫn chưa mất, còn có thể so đầu tiên nhân với chúng. Hẩn tin tưởng mấy con Thiên Dực Hồ này lấy được thứ quan trọng nhất nhất định sẽ không tiếp tục ở chỗ này nữa, dù sao chúng cũng đã rời khỏi nội vi quá lâu rồi.

Qua một lúc, quả nhiên trên mặt nước chậm rãi bình tĩnh lại, năm đầu Thiên Dực Hồ này rốt cục buông tha tiếp tục chờ đợi Tần Phàm, mang theo yêu tinh hạch bay về hang ổ, trên thực tế chúng cũng phải đề phòng những yêu thú cao cấp khác biết rõ việc này sẽ ra tay cướp đoạt.

Rầm Æo Æo'!

Tần Phàm rốt cục nổi lên mặt nước, nhổ ra vài bãi trọc khí, nhớ tới một màn đánh bạc kinh tâm động phách lúc nãy, hẩn nhìn về phía Thiên Dực Hồ rồi đi oán hận nói:

- Đợi ngày sau có cơ hội, ta nhất định sẽ đến nội vi bắt tất cả các người làm tọa kỵ!

Nói xong, hẩn kéo thi thể Giao Long trầm trọng lên bờ.

- Hắc hắc, không tệ, tiểu tử có chí khí.

Cổ Mặc lúc này cười nói:

- Bất quá lực giai yêu thú Thiên Dực Hồ này có la gì, năm đó tọa kỵ của bản Võ Thánh chính là thất cấp yêu thú Âm Vũ Lôi Ưng! Cũng không biết uy phong cỡ nào ah!

- Những chuyện này vẫn nên chờ ta đạt tới Võ Tôn Võ Thánh rồi nói sau, hiện giờ chủ yếu là phải xử lý tốt thi thể Giao Long này đã.

Tần Phàm nhìn sắc trời một chút nói, hiện giờ trời đã vào đêm, hẩn chạy nhanh về được cốc.

Một đêm này hẩn cũng đã làm xong chuẩn bị cuối cùng, sáng mai liền xuất phát!

Hai người cùng nhau bỏ thi thể Độc Giác Giao Long vào không gian được đỉnh, theo như lời Cổ Mặc, thi thể Giao Long cực lớn hai ba mươi trượng này co lại vậy mà chỉ chiếm không đến một phần mười không gian thôi.

Thừa lúc trời tối, Tần Phàm rất nhanh về tới được cốc, vốn định hảo hảo cáo biệt Kỷ Huyền Nhi, nhưng ngẫm lại lại không biết nên mở miệng như thế nào, liền định hôm sau xuất phát sẽ nói nàng biết.

Một đêm này, Tần Phàm phía rất nhiều thời gian luyện chế ra Băng Linh hoàn và những luyện dược khác, đợi đến khi cảm giác đã chuẩn bị đủ mới lên giường nghỉ ngơi. Mang theo chờ mong, mang theo một ít bàng hoàng đối với thứ không biết chậm rãi tiến nhập mộng đẹp.

Sáng sớm hôm sau, Tần Phàm liền cảm thấy tinh thần vô cùng phấn chấn, vốn định ngồi trong phòng tu luyện một phen, lúc này mới ra khỏi động.

Đi ra sơn động, liền trông thấy thân ảnh thanh lệ của Kỷ Huyền Nhi đang ngồi ở trên cao luyện tập thân pháp võ kỹ, thân hình như ảnh như mị, yếu diệu lọt vào tầm mắt, trong nắng sớm đẹp không sao tả xiết rất động lòng người. Mị Ảnh thân pháp này của Kỷ Huyền Nhi thoát nhìn cũng không chênh lệch lắm với Lưu Tinh Bộ.

Tần Phàm cứ như vậy lảng lạng đứng ở một bên, nhìn Kỷ Huyền Nhi luyện tập, phảng phất như đang xem một hồi biểu diễn đặc sắc, mặt mỉm cười, tâm tình thập phần bình thản tự nhiên.

Thật lâu, Kỷ Huyền Nhi mới đành chỉ luyện tập, khom người có chút thở phì phò, hơi có vẻ mệt mỏi, mồ hôi đổ ra đầm đìa.

Một lát sau, đến khi nàng xoay người muốn quay về trong động liền phát hiện Tần Phàm vẫn đứng trước sơn động, liền mở miệng lạnh nhạt hỏi:

- Có chuyện gì sao?

- Ta phải rời đi một thời gian ngắn.

Tần Phàm khẽ cười nói.

Kỷ Huyền Nhi ngẩng đầu nhìn hắn một cái, không nói gì.

- Yên tâm, ta sẽ còn trở lại, đợi ngày ta trở về, chính là lúc Thanh Ưng mạo hiểm đoàn bị diệt.

Tần Phàm lại tiếp tục nói.

- Ân, ta chờ ngươi trở lại.

Kỷ Huyền Nhi chỉ nhẹ giọng nói, sau đó liền đi vào sơn động

Tần Phàm nhìn thân ảnh Kỷ Huyền Nhi, cười khổ lắc đầu, biết tình nàng thế nên cũng không cưỡng cầu, bắt đầu chậm rãi đi ra ngoài được cốc, nhưng trong nội tâm lúc này chẳng biết tại sao lại có một loại cảm giác cô đơn.

- Vô luận như thế nào, lần này nhất định không thể thất bại được.

Tần Phàm rất nhanh liền vứt hết suy nghĩ trong lòng, thân hình tung một cái, biến mất trong Yêu Thú Hoang Nguyên mênh mông.

Bên trong Yêu Thú Hoang Nguyên, Yêu Thú Sơn Mạch chiếm một bộ phận diện tích rất lớn, dãy núi cao thấp nhấp nhô, tả hữu tiếp giáp, trước sau đung vào nhau, không ngớt không dứt, đại thụ che trời cổ xưa phủ khắp đỉnh núi, khắp nơi đều là vẻ mờ mịt, không biết điểm đầu và điểm cuối.

Thân ảnh thiếu niên không ngừng chạy băng băng trong rừng, như truy phong đuổi nguyệt, nhưng đôi khi có thể trông thấy sắc mặt hắc tái nhợt, bộ pháp ngưng trọng, tựa hồ thập phần khó đi, nhưng chỉ đành cắn răng kiên trì.

Dọc theo con đường này, Tần Phàm thể nhưng vẫn một mực chạy đi dưới trọng lực gấp 10 lần của Cổ Mặc. Cổ Mặc đã đạt đến Vô sư chi cảnh, hơn nữa lý giải đối với Huyền Trọng quyền càng khắc sâu, phát tay liền có thể khiến phạm vi trăm mét đều bị bao phủ trong Huyền Trọng vực, hơn nữa khôi phục nhanh chóng, cơ hồ có thể một mực sử dụng liên tiếp.

80. Chương 80

Chương 80: Sơ chiến tứ cấp yêu thú.

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Nói cách khác, Tần Phàm lúc chạy đi đồng thời phải tiêu hao thể lực gấp 10 lần để vượt qua cản trở của trọng lực! Nhưng lại phải chạy nhanh, Cổ Mặc bắt hắn phải kiên trì ba giờ mới có thể nghỉ ngơi một lần.

Chưa xót mệt nhọc.

Liên tục chạy cả buổi, rốt cục cũng đến thời gian nghỉ ngơi, Tần Phàm dừng dưới một cây đại thụ, uống một ít nước trong, có chút thở ra, bắt đầu nghỉ ngơi một chút. Đoạn đường này đối với hắn mà nói xem như một lần huấn luyện cực kỳ gian khổ, thậm chí còn nặng hơn lúc hắn huấn luyện mỗi sáng sớm khi còn ở Nam Phong thành Tần gia nhiều.

- Mười ngày mười đêm rồi.

Miệng Tần Phàm có chút run rẩy, bờ môi trắng bệch, hướng Cổ Mặc hỏi:

- Đến cùng khu vực biên giới giữa ngoại vi và nội vi Yêu Thú Sơn Mạch còn xa lắm không?

- Hắc hắc, sắp đến.

Cổ Mặc cười nói.

- Người đã nói những lời này rất nhiều rồi, cứ tiếp tục như vậy, ta chỉ cần một năm rưỡi đã phải viết di chúc ở đây rồi.

Khóe miệng Tần Phàm co quắp, không thể làm gì.

- Nhìn! Nhìn bên kia xem thử...

Cổ Mặc thấy Tần Phàm nói như vậy, mỉm cười chỉ về phía xa xa...

Tần Phàm nhìn về phía Cổ Mặc chỉ, ở phương xa cách hơn mười dặm, loáng thoáng trông thấy chỗ sơn mạch hiện giờ đang chậm rãi biến đổi, biến thành một ngọn núi cao và hiểm trở, hai bên vươn ra mảng lớn bình nguyên, mà lại nhìn xa một chút, liền trông thấy một đạo sơn mạch như trường thành tự nhiên cứ thế hoành đoạn mở ra Yêu Thú Sơn Mạch, sau đó liền chỉ có thể nhìn thấy Hoành Đoạn sơn mạch này thôi.

- Ở đằng sau Hoành Đoạn sơn mạch kia sao?

Tần Phàm kỳ lạ hỏi.

- Đúng vậy, Hoành Đoạn sơn mạch chính là bình chương tự nhiên giữa ngoại vi và nội vi, tiến vào trong đó chính là nơi giao hội hai khu vực rồi, mà ở một mặt biên giới khác cũng có Hoành Đoạn sơn mạch như vậy, ngăn cách chỗ giao hội với nội vi.

Cổ Mặc giải thích nói.

Hoặc! một tiếng, Tần Phàm đứng lên, sau đó đột nhiên tưới một miệng nước, sau đó trong miệng kiên quyết nói:

- Đi! Hôm nay nhất định phải lướt qua Hoành Đoạn sơn mạch đi đến chỗ giao hội nội ngoại vi.

Một nhọc toàn thân vào thời khắc này cũng bị hưng phấn chiếm cứ, hần thậm chí cảm thấy như Ma Chung đang triệu hoán mình vậy, khiến hần cảm thấy tinh thần gấp trăm lần, khiêu huyết quanh thân cũng tuôn ra một loại lực lượng đặc biệt.

- Hắc hắc, chỗ đó chính là một tràng săn bắn còn tàn khốc hơn ở đây nữa!

Cổ Mặc cười hắc hắc, ống tay áo vung lên, trong lực vực dị thường gấp 10 lần bao lấy đường Tần Phàm tiến lên.

Tần Phàm không khỏi cảm thấy trên người trầm xuống, nhưng vẫn cắn răng tiếp tục chạy tới trước. Bất quá hần cũng biết, hần trường kỳ tu luyện trong Huyền Trọng vực của Cổ Mặc, vậy thì khi chiến đấu với người khác trong Huyền Trọng vực sẽ không cảm thấy bị ảnh hưởng nữa.

Rốt cục, khi mặt trời về Tây, Tần Phàm rốt cục cũng đi tới trên Hoành Đoạn sơn mạch.

Đứng ở đỉnh núi, nhìn xuống bên dưới, lại phát hiện khu vực giao hội nội ngoại vi này cũng không phải núi hợp núi như bên ngoài, mà trên một mảng lớn bình nguyên, vô số ngọn núi cách nhau, mọc lên từng tòa.

- Ma Chung chính là giấu ở một trong các tòa núi kia sao?

Tần Phàm hỏi, trong lòng có chút kích động, cố gắng những này qua rốt cục cũng sắp tới lúc thu hoạch rồi.

- Ân, ngọn núi kia tên là Ngưu Thủ sơn, ngoại hình ngọn núi thoát nhìn giống như một cái đầu trâu vậy, ở phía đông bắc khu vực giao hội này.

Cổ Mặc nói ra, hần cũng hơi chút chờ mong.

- Tốt, xuống dưới rồi nói sau!

Tần Phàm quát nhẹ một tiếng, sau đó từ trên Hoàn Đoạn sơn mạch vội xông xuống, gió núi tại thời qua mái tóc có chút mất trật tự, lộ ra khuôn mặt nhiều hơn vài phần thành thực so với lúc đi vào Yêu Thú Hoang Nguyên.

- Hắc hắc, nơi này chính là thiên đường thuộc về tứ cấp yêu thú, cũng là nơi lịch lãm rèn luyện của cảnh giới Võ sư, hiện giờ ngươi chỉ là Võ Giả ngũ cấp phải cẩn thận một chút.

Cổ Mặc có chút trêu tức nói, bất quá đến nơi này hẳn ngược lại cũng không dùng Huyền Trọng vực hạn chế Tần Phàm nữa.

Cổ Mặc nói không sai, khu vực giao hội này quả nhiên là thiên đường của tứ cấp yêu thú, Tần Phàm chỉ là vừa mới từ Hoàn Đoạn sơn mạch xuống, đi chưa đầy trăm mét đã thấy một đầu một đầu yêu thú tứ cấp đề giai Hồng Ảnh Lang mắt xanh tóc đỏ.

Nhìn đầu Hồng Ảnh Lang lộ rõ bất thiện trước mắt, trong nội tâm Tần Phàm cảm thấy rất hưng phấn, bởi vì ở ngoại vi, yêu thú tam cấp cao giai căn bản không phải là đối thủ của hắn, thậm chí có thể lập tức đuổi giết! Hiện giờ ngược lại có thể thử thân thử một chút, xem thử tứ cấp yêu thú so lợi hại hơn tam cấp yêu thú bao nhiêu.

- Rống!

Hồng Ảnh Lang kia tru thấp một tiếng, lập tức nhào tới phía trước, thế tới mãnh liệt.

- Tốc độ rất nhanh!

Ánh mắt Tần Phàm ngưng tụ, Hồng Ảnh Lang khê động, hắn liền phát hiện tứ cấp đề giai yêu thú này tốc độ phải nhanh hơn Âm Vân Báo vốn có tốc độ cao nhất trong yêu thú tam cấp cao giai rất nhiều, chỉ thấy một đạo hồng ảnh xẹt qua trên không trung, rằng dưới ánh trăng nổi lên hung quang rét lạnh, bốn trào mang theo sức gió lợi hại lập tức ập tới trước mặt hắn.

Tần Phàm cũng không dám lãnh đạm, vội vàng triển khai Lưu Tinh Bộ tránh đi, sau đó liền đánh ra một quyền, Man Ngưu Trùng Kích! Đánh thẳng vào đầu nó!

- Oanh!

Một quyền đánh bay Hồng Ảnh Lang kia!

Nhưng không đến một hồi, Hồng Ảnh Lang kia sau khi ngã xuống vậy mà bò lên lại.

Tần Phàm hít một hơi lãnh khí, trong nội tâm vô cùng kinh ngạc, hắn thập phần tin tưởng lực công kích một quyền của mình có bao nhiêu, đó là ngay cả Thiết Giáp Ngưu có lực phòng ngự cao nhất trong tam cấp yêu thú cũng có thể một quyền đánh nát đầu! Mà đầu lâu Hồng Ảnh Lang này lại chỉ hơi hao tổn một chút, trong mắt chảy ra chút tơ máu, nhưng vẫn có lực đánh một trận! Thậm chí thoạt nhìn còn hung tàn hơn vài phần nữa!

Tứ cấp yêu thú vậy mà lại mạnh như vậy!

- Sói là đồng đầu đuôi sắt eo đậu hũ, ngươi là một Võ Giả ngũ cấp, lực công kích vốn thấp hơn Võ sư bình thường một ít, nếu như không hảo hảo quan sát nhược điểm của, vậy ngươi ở đây sẽ chịu thiệt rất nhiều.

Lúc này Cổ Mặc nhàn nhạt mở miệng nói, tựa hồ đã sớm biết như thế.

- Ồ?

Tần Phàm lại nhìn qua Hồng Ảnh Lang, quả nhiên phát hiện nó đang hữu ý vô ý dùng đuôi để bảo hộ phần eo của mình.

Thấy Hồng Ảnh Lang lại đánh giết tới, Tần Phàm lại triển đấu với nó một hồi, sau đó mới dựa vào thân pháp Lưu Tinh Bộ cao minh một quyền đánh lên eo nó, đánh nó vào mặt đất, sau đó lợi dụng Linh Hàn Quyền Sáo đánh một quyền vào sau cổ giết chết nó.

- Hô, chỉ là tứ cấp đề giai đã khó đối phó như vậy, nếu như là tứ cấp cao giai ta không phải chỉ có nước chạy trốn sao?

Tần Phàm lúc này mới thở nhẹ ra nói.

- Hắc hắc, chẳng lẽ ngươi cho rằng mình là vô địch thiên hạ sao? Tuy rằng ngươi lợi hại hơn xa võ giả bình thường, nhưng vĩnh viễn không nên quên hiện giờ mình mới chỉ là Võ Giả ngũ cấp thôi.

Cổ Mặc có chút trêu tức nói.

81. Chương 81

Chương 81: Tin tức Ngưu Thủ sơn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Cho nên ta mới muốn sớm tìm được Ma Chủng, khiến ta một lần hành động trở thành võ sư.

Tần Phàm nhếch miệng nói.

Cảnh ban đêm như một đầu yêu thú cực lớn cắn nuốt Thiên địa, không chút kiêng nể thoắt cái đánh tới, cứ như vậy, Tần Phàm trải qua đêm đầu tiên ở vùng giáp ranh này.

Ở khu vực giao hội nội ngoại vi của Yêu Thú Hoang Nguyên, núi một tòa một tòa đột ngột mọc lên từ đất, có núi cao hiểm trở cao vút trong mây, còn sườn núi nhỏ chỉ vên vẹn hơn mười mét, sơn mạo khác nhau, thiên kỳ bát quái.

Nhưng Tần Phàm tới đây đã ba ngày rồi, theo như hướng Cổ Mặc chỉ đi thẳng về phía Đông Bắc, đã xem qua mấy trăm ngọn núi, nhưng vẫn không phát hiện ra Ngưu Thủ sơn có ngoại hình giống đầu trâu như lời Cổ Mặc nói.

Lúc này, cảnh đêm lần nữa buông xuống.

- Rống ô

Mỗi khi đến đêm, ở khu vực giao hội này tiếng kêu gào của yêu thú sẽ vang lên khắp nơi, khiến người luôn luôn chờ đợi lo lắng. Ở chỗ này cũng không thể quay về được cốc yên tĩnh nghỉ ngơi như ở ngoại vi, chỉ có thể sinh hoạt qua đêm ở hoang dã, còn phải lúc nào cũng bảo trì cảnh giác, khiến Tần Phàm ngủ cực kỳ không yên ổn.

- Trước tiên tìm một chỗ nghỉ ngơi đã!

Tần Phàm nghe tiếng yêu thú kêu nổi lên bốn phía, có thể cảm giác được ở vùng này rất nhiều yêu thú cho nên không dám dừng lại ở nơi trống trải, bởi vì như vậy rất dễ trở thành mục tiêu của đám yêu thú.

- Tìm một ngọn núi cao một chút, như vậy ngày mai đợi khi mặt trời mọc có thể đến đỉnh núi nhìn bốn phía, xem có thể tìm được bóng dáng Ngưu Thủ sơn kia không!

Cổ Mặc cũng nhẹ gật đầu nói.

- Hồng Nguyệt Bạch Lang!

Ngay khi Tần Phàm vừa muốn rời đi, xoay người sang chỗ khác thì không khỏi kinh hô. Chỉ thấy một đầu yêu thú hệ Sói toàn thân màu trắng, trên trán có một nhúm lông màu đỏ như ánh trắng đang nhanh chóng chạy về phía này.

- Đi mau.

Tần Phàm không dám lại chần chờ, nhanh chóng dùng võ khí bản thân làm dẫn, ở nguyên tại chỗ bố trí ra một Huyền Trọng vực, sau đó toàn lực triển khai Lưu Tinh Bộ chạy về phía một ngọn núi cao ở phương xa.

Yêu thú hệ Sói ở bình nguyên là loại thông thường nhất, mà Hồng Nguyệt Bạch Lang này chính là yêu thú tứ cấp cao giai, so với Hồng Ảnh Lang hẳn gặp lúc trước phải lợi hại hơn rất nhiều, nanh vuốt sắc bén như

đao, tốc độ cực nhanh, thậm chí ẩn ẩn còn nhanh hơn so với khi Tần Phàm toàn lực thi triển Lưu Tinh Bộ một chút. Tần Phàm đem qua đã gặp nó một lần, thiếu chút nữa đã bị nó giết chết, cuối cùng vẫn phải lợi dụng Huyền Trọng vực kiềm chế nó mới có thể thoát đi. Nhưng cho dù như thế, phía sau lưng vẫn bị trảo một cái, bất quá may mắn thể phách hần mạnh hơn thường nhân cho nên mới không chịu tổn thương quá lớn.

- Thật là xui xẻo! Vậy mà lại gặp phải tên này, truy đuổi ta lại chịu khó như vậy, đợi sau khi ta tìm được Ma Chung đạt thành võ sư nhất định sẽ tìm nó tính sổ!

Tần Phàm một bên chạy, một bên oán hận thầm nghĩ trong lòng.

Rất cực, tiếng kêu sau lưng càng ngày càng xa, Tần Phàm cũng đã chạy đến trên đỉnh núi, tìm một sơn động trong rừng yên tĩnh nghỉ ngơi.

- Lão đầu, đến cùng lộ tuyến có sai lầm không?

Sau khi đốt lên một đống lửa, Tần Phàm hỏi Cổ Mặc. Hần hiện giờ cảm thấy thể xác và tinh thần đều bắt đầu có chút mỏi mệt, hần vốn kích động chạy tới khu vực giao hội này, cho rằng có thể rất nhanh tìm được Ngưu Thủ sơn kia, ai biết rằng trải qua tìm kiếm ba ngày vẫn không thấy bóng dáng nó.

- Có lẽ không sai được!

Cổ Mặc cũng nhíu mày, có chút bất đắc dĩ nói:

- Ngàn dặm chi địa như lời sách cổ lưu lại có lẽ chính là ở phụ cận nơi này, bất quá khu vực giao hội này lại rộng lớn như thế, ngọn núi rất nhiều, cũng khó biết địa điểm cụ thể nơi nào, ngày mai tìm tiếp a.

- Ân.

Tần Phàm đành đáp, ba ngày qua không chỉ mang đến cho hần mỏi mệt, mà còn một loại áp lực nữa, bởi vì hần phát hiện thực lực của hần ở chỗ này thực sự quá yếu! Đối phó với yêu thú cấp trung giai đã là cực hạn, nhưng nhất định phải triển đấu hồi lâu mới giết được, mà gặp phải yêu thú tứ cấp cao giai như Hồng Nguyệt Bạch Lang vậy thì chỉ có nước chạy trốn, nhưng cũng chưa hần chạy được...

Loại này áp lực khiến hần khao khát thực lực tăng lên, đối với việc tìm được Ma Chung càng không thể chờ được nữa.

Trời càng ngày càng tối, xuyên qua cửa động, có thể trông thấy ánh trăng sáng ngời bên ngoài. Tần Phàm tu luyện một hồi, ánh trăng sáng như ban ngày chiếu vào mặt, hần liền lần nữa bò ra ngoài động, mượn ánh trăng treo lên đỉnh núi tìm kiếm một chút.

Mà khi hần vừa ra khỏi cửa động, đột nhiên nghe thấy một hồi thanh âm âm ỉ từ dưới chân núi truyền đến, không khỏi nội tâm khẽ động, vội vàng tìm một chỗ bí mật trốn cạnh cửa động, đúng lúc này hần cũng không dám chạy về sơn động nữa, những người này rõ ràng đều đang tìm chỗ để nghỉ ngơi.

- Phương thiếu, bên này có sơn động.

Một lát sau, một người dò đường tìm được cửa động vừa rời Tần Phàm ở, vì vậy hô xuống dưới núi.

- Phương thiếu?

Tần Phàm có chút kinh dị, chẳng lẽ lại là người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn? Mượn ánh trăng nhìn về phía người nọ, quả nhiên là mặc phục sức của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn.

- Lại trùng hợp như vậy?

Tần Phàm sắc mặt lạnh lẽo.

- Đừng xúc động.

Cổ Mặc nhướng mày nói:

- Đừng quên đội ngũ người thấy ngày đó, rất tên đệ tử thế gia và hai tên Tiên Thiên Võ sư kia vẫn ở đó, lấy thực lực của đội ngũ bọn hần vốn cũng không nên lịch lãm rèn luyện ở ngoại vi, tự nhiên phải chạy đến nơi giao hội này rồi, cũng không tính là quá khéo.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, nghĩ một lát, vì đề phong... Hắn còn nuốt vào một khóa Bế Khí Hoàn, sau đó lại lẳng lặng yên nằm trong rừng rậm, nhìn chăm chăm động tĩnh ở cửa sơn động kia.

Rất nhanh, nguyên một đoàn người từ dưới chân núi đi tới, Tần Phàm mượn ánh trăng nhìn thấy rõ ràng, quả nhiên là những người hắn nhìn thấy ở tiểu sơn cốc lúc trước, hai tên Tiên Thiên Võ sư kia cũng ở đây.

- Phương thiếu đoàn trưởng, người của các người dò xét có tin được không? Cửu Tinh Thiên Ngưu Vương thật sự từng xuất hiện qua ở gần đây sao?

Thiếu niên mặt trắng kia vừa đi, vừa mở miệng hỏi Phương Trọng.

- Tần thiếu gia yên tâm, Thanh Ưng mạo hiểm đoàn chúng ta làm việc tin cậy, đã ghi chép địa đồ kỹ càng, Cửu Tinh Thiên Ngưu Vương kia đã từng xuất hiện qua ở phụ cận một ngọn núi hình đầu trâu, hiện giờ đã rời đi không xa, ngày mai có lẽ sẽ tìm được.

Phương Trọng kia cung kính gần như nịnh nọt đáp.

- Bọn hắn cũng muốn đi Ngưu Thủ sơn?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, đồng thời trong nội tâm cũng có chút nghi hoặc:

- Tần thiếu gia? Là Tần thiếu gia nào? Chẳng lẽ Đại Kiền quốc còn có Tần gia thứ hai cũng là Chân Vũ thế gia?

- Chỉ hy vọng như thế a, chỉ cần thật sự tìm được Cửu Tinh Thiên Ngưu Vương kia sẽ không thiếu chỗ tốt cho Thanh Ưng mạo hiểm đoàn các người đâu.

Thiếu gia mặt trắng kia nhàn nhạt nói, trên người tự nhiên mang theo một loại quý khí.

82. Chương 82

Chương 82: Cuối cùng cũng gặp đầu trâu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Đẳng cấp quý tộc của Tần gia này có lẽ cao hơn Nam phong Tần gia ta nhiều!

Tần Phàm cau mày nhìn kỹ cách ăn mặc của thiếu niên kia, có thể thấy được nó cực kỳ cao cấp.

- Ha ha, có thể giúp đỡ Tần thiếu gia làm việc là vinh hạnh của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn chúng ta, nào dám muốn chỗ tốt gì.

Phương Trọng kia cúi đầu khom lưng nói, trên mặt tràn đầy dáng cười nịnh nọt khiến người buồn nôn.

Thiếu gia mặt trắng kia cũng từ chối cho ý kiến cười cười, không nói gì thêm, một đoàn người liền đi vào trong sơn động, một lúc sau, bên trong lại sáng như ban ngày vậy, là do một người trong hai Tiên Thiên Võ sư kia tùy ý xuất ra hai viên Dạ Minh Châu để chiếu sáng..

- Phương thiếu, đồng lửa này còn có một chút nhiệt lượng thừa, xem ra không lâu trước từng có người.

Chốc lát sau, bên trong truyền ra thanh âm của một mạo hiểm giả kinh nghiệm phong phú nào đó, khiến lòng Tần Phàm không khỏi cả kinh.

Nghe xong lời mạo hiểm giả kia nói, thiếu gia mặt trắng kia vô tình mỉm cười, sau đó nói với một trong hai Tiên Thiên Võ sư:

- Mặc thúc, phiền toái người xem một chút.

- Vâng, thiếu gia.

Trung niên nhân kia đáp, sau đó ánh mắt quét trong sơn động một lần, không có gì thu hoạch, liền đi ra ngoài cửa động, kiểm tra dưới núi một lần, cuối cùng mới trở về.

- Thiếu gia, không có người, hẳn là đã đi rồi!

- Ân, Mạc thúc nói không có vấn đề chính là không có vấn đề rồi, các người chuẩn bị chút đồ ăn đi!

Thiếu gia mặt trắng nhẹ gật đầu, sau đó nhàn nhạt nói.

- Vâng, Tàn thiếu gia. Vừa rồi chúng ta đã giết một đầu Hắc Tùng Yêu Trư, trong đoàn lại vừa hay có một hảo thủ làm heo nướng, nhất định có thể khiến mấy vị thoả mãn...

Phương Trọng cười nịnh nọt nói.

Nghe thấy thanh âm từ trong tuyền đến, Tàn Phàm lúc này mới có chút thở dài một hơi, vừa rồi khi ánh mắt tên Tiên Thiên Vô sư kia quét đến đây, hắn nín thở tĩnh khí, một cử động nhỏ cũng không dám, cũng may là vừa rồi hắn phục dụng Bể Khí Hoàn, lúc này hô hấp đều đình chỉ, cho nên mới không bị phát hiện tránh được một kiếp. Nếu không một khi bị phát hiện, với thực lực những người này, cho dù thêm vào Cổ Mạc, chỉ sợ hắn cũng phải chết chắc.

Không dám lại dừng lại, Tàn Phàm lén lút lui xa đi một chút, sau đó có chút biệt khuất tìm một đồng cỏ khô bí ẩn ở gần đó nằm xuống. Ở chỗ này có thể giám thị nhất cử nhất động của sơn động kia, đợi ngày mai khi bọn hắn rời đi tìm Cửu Tinh Thiên Ngưu Vương, Tàn Phàm định trực tiếp đi sau họ tìm Ngưu Thủ sơn, như vậy hẳn có thể tiết kiệm được rất nhiều công phu.

Một đêm này, Tàn Phàm tự nhiên không cách nào ngủ yên, trong nội vừa hưng phấn lại khẩn trương, hưng phấn là vì ngày mai có thể tìm được Ngưu Thủ sơn kia rồi, khẩn trương vì không biết có tìm được Ma Chung kia không, tìm được rồi thì có hiệu quả như chờ mong không? Đương nhiên, ngủ ở đây một khi bị phát hiện đám người kia nhất định sẽ giết chết mình, vậy nên hắn có chút khẩn trương và kích thích.

Vào lúc nửa đêm, càng có một mạo hiểm giả đi tiểu cách hắn không xa, khiến hắn không thể không dời chỗ khác, thật vất vả mới nhận được xúc động muốn giết người.

Sáng sớm hôm sau, Tàn Phàm liền tinh thần vô cùng phấn chấn nằm nấp trong bụi cỏ, vẫn không nhúc nhích chờ người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đi ra, tuy rằng tối hôm qua ngủ không tốt lắm, nhưng lại không có chút bối rối.

- Đã đến.

Hai mắt Tàn Phàm ngưng tụ, liền trông thấy một đoàn người từ trong sơn động đi ra, thiếu gia mặt trắng kia vẫn lạnh nhạt đi ở chính giữa, Phương Trọng thì ở một bên cúi đầu khom lưng nịnh nọt nói gì đó.

Cẩn thận nấp kỹ, cho đến khi đoàn người Phương Trọng đi xa, Tàn Phàm mới từ trong bụi cỏ đi ra, lặng yên đi theo, chỉ cần biết phương hướng bọn hắn đi, ngược lại sẽ không lo mất dấu, dù sao mục tiêu Ngưu Thủ sơn lớn như vậy, ở rất xa cũng có thể trông thấy được.

Cứ như vậy, Tàn Phàm một mực đi theo đám người Phương Trọng năm sáu trăm mét, chậm rãi đi về phía Ngưu Thủ sơn.

Cho đến giữa trưa, Tàn Phàm mới phát hiện điểm đen phía trước tựa hồ đã đình chỉ di động, vì vậy liền đưa mắt nhìn lại, liền trông thấy một ngọn núi nhìn qua thấp phần giống đầu trâu đang sừng sững đứng ở xa, hai cây dựng thẳng lên ngọn núi nhỏ chính là sừng trâu, phía trước nổi bật ra như mũi trâu. Ngọn núi không cao lắm, nhưng bởi vì “Lỗ mũi trâu” kia nên ngược lại chiếm diện tích rất lớn.

- Rất cuộc tìm được rồi!

Tàn Phàm mặt lộ vẻ vui mừng, nhưng Ngưu Thủ sơn lại lộ ra rất đứng, tựa hồ cũng chỉ có một con đường là có thể dễ dàng thông lên núi, nhưng đám người Phương Trọng lúc này tựa hồ dừng ở dưới núi, cái này khiến lòng hắn vô cùng gấp gáp.

- Tàn thiếu gia, người của chúng ta chính là phát hiện ra Cửu Tinh Thiên Ngưu Vương ở chỗ này.

Phương Trọng cung kính nói với thiếu gia mặt trắng kia.

- Vậy bảo mọi người tìm kiếm chỗ này một chút, có phát hiện gì thì nói ta, bọn thiếu gia muốn đích thân giết chết nó, lấy râu nó đưa cho lão tổ tông, vậy mới tỏ rõ thành tâm của ta.

Thiếu gia mặt trắng này mỉm cười nói.

- Đúng vậy, thiếu gia.

Phương Trọng vội vàng đáp ứng, sau đó liền phân phó người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn lên núi tìm tòi.

Tần Phàm trông thấy những người kia bắt đầu tìm kiếm Ngưu Thủ sơn, không khỏi lòng nóng như lửa đốt, vội vàng truyền âm cho Cổ Mặc:

- Lão đầu, làm sao bây giờ, nếu như một khi để bọn hắc tìm được có đoạt của chúng ta không?

- Không cần lo lắng, bọn hắc tìm là Cửu Tinh Thiên Ngưu Vương, cũng không phải Ma Chủng.

Cổ Mặc nói, sau đó ngược ngừng cười nói:

- Huống chi lão phu ta hiện giờ cũng không rõ Ma Chủng kia ở nơi nào, sao bọn hắc có thể dễ dàng tìm được như vậy chứ.

- Có ý tứ gì? Lão đầu, người cũng không biết Ma Chủng cụ thể ở nơi nào sao?

Tần Phàm khẽ giật mình, hỏi.

- Ách, quả thật lão phu cũng chỉ biết Ma Chủng ở trong Ngưu Thủ sơn thôi, nhưng trên sách cổ lại không ghi rõ cụ thể nơi nào...

Cổ Mặc lại cười mỉa nói.

- Cái này...

Tần Phàm không khỏi có chút không nói gì, nhưng lại lập tức lo lắng nói:

- Vậy thì càng không thể để bọn hắc tìm, bọn hắc có mười mấy người, tỷ lệ tìm được cao hơn chúng ta nhiều.

Xem xét phía dưới, Tần Phàm không khỏi ngược lại hít một hơi hơi lạnh. Chỉ thấy đập vào mắt là một mảnh bích lục, dõi mắt nhìn lại cũng chỉ thấy một mảnh thế giới nước ngậm rộng lớn vô biên.

- Đây là... Hư Vô Chi Hải!

Lúc này lại đột nhiên truyền tới thanh âm khiếp sợ của Cổ Mặc.

- Cái gì là Hư Vô Chi Hải? Người nói phía dưới thật sự là biển sao?

Tần Phàm nghi hoặc hỏi thăm, dưới mặt đất Ngưu Thủ sơn bình thường này vậy mà tồn tại một cái biển!

- Đây là biển, nhưng không phải biển bình thường! Chỉ có nước của Hư Vô Chi Hải mới có vẻ tinh khiết như thế, không có một tia tạp chất, hơn nữa người nhìn kỹ một chút, trong nước biển này cũng không có bất kỳ tôm cá gì cả... Chỉ có thủy nguyên khí tinh khiết nhất!

Cổ Mặc hưng phấn nói:

- Nhất định là rồi! Nơi này khẳng định là nơi chứa viên Ma Chủng thứ nhất! Ma Chủng này quả nhiên lợi hại, vậy mà có thể chế tạo một cái Hư Vô Chi Hải lớn như vậy!

- Người nói là, Ma Chủng ở phía dưới kia?

Tần Phàm con mắt sáng ngời.

- Đúng vậy, hoàn toàn trùng khớp với miêu tả sách cổ ghi lại về Ma Chủng! Khỏa Ma Chủng này chính là Thủy Nguyên Ma Chủng, ẩn chứa thủy nguyên khí vô cùng khổng lồ, lúc vô chủ sẽ tự động phát ra hình thành Hư Vô Chi Hải, mà khi nhận chủ sẽ thu toàn bộ Hư Vô Chi Hải về trong cơ thể! Chỉ là xem quy mô của Hư Vô Chi Hải này liền có thể biết rõ năng lực của Ma Chủng này đã vượt dự đoán rất nhiều, ta ngược lại có chút bận tâm không biết người có thể thuận lợi luyện hóa nó không đây.

Cổ Mặc nhẹ gật đầu nói, tiếp theo cau mày, có chút lo lắng.

- Chỉ cần xác định ở chỗ này là được rồi, ta hiện giờ xuống dưới, trước tiên tìm được Ma Chủng đã nói sau.

Tần Phàm nói, sau đó muốn nhảy xuống dưới.

- Ồ? Trên đó hình như có người.

Nhưng vào lúc này, Cổ Mặc nghe thấy được phía trên truyền đến thanh âm, đột nhiên nói.

- Nhất định là người Thanh Ưng mạo hiểm đoàn phát hiện ra ta trượt xuống, sau đó liền sai người xuống dò đường, ta phải nhanh chóng tìm được Ma Chủng mới được, nếu như một hai tên chúng ta còn xử được, nhưng đợi đến lúc bọn hắn xuống toàn bộ vậy thì chúng ta sẽ không chịu nổi rồi...

Sắc mặt Tần Phàm cũng trầm xuống, sau đó không hề do dự, xoay người nhảy xuống dưới Hư Vô Chi Hải.

85. Chương 85

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 85: Ma Chủng hiện! (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

Phù phù một tiếng, Tần Phàm đã rơi vào trong nước, một loại cảm giác lạnh buốt lập tức truyền khắp toàn thân, khiến hắn lập tức cảm thấy toàn thân như tràn đầy sức sống vậy.

- Nhìn kia, Ma Chủng có lẽ chính là ở đó rồi! " Lúc này thời điểm Cổ Mặc chỉ vào cái kia hư vô chi trong nước địa phương hô lớn, Tần Phàm theo phương hướng nhìn lại, chỉ thấy chỗ đó có một cái thoát nhìn có

chút yếu ớt điểm, nhưng lại tản ra một loại thần bí chói mắt bích lục hào quang, toàn bộ Hư Vô Chi Hải đều tại tia sáng này bao phủ bên trong.

Trông thấy mục tiêu ngay tại trước mắt, trong nội tâm Tần Phàm lập tức dâng lên một cỗ cuồng nhiệt, phẳng phất giống như trong biển rộng mênh mông trông thấy được hải đăng hi vọng vậy, hắn dùng hết toàn lực bơi về phía trung ương!

Nhưng hắn vừa bơi được nửa đường, một hồi thanh âm cực kỳ có lực xuyên thấu từ thông đạo hắn trượt xuống truyền đến. Quay đầu xem xét, có thể trông thấy thành viên của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đến dò xét đã xuất hiện ở lối ra, cũng thối lên cây sao làm tín hiệu thông tri cho bọn Phương Trọng, rõ ràng hắn cũng đã phát hiện ra chỗ thần kỳ của nơi này.

- Không tốt, không còn kịp rồi.

Tần Phàm trong nội tâm trầm xuống, càng không dám có chút dừng lại bơi về phía trung ương, tốc độ vốn đã đạt đến mức tận dưới sự kích thích vậy mà đột nhiên gia tăng lên hai phần.

- Đợi một chút, ta nhớ ra rồi, nếu Hư Vô Chi Hải này đã là một thể với Ma Chung, như vậy người trước tiên có thể thông linh với Hư Vô Chi Hải, vậy chẳng phải cũng như thông linh với Ma Chung sao!

Cổ Mặc lại đột nhiên nói.

- Thông linh? Thông linh như thế nào?

Tần Phàm hỏi, nhưng cũng không đình chỉ du động. Tuy rằng thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn dò đường kia có thể không quen thuộc bơi lội nên vẫn chưa nhảy vào Hư Vô Chi Hải, nhưng lại thông tri người đến, nếu như chờ bọn hắn đều đến, vậy hắn sẽ không có bất kỳ cơ hội nào nữa! Thời gian cực kỳ gấp gáp!

- Phương thức nguyên thủy nhất, dung huyết thông linh! Nhanh lên, nhỏ máu của người vào trong nước Hư Vô Chi Hải này!

Cổ Mặc cũng cảm thấy hào khí khấn trương lúc này, vội vàng nói. Cho dù là hắn thì cũng không nắm chắc đồng thời đối phó được với nhiều Võ sư và Tiên Thiên Võ sư như vậy.

- Ta thử xem.

Từ tín nhiệm đối với Cổ Mặc, Tần Phàm không nói hai lời, lập tức cắt ngón tay của mình, máu tươi đỏ tươi lập tức liền nhuộm hồng cả một mảng nước biển phụ cận, hơn nữa huyết hồng chi sắc kia vẫn đang một mực khuếch tán, một mực kéo dài đến giữa biển.

Đó rất có thể là nơi chứa đựng Ma Chung!

Đột nhiên, toàn bộ thể giới dưới lòng đất bắt đầu chấn động yếu ớt, mà Tần Phàm cũng có thể cảm giác được rõ ràng mực nước Hư Vô Chi Hải bên dưới đang chậm rãi hạ thấp, tựa hồ đang không ngừng co rút về phía trung ương!

- Là Ma Chung kia đang thu hồi một mảnh Hư Vô Chi Hải! Phiến Hư Vô Chi Hải nghiêm chỉnh này đều thuộc về năng lượng Ma Chung kia! Quá cường đại!

Cổ Mặc kích động nói

- Có thể rồi! Tiểu tử, nhanh lên đi qua thu Ma Chung lại!

Rốt cục, Hư Vô Chi Hải đã hoàn toàn bị Ma Chung hấp thu về, mà Tần Phàm cũng đã rơi vào mặt đất cứng rắn, hắn vội vàng toàn lực triển khai Lưu Tinh Bộ chạy về phía chính giữa.

Mà Võ sư bên phía Thanh Ưng mạo hiểm đoàn cũng phát hiện nước biển bên dưới quỷ dị biến mất, trực giác nói cho hắn biết nơi tản ra hào quang thần bí kia nhất định có bảo vật hiếm thấy, vì vậy hắn vội nhảy xuống mặt đất, cũng triển khai tốc độ cao nhất theo Tần Phàm phóng về phía chính giữa.

Thân như lưu tinh, truy phong đuổi nguyệt!

Tốc độ của Tần Phàm lần nữa đột phá cực hạn!

Cố gắng lâu như vậy, cuối cùng đã tới lúc thu hoạch! Vô luận thể nào cũng không thể mất đi vào lúc này!

Tới gần!

Chính là ở phía trước!

Rống

Mà khi Tần Phàm cách Ma Chung chưa đầy trăm mét, lại đột nhiên truyền đến một thanh âm diếc tai nhức óc, bắt đầu quanh quẩn trong toàn bộ thế giới dưới lòng đất... sau đó một hư ảnh xanh biếc cự đại che trời lấp đất đã rơi vào trước mặt hắn, cái chân trắng kiện thiếu chút nữa đã đập dẹp hắn.

- Móa, ta biết ngay không dễ gì đạt được đồ vật nghịch thiên như vậy mà.

Tần Phàm kinh hồn chưa định lui về sau một khoảng, oán hận nổi giận mắng. Hắn hiện giờ chính thức là phía trước không có đường đi, phía sau có truy binh, vô cùng đau đầu .

Tần Phàm lui ra rất xa, sau đó mới ngóc đầu lên đánh giá quái vật khổng lồ trước mắt, cao hơn năm trượng, đầu rồng thân ngựa, toàn thân đều là lân giáp màu xanh biếc, đôi mắt cực lớn kia, lại thêm cái miệng máu dữ tợn khủng bố, bốn vó có lông màu trắng, thoạt nhìn qua giống như là đang đằng vân vậy. Chỉ đứng đó thôi đã mang đến cho người cảm giác tâm tinh rung động rồi!

Hung thú!

Hung thú tuyệt đối!

Tần Phàm vừa nhìn thấy bộ dạng quái vật khổng lồ kia, lập tức kinh hồn thất sắc, hắn nhận ra đó chính là siêu cấp hung thú ghi lại trong sách cổ Thủy Kỳ Lân! Chính là một trong ngũ đại Ma Tôn trong Yêu thú.

Theo như ghi lại, Thủy Kỳ Lân vốn trời sinh tính ôn hòa, chính là từ thú, nhưng vì một loại biến cố, hắn bị Thần nhân trong truyền thuyết nô dịch làm tọa kỵ trong suốt hai nghìn năm, hậu sinh tính đột biến, phản kháng giết chết thần nhân, từ đó liền trở nên lệ khí ngập trời, khắp nơi trả thù nhân gian, còn khống chế Ngoại Vực Chi Thủy bao phủ đại địa, khiến cho sanh linh đồ tể.

Ghi lại về nó còn rất nhiều chỗ không tỉ mỉ, nhưng sự bạo ngược của Thủy Kỳ Lân lại để lại ấn tượng khắc sâu trong nội tâm Tần Phàm, chỉ là hắn không thể tưởng được mình sẽ gặp siêu cấp hung thú này ở đây, mặc dù chỉ là hú hồn, không bằng với một phần vạn bản thể, nhưng cũng vượt xa hiện giờ hắn có thể chống cự.

- Xem ra đây chính là thủ hộ hồn thú của Ma Chung rồi. Trong truyền thuyết Thủy Kỳ Lân khống chế nguồn nước, có thể dẫn phát hồng thủy ngập trời, mà khóa Ma Chung này lại vừa hay là Thủy Nguyên Ma Chung, rất có thể chính là do Thủy Kỳ Lân này biến thành, hôm nay bởi vì người muốn luyện hóa Ma Chung cho nên thú hồn Thủy Kỳ Lân này liền phản kháng theo bản năng, may mắn trải qua nhiều vạn năm như vậy, thú hồn này cũng đã yếu đi không sai biệt lắm rồi.

Lúc này Cổ Mặc lại nói.

- Lão đầu, vậy làm sao bây giờ?

Tần Phàm hỏi Cổ Mặc, tình thế hiện giờ chỉ có thể để Cổ Mặc xuất thủ, hắn khẳng định không đối phó nổi.

- Thú hồn Thủy Kỳ Lân này tuy rằng cũng chỉ là linh hồn thể, nhưng lại lợi hại hơn ta nhiều, ít nhất cũng có được thực lực ngũ cấp yêu thú tương đương với Tiên Thiên Võ sư, người và ta cộng lại cũng không phải là đối thủ của hắn. Hắc hắc, cho nên chỉ có thể xin giúp đỡ thôi.

Cổ Mặc lúc này cười gian trá nói

- Người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn không phải vừa vận thông tri bọn hắn xuống sao?

- Người nói là?

Tần Phàm cũng ngưng tụ hai mắt, cũng có chút không hảo ý nhìn về phía thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn bị Thủy Kỳ Lân dọa sợ chết khiếp kia, cũng chỉ có thể dựa vào bọn hắn thôi.

86. Chương 86

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 86: Thủy Kỳ Lân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

Oanh! Lập tức móng vuốt Thủy Kỳ Lân cực lớn muốn lần nữa chụp lấy, Tần Phàm nào dám đứng im, vội vàng toàn lực triển khai Lưu Tinh Bộ phóng về phía Võ sư thiếu niên kia.

- Lão đầu, Huyền Trọng vực cao nhất!

Tần Phàm một bên chạy, một bên truyền âm nói với Cổ Mặc, trong khoảng thời gian này hắn vẫn tu luyện trong Huyền Trọng vực gấp 10 lần, đã rất thích ứng với nó rồi!

Rống!

Hư ảnh Thủy Kỳ Lân kia kêu to một tiếng, cao cao nhảy lên, sau đó “Oanh” cái lần nữa rơi xuống đất, mất đất nơi nó rơi xuống bị sụp lún, bắt đầu đứt gãy khắp nơi, vậy mà sụp đổ xuống một khối. Tốc độ của Thủy Kỳ Lân này cũng không nhanh lắm. nhưng lực lượng lại lớn đến kinh người.

Tần Phàm vội vàng triển khai Lưu Tinh Bộ né tránh, nhưng cũng thiếu chút nữa đã bị một cước này dẫm lên người, bị đá văng lên trúng khiến khắp người đau nhức. Mà lại nhìn người nọ của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn lại không may mắn như vậy, hắn bị Huyền Trọng vực gấp 12 lần của Cổ Mặc bao phủ, còn chưa kịp phản ứng đã bị Thủy Kỳ Lân dẫm một cước xuống dưới đất, sinh tử không biết.

- Cái này...

Tần Phàm có chút không nói gì, không thể tưởng được Võ sư kia của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn vậy mà lại không dùng được, trong nháy mắt đã bị đập bẹp, hiện giờ viện quân lại chưa đến, hắn ngược lại lâm vào cảnh phải chiến đấu một mình rồi.

- Aizz, xem ra chỉ có thể để lão phu chống đỡ nó một chút, người tìm cơ hội thu Ma Chung lại. Nhớ rõ chú ý mà ta đã nói với người chưa?

Cổ Mặc lúc này bất đắc dĩ nói, sau đó liền thấy thân ảnh của hắn chậm rãi thành hình trong không khí, vô khí trải rộng toàn thân tạo thành một tầng võ giáp, đây chính là trạng thái chiến đấu.

Kỳ thật linh hồn thể tuy rằng không có được thân thể huyết nhục như người, nhưng lại do linh khí cấu thành, cũng thuộc về thật thể, cũng sẽ bị thương tổn. Cũng giống như ngọn lửa kia, chính là do hỏa nguyên lực cấu thành, nhưng nếu bị gió thổi qua sẽ yếu bớt đi một chút, tuy rằng rất nhanh sẽ hồi phục lại, nhưng đó là do có củi tiếp tục cung cấp vào, trên thực tế năng lượng của nó đã bị hao tổn, nếu như gió lớn thêm chút nữa, vậy ngọn lửa này sẽ bị dập tắt. Linh hồn thể cũng có đạo lý như vậy, nếu như bị trùng kích cũng sẽ bị thương, nếu như tổn thương đủ lớn, vậy thì linh hồn rất có thể sẽ tiêu tán.

- Lão đầu, vậy người cẩn thận chút, không nên cậy mạnh.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó có chút lo lắng nói, dù sao tuy rằng Cổ Mặc đã từng là Võ Thánh, nhưng giờ chỉ mới khôi phục lại thực lực Võ sư thôi, vẫn còn chênh lệch một đoạn với Thủy Kỳ Lân này.

- Hắc hắc, dù sao ta cũng chỉ còn cái thân già khom này!

Cổ Mặc không khỏi có chút ấm lòng, ngược lại lâu như vậy rồi mới nghe Tần Phàm nói lời như thế. Nói xong, hắn đề thân bắn lên, vậy mà thoáng cái đã nhảy lên trên người Thủy Kỳ Lân.

Tần Phàm không khỏi có chút trợn mắt há hốc mồm, kinh ngạc nói:

- Lão đầu vậy mà mạnh như vậy?

Nhưng đảo mắt hần liền dở khóc dở cười, nguyên lai lão nhân này chỉ bị Thủy Kỳ Lân dùng sức ném một cái đá ngã lăn quay dưới mặt đất, dù sao hần cũng không còn là Võ Thánh năm đó nữa a!

- Còn đứng ì ra đó làm gì! Nhanh lên đi!

Lúc này Cổ Mặc có chút chật vật đứng lên khỏi mặt đất, mặt già đỏ lên, lớn tiếng quát với Tần Phàm.

- Tốt!

Tần Phàm không chần chờ nữa, vội vàng triển khai Lưu Tinh Bộ chạy nước rút về chỗ sáng lên ở chính giữa, ở khoảng cách này, hào quang màu xanh nhạt rất là chói mắt, khiến người căn bản không cách nào nhìn gần, cũng không nhìn rõ lắm đó đến cùng là vật gì.

Nhưng ngay khi Tần Phàm vừa vận chạy đi chừng 10m, liền nghe tiếng gầm giận dữ truyền đến, nhưng nó cũng không để ý đến Cổ Mặc, ngược đuôi về phía Tần Phàm, nó phát hiện nhân loại này đang đến gần nơi nó thủ hộ.

- Súc sinh, trở lại cho ta!

Cổ Mặc lần nữa phi thân lên, lúc này lại trực tiếp nhảy lên đầu Thủy Kỳ Lân, một quyền đánh về phía mắt nó, Thủy Kỳ Lân bị đau, lập tức quơ ra một vuốt, hoàn toàn đập Cổ Mặc xuống mặt đất, sau đó lại muốn đạp tới một cước, bất quá lại bị Cổ Mặc tránh được.

Tần Phàm tuy rằng sau khi nghe thấy tiếng biết rõ Cổ Mặc lại bị lần nữa đánh rớt xuống đất, bất quá hần cũng không có thời gian quay đầu nhìn xem, bởi vì hần phải mau chóng lấy được Ma Chủng, như vậy Cổ Mặc ngược lại càng thêm an toàn!

- Súc sinh, đến đuổi theo bản Võ Thánh là được rồi!

Cổ Mặc lần nữa nhảy lên, một quyền đánh tới bụng Thủy Kỳ Lân, cố ý muốn chọc giận Thủy Kỳ Lân để nó đuổi theo hần.

30m!

20m!

Chỉ còn lại 10m!

Nhìn mục tiêu càng ngày càng gần, Tần Phàm cơ bản không có thời gian đoán chừng tranh đấu đằng sau nữa.

Bành! Cổ Mặc lại một lần nữa bị đập bay, sau đó Thủy Kỳ Lân liền linh chạy vội về phía Tần Phàm, nhảy lên cao cao, nháy mắt sau đó liền muốn đạp lên người Tần Phàm!

- Hắc hắc, Khiên Dẫn Thuật!

Cổ Mặc rất nhanh đứng lên, thần sắc chật vật, khí tức có chút suy yếu, giống như đã bị thương không nhẹ, nhưng lại bỗng sử xuất ra Khiên Dẫn Thuật, đơn giản liền kéo thân thể cực lớn của Thủy Kỳ Lân lại một chút! Vên vẹn chỉ thoáng một phát, nhưng vậy cũng đủ rồi!

Năm mét!

Ba mét!

Vươn tay là có thể chạm vào rồi!

Con mắt Tần Phàm sáng rõ, đón lấy hào quang bí lực mãnh liệt, tựa hồ mơ hồ thấy được bên trong hào quang có một hư ảnh thú hồn ngoại hình thập phần tương tự Thủy Kỳ Lân, chỉ lớn chừng nắm tay, nhưng lại tản ra hào quang vô cùng chói mắt.

Phanh!

Thú hồn Thủy Kỳ Lân rất nhanh thoát khỏi Khiên Dẫn Thuật của Cổ Mặc, móng vuốt cực lớn từ trên trời giáng xuống. Tần Phàm bỗng cảm nhận được nguy cơ vô cùng mãnh liệt, thân hình sinh sinh địa lướt

ngang qua nửa mét, nơi Thủy Kỳ Lân rơi xuống đại địa toái liệt, đá vụn bay tứ tung, một ít đá vụn đánh lên người hắn tạo thành không ít miệng vết thương, nhưng lại hoàn toàn tránh khỏi một kích trí mạng.

Tuy rằng cảm giác miệng vết thương đang chảy máu, nhưng Tần Phàm hoàn toàn không để ý đến, chỉ phi thân đánh tới hào quang thần bí kia, trong tốc độ ánh sáng, tay của hắn duỗi vào, đụng phải hư ảnh có chút lạnh buốt kia.

Cũng cùng lúc đó, thú hồn Thủy Kỳ Lân liền hóa thành một đạo lục quang, về tới nơi trước kia!

Oanh! Tần Phàm đột nhiên cảm thấy trong đầu nổ tung lên, sau đó một cỗ ý niệm bành trướng mãnh liệt trùng kích tới hắn, nháy mắt sau đó, trong đầu hắn liền vang lên một thanh âm uy nghiêm:

- Phàm nhân, ngươi là muốn kế thừa ý chí của ta sao?

Đồng thời lúc này, một hình ảnh cổ xưa cũng hiển hiện trong óc Tần Phàm:

Trên một mảnh chiến trường vô biên, trống trận nổi lên bốn phía, khắp nơi đều là chém giết cùng tàn sát, nhân loại, yêu thú, thần, ma... Đại địa vang tung tóe, núi cao sụp đổ, Giang Hải khô, cây ngang khắp đồng, bạch cốt chồng chất...

Huyết tinh, diên cuồng, bạo ngược, hủy diệt các loại khí tức mặt trái tản khắp chiến trường...

Một Kim Giáp Thần Nhân uy phong lẫm lẫm, tay cầm trường đao, nổi giữa không trung, khinh thường chúng sinh, mỗi một đầu yêu thú đánh giết tới đều bị hắn một đao chém thành hai nửa, không thể địch nổi.

87. Chương 87

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 87: Thần phục cùng chinh phục.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

Nhưng vào lúc này, một Cự Thú uy vũ như từ trên trời giáng xuống, móng vuốt cực lớn thoáng cái đập Kim Giáp Thần Nhân kia xuống đất, sau đó chăm chú đập dưới chân, khiến Thần Nhân kia hoàn toàn không thể động đậy!

Thân ảnh uy vũ cực lớn kia ngửa mặt lên trời gào thét, uy chấn Thiên Địa, Vạn Thú hô ứng!

Đột nhiên, hư ảnh uy vũ kia quay đầu, đúng là đầu Thủy Kỳ Lân uy vũ vô song kia! Ánh mắt sắc bén như đang nhìn Tần Phàm vậy, sau đó Tần Phàm liền lẫn lộn nửa nghe được thanh âm vô cùng uy nghiêm kia vang lên trong đầu hắn, giống như không thể chống cự vậy.

- Phàm nhân, ngươi là muốn kế thừa ý chí của ta sao?

- Phàm nhân, ngươi là muốn kế thừa ý chí của ta sao?

...

Một câu nói kia, một mực vang vọng trong đầu, kéo dài không thôi.

- Kế thừa ý chí của Thủy Kỳ Lân? Ý chí gì của Thủy Kỳ Lân?

Tần Phàm vào lúc đó tựa hồ như suy nghĩ có chút chậm chạp, tiến nhập một loại trạng thái mơ mơ màng màng.

- Ah

Nháy mắt sau đó, hai mắt Tần Phàm bắt đầu trở nên đỏ bừng..., đột nhiên từ trong miệng hắn phát ra một tiếng hô không giống của bản thân, sau đó quanh thân hắn dâng lên một cỗ khí tức vô cùng bạo ngược, giống như muốn thôn phệ Thiên địa, hủy diệt hết thảy vậy.

Huyết tinh, điên cuồng, giết chóc, phá hư...

Các loại cảm xúc mặt trái tràn ngập trong cơ thể Tần Phàm, không thể khống chế, thống khổ xé rách lấy mỗi một tác thần kinh hắn.

- Phàm nhân, thần phục ý chí của ta đi!

- Thần phục...

- Thần phục...

- Ah ah ah

Tần Phàm phát ra tiếng kêu thống khổ, lúc này một cỗ tinh thần thần niệm vô cùng cường đại trùng kích lấy ý chí hắn, tựa hồ như muốn trực xuất ý chí trước kia ra khỏi cơ thể vậy.

- Kế thừa ý chí của ta, trở thành tồn tại cường đại nhất thế gian!

- Thần phục ta, đi đến đỉnh phong!

Tần Phàm lúc này đầu đau như muốn nứt ra, hai tay ôm đầu, trong miệng phát ra tiếng gầm rú điên cuồng, cả người tựa hồ tiến nhập một loại trạng thái điên cuồng, không biết mình đang làm gì nữa.

- Sát! Sát! Sát!

Lúc này hai mắt Tần Phàm đỏ tươi khủng bố, hai tay càng không ngừng vung vẩy trên không trung, tựa hồ như đang điên cuồng giết chóc trong chiến trường, tựa hồ như muốn phá hủy tất cả mọi thứ ngăn cản hắn vậy!

...

- Nhanh! Phục dụng Băng Linh hoàn!

Đúng vào lúc này, tiếng quát lạnh của Cổ Mặc truyền đến, xuyên kim thấu thạch, thoáng cái phẳng phát giống như kéo Tần Phàm khỏi vách núi vậy!

- Không! Ý chí của ta do ta nắm giữ!

Tần Phàm đỏ mắt, phát ra tiếng hô bắt khuất, sau đó trùng trùng điệp điệp ngã xuống mặt đất, cũng ngay lúc này, hắn tựa hồ khôi phục được chút thanh minh.

Phủ phục trên mặt đất, Tần Phàm gian nan từ trong giới chỉ lấy ra một khóa Băng Linh hoàn nuốt vào, được lực lập tức hóa thành một cỗ ý lạnh như băng lan khắp toàn thân, lập tức khiến đầu óc của hắn thanh tỉnh không ít.

Trách không được Cổ Mặc nói luyện hóa Ma Chủng không chỉ cần thể phách bản thân cường đại, mà còn cần ý chí lực cường đại cứng cỏi nữ, hiện giờ trong tích tắc khi đụng vào Ma Chủng đã nhận lấy ý chí trùng kích mãnh liệt như thế, đổi thành một người ý chí không kiên định có lẽ lúc này đã mất đi bản thân, biến thành khối lồi rồi.

- Ý chí của Thủy Kỳ Lân chính là giết chóc và hủy diệt, trả thù tất cả tánh mạng!

Nếu như một khi Tần Phàm bị ý chí khống chế, hắn sẽ biến thành một sát nhân cuồng ma, cũng sẽ trở thành công địch của nhân loại!

- Hừ! Không phải ta kế thừa ý chí của ngươi, mà là ta muốn chinh phục ý chí của ngươi! Ta cần chỉ là một bộ thể phách cường đại, mà không phải tạp niệm!

Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng vươn tay ra nắm lấy hư ảnh Thủy Kỳ Lân nhỏ bé kia vào lòng bàn tay.

- Nói khoác không biết ngượng, phàm nhân ngu xuẩn!

- Ha ha! Thủy Kỳ Lân, đã qua ngàn vạn năm, không biết tinh thần và ý chí của ngươi còn thừa lại bao nhiêu?

Tần Phàm cười to một tiếng, kiên định mà tự tin, sau đó nắm thật chặt hư ảnh Thủy Kỳ Lân, trực tiếp vỗ vào mi tâm của mình, khiến nó chui vào trong đó!

- Đến đây đi, Thủy Kỳ Lân, đánh một trận với ý chí của ta đi!

Tần Phàm ngồi xếp bằng dưới đất, chăm chú giữ vững vị trí tâm thần, bắt đầu dùng ý chí lực trong đầu tiến hành so đấu với Thủy Kỳ Lân kia, thắng, hoàn toàn thanh trừ ý chí của Thủy Kỳ Lân khỏi Ma Chủng, chỉ còn lại năng lượng thần kỳ có thể tăng cường khí lực bên trong Ma Chủng. Thua, hắn sẽ đánh mất bản thân, cả ngày chỉ biết lấy giết chóc làm bạn, hủy diệt thế gian, thành công địch của nhân loại.

Oanh! Trong đầu, hai cổ lực ý chí đụng vào nhau, không có uy thế hủy thiên diệt địa, chỉ có quyết tâm không chết không ngớt. Cả hai chỉ có một người có thể tồn tại, không phải người thì là ta vong.

Cổ Mặc nhìn sắc mặt Phàm trở nên ngày càng khó coi, hắn ở một bên chau mày, cũng ngày càng lo lắng. Mặc dù nói tinh thần ý chí của Thủy Kỳ Lân trải qua mấy vạn năm tuế nguyệt ăn mòn, đã trở nên càng ngày càng yếu, kỳ thật chỉ còn lại chút chấp niệm thôi. Nhưng nó đã từng là Yêu đạo Ma Tôn, một thiếu niên 15t chỉ có thực lực Vô Giả ngũ cấp thật có thể ngăn cản được sao?

- Có sự trợ giúp của Băng Linh hoàn hảo có thể khiến tiểu tử thú này thanh tỉnh thêm chút a!

Cổ Mặc cũng chỉ có thể tự mình an ủi.

Thời gian trôi qua từng chút, khí tức của Tần Phàm khi thì bạo ngược, khi thì trầm ổn, biến ảo bất định. Đảo mắt đã qua một phút, nhưng sắc mặt của hắn vẫn vô cùng khó coi, trắng bệch đến không một tia huyết sắc, mà cũng không vì thời gian trôi qua mà trở nên tốt đẹp hơn, tựa hồ như đang chịu dày vò rất lớn vậy.

- Xú tiểu tử, người bình thường không phải rất quật cường sao? Lúc đầu vô mồm với bản Vô Thánh rất khá cơ mà, người phải cảm phục cho bản Vô Thánh!

Cổ Mặc áp ứng nói bên tai Tần Phàm:

- Sống qua cửa ải này, về sau võ đạo của người sẽ bằng phẳng hơn nhiều rồi! Nhất định phải chịu đựng ah!

Mà lúc này, tầm mắt Tần Phàm bỗng nhiên nhúc nhích, vẻ thống khổ trên mặt tựa hồ đang chậm rãi yếu bớt, trên mặt cũng dần dần khôi phục một tia huyết sắc.

- Tiểu tử, người không có việc gì rồi chứ?

Con mắt Cổ Mặc sáng ngời.

- Tần Phàm!

- Là tiểu tạp chủng Tần Phàm kia!

Nhưng vào lúc này, ở phía thông đạo truyền đến thanh âm âm ỉ, nguyên lai là những người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn vừa trượt từ trên xuống, hơn nữa liếc liền nhận ra đại địch của bọn hắn.

- Vương Vũ, Vương Vũ chết rồi!

Rất nhanh lại có người phát hiện ra người dò đường bị Thủy Kỳ Lân dẫn dắt một cước kia.

- Nhanh vây quanh hắn, lần này tuyệt đối không thể để cho hắn chạy được!

Lúc này Phương Trọng kia sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói, liên tục hao tổn ba tên Võ sư, tổn thất như vậy hắn căn bản không biết làm sao để bàn giao với phụ thân cả.

- Người tới gần, chết!

Ánh mắt Cổ Mặc lạnh lùng, thân ảnh như một Ma Thần, chắn trước người Tần Phàm, hắn cũng không nghĩ đến những người này lại đến vào lúc mấu chốt này.

88. Chương 88

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 88: Đường ra.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

- Hừ, lão đầu, ngươi có liên hệ thế nào với hắn? Ngươi quyết định muốn làm địch với nhiều người như vậy sao?

Lúc này Phương Trọng hừ lạnh một tiếng hỏi.

Cổ Mặc nghe câu này, trong lòng cũng xẹt qua một tia tư vị phức tạp, không khỏi thì thào thầm nghĩ:

- Ta với hắn có quan hệ thế nào? Sư phụ? Bằng hữu? Hay là một chút quan hệ cũng không có?

Nhìn thoáng qua Tần Phàm đang cố gắng đối kháng với ý chí Thủy Kỳ Lân ở dưới đất, rất nhanh hắn liền quay đầu đi chỗ khác, lại nhìn về phía Phương Trọng sau đó nhàn nhạt nói:

- Quan hệ của chúng ta là gì cũng không quan trọng, tóm lại tên tiểu tử thúi này dù thế nào cũng không thể chế được, lão phu vẫn một câu kia người tới gần, chết!

- Hừ, lão đầu, nếu ngươi đã muốn tìm chết thì cũng không thể trách ta được, chuẩn bị công kích!

Phương Trọng lãnh đạm nói, sau đó phất phất tay, mười thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn từng người kéo ra, trong đó có ba người đều sở trường cung tiễn như Phương Trọng, vô khí mũi tên đều kéo căng nhắm ngay chỗ Cổ Mặc và Tần Phàm, mà mấy người khác lại hình thành vô giáp hộ thể xuất ra vũ khí, cùng nhau bước tới trước.

Bất quá thiếu gia mặt trắng và hai Tiên Thiên Võ sư đi vào cuối cùng kia cũng không có ý gì muốn giúp đỡ, ánh mắt Phương Trọng xẹt qua ba người kia, trong nội tâm mặc dù có chút bất mãn, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

- Thiếu gia, người này tựa hồ là linh hồn thể.

Nhưng vào lúc này, trung niên nhân gọi là Mạc thúc kia trầm giọng nói với thiếu gia mặt trắng.

- Ah? Ngược lại không tưởng được ở đây còn có cơ hội trông thấy linh hồn thể, chỉ là không biết thực lực thế nào!

Thiếu gia mặt trắng kia lúc này lộ ra chút hứng thú.

- Hiện giờ đại khái chỉ có thực lực chừng Võ sư!

Mạc thúc ngẩng đầu liếc nhìn Cổ Mặc, sau đó nhàn nhạt nói.

- Ha ha, cái này ngược lại có thể bắt về cho lão thái gia nghiên cứu một phen, Mạc thúc, một hồi nếu người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn không đối phó được, vậy ngươi ra tay đi

Thiếu gia mặt trắng kia mỉm cười, tùy ý nói.

- Vâng, thiếu gia.

- Sát!

Lúc này Phương Trọng ra lệnh một tiếng, hơn mười đạo hàn mang cùng lúc bắn về phía Cổ Mặc và Tần Phàm, sau đó vài tên Võ sư đang tới gần cũng công kích về phía hai người.

Cao thấp, chung quanh sáu hướng đều có mạo hiểm giả cực tốc công kích về phía Cổ Mặc, trong tay mỗi người bọn hắn đều xuất hiện một thanh trường kiếm, vô khí tung hoành, kiếm quang vắng khắp nơi, hơn nữa xa xa còn có hàn tiễn phụ trợ công kích nữa!

Không chỗ nào để trốn!

- Ha ha...

Quay mắt về phía công kích lăng lệ ác liệt đến từ bốn phương tám hướng, Cổ Mặc chỉ cười to một tiếng, sau đó liền trông thấy một lồng võ khí màu cam xuất hiện, thoáng cái bao phủ cả hắn và Tần Phàm vào trong đó. Tuy rằng lồng võ khí này chỉ nhận lấy một kích đã bị nghiền nát, nhưng đồng thời khi nghiền nát còn đột nhiên sinh ra bạo phá, vài tên Võ sư đã tới gần liền bị một cỗ cường lực bắn ngược ra, mà mấy đạo hàn tiễn còn lại thì bị hấp hóa thành một cái võ khí thuần chặn đứng.

Lúc này, Cổ Mặc đã lộ ra thân pháp vô cùng cao minh và kinh nghiệm phong phú của hắn, mỗi một bước và động tác đều nắm giữ cực kỳ chuẩn xác, hơn nữa vừa đúng lúc, thành công hóa giải vòng công kích đầu tiên của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn.

Mà thừa dịp đợt công kích thứ hai còn chưa đến, thân ảnh Cổ Mặc nhanh chóng di động, dùng Khiên Dẫn Thuật với một gã thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn ở gần hắn, sau đó đánh ra một quyền, võ hoá khí hình! Man ngư cuồng nô gào thét vọt tới người nọ, trực tiếp đánh nát võ giáp hắn, sau đó đánh bay lên cao mấy trượng, tiếp theo mới nặng nề ngã trên mặt đất, sinh tử không biết.

- Hàn Đông!

Phương Trọng bên kia phát ra một tiếng gầm lên giận dữ:

- Mau giết hắn! Công kích không ngừng!

Trông thấy Cổ Mặc một quyền đánh bay một Võ sư, những mạo hiểm giả khác cũng không dám có một tia lãnh đạm, mỗi người đều bộc phát ra toàn bộ thực lực đánh về phía Cổ Mặc.

- Hắc hắc.

Cổ Mặc cười hắc hắc, sau đó tiện tay bố trí ra một Huyền Trọng vực gấp 12 lần, lập tức bao phủ mấy người đang công kích vào trong đó, mà xa xa hàn tiễn công kích đến cũng vì sự ảnh hưởng của trọng lực dị thường mà hơi đổi hướng một chút.

- Chuyện gì xảy ra?

Đột nhiên cảm thấy áp lực trầm trọng này, mấy tên Võ sư liền ngạc nhiên, nhưng trong thời gian ngắn cũng không dám công kích nữa.

- Mọi người không cần lo lắng, lão nhân này chẳng qua là sử dụng võ kỹ quỷ dị, khiến thân thể của chúng ta trở nên trầm trọng thôi, không có bất kỳ lực công kích nào cả, mọi người cùng nhau xông lên, nhanh chóng giết hắn đi!

Phương Trọng ở một bên cũng cảm nhận được dị thường, nhớ tới tình huống một đoàn viên giao thủ với Tần Phàm nhưng không chết lúc trước, đã minh bạch đại khái, vội vàng la lớn.

PHỐC! Nhưng vào lúc này, trong miệng Tần Phàm bỗng phun ra một ngụm trọc huyết, sau đó sắc mặt khê động, chậm rãi mở mắt, tiếp theo hư ảnh Thủy Kỳ Lân lần nữa chậm rãi hiện lên trước trán hắn.

- Ồ? Đó là cái gì?

Lúc này thiếu gia mặt trắng đang xa xa quan chiến đột nhiên phát ra một tiếng kinh ngạc, hắn tuy rằng không nhận biết Ma Chung, nhưng lại cảm thấy được chỗ bất phàm.

- Tiểu tử, ngươi không việc gì chứ?

Cổ Mặc cũng phát hiện Tần Phàm tỉnh lại, một bên ngăn cản các loại công kích, một bên quan tâm truyền âm hỏi.

- Không có việc gì rồi, tinh thần ý chí của Thủy Kỳ Lân đã bị ta hoàn toàn trấn áp, hiện giờ trong Thủy Nguyên Ma Chung chỉ còn lại năng lượng luyện thể thuần túy đến từ Ma Thân Thủy Kỳ Lân. Bất quá xem tình hình hiện giờ, ta không có cơ hội nào để luyện hóa nó cả.

Tần Phàm suy yếu truyền âm nói, sau đó hắn cũng rất nhanh nhìn rõ tình thế trên trận, tuy rằng hắn hận không thể lập tức luyện hóa Ma Chung, nhưng lại không có thời gian.

- Ân, trước tiên rời khỏi đây đã nói sau, phải nhanh tìm được đường ra, nếu không lão già khom ta cũng không chống được bao lâu nữa!

Nhìn những mạo hiểm giả sau khi nghe xong lời Phương Trọng nói đang muốn xung phong liều chết, thần sắc Cổ Mặc ngưng trọng truyền âm nói. Bất quá nghe được Tần Phàm trấn áp tinh thần ý chí trước kia của Thủy Kỳ Lân, trong nội tâm cũng buông lỏng một chút.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, không dám có nửa phần chần chờ, một phát bắt lấy hư ảnh Thủy Kỳ Lân đang phiêu phù trên trán, sau đó nhanh chóng đặt nó vào trong nhẫn trữ vật. Hai mắt liền bắt đầu tìm đường ra. Thông đạo đi xuống đã bị những người kia ngăn trở, rõ ràng không thể đi được, hơn nữa muốn leo lên từ đó cũng thập phần khó khăn.

Ở bên kia, thiếu gia mặt trắng kia trông thấy Tần Phàm thu Ma Chủng lại, trên mặt liền âm trầm lạnh lùng nói:

- Mặc thúc, Dư thúc, phiền hai người các người đồng loạt ra tay, trực tiếp bắt lấy hai người kia, đặc biệt phải mang trữ vật giới chỉ của hắn về cho ta!

- Vâng, thiếu gia.

Hai Tiên Thiên Võ sư kia trầm giọng xác nhận, sau đó liền đi thẳng tới trước, trong đó Dư thúc kia nhàn nhạt nói với Phương Trọng:

- Bảo người của người lui đi, có chúng ta là đủ rồi.

89. Chương 89

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 89: Sự phụ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

Phương Trọng trông thấy hai Tiên Thiên Võ sư muốn ra tay, không khỏi vui vẻ, vội vàng bảo người của mình rút về, đây đều là tinh anh của mạo hiểm đoàn, tùy tiện tổn thương một người cũng khiến hắn đau lòng không dứt.

- Xú tiểu tử, nếu không tìm được lối ra, vậy hai người chúng ta phải kết thúc rồi!

Cổ Mặc cũng nhìn thấy hai Tiên Thiên Võ sư kia bay tới bên này, trong nội tâm không khỏi trầm trọng thêm vài phần. Hắn hôm nay cũng không phải Võ Thánh lúc trước, chỉ còn lại thực lực Võ sư thôi, vừa rồi hắn thoát nhìn tùy ý, nhưng kỳ thật đã tiêu hao đại bộ phận năng lượng linh hồn rồi, nếu không cũng khó có thể chống đỡ dưới công kích của gần mười Võ sư.

- Đã tìm được, ở bên kia tựa hồ có một đầu cửa động ngầm đen không biết đi thông tới đâu, bất quá cách nơi này cũng năm sáu trăm mét, chúng ta muốn tiến lên cũng không dễ.

Lúc này con mắt Tần Phàm ngưng tụ, rốt cục cũng nhìn thấy một huyết động ở phía bên kia, cửa động cũng rất rộng lớn, chỉ là cách đây quá xa.

- Người nhanh tiến lên, ta sẽ cản phía sau.

Cổ Mặc cũng nhìn thoáng qua cửa động kia, đoán chừng một chút, sau đó có chút trầm trọng truyền âm nói.

Lạnh lùng quét mắt nhìn về phía giữa sân, Tần Phàm ghi nhớ kỹ bộ dáng của những người này.

Nếu có cơ hội chạy đi, ngày sau tất sẽ báo thù vây giết hôm nay, đặc biệt là thiếu gia mặt trắng kia, hắn trở về nhất định sẽ hảo hảo điều tra xem trong Đại Kiền quốc còn Tần gia nào nữa.

- Lão đầu, vậy người cản thận một chút.

Tần Phàm cũng sắc mặt âm trầm truyền âm nói, sau đó toàn lực triển khai Lưu Tinh Bộ, phóng về phía cửa động kia. Nếu như chỉ dựa vào mình hắn thì không có khả năng chạy đến cửa động kia, hắn cần phía sau càng không có ý nghĩa gì, cho nên hắn bắt đắc dĩ mới đáp ứng để Cổ Mặc cản phía sau.

- Nhanh ngăn hắn lại!

Phương Trọng trông thấy phương hướng Tần Phàm, cũng phát hiện ra huyết động ngăm đen kìa, vội vàng bảo người của mạo hiểm đoàn truy kích Tần Phàm.

- Hừ, đều lưu lại cho ta!

Thân ảnh Cổ Mặc chớp động, giống như một người đủ để giữ quan ải, chắn trước mặt những người kia!

- Nên lưu lại chính là người!

Nhưng cùng lúc đó, hai gã Tiên Thiên Võ sư, một người dùng thương, một người sử dụng kiếm, phân biệt nổi lên hào quang vô khí huyền thanh sắc, thân hình “Đột đột đột” lướt đi hơn 10m.

- Lão Dư, người đuổi bắt tiểu tử kia, linh hồn thể này giao cho ta là được rồi, phân phó của thiếu gia không thể có chút sơ xuất được.

Lúc này trung niên họ Mạc kia thấy Tần Phàm đã chạy được 50m, sau đó mở miệng nói với trung niên họ Dư, hắn cũng không tin tưởng người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn lắm.

Nói xong, cây trường thương kia đột nhiên huyền hóa ra thương ảnh trùng trùng điệp điệp, giống như từ bốn phương tám hướng đánh tới Cổ Mặc.

Phốc phốc!

Một chiêu này, tránh cũng không thể tránh, trực tiếp đâm vào ngực Cổ Mặc, không có tràng diện máu tươi giàn giụa, nhưng đã thấy một đám khí màu trắng từ bên trong lan ra, trên mặt Cổ Mặc lập tức hự nhọc hơn một chút.

- Cút –

Cổ Mặc nén giận trở tay một kích, khí kinh Man Ngưu gào thét vọt tới trung niên nhân họ Mạc kia.

Trung niên nhân kia chỉ khinh miệt cười cười, trường thương co lại, trực tiếp đánh ra một quyền với Man Ngưu khí kinh, một đầu Hóa Hình U Lang màu xanh biếc lập tức xuất hiện, trực tiếp thôn phệ Man Ngưu. Đạt tới Tiên Thiên, tố chất thân thể đã được đề cao rất lớn, vô luận là tốc độ hay là tốc độ phản ứng đều tăng lên một mảng lớn, không sai biệt lắm với khi Cổ Mặc thi triển ra Lưu Tinh Bộ nhập vi capas, nhưng năng lực công kích của hắn càng mạnh hơn nữa.

Oanh! Cổ Mặc bị cổ khí kinh này bắn ngược, ngã ngược ra hơn 10 thước, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Mà ở bên kia, Tần Phàm cũng bị trung niên nhân họ Dư kia đuổi theo, dù sao hắn chỉ có thực lực Vô Giả ngũ cấp, dù thi triển Lưu Tinh Bộ cũng không cách nào so sánh tốc độ với một gã Tiên Thiên Võ sư được.

Phốc phốc!

Trường kiếm của trung niên nhân họ Dư kia hóa thành một đạo lưu quang, từ sau lưng Tần Phàm trực tiếp đâm vào bả vai phải hắn, lập tức máu tươi văng khắp nơi.

- Hừ!

Tần Phàm buồn bực hừ một tiếng, nghiêng về phía trước trường kiếm ly thể, hắn nhin đau ăn vào một khóa Liệu Thương hoàn, tiếp tục chạy nhanh về phía trước. Cũng may mắn thể phách hắn cường đại hơn xa Võ sư bình thường, hơn nữa Tiên Thiên Võ sư họ Dư này cũng cố tình lưu thủ muốn bắt giữ hắn, vậy nên hắn mới tạm thời bảo trụ được một mạng.

- Chạy trốn được sao?

Trung niên nhân họ Dư kia hừ lạnh một tiếng, thân hình lóe lên, lập tức truy kích lên. Mà nhưng mạo hiểm giả kia cũng chạy tới, bọn hắn lại không có bất kỳ ý muốn lưu thủ nào cả. Cho nên lúc này tình huống Tần Phàm đang cực kỳ nguy cấp, có thể nói là đã lâm vào cục diện phải chết rồi.

- Ha ha...

Nhưng vào lúc này, Cổ Mặc đột nhiên phát ra một tiếng cười to:

- Lão phu từng là một đời Võ Thánh, lại bị Tiên Thiên Võ sư bức đến nước này! Hảo hảo hảo!

Ba chữ “hảo” vừa mới nói xong, liền thấy thân thể Cổ Mặc bỗng nhiên lơ lửng, cách mặt đất chừng một mét, sau đó mở hai tay ra, khí thể trên người hắn đột nhiên tăng vọt, một cỗ tinh thần uy áp kinh khủng từ trên người hắn phát ra, tất cả mọi người ở đây, kể cả hai gã Tiên Thiên Võ sư kia không có ai có thể chống cự được cỗ uy áp kia nữa.

- Lão đầu hắn đang làm gì vậy?

Tần Phàm nhất thời nổi lên một loại dự cảm bất tường.

- Loại lực lượng này, đã thật lâu chưa chạm thụ qua!

Hai tay Cổ Mặc nắm chặt, trên người của hắn đột nhiên dâng lên một cỗ hỏa diễm màu đen, thần bí mà quỷ dị.

Ta chính là Hắc Hỏa Võ Thánh!

Mắt Cổ Mặc bắn ra hai đạo tinh mang, ngạo nghễ ngẩng đầu, bễ nghễ thiên hạ!

- Đây là lực lượng của Võ Thánh!

Hai gã Tiên Thiên Võ sư phủ phục dưới mặt đất, trong nội tâm vô cùng chấn động, linh hồn thể chỉ có cảnh giới Võ sư này vậy mà trong nháy mắt đã tăng lên tới cảnh giới Võ Thánh! Trừ phi là linh hồn thể đã từng đạt tới cảnh giới Võ Thánh, thiêu đốt linh hồn của mình làm đại giá thì mới có thể làm được!

- Xú tiểu tử, ta không lừa ngươi, ta thật sự là Hắc Hỏa Võ Thánh! Ha ha...

Cổ Mặc suông sã cười to tứ phía, sau đó hỏa diễm màu đen trên người hắn bắn ra tứ tán như pháo hóa, lập tức bắn lên người hai gã Tiên Thiên Võ sư và tất cả người truy kích Tần Phàm, chỉ có thiếu gia mặt trắng và bọn Phương Trọng ở xa nên mới không bị ảnh hưởng.

PHỐC! một tiếng, tất cả thân thể bị bắn trúng đều lập tức bốc cháy lên, những người này thậm chí còn chưa kịp phát ra tiếng kêu sợ hãi, đảo mắt liền hóa thành từng đồng tro tàn màu đen.

Uy lực của hỏa diễm màu đen này lại khủng bố như vậy!

Tần Phàm nhìn tất cả trước mắt, có chút trợn mắt há hốc mồm, đây là lực lượng chính thức của Cổ Mặc? Lực lượng một gã Võ Thánh?

- Mặc thúc! Dư thúc!

Thiếu gia mặt trắng ở một bên phát ra tiếng kêu thống khổ, mà Phương Trọng càng càng thoáng cái mặt xám như tro, đã xong! Toàn bộ Thanh Ưng mạo hiểm đoàn của hắn đều đã xong!

90. Chương 90

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 90: Luyện hóa Ma Chứng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

Cổ Mặc nhìn mấy người Phương Trọng, nhưng cách quá xa, hắn nhưng cũng không có thời gian giết chết bọn hắn, chỉ đành phát phát tay kết ra một cái Huyền Trọng vực gấp trăm lần ở nguyên tại chỗ, sau đó liền bay về chiếc nhẫn trong tay Tần Phàm.

- Tiểu tử, ta chỉ có thể giúp ngươi vậy thôi, còn lại ngươi phải dựa vào bản thân rồi...

Thanh âm suy yếu của Cổ Mặc từ trong giới chỉ truyền đến:

- Ta đã bày ra một cái Huyền Trọng vực gấp trăm lần, bọn hắc không đuổi kịp ngươi đâu, đi nhanh đi... Xem ra ta lại phải lâm vào ngủ say rồi...

- Lão đầu, ngươi chịu đựng, ta lập tức luyện chế đan khí cho ngươi.

Tần Phàm cảm nhận được sự suy yếu của Cổ Mặc liền vội vàng từ trong giới chỉ xuất ra lò đan, cũng không đến ý đến nguy hiểm muốn luyện chế đan dược cho Cổ Mặc.

- Không, không có tác dụng đâu, Huyền Trọng vực này không cầm cự được bao lâu, hơn nữa ta lần này chính là linh hồn bị hao tổn nghiêm trọng, đan khí bình thường cũng vô dụng, nếu như ngươi cố tình, vậy giúp ta luyện chế một khóa dưỡng hồn đan thì ta có lẽ sẽ có cơ hội tỉnh lại...

Cổ Mặc có chút vui mừng, thanh âm suy yếu lần nữa truyền đến:

- Đi, đi nhanh đi...

- Yên tâm, ta nhất định sẽ luyện chế...

Tần Phàm trầm mặc một hồi, mới nhẹ nói:

- Sư phụ...

- Ha ha ha... Tốt...

Cổ Mặc nghe được hai chữ cơ hồ nhỏ đến khó có thể nghe kia lại vui vẻ đến nỗi cười to lên, cho đến khi dần dần không còn một tiếng động nào nữa...

- Lão đầu? Lão đầu...

Tần Phàm thử kêu vài tiếng, nhưng cũng không nghe đáp lại, nghĩ đến Cổ Mặc hẳn đã ngủ say.

Có chút thở dài một tiếng, trong lòng Tần Phàm có chút trầm trọng.

Lão đầu cả ngày cười đùa tí tưng, có chút già mà không kính này không chỉ truyền thụ cho hắc kinh nghiệm võ đạo, còn dạy dỗ hắc xử sự thành thực. Trong lòng Tần Phàm kỳ thật đã sớm xem hắc như sư phụ, hắc cũng biết Cổ Mặc muốn nghe mình gọi một tiếng “sư phụ” này lâu rồi, chỉ là một mực vẫn không mở miệng thôi.

Ở bên kia, thiếu gia mặt trắng và Phương Trọng còn muốn đuổi theo, nhưng sau khi vừa tiến vào Huyền Trọng vực gấp trăm lần liền trở nên nửa bước khó đi. Tần Phàm lạnh lùng nhìn thoáng qua phía sau, mặc dù rất muốn lập tức quay lại diệt trừ hậu hoạn, nhưng trong Huyền Trọng vực gấp trăm lần kia hắc cũng không cách nào hành động linh hoạt, hơn nữa bản thân hắc cũng bị thương rất nặng, cho nên chỉ đành buông tha cho ý nghĩ này, ngược lại chạy nhanh về phía cửa động kia.

Sau khi tiến vào huyết động đen kịt kia, phát hiện bên trong có mấy cái giao lộ phân nhánh, không biết là thông đến nơi nào. Nhưng Tần Phàm vì lo lắng bọn người Phương Trọng ở đằng sau đuổi theo, cho nên cũng không có thời gian suy nghĩ, chỉ tùy tiện chọn lấy một đầu bên trái đi vào.

Hào quang Dạ Minh Châu nhàn nhạt phát ra trong thông đạo, vách núi hai bên đều là đá xanh cứng rắn, nhưng hình thành rất khéo, cũng không biết lúc trước người tu kiến lối đi này làm sao làm được! Bất quá hắc sao cũng không nghĩ ra, mấy lối đi này cũng không phải do người tạo mà là do Thủy Nguyên Ma Chúng kia quán thông ra theo bản năng để hấp thu thủy nguyên khí bên ngoài!

- Không còn đường nữa sao?

Cũng không biết một mực đi về trước bao lâu, Tần Phàm đột nhiên phát hiện trước mặt mình đã bị phong bế, không còn đường nào có thể đi, thật sự đã đi vào một đầu tử lộ.

Sắc mặt Tần Phàm trở nên hết sức khó coi, nhưng lúc này muốn trở về đã không còn kịp nữa, rất khó nói bọn Phương Trọng sẽ không trùng hợp đi vào con đường này.

- Ồ?

Lúc này Tần Phàm bỗng nghe được một hồi tiếng nước rất nhỏ từ trên vách núi đá truyền đến, hắn nghiêng tai đi nghe ngóng, phía trước thông đạo này vừa vụn bị phong bế.

- Chẳng lẽ con đường này được tu kiến dưới nước sao?

Tần Phàm thăm nghĩ, vươn tay ra sờ lên vách tường kia, quả nhiên có chút ẩm ướt.

Oanh!

Tần Phàm thử đánh một quyền tới vách núi, lập tức cả thông đạo đều chấn động, nhưng vẫn không thể đánh ra một khe hở nào cả.

- Nếu còn đánh tiếp như vậy sợ rằng thông đạo này bị sụp đổ cũng chưa đi ra ngoài được.

Tần Phàm không khỏi nhũu mày, cũng không có biện pháp.

Sau đó hắn ngưng thần nghe ngóng phía sau, phát hiện vẫn chưa nghe được tiếng chân bọn Phương Trọng đuổi theo, vì vậy cẩn thận một cái, từ trong giới chỉ lấy ra hư ảnh Kỳ Lân vẫn tản ra hào quang thần bí kia, hắn định luyện hóa Ma Chủng ở ngay chỗ này.

- Nếu như có thể luyện hóa xong Ma Chủng trước khi bọn người Phương Trọng đến, như vậy thể phách của ta có thể được đề cao ngoài vài lần! Đủ để ta phục dụng đan dược tăng lên tới cảnh giới Võ sư, đến lúc đó lợi dụng sự trợ giúp của Linh Hàn Quyền Sáo nhất định có thể phá vỡ vách núi này.

Trong nội tâm Tần Phàm trầm tư nói.

Ngồi xếp bằng dưới đất, Tần Phàm chậm rãi nhắm mắt lại, vứt bỏ tất cả tạp niệm, bảo nguyên quy nhất, Ma Chủng có ngoại hình hư ảnh Kỳ Lân kia dưới sự dẫn dắt từ tinh thần của hắn bắt đầu lơ lửng trước mặt.

Sự cường đại của Ma Chủng hắn mới lĩnh hội một lần, chỉ riêng tinh thần ý chí mà Thủy Kỳ Lân lưu lại đã thiếu chút nữa biến hắn thành khôi lỗi, hiện giờ muốn luyện hóa năng lượng ma thân truyền thừa từ Thủy Kỳ Lân này, hắn không thể không cẩn thận thêm vài phần.

Thủy Nguyên Ma Chủng này kỳ thật chính là do Ma Thân của Thủy Kỳ Lân vào thời Thượng Cổ bị diệt, sau đó do một bộ phận năng lượng tinh hoa áp súc mà thành, ẩn chứa thủy hệ nguyên lực vô cùng phong phú. Ma Thân chính là trời sinh, Ma Chủng lại là hậu thiên tạo thành, Ma Chủng sở dĩ được gọi là chủng, chính là vì nó như hạt giống, chỉ cần có sinh mạng thể mới là có thể lần nữa đạt được truyền thừa.

- Bắt đầu luyện hóa.

Nội tâm Tần Phàm khẽ nhúc nhích, sau đó mở to miệng, trực tiếp ném Ma Chủng Thủy Kỳ Lân vào bụng.

- Ah

Tuy lực nhấn nạy của Tần Phàm hơn xa thường nhân, nhưng lúc này cũng không khỏi kêu rên một tiếng, là vì khi Ma Chủng kia vừa tiến vào trong cơ thể, lập tức bộc phát ra một loại khí tức cực kỳ bạo ngược, trực tiếp trùng kích tâm thần ý chí Tần Phàm, khiến tinh thần hắn cơ hồ như sụp đổ.

- Đây là lệ khí của Thủy Kỳ Lân, tuy rằng ta đã trấn áp tinh thần ý chí do Thủy Kỳ Lân lưu lại, nhưng lệ khí ngàn vạn năm cũng không dễ dàng biến mất như vậy được, mà đã rót vào trong Ma Chủng, từ lần đầu ta luyện hóa Ma Chủng, lệ khí này đã lập tức ảnh hưởng tới tâm thần ta rồi.

Trong lòng Tần Phàm rất rõ, lập tức lần nữa đã uống một khẩu Băng Linh hoàn, trợ giúp hắn một mực cố gắng giữ tỉnh táo.

Thời gian đã qua nửa khắc đồng hồ, nhưng Tần Phàm vẫn chưa chính thức bắt đầu luyện hóa năng lượng luyện thể bên trong Ma Chủng, chỉ một mực khu trừ lệ khí bên trong Ma Chủng. Nếu không làm vậy, cho dù hắn thuận lợi luyện hóa Ma Chủng, ngay sau chung quy cũng sẽ bị lệ khí của Thủy Kỳ Lân ảnh hưởng, tính cách cũng vì vậy mà thay đổi, trở nên táo bạo, hung tàn. Đây là chuyện hắn không muốn nhìn thấy.

91. Chương 91

Chương 91: Kỳ Lân Tí. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Hô! Lại qua hồi lâu, một cỗ trục khí phun ra từ miệng Tần Phàm, hắc rớt cục đã khu trừ sạch sẽ lệ khí bên trong Ma Chủng, nếu như không phải dựa vào Băng Linh hoàn, có lẽ hẳn phải mất nhiều thời gian hơn rồi.

Lúc này trong cơ thể lệ khí lưu lại bên trong Ma Chủng đã được thanh trừ hoàn toàn sạch sẽ, hư ảnh Kỳ Lân hư cũng nhạt hơn rất nhiều, tâm thần Tần Phàm bắt đầu thử rót vào trong đó...

Oanh! Đột nhiên một tiếng nổ tung từ trong người truyền đến, hư ảnh Kỳ Lân kia đột nhiên bộc phát ra một hồi hào quang phi thường mãnh liệt, vô số ánh sáng vọt ra bốn phương tám hướng, sau đó những ánh sáng này bắt đầu chậm rãi ngưng kết, phảng phất giống như rễ chùm của đại thụ che trời vậy, trực tiếp cắm vào từng huyết khiếu trong cơ thể Tần Phàm.

Ah

Đáy lòng Tần Phàm phát ra một tiếng hò hét phi thường thống khổ, lúc này toàn thân hắn đều đang bị xé rách, loại cảm giác này như muốn xé thân thể hắn thành từng mảnh nhỏ, sau đó lại liền cùng một chỗ.

Năng lượng của Thủy Kỳ Lân trong nháy mắt này bắt đầu điên cuồng vận chuyển!

Năng lượng luyện thể của Ma Chủng trực tiếp thông qua huyết khiếu xâm nhập vào mỗi một tế bào trong cơ thể Tần Phàm, tiến hành cải tạo huyết mạch!

Từ huyết mạch nhân loại trực tiếp cải tạo thành huyết mạch của Ma Tôn Thủy Kỳ Lân!

Một loại năng lượng điên cuồng phát sinh va chạm kịch liệt trong mỗi một tác da thịt huyết nhục của hắn, huyết dịch cũng bắt đầu sôi trào, từng bộ phận thân thể đều đang không ngừng phân liệt và dung hợp, thôn phệ và cường đại.

Tần Phàm chăm chú cắn chặt răng trên chấy ra từng hạt mồ hôi lớn như đậu xanh, nổi gân xanh, có thể thấy rõ là hắn đã chịu bao nhiêu thống khổ.

Thậm chí có nhiều lúc Tần Phàm cảm giác thân thể mình thiếu chút nữa đã không chịu nổi lực lượng cuồng bạo của Ma Chủng mà muốn chọt nổ tung ra, may mắn hắn một mực không ngừng tu luyện thể phách, hơn nữa trải qua ngâm luyện thể được dịch, tắm qua Long huyết, đã đạt đến được trình độ nhất định, lúc này mới thừa nhận được.

Cổ Mặc nói đúng, trong lúc luyện hóa Ma Chủng, chẳng những là một khảo nghiệm với thân thể, hơn nữa đối với tinh thần ý chí cũng là một loại khảo nghiệm rất lớn! Loại cảm giác dày vò này khiến Tần Phàm bao nhiêu lần muốn trực tiếp hôn mê để không phải chịu nữa, nhưng lại không thể không thừa nhận. Bởi vì hắn biết rõ một khi hắn mất đi tri giác, chẳng những luyện hóa Ma Chủng thất bại, hơn nữa có lẽ sẽ vĩnh viễn mất đi tri giác.

- Ah cái gì?

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm sớm đã thống khổ không chịu nổi đột nhiên giật mình, hắn phát hiện Ma Chủng kia bỗng nhiên duỗi một sợi ánh sáng trắng, bắt đầu điên cuồng rút ra vũ khí từ trong Khí Hải Vũ Điền của hắn, một cỗ vũ khí nhanh chóng bị lôi kéo vào lần Luyện Thể này, hơn nữa còn tiêu hao cực nhanh! Ma Chủng Luyện Thể này lại cần năng lượng cung ứng!

Cảm giác được vũ khí trong Vũ Điền điên cuồng trôi đi, Tần Phàm không dám chần chờ, lập tức lấy ra một khóa Hồi Khí hoàn nuốt vào.

Nhưng sau một lát, hắn vẫn lộ ra thần sắc trầm trọng, nguyên lai tốc độ được lực hồi khí hoàn chuyển hóa thành vũ khí căn bản không kịp cung ứng năng lượng mà Ma Chủng Luyện Thể cần thiết!

- Ah

Tần Phàm đột nhiên phát ra một tiếng hô to thống khổ đến cực điểm, hắn cảm giác võ khí trong Vũ Điện đã không còn chút nào, nhưng cổ lực hấp xả kia vẫn chưa biến mất. Hắn cảm giác được Vũ Điện của hắn

Trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, lúc này lại nghiêm túc nghe ngóng bốn phía, phát hiện thông đạo này vẫn không có tiếng bước chân truyền đến, đoán chừng Phương Trọng và thiếu gia mặt trắng kia đã đi vào các thông đạo khác rồi.

- Hiện giờ cũng không biết thông đạo này thông ra nơi nào, sẽ có yêu thú gì lợi hại, hơn nữa cũng không biết bọn Phương Trọng có ở bên ngoài chờ ta không, ta trước tiên vẫn nên tăng cường thực lực một chút mới bảo đảm được.

Có chút suy tư một chút, nội tâm Tần Phàm đã có quyết định. Hắn tuy rằng cảm giác mình đã đủ lực lượng để đi thông lối đi này, nhưng vẫn lo lắng.

Lần nữa ngồi xếp bằng xuống, Tần Phàm từ trong giới chỉ lấy ra một khóa Sơ Vô Hoàn, vứt bỏ tạp niệm, cho vào trong miệng.

Theo được lực dần dần phát huy, một cỗ lực trùng kích mãnh liệt bắt đầu xuất hiện, càng không ngừng trùng kích lấy thể phách hắn, tựa hồ như muốn lao ra ngoài thân thể, quay về thế giới tự nhiên vậy.

Tần Phàm chau mày, ngũ tâm hướng lên trời, tuyệt không vì dị biến trong cơ thể mà thay đổi, chỉ bảo vệ chặt lấy tâm thần, không có một tia buông lỏng.

Lúc này, thể phách cường đại được Ma Chủng cường hóa đã lộ ra sự ưu việt của nó, được lực của Sơ Vô Hoàn tuy rằng vẫn mãnh liệt, nhưng thể phách Tần Phàm đã xưa đâu bằng nay, cường đại hơn đâu chỉ gấp 10 lần, đâu cần e ngại chút trùng kích này! Cũng tỷ như nói được lực là nước biển, vậy thể phách chính là đội thuyền, trước kia thể phách của Tần Phàm là thuyền độc mộc, chút sóng gió cũng có thể bị lật tung, nhưng hiện giờ thể phách Tần Phàm đã biến thành sắt thép lâu thuyền, sóng gió có lớn cũng khó rung chuyển mấy may.

Đồng dạng, bởi vì hiện giờ thể phách Tần Phàm đã đủ cường đại, cho nên phục dụng Sơ Vô Hoàn này đối với hắn cũng không tạo thành phản ứng thống khổ quá lớn, tuy rằng cũng có chút, nhưng so với cường độ vừa rồi khi luyện hóa Ma Chủng thì hoàn toàn không đáng kể.

Bành! Trong cơ thể nhẹ nổ vang, được lực của Sơ vô hoàn rốt cục cũng chậm rãi tiêu tán trong cốt nhục khiếu huyết quanh thân, sau đó lại từ từ hóa thành dòng suối linh khí tinh thuần, từ toàn thân chậm rãi hội tụ đến Vũ Điện, chảy vào trên cách Vũ Điện thứ năm, sau khi tràn đầy lại chảy vào trong cách thứ sáu, nhiều ra non nửa cách...

Vô Giả lục cấp, thành!

Tăng lên một cấp, nhưng Tần Phàm cũng không đình chỉ, lại tiếp tục xuất ra một khóa sơ vô hoàn nuốt vào, lặp lại chuẩn bị vừa rồi.

Bởi vì liên tục phục dụng nên lần này thống khổ hơn trước một chút, trùng kích của được lực đối với thể phách cũng mãnh liệt hơn rất nhiều, bất quá đối với thể phách hắn hiện giờ mà nói, vẫn không đủ để tạo thành bất luận tổn thương gì! Phục dụng hai khóa sơ vô hoàn, tuy rằng là phục dụng liên tục, độ khó tăng gấp đôi, nhưng đối với hắn thể phách hắn hiện giờ lại chỉ như một bữa ăn sáng.

Thể phách hắn hiện giờ đã đủ để hắn tăng lên tới cảnh giới Vô sư!

Khóe miệng co quắp, Tần Phàm rốt cục cũng có chút phản ứng, nhưng ý chí tâm thần của hắn trải qua nhiều lần rèn luyện, đã sớm trở nên vô cùng cường đại, hơn nữa năng lực nhận đau cũng đề cao thật lớn, cho nên cũng không phá ra chút âm thanh nào.

Hồ.

Lại qua một lúc, Tần Phàm rốt cục cũng chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, hai mắt bắn ra một tia quang mang tự tin.

Vô Giả thất cấp!

Tần Phàm mặc dù có chút muốn nhất cổ tác khí, trực tiếp tăng lên tới cảnh giới Vô sư, nhưng liên tục phục dụng luyện được tăng lên cảnh giới, mỗi lần dùng thêm một khóa lực trùng kích sẽ tăng lên gấp hai, hai khóa thì là bốn lần, ba khóa là gấp 16! Không dễ gì thừa nhận được!

Cho nên Tần Phàm tuy rằng tự cao thể phách cường đại, một lần qua ăn vào hai khóa, nhưng ba khóa lực trùng kích 16 lần hắn vẫn không dám th ử, cho nên quyết định vẫn nên chờ luyện hóa không sai biệt rồi mới tiếp tục tăng lên.

- Ồ?

Tần Phàm đột nhiên ngưng tụ con mắt, khoe miệng rất nhanh lộ ra một vòng lãnh ý, nghe tiếng bước chân ngày càng gần, hắn hơi nghiêng ngả lảo đảo:

- Đoán chừng hai con đường khác cũng không có lối ra, cho nên bọn hắn tìm lâu như vậy rốt cuộc cũng tìm tới đường này, ha ha, tới thật đúng lúc!

- Chỉ còn lại lối này thôi, mọi người cẩn thận một chút, Tần Phàm rất có thể ở ngay phía trước.

Hành tẩu trong thông đạo, Phương Trọng trầm giọng nói với ba gã đoàn viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn còn lại. Liên tục tổn thất hơn mười Võ sư, lúc này sắc mặt của hắn hết sức khó coi, trong nội tâm đối với Tần Phàm càng hận tới cực điểm. Từ đây, thực lực mạo hiểm đoàn của bọn hắn ở Thanh Thạch Trấn phải giảm xuống một cấp bậc rồi!

Đồng thời, hắn đối với Cổ Mặc đại phát thần uy vừa rồi cũng thập phần kiêng kị, bất quá hắn cũng nhìn ra được Cổ Mặc vừa rồi đã tiêu hao lực lượng linh hồn, giờ đã không có sức đánh một trận nữa, cho nên mới dám đuổi theo, nhất định phải diệt trừ tai họa ngầm này, nếu không tương lai Thanh Ưng mạo hiểm đoàn bọn hắn phải diệt vong hoàn toàn rồi.

Mà thiếu niên mặt trắng đi đằng sau tâm tình cũng rất không tốt, lúc này hai gã Tiên Thiên Võ sư đi theo bảo vệ hắn đều chết hết! Tuy rằng hắn gia đại nghiệp đại không quan tâm tổn thất hai tên Tiên Thiên Võ sư này, nhưng vậy cũng có nghĩa là ở trong Yêu Thú Hoang Nguyên hắn sẽ nguy hiểm hơn rất nhiều.

- Tần Phàm này đến tột cùng là người nào? Chẳng lẽ là đệ tử chi thứ của Tần gia chúng ta? Nhưng trên người hắn sao lại có một linh hồn thể lợi hại vậy được! Đợi lát nữa có cơ hội phải nghĩ biện pháp lôi kéo hắn một chút, về phần mối thù của Mặc thúc Dư thúc bọn hắn, về đến gia tộc lại tính.

Một đường đi, đệ tử thế gia họ Tần này thâm suy nghĩ trong lòng.

94. Chương 94

Chương 94: Sát cơ trong thông đạo.

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Mà ở bên kia thông đạo, Tần Phàm nghe tiếng bước chân ngày càng gần, lại lộ ra thập phần bình tĩnh.

Hắn biết rõ đối phương còn năm người, toàn bộ đều có cảnh giới Võ sư, thực lực cao nhất hắn là thiếu gia mặt trắng kia mà thực lực thấp nhất ngược lại chính là Phương Trọng. Một mực duy trì võ giáp cần tiêu hao lượng lớn võ khí, cho nên Tần Phàm biết rõ những người này khi chưa phát hiện ra mình đã vận võ giáp, chỉ cần lát nữa ra tay nhanh thì có thể diệt được một tên rồi.

Tới gần.

Đã rất gần.

Ở vị trí Tần Phàm có thể nhìn thấy chuyển biến bên kia, khoảng cách bất quá chỉ 5-6 mét, lập tức sắp đến! Hắn hiện giờ đã bình tĩnh tinh khí, hơn nữa duy trì nhịp đập trái tim ở trạng thái rất vững vàng, rất khó khiến người phát hiện ra sự hiện hữu của hắn.

Hào quang của Dạ Minh Châu chiếu đến, mấy cái bóng cũng theo đó xuất hiện.

- Đợi một chút...

Thiếu gia mặt trắng kia đột nhiên có cảm giác tim đập nhanh, mở miệng hô lên.

Mà khi đám mạo hiểm giả quay đầu hồi thăm thì Tần Phàm liền động, hiện giờ chính là thời cơ tốt nhất! Tĩnh như xử nữ động như hổ chạy, vừa rồi cực tĩnh, giờ tốc độ lập tức bạo phát ra lại cực kỳ kinh người! Thế phách tăng cường khiến tốc độ của hắn tăng lên không ít!

- Coi chừng!

Thiếu gia mặt trắng kia chưa dứt lời

Oanh! Một cánh tay mọc ra lân giáp dữ tợn đột nhiên xuất hiện trước mắt tên Võ sư gần nhất, trên nắm tay hắn bộc phát ra võ khí đỏ vàng mãnh liệt, nặng nề đánh vào trước ngực hắn, tên Võ sư kia còn chưa kịp phản ứng, liền cảm giác thấy xương cốt nơi ngực mình đã vỡ ra, thậm chí nắm đấm kinh khủng kia còn xuyên vào trong nội tạng hắn, quấy nát bấy trái tim!

Bành! Dạ Minh Châu chiếu sáng rơi trên mặt đất, đồng thời mấy người khác cũng cảm giác mặt mình như có chất lỏng gì đó bắn tới, bọn hắn không cần sờ cũng biết đó chính là máu của tên Võ sư bị tập kích vừa rồi.

- Nhanh dùng võ giáp!

Thanh âm của Phương Trọng vang lên trong thông đạo, bất quá mấy người khác đều kinh nghiệm phong phú, phản ứng cực nhanh, kỳ thật không cần hắn gọi, mọi người vừa thấy tên Võ sư kia bị tập kích lập tức gọi ra võ giáp, sau đó hai gã mạo hiểm giả nhanh chóng kéo động võ khí cung, hơn mười đạo võ khí tiến vọt về phía Tần Phàm.

- Hắc hắc.

Tần Phàm một kích đắc thủ, vốn còn muốn giết thêm một người, nhưng đối phương đã gọi ra võ giáp, hơn nữa công kích dày đặc, ngược lại rất khó đến gần, hơn nữa trong thông đạo hẹp này hắn cũng không dễ né tránh.

- Ra ngoài lại chậm rãi chơi với các người.

Khóe miệng Tần Phàm nổi lên một tia lãnh ý, lập tức thối lui ra phía sau. Hắn thập phần tinh tường, ở ngoài thông đạo này khẳng định là một nguồn nước, hoặc là hồ sâu, hoặc là thác nước, tóm lại là nơi nguồn nước sung túc, vừa hay có thể khiến Kỳ Lân Tí phát huy ra uy lực mạnh nhất!

Mà lúc Tần Phàm lui về phía sau, trong cơn mưa tên dày đặc, hắn không cẩn thận bị một đạo võ khí tiến đánh trúng vào, bất quá hiện giờ thể phách hắn đã không như xưa, võ khí tiến kia thậm chí không thể hoàn toàn xuyên thấu thân thể hắn, cho nên hắn chỉ hơi đau xót một chút thôi, không chảy máu quá nhiều.

- Tần Phàm, ta chính là Tần Hạo Bạch đệ tử dòng kính Càn Kinh Tần gia, các hạ là đệ tử chi thứ của Tần gia ta sao? Không ngờ người trong nhà lại không nhận ra nhau.

Nhưng vào lúc này, thiếu gia mặt trắng kia lớn tiếng nói với bóng lưng Tần Phàm.

- Tần thiếu gia, người...

Ngay trong nháy mắt này, sắc mặt Phương Trọng trở nên cực kỳ khó coi, thù hận giữa hắn và Tần Phàm có thể nói là không chết không ngớt, nhưng nếu như Tần Phàm này nhắc lên quan hệ với Càn Kinh Tần gia, như vậy... Hắn không dám nghĩ nữa.

Đồng thời, khi thiếu gia mặt trắng kia đối thoại với Tần Phàm, công kích của bọn hắn không khỏi ngừng lại, bất quá vẫn cẩn thận đề phòng.

- Ha ha, cái gì Càn Kinh Tần gia, đây chính là Chân Vũ thế gia! Tần Phàm ta bất quá chỉ là một sơn dã tán tu nho nhỏ, mặc dù có chút ít cơ duyên, nhưng thế gia lớn như vậy ta không trèo cao nổi đâu.

Tần Phàm nghe thấy lời Tần Hạo Bạch kia... trong lòng không khỏi trầm xuống, Chân Vũ thế gia có thể ở Càn Kinh, đó đều là siêu cấp thế gia cả! Ít nhất cũng là tam phẩm Chân Vũ thế gia! Bất quá tuy rằng lòng hắn khiếp sợ, nhưng trên mặt không có bất kỳ biến hóa nào, thanh âm cũng lộ ra thập phần bình tĩnh.

Lúc này tuyệt đối không thể liên lụy Nam Phong Tần gia vào, cho nên hắn chỉ nói mình là một tán tu, như vậy nếu bọn hắn muốn trả thù cũng không dễ tìm được Nam Phong thành như vậy! Bất quá hắn sẽ không cho bọn hắn cơ hội!

Nghe thấy Tần Phàm phủ nhận, Phương Trọng không khỏi thở dài một hơi, đồng thời phát phát tay, hai gã Võ sư khác cũng bắt đầu chuẩn bị lần nữa công kích.

- Ha ha, nếu đã đều là họ Tần, có lẽ là huyết mạch của Càn Kinh Tần gia chúng ta lưu lạc bên ngoài, không ngại cân nhắc trở về Tần gia một chút, Tần Hạo Bạch ta có thể dẫn tiến người.

Lúc này Tần Hạo Bạch lại nói thêm.

Nghe thấy lời này, Phương Trọng lần nữa khó coi, bây giờ xem ra Tần Hạo Bạch này quyết tâm muốn lôi kéo Tần Phàm rồi, mà chỉ cần không phải kẻ đần, đối mặt với sự lôi kéo của thế gia Càn Kinh tuyệt đối không người nào muốn cự tuyệt cả. Bất quá khiến hắn hơi chút an ủi chính là Tần Phàm tiếp theo lại nói như một tên điên.

- Ha ha, Tần Phàm ta chính là Tần của Tiên Tần, Tần của Tần Hạo Bạch người chính là cầm của cầm thú, kém quá xa rồi, huyết mạch sao có thể giống nhau được?

Tần Phàm cười to một tiếng, hắn nếu thật sự nghe Tần Hạo Bạch đi nhận tổ quy tông mới thật sự là ngốc đấy!

- Tần Phàm, ngươi cố ý đối nghịch với ta, như vậy cũng chính là đối nghịch với Càn Kinh Tần gia, ngươi nhất định sẽ phải hối hận!

Lãnh ý trong mắt Tần Hạo Bạch toàn bộ bạo phát ra, trong tay tựa hồ cũng đang chuẩn bị võ kỹ uy lực cực lớn.

- Vừa rồi ngay khi các ngươi vây giết ta thì chúng ta nhất định phải là địch nhân rồi, mà đối với địch nhân, Tần Phàm ta cho tới giờ chỉ có một con đường cho bọn hắn đi, đó chính là tử lộ!

Tần Phàm cũng lạnh lùng nói, sau đó Kỳ Lân Tí toàn lực bộ phát võ khí đánh một quyền vào thạch bích bên cạnh, một cái cái lỗ cự đại xuất hiện, nước chảy mãnh liệt lập tức vọt vào.

Nước mãnh liệt ủa ào, nhưng Tần Phàm nhưng lại vững vàng đứng lại, cũng không bị nước chảy rung chuyển nửa phần.

- Ah!

Hai gã thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn chuẩn bị tiến công vừa mới đi đến chỗ ngoặt đã bị nước xiết đẩy về.

- Cẩn thận Tần Phàm đánh lén!

Phương Trọng hô lên, sau đó cũng bị nước bao phủ.

- Ha ha, loại cảm giác ngâm nước này. . . Thật tốt ah. . .

Thân thể Tần Phàm đã hoàn toàn chìm trong nước, nhưng hắn lại cảm thấy vô cùng dễ chịu, Thủy Kỳ Lân chính là Ma Tôn thủy hệ, trời sinh có khống chế chi lực đặc biệt với nước, mà sau khi Tần Phàm luyện hóa được Thủy Nguyên Ma Chủng thì cũng có được cảm ứng đặc biệt với nước.

95. Chương 95

Chương 95: Võ phù.

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Xòe bàn tay ra, Tần Phàm nhìn nước chảy qua ngón giữa, chậm rãi nắm chặt nắm đấm, đột nhiên dâng lên một loại cảm giác nắm tất cả trong lòng bàn tay, từ trên Kỳ Lân Tí truyền đến phản ứng huyền diệu, lực lượng cường đại liên tục không ngừng khởi động, càng khiến hắn cảm giác như mình là một vị thần trong nước, dưới nước Duy Ngã Độc Tôn!

Theo nước chảy qua, vị trí bốn người ở phía xa hắn đã có thể cảm nhận đại khái, thậm chí hắn còn có thể mơ hồ biết rõ thực lực bốn người này nữa. Phương Trọng chính là Võ Sư nhất cấp, hai gã thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn là Võ Sư nhị cấp, mà Tần Hạo Bạch kia lại ngoài Võ Sư tam cấp.

- Loại cảm giác này quá cường đại!

Tay phải Tần Phàm huy động trong nước, kéo lấy nước quay cuồng lên... sau đó trực tiếp đánh ra một quyền về phía một gã Võ sư.

- Hô!

Nước chảy cấp tốc quay cuồng..., một đầu Thủy Kỳ Lân trong suốt cực lớn dần thành hình trong nước, thuần túy do nước chảy kết thành, sống ở nước, mạnh hơn nước, toàn thân tràn đầy cảm giác lực lượng, bề ngoài Thiên địa, trông rất sống động.

Oanh! Thủy Kỳ Lân kia đột nhiên phá tan cản trở của nước chảy, gầm thét vội xông về phía tên Võ sư kia, sau đó nặng nề đâm vào trên võ giáp của hắn, lập tức nuốt chửng hắn.

BA

~một thanh âm vang lên lên, võ giáp trên người Võ sư kia bị Thủy Kỳ Lân va chạm một cái, vậy mà bắt đầu vỡ tan ra, sau đó trong ánh mắt hoảng sợ vạn phần, nhục thể tên Võ sư kia bị tông qua thạch bích ở một bên, lập tức máu tươi giàn giụa, nhuộm hồng cả tầm mắt mọi người.

- Kỳ Lân Tí này quả nhiên ở trong nước càng có thể phát huy ra uy lực, công kích cách xa như vậy vẫn có thể kinh khí thành hình, ở trên đất bằng ta khẳng định không làm được, chớ đừng nói chi đến uy lực lớn như vậy! Dù sao ta vẫn chưa đạt tới cảnh giới Võ sư.

Tần Phàm trông thấy uy lực một kích này, trong nội tâm cũng hơi có chút ngoài ý muốn, bất quá nghĩ đến Thủy Kỳ Lân chính là Tôn Giả trong nước, Kỳ Lân Tí là do Ma Chủng của nó cường hóa mà thành nên cũng không kinh ngạc nữa.

- Tần Phàm, ta và ngươi không chết không. . .

Trên mặt nước đột nhiên truyền đến tiếng rống phẫn nộ của Phương Trọng, bất quá hắn còn chưa dứt lời thì tựa hồ đã bị nước bao trùm lên rồi.

- Vốn chính là không chết không ngớt mà!

Trong nội tâm Tần Phàm cười lạnh, sau đó dựa vào cảm ứng cảm giác được, đã tìm được vị trí của tên thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn thứ hai, chuẩn bị lần nữa tiến công.

Nhưng vào lúc này, một cỗ khí lực cường đại đột nhiên phá tan nước chảy, công kích về phía hắn, theo đó còn có vài đạo võ khí tiễn, nguyên lai Tần Hạo Bạch bọn hắn cũng đã phát hiện ra chỗ của Tần Phàm.

- Khởi!

Ngay khi những công kích này sắp đến trên người Tần Phàm, một Thủy Thuần do nước chảy hình thành lập tức hiện ra trước người hắn, đây cũng là một trong những năng lực được Kỳ Lân Tí giao cho. Tuy rằng Thủy Thuần này cuối cùng vẫn bị đánh vỡ, nhưng đã suy yếu đi rất nhiều lực công kích, khi chúng rơi vào trên người Tần Phàm thì đã không thể tạo thành thương tổn quá lớn nữa, dựa vào thể phách cường đại, Tần Phàm liền đơn giản tiếp nhận được,

Rầm Æo Æo! Nhưng công kích vừa dứt, đột nhiên trong nước chảy có một bóng người ngược dòng trên xuống, lập tức liền đến trước mặt Tần Phàm, kéo theo thủy lực cường đại, hắn có thể cảm giác được trong đó che dấu khí kinh rất sắc bén.

- Tần Hạo Bạch.

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, nhìn rõ ràng bóng người công kích, sau đó thân hình hắn lay động trong nước, tránh khỏi một kích này, ngược lại nắm tay phải mang theo thủy lưu cuồng bạo phản kích qua. Ở trong nước hắn né tránh thậm chí còn linh mẫn hơn cả trên đất liền, phẳng phất như thân thể dung làm một với nước vậy, nước tùy thân động, thân tùy tâm động.

Bành! Một quyền của Tần Phàm đánh lên võ giáp trên người Tần Hạo Bạch, nhưng chỉ cảm giác được một cổ lực ngăn cản cường đại, lại không thể tạo thành chút tổn thương cho hắn, chỉ khiến hắn lùi về sau một ít thôi.

- Võ giáp của Tần Hạo Bạch chất lượng cao hơn tên Võ sư vừa rồi rất nhiều! Võ giáp chia làm Tam cấp, chất lượng võ giáp của những thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn dù có cao cũng chỉ là đệ cấp, mà chất lượng võ giáp của Tần Hạo Bạch lại là cao cấp! Ta muốn đánh vỡ nó còn phải phí rất nhiều công phu!

Trong lòng Tần Phàm có một tia ngưng trọng, vừa rồi võ khí của hắn cộng thêm lực lượng của Kỳ Lân Tí vẫn không thể tạo thành chút thương tổn cho võ giáp!

- Trước tiên đừng để ý đến hắn, giải quyết hết người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn sau đó chậm rãi đối phó hắn!

Trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, thân thể còn nhanh nhẹn hơn cả cá bơi, xoay người một cái liền lướt qua bên người Tần Hạo Bạch, đánh về phía tên Võ sư đang bắn võ khí tiến kia.

- Chết!

Tần Phàm quay mắt nhìn võ khí tiến trước mặt không sợ chút nào, trực tiếp dùng một quyền đánh nát nó, mà với cường độ của Kỳ Lân Tí cộng thêm võ khí công kích, căn bản không bị thương chút nào cả, mà sau khi đánh nát võ khí tiến kia, quả đấm của hắn cũng rất nhanh đánh vào người tên Võ sư kia, một hư ảnh Kỳ Lân hiện ra, lập tức liền nuốt trọn hắn.

BA~! Thanh âm Võ giáp vỡ vụn vang lên, công kích gần như vậy, tên võ giáp cấp thấp này căn bản không chịu nổi công kích cuồng bạo như thế, mà võ giáp ở dưới thân thể cũng bị đâm cho biến hình, hơn nữa lực bộc phát của Linh Hàn Quyền Sáo trực tiếp đánh sâu vào tim hắn, sinh cơ tức diệt.

- Ô? Phương Trọng đâu rồi!

Tần Phàm đẩy ra dòng nước huyết hồng, lại phát hiện Phương Trọng kia trong lúc hắn dây dưa với Tần Hạo Bạch vậy mà đã chạy ra một khoảng cách rất lớn.

- Hừ!

Tần Phàm vừa muốn đuổi theo, nhưng công kích của Tần Hạo Bạch lần nữa xông đến, lần này lại có ba đạo kinh khí kéo nước chảy theo ba phương hướng đánh về phía hắn, so với công kích thăm dò vừa rồi còn muốn lăng lệ ác liệt hơn không ít.

Bởi vì vừa rồi bị Phương Trọng hấp dẫn đại một bộ phận lực chú ý, cho nên lần này bị Tần Hạo Bạch công kích hắn có chút trở tay không kịp, cuống quýt né tránh, nhưng vẫn bị một đạo kinh khí trong đó đánh trúng vào bả vai, từ trên đó truyền đến một hồi đau đớn, máu đỏ tươi lập tức nhuộm hồng cả nước chảy chung quanh.

- Địa giai võ kỹ.

Tần Phàm nhướng mày, vội vàng lui về sau một khoảng cách. Hắn hiện giờ tuy rằng vẫn không thể hình thành thành võ giáp hộ thể, nhưng chỉ dựa vào cường độ thể phách đã có thể so được với võ giáp cấp thấp, mà phòng ngự ở cánh tay phải càng cao chứ không thấp hơn trung cấp! Mà một kích này của Tần Hạo Bạch lại có thể đơn giản tạo thành tổn thương cho vai phải hắn như thế, cũng chỉ có côn kích của Địa giai võ kỹ thôi.

- Đại thể gia và mạo hiểm giả bình thường thật khác nhau, nếu là Võ sư của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn thì tốt nhất chỉ có thể xuất ra võ Nhân giai cao cấp, võ giáp cũng là cấp thấp, mà Tần Hạo Bạch tùy tiện ra tay lại là Địa giai võ kỹ.

96. Chương 96

Chương 96: Đánh chết.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Trong nội tâm Tần Phàm minh bạch, bất quá võ kỹ của hắn cũng không kém, nếu như không phải vì khoảng cách giữa Võ giả và Võ sư, vậy hắn không sợ chút nào cả!

- Ở trong nước ta có ưu thế tuyệt đối, chỉ cần cái này võ khí của Tần Hạo Bạch hao hết, không thể hình thành võ giáp, ta có thể lập tức giết chết hắn!

Trong nội tâm Tần Phàm trầm nghĩ, cho nên hắn tiếp theo liền một mực né tránh, cũng không muốn ngạnh bính chính diện với Tần Hạo Bạch. Võ giáp Cao cấp và võ giáp đề cấp chênh lệch quá xa, Tần Phàm có thể đơn giản nổ nát võ giáp đề cấp, nhưng rất khó tạo thành phá hư với võ giáp cao cấp, cho nên chủ động công kích không phải là quyết định sáng suốt.

- Một võ giả lại có thể đạt tới trình độ như vậy, Tần Phàm này quả thật rất mạnh, nhưng hết thủy đã xong! Mặc dù có chút lãng phí, nhưng ta không thể dây dưa ở đây với hắn được.

Thấy mấy lần công kích đều không có cách nào tạo thành tổn thương lớn cho Tần Phàm, ánh mắt Tần Hạo Bạch trở nên cực lạnh. Oán hận nhìn thoáng qua Tần Phàm ở phía xa xa, hắn chậm rãi từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khối ngọc phù loại nhỏ, trên đó có vàng sáng xanh da trời nhàn nhạt g vờn quanh lấy, rất là thần bí.

- Võ phù!

Tần Phàm vừa nhìn thấy phiến ngọc phù này, trong lòng lập tức bị dọa đến chấn động, không dám có nửa phần chần chờ, vội vàng nhanh chóng bơi đi với tốc độ cao nhất về phía nước chảy vào, hắn phải lập tức rời khỏi chỗ này!

Võ phù này tuy rằng Tần Phàm trước kia chưa từng gặp qua, nhưng hắn đã nghe Cổ Mặc nhắc tới qua, đó chính là do cường giả cảnh giới ngoài Võ Tôn dùng đại năng lực niệm phong một phần lực lượng cất vào trong ngọc phù, người sử dụng chỉ cần đưa võ khí vào trong là có thể dẫn động lực lượng khủng bố này!

Tuy rằng lực lượng cấp Võ Tôn phong ấn bên trong chỉ vền vẹn bằng 1% thực lực bản thân, nhưng ít nhất cũng tương đương với một kích toàn lực của Tiên Thiên Võ sư, uy lực cực kỳ khủng bố!

Trong huyết động dưới mắt đất Võ sư họ Dư chỉ tùy ý một kích đã có thể xuyên thủng vai hắn, như nếu như đối phương không lưu thủ thì chặt đứt bờ vai hắn cũng không tốn sức nhiều. Tần Phàm hiện giờ tuy rằng thể phách được Ma Chung cường hóa, nhưng nếu để cho hắn chính diện nghênh đón một kích toàn lực của một gã Tiên Thiên Võ sư, vậy thì hắn tuyệt đối không dám.

Chênh lệch giữa cảnh giới Võ giả và Tiên Thiên Võ sư thật phần to lớn!

- Chạy thoát sao?

Ánh mắt Tần Hạo Bạch hiện lên một tia khinh thường, lấy cảnh giới Võ sư hiện giờ của hắn, ngũ quan đều đã được rèn luyện đến trình độ nhất định, mắt đủ sức để trông thấy vị trí Tần Phàm hiện giờ, hắn không chần chờ nữa, lập tức quán chú đầy đủ võ khí vào trong võ phù.

Ông!

Một tiếng chấn động nghe đình tai nhức óc truyền bá trong nước, Tần Phàm đang muốn chạy ra chỗ nước chảy vào, cũng thoáng chốc cảm giác như màng tai bị đâm thủng, sau đó một cỗ khí tức cường đại từ sau lưng truyền đến, khiến hắn cảm thấy lưng như lạnh buốt.

Tần Phàm biết rõ mình dù thế nào cũng khó chạy khỏi phạm vi công kích của võ phù, vì vậy hắn cắn răng một cái dứt khoát ngừng lại, sau đó một cổ nước chảy dưới sự khống chế của Kỳ Lân Tí quay cuồng, tạo thành một tầng tầng Thủy Thuần đỡ trước người hắn.

- Đi chết đi!

Võ phù trong tay Tần Hạo Bạch đã bị võ khí dẫn động, sau đó nhanh chóng ném về phía Tần Phàm.

Oanh! Một tiếng chấn động cực lớn vang lên trong thông đạo, một đạo đao khí vô cùng mạnh mẽ từ trong võ phù phóng xuất ra, ngưng tụ thành một thanh khí kinh trường đao khổng lồ.

Nước chảy trước mặt lập tức đều bị một đao kia phá vỡ, chính giữa chảy ra một khu vực trạng thái chân không, nước chảy tách ra hai bên, thạch bích lập tức nhao nhao vỡ vụn ra đi, đỉnh lối đi kia cũng bị một đao này chém sụp đổ.

Bành bành bành...

Hơn mười tầng Thủy Thuần trước mặt Tần Phàm giống như đang gãy dựa vậy, nhao nhao nghiền nát. Ở trước mặt đao khí vô cùng cường đại, căn bản không tạo thành bao nhiêu cản trở

Một đao kia mặc dù chỉ là tương đương với lực công kích của Tiên Thiên Võ sư, nhưng dù sao cũng do Võ Tôn phát ra, cho nên lực phá hoại hơn xa Tiên Thiên Võ sư bình thường!

- Quá mạnh mẽ!

Đao đao khí cực đại kia phô thiên cái địa mà đến, Tần Phàm căn bản không có không gian né tránh!

- Hừ!

Tần Phàm kêu rên một tiếng, cắn chặt răng, cánh tay phải huy động, hơn mười đạo cột nước lập tức thành hình phóng về phía đao khí kia, muốn dùng đó để làm yếu ớt uy lực của đao khí ngập trời, nhưng lại giống như lấy trứng chọi đá vậy. Hơn mười đạo cột nước tiếp xúc liền bị đao khí kia đánh tan, mà hắn thì bị lực cản trở khiến khí huyết quay cuồng, khoe miệng cũng nhỏ ra một ngụm máu tươi nhỏ.

Nhưng Tần Phàm căn bản không có thời gian để ý chút vết thương nhỏ kia, đao khí kia đánh tan tất cả Thủy Thuần và cột nước sau lập tức chém đến trước mặt hắn, lưỡi đao cực kỳ lăng lệ ác liệt còn chưa rơi xuống trên người thì đã khiến quần áo rách tung toé, trên làn da cũng xuất hiện vết nứt chằng chịt rất nhỏ, bất quá cũng may thể phách hắn cường đại hơn xa Võ Giả thất cấp bình thường, nếu không bản thể đao khí còn chưa đến thì hắn đã chết mất rồi.

Nhưng Tần Phàm đối với thương thế trên người lại không chút để ý, chỉ chăm chú dùng Kỳ Lân Tí lực phòng ngự cao nhất bảo hộ vị yếu hại đầu và trái tim! Trong một khắc sinh tử này, tiềm năng toàn thân hắn đều bị đào ra, lúc này lân giáp dữ tợn trên Kỳ Lân Tí nổi lên võ khí đỏ vàng đậm đặc, tuy rằng không thể hình thành võ giáp như Võ sư nhưng ít nhất cũng có tác dụng phòng hộ nhất định.

Oanh!

Tần Phàm rốt cục cũng tiếp xúc chính diện với đao khí kia, lực trùng kích cường đại từ cánh tay truyền đến khiến thân hình hắn không ngừng thối lui. Mà Kỳ Lân Tí vô cùng cứng rắn kia cũng trong nháy mắt tiếp xúc này chảy ra huyết thủy, ngay sau đó đao khí phô thiên cái địa lập tức nuốt hết người hắn, biến hắn thành một huyết nhân.

Dư uy đao khí kia không tiêu, ngay sau mở cái động mà Tần Phàm đánh ra lớn thêm vài lần, nước chảy vào càng thêm mãnh liệt, bởi vì Tần Phàm đứng ở cửa thông đạo cho nên dòng nước xông đến trên người Tần Phàm liền không ngừng biến thành huyết thủy nồng đậm, tràn ngập cả thông đạo.

- Đã xong.

Hồi lâu, thấy bên kia cuối cùng không còn động tĩnh truyền đến, Tần Hạo Bạch chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, một loại cảm giác suy yếu cũng truyền khắp toàn thân, nhưng vừa rồi khi sử dụng một đạo võ phù kia đã tiêu hao đại lượng võ khí, hơn nữa võ giáp trên người cũng cần đại lượng võ khí chống đỡ.

Huyết thủy vẫn từ cửa động không ngừng truyền đến Tần Hạo Bạch cảm thấy cho dù Tần Phàm không chết vì công kích của võ phù đao khí thì hiện giờ cũng mất máu quá nhiều mà chết rồi, bất quá hấn vì bảo hiểm, vẫn đi tới phía kia, võ khí trong tay bắt đầu khởi động, hấn muốn bồi thêm cho “thi thể” Tần Phàm một kích nữa thì mới có thể an tâm.

97. Chương 97

Chương 97: Hồng Mục Chiến Trư. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Bành! Một đạo khí kinh cường hoành phiêu phù trong nước đánh về phía thân thể Tần Phàm vẫn không nhúc nhích, nhưng lại không có chút phản ứng nào, chỉ huyết thủy càng đậm hơn từ trong “thi thể” đằng kia tuôn ra, mơ hồ ách mắt Tần Hạo Bạch.

- Đích thật đã chết rồi.

Tần Hạo Bạch lúc này mới yên tâm xuống, giải trừ võ giáp trên người, hiện giờ võ khí trong cơ thể hấn có thể nói là không còn chưa bao nhiêu nữa, còn cần lưu lại võ khí để bao lấy tim phổi, khiến mình có thể hoạt động tự do dưới nước.

Mà nhưng vào lúc này, “thi thể” Tần Phàm đột nhiên động, một đạo Huyết Ảnh lập tức bắn tới t rước mặt Tần Hạo Bạch.

- A, không hổ là đại thể gia đến từ Càn Kinh, thậm chí ngay cả Võ phù cũng có, bội phục bội phục!

Tần Phàm sắc mặt lạnh lùng, Linh Hàn Quyền Sáo kề ngay trước cổ Tần Hạo Bạch, truyền âm nói với hấn. Hiện giờ Tần Hạo Bạch này đã không còn võ giáp bao hộ nữa, Tần Phàm có thể lập tức giết chết hấn.

- Người vẫn chưa chết!

Tần Hạo Bạch lộ ra thần sắc cực kỳ khiếp sợ khủng hoảng.

- Đừng giết ta, ta có thể cho người tiền, võ kỹ cao cấp...

Xuyên thấu qua dòng nước huyết hồng đã trở nên mỏng manh hơn nhiều, hấn thấy được mặt mũi Tần Phàm tràn đầy sát cơ, vội vàng truyền âm nói ra.

- Những vật này ta cũng sẽ tìm được trong trữ vật giới chỉ củ người mà!

Tần Phàm lộ ra một tia cười lạnh, nắm đấm bộc phát võ khí, trực tiếp đánh thủng khí quản Tần Hạo Bạch, cái cổ kia lập tức trở nên rách mướp, sau đó sinh cơ cũng trôi đi.

Tử vong đột nhiên hàng lâm, Tần Hạo Bạch trừng lớn mắt hai mắt, vô cùng không cam lòng.

- Đáng tiếc để Phương Trọng chạy thoát rồi.

Nhìn xem Tần Hạo Bạch đã hoàn toàn chết đi, Tần Phàm vốn còn muốn đuổi bắt Phương Trọng, nhưng hiện giờ Phương Trọng không biết đã trốn đi chỗ nào rồi, hơn nữa tổn thương trên người hấn vẫn chưa khỏi hấn.

- Bất quá rất nhanh ta sẽ đi nhỏ tận gốc Thanh Ưng mạo hiểm đoàn này, tạm thời để hấn sống lâu một chút đi!

Tần Phàm thăm nghĩ, sau đó vươn tay ra, trực tiếp gỡ trữ vật giới chỉ trên tay Tần Hạo Bạch xuống, tài sản của đệ tử Càn Kinh đại thể gia nhất định thập phần phong phú rồi.

- Lực công kích của võ phù quá kinh khủng, trong nháy mắt vừa rồi ta thật sự cho rằng mình không sống nổi đây chứ!

Nhớ tới đao dao khí vừa ro òi, trong lòng Tần Phàm vẫn còn sợ hãi, bất quá may mắn Ma Chung đã tăng cường thể phách hần không ít, hơn nữa dùng Kỳ Lân Tí bảo vệ bộ vị yếu hại, sau đó rồi lập tức phục dụng thuốc chữa thương, lúc này mới thoát được một kiếp.

- Ha ha, bất quá ta dùng thực lực võ giả lại có thể sống sót dưới công kích khủng bố như vậy, nếu để cho lão đầu biết rõ, khẳng định sẽ kinh ngạc một phen a!

Nhưng nghĩ đến mình cũng không chết đi thì trong lòng liền kích động.

- Một kích như vậy, nếu như đổi thành Tần Tiến, không biết hần có thể sống sót nổi không?

Tần Phàm một bên bơi ra bên ngoài, trong nội tâm không khỏi nghĩ đến, do thực lực được tăng cường nên hần không khỏi nổi lên lòng so sánh, dù sao Tần Tiến vẫn người mà hần muốn vượt qua nhất.

Nam Phong thành, Tần gia.

Bên trong Tộc Vụ Viện, Tần Li một thân ngồi trên cao, phê duyệt lấy sự vụ lớn nhỏ trong tộc, hiện giờ, vô luận là phân tranh lợi ích trong tộc hay là giao dịch sinh ý với bên ngoài, năng đều có quyền nói chuyện rất lớn.

- Vào đi!

Tần Li đột nhiên nhàn nhạt kêu lên.

Một đại hán mắt to mày thô đi thẳng vào, đúng là độ trưởng độ hộ vệ Tần gia Tần Mãnh, hôm nay chính là trợ thủ đắc lực của Tần Li, không chỉ quản lý phương diện thủ vệ trong tộc, mà một ít sinh ý đối ngoại Tần Li cũng thường giao cho hần xử lý.

- Tiểu thư.

Tần Mãnh sau khi đi vào cung kính thi lễ một cái, đối với vị thiếu nữ không lớn tuổi này, hần tôn kính từ sâu tận đáy lòng. Từ sau khi Tần Li tiếp quản Tộc Vụ Viện, chẳng những quản lý trong tộc đâu ra đấy, hơn nữa sinh ý gia tộc cũng một đường tốt lên, hiện giờ lợi nhuận so trước khi Tần Li tiếp quản Tộc Vụ Viện đã cao hơn chừng hai thành! Cái này khiến trường lão Tần gia càng thêm yên lòng giao Tộc Vụ Viện cho Tần Li quản lý.

- Tần Mãnh đội trưởng, có chuyện gì không?

Tần Li ngẩng đầu lên, gạt đi sợi tóc trên trán, khuôn mặt tuyệt sắc tựa hồ cũng có chút uể oải.

- Là về Thiếu gia Tần Phàm đấy, tộc nhân ở chi nhánh Thanh Thạch Trấn nói là đã trông thấy hần ở đó.

Tần Mãnh cung kính hồi đáp.

- Thanh Thạch Trấn? Đây không phải là trấn nhỏ cách gần Yêu Thú Hoang Nguyên nhất sao?

Tần Li lộ ra một vòng vẻ kinh ngạc:

- Tiểu Phàm chẳng lẽ lại muốn đi vào Yêu Thú Hoang Nguyên?

- Theo hồi báo, tựa hồ Thiếu gia Tần Phàm đích thật muốn đi vào Yêu Thú Hoang Nguyên.

Tần Mãnh hồi đáp.

- Vậy ngoại trừ Tiểu Phàm còn phát hiện bên cạnh hần có người khác không?

Tần Li cau mày, trong nội tâm có chút lo lắng.

- Không có, thuộc hạ đã hỏi qua rồi, chỉ có mình Thiếu gia Tần Phàm thôi.

Tần Mãnh tiếp tục hồi đáp.

- Tiểu Phàm đã nói có sư phụ hần cùng đi, chẳng lẽ sư phụ hần không muốn hiện thân trước mặt mọi người sao?

Tần Li cúi đầu xuống, trong nội tâm tự hỏi, cũng đành tự an ủi mình như thế, nếu như Tần Phàm một mình một người tiến nhập vào Yêu Thú Hoang Nguyên, vậy hậu quả thế nào nàng cũng không dám nghĩ nhiều nữa.

- Ân, ta biết rồi, nếu như người bên phía Thanh Thạch Trấn lại phát hiện ra tung tích của Tiểu Phàm thì bảo bọn hắn nhanh chóng báo cáo cho ta.

Một lát sau, Tần Li mới ngẩng đầu lên nói.

- Thuộc hạ minh bạch.

Tần Mãnh đáp ứng nói.

- Đúng rồi, Tần Tiến mấy ngày gần đây có phải đã rời khỏi Nam Phong thành rồi không?

Tần Li lại đột nhiên hỏi.

- Đúng vậy, Tần Tiến thiếu gia hôm qua đã rời khỏi gia tộc, nhưng đi về phía nào thì tạm thời không biết.

Tần Mãnh đáp.

Tần Li nhẹ gạt đầu, ngồi tại chỗ trầm tư, Tần Mãnh thì thi lễ một cái, sau đó lui xuống.

- Tiểu Phàm, người nhất định phải bình an. . .

Thật lâu, Tần Li mới phục hồi tinh thần lại, ánh mắt nhìn ra phía bên ngoài, tựa hồ trái tim cũng đã bay đến bên người Tần Phàm ở trong Yêu Thú Hoang Nguyên xa xôi kia.

~Lúc này, ở khu vực giao hội nội ngoại vi của Yêu Thú Hoang Nguyên.

Tần Phàm vừa mới từ dưới đất chui lên, sau khi bò lên bờ mới phát hiện đây là một cái hồ lớn, bất quá mực nước của hồ lại đang không ngừng giảm xuống, có xu thế như muốn lộ ra đáy.

- Sợ là nước trong hồ này đều đã chảy đến huyết động kia rồi!

Tần Phàm cười khổ lắc đầu, sự khô héo của hồ nước này hẳn phải chịu trách nhiệm nhất định.

- Bất quá Yêu Thú Hoang Nguyên rộng lớn, đầm hồ sâu như vậy cũng không ít, không có một hai cái cũng không ảnh hưởng gì a.

Tần Phàm một bên đối y phục rách rưới trên người, một bên vô tình thầm nghĩ.

Nhìn hoàn cảnh bốn phía một chút, Tần Phàm phát hiện ở đây ngoại trừ cái hồ lớn này, dãy núi bốn phía đều dựa lại gần, giống như vây hồ nước này vào giữa vậy, hơn nữa những ngọn núi này xem ra đều tương đối cao, trong khoảng thời gian ngắn ngược lại cản trở tầm mắt hẳn khiến không thể nào nhìn ra bên ngoài được.

98. Chương 98

Chương 98: Hồng Mực Chiến Trư. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Cũng không biết đây là nơi nào nữa!

Tần Phàm nhìn sắc trời một chút, phát hiện rất nhanh sẽ đến chạng vạng tối rồi, nhưng bởi vì núi cao bốn phía che chắn cho nên ở đây lộ ra hơi âm u một chút, giống như đã về đêm vậy.

- Trước tiên ăn chút đồ đã!

Tần Phàm ngồi bên hồ, bụng hắn đã đói, hơn nữa thương thế trên người vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, ngược lại không thể lập tức rời đi được.

Vừa ăn lương khô, vừa nhìn hồ nước dần rút xuống kia, trong đêm tối lu mờ, hẳn lại không khỏi nổi lên một vòng cảm giác tịch liêu. Bình thường đúng lúc này, Cổ Mặc đều sẽ ra ngoài trò chuyện với hắn, hiện giờ bên tai thiếu đi thanh âm già mà không kính kia, ngược lại khiến hắn rất không quen.

- Sao màn thầu lại khó ăn như vậy?

Cắn mấy miếng hắc màn thầu trong tay, Tần Phàm nhíu mày, cảm giác rất khó nuốt nên dứt khoát ném vào trong hồ.

Thấy sắc trời đã tối, Tần Phàm dứt khoát quyết định qua đêm ở chỗ này, hắn tìm kiếm khắp nơi, cuối cùng cũng tìm được một sơn động trên ngọn núi phía nam, bên trong ngược lại có chút khô mát.

- Hô.

Tần Phàm ném Dạ Minh Châu sang một bên, sau đó tựa trên vách núi đá, có chút thở dài một hơi, hai ngày này hắn mệt mỏi muốn chết rồi. Nhớ tới mấy lần sinh tử tương tác trong hai ngày này, vừa kích thích lại rất khẩn trương, tâm thần một mực không chút buông lỏng. Hiện giờ tạm thời cảm giác không có nguy hiểm, một loại cảm giác kiệt sức cực kỳ đặc biệt bắt đầu trùng kích thần kinh hắn, khiến hắn nhắm mắt lại liền cơ hồ ngủ thiếp đi.

Nhưng vào ngay lúc này, bên ngoài lại đột nhiên truyền đến một tiếng nổ kì dị, phảng phất như ông trời không muốn cho hắn ngủ vậy.

- Hồng Mục Chiến Trư?

Tần Phàm nương theo hào quang của Dạ Minh Châu nhìn thấy ngoài cửa động có một bóng đen đang đứng, nhưng lại một đầu yêu thú Hồng Mục Chiến hệ dã trư, chính là thuộc về tứ cấp trung giai yêu thú, da dày thịt thô, một thân thiết mao cứng rắn như võ giáp vậy, khi vừa mới tiến khu vực giao hội hắn đã từng gặp qua một đầu, khi đó phải mất cả nửa ngày hắn mới giết được.

- Chẳng lẽ là ta đã chiếm lấy huyết động của nó?

Khóe miệng Tần Phàm không khỏi co quắp, nhìn một ít da lông rơi lả tả chung quanh, hắn liền xác nhận phỏng đoán của mình.

- Bất quá muốn ta trả lại thì không thể nào, chỉ có thể coi như nó xui xẻo thôi.

Tần Phàm chậm rãi đứng lên, định trước tiên thu thập con yêu thú này sau đó lại về ngủ.

- Ô ô. . .

Nhưng đầu Hồng Mục Chiến Trư kia trông thấy Tần Phàm muốn đi tới thì lại dê mình vài tiếng, giống như cảm thấy rất ủy khuất vậy.

- Ô?

Tần Phàm nghe thấy tiếng kêu như tiếng khóc kia, không khỏi khê giật mình, Hồng Mục Chiến Trư chỉ là yêu thú tứ cấp trung giai, sao lại có biểu hiện khác người như vậy được? Trong lòng của hắn có chút kinh ngạc, yêu thú càng cao cấp trí tuệ càng cao, nhưng yêu thú tứ cấp bình thường chỉ hoạt động một chút, không thể nào đạt tới trình độ này được.

Nhưng đợi đến khi Tần Phàm nhìn rõ đầu Hồng Mục Chiến Trư này thì nó lại phát ra một tiếng kêu “Ô ô”, sau đó lắc cái đuôi, rất ủy khuất chạy ra ngoài.

Tần Phàm đuổi ra ngoài vài bước, nhưng lại phát hiện ra tốc độ đầu Hồng Mục Chiến Trư này so với đầu hắn gặp lúc trước nhanh hơn nhiều, tuy rằng hắn toàn lực đuổi theo nhưng cũng phải tốn không ít thời gian, bởi vì hiện giờ toàn thân hắn phi thường mệt mỏi, ngược lại cũng không nguyện đuổi theo.

Có đôi khi trong yêu thú cũng sẽ xuất hiện một ít yêu thú biến dị, Tần Phàm cũng không thấy quá mức thần kỳ, chỉ là phòng ngừa nó lại trở về nên hắn chuyển một tảng đá lớn chặn ngay cửa động, vậy thì dù nó có lại quay về thì hắn trong giấc ngủ cũng biết được.

Vốn trước khi Cổ Mặc chưa ngủ say, hắn cũng không cần làm như vậy, có chuyện gì Cổ Mặc đều sẽ sớm thông tri cho hắn, nhưng hôm nay, Tần Phàm lại ảm ảm cảm giác mình thiếu đi chút cảm giác an toàn.

Trở lại trong sơn động, Tần Phàm vốn định thiếp đi, nhưng lại đột nhiên nhớ tới trữ vật giới chỉ lấy được ở chỗ Tần Hạo Bạch, thầm nghĩ đệ tử đến từ đại thế gia ở Càn Kinh tự nhiên nội tình sẽ không giống bình thường, vì vậy hẳn không khỏi nhiều hơn một phần tinh thần, thần thức thăm dò vào trong trữ vật giới chỉ này.

Quả nhiên, trữ vật giới chỉ của Tần Hạo Bạch nếu so với cái Tần Phàm hiện đang dùng phải lớn hơn nhiều, khoảng chừng lớn hơn gấp hai, hơn nữa tìm kiếm bên trong cũng có chút phong phú! Rất nhiều kim nguyên tự nhiên không nói chơi, khiến cho Tần Phàm kinh ngạc chính là bên trong thậm chí còn có vài cọng Ngọc bích thảo! Mà Ngọc bích thảo này đúng là một loại tài liệu để luyện chế Dưỡng Hồn Đan.

- Lão đầu, đợi sau khi tìm đủ vài loại Linh Dược khác, ta lập tức luyện chế Dưỡng hồn đan cho người.

Tần Phàm tay cầm một cây Ngọc bích thảo có chút kinh hỉ, nhưng nhớ tới Cổ Mặc lại hơi có cảm xúc. Mà nghĩ đến vài loại tài liệu cần thiết khác, trong lòng hẳn cũng có chút trầm trọng, đó đều là Linh Dược cực kỳ khó tìm, hẳn còn phải mượn nhờ lực lượng của gia tộc đi hỗ trợ tìm kiếm mới được.

- Ồ?

Khi bỏ Ngọc bích thảo vào lại trữ vật giới chỉ, Tần Phàm tìm kiếm khắp nơi phát hiện hai quả ngọc phù có vàng sáng màu xanh da trời quần quanh, không khỏi lần nữa kinh hỉ.

- Võ phù! Không thể tưởng được Tần Hạo Bạch lại còn võ phù, hơn nữa còn là hai khối!

Tần Phàm lấy ra chăm chú xem xét, quả nhiên giống với cái Tần Hạo Bạch sử dụng hôm nay, hẳn đã từng nghe Cổ Mặc nói qua, võ phù này nếu như trên đó là vàng sáng màu xanh da trời vậy chính là võ phù cấp Võ Tôn, mà màu tím chín là ngọc phù cấp Võ Thánh.

- Không hổ là đại thế gia, đệ tử gia tộc đi ra lịch lãm rèn luyện không chỉ phái hai gã Tiên Thiên Võ sư bảo hộ mà còn thủ đoạn bảo vệ tánh mạng như vậy nữa.

Ngón tay Tần Phàm ma sát lấy võ phù có chút lạnh buốt, không khỏi có chút cảm thán, Nam phong Tần gia hẳn cũng không có được đãi ngộ như vậy. Chỉ tiếc Tần Hạo Bạch này gặp phải hắn và Cổ Mặc, nếu không thì ở khu vực giao hội Yêu Thú Hoang Nguyên này quả thật đi ngang không vấn đề.

Ngoài ra, Tần Phàm còn từ bên trong phát hiện ra hai cuốn Địa giai võ kỹ, một cuốn tên là “U Lang Kích”, là võ kỹ Địa giai trung cấp, một cuốn tên là “Huyền Minh Tam Trọng Phá”, là võ kỹ Địa giai cao cấp. Bất quá Thiên giai võ kỹ theo như lời Tần Hạo Bạch nói lại không thấy đâu, xem ra là vì bảo vệ tánh mạng cho nên hắn mới nói lung tung.

Hơn nữa võ kỹ Thiên giai cũng như truyền thừa Cực Hạn Chi Đạo vậy, cũng không phải dùng quyển trực để ghi lại, đều là thông qua phương pháp đặc thù mới có thể tu tập, đối với đại gia tộc mà nói cũng cực kỳ hiếm có, trừ phi khiến gia tộc cực kỳ coi trọng, nếu không tuyệt đối sẽ không để một đệ tử trẻ mang theo bên người được.

Trong nội tâm Tần Phàm cũng hiểu rõ.

Bất quá hai môn võ kỹ này mặc dù không tệ, nhưng lòng hắn biết tham thì thâm, nhất thời cũng không vội vã học, chỉ đặt chúng lại vào trong giới chỉ, định khi nào rảnh sẽ lại nghiên cứu.

99. Chương 99

Chương 99: Tin tức viên Ma Chứng thứ hai.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••”(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

Lại lại tìm kiếm một chút, nhưng phát hiện trong trũ vật giới chỉ cũng không còn vật nào đặc biệt hữu dụng, vì vậy Tần Phàm liền bỏ chiếc nhẫn kia vào trog trũ vật giới chỉ của mình. Cái này chính là tang vật, tuy rằng không gian lớn hơn cái hắc đang dùng, nhưng hắc cũng không dám ngang nhiên mang trên tay.

Lúc này Tần Phàm vốn còn muốn luyện chế một ít luyện dược để dự bị, nhưng thật sự cảm thấy quá mệt mỏi rồi, thay đổi một tư thế thoải mái, hắc chậm rãi nhắm hai mắt lại. rất nhanh liền ngủ thật say.

Ngày hôm sau, Tần Phàm vẫn dậy sớm, chỉ là bên tai đã không còn đồng hồ báo thức đúng giờ Cổ Mặc nên hắc vẫn cảm thấy có chút không quen, hơn nữa buổi sáng cũng không có ai cùng tu luyện với hắc nữa.

Tần Phàm lắc đầu, xua đi những cảm xúc phức tạp kia.

- Hôm nay sẽ lên đường trở về được cốc a, chuyện đáp ứng Kỷ Huyền Nhi cũng tới lúc nên làm rồi, Phương Trọng tuyệt đối không thể lưu được.

Tần Phàm một bên đứng dậy, một bên lên kế hoạch trong lòng. Tuy rằng hắc không bạo lộ thân phận, nhưng hắc trời sinh tính cẩn thận, sẽ không cho phép khả năng không biết trước phát sinh. Bất quá lúc trước hắc đã đáp ứng lưu Phương Trọng cho Kỷ Huyền Nhi tự tay giết chết, hiện giờ xem ra thật bất đắc dĩ.

- Chỉ là không biết thực lực Kỷ Huyền Nhi hiện giờ là gì rồi, tu luyện Lân Nhiệt cực hạn chi đạo, tiến cảnh có lẽ sẽ nhanh đến kinh người mới đúng a!

Tần Phàm đẩy tảng đá ra, bên ngoài thoát nhìn vẫn chưa sáng hắc.

- Ồ?

Tần Phàm vừa ra khỏi sơn động, liền phát hiện đầu Hồng Mục Chiến Trư tối qua đang chạy tới bên này, không khỏi mỉm cười:

- Không thể tưởng được tiểu gia hỏa này còn dám trở về, được rồi, dù sao ta cũng phải đi rồi, huyết động này trả lại người đấy.

Tần Phàm hiện giờ căn bản không để con yêu thú tứ cấp trung giai này vào mắt, chỉ là tối qua hắc thấy đầu Hồng Mục Chiến Trư này tinh thông nhân tính như thế cho nên cũng có chút hảo cảm với nó. Dù sao hắc cũng không thiếu một khóa yêu tinh hạch tứ cấp, cũng chẳng muốn dây dưa với nó. Chẳng qua nếu như đầu Hồng Mục Chiến Trư này dám chủ động công kích hắc, hắc cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

- Hồng Nguyệt Bạch Lang?

Nhưng tiếp theo khóe miệng Tần Phàm không nhin được co quắp, nguyên lai hắc phát hiện một đầu Hồng Nguyệt Bạch Lang đang đuổi theo sau đầu Hồng Mục Chiến Trư kia, hiện giờ hai con yêu thú lại đang cùng chạy về phía sơn động.

- Hắc hắc, tiểu gia hỏa này xem như gặp may, ta vừa vặn có thù oán của Hồng Nguyệt Bạch Lang.

Bất quá Tần Phàm rất nhanh liền lộ ra mỉm cười, lúc trước hắc vừa đi vào khu vực giao hội nội ngoại vì Yêu Thú Hoang Nguyên thì đã từng bị Hồng Nguyệt Bạch Lang đuổi qua mấy lần, còn vì vậy mà chịu quả tổn thương, lúc ấy hắc đã từng nói phải trở về tính sổ với Hồng Nguyệt Bạch Lang.

Khi Hồng Mục Chiến Trư trở lại cửa động, trông thấy Tần Phàm ở ngay chỗ cách cửa động không xa, vốn đang có chút sợ hãi, nhưng thấy đầu Hồng Nguyệt Bạch Lang kia càng đuổi càng gần, do dự một chút nó vẫn chạy vào sơn động. Sơn động này kỳ thật rất sâu, bên trong có mấy huyết động nhỏ quán thông lẫn nhau, giống như một tiểu mê cung vậy, tối hôm qua Tần Phàm còn kinh ngạc, bây giờ nghĩ lại có thể chính là do đầu Hồng Mục Chiến Trư này tự đào, tác dụng chính là để trốn tránh đuổi giết của yêu thú cao cấp, rất là thông minh.

- Rống!

Hồng Nguyệt Bạch Lang trông thấy Tần Phàm, phát ra một tiếng gầm rú hung ác, nhưng lại buông tha đuổi giết Hồng Mục Chiến Trư, theo bản năng đánh về phía Tần Phàm Tần Phàm.

- Không biết hiện giờ ta so với yêu thú tứ cấp cao giai thì thế nào?

Tần Phàm thông dong nhìn Hồng Nguyệt Bạch Lang thể tới mãnh liệt trong nội tâm thầm suy nghĩ nói, lúc trước hẳn gặp phải súc sinh này chỉ có thể chạy trốn.

Oanh!

Tần Phàm có chút lui ra phía sau hai bước, khiến đầu Hồng Nguyệt Bạch Lang kia bị vồ ếch chụp hụt. Hiện giờ thân thể của hắn trải qua sự cải tạo của Ma Chủng, tốc độ và năng lực phản ứng đều được đề cao thật lớn. Chỉ vừa đối mặt là hắn đã biết tốc độ của mình nhanh hơn Hồng Nguyệt Bạch Lang rồi, lúc trước hắn so ra vẫn kém nó.

- Không biết hiện giờ tốc độ của ta có thể lấy được mấy phiến lá cây dưới Huyền Trọng vực gấp 10 lần của lão đầu!

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, đối với tốc độ của mình hẳn thập phần thỏa mãn.

- Lão đầu giờ không ở đây, vừa vặn bắt người để luyện công buổi sáng.

Lập tức khoe miệng Tần Phàm nổi lên một vòng dáng cười nghiền ngẫm, bắt đầu lợi dụng đầu Hồng Nguyệt Bạch Lang này để tôi luyện Lưu Tinh Bộ của mình.

Hồng Nguyệt Bạch Lang thấy một mực không bắt được Tần Phàm, không khỏi liên tục gào thét.

- Cũng không xê xích gì nhiều.

Giằng co như thế một thời gian ngắn, Tần Phàm cảm giác Lưu Tinh Bộ và tốc độ thân thể mình hiện giờ đã chậm rãi phù hợp, liền không định dây dưa với Hồng Nguyệt Bạch Lang nữa.

Uống!

Cánh tay phải Tần Phàm lập tức sinh ra một tầng tầng lân giáp dữ tợn, vô khí bộc phát, một quyền đánh về phía vùng eo Hồng Nguyệt Bạch Lang đang vồ tới, đó chính là nơi yếu kém của yêu thú hệ Lang.

Bành! Hồng Nguyệt Bạch Lang bị một quyền này của Tần Phàm đánh bay, nặng nề ngã trên mặt đất, máu tươi rơi vãi đầy đất, đoán chừng đã chết rồi. Lúc trước tốc độ không đủ nhanh, hắn không thể đánh trúng chỗ yếu hại của nó, hiện giờ tốc độ nhanh hơn nó, lực lượng đã đủ rồi, hoàn toàn có thể một kích trí mạng.

- Ồ?

Chưa kịp đi để ý tới Hồng Nguyệt Bạch Lang trên mặt đất, trên mặt Tần Phàm đột nhiên lộ ra một vòng sợ hãi lẫn vui mừng, vừa rồi khi hắn sử dụng Kỳ Lân Tí đã cảm thấy một loại khí tức huyền diệu từ đó truyền tới.

- Là tin tức về viên Ma Chủng thứ hai?

Năm khóa Ma Chủng liên hệ lẫn nhau, cảm ứng lẫn nhau.

Khi ở huyết động dưới mặt đất Tần Phàm mới dung hợp với Kỳ Lân Tí không lâu nên không phát hiện ra, hiện giờ qua một đêm phù hợp, hắn rốt cục phát hiện ra cảm ứng huyền diệu này, ẩn ẩn cảm thấy gần đây có tung tích một khóa Ma Chủng.

- Ở nội vi Yêu Thú Hoang Nguyên?

Tần Phàm cảm ứng một hồi, không khỏi lộ ra một vòng cười khổ.

Nội vi Yêu Thú Hoang Nguyên chính là nơi ngũ cấp yêu thú và lục cấp yêu thú hoành hành, coi như là Tiên Thiên Võ sư muốn vào trong đó cũng phải rất cẩn thận! Bởi vì lục cấp yêu thú có thực lực tương đương với Linh Vũ sư, hơn nữa lại là bá chủ trong nội vi, số lượng cũng không ít! Tồn tại như Thiên Dực Hổ, Tiên Thiên Võ sư gặp phải chỉ có một con đường chết.

Mà lấy thực lực Tần Phàm hiện giờ, đừng thấy hắn chống lại Hồng Nguyệt Bạch Lang tứ cấp cao giai thập phần nhẹ nhõm, nhưng nếu như một khi chống lại yêu thú ngoài ngũ cấp thì tuyệt đối không thể có phần thắng được, đó cũng như chênh lệch giữa Võ sư và Tiên Thiên Võ sư, kém quá xa rồi! Đừng nói chỉ hiện giờ hắn vẫn chưa đạt tới cảnh giới Võ sư.

- Xem ra muốn đi tìm viên Ma Chủng thứ hai còn phải chuẩn bị rất nhiều.

Tần Phàm bất đắc dĩ lắc đầu, cố gắng áp đi loại cảm giác xúc động trong lòng.

100. Chương 100

Chương 101: Giao phong ngắn ngủi.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Lược Đoạt giả như Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, Tần Phàm dọc theo con đường này cũng gặp không ít, còn có các loại người nguy trang, khiến hắn khó lòng phòng bị.

Trong đó khiến Tần Phàm khắc sâu nhất chính là một nữ tử thoát nhìn yếu đuối, hắn đột phát thiện tâm cứu được nàng từ trên tay mấy lược đoạt giả nhưng lại bị nàng ám toán sau lưng. Nếu như không phải thiên tính Tần Phàm cẩn thận, vẫn không hoàn toàn buông lỏng cảnh giác, hơn nữa phản ứng nhanh nhẹn, vậy thì rất có thể đã bị trọng thương rồi.

Cuối cùng cô gái này tự nhiên bị Tần Phàm một quyền đánh chết rồi, đó cũng là nữ nhân đầu tiên bị hắn giết chết. Tuy rằng bởi vì quan hệ đến Tần Li và Kỷ Huyền Nhi nên Tần Phàm cũng cho rằng nữ nhân nhất định là kẻ yếu, nhưng bởi vì bản tính nam nhân nên hắn vẫn ít đề phòng nữ tử hơn một chút. Nhưng hôm nay, hắn rốt cục đã hoàn toàn minh bạch, thế giới này chỉ phân ra là bằng hữu với địch nhân, mà không có nam và nữ.

Thậm chí bề ngoài nhu nhược của nữ nhân càng là lớp nguy trang nguy hiểm nhất.

Bước vào Linh Dược trong cốc, một cỗ linh khí nồng đậm đánh tới trước mặt, khiến Tần Phàm cảm thấy sáng khoái tinh thần. Hắn cẩn thận lắng nghe, có thể nghe được thanh âm Kỷ Huyền Nhi đang luyện

Tần Phàm tự giễu cười cười, nhìn thoáng qua Kỷ Huyền Nhi bên cạnh, trên gương mặt tuyệt sắc kia vẫn không chút biểu tình.

- Người nói chúng ta có nên tới quán dừng chân một chút không? Những ngày này ăn những thứ trong Yêu Thú Sơn Mạch khiến cho ngay cả nước miếng ta cũng nhạt rồi.

Tần Phàm thử nói chuyện với nàng, dọc theo con đường này nàng chỉ nói qua không quá mười câu.

- Người hoàn toàn không lo lắng khiến Thanh Ưng mạo hiểm đoàn phát hiện ra chúng ta sẽ sớm đề phòng sao?

Kỷ Huyền Nhi nhìn Tần Phàm, lạnh lùng hỏi.

- Chính là muốn bọn hắn biết rõ, tốt nhất là tụ tập tất cả đoàn viên lại cùng một chỗ, như vậy mới có thể một lần hốt sạch bọn họ.

Tần Phàm nhàn nhạt nói:

- Quên nói cho người biết, ngoại trừ Phương Trọng, hiện giờ Võ sư của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đã không còn bao nhiêu nữa rồi, hiện giờ chúng ta phải làm chính là đợi Phương Trọng trở về.

Tần Phàm biết rõ, tốc độ của Phương Trọng không bằng hắn, hôm nay khẳng định vẫn chưa trở lại Thanh Thạch Trấn.

- Người những ngày này chẳng lẽ là đi đối phó bọn hắn sao?

Kỷ Huyền Nhi lộ ra một vòng nghi ngờ.

- Cũng không tính là chuyên môn đối phó bọn hắn, chỉ là trùng hợp gặp phải ở khu vực giao hội thôi.

Tần Phàm hơi hột nói, tuy rằng hắn che giấu sự tồn tại của Cổ Mặc, nhưng cho dù không có Cổ Mặc, hắn hiện giờ chống lại những Võ sư chỉ có sơ cấp võ giáp này cũng không e ngại gì cả.

- Nếu như phụ thân Phương Trọng, Phương Viễn Sơn trở về thì làm sao đây? Hai người chúng ta liên thủ cũng chưa chắc có thể đối phó một gã Tiên Thiên Võ sư.

Kỷ Huyền Nhi cũng không kinh ngạc chút nào, chỉ trầm mặc một hồi, sau đó lại bình thản nói.

- Ha ha, hiện giờ ta chỉ là một gã Võ Giả thất cấp, chuyện đối phó Tiên Thiên Võ sư tự nhiên phải giao cho người rồi, bất quá ta sẽ giúp người tạo ra một cơ hội tốt. Phương Viễn Sơn chỉ vừa đột phá đến Tiên Thiên Võ sư không lâu, chỉ cần người có thể nắm lấy cơ hội này, muốn giết chết hắn cũng không khó. Đương nhiên, phong hiểm nhất định phải có, nhưng vậy mới có ý tứ, không phải sao?

Tần Phàm sờ lên giới chỉ trong tay tự tin nói, hôm nay hắn đã dám quang minh chính đại mang lên trên tay, bởi vì hắn có thực lực này. Mà trong giới chỉ có hai quả võ phù cấp Võ Tôn, đây chính là vốn liếng của hắn. Lấy thân pháp của hắn và Kỷ Huyền Nhi, có võ phù này kiềm chế, ít nhất chạy trốn hắn sẽ không vấn đề gì. Hơn nữa hắn đã trông thấy thực lực Kỷ Huyền Nhi, Lãnh nhiệt cực hạn chỉ đạo mà nàng tu luyện thập phần đáng sợ.

Kỷ Huyền Nhi nhìn Tần Phàm, lại trầm mặc không nói.

Hai người tiến vào Thanh Thạch Trấn, đi đến trước một gian cửa hàng bán luyện dược cấp thấp, Tần Phàm nhìn thoáng qua, nhận ra đây là sinh ý của Nam phong Tần gia, vì vậy nói với Kỷ Huyền Nhi:

- Người chờ ta một chút, ta đi vào sẽ ra ngay.

Kỷ Huyền Nhi cũng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, thấy trên đó viết ba chữ “Xuân Hòa Đường”, nhận ra đây là cửa hàng bán Linh Dược và Luyện Dược, nàng cũng biết Tần Phàm là một gã luyện dược sư, muốn mua một ít Linh Dược cũng rất bình thường, cho nên cũng không thèm để ý, chỉ nhẹ gật đầu.

Tần Phàm đi vào Xuân Hòa Đường, phát hiện sinh ý bên trong coi như không tệ, dù sao cửa hàng này mở ở nơi cách Yêu Thú Hoang Nguyên gần như vậy, rất nhiều mạo hiểm giả xuất sinh nhập tử, đều cần dùng đến luyện dược cả, đương nhiên cũng có một ít mạo hiểm giả mang Linh Dược bên trong Yêu Thú Sơn Mạch đến đây bán.

Tần Phàm nhìn các giá đỡ trên cửa hàng một chút,, phát hiện ở đây phần lớn là bán luyện được cấp linh dịch, cấp linh lộ thập phần thưa thớt, đều đặt ở vị trí phía sau, giá cả rất đắt, cơ hồ không có ai mua.

- Xin hỏi vị khách nhân này cần gì ạ?

Một gã sai vặt trông thấy Tần Phàm đang nhìn quanh khắp nơi liền chạy tới hỏi.

- Ta muốn gặp chương quầy ở đây một chút.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, sau đó giơ lệnh bài trong tay lên. Lệnh bài này đại biểu tư cách của hắn, chính là một trong các ban thương hắn đạt được trong Niên Trắc của gia tộc, cầm ra bên ngoài sẽ có được quyền lợi rất lớn.

- Người là Thiếu gia Tần Phàm?

Lúc này một trung niên nhân thân thể có chút mập mạp mày hồng hào đi tới, đánh giá Tần Phàm một hồi sau đó nhẹ giọng thăm dò hỏi, từ khi sau khi Tần Phàm đại xuất danh tiếng ở Niên Trắc gia tộc, cơ hồ tất cả tộc nhân đều nhận ra hắn.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

- Thiếu gia Tần Phàm, kẻ hèn này là Tần Kim, chính là chương quầy Xuân Hòa Đường ở Thanh Thạch Trấn, nào, chúng ta vào nội đường nói chuyện đi!

Trung niên mập mạp này thấy Tần Phàm gật đầu, lập tức lộ ra vẻ ân cần, dẫn Tần Phàm vào trong.

- Phiền toái Kim thúc rồi.

Tần Phàm gật đầu nói nói, sau đó cùng Tần Tiến đi vào trong nội đường. Tần Kim này nguyên là người hầu của Tần gia, bởi vì làm ra cống hiến rất lớn cho Tần gia cho nên được ban cho họ Tần, đệ tử Tần gia bình thường đều rất tôn kính người này.

- Lần này Thiếu gia Tần Phàm tới nơi này không biết cần gì?

Tiến vào nội đường, phân biệt dâng trà ngồi xuống, khách khí một phen, lúc này Tần Kim mới hỏi.

- Ta tới nơi này chủ yếu là có hai chuyện, một là muốn nhờ Kim thúc giúp ta thu mua một ít tài liệu Linh Dược, chuyện khác chính là muốn Kim thúc phái người giúp ta giám thị Thanh Ứng mạo hiểm đoàn một chút!

Tần Phàm trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

- Thanh Ứng mạo hiểm đoàn? Bọn hắn cũng dám đắc tội Nam phong Tần gia chúng ta sao!

Tần Kim nghe xong lại vỗ bàn một cái, sau đó nổi giận đùng đùng nói với Tần Phàm:

- Thiếu gia Tần Phàm yên tâm, ta sẽ báo cáo gia tộc, để gia tộc phái người đến trực tiếp diệt đi Thanh Ứng mạo hiểm đoàn này.

- Ách, vậy cũng không cần, Thanh Ứng mạo hiểm đoàn này tự ta có thể đối phó, chỉ là thiếu đoàn trưởng Phương Trọng của bọn hắn bây giờ còn đang ở trong Yêu Thú Hoang Nguyên chưa đi ra, cho nên ta muốn Kim thúc phái một người đi giúp ta lưu ý hành tung hắn, sau đó báo cáo cho ta là được!

103. Chương 103

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 103: Chặn giết Phương Trọng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 103: Chặn giết Phương Trọng.

Tần Phàm không khỏi lộ ra vẻ ngạc nhiên, hắn không ngờ Tần Kim này bề ngoài thoạt nhìn hòa hòa khí khí, tính tình lại nóng nảy như thế. Bất quá hắn lại không biết, trong Thanh Thạch Trấn này không có mạo hiểm giả nào dám đắc tội Nam phong Tần gia nắm giữ sinh ý luyện được cả, đặc biệt Tần mập mạp ở chỗ này cũng ắt có uy danh.

- Nhưng đoàn trưởng Thanh Ứng mạo hiểm đoàn này chính là một gã Tiên Thiên Võ sư, Thiếu gia Tần Phàm. . .

Tần kim lộ ra chút lo lắng.

-Yên tâm, lần này đối phó thanh Ứng mạo hiểm đoàn ta còn một đồng bạn, hơn nữa đây cũng là một bộ phận lịch lãm rèn luyện của ta, cho nên không cần gia tộc nhúng tay vào.

Tần Phàm chỉ thản nhiên nói.

Tần Phàm và Tần Kim lại nói chuyện với nhau một hồi, sau đó Tần Phàm liền nói cho Tần Kim tài liệu Linh Dược mà mình muốn mua.

- Thiên Ly Hoa, Dẫn Hồn Thảo... Những Linh Dược này đều là tài liệu dùng để luyện chế luyện được cao cấp, dù là trong Yêu Thú Sơn Mạch cũng rất hiếm thấy, muốn thu thập toàn bộ có thể phải cần một thời gian.

Tần Kim cầm danh sách tài liệu mà Tần Phàm đưa cho hắn, không khỏi hít một hơi khí lạnh, những tài liệu này cho dù đối với Nam phong Tần gia kinh doanh sinh ý Linh Dược mà nói cũng thập phần trân quý và hiếm thấy.

- Tóm lại xin nhờ Kim thúc rồi, vô luận phải dùng bao nhiêu tiền cũng phải thu thập càng nhanh càng tốt.

Tần Phàm thành khẩn nói.

- Ân, Thiếu gia Tần Phàm yên tâm, ta sẽ thu mua với giá cao từ các dong binh.

Tần Kim trịnh trọng mà đáp ứng nói, chỉ là trong nội tâm cũng hết sức tò mò Tần Phàm sao lại cần nhiều Linh Dược cao cấp như vậy, bất quá hắn cũng biết cái gì nên hỏi cái gì không nên hỏi

- Ách, vậy... Ta có phải trả thù lao trước không?

Tần Phàm có chút không có ý tứ nói, hắn cũng biết những Linh Dược gì thập phần trân quý, bất quá hắn trong khoảng thời gian này thu hoạch cũng tương đối khá, có lẽ vẫn đủ.

- Ha ha, Thiếu gia Tần Phàm chính là thành viên Tinh Võ Đường, hơn nữa lại đạt hai chức vô địch năm nay, gia tộc đã sớm phân phó ngài có thể thuận tiện làm việc trong tất cả chi nhánh Hồi Xuân Đường, vô luận ngài có yêu cầu gì thì gia tộc đều sẽ toàn lực phối hợp, cho dù thiếu gia đòi tiền, chỉ cần không phải trăm vạn trở lên thì chúng ta cũng có thể tùy thời cung cấp.

Lúc này Tần kim lại cười nói.

Tần Phàm nghe thế không khỏi khẽ giật mình, không ngờ Tinh Võ Đường của gia tộc lại có đãi ngộ cao như thế! Không những được tùy ý tu tập võ kỹ cao cấp của gia tộc mà còn có thể tùy ý chi phối tài nguyên gia tộc. Bất quá nói cho cùng, trong thế giới này vẫn là thực lực vi tôn, nếu là phế vật Tần Phàm lúc trước, muốn cầm chút Linh Dược cũng phải thông qua Tần Li, đâu thể thuận tiện tự nhiên như giờ được.

Cái này là chênh lệch.

- Vậy thì làm phiền Kim thúc rồi.

Lúc này Tần Phàm đứng lên nói:

- Ta và đồng bạn của ta trước tiên sẽ tìm một gian khách sạn ở lại trong Thanh Thạch Trấn, có tin tức gì của Phương Trọng phiền Kim thúc lập tức phái người cho ta biết.

- Không có vấn đề, nếu như Thiếu gia Tần Phàm cần trợ giúp cũng có thể tùy thời đến Hồi Xuân Đường tìm ta, một Thanh Ưng mạo hiểm đoàn nho nhỏ Nam phong Tần gia chúng ta còn không để vào mắt.

Tần Kim một bên tiến đưa Tần Phàm đi ra ngoài, một bên hào khí nói.

Ra khỏi Hồi Xuân Đường, Tần Phàm trông thấy Kỷ Huyền Nhi đang nửa tựa lên một tảng đá gần đó, tuyệt sắc tự nhiên, phong tư trác trác, dẫn tới rất nhiều người đi qua đều nhao nhao nhìn lại, bất quá ngược lại không ai dám tới gần cả.

- Đi thôi, chúng ta trước tiên tìm một chỗ ở lại, đợi Phương Trọng trở về.

Tần Phàm đi qua nói, sau đó lơ đãng nhìn thấy một vết máu còn mới trên mặt đất, trên đó còn thừa hai cái răng, lập tức khoe miệng không khỏi co quắp, đại khái cũng nghĩ ra được vừa rồi xảy ra chuyện gì.

Kỷ Huyền Nhi nhẹ gật đầu, hai người liền đi vào một gian khách sạn.

- Khách quan, dùng cơm hay ở trọ?

Một tiểu nhị ân cần chạy tới hỏi.

Cảm giác được các loại ánh mắt hâm mộ ghen ghét từ bốn phía, Tần Phàm chỉ có chút bất đắc dĩ cười cười, nói với tiểu nhị tiếp đãi:

- Hai gian phòng trên...

Cứ như vậy, hai người liền ở lại Thanh Thạch Trấn chờ đợi Phương Trọng trở về, đồng thời hành tung của hai người cũng bị người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn phát hiện, bất quá chuyện tất cả võ sư của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đều chết hết bọn hắn vẫn chưa biết, còn tính toán đợi hai người ra khỏi Thanh Thạch Trấn liền vây giết nữa.

Cho đến ba ngày sau, Tần Phàm mới nhận được báo tin của Tần Kim, nói đã phát hiện Phương Trọng đi ra khỏi Yêu Thú Sơn Mạch.

- Là lúc này rồi.

Tần Phàm gõ vang cửa phòng Kỷ Huyền Nhi, trong ba ngày này, bọn hắn đều buông lỏng, hôm nay đều đã điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất rồi.

Mà khi hai người Tần Phàm và Kỷ Huyền Nhi ra khỏi Thanh Thạch Trấn, thanh viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn một mực giám thị bọn hắn cũng đã trở về báo tin.

Khóe mắt quét qua cái đuôi đằng sau, Tần Phàm lạnh lùng nói với Kỷ Huyền Nhi:

- Chúng ta đi trước chặn đứng Phương Trọng, không thể để hắn truyền tin tức Võ sư của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đã bị diệt toàn bộ về, tốt nhất là dẫn xuất ra toàn bộ người của mạo hiểm đoàn, một lần giải quyết hết.

Kỳ thật hắn cũng xuất phát từ cẩn thận, không cho Phương Trọng có cơ hội truyền việc mình giết Tần Hạo Bạch ra.

Kỷ Huyền Nhi lúc này cũng phát hiện người theo phía sau, nhẹ gật đầu, hai người triển khai thân pháp, phong nhanh về phía Yêu Thú Sơn Mạch.

Trên đường từ Yêu Thú Sơn Mạch thông đến Thanh Thạch Trấn, lúc này bốn phía không người, chỉ có Phương Trọng mặt mũi tràn đầy mệt mỏi đang cúi đầu đi trong đó, thoát nhìn tâm tư trùng trùng điệp điệp, đầu tóc rối bời, quần áo rách rưới, đã hoàn toàn không còn bộ dáng công tử văn nhã như lần đầu Tần Phàm trông thấy hắn nữa.

- Tiểu tạp chủng chết tiệt, bổn thiếu gia không nghiền xương người thành tro thì khó giải mối hận trong lòng ta!

Nghĩ đến chuyện đáng hận, Phương Trọng nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng nghĩ đến sắp sửa phải giải thích với phụ thân và các thành viên Thanh Ưng mạo hiểm đoàn khác chuyện lần này toàn bộ Võ sư bị diệt, hắn lại lộ ra vụn vặt buồn rầu, trong nội tâm cũng căm hận Tần Phàm thêm vài phần.

- Phương thiếu, thật lâu không gặp.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm lạnh nhạt từ phía trước truyền đến.

- Tần Phàm!

Phương Trọng đột nhiên ngẩng đầu lên, thấy được khuôn mặt quen thuộc kia, đáy lòng lập tức dâng lên khủng hoảng vô biên. Vốn mấy ngày liền chạy đi đã khiến hắn lộ ra thập phần buồn ngủ, nhưng vào thời khắc này lại như bị dội một chậu nước lạnh, lập tức liền thanh tỉnh lại... phản ứng tựa hồ hơn cả lúc trước, cơ hồ vừa trông thấy Tần Phàm đã lập tức xoay người muốn chạy trốn.

- Kỷ Huyền Nhi!

Nhưng hắn chạy chưa được vài bước, liền thấy được một khuôn mặt tuyệt sắc hằn ngày nhớ đêm mong, nhưng tuyệt đối không muốn nhìn thấy bây giờ xuất hiện trước mắt, khiến mặt hắn lập tức trở nên xám như tro.

104. Chương 104

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 104: Nội bộ quyết liệt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 104: Nội bộ quyết liệt.

Vốn chỉ có hắn chặn giết người khác trong Yêu Thú Sơn Mạch, hôm nay rốt cục cũng gặp nhân quả báo ứng rồi.

- Kỷ Huyền Nhi, chỉ cần ngươi chịu buông tha ta, ta sẽ cho ngươi biết một bí mật! Bí mật này có thể khiến ngươi có được tuyệt bút tài phú, còn có thể có được võ kỹ cao cấp nữa!

Lúc này Phương Trọng phảng phất như bắt được một cọng cỏ cứu mạng, thi triển toàn thân đi thuyết phục Kỷ Huyền Nhi.

Trên mặt Kỷ Huyền Nhi vẫn không có một tia biến hóa, Tần Phàm chỉ mỉm cười, hứng thú nhìn Phương Trọng biểu diễn.

- Tần Phàm giết chết một đệ tử thế gia của đại gia tộc ở Càn Kinh, chỉ cần ngươi cùng ta hợp lực giết chết Tần Phàm báo thù cho hắn, đến lúc đó chúng ta nhất định sẽ được khen thưởng lớn!

Thấy Kỷ Huyền Nhi thờ ơ, Phương Trọng la lớn.

Nghe được Phương Trọng nói ra chuyện này, sắc mặt Tần Phàm rốt cục cũng thay đổi.

- Ngươi có thể đi chết rồi.

Nhưng vào lúc này, sắc mặt Kỷ Huyền Nhi lại không thay đổi lạnh lùng nói, thân hình hóa thành một vệt tàn ảnh lập tức đi tới trước mặt Phương Trọng, dao găm màu đen trong tay xẹt qua một đường vòng cung tử vong.

- Ngươi

Phương Trọng vừa mới gọi ra võ giáp đã bị năng lượng lãnh nhiệt trên dao găm của Kỷ Huyền Nhi trực tiếp phá vỡ, sau đó cả người trúng lớn mất âm âm ngã xuống đất.

Tần Phàm nhìn thoáng qua thi thể Phương Trọng, không khỏi hít một hơi lạnh, hắn phát hiện trên đó một mảnh cháy đen, từng đã là công tử văn nhã, hôm nay lại không ra hình người.

- Phương thiếu...

Đúng lúc này, đằng sau đột nhiên truyền đến một tiếng kêu sợ hãi, Tần Phàm quay đầu xem xét, lập tức lộ ra sát cơ lạnh lùng, cái đuôi đi theo phía sau rốt cục cũng đuổi tới.

- Hừ!

Tần Phàm không nói hai lời, lập tức triển khai Lưu Tinh Bộ phóng về phía người kia.

Tuy rằng không biết người này vừa rồi có nghe được lời Phương Trọng không, nhưng vì cẩn thận, hắn sẽ không lưu lại tai họa ngầm này, huống hồ hắn lần này tới vốn chính là muốn nhờ cớ tận tốc Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, cho nên cũng không cần phải hạ thủ lưu tình!

- Đoàn trưởng chúng ta sẽ không bỏ qua cho người đâu!

Người nọ trông thấy Tần Phàm xông nhanh tới, miệng cứng rắn nói, nhưng lúc này trong nội tâm lại hận không thể vả miệng mình một cái, nếu vừa rồi mình không phát ra thanh âm, có lẽ cũng sẽ không bị Sát Thần này phát hiện.

Thấy Phương Trọng thân là Võ sư cũng đã bị giết chết, hắn chỉ là Võ Giả bát cấp tự nhiên không dám dây dưa với Tần Phàm, hô lên một tiếng sau đó lập tức quay người chạy trốn, hắn biết rõ viện binh ở ngay sau lưng, chỉ cần kéo dài một thời gian ngắn thì hắn sẽ có đường sống.

- Ta cũng sẽ không bỏ qua cho hắn đâu!

Nhưng vào lúc này, thanh âm của Tần Phàm lại đột nhiên lạnh lùng truyền đến từ phía sau, mạo hiểm giả này liền bị dọa đến bể mật, hắn không thể tưởng được tốc độ của Tần Phàm lại nhanh đến thế, vậy mà đảo mắt đã đến ngay phía sau hắn!

- Ah

Mạo hiểm giả kia vùng vẫy giãy chết, rút ra trường đao bên hông rất nhanh chém về phía Tần Phàm .

- Phanh!

Tần Phàm chỉ thông dong gờ tay phải lên, trực tiếp dùng cánh tay chặn một đao kia, phát ra tiếng vang cứng rắn. Tuy rằng hiện giờ tay phải hắn không ở trạng thái Kỳ Lân Tí, nhưng cũng cứng hơn nhiều các nơi khác.

- Người

Mạo hiểm giả kia trừng lớn hai mắt, vẻ mặt không thể tin, Tần Phàm này vậy mà không sử dụng võ giáp, trực tiếp dùng tay chặn lấy một đao cơ hồ toàn lực của hắn!

Ngay cả Kỳ Huyền Nhi đang quan chiến ở xa xa cũng không khỏi lộ ra một tia động dung, không thể tưởng được thể phách Tần Phàm lại cường đại như thế, vậy mà có thể trực tiếp chống lại một kích toàn lực của Võ Giả bát cấp.

- Chết đi!

Tần Phàm ánh mắt lạnh lẽo, trở tay đánh một quyền lên ngực mạo hiểm giả kia, trong chớp mắt Linh Hàn Quyền Sáo xuất hiện, võ khí bộc phát, lồng ngực mạo hiểm giả kia như cự chùy mãnh kích, huyết nhục lập tức lõm xuống, mà võ khí lại xâm nhập vào trong cơ thể hắn, lập tức quấy nát trên tim hắn, trên mặt của hắn hoảng sợ, vẻ thống khổ vừa hiện, cứ giữ nguyên như vậy.

Bành Thi thể bay ra xa ba trượng mới ầm ầm ngã xuống đất.

- Phương Trọng vừa rồi nói người cũng đã nghe được, ta đích thật đã giết chết một đệ tử của đại thế gia Càn Kinh.

Tần Phàm thu hồi bao tay, quay người nói với Kỳ Huyền Nhi, cũng không nói nàng không nên nói cho người khác biết chuyện này, chỉ trực tiếp thẳng thắn.

- Cái này không quan hệ đến ta.

Kỷ Huyền Nhi chỉ lạnh lùng nói.

Tần Phàm mỉm cười, tất cả còn lại cũng không phải nói nữa.

- Chúng ta là ở chỗ này chờ người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đến hay là trực tiếp đánh đến tận cửa đây?

Tần Phàm lạnh nhạt hỏi, hiện giờ Phương Trọng đã chết, hẳn ngược lại không có gì phải lo lắng nữa.

Kỷ Huyền Nhi không nói gì, chỉ là ánh mắt nhìn về phương xa.

Tần Phàm quay đầu lại, liền trông thấy bên phía Thanh Thạch Trấn đang có vô số nhân mã chạy tới, bụi mù cuồn cuộn, thế tới mãnh liệt, hẳn ước chừng một chút cũng có gần trăm người.

- Người rất nhiều.

Sắc mặt Tần Phàm bình tĩnh, sau đó không nhiều lời nữa, hai người chỉ ở nguyên tại chỗ lẳng lặng chờ bọn người kia đến.

Vì chạy đi, những người này đều cưỡi ngựa cao to, cho nên thoát nhìn ngược lại rất khó thể, mà có vài mạo hiểm giả con mang cung trên người, thoát nhìn rất có quy mô.

- Phương thiếu!

Hai người cầm đầu, một người cưỡi ngựa màu rậm nắng, một người cưỡi ngựa màu đen. Vừa nhìn thấy thi thể Phương Trọng ngã dưới đất, người cưỡi ngựa đen kia lớn giọng hô, mà người cưỡi ngựa màu rậm nắng thì sắc mặt trầm xuống, không phát ra tiếng.

- Còn có hai cái Võ sư.

Tần Phàm âm thầm dò xét, phát hiện hai người cầm đầu đã tể lên võ giáp, nhìn cường độ và màu sắc thì đoán chừng có cảnh giới thất Võ Sư bát cấp, mà gần trăm mạo hiểm giả sau lưng hẳn cũng chỉ có cảnh giới võ giả thôi.

- Tần Phàm! Kỷ Huyền Nhi! Ta biết rõ các ngươi, các ngươi đủ liều lĩnh đấy, giết Phương thiếu còn dám ở nguyên tại chỗ chờ chúng ta, tốt, có can đảm! Trương Tông ta thập phần bội phục!

Trung niên cười đại mã màu đen lạnh lùng nhìn Tần Phàm và Kỷ Huyền Nhi, trong miệng âm lãnh nói:

- Nhưng hôm nay ta ngược lại muốn xem năng lực các ngươi lớn bao nhiêu, lại dám hiên nhiên đối nghịch với Thanh Ưng mạo hiểm đoàn ta như thế!

Nói xong, hắn phát phát tay, mạo hiểm giả sau lưng mang theo cung lập tức lắp tên, chỉ là những người này cũng chưa đột phá đến cảnh giới Võ sư, ngược lại không thể sử dụng vũ khí tiến. Bất quá những tiễn thủ cấp võ giả này ở cùng một chỗ bắn cùng lúc, tuy là Võ sư cũng không dám khinh thị!

- Người của đoàn ba, toàn bộ ra khỏi hàng!

Nhưng vào lúc này, trung niên nhân cười đại mã màu rậm nắng một mực không nói gì lại nói chuyện, rất nhanh có gần hai mươi người theo hắn đi ra khỏi đội ngũ.

- Trần Kỳ, ngươi có ý tứ gì!

Tên Võ sư gọi là Trương Tông kia quát lớn, trợn mắt nhìn những mạo hiểm giả rời khỏi đội ngũ.

105. Chương 104

Chương 105: Quét ngang. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Hai vị, Thanh Ưng mạo hiểm đoàn tụy rằng trên danh nghĩa chia làm ba tiểu đoàn, nhưng đoàn ba chúng ta cũng vì bất đắc dĩ mới gia nhập, cũng không làm những chuyện đánh cướp kia, hi vọng hai vị có thể giơ cao đánh khẽ, buông tha chúng ta.

Tên trung niên gọi là Trần Kỳ kia chấp tai nói với Tần Phàm và Kỷ Huyền Nhi, thành khẩn nói.

- Trần Kỳ đứng không, người lui ra phía sau trăm mét, chỉ cần người nói là đúng, ta cam đoan không làm khó dễ các người.

Tần Phàm nhìn một màn này, bình tĩnh mỉm cười, mở miệng nói. Tuy rằng hắn tự cao thực lực không sợ những người này, nhưng bớt đi hai mươi người vẫn sẽ nhẹ nhõm hơn không ít, hơn nữa hắn còn muốn từ miệng Trần Kỳ biết rõ một ít tư liệu về phụ thân Phương Trọng, Phương Viễn Sơn.

- Trần Kỳ, người dám!

Trương Tông kia lại tức giận quát.

- Người của đoàn ba, toàn bộ lui ra phía sau trăm mét.

Trần Kỳ ngược lại cũng là một hán tử, quyết đoán mở miệng nói, sau đó tự mình dẫn đầu lui về sau.

- Trần Kỳ người cái tên phản đồ này, đợi đoàn trưởng trở về nhất định sẽ không bỏ qua người đâu, hôm nay ta trước tiên giải quyết hai tiểu tiện nhân kia, lát nữa mới tính sổ với người!

Trương Tông càng giận tím mặt, thiếu chút nữa đã muốn thanh lý môn hộ trước, nhưng nghĩ đến tự loạn trận cước chỉ tổ bị người ta đánh bại liền dè xuống đoàn lửa giận này.

- Cẩn thận một chút.

Tần Phàm nhàn nhạt liếc nhìn trận thế đối diện, quay đầu nhẹ giọng nói với Kỷ Huyền Nhi một câu. Sau đó cũng lười nói thêm, toàn lực phát động Lưu Tinh Bộ xông về phía đám người.

- Bắn!

Trương Tông thấy hai người xông tới, lập tức ra lệnh một tiếng, mưa tên dày đặc lập tức phô thiên bấn về phía hai người.

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, lo lắng Kỷ Huyền Nhi ngăn cản không nổi, liền hữu ý vô ý chắn trước người. Những mũi tên này dù bắn trúng hắn, với thể phách của hắn cũng sẽ không tạo thành tổn thương gì cả, có một ít mũi tên thậm chí bắn trúng hắn còn bị bắn ngược ra nữa.

- Chết đi!

Đợi đến khi cách trận hình đối phương chưa đầy 10m, trong nội tâm Tần Phàm quát lạnh nói, Lưu Tinh Bộ toàn lực bộc phát, thân bắn ra như lưu tinh.

Mà trong khi Tần Phàm tăng tốc thì Kỷ Huyền Nhi ở phía sau hắn cũng vào lúc này lóe thân ảnh lên, trực tiếp lướt qua hắn, dao găm màu đen trong tay “Tạch tạch tạch” cực kỳ nhanh chóng chặt đứt mấy mũi tên bay tới, phóng thẳng tới Trương Tông.

Vèo!

Híz-khà-zzz

Một đạo hàn quang màu đen hiện lên, thốt tuần mã màu đen kia rên rỉ một tiếng, tử cổ đến bụng đều bị một đao kia rạch đứt, lại còn bị Trương Tông kéo đầu ngựa giơ lên, huyết nhục văng khắp nơi, tràng diện cực kỳ huyết tinh.

- Tiểu tiện nhân dám can rõ như thế!

Trương Tông kia lớn tiếng gào thét, phi thân một cước dẫm đại mã màu đen kia xuống, bản thân lại mượn lực phi thân nhảy xuống, trong tay quơ lấy một thanh đại đao dài chừng một trường, từ trên cao xuống mở núi phá đá, từ trên cao chém xuống Kỷ Huyền Nhi, trên lưỡi đao kia lóe lên vô khí màu cam chói mắt, khiến người thiếu chút nữa không mở mắt ra nổi.

Không hổ là Vô Sư bát cấp! Tần Phàm trông thấy một đao uy thế mười phần kia, trong lòng cũng ần ần có chút lo lắng cho Kỷ Huyền Nhi, dưới chân càng không dám có nửa phần chần chờ, lập tức xông giết qua, muốn cùng Kỷ Huyền Nhi trước tiên giải quyết Trương Tông này.

Phanh! một thanh âm vang lên lên, vào đúng lúc này, đao găm trong tay Kỷ Huyền Nhi lại trực tiếp đón lấy lưỡi đao của Trương Tông, lập tức hỏa tinh văng khắp nơi, hào quang bắn ra bốn phía.

Song đao đầu súc!

- Ah

Lực lượng của Kỷ Huyền Nhi vốn không bằng Trương Tông, nhưng hần lại hét to một tiếng, nguyên lai là bị năng lượng nóng lạnh của Kỷ Huyền Nhi truyền đến từ mũi đao khiến hổ khẩu hần chấn động, trường đao trong tay cơ hồ rời tay.

Nhưng thế vẫn chưa xong!

Bành! Nháy mắt sau đó, cổ tay của Trương Tông vậy mà lại đột nhiên nổ tung, ngay cả cánh tay được võ giáp bảo hộ cũng bị phá vỡ, lập tức huyết nhục văng khắp nơi, thoát nhìn rất đáng sợ.

Tần Phàm trông thấy một màn này, cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, trong nội tâm hơi chấn động, Lãn nhiệt chi đạo này bạo phát ra cũng quá kinh khủng a! Nếu như ngày đó lúc mình tỷ thí với Kỷ Huyền Nhi nàng cũng như thế này, vậy hậu quả của mình sẽ không thể lường được!

Bành! Bành! Bành!

Chỉ thấy thân hình Kỷ Huyền Nhi chớp động, đao găm màu đen trong tay không ngừng bay múa, vài tiếng bạo tạc liên tục vang lên, nhìn lại Trương Tông thì đã phát hiện võ giáp toàn thân hần nghiền nát không chịu nổi, mà một thân huyết nhục hoặc là một mảnh cháy đen, hoặc bị băng sương đông cứng, tình huống cực kỳ thê thảm.

Oanh!

Vô Giả bát cấp, cứ như vậy tròng mắt, ầm ầm ngã xuống đất.

Tử tướng của Trương Tông này còn khó coi hơn cả Phương Trọng.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm nhướng mày, nhưng nhìn ra Kỷ Huyền Nhi lúc này có chút không bình thường, hần liền đi tới bên nàng, phát hiện khí tức của nàng đã có chút hỗn loạn.

Kỷ Huyền Nhi cau mày, sắc mặt khi thì tái nhợt khi thì hiện hồng, nhưng miệng lại không nói gì.

- Nhị đoàn trưởng chết rồi!

- Nhanh! Nhanh bắn chết bọn hần, báo thù cho nhị đoàn trưởng!

- Bọn hần chắc chắn sẽ không buông tha cho chúng ta đâu! Liều mạng.

- Cùng tiến lên giết chết bọn hần! Chúng ta gần trăm người chẳng lẽ lại sợ hai người bọn họ sao?

Sưu sưu sưu!

Lại một trận mưa tên phóng tới.

- Muốn chết!

Sắc mặt Tần Phàm lạnh lẽo, nhưng thân hình trực tiếp ngăn ở trước người Kỷ Huyền Nhi. Lấy cường độ khí lực của hần, ngoại trừ cần ngăn lại mũi tên ở chỗ hiểm, nơi khác cần bắn không cần lý đến. Bất quá, Kỷ Huyền Nhi có võ giáp hộ thể, kỳ thật tạm thời cũng không sợ những mũi tên này.

- Đã như vậy, cũng đừng trách ta đại khai sát giới!

Tần Phàm vung tay phải lên, ngăn lấy một mũi tên bắn về phía mắt mình, sau đó đón lấy mưa tên, phi thân nhảy lên, đánh một quyền về phía một mao hiểm giả cách hần không xa.

Bành! Tần Phàm đánh một quyền lên lưng ngựa, lập tức người ngã ngựa đổ.

Oanh! Tiếp theo Tần Phàm trực tiếp đá một cước lên người tên kia, hiện giờ lực lượng thân thể hắn lớn cỡ nào, võ giả không có võ giáp bảo hộ này trực tiếp bị đập vỡ xương ngực.

- Tiếp theo!

Thân hình Tần Phàm lại động, lần nữa cao cao nhảy lên, lần nữa đá một người xuống ngựa, Tần Phàm đang muốn tiến lên đánh chết, lại đột nhiên nghe thấy sau lưng vang lên tiếng quát chói tai.

- Tần Phàm, ta đến chơi với ngươi!

Lúc này một gã Võ Giả cửu cấp chủ động nhảy xuống ngựa ra, sử ra một hắc sắc trường thương, như độc xà xuất động đâm thẳng tới trái tim Tần Phàm.

- Hừ!

Tần Phàm đột nhiên quay đầu lại, nắm đấm trên tay phải có chút co rút lại, Linh Hàn Quyền Sáo hiện ra, sau đó nháy mắt sau đó, lại như Thương Long ra biển, nắm đấm nương theo võ khí đột nhiên đâm ra!

Dùng quyền đấu với thương!

- Tạch...!

Nhưng đầu trường thương do thép tinh đúc thành kia vừa tiếp xúc đã bị một quyền của Tần Phàm đánh cho biến hình, sau đó lực lượng trên nắm tay hắn chưa giảm, thế như chẻ tre, lại trực tiếp phá vỡ báng thương thành hai nửa, lập tức gỗ vụn văng tứ tung.

106. Chương 104

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 104: Nội bộ quyết liệt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 104: Nội bộ quyết liệt.

Vốn chỉ có hắn chặn giết người khác trong Yêu Thú Sơn Mạch, hôm nay rốt cục cũng gặp nhân quả báo ứng rồi.

- Kỷ Huyền Nhi, chỉ cần ngươi chịu buông tha ta, ta sẽ cho ngươi biết một bí mật! Bí mật này có thể khiến ngươi có được tuyệt bút tài phú, còn có thể có được võ kỹ cao cấp nữa!

Lúc này Phương Trọng phảng phất như bắt được một cọng cỏ cứu mạng, thi triển toàn thân đi thuyết phục Kỷ Huyền Nhi.

Trên mặt Kỷ Huyền Nhi vẫn không có một tia biến hóa, Tần Phàm chỉ mỉm cười, hứng thú nhìn Phương Trọng biểu diễn.

- Tần Phàm giết chết một đệ tử thế gia của đại gia tộc ở Càn Kinh, chỉ cần ngươi cùng ta hợp lực giết chết Tần Phàm báo thù cho hắn, đến lúc đó chúng ta nhất định sẽ được khen thưởng lớn!

Thấy Kỷ Huyền Nhi thờ ơ, Phương Trọng la lớn.

Nghe được Phương Trọng nói ra chuyện này, sắc mặt Tần Phàm rốt cục cũng thay đổi.

- Ngươi có thể đi chết rồi.

Nhưng vào lúc này, sắc mặt Kỷ Huyền Nhi lại không thay đổi lạnh lùng nói, thân hình hóa thành một vệt tàn ảnh lập tức đi tới trước mặt Phương Trọng, dao găm màu đen trong tay xẹt qua một đường vòng cung tử vong.

- Người

Phương Trọng vừa mới gọi ra võ giáp đã bị năng lượng lãnh nhiệt trên dao găm của Kỷ Huyền Nhi trực tiếp phá vỡ, sau đó cả người trũng lớn mắt âm âm ngã xuống đất.

Tần Phàm nhìn thoáng qua thi thể Phương Trọng, không khỏi hít một hơi lạnh, hần phát hiện trên đó một mảnh cháy đen, từng đã là công tử văn nhã, hôm nay lại không ra hình người.

- Phương thiếu...

Đúng lúc này, đằng sau đột nhiên truyền đến một tiếng kêu sợ hãi, Tần Phàm quay đầu xem xét, lập tức lộ ra sát cơ lạnh lùng, cái đuôi đi theo phía sau rốt cục cũng đuổi tới.

- Hừ!

Tần Phàm không nói hai lời, lập tức triển khai Lưu Tinh Bộ phóng về phía người kia.

Tuy rằng không biết người này vừa rồi có nghe được lời Phương Trọng không, nhưng vì cẩn thận, hần sẽ không lưu lại tai họa ngầm này, hướng hồ hần lần này tới vốn chính là muốn nhỏ cỏ tận tốc Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, cho nên cũng không cần phải hạ thủ lưu tình!

- Đoàn trưởng chúng ta sẽ không bỏ qua cho người đâu!

Người nọ trông thấy Tần Phàm xông nhanh tới, miệng cứng rắn nói, nhưng lúc này trong nội tâm lại hận không thể vả miệng mình một cái, nếu vừa rồi mình không phát ra thanh âm, có lẽ cũng sẽ không bị Sát Thần này phát hiện.

Thấy Phương Trọng thân là Võ sư cũng đã bị giết chết, hần chỉ là Võ Giả bát cấp tự nhiên không dám dây dưa với Tần Phàm, hô lên một tiếng sau đó lập tức quay người chạy trốn, hần biết rõ viện binh ở ngay sau lưng, chỉ cần kéo dài một thời gian ngắn thì hần sẽ có đường sống.

- Ta cũng sẽ không bỏ qua cho hần đâu!

Nhưng vào lúc này, thanh âm của Tần Phàm lại đột nhiên lạnh lùng truyền đến từ phía sau, mạo hiểm giả này liền bị dọa đến bể mật, hần không thể tưởng được tốc độ của Tần Phàm lại nhanh đến thế, vậy mà đảo mắt đã đến ngay phía sau hần!

- Ah

Mạo hiểm giả kia vùng vẫy giãy chết, rút ra trường đao bên hông rất nhanh chém về phía Tần Phàm .

- Phanh!

Tần Phàm chỉ thông dong gờ tay phải lên, trực tiếp dùng cánh tay chặn một đao kia, phát ra tiếng vang cứng rắn. Tuy rằng hiện giờ tay phải hần không ở trạng thái Kỳ Lân Tí, nhưng cũng cứng hơn nhiều các nơi khác.

- Người

Mạo hiểm giả kia trừng lớn hai mắt, vẻ mặt không thể tin, Tần Phàm này vậy mà không sử dụng võ giáp, trực tiếp dùng tay chặn lấy một đao cơ hồ toàn lực của hần!

Ngay cả Kỷ Huyền Nhi đang quan chiến ở xa xa cũng không khỏi lộ ra một tia động dung, không thể tưởng được thể phách Tần Phàm lại cường đại như thế, vậy mà có thể trực tiếp chống lại một kích toàn lực của Võ Giả bát cấp.

- Chết đi!

Tần Phàm ánh mắt lạnh lẽo, trở tay đánh một quyền lên ngực mạo hiểm giả kia, trong chớp mắt Linh Hàn Quyền Sáo xuất hiện, vô khí bộc phát, lồng ngực mạo hiểm giả kia như cự chùy mãnh kích, huyết nhục lập

tức lồm xuống, mà võ khí lại xâm nhập vào trong cơ thể hắn, lập tức quấy nát trên tim hắn, trên mặt của hắn hoảng sợ, vẻ thống khổ vừa hiện, cứ giữ nguyên như vậy.

Bành Thi thể bay ra xa ba trượng mới ầm ầm ngã xuống đất.

- Phương Trọng vừa rồi nói người cũng đã nghe được, ta đích thật đã giết chết một đệ tử của đại thế gia Càn Kinh.

Tần Phàm thu hồi bao tay, quay người nói với Kỷ Huyền Nhi, cũng không nói nàng không nên nói cho người khác biết chuyện này, chỉ trực tiếp thẳng thắn.

- Cái này không quan hệ đến ta.

Kỷ Huyền Nhi chỉ lạnh lùng nói.

Tần Phàm mỉm cười, tất cả còn lại cũng không phải nói nữa.

- Chúng ta là ở chỗ này chờ người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đến hay là trực tiếp đánh đến tận cửa đây?

Tần Phàm lạnh nhạt hỏi, hiện giờ Phương Trọng đã chết, hắn ngược lại không có gì phải lo lắng nữa.

Kỷ Huyền Nhi không nói gì, chỉ là ánh mắt nhìn về phương xa.

Tần Phàm quay đầu lại, liền trông thấy bên phía Thanh Thạch Trấn đang có vô số nhân mã chạy tới, bụi mù cuộn cuộn, thế tới mãnh liệt, hắn ước chừng một chút cũng có gần trăm người.

- Người rất nhiều.

Sắc mặt Tần Phàm bình tĩnh, sau đó không nhiều lời nữa, hai người chỉ ở nguyên tại chỗ lẳng lặng chờ bọn người kia đến.

Vì chạy đi, những người này đều cưỡi ngựa cao to, cho nên thoát nhìn ngược lại rất khí thế, mà có vài mạo hiểm giả con mang cung trên người, thoát nhìn rất có quy mô.

- Phương thiếu!

Hai người cầm đầu, một người cưỡi ngựa màu rám nắng, một người cưỡi ngựa màu đen. Vừa nhìn thấy thì thể Phương Trọng ngã dưới đất, người cưỡi ngựa đen kia lớn giọng hô, mà người cưỡi ngựa màu rám nắng thì sắc mặt trầm xuống, không phát ra tiếng.

- Còn có hai cái Võ sư.

Tần Phàm âm thầm dò xét, phát hiện hai người cầm đầu đã tể lên võ giáp, nhìn cường độ và màu sắc thì đoán chừng có cảnh giới thất Võ Sư bát cấp, mà gần trăm mạo hiểm giả sau lưng hắn cũng chỉ có cảnh giới võ giả thôi.

- Tần Phàm! Kỷ Huyền Nhi! Ta biết rõ các ngươi, các ngươi đủ liều lĩnh đấy, giết Phương thiếu còn dám ở nguyên tại chỗ chờ chúng ta, tốt, có can đảm! Trương Tông ta thập phần bội phục!

Trung niên cưỡi đại mã màu đen lạnh lùng nhìn Tần Phàm và Kỷ Huyền Nhi, trong miệng âm lãnh nói:

- Nhưng hôm nay ta ngược lại muốn xem năng lực các ngươi lớn bao nhiêu, lại dám hiên nhiên đối nghịch với Thanh Ưng mạo hiểm đoàn ta như thế!

Nói xong, hắn phát phát tay, mạo hiểm giả sau lưng mang theo cung lập tức lấp tên, chỉ là những người này cũng chưa đột phá đến cảnh giới Võ sư, ngược lại không thể sử dụng võ khí tiến. Bất quá những tiễn thủ cấp võ giả này ở cùng một chỗ bắn cùng lúc, tuy là Võ sư cũng không dám khinh thị!

- Người của đoàn ba, toàn bộ ra khỏi hàng!

Nhưng vào lúc này, trung niên nhân cưỡi đại mã màu rám nắng một mực không nói gì lại nói chuyện, rất nhanh có gần hai mươi người theo hắn đi ra khỏi đội ngũ.

- Trần Kỳ, người có ý tứ gì!

Tên Võ sư gọi là Trương Tông kia quát lớn, trợn mắt nhìn những mạo hiểm giả rời khỏi đội ngũ.

107. Chương 106

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 106: Quét ngang. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

Oanh! Ngay sau đó, nắm đấm của Tần Phàm đánh tới trước ngực Võ Giả cứu cấp này, Man ngư kinh hoàn toàn bạo phát ra, trực tiếp phá ngực hắn ra một cái động lớn, huyết nhục bay tứ tung!

Chết!

Tần Phàm quát lạnh một tiếng, hiện giờ lực lượng thể phách cộng thêm võ khí của Võ Giả thất cấp bộc phát ra, coi như là Võ sư có võ giáp cũng chưa chắc chống đỡ được!

Giết một người, thân hình hắn không ngừng, ánh mắt quét qua trong đội ngũ, thân hình nhảy lên, tiếp tục đánh tới mục tiếp kế tiếp.

Bành bành bành bành...

- Ah ah ah ah...

Tần Phàm nhanh chóng xuyên thẳng qua trong đám người, như Sói nhập bầy cừu, những nơi đi qua người ngã ngựa đổ, không ai địch lại nổi! Mới qua một lúc, võ giả chết dưới thiết quyền của hắn đã có hơn mười gần hai mươi rồi!

Cảnh giới võ giả căn bản không phải là đối thủ của hắn! Coi như là Võ Giả cứu cấp cũng không được!

Quần công?

Tần Phàm tuyệt đối không sợ!

Cho dù không có võ giáp bảo hộ, nhưng mũi tên và công kích của những võ giả này căn bản không thể tổn thương được hắn! Mà những võ giả này ở trước mặt hắn, lại không có người nào có thể đỡ nổi!

Hành hạ đến chết!

Hành hạ đến chết tuyệt đối!

Căn bản không phải là chiến đấu cùng cấp bậc! Đây chỉ là Tần Phàm đơn phương đồ sát!

- Quá mạnh mẽ!

Những mạo hiểm giả đoàn ba trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này, nguyên một đám chỉ cảm thấy sau lưng một mảnh lạnh buốt, nín thở tĩnh khí, trong nội tâm chấn động không dám nói tiếng nào, sợ không cẩn thận chọc phải sát tính kia.

Đồng thời trong lòng bọn hắn đối với quyết định sáng suốt của Trần Kỳ cảm thấy vô cùng cảm kích, nếu như bọn hắn ở cùng những người này, có lẽ đã trở thành một cỗ thi thể lạnh băng rồi.

- Người này nhất định không thể đắc tội...

Mà lúc này trong nội tâm Trần Kỳ cũng khiếp sợ vạn phần, cường độ võ khí của Tần Phàm thoát nhìn chỉ là Võ Giả thất cấp, nhưng lực công kích lại khiến cho hắn thân là võ sư cũng cảm thấy không bằng ... hơn nữa thể phách cường đại kia, thậm chí phòng ngự còn cao hơn cả võ giáp của hắn!

Võ Giả thất cấp lại đạt đến trình độ của Võ Sư thất cấp, đây là khái niệm gì! Sau lưng Trần Kỳ đã bị mồ hôi lạnh ướt đầm.

- Lão tử trước hết giết ả tiểu tiện nhân này!

Lúc này Tần Phàm đột nhiên quay đầu lại, hắn trông thấy một mạo hiểm giả đang giơ đại đao lên chém về phía Kỷ Huyền Nhi đang lâm vào trạng thái dị thường, vẫn không nhúc nhích.

- Coi chừng!

Trong lòng Tần Phàm hơi gấp, một quyền đánh chết một tên mạo hiểm giả muốn đánh lên hắn, sau đó thân hình vọt vàng phóng về phía Kỷ Huyền Nhi.

- Ah

Nhưng đột nhiên lại truyền đến một tiếng hét thảm, người công kích Kỷ Huyền Nhi nháy mắt sau đó toàn thân bốc cháy, rất nhanh liền bị đốt thành than đen.

- Hai người này đều là Ác Ma! Đi! Đi mau!

Lúc này bốn mươi năm mươi mạo hiểm giả còn lại rốt cục hoàn toàn đánh mất chiến ý, bắt đầu phóng ngựa chuẩn bị chạy trốn.

- Dễ dàng chạy như vậy!

Tần Phàm lạnh lùng nói, trên người hắn bắt tri bắt giác đã nhiều hơn một tia lệ khí, sau đó hắn toàn lực triển khai Lưu Tinh Bộ, tiến hành đuổi giết bọn người kia, giết một người chỉ cần một quyền!

Quả thực là giết người như chơi!

Sau một lát, trên đường nhỏ này một thiếu niên thân toàn máu đứng trong đó, chung quanh hắn máu chảy thành sông, khắp nơi đều là thi thể người ngựa, còn có vài thớt ngựa còn sống đang thấp giọng rên rỉ, càng khiến tràng cảnh này tăng thêm vài phần khủng bố.

Trông thấy một màn này, những mạo hiểm giả ở cách xa hơn 100m kia giờ phút này đều cảm thấy mồ hôi lạnh nhỏ giọt, bọn hắn trải qua tôi luyện lâu dài ở yêu thú sơn mạch, vậy mà lúc này thân thể đều không khỏi khẽ run lên.

- Hôm nay về sau, không còn Thanh Ưng mạo hiểm đoàn nữa!

- Người không sao chứ?

Tần Phàm trở về bên người Kỷ Huyền Nhi hỏi, nhưng nàng vẫn không nói một lời.

- Chẳng lẽ tu luyện Lãnh Nhiệt cực hạn chi đạo xảy ra vấn đề rồi sao?

Tần Phàm nhướng mày, trong nội tâm thầm nghĩ, lại xem màu da Kỷ Huyền Nhi, vẫn biến ảo bất định như vừa rồi, hắn nhìn kỹ, trên lọn tóc của nàng thậm chí đã xuất hiện băng sương.

- Ách.

Tần Phàm vừa định vươn tay xem thử nhiệt độ của Kỷ Huyền Nhi thì thân thể nàng bỗng mềm nhũn, lưng la lung lay vài cái, lập tức muốn ngã xuống đất.

Tần Phàm liền vọt vươn tay ra đỡ, nhưng tay vừa chạm vào vòng eo mềm mại, hắn còn chưa kịp cảm giác được cảm xúc ôn nhu từ đó truyền đến thì trên mặt đã co lại, lập tức xuất hiện thần sắc thống khổ, năng lượng lãnh nhiệt trên người Kỷ Huyền Nhi vào lúc này bỗng tự nhiên phát ra.

Bất quá may mắn đây không phải là do Kỷ Huyền Nhi chủ động điều khiển năng lượng công kích, hơn nữa hiện giờ nàng đang suy yếu, nếu không thì dù thể phách Tần Phàm có mạnh hơn thường nhân cũng phải chịu không ít đau khổ.

- Kỷ Huyền Nhi...

Tần Phàm thử kêu hai tiếng, nhưng nàng lại nhắm nghiền hai mắt, giống như đã hôn mê vậy, sau đó năng lượng lãnh nhiệt trên người cũng giảm bớt rất nhiều, hắn lúc này mới cảm thấy dễ chịu hơn.

- Có lẽ thật sự là tu luyện xảy ra vấn đề rồi, đáng tiếc lão đầu giờ đã ngủ say, nếu không thì có thể hỏi thêm nhiều về lãnh nhiệt chi đạo này rồi.

Tần Phàm dò xét mạch đập của Kỷ Huyền Nhi một chút, nhưng nhất thời cũng không có đầu mối gì, trong nội tâm liền trầm suy nghĩ.

- Vẫn nên về được cốc đã tính sau!

Tần Phàm nhíu mày, đỡ lấy Kỷ Huyền Nhi.

- Trần Kỳ.

Sau đó hắn quay đầu lại kêu lên, thanh âm không lớn, nhưng Trần Kỳ nhưng lại như sấm bên tai, lập tức phóng ngựa chạy tới.

- Tần công tử.

Sau khi Trần Kỳ phóng ngựa chạy tới cũng không dám ngồi trên lưng ngựa nói chuyện, xuống ngựa thi lễ với Tần Phàm một cái cúi đầu, tuy rằng hắn là Võ Sư thất cấp, Tần Phàm chỉ là Võ Giả thất cấp, nhưng sau khi nhìn Tần Phàm đồ sát vừa rồi, hắn lại ỉn ỉn sinh ra lòng không dám chống cự. Hơn nữa hiện giờ hắn và Tần Phàm cũng không có xung đột trực tiếp gì, thậm chí có thể nói là cùng một trận tuyến.

- Trong doanh địa của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn có phải giờ không còn một Võ sư nào không?

Tần Phàm lại lạnh lùng hỏi.

- Đúng vậy, Võ sư trong mạo hiểm đoàn ngoại trừ ta và Trương Tông, những người khác quả thật đều biến mất rồi.

Trần kỳ có chút kỳ quái Tần Phàm sao lại biết chuyện này.

- Ước chừng một tháng trước, chuyện Phương Trọng mang theo tất cả Võ sư của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn tiến vào Yêu Thú Sơn Mạch có bao nhiêu người biết rõ?

Tần Phàm trầm giọng hỏi.

- Việc này chỉ có mấy thân tín bên người Phương Trọng biết rõ, kỳ thật ta cũng không biết.

Trần kỳ lắc đầu nói.

- Bọn hắn đều chết cả rồi!

Tần Phàm thản nhiên nói.

- Toàn bộ chết rồi sao?

Trần kỳ ngược lại hít một hơi lạnh.

- Đúng vậy, ngoại trừ Phương Trọng trốn đến nơi này, những người khác đều đã chết trong Yêu Thú Hoang Nguyên, cho nên hôm nay có thể nói Thanh Ưng mạo hiểm đoàn đã diệt vong rồi. Mấy nguwoif các người có dự định gì không?

Tần Phàm nhàn nhạt hỏi thăm.

Trần kỳ khẽ giật mình, nhưng lập tức kịp phản ứng nói:

- Tại hạ nguyện ý nghe Tần công tử phân phó.

108. Chương 107

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 107: Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

- Ta muốn tổ kiến một mạo hiểm đoàn khác, mấy người của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn trước kia có bao nhiêu người có thể hấp thu?

Tần Phàm nhìn Trần kỳ, trầm giọng nói.

Trần Kỳ kịp phản ứng lại từ trong khiếp sợ, trầm ngâm một hồi, lúc này mới mở miệng nói:

- Có lẽ còn thừa lại hơn trăm người, nhưng có thể dùng chỉ có bảy tám chục người, đều là những người bị buộc gia nhập giống ta, đều là người có thân thể trong sạch cả.

- Hôm nay đoàn ba của ngươi có bao nhiêu người là Vô Giả cửu cấp đỉnh phong nhưng không cách nào đột phá đến cảnh giới Vô sư?

Tần Phàm xoa xoa chiếc nhẫn trong tay, tùy ý hỏi thăm.

- Có năm người.

Trần kỳ đáp.

- Đây là năm khóa Tiểu Linh Vận hoàn, có thể khiến bọn hần đạt thành đạt vô sư, mà Thanh Ưng mạo hiểm đoàn hiện giờ đã không còn Vô sư nào nữa, có sáu Vô sư tin rằng đã đủ để người chinh đốn tốt Thanh Ưng mạo hiểm đoàn còn sót lại, giúp ta tổ kiến một mạo hiểm đoàn mới.

Tần Phàm từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một bình ngọc đưa cho Trần kỳ nói.

- Linh hoàn!

Trần Kỳ mở to hai mắt, mạo hiểm giả bình thường như hần ngay cả linh dịch cũng không thể sử dụng, linh lộ đã hiếm thấy rồi, luyện được cấp linh tán hần cũng chỉ may mắn được trông thấy một lần! Mà linh hoàn này, chính là luyện được cao cấp nhất hần được thấy trong mấy chục năm này! Mà nơi như Tàng Trân Các, những người bình thường như hần thậm chí còn không dám đi vào.

- Vấn đề này chỉ cần ngươi làm tốt, ta sẽ giúp ngươi đột phá đến Tiên Thiên Vô sư.

Tần Phàm trong miệng nhàn nhạt nói, nhưng lại có một loại tự tin khiến người tin phục.

- Tiên Thiên Vô sư...

Trần kỳ há hốc miệng nói, trong nội tâm lần nữa rung mạnh, thậm chí tim cũng đập nhanh hơn vài phần. Tuy rằng hần đã là Vô Sư thất cấp, nhưng đối với kiếp này có thể đột phá đến Tiên Thiên Vô sư cũng không ôm hy vọng quá lớn, hào rộng giữa Vô sư và Tiên Thiên Vô sư rất khó vượt qua.

Đồng thời địa vị của Tiên Thiên Vô sư cũng cao hơn vô sư nhiều lắm, đoàn trưởng của mạo hiểm đoàn mới là Tiên Thiên Vô sư! Trở thành Tiên Thiên Vô sư cũng có thể tiến vào một ít Chân Vũ thế gia, kiếm được chức vị không tệ, có thể đạt được võ kỹ cao cấp, cũng không cần phải trải qua những ngày tháng lo lắng bất an thế này nữa!

Mà người có thể tiện tay xuất ra năm khóa linh hoàn, Trần kỳ biết rõ Tần Phàm nói lời này cũng không phải khoát lác. Tuy rằng không biết Tần Phàm có phải là người luyện chế ra hay không, nhưng nhất định sẽ có bối cảnh rất lớn. Theo hần biết, coi như Chân Vũ thế gia bình thường cũng không có hào khí như vậy! Trừ phi là những Chân Vũ thế gia ngoài Tam phẩm!

Trong nội tâm Trần Kỳ ngược lại càng nghĩ càng nhiều, càng nghĩ càng xa.

- Đoàn trưởng yên tâm, Trần kỳ nhất định sẽ làm thỏa đáng việc này.

Trần Kỳ dùng sức nắm lấy bình ngọc trong tay, liền vội cung kính nói, hôm nay hần chỉ lo làm sao để Tần Phàm được hài lòng thôi.

- Phương Viễn Sơn ở nơi nào?

Tần Phàm lại hỏi.

- Nửa năm trước đã ra ngoài, đến giờ vẫn chưa quay lại.

Trần Kỳ hồi đáp.

- Nếu như hần trở về, ta nghĩ người nên biết trả lời thế nào.

Tần Phàm lạnh lùng nói:

- Chỉ cần người có thể quần lấy hần, ta tự nhiên sẽ tự mình đến giải quyết hần.

- Thuộc hạ minh bạch.

Trần Kỳ lại cung kính đáp.

Một Võ Giả thất cấp, lại nói với Võ Sư thất cấp là muốn giải quyết Tiên Thiên Võ sư, nếu trước đây, Trần Kỳ nghe được Tần Phàm nói vậy sẽ lập tức cười hần hông biết tự lượng sức, nhưng giờ hần lại tin tưởng không nghi ngờ, biểu hiện vừa rồi của Tần Phàm nào phải là một Võ Giả thất cấp?

- Mười ngày sau ta sẽ tìm người, hi vọng người sẽ không làm ta thất vọng.

Tần Phàm đậm mặt nói, sau đó ôm Kỳ Huyền Nhi vào ngực, đi về phía Yêu Thú Sơn Mạch.

- Đoàn trưởng, thỉnh mệnh danh cho mạo hiểm đoàn chúng ta a.

Trần kỳ vội vàng nói.

- Gọi là Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đi! Mạo hiểm đoàn chúng ta cầm đánh cướp, về phần phát triển thế nào, về sau ta sẽ nói cho người.

Thanh âm Tần Phàm từ xa truyền đến.

- Ẩn Thế? Ẩn mà không xuất, xuất mà kinh thế...

Trần Kỳ nhìn thân ảnh Tần Phàm rời xa, hơi suy nghĩ một chút, trong miệng áp ứng nói, trong nội tâm tựa hồ đã minh bạch chút gì đó, sau đó tung người lên người quay về.

- Đoàn trưởng, sao rồi?

Thấy Trần Kỳ trở về, những mạo hiểm giả khác hỏi.

- Từ hôm nay trở đi, ta không còn là đoàn trưởng của các người nữa rồi, đoàn trưởng các người là hần!

Trần Kỳ chỉ vào Tần Phàm đang đi xa nói:

- Chúng ta mới thành lập một mạo hiểm đoàn tên là Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, nguyên tắc đầu tiên là cầm đánh cướp, mà sẽ tạm thời thay mạo hiểm đoàn xây dựng. Đương nhiên, tất cả mọi người là huynh đệ, ta sẽ không bắt buộc mọi người, nếu như không muốn gia nhập vào Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, vậy thì giờ có thể rời đi.

- Trần ca, hiện giờ Thanh Ứng mạo hiểm đoàn vốn đã bị diệt, chúng ta vì sao còn phải ăn nhờ ở đậu chứ? Huống hồ Phương Viễn Sơn lão thất phu kia trở về phải làm sao?

Có mạo hiểm giả mở miệng nói.

- Nếu như các vị huynh đệ tin ta, ta có thể nói cho mọi người, Ẩn Thế mạo hiểm đoàn tốt hơn Thanh Ứng mạo hiểm đoàn trước kia nhiều lắm! Ít nhá trước kia, vật như vậy chúng ta ngay cả thấy cũng không có cơ hội!

Trần Kỳ nói, sau đó giơ cái lọ trong tay lên:

- Đây là năm khóa Tiểu Linh Vận hoàn, có thể khiến người từ Võ Giả cửu cấp đỉnh phong trực tiếp đột phá đến cảnh giới Võ sư! Về phần Phương Viễn Sơn, đoàn trưởng nói sẽ đích thân giải quyết hần.

- Linh hoàn!

Tất cả mạo hiểm giả đều phát ra thanh âm cực kỳ kinh ngạc, hơn nữa mấy mạo hiểm giả đã dừng ở Võ Giả

Thời gian dần qua, thân thể Kỷ Huyền Nhi rốt cục cũng ngừng vận vẹo, nhiệt độ cơ thể cũng chậm rãi khôi phục lại bình thường, chỉ là lúc này sắc mặt Tần Phàm đã có chút tái nhợt, khí tức suy yếu, mà võ khí trong Vũ Điện cũng tiêu hao sạch sẽ trong chốc lát chuyển đổi bằng năng lượng này.

Lúc này, nếu không có Tần Phàm mạo hiểm cứu giúp thì Kỷ Huyền Nhi có lẽ đã không thoát khỏi một kiếp này rồi. Mà sau khi trải qua áp chế thành công hai cỗ năng lượng nóng lạnh cùng phát tác thì càng có thêm chỗ tốt cho việc tu luyện ngày sau.

Bất quá, Tần Phàm tự nhiên không biết những cái này, hắn chỉ biết hiện tại thân thể hắn vô cùng suy yếu. Hắn cười khổ lắc đầu, vươn tay dò xét tình huống thân thể Kỷ Huyền Nhi thoáng một phát, sau khi phát hiện hết thấy đã khôi phục lại bình thường như cũ thì hắn cũng không hề dừng lại, cẩn thận sửa sang quần áo Kỷ Huyền Nhi, sau đó đi về thạch thất của mình.

Hôm nay, võ khí trong cơ thể hắn đã tiêu hao sạch sẽ, nếu lúc này tăng cảnh giới lên thì có thể được lợi thêm nữa, tuy hiện tại thân thể vô cùng suy yếu nhưng hắn không muốn lãng phí cơ hội này.

Từ lần phục dụng Sơ vô hoàn đến nay đã hơn nửa tháng, trong nửa tháng này, ngoại trừ nghỉ ngơi ba ngày ở Thanh Thạch Trấn thì hắn cơ hồ đều một mực chiến đấu. Mà chiến đấu cường độ cao như vậy thì một thân được lực của hắn đã cơ bản luyện hóa xong rồi.

Cho nên, hiện giờ Tần Phàm phục dụng sơ vô hoàn sẽ khó khăn và thống khổ hơn gấp bội rồi.

Bất quá, khiến Tần Phàm dở khóc dở cười chính là vài ngày trước đó hắn đã có ý định luyện chế Sơ Vô Đan, bất quá, tuy Cổ Mặc đã ngủ say nhưng rõ ràng vẫn tiếp tục hấp thu đan khí như những ngày bình thường. Cho nên lúc này hắn chỉ có thể phục dụng Sơ Vô hoàn.

- Thật sự là âm hồn bất tán a.

Tần Phàm cười mắng một câu nhưng trong nội tâm lại có chút hoài niệm lão nhân thường xuyên làm lỗi tai hắn khó chịu này. Tuy hai người thường xuyên đấu võ mồm nhưng như thế lại vui vẻ hơn.

- Cũng không biết hiện giờ Kim thúc đã giúp ta thu thập được bao nhiêu được liệu rồi...

Tần Phàm trầm nghĩ, kỳ thật hắn vội vã khiến Cổ Mặc tỉnh lại như vậy vì trong lòng vẫn có ý nghĩ mượn nhờ lực lượng của hắn đi tìm kiếm tung tích viên ma chủng thứ hai kia. Tuy hiện giờ tốc độ tăng tiến cảnh giới của hắn thập phần kinh người nhưng khởi điểm quá thấp, hắn luôn cảm thấy thực lực của mình không đủ để đối phó với những tình huống xảy ra bất ngờ, cho nên trong lòng hắn vẫn cảm thấy thiếu an toàn.

Chỉ có thực lực cường đại thì mới có thể khống chế vận mệnh của mình, mới có thể để một ít chuyện mình không mong muốn xảy ra lần nữa.

Tần Phàm luôn một mực nghĩ đến cái này.

111. Chương 110

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 110: Võ giả cứu cấp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

Hiện giờ Tần Tiến là đệ nhất đạo khảm. Tuy dùng thực lực của hắn bây giờ, so với võ giả bình thường thì khí lực cường đại hơn. Cho dù đấu với một ít Võ sư ngũ cấp lực cấp bình thường thì hắn cũng có tự tin đánh một trận nhưng Tần Tiến cũng không phải võ sư bình thường. Hắn sinh ra ở Chân Vũ thế gia, từ nhỏ đã là thiên tài, lại được đại lực gia tộc bồi dưỡng, hơn nữa bản thân hắn cũng có cơ duyên lớn nên rất khó đối phó, cho nên hiện giờ Tần Phàm cũng không tuyệt đối nắm chắc có thể đánh bại hắn.

Mà gia tộc Triệu Thánh Tần Phàm thì ở đệ nhị đạo khảm, hơn nữa càng khó vượt cấp. Trong toàn bộ Chân Vũ thể gia tại Đại Kiền quốc, thiên tài có vô số, tụ tập dưới cùng một mái nhà, toàn bộ đều thông qua gia tộc Triệu Thánh mà tụ tập lại cùng một chỗ. Mặc dù mọi người đều là Chân Vũ thể gia nhưng trên thực tế Nam Phong Tần gia chỉ là Chân Vũ thể gia cửu phẩm, vốn ở trong hoàn cảnh xấu. Một ít thể gia lớn từ nhỏ đã bắt đầu chọn lựa ra đệ tử có thiên phú tốt rồi đại lực bồi dưỡng, công quyết vũ kỹ, luyện được vũ ngọc, hết thấy cái gì cần thiết thì đều đáp ứng đầy đủ, thậm chí đến lúc 21 tuổi được xưng là thiên tài Tiên Thiên võ sư thì Tần Phàm cũng không cảm thấy kỳ lạ, càng quan trọng hơn là khởi điểm của bọn hắn so với bọn người kia thì thấp hơn rất nhiều.

Tóm lại, Nhị đạo khảm này kỳ thật là nguyên nhân chủ yếu Tần Phàm cảm thấy thiếu khuyết, mà hắn chỉ có một mực tăng thực lực của mình lên mới yên tâm được một ít.

Đối với hắn hiện tại mà nói thì luyện hóa ma chủng cường đại hơn chính là con đường tăng thực lực lên nhanh nhất, vì thế mà hắn không tiếc trả giá lớn.

Lắc đầu, Tần Phàm gạt bỏ hết những suy nghĩ phức tạp, khiến lòng thanh tĩnh lại, chậm rãi điều chỉnh tâm tình của mình, khí tức và nhịp tim đều đạt đến trạng thái ổn định, sau đó hắn mới lấy Sơ võ hoàn từ trong giới chỉ ra.

Từ kinh nghiệm hai lần trước thì một khóa sơ võ hoàn có thể giúp hắn đề thăng một cấp, dùng thân thể của hắn tối đa có thể phục dụng hai khóa, bây giờ hắn đã là võ giả thất cấp, vũ khí trong vũ điện có được thất cách bán, nói cách khác, lần này có thể giúp hắn tăng tiến tới cảnh giới võ giả cửu cấp đỉnh cao, cách cảnh giới võ sư cũng chỉ một bước ngắn mà thôi.

Viên sơ võ hoàn thứ nhất tiến vào trong cơ thể, được lực bắt đầu chậm rãi phát huy, lực trùng kích quen thuộc kia bắt đầu xuất hiện trong cơ thể. Một loại cảm giác xé rách thống khổ cũng truyền khắp toàn thân, nhưng Tần Phàm sớm đã quen với cảm giác này. Đối với hắn mà nói thì cường độ đau đớn cỡ này không thấm vào đâu, hắn rất dễ dàng tiếp thụ, thậm chí còn duy trì tư thế bình tĩnh như cũ, không có một tia dị động..

Lúc được lực chậm rãi tiến vào trong huyết mạch cơ thể hắn, sau đó một đoàn võ khí như một dòng suối như dài hẹp liên tục không ngừng rót vào trong vũ điện của hắn. Vũ Điện của Tần Phàm nguyên vốn đã khô héo, lúc này chậm rãi tràn đầy trở lại. Bởi vì Vũ Điện cần thân vũ khí nên một ít được lực bị lực hấp dẫn đặc thù của Vũ Điện trực tiếp chuyển hóa thành võ khí, giảm bớt thời gian cần thêm để luyện hóa.

Rất nhanh, thất cách Vũ Điện dần dần tràn ngập, sau đó mượn nhờ được lực phá vỡ bình chương ô thứ tám, sau đó lại thêm vào khoảng nửa cách. Lúc này coi như đã luyện hóa sơ bộ một khóa sơ võ hoàn, mà Tần Phàm cũng đã đột phá đến cảnh giới võ giả bát cấp.

Không chần chừ thêm, Tần Phàm lấy ra viên sơ võ hoàn thứ hai, hít sâu một hơi rồi nhét vào mồm. Lúc này, dựa theo kinh nghiệm những lần trước thì hắn biết rõ lực trùng kích sẽ mang lại thống khổ hơn lần trước gấp 4 lần.

Được lực phát huy, lực trùng kích cường đại mãnh liệt va chạm với khí lực của Tần Phàm, rốt cục cũng khiến hắn có phản ứng, cơ bắp trên mặt đều kéo hết ra, hắn tựa hồ cảm giác được lực trùng kích lần này có chút vượt quá dự tính của hắn, mơ hồ đạt đến cường độ gấp 6 lần viên thứ nhất.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm nhin không được cắn chặt răng lại, trong nội tâm cũng hiện lên một tia nghi hoặc, bất quá hắn đã trải qua ma chủng cải tạo khí lực nên cũng đủ đột phá đến võ sư rồi. Cho nên tuy lực trùng kích tăng cường thì hắn vẫn có thể chịu được.

Hai giọt mồ hôi lớn như hạt đầu xuất hiện trước trán hắn, có thể biết được hắn đang thống khổ như thế nào. Cái này chính là cảm giác khó chịu đến từ lực phủ ngũ tạng, giống như ruột gan bị đứt đoạn vậy.

- Hô...

Rốt cục, hết thấy cũng đã yên tĩnh lại, được lực hóa thành võ khí toát lên bát cách Vũ Điện, sau đó chậm rãi chảy vào Cửu cách đến khi Cửu cách hoàn toàn tràn ngập.

Võ giả cửu cấp đỉnh phong!

Hoàn toàn luyện hóa được lực, chỉ cần phục dụng một khóa Tiểu linh vận hoàn là có thể đột phá đến cảnh giới võ sư!

Tần Phàm đứng lên khỏi giường đá, gân gân cốt ra thoáng một phát, thanh âm thanh thúy không ngừng truyền đến. Tuy rằng hiện giờ quần áo của hắn bị mồ hôi lạnh vừa rồi làm ướt đầm nhưng Tần Phàm lại cảm giác tinh thần sảng khoái vô cùng.

Cảnh giới tăng lên quả nhiên là một chuyện vô cùng khoái cảm.

Tần Phàm mỉm cười, từ lúc hắn rời khỏi gia tộc đến nay chỉ hơn nửa năm mà tốc độ tăng tiến đã không ai sánh bằng. Trong nội tâm hắn nhận không được nổi lên một tia hào khí, theo thực lực tăng lên thì cảm giác bất an trong lòng cũng yếu đi bớt.

Nhìn Tần Phàm đột phá cảnh giới như hết sức dễ dàng nhưng trên thực tế, trước khi đột phá thì hắn đã ném phải không ít đau khổ, riêng cái luyện hóa ma chủng thiếu chút nữa đã lấy đi tính mạng của hắn. Có thể nói khí lực cường đại của hắn lúc này chính là mạo hiểm tính mạng của mình để đánh đổi, cho nên có được tốc độ tăng tiến như thế này cũng xứng đáng.

Đương nhiên, đây cũng là cơ duyên của hắn, nếu đổi lại là những Luyện được sư khác thì muốn như Tần Phàm, cơ hồ toàn bộ võ giả đều phải phục dụng Luyện được để tăng tiến như hắn thì căn bản không có khả năng. Không thể không nói số mệnh cũng chính là một bộ phận trọng yếu cấu thành thực lực.

- Không biết Kỷ Huyền Nhi đã tỉnh chưa nhỉ?

Sau khi cảnh giới bản thân tăng lên, Tần Phàm không khỏi nghĩ tới Kỷ Huyền Nhi đã hôn mê, trong nội tâm vốn còn có chút bận tâm, liền đi ra khỏi thạch thất đi về phía đối diện.

- Ồ?

Lúc Tần Phàm đi đến thạch thất của Kỷ Huyền Nhi thì phát hiện nàng không còn ở đó, hắn không khỏi có chút nghi hoặc nhưng được cốc này vẫn thập phần an toàn, cho nên hắn biết là Kỷ Huyền Nhi đã tỉnh lại và đi ra ngoài mà thôi.

Quả nhiên, ra khỏi sơn động, Tần Phàm liền trông thấy Kỷ Huyền Nhi đã thay đổi một thân quần áo trắng, duyên dáng yêu kiều đứng trong được điện, nhìn nàng giống như là một thần nữ hàng lâm, phong thái trác tuyệt, không hề có chút phù hoa. Lúc này nàng đang cúi đầu suy nghĩ cái gì đó, thần sắc lại có chút cô đơn. Gió núi quét qua khiến mái tóc dài của nàng phiêu động, quần áo trên người nàng gợn sóng lên phập phồng, nhìn rất hấp dẫn, lại hiện ra tư thái thướt tha yếu điệu.

112. Chương 111

Chương 111: Chia lìa.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm đứng ở cửa động nhìn lại, hết thấy trước mắt hắn giống như là một bức họa vô cùng lịch sự tao nhã nhưng tràn đầy vẻ hấp dẫn và lôi cuốn. Mà lúc này tâm cảnh của hắn cũng thập phần yên tĩnh, không chút gợn sóng. Hắn nghĩ đến thân thể bị thẩm của tiên nữ đang đứng ở đằng kia, trong lòng không khỏi có chút xúc động, thương cảm nhàn nhạt nổi lên.

- Ai...

Tần Phàm nhẹ thở dài một tiếng trong nội tâm, sau đó tiến vào trong bức họa kia.

- Nàng không sao chứ?

Tần Phàm đứng sau lưng Kỷ Huyền Nhi, nhẹ giọng lên tiếng phá vỡ sự yên tĩnh. Tuy vừa rồi trở về thạch thất, hắn phát hiện tình huống thân thể của nàng đã khôi phục lại bình thường nhưng trong lòng vẫn có chút lo lắng cho nàng.

- Ân.

Kỷ Huyền Nhi nhẹ nhàng lên tiếng, vẫn không quay đầu.

- Không thể ngừng tu luyện sao?

Tần Phàm lại hỏi.

Kỷ Huyền Nhi lắc đầu, nhẹ nhàng nói:

- Ta sẽ không ngừng lại.

- Lãnh Nhiệt cực hạn chi đạo thay đổi thất thường, thật sự quá mức nguy hiểm. Nếu nó lại tiếp tục phát tác thì không biết ta có thể cứu nàng một lần nữa hay không...

Tần Phàm nhướng mày, nói ra. Hắn biết rõ Kỷ Huyền Nhi là một nữ tử đáng thương, không có một người thân nào, căn bản không có bất kỳ chỗ dựa nào. Mà chính hắn cũng có rất nhiều việc cần loàn thành, không có khả năng thời khắc nào cũng đều có thể bảo hộ nàng. Huống hồ, sau khi tiếp tục tu luyện thì năng lượng lạnh nóng cực hạn sẽ dần dần tăng cường, hắn cũng không biết lần sau mình có thể giúp nàng khống chế nữa hay không.

- Lần này, cảm ơn người.

Kỷ Huyền Nhi cúi đầu.

- Không cần cảm tạ, chúng ta đã cùng trải qua sinh tử, kinh qua hoạn nạn, hơn nữa Lãnh Nhiệt cực hạn chi đạo này cũng là chúng ta cùng phát hiện ra, ta thực không muốn nhìn thấy một ngày nào đó vì nó mà nàng chết đi.

Tần Phàm có chút bất mãn, trầm giọng nói ra.

- Ta có nỗi khổ tâm.

Kỷ Huyền Nhi cắn răng, nói ra.

- Là vì chuyện Kỷ Trấn sao?

Tần Phàm bắt đầu dĩ thử dài, biết rõ mình vô luận như thế nào cũng không thuyết phục được nữ tử quật cường này, hơn nữa mối thù lại lớn như vậy, nàng quả thật là có lý do để kiên trì.

- Người cũng biết?

Kỷ Huyền Nhi ngẩng đầu lên, sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

- Nàng nói đại khái trong lúc hôn mê.

Tần Phàm nói ra:

- Chỉ là hiện giờ nàng còn hoàn toàn không biết gì về thân phận của đối phương, hơn nữa thực lực đối phương lại cường đại như thế, một mình nàng như thế nào đối kháng lại được?

- Dù sao thì ta cũng không còn gì, có gì đáng sợ sao?

Kỷ Huyền Nhi lắc đầu, thê lương nói.

Tần Phàm trầm mặc.

- Xuân Hòa Đường Thanh Thạch Trấn là sinh ý của gia tộc Tần gia ta, ngày sau có cần giúp đỡ thì có thể thông qua Chuông quây Tần kim Xuân Hòa Đường tìm ta.

Một lát sau, hắn mở miệng nói ra. Hắn cũng không khuyên can nữa, với tính cách của nàng thì hắn biết nói như thế nào cũng không cải biến được suy nghĩ của nàng. Hơn nữa hắn cũng không khích lệ nàng từ bỏ việc báo thù, cho nên chỉ có thể tận hết năng lực để hỗ trợ nàng.

- Cám ơn.

Kỷ Huyền Nhi cúi đầu, cắn chặt đôi môi đỏ mọng lại, vất vả thốt ra hai chữ.

- Nếu như nàng xem ta là bằng hữu thì nhất định phải tìm ta.

Tần Phàm nhìn khuôn mặt của Kỷ Huyền Nhi, trịnh trọng nói.

Kỷ Huyền Nhi chậm rãi gật gật đầu, nước mắt rốt cục cũng đã chảy xuống. Tất cả những đau khổ của nàng trong những năm gần đây phẳng phất như giờ đây đều tuôn trào toàn bộ, tất cả kiên trì, kiên cường lúc này cũng tạm thời sụp đổ.

Hai người cứ lẳng lặng đứng yên như vậy ở trong được điện cho đến đi trời tối đi.

Bắt đầu từ ngày hôm nay, ngoại trừ tu luyện ra thì Tần Phàm còn không ngừng luyện được. Linh được trong Được cốc rất phong phú, nhiều chủng loại, hiện giờ Tần Phàm cơ hồ đều luyện chế được những gì mình có thể.

Hồi khí hoàn, chữa thương hoàn, sinh cơ lưu thông huyết hoàn...

Những linh được hẩn luyện chế, đại lượng đều là những cái này, cái gì có thể ngắt hái được trong được cốc thì cơ hồ đều lấy hết. Bất quá được cốc này rất nhanh sẽ sinh sôi trở lại.

Sở dĩ hẩn không ngừng luyện được như vậy thì là trong lòng hẩn biết rõ hẩn và Kỷ Huyền Nhi sắp phải chia tay nhau rồi, hẩn thăm nghĩ trước khi ly biệt thì có thể giúp đỡ cho nữ tử đáng thương này một chút.

10 ngày sau.

- Đến lúc ra đi rồi.

Sáng sớm Tần Phàm đã bắt đầu tu luyện trên giường đá một phen, sau đó đứng lên, thì thào nói ra. Lúc trước hẩn với Trần Kỳ ước định 10 ngày sau sẽ đi tìm hẩn, hơn nữa hẩn nhờ Tần Kim tìm kiếm được liệu cũng đã lâu, hiện giờ có lẽ đã có một ít gặt hái rồi.

Lúc rời khỏi cửa đá, hẩn không khỏi quay đầu nhìn thoáng qua, nghĩ lại lúc giúp Kỷ Huyền Nhi chữa thương ở đây, khoe miệng tự nhiên hiện lên một vòng vui vẻ. Mà nhớ tới nước thuốc xấu hổ kia, hiện giờ hẩn vẫn nhìn không được có chút xấu hổ.

Rời khỏi sơn động, giống như ngày thường, Kỷ Huyền Nhi đang tu luyện ở chỗ những cây ăn quả.

Tần Phàm cũng không quấy rầy, chỉ lén lút đứng ở một bên, lẳng lặng thưởng thức dáng người mỹ diệu của nàng. Không thể không nói, dáng người mảnh khảnh và bờ eo thon thả của nàng phối hợp với nhau, mỗi một động tác đều lộ ra vẻ động lòng người, lúc thì như bướm vờn, khi thì như nữ lạc thần nhảy múa trên nước, cho dù là những động tác đầy sát cơ nhất tựa hồ cũng hiện ra một ít vẻ đẹp hoàn mỹ.

Qua một hồi lâu sau.

Rốt cục Kỷ Huyền Nhi cũng ngừng tu luyện, chậm rãi quay đầu lại nhìn Tần Phàm.

Trên mặt Tần Phàm ẩn ẩn nổi lên một tia thần sắc không bỏ, trong nội tâm có chút cảm xúc. Từ hôm nay trở đi thì không biết lúc nào hẩn mới lại được nhìn thấy một màn này.

- Ta phải đi rồi, đoán chừng rất lâu mới trở về.

Sau khi trầm mặc một chút, Tần Phàm mở miệng nói ra.

Kỷ Huyền Nhi vốn có chút nao nao, miệng ấp úng như muốn nói gì đó nhưng cuối cùng vẫn không mở miệng.

Tần Phàm mỉm cười, lấy từ trong trữ vật giới chỉ ra một cái gói nhỏ, mở ra, bên trong là những bình ngọc lớn nhỏ, khoảng chừng 100 cái.

- Nàng cũng biết ta là một Luyện được sư, những luyện được này xem như là ân tình nàng tặng Linh Được cốc cho ta, ha ha... Linh được ở nơi này đối với ta thật sự rất hữu dụng, sau này ta sẽ trở lại.

Tần Phàm đi tới phía trước, đưa cái bao cho Kỷ Huyền Nhi. Trên thực tế thì một mảnh Luyện Được cốc cũng có giá trị hơn cái bao này rất nhiều.

- Bên trên ta đã ghi rõ ràng cách dùng và công hiệu của mỗi loại, mỗi lúc rảnh rỗi nàng nhìn xem một chút. Bởi vì hiện giờ ta tạm thời chỉ có thể luyện chế luyện được cấp linh hoàn nên những cái này đều là linh hoàn, tuy hiệu quả không tốt bằng linh đan nhưng đối với nàng mà nói thì vẫn hữu dụng.

Kỷ Huyền Nhi cắn cặp môi đỏ mọng, lắc đầu, không tiếp lấy.

- Cầm lấy đi.

Tần Phàm kiên quyết nói, sau đó trực tiếp đưa bao thuốc vào tay Kỷ Huyền Nhi.

- Hôm nay từ biệt, không biết đến bao giờ mới gặp lại, cái này coi như là một chút lễ vật tặng cho bằng hữu a.

Kỷ Huyền Nhi vẫn không mở miệng.

113. Chương 112

Chương 112: Tin tức của Dẫn Hồn Thảo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’-”)•••’-)

Hai người cứ như vậy đứng đối mặt nhau, yên tĩnh hồi lâu.

- A, trước khi đi, ta có một nguyện vọng nho nhỏ, chỉ có nàng mới có thể làm được, không biết nàng có thể giúp ta thực hiện không?

Cuối cùng, vẫn là Tần Phàm lên tiếng phá vỡ sự trầm mặc, mỉm cười nói.

Kỷ Huyền Nhi khẽ giật mình một cái, vẫn không ngẩng đầu lên.

- Biết nàng đã lâu nhưng tới bây giờ ta vẫn chưa thấy nàng cười, hôm nay ta muốn nhìn nàng cười một cái.

Tần Phàm mỉm cười, nói ra, ánh mắt bình tĩnh nhìn khuôn mặt của Kỷ Huyền Nhi.

Kỷ Huyền Nhi cúi đầu, hồi lâu vẫn không nói gì.

Đối với nàng mà nói thì cũng không biết bao lâu rồi, nàng chưa từng nở nụ cười, thậm chí nàng cũng đã quên cười là như thế nào rồi.

Tần Phàm cũng không nóng nảy, chỉ lẳng lặng nhìn nàng, chờ đợi.

Sau một hồi do dự, rốt cục Kỷ Huyền Nhi cũng chậm rãi ngẩng đầu lên, khóe miệng khẽ nhúc nhích, hơi thở thơm như đàn hương khẽ tán ra xung quanh, đôi môi đỏ thắm run rẩy, tạo thành một vòng cung đẹp mắt. Dung nhan tuyệt sắc của nàng như một hồ nước yên tĩnh, một cơn gió nhẹ thổi qua liền tách ra tầng tầng sóng nước, mang theo một tia ngượng ngùng, cũng có một chút mất tự nhiên, thậm chí có chút miễn cưỡng nhưng trong khoảnh khắc đó lại như có thể hòa tan cả băng tuyết, vô cùng động lòng người.

- Ha ha ha...

Tần Phàm đắc ý, cười thỏa mãn, sau đó lưu dáng vẻ động lòng người kia vào trong nội tâm của mình, nhìn Kỷ Huyền Nhi khôi phục lại dáng vẻ lạnh như băng của mình, hân hỉ mỉm cười, nhỏ giọng nói:

- Tạm biệt,保重.

Nói xong, hân quay người ra khỏi được cốc, đi về phía mặt trời.

- Hô...

Tần Phàm ra khỏi Dược cốc, thở ra một hơi như muốn vứt bỏ hết những suy nghĩ phức tạp. Cuối cùng hắn vẫn nhìn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua một cái rồi triển khai thân pháp, hướng về Thanh Sơn trấn.

...

- Thiếu gia Tần Phàm.

Lúc thân ảnh hắn xuất hiện tại Xuân Hòa Đường, Tần Kim hướng tiểu thị ra ý thoáng một phát rồi sau đó cung kính đưa hắn vào nội đường.

- Kim thúc, chuyện ta nhờ thúc như thế nào rồi?

Sau khi hai người phân biệt ngồi xuống, Tần Phàm có chút không chờ được, mở miệng hỏi thăm.

- Không phụ sự nhờ vả của thiếu gia, ngoại trừ Dẫn hồn thảo thì đại bộ phận linh dược khác đã tìm được rồi.

Tần Kim mỉm cười, nói.

- Kim thúc vất vả rồi.

Tần Phàm không khỏi có chút thở dài một hơi, hắn cũng không nghĩ Tần Kim lại có năng lực lớn như vậy, trong thời gian ngắn đã tìm kiếm được số lượng linh dược lớn như vậy cho hắn. Lúc trước hắn đến mượn nhờ lực lượng gia tộc tìm kiếm quả nhiên là chuẩn xác, nếu tự hắn tìm kiếm thì không biết hiện giờ có tìm được một nửa không nữa.

- Dẫn hồn thảo kia không có bất kỳ tin tức nào sao?

Sau đó, Tần Phàm lại hỏi, hắn biết rõ Dẫn hồn thảo này là loại linh dược khó tìm nhất, nếu như gia tộc cũng không tìm thấy thì hắn cũng khó lòng mà tìm được rồi.

- Cũng không phải, kỳ thật nghe nói có một vị Mạo hiểm giả biết rõ nơi nào có Dẫn hồn thảo, chỉ là dù ta ra giá cao bao nhiêu thì hắn vẫn kín miệng như bưng, hắn nói chỉ có thể thương lượng giao dịch với Linh dược sư.

Tần Kim nhíu mày, nói ra.

- Chỉ thương lượng với linh dược sư?

Tần Phàm nao nao, bất quá hắn vốn là một Luyện Đan sư, tuy hiện giờ chỉ có thể chế ra Luyện dược cấp Linh hoàn nhưng đối với một Mạo hiểm giả mà nói thì có lẽ đã đủ rồi, vì vậy hắn mở miệng nói:

- Mạo hiểm giả này ở nơi nào? Ta muốn đi tìm hắn.

- Thiếu gia, Mạo hiểm giả này chính là Võ sư cửu cấp, tính tình có chút cổ quái, khó mà ở cùng hắn. Xuân Hòa Đường chúng ta đang tiếp xúc với hắn, không bằng người cứ đợi một thời gian ngắn a, ta tin tưởng hắn cũng không dám quá đắc tội với Chân vũ thế gia chúng ta, cuối cùng sẽ nói cho chúng ta biết.

Tần Kim có chút chần chờ, nói ra.

- Không sao, tự ta đi tìm hắn là được rồi.

Tần Phàm khẽ mỉm cười nói. Hiện giờ cho dù hắn không đánh lại Võ sư cửu cấp thì tối thiểu cũng có tự tin có thể bảo vệ được tính mạng, cộng với trong tay hắn có hai đạo võ phù Võ Tôn Cấp, coi như là Võ sư Tiên Thiên bình thường hắn cũng không sợ. Huống hồ người này lại yêu cầu giao dịch với Luyện Dược sư thì phần lớn là có chuyện cần cầu Luyện Dược sư, có lẽ sẽ không làm khó mình.

Tần Kim thấy thái độ Tần Phàm kiên quyết như vậy, liền nói ra tình huống Mạo hiểm giả kia. Hắn biết rõ Mạo hiểm giả kia cũng không dám đối địch với Nam Phong Tần gia bọn hắn nên có lẽ cũng không làm gì bất lợi với Tần Phàm.

- Kim thúc, lần này cảm ơn người rồi.

Tần Phàm chân thành nói, sau đó bỏ linh dược vào trong trữ vật giới chỉ rồi cáo biệt Tần Kim mà đi.

- Thiếu gia Tần Phàm, không biết một tháng sau người có thể trở lại Xuân Hòa đường chúng ta hay không?
Đúng lúc này, Tần Kim lại đột nhiên nói ra.

- Có chuyện gì?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình.

- Ha ha, kỳ thật ta cũng chỉ là được người ta nhờ chuyển lời, nếu như lúc đó thiếu gia có thời gian rảnh thì cứ trở về một chuyến là được.

Tần Kim khẽ cười, cũng không nói rõ ra.

Mặc dù có chút nghi hoặc nhưng Tần Phàm vẫn gật đầu, dù sao thì Tần Kim này quả thật đã giúp hắn rất nhiều, nếu như lúc đó tìm được Dẫn hồn thảo thì có lẽ hắn sẽ trở về Thanh Thạch Trấn một chuyến.

Nửa thời thần sau, thân ảnh Tần Phàm xuất hiện trong một tiểu sơn cốc ở phía tây Thanh Thạch Trấn. Nơi này chính là doanh bộ Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, toàn bộ nơi trú quân đều đâm vào trong sơn cốc, miệng hang nhỏ hẹp dễ thủ khó công, xem như là một nơi tốt. Lúc này hắn chính là tiến tới đại bản doanh Ẩn thế Mạo hiểm đoàn rồi.

- Nơi này là chỗ trú quân Ẩn thế m[A]o hiểm đoàn, người lạ không được phép tiến vào.

Lúc này, ở miệng hang tiểu sơn cốc có hai thủ vệ đứng đấy, một người trong đó thấy Tần Phàm đi tới liền mở miệng nói ra.

- Gọi Trần Kỳ tới gặp ta.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

- Người là người phương nào? Trần ca chúng ta là người là người muốn là có thể...

Thủ vệ kia còn muốn quát hỏi nhưng còn chưa nói hết câu thì tên thủ vệ còn lại ở một bên đã phản ứng lại, vội vàng giật giạt áo hắn.

Sau đó hắn tiến lên, cười nghênh đón, nói:

- Đoàn trưởng, xin chờ một chút, Trần ca vừa vặn ở bên trong, ta lập tức báo cáo cho hắn ra đón ngài.

- Không cần, dẫn ta vào.

Tần Phàm phát phát tay áo, nói ra, thấy hắn đã nhận ra mình thì cũng không hề khách khí chút nào nữa.

- Đoàn trưởng, mời vào trong.

Đây là lần đầu Tần Phàm tiến vào mảnh thuộc địa của mình, phát hiện trong này ánh mặt trời rất sung túc, cảnh sắc rất đẹp, hơn nữa nồng độ linh khí trong cốc so với bên ngoài còn hơn một ít, cái này khiến trong lòng của hắn có chút thỏa mãn.

- Đoàn trưởng, ngài đã tới rồi.

Trần Kỳ nhận được tin tức liền vội vàng chạy đến nghênh đón. Thần sắc hắn vô cùng cung kính, lần trước lúc còn là võ sư ngũ cấp mà đã chế tạo ra năm khóa tiểu linh vận hoàn nên trong lòng hắn càng tin phục Tần Phàm rồi.

114. Chương 113

Chương 113: Kế hoạch phát triển. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“••_(-“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^-)_••’^-)

- Tình huống trong Mạo hiểm đoàn hiện giờ như thế nào?

Đến đại bản doanh, ngồi xuống, Tần Phàm uống một ngụm trà, nhàn nhạt hỏi thăm.

- Sau khi trải qua chinh đồn, hiện giờ Ẩn thế Mạo hiểm đoàn chúng ta có 106 người, trong số thuộc hạ có thêm 6 gã võ sư, còn lại thì cũng đều là võ giả ngoài lục cấp, thân thể đều trong sạch, không có bất kỳ tiền án tiền sự nào.

Trần Kỳ cung kính hồi báo.

- Có Mạo hiểm đoàn nào mang địch ý với Mạo hiểm đoàn mới gây dựng của chúng ta hay không?

Tần Phàm lại nói.

- Đích thật là có hai Mạo hiểm đoàn có chút bất mãn với Ẩn thế mạo hiểm đoàn mới xây của chúng ta, bất quá đây cũng là chuyện thường xảy ra với những Mạo hiểm đoàn mới gây dựng, chỉ cần qua một thời gian ngắn là ổn.

Trần Kỳ hồi đáp.

- Hiện giờ bên trong đoàn có bao nhiêu Võ giả 9 cấp đỉnh phong?

Tần Phàm trầm ngâm một hồi rồi lại hỏi.

- Có 15, 16 người.

Trần Kỳ nghe Tần Phàm hỏi cái này, trước tiên hơi nao nao nhưng lập tức hiểu được, trong nội tâm liền ảm ảm có chút chờ mong.

Quả nhiên, ngay sau đó Tần Phàm liền lấy ra mấy cái bình, nhàn nhạt nói:

- Nơi này có 20 khóa Tiểu Linh vận hoàn, có thể khiến Ẩn thế Mạo hiểm đoàn chúng ta có được 20 Võ sư. Hôm nay Ẩn thế Mạo hiểm đoàn chúng ta vừa mới gây dựng nên, nếu càng nhường nhịn thì càng dễ dàng khiến người khinh thị, đoàn chúng ta cấm đánh cướp nhưng không có nghĩa là thờ ơ để người khác mạo phạm chúng ta. Trần Kỳ, ngươi là người thông minh, ta nghĩ ngươi hiểu nên làm gì rồi.

Trần Kỳ cầm mấy bình Tiểu Linh vận hoàn này, trong nội tâm cảm khái ngàn vạn, lúc trước hắn đột phá đến cảnh giới Võ sư thì cơ hồ hao phí hết toàn bộ gia tài tích góp mới mua được một lọ Tiểu linh vận dịch hỗ trợ đột phá, hơn nữa lại suýt nữa thất bại. Mà có tiểu linh vận hoàn cao hơn tiểu linh vận dịch 2 cấp thì cơ hồ có thể đột phá 100%. Chỉ có thể nói những huynh đệ trong đoàn thật sự là quá may mắn.

Kỳ thật, ngoại trừ thiên phú ra thì đối với đại bộ phận Mạo hiểm giả bình thường mà nói thì bọn hắn không có Luyện được hoặc các vật phẩm hỗ trợ khác, cho nên rất khó đột phá được bình thường. Đại bộ phận bọn hắn đều tích góp để đổi lấy tiểu linh vận dịch, nhưng linh dịch cấp luyện được này không chỉ có giá cả đắt đỏ mà tỷ lệ đột phá thành công chỉ tăng một ít, không nhất định có thể hoàn toàn đột phá. Mà ngoài cái này ra, trực tiếp lợi dụng những linh dược đặc biệt để hỗ trợ đột phá thì càng thêm khó khăn rồi.

- Xin đoàn trưởng yên tâm, đã có Tiểu linh vận hoàn này trợ giúp thì thuộc hạ tin tưởng Ẩn thế Mạo hiểm đoàn chúng ta sẽ càng cường đại hơn so với Thanh Ưng Mạo hiểm đoàn.

Trần Kỳ vô cùng tự tin nói.

Tần Phàm khẽ gật đầu.

- Ngươi đã đột phá cảnh giới Võ sư được bao nhiêu năm rồi?

Sau đó, Tần Phàm lại tùy ý hỏi thăm.

- 8 năm rồi!

Trần Kỳ nghe Tần Phàm hỏi bản thân mình, con mắt không khỏi sáng ngời lên, trong nội tâm nhin không được kích động, trên mặt cũng hiện lên thần sắc hưng phấn, hắn biết cơ hội của mình rất cực cũng tới rồi.

- Tám năm từ Võ sư nhất cấp đạt tới Võ sư thất cấp, thiên phú này cũng bình thường a.

Tần Phàm hơi trầm ngâm trong lòng, phán đoán đại khái thiên phú của Tần Phàm, đoán chừng hẳn đột phá đến võ sư Tiên Thiên thì không có vấn đề gì, thực lực như vậy tạm thời có thể giúp hắn quản lý Mạo hiểm đoàn rồi.

- Đây là một khóa Trung vũ hoàn, là luyện được sơ vũ hoàn tiến giai, có thể khiến Võ sư dễ thăng cảnh giới thêm một cấp. Sau khi phục dụng thì có lẽ người có thể đạt tới võ sư bát cấp rồi.

Tần Phàm lấy ra một cái chai bạch ngọc, đặt trên bàn, nhàn nhạt nói ra:

- Lúc người đạt tới Võ sư cửu cấp đỉnh phong thì ta sẽ giúp người đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên.

- Cám ơn đoàn trưởng, thuộc hạ nhất định vì đoàn trưởng hảo hảo quản lý Ẩn thể Mạo hiểm đoàn, cam đoan sẽ không khiến đoàn trưởng thất vọng.

Trần Kỳ nhìn cái chai bạch ngọc trên bàn, hai mắt tỏa sáng, vẻ hưng phấn trên mặt càng đậm hơn.

- Ẩn thể Mạo hiểm đoàn, tiến vào thành phố, ta hi vọng không ngớt đột phá cực hạn tại Thanh Thạch Trấn.

Tần Phàm nhìn Trần Kỳ, trong mắt đột nhiên bắn ra một đạo tinh quang.

- Ta muốn nhìn nó phát triển thành một thể lực có thể chống lại bất kỳ gia tộc nào, thậm chí là Chân vũ thể gia! Người có lòng tin hay không?

- Chống lại Chân Vũ thể gia...

Trần Kỳ nghe thế, trong khoảng thời gian ngắn không có chút phản ứng, trong mắt hắn, xem như là Chân vũ thể gia cửu phẩm cấp thấp nhất cũng không phải một Mạo hiểm đoàn có thể chống lại, cho dù liên hợp toàn bộ Mạo hiểm đoàn tại Thanh Thạch trấn cũng chưa chắc có thể...

- Dùng thực lực Ẩn thể Mạo hiểm đoàn bây giờ, muốn chống lại Chân Vũ thể gia thì đương nhiên là không thể nào. Nhưng nếu có đầy đủ Luyện được phụ trợ thì muốn bắt đầu phát triển cũng không phải không có khả năng, cái này phải xem năng lực Trần Kỳ người rồi.

Tần Phàm thần nhiên nói.

- Xin hỏi đoàn trưởng, có phải ngài là Luyện được sư?

Trần Kỳ trầm giọng hỏi.

- Hiện giờ ta là Luyện được sư cấp Linh hoàn, ngày sau trở thành một gã Luyện Đan sư có lẽ cũng không thành vấn đề.

Tần Phàm tùy ý nói.

Tuy rằng trong lòng hắn đã có chuẩn bị nhưng Trần Kỳ vẫn gây đại một lúc. Lúc đầu hắn cho rằng trong gia tộc Tần Phàm có Luyện được sư cao cấp, hẳn tuyệt đối không thể tưởng được hiện giờ Tần Phàm chính là một Luyện Được sư cấp Linh hoàn!

- Luyện được sư Linh hoàn cấp hơn 10 tuổi, Luyện Đan sư tương lai...

Trần Kỳ ấp úng nói ra, trong nội tâm vô cùng khiếp sợ. Coi như là bên trong Chân vũ thể gia tam phẩm thì cũng chưa chắc có được một vị Luyện Đan sư.

Hắn thập phần tinh tường khả năng của ba chữ Luyện Đan Sư kia. Thậm chí có rất nhiều cường giả đều hướng về một gia tộc có Luyện Đan sư mà gia nhập. Còn có rất nhiều vì một khóa Đan được mà cam nguyện bán mạng cho Luyện Đan sư.

Sau lưng có vàng sáng này chống đỡ thì vô luận muốn làm gì cũng không khó khăn bao nhiêu.

Nếu trong một Mạo hiểm đoàn mà có Luyện Đan sư, à không cần Luyện đan sư, coi như là Luyện được sư Linh lộ cấp thì cũng tuyệt đối khiến người chạy theo như vịt.

- Chỉ cần có đoàn trưởng ủng hộ thì Trần Kỳ cam đoan trong ba năm nhất định có thể mang lại hiệu quả khiến đoàn trưởng thỏa mãn!

Trần Kỳ cắn răng một cái, hứa hẹn với Tần Phàm.

- Được rồi, hiện giờ ta tạm thời không thể công khai thân phận Luyện dược sư. Hơn nữa, dùng thực lực Ân thể mạo hiểm đoàn bây giờ, vẫn còn chưa tới thời điểm khuếch trương quy mô lớn. Hiện giờ cần chuyên tâm phát triển, Ân thể mạo hiểm đoàn chúng ta không lớn mạnh không xuất hiện, mà xuất hiện thì phải kinh thế!

Tần Phàm nói ra.

- Thuộc hạ minh bạch.

Trần Kỳ trịnh trọng đáp.

- Bất quá, người có thể tuyên bố với đoàn viên, chỉ cần có thể đạt tới võ giả cửu cấp thì ta có thể giúp bọn hắn đột phá đến cảnh giới Võ sư.

Tần Phàm nghĩ nghĩ một lát, nói ra. Sau đó hắn lấy một đại điệp võ tạp từ trong trữ vật giới chỉ ra, đặt lên bàn rồi nói tiếp:

115. Chương 114

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 114: Kế hoạch phát triển. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: VipVanDan

- Ở đây tổng cộng có hơn 300 vạn mỹ kim, hỗ trợ tài chính ban đầu cho Mạo hiểm đoàn. Sau này ta hi vọng đoàn có thể tự túc, đương nhiên ta hi vọng không phải thông qua con đường cướp đoạt.

Đại bộ phận những võ tạp này chính là Tần hạo bạch có được từ trên người, trong đó tính cả 100 vạn Mỹ kim của mình, lần này đem ra toàn bộ, hiện giờ hắn đã nghèo rớt mồng tơi rồi.

- Đoàn trưởng nghĩ như thế nào khi Ân thể Mạo hiểm đoàn chúng ta kinh doanh

Trần Kỳ trầm ngâm một hồi rồi hỏi, giống như những Mạo hiểm đoàn bình thường đều thông qua tổ đội săn giết yêu thú hoặc là thu thập linh dược kiếm tiền. Nhưng hắn là người thông minh, biết rõ lúc này Tần Phàm xuất tiền nhiều như vậy thì nhất định là có dụng ý khác.

- Đúng vậy, chủ yếu là muốn cho Ân thể Mạo hiểm đoàn trải rộng toàn bộ Đại Kiền Quốc, âm thầm tiến vào thành phố lớn.

Tần Phàm gõ mặt bàn, nói ra. Kỳ thật hắn mượn dịp này kiến lập nên một mạng lưới tình báo, như vậy thì ngày sau dù có chuyện gì phát sinh thì hắn cũng biết rõ, đây cũng là mục đích chủ yếu của Mạo hiểm đoàn, lưu lại cho mình và Tần gia một đường lui.

- Thuộc hạ đã minh bạch.

Trần Kỳ nhẹ gật đầu đáp.

- Về sau ta sẽ rất ít hỏi đến chuyện Mạo hiểm đoàn, nhưng ta hi vọng đến lúc ta cần lực lượng Mạo hiểm đoàn thì người sẽ không làm ta thất vọng.

Tần Phàm cầm bình ngọc trên bàn lên rồi lại đặt xuống, sau đó trịnh trọng nói ra:

- Về sau ta sẽ tìm kiếm một ít người có tiềm lực trong đoàn bồi dưỡng thành Luyện dược sư, tương lai có thể giúp người đại ân.

- Như vậy thì quá tốt rồi, thuộc hạ nhất định sẽ xuất toàn lực, tuyệt không khiến đoàn trưởng thất vọng.

Trần Kỳ đại hỉ, nói. Hắn vốn còn lo lắng về sau Tần Phàm sẽ không tiếp tục cung cấp Luyện dược cho Mạo hiểm đoàn, như vậy thì hắn muốn phát triển cũng thập phần gian nan rồi. Nhưng nếu như Tần Phàm có thể bồi dưỡng được Luyện dược sư khác trong Ân thế Mạo hiểm đoàn thì lại khác. Hơn nữa hiện giờ Tần Phàm như giao toàn bộ quyền lực kiểm sát Mạo hiểm đoàn cho hắn, nghĩ đến ngày sau mình có thể khống chế một thế lực lớn như vậy, hắn như thế nào không sử hết toàn lực?

- Mặt khác, ta hi vọng ngày sau trong Mạo hiểm đoàn thành lập nên một chi nhánh Linh dược đoàn, chuyên dùng thu thập và tìm kiếm các loại linh dược trân quý.

Tần Phàm lại phân phó, nếu như Mạo hiểm đoàn thật sự phát triển được như vậy thì về sau lúc mình cần Linh dược gì thì cũng không cần mượn nhờ lực lượng của gia tộc nữa rồi. Hơn nữa theo cảnh giới tăng trưởng thì Đan dược hắn luyện chế càng ngày càng cao cấp, số Linh dược cần có cũng sẽ vô cùng trân quý nên đối với hắn mà nói thì Linh Dược đoàn này rất trọng yếu.

- Thuộc hạ sẽ mau chóng xây dựng.

Trần Kỳ cung kính đáp trả. Trong Mạo hiểm đoàn vốn có một ít hảo thủ tìm kiếm Linh dược, cái này không khó khăn lắm.

- Ân, về những chuyện khác của đoàn thì giao cho người làm, nếu như có chuyện gì cần hỗ trợ thì đi tới Xuân Hòa Đường tìm chương quầy Tần Kim, hắn sẽ có biện pháp thông tri cho ta.

Tần Phàm nói ra, sau đó ngữ khí bỗng nhiên chuyển sang lạnh lẽo, nói:

- Nhưng người phải tự mình đi tìm, hiện giờ ta không hi vọng trong đoàn có người thứ 3 biết rõ thân phận của ta.

- Vâng.

Trần Kỳ vội vàng trình trọng đáp, với sự thông minh của hắn thì tự nhiên sẽ không làm chuyện ngu xuẩn kia.

Sau khi bàn giao nhần nhủ hoàn tất, Tần Phàm đứng lên, vừa định rời khỏi thì đột nhiên quay đầu lại, nói:

- Người biết Cốc Hà không?

Cốc Hà này chính là Mạo hiểm giả biết rõ Dẫn hồn thảo theo lời Tần Kim.

- Cốc Hà? Trong những Mạo hiểm trong tại Thanh Sơn trấn thì người này coi như có chút danh khí, gần đây độc lai độc vãng, tính tình cổ quái nhưng thực lực lại không tệ, đã là võ sư cửu cấp đỉnh phong. Hắn đã ngừng lại tại cảnh giới này ba năm rồi, một mực nghĩ cách đột phá đến Tiên Thiên muốn diên rồi.

Trần Kỳ nghĩ nghĩ, nói ra kỹ càng.

- Ra là vậy.

Tần Phàm mỉm cười, trong nội tâm đã hiểu được, mỉm cười nói với Trần Kỳ:

- Ta vừa vặn có việc muốn tìm hắn, xem ra còn có thể thuận tiện mời về một gã Võ sư Tiên Thiên cho Ân thế Mạo hiểm đoàn chúng ta.

Nghe vậy, Trần Kỳ không khỏi nao nao, đợi đến lúc hắn phản ứng lại thì Tần Phàm đã ra khỏi đại doanh, rời khỏi Cốc rồi.

Từ lâu lớn nhất Thanh Thạch Trấn, Vong Ưu Lâu, xây dựng ở khu vực phồn vinh nhất trong trấn, gọi là Vong Ưu, bởi vì nó nổi tiếng với Vong Ưu tửu, được xưng là một lần say liền vong ưu.

Lúc này, vừa lúc mặt trời lặn thời điểm, một thiếu niên áo xanh thông dong đi đến, hắn đi tới lầu hai lịch sự phong cảnh tuyệt đẹp, tới một chỗ gần cửa sổ nhất ở bên trái ngồi xuống.

- Tiểu nhị, cho một vò Vong Ưu!

Thiếu niên này cười mở miệng kêu lên, sau đó thần sắc tự nhiên cầm lấy một chén trà, tự rót cho mình một chén trà xanh, nhẹ xoay vòng trong tay, đặt trước mũi ngửi ngửi, mới đặt lên miệng nhấp một ngụm.

Thiếu niên này dĩ nhiên là Tần Phàm rồi.

- Tiểu tử, bổn đại gia không thích ngồi cùng ngươi, cút ngay!

Nhưng vào lúc này, một gã hán tử ngăm đen sớm ngồi đối diện hán đập chén rượu trong tay lên bàn, sau đó lạnh lùng nhìn Tần Phàm nói.

- Ồ?

Tần Phàm lúc này mới ngẩng đầu lên, giống như vừa phát hiện ra người đối diện vậy, nhẹ ồ lên một tiếng. Hán tử đối diện kia đầu tóc rối bời, quần áo không chỉnh tề, mọc ra râu quai nón, nhưng thân hình cao lớn, thoạt nhìn ngược lại cũng có vài phần khí phách.

Mà trên mặt bàn đặt một chiếc rìu màu đen, thoạt nhìn tỉ lệ sung túc, mặt bàn cũng bị đè xuống một chút, ngược lại bộ dạng cũng hơn mười cân.

- Rượu đến đây. . .

Lúc này tiểu nhị mang theo một bình Vong Ưu tới, trông thấy hán tử ngăm đen ngồi đối diện Tần Phàm sắc mặt liền biến hóa, nghiêng người nhẹ giọng nói với Tần Phàm:

- Vị tiểu khách quan này, không bằng ngươi dời đi chỗ khác được không, vị đại gia đối diện là khách quen ở đây, hán không thích ngồi cùng với người khác.

- Không sao, rượu uống một mình không bằng cùng uống, ta xin mời vị hảo hán này một chén có được không?

Tần Phàm vô tình tiếp nhận vò rượu, nhàn nhạt nói, một chưởng mở niêm phong rượu, rót cho đối phương một chén, sau đó tự mình rót một chén.

- Cái này. . .

Tiểu nhị nhất thời không biết làm sao đứng nguyên tại chỗ, cũng không biết nên nói gì mới tốt.

- Ngươi cứ lui đi là được!

Tần Phàm bất mãn nhìn tiểu nhị kia, trong miệng nói.

- Vậy hai vị xin dùng chậm rãi.

Tiểu nhị kia chỉ đành bất đắc dĩ nói, sau đó lui xuống.

- Tiểu tử, ngươi là chủ tâm tự tìm phiền phức đúng không, nếu không cút ngay, cẩn thận ngày mai không nhìn thấy mặt trời nữa.

Gã hán tử đối diện đập lên cái rìu trên bàn, trong miệng lạnh lùng nói.

- Cốc Hà, ta là tới làm một số giao dịch với ngươi!

Tần Phàm cầm lấy chén rượu uống một ngụm, sau đó mới nhàn nhạt nói.

- Giao dịch?

Cốc Hà kia cười lạnh một tiếng, nói:

- Đã biết danh tự Cốc Hà, cũng nên biết phong cách của bổn đại gia, bổn đại gia chưa bao giờ làm tay chân cho đám đệ tử thế gia các ngươi cả, ngươi vẫn nên cút ra xa chút đi.

116. Chương 115

Chương 115: Cốc Hà.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Ta cũng không phải tới mời người làm tay chân.

Tần Phàm đặt chén rượu xuống, có chút thưởng thức ngụm Vong Ưu tửu vừa uống, mồm miệng lưu hương, thâm nghĩ quả nhiên danh bất hư truyền, sau đó nói.

- Hừ, Cốc mỡ ta chỉ là loại thô lỗ, chỉ sợ không có gì đáng để các hạ nhớ thương a.

Cốc Hà hừ lạnh nói.

Tần Phàm từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một cái lọ bạch ngọc đặt ở trên bàn, sau đó nhàn nhạt nói:

- Ta muốn biết tin tức về Dẫn Hồn Thảo.

- Người là người mà Xuân Hòa Đường nói?

Cốc Hà kia cuối cùng cũng lộ ra một tia ngưng trọng, nhìn thoáng qua cái lọ bạch ngọc kia, sau đó trầm giọng hỏi.

- Đúng vậy, là chuông quỳ Tần Kim của Xuân Hòa Đường bảo ta tới tìm người!

Tần Phàm một ngụm uống Vong Ưu tửu trong tay, sau đó nhìn Cốc Hà nghiêm túc hỏi:

- Người có biết tin tức về Dẫn Hồn Thảo thật không?

- Trong cái lọ này là gì?

Cốc Hà không trả lời thẳng vấn đề của Tần Phàm, chỉ trầm giọng hỏi.

- Thứ có thể khiến người đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên Võ sư!

Tần Phàm buông ly xuống, trong miệng tùy ý nói.

- Tiểu tử, người cũng không nên nói khoác lác, luyện được cấp linh dịch bình thường không có tác dụng với ta.

Cốc Hà có chút lạnh lùng nói, nếu là luyện được cấp linh dịch bình thường hẳn cũng có biện pháp lấy tới, chỉ là muốn từ Võ sư đột phá đến Tiên Thiên Võ sư, ít nhất cũng cần luyện được cấp linh lộ mới được. Cho nên hẳn mới nói là muốn tiến hành giao dịch với Luyện được sư.

- Là cấp linh hoàn.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

- Cấp Linh hoàn?

Sắc mặt Cốc Hà lập tức biến đổi, hạ giọng khiếp sợ nói, vốn hắn chỉ muốn lấy được luyện được cấp linh lộ là đã hài lòng rồi, mà linh tán thì coi như kinh hỉ ngoài ý muốn, nhưng luyện được cấp Linh hoàn hẳn nghĩ cũng không dám nghĩ!

- Đúng vậy, tên là Linh Vận Hoàn, có thể khiến Võ sư thuận đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên.

Tần Phàm hơi nâng cái lọ kia lên, ngẩng đầu nhìn Cốc Hà bình tĩnh nói. Linh Vận Hoàn này chính là luyện được tiến giai của Tiểu Linh Vận Hoàn.

Chỉ cần ta nói tin tức Dẫn Hồn Thảo cho các hạ, các hạ sẽ đưa Linh Vận Hoàn cho tại hạ sao?

Cốc Hà nhìn thoáng qua lọ bạch ngọc trong tay Tần Phàm, thu hồi tham lam mịm mớ, khàn khàn hỏi. Luyện được này hẳn nghe nói trong Tầng Trần Các của thành thị lớn có bán, giá trị mấy trăm vạn trở lên, còn có tiền cũng không mua được!

- Người cứ nói đi?

Tần Phàm liếc nhìn hắn, khẽ cười nói.

- Vậy người còn có yêu cầu gì?

Cốc Hà trầm giọng hỏi, cũng biết đó là không thể nào, dù sao giá trị của Linh vận hoàn hảo rất rõ, coi như giao Dẫn Hồn Thảo vào tay Tần Phàm cũng chưa chắc được! Có Linh Dược vô dụng, phải có Luyện dược sư luyện dược thì Linh Dược mới có thể cho thấy giá trị của nó.

- Tại hạ vừa mới xây dựng một mạo hiểm đoàn, muốn mời một ít mạo hiểm giả có danh vọng cũng có thực lực như các hạ đến trợ trận.

Tần Phàm lại đặt lọ bạch ngọc kia lên bàn, trong miệng nói.

- Cốc mỗ gần đây độc lai độc vãng, sẽ không gia nhập bất luận mạo hiểm đoàn nào cả.

Cốc Hà nhíu mày trầm giọng nói, nhưng con mắt tựa hồ một mực không rời khỏi lọ bạch ngọc trên bàn kia.

- Một năm, chỉ cần một năm!

Tần Phàm duỗi ra một ngón tay nói:

- Ta và người ước định, chỉ cần người ở lại mạo hiểm đoàn của ta một năm, đến kỳ sau người cứ tự tiện rời đi.

- Thật sự chỉ cần một năm?

Cốc Hà cúi đầu, bắt đầu tự hỏi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, bất quá một năm sau tin tưởng có mời thì Cốc Hà cũng không đi.

- Tốt, Cốc mỗ đáp ứng người.

Một lát sau, trên gương mặt ngăm đen của Cốc Hà hiện lên một tia ngưng trọng, chính thức nói, loại người như hắn, một khi chấp thuận hứa hẹn thì sẽ không dễ đổi ý.

Tần Phàm cười để lọ bạch ngọc đến trước mặt Cốc Hà, hắn có chút kích động nhanh chóng cầm lấy, mở nắp ra, đặt dưới mũi dùng sức ngửi thoáng một phát, lộ ra thần sắc cực kỳ hưng phấn.

Sau đó những tiểu nhị và khách nhân trong tửu lâu đã sớm quen thuộc Cốc Hà liền nguyên một đám kinh ngạc nhìn hắn nói chuyện với một thiếu niên, cảnh tượng này lộ ra tương đối quỷ dị.

Phản ứng của Cốc Hà có thể nói là đều nằm trong dự liệu của Tần Phàm. Cốc Hà đã ngừng ở cảnh giới Võ sư đỉnh phong ba năm rồi, nếu như không có luyện dược phụ trợ, thời gian này có thể còn tiếp tục kéo dài.

Một năm! Dùng thời gian một năm để đổi lấy thời gian không biết này, rất có lợi!

Hơn nữa Linh Vận Hoàn này không những có thể thuận lợi trợ giúp hắn đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên Võ sư, được lực hùng hậu còn có thể khiến hắn sau này đạt được rất nhiều lợi ích. Cái này so với luyện dược cấp linh lộ và cấp linh tán không thể nghi ngờ tốt hơn rất nhiều, trong lúc vô hình sẽ khiến hắn sau này tiết kiệm được không ít thời gian.

Cốc Hà không cách nào cự tuyệt hấp dẫn này.

Tần Phàm lên tiếng hỏi về tin tức Dẫn Hồn Thảo, lại nói cho Cốc Hà một ít chuyện về Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, sau đó hai người liền từ biệt.

- Hảo tử!

Tần Phàm cầm Vong Ưu tửu trong tay một ly uống cạn, khen lớn một tiếng, sau đó lớn tiếng kêu lên:

- Tiểu nhị, mang thêm mười bầu Vong Ưu nữa!

- Cốc huynh, tạm biệt!

Tần Phàm vung tay áo, bỏ mười bầu Vong Ưu tửu vào trữ vật giới chỉ, sau đó chủ động vén màn, hào khí đi xuống Vong Ưu lâu.

Tiếp theo, Tần Phàm lại đi một chuyến đến nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, nói việc này cho Trần Kỳ, sau này đợi Cốc Hà đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên thì Ẩn Thế mạo hiểm đoàn hắn mới xây dựng này sẽ vững chắc hơn nhiều.

Ra khỏi Thanh Thạch Trấn, Tần Phàm một đường đi về hướng Tây.

Theo như lời Cốc Hà nói, hắn từng ở nơi gọi là Oan Hồn Cốc trông thấy Dẫn Hồn Thảo, còn vẽ ra địa đồ kỹ càng, làm dấu hiệu, Tần Phàm muốn tìm được cũng không khó. Chỉ là theo như lời Cốc Hà nói, trong Oan Hồn Cốc có một loại yêu thú tên là Nguyên Hồn thú, phẩm giai không rõ, nhưng lại tương đối lợi hại, tương đương với Võ sư hậu kỳ, cũng vừa hay thích hợp Tần Phàm cho thuận tiện lịch lãm rèn luyện một phen.

Một mực chạy bốn năm ngày đường, Tần Phàm rốt cục mới theo địa đồ đi đến trước một sơn cốc tương đối bí ẩn.

Oan Hồn Cốc này là sơn cốc hình hồ lô điển hình, bên ngoài chật trong rộng, miệng hang bị hai tòa núi lớn cao lớn thẳng tắp kẹp lại, bên trong lại rộng lớn hơn nhiều. Mà bởi vì địa hình đặc thù này nên khu vực Oan Hồn Cốc quanh năm đều có gió, suốt ngày cũng có thể nghe được tiếng gió gào thét, tiếng “Ồ ồ” buồn bã như khóc lóc nỉ non không dứt bên tai.

Hơn nữa, nghe nói thật lâu trước trong sơn cốc này phát sinh qua một hồi chiến dịch cỡ lớn, một phương mai phục và bị mai phục chiến đấu ở chỗ này đến máu chảy thành sông, u cốt khắp nơi, từ đó về sau, mỗi lần đi ngang qua đều có người vô tội chết đi. Vì vậy danh tiếng Oan Hồn Cốc mới chậm rãi được hình thành, ngay cả Võ sư bình thường cũng không dám tùy tiện đi qua đây.

117. Chương 116

Chương 116: Oan Hồn Cốc.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

>

Đứng ở miệng hang, bởi vì ánh mặt trời bị hai tòa núi lớn ngăn cản cho nên thoát nhìn có vài phần âm u, hơn nữa cộng thêm tiếng gió khiến người nghe sờn hết gai ốc kia, Oan Hồn Cốc này cũng như kỳ danh, lộ ra thập phần âm trầm khủng bố.

Bất quá Tần Phàm tự nhiên không sợ mấy cái đó, mục đích chủ yếu hắn đến đây là để tìm kiếm Dẫn Hồn Thảo, mặt khác là muốn Nguyên Hồn Thú để rèn luyện tinh thần ý chí của mình một chút, bởi vì nghe nói Nguyên Hồn Thú hiểu tinh thần công kích, có thể khiến người sinh ra tinh thần ảo giác, phảng phất như đưa thân vào trong Địa phủ khủng bố vậy.

Nhớ tới cái này, hắn ngược lại cũng có chút mong đợi.

Đi vào trong cốc, Tần Phàm phát hiện thổ địa bên dưới có chút hiện hồng, giống như máu tươi vậy, có chút quỷ dị, Oan Hồn Cốc này quả nhiên nhiều thêm vài phần huyền bí. Tiếp tục đi vào trong, lại phát hiện lúc này tuy rằng là ban ngày, nhưng tầm nhìn cực thấp, bốn phía sương mù bao phủ, vô cùng âm u, hoàn cảnh thậm chí còn phức tạp hơn trong Yêu Thú Sơn Mạch một chút.

Thông qua miệng hang hẹp dài chừng 50m, Tần Phàm tuy rằng đã sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn không khỏi bị cảnh sắc trước mắt làm hoảng sợ.

Chỉ bùn đất màu đỏ trước mắt có chút hương vị hư thối, khắp nơi không ngừng nổi lên vũng nước đọng đục ngầu, các loại cây cối vặn vẹo hình thù kỳ quái, tất cả đều lộ ra rất trầm lắng, không có chút thăng cấp, còn có thể ngẫu nhiên trông thấy một ít bạch cốt lửa lò, càng tăng thêm vài phần quỷ dị khủng bố.

Bất quá trước mắt thoát nhìn khoáng đạt hơn nhiều, đôi mắt nhìn lại cũng không thấy điểm cuối, mà trong cốc có cốc, còn có mấy tòa núi nhỏ, nhưng đều tối tăm lu mờ, cây cối cũng không có chút xanh biếc.

Tần Phàm nhíu mày.

Vào lúc này, ở bên một hồ nước bẩn, hắn phát hiện ra một cỗ thi thể tử tướng cực kỳ khó coi, dáng người khô ngô, giờ chỉ còn lại một khung xương bên trên treo mấy khối thịt nhão, mà hết lần này tới lần khác

phần đầu lại được bảo toàn tương đối hoàn hảo, tuy rằng đã không còn diện mạo, nhưng một đôi mắt người chết lại trợn ngược lên, trong mắt tràn đầy e ngại, giống như nhìn thấy sự vật kinh khủng nhất thiên hạ vậy.

Trông thấy một màn này, Tần Phàm đã hoàn toàn thu hồi một tia nhẹ nhõm lúc trước, toàn thân đề phòng, lại cẩn thận thêm vài phần, xem ra người này là gặp phải Nguyên Hồn thú, nhận lấy tinh thần công kích mà chết.

- Chẳng lẽ Nguyên Hồn thú này thật sự có thể thôn phệ linh hồn người sao?

Trong lòng Tần Phàm trầm xuống, Nguyên Hồn thú này quả nhiên không đơn giản như hắn nghĩ. Trách không được khi Cốc Hà nói đến thì vẫn có cảm giác sợ hãi, trong lời nói hết sức kiêng kỵ.

- Lỗ

Cũng vào lúc này, một tiếng kêu nghe cực kỳ quỷ dị truyền đến, Tần Phàm lập tức biến sắc.

Một sinh vật ngoại hình thoát nhìn thập phần buồn nôn xuất hiện ở cuối đầm lầy, ở ngay đối diện cách hắn không xa, bởi vì tầm nhìn trong cốc này không cao cho nên thứ này đến gần hơn 50m Tần Phàm mới phát hiện ra.

- Nguyên Hồn thú?

Tần Phàm kinh hồn chưa định nhìn sinh vật ghê tởm trước mắt, trong nội tâm nhảy dựng lên.

Thứ này thoát nhìn có chút tương tự Tri Chu, có sáu cọng lông chân dài nhỏ, toàn thân mặt ngoài là màu nâu đen, nhưng toàn thân có một sợi chỉ đỏ xuyên qua, giống như mạch máu nổi bật lên vậy. Mà kinh khủng nhất chính là mặt Nguyên Hồn thú này lại rất giống nhân loại, toàn bộ đầu đều dài khắp lông trắng dài nửa tấc, có thể thấy rõ tai mắt mũi miệng, phần miệng là một cái miệng máu lớn, hàm răng sắc bén, trên đó phun đầy nước bọt đỏ như máu, có lẽ gọi là Quỷ Diện thì chuẩn xác hơn.

- Thứ này vậy mà vừa thấy đã thi triển tinh thần công kích với ta?

Tần Phàm không khỏi cảm thấy một hồi khủng hoảng, tim đập cũng nhanh hơn hẳn bình thường. Hắn cảm thấy có cái gì đó không ổn | ứ

Tần Phàm cúi đầu trầm tư, nhưng trên mặt lại bỗng nhiên lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, nguyên lai hắn trông thấy dưới chân mọc ra một mảng lớn Tro Diệp Thảo.

- Cốc Hà nói lần kia hắn vì tránh né Nguyên Hồn thú nên đã trốn vào trong một ngọn núi, chân núi mọc ra rất nhiều tro diệp thảo! Mà Dẫn Hồn Thảo chính là ở trong sơn động trên núi, bắt quả khi đó Dẫn Hồn Thảo vẫn chưa thành thực, cho nên hắn mới không ngắt lấy.

Tần Phàm nhớ tới tình hình Cốc Hà nói, cố gắng ngẩng đầu lên nhìn ngọn núi trước mặt, lại nhìn địa hình chung quanh, sau đó từ trong giới chỉ xuất ra địa đồ so sánh một chút, phát hiện tình huống cơ bản ăn khớp.

- Chính là đây rồi!

Dọc theo chân núi hướng lên, cẩn thận tìm kiếm sơn động theo như lời Cốc Hà nói, hắn tìm kiếm trên sườn núi tới tám lu mờ một thời gian ngắn, đột nhiên con mắt sáng ngời.

Lúc này trước mắt hắn xuất hiện một sơn động tĩnh mịch, ở bên trong sương khói loáng thoáng, mà cửa động bị cỏ dại cao lớn che đầy, nếu như không phải có bản đồ chi tiết của Cốc Hà thì hắn rất khó tìm được!

- Hi vọng giờ Dẫn Hồn Thảo kia vẫn còn a! Lão đầu, người trên trời có linh thiêng phải phù hộ cho chính người a! Chỉ cần tìm được Dẫn Hồn Thảo, ta sẽ có thể giúp người luyện chế Dưỡng Hồn Đan rồi!

Tần Phàm âm thầm trèo đồi, sau đó nhẹ nhàng thở ra một hơi, liền đi vào sơn động

Nhưng hắn vừa xuất ra Dạ Minh Châu, còn chưa được hai bước, liền đột nhiên cảm giác được một hồi gió tanh đánh úp đến trước mặt.

Ông! Một tiếng quanh quẩn trong đầu, Tần Phàm liền cảm giác được trong đầu mình đau đớn một hồi, lập tức cảm thấy tinh thần bắt đầu hoảng hốt..., tựa hồ cảm giác như mình đã đi vào núi xương biển máu, còn mơ hồ trông thấy trong huyết động xuất hiện nguyên một đám bóng người dữ tợn hung ác đánh về phía hắn.

- Vậy mà lại sinh ra ảo giác!

Tần Phàm cả kinh, lập tức giữ vững vị trí tinh thần của mình, sau đó mượn hào quang của Dạ Minh Châu, hắn thấy sâu trong huyết động đằng kia có một đầu Nguyên Hồn thú tám chân đang nhanh chóng đi về phía hắn.

- Nơi này vậy mà lại trở thành sào huyệt của Nguyên Hồn thú rồi!

Trong lòng Tần Phàm không khỏi trầm xuống.

- Có tám cái chân, là Nguyên Hồn thú trung đẳng!

Thần sắc Tần Phàm trở nên ngưng trọng, hắn đối phó Nguyên Hồn thú sơ đẳng đã lộ ra cố hết sức rồi, chống lại đầu Nguyên Hồn thú trung đẳng sẽ càng thêm gian nan.

Hơn nữa vừa rồi vừa tiếp xúc, Tần Phàm đã cảm nhận được sự khủng bố của đầu Nguyên Hồn thú trung đẳng này! Bằng vào tinh thần ý chí của hắn nhưng vẫn bị ảo giác ảnh hưởng!

- Lỗ Lỗ. . .

Tiếng kêu của Nguyên Hồn thú mang theo tinh thần công kích vang khắp sơn động, tăng thêm thêm vài phần âm trầm khủng bố.

- Tinh thần lực còn mạnh hơn ta!

Tần Phàm lắc lắc cái đầu còn chút hôn mê, trong nội tâm vô cùng kiêng kỵ đối với đầu quái vật vội xông tới này. Mà theo Nguyên Hồn thú càng ngày càng gần, hắn cảm nhận được mình bị ảnh hưởng càng lớn, khi cách nhau chưa đầy 10m thời, Tần Phàm thậm chí còn phát hiện ra tầm mắt mình đang dần mờ hồ.

120. Chương 119

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 119: Luyện chế Dưỡng Hồn Đan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hô....

Cắn nát miệng của mình, dưới kích thích từ máu tươi và đau đớn, lúc này Tần Phàm mới thanh tỉnh lại một chút, nhưng lúc này chỉ nghe được một hồi gió tanh vô cùng tanh tươi truyền đến, sau đó liền thấy đầu Nguyên Hồn thú kia đã nhào đến trước mặt, cái miệng máu lớn kia đang cắn về phía cổ mình!

Hàm răng sắc bén kia giống như từng thanh dao lạnh, vô cùng rét lạnh và dữ tợn, coi như thể phách bản thân Tần Phàm hơn hẳn thương thường nhân cũng không dám để nó cắn một ngụm. Nếu như hắn ở trạng thái kia có lẽ thật sự có khả năng trong lúc hoảng hốt bị cắn đứt cổ mà vẫn không biết chuyện gì xảy, nhưng giờ hắn đã thanh tỉnh lại, tự nhiên sẽ không đứng đó chờ chết rồi.

- Phanh!

Tần Phàm đợi lúc Nguyên Hồn thú cách mình chưa đủ ba phân liền mãnh liệt gấp người xuống, tránh khỏi đòn đoạt mệnh, mà thân hình của Nguyên Hồn thú lại trực tiếp đâm vào vách đá ở một bên, đánh rơi không ít đá vụn.

- Rống. . . Lỗ. . .

Đầu Nguyên Hồn thú kia xoay người lại, phát ra tiếng kêu phẫn nộ, tựa hồ đối với nhân loại này có thể tránh thoát một kích của mình cảm thấy rất ngoài ý muốn, trên mặt quỷ cũng lộ ra vài phần dữ tợn. Sau đó trong miệng của nó phát ra tiếng kêu khùng bố, xen lẫn tinh thần công kích lẫn nữa phóng tới Tần Phàm.

Tần Phàm lập tức cảm thấy trong lòng như nhận lấy va chạm mãnh liệt, khí huyết cuộn cuộn, thiếu chút nữa đã đứng không vững. Nhưng thoáng sau khi lấy lại tinh thần, hắn nhanh chóng lấy ra từ trong giới chỉ một vỏ rượu Vô Ưu, lần này cũng không có thời gian uống một ngụm, trực tiếp một quyền đánh vỡ, sau đó tử thủy hóa thành một đầu Kỳ Lân gào thét xông về phía Nguyên Hồn thú.

Bành! Kỳ Lân khí kinh do tử thủy hóa thành đụng nhau với Nguyên Hồn thú trong không gian hẹp, sau một tiếng trầm đục, đầu Nguyên Hồn thú kia bị đụng ngã xuống đất, nhưng liền đứng lên lại. Một chiêu có thể trực tiếp giết chết Nguyên Hồn thú sơ đẳng này thoát nhìn lại không tạo thành tổn thương quá lớn cho Nguyên Hồn thú trung đẳng.

- Hừ, ngươi muốn cắn ta cho ngươi cắn!

Nhìn Nguyên Hồn thú lần nữa bổ nhào tới, Tần Phàm cắn răng một cái, xem chuẩn thời cơ, Kỳ Lân Tí trực tiếp một quyền nhét vào cái miệng máu lớn trên mặt quỷ.

PHỐC! Máu tươi lập tức phun tung toé, cũng chia không rõ đâu là thuộc về Tần Phàm, đâu là thuộc về Nguyên Hồn thú.

Hô!

Chỉ chốc lát sau, Tần Phàm có chút thở dài một hơi, nhìn thoáng qua Nguyên Hồn thú trừng trừng như chết không nhắm mắt kia, sau đó tay còn lại dùng sức đẩy, rút Kỳ Lân Tí ra.

Nhìn cánh tay phải máu chảy đầm đìa, Tần Phàm cũng âm thầm kinh hãi, vừa rồi hắn cũng lo lắng Kỳ Lân Tí không chịu nổi sự cắn xé của đầu Nguyên Hồn thú kia, nhưng may mắn là Kỳ Lân Tí cứng cỏi hơn mấy bộ phận thân thể khác nhiều, cho nên cuối cùng cũng vượt qua được.

- Có thể thôn phệ linh hồn chi lực quả nhiên biến thái ah!

Tần Phàm đào Nguyên Hồn tinh của Nguyên Hồn thú lên, trong nội tâm không khỏi âm thầm sợ hãi thần phục, tương truyền bên trong Oan Hồn Cốc có hơn mười vạn oan hồn! Tinh thần công kích của Nguyên Hồn thú trung đẳng đã khiến hắn cơ hồ nhịn không được rồi, vậy Nguyên Hồn thú cao đẳng còn lợi hại hơn không biết có thể đạt đến trình độ nào nữa!

Dẫn Hồn Thảo, nghe nói có thể hấp dẫn du hồn lang thang tới, mà Nguyên Hồn thú tương truyền chính là hút linh hồn để gia tăng thực lực của mình, cho nên Nguyên Hồn thú xuất hiện ở nơi có Dẫn Hồn Thảo cũng là bình thường, chỉ là Tần Phàm cũng không dám xác định Dẫn Hồn Thảo có còn ở đây không nữa.

- Lão đầu, xem tạo hóa của ngươi thôi!

Tần Phàm cẩn thận đi vào trong sơn động, trong nội tâm không khỏi có chút bận tâm, nhưng hắn thật vất vả mới tìm được tin tức về Dẫn Hồn Thảo, nếu tìm kiếm từ đầu thì không biết phải đến giờ phút nào mới được nữa.

Một đường đi vào, Tần Phàm phát hiện dưới mặt đất bắt ở trên ẩm ướt, bùn đất cũng là đỏ vàng giao nhau, lòng hắn không khỏi buông lỏng một chút, hắn đọc thuộc lòng được thử, biết rõ đây chính hoàn cảnh thích hợp cho Dẫn Hồn Thảo sinh trưởng.

- Ồ? Lại đi vào tiếp một đoạn liền phát hiện phía trước có hào quang màu tím nhàn nhạt truyền đến.

- Vẫn còn!

Hai mắt Tần Phàm bắn ra thần thái kinh hãi, vội vàng bước nhanh tới, liền thấy ở sâu trong sơn động đằng kia có một tảng đá lớn, mà trên đó đang có một cây linh thảo dài một tấc sinh trưởng, rễ cây của linh thảo đều là hồng sắc, lá cây là bạch sắc, mà toàn thân lại lộ ra hào quang màu tím.

Đây chính là Dẫn Hồn Thảo rồi!

Đứng bên cạnh tảng đá, ánh mắt Tần Phàm đánh giá gốc thực vật trên đó hồi lâu, sau một lúc lâu, mới thật thở dài một hơi, sau đó nện một quyền lên mặt ngoài cự thạch, luồng khí xoáy vô khí lập tức bạo phát, nghe được “Răng rắc” một tiếng, mặt ngoài cự thạch vết rạn giống như mạng nhện, nhanh chóng lan tràn ra.

Oanh! Bấm tay bắn lên cự thạch chẳng chịt vết rạn kia, cự thạch lập tức chia năm xẻ bảy, sau đó chùm rễ thật dài của Dẫn Hồn Thảo thật liên lộ ra. Rễ của Dẫn Hồn Thảo thật ra đã có một bộ phận phá đá mà ra đâm xuống mặt đất.

Chậm rãi bình phục tâm tình kích động, Tần Phàm từ trong giới chỉ lấy ra được đỉnh gia truyền của Tần gia, đây cũng là chỗ Cổ Mặc ẩn thân.

Hô.

Tần Phàm duỗi bàn tay phải ra, một vòng đan hỏa đỏ vàng giao nhau liền xuất hiện nơi lòng bàn tay, sau đó hắn hít sâu một hơi, nhanh chóng duỗi tay kia ra, trực tiếp nhốt Dẫn Hồn Thảo lên, cẩn thận cho vào được đỉnh, tiếp theo hắn vỗ vào cửa nhập hỏa trên thân đỉnh, đan hỏa truyền vào, được đỉnh kia liền giống như tràn đầy sinh cơ vậy.

Sau một lúc lâu, trong được đỉnh dâng lên sương mù tử sắc.

- Là lúc này rồi.

Tần Phàm trong lòng hơi ngân, lập tức quăng các dược liệu khác vào trong được đỉnh, sau đó đan hỏa trên hai bàn tay đồng thời đều đặt vào cửa nhập hỏa, vô khí thôi phát, bắt đầu toàn lực luyện chế.

Lần luyện được này có thể xem như là lần gian nan nhất của Tần Phàm đến tận giờ, vãn vẹn chỉ riêng luyện hóa linh dịch đã trọn vẹn dùng hơn một canh giờ! Nếu như không phải hắn đã đột phá đến cảnh giới cửu cấp vô giả vậy thì nhất định sẽ không duy trì nổi.

Bất quá luyện chế Dương Hồn Đan hơi đặc thù một chút, cũng không phải liên tục tiến hành, mà cần phải đợi linh dịch trở nên lạnh mới có thể tiếp tục tiến hành quá trình ngưng lộ, cái này cũng khiến hắn phục hồi được chút vô khí trong cơ thể.

Luyện hóa linh dịch thành công, Tần Phàm có chút mệt mỏi xuất ra một khẩu hơi khí hoàn nuốt vào, thoáng đợi một hồi, cảm ứng được linh dịch bên trong đã bắt đầu chậm rãi trở nên lạnh lại, lúc này mới lần nữa làm bước tiếp theo.

Linh lộ, ngưng thể, cố thể, chú linh!

Tần Phàm cẩn thận tỉ mỉ tiến hành từng trình tự, hao phí trọn vẹn 3 canh giờ, cuối cùng đã tới lúc thành đan!

Ông!

Nhưng vào lúc này, một tiếng vang kì dị từ trong được đỉnh truyền đến.

- Hô.

Một mỗi nhỏ một bãi nước miếng trọc khí, sau đó lại từ từ nhìn về phía được đỉnh, đã thấy được đỉnh chỉ lẳng lặng phóng trên mặt đất, hồi lâu cũng không truyền ra tiếng động gì.

121. Chương 120

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 120: Cổ Mặc tỉnh lại.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chương 120: Cổ Mặc tỉnh lại.

Tần Phàm khẽ chau mày, trong miệng thử nhẹ giọng kêu lên:

- Lão đầu, đã tỉnh chưa?

- Lão đầu, chết hay chưa người cũng nên nói một tiếng chứ...

Tần Phàm lại mở miệng kêu lên, chỉ là trong sơn động ngoại trừ tiếng vọng thanh âm của hắn thì tất cả đều im ắng.

- Lão đầu, lão đầu? Lão đầu!

Gọi thêm vài tiếng nữa, cũng không có bất luận đáp lại nào cả.

- Không có khả năng!

Tần Phàm có chút nghi hoặc mở nắp được đỉnh ra, nhìn thoáng qua phía dưới, sau đó trông thấy bên trong có một khối được hỏa màu đỏ xám đã hoàn toàn không còn chút sáng bóng, đan khí của Dưỡng Hồn Đan rõ ràng đã bị Cổ Mặc hấp thu sạch sẽ rồi.

Đã hấp thu đan khí Dưỡng Hồn Đan, không thể nào vẫn chưa tỉnh lại được!

- Lão đầu, kỳ thật người đã đã tỉnh, là đang cố ý trêu đùa ta đúng không?

Lông mày Tần Phàm nhíu lại, sau đó trầm giọng nói với được đỉnh.

Không có trả lời.

- Ha ha, đừng giả bộ, xuất hiện đi, ta biết rõ người tỉnh rồi.

Tần Phàm ôm tay, bày ra bộ dáng như đã sớm biết rõ.

Vẫn không có đáp lại.

- Người không lừa được ta đâu, đan khí của Dưỡng Hồn Đan đã bị hấp thu, người không thể nào chưa tỉnh lại được, ta đã cảm ứng được người rồi!

Tần Phàm lại giả bộ như có chút khinh thường nói, hẳn hoài nghi Cổ Mặc chỉ là đang cố tình đùa hắn.

Vẫn không có đáp lại.

- Không chết thì đáp lời đi chứ...

Thấy vẫn không có bất kỳ trả lời nào, lúc này trong nội tâm Tần Phàm đã có chút lo lắng, hần dưng lực đánh cho mặt ngoài được đỉnh kêu lên.

Được đỉnh kia bị Tần Phàm đánh vào khiến rung động, nhưng vẫn không có động tĩnh dư thừa nào cả.

- Chẳng lẽ luyện chế Dưỡng Hồn Đan xảy ra vấn đề sao?

Tần Phàm chau mày, trong lòng có chút nghi hoặc, vì vậy liền cầm lên Dưỡng Hồn Hoàn trong đỉnh nhìn kĩ, lại hít hà, hần phát hiện mùi và màu sắc cũng không có bất kỳ vấn đề nào cả.

- Hoặc là một khóa Dưỡng Hồn Đan vẫn chưa đủ để khiến lão đầu tỉnh lại.

Nhớ tới tình hình trước khi Cổ Mặc ngủ say, trong nội tâm Tần Phàm mơ hồ có chút cảm giác xấu, muốn phát huy ra năng lượng khủng bố như vậy, quả thật phải tiêu hao đại lượng năng lượng hạch tâm linh hồn mới được. Nhưng hần thật vất vả mới tìm được Dẫn Hồn Thảo luyện ra Dưỡng Hồn Đan, nếu vậy vẫn không thể khiến Cổ Mặc tỉnh lại, nếu nếu lại phải đi thu thập một phần tài liệu Dưỡng Hồn Đan nữa thì không biết phải đến lúc nào mới xong.

- Aizz.

Thở dài một tiếng, Tần Phàm mệt mỏi ngồi trên mặt đất, mà trong lòng cũng không khỏi có chút ủ rũ.

- Hắc hắc...

Nhưng vào lúc này, một tiếng tiếng cười quen thuộc vang lên trong sơn động.

- Lão già chết tiệt, không chết lại không phát ra thanh âm sớm chút đi!

Nghe thấy tiếng cười kia, sắc mặt Tần Phàm vốn cực kỳ kinh hãi, bất quá nghĩ đến hầy vẫn bị Cổ Mặc trêu đùa một hồi liền có chút xấu hổ vỗ một chưởng lên được đỉnh.

Bất quá kỳ thật trong lòng hần lại không khỏi thở dài một hơi.

- Hắc hắc, tiểu tử ngươi trong mấy ngày bản Võ Thánh ngủ say có phải cảm thấy rất quái niệm Võ Thánh không?

Một bóng người già nua mặc áo bào xanh chậm rãi hiện ra trên được đỉnh, đúng là Cổ Mặc Tần Phàm từ lâu không gặp. Tuy rằng vẻ mặt tiêu tụy, nhưng vào lúc này lại nhiều thêm vài phần thân thiết.

- A, quái niệm người?

Tần Phàm có chút khinh thường cười cười, giả bộ như không quan tâm nói:

- Không có lão già chết tiệt ngươi lắm nhảm bên tai, ta không biết đã thanh tỉnh biết bao nhiêu! Ngay cả ăn cơm cũng thấy thơm hơn không ít, ngươi nhìn xem, trên người của ta còn rất thoái mái nữa.

- Ha ha, thật không?

Cổ Mặc đắc ý cười một tiếng:

- Không biết vừa rồi sao ta lại nghe được ở bên ngoài có người kêu gọi thê thảm như vậy, nếu như không phải vì quấy rầy mộng đẹp của bản Võ Thánh thì ta còn chẳng muốn đi ra đấy!

- Thôi đi... lãng phí nhiều Linh Dược như vậy ta đau lòng không được sao!

Tần Phàm vẫn cứng miệng nói, sau đó giống như bỗng nhiên tỉnh lại:

- Đúng rồi, lúc lão già chết tiệt ngươi đang ngủ say cũng âm hồn bất tán, không biết hấp thu bao nhiêu đan khí của ta nữa, còn có, linh dược để luyện chế Dưỡng Hồn Đan có giá trị hơn mười vạn đấy, ngươi lấy mấy bộ võ kỹ Thiên giai ra mới bù được!

- Hắc hắc, tiểu tử ngươi ngược lại nghĩ khá lắm.

Cổ Mặc cười hắc hắc, sau đó linh thức đảo qua trên người Tần Phàm:

- Ô? Cũng không tệ lắm, đã đạt tới Võ Giả cửu cấp đỉnh phong rồi, tùy thời cũng có thể đột phá đến cảnh giới Võ sư.

- Nếu như không phải vì chờ người tỉnh lại, ta sớm đã đột phá đến cảnh giới Võ sư rồi.

Tần Phàm chép miệng nói, được lực lần trước hẳn phục dụng Sơ Võ Hoàn đã được luyện hóa, hiện giờ cách cảnh giới Võ sư cảnh chỉ một tia thôi, chỉ cần ăn vào Tiểu Linh Vận hoàn là có thể bước vào rồi! Thân thể được Ma Chủng cường hóa đủ để hẳn đột phá đến cảnh giới Võ sư!

- Đợi ta?

Cổ Mặc nao nao.

- Người không phải đã nói lúc ta đột phá đại cảnh giới chung quanh thân thể sẽ xuất hiện một cỗ Thiên địa linh khí người có thể hấp thu sao?

Tần Phàm tùy ý nói.

- Hắc hắc, coi như tiểu tử ngươi có tình.

Cổ Mặc cười hắc hắc, nhưng trong nội tâm lại cảm thấy có chút ảm áp, nói:

- Được rồi, vậy chờ sau khi ngươi đột phá đến cảnh giới Võ sư bản Võ Thánh sẽ truyền cho ngươi Khiên Dẫn Thuật a!

- Khiên Dẫn Thuật đích thật rất không tệ, nhưng, cái kia, còn thứ khác không? Chờ ta đột phá đến cảnh giới Võ sư, có lẽ sẽ có không ít võ kỹ lợi hại có thể học được a?

Tần Phàm nghe thấy cái này, xoa xoa đôi bàn tay, lộ ra một thần sắc kỳ vọng.

- Tiểu tử, tham thì thâm ah!

Cổ Mặc liếc xéo Tần Phàm nói.

- Không nhiều lắm, nào có nhiều đâu chứ! Ta hiện giờ ngoại trừ Huyền Trọng quyền, về cơ bản có thể sử dụng chỉ có Man Ngưu Trùng Kích và Lưu Tinh Bộ, ít đến thương cảm đây này!

Tần Phàm lộ ra ngữ khí ủy khuất nói.

- Hắc hắc, theo ta được biết, người từ trong Ma Chủng hẳn cũng lĩnh ngộ được một ít võ kỹ a?

Cổ Mặc vạch trần bộ mặt Tần Phàm.

- Khục khục, cũng có một ít, nhưng vậy cũng không đủ ah! Cộng lại cũng chỉ có ba bốn loại, ít võ kỹ như vậy rất dễ dàng khiến đối thủ thăm dò ra át chủ bài, ngày sau ta sẽ phải chịu thiệt đấy!

Tần Phàm không buông tha nói:

- Chỉ một môn thôi, lão đầu, người dạy ta một môn võ kỹ lợi hại đi!

- Hắc hắc, kỳ thật bản Võ Thánh đích thật còn một môn võ kỹ dường như thích hợp cho người tu luyện, lực cực lớn, bất quá nha...

Cổ Mặc vuốt râu một chút, mang theo một tia nghiền ngẫm vui vẻ nhìn Tần Phàm:

- Đúng rồi, ngày đó bản Võ Thánh ngủ say người gọi ta là gì nhỉ?

Trên mặt Tần Phàm kéo ra.

- Hắc hắc, chỉ cần người gọi lại lần nữa bản Võ Thánh sẽ dạy cho người!

Cổ Mặc có chút đắc ý nói.

- Khục khục, lão đầu người cũng đừng làm kiêu vậy chứ, dùng giao tình của chúng ta, chẳng lẽ còn để ít chút hư danh kia sao? Nói ra nhiều thẹn thùng ah...

Tần Phàm tròn mắt nói.

- Không gọi thì không dạy!

Cổ Mặc nghiêng chân ngồi trên được đỉnh, bộ dáng thoạt nhìn có chút vô sỉ.

122. Chương 121

Chương 121: Cảnh giới Võ sư.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Là võ kỹ phẩm giai gì?

Tần Phàm thử hỏi.

- A..., hẳn là Thiên giai a!

- Sư phụ...

- Ha ha ha...

- Ách, võ kỹ đâu?

- Hắc hắc, chờ người đột phá đến cảnh giới Võ sư rồi nói sau!

- Lão già chết tiệt!

Lúc này ngoài trời đã hoàn toàn tối lại, mà trận trận tiếng gió như quỷ khóc vang lên khắp nơi trong Oan Hồn Cốc. Nhưng bởi vì lúc này Tần Phàm ở trong sơn động, xâm nhập sơn thể cho nên yên tĩnh hơn nhiều, ngược lại là một nơi nghỉ đêm không tệ.

- Đêm nay đột phá đến cảnh giới Võ sư thôi!

Hiện giờ Cổ Mặc đã tỉnh lại, Tần Phàm không còn gì băn khoăn nữa, trong lòng hơi trầm ngâm, sau đó liền hạ quyết định. Hiện giờ chín cách Vũ Điền trong cơ thể hắn đã tràn đầy, nói cách khác võ khí đã tăng trưởng đến cực hạn, tu luyện nữa cũng không cách nào tăng lên, chỉ có thể đột phá đến cảnh giới Võ sư thôi.

Vì vậy, hắn tìm một nơi sạch sẽ trong sơn động, xếp bằng ở đấy, ngũ tâm hướng lên trời, an tâm tĩnh khí, rất nhanh tiến vào trạng thái tu luyện.

- Hắc hắc, xem ra là muốn đột phá đến cảnh giới Võ sư rồi.

Lúc này thân ảnh Cổ Mặc xuất hiện ở một bên, nhìn thiếu niên đã nhắm hai mắt lại toàn tâm chuẩn bị, trong nội tâm mỉm cười, cũng không đi quấy rầy hắn.

Cảm giác được trạng thái bản thân dần dần ổn định, đến khi trạng thái đạt đến lúc thích hợp nhất, Tần Phàm liền chậm rãi nuốt vào một khóa Tiểu Linh Vận hoàn.

Theo Tiểu Linh Vận hoàn nhập vào cơ thể, tâm thần Tần Phàm đột nhiên đại động, nhưng vào lúc này Tiểu Linh Vận hoàn trong cơ thể hắn bỗng nhiên hóa thành một đầu Dực khí Giao Long màu vàng.

Bành! Bành Bành ...

Sau đó đầu Dực khí Giao Long kia liền bắt đầu mạnh mẽ đâm tới cơ thể hắn... không ngừng trùng kích lấy thể phách hắn, tình hình cũng giống lúc phục dụng Sơ võ hoàn, nhưng còn mãnh liệt hơn.

Tần Phàm bảo vệ chặt lấy tâm thần, không dám buông lỏng chút nào.

Ông! Sau một lát, một tiếng chấn động yếu ớt đột nhiên vang lên trong người, tiếp theo Tần Phàm liền phát hiện Dực khí Giao Long này cuối cùng quần quanh trên Vũ Điền Khí Hải hắn!

Oanh! Nháy mắt sau đó, đầu Dực khí Giao Long này trực tiếp đâm vào trong Vũ Điền!

Tần Phàm không khỏi cả kinh, tiếp theo hắn phát hiện không khí bốn phía truyền đến trận trận chấn động, có một loại lực lượng kỳ dị quần lấy linh khí chung quanh, tất cả đều hấp dẫn về phía chung quanh hắn. Sau đó hắn liền cảm giác được linh khí bốn phía trở nên vô cùng nồng nặc, cả người hắn phảng phất như ngâm trong linh dịch do linh khí hóa thành vậy.

Nhưng theo năng lượng chung quanh thiên địa ngày càng mạnh, đến cuối cùng, thân thể Tần Phàm cơ hồ như biến thành một động không đáy, liên tục không ngừng hấp thu lấy những Thiên địa linh khí điên cuồng tràn vào cơ thể.

Sau đó linh khí bành trướng bắt đầu chậm rãi từ “Ngũ tâm” dừng mãnh tràn vào cơ thể Tần Phàm, sau đó năm đạo linh khí hóa thành thật dòng suối thật dài không hạn mà cùng chạy vào trong Vũ Điện của hắn, giống trăm sông cuối cùng đổ về một biển vậy!

Cũng lúc đó, tâm thần Tần Phàm chìm vào cơ thể, bắt đầu chậm rãi dẫn dắt những Thiên Địa linh khí chui vào “Ngũ tâm”, những năng lượng này tuy rằng khổng lồ, bất quá trong đó cũng ẩn chứa một ít tạp chất, phải trải qua kinh mạch luyện hóa và tinh luyện mới có thể chứa vào trong Vũ Điện. Nếu không, rất có thể sẽ sinh ra một ít ảnh hưởng cho tu luyện sau này.

Được Tần Phàm dốc lòng dẫn đạo, những năng lượng Thiên địa tràn vào cơ thể sau khi vận hành một vòng khắp kinh mạch, rốt cục bị tinh luyện khiến càng thêm tinh thuần, tạp chất đã được luyện hóa sạch sẽ.

Cũng dưới sự cạo rửa của năng lượng Thiên địa, Tần Phàm chợt phát hiện kinh mạch cùng với cốt cách trong cơ thể cũng dần trở nên cứng cõi hơn, thể phách cường đại hơn trước không chỉ một lần.

Mà ngay sau đó, Tần Phàm liền cảm giác được mình tiến nhập vào một trạng thái huyền diệu, tựa hồ như trở nên vô tri vô giác... nhưng lúc hắn tỉnh thì phát hiện ra tinh thần ý chí của mình cũng theo đó mạnh hơn rất nhiều.

- Sau võ giả, mỗi lần tiến cảnh lớn đều là một lần gia tăng đối với thể phách và tinh thần ý chí, quả nhiên không giả.

Tần Phàm kinh hỉ cảm giác biến hóa cơ thể, trong lòng hơi ngậm.

Sau đó tinh thần của hắn lần nữa chìm vào trong cơ thể, liền phát hiện linh khí sau khi luyện hóa liền bắt đầu chảy qua huyết khiếu quanh thân, chuyển hóa thành một mảnh dòng suối linh khí dài hẹp, tiếp theo từ bốn phương tám hướng chảy tới Vũ Điện.

Linh khí lưu kia rốt cục chậm rãi hội tụ thành một đạo, sau đó liền bắt đầu không ngừng trùng kích lấy Vũ Điện Khí Hải của Tần Phàm. Sau một lúc lâu, rốt cục vọt vào, bao trùm toàn bộ chín cách Vũ Điện, sau đó những linh khí này liền không ngừng đè ép, áp súc, dung hợp vô khí trong Vũ Điện trước kia.

Ngay sau đó toàn bộ Vũ Điện Khí Hải của Tần Phàm bắt đầu trở nên nóng hổi!

- Đây là đạo năng lượng nóng rực đến từ Độc Giác Giao Long bắt đầu dung hợp lần nữa với vô khí mới!

Trong lòng Tần Phàm khẽ chấn động, bất quá nhớ tới kinh nghiệm dung hợp lần trước, hắn cũng rất nhanh trấn định lại.

Cũng không biết đã qua bao lâu, một hồi cảm giác nghẹn khuất qua đi, giống như đột nhiên mây trôi nước chảy vậy, Tần Phàm cảm giác trong cơ thể đã chậm rãi bình tĩnh lại.

Tâm thần lần nữa chìm vào cơ thể liền phát hiện tất cả linh khí không an ổn cũng đã sáp nhập toàn bộ vào trong vô khí, bất quá nguyên lai vô khí tràn đầy màu đỏ vàng, lúc này lại bị áp súc chỉ còn lại có nửa cách vô khí màu cam mang theo một tia đỏ nhạt.

Nhưng Tần Phàm có thể cảm giác được, năng lượng trong đó với vô khí đỏ vàng trong chín cách Vũ Điện trước kia còn cường đại hơn rất nhiều!

Tần Phàm chậm rãi mở to mắt, chỉ một thoáng, một cỗ khí thể cường đại cường hoành hơn trước kia gấp bội từ trong cơ thể hắn đột nhiên phát tán ra bốn phía!

- Hô!

Tần Phàm nhẹ phun ra một ngụm trọc khí, tiếp theo nội tâm nổi lên từng đợt cuồng hỉ, hắn có thể cảm giác được, mỗi một khối cốt cách, huyết nhục của hắn đều như được lột xác vậy, tràn ngập lực lượng phi thường hùng hồn.

Võ Sư nhất cấp rồi!

- Đây là cảnh giới Võ sư!

Nắm đấm nắm chặt lại, một cỗ cảm giác lực lượng dồi dào trước nay chưa từng có chảy xuôi từng bộ vị trong thân thể, Tần Phàm đồng thời sinh ra một cỗ hào khí.

Đã trở thành Võ sư, cũng có thể nói là đã thoát tấc cấp trên con đường tu luyện! Tuy rằng chiến lực trước kia của hắn cũng có thể so với Võ sư, nhưng thủy chung vẫn phải Võ sư, chỉ có cảnh giới Võ giả thôi. Về phần cảnh giới võ giả, ở Thanh Thạch Trấn có thể lấy ra một bó to, rất là bình thường, mà Võ sư lại hơi cao cấp hơn một chút, một dong binh đoàn cũng chỉ có mười mấy người thôi.

Chính yếu nhất chính là, đập vào cảnh giới Võ sư, giờ hắn và Tần Tiến đều cùng một cảnh giới.

- Không biết hiện giờ ta so với Tần Tiến thế nào rồi? Tần Phàm cảm giác lực lượng trong cơ thể, tự tin mấy ngày trước vì gặp phải Tần Tiến mà bị áp xuống lại bắt đầu tăng vọt.

123. Chương 122

Chương 122: Vô tình gặp gỡ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Nhưng vào lúc này, Cổ Mặc một bên mang theo một tia thanh âm nghiền ngẫm và đặc ý truyền đến:

- Hắc hắc, tiểu tử, không tệ lắm, đạt tới võ sư rồi!

Tần Phàm quay người nhìn về phía Cổ Mặc, phát hiện ra vẻ đặc ý kia, trong nội tâm ần ần suy đoán, vì vậy không khỏi hỏi:

- Lão đầu chẳng lẽ ngươi đã đột phá đến Tiên Thiên Võ sư rồi sao?

Hiện giờ, đúng là lúc mặt trời lặn

Ánh mặt trời mờ nhạt chiếu lên Thanh Thạch Trấn, khiến tòa thị trấn cổ này tăng thêm thêm vài phần lịch sử tang thương.

- Lại về tới đây rồi.

Tần Phàm trở về từ Oan Hồn Cốc xa xa nhìn thấy tòa thị trấn nhỏ này, chạy suốt một ngày đường, hắn cũng có chút miệng đắng lưỡi khô, dưới chân không khỏi nhanh hơn vài phần.

Sau khi đột phá đến Võ sư, Tần Phàm vẫn một mực ở trong Oan Hồn Cốc tôi luyện bản thân, một mặt là hoàn toàn luyện hóa được lực còn sót lại của Tiểu Linh Vận Hoàn, một mặt khác là muốn lĩnh ngộ võ giáp thiết yếu sau khi đột phá đến cảnh giới Võ sư!

Lại nói võ giáp chia làm ba cấp, nhưng lấy thuyết pháp của Cổ Mặc thì thật ra phải chia tới thập trọng! Võ khí ngưng giáp đếm tam trọng là đệ cấp, từ tứ tới lục trọng là trung cấp, thất đến cửu trọng chính là võ giáp cao cấp.

Ngoài ra, thập trọng giáp lại có chút đặc thù, cũng không thuộc ba cấp kia.

Nếu như không có người chỉ điểm, chỉ dựa vào bản thân cô đọng, giống như mạo hiểm gia, có thể cô đọng võ khí đến tam trọng đã là cực hạn, có thể cô đọng thành trung cấp võ giáp cũng đã xem như thiên phú vô cùng tốt, cũng chỉ có người trong Chân Vũ thế gia được truyền thừa mới có pháp môn cô đọng ra võ giáp cao cấp.

Mà thập trọng giáp rất khó truyền thừa, chỉ có sau khi ngưng luyện ra võ giáp cao cấp tự mình lĩnh ngộ mới được.

Theo như lời Cổ Mặc nói, pháp môn ngưng giáp hắn truyền cho Tần Phàm phi thường cao cấp, tỷ lệ ngày sau ngưng luyện ra thập trọng giáp rất cao. Nhưng trong thời gian chừng một tháng này, Tần Phàm thật

vất vả mới cô đọng ra võ giáp trung cấp ngũ trọng, cách cô đọng ra võ giáp cao cấp rất xa, càng đừng nói đến thập trọng giáp hoàn mỹ.

Bất quá Tần Phàm cũng biết tu luyện võ đạo không thể một lần liền xong được, cho nên hắn cũng không vội.

- Cũng không biết Kim thúc bảo ta hôm nay trở về là có chuyện gì?

Tần Phàm nhớ lại chuyện Tần Kim nói vào tháng trước, mà lương khô và nước uống trên người cũng đã hao hết, vì vậy liền tạm thời bỏ dở tôi luyện ở Oan Hồn Cốc, đuổi trở về.

Rất nhanh, Tần Phàm đã đi đến nơi cách Thanh Thạch Trấn chỉ chừng hai ba dặm, cảnh sắc ven đường ở đây rất không tệ, có một đầu sông chảy qua bên cạnh, ven bờ mọc ra rất nhiều hoa dại đặc biệt xinh đẹp, ngược lại tạo thành phong cảnh rất đặc biệt.

Dùng nước sông rửa mặt, uống hai phần, Tần Phàm lập tức cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái hơn không ít, vì vậy liền định tiếp tục chạy đi, nhưng vào lúc này lại nghe được ở trước truyền đến thanh âm âm ỉ.

Ở Thanh Thạch Trấn, mỗi ngày người đến người đi, tuy rằng là một trấn nhỏ, nhưng lưu lượng người lại có thể so được với đại thành, đồng thời, cũng vì lưu lượng người khổng lồ, ở chỗ này có thể nói là rồng rắn lẫn lộn. Mặc trấn nhỏ này vì ước định của mấy mao hiểm đoàn lớn nên tương đối ổn định, nhưng ở bên ngoài trấn thì chuyện đánh cướp thương gia vẫn thường xuyên xảy ra.

Tần Phàm nhướng mày, bởi vì khi hắn mới vào Yêu Thú Sơn Mạch đã gặp phải Thanh Ưng mao hiểm đoàn chuyện đi đánh cướp, còn thiếu chút nữa đã chết, cho nên hắn đối với những mao hiểm giả làm chuyện đánh cướp rất là phản cảm.

Lại ngưng thần nhìn về phía trước, đợi khi trông thấy người bị vây trong trận, Tần Phàm lại đột nhiên lộ ra thần sắc ngạc nhiên.

- Tần Ti Ti? Sao nàng lại ở chỗ này?

Tần Phàm ban đầu còn cho là mình nhìn nhầm, lại nhìn mấy lần, mới xác định trong số mấy thiếu nữ bị vây, có một người đúng là Tần Ti Ti đã từng tỷ thí với hắn trong gia tộc, mà ba thiếu nữ kia tựa hồ cũng là tộc nhân của Nam phong Tần gia.

- Những người này cũng dám cướp lên đầu Tần gia ta.

Ánh mắt Tần Phàm lạnh lẽo, lại nhìn bốn mao hiểm giả kia, phục sức của bọn hắn tương tự nhau, tựa hồ là người của cùng một Mạo hiểm đoàn.

Như vậy càng không thể mặc kệ.

- Tiểu Đinh các ngươi nhanh đi đi, ta sẽ ngăn cản bọn hắn.

Lúc này, Tần Ti Ti với tư cách là người lớn tuổi nhất trong mấy người đứng chắn ở trước.

- Đi? Đều ngoan ngoan lưu lại vui vẻ với đại gia một chút đi!

Một mao hiểm giả trong đó liếm liếm bờ môi, sờ lên cằm, trong miệng dâm tà nói, con mắt nhìn thẳng vào cặp đùi thon dài mê người của Tần Ti Ti. Người này lớn lên mặt đen mũi ưng, mặt rỗ khắp người, hình dạng thập phần hèn mọn bỉ ổi, bất quá lại là người có thực lực cao nhất trong mấy người.

- Nhiếp ca sao lại thô lỗ như vậy, ở đây cảnh sắc ưu mỹ, kỳ thật mấy ca ca chúng ta chẳng qua muốn cùng thưởng thức phong cảnh với mấy muội muội, tâm tình chuyện nhân sinh một chút thôi. Mấy vị muội muội cũng không cần vội vã như vậy a.

Lúc này một mao hiểm giả đen gầy như hầu bên người hắn lại cười tủm tỉm nói, bất quá lời này cũng nói hạ lưu đến cực điểm.

- Ha ha, vẫn là khỉ ốm nói có lý, chính là như vậy, vừa rồi Nhiếp ca ngươi quá thô lỗ rồi, một chút phong tình cũng không nói, cô nương xinh đẹp như vậy bị ngươi làm sợ phải làm sao!

Hai mạo hiểm giả khác cũng cười lớn ồn ào nói, vốn bọn hắn chỉ muốn cướp giết tiền vật, nhưng thấy mấy cô nương này đều xinh đẹp nên liền nổi sắc tâm.

- Hắc hắc, mỗi một tên đều là sắc quỷ, còn muốn nói phong tình, cô nàng chân dài này thuộc về ta, những người khác các ngươi tự phân. Bất quá các ngươi chơi thì chơi, nhất định không thể khinh thường, nếu để những nàng này thoát đi, đến lúc gia tộc các nàng truy cứu tới, không chỉ chúng ta không chịu đựng nổi, mà còn sẽ liên lụy đến toàn bộ mạo hiểm đoàn.

Mạo hiểm giả gọi là Nhiếp ca kia chỉ chỉ Tần Ti Ti, sau đó âm trầm nói. Lúc này hắn tuy rằng cũng thập phần háo sắc, nhưng vẫn còn một phần lý trí. Bất quá tại vừa rồi tiếp xúc hắn phát hiện mấy thiếu nữ này thực lực xa xa không bằng bên mình, cho nên kỳ thật cũng không cần lo lắng lắm.

- Hắc hắc, Nhiếp ca yên tâm, một người cũng không thể đi! Đã như vậy thì cô nàng chân dài này sẽ thuộc về Nhiếp ca, còn lại chúng ta một người một nàng.

Tên Khỉ ốm kia đối với dáng người của Tần Ti Ti kỳ thật cũng thèm thuồng không thôi, bất quá hắn thực lực không bằng Nhiếp ca nên đành chịu.

- Ti Ti tỷ, làm sao bây giờ...

Mấy cái thiếu nữ đều mới ra khỏi gia tộc, nào từng gặp phải chuyện đáng ghê tởm như thế này, lập tức cả đám đều không biết làm sao, có một người thậm chí còn sắp khóc.

- Đi mau!

Tần Ti Ti mới đầu còn trấn định,, nhưng nàng thấy mấy người này lộ ra bộ dáng dâm tà cũng sợ tới mức hoa dung thất sắc, lập tức không chút chần chừ, đẩy thiếu nữ sau lưng, sau đó cùng nhau chạy về phía Thanh Thạch Trấn.

- Hắc hắc, một Võ Giả lực cấp nho nhỏ mà cũng muốn thoát khỏi tay bổn đại gia sao?

124. Chương 123

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 123: Nhẹ nhõm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 123: Nhẹ nhõm.

Mạo hiểm giả gọi là Nhiếp ca kia chính là Võ sư, mà thân pháp tập được cũng không tệ, thân ảnh di động, thoáng cái chắn trước mặt Tần Ti Ti, mà ba thiếu nữ khác cũng bị cản lại.

Thấy đường đi bị ngăn cản, trên mặt Tần Ti Ti và ba người khác đều lộ ra vẻ tuyệt vọng.

- Đã như vậy thì lưu lại toàn bộ cho ta đi...

Mà đúng lúc này, một thanh âm lạnh nhạt bỗng truyền đến bên tai, tiếp theo mọi người trong sân kể cả mấy người Tần Ti Ti đều cảm thấy thân thể trầm trọng hơn vài phần.

- Đây là?

Trong nội tâm Tần Ti Ti dâng lên một loại cảm giác quen thuộc, có chút kinh ngạc ngẩn đầu nhìn về phía thiếu niên áo bào xanh đột nhiên xuất hiện trước mắt.

- Các hạ là người nào? Ta khuyên các hạ không nên xen vào chuyện của người khác thì tốt hơn, nếu không vì vậy mà mất đi tánh mạng có hối cũng không kịp.

Lúc này Nhiếp ca nhìn thoáng qua thiếu niên áo bào xanh đột nhiên xuất hiện, trong miệng âm trầm nói. Bất quá bởi vì dị biến trong sân, thân thể không hiểu thấu trở nên trầm trọng hơn rất nhiều cũng khiến trong lòng hắn có chút kiêng kỵ.

- Huyết Hồ mạo hiểm đoàn?

Tần Phàm thấy rõ trên phục sức những người kia đều có một đầu lão hổ màu đỏ, nhận ra đó là một mạo hiểm đoàn lớn khác của Thanh Thạch Trấn, thực lực cũng coi như không tệ.

- Đúng vậy, nếu các hạ đã biết rõ chúng ta là người của Huyết Hồ mạo hiểm đoàn, có lẽ cũng biết thế lực của mạo hiểm đoàn chúng ta ở Thanh Thạch Trấn, làm địch với chúng ta không phải là chuyện sáng suốt, mong rằng các hạ nghĩ lại.

Lúc này tên Khỉ ốm kia cũng mở miệng nói, hắn cũng cảm thấy sự quái dị của thiếu niên trước mắt này, có thể không xung đột là tốt nhất.

Tần Phàm lộ ra một tia cười lạnh.

- Vị ca ca này, bọn họ đều là người xấu, người nhất định phải cứu chúng ta ah...

Lúc này thiếu nữ trên mặt còn vương nước mắt sợ Tần Phàm thật sự bị bọn hắn dọa đi nên vội vàng nói.

- Chúng ta là người của Nam phong Tần gia, vị công tử này chỉ cần cứu chúng ta, chúng ta chắc chắn sẽ đền đáp!

Mà một thiếu nữ khác liền nói.

- Người là... Tần Phàm ca ca?

Tần Ti Ti rốt cục nhịn không được mở miệng hỏi, nàng nhìn thân hình thiếu niên trước mắt, mặc dù không nhìn chính diện, nhưng lỡ mờ nhận ra đó chính là tộc nhân ngày xưa đã giao thủ cùng nàng. Nàng có thể nói là trông thấy kỳ tích Tần Phàm từ một cái phế vật biến thành thiên tài khiếp sợ gia tộc, nàng thậm chí còn tham dự quá trình này, chẳng qua hiện lần nữa thấy Tần Phàm, phát hiện hắn đã thay đổi hơn trước nhiều, cho nên cũng không dám xác nhận.

- Ha ha, Ti Ti muội muội, thật lâu không gặp rồi!

Tần Phàm quay đầu, mỉm cười.

- Tần Phàm ca ca, thật là người!

Tần Ti Ti lộ ra một tia thần sắc mừng rỡ, có thể là do đã tận mắt nhìn thấy hắn sáng tạo kỳ tích, cho nên khi nàng trông thấy Tần Phàm, trong nội tâm bất tri bất giác trấn định hơn nhiều.

- Mấy vị muội muội, các người cũng đến đến sau ta đi, có ta ở đây, cá người không việc gì đâu!

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó nhìn mấy thiếu nữ khác cười nói.

- Ta nhận ra người, người gọi là Tần Hân đúng không?

Tần Phàm nhìn thoáng qua thiếu nữ khả ái nhịn không được khóc nhè ban nãy vừa cười vừa nói, tuy rằng trước kia không nói gì với nhau, nhưng tộc nhân cùng tuổi ngược lại phần lớn đều quen biết chút chút.

- Còn người nữa, gọi là Tần Mộng Mộng đúng không?

Chỉ chính là thiếu nữ mắt to kia.

- Ha ha, vị muội muội này ta ngược lại nhất thời không nhớ nổi...

Tần Phàm nhìn thiếu nữ nói muốn báo đáp kia, có chút không có ý tứ sờ lên đầu nói.

- Tần Phàm ca ca, ta gọi là Tần Linh.

Thiếu nữ kia xấu hổ đáp, vừa rồi nàng cũng không nhận ra Tần Phàm, còn nói lời ngốc nghếch nữa.

- Xem ra một hồi ác chiến không thể tránh được rồi, các vị huynh đệ, hảo hảo chuẩn bị đi.

Mạo hiểm giả gọi là Nhiếp ca thấy mấy người quen biết nhau, biết rõ thiếu niên thần bí đột nhiên xuất hiện này là đồng tộc với mấy thiếu nữ kia, tuyệt đối không thể một mình rời đi được.

- Nhiếp ca, ta cảm thấy thân thể nặng hơn rất nhiều, bắt đầu chiến đấu chúng ta sẽ bất lợi đấy.

Đám Khỉ ốm lúc này cũng trở về, mỗi người đều thần sắc ngưng trọng.

- Ta cũng như thế, đoán chừng là tiểu tử này vừa rồi thi triển ra võ kỹ quái dị nào đó, bất quá người cũng nghe bọn hần nói là người Nam phong Tần gia rồi đấy, chính là gia tộc sở hữu Xuân Hòa Đường Thanh Thạch Trần kia, là Chân Vũ thế gia! Cho nên, cho dù mấy người chúng ta chết hết, cũng tuyệt đối không thể để cho bọn hần rời đi một người nào cả, nếu không Huyết Hồ mạo hiểm đoàn chúng ta sẽ phải gặp nạn rồi.

Nhiếp ca đề nghị thanh âm nói, hần coi như là một trong những thành viên trung tâm của Huyết Hồ mạo hiểm đoàn, lúc này không thể không vì toàn bộ mạo hiểm đoàn mà cân nhắc một chút được.

- Chúng ta đã biết, Nhiếp ca.

Mấy mạo hiểm giả cũng biết tính nghiêm trọng của chuyện này, bọn hần vừa rồi do thấy mấy nàng kia thực lực không coa, mà lại đang ở nơi dã ngoại hoang vu, cảm thấy tuyệt đối nuốt trôi mới dám động thủ đấy, nếu không bọn hần tuyệt đối không dám đi đắc tội Chân Vũ thế gia. Bất quá bọn hần sao nghĩ được mình lại xui xẻo gặp phải Tần Phàm.

- Ta đến giải quyết tiểu tử kia, các người nhanh giết chết mấy nàng kia, tránh có biến.

Võ sư họ Nhiếp kia trầm giọng nói, sau đó hai tay hần chậm rãi thoáng hiện hào quang màu cam, đang âm thầm chuẩn bị lấy võ kỹ công kích uy lực cường đại.

- Sát!

Võ sư họ Nhiếp kia quát lạnh một tiếng, võ khí màu cam nhanh chóng tăng vọt trong cơ thể, một đôi thiết quyền nắm chặt lại, gầm lên một tiếng, thân hình hần về phía Tần Phàm.

- Tần Phàm ca ca, cẩn thận!

Lúc này Tần Phàm đang nghiêng thân tựa hồ không để ý đến công kích, tiếp tục nói chuyện với mọi người, tiểu cô nương Tần Hân kia vừa vặn đối mặt công kích, sợ tới mức lớn tiếng kêu lên.

- Nhanh như vậy đã chờ không được muốn đi chết sao?

Trong miệng Tần Phàm nhàn nhạt nói ra, ánh mắt lạnh dần, tùy ý vung lên, Huyền Trọng vực gấp 10 lần lập tức bao phủ qua. Kỳ thật không cần Tần Hân nhắc nhở, hần thật ra vẫn một mực âm thầm quan sát động tĩnh mấy người kia, Võ sư họ Nhiếp kia khẽ động là hần biết rồi.

- Man Ngưu Trùng Kích!

Vẫn là một chiêu khiến Tần Phàm uy chấn luận võ tràng Tần gia kia, nhưng lúc này Tần Ti Ti các nàng lại mở to hai mắt, chỉ thấy một đầu Man ngưu gầm thét dần hình thành trên mặt đầm của Tần Phàm, sau đó nổ xồng mà ra, trực tiếp vọt với Võ sư họ Nhiếp đang mãnh liệt lao tới kia! Sức lực cực lớn trực tiếp khiến võ giáp của Võ sư họ Nhiếp kia lập tức vỡ vụn, sau đó đột nhiên phun một ngụm máu tươi về trước, thân thể cũng bị đẩy cho bay về sau, nặng nề mà té trên mặt đất, sinh tử không biết!

- Võ khí lý thể?

- Cảnh giới Võ sư?

- Điều này sao có thể...

Tần Ti Ti mở ra cái miệng nhỏ nhắn, thật lâu vẫn không khép lại.

125. Chương 124

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 124: Quà sinh nhật.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 124: Quà sinh nhật.

Nàng còn nhớ rõ sau trận tranh tài với Tần Phàm, nàng còn âm thầm hối hận, cho là nếu lúc ấy mình không nhận thua thì có thể sẽ thắng được, vốn còn muốn tìm cơ hội so đấu một hồi với Tần Phàm. Nhưng hiện giờ... Tần Phàm đã đột phá đến cảnh giới Võ sư!

Mặc dù nói lúc ấy hắn sử dụng bí pháp đánh thắng Võ Giả bát cấp Tần Ninh, thắng được quán quân tranh tài võ giả, nhưng khi đó hắn vừa mới đột phá cảnh giới võ giả trước mặt mọi người ah!

Nửa năm từ cảnh giới võ giả đột phá đến cảnh giới Võ sư, cái này xem như là gì?

Thiên tài? Yêu nghiệt?

Mà đám tiểu nữ hài Tần Hân cũng vô cùng kinh ngạc, còn nhớ rõ trước tranh tài niên trắc năm trước, trong gia tộc còn lan truyền danh tiếng phé vật của Tần Phàm ca ca, khi đó các nàng cũng không muốn nói chuyện với Tần Phàm. Nhưng sau tranh tài niên trắc đã khiến các nàng thay đổi cách nhìn, mà hôm nay các nàng nhưng lại hoàn toàn bị Tần Phàm ca ca truyền kỳ này làm cho rung động...

- Coi như là Tần Tiến ca ca một mực được gọi là thiên tài trong gia tộc so ra cũng kém a...

Trong lòng của các nàng không khỏi so sánh với thiên tài chói mắt nhất trước giờ của Tần gia, âm thầm đưa ra kết luận.

Mà ở bên kia, thấy Võ sư họ Nhiếp thực lực cao nhất bị Tần Phàm một chiêu đánh chết, ba gã mạo hiểm giả còn lại liền bị dọa bể mất, bọn hắn tốc độ không bằng Nhiếp ca, thân hình chỉ vọt tới một nửa, lúc này cũng không khỏi trì trệ...

Nhưng thân hình Tần Phàm bỗng bắn ra, lập tức đi tới trước mặt mấy mạo hiểm giả này.

Bành! Bành! Bành!

Sau một lát, Tần Phàm sửa sang lại quần áo, như không có việc gì quay đầu ôn hòa cười cười với mấy thiếu nữ sau lưng:

- Đúng rồi, các ngươi sao lại đến Thanh Thạch Trấn thế?

- Còn không phải vì ngươi sao...

Tần Ti Ti hồi lâu mới kịp phản ứng lại từ trong khiếp sợ, tiếp theo liền chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

- Bởi vì ta? Tần Phàm lộ ra một tia ngạc nhiên.

- Đúng vậy a, Tần Phàm ca ca, lần này chúng ta đến là vì ngươi đấy!

Lúc này Tần Hân các nàng cũng vừa cười vừa nói.

- Lần này chúng ta là cùng Tần Li tỷ tỷ đến đây.

Tần Ti Ti giải thích nói.

- Tỷ tỷ cũng tới? Vậy nàng đâu?

Tần Phàm càng thêm kinh ngạc, nhưng nhìn chung quanh một lần cũng không trông thấy Tần Li, trong nội tâm không khỏi có một tia lo lắng.

- Tần Li tỷ tỷ đương nhiên là ở trong Thanh Thạch Trấn, nếu không có Tần Li tỷ tỷ ở đâu, chúng ta cũng đâu cần sợ mấy người xấu này.

Tần Hân vênh chiếc miêng nhỏ nhún lên nói.

- Vậy sao các người lại một mình rời đi?

Tần Phàm lại kỳ hỏi. Quả thật, nếu như Tần Li ở đây, mấy cái mạo hiểm giả này tuyệt đối không dám làm càn. Mà Tần Ti Ti các nàng kỳ thật thực lực cũng được, cũng đều tu tập võ kỹ lợi hại trong gia tộc, nhưng kinh nghiệm thực chiến quá nông cạn, vừa thấy mấy kẻ xấu kia liền luống cuống tay chân, nếu không có lẽ còn có thể liều mạng một phen.

Thấy Tần Phàm hỏi, mấy thiếu nữ không khỏi đỏ bừng mặt, cuối cùng Tần Ti Ti mới nhếch miệng nói:

- Đều là Tiểu Hân, nói muốn ra xem phong cảnh bên ngoài Thanh Thạch Trấn, sau đó chúng ta liền vụng trộm chạy ra đây.

- Ti Ti tỷ lúc đó chẳng phải cũng rất muốn đi sao? Còn nói Tần Li tỷ tỷ và Kim thúc đang bàn chuyện, chúng ta ở lại trong Thanh Thạch Trấn cũng quá buồn bức rồi.

Thiếu nữ đáng yêu Tần Hân cũng không phục cong miệng nhỏ lên nói.

- Tốt rồi tốt rồi, giờ không có việc gì thì tốt rồi, nhanh chóng quay lại Thanh Thạch Trấn thôi, tránh cho tỷ tỷ phải lo lắng, ở chỗ này không thể so với Nam Phong thành, mấy người các người tùy tiện chạy loạn sẽ rất nguy hiểm.

Tần Phàm chỉ đành bất đắc dĩ nói, vốn hắn còn muốn hỏi Tần Li sao lại đến Thanh Thạch Trấn tìm hắn, bất quá hiện giờ đợi đến khi gặp Tần Li rồi hỏi luôn.

Sau đó Tần Phàm nhìn thoáng qua mấy cổ thi thể tán lác ở xa xa, cau mày, thầm nghĩ trong lòng:

- Xem ra Huyết Hồ mạo hiểm đoàn này cũng không phải vật gì tốt, trở về bảo Trần Kỳ điều tra một chút, nếu như đích thật là tội ác đầy trời, ta không ngại để Ân Thế mạo hiểm đoàn luyện tay một phen.

Hắn cho Trần Kỳ hai mươi khóa Tiểu Linh vận hoàn, như vậy Ân Thế mạo hiểm đoàn của hắn có lẽ rất nhanh sẽ có hơn hai mươi Võ sư rồi, lại có thêm Tiên Thiên Võ sư Cốc Hà ở đó, thực lực như vậy, trong toàn bộ Thanh Thạch Trấn mà nói cũng coi như mạo hiểm đoàn đỉnh tiêm rồi.

- Đúng rồi, Tần Phàm ca ca, người đi nơi nào lịch lãm rèn luyện thế?

Lúc này thiếu nữ gọi là Tần Linh kia hỏi, Tần Phàm nhớ rõ vừa rồi nàng là người trấn định nhất trong mấy người ngoại trừ Tần Ti Ti, tuổi chừng 14, thoạt nhìn cũng thuộc về loại tương đối lớn gan.

- Đúng đúng đúng, Tần Phàm ca ca sao lại đạt đến cảnh giới Võ sư nhanh như vậy?

Tần Hân và Tần Mộng Mộng lúc này cũng tò mò vạn phần vây qua, bộ dáng Tần Ti Ti cũng có vẻ rất muốn biết.

- Ách, cái này nói rất dài dòng, ta đến đều là nơi phi thường hung hiểm, về sau lại có chút ít kỳ ngộ, kỳ thật cũng chỉ vừa đột phá đến cảnh giới Võ sư thôi... Bất quá việc này, kính xin mấy vị muội muội không nên nói ra ngoài, ha ha, các người cũng biết ta và Tần Tiến có một ước định, cho nên ta không muốn thực lực bị người biết nhanh như vậy!

Tần Phàm thấy phải giải thích cái này liên đầu đầu, việc về Ma Chứng tuyệt đối không thể nói cho các nàng biết đấy, chỉ đành tùy tiện ứng phó nói.

- Chúng ta không nói ra cũng có thể, bất quá Tần Phàm ca ca phải kể cho chúng ta chuyện lịch lãm rèn luyện...

Tần Hân mở trừng hai mắt nói.

- Ha ha, cái này không có vấn đề.

Tần Phàm cười nói, dù sao từ chỗ này quay về Thanh Thạch Trấn vẫn còn một đoạn đường, vừa tiện nói với các nàng, cũng có thể khiến mấy tiểu nha đầu không hiểu chuyện này biết thêm về sự hung hiểm ở thế giới bên ngoài, ngày sau không làm ra chuyện gì lỗ mãng.

- Vậy Tần Phàm ca ca đi qua Yêu Thú Hoang Nguyên sao? ”

- Yêu Thú ở đó có lợi hại không?

- Cái gì, người nói người gặp được Thiên Dực Hồ, còn có Độc Giác Giao Long nữa?

...

Tiếp theo mấy tiểu nha đầu này liền chi chi tra tra hỏi một đồng vấn đề lớn, Tần Phàm cũng đành phải kiên nhẫn giải đáp từng cái, thỏa mãn lòng tò mò của các nàng, bất quá hắn cũng trọng điểm giảng thuật hung hiểm trong đó, miễn cho mấy nha đầu này lại vụng trộm chạy tới Yêu Thú Sơn Mạch, vậy thì hắn có lỗi lớn rồi.

Mấy người chậm chạp bước đi, đường đi cách Thanh Thạch Trấn hai ba dặm đi chừng một giờ mới quay về được, mà mấy cái tiểu nha đầu kia rõ ràng vẫn nghe chưa thỏa mãn.

- Tần Phàm ca ca một hồi cũng không nên nói chuyện chúng ta gặp phải kẻ xấu cho Tần Li tỷ tỷ, nếu không nàng sẽ trách phạt chúng ta đấy!

Thấy cũng đã sắp đến Thanh Thạch Trấn, Tần Ti Ti liền vội mở miệng nói .

- Đúng đúng đúng, không nên nói cho Tần Li tỷ tỷ, nếu không về sau chúng ta không thể đi ra được nữa đâu.

Lúc này Tần Hân kia cũng đáng thương nói, nhìn ra được Tần Li thập phần có uy tín.

126. Chương 125

Chương 125: Thịnh cầu của Tần Ti.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Tốt, vậy chúng ta sẽ ước định các người cũng không được nói chuyện ta đã đột phá đến cảnh giới Võ sư ra!

Tần Phàm khẽ cười nói, sau đó bọn hắn liền đạt thành hiệp nghị.

- Ah ... Tần Li tỷ tỷ và Kim thúc bọn hắn tới tìm chúng ta.

Khi sắp đi vào Thanh Thạch Trấn, Tần Hân đột nhiên hoảng sợ nói, sau đó nàng liền đáng thương núp sau lưng Tần Phàm.

- ”Tần Phàm ca ca, người biết nói thế nào rồi chứ?

Tần Ti Ti cũng kéo góc áo Tần Phàm nói.

- Tỷ tỷ không phải gần đây rất ôn nhu sao? Sao có thể trách mắng các người được?

Tần Phàm không khỏi cười khổ một tiếng, không thể tưởng mấy tiểu nha đầu này lại sợ hãi Tần Li như vậy.

- Ách, Tần Li tỷ tỷ sẽ không mắng chửi người, nhưng nàng có rất nhiều biện pháp khiến chúng ta rất thảm hại!

Tần Mộng Mộng cũng thè lưỡi nói.

- Tiểu Phàm...

Lúc này Tần Li cũng phát hiện ra bọn Tần Phàm, trước là có chút kinh hãi, bất quá đợi khi trông thấy mấy tiểu nha đầu kia, không khỏi nhún mày khẽ quát:

- Các người...

- Tần Phàm ca ca, Tần Phàm ca ca...

Mấy cái tiểu nha đầu vội vàng sợ hãi lôi kéo áo Tần Phàm xin giúp đỡ.

- Tỷ tỷ, coi như xong, các nàng cũng nhất thời ham chơi nên mới đi ra ngoài một chút, kỳ thật cũng không đi bao xa, mà vừa hay lại gặp ta bên ngoài liền đồng thời trở về...

Tần Phàm cười khổ lắc đầu, nói với Tần Li.

- Đúng đúng đúng, chúng ta vừa mới đi ra ngoài đã gặp được Tần Phàm ca ca rồi...

Mấy tiểu nha đầu kia liền vội vàng gật đầu nói.

- Đúng vậy a, ai ôi!!! Chúng ta đói bụng rồi, chúng ta về trước đi ăn cơm đây...

Tần Hân lúc này lại đáng yêu vuốt ve bụng nói, sau đó mấy người liền cùng nhau nhánh chóng chạy vào Thanh Thạch Trấn.

Do vậy, trên đường đá xanh rộng lớn của Thanh Thạch Trấn, chỉ còn lại Tần Phàm và Tần Li tương đối mà đứng.

- Tỷ tỷ...

Tần Phàm tinh tế đánh giá thiếu nữ tuyệt sắc đã lâu không gặp trước mắt, phát hiện nàng vẫn mặt một thân quần áo màu xanh nhạt như thường ngày, khí chất ưu nhã, thanh lệ vô song, chỉ là giữa lông mày có một tia ủ rũ, khiến hắn không khỏi ần ần có chút đau lòng.

- Sinh nhật vui vẻ...

Hai người lẳng lặng nhìn nhau một hồi, Tần Li đột nhiên cười nhẹ mở miệng nói, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một hộp gấm, nhẹ nhàng đưa cho Tần Phàm.

- Sinh nhật? Tỷ tỷ ngàn dặm xa xôi từ Nam Phong thành chạy tới chính là vì ngàn tr dặm d* K cổ/

Cổ Mặc liếc nhìn Tần Phàm, lắc đầu, thật lâu mới thở dài ra một hơi, nói:

- Thực lực của người tăng lên quá nhanh, thậm chí vượt quá dự tính của ta. Không đầy một năm từ vô đồ tam cấp thoảng cái thăng tiến đến cảnh giới Vô sư bây giờ. Tốc độ tu luyện như vậy, cho dù Vân Kinh Lan, người được xưng là đệ nhất thiên tài ngàn năm có một ở đại lục Vũ Thiên chỉ sợ cũng còn kém xa người!
- Tuy rằng lúc người đạt được ma chủng đã trải qua rất nhiều khó khăn trắc trở nhưng đối với người mà nói thì vẫn quá mức đơn giản nên trong lòng người căn bản không thăng tiến bao nhiêu. Mà người cũng chỉ nghĩ đến làm cách nào để dễ thăng cảnh giới càng nhanh càng tốt, thậm chí liều lĩnh chỉ để tăng cảnh giới lên.

Cổ Mặc tiếp tục nói.

- Nhưng thói quen của người không giống như tốc độ thực lực tăng lên. Người có nghĩ tới không? Về sau nếu người tạm thời không tìm thấy ma chủng khác thì làm sao bây giờ? Người có nghĩ tới khả năng sau này 8 năm 10 năm cũng không cách nào đột phá một cảnh giới?

Tần Phàm khẽ giật mình, lâm vào trầm tư. Quả thật, trong một năm này hắn đã quen với cảm giác cảnh giới tăng lên nhanh chóng, lần trước vì đợi Cổ Mặc tỉnh lại mới đột phá cảnh giới Vô sư, kỳ thật trong nội tâm hắn cảm thấy thập phần khó chịu, mấy lần đều thiếu chút nữa đã nhẫn không được muốn phục dụng Tiểu Linh vận hoàn rồi. Mà nghĩ đến 8 năm 10 năm cũng không đột phá được một cảnh giới, hắn quả thực không cách nào tưởng tượng được cảm giác tra tấn kia.

- Tu vi tâm cảnh của người còn chưa đủ a! Giống như người vừa rồi, vừa tiếp xúc với ma chủng này thì đã bị nó ảnh hưởng, người đừng quên lúc người luyện hóa ma chủng thứ nhất gian nan như thế nào, lúc đó người thiếu chút nữa đã mất mạng nhưng lúc này vì muốn cảnh giới tăng lên nhanh chóng mà người suýt chút nữa đã quên cái này. Vừa rồi người thiếu chút nữa đã chết rồi, biết không hả?

Thanh âm Cổ Mặc dần dần có chút nghiêm khắc.

Tần Phàm nhớ lại lúc này, sắc mặt thoảng cái trở nên tái nhợt, mồ hôi lạnh nhỏ giọt. Quả thật, không nói đến khả năng ma chủng này có thú hồn thủ hộ, chỉ dựa vào một chút ý chí tinh thần của Thượng Cổ Ma Tôn lưu lại nhưng lệ khí không hề yếu chút nào thì cũng đủ khiến hắn đánh mất bản thân mình. Vậy mà hắn không hề cân nhắc đến một chút nào.

Nếu như không phải Cổ Mặc đột nhiên mang Hỏa Linh Cầu đi thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

- Trước một hấp dẫn lớn như thế, phải dùng tâm tĩnh lặng để đối phó, thân thể bất vi sở động. Trước đại họa sát thân, gặp nguy vẫn không loạn, phải trấn định tự nhiên. Loại tâm tình và trạng thái tinh thần này không phải luyện được có thể rèn luyện được mà phải dựa vào bản thân tu dưỡng, chính là tu vi tâm tình.

Cổ Mặc chậm rãi nói ra.

- Người bây giờ vẫn còn xa xa không đủ. Hoàn toàn không có tâm tình của một cường giả, nhất định phải hảo hảo rèn luyện thêm!
- Ta phải rèn luyện như thế nào?

Tần Phàm trầm xuống trong nội tâm, hắn cũng minh bạch được tính nghiêm trọng của vấn đề này.

- Trước hết để ta đảm bảo ma chủng này, trong thời gian một năm kế tiếp, ngoại trừ những luyện được thường dùng Hồi khí hoàn và chữa thương hoàn thì người không được phục dụng bất kỳ một luyện được giúp tăng cảnh giới nào khác, hảo hảo rèn luyện một tâm cảnh bình tĩnh cho mình!

Cổ Mặc nghiêm túc nói.

- Không được phục dụng luyện được trong một năm?

Tần Phàm nghe xong, cơ trên mặt không khỏi co lại.

Gió tây thổi qua, mang theo cát vàng đầy trời.

Trong sa mạc Hoàng Nguyệt mệnh mông rộng lớn này, thời tiết cực kỳ nóng bức, mặt trời điên cuồng chiếu xuống, từng hạt cát dưới chân đều nóng vô cùng, dù đã mang một đôi ủng nhưng dường như vẫn có thể cảm nhận được sức nóng của nó, cái này rất khó chịu đựng.

Đồng thời, ở chỗ này cả ngày cơ hồ đều là bão cát bay múa đầy trời, đi trong đó, trước mặt là cuồng phong xen lẫn cát mịn nên lên mặt, ầm ầm có chút đau nhức, phẳng phất như là đi trong làn mưa bom bão đạn. Nếu là người bình thường thì có thể bị cát vàng thổi qua để lại vô số vết thương trên mặt rồi.

- Ô ô ô...

- Một năm rồi!

Một thiếu niên mặc áo bào ngắn màu xanh đang cấp tốc chạy về hướng nam trong sa mạc Hoàng Nguyệt rộng lớn này, sau lưng của hắn đeo một thanh trường đao màu đen, quần áo dơ bẩn, đầu tóc rối bời, miệng hét lên một tiếng thét dài, tựa hồ cực kỳ hưng phấn.

- Hôm nay ta rời khỏi đây!

Tần Phàm vừa chạy, vừa lớn tiếng quát với cát vàng vô tận. Nhưng bốn phía đều là bão cát gào thét, dù thanh âm của hắn lớn như thế nào và hắn gào khóc cả giọng ra sao thì thanh âm cũng truyền đi không quá xa, ngược lại còn nuốt phải mấy ngậm cát vàng.

Sa mạc Hoàng Nguyệt, tên như ý nghĩa, bốn phía sa mạc này đều là cát vàng vô tận, không có một chút màu xanh của lá nào, thậm chí muốn nghỉ đêm cũng chỉ có thể chôn mình trong cát vàng.

Tần Phàm đã trải qua một năm!

Trải qua một năm gian khổ tôi luyện, hắn đã lột xác phi tốc rồi. Khuôn mặt của hắn vốn có chút nhỏ nhắn non nớt, hôm nay đã trở nên thành thực ổn trọng, trưởng thành rồi. Mày kiếm mắt sáng, ầm ầm có chút gọi là anh tuấn. Nếu như dùng ngôn ngữ kiếp trước của hắn trên Địa Cầu thì chính là đẹp trai không rõ ràng!

Làn da của hắn vốn có chút trắng nõn, trải qua một năm rèn luyện lúc này đã biến thành màu đồng rắn chắc, thậm chí ầm ầm có chút ngăm đen. THân thể của hắn nhờ ma chủng cải tạo trong ngoài mà toàn thân cao thấp đều lộ ra vẻ thập phần hoàn mỹ, ngay cả một vết sẹo đều không có, thậm chí làn da màu đồng trên người hắn còn toát ra một cỗ mị lực của nam nhân.

129. Chương 128

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 128: Bí mật Tiên Thiên. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 128: Bí mật Tiên Thiên. (1)

Về phương diện tu vi, được Cổ Mặc giám sát nghiêm khắc, quả thật hắn chỉ phục dụng Hồi khí hoàn và chữa thương hoàn, nhưng thứ luyện được khác thì không hề dụng tới. Lúc mới bắt đầu, cách mỗi vài ngày hắn đều nhận không được yêu cầu Cổ Mặc chỉ điểm luyện hóa ma chủng, còn thề thốt sau khi luyện hóa ma chủng nhất định sẽ hảo hảo tôi luyện tâm tính nhưng Cổ Mặc tự nhiên không tin tưởng hắn.

Thời gian dần qua, cứ vài ngày một lần đến mấy tháng một lần, cuối cùng hắn cũng đã tôi luyện được một bốn tính bình tĩnh, hết sức chuyên chú tôi luyện vũ kỹ của mình trong hoàn cảnh gian khổ, bất vi sở động với những hấp dẫn cám dỗ trước mắt, ngoài ra còn có thể đối mặt với những vùi rùng cát bạo nguy hiểm mà vẫn có thể cực kỳ trấn định tự nhiên.

Trong một năm này, có thể nói hắn đã cải biến rất nhiều, thoát thai hoá cốt không chỉ một lần.

- Phốc! Muốn ra khỏi sa mạc cũng phải chạy mất một ngày, sớm biết như thế thì lúc trước không vào sâu như vậy rồi!

Tần Phàm hung hăng nhổ một bãi nước bọt lên mặt cát, vừa muốn uống một ngụm tịnh thủy trong giới chỉ nhưng sắc mặt bỗng nhiên khê biến, bàn tay bỗng nhiên đặt lên chuôi đao, sau đó mãnh liệt rút trường đao màu đen ra, cực kỳ nhanh chóng bổ một phát trùng trùng điệp điệp lên mặt cát trước mặt.

Đao khí cuồng bạo của một đao này kẹp lấy luồng cát, kéo tất cả về phía trước như đào một con kênh lớn trong sa mạc.

- Rống!

Trước mặt Tần Phàm chưa tới năm mét, một con báo cát vàng toàn thân bao trùm bởi cát bị đao khí của Tần Phàm hung hăng đánh trúng, phần nộ cát lên một tiếng thét thê lương chói tai, rất nhiều máu tươi đỏ thẫm vung lên cát vàng rồi thắm thấu xuống, giống như là những đóa sen nở rộ trên sa mạc.

- Đánh lên không thành còn muốn chạy trốn sao?

Tần Phàm có chút cười lạnh, triển khai Lưu tinh bộ, thân hình hóa thành tàn ảnh đuổi theo con báo cát vàng đang bị trọng thương kia. Trong sa mạc Hoàng Nguyệt rộng lớn này có rất nhiều yêu thú, chúng thích nhất là trốn trong cát vàng sau đó đánh lên, nếu như không phải hôm nay ngũ giác Tần Phàm được ma chúng tôi luyện thì thật sự khó có thể phát hiện.

Trải qua một năm tu luyện, hôm nay Lưu tinh bộ của Tần Phàm đã chính thức bước vào cảnh giới Nhập vi, chịu trọng lực nhẹ như 10 phiến lá cây rụng rồi. Hắn toàn lực thi triển ra, tốc độ kinh người, cơ hồ ngay lập tức chạy tới trước con báo cát vàng đang tận lực bỏ chạy kia!

- Phá Nguyệt Trục Vân Đao!

Theo một tiếng quát khê của Tần Phàm, toàn thân hắn bỗng nhiên dâng lên một khí thế khủng bố, cát vàng đang điên cuồng bay múa bị cỗ khí kinh cường đại kia ngăn cách ra, một trạng thái chân không tròn như mặt trăng hiện ra bên cạnh hắn.

Tay hắn giơ cao trường đao màu đen, luồng khí cuồng bạo trên sống đao vờn quanh, bàn chân Tần Phàm đạp mạnh về phía trước, bản thân hắn như lập tức nặng mấy ngàn cân, hai chân đạp mạnh vào cát, đồng thời trường đao trong tay bổ một phát về con báo cát vàng kia.

- Oanh!

Một hồi tiếng xé gió đình tai nhức óc vang lên, khí lưu hình trăng tròn vây quanh thân thể Tần Phàm lập tức bị phá vỡ, sau đó cỗ khí lưu kia liền dung hợp với đao khí cường đại kia, bổ tới hết thấy chướng ngại ở phía trước!

- Hí!

Con báo cát vàng vừa nhảy lên căn bản không kịp né tránh, yêu thú tương đương với cảnh giới võ sư tứ giai trung cấp liền bị một đao chưa từng có từ trước đến nay chém thành hai nửa, máu tươi vãi ra trên mặt đất, tạo thành nhiều đóa sen nở rộ trên sa mạc khô cằn.

- Hắc hắc, lão đầu, Phá Nguyệt Trục Vân Đao của ta không tệ lắm a?

Tần Phàm trông thấy uy lực một đao kia, không khỏi mỉm cười, truyền âm hỏi Cổ Mặc. Chiêu Phá Nguyệt Trục Vân Đao này chính là võ kỹ Cổ Mặc đáp ứng truyền cho hắn một năm trước, thuộc về võ kỹ Nhân giai cao cấp. Phải dùng võ khí mới có thể phát huy uy lực võ kỹ, so với vũ kỹ tay không bình thường thì khó nắm giữ hơn rất nhiều nhưng đồng thời uy lực cũng cao hơn rất nhiều. Tần Phàm một mực tôi luyện hơn 9 tháng mới có thể tụ đao khí lại mà không tiêu tan và uy lực mạnh mẽ như thế kia chính là lần đầu tiên.

- Ân, coi như không tệ, cuối cùng có thể phát huy hai thành uy lực của Phá Nguyệt Trục Vân Đao.

Thanh âm nhàn nhạt của Cổ Mặc truyền về bên người hắn.

- Hai thành?

Cơ trên mặt Tần Phàm kéo ra, nói như vậy thì muốn phát huy toàn bộ uy lực một chiêu này chẳng phải tiêu tốn năm sáu năm nữa? Bất quá nếu thực sự có thể phát huy ra toàn bộ uy lực của Phá Nguyệt Trục Vĩn Dao này thì đoán chừng có thể dùng cảnh giới Võ sư chống lại Võ sư Tiên Thiên a!

- Đây chính là vũ khí kỹ hiếm thấy trong vũ kỹ, hơn nữa còn là Nhân giai cao cấp, tổng hợp mà nói thì so với võ kỹ Thiên Giai cấp thấp không có chút chênh lệch, nếu như người có thể nắm giữ toàn bộ trong một năm ngắn ngủi thì ta mới cảm thấy kỳ quái!

Cổ Mặc trợn mắt nói ra.

- Thế giới này rất rộng lớn, người bắt quá chỉ là thiên tài của một tiểu gia tộc nơi biên thùy, tầm mắt được bao nhiêu phần khoáng đạt? Vì thế ta mới chịu hao hao ma luyện bản thân và tâm tình của người một năm để sau này tiếp xúc các mặt khác của xã hội không làm mất mặt bốn Võ Thánh.

- Ách, không khoa trương như vậy chứ...

Tần Phàm bắt đắc dĩ, nhún vai nói.

- Nói như thế nào đi nữa thì một năm qua ta cũng đã cố gắng tu luyện đến cảnh giới Võ sư tam cấp. Hơn nữa tâm tình và định lực nhất định đã đề thăng rất cao rồi, còn có các mặt gì của xã hội khiến ta ngạc nhiên?

- Hắc hắc, thật không?

Trên mặt Cổ Mặc lộ ra biểu lộ khinh thường vui vẻ.

- Vậy người nhìn xem một đao của ta như thế nào.

Vừa dứt lời, trường đao trong tay Tần Phàm lập tức bị Cổ Mặc nhiếp lấy, hắn chỉ tùy ý nắm chặt một cái mà khí thế trên người hắn đã biến đổi hoàn toàn!

- Hừ.

Cổ Mặc khẽ hừ một tiếng, nghiêm sắc mặt, sau đó cử động trường đao trong tay về hướng hư không, trong nháy mắt sau đó, đột nhiên đề khí, một cỗ khí kinh so với Tần Phàm vừa rồi khủng bố hơn gấp trăm nghìn lần đột nhiên bạo phát ra. Mà trong phạm vi một trượng bên cạnh hắn tràn ngập khí lưu cực kỳ cuồng bạo thì tất cả bão cát không cách nào tới gần, đều bị khí lưu hình trăng tròn cách trở ở bên ngoài.

Mà hai chân Cổ Mặc không hề lâm sâu vào cát vàng như Tần Phàm mà giống như có hai luồng chí xoáy chèo vẩy cát vàng ra, khiến hắn vẫn dẫm lên đất bằng, khí thế trên người càng ngày càng cuồng bạo nhưng bản thân Cổ Mặc hắn đứng ở trung tâm thì vẫn vững vàng như núi, sừng sững bất động.

Bão cát chung quanh điên cuồng bay múa, dưới khí thế cường đại kia, Tần PHàm buộc phải lùi ra xa ba trượng mới dám dừng lại. Dù là như thế thì hắn vẫn cảm thấy cỗ sóng nhiệt đang đánh tới ỳnh.

- Phốc!

Tần Phàm sờ lên khuôn mặt của mình, phát hiện trên tay có chút máu, chính là do bão cát bay sượt qua mặt hắn để lại vết thương.

- Đây là uy lực Tiên Thiên?

Hai mắt Tần Phàm chăm chú nhìn bóng lưng Cổ Mặc phía trước, một cỗ nóng rực hiện lên từ sâu trong nội tâm.

130. Chương 129

Chương 129: Bí mật Tiên Thiên. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Người đứng trước mặt hắn này mới là cường giả chân chính! Chỉ cần một động tác cũng đủ khiến người khác biết là cường giả! Chỉ khí thể không thôi cũng đủ khiến không người nào có thể tới gần!

- Một ngày nào đó, ta sẽ đạt tới trình độ này!

Tần Phàm lẩm bẩm trong miệng, hắn tin tưởng trong nội tâm ngày này sẽ không quá xa.

Nhìn lại Cổ Mặc trước mặt, chẳng hiểu sao hư ảnh có chút gầy yếu kia lại khiến Tần Phàm sinh ra một loại ảo giác, giống như đột nhiên cao lớn hơn rất nhiều, như là một người khổng lồ đứng sừng sững trên cát vàng mà bão cát đang điên cuồng gào thét kia không cách nào rung chuyển được một phần.

- Phá Nguyệt Trục Vân!

Cổ Mặc quát khẽ một tiếng nhưng thanh âm như sấm rền, sau đó hắn giơ trường đao trong tay lên quá đỉnh đầu!

Tần Phàm chỉ cảm thấy sóng nhiệt cuộn cuộn, làn da tựa hồ cũng bị cổ sóng nhiệt này làm tổn thương. Lúc này hắn kinh ngạc phát hiện trường đao trong tay Cổ Mặc giống như vừa lấy từ trong hỏa lò ra, thân đao bắt đầu trở nên đỏ bừng, hồng mang lóng lánh khiến không người nào có thể nhìn gần.

- Phá!

Trường đao trong tay Cổ Mặc đột nhiên bỗng một phát về phía dưới, khí lưu hình trăng tròn lập tức bị phá vỡ, khí kinh cường đại nhanh chóng ngưng tụ về phía trước, sau đó dung hợp với đao khí cực kỳ cuồng bạo kia tạo thành một cỗ uy lực mạnh mẽ chưa từng có, mãnh liệt chém về phía trước.

- Oanh!

Trên sa mạc, cát vàng đầy trời đột nhiên bị hù dọa, nguyên một đám cột cát che lấp cả nửa bầu trời, vô cùng đồ sộ.

- Rầm rầm rầm!

Dư kinh vẫn chưa tiêu tan, ngay sau đó là trận trận tiếng rền vang giống như sấm rền không dứt vang tai, đao khí cứ kéo dài kéo dài, bá đạo không giảm.

Đao khí đi qua, cát vàng kia mới thì nhau rơi xuống như mưa, lúc khói bụi tán đi thì trước mặt Cổ Mặc xuất hiện một khe rãnh cực lớn dài khoảng 10 trượng, rộng một trượng, sâu không thấy đáy!

Tầm Phào nhìn một màn này, mở to hai mắt, khiếp sợ không nói nên lời.

Cái này mới là uy lực chính thức của Phá Nguyệt Trục Vân Đao!

Và cũng chính là uy lực đáng sợ của võ sư Tiên Thiên!

- Ba!

Đột nhiên, một hồi kim thiết vỡ tan truyền đến, Tần Phàm có chút ngạc nhiên ngẩng đầu lên, liền phát hiện trường đao trên tay Cổ Mặc lúc này đã bị rạn nứt toàn thân, bão cát tùy tiện đánh lên một cái liền lập tức bị nghiền nát, một thanh đao to dài cứ như vậy biến thành từng mẩu sắt vụn.

- Lão biến thái này...

Một hồi lâu sau, Tần Phàm hít sâu một hơi, miệng ấp úng nói ra. Quả nhiên khi tu luyện đến Tiên Thiên mới xem như chính thức thoát ly khỏi phạm thai! Ít nhất thì hắn có thể dự cảm coi như mình đạt đến cảnh giới Võ sư đỉnh phong thì cũng không thể phát huy được uy lực như một đao kia!

Cũng chính vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được tim của mình đập nhanh lên. Dưới sự kích thích như thế của Cổ Mặc, hắn đã nghĩ cách tăng tiến thực lực nhanh. Thì ra là bấy lâu nay giữ được sự thanh tĩnh nhưng lúc này lòng ẩn đã ẩn ẩn khẽ động.

- Hắc, kỳ thật vừa rồi bốn Võ Thánh còn chưa sử hết toàn lực đấy.

Lúc này Cổ Mặc ném chuôi đao trong tay đi, sau đó đột nhiên quay đầu, hướng về Tần Phàm cười đắc ý. Vẻ cao thâm mặt trầm vừa rồi thoáng cái trở nên không còn sót lại chút gì.

Tần Phàm có chút không nói gì.

- Hắc hắc, vừa rồi có phải người cảm giác được có một cỗ sóng nhiệt trùng kích tới mà lúc người sử dụng lại không có uy năng như vậy?

Cổ Mặc hỏi, thấy Tần Phàm nhẹ gật đầu, bộ dạng như rất muốn biết, lúc này tiếp tục nói.

- Đó là vì Tiên Thiên có thể câu thông sử dụng uy năng thiên địa, vừa rồi chính là Hỏa nguyên lực, bất quá đây chỉ là một chút Hỏa nguyên lực mà thôi, chỉ có thể khiến không khí nóng rực lên. Nếu đột phá đến Linh Vũ Sư, chính là cảnh giới Dung Linh thì có thể trực tiếp dung nhập nguyên linh thiên địa vào trong Vô điện, sau khi dung hợp với vô khí thì chém ra một đao có thể xuất hiện lửa, đó mới chính là vô cùng cường đại!

- Trong không khí cũng có thể xuất ra lửa?

Tần Phàm rung động trong nội tâm, nếu một đao như vậy đánh xuống thì nói là phá núi ngăn sông cũng không phải là nói chơi.

- Hắc Hắc, bây giờ người rất muốn đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên chứ gì?

Cổ Mặc nhìn thấy bộ dạng kia của Tần Phàm. Loại thành tinh như hắn như thế nào còn không đoán được?

- Không dối gạt người...

Cơ bắp khoe miệng Tần Phàm có chút co rút, bất đắc dĩ nói:

- Tuy ta cảm giác mình đã đủ bình tĩnh rồi nhưng truy cầu cảnh giới cao hơn chính là thiên tính của tu luyện giả, làm sao có thể áp chế đây?

- Người vẫn chưa hoàn toàn minh bạch sao?

Cổ Mặc không khỏi lắc đầu, thu hồi thần sắc tùy ý trên mặt, đứng đắn nói:

- Ta nói tâm bình tĩnh không phải là khiến người một mực áp chế sự truy cầu của mình mà là để người nhìn thẳng vào vấn đề và dùng ý chí khống chế bản thân. Khi đối mặt với thời điểm sinh tử thì theo bản năng ai cũng đều có chút sợ hãi, nhưng cường giả chân chính có thể áp chế loại sợ hãi này, dùng ý chí của mình cải biến sinh tử.

- Ý chí cao hơn hết thảy sẽ không để các mặt trái cảm xúc ảnh hưởng đến phán đoán và suy nghĩ của người, tâm luôn vững, gặp động vẫn tĩnh, không có chút gợn sóng, đó chính là tĩnh tâm!

Cổ Mặc nhàn nhạt tiếp tục nói:

- Nếu minh bạch điểm này thì người có thể tiến vào cảnh giới Tiên Thiên rồi, nếu tâm tình vẫn bất ổn thì cuối cùng người vẫn không đạt đến đỉnh phong.

- Cảnh giới Tiên Thiên...

Tần Phàm nhẹ nhàng đọc mấy từ này, hình như có một ít hiểu ra.

- Tiên Thiên, Tiên Thiên... Ta trước Thiên... Thì ra là khiến bản thân mình không bị bất kỳ vật gì làm thay đổi ý chí, thậm chí ý chí bao trùm cả trời đất, dù thiên biến tâm vẫn không thay đổi.

- Đúng vậy, khi bắt đầu tiến vào cảnh giới Tiên Thiên, sẽ chính thức nhét nguyên khí thiên địa vào trong cơ thể, đồng thời câu thông thiên địa. Nhưng phải nhớ kỹ là chúng ta sử dụng thiên địa chứ không thể để nó sử dụng ta. Nếu như không thể bảo trì tĩnh tâm để câu thông ý chí thiên thì một khi không chống cự nổi hấp dẫn hoặc áp bách, người sẽ vẫn lạc trong trời đất, vĩnh bất siêu sinh. Con đường tu luyện vốn là con đường nghịch thiên, người càng khống chế thiên địa được nhiều thì càng cường đại.

Cổ Mặc tiếp tục giải thích..

Tần Phàm bắt đầu cúi mình trầm tư, hình như có chút hiểu ra nhưng vẫn còn thiếu một ít nữa. Tuy rằng có cảm giác đã minh bạch nhưng tâm tình vẫn kém một chút đến mức có thể khống chế một cách tự nhiên.

- Hắc hắc, rời khỏi đây rồi nói sau. Nhìn khí trời thì chốc lát nữa sẽ có phong bạo sa mạc rồi. À không, đã muộn rồi, ta nghĩ người nên chui xuống dưới cát để tránh gió.

Lúc này, thấy Tần Phàm đang suy tư, hẳn là người từng trải, hiểu được mình bạch là một chuyện mà làm được không thì lại là chuyện khác. Cho nên liền lên tiếng nhắc nhở hắn. Trên thực tế, một năm qua hắn biết rõ Tần Phàm đã tiến bộ không tệ, chỉ là còn thiếu một chút nữa thôi, không thể gấp gáp.

- Ân, thời gian cũng không còn bao nhiêu nữa rồi..

Tần Phàm nhẹ gật đầu, thân hình chớp động, tiếp tục chạy về phía đông.

Thời điểm hắn và Tần Tiến ước hẹn cũng sắp đến rồi.

131. Chương 130

Chương 130: Mạo hiểm chi gia.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Hô... Rốt cục cũng ra khỏi!

Tại biên giới đại sa mạc Hoàng Nguyệt, Tần Phàm ngửa mặt lên trời rộng to, trong nội tâm vô cùng sáng khoái, nhìn bãi cát vàng mênh mông đã quen, hôm nay nhìn thấy một mảnh màu xanh lá ở bên giới sa mạc khiến tâm tình hắn trở nên rất tốt.

- Ợt ợt ợt ợt... A...

Tần Phàm lấy ra một bình nước lớn, dốc sức liều mạng nốc từng ngụm lớn, uống không hết hắn liền cọ rửa thân thể. Hiện giờ ra khỏi sa mạc, hắn không cần phải giữ nước nữa nên uống và tắm một lần cho thống khoái.

- Hắc hắc, tiểu tử, uống chậm một chút, trở lại thành trấn còn sợ không có nước cho người uống sao?

Lúc này, Cổ Mặc cũng nhẹ nhàng đi ra từ giới chỉ, mặt mỉm cười nói. Hẳn có thể cảm nhận được tâm tình kia của Tần Phàm, một người rèn luyện trường kỳ tại sa mạc, không thể không nói, đối với ý chí tinh thần, đối với tâm tính, năng lực thích ứng, ... Mỗi một cái đều là một khảo nghiệm lớn.

Tuy tình huống trong đại sa mạc Hoàng Nguyệt rất ác liệt nhưng vẫn có không ít mạo hiểm giả tiến vào bên trong. Bởi vì trong sa mạc rộng lớn như thế có không ít yêu thú, giống như báo cát vàng bị Tần Phàm đánh chết lúc trước, gan báo có thể làm thuốc và được không ít Luyện được sư thu mua. Bất quá, dù là những mạo hiểm giả kinh nghiệm phong phú cũng không dám dừng lại trong sa mạc lâu như vậy. Mà Tần Phàm chỉ mới 16 17 tuổi đã làm được như vậy coi như đã thập phần khó có rồi.

- Cái này mới chính thức gọi là gió a!

Lúc này, một hồi gió nhẹ thổi qua, Tần Phàm ném bình nước trong tay đi, vươn hai tay ra ôm ấp làn gió mát nhu hòa trước mặt, trong miệng không khỏi sợ hãi, than nói. Trong sa mạc, ngay cả gió cũng nóng, hơn nữa còn mang theo cát, đôi khi còn gặp yêu thú có thể tạo nên phong bạo. Dù là gió nhưng quả thật không thể đánh đồng chúng với nhau.

Tìm một nơi hẻo lánh để ẩn nấp, Tần Phàm trút bỏ bộ đồ bảo vệ vô cùng khó chịu trên người ra, thay vào một bộ trường bào hợp thể màu xanh, thoát nhìn cả người rất tiêu sái.

- Lão đầu, người đã biến đao của ta thành thiết vụn, phải đền cho ta một cái khác a.

Tần Phàm theo thói quen cột trường đao lên lưng nhưng lại phát hiện trường đao đã bị Cổ Mặc hủy lúc trước.

- Ngay cả một nửa lực lượng của ta đều không chịu được thì đồng đồng nát sắt vụn đó làm được cái gì?

Cổ Mặc khinh thường nói.

- Đồng nát sắt vụn? Đây chính là vũ khí tốt nhất tiệm vũ khí Thanh Thạch Trấn a, ta phải bỏ ra mấy vạn mỹ kim mới mua được đây.

Cơ trên mặt Tần Phàm kéo ra, sau đó bắt đầu nói:

- Người cho rằng loại bảo bối như bao tay linh hàn ở chỗ nào cũng có sao? Lão đầu, người cũng quá không được rồi nghe!

- Ở cái nơi nhỏ bé như Thanh Thạch trấn này, ngay cả Võ sư Tiên Thiên cũng không được mấy người thì có tinh phẩm gì? Ngày sau nếu tìm được tài liệu tốt thì bốn Võ Thánh sẽ tự mình chế tạo một kiện vũ khí cho người, lúc đấy người sẽ biết thế nào là đao.

Cổ Mặc ôm hai tay trước ngực, khinh thường nói.

- Người biết luyện chế vũ khí?

Tần Phàm khẽ giật mình, có chút ngoài ý muốn.

- Hắc hắc, người cho rằng danh tiếng Hắc Hỏa Võ Thánh ta là hư danh sao? Dưới hắc hỏa từ tay bốn Võ Thánh, không có thứ gì không thể tan chảy, luyện chế vũ khí cũng như ăn một bữa mà thôi.

Cổ Mặc đắc ý nói, nhưng lại lập tức cảm thấy xấu hổ, nói:

- Bất quá, chỉ sợ phải chờ ta khôi phục đến cảnh giới Linh Vũ Sư mới có thể nắm giữ trở lại hắc hỏa này.

Tần Phàm trợn trắng mắt, sau đó không thèm để ý tới Cổ Mặc nữa, bắt đầu đi về phía Thanh Mộc thành.

Thanh Mộc thành là một tòa thành thị gần đại sa mạc Hoàng Nguyệt nhất, ở phía tây bắc sa mạc Hoàng Nguyệt. Hiện giờ, mặc dù sa mạc cách trở những vùng hoang vắng này có dấu vết con người thì cũng phải đi đến ban ngày mới có thể trở về. Hắn định đến Thanh Mộc thành nghỉ một đêm thật tốt rồi ngày hôm sau sẽ chạy về Nam Phong thành.

Chạng vạng tối, một tòa thành trì đã xuất hiện trong tầm mắt của Tần Phàm. Thanh Mộc thành này có một chỗ đặc biệt, chính là trung ương thành trì có một gốc cây đại thụ che trời không biết bao nhiêu tuổi rồi, tán cây vươn ra bao phủ hơn nửa thành trì, độ cao càng là vượt qua tường thành cao nhất.

Cũng vì có cây đại thụ che trời này nên so với những nơi khác thì tòa thành này mát mẻ hơn rất nhiều, là một nơi tốt để nghỉ ngơi và cái tên Thanh Mộc thành cũng xuất phát từ đó.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn thoáng qua tòa thành có chút đặc biệt hơn so với những tòa thành khác này, sau đó thông dong tiến vào cửa thành.

- Ô, không thể tưởng được một năm qua Trần Kỳ lại mang mạo hiểm chi gia đến Thanh Mộc thành này?

Tần Phàm đột nhiên ngừng lại bên ngoài một tòa kiến trúc tương đối mộc mạc đơn sơ, nhìn vào.

Mạo hiểm chi gia này chính là một trong những phương hướng phát triển của Ân thế Mạo hiểm đoàn mà hắn và Trần Kỳ thảo luận hơn một năm trước, chính là một ít địa phương cùng một ít chủ cũ chuyên môn cung cấp tin tức và mua bán tình báo cho những Mạo hiểm giả, cái này vừa có thể giúp Ân thế mạo hiểm đoàn thu thập tình báo, vừa có thể lung lạc một ít Mạo hiểm giả cường lực, tiềm lực phát triển thập phần cao.

Một năm trước, mạo hiểm chi gia chỉ là thử nghiệm tại Thanh thạch trấn. Không thể tưởng được chỉ qua một năm mà đã có riêng một cơ sở tại nơi đây, xem ra việc phát triển thập phần không tệ. Tuy nhìn bề ngoài không được tốt lắm, quy mô cũng không lớn, đại sảnh bên trong lại cực kỳ đơn sơ nhưng như vậy lại không khiến một ít gia tộc lớn chú ý đến.

Đứng một hồi tại cửa ra vào, Tần Phàm đi vào, như vậy hắn có thể thuận tiện thu hoạch một ít tin tức mới.

Vào lúc này, trong Mạo hiểm chi gia không có một khách nhân nào, chỉ có một nhân viên tiếp đãi đứng ở quầy hàng. Có thể thấy nơi này vừa mở ra, còn chưa có danh khí gì.

- Nếu rảnh rồi phải trao đổi kế hoạch phát triển Mạo hiểm chi gia này với Trần Kỳ mới được.

Tần Phàm nhú mày, tuy kiếp trước hắn là đệ tử Ẩn Thế đan môn nhưng bất quá cũng sinh hoạt ở đô thị, tiếp xúc với vô số loại quảng cáo nên muốn đả thông một ít cho Trần Kỳ có lẽ cũng không khó.

- Cho ta một bản Đại Kiền Phong Vân mới nhất.

Tần Phàm đi đến quầy hàng, gõ mặt bàn rồi nói với thiếu nữ đang ngủ gà ngủ gật ở quầy. Đại Kiền Phong Vân này tương đương với tạp chí ở kiếp trước của hắn, một tháng ra một bản, chính là tin tức do người của Trần Kỳ phái đến từng thành phố lớn ở Đại Kiền quốc thu thập, sau đó biên tập lại thành một bản hơi mỏng rồi đem bán. Đường nhiên, một ít tin tức trọng yếu sẽ không đăng mà chuyên môn báo cáo cho Tần Phàm biết.

- 100 Mỹ kim.

Cô gái kia đột nhiên giật mình tỉnh lại, sau đó tức giận đưa ra một quyển sách nhỏ, thái độ cũng không khác thường lắm.

Tần Phàm tiếp nhận cuốn sách nhỏ kia, nhú mày, bất quá cũng lười nói ra thân phận của mình, chỉ sảng khoái thanh toán 100 Mỹ kim, sau đó trực tiếp rời khỏi Mạo hiểm chi gia. Kỳ thật hắn cũng không muốn can thiệp quá nhiều vào chuyện của Mạo hiểm chi gia, dù sao đi nữa thì việc hắn coi trọng nhất vẫn là thực lực của mình. Vấn đề phương diện phục vụ này, chỉ cần ngày sau tùy tiện đề cập thoáng một phát với Trần Kỳ là được rồi.

- Ngày 12 tháng 7 năm 1987 lịch Đại Kiền, Triều Thánh đại điển đã khởi động!

Tần Phàm vừa ra ngoài, tùy ý lật ra một tờ từ quyển sách nhỏ trên tay, tin tức quan trọng đầu tiên liền đập vào mắt hắn.

- Từ giờ đến lúc đó vẫn còn một tháng nữa.

Tần Phàm dừng bước, âm thầm tính toán kết quả.

132. Chương 131

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 131: Đường về.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 131: Đường về.

- Một tháng thời gian, còn phải tính toán lộ trình đi đường, thời gian thật quá gấp gáp.

Tần Phàm trầm tư, hắn từ Thanh Mộc thành trở lại Nam Phong thành cũng phải tốn ba bốn ngày thời gian. Mà Chân Vũ thánh điện tọa lạc ngay gần bên Kiền Kinh, tuy rằng hắn chưa từng đi qua Kiền Kinh nhưng hắn biết muốn đi vào trong đó ít nhất phải dùng nửa tháng thời gian.

Như vậy chỉ tính thời gian đi đường cũng phải mất hơn nửa tháng, thời gian còn lại không còn dư được bao nhiêu, hơn nữa giữa hắn cùng Tần Tiến còn có một trận ước chiến.

Vốn là ước hẹn ba năm, nhưng hiện giờ ngày triều thánh lại mở sớm hơn, ước chiến giữa bọn họ cũng phải tiến hành sớm. Trừ ước định giữa bọn họ, nếu người nào thua thì không được tiếp tục dây dưa Tần Li, ngoài ra người thắng sẽ đại biểu Nam Phong Tần gia đi tham gia triều thánh.

- Không biết hiện tại hắc đã đạt tới trình độ nào rồi.

Tần Phàm nhớ tới một năm trước từng gặp Tần Tiến trong Oan Hồn Cốc, khi đó Tần Tiến đã rất mạnh, nhưng với thực lực bây giờ của hắc tin tưởng sẽ không rơi xuống hạ phong, nhưng không biết trong một năm này Tần Tiến tăng lên được thêm bao nhiêu.

- Lần này trong ngày triều thánh, khó khăn sẽ cao hơn dĩ vãng nhiều đi?

Tần Phàm tiếp tục nhìn xuống, bên trên có giới thiệu cuộc triều thánh lần này không chỉ thời gian đầy sớm, hơn nữa nghe nói còn khó khăn hơn ngày trước rất nhiều. Theo phỏng chừng, sẽ đào thải một phần mười cử phẩm chân võ thế gia, hơn nữa chân võ thế gia cấp cao cũng rất có thể bị hạ phẩm chất.

Nếu như vậy các đại gia tộc nhất định sẽ xuất ra hết tinh anh, nói cách khác con đường triều thánh lần này phải gian nan hung hiểm hơn thật nhiều.

Lắc đầu, Tần Phàm cũng không tiếp tục nghĩ tới những chuyện này, khép lại quyển sách trực tiếp đi ra khỏi nhà mạo hiểm, sau đó tìm một khách sạn đi vào.

Thoải mái nằm lên giường lớn, Tần Phàm nhẹ nhõm thầm nghĩ mình phải ngủ mấy ngày mấy đêm, nhưng đáng tiếc hắc không có cơ hội như thế. Nhớ tới những ngày vượt qua gian nan trong sa mạc, cho dù đêm cả người đều chôn dưới cát cũng khó thể cảm thấy an ổn, nửa đêm thời gian thường thường còn bị yêu thú đi ngang qua làm bừng tỉnh.

Nhưng thần kỳ chính là ngày tháng như vậy hắc vẫn sống được qua ba trăm ngày đêm, hiện tại nghĩ lại Tần Phàm vẫn có chút không dám tin. Nhưng cũng bởi vì từng có kinh nghiệm trải qua như thế, hắc đã tin tưởng ngày sau vô luận bản thân mình gặp phải hoàn cảnh gian khổ tột độ nào chăng nữa vẫn có thể rất nhanh thích ứng.

Không thể không nói, một năm thời gian đã làm lực nhấn nại của hắc tăng cường hơn rất nhiều.

Nửa nằm trên giường, tìm một tư thế thoải mái, Tần Phàm lại lấy ra quyển “Đại Kiền Phong Vân” xem tiếp, bên trong còn ghi chép một ít đại sư mới phát sinh gần đây, tỷ như cuộc chiến đấu giữa một vài cường giả, tỷ như một ít tin tức linh tinh bên ngoài. Ngoài ra còn làm một bảng liệt kê cường giả, mỹ nhân bảng vân vân, đương nhiên tính chân thật nhất định không thể cam đoan, nhưng vẫn có thể mang tới cho một ít mạo hiểm giả không ít niềm vui, như vậy nếu tiếp tục phát triển loại đồ vật này sẽ rất có thị trường.

Mặt khác làm cho Tần Phàm chú ý chính là bên trên có miêu tả về một cuộc chiến đấu giữa hai gã võ thánh đứng hàng thứ tám cùng thứ chín trên cường giả bảng, theo lời người vây xem, đêm hôm đó cuộc chiến đấu phát sinh trên đỉnh một ngọn núi tên là Châu Phong, khi đó tình cảnh có thể nói là kinh thiên động địa, sấm sét vang trời, từ xa nhìn lại ánh sáng chiếu rọi như giữa ban ngày, mà nghe nói sau cuộc chiến ngọn núi kia đã bị đánh sụp một mảng lớn.

- Chắc chắn, ngay cả ngọn núi cũng bị tước bỏ một mảng lớn, cuộc chiến đấu thật lợi hại!

Tần Phàm không khỏi âm thầm chắc lưỡi, với thực lực bây giờ của hắc, muốn đánh ra một cái hố trên mặt đất còn phải phí không ít khí lực, đừng nói là đi đánh núi.

- Vậy thì đã sao, vậy thì có gì chứ, nhớ năm đó lão phu còn là Hắc Hỏa võ thánh, Hắc Hỏa vừa ra, nửa con sông còn phải bốc hơi, đó mới gọi là lợi hại!

Lúc này thanh âm có chút khinh thường của Cổ Mặc chợt truyền đến.

- Bốc hơi nửa con sông? Khoác lác kiểu này thật có chút quá mức đi?

Về mặt Tần Phàm rút rút, có chút không tin.

- Hắc hắc, không biết ngươi có từng nghe qua một câu “Không cùng hạ trùng ngôn ngữ”? Người xa xa còn chưa đạt tới cảnh giới kia, nói cho người nhiều cũng vô dụng.

Cổ Mặc có vài phần hài hước nói.

Tần Phàm xòe tay không nói gì, chỉ cất kỹ quyển “Đại Kiền Phong Vân”, sau đó ngáp một cái, liền chuẩn bị đi ngủ, khó khăn mới có cơ hội ngủ được một giấc như thế, không nên lãng phí. Hơn nữa hiện giờ đối với hắn mà nói võ thánh đích thật là quá mức xa xôi, có lẽ cũng giống như một ít mạo hiểm giả ở xa xa xem biểu diễn, còn chưa nói tới trình độ đứng gần ở cửa mà quan sát.

Hiện tại hắn cần có chính là một cuộc chiến với Tần Tiến cùng đại diện triều thánh. Hai chuyện này một chuyện quan hệ tới đại sự cả đời hắn, một chuyện là quan hệ tới vận mệnh của Nam Phong Tần gia sau này, đều vô cùng trọng yếu!

Trong đầu vẫn nghĩ ngợi những chuyện này, ánh mắt chậm rãi khép lại, rốt cục Tần Phàm an ổn tiến vào mộng đẹp, ngủ một giấc mà hắn cảm thấy thoải mái nhất trong suốt một năm qua.

Ngày hôm sau, sáng sớm Tần Phàm đã rời giường, vui vẻ vươn vai, khi đi xuống lầu ăn điểm tâm lại nghe tiểu nhị báo một tin tức làm hắn vui vẻ, nguyên lai trong Thanh Mộc thành thậm chí có gia tộc tuần phục một nhóm yêu thú phi hành, có thể sử dụng để đưa đón khách.

Như vậy hắn có thể tiết kiệm thời gian về nhà, dù sao phi hành trên không trung vẫn nhanh hơn chạy trên mặt đất rất nhiều.

Xuyên qua vài con đường có chút xa lạ, thuận tiện hỏi thăm đường đi, khoảng nửa giờ sau Tần Phàm đi tới một quảng trường rộng mở, trên quảng trường có hơn mười đầu yêu thú thân thể mọc đầy thanh sắc vũ mao hình thể cực kỳ khổng lồ đang đứng trong đó.

Tần Phàm nhận ra được loại phi hành yêu thú này có tên là Thanh Vân Điểu, tuy là yêu thú nhưng tính tình cực kỳ ôn hòa, không có lực công kích, cho nên được chọn làm yêu thú cấp ba, còn dễ dàng bị nhân loại tuần phục. Thanh Vân Điểu tuy tốc độ không tính là quá nhanh, nhưng thân thể khổng lồ vừa dễ dàng chuyên chở hàng hóa hoặc là nhân loại, chỉ cần được ăn no, một lần phi hành hai ba ngày không quá khó khăn.

Giao tiếp một chút với người chủ sự, phát hiện muốn ngồi Thanh Vân Điểu bay một ngày là một vạn kim nguyên, giá cả này làm cho hắn có chút chần chừ. Giá cả như thế bình dân muốn dùng là không thể nào, ngay cả một ít mạo hiểm giả cũng không dùng nổi. Trong mạo hiểm giả phần lớn đều là võ giả hoặc võ sư cấp, không thể giống như Tần Phàm tùy tiện liền có thể giết chết được tứ cấp yêu thú, đối với bọn hắn mà nói săn bắt tam cấp yêu thú đã là cực hạn. Mà một viên tinh hạch tam cấp yêu thú cũng bất quá giá trị một ngàn kim nguyên mà thôi.

Võ giả tầng thấp dưới chót thật sự là có rất nhiều, đây cũng là nguyên nhân tạo thành hoàn cảnh thực lực vi tồn của thế giới này.

Tần Phàm hiện tại muốn giết chết tứ cấp yêu thú cũng không có gì khó khăn, tự nhiên đã vượt khỏi tầng lớp bình thường, huống hồ hiện tại trong giới chỉ của hắn còn có một đồng lớn yêu tinh hạch cùng tài liệu, không thiếu tiền, vì tranh thủ thời gian hắn cũng đành phải thuê một con Thanh Vân Điểu.

- Về nhà...

Theo Thanh Vân Điểu chậm rãi bay lên trời, trái tim Tần Phàm cũng không nhịn được có chút nhảy nhót.

133. Chương 132

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 132: Gặp lại

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 132: Gặp lại

Thanh Vân Điều bay lên cao, trời xanh mây trắng, tất cả như có thể chạm tới với tới.

Tần Phàm ngồi xếp bằng trên lưng Thanh Vân Điều, cũng cảm thấy thật vững chãi, mà trên lưng Thanh Vân Điều còn dựng một ngôi nhà nhỏ không cần sợ hãi bị phơi nắng hay mưa rơi.

Nhìn xuống bên dưới, núi rừng chập chùng liên miên, mà Thanh Mộc thành thoạt nhìn càng ngày càng nhỏ, khi chỉ còn cỡ chừng một bàn tay thì Thanh Vân Điều cũng không tiếp tục bay lên cao, chỉ theo phương hướng Nam Phong thành bay đi. Tần Phàm ngẩng đầu nhìn xem, cảm giác thiên không trong sáng hơn tại địa cầu rất nhiều, trong vắt như gương, vô cùng đẹp mắt, khi Thanh Vân Điều xuyên vào trong mây linh khí tràn vào mũi càng làm cho người vô cùng sảng khoái.

Tần Phàm vừa hỏi thăm người khổng lồ Thanh Vân Điều, biết từ nơi này bay tới Nam Phong thành còn dùng hai ngày một đêm thời gian, trên Thanh Vân Điều còn có hai người khách đang ngồi, tựa hồ chỉ là thương nhân bình thường, cũng không có trò chuyện gì với nhau.

- Chỉ một khoảng cách như vậy cũng phải bay tới hai ngày một đêm, thật sự là quá chậm, nếu chờ người đạt tới cảnh giới vô thánh, có thể dùng thân thể ngự không phi hành, chỉ nửa ngày đã đủ qua lại, đó mới là tới lui tự nhiên, tự do tự tại.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền tới.

- Bằng tự thân có thể phi hành trên bầu trời, ai không muốn đây? Nhưng hiện tại ta chỉ là tam cấp võ sư, thậm chí còn chưa thoát thân phạm tục, cảnh giới vô thánh đối với ta mà nói còn có chút xa xôi, đương nhiên ta tin tưởng một ngày nào đó ta có thể đạt tới trình độ kia.

Tần Phàm có chút bất đắc dĩ hồi phục nói.

- Hắc hắc, không sai!

Cổ Mặc cười nói:

- Không mơ mộng quá xa, lại không tự xem nhẹ mình, không kiêu không nóng nảy, không nhanh không chậm, như vậy mới có thể được gọi là một tâm tình bình tĩnh.

- Di?

Tần Phàm giống như có điều ngộ ra.

- Tốt, vậy ta hỏi người khi nào thì người định luyện hóa viên ma chủng thứ hai?

Lúc này Cổ Mặc lại truyền âm hỏi, trong giọng nói mơ hồ mang theo một tia nghiền ngẫm.

Tần Phàm vừa nghe như thế, trong lòng lập tức dâng lên cảm xúc, tựa hồ toàn thân có vẻ như thật có sức sống, nhưng lập tức hít sâu một hơi, trầm giọng nói:

- Kỳ thật ta cảm giác mình đã chuẩn bị xong, ta nghĩ trước ngày triệu thánh phải đạt tới cảnh giới tiên thiên võ sư, như vậy lần triệu thánh này ta sẽ nắm chắc rất nhiều.

- Không thành vấn đề, người muốn khi nào luyện hóa thì đem nó trả lại cho người.

Cổ Mặc cười nói, lúc này lại có vẻ cực kỳ nhanh nhẹn.

- Thật sự?

Tần Phàm ngẩng ra, tuy rằng vẫn còn có chút kích động, nhưng không còn vẻ cuộn nhiệt như dĩ vãng.

- Ta không phải đã nói rồi sao, tâm bình tĩnh chính là người có thể khống chế ý chí của mình, nếu người đã tự tin có thể không bị tạp niệm gì quấy nhiễu, người có thể luyện hóa ma chủng, thậm chí đạt tới tiên thiên cảnh giới!

Cổ Mặc nói, cũng cảm thấy được một năm nay Tần Phàm vô luận là lực nhẫn nại hay là năng lực điều khiển bản thân đều đề cao thật lớn, hơn nữa hắn vốn đã thành thực hơn xa người thường, trải qua một năm rèn luyện, tin tưởng hắn đã có thể nắm giữ lấy chính bản thân mình.

Tần Phàm cúi đầu trầm tư một chút, sau đó thở mạnh một hơi, lại chậm rãi nói:

- Về đến gia tộc thì hãy tính đi.

- Hắc hắc, xem như ngươi còn có lý trí, nếu luyện hóa tại nơi này khi năng lượng hỏa nhiệt nổ bạo đi ra, Thanh Vân Điều nhất định sẽ bị quấy nhiễu, đến lúc đó tất cả những người trên đây đều ngã chết!

Cổ Mặc hài hước nói.

- Ách, vậy đúng là ta rèn luyện tâm tình cũng không tệ lắm.

Tần Phàm xòe tay có chút tự giễu cười nói, nếu như là dĩ vãng hắn có thể hận không thể lập tức luyện hóa ngay tại chỗ.

Thanh Vân Điều liên tục phi hành, ngủ một giấc trên bầu trời, chạng vạng hôm sau rốt cục đã nhìn thấy Nam Phong thành bên dưới.

- Đi xuống rồi!

Người khổng lồ Thanh Vân Điều hét lớn một tiếng, sau đó liền chỉ huy Thanh Vân Điều bay nhanh xuống bên dưới, bởi vì nơi này không có địa phương chuyên dành riêng để đáp, cho nên hắn chỉ phải khổng lồ Thanh Vân Điều dừng bên ngoài thành.

- Lại về tới đây.

Tiếng gió gào thét bên tai, nhìn thấy tòa thành thị quen thuộc, trong lòng Tần Phàm kích động, chờ khi Thanh Vân Điều còn cách mặt đất chừng năm sáu thước, hắn lẳng không bay xuống, thân thể vững vàng đứng trên mặt đất.

Nam Phong thành trong hoàng hôn thoạt nhìn tản ra khí tức cổ xưa, nơi này vẫn như thường ngày, cửa thành náo nhiệt đông đúc, ngựa xe như nước chảy.

- Không biết hiện tại gia tộc ra sao?

Tần Phàm mỉm cười, cất bước đi tới hướng cửa thành, đối với gia tộc này hắn vẫn lưu một chút cảm tình, đặc biệt vì nơi này có người mà hắn vương bận. Vào lúc này, trong đầu của hắn không khởi hiện lên thân ảnh xinh đẹp thanh lệ vô song, trong lòng có chút khấn nguyện, hắn cũng chưa từng nghĩ đến mình cũng có thể tưởng niệm một người như vậy.

- Ha ha, nàng muốn khởi động một bầu trời cho ta, nhưng không phải ta cũng luôn nghĩ phải bảo hộ nàng sao?

Trong lòng Tần Phàm một mảnh ảm áp, lại thêm một năm không gặp mặt, khi đó vội vàng từ biệt, hiện giờ trở về là tới thời điểm chứng tỏ bản thân mình.

Lúc này tâm tình của hắn rất tốt.

- Hắc hắc, tiểu tử, hiện tại mùa xuân còn chưa tới, như thế nào bộ dáng của ngươi thoạt nhìn giống như đang phát tình đây!

Thanh âm hài hước của Cổ Mặc lại vang lên.

- Chuyện của người trẻ tuổi như chúng ta, ngươi không hiểu.

Tần Phàm thần nhiên hồi đáp, tiếp theo ha ha cười, bước nhanh vào bên trong thành, cũng đem Cổ Mặc tức giận đến á khẩu.

- Tiểu Phàm...

Ngay khi Tần Phàm sắp đi tới cửa thành, một thanh âm mừng rỡ vang lên từ trên tường thành, Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên, liền nhìn thấy một thân ảnh xinh đẹp thanh lệ xuất hiện bên trên.

- Tỷ tỷ?

Tần Phàm cũng lộ ra thần sắc vui mừng, thật không ngờ Tần Li lại xuất hiện nơi này.

Nhưng chỉ trong nháy mắt hần không khỏi mở to đôi mắt, cả những người đang ra vào thành cũng không nhìn được đều ngừng chân. Mọi người chứng kiến Tần Li từ trên tường thành cao hơn mười thước trực tiếp nhảy xuống, đôi tay áo lục sắc phần phật theo gió, chẳng khác gì tiên nữ hạ phàm.

Dung mạo thanh lệ vô song, tư thế vô cùng tao nhã, nữ tử như vậy chỉ tồn tại trên bầu trời!

Ánh mắt người đi đường đều trở nên nóng rực, đồng thời trong lòng bọn họ đều tò mò, rốt cục nàng vì chuyện gì mà vội vã từ trên tường thành cao như thế nhảy xuống?

- Phốc!

Tần Li nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất, chỉ phát ra thanh âm cực nhỏ cho thấy thân pháp cực kỳ cao minh của nàng. Thân hình nàng chớp động cơ hồ chỉ vài lần hô hấp đã đi tới trước mặt Tần Phàm.

- Nữ hài này thật sự lợi hại, giống như tu tập Xuyên Vân Toa Nguyệt của gia tộc người, nhưng thoát nhìn còn hoàn hảo hơn cả Lưu Tinh Bộ của người, chắc chắn...thiên phú này thật sự làm cho người ta đổ kị! Nếu lần này người ra ngoài không lấy được ma chủng, dù người có luyện được tương trợ nhưng kiếp này cũng đừng mong vượt qua được nàng!

Lúc này thanh âm khen ngợi của Cổ Mặc truyền tới:

- Nhưng thật đáng tiếc nàng lại chung tình với tên tiểu tử thú vị như người, vừa nhìn thấy người liền từ trên tường thành nhảy xuống, có thể nghĩ ra nàng để ý người bao nhiêu.

Nghe lời nói của Cổ Mặc, trong lòng Tần Phàm chợt động, trên mặt cũng hiện lên tia xin lỗi, suốt một năm nay hần hoàn toàn không có tin tức, có thể nghĩ được Tần Li phải lo lắng cho hần thế nào.

Nhìn thấy Tần Li hướng hần chạy tới, hần nhẹ nhàng mở hai tay chào đón, trong ánh mắt hân mộ ghen tị của mọi người, thiếu nữ xinh đẹp như thiên tiên lộ ra dáng tươi cười điên đảo chứng sinh, lao vào trong lòng ngực hần.

134. Chương 133

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 133: Đêm trước

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 133: Đêm trước

Tần Phàm ôm Tần Li, vuốt nhẹ lên mái tóc dài mềm mịn, ngửi được hương khí mê người, cảm giác huyền diệu làm cho hần thật lâu cũng không thể thoát ra.

Ở trước mắt bao người hai người ôm nhau thật lâu mới lưu luyến tách rời.

- Tỷ tỷ, làm sao tỷ biết hôm nay đệ sẽ trở lại?

Tần Phàm ôn nhu hỏi.

- Mỗi ngày không có việc gì ta vẫn tới nơi này một chuyến, chỉ là đêm nay trùng hợp nhìn thấy đệ trở về.

Tần Li rời khỏi ngực Tần Phàm, trên gương mặt thanh nhã hiện lên nét ửng đỏ say lòng người, cúi đầu ngượng ngùng nói.

- Tỷ tỷ, suốt một năm nay làm cho tỷ lo lắng.

Tần Phàm áy náy nắm ngọc thủ của Tần Li, trong lòng cảm thấy bức rứt, lẽ ra hần nên nhờ người gửi bức thư về cho nàng báo bình an.

- Phụ thân cũng thật lo lắng cho đệ, chúng ta về nhà trước rồi nói sau.

Tần Li cảm giác được ánh mắt nóng bỏng của người qua đường, có chút không được tự nhiên liền cúi đầu nói.

Tần Phàm bật cười khê, hẳn biết vừa rồi Tần Li vì lâu ngày không gặp nên bộc lộ tình cảm kích động, từ trên tường thành nhảy xuống đã làm hao hết toàn bộ dũng khí của nàng, hiện giờ lại bắt đầu thẹn thùng như một tiểu nữ nhân.

- Được, chúng ta trở về rồi hãy nói.

Vì thế hắn liền gật đầu, sau đó thản nhiên kéo tay Tần Li đi vào bên trong Nam Phong thành, Tần Li xấu hổ đến mức không dám ngẩng đầu lên.

Chờ khi lãnh địa của gia tộc xuất hiện ngay trước mắt, sắc trời đã tối, mà lúc này cả lãnh địa Tần gia đều giăng đèn kết hoa, giống như đang chuẩn bị lễ mừng.

- Ngày mai là ngày mấy?

Tần Phàm có chút nghi hoặc hỏi.

- Là ngày lễ khảo nghiệm mỗi năm của gia tộc.

Tần Li khê đáp:

- Bởi vì năm rồi có rất nhiều tộc nhân ra ngoài lịch lãm, cho nên trưởng lão hội quyết định đem ngày này hoãn lại, nhưng kỳ thật chính yếu là bởi vì...

Tần Li ngẩng đầu nhìn Tần Phàm liếc mắt, tiếp tục nói:

- Ngày mai là trận chiến giữa đệ cùng Tần Tiến, ngày triều thánh rất nhanh đã đến, hai người nếu có ai thắng sẽ đại biểu gia tộc đi Chân Võ thánh điện. Nói cách khác, nếu hôm nay đệ chưa trở về, lần này đại biểu cho gia tộc chính là Tần Tiến.

- Ha ha, nói như vậy đệ cũng thật may mắn.

Tần Phàm thở phào một hơi, may mắn lần này hắn dùng Thanh Vân Điều quay về, tiết kiệm được một nửa thời gian, nếu không phiền toái thật lớn.

- Tiểu Phàm...

Tần Li ngẩng đầu lên, đôi mắt nhìn Tần Phàm, có chút bận tâm hỏi:

- Cuộc chiến ngày mai...đệ có tin tưởng không?

Tần Phàm không trả lời, chỉ cười nhẹ, đưa một bàn tay, vận chuyển võ khí trong cơ thể, sau đó một đạo võ khí màu cam thoáng hiện trong lòng bàn tay hắn.

Chanh sắc võ khí, võ sư cảnh giới!

- Nguyên lai đệ thật sự đột phá tới võ sư cảnh giới!

Tuy trước đó Tần Li có nghe Tần Ti Ti từng nhắc qua, nhưng trong lòng nàng thật sự không thể tin, cho tới bây giờ nhìn thấy nội tâm vẫn còn cảm giác hốt hoảng.

- Hơn một năm trước, không, Ti Ti có nói từ một năm trước đệ đã đột phá tới võ sư cảnh giới, đệ chỉ dùng thời gian nửa năm từ võ giả cảnh giới đột phá tới võ sư cảnh giới sao?

Tần Li khiếp sợ hỏi.

Tần Phàm mỉm cười gật đầu, hiện giờ không cần nhiều lời, Tần Li cũng đã biết hắn có được đủ lòng tin hay không.

- Tốc độ tu luyện nhanh như vậy, chẳng lẽ đệ dùng qua Cửu Chuyển Chân Võ Đan trong truyền thuyết?

Tần Li thật lâu mới hồi phục lại tinh thần, lúc này trong đầu chợt hiện lên một loại đan dược nghịch thiên, không khỏi kinh ngạc hỏi thăm.

- Cửu Chuyển Chân Võ Đan? Đó là vật gì?

Tần Phàm kỳ thật đối với rất nhiều đan dược trên Vũ Thiên đại lục cũng không quen thuộc bao nhiêu, thậm chí Na Sơ vũ hoàn cùng Tiểu Linh vận hoàn đều là dược phương hắn lấy được trong gia tộc, sau đó tự mình suy nghĩ ra tới, nhưng so với Trúc Cơ Đan đều có hiệu quả giống nhau. Hơn nữa lấy trụ cột luyện dược của hắn, chỉ cần có dược phương, như vậy muốn luyện chế đan dược gì cũng sẽ không quá khó khăn.

- Trong truyền thuyết Cửu Chuyển Chân Võ Đan cùng Trúc Cơ Đan đều là trụ cột tập võ tốt nhất, nhưng còn mạnh hơn Trúc Cơ Đan gấp trăm ngàn lần. Trúc Cơ Đan hữu dụng ở cấp võ đồ, mà Cửu Chuyển Chân Võ Đan thì hữu dụng cho tu luyện giả từ cảnh giới võ đồ lên tới tiên thiên cảnh giới không hề chướng ngại, có thể nói trên con đường tu luyện trở thành bằng phẳng! Nếu tiểu Phàm đệ thật sự dùng qua loại đan dược này, đúng là thiên đại phúc khí!

- Hô...

Hồi lâu rồi cục Tần Phàm thở nhẹ một hơi, sau đó ma chủng Chu Tước chậm rãi hiện lên trên mi tâm của hắn, lúc này bề ngoài hỏa diễm hư ảnh ôn hòa hơn vừa rồi rất nhiều, nhưng bên trong hỏa diễm vẫn phi thường chói mắt.

- Thành công?

Lúc này Cổ Mặc hỏi.

- Chu Tước lưu lại tinh thần ý chí bên trong đã bị ta mai một.

Tần Phàm gật gù đầu nói, nhưng lúc này đáy lòng bỗng dưng hiện lên một tia hốt hoảng, chợt nhớ lại lúc trước khi luyện hóa ma chủng của Thủy Kỳ Lân thống khổ tới cực điểm, điều này vẫn luôn lưu lại bóng ma không nhỏ trong lòng hắn.

- Vậy hiện tại người tiếp tục luyện hóa?

Cổ Mặc lại hỏi, lần trước hắn đã phải ngủ say, nên không chứng kiến tình cảnh thâm hiểm của Tần Phàm khi luyện hóa ma chủng Thủy Kỳ Lân.

Tần Phàm hít sâu một hơi, trong lòng mới cảm giác bình tĩnh hơn được một chút, lại nặng nề gật đầu, sau đó cẩn thận xuất ra một viên Băng Linh Hoàn nuốt vào, nhưng cảm thấy còn chưa đủ bảo hiểm, lại nuốt thêm hai viên. Kinh mạch cùng ngũ tạng lục phủ quanh thân hắn đã bị bao trùm một tầng băng tầng thật dày, rõ ràng cho thấy đã uống quá liều, trên mặt hắn liền nổi lên vẻ thống khổ.

Tựa hồ thân thể cũng biến thành chậm chạp, Tần Phàm thật không dễ dàng mới đem hư ảnh Chu Tước nuốt vào miệng, sau đó hư ảnh Chu Tước liền chậm rãi chìm vào trong cơ thể hắn.

- Oanh!

Ma chủng Chu Tước tiến vào trong thân thể, giống như ngọn núi lửa đột nhiên bùng nổ, ngọn lửa ngập trời tràn lan trong nội thể của Tần Phàm, băng tầng do tác dụng của Băng Linh Hoàn nháy mắt toàn bộ tan rã, chỉ còn lại hàn khí lạnh lẽo tràn tràn.

- A!

Chỉ trong nháy mắt, trong miệng Tần Phàm phát ra tiếng gầm như dã thú, hai mắt biến thành cực kỳ đỏ bừng, một cỗ khí tức thô bạo phát ra trên người hắn! Ngay trong lúc ma chủng Chu Tước nhập vào trong cơ thể, lệ khí chất chứa trong ma chủng đi theo bạo phát ra, thẳng hướng tận sâu trong tinh thần của hắn, ảnh hưởng lên tinh thần cảm xúc của hắn.

- Bồng!

Một tiếng nổ vang, ngọn lửa bao trùm bắt đầu lan tràn mở ra trong cơ thể Tần Phàm, càng ngày càng kịch liệt, từ trong ra ngoài, từ trên xuống dưới, thân thể Tần Phàm điên cuồng thiêu đốt lên, giờ này khắc này hắn đã hóa thành một hỏa nhân.

Rất nhanh y phục của hắn đã bị cháy sạch không còn, mà mái tóc đen bị đốt trụi tinh quang, toàn thân đều là đỏ đậm hoặc bị đen cháy, hình tượng thập phần thâm hiểm.

- Tiểu tử...

Cổ Mặc kêu lên kinh hãi, hắn sớm đã biết luyện hóa ma chủng phi thường nguy hiểm, nhưng thật không ngờ muốn luyện hóa một viên ma chủng lại phải gian nguy tới mức độ này.

- Đừng qua đây!

Trong miệng Tần Phàm rít gào, hai mắt hắn đã hoàn toàn biến thành đỏ đậm, tựa hồ như tùy thời đều sẽ bị đánh mất lý trí.

- Gắng bảo trì tâm tình bình thường!

Cổ Mặc thấy hình dạng của Tần Phàm, biết hắn bị lệ khí trong ma chủng ảnh hưởng, vội vàng quát lạnh một tiếng, muốn giúp cho hắn tỉnh táo lại.

- A...

Nhưng Tần Phàm siết chặt nắm tay, hung hăng đánh xuống mặt đất, làm như lệ khí đã dâng tới mức không còn cách nào áp chế, chỉ có thể thông qua phương thức này phát tiết đi ra ngoài.

Chu Tướng ma chủng vốn là hỏa nguyên ma chủng, quả nhiên trời sinh thô bạo, lệ khí so với ma chủng Thủy Kỳ Lân phải nặng hơn mấy lần, lúc này dù Tần Phàm đã nuốt ba viên Băng Linh Hoàn vẫn bị lệ khí ảnh hưởng sâu đậm.

Cắn chặt hàm răng, Tần Phàm không ngừng đánh lên mặt đất, mặt đất chung quanh đã sớm bị thiết quyền của hắn đánh thành gồ ghề, vỡ nát tung tóe.

- Ý chí của ta do ta nắm giữ!

Theo thời gian trôi qua, Tần Phàm vẫn cố gắng kiên trì lên, rốt cục hai mắt của hắn đã chậm rãi khôi phục trong sáng, tựa hồ lệ khí do ma chủng mang tới đã hoàn toàn bị hắn ngăn chặn.

- Hô...

Thật lâu sau, Tần Phàm rốt cục nhẹ nhàng thở mạnh một hơi trọc khí, nhưng kế tiếp cũng biến thành ngưng trọng hơn. Bởi vì hiện giờ hắn chỉ mới đem lệ khí luyện hóa, nhưng năng lượng luyện thể trong ma chủng Chu Tướng còn chưa được luyện hóa một chút nào!

Chỉ mới là năng lượng bạo phát bên ngoài hỏa nguyên ma chủng đã đem hắn biến thành bộ dáng như bây giờ, một khi hỏa nguyên ma chủng hoàn toàn bộc phát sẽ phát sinh ra tình huống nào, Tần Phàm có chút không dám tưởng tượng.

Một cỗ lực lượng dâng lên.

Không có thời gian nói chuyện với Cổ Mặc, Tần Phàm nhanh chóng bỏ vào miệng thêm ba viên Băng Linh Hoàn.

- Tâm nhược bằng thanh, dù trời sập cũng không sợ hãi!

Trong lòng âm thầm đọc lại một lần Thanh Tâm chú ngữ mà Cổ Mặc truyền cho hắn, cố gắng làm cho mình duy trì một tâm tình bình tĩnh.

- Luyện hóa!

Ngay sau đó Tần Phàm cắn chặt răng, khống chế tâm thần hướng ma chủng va chạm tới, nhất thời năng lượng hỏa diễm hoàn toàn bộc phát ra, ngọn lửa vô tận nở rộ trong cơ thể Tần Phàm.

Hắn đều rõ ràng có thể cảm giác được mỗi một tế bào trong thân thể đều đang bị thiêu đốt lên, huyết dịch sôi trào, kinh mạch vận vẹo, khung xương phát ra thanh âm tra tấn răng rắc không ngừng, chỉ trong nháy mắt Tần Phàm chợt có ảo giác bản thân mình phải triệt triệt để để biến mất bên trong thế giới này.

- Kiên trì!

Trong lòng Tần Phàm không ngừng nhắc nhở chính mình.

Thành công thì có thể lần nữa biến chất, có thể trực tiếp bước vào tiên thiên khí lực, ngày mai cuộc chiến cùng Tần Tiến nhất định có thể nắm chắc được thắng lợi trong tay!

Mà thất bại sẽ tan thành mây khói!

137. Chương 136

Chương 136: Lại biến chất

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••))

Ngon lửa hừng hực thiêu đốt lên thân thể Tần Phàm, mà vừa rồi bằng tầng phòng hộ khi nuốt ba viên Băng Linh Hoàn lần hai đã sớm bị hòa tan sạch sẽ, thậm chí hàn khí lạnh buốt đã chậm rãi biến mất.

Liệt hỏa lan tràn khắp toàn thân, càng lúc càng bùng cháy.

Lúc này luyện thể ma chủng cũng khác với luyện thể ma chủng lần đầu tiên. Hỏa nguyên ma chủng luyện thể từ trong ra ngoài, mà hỏa nguyên ma chủng thì trong ngoài cùng bốc cháy, trực tiếp luyện hóa tạp chất trong thân thể Tần Phàm.

May mắn trước đó Tần Phàm đã luyện hóa xong một viên ma chủng, khí lực mạnh mẽ hơn người thường rất nhiều, nếu không chỉ sợ trong nháy mắt vừa rồi thân thể hắn đã bị ngọn lửa cực nóng thiêu thành tro tàn.

Nhưng cho dù là như thế, giờ phút này nhìn Tần Phàm chẳng khác gì một hỏa nhân, mỗi một tác da thịt đều bị thiêu đốt lên, đau đớn toàn tâm, năng lượng thủy nguyên chất chứa trong ma chủng Thủy Kỳ Lân dùng bảo vệ tâm mạch cùng yếu hại, nhưng tuy rằng hắn đem hết toàn lực đi áp chế phòng hộ khắp toàn thân nhưng hỏa diễm càng lúc càng cháy cao, nhiệt lượng trong cơ thể càng ngày càng khủng bố, tình huống càng lúc càng thêm nghiêm trọng nguy hiểm.

- Ah...

Trong miệng Tần Phàm phát ra tiếng hô đau thống khổ, cũng cảm giác trong vũ điền khí hải bị truyền tới một cỗ hấp lực mãnh liệt. Vô khí trong vũ điền khí hải liên tục bị hút ra ngoài, cung cấp cho hỏa diễm hừng hực làm năng lượng luyện thể.

- Tiểu tử, thế nào?

Cổ Mặc nhìn thấy bộ dáng này của Tần Phàm, hoàn toàn không cách nào nhúng tay vào, mà vào lúc này hắn chợt phát hiện vũ khí trên người Tần Phàm tựa hồ trở nên cực kỳ hỗn loạn, hơn nữa còn không bị khống chế, lại không biết hiện tại trong thân thể Tần Phàm đang xảy ra biến hóa như thế nào.

- Hồi Khí...

Tần Phàm căn bản nói không ra lời, chỉ run rẩy đem hai viên Hồi Khí Hoàn nhét vào miệng, bổ sung vô khí bị tiêu hao. Hắn cảm giác vũ điền của mình đang chậm rãi co rút lại, tựa hồ như đang muốn nổ tung.

- Năng lượng cần để luyện thể cung cấp không đủ?

Cổ Mặc nhướng mày, rốt cục nhìn ra được chút manh mối.

Tần Phàm rất muốn gật đầu một cái nhưng vừa rồi dùng xong hai viên Hồi Khí Hoàn, ngọn lửa quanh thân càng trở nên điên cuồng hơn, hiện giờ toàn thân của hắn đã biến thành một mảnh cháy đen, có nhiều chỗ còn bị rách nát, máu loãng nóng hực chảy ra, thoát nhìn cực kỳ dữ tợn cùng khủng bố, mà cơ năng toàn thân cũng nhận được phá hư cực kỳ nghiêm trọng, hiện giờ cho dù hắn muốn động đậy một chút cũng không cách nào làm được.

Hồi Khí Hoàn vừa mới bổ sung được một chút đã bị hút đi, mà ma chủng còn không ngừng hấp xả vũ điền của Tần Phàm, hiện giờ vũ điền của hắn rốt cục hoàn toàn khô héo, không còn một tia vô khí dư thừa, tựa hồ đều có thể hoàn toàn tan vỡ dập nát bất cứ lúc nào.

Bên ngoài cơ thể biến thành huyết nhân, ngũ tạng lục phủ cùng kinh mạch trong cơ thể cũng bởi vì không bảo vệ kịp mà vận vẹo biến dạng, vũ điền càng ngày càng nóng, vô khí không có càng thêm nóng hừng hực, rốt cục xuất hiện một khe hở...

Bết bát hơn chính là đúng vào lúc này tinh thần chậm rãi truyền tới một cảm giác suy yếu, một cỗ mệt mỏi vô lực lặng yên xâm nhập tới, Tần Phàm cảm giác mình giống như rơi vào một không gian vô tri vô giác, ý thức càng ngày càng loãng, gần như chỉ còn lại một tia bản năng chống đỡ hắn không bị ngã xuống.

- Đó là cảm giác muốn chết sao...

Đáy lòng Tần Phàm nhẹ nhàng nở non, vào lúc này hắn không còn cảm thấy đau đớn, nhưng hắn biết cảm giác này không phải là chuyện tốt, đó là nói rõ hắn cách tử vong càng ngày càng gần!

Thời gian kỳ thật chỉ đi qua trong nháy mắt, nhưng Tần Phàm cảm giác bản thân mình tựa hồ vượt qua trăm năm.

Chỉ trong nháy mắt, đột nhiên có một cỗ năng lượng ngân nga kéo dài đưa vào bên trong thân thể hắn, sau đó toàn bộ rút vào trong đan điền của hắn, vô biên sống lại, rốt cục đã đủ cung cấp năng lượng cần đến, cỗ lực lượng hấp xả đã chậm rãi yếu bớt linh hồn giống như bị giặt mình, cảm giác thống khổ rốt cục bắt đầu quay trở lại trong tinh thần của hắn.

Nguyên lai trong thời khắc mấu chốt, Cổ Mặc truyền cho hắn một bộ phận lực lượng vào trong cơ thể hắn. Điều này giúp Tần Phàm chậm rãi khôi phục lại sức sống, nhưng trong cơ thể vẫn tiếp tục dùng hỏa diễm đến tiến hành liệt diễm luyện thể!

- Ah...

Tuy rằng khôi phục tri giác nhưng cảm giác đau đớn như sống không bằng chết làm Tần Phàm phải phát ra tiếng gầm từ tận sâu trong linh hồn, lại có chút muốn quay trở về trạng thái vô tri vô giác như khi nãy, nhưng tinh thần ý chí của hắn đang đau khổ duy trì bản thân, thật vất vả mới có thể hồi sinh trở lại, hắn nhất định không thể buông tha bản thân!

- Tiểu tử, ngươi phải cố gắng chịu đựng!

Cổ Mặc nhìn thấy tình cảnh bi thảm của Tần Phàm nhưng chỉ cau mày, không nghĩ ra được chút biện pháp gì, hiện tại chỉ có thể do chính bản thân Tần Phàm tự mình vượt qua mà thôi.

Hiện tại bên ngoài thân thể hắn thoát nhìn làm cho người ta thật sợ hãi, trong cơ thể vẫn vô cùng thâm hơn, kinh mạch, khung xương, máu huyết đều nóng lên hừng hực, ngũ tạng lục phủ cùng các khí quan trong nội thể càng biến dạng nghiêm trọng, biến thành một mảnh cháy đen. Hiện tại Tần Phàm tuy rằng còn một tuyến sinh cơ nhưng dây tuyệt đối đã lâm vào trạng thái như hấp hối.

Cũng không biết phải bồi hồi bên bờ sinh tử được bao lâu, đột nhiên một cỗ khí tức thanh lương vô thanh vô tức xuất hiện lưu chuyển trong nội thể Tần Phàm, tựa hồ đang thông thả chữa trị thân thể đã đạt tới điểm cực hạn của hắn.

Đó chính là khí tức đến từ thủy nguyên ma chủng!

Cùng lúc đó, năng lượng hỏa nguyên ma chủng luyện thể cũng chậm rãi thẩm thấu khắp toàn thân Tần Phàm, không ngừng tăng cường đề cao khí lực của hắn.

Thật giống như con trăn đang lột da, da thịt bên ngoài bị tàn phá chậm rãi bóc ra, một tầng da mới sản sinh, làn da càng thêm hoàn mỹ xuất hiện, ở trong cơ thể hắn kinh mạch, huyết nhục, khung xương cùng ngũ tạng lục phủ đều đang chậm rãi khôi phục sinh cơ, trở nên càng thêm cường đại.

Rốt cục Tần Phàm đã hồi phục lại bên bờ tử vong.

Đã chữa trị, thêm một lần sống lại, đã hoàn thành xong một lần biến chất.

Khi sinh cơ chậm rãi hồi phục, Tần Phàm cảm giác lực lượng quay về trong cơ thể, thử dùng sức nắm chặt tay.

- Ông...

Hắn tựa hồ nghe được bên trong cơ thể truyền tới tiếng chấn động, tuy rằng thân thể còn chưa hoàn toàn khôi phục nhưng Tần Phàm đã cảm giác khí lực của mình đang đề cao trên diện rộng. Lần này đề cao thậm chí so với lúc luyện hóa viên ma chủng đầu tiên còn cao hơn rất nhiều.

Khí lực hiện tại của hắn đã cường đại tới mức trước kia hắn chưa bao giờ dám tưởng tượng.

- Hiện tại thân thể này của ta tuy so sánh với cao cấp võ giáp cũng không kém đi!

Cảm giác được lực lượng xao động trong thân mình, Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm lú lười.

Mà đáng vui mừng hơn chính là vừa rồi trong lúc bên bờ sinh tử, Tần Phàm cảm giác tinh thần ý chí của mình cũng nhận được đề cao thật lớn, theo hắn âm thầm phỏng chừng, hiện giờ tinh thần ý chí của hắn so sánh với tiên thiên vũ sư cũng sẽ không thua kém!

- Di?

Nhưng vào lúc này, hỏa nguyên ma chủng trong cơ thể Tần Phàm, hư ảnh Chu Tước chợt mở ra một cánh, một ngọn lửa chói mắt lập tức từ trong thân thể bộc phát ra, chỉ trong nháy mắt hấn cảm giác sau lưng chợt nóng rực, cảm giác đau đớn mãnh liệt khi linh hồn bị thiêu đốt đập úp tới, rất lâu sau mới khôi phục lại bình tĩnh.

- Hô...

Tần Phàm rốt cục thở ra một hơi, chậm rãi mở mắt.

- Thành công?

Lúc này Cổ Mặc thấy Tần Phàm mở mắt, tuy rằng trong lòng đã có đáp án nhưng trong miệng vẫn không nhin được hỏi.

- Cuối cùng ở quỷ môn quan quay về.

Tần Phàm gật gật đầu, hai tay siết chặt, cảm giác toàn thân tràn ngập lực lượng, đó chính là lực lượng cường đại chỉ đến từ khí lực bản thân!

Cảm giác thật tốt!

- Tần Tiến, ngày mai gặp!

Vừa lấy được tân sinh Tần Phàm chợt lộ ra tia cười thoải mái.

Hiện giờ đối với cuộc chiến ngày mai hấn đã mười phần tin tưởng.

138. Chương 137

Chương 137: Nhìn nhau cười

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“·····(“·····† Nhóm dịch Dungnhi †·····)·····)

Ánh nắng sáng sớm rực rỡ, từ ngoài cửa sổ bị đánh vỡ tiến vào, cấp cho tiểu viện phía đông này thêm một ít tia sinh khí.

Tần Phàm ngồi xếp bằng ngay giữa phòng, ngũ tâm hướng thiên, nhắm mắt, mồ hôi nhỏ giọt trên mặt, tựa hồ đang lâm vào bên trong thống khổ giày vò. Khắp chung quanh hấn biến thành một mảnh hỗn độn, nơi nơi một mảnh cháy đen, cơ hồ chỉ còn chỗ hấn đang ngồi vẫn còn nguyên vẹn.

Hôm nay hấn mặc một bộ thanh y, làn da biến thành trắng nõn, thậm chí còn hơn trước kia, nếu không phải hiện tại trên đầu hoàn toàn trụ lúi là có thể nhìn ra là một vị công tử văn nhã.

- Hô...

Thật lâu sau, Tần Phàm thở nhẹ một hơi, rốt cục mở mắt đồng thời vẻ mặt lộ ra hưng phấn.

Ngũ cấp võ sư!

Tối hôm sau qua khi luyện hóa thành công hỏa nguyên ma chủng, hấn mỗi một không sao chịu nổi ngồi nguyên tại chỗ ngủ một giấc, cho tới sáng sớm hôm nay mới tỉnh lại, lại dùng hai viên Trung Vũ Hoàn, mỗi viên có thể tăng lên một bậc cảnh giới nhỏ, vì thế hấn từ tam cấp võ sư nhảy lên thành ngũ cấp võ sư.

- Tần Tiến, đã qua một năm rồi, không biết người từ nhị cấp võ sư đã đạt tới trình độ nào rồi?

Khóe môi Tần Phàm lộ ra một tia ý cười, trải qua nhiều khó khăn gian khổ như vậy, thậm chí mấy lần bồi hồi trong sinh tử, hôm nay xem như hấn rốt cục có thể xuất đầu!

Luyện hóa ma chủng mỗi một lần đều vô cùng nguy hiểm, nhưng thu hoạch lại thật dày, có được thuật luyện được cao minh, hiện tại còn có được khí lực cường đại, chính là vốn liếng giúp cho hắn có thể vượt lên hết thủy thiên tài có thiên phú.

Mặc cho người thiên phú cao tới đâu, muốn so sánh với linh đan diệu dược của ta sao?

Sửa sang lại quần áo, Tần Phàm đứng dậy, sau đó sờ sờ lên vùng đầu trụ lủi, không nhận được cười khổ, hình dạng này làm sao có thể đi ra ngoài gặp người?

Trong trí nhớ của hắn vẫn có một loại dược phương có thể giúp tóc sinh trưởng rất nhanh, nhưng hắn lại không thể ngờ có một ngày mình cần dùng tới cho nên trên người đương nhiên là không có loại dược tài này, vì vậy trong khoảnh khắc cũng không biết nên làm sao luyện chế, hôm nay là ngày lễ của gia tộc, hắn đành phải để đầu trọc đi gặp người rồi.

- Hắc hắc, tiểu tử, kỳ thật đầu trọc này của ngươi nhìn thuận mắt hơn so với trước kia, chắc chắn...sáng ngời, thoát nhìn thật có tinh thần thôi.

Lúc này thanh âm hài hước của Cổ Mặc chợt truyền đến.

Tần Phàm có chút không nói gì, hắn nhìn quanh bốn phía hỗn độn, lại cảm thấy có chút buồn rầu, không biết mình phải tìm lý do nào để đi giải thích tất cả chuyện này.

- Đông đông...

Lúc này có tiếng gõ cửa từ bên ngoài truyền đến.

- Tiểu Phàm.

Là thanh âm của Tần Li.

- Ách...

Tần Phàm sờ sờ lên đầu, có chút bất đắc dĩ nhưng không thể không đi ra mở cửa phòng.

Cửa phòng mở ra, Tần Li vẫn trong bộ thanh y, dáng người hoàn mỹ, khí chất xuất trần tao nhã, cứ như vậu kiều duyên dáng đứng ngoài cửa, ánh nắng chiếu vào thân hình hoàn mỹ của nàng, đem nàng phụ trợ nổi bật chẳng khác gì một tiên nữ.

- Thật đẹp!

Trong lòng Tần Phàm cũng không nhận được cảm khái, vừa mở cửa liền bị tuyệt sắc giai nhân đứng trước mặt làm si mê, chỉ yên lặng nhìn Tần Li, vốn đang định mở miệng nói chuyện trong khoảnh khắc đều quên cất tiếng.

- Tiểu Phàm, đệ...

Nhưng Tần Li cũng kinh nghi bất định nhìn thiếu niên tuấn tú vừa mở cửa, trên mặt hơi có chút thất thần, nàng cũng đang bị hoảng sợ. Đặc biệt đầu trọc trụ lủi của Tần Phàm dưới ánh mặt trời chẳng khác gì là vàng tiểu thái dương, vô cùng chói mắt.

- Ách, tối hôm qua sư phụ của đệ có đến đây, kiểm tra tiến độ tu luyện của đệ một chút, bởi vì không được hài lòng cho nên đem đầu của đệ biến thành hình dạng này...

Lúc này Tần Phàm mới hồi phục lại tinh thần, xấu hổ suy nghĩ lý do lấy cớ, hiện tại cũng chỉ có thể đem trách nhiệm đổ lên trên người Cổ Mặc.

- Xú tiểu tử!

Bên tai vang lên tiếng hô bắt măn của Cổ Mặc.

- Tiến độ của tiểu Phàm như vậy mà sư phụ đệ còn không hài lòng sao...

Tần Li nhìn nhìn một mảnh hỗn độn bên trong phòng, sau đó lại nhìn bộ dáng của Tần Phàm, nửa tin nửa ngờ nói:

- Yêu cầu của sư phụ đệ cũng quá cao đi...

- Ách, tỷ tỷ, tỷ xem có thể giúp đệ tìm một ít linh dược lại đây được không...

Tần Phàm xấu hổ sờ lên đầu trọc nói.

Trên diễn võ trường của Nam Phong Tần gia, lúc này mấy ngàn tộc nhân đang hội tụ cùng một chỗ tham gia buổi lễ khảo nghiệm hàng năm một lần của gia tộc.

Trong năm nay, bởi vì đại bộ phận thiếu niên tộc nhân ra ngoài lịch lãm, cho nên đem sự kiện này kéo chậm lại mất nửa năm thời gian, nhưng cũng không làm giảm bớt nhiệt tình của các tộc nhân.

Nhưng ở trên đài cao lúc này mấy vị trưởng lão cũng có chút lo lắng, chỉ có những thượng tầng của Tần gia mới hiểu được cuộc khảo nghiệm hôm nay trọng yếu đến thế nào đối với tiền đồ của Tần gia.

Thanh âm tiếng pháo mừng nổ vang, Tần gia tộc trưởng dẫn theo vài vị khách nhân của các chân võ thế gia khác trong thành đi đến. Đại trưởng lão đứng dậy nghênh đón, cao giọng tuyên đọc:

- Hoan nghênh bát phẩm chân võ thế gia Nam Phong Điền gia tộc trưởng Điền Phong các hạ, hoan nghênh cửu phẩm chân võ thế gia Nam Phong Ngô gia tộc trưởng Ngô Hồng Thiên các hạ, hoan nghênh cửu phẩm chân võ thế gia Nam Phong Tiết gia tộc trưởng Tiết Trường Phong các hạ!

- Ha ha, Tần tộc trưởng, nói thật ra hôm nay ta đặc biệt vì trận tranh tài mà đến.

Điền Phong cũng giống như hơn một năm trước, thân mặc bộ hoa phục tử sắc, mặt mày hồng hào, mang theo ý cười thân cận trên mặt.

- Ha ha, thật là tấu xảo, ta cùng Điền tộc trưởng cũng ôm ý tưởng như nhau.

Tiết Trường Phong đứng bên cạnh mặc bộ nho phục, ngọc diện râu dài, mười phần phong độ của người trí thức.

- Thật cảm tạ hai vị tộc trưởng đã cố động.

Tần Hồng cười khổ nói, hiện giờ trong lòng hắn còn chưa được yên ổn chút nào.

- Hừ, lão phu cũng muốn cẩn thận nhìn xem công tử của Tần tộc trưởng một năm trước còn là nhất cấp võ giả, năm nay có thể đạt tới trình độ thế nào.

Ngô Hồng Thiên âm dương quái khí nói, sau đó nhìn nhìn vào Ngô Phong bên cạnh hắn, ngược lại đắc ý nói:

- Mặt khác thuận tiện mang theo tiểu nhi đòi lại sỉ nhục lúc trước.

- Như vậy mời Ngô tộc trưởng ngồi đi.

Sắc mặt Tần Hồng hờn giận nói, hắn vốn không muốn thỉnh mời Ngô Hồng Thiên, nhưng người này lại tự mình đi tới.

- Dương, dương, dương...

Ba tiếng chuông vang vọng phía chân trời, khảo nghiệm mỗi năm một lần của Tần gia đã được chính thức mở màn.

Rất nhanh, thí nghiệm võ khí vòng thứ nhất đã chấm dứt, nhưng hai thiếu niên mà mọi người đang chờ mong còn chưa xuất hiện trong sân, cho nên lần này trong thí nghiệm vũ khí Tần Trữ lại đại xuất danh tiếng. Trải qua hơn một năm, thiên tài thiếu niên từng thua trong tay Tần Phàm một chiêu hiện tại đã từ bát cấp võ giả đột phá tới võ sư cảnh giới.

Cuộc tranh tài của võ đồ cấp đã chính thức bắt đầu, từng trận tỷ thí trôi qua, cuối cùng Tần Hỏa đã lấy được danh hiệu thứ nhất.

Kế tiếp là cấp võ giả tranh tài, bởi vì đại bộ phận võ giả lợi hại đều đã đi ra ngoài lịch lãm, ngay cả tiểu quái vật Tần Vũ còn chưa tới, cuối cùng danh hiệu thứ nhất lại bị Tần Uy lấy được, điều này không khỏi làm cho mọi người được mở rộng tầm mắt.

- Hồng...

Tần Uy dương dương tự đắc đứng trên đài tỷ võ, phát ra một tiếng hét lớn, trong lòng hấn kích động không biết làm sao lên tiếng. Từ sau khi hấn bị Tần Phàm đánh bại, nằm trên giường hơn ba tháng, sau đó luôn cắn chặt răng khó khăn gian khổ tu luyện, hiện giờ rốt cục lấy được thành tích, điều này làm sao có thể không làm cho hấn hưng phấn!

Đúng lúc này, nơi đường nhỏ đi vào quảng trường, một thiếu niên mặc thanh y cũng giống như hơn một năm trước, nện bước thông dong tự tin, bình tĩnh tự nhiên chậm rãi đi tới.

Thiếu niên này chín là Tần Phàm, hấn vừa mới luyện chế xong thuốc sinh trưởng tóc. Hiện tại nhìn qua đầu của hấn không còn trụi lủi, tóc mọc dài ra chừng một tấc, nhưng xem như hiệu quả rõ rệt.

Hấn nhìn qua thân ảnh quen thuộc đứng trên đài tỷ võ, đồng thời Tần Uy cũng đúng lúc nhìn qua đây, bốn mắt nhìn nhau, làm như quen biết đã lâu, đều cùng mỉm cười.

139. Chương 138

Chương 138: Tần Uy bị thúc

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

- Tần Phàm, đi lên cùng ta một trận chiến đi!

Tần Uy hướng chỗ Tần Phàm hét lớn, tuy rằng hiện tại bộ dáng của Tần Phàm có chút biến hóa, nhưng Tần Uy vẫn dễ dàng nhận ra hấn.

Người này lúc trước bị hấn xem là phế vật, sau đó bản thân hấn lại bị phế vật kia dùng một chiêu thu thập, điều này đối với Tần Uy mà nói là một loại vũ nhục, một loại vũ nhục khắc cốt铭心. Hiện giờ, trải qua suốt một năm cố gắng, hấn cảm thấy đã tới thời gian mình nên cởi bỏ loại vũ nhục này!

Theo thanh âm hô to của Tần Uy, ánh mắt toàn trường đều tập trung lên người thanh y thiếu niên đang đi tới, bình tĩnh, khí độ bất phàm, đối với khiêu khích của Tần Uy chẳng khác gì mất điếc tại ngơ.

Đối với người này các tộc nhân đều không hề xa lạ, vừa lúc ban đầu châm chọc cùng khinh thường, đến hơn một năm trước sau buổi khảo nghiệm thì biến thành sợ hãi cùng thường thức, hiện giờ còn có chút chờ mong cùng hoài nghi. Giữa hấn cùng Tần Tiến còn có ước hẹn ba năm, bởi vì ngày triều thánh lại khai triển sớm, cho nên thời gian chỉ mới qua một năm rưỡi, thiếu niên kia có thể tiếp tục sáng tạo được kỳ tích hay không?

- Đó là Tần Phàm? Như thế nào biến thành bộ dáng này, tóc của hấn...

Có chút tộc nhân nhìn thấy bộ dạng của Tần Phàm cảm giác có chút lạ mắt, không chỉ vì tóc của hấn biến ngắn, càng nhiều là vì khí chất trên người hấn thay đổi thật lớn, so sánh với một năm trước làm sao còn lưu lại vẻ ngây ngô cùng non nớt ngày trước đây?

- Ha ha, đây là cạo đầu mình chí sao?

Cũng có tộc nhân nhớ lại cuộc ước chiến giữa Tần Phàm cùng Tần Tiến, trong lòng không khỏi vui đùa nói.

- Chắc chắn, thoát nhìn bộ dạng lợi hại hơn so với năm trước rất nhiều, Tần Uy...tuyệt không phải là đối thủ của hấn.

Cũng có chút tộc nhân có ánh mắt âm thầm nói.

Mà ở trên đài cao, vài vị tộc trưởng cũng thật nhiều hứng thú nhìn thanh y thiếu niên dưới đài, kỳ thật trong lòng bọn họ vì cuộc ước chiến giữa Tần Phàm cùng Tần Tiến mà đến, hiện giờ Tần Phàm ra mặt lập tức liền khiến cho họ chú ý.

- Ha ha, nhìn Tần Phàm thiếu gia lúc này nhuệ khí đã nội liễm hơn rất nhiều, thoát nhìn hơn một năm tu hành thành quả nhất định không sai.

Điền Phong hí hóp mắt nhìn thanh y thiếu niên dưới đài, lại phát hiện mình nhìn không thấu thực lực của hắn.

- Hình dạng này đúng là có chút kỳ lạ, là vì muốn càng thêm phương tiện trong chiến đấu hay sao?

Ở một bên Tiết Trường Phong nhẹ giọng cười nói.

- Phong nhi, con thấy thế nào?

Ngô Hồng Thiên cũng nhìn ra được Tần Phàm thay đổi, nghiêng người hỏi Ngô Phong đứng bên cạnh.

- Chỉ là có mã bề ngoài mà thôi!

Ngô Phong hướng dưới đài liếc mắt nhìn qua, trong miệng thản nhiên nói, lần này hắn hoàn toàn tới vì Tần Tiến, trải qua hơn một năm khổ luyện hắn tin tưởng mình có thể báo thù.

- Ai, đúng là không biết nhìn xa, năm hơn ba tháng còn chưa chịu trưởng thành...

Mà ở bên kia đại trưởng lão bắt đầu dĩ thử dài một tiếng, hắn biết với bốn sự của tiểu nhi tử có thể lấy được danh hiệu đệ nhất võ giả cũng chỉ là vì may mắn, muốn đánh thắng Tần Phàm là chuyện không thể nào. Thậm chí cho dù là con lớn nhất của hắn là Tần Tiến hiện tại hắn cũng cảm thấy có chút lo lắng.

Tần Phàm dọc theo đường nhỏ đi tới địa phương cách luận võ đài không xa, khẽ ngẩng đầu nhìn lên Tần Uy đang dậm thế trên võ đài. Hơi cau mày nhăn mặt, kỳ thật trong lòng hắn không muốn để ý tới, mục tiêu hôm nay của hắn chỉ có một mình Tần Tiến!

Mà Tần Uy hắn cảm thấy được còn chưa đủ tư cách làm đối thủ của mình.

- Tần Phàm, ngươi không dám cùng ta một trận chiến sao? Ta lấy thân phận thứ nhất võ giả trong cuộc tranh tài năm nay khiêu chiến ngươi!

Tần Uy đứng trên luận võ đài, trong lòng ngực tràn đầy hào khí. Hơn ba tháng nằm trên giường không dậy nổi đã làm cho hắn tràn ngập lòng oán hận đối với Tần Phàm, mà một năm nay hắn gian khổ tu luyện là vì chính ngày hôm nay, nhất định phải rửa sạch mối hận trước kia!

- Võ giả đệ nhất?

Tần Phàm cảm giác có chút cảm giác hoang đường, nhìn quanh bốn phía, phát hiện nhóm đối thủ mà hắn cho rằng lợi hại hôm nay cũng không có mặt tại đây, ngay cả Tần Vũ cùng Tần Đồng từng nói muốn cùng mình đối chiến một trận trong cuộc thi cũng không nhìn thấy. Nghĩ thầm Tần Uy cũng giống như hắn hơn một năm trước may mắn tiến nhập trận chung kết, sau đó gặp phải tộc nhân bị thương mà lấy được thứ nhất.

- Tần Phàm ca ca, đi lên đánh bại hắn! Ngươi lợi hại như vậy, nhất định có thể đánh bại hắn!

Lúc này ở cách đó không xa truyền tới một thanh âm của thiếu nữ.

Tần Phàm vừa nhìn, phát hiện là Tần Hân cùng Tần Hi Hi các nàng, người phát ra thanh âm chính là Tần Hân, liền cười cười. Lại nhìn khắp toàn trường chung quanh, phát hiện còn chưa thấy thân ảnh của Tần Tiến, khẽ gật đầu, cuộc chiến này xem như làm nóng người đi.

- Đợi một chút.

Nhưng đúng ngay lúc này lại đột nhiên có người lên tiếng ngăn trở Tần Phàm.

Tần Phàm quay đầu lại nhìn, liền thấy một thiếu niên vẻ mặt có chút âm lãnh đi tới.

- Tần Trữ?

Tần Phàm nhận ra được thiếu niên tộc nhân có chút trầm mặc ít lời kia, chính là Tần Trữ hơn một năm trước từng cùng hắn tranh đoạt vị trí đệ nhất võ giả. Tần Phàm khắc sâu ấn tượng đối với hắn là vì người này bình tĩnh cùng tàn nhẫn vượt xa những người cùng lứa tuổi, một khi ra tay tuyệt không nương tay, hơn một năm trước Tần Khang bị hắn đánh thành trọng thương.

- Đối thủ của ngươi, là ta!

Tần Trữ lạnh lùng nói, sau đó nhảy lên sân đấu, liếc mắt nhìn Tần Uy, lạnh nhạt nói:

- Lăn xuống đi, hoặc là để cho ta đánh!

- Tần Trữ, người...

Sắc mặt Tần Uy biến đổi, trước mắt hắn là võ sư hàng thật giá thật, vừa rồi khi khảo nghiệm trước võ thạch hắn đã tận mắt nhìn thấy người này đánh ra võ khí màu cam.

Nhưng lời của Tần Uy còn chưa nói xong, Tần Trữ lại ngại hắn ồn ào, thân hình chợt lóe, khoảng cách giữa hai người chỉ trong nháy mắt liền thu ngắn lại. Ngay sau đó hắn lẳng không bay lên, trên không trung xoay người, lập tức một trong ba vũ kỹ địa giai của Tần gia “Tảo Vân Thối” liền trực tiếp đánh lên trên người của Tần Uy.

- Oành!

Vũ khí màu cam vừa bộc phát bắn ra, Tần Uy vừa rồi còn dương dương tự đắc hào khí hàng vạn hàng ngàn liền bị một cước trực tiếp đá bay lên, máu tươi vung vẩy trong không trung, vô cùng hoa lệ, sau đó thân thể hắn vô lực bay đi, nặng nề rơi xuống bên ngoài luận võ đài.

- Tần Trữ, người...

Trên đài cao đại trưởng lão Tần Nguyên nhìn thấy một màn này không khỏi phần nộ vỗ bàn đứng bật lên.

- Ai, hài tử kia luôn có tính cách như vậy, kệ hắn đi!

Lúc này nhị trưởng lão thở dài, kéo lại Tần Nguyên nói, sau đó đứng dậy phân phó người đỡ Tần Uy mang đi cứu trị.

- Ha ha, một hài tử rất có tính cách...xem ra càng ngày càng có ý tứ!

Diên Phong hí hóp mắt, nhìn lên thân ảnh thiếu niên trên đài, lộ ra nét thương thức thoáng hiện.

- Chúc mừng Tần tộc trưởng, Tần gia thiên tài xuất hiện lớp lớp, thật sự là đáng mừng ah...

Ở bên Tiết Trường Phong cũng âm thầm thở dài nói, thiếu niên tên Tần Trữ kia ngày sau thành tựu chỉ sợ không thấp. Nhưng thanh y thiếu niên vẫn luôn không lên tiếng kia cũng làm cho hắn có cảm giác thêm mãnh liệt.

Ở dưới đài, Tần Phàm đưa mắt nhìn lên thân ảnh thiếu niên lãnh khốc bên trên, bất đắc dĩ lắc đầu, biết được trận chiến này không thể tránh né, hơn nữa cùng Tần Trữ đối chiến một trận xem như làm nóng người, so với đối chiến cùng Tần Uy vẫn tốt hơn nhiều.

Gương mặt chợt nghiêm túc, Tần Phàm chợt nhảy lên, cách nhau một năm, hắn lại đứng lên địa phương từng lấy được quang vinh ngày trước.

140. Chương 139

Chương 139: Tần Tiến, đến chiến!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••))

Khi Tần Phàm vững vàng đứng trên đài tỷ võ, mọi người có thể càng nhìn rõ thanh y thiếu niên từng sáng tạo qua kỳ tích kia, chuyện đã qua hơn một năm, nhưng khí thế của hắn hôm nay vẫn trầm ổn như núi, không hề có một tia dao động, lại làm cho người ta căn bản không cách nào nhìn thấy rõ được thực lực của hắn.

- Hiện tại ngươi đã tới cảnh giới gì?

Tần Trữ lạnh lùng hỏi, vừa đang hỏi chuyện thì toàn thân hắn đã giống như đao mang lao ra khỏi võ, chẳng khác gì một đầu liệt báo rình rập tùy thời chuẩn bị nhào về phía trước.

- Điều này không quan trọng, nếu như người đã lựa chọn ta làm đối thủ, như vậy người nhất định cảm thấy được ta có thực lực cùng người đối chiến, như vậy là đủ rồi.

Tần Phàm thần nhiên nói, lúc này hắn vẫn không hề cử động, tựa hồ như dù có sóng gió động trời ở phía trước nhưng hắn vẫn sừng sững đứng yên. Trước khi Tần Tiến xuất hiện, hắn không muốn bại lộ thực lực của mình quá nhiều.

- Rốt cục Tần Phàm đã tới cảnh giới gì?

Thật nhiều tộc nhân lúc này cũng đang âm thầm suy đoán thực lực của Tần Phàm.

- Hơn một năm thời gian hắn vừa đột phá võ giả cảnh giới, hiện tại hắn là võ giả ngũ cấp đi!

Một tộc nhân nói, đối với hắn hơn một năm thời gian vượt qua bốn tiểu cảnh giới đã là việc không thể tưởng tượng. Nhưng khi nghĩ tới là thanh y thiếu niên trên sân đấu, từng dùng thời gian ba tháng sáng tạo kỳ tích từ tam cấp võ đồ lên tới cảnh giới võ giả, vì vậy hắn mới dám làm ra phỏng chừng lớn mật như vậy.

- Hơn một năm trước Tần Phàm dùng Trúc Cơ luyện được mới đột phá tới cảnh giới võ giả, hiện tại làm sao có thể đột phá lên ngũ cấp võ giả, ta xem tối đa chừng tam cấp võ giả mà thôi.

Cũng có một chút tộc nhân tồn tại lòng đố kỵ đối với Tần Phàm, cảm thấy được lúc trước sở dĩ hắn có thể đột phá nhanh như vậy chỉ là do may mắn, cho nên trong lòng hơi có chút khinh thường.

- Tần Trữ đã là cảnh giới võ sư, vậy Tần Phàm không phải nhất định sẽ thua? Vậy còn so đấu cái gì?

Lời này vừa nói ra lập tức có tộc nhân nói.

- Ha ha, chỉ có ánh mắt các người mới nông cạn như vậy. Không sai, Tần Phàm đích xác có thể thông qua Trúc Cơ luyện được đột phá tới cảnh giới võ giả, nhưng các người có còn nhớ rõ lúc trước hắn lấy nhất cấp võ giả thực lực đánh bại bát cấp võ giả Tần Trữ!

Một tộc nhân thoát nhìn có vẻ cơ trí sờ cằm nói.

- Hừ, người cũng đừng có không hiểu gì mà giả hiểu! Khi đó Tần Phàm có thể thắng là vì sử dụng bí pháp lợi hại, sau ta nghe thúc phụ nói, khi đó thực lực của Tần Phàm cũng chỉ tạm thời đạt tới cảnh giới bát cấp võ giả như Tần Trữ mà thôi. Nhưng thực lực đích thật của hắn cũng chỉ là nhất cấp võ giả. Hiện tại Tần Trữ đã đạt tới võ sư cảnh giới, coi như Tần Phàm có sử dụng bí pháp gì còn có thể vượt qua thực lực võ sư hay sao?

Lập tức liền có người phản bác.

- Dù sao chúng ta chỉ muốn nhìn xem Tần Phàm rốt cục cường đại tới mức nào, cũng không nhất định phải xem hắn thắng. Ha ha, hơn nữa thời gian chỉ mới qua hơn một năm, cho dù hắn thật may mắn có thể đánh bại Tần Trữ, nhưng cũng không khả năng đánh thắng Tần Tiến, Tần Tiến ở hơn một năm trước đã là nhị cấp võ sư!

Cũng có tộc nhân nói.

Dưới đài nghị luận sôi nổi, mà trên đài lúc này không cần trọng tài tuyên bố, Tần Trữ cùng Tần Phàm đã chiến đấu.

Tần Trữ sử dụng Xuyên Vân Toa Nguyệt thân pháp của gia tộc, mà Tần Phàm sử dụng thân pháp mọi người nhìn vào cảm thấy thật sự xa lạ, nhưng cảm giác không kém hơn Xuyên Vân Toa Nguyệt thân pháp, thậm chí còn muốn lợi hại hơn một ít, bởi vì công kích của Tần Trữ thật khó đánh trúng được Tần Phàm.

- Man Ngưu Trùng Kích!

- Oành!

Tần Phàm nhanh hơn một bước cướp được thời cơ, lập tức một quyền đánh lên trên người Tần Trữ, nhưng nhất thời bị một trận cự lực bắn ngược, tiếp theo trên người Tần Trữ lóe ra một trận cường quang, một quyền của Tần Phàm giống như đánh trúng tấm sắt thép cứng rắn, ngược lại còn làm Tần Phàm cảm thấy nắm tay đau đớn.

- Ẩn hình võ giáp!

Tần Phàm thầm giật mình, không ngờ võ giáp của Tần Trữ lại là ẩn hình võ giáp. Mà làm được ẩn hình võ giáp nhất định phải đem võ khí vận dụng tới trình độ cực kỳ thuần thực tùy tâm sở dục mới được, hơn nữa phẩm chất võ giáp ít nhất phải ngoài thất trọng võ giáp mới xong. Một khi có được ẩn hình võ giáp, vậy đại biểu có thể tùy thời dùng võ khí ngưng giáp trong nháy mắt biến thành phòng hộ, vô luận là hoàn cảnh nào cũng có thể kịp thời phòng thân. Quan trọng nhất là đối thủ còn không hề hay biết.

Ngay chính bản thân Tần Phàm hiện tại vẫn còn chưa ngưng tụ được ẩn hình võ giáp!

Tần Trữ vừa đột phá võ sư cảnh giới còn chưa đủ một năm, thế nhưng đã có thể ngưng tụ được ẩn hình võ giáp, phần thiên phú này thật sự là quá mức kinh người.

Dưới đài nhất thời lại dẫn phát ra một trận thảo luận nhiệt liệt, đối với thiếu niên thiên tài các tộc nhân đều không chút tiết kiệm lời khen ngợi của mình, mà về mặt những trưởng lão cùng tộc trưởng trên khán đài đều hiện lên vẻ xao động, Tần Trữ thật sự là quá mạnh mẽ! Thậm chí trong những tiền bối như bọn họ, muốn ngưng tụ thành ẩn hình võ giáp cũng phải đạt tới thất bát cấp võ sư, nhưng hiện tại Tần Trữ chỉ mới là nhất cấp võ sư!

- Thật sự là giang sơn luôn có nhân tài ah! Xem ra lần này Tần Phàm thiếu gia dường như khó thủ thắng!

Ngay cả Điền Phong dạo thời gian gần đây luôn có ấn tượng tốt với Tần Phàm cũng không nhịn được than thở, có thể hình thành ẩn hình võ giáp cũng đại biểu trên người Tần Trữ là võ giáp cấp cao, lấy thực lực võ giả trừ phi là có được vũ kỹ thiên giai hoặc là lực công kích cực mạnh, nếu không muốn đánh phá võ giáp cấp cao kia căn bản là chuyện không khả năng.

- Tần Trữ đích xác là không đơn giản.

Ở một bên Tiết Trường Phong gật gù đầu, vãn vãn râu nói, đối với việc Tần gia có được thiên tài như vậy trong lòng âm thầm hâm mộ.

Ngay cả Ngô Phong đứng bên cạnh Ngô Hồng Thiên hiện tại về mặt cũng không nhịn được biến đổi.

- Xuất ra thực lực chân thật của ngươi đi, nếu không ngươi không phải là đối thủ của ta.

Tần Trữ bị một quyền nhưng sắc mặt không chút thay đổi, trong miệng lại lạnh lùng nói với Tần Phàm.

Tần Phàm thoáng lui ra sau hai bước, hai người tạm thời dừng tay, chỉ đứng nhìn lẫn nhau. Hiện tại Tần Phàm chỉ dựa vào lực lượng chính thân thể chiến đấu cùng Tần Trữ, không hề vận dụng chút võ khí, có được pháp môn che giấu cảnh giới thực sự của Cổ Mặc chỉ dạy, cho nên hiện tại mọi người còn chưa thể nhìn thấu được thực lực chân thật của hắn.

- Một khi đã như vậy, không bằng chúng ta cũng giống như một năm trước tranh tài, dùng một chiêu định thắng bại đi!

Tần Phàm mỉm cười dứt khoát, trong miệng thản nhiên nói. Hắn biết tuy rằng Tần Trữ rất mạnh, nhưng còn chưa phải là đối thủ của hắn.

Bởi vì bằng vào khí lực cường đại cộng thêm đã tôi luyện tới thất trọng cấp cao võ giáp, ở cảnh giới võ sư ngoại trừ người tinh thông vũ kỹ tinh thần công kích như Tần Tiến, những người khác đều rất khó trở thành đối thủ của Tần Phàm, bởi vì không có võ sư nào có thể đánh vỡ được phòng ngự của hắn.

- Được!

Tần Trữ lạnh lùng đáp, sau đó dưới chân dùng sức đạp lên mặt đất, thân hình bắn nhanh ra ngoài như mũi tên, võ khí quanh thân lúc này đột nhiên phát sinh biến hóa, càng không ngừng quay cuồng xoay tròn, lúc này thân hình hắn thật giống như một quả cầu cuồng phong đánh thẳng tới Tần Phàm phía đối diện.

- Cuồng Phong Quyền!

- Man Ngưu Nghịch Trùng!

Cũng giống như lần đầu tiên đối chiến, hai người đồng thời cùng xuất ra vũ kỹ, nhưng lúc này khí thế cùng uy lực đều tăng lên không biết bao nhiêu lần. Ngay cả các tộc nhân đứng dưới đài tỷ võ đều mơ hồ cảm giác được khí thế áp bách trên thân hai người.

Một nhóm quả cầu cuồng phong như cối xay thịt loại nhỏ cực nhanh hình thành bên người Tần Trữ, quanh thân Tần Trữ hóa thành long quyển phong, mang theo từng thanh phong đao sắc bén, toàn thân hắn giống như con nhím mà nắm tay hắn lại hiện lên gió lốc, vũ khí chanh sắc chẳng khác gì nước biển quấy đục theo gió lốc sắp sửa bao trùm hết thấy!

Mà trái lại bên Tần Phàm đánh ra một quyền, một đầu man ngư hoang dã thật nhanh thành hình trên nắm tay, vũ khí làm nhục, lực lượng làm cốt! Một đầu man ngư kinh khí của Tần Phàm do vũ khí thành hình, ngưng mà không tán, giống như biến thành thực chất, uy lực mạnh hơn lúc thi triển tại Yêu Thú sơn mạch không biết gấp bao nhiêu lần!

- Hồng! Hồng! Hồng!

Một đầu man ngư thật lớn xông tới, tiếng xé gió chói tai truyền khắp toàn trường, làm như thực sự có một đầu man ngư đang phẫn nộ nhìn trời gào thét, ngông cuồng chạy phóng như điên, không hề có bất cứ vật gì có thể ngăn cản nó! Tinh mang khôn cùng bao trùm khắp nơi tràn tới chưa từng được nhìn thấy qua suốt từ trước tới nay!

- Oanh!

Kinh khí man ngư cuồng bạo đánh lên lốc xoáy như cơn bão kia, hai cổ lực lượng chân chính đụng vào nhau, thanh âm chấn động thật lớn vang lên giữa sân rộng, chỉ trong nháy mắt cơn lốc xoáy của Tần Trữ đột nhiên nổ tung, phong nhận cực kỳ sắc bén bắn thẳng về hướng Tần Phàm, đồng thời thân thể Tần Trữ cũng bị khí kinh cuồng bạo nổ tung tạc lên, tuy rằng vũ giáp của hắn có thể tiếp nhận được cổ lực lượng này, nhưng thân hình lại bị lực đánh vào cường đại khiến cho hắn bay tung lên nặng nề rơi xuống bên ngoài đài tỷ võ, không ngờ đầu kinh khí man ngư kia lại có thể mạnh mẽ tới mức độ như thế!

Bên phía Tần Phàm...

- Choang...

Nhìn thấy phong nhận dày đặc tập kích tới, chanh sắc vũ giáp trên người Tần Phàm xuất hiện trong nháy mắt, phong nhận bắn trúng tạo thành gợn sóng, cũng không tạo thành bao nhiêu tổn hại mà bằng vào khí lực cường đại hiện tại của hắn cho dù bị lực lượng cản trở cũng có thể thừa nhận xuống dưới.

Vũ khí lý thể, vũ giáp!

Theo hai dấu hiệu tượng trưng cho võ sư xuất hiện, đã có thể thập phần minh xác xác định Tần Phàm đã đạt tới võ sư cảnh giới.

Mấy vị trưởng lão trên đài đột nhiên đứng bật dậy, mà tuy rằng Tần Hồng đã sớm biết được việc này nhưng trong lòng không khỏi cảm thấy kích động thiếu chút nữa nắm nát chén trà trong tay.

Con trai hắn thật sự dùng hơn một năm thời gian từ võ giả cảnh giới đột phá võ sư cảnh giới! Hơn nữa chỉ dùng một chiêu đã đem Tần Trữ đánh rơi xuống đài! Những nỗi hoài nghi trước kia vào giờ phút này đã tan thành mây khói, nỗi chờ mong hi vọng hiện tại càng dâng lên mãnh liệt!

Kỳ tích!

Thiếu niên này lại sáng tạo kỳ tích!

Chuyện mà mọi người luôn cho rằng không thể nào nhưng đã xảy ra!

Dưới đài sôi trào, trong một khắc này các tộc nhân Tần gia đều sôi trào!

Trong lòng mỗi người đều tràn ngập rung động, trên mặt đều hiện vẻ không sao tưởng tượng nổi.

Lúc này thanh y thiếu niên đứng trên đài, vốn khí thế đang trầm ổn như núi lại đột nhiên bùng nổ như ngọn núi lửa, hai mắt hắn sắc bén, lãnh ý hiện lên rõ ràng, đột nhiên xoay người nhìn về hướng đường nhỏ đi vào quảng trường, ở nơi đó có một bạch sắc thân ảnh nện bước vững vàng đang chậm rãi đi vào trong sân rộng.

- Tần Tiến, đến chiến!

Nương theo cổ khí thể vừa rồi, Tần Phàm phát ra một tiếng rống to, một nắm áp lực tận đáy lòng rớt cục trong nháy mắt đã hoàn toàn bạo phát.

141. Chương 140

Chương 140: Tần Tiến, Tần Phàm!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Tần Tiến, đến chiến!

Chỉ bốn chữ vô cùng đơn giản, chấn động trên diễn võ trường của Tần gia, mỗi một tộc nhân đều bị mấy chữ này làm hấp dẫn, theo ánh mắt Tần Phàm nhìn tới thấy được một bạch y thanh niên lãnh ngạo đi tới.

Tần Tiến! Tần Phàm!

Cả hai người đều đã xuất hiện!

Bọn họ, hiện tại chính là hai người có tiền đồ cùng thiên phú trong giới hậu bối của Nam Phong Tần gia!

Cũng có thể nói, hai người này mới là diễn viên quan trọng nhất trong cuộc tranh tài hôm nay của Tần gia! Cuộc chiến giữa bọn họ cũng chính là cuộc chiến mà trong lòng mọi người mong đợi nhất!

Có lẽ mọi người không biết giữa Tần Phàm cùng Tần Tiến còn có mối thù một chỉ lúc trước, nhưng các tộc nhân cơ hồ đều biết hôm nay hai người này vì một người mà chiến! Một cuộc chiến quan hệ tới đại sự cả đời của mình! Đồng thời bọn họ cũng vì toàn gia tộc mà chiến!

Cuộc chiến này đối với hai người mà nói là cuộc chiến cực kỳ trọng yếu, đối với gia tộc mà nói cũng cực kỳ quan trọng!

Mấy ngàn ánh mắt toàn trường đồng loạt nhìn lên trên người bọn họ!

- Tần Phàm, không thể tưởng được người có thể trưởng thành tới trình độ này!

Dưới đài Tần Tiến dừng bước, hơi ngẩng đầu, nhìn lên thanh y thiếu niên trên đài thản nhiên nói, trên mặt hần vẫn mang theo vẻ bình tĩnh thông dong, làm đệ nhất nhân trong giới hậu bối của gia tộc, tuy rằng từng thua trên tay Tần Li nhưng một năm này hần đã tìm về tự tin!

- Bên trong còn có một phần công lao của người.

Tần Phàm lạnh lùng trả lời, trong bất tri bất giác trên người hần lại hiện lên tia lệ khí. Đối với người đứng dưới đài, hần thậm chí có cảm giác mình chỉ có thể giết hần để bình ổn lửa giận trong lòng, hiện giờ người kia đứng trước mặt hần, lệ khí lập tức liền bị vạch đi ra.

Một chỉ ngày đó hiện giờ vẫn hiện rõ mồn một trước mắt, hần còn nhớ được lúc đó mình bị khí thể của Tần Tiến ép tới mức phải nửa quỳ xuống đất! Ở ngày nào đó cũng chính là ngày đầu tiên mà hần buông xuống thể giới này, hần nhận lấy vô nhục thật lớn, tôn nghiêm quét rác!

Một chỉ kia thậm chí đã tạo thành bóng ma trong nội tâm của hần.

Nếu không triệt triệt để để đánh ngã Tần Tiến xuống đất, như vậy nội tâm của hần vĩnh viễn không được giải phóng!

Cho nên cuộc chiến này đối với hần mà nói chính là cuộc chiến tôn nghiêm!

- Ta đã nói nhất định sẽ trả lại người một sự giáo huấn suốt đời khó quên! Tần Tiến, lên đây đi! Ân oán của chúng ta một lần giải quyết vào hôm nay!

Ánh mắt Tần Phàm nổi lên tơ máu, tối hôm qua luyện hóa hỏa nguyên ma chủng, nguyên lai còn lưu lại một tia lệ khí tiềm ẩn bên trong cơ thể hắn, vào lúc này đột nhiên bạo phát.

Vào lúc này, trên đài cao, Ngô Phong bình thường vẫn trong bộ bạch y như Tần Tiến nhìn vào Tần Phàm trên đài tỷ võ, khỏe môi đột nhiên hiện lên một tia đường cong:

- Tần Phàm này thật có thể xem như một trận vận động nóng người cho cuộc chiến giữa ta và Tần Tiến.

- Phong nhi, con?

Ngô Hồng Thiên ở bên cạnh Ngô Phong nghe được lời này, không khỏi ngẩn ra.

- Tần Phàm, đối thủ của Tần Tiến là ta, người muốn cùng hắn một trận chiến trước hết đánh bại ta đi!

Ngô Hồng Thiên còn chưa kịp phản ứng, chợt nghe được thanh âm của Ngô Phong vang lên, tiếp theo thân hình hắn nhảy lên cao hướng đài tỷ võ rơi xuống.

- Phong nhi, dừng!

Lúc này thanh âm của Ngô Hồng Thiên mới từ phía sau truyền đến, nhưng căn bản không kịp ngăn trở!

Vừa rồi khi Tần Uy khiêu chiến Tần Phàm, Tần Trữ giành giải quyết Tần Uy, rồi sau đó tới Tần Phàm giải quyết Tần Trữ, hiện giờ một màn đầy hí kịch kia lại tiếp tục trình diễn!

- Cút!

Ánh mắt Tần Phàm đỏ lên, nhìn lên không rống to một tiếng, sau đó Lưu Tinh Bộ triển khai, trực tiếp phóng tới phương hướng Ngô Phong đáp xuống, nắm tay siết lại trong tay áo, mà Linh Hàn quyền sáo đã xuất hiện, có Linh Hàn quyền sáo, lực công kích của Tần Phàm thậm chí có thể vượt hơn một bậc!

- Oanh!

Nắm tay của Tần Phàm cùng Ngô Phong chạm nhau trên không trung.

Khí thế của Ngô Phong từ trên cao trút xuống, mà khí thế của Tần Phàm lại từ dưới xung thiên, vô khí sáng ngời đồng thời bùng nổ, chói mắt làm người ta không cách nào nhìn vào.

Nhưng kết quả lại khác hẳn!

- Oành!

Chỉ trong nháy mắt thân thể Ngô Phong giống như điều đứt dây trực tiếp bị một quyền của Tần Phàm oanh bay, nặng nề đánh lên thềm đá trên đài cao, máu tươi đỏ bừng nhiễm đầy đất.

- Phong nhi!

Trên đài cao Ngô Hồng Thiên chợt hét to, lập tức rơi xuống bậc thềm, khi nhìn thấy thương thế của Ngô Phong vô cùng đau lòng, trợn mắt nhìn Tần Phàm hét lớn:

- Tần Phàm tiểu nhi! Nếu con ta có gì không hay xảy ra, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!

- Hừ, Ngô lão nhi, đây rõ ràng là do con của ngươi phá hư quy tắc trước, chính mình từ trên đài cao nhảy đi xuống, bị thương là do hắn gây tội phải chịu tội!

Lúc này Tần Hồng hừ lạnh một tiếng nói:

- Ngươi dám động con ta thử xem!

Lúc này Tần Phàm xem như vì hắn trút giận một hơi, kỳ thật trong tim hắn vẫn còn chưa hoàn toàn hồi phục lại trong nỗi khiếp sợ.

- Hừ, tóm lại Ngô gia chúng ta sẽ không bỏ qua chuyện này!

Ngô Hồng Thiên tự biết mình đuối lý, ôm lấy Ngô Phong vội vàng chạy về gia tộc của mình. Đồng thời trong tim của hắn vẫn hối hận không thôi, đều do mình bình thường quá mức sủng nịch đứa nhỏ này để cho nó dưỡng thành tính cách tự đại như vậy, thật sự là hại nó ah!

Nhìn thấy Ngô Hồng Thiên xám xịt rời đi Tần gia, một đám tộc nhân Tần gia cảm thấy hả lòng hả dạ, đồng thời âm thầm kinh hãi với sự cường hãn của Tần Phàm. Mà tộc nhân có ánh mắt thì nhìn thấy được Ngô Phong bạo phát ra lực lượng ít nhất đã đạt tới ngoài tứ cấp võ sư, hơn nữa khí thế là từ trên cao trút xuống, nhưng còn bị một quyền của Tần Phàm đánh thành trọng thương.

- Tần Phàm này...

Ở trên đài Điền Phong cùng Tiết Trường Phong nhìn nhau, tựa hồ đều nhận thấy được vẻ khiếp sợ thật sâu trong mắt đối phương. Ở một năm trước, bọn họ tận mắt chứng kiến thanh y thiếu niên đột phá tới võ giả cảnh giới, mà chỉ qua hơn một năm thiếu niên kia đã có thể một quyền đem tứ cấp võ sư đánh thành bị thương nặng.

Bọn họ cơ hồ đều có thể đoán trước, ngày sau Tần gia nhất định sẽ xuất hiện một cường giả tuyệt đỉnh.

Sau này bất kể như thế nào đều phải mượn sức Tần gia!

Mà Tần Tiến ở dưới đài nhìn thấy thanh y thiếu niên bộc phát thần uy, lúc này thần sắc rốt cục từ thông dong biến thành cực kỳ ngưng trọng.

- Tần Tiến, lên đây đi! Không còn người nào có thể ngăn cản được cuộc chiến giữa chúng ta!

Trên đài Tần Phàm nhìn chằm chằm Tần Tiến bên dưới, ánh mắt của hắn càng đỏ rực, mà sắc mặt đã bắt đầu có chút dữ tợn khó nhìn.

Lệ khí càng lúc càng ảnh hưởng hắn sâu hơn.

- Tần Phàm, đừng cho là ta sợ ngươi, không sai, hiện tại ta thừa nhận ngươi đã có thể làm đối thủ của ta, nhưng ta đồng dạng sẽ đem ngươi đánh bại! Hôm nay ta thu hồi lời nói ngươi là phế vật rác rưởi, nhưng câu nói Tần Li tiểu thư chỉ thích hợp nhất với ta, ta lập tức liền chứng minh cho ngươi xem!

Tần Tiến nhảy lên đài, hai người đứng đối diện nhìn đối phương dăm dăm.

- Ta vẫn là câu nói lúc trước...Tần Tiến, ngươi không bằng ta!

Thanh âm trầm thấp rít gào như một đầu dã thú từ trong cổ họng Tần Phàm phát ra.

Thân hình hai người đồng thời liền di động với tốc độ cực cao.

- Đến chiến đi!

Không khí cực kỳ nặng nề lan tràn bộc phát trong sân, cuộc chiến làm cho mọi người chờ mong từ lâu rốt cục chính thức bắt đầu!

142. Chương 141

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 141: Cuồng sư cùng man ngư

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 141: Cuồng sư cùng man ngư

- Tiểu tử, ngươi tựa hồ đã bị lệ khí ảnh hưởng!

Lúc này thanh âm lo lắng của Cổ Mặc truyền vào bên tai Tần Phàm, hắn cũng hiểu rõ ân oán giữa Tần Phàm cùng Tần Tiến, cuộc chiến này là không tránh được, nhưng lúc này nhìn thấy hai mắt Tần Phàm đỏ bừng, cả người giống như bị mất lý trí, hắn không thể không lên tiếng nhắc nhở.

- Ta có thể không chế chính mình!

Bề ngoài của Tần Phàm có vẻ vô cùng thô bạo, nhưng lúc này nội tâm lại thập phần bình tĩnh. Giờ khắc này hẳn vô cùng rõ ràng bản thân mình đang làm gì. Hắn cũng không hề mất đi tâm tính, hắn chỉ dùng tâm tính bình tĩnh đối đãi nổi phần nộ trong lòng mình, phần nộ thật lý trí! Không phải bị phần nộ ảnh hưởng lý trí, hắn cảm giác hiện tại cảm xúc của mình nên là như thế.

Hắn muốn nương theo lệ khí trong cơ thể đem áp lực đè nén suốt hơn năm nay toàn bộ bạo phát đi ra, nếu không hẳn không thể thoải mái.

Mà Tần Tiến nhìn thấy khí thế ngày càng mạnh trên người Tần Phàm, trong lòng càng thêm ngưng trọng hơn một ít, hơn một năm trước kia chính hắn còn có thể không chút kiêng nể đem người này áp bách trên mặt đất, mà hiện tại người này đã hoàn toàn thoát khỏi thân phận phế vật trước kia, thậm chí đã có được thực lực đối chiến với hắn.

Khoảng cách giữa hai người càng ngày càng gần, toàn trường lúc này càng thêm yên lặng, mỗi người đều chăm chú dừng ánh mắt trên thân hai người.

- Sư Cuồng Kịch!

- Man Ngưu Trùng Chàng!

Thân hình hai người rốt cục va chạm, vô khí sáng ngời cuồng bạo bạo phát đi ra, nắm tay hai người đồng thời đánh về hướng đối phương, một đầu kinh khí cuồng sư cùng một đầu kinh khí man ngưu, hai đầu khí kinh hóa thành mãnh thú đều cao hơn một trượng, ngưng hóa vô cùng sống động, giống như là thật sự!

Đều cùng nhau rít gào, phần nộ đụng vào nhau!

- Oanh long!

Dưới công kích cuồng bạo, uy lực chấn cả đài tỷ võ xuất hiện vết nứt, mọi người có thể chứng kiến dưới chân hai người trên đài đều rạn vỡ, hai cỗ kinh khí uy thế mười phần đang đấu sức!

Không ngờ là sức lực ngang nhau!

- Khí kinh man ngưu vì sao có thể mạnh như vậy!

Dưới đài có tộc nhân phát ra kinh hô, trong nhận thức của bọn họ, Sư Cuồng Kịch cùng Man Ngưu Trùng Chàng đều là hai loại vũ kỹ của Tần gia, nhưng Sư Cuồng Kịch là một trong tam đại vũ kỹ, mà Man Ngưu Trùng Chàng chỉ là nhân giai vũ kỹ!

- Một chiêu Man Ngưu Trùng Chàng của Tần Phàm rõ ràng đã có thay đổi, người không nhớ năm trước hắn bằng vào chiêu này lấy được hai cấp bậc võ đồ cấp cùng võ giả cấp hay sao?

Có tộc nhân lên tiếng nói, nhưng trong lòng người này kỳ thật cũng vô cùng khiếp sợ, có thể đem nhân giai vũ kỹ thay đổi ngang ngửa với địa giai trung cấp vũ kỹ, người có thể thay đổi vũ kỹ thực lực sâu thâm khó lường! Tần Phàm có được người đó chỉ đạo, không lo lắng tiến cảnh không nhanh!

- Tốc độ này, kinh lực kia...không giống bộ dáng mới đạt tới võ sư cảnh giới chút nào! Thật không biết hơn một năm nay Tần Phàm làm sao mà tu luyện, thế nhưng có thể đạt tới loại trình độ này!

Trên đài cao, trong lòng Điền Phong càng ngày càng cảm thấy thật kinh ngạc đối với thanh y thiếu niên, ở trên người thiếu niên phảng phất như luôn chế tạo được kỳ tích, luôn phát sinh ra những chuyện không cách nào tưởng tượng.

- Tần Phàm, người quả nhiên rất không tệ!

Mà trên đài tỷ võ, khí kinh giữa hai người so đấu lẫn nhau, trong miệng Tần Tiến âm lãnh nói. Sau đó trong nháy mắt liền thấy hắn đưa cánh tay còn lại, chậm rãi súc tích, thâm vận vô khí đánh ra một quyền, một đầu kinh khí cuồng sư lại chậm rãi thành hình trên nắm tay của hắn.

Một đầu khí kinh cuồng sư, nhìn ra được uy lực không kém!

- Hai đầu khí kinh cuồng sư?

Thêm một đầu khí kinh cuồng sư vừa ra, nhất thời trong sân vang lên thanh âm thổ dốc.

- Không hổ là đệ nhất nhân hậu bối của Tàn gia! Thế nhưng có thể đồng thời đánh ra hai đầu khí kinh cuồng sư! Hơn nữa uy lực còn tương đương nhau!

- Không nghĩ tới Tàn Tiến đã đem một chiêu đồ tu luyện tới trình độ này!

- Ta tu luyện Sư Cuồng Kích suốt bảy năm, đạt được võ sư cảnh giới cũng đã năm năm, hiện tại tuy ta có thể đánh ra hai đầu khí kinh cuồng sư, nhưng còn muốn đánh ra hai đầu có uy lực tương đương nhau vẫn vô cùng khó khăn! Nhưng mà Tàn Tiến...

Một tộc nhân có được thực lực võ sư thấy Tàn Tiến đánh ra hai đầu khí kinh cuồng sư, là người từng trải cảm xúc của hắn càng thêm sâu sắc, Tàn Tiến đạt tới võ sư cảnh giới còn chưa đầy hai năm! Mà võ khí muốn thành hình nhất định phải đạt tới võ sư mới làm được. Nói cách khác, trong hai năm thời gian Tàn Tiến đã hoàn thành tu luyện đánh ra hai đầu khí kinh cuồng sư uy lực ngang nhau!

Mà mấy vị trưởng lão trên đài cao thấy được một màn này cũng không nhận được khe gập đầu, bọn họ không nghĩ tới Tàn Tiến đạt được trình độ này, xem ra lần này triều thánh sẽ nắm chắc hơn rất nhiều. Về phần Tàn Phàm, tuy rằng bọn họ cũng vô cùng kinh ngạc với tốc độ tu luyện của hắn, nhưng trong lòng bọn họ vẫn cảm thấy hiện tại Tàn Phàm còn kém hơn Tàn Tiến, sau này có thể mạnh mẽ bồi dưỡng, mà như vậy Tàn gia càng có thể kéo dài quang vinh!

- Hống!

Khí kinh cuồng sư cuồng bạo, bốn móng vuốt cuồng truy, khiến không khí biến thành từng trận chấn động, phảng phất như thực sự có một đầu cuồng sư gầm lên giận dữ, muốn đem con mồi trước mắt xé thành mảnh nhỏ!

Tàn Phàm nhìn thấy kinh khí cuồng sư đánh tới, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được kinh khí cường đại ẩn chứa bên trong, khiến trong lòng hắn không nhận được cũng cảm thấy quái lạ, không nghĩ ra Tàn Tiến ngoại trừ “Nhất Chỉ Nhiếp Hồn” ở trong gia tộc dùng chiêu Sư Cuồng Kích mà cũng đã đạt tới trình độ cao như thế.

- Lần này Tàn Phàm gặp nạn!

Khi đầu khí kinh cuồng sư thứ hai của Tàn Tiến vừa ra, mọi người liền khẩn trương cho Tàn Phàm, bởi vì Tàn Phàm đang khống chế khí kinh man ngưu chống lại khí kinh cuồng sư đầu tiên, mà một đầu khí kinh cuồng sư khác của Tàn Tiến lại bắt đầu đánh về phía hắn. Nhưng Tàn Phàm lại không có một đầu man ngưu khác đón đỡ!

- Hừ!

Trên đài Tàn Phàm hừ lạnh một tiếng, tiếp theo cũng cầm khí kinh man ngưu trong tay đẩy mạnh về phía trước, đồng thời dẫn bạo.

- Oanh long!

Năng lượng mãnh liệt nổ mạnh, kinh khí cuồng sư cùng khí kinh man ngưu đồng thời nổ tung, hào quang chói mắt thậm chí làm một ít người đứng gần cũng không nhận được nhắm nghiền mắt lại, mà mặt đất bị nứt vỡ, bụi mù cuộn cuộn, lực đánh cường đại cũng đem Tàn Phàm cùng Tàn Tiến đồng thời bức lui mấy bước.

Cũng đúng lúc này, đầu khí kinh cuồng sư đã nhào tới trước mặt Tàn Phàm.

- Oanh!

Cánh tay phải của Tàn Phàm xếp lên cánh tay trái, hai tay đan chéo che chở trên đầu, trực tiếp đón nhận một kích! Một cỗ lực lượng mạnh mẽ lan tràn tới dưới chân của hắn, khiến mặt đất bốn phía bắt đầu nổ tung, đá vụn tung bay, bụi mù tràn ngập đem cả người hắn bao phủ bên trong.

Ở bên kia, Tàn Tiến đã ngừng lại bước chân thối lui, hồ hững nhìn địa phương bụi mù bao phủ.

- Đã xong?

Thấy một kích uy thế cường đại, các tộc nhân nhìn nhau, trong lòng đều cảm thấy đáng tiếc. Nhưng Tần Phàm có thể làm được tới trình độ này đã làm bọn họ thật vui vẻ, cho nên mọi người cũng không cảm thấy thất vọng, bởi vì bọn họ vốn cho rằng Tần Phàm không thể chiến thắng. Dù sao Tần Tiến là đệ nhất nhân trong hậu bối Tần gia, hơn năm trước đã đạt tới nhị cấp võ sư cảnh giới. Thực lực của hắn quá mạnh mẽ, dù Tần Phàm đã đạt tới võ sư cảnh giới nhưng mọi người vẫn cho rằng giữa bọn họ chênh lệch không ít.

- Ca...

Nhưng vào lúc này, đột nhiên có thanh âm tiếng mặt đất bị giẫm vỡ vang lên.

- Như vậy liền nghĩ đánh bại ta, Tần Tiến ngươi nghĩ cũng thật quá dễ dàng đi.

Tiếp theo thanh âm thản nhiên vang lên trong đồng bụi mù, bụi bặm tan mất, một thân hình đứng vững lộ ra, nhìn qua Tần Phàm lại không có chút tổn thương nào!

- Xuất ra thực lực chân thật của ngươi đi!

143. Chương 142

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 142: Không biết lượng sức

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 142: Không biết lượng sức

Trên quảng trường tất cả ánh mắt đều tập trung lên trên người Tần Phàm đang chậm rãi xuất hiện bên trong bụi mù, thân ảnh hắn dần dần rõ ràng, từng trận tiếng than sợ hãi vang lên trong đám người.

Chỉ thấy lúc này một thân võ giáp màu cam đã hoàn toàn bộc lộ trên người hắn, mặc dù có chút địa phương bởi vì công kích vừa rồi của Tần Tiến mà bị tổn hại, nhưng đang được võ khí chậm rãi chữa trị, rất nhanh lại hoàn hảo như lúc ban đầu, dưới ánh mặt trời chiếu xuống tản ra từng trận quang mang chói mắt, thoát nhìn thật giống như giáp trụ thực sự.

Võ giáp cấp cao!

Vừa rồi khi Tần Phàm cùng Tần Trữ đối chiến, võ giáp của hắn cũng từng xuất hiện, nhưng chưa hoàn toàn bại lộ ra, vì vậy mọi người không phân biệt được là mấy tầng võ giáp, nhưng hiện giờ sau khi võ giáp của hắn đã hoàn toàn bộc lộ, có tộc nhân ánh mắt thật tốt liền nhìn ra phẩm chất võ giáp ít nhất phải ngoài thất trọng võ giáp! Chẳng thể trách Tần Phàm bị một kích kinh khí cuồng sư của Tần Tiến nhưng lại không có vẻ như bị chút thương tổn nào.

- Lại là cấp cao võ giáp!

Nhìn thấy cấp cao võ giáp lại xuất hiện trên đài, trong lòng một ít tộc nhân không khỏi có chút buồn bực, bản thân họ đột phá cảnh giới võ sư đã ba bốn năm, tuy rằng trong gia tộc có pháp môn ngưng hóa cấp cao võ giáp nhưng bản thân họ chỉ mới ngưng hóa ra lục trọng võ giáp! Mà Tần Phàm cùng Tần Trữ đều mới đột phá võ sư cảnh giới hơn một năm, làm sao lại có thể nhanh như vậy ngưng kết ra cấp cao võ giáp đây!

- Người so với người thật sự là tức chết người...

Có chút tộc nhân không khỏi thở dài trong lòng, sau đó một ít tộc nhân len lén đánh giá Tần Tiến đứng đối diện Tần Phàm, đều đang suy đoán rốt cục hắn đã ngưng hóa ra cấp cao võ giáp hay chưa.

- Bồng!

Rất nhanh Tần Tiến liền dùng hành động của chính mình đáp lại mọi người, một bộ cấp cao võ giáp xuất hiện trên người của hắn, ít nhất là thất trọng võ giáp.

- Tần Phàm, người thật sự khiến ta nhìn với cặp mắt khác xưa ah!

Đôi mắt Tần Tiến thật thần nhiên liếc mắt nhìn Tần Phàm, tuy rằng trong lòng kinh ngạc nhưng trong miệng vẫn hồ hồ nói:

- Người đã muốn nhìn thấy thực lực chân thật của ta, ta để cho người xem đi!

Trong khi nói chuyện, võ khí trong thân thể hắn cấp tốc tăng lên, áo bào trên người tựa hồ chậm rãi trường lên, không gió mà động, khí thế trên người bỗng gia tăng một mảng lớn.

- Ngũ cấp võ sư!

Cảm nhận được khí thế mạnh mẽ của Tần Tiến, giữa sân vang lên từng trận hô nhỏ, nguyên lai vừa rồi Tần Tiến còn chưa hiển lộ toàn bộ thực lực, chỉ sử dụng thực lực của tam cấp võ sư mà thôi.

- Nhớ rõ hơn một năm trước Tần Tiến chỉ mới đột phá tới nhị cấp võ sư cảnh giới, không thể tưởng được hơn một năm thôi hắn lại tăng lên ba cấp, đột phá tới ngũ cấp võ sư cảnh giới! Ngô gia Ngô Phong cũng mới thăng hai cấp, đột phá tới tứ cấp võ sư mà thôi!

Trên đài cao Điền Phong hít mắt nhìn Tần Tiến đứng trên đài tỷ võ, cảm khái than thở, nhưng ánh mắt của hắn lập tức dời qua trên người Tần Phàm, gương mặt không khỏi co rút, trong lòng thầm nghĩ:

- Hải tử này càng thêm yêu nghiệt! Vốn chỉ ba tháng từ tam cấp võ đồ đột phá tới cảnh giới võ giả, sau đó qua hơn một năm liền đột phá tới cảnh giới võ sư, cho dù chỉ là nhất cấp võ sư cũng đã là nghịch thiên!

Hắn âm thầm phân tích thực lực hiện tại của hai người, cũng cảm thấy được lần này cơ hội Tần Tiến chiến thắng vẫn lớn hơn rất nhiều, dù sao hai người đều có được cấp cao võ giáp, mà Tần Tiến lại có được thực lực ngũ cấp võ sư. Theo một kích vừa rồi của hai người mà xem, võ giáp trên người Tần Phàm đã bị Tần Tiến đánh cơ hồ hỏng mất, hiện giờ Tần Tiến thể hiện ra thực lực ngũ cấp võ sư hẳn là có thể trực tiếp đánh Tần Phàm bị thương.

- Ha ha...

Lúc này trong sân Tần Phàm lại đột nhiên ngửa mặt lên trời bộc phát ra một tiếng cười to, sau đó khi hắn cúi đầu thì đôi mắt hiện lên vẻ lạnh lùng, nhìn Tần Tiến thần nhiên nói:

- Bất quá cũng chỉ là ngũ cấp võ sư mà thôi!

Ngay sau đó, chỉ thấy hai tay hắn siết chặt, võ khí trong cơ thể tựa như nước thủy triều bạo tăng, thanh y trên người phất phật tung bay, một cỗ khí thế mênh mông mãnh liệt từ thân thể hắn phóng lên cao!

- Cái gì?

- Tần Phàm cũng đột phá tới ngũ cấp võ sư cảnh giới!

- Làm sao có thể?

- Đây là ảo giác đi!

Giữa sân vang lên từng trận kinh hô không thể tin, lúc này mọi người còn khiếp sợ hơn cả lúc nhìn thấy Tần Tiến bộc phát ra lực lượng ngũ cấp võ sư, có chút người thậm chí còn há hốc mồm, cơ hồ cho rằng mình đã sản sinh ảo giác.

- Tần tộc trưởng, thể này...trên người lệnh công tử rốt cục đã xảy ra chuyện gì? Làm sao có chuyện nghịch thiên như vậy xuất hiện?

Trên đài cao, gương mặt béo phệ của Điền Phong kinh ngạc tới mức như muốn chen chúc với nhau, nhin không được nhìn Tần Hồng hỏi.

Tần Hồng nhìn thấy con trai đứng giữa đài tỷ võ chẳng khác gì chiến thần, kích động tới mức đỏ bừng cả khuôn mặt, nghe câu hỏi của Điền Phong hồi lâu mới nhỏ giọng nói:

- Không đối gạt hai vị tộc trưởng, hơn một năm trước sở dĩ khuyến tử có thể đột phá tới cảnh giới võ giả nhanh như vậy không phải vì nó dùng Trúc Cơ Tán, mà là bởi vì có một vị cao nhân cho nó một viên Cửu Chuyển Chân Võ Đan!

- Cửu Chuyển Chân Võ Đan?

Ở một bên quạt lông trong tay Tiết Trường Phong thiếu chút nữa đánh rơi xuống đất, trên mặt cực kỳ kinh ngạc.

- Không ngờ là viên đan được nghịch thiên kia! Chẳng thể trách...

Điền Phong hít sâu một hơi, cũng vô cùng động dung, liền nói:

- Lệnh công tử không ngờ có được vận khí như vậy, thật là khiến người hâm mộ ah...

- Nhưng nghe nói tuy dùng Cửu Chuyển Chân Võ Đan sẽ có tiến cảnh cực nhanh, nhưng đồng thời cũng phải thừa nhận thống khổ thật lớn cùng tu luyện cường độ cao, xem ra hơn một năm nay Tần Phàm thiếu gia cũng đích thật là nếm qua không ít khổ, nếu không rất khó đạt tới trình độ này.

Tiết Trường Phong nhìn thoáng qua thanh y thiếu niên trên đài tỷ võ, thường thức nói.

Nhớ tới Tần Phàm từng một mình xâm nhập Yêu Thú sơn mạch cùng Hoàng Nguyệt đại sa mạc lịch lãm, Tần Hồng nặng nề gật đầu, trong lòng cũng nổi lên một tia áy náy, cảm giác mình quan tâm đứa con trai này thật sự là quá ít.

Trên đài tỷ võ, hai người đứng đối diện nhau, cách xa chỉ khoảng mười trượng.

Về mặt hồ hững hờ của Tần Tiến nhất thời đã bị kinh ngạc thay thế, Tần Phàm đột phá tới cảnh giới võ sư đã đủ làm cho hắn không dám tin tưởng, hắn thế nào cũng không nghĩ ra chỉ hơn năm trước một phế vật bị hắn đè ép dưới đất hiện giờ đã đạt tới cảnh giới ngang hàng với hắn!

- Tần Tiến, còn nhớ rõ trong cuộc khảo nghiệm hơn năm trước ta đã nói gì sao?

Lúc này Tần Phàm thập phần bình tĩnh nhìn Tần Tiến, trong miệng chậm rãi nói chuyện như với bằng hữu bình thường:

- Ta nói ta trẻ hơn ngươi, làm sao ngươi biết được ta không thể bước vào võ sư cảnh giới trước mười bảy tuổi?

- Lúc ấy ngươi nói ta không biết lượng sức, nhưng hiện giờ ta đã làm được, hơn nữa ta còn đuổi kịp theo ngươi.

Câu nói tràn đầy tự tin thản nhiên từ trong miệng Tần Phàm thốt ra, mỗi một câu nói giống như tiếng chuông sáng sớm làm người thức tỉnh, từng tiếng chuông gõ mạnh vào trong lòng rất nhiều tộc nhân trẻ tuổi!

- Phải! Chúng ta còn trẻ, tuổi trẻ có gì mà không làm được!

Một thanh âm phấn chấn vang lên trong lòng bọn họ, Tần Phàm chính là tấm gương tốt nhất!

- Tần Phàm, ta thừa nhận ta đã nhìn lầm về ngươi! Nhưng hôm nay bất kể như thế nào ngươi cũng phải thất bại!

Trên mặt Tần Tiến hiện lên tia điên cuồng, lúc này trong tim hắn tràn ngập tức giận, hận không thể lập tức tiến lên xé mở Tần Phàm thành hai nửa!

- Tần Tiến, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, ngày đó ngươi tặng cho ta câu nói kia, hiện tại ta trả về cho ngươi!

Trong miệng Tần Phàm thản nhiên nói:

- Không biết lượng sức!

144. Chương 143

Chương 143: Tần Tiến, bại?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Hiện tại hai người đều là ngũ cấp võ sư, cuộc chiến này xem ra càng thêm phần kịch tính...

Nhìn hai người Tần Phàm cùng Tần Tiến đang đối chọi gay gắt, tuy rằng trong lòng rung động thật lâu vẫn không thể bình ổn, nhưng mọi người càng thêm mong đợi đối với trận chiến này.

Vốn tưởng rằng cuộc chiến này Tần Tiến sẽ thất bại, nhưng hiện giờ Tần Phàm lại một lần tạo nên kỳ tích thể hiện thực lực bản thân khiến mọi người phải kinh ngạc, cho nên hiện tại ở trong lòng bọn họ đối với cuộc chiến này càng không dám nắm chắc kết quả.

- Hẳn là Tần Tiến mạnh hơn một chút đi, dù sao hắn đã đạt tới cảnh giới võ sư càng sớm hơn, đối với năng lực của võ sư nắm giữ thuần thục hơn rất nhiều, hơn nữa Tần Phàm có tốc độ tu luyện nhanh như vậy cảnh giới nhất định còn chưa được củng cố!

Có tộc nhân âm thầm phân tích nói.

- Hắc hắc, nếu như là người khác thì ta tuyệt đối tán thành cách nhìn của ngươi, nhưng nếu như là Tần Phàm sao...Ha ha, đừng quên, hơn một năm trước chúng ta còn cho rằng cảnh giới của hắn không xong, nhưng kết quả thì sao? Hắn đã trở thành người thứ nhất lấy được hai giải nhất tại hai cấp bậc!

- Tần Phàm thật sự là rất yêu nghiệt, ở trên người của hắn quả thật chuyện gì cũng có thể phát sinh!

Có tộc nhân đồng ý nói.

- Ha ha, hi vọng hắn có thể cho chúng ta thêm một lần ngạc nhiên đi. Nếu hắn thật sự có thể đánh bại Tần Tiến, lần này gia tộc triều thánh toàn bộ đều phải nhờ hắn.

Có tộc nhân nhìn lên thanh y thiếu niên đứng trên đài, vô cùng chờ mong.

Trên đài tỷ võ, Tần Phàm hồ hững nhìn về mặt phần mộ của Tần Tiến, giờ khắc này vai trò của hai người giống như đã hoàn toàn thay đổi.

Gương mặt anh tuấn của Tần Tiến biến thành có chút dữ tợn, hai mắt như độc xà nhìn chằm chằm Tần Phàm, trong lòng bị vài câu nói của hắn kích thích vô cùng giận dữ, nhưng trong miệng cũng không nói được một lời. Bởi vì hắn biết được vô luận hiện giờ hắn nói gì cũng vô ích, đúng hay sai chỉ có người thắng mới có tư cách phán định! Mà đối với thiếu niên bị hắn luôn cho là phế vật đứng ngay trước mắt, hiện giờ đã có được thực lực ngay mặt đối kháng với hắn, hắn biết chỉ có thể đem hết toàn lực mới có thể bảo chứng thắng lợi lần này.

Võ khí trong thân thể giống như sóng lớn mãnh liệt dâng lên, lúc này thân ảnh Tần Tiến giống như hóa thành một đầu cuồng sư hướng Tần Phàm xông tới, cũng dẫn đầu tiến hành công kích Tần Phàm.

Khoảng cách hơn mười thước, với tốc độ thân pháp của Tần Tiến cơ hồ trong nháy mắt liền có thể đi qua. Lúc này song chưởng của hắn gấp khúc thành trảo, võ khí trên năm ngón tay ngưng kết thành đao, thoát nhìn vô cùng sắc bén, giống như móng vuốt dã thú chân chính. Mà khí kinh ben nhọn xé nát không khí, thoát nhìn uy lực cực lớn, móng vuốt sắc bén bắn thẳng tới ngay mặt Tần Phàm.

Lúc này hắn lại muốn cùng Tần Phàm triển khai cận thân công kích!

Bình tĩnh nhìn vào thân ảnh ngày càng gần của Tần Tiến, trên mặt Tần Phàm nổi lên một tia cười lạnh, lấy tốc độ cùng cường độ nhục thể của hắn, muốn cận thân đối chiến ở cảnh giới vũ sư có ai là đối thủ của Tần Phàm? Tần Tiến làm như vậy chẳng phải là hợp ý của hắn hay sao?

- Hoắc!

Móng vuốt của Tần Tiến chỉ còn cách mặt Tần Phàm chừng nửa tấc thì thân hình Tần Phàm đột nhiên né sang bên trái, móng vuốt xé rách không khí, một trảo của Tần Tiến đã thất bại.

Nhưng Tần Tiến cũng không nghĩ một lần công kích sẽ thành công, thấy một kích không trúng, dưới chân mạnh mẽ tiến lên, móng vuốt lập tức hướng Tần Phàm công tới, mà khi một kích này công hướng Tần Phàm, tàn ảnh lưu lại vẫn còn chưa hoàn toàn tiêu tán, tốc độ cực nhanh không khỏi làm kẻ khác lú lẫm.

- Oành!

Tần Phàm lại dùng Lưu Tinh Bộ né tránh, nhưng dư ba một trảo cũng rơi xuống mặt đất, nhất thời đánh vỡ mặt đất thành bốn năm mảnh, đá vụn tung tóe.

- Không ngờ Tần Tiến cũng có tốc độ nhanh như vậy!

Trong lòng Tần Phàm hiện lên một tia kinh ngạc, vừa rồi nếu hắn chậm trễ trong nháy mắt, vậy có lẽ hắn đã bị một trảo kia đánh trúng, đồng thời trong lòng hắn cũng hiện lên một tia cảnh giác, bởi vì tới hiện tại Tần Tiến còn chưa sử dụng “Nhất Chỉ Nhiếp Hồn” cực mạnh của mình, đây là một chiêu làm Tần Phàm kiêng kỵ nhất.

Nhìn thấy Tần Tiến lại công kích tới, quyền phải của Tần Phàm đột nhiên đánh ra, một cổ kinh khí hung hãn đánh thẳng tới bả vai Tần Tiến, chỉ cần một kích này bị đánh trúng, như vậy có thể tạm thời cắt đứt tiết tấu công kích của Tần Tiến, như vậy tới phiên Tần Phàm lấy lại được quyền chủ động.

Nhưng Tần Tiến đúng thật là lợi hại, thấy Tần Phàm công kích tới lập tức lách mình tránh né, nhưng lại có thể dùng tư thế tránh né tiếp tục động tác công kích vừa rồi. Nhưng Tần Tiến cũng đã bị chậm mất chừng ba giây thời gian, như vậy cũng đủ cho Tần Phàm lấy lại một nửa quyền chủ động, hắn sẵn tới trước cùng Tần Tiến quần chiến, lần này cả hai đều đồng loạt cùng công kích lẫn phòng ngự.

Mà ở bên dưới đài nhìn lên cuộc chiến thấy hai người người tới ta đi, hai thân ảnh di chuyển với tốc độ cao, những tộc nhân dưới võ sư cảnh giới đều thấy hoa mắt, cho dù là một ít tộc nhân cảnh giới võ sư cũng chỉ có thể bắt giữ chút động tác của hai người mà thôi, nhưng chỉ cần vừa phân tâm liền không cách nào theo kịp tiết tấu công kích của hai người trên đài.

- Tốc độ cùng cường độ công kích như vậy cho dù là chống lại võ sư thất bát cấp bình thường cũng không có gì khó khăn đi...

Điền Phong liếc nhìn Tiết Trường Phong nói.

- Tốc độ giữa hai người cùng cường độ võ khí tựa hồ cũng không hơn kém bao nhiêu, cứ như vậy lần này thắng bại thật đúng là không thể phán đoán.

Tiết Trường Phong gật đầu nói.

Trên đài tỷ võ, cuộc chiến giữa Tần Tiến cùng Tần Phàm đã tiến nhập vào gay cấn, lúc này võ giáp trên thân hai người đã có tổn hại, đều tổn thương lẫn nhau. Võ khí trong thân thể hai người không ngừng trào ra, từng trận năng lượng bạo vang trong quảng trường, mà đài tỷ võ dưới chân hai người đã bắt đầu vỡ tung tóe.

Hai thân ảnh không ngừng chớp động, tiếng vang như kim thạch giao kích liên tục truyền ra khắp nơi, tình thế càng ngày càng điên cuồng, hai người đối chiến đã đỏ mắt, giống như xung quanh không còn ai ngoài chính họ.

- Phanh!

Đột nhiên tốc độ của Tần Tiến chẳng biết tại sao lại đột nhiên tăng nhanh, mà nương theo tốc độ tăng nhanh móng vuốt của hắn hung hăng bắt trúng cánh tay Tần Phàm, mà theo thanh âm nổ vang, võ khí bao bọc cánh tay Tần Phàm bị đánh tan, công kích trực tiếp rơi lên cánh tay của hắn!

Nhưng một kích thật mạnh của Tần Tiến chỉ lưu lại được chút vết máu nhọt nhọt trên tay Tần Phàm mà thôi.

Trên mặt Tần Tiến liền lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Tần Tiến, chẳng lẽ ngươi chỉ có chút thực lực đó thôi sao?

Tần Phàm khiêu khích nhìn Tần Tiến lạnh lùng nói, vừa rồi một kích của Tần Tiến tuy đánh trúng tay phải của hắn, tuy rằng hiện tại kỳ lân thủ còn chưa hiện ra trạng thái cực mạnh nhưng lực phòng ngự cũng phải cao hơn những địa phương khác rất nhiều, cho nên một kích của Tần Tiến không tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hắn.

- Oành!

Ngay sau đó quyền trái của Tần Phàm chợt thu liễm, trong nháy mắt một quyền bay ra, vô khí mệnh mông mãnh liệt trực tiếp đánh thẳng tới ngực bụng của Tần Tiến, đem thân thể hắn đánh bay lên không trung, sau đó nặng nề rơi xuống mặt đất.

- Tần Tiến bị đánh bại?

Một màn phát sinh trên đài tỷ võ có chút đột nhiên, tộc nhân dưới đài có chút ngạc nhiên nhìn Tần Tiến như điều đứt dây rơi xuống giữa không trung, trên mặt hiện lên vẻ không dám tin.

Mà gương mặt Tần Phàm lại không chút thay đổi nhìn thân ảnh Tần Tiến rơi xuống, trong lòng không chút cảm xúc, hắn biết khi đối diện với người kia đứng lên lần nữa, hắn mới là một khắc thắng thua chân chính.

145. Chương 144

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 144: Nhất Chỉ Nhiếp Hồn

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này ánh mắt mọi người đều tập trung lên thân hình của Tần Tiến vừa rơi xuống.

- Tần Tiến biểu huynh sẽ không dễ dàng bị đánh bại như vậy đi...

Có chút tộc nhân trẻ tuổi mặc dù biết Tần Phàm lợi hại nhưng từ nhỏ bọn họ đã luôn đem Tần Tiến làm thành mục tiêu, thậm chí là thần tượng của mình, hiện giờ thấy Tần Tiến bị Tần Phàm một quyền đánh bay, trong lòng thật sự cảm thấy khó chịu.

- Tần Phàm ca ca thật quá mạnh mẽ, vừa rồi một trào của Tần Tiến biểu ca lợi hại như vậy nhưng lại không tạo được bao nhiêu thương tổn cho hắn, thoát nhìn hình như không có việc gì!

Dưới đài Tần Hân các nàng từng ở chung với Tần Phàm một đoạn thời gian đều vì Tần Phàm mà cảm thấy phấn chấn, tuy các nàng đã sớm biết Tần Phàm từ một năm trước đã đột phá tới cảnh giới võ sư, nhưng không thể tưởng được lại lợi hại tới trình độ này.

- Khí lực của Tần Phàm đúng thật là quá cường đại!

Những trưởng lão cùng tộc trưởng ở trên khán đài đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, những tộc nhân khác nhìn không ra nhưng bọn họ lại nhìn thấy thật rõ ràng, khí lực của Tần Phàm thậm chí còn cao hơn cả tầng võ giáp phòng ngự của chính hắn!

- Chẳng thể trách dùng Cửu Chuyển Chân Vũ Đan xong thì cảnh giới có thể tăng nhanh lên như vậy, nguyên lai là do khí lực của hắn quá mạnh mẽ!

Lúc này Tiết Trường Phong mới sực tỉnh. Tuy rằng Cửu Chuyển Chân Vũ Đan được xưng là báu vật có thể giúp cho người luyện võ từ võ đồ tăng lên tiên thiên cảnh giới không còn chướng ngại, nhưng nếu như khí lực không đủ mạnh mẽ, được lực sẽ rất khó phát huy, mà nếu khí lực càng mạnh thì tiến cảnh càng nhanh! Hắn nhìn ra được khí lực của Tần Phàm ít nhất đạt tới trình độ tiên thiên võ sư bình thường! Nói cách khác, thanh y thiếu niên còn chưa đầy mười bảy tuổi kia tùy thời đều có thể đột phá qua võ sư cảnh giới!

- Nhưng dù sao Tần Tiến có cấp cao võ giáp, một kích vừa rồi không dễ dàng đánh ngã được hắn.

Diên Phong hí hóp mắt nhìn thoáng qua Tần Tiến vừa rơi xuống đất, phán đoán nói.

Lúc này nhìn thân hình Tần Tiến chỉ thấy khi hắn rơi xuống mặt đất, gót chân cũng giẫm xuống một chút, nương theo cổ xung kinh đứng thẳng lên. Ngay sau đó vì che giấu nỗi xấu hổ bị Tần Phàm một quyền đánh bay, hắn nhẩn nhện phần nộ trong lòng, vừa đứng vững trong nháy mắt liền dùng sức đập mạnh, thân ảnh lập tức như viên đạn pháo phóng về phía Tần Phàm.

Hắn không hề có chút dừng lại.

Tần Phàm bình tĩnh nhìn thân ảnh Tần Tiến xông tới càng lúc càng gần, cũng nhanh chóng đưa ra tư thế công kích, ngay lập tức nắm tay thu trong tay áo, sau đó lại mãnh liệt như thần long xuất động theo gió vượt sóng đánh ra một quyền!

- Oanh!

Hai người đều tự đánh ra một kích, võ khí mệnh mông mãnh liệt hung hăng va chạm vào nhau, hào quang bộc phát, chói mắt như ánh mặt trời, tiếng chấn vang truyền khắp cả quảng trường!

Một kích này Tần Tiến nén giận ra tay, cơ hồ là một kích toàn lực, mà Tần Phàm cũng đã sớm có chuẩn bị, võ khí toàn thân dâng lên tràn ra!

- Tê...

Lực trùng kích cường đại làm hai người không khỏi cấp tốc thối lui về phía sau vài chục bước, giẫm mặt đất thành dấu vết thật sâu, sau đó mới có thể đứng vững trở lại.

Công kích dựa thế như vậy thật sự làm cho Tần Tiến có thể xóa đi xấu hổ mất mặt, hai người lạnh lùng liếc nhau, trong lòng Tần Phàm cũng có chút bội phục Tần Tiến thật nhanh trí.

Nhìn lại võ giáp trên thân thể hai người, bởi vì chiến đấu trong cường độ cao nên đã chậm rãi biến thành ảm đạm, nhìn ra được hiện tại hai người cũng đã bị tiêu hao thật nhiều võ khí.

- Đã tới lúc!

Tần Tiến chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn thanh y thiếu niên đối diện, hắn đã cảm giác được khí thế của thiếu niên đã giảm bớt hơn lúc ban đầu rất nhiều.

- Tần Phàm!

Thanh âm khàn khàn từ trong cổ họng Tần Tiến phát ra, sắc mặt hắn biến thành dữ tợn, trong miệng âm trầm nói:

- Người vẫn một mực chờ đợi ta ra một chiêu này phải không?

Tiếp theo hắn chậm rãi nâng lên tay phải của chính mình, giơ lên một ngón trỏ, quang mang hoàn toàn ngưng tụ, ngón tay càng lúc càng trở nên chói mắt, làm không ai có thể nhìn thẳng, khí thế thật lớn tựa hồ đều tập trung vào ngón tay kia, mặc dù chỉ là một ngón tay, nhưng lại tạo cho người ta cảm giác có thể quấy lên mưa gió.

- Nhất Chỉ Nhiếp Hồn!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ lại, ngay lập tức lệ khí vốn đã bắt đầu ổn định xuống từ trên người hắn chỉ trong nháy mắt lại đột nhiên bộc phát, hơn nữa càng trở nên mãnh liệt!

Bị lệ khí ảnh hưởng, hai mắt của hắn biến thành đỏ bừng, cắn chặt răng, hai tay siết chặt lại!

Ngày đó chính là một chỉ này ép tới mức hắn không thể ngẩng đầu lên, áp tới hắn phải quỳ gối xuống đất! Đối với một nô lệ cả ngày phải quỳ lạy mà nói, chỉ một lần quỳ cũng không tính là gì, nhưng đối với một luyện đan sư tâm cao khí ngạo mà nói, hắn không cần quỳ thiên quỳ địa, thậm chí cũng không có cha mẹ để quỳ! Ở kiếp trước khi sư phụ hắn qua đời hắn chỉ từng quỳ qua một lần đó mà thôi! Nhưng vừa mới đi vào thế giới này, liền bị áp bách phải quỳ xuống trước mặt Tần Tiến, tuy rằng chỉ là một đầu gối nhưng với hắn mà nói đã là vũ nhục thật lớn.

Một chỉ kia chính là vũ nhục tôn nghiêm của hắc!

Mà ngày nào đó chính là ngày mà hắc nghe nói Tần Tiến cầu hôn với Tần Li!

Có thể nói, trong ngày đầu tiên Tần Phàm đi vào thế giới này, Tần Tiến đã lưu lại bóng ma trong sinh mệnh mới của hắc, hơn nữa luôn luôn như ngọn núi lớn đặt lên trên đầu hắc.

Một chỉ kia vũ nhục, nặng như ngàn cân!

Tần Tiến nói không sai, hắc luôn luôn chờ đợi một chiêu này. Hắc nhất định phải sống qua một chiêu này mới có thể đem bóng ma trong lòng mình hoàn toàn hủy diệt. Hắc nhất định phải đợi Tần Tiến đánh ra một chiêu này sau đó đánh bại Tần Tiến mới có thể đem ngọn núi áp trên đầu đập xuống bên dưới chân.

Đây là một đạo khảm trong lòng hắc.

Bây giờ chính là thời gian mà hắc phải vượt qua.

Tần Phàm ngẩng đầu lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Tần Tiến, nhìn từng cử động nhỏ nhất của ngón trở kia.

- Oành!

Ngón tay Tần Tiến chỉ về hướng Tần Phàm, sau đó dưới chân bước ra một bước! Thật giống như người khổng lồ đang di động, cả đài tỷ võ vào lúc này tựa hồ cũng đang chấn động.

- Oành!

Tần Tiến lại tiếp tục bước ra một bước, mặt đất dưới chân bị giẫm ra hố sâu, lúc này một ít tộc nhân bên dưới trong lòng chợt hiện lên một tia hoảng loạn, tựa hồ như muốn cúi lạy người đứng trên võ đài.

- Oành!

Tần Tiến lại bước ra bước thứ ba, tựa hồ đã vượt qua khoảng cách giữa hắc cùng Tần Phàm, lúc này ngón tay của hắc chỉ cách Tần Phàm chừng một trượng, uy áp vô hình tản mát ra khắp bốn phía, một ít tộc nhân ở bên dưới rốt cục không duy trì được nữa, thân hình phải bật lui ra sau mấy bước.

Mà Tần Phàm trở thành mục tiêu trực tiếp của Tần Tiến, lúc này đột nhiên cảm thấy ngàn cân áp đỉnh, quanh thân tựa hồ bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ trời buộc, làm cho hắc không thể động đậy, càng nghiêm trọng chính là tầm mắt hắc vào lúc này lại bắt đầu có chút mơ hồ!

Nhất Chỉ Nhiếp Hồn! Quả thật là như nhiếp đi hồn phách người khác.

- Một chiêu này quá mạnh mẽ!

Tộc nhân ở bên dưới thấy Tần Phàm không nhúc nhích bị trấn áp ngay tại chỗ, cũng không khỏi hít một hơi lạnh.

- Quý xuống cho ta!

Gương mặt Tần Tiến biến thành cực kỳ dữ tợn, hướng Tần Phàm quát lạnh một tiếng!

146. Chương 145

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 145: Tần Tiến, bại!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Không ngờ Tần Tiến vẫn ẩn giấu một tay như thế, quá cường đại! Vừa rồi nguyên lai hắc một mực lui nhường, nguyên lai hắc muốn chờ đợi thời khắc này, hiện giờ rốt cục đã để cho hắc phản kích thành công!

Tộc nhân đứng bên dưới nhìn thấy một màn này không khỏi cảm thấy bội phục Tần Tiến.

- Một chiêu Nhất Chỉ Nhiếp Hồn này quả thật vô cùng lợi hại. Vừa rồi khi ta đứng sát bên đài tỷ võ, cũng có thể cảm nhận được đại uy áp truyền tới, ta thậm chí còn có cảm giác như muốn quỳ xuống, làm ta hoảng sợ phải thối lui ra sau hơn mười bước mới thoát khỏi được!

Một tộc nhân vừa thối lui ra xa trong lòng còn sợ hãi nói.

- Tần Phàm ca ca phải thua sao?

Tần Ti Ti mấy nàng cũng đều nắm chặt đôi tay, có chút khấn trương nhìn lên trên đài, Tần Phàm đã từng cứu các nàng, hơn nữa các nàng cũng quen thân với Tần Li, biết được chuyện giữa hai người cho nên trong lòng vẫn khuynh hướng Tần Phàm.

- Hừ, Tần Tiến ca ca cũng thật là, thế nhưng còn muốn làm cho tộc nhân của mình quỳ xuống, thật sự là đáng giận!

Vẻ mặt đáng yêu của Tần Hân lúc này lại hiện lên vẻ tức giận bất mãn nói.

- Hắc, người biết cái gì, trong cuộc so đấu chính thức phải dùng hết mọi thủ đoạn đi áp bách đối thủ, tóm lại cuối cùng có thể thắng được là tốt nhất!

Một tộc nhân đứng bên cạnh nghe nàng nói vậy liền cười nói.

- Chán ghét, ta nói gì ai cần người xen vào!

Tần Hân hung hăng trừng mắt mắng người kia, lại khấn trương quay đầu nhìn lên Tần Phàm trên đài, trong lòng hi vọng hắn có thể đột phá kỳ tích.

- Một chiêu này của Tần Tiến chủ yếu là dựa vào tinh thần uy áp, khí lực của Tần Phàm tuy rằng thập phần cường đại nhưng tinh thần lực có lẽ phải yếu hơn thật nhiều, cho nên lần này xem như hắn đụng phải khắc tinh, có thể sẽ bị đánh bại.

Diên Phong ở trên đài quan sát cuộc chiến, cũng có chút tiếc hận thầm nói, nhưng bởi vì Tần Hồng đang ngồi bên cạnh nên không đem lời này nói thẳng ra.

- Tiểu Phàm, con phải cố gắng lên!

Lúc này ánh mắt Tần Hồng cũng thẳng tắp nhìn chăm chăm lên đài tỷ võ, khấn trương tới mức lòng bàn tay đầm mồ hôi, hắn biết Tần Phàm cùng Tần Li đều có hảo cảm với nhau, nếu bởi vì thua cho Tần Tiến mà không thể khôi phục hôn ước, như vậy hai người sẽ phải tiếc nuối cả đời, đến lúc đó người làm phụ thân như hắn thật sự là khổ tâm hơn hết.

Mà vào lúc này, trên lối vào quảng trường xuất hiện một đạo thủy lục sắc thân ảnh.

- Tiểu Phàm!

Tần Li vừa mới xử lý xong tộc vụ liền vội vàng chạy tới, vừa đi tới liền thấy một màn trên đài tỷ võ, sắc mặt không khỏi đại biến.

Nàng thật không ngờ trước kia mình chỉ cần dùng một chiêu liền có thể đánh bại Tần Tiến, nhưng hôm nay hắn đã lợi hại tới trình độ này. Nàng cảm nhận được cỗ uy áp cường đại kia, cho dù là chính nàng gặp phải cũng chưa chắc có thể duy trì.

Lúc này trong lòng Tần Li xoay chuyển, vẻ mặt vô cùng phức tạp, ngọc thủ giấu trong tay áo, âm thầm vận võ khí, nàng dần dần bình tĩnh trở lại nhìn chăm chăm lên hai người trên đài, tựa hồ tùy thời sẽ ra tay xuất thủ.

Cuộc chiến này đối với nàng cùng Tần Phàm mà nói thật sự là quá mức trọng yếu!

Tuy rằng cuối cùng Tần Tiến có chiến thắng, nàng cũng sẽ không đáp ứng lời cầu hôn của hắn, nhưng nếu Tần Phàm thua, căn cứ theo ước định của hai bên, như vậy hôn ước của nàng cùng Tần Phàm cũng không còn cách nào khôi phục lại!

Bất kể như thế nào Tần Li cũng không cho phép chuyện như thế phát sinh, cho dù phải phá hư trận chiến này cũng không tiếc!

Trên đài tỷ võ, Tần Phàm dưới uy áp cường đại của Nhất Chỉ Nhiếp Hồn, giờ khắc này thân thể như không nghe theo sai sử, bị một cỗ áp lực chậm rãi áp xuống, đầu gối cũng hơi hơi gập khúc.

- A...

Cũng đúng lúc này, một thanh âm gào rú đột nhiên vang lên, sau đó truyền khắp toàn trường.

Một cỗ tinh thần ý chí cường đại từ trên người Tần Phàm bạo phát nổ tung, uy áp mà Tần Tiến đánh lên người hắn toàn bộ đều bị bắn ngược trở lại, mà Tần Phàm chẳng khác gì một đầu mãnh thú giãy thoát lồng giam, đột nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt đỏ rực như nhỏ máu, muốn cắn nuốt người! Cỗ tinh thần lực chính là tinh thần ý chí đến từ ma chủng Chu Tước tối hôm qua, bởi vì thời gian quá ngắn nên hắn vẫn chưa hoàn toàn dung hợp, thậm chí hiện giờ trong tinh thần ý chí còn lưu lại một tia lệ khí.

- Tần Phàm đã giãy thoát khỏi Nhất Chỉ Nhiếp Hồn của Tần Tiến!

Thanh âm kinh hô lập tức vang lên, rất nhiều người đều lộ ra biểu tình khó thể tin.

- Tần Phàm ca ca làm hay lắm!

Tần Hân các nàng hưng phấn kêu lên.

- Hảo tiểu tử!

Tần Hồng kích động mặt mũi đỏ bừng, tựa hồ như lúc này chính hắn đang đích thân chiến đấu.

- Tần Phàm này không chỉ có được khí lực cường đại như thế, hơn nữa còn có cả tinh thần lực mạnh mẽ như vậy!

Cảm nhận được cỗ tinh thần lực cường đại bộc phát trên đài tỷ võ, Điền Phong cùng Tiết Trường Phong cũng không khỏi biến đổi sắc mặt, bọn họ đã sớm không dám xem nhẹ thanh y thiếu niên kia, nhưng thật sự không dám tưởng tượng Tần Phàm còn vượt xa ý liệu của bọn họ!

- Không chỉ có được khí lực cường đại, còn có được tinh thần ý chí mạnh mẽ. Cho dù không có được lực của Cửu Chuyển Chân Vũ Đan hỗ trợ, thành tựu của tiểu tử này ngày sau không thể hạn lượng.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đều có chung cách nhìn.

- Tiểu Phàm...

Đúng lúc này nhìn thấy Tần Phàm đã giãy thoát trói buộc, rốt cục Tần Li thở ra một hơi nhẹ nhõm, võ khí trong tay áo dần dần tán đi.

- Điều đó không có khả năng!

Tần Tiến cảm giác được tinh thần lực của Tần Phàm đột nhiên tăng vọt, không dám tin thốt lên. Hắn chiếm được kỳ ngộ nên mới có được tinh thần lực cường đại như vậy, hơn nữa thông qua việc thi triển “Nhất Chỉ Nhiếp Hồn”, cho dù là tiên thiên võ sư bình thường cũng không dễ dàng giãy thoát khỏi lực áp bách của hắn!

Tần Phàm đã có được khí lực cường đại như vậy, làm sao còn có được tinh thần lực mạnh tới như thế!

Tần Tiến có chút thất thần thối lui hai bước, lực áp bách đã hoàn toàn tiêu tán, mà bởi vì một kích toàn lực vừa rồi hắn trở nên hư nhược rất nhiều.

- Tần Tiến, ngươi đã bại!

Trên mặt Tần Phàm lộ ra tia cười điên cuồng, thân ảnh chợt động, nháy mắt đã đi tới trước mặt Tần Tiến, hữu quyền lập tức đánh vào bụng hắn.

- Oanh!

Võ khí toàn thân thông qua Linh Hàn quyền sáo bộc phát ra!

- Phốc...

Tần Tiến thét lên một tiếng thống khổ cực điểm, một ngụm máu tươi phun bắn, sắc mặt như tro tàn, thân thể lập tức bị một cước của Tần Phàm đá bay lên trên không trung.

- Oanh!

Thân ảnh Tần Phàm đuổi theo, nhảy vọt tới, thân hình xoay tròn tung một cước lên lưng hắn, sau đó trực tiếp đá văng hắn ra khỏi đài tỷ võ!

Nhìn thấy thân hình như điều đứt dây của Tần Tiến bay ra, toàn trường tĩnh lặng.

Đã bại!

Tần Tiến bị đánh bại!

Thanh niên thiên tài đệ nhất của Tần gia trong suốt mười năm qua một khắc này lại bị thiếu niên phế vật đệ nhất của Tần gia, đánh bại!

- Đã xong!

Thân hình Tần Phàm vững vàng rơi xuống đất, hồ hững nhìn Tần Tiến trọng thương nằm dưới đài, đáy lòng hắn rốt cục thở mạnh một hơi, một ít tia ám ảnh đã hoàn toàn biến mất sạch sẽ.

Cửa ải thứ nhất hắn rốt cục đã bước qua, đồng thời hắn cũng sẽ đại biểu gia tộc đi chinh phục cửa ải thứ hai!

Con đường triều thánh, càng có sân khấu lớn hơn rộng rãi hơn đang chờ đợi hắn!

Chỉ trong thoáng chốc Tần Phàm hít sâu một hơi, nội tâm hoàn toàn bình tĩnh lại, nhìn thoáng qua thủy lục sắc thân ảnh động lòng người dưới đài, nội tâm hiện lên thoáng ôn nhu. Hắn sửa sang lại áo bào, ngạo nghễ bước lên phía trước một bước.

Một bước mà hắn vẫn luôn chờ mong.

- Hiện tại, Tần Phàm chính thức hướng Tần Li tiểu thư cầu hôn, mong phụ thân đại nhân đáp ứng! Các vị tộc nhân chứng kiến!

Câu nói vẫn chôn dấu trong lòng bấy lâu không có cơ hội nói ra, ở một khắc này đã truyền khắp mỗi ngõ ngách trong quảng trường.

147. Chương 146

Chương 146: Khôi phục hôn ước

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm vừa nói ra những lời này, ánh mắt toàn trường đều rơi lên trên người hắn cùng Tần Li, trong khoảnh khắc ngay cả Tần Tiến đang bị trọng thương nằm dưới đất cũng không còn bao nhiêu người đi chú ý.

Mà một trong hai đương sự, lúc này trên mặt Tần Li không khỏi hiện lên nét đỏ ửng, có chút thẹn thùng cúi đầu.

Nhưng nàng lại không hề biết một nét yêu kiều này của nàng làm trong lòng thật nhiều thanh thiếu niên cảm thấy nóng rực đồng thời thật khó sống, một thiếu nữ xinh đẹp động lòng người như vậy, phải gả cho người khác rồi sao?

Đồng thời trong lòng bọn họ lại chẳng biết nên làm gì, nguyên lai đệ nhất nhân trẻ tuổi của gia tộc như Tần Tiến hiện tại cũng đã bị Tần Phàm đánh bại, bọn họ cũng không mặt dày đi tìm xấu hổ, tuy rằng vẫn có chút không cam tâm nhưng không có người nào dám đứng ra thốt lời dị nghị lúc này.

Tần Phàm nói xong câu đó, cung kính khom người hành lễ trên đài cao, trong lòng có chút không yên chờ đợi câu trả lời của Tần Hồng. Hiện tại khi hắn đối mặt với cảm tình, vẫn như một thiếu niên chỉ mới mười bảy tuổi mà thôi.

Hít sâu một hơi, Tần Hồng đứng lên, hắn nhìn xuống thiếu niên khí vũ bất phạm đầy vẻ thông dong tự tin trên đài tỷ võ, trên mặt không khỏi lộ ra dáng tươi cười vui mừng, trước kia hắn chưa từng nghĩ đến có một ngày con trai của mình có thể đạt tới được tình trạng như vậy!

Hắn rất hài lòng, thập phần hài lòng!

Trong lòng có chút kích động, nhưng ở trước mặt toàn bộ tộc nhân hắn vẫn phải biểu hiện ra bộ dạng thật bình tĩnh, cho nên hắn chỉ mỉm cười, sau đó hỏi Tần Phàm:

- Con muốn khôi phục lại hôn ước giữa con cùng Li nhi sao?

- Bẩm báo phụ thân, con chính là có ý này!

- Tuy rằng hôn nhân đại sự hẳn phải do cha mẹ làm chủ, nhưng xưa nay ta làm việc luôn rất khai sáng, chuyện này vẫn phải hỏi ý kiến của Li nhi trước đã.

Tần Hồng gật gù đầu, tuy hắn đã sớm biết tâm ý của Tần Li, nhưng bề ngoài vẫn phải làm cho thật đầy đủ, hắn nhìn qua Tần Li đứng bên dưới đài mỉm cười hỏi:

- Li nhi, con có bằng lòng hay không?

Nghe Tần Hồng đặt câu hỏi với Tần Li, ánh mắt mọi người đều tập trung lên thủy lục sắc thân ảnh yêu kiều kia, lúc này Tần Phàm cũng dùng ánh mắt ôn nhu nhìn Tần Li, chậm rãi đi về phía nàng.

Giờ phút này trong lòng Tần Li vô cùng bối rối, nhất thời cảm thấy có chút hoang mang lo sợ, tuy rằng ngày thường nàng xử sự luôn bình tĩnh quyết đoán, nhưng thời điểm đối mặt với cảm tình cũng chẳng khác gì một thiếu nữ ngây thơ, vừa thẹn thùng lại chờ mong.

- Tỷ tỷ, tỷ nguyện ý không?

Tần Phàm đi tới trước mặt Tần Li, ôn nhu nhìn thiếu nữ xinh đẹp trước mặt, thoáng khom người vươn tay của mình làm ra tư thế như thỉnh mời, trong miệng nhẹ giọng hỏi.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Sau một lát, bàn tay của Tần Li nhẹ nhàng đặt lên tay Tần Phàm.

- Ta nguyện ý...

Ba chữ thật khê nhưng vẫn vang vọng khắp sân rộng, ngay sau đó phảng phất như có thể nghe được những thanh âm tan nát cõi lòng không ngừng vang lên chung quanh.

Bình thường hình tượng của Tần Li ở trong lòng các thanh thiếu niên chẳng khác gì là nữ thần, đối với nàng, trong lòng mỗi người đều không dám có ý khinh nhờn, nhưng hiện tại...

Rất nhiều thanh thiếu niên ở một khắc này không ức chế được nổi mắt mát mát trong lòng mình, gương mặt xám như tro tàn.

- Ha ha ha...

Một trận thanh âm tiếng cười điên cuồng chột vang lên trong sân, sau đó mọi người nhìn thấy Tần Tiến đã khôi phục lại chút năng lực hành động đột nhiên ngửa mặt lên trời phát ra tiếng cười to.

Tiếp theo Tần Tiến gian nan đứng lên, đi từng bước một chậm rãi về phía chỗ Tần Li, mỗi một bước đi cực kỳ thống khổ, vừa đi tới cách Tần Li chừng gần tượng hắn mới ngừng lại.

- Tần Tiến, ngươi muốn như thế nào?

Thấy Tần Tiến đột nhiên đi tới, Tần Phàm mơ hồ chắn ngang trước mặt Tần Li, thản nhiên hỏi.

- Tần Li tiểu thư, ta muốn hỏi nàng một câu, nàng có từng có nửa điểm tình ý đối với Tần Tiến này hay không?

Thanh âm khàn khàn từ trong cổ họng Tần Tiến truyền ra, trực tiếp hỏi thẳng Tần Li.

- Thật xin lỗi!

Tần Li nhìn thanh niên thiên tài đệ nhất của Tần gia ngày trước, nghe hẳn hỏi mình, trong khoảnh khắc vẽ mặt nàng có chút ngạc nhiên, nhưng rất nhanh liền lập tức lắc đầu.

- Nói cách khác vô luận hôm nay ta thua hay là thắng, Tần Li tiểu thư đều sẽ không đáp ứng lời cầu hôn của ta sao?

Ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn đối phương, Tần Li chậm rãi gật gù đầu.

- Tốt tốt tốt, nguyên lai luôn luôn là do Tần Tiến ta tưởng ai cũng mê mình...thật sự là buồn cười, uống cho ta luôn tự xưng thiên tài thiếu niên, nguyên lai cái gì cũng không phải!

Trên mặt Tần Tiến lộ ra biểu tình dữ tợn, giờ khắc này nhìn hẳn có chút điên cuồng, có chút đáng thương. Toàn trường đột nhiên yên tĩnh trở lại.

- Không sai, Tần Phàm người nói đúng, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây! Không cần tới ba mươi năm, còn chưa đầy ba năm, chỉ hơn một năm trước người vẫn còn là một tên phế vật, nhưng hiện giờ lại tới phiên Tần Tiến ta là một phế vật! Ha ha ha...thật sự là buồn cười! Thật là quá buồn cười!

Tần Tiến ngẩng đầu nhìn lên trời, trong miệng phát ra tiếng cười sàu sầm, làm cho mọi người không khỏi dao động.

- Tần Tiến, ta luôn luôn nghĩ người cũng là một nhân vật, hiện giờ biểu hiện của người thật sự làm ta thất vọng.

Lúc này Tần Phàm nhìn thiếu niên lạc phách không ai bì nổi phía trước, khẽ lắc đầu, trong miệng đầy vẻ thất vọng nói.

- Không có ai trời sinh chính là phế vật! Cho dù có bị người khác xem là phế vật, nhưng chỉ cần bản thân mình không ngừng vươn lên, vĩnh viễn không buông bỏ, luôn sẽ có một ngày làm cho người ta phải nhìn mình với cặp mắt khác xưa!

Tần Phàm bỗng nhiên cao giọng nói, thanh âm của hắn truyền khắp toàn trường, hôm nay hẳn quả thật có được tư cách nói lời như vậy, bởi vì hắn dùng thực lực để chứng minh lời nói của mình!

- Không sai, ta vốn từng có được một ít cơ duyên, nhưng người cũng phải biết vì đánh bại người, ta nếm qua bao nhiêu khổ, lại có bao nhiêu lần bồi hồi bên đường sinh tử tôi luyện nên mới có được thực lực hôm nay. Mà người thì sao? Chỉ nhận lấy một chút đả kích liền biến thành hình dạng này, lúc trước ta còn đem người trở thành đối thủ, thật sự làm cho ta thấy xấu hổ!

- Tần Tiến, nếu biết người sẽ biến thành hình dạng này, vừa rồi ta nên trực tiếp đem người một quyền đánh chết, có đồng tộc như người làm cho ta cảm thấy thật sự đáng buồn!

Tần Phàm nhìn Tần Tiến, trong miệng lạnh lùng nói, những lời nói hung hăng đâm vào trong đáy lòng Tần Tiến.

Nghe lời nói của Tần Phàm, rất nhiều tộc nhân trẻ tuổi không khỏi cúi đầu rơi vào trầm tư.

Trong khoảnh khắc toàn trường chợt yên tĩnh tới mức có chút quỷ dị.

Hồi lâu, Tần Tiến hít một hơi thật sâu, liếc mắt nhìn Tần Phàm, sau đó chậm rãi xoay người, chậm rãi biến mất trên đường nhỏ đi ra khỏi quảng trường, thân ảnh có chút vắng vẻ.

- Khí tức của Tần Tiến cùng “Nhất Chỉ Nhiếp Hồn” mà hắn sử dụng tựa hồ làm cho ta có một ít cảm giác quen thuộc, hình như ta đã từng gặp qua tại nơi nào rồi...

Nhìn thân ảnh rời xa của Tần Tiến, Cổ Mặc đang ở bên trong giới chỉ quan sát hết thấy chuyện đã xảy ra đột nhiên thì thảo tự nhủ, nhưng thanh âm không rơi vào trong tai Tần Phàm.

- Hiện tại ta lấy thân phận tộc trưởng Nam Phong Tần gia trang trọng tuyên bố, khôi phục hôn ước giữa Tần Phàm cùng Tần Li, toàn quyền trao tặng Tần Phàm đại biểu Nam Phong Tần gia chuyển triều thánh ở một tháng sau!

Lúc này thanh âm Tần Hồng truyền khắp toàn trường, đánh vỡ yên tĩnh, vang lên khắp mọi ngõ ngách.

148. Chương 147

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 147: Sau khi trở về, sẽ cưới nàng!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thanh âm của Tần Hồng truyền khắp toàn trường cũng đã tuyên bố cuộc khảo nghiệm hôm nay đều đã kết thúc.

Sau đó mấy vị trưởng lão trên khán đài đều đã đứng lên, bởi vì đại trưởng lão vì chuyện của Tần Tiến đã sớm rời khỏi, vì vậy do nhị trưởng lão phát biểu nói chuyện:

- Lần này ngày triều thánh quan hệ trọng đại, quan hệ tới việc Nam Phong Tần gia chúng ta có thể tiếp tục giữ vững được danh hiệu chân võ thế gia hay không. Tần Phàm đại biểu cho Tần gia chúng ta ham gia, tiếp nhận chính là quang vinh của Tần gia chúng ta! Tần Tông ta đại biểu trưởng lão gia tộc tuyên bố, toàn bộ tài nguyên của gia tộc sẽ do Tần Phàm điều phối! Chỉ cần Tần Phàm cần thiết, vô luận là tài vật linh dược, vũ khí hay công quyết toàn bộ gia tộc đều sẽ toàn lực ủng hộ!

Tần Phàm đứng dưới đài không khỏi ngẩn ra, toàn bộ tài nguyên của gia tộc tàcute; cho hắn điều phối? Đây là quyền hạn mà ngay cả tộc trưởng cũng không có! Nhưng hắn cũng hiểu được lời tuy nói như vậy, nhưng nếu quan hệ tới một ít tài nguyên trọng yếu vẫn còn cần thông qua trưởng lão hội cùng tộc vụ viện đến quyết đoán.

Nhưng chỉ nói tới việc tàcute; điều phối linh dược đối với Tần Phàm cũng đã không còn gì tốt hơn, ngoài ra những thứ khác hắn cũng không có nhu cầu gì quá lớn. Sau này khi hắn cần linh dược gì trên cơ bản đều có thể thông qua gia tộc lấy về, hơn nữa còn có được Ẩn Thể mạo hiểm đoàn hiệp trợ, như vậy ngày sau hắn cần thu thập tài liệu luyện dược đều sẽ dễ dàng hơn thật nhiều.

Nếu gia tộc đã cho hắn lời hứa hẹn lớn như vậy, thì Tần Phàm cũng không thể không có gì tỏ vẻ, vì thế hắn nhìn qua Tần Li, sau đó khẽ nhún người nhảy lên trên đài.

- Tần Phàm lúc này hướng chư vị tộc nhân cam đoan, lần này triều thánh ta nhất định đem hết toàn lực tranh thủ quang vinh cho Tần gia, kéo dài huy hoàng của gia tộc chúng ta!

Tần Phàm hít sâu một hơi, thanh âm truyền khắp quảng trường.

- Tần Phàm ca ca, chúng ta tin tưởng lần này ca ca có thể lấy được thành tích rất tốt!

Dưới đài Tần Ti Ti cùng Tần Hân các nàng đều vui sướng kêu lên, các tộc nhân khác cũng lớn tiếng ủng hộ như sấm.

Bởi vì lần này Tần Phàm biểu hiện thực lực cường đại cũng làm các tộc nhân yên tâm hơn không ít, lần này trong ngày lễ khảo nghiệm hàng năm, cứ như vậy kết thúc trong không khí phấn khởi.

- Tiểu Phàm, hai vị này chính là Điền tộc trưởng, Tiết tộc trưởng.

Ngay khi lễ khảo nghiệm chấm dứt, Tần Li cùng Tần Phàm vừa định rời khỏi quảng trường liền thấy Tần Hồng cùng mấy vị trưởng lão, ngoài ra còn có Điền Phong và Tiết Trường Phong đều đi tới.

- Gặp qua Điền tộc trưởng, Tiết tộc trưởng.

Tần Phàm cùng Tần Li cùng nhau hành lễ.

- Tần Phàm hiền chất, năm nay mười bảy tuổi đã đạt tới cảnh giới ngũ cấp võ sư, hơn nữa chẳng những khí lực cường đại mà tinh thần lực cũng không tầm thường, lần này trong ngày triều thánh ta xem ngươi có thể phát huy được kỳ tích.

Điền Phong hí mắt nhìn Tần Phàm thưởng thức nói.

- Ha ha, Điền tộc trưởng nói rất đúng, tin tưởng lần này Tần Phàm hiền chất nhất định có thể nổi tiếng.

Tiết Trường Phong cũng cười nói.

- Hai vị tộc trưởng đã khen quá lời rồi, Tần Phàm chỉ bất quá có chút cơ duyên, muốn so sánh với những đại gia tộc tại Kiền Kinh vẫn còn chênh lệch rất lớn, hơn nữa nghe nói công tử Điền Mông của Điền tộc trưởng cùng công tử Tiết Tuấn của Tiết tộc trưởng đều là một trong Nam Phong Tứ Kiệt, đã đạt được lục cấp võ sư cảnh giới, Tần Phàm thật mặc cảm.

Tần Phàm khiêm tốn tỏ vẻ, hai người còn lại của Nam Phong Tứ Kiệt chính là Tần Tiến cùng Ngô Phong.

- Ha ha, công tử của Tiết tộc trưởng cùng khuyến tử chỉ bất quá là lớn hơn ngươi vài tuổi, nếu bàn về tiềm lực, như thế nào cũng không theo kịp Tần Phàm hiền chất, nhưng tóm lại chúng ta đều là chân vũ gia tộc của Nam Phong Thành, lần này ngày triều thánh mọi người nhất định nên chiếu ứng lẫn nhau mới phải.

Điền Phong cười a a nói.

- Nhất định, nhất định!

Tần Phàm vội vàng đáp.

- Nhưng bên trong chuyện này thật ra có quan hệ với ngày triều thánh lần này, có chuyện cần phải nói với Tần Phàm hiền chất một chút. Lần này lễ triều thánh của Chân Vũ Thánh Điện được cử hành sớm hơn, là do có nguyên nhân trọng yếu, theo ta lấy được tình báo tại Kiền Kinh, lần này hành hương rất có thể bắt đồng với dĩ vãng, không chỉ dời lại mở sớm hơn nữa khó khăn càng thêm gia tăng, còn kéo theo thời gian tương đối dài, cho nên lần này ta phải nhắc nhở Tần Phàm hiền chất vô luận thực vật hay là luyện được đều phải làm nhiều một chút để chuẩn bị sẵn sàng.

Điền Phong tiếp tục nói, vì nhìn trúng tiềm lực của Tần Phàm nên đem nhân tình không lớn cũng không nhỏ này bán cho hắn.

- Đa tạ Điền tộc trưởng nhắc nhở!

Tần Phàm vội vàng cảm tạ.

Sau đó mọi người lại dẫn dò Tần Phàm thêm vài chỉ tiết trong cuộc triều thánh, lúc này mới tán đi.

Ban đêm, bên cạnh Thanh Thủy hà của Tần gia, Tần Phàm cùng Tần Li sóng vai dạo bước.

Dưới ánh trăng, nước sông gợn sóng lăn tăn, gió đêm hây hây, cảnh đêm như vậy thật ôn nhu mà yên tĩnh, rất động lòng người.

Hai người cứ lẳng lặng đi tới, thật lâu không nói gì.

- Tiểu Phàm...

- Tỷ tỷ...

Hai người lại đột nhiên đồng thời lên tiếng, sau đó không khỏi nhìn nhau cười.

- Tỷ tỷ nói trước đi.

Tần Phàm cười nói.

- Đệ nhìn thấy hậu sơn đó không?

Tần Li cười chỉ vào ngọn núi nhỏ đối diện:

- Trước khi đệ còn chưa ra ngoài lịch lãm, mấy tháng kia đệ luôn ở nơi đó tu luyện, đệ ở nơi kia, ta ở bên này, sau đó mỗi ngày đệ trở về đều tới nơi này nhìn trộm ta luyện tập rồi mới đi.

- Nguyên lai tỷ tỷ luôn biết rồi sao!

Tần Phàm có chút xấu hổ gãi gãi đầu, khi đó hắn nghĩ mình đã thập phần cẩn thận, không nghĩ ra cũng đã bị phát hiện.

- Nếu không ta làm sao mỗi ngày đều chờ đợi rồi mới về đâu.

Tần Li nói nhỏ, sau đó chợt cảm thấy có chút thẹn thùng, trên mặt hiện lên nét đỏ ửng.

Tần Phàm nhìn thấy vẻ phong tình của Tần Li, nhịp tim chẳng biết tại sao lại càng nhanh hơn vài phần, hắn cứ ngơ ngác nhìn gương mặt xinh đẹp gần trong gang tấc, như thế nào cũng không thể dời đi ánh mắt.

- Tỷ tỷ đẹp mắt không?

Tần Li nhìn thấy vẻ ngây ngốc của Tần Phàm, thẹn thùng cúi đầu khẽ sảng giọng.

- Đẹp, rất xinh đẹp!

Tần Phàm vội vàng nói.

- Ba hoa!

Tần Li nhẹ nhàng lườm hắn, sau đó thoáng chần chờ, cúi đầu dựa vào lòng Tần Phàm, hiện giờ hai người đã xác định quan hệ, nàng cũng đã lớn hơn một ít.

Thân thể Tần Phàm thoáng chấn động, sau đó có chút kích động ôm thân thể yêu kiều. Trước kia tuy hắn từng ôm qua Tần Li, nhưng đều là do hắn chủ động, lần này lại do Tần Li chủ động, hắn liền có một loại cảm thụ bất đồng.

Nhìn thấy hậu sơn đối diện bờ sông, hắn không khỏi hồi ức lại tình cảnh mình nhìn trộm Tần Li luyện công, trong lòng có cảm giác ấm áp, hai tay càng ôm chặt hơn.

- Tiểu Phàm, lần này đệ đại biểu gia tộc chúng ta triều thánh, tuy rằng đệ đã đạt tới ngũ cấp võ sư cảnh giới, nhưng ở Kiền Kinh có thật nhiều thiên tài thiên phú dị bẩm, hơn nữa chúng ta chỉ là cửu phẩm chân vũ thế gia, nội tình không sánh kịp với kinh thành đại thế gia, cho nên đệ làm việc nhất định phải luôn cẩn thận.

Tần Li ở trong lòng Tần Phàm nhẹ giọng nỉ non, phảng phất giống như tiểu thê tử đang dặn dò trượng phu sắp đi viễn chinh.

- Tỷ tỷ yên tâm đi, trải qua hơn một năm lịch lãm, đệ đối với ngày triều thánh này cũng đã nắm chắc hơn rất nhiều, tin tưởng đệ, đệ nhất định sẽ quang vinh trở về.

Tần Phàm tự tin nói.

Sau đó hắn hít sâu một hơi, cúi đầu nhìn gương mặt xinh đẹp của Tần Li, thâm tình nói:

- Sau khi trở về, sẽ cưới tỷ!

Bên cạnh Thanh Thủy hà, ánh trăng đêm đã chứng kiến thời khắc ước định này.

149. Chương 148

Chương 148: Lên đường

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(⁻“••(⁻“••_† Nhóm dịch Dungnhi _†••’⁻)_••’⁻)

Sáng sớm ba hôm sau.

Ngoài cửa Nam Phong Thành.

Suốt mấy ngày nay, bởi vì quyền hạn của Tần Phàm trong Tần gia đã tăng lên thật lớn, vì vậy lấy được không ít linh dược, hiện tại hắn đã chuẩn bị đầy đủ luyện dược trong trữ vật giới. Ngoài ra hắn và Tần Li giống như đôi nam nữ đang trong thời kỳ yêu đương cuồng nhiệt, cơ hồ đều ở chung một chỗ. Ở chung, Tần Phàm có thể dễ dàng cảm nhận được quyền luyện cùng không muốn xa rời, phân biệt đã hơn một năm, chỉ mới ở chung vài ngày ngắn ngủi lại phải tách ra, đích xác làm cho người ta vô cùng khó chịu.

Cho nên sáng sớm hôm nay Tần Phàm giấu diếm Tần Li, trực tiếp cùng Tần Hồng đi ra Tần gia, đi ra ngoài thành. Tần Hồng đã ước hẹn xong với vài gia tộc khác, để đại biểu mấy nhà cùng nhau đi Kiền Kinh, trên đường có thể chiếu ứng lẫn nhau thật tốt.

Vừa đi ra khỏi cửa thành, đưa mắt nhìn qua liền thấy Điền gia tộc trưởng Điền Phong cùng Tiết gia tộc trưởng đều đang đứng chờ ở đó, mà bên cạnh họ đều có một người đứng thẳng, chính là con trai của họ, một người tên Điền Mông, một người tên Tiết Tuấn.

- Thật ngại quá, làm cho hai vị tộc trưởng đợi lâu.

Tần Hồng mang theo Tần Phàm đi tới, chào hỏi nhau, sau đó có chút ngoài ý muốn hỏi:

- Di? Ngô lão đầu không tới sao?

- Ngô gia ở Kiền Kinh có người chiếu ứng, đoán chừng là không cần đi cùng chúng ta.

Tiết Trường Phong lắc đầu nói.

- Ha ha, hơn nữa mấy ngày trước Ngô Phong bị ném thiết thoi lớn trong tay Tần Phàm hiền chất, phỏng chừng cũng ngượng ngùng đi chung thôi.

Điền Phong cười nói, sau đó vỗ lên vai Điền Mông đứng bên cạnh, ý bảo hắn tự giới thiệu mình.

Con trai của Điền Phong là Điền Mông, cũng có dáng vóc hơi giống hắn, gương mặt tròn mà thân thể hơi béo, nhưng nhìn vào lại có vẻ thấp phần cường tráng. Mà Tiết Tuấn đứng bên cạnh Tiết Trường Phong thì người cũng như tên, bộ dạng khí khái anh hùng bất phàm, đồng thời lại có một vẻ nho nhã như cha mình, đúng là mỹ nam tử chân chính, nghe nói ở Nam Phong Thành có thật nhiều người theo đuổi hắn, ngay cả Tần Ti Ti cũng rất tôn sùng.

- Ta gọi là Điền Mông, người chính là Tần Phàm đi?

Thấy Tần Phàm đã đến, Điền Mông hí hóp đôi mắt nhỏ giống phụ thân mình mỉm cười, tùy tiện nói.

- Chính là tại hạ.

Tần Phàm hơi gật nhẹ đầu nói.

- Ta nghe lão đầu tử nhà ta cả ngày cứ nói người có bao nhiêu lợi hại, có dám cùng ta thử xem mấy chiêu hay không?

Điền Mông lại có chút bất đồng với tính khí của Điền Phong, vừa thấy mặt liền bộc phát ra một cỗ chiến ý, xoa xoa tay, muốn cùng Tần Phàm đấu một trận.

- Thỏ té tử!

Điền Phong không khỏi hồn hển vỗ một chưởng lên đầu Điền Mông mắng:

- Chỉ biết đánh nhau, mấy người các người là người của Nam Phong Thành, đến Kiền Kinh nhất định phải chiếu ứng lẫn nhau mới phải!

Tần Phàm không khỏi có chút không biết nói gì.

- Tại hạ Tiết Tuấn.

So sánh với Điền Mông, Tiết gia công tử Tiết Tuấn càng ôn văn nho nhã hơn rất nhiều, chỉ thấy hần mỉm cười vươn tay chào Tần Phàm:

- Hạnh ngộ!

- Tại hạ Tần Phàm, hạnh ngộ!

Tần Phàm cũng đưa tay ra nói, thái độ của Tiết Tuấn thật khó làm người ta nảy sinh ác cảm.

- U ầy, Tần Phàm, rốt cục đánh hay không đánh?

Điền Mông thấy Tần Phàm không để ý tới hần, có chút không vui.

- Người muốn đánh thì đánh đi.

Tần Phàm xòe tay, thản nhiên nói, có chút người đích thật là phải đánh nhau xong mới thành bằng hữu, đánh qua rồi mới có thể trở thành hữu nghị.

- Hắc, Tần Phàm hiền chất, người không cần để ý tới tên tiểu tử này, từ nhỏ nó luôn có tính cách như vậy, trời sinh hiếu chiến, dễ dàng xúc động, trên đường còn phải phiền toái người cùng Tiết Tuấn hiền chất giúp ta cẩn thận trông chừng nó, đừng cho nó gây rắc rối là tốt nhất.

Điền Phong hí mắt cười nói, nhưng nhìn ra được hần vẫn thập phần sùng nịnh con trai của mình.

- Ách, vậy thì Tần Phàm thật không dám.

Tần Phàm lộ ra biểu tình xấu hổ, hiện tại tuổi của Điền Mông còn lớn hơn hần, hơn nữa còn là lục cấp võ sư, chính mình làm sao quản được người ta.

- Ha ha, tiểu Mông tử, người còn lớn hơn Tần huynh ba tuổi, hơn nữa cảnh giới còn cao hơn hần, đánh nhau không công bình. Nếu như người muốn đánh không bằng đánh với ta đi, bản thân ta tùy thời phụng bồi.

Lúc này Tiết Tuấn chợt thu lại chiết phiến trong tay, cười nói với Điền Mông.

- Hừ, người là tên nhát gan, mỗi lần đánh với người mà người chỉ biết tránh né không đánh trả, thật sự không thú vị gì.

Điền Mông bắt mắt lâu lâu nói, tựa hồ cũng từng có giao thủ với Tiết Tuấn.

- Vậy người cũng cần phải đánh trúng ta mới được chứ.

Tiết Tuấn cười nói, lại mở chiết phiến phe phẩy, nhìn qua thật có vài phần phong lưu phóng khoáng.

- Điền huynh, nếu thật sự muốn luận bàn, trên đường có rất nhiều cơ hội.

Tần Phàm thấy hai người nói chuyện thú vị, cũng không nhịn được khẽ cười nói. Kỳ thật hần cũng không phải là người thích im lặng, có người giao thủ cũng vừa ý hần, có thể tôi luyện thân thủ một chút, cũng có thể sớm luyện hóa được lực Trung Võ Hoàn trong cơ thể.

- Ha ha, tốt, lời nói nghe hợp ý, ta nhận người bằng hữu như người.

Điền Mông thấy Tần Phàm nói như vậy, vui vẻ đi tới, gác tay lên bả vai Tần Phàm nói, rất nhanh liền có vẻ hữu hảo hòa thuận.

- Ha ha, một khi đã như vậy mọi người cùng lên đường sẽ không tịch mịch.

Tần Phàm cười nói, nhẹ nhàng đẩy tay Điền Mông ra, hần cũng không quá thói quen phương thức thân mật như vậy.

- Vậy thì cha, chúng ta phải đi, mọi người cũng không cần tiễn nữa.

Điền Mông hưng phấn chà xát đôi tay, sau đó tùy tiện hướng Điền Phong hô to.

Điền Phong cười khổ lắc đầu.

- Một khi đã như vậy, mọi người chuẩn bị lên đường đi.

Lúc này Tiết Trường Phong gật đầu nói:

- Lần này đường đi khá xa xôi, sớm xuất phát một chút, có lẽ trước khi trời tối còn kịp chạy tới thành trì kế tiếp, nếu không các người phải ở dã ngoại rồi.

Nhưng hắn cũng biết mấy thiếu niên này từng xuất ngoại lịch lãm nên đối với việc này cũng không cần quá mức lo lắng.

Trước khi lên đường, Tần Hồng kéo Tần Phàm sang một bên, sau đó đưa cho hắn hai võ phù, nhỏ giọng nói:

- Lần này triều thánh, có thể nói phi thường hung hiểm, đối thủ của con có thể nói là đại gia tộc Kiền Kinh, tuy rằng hiện tại thực lực của con còn được, nhưng dù sao nội tình của chúng ta không bằng người ta, hai võ phù này là do cha lợi dụng quyền hạn tộc trưởng vất vả mới thu thập về, cho con dùng phòng thân. Lần này triều thánh chỉ cần bảo trụ danh hiệu cửu phẩm chân vũ thế gia của chúng ta là được, con cũng không cần liều mạng quá mức, có một số việc tranh được thì tranh, tranh không được thì ngàn vạn lần đừng tranh đấu.

Thu hồi hai võ phù có uy lực dưới tiên thiên võ sư dưới cấp bậc võ tôn, Tần Phàm gật gật đầu, đối với hành động của Tần Hồng không khỏi cảm thấy có chút ảm áp. Làm tộc trưởng làm sao không hi vọng gia tộc càng thêm huy hoàng, nhưng làm một phụ thân, hắn lại lo lắng hơn cho an nguy của con mình, cho nên tâm tình mâu thuẫn phức tạp.

Hai nhà còn lại cũng đã cáo biệt xong xuôi, vì thế ba người mang theo nỗi hưng phấn, mang theo chờ mong, cùng mang theo một tia bất an với tương lai, rốt cục bước lên con đường triều thánh ba mươi năm một lần.

Đi xa một khoảng cách, bỗng nhiên Tần Phàm quay đầu lại, quả nhiên không chút bất ngờ nhìn thấy một thủy lục sắc thân ảnh đứng trên tường thành xa xa. Tuy rằng hắn cố ý không thông tri với Tần Li, nhưng nàng vẫn đã đến, trong lòng hắn chảy qua một cỗ dòng nước ấm, nhẹ nhàng vẫy vẫy tay, trong miệng nhẹ than:

- Chờ ta trở lại!

Cánh chim đã thành, nên vỗ cánh bay cao. Nhưng nơi này sẽ là nơi mà hắn vĩnh viễn quyến luyến.

c

150. Chương 149

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 149: Bóng người trong hồ

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 149: Bóng người trong hồ

Đã chạng vạng tối, ba người đi tới bên một hồ nước lớn.

Đây đã là ngày thứ ba bọn họ xuất phát từ Nam Phong Thành, trên một đường này ba người cố ý không vào thành trì, chỉ ở ngoài hoang dã làm vui, ngày ngày cũng không ngoại lệ, bọn họ vừa lúc đi tới bên cạnh một hồ nước lớn.

- Oanh!

Một tiếng vang thật lớn truyền ra bên cạnh hồ nước yên tĩnh, sau đó hai thân ảnh một trắng một gầy cùng nhau thối lui ra sau vài chục bước.

- A...

Thân ảnh cường tráng vừa đứng vững, lại đột nhiên hô lớn một tiếng, nhưng không giống như tiếng hô bị thương thống khổ, mà là tiếng hô áp lực.

- Không đánh!

Sau đó liền nghe Điền Mông thở phì phì nói:

- Hai người các người, một tên đánh không trúng, một tên không sợ đánh! Vậy còn bảo ta sống thế nào ah!

Lúc này thân ảnh hơi gầy cũng chậm chậm ổn định, chính là Tần Phàm, sau đó hắn liền cười nói:

- Ha ha, tiểu Mông tử, đây là người không đúng, chính người cũng rất chịu đánh đó thôi! Ta đánh vào trên thân của người cũng rất đau.

Tính cách ba người hợp nhau, mấy ngày cùng ở chung rất nhanh đã hữu hảo lên, vốn đang xưng hô Điền huynh Tần huynh sau trực tiếp gọi ngoại hiệu.

Điền Mông tính hiếu chiến mỗi lần nghỉ ngơi đều tìm người so đấu một phen, nhưng mặc dù mọi người không dùng tới võ giáp nhưng thân thể Tần Phàm vốn cường hãn hơn người bình thường rất nhiều, đánh nhau vài ngày Điền Mông luôn không chiếm được tiện nghi.

- Ha ha, tiểu Phàm, người không cần để ý tiểu Mông tử, mỗi lần hắn đánh không lại đều sẽ phát cáu. Nhưng Điền gia có một vũ kỹ dùng còn rất lợi hại, nếu hắn thật sự sử dụng ra, ta cũng không đánh được hắn.

Ở bên cạnh Tiết Tuấn tìm một đồng củi đốt lên, muốn đốt đồng lửa cạnh bên hồ.

- Hắc hắc, Điền gia chúng ta một chiêu Đả Long Côn này chính là cả Liên Long cũng có thể đánh chết, lực sát thương thật lớn, bình thường ta sẽ không dùng tới.

Lúc này Điền Mông cũng có chút đắc ý, tựa hồ hết sức tự tin đối với một chiêu kia, thật ra khiến cho Tần Phàm có chút tò mò.

- Di? Trong hồ này thậm chí có không ít cá, không bằng chúng ta thử xem ai bắt nhiều nhất đi!

Lúc này truyền lại thanh âm ngạc nhiên của Tiết Tuấn, Tần Phàm cùng Điền Mông đi qua nhìn xem, quả nhiên thấy trong hồ có không ít cá tươi, hơn nữa nhìn vào còn thật màu mỡ.

- Tốt, đêm nay ai thua thì phải chịu trách nhiệm nướng cá!

Điền Mông liền nổi lên hứng thú.

- Ha ha, nếu quả thật bàn về công phu trong nước, hai người phải thua cho ta.

Tần Phàm mỉm cười, hắn luyện hóa ma chủng Thủy Kỳ Lân, đối với năng lực hoạt động trong nước thật sự lợi hại, muốn bắt cá thật quá dễ dàng.

- Ha ha, rất ít nghe được tiểu Phàm người khoe khoang như vậy, thân pháp của ta cũng tự nhận không tệ, thế thì thật phải xem mới biết được.

Tiết Tuấn cũng lộ ra nụ cười tự tin.

- Vậy thì còn chờ cái gì?

Điền Mông cởi áo thật nhanh, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một trường côn màu đen, gõ gõ trong tay:

- Ha ha, các người nhất định không thể tưởng được Đả Long Côn của ta cũng dùng tới bắt cá đi, lần này các người nhất định phải thua!

- Uống!

Tiếp theo liền nghe thấy Điền Mông quát to một tiếng, cơ bắp toàn thân chẳng khác gì như cuộn sóng run rẩy lên, một cỗ khí thế cường đại đột nhiên bộc phát từ trên người của hắn.

- Oanh!

Điền Mông nhảy lên không trung, sau đó hắc sắc trường côn trong tay liền hướng mặt hồ nặng nề đánh tới, nhất thời tiếng vang thật lớn truyền khắp bốn phương tám hướng, cả mặt hồ bị một cơn gồ thành mảnh nhỏ, vô số cột nước phóng lên cao, thật nhiều cá cũng bị xung lên giữa không trung, khi rơi xuống không ít cá bị văng lên trên bờ hồ.

- Ha ha...

Lúc này Tiết Tuấn phát ra một tiếng cười to, sau đó liền thấy thân hình của hắn nhảy nhanh về phía mặt hồ, ngay lúc mấy cột nước còn chưa hoàn toàn rơi xuống thân hình hắn đã di động cực nhanh trong không trung, đem mấy con cá lớn đá lên bờ, cuối cùng còn mượn xung lượng của cột nước nhảy ngược trở về bờ hồ.

- Tiểu Tuấn ngươi là tên vô lại! Thế nhưng dám cướp cá của ta!

Điền Mông ở một bên nhìn thấy một màn như vậy, tức giận đến kêu to lên.

Tần Phàm có chút vui vẻ, đồng thời cũng có chút kinh ngạc đối với thân pháp cao minh của Tiết Tuấn, cho dù hắn có toàn lực thi triển Lưu Tinh Bộ cũng không làm được điểm này, nhưng muốn bắt cá hắn còn có phương pháp khác.

- Chỗ này tổng cộng có mười con cá!

Điền Mông nhặt cá của mình trở về, hưng phấn nói.

- Chỗ này của ta cũng vừa lúc có mười con, ha ha, còn lại phải xem tiểu Phàm ngươi!

Tiết Tuấn cũng cười nói.

- Hắc hắc, chúng ta đều không cần xuống nước, nếu tiểu Phàm ngươi không cần xuống nước cũng bắt được cá thì ta mới phục ngươi.

Điền Mông cười hắc hắc nói, muốn sử dụng phép khích tướng.

- Không cần xuống nước cũng được.

Tần Phàm mỉm cười, sau đó đi tới bên hồ, ngồi xổm xuống, quay đầu lại nhìn thoáng qua hai người Điền Mông cùng Tiết Tuấn, bóng lưng của hắn vừa vặn chắn lấy tầm mắt của bọn họ, vì thế hắn liền đem cánh tay phải thò vào trong nước, Kỳ Lân Thủ trong chấn động, liền lộ ra lân giáp dữ tợn, nhất thời khiến Tần Phàm có cảm giác như nắm giữ hết thủy trong tay.

- Oanh!

Một tiếng nổ vang thật lớn từ trong hồ nước nổi lên, ngay sau đó liền nhìn thấy một đầu Thủy Kỳ Lân thật lớn đột nhiên phóng lên cao, sau đó tiếp tục chui vào trong nước, tiếp theo cả mặt hồ bị quấy lên, cá tôm trong hồ liền bị ném ngược lên bờ.

Tần Phàm cảm giác được đã có mấy chục con cá, lúc này mới thu thế, tay phải đã khôi phục lại bình thường.

- Đây là...

Hắn xoay người nhìn lại, thấy Điền Mông cùng Tiết Tuấn đều lộ ra biểu tình cực kỳ kinh ngạc.

- Đây là một môn vũ kỹ mà ta ngẫu nhiên lấy được, bình thường không có gì dùng, nhưng ở trong nước có thể phát huy ra uy lực thật lớn, không thể tưởng được dùng bắt cá lại không sai!

Tần Phàm cũng cảm thấy kinh ngạc khi mình có thể tạo thành động tĩnh lớn như vậy, nhưng lập tức liền giả vờ thoải mái cười nói:

- Hắc hắc, xem ra tối nay ta không cần phải nướng cá!

Kỳ thật đã thật lâu Tần Phàm không sử dụng qua năng lực của Kỳ Lân Thủ, hiện tại hắn đã đột phá tới cảnh giới võ sư hơn nữa đã luyện hóa viên ma chủng thứ hai, cho nên vừa rồi hắn chỉ là muốn thí nghiệm một chút năng lực của viên ma chủng thứ nhất có bị ảnh hưởng gì hay không, hiện tại xem ra quả nhiên là đúng như suy đoán của hắn, luyện hóa ma chủng càng nhiều thì thân thể đối với việc nắm giữ năng lực đặc thù càng mạnh, lần này sử dụng uy lực tăng lớn hơn trước kia rất nhiều.

Nhưng làm cho hắn không cách nào giải thích chính là hắn luyện hóa hỏa nguyên ma chủng nhưng tựa hồ lại không có được năng lực đặc thù như Thủy Kỳ Lân.

- Tiểu Phàm, ngươi thật sự rất biến thái! Chẳng thể trách ngươi nói công phu xuống nước của ngươi thật sự lợi hại, nếu quả thật ở trong nước đánh với ngươi, phỏng chừng tiên thiên võ sư cũng không phải là đối thủ của ngươi!

Gương mặt Tiết Tuấn không khỏi co rút, nhìn Tần Phàm giống như đang nhìn quái vật.

- Nhưng mà chúng ta cũng không có nhiều cơ hội giao thủ ở trong nước đi?

Tần Phàm bắt đầu dĩ giang tay.

- Oanh!

Tần Phàm vừa dứt lời, trong hồ lại đột nhiên truyền tới tiếng nổ vang, ngay sau đó liền thấy một đạo hắc sắc thân ảnh phá nước bay ra, giẫm lên trên cột nước cao cao nhảy lên không trung.

Người kia tay cầm trường kiếm, thần sắc bất thiện, ánh mắt lạnh lùng nhìn ba người Tần Phàm đang đứng trên bờ.

151. Chương 150

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 150: Cuộc chiến trên mặt hồ

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 150: Cuộc chiến trên mặt hồ

Người nọ mượn cột nước trôi nổi giữa không trung, sau đó trường kiếm trong tay xoay chuyển một vòng quanh người, tiếp theo liền thấy cột nước bị kiếm thế kéo lên, bày biện ra một hình thái bất quá.

- Cẩn thận!

Lúc này Điền Mông rống to một tiếng, thân hình lao về phía trước, chắn ngay trước mặt Tần Phàm cùng Tiết Tuấn, trường côn trong tay nhanh chóng vũ động, ở trước người hắn kết thành một luồng khí xoáy.

- Hoa lập...

Hắc y thiếu niên vùng trường kiếm trong tay về phía trước, liền thấy dòng nước hóa thành một đạo thủy long dài mấy chục thước rồng giậm hướng ba người vọt tới.

Thủy long dán sát mặt hồ, nháy mắt đã vọt tới trên bờ, trường côn của Điền Mông chắn phía trước lập tức đem thủy long quấy mạnh vỡ thành vài đoạn.

- Hừ!

Nhưng ngay sau đó Điền Mông chợt hừ một tiếng trong cổ họng, thân hình trực tiếp bị cỗ lực đập cường đại đánh lui vài chục bước, nhìn qua như đã bị chút tổn thương.

- Tiểu Mông tử, ngươi không sao chứ?

Tiết Tuấn vội vàng lao qua đỡ lấy Điền Mông, mà Tần Phàm cũng tiến lên vài bước chắn ngang phía trước, đồng thời võ giáp liền xuất hiện trên người, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào hắc y thiếu niên trong hồ.

- Ta không sao.

Điền Mông khụ một tiếng, sau đó nói với Tần Phàm:

- Tiểu Phàm cẩn thận một chút, người này chỉ ít có được thực lực ngoài bát cấp võ sư.

Mà hắc y thiếu niên bỏ ra xong một kiếm, thân hình chậm rãi rút xuống, cuối cùng trực tiếp đứng ngay trên mặt hồ.

Diên Mông cùng Tiết Tuấn liếc mắt nhìn nhau, đều lộ ra vẻ hoảng sợ, muốn đứng trên mặt nước ngoại trừ có được thân pháp cực kỳ cao minh, còn nhất định phải nắm giữ võ khí vô cùng hoàn mỹ, đem võ khí dán trong lòng bàn chân mới có thể làm được đến. Ngay cả Tiết Tuấn vốn luôn thỏa mãn với thân pháp của chính mình mà cũng chưa làm được tới mức trống rỗng đứng trên mặt nước như thế này.

Chỉ dựa vào điểm này cũng có thể thấy được thiếu niên ở trước mắt thực lực hết sức kinh người!

Tần Phàm thấy cảnh tượng kia trong lòng cũng đồng dạng thất kinh, xem ra hắc y thiếu niên còn lợi hại hơn trong sự tưởng tượng của hắn, cho dù bản thân hắn muốn đối phó cũng phải cố hết sức.

- Chẳng lẽ vừa rồi người này đang ở trong hồ luyện kiếm?

Nghĩ tới hắc y thiếu niên đột nhiên từ trong hồ xuất hiện, Tần Phàm không khỏi kinh hãi, muốn ở trong nước tu luyện nhất định phải có công phu dưới nước cực kỳ cao minh, còn phải biết nắm giữ pháp môn bế khí trong nước, điều này vô cùng khó khăn, không thể tưởng được thiếu niên kia tuổi tác xấp xỉ như hắn mà cũng có thể làm được.

- Trên thân người này tuy đã bị nhiễm nước ướt đầm, nhưng ta còn có thể cảm giác được trên người hắn có huyết khí rất mạnh, hẳn trước đây không lâu mới trải qua một trận tàn sát lớn.

Đúng lúc này thanh âm Cổ Mặc truyền vào trong tai Tần Phàm.

- Huyết khí?

Tần Phàm nhìn vào thiếu niên trong hồ, thấy diện mạo người kia cực kỳ lãnh khốc, mày kiếm mắt sáng, sắc mặt cực kỳ tái nhợt, trên mặt mang theo sát khí, nhưng loại sát khí kia không phải cố ý phát ra mà là tự nhiên, giống như một chiến sĩ từng trải qua vô số lần sinh tử chém giết.

- Chúng ta đã quá nhiều việc tu luyện của các hạ, thật sự vô cùng có lỗi, nhưng chỉ là cử chỉ vô tâm, xin hãy tha lỗi cho!

Tần Phàm nhìn ra được thực lực của đối phương không kém, mặc dù mình có thể dốc toàn lực liều mạng với hắn nhưng hiện tại bản thân Tần Phàm cũng không muốn đem toàn bộ lá bài tẩy của mình bại lộ đi ra, cho nên cuộc chiến này nếu có thể miễn thì không cần đối chiến.

Nói xong Tần Phàm nhìn phản ứng của đối phương, nhưng đối phương vẫn cúi đầu, không nói một tiếng, trường kiếm vẽ một vòng trong nước, vài đạo dòng nước theo võ khí kéo lên thành hình, nhìn ra được là muốn tiếp tục công kích tới.

- Các hạ chớ có khinh người quá đáng!

Ánh mắt Tần Phàm cũng không nhìn được phát lạnh, hắn cũng không phải là người yếu đuối, nếu như đối phương thực sự bức bách tới cùng, ở trong nước Tần Phàm cũng không e ngại kẻ nào, huống chi đối phương chỉ mới là một võ sư mà thôi.

- Tuy rằng thực lực các hạ cao hơn ba người chúng ta, nhưng nếu ba người chúng ta hợp lực cùng người đối chiến chưa chắc là không thể liều mạng, chúng ta cũng không có bao nhiêu thù hận, cần gì phải đối chiến sinh tử đây?

Lúc này Tiết Tuấn cũng bình tĩnh nói.

- Đánh liền đánh, sợ cái gì, ta cũng không tin cả ba người chúng ta còn không đánh lại một mình hắn!

Thấy đối phương cũng không rên một tiếng, Diên Mông liền phát tính tình, lại cầm trường côn bước lên phía trước, nhưng Tần Phàm lại ngăn chặn hắn.

- Để cho ta tới đi, ở trong nước ta lợi hại hơn.

Tần Phàm nói nhỏ, tiếp thân thân hình nhảy lên, lập tức rơi lên trên mặt hồ, đồng dạng cũng đứng trên mặt nước, xa xa đối diện thiếu niên kia.

- Kháo, tiểu Phàm thế nhưng cũng lợi hại như vậy!

Điền Mông nhìn thấy một màn này, đôi mắt nhỏ không khỏi trừng lên, cảm thấy có chút khó tin.

- Tiểu Mông tử, tiểu Phàm lợi hại hơn trong sự tưởng tượng của chúng ta rất nhiều, khi hắn đối chiến với người căn bản không xuất toàn lực. Hơn nữa thân pháp của hắn nếu thật cần toàn lực triển khai, tuyệt không kém hơn Đạp Tuyết Bộ của Tiết gia chúng ta.

Tiết Tuấn cũng quan sát rất cẩn thận, biết Tần Phàm mạnh mẽ hơn biểu hiện bên ngoài không ít, giang tay thản nhiên nói:

- Tuy rằng ta không muốn thừa nhận, nhưng trên thực tế chúng ta kém xa so với hắn.

- Chẳng thể trách lão đầu tử nhà ta cả ngày khen hắn không dứt miệng, hiện giờ xem ra thật đúng là không phải cố ý khoa trương.

Về mặt Điền Mông co rút đầy vẻ buồn cười, nhưng lại lập tức không chịu thua nói:

- Bất quá ta không tin hai trăm cân thịt của ta còn không đánh lại một trăm cân của hắn, một ngày nào đó ta phải cùng hắn chân chân chính chính đánh một trận ta mới chịu phục!

- Vậy nhìn xem đi!

Tiết Tuấn cũng không tranh cãi, sau đó liền đem ánh mắt nhìn lên hai người đang đối nghịch.

- Không bằng ta ước định với các hạ, chúng ta đánh chỉ một chiêu, như vậy xem như hóa giải trận hiểu lầm này như thế nào?

Lúc này Tần Phàm lại nói, nhưng không hề có chút tự ti hay khiêu khích. Tuy rằng hiện tại hắn có thể đứng trên mặt nước, nhưng bởi vì Kỳ Lân Thủ còn chưa thể hiện ra đúng trạng thái nên cũng không thể kiên trì được quá lâu, mà bí mật của Kỳ Lân Thủ tự nhiên không thể bại lộ trước mặt người khác, cho nên hắn muốn phải tốc chiến tốc thắng.

Hắc y thiếu niên đối diện cũng không chút biến hóa, trường kiếm trong tay đã hoàn thành xong chiêu thức, ba đường thủy long dài mấy chục trượng nhanh chóng thành hình, quần quýt chung một chỗ, rít gào lên, giống như muốn đem cả hồ nước lớn đều lật lên trở mình, sóng gió ngập trời như muốn nuốt tinh phệ vân, mãnh liệt hướng Tần Phàm phóng đi.

Tần Phàm biết ba đạo thủy long đều chứa đựng một thân võ khí của hắc y thiếu niên, hắn không dám khinh thị, hai mắt ngưng tụ, thân hình khẽ cong, hữu chưởng bí mật vỗ mạnh lên mặt nước, nhất thời một loại cảm giác không thể hết thấy truyền khắp toàn thân, ba đầu Thủy Kỳ Lân thật lớn lập tức thành hình trong nước, sau đó phóng lên cao hướng ba đầu thủy long đánh tới.

Chỉ trong khoảnh khắc, nước hồ đầy trời rơi xuống, tích tích rơi lên trên người Tần Phàm, nhất thời đánh vỡ võ giáp trên người hắn, nhưng phòng ngự thân thể của hắn còn mạnh hơn cả võ giáp, lại không hề bị thương tổn chút nào.

- Hừ!

Lúc này một tiếng hừ nhẹ vang trên mặt hồ, liền thấy hắc y thiếu niên xoay người đi qua bờ hồ bên kia, rất nhanh đã biến mất ở phương xa.

- Hô...

Lúc này Tần Phàm mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, cũng quay về trên bờ, vừa rồi thiếu chút nữa hắn muốn rơi vào trong mặt hồ, may mắn hắc y thiếu niên không tiếp tục công kích, nếu không hắn chỉ có thể bại lộ bí mật của Kỳ Lân Thủ.

- Tiểu Phàm, ngươi không sao chứ?

Thấy Tần Phàm trở lại bờ hồ, Tiết Tuấn cùng Điền Mông cuống quýt hỏi.

- May mắn hẳn đi rồi, nếu không ta còn thật không kiên trì nổi.

Tần Phàm cười khổ nói.

- Vừa rồi nếu không phải tiểu Tuấn giữ chặt ta, ta đã sớm lao lên liều mạng với hắn.

Điền Mông thở phì phì nói:

- Tiểu tử kia thật sự là thấy ghét, đừng cho ta nhìn thấy hắn lần nữa, nếu không ta chắc chắn cho hắn biết tay!

- Hắc hắc, tiểu Mông tử, lần này ngươi đã tính sai, ta xem người kia cũng đi tham gia triều thánh, xác suất chúng ta có thể gặp lại hắn là rất lớn, như vậy ngươi cần phải chuẩn bị kỹ lưỡng một chút đi.

Đây là Tiết Tuấn mang theo tia hài hước nói với Điền Mông.

- Ách, không phải chứ? Triều thánh mà cũng có loại biến thái thể này sao!

Gương mặt béo của Điền Mông không khỏi đỏ lên, biến thành cực kỳ khó xem.

- Đừng nói là bát cấp võ sư, đến lúc đó có cả tiên thiên võ sư, ngươi nên chuẩn bị nhiều một chút đi.

Tiết Tuấn nói, sau đó liền thấy hắn nhóm lửa bắt đầu nướng cá.

Tùy tiện gặp một triều thánh giả mà đã lợi hại như vậy, xem ra lần này triều thánh đích thật là còn gian nan hơn trong tưởng tượng, Tần Phàm không tự chủ được cũng cảm thấy ngưng trọng, trong lòng bắt đầu cân nhắc phải làm sao nhanh chóng tăng lên thực lực.

152. Chương 151

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 151: Nguyên Thành

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 151: Nguyên Thành

Ngày hôm sau, ba người Tần Phàm tiếp tục chạy đi, khi đến thời điểm hoàng hôn, tầm nhìn của ba người xuất hiện một tòa thành trì cao lớn, mà thành trì này thoát nhìn cũng cao lớn hơn Nam Phong Thành rất nhiều, cũng phồn hoa hơn không ít.

Người đến người đi, xe ngựa như nước chảy, chính là Nguyên Thành đi thông Kiền Kinh.

Nguyên Thành là thành thị lớn nhất phía tây bắc Đại Kiền quốc, mà cả khu tây bắc cũng được xưng là Vân Châu, như vậy Nguyên Thành chính là châu thành của Vân Châu.

Tần Phàm ba người thu được thông tri, nói chân võ thế gia cả Vân Châu cũng sẽ tụ tập trao đổi trong Nguyên Thành, sau đó mới tự đến Kiền Kinh.

- Chúng ta thật sự cần phải tụ lại với những chân võ thế gia ở địa phương khác hay sao?

Ba người đi trên con đường rộng lớn đông đúc, Điền Mông có chút không quá nguyện ý nói:

- Kỳ thật chúng ta cũng những người đó lại không quen, những cấp cao thế gia kia đều là những kẻ kiêu ngạo tự mãn, đâu dễ dàng thật sự cùng chúng ta hợp tác. Cho dù có tụ lại thì có ích lợi gì, đến lúc đó cần triều thánh không phải cũng tranh nhau một sống một chết, ta xem hay là ba chúng ta trực tiếp đi Kiền Kinh còn tốt hơn.

- Nói cũng không thể nói như vậy, nói thế nào chúng ta cũng là người Vân Châu, mọi người chào hỏi một chút thì tới lúc đó cũng tiện chiếu ứng lẫn nhau thôi. Hơn nữa đây là ngũ phẩm chân võ thế gia Hầu gia tự mình phái người tới Nam Phong Thành báo cho chúng ta biết, mặt mũi dù sao cũng phải cho người ta, gặp mặt một chút cũng không có gì, không cần người xem bọn hần như người một nhà, khi đi tới thời gian triều thánh chân chính hết thấy đều phải dựa vào chính mình.

Lúc này Tiết Tuấn cũng bình tĩnh phân tích.

- Tiểu Phàm, vậy người cảm thấy thế nào?

Điền Mông nhìn qua Tần Phàm hỏi, kỳ thật với tính cách của hần thật sự không chịu nổi những đệ tử thế gia thích phô trương như thế. Tuy rằng hần cũng là thế gia đệ tử, nhưng lại đến từ bát phẩm chân võ thế gia, cũng không cảm thấy mình có thể lộ ra vẻ ưu việt gì trước mặt người khác, tất cả mọi người chỉ ngang hàng giao kết với nhau. Nhưng theo Điền Phong dẫn hần đi tiếp xúc qua một ít chân võ thế gia khác, hần nhìn thấy đám đệ tử thế gia kia, lại cảm thấy một cảm thụ khác hẳn hoàn toàn.

- Tuấn ca nói đúng, chúng ta nên đi nhìn xem một chút, dù sao thời gian vẫn còn đầy đủ.

Tần Phàm gật đầu nói, trong Đại Kiền quốc có nhiều chân võ thế gia như vậy, nên sớm hiểu biết thực lực của những người này cũng tốt, mà cùng là người Vân Châu, lẫn nhau dù sao cũng có chút hảo cảm, có lẽ biết được chút tình báo quan hệ tới lần triều thánh này cũng nói không chừng, dù sao một ít chân võ thế gia đều có phương pháp tìm hiểu tình báo so với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn tốt hơn rất nhiều.

- Ân, lần này địa điểm ước hẹn chính là ở tầng bảy của Triều Dương Lâu, nghe nói đã được Hầu gia bao xuống, hơn nữa còn bao tới mười ngày, chính là vì đón đợi những người của các chân võ thế gia như chúng ta, chắc chắn, không hổ là ngũ phẩm chân võ thế gia, thật là khí phái.

Tiết Tuấn chỉ vào một tòa lầu các khí thế rộng lớn, trang hoàng xa hoa trước mặt, không khỏi sợ hãi than thở nói.

Tần Phàm nhìn thoáng qua, phát hiện kiến trúc Nguyên Thành so với Nam Phong Thành có vẻ cao lớn khí phái hơn rất nhiều, chỉ nói về Triều Dương Lâu, cả Nam Phong Thành cũng không thể tìm ra được một tòa lầu nào lớn được như vậy, bao xuống cả một tòa lầu một ngày phỏng chừng cũng phải tiêu tốn trăm vạn kim nguyên đi, đây chính là doanh thủ nửa tháng của Tần gia.

Đây chính là sự chênh lệch giữa cửu phẩm thế gia cùng ngũ phẩm thế gia.

- Vậy được rồi, dù sao đều là miễn phí, chúng ta đi ăn một chút lại lên đường.

Điền Mông nhìn thấy tòa Triều Dương Lâu xa hoa khí thế, lại có vẻ nguyện ý đi vào xem, còn dẫn đầu đi về phía trước.

- Nhìn xem miệng thối của người kia, lúc nào cũng chỉ biết nói diêm xấu!

Tiết Tuấn cười khổ, mắng ngay sau lưng.

Còn đang đi tới, bỗng nhiên sau lưng truyền đến tiếng chấn động thật lớn, ngay sau đó từng đạo tiếng quát truyền đến:

- Tránh ra tránh ra! Không muốn chết tất cả đều tránh ra!

Tiếng quát mắng đều có vẻ hung hãn mà bá đạo, mà trên đường lớn còn có thật nhiều quầy hàng rong, người đi đường cũng chen chúc vô cùng, người bình thường cho dù có cưỡi ngựa vào thành đến đây đều phải xuống ngựa đi bộ, nhưng Tần Phàm nghe được người cưỡi ngựa phía sau không hề có chút ý tứ giảm chậm lại tốc độ chút nào.

- Xem đi, đây chính là đệ tử của chân võ thế gia cấp cao!

Lúc này trên mặt Điền Mông hiện rõ vẻ vô cùng bất mãn, dừng phất người lại, không hề có chút ý tứ muốn nhường đường.

- Dừng gây chuyện ở chỗ này!

Tiết Tuấn vội vàng kéo hần sang một bên.

Tần Phàm cũng không khỏi nhướng mày, nhưng hắn cũng không muốn xảy ra chuyện xung đột, liền theo Tiết Tuấn tránh sang một bên, quay đầu nhìn lại liền thấy có bảy tám thiếu niên mặc hoa phục cầm y cưỡi ngựa bay nhanh vọt vào cửa thành, sau đó tốc độ không giảm hướng Triều Dương Lâu chạy tới.

Những con ngựa kia hoặc hồng hoặc trắng, nhưng lông bờm đều vô cùng tinh thuần, và lại hình thể đều cao hơn ngựa thường rất nhiều, nhìn kỹ lại có thể thấy được trên trán của chúng còn có một khối u nhỏ hơi gồ lên, giống như một cái sừng.

Tần Phàm nhận ra được đây là Giác Uyển mã, tốc độ cực nhanh, sức chịu đựng phi thường, nghe nói là do Đại Uyển mã cùng yêu thú tạp giao sinh ra, cực kỳ trân quý, mỗi một con giá trị gần ngàn vạn, thế gia đệ tử bình thường cũng không mua nổi.

Nghe tiếng vó ngựa gào thét mà đến, thế phóng không giảm, người đi đường vội vàng né tránh, bởi vậy người đẩy ta xô, nhất thời rất nhiều quầy hàng tiểu thương đều bị đụng vỡ, mà một ít người không kịp né tránh thì bị đẩy ngã trên mặt đất, kêu thét không thôi.

- Ở trên đường cái mà còn phóng ngựa, đùa giỡn uy phong cái gì!

Bên cạnh Tần Phàm có một người bất hạnh bị đẩy té ngã xuống bất mãn kêu lên, nhưng ngay lập tức liền bị người quen bên cạnh vội vàng che miệng ý bảo hắn đừng lên tiếng.

Mà lại nhìn bên kia, trong đó có một đại hán không kịp im miệng liền bị một thiếu niên cưỡi con ngựa màu đen vung roi ngựa về phía hắn, lưu lại một dấu đỏ thật dài trên mặt người kia, nhất thời máu thịt văng khắp nơi.

Một roi kia không ngờ lại dùng cả võ khí công kích, trên mặt Tần Phàm trầm xuống, chẳng thể trách Điền Mông không thích tiếp xúc với những thế gia đệ tử kia, nguyên lai dám vô pháp vô thiên kiêu như thế, ngang ngược va chạm đánh người mà còn xem đó như trò chơi.

Lần này kinh sợ quả nhiên không còn ai dám tiếp tục lên tiếng, rất nhiều người đối với loại hành vi kia đều giận dữ nhưng không dám nói gì.

- Chúng ta đều là đệ tử chân võ thế gia đang vội vàng đi triều thánh, nếu có gì chậm trễ để xem đám dân đen các ngươi có ai dám đương nổi, ai còn dám lăm miệng, đánh chết không tha!

Thiếu niên mày rậm cười hắc hắc hừ lạnh một tiếng quát.

- Thật sự là uy phong lớn!

Trên mặt Tần Phàm nổi lên tia chán ghét, đối với loại hành vi này cũng cực kỳ chướng mắt.

Mà ở bên kia Điền Mông lại vô cùng tức giận, muốn tránh thoát ước thúc của Tiết Tuấn lao ra lý luận, nhưng bị Tiết Tuấn nắm chặt lại, ý bảo hắn đừng nhiều chuyện, mấy người này ngồi được Giác Uyển mã, rõ ràng không phải đệ tử chân võ thế gia phẩm cấp thấp, địa vị cũng cao hơn ba người họ.

- Cẩn thận!

Đúng lúc này, Tần Phàm đột nhiên chứng kiến cách hắn không xa có một vị lão phụ nhân đứng không vững bị người chen chúc đẩy ra giữa đường, mắt thấy sắp bị một cước của tuấn mã đạp trúng, hắn vội vàng lớn tiếng quát to, thân hình đồng thời bay vọt ra ngoài.

153. Chương 152

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 152: Xung đột

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 152: Xung đột

Mắt thấy sắp có người phải chết thảm dưới vó ngựa, trong đám người cũng không nhịn được lớn tiếng kinh hô, lão phụ nhân lại hoảng sợ tới mức sắt mặt tái nhợt, ngay cả động cũng không thể động.

Mà đúng lúc này, một đạo thanh sắc thân ảnh đột nhiên xuất hiện ngay giữa đường cái, giống như một pho tượng cự thần chắn ngang trước mặt lão phụ nhân kia.

- Oanh!

Song chưởng của Tần Phàm hướng về đầu Giác Uyển mã chụp tới, mà con ngựa kia lại chính là hắc mã của thiếu niên mày rậm kia, bị một chưởng mạnh mẽ của Tần Phàm đánh ra, con ngựa hoảng sợ ngẩng cao đầu, thiếu chút nữa đem thiếu niên mày rậm hất văng xuống ngựa. Nhưng Giác Uyển mã không hổ là danh câu, tính ổn định rất tốt, bị Tần Phàm đẩy mạnh nhưng cuối cùng vẫn có thể ổn định lại thân hình, rất lợi hại!

- Cút con mẹ ngươi! Muốn chết!

Thiếu niên mày rậm kinh hồn ổn định lại Giác Uyển mã, sau đó trường tiên trong tay lập tức quất về phía Tần Phàm, trong miệng còn mắng to:

- Tiện chủng từ nơi nào đến cũng dám chắn đường bổn thiếu gia!

Ánh mắt Tần Phàm lạnh lùng, ra tay nhanh như điện, trực tiếp bắt lấy roi ngựa vừa quất tới.

- Lão bà bà, bà đi qua một bên trước đi.

Tần Phàm cũng không hề liếc mắt nhìn thiếu niên, mà quay đầu nói với lão phụ nhân đang kinh hồn té ngã trên mặt đất.

Nhưng lúc này lão phụ nhân đã sợ tới mức hai chân như nhũn ra, làm sao có thể cử động.

- Lão bà bà, ta đỡ ngài!

Lúc này Tiết Tuấn thấy Tần Phàm đã xuất thủ, chỉ đành lắc lắc đầu, sau đó đi ra đỡ lão phụ nhân đi vào trong đám người, đem bà ta giao trong tay người quen.

Lúc này Điền Mông đã không còn nhịn được nữa, trực tiếp liền nhảy ra lớn tiếng mắng:

- Mấy tên tiểu tử các ngươi bị mù mắt hay là bị cụt tay? Tự mình cưỡi ngựa muốn giết chết người mà còn la hét!

- Hắc, lại thêm một thứ không biết sống chết, lão bà kia dám chắn đường của bổn thiếu gia, không chết là vận khí, có chết cũng đáng đời, ngươi còn dám công kích ngựa của ta, tiện chủng ngươi bồi được nổi sao?

Thiếu niên mày rậm lúc này cười lạnh nói, sau đó còn định kéo roi ngựa của mình trở về. Nhưng hần chợt cảm giác roi ngựa bị nắm chặt, làm sao cũng không thể kéo về, dùng lực lượng, hần làm sao bì kịp với Tần Phàm!

- Hừ!

Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, trong tay đột nhiên dùng sức kéo, “hoắc” một tiếng trực tiếp đem thiếu niên mày rậm té xuống dưới đất, sau đó trực tiếp tiến lên dùng một cước giẫm hần ngay dưới chân.

Nắm tay của Tần Phàm chợt co rút trong tay áo, khi vươn ra đã bao bọc Linh Hàn quyền sáo, đôi vuốt thật dài đặt ngay cổ họng thiếu niên kia, trong miệng lạnh lùng nói:

- Ngươi lại tính là cái thứ gì?

- Tê...

Lúc này Tiết Tuấn cùng Điền Mông đều hít sâu một hơi lạnh, thật không ngờ Tần Phàm lại còn nóng tính hơn ai hết, thế nhưng ở ngay ngoài đường còn dám đem một đệ tử chân võ thể gia cấp cao giẫm dưới chân! Cho dù là người có thần kinh thô to như Điền Mông cũng không có lòng can đảm này, hơn nữa cho dù có

được can đảm như vậy chỉ sợ cũng không có năng lực kia, thiếu niên mày rậm bị Tần Phàm giẫm dưới chân cũng đã có được cảnh giới võ sư lục cấp.

- Tốt!

Lúc này trong đám người cũng có thật nhiều âm thanh không tự chủ được đều kêu lên ủng hộ, bọn họ đã sớm nhìn đám người kia không vừa mắt, chỉ là giận mà không dám nói, hiện giờ đã có người ra mặt thì lá gan của những người thường kia cũng lớn hơn được một ít.

- Ai còn dám lên tiếng thì đánh chết kẻ đó!

Lúc này mấy thiếu niên còn lại trên ngựa lại đảo mắt nhìn quanh bốn phía, lạnh giọng nói.

Vừa hô lên, chung quanh liền yên tĩnh trở lại. Thế giới này chính là như thế, thực lực vi tôn! Mà ở Đại Kiền quốc, chân vũ thể gia cũng đại biểu cho thực lực.

- Chúng ta đều là đệ tử chân vũ thể gia đến từ Vũ Thành cùng Châu Thành, ta là lục phẩm chân vũ thể gia Lư gia Lư Vũ, mà người bị các hạ giẫm dưới chân chính là thất phẩm chân vũ thể gia Bành gia Bành Uy, không biết các hạ đến từ chân vũ thể gia nào?

Thiếu niên mặt đỏ ngồi trên hồng sắc đại mã như là người cầm đầu trong đám thiếu niên kia, hắn nhìn ra được thân thủ của Tần Phàm khẳng định cũng là triệu thánh giả lần này, lạnh lùng nhìn thoáng qua, liền giơ lên roi ngựa trong tay hướng Tần Phàm hỏi.

- Người dám đánh lén bổn thiếu gia, người sẽ hối hận!

Mà Bành Uy bị Tần Phàm giẫm dưới chân đã bị báo thù, lại có vẻ vô cùng nổi giận, mặc dù khi so đấu khí lực là bị Tần Phàm lôi xuống ngựa, nhưng vẫn mở miệng cứng rắn nói là mình bị đánh lén, ý đồ lưu lại chút mặt mũi cho chính mình.

- Ta đến từ nơi nào không cần nói với các người, ta chỉ là chú ý mắt nhìn kiểu hoành hành ngang ngược của đám người các người, lại muốn hại người vô tội nên mới ra tay. Nếu các hạ không phục, cứ việc hướng về phía ta mà tới!

Tần Phàm lạnh lùng đáp lời, nhưng lúc này bại lộ ra thân phận của mình rõ ràng không phải là hành vi sáng suốt, hắn tự nhiên không ngu ngốc làm chuyện như vậy.

- Còn có ta, ta cũng xem các người không vừa mắt!

Lúc này Điền Mông cũng đứng ra lớn tiếng nói, nhìn vào thật sự rất có nghĩa khí, mà Tiết Tuấn chỉ biết cười khổ lắc lắc đầu, nhưng lại vẫn đứng bên cạnh hai người.

- Xem ra các người có ý định đối lập cùng chân vũ thể gia của Vũ Thành cùng Châu Thành chúng ta!

Ánh mắt thiếu niên mặt đỏ lạnh lùng, sắc mặt hiện lên vẻ hết sức khó coi, roi ngựa nắm chặt trong tay, mà những thiếu niên đồng hành đều rút đao rút kiếm, thăm vận khí kinh, một cuộc đại chiến tựa hồ muốn xuất hiện.

- Các vị, chẳng biết có thể bán cho Hầu tử một chút mặt mũi, chuyện này từ bỏ được chứ?

Đúng lúc này một thanh âm ôn hòa từ phương xa đột nhiên truyền đến, đám người chậm rãi tách ra một con đường, sau đó liền thấy mười mấy thiếu niên vây quanh một ngọc diện thiếu gia mặc tử bào quý giá đẹp đẽ từ xa đi tới.

- Di? Người là ngũ phẩm chân vũ thể gia Hầu gia Hầu Vũ Bạch thiếu gia?

Thiếu niên mặt đỏ cười ngựa hồng vừa thấy ngọc diện thiếu niên kia sắc mặt liền hơi đổi, hơn nữa lại cung kính chấp tay hỏi.

- Chính là tại hạ, các hạ là lục phẩm chân vũ thể gia Vũ Thành Lư gia Lư thiếu?

Ngọc diện thiếu niên mỉm cười mở miệng hỏi, có vẻ khí vũ bất phàm, tiếp theo hắn lại nhìn vào những người cười ngựa khác hỏi qua:

- Còn có Vũ Thành Bành gia Bành thiếu, Châu Thành Hường gia Hường thiếu...hoan nghênh các vị đi vào Nguyên Thành.

Sau đó hắn chuyển qua nhìn Tần Phàm mỉm cười chấp tay nói:

- Không biết các hạ đến từ chân võ thế gia nào vậy? Có thể cấp cho Hầu một chút nhân tình trước tiên thả Bành thiếu ra rồi hãy nói được không?

Tần Phàm trầm ngâm, sau đó buông lỏng Linh Hàn quyền sáo đang đè ép Bành Uy, chậm rãi đứng thẳng, hắn cũng không muốn đem việc này làm lớn, hiện giờ người có thể ép được trường hợp đã đến, phỏng chừng đám người kia cũng không dám tiếp tục động thủ tại nơi này.

- Ta sẽ không bỏ qua như vậy!

Bành Uy đứng lên âm độc liếc mắt nhìn Tần Phàm nói, có vẻ vô cùng giận dữ, lần này xem như mặt mũi hắn quét rác, nhưng có Hầu Vũ Bạch tại đây hắn thật sự không dám động thủ lần nữa.

- Nếu tất cả mọi người đều là đệ tử chân võ thế gia Vân Châu, mà lần này triều thánh quan hệ trọng đại, lẽ ra chúng ta nên đoàn kết nhất trí cùng nhau đối ngoại mới phải, đây cũng là mục đích mà Hầu một mình mọi người tới nơi đây, hi vọng các vị có thể buông bỏ thành kiến, mọi người cùng nhau đến Triều Dương Lâu uống một chén, hóa giải hiểu lầm, chẳng phải là thật tốt sao?

Hầu Vũ Bạch trấn định nói, lời nói nghe thật đẹp đẽ, nhìn vào rất có phong phạm.

- Hừ, ta cấp cho Hầu thiếu mặt mũi, trước triều thánh sẽ không tiếp tục theo chân bọn hắn tính toán.

Bành Uy liếc mắt lạnh lùng nhìn Tần Phàm nói, cũng không dám trực tiếp quét mặt mũi của Hầu Vũ Bạch. Nhưng trong lòng hắn cũng đang tính toán trong thí luyện triều thánh phải trực tiếp thần không biết quỷ không hay đem mối thù này báo phục.

- Vậy thì đa tạ Bành thiếu. Di? Vị này tựa hồ là đến từ Nam Phong Thành Điền huynh? Vị này chính là Tiết huynh?

Lúc này Hầu Vũ Bạch đột nhiên nhận ra Điền Phong cùng Tiết Tuấn, hắn từng thu thập tình báo của cả Vân Châu, lúc này đã nhận ra được đại bộ phận triều thánh giả.

154. Chương 153

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 153: Công phòng liên minh

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 153: Công phòng liên minh

- Chính là tại hạ, gặp qua Hầu thiếu.

Tiết Tuấn thấy người ta đã nhận ra mình, chỉ đành kiên trì tiến lên chào hỏi, Hầu Vũ Bạch chính là người của Hầu gia ngũ phẩm chân võ thế gia đứng đầu Vân Châu, hắn cũng không dám đắc tội.

- Ta gọi là Điền Mông!

Điền Mông ôm hai tay thành quyền tùy tiện nói, nhưng không hề có chút vẻ cung kính.

- Ha ha, như vậy vị này chính là Tần gia đại biểu Tần thiếu gia.

Hầu Vũ Bạch mỉm cười, nhìn vào có vẻ hòa khí, làm cho người ta không thể sinh ra ác cảm đối với hắn.

- Tại hạ Tần Phàm!

Tần Phàm cũng đành phải báo tính danh, sau đó ánh mắt hắn đảo qua đám người sau lưng Hầu Vũ Bạch, cũng đã phát hiện thân ảnh Ngô Phong bên trong, Ngô Phong đang dùng một loại ánh mắt âm độc nhìn hắn, xem ra đối với việc mấy ngày trước Tần Phàm đánh hắn bị thương vẫn còn ghi hận trong lòng.

- Chỗ dựa vững chắc của Ngô Phong chính là Hầu Vũ Bạch sao?

Đồng thời trong lòng Tần Phàm cũng nhiều hơn một phần cảnh giác, thầm nghĩ phải đề phòng bị đám người kia tính kế.

- Ha ha, mọi người từ đường xá xa xôi đi tới Nguyên Thành, cũng đã mệt mỏi, tại hạ làm chủ bao xuống cả Triều Dương Lâu là vì tiếp đãi chư vị, mọi người đi vào ngồi trước rồi hãy nói sau, cũng miễn cho bị dân chúng nhìn thấy chuyện cười.

Hầu Vũ Bạch còn nói thêm, sau đó liền ở phía trước dẫn đường đi vào Triều Dương Lâu.

Tiết Tuấn cùng Tần Phàm liếc mắt nhìn nhau, đều đi vào Triều Dương Lâu.

Ở trên đường, Bành Uy khi đi ngang qua ba người liền hạ giọng âm tàn nói:

- Nguyên lai chỉ là cừu phẩm chân vô thế gia, còn dám giả vờ trước mặt bổn thiếu gia, hừ, được lắm...

Trong lời nói mang theo vẻ uy hiếp trả thù vô cùng rõ ràng.

Tần Phàm thần nhiên liếc mắt nhìn hắn, không thèm để ý, nhưng trong lòng lạnh lùng thầm nghĩ:

- Bành Uy, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, không biết sau lần triều thánh này danh hiệu thất phẩm chân vô thế gia của ngươi còn lưu lại được hay không?

Theo vừa rồi hắn tiếp xúc với Bành Uy mà xem, thực lực của người này trong triều thánh giả kỳ thật không đáng là gì, nếu lần này không giữ được phẩm cấp, như vậy Vũ Thành Bành gia sẽ hạ xuống bát phẩm thậm chí là cửu phẩm.

- Hừ, chúng ta chờ coi đi!

Thấy Tần Phàm không để ý tới mình, Bành Uy hừ lạnh một tiếng, liền chạy lên nịnh bợ Hầu Vũ Bạch.

- Tiểu Phàm, nhìn một chút, nếu trong thí luyện triều thánh gặp được người này, đến lúc đó hãy cùng hắn tính toán.

Lúc này Tiết Tuấn đi lên nhẹ giọng an ủi.

- Theo ta nghĩ, chờ hắn ra Nguyên Thành, chúng ta trực tiếp chụp chết hắn tốt lắm.

Điền Mông mở miệng nói, nhìn ra được hắn đối với Lưu Vũ Bành Uy đám người thập phần chú ý.

- Yên tâm đi, ta biết sự tình nặng nhẹ, dù sao vừa rồi cũng không phải ta có hại. Ha ha, lần này mặt mũi quét rác, ta xem nên ưu sầu chính là những nhân tài của Vũ Thành Châu Thành mới đúng.

Tần Phàm giang tay, thoải mái cười nói. Trong lòng có chút cảm động đối với sự quan tâm của Tiết Tuấn cùng Điền Mông, hai người này biết rõ phẩm cấp của gia tộc đối phương không thấp, còn kiên định đứng chung với mình, là bằng hữu đáng giá kết giao nhất.

- Hắc hắc, cũng phải, ta xem những người kia còn đang sầu làm sao đối phó chúng ta đi, cần gì chúng ta nghĩ đi đối phó bọn hắn, đến lúc đó đến một người chúng ta giết một người, đến hai tên chúng ta giết một đôi.

Điền Mông cũng cười nói.

Đi vào Triều Dương Lâu, phát hiện Nguyên Thành đệ nhất lâu quả nhiên danh bất hư truyền, trang hoàng cực kỳ hoa lệ sáng lạn, thị nữ lui tới đều là tuổi trẻ mỹ mạo, hành vi cử chỉ nhẹ nhàng khôn khéo, cả tòa Triều Dương Lâu tràn đầy khí phái.

Bởi vì nhân số đông đảo, cũng chỉ có đại sảnh lầu một cùng lầu hai mới có thể chứa được nhiều người như vậy, mà lầu một chủ yếu dùng tiếp khách, vì vậy một đám triêu thánh giả đều ở lại đại sảnh lầu hai, nhưng Triều Dương Lâu lại thật lớn, toàn bộ mọi người ngồi xuống cũng không hề lộ vẻ chen chúc.

Toàn bộ triêu thánh giả của Vân Châu đều tụ lại với nhau, Tần Phàm nhân cơ hội thống kê một chút, thậm chí có tới gần hai trăm người. Cả Đại Kiền quốc có tám đại phân châu, hơn nữa Kiền Kinh cùng phụ cận có Lạc Thành cùng Vọng Thành ba tòa siêu cấp đại thành tạo thành Trung Châu, tổng cộng là cửu châu, lúc này triêu thánh giả chẳng phải là lên tới mấy ngàn người?

Kết quả như vậy làm Tần Phàm âm thầm lú lười, lần này cạnh tranh như thế nào liền có thể nghĩ.

Ba người Tần Phàm tìm một bàn ngồi xuống, ở nơi này nhìn ra bên ngoài còn có thể chứng kiến phong cảnh nửa Nguyên Thành, gió mát chạng vạng thổi qua, cảm giác cực kỳ sảng khoái. Không thể không nói rượu cùng thức ăn của Triều Dương Lâu quả thật không tệ, mấy người vừa uống rượu vừa thưởng thức cảnh đêm của Nguyên Thành, tâm tình rất nhanh liền tốt hơn.

- Chư vị!

Rượu ba vòng, liền thấy ở một bàn xa hoa nhất trung gian Hầu Vũ Bạch bưng chén rượu đứng lên, hướng khắp bốn phía kính kính:

- Ta tin tưởng chư vị cũng biết lần này thí luyện triêu thánh so với trước kia cạnh tranh càng thêm kịch liệt, Hầu mẫu thông tri các vị tới nơi đây, chính là nghĩ mỗi chân võ thế gia tại Vân Châu có thể đoàn kết nhất trí, như vậy có thể có thêm một đường cơ hội trong triêu thánh thí luyện, nếu tất cả mọi người đều nắm bè bảy mảng, đến lúc đó tại triêu thánh tứ cố vô thân, chẳng phải sẽ làm cho người những châu khác sẽ đánh bại từng người chúng ta hay sao?

- Vậy Hầu thiếu gia cho rằng chúng ta nên làm sao đoàn kết nhất trí?

Lúc này có người lên tiếng hỏi, có vẻ phối hợp mười phần, xem ra là đã sớm hẹn trước.

- Ha ha, thật ra Hầu mẫu có một lời đề nghị, đó chính là toàn bộ chân võ thế gia Vân Châu cùng nhau kết thành công phòng liên minh, trên quần áo mỗi cá nhân làm dấu hiệu, đến lúc đó trong triêu thánh gặp được nhau thì sẽ không công kích nhau, không vứt bỏ nhau, nhất trí đối ngoại.

Hầu Vũ Bạch tiếp tục nói:

- Vậy không biết ý của các vị như thế nào?

- Được rồi, phương pháp kia không sai!

- Tốt, Hầu thiếu gia nói rất đúng, ta xem chủ ý này đúng rồi!

- Không sai, như vậy cơ hội giữ danh hiệu của chúng ta càng lớn hơn!

- Chúng ta đều lấy Hầu thiếu gia cầm đầu, đều nghe theo Hầu thiếu gia.

Hầu Vũ Bạch vừa nói xong, lập tức chiếm được nhiều người ủng hộ, kỳ thật mọi người đối với lần triêu thánh này trong lòng cũng không nắm chắc, nếu quả thật có thể kết thành công phòng liên minh, thật sự là có thể gia tăng lòng tin của mọi người nhiều hơn.

- Tốt, một khi đã như vậy, mọi người uống qua một chén này, xem như cùng là người một phía.

Hầu Vũ Bạch thấy mọi người hưởng ứng, cũng không nhịn được cảm thấy tiền đồ rộng mở, hướng bốn phía mời rượu uống một hơi cạn sạch.

- Ha ha, người một nhà?

Tần Phàm đối với lời nói của Hầu Vũ Bạch cũng không đồng ý, cho dù thật sự có kết thành liên minh, đến lúc đó ở trước mặt lợi ích có bao nhiêu người thật sự có thể tuân thủ ước định không công kích lẫn nhau? Mà ở trước mặt đại địch, thật sự có thể không vứt bỏ lẫn nhau sao?

Chẳng qua nếu như kết thành công phòng liên minh, cũng không nói là hoàn toàn vô dụng, ít nhất khi thế lực song phương ngang nhau, còn có thể liên hệ cùng một chỗ, hệ số an toàn vẫn có rất nhiều.

- Uy, người ta mời rượu nên cần có lễ phép.

Tiết Tuấn thấy Điền Mông vẫn đang cầm đầu ăn uống, vội vàng dùng khuỷu tay đung hấn, ý bảo hấn dừng nên thất lễ, nếu không để mọi người hiểu lầm ba người họ không có thành ý sẽ không tốt.

- Ân, người một nhà, cạn ly!

Điền Mông miệng cắn chân gà, một tay giơ chén rượu tuacute; hô, bộ dáng làm người ta cảm thấy thật buồn cười.

Đúng lúc này, Hầu Vũ Bạch cùng chén với vài đệ tử lục phẩm chân võ thể gia xong, mang theo vẻ mỉm cười ôn hòa, lại dẫn theo một đoàn người đi tới chỗ bàn của ba người Tần Phàm.

Mọi người lại không khỏi thấy nao nao, ba tiểu tử đến từ Nam Phong Thành chẳng qua là cấp thấp chân võ thể gia mà thôi, hà đức hà năng khiến cho Hầu Vũ Bạch đến từ ngũ phẩm chân võ thể gia phải nhìn với ánh mắt khác?

155. Chương 154

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 154: Tình báo

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 154: Tình báo

Tiết Tuấn thấy Hầu Vũ Bạch đi tới, vội vàng đứng lên, mà Điền Mông cũng không thể không buông xuống chân gà trong tay, khi Hầu Vũ Bạch đã đi tới cạnh bàn liền cùng Tần Phàm đứng lên, không phải nói là họ sợ Hầu Vũ Bạch, mà chỉ là nếu có người tới mời rượu thì cần đứng lên đáp lễ, điểm ấy lễ nghi bọn họ vẫn hiểu được.

- Điền huynh, Tiết huynh, Tần huynh...

Hầu Vũ Bạch giơ cao chén rượu, hướng ba người chào hỏi:

- Hầu mỗ mời ba vị một chén, lần này Vân Châu tạo thành liên minh xin mời ba vị ủng hộ nhiều hơn.

- Nhất định nhất định, đều là người Vân Châu, theo lý nên giúp đỡ lẫn nhau, lần này Tiết mỗ chúc các vị trong thí luyện triều thánh đại phóng kỳ quang, phẩm cấp càng tiến hơn một bước.

Tiết Tuấn giơ cao chén rượu, hướng người chung quanh nói. Nhìn ra được trong ba người hấn là người lõi đời nhất, thụ sâu ảnh hưởng của cha hấn là Tiết Trường Phong.

Mà Điền Mông thì không nói gì, chỉ trực tiếp cầm chén rượu trong tay uống cạn.

Tần Phàm cũng không nói, nâng chén như mời, tiếp theo uống một hơi cạn sạch, mặc dù không nói như Tiết Tuấn, nhưng không thể xem là thất lễ.

- Ha ha, hôm nay xem thân thủ của Tần huynh thật lợi hại, Hầu mỗ tin tưởng lần này Tần huynh nhất định có thể làm rạng rỡ trong ngày triều thánh, có lẽ sẽ thăng lên tới mấy cấp cũng nói không chừng.

Uống một chén rượu, Hầu Vũ Bạch liếc mắt nhìn Tần Phàm, sau đó tươi cười ôn hòa nói.

Hầu Vũ Bạch vừa dứt lời, sắc mặt Tiết Tuấn lập tức biến đổi. Mà con người của Tần Phàm cũng co rụt lại, hiện lên tia lãnh ý, Hầu Vũ Bạch tới mời rượu rõ ràng là không có ý tốt, một câu nói này của hấn nhìn qua giống như khen ngợi Tần Phàm, nhưng trên thực tế là hấp dẫn cừu hận cho Tần Phàm.

Tần Phàm nhìn lướt qua những người của Vũ Thành cùng Châu Thành, quả nhiên trên nét mặt bọn họ hiện lên vẻ oán độc, đặc biệt là Bành Uy, càng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Lại tiếp tục nhìn nhìn Ngô Phong đứng sau lưng Hầu Vũ Bạch, thấy hắn lộ ra thần sắc hài hước, biết hắn quả nhiên đã đáp thuyền của Hầu Vũ Bạch. Hơn nữa có thể mời được Hầu Vũ Bạch ra mặt cho hắn, mặc dù là không để lại dấu vết, nhưng xem ra quan hệ giữa hai nhà Hầu Ngô cũng không cạn.

- Ngô Phong thoát nhìn còn cười thật âm hiểm, không biết hắn làm sao cầu kết lại cùng Hầu Vũ Bạch.

Thấy Hầu Vũ Bạch đã rời đi, Điền Mông nặng nề ngồi xuống, có chút tức giận nói.

- Bất quá chỉ là một tên tiểu nhân, cần gì quan tâm, có cơ hội sẽ cho hắn biết tay.

Tần Phàm lại rót một chén rượu, trong miệng của hắn thản nhiên nói, dựa theo quan sát của hắn cùng tin tức mà Cổ Mặc thông báo, cả đám triều thánh giả của Vân Châu thế nhưng cũng không có một ai là tiên thiên võ sư, điều này vừa làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn đồng thời cũng tự tin hơn rất nhiều.

- Ba vị, không biết tại hạ có may mắn ngồi xuống cùng nhau nói vài lời không?

Nhưng vào lúc này, đột nhiên có một đệ tử thế gia thoát nhìn có chút nhỏ gầy đi tới giờ chén rượu nói với ba người Tần Phàm, sắc mặt người này có chút vàng như nến, đôi mắt nhỏ, thoát nhìn lại linh động hơn Điền Mông rất nhiều.

- Vị này chính là?

Tiết Tuấn có chút nghi hoặc hỏi, đối với người này không hề có bất kỳ ấn tượng. Tần Phàm nhìn hắn nhưng không nói gì, xã giao như vậy giao cho Tiết Tuấn vẫn thích hợp nhất.

- Nga, ngưỡng ngưỡng, quên tự giới thiệu.

Thiếu niên nhỏ gầy vỗ nhẹ vào đầu mình, mang theo vẻ xin lỗi nói:

- Ta đến từ thất phẩm chân vũ thế gia Tô gia của Phù Thành, tên là Tô Dương, chủ yếu là thấy ba vị thật ăn ý cho nên mới mạo muội tới kết giao một chút mà thôi.

- Ha ha, nguyên lai là Tô huynh, mời ngồi.

Tiết Tuấn đứng lên hoan nghênh nói, Tần Phàm cũng gật đầu như chào hỏi.

- Không biết khi ba vị đến có đi ngang qua Ô Vân sơn không?

Đôi bên khách khí một phen, sau đó tự Tô Dương dẫn đầu hỏi trước.

- Ô Vân sơn?

Tần Phàm ba người có chút xa lạ đối với tên gọi này.

- Ha ha, ta biết vài vị đến từ Nam Phong Thành, mà từ Nam Phong Thành đến Nguyên Thành vừa lúc phải đi ngang Ô Vân sơn, ở nơi đó không xa có một hồ lớn, cách nơi này chừng một ngày lộ trình.

Tô Dương giới thiệu.

- Không sai, thật sự chúng ta có đi ngang qua hồ lớn kia, tối hôm qua chúng ta có tá túc ở đó một đêm, nhưng không biết nơi đó đã xảy ra chuyện gì?

Tiết Tuấn có chút nghi hoặc hỏi.

- Ba vị có điều không biết, ở Ô Vân sơn nguyên bản có một đám cường đạo, được xưng Ô Vân trại, tập trung tới mấy trăm cường đạo, nghe nói còn có cả tiên thiên võ sư, thực lực thập phần cường hãn. Đặc biệt chuyên cướp bóc khách thương lui tới dọc đường, cực kỳ tàn bạo cùng tinh táo, từng có quân đội Nguyên Thành đi tới nơi đó muốn tiêu diệt, nhưng bọn hắn nhận được tin tức trước tiên bỏ chạy, chờ đợi quân đội rời đi thì quay về làm việc ác, trở thành u ác tính trên con đường từ Nam Phong Thành tới Nguyên Thành đã thật lâu.

Tô Dương chậm rãi nói tiếp:

- Nhưng vào ngày hôm qua, trên Ô Vân trại máu chảy thành sông, thi thể đầy khắp núi đồi, mấy trăm tên cường đạo không ngờ bị người giết sạch, một tên cũng không để lại! Cả vị trại chủ thực lực tiên thiên võ sư cũng bị giết chết!

- Ha ha, ta chỉ là biết ba vị hôm qua chắc đi ngang qua nơi đó, cho nên ý đặc biệt đến tìm hiểu một chút tin tức.

Tô Dương nói rất thành thật:

- Dương nhiên, để báo đáp lại, ta cũng sẽ cung cấp một tin tức khác cho ba vị.

Tiết Tuấn cùng Tần Phàm liếc mắt nhìn nhau, đều đang nhớ lại người đã gặp được trong hồ lớn, người nọ huyết khí bao phủ khắp toàn thân dày đặc, hình như từng trải qua một trận giết chóc, rất có thể chính là hắc dã rửa sạch Ô Vân trại.

Vì thế Tiết Tuấn liền đem bộ dáng của người kia miêu tả đi ra.

- Một thân hắc y, cầm kiếm?

Tô Dương mỉm cười trầm ngâm, sau đó chợt nói:

- Nghe theo miêu tả của các vị, người này có thể đến từ lục phẩm chân võ thế gia Phiên Thành Mạnh gia triêu thánh giả, nếu như ta nhớ không lầm, người kia hình như tên là Mạnh Thần, nhưng hẳn lại không tới tham gia buổi tụ họp lần này như chúng ta.

- Di? Tô huynh thế nhưng đều biết rõ ràng về các triêu thánh giả của các thế gia sao?

Tần Phàm không nhận được có chút nghi hoặc, tin tức của Tô Dương này thoát nhìn so với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn của hắn còn muốn linh thông hơn, ít nhất hắn không biết đại biểu của mỗi chân võ thế gia lại là ai.

- Ha ha, không dối gạt ba vị, tìm hiểu tin tức chính là thế mạnh của Tô gia chúng ta, thật giống như ba vị, ta đại khái đều có thể nói được bối cảnh sau lưng chư vị.

Tô Dương cười nói:

- Vị Điền huynh này tên là Điền Mông, Điền gia các vị am hiểu nhất chính là dùng côn, uy lực một chiêu Đả Long Côn cương mãnh, luyện tới đại thành thì khi sử dụng quỷ khốc thần hào, hết sức lợi hại. Mà Tiết huynh tên là Tiết Tuấn, Đạp Tuyết Bộ của Tiết gia được xưng đạp tuyết vô ngân, quả thật là vũ kỹ thân pháp hết sức lợi hại, hai vị chính là lục cấp võ sư cảnh giới. Mà Tần huynh tên là Tần Phàm, đại biểu của Tần gia các vị vốn là Tần Tiến, nhưng cuối cùng người đánh bại hắn, liền trở thành triêu thánh giả đại biểu cho Nam Phong Tần gia, người là ngũ cấp võ sư, nhưng nghe nói khí lực của người thập phần cường hãn.

Nghe được Tô Dương đem thân phận bối cảnh của ba người nói ra vô cùng tường tận, sắc mặt ba người Tần Phàm không khỏi biến đổi, trong lòng khiếp sợ không thôi. Đặc biệt Tần Phàm, đối với mạng lưới tình báo của Tô gia cảm thấy vừa hâm mộ lại đổ ury, thâm nghĩ lần này sau ngày triêu thánh trở về nhất định phải chuyên tâm đầu tư vào Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, mạng lưới tình báo nhất định phải làm được như Tô gia mới xem là đủ tư cách!

- Ha ha, không biết các vị có muốn biết lần này trong ngày triêu thánh, thực lực cụ thể của các triêu thánh giả của các đại thế gia như thế nào không? Điều này ta cũng có thể cung cấp cho các vị.

Tô Dương thấy ba người Tần Phàm lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, có vẻ vô cùng hài lòng, lúc này mới tiếp tục nói.

156. Chương 155

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 155: Thập đại triêu thánh giả

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 155: Thập đại triều thánh giả

- Người nói người biết rõ thực lực của toàn bộ triều thánh giả của các đại gia tộc tham dự ngày triều thánh lần này?

Ba người Tần Phàm đều lộ ra vẻ ngoài ý muốn, cũng không thể tưởng được Tô Dương thậm chí có được năng lượng lớn như vậy, đủ khiến kẻ khác hoảng sợ.

- Ha ha, cho dù là thực lực của triều thánh giả của nhất phẩm chân võ thể gia ta cũng có thể biết, mà ta muốn nói cho chư vị chính là thập đại triều thánh giả có thực lực cao nhất trong lần triều thánh này. Đương nhiên, đây chỉ là lời bình phán của Tô gia chúng ta, cũng không phải tuyệt đối chuẩn xác, dù sao có chút đại thể gia luôn che giấu thực lực nên chúng ta không cách nào biết đến, nhưng độ chuẩn xác cũng phải ngoài 80%.

Tô Dương cười nói, đối với mạng lưới tình báo của gia tộc mình thật có chút tự tin.

- Ách, vậy không biết tin tức này của Tô huynh có cần lấy tiền hay không?

Tiết Tuấn thử hỏi.

- Hắc hắc, Tiết huynh thật sự là người biết chuyện, nếu như là người khác có thể cần phải lấy tiền, bất quá lần này ba vị đã cung cấp một tin tức không tệ cho tại hạ, hơn nữa tin tức này có thể giúp tại hạ kiếm được không ít tiền, cho nên lần này ta cung cấp tin tức cho ba vị cũng không cần lấy tiền, chỉ xem như là trao đổi tin tức.

Tô Dương tiếp tục cười nói, nhưng lại không hề có vẻ xấu hổ, trong nhận thức của hắn, bán tin tức kiếm tiền cũng là một cách kinh doanh, tuy rằng vừa rồi hắn tiếp cận ba người Tần Phàm là có mục đích.

- Ha ha, vậy chúng ta thật cần chăm chú lắng nghe.

Tần Phàm đối với cách làm của Tô Dương có thể hiểu được, Ẩn Thế mạo hiểm đoàn của hắn làm “Đại Kiên Phong Vân” kỳ thật cũng là một cách kinh doanh tin tức kiếm tiền, nhưng chỉ là kinh doanh một ít tin tức không tính là bí mật, chỉ từ dân gian cùng các thành thị lớn thu thập sửa sang lại mà thôi, tương lai làm tốt mới xem như trở thành đối thủ cạnh tranh với Tô gia.

- Theo Tô gia chúng ta dò xét, lần này trong ngày triều thánh các triều thánh giả đạt tới tiên thiên võ sư cảnh giới tổng cộng có mười hai người! Đương nhiên, đây là những người mà chúng ta đã biết, khẳng định sẽ có người còn che giấu thực lực làm cho chúng ta không dò xét đến!

Tô Dương nói tới đây thanh âm có chút khàn khàn, liền uống ngụm rượu thông cổ họng.

- Mười hai tiên thiên võ sư? Còn chỉ là công khai biết trước mà thôi?

Tiết Tuấn cùng Điền Mông nhìn nhau, đều âm thầm nuốt ngụm nước bọt, phải biết rằng tuổi tác của triều thánh giả đều phải thấp hơn hai mươi hai tuổi, mà ở trước hai mươi hai tuổi đạt tới tiên thiên, thật sự là yêu nghiệt bao nhiêu chứ! Hai người bọn họ từ nhỏ được gia tộc mạnh mẽ bồi dưỡng, cộng thêm thiên phú không kém, nhưng tới nay thật khó khăn mới đạt tới cảnh giới võ sư lục cấp mà thôi!

Về phần Tần Phàm lúc này chợt cúi đầu thoáng rơi vào trầm tư. Lần này triều thánh chỉ tính tiên thiên võ sư còn có tới mười hai người, hơn nữa phỏng chừng thêm người che giấu thực lực cũng phải lên tới hai mươi người, số lượng này đích thật có chút vượt ngoài dự liệu của hắn. Phải biết rằng như Điền Mông cùng Tiết Tuấn mới hai mươi tuổi đã đạt tới lục cấp võ sư cảnh giới, như vậy ở tại Nam Phong Thành đã được xem như thiên tài, nhưng so sánh với Kiên Kinh đại thể gia vậy thì cái gì cũng không phải.

Đây là chênh lệch nội tình giữa các thế gia, thậm chí không quan hệ tới thiên phú.

Nhưng vẫn còn thời gian một tháng mới chính thức tới ngày khai mạc triều thánh, một tháng này đối với người khác mà nói có lẽ cũng không sinh ra bao nhiêu thay đổi, nhưng đối với Tần Phàm mà nói khí lực

hiện tại của hắn đã đủ cường đại, một tháng thời gian nói không chừng đủ cho hắn đột phá tới tiên thiên cảnh giới!

Mà đột phá tới tiên thiên võ sư cảnh giới, như vậy cho dù phải chống lại thập đại triều thánh giả hắn cũng có đủ tự tin của mình.

- Lần này thập đại triều thánh giả đều đến từ cả khu Trung Châu tập trung những chân võ thể gia cấp cao của Đại Kiền quốc. Trong đó bài danh thứ nhất chính là đến từ nhất phẩm chân võ thể gia Lạc Thành Thái gia Thái Hiền, đứng hàng thứ hai là đến từ nhất phẩm chân võ thể gia Kiền Kinh Tần gia Tần Hạo Dương, thứ ba đồng dạng đến từ Kiền Kinh Tần gia Tần Nguyệt Minh, thứ tư đến từ nhất phẩm chân võ thể gia Vọng Thành Đông Phương gia Đông Phương Vũ...thứ mười là đến từ nhị phẩm chân võ thể gia Lạc Thành Lý gia Lý Hóa...

- Trong mười người này trừ bỏ sắp xếp thứ nhất là Thái Hiền đã đạt tới tứ cấp tiên thiên võ sư, chín người khác đều là tam cấp tiên thiên võ sư. Mà sắp xếp cuối cùng là Lạc Thành Lý gia lại khá đặc thù, chính là nhị phẩm chân võ thể gia duy nhất trong mười người xếp hàng đầu, bất quá nghe nói vũ kỹ phi đao của bọn họ hết sức lợi hại, tuy rằng xuất thân từ nhị phẩm chân võ thể gia nhưng thực lực so sánh với nhất phẩm chân võ thể gia cũng không kém hơn một chút nào.

Tô Dương đặt chén rượu xuống, chậm rãi đem tin tức về thập đại triều thánh giả lần này kể ra từng người.

- Kiền Kinh Tần gia? Nhất phẩm chân võ thể gia?

Khi Tần Phàm nghe được sắp xếp vị trí thứ hai là Kiền Kinh Tần gia thì trong lòng chợt cả kinh, hắn nhớ lại ban đầu ở Yêu Thú sơn mạch từng đánh chết Tần Hạo Bạch, lại liên hệ tới Tần Hạo Dương, không khó tưởng tượng bọn hắn xuất thân từ cùng một thể gia! Hơn nữa còn là nhất phẩm chân võ thể gia!

- Ha ha, các vị cũng biết ngũ phẩm chân võ thể gia nhiều nhất có thể phái ra ba gã đại biểu triều thánh, mà lần này Kiền Kinh Tần gia có thể chiếm được hai vị trí trong thập đại triều thánh giả chứng thực là thực lực mạnh mẽ!

Tô Dương cười nói, sau đó chuyển hướng Tần Phàm hỏi:

- Mặt khác thứ cho tại hạ mạo muội hỏi một câu, không biết Kiền Kinh Tần gia cùng Nam Phong Tần gia của Tần huynh có quan hệ thế nào?

Tần Phàm chợt ngây ra, sau đó vội vàng lắc đầu, nở nụ cười khổ nói:

- Tô huynh nói đùa, Nam Phong Tần gia chúng ta chỉ là cửu phẩm chân võ thể gia, người ta lại là nhất phẩm chân võ thể gia, quả thực là bé nhỏ không đáng kể, làm sao có thể nhắc lên được quan hệ gì.

- Ha ha, nói vậy cũng đúng, cho dù là chi thứ của bọn họ cũng đã sớm dời qua Kiền Kinh rồi đi, gia tộc của Tần huynh nếu ở Nam Phong, dĩ nhiên là không có quan hệ gì với bọn họ. Chẳng qua nếu như Tần huynh là người của nhất phẩm chân võ thể gia, Tô mỗ thật đúng là không có cơ hội kết bạn với người đâu, ha ha, đến, cạn một chén!

Tô Dương cười cười nói, tiếp theo giơ chén kính ba người.

Tần Phàm mỉm cười, đối với vẻ thẳng thắn thành khẩn của Tô Dương cũng nhiều hơn một phần hảo cảm.

Đặt chén rượu xuống, tiếp theo thấy Tô Dương lấy trong trữ vật giới chỉ ra một quyển sổ nhỏ, đưa cho ba người tiếp tục nói:

- Đây là do ta thấy ba vị thật sự ấn ý nên ngoài định mức đưa cho ba người. Bên trong quyển sổ nhỏ này ghi chép lại một ít tư liệu của triều thánh giả lần này, đương nhiên, dù sao cả Đại Kiền quốc có tới mấy ngàn triều thánh giả, chúng ta cũng không khả năng đều viết xuống đây đủ, hơn nữa các vị xem cũng phải tốn sức, cho nên chúng ta chỉ trích lục một ít triều thánh giả có đặc thù hoặc là lợi hại mà thôi.

- Ha ha, thật giống như trình độ như những người chúng ta đây, bên trong đương nhiên là không có tên rồi. Nhưng bởi vì ta muốn tìm hiểu tin tức về Ô Vân trại bị tiêu diệt cho nên mới đem chuyện của các vị ghi chép xuống mà thôi.

Tô Dương chỉ chỉ bản thân mình cùng ba người Tần Phàm cười nói, nhưng lại có vẻ thập phần thản nhiên:

- Ha ha, bất quá mục tiêu của ta chỉ là bảo vệ danh hiệu phẩm cấp mà thôi, cho nên tuy rằng lần này triều thánh giả nào có thành tích xuất sắc nhất sẽ nhận được khen thưởng thật lớn, nhưng đây chỉ là chuyện của thập đại triều thánh giả, dù sao ta không có cách nào tranh đấu với bọn họ được rồi.

Tiết Tuấn biết thực lực của chính mình, chỉ bất đắc dĩ cười khổ, mà Điền Mông tuy rằng lỗ mãng nhưng cũng tự mình hiểu lấy, tuy rằng trong lòng có chút khó chịu nhưng không biểu hiện ra cảm xúc gì bất phục. Mục tiêu của hai người họ kỳ thật chỉ muốn bảo vệ phẩm cấp của gia tộc mình, có cơ hội tăng lên một phẩm cấp đã xem như niềm vui lớn, thập đại triều thánh giả đích xác là cách bọn họ thật xa xôi.

- Mặt khác ta muốn hỏi thăm Tô huynh một chút, người có biết Phiên Thành Mạnh Thần cùng thực lực của Hầu Vũ Bạch có thể sắp xếp ở vị trí nào trong những triều thánh giả lần này không?

Lúc này Tần Phàm có vẻ tò mò nhìn Tô Dương hỏi, hẳn phỏng chừng thực lực hiện tại của bản thân mình không sai biệt bao nhiêu với hai người kia, chỉ cần biết được tình huống thực lực của họ như vậy hẳn có thể biết được đại khái vị trí của mình trong những triều thánh giả.

157. Chương 156

Chương 156: Nguyên mạch

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Mạnh Thần chính là cửu cấp võ sư, mà Hầu Vũ Bạch là cửu cấp võ sư đỉnh phong, nhưng phân tích vũ kỹ của hai người bọn họ, ta cảm thấy được kỳ thật thực lực của họ cũng không sai biệt bao nhiêu, lần này trong triều thánh giả đại khái sắp xếp trước năm mươi đi!

Tô Dương nhìn qua hướng Hầu Vũ Bạch một thoáng, sau đó hạ giọng nói.

- Hắc hắc, đây không phải nói tiểu Phàm người cũng có thể sắp xếp vị trí trước năm mươi sao?

Nghe Tô Dương nói như vậy, Điền Mông có chút cảm giác hưng phấn thay Tần Phàm, lỗ miệng nói.

- Nga?

Tô Dương có chút nghi hoặc liếc mắt nhìn Tần Phàm.

- Ha ha, không dối gạt Tô huynh, Tần huynh từng giao tay với Mạnh Thần ở trên hồ lớn gần Ô Vân trại, kết quả hai người sàn sàn lẫn nhau.

Tiết Tuấn thấy Điền Mông đã nói ra, cũng đành phải giúp Tần Phàm giải thích.

- Di? Tần huynh thật sự đã giao thủ với Mạnh Thần sao?

Tô Dương không khỏi kinh ngạc đánh giá lại Tần Phàm lần nữa.

- Ách, là do Tiết huynh quá khen thôi, kỳ thật chẳng qua là vì công phu trong nước của tại hạ cũng tương đối khá nên mới có thể cùng Mạnh Thần miễn cưỡng giao thủ, nhưng nếu ở trên đất bằng, ta tất nhiên không phải là đối thủ của hắn.

Tần Phàm khiêm tốn nói.

- Ha ha, Tần huynh không cần quá khiêm tốn, nghe nói Mạnh Thần ra tay rất ít lưu tình, Tần huynh có thể sống sót dưới tay hắn vậy đã đủ chứng minh thực lực của Tần huynh.

Tô Dương cười nói, tuy rằng hắn không tin Tần Phàm có thể đánh thắng được Mạnh Thần, nhưng chỉ có thể bảo trụ tính mạng dưới tay người kia đã xem như thật đáng kinh ngạc.

- Ít nhất có thể xếp vào trong danh sách trăm triều thánh giả đứng phía trước, như thế xem ra Tô gia chúng ta thống kê còn lọt một đầu hắc mã như Tần huynh đâu!

- Ách, việc này không cần nói đến, kỳ thật ta có chút nghi vấn, nếu như Hầu Vũ Bạch đã đột phá tới cửu cấp võ sư đỉnh phong, vì sao không dứt khoát đột phá tới tiên thiên cảnh giới đây? Là ngũ phẩm chân võ

thế gia, ta nghĩ cho dù không tìm được Linh Vận Đan, nhưng muốn tìm được một viên Linh Vận Hoàn cũng không khó khăn đi?

Tần Phàm không muốn tiếp tục nhiều lời về thực lực của bản thân mình, chỉ nhìn thoáng qua Hầu Vũ Bạch, có chút nghi hoặc hỏi.

- Tần huynh người nói đùa sao? Lấy tiềm lực của Hầu Vũ Bạch, hắn làm sao lại tự làm ra chuyện tự hủy tiền đồ của chính mình đây!

Tô Dương cũng lộ ra một tia biểu tình kinh ngạc, ngay cả Điền Mông cùng Tiết Tuấn cũng nghi hoặc nhìn Tần Phàm, tựa hồ không tin vì sao hắn lại hỏi ra câu hỏi nông cạn như vậy.

Tần Phàm không khỏi ngẩn ra.

- Không phải đâu, xú tiểu tử, ngay cả thường thức đơn giản như vậy mà người cũng không biết? Người thật sự làm mất mặt mũi của bốn võ thánh!

Lúc này thanh âm bất mãn của Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm.

- Đây là có chuyện gì?

Tần Phàm lại giật mình.

- Không phải ta đã nói qua với người sao? Đột phá tới tiên thiên võ giả cảnh giới chẳng khác nào là cưỡi đi phạm thân, đó là một bước tu luyện trọng yếu của mỗi người! Cũng chính là bắt đầu tại tiên thiên, tu luyện giả bắt đầu tiếp xúc tới nguyên khí, mà muốn hấp thu nguyên khí, đầu tiên phải cảm ứng được nguyên mạch giữa thiên địa! Bất quá nếu thông qua việc dùng Linh Vận Đan hay Linh Vận Hoàn, đích xác có thể giúp tu luyện giả đột phá tới tiên thiên cảnh giới, nhưng bởi vì còn chưa cảm ứng được nguyên mạch mà đột phá tới tiên thiên, như vậy từ nay về sau sẽ dừng bước tại tiên thiên! Hơn nữa thực lực chủ người đó so với người thông qua cảm ứng nguyên mạch đột phá tới tiên thiên võ sư sẽ kém thật xa.

Cổ Mặc chậm rãi nói.

- Nguyên mạch?

Tần Phàm tỉnh tể suy nghĩ, trong trí nhớ của “Tần Phàm” tựa hồ từng nghe qua khi vừa mới tu tập võ đạo, nguyên mạch chính là bốn nguyên của thiên địa nguyên khí, mà nắm giữ nguyên khí mới có thể phát huy được lực lượng viển siêu phạm nhân. Lúc hắn mới nhìn được phương của Linh Vận Đan, chỉ biết thứ này có thể giúp người đột phá tới tiên thiên cảnh giới, thật không ngờ lại còn một nguyên nhân như vậy.

Một lúc sau thanh âm của Cổ Mặc lại truyền đến:

- Cho nên thông qua Linh Vận luyện được mà đột phá thường thường là do những kẻ có thiên phú tâm thường, tới ba bốn mươi tuổi vẫn không thể tiến lên tiên thiên cảnh giới, mà người nói Hầu Vũ Bạch kia năm nay mới hai mươi tuổi mà thôi, hắn làm sao chịu buông tha tiền đồ tốt đẹp của mình mà đi dùng luyện được đột phá đây?

- Vậy lúc trước ta đưa Linh Vận Hoàn cho Cốc Hà, nhưng vậy chẳng phải là hại hắn?

Sắc mặt Tần Phàm khê biến, hướng Cổ Mặc truyền âm nói.

- Hắc, người nói là cứu cấp võ sư mời người đến Ấn Thế mạo hiểm đoàn đó sao? Hắn đã hơn ba mươi tuổi, vốn đã tự mình muốn đi tìm kiếm luyện được đột phá, thật ra không quan hệ gì tới người. Kỳ thật những mạo hiểm giả kia, đại khái đều không có phương pháp cảm ứng được nguyên mạch, hơn nữa công quyết vũ kỹ khuyết thiếu, cho nên đối với bọn hắn mà nói có thể đột phá tới tiên thiên võ sư cảnh giới đã là không tệ rồi, trong bọn họ đại bộ phận đều không hề tham vọng quá đáng có thể đột phá tới linh võ sư cảnh giới.

Cổ Mặc tiếp tục nói.

Tần Phàm nghe xong lời nói của Cổ Mặc, không khỏi hơi trầm ngâm. Thế giới này chính là như vậy, cũng không hề có công bình gì đáng nói. Có chút người, bởi vì sinh ra ở chân võ thế gia trời sinh đã có ưu thế hơn so với người khác.

Cho dù là chính bản thân Tần Phàm, nếu không bởi vì bản thân đã nắm giữ được luyện được thuật, nếu không vì gặp được Cổ Mặc, nếu không tìm được ma chủng, hoặc là trong ba dạng điều kiện này mà thiếu đi một, như vậy hẳn cũng rất khó khăn so sánh với những đại thể gia khác!

Hơn nữa cho dù là như vậy, bởi vì nguyên nhân cất bước chậm nên Tần Phàm cũng phải trả giá thật nhiều cố gắng cùng mấy lần hiểm trở sinh tử mới dần dần kéo lại được khoảng cách cùng các đệ tử đại thể gia.

- Ha ha, bắt quá câu hỏi của Tần huynh kỳ thật cũng không phải là không có nguyên nhân, theo Tô gia chúng ta biết được, lần này trong ngày triều thánh cũng có đệ tử thể gia dưới áp lực của gia tộc mà dùng luyện được mạnh mẽ đột phá tới tiên thiên cảnh giới, nhưng những người kia không phải thông qua cảm ứng nguyên mạch đột phá tới tiên thiên, như vậy thực lực chỉ có thể cao hơn cửu cấp võ sư đỉnh phong không bao nhiêu, cho nên không nằm trong công tác thống kê của chúng ta lần này.

Tô Dương thấy Tần Phàm hồi lâu không nói gì, cũng giúp hắn giải vây nói.

- Cũng có loại chuyện này hay sao?

Điền Mông cùng Tiết Tuấn đều có vẻ hết sức kinh ngạc.

- Ha ha, nói như thế nào khi đột phá tới tiên thiên thì thực lực cũng cao hơn võ sư một chút. Có chút gia tộc vì phải bảo vệ phẩm cấp của mình, sự tình gì mà làm không được.

Tô Dương cười nói, nhưng ba người Tần Phàm đều có thể nghe ra được sự tàn khốc trong lời nói của hắn về ngày triều thánh lần này.

Đêm dần dần buông xuống, ba người Tần Phàm cùng Tô Dương lại trò chuyện thật hợp ý thật lâu, sau đó mới tách ra quay về phòng nghỉ ngơi. Triều Dương Lâu tổng cộng có bảy tầng lầu, hai tầng dưới cùng để dùng cơm, năm tầng trên đều là phòng khách, đệ tử thất phẩm chân võ thể gia trở lên mỗi người một phòng, mà bên dưới thấp hơn thì vài người một phòng, như vậy xem như cũng đã đủ phòng ở lại.

Khó được an ổn ngủ một giấc, sáng sớm hôm sau ba người Tần Phàm điệu thấp đi ra khỏi thành, cũng không muốn cùng đường với những người khác.

- Tựa hồ có người theo dõi các người, hơn nữa thực lực còn không thấp.

Nhưng đi ra khỏi thành không bao xa, thanh âm của Cổ Mặc đột nhiên vang lên bên tai Tần Phàm, Tần Phàm tinh tế cảm giác một chút, quả nhiên phát hiện có người đang theo dõi phía sau bọn họ.

- Tuấn ca, tiểu Mông tử, mặt sau có người theo dõi chúng ta, đoán chừng là người của Châu Thành cùng Vũ Thành.

Tần Phàm nhỏ giọng nhắc nhở Điền Mông cùng Tiết Tuấn, với thực lực của hai người bọn họ có lẽ còn chưa cảm giác được.

- Đi nhanh lên! Đừng nhìn lại! Bọn hắn đang đuổi theo tới!

Tần Phàm cảm giác được những người kia tăng nhanh bước chân, khoảng chừng bảy tám người, mỗi người thực lực không thấp.

- Còn có tiên thiên võ sư!

Những người kia càng đuổi càng gần, Tần Phàm không khỏi kinh hãi. Trong đó một người tốc độ cực nhanh, xem khí thế rõ ràng là một gã tiên thiên võ sư. Mà tiên thiên võ sư đến từ đại thể gia cơ bản đều là thông qua cảm ứng nguyên mạch đột phá, với thực lực bây giờ của Tần Phàm thật không đủ tin tưởng tất thắng.

158. Chương 157

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 157: Phân đường

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đáng hận! Đám người của Vũ Thành cùng Châu Thành lá gan thật lớn, thậm chí ngay cả triều thánh giả chúng ta mà cũng dám đuổi giết!

Điền Mông không khỏi giận dữ, nhưng hắn cũng cảm nhận được thực lực của những người đuổi theo phía sau không kém, không dám lưu lại tại chỗ.

- Bọn hắn ngay cả tiên thiên võ sư cũng đều phải tới, rõ ràng chính là muốn giết người diệt khẩu, đến lúc đó hủy thi diệt tích thì ai biết là bọn hắn giết triều thánh giả đây?

Tiết Tuấn bất đắc dĩ nói:

- Xem ra chuyện này có quan hệ tới lời khích bác của Hầu Vũ Bạch tới hôm qua, hơn nữa đám người Lư Vũ cùng Bành Uy thật sự lo sợ tiểu Phàm có thể lấy được thành tích tốt trong thí luyện triều thánh lần này rồi về trả thù bọn hắn.

- Lần này do ta liên lụy hai người!

Tần Phàm có chút áy náy nói, toàn bộ việc này là bởi vì ngày hôm qua hắn ra tay giáo huấn Bành Uy mới rước lấy những người kia trả thù. Nhưng hắn cũng không hề hối hận, bởi vì nếu hắn không ra tay, lão phụ nhân kia nhất định phải chết dưới vó ngựa của Bành Uy.

- Tiểu Phàm ngươi nói những lời này làm gì? Đám điệu nhân kia ta đã sớm xem không vừa mắt, coi như ngươi không ra tay ta cũng không nhìn được bọn chúng! Nhưng không nghĩ tới đám điệu nhân kia lại âm hiểm như vậy, sáng sớm đã phái người giám thị chúng ta, vừa thấy chúng ta ra khỏi thành liền lập tức đuổi giết!

Điền Mông tức giận nói.

- Phải, tiểu Phàm, ngươi không cần để ý, đây đều là hai người chúng ta tự nguyện đứng ra, chỉ là những người phía sau thật sự lợi hại, chúng ta không đối phó được, phải nghĩ biện pháp bỏ rơi bọn hắn mới được.

Tiết Tuấn hướng phía sau nhìn thoáng qua, sắc mặt có chút khó coi.

Nhìn thấy những người kia càng đuổi càng gần, sắc mặt Tần Phàm trầm xuống, âm thầm tự hỏi. Với thực lực bây giờ của hắn chống lại tiên thiên võ sư kia thắng bại chưa biết, nhưng mấy võ sư còn lại thực lực không kém, hai người Tiết Tuấn cùng Điền Mông tất nhiên là không gánh được, hơn nữa bởi vì có mặt Tiết Tuấn cùng Điền Mông, có rất nhiều thủ đoạn hắn cũng không thể dùng tới.

- Tuấn ca, tiểu Mông tử, nếu không chúng ta tách ra chạy đi. Lư Vũ cùng Bành Uy hận nhất chính là ta, cho nên tiên thiên võ sư kia nhất định sẽ truy theo ta, như vậy áp lực của hai người cũng không cần lớn như vậy.

Tần Phàm nghĩ nghĩ nói.

- Tiểu Phàm, ngươi nói gì vậy, Điền Mông này đã sớm xem ngươi như huynh đệ, gặp nạn nhất định phải cùng nhau gánh, huống hồ chuyện lần này do chúng ta cùng nhau làm ra tới, nên do chúng ta cùng nhau gánh vác! Nhiều lắm là liều mạng với bọn hắn mà thôi! Tiểu Tuấn, ngươi nói có phải hay không?

Điền Mông vừa chạy vừa trừng đôi mắt nhỏ nói.

- Phải, tiểu Phàm không cần quá lo lắng, chúng ta nhất định sẽ nghĩ ra biện pháp!

Tiết Tuấn cũng nói.

Tần Phàm cảm giác được tiên thiên võ sư còn cách bọn họ chưa đầy một dặm, vì thế lắc đầu tiếp tục nói:

- Người của đối phương nhiều hơn, chúng ta ở chung một chỗ ngược lại biến thành ràng buộc lẫn nhau, đến lúc đó sẽ cùng nhau gặp nguy hiểm, còn không bằng ta dẫn dắt tiên thiên võ sư kia rời đi, như vậy những người còn lại rất khó đuổi kịp các ngươi, cho dù có đuổi kịp ít nhất hai người còn có được thực lực liều mạng!

Nói tới đây, Tần Phàm chợt ngừng lại.

- Tiểu Phàm, người nói gì đó, chạy mau!

Điền Mông vội kêu lên, liền muốn lôi kéo Tần Phàm cùng nhau chạy.

- Bảo trọng, yên tâm đi, ta không có việc gì, các người không cần lo lắng cho ta, ta chắc chắn sẽ đến Kiền Kinh tụ hội cùng hai người.

Tần Phàm nhàn nhạt cười nói, sau đó giẫy thoát khỏi tay Điền Mông, hướng đường bên phải chạy đi.

- Tiểu Phàm...

Điền Mông khẩn trương, liền muốn đuổi theo Tần Phàm nhưng lúc này Tiết Tuấn đã kéo hắn lại.

- Tiểu Mông tử, bỏ đi, tiểu Phàm nói rất có lý, chúng ta ở chung một chỗ ngược lại biến thành ràng buộc lẫn nhau, cuối cùng đều bị thu thập hết. Người xem xem, tốc độ của tiểu Phàm nhanh hơn hai chúng ta, thực lực cũng cao hơn chúng ta, yên tâm đi, hắn nhất định sẽ không có chuyện gì.

Tiết Tuấn bình tĩnh an ủi Điền Mông, nhưng khi nhìn Tần Phàm triển khai Lưu Tinh Bộ trong lòng hắn vẫn cảm thấy thoáng kinh ngạc, không thể tưởng được tốc độ kia còn muốn nhanh hơn cả Đạp Tuyết Bộ của hắn.

- Đông ca, bọn hắn tách ra chạy, làm sao bây giờ?

Thấy Tần Phàm một mình tách ra, người phía sau nhìn qua tiên thiên võ sư cầm đầu hỏi.

- Người bỏ chạy kia chính là Tần Phàm, là người có thực lực cao nhất trong ba người, hơn nữa chính hắn làm cho Bành thiếu xấu mặt trước mọi người, Bành thiếu hận nhất chính là hắn, tiểu nhị cùng a tứ theo ta đuổi theo hắn, a đại người mang người tiếp tục đuổi theo hai tên tiểu tử kia, nhất định đừng cho bọn hắn rời khỏi.

Tiên thiên võ sư tên là Bành Đông, chính là người do Bành Uy phái tới. Bành Đông thân hình gầy gò, ước chừng ba mươi tuổi, khuôn mặt hung ác nham hiểm, cau mày quyết định thật nhanh.

- Yên tâm đi, Đông ca, hai tên tiểu tử kia chỉ có thực lực lục cấp võ sư, chúng ta nhất định sẽ không để bọn hắn chạy trốn.

Tên gọi là a đại tin tưởng mười phần nói. Bành Đông mang đi hai người, nhưng bên hắn còn lại bốn gã võ sư, mỗi một người đều có thực lực hơn lục cấp, mà bản thân hắn lại là bát cấp võ sư, đối phó hai lục cấp võ sư đương nhiên không có vấn đề gì lớn.

- Tách ra truy!

Bành Đông vung tay lên, liền dẫn theo hai gã võ sư đuổi theo Tần Phàm.

- Quả nhiên đúng như suy nghĩ của ta, tên tiên thiên võ sư kia thật sự đuổi theo ta mà tới, còn mang theo hai gã võ sư, như vậy Tuấn ca cùng tiểu Mông tử sẽ không quá nguy hiểm.

Tần Phàm quay đầu lại nhìn thoáng qua, trong lòng chợt nhẹ đi.

Về phần chính bản thân hắn thật ra không cần quá lo lắng, cho dù hắn đánh không lại nhưng còn Cổ Mặc, dù sao là không chết được. Hơn nữa hiện tại hắn đã tách ra khỏi Điền Mông cùng Tiết Tuấn, hắn cũng không cần lo lắng bí mật của mình bị lộ ra.

- Khụ khụ...tiểu tử, chúc mừng người, phía trước là vách núi, người không còn đường để đi.

Lúc này thanh âm uể oải của Cổ Mặc lại vang lên bên tai Tần Phàm.

- Người không nói sớm!

Trên mặt Tần Phàm chợt co rút, chạy thêm mấy trăm thước quả nhiên phát hiện mình chạy tới bên cạnh vách núi, trước mặt là một vực thẳm, lúc này mặt trời vừa mọc lên, nếu không phải sau lưng còn có người đuổi theo, thật sự là một nơi ngắm cảnh rất tốt.

- Chẳng lẽ người còn muốn làm cho bọn hắn trở về sao? Hiện tại người đã chạy đủ xa, hai tên tiểu tử kia cũng không còn nhìn thấy người bên này, đã tới thời điểm người nên động thủ đi.

Cổ Mặc thản nhiên nói, ở bên cạnh Tần Phàm thời gian lâu như vậy, hắn làm sao không biết phong cách làm việc của Tần Phàm. Mấy người kia nếu đã truy tới nơi đây, như vậy tuyệt đối sẽ không còn cơ hội quay về.

- Nói vậy cũng đúng, bản thân ta thật muốn nhìn xem tiên thiên võ sư xuất thân từ đại gia tộc rốt cục có bao nhiêu lợi hại!

Tần Phàm mỉm cười, ở cảnh giới võ sư hắn đã không còn bao nhiêu địch thủ, hiện giờ khiêu chiến tiên thiên, hắn thật có chút chờ mong. Vì thế chạy tới bên vách núi hắn liền ngừng lại, nơi này rộng lớn mà trống trải, vừa vặn thích hợp giao chiến.

- Đi? Phía trước không còn đường sao? Hắc hắc, Tần Phàm tiểu tử, lần này trời cũng tuyệt đường của ngươi, nạp mạng đi!

Bành Đông ở phía sau đuổi theo sát, cũng đã phát hiện phía trước là vách núi, không còn đường để đi, trên mặt không khỏi lộ ra dáng cười lạnh hung ác, tốc độ cũng nhanh hơn, rất nhanh đã chạy tới.

159. Chương 158

Chương 158: Chỉ còn lại có người

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm thật bình tĩnh thong dong nhìn ba người càng chạy càng ần, cũng không hề lộ ra vẻ hoảng hốt, trước đại nạn, trong lúc sinh tử, còn có thể lâm nguy không loạn, trấn định tự nhiên, lúc này mới đúng như câu tâm trí bình tĩnh, một năm dài lịch lãm tuyệt không hề uống phí.

- Đi? Tiểu tử đó làm sao lại trấn định như vậy?

Vào lúc này Bành Đông đuổi sát tới, thấy bộ dáng kia của Tần Phàm, cũng không khỏi nhướng mày, trong lòng hiện lên tia hồ nghi.

- Chậm một chút!

Hắn hướng hai võ sư theo phía sau ra dấu.

- Đông ca, sao lại thế này?

Đại hán gọi là Bành Nhị nghi hoặc hỏi.

- Ngươi nhìn xem bộ dáng của tiểu tử kia không chút sợ hãi, đề phòng có trá!

Bành Đông cẩn thận nói.

Tần Phàm thấy bộ dạng của ba người giống như lâm đại địch, khẩn trương dò xét, không dám tiến tới, hắn chợt cảm thấy có chút buồn cười, không thể tưởng được mình chỉ tùacute; đứng nơi đây mà ba người lại không dám tiến về phía trước.

- Tiểu tử đó đang giả vờ mà thôi!

Bành Đông nhìn thấy Tần Phàm lộ ra ý cười châm chọc, không khỏi giận tím mặt, thầm nghĩ chính mình là một tiên thiên võ sư chẳng lẽ còn sợ một ngũ cấp võ sư sao?

- Là ai phái các ngươi tới? Bành Uy hay Lư Vũ?

Tần Phàm cùng ba người Bành Đông chỉ đứng cách nhau chừng mười trượng, đoạn khoảng cách này trong nháy mắt liền tới, nhưng Tần Phàm vẫn như không có việc gì thản nhiên hỏi.

- Hắc hắc, tiểu tử, ngươi đã là người sắp chết, biết được nhiều lắm cũng vô dụng.

Bành Đông cười hung ác, nhưng không nói cho Tần Phàm nghe đáp án.

- Người nói hay không cũng không sao, dù sao hai người kia, cùng những thế gia đệ tử của Châu Thành cùng Vũ Thành ta đều nhận ra được, đến lúc đó trong thí luyện triều thánh đều gặp gỡ, một tên cũng đi không thoát.

Tần Phàm nhìn Bành Đông, thần nhiên nói, nói tới câu cuối cùng ngữ khí lạnh dần.

- Thật sự là không biết tự lượng sức mình...Người cho là người còn có cơ hội đi tham gia triều thánh sao? Hừ, nơi này phong thủy không sai, thật ra rất thích hợp làm nơi táng thân của người! Mà ngày này sang năm sẽ là ngày giỗ của người!

Trên mặt Bành Đông hiện lên dáng cười âm lãnh khinh thường, sau đó phất phất tay, ý bảo hai người phía sau cùng nhau động thủ.

- Không ngờ người lại đem lời ta muốn nói đều đã nói ra!

Nhìn thấy ba người tới gần, Tần Phàm giang tay làm ra vẻ như vô tội nói, nhưng trong nháy mắt sắc mặt hắn nhanh chóng biến đổi.

Huyền Trọng Quyền phóng xuất!

Huyền Trọng Vực tăng gấp mười lần nhanh chóng đem phạm vi mười trượng đều bao phủ bên trong, Huyền Trọng Quyền của Tần Phàm trải qua một năm tôi luyện đã ngày càng thêm thuần thực, hiện tại chỉ trong nháy mắt đã có thể dùng võ khí bản thân tạo nên biến hóa của trọng lực khắp bốn phía.

- A...sao lại thế này? Cơ thể của ta giống như biến thành nặng ngàn cân!

Cảm giác được thân thể đột nhiên trầm xuống, hai võ sư không khỏi lộ ra chút hoảng hốt.

- Nhất định là do tiểu tử đó giả trò quỷ, đừng hoảng hốt, đây chính là đặc thù vũ kỹ mà thôi, rất nhanh liền sẽ đi qua, phải cẩn thận tiểu tử kia đánh lên!

Bành Đông chợt ngẩn ra, nhưng dù sao kinh nghiệm tác chiến của hắn phong phú, rất nhanh liền trấn định xuống.

Nhưng Bành Đông vừa dứt lời, hắn liền thấy một đạo thân ảnh xẹt qua trước mặt của hắn, hừ vốn định đi ngăn trở, nhưng trong khoảng thời gian ngắn thân thể hắn còn chưa kịp thích ứng với trọng lực gấp mười lần chung quanh, nên đã chậm hơn một bước!

- A...

Chỉ trong nháy mắt, tên đại hán Bành Tứ liền phát ra một tiếng hét thảm, còn chưa kịp hình thành võ giáp đã bị một quyền của Tần Phàm đánh trúng, Linh Hàn quyền sáo hung hăng đâm vào trái tim của hắn, võ khí bùng nổ, chỉ trong khoảnh khắc hô hấp người kia đã lập tức đi đời nhà ma!

Lực lượng thân thể của Tần Phàm đã tương đương với thất bát cấp võ sư, cộng thêm lực lượng võ khí ngũ cấp võ sư, lại có thêm Linh Hàn quyền sáo có thể giúp cho hắn phát huy được uy lực gần gấp hai!

Võ sư không có võ giáp cho dù là cửu cấp cũng căn bản không có khả năng chịu đựng được một kích toàn lực của Tần Phàm!

- A Tứ!

Bành Đông phát ra một tiếng hô bi thiết, trơ mắt nhìn tên thủ hạ đã đi theo hắn gần mười năm cứ như vậy đã bị giết chết.

Tốc độ của tiểu tử kia không ngờ lại cực nhanh, lực công kích cũng mạnh như vậy!

- Tiểu Nhị, mau ngưng kết võ giáp!

Bành Đông không khỏi cảm thấy hoảng sợ, thấy thân hình Tần Phàm lại chớp động, hắn vội vàng lớn tiếng kêu lên.

Tần Phàm đánh trúng một kích, không chút chậm trễ, Lưu Tinh Bộ tăng nhanh tới cực hạn, nhanh chóng hướng võ sư còn lại công tới.

- Hừ!

Lúc này rất cục Bành Đông đã miễn cưỡng thích ứng trọng lực của Huyền Trọng Quyền, dùng sức giẫm mạnh tại chỗ hướng Tần Phàm chặn đường bay qua!

- Đi chết đi!

Nắm tay Bành Đông bám theo kinh khí cực kỳ hung mãnh oanh thẳng sau lưng Tần Phàm, uy lực vô cùng cường mãnh, thậm chí khiến cho không khí chấn động kịch liệt, thanh âm oanh long đột nhiên vang lên, giống như có thật nhiều đạn pháo nổ tung trong đáy nước.

- Tê...

Lúc này Tần Phàm cảm giác được sau lưng có một trận khí kinh nóng rực, hình như có liệt hỏa đang thiêu đốt, võ giáp của hắn bị cỗ khí kinh nháy mắt phá hủy, nắm tay của Bành Đông mang theo võ khí hung hăng đánh lên trên lưng của hắn.

- Phốc!

Lực đánh cường đại làm Tần Phàm thiếu chút nữa phun ra máu tươi, trong lòng không khỏi âm thầm khiếp sợ, tiên thiên oai thể nhưng cường mãnh tới như vậy! Mà cảm giác nóng rực chỉ sợ chính là do tiên thiên nguyên khí tạo thành!

Bất quá khí lực của Tần Phàm còn cường hãn hơn chính võ khí của hắn, tuy rằng một kích của Bành Đông uy lực mười phần, nhưng không tạo thành thương tổn trí mạng cho Tần Phàm, ngược lại cho hắn nương theo cỗ lực lượng kia đột nhiên gia tộc phóng về hướng đại hán tên Bành Nhị.

- Chết!

Ánh mắt Tần Phàm lạnh lùng, hữu quyền toàn lực đánh ra, đồng thời Kỳ Lân Thủ cũng hiện ra nguyên hình, nắm tay như đạn pháo hung hăng đánh lên ngực đại hán kia.

- Oanh!

Chỉ thấy một quyền cực kỳ mãnh liệt của Tần Phàm trực tiếp mở một động lớn trên võ giáp của người kia, sau đó không chút dừng lại trực tiếp đánh trúng lồng ngực của hắn! Khí kinh cường đại đem nội tạng hắn lập tức đánh nát!

- Làm sao có thể...

Bành Nhị không thể tưởng tượng nổi mở to hai mắt, chết không nhắm mắt! Võ giáp trên người hắn chính là lục trọng giáp, đã tiếp cận cấp cao võ giáp, hơn nữa bản thân hắn có được thực lực bát cấp võ sư, nhưng bị một quyền của Tần Phàm oanh kích vẫn như gà đất chó kiểng, không chịu nổi một kích!

Nhưng Tần Phàm không một chút ngoài ý muốn đối với uy lực của một kích này, dùng tới Kỳ Lân Thủ, lực lượng của hắn lại bạo tăng gấp đôi. Cho dù đối phương ngưng kết ra võ giáp cũng không thể nào tránh khỏi cái chết!

Cho dù là thất trọng bát trọng võ giáp cấp cao, hắn cũng có tin tưởng trực tiếp phá hủy, huống chi là lục trọng giáp.

- Chỉ là không biết tiên thiên võ giáp mạnh bao nhiêu!

Gương mặt Tần Phàm không chút thay đổi nhìn đại hán chậm rãi ngã xuống, lại từ từ quay đầu lại, lạnh lùng nhìn Bành Đông chỉ còn lại một mình.

- Tiểu Nhị!

Bành Đông lại phát ra một tiếng kêu bi thiết, trong lòng vừa sợ vừa giận, hắn hoàn toàn không thể tưởng được vừa rồi cơ hồ đã đem hết toàn lực đánh ra một kích lại vẫn không thể đánh chết được Tần Phàm! Thậm chí ngay cả bị thương cũng không được!

Không chỉ có tốc độ cực nhanh, hơn nữa công kích còn rất mạnh, ngay cả phòng ngự cũng cường hãn như thế!

Biểu tình Bành Đông biến thành ngưng trọng, tuy rằng hiện giờ Tần Phàm nhìn qua chỉ là ngũ cấp võ sư, nhưng hắn đã bắt đầu xem Tần Phàm như tiên thiên võ sư đồng cấp với chính mình.

- Chỉ còn lại có người, chúng ta một chọi một, công bình một trận chiến!

Tần Phàm thần nhiên nói.

160. Chương 159

Chương 159: Chiến tiên thiên

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Tay người...người là quái vật!

Khi Bành Đông chứng kiến cánh tay phải mọc đầy vảy của Tần Phàm, trong mắt lộ ra nét hoảng sợ, nhân loại làm sao lại có lân giáp giống như yêu thú như thế.

Nhìn thấy vẻ mặt kinh hoàng của Bành Đông, Tần Phàm cảm thấy có chút buồn cười, không thể tưởng được mình đem trạng thái chân thân của Kỳ Lân Thủ lộ đi ra lại có thể làm người kia giảm đi sức chiến đấu.

- Quái vật? Có lẽ vậy, người đang sợ hãi sao?

Tần Phàm thần nhiên nhìn thoáng qua Bành Đông đứng đối diện, mang ý cười hài hước trên mặt nói. Ở trong lòng hắn đối với việc này thật lơ đãng, bề ngoài như thế nào cũng không trọng yếu, quan trọng là có được thực lực, có được nội tâm cùng linh hồn cường đại! Hơn nữa hiện tại Kỳ Lân Thủ của hắn còn có thể thu phóng tự nhiên, đối với hắn cũng không chút ảnh hưởng.

- Sợ? Vô luận người là ai, hôm nay người cũng phải lưu lại thi thể cho ta! Kỳ thật đây chỉ là vũ kỹ đặc thù của người mà thôi đi! Muốn dựa vào thứ này tới hù dọa ta, thật sự là vọng tưởng!

Bành Đông dù sao có kinh nghiệm phong phú, cũng từng đi qua Yêu Thú Hoang Nguyên, hơn nữa còn có thể đột phá tới tiên thiên võ sư, tâm tính xem như tu luyện không sai, cho nên rất nhanh liền trấn định xuống.

- Tùy tiện người nghĩ như thế nào!

Tần Phàm không hề để ý, võ giáp trên người lại ngưng kết, rất nhanh liền tiến nhập trạng thái chiến đấu, hiện tại vẫn nên giải quyết đối thủ cho xong là tốt nhất, để tránh dèm dài lắm mồm.

- Ha ha, tiểu tử, người vẫn còn quá non!

Đúng lúc này, Bành Đông đột nhiên phát ra tiếng cười dữ tợn.

- Di?

Tần Phàm không khỏi ngẩn ra, sau đó sắc mặt không khỏi biến đổi, liền phát hiện Huyền Trọng Vực chung quanh đã dần dần chậm rãi biến mất.

- Sao lại thế này?

Tần Phàm hướng Cổ Mặc truyền âm hỏi.

- Đối phương là tiên thiên võ sư, đã có thể nắm giữ một ít cách sử dụng nguyên khí. Vừa rồi hắn đối thoại với người, vừa trộm lấy nguyên khí trong cơ thể khai thông thiên địa nguyên mạch, được nguyên khí trong ngoài tác dụng, Huyền Trọng Quyền tạo thành Huyền Trọng Vực liền bị hắn phá vỡ.

Cổ Mặc bộ dạng uể oải hồi đáp, hắn đã sớm biết sẽ như thế nhưng không sớm báo cho Tần Phàm, ngã một lần, trải qua một lần, ngày sau sẽ có thể khắc sâu ấn tượng.

Tần Phàm nhìn qua Bành Đông, quả nhiên lúc này nhìn thấy ám hồng sắc khí vụ dựng lên, khắp bốn phía quanh người hắn đều lan tràn hồng vụ nhàn nhạt.

Thoáng kinh hãi, hắn vội vàng thử đánh ra Huyền Trọng Quyền, nhưng lần này cảm giác được vô khí bản thân giống như đã bị chặt đứt liên hệ với mặt đất, như thế nào cũng không thể tiếp tục ngưng tụ thành Huyền Trọng Vực!

- Hắn đã dùng nguyên khí nhiều loạn sự phân bố dòng khí khắp bốn phía, cho nên người đã không thể tiếp tục hình thành Huyền Trọng Vực.

Thanh âm Cổ Mặc lại thản nhiên vang lên bên tai Tần Phàm.

Tần Phàm nghe vậy sắc mặt không khỏi trầm xuống. Thể chất tiên thiên võ sư trải qua nguyên khí rèn luyện, tốc độ sẽ được đề cao, hơn nữa vũ kỹ ngoài địa giai nếu sử dụng nguyên khí thì triển so với sử dụng vô khí thì triển cũng mạnh hơn rất nhiều, cho nên tốc độ của Bành Đông kỳ thật không kém hắn bao nhiêu, hiện tại không có Huyền Trọng Vực, như vậy hắn liền mất đi ưu thế trong tốc độ.

- Tiểu tử, người chịu chết đi! Ta phải dùng mạng của người tế hồn thiêng của hai huynh đệ ta!

Trên mặt Bành Đông lộ ra vẻ dữ tợn, hai chân giẫm mạnh trên mặt đất, thân hình như mũi tên bắn về phía Tần Phàm.

Tần Phàm thật bình tĩnh nhìn thân ảnh Bành Đông xông tới, không hề có chút tia khinh thường. Vừa rồi phần lưng của hắn bị Bành Đông đánh trúng có một loại cảm giác nóng rực, hắn có thể suy đoán ra Bành Đông tinh thông hỏa hệ nguyên khí, công kích thập phần cuồng bạo. Bất quá bởi vì đạt tới tiên thiên cấp cũng chỉ là bước đầu tiếp xúc tới nguyên mạch, trong cơ thể có thể tồn trữ nguyên khí không quá nhiều, cho nên không tinh thuần như linh võ sư, chỉ có thể khiến cho không khí biến thành nóng rực, còn chưa tới trình độ biến thành ngọn lửa.

- Oanh!

Nắm tay hai người hung hăng đụng vào nhau, tiếng vang ầm ỉ, thật giống như tiếng sấm sét, hào quang bạo phát, kinh khí hùng hồn cấp tốc khuếch tán, lực đập mạnh mẽ làm hai người đồng thời thối lui vài chục bước.

- Đây là thiên tiên oai sao?

Cảm nhận được từ trên cánh tay truyền tới cảm giác run rẩy, Tần Phàm không khỏi thầm giật mình, chiêu thức xen lẫn nguyên khí dùng công kích quả nhiên lợi hại! Hiện tại Kỳ Lân Thủ của hắn đang nằm trong trạng thái cực mạnh, còn có uy lực của Linh Hàn quyền sáo cộng vào, nhưng dưới một kích giao phong hắn cảm giác mình còn bị vây trong hoàn cảnh xấu.

Tần Phàm giật mình, nhưng Bành Đông càng thêm giật mình! Hắn là nhị cấp tiên thiên võ sư! Bên trong vô khí chứa đựng hai mươi khiếu nguyên khí, mà Tần Phàm chỉ là ngũ cấp võ sư mà thôi, vừa rồi hai bên giao kích hắn lại không chiếm được chút tiện nghi nào.

- Tiểu tử này làm sao có thể mạnh như vậy, thật quái thai! Thật sự là quái thai! Bất kể như thế nào cũng không thể để cho hắn sống sót! Nếu không tương lai không biết trưởng thành tới trình độ nào, mầm tai họa như vậy Bành gia thậm chí là toàn bộ chân võ thế gia của Vũ Thành cùng Châu Thành đều không ngăn cản nổi!

Đáy lòng Bành Đông chấn động, ánh mắt trở nên càng ngày càng âm lãnh, cũng đã tính toán bất kể đại giới đánh chết Tần Phàm.

- Bách Xà Phệ Hồn!

Sắc mặt Bành Đông âm trầm, bàn tay đẩy về phía trước, gấp khúc thành chộp, cơ hồ đồng thời mười đạo ám hồng sắc vô khí ngưng tụ thành xà ảnh, nháy mắt toát ra, phát ra tiếng xé gió cực kỳ bén nhọn, sau đó giống như những chiếc vòi hướng bốn phía tám hướng quanh người Tần Phàm quẩn tới.

- Không tốt!

Cảm giác được bên trong xà ảnh ẩn chứa năng lượng đáng sợ, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, vội vàng toàn lực thi triển Lưu Tinh Bộ tránh né nhưng vẫn không tránh kịp liền bị ba đạo xà ảnh bò lên thân thể.

Mà xà ảnh vừa cuốn lấy Tần Phàm, liền phẳng phất như có linh tính gắt gao siết chặt cánh tay của hắn, khiến cho hắn trong khoảnh khắc không thể động đậy, càng tệ hại hơn chính là bảy đạo xà ảnh vừa rồi không đánh trúng hắn cũng đã quay trở lại toàn bộ quần lên trên người Tần Phàm.

Mười đạo xà ảnh ẩn chứa năng lượng cực lớn nổi lên từng trận hồng quang lóa mắt, khiến quanh thân Tần Phàm đều bị gắt gao trói chặt.

- Bạo!

Bành Đông quát lên một tiếng chói tai, mười đạo năng lượng xà ảnh đồng thời nổ mạnh.

- Oanh!

Tiếng nổ vang lên thật lớn, hồng sắc hào quang chói mắt bạo phát ra, năng lượng cường đại khiến cho từng trận bụi mù cuốn lên. Mà trong năng lượng xà xen lẫn theo nguyên khí cho nên khi nổ mạnh còn khiến nguyên khí khắp chung quanh chấn động, tạo thành lần nổ mạnh thứ hai.

Tiên thiên oai cực kỳ mạnh mẽ!

Nghe thanh âm phá nát truyền lại từ trong bụi mù tràn ngập, lúc này Bành Đông không khỏi thở ra một hơi nhẹ nhõm, dưới uy lực nổ mạnh như vậy cho dù là võ sư Cửu cấp cũng không cách nào may mắn thoát khỏi!

- Tiểu tử, ngươi cũng cảm thấy vinh hạnh đi, lại có thể bức ta xuất ra địa giai vũ kỹ!

Bành Đông hiện lên tia dữ tợn, một chiêu địa giai cấp cao vũ kỹ này chính là do tộc trưởng ban thưởng cho hắn trong một lần hoàn thành nhiệm vụ, uy lực to lớn, cho dù tiên thiên võ sư bị đánh trúng cũng phải bị trọng thương!

- Khụ khụ...

Nhưng đúng lúc này, bên trong bụi mù truyền ra hai tiếng ho khan, tuy rằng thanh âm không lớn nhưng chẳng khác gì sấm sét giữa trời quang.

- Không chết?

Sắc mặt Bành Đông chợt biến đổi.

Bụi mù tán đi, thân ảnh Tần Phàm lộ ra, lúc này võ giáp trên người hắn đã sớm hỏng mất, mà áo bào cũng rách tung tóe, máu tươi không ngừng chảy ra.

Không rảnh đi quản Bành Đông ở đối diện, Tần Phàm nhanh chóng nuốt vào một viên Liệu Thương Hoàn cùng một viên Hồi Khí Hoàn, vừa rồi võ giáp hỏng mất làm hao tổn đại lượng võ khí, hiện giờ võ khí trong người hắn không còn đầy đủ uy lực.

- Tiên thiên võ sư công kích quả nhiên đủ mạnh!

Gương mặt Tần Phàm thoáng run rẩy, nếu như trước khi hắn còn chưa luyện hóa viên ma chủng thứ hai mà bị công kích tới trình độ này, như vậy chỉ sợ hiện tại hắn đã biến thành một cỗ thi thể. Nhưng được viên ma chủng hỏa nguyên tăng cường, hiện tại khí lực của hắn đã cường đại hơn tiên thiên võ sư, cho nên có thể tiếp nhận được một kích cường đại kia!

Trên thực tế công kích cùng phòng ngự của hắn cũng đã có thể so sánh với tiên thiên võ sư, chỉ là còn chưa nắm giữ được nguyên khí mà thôi.

- Sao lại thế này?

Ngay trong lúc Tần Phàm vừa định phản công, sắc mặt hắn chợt biến đổi, vào lúc này hắn đột nhiên cảm giác được trên lưng mình truyền tới cảm giác nóng rực, nóng tới cực hạn, thậm chí còn cường liệt hơn công kích của Bành Đông tới gấp mười trăm lần!

- Oành!

Trong nháy mắt, thanh âm một tiếng nổ vang lên, quần áo sau lưng Tần Phàm đột nhiên thiêu đốt bốc cháy!

161. Chương 160

Chương 160: Võ cánh

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Di? Tiểu tử kia làm sao vậy?

Lúc này Bành Đông ở đối diện nhìn thấy sau lưng Tần Phàm đột nhiên bốc cháy, cũng cảm thấy nghi hoặc, nhưng hắn hiểu rõ ràng không phải do vũ kỹ của hắn tạo thành, tiên thiên cảnh giới chỉ có thể nắm giữ một ít thiên địa nguyên khí, hơn nữa thực lực của hắn còn chưa đạt tới trình độ khiến cho không khí thiêu đốt.

- Lão nhân, ta đang xảy ra chuyện gì? Ta cảm giác được phản lực của ta rất nóng! Giống như da thịt nơi đó phải bị nướng chín!

Tần Phàm vội vàng hướng Cổ Mặc xin giúp đỡ.

- Bốn võ thánh cũng không biết rõ ràng, phỏng chừng là có quan hệ tới ma chủng hỏa nguyên ma người luyện hóa, người khống chế chân khí thủy nguyên ma chủng đi tiếp xúc một chút thử xem.

Cổ Mặc nhướng mày truyền âm nói, hắn cũng cảm thấy việc này thập phần quỷ dị.

- Là hỏa nguyên ma chủng lưu lại?

Tần Phàm đột nhiên nhớ lại lúc luyện hóa hỏa nguyên ma chủng, năng lượng ma chủng tăng cường khí lực của hắn xong, hư ảnh Chu Tước giống như đã tiềm ẩn ra sau lưng của hắn.

- Chẳng lẽ vừa rồi nguyên khí hỏa hệ công kích dẫn phát ra năng lượng của hỏa nguyên ma chủng hay sao?

Tần Phàm trầm phỏng đoán, sau đó thật cẩn thận khống chế chân khí thủy nguyên ma chủng trên cánh tay chậm rãi truyền tới sau lưng, cố gắng làm dịu đi cảm giác nóng cháy khủng khiếp kia.

- Hắc hắc, thật sự trời cũng giúp ta, mặc kệ hắn đang xảy ra chuyện gì, bây giờ đối với ta mà nói chính là cơ hội tốt nhất!

Bành Đông đứng đối diện lúc này hiện lên vẻ cười âm tàn, thân hình đột nhiên bộc phát ra tốc độ kinh người, thật nhanh công kích về hướng Tần Phàm.

- Không tốt!

Tần Phàm chứng kiến Bành Đông xông tới, trong lòng không khỏi trầm xuống, lúc này trong cơ thể hắn có hai cổ khí tức tương xung, đã nhiễu loạn lộ tuyến vận hành của võ khí, võ giáp trên người đã sắp không thể duy trì.

- Oành!

Tần Phàm cắn chặt răng, nương theo thân thể ngạnh chống một kích của Bành Đông đánh trúng ngực, khí kinh cường đại khiến cho hắn cơ hồ phun ra ngụm máu, mà dưới lực đánh mạnh mẽ dưới chân hắn cũng giẫm ra một hố to thật sâu. Nhưng khí lực của hắn vẫn thật lợi hại, bị công kích như vậy nhưng cũng không bị thương tổn gì quá lớn.

- Thế nhưng không có việc gì?

Nhìn thoáng qua lồng ngực của Tần Phàm, phát hiện nơi đó có chút cháy đen nhưng không có thương tổn gì khác. Tuy rằng lần này không sử dụng cấp cao vũ kỹ nhưng hắn đã dùng tới tám phần lực lượng! Bành Đông không khỏi cảm thấy âm thầm buồn bực.

Lúc này Tần Phàm căn bản không rảnh quan tâm tới đau đớn nơi lồng ngực, hắn đang dốc toàn bộ tinh thần áp chế dị biến nóng rực sau lưng. Nguyên lai khi chân khí thủy nguyên tiếp xúc tới chỗ nóng cháy kia thì cũng không cách nào áp chế xuống, ngược lại còn giống như khơi dậy hung tính của nó, khiến cho nó phản ứng càng thêm kịch liệt.

- Bách Xà Phệ Hồn!

Bành Đông nhìn thấy Tần Phàm còn bị vây trong trạng thái ngây ngốc, cắn răng lại xuất ra chiêu vũ kỹ địa giai cao cấp. Tuy rằng lần đầu tiên sử dụng xong chiêu này đã khiến cho hắn hao tổn gần nửa võ khí, nhưng công kích bình thường căn bản không thể tạo thành thương tổn được cho Tần Phàm.

Không thể tiếp tục kéo dài được nữa!

Bành Đông chỉ có thể buông tay bắt buộc!

Mười đạo xà ảnh to như miệng chén nháy mắt thành hình, gào thét lên, mang theo tiếng gió rít hướng Tần Phàm quần tới!

- Ta cũng không tin ngươi không có võ giáp còn có thể đối kháng một chiêu vũ kỹ địa giai cấp cao này của ta!

Trên mặt Bành Đông hiện lên vẻ điên cuồng, lúc này lại tiếp tục tiêu hao hơn phân nửa võ khí cùng nguyên khí còn lại của hắn, cho nên khi mười đạo xà ảnh lại bay ra thì hắn đã hoàn toàn rơi vào cảm giác siêu vô cùng.

Thế nhưng đúng vào lúc này...

Dị biến hồi sinh!

Mười đạo xà ảnh sắp va chạm vào thân thể Tần Phàm, bên người Tần Phàm đột nhiên xuất hiện một vầng thổ hoàng sắc năng lượng tráo, hoàn toàn hoàn mỹ, không chút sơ hở!

- Oành! Oành! Oành...

Chỉ nháy mắt mười đạo xà ảnh thoát nhìn cực kỳ mạnh mẽ đánh lên trên năng lượng tráo, phát ra từng trận âm vang, nhưng chỉ tạo nên vài gợn sóng không lớn không nhỏ mà thôi! Một chiêu “Bách Xà Phệ Hồn” căn bản không cách nào phá hư được năng lượng tráo, càng khỏi nói là có thể đánh trúng Tần Phàm.

Là Cổ Mặc xuất thủ!

Vừa ra tay lập tức đem Bành Đông trấn trụ!

- Làm sao có thể!

Bành Đông mở to hai mắt nhìn chằm chằm, lộ ra vẻ không sao tin được.

Năng lượng tráo vừa xuất hiện rõ ràng là thủ đoạn mà chỉ có tiên thiên võ sư mới đạt tới, hơn nữa nhất định là có được thông hiểu sâu sắc đối với thiên địa nguyên khí mới có thể ngưng tụ thành năng lượng tráo chắc chắn đến như thế. Cho dù là chính bản thân bằng thực lực hiện tại cũng không thể nào ngưng tụ ra được năng lượng tráo mạnh mẽ như vậy!

- Tiểu tử kia chẳng lẽ là tiên thiên võ sư che giấu thực lực?

Trong lòng Bành Đông không ngừng xoay chuyển ý nghĩ, ngay lập tức rất nhiều chuyện trước đó không hiểu rõ lúc này tựa hồ đã rộng mở trong sáng. Chẳng thể trách tiểu tử kia có được lực công kích cùng khí lực mạnh mẽ như vậy, còn có được tốc độ nhanh như thế, nguyên lai bởi vì hắn đã sớm đạt tới tiên thiên võ sư!

Lúc này Bành Đông càng nghĩ càng loạn, từ từ trong lòng hắn hiện lên một tia khủng hoảng. Hiện tại võ khí cùng nguyên khí trong cơ thể hắn đã không còn thừa lại bao nhiêu, với thủ đoạn khổng lồ chế nguyên khí thuần thực như vậy của đối phương, hắn làm sao có thể là đối thủ!

Nghĩ tới đây, hắn chợt hiện lên ý nghĩ muốn thoái lui.

- Một tiên thiên võ sư lại có tâm trí như vậy, chẳng thể trách chỉ là nhị cấp tiên thiên.

Cổ Mặc cũng không hiện thân, chỉ ở trong giới chỉ nhìn thấy sắc mặt biến đổi của Bành Đông, lắc lắc đầu. Mỗi một cường giả đều có tinh thần ý chí vô cùng kiên định, mà tâm tính của tiên thiên võ sư còn rèn luyện kém cỏi hơn cả Tần Phàm, đây cũng đã chú định thành tựu trong võ đạo của hắn sẽ không cao.

Lúc này Tần Phàm đang toàn tâm toàn ý ứng phó biến hóa dị thường sau lưng mình, nào biết được Bành Đông lại đang suy nghĩ nhiều đến như vậy. Đúng lúc này, trong miệng hắn phát ra tiếng hô trầm thấp, cảm giác được hai đạo kinh mạch trên lưng đột nhiên căng lớn thêm mấy lần, một cỗ lực lượng cuồng bạo lập tức phá thịt trào ra!

Giống như con bướm phá kén!

Mồ hôi cuộn cuộn chảy xuống trên trán, cảm giác đau đớn khi kinh mạch bị xé rách làm sắc mặt Tần Phàm biến thành trắng bệch, trở nên tái nhợt, mà đồng thời diễn cảm cũng chậm chậm biến thành có chút khó nhìn, nắm tay siết chặt kiên trì chịu đựng.

- Một mình ta không phải là đối thủ của hắn, trong tình huống này ta nên đi về trước báo cáo cho gia tộc mới tốt nhất.

Bành Đông nhìn thấy bộ dạng quỷ dị của Tần Phàm, mà thổ hoàng sắc năng lượng tráo vẫn chưa biến mất, biết bản thân mình trong lúc nhất thời thật khó thể giết được đối phương, cho nên thân hình hắn chậm rãi thối lui, đang muốn thoát khỏi nơi này.

- Còn muốn chạy? Cuộc chiến giữa các người còn chưa chấm dứt, nên lưu lại đi!

Trong miệng Cổ Mặc thản nhiên nói, tùy tiện phát tay, một Huyền Trọng Vực cao gấp ba mươi lần bao bọc toàn trường, khả năng khống chế nguyên khí của hắn vượt xa Bành Đông, cũng dễ dàng liên điều khiển nguyên khí dao động trong không gian chung quanh.

- A...

Một tiếng hô trầm thấp đột nhiên vang lên bên vách núi, Tần Phàm đỏ rực hai mắt giang rộng hai tay, chỉ trong nháy mắt liền thấy hai đạo chu hồng sắc quang hoa từ trên lưng hắn dâng lên, cuối cùng không ngừng tụ thành một đôi cánh như thực chất!

162. Chương 161: Cánh Chu Tước

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 161: Cánh Chu Tước

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 161: Cánh Chu Tước

Theo đôi cánh xuất hiện, cảm giác nóng rực đau nhức đã chậm rãi biến mất, chỉ còn lại một cảm giác lực lượng cường đại tràn ngập, cảm giác duy ngã độc tôn vô tận!

Lúc này Tần Phàm chỉ cảm thấy cả người tràn dâng một cảm giác mạnh mẽ khổng lồ, mà những lực lượng kia toàn bộ tập trung trên đôi cánh màu đỏ như lửa của hắn, nguyên bản năng lượng hỏa nguyên ma chủng tiềm ẩn trong khiếu huyết thân thể hắn lúc này bị kích thích, năng lượng tràn dâng ngưng tụ thành một đôi cánh!

Theo một loại cảm giác huyền diệu tràn khắp toàn thân, Tần Phàm thử vẫy đôi cánh trên lưng, sóng nhiệt cuộn cuộn tản mát đi ra, sau đó cả thân thể hắn thật nhẹ nhàng bay lên.

Khi Tần Phàm thanh tỉnh lại, hắn phát hiện mình đang trôi nổi giữa không trung, sau đó hắn rõ ràng cảm thấy được đôi cánh sau lưng mang tới năng lực cường đại như thế nào cho chính bản thân hắn!

Ngự không phi hành!

Vào lúc này Tần Phàm lại có được năng lực ngự không phi hành! Đây cơ hồ là năng lực chỉ chuyên chúc cho võ thánh cường giả!

- Đôi cánh này...

Tần Phàm nhìn thoáng qua sau lưng, đôi cánh màu đỏ như lửa, phát hiện thật giống như đôi cánh của Chu Tước trong truyền thuyết, mỗi sợi lông vũ đỏ lửa đều hiện lên vô cùng rõ ràng, mỗi một lần vẫy cánh đều có thể khiến cho sóng nhiệt chung quanh nổi lên cuộn cuộn, hắc thậm chí mơ hồ cảm giác được nguyên khí dao động bên trong thiên địa.

Đây chính là cảm giác chỉ khi đột phá tiên thiên mới có.

Hiện tại đã cảm giác được nguyên khí, như vậy ngày sau hẳn muốn lĩnh ngộ nguyên mạch đột phá tiên thiên cảnh giới sẽ trở nên dễ dàng hơn rất nhiều!

- Xú tiểu tử, vận khí của ngươi đúng thật là nghịch thiên, còn ở võ sư cảnh giới đã có được năng lực phi hành trên không! Đây chính là nhờ Chu Tước ma chủng cung cấp năng lực cho ngươi: “Chu Tước Dực”! Từ nay về sau, trời cao biển rộng mặc ngươi tung hoành!

Lúc này thanh âm Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm, đối với vận khí của Tần Phàm hẳn không nhận được cũng cảm thấy có chút đỏ mắt, nhớ tới năm xưa hẳn phải gian nan tu luyện biết bao lâu, phải tiến tới vô tôn cảnh giới mới miễn cưỡng thể nghiệm được cảm giác bay trên bầu trời, muốn tự do phi hành trên không trung, còn cần tu luyện tới cảnh giới võ thánh.

Trong lòng Tần Phàm cũng trở nên kích động vô cùng, ngự không phi hành rốt cục đã được thực hiện trong giờ khắc này! Nhưng hẳn lại còn mơ hồ cảm thấy được nguyên mạch tồn tại, đây là thu hoạch ngoài ý liệu!

Kích động vẫy cánh bay vài vòng trên không trung, hẳn liền bắt đầu cảm giác được võ khí dần dần hao tổn cực kỳ kinh người, chẳng khác gì thần long hút nước, nháy mắt trong vô điền đã tiêu hao mất một nửa!

- Đôi Chu Tước Dực này hẳn phải dùng nguyên khí làm động lực mới có thể phi hành trong thời gian lâu dài đi.

Tần Phàm trầm suy nghĩ tự nhủ, hỏa nguyên ma chủng tiềm ẩn năng lượng dùng ngưng tụ thành cánh, mà phi hành thì cần đến võ khí làm năng lượng sử dụng, cho dù dùng võ khí không ngừng cũng không theo kịp lượng tiêu hao, chỉ có dùng nguyên khí mới có thể đủ cung cấp năng lượng cho nó.

Dù có chút tiếc nuối nhưng Tần Phàm cũng không quá mức thất vọng, dù sao có thể ở cảnh giới võ sư có được năng lực ngự không phi hành của võ thánh, đây đã là thập phần nghịch thiên!

Chậm rãi rơi xuống đất, Tần Phàm thử khống chế thu hồi đôi cánh trên lưng như lúc khống chế Kỳ Lân Thủ, một trận đau nhức truyền đến, Chu Tước Dực rất nhanh đã biến ảo thành một đôi hình xăm màu đỏ chu sa ngay trên sống lưng của hắn.

Lúc này Tần Phàm chậm rãi ngẩng đầu lên, thản nhiên nhìn Bành Đông đứng đối diện.

Giờ khắc này hẳn đã tràn ngập tự tin!

Tiên thiên võ sư thì thế nào!

Cho dù gặp được linh võ sư hẳn cũng không sợ! Ít nhất đánh không lại hẳn còn có thể chạy!

- Làm sao có thể! Không có khả năng! Rốt cục là loại vũ kỹ gì? Cho dù là thiên giai vũ kỹ cũng không thể làm cho một võ sư có thể bay lên không, cho dù hẳn là tiên thiên thậm chí là linh võ sư cũng khó có khả năng! Chẳng lẽ hẳn là võ thánh? Ngự không phi hành xưa nay là năng lực chỉ có võ thánh mới đạt được!

Nhìn thấy một màn vừa rồi, Bành Đông cũng không thể tin được mở to hai mắt, hẳn làm sao cũng không tin nổi Tần Phàm lại có thể ngự không phi hành! Hẳn cơ hồ cho rằng mình đã sản sinh ảo giác, trong miệng không ngừng lẩm bẩm thì thào như mê sảng.

Hắn vốn muốn bỏ chạy, nhưng Huyền Trọng Vực tăng lên gấp ba mươi lần làm mỗi bước của hắn cực kỳ gian nan. Tốc độ như vậy căn bản không có khả năng chạy thoát, hơn nữa hắn cảm giác được lúc này cho dù hắn muốn sử dụng nguyên khí cũng cực kỳ khó khăn.

Mà nếu muốn liều mạng, nhưng hành động đều cảm thấy vô cùng khó khăn, làm sao mà liều mạng?

Lúc này Bành Đông bị dọa vỡ mật, hắn đã hoàn toàn không còn chút chiến ý.

Nhìn thấy bộ dáng khủng hoảng của Bành Đông, Tần Phàm hồ hững lắc lắc đầu, bây giờ đối phương đã hoàn toàn không còn một chút phong phạm của một tiên thiên võ sư. Đối với hắn mà nói đối phương đã không còn bao nhiêu uy hiếp, thậm chí đã mất đi tư cách trở thành đối thủ của hắn.

Chẳng thể trách Cổ Mặc luôn dặn dò hắn phải giữ tâm tĩnh là trọng yếu nhất, một cường giả nếu mất đi tâm tĩnh, như vậy đã không còn có thể tiếp tục được xem như cường giả.

- Đã tới thời điểm kết thúc.

Trong miệng Tần Phàm thản nhiên nói, sau đó hắn lấy ra một thanh hắc sắc trường đao trong trữ vật giới chỉ, chất lượng thanh đao so với thanh đao lần trước Cổ Mặc hủy hoại tốt hơn rất nhiều.

Tiếp theo hắn hơi bước về phía trước một bước, tuy rằng hiện tại toàn trường đều bị Huyền Trọng Vực của Cổ Mặc bao phủ, nhưng hắn đã sớm có thói quen mài luyện trong Huyền Trọng Vực, cho nên lực ảnh hưởng đối với hắn cũng không lớn như Bành Đông ở đối diện.

- Phá Nguyệt Trục Vân!

Thanh âm trầm thấp vang lên từ trong cổ họng Tần Phàm, giơ lên trường đao, khí thế cả người hắn bỗng nhiên biến đổi!

Đúng lúc này, năng lượng khí lưu cuồng bạo khắp bốn phía đều bị hút tới, toàn bộ đều dừng mãnh tràn vào thanh hắc sắc trường đao trong tay Tần Phàm, mà đồng thời vô khí của hắn cũng điên cuồng bắt đầu khởi động, rất nhanh đã tràn ngập khắp cả thân đao.

Vô hạn áp súc, chỉ còn chờ đợi một khắc bùng nổ!

Giơ cao hắc sắc trường đao trong tay, trên sống đao khí xoáy cuồng bạo vờn quanh, chân của Tần Phàm lại bước tới trước một bước, thân thể hắn giống như nặng hơn mấy ngàn cân, giẫm lên mặt đất trước mặt thành một hố đá thật sâu!

- Oanh!

Một trận tiếng xé gió đinh tai nhức óc từ vách núi vang lên, nguyên bản năng lượng tráo vây quanh Tần Phàm bị phá vỡ, khí kinh cường đại trong nháy mắt xé rách không khí, năng lượng vô cùng cuồng bạo chỉ trong nháy mắt liền bạo phát ra!

Hỏa hồng sắc quang hoa xông thẳng về phía trước với tốc độ cực nhanh, khí lưu cuộn cuộn nóng rực dẫn phát ra thanh âm “tư tư” tựa hồ như muốn lập tức bốc cháy cả không khí, một đao này mang theo năng lượng do Chu Tước Dực còn lưu lại bên trong, uy lực so với trước kia khi Tần Phàm rời khỏi Hoàng Nguyệt sa mạc không biết đã mạnh hơn bao nhiêu lần!

- A...

Nhìn thấy đao khí khủng bố bao trùm trời đất bổ tới, Bành Đông đối diện không cách nào tránh né, trên mặt lộ ra thần sắc tuyệt vọng, vừa mới phát ra tiếng thét thê lương, sóng nhiệt ngập trời trước mắt lập tức liền đem hắn nuốt sống.

- Ba!

Tiên thiên vô giáp của Bành Đông trong nháy mắt bị phá hủy!

Uy lực đao thế vẫn chưa lui, tiếp theo trực tiếp chém xuống trên thân thể của Bành Đông, máu tươi cuồng phun, mưa máu tung tóe, chưa đầy nửa khắc bụi mù tán đi, một khối thi thể huyết nhục mơ hồ chậm rãi ngã xuống phía sau, nặng nề rơi lên mặt đất.

- Hô...

Tần Phàm nhẹ nhàng thở ra một hơi, lập tức có cảm giác vô cùng suối. Địa giai cao cấp vũ kỹ xác thực tiêu hao năng lượng cực kỳ khổng lồ, nhưng uy lực làm cho hắn cảm thấy hết sức hài lòng. Càng làm cho hắn không thể tưởng được chính là sau khi kích hoạt Chu Tước Dực trong công kích còn có thể mang theo năng lượng hỏa nguyên, điều này tương đương với nguyên khí công kích, để cho một chiêu này của hắn đại tăng uy lực!

Nếu như vậy, cho dù trước ngày triều thánh hắn chưa thể đột phá được tiên thiên võ sư, nhưng trong lúc đối chiến cùng thập đại hành hương giả, hắn cũng có được sức liều mạng.

Ngẩng đầu nhìn lên thì thể cách đó không xa, không tiếp tục quần tó, hắn lại hướng theo phương xa bước lên con đường triều thánh.

Đường còn thật xa, nhưng hắn có tin tưởng đi tới cuối cùng.

163. Chương 162: Lạc Thành Thái Dao

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 162: Lạc Thành Thái Dao

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 162: Lạc Thành Thái Dao

Hai mươi ngày sau, trời vừa hoàng hôn, Tần Phàm đi tới trước một tòa đại thành.

- Đây là Lạc Thành?

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên tòa thành trì phồn hoa cao lớn trước mắt, trong miệng thì trào nói. Lạc Thành, Kiền Kinh, Vọng Thành được phân bố theo hình tam giác, hợp xưng Trung Châu, cách nhau chừng nửa ngày lộ trình, là trung tâm của Đại Kiền quốc.

Đi tới Lạc Thành, xem như chỉ còn cách Kiền Kinh cùng Chân Võ thánh điện không bao xa.

- Nghỉ ngơi ở nơi này một đêm đã.

Tần Phàm trầm ngâm một thoáng, sau đó đi vào thành. Suốt hai mươi ngày qua hắn đều ở ngoài hoang dã, cũng chưa có ngày nào được nghỉ ngơi thoải mái hay dùng cơm đàn hoàng, vì vậy hiện tại cũng cảm thấy có chút mệt mỏi. Hiện giờ đã sắp đến mục đích, dù sao cũng còn một đoạn thời gian ngắn thì ngày lễ triều thánh mới bắt đầu, hơn nữa Lạc Thành cũng là đại thành nổi tiếng ngang hàng với Kiền Kinh, nếu đi qua không ghé vào thật cảm thấy có chút đáng tiếc.

- Không biết tiểu Mông tử cùng Tuấn ca đã tới chưa.

Tần Phàm vừa đi vừa thầm nghĩ, hắn vẫn có chút lòng tin đối với thực lực của hai người Tiết Tuấn cùng Điền Mông, dù sao tiên thiên võ sư Bành Đông đã bị hắn dẫn dụ rồi đi, những người còn lại truy kích theo hai người bọn họ chỉ là võ sư, với thực lực của hai người cho dù đánh không lại nhưng muốn bỏ chạy hẳn là không khó. Mà Lạc Thành là con đường phải đi ngang qua từ Vân Châu đi Kiền Kinh, nếu hai người Điền Mông cùng Tiết Tuấn bình an hẳn sẽ đi qua nơi này, chỉ là không biết họ sẽ đến trước hay đến sau hắn mà thôi.

Đi vào trong thành, Tần Phàm phát hiện kiến trúc trong Lạc Thành không chỉ rộng lớn, trang trí hoa lệ mà con đường cũng rộng lớn hơn Nguyên Thành rất nhiều, khó được chính là hết thấy đều gọn gàng ngăn nắp, tuy rằng lưu lượng người qua lại rất lớn nhưng không chen chúc như tại Nguyên Thành, còn có đường dành riêng cho người đi bộ, không đến nỗi phát sinh sự kiện hỗn loạn như tại Nguyên Thành.

Ngoài ra dọc theo đường đi còn trồng hai hàng dương liễu, xanh biếc râm mát, hoàn cảnh rất tốt.

Đây không hổ là một tòa đại thành.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, ấn tượng đầu tiên đối với Lạc Thành cũng cảm thấy thập phần không tệ.

Đi thêm một đoạn đường, liền nhìn thấy một tử lâu xa hoa, bên trên treo chiêu bài “Minh Nguyệt Lâu”, chữ viết vô cùng khí thế phóng khoáng, phong cách quý phái.

Nhìn ra được người viết chiêu bài là người có tu vi võ đạo, nói cách khác hậu trường của Minh Nguyệt Lâu cũng không tầm thường.

Nhưng ba thành trì Kiến Kinh, Lạc Thành, Vọng Thành của khu Trung Châu đều là chỗ tụ họp của chân võ thế gia cấp cao, cao thủ cường giả đương nhiên cũng thật nhiều, Tần Phàm không cảm thấy có gì đáng kinh ngạc.

Minh Nguyệt Lâu cao tới chín tầng, so với Triều Dương Lâu trong Nguyên Thành càng thêm xa hoa khí phái, hơn nữa cách trang hoàng không hoa lệ như Triều Dương Lâu mà lại có khuynh hướng cao nhã tinh tế, có một phong vận hoàn toàn riêng biệt của mình.

Trong Minh Nguyệt Lâu, bình thường người có thân phận càng cao lại càng thích ở tầng cao bên trên, đi lên càng cao thì tiêu phí càng đắt, tuy Tần Phàm không thiếu chút tiền như vậy nhưng hắn có thói quen điệu thấp làm việc, không muốn có sự qua lại quá sớm với những thế gia cấp cao kia, vì vậy chỉ đi lên tới tầng ba thì dừng lại, tìm một vị trí hơi nghiêng ngồi xuống, hoàn cảnh nơi này không tệ lắm, còn có thể chứng kiến được phần nửa cảnh sắc của Lạc Thành, điều này đối với người mới đến Lạc Thành lần đầu như Tần Phàm thật sự thích hợp.

Minh Nguyệt Lâu, trắng sáng thẳng lên lại có nhân sầu.

Khi vầng trăng sáng chậm rãi dâng lên bầu trời, Tần Phàm uống rượu ngon, trong lòng có chút nhớ nhà. Hắn đang nhớ lại địa cầu của kiếp trước, cũng đang nhớ lại Nam Phong Thần gia.

Trong khoảnh khắc hắn cảm giác có chút hốt hoảng.

- Uy!

Nhưng đúng ngay lúc này, một thanh âm đột nhiên cắt đứt ý nghĩ của Tần Phàm.

Tần Phàm không khỏi thoáng cau mày, nghiêng đầu lại, liền thấy một tiểu cô nương thanh tú ước chừng mười hai mười ba tuổi đang đứng một bên yên lặng nhìn mình, trên người tiểu cô nương mặc bộ y phục màu tím nhạt, đôi mắt đen nhánh có vẻ vô cùng linh động, làn da như phấn điêu ngọc mài, khuôn mặt có chút non nớt nhưng trên vầng trán lại ẩn hiện tia mị sắc thành thực, nhìn qua có chút kỳ dị.

- Chuyện gì?

Tần Phàm thấy là một tiểu muội muội, cũng không tiện trách móc lời gì, chỉ nhẹ giọng hỏi.

- Chỗ ngồi này là của ta!

Tiểu cô nương chu chiếc miệng nhỏ nhắn đáng yêu nói.

- Di?

- Tuy rằng ta bình thường không phải luôn tới nơi này, nhưng mỗi lần đến ta đều ngồi ở đây.

Thanh âm non nớt của tiểu cô nương tiếp tục cất lên.

- Công tử, thật sự ngại ngần, Thái tiểu thư đích xác có thói quen ngồi ở chỗ này, nhưng vì ta nhìn thấy đã nhiều ngày mà nàng chưa tới, ngại lại ưa thích vị trí này cho nên mới để ngài ngồi đây, chỉ là không nghĩ tới...

Lúc này tiểu nhị cũng vội vàng chạy qua giải thích, câu nói kế tiếp không cần nói hết nhưng Tần Phàm đã hiểu được.

- Vậy thì mời tiểu muội muội cứ tự nhiên ngồi đi.

Tần Phàm gật gật đầu, đứng dậy. Hắn không muốn sinh thêm sự cố, huống chi ở bên cạnh cũng có vị trí ngắm cảnh sắc không kém, hơn nữa đối phương chỉ là một tiểu cô nương, chút phong độ nhường nhịn hắn vẫn phải có.

- Người thế nhưng lại gọi ta là tiểu muội muội!

Nhưng làm Tần Phàm không thể tưởng được chính là lúc này tiểu cô nương áo tím lại chống nạnh thở phì phì, tựa hồ có chút tức giận nói.

- Làm sao vậy?

Tần Phàm không khỏi có chút ngạc nhiên.

- Bốn cô nương năm nay đã mười bảy tuổi!

Thiếu nữ áo tím dùng thanh âm non nớt gằn nhẹ nói.

- Ách.

Tần Phàm ngẩn ra, ở Đại Kiên quốc mười sáu tuổi đã trưởng thành, mười bảy tuổi đích xác không xem là nhỏ, hơn nữa còn bằng tuổi với hắn...nhưng người thiếu nữ trước mắt thấy thế nào cũng chỉ mới mười hai mười ba tuổi ah!

Hắn có chút nghi hoặc, ánh mắt lơ đãng lướt qua trên thân thể thiếu nữ, đúng là thân hình lả lướt nảy nở, dáng người uyển chuyển, đích xác không phải thân thể của một tiểu cô nương mười hai mười ba tuổi có được.

- Ách, cô nương, thật ngượng ngùng, trả lại vị trí này cho cô nương.

Tần Phàm thu hồi ánh mắt, cười khan một tiếng, trong khoảnh khắc cũng cảm thấy có chút xấu hổ.

- Không cần.

Lúc này thiếu nữ lại thở phì phì trực tiếp ngồi xuống đối diện với Tần Phàm, sau đó mở miệng nói:

- Người ngồi xuống bồi bốn cô nương nói chuyện đi.

Nghe thanh âm non nớt tự xưng là bốn cô nương, làm cho người ta cảm thấy có chút khó chịu lại có chút buồn cười. Nhưng Tần Phàm biết đối phương cũng không có ác ý, hơn nữa hắn cũng cảm thấy thiếu nữ này có chút thú vị, liền ngồi xuống vị trí của mình.

- Hai vị chậm dùng.

Tiểu nhị bụng thức ăn lại có chút xấu hổ rời đi thật nhanh, thoát nhìn cũng có chút kiêng kỵ với thiếu nữ kia.

- Nhìn dáng vẻ của người không giống như người của Lạc Thành, người là triều thánh giả muốn đi Chân Võ thánh điện đi?

Một lát sau, thiếu nữ nhìn thoáng qua Tần Phàm thần nhiên hỏi thăm.

- Không sai.

Tần Phàm đặt chén rượu trong tay xuống, gật đầu đáp, đối với việc này hắn cũng không cần phải giấu diếm.

- Bốn cô nương nhìn người cảm thấy rất thuận mắt, người tên là gì?

Thiếu nữ lại ra vẻ thành thực hỏi.

- Khụ khụ...

Tần Phàm ho nhẹ hai tiếng, cảm giác có chút cổ quái, miễn cưỡng cười nói:

- Ách, vị cô nương này, ta đã biết cô nương mười bảy tuổi, cho nên cô nương cũng không cần làm ra bộ dáng như vậy, nhìn vào thấy cô nương có vẻ hơi ấu trĩ.

Thiếu nữ nghe Tần Phàm nói vậy trên khuôn mặt trắng nõn không khỏi đỏ ửng lên, cả giận:

- Ai cần người lo!

Tần Phàm mỉm cười, không nói gì, chỉ cầm chén rượu trên bàn lên uống một hớp.

- Uy, ta gọi là Thái Dao, rốt cục người tên là gì chứ?

Thấy Tần Phàm không nói gì, thiếu nữ lại cong đôi môi nhỏ nhắn, lại hỏi, nhưng không dùng xưng hô “bổn cô nương” như trước.

- Tần Phàm!

Đặt chén rượu xuống, Tần Phàm thản nhiên nói, như vậy nhìn thiếu nữ trước mắt ngược lại thấy thuận mắt hơn thật nhiều.

- Người là người của Kiền Kinh Tần gia?

Lúc này sắc mặt Thái Dao đột nhiên biến đổi, lộ ra thần sắc chán ghét.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 162: Lạc Thành Thái Dao

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 162: Lạc Thành Thái Dao

Hai mươi ngày sau, trời vừa hoàng hôn, Tần Phàm đi tới trước một tòa đại thành.

- Đây là Lạc Thành?

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên tòa thành trì phồn hoa cao lớn trước mắt, trong miệng thì thào nói. Lạc Thành, Kiền Kinh, Vọng Thành được phân bố theo hình tam giác, hợp xưng Trung Châu, cách nhau chừng nửa ngày lộ trình, là trung tâm của Đại Kiền quốc.

Đi tới Lạc Thành, xem như chỉ còn cách Kiền Kinh cùng Chân Võ thánh điện không bao xa.

- Nghỉ ngơi ở nơi này một đêm đã.

Tần Phàm trầm ngâm một thoáng, sau đó đi vào thành. Suốt hai mươi ngày qua hần đều ở ngoài hoang dã, cũng chưa có ngày nào được nghỉ ngơi thoải mái hay dùng cơm đàn hoàng, vì vậy hiện tại cũng cảm thấy có chút mệt mỏi. Hiện giờ đã sắp đến mục đích, dù sao cũng còn một đoạn thời gian ngắn thì ngày lễ triều thánh mới bắt đầu, hơn nữa Lạc Thành cũng là đại thành nổi tiếng ngang hàng với Kiền Kinh, nếu đi qua không ghé vào thật cảm thấy có chút đáng tiếc.

- Không biết tiểu Mông tử cùng Tuấn ca đã tới chưa.

Tần Phàm vừa đi vừa trầm nghĩ, hần vẫn có chút lòng tin đối với thực lực của hai người Tiết Tuấn cùng Điền Mông, dù sao tiên thiên võ sư Bành Đông đã bị hần dẫn dụ rời đi, những người còn lại truy kích theo hai người bọn họ chỉ là võ sư, với thực lực của hai người cho dù đánh không lại nhưng muốn bỏ chạy hần là không khó. Mà Lạc Thành là con đường phải đi ngang qua từ Vân Châu đi Kiền Kinh, nếu hai người Điền Mông cùng Tiết Tuấn bình an hần sẽ đi qua nơi này, chỉ là không biết họ sẽ đến trước hay đến sau hần mà thôi.

Đi vào trong thành, Tần Phàm phát hiện kiến trúc trong Lạc Thành không chỉ rộng lớn, trang trí hoa lệ mà con đường cũng rộng lớn hơn Nguyên Thành rất nhiều, khó được chính là hết thấy đều gọn gàng ngăn nắp, tuy rằng lưu lượng người qua lại rất lớn nhưng không chen chúc như tại Nguyên Thành, còn có đường dành riêng cho người đi bộ, không đến nỗi phát sinh sự kiện hỗn loạn như tại Nguyên Thành.

Ngoài ra dọc theo đường đi còn trồng hai hàng dương liễu, xanh biếc râm mát, hoàn cảnh rất tốt.

Đây không hổ là một tòa đại thành.

Tần Phàm thăm nghĩ trong lòng, ấn tượng đầu tiên đối với Lạc Thành cũng cảm thấy thập phần không tệ.

Đi thêm một đoạn đường, liền nhìn thấy một tửu lâu xa hoa, bên trên treo chiêu bài “Minh Nguyệt Lâu”, chữ viết vô cùng khí thế phóng khoáng, phong cách quý phái.

Nhìn ra được người viết chiêu bài là người có tu vi võ đạo, nói cách khác hậu trường của Minh Nguyệt Lâu cũng không tầm thường.

Nhưng ba thành trì Kiền Kinh, Lạc Thành, Vọng Thành của khu Trung Châu đều là chỗ tụ họp của chân võ thế gia cấp cao, cao thủ cường giả đương nhiên cũng thật nhiều, Tần Phàm không cảm thấy có gì đáng kinh ngạc.

Minh Nguyệt Lâu cao tới chín tầng, so với Triều Dương Lâu trong Nguyên Thành càng thêm xa hoa khí phái, hơn nữa cách trang hoàng không hoa lệ như Triều Dương Lâu mà lại có khuynh hướng cao nhã tinh tế, có một phong vận hoàn toàn riêng biệt của mình.

Trong Minh Nguyệt Lâu, bình thường người có thân phận càng cao lại càng thích ở tầng cao bên trên, đi lên càng cao thì tiêu phí càng đắt, tuy Tần Phàm không thiếu chút tiền như vậy nhưng hắn có thói quen điệu thấp làm việc, không muốn có sự qua lại quá sớm với những thế gia cấp cao kia, vì vậy chỉ đi lên tới tầng ba thì dừng lại, tìm một vị trí hơi nghiêng ngồi xuống, hoàn cảnh nơi này không tệ lắm, còn có thể chứng kiến được phân nửa cảnh sắc của Lạc Thành, điều này đối với người mới đến Lạc Thành lần đầu như Tần Phàm thật sự thích hợp.

Minh Nguyệt Lâu, trắng sáng thẳng lên lại có nhân sâu.

Khi vầng trăng sáng chậm rãi dâng lên bầu trời, Tần Phàm uống rượu ngon, trong lòng có chút nhớ nhà. Hắn đang nhớ lại địa cầu của kiếp trước, cũng đang nhớ lại Nam Phong Thần gia.

Trong khoảnh khắc hắn cảm giác có chút hốt hoảng.

- Uy!

Nhưng đúng ngay lúc này, một thanh âm đột nhiên cắt đứt ý nghĩ của Tần Phàm.

Tần Phàm không khỏi thoáng cau mày, nghiêng đầu lại, liền thấy một tiểu cô nương thanh tú ước chừng mười hai mười ba tuổi đang đứng một bên yên lặng nhìn mình, trên người tiểu cô nương mặc bộ y phục màu tím nhạt, đôi mắt đen nhánh có vẻ vô cùng linh động, làn da như phấn điêu ngọc mài, khuôn mặt có chút non nớt nhưng trên vầng trán lại ẩn hiện tia mị sắc thành thực, nhìn qua có chút kỳ dị.

- Chuyện gì?

Tần Phàm thấy là một tiểu muội muội, cũng không tiện trách móc lời gì, chỉ nhẹ giọng hỏi.

- Chỗ ngồi này là của ta!

Tiểu cô nương chu chiếc miệng nhỏ nhắn đáng yêu nói.

- Di?

- Tuy rằng ta bình thường không phải luôn tới nơi này, nhưng mỗi lần đến ta đều ngồi ở đây.

Thanh âm non nớt của tiểu cô nương tiếp tục cất lên.

- Công tử, thật sự ngại ngần, Thái tiểu thư đích xác có thói quen ngồi ở chỗ này, nhưng vì ta nhìn thấy đã nhiều ngày mà nàng chưa tới, ngài lại ưa thích vị trí này cho nên mới để ngài ngồi đây, chỉ là không nghĩ tới...

Lúc này tiểu nhị cũng vội vàng chạy qua giải thích, câu nói kế tiếp không cần nói hết nhưng Tần Phàm đã hiểu được.

- Vậy thì mời tiểu muội muội cứ tự nhiên ngồi đi.

Tần Phàm gật gật đầu, đứng dậy. Hắn không muốn sinh thêm sự cố, huống chi ở bên cạnh cũng có vị trí ngắm cảnh sắc không kém, hơn nữa đối phương chỉ là một tiểu cô nương, chút phong độ nhường nhịn hắn vẫn phải có.

- Người thế nhưng lại gọi ta là tiểu muội muội!

Nhưng làm Tần Phàm không thể tưởng được chính là lúc này tiểu cô nương áo tím lại chống nạnh thở phì phì, tựa hồ có chút tức giận nói.

- Làm sao vậy?

Tần Phàm không khỏi có chút ngạc nhiên.

- Bốn cô nương năm nay đã mười bảy tuổi!

Thiếu nữ áo tím dùng thanh âm non nớt gằn nhẹ nói.

- Ách.

Tần Phàm ngẩn ra, ở Đại Kiên quốc mười sáu tuổi đã trưởng thành, mười bảy tuổi đích xác không xem là nhỏ, hơn nữa còn bằng tuổi với hắn...nhưng người thiếu nữ trước mắt thấy thế nào cũng chỉ mới mười hai mười ba tuổi ah!

Hắn có chút nghi hoặc, ánh mắt lơ đãng lướt qua trên thân thể thiếu nữ, đúng là thân hình lả lướt nảy nở, dáng người uyển chuyển, đích xác không phải thân thể của một tiểu cô nương mười hai mười ba tuổi có được.

- Ách, cô nương, thật ngượng ngùng, trả lại vị trí này cho cô nương.

Tần Phàm thu hồi ánh mắt, cười khan một tiếng, trong khoảnh khắc cũng cảm thấy có chút xấu hổ.

- Không cần.

Lúc này thiếu nữ lại thở phì phì trực tiếp ngồi xuống đối diện với Tần Phàm, sau đó mở miệng nói:

- Người ngồi xuống bồi bốn cô nương nói chuyện đi.

Nghe thanh âm non nớt tự xưng là bốn cô nương, làm cho người ta cảm thấy có chút khó chịu lại có chút buồn cười. Nhưng Tần Phàm biết đối phương cũng không có ác ý, hơn nữa hắn cũng cảm thấy thiếu nữ này có chút thú vị, liền ngồi xuống vị trí của mình.

- Hai vị chậm dùng.

Tiểu nhị bưng thức ăn lại có chút xấu hổ rời đi thật nhanh, thoạt nhìn cũng có chút kiêng kỵ với thiếu nữ kia.

- Nhìn dáng vẻ của người không giống như người của Lạc Thành, người là triều thánh giả muốn đi Chân Võ thánh điện đi?

Một lát sau, thiếu nữ nhìn thoáng qua Tần Phàm thần nhiên hỏi thăm.

- Không sai.

Tần Phàm đặt chén rượu trong tay xuống, gật đầu đáp, đối với việc này hắn cũng không cần phải giấu diếm.

- Bốn cô nương nhìn người cảm thấy rất thuận mắt, người tên là gì?

Thiếu nữ lại ra vẻ thành thực hỏi.

- Khụ khụ...

Tần Phàm ho nhẹ hai tiếng, cảm giác có chút cổ quái, miễn cưỡng cười nói:

- Ách, vị cô nương này, ta đã biết cô nương mười bảy tuổi, cho nên cô nương cũng không cần làm ra bộ dáng như vậy, nhìn vào thấy cô nương có vẻ hơi ấu trĩ.

Thiếu nữ nghe Tần Phàm nói vậy trên khuôn mặt trắng nõn không khỏi đỏ ửng lên, cả giận:

- Ai cần người lo!

Tần Phàm mỉm cười, không nói gì, chỉ cầm chén rượu trên bàn lên uống một hớp.

- Uy, ta gọi là Thái Dao, rốt cục người tên là gì chứ?

Thấy Tần Phàm không nói gì, thiếu nữ lại cong đôi môi nhỏ nhắn, lại hỏi, nhưng không dùng xưng hô “bổn cô nương” như trước.

- Tần Phàm!

Đặt chén rượu xuống, Tần Phàm thản nhiên nói, như vậy nhìn thiếu nữ trước mắt ngược lại thấy thuận mắt hơn thật nhiều.

- Người là người của Kiền Kinh Tần gia?

Lúc này sắc mặt Thái Dao đột nhiên biến đổi, lộ ra thần sắc chán ghét.

164. Chương 163: Triều Thánh Giả Đệ Nhất Nhân.

Chương 163: Triều thánh giả đệ nhất nhân

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

- Tại hạ chỉ đến từ cửu phẩm chân võ thế gia, tự nhiên không có quan hệ gì với nhất phẩm chân võ thế gia Kiền Kinh Tần gia.

Tần Phàm bưng chén rượu lên, bình tĩnh thông dong nói, trên mặt không hề có chút gợn sóng.

- Người thật sự không phải là người của Kiền Kinh Tần gia sao? Không phải là người đến dò hỏi tình báo của Thái gia chúng ta?

Lúc này Thái Dao mới hòa hoãn sắc mặt, nghiêm túc nhìn Tần Phàm hỏi.

- Người là người của Lạc Thành Thái gia?

Lúc này Tần Phàm cũng hỏi ngược lại, hẳn nhớ rõ Tô Dương từng nói qua, lần này trong thập đại hành hương giả người đứng đầu chính là Lạc Thành Thái gia Thái Hiên.

- Hừ, còn nói không phải đến dò hỏi tình báo sao!

Thái Dao khẽ hừ một tiếng, trừng mắt nói.

- Vậy chỉ có người được hỏi chuyện của ta, ta hỏi người thì lại không được sao?

Tần Phàm cười khở giang tay, đối với kiểu nói chuyện của Thái Dao thật có chút bất đắc dĩ.

Đôi mắt to linh động của Thái Dao chợt ngậy ra, sau đó mới xoay chuyển, thanh âm có chút xấu hổ nói:

- Xem như người nói đúng, không sai, ta chính là người của Lạc Thành Thái gia.

Tần Phàm chỉ mỉm cười, cũng không thềm để ý, lại tiếp tục uống rượu.

- U uy, người nghe được ta là người của nhất phẩm chân võ thế gia Lạc Thành Thái gia, người không có gì tỏ về sao?

Lúc này Thái Dao lại cong miệng, có chút bất mãn nói.

- Vậy người nghĩ ta phải tỏ về gì đây?

Tần Phàm đặt chén rượu xuống, hồ hững nói. Trong lòng của hắn làm sao không rõ tâm tư của những đại tiểu thư đại thế gia thế này, người càng đối với nàng lễ độ cung kính thì nàng ngược lại càng xem thường

người. Nhưng hắn cũng không phải loại người dễ dàng hướng cường quyền cúi đầu, càng sẽ không nịnh bợ người khác, cho nên cũng không xem là hắn cố ý làm như vậy.

- Có chút người khi biết ngươi là người của nhất phẩm chân võ thế gia, hận không thể quỳ xuống đi lấy lòng, nhưng ngươi không tệ, có thể cùng ta giao bằng hữu.

Tiếp theo lại nghe Thái Dao mở miệng nói, quả nhiên nàng ngược lại cảm thấy hứng thú với Tần Phàm.

- Tại hạ cho rằng giao bằng hữu chính là chuyện riêng của hai người, không có quan hệ gì tới gia thế hay thực lực. Nếu như ngươi ưa thích cả ngày đem câu nói nhất phẩm chân võ thế gia bắt trên miệng, bản thân ta còn phải suy nghĩ lại cô có tư cách làm bằng hữu của ta hay không.

Tần Phàm cũng bình tĩnh đáp.

Lúc này Thái Dao không khỏi chợt ngẩn ra.

- Ngươi thật sự rất thú vị, khác hẳn với những người khác.

Một lát sau Thái Dao chợt lộ ra dáng tươi cười động lòng người, lúc này khi nàng cười lộ lên mị ý trên vầng trán thản nhiên toát ra, trên gương mặt non nớt đáng yêu lúc này cũng tăng thêm vài phần phong vận.

- Như nhau thôi.

Tần Phàm cầm chén rượu trong tay đưa lên hướng Thái Dao ý bảo. Thiếu nữ trước mắt xem như ngây thơ rụt rè, không có gì xảo trá, hơn nữa tuy rằng hắn không cố ý phải đi kết giao cùng nhất phẩm chân võ thế gia, nhưng nếu có thể có quan hệ hữu hảo chung quy không có chỗ xấu, cho nên Thái Dao cũng đáng giá cho hắn giao kết.

- Tốt, trước kia ta rất ít uống rượu, hôm nay ta sẽ cùng ngươi uống một chén.

Thái Dao có chút vui vẻ cầm chén rượu rót nửa chén, sau đó cụng chén với Tần Phàm, liền uống cạn, trong giây lát trên gương mặt hiện lên vẻ đỏ ửng say lòng người, tăng thêm vài phần đáng yêu.

Tần Phàm mỉm cười, cũng uống cạn một chén.

- Ca!

Vừa mới đặt chén rượu xuống, liền nghe thấy Thái Dao đột nhiên đứng lên hướng thang lầu ba lên tiếng kêu to, thanh âm của nàng tuy có vẻ non nớt nhưng thập phần to rõ.

Tần Phàm nghi hoặc quay đầu lại, liền thấy một đệ tử thế gia đang định đi lên lầu bốn chợt ngừng chân lại, nghe Thái Dao kêu to liền chậm rãi hướng bên này đi tới, bước chân thông dong, khí độ bất phàm.

Người kia ước chừng hai mươi tuổi, bộ dạng thật anh tuấn, gương mặt trắng nõn sạch sẽ, mái tóc được chải cẩn thận tỉ mỉ, mặc một bộ y phục cẩm bào màu tím dùng nguyên liệu cực kỳ tinh tế, trên người có uy nghiêm thản nhiên. Thái Dao gọi hắn là ca, người này tự nhiên cũng là người của nhất phẩm chân võ thế gia Lạc Thành Thái gia.

- Ca, sao huynh cũng tới đây?

Thấy nam tử kia đi tới, Thái Dao vui mừng đứng lên, thật thân mật khoác tay lên cánh tay hắn hỏi.

- Hẹn mấy người bằng hữu gặp nhau một chút, nha đầu, muội có muốn cùng ca đi lên lầu chín hay không?

Người kia lộ ra nụ cười thân thiết, thoát nhìn thập phần sủng nịch đối với muội muội của mình.

- Không đi, muội thích ở đây, hơn nữa muội vừa kết giao một người bằng hữu.

Thái Dao lắc lắc đầu nói, sau đó nhảy nhót đem người dẫn tới bên cạnh bàn của Tần Phàm, giới thiệu:

- Vị này chính là ca ca của ta, Thái Hiên.

Tần Phàm nghe tên người này không khỏi nao nao, người này chính là người đứng hàng thứ nhất trong thập đại triều thánh giả Thái Hiên?

- Vị này chính là...

Thái Hiền thấy Thái Dao đang cùng một người lạ ngồi chung một chỗ, cũng có vẻ nghi hoặc.

- Tại hạ Tần Phàm, lần này cũng là triều thánh giả đi Chân Võ thánh điện.

Tần Phàm chỉ đành lễ phép đứng lên, trong miệng bình tĩnh thông dong nói, cũng không bởi vì đối phương là người của nhất phẩm chân võ thế gia mà lộ ra thần sắc lấy lòng.

- Người của Kiền Kinh Tần gia?

Cũng giống như Thái Dao, Thái Hiền cũng có đồng dạng nghi vấn, sau đó hẩn kỳ quái chuyển hướng nhìn thoáng qua Thái Dao, hẩn biết cô muội muội này của mình xưa nay không hề có cảm tình gì với người của Kiền Kinh Tần gia.

- Không phải, hẩn chỉ đến từ một cửu phẩm chân võ thế gia, cũng không phải Kiền Kinh Tần gia.

Thái Dao vội vàng giúp Tần Phàm giải thích.

- Không sai, tại hạ đến từ cửu phẩm chân võ thế gia Nam Phong Tần gia.

Tần Phàm cũng không giấu diếm, dù sao lấy năng lực của nhất phẩm chân võ thế gia Lạc Thành Thái gia, muốn tra ra thân phận chân thật của hẩn cũng không có gì là khó khăn.

- Nga?

Trong lòng Thái Hiền không khỏi hơi có chút kinh ngạc, thật không ngờ một đệ tử của cửu phẩm chân võ thế gia ở trước mặt mình có thể thông dong tự tin đến như thế, cũng có thể bảo trì dáng vẻ hờ hững cùng khí độ. Hơn nữa cô muội muội này của hẩn nhìn qua có vẻ như hiền hòa, nhưng người có thể làm cho nàng xưng là bằng hữu quả thật ít càng thêm ít.

- Không biết các hạ có để ý tại hạ cũng cùng xá muội ngồi chung hay không?

Một lát sau Thái Hiền mỉm cười, nhìn Tần Phàm hỏi.

- Mời.

Tần Phàm cũng không chút giả vờ, đưa taacute; mời đối phương cùng ngồi xuống, sau đó có tiểu nhị ân cần chạy tới.

- Ca, huynh không phải muốn đi lên lầu chín hay sao?

Lúc này Thái Dao ở một bên cũng chu cái miệng nhỏ nhắn, bất mãn nói.

- Cứ để cho bọn họ đợi một chút đi.

Thái Hiền thần nhiên đáp, sau đó liền thông dong ngồi xuống đối diện với Tần Phàm, khí độ thật làm người thuyết phục.

Lúc này tiểu nhị cũng cảm thấy ngây ra, có thể ở trên lầu chín dùng cơm đều là đệ tử ngoài tam phẩm chân võ thế gia, hiện tại Thái Hiền thiếu gia thế nhưng vì một đệ tử cửu phẩm chân võ thế gia lại tình nguyện cho bọn họ ngồi đợi mình. Hẩn cẩn thận quan sát Tần Phàm, phát hiện người này phục bình thường, kém khá xa so với những đệ tử chân võ thế gia khác, trong lòng không khỏi càng thêm nghi hoặc, nhưng việc này cũng không tới phiên một tiểu nhị như hẩn tùy tiện chen miệng, cho nên hẩn rất nhanh cung kính lui xuống.

Sau khi Thái Hiền ngồi xuống, Tần Phàm cũng âm thầm quan sát thực lực của hẩn, phát hiện đệ nhất nhân triều thánh giả lần này quả nhiên danh bất hư truyền, giờ tay nhắc chân bình tĩnh tự tin, một thân khí chất đều thu liễm, hoàn toàn không hề bộc lộ ra ngoài. Theo Cổ Mặc dò xét, Thái Hiền đích thật là có được thực lực ngoài tứ cấp tiên thiên võ sư, còn mơ hồ muốn đột phá cấp năm.

Làm Tần Phàm kinh ngạc chính là khi Thái Hiền bưng lên chén rượu, chén rượu liền hiện lên vài tia nhiệt khí, hẩn thế nhưng có thể vận dụng nguyên khí làm nóng rượu! Nhất định phải vận dụng nguyên khí cực kỳ thuần thực mới có thể làm được.

Kỳ thật trên đường Tần Phàm đã dùng Trung Vô Hoàn đột phá lên thất cấp võ sư cảnh giới, hơn nữa được lực đã luyện hóa xong, tùy thời đều có thể tiến vào cửu cấp võ sư cảnh giới, nhưng trước khi còn chưa đột phá tới tiên thiên, hắn cảm giác mình không phải là đối thủ của Thái Hiền ngồi trước mặt.

165. Chương 164: Minh Nguyệt Lâu Phong Ba

Thái Hiền dù sao cũng có ước hẹn với người, nên chỉ ngồi một chút thì đi lên lầu chín, lúc đi có gọi Thái Dao đi cùng nhưng nàng không chịu đáp ứng.

- Uy, người cũng biết ca ca của ta đứng hàng thứ nhất trong triều thánh giả, người ở trước mặt hắn cũng còn dám bất kính như vậy sao.

Thấy Thái Hiền đã đi, Thái Dao có chút kỳ dị nhìn Tần Phàm, đối với thiếu niên đến từ một cửu phẩm chân võ thể gia bình thường lại mơ hồ cảm thấy có điểm nhìn không thấu.

- Ta cũng không có gì bất kính ah?

Tần Phàm bất đắc dĩ nhún vai nói, hắn chỉ là không bày tỏ kiểu tôn kính lấy lòng như những người khác mà thôi.

- Cho dù là đệ tử của nhị phẩm hay tam phẩm chân võ thể gia khi gặp ca ca của ta đều phải lễ độ cung kính, chỉ có người là không thấy tỏ ý tứ gì.

Thái Dao nhướng mắt nói, sau đó chớp chớp đôi mắt đáng yêu nhìn Tần Phàm nói:

- Nhưng cũng bởi vì người không giống người thường, ta cùng ca ca mới có thể xem trọng người, ta nhìn ra được ca ca của ta cũng thập phần thưởng thức người.

Tần Phàm chỉ mỉm cười, không nói gì thêm. Tuy rằng hiện tại xem ra giống như đang ngang hàng giao kết lẫn nhau, nhưng trong lòng hắn biết những đệ tử xuất thân từ đại thể gia, nhất là nhất phẩm chân võ thể gia, vô luận là Thái Hiền hay Thái Dao khi nói chuyện vẫn luôn có cảm giác thần nhiên ưu việt, cách nhìn về dòng dõi vẫn mơ hồ có tồn tại.

- Uy, lần này đối với chuyện triều thánh, người biết được bao nhiêu?

Lúc này Thái Dao đột nhiên hỏi.

- Dù sao là biết được không nhiều hơn người, người có tin tức gì có thể cho tại hạ biết không?

Tần Phàm cười cười nói, Thái gia là nhất phẩm chân võ thể gia ở gần Kiền Kinh nhất, nằm trong khu trung tâm Đại Kiền quốc, tin tức bọn họ biết được tự nhiên là phải nhiều hơn hắn không ít.

- Còn nói không phải đến dò hỏi tình báo sao?

Thái Dao lại lăm bầm nói.

- Vậy cũng chỉ cho phép người dò hỏi, không cho phép ta dò hỏi ah?

Tần Phàm lại giang tay, vô tội nói.

Sau đó hai người nhìn nhau cười.

- Được rồi, ta thật sự xem người là bằng hữu mới nói cho người biết, lần này nơi thí luyện triều thánh kỳ thật không chỉ riêng nằm trong biên giới của Đại Kiền, hơn nữa còn có quốc gia khác ngoài Đại Kiền tham gia.

Thái Dao nhỏ giọng nói, tựa hồ là sợ bị người khác nghe thấy.

- Còn có quốc gia khác tham gia?

Tần Phàm nghe được tin tức này không khỏi hít sâu một hơi khí lạnh, chỉ riêng Đại Kiền quốc đã có tới mười mấy tiên thiên võ sư, không biết những quốc gia khác lại có bao nhiêu thiên tài cường giả? Tóm lại ngày triều thánh lần này sẽ càng lúc càng gian nan.

- Không chỉ có như thế, còn có một bí mật thật lớn, ngươi có muốn biết hay không?

Thái Dao lại hạ giọng, bộ dạng như vô cùng trịnh trọng nói.

Tần Phàm gật gật đầu.

- Lần này triều thánh thí luyện, bốn tiểu thư cũng sẽ tham gia.

Thái Dao thấy bộ dạng chờ mong của Tần Phàm, sau đó mới buồn cười nói.

- Đây thật sự là bí mật lớn lao ah.

Trên mặt Tần Phàm co rút, nhưng mặc dù bị trêu đùa, nhưng hắn vẫn cảm thấy được có chút ngoài ý muốn, ngũ phẩm chân võ thể gia trở lên mỗi nhà có được ba đại biểu triều thánh giả, nhưng Thái Dao có thể tham gia cũng đã nói rõ thực lực của nàng không kém, mà Tần Phàm ngồi lâu với nàng như vậy mà vẫn không phát giác!

- Lần này bốn võ thánh xem như đã nhìn sơ sót người, nha đầu đích thật đã che giấu thực lực, tuy rằng thoát nhìn chỉ có thực lực tứ ngũ cấp võ sư, nhưng trên thực tế rất có thể đã đột phá tới tiên thiên cảnh giới. Như vậy xem ra tiểu tử Thái Hiên vừa rồi rất có thể còn che giấu thực lực, năng lượng của nhất phẩm chân võ thể gia quả nhiên đáng sợ.

Lúc này thanh âm Cổ Mặc chợt vang lên bên tai Tần Phàm.

Tần Phàm nghe được Cổ Mặc truyền âm, không khỏi càng thêm kinh ngạc, trịnh trọng ngừng đầu đánh giá thiếu nữ đối diện lần nữa, Thái Dao thoát nhìn chỉ là một tiểu cô nương ôn nhu yếu ớt, bộ dạng thiên chân khả ái, thật sự khó có thể tưởng tượng nàng lại có được thực lực mạnh như vậy.

- Nhìn cái gì? Thật bất ngờ đi?

Thái Dao có chút đắc ý nói, tuy rằng nàng mười bảy tuổi nhưng một ít động tác hành vi vẫn giống như một tiểu cô nương chỉ mới mười hai mười ba tuổi, thật ra lại tương xứng với gương mặt của nàng.

- Ân, không thể tưởng được tuổi của cô nương cùng thực lực đều là thâm tàng bất lộ.

Tần Phàm bất đắc dĩ cười khổ nói.

- Hi vọng lần này ca ca của ta không nhìn lầm, có thể trong triều thánh thí luyện lần này ngươi sẽ phát huy rất tốt đi, nhưng nếu trong thí luyện mà gặp người, bốn tiểu thư có thể sẽ không hạ thủ lưu tình đâu.

Thái Dao lại đáng yêu mở miệng đôi mắt nói.

Tần Phàm thần nhiên nhún nhún vai không sao cả.

- Dao Dao, nàng cũng ở đây sao?

Nhưng đúng lúc này, lại có một thanh âm từ bên kia thang lầu truyền tới.

- Đây cũng là ca ca của người sao?

Tần Phàm nghi hoặc hỏi, khóe mắt nhìn qua liền thấy một bạch y thanh niên, ước chừng hai mươi tuổi mang theo nụ cười ôn hòa hướng bên này đi tới, gương mặt xem như anh tuấn, nhưng ánh mắt hẹp dài, vầng trán hẹp hòi, lại ẩn chứa chút vẻ nham hiểm.

- Phi, ta mới không có ca ca như vậy, đừng để ý tới hắn, thấy hắn ta đã cảm thấy ghê tởm.

Lúc này Thái Dao lại phi một tiếng, giả vờ cúi đầu ăn uống, không đi xem người nọ.

- Ách...

Trên mặt Tần Phàm rút rút, trong khoảnh khắc cũng có chút xấu hổ.

- Dao Dao, ta cùng Hiên thiếu hẹn ở lầu chín cùng nhau ngắm trăng, cùng nhau đi chứ?

Người kia tựa hồ cũng phát hiện Thái Dao cố ý không thêm để ý chính mình, nhưng da mặt của hắn cũng đủ dày, sắc mặt vẫn không thay đổi, vẫn cười nói với Thái Dao.

- Ca ca của ta đã muốn lên rồi, La Phỉ, người muốn đi thì đi, đừng đến phiền bổn tiểu thư.

Thái Dao thấy nam tử kia dính bên bàn không chịu đi, chỉ đành ngắc đầu lên không kiên nhẫn nói.

Tần Phàm chỉ lẳng lặng nhìn một màn này, không nói gì. Nhưng đại khái hắn có thể đoán được nam tử tên La Phỉ hẳn là người theo đuổi Thái Dao, nhưng Thái Dao lại không thích hắn.

Nhưng những chuyện này không quan hệ gì tới hắn.

- Vị này chính là...

Bất quá La Phỉ không được Thái Dao đáp lại, cũng xoay mặt nhìn Tần Phàm, ánh mắt hẹp dài híp lại, lên tiếng hỏi.

- Ách, ta chỉ là một thực khách bình thường mà thôi, hai vị tiếp tục là được, không cần để ý tới ta.

Tần Phàm ngắc đầu lên vẻ mặt vô tội nói.

- Vậy không biết vị huynh đệ này có thể đem vị trí tặng cho ta hay không? Lần này rượu cùng thức ăn tính cho La mỗ vậy!

Lúc này La Phỉ lộ ra nét cười ôn hòa nói.

- Ha ha, tự nhiên là có thể, vậy thì thật cảm ơn nhiều.

Tần Phàm cười nói, dù thế nào đi nữa hắn đã ăn uống no đủ, cũng không cần ở lại chỗ này gây chuyện thị phi, Thái Dao là người của nhất phẩm chân vô thế gia, hơn nữa ca ca Thái Hiên của nàng cũng đang ở trong Minh Nguyệt Lâu, tự nhiên không cần tới hắn phải anh hùng cứu mỹ nhân.

- Uy, người thật sự như vậy đi rồi?

Lúc này Thái Dao rốt cục không nhịn được lên tiếng.

- Di? Các người nhận thức?

La Phỉ thấy Thái Dao mở miệng, nghi hoặc nhìn Tần Phàm hỏi.

- Mới vừa quen biết, bình thủy tương phùng mà thôi.

Tần Phàm cười khan nói, sau đó vỗ tay với Thái Dao:

- Thái tiểu thư, có cơ hội gặp lại.

Tiếp theo hắn liền xoay người lại, lập tức hướng thang lầu đi tới, cũng nên rời khỏi Minh Nguyệt Lâu đi tìm khách điểm ở trọ.

- Ta cũng không ăn!

Thái Dao thở phì phì nói, sau đó liền trực tiếp đi ra phía trước, thế nhưng lại dỗi hơn kéo lấy cánh tay Tần Phàm!

Tần Phàm cùng La Phỉ đồng thời cứng đờ trong nháy mắt.

166. Chương 165 : Cửu Cấp Võ Sư Đỉnh Phong

Chương 165: Cửu cấp võ sư đỉnh phong

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Không thể không nói làn da của Thái Dao phấn điều ngọc mài, mắt to mũi thon, tuy rằng trời sinh gương mặt non nớt không tao nhã ôn nhu như Tần Li, cũng không lãnh diễm liêu nhân như Kỷ Huyền Nhi, nhưng lại xinh xắn đáng yêu, là tiểu mỹ nữ nhà bên làm lòng người thương tiếc, hơn nữa giữa chân mày còn có tia mị ý mơ màng, lại tăng thêm một loại phong tình khác hẳn.

Có thể biết được nàng ở Lạc Thành tất nhiên cũng có không ít người theo đuổi.

Nhưng mà Tần Phàm cảm thấy được mình vô phúc tiêu thụ.

- Thái tiểu thư, người làm như vậy là có ý gì?

Đối mặt với hành vi thành linh của Thái Dao, Tần Phàm nhướng mày, trong lòng không khỏi cảm thấy được có chút không thoải mái. Hắn chỉ vừa quen biết với Thái Dao, tuy rằng có thể cùng trò chuyện vài câu, nhiều lắm thì xem như bằng hữu bình thường, nhưng động tác này của nàng cũng sẽ rước lấy cho hắn không ít phiền toái.

Lúc này Thái Dao cũng không nhịn được đỏ mặt, vừa rồi nàng chỉ là vì nhất thời tức giận Tần Phàm bỏ đi như vậy mà thôi, nhưng sau khi đi qua cũng ý thức được mình làm như vậy là không ổn thỏa, liền nhỏ giọng xin lỗi:

- Ngượng ngùng, ta biết làm như vậy sẽ cho người thêm phiền toái, nhưng La Phi thật sự là rất đáng ghét, người giúp ta một chút, xem như Thái Dao này thiếu người một nhân tình.

Tần Phàm trầm mặc không nói, hắn nhìn ra được thân phận của La Phi thật sự không thấp, có thể có tư cách quang minh chính đại truy đuổi Thái Dao, ít nhất phải là nhị phẩm chân võ thể gia, thậm chí là nhất phẩm chân võ thể gia. Hơn nữa hiện tại La Phi còn chưa đắc tội với hắn, với thực lực hiện tại của hắn tự đứng gặp phải địch nhân như vậy đương nhiên là không khôn ngoan. Nhưng làm người của Lạc Thành Thái gia, một nhân tình của Thái Dao cũng xem như có trọng lượng nhất định.

- Vị huynh đài này, còn chưa thỉnh giáo, nhanh như vậy đã vội vã đi sao?

Lúc này trên mặt La Phi đứng sau lưng hiện lên nét hung ác nham hiểm, Thái Dao làm như vậy không thể nghi ngờ là đánh vào mặt của hắn ngay trước mặt công chúng, mà muốn bắt về mặt mũi, chỉ có thể tìm lại trên người Tần Phàm.

Sắc mặt Tần Phàm trầm xuống, biết nên tới cuối cùng phải tới, mà ở bên cạnh hắn lúc này thân thể Thái Dao tựa hồ còn dựa sát hơn một chút, dùng ánh mắt đáng thương nhìn hắn, mà giữa chân mày phát ra tia mị ý phối hợp cùng gương mặt thiên chân khả ái của nàng, thật sự có chút làm cho người ta không đành lòng cự tuyệt.

Sau đó chợt thấy thân ảnh La Phi lóe lên, đảo mắt đã đi tới trước mặt Tần Phàm cùng Thái Dao.

- Tại hạ Lạc Thành nhị phẩm chân võ thể gia La Phi, không biết tôn tính đại danh của các hạ?

La Phi nhìn Tần Phàm, sau đó đưa một bàn tay, trên mặt như tươi cười, làm ra bộ dạng nho nhã lễ độ như muốn bắt tay với hắn.

- Tần Phàm!

Tần Phàm thần nhiên đáp, cũng không bắt tay La Phi. Loại thái độ rõ ràng là muốn tranh đoạt tình nhân, muốn mượn bản thân mình tìm về mặt mũi, nhưng trên mặt còn mang theo dáng tươi cười không chân thật như vậy, cùng hắn bắt tay cũng cảm giác làm ô uế tay của mình.

- Người là người của Kiên Kinh Tần gia?

La Phi ngẩn ra, bàn tay vươn ra không nhận được thoáng run lên.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt cười, cũng không nói chuyện, không phủ nhận cũng không thừa nhận. Nếu kết giao bằng hữu mới cần báo ra thân phận chân thật của mình, nhưng hiện tại là gây ra địch nhân, hắn tự nhiên sẽ không ngu xuẩn đi đem thân phận của mình nói ra. Dù sao đi nữa giữa hắn cùng Kiên Kinh Tần gia cũng rất có "sâu xa", hiện tại mượn danh hiệu tới dùng một chút cũng không có gì.

- Hiện tại chúng ta có thể ly khai đi.

Một bên Thái Dao bắt mãn cong miệng nói, sau đó kéo tay Tần Phàm vòng qua La Phỉ lập tức đi xuống dưới lầu.

- Không có khả năng, Dao Dao không phải rất chán ghét Kiền Kinh Tần gia sao...

Phía sau La Phỉ nhìn thân ảnh hai người rời đi, sắc mặt hết sức âm trầm khó coi, Kiền Kinh Tần gia là nhất phẩm chân võ thế gia, hẳn tự giác biết được mình còn kém hơn họ.

- Còn gọi ta Dao Dao, giống như rất quen thuộc với hẳn vậy, thật ghê tởm chết ta.

Vừa đi xuống lầu, Thái Dao vừa nhỏ giọng lẩm bẩm nói, mà ở bên cạnh Tần Phàm tự nhiên chỉ có thể cười khổ không thôi.

- Tốt lắm, hiện tại có thể buông tay ra rồi chứ?

Đi tới dưới lầu, phát hiện La Phỉ cũng không tiếp tục đi theo, Tần Phàm bất đắc dĩ nói.

- Uy, người có biết trong Lạc Thành có bao nhiêu nam tử muốn ta cặp tay đi đường như vậy hay không, nhìn người còn làm ra bộ dạng như không tình nguyện!

Sắc mặt Thái Dao ửng đỏ buông lỏng tay ra, bắt mãn nói.

Về mặt Tần Phàm rút rút, vậy phải xem là trường hợp gì đi, vừa rồi nàng cặp tay hẳn chính là làm cho hẳn phải đắc tội với một nhị phẩm chân võ thế gia. Nhưng đối với một tiểu cô nương tinh quái như thế, muốn tức giận cũng khó thể làm được như ý.

- Không có chuyện gì, chúng ta bây giờ tạm biệt đi.

Tần Phàm mở miệng nói, hẳn đã tới lúc nên đi tìm khách sạn ở trọ. Hẳn tính toán đêm nay lại dùng tiếp hai viên Trung Võ Hoàn nâng cảnh giới lên cứu cấp võ sư đỉnh phong.

- Uy, nhìn bộ dáng của người làm gì phải khẩn cấp rời khỏi như vậy, bốn tiểu thư có chán ghét như vậy hay sao!

Thái Dao trừng mắt nhìn Tần Phàm, bắt mãn nói.

Tần Phàm không nói gì, chỉ vô tội nhún vai.

- Được rồi, ta đã nói thiếu người một nhân tình, bốn tiểu thư chưa bao giờ nuốt lời, nếu lần này trong thí luyện triều thánh gặp được người, ta giúp người một chút là được.

Thái Dao bĩu môi nói, sau đó liền xoay người lại đi trước.

Lưu lại Tần Phàm đứng tại chỗ có chút ngạc nhiên, ở trong thí luyện triều thánh giúp đỡ mình? Nha đầu kia thật có năng lượng lớn như vậy sao?

Cười khổ một tiếng, hẳn cũng thật nhanh rời khỏi nơi đó, tìm một khách điểm ở lại. Bởi vì ngày triều thánh khai mạc, một ít thương hộ hoặc là một ít tùy tùng đại thế gia đều đi theo vào kinh, cho nên hiện tại phòng ở trong Lạc Thành cũng biến thành khẩn trương, Tần Phàm xem như gặp may mắn, vừa vặn còn tìm được một gian cuối cùng.

Đêm dài yên tĩnh, Tần Phàm ngồi xếp bằng trên giường, nhẹ nhắm mắt, ngũ tâm hướng thiên, hẳn đã dùng một viên Trung Võ Hoàn, được lực rất nhanh phát tán, lực đánh cường đại không ngừng đập lên khí lực của Tần Phàm, vốn với cường độ khí lực hiện tại của hẳn tự nhiên rất dễ dàng thừa nhận xuống dưới.

Cả võ sư cảnh giới cơ hồ đều dùng đan dược đến đề cao cảnh giới, điều này đối với luyện được sư bình thường mà nói là chuyện không thể tưởng tượng! Bởi vì bọn họ căn bản không có được khí lực cường đại như vậy luôn không ngừng dùng luyện được, nhưng vì có được ma chủng, Tần Phàm cũng đã đem chuyện không thể biến thành có thể.

Thất cách võ điền chậm rãi tràn đầy võ khí, võ khí mới sinh ra bắt đầu chảy tới võ điền bát cách, nhưng còn nhiều hơn phân nửa cách!

Bát cấp võ sư thành!

Cảnh giới tăng lên nhìn qua như đơn giản, nhưng chỉ có một mình Tần Phàm có thể làm được! Hơn nữa càng thêm khó khăn gian khổ cùng nguy hiểm hắn đã chịu đựng qua khi luyện hóa ma chủng, hôm nay hắn hưởng thụ thành quả là nên có!

Bổ viên Trung Võ Hoàn thứ hai vào miệng, một trận lực lượng đánh vào còn kịch liệt hơn khi nãy truyền đến, Tần Phàm cau mày, nhưng trải qua nhiều lần kinh nghiệm dùng được, hắn đã có chuẩn bị tâm lý, đã có chút thói quen. Cho nên hắn chỉ cần rằng, chậm rãi chịu đựng dày vò, cho tới khi võ điền cứu cách đã tràn đầy.

Một loại cảm giác sáng khoái tràn ngập lực lượng truyền khắp toàn thân, nguyên lai cảm giác khó chịu trong thân thể đã hoàn toàn bị quét sạch!

Cửu cấp võ sư đỉnh phong!

Chỉ còn cách tiên thiên một đường mà thôi!

Thở phào nhẹ nhõm Tần Phàm mở mắt.

167. Chương 166 : Tương Hội Kiền Kinh

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 166: Tương hội Kiền Kinh

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 166: Tương hội Kiền Kinh

Tần Phàm đã đạt tới cửu cấp võ sư đỉnh phong, hiện tại chỉ cần lĩnh ngộ được nguyên mạch là có thể tùy thời bước vào tiên thiên cảnh giới.

Sau khi luyện hóa được lực, hắn thử nghiệm thật lâu, tuy rằng bởi vì có ma chủng nên hắn đã mơ hồ cảm giác được nguyên khí tồn tại, nhưng nguyên mạch vô hình vô tướng trong thiên địa hắn vẫn chưa thể cảm ứng ra, luôn vẫn có cảm giác chỉ còn kém một chút là có thể vượt qua được cánh cửa tiên thiên kia.

Nhưng hắn cũng biết chuyện này trong nhất thời cũng gấp không được, nhất định phải bảo trì tâm tình bình tĩnh, cho nên liền nằm xuống giường nghỉ ngơi, trong khoảng thời gian gần đây hắn thật sự thấy mệt mỏi, rất nhanh đã ngủ thật say.

Sang ngày hôm sau Tần Phàm liền khởi hành rời khỏi Lạc Thành.

Hắn vừa lo lắng cho Điền Mông cùng Tiết Tuấn, về phương diện khác hắn lo lắng mình ở nơi này đã chọc giận nhị phẩm chân võ thể gia La Phỉ, nơi này dù sao cũng là địa bàn của người kia, tuy rằng không sợ nhưng hắn không muốn tiếp tục dây dưa ở nơi này.

Về phần Thái Dao, đối với hắn mà nói nàng chỉ là một người bằng hữu bình thủy tương phùng, tương lai nếu có thể gặp lại trong thí luyện triều thánh thì chiếu ứng lẫn nhau một chút, nếu không gặp lại thì chỉ xem như là khách qua đường mà thôi.

Lạc Thành cách Kiền Kinh chỉ có nửa ngày đường đi, hơn nữa còn có con đường phi thường rộng lớn, thường xuyên có người phóng ngựa ngang qua, nhưng Tần Phàm chỉ chậm rãi dọc theo đường vừa đi vừa cảm ngộ, cố gắng mau chóng trước lễ triều thánh có thể đột phá lên tiên thiên cảnh giới.

Cổ Mặc đã nói biết chính là biết, không hiểu chính là không hiểu, người khác có chỉ dẫn thêm nhiều cũng chỉ là vô dụng, cuối cùng vẫn chỉ có thể dựa vào chính mình.

Bởi vì dọc theo đường đi Tần Phàm đi thật chậm, cho nên phải tới thời gian chạng vạng mới đến Kiền Kinh.

- Kiền Kinh!

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên tòa thành trì cao lớn, thầm nghĩ trong lòng, hơn nửa tháng đi đường ném không ít khổ, cũng mạo hiểm không ít, cuối cùng đã đi tới Chân Võ thánh điện.

Thoạt nhìn quy mô Kiền Kinh tuy không lớn hơn Lạc Thành bao nhiêu, nhưng Tần Phàm có thể dễ dàng cảm nhận được tòa đại thành này thêm một phần uy nghiêm, làm cho người ta có loại cảm giác không thể xâm phạm.

Ở cửa thành có được kim giáp thủ vệ sâm nghiêm, uy phong lẫm lẫm, cho dù là đệ tử nhất phẩm chân võ thể gia phóng ngựa đến nơi này cũng phải xuống ngựa đi bộ vào thành, hơn nữa còn có chút người còn phải nhận kiểm tra, không phải người nào cũng được phép tiến vào trong Kiền Kinh.

- Vào thành phải quản lý tốt tọa kỵ của các người, không được tùc; phóng ngựa chạy loạn, nếu xảy ra chuyện bị thành vệ quân bắt được, mặc kệ các người là ai, cho dù là nhất phẩm chân võ thể gia chúng ta cũng có quyền nghiêm túc xử lý!

Thủ vệ phía trước nghiêm túc nói, một ít thể gia đệ tử hiện tại lại không dám hé răng, chỉ vâng vâng dạ dạ đáp ứng.

Kiểm tra xong bằng chứng thân phận của chính mình, Tần Phàm chậm rãi đi vào trong thành. Nghe nói Chân Võ thánh điện nằm phía sau Kiền Kinh, nhất định phải đi ngang qua Kiền Kinh mới có thể đi tới Chân Võ thánh điện, hơn nữa trước khi tới còn phải thông qua hoàng gia phê duyệt một lần.

Kiền Kinh được xem như một tấm chắn trọng yếu của Chân Võ thánh điện, cam đoan sự thần thánh của Chân Võ thánh điện không thể xâm phạm!

Ở trong Đại Kiền quốc, thánh quyền cao hơn vương quyền. Mà hoàng gia là người phát ngôn của Chân Võ thánh điện trong quốc nội, hành xử chính là theo ý chí của Chân Võ thánh điện, cũng có thể nói hoàng gia kỳ thật cũng là chân võ thể gia, nhưng phẩm cấp cao hơn nhất phẩm chân võ thể gia mà thôi, vẫn nằm dưới sự quản chế của Chân Võ thánh điện. xem tại t.u.n.g.h.o.a.n.h.c.o.m

Chân Võ thánh điện mới là cơ cấu quyền lực cao nhất Đại Kiền quốc.

- Tiểu Phàm!

Mới vừa đi vào bên trong thành không xa, Tần Phàm liền nghe thấy có người gọi mình, ngẩng đầu vừa nhìn liền thấy Điền Mông cùng Tiết Tuấn đang ngồi trên một lầu gần đó chờ đợi hần đến.

Tần Phàm nhìn thấy hai người liền lộ vẻ tươi cười, thoáng thở phào một hơi nhẹ nhõm, sau đó vẫy vẫy tay.

Nhưng ngay sau đó trên mặt Tần Phàm chợt co rút lại, lộ ra thần sắc xấu hổ, nhìn thấy Điền Mông vội vã từ trên lầu hai nhảy xuống đất, suýt chút nữa đã làm đổ quầy hàng của tiểu thương bên đường.

- Hắc hắc, xú tiểu tử, chúng ta đã ở chỗ này chờ người suốt vài ngày, thấy người không có việc gì là tốt rồi!

Điền Mông cực kỳ hưng phấn chạy tới, dùng sức vỗ bả vai Tần Phàm nói.

- Ta cũng thật lo lắng cho các người, hai người không sao chứ?

Biết hai người luôn lo lắng cho chính mình, Tần Phàm cũng không khỏi cảm thấy cảm động, lần này cũng không tiếp tục đẩy tay Điền Mông.

- Tiên thiên võ sư kia đã đuổi theo người, chỉ là mấy võ sư mà chúng ta sợ gì, cuối cùng để cho ta cùng tiểu Tuấn hợp lực giải quyết hai tên, nhưng mẹ nó để hai tên bỏ chạy thật sự khó chịu!

Điền Mông nhớ lại tình cảnh ngày đó, lớn tiếng nói:

- Nhưng tiểu tử người lại có thể chạy thoát khỏi tay tiên thiên võ sư, thật đúng là làm cho tiểu Mông tử này bội phục!

- Đi, lên trên gặp Tuấn ca rồi nói sau.

Tần Phàm khẽ cười nói, nếu cho hần biết mình đã giết luôn tên tiên thiên võ sư kia không biết hần sẽ kinh ngạc đến thể nào?

- Ha ha, ta đã biết tiểu Phàm sẽ không có việc gì, người không biết dọc đường tiểu Mông tử luôn trách ta không nghĩa khí chạy đi trước.

Đi lên từ lâu gần cửa thành, Tiết Tuấn vội vàng đứng lên nghênh đón nói.

- Ha ha, nếu mọi người đều không có việc gì thì tốt rồi, để ăn mừng chúng ta gặp lại nhau uống một chén!

Tần Phàm cười nói, cũng không muốn nhắc lại chuyện kia, chỉ giơ lên chén rượu nói, trải qua lần này thật ra càng thêm xác nhận hai người này là bằng hữu đáng giá kết giao.

Mọi người uống cạn chén, liền bắt đầu nhắc tới chuyện thí luyện triều thánh.

- Tiểu Phàm, mấy ngày nay ta cùng tiểu Mông tử hỏi thăm khắp nơi, lại lấy được một tin tức trọng yếu, là từ hôm nay cho tới ngày khai mạc lễ triều thánh, ở Kiền Kinh mỗi khi trời tối sẽ có một chân vô thế gia tổ chức hội giao lưu. Ở trong hội giao lưu các đệ tử chân vô thế gia đến từ khắp các nơi đều có thể giao dịch đồ vật lẫn nhau, ở bên trong vô luận là luyện được hay là vũ khí, thậm chí là võ phù cũng có!

Đặt chén rượu xuống, lúc này Tiết Tuấn hạ giọng nói:

- Hơn nữa nghe nói còn có một ít nhất phẩm chân vô thế gia đang chiêu mộ cao thủ đến từ các nơi, thực lực của ta cùng tiểu Mông tử không đủ, nhưng với thân thủ của người ta cảm thấy người đủ tư cách gia nhập bọn hắn, như vậy cơ hội bảo hộ phẩm cấp thậm chí là gia tăng phẩm cấp cũng sẽ cao hơn rất nhiều.

- Ta đối với những đại thế gia kia cho tới bây giờ chưa từng tin tưởng, ta thích một mình hành động, đương nhiên, nếu ở trong thí luyện gặp được người cùng tiểu Mông tử, huynh đệ chúng ta có thể cùng nhau hành động.

Tần Phàm lắc đầu nói:

- Nhưng người nói hội giao lưu kia, thật có chút ý tứ, xem ra chúng ta có thể đi xem một chút.

- Hắc hắc, đúng vậy, đám đại thế gia kia làm sao đáng tin được, nếu tiểu Phàm đều không chê chúng ta, ta xem chỉ ba chúng ta đi cùng nhau là tốt nhất.

Điền Mông cũng cười nói.

- Vậy tối nay chúng ta đến hội giao lưu xem sao, nếu đối được thứ gì đó hữu dụng, như vậy lần này trong thí luyện triều thánh cũng nắm chắc nhiều hơn.

Tiết Tuấn gật gật đầu nói, hắn biết Tần Phàm là muốn trợ giúp bọn họ, nhưng ý tốt này hắn cùng Điền Mông lại không thể cự tuyệt, dù sao thí luyện lần này quan hệ thật sự quá lớn tới tiền đồ của gia tộc.

- Hội giao lưu được cử hành tại nơi nào?

Tần Phàm hỏi.

- Chính là Kiền Kinh Tần gia chiếm hai vị trí trong thập đại triều thánh giả mà Tô Dương đã nói qua, các người đều là họ Tần, đi xem có thể đặt lên chút quan hệ hay không cũng tốt đó.

Tiết Tuấn cười nói.

- Ách!

Tần Phàm chỉ có thể cười khổ trong lòng, nếu để cho Kiền Kinh Tần gia biết mình giết Tần Hạo Bạch, chỉ sợ thật là sẽ có quan hệ, nhưng chỉ là quan hệ cừu địch mà thôi.

168. Chương 167 : Hội Giao Dịch

Chương 167: Hội giao dịch

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Sau đó chợt nghe Tiết Tuấn cười tự giễu:

- Chỉ nhắc tới đã thấy xấu hổ, chúng ta chỉ là những cấp thấp chân võ thế gia, ở Nam Phong Thành tuy xem là nhân vật, nhưng đi vào hội giao lưu thật sự là nghèo rớt mồng tơi ah! Những người đó cũng không thiếu kim nguyên, phỏng chừng cho dù chúng ta có đi cũng không đổi được thứ gì tốt lắm.

- Cha ta cho ta ba gốc Băng Trường Tham, nghe nói thập phần hữu dụng đối với người tu tập võ kỹ thủy hệ, chúng ta mỗi người một gốc, nhìn xem có thể đổi được thứ tốt gì hay không.

Lúc này lại thấy Điền Mông từ trong giới chỉ lấy ra ba gốc nhân sâm rễ dài hình thỏi trong suốt tinh ónh, thoạt nhìn thập phần trân quý.

- Ở đây chỉ có ba gốc, chính người còn không đủ dùng, người tự mình giữ đi, chúng ta nghĩ biện pháp khác.

Tiết Tuấn lắc đầu từ chối nói.

- Tiểu Mông tử, nếu không người đem ba gốc Băng Trường Tham này đều cho ta đi, ta có chút tác dụng.

Tần Phàm trầm ngâm một chút, lúc này chợt mở miệng hỏi:

- Không biết luyện được ở nơi này có nhiều người cần dùng hay không?

Điền Mông không chút do dự giao Băng Trường Tham cho Tần Phàm.

Mà Tiết Tuấn chợt giật mình, sau đó mới lên tiếng:

- Giá trị của luyện được vô luận là đi đâu đều có giá rất cao, nhưng đối với một ít cấp cao thế gia mà nói nhà bọn họ cũng có được luyện được sự tương đối cao cấp, cho nên luyện được linh tán trở xuống đối với bọn họ khả năng không đủ lực hấp dẫn.

Tần Phàm gật gật đầu, đem Băng Trường Tham bỏ vào trong trữ vật giới chỉ, nếu đem nguyên gốc Băng Trường Tham đi đổi có thể giá trị không cao, nhưng nếu để cho hắn luyện thành Băng Hoàng Đan thì hoàn toàn khác hẳn! Băng Hoàng Đan có thể giúp cho người luyện võ kỹ thủy hệ trong thời gian ngắn phát huy được chiến lực gấp bội lần, mà đối với tiên thiên võ sư mà nói càng tác dụng lớn hơn nữa!

Sau đó Tần Phàm lại nhìn chung quanh, thấy không ai chú ý tới nơi này, liền từ trong giới chỉ lấy ra hai mươi mấy bình bạch ngọc, bên trong đều là luyện được do hắn luyện chế, hơn nữa mỗi một bình đều là linh hoàn cấp! Bởi vì quyền hạn tăng lên trong gia tộc, hắn lấy được linh được luyện được thật nhiều luyện được cho nên trữ hàng vô cùng sung túc.

- Những thứ này là...?

Tiết Tuấn cùng Điền Mông thoáng nghi hoặc, nhưng vừa cầm bình ngọc lên mở nắp ra xem, nhất thời đều lộ ra thần sắc khiếp sợ.

- Đều là linh hoàn!

Hai người kinh ngạc ngẩn đầu, không thể tin được nhìn Tần Phàm, bọn họ nhìn liên tục vài bình phát hiện toàn bộ đều là luyện được cao cấp linh hoàn cấp!

- Bên trong này có một chút là Hồi Khí Hoàn, có một chút là Liệu Thương Hoàn, còn có chút linh được đặc thù, ta đều có đánh dấu hiệu trên bình, các người có thể xem một chút.

Tần Phàm không nhanh không chậm giải thích, cuối cùng trình trọng lấy ra hai bình ngọc đưa cho hai người nói:

- Bên trong bình này là Trung Võ Hoàn, có thể giúp các người đề cao một tiểu cảnh giới võ sư, dùng vào các người hẳn là có thể đạt tới thất cấp võ sư cảnh giới, như vậy trong chuyển thế luyện lần này các người sẽ nắm chắc hơn rất nhiều.

- Nhưng mà...tiểu Phàm người làm sao lại có được nhiều luyện được cao cấp như vậy?

Điền Mông ngạc nhiên nhìn Tần Phàm, trong khoảnh khắc cảm thấy hạnh phúc muốn ngắt đi.

- Phải đó, mấy thứ này thật sự quá trân quý, hơn nữa tiểu Phàm đều đem cấp cho chúng ta, vậy bản thân người phải làm sao đây?

Tiết Tuấn cũng có chút ngượng ngùng nói.

- Ha ha, có lẽ các người cũng đã từng nghe nói qua, ta có một sư phụ, lão nhân gia là một luyện được sư cao cấp.

Tần Phàm mỉm cười, nửa thật nửa giả nói:

- Cho nên các người không cần lo lắng ta không có luyện được, số luyện được này chỉ là một phần nhỏ ta trữ hàng mà thôi, cho nên tiểu Mông tử cùng Tuấn ca cứ việc nhận lấy đi.

Điền Mông cùng Tiết Tuấn nhìn nhau, thoáng do dự, cuối cùng vẫn thu xuống, mấy thứ này đối với bọn họ mà nói thật quá trọng yếu, có được số luyện được này, lần này bọn họ sẽ có thêm cơ hội bảo hộ phẩm cấp của gia tộc mình hơn rất nhiều.

- Lời cảm tạ Điền Mông ta không muốn nói, chỉ cần ngày sau tiểu Phàm người cần tiểu Mông tử này, lên núi đao xuống biển lửa ta cũng tuyệt đối không chối từ!

Điền Mông vỗ vai Tần Phàm nói, trong lòng cảm thấy đã thiếu nhân tình của hắn rất nhiều.

- Vậy tới lúc đó cũng phải tính thêm phần của ta.

Tiết Tuấn cũng cười nói.

Khi trời vào đêm, ba người đi tới Kiền Kinh Tần gia.

Kiền Kinh Tần gia mặc dù là nhất phẩm chân võ thế gia, nhưng bởi vì nằm trong khu hoàng thành Kiền Kinh, ở trong này có thật nhiều chân võ thế gia cao cấp, cho nên đất phong kỳ thật không khác biệt với Nam Phong Tần gia bao nhiêu. Nhưng kiến trúc bên trong đình viện cũng tinh xảo cùng khí thế hơn Nam Phong Tần gia không ít, hơn nữa nơi nơi đều trồng những bồn cảnh thực vật đất tiền xa hoa, Nam Phong Tần gia thật không thể sánh bằng.

Đi tới trước Kiền Kinh Tần phủ, tự nhiên có người mang theo bọn họ đi tới địa phương cử hành hội giao lưu.

Khi ba người Tần Phàm đi tới nơi này, đã tụ tập không ít đệ tử thế gia. Dạ minh châu chiếu sáng cả quảng trường, rất nhiều con cháu thế gia lúc này lại đang ngồi xuống dưới đất bày bán quầy hàng như những mào hiếm giá, nhìn qua chẳng khác gì loại phường thị bình thường, được gọi là khu giao dịch tự do.

Nhưng nơi này phần lớn là đệ tử thế gia cấp thấp, mà đệ tử thế gia cấp cao đều có địa phương trao đổi đặc biệt, vừa có thể dùng điểm tâm lót dạ lại ngắm trăng, đem vật mình muốn trao đổi đặt lên bàn, thật nhàn nhả tự tại. Chỉ là muốn gia nhập vào nhất định phải là ngũ phẩm chân võ thế gia trở lên, cũng làm cho thật nhiều người không có tư cách gia nhập bên trong, kể cả ba người Tần Phàm cũng là như thế.

Thành kiến giai cấp quả nhiên ở thế giới nào vẫn luôn có tồn tại, ba người Tần Phàm chỉ đành bất đắc dĩ lắc đầu. Tuy rằng bọn họ có được luyện được cao cấp, có thể đổi được không ít thứ tốt bên trong, nhưng bởi vì thuộc chân võ thế gia cấp thấp, cho nên ngay cả tư cách gia nhập trao đổi cũng không có.

Vì thế Điền Mông cùng Tiết Tuấn đi qua khu giao dịch tự do, nhưng Tần Phàm còn kín đáo đánh giá bên trong khu giao dịch cấp cao.

- Tiểu tử, bên trong khu giao dịch cấp cao thật là có chút thứ tốt, chẳng hạn như Hỏa Vân Thiết, nếu người có thể đổi về, ta có thể luyện chế một thanh vũ khí tốt cho người, ngày sau khi người sử dụng Phá Nguyệt Trục Vân Dao uy lực ít nhất tăng lên ba thành! Hơn nữa cũng không cần sợ vũ khí bị vỡ vụn vì không chịu nổi uy lực của vũ kỹ!

Lúc này thanh âm Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm.

- Người không nghe nói người ta chỉ cho ngũ phẩm chân võ thế gia trở lên đi vào thôi sao? Nam Phong Tần gia ta chỉ là cửu phẩm chân võ thế gia, tuy rằng ta có tư bản, nhưng muốn đi vào trao đổi với bọn họ cũng không dễ dàng.

Tuy rằng đề cao được uy lực Phá Nguyệt Trục Vân Dao thêm ba thành đúng thật làm hấn rất động tâm, nhưng Tần Phàm chỉ đành bất đắc dĩ hồi đáp.

- Người không phải nhận thức Thái Hiên sao? Hấn cũng ở bên trong, hấn là nhất phẩm chân võ thể gia, chỉ cần hấn nguyện ý mang người đi vào hấn là không khó.

Lúc này Cổ Mặc lại truyền âm nói.

- Thái Hiên?

Tần Phàm nhìn vào khu giao dịch cấp cao, quả nhiên thấy Thái Hiên mặc áo bào màu tím cũng đang ngồi bên trong. Nhưng hấn nghĩ thầm tối hôm qua mình chỉ mới nói chuyện với người ta có vài câu, không xem là có giao tình gì. Nếu thay đổi là Thái Dao có lẽ còn có thể, dù sao nàng thiếu hấn một nhân tình, nhưng nghe nói nàng rất chán ghét Kiền Kinh Tần gia, như vậy nàng cũng sẽ không tới nơi này.

Trong khoảng thời gian ngắn, Tần Phàm cũng có chút khó xử.

- Di? Vị này không phải là Tần huynh sao?

Nhưng đúng lúc này, phía sau truyền ra thanh âm quen thuộc, nhưng Tần Phàm tựa hồ theo bản năng không thích thanh âm kia.

- La Phi?

Quay đầu nhìn lại, Tần Phàm không khỏi ngẩn ra.

169. Chương 168 : Tranh Đoạt Hỏa Vân Thiết

Chương 168: Tranh đoạt Hỏa Vân Thiết

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••)•••’”•••)

- Lần trao đổi này sắp bắt đầu rồi, Tần huynh vì sao còn chưa đi vào đây?

La Phi tiến lên, làm ra vẻ như thật quen thuộc nói với Tần Phàm. Tối hôm qua sau khi Tần Phàm cùng Thái Dao rời khỏi, hấn nghĩ lại cách ăn mặc của Tần Phàm căn bản không giống như người của nhất phẩm chân võ thể gia, vì vậy hôm nay cố ý tới Kiền Kinh Tần gia đặc biệt hỏi thăm một chút, quả nhiên không có nghe nói qua người nào tên Tần Phàm.

La Phi vốn dự tính đi tới hội giao lưu cao cấp bên trong, hấn không nghĩ tới gặp mặt Tần Phàm ở nơi này, vì thế liền dự tính vạch trần việc Tần Phàm giả mạo người của Kiền Kinh Tần gia trước mặt mọi người.

Tần Phàm cũng không nghĩ ra sẽ ở nơi này gặp phải La Phi, đồng thời biết rõ ý xấu của hấn, trong lòng không khỏi hơi trầm xuống.

- Ha ha, bất quá Tần huynh là người của Tần gia, chẳng lẽ ở trong này phụ trách tiếp khách sao?

La Phi được lý không buông tha người, trên mặt lộ ra biểu tình hài hước nói:

- Kỳ thật ta ngưỡng mộ Kiền Kinh Tần gia Tần Hạo Dương thiếu gia đã lâu, không biết Tần huynh có thể giới thiệu gặp mặt hay không đây?

- Ta họ Tần, nhưng ta cũng không hề nói qua ta là người của Kiền Kinh Tần gia, tối hôm qua bất quá là do các hạ tự mình suy đoán mà thôi, tại hạ cũng không hề thừa nhận.

Nghe ngữ khí của La Phi, Tần Phàm đã biết hấn nhìn thấu thân phận của mình, vì thế liền thản nhiên nói. Cũng trực tiếp đem quan hệ phủ sạch, miễn cho việc cùng Kiền Kinh Tần gia dây dưa, điều này đối với hấn chẳng có ích lợi gì.

- Người...

La Phỉ nhất thời bị Tần Phàm làm á khẩu, nhớ tới tới hôm qua đúng thật là như thế, nhưng chỉ là vì hấn tự mình suy đoán như vậy mà thôi. Nhưng chỉ trong nháy mắt sắc mặt của hấn biến thành âm độc lên.

- Nhìn người bất quá chỉ thuộc đệ tử chân võ thể gia cấp thấp mà thôi, không thể tưởng được người có lá gan lớn như vậy đi trên chóc bốn thiếu gia!

Trên gương mặt âm chí của La Phỉ hiện ra tia cười âm lãnh:

- Nhưng không biết nếu ta đem việc này nói cho Tần gia, bọn họ tin cậy đại biểu nhị phẩm chân võ thể gia như ta hay còn tin tưởng đại biểu chân võ thể gia cấp thấp như người đây?

- Người cứ việc thử xem!

Tần Phàm nghe ra được ý uy hiếp trong lời nói của La Phỉ, chỉ lạnh lùng nói.

Trong khoảnh khắc hai người đối chọi gay gắt.

Đúng ngay lúc này, Thái Hiên ngồi bên trong lơ đãng nhìn qua bên đây, liếc mắt liền thấy Tần Phàm cùng La Phỉ. Nhớ tới chuyện tối qua Thái Dao có nói với hấn, biết Tần Phàm bởi vì muội muội của mình mà đắc tội La Phỉ, trầm ngâm một thoáng hấn liền đứng lên.

- La huynh, nếu Tần huynh có chỗ nào đắc tội người, cấp tại hạ một nhân tình, từ bỏ được chứ?

Sau một lát Thái Hiên đi tới trước mặt hai người, thản nhiên mở miệng nói.

- Tần Phàm này không ngờ vẫn nhận thức Hiên thiếu?

La Phỉ chợt ngẩn ra, nhưng hấn không dám phũ mặt mũi của Thái Hiên, vội vàng cười làm lành nói:

- Ha ha, không thể tưởng được nguyên lai Tần huynh lại quen biết với Thái huynh, kỳ thật cũng không có chuyện gì lớn, Thái huynh nói vậy thì coi như xong.

Cứ như vậy, thân phận Tần Phàm lại biến thành mê hoặc đối với hấn, nếu như nói Thái Dao quen biết với Tần Phàm chỉ là ngẫu nhiên, nhưng Tần Phàm lại là đại biểu của chân võ thể gia cấp thấp, Thái Hiên làm sao nhận thức được hấn đây? Hơn nữa một đại biểu của chân võ thể gia cấp thấp làm sao có thể giữ được bình tĩnh như vậy trước mặt đại biểu nhị phẩm chân võ thể gia như hấn?

Nghĩ tới đây, hấn lại có vẻ khó hiểu liếc mắt đánh giá Tần Phàm, sau đó chuyển hướng Thái Hiên cười nói:

- Một khi đã như vậy, La mỗ đi vào trước.

- Lần này đa tạ Thái huynh!

Nhìn thấy La Phỉ rời đi, Tần Phàm hướng Thái Hiên chấp tay nói, tuy rằng vừa rồi hấn biểu hiện kiên cường, nhưng nếu quả thật ở trong này phát sinh chuyện gì mâu thuẫn, bất lợi chính là hấn.

- Nếu người đã là bằng hữu của xá muội, cũng chính là bằng hữu của tại hạ, chỉ là việc nhỏ, cần gì nói đến.

Thái Hiên chỉ mỉm cười, nhưng cũng không đem chuyện tối hôm qua vạch trần.

- Mặt khác còn muốn phiền tới Thái huynh một chút, tại hạ muốn vào tham gia trao đổi cấp cao lần này, không biết Thái huynh có biện pháp nào không?

Tần Phàm thoáng do dự, nhưng vẫn mở miệng nói.

- Di?

Thái Hiên thoáng ngây ra, trầm ngâm, lại mở miệng nói:

- Chỉ chút chuyện nhỏ Thái mỗ hấn là còn có thể làm được, như vậy Tần huynh đi theo ta.

Dưới sự trợ giúp của Thái Hiên, cuối cùng Tần Phàm vẫn đi vào trong khu giao dịch cấp cao, có một chỗ ngồi, nhưng thân phận cử phẩm chân võ thể gia của hấn vẫn không hề bại lộ ra.

Rất nhanh, buổi trao đổi giao dịch trong khu cấp cao đã bắt đầu.

- Hầu Vũ Bạch?

Tần Phàm đột nhiên phát hiện được một thân ảnh quen thuộc trong đám người, chính là đại nghĩa lẫm lẫm nói cần tạo thành công phòng liên minh Vân Châu Nguyên Thành Hầu Vũ Bạch, lúc này hắn lại trùng hợp ngồi chung một chỗ với La Phỉ, cũng đang thì thầm nói nhỏ gì đó với nhau.

Điều này làm sắc mặt Tần Phàm không khỏi trầm xuống, như vậy thân phận của hắn chỉ sợ đã bị La Phỉ hay biết.

- Tôi phiên trao đổi Hỏa Vân Thiết rồi!

Thanh âm Cổ Mặc chợt nhắc nhở bên tai.

Tần Phàm nhìn lại cách đó không xa, quả nhiên thấy chủ nhân Hỏa Vân Thiết đang cầm hộp gấm màu tím đứng lên, sau đó mở ra nói:

- Chỗ này của ta có một phần Hỏa Vân Thiết phẩm chất thượng đẳng, nặng ba trăm sáu mươi cân, dùng tạo ra vũ khí không gì không phá được, không những chịu đựng vũ khí thật bền bỉ, còn có chứa thương tổn do vũ kỹ hỏa hệ mang tới, giá trị như thế nào các vị hẳn là thập phần rõ ràng.

- Ta muốn dùng nó đổi luyện được.

Người nọ giới thiệu xong lại nói ra, sau đó ngồi xuống tại chỗ chờ đáp lại.

- Một bình Hồi Khí Tán.

Có người báo giá, nhưng giữa sân lập tức vang lên thanh âm khinh thường chê cười.

- Một bình Hồi Khí Tán cùng một bình Chỉ Huyết Tán.

Có người đi theo kêu lên, mà luyện được dùng khôi phục vũ khí cùng thương thế luôn thường dùng nhất, vừa thực tế vừa có lượng nhu cầu cao, cho nên không có yêu cầu đặc biệt, bình thường ai cũng báo trước hai loại luyện được này.

- Thỉnh các vị xuất ra chút thành ý.

Lúc này chủ nhân Hỏa Vân Thiết mở miệng.

- Một viên Hồi Khí Hoàn.

Lúc này Tần Phàm rốt cục mở miệng nói, vừa mới lên tiếng, Thái Hiên ngồi bên cạnh nhìn qua hắn lại không nói gì.

- Hai viên Hồi Khí Hoàn.

Rất nhanh có người đi theo nói, giá trị của Hỏa Vân Thiết như thế nào người ở nơi này đều biết, hiện tại chỉ là thử đầu giá, còn chưa tới giá trị chân chính.

- Hai bình Hồi Khí Hoàn, mười viên!

Tần Phàm rõ ràng trực tiếp mở ra giá cả, dù sao hắn còn có rất nhiều Hồi Khí Hoàn.

- Đi?

Lúc này toàn trường bị giật mình xôn xao, Thái Hiên cũng cảm thấy hơi có chút ngoài ý muốn, thật không ngờ chỉ là cứu phẩm chân võ thế gia mà Tần Phàm có thể xuất ra được nhiều luyện được cao cấp như vậy.

- Mười một viên Hồi Khí Hoàn.

Lúc này một thanh âm vang lên.

Tần Phàm theo tiếng nhìn lại, phát hiện là La Phỉ, báo giá xong còn đầy vẻ nghiền ngẫm nhìn hắn.

- Ba bình, mười lăm viên Hồi Khí Hoàn.

Sắc mặt Tần Phàm không chút thay đổi, tiếp tục kêu lên.

- Mười sáu viên Hồi Khí Hoàn.

La Phỉ lại nói.

- Trong La gia có một luyện được sư linh hoàn cấp.

Lúc này Thái Hiền truyền âm cho Tần Phàm.

Tần Phàm không khỏi nhíu mày, tuy rằng hắn có thật nhiều luyện được trữ tàng, nhưng La Phỉ rõ ràng muốn đổi lập với hắn, mà bản thân hắn lại không muốn biểu hiện quá mức nổi bật.

- Ba bình Hồi Khí Hoàn cộng một viên có thể làm tăng lên một tiểu cảnh giới của võ sư Trung Võ Hoàn.

Tần Phàm thoáng trầm ngâm, lại báo ra giá mới.

170. Chương 169 : Tần Hạo Dương

Chương 169: Tần Hạo Dương

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Trung Võ Hoàn? Giữa sân nhất thời vang lên tiếng than thở kinh hãi.

Phải biết rằng luyện được làm tăng lên cảnh giới là loại được khó luyện chế nhất, đặc biệt là luyện được trên linh hoàn cấp trở lên. Muốn luyện chế cần có được kỹ thuật luyện được cực cao cùng năng lực điều chế, một ít luyện được sư linh hoàn cấp trong đại gia tộc cũng chỉ có thể tự sản tự dùng, ngay cả luyện được linh tán cấp tăng lên cảnh giới cũng cực ít bán ra, luyện được cấp linh hoàn càng không bán! Cũng chỉ có loại địa phương như Tàng Trăn Các đôi khi mới có được một chút, nhưng vẫn luôn luôn cung không đủ cầu.

- Trung Võ Hoàn?s

Chủ nhân Hỏa Vân Thiết cũng không nhận được sáng mắt.

- Người không phải nói Tần Phàm chỉ đến từ một cử phẩm chân võ thể gia sao? Một đệ tử cử phẩm chân võ thể gia làm sao có thể tùy tiện liền xuất ra được nhiều luyện được linh hoàn cấp như vậy, hơn nữa ngay cả Trung Võ Hoàn cũng có thể đem ra!

Lúc này sắc mặt La Phỉ âm trầm liếc mắt nhìn Hầu Vũ Bạch hỏi.

- Việc này...La thiếu, ta cam đoan lời ta nói đều thiên chân vạn xác, Tần Phàm kia chỉ là một đệ tử cử phẩm chân võ thể gia bình thường tại Vân Châu, nhưng vì sao hắn lại có được nhiều luyện được cấp cao như vậy thì ta không biết, có thể là do cá nhân hắn gặp được kỳ ngộ đi.

Hầu Vũ Bạch chỉ phải bất đắc dĩ đáp, đối với việc Tần Phàm đột nhiên xuất ra được nhiều linh hoàn như vậy hắn cũng cảm thấy có chút khó tin, tuy gia tộc hắn là ngũ phẩm chân võ thể gia nhưng cũng không có được một luyện được sư linh hoàn cấp nào, càng khỏi nói tới có được Trung Võ Hoàn dùng tăng lên cảnh giới.

- Hừ!

La Phỉ hừ lạnh một tiếng, lần này cũng không thể tiếp tục báo giá, bởi vì nếu như tới lúc đó hắn không thể lấy ra được đồ vật, sẽ bị những đệ tử của các thể gia khác xem thường cùng nhạo báng. Mà trên thực tế vị luyện được sư kia trong gia tộc hắn tuy rằng có thể luyện chế được Trung Võ Hoàn, nhưng một trăm lần chưa chắc thành công được một lần, trong gia tộc còn chưa đủ dùng, làm gì còn dư thừa đem ra trao đổi.

- Người có thể lập tức lấy ra ba bình Hồi Khí Hoàn cùng viên Trung Võ Hoàn kia sao?

Chủ nhân Hỏa Vân Thiết lúc này nhìn Tần Phàm, ánh mắt có chút nóng rực hỏi, đồng thời ánh mắt toàn trường cũng rơi lên trên người thiếu niên thanh y xa lạ kia.

Chân võ thể gia cao cấp phần lớn đều đến từ khu Trung Châu, mà trong nhà bọn họ nếu có thể tùy tiện liền lấy ra được nhiều linh hoàn luyện được như thế cũng không hề thấy qua bao giờ. Vì thế thanh y thiếu

niên y phục bình thường kia ở trong mắt mọi người nguyên bản chỉ là một đệ tử của chân võ thể gia cấp thấp, nhưng vào lúc này đã cảm thấy có chút thần bí.

Mà có chút người đang dùng ánh mắt hoài nghi nhìn Tần Phàm, tựa hồ đang chờ hắn xấu mặt.

Cảm giác được ánh mắt chú ý, Tần Phàm bất đắc dĩ trầm lắc đầu, cũng không nghĩ ra chỉ một viên Trung Võ Hoàn lại có thể tạo ra phản ứng lớn như vậy, nhưng hiện giờ nếu như đã báo giá, hắn cũng đành phải làm vẻ thần nhiên lấy ra đồ vật cần trao đổi.

- Không sai, thật là Trung Võ Hoàn, hơn nữa phẩm chất thượng giai!

Chủ nhân Hỏa Vân Thiết bước nhanh tới trước mặt Tần Phàm, cầm lấy bình bạch ngọc mở nắp ngửi ngửi, lập tức vẻ mặt lộ ra hưng phấn, chỉ sợ Tần Phàm hối hận đổi ý nên lập tức thu vào trong giới chỉ, miệng nói:

- Như vậy Hỏa Vân Thiết này là của ngươi.

Tần Phàm gật đầu, nhận lấy hộp gấm đựng Hỏa Vân Thiết, nhưng vừa cầm lấy trong lòng hắn thoáng kinh hãi, thật không ngờ chỉ một hộp gấm nhỏ nhỏ cỡ bàn tay lại nặng hơn ba trăm cân! Hơn nữa hắn mơ hồ còn cảm giác được bên trong Hỏa Vân Thiết truyền tới cảm giác nóng rực phỏng tay, giống như vừa lấy xuống từ miệng núi lửa.

- Không biết vị bằng hữu kia còn Trung Võ Hoàn hay không?

Tần Phàm vừa cất kỹ Hỏa Vân Thiết, giữa sân rất nhanh liền có người hỏi hắn.

- Di?

Tần Phàm ngẩng đầu lên, liền thấy đối diện có một đệ tử thể gia mặc lam sắc cẩm bào đứng lên, ánh mắt đầy vẻ chờ mong nhìn mình, Tần Phàm nhìn hắn, lại trầm giọng hỏi:

- Không biết các hạ muốn dùng vật gì trao đổi?

- Một võ phù do võ tôn cấp chế tạo.

Người nọ mở miệng đáp, nhưng giữa sân rất nhanh liền vang lên thanh âm khinh thường, đặc biệt là những thể gia ngoài tam phẩm, gương mặt còn mang theo vẻ cười nhạo. Nhà của bọn họ không có luyện được sư linh hoàn cấp, nhưng lại có cường giả võ tôn, tuy rằng chế tạo võ phù có chút phiền toái nhưng với nội tình của họ lại không khó.

Mà đối với việc cấp bậc võ sư sử dụng luyện được, đặc biệt là Trung Võ Hoàn dùng để thăng tiểu cảnh giới, cần kỹ thuật luyện được cực cao, vì khả năng thất bại cũng cực cao. Cho nên luyện được mới dị thường trân quý. Nếu như là võ phù do võ thánh chế tạo, có được lực công kích của linh võ sư, giá trị xa xỉ, so sánh với Trung Võ Hoàn xem như mới đồng giá trao đổi. Nhưng đây chỉ là võ phù do võ tôn cấp chế tạo, tương đương với công kích của tiên thiên võ sư, như vậy giá trị xem như giảm xuống rất nhiều, dùng Trung Võ Hoàn đi đổi tự nhiên là không đáng giá.

Lam sắc cẩm bào thiếu niên nghe tiếng khinh thường của mọi người, không khỏi có chút đỏ mặt, nhưng lại vội vã nói một câu:

- Đó là võ phù có tính chất phòng ngự, cho dù là tiên thiên võ sư thất bát cấp công kích cũng có thể đỡ được ba lần!

Lời này vừa ra, thanh âm khinh thường trong sân cũng ít hơn rất nhiều.

- Di?

Tần Phàm vừa nghe, hơi có chút động tâm, võ phù đối với chân võ thể gia cấp cao mà nói có lẽ có được thật dễ dàng, nhưng đối với cửu phẩm chân võ thể gia, ngoài cha hắn Tần Hồng thật vất vả mới tìm được hai trương, hơn nữa đều có tính chất công kích. Mà đối với võ phù mà nói, tính chất phòng ngự khó chế tác hơn rất nhiều, cũng trân quý nhiều hơn.

Có thể thừa nhận được lực công kích của thất bát cấp võ sư tới ba lần, hiệu quả xem như không tệ, đối với Tần Phàm mà nói, với khí lực cộng thêm võ phù, cho dù là tiên thiên võ sư cửu cấp, thậm chí là linh võ sư công kích có lẽ cũng có thể ngăn cản được một thời gian.

Đối với chuyển triều thánh thí luyện lần này, hắn lấy được tin tức từ chỗ Thái Dao, có lẽ còn có cả tinh anh của nước khác tham dự, nếu như hắn có được một võ phù như vậy sẽ bảo hiểm hơn rất nhiều, dù sao hắn còn không biết những quốc gia khác có xuất hiện yêu nghiệt linh võ sư còn chưa đầy hai mươi hai tuổi hay không.

- Được, ta giao dịch với người.

Trầm ngâm một lúc, Tần Phàm gật đầu nói.

Người nọ vội vàng hưng phấn chạy tới, tiến hành trao đổi với Tần Phàm, hơn nữa chỉ tùy tiện ngửi ngửi một chút được bình liền bỏ vào trong trữ vật giới chỉ, rõ ràng cũng lo lắng Tần Phàm sẽ đổi ý.

- Còn có hay không? Ta cũng có võ phù tính chất phòng ngự!

Thấy người kia thật sự giao dịch thành công, rất nhanh lại có đệ tử thế gia khác có chút chờ mong nhìn Tần Phàm hỏi, vào lúc này hành vi của Tần Phàm ở trong mắt bọn họ xem ra chính là kẻ phá sản.

Lần này Tần Phàm lại lắc đầu, nói:

- Hai viên Trung Võ Hoàn cùng Hồi Khí Hoàn kỳ thật là do tại hạ ngẫu nhiên đoạt được, bởi vì hiện tại ta không dùng đến, hơn nữa thí luyện triều thánh sẽ lập tức bắt đầu, cho nên phải lấy ra trao đổi vật ta cần hơn, hiện tại tự nhiên là không còn.

Người hỏi lộ ra vẻ mặt tiếc hận, mà có chút người vừa rồi còn nhạo báng thiếu niên áo lam lúc này trở thành hâm mộ đổ kị, thậm chí người này đúng là gặp vận khí vô cùng.

- Các hạ, tại hạ Tần Hạo Dương, mạo muội hỏi các hạ một chút, không biết trong nhóm luyện được các hạ lấy được có loại luyện được nào có thể làm cho người ngưng thần tĩnh khí linh hoàn cấp hay không?

Nhưng đúng lúc này đột nhiên một thanh âm truyền vào trong tai Tần Phàm.

- Tần Hạo Dương?

Trong lòng Tần Phàm thoáng kinh hãi.

171. Chương 170: Phát Hiện

Chương 170: Phát hiện

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Theo tình báo của Tô Dương đã nói, Tần Hạo Dương được xếp thứ hai trong thập đại triều thánh giả, chỉ dưới Thái Hiền, là một trong hai đại biểu của Kiền Kinh Tần gia, cũng chỉ là người tổ chức lần trao đổi giao dịch hôm nay.

Nhưng làm cho Tần Phàm có ấn tượng khắc sâu đối với hắn chính là người này rất có thể có quan hệ thân mật với Tần Hạo Bạch bị Tần Phàm giết chết trong Yêu Thú sơn mạch, nhưng lúc đó hắn làm việc rất sạch sẽ, hắn là không cần lo sợ lưu lại vấn đề gì.

- Tần Hạo Dương là người của nhất phẩm chân võ thế gia, hơn nữa lấy thiên phú nhất định là đối tượng được trọng yếu bồi dưỡng trong gia tộc, không thể tưởng được hắn cũng cần mua luyện được ngưng thần tĩnh khí.

Trong lòng Tần Phàm có chút kinh ngạc, luyện được thì hẳn có, bởi vì cần luyện hóa ma chủng, trên người hẳn chuẩn bị rất nhiều Băng Linh Hoàn, chính là có công hiệu ngưng thần tĩnh khí.

Nhưng Tần Phàm cũng không muốn bị bại lộ trong này.

- Thật có lỗi, không có.

Bởi vì Tần Hạo Dương dùng truyền âm hỏi hẳn, cho nên Tần Phàm cũng dùng truyền âm đáp lại, sau đó ánh mắt hẳn quét ngang sân một lần, liền phát hiện một bạch y thanh niên ngồi bên trái, chân mày như kiếm, mắt sáng hữu thần, thoạt nhìn cử chỉ văn nhã, bộ dạng cũng có vài phần tương tự như Tần Hạo Bạch.

- Chỉ sợ thật sự là huynh đệ!

Tần Phàm thâm nghĩ tự nhủ, nhưng trong lòng hẳn vẫn bình thản, dù sao trước kia sở dĩ hẳn giết chết Tần Hạo Bạch là vì người kia gây chuyện với hẳn trước, đã chết cũng là đáng chết, hẳn cũng không hề có chút tâm lý gán nặng, hiện giờ chỉ cần Tần Hạo Dương không gây hẳn tới hẳn, lẫn nhau cũng không có gì qua lại.

- Vậy thì thật đáng tiếc!

Tần Hạo Dương thấy Tần Phàm nhìn thấy mình, liền mỉm cười gật đầu, sau đó tiếp tục truyền âm nói:

- Nếu ngày sau các hạ có loại linh hoàn này có thể tùy thời tới tìm ta, ta nhất định sẽ cấp cho các hạ giá trị trao đổi hài lòng.

- Được, chỉ sợ không có cơ hội, dù sao tại hạ không phải lúc nào cũng may mắn như vậy.

Tần Phàm chỉ thản nhiên hồi đáp, cũng không hề biểu hiện điều gì khác thường.

- La thiếu, vừa rồi ngươi cũng nghe được, luyện được của Tần Phàm chỉ ngẫu nhiên lấy được, theo ta được biết, mặc dù gia tộc của hẳn làm sinh ý về luyện được, nhưng luyện được sư kỹ thuật cao nhất trong gia tộc cũng chỉ là luyện được sư linh tán cấp, tuyệt đối không thể luyện chế ra luyện được linh hoàn cấp.

Ở một bên, Hầu Vũ Bạch khó hiểu liếc mắt nhìn Tần Phàm, sau đó nói với La Phi ngồi bên cạnh.

- Có lẽ chỉ gặp phải kỳ ngộ gì mà thôi, không có thành tựu gì! Nhưng chỉ như vậy mà dám giả vờ trước mặt bốn thiếu gia, hừ, rất tốt!

Ánh mắt âm chí của La Phi đảo qua trên người Tần Phàm, hừ lạnh một tiếng.

Kế tiếp lại có vài thế gia đệ tử đứng lên giới thiệu đồ vật của mình, nhưng đều là những vật mà Tần Phàm không cảm thấy hứng thú, mọi người cũng chỉ phản ứng bình thường, mấy người kia chỉ đành bực tức ngồi xuống.

- Tại hạ có một gốc thiên niên đại bạch tham, muốn đổi một ít luyện được, nếu như có luyện được tăng lên cảnh giới thì tốt nhất.

Lúc này, một triêu thánh giả thân hình hơi béo đứng lên nói, lúc nói chuyện lại hữu ý vô ý nhìn về phía Tần Phàm.

Thấy người nọ nhìn mình, Tần Phàm chỉ bất đắc dĩ lắc đầu. Đối với hẳn mà nói, thiên niên nhân sâm tuy rằng trân quý, nhưng càng nhiều chỉ dùng trong dưỡng sinh, thật sự có thể luyện chế một ít luyện được duyên niên ích thọ, nhưng loại luyện được này bình thường chỉ phát huy tác dụng lớn nhất khi ở linh đan cấp, hiện tại hẳn không thể dùng tới. Mà tương lai cho dù hẳn có thể luyện chế linh đan, loại linh được này trong Yêu Thú sơn mạch cũng có, cho dù không có lấy quyền hạn hiện tại của hẳn trong gia tộc cùng linh được đội trong Ấn Thế mạo hiểm đoàn, muốn thu thập một gốc nhân sâm ngàn năm vẫn có thể, không nên vì vậy mà dẫn dắt sự chú ý của mọi người.

Cuối cùng quả nhiên không còn người nào nguyện ý trao đổi gốc thiên niên nhân sâm của người kia, chỉ có vài người muốn dùng Hồi Khí Tán hay Liệu Thương Hoàn trao đổi, người nọ đương nhiên không muốn, cuối cùng chỉ đành thất vọng ngồi xuống vị trí của mình.

Trao đổi lại tiếp tục tiến hành, nhưng chờ thật lâu Tần Phàm cũng không gặp được vật gì thích hợp, vốn cũng có chút đồ vật khiến hẳn động tâm, nhưng nghĩ tới vừa rồi chỉ lấy ra Trung Vô Hoàn đã khiến nhiều

người chú ý như vậy, hẳn thật sự không dám tiếp tục đem luyện được ra trao đổi, dù sao hiện tại thí luyện còn chưa bắt đầu, quá mức làm người chú ý cũng sẽ đưa tới không ít phiền toái.

Hơn nữa hắn đã quyết định trong thí luyện triều thánh hoặc là làm độc hành hiệp hoặc là đi cùng Tiết Tuấn cùng Điền Mông, cho nên không cần phải bộc lộ giá trị của mình đến tranh thủ người khác mời chào.

Vì thế Tần Phàm đứng lên, chuẩn bị rời khỏi nơi này. Lần này hắn đi vào khu giao dịch cao cấp là vì Hỏa Vân Thiết, hiện tại đã tới tay nên không còn gì đáng giá lưu luyến. Kỳ thật cuộc trao đổi như vậy nói là cấp cao nhưng những triều thánh giả cũng sẽ không thật sự đem đồ tốt đưa ra, dù sao những người này đều tham gia thí luyện triều thánh, rất có thể sẽ trở thành đối thủ lẫn nhau, ai cũng không muốn dùng đồ vật của mình đi tăng cường thực lực cho người khác. nguồn

- Đi? Lần này trao đổi chỉ mới tiến hành một nửa, Tần huynh muốn đi rồi sao?

Lúc này Thái Hiền chợt hỏi.

- Ha ha, trữ hàng của ta chỉ có bấy nhiêu, hiện giờ đều đã đổi xong, tiếp tục ở lại nơi này cũng không có tác dụng gì, có thứ tốt chỉ có thể nhìn xem, hơn nữa bằng hữu của ta còn ở khu giao dịch tự do bên ngoài, cho nên ta muốn qua đó đi dạo xem một vòng.

Tần Phàm cười cười, bình thản nói, cũng cố ý làm cho người biết hiện tại mình đã không còn luyện được, đỡ rước lấy thêm phiền toái.

Hắn không sợ gây thù hằn, chỉ sợ bị phiền phức.

Nghe Tần Phàm nói như vậy, Thái Hiền cũng đành gật gật đầu, cuối cùng cũng rất có phong độ tự mình đưa tiễn Tần Phàm đi ra ngoài, nhưng chính vì hắn làm như vậy nên làm cho Tần Phàm nhận lấy càng nhiều chú ý.

Một đệ tử chân võ thể gia cấp thấp bình thường lại có thể lấy ra luyện được cấp cao như Trung Võ Hoàn, hơn nữa còn có quan hệ không cạn với người đứng đầu trong triều thánh giả lần này, thân phận của Tần Phàm liền làm người ta không ngừng suy đoán.

Điều này không thể nghi ngờ làm cho Tần Phàm vô cùng rầu rĩ, làm vậy đúng là vượt ngoài ý muốn của hắn, nhưng nói tóm lại ấn tượng của hắn đối với Thái Hiền rất tốt.

- Thái huynh, mời trở về đi.

Đi ra khỏi khu giao dịch cấp cao, Tần Phàm hướng Thái Hiền chấp tay, hướng khu giao dịch tự do đi tới. Xa xa liền chứng kiến Điền Mông tựa hồ đang cùng một triều thánh giả tranh luận chuyện gì đó.

- Ta nhiều nhất chỉ có thể lấy ra ba bình Hồi Khí Hoàn, tổng cộng mười lăm viên! Ta đã nói với ngươi, thứ này không phải Hồi Khí Tán có thể so sánh, công hiệu rõ rệt, ăn một viên dưới tiên thiên võ sư chỉ trong mười phút là có thể hồi phục đầy đủ võ khí, mà Hồi Khí Tán phải hơn một giờ mới có thể làm được. Có thể hồi phục võ khí nhanh chóng khi ở trong thí luyện triều thánh ý nghĩa thể nào ta tin tưởng ngươi hiểu rất rõ ràng. Ta dùng ba bình luyện được như vậy đổi một cây gậy của ngươi mà không được sao?

Lúc này Điền Mông cầm một cây gậy đen thui nói với người bán kia, hắn nói chuyện sinh ý cũng không hề có chút lỗ mẫn, rất có bằng có chứng.

Tần Phàm mỉm cười, đi tới, thuận tiện nhìn lướt qua quầy hàng, đột nhiên ánh mắt ngừng lại, tựa hồ đã phát hiện được vật gì đó.

172. Chương 171: Chiếc Hộp Thần Bí

Chương 171: Chiếc hộp thần bí

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’‘)••’‘)

Đó là một chiếc hộp sắt thoát nhìn không hề có chút thu hút, nhưng bởi Tần Phàm có được lực cảm giác hơn người, có thể mơ hồ cảm nhận được bên trong có chút bất phàm.

Nhưng hắn cũng không vội vã đi qua, chỉ đứng cách đó không xa nhìn Điền Mông giao dịch cùng người kia, dù sao vật kia thoát nhìn cực kỳ không chớp mắt, nếu như không có được lực cảm giác cường đại tuyệt đối không biết có gì khác thường, cho nên hắn cũng không sợ có người giành trước trao đổi.

Nghe thấy Điền Mông nói như thế, kỳ thật người bán đã bắt đầu có chút động tâm, nhưng vẫn còn có chút do dự, nhìn ra được trong lòng hắn muốn tiếp tục đổi thêm càng nhiều luyện được.

Thấy người kia đã động tâm, trong lòng Điền Mông mừng thầm, vội vàng bỏ thêm năm lửa:

- Cây gậy này dù sao hiện tại người không cần dùng đến, mà lần này thí luyện trọng yếu bao nhiêu, gian nan bao nhiêu người còn rõ ràng hơn ta. Dù sao hiện tại người cũng không dùng nó, người ngấm lại, trong lúc thí luyện giữ lại vật kia không giúp ích gì cho chiến lực của người hay là giữ đồ vật có ích cho chiến lực của người mới tốt hơn đây? Người có thể tưởng tượng một chút, khi cùng người tranh đấu đối phương sử dụng Hồi Khí Tán hay Hồi Khí Lộ gì đó, mà người sử dụng Hồi Khí Hoàn, có thể hồi phục được võ khí nhanh hơn bọn hắn gấp mấy lần. Như vậy người không phải thắng chắc rồi sao!

- Được rồi, người cho thêm một viên thì ta sẽ đem cây gậy này bán cho người.

Người kia cũng là một người thành thật, rốt cục bị Điền Mông ba hoa thuyết phục, nhưng vẫn còn có chút muốn đạt được lợi ích lớn hơn nữa.

- Nhìn xem người kia, còn tính toán chi li.

Trên mặt Điền Mông lộ ra tia đau lòng, ánh mắt híp lại, rồi nói:

- Bất quá con người ta luôn hào sảng, cầm! Đưa người mười sáu viên Hồi Khí Hoàn, ta lấy cây gậy này.

Nói xong liền hưng phấn xoay người lại, vừa lúc chứng kiến Tần Phàm đang đứng mỉm cười, vội vàng vui vẻ đi nhanh tới.

- Di? Tiểu Phàm, vừa rồi người đi đâu vậy? Xem, ta vừa đổi được đồ tốt, cây gậy này là do Huyền Thiết Tinh đúc thành, chất lượng tốt hơn vũ khí của ta trước kia nhiều, thay đổi nó thì uy lực Đả Long Côn của ta có thể đề cao hơn không ít.

Thịt béo trên mặt Điền Mông run rẩy lên, lộ ra dáng tươi cười vui vẻ, sau đó hạ giọng đặc ý nói:

- Hơn nữa ta cảm giác được bên trong còn có chút Hỏa Thạch Tinh, có thể gia tăng uy lực hỏa hệ vũ kỹ, ta phỏng chừng chính bản thân người nọ cũng không hề phát hiện.

- Ha ha, không thể tưởng được ánh mắt của tiểu Mông tử người còn rất tốt, người đợi ta một chút, ta cũng có chút hứng thú đối với hộp sắt nhỏ kia, ta xem có thể đổi về hay không đã.

Tần Phàm khẽ cười, sau đó đi tới chỗ than chủ kia, ngồi xổm xuống cầm lấy hộp sắt nhỏ quan sát.

Than chủ kia kỳ thật đã muốn thu quán, hắn để hộp sắt nhỏ lâu như vậy cũng không có người hỏi qua, không thể tưởng được lúc này lại có người cảm thấy hứng thú, vì vậy ngẩng đầu liếc mắt nhìn Tần Phàm.

- Đây là vật gì người biết không?

Tần Phàm hỏi.

Than chủ thành thật lắc đầu, trong miệng nói:

- Hộp sắt này là do gia tộc chúng ta thu mua về, nguyên bản tổ tiên nhà của ta có kỹ thuật luyện khí không tệ, thấy chất liệu hộp sắt cứng rắn muốn đem luyện thành vũ khí, nhưng đốt thế nào cũng không thể hòa tan được.

- Ta có hứng thú muốn đem nó về nghiên cứu một chút, người có đổi hay không?

Tần Phàm thản nhiên hỏi, hắn nhìn ra được than chủ này xuất thân từ một chân võ thế gia đã xuống dốc, cây gậy màu đen của Điền Mông cùng hộp sắt nhỏ này đều do tổ tiên của hắn truyền xuống tới.

- Đổi!

Than chủ trả lời, thứ này mặc dù có chút kỳ dị nhưng gia tộc của hắn đã nghiên cứu hơn trăm năm, suốt mấy thế hệ đều không có phát hiện, hiện tại ngày triều thánh tới gần, đi tới một đời này của hắn gia tộc đã xuống dốc tới mức thậm chí không bảo hộ nổi danh hiệu cử phẩm chân võ thế gia, còn không bằng dùng nó đổi thêm đồ vật có thể sử dụng trong ngày thí luyện.

- Vậy người muốn đổi thứ gì? Vẫn là luyện được sao?

Tần Phàm tiếp tục hỏi.

- Phải, nhưng ta đã có luyện được hồi phục võ khí, phải là luyện được cấp cao hữu dụng với ta một chút.

Than chủ nói.

- Đây là một bình Sinh Cơ Hoạt Huyết Hoàn, tổng cộng năm viên, ngoại thương do võ sư cấp tạo thành cơ bản có thể khôi phục trong nửa giờ, đối với thân thể hao tổn hoặc bị mất máu quá nhiều đặc biệt hữu hiệu.

Tần Phàm lặng yên lấy trong giới chỉ ra một bình bạch ngọc đưa cho người kia nói.

- Vậy thương tổn do tiên thiên võ sư tạo thành đây?

Than chủ có chút ý động hỏi thăm.

Tần Phàm cười cười, nói:

- Bởi vì công kích của tiên thiên võ sư có chứa nguyên khí, cho nên sử dụng Sinh Cơ Hoạt Huyết Hoàn hiệu quả không tốt như vậy, nhưng vẫn có chút hiệu quả. Nhưng lần này trong những triều thánh giả có mười mấy tiên thiên, người gặp bọn họ khả năng không lớn, mà nếu người gặp phải họ thì phỏng chừng người cũng không cần dùng tới thứ này rồi.

Than chủ không khỏi lộ ra nụ cười xấu hổ, cũng biết Tần Phàm nói lời thực tế, lấy thực lực tam cấp võ sư của hắn hiện tại chỉ có thể miễn cưỡng đạt tới yêu cầu triều thánh thí luyện, nếu quả thật tranh đấu cùng tiên thiên võ sư, phỏng chừng chỉ còn con đường chết, tự nhiên không cần dùng tới thuốc chữa thương.

- Ha ha, chẳng qua nếu như thực lực của đối thủ không sai biệt với người, vậy người thử tưởng tượng một chút, có Sinh Cơ Hoạt Huyết Hoàn, phần thắng của người cao hơn bao nhiêu?

Tần Phàm mỉm cười nói, học theo lời kích động của Điền Mông đàm phán.

- Vậy người thêm một chút đi, một bình thật ít một chút.

Than chủ nhỏ giọng nói, có vẻ có chút đáng thương.

- Người cũng biết hộp sắt này cùng cây gậy kia khác nhau, cây gậy kia xem là vũ khí, mà hộp sắt này bên trong có thứ gì ta còn không biết, rất có thể mua về chỉ như đồ phế vật bỏ xó, cho nên một bình Sinh Cơ Hoạt Huyết Hoàn giá cả đã công đạo rồi.

Tần Phàm lắc đầu nói.

- Vậy được rồi, ta đổi.

Than chủ cắn răng nói, hiện giờ thực lực của hắn thấp kém, luyện được cấp cao đối với hắn mới là đồ vật thực dụng nhất, so với chiếc hộp không biết là thứ gì thật tốt hơn nhiều lắm.

Tần Phàm gật gù đầu, vỗ vỗ hộp sắt bỏ vào trong giới chỉ, sau đó lấy ra một bình Sinh Cơ Hoạt Huyết Hoàn đưa cho đối phương, đồng thời truyền âm nói với người kia:

- Bởi vì gia tộc của ta cũng từng xuống dốc chán nản qua, cho nên ta bỏ thêm trong bình ngọc này một viên Trung Võ Hoàn, xem như đưa trợ cấp cho người, nhưng thỉnh đừng phao tin, nếu không sẽ rước lấy không ít phiền toái cho ta.

Thanh chủ là một thanh niên làn da ngăm đen chừng hai mươi tuổi, dáng người chắc nịch, thoát nhìn có vẻ thập phần giản dị, hơn nữa rõ ràng cho thấy cũng không quá hiểu biết giao dịch với người khác, cho nên Tần Phàm cùng Điền Mông mới dễ dàng đổi được đồ vật mà mình muốn có. Nhưng Tần Phàm xem hắn còn thuận mắt, hơn nữa bởi quá khứ của Nam Phong Tần gia, đối với những gia tộc xuống dốc vẫn có chút đồng tình, vì thế liền lặng lẽ giúp hắn một phen.

Dù sao một viên Trung Võ Hoàn đối với người khác có vẻ trân quý, nhưng đối với người có thuật luyện được siêu cường như Tần Phàm mà nói, thật sự không tính là gì.

Thanh niên kia vừa nghe được Tần Phàm nhắc nhở, ánh mắt không khỏi sáng lên, ngẩng đầu, ánh mắt nóng rực nhìn Tần Phàm, trong tim của hắn thập phần kích động, cũng không nghĩ tới hai món đồ vật của mình lại có thể đổi được một viên Trung Võ Hoàn tăng lên cảnh giới! Điều này đối với hắn hiện tại mà nói thật sự là rất đúng lúc, quá trân quý! Triều thánh sắp tới, chỉ cần tăng thêm chút thực lực lại có thêm một phần cơ hội!

- Tại hạ tên là Mã Lương, xin hỏi đại danh của ân công? Nếu lần này Mã gia có thể bảo hộ được phẩm cấp thành công, nhất định ghi nhớ đại ân đại đức của ngài!

Thanh niên kích động tới sắc mặt đỏ lên, truyền âm nói, nghe ra thanh âm của hắn đã kích động tới mức run rẩy.

- Mã huynh nói quá lời, ta gọi là Tần Phàm, như vậy chúng ta hữu duyên tái kiến đi.

Tần Phàm thản nhiên đáp lại, sau đó gạt đầu tạm biệt, tiếp theo liền cùng Điền Mông đi tìm Tiết Tuấn.

173. Chương 172: Tiếng Chuông Thịch Hội

Chương 172: Tiếng chuông thịch hội

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Tần Phàm nhớ rõ phụ thân Tần Hồng từng nói qua, thời gian huy hoàng nhất của Nam Phong Tần gia từng là tam phẩm chân võ thể gia, cường giả trong tộc tập hợp, thiên tài xuất hiện lớp lớp. Nhưng tới đời của Tần Phàm không chỉ bị hạ xuống cửu phẩm chân võ thể gia, hơn nữa võ sư hai mươi hai tuổi trở xuống cũng chỉ có được vài người, tiên thiên võ sư càng không có ai!

Có thể nói như vậy, nếu lần này tới tham gia triều thánh không phải là Tần Phàm mà thay đổi là Tần Tiến hoặc Tần Trữ, như vậy tuy rằng hai người bọn họ ở trong tộc được cho rằng lợi hại, thậm chí ở Nam Phong Thành được xưng là thiên tài thiếu niên, nhưng nếu quả thật phóng tới lần triều thánh này, muốn bảo hộ phẩm cấp cũng là chuyện vô cùng khó khăn thậm chí là không thể làm được.

Thật giống như Điền Mông cùng Tiết Tuấn, hai người đã là lục cấp võ sư, so với Tần Tiến còn cao hơn một bậc, nhưng vẫn phải lo sợ bất an, lo lắng mình không thể bảo hộ được phẩm cấp của gia tộc mình.

Cho nên nói Nam Phong Tần gia đã xuống dốc, nếu không phải có Tần Phàm, gia tộc này thậm chí tình huống càng kém hơn cả gia tộc của Mã Lương cũng nói không chừng. Chính bởi vì như thế, Tần Phàm chứng kiến Mã Lương cũng đến từ gia tộc xuống dốc, trong lòng cảm thấy có chút trầm trọng, lúc này mới phát thiện tâm giúp đỡ hắn một phen.

- Hắc hắc, tiểu Tuấn, ngươi có đổi được thứ tốt gì hay không?

Lúc này Tần Phàm cùng Điền Mông rốt cục đã tìm được Tiết Tuấn, vừa vặn thấy hắn mới rời khỏi một quầy hàng, gương mặt mỉm cười, hình như đã có thu hoạch, Điền Mông liền mở miệng hỏi thăm.

- Vừa rồi ta dùng một bình Hồi Khí Hoàn đổi được một đôi giày có thể tăng lên tốc độ thân pháp, các người thì sao?

Tiết Tuấn thấy hai người vội vàng đi tới, đem thu hoạch của mình đưa cho hai người xem qua một chút.

- Ta đổi vũ khí, cũng không tệ lắm.

Điền Mông nói, cũng có chút tự đắc đem cây gậy màu đen đưa cho Tiết Tuấn nhìn xem.

- Ta đổi đều là tài liệu, không có đồ gì đặc biệt để dùng.

Tần Phàm giang tay nói.

- Lần này thật sự là nhờ có tiểu Phàm, nếu không phải người cho chúng ta luyện được, chúng ta thật sự là không thể nào đổi được thứ gì tốt, hiện tại trong khu giao dịch tự do này cơ hồ chỉ yêu cầu đổi luyện được, không có luyện được muốn đổi đồ vật thật sự là quá khó khăn.

Tiết Tuấn không khỏi cười khổ nói, trước kia còn ở Nam Phong Thành cũng không cảm giác mình nghèo đến như vậy, nhưng đi tới nơi này mới cảm thấy mình bần khổ thực sự.

- Với ta còn khách khí làm gì, chỉ cần là thứ gì hữu dụng với các người, cứ việc đổi về, nếu luyện được không đủ, chỗ này ta còn có một chút.

Tần Phàm chỉ khẽ cười nói, hắt đối với bằng hữu chưa từng keo kiệt bao giờ.

Ba người đi thêm một vòng, nhưng không nhìn thấy có vật gì đó thích hợp.

- Còn đi thêm một chút sao? Hình như tiểu Phàm không đổi được thứ tốt gì đâu!

Lúc này Điền Mông chợt nói.

- Không cần, vừa rồi ta đều đã xem qua, không có đồ vật gì thích hợp với ta.

Tần Phàm lắc đầu nói:

- Thời gian đã không còn sớm, người cùng Tuấn ca trở về còn phải dùng Trung Võ Hoàn, hiện tại cách ngày khai mạc đã không tới mười ngày, các người sớm tăng thêm thực lực một chút, trong ngày thí luyện còn có thể nắm chắc được thêm một phần.

- Được, chúng ta về trước đi.

Tiết Tuấn gật đầu, sau khi có được Trung Võ Hoàn hẳn cùng Điền Mông vẫn luôn ghi nhớ việc này.

Vì thế ba người rời khỏi khu giao dịch, hướng bên ngoài cổng lớn đi ra.

- Chắc chắn, thật không hổ là nhất phẩm chân võ thể gia, trên một đường đều thủ vệ sâm nghiêm, hơn nữa ta xem mỗi thủ vệ đều có thực lực ngoài tiên thiên, thực sự là lợi hại! Nếu có ai dám quấy rối trong đây, ta xem sẽ chiếm không được ưu đãi.

Đi ra khỏi cổng lớn, Điền Mông lúi lũi nói.

Tần Phàm cũng tràn đầy đồng cảm, năng lượng của nhất phẩm chân võ thể gia đích xác không phải là những thể gia cấp thấp có thể sánh bằng.

- Là Lư Vũ cùng Bành Uy bọn hắn!

Mới rời khỏi cổng lớn của Kiền Kinh Tần gia không bao xa, ba người đột nhiên nhìn thấy một nhóm thể gia đệ tử đang đi tới, chính là triêu thánh giả đến từ Vũ Thành cùng Châu Thành.

- Đám điệu nhân kia, lần này nhất định không thể tha cho bọn hắn!

Điền Mông vừa nhìn thấy những người kia, lập tức nổi giận dùng dùng xuất ra cây gậy màu đen mới đổi được. Tính tình hắn vốn nóng nảy xúc động, nghĩ tới ba người mình bị đuổi giết tại Nguyên Thành, nhất thời liền giận tím mặt, muốn trực tiếp xông lên báo thù.

- Đợi một chút, nơi này không phải địa phương tranh đấu.

Tiết Tuấn luôn bình tĩnh vội vàng ngăn cản hắn.

- Là Tần Phàm bọn hắn!

Đối phương rõ ràng cũng nhận ra ba người Tần Phàm.

- Bọn hần không ngờ không bị gì cả! Nếu như vậy Đông thúc nhà ta thật sự bị chết trên tay của bọn hần sao?

Lúc này Bành Uy vừa nhìn thấy Tần Phàm, có chút vừa sợ vừa giận, nhớ tới lời hồi báo của Bành Ngũ cùng Bành Thất khi trốn thoát về, khi đó Bành Đông mang theo Bành Nhị cùng Bành Tứ đuổi giết Tần Phàm, một tiên thiên võ sư cộng thêm hai bát cấp võ sư vẫn không thể giết được hần?

- Vũ ca, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?

Người của Vũ Thành cùng Châu Thành đều lấy Lư Vũ cầm đầu, lúc này nhìn hần nghe hần quyết định.

- Nơi này là Kiền Kinh, hơn nữa còn ở trước cửa Tần gia, chúng ta nhất định phải nhịn xuống, không thể hành động thiếu suy nghĩ, nếu không chính là mạo phạm nhất phẩm chân võ thế gia, chúng ta không gánh nổi! Dù sao nhóm bọn hần chỉ có ba người, chỉ cần chúng ta ghi nhớ ước định, trong lúc thí luyện tụ tập chung một chỗ, bằng thủ đoạn của chúng ta, đến lúc đó từ từ tìm bọn hần tính sổ cũng không muộn.

Lư Vũ lạnh lùng nhìn thoáng qua ba người Tần Phàm, hạ giọng nói với đám người kia.

Những người khác đều gật đầu, chỉ có Bành Uy vẫn không cam lòng, dù sao lần này bị giết đều là người của Bành gia.

- Tiểu Mông tử, nghe Tuấn ca, bình tĩnh một chút, tới thời gian thí luyện triều thánh tiếp tục cùng bọn hần tính toán.

Lúc này Tần Phàm cũng hạ giọng nói với Điền Mông.

Sau đó hai nhóm người đều lạnh lùng nhìn đối phương, gặp thoáng qua.

- Thật sự là tức chết ta, bọn điều nhân này, ta sớm hay muộn phải tìm bọn hần tính sổ!

Điền Mông tức giận nói.

- Đối phương chỉ sợ cũng nghĩ như ngươi, cho nên hiện tại hai người nên tăng thêm thực lực mới là chính đạo, như vậy trong thí luyện triều thánh mới có thể báo thù rửa hận.

Tần Phàm trầm giọng nói, hần không sợ những người kia, nhưng lo lắng cho Điền Mông cùng Tiết Tuấn mà thôi.

Trở lại khách điểm, Tần Phàm dặn dò chút công việc khi sử dụng Trung Võ Hoàn cho hai người, sau đó quay về phòng của mình.

- Bên trong này rốt cục lại có vật gì?

Tần Phàm lấy ra hộp sắt nhỏ, đặt trong tay quan sát tỉ mỉ, chiếc hộp có vẻ nặng, nhưng không nặng bằng Hỏa Vân Thiết. Thứ này hình vuông, nói là hộp chẳng qua là vì bên trên giống nắp, nhưng không cách nào mở ra, không thấy kẽ hở, kỳ thật nói là một khối sắt nguyên vẹn càng thêm thích hợp.

Sau đó Tần Phàm thử dùng đan hỏa đốt cháy, phát hiện tuy chất liệu giống sắt nhưng trên thực tế không phải sắt, không chỉ cứng rắn hơn sắt rất nhiều, hơn nữa căn bản không thể hòa tan, thậm chí cũng không truyền nhiệt!

Tần Phàm hỏi qua Cổ Mặc, nhưng Cổ Mặc cũng không phát hiện có thứ gì bất đồng, rất có thể đây chỉ là một loại tài liệu đặc thù nào đó mà thôi. Mà trên Vũ Thiên đại lục vốn có rất nhiều tài liệu không biết tên như vậy, không cách nào sử dụng cũng nhiều, nhưng đều giá trị không cao.

- Chẳng lẽ do ta thật sự cảm ứng sai lầm rồi?

Mân mê hồi lâu, Tần Phàm cũng không phát hiện được gì, chỉ đành bỏ lại trong giới chỉ, chờ sau này tiếp tục nghiên cứu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngày trọng yếu càng lúc càng đến gần, Tần Phàm thậm chí có thể cảm giác được cả Kiền Kinh đều tràn ngập không khí khẩn trương.

- Dương...

- Dương...

- Dương...

Ngày này sáng sớm, từng tiếng chuông vang vọng truyền khắp toàn thành, ngay sau đó cả Kiền Kinh đều sôi trào lên!

174. Chương 173: Triều Thánh Bắt Đầu

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 173: Triều thánh bắt đầu

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Bắt đầu rồi!

Tần Phàm vốn đang ngồi xếp bằng tu luyện trên giường, nghe được tiếng chuông vang, trong lòng trầm xuống, mở hai mắt ra. Hắn biết đó chính là tiếng chuông tập kết trong hoàng thất Đại Kiền quốc vọng tới, đang triệu tập toàn bộ triều thánh giả đến quảng trường, sau đó mới đến Chân Võ thánh điện.

Chính thức bước lên con đường triều thánh!

Ở trên giường, Tần Phàm đi tới bên cửa sổ, nhìn xuống bên dưới, có thể chứng kiến vô số người từ trong các tòa kiến trúc đi ra. Các triều thánh giả trực tiếp hướng chỗ hoàng cung đi tới, mà dân chúng bình thường đều phủ phục bên đường cái, hướng chỗ tiếng chuông thành kính vái lạy.

Mấy ngàn triều thánh giả, giống như nước lũ chảy về hướng hoàng cung, thoát nhìn vô cùng đồ sộ.

Mà ba người Tần Phàm, Điền Mông cùng Tiết Tuấn rất nhanh cũng gia nhập vào dòng người, chậm rãi đi tới, chỉ làm một trong số đó, thậm chí không nhắc lên chút bọt sóng.

Ở trong này, mỗi một triều thánh giả đều có được tu vi võ sư cảnh giới!

Ở trong này, mỗi một triều thánh giả đều là người nổi bật trong gia tộc hoặc là trong một thành thị!

Ở trong này, mỗi một triều thánh giả đều là thiên chi kiêu tử, mỗi một người đều là thiếu niên thiên tài danh chấn một phương!

Hai mươi tuổi thành đạt võ sư, ở trong thành thị bình thường có thể được xem là dị bẩm, cả tòa thành thị cũng không được mấy người, nhưng ở trong này, đây chỉ là tiêu chuẩn thấp nhất, cho dù là tiên thiên võ sư hai mươi tuổi cũng không thể xếp trước mười!

Các thiếu niên ở trong từng thành thị đều là thiên tài, đến nơi đây giống như chỉ là một giọt nước rơi trong biển, đều trở nên không chút nào thu hút.

Thật giống như Điền Mông cùng Tiết Tuấn, ở Nam Phong Thành là một trong tứ đại công tử, luôn luôn là mục tiêu phấn đấu của toàn bộ thiếu niên Nam Phong Thành, nhưng đi tới nơi đây, chỉ có trình độ trung đẳng, còn phải lo lắng bất an bảo hộ phẩm cấp cho gia tộc mình.

Cổ nước lũ do thiên tài tạo thành chậm rãi đi tới quảng trường rộng lớn trước hoàng thành mới dừng lại, đã sớm có người dẫn dắt các thiếu niên phân biệt đứng theo cấp bậc của chính mình.

Mấy ngàn triều thánh giả, mỗi một đệ tử chân võ thể gia theo thứ tự phẩm cấp đứng thành một hình vuông, từ cao xuống thấp, từ trước ra sau. Tuy rằng ngũ phẩm chân võ thể gia có thể phá ra ba đại biểu, nhưng

tính theo số lượng của toàn bộ triều thánh giả mà nói, vẫn phải xếp hàng từ nhỏ tới lớn, mà nhân số nhiều nhất vẫn là cửu phẩm chân võ thế gia, chiếm hơn phân nửa nhân số.

Thuộc cửu phẩm chân võ thế gia, Tần Phàm xếp hàng ở cuối cùng đội ngũ, im lặng mà bình thường, không chút nào thu hút, ngoại trừ người quen cùng cửu nhân, sẽ không còn ai khác chú ý tới hắn.

Nơi này, thiên tài tập hợp.

Nơi nàêu nghiệt sinh ra.

Nơi này , chỉ có cường giả mới trở hết tài năng.

- Dương...

Tiếng chuông cuối cùng vang lên, hết thấy đều dừng lại.

Quảng trường rộng lớn, ở một khắc này nhất thời trở nên vô cùng im lặng. Vào lúc này, không có bất kỳ người nào dám lên tiếng thì thầm, thậm chí có thể nghe được tiết tấu hô hấp của mấy ngàn người.

Đột nhiên một trận gió thổi qua, thổi tung mái tóc các thiếu niên, thổi tung áo bào phần phật, nhưng mỗi người vẫn đứng trang nghiêm tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Mỗi một triều thánh giả đều đang lắng lắng chờ đợi, chờ đợi thời khắc đến.

Chỉ chốc lát sau, một lão giả mặc hồng sắc trường bào, trên áo thêu kim liên hoa xuất hiện trước mặt những triều thánh giả, lão giả tóc bạc làn da hồng nhuận, vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt sắc bén đảo qua toàn trường, sau đó cao giọng mở miệng nói:

- Tiếp theo là tuyên đọc danh sách những triều thánh giả, khi đọc tới tên người nào phải báo danh trình diện, người không báo danh trình diện mất đi tư cách triều thánh, hủy bỏ danh hiệu chân võ thế gia.

Nghe xử phạt nghiêm khắc, mọi người không khỏi nín thở tĩnh khí, chỉ sợ bỏ lỡ tên mình. Nếu như hiện tại còn chưa tới báo trình diện, phỏng chừng là những võ sư không có gia tộc sau lưng.

- Nhất phẩm chân võ thế gia Kiền Kinh Tần gia, Tần Hạo Dương, Tần Nguyệt Minh, Tần Hàn Di.

- Kiền Kinh Tần gia ba triều thánh giả, toàn bộ có mặt.

- Nhất phẩm chân võ thế gia Lạc Thành Thái gia, Thái Hiên, Thái Dao, Thái Tiêu.

- Lạc Thành Thái gia ba triều thánh giá, toàn bộ có mặt.

- Cửu phẩm chân võ thế gia Hoàn Thành Thường gia, Thường Hiểu.

- Hoàn Thành Thường gia một triều thánh giả, có mặt.

Ước chừng hơn một canh giờ, danh sách thật dài rốt cục mới tuyên đọc xong, đây là lễ lớn, đại biểu quang vinh cùng trách nhiệm.

Lúc này không người nào dám lộ ra vẻ không kiên nhẫn, cho dù có thế gia đệ tử cảm thấy buồn ngủ nhưng sự tình liên quan trọng đại, cũng đều phải dùng bình khí tới kích thích bản thân mình thanh tỉnh, nếu không bỏ lỡ tên mình sẽ hối tiếc không kịp.

- Lần này triều thánh giả Đại Kiền quốc tổng cộng ba ngàn sáu trăm năm mươi người có mặt, vắng mặt bảy mươi lăm người, sau khi lễ triều thánh kết thúc, những gia tộc này sẽ toàn bộ bị thủ tiêu danh hiệu chân võ thế gia.

Hồng bào lão giả trải qua hơn một canh giờ tuyên đọc, sắc mặt không chút thay đổi, hơi thở trầm ổn, vẻ mặt nghiêm túc nói. Sau khi nói xong liền thấy hắn cuộn lại quyển danh sách thật dày, giơ cao qua đầu, từng bước một hướng bậc thang sau lưng, khom người bước lên.

Đi tới bậc thang trên cùng, cung kính quỳ gối, giơ cao cuốn danh sách, trong miệng cung kính nói:

- Đại Kiền quốc triều thánh giả ba ngàn sáu trăm năm mươi người, xin triều thánh, mong thần tôn phê chuẩn.

Ở trên đài cao là một tử bào lão giả đang ngồi, thấy hồng bào lão giả quỳ bên dưới, vẻ mặt nghiêm túc đứng lên, đi tới trước mặt hồng bào lão giả tiếp nhận danh sách, sau đó cất cao giọng nói:

- Chuẩn!

Tần Phàm ở bên dưới âm thầm đánh giá hai lão giả trên đài, phát hiện không nhìn thấu thực lực của bọn họ.

- Võ tôn?

Tần Phàm thâm kinh hãi, từ xa nhìn lại đã có thể cảm nhận được khí tràng cường đại của hai người, cảm giác gây cho hắn còn vượt hơn cả linh võ sư.

Ngay sau đó tử bào lão giả xưng là thần tôn đứng dậy, thông dong quét mắt một vòng, thanh âm uy nghiêm truyền khắp toàn trường.

- Các người sẽ rất nhanh tiến vào nơi thí luyện, quy tắc thí luyện cụ thể sẽ được tuyên bố trước khi bắt đầu, nhưng hiện giờ ta có thể nói cho các người, cùng các người tiến vào còn có triều thánh giả đến từ Đại Khôn quốc, giữa các người sẽ tiến hành cạnh tranh kịch liệt!

- Chỉ có cường giả mới có thể trở hết tài năng, kẻ yếu phải bị đào thải! Lần này không chỉ vì các người mà chiến, còn vì gia tộc các người mà chiến, vì quốc gia các người mà chiến! Cho nên nhất định phải xuất ra toàn bộ thực lực, dùng hết toàn lực đi giao tranh!

- Đại Khôn quốc?

Có thật nhiều triều thánh giả trước đó còn chưa biết có người ở quốc gia khác tham gia chuyển triều thánh lần này, hiện giờ nghe được trong lòng chấn động, có vẻ có chút bất an, nhưng dưới đôi mắt của tử bào lão giả, không ai dám phát ra dị động.

- Một khi tiến vào nơi thí luyện, sinh tử tự lo lấy!

- Vinh quang Chân Võ Thần chiếu rọi các người, các người sắp ở dưới ánh mắt của Chân Võ Thần, sáng tạo vinh quang thuộc về các người!

- Triều thánh, bắt đầu!

Tử bào lão giả chỉ về Chân Võ thánh điện, đội ngũ triều thánh bắt đầu di chuyển, hướng theo con đường trước mắt mà bản thân không biết rõ, nương theo sinh tử, nương theo vinh nhục đi tới.

175. Chương 185: Quy Tắc Thí Luyện.

Chương 185: Quy tắc thí luyện.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••”•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••

>

Ở trên đài cao kia, ngồi một lão giả mặc áo bào tím, trông thấy lão giả áo bào hồng kia đã quỳ trên mặt đất, đồng dạng thần sắc nghiêm túc và trang trọng đứng lên, đi đến trước mặt lão giả áo bào hồng kia tiếp nhận danh sách, sau đó cất cao giọng nói:

- Chuẩn!

Tần Phàm ở dưới lén lút đánh giá hai lão giả trên đài, phát hiện thực lực của bọn hắn đều là xem không thấu.

- Võ Tôn?

Trong tâm Tần Phàm hơi run sợ, chỉ là từ xa nhìn lại liền có thể cảm nhận được khí tràng cường đại của hai người này, cho hắn cảm giác cường đại, lại vượt xa Linh Vũ sư.

Ngay sau đó, lão giả áo bào tím được xưng là Thần Tôn kia liền đứng dậy, thông dong quét toàn trường một vòng, sau đó thanh âm uy nghiêm bắt đầu truyền khắp toàn trường.

- Rất nhanh những người các ngươi sẽ tiến vào thí luyện chi địa, quy tắc thí luyện cụ thể sẽ tuyên bố trước khi tiến vào thí luyện chi địa, nhưng hôm nay ta có thể tiết lộ cho các ngươi, cùng các ngươi tiến vào còn có Triều Thánh giả đến từ Đại Khôn quốc, các ngươi trong lúc đó sẽ cạnh tranh kịch liệt!

- Chỉ có cường giả mới có thể trở hết tài năng, kẻ yếu sẽ bị đào thải! Lúc này không chỉ là vì các ngươi mà chiến, còn là vì gia tộc của các ngươi mà chiến, vì quốc gia của các ngươi mà chiến! Cho nên phải xuất ra tất cả thực lực của các ngươi, dùng hết toàn lực đi phấn đấu!

- Đại Khôn quốc?

Có rất nhiều Triều Thánh giả trước kia còn không biết sẽ có người bên ngoài Đại Càn quốc tham gia lần Triều Thánh này, hôm nay nghe xong cũng không khỏi trong nội tâm di động, lộ ra có chút bất an, nhưng ở dưới con mắt của lão giả áo bào tím kia, lại không ai dám vào lúc này phát ra dị động.

- Một khi tiến vào thí luyện chi địa, sinh tử do mình!

- Vinh quang của Chân Vũ chi thần chiếu rọi các ngươi, các ngươi sắp được Chân Vũ chi thần nhìn xuống, sáng tạo vinh quang thuộc về các ngươi!

- Triều Thánh, bắt đầu!

Lão giả áo bào tím kia chỉ về phía Chân Vũ Thánh điện, đội ngũ Triều Thánh mệnh mông cuồn cuộn liền bắt đầu đi vào, hướng về con đường không biết kia, mang theo sinh tử, mang theo vinh nhục.

Đi ước chừng hơn một canh giờ, mọi người liền nhìn thấy một tòa đại điện vàng son lộng lẫy, khí thế rộng rãi, mặc dù chỉ là một tòa cung điện, nhưng thoát nhìn so toàn bộ Càn Kinh còn muốn hùng vĩ hơn!

Ở trước mặt Chân Vũ Thánh điện, mỗi người không khỏi cảm giác mình vô cùng nhỏ bé, cũng không khỏi sinh lòng thành kính, không dám có chút mạo phạm cùng khinh nhờn.

Lão giả áo bào tím đi ở phía trước nhắc taacute; bảo ngừng, toàn bộ đội ngũ liền ngừng lại, toàn trường nghiêm túc và trang trọng.

- Cung thỉnh Thánh chủ.

Lão giả kia cúi đầu khom người, hướng về Chân Vũ Thánh điện cao giọng nói.

Tần Phàm biết rõ Thánh chủ này là điện chủ hiện tại của Chân Vũ Thánh điện, nghe nói là người phát ngôn của Chân Vũ thần ở nhân gian, đại biểu cho quyền uy Vô thượng, cho dù là hoàng đế Đại Càn quốc cũng phải nghe lệnh y.

Mà người giống như lão giả áo bào tím kia, thì được xưng là Thần Tôn, địa vị ở Chân Vũ Thánh điện cũng thập phần cao thượng, vền vẹn ở dưới Thánh chủ, thực lực từng cái đều là Vô Tôn trở lên.

Sau một lát, một bóng người uy vũ xuất hiện ở trước cửa Chân Vũ Thánh điện, toàn thân của hắn tản ra quang mang nhàn nhạt, thần bí mà cường đại.

Vài ngàn Triều Thánh giả ở toàn trường, cho dù là những đệ tử thế gia Tiên Thiên Võ sư kia, vào lúc này cũng không khỏi cúi đầu xuống, không người nào dám ngẩng đầu nhìn Thánh chủ.

- Cái này là điện chủ Chân Vũ Thánh điện, chương quản toàn bộ Đại Càn quốc?

Đoán chừng cũng chỉ có Tần Phàm mới to gan lớn mật, lặng yên ngẩng đầu lên, len lén đánh giá nhân ảnh thần bí bạch sắc kia như thế.

Thánh chủ này thật ra là một lão giả uy nghiêm mặc trường bào màu trắng, râu tóc cũng bạc trắng, toàn thân lộ ra thập phần thánh khiết, tăng thêm tản ra quang mang nhàn nhạt, thoát nhìn như là Chân Thần hạ phàm.

Mà sau khi Thánh chủ kia xuất hiện, chỉ là hướng về phía dưới nhẹ nhàng phất phất tay, sau đó liền thấy một quang cầu cực lớn chói mắt hiện ra trước Chân Vũ thánh điện.

Sau một lát, cái quang cầu này tự động mở ra, liền xuất hiện một cổng vòm cao lớn, sau cổng vòm là sương mù cuộn cuộn, hào quang bắn ra bốn phía, thoát nhìn tinh mịch và tràn ngập huyền bí, cũng không biết đi thông nơi nào.

Làm xong những chuyện này, bóng người Thánh chủ kia liền chậm rãi lui về trong Thánh điện, cánh cửa Thánh điện cũng nhẹ nhàng đóng lại, mà từ đầu đến cuối, vị điện chủ Chân Vũ Thánh điện kia cũng không nói một câu.

Chỉ là lúc bóng người Thánh chủ kia gần biến mất, Tần Phàm đột nhiên cảm giác được hần nhìn thoáng qua phương hướng của mình.

Tưởng rằng bởi vì vừa rồi mình nhìn chăm chú mà mạo phạm hần, Tần Phàm không khỏi có chút cả kinh, vội vàng cúi đầu, ánh mắt Thánh chủ kia thoát nhìn cực kỳ ôn hòa, nhưng hần vẫn cảm giác khắp cả người mình phát lạnh, như rớt vào hầm băng.

- Thánh chủ này nhất định là Vô thánh a.

Trong tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, loại uy nghiêm này so với Thần Tôn kia còn muốn cường đại hơn rất nhiều.

- Hảo tiểu tử, coi như là bản Vô thánh lúc toàn thịnh, cũng không phải đối thủ Thánh chủ kia. Vừa rồi mọi người đều cúi đầu, người một cái to gan lớn mật dám ngẩng đầu nhìn hần, người có biết ở một ít người xem ra, người như vậy cũng đã xem như mạo phạm Thần uy rồi hay không.

Lúc này thanh âm trầm tức của Cổ Mặc truyền vào trong tai Tần Phàm.

- Liếc mắt nhìn cũng là mạo phạm Thần uy?

Tần Phàm cảm thấy có chút không nói gì, trong nội tâm âm thầm không phục:

- Chân Vũ Thần cũng không nhỏ mọn như vậy a! Bất quá cũng không biết Chân Vũ thần này phải chăng thật sự tồn tại.

Lúc này Thần Tôn áo bào tím kia đi tới trước thí luyện chi môn, sau đó thần sắc nghiêm túc và trang trọng xoay người nói với mọi người:

- Hôm nay Triều Thánh chi môn đã mở ra, sau khi tiến vào chính là thí luyện chi địa lần này, cũng là Triều Thánh chi lộ chính thức của các ngươi, vẫn là một câu kia... cường giả trở hết tài năng, kẻ yếu chắc chắn đào thải!

- Phía dưới im lặng, ta sẽ tuyên đọc quy tắc thí luyện lần này, ta chỉ nói một lần, nếu như các ngươi không nghe rõ ràng, tự gánh lấy hậu quả.

Quan hệ đến tiền đồ của mình cùng gia tộc, từng Triều Thánh giả đều tập trung tinh thần lên, ánh mắt yên lặng nhìn Thần Tôn áo bào tím, không dám lơ là chút nào.

- Lần này, thời gian thí luyện một tháng, lấy số điểm tích lũy cuối cùng định chế, Triều Thánh giả lấy được bao nhiêu điểm tích lũy, sẽ là tiêu chuẩn cho luận phẩm lần Triều Thánh này.

- Chân Vũ thế gia Cửu phẩm lấy được 100 điểm tích lũy liền có thể bảo vệ phẩm, Chân Vũ thế gia Bát phẩm thì cần hai trăm, dùng cái này suy ra, Chân Vũ thế gia Nhất phẩm phải lấy được chín trăm điểm tích lũy mới có thể bảo vệ phẩm! Về phần thăng phẩm, sau khi Triều Thánh kết thúc, chúng ta sẽ làm bình phán cuối cùng.

- Trước khi tiến vào Triều Thánh chi môn, mỗi người các ngươi đều được phân đến một Thánh lệnh, bên Đại Khôn quốc kia cũng giống như vậy.

176. Chương 186: Thí Luyện Chi Địa.

Chương 186: Thí luyện chi địa.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

>

- Mà phương pháp thu hoạch điểm tích lũy thì có hai loại, một là thu hoạch Thánh lệnh, hai là săn bắt yêu thú.

- Lúc này Triều Thánh, chính là vì Đại Khôn quốc khiêu chiến, cho nên các người phải dùng máu tươi của các người bảo vệ vinh quang các người!

- Từng Thánh lệnh của Đại Khôn quốc giá trị 20 điểm! Đương nhiên, mạnh được yếu thua, cái thế giới này là tàn khốc như vậy đấy!

Lúc này Triều Thánh đồng dạng cũng cho các người minh bạch, sinh ở Chân Vũ thế gia cũng chẳng phải đại biểu có thể nhiều thế hệ an nhàn, không cố gắng đồng dạng sẽ chịu đào thải, mất đi vinh quang của Chân Vũ thân! Cho nên Thánh lệnh của Đại Càn quốc cũng rất có giá trị, mỗi cái 10 điểm!

Nghe đến đó, trong tràng rớt cục nhện không được hơi có chút bạo động rất nhỏ, như vậy, ở bên trong lần Triều Thánh thí luyện này, từng Triều Thánh giả đều sẽ mỗi người cảm thấy bất an, rất nhiều đồng minh sớm đã ước định, bắt đầu trở nên không chặt chẽ rồi.

- Thánh lệnh của người một nhà cũng có 10 điểm, nói cách khác, chỉ cần Chân Vũ thế gia Cửu phẩm đạt được mười cái Thánh lệnh của người một nhà, liền có thể bảo vệ phẩm rồi!

Đối với một ít Triều Thánh giả thực lực không cao mà nói, cái này là hấp dẫn rất lớn!

Dù sao thực lực Đại Khôn quốc như thế nào, không có mấy người biết rõ, nhưng mà thực lực của những người bên mình này, ngược lại là hiểu rõ!

Cho nên có thể nói, sau khi tiến vào Triều Thánh chi môn, chắc chắn sẽ có các loại lục đục với nhau, âm mưu quỷ kế cũng sẽ tầng tầng lớp lớp!

Cuối cùng từng Triều Thánh giả thông qua thí luyện, đoán chừng đều đạt được một lần lột xác, từ nay về sau sẽ trở nên thành thực rất nhiều. nguồn

Cái này cũng chính là dụng ý của Chân Vũ Thánh điện, chính thức để cho tinh anh tuổi trẻ của Đại Càn quốc, sớm ngày minh bạch thế giới này tàn khốc, trưởng thành chèo chống quốc gia.

- Ngoài ra, thí luyện chi địa lần này còn chia làm vòng trong cùng vòng ngoài, ở trong đó sẽ có vô số yêu thú lợi hại.

- Yêu thú bên ngoài bình thường ở cấp bốn, thực lực tương đương Võ sư, mà yêu thú vòng trong, mỗi một đầu đều là yêu thú cấp năm, thực lực tương đương Tiên Thiên Võ sư, nhưng so với Tiên Thiên Võ sư bình thường còn lợi hại hơn, nên các người phải lượng sức mà đi!

- Mỗi một yêu thú cấp bốn giá trị 20 điểm, mà yêu thú cấp năm, mỗi một đầu giá trị 100 điểm! Dùng tinh hạch của làm chứng!

- Mà yêu thú trong thí luyện chi địa này cùng yêu thú bên ngoài bất đồng, tinh hạch tự nhiên cũng bất đồng, cho nên không có bất kỳ người nào có thể ăn gian!

- Lúc này Triều Thánh giả tổng cộng 3650 người, rất nhanh toàn bộ các người sẽ tiến vào Triều Thánh chi môn này, sau đó các người sẽ tùy cơ hội xuất hiện ở bất luận một nơi nào của ngoại vi, thực lực đầy đủ có thể tiến về vòng trong săn giết yêu thú giá trị 100 điểm, này là mấu chốt để các người lấy được thành tích tốt, đương nhiên tại đó cũng rất có thể sẽ gặp phải tinh anh Đại Khôn quốc, kỳ ngộ và nguy hiểm là cùng tồn tại đấy!

- Tóm lại, sau khi tiến vào thí luyện chi địa... vinh nhục tự rước! Sinh tử tùy thân!

- Hiện tại bắt đầu tiến vào Triều Thánh chi môn, chúc các người may mắn!

Đội ngũ thật dài chiếu theo thứ tự, từng bước từng bước tiến nhập Triều Thánh chi môn, đại bộ phận Triều Thánh giả vào lúc này đều lộ ra thập phần yên tĩnh, giống như đều là cõi lòng đầy tâm sự, đó là một loại bất an tự nhiên đối với tương lai.

Chỉ có một phần nhỏ người là bình tĩnh mà thông dong, cái kia đều là vì đối với thực lực của mình rất có lòng tin.

Tần Phàm chính là một cái bên trong số ít người này, tâm bình tĩnh của hắn rèn luyện rất không tệ, mặc dù đối với hoàn cảnh kia không biết cùng một ít suy đoán.

Bất quá hắn từng ở Yêu Thú sơn mạch cùng Hoàng Nguyệt đại sa mạc lịch lãm rèn luyện qua, cho nên hắn tin tưởng, coi như mình đối mặt hoàn cảnh ác liệt hạng gì, cũng có thể thần nhiên thi triển.

Dùng thực lực của hắn, bảo vệ phẩm tự nhiên là không có vấn đề. Đương nhiên, mục tiêu của hắn không phải chỉ là bảo vệ phẩm!

Bành!

Nhưng vào lúc này, trong đội ngũ phía trước, thời điểm một Triều Thánh giả muốn đi vào Triều Thánh chi môn, đột nhiên bị một cổ đại lực bắn ra, chạt vật ngã trên mặt đất.

- Đây là có chuyện gì?

Mọi người có chút ngạc nhiên, Triều Thánh giả phía trước đều thuận lợi tiến vào, như thế nào người này lại bị bắn ra?

- Triều Thánh giả Hồng Nham thành Giang gia, đại biểu Giang Dục vượt qua hai mươi hai tuổi, trái với quy định Triều Thánh, hủy bỏ tư cách Triều Thánh, hủy bỏ danh xưng Chân Vũ thế gia Bát phẩm của Hồng Nham thành Giang gia!

Rất nhanh, một thanh âm đậm mạc vang lên, chủ trì phụ trách ghi chép Thánh điện nói.

- Ta nửa năm trước mới qua sinh nhật hai mươi hai tuổi, chỉ là hơn nửa năm mà thôi, cầu người cho ta một cơ hội a...

Triều Thánh giả bị tuyên bố hủy bỏ tư cách kia lập tức sắc mặt trắng bệch, một mực quỳ trước mặt người chủ trì kia, trong miệng khóc khẩn cầu.

- Mang đi.

Người chủ trì kia chỉ là phát tay, sau đó liền có hai Thánh điện thủ vệ mặc ngân giáp đi tới, rất nhanh mang Triều Thánh giả này đi.

- Không muốn, không nên hủy bỏ tư cách của ta...

Triều Thánh giả kia dốc sức liều mạng giãy dụa, nhưng thực lực của hắn làm sao có thể so với hai thủ vệ Thánh điện là Tiên Thiên Võ sư chứ?

- Phàm là Triều Thánh giả dùng tuổi giả lừa dối vượt qua kiểm tra, hết thấy hủy bỏ tư cách, hơn nữa trọn đời không được tham gia Triều Thánh!

Sau đó thanh âm của người chủ trì lại đậm mạc truyền tới toàn trường:

- Hiện tại ly khai, ba mươi năm sau có lẽ còn có một lần cơ hội.

Hắn vừa mới nói xong, liền có mấy người từ trong đội ngũ đi ra, thần sắc cô đơn rời khỏi quảng trường.

Kết cục Triều Thánh giả phía trước bọn hắn đã nhìn thấy, tuy hiện tại ly khai sẽ mất đi danh xưng Chân Vũ thế gia, nhưng sau đó còn có cơ hội, nếu như tiếp tục lưu lại, từ nay về sau tiền đồ toàn bộ gia tộc sẽ u ám.

Những Triều Thánh giả khác vào lúc này cũng hồ hững nhìn xem hết thấy phát sinh, thậm chí không có bất kỳ người lộ ra một tia thương cảm, bởi vì bọn họ minh bạch cái này là sự thật, nhân từ đối với bọn họ là tàn nhẫn đối với chính mình.

- Tiếp tục.

Nên đi đều đi rồi, người chủ trì kia nhìn thoáng qua đám người, sau đó nhàn nhạt nói.

Rất nhanh sắp đến phiên Điền Mông rồi, lúc này Tần Phàm truyền âm cho hắn và Tiết Tuấn nói:

- Nếu như lúc vào gặp được nguy hiểm hoặc là điểm tích lũy không đủ, các ngươi có thể một mực đi phía đông, nửa tháng trước ta đều ở lại phía đông, đến lúc đó ta sẽ giúp bọn ngươi.

Điền Mông quay đầu lại cảm kích nhìn Tần Phàm, sau đó đi vào. Hôm nay hắn đối với thực lực Tần Phàm đã là tin tưởng không nghi ngờ, đồng thời cùng nhau trải qua sinh tử, ba người bọn họ trong lúc đó đều là có thể tin nhiệm lẫn nhau.

Bất quá Tần Phàm chỉ có thể ở nửa tháng trước giúp bọn hắn một chút, nửa tháng sau, hắn sẽ tiến vào vòng trong, bởi vì chỉ có ở đó, mới có thể thu hoạch điểm tích lũy cao nhất! Tại đó, mới là tất cả Triều Thánh giả tinh anh cạnh tranh cuối cùng!

177. Chương 187: Thu Hoạch Nho Nhỏ. (1)

Chương 187: Thu hoạch nho nhỏ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tiết Tuấn cũng đi vào Triều Thánh chi môn, sau đó rút cục đến phiên Tần Phàm rồi.

Bất quá nhìn Triều Thánh chi môn sáng lên kia, trái tim Tần Phàm vào lúc này lại mãnh liệt nhảy thoáng một phát, đột nhiên nhớ tới thân thể của hắn mặc dù chỉ có 17 tuổi, nhưng mà linh hồn của hắn là trải qua hai đời, vì vậy hắn cũng có chút lo lắng bị Triều Thánh chi môn này bài xích.

Chậm rãi đi vào cánh cửa Triều Thánh chi môn, thấy không có chút phản ứng nào, lúc này Tần Phàm mới yên lòng lại.

Dù sao hôm nay linh hồn của Tần Phàm kia đã hoàn toàn tiêu tán, thân hình này cùng hắn hoàn toàn phù hợp, phù hợp đặc thù thấp hơn hai mươi hai tuổi, cho nên là không có bị Triều Thánh chi môn bài xích rồi.

Bất quá vào lúc này, Cổ Mặc lại đột nhiên truyền âm cho Tần Phàm nói:

- Ta cảm giác được sau Triều Thánh chi môn này có lực áp chế rất mạnh, đoán chừng ta chỉ có thể một mực núp ở trong giới chỉ rồi, cho nên mặc dù biết lần thí luyện này đối với ngươi rất trọng yếu, nhưng ta là không giúp được ngươi cái gì, bất quá dùng thực lực của ngươi, ta nghĩ cũng không cần lo lắng quá mức.

Bây giờ Cổ Mặc đối với Tần Phàm phát triển là thập phần thoả mãn, cho nên bình thường hắn rất ít lên tiếng, chỉ là ở trong giới chỉ chuyên chú khôi phục thực lực của mình.

- Ân, dựa vào chính mình là được rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, tuy bây giờ còn không thể đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, nhưng hắn đối với mình vẫn là rất có lòng tin.

Lúc này ánh sáng mãnh liệt đột nhiên hiện lên, thân ảnh Tần Phàm rất nhanh liền biến mất trong cửa.

...

Một hồi hoảng hốt qua đi, Tần Phàm phát hiện mình đi tới một cánh rừng rậm rạp lớn.

- Tại đây hắn là khu vực bên ngoài thí luyện chi địa rồi, vòng trong thì đi đến trung tâm là được.

Chu Tước chỉ dực sau lưng Tần Phàm chậm rãi xuất hiện, dùng sức một cái, liền bay lên đến giữa không trung, sau đó nhìn lại phía dưới.

Ở chỗ này không có sơn lĩnh, không có sông, cảnh sắc đập vào mắt đều là cây cối cao lớn che trời, ở chỗ này thậm chí không có chứng kiến một sơn động, nói cách khác, ở chỗ này căn bản tìm không thấy vật che chắn cùng địa phương nghỉ ngơi!

Bởi như vậy, mọi người mỗi thời mỗi khắc đều phải tỉnh táo tinh thần, coi như là ngủ cũng không thể buông lỏng cảnh giác, bởi vì ở chỗ này căn bản không có chỗ nào có thể che dấu mình, rất có thể lúc ngủ sẽ bị Triều Thánh giả khác đi ngang qua, hoặc là yêu thú giết chết.

Cho nên chỉ có thể không ngừng chiến đấu! Người với người chiến đấu, người cùng yêu thú chiến đấu!

Khu rừng rậm rạp này so với Yêu Thú hoang nguyên còn muốn tàn khốc hơn!

Không muốn trở thành con mồi, nhất định phải trở thành thợ săn!

Nơi này chính là thí luyện chi địa rồi.

Ở chỗ này, mỗi người đều phải chịu đủ thể xác và tinh thần dày vò tra tấn, cho nên ở hoàn cảnh như vậy vượt qua một tháng, từng đệ tử Chân Vũ thế gia, đều sẽ được tẩy lễ lần thứ nhất! Có thể sống sót, từng cái đều là tinh anh, cho dù không có đủ thực lực, nhưng tâm trí càng thêm kiên định!

Cho nên nói, cái này không chỉ là Triều Thánh thí luyện, là lần nhân sinh thí luyện thứ nhất của bọn hắn!

- Bắt đầu đi!

Tần Phàm quan sát hoàn cảnh thoáng một phát, rất nhanh đối với chỗ này đã có được nhận thức nhất định. Sau đó hắn lại rơi xuống mặt đất, thân hình lóe lên, chậm rãi biến mất ở rừng rậm phía đông.

Khu rừng rậm này thoát nhìn vô biên vô hạn.

Một thiếu niên mặc áo bào xanh từ từ tiến vào ở trong đó, dưới chân lá rụng dày đặc, tản ra hương vị hư thối, chân đạp trên mặt đất sẽ tự nhiên vang lên thanh âm, các loại cỏ dại khắp nơi trên đất, bụi gai cũng phát triển rất mạnh.

Tần Phàm từng ở Yêu Thú sơn mạch lịch lãm rèn luyện, cho nên một mực đều rất cảnh giác, không dám đi quá nhanh, hắn biết rõ dưới những lá cây này nói không chừng có yêu thú ẩn núp, thời điểm người đi ngang qua lại đột nhiên tập kích.

Xèo...xèo!

Đột nhiên một tiếng vang ở cách đó không xa truyền đến, trong tâm Tần Phàm khẽ động, dưới chân lập tức dùng sức đạp mạnh trên mặt đất, thân hình cao cao nhảy lên, đã rơi vào trên một chạc cây cao năm sáu mét, sau đó nhìn lại phía dưới.

- Đây là Hồng Ảnh Lang?

Trông thấy địa phương cách hắn không xa xuất hiện một yêu thú Sói hệ, toàn thân đỏ bừng, cùng với lúc hắn tiến vào khu vực giao hội Yêu Thú hoang nguyên gặp được yêu thú cấp bốn đầu tiên thập phần tương tự.

Nhưng sau đó Tần Phàm liền phát hiện toàn thân con Hồng Ảnh Lang này lại quấn quanh một đạo hắc khí nồng đậm, từ đầu sói kéo dài tới đuôi, thoát nhìn hư vô mờ mịt, nhưng mà thật sự tồn tại.

- Yêu thú ở đây cùng bên ngoài quả nhiên có chút quỷ dị.

Trong tâm Tần Phàm thầm nghĩ, hắn đoán chừng thực lực yêu thú ở đây so với phía ngoài lợi hại hơn nhiều.

Bất quá mục tiêu của hắn lần này là yêu thú cấp năm vòng trong, yêu thú cấp bốn này hắn tự nhiên là không sợ.

Vì vậy, thân hình của hắn liền trực tiếp từ trên cây tung xuống, cũng mượn lực trùng kích từ trên xuống dưới kia phóng tới Hồng Ảnh Lang biến dị, Linh Hàn quyền sáo sớm đã hiện ra ở quả đấm của hắn, một quyền này là thẳng đến phần eo của Hồng Ảnh Lang.

- Đầu đồng, đuôi thiết, eo đậu hủ.

Tần Phàm còn nhớ rõ lúc trước Cổ Mặc nói với hắn đặc điểm những yêu thú Sói hệ này.

Bành!

Nhưng mà tốc độ phản ứng của Hồng Ảnh Lang biến dị này lại vượt xa Tần Phàm phỏng đoán, một quyền này của hắn cuối cùng đánh tới mặt đất, đánh lá cây dày đặc bắn ra bốn phía, nhưng mà rơi vào khoảng không!

Rống!

Trong miệng Hồng Ảnh Lang biến dị kia phát ra sói hồng hung ác, thân hình Tần Phàm chưa định liền phản công cắn qua, hàm răng sắc bén hàn quang lóng lánh, làm cho người ta sợ hãi.

- Người vẫn là ngoan ngoãn giao ra hai mươi điểm tích lũy trên người của người a!

Nhưng Tần Phàm lại thông dong không sợ hãi, xem chuẩn một cơ hội, một quyền trực tiếp oanh về bụng sói, võ khí cường bạo mãnh liệt mà ra, trực tiếp đánh xuyên bụng nó, cuối cùng đánh bay đến dưới một cây đại thụ. nguồn

Dù cho yêu thú cấp bốn này trở nên mạnh mẽ rồi, bất quá lại như cũ gánh không được một kích của Tần Phàm. Tuy Tần Phàm còn không có đột phá cánh cửa Tiên Thiên, nhưng lực công kích của hắn đã có thể so với Tiên Thiên Võ sư.

- Yêu thú cấp bốn cùng Thánh lệnh của Đại Khôn quốc kia, đều là giá trị hai mươi điểm tích lũy.

Tần Phàm đi tới, tay ở bên trên đầu sói cầm xuống, một viên tinh hạch quanh quẩn lấy hắc khí mông lung liền bắn lên.

- Quả nhiên là cùng tinh hạch bên ngoài có chút bất đồng, hắc khí kia chắc là dùng để xác định chiến tích thật giả rồi.

Tần Phàm một tay tiếp được tinh hạch màu đen, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói. Hắn nhớ rõ hắn ở Yêu Thú hoang nguyên giết chết Hồng Ảnh Lang, lấy được tinh hạch là màu đỏ, nhưng một khóa này lại bị một cổ hắc khí không hiểu bao phủ, cả viên thoát nhìn biến thành màu đen rồi.

Lấy được hai mươi điểm tích lũy, Tần Phàm vừa muốn rời đi, lại đột nhiên nghe được một hồi tiếng bước chân truyền đến.

178. Chương 188: Thu Hoạch Nho Nhỏ. (2)

Chương 188: Thu hoạch nho nhỏ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••”† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Vì vậy, Tần Phàm quyết định trước lưu tại nguyên chỗ, yên lặng theo dõi kỳ biến. Tuy hắn không muốn chủ động chém giết Triệu Thánh giả, đoạt chiến lợi phẩm của bọn họ, bất quá ở trong rừng rậm này vốn chính là mạnh được yếu thua, nếu như người nào đó nhân lực không tốt chọc hắn, hắn sẽ không để ý thu hoạch 10 điểm.

- Ồ? Đây không phải đầu Hồng Ảnh Lang ta đuổi giết kia sao?

Người tới trông thấy Hồng Ảnh Lang đã chết, hai mắt khê động, giả trang ra một bộ kinh ngạc:

- Đầu Hồng Ảnh Lang này đã bị ta đánh trọng thương, các hạ ngược lại là nhặt được tiện nghi, thi thể Hồng Ảnh Lang người có thể lưu lại, bất quá tinh hạch của Hồng Ảnh Lang, người tất phải trả lại cho ta.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn thoáng qua Triệu Thánh giả kia, bất đắc dĩ lắc đầu, thì thào nói:

- Ta cảm thấy ngươi vẫn là trực tiếp một chút, nói ngươi cần tinh hạch cùng Thánh lệnh của ta, để ta đều lưu lại là được, không cần nói nhảm nhiều như vậy.

Triều Thánh giả kia thoáng nao nao, lập tức nhe răng cười:

- Ngươi ngược lại là rất biết điều, không sai, lưu lại tinh hạch, giao ra Thánh lệnh, ta tha cho ngươi khỏi chết!

Triều Thánh giả này chính là đến từ Chân Vũ thể gia Bát phẩm, hắn trông thấy quần áo Tần Phàm bình thường, đoán chừng hắn chỉ là đến từ Chân Vũ thể gia Cửu phẩm, thực lực cũng có hạn, hơn nữa vừa rồi Tần Phàm lộ ra bộ dạng bất đắc dĩ, đối với hắn cũng có được tác dụng nói dối nhất định.

- Bất quá đáng tiếc, ta cũng có chủ ý đồng dạng.

Tần Phàm lại lắc đầu, vừa dứt lời, ngay sau đó thân hình của hắn đột nhiên lóe lên, bằng tốc độ kinh người đi tới trước mặt Triều Thánh giả kia.

Nháy mắt sau đó, Linh Hàn quyền sáo lạnh như băng đã đặt lên cổ hắn, sau đó nhàn nhạt nói:

- Giao Thánh lệnh ra, ta tha cho ngươi khỏi chết.

- Tốc độ nhanh như vậy!

Triều Thánh giả kia thấy Tần Phàm đột nhiên đi tới trước mặt, cảm giác được cổ truyền đến cảm giác mát lạnh, không khỏi cả kinh, trong miệng vội vàng kinh hoảng nói:

- Đừng giết ta, ta cho ngươi Thánh lệnh.

Tần Phàm không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn xem hắn. xem chương mới tại (.

- Ha ha, trên người của ta là có võ giáp ẩn hình! Ngươi đi chết đi!

Triều Thánh giả kia làm bộ sợ hãi muốn từ trong ngực lấy Thánh lệnh ra, nhưng trên thực tế hắn lại ngưng kết tốt võ giáp ẩn hình, trên người có võ giáp ẩn hình bao trùm, hắn cũng không còn sợ hãi Tần Phàm, lại càng không thật sự muốn giao Thánh lệnh, chỉ là muốn thừa cơ hội này, một quyền đánh tới lồng ngực của Tần Phàm.

Triều Thánh giả này hết sức tự tin, võ giáp ẩn hình trên người hắn là võ giáp cao cấp! Lực phòng ngự kinh người! Coi như là công kích của Võ sư cấp tám cũng đừng muốn đánh tan võ giáp của hắn!

Hắn cho rằng Triều Thánh giả nghèo nàn trước mắt này, không có khả năng có thực lực rất cao!

Nhưng mà, cái này là chỗ tàn khốc của Triều Thánh, không chỉ có khảo nghiệm thực lực, còn khảo nghiệm định lực cùng sức phán đoán, nhất thời giữ không được tham niệm nho nhỏ trong nội tâm, một phán đoán sai lầm sẽ chôn vùi tánh mạng của mình!

Cảm giác được yết hầu đột nhiên khô héo, Triều Thánh giả kia mở to hai mắt, có chút không dám tin. Nhưng trên thực tế, võ giáp ẩn hình mà hắn thập phần tự tin kia, lúc này lại lập tức bị đánh tan, móng tay sắc bén trực tiếp cắm vào cổ họng của hắn, võ khí mãnh liệt bạo phá khí quản.

Trước khi tánh mạng của hắn dập tắt, hắn chỉ thấy được một cặp mắt hờ hững, ánh mắt này nói cho hắn biết, kiếp sau không thể trông mặt mà bắt hình dong, phải học nhìn người.

- Không thể tưởng được chỉ là ngắn ngủi nửa giờ, ta liền lấy được 30 điểm tích lũy, như vậy lấy thêm bảy mươi điểm, ta có thể bảo vệ phẩm rồi.

Tần Phàm thu hồi Linh Hàn quyền sáo, nhàn nhạt nhìn thi thể trên đất, đem Thánh lệnh vừa mới đạt được cùng tinh hạch bỏ vào trong trữ vật giới chỉ.

30 điểm tích lũy này đối với Tần Phàm mà nói, nhìn như có chút dễ dàng, mà trên thực tế đối với toàn bộ Triều Thánh giả lần này mà nói, tổng cộng hơn ba nghìn người, có hơn phân nửa đến từ Chân Vũ thể gia cấp thấp, trong bọn họ, đại bộ phận chỉ là Võ sư bốn năm cấp, thậm chí còn có rất nhiều Võ sư hai ba cấp, muốn một mình săn giết một đầu yêu thú cấp bốn là độ khó rất lớn.

Mà Triều Thánh giả có năng lực một mình săn giết yêu thú cấp bốn, Tần Phàm đoán chừng sẽ không vượt qua một nửa!

Mà có thể săn giết dễ dàng như hần, càng sẽ không vượt qua một trăm người!

Cho dù là Điền Mông cùng Tiết Tuấn, nếu như một mình chống lại Hồng Ảnh Lang biến dị vừa rồi kia, cũng phải phí khí lực rất lớn, chứ nói chi là những Võ sư chỉ có hai ba cấp.

Đương nhiên, nếu như sử dụng võ phù thì khác, chỉ là những Chân Vũ thể gia cấp thấp kia, có bao nhiêu người có được võ phù?

Giống như Nam Phong Tần gia của Tần Phàm, trong gia tộc thực lực cao nhất cũng chỉ là Tiên Thiên Võ sư cấp chín, căn bản không có năng lực chế tạo võ phù, mà Tần Hồng đưa cho Tần Phàm hai cái võ phù kia, cũng là hần bỏ ra một cái giá lớn mới cầm trở về.

Cho nên, trước khi Triều Thánh bắt đầu, mới có thể khiến cho nhiều Triều Thánh giả khắp nơi liên lạc kết minh như vậy, đánh đúng là chủ ý nhiều người lực lượng mạnh này.

Chỉ là hiện tại bởi vì quy tắc thí luyện là tùy cơ hội tiến vào, mỗi người đều không biết mình hiện ra ở chỗ nào, tăng độ khó hợp tác lên, hơn nữa bởi vì Thánh lệnh của Đại Càn quốc cũng là giá trị 10 điểm tích lũy, rất nhiều người cũng không dám thật tình hợp tác cùng người khác rồi.

Như vậy Chân Vũ Thánh điện liền tăng khả năng Triều Thánh giả đấu đá, càng có thể khảo thí ra năng lực cá nhân.

Bất quá Tần Phàm tinh tường thực lực của mình là như thế nào, cho nên hần không có nghĩ qua đem mục tiêu đặt ở trên người những Triều Thánh giả cấp thấp, hơn nữa cũng không phải những yêu thú cấp bốn giá trị hai mươi điểm tích lũy kia.

Mục tiêu của hần là yêu thú cấp năm trong thí luyện chi địa!

Đối thủ của hần là thập đại Triều Thánh giả, là những tinh anh đến từ Đại Khôn quốc kia!

...

Gặt hái được 30 điểm tích lũy, Tần Phàm không hề dừng lại, dưới chân đá đá lá rụng, che đầy thi thể Triều Thánh giả kia qua loa thoáng một phát, sau đó thân hình lóe lên, liền tiếp tục chạy về phía đông.

Hần và Điền Mông, Tiết Tuấn đã hẹn gặp mặt ở phía đông thí luyện chi địa, hần đã từng nói qua muốn giúp bọn hần, cái kia sẽ không dễ dàng nuốt lời.

Hơn nữa hiện tại Tần Phàm cũng không vội trực tiếp tiến vào vòng trong, dù sao mới vừa đến nơi đây, cũng nên quen thuộc địa hình nơi đây, đến lúc đó mới dễ làm việc.

Dù sao những Triều Thánh giả khác cũng không có năng lực từ trên cao nhìn xuống dưới như hần, bọn hần cũng không có thể tìm được vòng trong nhanh như vậy, cho nên Tần Phàm không sợ bọn họ đoạt trước một bước.

Đảo mắt đã đến thời điểm hoàng hôn, Tần Phàm tiến vào thí luyện chi địa này cũng hơn nửa ngày thời gian, trên đường đi hần lại thuận tay giết chết ba đầu yêu thú cấp bốn, dùng thực lực của hần bây giờ mà nói, là vô kinh vô hiểm lấy được 60 điểm này, thậm chí bản thân cũng không có thụ qua tổn thương gì.

179. Chương 189: Thiếu Chút Nửa Trúng Chiêu.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 189: Thiếu chút nữa trúng chiêu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: nipvandan

Share by kiemgioi

Chương 189: Thiếu chút nữa trúng chiêu.

Cộng với 30 điểm cũ, hôm nay hắn đã thuận lợi có được chín mươi điểm tích lũy, lấy thêm 10 điểm, đối với một Chân Vũ thể gia Cửu phẩm mà nói, cũng đã đủ để bảo vệ phẩm rồi!

Mà trên đường hắn đồng dạng gặp không ít Triều Thánh giả, cũng không biết là Tần Phàm may mắn, hay là đám bọn hắn may mắn, lại không có Triều Thánh giả chủ động ra tay với hắn.

Như vậy Tần Phàm ngược lại cũng không có đi động đến Thánh lệnh của bọn hắn, dù sao hắn cũng là đến từ Chân Vũ thể gia Cửu phẩm, đối với Triều Thánh giả đồng dạng đến từ Chân Vũ thể gia cấp thấp, vẫn có một cảm giác nhận đồng, cho nên không muốn đơn giản cướp đoạt cơ hội của bọn hắn, nếu không điểm tích lũy của Tần Phàm sẽ rất cao.

Đương nhiên, có một phương diện khác là hắn không muốn lãng phí thời gian trên người những người này, bởi vì hắn sẵn giết một đầu yêu thú cấp bốn, còn dễ dàng hơn lấy được Thánh lệnh trên người những người này.

Hơn nữa hắn cũng không còn ý định ở bên ngoài lấy điểm, dù sao điểm tích lũy lần này, chủ yếu vẫn là ở vòng trong.

Chỉ là, Tần Phàm đã một mực đi phương hướng đông nam hồi lâu, lại không có gặp được Điền Mông cùng Tiết Tuấn, thậm chí cũng không có nhìn thấy ký hiệu bọn hắn để lại, lúc này hắn cũng không khỏi có chút lo lắng.

- Tuấn ca, tiểu Mông tử, hi vọng các ngươi không có sao.

Tần Phàm hơi trầm ngâm, sau đó dùng bao tay khắc một ký hiệu lên thân cây, hướng chỉ về đông nam, đây là ký hiệu mà lúc trước bọn hắn đã hẹn trước.

Bọn hắn sớm ước định là đi thẳng hướng đông, mà dấu hiệu này thì là đại biểu lộ tuyến cụ thể. Tần Phàm dọc theo con đường này, mỗi khi cách một dặm liền làm một dấu hiệu, nếu như Điền Mông cùng Tiết Tuấn ở phía sau của hắn, thì nhất định có thể chứng kiến.

Lại đi một đoạn đường, Tần Phàm đột nhiên ngừng lại, vào lúc này trong lòng không khỏi truyền đến một hồi rung động không hiểu, tựa hồ ẩn ẩn cảm thấy một tia nguy hiểm.

Tạch...!

Nhưng vào lúc này, dưới chân Tần Phàm đột nhiên cảm giác nhẹ đi! Hắn phát hiện bùn đất dưới chân đang phi tốc sụp đổ, nguyên lai phía trước mặt hắn đã bị người đào rỗng, chỉ là phía trên trải lên một tầng lá rụng, cho nên thoát nhìn cùng địa phương khác không có gì bất đồng.

Oanh!

Cái hố đất kia bắt đầu sụp đổ.

Mà Lưu Tinh Bộ của Tần Phàm, vào lúc này đã phát huy đến cực hạn, trong nháy mắt mượn lực lượng của bùn đất kia lao lên, cũng may mắn hắn còn có một chân chưa hoàn toàn bước vào bẫy rập, nếu không hắn cũng nói không chừng được gặp đạo nhai.

- Là bẫy rập!

Nhảy ra ngoài, Tần Phàm nhìn lại địa phương sụp đổ kia, phát hiện trong hầm sâu 5~6 mét, phạm vi bảy tám mét kia cắm từng dãy đao nhọn sắc bén, xem ra phía trên tựa hồ còn có độc.

Bởi vì bình thường không ai sẽ một mực ngưng kết võ giáp, như vậy nếu là Triều Thánh giả Võ sư rốt xuống, thật đúng là chết chắc rồi.

Bất quá Tiên Thiên Võ sư có thể miễn dịch đối với phần lớn độc dược, nếu như thân thể có thể kháng trụ đao nhọn này, ngược lại còn có cơ hội sống.

Chỉ là, vẫn chưa hết!

Ngay sau đó, chân mây Tần Phàm nhảy dựng, liền nghe được vài tiếng xé gió bén nhọn truyền đến.

Vèo! Vèo!

Vài cây cường nỏ vào lúc này đồng thời bắn ra, đột nhiên từ bốn phương tám hướng phóng tới bầy rập.

Là một bầy rập liên hoàn!

Hơn nữa những tên nỏ này, tất cả đều lóe ra hàn quang âm trầm, rõ ràng cũng có độc!

- Thật đúng là đủ âm độc.

Tần Phàm không khỏi có chút hoảng sợ, thật không ngờ bên trong Triều Thánh giả lần này, lại có người tinh thông loại bầy rập này!

Nhưng dưới chân của hắn tuyệt không chần chờ, Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, mấy cái né tránh, liền tránh thoát hết thủy những tên nỏ kia, sau đó thân hình đột ngột từ mặt đất nhảy lên, trực tiếp nhảy đến trên một cây đại thụ.

Đứng ở phía trên chạc cây, Tần Phàm nhìn xuống dưới, rất nhanh liền trông thấy cách hắn hơn 50m, một người đang trốn sau lưng một gốc cây cao lớn.

- Đã chọc ta, ta cũng không khách khí.

Sắc mặt Tần Phàm lạnh lẽo, thân hình tung bay, rất nhanh lao tới hướng kia.

Mà lúc này người nọ cũng phát hiện Tần Phàm, thấy Tần Phàm vậy mà chạy ra khỏi cạm bẫy liên hoàn, trong nội tâm cũng không khỏi thất kinh, nhưng lập tức trên mặt liền lộ ra nụ cười dữ tợn, hai tay hất lên về phía trước, hai hàng phong châm rậm rạp chằng chịt xen lẫn kinh khí đánh tới Tần Phàm, phong châm này hàn quang lóng lánh, thoạt nhìn cũng là uy lực không nhỏ.

Sau đó thân hình của hắn ở trên mặt đất lặn một vòng, lần nữa trốn sang một cây đại thụ khác.

Tay phải của Tần Phàm vung lên, cánh tay Kỳ Lân liền lộ ra trạng thái nguyên thủy, trực tiếp quét phong châm kia qua một bên, mà bản thân hắn lại không có bất luận tổn thương gì, tốc độ không giảm đánh tới người kia.

Oanh!

Nháy mắt sau đó, nắm đấm của Tần Phàm trực tiếp đánh tới thân cây kia, lực lượng cường hoành trực tiếp xuyên qua thân cây, một quyền đánh vào sau lưng Triều Thánh giả kia!

Người nọ vừa mới chuẩn bị công kích tiếp theo, lúc này lại đột nhiên mở to con mắt, bộ dạng không dám tin, máu tươi từ khóe miệng trào dạt chảy xuống, ám khí hình dạng la bàn trong tay cũng lập tức rơi xuống trên mặt đất.

Một quyền này của Tần Phàm vậy mà trực tiếp xuyên qua đại thụ đường kính hơn nửa mét, võ khí mãnh liệt đánh tan võ giáp cao cấp của hắn, đánh vào trên người của hắn.

Vốn ở bên trong Triều Thánh, tất cả bằng thủ đoạn không gì đáng trách, nhưng mà người này lại quá âm độc, khắp nơi trí mạng, đổi thành Triều Thánh giả khác, đã sớm chết oan chết uổng rồi.

Dùng thủ đoạn này của hắn, coi như là Võ sư cấp chín đỉnh phong cũng chết trên tay hắn, bất quá vận khí hắn không tốt, vậy mà gặp phải Tần Phàm.

Thu tay cánh tay lại, Tần Phàm đi tới phía trước, lấy trư vật giới chỉ của người nọ xuống, rất nhanh từ bên trong lấy ra mấy cái Thánh lệnh.

- Xem ra đã có mấy Triều Thánh giả chết trên tay hắn rồi, hi vọng Tuần ca cùng tiểu Mông tử còn không có tới đây!

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, bởi vì dùng cường độ tập kích vừa rồi, đổi thành Điện Mông hay Tiết Tuấn, kết cục là chết chắc.

Tăng thêm bốn cái Thánh lệnh này, Tần Phàm ở ngày thí luyện đầu tiên, đã nắm đủ điểm tích lũy bảo vệ phẩm rồi.

Đêm dần dần đi đến.

- Buổi tối đầu tiên của Triều Thánh thí luyện đã đến, cũng không biết có Triều Thánh giả nào sẽ ở đêm nay mất mạng hay không.

Tần Phàm nhìn sắc trời một chút, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói.

Ở bên trong thí luyện chi địa này, ban đêm so với ban ngày càng thêm nguy hiểm.

Một ít Triều Thánh giả âm hiểm độc ác, bọn hắn là xem chuẩn có chút Triều Thánh giả không có kinh nghiệm, sẽ ở buổi tối ngủ quá chết, như vậy bọn hắn có thể đục nước béo cò rồi.

Cho nên đêm nay, có lẽ sẽ có rất nhiều Triều Thánh giả bị giết chết trong mộng.

Đồng thời, rất nhiều yêu thú cũng có thói quen săn mỗi ban đêm, trong bóng đêm, rất nhiều yêu thú có tầm nhìn mạnh hơn rất nhiều so với nhân loại, nhân loại ở buổi tối là rơi vào hoàn cảnh xấu.

Đương nhiên, nếu như thực lực đầy đủ, buổi tối lại là thời điểm săn giết tốt nhất.

180. Chương 190: Gặp Lại Điền Mông.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 190: Gặp lại Điền Mông.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 190: Gặp lại Điền Mông.

- Tuêu thú cấp bốn chỉ giá trị 20 điểm, nhưng thắng ở số lượng nhiều, không bằng ta cũng trước giết một ít, kiếm nhiều một ít điểm tích lũy luôn tốt.

Tần Phàm âm thầm định giá, sau đó tìm một đồng củi khô lớn, đốt lửa chiếu sáng.

Đồng lửa này ở trong đêm tối lộ ra vẻ rất chói mắt, từ rất xa cũng có thể chứng kiến, mà Tần Phàm lại còn nướng thịt trên đồng lửa, mùi thơm tản ra nồng nặc.

Tần Phàm đúng là muốn cố ý bạo lộ mình, hấp dẫn chút ít người tham lam trong đêm tối kia. Bất quá hắn không phải con mồi, mà là thợ săn “Ôm cây đợi thỏ”! Đối với hắn mà nói, chỉ cần ai đến nơi đây, sẽ như con thỏ, trở thành con mồi của hắn.

- Hi vọng không có Triều Thánh giả mù mắt đến gây chuyện a.

Tần Phàm ngồi xếp bằng bên cạnh đồng lửa, nhắm mắt dưỡng thần, nhưng lại tùy thời chuẩn bị chiến đấu. Mục tiêu lần này của hắn chủ yếu là yêu thú cấp bốn, chẳng qua nếu như có Triều Thánh giả góp vào, hắn tự nhiên sẽ không để ý nhận lấy.

Sau khi đốt lửa, đại khái qua khoảng 10 phút, bên tai Tần Phàm hơi động một chút, nghe được cách hắn khoảng trăm mét, có người động lá cây phát ra thanh âm.

- Không phải yêu thú.

Tần Phàm không có mở mắt, chỉ là trong nội tâm âm thầm đoán chừng, không nghĩ tới Triều Thánh giả lại đưa tới trước rồi.

Nhưng qua một hồi lâu, tiếng bước chân người nọ lần nữa vang lên, nhưng nghe lại càng ngày càng xa.

- Đã đi xa?

Tần Phàm nao nao, bất quá lập tức liền hiểu được, hẳn là người nọ nhìn thấy bộ dạng mình không giống dễ trêu, nên lựa chọn đi ra.

Lại nói bộ dáng hiện tại này của Tần Phàm là rất có thể dọa người, thử hỏi có bao nhiêu người dám ở buổi tối đốt một đồng lửa, sau đó còn bình tĩnh ngồi ở bên cạnh đồng lửa như vậy?

Xem cái dạng này là cố ý, cũng không phải cái loại người không có kinh nghiệm làm ra, rõ ràng là người tài cao gan lớn.

Bất quá mục tiêu của Tần Phàm cũng không phải Triều Thánh giả, nên không có đi để ý tới người nọ, chỉ tiếp tục nhắm mắt lại, đợi con mồi đến thăm.

Nhưng không biết là Tần Phàm may mắn, hay là không may, lại một lát sau, yêu thú còn không có đã đến, ở một phương khác lại truyền đến một hồi tiếng bước chân.

- Đi tới?

Tần Phàm hơi nhíu mày, âm thầm tự kinh khí, toàn thân bắt đầu kéo căng, tuy còn không có mở mắt, nhưng vẫn lợi dụng thính giác nhận biết hành động người đến. Nếu như người nọ thật sự không có hảo ý, dùng năng lực phản ứng của hắn, tùy thời đều có thể chiến đấu.

Bất quá, người nọ cách Tần Phàm chừng ba mươi thước liền ngừng lại.

- Vị huynh đệ kia đừng hiểu lầm, ta không muốn đối địch với người, ta đến là muốn cùng người hợp tác.

Thanh âm người nọ từ xa truyền đến, như sợ làm cho Tần Phàm hiểu lầm, cho nên người không có đi tới.

Tần Phàm chậm rãi mở mắt, nhờ ánh lửa, liền thấy cách hắn ba mươi mét có một Triều Thánh giả đứng đấy, mặc áo choàng màu sắc ố vàng, dáng người người này không tính cao lớn, nhưng con mắt tròn mép, hai đầu lông mày thoát nhìn rất là khôn khéo.

- Ta biết rõ huynh đệ ngươi nhất định là ở chỗ này chờ sẵn giết yêu thú, nhưng mà theo tại hạ lý giải, yêu thú cấp bốn ở đây mạnh hơn yêu thú cấp bốn bên ngoài rất nhiều!

- Yêu thú cấp bốn hạ giai ở đây tương đương với cấp bốn trung giai bên ngoài, mà một ít yêu thú cấp bốn đẳng cấp cao, thậm chí vượt qua một ít yêu thú cấp năm bên ngoài!

Người nọ rất có thành ý nói:

- Ta biết rõ các hạ nhất định là kẻ tài cao gan lớn, nhưng mà nhiều giúp đỡ luôn bảo hiểm một ít, tại hạ là Võ sư bát cấp, hy vọng có thể cùng người hợp tác.

- Không cần.

Tần Phàm nhàn nhạt nhìn người nọ nói, ở chỗ này, hắn sẽ không dễ dàng tin tưởng bất luận kẻ nào, càng sẽ không tùy tiện cùng một người xa lạ nói chuyện hợp tác.

- Nhưng mà...

Người nọ thoát nhìn còn muốn tranh thủ thoáng một phát.

- Nếu như trong mười tức thời gian, người còn ở lại chỗ này, ta sẽ cho rằng người muốn là địch cùng ta.

Tần Phàm chỉ là lạnh lùng nói, sau đó chậm rãi nhắm mắt lại.

- Quấy rầy rồi.

Người nọ chỉ phải chấp tay, hậm hực rời đi.

- Ồ?

Người nọ đi không lâu, Tần Phàm rốt cục đã nghe được tiếng gầm trầm thấp của yêu thú, một lát sau, hai đầu Phi Vân Báo cấp bốn trung giai hiện ra cách hắn chỉ vùn vùn 50m.

- Rốt cuộc đã tới bốn mươi điểm tích lũy.

Tần Phàm mỉm cười, chậm rãi mở mắt.

Bộ lông Phi Vân Báo này đều là màu vàng, bốn chân màu trắng, nhưng Phi Vân Báo ở đây cùng vài con yêu thú mà hôm nay Tần Phàm gặp được rất giống như, vẫn có một đạo hắc khí quấn quanh toàn thân, thoạt nhìn so với yêu thú mà Tần Phàm gặp được ở Yêu Thú hoang nguyên còn dữ tợn hơn rất nhiều.

Rống!

Hai con Phi Vân Báo cấp bốn cùng một chỗ phát ra tiếng gào thét, sau đó chân trước chúi xuống trên mặt đất, chân sau dùng sức đạp một cái, thân thể kiện tráng cơ hồ đồng thời đánh tới Tần Phàm.

Hàm răng sắc bén ở dưới ánh lửa chiếu rọi, lộ ra vẻ vô cùng rét lạnh, tốc độ hai đầu Phi Vân Báo cấp bốn này cực nhanh, vừa rồi vẫn còn cách hơn 50m, nhưng đảo mắt đã tới cách 10m trước mặt Tần Phàm.

Hô!

Vào lúc đó Tần Phàm tiện tay cầm lấy một cây củi đang cháy, ném về phía con Phi Vân Báo nhào về phía trước kia, đồng thời thân hình nhanh chóng từ trên mặt đất nhảy dựng lên.

Bành!

Tần Phàm nắm chặt nắm đấm, ống tay áo có chút lùi về sau, lập tức như đạn pháo nổ xông mà ra, một quyền thẳng tắp đánh vào bụng của con Phi Vân Báo dẫn đầu, trực tiếp đánh bay nó ra sau.

Mà Phi Vân Báo bên kia, mới vừa rồi bởi vì cây củi cháy kia ngăn cản trì trệ một hồi, lúc này cũng liền đánh tới.

Thân hình Tần Phàm lóe lên, nhưng lúc này lại cố ý nhích người một chút, tay trái vươn ra, một tay trực tiếp ôm ở dưới xương sườn Phi Vân Báo, sau đó tay phải hóa thành nắm đấm, một quyền đánh tới ót Phi Vân Báo cấp bốn!

- Híz-khà-zzz...

Lúc này trong rừng rậm chung quanh truyền đến trận trận thanh âm hít một hơi lãnh khí, ngay sau đó một hồi tiếng bước chân rậm rạp chằng chịt vang lên, một ít Triều Thánh giả vốn vậy xem vội vã chạy đi.

Ném thi thể Phi Vân Báo cấp bốn đã bị giết chết xuống đất, Tần Phàm nhìn bốn phía quét một vòng, quả nhiên phát hiện trong phạm vi trăm mét đã không có người khác.

Vừa rồi hẳn là cố ý bạo lộ thực lực hung hãn của mình, dùng để chấn nhiếp những Triều Thánh giả muốn kiếm tiện nghi kia.

Nhưng thời điểm Tần Phàm vừa mới xử lý xong chiến lợi phẩm, muốn tiếp tục trở lại bên cạnh đồng lửa “Ôm cây đợi thỏ”, lại đột nhiên một hồi truyền đến tiếng bước chân.

- Ồ?

Tần Phàm nhìn lại hướng kia, có chút ngoài ý muốn, không thể tưởng được lại có người dám tới.

- Tiểu Mông tử?

Nhưng ngay sau đó thấy rõ người tới, con mắt Tần Phàm lại sáng ngời, kêu ra tiếng.

- Tiểu Phàm?

Điền Mông đang chạy trốn, lúc này cũng nhìn thấy Tần Phàm bên cạnh đồng lửa, vốn là vui vẻ, nhưng lập tức cuống quýt kêu lên:

- Chạy mau, phía sau có rất nhiều người đuổi tới!

- Ồ?

Tần Phàm tập trung tư tưởng nghe ngóng, quả nhiên nghe được nhiều tiếng bước chân, có rất nhiều người đuổi theo sau lưng Điền Mông.

181. Chương 191: Oan Gia Ngõ Hẹp.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 191: Oan gia ngõ hẹp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 191: Oan gia ngõ hẹp.

- Là người nào?

Tần Phàm tỉnh táo hỏi thăm.

- Là những người Vũ thành, Châu thành kia, tổng cộng hơn mười cái! Cũng không biết bọn hắc dùng phương pháp gì, không ngờ nhanh tự lại với nhau như thế!

Điền Mông thở phì phò nói ra:

- Từ khi ta phát hiện người lưu lại dấu hiệu, vẫn luôn đuổi đi theo, sau đó không cẩn thận đụng phải người của bọn hắc, bọn hắc đã đuổi một đoạn đường rồi.

- Bọn người Lô Vũ, Bành Uy?

Sắc mặt Tần Phàm trầm xuống, trong miệng lạnh lùng nói:

- Hừ, không có đụng phải bọn hắc khá tốt, đã đụng phải, như vậy cùng nhau thu thập hết!

- Bọn hắc là có hơn mười người ah!

Điền Mông khê giết mình, sau đó chợt nhớ tới thực lực Tần Phàm, lập tức trên mặt không khỏi lộ ra dáng tươi cười nhẹ nhõm:

- Thiếu chút nữa quên Tiểu Phàm người là ngay cả Tiên Thiên Võ sư cũng giết! Đương nhiên không sợ bọn điều nhân này, đã như vậy, chúng ta cùng một chỗ giết bọn hắc!

Tần Phàm cười cười, một lát sau liền thấy mười ba mười bốn người từ trong rừng rậm đi ra, mà Tần Phàm cùng Điền Mông thì đứng ở phía đất trống đợi bọn hắc tới.

Những người Vũ thành, Châu thành kia trông thấy Tần Phàm, lập tức có chút ngoài ý muốn, nhưng sau đó có mấy người liền lộ ra nụ cười dữ tợn, đặc biệt là Bành Uy, cười đến đặc biệt vui vẻ, trong ba người Tần Phàm, Điền Mông, Tiết Tuấn, kỳ thật hắc hận nhất đúng là Tần Phàm!

Con mắt Tần Phàm lướt qua đối diện, phát hiện có mấy người là khuôn mặt mới, vì vậy suy nghĩ một chút liền nhàn nhạt nói ra:

- Cùng bọn ta không có cừ oán, hiện tại có thể ly khai, nhưng nếu như chấp mê bất ngộ, hai đầu Phi Vân Báo trên mặt đất kia chính là kết cục của các người.

- Ồ?

Quả nhiên có mấy người lập tức nhìn lại trên mặt đất, thấy hai đầu Phi Vân Báo cấp bốn chết thảm trên mặt đất kia, cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, phòng ngự của Phi Vân Báo này là không thấp, trong đó có một đầu vậy mà trực tiếp bị một quyền đánh ngay ót chết, cả cái đầu đều nhào nhoẹt rồi!

- Lô thiếu, Bành thiếu, xin lỗi rồi, ân oán của các người, các người tự mình giải quyết.

Trong đó có một người kiêng kị nhìn Tần Phàm, liền lạng lẽ thối lui đến một bên.

- Ân, vấn đề này cùng ta không có quan hệ, ta cũng không nhúng tay vào.

Rất nhanh, lại có hai người liếc mắt nhìn nhau, đi ra khỏi đội ngũ, sau đó còn có hai cái do dự một hồi, cũng đều quyết định không nhúng tay vào việc này.

Kể từ đó, Tần Phàm nhìn nhìn đối diện, phát hiện hiện tại đối phương còn lại tám người, cơ hồ đều là mấy cái phóng ngựa đá thương người ở Nguyên thành trông thấy.

- Các người...

Bành Uy tức giận muốn mở miệng mắng to, nhưng Lô Vũ đã ngăn cản hắn.

- Người quả nhiên có chút thủ đoạn, bất quá đối phó hai người các người, mấy người chúng ta đã đủ rồi.

Lô Vũ lạnh lùng nhìn Tần Phàm, trong miệng trầm giọng nói ra.

- Vậy sao?

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt cười cười, sau đó hắn chuyển hướng đội ngũ ly khai kia nói ra:

- Nếu như ta là các người, hiện tại ta sẽ chọn ly khai, miễn cho liên lụy tới người vô tội.

- Chúng ta đi trước.

Năm người kia cùng nhìn nhau thoáng một phát, rất nhanh liền rời đi, nhưng Tần Phàm có thể cảm giác được mấy người kia vẫn là ẩn núp ở hai bên trong rừng rậm, vụng trộm quan sát tình huống bên này.

- Còn chưa từ bỏ ý định sao?

Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, nhưng lập tức quyết định chấn nhiếp những người này thoáng một phát, miễn cho bọn hắn còn có tâm tư kiêu tiện nghị.

- Hắc hắc, Tiểu Phàm người quả nhiên lợi hại, chỉ nói mấy câu liền dọa đi năm người, hiện tại chỉ còn lại có tám người, sẽ dễ dàng đối phó hơn rất nhiều rồi.

Điền Mông thầm bội phục Tần Phàm, bất quá sau khi hắn nhìn về phía hai đầu Phi Vân Báo cấp bốn nằm trên đất, cũng không khỏi cảm thấy khiếp sợ đối với thực lực của Tần Phàm. Đồ vật là hắn, chỉ là một đầu Phi Vân Báo cũng cảm thấy cổ hết sức rồi, nhưng Tần Phàm vậy mà một người giết chết hai đầu Phi Vân Báo!

- Tiểu Mông tử, một hồi nữa bọn hắn có thể sẽ sử dụng vũ phu, cho nên người tận lực cẩn thận một chút, không nên cách ta quá xa.

Tần Phàm nói khẽ với Điền Mông.

- Lô thiếu, Tần Phàm này giao cho ta đến đối phó a!

Lúc này Bành Uy âm độc liếc nhìn Tần Phàm, nhìn Lô Vũ nói ra.

Lô Vũ nhíu mày nói:

- Hiện tại không phải là thời điểm cậy mạnh, không nên quên Tần Phàm này là người có thể giết chết Tiên Thiên Võ sư, sáu người chúng ta cùng một chỗ đối phó hắn, còn hai người đi đối phó Điền Mông kia là được.

Bành Uy nhớ tới sự tình Bành Đông, không khỏi cảm giác lạnh lẽo, vì vậy liền không nói gì nữa.

- Nhanh ngưng kết vũ giáp.

Lô Vũ phát tay nói ra, sau đó liền hướng về bọn người Tần Phàm vây quanh qua.

- Tiểu Mông tử, cẩn thận.

Tần Phàm nói xong, dưới chân dùng sức đạp mạnh, thân hình giống như lưu tinh, tốc độ cực nhanh xông về trận hình đối phương.

Vung tay lên, Trọng Lực Vực gấp mười lăm lần liền bao phủ toàn trường.

- Chuyện gì xảy ra?

Lập tức có mấy Triệu Thánh giả kinh hô lên, cảm giác thân thể đột nhiên trở nên vô cùng trầm trọng, di động cực kỳ khó khăn.

- Là vũ kỹ đặc thù, chỉ là để cho thân thể mọi người nặng hơn mà thôi, đối phương cũng sẽ chịu ảnh hưởng, mọi người cẩn thận, toàn bộ thi triển thân pháp vũ kỹ!

Lô Vũ là người có kinh nghiệm chiến đấu phong phú nhất trong nhóm, cảm thấy dị thường liên vọt vàng la lớn, nhưng hắn lại phát hiện tốc độ của Tần Phàm so vừa rồi chỉ chậm hơn một tí, mà Điền Mông theo sát lấy phía sau đã bị ảnh hưởng cũng giống như vậy.

Trong nội tâm Tần Phàm chỉ là cười lạnh, cho dù đối phương thi triển thân pháp vũ kỹ như thế nào, trong khoảng thời gian ngắn khẳng định cũng không quen được, sao có thể so sánh cùng mình trường kỳ tôi luyện trong Trọng Lực Hoàn!

Lúc này Tần Phàm cách người gần nhất chỉ khoảng năm mét, tốc độ lại đột nhiên tăng lên, giống như một đầu Mãnh Hổ nhào tới.

- Man Ngưu Cuồng Phá!

Nắm đấm của Tần Phàm đánh ra kinh khí hình một đầu trâu điên, gầm thét phóng tới người cách hắn gần nhất.

Oanh!

Người này chỉ là Võ sư cấp năm, không chút ngoài ý muốn, võ giáp trên người hắn trực tiếp bị khí kinh Man Ngưu cường hoành đánh tan, mà thân thể càng là bị đánh bay ra vài mét, miệng phun máu tươi, cốt cách huyết nhục ở ngực của hắn đều sụp xuống, xem ra là vỡ vụn rồi.

- Miếu sát!

Trên mặt Điền Mông co lại, hít một hơi hơi lạnh, cũng bị Tần Phàm cường hãn làm rung động thật sâu, lúc trước Tiết Tuấn nói thời điểm Tần Phàm đấu cùng bọn họ có che giấu thực lực, nhưng hắn thật không ngờ ẩn tàng nhiều như vậy!

Tốc độ này, công kích kia so với lúc trước Tần Phàm tỷ thí cùng bọn họ vượt qua bao nhiêu?

Bất quá hắn cũng là có chút đoán sai lầm, lúc trước Tần Phàm chỉ là Võ sư cấp, năm lúc này đã là Võ sư cấp chín đỉnh phong, tự nhiên so với lúc trước mạnh hơn rất nhiều, huống chi bây giờ đối phó một Võ sư cấp năm, tự nhiên là dư dả.

- Vẫn là Man Ngưu Cuồng Phá dùng có xúc cảm nhất.

Trong nội tâm Tần Phàm hơi trầm ngâm, giải quyết một người, thân hình của hắn lập tức biến đổi, hướng về mục tiêu kế tiếp.

182. Chương 192: Điền Mông Sính Uy.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 192: Điền Mông sính uy.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 192: Điền Mông sính uy.

- Bành Uy, nhận lấy cái chết!

Ánh mắt Tần Phàm lạnh lùng, ban đầu thời điểm ở Nguyên thành, Tần Phàm đối với đệ tử thế gia ngang ngược này đã rất đáng ghét, mà hắn cùng người này có oán hận chất chứa sâu nhất.

Tuy bọn người Lô Vũ, Bành Uy đã sớm không dám xem thường thực lực Tần Phàm, nhưng Tần Phàm vừa ra tay, bọn hắn vẫn là nhịn không được trong lòng rung mạnh, biết lúc này mình thật sự chọc vào người không nên dây vào rồi.

Mà vừa rồi Tần Phàm lập tức giết một người, những Triêu Thánh giả khác cũng đều bị công kích hung hãn này làm sợ hãi, thậm chí thực lực của mình so sánh với người vừa chết kia cũng kém không nhiều, dưới chân không khỏi lui về phía sau, cuối cùng để cho Lô Vũ cùng Bành Uy ở mũi nhọn phía trước.

- Mọi người đừng hoảng hốt!

Sắc mặt Lô Vũ không khỏi khó coi, vội vàng hô lớn:

- Đối thủ hoàn toàn chính xác là rất lợi hại, nhưng chúng ta đồng tâm hiệp lực nhất định có thể giết chết hắn!

Bành Uy nhìn thân hình Tần Phàm kích xạ mà đến, làm sao không biết mục tiêu của hắn là mình, lúc này hắn mới biết được, mới vừa rồi nói cùng Tần Phàm chém giết là ngây thơ cỡ nào!

Chỉ nhìn một quyền vừa rồi kia của đối phương, coi như mình là Võ sư cấp tám nghênh tiếp, không chết cũng phải trọng thương!

- Tần Phàm này không phải là Võ sư cấp chín đỉnh phong chứ? Hoặc là hắn đã đột phá đến Tiên Thiên!

Trong lòng Bành Uy rung động, dưới chân cũng vội vàng lui về phía sau, để cho Lô Vũ thực lực cao nhất chặn ở phía trước.

Mà Lô Vũ nhìn thấy Bành Uy lui về phía sau, trong lòng không khỏi dâng lên một hồi tức giận, hận không thể lập tức đi lên chụp chết gia hỏa này.

Nhưng hắn làm đầu lĩnh đoàn người này, kinh nghiệm vô cùng phong phú, biết rõ hiện tại trọng yếu nhất là ổn định tràng diện, nếu không những người bọn hắn rất nhanh sẽ bị Tần Phàm đánh bại từng cái.

- Đại bạo vũ quyền!

Sắc mặt Lô Vũ âm trầm, nhìn Tần Phàm muốn xông vào trận hình đối phương, lắc tay tiến đến, liền trực tiếp sử dụng ra vũ kỹ lợi hại nhất bản thân.

Oanh!

Nắm đấm của hai người trên không trung gặp nhau, kinh khí cuồng bạo kịch liệt đụng vào nhau!

Thời điểm Lô Vũ sử dụng một chiêu này, vô khí bão táp, thật sự như mưa to trùng kích đại địa, thanh thế rất là to lớn, ở mọi người thấy đến, Tần Phàm giống như là một chiếc thuyền lá bên trong mưa to lênh đênh, tùy thời đều có thể bị đánh chìm.

Tạch...!

Đột nhiên một thanh âm gãy xương vang lên.

Sau đó liền thấy thân hình một người mạnh mẽ bay ngược ra sau, nhưng người này lại là Lô Vũ!

Mặt của hắn ở thời điểm phát ra tiếng gãy xương thoáng chốc biến thành màu đỏ tím, ngay sau đó thân thể cũng bị một cỗ cường lực đánh tới, bay ngược ra bảy tám mét mới được bọn người Bành Uy tiếp được, cánh tay phải đã vô lực rũ xuống, nhìn ra được đã bị phế đi.

Bản thân Lô Vũ có thực lực Võ sư cấp chín, hơn nữa một chiêu Đại Vũ quyền là vũ kỹ Địa giai cao cấp, cuối cùng vậy mà cùng Tần Phàm giao phong bại trận.

Bọn người Bành Uy không khỏi biến sắc, sắc mặt cực kỳ khó coi, mà mấy Triêu Thánh giả ẩn nấp bốn phía vội trộm xem cuộc chiến kia đều âm thầm may mắn, may mà vừa rồi mình lựa chọn an phận.

- Dùng võ phù!

Lô Vũ cắn răng nhỏ ra mấy chữ, lúc này mọi người phía sau hắn mới kịp phản ứng, vội vàng lấy ra võ phù công kích.

Nhưng đúng vào lúc này!

- Tiểu Phàm, tránh ra!

Một tiếng hét to truyền đến, Tần Phàm nhìn lại, liền thấy Điền Mông lấy ra một cây trường côn màu đen, lúc này võ khí toàn thân hắn không ngừng đề thăng, tóc cũng không gió mà bay, nhìn ra được sắc mặt hắn cực kỳ ngưng trọng.

Tần Phàm biết rõ Điền Mông đã chuẩn bị xong vũ kỹ lợi hại nhất, trên mặt mỉm cười, vội vàng tránh qua một bên.

- Đả Long côn thức thứ hai... Long Chiến Vu Dã!

Chỉ thấy lúc này mặt Điền Mông đỏ lên, thân hình tại nguyên chỗ rất nhanh xoay tròn ba vòng, sau đó thân thể hơi mập cao cao nhảy lên, hai tay nắm chặt, trường côn màu đen trở nên đỏ lên, một lát sau nặng nề đánh tới mặt đất!

PHỐC PHỐC PHỐC!

Lá cây dày đặc trên mặt đất bị đánh bay tán loạn bốn phía, ngay sau đó...

Rống!

Một đầu khí kinh mãng Long dài mười mấy mét bay lên, một cái lặn mình, lá cây vấy ra lúc này thoát nhìn giống như đã trở thành lân phiến của mãng Long, giống như có một đầu Chân Long mãnh liệt, cuồng bạo phóng về bọn người Lô Vũ.

Oanh!

Mãng Long lao tới, trong khoảng thời gian ngắn, lá cây vấy ra, bụi mù cuộn cuộn lập tức nuốt hết bọn người Lô Vũ ở bên trong, có thể nghe ra vài thanh âm phún huyết, sau đó liền có mấy người bị khí kinh cuồng bạo này chấn bay ngược ra sau.

Một cái đối mặt, đối phương còn lại bảy người, thì có hai người trực tiếp bị giết chết, mà mấy người còn lại trên người đều bị thương, nguyên một đám kinh hồn chưa định.

Thấy một màn như vậy, Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc, trách không được Tiết Tuấn đối với một chiêu Đả Long côn này của Điền Mông có đánh giá cao như vậy, hắn cũng là nghĩ không đến một chiêu Đả Long côn này của Điền Mông, toàn lực thi triển vậy mà lợi hại đến trình độ này!

Hắn tự cho là nếu như hắn chỉ là dùng thực lực Võ sư cấp bảy, sử dụng Phá Nguyệt trục vân đao, cũng chưa chắc có uy thế lớn như vậy.

Bất quá nhìn lại Điền Mông, liền thấy hắn đã thở liên tục, nhìn ra được vừa rồi một chiêu kia cơ hồ đã tiêu hao hết một thân võ khí của hắn, đồng thời đối với thể lực cũng tiêu hao cực lớn.

- Tiểu Mông tử, làm tốt lắm, Đả Long côn này quả nhiên lợi hại!

Tần Phàm nhìn Điền Mông giơ ngón tay cái lên nói, biết rõ hắn trời sinh tính quật cường, không muốn mình trở thành gánh nặng cho người khác.

Lúc này mặc dù Điền Mông mệt đến nói không ra lời, nhưng thấy Tần Phàm nhìn mình, hắn vẫn là lộ ra một nụ cười đắc ý.

- Bất quá hiện tại ngươi nghỉ ngơi một chút, còn lại liền giao cho ta là được.

Sau đó Tần Phàm cười cười nói ra, chuyển hướng bọn người Lô Vũ, thấy trong bọn họ có người còn muốn thúc dục võ phù lần nữa, thân hình vội vàng tung bay, xông nhanh mà ra!

- Vốn là ngươi, Bành Uy!

Thân hình Tần Phàm lập tức lao đến, mấy người kia vừa mới bị thương, lại bị trọng vực gấp mười lăm lần bao lại, căn bản né tránh không được!

Bành Uy trừng lớn hai mắt, trên mặt lộ ra thần sắc hoảng sợ, sau đó liền cảm thấy ngực của mình truyền đến đau đớn kịch liệt, có một cỗ máu tươi ầm ập dâng lên mà ra.

Hắn muốn hướng chỗ đó nhìn một chút, nhưng chỉ hơi cúi đầu xuống đã thấy được ánh mắt lạnh lùng của Tần Phàm, sau đó thân thể bắt đầu bay ngược ra sau, hết thấy trở nên càng ngày càng xa.

Thân hình lại động, lúc này Tần Phàm thật giống như thu hoạch rơm rạ thu lấy tánh mạng, không ai có thể chống cự thoáng một phát, bọn hắn một mực tự xưng là võ giáp cao cấp, nhưng ở trước mặt Tần Phàm lại như là giấy mỏng, không chịu nổi một kích!

Võ khí cấp chín đỉnh phong, hơn nữa Linh Hàn quyền sáo tăng phúc, còn có lực lượng thân thể hắn cường hãn, cho dù không sử dụng vũ kỹ cũng đã hết sức lợi hại rồi! Võ sư căn bản không phải đối thủ của hắn!

183. Chương 193: Người Lừa Ta Gạt Cùng Thản Nhiên Tương Đối.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 193: Người lừa ta gạt cùng thản nhiên tương đối.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Share by kiemgioi

Chương 193: Người lừa ta gạt cùng thản nhiên tương đối.

Hoàn toàn là đồ sắt!

Rất nhanh, trong tràng chỉ còn lại một mình Lô Vũ! Tần Phàm quay đầu, liền xông tới Lô Vũ cách mình hơn mười mét.

- Đi chết đi!

Lúc này sắc mặt Lô Vũ lại vô cùng dữ tợn, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, vậy mà chỉ dùng một tay thúc dục võ phù!

Theo võ phù bạo phá, một cỗ khí kinh cường đại vọt ra! Lập tức tạo thành một hồi khí kinh cuồng bạo, lá rụng chung quanh bị đại phong bạo này mang hết thổi lao đi!

Ngay sau đó, Tần Phàm cách gần nhất cũng lập tức bị khí kinh hình thành Phong Bạo kia nuốt sống!

- Tiểu Phàm!

Điền Mông cả kinh kêu ra tiếng.

Oanh!

Phong Bạo nổ tung ra, thổ địa bốn phía nhao nhao văng tung tóe, bụi mù tiêu tán, liền thấy cả người Tần Phàm đều bị áp vào trong một cái hố, võ giáp trên người cũng bị đánh tan lập tức, bộ dáng thoát nhìn rất là chật vật.

- Hừ!

Hắn buồn bực hừ một tiếng, ngay sau đó thân hình Tần Phàm từ trong hố đất bắn ra, nháy mắt liền đi tới trước mặt Lô Vũ, một quyền nện xuống!

- Như thế nào có thể...

Trên mặt Lô Vũ lộ ra thần sắc không thể tin được, không thể tưởng được Tần Phàm bị võ phù tương đương với một kích của Tiên Thiên Võ sư đánh trúng, vậy mà còn chưa chết! Nhưng mà hắn còn chưa dứt lời, liền dừng lại rồi.

PHỐC!

Giải quyết Lô Vũ, lúc này Tần Phàm mới học ra một ngụm máu tươi, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, một tay chống đỡ, cúi đầu, nửa quỳ trên mặt đất, hiện ra bộ dáng thập phần yếu ớt.

Soàn soạt...

Nhưng vào lúc này, một hồi tiếng bước chân dồn dập vang lên, dị biến tái sinh!

Năm Triệu Thánh giả vừa rồi vẫn dấu kín ở một bên, lúc này rốt cục nhìn không được vọt ra, cùng một chỗ phát ra công kích lăng lệ ác liệt công tới Tần Phàm.

Hiện tại bản thân Tần Phàm bị trọng thương, Điền Mông cũng không có sức đánh một trận, đúng là thời điểm bọn hắn kiếm tiện nghi tốt nhất!

- Tiểu Phàm, coi chừng!

Lúc này thân thể Điền Mông vốn đã hết sức yếu ớt, nhưng thấy Tần Phàm bị tập kích, vẫn đứng lên dùng hết khí lực cuối cùng hô lớn, thân thể cũng muốn tiến lên hỗ trợ.

- Hắc hắc, Lô thiếu, Bành thiếu, hiện tại chúng ta sẽ vì các người báo thù!

Một người đứng mũi chịu sào lộ ra dáng tươi cười dữ tợn.

Nhưng mà!

Thời điểm hắn sắp đánh trúng Tần Phàm, thân hình Tần Phàm lại vào lúc này đột nhiên bạo xông mà lên, một quyền hung hăng kích vào bụng hắn.

- Các người là đáng chú ý này, bất quá nói thực ra, ta chính là cố ý chờ các người đi ra đây.

Thanh âm Tần Phàm lạnh lùng truyền vào trong tai của hắn.

Oanh!

Võ khí bộc phát, trực tiếp đánh tan võ giáp của người này, cũng đánh toàn bộ bụng lõm vào, ngay sau đó võ khí cuồng bạo quấy nát!

- Ah...

Con mắt người này lồi ra, cơ hồ muốn rơi xuống đất, cuối cùng thanh âm vẫn chưa hoàn toàn phát ra, nháy mắt sau đó sinh cơ hoàn toàn đoạn tuyệt.

- Người không có bị thương?

Mấy người còn lại đều phát ra biểu lộ khiếp sợ, một người trong đó không khỏi kêu lên. Vừa rồi bọn hắn rõ ràng trông thấy Tần Phàm phun ra một búng máu, lộ ra bộ dáng bản thân bị trọng thương! Nếu như biết rõ Tần Phàm còn mãnh liệt như vậy, bọn hắn khẳng định không dám ra.

- Người cứ nói đi?

Tần Phàm lộ ra một nụ cười thâm lãnh. xem tại

- Kỳ thật chúng ta là muốn ra thăm hỏi người một chút mà thôi...

Trong lòng người nọ tim đập mạnh một cú, nhưng vẫn cố ra một dáng tươi cười miễn cưỡng, ấp úng nói:

- Người đã không có việc gì, hiện tại chúng ta ly khai... Người thấy được không?

- Thật sao?

Tần Phàm không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

- Đúng đúng đúng, kỳ thật chúng ta cũng chỉ là ý tứ này, người đừng hiểu lầm.

Ba gã Triều Thánh giả khác vội vàng phụ họa nói.

- Vậy hiện tại các người có thể đi a.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, nhưng những người kia còn chưa buông lỏng một hơi, lại tiếp tục lạnh nhạt nói:

- Là thời điểm lên đường!

Nói xong, thân hình kích xạ mà ra lần nữa.

Sau một lát, trên mặt đất lại thêm vài cỗ thi thể.

Ở bên trong thí luyện, vốn chính là người lừa ta gạt, vừa rồi sau khi hắn phát hiện những người này không có rời đi, trong lòng đã biết rõ bọn hắn muốn kiếm tiện nghi! Đã như vậy, hắn cũng không cần theo chân bọn họ khách khí!

Hơn nữa, hắn giết tuyệt những người Vũ thành, Châu thành rồi, vì để tránh cho phiền toái ngày sau, tốt nhất vẫn là không nên lưu lại tai họa ngầm!

- Hô...

Giải quyết tất cả mọi người, Tần Phàm mới có chút thở ra một hơi, lập tức nuốt vào vài viên dược hoàn. Vừa rồi một hồi đại chiến kia, võ khí của hắn hao tổn rất lớn, hơn nữa cuối cùng thừa nhận một đạo võ phù kia, tuy không đến mức trọng thương trí mạng, nhưng dù sao đó là công kích của Tiên Thiên Võ sư, vẫn để cho hắn bị thương không nhẹ.

- Tiểu Phàm, người không sao chứ?

Lúc này Điền Mông cũng khôi phục một ít khí lực, đi tới ân cần hỏi thăm.

- Không có gì trở ngại, vừa rồi ta là cố ý dẫn bọn hắn đi ra mà thôi.

Tần Phàm cười cười nói, bất quá tình huống của Điền Mông thoát nhìn so với hắn không khá hơn bao nhiêu, vừa rồi một chiêu Đả Long côn kia lợi hại là thật lợi hại, nhưng mà cái giá phải trả cũng không thấp.

Trên mặt Điền Mông không khỏi co rúm, nếu như Tần Phàm nói có việc, hắn ngược lại cảm thấy bình thường một chút, một Võ sư chính diện thụ một kích của Tiên Thiên Võ sư, còn có thể không có chuyện gì?

- Người cái quái vật này!

Bất quá hắn vẫn là trừng trừng mắt đánh giá Tần Phàm hồi lâu, phát hiện trên người hắn thật sự ngay cả một vết thương lớn cũng không có, lúc này mới yên lòng lại.

- Ách, chúng ta vẫn là trước thu thập nơi đây một chút đi, những Thánh lệnh kia đều quy người.

Tần Phàm bị Điền Mông nhìn có chút không được tự nhiên, chuyển hướng chủ đề nói.

- Những người này cơ bản đều là người giết, Thánh lệnh tự nhiên là quy người rồi.

Điền Mông lắc đầu nói ra.

- Nếu như không phải một chiêu Đả Long côn kia của tiểu Mông tử người đánh bọn họ trọng thương, ta sao có thể nhẹ nhàng giết chết bọn hắn như vậy.

Tần Phàm cười cười nói ra:

- Hơn nữa ta cũng không sợ nói cho người biết, hiện tại trên người của ta đã có hơn một trăm bảy mươi điểm, đầy đủ bảo vệ phẩm rồi.

- Mới vào một ngày, người có hơn một trăm bảy mươi điểm?

Điền Mông lộ ra thần sắc kinh ngạc.

- Ha ha, nếu như ta muốn, còn có thể thêm nữa....

Tần Phàm nhún vai nói ra, sau đó liền thu thập tất cả trữ vật giới chỉ của Triều Thánh giả, đưa hết cho Điền Mông.

Điền Mông vẫn là lác đầu.

- Cầm đi, đừng có như nữ nhân vậy.

Tần Phàm nhét tất cả vào trong tay Điền Mông, sau đó giả trang ra một bộ nhẹ nhõm nói:

- Ta cũng không gạt ngươi, chờ tìm được Tuấn ca, ta rất nhanh sẽ vào vòng trong, những Thánh lệnh này cộng lại cũng mới chừng một trăm điểm, đến lúc đó ta tùy tiện săn giết một đầu yêu thú cấp năm liền có, cho nên chút điểm ấy ngươi không cần khách khí với ta.

- Ngươi muốn tới vòng trong? Yêu thú bên trong đều là yêu thú cấp năm! Hơn nữa nếu như không cẩn thận đụng phải yêu thú cấp năm thượng giai, đây chính là tương đương với yêu thú cấp sáu bên ngoài!

Điền Mông hít một hơi hơi lạnh.

184. Chương 194: Tiến Vào Vòng Trong. (1)

Chương 194: Tiến vào vòng trong. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Thập đại Triều Thánh giả đi được, ta cũng đi được.

Tần Phàm tự tin nói, dùng thực lực của hắn bây giờ, tuy còn không có đạt tới Tiên Thiên, nhưng công kích cùng phòng ngự chưa hẳn kém Tiên Thiên Võ sư hai ba cấp!

Hơn nữa chủ yếu chính là, lúc này hắn là muốn cho mình ở vào hiểm cảnh, tìm được cơ hội đột phá đến Tiên Thiên! Ở ngoại vi mà nói, cơ hội như vậy quá ít! Vô luận là yêu thú cấp bốn hay là Triều Thánh giả, đều rất ít có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn!

- Không thể tưởng được tiểu tử ngươi che giấu sâu như vậy, nhớ ngày đó thời điểm lên đường, ta còn tưởng rằng thực lực của chúng ta không sai biệt lắm.

Điền Mông cười khổ lắc đầu, nhưng lập tức thẳng tắp lông ngực nói ra:

- Bất quá Tiểu Phàm ngươi cũng đừng thư giãn, nếu không một ngày nào đó tiểu Mông tử ta sẽ đuổi theo ngươi!

- Vậy ngươi cần phải hảo hảo cố gắng, ta cũng sẽ không dừng lại chờ ngươi đâu.

Tần Phàm cười cười nói:

- Ah, đúng rồi, Thánh lệnh có thể cho ngươi, còn có võ phù ngươi cũng có thể lấy đi, bất quá vật gì đó khác trong giới chỉ ngươi giữ lại cho ta.

- Ngươi cái hồn tiểu tử này.

Điền Mông vỗ Tần Phàm một chưởng, nhưng trong lòng lại có chút cảm động, biết rõ Tần Phàm nói như vậy chỉ là muốn mình cảm thấy dễ chịu một chút mà thôi.

Bởi vì vị trí Tiết Tuấn tiến vào thí luyện chỉ địa cách bọn người Tần Phàm quá xa, sau khi Tần Phàm cùng Điền Mông tương kiến, lại đợi một ngày, Tiết Tuấn mới tìm thấy ký hiệu mà đến.

Kế tiếp, Tần Phàm liền giúp Tiết Tuấn, Điền Mông săn bắt điểm tích lũy, thẳng đến ngày thứ tám, ở dưới sự trợ giúp của Tần Phàm, hai người đều đã lấy được hơn ba trăm điểm tích lũy, đầy đủ bảo vệ phẩm rồi.

Ngày hôm nay, Tần Phàm quyết định ly khai ngoại vi tiến vào vòng trong.

- Tiểu Phàm, ngươi thật sự phải tiến vào vòng trong sao?

Tuy mấy ngày nay Tiết Tuấn đã được chứng kiến thực lực của Tần Phàm, nhưng trong lòng vẫn có chút bận tâm. Mấy ngày nay bọn hắn cùng một chỗ săn bắt, cũng từng gặp qua mẫu thú cấp bốn thượng giai, thực lực yêu thú cấp bốn thượng giai ở đây, có thể so với yêu thú cấp năm bên ngoài, Điền Mông cùng Tiết Tuấn liên thủ cũng không làm gì được!

Cuối cùng Điền Mông bởi vì ngày đó giết chết những người Vũ thành, Châu thành được không ít võ phù kia, cảm thấy tài đại khí thô (*tiền nhiều như nước), trong cơn tức giận sử dụng võ phù mới miễn cưỡng giết chết, nhưng chính bọn hắn cũng bị thương không nhẹ.

Bất quá lần kia là hai người bọn họ vì tôi luyện năng lực của mình, cố ý không cho Tần Phàm ra tay, cho nên vẫn không biết thực lực Tần Phàm cực hạn ở nơi nào.

- Ân, vị trí vòng trong ta đã rõ ràng, ta sẽ lập tức xuất phát.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, dùng thực lực của hắn, hôm nay ở bên ngoài đã không có ý nghĩa gì.

- Kỳ thật chúng ta ở ngoại vi đồng dạng cũng có thể lấy tới không ít điểm tích lũy, không cần phải đến vòng trong mạo hiểm a.

Tiết Tuấn nhú mày nói.

- Đúng vậy Tiểu Phàm, kỳ thật người cùng chúng ta chung một chỗ, dùng tốc độ săn bắt hiện tại của chúng ta, một tháng muốn đạt được một ngàn điểm cũng không phải khó khăn gì, đến lúc đó muốn thăng phẩm cũng không phải là không được.

Điền Mông cũng phụ họa nói, những ngày này, bởi vì có Tần Phàm, mỗi lúc trời tối bọn hắn đều đốt lửa hấp dẫn yêu thú đến tiêu diệt, hiệu quả rất tốt.

- Kỳ thật lần này ta tiến vào vòng trong, mục đích chính yếu nhất là đột phá đến Tiên Thiên, cho nên tuy rất nguy hiểm, nhưng lần này ta nhất định phải đi.

Tần Phàm lắc đầu nói.

- Vậy người cẩn thận một chút, vòng trong không thể so với nơi đây, không chỉ có yêu thú cao cấp, hơn nữa tinh anh của Đại Càn quốc chúng ta cùng Đại Khôn quốc, đoán chừng cũng sẽ gặp nhau ở chỗ đó, chỗ đó tranh đấu tất nhiên sẽ kịch liệt hơn rất nhiều.

Nghe Tần Phàm nói như vậy, hai người Tiết Tuấn cùng Điền Mông cũng không ngăn trở nữa.

- Ân.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó nói:

- Chỉ là ta tiến vào vòng trong, Tuấn ca cùng tiểu Mông tử cũng phải cẩn thận một chút, mảnh rừng rậm này có chỗ ẩn nấp, các người có thể ở chỗ này săn bắt, thẳng đến thí luyện chấm dứt, không cần phải tận lực tranh chấp cùng những thế gia cao cấp kia.

Tiết Tuấn cùng Điền Mông cũng đều cười khổ gật đầu, trên thực tế không có Tần Phàm ở bên áp trận, hai người bọn họ cũng không dám đại quy mô săn thú.

Cho nên bọn hắn mới muốn tiếp tục cùng Tần Phàm hành động, bất quá bọn hắn cũng biết rõ thực lực của mình, tiến vào vòng trong, cái kia căn bản là muốn chết.

Mà bọn hắn ở chỗ này, chỉ cần không phải chọc Triêu Thánh giả đặc biệt lợi hại, ngược lại là có thể thuận lợi thông qua lần thí luyện này, hoặc là còn có cơ hội thăng phẩm, trở lại Nam Phong thành, đây chính là sự tình làm rạng rỡ tổ tông.

Cáo biệt xong, Tần Phàm liền bắt đầu đi về phương hướng vòng trong, hắn sớm biết vị trí, hôm nay đuổi vào trong đó đại khái chỉ cần nửa ngày thời gian.

- Tiểu Phàm, lần này Nam Phong thành chúng ta phải dựa vào người mà về vang rồi! Hảo hảo để cho những thế gia cao cấp kia nhìn xem, Nam Phong thành chúng ta cũng là có thiên tài!

Điền Mông nhìn bóng lưng Tần Phàm la lớn.

Tần Phàm cười cười, một bên tiếp tục đi tới một bên giơ tay lên quơ quơ.

- Hô, đả kích ghê gớm thật ah.

Nhìn Tần Phàm càng chạy càng xa, Điền Mông nhẹ nhẹ thở ra một hơi nói:

- Thật sự là người so với người giận điên người, người nói hai người chúng ta ở Nam Phong thành coi như là thiên tài rồi, nhưng so sánh với Tiểu Phàm, thật đúng là kém một mảng lớn.

- Ha ha, tuy ta cũng không muốn thừa nhận, nhưng ngày sau Tiểu Phàm thành tựu, khẳng định không phải chúng ta có thể so sánh.

Tiết Tuấn cười cười nói, nhưng cũng chỉ là cao hứng thay Tần Phàm.

- Đúng vậy, ngày chúng ta giết Lô Vũ, Tần Uy người không có mặt, khi đó Tiểu Phàm biểu hiện, chắc chắn, tỉnh táo mà quyết đoán, cái kia hoàn toàn chính là phong phạm của một đại cao thủ.

- Mặc dù nói Tiểu Phàm là phục dụng đan dược mới nhanh như vậy tu luyện đến Võ sư cấp chín đỉnh phong, nhưng trạng thái này cũng không phải là dựa vào phục dụng đan dược có thể đạt tới.

Điền Mông nhớ tới tình hình ngày đó, tuy tính cách hấn quật cường, nhưng đối với Tần Phàm cũng không khỏi tâm phục khẩu phục.

- Bất quá Tiểu Phàm làm người rất tốt, nếu như thay đổi người khác có năng lực đi vòng trong, ai sẽ lãng phí vài ngày thời gian ở ngoại vi cùng chúng ta săn bắn?

Tiết Tuấn nói ra, trong nội tâm đối với Tần Phàm có chút cảm kích. Nếu như không phải Tần Phàm, hai người bọn họ không có khả năng nhanh như vậy đạt được nhiều điểm tích lũy, mà những điểm tích lũy này, đối với gia tộc bọn họ quan trọng như thế nào, là không cần nói cũng biết.

...

Ở chỗ sâu trong khu rừng rậm rạp, một bóng người thanh sắc nhanh chóng chạy tới, tốc độ cực nhanh, chỉ vừa vặn nghe được tiếng ma sát hấn đụng phải nhánh cây, nhưng thanh âm còn chưa đình chỉ, người nọ đã cách nơi đó hơn trăm mét rồi.

185. Chương 195: Tiến Vào Vòng Trong. (2)

Chương 195: Tiến vào vòng trong. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Trải qua cả buổi chạy đi, Tần Phàm vừa mới bay đến trên đỉnh cây quan sát thoáng một phát, phát hiện mình cách vòng trong của thí luyện chi địa đã chưa đủ một dặm, hẳn có thể chứng kiến trong khu vực này, cây cối càng cao lớn hơn, màu sắc cũng thâm hơn rất nhiều, hình thành một khu vực hình tròn, liếc mắt liền nhìn ra.

- Ồ?

Đột nhiên Tần Phàm nghe thoáng một phát, trông thấy tiền phương có ba đầu cự lang màu xanh giống như lão hổ đang đi tới rất nhanh, một đôi con mắt khát máu nhìn quanh bốn phía, vừa nhìn thấy Tần Phàm, đột nhiên đều ngừng lại, xoay người.

Bộ lông toàn thân Cự lang màu xanh này đột nhiên dựng thẳng lên, giống như là có ngọn lửa màu xanh thiêu đốt vậy.

- Đây là yêu thú cấp bốn thượng gia Thanh Hỏa Lang, tốc độ cùng công kích đều rất không tồi, hơn nữa yêu thú cấp bốn thượng giai ở đây, đã tương đương với yêu thú cấp năm sơ giai ở bên ngoài rồi, cũng không đơn giản.

Tần Phàm ngừng lại, những yêu thú Sói hệ này vô cùng khát máu, hẳn biết rõ một trận chiến này là trốn không thoát.

Bồng!

Một con Thanh Hỏa Lang dẫn đầu nhào về phía trước, bị Tần Phàm một cước đá bay, lập tức một tiếng kêu rên thống khổ vang lên, con Thanh Hỏa Lang kia liền giống như bao cát bị đá bay ra ngoài, nặng nề nện ở bên cạnh một gốc cây già, gốc cây kia “Răng rắc” một tiếng, bị đụng đứt gãy ra.

- Đồng đầu, thiết vĩ, đậu hủ eo, yêu thú Sói hệ đều không sai biệt nhiều.

Trong tâm Tần Phàm thầm nghĩ, phần eo của Thanh Hỏa Lang đã hoàn toàn bóp méo, hiển nhiên một cước vừa rồi đã khiến xương eo của nó gãy rồi. Công kích của hắn có thể so với Tiên Thiên Võ sư, đã tìm được nhược điểm của Thanh Hỏa Lang, lợi dụng tốc độ, ngược lại là chiếm hết ưu thế.

- Tiếp theo!

Thân hình Tần Phàm lại lóe lên, đánh ra một quyền, trực tiếp nện phần eo của một con Thanh Hỏa Lang khác, huyết nhục mơ hồ, võ khí lại thông qua Linh Hàn quyền sáo bạo phát đi ra, lực công kích cường đại rất nhanh liền giết chết con Thanh Hỏa Lang này.

Nếu như hai người Điền Mông cùng Tiết Tuấn ở chỗ này, sẽ kinh ngạc đến ngây người, con mắt cũng lồi đi ra, hai người bọn họ dùng hết toàn lực còn không đối phó được một con yêu thú cấp bốn thượng giai, nhưng ở trước mặt Tần Phàm, dĩ nhiên là không chịu nổi một kích!

NGAO...

Chỉ còn lại một con Thanh Hỏa Lang, lúc này lại mạnh mẽ gầm đầu sói tru một tiếng.

- Triệu hoán đồng bọn?

Tần Phàm không khỏi hoảng sợ, mỗi một đầu Thanh Hỏa Lang này đều có thực lực tương đương với võ giả vừa đột phá Tiên Thiên, mà nghe nói là yêu thú thích quần công nhất.

Dùng tốc độ của Tần Phàm, nếu như là vài đầu còn không sợ, nhưng một khi đến mấy trăm đầu, bao bọc vây quanh hắn, từ bốn phương tám hướng không ngừng công kích đến, như vậy hắn sẽ rất nguy hiểm.

- Chết đi!

Tần Phàm không dám chần chờ, dùng hết toàn lực đánh tới ót của con Thanh Hỏa Lang này.

Sau khi giải quyết con Thanh Hỏa Lang này, Tần Phàm dùng tốc độ nhanh nhất lấy ra ba khẩu tinh hạch, sau đó thân hình lóe lên, tiếp tục chạy vào vòng trong, hẳn đoán chừng những Thanh Hỏa Lang này tuy hung hãn, nhưng còn không dám tiến vào khu vực của yêu thú cấp năm.

Nhưng Tần Phàm mới đi không xa, liền nghe thấy trận trận sói tru từ bốn phương tám hướng vang lên, trong lòng của hắn hơi kinh, đồng thời cũng có chút nghi hoặc, những Thanh Hỏa Lang này làm sao có thể tới nhanh như vậy! Vì vậy Chu Tước chỉ dục sau lưng hắn hiện lên, thân hình liền bay lên trời.

Nhìn lại phía dưới, sắc mặt không khỏi biến đổi, vì hắn trông thấy trong phạm vi nửa dặm chỗ lúc này, đã tụ tập hơn 100 con Thanh Hỏa Lang!

- Nguyên lai ba đầu vừa rồi kia là tiền đến tụ hợp! Kỳ thật chúng sớm đã có mục tiêu hành động!

Lúc này Tần Phàm mới hiểu rõ ra, lại tập trung tư tưởng xem xét, liền phát hiện Thanh Hỏa Lang bao bọc vây quanh chính giữa, có một thân ảnh màu tím nhạt bối rối ứng phó lấy công kích đến từ bốn phương tám hướng, thoát nhìn rất là chật vật.

- Thái Ngọc? Nha đầu kia làm sao lại xui xẻo như vậy.

Đãi thấy rõ người nọ, Tần Phàm nao nao, phát hiện là người quen.

Tần Phàm thấy rõ Thanh Hỏa Lang trong rừng cây rậm rạp chẳng chịt kia, thô sơ giản lược, đoán chừng đã có gần hai trăm con rồi, còn có Thanh Hỏa Lang mới không ngừng gia nhập trong vây công.

- Tại sao có thể có nhiều Thanh Hỏa Lang như vậy?

Trong lòng Tần Phàm cũng có chút nghi hoặc, lại cẩn thận nhìn lại bên kia, rất nhanh liền phát hiện ở địa phương cách Thái Ngọc không xa, có một đầu Thanh Hỏa Lang so với những Thanh Hỏa Lang khác thì lớn hơn rất nhiều, hơn nữa con Thanh Hỏa Lang này tựa hồ là bị thương, mà ở bên cạnh của nó, còn có thi thể của vài con Thanh Hỏa Lang.

- Ồ? Trách không được, nha đầu kia vậy mà chọc Thanh Hỏa Lang Vương!

Trông thấy con sói kia, Tần Phàm rất nhanh liền hiểu được. Hắn đoán chừng Thái Ngọc này hẳn là ban đầu gặp phải Thanh Hỏa Lang Vương, bên cạnh của nó chỉ có vài con Thanh Hỏa Lang, cho nên nha đầu kia liền muốn chiếm tiện nghi.

Nhưng mặc dù Thanh Hỏa Lang Vương là yêu thú cấp bốn, nhưng bởi vì tính đặc thù, thực lực thậm chí còn vượt qua yêu thú cấp năm trung giai! Thái Ngọc nhất thời giết không chết nó, lại làm cho nó gọi tới một đàn Thanh Hỏa Lang!

Yêu thú Sói hệ vô luận ở nơi nào đều là tối đa, hơn nữa đều có được tập tính quần công! Cho nên đừng nhìn những Thanh Hỏa Lang này chỉ là yêu thú cấp bốn, nhưng bầy Thanh Hỏa Lang lớn như vậy, đoán chừng cũng dám tiến vào vòng trong sẵn yêu thú cấp năm rồi!

- Có nên cứu nàng hay không?

Trong nội tâm Tần Phàm chuyển động chủ ý cực nhanh, hắn cũng không phải loại người trông thấy mỹ nữ liền nóng đầu, hơn nữa nói thực ra cá nhân hắn cho là hắn cùng Thái Ngọc giao tình không tính thâm hậu, lúc trước bị nàng lấy ra làm tấm mộc, trong lòng hắn thậm chí đối với nàng có chút khúc mắc!

Tần Phàm không thích sự tình không bị mình khống chế, lần kia Thái Ngọc trong lúc vô tình đã phạm vào kiêng kị của hắn.

Bất quá Tần Phàm cũng không phải loại người hẹp hòi, vấn đề này cũng đã qua, hắn cũng không bởi vì chuyện này mà canh cánh trong lòng. Hơn nữa ca ca Thái Ngọc là Thái Hiên còn trợ giúp hắn lấy được Hỏa Vân thiết, đối với hắn cũng một mực biểu hiện hữu hảo.

- Được rồi, lúc trước thời điểm ngươi còn nói ở thí luyện sẽ trả ta một nhân tình, hôm nay xem ra, ngươi nợ thêm ta một cái nhân tình rồi!

Trong nội tâm Tần Phàm lại chuyển ý nghĩ, rất nhanh quyết định được chủ ý.

Lại nghĩ đến ngày sau Nam Phong Tần gia hẳn nếu quả thật thắng phẩm thành công, vốn lấy nội tình Nam Phong Tần gia hiện tại, là rất khó đứng ổn gót chân ở Đại Càn quốc, chẳng qua nếu như có Chân Vũ thể gia Nhất phẩm Lạc thành Thái gia ủng hộ, hết thấy sẽ thuận lợi hơn rất nhiều! Mà cứu được Thái Ngọc, đối với Thái gia mà nói hẳn là một đại nhân tình!

Chỉ là lúc trước Cổ Mặc cũng có nói Thái Ngọc chính là Tiên Thiên Vô sư, ngay cả nàng hiện tại cũng cho chặt vật như vậy, Tần Phàm muốn cứu cũng phải hảo hảo nghĩ kỹ phải cứu viện như thế nào, bởi vì nếu như mạo muội xông vào trong bầy sói, như vậy chỉ biết đem mình đặt trong hiểm cảnh mà thôi!

186. Chương 196: Đàn Thanh Hỏa Lang.

Chương 196: Đàn Thanh Hỏa Lang.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Hơn hai trăm đầu Thanh Hỏa Lang này, là hơn bốn nghìn điểm, đáng tiếc bằng ta và Thái Ngọc, nhất định là ăn không vô!

Trong tâm Tần Phàm thầm nghĩ, cho dù đổi thành ca ca của Thái Ngọc Thái Hiền, cũng chưa chắc nuốt trôi! Cho dù giết tất cả, cũng phải giết đến người hao hết sạch võ khí, bởi vì chút ít Thanh Hỏa Lang này, phòng ngự cũng rất cao, không sử dụng võ khí, cho dù là lực lượng cơ thể mạnh như Tần Phàm, cũng rất khó giết chết được.

- Dùng cường độ võ giáp hiện tại của ta, tối đa chỉ có thể cầm cự mười con Thanh Hỏa Lang, mà nếu như thân thể của ta trực tiếp để cho Thanh Hỏa Lang đánh trúng, cũng sẽ bị thương.

Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, vừa rồi hẳn có thể thoải mái giải quyết ba đầu Thanh Hỏa Lang kia như thế, là bằng vào thân pháp Lưu Tinh Bộ, trước khi Thanh Hỏa Lang còn không có đánh trúng mình, trước liền giết chết chúng.

Nhưng một khi hắn tiến vào trong vòng vây của gần 200 con Thanh Hỏa Lang, công kích dày đặc như thế, hẳn tất nhiên không thể toàn bộ né tránh được.

Mà muốn bằng vào Chu Tước chi dực xông vào, vốn lấy năng lực của hắn hiện tại, căn bản không có khả năng mang theo một người phi hành!

- Ai, nếu như hiện tại ta đột phá đến Tiên Thiên, đoán chừng sẽ không cần nghĩ nhiều như vậy rồi, trực tiếp giết vào đàn sói cũng không thành vấn đề!

Trong tâm Tần Phàm thầm nghĩ, nhưng hôm nay hẳn không phải Tiên Thiên, cho nên phải nghĩ phương pháp cứu viện Thái Ngọc, nhưng lại không để mình lâm vào hiểm cảnh quá lớn.

- Ah...

Nhưng vào lúc này, Thái Ngọc phát ra một tiếng thét kinh hãi, nàng là bị móng vuốt của một đầu Thanh Hỏa Lang cào trúng lưng, võ giáp của nàng nguyên bản đã nỗ lực hết đà, lập tức sụp đổ.

Tuy võ giáp của Thái Ngọc chính là Tiên Thiên võ giáp, võ giáp cấp Võ sư còn cứng rắn hơn rất nhiều, nhưng võ giáp vừa vỡ, khí lực của nàng xa xa không kịp Tần Phàm, móng vuốt kia rơi xuống trên lưng của nàng, quần áo trên lưng nàng lập tức bị máu tươi nhuộm hồng. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Ai!

Tần Phàm bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nếu như lúc này hắn lại không động thủ, Thái Ngọc sợ là rất nhanh sẽ táng thân trong miệng sói, lúc này hẳn cũng chỉ có thể dùng hiểm chiêu.

Hai cánh sau lưng chấn động, thân hình Tần Phàm nhanh chóng lao tới chỗ Thái Ngọc!

- Thái Ngọc!

Tần Phàm vừa thu lại hai cánh, rơi xuống bên người Thái Ngọc, thuận tiện một quyền đánh bay một con Thanh Hỏa Lang muốn công kích đến Thái Ngọc.

Hắn trông thấy lúc này Thái Ngọc đã đầu tóc rối bời, lộ ra chột vật, bất quá khuôn mặt thiên chân khả ái kia của nàng, lại phối hợp bộ dạng đáng thương, thật khiến người không khỏi cảm thấy có chút đau lòng.

- Tần Phàm!

Trông thấy Tần Phàm đột nhiên từ trên trời giáng xuống, Thái Ngọc không khỏi vui vẻ, mặt mày ảm đạm cũng lập tức nhiều hơn một tia thần thái, cảm giác kia giống như là ở trong tuyệt vọng đã tìm được một cây cỏ cứu mạng, cũng mặc kệ cọng cỏ này có thể cứu được nàng hay không, nhưng tối thiểu làm cho nàng có thêm hi vọng.

- Người như thế nào biết bay?

Lập tức nàng liền kinh ngạc hỏi thăm.

- Chỉ là một môn vũ kỹ đặc thù mà thôi. Bất quá bây giờ không phải là thời điểm hỏi cái này, chúng ta vẫn là chạy nhanh ly khai nơi này rồi nói sau! Một hồi nàng đi theo ta là được!

Tần Phàm đáp, vừa rồi hắn từ trên cao nhìn xuống, đã nhìn rõ phương hướng nào Thanh Hỏa Lang là ít nhất.

- Ngao ngao... NGAO NGAO NGAO...

Lúc này Thanh Hỏa Lang Vương đột nhiên trông thấy có thêm một nhân loại, trong miệng lần nữa kêu lên, tựa hồ là thập phần phần nộ, mà những Thanh Hỏa Lang khác tựa hồ cũng trở nên càng thêm hung mãnh, điên cuồng giết tới.

- Ta đánh trước một hồi, nàng nhanh chóng khôi phục! Chờ sau khi nàng khôi phục, chúng ta xung phong liều chết đi ra ngoài.

Tần Phàm kêu lên, sau đó không dám chần chờ, nhanh chóng dùng võ khí bản thân dẫn động huyền trọng vực, bao phủ Thanh Hỏa Lang công kích tới ở bên trong. Mà Thái Ngọc đến từ Chân Vũ thế gia Nhất phẩm, hắn không lo lắng nàng không có đan dược.

- Ân.

Thái Ngọc cảm thấy thân thể mình trầm xuống, bất quá nàng suy đoán là võ kỹ của Tần Phàm, cũng không thêm để ý, chỉ là đáp ứng, liền từ trong giới chỉ lấy ra Hồi Khí Đan cùng Liệu Thương đan, hiện tại có Tần Phàm bảo hộ, nàng mới có cơ hội khôi phục.

Mà vào lúc đó, trên trời dưới đất, bốn phương tám hướng, cơ hồ đồng thời có hơn mười con Thanh Hỏa Lang đánh giết tới, bởi vì còn bảo vệ Thái Ngọc hiện tại đã vô lực ngưng kết võ giáp, Tần Phàm lập tức cảm thấy áp lực đại tăng.

May mắn có huyền trọng vực kiểm chế tốc độ của những Thanh Hỏa Lang kia, nếu không hẳn thật đúng là khó gánh vác được!

Bất quá cho dù như thế, phần lưng cùng đùi của hắn đều bị thụ một vuốt, có một con Thanh Hỏa Lang còn muốn cắn cổ họng của hắn, nhưng bị một quyền của hắn đánh cho đầu rạn nứt rồi.

- NGAO!

Vào lúc này, Thanh Hỏa Lang Vương có linh trí cực cao kia, biết rõ một nhân loại khác đang khôi phục thực lực, thấy đàn sói công lâu không được, nó liền thừa cơ hội này tự mình giết tới.

- Híz-khà-zzz...

Thanh Hỏa Lang Vương này cho dù là tiến vào huyền trọng vực, nhưng tốc độ y nguyên rất nhanh, móng vuốt sắc bén khiến cho tiếng ma sát vang lên trong không khí lợi hại, thậm chí tựa hồ ẩn ẩn có ngọn lửa màu xanh ở trên móng vuốt sắc bén của nó bay lên!

- Lại có được thiên phú khổng hỏa!

Tần Phàm trông thấy Thanh Hỏa Lang Vương đánh tới, hai mắt cũng không khỏi ngưng tụ, âm thầm kinh hãi.

Bộ lông màu xanh trên người Thanh Hỏa Lang Vương kia thật dài, giống như là Liệt Hỏa thiêu đốt hùng hực, mà bốn cái móng vuốt của nó, cái kia lại là hỏa chân chính!

Tần Phàm có thể cảm giác được nhiệt độ cao đánh tới trước mặt. Hắn biết rõ ở bên trong yêu thú, là có một ít yêu thú có được thiên phú đặc thù, nhưng hắn vẫn không thể tưởng được, Thanh Hỏa Lang Vương chỉ là cấp bốn thượng giai cũng sẽ có được.

Bởi vì lúc này Thái Ngọc ở ngay phía sau của hắn, cho nên làm cho Tần Phàm có chút buồn bực, đối mặt một kích hung mãnh này lại không thể tránh đi, chỉ có thể chính diện ngạnh kháng!

Phanh.

Thanh âm như Kim Thạch va nhau vang lên, móng vuốt sắc bén của Thanh Hỏa Lang Vương kia trực tiếp vỗ vào trên cánh tay phải của Tần Phàm! Ngay sau đó võ giáp bảo hộ cánh tay Tần Phàm giống như thủy tinh, lập tức vỡ vụn!

- Híz-khà-zzz...

Tần Phàm hít một hơi hơi lạnh, cảm thấy cánh tay truyền đến cảm giác vô cùng nóng rực, không cần nhìn cũng biết rõ, chỗ đó đã cháy đen một mảnh rồi, còn đổ máu!

Tần Phàm cùng Thanh Hỏa Lang Vương này giao phong, trong nháy mắt liền bị thương!

Bất quá lúc này bởi vì Tần Phàm sợ liên lụy Thái Ngọc, nên không có hiện ra trạng thái cánh tay Kỳ Lân, cho nên hiện tại phòng ngự trên cánh tay hắn cũng không phải trạng thái mạnh nhất.

- Cút ngay!

Tần Phàm gầm lên giận dữ, cánh tay hất lên, dùng sức đánh bay Thanh Hỏa Lang Vương về phía xa.

- Tần Phàm, ngươi không sao chứ?

Thái Ngọc quan tâm hỏi thăm, lúc này nàng có thể sơ bộ ngừng kết ra võ giáp rồi. Lạc thành Thái gia có Luyện Đan Sư, cho nên Thái Ngọc phục dụng chính là Hồi Khí Đan, so với Hồi Khí Hoàn khôi phục còn nhanh hơn.

187. Chương 197: Diên Cuồng.

Chương 197: Diên cuồng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’-”)•••’-)

- Ta không sao, nàng tốt rồi chưa?

Tần Phàm đáp, nhưng lúc này máu tươi trên tay phải của hắn rõ ràng đang tí tách nhỏ xuống.

- Ân, không sai biệt lắm có thể rồi, chúng ta đi bên nào?

Thái Ngọc đáp, nhìn chung quanh vô số Thanh Hỏa Lang, nàng vẫn còn có chút kinh hãi, tuy nàng đã đột phá đến Tiên Thiên, nhưng dù sao vẫn là nữ hài tử, hơn nữa còn là đại tiểu thư từ nhỏ nhận hết sủng ái, thói quen dựa vào người khác.

- NGAO...

Lúc hai người Tần Phàm và Thái Ngọc đang nói chuyện, Thanh Hỏa Lang Vương kia vừa rơi xuống đất liền phát ra một tiếng tru lên, rất nhanh những Thanh Hỏa Lang khác lại diên cuồng đánh tới hai người Tần Phàm.

- Nhìn thấy tảng đá bên kia không? Chúng ta từ bên kia đi, lướt qua tảng đá kia, Thanh Hỏa Lang bên đó sẽ ít hơn nhiều.

Tần Phàm chỉ vào xa xa nói, đồng thời một quyền đánh bay một con Thanh Hỏa Lang đang công kích tới, quát lớn:

- Nàng trước đi, ta bọc hậu!

Thái Ngọc nhẹ gật đầu, nhưng vừa mới lao ra không có vài bước, đã bị hơn mười con Thanh Hỏa Lang hung mãnh công kích ép trở về.

- Những Thanh Hỏa Lang này nhiều quá, thật sự là khó chơi!

Tần Phàm chỉ nhỏ một tiếng, tốc độ càng đạt đến cực hạn, không ngừng di động tới. Đồng thời Linh Hàn quyền sáo trong tay không ngừng oanh kích những Thanh Hỏa Lang kia, chiêu chiêu trí mạng, chuyên môn đánh tới eo bọng nó.

Lúc này mới trong chốc lát, hắn đoán chừng mình giết chết cũng hơn ba mươi con Thanh Hỏa Lang rồi, đổi thành điểm tích lũy là hơn sáu trăm điểm a! Chỉ là Tần Phàm căn bản không có cơ hội đi cảm mà thôi!

- Ngao ngao... NGAO NGAO NGAO...

Thanh Hỏa Lang Vương lần nữa kêu lên, lập tức càng nhiều Thanh Hỏa Lang vây công qua Tần Phàm, mà Thanh Hỏa Lang Vương kia cũng ở một bên nhìn chăm chăm, muốn tìm đúng thời cơ cho hai nhân loại kia một kích trí mạng.

- Không đi!

Đúng lúc này, Thái Ngọc lại thở phì phì nói, mấy lần đều bị Thanh Hỏa Lang ép trở về, tựa hồ lộ ra rất là cảm tức.

- Hiện tại không phải thời điểm đùa nghịch tính tình đại tiểu thư!

Tần Phàm có chút tức giận, ngữ khí cũng không khỏi tăng thêm một ít, chính mình mạo hiểm tới cứu Thái Ngọc, nhưng lại không thể tưởng được bây giờ nàng còn tùy hứng như vậy.

PHỐC PHỐC...

Tần Phàm đột nhiên cảm giác sau lưng một hồi nóng bỏng, vừa rồi hần hơi phân thần, lập tức phía sau lưng của hắn liền bị vuốt sượt vạch phá!

Trên người bị thương, Tần Phàm cũng không khỏi nhiều thêm vài phần nóng tính, lúc này quay người lại, dùng hết toàn lực đánh một quyền vào đầu con Thanh Hỏa Lang kia, lập tức đánh nó biến hình.

- Ta có thể tạm thời chế trụ Thanh Hỏa Lang Vương kia, sau đó ngươi giết chết nó!

Lúc này con mắt Thái Ngọc sáng ngời, không thể tưởng được Tần Phàm có lực công kích cao như vậy, nàng biết đầu của Thanh Hỏa Lang Vương này là cứng nhất, nhưng Tần Phàm lại là một quyền đánh nó biến hình!

- Vậy thì nhanh lên!

Tần Phàm trở mặt nhìn, trầm giọng quát. Thanh Hỏa Lang Vương này chính là uy hiếp lớn nhất, hơn nữa tất cả Thanh Hỏa Lang đều nghe nó chỉ huy, nếu quả thật có thể trước giải quyết nó, bọn hắn sẽ nhẹ nhõm hơn rất nhiều!

Nhưng mà tốc độ của Thanh Hỏa Lang Vương này cùng mình không sai biệt nhiều, Tần Phàm lại không có nắm chắc một mình giết chết nó!

Thái Ngọc nhẹ gật đầu, cho mình thêm một võ phù phòng ngự, trong nội tâm hơi định, sau đó thấy Thanh Hỏa Lang Vương kia muốn nhân cơ hội đánh giết tới, nàng vội vàng vung hai tay lên.

- Ảnh trói!

Trong miệng quát lạnh một tiếng, liền thấy vài đạo Lục Ảnh ở trong tay của nàng bay ra, trực tiếp rơi vào trên người Thanh Hỏa Lang Vương, sau đó như giò trong xương, hung hăng buộc chặt!

Thanh Hỏa Lang Vương lập tức trì trệ, sau đó từ giữa không trung “Bịch” té trên mặt đất, trên người bị lục đằng trói lại! Nó muốn giãy dụa, nhưng trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể động đậy!

- Mau ra tay! Ta cầm cự không được bao lâu!

Thái Ngọc đỏ mặt nhìn về Tần Phàm hô, sử dụng võ kỹ này phải hao phí rất nhiều khí lực của nàng.

Bất quá kỳ thật cũng không cần Thái Ngọc nói, Tần Phàm thấy Thanh Hỏa Lang Vương bị trói, đã lập tức kích xạ mà ra rồi!

Tốc độ! Tốc độ!

Rất nhiều Thanh Hỏa Lang đánh tới Tần Phàm, muốn ngăn cản hắn tới gần Thanh Hỏa Lang Vương, tốc độ của hắn phải nhanh hơn những Thanh Hỏa Lang kia mới được!

Mà bên Thái Ngọc kia cũng đồng dạng bị vài đầu Thanh Hỏa Lang vây công, võ phù phòng ngự tráo của nàng rất nhanh sẽ bị đánh vỡ!

Giành giật từng giây!

Thời điểm bị vây công, Tần Phàm chỉ có thể dựa vào tốc độ không ngừng di động, cố gắng bỏ qua đại bộ phận Thanh Hỏa Lang.

PHỐC PHỐC...

Nhưng số lượng những Thanh Hỏa Lang kia thật sự quá nhiều, hơn nữa đều cực kỳ hung mãnh, lưng của Tần Phàm liên tục xuất hiện hai vết thương, nhưng Tần Phàm chỉ phải chịu đựng, tốc độ không giảm giết tới Thanh Hỏa Lang Vương kia!

NGAO...

Thanh Hỏa Lang Vương kia lập tức muốn tránh thoát rồi! Nhưng đúng lúc này Tần Phàm cũng vừa lao tới trước mặt Thanh Hỏa Lang Vương!

Oanh!

Trong lúc nguy cấp này, Tần Phàm cũng không hề để ý tới bạo lộ cánh tay Kỳ Lân, một quyền dùng hết toàn lực đánh vào eo Thanh Hỏa Lang Vương kia!

- NGAO...OOO...

Lập tức, những Thanh Hỏa Lang vốn là công kích Thái Ngọc kia cũng quay đầu lại công kích đến Tần Phàm! Mấy chục con Thanh Hỏa Lang nhảy dựng lên, từ trên không bay thẳng đánh tới Tần Phàm, răng nanh sắc bén cùng với móng vuốt lạnh như băng bay thẳng đến Tần Phàm, mà trên mặt đất cũng có hơn mười con Thanh Hỏa Lang, trong nháy mắt đồng thời công kích tới.

Bốn phương tám hướng công kích!

Bởi vì Thanh Hỏa Lang Vương gặp nạn, những Thanh Hỏa Lang này càng ngày càng điên cuồng! Thậm chí là đạp lên thi thể đồng bạn giết tới.

- Đã chết!

Tần Phàm nhìn thoáng qua Thanh Hỏa Lang Vương, sau đó hai tay trực tiếp nắm thân thể cực lớn của nó lên, tại nguyên chỗ xoay tròn, nương theo lực lượng thân thể khổng lồ, quét hết thấy Thanh Hỏa Lang đánh giết tới qua một bên.

- Lực lượng này... xem chương mới tại (.

Trông thấy Tần Phàm đại phát thần uy, Thái Ngọc không khỏi có chút trợn mắt há hốc mồm.

- Còn không mau đi!

Tần Phàm dùng sức vung thi thể Thanh Hỏa Lang Vương kia về phía xa, thừa dịp những Thanh Hỏa Lang kia đều đuổi theo xem, hất một cái lắc mình đi tới bên người Thái Ngọc, trải qua chém giết cường độ cao vừa rồi, hiện tại võ khí cùng thể năng của cả hai đều tiêu hao lợi hại.

- Có dám cùng ta lấy vài ngàn điểm tích lũy này hay không?

Lúc này Thái Ngọc nháy mắt một cái, đột nhiên nhìn Tần Phàm nói ra, thiếu nữ này nhìn như thiên chân khả ái, thực chất bên trong có một cỗ chiến ý điên cuồng.

- Nàng nói cái gì?

Tần Phàm nao nao, có chút kinh nghi nhìn về phía Thái Ngọc, tưởng rằng mình nghe lầm.

- Thanh Hỏa Lang Vương uy hiếp lớn nhất kia đã bị ngươi giết chết rồi, còn lại những Thanh Hỏa Lang này, đã không có chỉ huy, kỳ thật uy hiếp đối với chúng ta không lớn, chờ chúng ta khôi phục võ khí, có thể giết tất cả chúng nó!

Thái Ngọc một bộ đã tính trước, sau đó lại lộ ra một dáng tươi cười giảo hoạt nói:

- Hơn nữa ta nhìn ngươi lợi hại như vậy, chẳng lẽ còn sợ vài con Thanh Hỏa Lang này sao?

188. Chương 198: Mỏ Quạ Đen.

Chương 198: Mỏ quạ đen.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Ở nơi này mà vài con, là mấy trăm con ah!

Tần Phàm không khỏi cười khỏ, nhưng cũng có chút động tâm, đây chính là hơn bốn nghìn điểm tích lũy ah! Hai người chia đều, mỗi người cũng có thể cầm được hai nghìn điểm, đây là một cơ hội rất khó được!

Cho dù giết yêu thú cấp năm cũng phải giết hơn hai mươi con, hơn nữa độ khó còn chưa hẳn thấp hơn giết những Thanh Hỏa Lang này!

- Có dám hay không?

Thái Ngọc lại trừng mắt nói ra, thiếu nữ bề ngoài thiên chân khả ái này, gan lại hơn xa so với nam nhân bình thường, hoặc là nói thực chất bên trong có một cỗ bướng bỉnh.

- Có ca ca nàng, thành tích của Thái gia các người chắc có lẽ không kém a, cần nàng mạo hiểm như vậy sao?

Tần Phàm khó hiểu hỏi thăm, mà lúc này những Thanh Hỏa Lang kia đã bắt đầu phát ra trận trận gào thét, hẳn là phát hiện Thanh Hỏa Lang Vương của bọn nó đã chết.

- Hừ, ta chính là không cho bọn hắn xem thường ta, lần này bọn hắn đều cho ta là tới chơi đùa, cho tới bây giờ sẽ không bàn chuyện với ta, ta không muốn cùng bọn người đại ca tự hợp, hơn nữa ta còn muốn vượt qua điểm tích lũy của bọn hắn, xem bọn hắn còn dám nói ta vô dụng hay không!

Thái Ngọc nhú cái mũi tinh xảo, hừ nhẹ một tiếng, chép miệng nói ra.

- Vừa rồi nếu như không phải ta vừa vịn đi qua, có lẽ nàng đã chết rồi.

Trên mặt Tần Phàm co rúm, nói cho cùng Thái Ngọc này vẫn là đại tiểu thư phản nghịch cùng tùy hứng tác quái. Thái gia hẳn là dặn dò nàng và Thái Hiên cùng một chỗ hành động, dùng thực lực của Thái Hiên, bảo vệ nàng sẽ không phải chuyện khó, nhưng Thái Ngọc lại hết lần này tới lần khác muốn một mình hành động.

- Ai nói, ta còn có rất nhiều thủ đoạn chưa dùng, sao sẽ dễ dàng chết như vậy!

Thái Ngọc không phục nói, sau đó vểnh cái miệng nhỏ nhắn lên, bất mãn nói:

- Vậy người đến tột cùng còn muốn đánh nữa hay không?

- Nàng nhìn xem, lúc này không đánh được sao?

Tần Phàm bất đắc dĩ nói, lúc này rất nhiều Thanh Hỏa Lang đã bắt đầu vọt tới bên này, bắt quá bởi vì đã không có Thanh Hỏa Lang Vương chỉ huy, có một ít Thanh Hỏa Lang lại rời rạc ở ngoại vi, không có tiến lên công kích.

- Cho người!

Bàn tay trắng như ngọc của Thái Ngọc phát lên, đưa cho Tần Phàm một cái lọ bạch ngọc:

- Đây là Hồi Khí Đan, sau khi người ăn vào rất nhanh có thể khôi phục võ khí.

- Ồ?

Tần Phàm tiếp nhận cái lọ bạch ngọc kia, đổ ra một khối Hồi Khí Đan, thói quen bỏ vào trong lòng bàn tay quan sát.

Đây cũng là lần thứ nhất hắn tiếp xúc linh đan trên cái thế giới này, nhìn màu sắc cùng cấu hình, hắn phát hiện viên linh đan này tuy độ tinh khiết rất cao, nhưng mà phương pháp luyện chế khả năng cùng mình có

chỗ bất đồng, hơn nữa nhìn được lực mặt ngoài vẫn là không đủ ngưng luyện, người luyện chế đan dược này, hỏa hầu nắm giữ so với mình kém đi một tí.

- Còn không mau ăn đi! Chẳng lẽ người sợ ta cho người ăn độc được sao!

Thái Ngọc nhú cái mũi đáng yêu lại, tức giận nói.

Thấy chút ít Thanh Hỏa Lang kia đã càng ngày càng gần, Tần Phàm nhẹ gật đầu, liền không hề do dự, một ngụm nuốt Hồi Khí Đan vào.

Nói tóm lại, công hiệu của Hồi Khí Đan này so với Hồi Khí Hoàn hiện tại hẳn luyện chế ra, thì tốt hơn rất nhiều, hẳn cảm giác vô khí của mình đang cấp tốc khôi phục.

- Vậy nàng nghỉ ngơi trước một chút, ta đánh trước.

Tần Phàm nói ra, sau đó liền định xông lên phía trước. Hiện tại vô khí trong cơ thể hẳn còn có thể đánh tiếp, hơn nữa vô khí cũng đang không ngừng tăng trở lại, sẽ không có vấn đề lớn.

- Vô khí của ta cũng khôi phục được không sai biệt lắm, chỉ là nguyên khí còn không có khôi phục mà thôi.

Thái Ngọc nhếch miệng nói, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cây trường tiên, ở trong hư không khẽ huy động, trận trận vô khí chấn động như thủy văn đẩy ra, sau đó đánh tới mấy con Thanh Hỏa Lang đi đầu.

- Ba ba ba bA~!

Vàng sáng vô khí bắn ra bốn phía, rất nhanh liền có vài đầu Thanh Hỏa Lang bị trường tiên của Thái Ngọc đánh rơi xuống mặt đất, hơn nữa mỗi một kích đều là chuẩn xác đánh trúng eo Thanh Hỏa Lang, lực sát thương rất kinh người.

- Nha đầu kia sao lợi hại như vậy?

Tần Phàm cũng hơi có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền bình thường trở lại, nói như thế nào Thái Ngọc cũng là Tiên Thiên Võ sư, hơn nữa từ nhỏ đã được Chân Vũ thể gia nhất phẩm bồi dưỡng, có kém cũng không kém đi nơi nào.

Vừa rồi chỉ là nàng bị vây công, vô khí hao hết, hơn nữa lại bị Thanh Hỏa Lang Vương kia áp chế, mới tạm thời phát huy không được mà thôi.

- Còn không giúp đỡ!

Thái Ngọc thấy Tần Phàm chỉ ở phía sau nhìn xem, không khỏi tức giận hô to.

Tần Phàm mỉm cười, cũng lập tức xông tới, vừa lên lập tức một quyền đánh bay một con Thanh Hỏa Lang. Lực lượng thân thể của hắn rất mạnh, Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, từng quyền đến thịt, sát thương tuyệt đối không kém Thái Ngọc.

- Ngao ngao NGAO...

Lúc này đột nhiên có một con Thanh Hỏa Lang so với những Thanh Hỏa Lang khác thì lớn hơn một chút, nó cao giọng gào thét kêu lên.

- Ồ?

Tần Phàm nhìn thoáng qua bên kia, sau đó liền biết rõ con Thanh Hỏa Lang này hẳn là trở thành thủ lĩnh tạm thời của những Thanh Hỏa Lang kia, nhưng những Thanh Hỏa Lang này tựa hồ cũng không phục nó.

- Vừa vặn lấy người tới áp chế nhuệ khí của những Thanh Hỏa Lang khác!

Tần Phàm hơi trầm ngâm, một quyền đánh bay một con Thanh Hỏa Lang trước mặt, sau đó dưới chân đạp một cái, cả người bắn ra, phóng về con Thanh Hỏa Lang đầu lĩnh tạm thời kia.

- Ngao ngao NGAO...

Con Thanh Hỏa Lang kia cũng phát hiện ý đồ của Tần Phàm, không ngớt tru lên, để cho những Thanh Hỏa Lang khác đến công kích Tần Phàm, nó biết rõ nhân loại trước mắt này là giết chết thủ lĩnh trước của nó, cho nên trong nội tâm đối với Tần Phàm rất kiêng kỵ, muốn lui về phía sau, để cho các tiểu đệ lên gánh đòn.

- Chạy đi đâu!

Tần Phàm lần người lên trước, truy giết đi qua, bởi vì Thanh Hỏa Lang Vương bị giết chết, đã không có uy hiếp lớn nhất, cho nên Tần Phàm cũng không sợ bị thương, trực tiếp giết qua, võ giáp đã sớm nghiền nát, trên người cũng nhiều ra không ít miệng vết thương, nhưng đoạn đường vừa rồi lao đến, hẳn lại giết chết hơn mười con Thanh Hỏa Lang.

Nhìn những Thanh Hỏa Lang kia chết đi, con Thanh Hỏa Lang to lớn hoảng sợ quay đầu, lui không thể lui, lúc này nó nghe rằng, gào thét thoáng một phát, sau đó đích thân lao tới.

- Chết!

Tần Phàm gầm nhẹ một tiếng, tay phải mang theo lực lượng toàn thân cùng với võ khí mãnh liệt, một quyền oanh ra.

Man Ngưu Nghịch Xông!

Bồng!

Võ khí mạnh mẽ trực tiếp chấn khai vượt sói, nắm đấm oanh kích ở bộ vị ngực bụng, sau đó võ khí lại phá thể chui vào, trực tiếp nện bay đầu lĩnh Thanh Hỏa Lang mới lên, sau đó nặng nề rơi xuống đất, toàn thân nó run rẩy, khoe miệng chảy ra bọt máu, tựa hồ còn muốn giãy dụa, thế nhưng mà sau một lát, con Thanh Hỏa Lang này đã đoạn tuyệt sinh cơ, không bao giờ nhúc nhích nữa rồi.

189. Chương 199: Triều Thánh Giả Đại Khôn Quốc.

Chương 199: Triều Thánh giả Đại Khôn quốc.

Nguồn: Vipvanda

Share by:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Thấy đầu lĩnh mới lại chết, lúc này đàn sói không đầu, những Thanh Hỏa Lang kia cũng trở nên bó tay bó chân, vòng vây phân tán rất nhiều, càng có một ít Thanh Hỏa Lang bắt đầu muốn chạy trốn.

Đây chính là thời cơ tốt!

Dùng thân thủ của Tần Phàm, nếu như không phải công kích quá dày đặc, hẳn căn bản là không cần sợ hãi, vì vậy Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, tả hữu bôn tập, bắt đầu thu gặt lấy tánh mạng của những Thanh Hỏa Lang kia.

Như thế, huyết chiến không sai biệt lắm hơn nửa canh giờ, lại truy sát một hồi, mặc dù có Hồi Khí Đan ứng hộ, nhưng Tần Phàm và Thái Ngọc đều trở nên mỗi một không chịu nổi, trên người riêng phần mình cũng không ít miệng vết thương, phạm vi nửa dặm này để lại hai trăm thi thể Thanh Hỏa Lang.

- Ha ha...

Nhìn xem hơn mười con Thanh Hỏa Lang còn lại bỏ chạy, Tần Phàm cùng Thái Ngọc đều mệt mỏi co quắp ngồi dưới đất, nhìn nhau cười cười.

- Hừ, lần thứ nhất cùng hơn hai trăm đầu Thanh Hỏa Lang solo, ta xem lần này bọn người ca ca còn dám xem thường ta hay không.

Thái Ngọc khẽ hừ một tiếng nói ra, cái mũi tinh xảo tăng lên, rất là đắc ý.

- Ta cũng không dám xem thường ngươi rồi.

Tần Phàm cũng cười nói, vừa rồi Thanh Hỏa Lang chết ở dưới trường tiên của Thái Ngọc, kỳ thật so với hắn giết chết không kém bao nhiêu, đồng thời hắn cũng thập phần bội phục tính quật cường của Thái Ngọc.

- Ta cũng không nghĩ ngươi sẽ lợi hại như vậy, lần này ca ca quả nhiên không có nhìn lầm ngươi! Vừa rồi may mắn là ngươi giết chết Thanh Hỏa Lang Vương kia, nếu không chúng ta cũng bắt không được hơn bốn nghìn điểm này.

Thái Ngọc khó được khiêm tốn nói, minh bạch lần này không có Tần Phàm, nàng không có khả năng lấy được chiến tích như vậy.

- Khục khục.

Tần Phàm nhẹ ho hai tiếng, không muốn bàn lại vấn đề này, chỉ nói:

- Chúng ta vẫn là nhanh thu thập thoáng một phát, sau đó ly khai nơi này, vừa rồi thanh thế lớn như vậy, nói không chừng có người sẽ chú ý tới đây.

Tần Phàm vừa dứt lời, hắn liền nghe được từ đằng xa truyền đến trận trận tiếng bước chân.

- Ách, ta cái miệng quạ đen này...

Trên mặt Tần Phàm không khỏi nhăn lại, thiếu chút nữa muốn đánh cái miệng của mình.

- Làm sao vậy?

Tuy Thái Ngọc là Tiên Thiên Võ sư, nhưng thính lực so với Tần Phàm được Ma chủng cải tạo qua thân thể mà nói, vẫn là theo không kịp, cho nên còn không có nghe được tiếng bước chân, thấy lúc này Tần Phàm mặt lộ dị sắc, không khỏi hỏi.

- Có người đi về phía bên này.

Tần Phàm nghe xong một hồi, trầm giọng nói:

- Hảo hảo chuẩn bị một chút, đón chừng là đến cướp đoạt thành quả chiến đấu của chúng ta.

- Ai dám! Đây chính là điểm tích lũy mà chúng ta liều mạng mới có thể lấy được, ai dám cùng chúng ta đoạt!

Thái Ngọc trừng trừng mắt nói ra.

- Chân Vũ Thánh điện chỉ xem điểm tích lũy cuối cùng nhất của Triều Thánh giả lấy được, về phần Triều Thánh giả lấy được như thế nào, bọn họ là mặc kệ, thậm chí còn ẩn ẩn có ý tứ cổ vũ cạnh tranh ác tính.

- Cho nên ở bên trong thí luyện chi địa, cướp đoạt điểm tích lũy, giết người cướp của vốn là rất thông thường, người không có gặp phải là người vận khí tốt, hơn nữa sẽ không ai dám động tới Lạc thành Thái gia đại tiểu thư người sao?

- Nếu như có đầy đủ lợi ích, không thể cam đoan người khác sẽ không có ác ý. Nơi này chính là có hơn bốn nghìn điểm, có lẽ đã đủ cho một gia tộc thăng phẩm rồi, vô luận là Triều Thánh giả nào thấy được, nhất định sẽ đổ mắt.

Tần Phàm lắc đầu nói ra, hắn biết rõ Thái Ngọc vẫn luôn là được Thái Hiên và Thái gia che chở, cho nên nhận thức đối với những chuyện này còn chưa đủ sâu sắc.

- Ngươi nói đúng, mấy ngày nay hoàn toàn chính xác cũng có người muốn cướp đồ đạc của ta, nhưng đều bị ta đánh chạy.

Thái Ngọc nhẹ gật đầu nói ra, những chuyện này kỳ thật trước khi tiến đến Thái Hiên cũng cùng nàng đề cập qua, chỉ là nàng không có trải qua mà thôi.

- Nàng giết người chưa?

Tần Phàm lại trầm giọng hỏi.

Sắc mặt Thái Ngọc có chút mất tự nhiên lúc đầu, mặc dù trước kia nàng có ra ngoài lịch lãm rèn luyện qua, nhưng vẫn luôn là cùng Thái Hiên chung một chỗ tiến hành, giết đều là yêu thú, hơn nữa cũng không có người nào dám chọc nàng là đại tiểu thư Chân Vũ thế gia nhất phẩm, có đại phiền toái đều là Thái Hiên giải quyết, cho nên giết người nàng ngược lại là không có thử qua.

- Chờ một lát nếu như động thủ, nhất định không được lưu thủ, coi như là giết yêu thú vậy.

Tần Phàm nhàn nhạt nói:

- Kỳ thật ở chỗ này, nhân loại cùng yêu thú đều giống nhau, nếu như không làm thợ săn, sẽ trở thành con mồi.

- Thật sự phải giết người sao? Dọa chạy bọn hắn có được hay không?

Khuôn mặt đáng yêu của Thái Ngọc trở nên có chút trắng bệch, tuy Tần Phàm nói như vậy, nhưng mà trong lòng của nàng cảm thấy người cùng yêu thú vẫn là bất đồng đầy. Thật giống như thịt heo cùng thịt người, đều là thịt, nhưng mà thịt người lại không có ai dám ăn.

- Nàng có thể dọa chạy cũng được.

Tần Phàm mỉm cười nói, trong lòng của hắn là rất tinh tường, dám đi tới biên giới vòng trong này, thực lực cũng sẽ không quá kém, sao có thể dễ dàng bị dọa chạy. Hơn nữa thấy bộ dạng hai người mình nỗ lực hết đà, không nổi ác ý mới là lạ.

Ở cái thế giới này, cường giả vi tôn, lợi ích làm trọng. Trải qua Yêu Thú sơn mạch lịch lãm rèn luyện, còn có kinh nghiệm tiến vào thí luyện chi địa này, Tần Phàm hẳn đối với nhân tính hiểu rất rõ rồi.

- Hôm nay cho đại tiểu thư nhất phẩm Chân Vũ thế gia nàng xem, xem thật kỹ cái thế giới này tàn khốc! Người ăn người cũng là tồn tại đấy.

Tần Phàm nhìn bóng người trong rừng rậm kia càng ngày càng tới gần, trong lòng thầm nghĩ.

- Ồ?

Hai mắt Tần Phàm đột nhiên ngưng tụ, lập tức từ trên mặt đất bắn lên, hắn thấy người tới đã từ trong rừng rậm đi ra, tổng cộng có ba người.

- Cẩn thận, là người Đại Khôn quốc!

Tần Phàm nhìn Thái Ngọc thấp giọng nói ra, phát hiện trang phục và hình dáng ba người này đều có chỗ bất đồng với Triều Thánh giả Đại Càn quốc.

Hai quốc gia vốn cũng bởi vì mâu thuẫn mà tiến hành Triều Thánh cùng một lúc, cho nên một trận chiến này nhất định là không thể tránh được. Mà ở đây đã là biên giới vòng trong, ở chỗ này đụng phải Triều Thánh giả Đại Khôn quốc, Tần Phàm cũng không thấy được quá kỳ quái.

- Ha ha, là người Đại Càn quốc! Lần này chúng ta quần đến bên này quả nhiên là đúng, các huynh đệ, lúc này chúng ta là có đại thu hoạch rồi!

Trông thấy thi thể của Thanh Hỏa Lang trên đất, trong ba người, một nam tử mũi cao có chút hưng phấn hô, Tần Phàm nghe được khẩu âm của bọn họ so với Triều Thánh giả của Đại Càn quốc thì tục tằn hơn rất nhiều.

- Cái này là con mồi của chúng ta! Các người động thoáng một phát thử xem!

Trông thấy đối phương muốn cướp đoạt thành quả chiến đấu của mình, Thái Ngọc tức giận chống eo, nổi giận đùng đùng nói.

- Sự thật là như thế.

Tần Phàm lúc đầu nói ra, không thể tưởng được những người Đại Khôn quốc này còn càng thêm trực tiếp, vừa đến cái gì cũng không nói, trực tiếp muốn cướp những điểm tích lũy này thành của mình.

190. Chương 200: Gia Tộc Thần Thú? (1)

Chương 200: Gia tộc Thần thú? (1)

Nguồn: Vipvanda

Share by:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bất quá hắn cũng biết ở phía sau nói cái gì đều là phí công, cũng lười tốn nước miếng, chỉ là nhân cơ hội khôi phục võ khí, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

- Oa, một tiểu muội muội thật đẹp, cái khuôn mặt này, cái dáng người này, chắc chắn, chúng ta thật có phúc.

Một Triều Thánh giả Đại Khôn quốc hai mắt híp lại, lúc này liếm liếm bờ môi, có chút hèn mọn bí ối nói. Rõ ràng đối với Thái Ngọc nổi lên hứng thú, nhưng mà đối với lời nàng nói tự động không để ý đến.

- Ha ha, đúng vậy, tiểu muội muội, không cần phải gấp gáp, dù sao người rất nhanh cũng là của ta rồi, như vậy những con mồi này cũng không phải là của chúng ta sao?

Một Đại Hán khác trên mặt có một vết đao thì cười to nói.

- Các người...

Thái Ngọc lập tức bị những ngôn ngữ hạ lưu này làm tức giận đến khuôn mặt đỏ bừng, nhưng mà tăng thêm một tia phong tình, để cho Triều Thánh giả Đại Khôn quốc đối diện cười đến càng thêm sáng khoái.

- Người Đại Khôn quốc các người là bộ dạng đức hạnh này sao?

Lúc này Tần Phàm khinh thường nhếch miệng, lạnh lùng nói.

- Ha ha, tiểu tử ngươi rất không tồi, có đảm lược! Bất quá ngươi nói cũng đúng, tác phong của Đại Khôn quốc chúng ta chính là như vậy, ai mạnh thì làm chủ, ai mạnh thì có tiền tài, mỹ nữ! Nếu như ngươi không đủ cường đại, như vậy nữ nhân bên cạnh ngươi tự nhiên chính là của chúng ta!

Nhìn thấy Tần Phàm còn có thể trấn định như vậy, tên cầm đầu không khỏi có chút kính nể, liền nhiều lời hai câu.

- Thừa dịp thời điểm chúng ta suýt đến đánh lén, các người không cảm thấy mất mặt sao.

Tần Phàm lại cười lạnh nói, lần này là tận lực kéo dài thời gian. Hắn nhìn ra được thực lực ba người này đều là Tiên Thiên Võ sư, hơn nữa phối hợp rất chặt chẽ, biết rõ lần này là gặp gỡ đối thủ cường đại rồi, phải tận lực khôi phục thực lực.

- Ha ha, cũng không sợ nói cho ngươi biết, không cho cơ hội trôi qua cũng là tác phong trước sau như một của Đại Khôn quốc chúng ta.

Thanh niên cầm đầu kia tiếp tục cười lạnh nói, sau đó liền nhìn hai đồng bạn nói ra:

- Hai người bọn họ có thể giết chết nhiều Thanh Hỏa Lang như vậy, tuy hiện tại đã là nỗ lực hết đà, nhưng thực lực không thể coi thường, mọi người cẩn thận một chút.

Nói xong, ba người cùng nhau vây quanh Tần Phàm cùng Thái Ngọc.

- Tốc độ nhanh như vậy!

Sắc mặt Tần Phàm trầm xuống, phát hiện tốc độ ba người này vậy mà một chút cũng không chậm hơn mình.

- Cửu Tuyệt Long Văn Tiên!

Đúng lúc này, đột nhiên nghe thấy Thái Ngọc ở bên người hét lên, cũng nhin không được nữa dẫn đầu cầm lấy trường tiên tiến ra đón, trong lúc trường tiên múa đó, vàng sáng bắn ra bốn phía, cùng không khí ma sát ầm ầm phát ra tiếng Long ngâm.

Rống...

Cuối cùng những bóng roi này ở trên không trung hình thành một đầu khí kinh Ngũ trảo Kim Long, trực tiếp phóng về ba người đối diện, uy thế cực kỳ mạnh mẽ, những nơi đi qua, tất cả cây cối đều bị đâm cho ngã xuống ngổn ngang lộn xộn, gió cuốn lá rách, lập tức trong vài chục trượng đều tràn ngập bụi mù cuốn cuộn.

- Là Thiên giai vũ kỹ!

Triêu Thánh giả Đại Khôn quốc đối diện kia cả kinh kêu lên, sau đó người cầm đầu kia liền rống to:

- Dùng phương pháp liên kích!

Sau đó liền thấy ba người đột nhiên đánh ra một quyền, nhưng ba cổ kinh khí này cuối cùng lại ngưng tụ thành một cỗ, hóa thành một cây chùy cự đại đánh tới ngũ trảo Kim Long.

Tần Phàm nhìn ra được một chùy này ẩn chứa uy lực cực lớn, mà sau khi Thái Ngọc sử dụng một chiêu này, lại tiêu hao hết khí lực, nếu như một khi khí kinh Kim Long kia bị đánh tan, nàng sẽ trực tiếp bị công kích.

- Cẩn thận!

Tần Phàm quát một tiếng, thân hình kích xạ mà ra.

Nếu như Triêu Thánh giả Đại Khôn quốc này không phải sử dụng phương pháp liên kích, có lẽ sẽ thua ở một kích này của Thái Ngọc, nhưng đối phương đã sử dụng phương pháp liên kích, như vậy tập hợp lực lượng của ba Tiên Thiên Võ sư, cho dù là Thái Ngọc sử dụng Thiên giai vũ kỹ cũng không cách nào chống đỡ được.

Tuy sử dụng Thiên giai vũ kỹ uy lực cực lớn, nhưng mà phải hao phí võ khí cùng tinh lực toàn thân, dùng cảnh giới bây giờ của Thái Ngọc sử dụng, tất nhiên sẽ khiến cho chính mình lâm vào trạng thái hết sức yếu ớt, mà ở dưới trạng thái này, nàng sẽ không cách nào tiếp được đại chùy kia công kích lần thứ hai.

Oanh!

Chiến chùy màu vàng cực lớn kia cùng kinh khí ngũ trảo Kim Long đụng vào nhau, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc, ở địa phương bạo tạc nổ tung, cây cối sụp đổ, mảng lớn thổ địa bị tạc lên, đá vụn cùng bùn đất bay múa đầy trời.

Quả nhiên, lúc này bạo tạc nổ tung, kinh khí Kim Long bị đại chùy kia phá hủy, tuy đại chùy kia ảm đạm hơn rất nhiều, nhưng dù sao cũng tập hợp lực lượng của ba Tiên Thiên Võ sư, dư uy của đại chùy vẫn còn, y nguyên đánh về Thái Ngọc!

Thái Ngọc không thể tưởng được một kích toàn lực của mình lại bị phá vỡ, trong khoảng thời gian ngắn gây người tại nguyên chỗ, đôi mắt đẹp lộ ra ra thần sắc kinh khủng, muốn né tránh, nhưng cái chùy này thật sự quá khổng lồ, nàng căn bản không thể tránh khỏi phạm vi công kích.

- Ta sẽ chết sao?

Nhìn cái đại chùy cực lớn kia, Thái Ngọc cảm thấy có một loại bất lực, lúc này nàng theo bản năng nhắm mắt lại, hai tay bảo vệ đầu.

Phanh!

Thanh âm như Kim Thạch tương giao nổ vang bên tai.

- Ta không sao?

Thái Ngọc lần nữa mở to mắt, liền thấy một bóng người màu xanh chắn trước người của nàng, không tính cao lớn, nhưng mà như cột chống trời đứng trước mặt nàng, vĩnh viễn không sụp đổ.

Tần Phàm cắn chặt răng, một quyền nghênh tiếp đại chùy cực lớn kia, võ giáp vừa đụng vào liền lập tức hồng mắt, lân giáp dữ tợn trên cánh tay phải từng mảnh dựng thẳng lên, cánh tay Kỳ Lân đã hiện ra trạng thái mạnh nhất.

Hắn cảm giác được bên trong đại chùy này ẩn chứa nguyên khí Kim thuộc tính, hắn biết rõ loại nguyên khí này ở bên trong Ngũ Hành nguyên khí, lực phá hoại là lớn nhất, vô kiên bất tồi.

- Ba Tiên Thiên Võ sư đánh hội đồng quả nhiên rất mạnh! nguồn t.u.n.g h.o.a.n.h (.) c.o.m

Trên cánh tay Tần Phàm bắt đầu chảy ra máu tươi, nhiều lân giáp màu xanh đã bị nhuộm hồng. Nếu như không phải là vì có khí lực cường đại, hắn căn bản không có khả năng ủng hộ được, võ giáp cao cấp ở dưới nguyên khí công kích, yếu ớt giống như thủy tinh.

Oanh!

Tàn ảnh đại chùy màu vàng kia lúc này rốt cục hoàn toàn biến mất.

- Bất quá cũng chỉ như vậy mà thôi.

Tần Phàm có chút thở phào nhẹ nhõm, một kích này nếu như không phải trải qua Thái Ngọc làm siêu, hắn cũng chưa chắc có thể đỡ nổi.

Sau đó hắn quay đầu lại nhìn Thái Ngọc ôn nhu nói:

- Thế giới này chính là như vậy, chỉ có thực lực mới là đạo lý. Hiện tại nàng trước qua một bên nghỉ ngơi, để cho ta theo chân bọn họ hảo hảo nói lý một chút.

Lúc này Thái Ngọc ngơ ngác nhìn bóng lưng Tần Phàm, nghe thấy đối phương nói chuyện, chỉ là nhu thuận gật gật đầu.

- Hừ.

Tần Phàm lần nữa xoay người nhìn ba Triều Thánh giả Đại Khôn quốc đối diện kia, trong miệng hừ lạnh một tiếng.

191. Chương 201: Gia Tộc Thần Thú? (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 201: Gia tộc Thần thú? (2)

Hắn biết rõ đối phương sử dụng một kích vừa rồi cũng là tiêu hao rất lớn, đặc biệt là tiêu hao nguyên khí. Tiên Thiên Võ sư có thể sử dụng nguyên khí là thập phần có hạn, mà không có nguyên khí, uy lực của Tiên Thiên Võ sư sẽ giảm phân nửa.

Bất quá ngay cả như vậy, đối phương nói như thế nào cũng là Tiên Thiên Võ sư, mặc dù chỉ là Tiên Thiên Võ sư cấp một, nhưng một cái đã đủ khó đối phó rồi, hôm nay lại có ba cái! Nếu như đối phương lại dùng phương pháp liên kích, vậy hắn càng là không thể nào chịu đựng được!

Cho nên, hắn trước hết phải giải quyết một người trong ba người đối phương, khiến cho đối phương không cách nào sử dụng được phương pháp liên kích nữa.

Lúc này Triều Thánh giả Đại Khôn quốc ở đối diện cũng có chút kinh ngạc nhìn về phía Tần Phàm, thật không ngờ Tần Phàm có thể chịu đựng được ba người liên kích, mà chứng kiến cánh tay Tần Phàm kia, cũng đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Người là người Gia tộc Thần thú?

Lúc này Triều Thánh giả Đại Khôn quốc cầm đầu kia trầm giọng nhìn Tần Phàm hỏi.

- Đúng thì như thế nào, không đúng thì như thế nào.

Tần Phàm cười lạnh nói, hắn chưa từng nghe qua cái gọi là Gia tộc Thần thú này, bắt quá mấy người kia tựa hồ đã nhìn qua cánh tay Kỳ Lân của mình, hắn cũng không khỏi có chút tò mò.

- Nếu như là người của Gia tộc Thần thú, đó chính là người Đại Khôn quốc chúng ta, hơn nữa là gia tộc mà Đại Khôn quốc chúng ta tôn kính nhất, ta có thể cùng ngươi hoà giải.

Sắc mặt người nọ biến hóa nói.

- Hoà giải? Tại sao các ngươi muốn hòa giải?

Tần Phàm vẫn không trả lời thẳng, chỉ là kéo dài thời gian hỏi.

- Đại ca, bộ dáng của hắn căn bản không giống như là người Gia tộc Thần thú, không nên cùng hắn dong dài, nhanh giết hắn đi.

Tên Triều Thánh giả Đại Khôn quốc mặt thẹn lúc này lại nói ra, nói xong dẫn đầu xung phong liều chết giết tới.

- Đúng, đại ca, không nên chần chờ, người Gia tộc Thần thú căn bản không có khả năng ăn mặc quần áo và trang sức Đại Càn quốc, người này chỉ là tu tập vũ kỹ đặc biệt mà thôi, đừng cho hắn mê hoặc, hắn là kéo dài thời gian mà thôi, nhanh giết hắn đi!

Tên Triều Thánh giả Đại Khôn quốc còn lại kia cũng nói, nói xong liền xông ra ngoài.

Cũng đúng vào lúc này, khoảng cách ba người có chênh lệch!

Cơ hội tốt! Con mắt Tần Phàm sáng ngời.

- Đúng vậy, ta không phải.

Thân hình lóe lên, hắn cũng vội xông ra.

Huyền Trọng Quyền!

Thời điểm cách người gần nhất chưa đủ năm mét, Tần Phàm đánh ra một quyền, huyền trọng vực lập tức bao phủ ba người ở bên trong.

Cơ hội của Tần Phàm chỉ có một lần!

Hiện tại, chỉ cần có thể giết chết một người, hắn sẽ nhẹ nhõm hơn rất nhiều rồi.

Cảm giác được thân thể trở nên trầm trọng, ba người này giống như đối thủ trước kia của Tần Phàm, đều không khỏi khê giật mình, mà thời gian nao nao như vậy, là cơ hội tốt nhất của Tần Phàm!

Khoảng cách năm mét trong nháy mắt liền đến! Còn đối phương vẫn chưa kịp phản ứng trong huyền trọng vực!

Tần Phàm dốc hết toàn lực, nắm đấm tay phải gào thét mà ra, trong không khí cũng vang lên trện trện thanh âm bạo phá. Một quyền này, đồng thời dùng tới cánh tay Kỳ Lân cùng Linh Hàn quyền sáo, uy lực so với Tiên Thiên công kích là một chút cũng không kém!

- Chết đi!

Nắm đấm của Tần Phàm rót cục oanh ở trên lồng ngực người nọ, Tiên Thiên võ giáp kia bị một cỗ khí lưu nóng rực phá vỡ, nắm đấm đến thịt, lồng ngực người nọ lập tức lõm xuống, hơn nữa trở nên một mảnh cháy đen.

Khí lưu nóng rực kia là Tần Phàm kích hoạt Chu Tước chi dực công kích! Đây là ngày đó hắn cùng Bành Đông đối chiến bên vách núi ngộ được, cũng chính là chỗ dựa để hắn có can đảm khiêu chiến Tiên Thiên! Đã có nó, liền có thể phá vỡ Tiên Thiên võ giáp!

- Lão Tam!

Hai Triều Thánh giả Đại Khôn quốc còn lại nhìn tên mặt theo ngã xuống, trong miệng bi thiết nói, đồng thời trừng mắt nhìn Tần Phàm.

- Kế tiếp!

Tần Phàm đập mạnh thi thể của Triều Thánh giả Đại Khôn quốc này xuống dưới, mượn lực phóng tới trước mặt tên Triều Thánh giả Đại Khôn quốc thứ hai, lúc này hắn lại đột nhiên tiến nhập một trạng thái huyền diệu, công kích hành vân lưu thủy.

- Bá Vương quyền!

Ở bên trong huyền trọng vực, tuy tốc độ chậm lại rồi, nhưng mà công kích lại không có ảnh hưởng, tên Triều Thánh giả Đại Khôn quốc thứ hai bỗng giận phát ra Tiên Thiên vũ kỹ mạnh nhất của mình.

- Man Ngưu Nghịch Xông!

Tần Phàm cũng hét to một tiếng, nắm đấm lửa nóng trực tiếp đánh tới. Nguyên khí đến từ Chu Tước ma chủng cùng năng lượng của nguyên khí chính thức, kết quả như thế nào, trong lòng của hắn cũng không có ngọn nguồn.

Lúc này nắm đấm của Tần Phàm giống như là một đại hỏa cầu, nóng hừng hực, một đầu kinh khí hình trâu điên đang gào thét sinh ra, ánh mắt đỏ bừng, liều lĩnh đánh về phía đối phương, làm như không thôn phệ địch nhân thì không bỏ qua.

Mà lúc này khí thế của Triều Thánh giả Đại Khôn quốc kia cũng rất bất phàm, cả người như Chiến thần hàng lâm, nắm đấm đánh ra, tùy theo kinh khí liền biến ảo thành một cây Bá Vương Thương màu vàng, phá kim đoạn thiết, như Mãnh Long ra biển, thẳng tắp đánh tới trâu điên.

Oanh!

Cả hai trực tiếp đụng cùng một chỗ, trâu điên kia cứng rắn vọt tới đầu thương, kinh khí đụng nhau, phát ra tiếng vang cực lớn, vàng sáng bắn ra bốn phía, cuối cùng cả hai đều hóa hư không!

Tương xứng!

Tần Phàm bị một cỗ lực trùng kích cường đại xông đến, liên tiếp lui về phía sau, vì ngừng thân hình, hai chân dùng sức đạp trên mặt đất, khiến mặt đất nứt ra khe hở.

Mà trái lại đối phương, cũng bị khí kinh trâu điên kia xông đến làm lui lại mấy bước, mà bởi vì khí lực của hắn không bằng Tần Phàm, sau va chạm liền phun ra một ngụm máu tươi.

- Lại đến!

Tần Phàm vừa ngừng thân hình lập tức xông về trước lần nữa, bởi vì vừa rồi đối bính, hai người đều như đem hết toàn lực, cho nên vô luận là Tần Phàm hay là Triều Thánh giả Đại Khôn quốc kia, lúc này đều không có thể tái sử dụng đại lượng võ khí, nhưng mà lực lượng thân thể Tần Phàm vốn không thua võ khí công kích của hắn!

Lần thứ hai công kích này cách lần thứ nhất chưa đủ một cái chớp mắt, Tần Phàm phi thân nhảy lên, nắm đấm từ trên xuống đập về phía Triều Thánh giả Đại Khôn quốc kia, lúc này cơ hồ không có mang theo võ khí công kích, là lực lượng thân thể công kích thuần túy, chất phác tự nhiên, nhưng uy lực đồng dạng kinh người!

Triều Thánh giả Đại Khôn quốc kia vừa mới phun ra một ngụm máu tươi, còn chưa kịp ngưng kết võ giáp lần nữa, không thể tưởng được Tần Phàm công kích nhanh như vậy, muốn né tránh, nhưng ở trong huyền trọng vực bị hạn chế tốc độ. Cuối cùng chỉ có thể miễn cưỡng tự một chút võ khí bao vây lấy nắm đấm của mình, lần nữa đối oanh!

Bành!

Ở bên trong tiếng vang nặng nề, lúc này nắm đấm của hai người lần nữa đụng vào nhau, nhưng thanh thế tạo thành lại không có to lớn như vừa rồi.

Rắc...!

Một tiếng xương cốt vỡ vụn đột nhiên vang lên, sau đó sắc mặt Triều Thánh giả Đại Khôn quốc kia lập tức trở nên trắng bệch, lộ ra vẻ cực kỳ thống khổ, mà đồng thời toàn bộ cánh tay của hắn cũng lập tức mềm nhũn!

192. Chương 202: Chuyện cũ.

Chương 202: Chuyện cũ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Thoáng một phát liền bề gãy cánh tay của Triều Thánh giả Đại Khôn quốc kia, ngay sau đó, nắm đấm của Tần Phàm thể như chẻ tre, trực tiếp oanh kích lên ngực đối phương!

- Ah...

Triều Thánh giả Đại Khôn quốc phát ra một tiếng kêu đau đớn, thân hình bị đánh bay, lần nữa rơi xuống mặt đất liền vùng vẫy vài cái, cuối cùng mở trừng hai mắt, “BA~” phục trên mặt đất, rốt cuộc không thể động đậy.

Lúc này độ sức, Tần Phàm là kẻ chiến thắng cuối cùng!

- Lão Nhị!

Chỉ còn lại tên Triều Thánh giả áo xám kia, hắn lần nữa bị thiết, lúc này hắn đã cách Tần Phàm chưa đủ năm mét, nhưng vẫn là chậm một bước, trên mặt của hắn tràn đầy hồi hận, đồng thời trong nội tâm thập phần khiếp sợ, hai đệ đệ này này của hắn đều là tu tập nguyên khí Kim hệ, một thân khí lực rèn luyện đến mình đồng da sắt, hơn nữa võ khí Kim hệ vô kiên bất tồi, nhưng cùng Tần Phàm giao phong, vậy mà đều thua! Còn rơi xuống kết cục phải chết.

- Nạp mạng đi!

Triều Thánh giả áo xám kia biết rõ Tần Phàm đã là nổ mạnh hết đà, hai bước nhảy đến trước mặt Tần Phàm, một quyền phân nộ đánh ra, võ khí mãnh liệt, găm thét kích trên lồng ngực Tần Phàm.

Bành!

Thân thể Tần Phàm bị đánh bay, nặng nề rơi xuống dưới mặt đất. Hắn vừa mới giết hai người, đã khí nhược kiệt lực, trong khoảng thời gian ngắn không cách nào né tránh được một kích này.

Bất quá may mắn khí lực của hắn cường hãn hơn Võ sư bình thường rất nhiều, cho nên không có như vậy chết đi, nhưng cũng bị thương không nhẹ, dù sao đây là Tiên Thiên Võ sư công kích a.

- Chết đi...

Đánh bay Tần Phàm, Triều Thánh giả áo xám kia nội khí chưa giảm, giống như phong trì điện giật, lần nữa lần lên trước, cao cao nhảy lên, nắm đấm toàn lực nện xuống Tần Phàm.

Nhìn Triều Thánh giả áo xám kia lần nữa công tới, sắc mặt của Tần Phàm cũng không khỏi đại biến, Tiên Thiên Võ sư công kích không phải chuyện đùa, lúc này hắn không có võ giáp hộ thể, mà trên người lại bị trọng thương, lúc này nếu như lại để cho đối thủ đánh trúng, như vậy hắn cũng sợ là tánh mạng khó bảo toàn!

Vút!

Nhưng ngay lúc này, đột nhiên một cây trường tiên trống rỗng xuất hiện, đúng lúc cuốn lấy thân thể của Triều Thánh giả áo xám kia! Chăm chú trói chặt!

Là Thái Ngọc xuất thủ!

Ngay trong nháy mắt này, hai tay của Tần Phàm dùng sức khẽ chống trên mặt đất, cả người nhịn đau từ trên mặt đất bắn lên, sau đó nắm chưởng thành quyền, thân thể có chút co rụt lại, sau đó lập tức nổ bắn mà ra.

Oanh!

Thừa dịp Triều Thánh giả Đại Khôn quốc này bị trường tiên của Thái Ngọc cuốn lấy không thể động đậy, nắm đấm của Tần Phàm trực tiếp oanh ở trên người hắn, vô khí bộc phát, rất nhanh liền đoạn tuyệt sinh cơ của hắn.

- Hô.

Tần Phàm có chút thở dài một hơi, thời điểm máu chốt này nếu như không phải Thái Ngọc đột nhiên ra tay, hẳn thật sự có khả năng toi mạng rồi.

Bất quá thời khắc sinh tử, tựa hồ hết thảy đều trở nên nhạy cảm rất nhiều, ngay vừa rồi hẳn cũng nhiều một tia cảm ngộ, hẳn cảm giác mình ẩn ẩn lại đến Tiên Thiên cảnh giới gần một ít.

- Lần này nhờ có nàng rồi.

Tần Phàm chuyển hướng nhìn Thái Ngọc nói ra, nhưng mà thấy sắc mặt nàng tái nhợt, ngơ ngác đứng tại nguyên chỗ, tựa hồ đối với giết người rất là e ngại.

- Nha đầu kia lúc giết Thanh Hỏa Lang là không nương tay chút nào, nhưng sao thấy người chết lại sợ hãi như vậy?

Tần Phàm hơi có chút khó hiểu, bất quá lúc này không phải thời điểm hỏi những vấn đề này.

- Đừng đứng ở đó, chúng ta nhanh thu thập thoảng một phát, sau đó ly khai, chẳng lẽ nàng còn muốn dẫn Triều Thánh giả khác đến sao?

Tần Phàm lắc đầu, nhìn Thái Ngọc thấp giọng nói. Hẳn tin tưởng sau lần này, đại tiểu thư kia sẽ trở nên thành thực hơn rất nhiều.

Lúc này Thái Ngọc mới như từ trong mộng mới tỉnh, sau đó hai người vội vội vàng vàng bắt đầu thu thập chiến trường, hơn hai trăm đầu sói, cũng bỏ ra hồi lâu mới thu thập hết tinh hạch.

- Ba người này làm sao bây giờ?

Cuối cùng Thái Ngọc nhìn ba thi thể của Triều Thánh giả Đại Khôn quốc trên mặt đất kia, có chút sợ hãi hỏi thăm.

- Không cần để ý, chúng ta đi thôi.

Trữ vật giới chỉ của những người kia đã bị hắn lấy đi, Tần Phàm liếc qua, nhàn nhạt nói, sau đó liền chuẩn bị ly khai.

- Đây không phải là phải phơi thây hoang dã sao?

Khuôn mặt Thái Ngọc trắng bệch hỏi thăm.

- Cái này có vấn đề gì sao?

Tần Phàm nhíu mày, cảm thấy nàng có chút chuyện bé xé ra to rồi. Những người này đã tới tham gia Triều Thánh, nên có chuẩn bị tâm lý như vậy, cho dù hắn cũng là như thế.

- Năm năm trước đại ca ta bị người giết chết, sau đó phơi thây hoang dã, chờ thời điểm chúng ta tìm được, hẳn chỉ còn lại có nửa cổ thi thể, tất cả nội tạng đều bị yêu thú ăn hết...

Lúc này đột nhiên vành mắt Thái Ngọc đỏ lên, thanh âm run rẩy nói.

Tần Phàm trầm mặc, hẳn cuối cùng biết rõ tại sao Thái Ngọc sợ giết người cùng nhìn thấy thi thể như vậy, nhưng đối với yêu thú lại không nương tay, nguyên lai còn có một tầng nguyên nhân như vậy.

Nhìn hai mắt Thái Ngọc hơi nước mông lung, Tần Phàm thở dài một tiếng, kéo thi thể ba người này vào một cái hố to, sau đó chôn đi.

Đã là thời điểm vào đêm, Tần Phàm cùng Thái Ngọc phân biệt nằm ở trên một cây đại thụ.

Ban ngày trải qua biến đổi bất ngờ, hai người tìm được đường sống trong chỗ chết, lúc này cảm giác toàn thân mệt mỏi không chịu nổi, nhưng cuối cùng là bình an vô sự, có thể hưu nhàn ở chỗ này nghỉ ngơi như thế, là đáng được ăn mừng.

Lúc này, thương thế trên người Tần Phàm cũng điều trị được thất thất bát bát, hắc tử Thái Ngọc lấy được thuốc chữa thương, tên là An Dưỡng Đan, đối với nội ngoại thương đều có công hiệu rất tốt, là linh đan thập phần trân quý.

Tần Phàm thói quen quan sát một phen, nhưng lại phát hiện An Dưỡng Đan này luyện chế so với ban ngày Thái Ngọc cho hắc tử Hồi Khí Đan còn cao minh hơn một tí.

- Cũng không biết lúc nào ta mới có thể chân chánh luyện chế ra đan dược.

Tần Phàm hơi trầm ngâm, chứng kiến những linh đan này nhìn không được có chút ngứa tay.

- Lão đầu?

Tần Phàm thử truyền âm cho Cổ Mặc, nhưng mà không được đáp lại, hắc tử là hắc tử đã bị thí luyện chi địa này áp chế tiến vào trạng thái hôn mê.

- Nhớ rõ lão đầu từng nói qua, nếu hắc tử khôi phục được thực lực nhất định, có thể khống chế mình không đi hấp thu đan khí, hôm nay hắc tử đã khôi phục đến cảnh giới Tiên Thiên Vô sư, sẽ miễn cưỡng có thể đi à nha?

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ, với tư cách một gã Luyện Đan Sư, trong nội tâm đối với cái này thập phần khó chịu.

Thanh phong thổi qua, Tần Phàm suy nghĩ lung tung.

Tại đây đã là vòng trong, hắc tử cũng không dám dùng lửa hấp dẫn yêu thú tới rồi. Bởi vì yêu thú nơi này là yêu thú cấp năm, cho dù chỉ là yêu thú cấp năm sơ giai, đối phó một con đã đủ gian nan rồi.

Nếu xui xẻo đưa tới yêu thú cấp năm thượng giai, cái kia tương đương với yêu thú cấp sáu bên ngoài, thực lực cực mạnh, coi như là Linh Vũ sư cũng kiêng kỵ không thôi, chớ nói chi Tần Phàm ngay cả Tiên Thiên Vô sư cũng còn không phải, nếu thật gặp được, sợ là chạy trốn cũng không có cơ hội.

193. Chương 203: Tin Tức Trọng Yếu.

Chương 203: Tin tức trọng yếu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’-)

Hắc tử biết rõ đại bộ phận Triều Thánh giả, cho dù là đạt đến cảnh giới Tiên Thiên, gặp phải yêu thú loại này cũng chỉ có phần chịu chết.

- Hôm nay cảm ơn người.

Trong đêm yên tĩnh, đột nhiên Thái Ngọc mở miệng nói.

- Đừng nói như vậy, hôm nay không phải nàng cũng đã cứu ta một mạng sao?

Tần Phàm cười cười nói ra.

- Thời điểm bị đàn sói bao vây, ở dưới tình huống đó, ta ngay cả cơ hội khôi phục võ khí cùng thể lực cũng không có, người không tới cứu ta, ta rất có thể đã chết rồi, ta nói có rất nhiều thủ đoạn, kỳ thật chỉ là khoác lác mà thôi.

Thái Ngọc lắc đầu nói:

- Vốn ta đã thiếu người một nhân tình, nói ở trong thí luyện chi địa gặp người sẽ trả, nhưng hôm nay lại thiếu người thêm một cái nhân tình rồi.

- Còn nữa, hôm nay cảm ơn người khuyên ta.

Sau đó Thái Ngọc cúi đầu xuống, có chút hạ giọng nói.

- Nếu như nàng muốn trả nhân tình, hiện tại ngược lại là có một cơ hội.

Tần Phàm biết rõ nàng là nghĩ tới đại ca chết đi kia của nàng, liền chuyển hướng chủ đề, khẽ cười nói:

- Lạc thành Thái gia của nàng chính là Chân Vũ thể gia nhất phẩm, tình báo về thí luyện chi địa này nhất định biết nhiều hơn ta, nếu như nàng nói cho ta biết một ít, coi như nàng đã trả một cái nhân tình rồi.

- Lần Triều Thánh thí luyện này, người muốn đạt được thành tích như thế nào?

Thái Ngọc trầm ngâm một hồi, đột nhiên hỏi. Hôm nay nàng cùng Tần Phàm tổng cộng đã lấy được hơn bốn nghìn điểm, mỗi người có thể được chia hơn hai ngàn điểm, dùng bối cảnh cứu phẩm Chân Vũ thể gia của Tần Phàm, đã đủ để bảo vệ phẩm, thậm chí thăng phẩm cũng không khó.

Cho nên hắn cũng không cần phải ở trong này mạo hiểm, trừ khi là đối với lần Triều Thánh thí luyện này có dã tâm rất lớn.

- Đệ nhất.

Tần Phàm hai tay gối ở sau ót, trong miệng nhàn nhạt nói ra. Thanh âm không lớn, lại lộ ra kiên định cùng tự tin của hắn.

- Không thể tưởng được người thậm chí có dã tâm lớn như vậy.

Thái Ngọc kinh ngạc xoay đầu lại nhìn Tần Phàm, sau đó vĩnh miện lên, chậm rãi nói ra:

- Bất quá tuy người đã rất mạnh, dùng cảnh giới Võ sư cấp chín đỉnh cao đã có được thực lực không thua Tiên Thiên Võ sư, nhưng mà ta cảm thấy, người cùng ca ca ta vẫn là chênh lệch một ít, hơn nữa lần này còn có Triều Thánh giả Đại Khôn quốc...

- Chính là bởi vì như thế, mới đáng giá ta đi cố gắng tranh thủ, mới càng có tính khiêu chiến, mới có thể càng có ý tứ. Nếu như hết thấy đều nắm chắc thắng lợi trong tay, đã không có chuyện gì, thắng như vậy cũng không có cảm giác thành tựu, không phải sao?

Tần Phàm chỉ là khẽ cười nói.

Thái Ngọc trầm mặc, một hồi lâu mới nhỏ giọng lầu bầu nói:

- Đã như vậy, ta cũng không sợ nói cho người biết, ta xác thực biết rõ một tin tức trọng yếu, mà nếu như người không biết tin tức này, như vậy cho dù thực lực của người lại cao, cũng không có khả năng đạt được đệ nhất lần Triều Thánh này. Cho nên ta đem tin tức này nói cho người biết, vậy cũng thật sự là một cái nhân tình rồi.

- Ồ?

Tần Phàm có chút ngạc nhiên.

- Người biết ở bên trong thí luyện chi địa này, tổng cộng có bao nhiêu con yêu thú cấp năm thượng giai không?

Thái Ngọc hỏi ngược lại.

- Chắc có lẽ không quá nhiều a.

Tần Phàm nhún vai đáp, yêu thú cấp năm thượng giai ở đây, tương đương với yêu thú sơ giai cấp sáu bên ngoài, thực lực có thể so với Linh Vũ sư, coi như là mạnh như Thái Hiền, chống lại yêu thú cấp năm thượng giai cũng tuyệt đối là không nhiều phần thắng.

Cho nên hẳn có thể suy đoán Chân Vũ Thánh điện sẽ không thể không nghĩ đến phương diện này, họ muốn tôi luyện những đệ tử thế gia này, nhưng không phải muốn bọn hắn đi chịu chết.

- Kỳ thật chỉ có một con.

Thái Ngọc khẳng định nói:

- Hơn nữa nó chỉ xuất hiện ở giải đất trung tâm vào ngày Triều Thánh thí luyện cuối cùng, mà một con yêu thú cấp năm thượng giai này là mẫu chốt lấy được thí luyện đệ nhất, bởi vì tinh hạch của nó là mười vạn điểm tích lũy!

- Tin tức này, vốn chỉ có nhất phẩm Chân Vũ thế gia chúng ta, hoặc là Triều Thánh giả đạt tới Tiên Thiên Võ sư mới biết được.

Nàng liếc nhìn Tần Phàm, sau đó mới tiếp tục nói:

- Nếu như người thật sự chí ở thứ nhất, người nói tin tức này bằng một cái nhân tình không?

- Bằng.

Tần Phàm nặng nề gật đầu, cho dù mỗi ngày hắn đều như hôm nay, có thể đạt được hơn hai nghìn điểm, nhưng một tháng xuống, lấy được điểm tích lũy cũng xa xa không bằng viên tinh hạch này!

Chớ nói chi là hắn không có khả năng mỗi ngày đều gặp được đàn yêu thú lớn như vậy! Cho nên nói cách khác, ai lấy được viên tinh hạch này, cơ bản có thể khẳng định người đó là đệ nhất thí luyện lần này.

Nếu như không biết tin tức này, vô luận là ai, muốn cầm đệ nhất cũng khó có khả năng.

- Cái này là nội tình gia tộc bất đồng ah!

Tần Phàm trầm thờ dài nói, đối với tin tức trọng yếu như vậy, hắn lại hoàn toàn không biết gì cả. Bất quá cái này cũng có thể là Chân Vũ Thánh điện cố ý, không muốn Triều Thánh giả cảnh giới Võ sư gia nhập cướp đoạt, bởi vì nếu như cảnh giới Võ sư lao vào, đi săn giết yêu thú trình độ này, căn bản chính là chịu chết!

Tần Phàm có thể tưởng tượng được, bên trong tất cả Triều Thánh giả lần này, tinh anh tụ tập cùng một chỗ, tất cả đều tranh đoạt một viên tinh hạch này, trận tranh đoạt kia sẽ là kịch liệt cùng tàn khốc cỡ nào.

Đồng thời Tần Phàm cũng thập phần tỉnh táo, dùng thực lực bây giờ của hắn, trừ khi là có thể ở trước ngày đó đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, nếu không hẳn không có sức cạnh tranh!

- Lúc này cạnh tranh kịch liệt bao nhiêu, người có thể tưởng tượng được, nhưng ban thưởng cho đệ nhất cũng vượt quá tưởng tượng của người!

Thái Ngọc chớp chớp đôi mắt đẹp, cố ý nói chậm, lúc này tâm tình nàng tựa hồ cũng khá hơn một chút.

- Ban thưởng cái gì?

Tần Phàm cố ý phối hợp với Thái Ngọc, chờ mong hỏi.

- Nếu như lấy được quán quân của Triều Thánh thí luyện lần này, ngoại trừ ban thưởng tài vật phong phú, mặt khác còn có đại lượng đan dược trân quý! Bất quá những cái này cũng không phải là trọng yếu nhất, ban thưởng lớn nhất là người đạt được quán quân của Triều Thánh thí luyện lần này, thậm chí có cơ hội tiến vào Chân Vũ thánh địa!

Mặt Thái Ngọc lộ vẻ hướng tới nói.

Tài vật đối với Chân Vũ thế gia mà nói tự nhiên không coi là cái gì, nhưng đan dược lại trân quý hơn rất nhiều, dù sao không có mấy Chân Vũ thế gia có được Luyện Đan Sư, hơn nữa Chân Vũ Thánh điện ra đan dược tự nhiên không phải là hàng thông thường, bất quá nghe Thái Ngọc nói đến, tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa tựa hồ mới là ban thưởng lớn nhất của lần này.

- Chân Vũ thánh địa?

Mặc dù Tần Phàm không có nghe nói qua, nhưng lại biết chuyện này không phải chuyện đùa.

- Ân, cái này ở bên trong Chân Vũ thể gia thượng phẩm, kỳ thật cũng không tính bí mật quá lớn, Chân Vũ thánh địa chính là một chỗ thần bí trong Chân Vũ Thánh điện.
- Nhưng bên trong là như thế nào lại không có bao nhiêu người biết rõ, chỉ biết là điều kiện tiến vào trong đó cực kỳ hà khắc!

194. Chương 203: Tin Tức Trọng Yếu.

Chương 203: Tin tức trọng yếu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hắn biết rõ đại bộ phận Triều Thánh giả, cho dù là đạt đến cảnh giới Tiên Thiên, gặp phải yêu thú loại này cũng chỉ có phần chịu chết.

- Hôm nay cảm ơn người.

Trong đêm yên tĩnh, đột nhiên Thái Ngọc mở miệng nói.

- Đừng nói như vậy, hôm nay không phải nàng cũng đã cứu ta một mạng sao?

Tần Phàm cười cười nói ra.

- Thời điểm bị đàn sói bao vây, ở dưới tình huống đó, ta ngay cả cơ hội khôi phục võ khí cùng thể lực cũng không có, người không tới cứu ta, ta rất có thể đã chết rồi, ta nói có rất nhiều thủ đoạn, kỳ thật chỉ là khoác lác mà thôi.

Thái Ngọc lắc đầu nói:

- Vốn ta đã thiếu người một nhân tình, nói ở trong thí luyện chi địa gặp người sẽ trả, nhưng hôm nay lại thiếu người thêm một cái nhân tình rồi.

- Còn nữa, hôm nay cảm ơn người khuyên ta.

Sau đó Thái Ngọc cúi đầu xuống, có chút hạ giọng nói.

- Nếu như nàng muốn trả nhân tình, hiện tại ngược lại là có một cơ hội.

Tần Phàm biết rõ nàng là nghĩ tới đại ca chết đi kia của nàng, liền chuyển hướng chủ đề, khẽ cười nói:

- Lạc thành Thái gia của nàng chính là Chân Vũ thể gia nhất phẩm, tình báo về thí luyện chi địa này nhất định biết nhiều hơn ta, nếu như nàng nói cho ta biết một ít, coi như nàng đã trả một cái nhân tình rồi.

- Lần Triều Thánh thí luyện này, người muốn đạt được thành tích như thế nào?

Thái Ngọc trầm ngâm một hồi, đột nhiên hỏi. Hôm nay nàng cùng Tần Phàm tổng cộng đã lấy được hơn bốn nghìn điểm, mỗi người có thể được chia hơn hai ngàn điểm, dùng bồi cảnh cửu phẩm Chân Vũ thể gia của Tần Phàm, đã đủ để bảo vệ phẩm, thậm chí thăng phẩm cũng không khó.

Cho nên hắn cũng không cần phải ở trong này mạo hiểm, trừ khi là đối với lần Triều Thánh thí luyện này có dã tâm rất lớn.

- Độ nhất.

Tần Phàm hai tay gối ở sau ót, trong miệng nhàn nhạt nói ra. Thanh âm không lớn, lại lộ ra kiên định cùng tự tin của hắn.

- Không thể tưởng được người thậm chí có dã tâm lớn như vậy.

Thái Ngọc kinh ngạc xoay đầu lại nhìn Tần Phàm, sau đó vểnh miệng lên, chậm rãi nói ra:

- Bất quá tuy người đã rất mạnh, dùng cảnh giới Võ sư cấp chín đỉnh cao đã có được thực lực không thua Tiên Thiên Võ sư, nhưng mà ta cảm thấy, người cùng ca ca ta vẫn là chênh lệch một ít, hơn nữa lần này còn có Triều Thánh giả Đại Khôn quốc... nguồn (.)

- Chính là bởi vì như thế, mới đáng giá ta đi cố gắng tranh thủ, mới càng có tính khiêu chiến, mới có thể càng có ý tứ. Nếu như hết thấy đều nắm chắc thắng lợi trong tay, đã không có chuyện gì, thắng như vậy cũng không có cảm giác thành tựu, không phải sao?

Tần Phàm chỉ là khẽ cười nói.

Thái Ngọc trầm mặc, một hồi lâu mới nhỏ giọng lầu bầu nói:

- Đã như vậy, ta cũng không sợ nói cho người biết, ta xác thực biết rõ một tin tức trọng yếu, mà nếu như người không biết tin tức này, như vậy cho dù thực lực của người lại cao, cũng không có khả năng đạt được đệ nhất lần Triều Thánh này. Cho nên ta đem tin tức này nói cho người biết, vậy cũng thật sự là một cái nhân tình rồi.

- Ồ?

Tần Phàm có chút ngạc nhiên.

- Người biết ở bên trong thí luyện chi địa này, tổng cộng có bao nhiêu con yêu thú cấp năm thượng giai không?

Thái Ngọc hỏi ngược lại.

- Chắc có lẽ không quá nhiều a.

Tần Phàm nhún vai đáp, yêu thú cấp năm thượng giai ở đây, tương đương với yêu thú sơ giai cấp sáu bên ngoài, thực lực có thể so với Linh Vũ sư, coi như là mạnh như Thái Hiên, chống lại yêu thú cấp năm thượng giai cũng tuyệt đối là không nhiều phần thắng.

Cho nên hẳn có thể suy đoán Chân Vũ Thánh điện sẽ không thể không nghĩ đến phương diện này, họ muốn tiêu diệt những đệ tử thế gia này, nhưng không phải muốn bọn hắn đi chịu chết.

- Kỳ thật chỉ có một con.

Thái Ngọc khẳng định nói:

- Hơn nữa nó chỉ xuất hiện ở giải đất trung tâm vào ngày Triều Thánh thí luyện cuối cùng, mà một con yêu thú cấp năm thượng giai này là mấu chốt lấy được thí luyện đệ nhất, bởi vì tinh hạch của nó là mười vạn điểm tích lũy!

- Tin tức này, vốn chỉ có nhất phẩm Chân Vũ thế gia chúng ta, hoặc là Triều Thánh giả đạt tới Tiên Thiên Võ sư mới biết được.

Nàng liếc nhìn Tần Phàm, sau đó mới tiếp tục nói:

- Nếu như người thật sự chỉ ở thứ nhất, người nói tin tức này bằng một cái nhân tình không?

- Bằng.

Tần Phàm nặng nề gật đầu, cho dù mỗi ngày hắn đều như hôm nay, có thể đạt được hơn hai nghìn điểm, nhưng một tháng xuống, lấy được điểm tích lũy cũng xa xa không bằng viên tinh hạch này!

Chớ nói chi là hắn không có khả năng mỗi ngày đều gặp được đàn yêu thú lớn như vậy! Cho nên nói cách khác, ai lấy được viên tinh hạch này, cơ bản có thể khẳng định người đó là đệ nhất thí luyện lần này.

Nếu như không biết tin tức này, vô luận là ai, muốn cầm đệ nhất cũng khó có khả năng.

- Cái này là nội tình gia tộc bất đồng ah!

Tần Phàm thăm thở dài nói, đối với tin tức trọng yếu như vậy, hắn lại hoàn toàn không biết gì cả. Bất quá cái này cũng có thể là Chân Vũ Thánh điện cố ý, không muốn Triều Thánh giả cảnh giới Võ sư gia nhập

cướp đoạt, bởi vì nếu như cảnh giới Võ sư lao vào, đi săn giết yêu thú trình độ này, căn bản chính là chịu chết!

Tần Phàm có thể tưởng tượng được, bên trong tất cả Triều Thánh giả lần này, tinh anh tụ tập cùng một chỗ, tất cả đều tranh đoạt một viên tinh hạch này, trận tranh đoạt kia sẽ là kịch liệt cùng tàn khốc cỡ nào.

Đồng thời Tần Phàm cũng thập phần tinh tường, dùng thực lực bây giờ của hắn, trừ khi là có thể ở trước ngày đó đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, nếu không hắn không có sức cạnh tranh!

- Lúc này cạnh tranh kịch liệt bao nhiêu, người có thể tưởng tượng được, nhưng ban thưởng cho đệ nhất cũng vượt quá tưởng tượng của người!

Thái Ngọc chớp chớp đôi mắt đẹp, cố ý nói chậm, lúc này tâm tình nàng tựa hồ cũng khá hơn một chút.

- Ban thưởng cái gì?

Tần Phàm cố ý phối hợp với Thái Ngọc, chờ mong hỏi.

- Nếu như lấy được quán quân của Triều Thánh thí luyện lần này, ngoại trừ ban thưởng tài vật phong phú, mặt khác còn có đại lượng đan dược trân quý! Bất quá những cái này cũng không phải là trọng yếu nhất, ban thưởng lớn nhất là người đạt được quán quân của Triều Thánh thí luyện lần này, thậm chí có cơ hội tiến vào Chân Vũ thánh địa!

Mặt Thái Ngọc lộ vẻ hướng tới nói.

Tài vật đối với Chân Vũ thế gia mà nói tự nhiên không coi là cái gì, nhưng đan dược lại trân quý hơn rất nhiều, dù sao không có mấy Chân Vũ thế gia có được Luyện Đan Sư, hơn nữa Chân Vũ Thánh điện ra đan dược tự nhiên không phải là hàng thông thường, bất quá nghe Thái Ngọc nói đến, tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa tựa hồ mới là ban thưởng lớn nhất của lần này.

- Chân Vũ thánh địa?

Mặc dù Tần Phàm không có nghe nói qua, nhưng lại biết chuyện này không phải chuyện đùa.

- Ân, cái này ở bên trong Chân Vũ thế gia thượng phẩm, kỳ thật cũng không tính bí mật quá lớn, Chân Vũ thánh địa chính là một chỗ thần bí trong Chân Vũ Thánh điện.

- Nhưng bên trong là như thế nào lại không có bao nhiêu người biết rõ, chỉ biết là điều kiện tiến vào trong đó cực kỳ hà khắc!

195. Chương 204: Chân Vũ Thánh Địa.

Chương 204: Chân Vũ thánh địa.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Mà chỉ cần tiến vào Chân Vũ thánh địa, có thể đạt được Thánh chủ đại nhân chúc phúc cùng tự thân chỉ điểm, cũng đạt được tài nguyên ủng hộ tối ưu nhất, mà sau khi ra, từng cái đều có thể đạt tới cảnh giới Võ Tôn!

Thái Ngọc tiếp tục giải thích nói:

- Nói cách khác, đã nhận được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa, cơ hồ là một chân bước lên cường giả chỉ lộ chân chính.

- Từng cái đi ra đều có thể đạt tới cảnh giới Võ Tôn?

Tần Phàm không khỏi lộ vẻ kinh hãi, bên trong toàn bộ Đại Càn quốc, hơn một tỷ người, số lượng Võ Tôn đoán chừng cũng chỉ mấy trăm, mà từng Võ Tôn ở bên trong Đại Càn quốc, cũng có thể được xưng tụng là tuyệt thế cường giả, địa vị cực kỳ cao thượng, đều được xưng Tôn giả, có được rất nhiều đặc quyền!

Hiện tại mặc dù Tần Phàm cách cảnh giới Tiên Thiên chỉ có một bước, nhưng mà đối với trở thành Vô Tôn, dù cho có Cổ Mặc dạy bảo, hắn cũng không dám cam đoan mình có thể 100% thành công đột phá, mà tiến vào Chân Vũ thánh địa này, từng cái đều có thể đạt tới Vô Tôn!

Từng cái tiến vào trong đó đều có thể trở thành Vô Tôn, vậy Chân Vũ thánh địa này thực có thể được xưng tụng là căn cứ đào tạo cường giả rồi.

Đương nhiên, bởi vì điều kiện tiến vào hà khắc, kỳ thật cuối cùng số lượng Vô Tôn sinh ra cũng sẽ không quá nhiều.

Một cơ hội khó được như vậy, cho dù Tần Phàm có được rất nhiều ưu thế, võ đạo so với những người khác muốn bằng phẳng hơn rất nhiều, nhưng đối với cái này cũng động tâm không thôi, chớ nói chi là Triều Thánh giả khác.

Như vậy cái này tự nhiên là ban thưởng lớn nhất, so với tài vật, đan dược đều trân quý hơn rất nhiều.

Từng cái ở bên trong đi ra đều có thể trở thành Vô Tôn! Địa phương như vậy ai không muốn đi vào?

Nhưng mà cơ hội như vậy, có lẽ chỉ có một!

Săn giết yêu thú bình thường cùng thu thập Thánh lệnh có thể cho Triều Thánh giả thành công bảo vệ phẩm, thậm chí thăng phẩm, nhưng mà muốn lấy được quán quân, muốn vào Chân Vũ thánh địa, chỉ có đi tham gia tinh anh tranh đoạt chiến cuối cùng kia!

Chân Vũ Thánh điện là cần một người mạnh nhất, một siêu cấp thiên tài đáng giá dốc hết lực cả nước đi bồi dưỡng!

- Ha ha, lần này nàng đem tin tức này nói cho ta biết, nếu như ta thực sự tiến nhập Chân Vũ thánh địa, cái kia thật là một thiên đại nhân tình! Bất quá bởi như vậy, ta không phải là cướp đi cơ hội của ca ca nàng sao?

Tần Phàm cười nói, một Vô Tôn đối với một gia tộc không cần nói cũng biết, Thái Ngọc đem tin tức này nói với mình, chẳng khác nào cho ca ca nàng nhiều một đối thủ.

- Người bắt được quán quân hay nói tiếp!

Thái Ngọc không cho là đúng nhếch miệng nói, trong nội tâm cũng không tin Tần Phàm thật có thể bắt được quán quân thí luyện lần này.

Bởi vì cho dù Tần Phàm lợi hại thế nào, cũng chỉ là Vô sư cấp chín đỉnh cao, ở trong tinh anh Tiên Thiên tề tụ tranh đoạt, căn bản không có bất luận ưu thế gì.

Tần Phàm chỉ là nhún vai, không có biện giải ỉn, bởi vì dùng thực lực bây giờ của hắn, hoàn toàn chính xác không có sức thuyết phục gì.

- Kỳ thật ta cũng không hi vọng người đi tham gia tranh đoạt chiến kia, bởi vì cái kia thật sự là quá nguy hiểm, cũng không biết ta đem tin tức này nói cho người biết là đúng hay sai, nếu như người bởi vậy có gì ngoài ý muốn, ngược lại là khiến ta áy náy.

Thái Ngọc nhỏ giọng lầu bầu nói.

Nói thực ra, bây giờ Tần Phàm đối với cướp lấy quán quân hoàn toàn chính xác là không có nắm chắc gì, bất quá ban thưởng mê người như thế, còn quan hệ đến thành tựu võ đạo sau này của mình, làm sao có thể không toàn lực đi tranh thủ!

Hơn nữa tuy hắn là người của hai thế giới, tâm tính so với bạn cùng lứa tuổi thành thực hơn rất nhiều, nhưng vẫn là thời điểm nhiệt huyết, trong lòng của hắn cũng có ngạo khí của mình, hắn sẽ không cam lòng mình bại bởi bất kỳ một bạn cùng lứa tuổi nào!

Thời điểm tuổi trẻ, ai không có một ít lòng bông? Ai không muốn gia tộc phát triển? Ai không muốn đứng trên vạn người!

Cho nên không biết thì thôi, đã biết cuối cùng có một hồi tranh đoạt chiến, hắn không có khả năng không đi tham gia.

Hơn nữa hấn đối với mình cũng có được tự tin nhất định, dùng khí lực của hấn, dù cho cuối cùng cướp đoạt không đến mười vạn điểm kia, nhưng bảo vệ tánh mạng hấn là không có vấn đề.

- Vô luận như thế nào, ta cũng cảm ơn nàng nói cho ta biết tin tức này.

Cuối cùng Tần Phàm nói, cái này acute; nghĩa tâm ý của hấn đã quyết, lúc này tranh đoạt chiến hấn là nhất định sẽ tham gia.

Đêm càng ngày càng sâu, hai người cũng đều trầm mặc lại.

Mặc dù là nghỉ ngơi, nhưng Tần Phàm không dám buông lỏng cảnh giác, vẫn bảo trì trạng thái cảnh giác, chỉ cần có dị động gì, hấn có thể lập tức bắt đầu tác chiến.

- Ah...

Sáng sớm, Thái Ngọc lại đột nhiên phát ra một tiếng kêu sợ hãi, làm Tần Phàm thiếu chút nữa từ trên tầng cây rơi xuống.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm nhíu mày hỏi.

- Ca ca ta tìm tới.

Về mặt Thái Ngọc đau khổ, thầm nói:

- Quên mất trên người hấn có linh ngọc cảm ứng, trong phạm vi trăm dặm có thể cảm giác được đối phương, ta tiến vào vòng trong, hấn cảm ứng được vị trí của ta rồi.

Tần Phàm tập trung tư tưởng nghe ngóng, quả nhiên đã nghe được có tiếng bước chân đang hướng bên này chạy đến, hấn đoán chừng người nọ là Thái Hiền. Vì vậy, hấn cười cười, nhìn Thái Ngọc nói ra:

- Cái kia vừa vặn, ta cũng đang muốn tiến hành tu luyện của mình, chúng ta cứ như vậy tách ra, nàng thay ta vấn an Thái huynh a.

Nói xong, thân hình Tần Phàm lóe lên, rất nhanh biến mất ngay tại chỗ, không muốn ở chỗ này cùng Thái Hiền chạm mặt.

- Đây... uy...

Thái Ngọc ở sau lưng kêu vài tiếng, gấp đến độ dậm chân.

Nhưng Tần Phàm đã chạy ra rất xa, chỉ là cười cười không có đáp lại. Hấn cảm kích Thái Ngọc nói cho hấn biết tin tức trọng yếu kia, chẳng qua hiện tại Thái Hiền tới tiếp nàng, hấn cũng được nhẹ nhõm.

Hấn vẫn là thói quen một mình lịch lãm rèn luyện, một mình lĩnh ngộ.

Mục tiêu của Tần Phàm là muốn ở trước khi tranh đoạt chiến cuối cùng kia diễn ra, đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, thời gian cũng không phải rất sung túc, có ít người tiêu tốn vài năm vẫn không có thể vượt qua cánh cửa Tiên Thiên này, cho nên hấn chỉ có thể bảo trì một tâm tính bình tĩnh, không vội tiến, cũng không buông lỏng, cố gắng hết sức là được.

Kỳ thật bởi vì năng lượng Chu Tước mô phỏng nguyên khí, hấn so với Võ sư cấp chín đỉnh phong khác nhiều hơn rất nhiều ưu thế, đã mò tới bậc cửa, thậm chí đã thấy được phong cảnh bên trong, bất quá chỉ là thiếu một cơ hội.

Chỉ cần cơ hội kia đến, là hấn có thể bước ra một bước này.

Từ nay về sau thoát khỏi phạm thai, một bước lên trời!

Vòng trong thí luyện chi địa, Tần Phàm một người chậm rãi hành tẩu ở trong đó, lá rụng ở dưới chân phát ra thanh âm “Xèo...xèo”, mỗi một bước, mỗi một tiếng, cảm giác thập phần có tiết tấu.

Tần Phàm cứ như vậy hành tẩu ở khu vực biên giới, một bên sẵn bắt lấy điểm tích lũy, một bên cảm ngộ nguyên mạch huyền diệu trong thiên địa.

196. Chương 2 05: Cảm Ứng Nguyên Mạch.

Chương 205: Cảm ứng nguyên mạch.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

Đây đã là ngày thứ 27 từ lúc Tần Phàm tiến vào thí luyện chi địa, dựa theo quy tắc của Chân Vũ Thánh điện, cách chấm dứt còn có ba ngày.

Lúc này Tần Phàm đối với cảm ngộ nguyên mạch kỳ thật đã đến tình trạng có thể đụng tay, hần thậm chí cảm giác được nguyên khí một mực đều vờn quanh bên cạnh của mình.

Có thể đụng tay đến, nhưng hần vẫn phát hiện mình thiếu một ít gì đó, không có cách nào vươn tay ra tiếp xúc.

Chênh lệch một đường, là hai cảnh giới bất đồng.

Cho nên Tần Phàm vẫn không thể đột phá đến Tiên Thiên. truyện copy từ

Những ngày này, bình quân mỗi ngày Tần Phàm có thể săn giết được hai đến ba đầu yêu thú cấp năm sơ giai, mà bởi vì còn không có đột phá đến Tiên Thiên, yêu thú cấp năm trung giai hần một mực còn không dám đụng.

Nói cách khác hần tiến vào vòng trong tổng cộng săn bắt ước chừng 5000 điểm, cộng thêm hần ở ngoại vi săn bắt hơn hai nghìn điểm, hần hiện ước chừng đã có được tám ngàn điểm tích lũy rồi.

Nhưng tám ngàn điểm tích lũy này so sánh với mười vạn điểm tích lũy kia, một phần mười cũng không đủ!

Mà ở ngày cuối cùng, chính là thời gian yêu thú cấp năm thượng giai xuất hiện, ngày đó, vô luận là Đại Càn quốc hay là Đại Khôn quốc, thiên tài tinh anh mạnh nhất đều sẽ tụ cùng một chỗ, tiến hành một hồi tranh đoạt chiến tàn khốc nhất.

Làm như vậy là để lấy mười vạn điểm tích lũy kia! Làm như vậy là để đoạt quán quân lần Triều Thánh này! Làm như vậy là để có thể tiến vào Chân Vũ thánh địa!

Kỳ thật chỉ còn có hai ngày thời gian.

Nếu như hai ngày này, Tần Phàm vẫn không thể đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, như vậy, ở trong chiến đấu tranh đoạt kia, cơ hội của hần thập phần xa vời.

PHỐC!

Tần Phàm vốn chậm chạp hành tẩu, bàn chân đột nhiên nặng nề đạp trên mặt đất, khiến lá rụng lúc sâu vào đất, thân hình ngừng lại, hình như có phát hiện, tập trung tư tưởng lắng nghe.

- Khò khè...

Một tiếng tiếng kêu trầm thấp từ trong rừng rậm vang lên, sau đó tiếng nhánh cây ma sát liên tiếp truyền đến, giống như có đồ vật gì đó cao tốc bồn tẩu trong rừng rậm.

- Huyết Dao Đường Lang!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, liền thấy trên một cây đại thụ phía trước có một con Bộ Ngựa cực lớn. Thân thể con yêu thú này màu xanh biếc, nhưng song đao trước người lại màu đỏ như máu, thoạt nhìn thập phần đáng sợ.

Vốn nó còn muốn giấu ở bên trong nhánh cây rậm rạp tùy thời đánh lén, bất quá bởi vì Tần Phàm sớm nghe được thanh âm, cho nên liếc mắt liền phát hiện nó.

- Đường Lang này là yêu thú cấp năm trung giai, hơn nữa còn là loại mạnh nhất trong trung giai, ta không phải đối thủ của nó.

Tần Phàm bất động thanh sắc trầm nghĩ, dù sao hắn còn chưa đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, đối phó yêu thú cấp năm sơ cấp coi như có thể liều mạng, từ đó tìm kiếm đột phá.

Nhưng thực lực Huyết Dao Đường Lang này tương đương với cấp sáu trung giai bên ngoài, quá mạnh mẽ, Tần Phàm thậm chí ngay cả một đao của nó cũng khó chịu đựng được, căn bản không phải một cấp bậc.

Thực lực của mình như thế nào, Tần Phàm hết sức rõ ràng, hắn mạnh như thế nào thì vẫn chỉ là Vô sư cấp chín đỉnh phong mà thôi.

- Chạy!

Trên mặt Tần Phàm giả bộ điềm nhiên như không có việc gì, nhưng nháy mắt sau đó, lại đột nhiên quay người bỏ chạy, khiến cho Huyết Dao Đường Lang kia cảm thấy có chút trở tay không kịp.

- Khò khè...

Huyết Dao Đường Lang kia phát ra thanh âm giống như nhân loại hừ lạnh, lập tức thân thể cao lớn của nó liền nhảy lên, sau đó nhẹ nhàng rơi xuống trên mặt đất, thân hình bắt đầu cực nhanh đuổi theo Tần Phàm, song đao trước người vẽ ra hai khe hở thật dài trên mặt đất.

- Huyết Dao Đường Lang này công kích đã đủ biến thái rồi, ngay cả tốc độ cũng nhanh như vậy.

Tần Phàm âm thầm kinh hãi, bất quá hắn cũng không có lộ ra quá mức bối rối, bởi vì tình hình như vậy ở hơn hai mươi ngày qua cũng không phải là lần đầu tiên gặp được, tuy hắn đánh không lại những yêu thú cấp năm trung giai kia, nhưng Lưu Tinh Bộ phối hợp huyền trọng vực, muốn chạy trốn là không có vấn đề.

Huyết Dao Đường Lang kia lại chạy lại nhảy, tốc độ tăng nhanh, đảo mắt liền đến trong vòng mười trượng.

Xoẹt xoẹt!

Tìm đúng một cơ hội, Tần Phàm rốt cục dẫn động huyền trọng vực, khi đó Huyết Dao Đường Lang vừa nhảy lên, đột nhiên bị lực hút cực lớn kéo xuống đất, nặng nề ngã một phát.

- Ha ha.

Tần Phàm quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát ra một tiếng cười khê, tốc độ không giảm tiếp tục chạy trốn trong rừng rậm, rốt cục bỏ xa Huyết Dao Đường Lang ở sau lưng.

- Ồ?

Nhưng ở lúc cao tốc chạy trốn này, trong nội tâm Tần Phàm đột nhiên khê động, cảm nhận được một loại cảm giác cực kỳ huyền diệu, sau đó không khỏi ngừng lại.

- Loại cảm giác này là?

Tần Phàm có chút mê hoặc, nhưng rất nhanh trên mặt lộ ra thần sắc mừng rỡ.

- Đây là... Nguyên mạch?

Hắn lập tức nhắm mắt lại, trong khoảnh khắc đó, hắn cảm thấy quỹ tích nguyên khí lưu động bốn phía! Trước kia hắn chỉ là cảm giác được nguyên khí tồn tại ở chung quanh, nhưng lúc này hắn rõ ràng cảm nhận được, nguyên khí là lưu động như thế nào!

Mà quỹ tích nguyên khí lưu động, cái này là nguyên mạch! Vô hình vô ảnh, vô sắc vô vị, nhưng nó là tồn tại, ở giữa thiên địa, giăng khắp nơi, rậm rạp chằng chịt, có vô số nguyên mạch!

- Ta sắp đột phá đến Tiên Thiên?

Vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được thân thể nổi lên biến hóa mãnh liệt, biến hóa nghiêng trời lệch đất! Nguyên khí bốn phía, thuận theo hắn cảm nhận được nguyên mạch thiên địa, bắt đầu không ngừng hội tụ về hắn!

Đây chính là dấu hiệu muốn đột phá đến Tiên Thiên.

Tần Phàm lại càng hoảng sợ, đột phá Tiên Thiên, đây chính là quá trình thoát phàm, là lần lột xác trọng đại đầu tiên của tu luyện giả!

Ở bên trong quá trình này, không thể bị quấy rầy, phải chú tâm đầu nhập đi cảm ứng, mới có thể hoàn thành một bước trọng yếu này.

Mà ở thí luyện chi địa này, khắp nơi đều tồn tại nguy hiểm! Đặc biệt đây là vòng trong, yêu thú so với bên ngoài hung mãnh rất nhiều, nếu như đột nhiên gặp được một đầu yêu thú cấp năm trung giai như vừa rồi, tùy tiện một trao xuống, như vậy hắn còn chưa đột phá đến Tiên Thiên đã chết trước rồi!

Hôm nay Cổ Mặc không thể ra tay, không ai thủ hộ, Tần Phàm không dám tùy tiện đột phá.

Quá nguy hiểm!

Hắn không thể ở chỗ này đột phá đến Tiên Thiên!

Tần Phàm dốc sức liều mạng đè nén cảm giác mãnh liệt trong cơ thể, nhúu chặt mày, bắt đầu chạy như điên lần nữa, hắn muốn ly khai nơi này trở lại bên ngoài!

Hắn vốn cũng đã nghĩ kỹ, ở bên trong lần Triều Thánh thí luyện này, hắn chính thức có thể tín nhiệm chỉ có Điền Mông cùng Tiết Tuấn, hoặc là Thái Ngọc, nhưng hiện tại hắn căn bản không biết nàng ở nơi nào, mà Điền Mông cùng Tiết Tuấn cụ thể ở địa phương nào thì hắn lại biết.

Bởi vì Tần Phàm định trở lại đó đột phá đến Tiên Thiên, nhưng hết thảy tới quá đột nhiên, chỉ là trong chạy trốn, Tần Phàm cơ hồ là không có dấu hiệu gì liên cảm ứng được nguyên mạch, sau đó trong cơ thể bắt đầu cấp tốc biến hóa, hắn căn bản không kịp chuẩn bị.

197. Chương 2 06: Giúp Ta Hộ Pháp.

Chương 206: Giúp ta hộ pháp.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Kỳ thật mấy hôm nay Tần Phàm đã cảm nhận được nguyên khí tồn tại, chỉ là không có cách nào tìm được nguyên mạch, cũng không thể dẫn ình dùng, nhưng ở bên trong chạy trốn lúc này, trong nháy mắt cảm giác kỳ diệu, cái kia chính là cơ hội đột phá đến Tiên Thiên, lượng biến rất cực đưa tới biến chất!

Thân hình rất nhanh xuyên thẳng qua rừng rậm, tiếng ma sát cùng không khí “vù vù” rung động, vào lúc này Tần Phàm cảm thấy thân thể bắt đầu bành trướng, tựa hồ có một cỗ lực lượng cường đại tràn ngập thân thể hắn, khiêu huyết quanh thân cũng truyền đến trận trận đau nhức kịch liệt, sắc mặt của hắn trở nên càng ngày càng khó coi.

- Đã đến bên ngoài rồi, chịu đựng!

Tần Phàm đối với mình nói ra, Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, bay thẳng đến địa hướng đông nam, chỗ đó chính là địa phương hắn cùng Điền Mông Tiết Tuấn ước định. Nếu không có gì ngoài ý muốn, hai người bọn họ đều ở lại nơi đó, hắn tin tưởng bọn họ có thể thủ hộ mình đột phá đến Tiên Thiên!

Tần Phàm cảm ứng được nguyên mạch, bất quá chỉ là cảm ứng được quỹ tích nguyên khí lưu động, còn chưa đủ rõ ràng.

Mà muốn chính thức đột phá đến Tiên Thiên, chính thức thoát ly phàm thai, hắn còn cần một ít thời gian đi cảm ngộ. Cảm ngộ Thiên Đạo, cảm ngộ cội nguồn nguyên mạch, chính thức đem nguyên khí thiên địa ình dùng.

Thời gian cần thiết cho chuyện này, đối với một ít người có khả năng sẽ rất lâu, nhưng đối với một ít người, chỉ cần trong chốc lát là có thể, cái này liên quan đến thiên phú cùng kỳ ngộ của tu luyện giả.

Cái loại cảm giác này thập phần huyền diệu, không thể nói tỉ mỉ.

Nhưng Tần Phàm không dám đánh bạc, hẳn không biết mình cần thời gian bao lâu, cho nên nhất định phải tìm được địa phương an toàn.

Một đường chạy như điên trở lại bên ngoài, thanh thể trên đường của Tần Phàm cũng đưa tới không ít chú ý, thậm chí còn để cho yêu thú ở phía sau đuổi một khoảng cách. Nhưng Tần Phàm không để ý được nhiều như vậy rồi, càng không thể dừng lại!

Từ vòng trong đi ra, dọc theo con đường này, không thể nghỉ ngơi đều là không an toàn đấy.

Biến hóa trong cơ thể Tần Phàm đã càng ngày càng kịch liệt, hẳn cảm ứng được nguyên mạch, là một chân bước vào Tiên Thiên.

Nguyên khí thông qua hẳn cảm ngộ đến nguyên mạch, đã bắt đầu tiến nhập trong cơ thể của hẳn, nhưng cổ lực lượng này bây giờ còn không được khống chế, cho nên ở trong cơ thể hẳn mạnh mẽ xông phá.

Hiện tại Tần Phàm tạm thời áp chế cổ lực lượng này trong người, không cho nó khuếch tán ra, thẳng đến khi hẳn tìm được một địa phương an toàn lại tiến hành đột phá.

- Tuần ca, tiểu Mông tử, chỉ có thể dựa vào các người.

Trong đầu của hẳn chỉ có một ý niệm này, đoạn đường này hẳn kiên trì, chính là vì trở lại chỗ kia, tìm được người mình có thể tin tưởng cùng dựa vào.

...

Vòng ngoài thí luyện chi địa, địa phương phía đông nhất dựa lưng vào núi, vừa vặn quang co vòng vèo tạo thành một sơn cốc.

Tại đây là nơi Điền Mông cùng Tiết Tuấn ẩn nấp, tuy còn không có tìm được địa phương như sơn động nghỉ ngơi, nhưng dù sao nơi đây rất vắng vẻ, rất ít người có thể tìm tới nơi này, bị quấy rầy cũng không nhiều.

Lúc này Điền Mông cùng Tiết Tuấn riêng phần mình nằm ở trên chạc cây một cây đại thụ, nhằm chán trò chuyện. Hai mươi ngày nay, hai người bọn họ cũng săn bắt chừng một trăm điểm, tuy thu hoạch không có cách nào so sánh với thời điểm cùng Tần Phàm chung một chỗ, nhưng bọn hẳn cũng cuối cùng là dựa vào năng lực của mình lấy được tư cách bảo vệ phẩm.

Hơn nữa trước kia cùng Tần Phàm săn bắt hơn ba trăm điểm, bởi như vậy, bọn hẳn có lẽ còn có cơ hội thăng phẩm.

Cho nên lúc này tâm tình hai người bọn họ đều coi như không tệ.

Những ngày này, bọn hẳn cũng không tham lam, chỉ là ẩn nấp ở nơi hẻo lánh này, không cầu lấy được thành tích quá tốt, chỉ cầu bình an vượt qua vài ngày còn lại.

Dù sao so sánh với những Triều Thánh giả khác đã tốt hơn rất nhiều, bọn hẳn tin tưởng hiện tại nhất định còn có rất nhiều Chân Vũ thể gia hạ phẩm, ngay cả 100 điểm tích lũy cũng không có gom góp đủ.

Đừng nhìn mỗi một đầu yêu thú cấp bốn đều có hai mươi điểm tích lũy, thoạt nhìn chỉ cần săn bắt năm con là đủ, nhưng mà có rất nhiều Triều Thánh giả chỉ là Võ sư một hai cấp, bọn hẳn ngay cả yêu thú cấp bốn cũng giết không chết!

Cho nên những người này, phần lớn đều dựa vào cướp đoạt Thánh lệnh của Triều Thánh giả khác để gom góp đủ điểm tích lũy, hơn nữa Triều Thánh giả tầng dưới chót như vậy có rất nhiều.

Triều Thánh giả như vậy, Tiết Tuấn cùng Điền Mông cũng gặp phải qua, bất quá bởi vì chỗ vắng vẻ, nên không có quá nhiều, hơn nữa hai người bọn họ ở trong Triều Thánh giả đã xem như trình độ trung thượng rồi, cũng không phải sợ những phiền toái này.

- Tiểu Tuấn, người nói hiện tại Tiểu Phàm có săn bắt hơn 3000 điểm hay không?

Hai tay Điền Mông gồi lên ót, lười biếng trò chuyện cùng Tiết Tuấn.

- 3000 điểm?

Tiết Tuấn suy nghĩ một chút nói ra:

- Có lẽ không có nhiều như vậy, tuy chút ít yêu thú ở vòng trong kia, một đầu giá trị 100 điểm, nhưng mà sẽ khó đối phó hơn rất nhiều.
- Yêu thú cấp năm quá mạnh mẽ, dùng thực lực Tiểu Phàm, ta nghĩ nhiều lắm là chỉ có thể đối phó yêu thú cấp năm sơ giai, hơn nữa nhất định cũng rất khó giết chết, cho nên, mỗi ngày có thể săn được một con cũng đã rất tốt...
- Mà nếu như hần gặp yêu thú cấp năm trung giai hoặc là cấp năm thượng giai, sẽ rất nguy hiểm!
- Dùng tốc độ cùng vũ kỹ Huyền Trọng Quyền đặc biệt kia của Tiểu Phàm, đánh không lại, chạy trốn sẽ không có vấn đề...
- Điền Mông nhỏ giọng nói, bắt quá trong lòng của hần cũng không có ngọn nguồn.
- Chúng ta chưa từng gặp qua yêu thú cấp năm, không biết sẽ lợi hại tới trình độ nào...
- Bắt quá yêu thú cấp bốn thượng giai ở đây, chúng ta là bá kiến qua đây, hơn nữa hai người chúng ta cùng một chỗ đem hết toàn lực cũng giết không chết!
- Căn cứ cái này người có thể tưởng tượng thoáng một phát, yêu thú cấp năm kia đại khái sẽ có bao nhiêu lợi hại, đặc biệt là cấp năm thượng giai...
- Nghĩ đến trình độ khủng bố, Tiết Tuấn lắc đầu, nói không được nữa.
- Cái kia Tiểu Phàm không phải là chết chắc sao? Biết rõ như thế, sao lúc trước người để cho hần đi vào!
- Điền Mông trừng mắt nhìn Tiết Tuấn quát.
- Lúc trước Tiểu Phàm tâm ý đã quyết, ngăn cản được sao? Hơn nữa Tiểu Phàm bảo là muốn đi tìm cơ hội đột phá Tiên Thiên, chúng ta còn có thể dùng lý do gì giữ lại?
- Tiết Tuấn cũng có chút bất đắc dĩ, bắt quá vẫn an ủi Điền Mông nói:
- Bắt quá Tiểu Phàm ở thời điểm Vô sư đã lợi hại như vậy, nếu như hần có thể đột phá đến Tiên Thiên, chúng ta không cần lo lắng rồi.
- Đúng, chỉ cần Tiểu Phàm đột phá đến Tiên Thiên, sao còn có thể sợ yêu thú cấp năm! Hơn nữa những người Chân Vũ Thánh điện kia lại không phải người ngu, yêu thú cấp năm ở đây tương đương với yêu thú cấp sáu bên ngoài rồi, coi như là bọn người Thái Hiên, Tần Hạo Dương cũng không có thể đối phó được!

198. Chương 207: Trùng Kích Tiên Thiên.

Chương 207: Trùng kích Tiên thiên.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Ta nghĩ Chân Vũ Thánh điện sẽ không để nhiều yêu thú lợi hại như vậy ở chỗ này cho bọn hần đi chịu chết! Cho nên, nhất định Tiểu Phàm sẽ không có chuyện gì.
- Điền Mông cũng nói, không muốn mình suy nghĩ địa phương không tốt xa hơn.
- Chỉ là cảnh giới Tiên Thiên, đột phá dễ dàng như vậy sao?
- Tuy Tần Phàm lần lượt sáng tạo kỳ tích, nhưng kỳ thật trong nội tâm Tiết Tuấn cũng không dám tin tưởng. Bởi vì hần biết có rất nhiều người hao phí vài năm thời gian, cũng đập không qua cánh cửa kia, có chút càng là luân lạc tới tình trạng cần nhờ đan dược mới đột phá.

Mà nhớ tới Tần Phàm đã từng giúp mình nhiều như vậy, nhưng mình lại không thể vì hắn làm chút chuyện, Tiết Tuấn cùng Điền Mông đều cảm giác trong nội tâm xấu hổ.

- Tuấn ca...

Nhưng vào lúc này, một bóng người đột nhiên xông vào khu vực này.

- Tiểu Phàm, người làm sao vậy?

Tiết Tuấn cùng Điền Mông lập tức từ trên tầng cây nhảy xuống, trông thấy sắc mặt Tần Phàm cực kỳ khó coi, vội vàng nhìn Tần Phàm hỏi.

- Giúp ta hộ pháp.

Tần Phàm cố nói ra mấy chữ, lập tức tìm một chỗ ngồi xếp bằng xuống, cảm giác mãnh liệt trong cơ thể kia đã đè nén không được, hắn không có thời gian giải thích nhiều như vậy.

Oanh!

Vừa mới nhắm mắt lại tiến nhập trạng thái tu luyện, Tần Phàm liền nghe được trong người nổ vang một tiếng, sau đó hắn liền bắt đầu dần nhập tinh thần vào, hết thấy chung quanh vào lúc này phẳng phất đều biến mất.

- Tiểu Phàm, hắn đây là...

Tiết Tuấn nhìn trạng thái này của Tần Phàm, trong nội tâm ẩn ẩn có chút cảm giác, thốt ra:

- Chẳng lẽ là muốn đột phá đến Tiên Thiên?

- Tiểu Phàm hắn thật là muốn đột phá đến Tiên Thiên?

Trên mặt Điền Mông cũng vui vẻ.

- Tiểu Mông tử, đi, chúng ta đi ra bên ngoài trông coi. Vừa rồi Tiểu Phàm từ vòng trong gấp trở về, người không biết thoát nhìn cho là hắn bị trọng thương, dọc theo con đường này rất có thể đã bị người phát hiện rồi, nói không chừng sẽ có chút ít người không sợ chết nghĩ đến kiếm tiện nghi.

- Nhưng vô luận như thế nào, chúng ta cũng nhất định không thể để cho người tới gần đây quấy rầy Tiểu Phàm đột phá.

Tiết Tuấn khẳng định gật gật đầu, bất quá hắn trời sinh tính cẩn thận, tư duy lại kín đáo, hắn còn có lo lắng khác.

- Ai dám tới gần, ta một cơn đánh dẹp đập hắn!

Điền Mông thì lập tức lấy ra trường côn màu đen, mở trường hai mắt nói.

Tần Phàm đem tất cả tinh thần đều chìm vào trong cơ thể, bắt đầu dùng ý chí tinh thần của bản thân, thông qua nguyên mạch câu thông thiên địa.

Đạo pháp tự nhiên, nhất định phải dùng một tâm tính bình thường đi cảm ngộ tự nhiên, trước mặt Thiên Đạo chỉ nên coi mình là một chúng sinh bình thường, không nên hiển lộ rõ ràng mình bất đồng, như vậy Thiên Đạo mới không bài xích người, sẽ từ từ cho người lợi ích, nhưng nếu như trong lòng người có nghịch thiên chi tâm, như vậy nó sẽ không ngại diệt người.

Cho nên muốn thoát phàm, đầu tiên phải để bình thường.

Mà bình thường như thế nào?

Tần Phàm nhớ rõ mình đã từng trải qua tâm cảnh bình thường một lần, vì vậy trong lòng của hắn chậm rãi trầm tĩnh, vào lúc đó hắn tựa hồ ẩn ẩn cảm thấy thiên địa thay đổi, cảm thấy thời gian biến hóa, hắn bắt đầu ngược dòng tìm hiểu tâm cảnh mà mình trải qua.

Từ vừa mới bắt đầu đi vào thế giới này, bị Tần Tiến khi nhục, cái loại bất khuất chi tâm này...

Vì tìm kiếm Ma chủng, dứt khoát bước vào Yêu Thú hoang nguyên, cái loại không sợ chi tâm này...

Trong Dục Cốc ở Yêu Thú sơn mạch...

Tần Phàm nhàn nhạt suy nghĩ, đột nhiên nhớ lại!

Đúng, thời điểm đó, Tần Phàm thích nhìn Kỷ Huyền Nhi làm việc tay chân, đoạn thời gian kia thật bình tĩnh mỹ hảo, hẳn là từng có tâm tình biến hóa vi diệu lần thứ nhất.

Khi đó hẳn cảm giác mình giống như cảm ngộ đến cái gì, nhưng cuối cùng không có bắt được! Nguyên lai chính là bình thường chi tâm! Nguyên lai khi đó hẳn đã từng sờ đến cánh cửa thiên địa huyền bí kia lần thứ nhất!

Tâm cảnh của Tần Phàm ở lúc này lập tức nổi lên biến hóa, đột nhiên giác quan trong nháy mắt này trở nên nhạy cảm!

Thiên địa nguyên mạch, nguyên khí chi nguyên!

Ở giữa thiên địa có vô số nguyên mạch, giăng khắp nơi, rậm rạp chằng chịt, cũng chính là nguyên khí vô cùng vô tận, chỉ cần tu luyện giả nắm giữ những nguyên khí này, từ nay về sau có thể dùng năng lượng vô cùng này.

Tinh thần ý chí của Tần Phàm bắt đầu từ trong u mê trở nên rõ ràng, có thể thấy được nguyên mạch không ngừng xoay chuyển, sau đó tiến vào bên trong Đại Thế Giới nguyên khí mệnh mông, trong nháy mắt đó, Tần Phàm cảm giác mình đi tới trước một tòa bảo khố, bên trong tất cả đều là vô số tài bảo!

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được tinh thần ý chí của mình có một hồi hoảng hốt, trong khoảng thời gian ngắn, hẳn ở trong bảo khố cực lớn này, không ngừng phát hiện tài bảo, nhặt lên, vứt bỏ, lại nhặt lên... vô tri vô giác, lưu luyến quên về, thậm chí quên mục đích của mình tới nơi này.

Cái loại cảm giác này, Tần Phàm thật giống như biến thành cái xác không hồn.

Không biết qua bao lâu, Tần Phàm rốt cục tỉnh ngộ, hơi kinh hãi, tinh thần ý chí lập tức ở giữa thiên địa về tới thân thể.

Nhớ tới Cổ Mặc đã từng nói qua, khi đối mặt nguyên khí mệnh mông, nếu như không thể bảo trì một tâm bình tĩnh, rất có thể sẽ bị lạc ở giữa thiên địa, từ nay về sau mất đi chính mình.

Tần Phàm vừa rồi, là đã mất đi chính mình.

Cho nên ở trước mắt vượt qua Tiên Thiên trọng yếu, bảo trì một tâm bình tĩnh là hết sức trọng yếu.

Gặp luôn bất động, gặp không sợ hãi, không nóng không vội, không tham không ngại, không kinh không sợ. Ý chí cao hơn hết thảy, tâm tình bình tĩnh không có gợn sóng, cái này là tâm bình tĩnh.

Nên là của mình... lấy, còn không phải là của mình... bỏ.

Tiên Thiên, chính là của ta! Là dùng một tâm bình tĩnh câu thông thiên địa mà có, không bị thiên địa hấp dẫn cùng áp bách, phải cho ý chí của mình bao trùm chư thiên, khống chế thiên địa!

Từ nay về sau mới có thể thoát ly phạm thai!

Trong nội tâm Tần Phàm lập tức hiện lên đủ loại cảm ngộ.

- Lần này nhất định có thể thành công.

Trong nội tâm Tần Phàm trở nên kiên định, tinh thần ý chí lần nữa dọc theo thiên địa nguyên mạch, thẳng lên Thanh Minh!

Ngay thời điểm Tần Phàm hết sức chăm chú đắm chìm trong đột phá, hẳn không biết, bên ngoài sơn cốc hẳn đã mang về một cái đuôi rất dài, cái kia đều là Triều Thánh giả do hắn một đường chạy như điên làm kinh động.

Mà Tiết Tuấn cùng Điền Mông, vào lúc này sắc mặt cực kỳ khó coi. Bởi vì khi bọn hắn đối diện những người này, thành linh phát hiện cùng là Nam Phong thành Ngô gia Ngô Phong, còn có Hầu Vũ Bạch luôn miệng nói muốn thành lập Vân Châu công thủ liên minh, mặt khác còn có gần mười người, đều có chút quen mặt, chỉ sợ cũng là người Vân Châu.

Mười mấy người này, thế tới mãnh liệt, thực lực cũng rất mạnh, những Triều Thánh giả khác theo tới, ngược lại là bị bọn hắc đạo chạy.

- Hầu Vũ Bạch, người cái điều nhân này, nguyên lai cái này là công thủ liên minh như lời người nói sao?

199. Chương 208: Tiên Thiên Chi Cảnh.

Chương 208: Tiên Thiên chi cảnh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Thật sự là buồn cười ah, nói cái gì cùng tiến cùng lui, chúng ta cùng là người Vân Châu, những người các người này, vậy mà muốn ở phía sau nhân lúc cháy nhà đi hôi của, chẳng lẽ không vì lời của mình đã nói cảm thấy thẹn sao?

Điền Mông không khỏi tức giận chửi ầm lên.

- Đúng vậy, cùng tiến cùng lui thật là quy tắc của Vân Châu công thủ liên minh chúng ta, nhưng bởi vì có người hướng ta ật, các người đã từng tàn sát người liên minh, cho nên hôm nay các người đã bị trục xuất liên minh, hơn nữa chịu lấy liên minh chúng ta trừng phạt.

Hầu Vũ Bạch mặt không đổi sắc, đại nghĩa凛凛 nói ra.

- Hừ, cái gọi là người mặt báo này hẳn chính là người a! Ngô Phong! Ta biết rõ người cùng Tần Phàm có cừ oán, cho nên cố ý châm ngòi thổi gió, muốn họa hại chúng ta!

- Ngô Phong, chúng ta cùng là người Nam Phong thành, người lại không để ý tình nghĩa cùng thành, bây giờ lại cùng ngoại nhân tới tìm chúng ta gây phiền toái, người làm như vậy, ngày sau Nam Phong thành sẽ không còn chỗ cho Ngô gia các người sống yên ổn!

Lúc này Tiết Tuấn cũng lớn tiếng nói.

- Ta cũng chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.

Ngô Phong cười lạnh nói, kỳ thật đúng là hắc phát hiện ra Tần Phàm trước, sau đó mới liên hợp Hầu Vũ Bạch theo dõi đến nơi này.

- Các người bắt quả là biết rõ Tiểu Phàm từ vòng trong đi ra, lại thấy hẳn bị trọng thương, cho là trên người hẳn có rất nhiều điểm tích lũy, muốn cướp đoạt điểm tích lũy mà thôi! Còn nói nghiêm nghị như vậy, thật sự là cười chết người rồi!

Điền Mông cười nhạo nói.

- Tùy người nói như thế nào, dù sao nguyên tắc của Vân Châu liên minh chúng ta là sẽ không cải biến.

Hầu Vũ Bạch tiếp tục nói.

- Biểu ca, hai người Điền Mông này vậy mà tìm được địa phương tốt như vậy, khẳng định săn bắt không ít điểm tích lũy!

- Chúng ta vẫn là nhanh động thủ đi, để tránh đêm dài lắm mộng, một khi người những Châu khác cũng phát hiện nơi đây, chúng ta sẽ rất khó làm.

Lúc này Ngô Phong thấp giọng ở bên tai Hầu Vũ Bạch nói ra, nguyên lai hẳn và Ngô Phong này là bà con, trách không được Hầu Vũ Bạch sẽ vì hẳn hả giận.

Mà mười mấy người khác, mỗi người đều cùng Hầu Vũ Bạch có quan hệ thân mật, bởi vì nhân số đoàn đội bọn họ nhiều, muốn bảo vệ phẩm, bọn hắc cần đại lượng điểm tích lũy, nhưng lại không đủ thực lực tiến vào vòng trong, cho nên chỉ có thể ở bên ngoài tiến hành cướp đoạt, trong đoạn thời gian này, rất nhiều

Triều Thánh giả Vân Châu lúc trước tin tưởng Hầu Vũ Bạch cùng tiến cùng lui cũng bị bọn hắc cướp đoạt Thánh lệnh.

Triều Thánh giả khác vốn cùng đi theo muốn kiếm tiện nghi, tuy tất cả đều bị bọn hắc dọa lùi, nhưng đều là ở xa xa xem náo nhiệt, thuận tiện nhìn xem có cơ hội kiếm tiện nghi hay không.

- Động thủ! đọc truyện mới nhất tại . (.

Hầu Vũ Bạch phát tay, mọi người sau lưng liền phối hợp ăn ý, lao tới vây quanh hai người Điền Mông cùng Tiết Tuấn.

Tuy Hầu Vũ Bạch gọi mọi người tiến lên động thủ, nhưng hắc và hai người tu vị cao nhất trong đó lại không động, bởi vì lúc này trong rừng rậm ở phía sau hắc nói không chừng còn có một chút người tùy thời kiếm tiện nghi, ba người bọn hắc phải đề phòng những người này đột nhiên đánh lên.

Lúc này không khí trong sân đã trở nên thập phần khẩn trương, hết sức căng thẳng.

- Ha ha, đến ah!

Thấy mọi người muốn công kích tới, lúc này Điền Mông lại cười to một tiếng, trên tay sớm đã chuẩn bị tốt võ phù, đột nhiên kích hoạt!

Oanh!

Theo một tiếng vang thật lớn, một ánh đao cự đại đột nhiên xuất hiện, lực lượng bành trướng để ập đất rạn nứt từng khúc, khí kinh cường đại phô thiên cái địa chém tới những người kia.

- Nhanh tránh ra!

Hầu Vũ Bạch nghe thấy Điền Mông đột nhiên cười to, đã biết rõ không ổn, đến lúc trông thấy trên tay Điền Mông xuất hiện võ phù, không khỏi cả kinh, vội vàng lớn tiếng kêu lên.

Nhưng vẫn là chậm một bước, đã có mấy Triều Thánh giả đứng mũi chịu sào đón nhận đao khí cực lớn kia, lập tức bị một cổ lực lượng cường đại vọt tới trước mặt, võ giáp bản thân vừa chạm vào liền nghiền nát, sau đó nguyên một đám đầu rơi máu chảy nhao nhao rút lui vài chục trượng.

Cũng không phải từng Võ sư đều có khí lực biến thái giống như Tần Phàm, Tiên Thiên Võ sư công kích, đại bộ phận Võ sư, cho dù là Võ sư có được võ giáp cao cấp cũng khó có thể thừa nhận được.

Một kích này khiến bên Hầu Vũ Bạch có một người tử vong, ba người còn có khác đều bị thương không nhẹ.

Trông thấy một phương Hầu Vũ Bạch ăn thiệt thòi lớn như vậy, trong rừng cây đằng sau truyền đến trận trận thanh âm cười nhạo, có người nhìn có chút hả hê, có người âm thầm cười lạnh, tóm lại đều là muốn một phương Hầu Vũ Bạch kia chết tổn thương càng nhiều càng tốt, để cho bọn hắc cuối cùng có thể ngư ông đắc lợi.

Sắc mặt Hầu Vũ Bạch cực kỳ âm trầm, khó coi không thôi, người vừa mới chết kia, là nhi tử của cô cô hắc, trước khi Triều thánh đến, cô cô ngàn dặm dò vạ dò phước cho hắc, nhưng không thể tưởng được cứ như vậy chết đi!

- Sơ suất quá!

Hầu Vũ Bạch có chút tự trách, hắc vẫn cảm thấy những Chân Vũ thế gia hạ phẩm này rất ít có võ phù, hơn nữa Triều Thánh đã qua lâu như vậy, có cũng đã sớm dùng hết rồi, nhưng ngoài ý muốn cứ như vậy xảy ra.

- Ha ha, tiếp tục tới ah.

Lúc này lại nghe Điền Mông suông sã cười nói, hắc và Tần Phàm ở trên người những Triều Thánh giả Vũ thành, Châu thành kia lấy được hơn mười cái võ phù, hôm nay còn thừa lại năm sáu cái đây này!

Mà võ khí trong cơ thể hắc còn có thể để cho hắc thúc dục thêm một cái, Tiết Tuấn cũng có thể thúc dục hai lần, nói cách khác cộng lại bọn hắc còn có thể tiếp tục công kích ba lượt! Cho nên hắc không sợ đối phương xông lại!

Vốn đối với những Chân Vũ thế gia hạ phẩm như hấn mà nói, từng cái võ phù đều là thập phần trân quý, nhưng những võ phù này vốn là được không, cho nên hấn dùng không chút đau lòng.

Lúc này sắc mặt Tiết Tuấn cũng lạnh lùng nhìn đối phương, trong tay thủ sẵn hai cái võ phù, tùy thời chuẩn bị công kích. Đáng tiếc vừa rồi Ngô Phong kia chạy trốn quá nhanh, không có thể giết chết hấn.

- Biểu ca, làm sao bây giờ?

Ngô Phong còn có chút sợ hãi nhìn Hầu Vũ Bạch hỏi, những người khác cũng đều nhìn qua, toàn bộ bọn hấn đều là dùng Hầu Vũ Bạch cầm đầu đây.

- Để cho ta tới!

Lúc này Hầu Vũ Bạch hít sâu một hơi, quyết định tự mình ra tay. Hấn cũng nghĩ qua dùng võ phù tới đối oanh, nhưng dù sao từng cái võ phù đều chế tác gian nan, những người bọn hấn cộng lại cũng chỉ có mười mấy cái!

Hôm nay tiến vào thánh địa hai mươi mấy ngày rồi, bọn hấn cũng gặp qua không ít nguy hiểm, còn từng ném thử tiến vào vòng trong giết yêu thú cấp năm, cho nên võ phù của bọn hấn cơ hồ đã hết sạch!

- Các người đều phải chết!

Hấn lạnh lùng nhìn thoáng qua Điền Mông cùng Tiết Tuấn, nháy mắt sau đó, thân hình Hầu Vũ Bạch kích xạ mà ra, hấn đã là Võ sư cấp chín đỉnh phong, lại có được bát trọng võ giáp, hấn tự tin có thể thừa nhận được võ phù công kích.

200. Chương 209: Tiên Thiên Chi Uy. (1)

Chương 209: Tiên Thiên chi uy. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Lúc này Tần Phàm vẫn là không nghe thấy sự tình bên ngoài, chỉ toàn tâm toàn ý đắm chìm trong đột phá của mình, hơn nữa đã đến giai đoạn khấn yếu nhất.

Tinh thần ý chí của hấn lần nữa Thanh Minh, theo nguyên mạch thiên địa, chậm rãi cảm ngộ nguyên khí bốn nguyên.

Ở giữa thiên địa có vô số nguyên mạch, nhưng không phải tất cả nguyên mạch đều thích hợp ỉnh, hiện tại Tần Phàm cần phải làm là ném thử khai thác ra một nguyên mạch thích hợp với mình, sau đó thông qua nguyên mạch này dẫn nguyên khí vào trong cơ thể mình.

Lúc này hấn bảo vệ chặt lấy bản tâm, tuy thân ở bảo kho thiên địa, nhưng mà hoàn toàn bất vi sở động, dọc theo ngọn nguồn nguyên khí kia, tìm kiếm lấy nguyên mạch phù hợp nhất với tinh thần ý chí của mình.

Thời gian chậm rãi đi qua, phúc chí tâm linh.

Trong nội tâm Tần Phàm đột nhiên khẽ động, một đạo nguyên mạch kéo dài kéo dài rốt cục ở trong cảm ứng của hấn khai thác đi ra.

Cửu chuyển nguyên khí, hoảng sợ Thiên Uy, thân thể làm dẫn, lâm!

Bên trong đỉnh đầu, một cỗ tinh thần tối tăm, bên trên tiếp Thanh Minh, hạ thấu đại địa, tinh thần hứng lấy thiên địa chi khí.

Lực lượng thần bí bàng bạc bành trướng, thông qua một đầu nguyên mạch này từ trên trời giáng xuống, trực tiếp tiến nhập vào trong thân thể của Tần Phàm.

Lập tức thân thể của hắn biến hóa nghiêng trời lệch đất, một cỗ lực lượng cuộn trào theo hô hấp mà sinh, cùng với mạch đập mà nhảy lên, chân thật tồn tại, sóng cả mãnh liệt, sáng tắt diễn sinh.

Nháy mắt sau đó, hắn cảm giác được trong thân thể, tựa hồ nhiều hơn một đầu nguyên khí Chân Long cuồng mãnh!

Đầu nguyên khí Chân Long này, lực lượng vô biên vô hạn, lực lượng so với thân thể cùng vô khí của hắn cộng lại còn cường đại hơn!

Một khí lưu cuồng bạo không ngừng quay cuồng, không ngừng trùng kích lấy thân thể của hắn, muốn đem huyết nhục phàm thai của hắn biến thành Tiên Thiên thể phách.

Tần Phàm biết rõ đây là đang tẩy kinh phạt tủy, cũng là quá trình thân thể thoát phàm.

Thời gian chậm rãi đi qua, cuối cùng ở dưới nguyên khí Chân Long không ngừng trùng kích xuống, Tần Phàm cảm thấy bốn phía Vũ Điện của mình, có chín khiếu huyết bị khai mở ra rồi, giống như Cửu tinh liên châu, chậm rãi xuất hiện, dần dần trở nên rõ ràng.

Chín khiếu huyết này toàn bộ trải qua nguyên khí súc tích, cuối cùng biến thành chỗ thích hợp tồn trữ nguyên khí, từng cái khiếu huyết có thể dung nạp một phần nguyên khí.

Mỗi khi đề thăng một cấp, có thể tràn đầy một cái, khi chín khiếu huyết toàn bộ tràn đầy, sẽ chìm vào khí trong Vũ Điện, cùng vô khí bên trong Vũ Điện thông hiểu đạo lý, diễn biến âm dương Càn Khôn, bước vào Dung Linh chi cảnh Linh Vũ sư.

Mà lúc này Vũ Điện khí hải của Tần Phàm, cũng được nguyên khí rửa sạch qua một lần, nguyên lai vô khí màu vàng tất cả đều biến thành trong suốt, Tần Phàm có thể cảm nhận được phẩm chất của nó đề cao hơn rất nhiều.

Thời gian dần qua, hết thấy trong cơ thể quy về bình tĩnh.

Rốt cục, Tần Phàm chậm rãi mở mắt.

Lúc này Tần Phàm cảm giác được cả người mình đã thoát thai hoá cốt, khí lực càng trở nên cường đại hơn, đồng thời tinh thần ý chí trải qua cảm ngộ trong thiên địa ngao du, cũng lột xác lần thứ nhất, càng thêm cô đọng và cứng cỏi.

Mặt khác trong cơ thể còn nhiều thêm một cỗ lực lượng cường đại mới... nguyên khí!

Giờ khắc này, cảm giác của hắn vô cùng tốt, toàn thân trở nên khoan khoái dễ chịu, một cỗ đại lực tối tăm, tùy tâm ý mà động, sáng tắt diễn sinh.

Cái này là cảnh giới Tiên Thiên!

Từ nay về sau thoát ly phàm thai, một bước lên trời!

Nháy mắt sau đó.

- Hừ.

Cảm giác chuyện đã xảy ra bên ngoài, ánh mắt Tần Phàm lạnh dần, sau đó cả người từ trên mặt đất nhảy dựng lên, thân hình lóe lên, rất nhanh phóng ra bên ngoài.

Bên ngoài tiểu sơn cốc.

Nhìn thấy Hưu Vũ Bạch xông đến, sắc mặt Điền Mông cùng Tiết Tuấn đều âm trầm. Hưu Vũ Bạch kia biết trên tay một phương mình có võ phù còn dám xông lại, nhất định là có chỗ dựa hoặc là đối với thực lực của mình rất tự tin.

Nhưng đến lúc này, bọn hắn cũng chỉ có thể kiên trì đỡ đòn, bọn hắn chỉ biết là, lúc này vô luận như thế nào cũng không thể cho người đi vào quấy rầy Tần Phàm đột phá, cái này rất trọng yếu.

Oanh!

Một cái võ phù bị kích phát lần nữa, bất quá lúc này là Tiết Tuấn ra tay.

Dù sao Điền Mông đã sử dụng võ phù một lần, nếu như lần nữa sử dụng mà nói, một hồi nếu quả thật bị Hưu Vũ Bạch kia lao đến, hẳn sẽ không có lực đánh một trận, cho nên trên tay hẳn chỉ là nắm thật chắc trường côn màu đen, tùy thời đề phòng.

Ồ ô...

Trong Võ phù đột nhiên bạo phát ra lực lượng vô hình, kéo khí lưu xoay tròn, trong không khí phát ra âm thanh chói tai, sau đó cổ khí kinh vô hình kia, ở trên không trung ngưng tụ thành một khí chưởng đại thủ ấn, sau đó hung hăng chụp xuống dưới mặt đất.

Ầm ầm!

Mặt đất bị lực lượng khổng lồ này trùng kích, liền lõm xuống nửa xích, bụi mù cuồn cuộn, thanh thế thập phần to lớn, mà Hưu Vũ Bạch vốn đang xông lại cũng bị cổ lực lượng khổng lồ kia đập xuống đất, thân hình lập tức tràn ngập bùn đất.

- Hắc hắc.

Lúc này trong rừng rậm phát ra trận trận tiếng cười nhìn có chút hả hê.

Mà bọn người Ngô Phong ở sau lưng thấy một màn này, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt, đồng thời bắt đầu chờ đợi lo lắng, nếu như Hưu Vũ Bạch thật sự cứ như vậy xảy ra chuyện, như vậy một phương bọn hắn sẽ lâm vào hiểm địa.

Mà Điền Mông cùng Tiết Tuấn nhìn nhau, cũng không có buông lỏng cảnh giác. Hưu Vũ Bạch kia đối với uy lực võ phù nhất định là thập phần tinh tường, nhưng hắn còn dám chính diện xông lại, tất nhiên không phải đi chịu chết.

Ken két!

Quả nhiên vào lúc này, một thanh âm dùng chân đạp mặt đất vang lên, một thân ảnh màu trắng ở trong bụi mù đột nhiên phóng lên trời!

Toàn thân Hưu Vũ Bạch tản ra quang mang hoàng sắc, thoát nhìn ngoại trừ tóc có chút mất trật tự, trên người tựa hồ không có bị thương tích gì.

PHỐC!

Thân hình Hưu Vũ Bạch nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất, xoay người lại, lạnh lùng nhìn Điền Mông cùng Tiết Tuấn.

- Híz-khà-zzz...

Lúc này trong rừng rậm lập tức vang thanh âm hít một hơi lãnh khí, tuy trong nội tâm những Triêu Thánh giả này cũng hiểu được Hưu Vũ Bạch không dễ dàng chết như vậy, nhưng thật không ngờ Hưu Vũ Bạch này tiếp một kích chính diện của Tiên Thiên võ phù, lại vẫn có thể nhìn như bình yên vô sự.

- Quá mạnh mẽ.

Có hai Triêu Thánh giả cùng là Võ sư cấp chín, đáy lòng hiện lên một tia may mắn, may mắn vừa rồi bọn hắn không có thừa cơ đi ra ngoài kiếm tiện nghi, nếu không nói không chừng đã mất mạng.

Mà Ngô Phong và người một phương Hưu Vũ Bạch, trông thấy Hưu Vũ Bạch không có việc gì, lúc này cũng đều thở dài một hơi.

Biết rõ mấy tiểu tử đối diện kia khẳng định rất nhanh sẽ bị thu thập hết, sau đó bọn hắn chỉ cần âm thầm đề phòng những Triêu Thánh giả sau lưng kia là được rồi.

Tiết Tuấn cùng Điền Mông nhìn nhau lần nữa, sau đó đều kiên định gật đầu, lúc này cũng chỉ có thể khí lực va chạm rồi.

- Chỉ cần kiên trì thoáng một phát là tốt rồi !!!

201. Chương 210: Tiên Thiên Chi Uy. (2)

Chương 210: Tiên Thiên chi uy. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Trong nội tâm Tiết Tuấn và Điền Mông đều có cách nghĩ đồng dạng, có lẽ hai người bọn họ nhất định không phải đối thủ nhiều người như vậy, nhưng chỉ cần cầm cự đến lúc Tần Phàm đi ra, dùng thực lực của Tần Phàm, lại đột phá đến Tiên Thiên, như vậy những người trước mặt này tuyệt đối là không đủ xem!

Bây giờ bọn hắn đối với Tần Phàm rất có lòng tin!

Điền Mông cảm trường côn thật chặt, khuôn mặt hơi mập chậm rãi đỏ lên, khí thể toàn thân tùy theo tăng lên.

- Đả Long Côn thức thứ hai... Long Chiến Vu Dã!

Lúc này mặt Điền Mông đã đỏ giống như Quan Công, thân hình tại nguyên chỗ xoay tròn ba vòng, hai tay nắm chặt trường côn màu đen, sau đó thân thể hơi mập cao cao nhảy lên, sau một lát lần nữa nặng nề đánh xuống mặt đất!

Rống!

Một đầu khí kinh mãng Long dài mười mấy mét bay lên, một cái quay cuồng liên phóng lên trời, hướng về Hầu Vũ Bạch trùng kích mà đi.

- Chắc chắn, không thể tưởng được ah, một Chân Vũ thể gia hạ phẩm, thậm chí có vũ kỹ lợi hại như vậy.

- Thay đổi là ta, đoán chừng cũng đỡ không nổi.

- Hắc hắc, chỉ là không biết Hầu Vũ Bạch kia đi đón như thế nào.

Triều Thánh giả trong rừng rậm chứng kiến đầu mãng Long cường hoành kia cũng đều nhao nhao phát ra thanh âm kinh ngạc.

- Một mực nghe nói Đả Long Côn của Nam Phong Điền gia hết sức lợi hại, hôm nay bổn thiếu gia ngược lại là muốn so sánh với Trảm Long Kiếm khí của Hầu gia ta như thế nào!

Hầu Vũ Bạch lạnh lùng nhìn Điền Mông, trong tay nhanh chóng xuất hiện một thanh trường kiếm màu xanh, trên người lập tức xuất hiện một cổ khắc nghiệt chi khí.

- Híz-khà-zzz...

Sắc mặt Hầu Vũ Bạch ngưng trọng hướng về hư không bỏ ra một kiếm, một đạo kiếm khí giống như tấm lụa màu xanh, ước chừng mười trượng, thoát nhìn cực kỳ sắc bén, kiếm khí cực tốc làm cho không khí cũng muốn xé rách ra.

Mà bùn đất dày đặc giữa hai người kia, cũng bị khí thể này tăng tăng lật lên, uy thế không giảm thẳng tắp chém tới mãng Long.

Oanh!

Mãng Long cùng kiếm khí ở trên không gặp nhau, đầu rồng chống đỡ lấy mũi kiếm, vàng sáng chói mắt, vũ khí vắng khắp nơi, cả hai diện cuồng đấu sức.

- Một cái Đả Long Côn, một cái Trảm Long Kiếm? Cái này có ý tứ a.

- Ta thấy phẩm giai của hai vũ kỹ công kích này đều không sai biệt nhiều, bất quá Hầu Vũ Bạch đã là Vô sư cấp chín đỉnh phong, mà tiểu tử đến từ Chân Vũ thế gia hạ phẩm kia chỉ là Vô sư cấp bảy, hẳn là ngăn không được.

- Hắc hắc, nếu như Hầu Vũ Bạch kia thua, lão tử sẽ lao ra liều mạng!

Triều Thánh giả trong rừng rậm tiếp tục vụng trộm xem cuộc vui, đồng thời tâm hoài quỷ thai.

Ừ ù!

Nháy mắt sau đó, quả nhiên, Mãng Long kia rốt cục ở dưới kiếm khí cường đại sụp đổ, dư uy của kiếm khí kia chém mãng Long thành hai nửa, sau đó tiếp tục bổ tới hai người Tiết Tuấn cùng Điền Mông.

- Tiểu Mông tử người lui ra!

Tiết Tuấn biết rõ sau khi Điền Mông sử dụng một chiêu này, toàn thân sẽ tiến nhập trạng thái suy yếu, liền tranh thủ đẩy hắn sang một bên, sau đó tự mình nghênh đón đạo kiếm khí kia.

Bất quá kiếm khí kia đánh tan khí kinh mãng Long của Điền Mông, dư uy gần hết, Tiết Tuấn ngược lại là đơn giản hóa giải.

Chỉ là, kiếm khí vừa qua khỏi, thân hình của Hầu Vũ Bạch như là ảnh mị, tốc độ bay nhanh theo sát lấy kiếm khí kia, trường kiếm màu xanh sắc bén như một độc xà, thẳng tắp đâm tới mi tâm của Tiết Tuấn.

Trông thấy nụ cười lạnh trên mặt Hầu Vũ Bạch, nội tâm Tiết Tuấn không khỏi “Lộp bộp” thoáng một phát, biết lúc này mình khó có thể chạy thoát!

- Để cho ta tới!

Nhưng vào lúc này, một thanh âm lạnh lùng đột nhiên truyền đến, tùy theo một thân ảnh màu xanh lập tức hiện ra ở trước mặt Tiết Tuấn.

Chấp tay trước ngực, nhẹ nhàng kẹp lấy trường kiếm của Hầu Vũ Bạch.

- Ah...

Hầu Vũ Bạch đột nhiên phát ra một tiếng kêu to, nhanh chóng buông lỏng tay nắm trường kiếm ra, lại nhìn trường kiếm kia, vậy mà toàn bộ thân kiếm đỏ lên, còn bốc lên khói trắng nóng rực.

- Sao... làm sao có thể... Người đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên rồi?

Nhìn bóng người đột nhiên xuất hiện kia, trên mặt Hầu Vũ Bạch lập tức trở nên trắng bệch.

- Phanh!

Hai tay kẹp lấy trường kiếm màu xanh kia, vào lúc này dùng sức gấp lại, thanh âm thanh thúy vang lên, thanh trường kiếm chất liệu cực phẩm kia trực tiếp gãy thành hai đoạn.

Leng keng

Hai đoạn kiếm gãy bị ném trên mặt đất, vừa vặn đụng phải đá vụn, lập tức phá vỡ tràng diện yên lặng có chút quỷ dị bởi vì Tần Phàm xuất hiện.

- Híz-khà-zzz...

Vào lúc này, Triều Thánh giả trong rừng rậm nguyên một đám không thể tin nhìn xem một màn này, cũng không khỏi hít một hơi hơi lạnh.

Hầu Vũ Bạch mạnh bao nhiêu, vừa rồi bọn hắn đều thấy được, nhưng mà Hầu Vũ Bạch ở trước mặt thiếu niên áo bào xanh này, phảng phất hoàn toàn không có sức phản kháng, vũ khí không chỉ lập tức bị đoạt, còn trực tiếp bị cắt thành hai đoạn.

- Người này đến tột cùng là ai? Khi nào Chân Vũ thế gia hạ phẩm xuất hiện một thiên tài như vậy!

- Xem hẳn bất quá là mười bảy mười tám tuổi, cho dù là đặt ở bên trong Chân Vũ thế gia Nhất phẩm cũng là siêu cấp thiên tài! Nhưng như thế nào sẽ cùng người Chân Vũ thế gia hạ phẩm hỗn cùng một chỗ!

Mọi người nhao nhao suy đoán thân phận thiếu niên áo bào xanh này.

Về phần Hầu Vũ Bạch, kinh hồn chưa định nhìn hai đoạn kiếm gãy nằm dưới mặt đất, trong nội tâm vô cùng chấn động, vừa rồi người đứng phía sau hẳn có khả năng không chứng kiến, nhưng bản thân hẳn là thấy rõ ràng, thấy được thanh trường kiếm kia như là bị đại hỏa đốt qua, đỏ bừng hơi nước!

Tuy hẳn còn không có đột phá đến Tiên Thiên, nhưng đối với uy năng của Tiên Thiên làm sao có thể không biết! Cái này rõ ràng là nguyên khí hệ Hỏa tạo thành!

Cho nên hẳn đã có thể xác định Tần Phàm đã đột phá đến Tiên Thiên, vừa rồi mình chỉ là hỏi cho có lệ mà thôi.

- Những người các ngươi có thể vô sỉ đến trình độ này như vậy, còn có cái gì không có khả năng.

Ánh mắt Tần Phàm lạnh lùng nhìn qua Hầu Vũ Bạch, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Ngươi đừng hiểu lầm...

Hầu Vũ Bạch cảm giác bị cái nhìn này làm khắp người phát lạnh, trong nội tâm “lộp bộp” một tiếng, tựa hồ tùy thời sẽ bị giết chết, thân hình không khỏi lui về phía sau vài bước, cơ hồ té ngã trên đất.

- Đã đến lúc này rồi, coi như là mù lòa cũng sẽ không hiểu lắm a.

Tần Phàm nhàn nhạt nói ra, sau đó tiện tay vịn Điền Mông té trên mặt đất dậy.

- Tiểu Phàm, ngươi đã đột phá đến Tiên Thiên?

Điền Mông kinh hồn chưa định hỏi thăm, đồng thời Tiết Tuấn ở một bên cũng tới nâng hẳn, đồng dạng chờ mong nhìn về phía Tần Phàm.

- Ân.

Tần Phàm khẽ gật đầu.

Lúc này sắc mặt người một phương Hầu Vũ Bạch đều trở nên xám như tro tàn, đặc biệt là Ngô Phong, trừng trừng mắt, tiến nhập một trạng thái ngốc trệ.

Người khác không biết Tần Phàm, nhưng hẳn là nhìn tận mắt Tần Phàm từ một Võ đồ, trở thành Võ giả, sau đó từng bước một từ phía sau của mình đi tới trước mặt mình!

Chẳng bao lâu trước, Tần Phàm xa xa không phải là đối thủ của mình, nhưng hơn một năm đi qua, mình thua ở trên tay hẳn!

202. Chương 211: Chém Tận Giết Tuyệt

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 211: Chém tận giết tuyệt

Mà hôm nay, một khắc vừa rồi này, hẳn phát hiện mình cùng Tần Phàm chênh lệch, căn bản đã đến trình độ không cách nào vượt qua!

Hẳn một trong Nam Phong Tứ công tử, Nam Phong thành ca tụng là thiên tài thiếu niên, ở trước mặt Tần Phàm, cái gì cũng không phải!

- Quả nhiên là Tiên Thiên!

Mà mọi người trong rừng rậm kia trong nội tâm rung mạnh, nhưng lập tức mỗi người gạt bỏ sợ hãi trong lòng, không dám lên tiếng loạn, sợ mình không cẩn thận chọc phải Tần Phàm.

Nếu như là người của Hầu Vũ Bạch, có lẽ bọn hắn còn không cần kiêng kị như vậy, nhưng đối mặt Tiên Thiên, hơn nữa vừa rồi Hầu Vũ Bạch cùng Tần Phàm chính diện giao phong, khách quan mà nói, bọn hắn cảm giác mình căn bản không có sức phản kháng.

Vốn bọn hắn đều cho rằng Tần Phàm là bị thương nặng mới tới kiếm tiện nghi, nhưng hiện tại bọn hắn đều hiểu được, Tần Phàm đâu phải là bị tổn thương, rõ ràng là từ vòng trong gấp trở về đột phá Tiên Thiên!

Bọn hắn cảm thấy may mắn vì mới vừa rồi mình không có xuất thủ, đồng thời đối với những người Hầu Vũ Bạch kia cũng nhìn có chút hả hê.

- Tuần ca, tiểu Mông tử, các ngươi khổ cực rồi. Hiện tại các ngươi trước qua một bên nghỉ ngơi, còn lại giao cho ta là được.

Tần Phàm mỉm cười nói, biết rõ hai người vì mình mà cố gắng, trong nội tâm cảm động.

- Ân, Tiểu Phàm ngươi cần thận một chút.

Tần Phàm ở thời điểm không có đột phá đến Tiên Thiên cũng đã lợi hại như vậy, hôm nay đột phá đến Tiên Thiên, Tiết Tuấn tự nhiên đối với hắn càng thêm có lòng tin, cho nên chỉ nhẹ gạt đầu, sau đó liền vịn Điền Mông thối lui đến một bên.

PHỐC!

Tần Phàm nhẹ nhàng về phía trước một bước.

- Tần Phàm, ngươi phải suy nghĩ kỹ càng, Nam Phong Tần gia của ngươi chỉ là Chân Vũ thế gia cửu phẩm, đắc tội chúng ta, Tần gia các ngươi sẽ chịu không nổi!~Chào mừng đến với

~Hầu Vũ Bạch lập tức bị sợ lui một bước, sau đó cắn răng một cái, cố gắng trấn định nói.

Tần Phàm cười lạnh.

- Người... chúng ta có thể bắt kẻ hiềm khích lúc trước, chỉ cần buông tha chúng ta, về đến gia tộc, chúng ta có thể bồi thường tổn thất cho các ngươi!

Hầu Vũ Bạch bị cái cười lạnh này làm sợ tới mức chảy một thân mồ hôi lạnh, ở dưới Tiên Thiên uy áp của Tần Phàm, trở nên có chút nói năng lộn xộn rồi.

Ở trước mặt Điền Mông cùng Tiết Tuấn, Hầu Vũ Bạch còn có thể bảo trì trấn định, nhưng ở trước mặt Tần Phàm, vừa mới một cái đối mặt, hắn bị đánh tan tâm lý, tâm cơ lúc trước hoàn toàn mất hết.

- Trách không được ngươi lâu như vậy vẫn không thể đột phá đến Tiên Thiên, nguyên lai là tâm cảnh của ngươi quá kém, hừ.

Trên mặt Tần Phàm thoáng hiện một tia khinh thường, tuy Hầu Vũ Bạch này đạt đến Võ sư cấp chín đỉnh phong đã lâu, thực lực vốn là không kém, nhưng tâm cảnh này, so với mình kém quá xa.

Cường giả chân chính chính là gặp mạnh càng mạnh, cho dù gặp phải sinh tử cũng có thể trấn định tự nhiên, Hầu Vũ Bạch này hiển nhiên là làm không được.

- Tần Phàm, chúng ta có thể cho ngươi điểm tích lũy!

Hầu Vũ Bạch vẫn đang làm giấy dựa cuối cùng.

- Tự nhiên sẽ ở trên thi thể của ngươi lấy về.

Thanh âm hờ hững của Tần Phàm truyền đến, sau đó thân hình của hắn lập tức kích xạ mà ra. Đạt tới Tiên Thiên, tốc độ của hắn cực nhanh, chỉ là chứng kiến một đạo tàn ảnh.

Oanh! truyện copy từ

Một quyền nặng nề trực tiếp khắc ở trên bụng Hầu Vũ Bạch, võ khí mang theo nguyên khí càn quét, lập tức trở nên đen kịt một mảnh, giống như là gỗ mục bị đại hỏa đốt qua.

- Ah...

Hầu Vũ Bạch phát ra tiếng kêu thê lương, hẳn có thể chịu đựng được Tiên Thiên võ phù công kích mà bình yên vô sự, nhưng ở trước mặt Tần Phàm, lại trở nên không chịu nổi một kích như thế!

Bành!

Hai mắt Hầu Vũ Bạch lồi ra phía ngoài, thân thể rất nhanh bay ngược ra sau.

Đồng thời, thân hình Tần Phàm lóe lên lần nữa!

Như Sói nhập bầy cừu, hóa thân thành cỗ máy giết người vô cùng hung hãn.

- Tần Phàm, chúng ta đều là gia tộc Nam Phong thành...

Ngô Phong cuối cùng không cam lòng kêu lên, nhưng mà công kích của Tần Phàm không có bởi vậy mà đình trệ một cái chớp mắt.

Sau một lát, trên đất trống chỉ để lại thi thể.

- Híz-khà-zzz...

Chút ít Triệu Thánh giả trong rừng rậm kia trốn mất, há hốc mồm mà nhìn một màn này, bị công kích lôi lệ phong hành kia của Tần Phàm chấn sợ tới mức ngây dại, nhưng nguyên một đám bùm lấy miệng của mình, sợ mình phát ra âm thanh kinh động đến sát tinh kia.

- Ai.

Tần Phàm đứng ở tại chỗ, đột nhiên nhẹ nhàng thở dài một tiếng, sau đó liền thấy hần chậm rãi từ trong giới chỉ lấy ra một thanh trường đao màu đen.

Cũng vào lúc này, Triệu Thánh giả trong rừng rậm kia trong nội tâm bỗng nhiên dâng lên một tia bất an.

- Phá Nguyệt trực vân!

Một tiếng quát nhẹ, công kích cuồng bạo khiến cho bùn đất trước mặt Tần Phàm nhấc lên cao hơn 10m, mà ở dưới lực trùng kích vô cùng cường đại này, cây cối trong rừng rậm kia đều ngã gục.

Rầm rầm rầm!

- Không nên...

Trong rừng rậm truyền đến trận trận bi thiết.

Thanh thế qua đi, một mảng lớn cây cối ngổ ngang lộn xộn ngã trên mặt đất, cháy đen một mảng, giống như là rừng rậm vừa mới cháy. Mà những Triệu Thánh giả bị đao thế công kích kia, tất cả đều biến thành thi thể nám đen.

Nhìn uy thế một đao kia tạo thành, Tần Phàm đoán chừng một đao kia của mình, mơ hồ đã đuổi kịp Cổ Mặc thì triển một đao ở trên sa mạc kia rồi.

Cái này là lực lượng của Tiên Thiên, lại phối hợp năng lượng hỏa chủng của bản thân hắn, uy lực càng lớn.

- Ah...

Còn thừa lại mấy Triệu Thánh giả kinh hồn chưa định, vào lúc này muốn chạy trốn, nhưng thân ảnh Tần Phàm lóe lên, mấy hơi thở về sau, trong một mảng lớn rừng rậm này, lần nữa trở nên lặng yên không một tiếng động.

Chém tận giết tuyệt!

Triều Thánh này vốn là rất tàn khốc. Những người này đã ôm tâm may mắn, tất nhiên phải thừa nhận tai họa ngoài ý muốn. nguồn (.)

Tần Phàm đứng ở trong một đồng thi thể, mặt không biểu tình.

Thật lâu, Tần hơi than thở nhẹ một tiếng, xoay người lại.

Hắn đã giết chết toàn bộ Triều Thánh giả, kể cả Hầu Vũ Bạch là đệ tử Chân Vũ thế gia Ngũ phẩm, chuyện này tự nhiên không thể tùy tiện truyền đi, cho dù hắn không sợ phiền toái, nhưng như thế nào cũng không thể lưu lại phiền toái cho gia tộc của mình cùng bọn người Tiết Tuấn Điền Mông, cho nên những người chứng kiến này đều phải chết.

Những người chứng kiến này lúc trước đi theo mình trở về vốn không có hảo tâm, cho nên Tần Phàm cũng không có tâm lý gánh nặng gì, hắn không phải kẻ lạm sát, nhưng cũng không phải người nhân từ nương tay gì đó.

Tần Phàm nhìn thoáng qua trường đao trong tay, phát hiện thanh trường đao chất lượng rất tốt này, vẫn là xuất hiện khe hở.

- Xem ra đao bình thường, thật đúng là không thể chịu đựng được Tiên Thiên Nguyên khí quán chú đánh ra đao pháp Phá Nguyện trực vân.

Tần Phàm hơi trầm ngâm, bất quá nghĩ đến mình có Hỏa Vân Thiết, cũng hơi yên lòng. Theo như lời của Cổ Mặc, vũ khí làm bằng Hỏa Vân Thiết, cho dù là Hỏa nguyên khí thập phần cuồng bạo cũng có thể chịu đựng được, hơn nữa còn có thể gia tăng lực công kích.

203. Chương 212: Ngày Cuối Cùng!

Chương 212: Ngày cuối cùng!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Nhớ tới vừa rồi sau khi chấm dứt đột phá, hắn cảm giác một bộ phận nguyên khí bị thu nạp chung quanh tiến vào Dực đỉnh giới chỉ, Tần Phàm phỏng đoán hiện tại tuy Cổ Mặc bị chế trụ, nhưng còn không có buông tha cho cơ hội tăng cảnh giới lên.

Hắn đoán chừng sau khi ly khai thí luyện chi địa này, thực lực của Cổ Mặc có thể khôi phục đến Linh Vũ sư, khi đó sẽ có thể giúp mình chế tạo Hỏa Vân đao rồi.

- Tiểu Phàm...

Lúc này Tiết Tuấn vịn Điền Mông từ trong cốc đi ra.

- Tuấn ca, tiểu Mông tử.

Tần Phàm mỉm cười, vẻ mặt đậm mạc lập tức khôi phục bộ dạng ôn hòa tiến lên. nguồn (.)

- Tiểu tử ngươi, cũng quá mãnh liệt a...

Tuy Điền Mông suy yếu, nhưng mà đã khôi phục chút ít khí lực, dùng sức vỗ bả vai Tần Phàm khoa trương nói, sau đó chứng kiến thi thể của Ngô Phong trên mặt đất, còn dùng sức đá một cước, trong miệng oán hận mắng:

- Nhìn hồn đản ngươi còn hung hăng càn quấy như thế nào!

Tần Phàm nhún vai, cười một tiếng.

- Ta vốn đoán được sau khi ngươi đột phá sẽ rất lợi hại, nhưng thật không ngờ sẽ trở nên lợi hại như vậy.

Tiết Tuấn nhìn chung quanh một lần, phát hiện những thi thể nằm đen trên đất kia, cùng đoạn mộc ngắn ngang lộn xộn chung quanh, không khỏi âm thầm kinh hãi.

- Ha ha, không nói trước cái này, chúng ta vẫn là trước thu thập nơi đây một chút đi.

Tần Phàm khẽ cười nói:

- Những điểm tích lũy này đều quy hai người các người.
- Như vậy sao được! Những người này đều là người giải quyết a!

Tiết Tuấn vội vàng chối từ nói.

Tần Phàm lắc đầu nói ra:

- Vừa rồi nếu như không có hai người các người liều mạng bảo vệ ta, ta căn bản không thể đột phá đến Tiên Thiên, thậm chí mệnh cũng sẽ không còn, hơn nữa tất cả mọi người là huynh đệ, không cần phải so đo quá nhiều, cho nên các người không nên từ chối.
- Huống chi, hiện tại trên người của ta còn có vài ngàn điểm, đầy đủ thăng phẩm rồi! Nhiều hơn nữa đối với ta cũng không có tác dụng quá lớn.

Thấy Tiết Tuấn còn muốn từ chối, Tần Phàm lại vừa cười vừa nói:

- Nếu không như vậy đi, vẫn quy củ cũ, điểm tích lũy cho các người, vật phẩm cho ta, như vậy ta cũng không lỗ.
- Tiểu Tuấn tuấn, cứ như vậy đi, Tiểu Phàm nói cũng đúng, điểm nhiều không nhất định thăng phẩm cao hơn, nếu là hảo ý của hần, chúng ta thu đi!
- Con mẹ nó, tóm lại vô luận như thế nào, lần này ba chúng ta trở lại Nam Phong thành, nhất định là phong quang vô hạn!

Lần này Điền Mông ngược lại đề lên bỏ vai Tiết Tuấn, tỏ vẻ tán thành, chỉ là đem phần tâm ý này của Tần Phàm ghi tạc trong nội tâm.

- Vậy được rồi, đã như vậy, ta đây cùng tiểu Mông tử sẽ không làm kiêu.

Điểm tích lũy này đối với gia tộc của bọn hần mà nói thật sự là vô cùng trọng yếu, thấy Tần Phàm nói như vậy, Tiết Tuấn cũng chỉ có thể đáp ứng.

- Ha ha, chúng ta trước tiên thu lại tất cả trữ vật giới chỉ a.

Tần Phàm lộ ra một dáng tươi cười, trong lòng của hần cũng minh bạch, Chân Vũ thế gia cứu phẩm chỉ cần 100 điểm tích lũy là có thể bảo vệ phẩm, nếu như chỉ cần điểm tích lũy tính toán, hần hơn tám nghìn điểm, chỉ sợ đã đầy đủ cho Nam Phong Tần gia tăng lên vài phẩm rồi!

Nhưng có lẽ Chân Vũ Thánh điện còn sẽ xem xét những nhân tố thứ khác, cho nên điểm nhiều không nhất định có thể một mực lên tới gia tộc thượng phẩm.

Chẳng qua nếu như lấy được đệ nhất danh của Triều Thánh thí luyện, như vậy cái sức nặng này sẽ cao hơn rất nhiều! Đến lúc đó thật sự thăng liên vài phẩm cũng là có khả năng.

Ba người rất nhanh thu thập tất cả trữ vật giới chỉ, tính toán một chút, có tới hơn bốn nghìn điểm, đầy đủ cho hai người Điền Mông cùng Tiết Tuấn mỗi người được chia hơn hai nghìn điểm, số điểm này là đầy đủ cho bọn hần thăng cấp rồi.

Mà Tần Phàm được nhiều trữ vật giới chỉ như vậy, cũng là kiếm lớn một số, hôm nay hần tính toán thô sơ gần lược một chút, tài sản cá nhân của hần đã đạt tới hơn một ngàn vạn Kim nguyên, cũng tính là một tiểu phú ông rồi.

...

Hai ngày thời gian qua rất nhanh, đảo mắt đã đến ngày cuối cùng của Triều Thánh thí luyện lần này.

Sáng sớm ngày hôm nay, vài chỗ trong thí luyện chi địa xuất hiện rất nhiều cột sáng, Tần Phàm biết rõ cái kia chính là cổng truyền tống ly khai thí luyện chi địa. Ngày hôm nay đối với rất nhiều người mà nói, kỳ thật xem như Triều Thánh thí luyện đã kết thúc.

- Tiểu Phàm, cẩn thận một chút, không nên quá cường cầu!

Tiết Tuấn vỗ vỗ bả vai Tần Phàm, ngừng trọng nói.

Hai người Tiết Tuấn và Điền Mông cũng biết Tần Phàm sẽ lần nữa tiến vào vòng trong, tiến hành tranh đoạt chiến cuối cùng kia, tuy đã được chứng kiến thực lực Tần Phàm cường đại, nhưng nghĩ đến những đối thủ mà Tần Phàm gặp được kia, hắn cũng không khỏi lo lắng.

Bất quá bọn hắn cũng biết rõ trình độ thực lực của mình, sẽ không làm sự tình không biết lượng sức.

- Hắc hắc, Tiểu Phàm, ta vẫn là câu kia... lúc này Nam Phong thành chúng ta phải dựa vào người vẽ vang rồi!

Điền Mông thì hung hăng ôm Tần Phàm thoáng một phát, tùy tiện cười nói.

- Yên tâm đi, ta sẽ không để cho các người thất vọng.

Tần Phàm mỉm cười, sau đó nhìn hai người chậm rãi đi vào cổng truyền tống ly khai thí luyện chi địa, lúc này mới xoay người tiến đến vòng trong.

Ở phía sau, những Triều Thánh giả còn không có lấy đủ điểm tích lũy bảo vệ phẩm đều trở nên lòng nóng như lửa đốt, có chút là trực tiếp hướng người bên cạnh ra tay, có chút thì bí quá hoá liều tiến vào vòng trong muốn sẵn giết yêu thú cấp năm, có chút càng là trực tiếp ngồi chờ ở trước cổng truyền tống ly khai thí luyện chi địa, bắt đầu phục kích Triều Thánh giả đi ra.

Cho nên tuy lần Triều Thánh thí luyện này đã tiếp cận chấm dứt, nhưng ở trong thí luyện chi địa, các loại chiến đấu ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng, chết tổn thương nhân mạng ngược lại càng ngày càng nhiều.

Tần Phàm dọc theo con đường này, cũng gặp phải mấy Triều Thánh giả muốn ra tay với hắn, những người này cuối cùng tự nhiên là cướp đoạt không thành còn đưa lên tánh mạng, khiến cho Tần Phàm không khỏi lần nữa cảm thán Triều Thánh tàn khốc.

Chính hắn đoán chừng một chút, một tháng này chỉ là Triều Thánh giả chết ở trên tay hắn cũng có mấy chục người!

Cho nên đồn đãi về lần Triều Thánh này, Chân Vũ thế gia lọt vào đào thải cùng hạ phẩm sẽ cao tới một phần mười, cũng không phải là hư giả, thậm chí đã xem như bảo thủ rồi, dùng Tần Phàm suy đoán, cao tới một phần năm cũng là khả năng.

- Đây là khu vực hạch tâm của thí luyện chi địa?

Tần Phàm đi tới một khu vực rừng rậm màu xanh đậm, cây cối ở đây so với địa phương khác càng thêm cao lớn, hắn tập trung tư tưởng nghe ngóng, quả nhiên phát hiện có rất nhiều cường giả tiềm phục ở chung quanh.

- Xem ra yêu thú cấp năm thượng giai kia còn không có xuất hiện.

Tần Phàm lại nghe thoáng một phát, nhưng không có phát hiện động tĩnh lớn hơn.

- Ha ha, lúc này nhìn xem ai mới là người thắng cuối cùng...

Tần Phàm mỉm cười, lách mình nhảy đến trên một cây đại thụ, hắn lúc này, cũng là chiến ý ngang nhiên.

Mà đột phá đến Tiên Thiên, cũng làm cho hắn đối với tranh đoạt đệ nhất thí luyện lần này có lòng tin rất nhiều.

204. Chương 213: Thiên Tài Tụ Tập.

Chương 213: Thiên tài tụ tập.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’-)

Nằm ở trên cây, Tần Phàm tập trung tư tưởng nghe thoáng một phát, phát hiện phạm vi hạch tâm khu vực này khoảng chừng năm dặm, kể cả Triều Thánh giả của Đại Khôn quốc ở bên trong, có gần 50 người!

Mà Triều Thánh giả cảnh giới Võ sư căn bản là không dám tới nơi đây, nói cách khác ở chỗ này có gần năm mươi Tiên Thiên Võ sư!

Trong tình báo của Tô Dương Phù thành kia nói, Tiên Thiên Võ sư đã biết của Đại Càn quốc chỉ có mười hai, bất quá tăng thêm những kẻ ẩn dấu thực lực kia, sẽ nằm khoảng hai mươi, nói cách khác lần này hai phe Đại Càn quốc cùng Đại Khôn quốc, số lượng Triều Thánh giả Tiên Thiên hẳn là không sai biệt nhiều.

Bất quá bởi vì hiện tại yêu thú cấp năm thượng giai kia còn không có xuất hiện, cho nên người ở chỗ này đều bình tâm tĩnh khí, không có vào lúc này phát sinh xung đột, dù sao từng cái đều muốn tập trung tinh lực cho lần tranh đoạt cuối cùng kia.

Trong nội tâm đối với nhân số lần tranh đoạt chiến này đã có hiểu rõ đại khái, Tần Phàm liền bắt đầu quan sát Triều Thánh giả chung quanh.

- Tần Hạo Dương, bên cạnh còn có hai người, hẳn là người Càn Kinh Tần gia. Lần này Tần Hạo Dương bài danh thứ hai trong Thập đại Triều Thánh giả của Đại Càn quốc, mà Càn Kinh Tần gia còn có một người bài danh thứ tư, tên là Tần Nguyệt Minh.

- Hai thanh niên một thân áo trắng kia, trên áo thêu lên hai chữ Đông Phương, chắc hẳn là người Vọng thành Chân Vũ thế gia Nhất phẩm Đông Phương gia, chỉ là không biết cái nào mới là Đông Phương Vũ bài danh thứ ba trong Thập đại Triều Thánh giả Đại Càn quốc.

- Còn có hai Triều Thánh giả mặc quần áo màu vàng đất kia, trên áo bào thêu phi đao, chính là người của Lạc thành Lý gia, am hiểu tuyệt kỹ phi đao, mà Lý Hóa kia càng là Triều Thánh giả duy nhất đến từ Chân Vũ thế gia nhị phẩm nằm trong Thập đại Triều Thánh giả.

- La Phi? Thằng này vậy mà cũng là Tiên Thiên Võ sư? Bất quá nghe Thái Hiên nói Lạc thành La gia có được Luyện được sư Linh Hoàn cấp, coi như là có chút nội tình.

Tần Phàm lén lút đánh giá toàn trường, so sánh với tình báo mà lúc trước Tô Dương cho hắn, làm hắn kinh ngạc là ba Triều Thánh giả đến từ Càn Kinh Tần gia, vậy mà thực lực đều là Tiên Thiên trở lên, vốn đã biết có hai cái, còn có một lại là che giấu thực lực, Tô gia không có điều tra đến.

- Càn Kinh Tần gia này có thể là thực lực cao nhất trong lần tranh đoạt này rồi!

Tần Phàm thâm nghĩ trong lòng, bất quá hắn nhìn chung toàn trường, lại không có phát hiện hai người Thái Hiên cùng Thái Ngọc.

- Ồ?

Tần Phàm đột nhiên có chút kinh ngạc, ở cách đó không xa phát hiện Mạnh Thần ban đầu ở Kính Hồ cùng hắn từng có một trận chiến.

- Không thể tưởng được lúc trước hắn cũng che giấu thực lực.

- Bất quá hắn có thể trong vòng một đêm giết sạch mấy trăm đạo tặc của Hắc Vân trại, tự nhiên sẽ không kém đi nơi nào.

Lập tức Tần Phàm hơi động tâm, biết rõ nếu như lúc trước Mạnh Thần kia dùng hết toàn lực, mình khẳng định không phải đối thủ của hắn, bất quá cũng có thể là thời điểm hắn tẩy trừ Hắc Vân trại bị thương. đọc truyện mới nhất tại .

Ở chỗ này, từng cái đều là tinh anh chưa tới hai mươi hai tuổi, có được thực lực Tiên Thiên cảnh giới, từng cái đều là người nổi bật bên trong cùng tuổi, từng cái bọn hắn cơ hồ đều là đến từ Chân Vũ thế gia thượng phẩm.

Chân Vũ thế gia hạ phẩm, nội tình căn bản là không có tư cách cùng những Chân Vũ thế gia thượng phẩm kia so sánh, tỷ lệ xuất hiện siêu cấp thiên tài quá thấp!

Ngay cả gia tộc Mạnh Thần cũng là lục phẩm Chân Vũ thế gia, mà Triều Thánh giả của Chân Vũ thế gia cử phẩm như Tần Phàm, một cái cũng không có!

Cho nên, luận nội tình, Tần Phàm ở đây xem như kém cỏi nhất, bất quá có thể dùng thân phận Triều Thánh giả Chân Vũ thế gia cử phẩm, ở chỗ này cùng một đám thiên tài đến từ Chân Vũ thế gia thượng phẩm tranh đoạt đệ nhất, trong lòng của hắn cũng có chút hào khí...

Binh không muốn làm tướng là binh phế thải!

- Đây, tiểu tặc.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm đột nhiên ở sau lưng truyền đến, Tần Phàm quay đầu nhìn lại, trông thấy Thái Hiền cùng Thái Ngọc đang hướng về bên này đi tới.

- Thái huynh, Thái tiểu thư. truyện copy từ

Tần Phàm mỉm cười chấp tay, sau đó rất tức giận nhìn Thái Ngọc hỏi:

- Xin hỏi Thái tiểu thư, tại hạ như thế nào thành tiểu tặc rồi? Ta cũng không trộm qua đồ vật của nàng a?

- Nếu như không phải làm tặc, lần trước ngươi như thế nào đi nhanh như vậy!

Thái Ngọc nhớ tới lần trước Tần Phàm rất không có nghĩa khí bỏ đi, vẫn còn có chút tức giận vênh cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu lên nói.

- Thái huynh đã tới đón nàng, ta tự nhiên là không cần ở lại.

Tần Phàm nhún vai, sau đó nhìn Thái Hiền nói:

- Thái huynh, ngươi nói đúng không?

- Ha ha, trước đó vài ngày, thật sự cảm ơn ngươi thay ta chiếu cố xá muội, xá muội từ nhỏ trong gia tộc rất được sủng ái, cho nên có chút tùy hứng, hi vọng Tần huynh bỏ qua cho.

Thái Hiền khẽ mỉm cười nói, lúc này hắn mặc một bộ cẩm bào màu tím, trên mặt sạch sẽ, tóc tai cẩn thận tỉ mỉ, cười lộ lên lộ ra rất có phong độ.

- Ca ca, người ta lúc nào tùy hứng chứ.

Thái Ngọc thì không thuận theo kéo tay Thái Hiền làm nũng nói, nhìn Tần Phàm vẻ mặt xấu hổ.

- Hảo hảo, nha đầu muội là nghe lời nhất.

Thái Hiền chỉ có thể bất đắc dĩ nói, bất quá nhìn ra được hắn đối với Thái Ngọc thật là thập phần sủng nịch.

- Đây, tiểu tặc, ngươi thật sự dám đến nơi đây sao? Có biết nơi này rất nhiều nguy hiểm không?

Sau đó Thái Ngọc chuyển hướng nhìn Tần Phàm nhún mày, hỏi.

- Thái tiểu thư cũng có thể đến, sao tại hạ không thể tới.

Tần Phàm giang tay ra cười nói:

- Bất quá cũng phải cảm ơn Thái tiểu thư nói cho tại hạ biết tin tức này.

- Ha ha, Tần huynh cũng đã đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, tự nhiên là có tư cách tham gia lần tranh đoạt này.

Lúc này Thái Hiền tùy ý nhìn Tần Phàm, khẽ mỉm cười nói.

- Cái gì, tiểu tặc ngươi đã đột phá đến Tiên Thiên?

Thái Ngọc trừng mắt, có chút không dám tin, ở hai mươi ngày trước Tần Phàm còn là Võ sư cấp chín đỉnh phong mà thôi, thời gian ngắn ngủi này làm sao lại đột phá đến Tiên Thiên.

- May mắn mà thôi.

Tần Phàm không khỏi nhăn mặt, không thể tưởng được Thái Ngọc này thật đúng là gọi “tiểu tặc” quen miệng rồi.

- Ồ?

Tần Phàm đột nhiên có phát hiện, theo bản năng xoay người sang chỗ khác, cách nơi này không xa nhìn thấy một Đại Hán đầu trọc, người nọ có phần hứng thú nhìn mình, còn khát máu liếm liếm đầu lưỡi.

Tần Phàm không khỏi khẽ chau mày, hắn nhận ra người này, chính là Triều Thánh giả Đại Khôn quốc, trước đó vài ngày hắn gặp qua hắn lần thứ nhất, bất quá khi đó bởi vì Tần Phàm còn không có đột phá đến Tiên Thiên, không phải đối thủ của hắn, cho nên chỉ có thể bằng vào huyền trọng vực cùng Lưu Tinh Bộ đào tẩu, không thể tưởng được bây giờ người nọ còn ghi hận lấy mình.

- Như thế nào? Tần huynh cũng gặp qua người này?

Lúc này Thái Hiên kinh ngạc hỏi.

- Chạm mặt một lần, thiếu chút nữa chết trong tay hắn.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

205. Chương 214: Mê Cung. (1)

Chương 214: Mê cung. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Người này tên là Hồng Quỳnh, lần này trong Triều Thánh giả của Đại Khôn quốc, thực lực có thể xếp vào Top 10, sử dụng hai Lưu tinh đại chùy, rất là lợi hại.

Thái Hiên chậm rãi giải thích nói, sau đó hắn nhìn hai gã Triều Thánh giả Đại Khôn quốc khác, tiếp tục nói:

- Người mặc quần áo da hổ kia tên là Đoạn Vân, sử dụng một thanh Cửu Hoàn đại đao, có một môn tuyệt kỹ tên là Ngũ Hồ đoạn môn đao, uy lực cực lớn.

- Người bận áo tơ xanh kia tên là Chu Xương, am hiểu công phu quyền cước, cận thân công kích rất lợi hại, đều là nhân vật có thể xếp nhập Top 3 của Triều Thánh giả Đại Khôn quốc.

- Không ngờ Thái huynh đối với Triều Thánh giả Đại Khôn quốc biết tình tường như thế, thật khiến người bất ngờ ah!

Tần Phàm hơi có chút kinh ngạc, năng lượng của Lạc thành Thái gia thật sự là kinh người.

- Ha ha, Thái gia chúng ta cùng Đại Khôn quốc có chút sinh ý lui tới.

Thái Hiên cười nói.

Lúc này, những Triều Thánh giả nơi đây, vô luận là người Đại Càn quốc hay là Đại Khôn quốc, đều ăn ý lựa chọn tạm thời hòa bình ở chung, không có phát ra xung đột, chỉ là đều lén lút quan sát thực lực đối thủ.

...

Ở bên ngoài thí luyện chi địa, trên một lầu cao của Chân Vũ Thánh điện.

Ở trong đại sảnh, có một Thủy Tinh Cầu cực lớn đứng sừng ở trung ương, đường kính tiếp cận ba mét, mà lúc này, trên Thủy Tinh Cầu đang hiển hiện một vài hình ảnh thần bí.

- Bẩm báo Thánh chủ, tất cả Triều Thánh giả có tư cách tranh đoạt quán quân Triều Thánh thí luyện đều đã đi tới khu vực hạch tâm rồi.

Thần tôn áo bào tím mà ngày đó dẫn đầu Triều Thánh giả, cung kính đứng ở một bên nói.

Thánh chủ bận áo bào trắng thánh khiết, lúc này xoay người lại, tùy ý nhìn thoáng qua Thủy Tinh Cầu, sau đó đầu lông mày hơi động một chút, chỉ vào trên người một thiếu niên mặc áo bào xanh trong Thủy Tinh Cầu, đậm mạc hỏi:

- Người nọ là đến từ thế gia nào?

- Khởi bẩm Thánh chủ, thuộc hạ không có thông tri cho người này về sự tình tranh đoạt chiến, cho nên tạm thời không có tư liệu của hắn, bất quá người này hẳn là đến từ Triều Thánh giả Chân Vũ thế gia hạ phẩm, xin cho thuộc hạ điều tra rõ lại báo cáo sau.

Thần tôn áo bào tím cũng liếc nhìn bóng người kia, sau đó cung kính đáp.

- Bắt đầu đi.

Thánh chủ nhàn nhạt nói, sau đó nhẹ nhàng phất ống tay áo, Thủy Tinh Cầu thoáng hiện một đạo bạch quang, sau đó đánh tới khu vực hạch tâm của thí luyện chi địa.

...

- Âm âm...

Đúng lúc này, tại thí luyện chi địa, Tần Phàm cảm giác bốn phía trập trập chấn động, sau đó tất cả cây cối bắt đầu chậm rãi di động, tựa hồ là hình thành một cái mê cung cự đại.

Rống...

Sau một khắc, một bóng đen cực lớn như thiên thạch từ trên trời giáng xuống, đụng vào địa phương trung ương nhất của khu vực hạch tâm, đại địa cũng chịu chấn động!

Bóng dáng cực lớn kia vừa mới rơi xuống, Tần Phàm liền cảm giác được tốc độ di động của cây cối bốn phía càng lúc càng nhanh.

Trong nháy mắt, hai người Thái Hiên cùng Thái Ngọc còn cách mình không xa, nhưng trong nháy mắt, liền bị một loạt cây cối cao lớn ngăn cách, chỉ nghe được thanh âm Thái Ngọc gọi mình, nhưng mà nhìn không tới bóng người rồi.

Lại nhìn địa phương rơi xuống bóng dáng cực lớn kia, nhưng lúc này cũng bị từng dãy cây cối cao lớn tạo thành tường cây che tầm mắt, đến tận cùng là yêu thú gì cũng không có nhìn rõ ràng.

Cái này toàn bộ khu vực hạch tâm của thí luyện chi địa, đã biến thành một mê cung cực lớn, hơn nữa cây cối cứ qua một thời gian ngắn lại di động lần nữa, hiện tại có khả năng còn không có ai biết được yêu thú cấp năm thượng giai kia đến tận cùng là loại gì.

Biến cố đột nhiên sinh ra này, khiến cho tất cả Triều Thánh giả ở đây không nghĩ tới.

- Đây chẳng lẽ là Chân Vũ Thánh điện cổ ý sao? Nhưng điều này cần bao nhiêu năng lực mới có thể cải biến toàn bộ địa vực?

Trong tâm Tần Phàm rung động, hắn hướng bốn phía nhìn lại, phát hiện đều là từng dãy cây cối thẳng tắp cao lớn, mọc rất là chặt chẽ, mà thông đạo ở giữa thì rộng khoảng 5~6 mét, hai phương hướng đều có một cửa ra, tất nhiên là cho Triều Thánh giả tự chọn.

Đây quả thực là một cái mê cung mà!

Trong lòng Tần Phàm có chút đoán không ra chú ý của Chân Vũ Thánh điện, bất quá lòng hắn nghĩ:

- Muốn vào trung tâm săn giết, chặt hết cây cối, trực tiếp mở ra một con đường không được sao?

- Ồ, sao những cây cối này cứng rắn như vậy!

Nhưng rất nhanh đã có người giống như đáp lại cho hắn, bên tường kia cây truyền đến tiếng kêu kinh ngạc.

Tần Phàm nương mảy, một quyền oanh lên một cây đại thụ, quả nhiên chỉ là lưu lại một chút cháy đen ở phía trên mà thôi.

- Vậy mà cứng rắn đến trình độ này!

Trong tâm Tần Phàm lần nữa khê chấn động, hắn biết uy lực một quyền này của mình, coi như là Tiên Thiên võ giáp cao cấp cũng có thể đơn giản phá vỡ, nhưng cơ hồ toàn lực bộc phát vậy mà không có hiệu quả quá lớn đối với thân cây này.

Có thể kiến tạo một thí luyện chi địa như vậy, cái kia là đại thủ bút như thế nào? Tần Phàm cảm thấy Chân Vũ Thánh điện càng ngày càng thần bí.

Ầm ầm...

Nhưng vào lúc này, đại địa lần nữa chấn động lên, rất nhanh Tần Phàm liền cảm giác thân thể của mình trầm xuống!

- Chuyện gì xảy ra?

- Thân thể của ta như thế nào trở nên nặng như vậy?

- Ta cảm giác hành động rất gian nan!

Rất nhanh liền có thanh âm của Triều Thánh giả từ bốn phía truyền đến.

- Loại cảm giác này là gì? Huyền trọng vực?

Lúc này Tần Phàm cũng hơi biến sắc, bởi vì mình còn không có sử dụng Huyền Trọng Quyền, hơn nữa càng không có kia năng lực bao phủ khu vực lớn như vậy! Nói cách khác nơi này có mặt người khác, hoặc là... là yêu thú kia cải biến toàn bộ trọng lực của địa vực!

Nhưng rất nhanh Tần Phàm liền lộ ra thần sắc nhẹ nhõm, bởi vì đối với hắn, như vậy ngược lại là gia tăng ưu thế của hắn, dù sao hắn sớm đã quen tu luyện trong trọng lực gấp mấy chục lần. Hiện tại trọng lực bốn phía đại khái là ở khoảng gấp 30 lần.

- Ở dưới huyền trọng vực gấp 50 lần, không biết có bao nhiêu người còn có thể hành động tự nhiên?

Tần Phàm lộ ra mỉm cười, hắn ở trong huyền trọng vực gần 40 lần của Cổ Mặc tu luyện thật lâu, hơn nữa đột phá đến Tiên Thiên, tốc độ đã đạt đến trình độ phi thường khủng bố.

Mà Tần Phàm đột phá Tiên Thiên, bản thân cũng có thể phóng xuất ra huyền trọng vực gấp 30 lần. Nếu như thi triển đi ra, cho dù hắn cũng không dám nói có thể hành động tự nhiên, nhưng nhất định là chiếm rất nhiều ưu thế so với những người khác.

Kỳ thật tuy hiện tại thông đạo đã thành mê cung, nhưng mà Tần Phàm vẫn có thể lợi dụng Chu Tước chi dực trực tiếp bay vào nơi yêu thú cấp năm thượng giai rơi xuống kia, nhưng mà dùng thực lực của hắn bây giờ, còn không có hoàn toàn nắm chắc một mình giết chết yêu thú cấp năm thượng giai.

Dù sao yêu thú cấp năm thượng giai ở đây tương đương với yêu thú cấp sáu bên ngoài, thực lực tương đương với Linh Vũ sư!

- Thiên Sí Hổ cũng là yêu thú cấp sáu, bất quá là yêu thú cấp sáu thượng giai.

206. Chương 215: Mê Cung. (2)

Chương 215: Mê cung. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm chợt nhớ tới ở Yêu Thú sơn mạch gặp được trảng cảnh ngũ Hổ phệ Long, trong nội tâm hết sức kiêng kỵ, đây chính là một móng vuốt cũng có thể làm ình vạn kiếp bất phục.

Yêu thú cấp sáu rất lợi hại, cho dù chỉ là sơ giai cũng không kém!

Nếu như đến trước, cùng yêu thú kia liều đến lưỡng bại câu thương, sẽ để cho người ta nhặt được tiện nghi, cho nên Tần Phàm vẫn là quyết định ngoan ngoãn tìm thông đạo trước, hơn nữa hắn cũng không muốn nhanh như vậy liền bạo lộ lá bài tẩy của mình.

- Xem ra lúc này đây, Chân Vũ Thánh điện khảo thí không chỉ là thực lực Triều Thánh giả, còn khảo thí tài trí, kinh nghiệm, năng lực xử sự, năng lực ứng biến..., thậm chí còn khảo nghiệm số mệnh.

Trong nội tâm Tần Phàm minh bạch, dưới tình huống như thế, trừ khi là thực lực vượt qua những người khác quá nhiều, nếu không chỉ có thể động đầu óc.

- Cũng là thời điểm gặp lại những thiên tài kia rồi.

Tần Phàm mỉm cười, liền tìm một lối đi xông vào.

...

- Ô? Là Triều Thánh giả Đại Khôn quốc?

Vừa mới chuyển qua thông đạo thứ hai, Tần Phàm liền ở tiền phương phát hiện một đại hán khôi ngô.

Từ quần áo và trang sức có thể thấy được không phải Triều Thánh giả Đại Càn quốc, còn nữa, tuy tuổi thọ hai quốc gia tương tự, nhưng mà người Đại Khôn quốc lại cao hơn người Đại Càn quốc rất nhiều, cơ hồ từng cái đều là thân cao 2m trở lên.

- Giết.

Sắc mặt Tần Phàm lạnh lẽo, lúc này Triều Thánh giả Đại Khôn quốc kia còn không có phát hiện mình, nhưng mà người hai quốc gia vừa thấy mặt là thể như nước lửa, không bằng tiên hạ thủ vi cường, cho nên tốc độ của hắn không giảm, trực tiếp phóng về phía người kia.

- Hắc hắc, tiểu tử, địa ngục không cửa ngươi lại tới...

Thời điểm Tần Phàm cách hắn còn có hơn mười mét, Đại Hán khôi ngô kia rốt cục phát hiện Tần Phàm, nhìn Tần Phàm không có gì để làm người khác chú ý, tuổi trẻ không lớn, tốc độ cũng không phải rất nhanh, trên mặt của hắn lộ ra vui vẻ dữ tợn.

Nhưng lúc này tốc độ của Tần Phàm còn chưa đạt tới nhanh nhất.

Nháy mắt sau đó, hắn đột nhiên phát lực, tốc độ tăng thêm mãnh liệt! So với vừa rồi nhanh hơn gấp đôi!

Bành!

Tiếng va đập trầm thấp mãnh liệt vang lên, Tần Phàm trực tiếp đánh bay người này, sau đó động tác giống như hành vân lưu thủy, lập tức lấn người lên trước, một quyền oanh trên lồng ngực hắn.

Nếu như luận cường độ thân thể, Tần Phàm tự tin ở trong Triều Thánh giả không có một người nào có thể so sánh với mình!

- Một cái.

Tần Phàm đạm mạc nhìn thoáng qua thi thể dưới mặt đất, sau đó thu trữ vật giới chỉ vào. Những Triều Thánh giả có thể tới tham gia tranh đoạt chiến này, tất cả đều là săn bắn ở vòng trong, nhất định trên người từng cái đều có không ít điểm tích lũy.

Nghe ngóng, hắn phát hiện địa phương khác cũng đang không ngừng phát sinh chiến đấu, vừa rồi áp lực lâu như vậy, hiện tại rốt cục chính thức bạo phát ra.

Thân hình lại lóe lên, Tần Phàm tiếp tục hướng về một lối đi khác.

- Là người! Ha ha, tốt! Lần này ta nhìn người chạy đi đâu! nguồn

Lúc này, trước mặt của hắn đột nhiên truyền đến tiếng cười sắc lạnh, the thé.

- Hồng Quỳnh Đại Khôn quốc?

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lại, phía trước chừng hơn ba mươi thước, một Triều Thánh giả đầu trọc, hai tay cầm một đôi Lưu tinh đại chùy cực lớn, mục lộ hung quang nhìn mình.

- Nghe Thái Hiên nói thực lực của Hồng Quỳnh này ở trong Triều Thánh giả Đại Khôn quốc có thể đứng vào Top 10, lần trước hắn muốn giết ta không có giết thành, không thể tưởng được hiện tại lại lần nữa gặp được.

Trong lòng Tần Phàm trầm ngâm:

- Cũng tốt, vậy để cho ta nhìn những thiên tài đứng vào Top 10 như người, đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại!

- Ngày đó ta chỉ có thể chạy trốn, nhưng hôm nay...

Tần Phàm nhìn về phía đối thủ, trong hai tròng mắt ngược lại có một tia hưng phấn, nháy mắt sau đó, hắn khinh miệt nhìn đối phương ngoắc ngón tay.

Lần kia để cho Tần Phàm từ trong tay chạy thoát, Hồng Quỳnh cảm thấy rất khó chịu, hắn ở trong Triều Thánh giả của Đại Khôn quốc rất có danh tiếng, vậy mà lại để ột Võ sư ở trên tay của mình chạy thoát!

Cái này đối với hắn mà nói là một sự tình không có cách nào tiếp nhận! Nếu để cho chút ít Triều Thánh giả Top 10 của Đại Khôn quốc biết được, hắn nhất định sẽ trở thành trò cười ọi người!

Cho nên, trong lòng của hắn một mực đều ghi hận Tần Phàm, nhưng không thể tưởng được ở chỗ này có thể trông thấy đối phương!

- Hảo hảo, người chỉ là Võ sư cấp chín đỉnh phong cũng dám đến nơi đây, người Đại Càn quốc, ta không biết là nói người to gan lớn mật, hay là ngây thơ vô tri, bất quá chết ở trên tay Hồng Quỳnh đại gia ta, so với chết ở trong tay yêu thú thì tốt hơn.

Hồng Quỳnh lạnh lùng nhìn Tần Phàm, trên mặt có chút dữ tợn.

Hồng Quỳnh này thân cao khoảng 2m3, hơn nửa một đôi Lưu tinh đại chùy trên tay, càng là phi thường uy mãnh, thoát nhìn rất có khí thế.

Bất quá tâm bình tĩnh của hắn ngược lại là tôi luyện không tệ, cũng không có bởi vì Tần Phàm khiêu khích mà không khống chế được, vẫn là lộ ra thập phần tỉnh táo.

- Ai nói cho người biết ta còn là Võ sư cấp chín đỉnh phong?

Trên mặt Tần Phàm cố ý lộ ra một tia trêu tức.

- Ah?

Hồng Quỳnh kia nao nao, nhưng tùy theo cười lớn một tiếng nói:

- Ha ha, nguyên lai là đột phá đến Tiên Thiên, trách không được dám hung hăng càn quấy như thế! Bất quá người cho rằng đột phá Tiên Thiên là có tư cách tới nơi này sao? Thật đúng là không biết sống chết!

- Là ai không biết sống chết, còn phải đợi tí nữa mới biết được.

Tần Phàm chỉ cười nhạt một tiếng, hắn tôi luyện tâm bình tĩnh tự nhiên không thể kém Hồng Quỳnh.

- Tốt, thống khoái! Người Đại Càn, một đôi Lưu Tinh Chùy này của ta, từng cái nặng 500 cân, đã từng uống qua máu tươi hơn chín trăm người, người sẽ là cái kẻ tiếp! Bất quá người yên tâm, ta sẽ cho người chết thống khoái!

Hồng Quỳnh rống to một tiếng, sau đó hai Lưu Tinh đại chùy trong tay bắt đầu huy động lên, khiến không khí trận trận chấn động.

Oanh!

Đùi phải của Hồng Quỳnh mạnh mẽ giẫm trên mặt đất, khiến ặt đất lập tức rạn nứt, sau đó thân hình bắt đầu lao tới Tần Phàm. Làm cho Tần Phàm có chút ngoài ý muốn chính là, Hồng Quỳnh này ở dưới trọng lực 30 lần lại vẫn có thể bảo trì tốc độ cực nhanh.

- Tại hạ cũng chính có ý này.

Nhưng Tần Phàm như thế nào sợ hấn, tuy thân thể của hấn ở trước mặt Hồng Quỳnh lộ ra có chút nhỏ gầy, nhưng mà khí thế bạo phát đi ra tuyệt đối không yếu!

Bất quá đáng tiếc chính là, thanh trường đao màu đen kia của Tần Phàm đã vỡ vụn, không thể dùng lại rồi, cho nên chỉ có thể tay không tác sát cùng hấn đối chiến. Đồng thời, điều này cũng làm cho Tần Phàm càng thêm hiểu rõ tầm quan trọng của một thanh vũ khí tốt.

Hồng Quỳnh cầm Lưu Tinh Chùy màu đen trong tay, chiều dài khóa sắt gần 1m, mà trên hình cầu hiện đầy gai nhọn, múa giống như quạt gió, như thiểm điện đập tới Tần Phàm.

Hô! Hô! Hô! Hô! Hô!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Trận trận tiếng xé gió truyền đến, Hồng Quỳnh lần lượt cuồng đánh vào Tần Phàm, từng chùy từng chùy như lưu tinh bay múa! Nhanh như thiểm điện! Trọng như núi áp! Nhưng mà bị Tần Phàm lần lượt tránh được, chỉ là nện thành rất nhiều hố to trên mặt đất.

207. Chương 216: Thực lực Top 10.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 216: Thực lực Top 10.

- Người Đại Càn, là nam nhân thì cùng ta chiến đấu!

Hồng Quỳnh lớn tiếng gầm thét.

- Tốt, ngươi buông Lưu Tinh Chùy ra, chúng ta so công phu quyền cước một chút.

Tần Phàm cười khẩy nói, Lưu Tinh Chùy của Hồng Quỳnh này cực kỳ bá đạo, mình căn bản không thể cận thân, cùng hấn chính diện solo mới là ngu ngốc!

- Đi chết đi!

Hồng Quỳnh hai mắt nộ trừng, hấn cũng không có ngu như vậy, sẽ thật sự bỏ vũ khí xuống, chỉ là tốc độ chuyển động của song chùy trong tay so với vừa rồi còn nhanh thêm vài phần.

Ừ ù long!

Khí lưu màu đen trầm trọng vờn quanh hai Lưu Tinh Chùy màu đen, trong khoảng thời gian ngắn, một cỗ sát ý trầm trọng giống như thực chất trùng kích về phía Tần Phàm.

Mà ở khí lưu này vờn quanh xuống, tựa hồ Hồng Quỳnh nhận được trợ lực, tốc độ tiêu thăng, đột nhiên cao cao nhảy lên, sau đó một cái Lưu Tinh Chùy của hấn đập mạnh xuống mặt đất!

Oanh!

Tuy Tần Phàm nhanh chóng tránh được, nhưng mà lực lượng kinh khủng kia trực tiếp nện vào mặt đất, lập tức ở chung quanh xuất hiện một cái hố sâu rộng gần năm mét, đá vụn bùn đất văng khắp nơi, hấn bị một ít đá vụn đánh tới trên người, âm thầm bị đau, thiếu chút nữa rớt vào trong hầm.

- Không hổ là Triều Thánh giả thực lực Top 10.

Tần Phàm âm thầm kinh hãi, nếu như không phải ý vào tốc độ, có lẽ mình sớm đã bị đập chết rồi. Uy lực của Lưu Tinh Chùy này, cho dù khí lực của hắn cường đại như thế, cũng không dám đón đỡ, đặc biệt là một búa vừa rồi kia, hắn là dùng tới vũ kỹ, nếu như bị đập trúng, không chết cũng phải trọng thương.

Hô!

Vừa rồi Hồng Quỳnh chỉ là dùng một Lưu Tinh Chùy, vào lúc này, cái đại chùy khác của hắn lại ở trong nháy mắt phá không đánh tới Tần Phàm.

Bành!

Tần Phàm ở dưới tình huống không kịp đề phòng, bỗng chốc bị đập trúng lồng ngực. Trên Lưu Tinh Chùy này truyền đến lực lượng sao mà kinh người, võ giáp trên người hắn chỉ trong nháy mắt liền bị nện toái, thân thể bị đánh bay hơn mười thước, một cảm giác khó chịu ở ngực truyền đến.

PHỐC!

Tần Phàm phun ra một ngụm máu tươi.

- Vẫn là chủ quan rồi.

Tần Phàm rất nhanh ổn định thân thể, lập tức nuốt vào một viên Liệu Thương hoàn, tuy không thể lập tức trị liệu thương thế, nhưng tối thiểu có thể kiềm chế đi phần nào.

- Người Đại Càn, người thật là khiến ta ngoài ý muốn, ăn một búa của ta lại vẫn có thể không chết, người như vậy thật sự không nhiều lắm.

Khuôn mặt Hồng Quỳnh có chút khê động, hắn biết một búa này của mình mạnh như thế nào, hắn dám cam đoan, dù là chút ít Triều Thánh giả thực lực cùng hắn xếp hạng Top 10 kia, ăn một búa này cũng phải trọng thương!

- Người có thể làm cho ta bị thương đồng dạng không nhiều lắm, người có thể làm ta bị thương, ta cũng đồng dạng rất kinh ngạc.

Tần Phàm nhàn nhạt nói:

- Bất quá lúc này đến phiên ta công kích, các hạ cẩn thận a.

- Hắc hắc, lớn lối như vậy...

Hồng Quỳnh nhe răng cười, đại chùy trong tay lần nữa chuyển động, trong 2m, toàn bộ phương hướng tiến công đều bị phong tỏa.

Nhưng ngay lúc này, thanh âm của hắn đột nhiên dừng lại, đại chùy trong tay giống như nặng thêm vài ngàn cân, thiếu chút nữa muốn rời tay mà bay.

Huyền trọng vực!

Bành!

Chân phải của Tần Phàm chạm trên mặt đất, thân hình lập tức xông ra, lúc này ở dưới trọng lực gấp 60 lần, tốc độ của hắn cũng chậm rất nhiều, nhưng nói tóm lại, vẫn là linh hoạt hơn Hồng Quỳnh rất nhiều.

Ba bước liền lần người lên trước.

- Man Ngưu Nghịch Xông!

Tiên Thiên vô khí xen lẫn nguyên khí, còn mang theo năng lượng Chu Tước hỏa diễm, ở dưới Linh Hàn quyền sáo tăng phúc bạo tuôn mà ra.

Tứ trọng điệp gia!

Oanh!

Lưu Tinh đại chùy của Hồng Quỳnh còn chưa kịp thu trở lại, liền bị một quyền này đánh tới lồng ngực, hình như có ánh lửa bộc phát, khói trắng cuồn cuộn, ken két... nháy mắt sau đó, toàn bộ xương cốt ở ngực của hắn vỡ vụn, da thịt lập tức hãm vào, mang theo nội tạng, toàn bộ trở nên cháy đen một mảnh.

- Người...

Hồng Quỳnh không thể tin mở to hai mắt nhìn đối thủ, thân thể cao lớn chậm rãi ngã xuống, không nói ra lời nào nữa.

- Hô...

Tần Phàm thở dài một hơi, Lưu Tinh Chùy của Tần Quỳnh này có thể công có thể thủ, cơ hồ không có sơ hở, nếu như không phải dưới tình huống Hồng Quỳnh không biết, bỗng nhiên phóng ra huyền trọng vực, muốn giết chết hắn còn thật không dễ dàng.

- Những Triều Thánh giả thực lực có thể đứng vào Top 10 này, quả nhiên cả đám đều không phải hư danh nói chơi, đặc biệt là những người gần phía trước kia, chỉ sợ sẽ thập phần khủng bố!

Tần Phàm nghĩ đến bọn người Thái Hiền, Tần Hạo Dương, trong nội tâm ần ần suy đoán.

- Rống...

Nhưng vào lúc này, một hồi gầm rú cực lớn lần nữa phá không truyền đến.

- Là thanh âm của yêu thú kia.

Tần Phàm đột nhiên ngẩng đầu lên, hướng về phương hướng kia nhìn lại.

- Là Thiết Giáp Địa Long! Không phải nói yêu thú cấp năm thượng giai sao? Cái này rõ ràng đã là yêu thú cấp sáu rồi!

Thính lực của Tần Phàm vô cùng tốt, còn mơ hồ nghe được trong khu vực trung tâm truyền đến tiếng kêu sợ hãi.

- Chẳng lẽ nhanh như vậy đã có người xông vào?

Tần Phàm nghe thấy trung tâm truyền đến thanh âm bối rối, biết rõ đã có người chứng kiến con yêu thú cuối cùng này rồi.

Thân thể của hắn trải qua Ma chủng luyện hóa, cho nên so với người bình thường thì linh mãnh hơn rất nhiều, hơn nữa hắn từ Cổ Mặc học được tiểu pháp môn nghe âm phân vị kia, cho nên có thể nghe được rất xa.

- Thiết Giáp Địa Long?

Tần Phàm khẽ chau mày, hắn cũng đã được nghe nói qua loại yêu thú này, thật là yêu thú cấp sáu sơ giai hàng thật giá thật, thân thể khổng lồ, da dày thịt thô, lực lượng kinh người, còn biết thần thông thiên phú Địa hệ.

Chỉ là không biết đầu Thiết Giáp Địa Long này, có trải qua thực lực tăng cường hay không, nếu giống như những yêu thú tăng cường một giai, thực lực đạt tới cấp sáu trung giai, như vậy bất kỳ một Triều Thánh giả nào ở đây cũng đừng nghĩ một mình đối phó.

- Rống...

Thiết Giáp Địa Long kia lần nữa phát ra một tiếng rống to, tất cả Triều Thánh giả trong khu vực trung tâm đều có thể cảm giác được đại địa run nhẹ.

- Ah...

Sau đó truyền đến một tiếng bi thiết, rất nhanh liền im bật.

- Người kia đã chết?

Tần Phàm nghe thấy thanh âm này, phảng phất giống như thấy được người nọ may mắn là cái thứ nhất xông vào địa phương có Thiết Giáp Địa Long, nhưng mà một cái đối mặt, trực tiếp để cho quái vật khổng lồ này một cước đạp ở dưới chân.

Triêu Thánh giả có thể tiến vào đây, thực lực từng cái đều không thấp, nhưng ở trước Thiết Giáp Địa Long, lại sống không qua một hơi thời gian.

Ở phía sau, rất nhiều Triêu Thánh giả, trong nội tâm đều xẹt qua một tia lo lắng.

- Không ngờ Thiết Giáp Địa Long kia lợi hại đến trình độ này.

Tần Phàm cũng có chút ngoài ý muốn, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói:

- Lúc này hẳn là Chân Vũ Thánh điện cố ý a, mục đích là để ột đám Triêu Thánh giả học phối hợp cùng cạnh tranh. Phải biết rằng muốn trở thành lương đồng tương lai để Đại Càn quốc bồi dưỡng, không chỉ cần thực lực bản thân cường đại, còn cần biết thủ đoạn, phải giỏi nắm giữ thời cơ.

208. Chương 217: Khảo Nghiệm Tranh Đoạt Đệ Nhất.

Chương 217: Khảo nghiệm tranh đoạt đệ nhất.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Khảo nghiệm như vậy là rất khó !

Tần Phàm bắt đầu dĩ lắc đầu, sau đó cũng không dám lãnh đạm, thu trữ vật giới chỉ của Hồng Quỳnh lại, sau đó nhanh chóng phóng về khu vực hạch tâm có Thiết Giáp Địa Long.

...

Trong Chân Vũ Thánh điện, Thánh chủ từ trên cao nhìn xuống phía dưới.

Mà ở trước Thủy Tinh Cầu trung ương, lúc này đã tụ tập không ít Thần tôn của Chân Vũ Thánh điện, những người này đều là người có địa vị, thân phận tôn quý trong Chân Vũ Thánh điện, tại Đại Càn quốc, lời nói của bọn hắn thậm chí không thua gì thánh chỉ.

- Thanh y thiếu niên kia đến cùng là người nào? Thậm chí ngay cả Đại Khôn quốc Hồng Quỳnh cũng chết ở trên tay hắn.

Khi thấy tình huống Tần Phàm giết chết Hồng Quỳnh, trong lòng rất nhiều Thần tôn đều không khỏi nghi hoặc, không biết ở đâu xông ra một Triêu Thánh giả lợi hại như vậy.

- Thủ đoạn công kích này thật lợi hại, vậy mà một quyền nổ nát võ giáp cao cấp của Hồng Quỳnh, lực công kích này đã kém Tiên thiên hạp kỳ không xa.

Một Thần tôn mở miệng nói.

- Phòng ngự của hắn cũng thập phần không tệ, vừa rồi Lưu Tinh Chùy của Hồng Quỳnh đánh tới lồng ngực của hắn, bất quá hắn chỉ phun ra một búng máu, thoát nhìn không có bị thương quá nặng, chắc chắn, coi như là Tiên thiên hạp kỳ cũng chưa chắc có phòng ngự cao như vậy a!

Cũng có Thần tôn nhìn cẩn thận thở dài.

- Càng làm người kinh ngạc chính là, tốc độ của thiếu niên này cũng rất nhanh, nhìn chung trong tất cả Triêu Thánh giả, có thể ở dưới 30 lần trọng lực còn có thể bảo trì tốc độ như vậy cũng không có nhiều người.

- Nhưng nhân vật như vậy, trước lần Triêu Thánh này vậy mà không có thanh danh gì truyền ra, che dấu đủ sâu đấy.

Mặt khác có người nói.

- Vừa rồi các người có thấy động tác của Hồng Quỳnh kia hay không? Trước lúc thiếu niên áo bào xanh kia trùng kích, hắn giống như đình trệ thoáng một phát, ngay cả Lưu Tinh Chùy cũng tựa như muốn rời tay mà bay, không biết đây là có chuyện gì?

- Ân, cái này ta cũng nhìn thấy, Hồng Quỳnh kia giống như đứng đấy để cho hắn đánh, thật sự là kỳ quái.

Lập tức có người đáp lại nói.

PHỐC PHỐC PHỐC...

Đúng lúc này, Thần tôn áo bào tím vừa rồi ly khai đi điều tra thân phận Tần Phàm kia đã trở lại.

Hắn đi đến trước mặt Thánh chủ, sau đó liền cung kính hành lễ nói:

- Khởi bẩm Thánh chủ, thuộc hạ đã điều tra rõ, Triều Thánh giả này chính là đến từ Nam Phong thành cửu phẩm Chân Vũ thể gia Tần gia Tần Phàm, năm nay 17 tuổi, thời điểm 15 tuổi đột nhiên nhận được đại cơ duyên, nghe nói là phục dụng Cửu Chuyển Chân Vũ đan, ngắn ngủn hai năm thời gian từ Tam cấp Võ đồ nhảy lên trở thành một Võ sư, nhưng ở thời điểm hai tháng trước, lúc hắn ly khai Nam Phong thành mới là Võ sư cấp năm...

- Cửu phẩm Chân Vũ thể gia? Làm sao có thể?

- Năm nay mới 17 tuổi?

- Trời ạ, nói cách khác hắn dùng 2 năm thời gian từ Tam cấp Võ đồ, đột phá Tiên Thiên?

- Từ Võ sư cấp năm đột phá đến Tiên Thiên chỉ dùng hai tháng?

- Bất quá nghe nói phục dụng Cửu Chuyển Chân Vũ đan, thật là có thể cho tu luyện giả từ cảnh giới Võ đồ đến Tiên Thiên không có bất kỳ chướng ngại.

- Nhưng mà điều kiện phục dụng Cửu Chuyển Chân Vũ đan cũng thập phần hà khắc, muốn luyện hóa được lực đồng dạng không dễ, hai năm thời gian có thể có thành tựu như vậy, Tần Phàm này cũng thật không đơn giản.

- Ha ha, các người đoán Tần Phàm này có thể trở thành hắc mã lớn nhất, đoạt được Triều Thánh đệ nhất hay không?

- Cái này khả năng không lớn a, tuy thực lực của hắn không tệ, bất quá so sánh với mấy tiểu tử của Lạc thành Thái gia và Càn Kinh Tần gia còn có một đoạn chênh lệch, hơn nữa bọn người Đại Khôn quốc Đoạn Vân, Chu Xương kia, ta xem đệ nhất vẫn là sẽ ở trong mấy người này sinh ra.

Các vị Thần tôn nghe được Thần tôn áo bào tím hồi báo, không khỏi nhỏ giọng nghị luận nhao nhao, bởi vì lúc này không có người ngoài, làm như vậy ngược lại là không có cái gì không ổn.

...

Mà Tần Phàm ở trong thí luyện chi địa, lại không biết rõ nhất cử nhất động của mình đã rơi vào trong mắt các vị đại nhân vật, càng không biết các vị đại nhân vật đánh giá mình cao như vậy, hắn chỉ là cẩn thận từng li từng tí tới gần địa phương có Thiết Giáp Địa Long.

Rốt cục đi vào trong một thông đạo cuối cùng, Tần Phàm biết rõ Thiết Giáp Địa Long kia là ở phía sau tường cây cao lớn kia. Đồng thời hắn cũng phát hiện có không ít Triều Thánh giả đã đến nơi này, nhưng mọi người ăn ý lựa chọn không xâm phạm lẫn nhau, chỉ là ai cũng không có đi vào trước.

Thời gian chậm rãi đi qua, đoán chừng tất cả Triều Thánh giả đều đã tới một cửa cuối cùng này, nhưng Tần Phàm nhìn nhìn, lúc này chỉ còn lại có chừng ba mươi người, nói cách khác sau khi tiến vào cái “mê cung” này, đã có hơn mười người mất đi tư cách.

- Tần huynh.

Lúc này Thái Hiên cùng Thái Ngọc cũng đi tới.

- Thái huynh.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, ở đây nhiều cao thủ như vậy, nhưng Thái Hiên lại trước đi tới nói chuyện với mình, hẳn không khỏi có chút ngoài ý muốn.

- Này, tiểu tặc, ta thì sao? Người nhìn không thấy ta hả?

Thái Ngọc ở một bên thấy Tần Phàm không chào hỏi với mình, mân mê cái miệng nhỏ nhắn, lộ ra có chút không vui.

- Thái tiểu thư, tại hạ hữu lễ.

Tần Phàm biết rõ tính nết Thái Ngọc này, đành phải bắt đắc dĩ nói.

- Tần huynh, đối với tranh đoạt chiến cuối cùng này có ý kiến gì không?

Thái Hiên cũng biết tính tình muội muội mình, cũng chỉ là khẽ cười cười, hướng Tần Phàm hỏi.

- Bên trong hẳn là Thiết Giáp Địa Long không thể nghi ngờ, lục cấp yêu thú hàng thật giá thật, chúng ta ở đây vô luận là ai, đoán chừng một người là không đối phó được.

Tần Phàm nhìn nhìn bốn phía, tiếp tục nói:

- Đoán chừng rất nhanh sẽ có người đến nói liên hợp, ha ha, Thái huynh là Triều Thánh giả đệ nhất nhân của Đại Càn quốc chúng ta, không tổ chức thoả việc này một phát sao?

- Ta vốn không am hiểu cái này, hơn nữa đã sớm có người đi làm.

Thái Hiên lắc đầu, lạnh nhạt nói.

Tần Phàm xem xét, lại trông thấy Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương đã bắt đầu tiếp xúc cùng người Đại Khôn quốc, đoán chừng là nói chuyện hợp tác.

- Tần Hạo Dương này, ngược lại là một nhân tài.

Tần Phàm trầm nghĩ trong lòng.

Rất nhanh, Tần Hạo Dương đã cùng người Đại Khôn quốc nói tốt rồi, sau đó hắn về tới bên Đại Càn quốc, mở miệng nói:

- Chư vị, ở bên trong chính là một đầu Thiết Giáp Địa Long, lục cấp yêu thú, trong chúng ta, vô luận là ai, một người là không đối phó được!

- Cho nên tại hạ đã cùng Triều Thánh giả bên Đại Khôn quốc kia thỏa đàm, vào trong giết chết Thiết Giáp Địa Long trước, chúng ta không xâm phạm lẫn nhau! nguồn

- Cho nên giai đoạn trước chúng ta chủ yếu là tập trung tinh lực đi giết chết Thiết Giáp Địa Long, sau đó mọi người tất cả bằng bốn sự đi tranh đoạt tinh hạch của Thiết Giáp Địa Long.

- Ân, nên như vậy.!

Tần Hạo Dương lập tức nhận được các Triều Thánh giả tán đồng.

209. Chương 218: Kịch Chiến.

Chương 218: Kịch chiến.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhưng Tần Phàm nhếch miệng mỉm cười, trong nội tâm đối với cái này rất lơ đãng. Mặc dù nói là không xâm phạm lẫn nhau, nhưng còn không phải mỗi người đều tâm hoài quỷ thai, ai cũng sẽ không biết dùng hết toàn lực đi đối phó Thiết Giáp Địa Long, nhất định sẽ phân ra một nửa tinh thần đi đề phòng những Triều Thánh giả khác.

Thật giống như cái gọi là công thủ đồng minh Vân Châu kia, cuối cùng còn không phải biến thành một chuyện cười.

Ầm ầm ! ! !

Nhưng vào lúc này, một hồi rung mạnh truyền đến, đột nhiên trong lúc đó, tường cây cuối cùng kia đột nhiên bắt đầu di động!

NGAO rống...

Khi tất cả tường cây đều di dời, một con yêu thú lớn như núi nhỏ hiện ra trước mắt mọi người.

Con yêu thú này cao chừng năm sáu mét, mà cái đuôi to kia cũng dài chừng 10m! Hơn nữa trên người mọc đầy lân giáp cứng rắn màu đỏ sậm, phần lưng còn có gai lưng nhọn hoắt như kiếm, thoạt nhìn rất là dữ tợn.

- Thiết Giáp Địa Long!

- Khổng lồ như vậy!

- Thoạt nhìn quá kinh khủng!

- Mọi người phải cẩn thận một chút!

Thiết Giáp Địa Long này vừa xuất hiện, trong tràng lập tức vang lên trận trận kinh hô, có rất nhiều Triều Thánh giả còn chưa từng gặp qua lục cấp yêu thú, không thể tưởng được sẽ khổng lồ như vậy.

- Thân hình này hoàn toàn chính xác là đủ khổng lồ!

Tần Phàm chứng kiến hình dáng của Thiết Giáp Địa Long này, trong lòng cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn. Thiết Giáp Địa Long lục cấp sơ giai này thoạt nhìn nếu so với Thiên Sí Hồ lục cấp thượng giai còn muốn khổng lồ hơn, bất quá vẫn còn kém thất cấp yêu thú Giao Long một chút.

- Ô? Cái này là Triều Thánh giả vừa mới phát ra kinh hô kia? Chết thật đủ thảm...

Tần Phàm hướng về phía trước nhìn lại, liền thấy một cỗ thi thể biến thành thịt vụn, sớm đã huyết nhục mơ hồ, còn có một chút bộ vị đã bị Thiết Giáp Địa Long nuốt, thoạt nhìn rất là thê thảm.

Triều Thánh giả này rõ ràng là bị Thiết Giáp Địa Long giết chết, rất nhiều Triều Thánh giả chứng kiến thi thể kia, cũng đều thay đổi sắc mặt, mà đáng thương cho Thái Ngọc, vừa nhìn thấy cỗ thi thể này, cơ hồ là ói mửa tại chỗ.

- Nha đầu, muội đừng ở lại đây, muội đến cửa thông đạo đi.

Thái Hiền vội vàng vịn nàng.

Tần Phàm cũng biết chuyện cũ của Thái Ngọc, có thể minh bạch lúc này nàng khó chịu, cũng an ủi nhìn nàng nhẹ gật đầu.

- Rống NGAO...

Lúc này Thiết Giáp Địa Long phát ra một tiếng gào thét, dùng sức đạp lên mặt đất, lập tức từng khúc vỡ ra.

Ừ ù!

Trận trận âm thanh chấn động truyền đến, núi nhỏ cực lớn này đã bắt đầu di động, rất nhanh lao tới phía trước, làm như muốn chuẩn bị bắt giết con mồi.

- Mọi người coi chừng!

Một đám Triều Thánh giả bắt đầu tản ra đến các nơi hẻo lánh, nhưng mỗi người lại đều là tâm hoài quỷ thai, cũng không có người xuất thủ công kích trước, Thiết Giáp Địa Long kia cũng chỉ có thể bồn tập sẵn mồi.

- Ah...

Rất nhanh thì có một Triều Thánh giả chạy trốn không kịp, bị Thiết Giáp Địa Long đuổi theo, Địa Long Vĩ cực lớn nặng nề hất lên, võ giáp trên người Triều Thánh giả kia vỡ vụn, cả người bị quất sụp đổ trên mặt đất, tiếp theo bị yêu thú cực lớn kia cao cao nhảy lên, một cước nặng nề đạp trên lồng ngực, lập tức liền không còn tin tức, sau đó cũng như thi thể vừa rồi kia, biến thành thịt vụn.

- Lực vô cùng lớn, hơn nữa tốc độ cũng không chậm, không hổ là lục cấp yêu thú.

Trong nội tâm Tần Phàm cũng hơi kinh, chạy ra xa xa, hẳn tự nhiên sẽ không làm chim đầu đàn.

- Tiếp tục như vậy chúng ta đều chết hết, mọi người cùng nhau công kích nó!

Lúc này Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương hô to một tiếng, sau đó liền thấy hắn cầm một cây trường thương màu vàng, dẫn đầu công tới Thiết Giáp Địa Long.

- Hỏa Long kim thương!

Trường thương trong tay Tần Hạo Dương vẽ ra mấy cái thương hoa xinh đẹp, lập tức khơi dậy trận trận khí kinh cường hoành, sau đó huyền hóa thành một đầu Hỏa Long, giống như xoay quanh ở trên người của hắn.

Ừng!

Tần Hạo Dương dưới chân đạp mặt đất, cả người nhảy dựng lên, trường thương trong tay bí mật mang theo trận trận Long ngâm, thẳng tắp đâm tới đầu Thiết Giáp Địa Long.

- Rống...

Trông thấy có người dám can đảm tới công kích mình, Thiết Giáp Địa Long kia phát ra gầm lên giận dữ, cái đuôi cực lớn cao cao vung lên, vung về phía Tần Hạo Dương.

Oanh!

Một kích của Tần Hạo Dương đã rơi vào trên cái đuôi của Thiết Giáp Địa Long, còn không có tạo thành tổn thương gì, liền bị lực lượng trên đuôi truyền đến đánh bay, bất quá hắn cũng rất lợi hại, dưới chân chỉ là nhanh chóng thối lui tầm mười bước, cũng không có bị thương.

- Tốt!

- Mọi người cùng nhau động thủ!

- Mọi người trước cùng nhau làm thịt súc sinh này!

Bất quá, mặc dù không có làm bị thương Thiết Giáp Địa Long, nhưng lần này Tần Hạo Dương lại thắng được hảo cảm của mọi người, lúc này một đám Triều Thánh giả cũng bắt đầu hưởng ứng hiệu triệu, dùng các loại thủ đoạn bắt đầu công tới Thiết Giáp Địa Long.

- Tần Hạo Dương này quả nhiên là một nhân vật.

Tần Phàm cũng không khỏi trầm nghĩ, cái pháp lực này, cái thủ đoạn này, không hổ là siêu cấp tinh anh của nhất phẩm Chân Vũ thể gia, từ nhỏ đã được các loại bồi dưỡng, năng lực xử sự cùng năng lực tùy cơ ứng biến đều rất mạnh.

- Ngũ Hổ đoạn môn đao!

Lúc này Triều Thánh giả Đại Khôn quốc cũng xuất thủ, dẫn đầu chính là thực lực mạnh nhất Đại Khôn quốc Đoạn Vân, vũ khí trên tay hắn giống như trường đao của Quan Vũ kiếp trước, vung vẩy uy vũ sinh phong, năm đầu khí kinh Mãnh Hổ cực lớn lập tức thành hình ở giữa không trung, sau đó gầm thét bạo xông về phía Thiết Giáp Địa Long.

- Rống!

Thiết Giáp Địa Long có thể ở trong các loại công kích phân biệt ra được cái nào là uy hiếp lớn nhất đối với mình, tại chỗ xoay tròn một cái, đuôi rồng cực lớn hướng về khí kinh Mãnh Hổ kia vùng đi, lập tức đánh tan ba đầu khí kinh Mãnh Hổ, nhưng y nguyên còn có hai đầu khí kinh Mãnh Hổ đánh về phía nó!

Oanh!

Tiếng nổ mạnh cực lớn vang lên bên tai mọi người.

- NGAO....

Thiết Giáp Địa Long phát ra tiếng gầm gừ càng thêm phần nộ, cái đuôi liều lĩnh quét ngang bốn phía, vài tên Triều Thánh giả công kích tương đối gần lập tức bị một cỗ lực lượng cường đại đánh bay.

- Nó bị thương!

Rất nhanh có người hưng phấn la lên, một đám Triều Thánh giả nhìn lại phần lưng của Thiết Giáp Địa Long, phát hiện lân phiến màu đỏ sậm kia càng thêm đỏ tươi lên, là vì máu tươi của Thiết Giáp Địa Long rỉ ra.

- Đoạn Vân này thật lợi hại!

Lúc này một đám Triều Thánh giả đều hữu ý vô ý nhìn về phía Triều Thánh giả Đại Khôn quốc trước nhất tạo thành tổn thương cho Thiết Giáp Địa Long, cũng không khỏi ám thầm bội phục.

Oanh!

Đột nhiên lại một tiếng vang cực lớn truyền đến.

Mọi người lần nữa nhìn về Thiết Giáp Địa Long, phát hiện lại có người tạo thành tổn thương cho nó.

- Phiên thành Mạnh Thần?

Tần Phàm nhìn lại hướng kia, hơi có chút ngoài ý muốn, Mạnh Thần này ở Kính Hồ cùng mình từng có giao chiến, không thể tưởng được thực lực người này cũng lợi hại như thế.

Có người dẫn đầu tạo thành tổn thương cho Thiết Giáp Địa Long, bởi vì tâm lý so sánh, lúc này rất nhiều Triều Thánh giả cũng bắt đầu phát uy, tuy còn không tạo thành thương tổn quá lớn cho Thiết Giáp Địa Long, nhưng vết thương trên người nó đã bắt đầu nhiều hơn.

210. Chương 219: Dị Biến.

Chương 219: Dị biến.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Đương nhiên, ở trong lúc này, cũng thập phần khảo nghiệm năng lực phản ứng của Triều Thánh giả, cũng có Triều Thánh giả bởi vì né tránh không kịp mà bị Thiết Giáp Địa Long giết chết...

- Kiểm Phá băng hà!

Vào lúc này, Thái Hiên với tư cách đệ nhất nhân của Đại Càn quốc rốt cục xuất thủ, trong tay hắn cầm một thanh trường kiếm tuyết trắng, lúc huy động tựa hồ có thể chứng kiến không khí bốn phía trở nên đậm đặc, nương theo kiếm quang quần vũ.

Ngay sau đó một cỗ khí kinh cường đại bị trường kiếm của Thái Hiên dẫn dắt, nhanh chóng kích bắn về phía Thiết Giáp Địa Long, kiếm quang hẹp dài, sắc bén lạnh như băng, lập tức bao phủ nửa thân thể của Thiết Giáp Địa Long!

- Ồ?

Vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được hành động của Thiết Giáp Địa Long kia trở nên chậm chạp rất nhiều.

- PHÁ...!

Thái Hiên quát nhẹ một tiếng, lập tức cổ khí kinh nồng đặc giống như thực chất kia bạo phá ra.

- Rống...

Nháy mắt sau đó, Thiết Giáp Địa Long kia phát ra một tiếng gầm gừ thống khổ, trên người rất nhanh xuất hiện nhiều lỗ máu, một ít lân giáp cũng tùy theo rơi xuống, bị tổn thương lớn nhất từ trước đến nay!

Oanh!

Nhưng vào lúc này, Thiết Giáp Địa Long dùng sức đập lên mặt đất, sau đó mặt đất ở chung quanh đột nhiên lồi ra rất nhiều gai đất! Không ít Triệu Thánh giả ứng phó không kịp bị thương hoặc là chết đi.

- Thiết Giáp Địa Long sử dụng thần thông thiên phú! nguồn (.)

Rất nhiều Triệu Thánh giả sợ hãi, vội vàng thoái lui ra.

Thiết Giáp Địa Long có được Địa hệ thiên phú, có thể khống chế đại địa biến hóa, ví dụ như vừa rồi phóng xuất ra rất nhiều gai đất dài nửa thước xem như một loại.

Bất ngờ không đề phòng, bị gai đất sắc bén này đánh trúng, không chết cũng phải trọng thương, cho nên đám Triệu Thánh giả vào lúc này đều tạm thời lui ra.

- Thái Hiên không hổ là đệ nhất nhân của Triệu Thánh giả Đại Càn quốc chúng ta, một chiêu này không chỉ tạo thành tổn thương lớn nhất cho Thiết Giáp Địa Long, còn dẫn tới Thiết Giáp Địa Long tức giận sử dụng Địa hệ thiên phú!

- Đúng vậy, Thiết Giáp Địa Long này có được năng lượng Địa hệ cũng không nhiều, cho nên không phải bắt đắc dĩ nó sẽ không sử dụng.

- Hoàn toàn chính xác là lợi hại, vừa rồi Thiết Giáp Địa Long kia cơ hồ động cũng không động được!

- Nếu như một chiêu này dùng ở trên người của ta...

Trông thấy Thái Hiên sử dụng chiêu uy lực cường đại này, một đám Triệu Thánh giả trong nội tâm đều có suy nghĩ, nhưng đại bộ phận ánh mắt nhìn về phía Thái Hiên đều là bội phục, đối với thân phận Triệu Thánh giả đệ nhất nhân Đại Càn quốc của hắn cũng tỏ vẻ chấp nhận. nguồn

- Lúc này nên đến Tần Hạo Dương kia đi à nha.

Tần Phàm trông thấy Thái Hiên sử dụng chiêu số lợi hại, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói.

Hắn biết rõ Tần Hạo Dương một mực ở vị trí thứ hai Đại Càn quốc Triệu Thánh giả tất nhiên sẽ không cam lòng, vừa rồi hắn tạo dựng lên uy tín tự nhiên không muốn dễ dàng bị Thái Hiên cướp đi như vậy.

Mà mặc dù vừa rồi Tần Hạo Dương đã xuất thủ trước rồi, nhưng kia không có tạo thành tổn thương thực chất đối với Thiết Giáp Địa Long, chỉ là công kích tính thăm dò mà thôi.

Có lẽ chúng Triệu Thánh giả bội phục dũng khí của hắn, nhưng mà thực lực của hắn còn không có đạt được chứng thực.

- Tuy Thiết Giáp Địa Long này đã bị thương, nhưng chỉ là một ít tổn thương bên ngoài, muốn giết chết nó, tạm thời còn có chút gian nan.

Tần Phàm nhìn thoáng qua Thiết Giáp Địa Long, trong nội tâm âm thầm phân tích. Hắn vốn cũng muốn đi lên hỗ trợ thoáng một phát, nhưng bởi vì vũ khí của hắn đã vỡ vụn, cho nên hiện tại cận thân bác đấu mới có thể phát huy lực công kích lớn nhất của hắn, nhưng ở trước mặt Thiết Giáp Địa Long chơi chiêu này, kia quả thật là muốn chết.

Lúc này Tần Phàm không có để ý được nhiều như vậy, hôm nay đúng là thời điểm những thiên tài này tranh công, hắn chỉ là dùng tốc độ cực nhanh chạy quanh toàn trường, thừa dịp người không chú ý, lặng yên thu tất cả trứ vật giới chỉ của người chết vào.

- Hôm nay Thiết Giáp Địa Long đã bị thương, không nên cho nó cơ hội khôi phục, mọi người cùng nhau xông lên!

Quả nhiên đúng như Tần Phàm suy nghĩ, rất nhanh Tần Hạo Dương liền hô to một tiếng, thân hình một hồi mơ hồ, nguyên khí nồng đậm bị hắn tụ tập đến trên trường thương trong tay.

- Khí Xông Viêm Dương!

Tần Hạo Dương quát khẽ một tiếng, toàn thân tản mát ra khí tức nóng rực, tuy khí kinh còn không có hóa thành chân hỏa, nhưng thoát nhìn không khí chung quanh hắn đều muốn bốc cháy lên, cả người như bị bao khóa ở bên trong nham thạch nóng chảy.

Vù vù...

Dưới chân dùng sức đạp mạnh, mặt đất nhao nhao vỡ vụn, Tần Hạo Dương ở dưới tình huống toàn trường đều thối lui, một người xách thương tiến lên, trường thương trong tay giống như một đầu Cự Long, kéo lấy khí lưu nóng rực, hung hăng địa đụng vào trên người Thiết Giáp Địa Long, lập tức để lại một mảng lớn cháy đen ở phía trên.

Công kích qua đi, thân hình của hắn lại như ảnh mị, nhanh chóng tránh được Thiết Giáp Địa Long phản công.

- Ngao ngao...

Thiết Giáp Địa Long lại phát ra gầm lên giận dữ, bởi vì bị đau, cái đuôi cực lớn mù quáng đập bốn phía, đánh mặt đất chia năm xẻ bảy, đá vụn bùn đất bay loạn toàn trường.

Nhìn ra được, lúc này Tần Hạo Dương tạo thành tổn thương cho Thiết Giáp Địa Long là tuyệt đối không kém Thái Hiên.

- Vũ kỹ mà Tần Hạo Dương và Thái Hiên này sử dụng, sợ rằng đều là Thiên giai vũ kỹ, bất quá vẫn là không thể phát huy ra uy lực lớn nhất, hơn nữa sau khi sử dụng chiêu này, đối với hai người bọn họ đều tiêu hao khá lớn.

Tần Phàm nhìn trong tràng, vô luận là Thái Hiên hay là Tần Hạo Dương, hai người sau khi công kích đều nuốt đan dược vào, hắn là tranh thủ khôi phục trạng thái tốt nhất của bản thân.

Ở Tần Hạo Dương kích thích lần nữa, rất nhiều Triều Thánh giả cũng bắt đầu sử dụng vũ kỹ lợi hại nhất của bản thân công kích Thiết Giáp Địa Long, Tần Phàm cũng đi theo ngẫu nhiên phát ra vài quyền, bất quá hắn là một mực không có tới gần.

Mà Thiết Giáp Địa Long kia cũng bắt đầu nổi giận, cái đuôi cuồng quét, đồng thời liên tiếp sử dụng Địa giai thiên phú của bản thân đến công kích Triều Thánh giả chung quanh, không khí càng lúc càng khẩn trương, cuộc chiến Đồ Long tiến vào giai đoạn gay cấn.

...

Chân Vũ Thánh điện, một đám Thần tôn cũng đang quan sát đại chiến trong thủy tinh cầu, bất quá bọn hắn đều là ôm tâm tính nhẹ nhõm xem trò chơi, đối với từng Triều Thánh giả là bình phẩm từ đầu đến chân, hào khí vô cùng nhẹ nhõm thảnh thơi.

- Tần Hạo Dương này ngược lại là một nhân tài, đối với nắm chắc thời thế rất không tệ, rất biết kích lệ nhân tâm, thực lực cá nhân cũng là người nổi bật bên trong tất cả Triều Thánh giả, rất có khả năng đoạt được quán quân Triều Thánh.

- Thái Hiên cũng không tệ, vừa rồi một chiêu Kiếm Phá băng hà kia của hắn, nếu như mọi người phối hợp tốt, rất có thể khiến Thiết Giáp Địa Long kia trọng thương.

- Ha ha, làm ta ngoài ý muốn chính là Phiên thành Mạnh Thần kia, một lực phẩm Chân Vũ thể gia, không ngờ mạnh như vậy.

211. Chương 220: Ngăn Trở Tiến Hóa.

Chương 220: Ngăn trở tiến hóa.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Hắc hắc, các người nhìn tiểu tử cứu phẩm Chân Vũ thể gia Tần Phàm kia, ngược lại là rất giáo hoạt, một mực kiêu tiện nghị, hơn nữa công kích lúc Thiết Giáp Bạo Long cũng không dùng sức, không biết hắn đánh chủ ý gì...

- Có lẽ Tần Phàm này chỉ là khí lực cường đại hơn thường nhân một ít, vốn chỉ là Triều Thánh giả cứu phẩm Chân Vũ thể gia, ở đâu có vũ kỹ lợi hại, cho nên lúc giao phong với lực cấp yêu thú là không có cách nào.

- Cũng phải, dù sao cũng chỉ là cứu phẩm Chân Vũ thể gia mà thôi.

- Mọi người không nên chỉ chú ý Đại Càn quốc chúng ta, nhìn Đại Khôn quốc Đoạn Vân cùng Chu Xương cũng không tệ, ha ha, bất quá hi vọng những hài tử của Đại Càn quốc chúng ta không chịu thua kém!

- Lần này là Đại Càn quốc chúng ta làm chủ thí luyện, nếu như vậy còn thua bọn hắn, ngày sau Đại Càn quốc chúng ta sẽ không còn mặt mũi gặp người.

- Đúng vậy a, lần Triều Thánh trước đã thua Đại Khôn quốc, để cho người phân diện của Đại Khôn quốc đắc ý hơn mười năm!

- Để cho Thiết Giáp Địa Long tăng lên tới hình thái thứ hai.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Thánh chủ nhàn nhạt lên tiếng, ống tay áo vung lên, một đạo bạch quang rơi vào trên Thủy Tinh Cầu cực lớn.

- Hình thái thứ hai? Thiết Giáp Địa Long kia chẳng phải là triệt để biến thành yêu thú cấp sáu trung giai sao! Những hài tử kia chịu đựng được sao?

Đám Thần tôn trong lòng không khỏi nghi vấn, nhưng không người nào dám phản bác quyết định của Thánh chủ.

...

Thí luyện chỉ địa, một đám Triều Thánh giả đã để lại trên người Thiết Giáp Địa Long vết thương rậm rạp chằng chịt, Thiết Giáp Địa Long này đã sắp trọng thương ngã xuống đất, mọi người càng thêm kích thích, công kích càng hung hiểm hơn.

Nhưng ngay lúc này, đột nhiên trông thấy một đạo bạch quang từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp rơi vào trên người Thiết Giáp Địa Long, lập tức hào quang cực kỳ chói mắt phản xạ đi ra, mọi người giật nảy mình, vội vàng thoái lui.

- Thiết Giáp Địa Long là muốn sinh ra dị biến sao?

Lúc này Tần Phàm cũng không khỏi hai mắt ngưng tụ, sau đó liền trông thấy thân thể của Thiết Giáp Địa Long vậy mà bắt đầu chậm rãi thu nhỏ lại!

Càng làm người khiếp sợ chính là, cùng lúc đó, đám Triều Thánh giả rất không dễ dàng mới lưu lại vết thương trên người Thiết Giáp Địa Long, vậy mà đều chậm rãi khép lại!

- Thiết Giáp Địa Long này muốn biến thành hình thái thứ hai rồi!

- Ta ở trong sách xem qua, đệ nhất hình thái của Thiết Giáp Địa Long là lục cấp sơ giai, nhưng hình thái thứ hai là lục cấp trung giai!

- Chỉ là lục cấp sơ giai chúng ta đã chết rất nhiều người, lúc này lục cấp trung giai, chúng ta còn đánh thế nào?

Nhìn thấy dị biến của Thiết Giáp Địa Long, lúc này rất nhiều Triều Thánh giả đều thay đổi sắc mặt, kể cả những người thực lực xếp hạng Top 10 như Thái Hiền và Tần Hạo Dương cũng vậy.

Sắc mặt của Tần Phàm cũng ngưng trọng, hắn nhìn qua Thiết Giáp Địa Long, phát hiện thân thể của nó tuy thu nhỏ lại, nhưng thân hình lại lộ ra càng thêm kiên tráng, một thân lân giáp càng trở nên cứng rắn, sáng lóng lánh, những gai lưng kia thoát nhìn cũng dữ tợn hơn rất nhiều.

- Thời điểm Thiết Giáp Địa Long vẫn là lục cấp sơ giai, hơn ba mươi Tiên Thiên Võ sư đối phó còn cảm thấy thập phần gian nan, hôm nay nó tiến hóa thành lục cấp trung giai, cho dù mấy người Thái Hiền, Tần Hạo Dương cũng phải hao tổn tâm trí a.

Tần Phàm trầm suy nghĩ nói, đồng thời hắn trông thấy thân hình của Thiết Giáp Địa Long trở nên kiên tráng nhiều như vậy, biết rõ tốc độ kia khẳng định sẽ đề cao thật lớn.

- Nếu như hiện tại mọi người cùng nhau công kích nó, có lẽ còn có cơ hội ngăn cản nó tiến hóa hoàn toàn.

Lúc này đột nhiên Tần Phàm nhớ tới thời điểm ở Yêu Thú hoang nguyên, Cổ Mặc đã từng cùng hắn đề cập qua chuyện như vậy, vì vậy liền nhỏ giọng nói.

Thanh âm không lớn, nhưng vừa đủ để cho bọn người Thái Hiền, Tần Hạo Dương ở bên cạnh nghe được.

- Đúng, mọi người nhanh một chút công kích nó, đừng cho nó hoàn toàn tiến hóa!

Tần Hạo Dương nghe thấy cái này, không khỏi hai mắt tỏa sáng, vội vàng la lớn, sau đó lại lần nữa xách thương dẫn đầu công kích qua, ngược lại là rất tích cực.

- Tần huynh hảo nhân lực.

Thái Hiền như có thâm ý liếc nhìn Tần Phàm, sau đó cũng bắt đầu công tới Thiết Giáp Địa Long, nếu quả thật để cho Thiết Giáp Địa Long này hoàn toàn tiến hóa, vô luận đối với ai cũng không phải chuyện tốt.

Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng, lơ đãng nhìn một thanh trường đao bên cạnh một cỗ thi thể cách đó không xa, vì vậy liền đi qua nhạt lên.

- Chất liệu cũng không tệ lắm, nhưng còn kém cây cũ một chút, có lẽ có thể chịu đựng được một kích của Phá Nguyệt trạch vân.

Tần Phàm dùng ngón tay gõ gõ, sau đó nói thầm.

- Ô? Tiểu tặc kia thật giống như là muốn xuất thủ. Thời điểm hắn là Võ sư đã lợi hại như vậy, hiện tại đột phá đến Tiên Thiên, chắc có lẽ không quá kém a. Chỉ là giống như chưa thấy qua hắn dùng đao.

Thái Ngọc ở phía xa quan sát đại chiến, trông thấy Tần Phàm nhạt vũ khí lên, cũng không khỏi hai mắt sáng ngời, trong nội tâm hơi có chút chờ mong.

Mà ở bên kia, mọi người đã bắt đầu vây công Thiết Giáp Địa Long rồi.

- Khí Xông Viêm Dương!

- Ngũ Hổ đoạn môn đao!

- Bạo Hùng đoạt hồn chùy!

- Nhất Kiếm đoạn thủy!

...

Mấy người thực lực mạnh nhất lần nữa sử dụng ra võ kỹ mạnh nhất của bản thân, những Triều Thánh giả khác cũng biết nặng nhẹ, nhao nhao sử dụng ra võ kỹ sở trường của bản thân, nhanh chóng đánh tới Thiết Giáp Địa Long.

Bởi vì cái gọi là kiến nhiều cần chết voi, ở nhiều Tiên Thiên Võ sư hợp lực công kích như vậy, dù phòng ngự của Thiết Giáp Địa Long có cao hơn nữa cũng không có biện pháp chịu đựng được.

- NGAO hồng hồng hồng...

Thiết Giáp Địa Long đang đứng ở giai đoạn tiến hóa sau cùng, cuối cùng vẫn là chịu đựng không nổi mọi người công kích mãnh liệt, không thể không gián đoạn tiến hóa, phát ra trận trận gào thét.

Lúc này, Thiết Giáp Địa Long so với vừa rồi đã cải biến hơn rất nhiều, thân hình so với vừa rồi nhỏ hơn một nửa, lân giáp quanh thân càng thêm sáng bóng, thoát nhìn dữ tợn mà hung hãn, mà vừa rồi bị công kích, trên người bị thương rất nhiều chỗ, máu tươi không ngừng chảy xuống, tăng thêm vài phần âm trầm khủng bố.

Tuy còn không phải hình thái mạnh nhất, nhưng mà so với vừa rồi thì lợi hại hơn rất nhiều, thực lực đại khái ở giữa lục cấp sơ giai cùng trung giai, tốc độ và phòng ngự đều đề cao rất lớn.

- Tốt, thành công rồi!

- Chúng ta ngăn trở Thiết Giáp Địa Long hoàn toàn tiến hóa rồi!

Lúc này tất cả mọi người không khỏi có chút chấn phần.

- Ta có thể tạm thời hạn chế hành động của Thiết Giáp Địa Long thoáng một phát, mong mọi người phối hợp công kích của ta.

Cùng lúc đó, Thái Hiên cao giọng nói ra, hẩn xem chuẩn thời cơ này, trường kiếm trong tay huy động, lần nữa sử dụng võ kỹ mạnh nhất của mình.

- Kiếm Phá băng hà!

Kiếm quang hẹp dài, sắc bén lạnh như băng, bởi vì thân thể Thiết Giáp Địa Long nhỏ đi rồi, cho nên lần này cơ hồ là bao phủ cả người Thiết Giáp Địa Long.

212. Chương 221: Hồn Chiến Bắt Đầu. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 221: Hồn chiến bắt đầu. (1)

- Mọi người cùng nhau động thủ!

Lúc này Tàn Hạo Dương cũng vội đáp, nhưng lại không quên tăng lên uy vọng cùng lực ảnh hưởng của mình.

- Xem ra không thể không xuất lực ah, nếu không đến lúc đó cho dù cuối cùng ta cướp được tinh hạch cũng sẽ có rất nhiều người không phục.

Tàn Phàm nhìn thoáng qua trong tràng, thấy kia Thiết Giáp Địa Long quả nhiên chậm chạp hơn rất nhiều, hẩn biết rõ đây là một cơ hội khó được.

Nhẹ nhàng vượt ve trường đao trong tay, Tàn Phàm chậm rãi bước ra một bước, vào lúc này, khí thế trên người hẩn biến đổi, bắt đầu bộc lộ tài năng.

- Phá Nguyệt trực vân!

Thanh âm trầm thấp từ trong cổ họng của Tần Phàm phát ra, vô khí trong trong cơ thể hắn cũng ở lúc này điên cuồng khởi động, đồng thời năng lượng của hỏa diễm ma chủng và Tiên Thiên Hỏa năng mà hắn lĩnh ngộ, toàn bộ vọt tới trên thân đao, vô hạn áp súc, chỉ còn chờ một khắc bộc phát kia!

Giờ cao trường đao màu đen lên, luồng khí xoáy cuồng bạo vờn quanh trên sống đao, chung quanh thân thể Tần Phàm tạo thành một vòng tròn khí lưu.

Ông ông! nguồn (.)

Một hồi tiếng xé gió đình tai nhức óc đột nhiên vang lên, khí lưu vốn là vây quanh thân thể Tần Phàm bỗng nhiên phá vỡ, cường đại khí kinh vào lúc này xé rách không khí, năng lượng vô cùng cuồng bạo trong nháy mắt này bạo phát ra!

Vàng sáng hỏa hồng cao tốc xông về trước, khí lưu nóng rực cuộn cuộn trong không khí, phát ra thanh âm xì xì, tựa hồ muốn bốc cháy lên! Những nơi vàng sáng đi qua, mặt đất từng mảnh cháy đen.

Oanh!

Một kích cường hoành này lao tới trên đầu Thiết Giáp Địa Long, lập tức máu văng tung tóe!

- NGAO...

Thiết Giáp Địa Long kêu thảm, như phát cuồng vung vẩy lấy cái đuôi thật dài, mà có rất nhiều rất nhiều máu tươi bắt đầu chảy xuống.

Đầu là bộ vị cứng rắn nhất của Thiết Giáp Địa Long, mà sau khi bị thương ảnh hưởng lớn nhất cũng là đầu, một đao kia của Tần Phàm, vậy mà đã tạo thành tổn thương cực lớn!

- Người kia là ai? Lợi hại như vậy!

- Vừa rồi một mực không thấy hắn ra tay, nhưng vừa ra tay liền khiến Thiết Giáp Địa Long trọng thương!

- Giống như ở Trung Châu chưa từng gặp qua hắn, chẳng lẽ là Triều Thánh giả đến từ những Châu khác?

Nhìn thấy một màn này, một đám Triều Thánh giả nhao nhao kinh ngạc nhìn sang Tần Phàm.

- Hắn không phải là Triều Thánh giả đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia sao?

La Phỉ cách Tần Phàm hơi gần, kiêng kị nhìn thân ảnh màu xanh kia, trong nội tâm vô cùng chấn động, vốn Tần Phàm xuất hiện ở chỗ này đã làm hắn cảm giác ngoài ý muốn rồi, không thể tưởng được còn lợi hại đến trình độ này!

- Tiểu tặc này...

Thái Ngọc ở xa xa mặc dù biết thực lực Tần Phàm vượt xa Triều Thánh giả của Chân Vũ thế gia hạ phẩm khác, nhưng mà không thể tưởng được hắn đột phá đến Tiên Thiên, vậy mà lợi hại như vậy!

- Có lẽ, hắn thật đúng là có thể cùng bọn người ca ca tranh giành cao thấp.

Trong lòng của nàng không khỏi trầm suy nghĩ nói.

- Tần huynh, quả nhiên lợi hại.

Lúc này Thái Hiên cũng quay đầu, nhìn Tần Phàm cười cười.

- Xem ra tựa hồ có chút quá lớn.

Tần Phàm như người vô tội sờ tay lên mũi, trong nội tâm lẩm bẩm nói.

Một chiêu Phá Nguyệt trực vân này được Cổ Mặc trường kỳ chỉ điểm xuống, đã nắm giữ đến trình độ rất cao, cộng thêm một đao kia hắn quán chú hỏa diễm ma chủng, có thể phát huy ra uy lực lớn như vậy, hắn ngược lại là cũng không quá ngoài ý muốn.

- Chỉ là, cuối cùng ai tới Đồ Long?

Tần Phàm ngẩng đầu lên, nhìn Thiết Giáp Địa Long đã bị trọng thương, biết rõ lúc này sẽ đi vào đại chiến kịch liệt nhất rồi!

Chân Vũ Thánh điện, một đám Thần tôn thấy một màn như vậy, cũng đều mặt lộ vẻ kinh ngạc.

- Một Triều Thánh giả cữu phẩm Chân Vũ thế gia, vậy mà có thể phát ra công kích cường đại như vậy?
 - Lực công kích một đao kia, thoát nhìn so với Thái Hiên và Tần Hạo Dương còn cao hơn, Thiết Giáp Địa Long kia là thật sự trọng thương.
 - Nếu như chỉ luận phẩm giai vũ kỹ, một đao kia chỉ là Địa giai vũ kỹ cao cấp, nhưng Tần Phàm đối với vũ kỹ này, trình độ nắm giữ lại cao hơn trình độ nắm giữ của Thái Hiên và Tần Hạo Dương đối với vũ kỹ của mình rất nhiều, cho nên có thể phát huy uy lực càng lớn. Chỉ là một cữu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, ai có thể dạy bảo nắm giữ vũ kỹ khó như vậy?
 - Ha ha, cũng rất ít có cữu phẩm Chân Vũ thế gia có thể có được vũ kỹ Địa giai cao cấp a? Hơn nữa nghe nói Tần Phàm này phục dụng qua Cửu Chuyển Chân Vũ đan, thứ này Chân Vũ Thánh điện của chúng ta cũng chỉ có chút ít, một cữu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, làm sao có thể có?
 - Người nói là Tần Phàm này có kỳ ngộ khác?
 - Nhất định là như vậy.
 - Vừa rồi giống như cũng là Tần Phàm này đưa ra ý kiến cắt ngang Thiết Giáp Địa Long tiến hóa? Phần nhân lực này, cũng không phải cữu phẩm Chân Vũ thế gia bình thường có thể bồi dưỡng ra được.
 - Càng khó được chính là, sau khi Tần Phàm này tiến vào đều lộ ra thập phần tỉnh táo, hơn nữa chú ý cẩn thận, có thể nhìn ra tâm bình tĩnh của hắn tôi luyện rất không tệ, nếu như không phải trải qua lịch lãm rèn luyện gian khổ, nhất định không thể đạt tới trình độ này.
 - Nghe nói hắn một mình một người tiến vào Hoàng Nguyệt đại sa mạc, một năm không có đi ra...
 - Vậy mà có thể ở địa phương không dành cho người kia ngây ngốc một năm? Không thể tưởng tượng nổi...
 - Thánh chủ, thuộc hạ thấy chiêu này giống như có chút quen mắt.
- Nghe mọi người nghị luận, lúc này Thần tôn áo bào tím kia đột nhiên nhìn Thánh chủ nói.
- Ân, hơn hai trăm năm trước...

Thánh chủ nhàn nhạt gật đầu nói ra.

...

Thí luyện chi địa.

Bởi vì mọi người công kích mãnh liệt, Thiết Giáp Địa Long tiến hóa bị buộc chấm dứt sớm, không có đạt tới trạng thái mạnh nhất của hình thái thứ hai, ngược lại trong lúc tiến hóa bị trọng thương.

- Rống... NGAO...

Thiết Giáp Địa Long không khỏi lộ ra nổi giận và luống cuống, nó hồn nhiên không để ý thương thế trên người, bắt đầu bốn tập đám Triều Thánh giả, tốc độ quả nhiên so với vừa rồi nhanh hơn gấp đôi, trong nháy mắt lại có hai người chết trong chảo của nó.

Mà công kích của mọi người rơi vào trên người Thiết Giáp Địa Long, rõ ràng đã nhỏ đi rất nhiều!

Trông thấy loại tình huống này, rất nhiều Triều Thánh giả đều không dám cùng Thiết Giáp Địa Long tiếp xúc, chỉ là xa xa tránh đi, lo lắng gặp nạn kẻ tiếp chính là mình, dù sao đại bộ phận Triều Thánh giả ở đây còn không cách nào chịu nổi một kích của Thiết Giáp Địa Long.

Tiếp tục như vậy, muốn giết chết Thiết Giáp Địa Long, nhất định sẽ càng thêm gian nan.

- Hiện tại là thời khắc Đồ Long cuối cùng rồi! Chư vị, còn chờ cái gì! Giết ah!

Nhưng vào lúc này, Tần Hạo Dương kia cũng ý thức được vấn đề này, vì vậy vung tay hô to, lần nữa dẫn đầu cổ động sĩ khí.

- Tốc độ của Thiết Giáp Địa Long này quá nhanh, mọi người công kích lại không tập trung, hiện tại khó đối phó hơn rất nhiều rồi.

Tần Phàm bình tĩnh nhìn xem hết thấy, trong nội tâm thầm thở dài nói, vừa rồi cơ hội tốt kia, mọi người chỉ làm Thiết Giáp Địa Long trọng thương, cũng không thể giết chết được nó.

213. Chương 222: Hồn Chiến Bắt Đầu. (2)

Chương 222: Hồn chiến bắt đầu. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Lúc này nó đã khôi phục trạng thái chiến đấu, tốc độ cùng phòng ngự đều đề cao, đối phó tự nhiên sẽ gian nan hơn rất nhiều rồi.

Bất quá hẳn đối với Tần Hạo Dương cũng không khỏi thâm bội phục, không chỉ lâm nguy không sợ, gặp không sợ hãi, còn giỏi khống chế cục diện và ủng hộ sĩ khí, ngược lại là một người lãnh đạo xuất sắc.

Ở Tần Hạo Dương dẫn đầu, mọi người lần nữa tổ chức tiến công, công tới Thiết Giáp Địa Long, nhưng nhìn ra được, lúc này tất cả mọi người đều lộ ra gian nan và cẩn thận rất nhiều, thoát nhìn trói chân trói tay.

Vèo...

Nhưng vào lúc này, trong hư không đột nhiên xẹt qua một đạo hàn quang, mang theo một cỗ khí tức lạnh như băng, tốc độ nhanh như lưu tinh công tới hai mắt Thiết Giáp Địa Long.

PHỐC!

Ngay sau đó, một thanh phi đao chỉ dài ba thốn lạnh như băng, từ một góc độ xảo trá, hoàn toàn cắm vào trong mắt trái của Thiết Giáp Địa Long, cơ hồ chui vào cả chuôi, lập tức máu tươi bão táp!

PHỐC!

Lại một đạo hàn quang bay tới, thời điểm Thiết Giáp Địa Long cuồng bạo mê loạn, một thanh phi đao khác đâm vào mắt phải của Thiết Giáp Địa Long!

- Ngao ngao NGAO...

Thiết Giáp Địa Long phát ra tiếng kêu cực kỳ thống khổ.

- Thiết Giáp Địa Long mù!

- Tuyệt kỹ phi đao của Lí gia quả nhiên có một không hai thiên hạ!

- Phi đao của Vọng thành Lí gia?

Tần Phàm nhìn thoáng qua thiếu niên bận áo bào màu vàng, trên người thêu phi đao, hẳn nhớ rõ Tô Dương đã từng nói qua trong Thập đại Triêu Thánh giả xếp hạng thứ mười Vọng thành Lý Hóa, đúng là am hiểu tuyệt kỹ phi đao.

Như vừa rồi từ hai phi đao kia xem ra, luận tốc độ, thời cơ, độ chuẩn, tất cả đều hoàn mỹ! Không hổ danh xưng tuyệt kỹ phi đao!

Hơn nữa yêu thú đã đến trình độ như Thiết Giáp Địa Long, coi như là phòng ngự con mắt cũng không kém, phi đao này có thể cơ hồ hoàn toàn cắm vào mắt của nó, có thể biết rõ ụ lực của nó đồng dạng không kém.

- Rống!

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một tiếng thú rống trầm thấp truyền đến.

Nhưng lần này không phải Thiết Giáp Địa Long phát ra, Tần Phàm theo tiếng nhìn lại, liền phát hiện trong đám Triều Thánh giả Đại Khôn quốc có một người, vậy mà vào lúc này bắt đầu toàn thân biến hóa, không chỉ trên người mọc ra bộ lông thật dài, hơn nữa toàn bộ thân hình cũng đang không ngừng to lớn, cốt cách cùng làn da càng không ngừng biến hình, sau một lát, Triều Thánh giả này ngoại trừ khuôn mặt ra, toàn thân cao thấp vậy mà đều biến thành một con vượn khổng lồ.

- Là Chu Xương, nguyên lai Chu Xương kia là Gia tộc Thần thú!

- Cái này là Thần biến kỹ của Gia tộc Thần thú?

- Nghe nói Gia tộc Thần thú sau khi sử dụng Thần biến kỹ, thực lực có thể tăng cường gấp đôi!

- Hiện tại Chu Xương này tối thiểu là đạt tới Tiên Thiên hậu kỳ! Bởi như vậy, vị trí thứ nhất Đại Khôn quốc của Đoạn Vân kia, phải tặng cho Chu Xương rồi.

- Nguyên lai cái này là Gia tộc Thần thú?

Ngày đó Tần Phàm săn giết Thanh Hỏa Lang, nghe mấy Triều Thánh giả Đại Khôn quốc hoài nghi mình là người của Gia tộc Thần thú, nguyên lai Gia tộc Thần thú này có thể hóa thành hình thái dã thú, vậy cũng cánh tay Kỳ Lân của mình có chút giống nhau rồi.

Rống!

Sau khi Chu Xương biến hóa thành hình thái vượn khổng lồ, tốc độ tăng nhanh rất nhiều, hơn nữa lộ ra thập phần linh hoạt nhanh nhẹn, trong miệng hân phát sinh một tiếng rống to, liền thả người tiến lên, công tới Thiết Giáp Địa Long đã bị mù.

Oanh!

Chu Xương phi thân nhảy lên, nắm đầm cực lớn oanh kích lên đầu lâu của Thiết Giáp Địa Long, đầu nguyên vốn đã bị Tần Phàm tạo thành miệng vết thương không nhỏ, một quyền này xuống dưới, càng là máu tươi bão táp.

- NGAO...

Tuy Thiết Giáp Địa Long đã mù, nhưng bị đau, vẫn theo bản năng dùng cái đuôi thật dài vung về Chu Xương, nhưng bị Chu Xương nhanh nhẹn tránh được.

- Thiết Giáp Địa Long này xem ra đã đến nỗ lực hết đà rồi.

Tần Phàm nhìn qua Thiết Giáp Địa Long, hai mắt ngưng tụ, toàn thân bắt đầu tiến vào trạng thái đỉnh phong.

Những Triều Thánh giả khác vào lúc này cũng đều tỉnh táo lại, biết rõ lúc này là thời khắc Đồ Long cuối cùng rồi, nói cách khác, lúc này đã đến thời khắc trọng đại nhất của lần Triều Thánh này!

Chẳng biết hươu chết về tay ai!

Tất cả Triều Thánh giả ôm dã tâm, vào lúc này bắt đầu mãnh liệt xông lên! Mà cũng vào lúc này, công kích không chỉ là Thiết Giáp Địa Long nữa rồi, từng cái bên người bọn hắn đều là địch nhân!

Bành!

Một gã Triều Thánh giả Đại Khôn quốc xuất thủ trước, một kích hung ác trực tiếp đánh bay một gã Triều Thánh giả Đại Càn quốc, nặng nề ngã trên mặt đất, một lát liền không còn khí tức.

- Người Đại Khôn chết tiệt!

- Người Đại Càn đi chết đi!

Hỗn chiến bắt đầu!

Sự kiện đổ máu liên tiếp phát sinh, lúc này Thiết Giáp Địa Long còn chưa có chết, nhưng mà đám Triều Thánh giả đã bắt đầu liên hồi linh hồn chiến!

- Đệ nhất vinh dự là thuộc về ta!

Cơ hồ trong nội tâm từng Triều Thánh giả đều là một câu nói kia.

Mà tất cả người ngăn cản mình, đều phải chết!

Không khí khẩn trương mà thảm thiết bắt đầu lan tràn, Thiết Giáp Địa Long bị mù mắt ở một bên loạn xạ đâm tới, thoát nhìn đối với mọi người đã không có bao nhiêu uy hiếp.

Mà vừa rồi những Triều Thánh giả kia tránh nó không kịp, lúc này nguyên một đám lại phía sau tiếp trước cướp đi qua, cho Thiết Giáp Địa Long một kích cuối cùng.

Ai giết chết Thiết Giáp Địa Long có thể thuận thế thu nó vào trong trữ vật giới chỉ, nói cách khác có thể đem mười vạn điểm tích lũy này quy ình rồi, cho nên ai cũng muốn làm người Đồ Long kia! Ai cũng không muốn người khác tới gần Thiết Giáp Địa Long!

Cho nên ở phía sau, Triều Thánh giả tới gần Thiết Giáp Địa Long, tất phải bị Triều Thánh giả khác công kích.

Vừa rồi Chu Xương biến hóa thành người vượn, bản thân còn muốn đi qua tiếp tục công kích Thiết Giáp Địa Long, nhưng mà bị Tần Hạo Dương ngăn cản.

-Thực xin lỗi, Chu huynh, người không thể đi qua.

Tần Hạo Dương nhìn Chu Xương, lộ ra nụ cười ôn hòa.

- Người Đại Càn, người không nên tự tìm đường chết!

Lúc này Chu Xương biến thành hình thú, tựa hồ tính tình cũng nhận được ảnh hưởng rất lớn, lúc này hai mắt hần đỏ lên, lộ ra thập phần thô bạo, giống như muốn ăn tươi nuốt sống người.

- Tất cả mọi người đều vì mục đích mà thôi.

Tần Hạo Dương nhàn nhạt cười nói, biết rõ nhiều lời vô dụng, trường thương ở trong hư không vẽ ra mấy đóa thương hoa, rất là quyết đoán xuất thủ trước.

- Đi chết đi! Người Đại Càn!

Chu Xương nổi giận đập mạnh mặt đất, trực tiếp đánh tới Tần Hạo Dương, hần vốn là am hiểu công phu quyền cước, hôm nay biến thành hình thú, phòng ngự, tốc độ đều gia tăng trên diện rộng, cho nên muốn cận thân bác đấu cùng Tần Hạo Dương.

...

Mà ở bên kia, tốc độ của Thái Hiền bay nhanh, vốn là sắp sửa tới gần Thiết Giáp Địa Long, nhưng ngay lúc này, năm đầu khí kinh Mãnh Hổ gầm thét, đột nhiên đánh tới hần.

Thái Hiền không có cách nào khác, chỉ phải vội vàng lui ra phía sau, hiểm hiểm tránh khỏi một kích này, tạm thời buông tha cho Thiết Giáp Địa Long, chỉ là đứng tại nguyên chỗ, ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn xem người nửa đường giết ra kia.

214. Chương 223: Ai Tới Đồ Long. (1)

Chương 223: Ai tới Đồ Long. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••••”•••)

- Người Đại Càn, muốn cầm đệ nhất không có dễ dàng như vậy, còn cần trước qua cửa ải của ta.

Ngăn cản hần, không phải người khác, đúng là Đại Khôn quốc Đoạn Vân, tay hần cầm trường đao, lúc này đang cười lạnh ngẩn ở trước mặt Thái Hiền.

Hai người này, thực lực phân biệt là đệ nhất của Đại Càn quốc cùng Đại Khôn quốc, vừa rồi lúc vây giết Thiết Giáp Địa Long, hai người đều lộ ra thực lực tương ứng.

- Ta cũng biết không dễ dàng như vậy, nhưng kỳ thật cũng không quá khó, giết người xong không phải là được rồi sao?

Thái Hiền chỉ là cười nhạt một tiếng, tựa hồ đã sớm biết như thế, sau đó trường kiếm trong tay huy động, ánh sáng lạnh lập loè, chân đạp Thất Tinh Bộ, trực tiếp đâm tới Đoạn Vân.

- Ha ha, thật sự là chê cười.

Đoạn Vân khinh thường cười cười, quan đao trong tay chìa lên, cũng tự tin nghênh đón.

Phanh!

Đao kiếm trên không trung tương giao, hai người chiến lại với nhau.

Tình huống tốt như vậy, lúc này lại phát sinh kỳ biến, tóm lại từng cái muốn tới gần Thiết Giáp Địa Long, đều sẽ bị những người khác ngăn lại.

Mà lúc này Triều Thánh giả hai nước còn lại trong tràng, vừa lúc lại không sai biệt nhiều, đương nhiên coi như là Triều Thánh giả cùng một quốc gia, vẫn là như thế, vô luận là ai, muốn tới gần Thiết Giáp Địa Long, mọi người liền công kích.

- Ta mới là đệ nhất!

Cho dù là Triều Thánh giả thực lực chưa đủ, đồng dạng trong lòng vẫn còn có may mắn. Lúc này không chỉ là đại biểu cho vô thượng vinh quang của cá nhân, còn mang đến huy hoàng cho gia tộc, càng đại biểu cho về sau mình đi càng xa trên võ đạo chi lộ!

Tiến vào Chân Vũ thánh địa, trăm phần trăm trở thành Võ Tôn! Ngoại trừ Chân Vũ Thánh điện, không có một thế gia nào có nội tình như vậy!

Trở thành Võ Tôn, đối với một Võ giả mà nói, cái hấp dẫn này quá lớn!

Cho dù là Triều Thánh giả của Chân Vũ thế gia nhất phẩm, đối với cái này cũng vô pháp kháng cự!

Cho nên ai cũng sẽ không buông tha, coi như là mất đi tánh mạng cũng sẽ không tiếc!

Cái này là tư tưởng dùng võ vi thiên của Vũ Thiên đại lực truyền thừa, vì đi đến võ đạo đỉnh phong, vì trở thành người thượng nhân, từng Võ giả đều đánh bạc hết cả.

Ngay cả Tần Phàm cũng không ngoại lệ, hắn cũng rất muốn đi xem Chân Vũ thánh địa thần bí kia đến tột cùng có đồ vật gì, cũng dám nói có thể trăm phần trăm làm cho người ta đột phá đến cảnh giới Võ Tôn!

Toàn thân đã đạt đến trạng thái đỉnh phong, Tần Phàm chuẩn bị hành động, hắn cũng có dã tâm, quán quân lúc này, hắn cũng muốn đạt được!

Hôm nay, mấy người mạnh nhất trong Triều Thánh giả lần này đều ở bên trong hỗn chiến, với hắn mà nói, là một cơ hội, mũi chân chìa xuống đất, hắn tùy thời chuẩn bị xông qua đám người, đi cho Thiết Giáp Địa Long kia một kích cuối cùng!

- Người tên là gì?

Nhưng vào lúc này, một bóng người màu đen chắn ở trước mặt Tần Phàm cách đó không xa, thanh âm đậm đặc truyền đến.

- Phiền thành Mạnh Thần?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, cùng người nọ đối mặt một chỗ. Lập tức trong nội tâm có chút trầm xuống, biết rõ lúc này không cách nào như nguyện rồi, vì vậy trong miệng nhàn nhạt nói ra:

- Tần Phàm.

- Ngày đó chúng ta ở Kính Hồ chiến một trận, hôm nay tiếp tục.

Mạnh Thần kia tay nắm lấy trường kiếm màu đen, ánh mắt lạnh lùng, bề ngoài không biểu lộ, cùng ngày đó không có sai biệt.

- Tốt.

Tần Phàm hít một hơi, bình tĩnh nói. Đã biết rõ trận chiến này không cách nào tránh khỏi, hắn cũng không hề trốn tránh, nhưng vừa rồi thanh trường đao kia sau khi thi triển Phá Nguyệt trực vân đã vỡ tan, hôm nay hắn xác thực chỉ có thể tay không cùng hắn đánh một trận.

- Lần này ta sẽ không lưu thủ.

Trường kiếm trong tay Mạnh Thần chấn động, dưới chân đạp mạnh, thân hình như mũi tên bắn ra, một kiếm thẳng tắp đâm tới Tần Phàm.

Một kiếm này nhìn như bình thần không có gì lạ, nhưng chẳng biết tại sao, Tần Phàm lại vào lúc này sinh ra một loại ảo giác, cảm thấy một kiếm này là từ bốn phương tám hướng đâm tới, vô luận như thế nào cũng không có biện pháp tránh đi.

Tốc độ thoát nhìn cũng không nhanh, nhưng trong nháy mắt đã đến trước mắt.

- Tinh thần công kích!

Tần Phàm cả kinh, liền phản ứng đi qua, dưới chân lập tức lui vài chục bước.

Sau khi dừng lại, Tần Phàm không khỏi âm thầm thất kinh. Loại vũ kỹ công kích tinh thần này cực kỳ hiếm thấy, hơn nữa rất khó tu luyện, đến lúc này, hắn biết chỉ có Tần Tiến luyện qua.

Nhưng tinh thần công kích của Mạnh Thần này rõ ràng hơn Tần Tiến rất nhiều, đem tinh thần công kích sáp nhập vào bên trong kiếm ý, để ột kiếm bình thường này, biến thành một kiếm kinh diễm tuyệt luân, tuy tinh thần ý chí của Tần Phàm cường đại như thế, vẫn là nhận lấy ảnh hưởng.

Mạnh Thần thấy Tần Phàm tránh được công kích của mình cũng hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng hoàn toàn không có một tia dừng lại, kiếm trong tay xoay chuyển, tiếp tục đâm tới Tần Phàm, đồng dạng là một kiếm bình thần không có gì lạ.

Nhưng hiện tại Tần Phàm đã cẩn thận rất nhiều, hoàn toàn không dám xem thường một kiếm bình thần này rồi, một kiếm này của Mạnh Thần, cho dù bỏ qua tinh thần công kích mà nói, cũng lộ ra thập phần quỷ dị, cái này nhìn như một kiếm bình thường, nhưng mà có thể tùy thời sinh ra rất nhiều biến hóa.

Cứ như vậy, dưới chân Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, Tần Phàm không thể không tạm thời dây dưa với Mạnh Thần.

...

Oanh!

Mà một bên kia, vào lúc này đột nhiên truyền đến một tiếng vang.

- Thập Hổ đoạn môn đao!

Đại Khôn quốc Đoạn Vân đột nhiên khí thế phóng đại, chỉ thấy mười đầu khí kinh Mãnh Hổ cực lớn lập tức thành hình trên không trung, gầm thét đánh tới đối thủ của hắn Thái Hiên.

Mười đầu khí kinh Mãnh Hổ, thế tới mãnh liệt, Thái Hiên cũng không dám chống lại mũi nhọn, thân hình nhanh chóng thối lui, lập tức nhảy ra khỏi vòng chiến.

- Quán quân là của ta!

Đoạn Vân không khỏi đại hỉ, thừa dịp đối thủ chủ yếu của mình bị đánh lui, dưới chân đạp mạnh, lập tức phóng về Thiết Giáp Địa Long.

Những người khác cho rằng Ngũ Hổ đoạn môn đao là vũ kỹ mạnh nhất của hắn, nhưng lại không có ai biết hắn còn có át chủ bài Thập hổ đoạn môn đao, tám át chủ bài này, lúc này rốt cục phát ra tác dụng rồi!

- Chẳng lẽ đệ nhất lần này thật sự phải cho người Đại Khôn quốc lấy được sao?

Trông thấy một màn này, trong lòng Triệu Thánh giả Đại Càn quốc đều không khỏi mát lạnh, trên mặt lộ vẻ không cam lòng.

- Thái Hiên sao vô dụng như thế!

Ngay cả Tần Hạo Dương kia và Đại Khôn quốc Chu Xương, lúc này trong nội tâm đối với cái này hết sức bất mãn, đối với bọn hắn mà nói đều là nguyên nhất định phải có quán quân, hôm nay lập tức muốn bay mất!

- Hừ.

Nhưng lúc này, Thái Hiên lại hừ lạnh một tiếng, sau đó trường kiếm tuyết trắng trong tay đột nhiên bay về phía trước, rời khỏi tay, trực tiếp phóng tới sau lưng Đoạn Vân.

Mà ở trong quá trình trường kiếm kia phi hành, lại mang theo trận trận khí lưu lạnh như băng, nháy mắt sau đó, vậy mà toàn bộ khu vực này xuất hiện băng sương, hoàn toàn phong tỏa đường đi của Đoạn Vân rồi.

- Tuyệt đây Càn Khôn!

nguồn (.)

215. Chương 224: Ai Tới Đồ Long. (2)

Chương 224: Ai tới Đồ Long. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••”)••’••”)

Thái Hiên lạnh quát một tiếng, dưới chân điểm xuống mặt đất, thân hình ở trong thế giới băng sương, lại như cá gặp nước, tốc độ tăng lên vài phần, như mũi tên đuổi theo Đoạn Vân.

Đoạn Vân có lá bài tẩy, hắn cũng có!

Hắn tuyệt đối sẽ không để cho Đoạn Vân đơn giản thực hiện được!

Chỉ là một cái nháy mắt thời gian, Thái Hiên liền đuổi theo Đoạn Vân, sau đó trong tay khẽ hấp, trường kiếm tuyết trắng lập tức trở về trên tay của hắn, sau đó tùy ý vung lên, khí lưu nồng đặc bị trường kiếm dẫn dắt, bao phủ cả người Đoạn Vân lại.

Vì vậy, Đoạn Vân liền khó có thể tiến thêm rồi, đối với công kích Thiết Giáp Địa Long tự nhiên cũng là khó tiếp tục được nữa, chỉ phải oán hận quay đầu, trường đao trong tay lẳng lẽ ác liệt bổ tới Thái Hiên.

Trông thấy một màn này, một đám Triệu Thánh giả mới thở phào nhẹ nhõm. Nhưng trải qua Đoạn Vân náo như vậy, trong lòng bọn hắn càng thêm nóng lên, cũng bắt đầu sử dụng tất cả vốn liếng, muốn nhanh giải quyết địch nhân trước mặt, sau đó đi chém giết Thiết Giáp Địa Long, bắt được quán quân.

- Người Đại Càn, ngươi vẫn là cú ta xa một chút!

Lúc này Chu Xương ở đối diện Tần Hạo Bạch đã biến thành trạng thái người vượn, đột nhiên lạnh quát nói, sau đó chân phải dùng sức đập mạnh mặt đất.

Rầm rầm rầm!

Lập tức trận trận chấn động truyền đến, khe hở thật dài bắt đầu ở xuất hiện dưới chân Chu Xương, trong phạm vi gần 10m lập tức sụp đổ, một ít Triệu Thánh giả trong phạm vi này bởi vì đứng không vững, té ngã trong hố sâu, trong đó còn kể cả Tần Hạo Dương ở bên trong.

- Chuyện gì xảy ra?

Trong đó có một Triều Thánh giả còn không kịp phản ứng, kinh hoàng phát ra một tiếng thét kinh hãi, sau đó liền trực tiếp để cho bùn đất nuốt vào.

- Không hổ là Đại lực ma vương, lực vô cùng lớn, một cước có thể dễ dàng cho đại địa sụp đổ, bất quá như vậy muốn thu thập ta, có phải nghĩ quá mức đơn giản hay không!

Thanh âm của Tần Hạo Dương đột nhiên từ dưới mặt đất truyền đến, sau đó một người một thương, chui từ dưới đất mà ra, cao cao nhảy lên, quanh thân bao khóa khí lưu nóng rực, thẳng tắp đâm tới Chu Xương. Oanh!

Hai mắt Chu Xương đỏ bừng, đột nhiên bổ nhào về phía trước, song chưởng cực lớn chăm chú kẹp lấy trường thương của Tần Hạo Dương, cắn răng, dùng sức bẻ ngoặt lấy.

- Ha ha, người muốn bẻ gãy Huyền Kim Thương của ta sao?

Trên mặt Tần Hạo Dương lộ ra vẻ trêu tức, sau đó nguyên khí trong cơ thể rung động, mãnh liệt tuôn vào trong trường thương, nhiệt độ đầu thương lập tức bạo tăng!

Xoẹt xoẹt.

Lập tức một hồi thanh âm thật tươi bị phồng vang lên, hai tay của Chu Xương trở nên hồng thấu.

- Ah...

Chu Xương phát ra một tiếng hô to, rốt cuộc không kiên trì nổi, buông lỏng ra hai tay.

Trường thương của Tần Hạo Dương lập tức xoay chuyển, giống như Độc Long đâm tới trước ngực Chu Xương, muốn trực tiếp đâm nát tim.

- Người Đại Càn, người phá được phòng ngự của ta sao!

Trên mặt Chu Xương phát ra một hồi nhe răng cười, lồng ngực vậy mà trực tiếp đưa tới, nghênh đón trường thương của Tần Hạo Dương.

Phanh!

Tần Hạo Dương như đâm tới kim cương cứng rắn nhất, phát ra thanh âm Kim Thạch giao kích, nhưng mà khó có thể tiến thêm, ngược lại băng thương vào lúc này cong vòng.

Như vậy, bốn Triều Thánh giả được công nhận mạnh nhất của Đại Càn quốc cùng Đại Khôn quốc, vào lúc này đều bị cuốn lấy, trong khoảng thời gian ngắn ai cũng không thể chém giết Thiết Giáp Địa Long.

Nhưng bốn người bọn họ lại rất có ăn ý trở thành phòng tuyến cuối cùng vây quanh Thiết Giáp Địa Long, một bên giao chiến, một bên canh giữ ở hơn trăm mét xung quanh Thiết Giáp Địa Long, những Triều Thánh giả khác tới gần, hết thảy hợp lực đánh chết.

...

Chân Vũ Thánh điện.

Trước Thủy Tinh Cầu cực lớn, lúc này đám Thần tôn đồng dạng chú ý tới đại chiến cuối cùng trong thí luyện chi địa kia, ở chỗ này bọn hắn có thể chứng kiến toàn bộ tràng cảnh, đem cử động của một đám Triều Thánh giả đều thu hết vào mắt.

- Ha ha, vừa rồi Đoạn Vân kia cũng coi như giáo hoạt, chỉ thiếu một chút nữa là Đại Càn quốc chúng ta mất mặt lần hai.

- Nhờ có tiểu tử Lạc thành Thái gia kia cũng giữ lại át chủ bài, ở trước mắt cuối cùng ngăn cản hắn, một chiêu Tuyệt đẫy Càn Khôn này, tựa hồ nắm giữ so với Kiếm Phá băng hà của hắn còn tốt hơn.

- Ha ha, dù sao cũng là được xưng là đệ nhất nhân của Triều Thánh giả Đại Càn quốc a, vẫn có chút thực lực đấy.

- Chỉ là phòng ngự của Đoạn Vân kia cũng đủ chu đáo chặt chẽ, Thái Hiên muốn thắng hẳn vẫn có độ khó rất lớn.

- Bất quá các người cũng đừng xem thường Tần Hạo Dương, đến nay lá bài tẩy của hắn còn không có lộ ra, ẩn tàng đủ sâu!

- Đáng tiếc là hắn gặp phải người Gia tộc Thần thú, cái Đại lực ma vương này, lực vô cùng lớn, hơn nữa da dày thịt thô, tương đối khó chơi, hắn muốn thắng cũng là không dễ dàng ah!

- Ha ha, bốn người này ngược lại là có chút ăn ý, biết rõ cùng nhau đối ngoại, xem ra đệ nhất cuối cùng vẫn là ở trong bốn người bọn họ sinh ra, chỉ là còn không biết là ai mà thôi.

...

Thí luyện chi địa, chiến đấu kịch liệt tiếp tục tiến hành, cuối cùng nhất vẫn không có người nào có thể tới gần Thiết Giáp Địa Long.

Mà bốn người Thái Hiên, Đoạn Vân, Tần Hạo Dương, Chu Xương này, trong khoảng thời gian ngắn là khó có thể phân ra thắng bại.

- Chu huynh, chúng ta đánh tiếp như vậy trong khoảng thời gian ngắn cũng khó phân thắng bại, tiếp tục như vậy chỉ sợ sẽ có tự nhiên đâm ngang, không bằng chúng ta tạm thời ngưng chiến, cùng nhau đi giết Thiết Giáp Địa Long, chúng ta so tốc độ, xem ai có thể giết chết trước nhất, như thế nào?

Lúc này Tần Hạo Dương mỉm cười, nhìn Chu Xương nói ra.

- Ta há sẽ sợ người!

Chu Xương đối với tốc độ của mình cũng là thập phần có tự tin, trên mặt dữ tợn cười nói.

Một bên kia Thái Hiên cùng Đoạn Vân cũng liếc nhau, thấy Tần Hạo Dương và Chu Xương đều ngưng chiến, bọn hắn tự nhiên cũng không cam chịu rút phía sau, hết lần này tới lần khác mấy người bọn hắn đều tự nhận thức tốc độ của mình không tệ.

- Tốt, vậy thì xem xem chúng ta ai tới Đồ Long!

Tần Hạo Dương cười to một tiếng, sau đó bốn người cơ hồ là đồng thời đạp mạnh mặt đất.

Bành!

Thân hình bốn người cơ hồ cùng lúc kích xạ mà ra, cùng nhau lao tới Thiết Giáp Địa Long, trong lòng của bọn hắn đối với đệ nhất đều nguyên nhất định phải có!

100m!

80m!

70m!

50m!

Điểm khoảng cách ấy, cơ hồ là lập tức sẽ đến!

Rống!

Chu Xương phát ra một tiếng rống to, dùng sức đạp mặt đất, thân hình cao cao nhảy lên, muốn mượn cái này để tăng tốc độ bản thân.

- Huyết Hổ động ảnh!

Lúc này Đoạn Vân khẽ cắn lưỡi, đột nhiên hộc ra một ngụm máu tươi, sau đó thân hình của hắn lập tức hóa thành một hư ảnh, tốc độ tăng thêm gấp hai!

- Tuyết đầy Càn Khôn!

Lúc này Thái Hiên lại huy động trường kiếm, đóng băng toàn bộ khu vực này, thân ảnh hai người phía trước lập tức trì trệ! Mà tốc độ của Thái Hiên trái lại tăng thêm mãnh liệt, vọt tới phía trước nhất.

- Bạo phá Viêm Dương!

Ngay lúc này, Tần Hạo Dương rơi ở cuối cùng rốt cục không hề ẩn nhẫn, sử dụng át chủ bài cuối cùng, lập tức khí lưu nóng rực nổ tung, tựa hồ có một trái cầu lửa thật lớn hừng hực thiêu đốt, mà bản thân Tần Hạo Dương thì ở bên trong đại hỏa cầu, tốc độ cực nhanh lao về phía trước!

216. Chương 225: Nhất Phi Trùng Thiên. (1)

Chương 225: Nhất phi trùng thiên. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’””)••’””)

Tuyết đầy Càn Khôn của Thái Hiên hình thành bằng sương lập tức bị khí tức nóng rực này hòa tan, hơn nữa bởi vì khí lưu nóng rực này quá cường đại, mấy người khác không thể không dùng vô khí đến ngăn cản, trong khoảng thời gian ngắn, tốc độ liền chậm lại.

Lúc này ngược lại bị Tần Hạo Dương một lần hành động vọt tới phía trước nhất.

50m!

40m!

30 mét!

20m!

- Đệ nhất cuối cùng còn là của ta!

Khóe miệng Tần Hạo Dương mỉm cười.

Xuy xuy!

Nhưng vào lúc này, một thanh âm rất nhỏ vang lên, thân hình của hắn đột nhiên trầm xuống, phẳng phất giống như trong nháy mắt nặng thêm vài ngàn cân, đi lại cũng trở nên vô cùng gian nan.

- Chuyện gì xảy ra?

Khuôn mặt Tần Hạo Dương lập tức thay đổi, Thiết Giáp Địa Long kia nhìn như ở ngay trước mặt của hắn, nhưng hắn vẫn cảm giác mình như thế nào tới gần được.

Vèo!

Nháy mắt sau đó, một bóng người màu xanh đột nhiên lướt qua hắn, sau đó cao cao nhảy lên, trực tiếp rơi vào trên người Thiết Giáp Địa Long kia.

Hai chân kẹp lấy, một cánh tay lân giáp dữ tợn xuất hiện, sau đó nắm đấm ngạo nghễ giơ lên trời, dùng hết toàn lực đập tới đầu lâu của Thiết Giáp Địa Long.

- Ta đến!

Thanh âm lạnh nhạt từ trong miệng người này phát ra.

Chân Vũ Thánh điện...

Trong thủy tinh cầu cực lớn, Tần Phàm vừa mới từ trong đám người trở hết tài năng, hóa thành một đạo hư ảnh đuổi theo bốn người Tần Hạo Dương, thân ảnh của hắn lập tức tiến nhập tầm mắt một đám Thần tôn.

- Cái này không phải là cửu phẩm Chân Vũ thế gia Tần Phàm sao?

- Đúng vậy a, tiểu tử này rất không tệ.

- Tựa hồ hần là muốn đuổi theo mấy người Tần Hạo Dương, bắt quá thoát nhìn độ khó không ít ah.

Một Thần tôn khẽ cười nói, nhưng hần vừa dứt lời, thân ảnh của Tần Phàm trong thủy tinh cầu lại đột nhiên gia tốc, ngay lập tức liền vượt qua Đoạn Vân, lại vượt qua Chu Xương, cuối cùng lướt qua Thái Hiên, trực tiếp bỏ qua Tần Hạo Dương ở phía trước nhất lại sau lưng.

- Tốc độ này...

Một đám Thần tôn trước Thủy Tinh Cầu, trông thấy một màn này đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, tuy không đến mức trợn mắt há hốc mồm, nhưng đều có chút động dung.

- Tốc độ của hần như thế nào đột nhiên nhanh như vậy rồi hả? Vừa rồi hần vẫn cùng Mạnh Thần đấu một chỗ, trong nháy mắt dĩ nhiên đuổi theo mấy người Tần Hạo Dương, còn chạy đến phía trước nhất.

- Ha ha, trong thủy tinh cầu cảm thụ không phải rất rõ ràng, kỳ thật ta thấy không phải tốc độ Tần Phàm quá nhanh, mà là tốc độ bốn người Tần Hạo Dương biến chậm!

- Vừa rồi Tần Phàm kia đột nhiên cứng rắn thụ một kích của Mạnh Thần, sau đó dựa thế phóng tới Thiết Giáp Địa Long, đồng thời không biết hần sử dụng vũ kỹ gì, khiến tốc độ bốn người phía trước đều giảm chậm lại, chính mình lại vọt tới phía trước.

Một Thần tôn áo bào hồng phân tích nói, hần là người nhìn thấu triệt nhất.

Lúc nhìn lại Thủy Tinh Cầu, Tần Phàm đã vọt tới trước nhất, dưới chân dùng sức đạp mạnh, thân hình nhảy dựng lên, trực tiếp rơi vào trên người Thiết Giáp Địa Long, từ trên cao nhìn xuống, phẳng phất như Chiến thần.

Hai chân của hần kẹp chặt cổ Thiết Giáp Địa Long, sau đó thiết quyền cao cao giơ lên, lập tức dùng sức đập tới đầu lâu của Thiết Giáp Địa Long.

- Chắc chắn, xem ra tiểu tử đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia này, thật sự trở thành hắc mã lớn nhất rồi, vốn cho rằng đệ nhất sẽ ở trong bốn người Thái Hiên, Tần Hạo Dương, Đoạn Vân, Chu Xương sinh ra, nhưng không thể tưởng được tốc độ Tần Phàm này lại nhanh như vậy, Tần Hạo Dương chỉ còn kém hơn mười mét cuối cùng.

Một Thần tôn nhìn Tần Phàm lộ ra thần sắc thưởng thức.

- Bây giờ Tần Phàm có bắt được đệ nhất hay không còn nói quá sớm, ha ha, cho dù hần lấy được mười vạn điểm tích lũy, chẳng lẽ không phải đồng thời lấy được một củ khoai lang phồng tay sao? Có khi còn sẽ ném đi tạnh mạng.

Tần tôn khác thì là nói ra.

- Cũng đúng, cho dù lấy được điểm tích lũy, muốn an toàn đào tẩu cũng không dễ dàng.

Thần tôn kia mỉm cười, cũng không phản bác.

- Ồ? Cánh tay Tần Phàm đây là chuyện gì xảy ra? Thoạt nhìn giống như mọc ra lân phiến...

Lúc này, nhìn Tần Phàm trong thủy tinh cầu giơ thiết quyền lên, đột nhiên có một Thần tôn kinh ngạc nói.

- Đúng vậy, phía trên thật là có chút lân phiến, cánh tay này của hần hình như là hóa thú rồi, chẳng lẽ Tần Phàm này cùng Gia tộc Thần thú của Đại Khôn quốc có quan hệ gì?

Những Thần tôn khác vội vàng nhìn lại cánh tay của Tần Phàm, cũng lộ ra có chút tò mò.

- Chắc có lẽ không a, Gia tộc Thần thú kia hóa thú, như Chu Xương kia cũng là toàn thân hóa thú, cùng Tần Phàm có chút bất đồng.

- Vậy hần là một ít vũ kỹ đặc thù a, Tần Phàm này quả nhiên có chút cơ duyên.

Những Thần tôn kia kiến thức rộng rãi, biết rõ trên đời này có rất nhiều vũ kỹ đặc thù, cho nên đối với này cũng không quá miệt mài theo đuổi.

...

Thí luyện chi địa.

Oanh!

Tiếng vang cực lớn vang lên, nắm đấm của Tần Phàm toàn lực đập vào trên đầu Thiết Giáp Địa Long. Vô khí ở trong nháy mắt mãnh liệt tràn vào trong vết thương của nó, lập tức máu tươi bão táp, huyết nhục văng khắp nơi.

Trên người, trên mặt Tần Phàm đều bị dính không ít máu, thoạt nhìn tăng thêm vài phần dữ tợn đáng sợ.

- NGAO...

Vốn Thiết Giáp Địa Long đang điên cuồng giãy dụa, cuối cùng gằm lên giận dữ liền im bặt.

Thiết Giáp Địa Long đã chết rồi!

- Cái này...

Ánh mắt toàn trường vào lúc đó toàn bộ đều tập trung vào trên người Tần Phàm, trên mặt đều là vẻ khiếp sợ, bọn hắn đều không thể tưởng được cuối cùng Thiết Giáp Địa Long là bị một Triều Thánh giả của Chân Vũ thể gia hạ phẩm giết chết.

- Tiểu tặc này... thật sự còn hơn bọn người ca ca...

Thái Ngọc ở xa xa, trông thấy một màn này, liền mở ra miệng anh đào nhỏ đáng yêu, có chút không dám tin. Nhớ tới mình cùng Tần Phàm gặp mặt mấy lần, luôn cảm thấy hắn thần thần bí bí.

Lúc mới bắt đầu chỉ cho rằng hắn là một Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thể gia lá gan có chút lớn, nhưng thời điểm đánh với đàn sói, nàng phát hiện thực lực của hắn vượt ra khỏi mình tưởng tượng, hôm nay, nhìn Tần Phàm ở phía xa giống như Chiến thần, mới biết mình vẫn là đánh giá thấp tiểu tử đến từ cửu phẩm Chân Vũ thể gia này.

- Ồ?

Thái Hiền ngẩng đầu lên, vừa rồi hắn chỉ là trông thấy một đạo tàn ảnh thanh sắc xẹt qua ở trước mặt của mình, nhưng lúc này chứng kiến người giết Thiết Giáp Địa Long kia là Tần Phàm, trên mặt cũng có một ít kinh ngạc.

- Là hắn?

Trên mặt Tần Hạo Dương đồng dạng thập phần ngoài ý muốn, vốn hắn cho rằng đạo tàn ảnh vừa rồi kia là ba người khác phía sau hắn.

- Hắc hắc.

Thấy Thiết Giáp Địa Long đã dần dần không một tiếng động, Tần Phàm mỉm cười, dùng tay nhấn trên đầu của nó một cái, sau đó thu trọn cái thi thể cự đại vào trong nhẫn trữ vật. Trữ vật giới chỉ không thể gửi vật còn sống, nhưng Thiết Giáp Địa Long này đã chết.

PHỐC.

Thân hình Tần Phàm nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Mười vạn điểm tích lũy tới tay!

Chỉ cần thuận lợi ly khai nơi này, lần Triều Thánh thí luyện này, đệ nhất đã thuộc về hắn!

Tâm tình của Tần Phàm thập phần không tệ.

- Đừng cho hắn chạy trốn!

217. Chương 226: Nhất Phi Trùng Thiên. (2)

Chương 226: Nhất phi trùng thiên. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’’)•••’”)

Không biết ai hô một câu, lập tức quần chúng bắt đầu khởi động, tất cả Triều Thánh giả đều công kích tới Tần Phàm, nhưng đại bộ phận Triều Thánh giả tiến vào trong phạm vi trăm mét xung quanh Tần Phàm, đều bị huyền trọng vực bao phủ.

Mà Tần Hạo Dương, Thái Hiên, Đoạn Vân, Chu Xương cách Tần Phàm gần nhất, lúc này cũng dốc hết khí lực toàn thân, tận lực dùng nguyên khí giảm bớt huyền trọng vực ảnh hưởng tới mình, tiến về phía Tần Phàm.

Bốn người bọn họ đều rất không cam lòng, đặc biệt là Tần Hạo Dương, vừa rồi hắn mưu đồ toàn bộ quá trình Đồ Long, hắn tự cho là mình có công hiến lớn nhất!

Liên hợp mọi người đánh Thiết Giáp Địa Long trọng thương chính là hắn, kéo mọi người Đồ Long cũng là hắn, hắn cảm giác mình cầm đệ nhất mới là đúng! Nhưng hôm nay, bị vượt lên trước một bước!

- Tần huynh, xin lỗi rồi.

Tuy Thái Hiên không muốn cùng Tần Phàm là địch, nhưng lúc này cũng không thể để Tần Phàm thuận lợi mang Thiết Giáp Địa Long đi. (.

- Bạo phá Viêm Dương!

- Tuyết đầy Càn Khôn!

- Huyết Hổ động ảnh!

- Thần Viên thôn nguyệt!

...

Mỗi người vào lúc này đều không hề giữ lại thực lực, thậm chí là tiêu hao thực lực, trong lòng của bọn hắn chỉ có một cách nghĩ, cái kia chính là vô luận như thế nào cũng phải lưu Tần Phàm lại!

- Thứ nhất phải thuộc về ta!

Đây là cách nghĩ trong lòng mỗi người!

Vì thứ nhất, vì tiến vào Chân Vũ thánh địa, vì trở thành Vô Tôn, bọn hắn đều có thể đánh bạc hết cả!

Vèo! Vèo!

Hai thanh Lí gia phi đao kích xạ mà đến.

Bang bang!

Phi đao kích ở trên cánh tay phải của Tần Phàm, phát ra thanh âm Kim Thạch tương giao, bên trên lân giáp vào lúc này tựa hồ chảy ra một chút máu tươi.

- Chư vị, chào tạm biệt, hẹn gặp lại sau, ta sẽ ở Chân Vũ Thánh điện chờ mọi người trở về.

Tần Phàm mỉm cười, đối với cái này tuyệt không để ý, chút vết thương nhỏ này đối với hắn mà nói căn bản tính toán không được cái gì. Nhìn những thiên tài này vọt tới mình, trong lòng của hắn chỉ cảm thấy hào khí vạn trượng.

Nháy mắt sau đó, vàng sáng màu đỏ thắm ở phần lưng dâng lên mà ra.

Chu Tước chỉ dục mở ra, phóng lên trời.

- Cái gì?

Nhìn thấy Tần Phàm đột nhiên từ trên mặt đất bay lên, tất cả Triều Thánh giả trong thí luyện chi địa đều kinh ngạc mở to hai mắt, lúc này so với lúc Tần Phàm giết chết Thiết Giáp Địa Long còn khiếp sợ hơn.

- Ngự không phi hành là tiêu chí của Võ thánh ah...

Những Triều Thánh giả này nhìn thân thể Tần Phàm dần dần bay lên, vào lúc này thậm chí quên công kích.

Cùng lúc đó, nhóm Thần tôn trong Chân Vũ Thánh điện cũng có chút không dám tin, Triều Thánh giả Tần Phàm đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia này, thật sự mang cho bọn hắn quá nhiều ngoài ý muốn cùng kỳ tích rồi.

- Đây chẳng lẽ là vũ kỹ phi hành thất truyền đã lâu?

- Làm sao có thể, một cửu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, làm sao có thể có loại vũ kỹ nghịch thiên này!

- Không thể tưởng được lão hủ sinh thời còn có thể chứng kiến vũ kỹ phi hành này ah!

- Không thể tưởng tượng nổi, hoàn toàn chính xác là quá thần kỳ! Một Tiên Thiên Võ sư nho nhỏ, vậy mà có được năng lực phi hành, tiểu tử Tần Phàm này, thật sự là có đại kỳ ngộ ah!

- Lần Triều Thánh thí luyện này, đệ nhất rốt cục sinh ra đời rồi, tuy không phải mấy người trong dự tính của chúng ta, nhưng mà là niềm vui ngoài ý muốn, tối thiểu nhất, lúc này chúng ta có thể hãnh diện ở trước mặt những Thần tôn của Đại Khôn quốc phân điện rồi.

- Xem ra Tần Phàm này không chỉ là hắc mã, hơn nữa còn là một thốt hắc mã có thể vượt qua ngàn dặm! Nếu Đại Càn quốc Chân Vũ Thánh điện chúng ta có thể thu nạp nhân tài như vậy, đó cũng là phúc duyên của Đại Càn quốc chúng ta ah!

Rất nhanh, những Thần tôn này đều nguyên một đám lộ ra vui vẻ, nhớ tới tiểu gia hỏa này trước kia sáng tạo mấy kỳ tích, từ bắt đầu kinh ngạc dần dần biến thành thưởng thức hiện tại.

Mặc dù có mấy Thần tôn đối với cái này hâm mộ đổ kỵ, nhưng đại bộ phận Thần tôn đều đang tự hỏi như thế nào đi thu nạp Tần Phàm tiến vào Chân Vũ Thánh điện rồi.

...

- Đừng cho hắn đi!

Nhưng vào lúc này, vẫn là Tần Hạo Dương dẫn đầu hô lên, sau đó mọi người mới rốt cục chậm rãi phản ứng qua, nhớ tới tầm quan trọng của lần thí luyện đệ nhất này, kinh ngạc quy kinh ngạc, nhưng mà như thế nào cũng không thể để cho Tần Phàm đơn giản ly khai.

Những Triều Thánh giả này toàn bộ đều đã đạt đến Tiên Thiên cảnh giới, đã có thể vô khí lý thể, cho nên tuy Tần Phàm bay đến không trung, nhưng trong khoảng thời gian ngắn còn không cao lắm, vẫn có một ít công kích có thể công kích đến trên người hắn.

Bất quá Tần Phàm đảo mắt liền bay đến hơn mười thước cao, dùng khí lực của hắn, như thế nào lại sợ những công kích đã nổ mạnh hết đà này?

Huống chi đại bộ phận Triều Thánh giả bị huyền trọng vực của hắn bao lại, tăng thêm khu vực hạch tâm này vốn gấp 30 lần trọng lực, tổng cộng có hơn sáu mươi lần trọng lực, ngay cả Tần Phàm phi hành cũng thập phần gian nan, những người phía dưới kia có thể phát huy vài thành công kích đã rất tốt rồi?

- Thí luyện đã xong... hẹn gặp lại, những thiên tài.

Tần Phàm một bên thoải mái ngăn lại những công kích này, một bên không chế Chu Tước chỉ dục xẹt qua trên đầu những Triều Thánh giả này, bay về phía truyền tông chi môn.

Hôm nay hắn đã đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, có thể sử dụng nguyên khí, cho nên đã có thể duy trì Chu Tước chỉ dục phi hành lộ trình xa xôi rồi.

Binh không muốn làm tướng là binh phế thải?

Nhớ tới lời lúc trước mình đã từng nói qua, Tần Phàm không khỏi hiểu ý cười cười. Hôm nay hắn thật là dùng thân phận cứu phẩm Chân Vũ thế gia, giành được thắng lợi cuối cùng này, cũng là Triều Thánh thí luyện đệ nhất lần này.

- Nhanh truy!

Triều Thánh giả phía dưới vẫn không buông bỏ, ở trên mặt đất theo đuôi, nhưng mà tốc độ phi hành của Tần Phàm ở trên bầu trời, tự nhiên không phải người phía dưới có thể so sánh, hơn nữa từ trên cao nhìn xuống, hắn có thể nhìn hướng đi của người phía dưới rõ ràng, tùy thời có thể cải biến phương hướng của mình, bỏ qua những người này.

- Xem ra lực hấp dẫn của Chân Vũ thánh địa kia thật sự rất lớn ah! Từng Triều Thánh giả đều nghĩ có thể ở bên trong đột phá đến Vô Tôn, chỉ là, thật sự có đơn giản như vậy sao?

Rất nhanh, Tần Phàm liền về tới bên ngoài, hai cánh vừa thu lại, chậm rãi rơi vào một cổng truyền tống.

Quay đầu nhìn thoáng qua, hắn lắc đầu, sau đó trực tiếp đi vào trong cánh cửa hình tròn kia.

Vàng sáng màu trắng mãnh liệt đánh tới trước mặt, để cho Tần Phàm trong khoảng thời gian ngắn không khỏi nhắm mắt lại, sau một hồi hoảng hốt, thân hình của hắn hiện ra trên quảng trường trước Chân Vũ thánh điện.

Mở to mắt, chứng kiến lúc này trên quảng trường đã tụ đầy Triều Thánh giả. Ngoại trừ những thiên tài tiến nhập khu vực hạch tâm kia, lúc này, Triều Thánh giả có thể trở về cơ bản đều trở về rồi.

- Ha ha ha...

Ngay một khắc Tần Phàm mới vừa đi ra cổng truyền tống, một hồi cười to hưng phấn truyền vào trong tai của hắn.

218. Chương 227: Chấm Dứt

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 227: Chấm dứt

- Lão đầu, đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư rồi?

Tần Phàm biết rõ đây là thanh âm của Cổ Mặc, mỉm cười, truyền âm hỏi.

- Hắc hắc, nhờ phúc của ngươi, thời điểm ở bên trong bản Thánh tuy không thể ngồi đầu lên, nhưng thời điểm ngươi tấn chức Tiên Thiên, tụ tập năng lượng thiên địa vẫn bị bản Vô Thánh hấp thu vào trong Được đỉnh giới chỉ, cho nên bản Vô Thánh thừa cơ đột phá đến Linh Vũ sư rồi.

Cổ Mặc cười nói.

- Nói như vậy, hiện tại ngươi không cần phải hấp thu đan khí nữa a?

Tần Phàm có chút chờ mong hỏi thăm, đối với có thể lần nữa luyện chế ra linh đan, hắn chờ mong thật lâu, hôm nay đã là ngửa tay không thôi rồi.

- Hắc hắc, năng lượng thiên địa ngươi tiến giai còn không hoàn toàn đầy đủ cho bản Vô Thánh khôi phục một cảnh giới, cho nên bình thường bản Vô Thánh vẫn là cần thu nạp đan khí.

Cổ Mặc cười nói, đợi Tần Phàm lộ ra vẻ thất vọng, lúc này hắn mới chậm quá nói:

- Bất quá, hiện tại bản Vô Thánh đã có năng lực khống chế phải chăng đi thu nạp đan khí, cho nên ngươi đã có thể luyện chế ra linh đan rồi, nói cách khác, hiện tại ngươi có thể làm một Luyện đan sư chính thức!

Tần Phàm không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng.

- Hơn nữa, hiện tại bản Võ Thánh khôi phục đến cảnh giới Linh Vũ sư, cũng có thể giúp người luyện chế vũ khí rồi. Đợi có cơ hội, bản Võ Thánh nhất định làm cho người một thanh vũ khí tốt!

Cổ Mặc ngạo khí nói, lộ ra thập phần tự đắc.

- Như vậy, ta liền mong đợi.

Tần Phàm cười nói, cái này đối với hắn mà nói thật là một tin tức tốt, hắn hôm nay, rất cần một thanh vũ khí tốt, như vậy mới có thể phát huy ra uy lực chính thức của Phá Nguyệt trực vân.

- Tiểu Phàm.

Trông thấy Tần Phàm đi ra, Điền Mông cùng Tiết Tuấn sớm chờ ở nơi đó đi tới. Trước Chân Vũ Thánh điện không thể lớn tiếng ồn ào, cho nên hai người chỉ là hạ giọng kêu.

- Tuấn ca, tiểu Mông tử.

Tần Phàm cũng nghênh đón.

- Ra sao?

Điền Mông nhện không được hỏi.

Tần Phàm nhún vai.

- Ha ha, có thể bình an đi ra là tốt rồi, dùng thành tích bây giờ của người, cũng đầy đủ thăng phẩm rồi.

Tiết Tuấn an ủi nói:

- Hơn nữa lần này Tiểu Phàm người có thể đột phá đến Tiên Thiên, cái kia chính là thu hoạch lớn nhất rồi.

- Triều Thánh giả, đi lên ghi chép thành tích.

Tần Phàm vừa muốn nói chuyện, nhưng lúc này, thanh âm của Chấp sự Chân Vũ Thánh điện phụ trách giám sát kia đậm đặc truyền đến.

Tần Phàm nhìn hai người cười cười, trước cũng không giải thích, chỉ là hướng về đài cao đi đến.

- Báo tên của người.

Chấp sự Thánh điện kia thần nhiên nói, ghi chép cho vài ngàn Triều Thánh giả, hắn cũng có chút chột lạng.

- Cửu phẩm Chân Vũ thể gia, Nam Phong Tần gia, Tần Phàm.

Tần Phàm thông dong đáp, tự tin mà lạnh nhạt.

- Lấy thu hoạch của người ra đi.

Chấp sự kia tùy ý chỉ chỉ một bệ đá cực lớn phía xa, tiếp tục đậm đặc nói, chỉ là một cửu phẩm Chân Vũ thể gia, còn không đáng được hắn để tâm.

Chương 210: Công tác thống kê điểm tích lũy

Tần Phàm nhẹ gật đầu, đi đến trước bệ đá.

Ở bên cạnh bệ đá đứng một Chấp sự Chân Vũ Thánh điện chuyên môn phụ trách công tác thống kê điểm tích lũy, người nọ liếc nhìn Tần Phàm, đối với Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thể gia không chút thu hút nào này, chương trình hóa đọc quy tắc trước lúc Triều Thánh:

- Thánh lệnh bốn quốc giá trị 10 điểm tích lũy, Thánh lệnh Đại Khôn quốc giá trị 20 điểm, tinh hạch yêu thú cấp bốn giá trị 20 điểm, tinh hạch yêu thú cấp năm giá trị 100 điểm. Cửu phẩm Chân Vũ thể gia, 100 điểm tích lũy có thể bảo vệ phẩm, nếu không hủy bỏ danh xưng Chân Vũ thể gia.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng, liền bắt đầu từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra Thánh lệnh cùng tinh hạch ra, những vật này hắn cơ bản cũng phân loại tốt rồi. Đầu tiên lấy ra chính là Thánh lệnh của mình, Tần Phàm trước bỏ vào trên bệ đá.

- Thánh lệnh của mình không tính điểm tích lũy.

Chấp sự Thánh điện phụ trách công tác thống kê kia đậm mặt nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, biểu thị ra lý giải, sau đó đem Thánh lệnh bốn quốc trong trữ vật giới chỉ ra, những Thánh lệnh bốn quốc này, trừ hẳn lấy được trong trữ vật giới chỉ của Triều Thánh giả Đại Khôn quốc ra, đại bộ phận đều cho Tiết Tuấn cùng Điền Mông rồi, cho nên ngược lại là không có quá nhiều, chỉ có mấy chục cái mà thôi.

- Tổng cộng sáu mươi lăm Thánh lệnh bốn quốc, giá trị 650 điểm, không tệ, có thể bảo vệ phẩm rồi, nhưng mà cửu phẩm Chân Vũ thế gia phải một ngàn điểm mới đạt được tư cách khảo hạch thăng phẩm, người còn không có đạt tới.

Chấp sự Thánh điện kia kiểm lại một chút, cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, không thể tưởng được Triều Thánh giả thoát nhìn bình thường trước mắt này, lại có thể lấy được điểm tích lũy cao như vậy, cái này ở trong cửu phẩm Chân Vũ thế gia đã xem như thành tích thập phần không tệ rồi.

Bất quá Tần Phàm lấy ra đều là Thánh lệnh bốn quốc, cái này để cho hẳn đối với cách làm chỉ ra tay đối với người mình của Tần Phàm có chút không thích, liền phát phát tay, chuẩn bị công tác thống kê người kế tiếp.

- Ta còn có vật khác.

Tần Phàm khẽ mỉm cười nói, bởi vì số lượng Thánh lệnh cùng yêu tinh hạch của hắn quá nhiều, một trữ vật giới chỉ cất không được nhiều đồ vật như vậy, cho nên hắn chỉ có thể cất riêng từng thứ vào một giới chỉ, như vậy cũng thuận tiện công tác thống kê.

- Còn có?

Chấp sự Thánh điện kia có chút kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn Tần Phàm, 650 điểm này đã xem như rất cao rồi.

- Đúng vậy.

Tần Phàm đáp, sau đó liền bắt đầu lấy ra giới chỉ có tinh hạch cấp bốn, cũng bởi vì số lượng quá nhiều, cho nên mỗi lần hắn chỉ có thể lấy ra chừng năm sáu khóa.

- Hiện tại tổng cộng bảy trăm bảy mươi điểm, còn gì nữa không?

Chấp sự Thánh điện kia nhìn thoáng qua, thấy chỉ có vài khóa, cũng coi như bình thường, liền khôi phục thái độ bình thường, nhàn nhạt hỏi thăm.

- Ân. đọc truyện mới nhất tại .

Tần Phàm lên tiếng, lại tiếp tục lấy ra một nắm tinh hạch.

- 890 điểm!

- Ồ?

Chấp sự Thánh điện kia hơi động một chút.

- 990 điểm!

- Còn nữa không? Lại thêm một khóa, gia tộc của ngươi có thể đạt được tư cách khảo hạch thăng phẩm rồi.

Chấp sự Thánh điện kia lần nữa hỏi, lúc này hắn đã bắt đầu đánh giá Triều Thánh giả mặc quần áo bình thường đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia này rồi.

Lúc này trong hơn hai nghìn Triều Thánh giả của cửu phẩm Chân Vũ thế gia Triều Thánh, đạt được tư cách thăng phẩm cũng chỉ có mấy cái mà thôi, cho nên từng cái đều là thiên tài chân chính, ngày sau còn có thể tiến vào Chân Vũ Thánh điện, cho nên Tần Phàm đã đáng giá hắn coi trọng.

Lại một nắm tinh hạch bị Tần Phàm lấy ra, sau đó hắn bắt đầu tăng thêm tốc độ, một nắm một nắm không ngừng đi ra.

- 1100!

- 1230!

- 1350!

...

Nhìn Tần Phàm một nắm một nắm lấy tinh hạch cấp bốn ra, Chấp sự Thánh điện phụ trách kiểm kê kia từ bắt đầu khinh thị đến ngoài ý muốn, lại đến kinh ngạc, sau đó là coi trọng, đến khiếp sợ, đến cuối cùng dần dần mở to hai mắt, có chút chết lặng.

219. Chương 228: Khiếp Sợ Toàn Trường. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 228: Khiếp sợ toàn trường. (1)

nguồn (.)

- Tiểu Tuấn tuần, người nói lần này Tiểu Phàm có thể bắt được một vạn điểm tích lũy trở lên hay không?

Ở dưới đài, Điền Mông cùng Tiết Tuấn nhìn Tần Phàm không ngừng cảm ra tinh hạch, đều lộ ra dáng tươi cười vui vẻ, phẳng phất giống như người ở trên đài kia là mình vậy, mà bây giờ bọn hắn đối với Tần Phàm cũng là đầy đủ tin tưởng.

Ở ngày cuối cùng tiến vào khu vực hạch tâm thí luyện chi địa, Tần Phàm cũng đã cảm hơn tám nghìn điểm, cho nên Điền Mông cảm thấy hắn hoàn toàn có khả năng bắt được một vạn điểm tích lũy trở lên.

- Một vạn điểm tích lũy vẫn có chút khó a? Dù sao những người đến khu vực hạch tâm kia, mỗi một cái đều là siêu cấp thiên tài, tuy thực lực Tiểu Phàm cũng không tệ, nhưng người khác đều không kém, có thể an toàn đi ra kỳ thật đã là vạn hạnh rồi.

Tiết Tuấn liếc nhìn trên đài, bảo thủ nói, đương nhiên trong lòng của hắn cũng chờ mong Tần Phàm lại sáng tạo một ít kỳ tích.

- 2570!

- 2690!

...

Cũng đúng vào lúc này, đại bộ phận ánh mắt trên quảng trường cũng bị tròng cảnh diên cuồng của Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thế gia trước thạch thai kia hấp dẫn qua, cả đám đều lộ ra kinh ngạc không thôi.

Thành tích như vậy, coi như là đối với đệ tử Chân Vũ thế gia thượng phẩm mà nói, cũng coi như là thập phần không tệ rồi!

- 3920!

- 4140!

- Vượt qua bốn ngàn điểm!

- Điều này sao có thể!

Trên quảng trường cơ hồ tất cả Triều Thánh giả đều là thần sắc không dám tin, cảm thấy Triều Thánh giả quần áo bình thường, tướng mạo cũng bình thường kia càng lộ ra thần bí khó lường lên.

Ngay cả Chấp sự Thánh điện phụ trách ghi chép kia cũng không khỏi đứng lên, có chút hoài nghi đi đến bên cạnh bệ đá, cầm lấy những tinh hạch kia cẩn thận quan sát, nhưng mà không có phát hiện vấn đề gì, thật là xuất từ yêu thú cấp bốn trong thí luyện chi địa.

- 5000 điểm!

- Thành tích như vậy cũng đủ cho Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia đạt được tư cách khảo hạch thăng phẩm!

- Người thiếu niên, tổng cộng 5000 điểm, còn gì nữa không?

Chấp sự Thánh điện phụ trách kiểm kê kia chết lặng đấy những tình hạch này sang một bên, sau đó như nhìn yêu quái nhìn Tần Phàm, đồng thời lại có chút chờ mong kỳ tích lần nữa phát sinh.

Những Triều Thánh giả khác trên quảng trường cũng có cách nghĩ đồng dạng, bọn hắn một phương diện cảm thấy Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thế gia này quả thực là một yêu nghiệt, nhưng đồng thời lại nhin không được muốn nhìn một chút, xem hắn có thể làm tiếp ra một ít sự tình càng yêu nghiệt hay không.

- Tình hạch yêu thú cấp bốn đã không có.

Tần Phàm đáp.

- Hô...

Rất nhiều người vào lúc này tuy hơi có chút thất vọng, nhưng cuối cùng đều thở dài một hơi, vừa rồi nhìn Tần Phàm không ngừng lấy ra tình hạch, lòng của bọn hắn đều cảm thấy kích thích.

- 5000 điểm, Tần Phàm, người thật sự không tệ, hiện tại số điểm của người ở bên trong Triều Thánh giả đã trở về là cao nhất, cho dù một ít Chân Vũ thế gia nhất phẩm cũng kém người, người có thể cảm thấy đầy đủ tự hào! Gia tộc của người cũng vì vậy mà cảm thấy kiêu ngạo!

Phụ trách công tác thống kê điểm tích lũy kia khó được nở một nụ cười, nhìn Tần Phàm khen ngợi nói.

- Tốt rồi, Tần Phàm, người có thể đi xuống, sau khi thog61 kê kết thúc, một hồi chúng ta sẽ tuyên đọc tên của người.

Chấp sự phụ trách ghi chép kia lúc này ôn hòa nói, đối với Triều Thánh giả đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia này đồng dạng thập phần thưởng thức.

- Báo cáo hai vị Chấp sự, cái kia, ta còn có những vật khác...

Tần Phàm vừa mới lấy xong tình hạch yêu thú cấp bốn, muốn tiếp tục lấy ra những vật khác, nhưng mà bị hai vị Chấp sự cắt đứt, nhin không được xen vào nói.

- Còn có?

Nghe được Tần Phàm nói còn có những vật khác, hai Chấp sự Thánh điện kia cũng không khỏi khê giật mình.

- Đã 5000 điểm, còn có?

Những Triều Thánh giả khác trên quảng trường, lúc này đều hiện ra trạng thái hóa đá, trong bọn họ coi như là nhị phẩm Tam phẩm Chân Vũ thế gia cũng tối đa là lấy được chừng ba ngàn điểm, mà Tần Phàm đến từ một cửu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, vốn cầm 5000 điểm đã để cho bọn hắn vô cùng xấu hổ rồi, nhưng hôm nay còn có!

- Còn có cái gì? Thánh lệnh Đại Khôn quốc? Tình hạch cấp năm? Chẳng lẽ Triều Thánh giả của một cửu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ này, còn dám tiến vào vòng trong sao!

- Tiến vào vòng trong phần lớn đều là Tiên Thiên Võ sư, chẳng lẽ hắn đã đạt đến Tiên Thiên hay sao?

Ánh mắt của mọi người rơi vào trên người Tần Phàm, một cửu phẩm Chân Vũ thế gia, có thể ở trước hai mươi hai tuổi đạt Tiên Thiên, đó là một sự tình tương đối làm cho người ta kinh ngạc, hơn nữa bộ dạng của Tần Phàm thoạt nhìn chỉ khoảng mười bảy mười tám tuổi a.

- Đây quả thật là đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia sao?

Rất nhiều Triều Thánh giả trong nội tâm thậm chí đối với thân phận Tần Phàm sinh ra hoài nghi.

- Chớ không phải là tiểu tử này gặp phải vận khí cứt chó, nhặt được di sản của Triều Thánh giả nhất phẩm Chân Vũ thế gia nào đó chứ?

Lúc này có Triều Thánh giả đưa ra suy đoán có khả năng nhất này.

- Nhất định là như vậy, nếu không một cử phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, làm sao có thể bắt được vài ngàn điểm? Những cử phẩm Chân Vũ thế gia khác có thể lấy được mấy trăm điểm đã rất tốt rồi!

Cái suy đoán này lập tức nhận được những người khác hưởng ứng.

- Khả năng này rất lớn, ta cũng tình nguyện tin tưởng hẳn là nhất được, cũng không tin hẳn thật sự có thực lực lấy được hơn năm ngàn điểm kia! Đây chính là hơn hai trăm khóa tinh hạch tứ cấp ah!

- Đúng đấy, tiểu tử này thấy thế nào cũng nhìn không ra có chỗ lợi hại.

- Chắc chắn, vận khí của hắn thật sự là tốt! Sao vận khí của ta không tốt như vậy nhỉ! Để cho ta nhất được một ngàn điểm cũng tốt ah! Có thể đạt được tư cách khảo hạch thăng phẩm coi như là làm rạng rỡ tổ tông rồi...

- Cái này gọi là người so với người, tức chết người!

...

- Đúng vậy, ta còn có một chút đồ vật muốn công tác thống kê điểm tích lũy.

Nghe những nghị luận loạn thất bát tao này, Tần Phàm cũng không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, lắc đầu, sau đó liền từ trong trữ vật giới chỉ lấy Thánh lệnh Đại Khôn quốc ra nói:

- Đây là Thánh lệnh Đại Khôn quốc, ta tổng cộng có ba mươi ba cái, mỗi một cái giá trị hai mươi điểm tích lũy, cho nên tổng cộng giá trị 660 điểm tích lũy. Hai vị Chấp sự, đúng vậy chứ?

- Đúng, đúng vậy.

Hai vị Chấp sự kia cười cười, khôi phục thái độ bình thường, sau đó vị Chấp sự phụ trách ghi chép hỏi:

- Tần Phàm, lão phu mạo muội hỏi một câu, những vật này toàn bộ đều là người săn bắt trở về sao? Đương nhiên, Chân Vũ Thánh điện sẽ không để ý tới người có được như thế nào, chúng ta chỉ nhìn kết quả, không kể quá trình, đây chỉ là lão phu nhất thời hiếu kỳ mà thôi.

- Cái kia không phải tất cả đều là ta săn bắt được.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi nói ra, vô luận là Thánh lệnh hay là tinh hạch, kỳ thật có một bộ phận xem như hắn lấy được trên thi thể người khác, đương nhiên bộ phận lớn đều là bị hắn giết chết.

220. Chương 229: Khiếp Sợ Toàn Trường. (2)

Chương 229: Khiếp sợ toàn trường. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’•••)

- Ha ha, vận khí của ngươi thật tốt ah.

Chấp sự phụ trách kiểm kê cười nói.

- Vậy cũng không thể nói tất cả đều là bởi vì vận khí.

Tần Phàm lắc đầu cười khổ nói, bắt quả hắn cũng không đi giải thích, chỉ tiếp tục đem những tinh hạch cấp năm kia từ trong giới chỉ ra.

- Tinh hạch yêu thú cấp năm?

Chấp sự Thánh điện phụ trách kiểm kê kia xem xét, phát hiện số lượng còn không ít, Tần Phàm càng không ngừng từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra, đảo mắt đã lấy ra hơn ba mươi khóa, nói cách khác cái này là hơn ba nghìn điểm tích lũy rồi.

- Nhiều như vậy? Hẳn đến tột cùng là nhất được bao nhiêu cái trữ vật giới chỉ?

Đám Triều Thánh giả trên quảng trường, lúc này đều nhìn chăm chăm vào thiếu niên áo bào xanh trên đài cao kia, trông thấy Tần Phàm trong nháy mắt lại lấy ra vài ngàn điểm tích lũy, trong nội tâm nguyên một đám đều cảm thấy không công bằng.

- Còn có, còn có! Ôi trời ơi!!!

Tần Phàm vẫn không có ý tứ dừng lại, từng nắm tinh hạch cấp năm bị lấy ra, vàng sáng ngăm đen long lanh kia, lúc này lại chói mắt không thôi.

- Đã 9760 điểm.

Chấp sự Thánh điện phụ trách kiểm kê kia ngây ngốc nói.

- Xem ra Triều Thánh giả đạt được vạn điểm trong lần Triều Thánh này đã xuất hiện!

- Vạn khí tốt cũng phải có một trình độ a! Một nhật liền nhật được hơn vạn điểm?

- Chớ không phải hẳn thật sự là Thượng cổ yêu nghiệt gì chuyển thế đó chứ?

Rầm Æ Æ...

Một thanh âm vang lên, xanh thiếu niên áo bào xanh trên đài lại đổ ra một đồng tinh hạch cấp năm.

- 10360 điểm! nguồn

- Thật sự phá vạn! Triều Thánh giả thứ nhất phá vạn trong Triều Thánh lần này, dĩ nhiên là đến từ một cửu phẩm Chân Vũ thế gia!

Mà lúc này, trên mặt một ít Triều Thánh giả đến từ Chân Vũ thế gia thượng phẩm đều lộ ra thần sắc khó xử, những Chân Vũ thế gia thượng phẩm của bọn hắn có thể phái ra ba đại biểu Triều Thánh, mà điểm tích lũy là cộng lại của cả ba Triều Thánh giả, nhưng ba người bọn họ cộng lại, tổng điểm thậm chí còn không kịp một phần mười của Tần Phàm!

- 11360 điểm!

- 12360 điểm!

- 13650 điểm!

...

Ngay sau đó, cơ hồ là trong nội tâm của toàn bộ Triều Thánh giả trên quảng trường cũng nhin không được đi đếm thăm tinh hạch của Tần Phàm lấy ra, ánh mắt mọi người đều tụ tập trên đó, đều thập phần muốn biết Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thế gia này, cuối cùng có thể bắt được bao nhiêu điểm tích lũy!

- Ha ha, Tiểu Phàm quá uy vũ rồi! Thật sự bắt được hơn một vạn điểm tích lũy rồi! Lần này thật sự cho Nam Phong thành chúng ta về vang rồi!

Lúc này Điền Mông hưng phấn vỗ vỗ bả vai Tiết Tuấn nói ra, hận không thể lớn tiếng nói cho người chung quanh, siêu cấp thiên tài trên đài kia, là cùng hắn đến từ Nam Phong thành.

- Ha ha, ít xuất hiện một chút đi.

Tiết Tuấn trắng mắt nhìn Điền Mông nói ra, bất quá trong lòng cũng đè nén không được hưng phấn, loại cảm giác này là quang vinh.

- 20160 điểm!

- Phá hai vạn rồi, Ôi trời ơi!!! Điều này sao có thể!

...

- 30160 điểm!

- Ta là nằm mơ sao...

- Nhiều điểm tích lũy như vậy, hẳn nhất được bao nhiêu di sản của Triều Thánh giả nhất phẩm Chân Vũ thế gia mới đủ a?

- Người là người ngu sao? Hiện tại người còn cho là hẳn là nhất được hay sao?

...

Lúc này, nhóm Triều Thánh giả Tần Hạo Dương, Thái Hiền đi tham gia tranh đoạt chiến cuối cùng, cũng từ trong cổng truyền tông trở lại quảng trường, bình thường bọn hắn vừa xuất hiện, tất nhiên sẽ khiến người chú ý, bọn hắn cũng một mực thói quen trở thành tiêu điểm của mọi người.

Nhưng hôm nay, vài ngàn người trong toàn bộ quảng trường, cơ hồ không ai chú ý tới bọn hắn, mọi ánh mắt đều bị Triều Thánh giả mặc áo bào xanh, đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia kia hấp dẫn rồi.

Thái Hiền cùng Tần Hạo Dương liếc nhau một cái, sau đó đôi oan gia hơn hai năm nay vậy mà ăn ý cùng lúc cười khở một cái.

...

- 49620 điểm!

- 52130 điểm!

...

Lúc này rốt cục Tần Phàm đành chỉ tiếp tục lấy ra tinh hạch.

Nhưng ánh mắt của mọi người vẫn tập trung ở trên người của hắn, trong nội tâm thói quen mặc niệm ra một số lượng, tựa hồ còn không có hoàn toàn kịp phản ứng, ánh mắt hai Chấp sự của Chân Vũ Thánh điện kia cũng đồng dạng.

- Hô, rốt cục chỉ còn lại có một cái cuối cùng rồi.

Tần Phàm nhẹ nhẹ thở ra một hơi, sau đó một khối tinh hạch màu đỏ lớn cỡ nắm tay hiện ra trên tay hắn.

Tinh hạch hồng sắc kia tản ra một vàng sáng màu vàng đất kỳ dị, thoát nhìn thập phần thần bí cùng quỷ dị.

Trông thấy vật này, đại bộ phận Triều Thánh giả trên quảng trường, đặc biệt là những Triều Thánh giả hạ phẩm đều kinh ngạc nhìn vật thần bí kia, trong khoảng thời gian ngắn có chút mờ mịt.

Tinh hạch cấp bốn cùng cấp năm bọn hắn đều gặp rồi, nhưng mà không biết bên trong lần thí luyện này, còn có một loại tinh hạch như vậy.

Đại bộ phận người đối với trận tranh đoạt chiến cuối cùng kia đều là không biết rõ tình hình, bọn hắn chỉ cảm thấy thứ này lộ ra thập phần thần bí, thậm chí bởi vì đồ vật này so với tinh hạch cấp năm lớn hơn rất nhiều, cho nên bọn hắn còn không biết đây là tinh hạch, có chút hiếu kỳ, thứ này cũng có thể đổi điểm tích lũy sao.

Mà bọn người Thái Hiền cùng Tần Hạo Dương vừa mới từ khu vực hạch tâm đi ra, trên mặt lại lộ ra thần sắc cực kỳ phức tạp, có chút xấu hổ, có chút không cam lòng, cũng có chút đổ kỵ, bất quá đã trở lại nơi này, rất nhiều con mắt nhìn trừng trừng, ở trước mặt uy nghiêm của Chân Vũ Thánh điện, bọn hắn không có ai dám lơ đãng, thậm chí không người nào dám lộ ra một chút bất mãn cùng dị nghị.

Trở lại trong sân rộng, hết thấy đều kết thúc.

- Vật trong tay Tiểu Phàm là gì?

Điền Mông có chút nghi ngờ nhìn viên cầu thần bí kia, cùng Tiết Tuấn nhỏ giọng nghị luận nói, hai người bọn họ cũng không có cơ hội bái kiến tinh hạch cấp sáu.

- Thứ này... hẳn là có thể tính điểm a, chỉ là không biết vật gì. Bất quá vô luận như thế nào, lúc này Tiểu Phàm thật sự dương uy cho Nam Phong thành chúng ta.

Tiết Tuấn cũng có chút không biết, nhưng hôm nay tâm tình không thể nghi ngờ là rất kích động

Vốn bọn hắn chỉ đoán chừng Tần Phàm có thể cầm được một vạn điểm đã hết sức lợi hại rồi, nhưng Tần Phàm cầm được năm vạn điểm, cái này đối với bọn hắn mà nói, Tần Phàm sáng tạo kỳ tích đã đủ nhiều.

Cùng bọn họ đến từ một thành thị, thân phận một Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thể gia nho nhỏ, ban đầu chỉ là cùng bọn họ đứng một hàng, thậm chí còn rút lại phía sau một chút, cho nên bọn hắn như thế nào cũng không dám tưởng tượng, Tần Phàm cuối cùng nhất sẽ đi đến một bước này, đạt được đệ nhất.

Mặc dù bọn hắn không có bá kiến bọn người Thái Hiên cùng Tần Hạo Dương ra tay, nhưng ở trong miệng Tô Dương biết rõ, những mảnh nhân kia đều đạt tới cảnh giới Tiên Thiên bốn năm cấp, Tần Phàm mới vừa vạn đột phá Tiên Thiên, sao có thể tới so sánh?

- Người... tại sao người có thể có thứ này?

Chấp sự Thánh điện phụ trách công tác thống kê kia thất thố tròn mắt, không dám tin.

đọc truyện mới nhất tại .

221. Chương 230: Khiếp Sợ Toàn Trường. (3)

Chương 230: Khiếp sợ toàn trường. (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Chấp sự đại nhân nói đùa, cái này tự nhiên là tại hạ đi tham gia lần Triều Thánh này, trong tranh đoạt chiến cuối cùng cầm được, chứ không phải đại nhân thật đúng là cho rằng, thứ này còn có thể ở nơi nào nhặt được sao?

Tần Phàm cảm thấy có chút buồn cười, nhàn nhạt nói.

- Lão phu cũng không phải ý tứ này, chỉ là, tranh đoạt chiến kia chỉ có Chân Vũ thể gia thượng phẩm cùng Tiên Thiên Vô sư mới có thể tham gia, nhớ rõ lúc trước chấp sự Thánh điện chúng ta không có thông tri các hạ.

Chấp sự Thánh điện giải thích nói, đối với Tần Phàm, hiện tại hắn là lộ ra ôn hòa cùng có tình vị rất nhiều, bởi vì hắn biết rõ Tần Phàm cầm vật này, cũng đại biểu cho hắn đã lấy được đệ nhất Triều Thánh

Cái kia chính là đã lấy được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa.

Mà tiến vào Chân Vũ thánh địa, sau khi đi ra, từng cái đều có thể trở thành Vô Tôn, nói cách khác Triều Thánh giả đến từ cửu phẩm Chân Vũ thể gia trước mặt hắn kia, hoàn toàn có khả năng ở ngày sau sẽ trở thành Thần tôn của Chân Vũ Thánh điện, địa vị còn ở phía trên hắn.

- Tại hạ ở trong thí luyện chi địa đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, đã có tư cách tham gia tranh đoạt chiến này, hơn nữa không phải Chân Vũ Thánh điện chỉ hỏi kết quả, không hỏi quá trình sao?

Tần Phàm bình tĩnh nói.

- Hắn giống như chỉ có 17 tuổi a?

Chấp sự Thánh điện kia nhìn thoáng qua danh sách, trong nội tâm khiếp sợ, một đệ tử cửu phẩm Chân Vũ thể gia đi ra, ở 17 tuổi đạt đến Tiên Thiên, còn lấy được đệ nhất lần Triều Thánh này .

- Tiền đồ vô lượng...

Chấp sự kia trong nội tâm chỉ hiện ra bốn chữ này.

- Đúng vậy, Chân Vũ Thánh điện chúng ta chỉ nhìn kết quả, không nhìn quá trình. Tần Phàm, hết sức xin lỗi, là lão phu lỗ măng.

Chấp sự Thánh điện kia mở miệng nói ra, thái độ thoát nhìn vậy mà thập phần thành khẩn.

- Ta không có nghe lầm chứ? Chấp sự Thánh điện này xin lỗi một Triều Thánh giả của cửu phẩm Chân Vũ thế gia?

Đám Triều Thánh giả trên quảng trường nghe được lời nói của chấp sự Thánh điện, nguyên một đám không khỏi giật mình, vừa rồi chấp sự Thánh điện đậm mặc đối với bọn họ, mọi người là rõ như ban ngày, coi như là đối với những người nhất phẩm Chân Vũ thế gia kia cũng sẽ không nói nhiều vài lời, nhưng bây giờ lại xin lỗi Tần Phàm.

- Cho dù hần lấy được năm vạn điểm tích lũy cũng không trở thành như vậy đi...

- Coi như là để cho gia tộc cửu phẩm Chân Vũ thế gia của hần có cơ hội thăng phẩm, nhưng có thể thăng được vài phẩm sao? Chấp sự Thánh điện này cần tỏ thái độ như vậy sao?

Một ít Triều Thánh giả đến từ Chân Vũ thế gia thượng phẩm, trong nội tâm lại có chút ít không công bằng rồi.

- Không sao, hiện tại có thể công tác thống kê thành tích của tại hạ a?

Tần Phàm cũng không phải loại người tính toán chi li, thời điểm tuyên bố thành tích của mình, hết thấy lời đồn tự nhiên sẽ không công mà phá, cho nên hần nhếch miệng mỉm cười nói.

- Tốt, hiện tại ta tuyên bố... cửu phẩm Chân Vũ thế gia, Nam Phong Tần gia, Triều Thánh giả Tần Phàm, người tổng phân là 152130 điểm.

Chấp sự Thánh điện kia cũng khẽ cười nói:

- Sau đó chúng ta sẽ công bố người trở thành đệ nhất Triều Thánh lần này.

- Cảm ơn, ta xuống trước rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói, kỳ thật ban đầu hơn năm vạn điểm tích lũy kia, đại bộ phận là hần đạt được ở lúc tiến vào khu vực hạch tâm, bởi vì trên người những thiên tài kia, từng cái đều có vài ngàn điểm, hần ở thời điểm mọi người đại chiến Thiết Giáp Địa Long là nhặt được không ít tiện nghi.

- 152130 điểm? Cái này... chuyện gì xảy ra, vừa rồi vật kia giá trị mười vạn điểm tích lũy?

Trong sân một ít Triều Thánh giả không biết rõ tình hình lập tức tặc mở rồi, có chút thậm chí nhịn không được bắt đầu lộ ra cảm xúc bất mãn.

- Đây chẳng lẽ là có bí mật sao?

- Chúng ta yêu cầu giải thích

- Chúng ta nên biết là chuyện gì xảy ra.

Trên quảng trường Chân Vũ trước thánh điện, tiếng người bắt đầu tăng vọt.

- Yên lặng, ồn ào trước Chân Vũ trước thánh điện, các người muốn mất tư cách Triều Thánh sao?

Nhưng vào lúc này, Thần tôn Tử bào phụ trách mang mọi người đi tới đây, đột nhiên hiện ra trước quảng trường, lạnh lùng nhìn lướt qua toàn trường, toàn bộ quảng trường lập tức yên tĩnh trở lại.

Sau đó hần đi đến trước bệ đá cực lớn, chỉ vào viên tinh hạch kia nói ra:

- Đây là một viên tinh hạch cấp yêu thú Thiết Giáp Địa Long, chỉ xuất hiện ở ngày cuối cùng thí luyện, giá trị mười vạn điểm tích lũy, các người không biết, bởi vì các người căn bản không có tư cách biết rõ, nếu như ai nói mình có năng lực đối phó một đầu Thiết Giáp Địa Long, có thể đứng ra, bản Thần tôn lập tức an bài cho các người.

- Thiết Giáp Địa Long?

Trong sân lập tức lặng ngắt như tờ.

- Đối phó một đầu lục cấp yêu thú Thiết Giáp Địa Long, nói đùa gì vậy...

Rất nhiều người vụng trộm nuốt nước miếng thoảng một phát, rất nhiều người bọn hắn thậm chí là đứng khì đứng ở trước mặt nó cũng không dám, chớ nói chi là Đồ Long, đối với mười vạn điểm tích lũy kia là không dám nhắc lại.

Nhưng đồng thời, ánh mắt mọi người nhìn Tần Phàm lại biến đổi, Triệu Thánh giả cứu phẩm Chân Vũ thể gia này giết chết yêu thú Thiết Giáp Địa Long?

Hoài nghi, kinh ngạc, khiếp sợ, không dám tin.

Trong những người này, kể cả Điền Mông cùng Tiết Tuấn đối với thực lực Tần Phàm biết được tương đối nhiều, bọn hắn đã đánh giá cao Tần Phàm, nhưng như thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phàm lại có thể giết chết một đầu Thiết Giáp Địa Long

- Tại hạ Thái Hiên, đại biểu Lạc thành nhất phẩm Chân Vũ thể gia Thái gia Triệu Thánh, ta lúc này làm chứng, Tần huynh có thể lấy được thứ nhất trong cuộc chiến tranh đoạt, là chân thực.

Lúc này Thái Hiên lại đột nhiên đứng ra nói, sau đó hắn nhìn Tần Phàm cười nhẹ một tiếng.

Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh liền minh bạch Thái Hiên đây là đang hướng mình lấy lòng. Hắn cũng khẽ gật đầu thăm hỏi thoảng một phát, tỏ vẻ cảm tạ, bất quá kỳ thật cá nhân hắn đối với chút ít người hoài nghi này là không quá quan tâm.

- Thái Hiên? Trước Triệu Thánh đồn đãi là thực lực đệ nhất trong Triệu Thánh giả Đại Càn quốc, Lạc thành Thái Hiên?

Rất nhiều Triệu Thánh giả đều nghe qua danh tự Thái Hiên, Thái Hiên đứng ra, sức nặng kia thập phần to lớn.

- Tốt rồi, công tác thống kê tiếp tục.

Thần tôn Tử bào kia vô tình phát phát tay nói ra.

- Tần huynh, vừa rồi trong thí luyện chi địa thực xin lỗi, tại hạ cũng là tình thế bất đắc dĩ, hi vọng người có thể thông cảm.

Lúc này Thái Hiên đi tới chủ động nói với Tần Phàm.

- Thái huynh không cần nhiều lời, cái này ta tự nhiên minh bạch, nếu như là Thái huynh trước lấy được tinh hạch, tại hạ cũng sẽ ra tay.

Thần sắc Tần Phàm như thường nói, lúc này hấp dẫn của đệ nhất quá lớn, hết thấy bằng thực lực, thật sự không cần giải thích như thế nào.

- Tiểu tặc, chúc mừng người. truyện cập nhật nhanh nhất tại chams

Lúc này Thái Ngọc cũng đi tới, vênh cái miệng lên, tùy ý nói.

- Cảm ơn.

Tần Phàm mỉm cười, nhưng lập tức nói ra:

222. Chương 231: Thánh Điện Tôn Giả. (1)

Chương 231: Thánh điện tôn giả. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’‘)••’‘)

- Bất quá không biết Thái Ngọc tỷ có thể không gọi tại hạ là Tiểu tặc hay không? Như vậy chỉ sợ sẽ khiến một ít hiểu lầm không tất yếu, đối với tại hạ, hoặc là đối với Thái tiểu tỷ nàng cũng không phải rất tốt. đọc truyện mới nhất tại .

- Người...!

Thái Ngọc bị Tần Phàm nói á khẩu, vốn đang muốn nói vài lời, lúc này như thế nào cũng nói không được nữa, chỉ phải oán hận dậm chân một cái, đi chỗ khác không để ý tới.

Thái Hiền nhìn một màn này, bất đắc dĩ lắc đầu, lập tức hẩn nhìn Tần Phàm ôn hòa cười nói:

- Không biết thời điểm Tần huynh hồi hương, trải qua Lạc thành, có thể ghé lại hàn xá hay không?

- Tự nhiên còn cần phải bái phỏng Thái huynh thoáng một phát.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, Thái Hiền đã chủ động lấy lòng hẩn, hẩn xuất phát từ cách nghĩ gia tộc phát triển ngày sau, tới là không có chỗ xấu.

Lúc này cho dù Nam Phong Tần gia hẩn thật sự lấy được cơ hội thăng phẩm, nhưng nội tình gia tộc trong khoảng thời gian ngắn thủy chung là không cách nào nâng lên, có khi tất yếu phải mượn lực lượng của Lạc thành Thái gia thoáng một phát.

Rất nhanh, công tác thống kê điểm tích lũy lần Triều Thánh thí luyện này đã hoàn thành.

- Lúc này, bản Thần tôn trang trọng tuyên bố, Chân Vũ thế gia Triều Thánh đại điển lần này chấm dứt, thí luyện đệ nhất là... cửu phẩm Chân Vũ thế gia, Nam Phong Tần gia Tần Phàm, ban thưởng sẽ ở sau đó chính thức công bố.

Triều Thánh đệ nhất danh, Tần Phàm.

Theo thanh âm Tử bào Thần tôn kia truyền khắp toàn bộ quảng trường, tin tưởng rất nhanh, danh tiếng của Tần Phàm sẽ thông qua những Triều Thánh giả này, truyền khắp toàn bộ Đại Càn quốc.

Nam Phong thành, một thành thị nhỏ bé xa xôi, tới đa chỉ là có chút danh tiếng ở tiểu khu Tây Bắc Đại Càn quốc, nhưng bởi vì ra một Tần Phàm, từ nay về sau, sẽ nổi tiếng toàn bộ Đại Càn quốc.

Một cửu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, Nam Phong Tần gia, từ nay về sau cũng sẽ như siêu cấp đại thế gia, nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia vậy, để ọi người biết rõ.

Quán quân Triều Thánh lần này, sức nặng rất lớn.

Mà một Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thế gia lấy được quán quân Triều Thánh, trước đó chưa từng có

Tần Phàm đây là sáng tạo một kỳ tích, thậm chí có thể nói là một truyền kỳ.

- Mỗi ba mươi năm một lần Triều Thánh đại điển kết thúc, lúc này Chân Vũ Thánh điện hi vọng tất cả đại thế gia có thể tiếp tục bảo trì phần đầu tích cực hướng lên, phải tránh hưởng thụ cùng an nhàn, bởi vì tuy lúc này gia tộc của các người có thể bảo vệ phẩm thành công, nhưng mà không có nghĩa là về sau có thể một lần vất vả nhàn nhã suốt đời, ba mươi năm sau, gia tộc của các người, hậu đại các người, sẽ tới nơi này đại biểu gia tộc của các người tiếp nhận Chân Vũ thần khảo nghiệm lần nữa, cho nên các người cần phải đem sự phấn đấu, tinh thần của các người một đời truyền một đời.

Lời nói của Tử bào Thần tôn truyền đến lần nữa, tuyên cáo lần Triều Thánh đại điển lần này chấm dứt.

- Lúc này đây, đến từ Nam Phong Tần gia Tần Phàm, dùng thân phận Triều Thánh giả của một cửu phẩm Chân Vũ thế gia, lấy được quán quân Triều Thánh, hẩn sẽ được Thánh chủ tự mình tiếp kiến, cũng có thể tiến vào thánh địa của Võ Tôn cường giả... Chân Vũ thánh địa, hẩn chính là tấm gương của các người, chỉ cần không ngừng vươn lên, vô luận xuất thân cao thấp, các người đều có cơ hội trở thành ngôi sao chói mắt nhất Đại Càn quốc.

Lúc này, ánh mắt mọi người nhìn về phía Tần Phàm đã thay đổi, có bội phục, có hâm mộ đổ kị, mà một ít Triều Thánh giả đồng dạng là Chân Vũ thể gia hạ phẩm, lại lộ ra một ít sùng bái.

Đại Càn quốc là một nước trọng võ, mọi người đều sùng bái cường giả, hôm nay Tần Phàm ở bọn hắn xem ra là cường giả.

Một Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thể gia lại đánh bại những người đến từ Chân Vũ thể gia thượng phẩm, còn có cái gì càng khích lệ nhân tâm hơn đây sao?

Cho nên ánh mắt những người Chân Vũ thể gia hạ phẩm này đều thập phần nóng rực, lúc này Tần Phàm không chỉ là vì gia tộc hắn vẻ vang rồi, đồng dạng cũng là cho chút ít Chân Vũ thể gia hạ phẩm này vẻ vang, hắn đã trở thành tiên phong của Chân Vũ thể gia hạ phẩm, cũng là phương hướng bọn hắn phấn đấu ngày sau.

...

Tử bào Thần tôn nói chuyện hoàn tất, trừ đi một ít gia tộc đạt được tư cách thăng phẩm, những Triều Thánh giả khác liền bắt đầu dưới sự dẫn dắt của Chấp sự Thánh điện trở lại Càn Kinh. Đến chính là Tử bào Thần tôn dẫn đường, nhưng lý khai chỉ là Chấp sự Thánh điện dẫn đường.

Những người kia lúc này tâm tình tự nhiên cũng không giống nhau, có mừng rỡ, có may mắn, đồng dạng cũng có thất lạc, tuyệt vọng...

Bất quá bọn hắn vẫn còn tốt, có một ít Triều Thánh giả là vĩnh viễn lưu lại thí luyện chi địa, nhưng gia tộc của bọn hắn còn không biết.

- Phụ thân cùng tỷ tỷ, nhất định cũng rất lo lắng cho ta, muốn biết tin tức của ta?

Tần Phàm nhìn đội ngũ ly khai, trong nội tâm không khỏi suy nghĩ, vào lúc này lại vô cùng tưởng niệm quê quán, quy tâm giống như mũi tên.

- Bất quá khi bọn hắn biết rõ ta lấy được quán quân lần Triều Thánh này, bọn hắn nhất định sẽ rất vui vẻ.

Tần Phàm nghĩ đến Tần Li cũng không khỏi tươi cười, trong nội tâm cảm giác được một cỗ tình cảm ấm áp, khóe miệng cũng không khỏi lộ ra mỉm cười.

Nhưng rất nhanh suy nghĩ của hắn đã bị cắt đứt.

- Xin chào, ta là Phiên thành Từ gia Từ Học, rất hân hạnh được biết người.

- Xin chào, ta là Hắc Mộc thành Hoàng gia Hoàng Hoàn...

- Ta là Lạc thành...

- Ta là Vọng thành...

Từ hiện tại bắt đầu, giá trị của Tần Phàm đã tăng gấp đôi, một ít Triều Thánh giả bình thường thậm chí một ít Chân Vũ thể gia thượng phẩm, cũng đều đi tới chào hỏi cùng Tần Phàm.

Tần Phàm đều nhất nhất gật đầu mỉm cười thăm hỏi, hôm nay quen biết một ít thể gia, đối với Nam Phong Tần gia phát triển ngày sau cũng rất có lợi, cho nên hắn cũng không biểu hiện quá mức lạnh nhạt.

- Đây, Tiểu... Tần Phàm.

Lúc này Thái Hiền cùng Thái Ngọc cũng tới bên người Tần Phàm, Thái Ngọc muốn tiếp tục gọi Tần Phàm là Tiểu tặc, nhưng nhớ tới chuyện vừa rồi, lại thu hồi lời vừa nói ra, chỉ là vênh miệng lên hỏi:

- Người còn có thể đến Lạc thành không? Bản Tiểu tỷ còn thiếu người một nhân tình, người muốn bản Tiểu tỷ trả lúc nào?

- Ta đã đáp ứng Thái huynh, thời điểm phản hồi Nam Phong thành sẽ tới nhà báỉ phỏng, hi vọng đến lúc đó có thể nhìn thấy Thái Tiểu tỷ a, về phần nhân tình kia, Thái Tiểu tỷ không cần nhớ trong lòng, bằng hữu giúp đỡ lẫn nhau là cần phải.

Tần Phàm khẽ mỉm cười nói.

- Bằng hữu giúp đỡ lẫn nhau sao? Bất quá ta nhìn người cũng không giống loại người này, vẫn là đợi người đến rồi nói sau.

Thái Ngọc không cho là đúng nhếch miệng nói, nhưng sau đó lại lộ ra có chút nhảy lên, rốt cục mới mỉm cười nói: truyện copy từ

- Cái kia tốt, người còn có thể đến Lạc thành, đến lúc đó chúng ta lại đến Minh Nguyệt Lâu uống rượu.

- Tốt, một lời đã định.

Tần Phàm tiếp tục cười nói, kỳ thật tuy bình thường Thái Ngọc có chút bướng bỉnh, nhưng ấn tượng của Tần Phàm đối với nàng cũng không tính xấu, ít nhất lúc này nếu như không phải nàng nói với mình sự tình tranh đoạt chiến cuối cùng, mình còn không có biện pháp cảm được quán quân Triều Thánh lần này.

223. Chương 232: Thánh Điện Tôn Giả. (2)

Chương 232: Thánh điện tôn giả. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Mà Thái Hiền đối với cái này cũng không có biểu hiện ra bất mãn gì, ngược lại còn giúp mình, cho nên ấn tượng của Tần Phàm đối với hai huynh muội này đều rất tốt...

- Tần huynh, cho người một lời khuyên, phải đề phòng người Càn Kinh Tần gia.

Lúc này Thái Hiền hạ giọng nhìn Tần Phàm nói ra.

- Sao Thái huynh lại nói ra lời ấy?

Tần Phàm ngẩng đầu lên, nghi hoặc nhìn Thái Hiền.

- Cụ thể ta cũng không nên nói tỉ mỉ, cái này quan hệ đến vấn đề tác phong của một ít Chân Vũ thế gia thượng phẩm, có lẽ ngày sau Nam Phong Tần gia người còn sẽ có một chút phiền toái, người chuẩn bị tâm lý là được.

Thái Hiền tiếp tục hạ giọng nói.

- Cái kia đa tạ lời khuyên của Thái huynh.

Tần Phàm chấp tay nói ra, bất quá hắn bởi vì sự tình Tần Hạo Bạch, đối với Càn Kinh Tần gia là đứng xa mà trông, chắc có lẽ không cùng hắn phát sinh dây dưa gì.

- Chúng ta đi trước.

Thái Hiền gật đầu nói ra, sau đó liền cùng Thái Ngọc đi ra. Nhất phẩm Chân Vũ thế gia đã không có quyền lợi tăng phẩm, bọn hắn có thể tranh giành duy nhất là quán quân Triều Thánh, nhưng lại để cho Tần Phàm cảm đi mất rồi.

Chỉ là, Thái Hiền mới vừa bỏ đi, Tần Phàm liền trông thấy Phiền thành Mạnh Thần kia đã đi tới, hắn nhàn nhạt nhìn Tần Phàm, sau đó trong miệng lạnh lùng nói:

- Tần Phàm, chuyện giữa chúng ta vẫn chưa xong.

- Tùy thời phụng bồi.

Tần Phàm khẽ mỉm cười nói, hắn biết rõ Mạnh Thần nói là lúc cuộc chiến Đồ Long, mình từ trong tay hắn chạy đi Đồ Long thành công, đây đối với người một mực ngạo khí này, là một đả kích không nhỏ a.

Bất quá Mạnh Thần này hoàn toàn chính xác xem như là một đối thủ không tệ, Tần Phàm đối với hắn cũng không có ác cảm quá lớn, hơn nữa hôm nay hắn cũng tràn đầy tự tin, không sợ hãi bất kỳ khiêu chiến nào.

- Ta sẽ ở Kính Hồ chờ người.

Mạnh Thần lạnh lùng để lại một câu, sau đó liền rời đi.

- Tiểu Phàm, người rất được.

Thấy chút ít Triều Thánh giả kia đã đi được không sai biệt lắm, lúc này Điền Mông cùng Tiết Tuấn mới đi tới, Điền Mông một quyền đánh vào ngực Tần Phàm, trên mặt hưng phấn nói ra.

- Ha ha, Tiểu Phàm, lần này bởi vì ngươi, Nam Phong thành chúng ta sẽ nổi danh, nói không chừng ngày sau còn có thể để cho lưu lượng người của toàn bộ Nam Phong thành chúng ta đề cao thật lớn.

Lúc này Tiết Tuấn cũng cười nói.

- Ha ha, Tuấn ca, Tiểu mông tử, không phải hai người các ngươi cũng lấy được tư cách thăng phẩm sao? Sau khi trở về cũng đồng dạng được gia tộc khẳng định.

Tần Phàm khẽ cười nói:

- Nói sau, nếu như không phải là các ngươi, ta vẫn không thể thuận lợi đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, sẽ lấy không được quán quân, cho nên lúc này, công lao của các ngươi cũng là không thể bỏ qua.

- Hắc hắc, đó cũng phải, bất quá nhiều là dính quang của ngươi.

Điền Mông cười mở miệng nói.

- Tần Phàm, người theo ta tới, phần thưởng của ngươi thông qua Thần tôn chúng ta thảo luận đã có kết quả rồi.

Lúc này thanh âm của Tử bào Thần tôn kia đột nhiên vang lên bên tai Tần Phàm:

- Mà những người khác lưu lại nguyên chỗ, một hồi tự nhiên sẽ có Chưởng sự đến tuyên bố phần thưởng của các ngươi.

Chỉ có Tần Phàm là đạt được đối đãi đặc thù.

- Tuấn ca, Tiểu mông tử, một hồi các ngươi cười yêu thú phi hành trở lại Nam Phong thành, thuận tiện báo tin tức của ta cho cha ta và tỷ tỷ thoáng một phát, lúc này ta có một số việc, có khả năng còn phải dừng lại một thời gian ngắn.

Tần Phàm nhìn Điền Mông cùng Tiết Tuấn nói, nghĩ đến dọc theo con đường này hắn còn có ước định với Thái Hiên cùng Mạnh Thần, tuy quy tâm giống như mũi tên, nhưng trong khoảng thời gian ngắn vẫn là không thể lập tức trở về, cho nên muốn nhờ hai người báo tin bình an.

Hai người liền đáp ứng, vừa rồi trông thấy Tần Phàm cùng không ít đại thế gia nói chuyện, suy đoán hắn có khả năng đi phó ước.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó liền ở bên trong ánh mắt hâm mộ của một đám Triều Thánh giả, đi theo Tử bào Thần tôn vào trong Chân Vũ Thánh điện, lúc này trong Triều Thánh giả, chỉ có hắn là một người may mắn đi vào địa phương thần thánh nhất của Đại Càn quốc.

Đi vào trong Chân Vũ Thánh điện, chẳng biết tại sao, hắn lại có một cảm giác uy nghiêm áp bách, làm cho người ta không dám có chút biểu hiện không an phận, đồng thời cũng làm cho lòng người có một cảm giác tắm rửa yên lặng, ở chỗ này tựa hồ đã không có tạp niệm gì, rất là thần kỳ.

Bất quá Tần Phàm chỉ là bình tĩnh theo sát sau lưng Tử bào Thần tôn, bảo trì tôn kính xứng đáng, nhưng mà tâm không sợ hãi, sắc mặt như thường, không có một tia khẩn trương bất an, cái này để cho Tử bào Thần tôn đi ở phía trước trong nội tâm cũng không khỏi âm thầm thưởng thức.

Rất nhanh, hai người liền đi tới trước một đại sảnh lịch sự tào nhã.

- Tốt rồi, vào đi thôi.

Tử bào Thần tôn kia khẽ cười nói, sau đó liền đi vào trước.

Tới đây, trong nội tâm Tần Phàm rốt cục không khỏi nhiều hơn một tia khẩn trương, vừa rồi Tử bào Thần tôn kia vui vẻ, lại để cho lòng hắn có chút nhảy dựng, bất quá hít sâu thoáng một phát, hắn liền bình tĩnh lại, sau đó lấy thần sắc như thường bước vào trong đại sảnh.

Oanh...

Trong nháy mắt Tần Phàm đi vào đại sảnh, thật giống như đột nhiên đi tới bờ biển, cảm giác được một cỗ tinh thần lực như sóng to gió lớn đánh tới hắn, Tần Phàm rất vất vả tập trung tư tưởng xem xét, phát hiện trong đại sảnh kia, trên bàn hội nghị thật dài, ngồi hơn hai mươi Thần tôn.

- Những người này, từng cái đều là Võ Tôn trở lên, trách không được vừa rồi chỉ là một ánh mắt, đối với mình lại có lực trùng kích lớn như vậy.

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm cả kinh nói, tuy tâm bình thường của hắn rèn luyện được rất không tồi, nhưng ở nhiều trước mặt nhiều Tôn giả như vậy, tùy tiện một ngón tay cũng có thể giết chết mình, hắn cũng không khỏi cẩn thận thêm vài phần.

- Người là Tần Phàm?

Một thanh âm uy nghiêm vang lên bên tai Tần Phàm.

Tần Phàm nhìn thoáng qua vị Thần tôn phát ra tiếng kia, phát hiện hắn ăn mặc Thần bào kim sắc, ngồi ở vị trí chính giữa, biết rõ hắn nhất định là người đứng đầu chúng Thần tôn.

- Đúng là tiểu tử.

Cảm giác được ánh mắt uy nghiêm kia, hắn vội vàng cung kính cúi đầu nói. Trên thực tế đang ngồi nhiều cường giả cấp Võ Tôn như vậy, cũng không có ý tản ra uy áp, nhưng Tần Phàm ở chỗ này vẫn cảm giác có vài phần khó chịu, đặc biệt là vừa gặp phải ánh mắt những Thần tôn này, càng là đổ mồ hôi lạnh.

- Võ Tôn, cái kia đến tột cùng là cảnh giới nào?

Đồng thời trong nội tâm Tần Phàm cũng có chút chờ mong, đối với thần bí chi cảnh kia, thập phần hướng tới.

- Tần Phàm, trải qua chúng ta thảo luận, quyết định tấn thăng cho Nam Phong Tần gia người làm Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia, người có ý kiến gì không?

Lúc này thanh âm của Thần tôn Hoàng bào kia tiếp tục nhàn nhạt truyền đến.

- Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia? Đây chẳng phải là bước vào hàng ngũ Chân Vũ thể gia thượng phẩm rồi sao?

224. Chương 233: Ban Thường

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 233: Ban thường

Tần Phàm nao nao, có chút cảm thấy ngoài ý muốn, hắn vốn là cảm thấy có thể tấn thăng đến lục phẩm hoặc là thất phẩm Chân Vũ thể gia đã rất hài lòng.

- Đúng vậy, lần này người dùng thân phận đại biểu cứu phẩm Chân Vũ thể gia Triều Thánh, lấy được quán quân Triều Thánh, đã khơi dòng lịch sử, đối với Chân Vũ Thánh điện chúng ta mà nói cũng là lần đầu, cho nên chúng ta quyết định để cho Nam Phong Tần gia trực tiếp từ cứu phẩm tấn thăng đến Ngũ phẩm, trở thành Chân Vũ thể gia thượng phẩm.

Hoàng bào Thần tôn kia tiếp tục nói:

- Bất quá, muốn trở thành Chân Vũ thể gia thượng phẩm cũng không có đơn giản như vậy, đầu tiên gia tộc của người được có một Linh Vũ sư trở lên, một năm sau lần nữa đi vào Chân Vũ Thánh điện tiến hành khảo

hạch, thành công thông qua khảo hạch mới có thể trở thành Chân Vũ thể gia thượng phẩm, nếu không tới đa chỉ có thể trở thành Chân Vũ thể gia lục phẩm.

- Tiểu tử minh bạch.

Tần Phàm vội vàng đáp ứng nói, kết quả như vậy kỳ thật đã là thập phần không tệ rồi, chỉ là hôm nay Nam Phong Tần gia còn không có một gã Linh Vũ sư, phụ thân của hắn Tần Hồng chỉ vãn vẹn là Tiên Thiên Võ sư cửu cấp mà thôi, đối với khảo hạch một năm sau, hắn cũng không khỏi có chút bận tâm.

- Mặt khác, người còn có thể đạt được ban thưởng một trăm triệu Kim nguyên cùng 800 bình linh đan cấp, những vật này đều là cho người trở về tăng nội tình gia tộc mình lên.

- Không phải chúng ta xem thường Nam Phong Tần gia các người, dùng nội tình như bây giờ của các người, làm một Chân Vũ thể gia thượng phẩm, còn xa xa không đủ, các người nhất định phải hảo hảo cố gắng.

Hoàng bào Thần tôn kia tùy ý phát tay, đem một cái trữ vật giới chỉ nhẹ nhàng giao cho Tần Phàm.

- Cảm ơn các vị Thần tôn, chúng ta tất cần tuân thánh ý.

Tuy lúc này Tần Phàm cúi đầu, nhưng hắn trải qua Ma chủng cải tạo, giác quan vô cùng tốt, nghe được tiếng gió, lập tức thờ tay tiếp lấy, sau đó cung kính đáp tạ. Tuy còn không có xem, nhưng hắn biết rõ đan được mà Chân Vũ Thánh điện đưa ra, tuyệt đối sẽ không quá kém.

- Hắc hắc, tiểu tử, tốc độ phản ứng cũng không tệ lắm a.

Lúc này một vị Thần tôn mặc áo bào xám cười hắc hắc nói ra, rất hứng thú nhìn Tần Phàm.

- Thần tôn đại nhân quá khen rồi.

Tần Phàm tiếp tục cung kính nói.

- Tần Phàm, người ngẩng đầu lên.

Lúc này một gã Thần tôn khác nhìn Tần Phàm, sau đó nhàn nhạt nói.

- Thần tôn có lệnh, không dám không theo.

Tần Phàm có chút lo lắng, chậm rãi ngẩng đầu đến, trong nháy mắt cùng hai mươi mấy ánh mắt Võ Tôn ở trên không trung đụng vào nhau, lại để cho trái tim của hắn đột nhiên nhảy dựng.

Giờ khắc này cảm giác của hắn là, đứng ở dưới chân núi một tòa núi cao, nhìn lên ngọn núi cao cao kia, hắn đột nhiên cảm giác được mình nhỏ bé, thậm chí là thiếu chút nữa cảm giác không thấy sự hiện hữu của mình, giống như nếu bị những Tôn giả này nhìn nhiều hơn nữa sẽ biến mất vậy.

- Cái này là Võ Tôn chi uy.

Tần Phàm tâm rung động, nhưng trải qua Cổ Mặc chuyên môn huấn luyện cùng ma luyện, tâm bình tĩnh của hắn đã đạt tới trình độ rất cao, sau khi hít sâu một hơi, rốt cục vững vàng đứng lại, dần dần khôi phục một ít bình tĩnh cùng thông dong.

- Ha ha, không tệ, lại có thể trấn định như vậy. Tại cùng tuổi chỉ sợ đã tìm không thấy người thứ hai có tâm bình tĩnh như người rồi, lúc này thứ nhất Triều Thánh, quả nhiên không phải hư danh.

Lại một gã Thần tôn nói:

- Ta đối với tiểu tử này coi như thoả mãn, ta cho hắn thông qua khảo nghiệm.

- Tán thành.

Một Thần tôn liếc nhìn Tần Phàm nói ra.

- Ân, ta cũng tán thành.

Một Thần tôn khác phụ họa.

- Thông qua.

Thần tôn này chỉ là nhàn nhạt nói ra.

...

Ngay sau đó nguyên một đám Thần tôn phát biểu, ngoại trừ có hai Thần tôn giữ im lặng, chỉ là nhắm mắt ngồi ở chỗ kia, còn lại đều biểu thị ra ý tứ tán thành.

Chỉ là lúc này Tần Phàm có chút không hiểu nổi những Thần tôn cao cao tại thượng này đến tột cùng khảo nghiệm mình cái gì, vì cái gì mà khảo nghiệm, bất quá hẳn biết rõ không cần mình hỏi, rất nhanh sẽ có người tự nói ỉn.

- Tần Phàm, chúng ta xem qua biểu hiện của người ở thí luyện chi địa, người rất không tồi.

Quả nhiên, lúc này Hoàng bào Thần tôn kia lần nữa mở miệng nói:

- Người đã đi tham gia tranh đoạt chiến cuối cùng, tin tưởng người đối với ban thưởng lớn nhất đối với quán quân cũng rõ ràng a?

- Có thể tiến vào Chân Vũ thánh địa?

Tần Phàm tự nhiên biết rõ, cũng ần ần minh bạch vừa rồi khảo nghiệm là chuyện gì rồi, tiến vào Chân Vũ thánh địa, quan hệ trọng đại, tự nhiên phải hảo hảo khảo nghiệm một phen, nhưng hẳn không có nói thẳng, chỉ là cung kính nói ra:

- Kính xin Thần tôn chỉ rõ.

Hoàng bào Thần tôn kia như có thâm ý liếc nhìn Tần Phàm, sau đó nhàn nhạt nói ra:

- Người được phép tiến vào Chân Vũ thánh địa.

- Tiểu tử, chúc mừng người, người đã một chân bước lên con đường Võ Tôn cường giả rồi.

Thần tôn áo xám nhìn Tần Phàm cười nói, thoạt nhìn đối với Tần Phàm lộ ra thập phần thân thiết.

- Nói cách khác, ngày sau người cũng có cơ hội cùng chúng ta ngồi chung một chỗ.

Một Thần tôn khác bổ sung nói.

- Một năm sau gia tộc người khảo hạch thăng phẩm, chúng ta sẽ an bài người tiến vào Chân Vũ thánh địa.

Hoàng bào Thần tôn kia tiếp tục nói:

- Về phần phải bao lâu mới đạt tới cảnh giới Võ Tôn, toàn bộ bằng cá nhân người cố gắng cùng tạo hóa.

- Chân Vũ thánh địa, trở thành Võ Tôn...

Trong lòng Tần Phàm có chút nóng rực, chỉ là sắc mặt như thường, có chút khom người nói:

- Đa tạ các vị Thần tôn cho tiểu tử cơ hội này.

Đối với Tần Phàm không quan tâm hơn thua, đại bộ phận Thần tôn cũng không khỏi âm thầm gật đầu, hiển nhiên đối với Tần Phàm cảm thấy thập phần thoả mãn.

- Tốt rồi, hiện tại người có thể trở về, sự tình gia tộc thăng phẩm cụ thể, Chân Vũ thánh địa chúng ta sẽ phái sứ giả đi thông tri gia tộc của người.

Lúc này Hoàng bào Thần tôn kia tùy ý phát tay nói ra.

- Tiểu tử xin cáo lui.

Tần Phàm có chút khom người, liền muốn rời khỏi đại sảnh có uy áp khủng bố này, đoạn thời gian này tuy không tính là quá lâu, nhưng đối với hắn mà nói thật sự là vô cùng gian nan, nếu như là thay đổi Tiên Thiên Võ sư bình thường, ở dưới uy áp như vậy, có lẽ co quắp té trên mặt đất cũng nói không chừng.

- Đợi một chút.

Thời điểm Tần Phàm muốn đi ra đại sảnh, Hoàng bào Thần tôn kia lại đột nhiên mở miệng nói, thanh âm của hắn vừa ra, không chỉ là Tần Phàm, những Thần tôn khác cũng có chút khó hiểu nhìn xem hắn.

- Lâm Thần tôn, nhờ người mang Tần Phàm đi gặp Thánh chủ.
- Hoàng bào Thần tôn kia chuyển hướng nhìn Tử bào Thần tôn, phân phó nói.
- Thánh chủ đại nhân muốn tiếp kiến hần?
- Không phải cần phải ở lúc hần thông qua khảo hạch Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia mới tiếp kiến sao?
- Thần tôn khác cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn.
- Điện chủ Chân Vũ Thánh điện muốn tiếp kiến ta?
- Tần Phàm cũng có chút kinh ngạc, trong nội tâm không khỏi nổi lên một tia bất an:
- Không phải là bởi vì ta ở trước lúc thí luyện xem qua hần, mà mạo phạm Thánh uy chứ?

225. Chương 234: Ly Khai Thánh Điện. (1)

Chương 234: Ly khai Thánh điện. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’-”)•••’-“)

- Thân là Thánh chủ, chắc có lẽ không so đo như vậy a?
- Nhưng lập tức Tần Phàm phủ nhận, chối bỏ ý nghĩ của mình.
- Đi thôi.
- Hoàng bào Thần tôn kia tùy ý phát tay nói.
- Tuân mệnh.
- Tử bào Thần tôn kia đáp ứng nói, sau đó chuyển hướng Tần Phàm nói ra:
- Đi theo ta.

Sau đó liền lần nữa mang theo Tần Phàm đi đến Thánh điện.

Thời điểm đi đến đại điện bên trong nhất, trước mắt xuất hiện một thang lầu do lưu ly trải thành, gấp khúc lên xuống, hai người liền đi tới phía trên gác cao, tới trước một căn phòng do ngọc thạch tinh khiết tạo thành.

- Thánh chủ lại để cho chính người đi vào.

Cái kia Tử bào thần tôn ngừng lại, tựa hồ là đã nhận được chỉ thị, sau đó quay đầu Tần Phàm nói ra.

Tần Phàm nhẹ gạt đầu, đi ra phía trước, sau đó đại môn kia liền tự động chậm rãi mở ra, lộ ra một gian phòng thoát nhìn thập phần trống trải, nhưng trong phòng này lại lộ ra không nhiễm một hạt bụi, ngay cả không khí cũng cảm thấy vô cùng sạch sẽ.

Hần hít sâu một hơi, quay đầu nhìn thoáng qua Tử bào Thần tôn, trông thấy ánh mắt cổ vũ của hần, lúc này mới chậm rãi đi vào.

Thánh chủ này chính là đệ nhất nhân của Đại Càn quốc, thực lực so với những Thần tôn kia còn cao hơn nhiều lắm, chỉ cần đối với mình có cái gì không hài lòng, tùy tiện thổi một hơi cũng có thể làm ình vụn kiếp bất phục.

Nói thực ra, Tần Phàm rất không thích loại cảm giác này, hẳn hi vọng mọi chuyện đều có thể ở trong lòng bàn tay của mình, nhưng hôm nay gặp phải những đại nhân vật này, cả đám đều có thể quyết định vận mệnh cùng sinh tử của mình.

Loại cảm giác này làm cho người ta không dễ chịu.

Cho nên vô luận như thế nào, hẳn cũng phải nghĩ cách đề cao thực lực của mình, bất luận phương pháp nào có thể tăng thực lực của mình lên, hẳn đều sẽ không bỏ qua, Chân Vũ thánh địa, hẳn nhất định phải đi vào.

Dần dần đi vào gian phòng rộng rãi này, Tần Phàm lại phát hiện ở chỗ này hoàn toàn không có cảm giác áp bách như chỗ những Thần tôn kia, ngược lại cảm thấy như là nhà mình, rất là sáng khoái.

- Thánh chủ đâu rồi?

Tần Phàm có chút nghi ngờ, hẳn xem cả gian phòng, nhưng lại không có phát hiện Thánh chủ Chân Vũ Thánh điện.

Đột nhiên, hẳn cảm giác Cổ Mặc trong Dực đỉnh giới chỉ ở lúc này đột nhiên truyền đến một hồi bất an, cái loại bất an này tựa hồ là linh hồn của hẳn cũng đang run rẩy. Bởi vì Cổ Mặc cùng Tần Phàm thông linh, cho nên Tần Phàm cảm nhận được loại bất an này.

- Lão đầu, người làm sao vậy?

Tần Phàm vội vàng quan tâm truyền âm hỏi, nhưng mà không có được bất luận đáp lại gì.

- Người có thể đi.

Lúc này một thanh âm trang nghiêm truyền vào trong tai Tần Phàm, ngữ khí thập phần lạnh nhạt, nhưng mà làm cho người ta không dám phản kháng.

- Thánh chủ?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, cố ý gọi mình đến, sau đó cái gì cũng không nói đã đi?

Mà hẳn nhìn bốn phía, rốt cục ở phía trước cửa sổ đằng kia, thấy được một thân ảnh áo bào trắng huyền bí.

Thánh chủ đã để mình ly khai, Tần Phàm cũng không dám dừng lại, kết hợp với Cổ Mặc dị thường, hẳn suy đoán lúc này Thánh chủ tiếp mình có lẽ có quan hệ chuyện này, chỉ có thể sau khi ly khai Thánh điện lại hỏi Cổ Mặc rồi.

Chậm rãi thối lui ra khỏi căn phòng thần bí này, Tần Phàm ở trước mặt Thánh chủ, không dám có tâm tư dư thừa.

Thánh chủ kia phẳng phất như cùng gian phòng này dung làm một thể, Tần Phàm biết rõ nếu như Thánh chủ này không muốn ình phát hiện, như vậy mình thậm chí còn nhìn không tới thân ảnh của hẳn, nhưng cho dù như thế, hẳn vẫn là ngay cả Thánh chủ này lớn lên hình dáng ra sao cũng không có nhìn rõ ràng.

- Gian phòng này cũng lộ ra thập phần đặc biệt.

Tần Phàm một bên rời khỏi, một bên nhìn gian phòng rộng rãi kia, vốn là phát hiện bên trong là cái gì cũng không có, nhưng nhìn kỹ lại, tựa hồ lại có thể phát hiện không ít thứ đồ vật, hết thấy đều như thân ảnh của Thánh chủ kia, sáng tất có thể thấy được, rất là kỳ dị.

- Bất quá tuy thực lực Thánh chủ này cao hơn những Thần tôn kia rất nhiều, nhưng mà ở trước mặt của hẳn ta lại cảm thụ không đến uy áp gì, ở trước mặt hẳn, tâm cảnh của ta lộ ra rất bình tĩnh, rồi lại để cho ta không thể nổi lên một chút phản kháng, một khắc này ta cảm thấy cho dù Thánh chủ kia bảo ta đi chết, ta cũng sẽ lập tức đáp ứng.

Thời điểm Tần Phàm rời khỏi đại môn, hẳn nửa lặng yên nhìn lại trước cửa sổ kia, phát hiện đã nhìn không tới thân ảnh Thánh chủ kia rồi, đại môn chậm rãi đóng lại, nhưng trong lòng của hẳn lại không ngừng xẹt qua các loại suy nghĩ.

Loại cảm giác bị người ta tùy thời có thể khống chế tính mệnh này, thật sự là rất không dễ chịu, Tần Phàm phát hiện, đối mặt cường giả, cường giả chi tâm kia của bản thân hắn ngược lại sẽ càng nhảy lên mãnh liệt, đối với thực lực càng là khát vọng.

- Sẽ có một ngày, ta nhất định có thể thông dong đứng ở trước mặt bọn họ, không cần phải như hiện tại, khắp nơi bó tay bó chân, nói chuyện cũng phải lo lắng.

Tần Phàm trầm suy nghĩ nói.

- Võ Thánh...

Đồng thời trong nội tâm Tần Phàm đối với cảnh giới này lại có một nhận thức mới, vốn hiện tại hắn đạt đến cảnh giới Tiên Thiên, đã xem như thoát ly hàng ngũ phàm nhân, ở trong Đại Càn quốc coi như là một nửa cường giả, nhưng vẫn cảm giác được mình cách cảnh giới này thập phần xa xôi.

Đường còn rất xa.

Trong nội tâm Tần Phàm minh bạch.

- Nhanh như vậy đã đi ra?

Tử bào Thần tôn kia còn chờ ở bên ngoài đại môn, trông thấy Tần Phàm đi ra, không khỏi hiếu kỳ hỏi.

- Ân, Thánh chủ bảo ta trở về.

Tần Phàm đáp.

- Vậy hiện tại người theo bản Thần tôn ly khai nơi này.

Tử bào Thần tôn kia nhẹ gật đầu, nhưng lại không hỏi Thánh chủ cùng Tần Phàm nói cái gì, không phải không muốn, mà là không thể hỏi.

Tần Phàm yên lặng theo sát ở sau lưng, rất nhanh liền đi ra khỏi Chân Vũ Thánh điện thần bí, hắn tiến vào đây chỉ đến qua hai gian phòng, đối với những địa phương khác vẫn là hoàn toàn không biết gì cả.

- Tần Phàm, những Thần tôn chúng ta đều rất coi trọng người, hi vọng người không để cho chúng ta thất vọng.

Trước khi chia tay, Tử bào Thần tôn kia nhìn Tần Phàm nói, hắn đối với thiếu niên năm nay mới 17 tuổi, liền sáng tạo ra nhiều kỳ tích như vậy, cũng là thập phần thưởng thức.

- Tiểu tử nhất định sẽ không lười biếng.

Tần Phàm bình tĩnh đáp, không kiêu không nóng nảy.

- Vậy lão phu cũng chờ mong chứng kiến phát triển của người một năm sau rồi, hẹn gặp lại.

Tử bào Thần tôn kia khó được lộ ra một thần sắc ôn hòa, nhẹ nhàng phát phát tay, ý bảo Tần Phàm ly khai, sau đó hắn liền quay người đi vào nội điện.

Ra khỏi Thánh điện, Tần Phàm phát hiện Triều Thánh giả trên quảng trường đều đã đi ra, Điện Môn cùng Tiết Tuấn biết mình có việc, nên không có chờ mình.

- Ha ha, Tiểu Môn tử cùng Tuấn nhất định là rất gấp trở về báo tin vui đi à nha.

Tần Phàm mỉm cười, kỳ thật trong lòng của hắn cũng thập phần tưởng niệm quê quán, chỉ là đã đáp ứng hai cái ước định, hắn đi phó ước cùng Thái Hiên là liên quan đến gia tộc phát triển, ước định với Mạnh Thần là vì hai lần tỷ thí cùng hắn còn không có phân ra thắng bại, có thể coi đây là một ân oán nhỏ.

226. Chương 235: Ly Khai Thánh Điện. (2)

Chương 235: Ly khai Thánh điện. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Cho nên hai ước định này đối với hần mà nói đều là hết sức trọng yếu.

- Lúc này gia tộc trực tiếp tấn chức Chân Vũ thể gia thượng phẩm, tuy rất đáng cao hứng, nhưng đồng thời thừa nhận áp lực cũng rất lớn. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Trong nội tâm Tần Phàm minh bạch một gia tộc cường đại hay không, không phải chỉ nhìn phẩm giai là được, còn phải xem nội tình cùng lực ảnh hưởng của gia tộc này.

Lần này trước khi Triều Thánh, Nam Phong Tần gia ở Nam Phong thành coi như có một chút lực ảnh hưởng, nhưng ở toàn bộ Vân Châu, thậm chí là Vân Châu Tây Bắc bộ còn xem như yên lặng vô danh.

Đi đến trên đường đi thông Càn Kinh, Tần Phàm quay đầu nhìn thoáng qua Chân Vũ Thánh điện, nhưng lại kỳ dị phát hiện, Chân Vũ Thánh điện kia vậy mà trở nên mờ ảo, cả tòa đại điện cũng dần dần giấu ở bên trong một đoàn sương mù.

Tần Phàm biết rõ đó chỉ là một loại thủ đoạn bảo trì Chân Vũ Thánh điện thần bí cùng siêu nhiên hậu thế mà thôi, cho nên không có đi suy nghĩ.

Lúc này Tần Phàm bắt đầu xem xét trừ vật giới chỉ mà Hoàng bào Thần tôn kia giao ình, một trăm triệu Kim nguyên tự nhiên là dùng để đề thăng thực lực tài chính của gia tộc, có khoản tài chính này, có thể trợ giúp gia nghiệp Tần gia mở rộng gấp mấy lần rồi.

Mà bên trong 800 bình linh đan kia, có một nửa là Trúc Cơ Đan, cái đồ vật này ở trước kia là để cho Nam Phong Tần gia nghĩ cũng không dám nghĩ, vậy mà lần thứ nhất xuất hiện là 400 bình, mà những thứ khác đều là Sơ Võ đan cùng các loại đan dược tăng tốc độ tu luyện.

- Chân Vũ Thánh điện này thật là đại thủ bút

Tần Phàm cũng không khỏi không sợ hãi thán phục, tuy hiện tại Cổ Mặc đã có thể khống chế mình hấp thu đan khí, như vậy Tần Phàm cũng có thể luyện chế Trúc Cơ Đan rồi, nhưng luyện chế nhiều Trúc Cơ Đan như vậy, linh dược cần thiết chính là một số lượng không ít, hơn nữa cũng phải phí không ít thời gian, Chân Vũ Thánh điện đã đưa tới, hần cũng vui vẻ thanh nhàn.

Đã có những đan dược này, như vậy trẻ tuổi một đời của Nam Phong Tần gia có thể đề cao thiên phú cùng tốc độ tu luyện thật lớn, nội tình gia tộc dĩ nhiên sẽ chậm rãi tăng lên rồi. Tần Phàm minh bạch dụng ý của Chân Vũ Thánh điện.

Sau đó hần quan sát những Trúc Cơ Đan này thoáng một phát, phát hiện tuy thủ pháp luyện dược cùng mình có chút bất đồng, nhưng phẩm chất là rất cao, thậm chí còn ẩn ẩn vượt qua mình

- Nội tình Chân Vũ Thánh điện quả nhiên không phải Chân Vũ thể gia bình thường có thể so sánh.

Tần Phàm trầm nghĩ.

Bất quá tuy trình độ luyện dược của Tần Phàm hiện tại, bởi vì cảnh giới võ đạo cũng đã vượt qua kiếp trước, nhưng đối với một ít linh ngộ thiên địa linh khí, tự nhiên không thể bằng những cường giả kia.

Luyện đan, cũng cần hợp thiên đất, cho nên trong lòng của hần cũng rất cân đối, chờ hần cũng đạt tới cảnh giới Võ Tôn, hần tin tưởng trình độ luyện đan của mình nhất định còn có thể đề cao thật lớn.

Hôm nay đã có những đan dược này, hơn nữa Tần Phàm lại luyện chế một ít, như vậy nội tình của Nam Phong Tần gia có thể chậm rãi tăng lên, nhưng mà hiện tại sự tình lửa sém lông mày là... bây giờ Tần gia còn không có Linh Vũ sư.

Hiện tại Tần Phàm hần đã minh bạch, sau Tiên Thiên, muốn vượt qua một đại cảnh giới, là rất khó dùng đan dược phụ trợ, bởi vì nó phải kết hợp cùng tu vi tâm cảnh của một người, còn có các loại cảm ngộ đối với thiên địa.

Tuy muốn đột phá đến Linh Vũ sư, thật có một ít đan dược nghịch thiên có thể dung Thiên địa tạo hóa, nhưng mà Tần Phàm hôm nay còn không có đột phá đến Linh Vũ sư, cảm ngộ thiên địa linh khí còn chưa tới cấp độ kia, tự nhiên không có năng lực đi luyện chế những đan dược này.

Mà Hoàng bào Thần tôn kia đã từng nói qua, Nam Phong Tần gia muốn tấn thăng đến Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia, còn cần tiến hành một lần khảo hạch, tự nhiên sẽ không biết sự tình gì đều giúp Tần gia giải quyết hết, cho nên bên trong những đan dược hắn đưa tặng này, cũng không có đan dược trân quý như vậy, cho nên hết thảy còn cần chính mình cố gắng.

- Lão đầu, người có khỏe không?

Thấy đã ly khai Chân Vũ Thánh điện khá xa, Tần Phàm liền lo lắng truyền âm cho Cổ Mặc hỏi, vừa rồi hắn cảm nhận được linh hồn Cổ Mặc run rẩy, hơn nữa một mực ngủ đông, không dám có một điểm động tĩnh, tựa hồ là nhận lấy đả kích nghiêm trọng gì đó.

Cổ Mặc không có trả lời.

- Lão đầu?

Tần Phàm còn gọi vài tiếng.

- Hô...

Đã qua hồi lâu, thời điểm cách Chân Vũ Thánh điện đã có mấy dặm, mới nghe được Cổ Mặc thở phào nhẹ nhõm.

- Không có việc gì đi à nha? Vừa rồi người là chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm vội vàng hỏi lần nữa.

- Tên Thánh chủ kia thật lợi hại, đoán chừng hắn từ lúc các người thí luyện phát hiện được ta tồn tại, cho nên khi người tiến nhập Chân Vũ Thánh điện càng là trực tiếp áp bách tinh thần ta, cho nên về sau mới có thể cho người đi gặp hắn. Mà mới vừa rồi, trong phòng Võ Thánh kia, ta thiếu chút nữa sẽ hồn phi phách tán.

Thanh âm của Cổ Mặc còn sợ hãi truyền đến.

Tần Phàm nhớ tới ngày đó Thánh chủ kia thật là quét mắt nhìn mình, khi đó hắn còn tưởng rằng là mình mạo phạm thần uy, nhưng không thể tưởng được là vì phát hiện Cổ Mặc tồn tại.

- Nghiêm trọng như vậy?

Tần Phàm không khỏi nhíu mày, nhưng đồng thời cũng có chút nghi ngờ:

- Vậy cuối cùng tại sao hắn lại bỏ qua người?

- Không biết.

Cổ Mặc lắc đầu nói ra:

- Bất quá ta cảm thấy khí tức người nọ tựa hồ có chút quen thuộc... chỉ là ta cũng là nhìn không tới bộ dáng của hắn.

- Chẳng lẽ lại là người trước kia người quen?

Tần Phàm hiếu kỳ hỏi.

- Có khả năng, bất quá... Ách, bản Võ Thánh đoán chừng không có bằng hữu nào của mình còn có thể sống sót a.

Cổ Mặc có chút xấu hổ nói:

- Trước kia ta đều là độc hành độc lập, bằng hữu không có mấy cái, nhưng cừu gia lại không ít.

- Nếu như là cừu gia của người, vậy hắn càng không có lý do bỏ qua người ah.

Tần Phàm càng thêm khó hiểu.

- Có hai khả năng.

Cổ Mặc phân tích nói:

- Một cái là bởi vì hần thấy thực lực của ta đã không bằng lúc trước, đối với hần căn bản không có uy hiếp gì, hơn nữa hần không biết ta còn có thể thông qua hấp thu đan khí tăng thực lực lên, cho nên không bằng giữ lại ta, để cho ta thông khổ tự động biến mất.

- Ách, ta xem Thánh chủ này không giống là người như vậy a...

Tần Phàm nhớ tới khí tức của Thánh chủ kia, cũng không giống là người tàn nhẫn như vậy, lại tiếp tục hỏi:

- Vậy một nguyên nhân khác thì sao?

- Tâm tính cường giả há là người có thể suy đoán.

Cổ Mặc lắc đầu nói ra:

- Về phần một nguyên nhân khác, cái kia tự nhiên là bởi vì người rồi.

- Bởi vì ta?

Tần Phàm nghi ngờ hỏi lại.

- Ha ha, người ngẫm lại bên trong một đời tuổi trẻ, có bao nhiêu người có thể ở 17 tuổi liền đến trình độ như người? Cho nên Chân Vũ Thánh điện này đối với người ký thác kỳ vọng rất lớn, Thánh chủ kia lưu ta ở bên cạnh người, dĩ nhiên là muốn ta hảo hảo trợ giúp người rồi.

227. Chương 236: Luyện Khí. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ xem tại

Chương 236: Luyện khí. (1)

Cổ Mặc tiếp tục nói, đã cảm giác dễ dàng hơn rất nhiều.

- Hắc hắc, đã như vậy, người phải tận tâm tận lực mới được.

Tần Phàm cười nói, sau đó bắt đầu tăng nhanh tốc độ.

- Bản Võ Thánh lúc nào không tận tâm tận lực, bắt quá là tiểu tử người không biết tôn sư trọng đạo mà thôi.

Cổ Mặc nhếch miệng tức giận nói.

- Hiện tại sắc trời cũng không sớm, không bằng tối nay chúng ta trước ở Càn Kinh nghỉ ngơi một đêm, hiện tại lão đầu người đã đột phá đến Linh Vũ sư, đêm nay để cho ta xem thật kỹ, nhìn người tận tâm tận lực giúp ta luyện chế Hỏa Văn đao như thế nào, hơn nữa ta cũng có thể luyện đan rồi, khẳng định phải hảo hảo thử một chút.

Tần Phàm cười nói, vừa mới nhìn thấy nhiều linh đan như vậy, nhịn không được ngứa tay rồi.

Lúc trời vừa tối, Tần Phàm về tới Càn Kinh.

Đại đô thị phồn hoa này, so với Nam Phong thành tự nhiên là náo nhiệt hơn rất nhiều, nhưng mà Tần Phàm không có tâm tình rảnh rỗi đi thưởng thức, trở lại Càn Kinh, rất nhanh tìm một khách điểm nghỉ ngơi.

Bởi vì ở trong thí luyện chi địa, quá lâu không có ăn uống bình thường, cho nên hần liền hảo hảo ăn một bữa, sau đó mới trở lại trong phòng của mình, phân phó tiểu nhị không nên quấy rầy mình, liền chăm chú đóng lại cửa.

- Lão đầu, là thời điểm đi ra tận tâm tận lực rồi.

Tần Phàm để Dược đỉnh giới chỉ lên trên mặt đất, chiếc nhẫn kia lần nữa hóa thành một dược đỉnh bốn chân, ầm ầm có nhiệt khí bốc lên.

- Hắc hắc, hiện tại tiểu tử ngươi là ăn uống no đủ rồi, nhưng mà bản Võ Thánh là hơn một tháng không có hấp thu qua đan khí, phải hảo hảo hưởng thụ một phen mới có thể làm việc.

Thân ảnh Cổ Mặc chậm rãi phù hiện ở phía trên dược đỉnh, hào quang Dạ Minh Châu trong phòng chiếu rọi xuống, lộ ra vài phần quý dị cùng thần bí.

- Dù sao ngươi cũng sẽ không biết đối.

Tần Phàm tức giận nói, sau đó liền trước tiên đem khối Hỏa Vân thiết mà ở đại viện Càn Kinh Tần gia đổi trở về ra.

Khối Hỏa Vân thiết này nằm ở trên tay cảm thấy rất nặng, mà vừa lấy ra, Tần Phàm chỉ cảm thấy phía trên truyền ra nhiệt khí bức nhân, độ ẩm trong phòng liền ầm ầm tăng lên không ít.

Còn có một ít tài liệu khác, Tần Phàm cũng đều chuẩn bị xong, nhất nhất đặt ở trên mặt bàn. Những tài liệu này, trong đó có một ít là hắc ở trong trữ vật giới chỉ của Triệu Thánh giả khác lấy được, thời điểm ở thí luyện chi địa, hai người Điền Mông cùng Tiết Tuấn lấy Thánh lệnh, tinh hạch, còn hắc thì thu tài liệu cùng linh dược, cho nên hiện tại hắc coi như là có chút tích súc.

- Tài liệu đều chuẩn bị xong, còn có những tài liệu này là ta thêm vào, ngươi nhìn xem còn có cái nào thích hợp không.

Tần Phàm nhếch miệng nói:

- Trước giúp ta luyện chế vũ khí tốt rồi, một hồi ta lại luyện chế đan khí cho ngươi, đan khí của Tiên Thiên đan dược, cam đoan có thể làm cho ngươi hấp thu thoải mái.

- Hắc hắc, cái kia còn không sai biệt lắm.

Cổ Mặc đắc ý lặng lẽ cười hai tiếng, sau đó liền đi tới, hảo hảo chọn lựa những tài liệu trên mặt bàn kia.

- Hỏa Vân thiết này tự nhiên là chủ tài, mà tài liệu phụ như Hắc Huyền thiết, Dao Phong thạch,... cũng là cần không ít.

Cổ Mặc một bên xem, một bên thay Tần Phàm giảng giải nói:

- Luyện một thanh vũ khí tốt, ngoại trừ phải có kỹ thuật luyện khí, còn nhất định phải có nhân lực nhận biết tài liệu tốt xấu, giống như mấy khối Dao Phong thạch này, trong đó có một khối bởi vì trường kỳ ngâm trong nước, cho nên tính chất đã trở nên thập phần rời rạc, nếu như dùng cái này luyện chế ra lưỡi đao, sẽ sâu sắc giảm xuống chất lượng vũ khí.

- Ô? Trong này còn có một khối Ảnh thạch? Thiếu là thiếu một chút, nhưng nếu như tăng thêm một chút trong Hỏa Vân đao, như vậy liền có thể che dấu đao phong, lúc cùng người giao thủ, có thể khiến cho đối thủ của ngươi phán đoán sai lầm.

Cổ Mặc đột nhiên cảm lấy một hòn đá màu tro sặc, bên trong còn mang theo một điểm ngân quang nói ra.

Sau đó Cổ Mặc nhặt một đồng lớn tài liệu, đều đặt ở một bên, sau đó nhìn Tần Phàm nói ra:

- Những vật này như vậy là đủ rồi, tài liệu của nó trước tiên có thể cất kỹ.

- Vậy hiện tại ngươi bắt đầu luyện chế?

Tần Phàm đem những vật kia thả lại trong giới chỉ, sau đó hỏi, cũng lộ ra có chút chờ mong.

- Ân, hiện tại ta là linh hồn thể, khống chế hắc hỏa phải thập phần chú tâm, tuyệt đối không thể xảy ra điều gì sai lầm, nếu không một khi dính lửa trên thân, linh hồn của ta cũng có thể tiêu tán.

Cổ Mặc nhẹ gật đầu, sau đó ngưng trọng nói.

- Đã biết.

Tần Phàm đáp, hắn cũng biết Cổ Mặc là rất sợ lửa, nhớ lại thời điểm mình đánh với Cổ Mặc, mình là dùng đan hỏa để đối phó hắn, kết quả hắn phải cầu xin tha thứ.

Tuy hiện tại linh hồn thể của Cổ Mặc so với lúc kia đã ngưng thực rất nhiều, nhưng nếu như Tần Phàm tái sử dụng đan hỏa đến đốt hắn, đoán chừng hắn vẫn là sẽ chết.

- Cái kia xem tốt rồi, thời điểm ta luyện chế người không nên hỏi, có thể học được bao nhiêu thì tính bấy nhiêu, không nên cưỡng cầu, dù sao dùng cảnh giới bây giờ của người, cũng chưa đủ luyện khí.

Cổ Mặc tiếp tục nói, sau đó hai tay trước dùng một tầng linh hồn lực bao vây lấy, lúc này mới hít sâu một hơi, duỗi tay trái ra.

Thần sắc Cổ Mặc ngưng trọng, năm ngón tay của hắn mở ra, mà ở lòng bàn tay của hắn vốn là xuất hiện hỏa tinh hắc sắc liên tiếp, sau đó hỏa tinh rất nhanh biến thành hỏa hoa, ngay sau đó những hỏa hoa này càng ngày càng nhiều, chậm rãi ngưng tụ lại với nhau, biến thành một ngọn lửa hắc sắc.

Bồng...

Cuối cùng ngọn lửa này lại chậm rãi bốc lên, dần dần biến thành một đồng lửa hắc sắc hỏa diễm.

- Nếu như lão đầu dùng hắc hỏa này đến công kích, chắc hẳn lực sát thương cũng thập phần khủng bố a.

Tần Phàm không nháy mắt nhìn động tác của Cổ Mặc, hắn có thể cảm giác được độ âm kinh người bên trên hắc sắc hỏa diễm này, thậm chí so với đan hỏa của mình còn cao hơn rất nhiều, dù sao đan hỏa của mình chỉ dùng để luyện đốt linh được mà thôi, còn hắc hỏa này lại dùng để hòa tan Thiết Thạch

Lập tức đột nhiên Tần Phàm nhớ tới Thủy nguyên Ma chủng thời điểm ở Yêu Thú hoang nguyên, Cổ Mặc đã từng tiêu hao đại bộ phận linh hồn chỉ lực bản thân, để ỉnh tạm thời khôi phục cảnh giới Vô Thánh, khi đó lão nhân này sử dụng hắc hỏa, ngay cả Tiên Thiên Vô sư cũng vô pháp chống cự hóa thành tro tàn

Hái hắc hỏa này đến tột cùng có bao nhiêu khủng bố, Tần Phàm thập phần tinh tường.

- Hắc hỏa này chính là tụ tập Hỏa nguyên khí bên trong thiên địa linh khí mà thành, mà đan hỏa của ta thì là thông qua võ khí trong cơ thể chuyển đổi mà thành, võ khí tự nhiên là không bằng Nguyên khí, chẳng qua hiện nay ta đã đạt tới cảnh giới Tiên Thiên, phải áp dụng Tiên Thiên luyện được, ngược lại là cần hảo hảo vận dụng nguyên khí này.

Trong nội tâm Tần Phàm nghĩ, hắn biết rõ luyện chế Tiên Thiên đan dược so với luyện chế đan dược trước kia còn khó hơn nhiều.

228. Chương 237: Luyện Khí. (2)

Chương 237: Luyện khí. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Lúc này Cổ Mặc đã bắt đầu ném Hỏa Vân thiết vào trong lửa, vừa bị hắc hỏa đốt cháy, Hỏa Vân thiết kia tựa như măng xà, chậm rãi đứng thẳng, sau đó lơ lửng ở trong lòng bàn tay Cổ Mặc, như là hổ mang dưới sự khống chế của người, càng không ngừng múa lẩy.

Trông thấy một màn này, Tần Phàm biết rõ luyện khí còn cần cảnh giới Tiên Thiên nắm giữ năng lực khống vật, hơn nữa năng lực khống vật này còn phải rất mạnh, nếu không tự nhiên là không cách nào diễn sinh ra hình dạng một thanh trường đao.

Ngay sau đó còn lại một loại tài liệu cũng bị Cổ Mặc đầu nhập vào trong hắc hỏa, những tài liệu phụ trợ này giống như là bạn nhảy nhiệt tình, vừa vào liền cùng một chỗ giãy dựa vòng eo, cuối cùng áp sát vào Hỏa Vân thiết, dần dần dung làm một thể.

Thời gian chậm rãi đi qua, ở dưới lực khống chế rất mạnh của Cổ Mặc, những tài liệu kia đã dung hóa toàn bộ thành một hình trụ đen đỏ giao nhau, nhưng lại đang không ngừng giãy dựa, dần dần hóa thành hình dạng một thanh trường đao.

Ánh mắt Tần Phàm nóng rực, nhìn xem thanh trường đao ở trong lòng bàn tay Cổ Mặc kia, bắt đầu chậm rãi thành hình, hắn biết rõ lần luyện khí này đã tiến vào giai đoạn cuối cùng, cảm giác kỳ diệu do hết thấy đều bằng mình sáng tạo, hắn cũng là thập phần hướng tới.

- Dùng máu của người tế luyện, như thế sau này người sử dụng có thể thuận buồm xuôi gió.

Lúc này thanh âm trầm thấp của Cổ Mặc truyền vào trong tai Tần Phàm.

Tần Phàm vốn là kẻ giết mình, sau đó từ tín nhiệm đối với Cổ Mặc, không nói hai lời, trực tiếp cắn đầu lưỡi một cái, phun ra một ngụm máu tươi lên thân đao.

Máu tươi vừa phun đến trên thân đao, lập tức phát ra thanh âm xoẹt xoẹt, sau đó máu tươi chậm rãi dung nhập vào trên trường đao, cuối cùng chỉ có thể chứng kiến một hồng ảnh nhàn nhạt.

- Thu...

Sau một lát, Cổ Mặc quát nhẹ một tiếng, hắc hỏa ở lòng bàn tay của hắn dần dần biến mất, mà trường đao kia thì ở trên không trung không ngừng xoay tròn, trận trận ánh sáng lạnh từ Dạ Minh Châu chiếu rọi cả gian phòng, nhưng đồng thời lại có trận trận nhiệt khí từ trong phòng bắn ra, rất là kỳ dị.

- Tốt rồi, Hỏa Vân đao đã luyện chế xong, người cầm đi.

Cổ Mặc nhàn nhạt nói.

Tần Phàm tinh tế đánh giá thanh trường đao lơ lửng ở giữa không trung kia, phát hiện nó có lưu tuyến hoàn mỹ, lưỡi đao trơn nhẵn, mà mặt ngoài thân đao là hắc sắc, nhưng bên trong lại có một cỗ lửa nóng đỏ sậm bắt đầu khởi động, thoát nhìn giống như có một đầu Hỏa Long bị vây ở trong đao, rất là kỳ dị.

Chỉ là xem bề ngoài, Tần Phàm cũng đã cảm giác được thanh trường đao này so với trường đao trước kia hắn sử dụng thì tốt hơn rất nhiều, trong lòng của hắn mừng thầm, vội vàng tiến tới một bước nắm trong tay.

- Ah...

Nhưng lập tức Tần Phàm liền phát ra một tiếng thét kinh hãi, phát hiện trên trường đao kia truyền đến nhiệt lực kinh người, khiến cho hắn không khỏi buông lỏng tay, trường đao lập tức rơi trên mặt đất.

- Hắc hắc.

Lúc này truyền đến tiếng cười trêu tức của Cổ Mặc:

- Nhiệt độ Hắc hỏa cao như thế, vừa mới luyện chế hoàn tất người liền dám thò tay đi bắt, bản Võ Thánh cũng là rất bội phục dũng khí của người.

- Lão gia hỏa chết tiệt, như thế nào không nói sớm.

Tần Phàm tức giận trừng mắt nhìn Cổ Mặc.

- Tự mình không thấy sao?

Cổ Mặc trợn trắng mắt nói.

- Ai biết người đã làm lạnh hay chưa chứ.

Tần Phàm chỉ phải bất đắc dĩ nói, sau đó liền lần nữa đi qua nhặt trường đao lên, lúc này hắn dùng võ khí bao vây bàn tay, ngăn cách nhiệt khí từ chuôi đao truyền đến.

- Đây chính là vũ khí do Hỏa Vân thiết luyện thành, vừa rồi thời điểm mới luyện thành là không thể dính nước, người muốn ta làm lạnh như thế nào? Tri thức luyện khí bình thường này cũng không hiểu.

Cổ Mặc tức giận nói.

- Chưa từng nghe qua thuật nghiệp có chuyên sao? Ta nói với người chuyên luyện đan người cũng không hiểu.

Tần Phàm nhếch miệng nói, sau đó hần liền không hề để ý tới Cổ Mặc, chỉ là lần nữa nhìn kỹ lấy trường đao trong tay, quả nhiên chính như Cổ Mặc nói, thanh trường đao này dung nhập máu tươi của mình, liền ản ản sinh ra cảm giác huyết nhục tương liên cùng mình, tựa hồ vốn là nhất thể với mình.

- Ông...

Tần Phàm thử rút nguyên khí cùng Hỏa diễm Ma chủng vào trong trường đao, thanh trường đao này lập tức phát ra một tiếng “Ồng” chấn động, sau đó toàn thân trở nên đỏ bừng, giống như là Hỏa Vân trên bầu trời bắt đầu khởi động.

- Quả nhiên phẩm chất tốt lên rất nhiều.

Mặt Tần Phàm lộ ra hỉ sắc, hần cảm giác được cho dù trường đao này được mình quán chú nguyên khí cùng năng lượng hỏa diễm, đều sẽ không báo hỏng, hơn nữa hoàn toàn không có cảm giác bài xích như trước kia.

- Nói nhảm, tuy bản Võ Thánh còn không có khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh, nhưng luyện chế một thanh Hỏa Vân đao như vậy, chỉ là đơn giản mà thôi.

Cổ Mặc tự tin nói, sau đó liền cười hắc hắc:

- Tốt rồi, nhiệm vụ của bản Võ Thánh đã hoàn thành, nên đến phiên tiểu tử ngươi lên sân khấu rồi. Hắc hắc, bản Võ Thánh cũng là thập phần chờ mong người luyện chế Tiên Thiên đan khí.

- Đã có thanh Hỏa Vân đao này, vậy sau này thời điểm ta sử dụng Phá Nguyệt trạch vân cũng không cần lo lắng vũ khí chịu không được mà vỡ tan rồi, còn có thể gia tăng ba thành uy lực.

Ngón tay của Tần Phàm ở trên thân đao nóng rực sờ mấy cái, trên mặt lộ ra thỏa mãn chi sắc, vừa rồi hần thử thanh Hỏa Vân đao mới luyện chế này một chút, phát hiện nó quả nhiên không phải một cấp bậc với hai cây trường đao mình sử dụng trước kia.

Hái hai thanh trường đao kia trong tiệm binh khí xem như phẩm chất không tệ, nhưng so sánh với thanh Hỏa Vân đao này, quả thực có thể nói là sắt vụn, dùng Cổ Mặc mà nói, không nên đem vũ khí ta luyện chế so sánh với những sắt thường kia, đây là vũ nhục.

Tiên Thiên là thoát phạm, thực lực Cổ Mặc đã khôi phục Linh Vũ sư, vũ khí hần luyện chế ra hoàn toàn chính xác là không phải sắt thường rồi. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Hỏa Vân đao này, tương đương với Linh Khí kia của ta sao?

Tần Phàm nhìn Cổ Mặc hỏi.

- Khục khục, Linh Hàn quyền sáo kia chính là vũ khí còn sót lại của thượng cổ đại năng, hiện tại ta luyện chế không được, nhưng nếu quả thật cùng với những sắt thường kia phân chia ra, Hỏa Vân đao này xem như bán Linh Khí a.

Cổ Mặc nhẹ ho hai tiếng nói, hơi có chút xấu hổ.

Tần Phàm biểu thị lý giải, cũng không đi nói móc Cổ Mặc, chỉ là thu Hỏa Vân đao vào trong trữ vật giới chỉ, sau đó liền lấy linh dược cần luyện chế đan dược ra.

- Hắc hắc, tiểu tử, tiếp theo ngươi là muốn luyện chế linh đan gì?

Cổ Mặc nhìn Tần Phàm chuẩn bị, có chút chờ mong hỏi thăm.

- Hiện tại ta đã đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới, những đan dược giống như Hồi Khí Hoàn, Sinh Cơ Thông Huyết Hoàn,... này, đại bộ phận đối với ta đều không có bao nhiêu tác dụng rồi, hiện tại ta muốn luyện chế linh đan mới.

Tần Phàm nghĩ nghĩ nói ra:

- Còn nữa, hiện tại khí lực của ta còn có thể đề thắng hai Tiểu cảnh giới, cho nên ta còn cần luyện chế một ít Chân Vũ đan thích hợp Tiên Thiên Võ sư sử dụng.

229. Chương 238: Trở Thành “luyện Đan Sư”.

Chương 238: Trở thành “Luyện Đan Sư”.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”~)•••’”~)

>

Sau đó Tần Phàm liếc nhìn Cổ Mặc, chính sắc nói:

- Lão đầu, ngươi hãy nghe cho kỹ, hiện tại ta muốn luyện chế linh đan mà không phải linh hoàn, cho nên một hồi ngươi chú ý một chút cho ta, khống chế tốt chính mình, không nên đảo loạn, một hồi ta luyện chế hoàn tất, tự nhiên sẽ luyện chế đan khí cho ngươi hấp thu.
- Hắc hắc, yên tâm đi, bản Võ Thánh biết rõ tiểu tử ngươi lâu như vậy không có luyện ra linh đan, đã ngứa tay khó nhịn rồi, ta tự nhiên cũng sẽ đứng mực.

Cổ Mặc cười khan hai tiếng nói.

- Biết rõ thì tốt rồi.

Tần Phàm nhếch miệng, sau đó liền mở nắp dược đỉnh ra, trước bỏ một cây Hoàng Nguyên Thảo vào trong đó, trong miệng thản trọng nói:

- Hiện tại ta trước luyện chế một khẩu Hồi Khí Đan đơn giản nhất thử tay xem, lão đầu ngươi chú ý cho ta.
- Đã biết, bản Võ Thánh nói không hấp thu sẽ không hấp thu.

Cổ Mặc thấy Tần Phàm một bộ trịnh trọng, tức giận nói.

Tần Phàm nhẹ gạt đầu, sau đó liền đẩy nắp dược đỉnh, Tần Phàm giơ tay phải lên, võ khí di chuyển, một vòng đan hỏa trong suốt hiện ở phía trên lòng bàn tay.

Hiện tại hắn đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, võ khí bên trong Vũ Điền biến thành màu sắc trong suốt, lúc này màu sắc đan hỏa tự nhiên cũng cải biến đi theo.

Sau đó hắn vỗ thủ chưởng vào vách dược đỉnh, để cho đan hỏa đầu nhập vào trong đỉnh, tiến hành luyện hóa Hoàng Nguyên Thảo.

Rất nhanh, Hoàng Nguyên Thảo này liền thuận lợi luyện hóa được một nửa, đan hỏa của Tần Phàm không ngừng rót vào, tay kia cầm mấy thứ dược tài khác, chậm rãi đầu nhập vào trong đỉnh, lại tiến hành luyện hóa từng cái.

Thời gian dần qua, dược hương bắt đầu chậm rãi lan tràn trong phòng, để cho người ngồi được cũng không khỏi cảm thấy tinh thần sảng khoái.

- Tốt Tiểu tử, ngươi thấy cái mùi này, cảm giác so với trước kia càng thêm nồng đậm hơn rất nhiều, hơn nữa bắt đầu tụ mà không tiêu tan, xem ra kỹ thuật luyện đan của ngươi lại có tiến bộ.

Lúc này Cổ Mặc khoa trương hít một hơi mang theo dược khí, trong miệng nói ra.

Nhưng Tần Phàm lại không có một tia chấn động, tinh thần hắn yên lặng cảm ứng đến biến hóa trong đỉnh, thường cách một đoạn thời gian, hắn sẽ chuyển đổi nhập hỏa khẩu, để cho linh dược trong đỉnh có thể dung hợp lại với nhau.

Thời gian chậm rãi trôi qua, biểu lộ của Tần Phàm vẫn cẩn thận tỉ mỉ, biểu hiện ra tố chất cực kỳ chuyên nghiệp của một vị Luyện Đan Sư.

Ước đã qua một khắc, ở dưới đan hỏa mãnh liệt luyện hóa, dược tài trong đỉnh đã luyện thành linh dịch, mà căn linh dược cũng bị loại bỏ đến địa phương đặc biệt trong đỉnh, cho đến lúc này, bước đầu tiên luyện hóa linh dược xem như vô kinh vô hiểm hoàn thành.

Luyện hóa linh dược này chỉ là một bước trụ cột nhất, là kỹ thuật bắt buộc của Luyện dược sư. Dùng trình độ luyện dược hiện tại của Tần Phàm, hắn không cần đi xem xét, cũng có thể tự tin khẳng định độ tinh khiết của linh dịch này, tuyệt đối là rất tiếp cận trăm phần trăm, nói cách khác linh dịch hắn luyện chế ra này, cơ hồ là không có tạp chất.

Trong nháy mắt, ở dưới Tần Phàm thúc dục, những linh dịch này liền bắt đầu chậm rãi ngưng kết thành lộ, mà dược hương trong phòng cũng trở nên càng lúc càng nồng nặc, bất quá đều là ngưng tụ ở trong phòng, hầu như không có chảy ra bên ngoài bao nhiêu.

Theo linh dịch trong đỉnh dần dần biến thành linh lộ, rất nhanh, trình tự ngưng lộ này cũng đã xong.

Bất quá tuy đã hoàn tất ngưng lộ, nhưng lúc này Tần Phàm vẫn không có đình chỉ, mà là tiếp tục tiến hành trình tự ngưng thể, theo độ ẩm đan hỏa được khống chế nghiêm khắc, cùng với hoán đổi nhập hỏa khẩu hoàn mỹ, ở bên trong cảm ứng, linh lộ trong dược đỉnh cũng bắt đầu chậm rãi kết thành hình dáng tinh thể, hắn biết rõ, linh tán đã thành.

Ngay sau đó, tất cả tinh thể bột phấn bắt đầu chậm rãi dựa sát vào, lần nữa ngưng tụ, những bột phấn này tựa hồ là nhận lấy dẫn dắt bên trong tối tăm, toàn bộ ngưng hợp đến cùng một chỗ, đan hỏa nguyên thông qua nhập hỏa khẩu tiến vào trong đỉnh, sau đó ở dưới đan hỏa bao khóa, những tinh thể này cuối cùng kết thành một khối dược hoàn màu vàng.

Lúc này độ ẩm của đan hỏa bắt đầu chậm rãi giảm xuống, sau đó dần dần trở nên đều đều, cho đến khi đan hỏa tạm thời triệt hồi, một khối dược hoàn rất tròn màu vàng rất cực hình thành trong đỉnh, thoát nhìn chất phác tự nhiên, nhưng lúc này hương thơm trong phòng đã đến trình độ vô cùng nồng đậm.

- Đã luyện thành linh hoàn rồi, kế tiếp là Chú linh thành đan.

Tần Phàm trong tâm khẽ động, lúc này lại nhện không được nhìn thoáng qua Cổ Mặc.

- Còn không tin được ta?

Cổ Mặc không khỏi trợn trắng mắt, có chút buồn bực.

Chỉ còn lại một bước Chú linh cuối cùng này, Tần Phàm cũng không khỏi cẩn thận một chút, tại dĩ vãng, mỗi một lần đều là đến trình tự này, thật vất vả tụ tập đến linh khí đều bị Cổ Mặc hấp thu.

Mà hết lần này tới lần khác, luyện đan thành bại hay không là xem một bước này.

Có chút hít một hơi, tay kia của Tần Phàm cũng đặt ở phía trên dược đỉnh, sau đó bắt đầu vận dụng Tự linh chi pháp bí truyền của đan môn lánh đời, đem thiên địa linh khí chung quanh tụ tập đến trong dược đỉnh, chuẩn bị cho Chú linh làm cuối.

Hồi Khí Đan này chỉ là linh đan bình thường nhất, thiên địa linh khí cần thiết cũng không nhiều, trong chốc lát liền tụ tập xong rồi.

Chú linh.

Hết thấy hoàn tất, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, đan hỏa trong tay toàn lực đưa vào trong dược đỉnh, lúc này luyện đan đã tiến nhập giai đoạn kết thúc, thành bại là ở lúc này.

Chú linh hoàn tất.

Linh khí bắt đầu chậm rãi chuyển hóa thành đan khí.

Đan khí bắt đầu ân cần săn sóc linh hoàn, phía trên linh hoàn bắt đầu xuất hiện sáng bóng.

Muốn thành công rồi hả?

Bành...

Nhưng ngay lúc này, khí tức trong được đỉnh lại đột nhiên trở nên cuồng loạn lên, ngay sau đó linh đan đã thành hình kia liền bắt đầu xuất hiện hiện tượng đan khí lui tán.

Tụ linh này đến giai đoạn cuối cùng, vậy mà biến cố lan tràn.

- Đừng lãng phí rồi.

Lúc này Cổ Mặc lao tới, đem đan khí sắp tiêu tán kia hít vào trong hồn thể.

- Sao lại thế này?

Tần Phàm giật mình.

- Hắc hắc, lần này cùng bản Võ Thánh không quan hệ, vừa rồi thời điểm người luyện chế, bản Võ Thánh không có đi hấp thu đan khí, là sau khi người luyện đan thất bại ta mới hấp thu đấy.

Lúc này Cổ Mặc vừa cười vừa nói:

- Bất quá Tiểu tử ngươi cũng quá tự ngạo đi à nha, tuy bản Võ Thánh không biết luyện được, nhưng ta cũng biết xác suất luyện đan thành công đấy, người thất bại một lần có cái gì kỳ quái hay sao?

- Đó cũng phải, có thể là quá lâu rồi không có luyện, ngưng tay rồi.

Nghe được Cổ Mặc nói, Tần Phàm không khỏi tự giấu cười khổ một tiếng, kỳ thật thời điểm ở kiếp trước, hắn cũng không phải mỗi lần đều có thể luyện chế thành công, hiện tại dù sao vẫn là lần thứ nhất ở thế giới này chính thức luyện đan.

Lập tức Tần Phàm liền lắc cái đầu có chút trầm trọng, khu trừ tạp niệm đi ra ngoài, hít sâu điều chỉnh thoáng một phát, liền chuẩn bị luyện chế tiếp theo.

Vẫn là như vừa rồi, trước đem linh được phóng tới trong được đỉnh luyện hóa, dựa theo trình tự, từng bước một.

230. Chương 239: Phong Vân Đại Càn. (1)

Chương 239: Phong vân Đại Càn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’~)

>

Luyện hóa.

Ngưng lộ.

Ngưng thể.

Thể rắn.

- Linh hoàn đã thành.

Lại đến một bước này, lúc này Tần Phàm càng là cẩn thận thêm vài phần.

Hết thấy chuẩn bị hoàn tất.

- Tụ linh.

Trong tâm Tần Phàm mặc niệm, thiên địa linh khí bắt đầu bị tụ tập đến trong được đỉnh.

Đan hỏa trong tay toàn lực thúc dục Chú linh, bao bọc được hoàn ở bên trong, đem linh khí rót vào trong linh đan, Chú linh hoàn tất.

Linh khí lần nữa chậm rãi chuyển hóa làm đan khí, bên trên linh hoàn bắt đầu xuất hiện sáng bóng.

Sau một lát.

- Được rồi sao?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, cảm ứng được đan khí ở trong được đỉnh đã không hề tiêu tán. Mở nắp đỉnh, liền trông thấy một khối Hồi Khí Đan tinh xảo đặc sắc và sáng bóng hiện ra trước mắt.

- Rốt cục lần nữa luyện chế ra linh đan rồi.

Trên mặt Tần Phàm lộ ra vui vẻ, trong nội tâm cảm giác được vô cùng sảng khoái.

Đây là viên linh đan thứ nhất hắn ở cái thế giới này luyện chế ra.

- Hắc hắc, tiểu tử, lần này trong nội tâm khoan khoái dễ chịu đi à nha.

Cổ Mặc thấy Tần Phàm lộ ra bộ dáng này, mười phần chính là một đan si, biết rõ hắn đã luyện đan thành công, vì vậy chuyển du nói.

- Tiếp tục luyện chế đan được khác.

Tần Phàm lộ ra một nụ cười ngớ ngẩn, luyện chế thành công một khối, hắn luyện đan lập tức đã nghiện rồi, ngay cả nghỉ ngơi cũng không nghỉ ngơi, tiếp tục luyện chế, một hơi luyện chế ra hơn mười khối mới đình chỉ, hơn nữa lại không cho Cổ Mặc hấp thu, làm hắn trông mà thêm không thôi.

Vì vậy, kể tiếp Tần Phàm như là không biết mệt mỏi, cơ hồ suốt cả đêm ngồi ở trước được đỉnh luyện đan, Cổ Mặc nhìn mà ghen hòng trên trời, không thể tưởng được Tần Phàm điên cuồng đến trình độ này.

Ngày hôm sau, Tần Phàm chỉ là ngủ hai canh giờ, liền không hề dừng lại, bắt đầu khởi hành rời khỏi Càn Kinh. Giải quyết hai vấn đề lớn vũ khí cùng linh đan này, hôm nay quy tâm của hắn giống như mũi tên, muốn sớm một chút hoàn thành hai ước định để được về nhà.

Một Tiểu sơn cốc phía tây Thanh Thạch trấn, tại đây vốn là tổng bộ của Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, toàn bộ nơi trú quân đâm vào trong sơn cốc, miệng cốc hẹp hòi dễ thủ khó công, hôm nay, tại đây đã đổi màu cờ, đã trở thành nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Lúc này, sắc trời vẫn còn u ám, lúc này một thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn thân sắc vội vàng hiện ra ở cửa cốc, bởi vì bộ pháp quá gấp, hai đoàn viên canh giữ ở cửa mơ màng ngủ kia, lập tức bị tiếng bước chân này làm bừng tỉnh.

- Ai?

Một đoàn viên của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn hỏi.

- Ta có việc gấp muốn gặp Trần ca.

Thành viên mạo hiểm đoàn từ bên ngoài gấp trở về kia nói.

- Nguyên lai là Vương ca, có chuyện gì vội vã như vậy? Bây giờ Trần ca còn đang nghỉ ngơi.

Tên đoàn viên trực đêm kia đáp.

- Không sao, ta đi vào tìm hắn là được, bởi vì chuyện này đánh thức hắn, ta tin tưởng Trần ca sẽ không trách ta.

Tên Vương ca kia cười nói, sau đó liền đi thẳng vào trong.

- Vương ca hắn không phải phụ trách tin tức bên Càn Kinh kia sao? Lúc này sao đi suốt đêm trở về rồi, chẳng lẽ có đại sự gì xảy ra?

Một đoàn viên trực đêm kia trong khoảng thời gian ngắn cũng cảm thấy có chút nghi ngờ, một người trong đó mở miệng nói.

- Tính toán một ít thời gian, Chân Vũ thế gia Triều Thánh lần này, tựa hồ cũng đã xong, ta nghĩ có thể là bởi vì sự kiện này a.

Đoàn viên trực đêm khác, thoát nhìn niên kỷ khá lớn một ít, sự tình biết đến cũng tương đối nhiều.

- Hắc hắc, hẳn là vậy rồi, người đoán lần này được đệ nhất sẽ là thế gia nào?

Nói đến Triều Thánh đại điển, những mạo hiểm giả bình thường này cũng cảm thấy thập phần hứng thú, hơn nữa là rất hướng tới.

- Còn có thể ai ngoài mấy đại thế gia kia? Trước một hồi chúng ta không phải nhận được tin tức từ Đại Càn phong vân, nói về bảng xếp hạng Triều Thánh giả lần này sao? Xếp hạng Top 10 đều là chút ít thế gia thượng phẩm ở Trung Châu, thấp nhất cũng là nhị phẩm Chân Vũ thế gia.

Mạo hiểm giả kia héch miệng lên nói ra.

- Đúng, ta nhớ được xếp hạng đệ nhất kia chính là Lạc thành Thái gia Thái Hiên, nhưng mà xếp thứ hai, thứ ba đều là người Càn Kinh Tàn gia, cho nên lúc này đến tột cùng là thế gia nào cầm thứ nhất, ta xem còn là rất khó nói.

Mạo hiểm giả mở miệng trước kia nói ra.

- Ai, cũng không biết lúc nào lão tử mới có thể trở thành Chân Vũ thế gia, để cho hậu đại của lão tử cũng có thể trở thành Triều Thánh giả, thật là có nhiều uy phong ah, dù là thất bại, nhưng cả đời này có thể nhìn thấy Chân Vũ Thánh điện, coi như là chết được nhắm mắt rồi.

Mạo hiểm giả lớn tuổi kia cảm thán nói.

- Có lẽ chỉ có thể ở trong mộng a...

Mạo hiểm giả khác không khỏi trợn trắng mắt, những mạo hiểm giả bình thường như bọn hắn, muốn trở thành Chân Vũ thế gia, nếu như không có cơ duyên lớn lao, căn bản là không cần nghĩ.

...

PHỐC PHỐC PHỐC...

Thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mới vừa rồi bị xưng là Vương ca kia, một mực đi vào sâu trong sơn cốc, rất nhanh liền đi tới bên ngoài lều của Trần Kỳ, sau đó hắn suy nghĩ một chút, liền trực tiếp mở miệng kêu lên:

- Trần ca... ta là Vương Thành, ta vừa lấy được tin tức bên Càn Kinh truyền đến.

- Vào đi.

Rất nhanh, bên trong lập tức truyền ra thanh âm của Trần Kỳ, hôm nay Trần Kỳ đã là Võ sư cấp tám, hơn nữa trường kỳ đã ngoại mạo hiểm, cho nên thập phần cảnh giác, rất dễ dàng bị bình tĩnh.

- Trần ca, ta vừa lấy được kia tin nhanh bên Càn Kinh, lúc này Triều Thánh đã xong.

Wương Thành kia hưng phấn nói, hắn một mực đè nén nội tâm dao động, bây giờ nhìn thấy Trần Kỳ rốt cục có thể bạo phát đi ra rồi.

- Chẳng lẽ lần này xuất hiện hắc mã sao?

Trần Kỳ khẽ chau mày, rất nhanh liền hiểu rõ ra.

- Đúng vậy, không chỉ là hắc mã, càng là một thốt thiên lý mã, bất quá quán quân lần Triều Thánh này, ta tin tưởng Trần ca người nhất định là nghĩ như thế nào cũng không thể tưởng được.

Wương Thành kia tiếp tục hưng phấn nói ra, bình thường hắn cùng với Trần Kỳ quan hệ rất tốt, cho nên hắn còn cố ý hấp dẫn Trần Kỳ thoáng một phát.

- Chẳng lẽ lần này cầm quán quân không phải nhất phẩm Chân Vũ thế gia?

Trần Kỳ là phó đoàn trưởng của Ấn Thế mạo hiểm đoàn, là người khởi đầu Đại Càn phong vân, đối với phương diện này ngược lại là thập phần miễn cảm.

- Không hổ là Trần ca, không sai, lúc này quán quân Triều Thánh, không chỉ không đến từ nhất phẩm Chân Vũ thế gia, hơn nữa còn không phải là bất luận người nào trong Thập đại Triều Thánh giả.

Vương Thành kia lộ ra thần bí nói:

- Mà là một Triều Thánh giả đến từ hạ phẩm Chân Vũ thế gia.

- Làm sao có thể?

Trần Kỳ không khỏi khẽ giật mình:

- Coi như là Phiên thành Mạnh Thần đến từ lục phẩm Chân Vũ thế gia kia, ở Vân Châu chúng ta coi như là một thiên tài, nhưng so sánh với những nhất phẩm Chân Vũ thế gia như Lạc thành Thái gia, Càn Kinh Tàn gia,... kia, vẫn có không ít chênh lệch a?

- Ha ha, Trần ca người thật sự là thần rồi, về Mạnh Thần này chính là một tin tức ta muốn nói, nghe nói hắn đã đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên rồi.

Vương Thành kia cười cười nói ra.

231. Chương 240: Phong Vân Đại Càn. (2)

Chương 240: Phong vân Đại Càn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’’)

>

- Cái gì.

Trần Kỳ cả kinh đứng lên:

- Chẳng lẽ thật là Phiên thành Mạnh Thần này lấy được quán quân Triều Thánh lần này? Cái này thật là một tin tức bạo tạc nổ tung, có thể để Đại Càn phong vân thánng sau của chúng ta lên trang đầu rồi.

- Ha ha, lần này Trần ca người đoán sai rồi, tuy nghe nói lần này Mạnh Thần cũng lấy được tư cách gia tộc thăng phẩm, nhưng mà lấy được đệ nhất không phải hắn.

Vương Thành cười cười, sau đó nói đến phần sau như có thâm ý nhìn Trần Kỳ nói ra:

- Mà là một Triều Thánh giả đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia.

- Cửu phẩm Chân Vũ thế gia?

Trên mặt Trần Kỳ lộ ra thần sắc không dám tin, sau đó trầm giọng hỏi:

- Có khả năng là tin tức sai lầm hay không?

- Nếu như Trần ca người biết Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thế gia này là ai, ta nghĩ người sẽ không lộ ra kinh ngạc như vậy.

Vương Thành kia tiếp tục nói, nói tới chỗ này, thanh âm dần dần thấp xuống:

- Lần này đệ nhất Triều Thánh giả đến từ Nam Phong thành Tàn gia, tên là Tàn Phàm.

Nghe được cái tên này, Trần Kỳ đột nhiên cả kinh, sắc mặt cũng biến đổi, lập tức lần nữa ngồi xuống ghế.

- Lần này danh tự đệ nhất Triều Thánh giả lại cùng danh tự đoàn trưởng của chúng ta giống nhau.

Lúc này Vương Thành kia tiếp tục hạ giọng nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, bọn hắc hắc là cùng một người, bởi vì nhân vật như đoàn trưởng chúng ta, chỉ sợ toàn bộ Đại Càn quốc cũng sẽ không tìm được kẻ thứ hai rồi.

- Biết được quá nhiều đối với người cũng không có chỗ tốt.

Trần Kỳ liếc nhìn Vương Thành, sau đó sắc mặt âm trầm nói, các loại ý niệm trong nội tâm không ngừng nhảy nhót.

Lúc trước Tần Phàm là đã từng nói qua cho hắc, không thể bạo lộ tin tức của hắc, nhưng mà lúc này trực giác của hắc nói cho hắc biết, này sẽ là cơ hội tốt cho Đại Càn phong vân phát triển.

- Cái tin tức này có đăng lên hay không?

Bị Trần Kỳ nhìn thoáng qua như vậy, Vương Thành cảm giác da đầu có chút run lên, không nghĩ tới Trần Kỳ phản ứng như vậy.

- Đăng, tự nhiên phải đăng, hơn nữa còn phải đăng thật hoành tráng, dùng thân phận Triều Thánh giả cửu phẩm Chân Vũ thể gia, đánh bại tất cả Triều Thánh giả của Chân Vũ thể gia thượng phẩm, lấy được đệ nhất Triều Thánh lần này, còn có nội dung nào hấp dẫn người hơn đây sao?

- Một người như vậy còn không tính nhân vật phong vân của Đại Càn quốc chúng ta, cái kia còn có ai là phong vân? Tin tức rung động như vậy, hoàn toàn có thể khiến lượng tiêu thụ của Đại Càn phong vân chúng ta tăng lên gấp đôi.

- Lần này chúng ta chẳng những muốn làm, còn phải làm được tốt nhất, lúc này ta muốn đem Đại Càn phong vân của chúng ta, phát hành trong phạm vi cả nước.

Trần Kỳ nghĩ một lát, sắc mặt khôi phục bình tĩnh nói:

- Nhưng nhớ kỹ, lần này chúng ta đăng chính là Tần Phàm đệ nhất Triều Thánh lần này, cùng đoàn trưởng của chúng ta không có bất kỳ quan hệ gì.

Hắc biết tin tức này cho dù Đại Càn phong vân không đăng, thì sớm muộn gì vẫn sẽ bị những Triều Thánh giả kia truyền ra, còn không bằng mượn cơ hội này đến mở rộng lực ảnh hưởng của Đại Càn phong vân trong Đại Càn quốc.

Kỳ thật dưới sự nỗ lực của Trần Kỳ, hôm nay lượng tiêu thụ của Đại Càn phong vân đã đạt đến một con số phi thường khả quan, hơn nữa lợi nhuận cũng có thể đầy đủ duy trì Ẩn Thế mạo hiểm đoàn vững bước phát triển, toàn bộ Vân Châu đã có lực ảnh hưởng nhất định.

Nhưng Trần Kỳ vẫn muốn phát triển đến những Châu khác, chỉ là một mực khiếm khuyết một cơ hội. Hắc tin tưởng, mượn tin tức bạo tạc nổ tung lần này, Đại Càn phong vân rất nhanh có thể mở thị trường ở tám Châu khác trong Đại Càn quốc rồi.

- Cái này ta tự nhiên hiểu được.

Vương Thành cũng là người cơ trí, trong nội tâm ở đâu còn không rõ, nhãn châu xoay động, vội vàng đáp.

- Ân, trời vừa sáng lập tức phái người đến Nam Phong thành lấy sự tích Triều Thánh giả Tần Phàm, tận lực đào móc một ít tin tức người khác không biết, càng là kinh người, càng kỹ càng tốt.

Trần Kỳ tiếp tục phân phó nói, bất quá hắc nghĩ một lát còn nói thêm:

- Bất quá một ít sự tình quá mức ẩn dấu thì không cần đi nghe ngóng, trọng điểm là một ít sự tích truyền kỳ của Triều Thánh giả Tần Phàm, tóm lại đến lúc đó sau khi thu thập trở về, phải trải qua ta xem xét mới có thể đăng lên Đại Càn phong vân.

- Trần ca yên tâm, việc này ta sẽ đích thân đi làm.

Vương Thành cười nói.

- Còn nữa, mặt khác cũng thu thập tin tức của một ít Triều Thánh giả lợi hại, tiên hoa vẫn là cần lá xanh phụ trợ, lúc này chúng ta phải miêu tả Triều Thánh giả Tần Phàm thành một truyền kỳ, một Thần Thoại, tóm lại, toàn bộ Đại Càn phong vân phải quay chung quanh một mình hắn, ta cam đoan như vậy Đại Càn phong vân chúng ta sẽ thật sự có thể trở thành phong vân Đại Càn quốc .

Ngón tay Trần Kỳ gõ lấy mặt bàn, tự tin nói.

- Hắc hắc, như vậy lúc này đoàn... Triều Thánh giả Tần Phàm kia, nhất định có thể danh chấn thiên hạ.

Vương Thành kia không khỏi cười nói, cơ hồ ghen ngào nói ra, nhưng ở dưới con mắt của Trần Kỳ, vội vàng sửa lại.

- Ân, đi thôi, tốt nhất là hiện tại xuất phát.

Trần Kỳ phát phát tay nói ra.

- Ta vừa trở về còn không có nghỉ ngơi qua ah...

Về mặt Vương Thành không khỏi đau khổ nói ra, nhưng cuối cùng vẫn là theo nhân âm, lập tức tiến đến Nam Phong thành, hiện tại đối với bọn hắn, những người hành nghề tin tức này mà nói, thời gian chính là hoàng kim.

...

Mà Tần Phàm lúc này đang đi tới Lạc thành, tự nhiên sẽ không biết mình sắp nổi danh chấn thiên hạ, hắn mới vừa vặn trở lại Lạc thành, nhớ tới ước định cùng Thái Hiên, liền trực tiếp đi đến lãnh địa của Lạc thành Thái gia.

Ban đầu Thái Ngọc ở Minh Nguyệt Lâu chỉ qua phương hướng cho hắn, nên Tần Phàm ngược lại là biết nó ở địa phương nào.

- Tại hạ Tần Phàm, cùng Thái Hiên công tử của quý tộc có ước hẹn, hôm nay đúng hẹn tới, phiền toái thay ta thông báo.

Tần Phàm đứng ở trước một khu kiến trúc khí phái, nhìn thủ vệ trước cửa nói ra.

Những thủ vệ Thái phủ kia thấy quần áo Tần Phàm bình thường, không giống là quan lại quyền quý, vừa định quát hỏi “Người đến từ phương nào”, nhưng nghe Tần Phàm báo ra tính danh, lập tức đổi lại khuôn mặt tươi cười.

- Có phải là đến từ Nam Phong thành, Thiếu gia Tần Phàm?

Trong đó một vị thủ vệ hỏi.

- Chính là tại hạ.

Tần Phàm thông dong nói.

- Nguyên lai là Thiếu gia Tần Phàm, chào mừng ngài đến, Thái Hiên thiếu gia của chúng ta đã phân phó, nếu như là Thiếu gia Tần Phàm đến thì không cần thông báo, trực tiếp mang ngài đi gặp là được.

Một trung niên nhân như là đội trưởng thủ vệ đội của Thái cung kính nói, người ở Thái gia đã có chút địa vị như hắn, tự nhiên biết rõ thiếu niên quần áo bình thường trước mắt này, đúng là Triều Thánh giả ở trong Triều Thánh lần này, đánh bại tất cả nhất phẩm Chân Vũ thế gia, kể cả Thái Hiên thiếu gia của bọn hắn ở bên trong, cuối cùng đạt được đệ nhất Triều Thánh.

232. Chương 241: Gặp Thái Hiên. (1)

Chương 241: Gặp Thái Hiên. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nói cách khác tuy vị trước mắt này, hôm nay vẫn là đệ tử cửu phẩm Chân Vũ thế gia, nhưng rất nhanh giá trị con người sẽ tăng gấp trăm lần. Ngay cả Thái Hiên thiếu gia nhà bọn họ cũng đặc biệt phân phó, hẳn tự nhiên là không dám có một tia lãnh đạm.

- Vậy thì vất vả rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

- Thiếu gia Tần Phàm, mời đi bên này.

Thủ vệ đội trưởng Thái gia kia cung kính vươn tay, ý bảo thoảng một phát, sau đó liền ở phía trước dẫn đường.

Đi vào trong lãnh địa Thái gia, Tần Phàm lại có một phen cảm thụ khác, Càn Kinh Tần gia đồng dạng là nhất phẩm Chân Vũ thế gia, nhưng kiến trúc chung quanh cùng xếp đặt thiết kế lâm viên, đều là cái loại xa hoa cao quý, mà Lạc thành Thái gia này lại lộ ra khí phái mà không mất trang nhã, tiểu đình nhã trúc, Trúc lâm Mai viên, bố cục kiến trúc thoát nhìn cũng có một phong cách riêng.

- Nam Phong Tần gia chúng ta so với những Chân Vũ thế gia thượng phẩm này, vẫn có chênh lệch rất lớn. Hôm nay nếu quả thật trở thành Chân Vũ thế gia thượng phẩm, ở phương diện này cũng cần phải cân nhắc thoảng một phát.

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi nghĩ nói.

Xuyên qua mấy lâm viên, Tần Phàm được dẫn tới trước một biệt viện.

- Thiếu gia Tần Phàm, xin chờ một chút, ta đi mời Thái Hiên thiếu gia ra nghênh đón.

Đội trưởng hộ vệ kia cung kính nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, thấy đội trưởng hộ vệ kia tiến vào, liền bắt đầu tại nguyên chỗ nhìn bốn phía một chút. Biệt viện này trông rất nhiều mai, mùi thơm lan tỏa cả vườn, thập phần lịch sự tao nhã.

Ở hần và Thái Hiên tiếp xúc mấy lần xem ra, Thái Hiên hoàn toàn chính xác là như hoa mai, ưu nhã mà không mất khí khái.

- Tần huynh, người đã đến rồi.

Một lát sau, Thái Hiên mặc một thân áo bào trắng liền mặt mang mỉm cười đi ra.

- Ha ha, hôm nay tại hạ quy tâm giống như mũi tên, sự tình Triều Thánh vừa qua, tự nhiên là vội vã về nhà, nhớ lại ước định cùng Thái huynh, nên đặc biệt đến ghé thăm.

Tần Phàm cười nói.

- Tốt, ta sớm đợi Tần huynh đến rồi, mời đến Tiểu trúc bên hồ, ta và người uống mấy chén.

Thái Hiên nói ra, phất phất tay ý bảo đội trưởng hộ vệ kia ly khai, liền tự mình mang theo Tần Phàm đi đến bên hồ cách đó không xa, chỗ đó xây dựng một tiểu đình lịch sự tao nhã, có cầu kéo dài đến trong hồ, ngược lại là nơi ngắm cảnh uống rượu rất tốt.

Hai người đến Tiểu đình kia liền phân biệt ngồi xuống, rất nhanh liền có người dâng rượu ngon cùng bánh ngọt lên.

- Ha ha, Tần huynh, nếu như tại hạ không có đoán sai, lúc này quý gia tộc là tấn thăng làm Chân Vũ thế gia thượng phẩm?

Thái Hiên rót cho hai người một chén rượu, sau đó khẽ cười nói.

- Tin tức của Thái huynh thật linh thông?

Tần Phàm không khỏi có chút giật mình, hẳn nhớ rõ ban đầu thời điểm ở Chân Vũ Thánh điện tiếp nhận ban thưởng, chỉ có một đám Thần tôn ở đó, tin tức này chính hắn cũng chưa có nói với bất cứ ai.

Chẳng lẽ Thái gia ở trong Chân Vũ Thánh điện cũng có người? Trong lòng Tần Phàm nghĩ nói.

- Đây là suy đoán mà thôi, bất quá kỳ thật cũng không khó đoán, Tần huynh người lấy được quán quân lần Triều Thánh này, vốn nên ban thưởng vinh dự rất cao, hơn nữa Tần huynh người còn đạt được cơ hội tiến vào Chân Vũ thánh địa, nói cách khác ngày sau Tần huynh nhất định sẽ trở thành Vô Tôn rồi.

Thái Hiên lắc đầu nói ra.

- Mà trong gia tộc xuất hiện một Vô Tôn, bình thường cũng có thể tấn thăng làm Chân Vũ thế gia thượng phẩm đấy.

Thái Hiên cầm lấy chén rượu uống một ngụm, sau đó mới tiếp tục nói:

- Bất quá Thái gia ta thật là có người ở trong Chân Vũ Thánh điện đảm nhiệm chức Chấp sự, kỳ thật Càn Kinh Tần gia kia cũng có, cho nên về tin tức trong Chân Vũ Thánh điện, chúng ta biết được cũng sẽ nhiều hơn một chút.

- Thái huynh người lúc ở quảng trường Chân Vũ Thánh điện, nói cho tại hạ phải đề phòng người Càn Kinh Tần gia, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm nghe được cái tên Càn Kinh Tần gia này, không khỏi có chút nhú thoáng một phát hỏi. Kỳ thật lúc này hẳn đến Thái gia, kỳ thật nguyên nhân trọng yếu nhất chính là vì chuyện này.

- Cái này liên quan đến vấn đề tác phong của những nhất phẩm Chân Vũ thế gia chúng ta.

Thái Hiên đặt chén rượu xuống nói ra.

- Hiện ở chỗ này không có người, không biết Thái huynh có thể nói rõ hay không?

Tần Phàm hỏi.

- Kỳ thật cũng rất đơn giản, nguyên nhân là các người đều họ Tần, Càn Kinh Tần gia với tư cách nhất phẩm Chân Vũ thế gia, nhất định sẽ không cho phép bên trong Chân Vũ thế gia thượng phẩm, tái xuất hiện một Tần gia, bởi vì này sẽ ảnh hưởng đến thanh danh của bọn hắn.

Thái Hiên nhàn nhạt nói:

- Cho nên ứng phó Càn Kinh Tần gia này, coi như là một khảo nghiệm của Nam Phong Tần gia các người khi tấn thăng làm Chân Vũ thế gia thượng phẩm.

- Không cho phép có hai cái Tần gia?

Tần Phàm không khỏi cau mày, cúi đầu rơi vào trầm tư. Hôm nay nội tình của Nam Phong Tần gia cùng Càn Kinh Tần gia tự nhiên không thể đánh đồng, vô luận là thực lực cường giả hay là thực lực chính thể gia tộc đều xa xa không kịp, hơn nữa Càn Kinh Tần gia ở trong Chân Vũ Thánh điện cũng có lực ảnh hưởng nhất định.

Cho nên nếu như Càn Kinh Tần gia này thật sự có tâm làm khó Nam Phong Tần gia, gia tộc của hắn sẽ rất khó ứng phó. Năng lượng của một Chân Vũ thế gia nhất phẩm, quá kinh khủng.

- Bất quá Tần huynh người cũng không cần quá mức lo lắng, vì mặt mũi của mình, Càn Kinh Tần gia này ít nhất sẽ không ở ngoài sáng làm gì các người, hơn nữa Tần huynh người chính là quán quân Triều Thánh lần này, Chân Vũ Thánh điện đối với người là thập phần coi trọng, Càn Kinh Tần gia sẽ không dám quá phận.

Sau đó Thái Hiên trấn an Tần Phàm nói ra.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, trong nội tâm mình bạch, vấn đề này trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể tìm được biện pháp giải quyết, chỉ có thể đi một bước tính một bước. Bất quá hết thấy nguyên nhân đều là vì thực lực gia tộc không đủ.

- Nếu như hiện tại ta đã là Vô Tôn hoặc Vô Thánh, như vậy những sự tình này căn bản là không cần phiền não.

Tần Phàm không khỏi nghĩ nói, hẳn đạt được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa, chính là chuẩn Vô Tôn rồi, nhưng cùng Vô Tôn thật sự so sánh với, thật đúng là tính toán không được cái gì. Càn Kinh Tần gia này, ngay cả Vô Thánh cũng có khả năng tồn tại.

- Vô luận như thế nào, vẫn là phải cảm ơn Thái huynh nhắc nhở.

Tần Phàm lắc đầu, không suy nghĩ những chuyện này thêm nữa, sau đó bưng chén rượu lên, hướng Thái Hiên thăm hỏi nói:

- Đến, tại hạ mời người một ly.

- Ha ha, kỳ thật trong gia tộc, tại hạ vẫn có một ít quyền nói chuyện, nếu Tần huynh có cái gì cần Thái gia ta hỗ trợ, nếu đủ khả năng, tại hạ nhất định sẽ hết sức.

Thái Hiên nâng chén cùng Tần Phàm đụng một cái, khẽ cười nói, hẳn là đánh chủ ý tiềm lực của Tần Phàm.

- Như thế cảm ơn Thái huynh rồi.

Tần Phàm vội vàng nói cảm ơn, hẳn biết rõ dùng thiên phú cùng thực lực của Thái Hiên, ở bên trong Thái gia nhất định là rất được coi trọng, hẳn nói có chút quyền nói chuyện kia, kỳ thật chính là khiêm tốn.

233. Chương 242: Gặp Thái Hiên. (2)

Chương 242: Gặp Thái Hiên. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)•••’”)

Hai người tiếp tục uống rượu.

Rượu qua ba tuần, lúc này đột nhiên Thái Hiên đặt chén rượu xuống, nhìn Tần Phàm mỉm cười hỏi:

- Không biết ấn tượng của Tần huynh đối với xá muội như thế nào?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, không biết vì sao Thái Hiên hỏi như vậy, nhưng chỉ phải kiên trì đáp:

- Thái tiểu tỷ ngây thơ rực rỡ, vô cùng đáng yêu, là rất không tệ...

Nhưng nói đến đây, lại không biết nói như thế nào nữa.

- Ha ha, muội muội này của ta, ít nhất ở thiên phú rất tốt, hơn nữa trong gia tộc rất được sủng ái, không chỉ là ta, phụ thân của ta, còn có các lão tổ tông trong tộc, cũng đều coi nàng như hòn ngọc quý trên tay, cho nên có thể sẽ có chút tính bướng bỉnh, nhưng mà tâm tính của nàng là không xấu.

Thái Hiên ôn hòa cười nói.

- Đúng là như thế.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói, hẳn nhớ ban đầu thời điểm ở Minh Nguyệt Lâu cùng Thái Ngọc gặp nhau, khi đó Thái Ngọc không có dùng giá đỡ đại tiểu thư tới dọa mình, cuối cùng vẫn cùng mình ngồi chung, có đôi khi làm chuyện đều là tùy hứng, nhưng hoàn toàn chính xác là tâm tính không xấu.

- Mà ta làm ca ca, đối với tính tình của nàng tự nhiên là rất rõ ràng, nàng người này chính là như vậy ghét phân rất rõ ràng, tựa như La Phỉ, hẳn truy cầu muội muội ta hai năm rồi, nhưng nha đầu này không có vừa ý. Mà hợp ý nàng, cho dù nàng bá kiến vài lần cũng rất ưa thích.

Thái Hiên tiếp tục cười nói:

- Ta nhìn ra được, muội muội của ta đối với người rất có hảo cảm, lúc trước sự tình các người gặp được đàn Thanh Hỏa Lang, nàng đem người nói được không biết có bao nhiêu anh minh thần võ, thiên hoa loạn trụ, khiến cho ta làm ca ca cũng không biết để mặt đi đâu. Hơn nữa lần này người được quán quân Triều Thánh, nàng biểu hiện giống như so với ta làm ca ca cảm độ nhất còn cao hứng hơn.

- Thái huynh, đây là ý gì?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình lần nữa, chén rượu trong tay cũng không khỏi rơi vãi ra một ít.

- Nếu như ta nói Thái gia ta muốn cùng Tần huynh kết làm thông gia, không biết ý của Tần huynh thế nào?

Thái Hiên đem chén rượu trong tay thả lại trên bàn, sau đó mỉm cười nhìn Tần Phàm nói.

- Cái này... Tại hạ thật sự không dám trèo cao, hơn nữa...

Tần Phàm nghe xong, trong nội tâm quýnh lên, trong miệng vội vàng nói, hẳn biết rõ lần này hiểu lầm càng lớn hơn.

- Cái này Tần huynh cứ yên tâm, Lạc thành Thái gia ta đối với phương diện này thập phần khai sáng, đừng nói hiện tại Tần huynh tiềm lực vô hạn, cho dù Tần huynh thật sự chỉ là một đệ tử của cửu phẩm Chân Vũ thế gia bình thường, chỉ cần là muội muội ta thích, ta cùng phụ thân, còn có các lão tổ tông cũng sẽ không phản đối.

Thái Hiên tựa hồ sớm biết Tần Phàm có băn khoăn như vậy, nên không chờ Tần Phàm nói xong liền ngắt lời nói.

- Kỳ thật chủ nếu không phải như vậy.

Tần Phàm chậm rãi bình tĩnh lại, lắc đầu nói ra:

- Đó là bởi vì tại hạ đã có vị hôn thê, hơn nữa đợi ta trở lại Nam Phong thành sẽ kết hôn, cho nên chỉ có thể đa tạ Thái tiểu thư hậu ái rồi.

Bất quá hẳn biết rõ Thái Ngọc cũng chỉ là có hảo cảm đối với mình mà thôi, vấn đề này chỉ sợ phần lớn là Thái gia nhìn trúng tiềm lực của mình, muốn nhân cơ hội thúc đẩy việc này, cho nên Tần Phàm không có đa tưởng.

Lần này đến phiên Thái Hiên giật mình, hẳn thật không nghĩ tới mình là nhất phẩm Chân Vũ thế gia chủ động cầu hôn còn bị cự tuyệt, nhưng lập tức chỉ phải bất đắc dĩ nói:

- Cái kia tại hạ cũng không bắt buộc, chỉ có thể chúc phúc Tần huynh rồi.

- Cảm tạ Thái huynh thông cảm.

Tần Phàm đa tạ nói.

- Nay, Tiểu... Tần Phàm, sao ngươi đến Thái gia mà không nói cho ta?

Lúc này ở bên cạnh bờ truyền đến thanh âm của Thái Ngọc, sau đó liền thấy thân ảnh xinh đẹp kia chạy nhanh tới nơi này.

Trải qua Thái Hiên mới vừa nói như vậy, hiện tại hết lần này tới lần khác Thái Ngọc lại đến, Tần Phàm không khỏi lộ ra thần sắc xấu hổ.

- Ta cũng chỉ là mới vừa tới.

Tần Phàm chỉ có thể lấy cái này nói cho qua chuyện.

- Thật sao?

Thái Ngọc nhú cái mũi xinh đẹp:

- Vậy các ngươi mới vừa nói cái gì ?

Nghe Thái Ngọc hỏi như vậy, Tần Phàm càng lộ ra xấu hổ, bất quá cũng may tâm bình tĩnh của hắn rèn luyện được không tệ, còn không có biểu hiện ra ngoài quá nhiều, chỉ là cười cười nói:

- Kỳ thật cũng không nói gì, chỉ là cùng Thái huynh uống mấy tuần rượu mà thôi.

- Thái huynh, ngươi nói đúng không?

Sau đó hắn đem vấn đề khó khăn này ném cho Thái Hiên, hiện tại hắn có thể khẳng định, vừa rồi Thái Hiên cùng mình nói sự tình kia, nhất định là chưa từng nói qua cho Thái Ngọc.

- Đúng, ta cùng Tần huynh chỉ là uống rượu mua vui, kỳ thật cũng không nói gì.

Thái Hiên cũng đành phải kiên trì nói, sau đó hắn vỗ vỗ một cái ghế bên cạnh nói tiếp:

- Nha đầu muội cũng ngồi xuống trò chuyện cùng Tần huynh a, nói như thế nào Tần huynh và muội không chỉ là bằng hữu, coi như là ân nhân của muội rồi.

- Nào có khoa trương như vậy.

Thái Ngọc phết cái miệng nhỏ nhắn nói ra, bất quá sau đó lại ngồi xuống rất nhanh.

- Ha ha, đúng vậy, Thái huynh nói quá lời, ân nhân cứu mạng tại hạ là không dám nhận.

Tần Phàm cười cười nói ra:

- Mặt khác tại hạ có thể lấy được thành tích này, còn cần cảm tạ Thái tiểu thư đây này.

- Lời này sao ta nghe có chút không được tự nhiên nhỉ. Ta như thế nào nghe ra, hình như là nha đầu nhà ta đem đệ nhất Triều Thánh kia tặng cho người vậy.

Thái Hiên bất đắc dĩ nói, hôm nay hắn cũng cố ý đem chủ đề thả lỏng, để hòa hoãn không khí xấu hổ vừa rồi thoáng một phát.

- Ca, lần trước không phải muội đã nói với huynh, ngày đó dù muội không tiết lộ tin tức, coi như là Tần Phàm tiểu tặc lấy không được thứ nhất, huynh khả năng cũng đuổi không kịp Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương kia đi à nha.

Nhưng Thái Ngọc lại chép miệng, một chút cũng không để cho Thái Hiên mặt mũi.

- Nha đầu muội sao lại nói chuyện cùng ca như vậy.

Thái Hiên không khỏi bất đắc dĩ sờ lên mũi, có chút xấu hổ. Bất quá nhớ tới tình huống ngày đó thật đúng là có thể như vậy, Tần Hạo Dương sẽ nhanh hơn mình một bước.

Tần Phàm ngồi ở một bên nhìn hai huynh muội này ngã miệng, có chút không nói gì.

- Ha ha, kỳ thật ta cũng có chút tò mò. Ngày đó sao ta cùng mấy người Tần Hạo Dương đều cảm giác đột nhiên thân thể nặng hơn rất nhiều, chúng ta cũng là nhất thời phản ứng không kịp, này mới khiến Tần huynh người nhanh chân đến trước.

- Hơn nữa ta tuyệt đối là không thể tưởng được, Tần huynh vậy mà sẽ có vũ kỹ phi hành thất truyền nhiều năm như vậy! Lần đệ nhất này thật là nên quý người.

Nhắc tới sự tình tranh đoạt chiến ngày đó, Thái Hiên đối với Tần Phàm cũng có chút tâm phục.

- Ta cũng không gạt Thái huynh, đó là bởi vì tại hạ có một môn vũ kỹ cải biến trọng lực chung quanh, dùng thực lực của ta bây giờ, có thể đề cao hơn 20 lần trọng lực, hơn nữa thí luyện chi địa vốn tăng 30 lần trọng lực, tổng cộng có gần sáu mươi lần trọng lực.

234. Chương 243: Một Tiếng Rong Ngâm Nơi Nước Cạn

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 243: Một tiếng rong ngâm nơi nước cạn

- Ngay cả ta trường kỳ tu luyện trong Trọng Lực Hoàn cũng chịu ảnh hưởng, các người tự nhiên là trong khoảng thời gian ngắn phản ứng không kịp rồi.

Tần Phàm cười cười nói, nhưng lại cố ý hiển lộ một ít thực lực của mình, tăng thêm sức nặng của mình ở trước mặt Thái gia.

Về phần sự tình Chu Tước chi dực, hẳn lại không có trả lời, vấn đề này càng là thần bí, hiệu quả ngược lại sẽ càng tốt.

- Đây, Tần Phàm người đã nói cùng với ta đến Minh Nguyệt Lâu uống rượu, người còn có đi không?

Lúc này Thái Ngọc chuyển hướng Tần Phàm nói ra. truyện copy từ

- Ách, ở chỗ này không phải là đã uống sao?

Tần Phàm bắt đầu dĩ sớ lên cái mũi nói, bởi vì một phương diện hẳn thật sự là vội vã về nhà, một mặt khác là bởi vì vừa rồi trải qua sự tình Thái Hiền cầu hôn, hẳn không muốn dây dưa nhiều với nàng, để tránh cho hiểu lầm không tất yếu thêm nữa.

- Đây là hai chuyện khác nhau mà, cái gọi là ôn chuyện phải đúng nơi, đương nhiên là phải ở địa phương từng gặp nhau rồi, đó là nơi chúng ta lần thứ nhất gặp mặt, cho nên phải tới đó mới xem như ôn chuyện.

Thái Ngọc lại không thuận theo nói.

- Ách, lần này tại hạ thật sự là có chuyện quan trọng muốn về nhà, hơn nữa hiện tại chúng ta cũng đã gặp mặt. Cái kia tự nhiên tính là ôn chuyện rồi, không bằng ngày sau có cơ hội chúng ta lại đi Minh Nguyệt Lâu uống rượu.

Tần Phàm tiếp tục dồn đẩy nói.

- Được rồi nha đầu, lúc này coi như xong, Tần huynh thật là có việc vội vã trở về, các người vẫn là lần sau lại đi a.

Lúc này Thái Hiền cũng đành phải nói đỡ lời, đã biết Tần Phàm căn bản đối với muội muội của mình không có ý tứ kia, không nên để nàng càng lún càng sâu.

- Vậy được rồi.

Thái Ngọc đành phải bắt đầu dĩ vãng cái miệng lên nói ra.

- Cái kia đa tạ Thái tiểu thư đã thông cảm.

Tần Phàm nói ra.

- Ha ha, vậy đến, chúng ta uống rượu.

Lúc này Thái Hiền gờ chén lên cười nói, tuy quan hệ thông gia kết không được, nhưng hẳn cảm thấy Tần Phàm vẫn là một bằng hữu đáng kết giao.

Tần Phàm cũng nâng chén nói, huynh muội Thái gia này đối với hắn mà nói hoàn toàn chính xác là người có tư cách làm bằng hữu.

Ly khai Thái gia, Tần Phàm bắt đầu phản hồi hướng Nguyên thành.

Vốn hắn muốn trực tiếp cưới yêu thú phi hành trở về, nhưng bởi vì hắn đột phá đến Tiên Thiên cảnh giới không lâu, rất nhiều địa phương của Tiên Thiên còn không có nắm giữ, Cổ Mặc đề nghị hắn dọc theo con đường này vẫn là đi bộ trở về, để Cổ Mặc chỉ điểm củng cố cảnh giới thoáng một phát.

Ngày hôm nay, thời điểm Tần Phàm trở lại Nguyên thành đã là ngày thứ bảy sau khi kết thúc Triều Thánh, lúc này đường về so với lúc đi thì ít nóng nực hơn nhiều, lại bởi vì Tần Phàm vội vã về nhà, dọc theo con đường này đều không có chút dừng lại.

Đi vào Nguyên thành, tại đây với tư cách trụ cột của thủ phủ Vân Châu, nên vẫn là phi thường nóng nực.

Vừa đi vài bước, Tần Phàm liếc mắt liền thấy được tòa Triều Dương Lâu cao lớn kia, hẳn không khỏi hơi có chút cảm thán.

Ngày đó cùng rất nhiều Triều Thánh giả Vân Châu từng ở nơi này gặp nhau lần thứ nhất, khi đó mọi người còn lẫn nhau vui cười, nhưng hôm nay những người kia không biết còn có bao nhiêu có thể trở về.

Ít nhất theo Tần Phàm biết, nhóm Triều Thánh giả do Hầu Vũ Bạch tổ chức đã không về được, bởi vì những người này đã chết ở trong tay hắn.

- Cái gọi là đồng minh kia, ở trước mặt lợi ích thật sự là không chịu nổi một kích.

Tần Phàm lắc đầu, nhớ tới Hầu Vũ Bạch tổ chức công thủ liên minh kia, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

- Mạnh Thần cùng ta hẹn nhau tại Kính Hồ, chỉ là không biết bây giờ trở về có tới không.

Tần Phàm nhớ tới ước định cùng Mạnh Thần, liền ý định không dừng lại ở Nguyên thành, muốn sớm một chút phó ước, sau đó trở lại Nam Phong thành.

- Đại Càn phong vân mới nhất đây, tin tức bạo tạc nổ tung có quan hệ lẫn Triều Thánh này, đệ nhất Triều Thánh chính là đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia!

- Tin tức mới nhất của Đại Càn phong vân, Triều Thánh đệ nhất bị Triều Thánh giả của cửu phẩm Chân Vũ thế gia lấy được!

- Triều Thánh giả Cửu phẩm Chân Vũ thế gia lấy được đệ nhất Triều Thánh!

Sách bán rất chạy a.

Mà Tần Phàm đi không bao xa, khắp nơi nghe được có người đang rao bán Đại Càn phong vân.

- Trần Kỳ vậy mà phát triển Đại Càn phong vân đến Nguyên thành rồi?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, ở chỗ này còn sử dụng đến phương thức rao hàng. Có lẽ tạm thời vẫn chưa ổn định ở chỗ này.

- Có thể đem sự tình Triều Thánh làm thành văn, Trần Kỳ này hoàn toàn chính xác có chút nhãn lực cùng thiên phú kinh thương, Tần Phàm thầm nghĩ.

Lập tức hắn liền gọi lại một tiểu tử phát báo, sau đó mua một bản Đại Càn phong vân, vừa xem xét không khỏi có chút dở khóc dở cười, chỉ thấy trên mặt viết một câu: “Một tiếng rồng ngâm nơi nước cạn, phi thăng cửu thiên kinh Phong vân!”

Phía dưới là viết một dòng nhỏ, giới thiệu cái gì: hắn là một người trời sinh sáng tạo kỳ tích, hắn nhất định thành tựu anh hùng truyền kỳ, hắn xuất phát từ bình dân, đã bại nguyên một đám thiên tài cao cao tại thượng. Đã trở thành minh tinh chói mắt nhất toàn bộ Đại Càn quốc. Triều Thánh lần này, Triều Thánh giả đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia Tần Phàm, một câu chuyện không ngừng vươn lên, một ca khúc bất khuất về vận mệnh.

- Cái đầu đề này, ghi thật sự giống như kiếp trước. . .

Tần Phàm xem xét phía dưới, không khỏi cười khở lắc đầu. Đại Càn phong vân này tựa hồ thật sự có xu thế dựa sát vào tạp chí bát quái kiếp trước rồi.

- Chỉ là hi vọng không muốn cho hấp thụ ánh sáng quá nhiều tin tức của ta.

Sau đó Tần Phàm mở ra tờ thứ nhất, phía trên ghi chính là mình từ một Võ đồ cấp ba, sự tình trải qua không ngừng cố gắng trở thành Võ sư như thế nào, thủ pháp trong đó hết sức khoa trương, tràn đầy tưởng tượng.

Bên trong có một câu viết như vậy: Tần Phàm bởi vì thiên phú thấp, cho nên trả giá cần cù vất vả gấp trăm lần, hắn mỗi ngày không ngừng cố gắng tu luyện, thậm chí một ngày chỉ ngủ một giờ. Ông trời đền bù cho người cần cù, Chân Vũ thần luôn chiếu cố những con dân không ngừng vươn lên, cuối cùng cố gắng của hắn làm cảm động Chân Vũ thần, Chân Vũ thần giáng xuống thần tích Nam Phong thành, Tần Phàm được thần tích tắm rửa, từ nay về sau thoát thai hoá cốt, chính thức bước lên con đường cường giả.

Ngay cả Tần Phàm đọc cũng không khỏi có chút cảm động, đương nhiên là cái loại dở khóc dở cười này.

Lại tiếp tục xem tiếp, phát hiện trong Đại Càn phong vân nói về mình như một chiến thần, cái gì khiêu chiến Tần Tiến, cuối cùng đi tham gia Triều Thánh... tất cả đều rất tường tận.

- Triều Thánh giả Tần Phàm, dùng thân phận một cửu phẩm Chân Vũ thế gia, tiến vào Triều Thánh thí luyện chi địa. Bởi vì biểu hiện quá mức nổi bật, bị phân đông Triều Thánh giả của Chân Vũ thế gia thượng phẩm vây công, nhưng mà hắn không sợ khiêu chiến, cuối cùng dựa vào ý chí chiến đấu bất khuất. Đánh bại nhất phẩm Chân Vũ thế gia Lạc thành Thái gia Thái Hiên, đánh bại nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương, rốt cục lấy được đệ nhất Triều Thánh!

235. Chương 244: Chiến Mạnh Thần. (1)

Chương 244: Chiến Mạnh Thần. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Khép lại Đại Càn phong vân, Tần Phàm phát hiện mặt mình cũng có chút đỏ lên, trong này kể lại sự tích của mình quả thực ghi giống như tiểu thuyết. Tuy một sự tình cực kỳ bình thường, nhưng khoa trương giống như Thần Thoại vậy.

- Bởi như vậy, thanh danh của ta thật đúng là xem như nổi tiếng rồi, bất quá may mắn bên trong không có bức họa của ta, bọn hắn nghĩ cùng ta trùng tên trùng họ là được rồi. xem tại

Tần Phàm xấu hổ sờ lên mũi, ném Đại Càn phong vân vào trong giới chỉ. nguồn

- Một tiếng rỗng ngâm nơi nước cạn, phi thăng cửu thiên kinh Phong vân. Ha ha. . . ghi rất có ý tứ.

Mà rất nhanh bên tai truyền đến tiếng cười của Cổ Mặc.

- Khục khục.

Tần Phàm cũng chỉ cho là không có nghe được, nhẹ ho hai tiếng, sau đó liền bắt đầu đi đến Kính Hồ. Nhớ tới sắp cùng Mạnh Thần chiến một trận, lòng của hắn lại hơi hưng phấn lên.

Ra Nguyên thành, Tần Phàm một đường tiến đến Kính Hồ.

- Đây là Ô Vân Sơn mà Tô Dương nói rồi, nghe nói Phiên thành Mạnh Thần kia đã từng một đêm giết mấy trăm đạo tặc trên Ô Vân Sơn.

Trải qua một ngọn núi mà sơn thể cùng đất đá đều hiện lên màu đen, Tần Phàm ngừng lại, nhìn thoáng qua ngọn núi kia.

- Có lẽ không còn xa, bởi vì lúc ấy Mạnh Thần tru diệt những đạo tặc Ô Vân trại kia, liền đến Kính Hồ dưỡng thương, vừa vặn gặp phải ba người ta cùng Tuấn ca, tiểu Mông tử.

Tần Phàm nhớ lại tình cảnh lúc trước, ba người bọn họ tỷ thí xem ai bắt cá nhiều nhất, kết quả kinh động đến Mạnh Thần dưỡng thương trong Kính Hồ, Tần Phàm còn cùng hắn chiến qua một chiêu, kết quả là Tần Phàm ở vào hạ phong.

- Xem ra Mạnh Thần này rất tinh thông thủy tính. Hơn nữa trong nước phát huy thực lực càng mạnh hơn nữa.

Tần Phàm suy nghĩ, ở trong nước chữa thương, đây không phải người bình thường có thể làm được.

- Hơn nữa ngày đó ở thí luyện chi địa cùng hắn chiến một trận, tuy hắn không thể làm ta bị thương, nhưng lúc ấy vũ kỹ cùng công pháp của hắn lại thập phần kỳ lạ, không biết thời điểm hắn trong nước toàn lực phát huy, sẽ mạnh bao nhiêu.

Bất quá Tần Phàm đối với mình cũng rất tự tin. Bởi vì trong nước hắn cũng có thể phát huy càng mạnh hơn nữa.

Vừa đi vừa nghĩ, Tần Phàm rất nhanh đi tới bên cạnh hồ nước lúc trước, hồ nước kia vẫn chập trùng như cũ, cá bơi chơi đùa trong đó, nhưng mà sâu không thấy đáy.

- Không biết Mạnh Thần này đã tới chưa.

Tần Phàm dõi mắt nhìn lại trong hồ, nhưng hồ nước thật sự quá sâu, hắn không có cách nào chứng kiến tình huống dưới đáy hồ.

- Hắn ở dưới đáy hồ.

Lúc này thanh âm lười biếng của Cổ Mặc truyền đến, dùng linh hồn chi lực của hắn, là có thể dò xét tình huống dưới đáy hồ.

- Vậy thì dùng phương thức đặc biệt gọi hắn xuất hiện đi.

Tần Phàm đứng ở bên hồ, trên mặt mỉm cười, từ trong giới chỉ lấy ra Hỏa Vân đao, sau đó hướng về trong hồ kia đập nước mà đi.

- Mạnh Thần, đi ra!

Trường đao trong tay Tần Phàm dạo qua một vòng trên không trung, miệng hét lớn một tiếng. Cao cao nhảy lên, sau đó chém một đao xuống mặt nước.

- Âm âm!

Một tiếng vang thật lớn, khí kinh cuồng bạo nện xuống, lập tức ở trong hồ xuất hiện một vòng nước xoáy thâm thúy, làm cho cả Kính Hồ đều bắt đầu chuyển động.

Rầm Æo Æo!

Sau một lát, một bóng người màu đen từ trong Kính Hồ phóng lên trời, sau đó vũng vàng đứng ở trên mặt hồ, võ khí rất nhanh hong khô y phục trên người hắn.

- Người rốt cuộc đã tới.

Mạnh Thần đậm mặc nói, sau đó trường kiếm trong tay chậm rãi giơ lên.

- Hắc hắc, tiểu tử này có tính cách, không cần nói nhảm, tới là trực tiếp động thủ. Không tệ, bản Võ Thánh thích hắn, một hồi tiểu tử ngươi lưu hắn một mạng a.

Thanh âm hứng thú của Cổ Mặc truyền đến.

- Người đối với ta cũng quá có lòng tin đi à nha.

Tần Phàm bắt đầu dĩ cười khở.

- Tiểu tử ngươi dung hợp Thủy Nguyên ma chủng, trong nước còn đánh không lại một đối thủ cùng cảnh giới, như vậy bản Võ Thánh không bằng một chiêu đập chết ngươi, xin ngươi xuất kích đừng làm mất mặt ta.

Cổ Mặc tức giận nói.

Trên mặt Tần Phàm co rúm, nhưng lập tức cũng chậm rãi giơ Hỏa Vân đao trong tay lên, cả người bắt đầu tiến nhập trạng thái chiến đấu.

Tuy Cổ Mặc nói thật nhẹ nhàng, nhưng chẳng biết tại sao, ở trước mặt Mạnh Thần, hắn lại không dám có một tia sơ sẩy, lại ẩn ẩn cảm giác được trên người hắn có một khí tức nguy hiểm.

- Người khác cũng là có cơ duyên của mình.

Tần Phàm tự tin, nhưng mà không tự phụ.

Ừ ù long!

Mạnh Thần ở đối diện cũng không có bất kỳ biểu lộ biến hóa. Chỉ là trường kiếm trong tay huy động, thanh thế cực lớn tựa hồ muốn lật toàn bộ Kính Hồ, sau đó vài đầu Thủy Long cực lớn dài vài chục trượng, nhanh

chóng thành hình quần giao cùng một chỗ, ở trong sóng lớn gầm thét, mãnh liệt phóng về phía Tần Phàm, giương cái miệng cực lớn như muốn thôn phệ Tần Phàm đi vào.

- Thoạt nhìn Mạnh Thần này so với lúc trước lợi hại hơn rất nhiều.

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, nhìn ra được một chiêu này của Mạnh Thần tạo thành uy thế, so với lúc Triều Thánh thì mạnh hơn rất nhiều. Bất quá hắn cũng không lộ vẻ quá mức kỳ quái, hắn có kỳ ngộ, hắn có thể đột phá, người khác cũng có thể.

- Cái kia tốt, thử xem uy lực Hỏa Vân đao này như thế nào!

Trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, lập tức dùng sức nắm chặt trường đao trong tay, nháy mắt sau đó, đột nhiên dễ khí, một cỗ khí kinh cường đại thốt nhiên bạo phát đi ra!

Mà phạm vi một trượng xung quanh hắn, toàn bộ tràn ngập khí lưu cực kỳ cuồng bạo, nước Kính Hồ càng không ngừng bị dẫn dắt lẫn lộn, nhưng mà đều bị một khí lưu trảo hình tròn ngăn ở bên ngoài.

Tần Phàm giẫm mặt nước, như giẫm trên đất bằng, khí thế trên người càng ngày càng cuồng bạo, nhưng thân hình y nguyên vững vàng như núi, sừng sững bất động.

Lúc này bốn phía thân thể của hắn sóng nhiệt cuộn cuộn, theo nguyên khí cùng năng lượng hỏa diễm rót vào, thân đao trong tay trở nên đỏ lên, hồng mang lóng lánh, chung quanh có nhiều nước hồ đã bị khí tức nóng rực này bốc hơi, sương mù đằng đẵng.

- Phá Nguyệt trực vân!

Trong miệng Tần Phàm quát khẽ một tiếng, thanh âm giống như sấm rền, sau đó trường đao màu đen trong tay hắn giờ cao khỏi đỉnh đầu!

- PHÁ...!

Trường đao trong tay đột nhiên chém ra, khí lưu trảo hình trắng tròn lập tức bị phá vỡ, đồng thời khí kinh cường đại nhanh chóng kiềm chế ngưng tụ, một đạo đao khí cực kỳ cuồng bạo, mang theo tổ nước ngập trời, thanh thế chưa từng có từ trước đến nay trảm về phía trước!

Oanh!

Trên mặt hồ, nước bay tung tóe, nguyên một đám cột nước lao lên, sóng lớn ngập trời, phóng nhanh về phía Thủy Long của Mạnh Thần. Đao khí đụng vào một Thủy Long, lập tức đánh nó thành hơi nước.

Rầm rầm rầm!

Dư kinh không tiêu, ngay sau đó trận trận tiếng vang giống như sấm rền, không dứt bên tai, đao khí kéo dài, Bá Đạo chưa giảm!

Khí lưu nóng rực đốt toàn bộ mặt nước thành sương mù, phẳng phất như là một nồi nước sôi.

- Hô, dùng tới Hỏa Vân đao này, quả nhiên là lợi hại một ít.

Tần Phàm nhìn chút ít Thủy Long kia của Mạnh Thần, đều bị mình đánh nát, biết rõ một chiêu này là mình thắng.

236. Chương 245: Chiến Mạnh Thần. (2)

Chương 245: Chiến Mạnh Thần. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Mà nhìn lại trường đao trong tay kia, phát hiện nó vẫn hoàn hảo vô khuyết, không có vỡ vụn vì dùng Phá Nguyệt trực vân như dĩ vãng.

- Đúng vậy, một chiêu Phá Nguyệt trực vân này đã có chút bộ dáng.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm:

- Hắc hắc, bất quá hiện tại nếu là bản Võ Thánh sử dụng, có khả năng bốc hơi khô nửa cái Kính Hồ này.

- Bốc hơi khô nửa cái Kính hồ? Thực sự lợi hại như vậy sao?

Tần Phàm có chút không tin.

- Hừ, hiện tại bản Võ Thánh đã khôi phục đến Linh Vũ sư, một đao bổ ra, đã có thể dẫn động thực hỏa, bốc hơi khô nửa Kính Hồ có cái gì hiếm thấy.

Cổ Mặc khẽ hừ một tiếng nói.

PHỐC PHỐC PHỐC!

Nhưng vào lúc này, Mạnh Thần ở đối diện tránh khỏi một kích vừa rồi của Tần Phàm, rất nhanh đạp nước mà đến. Trường kiếm trong tay thẳng tắp đâm tới Tần Phàm.

Ánh mắt của Mạnh Thần lạnh như băng, một kiếm này nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng mà ẩn chứa sát vô hạn cơ.

- Mạnh Thần này tu luyện võ kỹ công pháp chỉ sợ cùng sát khí có quan hệ rất lớn.

Trông thấy ánh mắt kia của Mạnh Thần, trong nội tâm Tần Phàm đột nhiên thầm nghĩ, lại nhớ tới sự tình Mạnh Thần kia một người tru diệt Ô Vân trại.

Thấy trường kiếm kia cách mình càng ngày càng gần, Tần Phàm cũng không dám lãnh đạm, liền vội khom lưng tránh khỏi một kiếm này, trường đao trong tay rung động, vừa định kích trở về, nhưng mà ngay sau đó công kích của Mạnh Thần lại nối liền không dứt, lợi hại hơn chính là hắn cảm giác được khí cơ bốn phía tựa hồ bị Mạnh Thần này dẫn dắt, vô luận mình né tránh bên nào đều bị phong tỏa.

Vù vù vù

~~Một kiếm lại một kiếm, mỗi một kiếm đều mang theo một loại hàn ý. Mỗi một kiếm của Mạnh Thần này công kích, nhìn như đều là bình thường, nhưng Tần Phàm lại phát hiện mình né tránh rất gian nan, hơn nữa hắn đột nhiên phát hiện động tác của mình tựa hồ trở nên chậm chạp, làm như không khí bốn phía thân thể của hắn bị người ta chế trụ rồi.

- Nguyên lai thời điểm Mạnh Thần này xuất kiếm, dẫn động Thủy nguyên khí bốn phía biến hóa, khiến không khí bốn phía bắt đầu ngưng kết, cho nên động tác của ta càng ngày càng chậm.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, rất nhanh liền hiểu rõ ra.

- Mạnh Thần này nắm giữ Thủy nguyên khí thật là inh. Nếu như hiện tại ta không cắt ngang công kích của hắn, chờ một lát chỉ sợ ta không thể động đậy được rồi.

Tần Phàm cảm giác được lực cản bốn phía càng ngày càng nghiêm trọng. Mỗi một lần mình né tránh tựa hồ sẽ chậm rãi bị Mạnh Thần này đoán biết.

- Mạnh Thần này quả nhiên có chút ý tứ. Tiểu tử, lần này sợ là ngươi cũng không có thắng được dễ dàng như vậy rồi.

Bên tai vang lên tiếng cười đùa giỡn của Cổ Mặc.

- Kỳ thật cũng không tính quá khó khăn.

Tần Phàm hít một hơi thật sâu, trực tiếp giơ cánh tay phải lên, lân giáp dữ tợn lập tức hiện ra ở phía trên. Dù sao ở thí luyện chi địa đoạt giết Thiết Giáp Địa Long đã bạo lộ qua lần thứ nhất, còn lại khiến cho đại bộ phận người ngộ nhận đây là võ kỹ đặc thù, cho nên hiện tại hắn cũng không còn kiêng kỵ hiển lộ cánh tay ra.

Phanh!

Tiếng Kim Thạch giao kích vang lên, kiếm của Mạnh Thần đâm vào trên tay Tần Phàm.

- Mạnh Thần, người thua rồi.

Trên mặt Tần Phàm lộ ra vui vẻ, tuy Mạnh Thần công kích cũng hết sức lợi hại, nhưng lấy phòng ngự trên cánh tay của hắn, thừa nhận một kích còn không có vấn đề.

Tần Phàm nhìn thoáng qua, quả nhiên chỉ là bị đâm vào một chút, có chút máu tươi chảy ra, nhưng bị thương không nghiêm trọng lắm.

Bởi như vậy, công kích của Mạnh Thần cũng bị gãy gãy cắt đứt.

- Người tiểu tử này, vậy mà ý vào khí lực cường đại của mình, cái này không công bình ah.

Thanh âm nghiền ngẫm của Cổ Mặc truyền vào trong tai Tần Phàm.

- Cái này có cái gì không công bình, khí lực tự nhiên cũng là một bộ phận thực lực của ta.

Tần Phàm đối với cái này không cho là đúng, trường đao trong tay huy động, hai đầu Thủy Kỳ Lân cực lớn trong nước đập ra, trực tiếp oanh kích đến trên người Mạnh Thần.

- Chưa hẳn.

Võ giáp trên người Mạnh Thần bị oanh toái, hắn cũng lập tức phun ra một ngụm máu tươi, nhưng ngay thời điểm Tần Phàm tuyên bố hắn thua trận, hắn lại lạnh lùng nói.

- Trong nước, ta sẽ không thua bất luận người cùng cảnh giới nào.

Mạnh Thần khó được nói ra một câu đầy đủ, sau đó hắn nhanh chóng thối lui hai bước, trường kiếm trong tay phát ra một tiếng minh nhẹ, sau đó trên thân kiếm kia vậy mà nổi lên trận trận huyết sắc.

Mà lúc này, tựa hồ Kính Hồ cũng nhận lấy dẫn dắt, bắt đầu quay cuồng.

- Trùng hợp như vậy, ta cũng thế.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, ánh mắt của hai người trên không trung đụng vào nhau, đối chọi gay gắt.

Công kích của Mạnh Thần bị cắt đứt, mà vừa rồi hắn thật không dễ dàng dựa vào kiếm thể dẫn dắt, tạo thành nguyên khí lao lung bao vây Tần Phàm cũng lập tức bị đánh phá.

Hỏa Vân đao trong tay Tần Phàm chấn động, thượng diện lần nữa nổi lên Hỏa Vân, thân thể của hắn bởi vì đã thoát ly nguyên khí của Mạnh Thần trói buộc, cũng trở nên linh hoạt hơn rất nhiều.

Mà lúc này, trường kiếm trong tay Mạnh Thần đã vung lên.

Ầm ầm!

Thanh thế so với vừa rồi càng lớn, một đầu Thủy Long chừng hơn mười trượng từ trong hồ dâng lên, hồ nước quay cuồng, mà Mạnh Thần lại ẩn thân ở trong thân thể Thủy Long kia, kiếm minh giống như rồng ngâm, mãnh liệt, gầm thét phóng tới Tần Phàm.

Bị hồ nước che đầy, lúc này Tần Phàm đã nhìn không tới thân ảnh của Mạnh Thần.

Rầm Æo Æo!

Một tiếng nước chảy, tường nước đồng dạng cao hơn mười trượng lập tức hiện ra ở trước mặt Tần Phàm, chặn đường đi của Thủy Long kia. Bởi vì tác dụng của cánh tay Kỳ Lân, hắn đối với ai điều khiển nước còn muốn dễ dàng hơn.

Oanh!

Thủy Long trực tiếp đâm vào trên tường nước này, nhưng khí lực mạnh mẽ kia vậy mà trực tiếp phá vỡ một cái động lớn, sau đó y nguyên mãnh liệt lao tới Tần Phàm, tựa hồ phải muốn cắn nuốt hắn mới bỏ qua.

Thân ảnh của Mạnh Thần vẫn không có hiển hiện ra.

- Trực tiếp phá vỡ không được sao!

Tần Phàm quát nhẹ một tiếng, vừa đề khí, bóng người cao cao nhảy lên, sau đó Hỏa Vân đao trong tay mang theo trận trận ánh lửa, trực tiếp bổ tới Thủy Long kia.

Oanh!

Một đao kia trầm ở trên đầu Thủy Long, Tần Phàm lập tức cảm thấy một cỗ lực trùng kích cường đại trực tiếp vọt tới, lực phủ ngũ tạng đều có chút chấn động một cái, ngực dâng lên một tia cảm giác nặng nề.

Một đao kia của hắn là trực tiếp chống lại Thủy Long kia.

- Quả nhiên so với vừa rồi lợi hại hơn rất nhiều.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, kinh khí không ngừng tuôn ra đến trường đao trong tay, tuy nhận lấy ngăn cản, nhưng lưỡi đao vẫn tiếp tục phá vỡ về bụng của Thủy Long kia. Chỗ tốt của Hỏa Vân đao là thừa nhận được năng lực cường đại quán chú mà không vỡ vụn, ngược lại còn có chỗ tăng cường.

- Tại đó.

Theo thời gian Thủy Long dần qua tiêu tán, lúc này Tần Phàm thấy được Mạnh Thần giấu ở bên trong Thủy Long, lúc này hai mắt Mạnh Thần có chút đỏ lên, trường kiếm đang thừa cơ hội này đâm tới Tần Phàm, nếu như không phải vì hồ nước kia lưu động, Tần Phàm còn không phát hiện đến hắn.

237. Chương 246: Về Nhà

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 246: Về nhà

Ầm!

Trường kiếm kia nhìn như chậm chạp, nhưng thật ra tốc độ cực nhanh đâm tới.

- Sao đột nhiên trở nên gần như vậy rồi hả?

Hai mắt Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, vừa rồi hắn trông thấy Mạnh Thần cách mình có hơn 20m, nhưng mà trong nháy mắt liền đi tới trước mặt của mình, nếu như không phải vì đột nhiên cảm giác được kiếm khí bức người, hắn lấy cánh tay của mình đi ngăn cản, như vậy một kiếm này đâm vào lồng ngực của hắn hẳn khẳng định còn không biết.

- Mới vừa rồi hắn là lợi dụng nước chảy chiết xạ tạo thành ảo giác lừa ngươi, vốn hắn cách ngươi chưa đủ 10m, nhưng ngươi thoát nhìn lại xa hơn nhiều. Bất quá loại vũ kỹ này, chỉ có ở trong nước mới có thể phát huy ra uy lực.

Lúc này Cổ Mặc phân tích cho hắn nói.

Trông thấy Tần Phàm lại vẫn ngăn trở được một kiếm này của mình, Mạnh Thần cũng không khỏi nướng mày, thân hình co lại, lập tức lại biến mất ở trong hồ nước.

- Là muốn ẩn núp trong bóng tối tùy thời ra tay sao?

Tần Phàm rất nhanh thấy rõ ý đồ của Mạnh Thần, Mạnh Thần này không chỉ có tốc độ nhanh, còn có thể thông qua thủy quang đến cải biến cảm giác khoảng cách trong mắt người khác, hoàn toàn chính xác là khó lòng phòng bị.

Nếu như người khác có lẽ sẽ rất đau đầu, nhưng Tần Phàm dung hợp Thủy Nguyên ma chủng, có được cánh tay Kỳ Lân, trời sinh đối với Thủy Nguyên có một năng lực khống chế cường đại, đối với hắn ảnh hưởng xác thực cũng không lớn.

Đứng ở bên trong nước hồ, mặc cho nước chảy kia mãnh liệt, lúc này Tần Phàm chậm rãi nhắm mắt lại, nháy mắt sau đó, hắn cảm giác được mình cùng Kính Hồ này hòa thành một thể, hắn cảm nhận được lưu động nước chảy rất nhỏ, giống như là mình đuổi ra vô số xúc tu.

Cá bơi trong hồ, kể cả Mạnh Thần giấu ở sau một khối đá ngầm chờ công kích! Lúc này toàn thân khí tức của Mạnh Thần thu liễm, phẳng phất đã trở thành một con cá bình thường, quả nhiên công phu không tệ.

- Mạnh Thần, ngươi thật sự là một đối thủ không tệ.

Tần Phàm mở mắt, khoe miệng có chút lộ ra mỉm cười. Nếu như Mạnh Thần này gặp người khác, hoàn toàn chính xác có thể nói là “vô địch cùng cảnh giới trong nước”, bất quá hắn gặp phải Tần Phàm, phương thức công kích đều bị khắc chế.

Mạnh Thần mạnh, Tần Phàm so với hắn càng mạnh hơn nữa.

Bành!

Tần Phàm khẽ cong eo, một chưởng đập trên mặt hồ, liền thấy một đầu Kỳ Lân cực lớn nhanh chóng thành hình, sau đó đánh tới chỗ Mạnh Thần ẩn thân.

Kỳ Lân cực lớn, lại ẩn chứa hành Hỏa nguyên khí của Tần Phàm, cho nên những nơi Thủy Kỳ Lân này đi qua, hồ nước đều trở nên nóng hổi, ở trong hồ cũng dâng lên không ít bọt khí màu trắng mà mắt thường trông thấy.

Nhìn Thủy Kỳ Lân kia vọt tới mình, ở bên trong cảm ứng của Tần Phàm, thân ảnh của Mạnh Thần rõ ràng có chút chấn động một cái, thật không ngờ mình ẩn nấp bị Tần Phàm phát hiện tung tích.

Ông!

Nhưng rất nhanh Mạnh Thần liền phản ứng đi qua, trường kiếm trong tay chấn động, trực tiếp đánh về Thủy Kỳ Lân.

Bành!

Rất nhanh trường kiếm của Mạnh Thần trực tiếp phá vỡ Thủy Kỳ Lân kia, tốc độ không giảm, lần nữa đâm tới Tần Phàm, bản thân hắn biết rõ đối thủ có thể phát hiện hắn ở trong nước, cho nên cũng không hề ẩn tàng.

Hai người chỉ có thể chính diện giao phong!

- Công kích của Mạnh Thần này chính là loại hình chưa từng có từ trước đến nay, duệ không thể đỡ, hơn nữa tốc độ cực nhanh, như vậy phòng ngự hắn là nhược điểm của hắn rồi, tốc độ của ta cùng hắn không sai biệt lắm, nhưng mà nếu để cho hắn xuất thủ trước, tiết tấu công kích sẽ bị hắn nắm giữ trước, như vậy tốc độ của ta tự nhiên sẽ bị hạn chế.

Trong tâm Tần Phàm âm thầm phân tích.

- Đã đến.

Lúc này bởi vì Tần Phàm đã có chuẩn bị, thoát nhìn Mạnh Thần kia còn cách mình rất xa, nhưng mượn nhờ cảm ứng của Thủy Nguyên ma chủng, lúc này hắn không hề bị ánh mắt của mình lừa gạt, rất nhanh liền phát hiện Mạnh Thần cách mình bất quá 3~5m mà thôi, lập tức sẽ đến.

Bồng!

Tần Phàm cũng mượn lúc này, trực tiếp đem năng lượng nóng rực thông qua nước truyền đến bên trong trường kiếm của đối phương, để cho Mạnh Thần không kịp đề phòng, một đao của hắn chém ra, đánh lui thân hình của Mạnh Thần.

- Lần này đến phiên ta rồi!

Tần Phàm mỉm cười, sau đó một đao đón lấy một đao không ngớt không dứt công kích đến Mạnh Thần, đồng thời nước chảy chung quanh cũng đồng dạng bị hắn dẫn dắt, ẩn ẩn trói buộc Mạnh Thần.

- Ngươi làm sao cũng biết chiêu này.

Cảm giác thân thể càng ngày càng chậm, bốn phía giống như tạo thành một cái lao lung, sắc mặt Mạnh Thần rốt cục biến đổi, phát hiện lúc này Tần Phàm sử dụng đao pháp chính là thông qua Miên Lưu kiếm pháp của mình vừa rồi học tập tới.

- Người dạy ta. nguồn (.)

Tần Phàm cười nói, sau đó dụng lực chém ra một đao, đánh lui Mạnh Thần hơn 10m, bởi vì hai người đại chiến, hồ nước trở nên mãnh liệt, thoáng cái nuốt hết hấn.

- Mạnh Thần, lần này ngươi chịu thua chưa?

Tần Phàm quát khẽ một tiếng, trường đao trong tay bay múa, bốn phía hồ nước không ngừng quay cuồng, một thủy trảo hiện ra ở chung quanh thân thể của hấn.

Tuy bây giờ nhìn không đến thân ảnh của Mạnh Thần, nhưng mà Tần Phàm quả thật có thể đơn giản cảm ứng được hấn.

- Phá Nguyệt trực vân!

Oanh!

Tần Phàm lần nữa sử dụng một chiêu mạnh mẽ này, Hỏa Vân của trường đao trong tay hấn bắt đầu khởi động, toàn bộ hồ nước đều rung chuyển lên, kinh đào vỗ bờ, thanh thế to lớn.

- PHÁ...!

Đao khí cực lớn kia, thanh thế chưa từng có từ trước đến nay, hồ nước trước mặt Tần Phàm bị chia làm hai nửa.

Thân thể hơi có vẻ đơn bạc kia của Mạnh Thần hiện ra, đao khí mạnh mẽ trực tiếp đặt ở trên thân thể của hấn, hấn vốn định né tránh, nhưng bất đắc dĩ vừa rồi bản thân bị nước chảy lao lung, mà phạm vi đao khí công kích quá lớn, thời gian hấn phản ứng căn bản không đủ, chỉ có thể xông lên, sử dụng kiếm tạo mấy Thủy Long đi ngăn cản.

Oanh!

Nhưng tất cả ngăn cản này ở trước đao khí đều không chịu nổi một kích, đao khí đã rơi vào trên người Mạnh Thần, lập tức Tiên Thiên võ giáp của hấn oanh phá thành mảnh nhỏ, miệng vết thương không ngừng chảy máu tươi, nhuộm hồng cả hồ nước chung quanh.

Vèo!

Ngay sau đó thân hình Tần Phàm lướt sóng mà đến. Lập tức đi tới trước mặt Mạnh Thần, từ trên cao nhìn xuống, trường đao treo ở trên trán Mạnh Thần, tùy thời có thể trực tiếp lấy tánh mạng hấn.

- Mạnh Thần, ngươi thua.

Tần Phàm thần nhiên nói, sau đó thu hồi trường đao.

- Vì cái gì không giết ta?

Mạnh Thần lạnh lùng hỏi.

- Bởi vì lần trước ngươi cũng không có giết ta.

Tần Phàm mỉm cười nói ra, hơn một tháng trước, hấn và Mạnh Thần chiến một trận, nếu như Mạnh Thần dùng hết toàn lực, hấn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng chỉ là so đấu một chiêu liền buông tha mình.

Hấn và Mạnh Thần này cũng không oán không cừ

Kỳ thật Tần Phàm ước hẹn cùng hấn, cũng chỉ là mượn cơ hội này đến tới luyện chính mình thoáng một phát, gia tăng kinh nghiệm đối chiến của mình.

Cho nên hấn không cần phải hạ sát thủ.

- Mạnh Thần, người là một đối thủ không tệ, ta biết rõ tiềm lực của người không chỉ như thế, sau này chúng ta còn có cơ hội đánh một hồi.

Sau đó Tần Phàm nói ra, thân ảnh rất nhanh lướt đi.

238. Chương 247: Đông Như Trắc Hội. (1)

Chương 247: Đông như trắc hội. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Tần Phàm lộn một cái, vũng vàng rơi vào trên bờ.

- Gặp lại.

Đi tới trên bờ, hắn liếc nhìn Mạnh Thần một cái, sau đó liền không hề dừng lại, rất nhanh chạy về phương hướng Nam Phong thành.

Hoàn thành hai ước định, hôm nay hắn quy tâm giống như mũi tên, hận không thể lập tức về đến nhà, nói cho cùng, hắn vẫn là phạm nhân, vẫn còn có các loại ràng buộc của phạm nhân.

- Sau khi trở về, lấy người.

Nhớ tới ban đầu trước khi Triều Thánh, trên bờ sông, dưới ánh trăng, mình nói với Tần Li, trong lòng Tần Phàm không cách nào đè nén nóng rực.

- Tỷ tỷ, không biết nàng phải chăng nghĩ tới ta, nhớ tới Tần Li, Lưu Tinh Bộ dưới chân Tần Phàm toàn lực triển khai, hắn phát hiện cho dù mình ở trong chiến đấu cũng không có bộc phát qua tốc độ như vậy.

Lại là thời điểm hoàng hôn, trời chiều kéo lấy thân hình trầm trọng, chậm rãi trôi về hướng tây.

Ttrên đường chân trời Tây Bắc, một thân ảnh thiếu niên chạy như điên.

Những ngày này, hắn cơ hồ đều là dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi, hai sự tình kia làm hắn chậm trễ không ít thời gian a.

Mà ở lúc này có Cổ Mặc chỉ điểm, lại trải qua cùng Mạnh Thần chiến một trận, hắn đối với năng lực vận dụng Tiên Thiên cũng thuần thục hơn rất nhiều.

Bởi vì vội vã về nhà, cho nên tu luyện trên đường bị hắn tạm hoãn thoáng một phát.

- Hô, rốt cục trở về rồi.

Khi tòa thành trì quen thuộc xuất hiện trước mắt, trong nội tâm Tần Phàm dâng lên một xúc động khó hiểu. Lúc này trở về, hắn xem như áo gấm về nhà, là mang theo vinh quang trở về, trong nội tâm hắn rất tự hào. (.

Đến nơi này, Tần Phàm rốt cục thả chậm bước chân, trì hoãn tâm tình bức thiết trở về nhà kia của mình thoáng một phát, sau đó thả bước chậm rãi trên đường lớn.

Tòa Đại thành trước mắt này, ở dưới ánh nắng chiều chiếu rọi, vẫn là giống như trước, tản ra khí tức cổ xưa, y nguyên giống như thường ngày, thành môn xuất nhập bận rộn, ngựa xe như nước, thậm chí nhìn ra tựa hồ càng thêm phồn vinh rồi.

Một mực đi đến nội thành, thời điểm Tần Phàm muốn đi vào cửa thành, hắn lại vô ý thức nhìn thoáng qua trên tường thành, vào lúc này, trong lòng của hắn không khỏi hiện lên một bóng hình xinh đẹp, thanh lệ vô song kia.

Nhớ rõ trước đó, thời điểm lần thứ nhất mình lịch lãm rèn luyện trở về thành, Tần Li là một mực chờ ở trên tường thành kia, nhìn thấy mình còn nhất thời xúc động từ trên tường thành nhảy xuống dưới.

Nhớ tới tình cảnh kia, trong lòng Tần Phàm có chút xúc động, cảm giác có một dòng nước ấm chảy qua. Nhưng hôm nay, tường thành lại không có thân ảnh quen thuộc kia.

- Có lẽ là tộc vụ quá bận đi à nha.

Tần Phàm hơi có chút thất vọng, nhưng mà có thể hiểu được, Tần Li đứng đầu chủ tộc vụ viện, nhất định có rất nhiều sự tình phải xử lý, chưa hẳn thật có thể mỗi đêm đều đến tường thành chờ đợi mình.

- Bất quá cũng tốt, trở về cho tỷ tỷ một kinh hi.

Lập tức Tần Phàm mỉm cười, tâm tình cũng hân hoan lên, sau đó trực tiếp đi vào Nam Phong thành.

- Ồ?

Nhưng vừa đi vào Nam Phong thành, Tần Phàm lại không khỏi khẽ giật mình, hắn phát hiện trong Nam Phong thành này khắp nơi đều giăng đèn kết hoa, nhà nhà đều lộ ra vui mừng.

- Hôm nay là ngày lễ đặc biệt gì sao?

Tần Phàm có chút nghi hoặc, nhìn lại trên đường xa hơn, tựa hồ cũng nhiều hơn rất nhiều xe ngựa quý báu, bình thường một ít tiểu buôn, quán nhỏ rời rạc, lúc này cũng trở nên có quy củ rất nhiều, cả tòa Nam Phong thành lộ ra rực rỡ hẳn lên.

- Ha ha, không biết gia tộc bên kia như thế nào.

Tuy trên đường thoạt nhìn vô cùng náo nhiệt, nhưng Tần Phàm vội vã về gia tộc, cho nên cũng không có dừng lại thêm, chỉ là dạo mấy vòng, đi đến lãnh địa gia tộc.

Nhưng còn không có trở lại lãnh địa, cách lãnh địa gần một dặm xa, có thể trông thấy lối vào lãnh địa sắp xếp lấy xe ngựa thật dài, hơn nữa nhìn được ra trên những xe ngựa này tựa hồ bày đặt không ít quà tặng quý báu.

- Đây là làm gì rồi hả?

Tần Phàm lộ ra càng thêm nghi hoặc.

- Như vậy người còn không biết? Những cái này rõ ràng là nhìn trúng thiên tài cầm quân Triều Thánh, tiềm lực vô hạn, đều đến nịnh bợ!

Lúc này thanh âm lười biếng của Cổ Mặc truyền đến bên tai.

Tần Phàm khẽ giật mình, lập tức hiểu rõ ra, những này đều là đạo lý đối nhân xử thế, hắn vừa rồi trong khoảng thời gian ngắn lại không có nghĩ tới chuyện này.

- Không thể tưởng được quân Triều Thánh, lực ảnh hưởng lớn như vậy ah.

Tần Phàm không khỏi cười khổ một cái, như thế nói đến, chút ít chúc mừng trong Nam Phong thành kia, cũng hẳn là vì mình rồi.

- Cái này có cái gì? Chờ tin tức người tấn chức Chân Vũ thế gia thượng phẩm truyền ra, hơn nữa lần này Nguyên thành Hầu gia kia đã giảm phẩm, cho nên Nam Phong Tần gia của người là Chân Vũ thế gia cao phẩm nhất của cả Vân Châu rồi, như vậy đoàn xe ở đây sẽ dài gấp ba!

Thanh âm Cổ Mặc truyền đến lần nữa.

- Ách, những chuyện này vẫn là lưu ý người phụ thân chậm rãi xử lý.

Tần Phàm chỉ phải bất đắc dĩ nói:

- Trách không được tỷ tỷ không thể tới tiếp ta, nhất định là bị những chuyện này phiền hà.

Hắn biết trong gia tộc khả năng tạm thời còn không có kinh nghiệm xử lý phương diện này.

- Nay, tiểu tử đừng chen đội, tới sau phải xếp phía sau chứ!

Tần Phàm lướt qua đoàn xe đi đến gia tộc, lại bị đoàn xe đằng sau quát, tựa hồ có mấy đại hán còn muốn kéo mình về.

- Ta là người Tần gia.

Tần Phàm chỉ có thể tức giận nói.

- Tiểu ca, ngươi là người Tần gia?

- Ah, tiểu ca, chúng ta là Bạch gia của Hồng thành, phiền ngươi giúp chúng ta dẫn kiến quý gia chủ thoáng một phát...

- Tiểu ca, ta là Xương thành bát phẩm Chân Vũ thế gia Hoàng gia, Thiếu tộc trưởng chúng ta muốn cùng quý gia tộc Thiếu gia Tần Phàm làm bằng hữu...

- Ta là...

Nhưng Tần Phàm vừa nói mình là người Tần gia, những người này càng là một đám dâng lên, nhiệt tình nhét đồ vật lên người Tần Phàm, muốn thông qua Tần Phàm tiến vào Tần gia.

Lần này Tần Phàm càng là đau cả đầu, ngay cả đi cũng đi không được, cuối cùng chỉ có thể sử dụng nguyên khí tráo bắn đám đông ra, lúc này mới thành công thoát thân đi đến đại môn gia tộc.

- Đây là nguyên khí tráo?

- Cái gì? Thiếu niên vừa rồi kia chẳng lẽ là Tiên thiên Võ sư?

- Trời ạ, thực lực Nam Phong Tần gia này quả nhiên kinh người, một tộc nhân còn trẻ như vậy dĩ nhiên đã là Tiên thiên Võ sư.

- Nói không chừng, vừa rồi người nọ chính là Thiếu gia Tần Phàm...

- Không phải chứ, như vậy chúng ta không phải là bỏ qua cơ hội thật tốt sao?

Lúc này rất nhiều người tặng lễ lộ ra hối hận không kịp, muốn đuổi theo tiến lên, lập tức lại bị người tặng lễ phía trước ngăn lại, loạn đã thành một đoàn.

Nhưng Tần Phàm đã về tới cửa gia tộc, tự nhiên là không rảnh để ý tới những chuyện này.

Mà ở cửa ra vào Tần gia, có hai đội gia tộc hộ vệ trận địa sẵn sàng đón quân địch, ngăn mọi người ném thứ tiến vào lại.

239. Chương 248: Đông Như Trắc Hội. (2)

Chương 248: Đông như trắc hội. (2)

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“... („... „† Nhóm dịch Dungnhi †... „... „...)

Những gia tộc hộ vệ này, lúc này cả đám đều mặt mang ánh sáng màu đỏ, ngẩng đầu lên trời, trở nên chăm chú mười phần, tinh thần so với trước kia là tăng lên không ít.

- Hôm nay đã không nhận tặng lễ nữa, mời...

Bởi vì lúc này sắc trời đã tối, một hộ vệ trong khoảng thời gian ngắn thấy không rõ Tần Phàm, ngăn cản hắn lại, nhưng lập tức bị hộ vệ đội trưởng Tần Mạnh ngăn lại.

- Thiếu gia Tần Phàm, ngài trở về rồi...

Lúc này Tần Mãnh cũng lộ ra thập phần kích động.

- Tần Mãnh đội trưởng, khổ cực.

Tần Phàm cười cười nói ra.

- Thiếu gia Tần Phàm...

Những hộ vệ gia tộc khác cũng phát hiện trở về chính là Tần Phàm, nguyên một đám phi thường cung kính kêu lên, trong mắt bọn họ có thể thấy được chân tâm thật ý kính phục đối với Tần Phàm.

- Ha ha, lần này thiếu gia ngài lấy được quán quân Triều Thánh, là thiên đại vinh quang, từ nay về sau Nam Phong Tần gia chúng ta sẽ phát triển, phong quang vô hạn, cho dù lại vất vả một chút cũng đáng được.

Tần Mãnh cười mở cười nói.

- Đúng vậy, trước kia lãnh địa của Tần gia chúng ta đâu có phong cảnh như vậy, Thiếu gia Tần Phàm người không biết, những ngày này còn có một ít Chân Vũ thế gia lục thất phẩm tới, những người đó trước kia thấy chúng ta cũng chẳng thèm ngó tới, nhưng bây giờ lại đến tặng lễ cho Tần gia chúng ta.

- Ha ha, đúng vậy, tộc trưởng đại nhân còn phân phó chúng ta không cần cho bọn hán đặc quyền.

- Thiếu gia Tần Phàm, ngài là anh hùng của gia tộc chúng ta, chúng ta đều dùng người mà vẻ vang.

Một hộ vệ kích động nói ra.

Nhìn xem những tộc nhân vui sướng tình cảm bộc lộ trong lời nói này, tâm tình của Tần Phàm cũng không tệ, hán cảm thấy mình vào bên trong gia tộc này, có thể vì gia tộc này sáng tạo vinh quang, trong lòng của hán cũng cảm thấy vui mừng.

- Ha ha, ta đây đi bá kiến phụ thân cùng tỷ tỷ, như thế liền vất vả các vị rồi.

Tần Phàm khẽ cười nói.

- Ha ha, hiện tại trong tộc còn đang chuẩn bị cử hành đại điển chúc mừng, tộc trưởng nói, từ hôm nay trở đi, toàn tộc chúng ta chúc mừng mười ngày, rất nhiều tộc nhân ở bên ngoài cũng bắt đầu gấp trở về rồi, hôm nay là ngày đại điển đầu tiên, ta đoán chừng hiện tại tộc trưởng cùng Tần Li tiểu thư đều là ở diễn võ trường.

Lúc này Tần Mãnh nói ra.

- Cảm ơn Tần Mãnh đội trưởng cáo tri.

Tần Phàm gật đầu nói, sau đó liền đi đến trong gia tộc.

- Thiếu gia Tần Phàm đi thông thả.

- Thiếu gia Tần Phàm yên tâm, nơi này có chúng ta, nhất định sẽ không xảy ra sai lầm.

Nhìn xem bóng lưng Tần Phàm, những thủ vệ này cũng cảm khái ngàn vạn, đã từng có lúc, thiếu niên kia còn được xưng là phế vật gia tộc, nhưng hôm nay thiếu niên này, lại trở thành vinh quang toàn bộ Nam Phong Tần gia, hán thậm chí sáng tạo ra huy hoàng mà rất nhiều tổ tiên gia tộc cũng không thể sáng tạo.

- Tuổi còn trẻ đã có thành tựu như vậy, Tần Li Đại tiểu thư quả nhiên không có nhìn lầm người, Nam Phong Tần gia chúng ta có hán, nhất định sẽ nhất phi trùng thiên.

Tần Mãnh nhìn đoàn xe tặng lễ thật dài kia, trong lòng của hán cũng cảm thán nói.

Về đến trong lãnh địa gia tộc, Tần Phàm phát hiện ở bên trong khắp nơi đều là cảnh tượng vui mừng, khắp nơi đều giăng đèn kết hoa, huyền hồng treo bích, thoạt nhìn thậm chí so với gia tộc trắc thí hàng năm còn muốn long trọng vài phần.

Hô... bỗng...

Tần Phàm ngừng đầu nhìn lại, phát hiện còn có bắn pháo hoa, yên hoa sáng lạn tách ra trên không trung, biểu thị Nam Phong Tần gia đi về hướng huy hoàng.

Chỉ là ở phía sau, Tần Phàm lại nhớ tới Thái Hiên đã từng nói qua với hắn, trong nội tâm vẫn hơi cảm thấy có chút trầm trọng, những chuyện cùng Càn Kinh Tần gia kia, phải sớm nói cho phụ thân một chút, để người nhanh nghĩ biện pháp ứng đối.

- Đoán chừng là lễ mừng gia tộc đã bắt đầu a.

Tần Phàm tâm hơi xoay chuyển, sau đó trực tiếp đi đến diễn võ trường.

Còn chưa đi vào diễn võ trường, Tần Phàm liền phát hiện âm thanh huyền ảo của người ở bên trong, tộc nhân tựa hồ như đắm chìm trong hải dương sung sướng.

Tại Đại Càn quốc, đặc biệt là bên trong Chân Vũ thế gia, các tộc nhân cùng vinh cùng nhục dính vào rất chặt, từ nhỏ đều bị giáo dục dùng lợi ích gia tộc làm trọng, tuy lẫn nhau có cạnh tranh, nhưng gặp được sự tình gì đều phải đoàn kết nhất trí.

Mà các tộc nhân trưởng thành, đều có một quan niệm nhất trí, cái kia chính là bồi dưỡng thiên tài trong gia tộc, kéo dài huy hoàng, mà một ít tộc nhân thiên phú không tốt, sau khi niên kỷ tăng trưởng, sẽ chủ động đi gánh vác sinh ý gia tộc, nhường tài nguyên cùng cơ hội cho tộc nhân có thiên phú tốt.

Nhìn ra được lúc này Tần Phàm lấy được quán quân Triều Thánh, những tộc nhân này đều hưng phấn được khó có thể kiềm chế rồi.

- Những chuyện này vẫn chỉ là nói cho phụ thân cùng các trưởng lão biết rõ thì tốt rồi, không cần phải ảnh hưởng tâm tình những tộc nhân này.

Tần Phàm thâm suy nghĩ, sau đó trên mặt liền hiện ra mỉm cười, chậm rãi bước lên đường nhỏ tới diễn võ trường.

Mà vừa mới vào, một thân ảnh xinh đẹp mặc quần áo bích lục đâm đầu đi tới, hai người đồng thời ngừng đầu lên nhìn về phía đối phương, bốn mắt nhìn nhau.

Trong Diễn võ trường, khắp nơi là hoan thanh tiểu ngữ, các tộc nhân chúc mừng, đốt pháo hoa, uống rượu ngon, một ít tiểu hài tử trong tộc truy đuổi chơi đùa, tràn cảnh cực kỳ náo nhiệt.

Mà ở trên đầu đường nhỏ, lúc này lại lộ ra có chút u tĩnh, quang mang của Dạ Minh Châu cùng đèn lồng nhàn nhạt chiếu rọi, cây cối hai bên khi thì phát ra vài miếng lá cây xào xạc, có vài phần đìu hiu.

Hai bóng người cách nhau bất quá 10m, tương đối mà đứng.

Tần Phàm mặt mang mỉm cười, nhìn người đối diện hồi lâu không nói tiếng nào, trong lòng có xúc động nhàn nhạt, chuyện cũ cùng nhớ lại tuôn ra trong lòng.

- Sau khi trở về, lấy người.

Câu hứa hẹn dưới ánh trăng kia, Tần Phàm một mực ghi ở trong lòng, lúc này nhìn thấy bóng hình xinh đẹp, thanh lệ vô song này, hắn cảm thấy hạnh phúc tràn đầy.

- Tỷ tỷ, ta đã trở về.

Trông thấy bóng hình xinh đẹp mà trong nội tâm tưởng niệm đã lâu, Tần Phàm có chút tâm sự bồn chồn, lúc này trên mặt cũng không khỏi được lộ ra vui vẻ ấm áp.

Lúc này Tần Li thoát nhìn có chút gầy hơn, còn có một chút cô đơn, tựa hồ rất là mệt mỏi.

Khi chứng kiến thân ảnh quen thuộc đối diện kia, trên mặt của nàng vẫn lộ ra kinh hỉ chi sắc, giống như một đoá thủy tiên ở trong tích tắc chậm rãi tách ra, có một loại kinh tâm động phách nói không nên lời.

- Hiện tại lễ mừng mới bắt đầu không lâu? Sao tỷ tỷ lại ra?

Trên mặt Tần Phàm cười hỏi.

- Nhớ người.

Nhìn thiếu niên đứng ở trước mắt kia, Tần Li khẽ cắn răng, hồi lâu mới nói ra hai chữ kia.

Tần Phàm nghe thấy hai chữ kia, giống như đã ăn ngọt mật nhất trên đời, chỉ cảm thấy nội tâm ấm áp, thần kinh quanh thân đều nhận lấy xúc động. Trên mặt của hắn lộ ra vẻ thâm tình, sau đó như ngày xưa mở hai cánh tay của mình ra.

Tần Li liên tục chạy về phía Tần Phàm, sau đó không chút do dự nhào vào trong lồng ngực đã lâu kia, đầu dán ở trước ngực hắn, bởi vì di động, thân thể tựa hồ đã có chút run rẩy.

240. Chương 249: Chúc Mừng Cùng Lo Lắng.

Chương 249: Chúc mừng cùng lo lắng.

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Tỷ tỷ, trong khoảng thời gian này khổ cực a.

Tần Phàm nhẹ nhàng ôm nàng trong ngực, an ủi nói.

- Không khổ cực.

Tần Li nhẹ nhàng lắc đầu, cảm xúc nói:

- Tiểu Phàm ngươi có thể lấy được thành tựu như vậy, tỷ tỷ ta là thật tâm cao hứng, nếu như mâu thân biết rõ ngươi có một ngày như vậy, nhất định người cũng sẽ rất vui mừng.

Lúc này Tần Phàm cảm giác được quần áo của mình có chút ẩm ướt.

Vuốt mái tóc của Tần Li, trong khoảng thời gian ngắn, Tần Phàm không nói gì thêm, lúc này chỉ là lắng lắng ôm nhau, hưởng thụ lấy gặp lại yên lặng vui sướng.

Hồi lâu, hồi lâu...

Tần Li mới từ trong ngực Tần Phàm ly khai, ngưỡng mặt lên nhìn thiếu niên trước mắt đã cao hơn mình nửa cái đầu. Năm đó thiếu niên này còn cần mình che chở phát triển, nhưng hôm nay hắn đã có thể một mình đảm đương một phía, thậm chí sáng tạo ra huy hoàng mà mình cũng không có cách nào làm được.

- Dọc theo con đường này, ngươi cũng thụ không ít khổ a?

Tần Li ôn nhu hỏi.

Tần Phàm mỉm cười lắc đầu, vào lúc đó hắn lại cảm thấy, vì thứ mình muốn thủ hộ, vì người mình yêu, coi như mình trả giá nhiều hơn nữa, kinh nghiệm nhiều gian khổ hơn nữa cũng là đáng được.

- Như thế nào cũng tốt, lúc này trở về ngươi cuối cùng có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

Tần Li chỉ là cười cười, kéo tay Tần Phàm nhẹ nói:

- Về gặp phụ thân thoáng một phát, người cũng rất nhớ ngươi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó hai người liền lần nữa đi vào bên trong diễn võ trường.

- Là Thiếu gia Tần Phàm! đọc truyện mới nhất tại .

- Thiếu gia Tần Phàm trở lại rồi!

- Tần Phàm ca ca!

Tần Phàm cùng Tần Li vừa đi vào quảng trường, lập tức liền có tộc nhân phát hiện bọn hắn. Trông thấy Tần Phàm, các tộc nhân càng lộ ra phần chấn, nguyên một đám kích động không thôi. Thiếu niên áo bào xanh này, là người lần nữa sáng tạo ra Tần gia huy hoàng.

Chính là hắn, để cho Nam Phong Tần gia hiện tại trở nên phong quang vô hạn.

Chính là hắn, để cho Nam Phong Tần gia trở nên môn đình như hội.

Chính là hắn, để cho các tộc nhân ở trước mặt người ngoài lộ ra kiêu ngạo tự hào.

Đồng thời, trông thấy Tần Phàm, có một ít thiếu niên cùng tuổi, trong lòng không khỏi nhiều hơn vài tia tư vị phức tạp, mặc dù nói là cùng vinh cùng nhục, nhưng ở hai năm trước, thiếu niên áo bào xanh trước mắt này còn là đối tượng mình có thể chế nhạo, nhưng hôm nay hắn biến thành tồn tại mà mình phải nhìn lên rồi.

- Mọi người khỏe.

Tần Phàm cũng mỉm cười nhìn các tộc nhân phát phát tay.

- Tần Phàm ca ca, cái này tặng cho huynh.

Lúc này một tiểu nam hài chỉ có bốn năm tuổi chạy tới, cầm vòng hoa trong tay đưa cho Tần Phàm nói ra.

- Ha ha, cảm ơn, đệ tên là gì?

Tần Phàm mỉm cười nhận lấy vòng hoa, ôn hòa ngồi xổm xuống nhìn tiểu tộc nhân kia hỏi.

- Đệ tên Tần Nhạc, mẫu thân nói Tần Phàm ca ca là anh hùng trong tộc chúng ta, sau khi đệ lớn lên cũng muốn như Tần Phàm ca ca.

Tiểu nam hài kia dùng thanh âm non nớt nói ra, khiến cho các tộc nhân chung quanh đều cười rộ lên. Trong sân rộng, các tộc nhân đều vui vẻ hòa thuận.

- Tốt, Tần Nhạc đúng không? Tần Phàm ca ca nhớ kỹ tên đệ, về sau đệ nhất định phải cố gắng tu luyện, ngày sau Tần Phàm ca ca sẽ khảo thi đệ đấy.

Tần Phàm xoa đầu tiểu Tần Nhạc nói ra, khẽ mỉm cười. Chẳng bao lâu trước, cái tên Tần Phàm này chính là đối tượng châm chọc của các tộc nhân, nhưng bây giờ lại biến thành mẫu mực một đời.

- Nhất định sẽ không để cho Tần Phàm ca ca thất vọng!

Tiểu Tần Nhạc kia siết chặt nắm đấm nói.

- Ha ha, vậy đệ trước đi chơi đi.

Tần Phàm vừa cười vừa nói, sau đó Tần Nhạc này liền chạy trở về bên người mẫu thân mình, còn nghịch ngợm chớp mắt vài cái.

Lúc này tâm cảnh của Tần Phàm cũng là lộ ra thập phần vi diệu, tựa hồ cũng bị hào khí của các tộc nhân này lây nhiễm. Đứng lên, sau đó liền nhìn lại chỗ đài cao, lúc này phụ thân hắn Tần Hồng cùng mấy vị trưởng lão cũng đều đứng lên.

- Phụ thân, hài nhi trở về rồi.

Tần Phàm đi tới, nhìn Tần Hồng khom mình hành lễ nói.

- Hảo hảo, trở về là tốt rồi!

Lúc này Tần Hồng cũng lộ ra thập phần kích động, thò tay đỡ lấy Tần Phàm, nhìn đứa con trai này của mình thật lâu, trong mắt tựa hồ còn có thể chứng kiến một ít ướm át.

- Các vị trưởng lão tốt.

Tần Phàm cũng hướng mấy vị trưởng lão khác thi lễ một cái nói.

- Thiếu gia Tần Phàm không cần đa lễ.

Nhị trưởng lão cùng Tam trưởng lão vội vàng tới nâng Tần Phàm dậy, hiện tại thân phận Tần Phàm là xưa đâu bằng nay, luận cống hiến đối với gia tộc, mấy người bọn hắn là kém xa, cho nên cảm thấy thụ không nổi cái lễ này.

Tần Phàm chỉ tôn kính trưởng lão, ngược lại là không nghĩ nhiều như vậy.

- Cho Thiếu gia Tần Phàm một chỗ ngồi.

Lúc này Đại trưởng lão phân phó nói.

- Đại trưởng lão, không nên như thế.

Tần Phàm vội vàng nói, trên đài cao này đều là vị trí của phụ thân cùng các vị trưởng lão, ngay cả Tần Li cũng không có tư cách, hắn cảm thấy mình ngồi có chút không phù hợp.

- Ha ha, dùng cống hiến của thiếu gia làm cho gia tộc, đó là nên phải.

Nhị trưởng lão cũng cười nói.

- Cái này...

Tần Phàm đành phải nhìn về phía Tần Hồng.

- Đây là con nên được, con hoàn toàn chính xác đã có tư cách ngồi ở chỗ này.

Tần Hồng cũng nhẹ gật đầu nói ra. Ở chỗ này, có thể chứng kiến tộc nhân phía dưới, tộc nhân phía dưới cũng có thể nhìn đến đây, đêm nay kỳ thật Tần Phàm mới là nhân vật chính của đại điển chúc mừng này.

Cuối cùng Tần Phàm chỉ phải ngồi xuống, hắn cũng vừa tốt muốn đem chuyện tình Càn Kinh Tần gia cùng nói phụ thân và các vị trưởng lão, còn có sự tình Nam Phong Tần gia sẽ tấn thăng làm Chân Vũ thể gia thượng phẩm, mọi người còn không có biết rõ.

Phân biệt ngồi xuống, hàn huyên một hồi.

- Thiếu gia Tần Phàm, nghe Điền gia Điền Mông thiếu gia nói, sau khi Triều thánh kết thúc, những Thần tôn của Chân Vũ Thánh điện tiếp kiến thiếu gia ngài?

Lúc này Tam trưởng lão mở miệng hỏi. Mà những trưởng lão khác đối với cái này cũng lộ ra rất có hứng thú, cảm thấy đó là sự tình vinh quang lớn lao.

Kỳ thật đâu chỉ là Thần tôn, ngay cả Thánh chủ Tần Phàm cũng gặp, bất quá việc này hắn lại không nên nói ra.

- Ân, lúc này sau khi Triều Thánh kết thúc, kỳ thật đại Thần tôn của Chân Vũ Thánh điện đã đem kết quả thăng phẩm Nam Phong Tần gia nói cho ta biết.

Nghĩ một lát, Tần Phàm liền trực tiếp nói.

- Như thế nào? Nam Phong Tần gia chúng ta đến tốt cùng là thăng gia tộc mấy phẩm?

- Là thất phẩm hay là bát phẩm? Hoặc là lục phẩm?

- Có thể là thất phẩm a?

Mấy vị trưởng lão khác cũng không khỏi hai mắt tỏa sáng, lập tức có chút khẩn trương hỏi thăm, ngay cả Tần Hồng đối với cái này cũng rất quan tâm.

Đây đối với một gia tộc mà nói quá trọng yếu.

- Đại Thần tôn của Chân Vũ Thánh điện nói, Nam Phong Tần gia ta có thể tấn thăng làm Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia.

Tần Phàm chậm rãi đáp.

- Từ cửu phẩm Chân Vũ thể gia trực tiếp tấn thăng làm Chân Vũ thể gia thượng phẩm?

Mấy vị trưởng lão cùng tộc trưởng Tần Hồng liếc mắt nhìn nhau, đều lộ ra thần sắc vô cùng hưng phấn.

241. Chương 250: Càn Kinh Tần Gia Tối.

Chương 250: Càn Kinh Tần gia tối.

Nguồn: Vipvandan.

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Trời thương Nam Phong Tần gia ta.

Đại trưởng lão Tần Nguyên, tại chỗ ngồi đứng lên, nhìn Thiên tế lễ nói.

- Cảm tạ Chân Vũ thần ban cho vinh quang.

Những trưởng lão khác cũng là lòng mang thành kính.

- Bất quá Nam Phong Tần gia chúng ta còn cần thông qua khảo hạch thăng phẩm một năm sau, mới có thể chính thức tấn thăng làm Chân Vũ thế gia thượng phẩm, chuyện cụ thể, còn cần phương diện Thánh điện thông tri.

- Mặt khác, muốn tấn thăng đến Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia, Nam Phong Tần gia chúng ta nhất định phải có một Linh Vũ sư.

Tần Phàm lại tiếp tục nói.

- Linh Vũ sư?

Trên mặt Tần Hồng lập tức trở nên khó coi.

- Phụ thân, ngài làm sao vậy?

Tần Phàm liền vội vàng hỏi.

- Trước đó vài ngày phụ thân trùng kích Dung Linh chi cảnh thất bại, xuất hiện tu vị rút lui.

Lúc này Tần Li ở một bên nắm tay Tần Phàm, nhẹ nói.

- Đúng vậy, hiện tại tu vị của ta đã rút lui đến Tiên thiên cấp bảy, muốn ở trong vòng một năm lại trùng kích đến Linh Vũ sư chi cảnh, là khó có thể như nguyện rồi.

Tần Hồng cũng hơi than thở nhẹ nói.

- Tộc trưởng vốn chính là người tu vị cao nhất của Nam Phong Tần gia chúng ta, nếu như cần một gã Linh Vũ sư, hiện tại phải như thế nào cho phải.

- Tuy Tam trưởng lão cùng Ngũ trưởng lão đều là Tiên Thiên thất cấp, nhưng muốn trong một năm đột phá đến Dung Linh chi cảnh, đồng dạng là thập phần gian nan.

Lúc này mấy vị trưởng lão cũng không khỏi thở dài, vừa mới đại hỉ, đã đến lo lắng hiện tại.

- Thực lực phụ thân rút lui?

Tần Phàm cũng hơi nhíu mày, vốn Tần Hồng là người có hi vọng đột phá đến Linh Vũ sư cảnh giới nhất, hôm nay lại xảy ra biến cố.

Đúng vào lúc này, đột nhiên thấy Nam Phong Tần gia hộ vệ đội trưởng Tần Mạnh đi tới, thi lễ một cái rồi nói ra:

- Báo cáo tộc trưởng cùng các vị trưởng lão, người của nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia đến...

- Càn Kinh Tần gia?

Lúc này sắc mặt Tần Phàm cũng biến đổi, không thể tưởng được hắn còn không có đem sự tình nói cho Tần Hồng cùng mấy vị trưởng lão, Càn Kinh Tần gia này nhanh như vậy đã phái người tới rồi.

- Đã dẫn vào?

Vì vậy Tần Phàm hướng Tần gia hộ vệ đội trưởng Tần Mạnh hỏi.

- Đúng vậy, bởi vì đối phương đưa ra tín vật nhất phẩm Chân Vũ thể gia, chúng ta không dám lãnh đạm, cho nên đã mời đến phòng tiếp khách rồi.

Tần Mạnh gật đầu nói.

- Có tín vật? Vậy hẳn thật sự là Càn Kinh Tần gia rồi.

Mấy vị trưởng lão đều nghi hoặc liếc mắt nhìn nhau, vốn bọn hắn còn tưởng rằng có thể là một ít Chân Vũ thể gia hạ phẩm vì kéo quan hệ mà giả mạo.

- Nhìn đối phương ăn mặc cùng với ăn nói, hẳn là đến từ nhất phẩm Chân Vũ thể gia không thể nghi ngờ.

Tần Mạnh đáp.

- Không thể tưởng được nhanh như vậy đã tới rồi.

Tần Phàm không khỏi nhú mày, trong lòng cũng có chút nghi hoặc:

- Chiều theo Thái Hiền nói, cái này đường đường là nhất phẩm Chân Vũ thể gia, nhất định sẽ rất coi trọng mặt mũi, sẽ không ở bên ngoài làm gì Nam Phong Tần gia, hơn nữa tin tức Tần gia ta tấn chức Chân Vũ thể gia thượng phẩm còn không có truyền ra, vậy lần này Càn Kinh Tần gia tới chơi, đến tột cùng là dụng ý gì?

Sau đó Tần Phàm nhìn lại phụ thân hắn Tần Hồng, nhưng lại phát hiện lúc này sắc mặt Tần Hồng so với vừa rồi càng kém, thậm chí giống như có chút thất thần.

- Thoạt nhìn phụ thân biết Càn Kinh Tần gia này.

Tần Phàm trông thấy Tần Hồng lộ ra bộ dáng này, trong nội tâm không khỏi có chút kỳ quái.

- Sứ giả Càn Kinh Tần gia này có cho thấy ý đồ hắn đến hay không?

Lúc này Đại trưởng lão nhìn Tần Mạnh hỏi, bởi vì mấy trưởng lão bọn họ đều tinh tường, coi như là Nam Phong Tần gia bọn hắn tấn thăng làm Chân Vũ thể gia thượng phẩm, cũng sẽ không kinh động được nhất phẩm Chân Vũ thể gia này ngàn dặm xa xôi đến tặng lễ.

- Cũng không có, sứ giả kia trực tiếp nói muốn gặp tộc trưởng chúng ta.

Tần Mạnh đáp.

- Phụ thân.

Lúc này Tần Phàm nhìn Tần Hồng nói ra:

- Kỳ thật lần này hài nhi trở về trên đường đi qua Lạc thành Thái gia, Lạc thành Thái gia này cùng Càn Kinh Tần gia đều là nhất phẩm Chân Vũ thể gia, nội tình thâm hậu, tin tức linh thông.

- Nhi tử của Thái gia tộc trưởng từng nói cho hài nhi, Càn Kinh Tần gia này có thể sẽ cản trở Nam Phong Tần gia chúng ta tấn thăng đến Chân Vũ thể gia thượng phẩm, nghe nói bởi vì bọn họ không muốn thấy có gia tộc cùng họ trở thành Chân Vũ thể gia thượng phẩm. nguồn (.)

- Cái gì?

- Càn Kinh Tần gia này sao bá đạo như vậy?

- Bất quá năng lượng của một nhất phẩm Chân Vũ thể gia, xác thực không phải chúng ta có thể so sánh.

- Chúng ta nhiều lắm là cẩn thận đề phòng mà thôi.

Mấy vị trưởng lão kia liếc mắt nhìn nhau, cũng đều trở nên lo lắng, loại cảm giác này giống như là đang hưng phấn bị người tạc trên đầu một chậu nước lạnh, rất không được tự nhiên.

- Bất quá vô luận như thế nào, sứ giả Càn Kinh Tần gia này vẫn là phải gặp, xem hắn vì chuyện gì mà đến cũng tốt.

Lúc này Tần Li ở một bên nói.

- Ân, phụ thân, chúng ta đi qua gặp sứ giả này a, miễn cho đối phương có cơ làm khó dễ Nam Phong Tần gia chúng ta.

Tần Phàm cũng gật đầu nói, trong nội tâm kỳ thật cũng rất muốn nhìn một chút Càn Kinh Tần gia này ra chiều gì.

- Tốt, Li nhi, Tiểu Phàm, hai người các ngươi theo ta đi qua, Đại trưởng lão ở lại chỗ này tiếp tục chủ trì đại điển chúc mừng là được rồi.

Một lát sau, Tần Hồng mới hồi phục tinh thần lại, sau đó đứng lên trầm giọng nói ra.

- Tộc trưởng yên tâm.

Đại trưởng lão gật đầu đáp ứng nói.

- Vâng, phụ thân.

Tần Phàm cùng Tần Li cũng đáp, liền theo Tần Hồng đi đến phòng tiếp khách.

Bởi vì phòng tiếp khách này cùng diễn võ trường có một khoảng cách, cho nên mấy người vẫn là đi chừng mười phút đồng hồ mới đến.

Đi vào phòng tiếp khách, liền trông thấy một lão giả mặc đại hồng bào ngồi ở vị trí trước, vừa mới cầm lấy chén trà uống một ngụm, nhưng uống đến trong miệng lại nhứ mảy, sau đó nhổ trở về.

Lá trà của cửu phẩm Chân Vũ thế gia tự nhiên là không thể so sánh với nhất phẩm Chân Vũ thế gia rồi.

- Nam Phong Tần gia tộc trưởng thật sự là giá đỡ không nhỏ, lại để cho lão phu đợi lâu như vậy.

Lão giả áo bào hồng kia cũng phát hiện Tần Hồng cùng Tần Phàm, Tần Li đi tới, để chén trà trong tay xuống, trong miệng nhàn nhạt nói, cũng không có ý tứ nghênh đón.

Tần Phàm không khỏi nướng mảy, sứ giả Càn Kinh Tần gia này vô cùng ngạo khí a.

Mà lúc này Tần Hồng cũng là sắc mặt tái nhợt, nhưng vẫn cố nén tức giận nói ra:

- Bởi vì tộc vụ bận rộn, mà tộc viện cách nơi này có chút khoảng cách, nên để cho sứ giả đợi lâu, xin thứ lỗi.

- Ha ha, một cửu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, còn dám nói tộc vụ bận rộn.

Lão giả áo bào hồng kia lại khinh thường nói, sau đó xoay người lại nhìn xem Tần Hồng, một cổ uy áp nhàn nhạt trùng kích tới, sau đó dùng ngữ khí chất vấn nói:

- Chẳng lẽ còn khinh thường nhất phẩm Chân Vũ thế gia chúng ta sao? Ta ở chỗ này trì hoãn thời gian chẳng lẽ còn không trân quý bằng người?

242. Chương 251: Song Tần Bí Sử. (1)

Chương 251: Song Tần bí sử. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Không biết tôn sứ ở Càn Kinh Tần gia là chức vị gì? Thời gian của người trân quý ở địa phương nào?

Lúc này Tần Phàm lại tiến lên trước một bước, hướng lão giả áo bào hồng kia hỏi ngược lại.

- Hừ, lão phu chính là Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão!

Lão giả áo bào hồng kai hừ lạnh một tiếng nói ra, một bộ từ trên cao nhìn xuống.

- Cha ta với tư cách tộc trưởng, người chỉ là trưởng lão, thời gian của cha ta so với người trên quý thì như thế nào!

Tần Phàm cũng chỉ là nhân nhạ nói, hoàn toàn không sợ uy áp của lão giả áo bào hồng kia.

Lão giả áo bào hồng này chỉ là Linh Vũ sư hậu kỳ, nhưng Tần Phàm nói như thế nào cũng là Tiên thiên Võ sư, cảnh giới tâm bình tĩnh cực cao, tinh thần ý chí ở hai lần luyện hóa ma chủng cũng sớm ma luyện được không kém gì Linh Vũ sư rồi.

Cộng thêm có Cổ Mặc không dấu vết giúp hắn trừ đi bộ phận, cho nên Tần Phàm dám trực tiếp ngăn ở trước mặt Tần Hồng cùng Tần Li.

- Chê cười, người chỉ là cửu phẩm Chân Vũ thế gia cũng muốn so sánh với nhất phẩm Chân Vũ thế gia? Coi như là một Chấp sự của Càn Kinh Tần gia ta, cũng tôn quý hơn tộc trưởng Nam Phong Tần gia.

Lão giả áo bào hồng kia lạnh nhạ nói.

- Tôn quý hay không, cũng không phải các hạ định đoạt, các hạ đã đến Nam Phong Tần gia chúng ta, chẳng lẽ không cần phải tuân thủ quy củ của Nam Phong Tần gia chúng ta hay sao?

Lúc này Tần Li cũng bình tĩnh nói.

- Một tiểu nha đầu, ở đây lúc nào đến phiên người lên tiếng? Cái này là Nam Phong Tần gia người giáo dưỡng sao.

Lúc này lão giả áo bào hồng kia nhìn Tần Li quát.

- Người lại tính toán cái gì đó, tại Nam Phong Tần gia ta, khi nào đến phiên người hô to gọi nhỏ, đã không hoan hỉ, các hạ có thể lập tức rời đi.

Tần Phàm lạnh lùng đáp lễ nói, thấy lão giả áo bào hồng kia vậy mà quát mắng Tần Li, trong lòng của hắn cũng động thêm vài phần nộ khí.

- Người cho rằng ta muốn đến nơi này sao?

Lão giả áo bào hồng kia cười lạnh nói.

Vốn Tần Phàm còn muốn nói chút gì đó, nhưng lúc này Tần Hồng lại nhẹ nhàng vỗ lên vai hắn, sau đó chậm rãi đi ra phía trước, ngồi ở chủ tọa, bình tĩnh nhìn lão giả áo bào hồng kia trực tiếp hỏi:

- Vậy không biết lần này tôn sư quang lâm Nam Phong Tần gia ta, là có chuyện gì?

Nhìn bộ dạng lão giả áo bào hồng kia vênh mặt hást hàm sai khiến, Tần Phàm thật sự cảm thấy rất biệt khuất, nhưng đối phương chính là nhất phẩm Chân Vũ thế gia, hơn nữa theo Cổ Mặc dò xét, bản thân thực lực người này là Linh Vũ sư hậu kỳ, hắn căn bản không thể nào là đối thủ, thậm chí toàn bộ Nam Phong Tần gia cũng không có người địch nổi hắn, cho nên hắn chỉ có thể nhịn xuống.

Điều này cũng làm cho hắn lần nữa cảm nhận được thực lực trọng yếu.

Không có thực lực, quả nhiên cái gì cũng khống chế không được, không có thực lực, thậm chí không có quyền nói chuyện!

Mà như lão giả áo bào hồng này, Thập Tam trưởng lão của Càn Kinh Tần gia, bởi vì dựa lấy mình là trưởng lão nhất phẩm Chân Vũ thế gia, bản thân lại có thực lực cường đại, cho nên hắn có thể kiêu ngạo, có thể không kiêng nể gì cả!

Bởi vì hắn biết rõ, Nam Phong Tần gia căn bản không làm gì được hắn!

- Nếu như bây giờ ta là một Võ Tôn hoặc là Võ Thánh, Càn Kinh Tần gia này còn dám xem thường Nam Phong Tần gia ta như thế sao? Lão nhân này còn dám ở trước mặt ta lộ ra bộ dáng này sao?

Trong lòng Tần Phàm nghĩ nói, đồng thời có một loại bất đắc dĩ thật sâu, mặc dù hắn tiến cảnh rất nhanh, nhưng hắn vẫn là cảm giác được mình thực sự cần tăng thực lực lên nữa.

Mà lão giả áo bào hồng kia nghe được Tần Hồng yêu cầu, chỉ là khẽ hừ một tiếng, sau đó tùy ý lấy ra một quyển trục kim sắc, trực tiếp ném cho Tần Hồng, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Lần này lão phu đến, chủ yếu là truyền đạt ý tứ của Trưởng lão hội Càn Kinh Tần gia chúng ta, Càn Kinh Tần gia chúng ta, quyết định cho Nam Phong Tần gia các người một cơ hội nhận tổ quy tông.

- Nhận tổ quy tông?

Nghe thấy bốn chữ này, sắc mặt Tần Hồng lập tức biến sắc, đã không có huyết sắc, cắn chặt răng, hết sức khó coi.

- Phụ thân phản ứng lớn như vậy?

Tần Phàm nao nao, trong nội tâm cũng có chút khó hiểu.

- Đúng vậy, bởi vì Nam Phong Tần gia các người sinh ra một Tần Phàm, lần này trong Triều Thánh cảm được thứ nhất, cho nên Càn Kinh Tần gia chúng ta quyết định cho phép Nam Phong thành Tần gia các người thành chi nhánh của chúng ta, nói cách khác, về sau Nam Phong Tần gia các người liền trở thành một chi nhánh của Càn Kinh Tần gia chúng ta, đây là thiên đại vinh quang.

Lão giả áo bào hồng kia tiếp tục ngạo khí nói, sau đó cơ hồ là phục vụ quên mình nhìn Tần Hồng nói:

- Người tên Tần Hồng đúng không? Người chuẩn bị một chút, một hồi trực tiếp cùng ta trở lại Càn Kinh nhận tổ quy tông.

Giọng nói kia của hắn, tựa hồ giống như là đương nhiên vậy.

- Thành chi nhánh của Càn Kinh Tần gia các người?

Trên mặt Tần Phàm lộ ra một vòng cười lạnh, lạnh lùng nói:

- Không có ý tứ, Nam Phong Tần gia chúng ta đối với cái này không có bất kỳ hứng thú.

- Người chính là tiểu tử Tần Phàm kia đúng không? Lúc này Triều Thánh lão phu thừa nhận người làm rất không tồi, nhưng dù sao cánh cửa người còn không có cứng rắn, lão phu nghĩ Nam Phong Tần gia còn không có đến phiên người làm chủ a?

Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia kia cũng cười lạnh nói, tựa hồ đối với chuyện này tin tưởng mười phần.

Tần Phàm không khỏi nhướn mày, bất quá Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia này nói cũng không sai, vấn đề này cuối cùng nhất còn phải để cho phụ thân Tần Hồng của mình quyết định, hắn chỉ phải nhìn lại Tần Hồng.

- Đúng vậy, Nam Phong Tần gia chúng ta hoàn toàn chính xác đối với cái này không có bất kỳ hứng thú.

Lúc này Tần Hồng cũng khôi phục thái độ bình thường, trong miệng trầm giọng nói ra, sau đó quyển trục kim sắc trong tay nhìn cũng không nhìn, trực tiếp ném trở về cho Thập Tam trưởng lão Tần gia kia, nhìn ra được thái độ của hắn là thập phần kiên quyết.

- Người... Tần Hồng, tiểu hài tử không biết suy nghĩ, người với tư cách tộc trưởng lại lỗ mãng làm việc sao?

Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia kia thật không ngờ Tần Hồng sẽ một ngụm từ chối, không khỏi ngần ngại, có chút không dám tin tưởng, nhưng sau đó lạnh giọng phân tích nói:

- Càn Kinh Tần gia chúng ta là nội tình gì, Nam Phong Tần gia các người là nội tình gì, ta tin tưởng trong nội tâm người minh bạch rất rõ ràng!

- Nam Phong Tần gia của người dùng thân phận một cửu phẩm Chân Vũ thế gia, có thể nhận tổ quy tông thành chi nhánh của Càn Kinh Tần gia chúng ta, đó là thiên đại vinh quang, từ nay về sau, Nam Phong Tần gia các người nhất định có thể trở thành thế gia lớn nhất Vân Châu! Người còn muốn cự tuyệt?

- Đúng vậy, Nam Phong Tần gia chúng ta tuyệt đối sẽ không nhận tổ quy tông với Càn Kinh Tần gia các người, vô luận như thế nào cũng sẽ không.

Tần Hồng cần rằng, một chữ một chữ nói, ngữ khí chân thật đáng tin.

243. Chương 252: Song Tần Bí Sử. (2)

Chương 252: Song Tần bí sử. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Hừ, tốt!

Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia kia không thể tưởng được ngữ khí của Tần Hồng sẽ dứt khoát như thế, hơn nữa không lưu chỗ trống thương thảo gì, không khỏi nộ khí dâng lên, một chưởng nặng nề vỗ vào bàn trà, “Oanh” một tiếng, bàn trà, kể cả chén trà kia đều hóa thành bột phấn.

Cũng từng có qua mấy thế gia họ Tần trải qua tay của mình, trở thành chi nhánh của Càn Kinh Tần gia, trong những thế gia này, thậm chí ngay cả lực phẩm Chân Vũ thế gia cũng có!

Mà trong những thế gia này, cái nào không phải khách khí, đối với mình lễ ngộ có thừa, cầu xin mình đem gia tộc của hắn nhét vào Càn Kinh Tần gia bảo hộ hay sao?

Nhưng hôm nay hắn lại thất bại!

Hơn nữa hôm nay cự tuyệt mình lại chỉ là một cử phẩm Chân Vũ thế gia mà thôi!

Cái này để Thập Tam trưởng lão ở Càn Kinh Tần gia có quyền thế thật lớn cảm giác giận không kèm được, sắc mặt cực kỳ khó coi, lập tức nhìn Tần Hồng, lạnh lùng nói ra:

- Các ngươi thật sự cho rằng cầm đệ nhất Triều Thánh là có thể một bước lên trời sao? Thật sự quá ngây thơ rồi! Có Chân Vũ thế gia thượng phẩm nào không phải trải qua thời gian dài nội tình tích lũy, ha ha, lấy nội tình Nam Phong Tần gia ngươi bây giờ, thậm chí ngay cả một Linh Vũ sư cũng không có!

- So sánh với Càn Kinh Tần gia chúng ta càng là như một sợi lông trên chín con trâu! Còn dám cự tuyệt Càn Kinh Tần gia ta? Về sau các ngươi nhất định sẽ vì quyết định của ngày hôm nay mà hối hận!

- Tần Mạnh đội trưởng, tiễn khách.

Tần Hồng mặt không biểu tình nhìn xem một màn này, chỉ trầm giọng nhìn bên ngoài cửa kêu lên.

- Tôn sứ, mời!

Lúc này Tần Mạnh bước nhanh đến, không chút cảm tình lên tiếng nói.

Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia phát áo bào hồng một cái, đem tro tàn thổi bay khắp nơi, sau đó hắn đứng lên, nổi giận dùng dùng trực tiếp đi ra phòng tiếp khách.

Nam Phong Tần gia, dù sao cũng là Chân Vũ thế gia, cho dù hắn có thực lực đối phó tất cả mọi người ở đây, nhưng tối thiểu ở ngoài sáng hắn là không dám làm như vậy, để ngừa bị phương diện Chân Vũ Thánh điện ra tay.

Nhìn Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia này rời đi, Tần Li lắc đầu, đi đến bên người Tần Hồng, lo lắng nói:

- Phụ thân, lần này chỉ sợ Càn Kinh Tần gia kia sẽ không từ bỏ ý đồ.

- Ai, cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Tần Hồng cũng thở dài một tiếng, phảng phất giống như trong nháy mắt này già đi rất nhiều vậy, sau đó trong miệng trầm giọng nói ra:

- Tóm lại vô luận như thế nào, chúng ta cũng không thể nhận tổ quy tông với Càn Kinh Tần gia này, các con phải nhớ cho kỹ điểm này.

Tần Phàm nhú mày, thật không ngờ thái độ của Tần Hồng sẽ cứng ngạnh cùng kiên quyết như thế, vốn hắn còn tưởng rằng coi như là cự tuyệt cũng sẽ uyển chuyển thoáng một phát.

- Phụ thân, chẳng lẽ Nam Phong Tần gia chúng ta cùng Càn Kinh Tần gia này từng có sâu xa gì sao?

Tần Phàm trầm ngâm một hồi mới mở miệng hỏi. Hắn cảm thấy Tần Hồng xử lý vấn đề này có chút dị thường, từ vừa mới bắt đầu nghe được cái tên Càn Kinh Tần gia này, hắn bắt đầu biểu hiện ra ngoài, tựa hồ sớm có quen thuộc Càn Kinh Tần gia vậy.

Tần Li cũng kỳ quái nhìn về phía Tần Hồng, nàng cũng phát hiện vấn đề này, chỉ là không có mở miệng trước mà thôi.

Tần Hồng trầm mặc hồi lâu, sau đó mới thở dài một tiếng nói ra:

- Vốn việc này chỉ là một mực truyền miệng qua các đời tộc trưởng của Nam Phong Tần gia chúng ta, ngay cả Trưởng lão hội cũng không biết, nhưng hôm nay hai người các ngươi đều có thành tựu làm cho vi phụ vui mừng, Nam Phong Tần gia thủy chung sẽ giao ở trên tay các ngươi. Hơn nữa bởi vì Tiểu Phàm, Nam Phong Tần gia chúng ta cũng lần nữa có khả năng quật khởi.

- Các ngươi đã hỏi, ta liền nói cho các ngươi biết cũng không sao, cũng tốt ngày sau các ngươi có năng lực, có thể vì tổ tiên của chúng ta đòi lại một công đạo.

Tần Hồng trầm ngâm một hồi, lúc này mới tiếp tục nói, vấn đề này vui trong lòng của hắn vài thập niên, kỳ thật hắn cũng muốn nói ra từ lâu rồi.

- Càn Kinh Tần gia này cùng Nam Phong Tần gia chúng ta có thù cũ?

Tần Phàm cau mày hỏi, trong lời nói của Tần Hồng, hắn suy đoán được ra, Tần Hồng đối với Càn Kinh Tần gia này rất không chào đón, thậm chí có chút cừu thị.

- Đúng vậy, ân oán của hai Tần gia còn phải ngược dòng tìm hiểu đến hơn năm trăm năm trước.

Tần Hồng nhớ tới chuyện cũ mà phụ thân hắn trước khi chết ngưng trọng nói cho hắn biết, tâm tình cũng có chút trầm trọng, cầm lấy chén trà uống một ngụm, lúc này mới chậm rãi nói ra.

Lúc này Tần Phàm cùng Tần Li đều không nói gì, chỉ lắng lắng nghe.

- Kỳ thật Nam Phong Tần gia chúng ta cùng Càn Kinh Tần gia kia thật đã từng là cùng một gia tộc, nhưng tổ tiên Càn Kinh Tần gia này, vốn không phải họ Tần, mà là nghĩa tử của Tần gia chúng ta!

Tần Hồng đặt chén trà xuống, hơi có chút kích động nói:

- Cho nên nói cho dù muốn nhận tổ quy tông, lại không phải Nam Phong Tần gia chúng ta nhận bọn hắn, mà là Càn Kinh Tần gia bọn hắn nhận tổ chúng ta!

- Cái kia cuối cùng giữa chúng ta là làm sao chia ra, mà Càn Kinh Tần gia kia ngược trở thành nhất phẩm Chân Vũ thể gia?

Lúc này thần sắc Tần Phàm cũng trầm trọng, nghi hoặc hỏi thăm.

- Tổ tiên hai Tần gia là một vị Võ Tôn cường giả, hắn sáng lập Tam phẩm Chân Vũ thể gia Đại Càn Tần gia, khi đó cũng chỉ có một Tần gia! Trong đó con trai trưởng vị Võ Tôn này là tổ tiên của Nam Phong Tần gia chúng ta, mà tổ tiên Càn Kinh Tần gia kia thì là nghĩa tử.

- Vị tổ tiên này vốn một mực đối đãi nghĩa tử của hắn không tệ, nhưng có một lần tổ tiên Càn Kinh Tần gia phạm vào một sai lầm lớn, bị tổ tiên đuổi ra khỏi Tần gia.

- Chuyện này khiến cho nghĩa tử này ghi hận trong lòng, bất quá hắn thiên phú của hắn lại vô cùng tốt, là người mạnh nhất ngoại trừ tổ tiên Tần gia ra, có một lần hắn thừa dịp tổ tiên ngoài ý muốn trọng thương, đột nhiên giết trở về, không chỉ có giết chết tổ tiên, còn giả truyền di chúc tổ tiên, để mình trở thành gia chủ Tam phẩm Chân Vũ thể gia Đại Càn Tần gia, cũng chiếm hữu toàn bộ võ kỹ cùng điển tàng của Tần gia, Tần gia như vậy đổi chủ.

- Về sau tất cả nhi tử của vị tổ tiên kia, kể cả tổ tiên của chúng ta, đều bị ép đi ra Tần gia, nhiều lần trần trọc, cuối cùng tổ tiên của chúng ta mới thật không dễ dàng thành lập Nam Phong Tần gia, truyền thừa đến nay, mà bởi vì vũ kỹ cùng điển tàng thiếu thốn, một mực phát triển không nổi.
- Mà tổ tiên Càn Kinh Tần gia kia, lại là một tuyệt thế thiên tài, hơn nữa về sau trong gia tộc nhân tài xuất hiện lớp lớp, cuối cùng còn đem Càn Kinh Tần gia này phát triển đến nhất phẩm Chân Vũ thế gia!
- Nhưng Nam Phong Tần gia chúng ta mới thật sự là dòng chính của Đại Càn Tần gia! Tiểu nhân giết cha kia làm sao có thể làm tổ tiên của chúng ta? Nếu như chúng ta thật sự nhận Càn Kinh Tần gia kia làm tổ, như vậy chúng ta làm sao đối mặt với liệt tổ liệt tông?

244. Chương 253: Ngả Bài. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 253: Ngả bài. (1)

Cuối cùng Tần Hồng kích động nói:

- Cho nên Tiểu Phàm con phải nhớ cho kỹ, ngày sau con làm tộc trưởng, vô luận như thế nào cũng không thể nhận Càn Kinh Tần gia kia làm tổ.

Tần Phàm nghe Tần Hồng nói lên ân oán năm đó của Càn Kinh Tần gia cùng Nam Phong Tần gia, một mực không nói gì, chỉ là lẳng lặng nghe Tần Hồng nói cho hết lời, sau đó cúi đầu trầm tư.

Năm đó thị phi phi, cách mấy trăm năm rồi, hắn mới không đi quản nó, nhưng hắn biết rõ hôm nay Nam Phong Tần gia hắn cùng Càn Kinh Tần gia này là xác định vững chắc ở vào quan hệ đối lập, cái này vậy là đủ rồi.

Hơn nữa bởi vì năm đó sự tình Tần Hạo Bạch, trong nội tâm Tần Phàm cũng cùng Càn Kinh Tần gia kia có một khúc mắc, vẫn là khó có thể tiêu trừ.

Hơn nữa, Càn Kinh Tần gia này phái sứ giả tới cũng làm cho người ta chán ghét, Tần Phàm đối với cái gọi là đại thế gia này cảm giác thập phần không thích.

Vì vậy thấy Tần Hồng đã nói xong, hắn liền chậm rãi mở miệng nói:

- Phụ thân yên tâm đi, Nam Phong Tần gia chúng ta nhất định cũng sẽ trở thành Chân Vũ thế gia thượng phẩm, hơn nữa nhất định sẽ không khuất phục trước Càn Kinh Tần gia.

Về phần sự tình Tần Hồng nói đảm nhiệm tộc trưởng, hắn lại không khỏi liếc nhìn Tần Li, hắn cảm thấy nàng có lẽ sẽ càng thêm thích hợp hơn mình.

Hắn một lòng say mê cùng tiến cảnh võ đạo, không quá quan tâm sự vụ trong tộc, cho nên gia tộc này, coi như là hắn nhận tới tay cũng quản lý không được.

- Phụ thân, Càn Kinh Tần gia này với tư cách nhất phẩm Chân Vũ thế gia, năng lượng thật lớn, hài nhi ngược lại có chút lo lắng bọn hắn sẽ thông qua sinh ý đả kích chúng ta, phương diện này chúng ta cũng phải thông tri trong gia tộc chuẩn bị mới được.

Lúc này Tần Li nghĩ nghĩ nói ra, nàng đối với sự vụ trong gia tộc đúng là lý giải càng thêm tinh tường.

- Ân, bất quá vô luận như thế nào, tuy thực lực Càn Kinh Tần gia cường đại, nhưng sẽ không dám hiển nhiên phái người đi đối phó Nam Phong Tần gia chúng ta? Mà về phần hắn thật sự ở sinh ý gia tộc áp chế Nam Phong Tần gia chúng ta, như vậy chúng ta cũng chỉ có thể tạm thời co lại nhượng bộ một chút.

Tần Hồng trầm ngâm một hồi, trầm giọng nói ra.

- Phụ thân, tỷ tỷ, kỳ thật lúc này ta lấy được đệ nhất Triều Thánh, ban thưởng ngoại trừ gia tộc có thể có một cơ hội thăng lên tới Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia ra, Chân Vũ Thánh điện còn thưởng một ít vật khác.

Thấy hai người đều cau mày, Tần Phàm mở miệng nói, sau đó lấy chiếc giới chỉ mà đại Thần tôn của Chân Vũ Thánh điện cho ra.

- Đây là Chân Vũ Thánh điện cho hay sao?

Tần Hồng có chút nghi hoặc cầm lấy cái nhẫn kia hỏi.

- Trong này có một trăm triệu Kim nguyên cùng một ngàn viên linh đan.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, trong miệng nói ra, sau đó còn thả vào 200 viên linh đan mà mình luyện chế đi vào.

- Một ngàn viên linh đan?

Tần Hồng lộ ra thần sắc kinh ngạc, vội vàng nắm chiếc nhẫn ngắm đen kia lên, xem xét phía dưới, bên trong quả nhiên như Tần Phàm nói, bày đặt một đại điệp võ tạp cùng một đồng lớn bình bạch ngọc.

Một trăm triệu Kim nguyên này còn không coi vào đâu, nhưng những linh đan này lại để cho Tần Hồng không khỏi cuống hỉ.

- Ân, phần lớn đều là Trúc Cơ Đan cùng các loại đan dược tăng cảnh giới thực lực lên, lần này Chân Vũ Thánh điện thật là đại thủ bút, có những đan dược này, Tần gia chúng ta có thể chậm rãi tăng thực lực các tộc nhân lên, mà một trăm triệu Kim nguyên này, cũng có thể để Tần gia chúng ta ở sinh ý có chỗ phát triển.

Tần Phàm nói ra.

Tần Li cũng không khỏi con mắt sáng ngời.

- Bởi như vậy, chỉ cần cho Nam Phong Tần gia chúng ta một ít thời gian, nội tình của gia tộc chúng ta rất nhanh sẽ có thể tăng lên rồi. Đáng tiếc, chỉ sợ Càn Kinh Tần gia này không cho chúng ta thời gian phát triển.

Tần Hồng hơi than thở, nhẹ nói ra, những linh đan này, trước kia hắn thậm chí thấy cũng chưa từng thấy qua mấy lần, nhưng bây giờ thoáng cái thấy được hơn một ngàn viên!

- Nếu như trước kia ta có thể tìm đến cho Tiểu Phàm một viên Trúc Cơ Đan, hắn cũng không cần thụ khổ lâu như vậy.

Đồng thời trong nội tâm Tần Hồng cũng không khỏi thở dài, bất quá ngay cả Trúc Cơ luyện được bình thường cũng khó mua được trên thị trường, đừng nói là Trúc Cơ Đan trân quý vạn phần rồi! Hắn là tộc trưởng của một cửu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, năng lượng thật sự là có hạn.

Nhưng hiện tại ở chỗ này thậm chí có mấy trăm khóa Trúc Cơ Đan, cái này lại để cho hắn trong khoảng thời gian ngắn cũng có chút phát mộng.

Cái này ý nghĩa sẽ để cho Nam Phong Tần gia sinh ra mấy trăm thiên tài như Tần Tiến rồi! Phục dụng Trúc Cơ Đan, chỉ cần hơi chăm chỉ một ít, trước hai mươi tuổi đột phá đến Võ sư vẫn là thập phần đơn giản. Mà Võ sư nhiều hơn, Tiên Thiên Võ sư trong gia tộc dĩ nhiên sẽ từ từ tăng nhiều.

Cho nên chỉ cần mười năm tám năm, nội tình của Tần gia là thật có thể đạt tới Chân Vũ thế gia thượng phẩm cũng nói không chừng.

- Bất quá Tần gia vẫn là khiêm khuyết chiến lực đỉnh phong, một thế gia muốn trở thành thế gia thượng phẩm, trong nhà còn phải có một siêu cấp cường giả với tư cách trụ cột, nếu không quyền nói chuyện thủy chung sẽ không lớn!

- Cường giả như vậy ít nhất cần phải có Linh Vũ sư hậu kỳ cảnh giới mới được, tốt nhất là cường giả cảnh giới Võ Tôn. Nhưng Nam Phong Tần gia chúng ta muốn ở trong ngắn hạn sinh ra cường giả như vậy, vẫn là quá khó khăn!

Tần Hồng trong nội tâm không ngừng mà nghĩ đến ngày sau Nam Phong Tần gia phát triển, đã có kinh hỉ lớn cũng có đại lo lắng.

Nghĩ tới đây, Tần Hồng đưa ánh mắt quảng đến trên người Tần Phàm.

- Hôm nay, cũng chỉ có Tiểu Phàm có cơ hội trở thành cường giả đỉnh cao gia tộc nhanh nhất rồi.

Trong tâm Tần Hồng lặng lẽ nói, hẳn biết đứa con trai này của mình đã xưa đâu bằng nay. Có thể lấy được đệ nhất lần Triều Thánh này, có thể ở dưới áp bách của Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia bình yên vô sự, hẳn tình tường minh bạch, không có cảnh giới Tiên Thiên trở lên là làm không được.

Mà đồng thời Tần Hồng cũng tình tường, đứa con trai này của hắn ở hơn hai năm trước kia, chỉ là một Tam cấp Võ đồ mà thôi!

Nhưng hơn hai năm thời gian trôi qua, con của hắn liền từ cảnh giới Võ đồ, một lần hành động đột phá Tiên Thiên, coi như là phục dụng Cửu Chuyển Chân Vũ đan, cái tốc độ này nghe cũng đủ rợn cả người!

Ít nhất ở trong mắt tộc trưởng của một cửu phẩm Chân Vũ thế gia xem ra, cái này là hi vọng duy nhất của Nam Phong Tần gia rồi.

- Kỳ thật, lần này hẳn là lấy được đệ nhất Triều Thánh, Chân Vũ Thánh điện còn cho phép con ở một năm sau tiến vào Chân Vũ thánh địa.

Lúc này Tần Phàm nói ra lần nữa. truyện copy từ

- Chân Vũ thánh địa?

Hai mắt Tần Hồng không khỏi sáng ngời, trên mặt lần nữa lộ ra cuồng hỉ chi sắc, mới vừa rồi hắn lo lắng gia tộc khó có thể sinh ra siêu cấp cường giả, nhưng con của mình lại lần nữa ình một kinh hỉ lớn.

245. Chương 254: Ngã Bài. (2)

Chương 254: Ngã bài. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Chỗ thần bí kia, ở trong Đại Càn quốc sớm có nghe đồn, chính là một địa phương chuyên môn sinh ra siêu cấp cường giả, là Thánh địa vô số võ giả hướng tới nhất!

- Ân, địa phương kia nghe nói trở ra có thể trở thành Võ Tôn.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói, đối với Chân Vũ thánh địa kia, coi như là bản thân của hắn cũng có chút ít chờ mong.

Mà lúc này, Tần Hồng cùng Tần Phàm đều không có chú ý tới, trên mặt Tần Li lại xuất hiện một tia mắt tự nhiên, Tần Phàm có thể trở thành Võ Tôn cường giả, năng vốn nên vì hắn cao hứng mới đúng, nhưng chẳng biết tại sao, lúc này trong nội tâm Tần Li lại ẩn ẩn có một ít phiền muộn, buồn vô cớ.

Loại tâm tình này, ngay cả chính nàng cũng không phải rõ ràng.

- Nếu như Tiểu Phàm thật có thể trở thành Võ Tôn, như vậy Nam Phong Tần gia chúng ta không cần sợ hãi Càn Kinh Tần gia này như vậy rồi.

Lúc này Tần Hồng vui mừng nói:

- Mà ở trước khi Tiểu Phàm còn chưa trở thành Võ Tôn, chúng ta đối với Càn Kinh Tần gia này là tận lực nhường nhịn, chỉ cần Tiểu Phàm có thể trở thành Võ Tôn, đến lúc đó chúng ta mới có thực lực tới đối kháng.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, nhưng trong lòng lại không có lạc quan như vậy, bởi vì coi như mình đạt đến Võ Tôn, còn là xa xa không đủ, dù sao trong Càn Kinh Tần gia kia rất có thể có Võ Thánh!

Muốn vận mệnh không bị người khác khống chế, muốn gia tộc không bị bất luận thế gia nào xem thường như hôm nay, nhất định phải trở thành tồn tại đỉnh phong của Vũ Thiên đại lục mới được.

Bất quá trên miệng Tần Phàm vẫn là trấn an Tần Hồng nói:

- Phụ thân yên tâm đi, một ngày nào đó, chúng ta sẽ để cho Nam Phong Tần gia trở thành thế gia cấp cao nhất trên Vũ Thiên đại lục, không người nào dám xem thường.

Tần Hồng vui mừng gật gật đầu, hôm nay hẳn đối với con của mình là tràn đầy tin tưởng.

- Tỷ tỷ, hiện tại sinh ý luyện dược của Nam Phong Tần gia chúng ta ra sao?

Sau đó Tần Phàm đột nhiên xoay người nhìn Tần Li hỏi.

Lúc này Tần Li hơi có chút thất thần, nghe Tần Phàm nói chuyện với mình, ngơ ngác một chút, lúc này mới hồi phục tinh thần lại:

- Sinh ý luyện dược của gia tộc chúng ta ở Vân Châu Tây Bắc này, tạm thời cũng không tệ lắm, đối thủ của chúng ta là Nam Phong Ngô gia, bắt đầu không chiếm ưu thế.

- Ha ha, lúc này ở bên trong Triều Thánh, Ngô phong đại biểu Nam Phong Ngô gia Triều Thánh kia đã bị chết ở bên trong thí luyện chi địa, như vậy lần này Nam Phong Ngô gia chỉ sợ sẽ mất đi danh xưng Chân Vũ thế gia, ngày sau khẳng định càng khó có thể cùng Nam Phong Tần gia chúng ta chống lại rồi.

Lúc này Tần Phàm khẽ cười nói:

- Không chỉ là Nam Phong Ngô gia, hơn nữa chỗ dựa của hắn là Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia Nguyên thành Hầu gia cũng sẽ hạ phẩm. Cho nên chỉ cần chờ ta thông qua khảo hạch thăng phẩm, Nam Phong Tần gia chúng ta là thế gia cấp cao nhất của cả Vân Châu rồi!

- Nam Phong Ngô gia sẽ bị thủ tiêu danh xưng Chân Vũ thế gia?

Nói lên sinh ý gia tộc này, Tần Li cũng không khỏi khôi phục chút tinh thần:

- Bởi như vậy, danh vọng của Nam Phong Ngô gia này nhất định sẽ rơi xuống ngàn trượng, hơn nữa cũng sẽ giao ra thuế thu nặng nề, đoán chừng rất nhanh sẽ bị Nam Phong Tần gia chúng ta đánh bại!

- Ha ha, Ngô gia tiểu lão nhân, ta đã sớm nhìn hắn không thuận mắt rồi, lần này tốt! Trực tiếp hủy bỏ danh xưng Chân Vũ thế gia, ta nhìn hắn còn ở trước mặt ta hung hăng càn quấy thế nào!

Lúc này Tần Hồng lại không khỏi nhìn có chút há hê cười nói.

- Chỉ là lo lắng Càn Kinh Tần gia kia vì áp chế chúng ta, sẽ mượn cơ hội này chèn ép.

Đồng thời Tần Li cũng có chút bận tâm.

- Không đối gặt phụ thân cùng tỷ tỷ, kỳ thật hiện tại hài nhi coi như là một luyện dược sư chính thức rồi, nếu như gia tộc có cái gì cần, hài nhi vẫn có thể giúp đỡ một ít.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, sau đó quyết định ngả bài với Tần Hồng cùng Tần Li.

- Tiểu Phàm, con nói con đã trở thành luyện dược sư chính thức rồi hả? (.

Lúc này Tần Hồng và Tần Li cũng không khỏi có chút kinh ngạc, Tần Phàm chỉ là tiếp xúc luyện dược hai năm mà thôi, có thể trở thành luyện dược sư chính thức sao?

Luyện dược sư chính thức, phải luyện chế ra linh dịch độ tinh khiết trên năm phần mười! Cái trình độ này, thậm chí có rất nhiều người học tập luyện dược gần mười năm cũng làm không được.

- Ân, đan dược Linh Hoàn cấp trở xuống ta có thể tùy thời luyện chế.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói:

- Mà Linh đan cấp, nếu như gia tộc cần, tuy tạm thời ta không thể luyện chế, nhưng ta cũng có thể mời thầy của ta hỗ trợ.

- Linh Hoàn cấp?

Tần Hồng cùng Tần Li đều lộ ra thần sắc không dám tin, đều tưởng rằng mình nghe lầm.

- Đúng vậy, luyện được Linh hoàn cấp ta cơ bản đều có thể luyện chế.

Tần Phàm lần nữa nhẹ gật đầu nói.

- Điều này sao có thể...

Tần Hồng thì thảo nói, hẳn vốn cảm thấy Tần Phàm có thể ở trong hai năm trở thành Luyện được sư Linh dịch cấp đã rất giỏi rồi, nhưng hiện tại Tần Phàm lại cho hắn một thiên đại kinh hỉ, Luyện được sư Linh hoàn cấp!

Nam Phong Tần gia hẳn vậy mà sinh ra Luyện được sư Linh hoàn cấp!

Một gia tộc có thể sinh ra một Luyện được sư Linh hoàn cấp cũng đã thập phần giỏi rồi, huống chi Luyện được sư Linh hoàn cấp này chỉ có 17 tuổi? Tiềm lực vô hạn! Đợi một thời gian, nhất định có thể trở thành Luyện đan đại sư!

Trong gia tộc có thể có được một Luyện Đan Sư, cái này ý vị như thế nào, Tần Hồng là rõ ràng nhất.

Thử nhìn bên trong toàn bộ Đại Càn quốc một chút, trong gia tộc có được Luyện Đan Sư, không người nào không là nhất phẩm Chân Vũ thế gia? Coi như là Luyện được sư Linh hoàn cấp, vậy cũng là Tam phẩm Chân Vũ thế gia trở lên mới có!

Mà Nam Phong Tần gia sinh ra một Luyện được sư Linh hoàn cấp, cái sức nặng này hoàn toàn có thể so sánh với sinh ra một Võ Tôn! Thậm chí chỉ có hơn chứ không kém!

- 17 tuổi Luyện được sư Linh hoàn cấp, là con của ta?

Tần Hồng tựa hồ bị tin tức này nện đến có chút kích động muốn ngắt đi, Tần Phàm biểu hiện thật sự là vượt qua dự tính của hắn, không chỉ ở võ đạo lấy được thành tựu làm cho người ta sợ hãi thần phục, hơn nữa thiên phú ở phương diện luyện được, vậy mà cũng nghịch thiên như vậy.

- Tiểu Phàm thật sự trở thành Luyện được sư Linh hoàn cấp rồi hả?

Tần Li cắn cặp môi đỏ mọng, thanh âm có chút run rẩy hỏi thăm, mà trong lòng của nàng lại lộ ra càng thêm phức tạp, đệ đệ năm đó khắp nơi cần mình giữ gìn, hôm nay đã phát triển đến tình trạng không cần mình lo lắng nữa rồi? Nàng cảm thấy vui vẻ, nhưng lại có chút buồn vô cớ.

- Ha ha, nếu tỷ tỷ không tin, ta có thể lập tức luyện chế cho hai người nhìn xem.

Tần Phàm khẽ cười nói, linh đan hiện tại hắn không dám cam đoan trăm phần trăm tùy thời có thể luyện thành, nhưng đối với luyện chế linh hoàn, hắn lại có thể bảo chứng xác xuất thành công cao nhất.

246. Chương 255: Tỷ Tỷ, Ta Muốn Kết Hôn Nàng. (1)

Chương 255: Tỷ tỷ, ta muốn kết hôn nàng. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“··,(“··,† Nhóm dịch Dungnhi †,··’^-),···’^-)

- Vậy người luyện chế một khẩu Hồi Khí Lộ... không, Hồi Khí Hoàn cho phụ thân nhìn xem.

Tần Hồng vẫn là nhịn không được mở miệng nói, nhưng bởi vì hiện tại Luyện được sư cao cấp nhất của Nam Phong Tần gia chỉ là Linh lộ cấp, cho nên nhất thời không có sửa được thói quen.

Tần Li cũng muốn nhìn xem Tần Phàm đến tột cùng là luyện chế Linh hoàn cấp như thế nào.

Tần Phàm gật đầu, vốn Luyện được sư bình thường là không luyện được ở trước mặt người khác, nhưng phụ thân cùng Tần Li tự nhiên không ở trong số này.

Được đỉnh được Tần Phàm lấy ra từ trong trữ vật giới chỉ, để ở địa phương trung tâm phòng tiếp khách, ẩn ẩn có nhiệt khí ở trong đó phát ra.

- Ha ha, cái được đỉnh gia truyền này phụ thân giao cho con được rồi, sư phụ nói, cái được đỉnh này phẩm chất rất cao, có thể đề cao xác suất luyện được thành công thật lớn.

Tần Phàm cười nói.

Tần Hồng đi qua quan sát được đỉnh thoáng một phát, phát hiện nó quả nhiên là được đỉnh gia truyền của Nam Phong Tần gia mình, chỉ là so với lúc trước lại lộ ra có sinh khí hơn rất nhiều, giống như là một lần nữa đã có được sinh mệnh lực.

Lúc trước Tần Hồng hẳn chỉ là xuất phát từ từ tâm giao cho Tần Phàm, để bỏ khuyết áy náy trong lòng mình thoáng một phát, nhưng mà thật không ngờ cái được đỉnh này thật sự ở trong tay Tần Phàm đã lấy được trọng sinh, một lần nữa tìm về giá trị nguyên lai của nó.

- Ta đây hiện tại liền bắt đầu rồi.

Tần Phàm gật đầu nói ra, sau đó liền lấy linh dược luyện chế Hồi Khí Hoàn ra.

- Chờ một chút.

Lúc này Tần Li lại nói ngừng, sau đó liền thấy nàng chậm rãi đi ra ngoài cửa phòng tiếp khách, nhìn không trung vỗ tay nhẹ nhẹ, rất nhanh liền thấy một thành viên hộ vệ đội gia tộc đi tới.

- Xin hỏi tiểu thư có gì phân phó?

Hộ vệ kia cung kính nhìn Tần Li hành lễ hỏi.

- Phân phó xuống dưới, không cho bất luận kẻ nào tới gần trong phạm vi trăm mét.

Tần Li nhàn nhạt nói.

- Vâng, tiểu thư.

Hộ vệ kia không hỏi nguyên nhân vì sao, lập tức cung kính đáp ứng nói, có thể thấy được Tần Li ở trong mắt những hộ vệ gia tộc này đã rất có uy vọng rồi.

Tần Li phát phát tay, sau đó hộ vệ kia liền nhanh chóng đi ra, tìm mấy cái đồng liêu, bao vệ nơi này thành cấm khu tạm thời.

- Ha ha, xem ra hiện tại tỷ tỷ trong gia tộc càng ngày càng có uy vọng rồi.

Tần Phàm thấy Tần Li đi về, khẽ cười nói.

Lúc này Tần Hồng cũng nhẹ gật đầu, trong hai năm qua tộc vụ ở Tần Li quản lý cũng càng ngày càng ngay ngắn rõ ràng, hộ vệ đội cũng càng ngày càng nghiêm chỉnh huấn luyện, những ngày này sinh ý gia tộc có thể vững vàng phát triển, cũng đều là Tần Li chiếm được công lao lớn nhất.

Hôm nay, hẳn nhìn hai đứa con này của mình, thật sự đã không thể bắt bẻ, rất hài lòng.

- Tiểu Phàm, ngươi có thể bắt đầu.

Tần Li chỉ là dịu dàng cười nói, ở trước mặt Tần Phàm nàng vẫn luôn là ân cần có thừa, ôn nhu như nước, không có tính táo giỏi giang như vừa rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó duỗi tay phải ra, một vòng đan hỏa trong suốt hiện ra ở trên lòng bàn tay.

- Đan hỏa?

Con mắt của Tần Hồng và Tần Li cũng không khỏi lộ ra kinh ngạc lần nữa, dù sao Nam Phong Tần gia cũng là gia tộc kinh doanh đan dược, tuy hai người bọn họ không biết luyện dược, nhưng đối với tri thức luyện dược vẫn là biết rõ một ít.

Luyện dược sư bình thường đều dựa vào một vật gọi là Luyện dược thạch đến thúc hóa ra dược hỏa, mà giống như Tần Phàm, thông qua võ khí chuyển hóa thành hỏa diễm thì được xưng là đan hỏa, có thể sử

dụng loại hỏa diễm này, không chỉ cần đối với kinh mạch trong cơ thể mình lý giải, còn cần điều tiết và vận chuyển linh khí có được cảm ngộ nhất định.

Mà có thể sử dụng đan hỏa, ý nghĩa tên luyện được sư này đã có tiềm chất trở thành Luyện Đan Sư rồi.

- Xem ra lão sư của Tiểu Phàm nhất định là một Luyện đan đại sư khó lường, nếu không không có khả năng dạy bảo Tiểu Phàm có thành tựu như vậy.

Trong nội tâm Tần Hồng thầm suy nghĩ nói, mà nghĩ đến con của mình có cơ hội trở thành Luyện Đan Sư mà mọi người trên Vũ Thiên đại tôn kính, trong lòng của hắn cũng không khỏi trở nên nóng rực, hắn tựa hồ thấy được tiền cảnh mỹ hảo của Nam Phong Tần gia.

Tần Phàm vừa tiến vào trạng thái luyện đan, liền không hề chú ý những vật khác, chỉ hết sức chăm chú không chế đan hỏa, sau đó đầu nhập Hoàng Nguyên Thảo luyện chế Hồi Khí Hoàn vào trong được đỉnh.

Ở Tần Hồng và Tần Li nhìn soi mói, hắn thuần thực vỗ bàn tay vào vách được đỉnh, để cho đan hỏa tiến vào trong đỉnh, tiến hành luyện hóa Hoàng Nguyên Thảo.

Rất nhanh, Hoàng Nguyên Thảo liền thuận lợi luyện hóa được một nửa, đan hỏa của Tần Phàm không ngừng tràn vào, tay kia cầm mấy thứ dược liệu khác, đều chậm rãi đầu nhập vào trong đỉnh, lại tiến hành luyện hóa từng cái.

Mỗi một bước đều lộ ra vô cùng thuần thực, hơn nữa thập phần chuyên nghiệp, biểu lộ cẩn thận tỉ mỉ, giờ khắc này Tần Hồng cùng Tần Li thậm chí không để ý đến tuổi của Tần Phàm, chỉ là chứng kiến một Luyện đan đại sư có kỹ thuật tinh xảo tập trung tinh thần luyện đan.

Nhìn đến đây, Tần Hồng cùng Tần Li đối với thân phận Tần Phàm là Luyện được sư Linh hoàn cấp đã tin tưởng hơn phân nửa, thủ đoạn luyện được như vậy, chút ít Luyện được sư kia của Nam Phong Tần gia so với, quả thực là trời đất khác biệt.

Thời gian dần qua, mùi thuốc bắt đầu chậm rãi lan tràn trong phòng, để cho người ngửi được cũng không khỏi cảm thấy sáng khoái tinh thần.

Tần Hồng cùng Tần Li liếc nhau một cái, nồng độ mùi thuốc này, so với những Luyện được sư trong gia tộc lúc luyện được tản mát ra mùi thuốc kia còn muốn nồng đậm hơn nhiều.

Mà bọn hắn đối với luyện được đã hiểu, mùi thuốc càng dày đặc, vậy độ tinh khiết khi luyện chế ra linh dịch sẽ càng cao.

Tần Phàm vẫn còn tập trung tinh thần yên lặng cảm ứng biến hóa trong đỉnh, thường cách một đoạn thời gian, hắn sẽ chuyển đổi nhập hỏa khẩu, để cho linh dược trong đỉnh có thể càng thêm hoàn mỹ hỗn hợp lại với nhau, chuyên nghiệp mà thuần thực, không có một tia khẩn trương hoặc sai lầm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ở đan hỏa mãnh liệt luyện hóa xuống, dược liệu trong đỉnh đã luyện thành linh dịch, mà căn linh dược cũng bị loại bỏ đến địa phương đặc biệt trong đỉnh.

Linh dịch đã thành.

Tần Hồng cùng Tần Li đều nhìn động tác kế tiếp của Tần Phàm không chớp mắt.

Trong nháy mắt, ở dưới Tần Phàm thuần thực thúc dục xuống, những linh dịch này bắt đầu chậm rãi ngưng kết thành lộ, mà mùi thuốc trong phòng cũng trở nên càng lúc càng nồng nặc, bất quá đều là ngưng tụ ở trong phòng.

- Mùi thuốc tụ mà không tan.

Tần Hồng kinh doanh sinh ý luyện được vài thập niên, cũng tiếp xúc qua không ít Luyện được sư, hắn biết rõ loại trình độ này cũng không phải Luyện được sư bình thường có thể làm được, hắn đối với Tần Phàm có thể luyện ra linh hoàn càng có lòng tin rồi.

Theo linh dịch trong đỉnh dần dần biến thành linh lộ, rất nhanh, trình tự ngưng tụ này cũng đã xong.

247. Chương 256: Tỷ Tỷ, Ta Muốn Kết Hôn Nàng. (2)

Chương 256: Tỷ tỷ, ta muốn kết hôn nàng. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bất quá tuy đã hoàn tất ngưng lộ, nhưng lúc này Tần Phàm cũng không có đình chỉ, mà tiếp tục tiến hành trình tự ngưng thể, theo độ ấm của đan hỏa khổng chế nghiêm khắc, cùng với nhập hỏa khẩu hoán đổi hoàn mỹ, ở bên trong cảm ứng, linh lộ trong được đỉnh cũng bắt đầu chậm rãi kết thành một ít bột phấn.

- Linh tán!

Tần Hồng trừng trừng mắt, hắn đã nghe được thanh âm linh lộ hóa tán trong được đỉnh, biết rõ Tần Phàm đã luyện thành linh tán!

Đến nơi này, nói cách khác kỹ thuật luyện được của Tần Phàm đã vượt qua tất cả Luyện được sư ở bên trong Nam Phong Tần gia rồi!

Hơn nữa hắn tin tưởng cho dù là toàn bộ Vân Châu, trong những thế gia đồng dạng kinh doanh luyện được như Nam Phong Tần gia, cũng không có mấy người có Luyện được sư Linh tán cấp!

Ngay sau đó, tất cả bột phấn tinh thể bắt đầu chậm rãi dựa sát vào, lần nữa ngưng tụ, những bột phấn này tựa hồ là nhận lấy dẫn dắt bên trong tối tăm, toàn bộ ngưng hợp đến cùng một chỗ, đan hỏa y nguyên từ nhập hỏa khẩu tiến vào trong đỉnh, sau đó ở đan hỏa bao khóa xuống, những tinh thể này cuối cùng kết thành một khóa được hoàn màu vàng.

Lúc này, độ ấm của đan hỏa bắt đầu chậm rãi giảm xuống, sau đó dần dần trở nên đều đều, cho đến đan hỏa tạm thời triệt hồi, một khóa được hoàn màu vàng rất tròn rất cực hình thành trong đỉnh! Thoạt nhìn chất phác tự nhiên, lúc này hương thơm trong phòng đã đến trình độ tột đỉnh!

Thể rắn tất!

Linh hoàn thành!

Bởi vì Tần Phàm cố tình giấu diếm sự tình mình có thể luyện ra linh đan, cho nên hắn đến nơi này, cũng không có như thường ngày tiếp tục tụ linh, mà chậm rãi rút khỏi đan hỏa.

- Tốt rồi.

Tần Phàm thu thể, mở nắp được đỉnh, sau đó khẽ cười nói, không cần nhìn hắn cũng tự tin, một khóa Hồi Khí Hoàn này đã luyện chế thành công rồi.

Tần Hồng cùng Tần Li xem xét, quả nhiên bên trong nằm một Hồi Khí Hoàn thượng giai, Tần Hồng cầm lên nhìn một chút, lại ngửi thoáng một phát, phát hiện phẩm chất khóa Hồi Khí Hoàn này vẫn là cái loại thập phần thượng thừa.

- Khóa Hồi Khí Hoàn thật là hàng thật giá thật.

Tần Hồng hưng phấn nói ra, trong lòng của hắn vô cùng kích động, lúc trước như thế nào cũng không có thể tưởng được, con của mình cuối cùng nhất sẽ trở thành một Luyện được sư, hơn nữa là một Luyện được sư có cơ hội trở thành Luyện đan đại sư!

- Cho nên về sau sự tình sinh ý luyện được của gia tộc, ta có thể giúp đỡ một chút bề bộn, hoặc là nói, Luyện được sư trong gia tộc, ta cũng có thể để cho sư tôn của ta đi chỉ điểm một chút.

Hôm nay hắn rốt cục có thể đem chuyện này nói ra, có thể vì Tần Li phân ưu, trong lòng của hắn cũng rất vui vẻ.

Tần Li cùng phụ thân của mình liếc mắt nhìn nhau, sau đó trầm tư một chút, rất nhanh khôi phục khôn khéo giỏi giang lúc xử lý tộc vụ, nàng trầm tư một hồi, sau đó chậm rãi phân tích nói:

- Tại Vân Châu Tây Bắc này, kinh doanh sinh ý luyện được tổng cộng có Ngũ gia, Nam Phong Tần gia chúng ta, Nam Phong Ngô gia, còn có Phiên thành Nghiêm gia, Hồ thành Mộc gia, Khúc thành Mộc gia, trong đó Hồ thành Mộc gia kia thực lực mạnh nhất, Tam gia khác cùng Nam Phong Tần gia chúng ta thực lực tương đương.
- Nam Phong Tần gia chúng ta cùng Nam Phong Ngô gia chiếm cứ mấy tòa thành thị phụ cận Nam Phong thành, trong đó Thanh Thạch trấn tới gần Yêu Thú hoang nguyên kia, tụ tập đại lượng mạo hiểm giả, là khách hàng tiêu phí rất lớn, bị Nam Phong Tần gia chúng ta cùng Nam Phong Ngô gia cạnh tranh, trước kia chúng ta có thể thắng được Ngô gia một bậc, hiện tại Ngô gia đã mất đi danh xưng Chân Vũ thế gia, như vậy thì càng không phải là đối thủ của chúng ta rồi.
- Mà ở ở bên trong Tam gia khác, Phiên thành Nghiêm gia cùng Khúc thành Mộc gia, cách Nam Phong thành chúng ta xa xôi, ảnh hưởng không lớn. Chỉ có Hồ thành Lương gia kia, Thanh Mộc thành ở phía đông, tới gần Hồng Nguyệt đại sa mạc, bên kia đồng dạng có đại lượng mạo hiểm giả, nhu cầu luyện được càng lớn, cho nên Hồ thành Lương gia này phát triển rất không tồi, còn muốn bắt tay ngả vào Nam Phong thành cùng Thanh Thạch trấn, hiện tại Nam Phong Ngô gia thất thế, Hồ thành Lương gia này tất nhiên sẽ mượn cơ hội này vươn tay ra. Cho nên, hiện tại kỳ thật chỉ có Hồ thành Lương gia kia mới thực là đối thủ của Nam Phong Tần gia chúng ta.
- Vốn Hồ thành Lương gia này có Luyện được sư linh tán cấp, ở bên trên danh vọng hoàn toàn áp đảo Nam Phong Tần gia chúng ta.

Tần Li nói ra, nhưng lập tức khẽ cười nói:

- Bất quá hiện tại Nam Phong Tần gia chúng ta đã có một Luyện được sư linh hoàn cấp, chỉ cần ngẫu nhiên thả ra một ít luyện được linh hoàn cấp, có thể đề cao uy vọng của chúng ta thật lớn.
- Hơn nữa Tiểu Phàm có thể đi chỉ điểm Luyện được sư trong gia tộc một chút, đến lúc đó chất lượng linh dịch cùng linh lộ bình thường của chúng ta luyện nhất định có thể đề cao không ít, như vậy sức cạnh tranh của Nam Phong Tần gia chúng ta sẽ càng lớn!
- Đã có Tiểu Phàm, ta tin tưởng Nam Phong Tần gia chúng ta, rất nhanh có thể trở thành thế gia luyện được lớn nhất Vân Châu Tây Bắc, thậm chí toàn bộ Vân Châu rồi.

Đối với cái này, Tần Li tựa hồ lộ ra rất có tự tin:

- Mà chỉ cần quy mô của chúng ta tạo thành, Cần Kinh Tần gia kia muốn tiến hành áp chế chúng ta, cũng chưa chắc dễ dàng như vậy.
- Cái kia hết thảy theo tỷ tỷ a, chỉ cần có cần, ta nhất định toàn lực phối hợp.

Tần Phàm cười nói, kỳ thật những tộc vụ cùng sinh ý này hắn vẫn là không biết xuất thủ như thế nào, vẫn là nghe lệnh làm việc là được rồi.

...

Đêm dần dần sâu, sau khi ly khai phòng tiếp khách, Tần Phàm cùng Tần Li lần nữa đi tới bờ sông phía sau núi gia tộc kia.

Vẫn là dưới nguyệt sắc mê người như vậy, nước trong sông ba quang lẫn tẩn, gió đêm quét qua, ôn nhu mà yên tĩnh. Mà những tộc nhân chúc mừng kia, tựa hồ còn không có đình chỉ, ở bên bờ sông y nguyên có thể chứng kiến trên lãnh địa không ngừng tách ra pháo hoa xinh đẹp năm sắc.

Đêm như vậy, động lòng người không thôi.

Tần Phàm nhìn nước sông lẳng lặng chảy xuôi, trong lòng của hắn có chút xúc động, nhớ rõ trước Triều thánh, là ở chỗ này cùng Tần Li hứa hẹn sẽ vinh quang trở về.

Sau đó lấy nàng.

Tình cảnh này, nội tâm của hắn không ngừng nghĩ lấy.

- Tỷ tỷ...

Tần Phàm đột nhiên quay mặt lại, nhìn bộ dáng thanh lệ vô song trước mắt, một tâm bình tĩnh sớm đã tôi luyện được gặp không sợ hãi, vào lúc này lại không khỏi “Bịch bịch” nhảy không ngừng.

Lúc này Tần Li tựa hồ cũng biết Tần Phàm muốn nói điều gì, trên khuôn mặt tuyệt sắc không khỏi đỏ ửng, ở dưới tình cảnh này, mê người đến tột đỉnh, tựa hồ càng giống yêu tinh mê người trong truyền thuyết rồi.

- Tỷ tỷ, ta muốn kết hôn với nàng.

Tần Phàm cơ hồ run rẩy nói ra một câu này.

Trên bờ sông nguyệt sắc mê người, hai bóng người ở dưới ánh trăng kéo đến thật dài, cơ hồ dán lại với nhau.

Nước sông thanh tịnh thấy đáy, lẳng lặng chảy xuôi theo dòng, pháo hoa năm sắc vẫn còn tách ra trên bầu trời, chiếu rọi đêm tối càng thêm động lòng người.

- Tỷ tỷ, ta muốn kết hôn với nàng.

248. Chương 257: Tần Li Trả Lời.

Chương 257: Tần Li trả lời.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Hai tay của Tần Phàm đặt ở trên vai Tần Li, thâm tình nhìn người gần trong gang tấc, ôn nhu nói lại những lời này.

Ngày đó, hắn ở bên bờ sông này đã từng nói qua cùng Tần Li, sau khi trở về sẽ lấy nàng làm vợ, hôm nay hắn vinh quang trở về, đúng là lúc nên thực hiện hứa hẹn.

- Nàng nguyện ý gả cho ta không?

Tần Phàm yên lặng nhìn tuyệt đại giai nhân khuynh thành trước mắt, tâm tình khẩn trương chờ đợi Tần Li trả lời.

Lúc này Tần Li nghe thấy một câu nói kia, trong nội tâm hiện lên các loại tư vị, đôi mắt ánh mắt nóng rực kia của Tần Phàm, cuối cùng nàng cúi đầu.

Rất lâu, Tần Li mới ngẩng đầu lên, hai con ngươi động lòng người có chút nước mắt thanh tịnh, nàng nhìn Tần Phàm, thanh âm như hòa nói ra:

- Ta nguyện ý gả cho ngươi, thập phần nguyện ý...

Tần Phàm cảm giác được lòng của mình rất cực hạ xuống, lộ ra dáng tươi cười cực kỳ vui vẻ hạnh phúc, tuy danh phận hai người bọn họ sớm đã định, nhưng không có nghe được Tần Li chính miệng trả lời, trong lòng hắn vẫn cảm thấy chưa đủ an tâm.

- Nhưng mà...

Vào lúc đó Tần Li lại tiếp tục nói.

Tâm của Tần Phàm lần nữa nhấc lên.

- Có thể không ở hiện tại không?

Tần Li cố lấy dũng khí nói xong một câu kia, lại lần nữa cúi đầu.

- Vì cái gì?

Tần Phàm lập tức cảm thấy trong nội tâm trở nên trống rỗng, có chút thất lạc.

- Ta không biết.

Tần Li lắc đầu, sau đó thanh âm bé đến không thể nghe nói, nàng cũng không hiểu hiện tại trong lòng mình nghĩ cái gì.

- Là vì hiện tại gia tộc gặp phải quá nhiều sự tình sao?

Tần Phàm hít sâu một hơi, để bình tĩnh lại, sau đó mới mở miệng hỏi.

- Có lẽ vậy, hiện tại sự tình mà gia tộc phải xử lý còn rất nhiều, ta cuối cùng là người quản lý toàn bộ tộc vụ của Nam Phong Tần gia chúng ta, các tộc nhân đều rất tín nhiệm ta.

Tần Li chậm rãi nói :

- Hiện ở sinh ý của gia tộc đã ở giai đoạn thay đổi, ta còn có rất nhiều chuyện phải đi làm...

Tần Phàm trầm mặc, hẳn biết rõ Tần Li vẫn luôn là người một lòng vì gia tộc, càng chủ yếu hơn chính là hắn, con trai của tộc trưởng, có rất nhiều sự tình hẳn không làm được, đều là Tần Li thay hắn hoàn thành, đều là yên lặng trả giá, chưa từng có nghe qua nàng phàn nàn một câu.

- Còn nữa, qua ít ngày ta định đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện thoáng một phát.

Tần Li nói tiếp.

- Tỷ tỷ muốn ra ngoài lịch lãm rèn luyện?

Tần Phàm khẽ giật mình.

Lúc này Tần Li ngẩng đầu lên, liếc nhìn Tần Phàm, sau đó đột nhiên xoay người sang chỗ khác, nhìn xem dòng sông, trong miệng như thì thào tự nói:

- Hiện tại Tiểu Phàm đã trưởng thành, thực lực cũng trở nên cường đại rồi, có lẽ không cần tỷ tỷ bảo vệ, nhưng mà ta đáp ứng qua mẫu thân, phải vĩnh viễn bảo hộ Tiểu Phàm... Hôm nay, thực lực tỷ tỷ không đủ.

Nghe thấy Tần Li nói, Tần Phàm lần nữa khẽ giật mình, trong nội tâm trở nên phức tạp.

- Tỷ tỷ, tỷ đã bảo hộ ta lâu như vậy, chẳng lẽ không thể đến phiên ta đến bảo hộ tỷ sao?

Nhìn bóng lưng hiếu thắng kia, Tần Phàm cảm giác có chút đắng chát, đã cảm động nhưng lại cảm thấy rất không tự vị.

Tần Li chỉ là yên lặng nhìn nước sông, không có trả lời.

Đêm, dần dần trở nên càng thêm thâm thúy, hai người hồi lâu đều không nói gì, ở trong đêm sâu, riêng phần mình bắt đầu suy nghĩ phức tạp.

- Đã như vậy, ta tôn trọng quyết định của tỷ tỷ.

Giữa hai người an tĩnh gần một khắc, lúc này Tần Phàm chỉ phải bất đắc dĩ nói, trên mặt có chút ít đắng chát.

Lúc này Tần Li mới xoay người lại, trên mặt rốt cục chậm rãi lộ ra vui vẻ.

- Vô luận như thế nào, tỷ tỷ vĩnh viễn đều thuộc về Tiểu Phàm người, cho nên người không cần nóng lòng.

Tần Li dịu dàng cười nói, sau đó kiễng mũi chân, nhẹ nhàng hôn trên gương mặt của Tần Phàm một cái.

Lập tức Tần Li hiện lên một vòng đỏ ửng, lộ ra cực kỳ mê người, làm cho Tần Phàm không khỏi tâm động không thôi.

- Tỷ tỷ.

Nhưng thời điểm Tần Phàm đi ôm Tần Li, muốn tinh tế nhắm nháp tư vị mỹ hảo này thoáng một phát, thân hình Tần Li lại lóe lên, tránh được hai tay của hắn, cũng dịu dàng cười, xa xa tránh né.

- Cái kia... tỷ tỷ chừng nào thì mới nguyện ý gả cho ta...

Tần Phàm ở sau lưng hô.

- Người đuổi theo, ta sẽ nói cho người biết.

Tần Li cười khẽ, âm thanh từ xa truyền đến.

- Tỷ tỷ không được chơi xấu.

Tần Phàm cũng cười nói, sau đó dưới chân triển khai Lưu Tinh Bộ, nhanh chóng đuổi theo Tần Li.

- Tỷ tỷ, tỷ đừng chạy quá nhanh ah...

Nhưng khi Tần Phàm lại ngẩng đầu nhìn qua, phát hiện Tần Li đã đập trên nước sông qua bờ bên kia.

- Chẳng lẽ người là đệ nhất Triều Thánh, cũng đuổi không kịp ta sao?

Tần Li đứng ở bờ bên kia nhìn Tần Phàm, dịu dàng cười nói, cũng chỉ có ở trước mặt Tần Phàm, nàng mới hiện ra tâm tính thiếu nữ kia.

Tần Li sử dụng chính là thân pháp Xuyên Vân thoa nguyệt, một trong Tam đại Địa giai võ kỹ của Nam Phong Tần gia, nếu chỉ luận phẩm giai võ kỹ thì kém xa Lưu Tinh Bộ, nhưng Tần Li lại nắm giữ được vô cùng tốt, so với Tần Phàm nắm giữ Lưu Tinh Bộ thì hơn nhiều.

- Dùng thực lực của tỷ tỷ, coi như là đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện, ta cũng không cần quá lo lắng cho nàng.

Tần Phàm không khỏi nghĩ nói, sau đó liền trực tiếp đập đến trên sông, rất nhanh lao tới bờ bên kia, trong miệng cố ý có chút suồng sã cười nói:

- Nữ tặc chạy đi đâu, bốn thiếu gia tới bắt người.

- Thiếu gia, người hãy bỏ qua tiểu nữ tử đi.

Bờ bên kia, Tần Li cười duyên nói, trước kia hai người bọn họ cũng rất thích chơi đùa như thế, nhưng mà đã lâu không có buông lỏng qua như vậy.

Bởi vì lúc này các tộc nhân đều đang chúc mừng, không ai sẽ lưu ý đến nơi đây, cho nên hai người bọn họ cũng lộ ra tùy ý rất nhiều.

Hai người chơi đùa hồi lâu, cũng không biết có phải là Tần Li cố ý hay không, cuối cùng vẫn là để cho Tần Phàm bắt được.

- Nữ tặc, chạy đi đâu.

Tần Phàm cười nắm chặt tay Tần Li, kéo một phát, ôm nàng vào trong ngực, nhìn khuôn mặt ửng đỏ kia cười nói:

- Hiện tại tỷ tỷ nên nói cho ta đi à nha.

- Hôm nay sứ giả Càn Kinh Tần gia kia, mọi cách vũ nhục phụ thân của chúng ta, nhưng chúng ta lại bất lực. Nếu như hiện tại Nam Phong Tần gia chúng ta có một Võ Tôn hoặc Võ Thánh, hẳn còn dám quá phận như thế sao?

Lúc này Tần Li ngẩng mặt lên, nhìn hai con người của Tần Phàm, sau đó lặng yên nói ra:

- Cho nên hiện tại thực lực của chúng ta còn chưa đủ, chúng ta còn phải cố gắng.

- Tỷ tỷ không phải muốn đợi ỉnh trở thành Võ Tôn hoặc là Võ Thánh mới gả cho ta chứ?

Tần Phàm không khỏi nở một nụ cười khổ, tuy thiên phú của Tần Li rất tốt, nhưng muốn đạt tới cảnh giới này, phải phí bao lâu thời gian còn không biết chừng.

- Ít nhất cũng phải sau khi gia tộc thăng phẩm khảo hạch thành công.

Tần Li cúi đầu xuống, trong nội tâm phức tạp tiếp tục nói:

- Hôm nay tu vi của phụ thân cũng rút lui rồi, lúc này không biết gia tộc phải vượt qua cửa ải này như thế nào.

249. Chương 258: Lăn Nữa Rồi Nhà. (1)

Chương 258: Lăn nửa rồi nhà. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Tỷ tỷ không nên vì sự tình này mà lo lắng.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, tự tin nói:

- Còn có ta.

Ở mấy ngày kế tiếp, tuy Tần Phàm cũng vì sự tình gia tộc bận rộn một chút, thể hiện một phần trách nhiệm của con trai tộc trưởng.

Bất quá tự nhiên phần lớn đều là Tần Li làm, hần chỉ là ở bên cạnh hỗ trợ mà thôi.

Trong nội viện tộc vụ, Tần Phàm nghe Tần Li tỉnh táo thông dong cùng một đám Ngoại sự, Chấp sự, các trưởng lão thảo luận các loại sự tình mở rộng sinh ý gia tộc, còn hần thì không thể chen vào như thế nào; kiếp trước hần say mê luyện được, ở kiếp này phần lớn là tăng thực lực bản thân lên, ngay cả Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cũng là tổ kiến xong rồi liền mặc kệ, cho nên hần đối với chút ít sự tình quản lý này kỳ thật không hiểu nhiều. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Nhưng hôm nay thân phận của hần lại xưa đâu bằng nay, các tộc nhân đều thập phần tôn kính, cho nên có đôi khi cũng phải hỏi đến ý kiến của hần.

Mà hần tự nhiên là đem những chuyện này giao cho Tần Li.

- Tỷ tỷ ngày thường bận rộn như thế, còn phải bận tâm tu luyện, thật sự là vất vả.

Trong nội tâm Tần Phàm cũng có chút ít áy náy, đương nhiên, thời điểm hỏi một ít vấn đề về luyện được, hần cũng có thể rất tường tận trả lời.

- Bất quá tỷ tỷ bận rộn như vậy, lại vẫn có thể ở trong một năm đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, coi như là có Võ dục tinh hoa gia tăng gấp trăm lần tu luyện tương trợ, thiên phú này cũng là hết sức kinh người.

Tần Phàm biết Tần Li đã đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, trong nội tâm cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Tuy Võ dục tinh hoa có thể tăng tốc độ tu luyện lên, nhưng từ Võ sư đột phá đến Tiên Thiên lại cần ngộ tính rất lớn, đây cũng là một bộ phận thuộc về thiên phú.

- Sự tình Luyện được viện tạm thời giao do Tiểu Phàm người đi xử lý rồi.

Lúc này Tần Li xoay người lại mỉm cười nhìn Tần Phàm nói.

- Tỷ tỷ yên tâm, ta đã tiếp xúc qua cùng Luyện được viện rồi, nội tình Luyện được sư của Nam Phong Tần gia chúng ta coi như tốt, ta sẽ chỉ điểm những tri thức của ân sư dạy cho bọn hần, qua một thời gian ngắn, Nam Phong Tần gia chúng ta luyện chế ra đan dược, chất lượng có thể tăng lên không ít.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, nói đến phương diện luyện được, chính là lĩnh vực của hần rồi.

- Kỹ thuật luyện được của Thiếu gia Tần Phàm để cho toàn bộ Luyện được viện chúng ta hết sức bội phục, tỷ cứ yên tâm đi, trải qua Thiếu gia Tần Phàm chỉ điểm, các Luyện được sư trong Luyện được viện của chúng ta đều vô cùng hưng phấn, không chỉ là chất lượng luyện được, ta nghĩ sản lượng luyện được cũng có thể tăng lên rất nhiều.

Lúc này một Chấp sự thuộc về Luyện được viện mở miệng nói, bản thân của hắn cũng là một tên Luyện được sư, có thể được Tần Phàm chỉ điểm, hắn cũng cảm thấy động tâm.

Tần Phàm mỉm cười gật đầu, tuy hắn không có hiển lộ ra thân phận mình là Luyện được sư Linh hoàn cấp, nhưng dù sao hắn là có trụ cột của Luyện đan đại sư, đối với chút ít Luyện được sư chỉ là linh dịch cấp, linh lộ cấp mà nói, tùy tiện chỉ điểm vài câu liền có thể được ích lợi không nhỏ.

Ngoài ra, Tần Phàm vẫn còn ở trong Luyện được viện chọn ra hai tên tộc nhân có thiên phú tốt nhất dạy cho cách dùng đan hỏa, chỉ là đan hỏa này nắm giữ gian nan, có thể thành công hay không, phải xem vận mệnh của bọn hắn rồi.

Luyện được cũng là rất cần thiên phú đấy.

Nếu như bọn hắn thật có thể nắm giữ đan hỏa chi kỹ này, tăng thêm chỉ điểm của mình, như vậy không dám nói nhất định có thể trở thành Luyện Đan Sư, nhưng ở trong ngắn hạn thành một Luyện được sư linh tán cấp là rất có thể.

Mà trong gia tộc đã có Luyện được sư linh tán cấp, như vậy cho dù không cần hắn để ý tới, Nam Phong Tần gia ít nhất ở Vân Châu Tây Bắc, sinh ý luyện được có thể ổn định rất nhiều.

...

Trong nháy mắt, Tần Phàm về đến gia tộc cũng đã qua hơn nửa tháng thời gian.

Những ngày này, Tần Phàm còn tra nhìn tình huống Tần Hồng một chút, hiện tại hắn là thuộc về đột phá cảnh giới thất bại, tạo thành nguyên khí trong cơ thể tán loạn, cảnh giới rút lui hai cấp, cuối cùng tuy trải qua điều trị có thể khôi phục đến thực lực Tiên Thiên cửu cấp lúc trước, nhưng muốn lần nữa trùng kích cảnh giới Linh Vũ sư, sẽ gian nan hơn rất nhiều.

Cho nên, lần này gia tộc thăng phẩm cần Linh Vũ sư, sợ cũng chỉ có thể là Tần Phàm đi làm.

- Cũng là thời điểm ly khai gia tộc, đi tìm Ma chủng thứ ba rồi.

Trong nội tâm Tần Phàm nhẹ nói, mặc dù có chút không muốn, nhưng vì tiền đồ gia tộc, hắn cũng chỉ có thể như thế.

Về đến gia tộc hơn nửa tháng, Tần Phàm cũng thông qua phục dụng Chân Vũ đan tăng lên tới Tiên Thiên cấp ba, nhưng này đã là cực hạn mà hiện tại hắn có khả năng thừa nhận, lại muốn thông qua đan dược tăng cảnh giới lên, chỉ có thể đi tìm viên Ma chủng thứ ba, lần nữa tăng lên cường độ khí lực của mình.

Mà sau khi luyện hóa Thủy Nguyên ma chủng, hắn đã cảm giác được viên ma chủng thứ ba ở vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên.

Hắn lại phải một lần nữa trở lại địa phương yêu thú hoành hành kia.

- Ở trung tâm đều là yêu thú năm sáu cấp, dùng thực lực của ta bây giờ, chống lại yêu thú cấp năm còn có thể chiến một trận, nhưng đối mặt yêu thú cấp sáu là thập phần nguy hiểm! Nếu như bất hạnh gặp phải yêu thú đẳng cấp như Thiên Sí Hổ, chỉ sợ là khó tránh khỏi cái chết.

Trong tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói.

Ban đầu ở thí luyện chi địa đối phó lục cấp sơ giai yêu thú Thiết Giáp Địa Long, mười mấy Tiên Thiên Võ sư cùng một chỗ vây công mới không dễ dàng giết chết, hơn nữa còn là giết chết trong quá trình nó tiến giai, nếu để cho Thiết Giáp Địa Long kia thành công tiến giai đến lục cấp trung giai yêu thú, như vậy có lẽ bọn hắn sẽ chết nhiều thêm một ít.

...

Mà tựa hồ cảm nhận được khí tức sắp sửa ly biệt, hai ngày này Tần Li cũng khó được buông xuống một ít tộc vụ, cùng Tần Phàm khắp nơi đi dạo, hoặc là cùng một chỗ tu luyện, giữa hai người ngược lại là lộ ra càng quần quýt si mê.

Đêm nay, hai người lần nữa sóng vai đi trên bờ sông.

Chỉ là ánh trăng buổi tối hôm nay, bị một ít mây mù che đậy, lộ ra có chút mờ lung.

Hai người cứ như vậy chậm rãi đi trên bờ sông, lẫn nhau đều không nói gì, chỉ là hưởng thụ lấy thời gian ấm áp mà yên lặng kia.

- Tỷ tỷ, ngày mai ta muốn ly khai gia tộc.

Hồi lâu, Tần Phàm mới quyết định mở miệng nói.

- Ân, lần này ngươi muốn đi đâu ?

Tần Li nhẹ nhàng đáp ứng, nàng cũng biết thực lực Tần Phàm có thể tăng lên nhanh như vậy, là vì hắn trường kỳ lịch lãm rèn luyện.

Hiện tại gia tộc ở vào thời kì thay đổi, lại gặp phải khảo hạch thăng phẩm, đây đối với tiền đồ gia tộc mà nói rất quan trọng, tuy trong nội tâm không muốn, nhưng nàng cũng biết loại sinh hoạt an nhàn này không thể hưởng thụ quá lâu.

- Vòng trong Yêu Thú hoang nguyên.

Tần Phàm nói thật.

250. Chương 259: Lần Nữa Rời Nhà. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 259: Lần nữa rời nhà. (2)

- Chỗ nguy hiểm như vậy?

Tần Li hơi kinh hãi, mặc dù biết thực lực Tần Phàm bây giờ đã thập phần không tệ, nhưng nghĩ đến địa phương yêu thú cao cấp hoành hành kia, trong lòng vẫn cảm thấy có chút bận tâm.

- Yên tâm đi, lần này ân sư cũng sẽ cùng đi với ta.

Tần Phàm cười nói.

Lúc này Tần Li mới nhẹ gạt đầu, có thể để cho Tần Phàm trong thời gian ngắn như vậy đạt tới cảnh giới Tiên Thiên, Tần Li đối với thực lực lão sư thần bí của Tần Phàm là không có chút hoài nghi.

- Tỷ tỷ định chừng nào thì bắt đầu ra ngoài lịch lãm rèn luyện? truyện copy từ

Tần Phàm lại hỏi.

- Hiện tại sự tình gia tộc còn không có ổn định lại, ta khả năng phải qua một thời gian ngắn nữa mới có thể rời đi.

Tần Li nghĩ nghĩ nói ra.

- Vậy tỷ tỷ định đi đâu lịch lãm rèn luyện?

Tần Phàm cầm lấy cánh tay mềm mại của Tần Li để trong lòng bàn tay của mình, sau đó hỏi.

- Kỳ thật ta cũng có một ít cơ duyên, có một cao nhân thần bí nói đặc thù ta thể chất, thích hợp tu luyện công pháp của nàng, bảo ta mười năm sau đi tìm nàng, hiện tại mười năm này cũng không còn nhiều lắm sẽ đến, ta ý định đi tìm nàng.

Tần Li trầm ngâm một hồi, sau đó tiếp tục nói.

- Người này thân phận là gì? Có thể tin hay không?

Tần Phàm không khỏi có chút lo lắng hỏi thăm.

- Thực lực người nọ ít nhất cũng là Vô Tôn trở lên, nếu như muốn hại ta, sẽ không cần tốn công tốn sức như vậy.

Tần Li cười nói.

- Chỉ là bởi như vậy, chúng ta chẳng biết lúc nào mới có thể gặp mặt.

Tần Phàm đột nhiên cảm thấy có chút thương cảm, chăm chú nắm bàn tay của Tần Li.

- Ta sẽ nhớ tới người.

Thanh âm Tần Li cơ hồ nhỏ khó thể nghe nói ra, sau đó chôn ở trong ngực Tần Phàm, trong khoảng thời gian ngắn, lộ ra nhu tình như nước.

Lúc này phân biệt, Tần Phàm phải đi vào Yêu Thú hoang nguyên, vì đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư mà cố gắng, ngày khảo hạch thăng phẩm chỉ còn lại vãn vẹn một năm, tuy là có ma chủng trợ giúp, này thời gian hay vẫn là lộ ra thập phần gấp gáp.

Thông qua được khảo hạch, hắn còn phải đi vào Chân Vũ thánh địa, truy cầu cảnh giới Vô Tôn càng thêm mờ ảo kia.

Thời gian tương kiến không cách nào đoán chừng.

Tần Phàm cũng chỉ có thể ôm chặt nàng vào trong ngực, lộ ra đặc biệt động tình.

Lúc này đám mây che chắn ánh trăng kia rốt cục mở ra một tí, ánh trăng sáng tỏ rơi vào trong nước sông, chiếu rọi hai bóng hình càng thêm xinh đẹp.

Buổi tối ngày hôm nay, hai người ở bên bờ sông một mực dừng lại đến đêm khuya, tựa hồ trong nội tâm chỉ có đối phương.

...

Ngày hôm sau trời sáng.

Tần Phàm cột Hỏa Vân đao vào trên lưng, như cách ăn mặc của mạo hiểm giả, sau đó đẩy cửa phòng ra, định cứ như vậy lẳng lặng ly khai gia tộc, đi tới Yêu Thú hoang nguyên.

- Lúc này đi không từ giả sao?

Nhưng vừa mới mở cửa phòng, liền chứng kiến một giai nhân tuyệt sắc, đang đứng ở trước cửa phòng của mình, nhìn mình dụi dằm cười nói.

Nắng sớm chiếu rọi Tần Li, thanh lệ vô song, xinh đẹp chói mắt.

- Tỷ tỷ, sao tỷ thức dậy sớm như vậy...

Tần Phàm có chút xấu hổ sờ lên đầu, đồng thời trong nội tâm không khỏi có chút cảm động. Tối hôm qua hai người thức tới khuya, kia coi như là cáo biệt, như vậy sáng sớm, Tần Li còn chờ ở ngoài cửa phòng của mình.

Tần Li không nói gì, chỉ là đi tới, kéo khuỷu tay của Tần Phàm, một mực đi ra ngoài, cái này cũng là tuyên bố quan hệ của hai người.

Đi ở trong đất phong gia tộc, một ít tộc nhân dậy sớm trông thấy Tần Phàm và Tần Li đều tôn kính chào hỏi. Mà một ít tộc nhân đối với Tần Li có hâm mộ chi tâm, lúc này đều xem như chết tâm rồi, bọn họ đều biết mình là vô luận như thế nào cũng không thể vượt qua thiếu niên chói mắt kia.

Ngoài 17 tuổi trở thành Tiên Thiên Vô sư, lấy được đệ nhất Triều Thánh ra, còn có thân phận một Luyện được sư.

- Cũng chỉ có người như vậy, mới xứng đôi với Tần Li tỷ a.

Trong nội tâm những thiếu niên này, không ít người đều có cảm thán như vậy.

Như vậy đi thẳng đến ngoài cửa Nam Phong thành, hai người như là phu thê bịn rịn chia tay, rất lâu sau đó, Tần Phàm mới rút cục mang theo tình cảm, lần nữa bước lên đường.

Con đường phía trước không biết, nhưng vĩnh viễn hắn sẽ không chùng bước.

Khói chiều lên, tà dương đại địa lộ ra một mảnh huyết sắc.

- Thanh Thạch trấn, ta lại tới lần nữa.

Tần Phàm nhìn kiến trúc bằng đá xanh xây thành kỳ lạ phía xa kia, khoe miệng mỉm cười. Hôm nay hắn mặc quần áo bình thường, trên lưng cột trường đao, một thân ăn mặc mạo hiểm giả, giống như là một mạo hiểm giả điển hình.

Hắn vẫn còn nhớ rõ lúc trước lần đầu tiên đến Thanh Thạch trấn kia, lúc ấy đụng đầu đi đó, cái gì cũng không hiểu, dám một mình trực tiếp vào bên trong Yêu Thú sơn mạch, nếu như không phải có Cổ Mặc ở một bên chỉ điểm, cũng không biết mình có thể còn sống đi ra hay không.

Nhớ tới hành vi của mình lúc trước, hắn cũng không khỏi cảm thấy có chút điên cuồng.

Trên đường đá xanh chậm rãi đi tới, Tần Phàm bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn một quán rượu cao lớn.

- Ha ha, lại tới đây ngược lại là có chút tưởng niệm Vong Ưu tửu của Vong Ưu Lâu rồi.

Tần Phàm vốn muốn trực tiếp đến nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, bất quá đi tới chỗ này, lại nhớ tới Vong Ưu tửu nổi tiếng nhất ở đây, từ khi hắn uống qua lần thứ nhất, ngược lại là cảm thấy coi như không tệ, lúc này chứng kiến hai chữ “Vong Ưu”, vẫn cảm thấy thập phần ý động.

- Hôm nay sắc trời đã tối, vẫn là trước dừng lại ở chỗ này một đêm, ngày mai lại tiến vào Yêu thú sơn mạch.

Tần Phàm trầm nghĩ, vì vậy liền đi vào Vong Ưu Lâu, trực tiếp đi tới lầu hai.

- Ồ?

Mà hắn vừa mới đi đến lầu hai, lại ngoài ý muốn ở chỗ ngồi gần cửa sổ thấy được người quen, mỉm cười, trực tiếp đi thẳng tới.

- Bồn đại gia không thích cùng người ngồi chung, cút đi.

Tần Phàm mới vừa ngồi xuống, một nam tử ngăm đen ngồi ở đối diện hắn đang uống rượu, cũng không thèm nhìn hắn một cái, chỉ là lạnh giọng nói ra.

- Vị khách nhân này, phiền toái người ngồi vào bàn khác, vị đại gia này trước sau như một không thích cùng người ngồi cùng bàn.

Lúc này tiểu nhị kia liền bề bộn chạy tới nói.

Tần Phàm mỉm cười, khoát tay áo, sau đó nói:

- Cốc Hà, thật lâu không thấy, người vẫn là tính tình như vậy, một người độc ẩm sẽ mất vui.

Nghe thấy cái thanh âm này, nam tử đối diện mới ngẩng đầu lên, chứng kiến thiếu niên áo xanh đối diện hơi có chút ngoài ý muốn, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói:

- Là người? Không thể tưởng được người thật sự còn sống.

- Ha ha, lời này của người nói thực không hay, bất quá ta không so đo cùng người.

Tần Phàm cười nói, sau đó liền trực tiếp cầm lấy một cái ly, cũng rót ỉnh một chén Vong Ưu tửu.

- Không được uống rượu của ta.

Cốc Hà liếc nhìn Tần Phàm nói ra.

- Rượu độc ẩm không bằng cùng ẩm a.

Tần Phàm cười nói, lúc trước hắn cùng Cốc Hà đã từng nói qua những lời này rồi, hắn bưng chén rượu lên tiếp tục nói:

- Như thế nào, chẳng lẽ mời đoàn trưởng ta uống một chén rượu cũng không được sao?

251. Chương 260: Cổ Hà Gia Nhập.

Chương 260: Cổ Hà gia nhập.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Một năm thời gian đã đến, lúc đầu ta hứa hẹn cũng coi như hoàn thành, một năm này ta giúp Ân Thế mạo hiểm đoàn của người ngăn cản mấy lần nguy hiểm, xem như cũng tận trách nhiệm của ta rồi.

Cốc Hà lại uống một chén rượu, nhàn nhạt nói:

- Trong đó Phương Viễn Sơn kia đã trở lại một lần, bắt quá hần không làm gì được ta, ta cũng không làm gì được hần, về sau hần đi rồi, không biết lúc nào sẽ trở lại.

- Phương Viễn Sơn?

Tần Phàm nghe được cái tên này thì nao nao, sau đó mới nhớ lại đó là đoàn trưởng của Thanh Ứng mạo hiểm đoàn, cha của Phương Trọng, không thể tưởng được thật đúng là trở về tìm phiền toái, may mắn hần nhờ Cốc Hà giúp hần tọa trấn Ân Thế mạo hiểm đoàn.

Đối với Tần Phàm hiện tại mà nói, một Tiên Thiên Võ sư cấp một, là hoàn toàn không có uy hiếp gì, kể cả Cốc Hà ngồi ở đối diện hần, hần cũng tin tưởng có thể toàn thắng.

Bất quá Tần Phàm lại không thể lâu dài ở trong Ân Thế mạo hiểm đoàn, nói như thế nào, nội tình của mạo hiểm đoàn này vẫn là yếu một chút, vẫn cần một ít mạo hiểm giả lợi hại tọa trấn, cho nên hần trầm ngâm một hồi, liền mở miệng nhìn Cốc Hà nói:

- Nếu như ta muốn mời người tiếp tục lưu lại Ân Thế mạo hiểm đoàn thì sao?

- Ta sẽ không lưu lại.

Cốc Hà lại uống một chén rượu, rất dứt khoát nói.

- Người phải chăng nghe qua Chân Vũ đan?

Tần Phàm tiếp tục rót ỉnh một chén Vong Ưu tửu, trong miệng tùy ý hỏi thăm.

- Người có ý tứ gì?

Đồng tử Cốc Hà kia rõ ràng co rụt lại.

- Dùng tình huống hiện tại của người, dựa vào phục dụng Linh Vận Hoàn đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, người nên biết người đã không thể tiếp tục tiến thêm một cảnh giới, nhưng mà Chân Vũ đan không những để cho Tiên Thiên Võ sư dễ thắng một cấp, lại có thể cho người cơ hội lĩnh ngộ nguyên khí, về phần có thể thành công cảm ứng được Nguyên mạch hay không, vậy thì phải xem tạo hóa của người nữa.

Tần Phàm uống một ngụm Vong Ưu tửu, tiếp tục nhàn nhạt nói :

- Ta xem thể chất của người cũng không tệ lắm, có thể phục dụng được hai khóa.

Chân Vũ đan vốn là đan dược tiến giai, chỉ dùng để tăng cảnh giới của Tiên Thiên Võ sư, nhưng đối với một ít võ giả thông qua phục dụng Linh Vận Hoàn tăng lên tới cảnh giới Tiên Thiên mà nói, lại có cơ hội từ thiên địa linh khí ẩn chứa trong Chân Vũ đan cảm ngộ đến nguyên khí, tuy cơ hội rất yếu ớt, nhưng đối

với những người không phải cảm ngộ Nguyên mạch mà đột phá đến Tiên Thiên kia mà nói, ít nhất còn một hi vọng!

Chỉ là một hi vọng này, đối với một võ giả mà nói, cái kia đã quá đủ rồi.

- Người thật sự có Chân Vũ đan?

Cốc Hà có chút không thể tin được, Chân Vũ đan là trân quý bậc nào, hẳn biết trừ một ít Chân Vũ thể gia thượng phẩm, căn bản không có người nào có thể luyện chế ra luyện được Linh đan cấp! Cho dù Tàng Trân Các được xưng trân bảo vô số kia cũng rất ít bán luyện được cao cấp như vậy.

- Không nên quên, Linh Vận Hoàn mà người đột phá đến Tiên Thiên Võ sư kia chính là ta cung cấp đấy.

Tần Phàm chậm rì rì nói.

- Lần này người cần ta ở lại bao lâu?

Cốc Hà trầm giọng hỏi, rõ ràng cho thấy đã ý động.

- Người cứ nói đi?

Tần Phàm mỉm cười, khoan thai uống một ngụm rượu.

Cốc Hà tự nhiên tinh tường giá trị của Chân Vũ đan, hẳn cũng biết ý tứ của Tần Phàm, im lặng hồi lâu, rốt cục mới hỏi:

- Người có thể nói cho ta biết tên của người không?

- Tần Phàm.

Thanh âm nhàn nhạt truyền đến, Cốc Hà lại cảm thấy như sấm sét bên tai, cái tên này những ngày qua hẳn đã nghe vô số lần, muốn không biết cũng khó khăn.

- Đệ nhất Triều Thánh lần này?

Cốc Hà nhìn thiếu niên áo xanh trước mắt này, hai mắt ngưng tụ, trách không được tuổi còn trẻ đã lộ ra trấn định thông dong như thế.

- Nói cho ta biết lựa chọn của người là được rồi.

Tần Phàm cũng không trả lời thẳng, chỉ nhàn nhạt nói.

- Tốt, ta đáp ứng gia nhập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Cốc Hà lại nghĩ một lát, rốt cục quyết định nói. Tuy hẳn tự do đã quen, nhưng hẳn biết rõ cái này đối với hẳn mà nói thật là một cơ hội cực tốt, bất luận một võ giả nào đều không muốn cự tuyệt cơ hội.

Một đoàn trưởng mạo hiểm đoàn có thể tùy tiện xuất ra Chân Vũ đan như vậy, vô luận là mạo hiểm giả nào cũng nguyện ý gia nhập, huống chi người trước mắt này, đúng là yêu nghiệt thiên tài mà Đại Càn quốc đồn đãi nhiều nhất kia.

- Nơi này là hai khóa Chân Vũ đan.

Tần Phàm cười cười, từ trong giới chỉ lấy ra một cái lọ, đưa cho Cốc Hà.

Cốc Hà vội vàng nhận lấy mở ra xem, trên khuôn mặt một mực lạnh lùng cũng lộ ra có chút ít động dung, tuy hẳn không thể xác định đồ vật bên trong có phải Chân Vũ đan hay không, nhưng mà tối thiểu hẳn biết rõ đó là đan được, hẳn chỉ nghe nói qua chứ chưa bái kiến linh đan!

- Ta sẽ cho người thấy giá trị của hai khóa Chân Vũ đan này.

Cốc Hà chỉ trầm giọng nói ra, sau đó liền trực tiếp cầm lấy đại phủ trên bàn, đi ra Vong Ưu Lâu.

Tần Phàm tiếp tục uống rượu, cũng không để ý đến Cốc Hà rời đi. Hẳn cũng không lo lắng Cốc Hà sẽ đổi ý, bởi vì hẳn tinh tường Cốc Hà này là người rất trọng chữ tín, hơn nữa còn là một vũ phu, đối với truy cầu thực lực thập phần chấp nhất.

Hắn tin tưởng, tiếp theo Phương Viễn Sơn kia còn dám đến Ân Thế mạo hiểm đoàn, Cốc Hà nhất định có thể giải quyết hắn.

- Trần gia, hoan nghênh hoan nghênh.

Cốc Hà đi không bao lâu, bên thang lầu truyền đến thanh âm chào hỏi khách nhân.

- Người lui ra đi.

Người được gọi là Trần gia kia nói ra:

- Trước đừng cho khách nhân lên trên này.

- Tốt, Trần gia.

Tiểu nhị kia bề bộn đáp, thời điểm đi ra, ánh mắt không khỏi nhìn qua thiếu niên áo bào xanh ngồi gần cửa sổ kia, trong nội tâm đối với thân phận hắn cảm thấy nghi hoặc không thôi, thiếu niên này tuổi không lớn, lại có thể cùng Cốc Hà uống rượu, lại để cho đoàn trưởng mạo hiểm đoàn thể lực lớn nhất Thanh Thạch trấn tự mình đến tương kiến.

Sau đó Tần Phàm liền nghe tiếng bước chân đi tới bên mình, dừng lại, người nọ cung kính nhẹ giọng kêu lên:

- Đoàn trưởng.

Tần Phàm mới từ ngoài cửa sổ quay đầu, trông thấy trước mặt đứng một trung niên nam nhân, đúng là Trần Kỳ, từ danh xưng Trần gia, có thể biết rõ hôm nay hắn ở Thanh Thạch trấn địa vị đã xưa đâu bằng nay rồi.

Hắn liền gật đầu, tùy ý nói:

- Ngồi xuống đi.

- Huynh đệ của chúng ta báo cáo nói đoàn trưởng đã đến Thanh Thạch trấn, cho nên ta lập tức chạy tới, nhìn xem đoàn trưởng có cái gì phân phó hay không?

Sau khi Trần kỳ ngồi xuống liền cung kính nói.

- Hiện tại lãnh đội mạo hiểm đoàn phát triển như thế nào?

Tần Phàm giúp Trần Kỳ rót một chén rượu, sau đó mở miệng hỏi.

- Hồi bẩm đoàn trưởng, hiện tại Ân Thế mạo hiểm đoàn chúng ta đã qua ngàn người, đoàn viên cảnh giới Võ sư trở lên cũng có hơn một trăm người, đã là mạo hiểm đoàn lớn nhất Thanh Thạch trấn, đoàn trưởng yêu cầu tổ kiến đội hái thuốc cũng có chút quy mô, chỉ là bởi vì không có đoàn viên Tiên Thiên Võ sư, cho nên đôi khi gặp chút khó khăn.

Trần Kỳ tiếp tục cung kính hồi đáp.

252. Chương 261: Trở Lại Dược Cốc.

Chương 261: Trở lại Dược cốc.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”)••)

- Ta đã để cho Cốc Hà trở lại mạo hiểm đoàn rồi, về phần ở bên trong đoàn có cơ hội thành Tiên Thiên võ sư, ta đều sẽ thành toàn bọn hắn.

Tần Phàm nói ra, vấn đề ở bên trong mạo hiểm đoàn cao thủ quá ít này, hắn tạm thời cũng không có biện pháp giải quyết, dù sao trong mạo hiểm giả có thể sinh ra Tiên Thiên vốn là rất ít.

Sau đó Tần Phàm thả chén rượu lên mặt bàn, tùy ý nói:

- Bất quá ta thấy Đại Càn phong vân vẫn là phát triển không tệ a.
- Thuộc hạ tự ý đăng tin tức của đoàn trưởng, mong đoàn trưởng tha thứ.

Trần Kỳ nghe xong, sắc mặt không khỏi biến đổi, trong nội tâm cảm thấy có chút khủng hoảng, lập tức cung kính nói:

- Chỉ là thuộc hạ cảm thấy...
- Được rồi, việc này không trách người.

Tần Phàm phát tay không cho hấn giải thích, sau đó nói:

- Dù sao bên trong cũng không có bức họa của ta, người khác sẽ không biết là ta. Hơn nữa ta từ lần Đại Càn phong vân này, cảm thấy Ẩn Thế mạo hiểm đoàn của chúng ta thu thập tình báo cũng không tệ lắm.

Trần Kỳ không khỏi mặt lộ vẻ xấu hổ.

- Lúc này ta muốn đi vào vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên, người có tình báo tương quan gì không?

Tần Phàm nhàn nhạt hỏi thăm, hôm nay hấn không có lỗi mắng như lần đầu đi vào Yêu Thú hoang nguyên rồi.

- Vòng trong Yêu Thú hoang nguyên?

Trần Kỳ hơi kinh hãi, tại vòng trong Yêu Thú hoang nguyên đều là yêu thú năm sáu cấp, thực lực tương đương với Tiên Thiên Võ sư thậm chí Linh Vũ sư! Trong lòng của hấn đối với thực lực Tần Phàm lại một lần nữa rung động.

Trầm ngâm một hồi, hấn mới lên tiếng:

- Thuộc hạ chỉ là nghe nói ở khu vực biên giới của vòng trong Yêu Thú hoang nguyên, có đại năng giả ở đó dựng lên một tòa thành thị, tên là Trấn Yêu thành, hấp dẫn đại lượng mạo hiểm giả có thực lực vào trong, bất quá mạo hiểm đoàn chúng ta còn chưa có thực lực tới đó...
- Vậy mà ở trong địa bàn yêu thú dựng lên thành thị nhân loại?

Tần Phàm cũng không khỏi hơi kinh hãi, cái kia cần bao nhiêu năng lực mới có thể làm được? Nhưng trong lòng thì đối với tòa Trấn Yêu thành này rất hiếu kỳ.

- Trấn Yêu thành này đến tột cùng là thế lực nào kiến tạo? Có điều tra được không?

Tần Phàm trầm tư một hồi, lần nữa hướng Trần Kỳ hỏi, nếu như hấn chỉ là một người, dù cảnh giới Võ Thánh cũng khó có thể ở đó dựng lên một tòa thành thị! Dù sao chỉ là ứng phó yêu thú cao cấp vô cùng vô tận kia, cũng là nan đề thật lớn rồi.

- Cái này thuộc hạ tạm thời vẫn không có cách nào điều tra, bởi vì hiện tại bên trong mạo hiểm đoàn chúng ta, ngoại trừ Cốc Hà thì không có Tiên Thiên Võ sư khác, hơn nữa coi như là Tiên Thiên Võ sư cũng chưa chắc có bao nhiêu người dám vào vòng trong Yêu Thú hoang nguyên...

Trần Kỳ chỉ phải bất đắc dĩ đáp:

- Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta ở Thanh Thạch trấn tuy xem như mạo hiểm đoàn thế lực lớn nhất rồi, nhưng nếu như là toàn bộ Đại Càn quốc mà nói, vẫn không coi là cái gì... Nghe nói mạo hiểm giả đi vào Trấn Yêu thành, đa số là cảnh giới Linh Vũ sư, cũng có một ít mạo hiểm giả là đến từ quốc gia khác.
- Mạo hiểm giả cảnh giới Linh Vũ sư?

Tần Phàm cũng là nao nao, phải biết rằng phần lớn mạo hiểm giả đều là xuất thân bình dân, có thể tu luyện tới cảnh giới Tiên Thiên đã là vạn phần gian nan, nếu muốn tu luyện tới Dung Linh chi cảnh Linh Vũ sư, cái kia càng là khó như lên trời, phải có thiên phú cùng kỳ ngộ thật tốt mới có thể làm được.

Mà mạo hiểm giả một mực tu luyện tới Linh Vũ sư còn không gia nhập bất luận thế lực gì, khẳng định đều là cái loại tâm cao khí ngạo, không muốn bị người ước thúc, hôm nay ngay cả những người này cũng tiến đến Trần Yêu thành, xem ra chỗ đó hoàn toàn chính xác là địa phương hấp dẫn người.

Tần Phàm đối với cái này càng ngày càng hiểu kỳ rồi.

- Mặt khác tại đây còn có một chút tin tức hơi bí ẩn mà Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta thu thập đến, mời đoàn trưởng xem qua.

Lúc này Trần Kỳ lấy ra một phong thư giao cho Tần Phàm.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó thu vào nói:

- Ta sẽ ủng hộ tiền tài cùng luyện được, sự tình Ẩn Thế mạo hiểm đoàn ta toàn quyền giao cho người quản lý, ta bình thường sẽ không để ý tới, nhưng thời điểm cần, Ẩn Thế mạo hiểm đoàn phải đứng ở sau lưng của ta.

Nói xong, Tần Phàm đem một cái trữ vật giới chỉ bỏ vào trên mặt bàn, nói:

- Trong trữ vật giới chỉ này có 2000 vạn Kim nguyên cùng đại lượng luyện được, ta giao chúng cho người, ta muốn người trong vòng một năm phát triển Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đến một vạn người trở lên, hơn nữa ở trong toàn bộ thành thị trọng yếu của Đại Càn Quốc đều phải có tai mắt của chúng ta.

- Thuộc hạ minh bạch, xin đoàn trưởng yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ không để cho đoàn trưởng thất vọng.

Trần Kỳ lộ ra thần sắc hưng phấn, hiện tại Ẩn Thế mạo hiểm đoàn phát triển vừa đến bình cảnh, đã có một khoản tiền cùng luyện được này, hẳn có thể thuận lợi giải quyết rất nhiều vấn đề rồi, để cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cao tốc phát triển hoàn toàn không có vấn đề.

- Vậy thì giao cho người rồi.

Tần Phàm uống cạn rượu trong chén, sau đó đứng lên nói:

- Ngày sau có cơ hội ta sẽ giúp Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mời chào một ít cường giả trở về. Trong khoảng thời gian này trước không nên tiếp xúc cùng những thế lực lớn, nhường nhịn thoáng một phát. Chờ chúng ta phát triển đi lên, chúng ta lại tìm trở mặt mũi về.

- Cái này thuộc hạ đã biết.

Trần Kỳ trầm giọng đáp ứng nói, hẳn làm mạo hiểm giả nhiều năm như vậy, tự nhiên rất khéo léo, cái gì nên dụng cái gì không được dụng, trong lòng của hắn rất rõ ràng.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, đối với Trần Kỳ hắn coi như yên tâm, sau đó liền đứng lên, trực tiếp đi ra Vong Ưu Lâu.

Trở lại khách điểm hảo hảo nghỉ ngơi một đêm, dưỡng tức tinh thần, vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tần Phàm liền bắt đầu đi rời Yêu Thú hoang nguyên.

Vô biên vô hạn, yêu thú hoành hành!

Cái này là nhận thức của đại đa số mọi người đối với Yêu Thú hoang nguyên, mà Tần Phàm lại rõ ràng linh hội tới rồi, ở chỗ này có sơn mạch không ngớt không dứt, cũng có cổ thụ che trời, có hàng hà linh dược cùng khoáng thạch, có rất nhiều kỳ ngộ cùng nguy hiểm. Tại đây là thiên đường yêu thú, cũng là bảo khố của mạo hiểm giả, càng là phần mộ của mạo hiểm giả!

Tần Phàm nhớ rõ lúc trước lần thứ nhất mình tiến vào Yêu Thú hoang nguyên, mới vừa đi vào không xa liền phát hiện mấy cổ thi thể của mạo hiểm giả, còn gặp cướp đường, thiếu chút nữa ngay cả tiểu mệnh cũng không có.

- Ha ha, sau khi Thanh Ưng mạo hiểm đoàn kia bị diệt, cướp đường ở đây tựa hồ ít hơn rất nhiều.

Tần Phàm tiến nhập Yêu Thú hoang nguyên, nhanh chóng hướng về trung tâm, lần này đi rất xa cũng không có phát hiện thi thể mạo hiểm giả.

Sơn mạch trong Yêu Thú sơn mạch không ngớt không ngừng, tăng thêm các loại thực vật không biết sinh trưởng bao nhiêu năm, làm cho đi đường bên trong Yêu Thú sơn mạch rất phiền toái, phiền toái nhất đúng là thường xuyên cần trèo đèo lội suối, hoặc là phải khúc chiết đường vòng đi về phía trước.

253. Chương 262: Cải Tiến Đan Dược. (1)

Chương 262: Cải tiến đan dược. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Ở chỗ này, ta nhìn thấy ngũ Hồ phệ Long, còn tắm rửa Long huyết.

Tần Phàm đi vào Yêu Thú sơn mạch, nhìn xem bốn phía cũng cảm giác có một cảm giác quen thuộc.

Bất quá ở bên ngoài, phần lớn đều là vừa đến Tam cấp yêu thú, đối với hắn mà nói không có uy hiếp gì, không giống lần thứ nhất tiến vào, giao chiến với Tam cấp yêu thú vẫn là cảm thấy có chút cố hết sức.

- Con đường này là đi thông Dược cốc.

Tần Phàm nhìn mảnh rừng rậm rạp phía trước, nói thầm.

- Không biết bây giờ Kỳ Huyền nhi còn ở đó không?

Tần Phàm không khỏi nghĩ đến nữ tử thân thể đáng thương kia, đúng là nàng đem toàn bộ Dược cốc giá trị liên thành ỉnh.

Men theo đường cũ, Tần Phàm chậm rãi đi đến địa phương quen thuộc kia, lúc này hắn định trở về Dược cốc lấy một ít linh dược trân quý, hơn nữa bởi vì vừa rồi cho Trần Kỳ một ít, hiện tại hàng tồn của hắn cũng giảm bớt, cho nên còn phải thuận tiện luyện chế một ít đan dược.

Dược cốc này vẫn là cả ngày sương mù mông mông, lộ ra thập phần ảm nấp, Tần Phàm rẽ vào mấy lần, thật vất vả mới đi lên đường nhỏ chính xác.

Lần nữa đi vào Dược cốc, phát hiện đây hết thảy đều quen thuộc như vậy.

Nơi đó là địa phương luyện công, bên kia trái cây đều chín.

Mà ở trong đó, trong dược điền kia, trước kia Kỳ Huyền nhi rất thích xới đất hái dược, Tần Phàm nhớ rõ khi đó Kỳ Huyền nhi đứng ở giữa dược điền đặc biệt mê người.

Nhớ lại cuộc sống điền tĩnh mà có chút tốt đẹp trước kia, Tần Phàm hiểu ý cười cười, đoạn thời gian kia, đối với hắn mà nói, là cả đời khó quên.

- Lại trở về rồi.

Nhớ tới ở chỗ này cùng Kỳ Huyền nhi vượt qua mấy ngày, hắn hơi có chút cảm khái. Hiện tại ở chỗ này, các loại linh dược trân quý vẫn sinh cơ bừng bừng, khắp nơi một mảnh bạt dào, chỉ là bóng hình xinh đẹp ấy lại không biết đi nơi nào. nguồn

- Quả nhiên đã đi.

Tần Phàm dọc theo đường mòn đi vào bên trong, phát hiện bên trong rất im ắng, nhìn ra dược nơi này đã có một thời gian ngắn không có người ở qua.

Nhìn những địa phương quen thuộc kia, Tần Phàm nhớ tới ban đầu ở đây phát sinh một sự tình, khóe miệng không khỏi lộ ra mỉm cười.

- Tiểu tử, ngươi còn nhớ lần kia ở chỗ này giúp Kỳ nha đầu kia chữa thương, là Võ Thánh một vốn một lời không?

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến bên tai, nhớ rõ lúc trước, tiểu lão nhân này tựa hồ bây giờ còn cảm thấy có chút không cam lòng.

- Người cái lão gia hỏa này...

Tần Phàm tức giận mắng.

- Hắc hắc, chính người lúc ấy không phải cũng có những chuyện khác sao?

Cổ Mặc cũng chế giễu, lúc ấy mặc dù hắn không có trông thấy, nhưng cũng nghe được không ít chuyện lý thú.

Nhớ tới tình cảnh khi đó, Tần Phàm cũng không khỏi đỏ mặt lên.

- Nàng phải chăng đã tìm được cừu nhân diệt môn của nàng?

Nhớ tới Kỷ Huyền nhi, Tần Phàm không khỏi nhớ lại lúc trước toàn bộ thôn trấn của nàng đều bị một đám kỵ sĩ áo giáp màu đen tàn sát hết, thân thể nàng rất đáng thương, lúc đó hắn nghe kể cũng hình dung được, một đám kỵ sĩ áo giáp màu đen kia thực lực đều rất cao, hơn nữa thể lực sau lưng hắn là lớn đến kinh người.

Lúc trước Tần Phàm từng nói qua cùng Kỷ Huyền nhi, nếu thời điểm cần trợ giúp thì bảo Tần Kim mang tin tức ình, nhưng mà hắn lại chưa từng thu qua tin tức của Tần Kim, cho nên hắn và Kỷ Huyền nhi xem như mất đi liên hệ rồi.

- Hi vọng nàng còn không tìm được a.

Tần Phàm nhẹ nhàng lắc đầu, bởi vì trong lòng hắn tình tường, nếu như Kỷ Huyền nhi thật sự tìm được những “Hắc ác ma” kia, đối với nàng mà nói cũng chưa chắc sẽ là một chuyện tốt.

Hắn không muốn nữ tử đáng thương này hương tiêu ngọc vẫn như vậy. nguồn (.)

Đi ra thạch thất, trước mắt Tần Phàm là một mảng được điền cực lớn, hít một hơi thật sâu, hắn cảm thấy sáng khoái tinh thần rất nhiều. Vận mệnh của Kỷ Huyền nhi hắn đã không cách nào cải biến, nhưng hôm nay, hắn lại muốn vì vận mệnh của mình và gia tộc hảo hảo phấn đấu một phen rồi.

Nghĩ đến hung hiểm khi tiến vào vòng trong Yêu Thú hoang nguyên, Tần Phàm cũng không khỏi cẩn thận thêm vài phần.

- Lão đầu, ta ý định dừng lại ở chỗ này một thời gian ngắn, hảo hảo tu luyện, sau đó lại nghiên cứu kỹ thuật luyện được thoáng một phát, chuẩn bị cho lần hành động này.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, truyền âm nói với Cổ Mặc.

Vì kỹ thuật luyện được ở thế giới này cùng kiếp trước có một bất đồng, ở hoàn cảnh tốt như trong Dược cốc, hôm nay hắn lại đạt tới cảnh giới Tiên Thiên, đối với thiên địa linh khí cũng một lần nữa có nhận thức mới, hắn muốn mượn cơ hội này, đem kỹ thuật luyện được hai đời hảo hảo dung hợp, đây đối với kỹ thuật luyện được hiện tại của hắn sẽ có đề cao rất lớn.

- Cũng tốt, mài đao không làm công đồn củi, tuy hiện tại bản Võ Thánh đã khôi phục đến Linh Vũ sư, nhưng dù sao chỉ là linh hồn thể, đối phó một ít yêu thú có được Ngũ Hành thiên phú vẫn là tương đối khó khăn, hơn nữa có đôi khi ta cũng bất tiện hiện thân, cho nên cuối cùng là phải dựa vào chính người.

Cổ Mặc nhẹ gật đầu nói ra, không muốn Tần Phàm đối với mình có ý lại quá lớn, bởi vì cho tới bây giờ cường giả nhất định phải có ý chí độc lập kiên cường.

Những điều này dựa vào đan dược là không cách nào tăng lên đấy.

- Phần Hương Lan, Mộc Yến Hồng, Thảo Hoàng Chi...

Vì vậy Tần Phàm đi tới dược điền, bắt đầu thu thập một ít luyện dược trân quý, chuẩn bị ình nghiên cứu luyện dược.

- Lúc này ta trước nghiên cứu Chân Vũ đan thoáng một phát, tuy cái dược phương này ta thông qua gia tộc lấy được, nhưng tựa hồ còn có một ít chỗ thiếu hụt, kết hợp kinh nghiệm của Ân Thế đan môn chúng

ta thoáng một phát, ta tin tưởng lúc này có thể luyện chế ra một loại đan dược mới! Một loại đan dược có lẽ tất cả Luyện dược sư trong Đại Càn Quốc đều không có cách nào luyện chế ra!

Tần Phàm thu thập hoàn tất các dược tài, trong nội tâm nghĩ đến, tràn đầy tự tin.

Về tới bên trong thạch thất, Tần Phàm liên tục dặn dò Cổ Mặc không nên phá hư, lúc này mới chuẩn bị bắt đầu luyện chế.

Chân Vũ đan, luyện dược tiến giai trong võ đan, phục dụng một khóa có thể cho Tiên Thiên Võ sư tăng lên một cấp. Hơn nữa bởi vì ở bên trong Chân Vũ đan còn ẩn chứa nguyên khí, cho nên đối với một ít võ giả thông qua phục dụng Linh Vận Hoàn tăng lên tới cảnh giới Tiên Thiên mà nói, sẽ có cơ hội cảm ngộ nguyên mạch, trở thành Tiên Thiên Võ sư chính thức.

Chỉ là cơ hội này thật sự là quá xa vời.

Hiện tại phương hướng nghiên cứu của Tần Phàm chính là muốn đề cao tỷ lệ này, để cho những người thông qua phục dụng Linh Vận Hoàn đột phá Tiên Thiên Võ sư kia, có càng lớn cơ hội đi cảm ngộ Nguyên mạch.

- Những nguyên khí này chủ yếu đều giấu ở bên trong Chân Vũ đan, bởi vì tụ linh đạt được lượng nguyên khí xác định, cho nên ta chỉ có thể cải biến ở bên trong kết cấu đan dược.

254. Chương 263: Cải Tiến Đan Dược. (2)

Chương 263: Cải tiến đan dược. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Bình thường bên trong Chân Vũ đan chỉ có một lỗ nguyên khí, nếu như ta có thể ở bên trong Chân Vũ đan mở ra ba lỗ khí, như vậy thời điểm phục dụng đan dược, nguyên khí kia sẽ làm ba lượt trùng kích đối với tu luyện giả! Như vậy cơ hội có thể cảm ngộ đến Nguyên mạch cũng sẽ lớn hơn rất nhiều.

Tần Phàm ngồi ở bên trong thạch thất, bên cạnh bày đặt dược đỉnh màu đỏ, hần nhắm mắt lại suy nghĩ nên bắt đầu như thế nào.

- Bất quá cái kia cần linh hồn lực tương đối mạnh đi cảm ứng, thời điểm thể rắn lợi dụng tinh thần lực khống chế gia tăng lỗ khí ở bên trong đan dược là rất gian nan, chỉ là không biết ta có thể thành công hay không.

Trong đầu Tần Phàm nhớ lại kinh nghiệm chỉ dẫn trong điển tịch của Ân Thế đan môn truyền thừa, càng không ngừng suy diễn trong đầu.

Chậm rãi nhập định.

- Tiểu tử này năm nay cũng mới 17 tuổi a, không chỉ đã trở thành Luyện Đan Sư, hơn nữa còn giống như muốn thay đổi đan phương?

Cổ Mặc nhìn Tần Phàm ngồi trên mặt đất trầm tư suy nghĩ, không khỏi âm thầm tắc lưỡi.

- Hắc hắc, chỉ là không biết lần này có thể thành công hay không.

Cổ Mặc trông thấy Tần Phàm đã mở mắt, bắt đầu ném linh dược vào trong dược đỉnh, chuẩn bị bắt đầu luyện chế. Theo hần biết, cho dù là một ít Luyện đan đại sư thâm niên, muốn cải tiến một đan phương cũng là thập phần gian nan.

Tần Phàm năm nay mới 17 tuổi, cho dù từ trong bụng mẹ bắt đầu học tập luyện được, cũng mới mười mấy năm mà thôi.

Bất quá Cổ Mặc cũng tinh tường, luyện được so với luyện võ càng cần thiên phú. Ở Vũ Thiên đại lục, cơ hồ toàn dân tập võ, cho dù thiên phú không tốt, chỉ cần chịu cố gắng, luyện vài thập niên, ít nhất cũng có thể thành một Võ giả.

Nhưng đối với luyện được sư mà nói, nếu như không có thiên phú, cho dù một mực luyện được đến chết, cũng chưa chắc có thể đạt tới tiêu chuẩn linh dịch cấp.

Cổ Mặc ở bên người Tần Phàm lâu như vậy, đối với kỹ thuật luyện được của Tần Phàm là thập phần tinh tường, nếu như không phải mình một mực hấp thu đan khí của hắn, thì hai năm trước kia, hắn đã có thể luyện chế ra đan được rồi.

Thiên phú Luyện được như thế, mấy trăm năm qua hắn là chưa từng bại kiến.

- Thiên phú luyện được yêu nghiệt như thế, nếu để cho những Luyện được sư khác biết rõ, cũng không biết sẽ đổ kị thành cái dạng gì?

Trong nội tâm Cổ Mặc không khỏi có chút nghiền ngẫm thâm nghĩ.

Lúc này Tần Phàm đang chìm đắm trong thế giới luyện được, tự nhiên không có công phu để ý tới Cổ Mặc đang suy nghĩ cái gì.

Trên thực tế, cải tiến một loại luyện được là một sự tình thập phần gian nan, cho dù là hắn, có được kinh nghiệm phong phú của Ấn Thế đan môn cũng không dám xem thường.

Đồng dạng được tài bị hắn bỏ vào trong được đỉnh, sau đó chậm rãi luyện hóa.

Hóa thành linh dịch.

Ngưng 1ộ.

Ngưng thể.

Thể rắn.

Ở trình tự thể rắn này, đúng là thời điểm linh hoàn thành hình, Tần Phàm bắt đầu chú tâm đầu nhập, tinh thần lực bao phủ trong được đỉnh, ném thử ở trong quá trình thể rắn, tạo ra mấy lỗ khí bên trong linh hoàn.

Tâm cẩn thận tiến hành.

PHỐC!

Nhưng mà, ngay khi quá trình thể rắn tiến hành không bao lâu, trong lò đan đột nhiên phát ra một tiếng phá hủy rất nhỏ.

- Đã thất bại.

Tần Phàm nhướng mày, trước đó hắn luyện được là rất ít thất bại ở thể rắn, nhưng lúc này bởi vì ném thử, cuối cùng nhất là thất bại chấm dứt.

- Xem ra ta đối với hệ thống luyện được của thế giới này vẫn là không đủ, nếu như có thể đạt được bản thảo của những luyện được sư cao cấp khác nhìn một chút thì tốt rồi.

Tần Phàm thâm nghĩ trong lòng, bất quá hắn đến nơi này, ngoại trừ những luyện được sư trong gia tộc kia, thì không có tiếp xúc qua luyện được sư cao cấp khác, muốn giao lưu kỹ thuật luyện được thoáng một phát cũng không có cơ hội. Dùng trình độ luyện được của hắn, luyện được sư có thể cùng hắn giao lưu, ít nhất cũng phải linh hoàn cấp trở lên.

- Hắc hắc, thất bại a.

Cổ Mặc trông thấy Tần Phàm mở nắp được đỉnh, linh hoàn bên trong đã trở nên chia năm xẻ bảy, cháy đen một mảnh, cho dù hắn không hiểu luyện được, cũng biết điều này đại biểu luyện được đã thất bại.

- Cải tiến luyện được không có đơn giản như vậy, bản Võ Thánh đã nói tiểu tử ngươi cho dù lại biến thái, tạm thời cũng là không có cách nào cùng những lão gia hỏa kia so sánh.

Cổ Mặc trông thấy Tần Phàm một bộ sần mi khổ kiếm, không khỏi trêu tức nói.

Bất quá lúc này Tần Phàm đang nghĩ đến nhập thần, tựa hồ hoàn toàn không có nghe được Cổ Mặc đang nói chuyện, chỉ là lấy những tài liệu hỏng ra, sau đó lại thay đổi linh dược mới vào, chuẩn bị tiến hành luyện dược tiếp theo.

- Thật sự là dược si ah!

Cổ Mặc thấy bộ dáng này của Tần Phàm, không khỏi bất đắc dĩ thở dài:

- Bất quá cũng chính là như vậy, mới có thể ở tuổi còn trẻ đạt được trình độ luyện dược cao như thế a!

Tần Phàm tập trung tinh thần không chế đan hỏa trong tay, đem độ ấm mỗi một chỗ đều không chế thập phần tinh chuẩn, lúc này hắn hoàn toàn đắm chìm bên trong thế giới của mình, cho dù hiện tại ở chung quanh bốc cháy, hắn cũng chưa chắc phát hiện được.

Luyện hóa.

Ngưng lộ.

Ngưng thể.

Thể rắn.

Nguyên một đám trình tự trôi qua, lại đến thời điểm khai thác lỗ khí lần nữa, Tần Phàm lại cẩn thận thêm vài phần, âm thầm cảm ứng đến biến hóa trong dược đỉnh.

Tinh thần lực cường đại bao trùm ở trong đó, lúc này chính hắn, cơ hồ là cùng dược đỉnh kia hóa làm một thể, đem mỗi một điểm biến hóa trong dược đỉnh kia đều tính toán tỉ mỉ.

Cái lỗ khí thứ nhất.

Lỗ khí thứ hai!

- Ách bên ngoài nhiều ra một cái lỗ khí rồi.

Trong nội tâm Tần Phàm khẽ nhúc nhích, nhưng tiếp tục dùng tinh thần lực không chế biến hóa trong dược đỉnh, không dám có một phần sơ sẩy.

PHỐC.

Vẫn là thanh âm rất nhỏ kia vang lên.

- Ah...

Trong thạch thất vang lên tiếng kêu cực kỳ phiền muộn của Tần Phàm.

- Chỉ kém một chút ah!

Tần Phàm tức giận đến dậm chân, sau đó bộ dáng như điên tự nhủ:

- Tại sao vậy chứ? Rõ ràng đã mở ra lỗ khí thứ hai, tại sao đến thời điểm lỗ khí thứ ba bắt đầu sinh, thì tất cả lại đều bị hỏng? Cửu hoàn đan của Ẩn Thế đan môn chúng ta thậm chí có thể mở ra chín lỗ khí, sao Chân Vũ đan này mở ra ba lỗ khí liền bạo phá rồi?

- Tiếp tục như vậy có thể thật sự điên mất rồi hay không?

Cổ Mặc trông thấy Tần Phàm như vậy, không khỏi nghĩ một phát, ngay sau đó Tần Phàm bắt đầu luyện dược lần thứ ba.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn...

Lại từng bước một đi tới giai đoạn thể rắn.

- Ah...

Tần Phàm lần nữa phát ra một tiếng thở nhẹ:

- Vẫn thiếu một ít.

Tiếp tục...

- Lần thứ tư rồi.

Cổ Mặc ở một bên chán nản đến đi đếm số lần thất bại của Tần Phàm.

Tiếp tục...

- Lần thứ bảy.

Tiếp tục...

- Lần thứ chín rồi, nên ngừng a.

Cổ Mặc nhìn bộ dạng Tần Phàm mệt mỏi muốn gục xuống, biết rõ lúc này hắn vô luận là võ khí trong cơ thể, hay là tinh thần lực đều đã tiêu hao thật lớn, khó có thể lại tiếp tục rồi.

255. Chương 264: Khách Không Mời Mà Đến. (1)

Chương 264: Khách không mời mà đến. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

- Tiểu tử, buông tha đi, tuy ngươi tuổi còn trẻ đã là Luyện Đan Sư, nhưng dù sao chỉ có 17 tuổi, muốn luyện chế đan dược mới đâu có dễ dàng như vậy...

- Trước kia một bằng hữu của bản Võ Thánh, vì cải tiến một loại đan dược, là trọn vẹn phí mười năm thời gian mới thành công.

Cổ Mặc trông thấy Tần Phàm còn muốn tiếp tục, thật sự xem không nổi, cũng khó được mở miệng an ủi.

Phanh.

Nắp dược đỉnh bị mở lần nữa, Tần Phàm lại hoàn toàn nghe không được, bắt đầu tiến hành lần luyện chế thứ mười.

- Thối tiểu tử!

Thấy Tần Phàm y nguyên đắm chìm trong thế giới của mình, Cổ Mặc không khỏi tức giận đến mắng to, vừa định tiến lên đập tỉnh, nhưng vào lúc này linh thức không khỏi khẽ động.

- Ô? Tựa hồ có người đi tới Dược cốc?

Cổ Mặc đột nhiên cảm ứng được ở bên ngoài sương khói mông lung kia, tựa hồ có người tới gần bên này, hơn nữa còn giống như không chỉ một người.

- Tiểu tử.

Cổ Mặc đang muốn thông tri Tần Phàm, nhưng Tần Phàm đã bắt đầu luyện dược.

- Cái tiểu tử thối này, nếu như cắt ngang hắn luyện đan, hắn có khả năng sẽ nổi trận Lôi Đình, được rồi, chờ hắn hoàn thành lần này rồi nói sau, dù sao cũng là thất bại, sẽ dùng không được bao lâu.

Cổ Mặc liếc qua Tần Phàm, tức giận lắm lắm.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn.

Tần Phàm cẩn thận tiến hành mỗi một bước.

Cái lỗ khí thứ nhất khí khổng, lỗ khí thứ hai...

Lỗ khí thứ ba!

- Thành công sao?

Tần Phàm vui vẻ, vội vàng toàn lực giữ lấy thành quả, không có một tia buông lỏng.

Tụ linh!

Tần Phàm tiếp tục chuẩn bị trình tự thành đan, hắn muốn luyện chế là linh đan, mà không phải linh hoàn.

- Ồ? Muốn tụ linh rồi hả? Chẳng lẽ tiểu tử này thành công rồi hả?

Cổ Mặc cảm giác được thiên địa linh khí chậm rãi tụ tập bên trên được đỉnh, hai mắt không khỏi ngưng tụ, lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Tụ linh!

Tần Phàm khẽ quát, khống chế thiên địa linh khí bao vây lỗ khí trong linh hoàn, chậm rãi rót đầy cho chúng...

- Hô...

Tần Phàm rốt cục có chút thở dài một hơi.

- Chân Vũ đan ba lỗ khí, thành công rồi! Được hiệu không chỉ là tăng lên đối với cảnh giới, hơn nữa để cho người phục dụng Linh Vận Hoàn đột phá đến Tiên Thiên có thể có ba cơ hội cảm ngộ Nguyên mạch!

Tần Phàm mở được đỉnh kia ra, một khối linh đan sáng bóng hiện ra ở bên trong.

- Tiểu tử này, thật đúng là thành công rồi

Cổ Mặc tròng lớn hai mắt, có chút không dám tin tưởng.

- Ta nghĩ những mạo hiểm giả lợi dụng Linh Vận Hoàn đột phá đến Tiên Thiên kia, không ai có thể cự tuyệt nó.

Tần Phàm tự tin nói, ở bên trong chút ít mạo hiểm giả có được thực lực Tiên Thiên kia, có rất nhiều đều là lợi dụng Linh Vận Hoàn đột phá, bọn hắn không thể tiến thêm một bước, nhưng mà Tam nguyên Chân Vũ đan này có thể lần nữa cho bọn hắn ba cơ hội!

Hơn nữa chỉ là luận được hiệu mà nói, tam nguyên Chân Vũ đan này có thể cho Tiên Thiên Võ sư dễ thắng một cấp rưỡi!

- Lợi dụng tam nguyên Chân Vũ đan này, có thể thay Ấn Thế mạo hiểm đoàn mời chào một ít mạo hiểm giả cảnh giới Tiên Thiên.

Tần Phàm trầm nghĩ.

- Tiểu tử, không thể tưởng được ngươi lại thành công, chắc chắn, thật là làm bản Võ Thánh kinh ngạc không thôi! Ngươi mới 17 tuổi ah! Dĩ nhiên có thể thay đổi đan dược thành công! Nếu để cho những lão gia hỏa kia biết được, chận chận...

Cổ Mặc khoa trương thán phục nói.

Tần Phàm nhếch miệng mỉm cười, kỳ thật hắn cũng có cảm giác thành tựu.

- Bất quá, kế tiếp ngươi khả năng có chút phiền phức phải xử lý rồi.

Cổ Mặc nghiêng ngả cười cười, tiếp tục nói:

- Tựa hồ có người muốn đánh chủ ý tới mảnh phúc địa này của người!

Ở bên ngoài Được cốc, sương mù mờ mịt lung.

Một nhóm bốn người đang hướng địa phương ẩn nấp kia đi đến.

- Đại nhân, Linh được cốc kia là ở phía trước, tiểu nhân đi vào xem qua, bên trong tất cả đều là linh dược, tuy tiểu nhân không biết loại nào là trân quý, nhưng mà có một ít linh dược thoát nhìn thập phần hiếm thấy, ít nhất ta ở Yêu Thú sơn mạch đã lâu như vậy, còn chưa bao giờ bắt kiến.

Một nam tử mạo hiểm giả bộ dáng đen gầy, cung kính dẫn đường ở phía trước.

- Hừ, nếu như việc này là thật, lão phu tự nhiên không bạc đãi người.

Trong đó một lão giả thân phận thoát nhìn lộ ra tôn quý khê hừ một tiếng nói ra.

- Nếu như người dám lừa gạt chủ nhân nhà ta, như vậy hậu quả người cũng tinh tường.

Sau đó một trung niên nhân áo lam bên cạnh lão giả lạnh lùng bổ sung nói.

- Tiểu nhân không dám. đọc truyện mới nhất tại .

Nam tử đen gầy kia liền bề bộn cúi đầu khom lưng đáp.

- Hai vị yên tâm đi, Hầu tử hấn làm việc một mực đều rất lưu loát, chưa bao giờ xảy ra sai lầm, giúp mạo hiểm đoàn chúng ta bề bộn không ít, lần này sẽ không có vấn đề gì.

Còn lại Đại Hán tóc ngắn kia, lúc này cũng mở miệng nói.

- Hắc, vẫn là đoàn trưởng hiểu rõ ta.

Nam tử đen gầy hơi có chút đắc ý nói.

- Tiếp tục dẫn đường đi.

Lão giả tôn quý kia nhẹ gạt đầu, phất tay nói ra.

- Qua hai cái ngoặt nữa sẽ đến.

Nam tử đen gầy kia nói ra, ở chỗ này đã đến chỗ sương mù tràn ngập, tầm nhìn cũng không xa.

- Địa phương ẩn nấp như vậy cũng bị người tìm được, thật là có chút năng lực.

Lúc này trung niên nhân áo lam kia cũng nói.

- Ha ha, tuy hiện tại Hầu tử mới đột phá đến cảnh giới Võ sư không lâu, nhưng mà hấn ở phương diện truy tung rất là lành nghề, lần kia là bởi vì chúng ta truy tung một địch nhân mới tìm tới nơi này.

Đại Hán tóc ngắn kia giải thích nói.

Lại đi một hồi.

- Đã đến, chính là chỗ đó!

Hầu tử kia đột nhiên có chút hưng phấn kêu lên, chỉ thấy ở trước mặt bọn họ xuất hiện một đường mòn tĩnh mịch, đi thông ở chỗ sâu trong Vân Hải, chỉ là không biết đầu bên kia là gì.

- Bên trong chính là Được cốc rồi.

Hầu tử nhanh hơn vài bước đi ở phía trước, rất nhanh biến mất trong mây mù.

Đằng sau lão giả cùng trung niên nhân áo lam kia liếc mắt nhìn nhau, lập tức cũng đi theo vào.

- Tốt một mảnh linh địa.

Tôn quý lão giả đi vào linh dược cốc, phóng mắt nhìn đi là một mảnh dược điền lớn linh khí dạt dào, bên trong sinh trưởng lấy các loại linh dược trân quý, một cổ dược hương chi vị, xen lẫn ở trong sương mù, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

- Đó là Hồng Nhường Thảo, Hỏa Vương Đăng, Chu Vân Quả... Đây đều là một ít linh dược trân quý cực kỳ hiếm thấy bên ngoài ah! Vậy mà đều tập trung ở một chỗ, thần kỳ, thật sự quá thần kỳ!

Hắn không khỏi hít sâu một hơi, ánh mắt bắt đầu chuyển động.

- Đại nhân, người xem có thỏa mãn không?

Hầu tử tiến lên xum xoe nói.

- Thỏa mãn, thập phần thỏa mãn! Dược cốc này đối với lão phu là luyện dược sư mà nói, quả thực là phúc địa hiếm có, thật sự là không thể tốt hơn rồi...

Trên mặt lão giả tôn quý kia lộ ra nụ cười ôn hòa, nhưng mà lại cất dấu một hàn ý khó có thể phát hiện.

- Chỉ cần đại nhân thỏa mãn thì tốt rồi, ở đằng kia còn có một mảng lớn linh dược, đều là loại thập phần hiếm thấy.

Hầu tử kia không có chứng kiến lão giả kia lộ ra hàn ý, tiếp tục ra sức giới thiệu nói.

256. Chương 265: Khách Không Mời Mà Đến. (2)

Chương 265: Khách không mời mà đến. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’”)

- A Phúc, ban thưởng cho bọn hắn.

Lão giả kia cười gật gật đầu, sau đó quay đầu lại nhìn trung niên nhân áo lam kia ý bảo.

- Vâng thưa chủ nhân.

Lúc này trung niên nhân áo lam kia tiến lên, sau đó giả vờ muốn từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra đồ vật, đột nhiên một quyền đánh ra, oanh lên ngực Đại Hân tóc ngắn, lập tức đem hắn một quyền đánh bay.

- Người...

Đại Hân tóc ngắn kia nặng nề rơi trên mặt đất, nửa ngẩng thân thể lên, chỉ vào trung niên nhân áo lam, trên mặt lộ vẻ không cam lòng, sau đó gian nan nói ra một chữ, đầu nghiêng một cái, tắt thở rồi.

- Các người muốn làm gì?

Hầu tử kia cả kinh, sợ tới mức lui về phía sau hai bước.

- Hắc hắc, tại đây thật là một mảnh phúc địa, nhưng tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài, cho nên chỉ có thể ủy khuất các người.

Lão giả tôn quý kia lộ ra vui vẻ.

- Đoàn trưởng không phải cùng các người có quan hệ thân thích sao? Các người vậy mà hạ thủ được!

Hầu tử kia lui về phía sau, cả kinh thiếu chút nữa té lăn trên đất. Ngay cả đoàn trưởng của hắn là Tiên Thiên Võ sư cũng bị một kích mất mạng, hắn mới vừa đột phá đến Võ sư không lâu, nào dám đối kháng, nhưng lúc này lỗi ra kia bị hai người ngăn trở, hết lần này tới lần khác lại chạy trốn không được, hắn chỉ phải thối lui về hướng được đền.

- Ta... ta sẽ không nói ra, hai vị đại nhân bỏ qua cho ta đi...

Hắn một bên lui một bên hoảng sợ nói.

- Chỉ có người chết mới không tiết lộ bí mật.

Trung niên nhân áo lam kia cười lạnh nói, chậm rãi đi về phía Hầu tử kia, mà lão giả kia thì đứng ở cửa ra vào được cốc, Hầu tử tuyệt đối không có khả năng chạy trốn.

- Ha ha, người cho rằng người là ai? Người cũng không quá đáng là một con chó của lão bất tử kia mà thôi, lúc nào hần không cần, đồng dạng cũng sẽ giết người.

Hầu tử kia thấy mình đã là hần phải chết, dứt khoát buông ra lá gan nói:

- Người một lão bất tử không phải rất quan tâm những linh dược này ư, hiện tại lão tử hủy hết chúng!

Hầu tử kia cũng cười lạnh nói, sau đó liền trực tiếp phóng vào bên trong, những linh dược kia nhất định là vô cùng trân quý, lòng hần nghĩ cho dù chết cũng muốn để cho lão bất tử kia đau lòng một phen.

- Nhanh ngăn cản hần!

Như vậy không thể nghi ngờ là bị giẫm trúng chỗ đau, lão giả kia không khỏi phần nộ quát, sau đó nhện không được liều mạng trực tiếp một chưởng đánh vào hư không, một đầu khí kinh hình đại xà kéo lấy ánh sáng lạnh thật dài, đánh tới Hầu tử kia.

Hầu tử kia cảm giác mình hần đã phải chết, cắn răng đánh tới chút ít linh dược hiếm thấy kia.

Đột nhiên, thân thể của hần bị một cổ kinh khí đẩy sang một bên.

Oanh!

Sau đó một tiếng chấn động vang lên, một đầu khí kinh trâu điên hồng sắc ở một bên bỗng nhiên lao ra, trực tiếp nghênh hướng hư ảnh Cự Xà kia, cả hai ở trên không trung chạm vào nhau, muốn nổ tung lên.

- Những linh dược này của ta là không tổn thương được, nếu không mười cái mạng của người cũng không đủ bồi.

Lúc này thân ảnh một thiếu niên mặc áo bào xanh đột nhiên hiện ra ở bên cạnh của hần, thanh âm nhàn nhạt ở giữa sân vang lên.

- Người là ai?

Nhìn xem trong tràng đột nhiên xuất hiện bóng người, lão giả kia trầm giọng hỏi, vừa rồi một kích kia, bởi vì hần sợ ngộ thương linh dược, cho nên chỉ dùng một phần ba lực lượng, nhưng thiếu niên trước mắt này thoát nhìn tuổi không lớn lắm, vậy mà có thể nhẹ nhàng ngăn lại như vậy, cái này để cho hần quả thực có chút ngoài ý muốn.

- Ta dĩ nhiên là chủ nhân dược cốc này.

Tần Phàm cười nhạt nói.

- Người là chủ nhân dược cốc này?

Lão giả kia hai mắt ngưng tụ, lập tức bộc phát ra một vòng hàn quang, một mảnh phúc địa này trân quý, hần làm một Luyện dược sư đương nhiên là rõ ràng, cái kia tuyệt đối là không thể rơi vào trong tay người khác.

- Đúng vậy, tất cả linh dược ở đều là của ta.

Tần Phàm mỉm cười nói.

- Rất nhanh sẽ không phải rồi.

Lão giả kia lạnh lùng nói:

- Mảnh linh dược này tên là Cốc Lưu, là sản nghiệp của Tam phẩm Chân Vũ thế gia Đường thành Lưu gia!

- Tam phẩm Chân Vũ thế gia?

Tần Phàm có chút khinh thường cười cười, hần ngay cả nhất phẩm Chân Vũ thế gia cũng chọc, như thế nào còn có thể sợ một Tam phẩm Chân Vũ thế gia.

- Ha ha, thật sự là một tiểu tử không biết trời cao đất rộng, bất quá vô luận như thế nào, cho dù ngươi là đệ tử của nhất phẩm Chân Vũ thể gia, cũng tất nhiên không có khả năng đi ra nơi đây! Ở chỗ này lão phu cũng dạy ngươi một kinh nghiệm giáo huấn, coi như mình có bối cảnh gì, nhưng mà không nên ở bên ngoài quá mức rêu rao, bởi vì thời điểm ngươi chết, gia tộc của ngươi chưa chắc sẽ biết rõ.

Lão giả kia thấy Tần Phàm lộ ra dáng tươi cười khinh thường, cho rằng Tần Phàm là đệ tử đại thể gia, không khỏi làm càn cười cười, vì một mảnh được cốc trân quý như vậy, coi như là đệ tử của nhất phẩm Chân Vũ thể gia hẳn cũng giết không tha!

Vừa rồi hắn đã âm thầm quan sát chung quanh, tại đây không có người nào, nói cách khác thiếu niên này chỉ có một người! Cho dù hắn thật sự xuất từ nhất phẩm Chân Vũ thể gia, lại thiên tài như thế nào, niên kỷ như vậy nhiều lắm là mới đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên không lâu!

Có vốn liếng gì cùng mình đối kháng?

Lão giả kia nhìn Tần Phàm, đã như nhìn người chết.

Tần Phàm chỉ là cười cười, không có trả lời, sau đó đi qua bên cạnh Hầu tử té trên mặt đất, kinh hồn chưa định, trong miệng ôn hòa nói:

- Nếu như ta là ngươi, sẽ không thừa cơ chạy trốn, ngươi đứng ở chỗ này chờ, một hồi ta muốn hỏi ngươi vài lời.

Hầu tử kia vội vàng gật đầu, chẳng biết tại sao, hắn ần ần cảm giác thiếu niên trước mặt này tựa hồ so với lão giả tôn quý kia còn muốn đáng sợ hơn.

Lúc này, một thanh âm vang lên, sau đó hai mắt Hầu tử kia chậm rãi nhắm lại, bất tỉnh rồi.

- Nư vậy bảo hiểm một chút.

Tần Phàm thu tay, lẩm bẩm nói.

Lão giả kia thấy Tần Phàm y nguyên biểu hiện bình tĩnh như vậy, cũng không khỏi cẩn thận thêm vài phần, hắn nhìn trung niên nhân áo lam kia ý bảo thoáng một phát, để cho hắn về phía trước thăm dò.

Trung niên nhân áo lam kia nhẹ gật đầu, sau đó tiến lên một bước, song chưởng đột nhiên đẩy về phía trước, nhiệt khí cuộn cuộn lao tới Tần Phàm.

- Cũng là tu tập hành Hỏa nguyên khí, bất quá không thể nguyên khí hóa chân hỏa, còn không có đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư.

Tần Phàm nhìn thoáng qua, nhìn ra được trung niên nhân này cũng chỉ là Tiên Thiên Võ sư, bất quá cảnh giới so với mình cao hơn mấy cấp, hắn cũng không dám khinh thường, dưới chân triển khai Lưu Tinh Bộ, cũng một quyền nghênh tiếp.

Oanh!

Quyền chưởng hai người đụng nhau, đều cảm nhận được đối phương truyền đến khí tức nóng rực, mà mặc dù Tần Phàm chỉ là Tam cấp Tiên Thiên Võ sư, bất quá bởi vì thông qua Linh Hàn quyền sáo oanh ra, khí kinh tăng cường gấp hai, cho nên lần này hai người ngược lại là lực lượng ngang nhau.

257. Chương 266: Niềm Vui Ngoài Ý Muốn. (1)

Chương 266: Niềm vui ngoài ý muốn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••,(“••,† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Nguyên lai chỉ là Tiên Thiên Võ sư sơ cấp mà thôi!

Lúc này lão giả kia thấy cẩn thận, quan sát khí thế của Tần Phàm, biết rõ hắn đại khái vừa đến Tam cấp Tiên Thiên, cũng là giai đoạn Tiên Thiên Võ sư sơ cấp.

Bất quá hắn đối với Linh Hàn quyền sáo trong tay Tần Phàm lại nhìn lâu một phần, trên mặt hơi có chút tham lam.

Ngay sau đó, trong tay hắn liền thâm vận khí kinh, ý định trực tiếp ra tay, mau chóng chấm dứt trận chiến đấu này, để tránh đêm dài lắm mộng. Hắn vốn là người cẩn thận, ngược lại chưa bao giờ chú ý quang minh lỗi lạc gì.

Mà vào lúc này, hắn cảm giác được thân thể của mình ngưng tụ, tựa hồ đột nhiên trở nên trầm trọng.

- Lão bất tử đánh với lão bất tử, như vậy mới công bình a... U-a..aaa, bản Võ Thánh cũng thật lâu không hề động thủ qua rồi.

Lúc này một thanh âm lười biếng hư vô mờ mịt vang lên, ở trong hư không vốn là không có vật gì, một bóng người thanh sắc già nua chậm rãi hiện ra.

- Cái này... Là linh hồn thể?

Lão giả họ Lưu kia nhìn xem bóng người chậm rãi hiện ra kia, quả thực là dọa cả kinh, hắn thật sự không ngờ bên người Tần Phàm sẽ có một linh hồn thể lợi hại, trách không được đối với mình là Linh Vũ sư còn có thể không sợ hãi.

- Vừa rồi hắn nói cái gì? Võ... Thánh?

Ở chỗ sâu trong đôi mắt của Lão giả họ Lưu không khỏi hiện ra một vòng hoảng sợ, hắn chỉ là một Linh Vũ sư, ở trước mặt Võ Thánh quả thực là cái gì cũng không phải!

Hắn nhìn trung niên nhân áo lam kia ý bảo, rõ ràng cho thấy sinh ra thoái ý, nhưng hắn phát hiện thân thể của mình trở nên cực kỳ trầm trọng, căn bản ngay cả di động cũng khó khăn.

Mà lúc này Cổ Mặc chỉ là phiêu phù ở cách mặt đất ba thước, mang theo một tia nghiền ngẫm nhìn lão giả họ Lưu kia, lộ ra cực kỳ dễ dàng.

- Hai vị, chúng ta nguyện ý buông tha ảnh linh được này.

Lúc này lão giả họ Lưu kia chỉ phải cúi đầu xuống nói:

- Hơn nửa ngày sau chắc chắn sẽ đưa lên hậu lễ, mong hai vị không so đo chúng ta mạo muội quấy rầy.

- Nơi này là một mảnh phúc địa, tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài, cho nên chỉ có thể ủy khuất các người.

Tần Phàm trêu tức tái diễn lời mà vừa rồi lão giả họ Lưu này đã từng nói qua. nguồn (.)

- Các hạ yên tâm, chúng ta thề nhất định sẽ không tiết lộ ra ngoài.

Lúc này trung niên nhân áo lam kia nói.

- A Phúc, không cần phải nói, chỉ có người chết mới không tiết lộ bí mật.

Lão giả họ Lưu kia nhìn ra thiếu niên trước mắt này hoàn toàn không có ý buông tha mình, sắc mặt âm trầm nói.

- Ha ha, người biết được cũng thật nhiều.

Tần Phàm cười nói.

- Hừ, cho dù phải chết, ta cũng không thể để các người sống khá giả, a Phúc, nhanh động thủ giết tiểu tử kia!

Lão giả họ Lưu kia đột nhiên lạnh quát một tiếng, sau đó bản thân bộc phát ra một cỗ Liệt Diễm thanh sắc, trực tiếp lao tới, thoát nhìn là muốn đồng quy vu tận với Cổ Mặc.

Hắn nhìn ra được thực lực Tần Phàm cũng không cao, chỉ cần hắn cuốn lấy linh hồn thể này, người hầu của hắn tuyệt đối có khả năng giết chết!

Cho dù chết, cũng phải kéo kẻ chết chung!

- Tiểu tử, nhận lấy cái chết!

Trung niên nhân áo lam kia trông thấy lão giả họ Lưu đã dốc sức liều mạng, không khỏi phát ra một tiếng bi thiết, sau đó lập tức đánh ra một chuồng, hướng về Tần Phàm gào thét mà đi, hẳn cũng là phục vụ quên mình tương bác rồi.

Lúc này Tần Phàm cũng không hề ẩn dấu thực lực, một quyền oanh ra, lập tức hiện ra cánh tay Kỳ Lân, cùng trung niên nhân áo lam kia oanh kích một chỗ.

Oanh!

Công kích của hai người ở trong hư không giao kích cùng một chỗ, riêng phần mình lui một bước. Thực lực của trung niên nhân áo lam kia ở khoảng Tiên Thiên cấp bảy trở lên, tuy Tần Phàm dùng tới cánh tay Kỳ Lân, nhưng trong khoảng thời gian ngắn muốn giết chết đối phương cũng không dễ dàng.

Mà vào lúc này.

Bồng!

Ở đằng kia, lão giả họ Lưu lập tức bổ nhào vào trước mặt Cổ Mặc, một vòng hắc hỏa đột nhiên bị Cổ Mặc kích bắn mà ra, trực tiếp xuyên qua lồng ngực lão giả họ Lưu này, ngay cả nội tạng cũng trực tiếp bốc cháy lên.

- Ah...

Lão giả họ Lưu kia thống khổ kêu một tiếng, sau đó vô lực ngã trên mặt đất, vô pháp tới trước một bước.

- Chủ nhân!

Trên mặt trung niên nhân áo lam kia cũng lộ ra thần sắc cực kỳ bi thương, sau đó vẫy mà nhào tới lão giả kia, cùng một chỗ bắt đầu thiêu đốt.

- Ngược lại là một trung bộc.

Tần Phàm có chút tán thán một tiếng, như thế hẳn bớt không ít khí lực. Nhưng hẳn liếc nhìn lão giả họ Lưu kia, chợt nhớ tới lão giả họ Lưu này là một gã luyện được sư, vì vậy vội vàng kêu lên:

- Lão đầu, lấy trử vật giới chỉ của hắn!

Trử vật giới chỉ bị Cổ Mặc dùng hấp lực chuẩn xác nhiếp ra, ném tới trên mặt đất.

- Chính mình cầm đi, chậm một chút nữa, ngay cả trử vật giới chỉ này cũng sẽ bị đốt thành tro rồi.

Cổ Mặc cười nói.

Mà lại nhìn bên kia, thi thể của lão giả họ Lưu cùng trung niên nhân áo lam thì tiếp tục thiêu đốt lên, rất nhanh song song hóa thành tro tàn.

- Hắc hỏa này lợi hại như vậy?

Tần Phàm trông thấy một màn này, không khỏi nuốt nước miếng nói ra:

- Lão đầu, người chừng nào thì dạy ta sử dụng hắc hỏa này?

- Đợi người trở thành Linh Vũ sư rồi nói sau.

Cổ Mặc tức giận nói:

- Hắc hỏa này người xem rất lợi hại, nhưng tu luyện thật không đơn giản, lúc trước ta tu luyện vài chục năm mới chính thức nắm giữ đây.

Tần Phàm nhướng mắt, bất quá hẳn cũng biết tu luyện hắc hỏa này nhất định phải đạt tới nguyên khí hóa thực mới có thể làm được, cho nên cũng không bắt buộc, chỉ là lập tức đi qua nhặt trử vật giới chỉ lên.

Lão giả họ Lưu này là luyện được sư, trên người hẳn nhất định cất giữ không ít tài vật, có lẽ còn có thể tìm được một ít tri thức luyện được đối với mình hữu dụng.

Cái trử vật giới chỉ này truyền nhiệt cũng không phải quá mạnh mẽ, nhặt lên chỉ cảm thấy có chút ẩm áp mà thôi, Tần Phàm cất chiếc nhẫn trử vật này đi, sau đó liền đi đến bên cạnh tên Hầu tử ngã xuống đất kia.

Đưa võ khí vào trong cơ thể Hầu tử, Tần Phàm để hắn tỉnh lại.

- Thiếu gia, tha mạng.

Hầu tử kia tỉnh lại, hướng bốn phía xem xét, phát hiện lão giả họ Lưu kia cùng trung niên áo lam đều đã không thấy bóng dáng, chỉ để lại một đống tro tàn, sợ tới mức vội vàng quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ.

- Người là người nào?

Tần Phàm nhàn nhạt địa khai mở âm thanh hỏi.

- Tiểu nhân vốn là một thành viên của Mãnh Hổ mạo hiểm đoàn, tên là Hầu Chung, bởi vì người hơi gầy, cho nên tất cả mọi người đều gọi ta là Hầu tử. Nhưng hôm nay đội trưởng đã bị chết, chỉ sợ cái mạo hiểm đoàn này rất nhanh sẽ giải tán, ta nguyện ý đi theo bên người thiếu gia, chỉ cầu thiếu gia có thể buông tha tiểu nhân một mạng, ta tuyệt đối sẽ không nói ra chuyện nơi đây.

Hầu tử kia khẩn trương nói, hẳn cảm thấy thực lực thiếu niên áo xanh trước mắt này so với mình cao hơn rất nhiều, sợ là khê động tay cũng có thể lấy mạng mình.

258. Chương 267: Niềm Vui Ngoài Ý Muốn. (2)

Chương 267: Niềm vui ngoài ý muốn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Người muốn đi theo ta?

Tần Phàm liếc nhìn Hầu tử, nhàn nhạt hỏi:

- Người có bản lĩnh gì? Một Võ sư nho nhỏ, bổn thiếu gia còn không để vào mắt.

- Tuy tiểu nhân chỉ là một Võ sư, nhưng tiểu nhân ở phương diện truy tung lại có một ít nghiên cứu, được cốc này là một lần tiểu nhân truy tung một nữ tử phát hiện được.

Hầu Chung vội vàng đáp.

- Nữ tử? Người vì cái gì mà truy tung nàng? Nàng hiện tại ra sao?

Tần Phàm nhìn Hầu Chung kia, liên tục lạnh giọng hỏi, hẳn biết rõ nữ tử trong miệng Hầu tử nhất định là Kỷ Huyền nhi không thể nghi ngờ, chỉ là không biết hôm nay tình huống của nàng như thế nào.

- Lẫn kia là vì hình như nữ tử này giết chết người của một gia tộc, sau đó trốn vào Yêu Thú sơn mạch, sau đó gia tộc kia mời rất nhiều mạo hiểm giả tìm kiếm tung tích của nàng trong Yêu Thú sơn mạch, bắt quá khi đó nữ tử kia về tới đây, rất nhanh liền rời đi, đi nơi nào ta không rõ ràng lắm... Khi đó ta thật có một ít si tâm, cho nên không có đem chỗ này nói cho người gia tộc kia.

Hầu Chung quanh co nói.

- Đó là gia tộc gì?

Tần Phàm nhíu mày hỏi.

- Bọn hắn cũng không nói gì, chỉ nói tìm được nữ tử kia sẽ có trọng thưởng.

Hầu Chung lắc đầu nói.

- Còn có bao nhiêu người biết rõ chỗ này?

Tần Phàm lại lạnh giọng hỏi.

- Đã không có, đầu tiên chỉ có ta cùng đoàn trưởng biết rõ, bởi vì đoàn trưởng và Luyện được sư của Đường thành Lưu gia kia có một điểm quan hệ thân thích xa xôi, biết rõ luyện được sư đối với được cốc như vậy tất nhiên sẽ rất có hứng thú, cho nên để cho tiểu nhân mang theo hai người đến đây, chỉ là không biết lão gia hỏa này ác như vậy, ngay cả đoàn trưởng cũng giết.

Hầu Chung tiếp tục nói.

- Một mảnh linh được cốc này, chỉ có luyện được sư mới rõ ràng nhất, đó là dùng giá trị liên thành để hình dung cũng không đủ, cũng trách không được lão giả họ Lưu kia muốn giết người diệt khẩu.

Tần Phàm nhìn Hầu Chung, cũng lộ ra lãnh ý.

- Thiếu gia tha mạng, Hầu Chung ta hướng Chân Vũ thần thề, nhất định sẽ không tiết lộ nửa điểm tin tức tại đây, như có vi phạm, để cho ta chết không yên lành!

Hầu Chung kia vội vàng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ nói.

- Kỹ thuật truy tung của ngươi rất tốt?

Hướng Chân Vũ thần thề, đối với người của thế giới này mà nói xem như là lời thề chính thức rồi, người bình thường sẽ không dám vi phạm. Vì vậy Tần Phàm cũng giảm bớt một điểm sát cơ, hỏi tiếp.

- Đúng vậy, tiểu nhân tinh thông che dấu cùng truy tung, cho dù đối phương là Tiên Thiên Võ sư, ta cũng có lòng tin không bị phát hiện.

Hầu Chung vội vàng nói.

- Khóa được hoàn này ngươi ăn đi.

Lúc này Tần Phàm đưa cho Hầu Chung một khóa được hoàn hắc sắc nói.

- Đây là linh hoàn?

Hầu Chung nhìn xem khóa được hoàn kia, lộ ra kinh ngạc.

- Thật là linh hoàn, bất quá là linh hoàn có độc.

Tần Phàm lạnh lùng nói:

- Ta không quá tin tưởng lời thề của ngươi, nếu như ngươi xác thực tuân thủ, như vậy ba năm sau ta sẽ cho ngươi giải được, nếu như ba năm sau ta tìm không thấy ngươi, như vậy ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Cái này...

Hầu Chung kia cắn răng một cái, vẫn là cầm được hoàn kia đi qua, linh hoàn hẳn còn là lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng mà không thể tưởng được dĩ nhiên là độc được.

- Đây chính là Trung Võ hoàn, tuy ta cho vào độc được, nhưng mà có thể tăng cảnh giới lên một cấp.

Tần Phàm khẽ cười nói, lộ ra có chút ôn hòa.

- Thiếu gia ngươi là luyện được sư?

Hầu Chung kia ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn Tần Phàm.

- Luyện được sư Linh hoàn cấp?

- Nếu không thế nào có thể luyện chế ra linh hoàn?

Tần Phàm tiếp tục mỉm cười nói, bộ dạng ôn hòa kia rất mê hoặc người.

- Tốt, Hầu Chung ta thề chết theo thiếu gia.

Hầu Chung kia nghe Tần Phàm nói là một gã luyện được sư, vội vàng kích động nói, sau đó không nói hai lời, cầm linh hoàn trong tay nuốt vào bụng.

Hắn biết thân phận một Luyện được sư linh hoàn cấp là tôn quý thế nào, mình có thể vì hắn cống hiến sức lực đó là vinh hạnh!

- Vậy người trước hảo hảo luyện hóa một ít được lực a, sau khi hoàn thành đến bên trong sơn động tìm ta.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, cố ý để Hầu Chung một người ở chỗ này, là khảo nghiệm hắn có phải thật nguyện ý đi theo mình hay không.

Tuy Tần Phàm về tới sơn động, nhưng lại một mực để cho Cổ Mặc lưu ý Hầu Chung, nếu như Hầu Chung muốn chạy trốn, Tần Phàm có lòng tin rất nhanh có thể đuổi theo hắn, diệt sát.

Ngồi ở trong thạch thất, Tần Phàm liền đem trữ vật giới chỉ của lão giả họ Lưu vừa rồi kia ra, sau đó bắt đầu dò xét đồ vật bên trong, xem có phát hiện bản thảo của hắn hay không.

- Quả nhiên luyện được sư đều có thói quen viết bản thảo.

Rất nhanh, Tần Phàm liền từ trong trữ vật giới chỉ tìm được bản thảo của lão giả họ Lưu, mở ra nhìn nhìn.

- Người này xem ra là luyện được sư linh tán cấp. Tần Phàm nhìn một hồi, liền biết trình độ lão giả họ Lưu này như thế nào, bất quá vậy cũng là bản thảo đầu tiên hắn tiếp xúc đến từ luyện được sư trong gia tộc, cho nên ngược lại vẫn là có chút thu hoạch.

- Ồ? Tại đây giống như có một...

Đột nhiên Tần Phàm phát hiện tại bên trong bản thảo của lão giả họ Lưu kẹp một được phương. Xem xét xong, hắn không khỏi lộ ra dáng tươi cười cực kỳ mừng rỡ.

- Dĩ nhiên là nó! Đan phương của Cửu Chuyển Chân Vũ đan!

Cửu Chuyển Chân Vũ đan, siêu cấp đan được trong truyền thuyết! Cùng Trúc Cơ Đan giống nhau, đều có thể làm cho người ta đánh xuống trụ cột cực tốt, nhưng nếu so với Trúc Cơ Đan còn cao cấp gấp trăm lần, nghìn lần!

Trúc Cơ Đan chỉ là hữu dụng ở cấp Võ đồ, mà Cửu Chuyển Chân Vũ đan này lại có thể để cho tu luyện giả từ cảnh giới Võ đồ đến Tiên Thiên không có bất kỳ chướng ngại, có thể nói là vô lộ bằng phẳng!

Lúc trước tất cả mọi người cho rằng Tần Phàm là phục dụng loại đan được này mới có thể tiến cảnh nhanh như vậy, nhưng kỳ thật trước kia Tần Phàm là chưa từng gặp qua loại đan được này, nhưng hôm nay không thể tưởng được hắn lại lấy được đan phương của loại đan được trong truyền thuyết này!

- Một Luyện được sư linh tán cấp đến từ Tam phẩm Chân Vũ thế gia, thậm chí có đan phương nghịch thiên này.

Tần Phàm cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, khẽ cười nói:

- Đáng tiếc, coi như là hắn lấy được cũng vô dụng, Cửu Chuyển Chân Vũ đan này phải dùng hình thái đan được xuất hiện, hắn không có năng lực luyện chế kia.

- Bất quá đan phương này, đối với ta mà nói lại là vật báu vô giá.

Tần Phàm nắm ở trong tay, cực kỳ hưng phấn.

Hôm nay trong nội tâm Tần Phàm chủ yếu có hai mục tiêu: mục tiêu thứ nhất là tăng thực lực của mình lên, đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, đại biểu gia tộc đi tham gia khảo hạch thăng phẩm gia tộc.

Mục tiêu này hắn đã có phương hướng đại khái, cái kia chính là tìm được ma chủng, thông qua ma chủng lần nữa cải tạo khí lực của mình, để cho thân thể của mình có thể thừa nhận được lực, ỉnh đạt tới Tiên Thiên đỉnh phong!

259. Chương 268: Cửu Chuyển Chân Vũ Đan Cùng Tam Trọng Man Ngưu Xông. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 268: Cửu Chuyển Chân Vũ đan cùng Tam trọng Man Ngưu Xông. (1)

Mục tiêu thứ hai là tăng nội tình gia tộc lên, vốn mục tiêu này cũng có thể thông qua chút ít Trúc Cơ Đan mà Chân Vũ Thánh điện tặng cùng tự mình luyện chế kia đến đề thăng, nhưng vẫn là quá chậm, khả năng phải gần mười năm mới có hiệu quả!

Mà có Cửu Chuyển Chân Vũ đan này lại bất đồng, cái kia là siêu cấp đan dược có thể để cho tu luyện giả từ Võ đồ đến Tiên Thiên không có chướng ngại!

Đã có Cửu Chuyển Chân Vũ đan này, chỉ cần qua năm ba năm, Nam Phong Tàn gia liền có thể sinh ra một số lượng Tiên Thiên Võ sư không ít rồi! Bởi như vậy, nội tình gia tộc dĩ nhiên có thể tăng lên.

- Ách, đối với Luyện Đan Sư bình thường mà nói, tỉ lệ thành đan bình quân chỉ có 1%? Cái này thật đúng là đủ thấp.

Nhưng Tàn Phàm nhìn nội dung đan phương xa hơn, không khỏi hơi có chút kinh ngạc.

- Không chế độ ẩm vậy mà cần nghiêm khắc không chế đến trình độ này.

- Độ tinh khiết của linh dịch phải là 100%?

- Phải tiến hành chín lần tụ linh?

Khi Tàn Phàm xem hết đan phương, trên mặt cũng không khỏi co rúm, phát hiện Cửu Chuyển Chân Vũ đan này không chỉ cần linh dịch trân quý, hơn nữa đối với kỹ thuật của Luyện Đan Sư có yêu cầu thật lớn.

- Coi như là ta, tỉ lệ thành công đoán chừng cũng sẽ không vượt qua 10% a...

Tàn Phàm xem hết yêu cầu luyện chế Cửu Chuyển Chân Vũ đan, trong nội tâm âm thầm đoán chừng.

- Bất quá dược tài cần thiết luyện chế Cửu Chuyển Chân Vũ đan, trong dược cốc ngược lại là cơ bản đều có.

Tàn Phàm lại nhìn đan phương hai lần, cơ bản nhớ kỹ tất cả nội dung, sau đó liền thả lại trong trữ vật giới chỉ.

- Tiểu tử, kia là vật gì? Vậy mà khiến người cười ngậy ngô lâu như vậy.

Lúc này thanh âm trên tức của Cổ Mặc truyền đến.

- Đan phương Cửu Chuyển Chân Vũ đan.

Tàn Phàm nhàn nhạt nói.

- Dĩ nhiên là đồ vật nghịch thiên này?

Cổ Mặc cũng chấn động:

- Thứ này rất khó luyện chế a?

- Ân, rất khó.

Tàn Phàm tiếp tục đáp:

- Đoán chừng toàn bộ Đại Càn quốc cũng sẽ không có mấy người có thể luyện chế.

- Bên trong mấy người này, có một cái là người?

Cổ Mặc cười cười hỏi, hôm nay hắc đối với kỹ thuật luyện được của Tần Phàm đã tin tưởng không nghi ngờ rồi, tuy tuổi không lớn lắm, nhưng thuật luyện được ở toàn bộ Đại Càn quốc, cũng không có mấy người có thể vượt qua, ít nhất hắc chưa từng gặp qua luyện được sư nào giống như Tần Phàm, có tỉ lệ thành đan cao như vậy.

- Đừng quá để mắt ta, còn phải thử qua mới biết được.

Tần Phàm cười khở lắc đầu, thật sự là hắc có lòng tin có thể luyện chế, nhưng mà đối với tỉ lệ thành đan lại không lạc quan.

- Đúng rồi, hiện tại Hầu Chung kia ra sao?

Tần Phàm hỏi ngược lại.

- Ha ha, thoát nhìn được lực sắp luyện hóa xong rồi, chỉ là không biết hắc có trốn hay không thôi.

Cổ Mặc cười nói, lối ra đang ở bên cạnh Hầu Chung, hơn nữa không ai nhìn xem hắc, nếu như hắc thật sự muốn chạy trốn, này sẽ là cơ hội tốt nhất.

- Chạy cũng tốt, ta không muốn đem dài lắm mộng.

Tần Phàm lạnh nhạt nói, mặc dù Hầu Chung này có chút bồn sự, nhưng dù sao chỉ là cảnh giới Võ sư, đối với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mà nói cũng không phải nhân tài thập phần cần, chỉ là vừa rồi đối phương cầu xin tha thứ như vậy, còn thề son sắt, hắc cũng không nhẫn tâm ra tay.

Chẳng qua nếu như hiện tại đối phương đào tẩu, cái này cũng trách không được hắc vô tình.

- Hắc hắc, đã đến.

Lúc này Cổ Mặc nói.

- Hắc có do dự không?

Tần Phàm hỏi.

- Cái kia thật không có, vừa luyện hóa hết trực tiếp đi về phía bên này rồi.

Cổ Mặc khẽ cười nói:

- Ha ha, một luyện được sư linh hoàn cấp 17 tuổi, ta nghĩ chỉ cần Hầu Chung này có chút đầu óc, sẽ biết nên lựa chọn như thế nào, từ biểu hiện của hắc xem ra, người này xem như là người thông minh.

- Thiếu gia, ta đã luyện hóa xong Trung Võ hoàn rồi.

Lúc này thanh âm của Hầu Chung từ bên ngoài sơn động vang lên, giống như có hưng phấn ức chế không nổi. Một mạo hiểm giả bình thường như hắc, lại có cơ hội phục dụng luyện được cao cấp như vậy, cái này đối với hắc mà nói, xác thực là một sự tình làm cho người kích động.

- Vào đi.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

- Thiếu gia.

Sau khi Hầu Chung đi vào, cung kính đứng đấy.

- Người nói người kỹ thuật truy tung không tệ, chỉ là không biết kỹ thuật tìm người của người thì như thế nào?

Tần Phàm nhìn Hầu Chung, bình tĩnh hỏi thăm.

- Tiểu nhân không dám ba hoa, nhưng thiếu gia có chuyện gì cứ việc phân phó, tiểu nhân tất đem hết khả năng.

Hầu Chung thật tâm đáp.

- Tốt, nhiệm vụ ta cho người rất đơn giản, cái kia chính là giúp ta tìm được nữ tử lần trước người truy tung tới nơi này, còn phải tìm gia tộc của nàng là gì.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, sau đó lấy ra một tờ giấy trắng, ở phía trên viết lên hai chữ “Tần Phàm” bỏ vào phong thư, sau đó giao cho Hầu Chung, tiếp tục nói:

- Người cầm cái này đi Thanh Thạch trấn tìm Trần Kỳ của Ân Thế mạo hiểm đoàn, hắn sẽ tiếp nhận người, về sau người là người của Ân Thế mạo hiểm đoàn, người có tin tức gì cũng có thể nói cho hắn biết.

- Vâng, thiếu gia.

Hầu Chung kia tiếp nhận thư tín, cung kính đáp.

- Nếu như làm tốt, ta sẽ không bạc đãi người, trong ba năm cho người thành Tiên thiên võ sư cũng không phải việc khó gì.

Tần Phàm nhàn nhạt nói:

- Hơn nữa, ta nghĩ Ân Thế mạo hiểm đoàn cũng là một địa phương rất thích hợp phát huy tài năng của người.

- Nhất định sẽ không để cho thiếu gia thất vọng.

Hầu Chung hai mắt sáng ngời, trong nội tâm có chút kích động, trong ba năm thành Tiên thiên võ sư, cái này ở trước kia đối với hắn mà nói là nghĩ cũng không dám nghĩ! Bất quá vừa rồi ăn vào Trung Vũ hoàn, hắn đối với cái này đã tin tưởng không nghi ngờ rồi.

- Người hiện tại lên đường đi.

Tần Phàm phất tay nói ra.

- Vâng, thiếu gia.

Hầu Chung tiếp tục cung kính đáp, sau đó do dự một hồi, mới mở miệng nói ra:

- Thiếu gia, không biết tiểu nhân có thể chôn cất thi thể của đoàn trưởng trước kia không? Dù sao lấy trước hắn đối với tiểu nhân cũng rất tốt.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó Hầu Chung liền lui ra ngoài.

Hầu Chung này giảng tín nghĩa, Tần Phàm ngược lại càng thêm tin tưởng hắn.

...

Tần Phàm ở lại được cốc này đã có nửa tháng rồi.

- Thành công rồi.

Một thanh âm hơi có chút hưng phấn từ trong thạch thất truyền ra.

- Hô... nửa tháng rồi, lúc này mới luyện thành viên Cửu Chuyển Chân Vũ đan thứ nhất, thật đúng là đủ khó.

Tần Phàm cũng không khỏi thở dài một hơi, bất quá luyện chế thành công viên thứ nhất, hắn đã có kinh nghiệm, về sau thời điểm luyện chế sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Dù sao cũng là đan dược trong truyền thuyết, người có thể luyện chế ra đã là không tệ rồi.

Cổ Mặc ở một bên nhếch miệng nói:

- Cửu Chuyển Chân Vũ đan là đan dược nghịch thiên như vậy, nếu như luyện chế còn như Hồi Khí Đan, kia không phải sẽ khiến người điên cuồng sao?

- Đó cũng phải, đáng tiếc đối với bản thân ta mà nói lại không có chỗ lợi gì.

Tần Phàm nói ra, Cửu Chuyển Chân Vũ đan này đối với dưới Tiên Thiên còn hữu dụng, hắn đã đột phá đến Tiên Thiên, là vô dụng rồi.

260. Chương 269: Cửu Chuyển Chân Vũ Đan Cùng Tam Trọng Man Ngưu Xông. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 269: Cửu Chuyển Chân Vũ đan cùng Tam trọng Man Ngưu Xông. (2)

- Bất quá những ngày này một ít linh dược vừa vận thành thực, ta còn luyện chế ra một ít Tăng Khí đan, ngược lại là có thể tạm thời gia tăng thực lực của ta, ta bây giờ là Tiên Thiên cấp ba, sau khi phục dụng, có thể tạm thời gia tăng đến Tiên Thiên cấp sáu, chỉ là qua đi sẽ tạo thành di chứng đối với thân thể.

Tần Phàm còn nói thêm, lúc trước gia tộc trắc thí, hắn và Tần Ninh chiến một trận kia đúng là phục dụng Tăng Khí hoàn, khi đó có thể tăng lên hai cấp, hôm nay dược hiệu của Tăng Khí đan tự nhiên tốt hơn, có thể tăng lên ba cấp.

Hơn nữa dùng khí lực hiện tại của Tần Phàm, đối với Tăng Khí đan tạo thành tác dụng phụ cũng dễ dàng thừa nhận hơn rất nhiều rồi.

Như vậy, đối với tiến vào vòng trong Yêu Thú hoang nguyên, hắn lo lắng cũng coi như giảm đi một chút.

- Tiểu tử, những ngày này, bản Võ Thánh giúp ngươi nghiên cứu vũ kỹ thoáng một phát, đem Man Ngưu Trùng Kích gia truyền kia của ngươi cải tiến lần nữa, kết quả cải tiến lần này, ta nghĩ tiểu tử ngươi nhất định sẽ rất hài lòng.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến.

- Thật sự?

Hai mắt Tần Phàm sáng ngời, hoàn toàn chính xác, gần đây cũng có chút cảm giác được Man Ngưu Trùng Kích đã không đủ dùng, tuy uy lực theo thực lực bản thân tăng lên mà phát huy tốt hơn, nhưng dù sao nguyên lai chỉ là một vũ kỹ bình thường trong gia tộc, để cho Cổ Mặc cải tiến đến Địa giai cơ hồ đã đến cực hạn, uy lực phát huy tự nhiên cũng đã đến một bình cảnh.

Nhưng không thể tưởng được Cổ Mặc lại vẫn có thể cải tiến lần nữa, cái này để cho hắn kinh hỉ có chút ngoài ý muốn.

- Lúc này ta cải tiến Man Ngưu Trùng Kích, bản Võ Thánh xưng là tam trọng Man Ngưu Xông!

Cổ Mặc có chút ngạo nghễ nói:

- Lúc này ta dung hợp Man Ngưu Trùng Kích cùng Man Ngưu Nghịch Xông, hơn nữa năm đó ngươi ở trên người Tần Hạo Bạch có được vũ kỹ Huyền Minh tam trọng phá mà cải tiến đi ra, có thể làm cho Man Ngưu Trùng Kích của ngươi có được tam trọng kinh, uy lực so với lúc trước tăng lên gấp ba!

- Tăng lên gấp ba? Đây chẳng phải là có thể vượt qua Thiên giai vũ kỹ sao?

Tần Phàm kinh ngạc nói.

- Hắc hắc, cũng không nhìn bản Võ Thánh là người nào! Tuy tam trọng Man Ngưu Xông này cách Thiên giai vũ kỹ một tí, nhưng mà tăng thêm Hàn Linh sáo trang của ngươi mà nói, tuyệt đối có thể làm cho ngươi và Thiên giai vũ kỹ cùng cảnh giới đối oanh không rơi vào hạ phong!

- Nếu như ngươi lại dùng cánh tay Kỳ Lân trên người, phát huy uy lực càng là mạnh mẽ, coi như là cảnh giới Tiên Thiên cao hơn ngươi mấy cấp cũng không phải là đối thủ của ngươi.

Cổ Mặc đắc ý cười nói, tựa hồ đối với vũ kỹ mình cải tiến cũng là thập phần thoả mãn:

- Hơn nữa bởi vì ngươi có nội tình Man Ngưu Trùng Kích, tu luyện sẽ không quá khó khăn.

- Không hổ là Hắc hỏa Võ Thánh!

Tần Phàm cười nói, cũng khó được tán dương Cổ Mặc.

Bởi như vậy, hấn tiến vào vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên cũng càng có nắm chắc.

- Ân, chờ ta tu luyện tam trọng Man Ngưu Xông này tới trình độ nhất định, liền xuất phát tiến vào vòng trong, hôm nay ta đối với vị trí viên ma chủng thứ ba kia còn không rõ ràng, đến lúc đó nói không chừng còn phải phí không ít thời gian.

Tần Phàm thâm nghĩ trong lòng.

Yêu Thú hoang nguyên, vô biên vô hạn.

Ở chỗ này, khắp nơi đều có thể nghe thấy tiếng yêu thú rống lên, nhân loại xem đây là hoang nguyên, nhưng đủ loại yêu thú lại xem đây là Thành địa.

Chủng loại Yêu thú cực nhiều, có am hiểu tốc độ, có da dày thịt thô, có nanh vuốt sắc bén, thậm chí còn có am hiểu nguy trang. Trí lực của yêu thú cao cấp cực cao, gần như bằng với người, hiểu được dùng các loại phương pháp đi săn.

- Nơi này chính là vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên rồi.

Ở lại được cốc ước chừng một tháng nữa, Tần Phàm vượt qua Hoành Đoạn sơn mạch của Yêu Thú hoang nguyên, tiến nhập vòng trong.

Ở chỗ này yêu thú thực lực thấp nhất cũng là cấp năm, tương đương với Tiên thiên Võ sư của nhân loại!

Mà coi như là Tiên thiên Võ sư bình thường của nhân loại, cũng không dám một mình đi vào đây.

- Tiểu tử, tới đây ngươi thật sự phải đánh tỉnh tỉnh thần rồi, yêu thú ở đây cùng bên ngoài hoàn toàn bất đồng, cường đại hơn, hung tàn cùng xảo hoạt hơn rất nhiều.

Không nghĩ qua Cổ Mặc là người rất tùy tiện, lúc này cũng không khỏi nhắc nhở nói.

- Lão đầu, yên tâm đi, nói như thế nào ban đầu thời điểm ở thí luyện chi địa của Chân Vũ Thánh điện, ta cũng là cùng các loại yêu thú cấp năm giao thủ qua đấy, khó đối phó như thế nào ta còn không biết sao? Thậm chí ta còn đích thân làm thịt một đầu yêu thú cấp sáu Thiết Giáp Địa Long đây này!

Tần Phàm khẽ cười nói.

- Thôi đi, đừng quên lúc trước là mười mấy Tiên thiên Võ sư vây công mới có thể đánh một đầu Thiết Giáp Địa Long trọng thương đấy, hơn nữa các người còn là thừa dịp thời điểm nó tiến hóa tiêu diệt đấy, nếu như đối một mình người... Hắc hắc, cái kia bản Võ Thánh ở chỗ này không ra tay rồi, ta ngược lại muốn nhìn tiểu tử ngươi đến tột cùng có bao nhiêu năng lực.

Cổ Mặc trêu tức cười nói.

- Ách, yêu thú lực cấp sơ giai trở xuống tiểu tử ta vẫn có thể miễn cưỡng đối phó, nhưng nếu là trung giai trở lên, vẫn là phải phiền toái lão nhân gia người đấy.

Tần Phàm vội vàng nịnh nọt cười nói.

Dùng thực lực bây giờ của hấn, cho dù phục dụng Tăng Khí đan, tối đa chỉ có thể đạt tới Tiên thiên cấp sáu, tăng thêm các loại vũ kỹ và chiến lực..., hấn tự định giá miễn cưỡng cũng có thể đối phó lực cấp sơ giai yêu thú, nhưng nếu lại cao cấp hơn, hấn chỉ có phần chạy trốn rồi, hơn nữa còn không biết có thể chạy thoát hay không.

Nghĩ đến Thiên Sí Hổ, trong lòng Tần Phàm vẫn cảm thấy lạnh lạnh.

- Đúng rồi, thực lực lão đầu ngươi bây giờ đến tột cùng có thể đối phó Thiên Sí Hổ hay không?

Lúc này Tần Phàm hướng Cổ Mặc hỏi.

- Không thể.

Cổ Mặc rất dứt khoát đáp. (.

Trên mặt Tần Phàm co lại:

- Người nói như thế nào cũng đã từng là Võ Thánh ah! Trong khoảng thời gian này ta một mực luyện đan, người như thế nào cũng khôi phục đến Linh Vũ sư ba bốn cấp a? Tăng thêm kinh nghiệm của người, vẫn không thể đối phó Thiên Sí Hồ?

- Thiên Sí Hồ biết bay ah! Người cũng biết hiện tại bản Võ Thánh chỉ là một Linh Vũ sư! Ta lại không giống tiểu tử người có Chu Tước chi dực, ta sao đấu cùng Thiên Sí Hồ? Cổ Mặc trợn trắng mắt nói.

- Cái kia nếu như một khi gặp gỡ Thiên Sí Hồ, ta chẳng phải là rất nguy hiểm sao?

Tần Phàm nhíu mày.

- Nếu như người thật sự xui xẻo như vậy, bản Võ Thánh cũng không có cách nào!

Cổ Mặc mang theo nghiền ngẫm vui vẻ nói ra:

- Mà nếu như người thực trùng hợp đụng phải vài đầu Thiên Sí Hồ lúc trước ngũ Hồ phệ Long kia, hắc hắc, bản Võ Thánh cũng không sợ nói cho người biết, những yêu thú này so với nhân loại còn rất nhỏ thù, ngày đó người dám đoạt thức ăn trước miệng cọp, nếu để chúng nó trông thấy người, khẳng định trực tiếp xé chết người.

261. Chương 270: Tiến Vào Vòng Trong.

Chương 270: Tiến vào vòng trong.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Móa nó, chờ ta tìm được viên ma chủng thứ ba, trở thành Linh Vũ sư, nhất định phải đi bắt mấy con mèo nhỏ kia về làm tọa kỵ!

Tần Phàm oán hận mắng.

- Hắc hắc, ta xem cho dù người trở thành Linh Vũ sư cũng chưa hẳn là đối thủ của bọn nó, nếu như chỉ có một đầu thì khá tốt, nhưng người đừng quên lúc trước ngũ Hồ phệ Long là có năm đầu Thiên Sí Hồ! (.

- Chúng đều là tụ cùng một chỗ đấy, chúng ngay cả thất cấp yêu thú Giao Long một sừng cũng có thể giết chết! Như vậy người một Linh Vũ sư nho nhỏ, ta sợ còn chưa đủ chúng nhét kẻ răng.

Cổ Mặc tiếp tục trên tức cười nói:

- Hơn nữa ở chỗ này Thiên Sí Hồ chưa hẳn là lực cấp yêu thú lợi hại nhất, lợi hại hơn người còn chưa thấy qua đâu! Không có thực lực, người vẫn là ít xuất hiện một chút cho ta nhờ!

Nghĩ tới ở đây khắp nơi đều là sát cơ, Tần Phàm cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, có chút đau đầu, cẩn thận từng li từng tí chậm rãi xâm nhập vòng trong, vào lúc này, hắn vẫn chưa có thể cảm giác được tin tức có quan hệ tới viên ma chủng thứ ba.

- Tiểu tử, phía trước ước chừng 100m, sau một cây đại thụ có một đầu Hậu Thổ Thạch Tê cấp năm thượng giai, loại yêu thú này phòng ngự không tệ.

Đi một hồi, thanh âm của Cổ Mặc truyền đến bên tai:

- Tam trọng Man Ngưu Xông của người đã nắm giữ được không tệ rồi, chỉ thiếu một ít kinh nghiệm thực chiến mà thôi, Hậu Thổ Thạch Tê này, thích hợp cho người dùng để tôi luyện thoắt một phát.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, cẩn thận từng li từng tí đi đến bên kia, ở chỗ này yêu thú cao cấp thật sự nhiều lắm, hắn cũng không dám làm ra động tĩnh quá lớn, để tránh kinh động yêu thú khác. Huống chi cái này là một yêu thú đầu cấp năm thượng giai, hắn đối phó cũng đã rất không dễ dàng.

Rống!

Mà thời điểm Tần Phàm cách Hậu Thổ Thạch Tê này hơn mười mét, Hậu Thổ Thạch Tê kia quá gọi một tiếng, sau đó liền thấy một khối đá cứng rắn cực lớn, nặng tới vài tấn đột nhiên đập tới mình.

- Địa hành thiên phú?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, vội vàng tránh ra, khối đá cực lớn kia bay tới địa phương hắn vừa đứng, ném ra một cái hố to thật sâu.

Vù vù vù hô...

Nhưng hắn còn không có đứng vững, sau đó liền có mấy khối đá cứng rắn cực lớn như đạn bắn liên hồi giống đánh úp lại.

Bởi vì đất đá kia công kích quá dày đặc, Tần Phàm trong khoảng thời gian ngắn cũng tránh không hết, hai chân đành phải đạp trên mặt đất một cái, cả người nhảy dựng lên, một quyền oanh vào một cục đá trong đó.

Oanh!

- Mạnh như vậy!

Tần Phàm không khỏi có chút kinh ngạc, tuy một quyền này của hắn đánh nát khối đá kia, nhưng cũng nhận được lực trùng kích cường đại trong đó, khiến cho ngực của hắn có chút trầm.

Vừa mới dừng lại, liền trông thấy lại một lớp đá cứng rắn đập tới, Tần Phàm quyết định tranh thủ chủ động, tìm một khoảng cách, thân hình cực nhanh phóng về phía Hậu Thổ Thạch Tê.

Ngoại hình của Hậu Thổ Thạch Tê này cùng tê giác thập phần tương tự, đầu nhọn mà thô, phần cổ ngắn nhỏ, đầu có một sừng, đuôi mảnh lại ngắn, trên người không có lông. Nhưng hình thể so với tê giác bình thường thì lớn hơn rất nhiều, chừng cao năm thước, dài 10m, toàn thân hiện lên màu xám trắng, từ xa nhìn lại, giống như một tòa núi nhỏ di động.

Hậu Thổ Thạch Tê kia thấy Tần Phàm lao đến, giận dữ gầm nhẹ một tiếng, sau đó cũng vọt tới, lúc nó chạy, mặt đất giống như là có địa chấn, ầm ầm một mảnh, rất có uy thế.

- Đến đây đi.

Tần Phàm lạnh lùng nói, lẩn thân về phía trước.

Lúc này sừng của Hậu Thổ Thạch Tê kia bỗng nhiên lóe lên ánh sáng màu vàng, sau đó liền thấy một tường đất cao vài thước đột nhiên chắn trước mặt, đem thân hình cực lớn của nó che ở sau lưng.

- Tam trọng Man Ngưu Xông!

Tần Phàm đề khí, sau đó một quyền đột nhiên oanh ra, hư ảnh Man Ngưu cực lớn gào thét mà ra, trực tiếp đâm vào trên đất tường này.

- Oanh!

Man Ngưu kinh đệ nhất trọng trực tiếp đâm sụp đổ tường đất kia.

Oanh!

Man Ngưu kinh đệ nhị trọng thì đập lấy đầu lâu cứng rắn của Hậu Thổ Thạch Tê.

Oanh!

Mà thời điểm Man Ngưu kinh đệ tam trọng phát ra, hư ảnh đầu Man Ngưu kia bỗng nhiên sinh ra bóng chông, tựa hồ biến thành ba đầu Man Ngưu hỏa hồng sắc, sau đó cùng nhau găm thét, cuối cùng hợp hai thành một, lúc này mới lần nữa vọt tới đầu lâu của Hậu Thổ Thạch Tê kia.

Long!

Lực lượng cực lớn này rơi vào trên người Hậu Thổ Thạch Tê, khiến cho thân thể của nó không ngừng run rẩy, không thể khống chế trở mình ngã trên mặt đất.

- Ô...

Hậu Thổ Thạch Tê phát ra một tiếng bi thiết, đầu lâu vô cùng cứng rắn kia của nó vậy mà ở lúc này liệt ra, máu tươi không ngừng chảy ra ngoài.

Nhưng yêu thú ở bên trong phần nộ, sẽ trở nên càng thêm hung mãnh, nó rất nhanh đứng lên lần nữa, phóng về phía Tần Phàm.

- Cái phòng ngự này quả nhiên biến thái, vậy mà còn chưa chết!

Trong lòng Tần Phàm hơi trầm, kỳ thật vừa rồi hắn đối với mình sử dụng một chiêu tam trọng Man Ngưu Xông kia, uy lực đã xem như thoải mái, nhưng Hậu Thổ Thạch Tê này, vốn là phòng ngự trứ danh, ngay cả một kích cường hoành như vậy cũng không có chết đi.

- Lại đến!

Tần Phàm quát nhẹ một tiếng, lần nữa đánh ra một quyền, đồng thời hiện ra trạng thái mạnh nhất của cánh tay Kỳ Lân, lân phiến dữ tợn xuất hiện, lực lượng của hắn sâu sắc tăng cường, hư ảnh Man Ngưu cực lớn tựa hồ cũng trở nên mạnh mẽ hơn rồi

Rầm rầm rầm!

Lúc này đây, lực trùng kích cường hoành trực tiếp đánh lặn Hậu Thổ Thạch Tê, cũng nện toàn bộ đầu lâu của nó cháy đen một mảnh.

- Ô rỗng...

Hậu Thổ Thạch Tê phát ra một tiếng bi thiết cuối cùng, ở dưới một kích toàn lực này của Tần Phàm, rốt cục chết rồi.

- Dùng thực lực bây giờ của ta, một mình chống lại yêu thú cấp năm thượng giai, còn cần dùng cánh tay Kỳ Lân mới có thể giết chết, như vậy nếu như đối thành lực cấp sơ giai yêu thú, chỉ sợ sẽ có chút độ khó, hoặc là phải dùng Tăng Khí đan mới có thể đối phó.

Tần Phàm thông qua trận chiến với Hậu Thổ Thạch Tê vừa rồi, âm thầm phân tích thực lực của mình.

- Tiểu tử, tam trọng Man Ngưu Xông này của ngươi nắm giữ được vẫn là không tệ, nhưng thời điểm ở một trọng cuối cùng, vẫn có một ít lực lượng chưa đủ ngưng tụ, nếu không vừa rồi ngươi căn bản không cần sử dụng lần thứ hai mới giết chết Hậu Thổ Thạch Tê, xem ra ngươi còn phải luyện tập nhiều mới được.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến, bất quá hắn cũng không có nghiêm khắc, trên thực tế Tần Phàm tu luyện môn vũ kỹ này còn chưa đủ một tháng, mặc dù có Man Ngưu Xông trước với tư cách nội tình, nhưng có thể ở trong thời gian ngắn như vậy, đạt tới loại trình độ này, đã xem như rất không dễ dàng.

- Ân, đã biết.

Tần Phàm đáp, sau đó liền thu toàn bộ thi thể của Hậu Thổ Thạch Tê vào trong trữ vật giới chỉ, yêu thú cấp năm này, rất nhiều bộ phận thân thể là rất đáng tiền đấy, hơn nữa có khi luyện được hắn cũng sẽ dùng đến.

- Tiểu tử, đi thẳng phía đông, bên kia giống như có động tĩnh rất lớn, đi nhìn một chút xem là chuyện gì xảy ra.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai lần nữa.

262. Chương 271: Nữ Tử Nguy Hiểm. (1)

Chương 271: Nữ tử nguy hiểm. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Ân, vừa rồi thời điểm ta sử dụng cánh tay Kỳ Lân, tựa hồ cũng ảm ảm cảm thấy ở phía đông truyền đến một ít cảm ứng. truyện copy từ

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó liền đi về phía đông.

Vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên nếu so với bên ngoài càng thêm rậm rạp, cây cối cũng cao lớn hơn rất nhiều.

Gió lạnh gào thét, ở bên tai như quỷ khóc kêu gào, lại phối hợp tiếng yêu thú gầm nhẹ, lộ ra cảm giác làm cho người ta có chút rợn rợn.

Ở chỗ này, không có thể trông thấy bóng người, nhưng mà tùy thời có khả năng ở lao ra một con có yêu thú cao cấp thể lấy tính mệnh của người.

Bất quá, phạm là người xuất hiện ở chỗ này, tất cả đều không phải phạm nhân. Không có được thực lực nhất định, không có nhân loại nào dám tùy ý đặt chân tới đây.

Ở chỗ này, thậm chí nhân loại so với yêu thú càng thêm nguy hiểm.

- Tiểu tử, cẩn thận một chút, tựa hồ động tĩnh vừa rồi kia là ở phía trước truyền đến, chúng ta trốn ở một bên xem náo nhiệt là được rồi, không nên tùy tiện ra tay.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai.

Tần Phàm đáp ứng, hắn vốn cũng không phải loại người tùy tiện xen vào việc của người khác, hướng chỉ người có thể đi tới vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên, không có một người nào là thể hệ đơn giản.

Hắn đạp trên mặt đất một cái, thân hình liền nhảy lên một gốc cây đại thụ che trời, ẩn giấu thân hình, sau đó phóng mắt nhìn lại tiền phương.

Chỉ thấy trên mảnh đất trống phía trước, ngổn ngang lộn xộn mấy cây đại thụ che trời, chung quanh một đồng bừa bộn, mà ở chính giữa, có bảy tám nam nhân đang vây quanh một nữ tử áo trắng.

Mấy nam nhân kia đều là ăn mặc mạo hiểm giả, từng cái khí thế trên người đều không kém, nhìn ra được ít nhất đều có thực lực cảnh giới Tiên Thiên trở lên.

Mà nữ tử bị vây quanh kia, tóc dài đen nhánh, nhưng làn da lại cực kỳ tái nhợt, trên mặt lộ vẻ lãnh diễm chi sắc, một đôi con ngươi đen nhánh càng là lộ ra lạnh như băng tới cực điểm, tựa hồ liếc nhìn người là có thể đem người đóng băng.

- Ô? Đó là Kim Tuyền Tử Văn Xà?

Ánh mắt Tần Phàm khẽ động, sau đó trông thấy ở sau lưng nữ tử kia có một thi thể thần lẫn cực lớn, toàn thân hiện ra đường vân tím sắc, nhưng mà có một đầu kim tuyến lóe sáng từ đầu một đến đuôi.

- Có phải là vì tranh đoạt nó hay không.

Tần Phàm hơi trầm ngâm, cũng đã minh bạch đại khái. Mặc dù Kim Tuyền Tử Văn Xà này chỉ là yêu thú cấp năm thượng giai, nhưng mà tác dụng thật lớn, rất nhiều luyện dược sư đều đang thu mua nó, đầu kim tuyến kia có thể dùng để luyện chế một loại đan dược tên là Kim Nguyên đan, giá trị cao tới ngàn vạn Kim nguyên, thậm chí giá trị so với yêu thú lục cấp bình thường còn cao hơn.

- Hắc, tiểu tử, nữ nhân kia thoát nhìn có vài phần tư sắc, người có định anh hùng cứu mỹ nhân không?

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc hơi có chút nghiền ngẫm truyền vào trong tai Tần Phàm.

- Nói đùa gì vậy, nữ tử này dám một mình tiến vào vòng trong của Yêu thú hoang nguyên, thực lực nói không chừng so với ta còn cao hơn, mà ta chỉ là một Tam cấp Tiên thiên Võ sư nho nhỏ, ở đây tùy tiện một ai cũng mạnh hơn ta, ta đi ra ngoài là muốn chết sao?

Tần Phàm nhếch miệng mỉm cười nói.

Một nữ tử, dám một mình xâm nhập vào đây, còn có thể giết chết Kim Tuyền Tử Văn Xà kia, vốn là không đơn giản.

- Hơn nữa nhìn nữ tử này đối mặt bảy tám Tiên thiên Võ sư vậy khốn, lại biểu hiện được bình tĩnh như thế, thậm chí không có một tia cảm xúc ba động, phần tâm bình tĩnh này, ta cũng là mặc cảm.

Tần Phàm lại nhìn thoáng qua trong tràng, tiếp tục nói.

- Bất quá bản Võ Thánh thấy nữ tử kia lại ẩn ẩn có chút địa phương kỳ quái, nhưng trong khoảng thời gian ngắn ta lại nói không nên lời.

Lúc này Cổ Mặc trầm ngâm một hồi nói ra.

- Khí chất của nữ tử này cùng Kỷ Huyền nhi có chút tương tự, nhưng ánh mắt của nàng thoát nhìn so với Kỷ Huyền nhi còn lạnh hơn rất nhiều, hơn nữa tràn đầy sát khí, cho người cảm giác là một người hoàn toàn không có cảm tình.

Tần Phàm lại nhìn nữ tử kia một hồi, sau đó truyền âm nói.

Tuy Kỷ Huyền nhi nhìn từ bên ngoài là lạnh như băng, nhưng trên thực chất nàng lại là vì thụ qua quá nhiều tổn thương mà tự bảo vệ mình, mà nữ tử trước mắt này, càng giống như là trải qua vô số giết chóc về sau, xuất hiện cái chủng loại lạnh như băng kia.

Trực giác nói cho Tần Phàm biết, nữ tử này cực kỳ nguy hiểm.

- Nữ nhân, lưu lại Kim Tuyền Tử Văn Xà này, người có thể ly khai.

Lúc này, một trung niên nam tử nhìn như thủ lĩnh lạnh lùng nói.

Mà nữ tử kia vẫn là không nói một lời, ánh mắt lạnh đến cực điểm, không có một điểm cảm tình.

Tranh!

Nháy mắt sau đó, một tiếng kiếm minh vang lên, liền trông thấy trường kiếm trên tay nữ tử kia xuất hiện vung lên, hàn mang hiện ra, chỉ về phía trước, trực tiếp đâm tới yết hầu nam nhân trung niên.

- Động thủ!

Trung niên nam tử kia vội vàng kêu lên, sau đó vũ khí của mọi người đồng thời công tới nữ tử kia.

PHỐC!

Nhưng mà trung niên nam tử kia vừa dứt lời, tốc độ của nữ tử tăng lên cực nhanh, vậy mà lập tức xuyên qua những người khác ngăn cản, trường kiếm sắc bén trong tay dứt khoát đâm vào cổ họng của hắn.

Trường kiếm rút ra, máu tươi nóng hổi bắn tung tóe.

- Tốc độ nhanh như vậy!

Tần Phàm cũng không khỏi hai mắt ngưng tụ, vừa rồi hắn chỉ là chứng kiến một đạo hư ảnh hiện lên, nữ tử kia vậy mà đã giết chết một người. Hắn đoán chừng tốc độ này thậm chí so với hắn toàn lực thi triển Lưu tinh bộ còn muốn nhanh hơn một tí.

- Lão đầu, chẳng lẽ nữ tử này là Linh Vũ sư?

Tần Phàm truyền âm hỏi Cổ Mặc.

- Vẫn là cảnh giới Tiên Thiên, chỉ là tốc độ bản thân nàng cực nhanh, hơn nữa tu luyện công pháp tựa hồ cũng có chút quái dị.

Cổ Mặc hồi đáp.

- Chẳng lẽ nữ tử này sử dụng tinh thần công kích?

Tần Phàm có chút nghi hoặc, nhìn trung niên nam tử đã chết đi kia, lại phát hiện hai mắt hắn trừng ra phía ngoài, tựa hồ là cực độ kinh hãi.

Mà hắn nhớ lại vừa rồi lúc trung niên nam tử kia đối mặt một kiếm đâm tới, cả người ở trong nháy mắt đó giống như ngậy đại ra, không có chút né tránh nào, chỉ là mở mắt nhìn trường kiếm kia đâm vào cổ họng của mình.

Mà miệng vết thương kia lại cực nhỏ, ngoại trừ lúc vừa mới rút kiếm phun ra chút ít máu tươi, lúc này đã đóng lại.

Mà nhìn lại trong tràng, nữ tử kia giết chết một người, không có chút dừng lại nào, trường kiếm tiếp tục đâm tới mục tiêu kế tiếp. Mà trên mặt vẫn là lạnh lùng chi sắc, không có một tia cảm xúc, cho người cảm giác không có bất luận cảm tình gì.

- Đại ca.

Những mạo hiểm giả khác trông thấy trung niên nam tử kia ở trong nháy mắt liền chết đi, cũng không khỏi thay đổi sắc mặt.

- Không nên loạn! Mọi người không được phân tán, tập trung công kích!

Những người này đều là mạo hiểm giả, trải qua thiên tân vạn khổ mới trở thành Tiên Thiên võ sư, từng cái đều không phải nhân vật tầm thường, rất nhanh liền có người tổ chức tiến công lần nữa.

263. Chương 272: Nữ Tử Nguy Hiểm. (2)

Chương 272: Nữ tử nguy hiểm. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’””)•••’””)

PHỐC! PHỐC! PHỐC!

Bất quá tuy như thế, trường kiếm trong tay nữ tử kia lại vẫn nhanh chuẩn hung ác, mỗi một kiếm đâm ra, y nguyên sẽ có một người chết đi.

- Đây mới thực sự là giết người không chớp mắt ah...

Trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi thở dài, nữ tử này từ khi xuất hiện đến hiện tại, cũng không nói qua một câu gì, trực tiếp rút kiếm giết người, hơn nữa hoàn toàn không có một tia dừng lại cùng do dự.

Rất nhanh, trong tràng ngoại trừ nữ tử kia ra, chỉ còn lại có một người.

- Tiểu thư tha mạng!

Vào lúc đó, mạo hiểm giả kia đột nhiên quỳ dưới mặt đất, trong miệng cầu xin tha thứ nói:

- Ta biết rõ trong Yêu thú hoang nguyên này giằng chính là nhược nhục cường thực, chúng ta đã dám đoạt đồ đạc của người, vốn nên có giác ngộ phải chết, nhưng mà trong nhà của ta trên còn có mẫu thân lớn tuổi, dưới có ấu nữ mới sinh ra không lâu, kính xin...

Mạo hiểm giả kia nói được ngôn từ khấn khấn, lộ ra cực kỳ thương cảm, ngay cả Tần Phàm cũng không khỏi động lòng trắc ẩn, nhưng mà người nọ còn chưa dứt lời, nữ tử kia đã không có một tia dừng lại, trường kiếm trong tay không có một tia cảm tình, lần nữa đưa vào trong cổ họng mạo hiểm giả này.

Kiểm ra, lại thu hoạch được một cái mạng.

Mạo hiểm giả kia chậm rãi ngã xuống đất, trên mặt lộ vẻ không cam lòng.

Mà trên mặt nữ tử kia vẫn không có một tia biến hóa, thậm chí ngay cả nhú mày cũng không có xuất hiện qua.

- Nữ nhân thật ác độc.

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi trầm nghĩ.

- Nữ tử này thoát nhìn so với người còn ác hơn nhiều, ngày đó người ở được cốc còn buông tha Hầu Chung kia, như thay đổi nữ tử trước mắt này, không nói hai lời đâm một kiếm rồi.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc cũng truyền đến bên tai.

- Rất đáng sợ đấy, thời điểm người nọ cầu xin tha thứ nàng cũng không có nửa điểm do dự, giống như là hoàn toàn không có cảm tình.

Tần Phàm cũng kiêng kị nói.

- Đừng cho nàng phát hiện, nếu không sẽ có phiền toái rất lớn...

Cổ Mặc truyền âm nói. truyện cập nhật nhanh nhất tại chm

Nhưng mà, ngay khi thanh âm của Cổ Mặc vừa dứt bên tai, nữ tử kia lại đột nhiên nhìn thoáng qua địa phương ẩn thân của Tần Phàm, tuy trên mặt của nàng y nguyên không có bất kỳ biến hóa nào, như không có bất luận suy nghĩ gì, trường kiếm trong tay lập tức chỉ lên, thân hình của nàng rất nhanh lao về phía Tần Phàm.

- Móa, ta là không có gây nàng ah! Càng không có nghĩ qua đoạt đồ đạc của nàng! Hơn nữa ta một chút cũng không có nhúc nhích, như vậy cũng bị nàng phát hiện?

Tần Phàm không khỏi chửi nhỏ một tiếng, nhìn thân ảnh lạnh như băng càng ngày càng gần kia, hắn vội vàng nhảy lên, nhanh chóng bỏ chạy, lúc này hắn không có ý tứ giao thủ cùng nữ tử này, hơn nữa hắn đoán chừng cơ hội mình có thể thắng được cũng không cao.

- Vẫn còn truy?

Tần Phàm toàn lực triển khai thân pháp, đã chạy một quãng xa, nhưng mà phát hiện nữ tử thần bí kia vẫn ở sau lưng theo đuổi không bỏ.

- Ta và nàng đến tột cùng có thâm cừu đại hận gì chứ? Thậm chí ngay cả thi thể Kim Tuyền Tử Văn Xà kia cũng chưa thu, liền trực tiếp đuổi tới? Nhìn bộ dáng của nàng là không giết ta không bỏ qua ah!

Trong nội tâm Tần Phàm cũng không khỏi nhiều thêm vài phần tức giận, truyền âm cho Cổ Mặc nói ra:

- Lão đầu, người giúp ta giải quyết nàng đi.

- Không phải bản Võ Thánh không muốn giúp người, chỉ là bản Võ Thánh rất ít động thủ với nữ tử, hơn nữa nữ tử kia còn am hiểu tinh thần công kích, kia là có thể trực tiếp công kích được hồn thể đấy, coi như là ta ra tay, cũng chưa hẳn là đối thủ của nàng.

Tthanh âm bắt đầu của Cổ Mặc truyền đến:

- Người lại để cho ta suy nghĩ một chút, bản Võ Thánh luôn cảm thấy người này tu luyện công pháp có chút đặc thù...

- Ta cũng sắp bị nàng giết chết, còn nghĩ công pháp của nàng làm gì?

Lúc này bỗng nhiên Tần Phàm cảm giác được sau lưng một hồi gió lạnh đánh úp lại, trong lòng không khỏi hơi trầm xuống, vội vàng xoay người một cái.

Trường kiếm trực tiếp đâm vào trên cánh tay phải của Tần Phàm.

Ông!

Cùng lúc đó, ánh mắt của Tần Phàm cùng nữ tử kia đụng lại với nhau, lập tức cảm giác được một cỗ lãnh ý ngập trời xâm nhập đến trong tinh thần ý chí của mình.

- Nhớ ra rồi, nàng tu luyện là Cực hạn chi đạo!

Nhưng vào lúc này, thanh âm của Cổ Mặc lại vang lên bên tai Tần Phàm.

- Nàng tu luyện cũng là Cực Hạn Chi Đạo?

Tần Phàm nao nao, nhìn lại cánh tay phải của mình, nhưng lại phát hiện cánh tay Kỳ Lân ở trạng thái mạnh nhất lại bị kiếm của nàng đâm vào sâu một tấc!

- Cánh tay Kỳ Lân vậy mà cũng bị tổn thương!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, nhìn xem rất nhiều rất nhiều máu tươi chảy xuống, trong lòng hắn không khỏi cả kinh. Chính mình khí lực mạnh bao nhiêu hắn thập phần tinh tường, cánh tay Kỳ Lân này so với bộ vị khác trên thân thể còn cứng rắn hơn vài lần, nhưng hôm nay lại bị thương sâu như vậy!

Từ khi hắn đạt được cánh tay Kỳ Lân đến nay, còn là lần đầu tiên.

- Ah.

Lập tức, Tần Phàm còn cảm giác được từ trong đôi mắt nàng kia truyền đến một cỗ sát khí cường đại, tựa hồ chỉ bằng vào ánh mắt có thể giết chết người, để cho tinh thần ý chí của hắn lập tức cảm giác được linh hồn bản thân run rẩy.

- Ta đây là sợ hãi?

Trong nội tâm Tần Phàm lại kinh, tâm bình tĩnh của hắn sớm đã tôi luyện đến trình độ lâm nguy không sợ, nhưng vào lúc đó hắn tựa hồ chứng kiến một ác nhân khí thế độc ác ngập trời, một sát thủ giết người không chớp mắt lạnh như băng đang nhìn mình chằm chằm, lại để cho hắn tự nhiên cảm thấy sợ hãi, cảm xúc này là hắn thật lâu không có xuất hiện qua.

...

Khẽ cắn lưỡi, để mình cố gắng duy trì thanh tĩnh, sau đó một quyền đánh về phía trước; khí kinh cường hoành đánh tới trên người nữ tử kia.

PHỐC!

Nàng kia lập tức rút trường kiếm ra, tốc độ bay nhanh tránh đi một kích này của Tần Phàm, sau đó tiếp tục mặt không biểu tình đâm tới lần nữa.

Cũng đúng vào lúc này, miệng vết thương trên cánh tay phải của Tần Phàm còn truyền đến một hồi lạnh như băng, để cho huyết nóng của hắn vào lúc này phảng phất muốn đông lại, hắn vội vàng dùng năng lượng Hỏa hệ vận chuyển toàn thân, lúc này mới tiêu trừ loại cảm giác kia.

Nhưng tốc độ của cô gái này quá nhanh! Tần Phàm thậm chí toàn lực triển khai Lưu Tinh Bộ cũng không nhanh bằng nàng, ngay thời điểm Tần Phàm xử lý tình huống trong cơ thể, kiếm của nàng đã lập tức đi tới trước mắt.

Bành!

Vào lúc đó Tần Phàm chỉ phải sử dụng Huyền Trọng vực, 50 lần trọng lực lập tức bao phủ trong phạm vi trăm mét.

Nhưng nữ tử này tựa hồ là hồn nhiên chưa phát giác ra, trường kiếm tiếp tục tới gần Tần Phàm, không có bởi vì chung quanh bỗng nhiên thay đổi trọng lực mà cảm giác được một chút kinh ngạc, thậm chí ngay cả một tia ngạc nhiên cũng không có lộ ra.

Nói cách khác, cho dù ở bên trong Huyền Trọng vực, tốc độ của Tần Phàm cùng nàng chênh lệch còn không có gần hơn.

264. Chương 273: Cực Hạn Chi Đạo.

Chương 273: Cực Hạn Chi Đạo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

PHỐC!

Trường kiếm đâm tới lần nữa, cánh tay phải của Tần Phàm lại thêm một vết thương, máu tươi chảy ròng, mà thấy vẫn không có đâm trúng chỗ hiểm, nàng kia huy kiếm, muốn tiến hành công kích lần nữa.

- Tam Trọng Man Ngưu Trùng!

Tần Phàm vội vàng đánh ra một quyền, một hư ảnh trâu điên lập tức thành hình đánh tới trên người nữ tử kia, mà bản thân Tần Phàm thì rút ra hơn 10m.

Nhưng vừa mới đứng vững, lúc nhìn lại, liền thấy nàng kia một kiếm đánh tan khí kinh trâu điên, tiếp tục đuổi theo Tần Phàm.

- Lão đầu, chúng ta cùng một chỗ sử dụng Huyền Trọng vực a!

Tần Phàm vội vàng truyền âm cho Cổ Mặc nói, hắn biết rõ tiếp tục như vậy, hắn sớm muộn sẽ bị giết chết.

Huyền Trọng vực gần trăm lần của Cổ Mặc lập tức bao phủ phương viên ba dặm, Tần Phàm đột nhiên cảm giác được thân thể trầm xuống, ngay cả hắn cũng đã thụ không nổi loại trọng áp này.

Mà nhìn lại nàng kia, phát hiện trên mặt nàng vẫn là không có một điểm gợn sóng, tựa hồ trên mặt nàng chưa từng có biểu lộ vậy, chỉ là tốc độ biến chậm, nhưng trường kiếm trong tay tiếp tục đâm tới Tần Phàm.

Lão đầu, Huyền Trọng vực này của ngươi quá cao, ngay cả mình cũng không động dậy được!

Tần Phàm phát hiện bộ pháp của mình trở nên vô cùng gian nan, hắn bình thường chỉ quen tu luyện trong 50~60 lần Trọng Lực Vực, cái này hơn 100 lần trọng lực khiến cho hắn có chút trở tay không kịp.

- Bản Vô Thánh cũng không nghĩ tới nữ tử kia vậy mà sẽ lợi hại như vậy, ở gấp trăm lần trọng lực lại vẫn có thể tiếp tục công kích người.

Cổ Mặc chỉ phải bất đắc dĩ nói.

- Không xong, cái kia làm sao bây giờ, đối phương còn có thể động, ngược lại là tự mình không động dậy!

Tần Phàm nhìn xem trường kiếm kia cách mình càng ngày càng gần, chỉ phải dốc sức liều mạng triển khai Lưu Tinh Bộ lui về phía sau, nhưng tốc độ của hắn căn bản là kém nữ tử thần bí kia.

- Ai, để cho ta thử xem.

Lúc này Cổ Mặc chỉ phải thở dài một tiếng, sau đó một thân hình già nua màu xanh xuất hiện ở trước mặt Tần Phàm, bàn tay vung lên, một đạo Hắc Hỏa đánh tới nữ tử thần bí kia.

Phanh!

Nhưng trường kiếm trong tay nàng lần nữa chuyển một kiếm hoa, sau đó Hắc Hỏa có thể thiêu đốt Linh Vũ Sư thành tro bụi kia lại bị đánh ta, sau đó hai con người nàng kia nhìn về phía Cổ Mặc.

- Ah.

Cổ Mặc phát ra một tiếng hô, vội vàng trốn về trong trụ vật giới chỉ.

- Lão đầu, như thế nào?

Tần Phàm liền vội vàng hỏi, cũng bị thực lực cường hãn của nàng kia làm rung động thật sâu, chỉ là Tiên Thiên Vô sư đã có thể đạt tới trình độ này?

- Nàng thật là tinh thông tinh thần công kích, những linh hồn thể chúng ta đối với cái này là miễn cảm nhất, lần này bản Vô Thánh giúp người không được, tiểu tử người vẫn là chạy trốn đi.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến, tựa hồ vừa rồi khiến cho hắn có chút suy yếu.

- Nàng vì cái gì nhất định phải giết ta? Vừa rồi ta không có đắc tội nàng!

Tần Phàm không khỏi cảm thấy biệt khuất, lúc ấy hắn đã xem như lần mất xa xa, chưa từng khởi qua tâm tư muốn kiếm tiện nghi, nhưng không thể tưởng được vẫn bị phát hiện, hơn nữa một câu cũng không có nói, đã bị đuổi giết.

- Bởi vì hiện tại nữ tử này đang đứng ở trạng thái ác chi đạo, nàng sẽ giết chết hết thầy người mình chứng kiến, thậm chí là sinh vật, trước khi không có giết chết người, nàng sẽ không đành chỉ đuổi giết người.

Lúc này Cổ Mặc cũng là bất đắc dĩ nói.

- Ác chi đạo? Cái gì ác chi đạo?

Tần Phàm một bên dùng khí kinh trâu điên ngăn cản nàng kia công kích, một bên ngạc nhiên hỏi thăm.

- Bản Vô Thánh không phải mới vừa nói sao? Nữ tử này tu luyện giống như Kỷ Huân Nhi, một trong Tam đại Cực Hạn Chi Đạo, tên là Thiện Ác Cực Hạn Chi Đạo!

- Ở vào ác chi đạo, lúc cực ác sẽ trở nên lãnh khốc vô tình, thậm chí sẽ giết chết hết thầy nhân loại hoặc là vật còn sống trông thấy, tuyệt sẽ không có một tia lưu tình cùng nương tay!

- Mà lúc ở vào thiện chi đạo thì sẽ trở nên vô cùng thiện lương, khắp nơi làm việc thiện, hơn nữa tuyệt sẽ không sát sanh, thậm chí ngay cả con kiến cũng sẽ không nỡ giết chết.

Thanh âm bất đắc dĩ của Cổ Mặc lần nữa truyền đến:

- Móa, cái này là Thiện Ác Cực Hạn Chi Đạo! Thiện cùng ác hai chủng cực hạn, người đứng phải trạng thái ác chi đạo của nàng, chỉ có thể coi là người không may.

- Sẽ giết chết bất luận vật gì còn sống trông thấy?

Tần Phàm ngưng tụ; hắn biết rõ dùng thực lực của hắn bây giờ, căn bản không có khả năng cùng nàng đối kháng, nhưng chạy lại chạy không thoát, hiện tại Cổ Mặc giúp không được mình, bết bát hơn là; tình huống bây giờ hắn ngay cả thời gian sử dụng Chu Tước Chi Dực cũng không có.

- Cái kia như thế nào mới có thể làm cho nàng biến trở về thiện chi đạo?

Tần Phàm hướng Cổ Mặc trầm giọng hỏi.

- Người phải hỏi nàng mới biết được.

Cổ Mặc tiếp tục nói:

- Cái thiện ác chi đạo này thậm chí so với Kỷ Huân Nhi tu luyện Băng Diễm chi đạo càng cường đại hơn, nhưng mà đồng dạng là càng khó khống chế, ta nghĩ muốn cho nàng chuyển đổi trở lại thiện chi đạo, đoán chừng phải làm cho nàng giết mệt mới mới được.

- Còn muốn cho nàng giết mệt mới mới được?

Trên mặt Tần Phàm không khỏi co lại, xem trạng thái hiện tại của nữ tử kia, đoán chừng lại giết vài trăm người cũng sẽ không biết mệt.

- Loại thiện ác Cực Hạn Chi Đạo này, chẳng lẽ một khi tu luyện sẽ không có thể khống chế chính mình sao? Quả thật cảm tình gì cũng sẽ không có sao? Trong nội tâm chỉ có ác niệm cùng sát niệm? Nàng như thế nào lại nguyện ý đi tu luyện?

Tần Phàm nhìn khuôn mặt cực kỳ hồ hững kia, trong nội tâm không khỏi nghĩ nói:

- Mất đi mình như vậy, cho dù đạt được lực lượng cường đại lại có làm được cái gì?

Trong lòng của hắn vẫn muốn để ỉnh trở nên càng cường đại hơn, có thể khống chế vận mệnh của mình, không bị bất luận kẻ nào quản chế, nhưng mà loại thực lực mất đi chính mình này, hắn là tuyệt đối sẽ không đi tiếp thu.

- Thiện ác Cực Hạn Chi Đạo này, tu luyện cực kỳ khó khăn, nhưng uy lực người cũng chứng kiến, bất quá kỳ thật tu luyện thiện ác Cực Hạn Chi Đạo vẫn có thể bảo trì trạng thái bình thường, bất quá cách mỗi ba năm sẽ xuất hiện một lần trạng thái ác chi đạo hoặc là thiện chi đạo không phải bình thường, ta xem nữ tử này đi tới vòng trong Yêu Thú Hoang Nguyên, là vì không muốn liên lụy tới người vô tội.

Thanh âm của Cổ Mặc truyền đến nói ra:

- Chỉ là ai ở chỗ này gặp được nàng coi như là không may.

- Lão đầu, gần đây có yêu thú hay không?

Lúc này Tần Phàm truyền âm hỏi, lúc này hắn không thể tiếp tục lâu nữa.

- Người muốn cho yêu thú dẫn dắt lực chú ý của nàng?

Cổ Mặc nao nao hỏi.

- Người không phải nói nàng trông thấy vật còn sống liền giết sao? Trông thấy có yêu thú mà nói, sẽ không tiếp tục công kích ta.

Thái phàm rất không dễ dàng tránh đi một kiếm, mở miệng nói.

- Hướng đông hơn một dặm có ba đầu yêu thú cấp năm thượng giai, hy vọng có thể giúp người ngăn trở một hồi a, chỉ là không biết người có thể chạy được xa như vậy hay không?

265. Chương 274: Trấn Yêu Thành.

Chương 274: Trấn Yêu Thành.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: xem tại

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Thanh âm của Cổ Mặc truyền đến nói:

- Ta có thể giúp người ngăn cản ba lượt, trước mắt phải dựa vào chính người.

- Ân.

Tần Phàm gật gật đầu, một quyền đánh lui nàng kia, sau đó nhanh chóng nhét vào trong miệng một khẩu Tăng Khí đan.

Bồng!

Một cỗ nguyên khí tiến vào trong cơ thể, Tần Phàm cảm giác mình trở nên cường đại hơn một ít, sau đó Hỏa Vân đao xuất hiện trong tay hắn.

- Phá Nguyệt trực vân!

Một đao chém ra, khí thế Cuồng Bạo áp bách về phía nữ tử kia, đây cơ hồ là một kích toàn lực của Tần Phàm, vẫn như trong dự liệu, bị nàng kia đánh tan, sau đó tiếp tục truy tới.

- Bỏ Huyền Trọng vực.

Tần Phàm truyền âm nói ra, thân hình hắn từ lúc chém ra một đao kia đã lập tức chạy về phía đông.

Bành! Bành! Bành!

Trong quá trình chạy trốn, phần lưng của Tần Phàm thụ bốn kiếm, 3 kiếm trước đều bị Cổ Mặc lợi dụng nguyên khí tráo đỡ được, nhưng kiếm thứ tư lại đâm vào bả vai hắn.

- Là Thiết Bối Ngân Lang, Sói hệ yêu thú này thích nhất là cả đàn cả lũ, lần này còn làm không chết nàng!

Trong tâm Tần Phàm khẽ nhúc nhích, lập tức phóng về mấy con yêu thú kia, sau đó thân hình đột nhiên cao cao nhảy đến một gốc cây đại thụ, để cho vài đầu Ngân Lang kia ngăn cản nữ tử phía sau.

- Lần sau không gặp lại.

Tần Phàm liếc mắt nhìn phía dưới, thấy nàng kia quả nhiên đã không hề đuổi theo mình, mà bắt đầu dò sát vài đầu Thiết Bối Ngân Lang kia. Tuy cô gái này đâm mình bị thương, nhưng lúc này hẳn đối với nàng lại chẳng biết tại sao khỏi không nhiều hận ý lắm.

- Tu luyện Cực Hạn Chi Đạo, uy lực rất lớn, nhưng phải trả giá không ít. Có lẽ nàng cùng Kỷ Huân Nhi, cũng có nỗi khổ tâm bất đắc dĩ a.

Tần Phàm hơi trầm ngâm, sau đó Chu Tước Chi Dực trên lưng rốt cục có cơ hội mở ra, phóng lên trời.

- Cái kia chính là Trấn Yêu Thành?

Bay đến chỗ cao, trong tầm mắt hẳn lại hiện ra một tòa thành trì to lớn.

Thân thể Tần Phàm đứng ở giữa không trung, nhìn tòa thành trì to lớn phương xa này, tòa thành thị duy nhất thành lập bên trong Yêu Thú Hoang Nguyên, hơn nữa vẫn là thành lập ở vòng trong của Yêu Thú Hoang Nguyên!

Trấn Yêu Thành!

Chỉ là từ xa nhìn lại, liền phát hiện tòa thành trì này không giống bình thường, chiếm diện tích cũng không phải rất lớn, thậm chí so với Nam Phong Thành còn muốn nhỏ hơn một ít, nhưng mà kiến trúc bên trong lại cao lớn vô cùng, cho người một cảm giác chắc chắn không thể phá hủy.

Mà tường ngoài thành trì kia, tựa hồ còn có thể ẩn ẩn chứng kiến một lòng năng lượng vô cùng lớn, xem ra đó chính là chỗ dựa để thành trì này có thể kiên trụ trong Yêu Thú Hoang Nguyên...

- Dem thành trì thành lập ở chỗ này, chẳng lẽ là vì trấn áp yêu thú?

Trong lòng Tần Phàm có các loại nghi hoặc:

- Nhưng Yêu Thú Hoang Nguyên này vô biên vô hạn, yêu thú trong đó đâu chỉ hàng tỉ, lại phải đi trấn áp như thế nào? Chỉ bằng một tòa thành như vậy thật có thể trấn áp yêu thú ở đây?

- Không thể không nói, dám ở chỗ này dựng lên một tòa thành trì, cái phách lực này là khá lớn.

Lúc này Cổ Mặc cũng không khỏi sợ hãi than nói.

- Lão đầu, người không phải nói ở khu vực hạch tâm của Yêu Thú Hoang Nguyên, có một ít yêu thú mà Vô Thánh cũng đối phó không nổi sao? Nhưng hiện tại một thành thị của nhân loại thành lập ngay trên địa bàn của chúng, những yêu thú kia sẽ mặc kệ sao? Làm như vậy không phải rõ ràng là bị nhân loại ức hiếp đến trên đầu sao?

Tần Phàm không khỏi hỏi.

- Cái này bản Vô Thánh cũng không rõ ràng lắm, cho dù là ở thời đại của bản Vô Thánh, tuy cũng có qua một ít thiên tài liễu lĩnh, nhưng mà chưa nghe nói qua có nhân vật lợi hại nào điên cuồng như vậy, tại Yêu Thú Hoang Nguyên thành lập thành trì nhân loại!

- Vẽ vện là ứng phó những yêu thú vô cùng vô tận kia tiến công cũng phải tốn hao không ít tinh lực a! Nhưng có thể khẳng định, thủ đoạn như vậy cũng không phải Vô Thánh có thể làm được, ít nhất năm đó bản Vô Thánh là làm không được.

Cổ Mặc trả lời.

- Kỳ thật yêu thú cùng nhân loại đã sớm phân rõ giới tuyến từ lâu, kiến tạo Trấn Yêu Thành này không thể nghi ngờ là đang khiêu chiến tôn nghiêm của Vương giả yêu thú. Chủ nhân Trấn Yêu Thành này không thể không biết, làm như vậy rất có thể sẽ lần nữa kích thích cả hai đầu tranh, những cường giả nhân loại khác tất nhiên sẽ phản đối, có thể trở thành Vô Thánh, không có ai mà không phải thể hệ thông minh, sao còn có người sẽ đi làm cái sự tình cổ hủ hết sức mà không thấy tốt kia chứ?

Lập tức hẳn trầm ngâm một hồi, trong nội tâm y nguyên rất nghi hoặc.

- Vấn đề này ngay cả Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn của ta cũng nhận được tin tức, ta cũng không tin Chân Vũ thánh điện kia lại không biết, nhưng bên này thật giống như không có truyền ra động tĩnh gì.

Tần Phàm ngẫm lại nói ra, đồng thời hắn cũng có chút lo lắng.

- Chẳng lẽ đây là Chân Vũ thánh điện muốn khai chiến cùng yêu thú? Nếu là như vậy, một khi yêu thú kia phản công, đứng mũi chịu sào há không phải là Nam Phong Thành?

- Cũng có khả năng này, bất quá Trấn Yêu Thành này đã tên là trấn yêu, không có năng lực kia chắc có lẽ sẽ không có nắm chắc, ở chỗ này thành lập một tòa thành thị như vậy, bất quá bản Võ Thánh cảm thấy người thành lập tòa Trấn Yêu Thành này, có lẽ còn có mục đích khác.

Cổ Mặc ngẫm lại nói ra, chỉ là hắn cũng không dám khẳng định, hôm nay tòa Trấn Yêu Thành này xác thực lộ ra càng ngày càng quỷ dị.

- Lão đầu, người nói chúng ta có nên đi dò xét thoáng một phát hay không?

Tần Phàm nhìn thành trì to lớn tản ra vàng sáng thần bí phương xa kia, hướng Cổ Mặc dò hỏi, đã ở chỗ này xem không rõ, phương thức trực tiếp nhất dĩ nhiên là đi vào bên trong Trấn Yêu Thành này.

- Đi nhìn một chút cũng tốt, chỉ là Trấn Yêu Thành này bản Võ Thánh càng xem càng cảm thấy không đúng, nếu như người thật muốn đi vào, cái kia phải cẩn thận mới được.

Cổ Mặc cau mày nói.

- Ân, bất quá thành trì này đã tên là Trấn Yêu Thành, trấn áp hẳn là yêu thú mới đúng, ta là nhân loại, có lẽ không có vấn đề gì? Hơn nữa ta nghe nói có không ít mạo hiểm giả đều tiến về chỗ đó.

Tần Phàm nói ra.

- Tóm lại cẩn thận một chút luôn đúng.

Cổ Mặc ngưng trọng nói.

Tần Phàm gật gật đầu, sau đó hắn liếc nhìn nữ tử sau lưng, phát hiện nữ tử thần bí kia đã giết chết vài đầu Ngân Lang, nhưng sau đó lại có yêu thú khác xuất hiện, ngược lại là không có lo lắng ình.

- Ngay cả ý chí của mình cũng không thể khống chế, thực lực cao lại có ý nghĩa gì?

Tần Phàm lắc đầu, người như vậy nếu như có thể giết chết hắn sẽ không lưu tình, mà giết không chết mà nói, cũng không đáng mình ghi hận.

Bay một thời gian ngắn, đã bảo đảm nữ tử thần bí kia không có khả năng đuổi theo, lúc này hắn mới hạ xuống mặt đất, sau đó liền đi bộ về Trấn Yêu Thành kia.

Mặt khác, hắn ẩn ẩn cảm giác được viên ma chủng cũng thứ ba cũng ở hướng này, ngược lại là tiện đường.

- Tiểu tử, người có phát hiện càng tới gần Trấn Yêu Thành này, trên đường đi gặp phải yêu thú ngược lại là càng ngày càng ít hay không?

266. Chương 275: Dị Biến. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 275: Dị biến. (1)

Lúc này Cổ Mặc bỗng nhiên nghi ngờ nói:

- Dựa theo lẽ thường, ở chỗ này xuất hiện một tòa thành thị nhân loại như vậy, những yêu thú cao cấp kia chắc chắn sẽ tổ chức tiến công mới đúng, như thế nào ngược lại cách xa nơi này?

- Chẳng lẽ những yêu thú này thực bị Trấn Yêu Thành này trấn áp?

Tần Phàm cũng cảm thấy kỳ quái.

- Ta nghĩ có lẽ có hai khả năng, một chính là yêu thú đã tiến công qua, nhưng mà không làm gì được Trấn Yêu Thành này, cho nên rút lui, mà một khả năng khác thì là ở bên trong Trấn Yêu Thành này, có đồ vật hoặc là người có thực lực để cho những yêu thú này đều sợ hãi.

Cổ Mặc nghĩ thoáng một phát nói ra.

- Vào xem một chút đi.

Tần Phàm gật gật đầu, lúc này hắn đã cách Trấn Yêu Thành càng ngày càng gần, mà càng tới gần, càng cảm giác được Trấn Yêu Thành kia truyền đến ỳnh ỳnh áp cực lớn, ở trước mặt thành thị này, hắn cảm giác mình trở nên vô cùng nhỏ bé.

Mà lúc này, hắn đã có thể rõ ràng trông thấy vòng lưu quang bảo hộ như ẩn như hiện bên ngoài Trấn Yêu Thành kia, đem trọn thành trì đều bao phủ ở bên trong, lộ ra thập phần thần bí.

Hơn nữa tất cả cây cối ở chỗ này cũng bị chặt sạch, bốn phía đều là trống rỗng, hắn là để cho nhân loại trong thành trì có thể sớm phát hiện yêu thú đánh lén.

- Bốn thạch trụ này không biết làm cái gì?

Đi đến nơi cách Trấn Yêu Thành chưa đủ mười dặm, Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện mấy nơi hẻo lánh xung quanh Trấn Yêu Thành kia có tất cả bốn cột đá cực lớn xuyên thẳng Vân Tiêu, thượng diện đều khắc một ít đồ án huyền bí, không biết có công dụng gì.

- Nếu như bản Võ Thánh không có đoán sai mà nói, bốn thạch trụ này hẳn là một Thượng Cổ trận, dùng để cung cấp năng lượng cần thiết cho vòng bảo hộ lưu quang, chỉ là cụ thể do cái gì tạo thành thì không rõ ràng.

Cổ Mặc hồi đáp.

- Vòng bảo hộ lưu quang này ngăn trở đường đi.

Mà khi Tần Phàm đi đến cách cửa thành ước còn một dặm, trước mắt hắn xuất hiện một vòng bảo hộ lưu quang năm màu, ban đầu hắn ở phía xa xem còn tưởng rằng là bao phủ trên tường thành, nhưng hiện tại mới phát hiện là cách hơn một dặm.

- Hơn nữa ở đây cũng không có ai trông coi?

Tần Phàm cau mày, ở chỗ này vốn đã cách Trấn Yêu Thành không xa, nhưng không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì, thậm chí cũng không có trông thấy bất luận bóng người nào.

- Bản Võ Thánh cũng dò xét không đến tình huống bên trong Trấn Yêu Thành, bất quá vòng bảo hộ lưu quang cái hắn là sẽ không bài xích nhân loại, người trực tiếp đi vào đi.

Lúc này thanh âm Cổ Mặc truyền đến.

Tần Phàm thử vươn tay ra, quả nhiên đơn giản xuyên qua màn sáng kia, vì vậy hắn gật đầu, sau đó liền đi vào.

Oanh!

Mà vừa đi vào màn sáng này, Tần Phàm liền cảm giác được một cỗ niệm lực cường đại lao vào trong đầu mình, để cho tinh thần ý chí của hắn vào lúc đó cũng trở nên buông lỏng.

- Đây là có chuyện gì?

Tần Phàm cảm thấy trong thức hải truyền đến một cảm giác đau đớn.

- Tiểu tử, ngươi sao rồi?

Lúc này Cổ Mặc cũng phát hiện Tần Phàm dị thường, vội vàng truyền âm hỏi.

Vào lúc này Tần Phàm chỉ cảm thấy trong đầu của mình nhiều ra một cỗ niệm lực cường đại, một cỗ niệm lực này đang không ngừng công kích tinh thần ý chí của hắn, tựa hồ là muốn mạnh mẽ phá bỏ ý thức hải của hắn.

Rất thống khổ!

Lúc này Tần Phàm cảm giác được đầu muốn nổ tung, loại đau đớn này so với thống khổ trên nhục thể còn mãnh liệt hơn nhiều lắm, đó là thẳng đến sâu trong linh hồn, thống thiết nội tâm, thần kinh toàn thân đều đang run rẩy!

- Ah...

Tần Phàm đau đến hết to một tiếng, niệm lực dị thường đến từ bên ngoài này đang không ngừng trùng kích lấy Thức Hải của hắn, tựa hồ là không chiếm được thì không bỏ qua.

Oanh!

Cỗ niệm lực kia thật sự là quá mức cường đại, Thức Hải của Tần Phàm rốt cục không cách nào phòng ngự, bị một lần hành động công phá.

Ông!

Cũng vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được trong thức hải của mình lập tức xuất hiện một chỗ trống, sau đó liền bị một cỗ niệm lực này chiếm cứ.

- Trấn Yêu thành này quả nhiên có cổ quái.

Cổ Mặc thấy Tần Phàm như vậy liền nhượng mảy, biết rõ lúc này Tần Phàm gặp phải ngoại lực gì đó ảnh hưởng.

Lại qua một ít thời gian, Tần Phàm phát hiện cỗ niệm lực dị thường trong đầu đến từ bên ngoài kia bắt đầu chậm rãi ngưng tụ, cuối cùng kết thành một hình dạng như hạt giống, lơ lửng ở trong thức hải của hắn.

Sau đó hắn liền cảm giác được ý thức của mình bắt đầu chậm rãi biến thành mơ hồ, tựa hồ là bị hạt giống niệm lực này hấp dẫn liên lụy lấy, thời gian dần qua đã mất đi chính mình.

- Tiểu tử, nhanh tỉnh lại, ngàn vạn lần phải chịu đựng!

Thanh âm của Cổ Mặc không ngừng vang lên trong tai Tần Phàm, nhưng Tần Phàm lại tựa hồ như nghe không được.

Ở trong thức hải của Tần Phàm, tinh thần ý chí của hắn đang không ngừng xói mòn, sau đó không ngừng bị hạt giống niệm lực thần bí kia hấp thu.

Mà sau khi tinh thần ý chí của hắn bị hấp thu vào hạt giống niệm lực kia, trải qua cải tạo, lại bị thích phóng đi ra, sau đó những tinh thần ý chí bị cải tạo này liền bắt đầu chậm rãi chiếm lấy toàn bộ Thức Hải của hắn.

Ý thức của Tần Phàm trở nên càng ngày càng mơ hồ, toàn bộ Thức Hải của hắn vào lúc này sắp bị hạt giống niệm lực kia khống chế, chiếm cứ toàn bộ, mà một khi mất đi mình, cũng chính là thời điểm hắn bị hạt giống niệm lực này khống chế.

- Lần này thấm rồi, chỉ có thể liều mạng, tiểu tử, người nhất định phải chịu đựng!

Cổ Mặc không khỏi cau mày, hắn biết rõ hiện tại Tần Phàm ở trạng thái này là bị tinh thần ý chí sự cường đại xâm lấn, còn ở trong thức hải của hắn gieo xuống hạt giống niệm lực, từ đó phát ra mục đích khống chế.

Oanh!

Lúc này Cổ Mặc trải qua tự định giá, thần sắc trở nên cực kỳ ngưng trọng, nháy mắt sau đó, hắn cũng đem niệm lực bản thân trùng kích đến trong thức hải của Tần Phàm.

- Ah...

Lại một cổ tinh thần niệm lực xâm lấn, khiến cho Tần Phàm nhin không được thống khổ, phát ra một tiếng kêu đau đớn, nhưng mà cũng ở bên trong đau đớn mãnh liệt này, tinh thần ý chí của bản thân hắn cũng nhận được trùng kích, bắt đầu có dấu hiệu sống lại.

- Ta đây là làm sao vậy?

Tần Phàm còn ở vào trạng thái mơ hồ, cảm giác được trong thức hải một mảnh hỗn độn, đồng thời lại có một cổ tinh thần niệm lực cường đại khác đè tinh thần ý chí của hắn xuống, hắn không biết nên làm như thế nào, chỉ là bản năng kiên trì chính mình, không cho những niệm lực kia thừa cơ mà vào.

Nhưng vào lúc này, ở trong thức hải của hắn còn xuất hiện cổ niệm lực thứ ba, bắt đầu chậm rãi hội tụ, ở trước ý thức của hắn thành lập một đê đập ngăn chặn cao lớn, trợ giúp hắn ngăn cản cổ tinh thần niệm lực thứ hai kia.

- Tiểu tử, ngươi có thể nghe được thanh âm của ta không?

Lúc này, một thanh âm vang lên ở trong thức hải của Tần Phàm.

267. Chương 276: Dị Biến. (2)

Chương 276: Dị biến. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Cái gì...

Lúc này Tần Phàm chỉ còn lại một chút tinh thần ý thức, giống như là đánh mất trí nhớ, hoặc như là một tiểu hài, cuốn rúc vào nơi hẻo lánh của Thức Hải, sợ hãi nhìn sóng lớn mãnh liệt trước mặt kia, lạnh run.

- Kiên trì chính mình! Ngàn vạn lần không thể đánh mất chính mình! Ngươi không phải một mực đều nói muốn khống chế vận mệnh của mình sao? Đứng lên, kích phát tất cả tinh thần ý chí của mình, đuổi toàn bộ những tinh thần niệm lực không thuộc về ngươi này, ra khỏi Thức Hải của ngươi!

Thanh âm Cổ Mặc vang lên lần nữa.

Bành!

Nháy mắt sau đó, đê đập do tinh thần niệm lực của Cổ Mặc xây dựng bị niệm lực bành trướng kia đánh vỡ tung, sau đó hướng về ý thức độc lập cuối cùng của Tần Phàm mãnh liệt phóng đi.

- Tiểu tử, còn lại dựa vào chính ngươi rồi.

Cổ Mặc suy yếu hít một tiếng, hắn sợ tạo thành tổn thương càng lớn đối với Tần Phàm, cho nên không dám đem toàn bộ niệm lực của mình xâm nhập đến trong thức hải của hắn, chỉ là phân ra một bộ phận, dụng ý đi tỉnh lại ý thức đã hôn mê của Tần Phàm, để cho hắn lần nữa kích phát ra ý chí độc lập của mình.

Cổ Mặc tỉnh tường, vừa rồi bộ phận suy yếu cuốn rúc vào nơi hẻo lánh của Thức Hải Tần Phàm kia, là không có bị hạt giống niệm lực đặc thù kia xâm lấn qua, cũng chính là hỏa chủng cuối cùng của Tần Phàm, chỉ có bốc cháy lên, mới có thể khiến những tinh thần niệm lực khác tỉnh lại, một lần nữa nắm giữ chính mình.

Mà trong nháy mắt niệm lực của Cổ Mặc rời khỏi Thức Hải Tần Phàm, Tần Phàm rốt cục thức tỉnh, hắn nhìn những niệm lực mãnh liệt mà đến kia, đột nhiên kích phát tất cả ý chí của mình, bắt đầu làm chống lại cuối cùng.

- Ta ngay cả tinh thần ý chí của Thượng cổ Ma Thần cũng có thể tiêu diệt, huống chi là ngươi!

Ý thức của Tần Phàm như là đã thanh tỉnh, tín niệm của hắn cũng bắt đầu chậm rãi đứng lên.

Hiện tại hắn đã biết rõ, cỗ niệm lực đặc thù này hình thành hạt giống niệm lực, nhất định là người thành lập Trấn Yêu thành gieo vào Thức Hải của mình, mục đích là muốn hoàn toàn khống chế mình.

- Ta sẽ không để cho ngươi như nguyện!

Tần Phàm cắn răng một cái, cảm giác trong đầu truyền đến đau nhức kịch liệt, bắt đầu triệu hoán tinh thần ý chí đã bị xâm lấn của mình, chỉ cần đem tất cả tinh thần ý chí của mình dung hợp lần nữa, hắn nhất định có thể chinh phục hạt giống niệm lực này, thậm chí hóa thành lực lượng tinh thần của mình.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong thức hải của Tần Phàm trở nên càng ngày càng hỗn loạn, mà bởi vậy thông qua thần kinh, hắn cảm nhận sâu sắc cảm giác đau nhức kịch liệt kia, vòng đi vòng lại, nếu như không phải hắn kiên định chính mình, vào lúc này nhất định toàn bộ Thức Hải cũng sẽ hỏng mất.

Oanh!

Trong đầu bạo tạc nổ tung một tiếng, cuối cùng rốt cục Tần Phàm hoàn toàn khống chế tinh thần ý chí của mình lần nữa, sau đó điên cuồng phản công, trực tiếp bao vây hạt giống niệm lực kia lại.

Trải qua giày vò vừa rồi, tinh thần ý chí của hắn trở nên càng thêm ngưng thực, cho nên tinh thần ý chí của hắn sẽ không lại để cho hạt giống niệm lực kia hấp thu tiến vào.

- Tiểu tử, hiện tại ngươi sao rồi?

Mà lúc Tần Phàm đang muốn chuẩn bị luyện hóa hoàn toàn hạt giống niệm lực kia thành một bộ phận tinh thần ý chí của mình, thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai.

- Cuối cùng tránh được một kiếp rồi.

Tần Phàm tạm thời khống chế hạt giống niệm lực kia, sau đó hồi đáp.

- Hô...

Lúc này Cổ Mặc mới thở dài một hơi:

- Tiểu tử ngươi có biết vừa rồi ngươi thiếu chút nữa trở thành khô lồi rồi hay không hả?

- Ân, vừa rồi có một cỗ niệm lực từ bốn cây thạch trụ của Trấn Yêu thành kia phát ra, chui vào trong thức hải của ta, tạo thành một hạt giống niệm lực, nhờ có ngươi ở thời khắc mấu chốt làm ta tỉnh lại, nếu như lại chậm một chút, ta nghĩ hiện tại khẳng định đã bị bọn hắn khống chế.

Tần Phàm lòng còn sợ hãi nói.

- Hiện tại hạt giống niệm lực kia ngươi đã luyện hóa chưa?

Cổ Mặc lại hỏi.

- Còn không có, làm sao vậy?

Tần Phàm cẩn thận hỏi thăm.

- Ngươi trước không nên luyện hóa hạt giống niệm lực kia, bởi vì nếu như ngươi luyện hóa hạt giống niệm lực, khả năng sẽ bị bọn hắn phát hiện.

Cổ Mặc nghĩ nghĩ nói ra:

- Trấn Yêu thành này quả nhiên không phải là vì trấn yêu, đoán chừng tất cả người tới chỗ này đều bị bọn hắn khống chế, dùng đặt tới mục đích không thể cho ai biết của bọn hắn.

- Yên tâm, lúc này ta là nhân họa đắc phúc, hôm nay tinh thần ý chí của ta trở nên vô cùng ngưng thực, hạt giống niệm lực kia đã bị ta chế trụ, nhất định không cách nào ảnh hưởng tới ta nữa rồi.

Tần Phàm tự tin nói.

- Có người đi tới bên này, người giả bộ như đã bị khống chế, xem bọn hắn đến tột cùng muốn làm gì.

Lúc này Cổ Mặc đột nhiên nói ra.

- Ân, ta đã biết.

Tần Phàm nhìn thoáng qua bên kia, quả nhiên trông thấy một lão giả mặc áo đen đang hướng về bên này đi tới, hẳn vì tránh lộ ra sơ hở, vội vàng nhắm mắt lại.

Lão giả áo đen kia đi tới trước mặt Tần Phàm, trông thấy Tần Phàm nhắm mắt lại, không khỏi nghi hoặc nhìn thoáng qua, sau đó liền thấy hắn lay một cái lục lạc ngân sắc.

Leng keng.

Thanh âm thanh thúy truyền đến, Tần Phàm rõ ràng cảm giác được hạt giống niệm lực trong thức hải kia của mình đột nhiên xoay tròn một cái, nhưng hiện tại hắn đã giữ quyền khống chế, ở đâu còn có thể cho nó cơ hội buông lỏng.

- Thứ sáu ngàn bảy trăm tám mươi hai, người đi theo ta.

Thanh âm đậm mạc của lão giả kia truyền đến.

- Thứ sáu ngàn bảy trăm tám mươi hai?

Tần Phàm nao nao, nhưng rất nhanh kịp phản ứng, không khỏi thầm giật mình:

- Nói cách khác Trấn Yêu thành này đã khống chế gần bảy ngàn người?

- Tiểu tử, không nên vào đi, bản Vô Thánh cảm giác được lão giả này đã nghi ngờ với ngươi, một khi ngươi đi vào, chỉ sợ gặp được nguy hiểm lớn hơn nữa, chúng ta vẫn là nhanh ly khai nơi này rồi nói sau.

Mà thời điểm hắn do dự nên đi theo hay không, thanh âm của Cổ Mặc truyền đến.

Vào lúc đó Tần Phàm mở mắt, nhìn về phía lão giả áo đen kia, nhưng cũng vào lúc này, hắn phát hiện mặt lão giả này bỗng nhúc nhích.

- Người là ai?

Lão giả áo đen kia đột nhiên quát lạnh nói.

- Không biết...

Tần Phàm giả ra bộ dạng mơ hồ, nhưng trong nội tâm đã âm thầm đề phòng, chỉ cần lão giả áo đen kia có dị động, hắn liền lập tức thoát đi.

- Là thành công hay thất bại?

Trông thấy bộ dáng này của Tần Phàm, trong nội tâm lão giả kia cũng có chút làm không được, lại nhìn Tần Phàm một lần, hắn thử mở miệng nói:

- Từ hiện tại bắt đầu, ngươi là thứ sáu ngàn bảy trăm tám mươi hai, phục tùng hết thảy mệnh lệnh của ta.

Tần Phàm cúi đầu đáp, cố ý không cho lão giả kia thấy ánh mắt của mình.

- Vậy ngươi theo ta vào thôi.

Lão giả kia hồ hững nói, bất quá vào lúc này Tần Phàm ở trong mắt hắn thấy được một vòng lãnh ý.

- Quả nhiên là bị phát hiện rồi.

268. Chương 277: Mượn Lực. (1)

Chương 277: Mượn lực. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^'••_ (^'••_† Nhóm dịch Dungnhi †_•'')_•'')

Trong nội tâm Tần Phàm rung mình, giả bộ như muốn đi thẳng về phía trước, nhưng đột nhiên một quyền đánh về sau lưng lão giả áo đen kia:

- Ta *** con mẹ mày!

Hư ảnh trâu điên cực lớn đánh tới lão giả kia, mà thân ảnh của Tần Phàm thì lập tức lóe lên, chạy ra khỏi màn sáng, toàn lực triển khai Lưu tinh bộ chạy như điên!

Nơi đây tuyệt đối không nên ở lâu!

Song chưởng của lão giả áo đen kia đẩy về phía trước, vàng sáng màu vàng đất thoáng hiện, một tấm chắn khí kinh giống như thực chất, hư ảnh trâu điên mà Tần Phàm phát ra kia đụng ở phía trên, như đá ném vào biển rộng, rất nhanh liền biến mất vô tung.

Thu hồi tấm chắn, sau đó tay phải của lão giả áo đen này vung lên về phía trước, một ma trảo hư ảnh cự đại xuất hiện, lộ ra đặc biệt dữ tợn, nhưng sau khi xuyên qua màn sáng lại yếu đi một chút, bất quá tốc độ y nguyên cực nhanh chớp tới sau lưng Tần Phàm.

Tần Phàm bên trong chạy trốn chỉ cảm thấy sau lưng truyền đến cảm giác lạnh như băng, lập tức sẽ bắt được mình, lúc này một cổ khí lực cường đại xuất hiện ở trên người hắn, là Cổ Mặc giúp hắn ngăn cản một kích này.

- Đi mau, thực lực lão già này quá mạnh mẽ, hiện tại bản Vô Thánh cũng không phải là đối thủ của hắn.

Thanh âm kiên nghị của Cổ Mặc truyền đến, tựa hồ lộ ra có chút hư nhược, hắn là vừa rồi cùng ma trảo kia đối bình, hắn bị thương.

Lão giả áo đen kia lạnh lùng nhìn thân ảnh Tần Phàm, sắc mặt âm trầm, lần nữa dao động lục lạc màu bạc, lần này tiếng chuông lại thấp phần bén nhọn, trực tiếp truyền vào trong Trần Yêu thành, rất nhanh liền có mười thân ảnh từ trong lao ra, lập tức đi tới trước mặt lão giả áo đen.

Từng cái đều là sắc mặt trắng bệch, biểu lộ lạnh như băng, trên trán đều có một dấu hiệu như là âm dương Bát Quái, khí thế trên người đều không kém.

- Thứ sáu ngàn bảy trăm tám mươi hai chuyển hóa thất bại, các người lập tức tiến về trước truy bắt, như có phản kháng, giết không tha!

Hắc bào lão giả nhìn một người ở trong đó, sau đó một ngón tay chỉ vào thân ảnh Tần Phàm đang đào tẩu, trong miệng hờ hững nói.

Bồng!

Mười người thần sắc có chút chết lặng kia, không có làm bất luận trả lời gì, nhưng nháy mắt sau đó liền lập tức chạy ra khỏi màn sáng, đuổi theo phương hướng bỏ chạy của Tần Phàm.

Nhìn những người kia đuổi theo, lão giả áo đen nghĩ một lát lại dao động lục lạc màu bạc, rất nhanh liền có một gã ngân trang võ sĩ từ trong Trần Yêu thành đi ra.

- Ngân võ số 3, thứ sáu ngàn bảy trăm tám mươi hai chuyển hóa thất bại, hiện tại phái người dẫn đầu mười ba Hắc võ tiến về trước truy bắt, không để cho chạy mất. truyện copy từ

Lão giả áo đen kia tiếp tục hờ hững nói.

- Tuân mệnh.

Lần này ngân trang võ sĩ không giống những võ sĩ trang phục đen trầm mặc kia, hắn lại cung kính mở miệng hồi đáp, sau đó thân ảnh xoay chuyển, xuyên qua màn sáng, đuổi theo phương hướng của Tần Phàm.

Lúc này Tần Phàm, dưới chân Lưu Tinh bộ toàn lực triển khai chạy trốn, không dám có nửa phần dừng lại.

Theo Cổ Mặc vừa rồi đối bính, tu vi lão giả áo đen kia đã hết sức lợi hại, về phần người kiến tạo Trấn Yêu thành kia, chỉ là một hạt giống niệm lực liền để ỉnh cơ hồ vạn kiếp bất phục, thực lực càng là khó có thể đoán chừng rồi. Bất quá nhân vật như vậy, sẽ không hạ thấp thân phận đến đuổi giết mình.

Hắn kiến tạo tòa Trấn Yêu thành này đến tột cùng là vì cái gì? Nếu quả thật chỉ là vì trấn áp yêu thú, tại sao phải khống chế nhân loại tiến vào Trấn Yêu thành? Hơn nữa đã khống chế hơn bảy nghìn người rồi!

Từng cái tới đây cơ bản đều là Tiên thiên Võ sư trở lên, một cỗ thể lực khổng lồ như vậy, coi như là nhất phẩm Chân Vũ thể gia cũng không thể sánh bằng ah! Trấn Yêu thành này nắm giữ thực lực khổng lồ như vậy, đến tột cùng là vì cái gì?

Tần Phàm một bên chạy, trong nội tâm xẹt qua các loại ý niệm. Về tòa Trấn Yêu thành này, hắn càng cảm giác quỷ dị.

- Tiểu tử, đằng sau có mười người của Trấn Yêu thành đuổi tới.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai.

- Vừa rồi lão già kia có đuổi theo hay không?

Tần Phàm vừa chạy vừa nói.

- Hắn ngược lại là không có, bất quá mười cái đuổi bắt người này, tất cả đều là Tiên thiên hậu kỳ, đồng dạng là phiền toái không ít.

Cổ Mặc nói ra, một lát sau lại nói:

- Hơn nữa còn có một Linh Vũ sư thực lực không tệ, đối phó tương đối khó giải quyết, hơn nữa chúng ta không thích hợp ở chỗ này triển đấu, để tránh Trấn Yêu thành kia lại phái người đi ra.

- Lão đầu, giúp ta phóng thích một huyền trọng vực ở sau lưng a.

Tần Phàm quay đầu lại nhìn nhìn, nhướng mày nói ra:

- Lần này tốc độ bọn hắn tựa hồ cũng không chậm, đoán chừng rất nhanh có thể đuổi theo ta rồi.

- Đối phương có Linh Vũ sư, khả năng cầm cố cũng không lớn.

Cổ Mặc nói ra, bất quá vẫn lập tức bố trí một huyền trọng vực, có thể ngăn một hồi, vì Tần Phàm tranh thủ thêm một ít thời gian.

- Bọn hắn có thể truy tung ta, có lẽ là vì hạt giống niệm lực trong thức hải của ta, ta phải tìm một chỗ trước luyện hóa mới được.

Tuy Tần Phàm đã trốn vào rừng rậm, nhưng những người này lại theo đuổi không bỏ như cũ. Nếu như hắn không trước luyện hóa được hạt giống niệm lực này, như vậy coi như mình sử dụng Chu Tước chi dực bay đi, cuối cùng nhất cũng sẽ bị đuổi theo.

- Vậy hiện tại ngươi muốn chạy đi nơi nào?

Thấy Tần Phàm vắng lai đường cũ, Cổ Mặc có chút nghi hoặc hỏi thăm.

- Hai người chúng ta đã không đối phó được nhiều người như vậy, tự nhiên là trở về tìm người hỗ trợ.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, nhưng lại hạ quyết tâm đem những người tới chỗ nữ tử thần bí kia. Hắn đoán chừng nữ tử tu luyện thiện ác cực hạn chi đạo kia, thực lực so sánh với Linh Vũ sư bình thường hẳn là không yếu chút nào, ít nhất so với hắn lợi hại hơn nhiều.

Mà chỉ cần những người này bị cầm cố, hắn hoàn toàn luyện hóa hạt giống niệm lực trong thức hải là được rồi.

- Hảo tiểu tử, nữ nhân cũng không buông tha, thật ngoan độc.

Cổ Mặc cũng cười hắc hắc nói.

- Vừa rồi ta là thiếu chút nữa bị nàng giết chết, mặc dù bởi vì nàng ở vào trạng thái ác chi đạo, không có ý thức tự chủ, nhưng nàng cũng nên vì hành vi của mình chịu chút trách nhiệm a.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, hơn nữa hắn đoán chừng dùng thực lực cô gái này, bảo vệ tánh mạng sẽ không có vấn đề.

Nghĩ lại cũng có chút hí kịch, mới vừa rồi hắn liều chết cũng phải chạy thoát chỗ đó, nhưng bây giờ lại một lòng chạy trở về.

- Điều là vì thực lực không đủ ah.

Trong nội tâm Tần Phàm thở dài, nếu như thực lực của hắn đầy đủ, căn bản không cần nhiều khúc chiết như vậy, càng không cần phải lợi dụng nữ nhân để tránh kiếp nạn.

Tiên thiên Vô sư, ở một trong tiểu thành có lẽ có thể làm một phương cường giả, trong gia tộc thậm chí cũng có thể sánh vai với mấy trưởng lão rồi, nhưng hôm nay Tần Phàm lại càng ngày càng cảm giác thực lực mình nhỏ yếu.

269. Chương 278: Mượn Lực. (2)

Chương 278: Mượn lực. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Không chỉ có gia tộc thăng phẩm cần Linh Vũ sư trở lên, hơn nữa sau khi tiến vào Yêu thú hoang nguyên, càng làm cho hắn là Tiên thiên Vô sư trở nên như lúc trước, vẫn là cảm giác vô lực.

- Có lẽ chỉ có trở thành Vô Tôn, mới miễn cưỡng xem như là cường giả a!

Trong nội tâm Tần Phàm trầm nghĩ, đối với Chân Vũ thánh địa cũng càng thêm hướng tới. Đi ra là hắn có thể trở thành Vô Tôn, nếu như đã trở thành Vô Tôn, như vậy hết thảy trở nên dễ dàng hơn rất nhiều rồi.

- Bất quá bây giờ đừng nghĩ trước nhiều như vậy, đợi thoát khỏi Trấn Yêu thành đuổi bắt đã rồi hãy nói, ngay lập tức sẽ tìm ra viên ma chủng thứ ba, sau đó cố gắng thành một Linh Vũ sư, như vậy ở vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên, tối thiểu coi như là có chút bảo đảm, Tần Phàm nhìn lại phía sau, phát hiện người Trấn Yêu thành kia là càng đuổi càng gần.

- Tiểu tử, hiện tại nữ tử kia cùng người Trấn Yêu thành cách ngươi chưa đủ 300m rồi, ngươi lại về phía trước một chút, đợi thời điểm bọn hắn đều vừa vặn vận chứng kiến đối phương, ngươi liền dùng Chu Tước chỉ dục bay đi.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến.

Tần Phàm đáp ứng, chạy một hồi nữa, quả nhiên nhìn thấy nữ tử thần bí kia, lúc này nàng vừa vặn vận giết chết một con yêu thú, trông thấy Tần Phàm, liền lập tức cầm kiếm bỏ qua.

- Khoảng cách này tự hồ tốt rồi.

Tần Phàm nhìn thoáng qua phía sau, thấy lúc này người của Trấn Yêu thành cách mình hơn trăm mét, hắn liền dùng sức đạp trên mặt đất một cái, cao cao nhảy lên một cây đại thụ.

Nhìn thoáng qua phía dưới, hắn mỉm cười, Chu Tước chỉ dục ở sau lưng mở ra, bay đến giữa không trung.

Mà những Hắc võ của Trấn Yêu thành kia, bởi vì đột nhiên mất đi mục tiêu, lúc này đều lộ ra một tia ngạc nhiên, sắc mặt ngốc trệ, tựa hồ trong khoảng thời gian ngắn phản ứng không kịp, chỉ là ngẩng đầu nhìn Tần Phàm, không có hành động bước tiếp theo.

Nhưng nữ tử thần bí kia hôm nay lại chỉ biết giết choc, cũng không cân nhắc nhiều như vậy, trông thấy có người nàng sẽ giết, vô luận là Tần Phàm hay là Hắc võ của Trấn Yêu thành.

Hồng!

Hồng!

Trong nháy mắt, những Hắc võ kia bị nữ tử thần bí giết chết mất hai cái, sau đó không có một tia do dự, trường kiếm không ngừng, tiếp tục giết hại những Hắc võ khác. nguồn (.)

- Những người Trấn Yêu thành này bị khống chế, hậu quả là đã không có tư tưởng bình thường của mình, chỉ biết nghe lệnh làm việc.

Tần Phàm trông thấy một màn này, trong nội tâm cũng đã minh bạch hết thấy.

- Giết chết nữ nhân này!

Lúc này, Ngân võ Số 3 đuổi theo phía sau kia rốt cục đã đến, trông thấy những Hắc võ kia bị tàn sát, vội vàng hạ đạt mệnh lệnh.

Những Hắc võ kia nghe thấy mệnh lệnh, lập tức liền bắt đầu công kích nữ tử thần bí kia.

- May mắn vừa rồi ta không có bị khống chế, nếu không sẽ giống như bọn họ.

Tần Phàm lòng còn sợ hãi thở ra một hơi, nếu để cho hắn biến thành khôi lỗi như vậy, hắn tình nguyện chết đi.

- Bất quá Ngân trang võ sĩ kia tựa hồ như bảo lưu lại tư tưởng của mình, cũng có năng lực hành động độc lập, đoán chừng Trấn Yêu thành này khống chế người cũng phân loại.

Tần Phàm phát hiện lúc này Ngân võ kia đang ngẩng đầu lên nhìn mình, trên mặt lộ ra thần sắc nghi hoặc, nhưng không có như những Hắc võ kia lộ ra ngốc trệ.

- Vẫn là trước ly khai nơi này đã.

Tần Phàm không dám dừng lại, Chu Tước chi dực trên lưng võ mạnh, bắt đầu bay về phương đông, bắt quá lần này bởi vì muốn tránh Trấn Yêu thành, cho nên quán một vòng lớn thật lớn.

Bay đến khoảng cách rất xa, thấy đã thành công mượn lực thoát khỏi Trấn Yêu thành đuổi bắt, Tần Phàm rơi xuống một sơn cốc ẩn nấp, sau đó ngồi xếp bằng ở trên một tảng đá lớn, bắt đầu luyện hóa hạt giống niệm lực trong thức hải.

- Thành công rồi.

Ước chừng qua một khắc chung, Tần Phàm rốt cục hoàn toàn luyện hóa, trong thức hải của hắn lần nữa trở nên tinh thuần, hơn nữa tinh thần niệm lực của bản thân cũng trở nên càng thêm ngưng thực và cường đại.

- Hả?

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm đột nhiên cảm giác được viên ma chủng thứ ba truyền đến cảm ứng trở nên mãnh liệt, hắn lại để cho cánh tay Kỳ Lân hiện ra trạng thái nguyên thủy, càng cơ hồ có thể rõ ràng cảm giác được ở giữa cộng minh lẫn nhau. nguồn

- Tựa hồ cách viên ma chủng thứ ba không xa!

Tần Phàm vốn là lộ ra vẻ ngạc nhiên, lập tức hưng phấn lên.

- Tiểu tử, ngươi cảm giác được tung tích của viên Ma chủng thứ ba?

Lúc này Cổ Mặc thấy Tần Phàm lộ ra bộ dáng này, không khỏi hỏi.

- Ân, hiện tại ta có thể rõ ràng cảm ứng thấy, tựa hồ viên Ma chủng thứ ba này cách nơi đây không xa, thậm chí có khả năng ở trong sơn cốc này.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói, sơn cốc này thoạt nhìn thập phần tĩnh mịch, bên ngoài cốc là rất khó cảm giác được sơn cốc này đến tột cùng lớn đến bao nhiêu.

- Nhưng mà lúc trước không phải người cảm giác được Ma chủng kia là ở địa phương tương đối gần vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên sao? Hiện tại ở chỗ này người ngay cả lực cấp yêu thú cũng không có đụng phải, chỉ coi như là biên giới vòng trong, cùng lúc trước người cảm ứng tựa hồ không hợp rồi.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến.

- Hình như là vậy.

Tần Phàm tinh tế nhớ lại thoáng một phát, thật đúng là như Cổ Mặc nói, hắn cũng không khỏi có chút nghi hoặc.

- Đã như vậy, người cảm ứng chắc có lẽ không xảy ra sai lầm, người lại hảo hảo cảm ứng lần nữa thoáng một phát.

Cổ Mặc tiếp tục nói.

- Có phải là bởi vì viên Ma chủng thứ ba này đã bị người hoặc là yêu thú tìm được hay không? Cho nên mới di động phương vị!

Vừa cẩn thận cảm ứng một hồi, Tần Phàm phát hiện trong sơn cốc này y nguyên truyền đến cảm ứng mãnh liệt, sau đó hắn bỗng nhiên nghĩ tới khả năng này, trong nội tâm kinh hãi.

- Cũng có khả năng này.

Cổ Mặc cũng nhíu mày.

- Vô luận như thế nào cũng không thể để cho người khác lấy đi.

Tần Phàm cắn răng, rất nhanh chạy về phương hướng cảm ứng được trong cốc, Ma chủng này cùng hắn quan hệ trọng đại, hôm nay trong lòng của hắn cũng không khỏi gấp gáp.

- Tỉnh táo một chút!

Âm thanh quát lạnh của Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm, có chút nghiêm khắc nói:

- Có thể tìm được viên Ma chủng thứ ba, cũng thành công lấy đi, há có thể là thể hệ đơn giản, người tùy tiện xông vào như vậy là muốn chết sao? Tâm bình tĩnh của người chạy đi đâu rồi!

- Cái kia nên làm gì bây giờ?

Nghe được Cổ Mặc quát lạnh, thân hình Tần Phàm khẽ giật mình, chậm rãi bình tĩnh lại, vừa rồi bởi vì hắn quá mức khẩn trương cho Ma chủng, thật là có chút mất đi bình tĩnh.

- Người lại hảo hảo cảm ứng vị trí Ma chủng kia thoáng một phát, xem còn ở đó hay không.

Cổ Mặc tỉnh táo nói.

- Tựa hồ tạm thời không có di động.

Tần Phàm nhắm mắt lại cảm ứng một hồi, mở miệng nói.

- Vậy người càng không cần phải gấp gáp, có thể cảm ứng được cách nơi này còn xa lắm không?

Cổ Mặc lại hỏi.

- Cụ thể xa bao nhiêu không thể cảm giác được, nhưng từ trình độ cảm ứng mãnh liệt kia truyền đến mà xem, có lẽ cách nơi này chưa đủ một trăm dặm a.

270. Chương 279: Truyền Tống Trận

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 279: Truyền Tống Trận

Sau khi Tần Phàm suy nghĩ một chút nói ra, Yêu Thú hoang nguyên vô cùng bao la, một trăm dặm kỳ thật không tính xa, có lẽ sơn cốc này đã vượt quá vài trăm dặm rồi.

- Người trước lợi dụng Chu Tước chỉ dực bay lên nhìn xem địa hình bốn phía nơi này.

Cổ Mặc trầm ngâm một hồi nói ra.

Có Cổ Mặc dẫn đạo, Tần Phàm cũng chậm chậm khôi phục tỉnh táo, sau lưng phun ra hai vầng sáng vàng sắc, hai cánh hoa lệ hiện ra ở trên lưng, chậm rãi huy động, khí lưu chung quanh cũng trở nên có chút sáng nóng lên.

- Ô? Cảm ứng trở nên càng thêm mãnh liệt rồi.

Lúc Tần Phàm vỗ Chu Tước chỉ dực, phát hiện viên Ma chủng thứ ba kia truyền đến cảm ứng mãnh liệt gấp đôi:

- Dọc theo sơn cốc này, hướng phương hướng đông nam, Ma chủng kia ở bên đó.

- Mặt khác chỉ sợ lần này người lại có phiền toái, có người Trấn Yêu thành đuổi tới.

Tần Phàm bay đến giữa không trung, lúc này Cổ Mặc bỗng nhiên nói ra.

- Không phải ta đã luyện hóa hạt giống niệm lực kia rồi sao? Hơn nữa chạy xa như vậy, lại vẫn có thể truy tung tới?

Tần Phàm từ trên cao nhìn xuống, quả nhiên trông thấy có mấy thân ảnh trang phục ngân sắc rất nhanh ghé qua trong rừng cây, hướng về chỗ mình chạy tới.

- Hẳn là trên người của người dính khí tức màn sáng kia, bọn hắn bằng cái này cũng có thể truy tung đến người đi.

Cổ Mặc nghĩ một lát nói ra:

- Những ngân trang võ sĩ này đều là Linh Vũ sư cường giả, hai người chúng ta chưa chắc đối phó được, vẫn là trước đi tìm Ma chủng kia rồi nói sau.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, hai cánh vỗ mạnh, hướng về trong cốc kia bay đi.

Đã bay hơn mười dặm xa, lần này Tần Phàm lại đột nhiên cảm giác được vị trí viên Ma chủng thứ ba kia lần nữa phát sinh biến hóa, hơn nữa lần này thay đổi lớn hết sức, vậy mà lập tức cách vài ngàn dặm xa!

- Cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Coi như là Võ Tôn cường giả cũng không có tốc độ như vậy?

Trong nội tâm Tần Phàm khiếp sợ:

- Chẳng lẽ lần này lấy đi Ma chủng là Võ thánh?

Sau đó hắn vội vàng đem tình huống này nói cho Cổ Mặc.

- Chỉ trong nháy mắt đi vài ngàn dặm, tốc độ nhanh như vậy, cho dù là Võ Thánh cường giả cũng làm không được, hẳn là có một ít sự tình quỷ dị xảy ra.

Cổ Mặc nhíu lông mày thoáng một phát nói ra:

- Bất quá đến tột cùng là chuyện gì, vẫn là phải trước tới đó nhìn xem mới biết được.

- Vừa rồi địa phương Ma chủng kia ở chính là chỗ này.

Lại bay một khoảng cách rất dài, Tần Phàm nhìn một chỗ rừng rậm phía dưới, chậm rãi đáp xuống, vừa rồi hắn từng ở đây cảm ứng được khí tức Ma chủng.

- Linh khí ở đây thay đổi giống như có chút đặc thù, nếu như bản Võ Thánh không có đoán sai, tại đây rất có thể sẽ có một thông đạo nối liền vòng trong của Yêu thú hoang nguyên, có lẽ vừa rồi lối đi kia mở ra,

cho nên người cảm ứng được Ma chủng kia xuất hiện ở chỗ này, hiện tại lối đi kia đóng lại, cho nên người cảm ứng được nó đổi địa phương.

Cổ Mặc nhìn hoàn cảnh bốn phía một chút, trầm ngâm một hồi nói ra.

- Nơi này có thông đạo nối liền ở chỗ sâu trong vòng trong?

Tần Phàm nhíu mày, Cổ Mặc nói tình huống này cũng rất có thể, bất quá như vậy chẳng phải là nói vẫn có người so với hắn nhanh hơn một bước mở ra lối đi kia sao?

Tần Phàm rơi xuống mặt đất, nhìn lại bốn phía, quả nhiên phát hiện có một chỗ mặt đất bị buông lỏng qua, lộ ra không bằng phẳng, có nhiều chỗ là chập lên, có nhiều chỗ thì lõm xuống dưới.

- Ở chỗ này khí tức Ma chủng quả nhiên mãnh liệt hơn rất nhiều, chẳng lẽ cửa vào thông đạo kia ở chỗ này?

Tần Phàm ngồi xổm người xuống, lấy một ít bùn đất lên xem xét:

- Nhưng phải làm sao mới mở ra lối đi này?

- Ồ? Người trước lui ra phía sau thoáng một phát, tại đây thoát nhìn giống như có chút quỷ dị.

Lúc này Cổ Mặc lại đột nhiên nói ra:

- Xem vị trí những tảng đá này, tại đây hình như có một trận pháp cổ.

Đợi Tần Phàm lui ra một khoảng cách, Cổ Mặc nhìn hoàn cảnh chung quanh, trầm ngâm một hồi, đột nhiên phát ra một đạo kinh khí đánh tới một tảng đá trong đó.

Bành!

Một tiếng trầm đục, tảng đá kia lại không có giống như trong tưởng tượng của Tần Phàm vỡ vụn ra, mà là phát ra ánh sáng mãnh liệt, sau đó mặt đất buông lỏng qua vừa rồi kia, lúc này vậy mà chậm rãi lộ ra một bạch quang đồ hình bát quái.

- Đây là một Truyền Tống Trận, vừa rồi hẳn là có người mở ra rồi.

Cổ Mặc mở miệng nói.

- Quả nhiên Ma chủng kia cảm ứng trở nên mãnh liệt hơn rất nhiều.

Tần Phàm cảm giác được cánh tay Kỳ Lân của mình vào lúc đó truyền đến một tia cộng minh chấn động, xác nhận suy đoán của Cổ Mặc.

- Người của Trấn Yêu thành sắp đuổi tới, nhanh đi thôi.

Lúc này Cổ Mặc nhìn thoáng qua phía sau, sau đó nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, bởi vì vừa rồi có người đã từng mở ra truyền tống trận này, hắn cũng lo lắng Ma chủng bị người nhanh chân đến trước kia lấy đi, cho nên cũng có chút không thể chờ đợi được đi vào Truyền Tống Trận.

Ánh sáng mãnh liệt hiện lên, thân hình Tần Phàm rất nhanh biến mất.

Hào quang qua đi, Tần Phàm chậm rãi mở con mắt ra, sau đó liền phát hiện mình hiện ra ở trong một rừng rậm càng thêm cổ xưa, lá rụng vàng óng ánh nhao nhao rơi xuống, bốn phía đều tản ra khí tức hư thối.

Ở chỗ này hắn phát hiện nghe được tiếng yêu thú kêu cực nhỏ, cho dù có cũng là ngẫu nhiên nghe thấy vài tiếng gào thét cực kỳ trầm thấp, không có nhiều như bên ngoài vậy.

- Tại đây là trung tâm của Yêu thú hoang nguyên sao? xem tại

Tần Phàm nhìn lại bốn phía, phát hiện cổ thụ che trời ở đây, hơn nữa thân cây đều là cực lớn, không biết là sinh trưởng bao nhiêu năm rồi.

Hắn hiện ra trạng thái nguyên thủy của cánh tay Kỳ Lân, cẩn thận cảm ứng thoáng một phát, quả nhiên phát hiện ở đây khí tức của viên Ma chủng thứ ba truyền đến trở nên vô cùng mãnh liệt, nhưng bởi vì loại

cảm giác này quá cường liệt, ngược lại để cho hấn trong khoảng thời gian ngắn xác định không được vị trí cụ thể.

- Có lẽ là ở trong vòng trăm dặm.

Tần Phàm trầm ngâm nói, sau đó liền trực tiếp đi ra Truyền Tống Trận.

- Tiểu tử, cẩn thận một chút, nơi này tùy thời có thể phát hiện lực cấp yêu thú qua lại, đến lúc đó tùy tiện một móng vuốt người cũng sẽ mất mạng.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, lực cấp yêu thú hấn nhận thức là Thiên Sí Hổ, sự tình cách hơn hai năm, nhưng uy thế hung mãnh của yêu thú kia, y nguyên lưu trong lòng hấn thật sâu.

Mà nếu quả thật gặp phải Thiên Sí Hổ, dùng thực lực của hấn bây giờ, đoán chừng vẫn là ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có. Thiên Sí Hổ biết bay, cho dù hấn có Chu Tước chi dực cũng chạy không thoát.

- Đúng rồi, lão đầu, có thể hủy truyền tống trận này hay không?

Sau đó Tần Phàm quay đầu nhìn nhìn Truyền Tống Trận kia nói ra, hấn biết rõ những người của Trần Yêu thành kia truy ở phía sau, rất có thể cũng sẽ phát hiện Truyền Tống Trận này mà truy tới.

271. Chương 280: Tạo Hóa Kim Liên.

Chương 280: Tạo Hóa Kim Liên.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’’)•••’”)

- Những trận thạch dùng làm tài liệu kia đều quá mức kiên cố, muốn hủy hoại cũng không dễ dàng.

Cổ Mặc lắc đầu nói ra, vừa rồi hấn cũng đã thử qua, nhưng không có thành công.

- Có thể phát hiện tung tích những người mở ra Truyền Tống Trận kia không?

Tần Phàm lại hỏi.

- Ở trong mười dặm không có phát hiện, khả năng đã đi xa.

Cổ Mặc dùng linh hồn chi lực cảm ứng một hồi, lắc đầu nói ra.

- Hi vọng mục tiêu không phải nhất trí a.

Tần Phàm nhíu mày nói ra, sau đó bắt đầu dọc theo cảm giác của mình đi tìm Ma chủng.

- Ha ha, tiểu tử ngươi cũng không cần khẩn trương như vậy, người biết rõ Ma chủng này tồn tại vốn không nhiều, chớ nói chi là có thể xác định vị trí cụ thể của Ma chủng. Người tuy dựa vào cảm ứng ở giữa Ma chủng, nhưng muốn phát hiện Ma chủng còn không dễ dàng, huống chi là những người khác?

Cổ Mặc trấn an Tần Phàm nói.

- Chỉ hy vọng như thế.

Tần Phàm nhếch miệng, Ma chủng này là quan hệ đến hấn có thể trong ngắn hạn tăng lên tới cảnh giới Linh Vũ sư, cũng quan hệ đến gia tộc có thể thăng phẩm thành công hay không, cái này để cho hấn như thế nào không khẩn trương.

- Kim Nhân Tử Vân Báo?

Khi Tần Phàm đi một thời gian ngắn, chợt phát hiện phía trước xuất hiện một con báo toàn thân màu tím, cao hơn hai mét, dài hơn bốn mét, thân thể kiện tráng, tứ chi phát triển, con người kim sắc tựa hồ có hắc sắc hỏa diễm, thập phần quỷ dị.

- Đây là lục cấp sơ giai yêu thú, am hiểu tốc độ, nhanh vuốt vô cùng sắc bén.

Rất nhanh trong đầu Tần Phàm xuất hiện tin tức tương quan, hẳn đánh giá thực lực hẳn bây giờ, muốn đối phó nó là cố hết sức. Tuy khí lực cùng tốc độ của hắn đều cao hơn cùng cảnh giới rất nhiều, nhưng dù sao hắn vẫn chỉ là một Tiên thiên Võ sư mà thôi, lục cấp yêu thú này là có thực lực tương đương với Linh Vũ sư.

- Thằng này không dễ đối phó, ta vẫn là trước tìm được Ma chủng kia rồi nói sau. Trước lách qua nó, không nên dây dưa cùng nó.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm nghĩ, sau đó dưới chân đạp mạnh trên mặt đất, bắn người mà ra.

Nhưng mà rất nhanh Tần Phàm liền phát hiện mình nghĩ lầm rồi, Kim Nhân Tử Vân Báo này vốn am hiểu tốc độ, hơn nữa phản ứng cực kỳ nhanh nhẹn, nó cơ hồ vừa phát hiện Tần Phàm liền đánh tới.

PHỐC!

Tần Phàm phát hiện trên cánh tay phải của mình xuất hiện một vết máu thật sâu.

- Móng vuốt đủ sắc bén đấy.

Tần Phàm là thi triển trạng thái cánh tay Kỳ Lân, nhưng mà bị móng vuốt của Kim Nhân Tử Vân Báo làm bị thương, hơn nữa thiếu chút nữa ngay cả lân phiến cũng bị cào rớt.

- Cút ngay cho ta!

Yêu thú kia một kích đắc thủ, lập tức muốn đánh giết tới, Tần Phàm oanh ra một quyền, hư ảnh trâu điên cực lớn lập tức đánh tới Kim Nhân Tử Vân Báo.

- Thằng này còn biết tránh nặng tìm nhẹ?

Rất nhanh, Tần Phàm lại kinh ngạc lên, Kim Nhân Tử Vân Báo này vậy mà hiểu được tránh đi ám kinh tam trọng Man Ngưu xông, chỉ có đệ nhất trọng rơi vào trên người của nó, còn lại hai trọng bị nó dùng động tác cực kỳ khó khăn tránh được, cho nên tổn thương đối với nó cũng không phải rất lớn, muốn giết chết nó thật sự là phải phí rất lớn công phu.

Bồng!

Nhưng vào lúc này, một đạo hắc sắc hỏa diễm đột nhiên đánh tới Kim Nhân Tử Vân Báo, lập tức liền bắt đầu thiêu đốt.

Đột nhiên xuất hiện hắc hỏa, tràn đầy khí tức hủy diệt, để cho Kim Nhân Tử Vân Báo nhịn không được lăn qua lăn lại trên mặt đất, nhưng hỏa diễm lại càng ngày càng thịnh, Kim Nhân Tử Vân Báo thống khổ gào thét, dần dần mất đi sinh cơ.

- Nhanh lên đi, phát hiện tung tích những người kia phía trước, tựa hồ bản Võ Thánh nghe được bọn hắn nói phát hiện bảo vật gì rồi, không biết có phải là chỉ Ma chủng hay không, người nhanh đi xem bọn hắn đến tột cùng là tới nơi này làm gì. (.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến, vừa rồi là hắn trực tiếp xuất thủ. nguồn

Tần Phàm nghe được hai chữ Ma chủng, vẫn là nhịn không được khấn trương, dưới chân dùng sức đạp mặt đất một cái, nhảy đến trên một cây đại thụ, sau đó chạy về phương hướng Cổ Mặc chỉ thị.

- Cái gì? Dĩ nhiên là Tạo Hóa Kim Liên! Những người kia vậy mà phát hiện Tạo Hóa Kim Liên!

Càng ngày càng tới gần những người phía trước kia, Cổ Mặc nghe xong một hồi, bỗng nhiên kinh ngạc nói.

- Tạo Hóa Kim Liên? Cái kia là vật gì?

Ngũ giác của Tần Phàm trải qua Ma chủng cải tạo cũng trở nên rất nhạy cảm, bắt đầu ngẫm trộm nghe ra thanh âm phía trước truyền đến, bất quá hẳn nghe được đây không phải là Ma chủng, không khỏi thở dài một hơi.

- Tạo Hóa Kim Liên này nghe nói trăm năm mới mở một lần, bên trong kim liên có Tạo Hóa Liên Chủng, được thiên địa tạo hóa, ăn một hạt có thể gia tăng trăm năm tuổi thọ, ta từng nghe qua đã có hai Võ Thánh bởi vì tranh đoạt một hạt Tạo Hóa Liên Chủng mà đánh tới đầu rơi máu chảy, cái giá trị này có thể nghĩ.

Cổ Mặc hơi có chút kích động giải thích nói:

- Tuy tác dụng cụ thể bản Võ Thánh cũng không phải rất rõ ràng, nhưng có thể khẳng định đây tuyệt đối là bảo vật trong thiên địa hiếm có, có cơ hội nhất định phải cướp đến tay.

- Vậy đối với phương có bao nhiêu người, thực lực gì?

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, ăn một hạt có thể tăng trăm năm tuổi thọ, riêng là cái công dụng này đã đủ nghịch thiên, đủ để cho lòng hắn kích động.

- Phía dưới là một hồ nước cực lớn, Tạo Hóa Kim Liên kia đang ở trung tâm hồ nước, mà bọn hắn tổng cộng có sáu người, toàn bộ đều là Linh Vũ sư, bây giờ còn đang ở bên cạnh bờ, hẳn là chờ kim liên kia nở rộ.

Cổ Mặc dùng linh hồn lực cảm ứng một hồi nói.

- Đi trước nhìn xem.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, từ một thân cây nhảy đến một thân cây khác, tốc độ cũng nhanh hơn một ít.

- Là phía trước rồi, cẩn thận một ít, không nên bị phát hiện.

Một lát sau, Cổ Mặc chỉ vào một phương hướng nói ra.

- Đề phòng cũng sâm nghiêm đấy.

Tần Phàm đứng trên một cây đại thụ, thu liễm khí tức bản thân, nấp đằng sau một thân cây cực lớn, xa xa nhìn lại hồ nước. Nhân lực của hắn vô cùng tốt, tuy cách mấy trăm mét, nhưng vẫn có thể rõ ràng chứng kiến trung tâm hồ nước có một đóa liên hoa kim sắc cao khoảng chừng nửa tầng lầu, nổi trên mặt nước, nhưng lúc này cánh hoa đều khép lại, hẳn là còn chưa tới thời điểm nở rộ, cho nên những người kia chỉ có thể đề phòng bên cạnh bờ.

- Chắc chắn, quả nhiên là thứ này, quá thần kỳ, liên hoa lại có thể lớn như vậy.

Cổ Mặc cũng không khỏi âm thầm sợ hãi thán phục:

- Nghe nói thời điểm Tạo Hóa Kim Liên này nở rộ sẽ phát ra kim quang bốn sắc, nhìn kim liên này phát ra kim quang mà xem, cách nở rộ hẳn là không bao lâu nữa.

- Nhưng mà thứ này phải sử dụng như thế nào, có thể thu vào trữ vật giới chỉ không?

Tần Phàm nghi hoặc hỏi thăm, liên hoa lớn như thế, cũng chỉ có ở nơi linh khí cực kỳ dồi dào này mới có thể sinh trưởng, ở kiếp trước hẳn là chưa từng nghe nói qua.

272. Chương 281: Bí Địa Trong Núi. (1)

Chương 281: Bí địa trong núi. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Nghe nói cánh hoa và lá của Tạo Hóa Kim Liên này đều vô cùng cứng rắn, coi như là Vô Thánh đích thân đến cũng không cách nào phá hư, muốn thu vào trữ vật giới chỉ là không có khả năng, người xem chuẩn thời cơ, trực tiếp lấy Tạo Hóa Liên Chung, có thể cướp được vài hạt là tốt lắm rồi.

Cổ Mặc nói ra.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, trong nội tâm cũng có chút hưng phấn lên. Một hạt sen là một trăm năm tuổi thọ, hơn nữa đối với hắn là luyện được sư mà nói, khẳng định sẽ có những công dụng khác.

Đáng giá liệu mạng!

- Ồ?

Nhưng vào lúc này, hắn lại đột nhiên cảm thấy viên Ma chủng thứ ba lần nữa truyền đến cảm ứng vô cùng mãnh liệt.

- Chẳng lẽ trùng hợp như vậy, viên Ma chủng thứ ba cũng ở phụ cận nơi đây?

Tần Phàm nhướng mày, sau đó ánh mắt nhạy cảm của hắn bắt đầu xem xét bốn phía, rất nhanh ở một sơn thể phụ cận, phát hiện một huyết động ẩn nấp.

Huyết động này cũng không phải rất lớn, hơn nữa dây leo quấn quanh, cùng sơn thể chung quanh một sắc, lộ ra thập phần ẩn nấp, nếu như không phải hắn dựa vào cảm ứng, cũng rất khó phát hiện.

Tần Phàm nhìn huyết động kia, càng rõ ràng cảm giác được bên trong truyền đến cảm ứng mãnh liệt.

- Lúc trước phát hiện viên Ma chủng thứ nhất là giấu ở dưới mặt đất, chẳng lẽ viên Ma chủng thứ ba này cũng giống như vậy?

Trong nội tâm Tần Phàm thầm nghĩ, hắn biết rõ Ma chủng này hoàn toàn chính xác không có khả năng hiện ra ở địa phương dễ làm người khác chú ý.

- Tiểu tử, thế nào?"

Lúc này Cổ Mặc cũng phát hiện Tần Phàm khác thường, vì vậy hỏi.

- Ta tựa hồ phát hiện tung tích của viên Ma chủng thứ ba.

Tần Phàm trầm giọng nói, lúc này có hai lựa chọn bày ở trước mặt của hắn, một cái là trước đi tìm Ma chủng, thứ hai là trước đợi Tạo Hóa Kim Liên nở rộ.

- Đã như vậy, vẫn là trước đi tìm được Ma chủng kia, theo bản Vô Thánh đoán chừng, Tạo Hóa Kim Liên này còn phải đợi một thời gian ngắn nữa mới có thể nở rộ, nếu như người có thể tìm được viên Ma chủng thứ ba, thời điểm cướp đoạt Tạo Hóa Liên Chung cũng có thể có nắm chắc nhiều hơn.

Cổ Mặc trầm ngâm một hồi nói ra.

- Ta cũng nghĩ như vậy.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, đối diện tất cả đều là Linh Vũ sư, coi như mình lấy được Tạo Hóa Kim Liên, muốn rời khỏi cũng không dễ dàng.

Hắn chỉ là một Tiên thiên Võ sư, vẫn là quá yếu, chỉ có thể dựa vào Cổ Mặc. Nhưng nếu như đối diện có người tinh thông tinh thần công kích, Cổ Mặc cũng khó có thể phát huy thực lực, lại có người Trần Yêu thành tùy thời có khả năng chạy đến.

Cho nên, hết thảy tốt nhất vẫn là dựa vào chính mình.

Nghĩ đến tận đây, Tần Phàm lặng yên nhảy đến trên một thân cây khác, chậm rãi tới gần huyết động che giấu. Đứng ở trước huyết động, hắn hít sâu một hơi, sau đó cẩn thận chui vào.

Gặp được cái gì, hết thảy còn là không biết.

Tiến vào huyết động che giấu kia, Ma chủng truyền đến khí tức càng thêm mãnh liệt, Tần Phàm cảm giác được Thủy Nguyên Ma chủng trong cơ thể cùng Hỏa Nguyên Ma chủng vào lúc này cũng bắt đầu phát ra một loại chấn động nguyên thủy.

Lấy Dạ Minh Châu ra, trong thông đạo lập tức trở nên sáng lên. Sau đó Tần Phàm liền phát hiện huyết động này tuy hơi chật vật, nhưng đường đi không quá gấp ghe khúc chiết, hai bên đều là thạch bích bóng loáng, trên thạch bích thường cách một đoạn sẽ có một ít ký hiệu điêu khắc cổ quái, thoạt nhìn hoàn toàn không cách nào minh bạch ý nghĩa trong đó, nhưng như vậy ngược lại làm nơi này nhiều thêm vài phần cảm giác thần bí.

- Chính là chỗ này.

Tần Phàm đè ép phản ứng mãnh liệt dị thường xuống, hít sâu điều chỉnh trạng thái bản thân, lúc này mới tiếp tục đi đến bên trong.

Kể tiếp đến tốt cùng sẽ gặp được cái gì, hắn cũng không biết, hắn phải để mình tùy thời ở trạng thái tốt nhất, mới có thể ứng đối các loại sự kiện đột phát.

- Xem ra đây là đường đi thông vào lòng ngọn núi này.

Nhìn nhìn bên trong, Tần Phàm trầm ngâm nói. Hắn vừa mới lúc tiến vào đã quan sát qua, ngọn núi này thập phần cao lớn, cao vút trong mây, ở chân núi thậm chí nhìn không tới đỉnh núi, mà hang động này lại cách mặt đất hơn 100 trượng.

Cái thông đạo này một mực đi thông lòng núi, giống như là một đường hầm, thần bí tĩnh mịch, không biết đường như vậy đến tốt cùng sẽ dài bao nhiêu, cũng không biết cuối đường sẽ là cái gì.

Giờ khắc này, Tần Phàm rất có một cảm giác dò xét di tích cổ.

- Lão đầu, người có thể cảm giác được trong này có đồ vật gì đó không? Có khí tức tánh mạng gì không?

Tần Phàm đi ước chừng một khắc chung, lại phát hiện thạch bích hai bên thông đạo này y nguyên không có thay đổi gì, đều là bóng loáng cùng ngẫu nhiên có thể chứng kiến ký hiệu cổ quái, cái này để cho hắn có một ảo giác dặm chân tại chỗ.

- Linh hồn chi lực của ta giống như bị cái gì đó cách trở, không có cách nào cảm giác được tình hình bên trong.

Cổ Mặc lắc đầu nói ra:

- Bất quá ta ngược lại là cảm giác được bên trong so với nơi đây sẽ càng thêm rộng lớn cùng trống trải.

- Trong này có cái gì nhỉ?

Tần Phàm nhíu mày, nhưng lại cảm giác được Ma chủng truyền đến cảm ứng càng ngày càng mãnh liệt, huyết dịch toàn thân hắn vào lúc này cũng tựa hồ bị hấp dẫn, để cho hắn không khỏi nhiệt huyết quay cuồng.

- Ồ? Phía trước giống như có chút ánh sáng.

Vòng qua một chỗ ngoặt, Tần Phàm chợt thấy phía trước tựa hồ truyền đến một ít hào quang, hắn thu hồi Dạ Minh Châu, phát hiện thật là có ánh sáng truyền đến, bất quá tựa hồ cũng không phải rất sáng, như là hào quang do Dạ Minh Châu phát ra.

- Cái thông đạo này rất nhanh sẽ đến cuối cùng rồi.

Tần Phàm nhin xuống rung động trong lòng, cẩn thận đi về phía trước, chẳng biết tại sao, vào lúc này hắn tựa hồ ẩn ẩn cảm thấy một cổ uy nhàn nhật áp.

- Bóng người!

Đi tới một đoạn, hai mắt Tần Phàm đột nhiên ngưng tụ, vào lúc này hắn chứng kiến một góc cua ở thông đạo phía trước, xuất hiện hai bóng dáng, tựa hồ là tay cầm trường đao đứng ở góc cua mai phục mình.

- Sao bản Vô Thánh không có cảm ứng được có khí tức sinh mạng nhỉ?

Cổ Mặc có chút nghi hoặc nói:

- Hơn nữa một chút hô hấp cùng tiếng tim đập cũng không có.

Oanh!

Cổ Mặc lời còn chưa dứt, Tần Phàm liền oanh ra một quyền về phía trước, một hư ảnh trâu điên thành hình trên không trung, đánh tới bóng người kia, tiếng vang cực lớn chấn động trong thông đạo, còn phá vỡ vách tường một góc nhỏ.

Bành!

Sau đó là thanh âm vật cứng ngã xuống đất truyền đến.

- Ha ha, tiểu tử ngươi làm bản Võ Thánh cười chết mất...

Sau một khắc, tiếng cười của Cổ Mặc lọt vào trong tai.

Tần Phàm nhìn bóng người ngã xuống đất kia, lại phát hiện đây chẳng qua là một tượng nặn cao hơn hai mét, cái điêu khắc này tựa hồ là một sĩ binh, người mặc trọng giáp, tay cầm trường đao, điêu khắc rất sinh động, thoạt nhìn thật là như một đao thủ đang mai phục.

Làm mình sợ bóng sợ gió một hồi, Tần Phàm cũng không khỏi mặt lộ xấu hổ.

Tiếp tục đi tới, Tần Phàm liền phát hiện lối đi cuối cùng kia dần dần khoáng đạt, sau đó hẳn ở địa phương tượng nặn ngã xuống đất kia, nhìn thấy hai đại môn kim sắc đóng thật chắc.

273. Chương 282: Bí Địa Trong Núi. (2)

Chương 282: Bí địa trong núi. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Cái này là địa phương nào? Chẳng lẽ Ma chủng đang ở bên trong?

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn đại môn kim sắc to lớn kia, thượng diện kim lóng lánh, lộ ra tôn quý bất phàm, mặt ngoài còn có một chút phù điêu cổ quái, nhưng mà không cách nào phân biệt là có ý gì.

- Thoạt nhìn có điểm giống cung điện, bất quá ta đoán hẳn là lăng mộ của một đại nhân vật nào đó.

Lúc này Cổ Mặc cũng quan sát thoáng một phát, sau đó nói.

- Mở không ra, chỉ có thể thử dùng bạo lực oanh mở nó.

Tần Phàm dùng sức đẩy đại môn kia, nhưng lại cảm giác không chút sức mẻ.

- Tam trọng Man Ngưu xông!

Tần Phàm quát khê một tiếng, hư ảnh trâu điên cực lớn đánh tới đại môn kim sắc.

Ầm ầm!

Tro bụi rơi xuống, nhưng đại môn lại không có một điểm tổn hại, thậm chí ngay cả buông lỏng cũng không có.

- Cái này...

Tần Phàm giật mình, vừa rồi hẳn cơ hồ dùng hết toàn lực, nhưng cái đại môn này vậy mà không có phản ứng chút nào!

- Lại đến!

Lại giằng co mấy lần, nhưng vẫn không có bất cứ hiệu quả nào.

- Để cho bản Võ Thánh đến thử xem!

Lúc này Cổ Mặc nói.

Bành!

Một đạo hắc hỏa lao tới đại môn.

- Thậm chí ngay cả hắc ấn cũng không có lưu lại?

Cổ Mặc cũng không khỏi trờng trờng mắt, có chút không dám tin, tuy uy lực hắc hỏa này còn không có khôi phục đến đỉnh phong, nhưng hôm nay ngay cả lực cấp yêu thú cũng có thể đốt thành tro bụi, nhưng đối với cái đại môn này, vậy mà không có bất kỳ tác dụng!

- Cuối cùng là cái địa phương quý gì! Ngay cả cửa cũng khó đối phó như vậy.

Tần Phàm không khỏi mắg, Ma chủng này rõ ràng rất có thể đang ở bên trong, nhưng mà không cách nào mở cửa được, cái này để cho hắn không khỏi có chút ủ rũ ngồi ở trước cửa.

- Những phù điêu này... hình như là Cửu Cung đồ?

Mà thời điểm Tần Phàm ngồi xuống, lơ đãng ngẩng đầu lên, đột nhiên trong nội tâm khẽ động, phát hiện những phù điêu kỳ lạ kim sắc trên đại môn tựa hồ có chút quen mắt.

Theo sách cổ ghi lại, thời điểm Đại Vũ trị thủy, nhánh sông Lạc Thủy ở bên trong Hoàng Hà, có một ngày đột nhiên hiện ra một con Hắc Quy.

Lúc ấy, Đại Vũ cùng binh sĩ trị thủy đang ở bờ sông xem xét tình hình Lạc Hà giang, thương nghị đại kế thống trị Hoàng Hà, thấy Hắc Quy hành tẩu trên mặt nước, bơi qua bơi lại, thân hình nó khổng lồ, giáp bối bình tròn.

Lại gần cẩn thận quan sát, phát hiện trên giáp có ghi chín điểm đồ án. Đại Vũ cho các binh sĩ ghi lại bố cục đồ án, mang về nghiên cứu, cái này là Cửu Cung đồ nguyên thủy nhất.

Mà Đại Vũ nghiên cứu phát hiện, chín loại hoa điểm số này đúng lúc vừa đến cửu tinh cửu nguyệt, tất cả vị trí xếp đặt cũng cực kỳ tinh xảo, tung hoành sáu tuyến, cùng hai đường chéo bên trên đều đúng mười lăm, đã cân đối đối xứng, lại thâm sâu ảo diệu, lại chẵn lẻ đếm được giao thoa biến hóa giống như có một loại vận động xoay tròn. Đại Vũ đã bị dẫn dắt, hắn tham chiếu rất nhiều vị đại năng, hơn nữa chính mình cũng đầu nhập nghiên cứu.

Đại Vũ trị thủy dùng Cửu Cung mà tính, áp dụng đến thiết thực đo đạc, khí tượng, địa lý cùng giao thông vận chuyển, do đó thống trị Hoàng Hà, lấy được đại thành công, được mọi người hai bờ sông Hoàng Hà ủng hộ.

Bởi vì Hắc Quy là phát hiện ở trong nhánh sông Hoàng Hà Lạc Thủy, mà nội dung trong đồ án này cực kỳ thâm ảo, nên cổ nhân xưng đây là Lạc Thư.

- Cửu Cung đồ này từ trước thần bí, có rất nhiều khó hiểu chi mê, mặc dù là hai thế giới bất đồng, nhưng có khả năng hai Cửu Cung đồ này là cộng đồng hay không?

Trong đầu Tần Phàm xuất hiện giới thiệu về Cửu Cung đồ, trong nội tâm cẩn thận so sánh, vì vậy hắn lần nữa đứng lên, ở trên đại môn đo đếm, sau đó thử đẩy chút ít phù điêu bên trên đại môn kia.

- Động!

Tần Phàm không khỏi vui vẻ, hắn lại cẩn thận quan sát phù điêu trên đại môn kim sắc này, phát hiện những phù điêu này đúng là Cửu Cung đồ nguyên thủy nhất mà lúc trước Đại Vũ vẽ ra.

Vốn là do chín chủng hoa điểm tạo thành, hai chủng hoa điểm cấu thành một tổ, bố cục Đông Tây Nam Bắc Trung, hài hòa thống nhất, tứ phương đối xứng, nhưng hôm nay chín chủng hoa điểm trên bức phù điêu này đã bị đánh loạn rồi.

- Tiểu tử, ngươi có phát hiện gì rồi hả?

Lúc này Cổ Mặc không khỏi hiếu kỳ hỏi.

- Đồ án trên phù điêu này ta tựa hồ xem qua, chờ ta thử một chút... trái tiến năm, phải nhập ba, lại bốn khai mở chín, thông bảy phá sáu...

Tần Phàm căn cứ ghi lại trong sách xưa đối với Cửu Cung đồ, vì vậy liền di chuyển các phù điêu hoa điểm.

- Tốt rồi!

Tần Phàm đẩy đi một cái hoa điểm cuối cùng, một bức Cửu Cung đồ nguyên vẹn huyền diệu liền hiện ra ở trên đại môn kim sắc.

Ông!

Mà trong nháy mắt Tần Phàm hoàn thành Cửu Cung đồ, một tiếng chấn động kỳ dị truyền đến, tiếp theo mặt ngoài Cửu Cung đồ bỗng nhiên hiện ra một quang ảnh cự đại uy vũ.

Cái quang ảnh kia là một tướng quân uy vũ, hình dạng uy nghiêm, người mặc khôi giáp hoàng kim lóng lánh, cầm trong tay một thanh Đại Quan đao gần ba mét, chỉ là một hình ảnh liền làm cho người ta cảm giác được có một cỗ uy áp cường đại đập vào mặt.

Nháy mắt sau đó, trong lòng Tần Phàm không khỏi cả kinh, hắn thấy hình ảnh kim giáp tướng quân kia đột nhiên giơ Đại Quan đao trong tay lên, hướng về mình bổ tới, nhưng hết lần này tới lần khác thân thể của hắn vào lúc này lại chẳng biết tại sao mất đi năng lực hành động.

Khanh!

Tần Phàm tựa hồ cảm giác được một cỗ khí lực cường hoành vọt tới đỉnh đầu của mình, giống như thật sự có một thanh bảo đao vô cùng sắc bén treo ở trên trán.

BOANG...!

Rất nhanh ánh đao kia liền trực tiếp rơi xuống trên đầu Tần Phàm, đao khí lạnh lung thông qua trán nhảy vào trong thức hải của hắn.

- Ah...

Tần Phàm phát ra một tiếng kêu sợ hãi, tâm bình tĩnh lịch lãm rèn luyện đã lâu ở một sát na này trở nên yếu ớt không chịu nổi, cảm giác tới gần tử vong trong nháy mắt này để cho hắn không khỏi mồ hôi lạnh đầm đìa.

Sau đó cả người Tần Phàm bắt đầu lâm vào bên trong một loại hỗn độn, thật giống như đã mất đi chính mình, hắn chỉ cảm thấy trong ý thức hải có một đạo ánh đao, từ nó ra, hắn rốt cuộc nhìn không tới vật gì đó khác, ngũ giác cũng tùy theo đánh mất.

Tần Phàm cứ như vậy đứng ở bên ngoài đại môn kim sắc, hắn còn không có biết mình đến tột cùng nhìn thấy đồ vật gì, cả người đã mất đi tri giác, lúc này nếu có người trông thấy hắn, nhất định sẽ phát hiện hắn đang chậm rãi mất đi sinh cơ, thật giống như một đoá tiên diễm chậm rãi héo rũ.

Oanh...

Không biết đã qua bao lâu, hai mắt Tần Phàm rốt cục khôi phục một điểm thần thái, giống như là cỏ cây đã chết héo một lần nữa nảy mầm, ngũ giác cũng chậm rãi về tới trên người của hắn.

Hắn rốt cục từ trong hỗn độn giãy giụa đi ra, ý thức hải cũng chậm chậm khôi phục thanh minh.

Tần Phàm thử giật giật ngón tay của mình, một cảm giác giống như sau khi bị Lôi Điện bổ trúng, Tần Phàm run lấy bầy, lại qua một hồi lâu, hắn rốt cục mới cảm nắm đầm của mình, cảm giác lực lượng thoáng cái về tới trên người.

274. Chương 283: Đao Vương Mộ. (1)

Chương 283: Đao Vương mộ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’’)••’’’)

- Ah...

Tần Phàm không khỏi phát ra một tiếng gầm nhẹ, vang vọng cả thông đạo.

Ngay vừa rồi, hắn cảm giác mình giống như đã chết lần thứ nhất, bây giờ là sống lại một lần nữa, một lần nữa đã có tư tưởng, một lần nữa đã có lực lượng hành động.

Mà nhìn lại đại môn kim sắc kia, hình ảnh kim giáp tướng quân hóa thành vô số quang điểm kim sắc tiêu tán bốn phía, nháy mắt sau đó, đại môn kim sắc cực lớn kia “Ầm ầm” mở ra.

Kim sắc đại môn phát ra hào quang có chút chói mắt, để cho Tần Phàm nhìn không được nghiêng đầu đi, mà lúc quay đầu nhìn lại cánh cửa, lại để cho hắn không khỏi kinh ngạc mở to hai mắt lần nữa, ngay người tại nguyên chỗ, thật lâu không dám tiến lên trước nữa bước.

Ở trong đại môn kim sắc, là một không gian thật lớn, hiện ra trước mặt Tần Phàm chính là một pho tượng cao lớn khoảng chừng hơn ba mươi trượng, còn nguyên nhân chân chính để cho hắn ngây người tại chỗ là, pho tượng cao lớn kia chính là vàng ròng chế tạo, kim quang lóng lánh, dung mạo cùng trọng giáp trên người hắn, còn có Đại Quan đao trong tay, vậy mà giống như đúc cùng hình ảnh xuất hiện trên đại môn vừa rồi kia!

Lúc này pho tượng kia khí thế bất phàm, uy phong lẫm lẫm, uy áp nhàn nhạt kia giống như là tồn tại chân thật, làm cho người ta thiếu chút nữa thở không nổi.

Bởi vì vừa rồi hình ảnh kia để cho Tần Phàm thiếu chút nữa linh hồn tiêu tán, tâm bình tĩnh cũng bị đánh vỡ tạm thời, hôm nay hắn vẫn là lòng còn sợ hãi, trông thấy pho tượng thần bí này, trong nội tâm cũng có ám ảnh, cho nên trong khoảng thời gian ngắn ngây người tại nguyên chỗ, không dám đi thẳng về phía trước.

- Tiểu tử, vừa rồi ngươi đến tột cùng làm sao vậy?

Trông thấy bộ dạng Tần Phàm có chút không đúng, lúc này Cổ Mặc không mở miệng hỏi. Bởi vì vừa rồi hắn ẩn thân ở trong được đỉnh giới chỉ, cho nên chỉ chứng kiến trên đại môn kim sắc kia lóe lên kim quang, nhưng lại không biết linh hồn của Tần Phàm thiếu chút bị hình ảnh kim sắc kia đánh tan.

Nghe thấy thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai, Tần Phàm hơi chút khôi phục một điểm bình tĩnh, hắn hít sâu một hơi, lúc này mới chậm rãi nói: xem tại

- Thời điểm ta mở ra đại môn, hình như bức tượng kia xuyên thấu qua đại môn trực tiếp công kích đến linh hồn của ta, vừa rồi cả người ta không có tri giác, nếu như không phải tinh thần Thức Hải của ta trải qua Trần Yêu thành trở nên càng thêm ngưng thực, vừa rồi ta có khả năng mất mạng. Tóm lại vừa rồi ta xem như từ quỷ môn quan trở về, cho nên ta cảm thấy pho tượng kia rất có vấn đề.

Cổ Mặc nghe thấy Tần Phàm nói như vậy liền nhượng mày, nhìn vào bên trong một chút, sau đó trầm ngâm nói:

- Xem ra nơi này thật là lăng mộ của một đại nhân vật rồi, vì không cho người tùy tiện quấy rầy đến, cho nên trên pho tượng này lưu lại một đạo ý chí của hắn, vừa rồi ngươi hẳn là bị tinh thần ý chí của chủ nhân pho tượng kia trực tiếp công kích.

- Lăng mộ này cũng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, chỉ lưu lại tinh thần ý chí còn cường đại như vậy?

Tần Phàm trong tâm rung động, vừa rồi một đạo từ hình ảnh kim sắc kia truyền đến, thật sự là tinh thần công kích cường đại nhất mà hắn bình sinh tạo ngộ đến, coi như là lúc trước cùng tinh thần ý chí của Ma chủng đụng nhau, cũng không có đạt tới trình độ này, bất quá thời gian Ma chủng tồn tại tự nhiên so với lăng mộ này càng thêm lâu dài.

- Ân, chủ nhân lăng mộ này hẳn là thượng cổ đại năng, thực lực là bản Vô Thánh căn bản không cách nào có thể so sánh. Vào thôi, bất quá ta nghĩ chắc có lẽ không có lần thứ hai, vừa rồi cái kia xem như khảo nghiệm đối với ngươi, ngươi đã thông qua được, đoán chừng chủ nhân lăng mộ này sẽ không đối phó ngươi nữa.

Cổ Mặc nhẹ gật đầu nói, lập tức còn nói:

- Đường nhiên, cẩn thận một ít vật gì đó khác.

- Ách, vật gì đó khác là ý tứ gì? (.

Trên mặt Tần Phàm không khỏi co rúm, hôm nay hấn đối với lăng mộ vô danh này xem như sợ hãi phát ra từ đáy lòng rồi.

- Không biết, nhưng mà lăng mộ một đại nhân vật như vậy, cho dù bản thân đại nhân vật cho người thông qua được, nhưng tùy tùng của hấn sẽ không để cho người tùy tiện xông loạn, người cẩn thận một ít là được.

Thanh âm Cổ Mặc thận trọng nói.

- Viên Ma chủng thứ ba vậy mà ở một chỗ như vậy.

Cảm giác được Ma chủng kia lần nữa truyền đến cảm ứng mãnh liệt, Tần Phàm không khỏi thầm nói.

Nghe thấy Cổ Mặc nói như vậy, hấn cũng chỉ có thể cẩn thận đi đến bên trong, bởi vì trong nội tâm hấn nghĩ đến viên Ma chủng thứ ba kia, tuy nguy hiểm, nhưng vẫn đáng giá mạo hiểm.

Đi vào trong lăng mộ này, phát hiện ở bên trong đều bày đặt không ít Dạ Minh Châu cực lớn, nhưng Dạ Minh Châu ở bên trong lại chẳng biết tại sao không có ánh sáng mờ ảo giống như hai viên bên ngoài, ngược lại là lộ ra thập phần ánh sáng, chiếu rọi pho tượng cực lớn sáng đến kim quang lóng lánh, rất là chói mắt, làm cho người ta có chút không dám xem.

Trong nội tâm hơi lo lắng, sau đó Tần Phàm chậm rãi đi đến trước mặt pho tượng kia, cung kính xoay người vái chào, trong miệng lầm bầm nói:

- Bất đắc dĩ tới quấy rầy, mong tiền bối chớ trách.

- Hắc, tiểu tử ngươi khi nào thì trở nên lễ phép như vậy?

Trông thấy Tần Phàm như vậy, lúc này Cổ Mặc không khỏi cười nói.

Tần Phàm không nói gì, chỉ tiếp tục thi lễ một cái. Vô luận là ai, trải qua chuyện vừa rồi kia, cũng sẽ đối với chủ nhân pho tượng kia tâm sinh kính sợ, hơn nữa tùy tiện hành lễ tôn trọng người chết thoáng một phát, cũng không phí bao nhiêu thời gian, xem như cầu được cái an tâm.

Hành lễ hoàn tất, sau đó Tần Phàm mới bắt đầu dò xét tình huống bốn phía lăng mộ này, trong lăng mộ này thập phần to lớn, thậm chí so với diên võ trường của Nam Phong Tần gia còn muốn rộng lớn hơn rất nhiều.

Mà trong lăng mộ này có rất nhiều tượng đồng bộ dáng binh sĩ, giống như hai cái hấn gặp ở ngoài đại môn gặp kia, đều là người mặc trọng giáp, tay cầm trường đao, trông rất sống động, uy phong lẫm lẫm.

Pho tượng binh sĩ như vậy khắp nơi đều có, Tần Phàm ước chừng một chút, có chừng vài ngàn pho tượng, trang phục từng pho tượng đều như nhau, nhưng mà khuôn mặt lại bất đồng, cái này để cho hấn không khỏi nhớ tới binh mã đất nung của Tần Thủy Hoàng kiếp trước.

- Chủ nhân lăng mộ này khi còn sống hấn là một đế vương hoặc là tướng quân a.

Tần Phàm trông thấy tình hình này, không khỏi nói.

- Người này so với trong tưởng tượng của người còn muốn uy phong hơn nhiều.

Lúc này Cổ Mặc chỉ vào tấm bia đá trong lăng mộ nói ra:

- Người nhìn xem chỗ đó.

- Đao Vương mộ!

Tần Phàm nhìn mấy chữ như Long Phi Phượng Vũ kia, như cảm giác được có một cổ đao khí ngập trời đánh tới trước mặt, cái cảm giác đoạt tâm phách người kia để cho hấn không khỏi mồ hôi lạnh đầm đìa lần nữa.

- Tuy danh tự chủ nhân lăng mộ này còn không biết, nhưng có thể ở thời thượng cổ xưng là Đao Vương, nhất định đao đao có được thành tựu cực lớn.

Lúc này Cổ Mặc nói ra.

275. Chương 284: Đao Vương Mộ. (2)

Chương 284: Đao Vương mộ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)•••’”)

- Đao ý này tồn tại không biết bao nhiêu năm, còn kéo dài bất diệt như vậy, người này thật đúng với hai chữ Đao Vương rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói, lập tức lòng hân khê động, chậm rãi đi về phía trước mộ bia kia.

- Ô? Tiểu tử ngươi làm gì?

Cổ Mặc cũng phát hiện Tần Phàm dị thường, không khỏi hiếu kỳ hỏi.

Lúc này Tần Phàm lại tiến nhập một loại trạng thái kỳ dị, không có nghe được thanh âm của Cổ Mặc, chỉ là đứng ở trước mộ bia, yên lặng nhìn văn tự trên bia mộ, như hóa thành điêu khắc, vẫn không nhúc nhích.

Hồi lâu, hân bỗng nhiên vươn tay ra, nhẹ nhàng sờ lên ba chữ “Đao Vương mộ” trên tấm bia mộ kia.

Nhưng vào lúc này, khi Tần Phàm vừa chạm vào bia mộ, nó lại xuất hiện ánh sáng màu xanh lưu chuyển, tựa hồ có một cổ lực lượng kỳ dị huyền diệu nào đó đang dần dần tỉnh lại.

Ông!

Trong nháy mắt này đột nhiên Tần Phàm cảm nhận được ý cảnh đao đao ẩn chứa trong ba chữ kia.

Vừa chạm vào liền cảm nhận được ý cảnh.

Oanh!

Phảng phất hồng thủy vỡ đê, từ trên ba chữ to kia như có một ít đồ vật cực kỳ huyền diệu, như hồng thủy ngập trời, lập tức bao phủ Tần Phàm.

Tần Phàm giống như là một chiếc thuyền lá lênh đênh trong biển rộng, không ngừng phiêu linh, tựa hồ tùy thời sẽ lật ngã.

Mà lập tức Tần Phàm liền tiến nhập một trạng thái huyền diệu, hân ở bên trong mộng lung chứng kiến có vài chục bóng người thanh sắc có thể thấy được, đang ở trước sóng to gió lớn vung vẩy đao pháp. đọc truyện mới nhất tại .

Động tác những bóng người kia khác nhau, mà đao ý ẩn chứa trong đao pháp tựa hồ tất cả cũng không giống nhau.

Khi thì mờ ảo, tựa như cầu vồng ở chân trời;

Khi thì Bá Đạo, như ánh mặt trời sau giờ ngọ.

Khi thì âm nhu, như Lãng Nguyệt trời quang.

Khi thì thay đổi, như tinh vân đầy trời.

Nhìn xem những bóng người không ngừng vung vẩy kia, lúc này Tần Phàm lại lâm vào một loại trạng thái mê mang, cái loại cảm giác kia tựa hồ đã nhớ kỹ, nhưng sau một khắc lại quên hết không còn một mảnh.

Trong đầu của hắn diễn luyện lấy những đao pháp đã “Xem” được kia, một loại một loại diễn luyện lấy đao ý, mờ ảo, đao ý Bá Đạo, đao ý âm nhu, đao ý thay đổi...

Các loại đao ý không ngừng diễn luyện lấy, nhưng luôn chỉ có thể nhớ kỹ một loại, vừa diễn luyện đao ý tiếp theo, tựa hồ sẽ rất nhanh quên loại trước.

- Chẳng lẽ ta chỉ có thể nhớ kỹ một loại đao ý?

Tần Phàm trầm ngâm lấy.

Lại thử một hồi, vẫn là không thu hoạch được gì.

- Như vậy ta chỉ nhớ kỹ đao ý Bá Đạo kia a.

Trong tâm Tần Phàm gầm nhẹ một tiếng, tựa hồ cũng tiến nhập bên trong sóng to gió lớn kia, giờ một thanh trường đao lên, chém về thủy triều phía trước.

Duệ không thể đỡ, chưa từng có từ trước đến nay!

Một đao kia xuống dưới, thủy triều trước mắt trực tiếp bị tách ra hai nửa, nhưng nháy mắt sau đó, biển cả không ngừng lăn lộn, đao khí kia triệt để biến mất, những bóng người diễn luyện đao pháp mơ hồ kia cũng nhìn không thấy nữa.

Bịch!

Tiếng vang thanh thúy vang lên.

Tần Phàm bỗng nhiên thanh tĩnh lại, sau đó hắn trợn tròn mắt nhìn mình nắm Hỏa Vân đao, một đao chém vào trên tấm bia mộ “Đao Vương mộ” kia, đúng là thanh âm kia đã đánh thức hắn.

Nhưng nhìn lại mộ bia kia, nhưng lại phát hiện thượng diện một chút vết rách cũng không có, không hư hao chút nào, mà ba chữ “Đao Vương mộ” kia cũng không có thanh sắc lưu quang như vừa rồi, trở nên bình thản, không có để lại một tia dấu vết, tựa hồ nguyên lai là cái dạng này.

- Tiểu tử, vừa rồi ngươi làm sao vậy? Bản Võ Thánh kêu ngươi rất nhiều lần cũng không thấy ngươi đáp.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc có chút bất mãn truyền đến.

- Chuyện tốt.

Trong tâm Tần Phàm bỗng nhiên dâng lên đao ý của một đao vừa rồi kia, không khỏi mỉm cười, nếu như hắn có thể ở trong Phá Nguyệt trực vân đao gia nhập ý cảnh Bá Đạo kia, uy lực nhất định có thể tăng lên sâu sắc.

- Ha ha...

Nhưng vào lúc này, đột nhiên có một thanh âm hết sức lông bông vang lên trong lăng mộ.

- Ai?

Tần Phàm không khỏi nhướng mày, nhìn lại bốn phía, nhưng bốn phía ngoại trừ vài ngàn tượng đồng kia, lại không có trông thấy những nhân ảnh khác.

- Hậu bối, ngươi đã lĩnh ngộ được đao ý của bốn vương, như vậy bốn vương liền cho ngươi một cơ hội hảo hảo tôi luyện một chút, chớ để cho bốn vương thất vọng.

Thanh âm kia tiếp tục nói, sau đó dần dần nhạt đi, như chưa từng có tồn tại qua.

- Là Đao Vương!

Trong nội tâm Tần Phàm cả kinh.

Ầm ầm!

Nháy mắt sau đó, tiếng vang cực lớn ở trong lăng mộ lan tràn, ngay sau đó, Tần Phàm liền phát hiện vài ngàn pho tượng đao thủ trong lăng mộ, vào lúc này vậy mà bắt đầu chậm rãi động đậy, người mặc trọng

giáp, tay cầm trường đao, thật giống như đột nhiên đã có được tánh mạng, nguyên một đám đều vọt tới hấn!

- Tiểu tử, ngươi vừa rồi đến tột cùng là làm cái gì hả?

Nhìn xem đao thủ bốn phương tám hướng kia vọt tới, Cổ Mặc không khỏi kinh ngạc hỏi thăm. Mà vài ngàn tượng đồng đồng thời bồn tẩu, làm cho cả lăng mộ đều chấn động lên.

- Ta vừa rồi không cẩn thận ở trên bia mộ lĩnh ngộ đến đao ý mà Đao Vương lưu lại, thời điểm nhập thần một đao chém tới trên bia mộ, sau đó liền nghe thanh âm Đao Vương, hấn giống như nói là để cho ta hảo hảo tu luyện thoáng một phát, nhưng không thể tưởng được lại là ma luyện như vậy...

Tần Phàm nhìn những tượng đồng đột nhiên sống lại kia, trong khoảng thời gian ngắn cũng có chút giật mình.

- Tốt tiểu tử, không thể tưởng được ngươi vậy mà bằng ba chữ kia, có thể lĩnh ngộ đến đao ý trong đó! Đây đối với võ đạo tiến cảnh của ngươi ngày sau sẽ có trợ giúp thật lớn! Bất quá Đao Vương kia đã nói muốn tôi luyện ngươi một chút, vậy lão đầu tử ta sẽ không ra tay rồi.

Cổ Mặc trước sợ hãi thăm than vận khí của Tần Phàm một chút, sau đó liền có chút trêu tức nói.

- Nhưng những cái kia rõ ràng chỉ là tượng đồng bình thường mà thôi, như thế nào đột nhiên đều động dậy?

Hỏa Vân đao trong tay Tần Phàm đã cầm thật chặt, nhưng trong lòng vẫn là không khỏi có chút nghi hoặc, đây hết thảy thật sự là quá mức quỷ dị rồi.

- Nếu như bản Vô Thánh không có đoán sai, những tượng đồng này đều là tùy tùng của Đao Vương khi còn sống, sau khi Đao Vương chết, bọn hắn liền buông tha huyết nhục thân thể của mình, tự nguyện anh linh của mình nhập vào bên trong tượng đồng, dùng thủ hộ lấy Đao Vương mộ.

- Bất quá qua lâu như vậy, những người này chỉ sợ cũng chỉ còn lại có trung thành với Đao vương cùng bản năng chiến đấu rồi, chỉ cần ý chí của Đao Vương ra lệnh, bọn hắn sẽ lập tức tỉnh lại.

- Nhưng ngoại trừ chiến đấu ra, bọn hắn đã không có bất luận tư tưởng gì khác rồi, xem ra ngươi chỉ có đả đảo bọn hắn mới có thể tiếp tục tiến lên đi tìm ma chủng.

Cổ Mặc suy nghĩ một chút đáp.

- Nơi này chính là có vài ngàn tánh mạng ah!

Trong lòng Tần Phàm rung động, thậm chí có vài người vì Đao Vương hi sinh chính mình, cam nguyện ngàn vạn năm thủ hộ lấy mộ địa của hắn, cái kia đến tột cùng là một vương giả như thế nào, mới có nhiều tùy tùng trung thành như thế.

276. Chương 285: Bá Vương Đao.

Chương 285: Bá Vương đao.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Mà lúc này, tượng đồng đã tới trước mặt Tần Phàm, khôi giáp toàn thân phát ra tiếng vang, trường đao trong tay không chút do dự trực tiếp chém tới hấn.

Phanh!

Tần Phàm vội vàng giơ Hỏa Vân đao lên ngăn cản, lưỡng đao đụng nhau phát ra thanh âm Kim Thạch. Tuy một đao của tượng đồng này không có võ khí cùng nguyên khí, nhưng chỉ dựa vào đao ý cùng thanh trường đao đúc bằng đồng kia, liền nặng như nghìn cân, để cho cả người hắn bị một đao kia ép tới chùn thân thể xuống.

- Hừ!

Tần Phàm thầm hừ một tiếng, lùi về phía sau, sau đó giẫm chặn tại chỗ về phía trước, nghiêng nghiêng một đao chém tới cổ tượng đồng kia.

Đao thể sinh ra đao ý, một đao này thoát nhìn bình thần không có gì lạ, lại không bàn mà hợp với đao ý Bá Đạo mà Tần Phàm linh ngộ đến, cũng không có sử dụng võ khí, nhưng mà trực tiếp chém vào vai cứng rắn của tượng đồng sâu ba thốn.

Nếu như là nhân loại bình thường, bị thụ một đao như vậy, không chết cũng phải trọng thương!

Nhưng mà, những tượng đồng này không có máu, sẽ không biết bị thương, tuy nửa người trên muốn rơi xuống đất, nhưng vẫn phần đầu quên mình tiếp tục giơ trường đao lên chém tới Tần Phàm.

- Quả nhiên chỉ còn lại có ý chí chiến đấu.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, lần nữa lần trên người trước, một đao bổ ngang, bổ đầu lâu của tượng đồng xuống, đầu lâu kia quay mấy vòng trên mặt đất, tượng đồng này mới chậm rãi ngã trên mặt đất.

- Đã nhiều năm như vậy, các người cũng có thể nghỉ ngơi.

Nhìn xem tượng đồng ngã xuống, Tần Phàm hơi trầm ngâm, sau đó dưới chân “Đát đát”, lần nữa giẫm chặn tại chỗ tiến lên, chém tới tượng đồng kế tiếp.

Oanh!

Ở bên trong một đao kia, đao ý của Tần Phàm phát huy càng thêm Bá Đạo, lưỡi đao trảm ở trên người tượng đồng, lập tức chấn nửa người của nó biến hình, giống như sắt vụn, liền ngã trên mặt đất, hẳn là anh linh tùy tùng của Đao Vương ở bên trong bị một đao kia đánh tan.

- Đao ý bá đạo này, quả nhiên đủ Bá Đạo.

Tần Phàm nhìn uy thế một đao kia của mình làm thành, cũng không khỏi thầm giật mình, một đao như vậy thậm chí đã không kém gì một kích hấn đốc hết võ khí cùng nguyên khí toàn thân rồi.

Nơi này có vài ngàn tượng đồng, nếu như sử dụng võ khí công kích, nhất định võ khí sẽ hao hết, cũng không có cách nào thu thập hết toàn bộ, nhưng nếu như phối hợp đao ý công kích, bởi vì khí lực của Tần Phàm cường đại, liền có thể tiến hành đánh lâu dài.

- Lại đến!

Giờ khắc này, trong nội tâm Tần Phàm kích động, cảm giác mình bị thiên quân vạn mã bao quanh, đã trở thành một tướng quân một mình chiến đấu hăng hái trên chiến trường, nhiệt huyết dần dần bốc lên.

Hoàn toàn chính xác, hẳn vừa mới ở bên trong linh ngộ đến đó đao ý Bá Đạo, đang muốn hảo hảo thí luyện thoáng một phát.

- Phá Nguyệt trực vân!

Tần Phàm quát khẽ một tiếng, hướng về khu vực tượng đồng dày đặc kia chém tới.

Ầm ầm...

Thanh âm nổ vang, toàn bộ mộ thất đều chấn động lên, khí tức nóng rực tản mát đi ra, đao khí vô tận mang theo đao ý Bá Đạo, phô thiên cái địa, chưa từng có từ trước đến nay, hơn mười tượng đồng ở gần cơ hồ biến thành sắt vụn, tứ chi đứt gãy văng khắp nơi.

- Uy lực này quả nhiên tăng cường không ít.

Tần Phàm nhìn Phá Nguyệt trực vân tăng thêm đao ý Bá Đạo tạo thành uy thế, cảm giác tương đương thoải mái, sau đó tiếp tục chém tới những tượng đồng khác.

- Cái tiểu tử này, giác ngộ võ đạo ngược lại là đủ cao...

Cổ Mặc nhìn trạng thái lúc này của Tần Phàm, không khỏi âm thầm sợ hãi thán phục.

Nguyên một đám tượng đồng ngã xuống, Tần Phàm dần dần cảm giác được một cổ đao ý bá đạo tràn ngập toàn thân của hắn, hắn không ngừng xuất đao, thu đao, liên tục ném thử đao ý Bá Đạo kia, tận lực làm được thu phóng tự nhiên.

- Vài ngàn tượng đồng, như vậy thật sự quá chậm.

Thời gian chậm rãi đi qua, tuy mỗi một đao của hắn có thể hủy diệt một tượng đồng, nhưng tượng đồng trong mộ phòng này chỉ mới bị hủy diệt hai ba phần mười mà thôi, tốc độ như vậy hao phí hắn quá nhiều thời gian rồi.

- Phá Nguyệt trực vân!

Mà đang ở thời điểm Tần Phàm sử dụng Phá Nguyệt trực vân đao lần thứ hai, đáy lòng của hắn đột nhiên xẹt qua một tia cảm ngộ, hắn cảm giác Phá Nguyệt trực vân đao này quá rườm rà, thời điểm sử dụng cũng không có biện pháp phát huy đao ý Bá Đạo kia vô cùng tinh tế.

- Có thể cải tiến thoáng một phát hay không?

Trong nội tâm Tần Phàm dâng lên một cách nghĩ điên cuồng.

Oanh! Oanh! Oanh!

Trường đao trong tay Tần Phàm không ngừng huy động, một đao có thể hủy diệt một tượng đồng có thực lực tương đương với trung cấp Tiên thiên Võ sư kia.

Trong nội tâm đối với linh ngộ đao ý Bá Đạo kia lại càng ngày càng khắc sâu, đã có thể tùy ý trong một đao mang theo đao ý Bá Đạo rồi, hơn nữa tạo thành uy lực càng lúc càng lớn, Tần Phàm cũng dần dần tiến nhập một cảnh giới vô ngã.

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, nhưng trong lòng thì tự nhiên diễn luyện đao pháp.

Qua một hồi lâu, thời điểm một đao của Tần Phàm hủy diệt tượng đồng thứ hai ngàn, hai mắt hắn đột nhiên ngưng tụ.

PHỐC!

Nháy mắt sau đó, hắn há mồm phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt một ít.

- Tiểu tử, ngươi làm sao vậy?

Cổ Mặc không khỏi nghi hoặc hỏi thăm, những pho tượng kia rõ ràng không có mấy người công kích được Tần Phàm, hơn nữa lúc này đã giết được rất nhiều, lẽ ra không nên thụ nặng tổn thương như vậy.

- Đã thành!

Nhưng mặt Tần Phàm lại lộ ra hưng phấn chi sắc.

Sau đó liền thấy trường đao trong tay hắn ở trên không trung vẽ một cái, dùng đao thế dẫn động đao ý, trong khoảng khắc, khí thế trên người của hắn đại biến, trở nên vô cùng khí phách, sau đó sắc mặt của hắn ngưng trọng, trường đao giơ lên cao... nguồn

Sóng nhiệt bốn phía cuộn cuộn, tựa hồ bản thân cũng bị sóng nhiệt kia tổn thương, hắc sắc trường đao trong tay Tần Phàm ở lúc này lại giống như vừa mới từ trong hỏa lò lấy ra, thân đao trở nên hồng như Hỏa Vân, hồng mang lóng lánh, làm cho không người nào có thể xem.

Khí kinh toàn thân Tần Phàm trong nháy mắt này bị dẫn dắt, toàn bộ quán chú bên trong một đao kia, hóa phồn vi giản, đã không có chút hoa xinh đẹp hoa lệ nào, mà trở nên trầm ổn mà đại khí, một đao vô cùng đơn giản, nhưng mà ẩn chứa đao ý Bá Đạo thuần túy nhất.

- Đây là Phá Nguyệt trực vân đao?

Lúc này Cổ Mặc mở to hai mắt nhìn.

- PHÁ...!

Trong miệng Tần Phàm quát khê một tiếng, trường đao trong tay bổ về phía trước, đao khí chém tới khu vực tượng đồng dày đặc nhất kia.

Oanh!

Lúc này thanh thế so với dĩ vãng càng thêm lớn, toàn bộ lăng mộ dưới mặt đất tựa hồ cũng run rẩy thoáng một phát, đao khí rơi vào trong đám tượng đồng, hơn 100 tượng đồng lập tức biến thành linh kiện nằm trên đất.

- Cái này...

Cổ Mặc không khỏi ngây dại:

- Tiểu gia hỏa này là tự nghĩ ra vũ kỹ?

- Lão đầu, một đao kia của ta như thế nào?

Tần Phàm nhẹ thở ra một hơi, thu đao thế, sau đó hướng Cổ Mặc truyền âm hỏi.

- Đây là người từ Phá Nguyệt trực vân đao cải tiến ra?

277. Chương 286: Nội Mộ. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 286: Nội mộ. (1)

Cổ Mặc có chút không dám tin, hắn đã từng là Võ Thánh, đối với võ đạo là hiểu cực kỳ thông suốt, nhưng lúc trước cải tiến Tam trọng Man Ngưu xông kia, tựa hồ cũng là dốc hết tâm huyết mới hoàn thành. Nhưng hôm nay, Tần Phàm vậy mà dùng cảnh giới Tiên thiên Võ sư cải tiến một vũ kỹ!

Hơn nữa là Địa giai cao cấp, uy lực tiếp cận Tiên thiên vũ kỹ!

Cái thay đổi này, cộng thêm Tần Phàm lĩnh ngộ đao ý Bá Đạo, thậm chí đã siêu việt Địa giai, trở thành Thiên giai vũ kỹ!

Không thể tưởng tượng nổi!

Nhìn uy thế do một đao vừa rồi kia của Tần Phàm tạo thành, trong nội tâm Cổ Mặc chỉ có năm chữ này.

- Tiểu tử ngươi thật sự không muốn sống nữa! Tiên Thiên cảnh giới dĩ nhiên cũng dám cải tiến vũ kỹ! Vừa rồi thổ huyết không có giết chết ngươi coi như là ngươi mạng lớn!

Sau đó Cổ Mặc không khỏi nghiêm túc mắng, cải tiến vũ kỹ này độ khó cực cao, thậm chí có thể nói là hung hiểm vạn phần, vừa rồi Tần Phàm làm như vậy, kỳ thật tùy thời đều có thể lọt vào cản trở.

- Hắc hắc, ta đây không phải thành công sao? Vừa rồi bởi vì ở trong mộ bia cảm ngộ đến đao ý Bá Đạo, hơn nữa tiến nhập một trạng thái kỳ diệu, cho nên ta mới cả gan cải tiến một chiêu Phá Nguyệt trực vân này.

Trong lòng Tần Phàm cũng cảm giác hào khí ngàn vạn, trường đao trong tay lần nữa xẹt qua một nửa vòng tròn, mấy tượng đồng cận thân đến lập tức bị hắn chém ngang lưng.

- Hiện tại uy lực chiêu vũ kỹ này trở nên càng lớn, càng thêm thu phóng tự nhiên rồi.

Tần Phàm vừa chém giết tượng đồng tới gần vừa nói:

- Bởi vì một chiêu cải tiến này toàn bộ nhờ vào đao ý Bá Đạo lĩnh ngộ trên bia mộ Đạo Vương kia, cho nên ta đặt tên cho nó là... Bá Vương đao!

Oanh!

Thanh thế cực lớn vang lên trong lũng mộ lần nữa, Tần Phàm lĩnh ngộ một chiêu Bá Vương đao này, tốc độ chém giết tăng nhiều, rất nhanh liền thanh lý sạch sẽ tượng đồng còn lại.

- Đao Vương tiền bối, không biết tại hạ biểu hiện có thể làm cho người thoả mãn?

Tần Phàm phi thân tiến lên, một tay chống đao trên mặt đất, sau đó cung kính nửa quỳ ở trước pho tượng kim sắc cực lớn kia, cúi đầu, mở miệng nói.

- Ha ha... tiểu tử ngươi đang làm gì đó? Đao Vương này đã mất đi không biết bao nhiêu ngàn vạn năm rồi, ở đâu còn có thể thật sự trả lời ngươi! Vừa rồi ngươi nghe được chỉ là thanh âm hân trước kia lưu lại, cũng không phải hân bây giờ mới nói.

Cổ Mặc thấy Tần Phàm lộ ra bộ dạng trình trọng, không khỏi cười nói.

Ầm ầm!

Mà Cổ Mặc vừa dứt lời, đột nhiên một tiếng chấn động cực lớn truyền đến, tựa hồ là toàn bộ mộ thất đều đang run rẩy.

Sau đó dưới con mắt kinh ngạc của Cổ Mặc cùng Tần Phàm, pho tượng màu vàng cực lớn kia vào lúc này vậy mà bắt đầu di động, toàn bộ pho tượng Đao Vương cao hơn ba mươi trượng kia, lại lướt ngang qua mấy trượng.

Sau đó một cửa vào tĩnh mịch lộ ra ở dưới chân pho tượng Đao Vương, là một thang lầu do bạch ngọc làm thành hiện ra trước mắt.

- Phía dưới... Mới thật sự là Đao Vương mộ?

Tần Phàm trông thấy cửa vào này, lúc này mới dần dần phản ứng đi qua, trách không được phía trên mộ thất này tìm không thấy quan tài có quan hệ Đao Vương, nguyên lai còn có một nội mộ.

- Ách, tiểu tử ngươi lần này thật sự là đánh bậy đánh bạ lại trúng. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Cổ Mặc không khỏi lộ ra vẻ xấu hổ, không thể tưởng được Tần Phàm thật đúng là đã nhận được Đao Vương thừa nhận, còn vì hắn mở ra thông đạo phía dưới.

Nếu như không phải như vậy, cho dù hắn thật sự phát hiện ra thông đạo phía dưới tồn tại, nhưng cũng khó có thể đẩy pho tượng Đao Vương cao hơn mười trượng này ra.

- Ta thật sự xuất từ tôn kính đối với Đao Vương tiền bối, mặc dù hắn chỉ lưu cho ta ba chữ vô cùng đơn giản, nhưng mà mở ra cho ta một đại môn võ học khác, ta quỳ trước hắn thoáng một phát, dùng cái này thay bán sư chi ân.

Tần Phàm lại đứng đắn nói.

- Đã lâu như vậy, như thế nào không thấy ngươi hướng bản Võ Thánh làm lễ tôn sư...

Cổ Mặc nghe thấy không khỏi ghen tị.

- Ngươi không phải còn chưa chết sao? Đợi người chết, ta sẽ dập đầu cho ngươi.

Tần Phàm không cho là đúng nói, sau đó liền cẩn thận đi đến bậc thang.

- Ngươi nằm mơ đi, bản Võ Thánh đã bị chết hơn hai trăm năm rồi!

Cổ Mặc phát điên nói.

- Oan hồn còn không tiêu tan nha.

Tần Phàm trêu tức nói, chậm rãi đi trên bậc thang, hắn cảm giác được dưới chân truyền đến trận trận lạnh buốt, nhìn lại phía dưới, có thể chứng kiến trên thông đạo truyền đến hào quang yếu ớt.

Bậc thang bạch ngọc này hơi dài, chậm rãi đi nửa khắc đồng hồ, lúc này mới nhìn đến một cánh cửa đồng dạng là bạch ngọc làm thành, ở trước cửa treo hai khóa Dạ Minh Châu, vừa mới nhìn đến hào quang đúng là chúng phát ra đấy.

- Chẳng lẽ ma chúng ở chỗ này?

Vào lúc này Tần Phàm cảm giác được viên ma chủng thứ ba truyền đến cảm ứng đã mãnh liệt đến tột đỉnh, tim đập của hắn cũng bị cảm ứng này tác động, bắt đầu chuyển động nhanh hơn.

- Nhưng mà cánh cửa này nên mở ra như thế nào?

Tần Phàm vươn tay ra, vuốt ve lấy bạch ngọc có chút lạnh buốt, lúc này trên thượng diện lại không có phù điêu đặc thù gì.

Ừ ù long!

Nháy mắt sau đó, bạch ngọc chi môn kia lại tự động chậm rãi mở ra.

Ở trong nội mộ, cũng gắn rất nhiều Dạ Minh Châu, phát tán ra hào quang màu lam nhạt, đem toàn bộ mộ huyết chiếu rọi càng thêm thần bí, làm cho Tần Phàm kinh ngạc chính là, toàn bộ nội mộ này vậy mà đều dùng bạch ngọc trải thành, mặt đất, vách tường, tất cả đều là bạch ngọc lạnh buốt.

Đi một đoạn đường, trước mặt Tần Phàm đột nhiên xuất hiện hai đạo hào quang lục sắc quỷ dị.

- Có người?

Tần Phàm lập tức lại càng hoảng sợ, trông thấy cách cửa ra vào không xa, có một lão giả diện mục uy nghiêm đang ngồi ở trên mặt ghế, tay cầm trường đao, ăn mặc một bộ áo giáp uy vũ, bên trong áo giáp còn có một kiện áo giáp tơ tằm hơi mỏng, vừa rồi Tần Phàm trông thấy hai đạo lục quang kia, đúng là từ trong mắt hắn bắn ra, nhưng lúc này đã lộ ra thập phần ảm đạm rồi.

- Đây là người thủ mộ, tương truyền ở thời đại thượng cổ, người đại năng lực có quyền hành sau khi chết, sẽ có tùy tùng trung tâm, tự nguyện canh giữ ở bên trong phần mộ của hắn, cho đến khi mình đã chết.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến:

- Nói cách khác, đây chỉ là người chết mà thôi.

Trong lòng Tần Phàm không khỏi nghi ngờ, người thủ mộ này cùng chút ít tượng đồng kia không giống, mà là nhục thân thủ ở chỗ này, cho đến lúc chết, trong lúc này là bảo trì tất cả tư tưởng của mình, trong cô độc chậm rãi chết đi, đó là một quá trình tương đối gian nan.

- Không thể tưởng được người thủ mộ này đã chết, còn uy phong như vậy, năm đó thực lực của hắn rất bất phàm, tùy tùng của Đạo Vương càng sẽ không giống bình thường.

Tần Phàm phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

Tần Phàm cẩn thận đi tới, nhưng còn chưa tới gần, thanh âm “Rắc...rắc...” liên vang lên, nguyên lai cái ghế cùng thi thể người thủ mộ kia đã trải qua ngàn vạn năm thời gian, đã sớm phong hóa thành tro, cho nên chỉ hơi chấn động liền nát bấy rơi trên mặt đất.

278. Chương 287: Nội Mộ. (2)

Chương 287: Nội mộ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Nghỉ ngơi.

Tần Phàm vẫn hướng về phía người thủ mộ kia cúi chào, sau đó mới tiếp tục đi đến bên trong.

Diện tích nội mộ cũng không lớn, nhưng mà lộ ra có chút trống trải, ngoại trừ người thủ mộ ra thì không có vật gì khác nữa.

- Quan tài của Dao Vương kia đâu?

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, kỳ thật chủ yếu là hắn không có trông thấy viên ma chủng thứ ba, hẳn vốn cho là viên ma chủng thứ ba kia sẽ là vật bồi táng cùng Dao Vương.

- Cảm giác rõ ràng ở chỗ này, vì cái gì lại nhìn không thấy?

Tần Phàm cảm thấy mê man, cố gắng tìm kiếm bốn phía.

- Tiểu tử, xem ra lần này ngươi thật sự là đi không một chuyến rồi.

Lúc này Cổ Mặc cũng nói.

- Không có khả năng!

Tần Phàm không tin, mà đúng lúc này hắn đột nhiên nhớ tới tình cảnh ban đầu ở Chân Vũ Thánh điện gặp mặt Thánh chủ, khi đó hắn đi vào trong phòng kia, cũng là vật gì đều nhìn không thấy, nhưng lại có thể cảm giác được.

Lúc này, hẳn chính là loại cảm giác kỳ quái này.

Sau một khắc, Tần Phàm chậm rãi nhắm mắt lại, hắn bây giờ là dùng một phương pháp xử lý khác, thử đem khí kinh bản thân tràn ra, nếu như ở đâu nhận lấy ngăn cản, như vậy chỗ đó có vật.

- Ô? Tiểu tử, thật sự thành công! Ngay cả bản Võ Thánh cũng không nghĩ tới là những vật này bị che dấu.

Rất nhanh bên tai truyền đến thanh âm kinh ngạc của Cổ Mặc.

Tần Phàm chậm rãi mở mắt, lúc này hắn rốt cục thấy được trong này bày đặt một bộ quan tài bạch ngọc cực lớn, thượng diện lưu chuyển quang hoa, lộ ra thập phần thần bí.

Mà ở bên cạnh bạch quan tài ngọc này, lại đứng thẳng mười binh tượng do lưu kim chế tạo, thủ vệ ở bốn phía thạch quan, đều là người mặc khôi giáp, trong tay cầm trường đao dài gần hai thước, lộ ra uy phong lẫm lẫm, tuy Tần Phàm biết những cái này đều là vật chết, nhưng vẫn không khỏi bị khí thế của nó áp bức, thậm chí sinh ra một cảm giác muốn lui về phía sau.

Vừa rồi bởi vì ở phía trên trông thấy tình cảnh những tượng đồng kia đột nhiên phục sinh, hôm nay Tần Phàm hẳn trông thấy thập tôn kim tượng này, lại không dám hành động thiếu suy nghĩ, từ chút ít kim tượng nơi này truyền đến khí thế, cảm giác so với tượng đồng phía trên còn mạnh hơn.

- Chẳng lẽ ma chủng kia là ở bên trong quan tài này?

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, hắn đứng tại nguyên chỗ hồi lâu, nhưng vẫn không phát hiện những kim tượng kia có dị động gì, do dự một chút, hắn cuối cùng nhất vẫn là quyết định đi về quan tài kia.

Hắn đi vào trong Dao Vương mộ này, vốn chính là vì viên ma chủng thứ ba này, cho dù những kim tượng kia càng lợi hại, hắn cũng quyết không thể buông tha.

Quả nhiên, thời điểm Tần Phàm cách quan tài còn khoảng 10m, một hồi thanh âm “Ken két” “Rầm Æo Æo” vang lên.

Giống như là đột nhiên bị bưng tỉnh, thập tôn Kim tượng kia bắt đầu động!

Trong nội tâm Tần Phàm lập tức nổi lên một tia cảnh giác, toàn thân kéo căng, đạt đến trạng thái đỉnh phong nhất, hắn có dự cảm, những kim tượng này sẽ thập phần khó đối phó.

Hô! Hô!

Nhưng vào lúc này, một Kim tượng trong đó vùng trường đao trong tay, mang theo một hồi tiếng xé gió, dẫn đầu vọt tới.

- Tốc độ nhanh như vậy!

Tần Phàm không khỏi cả kinh, vội vàng né tránh, mà những binh tượng khác cũng đều nhất nhất “sống” dậy, tất cả đều xông về phía hắn, hơn nữa những kim tượng này vậy mà không có lộ ra một tia ngốc trẻ, tốc độ không biết so với đồng tượng phía trên kia nhanh hơn mấy lần!

Mỗi một kim tượng công kích so với thân thể công kênh của bọn hắn mà nói, đều lộ ra vô cùng nhanh chóng, từ tiếng xé gió kia nghe ra, Tần Phàm không chút nghi ngờ, nếu như bị trường đao chém trúng, coi như là khí lực hắn cường đại như thế, cũng sẽ thụ tổn thương không nhẹ.

Cương liệt mà uy mãnh, khí phách vô song.

Đao pháp những kim tượng này, dù cho chỉ còn lại có ý chí giết chóc, nhưng vẫn là vô cùng cường hoành.

- Lực công kích này có thể so với Linh Vũ sư đi à nha!

Trong lòng Tần Phàm nghiêm nghị, Hỏa Vân đao trong tay cùng trường đao của kim tượng đầu tiên đụng nhau, chỉ cảm thấy thượng diện truyền đến một cổ đại lực cường hoành, để cho hắn không khỏi chấp choạng, rút lui vài chục bước.

- Lão đầu, còn không giúp đỡ!

Nhìn những kim tượng khác cũng muốn tới gần, Tần Phàm vội vàng xin Cổ Mặc giúp đỡ, những kim tượng này rõ ràng không phải một mình hắn có thể đối phó được.

Vào lúc này, cánh tay, cổ, lưng của hắn, có ba trường đao lao tới, kém không quá nửa xích! Hơn nữa khoảng cách vẫn còn đang biến ngắn! Trong nháy mắt nữa sẽ chém lên người hắn rồi!

Những kim tượng này di động cùng tốc độ công kích đều quá nhanh!

- Hắc.

Tiếng cười của Cổ Mặc truyền đến, sau đó liền thấy một đoàn hắc hỏa cực kỳ nhanh bắn về phía ba tôn kim tượng kia, nhưng cũng chỉ là cản trở một lát, cũng không có như trong tưởng tượng của hắn, thiêu hủy tất cả.

- Thật sự là khó đối phó.

Không cách nào khác, Cổ Mặc chỉ phải hiện thân ra, đánh ra một chiêu Tam trọng Man Ngưu xông, có ba hư ảnh trâu điên thiêu đốt lên Hắc Viêm hùng lực, phân biệt vọt tới ba tôn kim tượng, đánh bay ba kim tượng này lên mặt tường, rất nhanh liền không nhúc nhích được nữa.

- Lão già chết tiệt, quả nhiên là có chút môn đạo.

Tần Phàm trông thấy Tam trọng Man Ngưu xông của Cổ Mặc tạo thành thanh thế lớn như vậy, không khỏi thở dài. xem tại

Nhưng dưới chân không ngừng, lui ra phía sau hai bước, trường đao trong tay mạnh mẽ giơ lên.

- Bá Vương đao!

Một tiếng quát khê, Tần Phàm chém về phía trước một đao, đao thể chưa từng có từ trước đến nay, trực tiếp đánh lui hai kim tượng xông lại kia, mặc dù không có trực tiếp đánh nát như Cổ Mặc, nhưng cũng không xê xích gì nhiều.

- Thối tiểu tử, một chiêu này quả nhiên cũng không kém ah.

Cổ Mặc cũng đùa giỡn nói, bất quá hắn cũng có chút xuất phát từ chân tâm thán phục, những kim tượng này cho dù là thay đổi Linh Vũ sư đối phó cũng chưa chắc nhẹ nhõm, nhưng Tần Phàm dùng Tiên thiên chi cảnh liền có thể có thực lực như vậy, đã thập phần nghịch thiên.

Ở dưới hai người hợp tác, rất nhanh thập tôn kim tượng này đều bị đánh ngã.

- Lần này chắc có lẽ không sai rồi.

Đã không có ngăn cản, Tần Phàm lần nữa cẩn thận chậm rãi đi đến quan tài, cảm giác ma chủng kia cùng cánh tay Kỳ Lân ở giữa hô ứng, trong lòng có chút khẩn trương cùng chờ mong.

- Mau lui lại!

Nhưng vào lúc này, Cổ Mặc lại đột nhiên quát.

Sau đó Tần Phàm liền cảm giác được linh khí bốn phía đột nhiên một hồi thay đổi, hắn liền trông thấy ở phía trên quan tài bạch ngọc cực lớn kia, một quái vật khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện.

- Cái này... Viên ma chủng thứ ba vậy mà ở trong cơ thể của nó!

Tần Phàm tập trung nhìn vào, quái vật này có thân hình khổng lồ, giáp lưng hình tròn, lại có bộ dáng như là Hắc Quy, nhưng trên người lại có một cái đầu như Ma Xà, lộ ra có chút quỷ dị.

Tướng mạo con Hắc Quy này có chút hung ác, một đôi mắt to như đèn lồng, miệng lớn như chậu máu, hàm răng sắc bén còn phun đầy nước bọt, mà hai mắt của nó lại lộ ra thập phần âm độc.

279. Chương 288: Huyền Vũ Ma Chủng. (1)

Chương 288: Huyền Vũ Ma chủng. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hung thú nửa rắn nửa rùa này cứ như vậy nằm ở phía trên quan tài bạch ngọc, hai mắt đều là thần sắc bất thiện nhìn Tần Phàm.

- Nửa quy nửa rắn, kia chẳng lẽ là Huyền Vũ trong truyền thuyết?

Tần Phàm kinh ngạc nhìn đầu siêu cấp hung thú này, nhớ tới tư liệu có quan hệ.

Huyền Vũ đồng dạng là một trong ngũ đại Ma Tôn, vốn là Linh Quy, thủ hộ lấy khí hậu phương bắc, được mọi người kính ngưỡng.

Nhưng về sau bởi vì cùng một đầu Ma Xà solo, mặc dù giết chết Ma Xà, nhưng mà bị linh hồn Ma Xà xâm lấn thần trí, liền dần dần trở nên vô cùng hung tàn, sát thương rất nhiều người vô tội, cuối cùng bị đại năng nhân tộc đuổi giết, biến thành một đời Ma Tôn.

Huyền Vũ Ma Tôn này có phòng ngự trứ danh, mai rùa vô cùng chắc chắn, cũng chường quân đại địa, phòng ngự chính là đứng đầu trong ngũ đại Ma Tôn, tuy bị nhân tộc đại năng đuổi giết, nhưng chưa từng có người nào có thể giết chết hắn.

Tương truyền Huyền Vũ Ma Tôn này cùng Thủy Kỳ Lân Ma Tôn đã từng tranh đoạt qua không chế Thủy Nguyên, nhưng bởi vì Huyền Vũ bị Ma Xà xâm lấn, chiến lực trong nước không bằng Thủy Kỳ Lân, cuối cùng liền lên bờ làm thổ hệ Ma Tôn, nhưng đồng thời nó lại có năng lực thủy hệ, là Ma Tôn duy nhất trong ngũ đại Ma Tôn có được song trọng Ngũ Hành Thiên phú, cơ hồ là tồn tại đánh không chết.

- Thời đại Ma Tôn tồn tại kia sớm đã đi qua trăm triệu năm rồi, đầu Huyền Vũ này tự nhiên không phải bản thể Ma Tôn lúc trước, nếu không nó tùy tiện phun một hơi là hai người chúng ta liền biến thành tro rồi.

Lúc này Cổ Mặc nói ra:

- Nếu như bản Võ Thánh không có đoán sai, thằng này cùng Kỳ Lân Ma chủng lúc trước ngươi gặp được kia, đều là thú hồn thủ hộ bên trong Ma chủng mà thôi, thực lực không bằng một phần vạn của Huyền Vũ Ma Tôn.

- Nhưng đó cũng là tương đối khó đối phó ah.

Tần Phàm kiên trì nói, sau đó thân hình chậm rãi lui về phía sau. Hắn biết rõ Huyền Vũ này phòng ngự trứ danh, nhưng bởi vì bản thể hắn là Hắc Quy, cho nên tốc độ chính là nhược điểm, hắn phải kéo ra khoảng cách mới có thể quần nhau.

- Lúc này so với Thủy Kỳ Lân khi đó thì phiền toái hơn nhiều, khi đó người còn có thể chứng kiến bản thể của Thủy Kỳ Lân Ma chủng kia, nhưng hiện tại Ma chủng mà người cần kia lại ở trong cơ thể nó, nói cách khác nó đã cùng đại gia hỏa này dung làm một thể rồi, chỉ có giết nó mới có thể lấy được Ma chủng.

Cổ Mặc cũng cẩn thận nói.

- Lão nhân người có vũ kỹ lợi hại gì không? Bây giờ là lúc người biểu hiện mình rồi.

Tần Phàm nắm chắc Hỏa Vân đao trong tay, nhìn khí thế của quái vật khổng lồ kia dần dần bay lên .

Hắc Quy này vốn là ghé vào phía trên quan tài bạch ngọc, hiện tại bốn chân chậm rãi đứng thẳng lên, con mắt lạnh lùng nhìn hai người Tần Phàm, Cổ Mặc, tựa hồ là muốn giết người rồi.

- Tuyệt kỹ là có một ít đấy, nhưng bây giờ là linh hồn thể, không tốt thi triển.

Cổ Mặc bắt đầu dĩ đáp:

- Xem ra chúng ta chỉ có thể cùng một chỗ liên thủ liều mạng với nó.

- Người trước hay là ta trước?

Trên mặt Tần Phàm co rúm hỏi.

- Rõ ràng...

Nhưng vào lúc này, thú hồn của Huyền Vũ Ma Tôn kia phát ra một thanh âm gầm rú chấn triệt linh hồn, sau đó ở trên quan tài bạch ngọc cực lớn đập một cái, dùng xu thế Thái Sơn áp đỉnh đánh tới hai người.

- Chỉ sợ là nó trước rồi.

Cổ Mặc nghiêng ngẫm nói, sau đó hai người cơ hồ đồng thời ra tay.

- Bá Vương đao!

- Tam trọng Man Ngưu xông!

Ầm ầm! nguồn (.)

Hắc Quy đối mặt với công kích cường hoành, đầu rắn liền rụt vào trong, kết quả hai công kích đều rơi vào phía trên mai rùa chắc chắn.

Hai mắt Tần Phàm không khỏi ngừng tụ, phát hiện một kích này cơ hồ là dốc hết toàn lực của mình, nhưng hoàn toàn không có tạo thành thương tổn gì, dù là một vết rách trên mai rùa, ngược lại là hắc hỏa của Cổ Mặc cháy ở phía trên, lại để cho siêu cấp hung thú kia lộ ra một ít xao động.

- Hắc Quy này quả nhiên khó đối phó ah! Nhưng thằng này chỉ là thú hồn, sao còn có thân thể phòng ngự chứ nhỉ?

Tần Phàm nghi hoặc nói.

- Thú hồn này hẳn là năng lượng Ma chủng ngưng tụ thành, là ý chí truyền thừa của Huyền Vũ Ma Tôn, tự nhiên sẽ làm ra hình thái nguyên thủy nhất, loại trình độ công kích như người, muốn thương tổn đến nó là không thể nào.

Cổ Mặc nói ra.

Hai người đang trong lúc nói chuyện, đột nhiên một tiếng kêu bén nhọn truyền đến, sau đó liền thấy thân thể cực lớn của Huyền Vũ thú hồn kia bắt đầu cao tốc xoay tròn, giống như một quạt gió đánh tới bọn hắn.

Tần Phàm vội vàng tránh đi, sau đó thừa cơ một đao chém vào phía trên mai rùa.

Phanh!

Tiếng binh thiết giao minh truyền đến, nhưng Tần Phàm chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng cực lớn bắn ngược truyền đến, công kích khoảng cách gần như vậy, vẫn không có tạo thành bất luận tổn thương gì cho nó.

Bị thụ một đao của Tần Phàm, Huyền Vũ thú hồn kia không có chút ảnh hưởng nào, mai rùa cực lớn tiếp tục xoay tròn, cùng không khí phát ra tiếng ma sát kịch liệt, vòng lại đánh tới Tần Phàm liền lần.

Tần Phàm chỉ phải thi triển Lưu Tinh bộ tránh đi va chạm.

- Ta cũng không tin không đánh được người!

Nháy mắt sau đó, Tần Phàm cắn răng một cái, lần nữa đem hết toàn lực chém một đao vào mai rùa, hẳn biết rõ đao ý này vô cùng bá đạo, rất nhất thích hợp va chạm mạnh.

Một đao kia trực tiếp oanh Huyền Vũ thú hồn xuống đất, nhưng nó không có duỗi đầu ra .

- Thằng này, thật sự là rùa đen rút đầu ah!

Tần Phàm bất đắc dĩ nói:

- Huyền Vũ Ma Tôn lấy phòng ngự trứ danh, thật đúng là chỉ biết phòng ngự ah! Trách không được lúc trước bị Kỳ Lân Ma Tôn đánh từ trong nước chạy lên bờ.

- Hắc hắc, vẫn là xem bản Vô Thánh a.

Lúc này Cổ Mặc xem chuẩn một cơ hội, đem một đoàn hắc hỏa trực tiếp oanh tiến vào trong mai rùa, sau đó đầu lâu Huyền Vũ cùng Ma Xà mới rút cục đưa ra ngoài lần nữa.

- Rốt cục chịu đi ra.

Tần Phàm không khỏi lộ ra mỉm cười, nếu như thú hồn Huyền Vũ Ma Tôn này chỉ rúc ở trong mai rùa, hẳn thật đúng là khó có thể làm gì được nó.

- Rống!

Nó phát ra một tiếng gào thét phấn nộ, tuy không bị tổn thương gì, nhưng mà nhìn ra được nó có chút sợ hãi hắc hỏa của Cổ Mặc. Sau đó liền thấy siêu cấp hung thú này đột nhiên dùng sức đập mạnh dưới đất, lúc này toàn bộ nội mộ đều “Ầm ầm” chấn động lên.

- Ồ? Thằng này muốn làm gì?

Tần Phàm đã biết rõ hung thú này sợ hãi hắc hỏa của Cổ Mặc, hơn nữa tốc độ lại không nhanh bằng mình, cho nên hôm nay đã không còn e ngại nó.

- Ha ha...

Lúc này Cổ Mặc lại ghen ngào cười nói:

- Trách không được thằng này biểu hiện ra không chịu nổi như thế, nguyên lai lúc này là thói tiểu tử người gặp đại vận, trong này đều là bạch ngọc trải thành, mà Huyền Vũ thú hồn lại là đại địa Ma Tôn, ở hoàn cảnh như vậy, thực lực của nó căn bản là không có cách nào phát huy một phần mười, trách không được nó biệt khuất dùng xác rùa đen độn người như vậy.

280. Chương 289: Huyền Vũ Ma Chứng. (2)

Chương 289: Huyền Vũ Ma chứng. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“••_(^“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^)_••’^)

- Hắc hắc, Huyền Vũ Ma Tôn này còn có Thủy hệ thiên phú, nhưng đáng tiếc ở đây cũng không có nước.

Tần Phàm cũng thoải mái cười cười, nếu như là ở bên ngoài muốn đối phó siêu cấp hung thú này, thật đúng là sẽ khó khăn không ít.

- Ô? Lần này không tốt rồi, hình như những người Trấn Yêu thành kia đã tìm tới nơi này, chúng ta nhanh giải quyết thằng này, nếu không chờ một lát nữa thì càng thêm phiền toái.

Nháy mắt sau đó, sắc mặt Cổ Mặc lại đột nhiên khê biến, nhìn Tần Phàm nói ra.

- Những người kia thật sự là oan hồn bất tán!

Tần Phàm không khỏi chửi nhỏ một tiếng, bắt quá dùng thực lực hấn bây giờ, chống lại những Linh Vũ sư kia còn không có gì nắm chắc.

- Nếu chờ ta luyện hóa được viên Ma chủng thứ ba này, sẽ không cần sợ bọn họ rồi, đến một cái giết một cái, đến hai cái giết một cặp!

- Cùng một chỗ động thủ đi, bạch ngọc trong mộ thất này rất dày, Huyền Vũ thú hồn căn bản không dùng được Thổ hệ thiên phú, nó kiên trì không được bao lâu nữa.

Cổ Mặc nói ra, sau đó quát khê một tiếng, lấn người lên trước, hai tay chưởng không lấy hắc hỏa, trực tiếp oanh về hung thú kia.

Lúc này Tần Phàm cũng nuốt vào một khóa Tăng Khí đan, đem thực lực tạm thời tăng lên tới Tiên Thiên cấp sáu.

Nháy mắt sau đó, toàn thân hấn phảng phát như đều tràn ngập lực lượng, Tần Phàm hít sâu một hơi, gió cao Hỏa Vân đao trong tay lên, đao ý vận chuyển, tóc không gió mà bay, vào lúc này khí kinh toàn thân tăng lên tới đỉnh phong.

- Bá Vương đao!

Thời điểm hắc hỏa của Cổ Mặc bức đầu của Huyền Vũ thú hồn ra ngoài, một đao của Tần Phàm chém về phía trước, khí thể chưa từng có từ trước đến nay, oanh kích toàn bộ mộ thất chấn động.

Khí kinh hỏa hồng sắc cơ hồ đốt cháy không khí, đao ý cực kỳ Bá Đạo rốt cục rơi xuống phía trên đầu lâu của siêu cấp hung thú kia, Huyền Vũ thú hồn trừng mắt, sau đó toàn bộ đầu lâu bắt đầu sinh ra vết rách.

Oanh!

Tiếng vang cực lớn truyền đến, sau một khắc, Huyền Vũ thú hồn liền biến mất tại chỗ, mà ở địa phương nó vừa đứng, lơ lửng một hư ảnh Huyền Vũ nhỏ xíu, tản ra hào quang màu vàng đất nhàn nhạt.

- Cái này là viên Ma chủng thứ ba rồi!

Ánh mắt Tần Phàm nóng rực, vội vàng bước nhanh đi qua nắm trong tay.

- Ngũ đại Ma Tôn là Bạch Hổ Ma Tôn, Thanh Long Ma Tôn, Chu Tước Ma Tôn, Kỳ Lân Ma Tôn cùng Huyền Vũ Ma Tôn, đối ứng Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành Ma chủng, khóa này là Thổ nguyên Huyền Vũ Ma chủng, tăng thêm hai khóa Hỏa Nguyên cùng Thủy Nguyên Ma chủng trước kia, vậy thì có được ba khóa Ma chủng rồi, lại tìm được hai khóa Ma chủng của Bạch Hổ, Thanh Long, như vậy người liền có thể luyện thành khí lực cường đại nhất thể gian này rồi.

Lúc này Cổ Mặc khê cười nói:

- Bản Võ Thánh hoàn toàn chính xác không có lừa ngươi a?

- Ha ha, chỉ là không biết hai khóa Ma chủng khác sẽ ở nơi nào.

Tần Phàm cũng vui vẻ cười, trải qua hai khóa Ma chủng trước cải tạo, khí lực của hấn trở nên cường đại thêm không ít, hấn đối với hiệu quả của Ma chủng này hết sức hài lòng! Cũng thập phần chờ mong biến hóa sau khi mình luyện hóa viên Ma chủng thứ ba này, đương nhiên, hấn càng muốn sớm ngày luyện hóa cả năm khóa Ma chủng!

Khí lực cường đại nhất, hơn nữa kỹ thuật luyện đan của hấn, trở thành Võ Thánh cường đại nhất Vũ Thiên đại lục cũng không phải là không thể được!

- Tiểu tử, xem ra ngươi vẫn không thể ở chỗ này luyện hóa Ma chủng rồi, người của Trấn Yêu thành đã sắp tới bên ngoài mộ rồi, chúng ta nhanh ly khai nơi này.

Thấy Tần Phàm muốn lập tức luyện hóa Ma chủng, Cổ Mặc vội nói.

Tần Phàm chỉ phải bắt đắc dĩ gật gật đầu, sau đó ánh mắt của hắn lại đột nhiên nhìn về phía quan tài bạch ngọc cách đó không xa.

- Muốn mở ra nhìn một chút hay không?

Nội tâm của hắn giãy dụa.

Trong nội tâm Tần Phàm vùng vẫy hồi lâu, thời điểm đi đến quan tài bạch ngọc chưa đủ mười bước, hắn dừng lại, sau đó xoay người rời đi.

- Ồ? Tiểu tử, ngươi không mở quan tài của Đạo Vương ra nhìn một chút bên trong có đồ vật gì sao?

Lúc này Cổ Mặc không khỏi hiếu kỳ hỏi, chỉ là từ từ từ của hắn trong mộ thất đến xem, đã biết rõ thân phận địa vị của Đạo Vương này không giống bình thường, bên trong quan tài này nói không chừng sẽ có một ít bảo vật. Hắn không thể tưởng được Tần Phàm sẽ buông tha.

- Được rồi.

Tần Phàm lại lắc đầu nói:

- Ta đã được viên Ma chủng thứ ba, còn linh ngọc đạo ý Bá Đạo, đây đối với ta mà nói đã là thu hoạch tốt nhất, không cần quấy rầy Đạo Vương lão nhân gia nghỉ ngơi.

- Hắc hắc, bản Võ Thánh nghĩ tiểu tử ngươi không phải thấy đủ đơn giản như vậy a.

Nhưng Cổ Mặc lại bán tín bán nghi cười nói.

- Được rồi, kỳ thật ta là sợ hãi.

Tần Phàm chỉ phải trung thực đáp:

- Đoạn đường này đi đến, bắt được Huyền Vũ Ma chủng này, nhìn như là dễ dàng, trên thực tế là từng bước sát cơ. Trước khi tiến này Đạo Vương mộ, ta thiếu chút nữa hồn phi phách tán; thứ hai, nếu như không phải ta ở trên bia mộ Đạo Vương linh ngọc đến đạo ý Bá Đạo, những đồng tượng kia sẽ khiến ta ăn khổ không chịu nổi, thứ ba, mười kim tượng kia, như không có lão đầu người trợ giúp, ta ngay cả mệnh cũng không có; thứ tư, nếu như không phải vì mộ thất này đều là bạch ngọc tạo thành, như vậy hai người chúng ta cộng lại cũng chưa chắc có thể đối phó được Huyền Vũ thú hồn kia!

- Cho nên ngươi nói ta không sợ hãi sao? Nếu như một hồi thời điểm ta mở quan tài ra, nhìn thấy Đạo Vương lão nhân gia, hắn có thể đột nhiên hồi quang phản chiếu, tùy tiện một ánh mắt cũng có thể khiến cho ta vạn kiếp bất phục!

- Đương nhiên, khả năng này không lớn, bắt quá coi như là tùy tiện gặp được một chút cản trở, đằng sau là có truy binh của Trần Yêu thành chạy đến, vậy cũng sẽ để cho ta lâm vào trong nguy hiểm thật lớn!

Tần Phàm tiếp tục nói, sau đó mỉm cười:

- Nhân tâm chưa đủ rắn nuốt voi, thấy đủ thì cười ah!

- Hắc, không thể tưởng được tiểu tử ngươi còn thông suốt điểm này nha.

Cổ Mặc tán thưởng nhìn Tần Phàm, thiếu niên 17 tuổi này có thể nhận được dự hoặc lớn như vậy nguyên có thể bảo trì tỉnh táo, xác thực là rất không dễ dàng.

Mà thời điểm Tần Phàm muốn ly khai nội mộ, hắn lại trong lúc vô tình chứng kiến trong hài cốt người thủ mộ kia, phát hiện nội giáp phía trên kia lại không có hóa thành tro tàn, trải qua nhiều vạn năm như vậy, lại vẫn có thể bảo tồn hoàn hảo!

- Ha ha, cái này ngược lại là có thể lấy đi.

Tần Phàm lại khẽ mỉm cười nói, sau đó đi tới, nhặt nội giáp lên, vừa cầm vào liền cảm thấy có chút lạnh buốt, nhưng hắn có thể cảm giác được thứ này tuyệt đối không phải là phàm phẩm.

- Xin lỗi vì đã quấy rầy.

Tần Phàm bỏ nó vào trong trữ vật giới chỉ, sau đó lại hướng quan tài Dao Vương cùng người thủ mộ kia cúi đầu, lúc này mới đạp lên bậc thang bạch ngọc, trở lại đến bên ngoài.

Ầm ầm...

Mà Tần Phàm vừa mới từ nội mộ đi ra, Dao vương Kim Thân kia lần nữa di động, quay trở về chỗ cũ, che đầy cửa vào nội mộ.

281. Chương 290: Dao Vương Tặng Lễ.

Chương 290: Dao Vương tặng lễ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“••_(_“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^)_••’^)

- Hô...

Tần Phàm trông thấy tình cảnh này không khỏi thở dài một hơi, có chút lòng còn sợ hãi, nếu như vừa rồi thời điểm hắn ở bên trong, kim tượng này đột nhiên chặn lối ra, hắn còn thật không hiểu làm như thế nào cho phải.

- Ha ha, hậu bối, ngươi không có quấy rầy đến bồn vương an nghỉ, rất tốt...

Vào lúc này, thanh âm Dao Vương kia lại lần nữa truyền đến.

- Kỳ thật cả đời bồn vương chỉ cùng đao làm bạn, ngoại trừ bảo đao khi còn sống dùng ra, thì không có bất kỳ thứ gì chôn cùng, khó được người không có tham niệm, một khối Dao Vương lệnh này, bên trong có một ít cảm ngộ của bồn vương đối với đao đạo, hôm nay liền tặng cho ngươi.

- Duyên phận đến đây chấm dứt! Có thể đi bao xa còn cần dựa vào chính ngươi... Ha ha... Hi vọng đao ta không diệt!

Thanh âm kia lộ ra càng ngày càng xa, rốt cục dần dần biến mất.

Mà Dao Vương vừa dứt lời, “Phanh” một tiếng, một khối bài tử kim sắc từ trên người Dao Vương rơi xuống, vừa vụn rớt ở trước mặt Tần Phàm.

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, liền bước lên phía trước nhặt bài tử kia lên, kỳ thật vừa rồi hắn chỉ là xuất phát từ sợ chết mới không đi động quan tài kia, nhưng không thể tưởng được lại chạm vào cơ duyên khác!

Dao Vương này càng là lợi hại, vậy mà ở ngàn vạn năm trước liền thiết kế hết thấy, trải qua khảo nghiệm nặng nề, sau đó dùng phương thức này truyền y bát xuống.

Nhặt Dao Vương lệnh kia lên, Tần Phàm liền cảm giác được thượng diện truyền đến đủ loại huyền bí, nhưng lúc này hắn nghe được đã có tiếng bước chân ở bên ngoài truyền đến, nên không dám vào lúc này đi cảm ngộ. Chỉ là tranh thủ cất kỹ, sau đó trịnh trọng quỳ gối khấu đầu cho Dao Vương một cái.

- Tất không phụ tâm ý của Dao Vương.

Tần Phàm trong miệng nhẹ nói, sau đó liền đứng lên, cầm Hỏa Vân đao trong tay, quay đầu nhìn người của Trấn Yêu thành vừa mới từ kim sắc đại môn đi tới.

Người đến tổng cộng có bảy người, trong đó cầm đầu là một người ngân giáp tóc trắng, mặt sắc lạnh lùng, thoát nhìn sát khí rất mạnh, sáu người khác đồng dạng mặc ngân giáp, thực lực đều là bất phàm.

- Thứ sáu ngàn bảy trăm tám mươi hai, cùng ta trở về.

Nam tử tóc trắng ngân giáp kia nhìn Tần Phàm, lạnh lùng nói.

- Trở lại nơi nào?

Tần Phàm lộ ra một tia trêu tức.

- Địa phương người nên trở về.

Nam tử tóc trắng ngân giáp kia tiếp tục mặt không biểu tình nói.

- Nơi nào nên đi, nơi nào không nên đi, tự ta rõ ràng.

Tần Phàm cười lạnh nói:

- Nhưng mà địa phương các người nên đi, đoán chừng còn không biết a.

- Giết không tha.

Nam tử tóc trắng ngân giáp kia cũng không có cùng Tần Phàm nhiều lời, chỉ lạnh lùng ra lệnh.

- Thật đáng buồn khôi lỗi, xuống Địa ngục đi thôi!

Tần Phàm quát khẽ một tiếng, Hỏa Vân đao trong tay cao cao giơ lên, hướng về phía trước chém xuống một cái, không khí nóng rực quay cuồng, đao khí mãnh liệt Bá Đạo phóng về bảy người đối phương.

Bồng!

Nam tử tóc trắng ngân giáp kia phi thân tiến lên, trường kiếm trong tay vung lên, vậy mà ở trong hư không ngưng hóa ra một mảnh băng tuyết, sau đó trực tiếp đông cứng đao khí của Tần Phàm, băng tuyết tan rã, đao khí bá đạo của Tần Phàm cũng biến mất vô tung.

- Phản kháng là phí công.

Nam tử tóc trắng ngân giáp kia tiếp tục lạnh lùng nói, sau đó một kiếm chém tới Tần Phàm, sáu gã Ngân vũ khác vào lúc này cũng bắt đầu vây quanh Tần Phàm.

- Xem ra thực không thể ngạnh bính.

Tần Phàm nhìn kiếm khí tựa hồ muốn đông cứng không khí kia, trong nội tâm hơi sợ, biết rõ dùng thực lực của mình bây giờ, tuyệt đối không phải là đối thủ của mấy Linh Vũ sư, vội vàng triển khai Lưu Tinh bộ lui về phía sau.

Bành!

Đao kiếm khí kia đã rơi vào trên khuôn mặt Dao Vương, nhưng Kim Thân này lại không biết vật gì chế tạo, lại không có nửa điểm hư hao, thậm chí không có bị rung chuyển nửa phần.

- Nếu như không phải Dao Vương này tự động di dời, xem ra ta là không có cách nào khác tiến vào nội mộ.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng.

Sau đó một màn thần bí đã xảy ra, thời điểm kiếm khí của Nam tử tóc trắng ngân giáp kia rơi vào mặt Dao Vương, Dao Vương kia như đột nhiên phát ra một cổ kim quang cực kỳ chói mắt, vô số đao khí cường hoành lập tức bạo xông bốn phía mà ra.

Oanh!

Nhóm Ngân vũ vừa mới muốn lướt qua Dao Vương đi công kích Tần Phàm, liền bị một cổ lực lượng không hề có dấu hiệu xông thẳng lại, cả đám đều bị đao khí trùng kích đến toàn thân đều là miệng vết thương, một người thậm chí là từ mặt đến hạ thể có một vết máu hẹp dài, dữ tợn đáng sợ.

Mà nam tử tóc trắng ngân giáp kia lại dùng kiếm trong tay đi ngăn cản, bất quá tuy đao khí của Dao Vương phát ra đã qua ngàn vạn năm, nhưng vẫn không thể coi nhẹ, sao có thể là một Linh Vũ sư có thể ngăn cản!

Đao khí này càng bị ngăn cản, thì phát huy lực lượng càng lớn, nam tử tóc trắng ngân giáp kia bị đánh lui hơn mười trượng xa, nặng nề ngã trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, xem ra là bị thương không nhẹ.

PHỐC!

Mà Tần Phàm trong khoảng thời gian ngắn cũng né tránh không kịp, không khỏi bị một cổ lực lượng đánh lui vài chục trượng, trong miệng còn phun ra một ngụm máu tươi.

Bất quá khí lực của hắn so với Linh Vũ sư còn cường đại hơn, hơn nữa thời điểm né tránh cố ý dùng cánh tay Kỳ Lân phòng ngự càng mạnh hơn nữa ngăn trở phía trước, cho nên trên người ngoại trừ một vết thương ở bụng hơi nặng ra, thương thế của hắn ngược lại là không có gì trở ngại.

- Không hổ là Đạo Vương ah! Đã qua mấy ngàn vạn năm, đạo khí này còn có lực lượng mạnh như vậy!

Tần Phàm thở dài, may mắn hắn chưa từng có khởi qua ý niệm mạo phạm Đạo Vương trong đầu.

- Trước ly khai nơi này, về sau lại tính sổ cùng các người.

Tần Phàm thấy những người Trấn Yêu thành té trên mặt đất kia còn không có kịp phản ứng. Hỏa Vân đạo trên tay thừa cơ đạo đánh xuống một người bị thương nặng nhất, kết liễu một người, sau đó dưới chân Lưu Tinh bộ toàn lực triển khai, chạy về thông đạo bên ngoài.

Hắn biết rõ nam tử tóc trắng ngân giáp kia cùng mấy người khác tuy đã bị thương, nhưng chiến lực vẫn còn, nên hắn không dám ở chỗ này ham chiến.

- Nhanh lên, trực tiếp dẫn bọn chúng tới chỗ Tạo Hóa Kim Liên, để cho những người kia gặp mặt cùng bọn họ, sau đó người có thể thừa nước đục thả câu.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến bên tai.

Tần Phàm hiểu rõ gật gật đầu, nơi đó là một cái hồ lớn, hắn ở trong nước cũng có thể phát huy chiến lực càng mạnh hơn nữa.

- Hô!

Mà Tần Phàm vừa mới chạy ra thông đạo không xa, nam tử tóc trắng ngân giáp kia đã nhanh chóng đuổi theo, một kiếm chém tới sau lưng Tần Phàm.

Sau lưng truyền đến khí tức lạnh như băng, bước chân Tần Phàm không khỏi dừng một chút.

Oanh!

Một đạo hắc hỏa ở lúc này phát ra, giúp Tần Phàm chặn một kích kia, nhưng hắc hỏa không chỗ nào không đốt của Cổ Mặc kia, sau khi cùng kiếm khí băng tuyết đụng nhau, cũng lập tức biến mất.

- Thăng này khó đối phó, dùng thực lực của bản Võ Thánh bây giờ, cũng chỉ có thể đánh ngang tay với hắn mà thôi, nhanh trốn đi.

282. Chương 291: Chiến Linh Vũ. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 291: Chiến Linh Vũ. (1)

Cổ Mặc lần nữa nói ra, sau đó hắn bày ra một huyền trọng vực giúp Tần Phàm tạm thời ngăn cản đường đi của đối phương.

- Ta còn quá yếu.

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi dâng lên một cảm giác vô lực, loại cảm giác này hắn thập phần không thích. Lúc này nếu như không phải là vì Đạo Vương lưu lại đạo đạo khí kia, như vậy hắn ngay cả cơ hội chạy trốn cũng xa vời.

Bành!

Tần Phàm gần kề chỉ chạy ra khoảng cách trăm mét, nam tử tóc trắng ngân giáp ở đằng sau cũng đã phá vỡ đem huyền trọng vực do Cổ Mặc bố trí.

Bất quá Tần Phàm đoán chừng tốc độ của mình và hắn không sai biệt nhiều, đã có khoảng cách trăm mét này, cũng đủ hắn ly khai thông đạo này rồi. đọc truyện mới nhất tại .

- Một ngày nào đó chỉ có ta đuổi theo người khác chạy, sẽ không để cho người ta đuổi ta chạy!

Trong nội tâm Tần Phàm rống giận, dùng hết toàn lực rút cục chạy ra khỏi thông đạo thật dài, ở cuối cùng còn thiếu một chút nữa liền bị kiếm khí của nam tử tóc trắng ngân giáp kia chém trúng.

- Đến đây đi!

Tần Phàm cố ý phát ra một tiếng cho người chú ý, sau đó chạy về hồ lớn kia.

Lúc này ở trên hồ lớn xa xa kia, Tạo Hóa Kim Liên kim quang đại phóng, chiếu rọi toàn bộ hồ nước thành kim quang rực rỡ.

- Hắc hắc, lúc này lão tửu quỷ kia quả nhiên không có gạt chúng ta, Tạo Hóa Kim Liên này quả nhiên thật là nằm náy nở rộ, may mắn chúng ta vừa vặn tới kịp.

Mà mấy người bên hồ thủ hộ kia, một người trong đó nhìn xem kim quang của kim liên càng ngày càng thịnh, mặt không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng, mở miệng nói.

- Hừ, nhi tử của lão tửu quỷ kia bị chúng ta chế trụ, hắn còn dám nói dối?

Một Đại Hán khác mặt mũi tràn đầy kinh thường hừ lạnh một tiếng nói ra:

- Bất quá cũng không khỏi phục lão tửu quỷ này, Truyền Tống Trận ẩn nấp như vậy cũng bị hắn phát hiện ra, nhưng lại tiện nghi chúng ta.

- Hắc hắc, lúc này lão tửu quỷ khai ra điều kiện muốn một hạt Tạo Hóa Liên Chung, chúng ta có cho hắn hay không?

Một nam tử áo lam mở miệng nói.

- Lâm Hồng, đầu óc ngươi là cho yêu thú ăn rồi sao? Vấn đề ngu ngốc như vậy còn muốn hỏi! Chúng ta buông tha một nhà hắc dã xem như tạo hóa của lão tửu quỷ rồi, còn muốn Tạo Hóa Liên Chung? Nếu không phân phần của ngươi cho hắc a!

Một gã nam tử sắc mặt âm lãnh, hung ác nham hiểm nhìn nam tử áo lam nói.

- Hàn Đường, lời này của ngươi là có ý gì?

Nam tử áo lam gọi là Lâm Hồng kia bất mãn trừng mắt nhìn nam tử sắc mặt âm lãnh.

- Ngươi nói có ý tứ gì chính là ý tứ đó.

Nam tử âm hiểm gọi là Hàn Đường kia khinh thường nói.

- Ngươi...

Trên mặt Lâm Hồng không khỏi có chút xấu hổ.

- Đừng cãi nữa, để tâm chú ý một chút, ta tựa hồ nghe đến bên kia có thanh âm truyền đến, nhìn xem là yêu thú gì.

Lúc này một trung niên nhân uy nghiêm mặc áo xám mở miệng nói.

Thanh âm của trung niên nhân này vừa ra, Lâm Hồng cùng Ngô Đường kia liền không dám lên tiếng nữa, đều trở nên trợn mắt sấn sàng đón quân địch, cảnh giác nhìn xem bốn phía, tâm cẩn thận thủ hộ bên hồ.

Mà cũng vào lúc này, Tần Phàm vừa vặn từ trong núi lao ra, hô to một tiếng, sau đó chạy về hồ lớn kia.

- Có người!

Nghe được thanh âm của Tần Phàm, mấy người bên hồ thoáng chốc thay đổi sắc mặt.

- Vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên sao mà to lớn, không thể tưởng được địa phương ẩn nấp như vậy cũng có người xuất hiện!

Nam tử áo lam gọi là Lâm Hồng kia kinh ngạc nói.

- Nói không chừng là người mật báo đấy.

Hàn Đường âm trầm nói.

- Hàn Đường, người nhất định phải cùng ta phân cao thấp đúng không! Việc này xong rồi, ta không để yên cho người!

Bị Hàn Đường nói móc như vậy, Lâm Hồng kia cũng không khỏi giận tím mặt, nhưng cân nhắc đến đại cục, lại không có động thủ lúc này.

- Tất cả im miệng cho ta, nếu không đừng trách ta vô tình!

Trung niên nhân áo xám kia quét mắt hai người, sau đó lạnh nhạt nói:

- Xem một chút đối phương có bao nhiêu người, tùy thời chuẩn bị động thủ.

- Không sai biệt lắm là lúc này.

Lúc này Tần Phàm nhảy đến trên một cây đại thụ, nhìn lại bên kia hồ, phát hiện Tạo Hóa Kim Liên đã đến nở rộ cuối cùng, mà vài tên Linh Vũ sư bên hồ kia, lúc này cũng đều thập phần cảnh giác.

Sau đó hắn nhìn thoáng qua phía sau, phát hiện nam tử Ngân giáp kia cũng đã đuổi tới, đang trực tiếp chém tới mình.

- Ha ha, tới tốt.

Tần Phàm cười cười, sau đó trực tiếp từ đại thụ nguyên lai nhảy đến trên một cây đại thụ khác, chạy về phương hướng bên kia hồ, một bên nhảy lên, trong miệng giả bộ như trịnh trọng kêu lên:

- Nhanh lên, Tạo Hóa Kim Liên kia sắp nở rộ rồi, trước giải quyết hết những người kia!

- Dư ca, đối phương giống như không chỉ một người.

Lúc này Đại Hán kia cẩn thận mở miệng nói.

- Hừ, chúng ta nơi này có sáu người, tăng thêm dùng thực lực của Dư ca, trừ khi đối phương đến là Võ Tôn, nếu không chúng ta sợ cái gì.

Hàn Đường lại hừ lạnh một tiếng nói.

- Đều đi ra.

Đợi cách bên hồ chưa đủ trăm mét, Tần Phàm nghe thấy mấy người Trấn Yêu thành sau lưng cũng toàn bộ đuổi tới, trong nội tâm hơi âm trầm, sau đó trong miệng tiếp tục giả vờ kêu lên:

- Một tên cũng không để lại! Nhất định không thể để cho bọn hắn chạy trốn!

Mà những người Trấn Yêu thành kia đều như khời lỏi, nơi nào sẽ đi phân biệt, bọn hắn chỉ biết là phải giết chết Tần Phàm, mặt khác đều hồ hững.

Cái này cũng là cho Tần Phàm cơ hội.

- Động thủ!

Trung niên nhân họ Dư kia thấy đối phương đã mở miệng nói muốn một tên cũng không để lại, sắc mặt không khỏi trầm xuống, ý bảo người mình chuẩn bị động thủ.

- Hừ, bốn thiếu gia khuyên các ngươi vẫn là không nên làm phản kháng vô vị, ngảnh cổ chịu chết, ngược lại có thể lưu toàn thân!

Tần Phàm cố ý hừ lạnh một tiếng nói ra.

Nhưng vào lúc này, nam tử Ngân giáp ở sau lưng Tần Phàm kia cách hắn chỉ còn lại chừng ba mươi thước, trong khoảng cách này, kiếm khí hoàn toàn có thể công kích tới!

Cho nên vào lúc này, nam tử Ngân giáp kia chém ra một kiếm, một đạo kiếm khí vô cùng sắc bén chém tới Tần Phàm, trên đường tất cả cây cối ngăn cản đều bị chém ngang lưng!

Mà này lúc đám người bên hồ cách Tần Phàm cũng đã rất gần, liền lợi dụng cơ hội này, Tần Phàm linh hoạt đánh ra một đạo kiếm khí, để cho công kích của hắn đi tới trước.

- Tốt, tên trang phục áo xám nọ giao cho ngươi, những người còn lại, giết sạch những người khác cho ta!

Bởi như vậy, đối phương càng tin tưởng người Trần Yêu thành là cùng mình một phe, trong miệng Tần Phàm lạnh lùng nói, sau đó trực tiếp giơ Hỏa Vân đao lên, một đao chém tới nam tử tên là Hàn Đường kia, cũng cố ý kéo ra khoảng cách.

Như thế, song phương liền đại chiến!

Tần Phàm thành công kéo hai bên vào cùng một chỗ!

- Tiểu tử, ngươi rất có gan, cũng dám chống lại Hàn gia ta, thật sự là tự tìm đường chết!

Tên Hàn Đường kia sắc mặt lạnh lùng cười cười, trong tay xuất hiện một lợi kiếm cổ quái giống như độc xà.

283. Chương 292: Chiến Linh Vũ. (2)

Chương 292: Chiến Linh Vũ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Hắn xem Tần Phàm trẻ tuổi như vậy, hơn nữa từ một đao vừa rồi kia của Tần Phàm xem ra, tuy Bá Đạo, nhưng không có linh khí hóa thực, kai chính là không có đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, cho nên có chút khinh thường.

- Móa, cái này thật sự là Âm Hồn Bất Tán!

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm phát hiện nam tử Ngân giáp kia tựa hồ còn không muốn buông tha mình, tuy bị trung niên nhân họ Dư ngăn đón, nhưng y nguyên tiếp tục đuổi về cạnh mình.

- Bạch Y, ngươi không cần tới! Yên tâm đi, mặt hàng như vậy thiếu gia ta còn có thể đối phó, ngươi trước giải quyết tên kia rồi nói sau.

Tần Phàm giả bộ như khinh thường nói, sau đó như sợ nam tử Ngân giáp kia tới phá đám mình, hắn thi triển Lưu Tinh bộ tiến đến bên hồ, nhìn Hàn Đường nói ra:

- Dám cùng thiếu gia ta vào trong nước một trận chiến hay không?

- Hừ, ở nơi nào ngươi cũng khó thoát khỏi cái chết!

Hàn Đường kia hừ lạnh một tiếng, đuổi đi theo.

Rất nhanh, người song phương đều phân biệt chiến lại với nhau.

Đạp vào mặt hồ, Tần Phàm rốt cục cũng thở dài một hơi, sau đó mỉm cười nhìn Hàn Đường đối diện. Hắn biết rõ người này đại khái là Linh Vũ sư cấp hai, trong nước, cho dù hắn không thắng được, nhưng tin tưởng cũng chết không được.

Hơn nữa hắn đối với vị trí này cũng tương đối thoả mãn, nếu như Tạo Hóa Kim Liên kia nổ rộ, hắn sẽ là người thứ nhất đến!

Lúc này Hàn Đường kia cũng nhảy đến trên mặt hồ, hơn nữa một cái chớp mắt cũng không ngừng lại, bàn chân trực tiếp hung hăng đạp mạnh mặt hồ, theo một tiếng nổ mạnh vang lên, thân hình của hắn lao nhanh đến Tần Phàm.

- Có thể đạt tới Linh Vũ sư quả nhiên không phải thể hệ đơn giản, người này đối với vận dụng võ khí đã cực kỳ thành thạo, ở trên mặt nước cũng không chậm hơn ta, hơn nữa thập phần vững vàng. xem tại

Tần Phàm trông thấy Hàn Đường này như vậy, trong nội tâm không khỏi cẩn thận thêm vài phần.

Bất quá bởi vì có cánh tay Kỳ Lân, trong nước Tần Phàm có thể nói là chiếm hết ưu thế, cho nên hắn cũng không sợ, cánh tay phải chấn động, hiện ra trạng thái cánh tay Kỳ Lân mạnh nhất, sau đó giờ Hỏa Vân đao lên, lạnh lùng nhìn thân ảnh bay nhanh mà đến.

-Ồ?

Trông thấy Tần Phàm đột nhiên lộ ra cánh tay Kỳ Lân dữ tợn, Hàn Đường kia cũng không khỏi có chút kinh ngạc, nhưng mà dưới chân không ngừng, Kim Xà kiếm trong tay hào quang nhanh chóng ngưng tụ, năng lượng hùng hồn, phóng thích ra ba động nhàn nhạt, như đang chuẩn bị một kích cường lực.

- Bá Vương đao!

Tần Phàm nhìn Hàn Đường kia càng ngày càng tới gần, quyết định xuất thủ trước, Hỏa Vân đao trong tay hắn vẽ một cái, lập tức hồ nước quay cuồng, nước trợ đao thế, đao khí vô cùng khí phách chém tới Hàn Đường.

Bất quá Hàn Đường kia cũng không lui lại, hắn am hiểu nhất tựa hồ cũng là chiến đấu cứng đối cứng, cho nên không thể né tránh, nhảy tới một bước, Kim Xà kiếm trong tay mang theo kiếm khí hùng hồn, hung hăng nghênh đón đao khí mãnh liệt kia.

Oanh!

Theo một tiếng chấn động truyền ra, một vòng kinh khí hung mãnh khiến cho bốn phía hồ nước quay cuồng, khắp nơi nước bay tung tóe, Tần Phàm không khỏi lui lại mấy bước, mà trái lại Hàn Đường kia chỉ lui về phía sau nửa bước, liền đứng vững thân thể.

- Nguyên lai là Tiên thiên Võ sư mà thôi, dĩ nhiên cũng dám khiêu chiến Hàn gia ta, thật sự là không biết sống chết.

Trải qua tiếp xúc vừa rồi, hắn đã khẳng định thực lực của Tần Phàm đúng như mình suy đoán, Hàn Đường nhếch miệng, khinh thường cười nói.

- Hắc, Linh Vũ sư cũng chỉ như vậy a.

Tần Phàm cũng không cam chịu yếu thế nói, vừa rồi một chiêu kia hắn là có chỗ giữ lại. Dùng cảm ngộ của hắn hôm nay đối với Thủy Nguyên Ma chủng, hoàn toàn có thể đem đao khí dung nhập đến trong hồ nước chung quanh, như vậy công kích của hắn có thể gia tăng vài lần! Nhưng vừa rồi một đao kia cũng chỉ xem như thăm dò, cho nên không có làm như vậy.

- Tiểu tử, bớt sàm ngôn đi, sớm nạp mạng a!

Hàn Đường kia hừ lạnh một tiếng, huy động Kim Xà kiếm trong tay, sau đó liền thấy hồ nước đột nhiên dâng lên, hóa thành mấy con thủy xà cực lớn, sau đó mũi kiếm của hắn chỉ về phía Tần Phàm!

Vù vù vù!

Mấy con thủy xà này ở trong nước lao nhanh, tựa hồ muốn quấy động toàn bộ hồ nước, thanh thế cực kỳ to lớn, Tần Phàm có thể cảm giác được lực lượng ẩn chứa bên trong rất mạnh.

- Hắn vậy mà lĩnh ngộ Thủy hệ nguyên khí! Trách không được dám đến mặt hồ chiến đấu cùng ta.

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ.

- Hừ, bất quá tuy là như thế, người bì kịp Thủy Kỳ Lân là vương giả trong nước sao?

Oanh!

Lập tức hắn cũng đem hết toàn lực chém ra một đao về phía trước, đồng dạng thanh thế cực lớn, thậm chí đưa tới mọi người trên bờ chú ý.

- Tiểu tử kia bắt quá là Tiên thiên Võ sư, như thế nào đánh ra công kích cường hoành như vậy?

Lúc này vài tên đồng bạn của Hàn Đường kia, đáy lòng cũng không khỏi khiếp sợ.

Ở hai người Tần Phàm cùng Hàn Đường đồng dạng đánh ra công kích có thanh thế to lớn kia, toàn bộ hồ lớn sóng nước ngập trời, thân ảnh hai người đều bị nhấn chìm bên trong; lúc này bên trong đối bình cường lực, thắng bại như thế nào?

Bởi vì nước hồ cản trở tầm mắt mọi người, cho dù lúc này đang chiến đấu kịch liệt, nhưng cũng không khỏi phân ra một ít tâm thần đi chú ý đến nơi đây.

Sau một lát, nước hồ thối lui, thân ảnh hai người chậm rãi lộ ra.

PHỐC!

Rất nhanh, Tần Phàm đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Mà thấy một màn này, chút ít đồng bạn kia của Hàn Đường đáy lòng không khỏi thở dài một hơi.

Nhưng mà nháy mắt sau đó, Hàn Đường ở đối diện Tần Phàm lại là sắc mặt chậm rãi trở nên tái nhợt, sau đó toàn thân chảy ra vài cột máu đỏ tươi, thân hình chậm rãi bay ngược về sau.

Máu nhuộm đỏ nước hồ, cùng lúc đó, ở cách đó không xa kim quang đại phóng...

- Hàn Đường thất bại? Làm sao có thể! Tiểu tử kia chỉ là Tiên thiên Võ sư ah!

Lúc này ở trên bờ, Lâm Hồng cùng Hàn Đường một mực có mâu thuẫn kia cũng không khỏi trong nội tâm kinh ngạc, tuy hấn và Hàn Đường có tranh chấp, nhưng trên thực tế bàn về thực lực, hai người bọn họ đều là hiểu rõ, không kém bao nhiêu.

- Đừng phân tâm, nhanh giải quyết bọn hấn!

Lúc này trung niên nhân họ Dư kia quát to một tiếng, mặc dù hấn đối với việc Hàn Đường bại bởi Tần Phàm cũng cảm thấy thập phần ngoài ý muốn, nhưng hấn phải khống chế đại cục!

Lập tức trường kiếm trong tay trung niên họ Dư kia chém tới nam tử Ngân giáp.

Phanh!

Trường kiếm hai người phân biệt đụng vào cùng một chỗ, phát ra thanh âm Kim Thạch giao kích.

Bồng!

Cũng vào lúc này, trên trường kiếm của nam tử Ngân giáp kia đột nhiên nổi lên mảng lớn âm hàn chi khí đánh tới trung niên nhân họ Dư.

- Hừ!

Trung niên nhân họ Dư hừ lạnh một tiếng, thân hình nhanh chóng thối lui, nháy mắt sau đó, đột nhiên ở dưới chân Ngân võ tóc trắng kia xuất hiện một đôi bàn tay do bùn đất biến ảo mà thành, chụp tới Ngân võ tóc trắng kia, nhưng liền bị hấn tránh được.

- Xem ra hai người mạnh nhất song phương đều đấu được không chia trên dưới, tạm thời không phân thân đến bên ta.

284. Chương 293: Gặp Mạnh càng Mạnh.

Chương 293: Gặp mạnh càng mạnh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^·^·^·(^·^·^·† Nhóm dịch Dungnhi †·^·^·^·)^·^·^·)

Tần Phàm hơi trầm ngâm, hần nhìn tình thế trong sân, nhưng lại phát hiện mình không thích hợp ra tay, vì vậy hần chuyển hướng chú ý sang Tạo Hóa Kim Liên sắp nổ rộ kia.

Lúc này Tạo Hóa Kim Liên đã kim quang đại phóng, xem tình hình này, tựa hồ tùy thời đều sẽ nổ rộ.

- Hắc hắc, tiểu tử, không thể tưởng được hiện tại ngươi đã có thể giết chết Linh Vũ sư rồi! Tiến bộ của ngươi thật sự làm cho bản Võ Thánh kinh ngạc! Vừa rồi ta còn tưởng rằng cần lão đầu tử ta ra tay chứ.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai.

- Hôm nay ta đối với Thủy Nguyên Ma chủng đã cảm ngộ càng ngày càng sâu, trong nước ta có thể phát huy chiến lực gấp vài lần, bất quá ở trên bờ mà nói, ta y nguyên còn không phải đối thủ của Linh Vũ sư.

Tần Phàm chi tiết nói ra, hơn nữa vừa rồi hần đã ăn Tăng Khí đan, thực lực còn không có đi qua, thực lực của hần bây giờ là Tiên thiên lực cấp.

Ngoài ra, Tần Phàm lại có một dự cảm, chờ hần đột phá đến Linh Vũ sư, hần còn có thể từ trong Ma chủng lĩnh ngộ đến năng lực của hần, đến lúc đó thực lực của hần càng có thể đề cao không ít.

- Ha ha, hiện tại Tạo Hóa Kim Liên kia xem ra lập tức sẽ nổ rộ rồi, những người trên bờ kia đều không đếm xỉa tới ngươi, như vậy vừa vặn cho ngươi cơ hội, đến lúc đó lấy được Tạo Hóa Liên Chủng, cái gì cũng đừng để ý tới, trực tiếp dùng Chu Tước chi dịch bay khỏi nơi này, ngươi lại để cho bọn hần liều sống liều chết với nhau a!

Lúc này Cổ Mặc nhìn quanh toàn trường thoáng một phát, sau đó nói với Tần Phàm.

- Cái này tiểu tử ta tự nhiên hiểu được.

Tần Phàm cũng mỉm cười.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm lại đột nhiên cảm giác sau lưng truyền đến một đạo kiếm khí lăng lệ ác liệt, lúc này kiếm khí lại không có khiến ặt hồ động tĩnh bao nhiêu, tựa hồ một lòng muốn đánh lên.

Bất quá dùng năng lực khổng lồ chế Thủy Nguyên của Tần Phàm, vẫn là sớm đã phát hiện.

Vì vậy cánh tay phải của hần vội vàng chấn động, vài đạo tường nước chỉ trong nháy mắt kết thành, chắn một đạo kiếm khí kia.

Rầm rầm rầm!

Tam trọng tường nước cơ hồ ở kiếm khí va chạm vào, trong tích tắc bị đánh tan, nhưng kiếm khí vẫn không có tiêu tán, tiếp tục đánh tới Tần Phàm.

Phanh!

Tần Phàm tại chỗ ngoặt eo, sau đó Hỏa Vân đao trong tay chém về phía sau, tuy không có cách nào sử dụng vũ kỹ vào lúc này, nhưng mà dùng khí lực hùng hậu cùng một kích kia trực tiếp đón chào!

Tần Phàm buồn bực hừ một tiếng, cả người bị một kích này đánh rơi xuống mặt nước, bất quá may mắn hần đối với nguồn nước khổng lồ cực cao, ngược lại là không có xuất hiện tình cảnh chật vật cả người ngã vào bên trong nước.

- Lại vẫn không chết!

Khi Tần Phàm đứng lên, lại phát hiện Hàn Đường vừa rồi chìm trong nước, lúc này lại lần nữa đứng ở trên mặt nước, toàn thân ướt sũng, sắc mặt cực kỳ âm độc nhìn mình.

- Tiểu tử, một khóa Phục Xuân đan duy nhất của ta cũng bởi vì ngươi mà sử dụng! Ngươi phải vì thế trả một cái giá lớn!

Hàn Đường kia biểu lộ dữ tợn, lạnh giọng nói ra.

- Phục Xuân đan?

Tần Phàm có chút kinh ngạc, Phục Xuân đan này là đan dược chữa thương cao cấp, có công hiệu chữa thương rất mạnh, trên cơ bản tổn thương dưới Linh Vũ sư tạo thành đều có thể trị liệu trong một thời gian ngắn.

Nguyên lai một kích vừa rồi kia của hắn chỉ là trọng thương Hàn Đường, nhưng lại không có giết chết, cho nên sau khi hắn phục dụng Phục Xuân đan, dưới tình huống Tần Phàm không lưu ý, rất nhanh khôi phục thương thể.

Bởi vì là đan dược cho Linh Vũ sư sử dụng, hôm nay tuy Tần Phàm có thể luyện chế, nhưng mà cũng phải phí một phen công phu mới có thể thành công.

Hắn biết rõ đan dược như vậy, ở toàn bộ Vũ Thiên đại lục, Luyện dược sư có thể luyện chế cũng không nhiều, hắn không thể tưởng được Hàn Đường vậy mà sẽ có thứ này.

- Bất quá cho dù người khôi phục thương thể thì như thế nào, vừa rồi ta có thể đánh bại người, hiện tại y nguyên có thể.

Tần Phàm khẽ cười nói, nhìn xem Hàn Đường, cũng không có lộ ra nửa điểm sợ hãi. Ở trên mặt hồ, hắn có vốn liếng tự tin.

Hơn nữa bàn về đan dược, ai sợ ai? Cho dù đối phương thực có biện pháp để cho hắn trọng thương, chỉ cần còn thừa lại một hơi, Tần Phàm hắn cũng có thể rất nhanh khôi phục lại!

- Ha ha, vậy sao? Đồng dạng!

Lúc này Hàn Đường nghe rằng cười, sau đó cầm thật chặt Kim Xà kiếm trong tay, trong đôi mắt lóe lên ánh sáng lạnh, lần nữa chém ra một kiếm.

- Ồ?

Nhìn xem Hàn Đường chém ra một kiếm này, hai mắt Tần Phàm lại không khỏi ngưng tụ, phát hiện Băng Hàn chi khí trên mặt hồ đột nhiên tăng thêm vài phần, hơn nữa dưới một kiếm này của Hàn Đường, hồ nước mãnh liệt tựa hồ cũng đang dần dần ngưng kết.

Ở trong cảm ứng của Tần Phàm, bên trong những gợn sóng kia, vậy mà cất giấu không ít khối băng sắc bén.

- Hàn Đường này vậy mà ở trong lần sinh tử vừa rồi linh ngộ ra Băng Nguyên khí?

Thấy tình hình này, Tần Phàm không khỏi âm thầm kinh ngạc, hắn biết rõ Băng Nguyên khí này chính là Thủy nguyên khí tiền giai, cũng là Linh Vũ sư hậu kỳ mới có thể linh ngộ được, không thể tưởng được Hàn Đường này mới là Linh Vũ sư cấp hai, bởi vì cơ duyên xảo hợp mà cảm ngộ được!

Mà cảm ngộ đến Băng Nguyên khí này, Tần Phàm có thể cảm giác được trong công kích của Hàn Đường ẩn chứa năng lượng khí lực so với vừa rồi cường đại hơn rất nhiều, hơn nữa băng đao băng trùy giấu ở bên trong nước chảy càng làm cho người khó lòng phòng bị!

Oanh!

Tần Phàm một bên huyền hóa ra tường nước đa trọng, một bên cấp tốc lui về phía sau, tránh khỏi công kích của Hàn Đường.

Hắn có thể cảm ứng được bên trong nước chảy bí mật mang theo rất nhiều băng đao vô cùng sắc bén, nếu như bị cái này đánh trúng, dù khí lực hắn vô cùng cường đại, sợ rằng cũng phải thụ tổn thương không nhẹ.

- Hắc hắc, tiểu tử, kỳ thật Hàn gia ta thật đúng là cần phải cảm ơn người, nếu như không phải người đánh ta trọng thương, ta cũng không nhanh như vậy liền cảm ngộ đến Băng Hệ nguyên khí, loại cảm giác này thật sự quá tốt.

Hàn Đường kia ở lúc này duỗi một tay ra, trên mặt nghe rằng cười lấy, mà trong tay lại xuất hiện một đóa băng hoa, hắn tựa hồ lộ ra phi thường đắc ý.

- Hàn Đường vậy mà cảm ngộ đến Băng Nguyên khí?

Lúc này Lâm Hồng chiến đấu ở trên bờ, sắc mặt không khỏi khê biến, hấn và Hàn Đường một mực có mâu thuẫn, nhưng thực lực hai người tương đương, người này cũng không thể làm gì được người kia!

Bất quá hiện tại Hàn Đường cảm ngộ đến Băng Nguyên khí! Thực lực sẽ tăng lên không ít, như vậy ngày sau bên trong giao phong, hấn sẽ rơi vào hạ phong!

Nghĩ tới đây Lâm Hồng không khỏi có chút bức bối, phảng phất như ý niệm không chịu thua trong nội tâm kia tác quái, công kích trong tay cũng lảng lệ ác liệt thêm vài phần.

- Hắc hắc, thằng này vậy mà cảm ngộ ra Băng Nguyên khí, xem ra cũng không phải thể hệ đơn giản ah! Tiểu tử, lần này ngươi có phiền toái!

285. Chương 294: Kim Liên Khai Mở. (1)

Chương 294: Kim liên khai mở. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’~)••’’~)

Lúc này Cổ Mặc cũng truyền âm nói ra, tuy Tần Phàm ở trong nước có thể phát huy vài lần chiến lực, nhưng dù sao vẫn là Tiên thiên Võ sư mà thôi, đối phó một Linh Vũ sư đã cảm ngộ Băng Nguyên khí là thập phần khó khăn! Kỳ thật hấn đã chuẩn bị tùy thời ra tay giúp trợ Tần Phàm rồi.

- Băng Nguyên khí đúng không... nguồn

Nhưng vào lúc đó Tần Phàm lại đột nhiên nhắm mắt, lẳng lặng cảm ngộ, bởi vì Hàn Đường khổng chế nguyên khí trong không khí biến hóa, hấn cảm ngộ chính là Hỏa nguyên khí!

Nhưng mà vì đã luyện hóa được Thủy Nguyên Ma chủng, thời điểm trong nước hấn lại có thể cảm ứng được Thủy nguyên khí tồn tại!

Hơn nữa bên trong cánh tay Kỳ Lân cũng có một đạo năng lượng Thủy hệ, ngày đó trợ giúp Kỷ Huyền Nhi chữa thương, hấn đã từng thử qua đem đạo năng lượng Thủy hệ này, chuyển hóa thành năng lượng Băng Hệ rồi!

Hiện tại hấn đã là Tiên thiên Võ sư, đã cảm ngộ được Nguyên mạch tồn tại, đối với đạo năng lượng Thủy hệ này, chừng không càng thêm dễ dàng rồi! Tăng thêm vừa rồi Hàn Đường cảm ngộ đến Băng Hệ nguyên khí, cái này càng làm cho Tần Phàm nhiều hơn một chút tham khảo.

Hàn Đường kia trông thấy Tần Phàm đột nhiên nhắm mắt lại, cũng không khỏi khê giật mình, không biết đối phương có mê hoặc gì, trong khoảng thời gian ngắn lại chẳng biết tại sao chậm chạp không dám động thủ, mà thời điểm hấn vừa mới quyết định muốn đánh lén, Tần Phàm lại mở mắt lần nữa.

- Ta cũng biết.

Hai con người của Tần Phàm bình tĩnh nhìn Hàn Đường đối diện, trong miệng thản nhiên nói, nháy mắt sau đó, một đạo nước chảy từ trên mặt hồ bay lên, rơi vào trong lòng bàn tay của hấn, sau đó hóa thành một đóa băng hoa sáng long lanh.

- Cái này... làm sao có thể!

Hàn Đường không thể tin được mở to hai mắt nói ra:

- Người chỉ là Tiên thiên Võ sư, làm sao có thể cảm ngộ đến Băng Nguyên khí! Hơn nữa vừa rồi ngươi sử dụng rõ ràng là Hỏa nguyên khí! Điều đó không có khả năng!

- Sự thật ngay trước mắt, ngươi còn muốn không tin sao?

Tần Phàm khẽ cười nói, kỳ thật hiện tại hấn chỉ là mượn năng lực của cánh tay Kỳ Lân, ngưng hóa ra băng khí, nếu như thoát ly nguồn nước, hấn sẽ không thể sử dụng năng lực này.

- Tiểu tử này đến tột cùng là người nào?

Trên bờ, mấy đồng bạn của Hàn Đường kia, lúc này đồng dạng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, bọn hắn như thế nào cũng nghĩ không thông, một Tiên thiên Võ sư tại sao lại có thể cảm ngộ đến Băng Nguyên khí, nhưng trong nội tâm cũng đều không hạn mà cùng nhiều thêm vài phần kiêng kỵ.

- Tiểu tử, người... cái này cũng quá khoa trương đi!

Lúc này Cổ Mặc cũng kinh ngạc không thôi, không thể tưởng được Tần Phàm vào lúc này vậy mà thật sự huyền hóa ra băng khí!

- Thủy Kỳ Lân chính là vương giả trong nước, ngay cả Huyền Vũ Ma Tôn lúc trước cũng thua trong tay nó, trong nước, có được cánh tay Kỳ Lân, ta đây không có gì làm không được.

Tần Phàm tự tin nói.

- Cái này nhất định là ảo thuật! Ở đâu có Tiên thiên Võ sư có thể sử dụng Băng Nguyên khí, tiểu tử, người không lừa được ta đâu! nguồn (.)

Hàn Đường kia vào lúc này đỏ mắt, hắn dần dần tỉnh táo lại, sau trầm giọng nói ra.

Ảo thuật thật ra là một loại có thể công kích tinh thần cường đại, có thể ảnh hưởng đến ngũ giác đối thủ, làm cho người ta sinh ra nghe nhầm, ảo giác, thậm chí tưởng tượng! Cho nên Hàn Đường mới có thể nói như vậy.

- Có phải ảo giác hay không, thử xem chẳng phải sẽ biết sao?

Tần Phàm tiếp tục mỉm cười nói, sau đó băng hoa trong tay bỗng nhiên biến đổi, lập tức biến thành một thanh phi đao, tiện tay hất lên, bay về phía Hàn Đường.

Nhìn xem phi đao băng hàn kia càng ngày càng gần, Hàn Đường từ ban đầu kiên định tin tưởng đây là ảo giác, nhưng đến lúc cảm giác được hàn khí lạnh như băng kia, liền có chút biến sắc, đến cuối cùng khi băng đao kia cách trán hắn còn có nửa trượng, rốt cục vẫn phải nhịn không được nghiêng người né qua.

PHỐC!

Băng đao kia cắm lên trên người một con cá đang bơi, con cá kia quẫy người một cái, lập tức mặt nước nổi lên một đóa huyết hoa đỏ tươi.

- Người không phải nói đây là ảo giác sao? Sao cuối cùng lại sợ hãi?

Trên mặt Tần Phàm mang theo một vòng trêu tức, cố ý dùng cái này đến kích nộ Hàn Đường, đánh vỡ tâm bình tĩnh của hắn.

Nhìn thoáng qua con cá đã chết kia, lúc này Hàn Đường mới tin tưởng cái này không phải là ảo giác, lập tức sắc mặt lần nữa trở nên dữ tợn, lạnh lùng nói ra:

- Không biết người sử dụng biện pháp gì có thể ngưng nước thành băng, nhưng mà người chỉ là một Tiên Thiên Võ sư, nắm giữ Băng Nguyên khí cũng muốn so sánh với ta? Tiểu tử, vô luận như thế nào, người đều phải chết!

- Thật sao? Hình như vừa rồi người cũng đã nói như vậy, bất quá còn không phải bị ta đánh trọng thương, thiếu chút nữa chết mất sao?

Thấy cảm xúc của Hàn Đường đã có một ít thay đổi, Tần Phàm cười nói.

- Tiểu tử, ta biết rõ người đang kích nộ ta, rất tốt! Người thành công rồi!

Hàn Đường âm độc ngẩng đầu nhìn Tần Phàm, lập tức hắn giơ Kim Xà kiếm trong tay lên, dùng tay còn lại nhẹ nhàng lau lau, trong miệng lại tiếp tục âm hàn nói ra:

- Một chiêu vũ kỹ này của Hàn gia ta, đã tu luyện mười năm, nhưng nó cần cảm ngộ đến Băng Nguyên khí mới có thể phát huy ra uy lực chân chính, cho nên một mực không có sử dụng qua trước mặt người khác, hôm nay người là người thứ nhất kiến thức đến, người cần phải cảm thấy vinh hạnh!

- Ồ?

Tần Phàm thấy biểu hiện này của Hàn Đường, cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn, mà nghe được tự tin trong lời nói của hắn, lại cảm giác được khí tràng bốn phía đột nhiên biến hóa, trong lòng hắn cũng không khỏi cẩn thận thêm vài phần, truyền âm nói với Cổ Mặc:

- Lão đầu, nếu như một hồi ta chịu không được, ngươi ra tay.

- Yên tâm đi, có bản Võ Thánh ở đây, ngươi chết không được.

Cổ Mặc nói.

Lúc này Hàn Đường giống như độc xà nhìn Tần Phàm, sau đó Kim Xà kiếm trong tay vung lên về phía trước.

- Cuồng Xà loạn vũ!

Theo Hàn Đường kia quát khê một tiếng, toàn bộ mặt hồ ở lúc này lần nữa bốc lên, hơn nữa Tần Phàm có thể cảm giác được những nước hồ này trở nên rét lạnh thấu xương, tựa hồ cũng muốn kết thành khối băng.

Oanh! Oanh! Oanh!...

Vài tiếng nổ vang, đột nhiên có hơn mười cột nước cực lớn từ trong nước lao ra, sau đó ở trên không trung ngưng kết hóa thành hơn mười đầu băng xà dài hơn 10m, xà lân của băng xà này đều là băng nhọn kết thành, xem ra giống như cả người là đao, vô cùng dữ tợn.

Mấy băng xà này ở trên mặt hồ múa lầy, phát ra thanh thế to lớn giống như phiên giang đảo hải, chợt cao chợt thấp, giúp nhau giao thoa, loạn vũ phóng về phía Tần Phàm, mà trong quá trình phi hành, hơn mười đầu băng xà cực lớn này uốn éo lấy thân thể, lân giáp băng nhọn trên người kia cũng bắt đầu giống như hạt mưa, rậm rạp chằng chịt lao tới Tần Phàm.

- Hàn Đường này vậy mà cất dấu một chiêu lợi hại như vậy!

Trên bờ Lâm Hồng một mực cùng Hàn Đường có khoảng cách kia, trông thấy công kích thanh thế to lớn này, thầm nghĩ mình nhất định là ngăn không được.

286. Chương 295: Kim Liên Khai Mở. (2)

Chương 295: Kim liên khai mở. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Mà đồng bạn của hắn đối với cái này cũng nhiều thêm vài phần tin tưởng, chỉ cần Hàn Đường giải quyết tiểu tử trên hồ kia, sau đó lại đến bên này hỗ trợ, như vậy rất nhanh là có thể giải quyết nhóm khách không mời mà đến này, như vậy Tạo Hóa Kim Liên kia vẫn là của đám bọn hắn đấy.

Mà Tần Phàm ở trong hồ, lúc này đối mặt một kích cuồng bạo như thế của Hàn Đường, trong nội tâm cũng không khỏi nghiêm nghị, vô luận là hơn mười đầu băng xà kia, hay là vô số băng nhọn phô thiên cái địa lao đến, cũng đều ẩn chứa khí lực không thể xem thường, nếu để cho trực tiếp kích ở trên thân thể, vẫn là sẽ bị thương không nhẹ.

- Lúc này ta nhìn ngươi ngăn cản như thế nào.

Hàn Đường biểu lộ dữ tợn, giống như nhìn người chết nhìn xem Tần Phàm.

Bồng!

Vào lúc này, hồ nước kết thành một cái lồng năng lượng bao trùm ở trên đầu Tần Phàm cả người, hắn đều giấu ở trong hồ nước, sau đó vô số mũi băng nhọn không ngừng lao vào lồng năng lượng.

Về phần có đánh tới được trên người Tần Phàm hay không, không có ai biết.

Nhưng mà, trên hồ nước kia cũng không có máu tươi tràn ra!

Tiểu tử thực lực chỉ là Tiên Thiên kia, dưới một công kích cuồng bạo như thế, vậy mà không có bị thương?

Tất cả mọi người ở đây không thể tin được.

- Điều đó không có khả năng.

Trông thấy một màn này, sắc mặt Hàn Đường thoáng chốc trở nên cực kỳ khó coi, sau đó Kim Xà kiểm trong tay lần nữa chém về phía trước, hơn mười đầu băng xà cực lớn kia, vào lúc này toàn bộ đánh tới mặt hồ.

Oanh!

Thanh thế vô cùng to lớn, cơ hồ khiến nửa cái hồ nhộn nhạo, trong khoảng thời gian ngắn tạo thành kinh đào vỡ bờ, phá tan mảng lớn bờ hồ, rất nhiều cá bơi vào lúc đó bị sóng lớn hất lên mặt nước, dốc sức liều mạng giãy dụa.

Rốt cục, hồ nước kia hoàn toàn hồng mất, một ít huyết hoa đỏ tươi cũng bắt đầu tách ra ở trên mặt hồ, nhưng thật lâu không có bất kỳ động tĩnh khác phát sinh.

- Cuối cùng cũng chết a.

Nhìn xem huyết thủy trên mặt hồ, Hàn Đường rốt cục lộ ra một tia cười lạnh, bị thụ một kích như vậy, cho dù thay đổi chính hấn khẳng định cũng không cách nào chịu đựng được.

Sau đó hấn nhìn lại trên bờ, nhìn xem hai phe đánh nhau kịch liệt, đang định đi hỗ trợ, hấn lại đột nhiên kịp phản ứng, sắc mặt lại biến:

- Thi thể kia đâu?

- Hắc hắc, hương vị rắn nước này cũng không tệ lắm.

Ở phía sau, thân hình Tần Phàm chậm rãi từ trong hồ bay lên, toàn thân ướt sũng, nhưng trên người thoạt nhìn không có bị tổn thương nhiều.

Vừa rồi hoàn toàn chính xác có không ít mũi băng nhọn rơi vào trên người của hấn, nhưng đại bộ phận bị Cổ Mặc dùng hắc hỏa hòa tan, mà tiểu bộ phận rơi vào trên người hấn cũng bị hấn dùng cánh tay Kỳ Lân ngăn trở, cho nên thời điểm mũi băng nhọn công kích, hấn không có bị bao nhiêu tổn thương, hơn nữa hấn còn thừa dịp hồ nước tráo kia che chắn, thân thể cực nhanh chìm xuống đáy hồ.

Mà thời điểm bản thể băng xà kia xông lại, hấn không ngừng khống chế Thủy Nguyên đi ngăn cản, mà ở dưới đáy hồ, tuy hơi có chút chật vật, nhưng mà lại tránh được đại bộ phận công kích, có chỉ là trên vai, lưng thụ một tí tổn thương, cũng không phải rất nặng.

Công kích này lại nói tiếp giống như rất chậm, nhưng kỳ thật chỉ ở trong nháy mắt, nếu như không phải cánh tay Kỳ Lân của Tần Phàm khống chế Thủy Nguyên thành thạo, hấn tuyệt đối không có khả năng trong khoảng thời gian ngắn hình thành băng tráo bảo vệ mình.

Hơn nữa nếu như không có Cổ Mặc giúp hấn triệt tiêu đại bộ phận băng nhọn công kích, như vậy hấn ở vòng công kích thứ nhất của Hàn Đường cũng bị trọng thương rồi, càng không có cơ hội có thể lên vào đáy hồ.

Cho nên nếu quả thật là một mình Tần Phàm chống lại Hàn Đường này, như vậy hấn còn không có phần thắng gì đây.

- Thậm chí ngay cả bị thương cũng không có?

Tần Phàm bình yên vô sự xuất hiện, tất cả mọi người đều ngoài ý liệu.

Cười nhạt một tiếng, Tần Phàm vừa muốn nói chuyện, nhưng vào lúc này, lại phát hiện sau lưng Kim quang bùng sáng, đem trọn mặt hồ chiếu lên ánh vàng rực rỡ.

Hắn có cảm ứng, quay đầu lại xem xét, lập tức con mắt bị kim quang kia đâm vào không mở ra được.

- Tạo Hóa Kim Liên khai mở!

Lúc này, tất cả mọi người bị hấp dẫn tới, kể cả mọi người Trấn Yêu thành vốn thần sắc dờ dẩn kia, nhìn đến kim quang kia, lại chẳng biết tại sao đều lộ ra thần sắc động dung.

Tần Phàm cách Tạo Hóa Kim Liên gần nhất, bị kim quang này quét qua thân thể, thoáng chốc cả người đều cảm thấy sáng khoái tinh thần, tựa hồ đột nhiên tràn đầy lực lượng, càng thần kỳ chính là, miệng vết thương trên người hắn vào lúc này vậy mà dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục lại, tốc độ kia thậm chí so với hắn phục dụng đan dược còn muốn nhanh hơn!

- Tạo Hóa Kim Liên này quả nhiên là thiên địa tạo hóa, lúc nở ngay cả kim quang phát ra cũng có được công hiệu vô cùng thần kỳ.

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi sợ hãi than nói.

Nhìn xem Tạo Hóa Kim Liên cao nửa tầng lầu kia, vào lúc này bắt đầu chậm rãi mở ra, cảm giác nó giống như là một thiếu nữ quốc sắc thiên hương, vào lúc này đang xấu hổ chậm rãi cởi quần áo của mình ra, lập tức sẽ nhìn thấy cảnh đẹp kích động lòng người kia, nhưng sau đó lại chứng kiến bên trong kim liên kia dâng lên trập trập khí vụ, phảng phất như là lụa mỏng, như ẩn như hiện, bất quá càng lộ ra không người nào so được.

Mà theo cánh hoa chậm rãi mở ra, đồng thời từng mùi thơm tươi mát thanh nhã làm cho người ta say lòng lan tràn ra ngoài, để cho người ngửi thấy cũng không khỏi vui vẻ thoải mái, lập tức giống như bực bội diệt hết, tâm tình trở nên bình tĩnh.

Vào lúc này, mọi người trên bờ vậy mà đều tạm thời đình chỉ đánh nhau, trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người yên lặng nhìn xem một màn này, quên chính mình nghĩ gì.

Tần Phàm cũng không ngoại lệ, nhìn xem tình cảnh này, trong lòng của hắn rung động thật sâu, chỉ là yên lặng đứng trên mặt nước, nhìn xem cánh kim liên cực lớn phiêu phù ở mặt hồ, giống như đặt mình trong tiên cảnh, còn mình chỉ là tao nhân mặc khách ghé qua nhìn xem.

- Còn đứng đó làm gì! Còn không mau lấy Tạo Hóa Liên Chung! nguồn

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc hét lớn bên tai Tần Phàm.

- Tạo Hóa Kim Liên này quả thật thần kỳ!

Tần Phàm lập tức bị đánh thức, trong nội tâm hưng phấn khó có thể đè nén xuống, đối với công hiệu của Tạo Hóa Liên Chung này càng là nhiều thêm vài phần chờ mong. Lập tức hắn vội vàng đập mạnh mặt hồ, tốc độ bay nhanh lao tới kim liên.

- Tiểu tử, mơ tưởng đoạt Tạo Hóa Liên Chung!

Nhưng vào lúc này, Hàn Đường tu luyện Băng Nguyên khí lại dẫn đầu thanh tỉnh, thấy Tần Phàm muốn chạy về Tạo Hóa Kim Liên, vội vàng hét lớn một tiếng, Kim Xà kiếm trong tay chém về phía trước.

Những người khác nghe thấy Hàn Đường hét lớn, cũng đều bị đánh thức, lập tức kể cả những người Trấn Yêu thành kia cũng đều tạm thời buông tha cho đánh nhau, toàn bộ lao tới trung tâm hồ, tất cả đều công kích về phía Tần Phàm!

287. Chương 296: Nhanh Chân Đến Trước. (1)

Chương 296: Nhanh chân đến trước. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Mẹ nó!

Cảm giác được thanh thế cực lớn sau lưng kia, Tần Phàm không khỏi thầm mắng một tiếng, nhưng hắn biết rõ nếu như không tránh, như vậy cho dù vọt tới chỗ Tạo Hóa Kim Liên, nhất định hắn cũng sẽ bị thương, đến lúc đó lấy được Tạo Hóa Liên Chung, sợ cũng khó thuận lợi ly khai.

Cho nên, Tần Phàm chỉ phải xoay người sang chỗ khác, Hỏa Vân đao trong tay bổ ra, đầu tiên đón nhận một kích cường hoành của Hàn Đường, lập tức thân thể mượn phản lực, tiếp tục cấp tốc lao tới Tạo Hóa Kim Liên.

- Cẩn thận!

Nhưng vào lúc này, Cổ Mặc lại đột nhiên hét lớn một tiếng, Tần Phàm cảm ứng, sắc mặt cũng lập tức kịch biến, vội vàng lướt ngang!

Oanh!

Nháy mắt sau đó, một thân ảnh vô cùng cự đại bỗng nhiên thoát ra từ đáy hồ, phóng lên trời, hồ nước mạn thiên phi vũ, hơi nước bốc lên bốn phía.

- Lục cấp trung giai yêu thú Huyền Thủy Hắc Xà!

Trông thấy yêu thú ở ẩn hồi lâu đột nhiên xuất hiện này, sắc mặt mọi người đều đại biến, trong khoảng thời gian ngắn, trong hồ lâm vào cục diện cực kỳ hỗn loạn.

- Thứ này từ khi nào nằm trong đáy hồ vậy?

Tần Phàm nhìn xem quái vật khổng lồ đột nhiên hiện ra trong hồ kia, trong nội tâm không khỏi âm thầm khiếp sợ. Dùng năng lực khổng lồ chế nguồn nước của hắn, vậy mà không phát hiện được Huyền Thủy Hắc Xà một mực ẩn ở dưới đáy hồ!

- Bản thân nó là thủy hệ yêu thú, thập phần am hiểu thủy tính, hơn nữa vừa rồi nó hẳn là trốn ở hồ lớn bên kia, vô luận các người ở phía trên đánh như thế nào, cũng không ảnh hưởng gì tới nó, Tạo Hóa Kim Liên vừa nở rộ, nó mới đột nhiên lao ra, trí tuệ cực cao a.

Lúc này Cổ Mặc truyền âm nói.

- Xem ra truyền thuyết nói những yêu thú cao cấp, trí tuệ đều không thua nhân loại, quả nhiên không giả.

Tần Phàm nhìn Huyền Thủy Hắc Xà ngạo nghễ phiêu phù trên mặt hồ, trong nội tâm kiêng kỵ không thôi.

Huyền Thủy Hắc Xà này dài hơn 10m, toàn thân đều là lân giáp hắc sắc, đầu lâu hiện lên hình dáng tam giác, hai mắt lục sắc, lớn bằng nắm đấm, nhưng phối hợp với cái đầu ngẩng lên mà nói lại lộ ra không phải rất lớn. Miệng rắn mở ra, có thể trông thấy răng nọc dày đặc khảm bố bên trong, cực kỳ sắc bén.

Lúc này đuôi rắn của Huyền Thủy Hắc Xà đứng thẳng, trực tiếp phiêu phù trên mặt hồ, vậy mà lộ ra bốn bề yên tĩnh, nhìn ra nó có được năng lực khống chế Thủy cực kỳ ỳnh.

Mặc dù Huyền Thủy Hắc Xà này chỉ là lục cấp trung giai yêu thú, nhưng mà bởi vì là thủy hệ yêu thú, trong nước có thể phát huy thực lực càng mạnh hơn nữa, nếu như không phải vô giả tu luyện Thủy nguyên khí, cho dù là Linh Vũ sư bảy tám cấp cũng chưa hẳn là đối thủ của nó. nguồn

Mọi người chạy đến trong hồ, tuy trong nội tâm hận không thể lập tức tiến lên cướp đoạt Tạo Hóa Liên Chung, nhưng thấy một đầu yêu thú cao cấp đột nhiên xuất hiện, đều không thể không ngừng lại.

Oanh!

Huyền Thủy Hắc Xà kia đột nhiên hung hăng đập mặt nước một cái, lập tức tạo ra một tiếng nổ vang cực lớn, sau đó một cột nước cao hơn mười trượng phóng lên trời, lúc rơi xuống hóa thành hơn mười cột nước nhỏ, phân biệt đánh tới mọi người.

Một kích này của Huyền Thủy Hắc Xà tựa hồ là thị uy mọi người!

Nhìn xem cột nước tới gần trước mắt kia, Tần Phàm có thể cảm nhận được phía trên kia có lực lượng cực lớn, hần giờ Hỏa Vân đao trong tay lên, một đao chém tới, lập tức thân thể bị lực lượng này đánh lui lại mấy bước.

- Lực cấp trung giai yêu thú này quả nhiên là không giống bình thường, đồng thời công kích mười mấy người còn có thể có lực lượng cường hoành như vậy.

Tần Phàm cảm nhận được tay ầm ầm run lên, thầm nghĩ trong lòng. Hắn biết rõ dùng thực lực của hắn bây giờ, tối đa chỉ có thể miễn cưỡng ứng phó lực cấp sơ giai yêu thú, coi như là trong nước, có cánh tay Kỳ Lân trợ lực thần kỳ, nhưng đối với lực cấp trung giai Huyền Thủy Hắc Xà cũng là không có bất kỳ phần thắng!

Cho dù cánh tay Kỳ Lân lợi hại như thế nào, thì bản thân hắn cũng chỉ là Tiên Thiên Vô sư mà thôi.

Mà những người khác sau khi chống lại một kích này của Huyền Thủy Hắc Xà, trong nội tâm cũng nghĩ giống như Tần Phàm, đối với lực cấp trung giai thủy hệ yêu thú này kiên kị không thôi.

- Chư vị.

Một lát sau, trung niên nhân họ Dư kia lại mở miệng nói:

- Huyền Thủy Hắc Xà này quá mức lợi hại, không bằng chúng ta trước tiên thủ giải quyết súc sinh này, sau đó tất cả bằng năng lực tranh đoạt Tạo Hóa Liên Chung, như thế nào?

Mọi người ở đây hần và Ngân vô tóc trắng kia thực lực cao nhất, ngay cả hắn cũng tự nhận đánh không lại Huyền Thủy Hắc Xà, có thể thấy được thực lực lực cấp trung giai yêu thú này mạnh bao nhiêu.

Mà mọi người của Trấn Yêu thành, vốn là tuyệt đối sẽ không suy nghĩ vấn đề này, nhưng chẳng biết tại sao, mới vừa rồi bị kim quang của Tạo Hóa Kim Liên đảo qua, tựa hồ khôi phục một ít thần trí, Ngân vô tóc trắng kia vào lúc này lại nhẹ gật đầu, hần bản năng cảm giác mình cũng thập phần muốn Tạo Hóa Liên Chung kia.

Ngân vô tóc trắng tu luyện cũng là Thủy nguyên khí, thậm chí cũng đã cảm ngộ đến Băng Nguyên khí, mặc dù trong nước hần có tin tưởng còn hơn trung niên nhân họ Dư kia, nhưng đồng dạng còn không phải đối thủ của Huyền Thủy Hắc Xà, hơn nữa những người đối phương này cũng sẽ quấy nhiễu bọn hần chiến đấu, cho nên còn không bằng tạm thời hợp tác.

Ở phía sau, Tần Phàm tự nhiên là sẽ không phát ra âm thanh, hiện tại những người trung niên nhân họ Dư kia còn y nguyên cho là hần và người Trấn Yêu thành là một phe, cái kia cứ tiếp tục để cho bọn hần hiểu lầm a! May mắn Ngân vô tóc trắng kia vào lúc này cũng không có giải thích thêm cái gì.

Bất quá trong nội tâm Tần Phàm tự nhiên là lưu lại toàn bộ tinh thần, hợp tác cùng những người này, không có tín nhiệm gì đáng nói.

Trên thực tế hần là quần thể yếu nhất trong hiện trường, chỉ có một mình, hơn nữa còn là Tiên Thiên Vô sư duy nhất!

Cho nên hần tự định giá lấy, một hồi lúc đầu vô tùy tiện xem náo nhiệt là được rồi, sau đó thừa cơ lướt qua Huyền Thủy Hắc Xà, lấy Tạo Hóa Liên Chung mới là vương đạo.

Huyền Thủy Hắc Xà kia thấy mình sau khi phát uy, những người này còn không biết khó mà lui, lại lộ ra thập phần xấu hổ, chỉ thấy nó phát ra một tiếng kêu cực kỳ bén nhọn, sau đó đuôi dài lần nữa đánh lên mặt hồ, không ngừng có cột nước cực lớn phun lên, công tới mọi người trên mặt hồ.

- Tuy ta cùng Huyền Thủy Hắc Xà này đều có thể khống chế nước công kích, nhưng mà tạm thời uy lực của ta vẫn là không cách nào so sánh với.

Tần Phàm một bên không ngừng né tránh những cột nước công kích này, một bên chú ý tình thế trong sân, phát hiện trung niên nhân họ Dư cùng Ngân vô tóc trắng kia, lúc này đã chuẩn bị tiến lên công kích Huyền Thủy Hắc Xà, những người khác cũng đều một bên ứng phó cột nước công kích, một bên bức gần đi qua.

Kỳ thật những người này đồng dạng là vì để đến Tọa Hóa Kim Liên gần một chút, có thể sau khi giết chết Huyền Thủy Hắc Xà ngăn cản này, trước hết tiến đến cướp đoạt Tọa Hóa Liên Chung.

288. Chương 297: Nhanh Chân Đến Trước. (2)

Chương 297: Nhanh chân đến trước. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Cái hồ này thập phần to lớn, bây giờ Tần Phàm cách Huyền Thủy Hắc Xà khoảng trăm mét, mà cách Tọa Hóa Kim Liên có chừng 300m, đoạn khoảng cách này nhìn như rất dài, nhưng lấy tốc độ của hắn, kỳ thật chỉ là mấy hơi thở liền có thể đạt đến, bất quá điều kiện tiên quyết là không có bất kỳ ngăn trở!

Hiện tại Huyền Thủy Hắc Xà này ngăn cản ở phía trước, thân thể cực lớn, gần như có thể bảo vệ cho tất cả phương hướng tiến lên, muốn lướt đi qua, chắc chắn sẽ bị cái đuôi dài của nó cường hoành công kích, đến lúc đó không chết cũng phải trọng thương.

Oanh!

Lúc này Ngân vũ tóc trắng dẫn đầu công kích, trường kiếm tuyết trắng trong tay hắn chém về phía trước, lập tức một loạt mũi băng nhọn hiện ra trên mặt hồ, từ trước mặt của hắn một mực kéo dài đến trước mặt Huyền Thủy Hắc Xà, sau đó lại hóa thành một cây băng trùy khổng lồ, trực tiếp đập tới đầu lâu của Huyền Thủy Hắc Xà.

- Híz-khà-zzz...

Huyền Thủy Hắc Xà kia ở lúc kêu lên một tiếng, sau đó cái đuôi vỗ mặt nước, dùng sức đập băng trùy một cái, lập tức liền đánh nát rơi xuống trên mặt nước.

Mà trung niên nhân họ Dư kia bởi vì tu luyện Thổ hệ nguyên khí, lúc này ở trên mặt nước lại không tốt phát huy, cho nên chỉ là rút kiếm xông lên phía trước, trực tiếp cùng Huyền Thủy Hắc Xà chiến lại với nhau.

Kiếm khí của hắn mang theo Thổ nguyên khí hoàng sắc, có thể để cho hắn bảo vệ bản thân, sẽ không dễ dàng bị đuôi rắn kia làm bị thương.

Tần Phàm chỉ là đứng tại địa phương nguyên lai, bình tĩnh nhìn xem một màn này, cũng không có động tác gì. Nhưng sau đó hắn lại cảm giác mình bị nhìn lên, là Hàn Đường kia đang âm độc nhìn mình.

- Người này cảnh giác đối với ta rất nặng ah, bất quá vũ kỹ Cuồng Xà loạn vũ kia, hắn lại có thể sử dụng mấy lần?

Tần Phàm cũng không chút nào yếu thế tới đối mặt, hắn biết rõ vũ kỹ mà vừa rồi Hàn Đường này sử dụng tuy cường hoành, nhưng vũ kỹ cường đại như vậy tất nhiên sẽ hao phí cực lớn, dùng Hàn Đường chỉ là Linh Vũ sư cấp hai, đoán chừng cũng không thể sử dụng mấy lần.

Bất quá trong lòng hắn đối với người này vẫn là nhiều hơn một phần đề phòng, sợ Hàn Đường này sẽ không để ý tới ước định của trung niên nhân họ Dư kia, tùy thời sẽ đánh lên mình.

- Híz-khà-zzz... rống...

Lúc này Huyền Thủy Hắc Xà bị nhiều người công kích như vậy, thì đã có chút phát cuồng, đuôi rắn của nó điên cuồng đập mặt hồ, trung niên nhân họ Dư kia cũng bị đánh trúng một phát, nếu như không phải hắn tu luyện Thổ hệ nguyên khí, có gia tăng tác dụng phòng ngự, thì lần này sẽ bị thương nặng, nhưng cho dù như thế, hắn cũng phun ra một ngụm máu, sắc mặt trở nên kiêng kị không thôi.

- Hàn Đường, Dư ca đã bị thương, người còn không mau tới hỗ trợ!

Lúc này Lâm Hồng một mực cùng Hàn Đường có mâu thuẫn, thấy Hàn Đường còn đứng ở phía sau, nhìn không được mở miệng kêu lên.

Hàn Đường như độc xà nhìn Tần Phàm, hừ lạnh một tiếng, lúc này mới tiến lên tham dự vây giết Huyền Thủy Hắc Xà.

- Đánh đi, đánh cho kịch liệt một chút.

Tần Phàm tỉnh táo nhìn xem một màn này, nghĩ ngợi như thế nào mới có thể đi vòng qua. Nếu như là bay qua, không có vật che chắn thì quá rõ ràng rồi, khoảng cách ngắn như vậy, rất dễ dàng bị phát hiện, hơn nữa Huyền Thủy Hắc Xà kia có thể khống chế nước công kích hắn, đoán chừng hắn còn chưa rơi xuống trên Tạo Hóa Kim Liên, đã bị đánh ra rồi, tăng thêm những người khác cũng đều sẽ dẫn đầu công kích hắn.

Nếu như ở dưới nước đi qua, Hàn Đường kia một mực lưu ý hắn, nếu như đột nhiên không thấy, thẳng này nhất định sẽ mở miệng cáo tri những người khác, cho nên đồng dạng là không thể thực hiện được.

- Xem ra chỉ có thể quang minh chính đại một chút.

Cuối cùng Tần Phàm quyết định qua đi hỗ trợ vây công Huyền Thủy Hắc Xà, mà có cơ hội liền trực tiếp vọt tới Tạo Hóa Kim Liên, lấy được Tạo Hóa Liên Chung, liền mạng bị thương cũng phải trước lợi dụng Chu Tước chi dực đi ra.

Vì vậy, Tần Phàm liền tay cầm Hỏa Vân đao, bước về phía trước, lập tức gia nhập đội ngũ công kích Huyền Thủy Hắc Xà, bất quá hắn cũng không có sử dụng vũ kỹ uy lực gì, chỉ là tùy ý chém vài đao, thấy Huyền Thủy Hắc Xà kia xoay người lại, liền lập tức lui ra sau, tuyệt không dây dưa.

- Híz-khà-zzz... rống...

Mà Tần Phàm gia nhập không lâu, Huyền Thủy Hắc Xà kia đột nhiên phát ra một tiếng rên rỉ, vào lúc này bị Ngân vô tóc trắng trảm tới trên cổ, lập tức máu tươi bão táp, càng nổi giận vung đuôi rắn mãnh liệt, có hai người Trần Yêu thành né tránh không kịp trực tiếp bị vung rơi xuống trong nước.

- Là hiện tại rồi! truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, vào lúc này dưới chân đạp mạnh mặt hồ, cả người giơ Hỏa Vân đao lên nhảy tới Huyền Thủy Hắc Xà.

Tư thế này của hắn nhìn như là đi công kích Huyền Thủy Hắc Xà, nhưng bởi vì lúc này cổ rắn bị thương, đầu rủ xuống rồi, Tần Phàm nhảy lên như vậy liền trực tiếp vọt qua Huyền Thủy Hắc Xà, đã rơi vào bên kia.

Lần nữa rơi xuống mặt hồ, Tần Phàm vội vàng khống chế nước chảy ở phía sau mình tạo thành hơn mười tường nước, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất lao tới Tạo Hóa Kim Liên.

PHỐC! PHỐC! PHỐC!

Trận trận thanh âm đập nước vang lên, chỉ là thời gian vài cái hô hấp, Tần Phàm liền đi tới trước Tạo Hóa Kim Liên, mà lúc này những người khác cũng đều phát hiện ý đồ của Tần Phàm, kể cả Huyền Thủy Hắc Xà ở bên trong, toàn bộ đều như phát cuồng vọt tới, hơn mười tường nước kia lập tức bị phá vỡ.

Nhưng mà, vẫn hơi chậm một chút.

- Cái này là Tạo Hóa Liên Chung?

Một cước đạp lên cánh sen, Tần Phàm nhanh chân đến trước.

Tạo Hóa Kim Liên y nguyên tản ra kim quang cực kỳ chói mắt, Tần Phàm đạp lên cánh sen, hắn có thể cảm thụ cánh hoa cực lớn này thập phần cứng rắn. Cả người hắn đạp ở phía trên, nhưng cánh hoa này không có chút biến hình hoặc là chìm vào trong nước nào.

Mà xuyên thấu qua sương trắng nhàn nhạt bên trong kim liên kia, nhìn lại đài sen, hắn có thể chứng kiến trên đài sen có tất cả chín lỗ, bên trong mỗi một lỗ đều có một hạt sen óng ánh sáng ngời, tinh xảo đặc sắc, thì ra là tổng cộng có chín hạt, mỗi một hạt lớn bằng nắm đấm hải nhi, nhưng so sánh với cả đóa hoa sen, lại lộ ra có chút nhỏ, bất quá tản ra mị lực đầy đủ mê người.

Nói thì lâu, kỳ thật Tần Phàm vừa nhìn thấy Tạo Hóa Liên Chung, liền không có nửa phần dừng lại, vừa mới đạp vào liên hoa, ổn định thân thể, hắn lập tức đánh tới đài sen.

Nhưng bởi vì Tạo Hóa Kim Liên này quá mức khổng lồ, cao tới nửa tầng lầu, sau khi cánh hoa buông ra, càng là dài mấy chục mét, nói cách khác ở biên giới cánh hoa đến vị trí trung tâm cũng có hơn mười thước!

Chút khoảng cách như vậy, nếu như thay đổi nơi khác, một cái hô hấp liền có thể tới, vừa rồi hắn từ chỗ Huyền Thủy Hắc Xà chạy đến tổng cộng 200m, cũng chỉ là thời gian vài cái hô hấp mà thôi!

Nhưng chẳng biết tại sao, vào lúc này Tần Phàm lại cảm thấy điểm khoảng cách ấy bị phóng đại vô hạn rồi, hắn tựa hồ cảm giác mình tiến nhập một thế giới khác, mỗi khi bước ra một bước, ngược lại cảm thấy cách Tạo Hóa Liên Chung này càng trở nên xa hơn!

289. Chương 298: Bị Nhốt.

Chương 298: Bị nhốt.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’-’)••’-’)

- Đây là có chuyện gì?

Đụng phải tình huống quỷ dị này, trong nội tâm Tần Phàm khó hiểu vô cùng, sau khi bước ra bước thứ ba, hắn liền không thể không ngừng lại, bởi vì hắn phát hiện đài sen kia, lúc này thoát nhìn tựa hồ cách mình khoảng chừng 50m!

Vừa rồi chỉ là hơn mười thước, nhưng hắn đi hai bước lại trở thành 50m!

- Truyền thuyết nói Tạo Hóa Kim Liên có được thiên địa tạo hóa, trong hoa tự thành thế giới, quả nhiên không giả!

Lúc này Cổ Mặc cũng phát hiện khác thường, không khỏi nhướng mày, lập tức trong đầu không ngừng nghĩ đến tin tức tương quan.

- Làm sao bây giờ?

Trong nội tâm Tần Phàm cũng hơi gấp, mà ngay lúc này, mọi người đằng sau cùng Huyền Thủy Hắc Xà rất nhanh chạy tới.

Oanh!

Một tiếng nổ vang cực lớn, lập tức liên tiếp mũi băng nhọn đâm về phía Tần Phàm, lúc này ra tay trước là Ngân vũ tóc trắng kia!

Tần Phàm cảm giác được tiếng xé gió bén nhọn sau lưng, cuối cùng chỉ phải lướt ngang một cái, đập trên cánh liên hoa, thân thể lần nữa đi ra toà sen, hai chân đập trên mặt hồ.

Mà đạo kiếm khí lạnh như băng kia, trực tiếp kích tới chỗ Tần Phàm vừa đứng, nhưng cánh sen vô cùng cứng rắn, cũng không có bởi vậy mà bị hư hao.

Lập tức, Tần Phàm không khỏi nhướng mày, bởi vì lần này Ngân vũ tóc trắng kia công kích có khả năng bạo lộ hắn cùng với người Trần Yêu thành không phải là đồng bạn.

Quả nhiên, trông thấy Ngân vũ tóc trắng kia công kích Tần Phàm, người bên phe trung niên nhân họ Dư kia cũng không khỏi khê giạt mình, có chút mơ hồ khó hiểu, Tần Phàm một mực biểu hiện ra ngoài đều là như thiếu gia được mọi người Trần Yêu thành bảo hộ, mà hôm nay Ngân vũ tóc trắng này lại công kích Tần Phàm!

- Bạch Phát, người vậy mà vì Tạo Hóa Liên Chung này công kích bổn thiếu gia! Về đến gia tộc, ta nhất định sẽ để cho các trưởng lão hảo hảo trừng phạt người!

Lúc này Tần Phàm cũng đành phải kiên trì nói.

- Vô luận như thế nào, người đều phải chết! truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

Ngân vô tóc trắng kia không có giải thích cái gì, chỉ là trong miệng lạnh lùng nói, hắc tựa hồ còn không có quên sứ mạng của mình.

- Thật sự là tạo phản rồi!

Tần Phàm giả bộ như vô cùng phần nộ nhìn Ngân vô tóc trắng quát, vào lúc này đuôi rắn thật dài của Huyền Thủy Hắc Xà cũng công kích tới hắc!

- Các người đều sống sót làm gì, nếu như không trước hết giết Huyền Thủy Hắc Xà, đến lúc đó ai cũng lấy không được Tạo Hóa Liên Chung!

Lúc này Tần Phàm lấy không được Tạo Hóa Liên Chung, ngược lại lâm vào tình cảnh cực kỳ nguy hiểm, nhưng tâm bình tĩnh cuối cùng còn không có mất đi, lâm nguy không sợ, một bên né tránh một bên tỉnh táo nhìn mọi người nói.

- Hừ, tiểu tử, đây chính là người tự tìm chết.

Hàn Đường kia nhìn Tần Phàm chật vật né tránh, trong miệng cười lạnh nói.

- Đã như vậy, ta liền lần nữa trở lại bên trong Tạo Hóa Kim Liên kia, Huyền Thủy Hắc Xà này nhất định sẽ đuổi theo đến, đến lúc đó ai cũng lấy không được Tạo Hóa Liên Chung!

Sau đó Tần Phàm trầm giọng nói ra, dưới chân đạp mạnh, giả vờ như lần nữa xông vào bên trong Tạo Hóa Kim Liên.

Trên thực tế, lúc này Tần Phàm đã không có phương pháp lấy được Tạo Hóa Liên Chung, đi vào cũng là đi không. Bất quá cái duyên cớ này những người khác có lẽ còn không biết!

- Cùng một chỗ động thủ

Lúc này trung niên nhân họ Dư kia cau mày, mở miệng nói:

- Tiểu tử, người dẫn dắt Huyền Thủy Hắc Xà kia rời đi, chúng ta giúp người đối phó nó!

Thấy những người kia thỏa hiệp, Tần Phàm âm thầm cười cười, hôm nay hắc đã biết bên trong Tạo Hóa Kim Liên này có Huyền Cơ, hắc cũng không sợ người khác sẽ thừa cơ lấy Tạo Hóa Liên Chung, cho nên hắc liền lần nữa lướt ngang, đạp trên hồ nước dẫn dắt Huyền Thủy Hắc Xà ra ngoài.

Lúc này Huyền Thủy Hắc Xà đã bị thương, tốc độ lại có chút chậm lại, nó vốn cũng muốn trực tiếp đi hái Tạo Hóa Liên Chung, nhưng bị những người khác công kích, bị đánh ra xa Tạo Hóa Kim Liên.

Hôm nay vị trí mọi người đều cách Tạo Hóa Kim Liên 100m, khoảng cách này đều tùy thời có thể đạp vào phía trên Tạo Hóa Kim Liên, nhưng mà sẽ tùy thời bị những người khác cùng Huyền Thủy Hắc Xà công kích.

Cho nên trải qua Tần Phàm náo loạn, trong khoảng thời gian ngắn mọi người tâm hoài quỷ thai, hào khí càng khẩn trương hơn rất nhiều.

- Như thế nào, lão đầu có biện pháp gì hay không?

Lúc này Tần Phàm cách Tạo Hóa Kim Liên ước chừng bảy tám chục mét, hướng Cổ Mặc truyền âm hỏi. Lúc này Huyền Thủy Hắc Xà đã bị mọi người kiềm chế lần nữa, ngược lại là không có đuổi theo hắc không tha, bất quá mọi người bởi vì hắc vừa rồi đột nhiên trộm đi mà nhiều thêm vài phần cảnh giác.

- Tạo Hóa Kim Liên này thức sự quá huyền bí rồi, bách niên mở một lần, hơn nữa toàn bộ toà sen vô cùng cứng rắn, căn bản không cách nào phá hư!

- Trong điển tịch kỳ thật cũng không có bao nhiêu người lấy được qua, càng không có người ghi chép quá trình ngắt lấy thành công, cho nên hôm nay bản Võ Thánh cũng không có biện pháp gì.

Suy nghĩ hồi lâu, Cổ Mặc cũng đành phải bắt đầu dĩ nhiên nói.

- Người nói nếu như ta bay đến trên không, trực tiếp rơi xuống đài sen sẽ thành công hay không?

Tần Phàm nghĩ thoáng một phát, truyền âm cùng Cổ Mặc thương lượng nói, bất quá trải qua vừa rồi, hiện tại mọi người đều lưu ý hắc hắc, sẽ nguy hiểm hơn rất nhiều.

- Cái này thử qua mới biết được, bất quá Tạo Hóa Kim Liên này tự thành không gian, hắc hắc là từ bốn phương tám hướng tới gần đều là giống nhau, đoán chừng phương pháp kia cũng không thể thực hiện được.

Cổ Mặc hồi đáp.

- Đã như vậy, không bằng ta trước cùng bọn họ tiêu diệt Huyền Thủy Hắc Xà này, thân thể Huyền Thủy Hắc Xà này cũng có rất nhiều bộ phận là tài liệu luyện dược không tệ, ta nhìn xem có cơ hội nhận lấy hay không.

Tần Phàm nghĩ nghĩ nói ra.

Lúc này ở dưới mọi người công kích, chung quanh hồ nước quay cuồng, tựa như phô thiên cái địa, thanh thế to lớn, mà Huyền Thủy Hắc Xà kia bởi vì nguyên vốn đã bị thương không nhẹ, hôm nay né tránh lại trì hoãn rất nhiều, chỉ dựa vào yêu thú trời sinh hung hãn không ngừng lợi dụng đuôi rắn thật dài công kích nhân loại tới gần.

Trông thấy tình huống này, Tần Phàm không khỏi một lần nữa, dưới chân đạp mạnh trên mặt hồ, sau đó liền giơ Hỏa Vân đao lên phóng tới Huyền Thủy Hắc Xà, lúc này hắc hắc không phải công kích ứng phó, là chân chính xuất toàn lực, trực tiếp sử dụng Bá Vương đao.

Mượn nhờ lực lượng cánh tay Kỳ Lân trong nước, hiện tại hắc hắc Tần Phàm cũng đã có thể ngừng nước thành băng, cho nên một chiêu Bá Vương đao này cũng mang theo vô số băng nhận, bên trong sóng lớn quay cuồng cũng mang theo đao khí Bá Đạo, uy lực so với vừa rồi hắc hắc cùng Hàn Đường đối chiến còn muốn tăng lên gấp đôi!

Tuy so ra còn kém một chiêu Cuồng Xà loạn vũ kia của Hàn Đường, nhưng so với công kích của Linh Vũ sư thì có thừa.

Oanh!

Đao khí trực tiếp rơi vào trên người Huyền Thủy Hắc Xà, mà dư kinh kia Tần Phàm lại cố ý không có khống chế, trực tiếp công kích người chung quanh Huyền Thủy Hắc Xà, dù sao hắc hắc đã làm tốt cách nghĩ là địch cùng hai bên, trước có thể đánh ai liền đánh.

290. Chương 299: Tuyệt Địa Sống Sót. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 299: Tuyệt địa sống sót. (1)

Tần Phàm công kích, những người khác cũng không có nhàn rỗi, cũng có hai ba công kích cường lực rơi vào trên người Huyền Thủy Hắc Xà, lập tức Huyền Thủy Hắc Xà này máu tươi chảy ròng, nhuộm hồng cả mặt hồ, mà mấy người tới gần nó, đều bị Bá Vương đao kích bị thương, nguyên một đám ngoan độc nhìn hằm hằm lấy Tần Phàm.

- Híz-khà-zzz...

Huyền Thủy Hắc Xà kia phát ra một tiếng rên rỉ cuối cùng, cái đuôi vừa mới cao cao vung lên, nhưng cuối cùng nhất chỉ là vô lực rơi xuống, cả thân thể bắt đầu chậm rãi chìm xuống nước.

- Đã chết!

Tần Phàm sớm có chuẩn bị, vội vàng không chế nước chảy kéo thi thể Huyền Thủy Hắc Xà về cạnh mình, sau đó trực tiếp thu vào trong trữ vật giới chỉ.

Tần Phàm làm như vậy, không thể nghi ngờ là phạm vào nhiều người tức giận, nhưng hắn vẫn không thêm để ý chút nào, bởi vì việc này đã kết, vốn vô luận là người Trấn Yêu thành hay là bọn người trung niên nhân họ Dư, cũng sẽ không chịu buông tha hắn.

Bất quá vào lúc này mọi người cũng không còn tâm tư dừng lại bên này, mục tiêu chủ yếu của bọn hắn là Tạo Hóa Liên Chung kia! Cho nên Huyền Thủy Hắc Xà này vừa chết, mọi người liền bắt đầu phóng về Tạo Hóa Kim Liên.

Tần Phàm ở phía sau cố ý rơi vào đằng sau, hắn nhìn xem tất cả mọi người vọt tới trước mặt của hắn, đã không ai bận tâm đến hắn, vì vậy Chu Tước chỉ dục xuất hiện!

Oanh!

Sau đó hắn đem hết toàn lực chém ra một đao về phía trước, hồ nước mãnh liệt bao phủ những người kia lại, cánh tay Kỳ Lân toàn lực phát huy, vô số tường nước hiện ra ở trước mặt những người kia, ngăn trở từng cái bọn chúng!

Cuối cùng hai cánh của hắn mở ra, cả người phóng lên trời, trực tiếp bay về phía Tạo Hóa Kim Liên!

Khoảng cách ngắn như vậy, cơ hồ là lập tức tức liền đến! Tần Phàm rất nhanh đáp xuống phía trên đài sen của Tạo Hóa Kim Liên, chín hạt Tạo Hóa Liên Chung đã ở bên cạnh!

Thời gian cấp bách, Tần Phàm không dám có nửa giây chần chờ, lập tức liền thò tay đi ngắt lấy Tạo Hóa Liên Chung, Tạo Hóa Liên Chung kia nằm trong tay có chút lạnh buốt, cảm giác kia làm cho tinh thần người ta lập tức phấn chấn, rất là thần kỳ.

Nhưng cũng đúng vào lúc này, dị biến tái sinh!

Tần Phàm có cảm ứng, quay đầu lại xem xét, lập tức con mắt bị kim quang đâm vào không mở ra được.

- Tạo Hóa Kim Liên muốn khép lại!

Thanh âm của Cổ Mặc nổ vang ở bên tai hắn.

Lúc này Tần Phàm vừa mới cầm lấy viên Tạo Hóa Liên Chung thứ hai, bởi vì cảm nhận được Tạo Hóa Liên Chung này thần kỳ, có chút kỳ lạ, cho nên không khỏi do dự một chút, mà một cái thời gian hô hấp như vậy ...

Cánh hoa Kim liên hoàn toàn khép lại, hắn bị nhốt ở bên trong Tạo Hóa Kim Liên.

Kỳ thật thời điểm kim liên khép lại, không chỉ là Tần Phàm do dự, Ngân vô tóc trắng cùng trung niên nhân họ Dư đã phá vỡ tường nước, có cơ hội xông vào đài sen kia cũng đều do dự!

Tạo Hóa Kim Liên này hợp lại, tiếp theo là một 100 năm mở lại nở ra!

Nếu quả thật phải ở bên trong kim liên hao tổn thời gian lâu như vậy, bọn hắn đều hao không nổi, cũng sợ mình nhẫn nại không được tịch mịch kia!

Hơn nữa bên trong kim liên này còn chưa hẳn có thể câu thông với linh khí bên ngoài, đến lúc đó một khi không cách nào tiếp tục tu luyện, bọn hắn thậm chí sẽ chết bên trong Tạo Hóa Kim Liên! Đương nhiên, cũng có khả năng là trực tiếp chết đối!

Cho nên bọn hắn đều do dự!

Cũng chính vì bọn họ do dự thời gian một cái hô hấp, lại để cho Tần Phàm chính mình một người nhốt ở bên trong Tạo Hóa Kim Liên.

Nhìn xem tia mặt trời cuối cùng biến mất, Tần Phàm có chút vô lực té ngã bên trong đài sen.

Chu Tước chỉ dục cũng chậm rãi thu hồi, hôm nay, thật sự là chấp cánh khó bay rồi.

- Vừa rồi trong Đào Vương mộ người mới cùng bản Võ Thánh nói nhân tâm chưa đủ rắn nuốt voi, hiện tại tốt rồi, bởi vì một hạt Tạo Hóa Liên Chung, tiểu tử ngươi có khả năng bị vây ở chỗ này một trăm năm.

Lúc này Cổ Mặc hít một tiếng, truyền âm nói với Tần Phàm. nguồn (.)

- Thật sự là không có cách nào đi ra ngoài sao?

Lúc này Tần Phàm cũng không có biện pháp ình, chỉ là run giọng hướng Cổ Mặc hỏi.

Kỳ thật vừa rồi thời điểm lấy được Tạo Hóa Liên Chung, hắn còn có tâm tư hút vào một tia sương trắng trong đài sen này, cho nên để cho hắn trong lúc bất tri bất giác nhận lấy một tia mê mang, mới có thể ở lúc Cổ Mặc nhắc nhở Tạo Hóa Kim Liên muốn khép lại, do dự một cái chớp mắt, cũng chính là một cái chớp mắt này, để cho hắn bị vây ở bên trong kim liên.

- Tạm thời bản Võ Thánh là không có biện pháp gì, có lẽ phải chờ tới một trăm năm sau, Tạo Hóa Kim Liên này nở rộ lần nữa, đến lúc đó dĩ nhiên là có thể đi ra ngoài.

Cổ Mặc lắc đầu đáng chất nói:

- Bản Võ Thánh ngược lại là không có cái gì, dù sao đã thành thói quen, chỉ là không biết tiểu tử ngươi có thể chịu đựng đến lúc đó được hay không.

- Một trăm năm?

Nghe xong Cổ Mặc nói, hai mắt của Tần Phàm dần dần trở nên vô thần, trong miệng thì thào nói.

- Ta không thể, ta không thể ở chỗ này một trăm năm!

Hắn ở bên ngoài còn có rất nhiều sự tình chưa làm, hắn không thể vây ở chỗ này một trăm năm!

Một trăm năm sau, sớm đã Thương Hải Tang Điền, ai biết biến thành bộ dáng gì nữa!

Nam Phong Tần gia chờ hắn đi tham gia khảo hạch thăng phẩm, còn có một nhất phẩm Chân Vũ thế gia cường đại cần hắn đi ứng phó, còn có một người chờ hắn trở về lập gia đình!

Một trăm năm, hắn như thế nào cũng không thể để Tần Li đợi một trăm năm!

Theo hắn biết, coi như là tu luyện tới cảnh giới Võ Tôn, cũng chỉ có hai trăm năm mươi tuổi mà thôi, Võ Thánh cũng mới năm trăm năm!

Một trăm năm thời gian quá dài, một trăm năm, đối với người bình thường mà nói thậm chí là cả đời rồi!

Cho dù Tần Li nguyện ý chờ hắn, hắn sao có thể nhẫn tâm cho nàng đợi một trăm năm! Người như vậy, hắn sao nhẫn tâm làm cho nàng thương tâm?

- Ta không thể ở lại chỗ này! Ta muốn đi ra ngoài! Ta không thể ở lại chỗ này một trăm năm!

Tần Phàm nghĩ đến cái này, trong nội tâm vô cùng khó chịu, giờ khắc này tâm bình tĩnh của hắn thậm chí đã không còn, hắn nổi giận công kích cánh hoa, muốn ở phía trên oanh ra một cửa thoát thân.

Nhưng mà, Tạo Hóa Kim Liên này được thiên địa tạo hóa, toàn thân vô cùng chắc chắn, coi như là Võ Thánh đến cũng chưa chắc có thể tạo thành phá hư rất lớn, huống chi là một Tiên Thiên Võ sư nhỏ.

Lúc này Cổ Mặc lại lạnh nhạt nhìn xem hết thấy, cũng không có mở miệng ngăn cản. Bởi vì hắn biết rõ người ở thời điểm tuyệt cảnh sẽ kích phát ra ý chí muốn sống cường đại, cái ý chí này có thể làm cho cơ năng thân thể sinh ra một lần đột phá.

Hơn nữa thời điểm cảm xúc của người đã đến điểm tới hạn tuyệt vọng, cũng sẽ hướng về hai phương hướng cực hạn phát triển, một là trở nên cam chịu, tâm như tro tàn, hai là đột phá điểm tới hạn này, ý chí càng thêm kiên cường, hỏa diễm niết bàn, trùng hoạch tân sinh!

291. Chương 300: Tuyệt Địa Sống Sót. (2)

Chương 300: Tuyệt địa sống sót. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Đi lên con đường cường giả thì không cách nào thuận buồm xuôi gió, cho dù là Cổ Mặc trước khi không có thành Vô Thánh, làm sao không gặp rất nhiều cửa ải sinh tử?

Tóm lại, đây là cơ hội thứ nhất.

Đồng thời, cũng là một hồi đánh bạc.

Bất quá dùng hiểu rõ của Cổ Mặc đối với Tần Phàm mà nói, tiểu tử này không phải loại người dễ dàng buông tha, hẳn đầy đủ kiên cường!

Cho nên Cổ Mặc đối với Tần Phàm có lòng tin! Tin tưởng hẳn nhất định có thể phá tan điểm tới hạn này, đến lúc đó đối với hắn mà nói, vô luận là thân thể hay là tinh thần, nhất định đều đề cao không nhỏ.

- Tiểu tử, hi vọng người đừng cho bản Vô Thánh thất vọng.

Nhìn Tần Phàm y nguyên điên cuồng công kích kim liên, Cổ Mặc thầm nghĩ trong lòng. Đồng thời hắn cũng biết lúc này Tần Phàm hoàn toàn chính xác là cần một nơi phát tiết tâm tình thoáng một phát.

Cho dù là thay đổi bất luận kẻ nào khác, cũng không ai có thể ở trong khoảng thời gian ngắn tiếp thu được chuyện mình bị khổn trăm năm!

Thậm chí lúc trước, thời điểm Cổ Mặc hắn bị nhốt trong được đỉnh cũng giống như vậy! Hắn nhớ tới đoạn thời gian kia, khi đó hắn thật sự sắp điên mất rồi, khi đó hắn còn muốn trực tiếp hủy diệt linh hồn của mình! Nhưng cuối cùng hắn vẫn kiên trì xuống dưới, cho đến khi Tần Phàm xuất hiện.

Cho nên từ khi cùng Tần Phàm ở chung một chỗ, tính cách của hắn cũng cải biến rất nhiều, bởi vì ở trong được đỉnh hai trăm năm thời gian, đầy đủ để cho hắn nghĩ thông suốt rất nhiều đồ vật, nếu không đổi lấy trước kia hắn là một Vô Thánh cao ngạo mà nói, sao có thể toàn tâm toàn ý đi bồi dưỡng một thiếu niên?

Lúc này, bên ngoài Tạo Hóa Kim Liên.

Thấy Tần Phàm bị nhốt ở bên trong Tạo Hóa Kim Liên, mọi người Trấn Yêu thành chỉ dừng lại một hồi, cũng không có phát sinh tranh đấu cùng đám người trung niên nhân họ Dư nữa, rất nhanh liền rời đi.

Mục tiêu lần này của bọn hắn là Tần Phàm, lại lấy không được Tạo Hóa Liên Chung, bọn hắn và đám người trung niên nhân họ Dư đánh tiếp cũng chỉ là tăng thêm thương vong.

Mà lúc này bọn người trung niên nhân họ Dư trong nội tâm đều cảm thấy thập phần không cam lòng! Tân tân khổ khổ tìm tới nơi này, nhưng cuối cùng lại công dã tràng!

Bọn hắn vốn cũng muốn giằng co đánh mèo với người Trấn Yêu thành, nhưng thực lực của đối phương cũng không sai biệt nhiều, cho nên cuối cùng trung niên nhân họ Dư vẫn là buông tha.

- Dư ca, làm sao bây giờ?

Lúc này trán hán mặt mũi tràn đầy vết sẹo kia hỏi.

- Hiện tại Tạo Hóa Kim Liên đã khép lại, còn có thể làm sao? Chỉ có thể đợi một trăm năm sau lại đến rồi! Chỉ là không biết đến lúc đó còn có ai có thể tới mà thôi.

Hàn Đường kia âm trầm đáp.

Đối với Linh Vũ sư mà nói, tối đa chỉ có thể sống đến hơn một trăm tuổi, trừ khi là đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, có thể có được tuổi thọ nhiều hơn hai trăm năm!

Võ Tôn ở toàn bộ Vũ Thiên đại lục mà nói là cực kỳ cao quý, đều được gọi là Tôn giả! Cái kia cũng là bởi vì trở thành Võ Tôn cực kỳ khó khăn! Nếu không thì sao ngay cả nhất phẩm Chân Vũ thế gia đối với Chân Vũ thánh địa kia cũng hướng tới như thế! Cái kia đều là vì Chân Vũ thánh địa có thể trăm phần trăm cho người trở thành Võ Tôn!

Võ Tôn mới được xưng tụng là cường giả chân chính, muốn trở thành Võ Tôn, thiên phú cùng cơ duyên đều thiếu một thứ cũng không được.

Mà tuy hiện tại những người bọn hắn đã là Linh Vũ sư, nhưng giữa Linh Vũ sư cùng Võ Tôn giống như là một rãnh trời, muốn đột phá đến Võ Tôn nói dễ vậy sao, trong bọn hắn ai cũng không có tin tưởng.

Trung niên nhân họ Dư kia cũng cau mày, trong khoảng thời gian ngắn trầm mặc không nói.

Mà trong đội ngũ đã trầm mặc một thời gian ngắn, lúc này Lâm Hồng do dự một hồi, rốt cục vẫn mở miệng nói:

- Dư ca, ta ở trong một bản điển tịch, đã từng xem qua một đoạn miêu tả đặc thù về Tạo Hóa Kim Liên này, nhưng không biết chân thật hay không...

Lúc này tất cả mọi người nhìn về phía Lâm Hồng.

- Nói nghe một chút.

Trung niên nhân họ Dư cũng ngẩng đầu lên nói.

- Theo ghi lại, trong lịch sử cũng từng có người bị nhốt bên trong Tạo Hóa Kim Liên, nhưng người kia không có đợi đến lúc một trăm năm sau mới đi ra, mà chỉ chờ chín chín tám mươi một ngày mà thôi, trong sách nói nếu như Tạo Hóa Kim Liên cảm ứng được bên trong có những sinh vật khác, nó sẽ ở trong chín chín tám mươi một ngày sau mở ra một lần nữa. Bất quá trong điển tịch nói, người kia sẽ bị điên...

Lâm Hồng tiếp tục nói.

- Chỉ cần chín chín tám mươi một ngày liền mở ra lần nữa? Nếu như là thật sự, người sẽ nói cho chúng ta biết?

Lúc này Hàn Đường hoài nghi nói.

- Có tin hay không là tùy người, bất quá ta cũng đã nói người kia là bị điên, cho nên lời nói của tên điên có thể tin hay không, ta không dám cam đoan

Lâm Hồng tức giận trừng mắt nhìn Hàn Đường, trên thực tế hắn cũng nghĩ qua tự mình độc chiếm bí mật này, nhưng mà cân nhắc đến chiến lực vừa rồi của Tần Phàm, hắn không biết đến lúc đó mình có thể đánh qua được hay không, hơn nữa hắn cũng không tin rằng một mình có thể an toàn ly khai vòng trong.

- Tốt, chúng ta ở chỗ này chờ thêm tám mươi một ngày.

Trung niên nhân họ Dư kia trầm tư một hồi nói:

- Nếu như việc này chân thật, Lâm Hồng người chiếm hai hạt sen.

- Đa tạ Dư ca.

Lâm Hồng ngay lập tức vui vẻ. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Mà những người khác tuy trong nội tâm cũng có chút khó chịu, nhưng mà không có dị nghị gì, dù sao nếu như không phải Lâm Hồng đưa ra vấn đề này, bọn hắn có lẽ sẽ buông tha cho. Chỉ là sau khi Lâm Hồng đạt được hạt sen, sẽ phát sinh chuyện gì, bọn hắn đều là tâm hoài quỷ thai.

Trong không gian Kim liên.

Tần Phàm rốt cục công kích mệt mỏi, chậm rãi dựa vào tường hoa ngồi xuống, trong khoảng thời gian ngắn, hai mắt có chút vô hồn.

Tuy trong không gian kim liên này đã khép lại, nhìn không tới ánh mặt trời bên ngoài, nhưng bên trong lại y nguyên kim quang tỏa sáng, khắp nơi tràn ngập sương trắng nhàn nhạt, thần bí, xa hoa, tựa như tiên cảnh.

Bất quá lúc này Tần Phàm lại không có tâm thưởng thức.

Nghĩ đến phải ở lại chỗ này một trăm năm thời gian, trong óc của hắn trống rỗng.

... (.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Tần Phàm rốt cục đứng lên, ánh mắt dường như cũng trở nên kiên định hơn rất nhiều.

- Tiểu tử, ngươi rốt cục tỉnh lại rồi.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai của hắn, thời gian Tần Phàm hồi phục so với hắn đoán chừng thì ngắn hơn rất nhiều.

- Hiện tại ta vẫn không thể oanh nát Tạo Hóa Kim Liên, nhưng mà ta có thể cường đại hơn! Khi ta trở thành Linh Vũ sư, Vô Tôn, thậm chí Vô Thánh! Ta cũng không tin không thể đánh vỡ!

Tần Phàm trở nên bình tĩnh nói:

- Tóm lại ta sẽ không ở chỗ này ngây ngốc một trăm năm! Từ nay về sau ta sẽ một mực tu luyện, cho đến khi mở ra vách tường này mới thôi! Ta cũng không tin ta tu luyện tới Vô Thánh còn cần một trăm năm!

292. Chương 301: Thế Giới Trong Liên. (1)

Chương 301: Thế giới trong Liên. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Trên mặt Cổ Mặc không khỏi có chút xấu hổ, Tần Phàm phản ứng thật sự là vượt ra khỏi dự liệu của hắn, nhanh như vậy liền có thể trở nên ý chí chiến đấu ngang nhiên rồi!

Điều này cũng làm cho hắn thật sự có chút xấu hổ, lúc trước hắn là nghĩ tới hủy diệt mình đấy. Sự so sánh này, để cho Vô Thánh như hắn làm sao chịu nổi.

Lúc này Tần Phàm mới bắt đầu nghiêm túc quan sát hoàn cảnh trong Tạo Hóa Kim Liên này, bốn phía kim quang lấp lánh, như cung điện vàng son lộng lẫy nguyên có sương trắng tràn ngập, hơn hắn tiên cảnh, mùi thơm nhàn nhạt bao phủ cả không gian, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Lúc này hắn đang ở biên giới toà sen, tới gần vách tường hoa, mà đài sen ở vị trí trung tâm, y nguyên còn có bảy hạt sen, hai hạt khác mới vừa rồi bị hắn ném trên mặt đất, cũng là ở gần vị trí trung tâm.

Nhưng khi Tần Phàm muốn đi trở lại trung tâm đài sen, lại xuất hiện cảnh tượng càng chạy rất xa lần nữa, mỗi khi đi một bước, sẽ cảm giác mình phẳng phất như rút lui hơn mười thước, trông thấy đài sen cách mình càng ngày càng xa.

- Chẳng lẽ chỉ có thể bay trở về?

Tần Phàm nhướng mày, sau đó Chu Tước chỉ dục hiện ra ở sau lưng, ý định bay tới vị trí trung tâm, trước tiên hái hết hạt sen rồi nói sau.

- Chuyện gì xảy ra?

Nhưng rất nhanh Tần Phàm liền phát hiện, lúc này ngay cả ở trên không cũng bay không đến chỗ đài sen kia.

- Tiểu tử, ta nghĩ ngươi trước phải tỉnh tường, Tạo Hóa Kim Liên này tự thành không gian, lúc trước sở dĩ ngươi có thể bay vào được, cũng không phải bởi vì ở phía trên không chịu không gian ảnh hưởng, mà là vì khi đó Tạo Hóa Kim Liên vừa mới bắt đầu thu nạp, không gian kia mới sinh ra buông lỏng, cho ngươi thành công rơi xuống phía trên đài sen.

Suy nghĩ một chút, Cổ Mặc mới nói:

- Cho nên, vừa rồi ngươi đi đến vách tường hoa, chỉ có hai bước, nhưng hôm nay ngươi muốn đi trở lại đài sen, ta nghĩ thật là có chút độ khó.

- Không gian trong Tạo Hóa Kim Liên này, đến tột cùng là không gian như thế nào?

Tần Phàm chỉ phải lần nữa rơi vào bên cánh sen.

- Tóm lại là một không gian khác hẳn thế giới bên ngoài, thậm chí ở chỗ này bản Võ Thánh còn cảm giác được thời gian lưu động tựa hồ bất đồng cùng bên ngoài, bất quá kém bao nhiêu thì ta lại tạm thời không có cách nào xác định.

Cổ Mặc trầm tư nói.

- Thời gian cũng không cùng? Thần kỳ như vậy?

Tần Phàm không khỏi khê giạt mình, không nghĩ tới thế gian này thực sự có kỳ vật như thế, thật là khó có thể tưởng tượng.

- Đúng vậy, ta cảm giác thời gian lưu động tại đây tựa hồ là nhanh hơn bên ngoài, tại đây vài ngày khả năng mới được một ngày ở bên ngoài.

Cổ Mặc tiếp tục nói.

- Tạo Hóa Kim Liên này phải đợi bách niên nở rộ, ở chỗ này chẳng phải là phải đợi mấy trăm năm sao?

Trên mặt Tần Phàm không khỏi co rúm.

- Hắc hắc, dù sao ngươi nói muốn tu luyện thành Võ Thánh, sau đó trực tiếp đánh vỡ liên hoa này, ở chỗ này thời gian nhanh một ít, vậy ngươi không phải có thể nhanh chóng tu luyện thành Võ Thánh sao? Như vậy Tần Li ở bên ngoài không phải có thể chờ ít hơn sao?

Cổ Mặc cười nói:

- Bất quá bản Võ Thánh dùng thân phận người đã trải qua đến nói cho ngươi, muốn đột phá đến Võ Thánh cũng không phải là đơn giản. (

Tần Phàm trầm mặc không nói, hiện tại hắn đã có được viên Ma chủng thứ ba rồi, cường độ khí lực đầy đủ để hắn trực tiếp phục dụng đan dược đạt tới Tiên Thiên đỉnh phong, như vậy muốn đột phá đến Linh Vũ sư ngược lại là dễ dàng một chút.

Nhưng nếu muốn đột phá đến Võ Tôn, Võ Thánh, dùng nói là giới hạn đột phá gian nan, chỉ là muốn từ Linh Vũ sư cấp một tu luyện tới Linh Vũ sư đỉnh phong, còn có từ Võ Tôn cấp một tu luyện tới Võ Tôn đỉnh phong, đây cũng là tương đối gian nan.

Trọng yếu hơn là, đan dược dùng cho cảnh giới Linh Vũ sư cùng Võ Tôn hắn còn không có chuẩn bị!

- Lão đầu, lúc trước ngươi từ Linh Vũ sư tu luyện tới Võ Thánh là bao lâu?

Nghĩ đến đây, Tần Phàm mở miệng hỏi Cổ Mặc.

- U-a...aaa... sự tình lâu như vậy, để bản Võ Thánh nhớ lại thoáng một phát, nhớ rõ khi đó ta từ Linh Vũ sư tu luyện tới Võ Tôn, hình như là dùng hai mươi năm, sau đó từ Võ Tôn tu luyện tới Võ Thánh dùng ba mươi năm.

- Ân, thiên phú như vậy ở toàn bộ Đại Càn quốc thậm chí Vũ Thiên đại lục mà nói đã xem như rất tốt.

Cổ Mặc nghĩ một lát, có chút đắc ý nói:

- Phải biết rằng có không ít người dùng thời gian cả đời cũng không thể đột phá Vô Tôn, chớ nói chi là Vô Thánh.

- Năm mươi năm... lại xem như thiên phú tốt...

Tần Phàm giật mình, đây đối với hắn chỉ dùng hơn hai năm từ Vô đồ tu luyện tới Tiên thiên Vô sư mà nói, thật là một con số rất lớn.

- Người trẻ tuổi, không nên quá nôn nóng!

Cổ Mặc trông thấy Tần Phàm lộ ra bộ dáng này, có chút bất mãn nói móc :

- Năm đó ta được xưng là nhân vật yêu nghiệt thiên tài, người cái đức hạnh kia, theo bản Vô Thánh thấy, tiểu tử ngươi trong năm mươi năm có thể tu luyện tới Vô Tôn cũng không tệ rồi.

- Lão đầu, người nói đùa gì vậy, ta ngược lại là muốn dùng một nửa thời gian của người tu luyện tới Vô Thánh, đến lúc đó ta nhìn người nói như thế nào!

Tần Phàm lại là ý chí chiến đấu hiên ngang nói.

- Hắc hắc, cái kia bản Vô Thánh rửa mắt mà đợi rồi.

Cổ Mặc có chút khinh thường cười nói.

- Chẳng muốn nói nhảm với người, hiện tại ta trước hết luyện hóa viên Ma chủng thứ ba, sớm ngày đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư nói sau!

Tần Phàm tạm thời không có cách nào đi ngắt lấy hạt sen, dứt khoát ngồi dưới đất, chuẩn bị bắt đầu luyện hóa Huyền Vũ Ma chủng, chỉ cần luyện hóa được Huyền Vũ Ma chủng này, cái kia liền có thể ở trong thời gian cực ngắn tăng lên tới Tiên Thiên đỉnh phong, đến lúc đó cách Linh Vũ sư cũng chỉ có một bước ngắn rồi.

- Hắc hắc, cửa ải Linh Vũ sư này cũng không dễ dàng qua nha.

Cổ Mặc cười cười, sau đó cũng không nói gì nữa. Hôm nay hắn trông thấy Tần Phàm trở nên tích cực như vậy, biết rõ hắn đã trải qua tuyệt cảnh vừa rồi, xem như có được một tí đột phá, tính cách trở nên càng thêm cứng cỏi, hắn cũng yên lòng.

Tần Phàm ngồi ở phía trên đài sen, cảm nhận được đài sen truyền đến khí tức lạnh lẽo, hắn có chút thu hồi tâm thần, vứt bỏ hết thấy tạp niệm, sau đó liền lấy ra khóa Huyền Vũ Ma chủng kia.

Huyền Vũ Ma chủng là một hư ảnh Huyền Vũ nho nhỏ, nửa quy nửa rắn, tản ra hào quang màu vàng nhạt, Tần Phàm lấy ra để ở lòng bàn tay, có thể cảm giác được mặt trên truyền đến một khí tức ôn hòa hiền hậu, tựa hồ không có như Thủy Kỳ Lân Ma chủng cùng Chu Tước Ma chủng mang theo khí diễm hung hãn.

- Tuy thoát nhìn có chút bình thường, nhưng vì bảo hiểm, ta vẫn phải trước luyện hóa lệ khí bên trong mới được.

Tần Phàm hơi suy nghĩ, sau đó như luyện hóa hai khóa Ma chủng trước, uống một viên Băng Linh Đan, lại hít sâu một hơi, sau đó trực tiếp đập hư ảnh Huyền Vũ kia vào trên trán.

293. Chương 302: Thế Giới Trong Liên. (2)

Chương 302: Thế giới trong Liên. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Oanh...

Vào lúc này, một cổ ý thức cường đại lập tức vọt vào trong óc Tần Phàm.

Trên một mảnh chiến trường vô tận, trống trận nổi lên bốn phía, khắp nơi đều là chém giết cùng tàn sát, nhân loại, yêu thú, thần, ma... máu văng tung tóe, núi cao sụp đổ, giang hải khô cạn, cây ngang khắp đồng, bạch cốt chồng chất...

Huyết tinh, diên cuồng, bạo ngược, hủy diệt,... các loại khí tức mặt trái trên chiến trường tản mát đi ra...

- Ha ha, vẫn là chỗ này sao...

Tần Phàm bởi vì đã có kinh nghiệm, sớm làm chuẩn bị, đã uống Băng Linh đan, cho nên lúc này lộ ra thập phần thanh tỉnh.

- Ồ? Nhưng mà Huyền Vũ Ma Tôn kia ở nơi nào?

Nhưng lúc này đã qua thật lâu, lại không có phát hiện tăm hơi của Huyền Vũ Ma Tôn, Huyền Vũ Ma Tôn này tựa hồ không có như hai khóa Ma chủng Thủy Kỳ Lân cùng Chu Tước trước, vừa vào là cho Tần Phàm thấy uy thế kinh thiên động địa để chấn nhiếp.

Đã qua hồi lâu, Tần Phàm rốt cục ở bờ biển trông thấy Huyền Vũ Ma Tôn từ trong nước chậm quá bò lên, cặp mắt hồ hững đảo qua toàn bộ thượng cổ chiến trường, sau đó trong miệng đột nhiên phát ra một tiếng gầm rú cực lớn.

Ầm ầm...

Vào lúc này, toàn bộ đại địa chấn động lên, khắp nơi đều là đất sụp cùng khe hở, thành trì sụp đổ, rất nhiều nhân loại bị chôn sống, thậm chí có không ít yêu thú cũng bị xé rách.

- Nhân loại, người muốn như bọn hắc phải không?

Toàn bộ đại địa biến thành nhân gian địa ngục, lúc này Huyền Vũ Ma Tôn mới nhìn Tần Phàm nhàn nhạt nói, không có như hai Ma Tôn trước cao ngạo cùng không ai bì nổi, thật giống như đang cùng bằng hữu cũ nói chuyện.

Nhưng Tần Phàm cảm giác được trong lòng nghiêm nghị, lông mao toàn thân tựa hồ cũng đứng dậy, Huyền Vũ Ma Tôn này nói một câu, so với lúc trước Thủy Kỳ Lân Ma Tôn cùng Chu Tước Ma Tôn kia nói cái gì “Nhân loại, thần phục ta” thì cho người rung động nhiều lắm!

Bất quá Tần Phàm y nguyên bảo vệ tâm thần, nhắm mắt lại, hoàn toàn bất vi sở động, tinh thần trải qua Dao Vương mộ trùng kích, hơn nữa vừa rồi đột phá, hiện tại tinh thần ý chí của hắn đã trở nên vô cùng kiên định, không dễ dàng dao động như vậy.

Tần Phàm không có trả lời, mà Huyền Vũ Ma Tôn cũng không có tiếp tục nói chuyện, chỉ là con người hồ hững nhìn chăm chú lên Tần Phàm, cùng linh hồn của hắn trực tiếp nhìn nhau, không nói một lời, vẫn không nhúc nhích, đại địa y nguyên chấn động, chúng sinh vẫn còn đồ thán.

Theo thời gian chậm rãi đi qua, sắc mặt Tần Phàm tái nhợt, mồ hôi lạnh nhỏ giọt.

Lúc này, Cổ Mặc nhìn Tần Phàm ngồi dưới đất, thấy hắn chau mày, có thể tưởng tượng đến tinh thần ý chí của hắn đang thụ lấy tra tấn cùng áp bách thật lớn, nhưng trải qua tôi luyện lâu như vậy, hơn nữa có hai lần kinh nghiệm trước, hiện tại trong nội tâm Cổ Mặc đối với Tần Phàm vẫn là rất có lòng tin, biết rõ hắn nhất định sẽ thành công.

Chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Chiến đấu tinh thần trong đầu một mực tiến hành, cũng không biết đã qua bao lâu, đột nhiên Tần Phàm phát hiện hình ảnh Huyền Vũ Ma Tôn kia tựa hồ bắt đầu chậm rãi nhạt nhòa trong óc của hắn.

- Nhân loại, người thành công rồi.

Sau đó thanh âm của Huyền Vũ Ma Tôn vang lên trong thức hải của hắn:

- Lực lượng của bản Ma Tôn, từ nay về sau do ngươi khống chế.

- Thành công rồi sao?

Thần sắc Tần Phàm khẽ động, nhưng lại cảm giác được Huyền Vũ Ma Tôn này không giống người thường, bất quá vô luận như thế nào cũng tốt, hắn đã có thể cảm giác được tinh thần ý chí của Huyền Vũ Ma Tôn lưu lại trong Huyền Vũ Ma chủng đã bắt đầu dần dần biến mất.

- Hô...

Tần Phàm nhẹ nhẹ thở ra một hơi, sau đó Huyền Vũ Ma chủng từ trong trán của hắn hiện ra, lần nữa bay tới tay của hắn.

- Lần này xem ra thuận lợi không ít.

Lúc này Cổ Mặc có chút cười nói.

- Vừa rồi hung hiểm ngươi không biết, kỳ thật cũng không dễ dàng.

Tần Phàm cười khổ lắc đầu, vừa rồi kỳ thật Huyền Vũ Ma Tôn kia vẫn là cho hắn rung động rất lớn, cái loại rung động này không giống như Thủy Kỳ Lân Ma Tôn và Chu Tước Ma Tôn, để cho linh hồn cũng bị run rẩy.

- Vậy kế tiếp ngươi có thể luyện hóa được a?

Cổ Mặc lại hỏi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, lại hít sâu một hơi, trực tiếp nuốt Ma chủng vào trong miệng.

Huyền Vũ Ma chủng kia tiến vào trong cơ thể, lập tức Tần Phàm cảm thấy tim mình truyền đến một cảm giác bẽ tắc, thật giống như bên trong bị chặn đầy bùn đất, làm cho người ta cảm thấy vô cùng khó chịu, hô hấp tựa hồ cũng xuất hiện khó khăn.

Tâm thần chìm vào trong cơ thể, liền cảm giác được nơi cửa tim, vàng sáng màu vàng đất do hư ảnh của Huyền Vũ Ma chủng phát tán ra, loại vàng sáng hoàng sắc này do Ma chủng phân hoá, lộ ra thập phần trầm trọng, cho nên hắn mới có loại cảm giác không thông này.

- Đây là có chuyện gì?

Trong lòng Tần Phàm không khỏi hơi run sợ, loại tình huống này ở lúc luyện hóa hai khóa Ma chủng trước đều không có xuất hiện qua.

- Có lẽ mỗi một khóa Ma chủng, phương thức Luyện Thể cũng không giống a.

Nhớ tới luyện hóa Thủy Kỳ Lân Ma chủng cùng Chu Tước Ma chủng bất đồng, lập tức trong lòng của hắn thâm suy nghĩ nói.

Sau đó bắt đầu thử khống chế tinh thần ý chí đi về phía đó, muốn thúc dục loại năng lượng Ma chủng bế tắc này, bắt đầu luyện hóa khí lực của mình.

Bành...

Nháy mắt sau đó, Tần Phàm liền cảm thấy thượng diện truyền đến phản lực cường đại, tâm thần giống như bị va chạm, để cho hắn cảm thấy so với vừa rồi càng thêm khó chịu.

Bất quá năng lượng của Thổ Nguyên Ma chủng kia như là đất đá nổ tung, cũng bắt đầu theo thời gian dần qua phân tán, chậm rãi chảy tới từng nơi hẻo lánh trong thân thể của hắn.

Cùng lúc đó, cảm giác đau đớn kịch liệt kia cũng bắt đầu truyền khắp toàn thân, thống khổ loại trình độ này đã thật lâu hắn không có cảm thụ qua, lần này mãnh liệt mà đến, lại để cho hắn không khỏi cắn răng.

Mà theo năng lượng hoàng sắc kia chảy khắp toàn thân, Tần Phàm cảm giác được mỗi một tắc da thịt cùng thần kinh trong cơ thể tựa hồ cũng chấn động lên, tốc độ từ chậm đến nhanh, giống như là địa chấn, loại cảm giác này để cho hắn cảm nhận thống khổ càng mạnh mẽ hơn, mặt bắt đầu chăm chú lên, trở nên dữ tợn.

- Hắc hắc, tiểu tử này coi như là quen khổ rồi, không thể tưởng được bây giờ còn chịu không được cảm giác như vậy, thực sự thống khổ như vậy sao? Chắc chắn, đáng tiếc bản Võ Thánh không có cơ hội thử một chút loại cảm giác này a.

Cổ Mặc trông thấy Tần Phàm lộ ra bộ dáng này, không khỏi có chút nghiến ngấm thầm nghĩ.

Nếu như Tần Phàm biết rõ hiện tại Cổ Mặc nghĩ như vậy mà nói, nói không chừng sẽ lập tức bạo khởi mắng chửi người, loại cảm giác này không phải người bình thường có thể thừa nhận được, nếu như không phải là vì tăng thực lực lên, coi như là người thích ngược đãi, cũng không dám chủ động đi thừa nhận loại thể nghiệm không thuộc về mình này. truyện copy từ

Mà đang ở bên trong cơ nhục cùng thần kinh chấn động, Tần Phàm cũng có thể cảm thấy năng lượng hoàng sắc kia đang không ngừng rót vào bên trong khí lực của hắn, nói cách khác năng lượng Ma chủng này thật là đang cải tạo thân thể của hắn.

294. Chương 303: Huyền Vũ Ma Chủng Cường Đại

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 303: Huyền Vũ Ma chủng cường đại

Thời gian chậm rãi đi qua, Tần Phàm có thể cảm giác được khí lực của mình đang được chậm rãi cải tạo, cũng có thể cảm nhận được thân thể đang dần dần trở nên cường đại lên, tuy nguyên thống khổ vạn phần, nhưng loại đau nhức cũng khoái hoạt này, để cho hắn ngược lại là không có cảm giác khó chịu như vậy.

Mà thời điểm đi qua nửa quá trình.

Oanh!

Đột nhiên một tiếng bạo tạc nổ tung từ trong người truyền đến, hư ảnh Huyền Vũ kia đột nhiên bộc phát ra một hồi hào quang phi thường mãnh liệt, vô số hào quang phóng về bốn phương tám hướng, sau đó những hào quang này bắt đầu chậm rãi ngưng kết, phẳng phất như rễ cây của đại thụ che trời, trực tiếp ăn nhập vào từng cái khiếu huyết bên trong cơ thể của Tần Phàm.

- Ah...

Trong đáy lòng Tần Phàm phát ra một tiếng hò hét phi thường thống khổ, lúc này chính hắn, toàn thân cũng bắt đầu xé rách trùng tạo, cái loại cảm giác này chính là muốn đem người chia năm xẻ bảy, sau đó lại vá lại cùng một chỗ.

Năng lượng của Huyền Vũ Ma chủng trong nháy mắt này bắt đầu điên cuồng vận chuyển, giống như là đột nhiên bạo phát lũ, hồng thủy mãnh liệt kia lao nhanh, biến tất cả dòng suối nhỏ thành sông lớn, sau đó kinh mạch cả người cũng ở trong một cái chớp mắt này liên thông!

Tần Phàm biết rõ, lúc này năng lượng của Ma chủng Luyện Thể là trực tiếp thông qua khiếu huyết xâm nhập đến bên trong mỗi một tế bào của hắn, tiến hành cải tạo huyết mạch lần thứ hai!

Cải tạo như vậy, hắn ở lần thứ nhất luyện hóa Kỳ Lân Ma chủng đã cảm thụ qua, nhưng mà thời điểm luyện hóa Chu Tước Ma chủng lại không có trình tự này, cho nên hắn là lần thứ hai cảm thụ.

Như hắn dự liệu, năng lượng điên cuồng phát sinh va chạm kịch liệt ở mỗi một tác da, huyết dịch cũng bắt đầu sôi trào lên, từng bộ phận thân thể đều đang không ngừng phân liệt cùng dung hợp, thôn phệ cùng cường đại.

Ở bên trong luyện hóa Ma chủng, chẳng những đối với thân thể là một khảo nghiệm, hơn nữa đối với tinh thần ý chí cũng là một loại đại khảo nghiệm!

Bởi vì là cải tạo huyết mạch lần thứ hai, là ở trên cơ sở khí lực cường đại lại thêm cường, cho nên lần này thống khổ so với lần thứ nhất mãnh liệt rất nhiều lần!

Cái loại cảm giác thống khổ dày vò này, tuy Tần Phàm sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn cảm giác được đau nhức không sai chịu nổi, bất quá may mắn, hiện tại tinh thần ý chí của hắn đã vô cùng cứng cỏi, không có hôn mê bất tỉnh.

Ước chừng đã qua một khắc chung, thật vất vả sống qua trận thống khổ này, Ma chủng luyện hóa tạm hoãn thoảng một phát, nhưng Tần Phàm lại không có một tia buông lỏng, bởi vì sau đó hắn biết rõ Ma chủng kia muốn rút lấy võ khí của mình, làm thành năng lượng Luyện Thể rồi, nhớ tới gian nguy ở một bước này của hai lần trước, hắn càng cảnh giác thêm vài phần, vội vàng nuốt vào hai khóa Hồi Khí Đan.

Quả nhiên, rất nhanh Ma chủng kia bỗng nhiên duỗi ra một nhánh sông, trực tiếp đâm vào bên trong Vũ Điền khí hải của hắn, bắt đầu điên cuồng rút võ khí ra, từng cổ võ khí tinh khiết nhanh chóng bị kéo vào bên trong Luyện Thể lần này.

- Lúc này còn có nguyên khí tương trợ, năng lượng cung ứng có lẽ đủ rồi.

Tần Phàm trầm nghĩ trong lòng, sau đó bắt đầu khống chế tâm thần trực tiếp tiến vào trong Huyền Vũ Ma chủng, dùng ý chí bản thân đi khống chế Luyện Thể.

Thời gian từng phút từng giây đi qua.

Các loại phản ứng trong cơ thể bắt đầu yếu bớt, rốt cục, sau khi Vũ Điền khí hải của Tần Phàm trống rỗng, hắn cảm giác năng lượng Ma chủng kia đã bắt đầu đình chỉ tiếp tục luyện hóa thân thể.

Lúc này sắc mặt Tần Phàm có chút phát xanh, miệng tái nhợt, nhưng mà rốt cục lộ ra vẻ tươi cười.

Một cổ thanh lưu bắt đầu xuất hiện trong cơ thể, cái loại cảm giác đau đớn kia cũng bắt đầu chậm rãi yếu bớt, hắn biết rõ thời gian khó khăn nhất khi Ma chủng Luyện Thể đã qua, hiện tại đã là khổ tận cam lai.

Rất nhanh, một cổ Thanh Lưu khác cũng hiện ra trong người, phương hướng ngược lại với cổ Thanh Lưu vừa rồi, riêng phần mình tiến hành chữa trị thân thể của hắn.

- Huyền Vũ Ma chủng này bởi vì cũng ẩn chứa một ít Thủy Nguyên chi lực, hơn nữa đại địa bao dung, ân cần săn sóc vạn vật, cho nên cũng có thể có được năng lực chữa trị nhục thân. Mà một cổ khác thì là Thủy Nguyên chi lực của Thủy Kỳ Lân Ma chủng.

Tần Phàm nhìn hai cổ Thủy Nguyên chi lực, trước là nao nao, nhưng rất nhanh liền phản ứng đi qua.

Đã chữa trị, hoàn thành trọng sinh, Tần Phàm lột xác lần nữa.

Rất nhanh, kinh mạch, huyết nhục, cốt cách cùng với lục phủ ngũ tạng đều chậm rãi khôi phục sinh cơ, cũng trở nên cường đại hơn, mỗi một tế bào đều tràn đầy lực lượng.

Hiện tại dùng khí lực này của hắn, cho dù là bị Ngân vô tóc trắng kia chính diện đánh trúng, hắn cũng có lòng tin có thể trực tiếp ngạnh kháng!

- Hiện tại cường độ khí lực của ta, không phải Linh Vũ sư có thể so sánh đi à nha!

Tần Phàm nắm lấy nắm đấm, cảm nhận được trong thân thể truyền đến lực lượng kinh người, cùng với cảm giác toàn thân cường đại, hắn tràn đầy tự tin.

- Dùng lực lượng nhục thể hiện tại như ta bây giờ, không tu luyện đến Võ Thánh, đến cảnh giới Võ Tôn cũng có thể phá Tạo Hóa Kim Liên rồi!

Tần Phàm chậm rãi mở mắt, nhìn xem vách tường hoa kia, trong nội tâm âm thầm đoán chừng nói.

- Tiểu tử, cảm giác như thế nào?

Lúc này Cổ Mặc trông thấy Tần Phàm đã mở mắt, liền truyền âm hỏi.

- Rất không tồi, lúc này bởi vì Huyền Vũ Ma chủng này thuộc về Thổ Nguyên Ma chủng, ta cảm giác cường độ khí lực tăng lên cao hơn hai lần trước rất nhiều.

Tần Phàm khẽ cười nói, sau đó hần nhìn thoáng qua Cổ Mặc, nói tiếp:

- Đoán chừng hiện tại ta đứng đây cho người đánh, lão đầu người cũng chưa chắc có thể tổn thương được ta.
- Kiêu ngạo như vậy? truyện copy từ

Cổ Mặc âm thầm kinh ngạc, lập tức cũng cười nói:

- Vậy thật đúng là muốn thử qua mới biết được rồi.
- Đến đây đi, không được dùng hắc hỏa, tùy người đánh.

Tần Phàm hai tay chống eo, sau đó chỉ vào ngực mình, mỉm cười nhìn Cổ Mặc nói:

- Đánh đi.
- Khục khục, tiểu tử ngươi cũng không nên thể hiện ah! Đã như vậy, bản Võ Thánh cũng sẽ không lưu thủ! Vừa mới luyện hóa Ma chủng, liền bị thương sẽ không tốt.

Cổ Mặc xoa xoa tay, không có hảo ý nhẹ ho hai tiếng, cười nói.

Tần Phàm chỉ là cười mà không nói, tràn ngập tự tin.

- Tam trọng Man Ngưu xông!

Thấy vậy, Cổ Mặc cũng không khách khí, trực tiếp sử dụng lực vũ kỹ công kích mạnh nhất, dùng cảnh giới Linh Vũ sư của hần, hỏa trau điên liền trực tiếp lao tới Tần Phàm. Bất quá bởi vì uy lực hắc hỏa quá lớn, cho nên một kích này là không có sử dụng đến.

Oanh! Oanh! Oanh!

Tam trọng công kích cường đại trực tiếp đâm vào ngực Tần Phàm, chỉ thấy phía trên xuất hiện vầng sáng màu vàng đất, cổ lực lượng cường đại này liền bị ngăn cản.

- Tốt tiểu tử!

Cổ Mặc thấy bộ dạng Tần Phàm bình yên vô sự, chỉ là quần áo có chút rách rưới, trên thân thể vậy mà một điểm cháy đen cũng không có lưu lại, không khỏi sợ hãi nói.

295. Chương 304: Linh Vũ Chi Cảnh. (1)

Chương 304: Linh Vũ chi cảnh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Tuy vừa rồi hần cũng không có sử dụng toàn lực, nhưng mà cũng sử dụng năm thành sức mạnh! Vốn lấy cảnh giới Linh Vũ sư lực cấp hiện tại của hần, lại không thể đối với Tần Phàm tạo thành một chút thương tổn!

- Ồ? Đây là cái gì?

Tần Phàm cũng hơi có chút ngoài ý muốn, vừa rồi bên ngoài thân của hần đột nhiên xuất hiện vầng sáng hoàng sắc kia, ngay cả chính hần cũng không biết là cái gì.

- Thổ nguyên Ma chủng chú trọng chính là phòng ngự, giống như mai rùa của Huyền Vũ Ma Tôn, vầng sáng màu vàng đất vừa rồi kia, đoán chừng chính là năng lực phòng ngự của Huyền Vũ Ma chủng.

Cổ Mặc suy nghĩ một chút nói ra.

- Huyền Vũ Giáp?

Trong tâm Tần Phàm khê động, hấn đối với năng lực phòng ngự này thật sự là rất hài lòng, đã có phòng ngự cường đại như vậy, tuy hiện tại hấn vẫn là Tiên thiên Võ sư, nhưng dù gặp được Linh Vũ sư cũng không sợ chút nào!

- Dùng cường độ thân thể của người hiện tại, hoàn toàn có thể phục dụng đan dược tăng lên tới Tiên Thiên đỉnh phong, như vậy cách Linh Vũ sư cũng gần một bước, mà chờ người đột phá đến Linh Vũ sư, thực lực của người sẽ đề cao đến một trình độ cực kì kinh khủng.

Cổ Mặc nói tiếp:

- Bất quá đáng tiếc, người bị vây ở đây lại không có đất dụng võ gì.
- Chẳng lẽ không có phương pháp khác có thể sớm ly khai nơi này sao?

Tần Phàm không khỏi nhú mày một cái.

Cổ Mặc trầm tư một hồi, sau đó mới hít một tiếng nói ra:

- Được rồi, hiện tại bản Võ Thánh ta cũng không gạt người, ngược lại là có một cách, bất quá tính nguy hiểm cực cao. Dùng thực lực của người bây giờ, cũng không nên đi ném thử, chờ người đột phá đến Linh Vũ sư sẽ nói cho người biết.

Thời gian chậm rãi đi qua, Tần Phàm ở trong không gian Tạo Hóa Kim Liên đã vượt qua một năm thời gian.

Trong một năm thời gian này, Tần Phàm mượn nhờ khí lực cường đại, thông qua phục dụng đan dược, đã tăng lên tới Tiên thiên Võ sư đỉnh phong, chín nguyên khiếu cũng tràn đầy toàn bộ, cách Linh Vũ sư chỉ là một bước!

Vượt qua cánh cửa này, hấn liền có thể chín khiếu thông suốt, diễn biến Càn Khôn, nguyên khí cùng võ khí hoàn toàn dung hợp, chính thức bước vào Dung Linh chi cảnh, trở thành Linh Vũ sư!

Chỉ là, một bước này há có thể đơn giản.

Đi tới không gian kim liên này một năm rồi, Tần Phàm ngược lại là có chút rõ ràng quy luật không gian này.

Ở bên trong không gian này, kỳ thật cũng có biến hóa ngày đêm. Ở ban ngày, kim liên này phát ra kim quang sáng ngời rất nhiều, mà ban đêm, trong không gian liên hoa, kim quang sẽ trở nên ảm đạm một ít.

Ở ban ngày, muốn đến vị trí đài sen rất khó, nhưng nếu như thời điểm ban đêm, chỉ cần lực lượng bản thân người đủ lớn, thì có thể thoát khỏi không gian trời buộc, xuyên qua sương trắng, đến chỗ đài sen kia.

Những chuyện này đều là Tần Phàm hấn sau khi bị nhốt trong không gian kim liên hơn nửa năm mới phát hiện được, bất quá tuy hấn đã lấy được hạt sen, nhưng lại như cũ không biết sử dụng như thế nào.

Tuy có thể trực tiếp phục dụng, nhưng Tần Phàm lại cảm thấy quá lãng phí, cho nên hấn chỉ đem bảo tồn, đợi về sau tìm được đan phương phù hợp sẽ luyện chế sử dụng.

Linh khí trong không gian kim liên này ngược lại là thập phần sung túc, thậm chí so với bên ngoài còn muốn nồng đậm hơn rất nhiều, nồng độ linh khí tương đương với trong Dược cốc, cho nên ở trong này cho dù không phục dụng đan dược, tu luyện cũng sẽ nhanh hơn bên ngoài rất nhiều.

- Ta đã đạt tới Tiên Thiên đỉnh phong mấy tháng thời gian, nhưng hoàn toàn không có mòi đến cánh cửa Linh Vũ sư.

Tần Phàm ngồi ở phía trên đài sen, hấn phát hiện ở trung tâm Tạo Hóa Kim Liên, nếu so với ở bên cạnh tu luyện thì làm cho người ta cảm giác trạng thái tinh thần tốt hơn nhiều.

- Hắc hắc, tiểu tử, người cũng đừng quá tham lam, người bình thường dùng vài năm mới có thể từ Tiên Thiên đỉnh phong đột phá đến Linh Vũ sư, coi như là bản Võ Thánh, năm đó cũng trọn vẹn dùng hơn ba năm thời gian, người mới mấy tháng, gấp cái gì? Người trẻ tuổi, con đường võ đạo luôn gặp ghềnh, vẫn là kiên nhẫn chút a.

Cổ Mặc ngồi ở một bên, vênh 2 chân lên, có chút trêu tức cười nói.

- Ách, ta cũng không quá đáng là muốn sớm một chút đi ra ngoài mà thôi.

Tần Phàm bắt đầu nói, chẳng qua hiện nay tâm bình tĩnh của hắn vẫn là tu luyện được không tệ, cũng không vì ủ rũ mà sinh ra phản ứng bất thường.

- Bảo trì tâm cảnh bình thường, hảo hảo cảm ngộ thiên địa linh khí, đây là pháp môn đột phá đến Linh Vũ sư rất nhanh, người khác là không giúp được người.

Cổ Mặc nói ra:

- Bất quá bởi vì tiểu tử người đã luyện hóa được Ma chủng, đối với một ít năng lực của Linh Vũ sư người cũng có thể làm được, cho nên người đột phá đến Linh Vũ sư, sẽ dễ dàng hơn người khác một chút, người hảo hảo cảm ngộ Ma chủng trong cơ thể người một chút, có lẽ đối với người sẽ có một ít trợ giúp.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, điều chỉnh thể xác và tinh thần thoáng một phát, liền nhắm mắt lại lần nữa, tiếp tục cảm ngộ.

- Bất quá linh khí ở chỗ này tựa hồ có chỗ không giống bên ngoài, chỉ là không biết như vậy có thể ảnh hưởng tới hắn cảm ngộ hay không?

Nhìn Tần Phàm tiếp tục tu luyện, lúc này Cổ Mặc nhíu mày, bất quá hắn cũng không có đem chuyện này nói cho Tần Phàm, để tránh làm hắn hư mất tâm tình, đột phá sẽ càng thêm gian nan.

Linh khí vây chung quanh, xúc giác toàn thân Tần Phàm tận mở.

Thời gian tiếp tục chậm rãi đi qua, ở trong không gian kim liên, không có Nhật Nguyệt biến ảo, ngày qua ngày, mỗi ngày ngoại trừ luyện đan là tu luyện, Tần Phàm dần dần cũng không khỏi được cảm giác có chút buồn tẻ vô vị.

- Thời gian thật sự là tịch mịch ah!

Tần Phàm không khỏi có chút thở dài, trước kia thời điểm ở Hoàng Nguyệt đại sa mạc còn có thể ngẫu nhiên giết yêu thú, mà hiện tại trong thế giới kim liên này, tuy tự thành không gian, nhưng không có diễn biến thiên địa, hết thấy sự vật đã hình thành thì không thay đổi, khắp nơi đều lẳng lặng, nghe không được một tiếng vang, thời gian dài, loại cảm giác này sẽ khiến người nặng nề.

Hôm nay tất cả tạp chất trong cơ thể hắn đã bị luyện hóa, nhục thân sạch sẽ, có một loại linh tính ngo ngoe dục động, thật giống như côn trùng sơ xuân còn ngủ đông, ở ẩn trong đất bùn, chỉ cần xuân lôi vừa vang lên, có thể chui ra mặt đất.

Nhưng sấm sét chậm chạp không có tới.

Hắn biết rõ, muốn nguyên khí và võ khí dung hợp, linh ngộ âm dương, diễn biến Càn Khôn, đến Dung Linh chi cảnh kia, còn cần đột nhiên đốn ngộ! Thật giống như tiếng sấm Kinh Trập, xuân lôi vừa vang lên, vạn vật nảy mầm, thiên địa sẽ toả sáng sinh cơ một lần nữa. đọc truyện mới nhất tại .

Hiện tại Tần Phàm khiếm khuyết đúng là tiếng “sấm sét” đột nhiên kia, sấm sét vừa đến, là hắn có thể bước vào cảnh giới khác, toả sáng sinh cơ mới trong cơ thể.

- Lão đầu, chúng ta vào đây đã qua bao lâu rồi?

Chống cái lưng mỗi, Tần Phàm đứng thẳng lên.

- Chúng ta đã vào được một năm rưỡi rồi, gần đây người tu luyện cũng cần cù đấy, mỗi ngày chỉ ngủ một lúc, ngay cả luyện đan cũng ít rồi, khiến cho bản Võ Thánh rất khổ sở, như vậy hiện tại người cảm giác thế nào?

Thân ảnh Cổ Mặc hiện ra ở một bên, cười hỏi.

296. Chương 305: Linh Vũ Chi Cảnh. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 305: Linh Vũ chi cảnh. (2)

- Còn thiếu một ít.

Tần Phàm trầm ngâm nói, hắn đã ẩn ẩn mò đến cánh cửa Linh Vũ sư, nhưng mà vẫn chưa vượt qua được.

- Hắc, tu luyện là có chút tịch mịch đấy, người trẻ tuổi muốn bảo trì bình thần.

Cổ Mặc dùng thân phận của người đã trải qua nói, hắn biết rõ giống như Tần Phàm, loại người từ trước tới nay tiến cảnh thuận lợi, gặp được chuyện hơn một năm trì trệ không tiến cảnh, trong nội tâm tự nhiên là nhất thời khó có thể tiếp nhận.

Tăng thêm ở trong không gian kim liên này, cảnh vật đã thành hình thì không thay đổi, cả ngày chỉ có hắn một lão đầu tử cùng nói chuyện, hoàn toàn chính xác sẽ làm cho người ta cảm thấy có chút tịch mịch, năm đó thời điểm hắn bị nhốt trong được đỉnh, cũng cảm thấy loại cô độc này rất đáng sợ.

Hơn nữa Tần Phàm còn trẻ, đúng là thời điểm nhiệt huyết thiêu đốt, không giống hắn lúc kia đã trải qua hơn phân nửa nhân sinh, tu vi tâm cảnh đã thập phần thành thực.

- Yên tâm đi, bế quan một năm, lòng càng thêm yên tĩnh.

Tần Phàm mở miệng nói, hắn chỉ là ngẫu nhiên phát tiết phiền muộn trong lòng thoáng một phát, không cho loại cảm xúc mặt trái này ảnh hưởng tâm cảnh của mình.

- Bản Vô Thánh cũng nhìn ra được khí tức của người càng ổn định rồi, xem ra cách ngày đột phá cũng đã không xa.

Cổ Mặc cũng gật đầu, khẽ cười nói, đối với người đệ tử Tần Phàm này, hôm nay thật sự là hắn đã không gì có thể bắt bẻ rồi.

Thời gian tiếp tục chậm rãi đi qua.

Một tháng.

Ba tháng.

Nửa năm sau.

Tần Phàm vẫn ngồi ở phía trên đài sen, hết sức chăm chú cảm ngộ Dung Linh chi cảnh.

Oanh!

Đột nhiên trong lúc đó, phúc linh tâm đến, Tần Phàm tựa hồ cảm thấy một tiếng xuân lôi vang lên trong cơ thể của hắn, toàn thân vào lúc này tiến nhập một cảnh giới cực kỳ huyền diệu.

Vào lúc này, khí tức quanh thân Tần Phàm phát sinh thay đổi thật lớn, khi thì như Đại Giang lao nhanh, khi thì như thanh hồ ở giữa núi, khi thì như núi lửa bộc phát, khi thì như suối nhỏ róc rách.

- Đã thành.

Cổ Mặc trông thấy biến hóa của Tần Phàm, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

PHỐC!

Tần Phàm tựa hồ cảm giác được ở giữa thiên địa đột nhiên treo lủng một thanh bảo kiếm đỉnh thiên lập địa, phong cách cổ xưa tự nhiên, tựa hồ có thể trảm phá Thiên Địa hỗn độn, thanh thiên địa quy tắc chi kiếm này bay vào trong đầu của hắn, liên lẩn không vẽ một cái.

Lập tức, Tần Phàm cảm giác được tinh thần cùng võ khí trong thân thể cô đọng, còn có chín khiêu nguyên khí, lập tức bị chém thành hỗn độn!

Đồng thời, thân thể của mình bỗng chốc như bị phân liệt thành hai nửa, nhưng mà Tần Phàm lại không có chút đau đớn nào, đột nhiên trong lúc đó tựa hồ hắn đã lĩnh ngộ đến cái gì.

Một kiếm này hướng về thân thể của hắn cắt xuống, để cho hắn ở bên trong cảnh giới này, cảm ngộ đến vô ngã không có gì, thiên địa tự nhiên, diễn biến âm dương, tự thành Càn Khôn.

Đã nhận được cảm ngộ, Tần Phàm lập tức lĩnh ngộ ra âm điện cực dương biến, một thân khí kinh cấp tốc vận chuyển, chín nguyên khiếu bắt đầu chậm rãi chìm vào Vũ Điện, thời gian dần trôi qua đem vô khí cùng nguyên khí khổng lồ của mình chuyển âm hóa dương, âm dương dây dưa, tạo thành một tia linh tính cùng trí tuệ.

Nguyên vô chi khí thành!

Nguyên vô giao dung, đây chính là Dung Linh chi cảnh!

Lúc này Tần Phàm cảm giác được khí kinh trong cơ thể giống như vạn mã lao nhanh, vô cùng cường đại, nguyên vô chi khí liên tiếp hình thành, kích phá khắp nơi.

Rất lâu sau đó, động tĩnh cực lớn này mới dần dần bình tĩnh trở lại.

Tâm thần chìm vào trong cơ thể, Tần Phàm phát hiện Vũ Điện khí hải của mình đã xảy ra cải biến rất lớn, chín Vũ Điện đã toàn bộ quy hỗn độn, biến thành một hải dương nguyên vô không lớn không nhỏ.

Cuối cùng nguyên khí quanh thân cũng bắt đầu chậm rãi bách xuyên quy lưu, giống như Trường Hà nhập biển, toàn bộ chảy vào trong hải dương nguyên vô.

Trong cơ thể khí thể mãnh liệt, như vạn vật quy tịch, càng ngày càng trầm ổn, bất quá kỳ thật lại càng giống như ngủ đông, Mãnh Hổ ở ẩn, chỉ cần tâm thần của Tần Phàm khẽ động, những khí kinh này liền có thể biến hóa vô cùng.

Vù vù...

Tựa hồ là đột nhiên có một trận gió thổi qua, thanh kiếm thiên địa quy tắc vốn là treo ở trong óc hắn kia lập tức theo gió tiêu tán, như là chưa từng có xuất hiện qua.

Thanh kiếm thiên địa quy tắc này, thật ra chỉ là ý niệm của hắn, là vì hắn muốn chém gông cùm xiềng xích bản thân, đột phá đến Dung Linh chi cảnh, sở niệm mà thành, hôm nay công thành, kiếm kia tự biến.

Hết thấy đã ổn định, Tần Phàm chậm rãi mở mắt.

Trải qua một năm linh bảy tháng, hắn cuối cùng từ Tiên thiên Võ sư đỉnh phong, một lần hành động bước vào Linh Vũ sư!

- Chắc chắn, tiểu tử ngươi thật là một thiên tài, hơn nữa phúc vận vô song, vậy mà chỉ dùng hơn một năm đã đột phá đến Linh Vũ sư, vốn bản Võ Thánh nghĩ đến ngươi phải dùng ba bốn năm đấy.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai.

- Cũng là nhờ có lão nhân gia chỉ điểm cùng Ma chủng phụ trợ cảm ngộ.

Tần Phàm khẽ cười nói, tùy ý nắm chặt quyền, hắn cảm thấy khí kinh toàn thân càng cường đại hơn cùng khổng lồ chế tự nhiên.

Oanh!

Tần Phàm đột nhiên cao cao nhảy lên, đem hết toàn lực một quyền oanh ở trên vách Tạo Hóa Kim Liên! Khí kinh trâu điên, toàn thân dâng lên Liệt Diễm cuộn cuộn, thế đi rào rạt vọt tới vách tường cứng rắn kia!

Tam trọng Man Ngưu kinh!

Chỉ là ở trên vách hoa kia để lại một mảnh cháy đen, hơn nữa rất nhanh liền biến mất vô tung, Tạo Hóa Kim Liên này giống như cho tới bây giờ không có thụ qua nửa phần tổn thương.

- Vẫn chưa được.

Tần Phàm lắc đầu, tuy biết rõ như thế, nhưng vẫn hơi có chút thất vọng. Hắn vừa mới đột phá đến Linh Vũ sư, tự nhiên sẽ có một cảm giác đột nhiên biến cường, lớn hơn rất nhiều, nhưng mà loại lực lượng này còn không có đủ đi đánh vỡ vách tường hoa.

- Tuy cảnh giới Linh Vũ sư của ngươi so với Linh Vũ sư bình thường mạnh hơn rất nhiều, nhưng muốn đánh vỡ Tào Hóa Kim Liên còn là không thể nào.

Cổ Mặc nhìn xem một màn này, khẽ cười nói, tựa hồ là sớm biết như thế.

- Lão nhân ngài nói có phương pháp thoát khốn, hiện tại có thể nói cho ta biết?

Tần Phàm xoay người sang chỗ khác, nhìn Cổ Mặc bình tĩnh hỏi thăm.

Hôm nay, hắn đã chuẩn bị kỹ càng.

Cạnh bờ bên ngoài Tào Hóa Kim Liên, đám người trung niên nhân họ Dư vẫn đang chờ ở đó.

- Dư ca, hiện tại đã hơn bảy mươi ngày, nhưng Tào Hóa Kim Liên này còn không có một điểm phản ứng, hơn nữa tựa hồ kim quang cũng không còn mạnh như trước, kim liên này thật sự sẽ nổ rộ lần nữa sao?

Đại Hán chán nản nhìn Tào Hóa Kim Liên đóng chặt trong hồ, nhin không được mở miệng nói.

- Không phải còn có vài ngày sao? Chẳng lẽ hiện tại Hoàng Phong ngươi còn muốn buông tha?

Lâm Hồng từng nói Tào Hóa Kim Liên sẽ ở chín chín tám mươi một ngày nổ rộ lần nữa nhìn hắn một cái, sau đó nhú mày nói.

- Lâm Hồng, nếu như ngươi dám đùa nghịch chúng ta, Hàn Đường ta chắc chắn cho ngươi đẹp mắt.

297. Chương 306: Luyện Hóa Kim Liên.

Chương 306: Luyện hóa kim liên.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

Hàn Đường kia bởi vì lĩnh ngộ đến Băng Nguyên khí, hôm nay thực lực của hắn đã vượt qua Lâm Hồng, cho nên lời nói càng thêm ngạo khí.

- Hàn Đường nếu ngươi không tin trước tiên có thể đi, đến lúc đó chúng ta còn có thể thêm một phần hạt sen.

Lâm Hồng thầm hừ một tiếng nói ra.

- Điều an tâm một chút chớ vội, đã đợi lâu như vậy rồi, chờ một chút cũng không chết được.

Lúc này trung niên nhân họ Dư kia rốt cục mở miệng trầm giọng nói.

Trung niên nhân họ Dư vừa nói, người còn lại lúc này mới yên tĩnh lần nữa.

Trong không gian Kim liên.

Về mặt Tần Phàm chờ mong nhìn xem Cổ Mặc, đợi hắn nói ra phương pháp sớm ly khai Tào Hóa Kim Liên.

- Phương pháp này thật sự là thập phần khó khăn, nếu như không cẩn thận, ngươi có thể sẽ bởi vậy mà vạn kiếp bất phục, ngươi thật sự muốn biết sao?

Cổ Mặc trầm ngâm một hồi hỏi.

- Ta nghĩ lão đầu người cũng biết cách làm người của ta, ta không phải một người tùy tiện cậy mạnh, nếu quả thật làm không được, ta chắc chắn sẽ không miễn cưỡng.

Tần Phàm nhíu mày, bình tĩnh nói.

- Được rồi.

Lúc này Cổ Mặc mới nhẹ gạt đầu, hấn ở bên người Tần Phàm lâu như vậy, hoàn toàn chính xác là rất hiểu rõ tính cách Tần Phàm, biết rõ hấn tính cẩn thận, rất ít làm sự tình không có nắm chắc.

Sau đó hấn ngẩng đầu nhìn đỉnh Tạo Hóa Kim Liên, lại nhìn đài sen trước mắt một chút, sau đó mới chậm quá nói:

- Phương pháp này là luyện hóa Tạo Hóa Kim Liên, để nó bị người khống chế, như vậy người muốn đi ra ngoài lúc nào cũng được.

- Luyện hóa Tạo Hóa Kim Liên?

Tần Phàm nhíu mày, hấn biết rõ cái này tuyệt đối sẽ không dễ dàng, liền hỏi:

- Luyện hóa như thế nào?

- Khực khực, bất quá muốn luyện hóa thật là không dễ dàng, hơn nữa vô cùng phong hiểm.

Cổ Mặc ho hai tiếng, chỉ chỉ toàn bộ không gian Tạo Hóa Kim Liên nói:

- Đầu tiên là áu của người chảy khắp toàn bộ Tạo Hóa Kim Liên, để áu của người thẩm thấu toàn bộ không gian, hòa chung nhất thể, sau đó lại gạt bỏ linh phách của Tạo Hóa Kim Liên, để thần niệm của người hóa thành linh phách mới của Tạo Hóa Kim Liên...

- Đem máu của ta chảy khắp toàn bộ Tạo Hóa Kim Liên? Phân cách thần niệm?

Tần Phàm nghe Cổ Mặc chậm rãi nói, mặt sắc thay đổi dần, Tạo Hóa Kim Liên này cao khoảng chừng nửa tầng lầu, rộng bằng nửa cái sân bóng, muốn để máu chảy đầy nói dễ vậy sao!

Còn muốn phân cách thần niệm, thần niệm này là thứ huyền bí nhất, tương đương với linh hồn con người, nếu như một cái không cẩn thận, tùy thời sẽ hồn phi phách tán.

- Là rất khó a? Chẳng qua nếu như thật sự luyện hóa được Tạo Hóa Kim Liên, người tương đương với nhận được một chỗ ẩn thân mà ngay cả Võ Thánh cũng khó đánh vỡ, như vậy về sau gặp nguy hiểm gì, trực tiếp lấy Tạo Hóa Kim Liên ra, có thể bình yên vô sự rồi.

- Hơn nữa trong không gian kim liên có thể tu luyện nhanh hơn, cho nên chỗ tốt kỳ thật không ít, về phần muốn lựa chọn như thế nào, phải xem chính người rồi.

Cổ Mặc nói ra tất cả cho Tần Phàm, để cho hấn lựa chọn.

- Phải phân cách thần niệm như thế nào?

Tần Phàm nhíu mày hỏi.

- Dùng tinh thần ý chí của người, đem bộ phận thần niệm từ bản thể tách ra, sau đó dung nhập vào trong Tạo Hóa Kim Liên, khống chế Tạo Hóa Kim Liên này, quá trình này sẽ rất đau, cần ý chí rất mạnh mới có thể chịu được.

Cổ Mặc tiếp tục nói:

- Mà bởi vì Tạo Hóa Kim Liên này sinh cơ bất hoại, cho nên có linh phách trong cơ thể, người phải hủy diệt linh phách, lúc này mới có thể để thần niệm của người dung nhập trong đó, có thể khống chế. Quá trình này cũng rất gian nan, không cẩn thận sẽ lọt vào cản trở, người tùy thời có khả năng vạn kiếp bất phục.

Tần Phàm trầm mặc không nói.

- Người vẫn là hảo hảo suy nghĩ rõ ràng, phương pháp này thuộc về thượng cổ bí truyền, người biết kỳ thật cũng không nhiều, thành công hay không bản Võ Thánh cũng không dám cam đoan.

Cổ Mặc cũng không quấy rầy hắn, chỉ là ở một bên nhìn xem.

Suy tư thật lâu, bỗng nhiên Tần Phàm nhướng mày, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ kiểm tra một chút, hít một tiếng nói ra:

- Bởi vì lần này tiến đến Yêu Thú hoang nguyên chỉ tính toán lịch lãm rèn luyện hơn nửa năm thời gian, Ích Cốc Đan cũng chuẩn bị không nhiều lắm, hôm nay xem ra đã không đủ dùng trong một năm rồi.

Ích Cốc Đan này ăn một viên có thể cho người một tháng không đói khát, vốn Tần Phàm chuẩn bị chừng ba mươi viên, bất quá hiện tại hắn đã tiến vào trong không gian Tạo Hóa Kim Liên này 2 năm thời gian rồi, chỉ còn lại chưa đủ mười viên.

- Chỉ có một năm, ta như thế nào cũng không có thể đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, chớ nói chi là Vô Thánh. Tần Phàm hít sâu một hơi, có chút bất đắc dĩ nói:

- Đến lúc đó đoán chừng chết đói cũng có khả năng, xem ra, ta chỉ có thể mạo hiểm rồi.

- Ách, lúc này thật sự là phiền toái.

Cổ Mặc thật không nghĩ tới vấn đề này, hắn chỉ là linh hồn thể, cho nên không cần ăn cái gì, nhưng mà Tần Phàm lại không được.

- Liều mạng a!

Tần Phàm cắn răng nói ra:

- Tinh thần ý chí của ta trải qua nhiều lần tôi luyện như vậy, hôm nay đã tương đối cường đại, tin tưởng gạt bỏ linh phách của một cây thực vật vẫn là có thể, về phần thống khổ khi phân cách thần niệm... lâu như vậy, thống khổ nào ta không có chịu được qua?

- Đã như vậy, thì thử đi.

Cổ Mặc cũng chỉ có thể thở dài nói ra:

- Ta sẽ nói một ít chi tiết, tỉ mỉ cho ngươi, hi vọng ngươi có thể thành công, bất quá theo ta thấy, không gian kim liên lớn như vậy, ngươi muốn ấu của ngươi chảy đầy cũng phải phí mấy tháng thời gian.

- Cái này ngươi yên tâm, trên người của ta vừa vặn có tài liệu luyện chế Huyết Linh Đan, ta lập tức có thể luyện chế, đã có Huyết Linh Đan, ta một ngày đoán chừng có thể phóng ba lượt huyết, đoán chừng dùng một tháng thời gian là có thể để máu thấm thấu toàn bộ không gian Tạo Hóa Kim Liên này.

Tần Phàm nói ra.

...

Ven bờ hồ bên ngoài Tạo Hóa Kim Liên.

- Ô? Dư ca, các người mau nhìn, Tạo Hóa Kim Liên kia làm sao vậy? Như thế nào sẽ phát ra huyết quang?

Vẫn là Đại Hán kia phát hiện Tạo Hóa Kim Liên phát ra dị tượng trước, vội vàng kêu lên.

Nghe thấy thanh âm này, tất cả mọi người nhìn lại trong hồ, quả nhiên trông thấy Tạo Hóa Kim Liên vốn là tản ra kim quang nhàn nhạt, vào lúc này lại chẳng biết tại sao ầm ầm có ánh sáng màu đỏ chớp động.

- Chẳng lẽ tiểu tử bị nhốt ở bên trong kia đã chết? Cho nên ảnh hưởng đến Tạo Hóa Kim Liên biến hóa?

Lâm Hồng kia trầm ngâm một hồi, sau đó nói.

- Có khả năng.

Trung niên nhân họ Dư kia cũng nhẹ gật đầu.

- Dư ca, ta bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

Lúc này Hàn Đường lại lo lắng nói: xem tại

- Nếu như tiểu tử kia trước khi chết ăn hết hạt sen, chúng ta đây chẳng phải là đợi uống công sao?

- Cái này?

Nghe được Hàn Đường nói, những người khác không khỏi thay đổi mặt sắc.

298. Chương 307: Thoát Khốn. (1)

Chương 307: Thoát khốn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Cái này mọi người không cần lo lắng, nghe nói bên trong hạt sen ẩn chứa linh khí khổng lồ, không thể ăn nhiều, nếu như một người ăn vượt qua một khóa, như vậy sẽ bạo thể mà vong, cho nên hắn không có khả năng ăn hết hạt sen.

Thấy bộ dạng mọi người lo lắng, trung niên nhân họ Dư kia nói ra.

- Hiện tại đã qua không sai biệt lắm tám mươi ngày, ngày mai sẽ đến chín chín tám mươi một ngày rồi, Tạo Hóa Kim Liên kia sẽ nở rộ lần nữa, vô luận như thế nào, chúng ta cũng an tâm đợi một ngày nữa a.

Lúc này Lâm Hồng kia cũng nói.

- Hi vọng tiểu tử kia không nên quá phận, nếu không đến lúc đó cho dù hắn đã chết, bổn đại gia cũng sẽ xé thi thể của hắn thành mảnh nhỏ!

Đại Hán kia hung ác nói.

...

Ở trong không gian Tạo Hóa Kim Liên.

- Tiểu tử, hôm nay máu tươi của ngươi đã thẩm thấu toàn bộ không gian Tạo Hóa Kim Liên rồi, ngươi có thể bắt đầu bước tiếp theo.

Cổ Mặc nhìn không gian chung quanh một mảnh huyết hồng, mở miệng nói với Tần Phàm.

- Trước hết để cho ta nghỉ ngơi một ngày.

Tần Phàm cẩn thận nói, hắn biết rõ việc kế tiếp sẽ vô cùng gian nan, cho nên phải để ỳnh khôi phục đến trạng thái tốt nhất mới đi tiến hành.

- Ân, điều chỉnh thoáng một phát cũng tốt.

Cổ Mặc nhẹ gật đầu nói ra.

Ngày hôm sau.

- Hiện tại có thể bắt đầu.

Tần Phàm ngồi ở phía trên đài sen, hiện tại hắn vô luận tinh thần hay là nhục thân cũng đã đạt tới trạng thái đỉnh phong, ý chí chiến đấu hiện ngang, trong nội tâm mang theo tín niệm tất thắng.

- Ân, đầu tiên phân tán tinh thần ý chí của ngươi tới toàn bộ không gian.

Cổ Mặc trầm giọng nói, ở phía sau hắn cũng không dám có một tia sơ sẩy, bình thường cột nhả cũng hoàn toàn thu liễm, truyền thụ toàn bộ những gì hắn biết cho Tần Phàm:

- Sau đó theo máu tươi của ngươi, bắt đầu tiến vào trong cơ thể Tạo Hóa Kim Liên, đi tìm linh phách của nó...

Tần Phàm bên tai nghe thanh âm của Cổ Mặc, chậm rãi nhắm mắt lại, đợi tiêu hóa hoàn tất, lúc này mới cẩn thận phát tinh thần ý chí của mình ra một chút, sau đó thời gian dần qua thẩm thấu vào trong cơ thể Tạo Hóa Kim Liên, tìm kiếm linh phách của kim liên.

- Không có phát hiện?

Tìm hồi lâu, nhưng Tần Phàm lại hoàn toàn cảm giác không thấy linh phách của Tạo Hóa Kim Liên tồn tại.

- Sẽ ở nơi nào?

Hắn chỉ phải lần nữa khống chế tinh thần ý chí bản thân, vận chuyển ở trong không gian kim liên, men theo mạch lạc của Tạo Hóa Kim Liên, tinh tế sờ tìm, bởi vì máu tươi của hắn đã thẩm thấu mỗi một tắc mạch lạc của Tạo Hóa Kim Liên, cho nên tinh thần ý chí của hắn mới có thể men theo trong đó thăm dò.

- Dĩ nhiên là ở bên trong đài sen.

Rốt cục, Tần Phàm ở vị trí mình đang ngồi phát hiện linh phách của Tạo Hóa Kim Liên, linh phách của kim liên thoát nhìn giống như là hư ảnh thu nhỏ của Tạo Hóa Kim Liên, một đóa liên hoa kim sắc nhỏ nhỏ sinh trưởng ở trong mạch lạc, nếu như không cẩn thận, căn bản phát hiện không được.

Lúc này linh phách của Tạo Hóa Kim Liên tựa hồ cũng phát hiện tinh thần ý chí của Tần Phàm, vậy mà hiện ra bộ dáng đáng thương, giống như một đóa dã hoa nhỏ trong mưa to gió lớn, phiêu linh lên xuống, cực kỳ trù mẩn.

- Xin lỗi rồi.

Tần Phàm thở dài một tiếng, cũng không có bị nó mê hoặc, toàn bộ tinh thần ý chí vào lúc này trực tiếp dừng mảnh lao tới linh phách của Tạo Hóa Kim Liên.

Oanh!

Nhưng nháy mắt sau đó, Tần Phàm giống như đập phải cự thạch cứng rắn, tinh thần ý chí truyền đến một loại đau đớn cực độ, vào lúc này trong óc phẳng phát muốn nổ tung lên.

Nguyên lai linh phách của Tạo Hóa Kim Liên này đều là biểu hiện giả dối! Nó cường đại xa xa vượt ra khỏi Tần Phàm tưởng tượng!

- Ah...

Trong nội tâm Tần Phàm phát ra tiếng kêu đau đớn, chỉ cảm thấy đau đầu muốn liệt, thần kinh vào lúc này cũng cảm giác có chút tê dại, tinh thần ý chí cũng không khỏi xảy ra buông lỏng.

Linh phách của Tạo Hóa Kim Liên kia thoát nhìn cực kỳ nhược tiểu, nhưng không thể tưởng được bên trong lại ẩn chứa uy năng lớn như thế, tinh thần ý chí của Tần Phàm đã vô cùng ngưng thực, ở lần dò xét này lại vẫn bị thương tổn.

- Tạo Hóa Kim Liên 100 năm nở một lần, cũng biết niên đại của nó đã rất lâu, tuy thực vật muốn sinh ra linh trí cực kỳ khó khăn, nhưng linh phách của Tạo Hóa Kim Liên này trải qua tuế nguyệt dài như vậy, đã có bản năng phòng ngự phi thường đáng sợ.

Tinh thần ý chí của Tần Phàm thoáng cái lui về một tí, ở bên trong mạch lạc cùng linh phách của kim liên đối nghịch.

Hôm nay máu tươi của hắn trải qua hơn một tháng thẩm thấu, đã không sai biệt lắm tiến vào mỗi một tắc mạch lạc của Tạo Hóa Kim Liên, cho nên trong cơ thể Tạo Hóa Kim Liên, tinh thần ý chí của hắn kỳ thật không tính ở hoàn cảnh xấu.

Nhưng vừa rồi cả hai va chạm lần thứ nhất, Tần Phàm cũng biết bản năng phòng ngự của linh phách Tạo Hóa Kim Liên này không thể khinh thường.

- Ô? Mạch đập ở chung quanh linh phách của kim liên, máu của ta vẫn không có thể thẩm thấu đi vào?

Đột nhiên Tần Phàm lại phát hiện trong phạm vi một trượng bốn phía linh phách của Tạo Hóa Kim Liên, y nguyên bảo trì mạch lạc kim sắc, không có bị máu của mình thẩm thấu vào.

- Nguyên lai là linh phách này bài xích máu của ta, trách không được phạm vi này càng biến càng lớn rồi.

Hắn chăm chú quan sát một hồi, rốt cục phát hiện vấn đề này.

- Xem ra huyết mạch của ta đối với nó hoàn toàn chính xác là có ảnh hưởng, ta phải đem máu tươi thẩm thấu đi qua mới được.

Gặp tình hình này, Tần Phàm không chần chờ nữa, tinh thần ý chí bám ở trên máu của mình, chậm rãi lao tới linh phách kia.

Huyết dịch hồng sắc kia chậm rãi bao trùm ở phía trên mạch lạc kim sắc, ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt phát ra, tinh thần ý chí của Tần Phàm ở phía trên máu của mình, tự nhiên là càng trở nên sinh động cùng khổng chế tự nhiên.

Huyết dịch chậm rãi hướng về linh phách của kim liên kia, lập tức thanh âm “xì xì” vang lên, vào lúc này liền thấy linh phách của kim liên kia phát ra một hồi kim quang mãnh liệt, huyết dịch tới gần lập tức bị bốc hơi.

- Sao lại thế này?

Tinh thần ý chí của Tần Phàm không khỏi một hồi nóng bỏng, huyết dịch cuối cùng chỉ có thể dừng lại cách linh phách này một xích(0,33m).

Hắn nhìn lại linh phách của kim liên, vào lúc này lại phát hiện bộ dáng nó vốn là lạnh run đáng thương kia đã biến mất, lúc này tản ra kim quang mãnh liệt, như cự nhân đỉnh thiên lập địa, bảo vệ lấy địa bàn của mình.

- Nhân loại chính là vạn vật chi linh, ta cũng không tin đâu không lại người một linh trí thực vật nho nhỏ!

Bản thể Tần Phàm cắn răng một cái, lập tức cắt vỡ ngón tay, rất nhiều rất nhiều máu tươi lần nữa rơi vãi tiến vào bên trong mạch lạc kim liên.

Huyết dịch dừng mãnh lao vào, tinh thần ý chí của Tần Phàm lập tức khổng chế những huyết dịch đã ngưng tụ thành Huyết Hà này, mãnh liệt đánh tới linh phách của Tạo Hóa Kim Liên lần nữa.

299. Chương 308: Thoát Khốn. (2)

Chương 308: Thoát khốn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

- Ah...

Đầu của Tần Phàm đã xảy ra đau đớn kịch liệt lần nữa, kim quang do linh phách của Tạo Hóa Kim Liên kia tản mát ra vô cùng lợi hại, trực tiếp thông qua tinh thần ý chí đâm vào Thức Hải của hắn.

- Tiếp tục áp chế cho ta!

Nhưng Tần Phàm cắn chặt răng, tiếp tục để máu tươi bao trùm linh phách của Tạo Hóa Kim Liên, hoàn toàn không để ý bản thân đau đớn, chỉ hung hăng tiến hành trấn áp nó.

Hắn biết rõ thành bại chính là lúc này.

Một bước này nhìn như đơn giản, nhưng mà hai sinh linh bất đồng tiến hành đọ sức. Tạo Hóa Kim Liên được thiên địa tạo hóa, tuy còn không có linh trí, nhưng mà có được bản năng đáng sợ, nó sẽ không dễ dàng cam tâm bị chôn vùi, mà trong tâm Tần Phàm đối với Tạo Hóa Kim Liên này cũng là nguyện nhất định phải có.

- Gạt bỏ cho ta!

Tinh thần ý chí của Tần Phàm lại một lần nữa điên cuồng lao tới linh phách của Tạo Hóa Kim Liên, mà vào lúc này bản thể của hắn đã thất khiếu chảy ra tơ máu, bộ dáng thoát nhìn cực kỳ đáng sợ.

- Tiểu tử, phải chịu đựng ah!

Cổ Mặc ở một bên cũng khẩn trương nhìn xem phản ứng lúc này của Tần Phàm, hẳn biết rõ thành bại chính là lúc này, tuy hẳn lo lắng cho Tần Phàm, nhưng lại biết rõ tuyệt không thể đi vào quấy rầy, nếu không cả hai đều có thể bởi vậy mà hủy diệt, cho nên hẳn chỉ có thể chờ đợi!

Chờ đợi một khắc Tần Phàm tỉnh táo lại!

- Ah ah ah ah...

Nội tâm của Tần Phàm không ngừng thống khổ hò hét, lúc này tinh thần ý chí của hắn đã đạt đến cực hạn, đang cùng linh phách của kim liên kia tiến hành sinh tử giao nhau cuối cùng, phương nào thất bại, phương đó sẽ biến mất.

Cho nên tinh thần ý chí của Tần Phàm không thể bại, nếu không hẳn tương đương với mất đi linh hồn của mình, từ nay về sau chỉ còn lại có một bộ thể xác!

- Ta sẽ không thua! Ta cũng không thể thua!

Trong nội tâm Tần Phàm đã sớm quán thâm tin tưởng tất thắng ỉnh, tuy hiện tại tinh thần ý chí của hắn đã đến nỗ lực hết đà, nhưng lại quyết không thể buông tha.

Oanh!

Ở bên trong mạch lạc của Tạo Hóa Kim Liên kia, bỗng nhiên vang lên một tiếng nổ vang, tiếng nổ vang kia làm cho cả Tạo Hóa Kim Liên vào lúc này cũng không khỏi run rẩy thoáng một phát.

- Mọi người mau nhìn, tựa hồ Tạo Hóa Kim Liên muốn nổ!

Lúc này bên cạnh hồ lớn, lần này là Lâm Hồng phát hiện ra Tạo Hóa Kim Liên dị thường trước, hưng phấn kêu lên.

Mọi người vội vàng nhìn lại Tạo Hóa Kim Liên, quả nhiên thấy cánh hoa của Tạo Hóa Kim Liên vào lúc này run rẩy, tựa hồ muốn nổ rộ.

- Mọi người lập tức đề phòng, lúc này vô luận như thế nào cũng không thể để cho người khác cướp đoạt!

Lúc này trung niên nhân họ Dư kia nhìn quanh bốn phía, trầm giọng nói ra.

Nhưng hí kịch chính là, trung niên nhân họ Dư này vừa dứt lời, Tạo Hóa Kim Liên lại khôi phục bình tĩnh, tựa hồ như chưa từng có động đậy, cánh hoa vẫn y nguyên khép kín.

- Cái này... Chuyện gì xảy ra? Như thế nào không nổ rồi hả?

Mọi người trong khoảng thời gian ngắn đều ngơ ngẩn, cảm giác mất mát sau kinh hỉ này để cho bọn hắn có chút khó có thể tiếp nhận.

- Khả năng vừa rồi chỉ là Tạo Hóa Kim Liên báo hiệu nổ rộ, kỳ thật hôm nay còn không có đi qua, người kia nói là chín chín tám mươi một ngày, mọi người vẫn là chờ một chút đi.

Thật lâu sau, Lâm Hồng chỉ phải cười khan nói, kỳ hạn chín chín tám mươi một ngày này là hắn đưa ra đấy.

- Đợi a.

Đại Hán kia cũng đành phải bất đắc dĩ ngáp một cái, sau đó tiếp tục ngồi trở lại trên cỏ.

Lần này Hàn Đường cũng chỉ là liếc nhìn Lâm Hồng, không nói gì thêm.

Mà trong mạch lạc của Tạo Hóa Kim Liên, tinh thần ý chí của Tần Phàm rốt cục như hồng thủy phá tan linh phách của Tạo Hóa Kim Liên, dần dần đè ép, cho đến khi linh phách của kim liên hóa thành hư vô.

Rốt cục gạt bỏ thành công rồi.

Huyết dịch của Tần Phàm chảy xuôi trong cơ thể Tạo Hóa Kim Liên, hôm nay, Tạo Hóa Kim Liên này cùng Tần Phàm giống như nhất thể, chỉ cần hắn phân tách một bộ phận thần niệm vào bên trong Tạo Hóa Kim Liên, hẳn có thể hoàn toàn khống chế Tạo Hóa Kim Liên này rồi!

Tinh thần ý chí suy yếu chậm rãi rời khỏi mạch lạc của Tạo Hóa Kim Liên, Tần Phàm về tới bản thể của mình, nhẹ nhàng thở ra một hơi, sau đó lập tức lấy ra vài khóa Đường Thần đan nuốt xuống.

- May mắn hạt sen bị ta lấy đi rồi, hiện tại Tạo Hóa Kim Liên này tương đương với đang ở cữ, khôi phục thân thể, ở vào trạng thái suy yếu, cho nên ta mới có thể thành công, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Mở to mắt, Tần Phàm còn sợ hãi thâm nghĩ, hắn hôm nay, tinh thần ý chí đồng dạng lộ ra vô cùng suy yếu.

- Tiểu tử, hiện tại ngươi ra sao?

Thấy sắc mặt Tần Phàm trở nên tái nhợt vô huyết, Cổ Mặc có chút lo lắng hỏi thăm.

- Nghỉ ngơi một chút sẽ không có chuyện gì, nhưng mà phân cách thần niệm cực kỳ nguy hiểm, cần tinh thần ý chí càng thêm tập trung, dùng trạng thái hiện tại của ta, là không thể tiếp tục tiến hành.

Tần Phàm mở miệng nói, ngay cả lớn tiếng cũng phát không ra.

- Ân, vậy ngươi nghỉ ngơi thật tốt, hiện tại linh phách của Tạo Hóa Kim Liên này đã bị ngươi gạt bỏ, như vậy hiện tại Tạo Hóa Kim Liên này là vật vô chủ, cũng ở vào suy yếu kỳ, nếu như hiện tại có ngoại lực công kích, như vậy rất dễ hỏng mất.

Cổ Mặc nhẹ gạt đầu, nói tiếp.

- Yên tâm đi, ta khôi phục trạng thái xong sẽ lập tức phân cách thần niệm dung nhập vào Tạo Hóa Kim Liên, hiện tại đoán chừng sẽ không còn người nào rảnh rỗi đến công kích Tạo Hóa Kim Liên này a.

Thanh âm của Tần Phàm yếu ớt nói, hắn khổ cực như vậy mới gạt bỏ được linh phách của Tạo Hóa Kim Liên, tuy phân cách thần niệm tương đối nguy hiểm, nhưng hắn sẽ không dễ dàng buông tha như vậy, chỉ cần thành công, Tạo Hóa Kim Liên này tương đương với phân thân của hắn rồi.

Tiến vào trong không gian Tạo Hóa Kim Liên này, Tần Phàm dùng hơn ba tháng thời gian từ Tam cấp Tiên thiên Võ sư đột phá đến Tiên Thiên đỉnh phong, sau đó lại dùng một năm linh bảy tháng thời gian, từ Tiên Thiên đỉnh phong đột phá đến Linh Vũ sư, cũng chính là Dung Linh chi cảnh.

Lại dùng hơn một tháng thời gian đem máu tươi bản thân thẩm thấu khắp Tạo Hóa Kim Liên, cho nên hôm nay hắn tiến vào không gian Tạo Hóa Kim Liên này đã vượt qua hai năm hai tháng (thời gian trong không gian).

Kế tiếp, hắn vì để cho tinh thần ý chí cùng thần niệm đều khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, nghỉ ngơi này là nghỉ ngơi hơn mười ngày thời gian.

Ngày hôm nay, là hai năm linh ba tháng sau khi Tần Phàm tiến vào không gian Tạo Hóa Kim Liên.

- Có thể bắt đầu.

Tần Phàm vẫn ngồi phía trên đài sen, hít một hơi thật sâu, khu trừ tất cả tạp niệm ra ngoài, hắn lúc này làm việc trong đại, không thể ỉn bị bất kỳ vật gì ảnh hưởng.

- Tập trung tinh thần, phân cách thần niệm, nhớ kỹ ngàn vạn lần không thể phân tâm ở thời điểm phân cách thần niệm, nhất định phải kiên trì bản tâm của mình, nếu không thời điểm chia lìa, có thể sẽ khiến thần niệm kia không hề bị người khống chế, như vậy sẽ thất bại trong gang tấc. nguồn

Lúc này Cổ Mặc trịnh trọng nói.

300. Chương 309: Một Đao Kia Tao Nhã. (1)

Chương 309: Một đao kia tao nhã. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Ta hiểu được.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, chậm rãi nhắm mắt lại.

Khanh!

Tinh thần ý chí của hắn lập tức ở trong thức hải huyền hóa ra một thanh lợi kiếm, sau đó tốc độ cực nhanh chém đi một bộ phận thần niệm của mình.

- Ah...

Tần Phàm cực kỳ thống khổ, giống như là đại não bị phách thành hai nửa. Thần niệm kia giống như đứt rời khỏi thân thể của mình, tương đương với tự mình hại mình, hơn nữa loại thống khổ này nếu so với thống khổ trên nhục thể thì mạnh mẽ gấp trăm nghìn lần!

Tóm lại lúc này Tần Phàm là nhận hết thống khổ dày vò, ở dưới loại thống khổ này, hắn cảm giác thống khổ lúc luyện hóa Ma chủng so sánh với cái này liền không có ý nghĩa, loại cảm giác này thật sự là rất khó chịu!

Nếu như có thể, hắn tình nguyện vào lúc này bất tỉnh đi.

Lần này không phải là vấn đề kiên trì hay không kiên trì, vấn đề là tinh thần ý chí đã bị trùng kích mãnh liệt, hắn muốn bất tỉnh cũng không có khả năng!

Toàn thân đều là mồ hôi lạnh cùng thất khiếu chảy máu, lúc này Tần Phàm đã không còn hình người rồi.

Không biết đi qua bao lâu, trên thực tế trong khoảng thời gian này, hắn căn bản không cách nào cảm ứng được thời gian không gian biến hóa.

Rốt cục, cuối cùng Tần Phàm ở trong thức hải của mình tách ra một phần mười thần niệm, sau đó đưa nó vào chỗ linh phách của Tạo Hóa Kim Liên.

Một loại cộng hưởng tách mạng đến từ linh hồn vang lên trong người, vào lúc này Tần Phàm cảm giác kỳ dị, Tạo Hóa Kim Liên này tựa hồ đã trở thành một bộ phận thân thể của hắn, hắn cảm giác được mình đã có thể hoàn toàn khống chế Tạo Hóa Kim Liên rồi, thậm chí là nở rộ hoặc là thu nạp.

- Ồ? Những người kia lại vẫn đợi ở bên ngoài?

Khi hoàn toàn khống chế Tạo Hóa Kim Liên, xuyên thấu qua Tạo Hóa Kim Liên, hắn thấy bên ngoài, đoàn người trung niên nhân họ Dư vẫn như cũ chờ ở ven bờ hồ.

- Còn chưa từ bỏ ý định sao?

Lúc này Tần Phàm lâm vào bên trong suy yếu lần nữa, nhưng trên mặt vẫn không khỏi lộ ra một tia vui vẻ nhẹ nhõm.

Hôm nay Tạo Hóa Kim Liên này đã hoàn toàn bị hắn nắm giữ, hơn nữa hắn còn đột phá đến Linh Vũ sư, khí lực vô cùng cường đại, đối phó những người bên ngoài kia, đối với hắn mà nói đã hoàn toàn không thành vấn đề.

- Bất quá các ngươi đã thích đợi thì đợi thêm một chút đi! Ta hảo hảo khôi phục thần niệm xong rồi nói sau.

Lập tức Tần Phàm nghiền ngẫm thâm nghĩ, hôm nay thần niệm của hắn bởi vì bị tách ra một bộ phận, giống như bị chém một tay, là ở vào trạng thái bị thương, bất quá chém tay là khó có thể mọi lại, nhưng thần niệm trải qua tĩnh dưỡng vẫn có thể lớn mạnh lần nữa.

Lập tức Tần Phàm mở mắt.

- Xem ra ngươi đã thành công rồi.

Trông thấy Tần Phàm mở to mắt, Cổ Mặc cũng thở dài một hơi. Nếu như không thành công, thần niệm của Tần Phàm sẽ trở nên nghiền nát hoặc là hỗn loạn, biến thành một người điên, nhưng hôm nay hai mắt hắn thanh minh, hết thấy đều bình thường.

- Mặc dù thiếu chút nữa phải chết rồi, nhưng cuối cùng vẫn sống! Hôm nay Tạo Hóa Kim Liên này đã hoàn toàn do ta khống chế, ta muốn thời điểm nào đi ra ngoài cũng có thể, bất quá hiện tại thần niệm cùng tinh thần ý chí của ta đều hết sức yếu ớt, vẫn là nghỉ ngơi thật tốt một chút.

Tần Phàm khẽ cười nói:

- Bên ngoài còn có trò hay chờ ta đây này.

Bên cạnh hồ lớn.

- Hôm nay đã là chín chín tám mươi một ngày rồi! Tạo Hóa Kim Liên này còn không có phản ứng!

Trên bờ, mọi người xem như một khắc không ngừng nhìn chăm chăm vào Tạo Hóa Kim Liên, nhưng còn không có dấu hiệu nở rộ.

- Hiện tại chỉ là thời điểm giữa trưa, chờ một chút đi.

Lúc này Lâm Hồng cũng có chút bận tâm là tin tức mình bắt được phạm sai lầm, bất quá trên miệng vẫn động viên đồng bạn nói.

Thời gian chậm rãi đi qua, đảo mắt đã đến thời điểm hoàng hôn.

Tà dương như máu, rơi vào trên mặt hồ này, có mỹ lệ nói không nên lời.

- Con mẹ nó! Đợi uống công rồi!

Đại Hân tên là Hoàng Phong kia, mặt mũi run rẩy, không có tâm tình đi thưởng thức cảnh đẹp này. Hắn bực bội nhặt một tảng đá trên bờ, hung hăng ném tới Tạo Hóa Kim Liên.

Bành!

Nhưng mà lúc tảng đá vừa văng ném tới phía trên Tạo Hóa Kim Liên, đột nhiên kim quang đại thịnh, toàn bộ mặt hồ đều bị chiếu lên ánh vàng rực rỡ.

Lúc này, Tạo Hóa Kim Liên mở ra lần nữa!

Kim quang bốn sắc chiếu rọi mặt hồ, kim liên hoa lệ nở rộ.

- Ha ha, chín chín tám mươi một ngày rồi! Kim liên chói má kia rất cực nở rộ lần nữa!

Hoàng Phong trông thấy Tạo Hóa Kim Liên đột nhiên nở rộ, đứng lên hưng phấn hét lớn.

- Xem ra tên điên kia ghi lại là thật sự.

Lúc này Lâm Hồng cũng lộ ra một vòng mỉm cười, lần này Tạo Hóa Kim Liên thật sự nở rộ lần nữa rồi, dựa theo trung niên nhân họ Dư nói, hắn sẽ có hai hạt sen. Mà nghĩ đến đã lấy được hai hạt sen, có thể đổi tới đồ vật rất tốt, tâm tình của hắn lộ ra tung tăng như chim sẻ.

- Lâm Hồng, lần này Tạo Hóa Kim Liên thật sự nở rộ như lời người nói rồi, Dư mỗ ta nói giữ lời, người có thể chiếm hai hạt sen, mặt khác ta sẽ bảo vệ người ra khỏi Yêu thú hoang nguyên.

Trung niên nhân họ Dư nhìn xem kim quang chói mắt trong hồ kia, gật đầu nói ra.

- Cảm ơn Dư ca.

Lâm Hồng vốn còn lo lắng những người khác sẽ bất mãn, nhưng nghe trung niên nhân họ Dư nói sẽ bảo vệ mình ra khỏi Yêu Thú hoang nguyên, lòng của hắn xem như buông lỏng.

Những người khác hoàn toàn chính xác cũng có khởi qua lòng cướp đoạt, nhưng nghe trung niên nhân họ Dư kia nói như vậy, đều có phần thâm ý liếc nhìn Lâm Hồng, cũng không có lên tiếng, tựa hồ trong nội tâm đều hiểu rõ ra.

Ở chỗ này bây giờ, thực lực là Lâm Hồng thấp nhất, hơn nữa hắn cũng không có bối cảnh gì, hai hạt sen này, khả năng hắn có thể nắm bắt tới tay là rất thấp.

Bất quá những chuyện này, bọn hắn tự nhiên sẽ không nói cho Lâm Hồng.

- Tất cả mọi người cẩn thận đề phòng, một hồi lấy được hạt sen, do Dư mỗ đến phân phối, mọi người không có ý kiến gì chứ?

Lúc này trung niên nhân họ Dư kia cẩn thận từng li từng tí xem xét bốn phía một phen, sau đó mới tiếp tục mở miệng nói.

- Chúng ta đều nghe Dư ca.

Những người khác vội vàng phụ họa nói, sau đó đều bước vào trong hồ, đề phòng bốn phía, chậm rãi tới gần Tạo Hóa Kim Liên, đã có lần giáo huấn trước, lúc này bọn hắn lộ ra cẩn thận rất nhiều.

Mà bọn hắn vừa mới thảo luận xong xuôi, lúc này Tạo Hóa Kim Liên trong hồ kia cũng hoàn toàn nở rộ, kim quang chói mắt làm cho không người nào có thể nhìn thẳng cuối cùng cũng tán đi, toàn bộ Tạo Hóa Kim Liên cũng lộ ra, liên hoa kim sắc, sương trắng hơi mỏng phiêu du trên toà sen, còn có đài sen kim sắc kia...

- Tựa hồ trên đài sen có người?

- Là tiểu tử hơn hai tháng trước bị nhốt vào kia!

Mà khi tầm mắt của mọi người đều rơi vào phía trên đài sen kia, lại phát hiện phía trên đài sen ngồi một thiếu niên áo xanh, nhắm hai mắt, khuôn mặt yên tĩnh, cho dù bên ngoài động tĩnh rất lớn, nhưng hắn vẫn không nhúc nhích.

301. Chương 310: Một Đao Kia Tao Nhã. (2)

Chương 310: Một đao kia tao nhã. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Hắn là đã chết a?

Hoàng Phong kia nhìn chằm chằm vào Tần Phàm thật lâu, phát hiện thật sự là không có phản ứng, lúc này mới nhếch miệng nói ra.

- Hừ, hi vọng hắn không có lãng phí hạt sen của chúng ta.

Hàn Đường kia hừ lạnh một tiếng, âm trầm nói.

- Qua đi xem liền biết.

Trung niên nhân họ Dư kia phát phát tay, trầm giọng nói ra:

- Mọi người vẫn là cẩn thận một chút, từ hơn hai tháng trước xem ra, tiểu tử này cũng không đơn giản.

Cảm ứng được những người kia càng ngày càng gần, Tần Phàm rốt cục chậm rãi mở mắt, hôm nay Tạo Hóa Kim Liên này đã tương đương với một bộ phận thân thể của hắn, hắn không muốn cho những người này đập vào cánh hoa.

- Ta ở bên trong đã qua hơn hai năm, tổng cộng hơn hai mươi bảy tháng, ở khoảng 800 ngày gì đó! Nhưng bên ngoài chỉ qua chín chín tám mươi một ngày?

Tần Phàm nghe những người kia nói, trong nội tâm âm thầm tính toán:

- Nói cách khác thời gian trong không gian kim liên này cùng bên ngoài trôi qua kém gấp 10 lần! Ở bên trong qua 10 ngày mới tương đương với bên ngoài một ngày!

- Ha ha, nói cách khác, ta ở bên trong lâu như vậy, bên ngoài còn chưa tới ba tháng, như vậy ta còn không có bỏ qua khảo hạch gia tộc thăng phẩm!

Lập tức Tần Phàm lộ ra một dáng tươi cười nhẹ nhõm, sau đó từ trên đài sen đứng lên, đập đài sen một cái, cả người cao cao bay lên trời.

Mà lúc này, dưới thân thể của hắn, Tạo Hóa Kim Liên kia ở dưới không chế của hắn, kim quang chói mắt lần nữa phát ra, cánh hoa bắt đầu khép lại lần nữa.

- Kim liên đóng lại lần nữa!

Hoàng Phong kia quýnh lên, đang muốn xông qua, nhưng trường đao trong tay Tần Phàm tùy tiện vẽ một cái, vài đạo tường nước chắn ở trước mặt của hắn.

Khi thân hình Tần Phàm rơi xuống lần nữa, kim liên cũng đã khép lại hoàn tất, hai chân của hắn vừa vịn rơi vào đỉnh nhọn của kia Tạo Hóa Kim Liên, từ trên cao nhìn xuống mấy người đang tới gần kia.

- Tạo Hóa Kim Liên này đã thuộc về tại hạ, các vị vẫn là trở về đi.

Ánh mắt Tần Phàm bình tĩnh đảo qua mọi người, sau đó tự tin thông dong nhàn nhạt nói ra, thanh âm không lớn, nhưng đầy đủ để ỏi người nghe rõ ràng.

- Tiểu tử, thật sự không thể tưởng được nhiều ngày như vậy, ngươi vẫn không chết!

Hoàng Phong kia ngẩng đầu nhìn Tần Phàm đứng ở trên đỉnh kim liên, lộ ra có chút kinh ngạc, sau đó mặt mũi rung rung, nhẹ răng cười nói:

- Nhưng ngươi mới vừa nói cái gì? Tạo Hóa Kim Liên này là của ngươi? Có phải ngươi bị vây ở trong Tạo Hóa Kim Liên thành tên điên rồi hay không hả?

Sau đó hắn còn xoay người sang chỗ khác nhìn Lâm Hồng hỏi:

- Lâm Hồng, ngươi không phải nói trước kia ngươi đã từng bị Tạo Hóa Kim Liên khốn qua đi ra, về sau biến thành tên điên sao? Ta xem quả nhiên là như vậy, ngươi xem tiểu tử này cũng bị điên rồi.

- Trong không gian kim liên không ăn không uống, lòng lại mang tuyệt vọng, người bình thường điên cũng không kỳ quái.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm, ở hắn xem ra, hắn và Tần Phàm tự nhiên đều không phải là người bình thường. Chỉ là ngoại trừ Tần Phàm, trước kia lại vẫn có người bị nhốt trong Tạo Hóa Kim Liên còn có thể đi ra, như thế lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn, bởi vì hắn cũng không biết sự tình Tạo Hóa Kim Liên ở chín chín tám mươi một ngày sẽ nở rộ lần nữa.

- Tiểu tử, giao toàn bộ hạt sen ra, Hàn gia ta lưu ngươi toàn thân.

Âm thanh của Cổ Mặc vừa rơi xuống, Hàn Đường ở đối diện lạnh lùng nhìn Tần Phàm, trong miệng âm trầm nói.

Tần Phàm nhếch miệng mỉm cười, thông dong đứng ở trên đỉnh kim liên, không có tiếp tục nói chuyện.

- Tiểu huynh đệ, sự kiên nhẫn của chúng ta có hạn, Dư mỗ khuyên ngươi vẫn là ngoan ngoãn giao hạt sen ra, nếu không đừng trách chúng ta vô tình! Không nói gạt ngươi, hôm nay trọng kiếm trong tay Dư mỗ đã khát vọng giết chết, ta cũng không biết có thể áp chế nó bao lâu.

Lúc này trung niên nhân họ Dư kia cũng ngẩng đầu nhìn Tần Phàm, âm trầm nói.

Kỳ thật hắn trông thấy Tần Phàm tự tin như vậy, trong lòng cũng có chút kiêng kỵ, muốn dùng ngôn ngữ thăm dò Tần Phàm.

- Ha ha, ta cũng không gạt chư vị, hôm nay thanh trường đao trong tay ta đồng dạng đã khát khao khó nhịn rồi!

Tần Phàm nắm Hỏa Vân đao trong tay, mỉm cười, trong tâm hào hùng kích động, nhìn về phía dưới ngoắc tay. Hôm nay hắn đã trở thành Linh Vũ sư, lại luyện hóa được viên Ma chủng thứ ba, hắn cũng rất muốn biết hiện tại mình mạnh như thế nào!

Mà những người ở phía dưới này, vừa vịn có thể cho hắn kiểm tra thực lực của mình. đọc truyện mới nhất tại .

- Dư ca, tiểu tử này thoát nhìn có chút cổ quái.

Lúc này Hoàng Phong kia cũng nhìn ra Tần Phàm dị thường, mở miệng nói.

- Giả vờ giả vịt!

Hoàng Phong vừa dứt lời, Hàn Đường lại nhịn không được, chỉ thấy hắn dùng sức đập mạnh mặt hồ, thân hình cao cao nhảy lên, Kim Xà kiếm trong tay bí mật mang theo Bằng Nguyên khí sắc bén, thẳng tắp đâm tới Tần Phàm.

Tần Phàm nhìn thân ảnh của Hàn Đường rất nhanh tới gần, chỉ là thông dong đứng đấy, thân hình vẫn không nhúc nhích, đôi mắt lạnh nhạt nhìn đối phương, khóe miệng chậm rãi nổi lên một tia khinh thường.

Trước khi tiến vào Tạo Hóa Kim Liên, hắn chỉ là Tiên thiên Vô sư, nhưng đã cùng Hàn Đường này đánh không chia trên dưới rồi, hôm nay hắn đã trở thành Linh Vũ sư, lại luyện hóa được Huyền Vũ Ma chủng, như vậy Hàn Đường này đã không thể làm đối thủ của hắn rồi.

Rất nhanh, thân hình của Hàn Đường liền đi tới trước mặt Tần Phàm, trông thấy ý khinh thường trên khóe miệng Tần Phàm, trong nội tâm lập tức giận dữ, Kim Xà kiếm đem hết toàn lực đâm tới Tần Phàm.

- Tiểu tử kia thật sự điên rồi, thậm chí ngay cả né tránh cũng không làm.

Phía dưới bọn người Hoàng Phong cũng đều lộ ra thần sắc trêu tức, giống như đã nhìn thấy cảnh Tần Phàm bị đâm chết.

Mà trung niên nhân họ Dư kia lại chẳng biết tại sao, trong lòng luôn cảm thấy có một tia bất an.

Phanh!

Kim Xà kiếm của Hàn Đường tựa hồ là trực tiếp đâm vào lồng ngực Tần Phàm, nhưng mà lại truyền ra thanh âm Kim Thạch giao kích, cũng không có xuất hiện tràng diện huyết tinh như mọi người tưởng tượng.

Lại nhìn Tần Phàm, thời điểm Kim Xà kiếm của Hàn Đường sắp sửa đâm đến hắn, lại có một tầng khí kinh hoàng sắc hồng hậu đột nhiên xuất hiện, trực tiếp ngăn trở một kiếm này của Hàn Đường.

Trên mặt Tần Phàm xuất hiện một tia lãnh ý, ngay khi Hàn Đường cảm thấy ngạc nhiên kia, Hỏa Vân đao trong tay nhanh như thiểm điện chém ra, lập tức một hồi ánh lửa hiện lên, Hỏa Vân đao trong tay hắn thật sự mang theo Liệt Hỏa hừng hực, trực tiếp chém qua bên hông Hàn Đường.

Hô...

Tiếng gió qua đi, thân thể của Hàn Đường lập tức bị chia làm hai nửa, sau đó phun đầy huyết, chậm rãi ngã xuống trong hồ.

Trông thấy một màn này, toàn bộ mọi người phía dưới đều ngơ ngẩn! Trợn mắt há hốc mồm mà nhìn chuyện đã xảy ra trước mắt, quá nhanh, bọn hắn cơ hồ đều cho là mình sinh ra ảo giác.

- Điều này sao có thể...

Kể cả trung niên nhân họ Dư kia ở bên trong, trong nội tâm tất cả mọi người đều nghĩ như vậy.

302. Chương 311: Tân Năng Lực. (1)

Chương 311: Tân năng lực. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••,(“••,† Nhóm dịch Dungnhi †,••’”)••’”)

Một Linh Vũ sư công kích toàn lực, vậy mà không có cách nào tạo thành một tia tổn thương cho thiếu niên trước mắt!

Một Linh Vũ sư dĩ nhiên bị một thiếu niên mười mấy tuổi dễ dàng miểu sát!

Trong khoảng thời gian ngắn, bọn hắc đều cảm thấy không cách nào tiếp nhận.

- Trước khi tiểu tử này bị nhốt vào Tào Hóa Kim Liên, không phải chỉ có cảnh giới Tiên Thiên sao? Hơn nữa chỉ là Tiên Thiên trung kỳ, lúc này mới hơn hai tháng, làm sao hắc có thể nhanh như vậy đã đột phá đến Linh Vũ sư! Còn lợi hại đến trình độ này!

Lâm Hồng nhìn lão đối đầu của mình bị miểu sát trong nháy mắt, ngơ ngác nhìn thi thể của hắc từ không trung rơi vào trong hồ, trong nội tâm vô cùng rung động.

- Chẳng lẽ là bởi vì công hiệu của hạt sen? Vô luận như thế nào, cũng phải lấy được hạt sen!

Lúc này trung niên nhân họ Dư kia cũng không khỏi hai mắt sáng ngời, trong lòng lập tức trở nên lửa nóng, sau đó hắc không khỏi nhìn mấy người còn lại, trong nội tâm bỏ thêm một câu:

- Toàn bộ.

- Tất cả mọi người cẩn thận một ít, tiểu tử này không đơn giản, chúng ta cùng tiến lên, nhất định không lưu cho hắc bất cứ cơ hội nào!

Sau đó hắc nhìn xem Tần Phàm, trầm giọng nói với mọi người.

Kỳ thật Tần Phàm đối với uy lực một đao kia của mình cũng không có cảm thấy quá ngoài ý muốn, hôm nay thực lực của hắc đã mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần.

Hắc đã luyện hóa được viên Ma chủng thứ ba, khí lực cường đại hơn rất nhiều, hơn nữa lực lượng nhục thân cũng tăng mạnh, hắc âm thầm đoán chừng, hắc chỉ bằng lực lượng nhục thân, đã tương đương với một kích toàn lực của Linh Vũ sư sơ kỳ rồi!

Tăng thêm hắc đột phá đến Linh Vũ sư, vô khí trong cơ thể đã hóa thành nguyên vô chi khí, có thể khí kinh hóa thực, huyền hóa ra chân hỏa, công kích mạnh mẽ như vậy lại được Hỏa Vân đao tăng phúc, có thể không kinh nhân mới là lạ!

Khi đó Hàn Đường lại ngạc nhiên trong nháy mắt, phòng bị vốn lơ lỏng, cho nên có thể trực tiếp chém ngang lưng đối phương cũng là bình thường.

- Tiểu tử, sau khi đột phá đến Linh Vũ sư, xem ra đã hoàn toàn có thể đủ một mình đảm đương một phía rồi! Thực lực của ngươi bây giờ, ở vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên cũng sẽ không có nguy hiểm quá lớn, bản Võ Thánh xem ra cũng có thể nhẹ nhõm hơn rất nhiều rồi. Trận chiến đấu này, ngươi tự mình giải quyết đi, bản Võ Thánh không nhúng tay.

Lúc này Cổ Mặc lười biếng nói, hắc nhìn lướt qua mấy người còn lại, biết rõ dùng thực lực của Tần Phàm bây giờ, ngoại trừ trung niên nhân họ Dư kia có lẽ còn có chút khó giải quyết, mấy cái khác hoàn toàn không phải là đối thủ.

- Ân.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, vừa mới lên liền miểu sát Hàn Đường, hôm nay hắc đối với thực lực của mình cũng đã rất có tự tin rồi.

Nhìn xem mọi người phía dưới càng ngày càng tới gần, khóe miệng Tần Phàm giương lên, sau đó dưới chân nhẹ điểm, trực tiếp lao về mặt hồ, trên thực tế, hôm nay ở phía trên nguồn nước, lực chiến đấu của hắc y nguyên sẽ cao hơn bình thường.

Tần Phàm vừa đến mặt nước còn chưa đứng vững, lập tức liền có một người công kích tới, hắc giương mắt xem xét, người này là Hoàng Phong mặt mũi tràn đầy sẹo kia, hắc sử dụng là một thanh liên hoàn đại đao màu vàng, uy vũ sinh phong.

- Thối tiểu tử, đi chết đi!

Hoàng Phong kia nhìn xem thân ảnh Tần Phàm rơi xuống, đã đoạt bước lên đến, hồ nước quay cuồng ở dưới đao kinh của hắc cao cao xoáy lên, nước tạo thành hình dạng vòi rồng, nhanh phóng về phía Tần Phàm.

Lúc này mấy người khác cũng rất nhanh bức gần, nhưng trung niên nhân họ Dư lại không có dẫn đầu tiến công, chỉ là đứng ở một bên tĩnh táo quan sát Tần Phàm, tựa hồ là đang chuẩn bị một kích trí mạng.

- Cũng tốt, chờ ta giải quyết toàn bộ những người này, sẽ cùng người chậm rãi đấu một phen.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, hẳn biết rõ trung niên nhân họ Dư chính là cường đại nhất trong những người này, thực lực thất cấp Linh Vũ sư, hẳn muốn thắng chỉ sợ còn phải phí một phen công phu.

Mà đối mặt với đao kinh tịch cuốn tới kia của Hoàng Phong, Tần Phàm có thể cảm thấy thượng diện ẩn ẩn lấy lực lượng không thấp, nhưng trên mặt của hắn lại không có lộ ra nửa điểm bối rối, nhanh chóng đứng ổn trên mặt hồ, sau đó Hỏa Vân đao trong tay vung lên, nhanh chóng chém về phía trước.

Hô!

Nguyên vô chi khí ở trong Hỏa Vân đao tuôn ra, lập tức liền huyền hóa ra một đạo đao khí bí mật mang theo Liệt Hỏa hùng lực, trực tiếp chém tới ngang lưng gió lốc kia.

Oanh!

Hai cổ kinh khí ở trên mặt hồ trực tiếp đối bính, khí kinh cường đại bạo tạc, nước bị tạc lên, đao khí hỏa diễm của Tần Phàm trực tiếp đánh tan đao kinh gió lốc kia.

- Người quá yếu.

Khóe miệng Tần Phàm cố ý hiện lên một tia vui vẻ khinh thường, sau đó dưới chân đạp mạnh mặt nước, thân hình cực kỳ nhanh phóng tới Hoàng Phong.

- Khẩu xuất cuồng ngôn!

Hoàng Phong kia cũng không yếu thế tiến ra đón, hai người định khoảng cách gần cứng đối cứng đánh nhau.

Cái này tự nhiên rất hợp tâm ý của Tần Phàm, dùng cường độ khí lực của Tần Phàm hôm nay, không có thực lực Linh Vũ sư cấp năm trở lên, thì mơ tưởng có thể gây tổn thương đến hắn! Công kích cường hoành, khí lực cường đại, đúng là thích hợp cận thân bác đấu!

Mà thực lực Hoàng Phong này chỉ là tứ cấp Linh Vũ sư, so với Hàn Đường kia mạnh hơn một tí, bất quá Tần Phàm còn không có đặt ở trong mắt, người này đã kêu gào nhất, như vậy trước cầm hắn khai đao a!

Thân hình Tần Phàm nhanh chóng né qua công kích của mấy người khác, trường đao trong tay nổi lên Liệt Hỏa hồng hồng, bí mật mang theo khí kinh nóng rực, trực tiếp bổ tới đầu Hoàng Phong!

- Hừ!

Hoàng Phong kia thầm hừ một tiếng, liền hoàn đại đao trong tay vội vàng cao cao giơ lên, đón nhận một đao kia của Tần Phàm.

Phanh!

Hai đao trực tiếp đụng nhau ở trên không trung.

Hoàng Phong này cùng trung niên nhân họ Dư kia tu luyện đều là khí kinh Thổ hệ, cho nên thời điểm hoành đao phòng ngự, có vài tia khí kinh màu vàng đất hiện lên, một đao kia của Tần Phàm như là chém tới bùn đất!

Giống như hắn vốn là muốn chém vào tảng đá trong đất bùn, nhưng mà bị bùn đất này cản trở đại bộ phận khí lực, tự nhiên đối với tảng đá kia tạo thành tổn thương không lớn rồi.

Một đao kia bị Hoàng Phong chặn. truyện cập nhật nhanh nhất tại [chấm](#)

- Đằng sau.

Lúc này Cổ Mặc nhàn nhạt nhắc nhở.

Kỳ thật Tần Phàm cũng đã cảm ứng được đằng sau có ba cổ kinh khí đánh tới, thấy một kích không thể tạo thành tổn thương đối với Hoàng Phong, hắn vội vàng thu đao nhảy lui, sau đó quyết đoán buông tha cho Hoàng Phong, Hỏa Vân đao hoành ngang, không chút nào đình trệ chém tới một gã Linh Vũ sư khác.

- Ah...

Người nọ trông thấy Tần Phàm vốn công kích tới Hoàng Phong, ở đâu nghĩ đến hấn lại nhanh như vậy liền lao tới mình, hơn nữa góc độ này thập phần xảo trá, ở trên mặt nước y nguyên có thể linh hoạt vô cùng, trên mặt lập tức lộ ra một tia ngoài ý muốn.

Hồ...

Người nọ càng không có nghĩ tới chính là, Tần Phàm quay trở lại nhanh như vậy, hấn căn bản còn không kịp né tránh, lồng ngực trực tiếp bị Hỏa Vân đao đâm lên

303. Chương 312: Tân Năng Lực. (2)

Chương 312: Tân năng lực. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Lúc này tuy không giống như Hàn Đường trực tiếp chia làm hai nửa, nhưng khí kinh cuồng bạo này tiến vào lồng ngực hấn, lực phủ ngũ tạng lập tức trở nên cháy đen một mảnh, rất nhanh liền ngã xuống trong nước.

- Tông Minh!

Rất nhanh có Linh Vũ sư áo lam quen biết người này kêu lên sợ hãi, hấn cũng không nghĩ ra Tam cấp Linh Vũ sư ở trước mặt Tần Phàm, lại còn không chịu nổi một kích!

Giết một người, dưới chân Tần Phàm điểm trên mặt nước, lại hoàn thành một động tác độ khó cao, lướt ngang tránh đi công kích sau lưng, bởi vì khống chế đối với nguồn nước, hấn ở trên mặt hồ có thể linh hoạt hơn người khác rất nhiều.

- Tiểu tử này bị nhốt trong Tạo Hóa Kim Liên chưa đủ ba tháng, đột phá đến Linh Vũ sư, còn lợi hại đến trình độ này! Nhìn nguyên vũ khí của hấn mà nói, tựa hồ chỉ là Linh Vũ sư cấp một, nhưng sao có thể có uy lực lớn như vậy!

Trung niên nhân họ Dư nhìn Tần Phàm lại giết một người, trong nội tâm vô cùng âm trầm.

- Mọi người thôi lui đến bên cạnh bờ đi!

Đồng thời hấn cũng nhìn ra động tác của Tần Phàm ở trong nước so với người mình thì linh hoạt hơn rất nhiều, vì vậy kêu lên.

Mọi người nghe được tiếng la của trung niên nhân họ Dư, đều buông tha cho tiếp tục công kích, bắt đầu lao về bên hồ, bọn hấn cũng phát hiện mình ở trên mặt nước, độ linh hoạt xa xa không kịp Tần Phàm.

- Muốn đi là được sao?

Tần Phàm thấy bọn họ muốn lui, trong nội tâm khẽ động, lập tức liền có hơn mười tường nước cao lớn ở trên mặt hồ bay lên, phong bế đường đi của bọn hấn.

Hấn đột phá đến Linh Vũ sư, đối với Ma chủng lại có linh ngộ mới, đối với năng lực khống chế nguồn nước cũng đề cao rất lớn.

Phanh!

Sau đó cánh tay Kỳ Lân của Tần Phàm chấn động, những tường nước này lập tức kết thành tường băng, mấy người kia liền bị vây quanh ở trong thế giới băng tinh.

Tuy hấn cảm ngộ chính là Hỏa hệ nguyên khí, nhưng bởi vì có Ma chủng tồn tại, khống chế đối với các hệ nguyên khí đều mạnh hơn thường nhân.

Thấy mọi người đã bị khốn trụ, Tần Phàm không hề dừng lại, dưới chân đạp mạnh mặt hồ, thân hình lần nữa lao về người tiếp theo.

Kỳ dị chính là, vào lúc này tường bằng bốn phía chiếu rọi xuống, thân ảnh của hắn tựa hồ chậm rãi trở thành nhạt nhòa, sau đó chia làm mấy cái, làm cho người ta khó có thể phân rõ thiệt giả.

Oanh!

Trung niên nhân họ Dư kia một kiếm chém về phía Tần Phàm, nhưng hắn rất nhanh phát hiện trọng kiếm của mình tựa hồ là cắt vào trong nước, thân thể “Tần Phàm” liền bị chém thành hai nửa.

Theo thân thể “Tần Phàm” bạo phá, thanh âm “Rầm Æo Æo!” vang lên, biến thành nước lã nửa rơi xuống mặt hồ.

- Giả dối! truyện cập nhật nhanh nhất tại chòm

Trung niên nhân họ Dư hô to một tiếng, dùng để bừng tỉnh những người khác.

- Ah... truyện copy từ

Nhưng rất nhanh, Lâm Hồng ở bên kia hét thảm một tiếng, trực tiếp bị Tần Phàm trảm ở trên cổ, máu tươi rơi vãi, thi thể rất nhanh chìm vào trong hồ.

Dùng nước huyền hóa ra hình ảnh bản thân, là sau khi Tần Phàm đột phá đến Linh Vũ sư, là năng lực mới ở trong Thủy Nguyên Ma chủng cảm ngộ đến, hắn đem bản thân bao khóa trong nước, sau đó bằng tinh bốn phía phản xạ, huyền hóa ra mấy phân thân cùng hình thể của mình tương tự.

Lợi dụng không chế đối với nguồn nước, phân biệt đánh về phía mấy người, đủ để làm được giả giả thực thực, xuất kỳ bất ý giết người.

Bởi như vậy, trên mặt hồ này, phảng phất giống như đã trở thành lĩnh vực cá nhân của Tần Phàm! Ở chỗ này hắn có thể chứa tể hết thảy!

Giết Lâm Hồng, thân hình Tần Phàm không ngừng lại, vừa mới thử năng lực mới này, hắn đối với cái này cũng là thập phần thoả mãn, lập tức cánh tay Kỳ Lân chấn động, lại hơn mười người nước xuất hiện ở trên mặt hồ, phóng về mọi người còn lại.

Tuy những người nước này không có lực công kích gì, nhưng Tần Phàm giấu ở trong đó, muốn giết người không thể nghi ngờ là dễ dàng rất nhiều.

Oanh!

Hỏa Vân đao trong tay lại giết một người, lúc này trên mặt hồ chỉ còn lại trung niên nhân họ Dư cùng Hoàng Phong rồi.

- Lại giải quyết Hoàng Phong nữa là ổn.

Dưới chân Tần Phàm đạp mạnh, hơn mười người nước phân biệt phóng tới hai người, một người bọn hắn phải đối phó bảy tám người nước, đủ có thể làm cho bọn hắn hoa mắt!

Hơn nữa khí tức của hắn thu liễm được vô cùng tốt, ở trong nước càng là thêm hoàn mỹ, làm cho người ta khó phân biệt.

Oanh!

Nhưng vượt quá Tần Phàm dự kiến, vào lúc này, trung niên nhân họ Dư kia lại đột nhiên bạo phát trọng kiếm trong tay, hóa thành một đạo đao khí cự đại, ở trong hư không quét ngang một kiếm, bảy tám phân thân của Tần Phàm đi công kích hắn kia, lập tức bị kích phá.

- Hoàng Phong cẩn thận, mục tiêu của hắn là ngươi!

Thấy công kích mình đều là nước, trung niên nhân họ Dư kia lập tức nhìn Hoàng Phong hô, sau đó thân hình không ngừng, lập tức lao về phía Hoàng Phong trợ giúp, Hoàng Phong này chính là thân tín tâm phúc của hắn, không thể để hắn chết đi.

- Hừ.

Tần Phàm thấy trung niên nhân họ Dư kia vọt tới, tỉnh táo khống chế vài tường nước ngăn cản ở trước mặt của hắn, sau đó cùng thủy nhân đánh tới Hoàng Phong.

Oanh!

Lúc này trung niên nhân họ Dư kia ở đâu còn có thể giữ lại lực lượng, toàn lực chém ra một kiếm, vài đạo tường nước lập tức bị phá vỡ.

Bất quá vẫn đã muộn một bước!

- Chết!

Tần Phàm ẩn ở phía sau thủy nhân, một đao phá vỡ phòng ngự của Hoàng Phong, dưới con mắt không cam lòng của hắn, kết thúc tánh mạng.

Hờ hững quay trở lại, Tần Phàm thong dong đứng trong hồ, cùng trung niên nhân họ Dư kia bình tĩnh tương đối.

- Tiểu tử, tốt, tốt, người rất tốt!

Trung niên nhân họ Dư kia nhìn Hoàng Phong chậm rãi chìm vào đáy nước, sau đó lại nhìn về phía Tần Phàm, trong miệng lạnh lùng nói:

- Dư Sâm ta coi như là ở Yêu Thú hoang nguyên xông pha vài thập niên, không thể tưởng được lại gặp một người như ngươi, không chém ngươi thành mười tám đoạn, sẽ khó tiết mối hận trong lòng của ta!

- Thực xin lỗi, bởi vì thanh trường đao trong tay ta đã là khát khao khó nhịn, ta thật sự áp chế không nổi.

Tần Phàm bình tĩnh nhìn Dư Sâm, trong miệng nhàn nhạt nói, nhưng lại cố ý dùng ngôn ngữ ép buộc đối phương, mượn cái này khích Dư Sâm kia nổi giận.

Trên mặt hồ không thể so với trên bờ, bởi vì là đạp trên mặt nước, nhất định phải phi thường ổn định khí kình, nếu không rất dễ dàng mất đi cân đối. Nếu như một khi bởi vì cảm xúc ảnh hưởng tới khống chế khí kình, như vậy chiến lược sẽ không cách nào hoàn thiện.

- Ha ha... tốt!

Dư Sâm kia quả nhiên tức giận ngập trời, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng âm trầm, nhưng trong nháy mắt tiếp theo lại chậm rãi trở nên trầm ổn, trong miệng lạnh lùng nói:

- Đương nhiên, ta còn phải cảm tạ ngươi, bởi vì ngươi giết hết bọn họ, cho nên tất cả hạt sen đều quy một mình ta rồi.

- Ha ha, không tệ, hạt sen ở ngay trên người ta, muốn liền tới cầm a.

Tần Phàm khẽ cười nói, hai tay ôm ngực, lộ ra thong dong, nhưng trên thực tế thân thể của hắn một mực kéo căng, ở vào trạng thái tùy thời có thể bạo khởi giết người.

304. Chương 313: Tránh Khỏi Kiếp Số. (1)

Chương 313: Tránh khỏi kiếp số. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Chỉ cần đối phương khẽ động, hắn thậm chí có thể động nhanh hơn.

- Tiểu tử, ngươi bất quá là dựa vào ưu thế ở trên mặt hồ, có dám lên bờ chiến một trận hay không?

Dư Sâm kia dùng con mắt âm tà liếc nhìn Tần Phàm, sử dụng khích tướng nói.

Nhưng tu vi tâm cảnh của Tần Phàm đã cực cao, nơi nào sẽ dễ dàng bị khích như vậy, hắn chỉ là mỉm cười nói:

- Nếu như người có thể trở về trên bờ, vậy thì đi ah.

- Hừ! Đừng tưởng rằng ở trên nước ta không làm gì được người!

Dư Sâm kia thấy khích tướng không thành, hừ lạnh một tiếng, sau đó tay nắm chặt trọng kiếm màu vàng, nguyên võ chi khí trong cơ thể trào ra, trên sông đao nổi lên khí kinh màu vàng đất nồng đặc, thậm chí đã hóa thành thực chất.

Tần Phàm thấy hành Thổ chi khí của Dư Sâm này hùng hậu, trong nội tâm cũng thoáng cảm thấy ngưng trọng, nhưng sắc mặt không thay đổi, chỉ tiếp tục bình tĩnh nhìn đối phương.

Hắn biết rõ ở trong hồ, hành Thổ chi khí rất thừa thớt, Dư Sâm này chỉ bằng vào hành Thổ chi khí của bản thân, rất khó phát huy toàn bộ uy lực.

Bồng!

Sau một khắc, liền thấy Dư Sâm kia cầm trọng kiếm trong tay, dưới chân của hắn lập tức khởi động, một mảnh thổ nhượng ngưng tụ thành thực chất sinh sôi đi ra, đảo mắt liền trải rộng ra phạm vi 10m.

- Ồ?

Tần Phàm trông thấy một màn này, rốt cục có chút biến sắc, hắn không thể tưởng được Dư Sâm lại có một chiêu như vậy, kể từ đó, thật sự là hắn có thể giảm bớt hoàn cảnh xấu trên mặt nước rồi.

- Không hổ là thất cấp Linh Vũ sư, thậm chí có nguyên võ chi khí hùng hậu như vậy. Nhưng bởi như vậy, hắn tiêu hao nguyên võ chi khí sẽ thật lớn, vẫn là khó có thể phát huy toàn bộ chiến lực.

Tần Phàm giương mắt nhìn về phía Dư Sâm đối diện, chăm chú nắm chặt Hỏa Vân đao trong tay.

- Tiểu tử, không ngại nói cho người biết, từ khi Dư Sâm ta trở thành Linh Vũ sư, còn là lần đầu tiên bị bức đến tình trạng này, bất quá chỉ cần lấy được Tạo Hóa Liên Chung, hết thủy đều là đáng giá.

Dư Sâm kia giờ trọng kiếm lên, trong miệng nhàn nhạt nói, hôm nay hắn làm đến nơi đến chốn, rất nhanh trở nên bình tĩnh lại.

- Có thể làm cho Dư đại sư người thận trọng như thế, ta cũng cảm giác vinh hạnh sâu sắc, bất quá về phần hạt sen, ta chỉ có thể tiếc nuối nói cho Dư đại sư người, tất cả đều có định số, không phải chờ cưỡng cầu.

Tần Phàm tiếp tục lạnh nhạt nói.

Trông thấy bộ dạng cực kỳ bình tĩnh kia của Tần Phàm, Dư Sâm âm thầm cắn răng, trải qua ngôn ngữ giao phong, hắn biết rõ tuy tuổi đối phương không lớn lắm, nhưng tâm bình tĩnh thậm chí còn cường đại hơn mình, hắn muốn mượn cái này tới chèn ép uy phong là không có khả năng rồi.

- Tiểu tử, nạp mạng đi!

Rốt cục Dư Sâm đã nhịn không được, dưới chân đạp mạnh thổ nhượng, thân hình bắn về phía Tần Phàm.

- Cảm ơn Dư đại sư người quan tâm, khổ cực rồi.

Trông thấy đối phương đã nhịn không được, trong miệng Tần Phàm không buông tha tiếp tục nói, đối phương chính là thất cấp Linh Vũ sư, nếu như có thể để cho hắn tức giận, như vậy sẽ dễ dàng đối phó hơn rất nhiều.

Lại bị Tần Phàm khích như vậy, quả nhiên Dư Sâm kia thiếu chút nữa phun máu, bất quá hắn cũng coi như lợi hại, dù sao tu luyện tới thất cấp Linh Vũ sư, tâm bình tĩnh cũng không tính toán chênh lệch, chỉ là khí tức dao động thoáng một phát, lập tức liền điều chỉnh.

Nhưng vào lúc này, khi khí tức của Dư Sâm dao động một cái chớp mắt, Tần Phàm động, dưới chân đạp mạnh mặt hồ, trường đao trong tay vẽ ra trên không, dùng đao thế dẫn động đao ý, trong khoảng khắc, khí

thể trên người của hắc đại biến, khí tức vô cùng khí phách ở trên người của hắc trần ra, sau đó sắc mặt của hắc ngưng trọng, trường đao giơ lên cao...

Trường đao màu đen trong tay kia lúc này lại giống như vừa mới lấy ra trong hỏa lò, thân đao trở nên thông hồng như Hỏa Vân, khí kinh toàn thân trong nháy mắt này bị dẫn dắt, toàn bộ quán chú trong một đao kia.

Một đao bổ về phía trước.

Ồ...

Tiếng không khí bị xé rách bén nhọn vang lên, như có Hỏa Vân thiêu đốt, khí kinh của một đao kia mang theo hỏa diễm cự đại, ở trong hư không biến ảo thành một hỏa diễm cự đao, vô cùng khí phách, trực tiếp đánh tới Dư Sâm.

Cảnh giới Linh Vũ sư sử dụng Bá Vương đao!

Chưa từng có từ trước đến nay!

Oanh!

Theo thanh âm như tiếng sấm rền rơi xuống, thổ nhượng mà Dư Sâm làm ra kia, bị nện ra một hố to vài mét, bùn đất và nước bắn tung tóe lên bầu trời.

Mà chỗ bùn đất kia bay vút, chỉ thấy từng khe hở lan tràn, đợi cho khuếch tán đến hơn mười thước, lúc này mới chậm rãi ngừng lại, hơn nữa khắp nơi đều là một mảnh cháy đen, cái kia đều là Liệt Hỏa cháy qua lưu lại.

Vừa rồi Dư Sâm kia thật vất vả mới lợi dụng hành Thổ chi khí của bản thân bố trí thổ nhượng trên mặt hồ, vào lúc này đã trở nên chia năm xẻ bảy, phá thành mảnh nhỏ, cái này coi như là vừa rồi Dư Sâm không công phí nguyên vũ chi khí trong cơ thể rồi.

Một lát sau, một khối đất màu vàng cực lớn đột nhiên từ trong hồ nhảy ra, tầng đất tán đi, liền lộ ra một bóng người chật vật. Toàn thân ướt sũng, sắc mặt trắng bệch, người này dĩ nhiên là Dư Sâm mới vừa rồi bị oanh vào trong hồ.

Cũng may vừa rồi hắc phản ứng nhanh, lúc này mới tránh được mũi nhọn mạnh nhất của Bá Vương đao kia, nhưng vẫn bị dư kinh của Bá Vương đao đánh trúng, hắc cũng cảm giác được tâm thần bị va chạm mãnh liệt, lục phủ ngũ tạng tựa hồ cũng muốn lệch vị trí.

Ánh mắt kiêng kị và oán độc nhìn lại thiếu niên áo xanh đối diện, Dư Sâm lau tơ máu khóe miệng, trong nội tâm vừa sợ vừa giận, không thể tưởng được hắc đạt tới Linh Vũ sư chi cảnh đã hơn mười hai năm, lại bị thiếu niên đột phá không lâu trước mắt này đánh thành như vậy.

- Còn chưa chết sao?

Tần Phàm trông thấy Dư Sâm xuất hiện lần nữa, cố ý lộ ra biểu lộ kinh ngạc cực kỳ khoa trương:

- Còn chưa có chết sao?

Dư Sâm thiếu chút nữa bị tức đến phún huyết, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, sau một lát, hắc hít sâu một hơi, lúc này mới lần nữa bình tĩnh lại, sau đó hắc vô cùng oán độc nhìn Tần Phàm, từ trong trũ vật giới chỉ lấy ra một cái lọ bạch ngọc, đổ ra một khẩu đan dược màu đỏ sáng bóng.

- Linh đan? Hiện tại đan dược như vậy không đáng giá sao?

Bởi vì cách quá xa, Tần Phàm không thể phân biệt ra được đó là đan dược gì, nhưng trong nội tâm hơi trầm, dưới chân lập tức đạp mạnh mặt hồ, bắn về phía Dư Sâm, không để cho hắc có cơ hội tiêu hóa được lực.

- Tiểu tử, ta muốn ngươi chết không yên lành!

Dư Sâm kia nhanh chóng nuốt đan dược vào trong miệng, đan dược vào miệng tức hóa, ở trên người của hắn rất nhanh dâng lên một cỗ khí thể mạnh mẽ, sau đó hắn ném cái lọ vào trong hồ, âm lãnh nhìn Tần Phàm xông đến.

- Xem ra là Tăng Linh đan, có thể tăng thực lực Linh Vũ sư lên hai cấp, đan dược này ngược lại là thập phần trân quý, một khóa đoán chừng đã là toàn bộ tích súc của Dư Sâm này đi à nha.

305. Chương 314: Tránh khỏi kiếp số. (2)

Chương 314: Tránh khỏi kiếp số. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Tần Phàm thấy đã không kịp ngăn trở, cũng ngừng lại, sau một khắc hắn cũng ở trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái chai bạch ngọc, vừa rồi hắn ở trong không gian kim liên cũng luyện chế một ít Tăng Linh đan.

- Những Tăng Linh đan trải qua ta cải tiến này, có thể để Linh Vũ sư tăng lên ba cấp, so đan dược với ta, ta nhìn người so như thế nào.

Tần Phàm nhanh chóng nuốt Tăng Linh đan, sau đó lại lấy ra một khóa linh đan khôi phục nguyên vũ chi khí trong cơ thể nuốt vào.

Dược lực của Linh đan so với linh hoàn thì nhanh hơn rất nhiều, thoáng qua trong lúc đó, Thủy nguyên chi khí trong Vũ Điện khí hải của Tần Phàm đã tràn đầy, hơn nữa khí thể trên người tăng nhiều, tạm thời tăng lên tới tứ cấp Linh Vũ sư.

- Tiểu tử này cũng có đan dược?

Dư Sâm trông thấy Tần Phàm liên tục phục dụng hai khóa đan dược, hơn nữa khí thể trên người biến hóa so với mình còn muốn lớn hơn rất nhiều, hắn không khỏi mở to hai mắt, có chút không dám tin.

Lúc trước thời điểm hắn đổi được một khóa Tăng Linh đan này, cơ hồ là hơn phân nửa tích súc mới cầu được Luyện Đan Sư kia luyện chế ỉnh dùng bảo vệ tánh mạng, nhưng hôm nay trông thấy Tần Phàm không đau lòng nuốt vào hai viên linh đan, lại khiến cho lòng của hắn lập tức không công bằng.

- Dư đại sư, chúng ta tiếp tục.

Tần Phàm nhìn thực lực Dư Sâm đã nhảy lên đến Linh Vũ sư cửu cấp, không có nửa phần sợ hãi, chỉ là trong miệng bình tĩnh nói.

- Đáng giận!

Dư Sâm nộ quát một tiếng, trọng kiếm trong tay bỏ về trong hồ, lập tức toàn bộ mặt hồ tràn ngập một tầng đất vàng dày đặc lẫn nữa, dùng Tạo Hóa Kim Liên kia làm biên giới, lúc này cơ hồ lấp đầy một nửa hồ lớn.

- Đạt tới cửu cấp Linh Vũ sư, nguyên vũ chi khí trong cơ thể Dư Sâm này càng thêm hùng hậu, bùn đất ngưng hóa ra cũng cứng rắn hơn nhiều.

Tần Phàm cảm thụ được biến hóa dưới chân, không khỏi đề cao vài phần cảnh giác.

- Tiểu tử, ngươi khó chạy thoát kiếp số!

Lúc này Dư Sâm quát một tiếng, dưới chân đạp mạnh, sau đó thân hình bay lên, trọng kiếm trong tay ở trên không trung bổ về phía Tần Phàm.

Bành!

Khí kinh bành trướng lập tức từ trọng kiếm trong tay hắn mãnh liệt lao ra, khí kinh màu vàng đất trầm trọng như Thái Sơn áp đỉnh áp về phía Tần Phàm.

Bành!

Thời điểm Dư Sâm chém ra một kiếm, đất vàng dưới chân Tần Phàm lại bỗng nhiên huyền hóa ra một bàn tay lớn màu vàng đất, từ phía dưới chộp tới hần, vừa rồi Tần Phàm phân tâm nhìn kiếm khí cường hoành từ trên đầu đè xuống kia, cho nên không có chú ý dưới chân, trong nháy mắt này, bán thân thể của hần đã bị bao vây lại.

Đất vàng đặc thù kia vô cùng cứng rắn, vào lúc này cả người Tần Phàm bị trói buộc, lực trói buộc kia cực kỳ khủng khiếp. xem tại

Bên trên có kiếm khí xu thế Thái Sơn đè xuống, dưới lại có lực trói buộc khiến cho thân thể khó di động, trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi trầm xuống.

- Ngược lại là có thể thừa cơ hội này thử xem năng lực của Huyền Vũ Ma chủng.

Nhìn xem kiếm khí kia sắp áp đến trên đầu, trong nội tâm Tần Phàm đột nhiên khẽ động, vì vậy hần giương mắt nhìn Dư Sâm vội xông mà đến, sau đó kích phát Ma chủng chi lực, dùng sức đập mạnh đất vàng ở dưới chân kia.

Oanh!

Đất vàng cứng rắn mà Dư Sâm Cái ngưng hóa thành kia, vậy mà ở dưới một cước này của Tần Phàm, bắt đầu sụp đổ.

Rất nhanh, thân thể của hần liền thoát khỏi trói buộc, vội vàng giơ Hỏa Vân đao trong tay lên, chém về không trung, đón nhận kiếm khí nặng như thiên quân kia.

- Điều này sao có thể!

Dư Sâm nhìn tầng đất do nguyên vô chi khí của mình ngưng kết thành kia bắt đầu văng tung tóe, không khỏi biến sắc, bất quá lúc này hần ngược lại là rất nhanh phản ứng đi qua, vội vàng huy kiếm bổ tới Tần Phàm.

Ầm ầm!

Hỏa Vân đao phát ra khí kinh cường hoành, rất nhanh liền đối mặt với kiếm khí hùng hậu đè xuống kia, cả hai ở trên không trung phát ra bạo tạc nổ tung kịch liệt, Tần Phàm lập tức cảm thấy một cổ sức lực lớn đâm vào, thân hình rút lui mấy trượng.

Vừa mới đứng lại, liền thấy Dư Sâm kia vọt tới mình lần nữa, Tần Phàm ổn định thân hình, dưới chân đạp mạnh, dưới tác dụng của Huyền Vũ Ma chủng, khe hở ở dưới chân hần lan tràn ra, thoáng chốc, hơn mười thước đất vàng đều bị sụp đổ, lộ ra mặt hồ đục ngầu.

Bồng! Bồng! Bồng!

Cánh tay Kỳ Lân chấn động, vài tường nước lập tức bay lên mặt hồ, kết thành tường băng bao vây Dư Sâm lại, bốn phía lần nữa khôi phục hoàn cảnh nguyên lai.

- Dư Sâm, xem ra khó tránh khỏi kiếp số chính là ngươi!

Tần Phàm đạp mạnh mặt hồ, thân hình nhanh chóng phóng về phía Dư Sâm, cũng cùng lúc đó, mười cái phân thân cũng xuất hiện ở bên cạnh hần, từng cái được bằng tinh phản xạ, rất khó phân ra thực giả.

Oanh!

Mười phân thân đồng loạt bổ ra một đao, hồ nước đục ngầu quay cuồng bốn phía, lao nhanh mà tới, gầm thét che lấp bầu trời, đao khí Bá Đạo tựa hồ là không chỗ nào không có, sắp sửa thôn phệ kiếm khí mãnh liệt của Dư Sâm vào trung tâm.

- Ah...

Vào lúc này, Dư Sâm tựa hồ là cảm nhận được sát cơ lửa sém lông mày, phát ra một tiếng gầm nhẹ, sau đó toàn thân lập tức bị bao khóa ở bên trong khí kinh đất vàng dày đặc, cả người như hóa thành một khóa

đạn pháo trực tiếp phá vỡ tường bằng sau lưng, sau đó tốc độ cực kỳ nhanh phóng tới cạnh bờ, xông đến trên bờ, lập tức chui vào trong rừng rậm.

Tần Phàm ở đầu chịu buông tha hắn, vội vàng đuổi theo, nhưng ngay lúc này, hắn lại đột nhiên nghe được từ trong rừng rậm không xa truyền đến dị động cực lớn.

- Rống...

Vào lúc này, một tiếng gầm cực lớn từ trong rừng rậm vang ra, tựa hồ có yêu thú bị động tĩnh cực lớn ở đây hấp dẫn tới.

Sau một lát, một bóng mờ cự đại xuất hiện trên bầu trời, Dư Sâm kia bị hai móng vuốt cực lớn bắt được, sau đó bị mang lên thiên không, hai cái móng vuốt chỉ là tùy ý kéo một phát, lập tức liền xé thân thể của hắn làm hai nửa.

Tần Phàm vội vàng ngừng thân hình lại, có chút kinh hồn chưa định nhìn lại bên kia, chỉ thấy một đầu Mãnh Hổ cực lớn mọc hai cánh ngự không phi hành, từ trên cao nhìn xuống lao đến bên này.

- Thiên Sí Hổ!

Tần Phàm nhìn xem quái vật khổng lồ trên bầu trời, trong miệng hoảng sợ nói.

Thấy Thiên Sí Hổ, Tần Phàm nhớ lại tình cảnh ngũ Hổ phạt Long khi mới vào yêu thú sơn mạch, một đầu yêu thú Giao Long thất cấp, là bị năm con lục cấp yêu thú Thiên Sí Hổ liên hợp đuổi giết.

Khi đó Tần Phàm chỉ là một gã vừa mới đột phá đến Vô giả không lâu, bị tình cảnh kia rung động thật sâu rồi, từ đó về sau hình ảnh Thiên Sí Hổ hung mãnh cũng ở lại đáy lòng của hắn, thật khó có thể xóa đi.

Hắn thường nằm mơ gặp phải Thiên Sí Hổ lần nữa, bị móng vuốt của Thiên Sí Hổ bắt được, ép hắn lấy ra tình hạch của Giao Long cho chúng nó.

Khi đó Tần Phàm bị sợ đến giầy vò, thiếu chút nữa cho là mình sẽ bị xé thành mảnh nhỏ, bởi vậy hiện tại hắn đối với Thiên Sí Hổ, trong nội tâm thậm chí y nguyên còn giữ một bóng ma.

306. Chương 315: Thiên Sí Hổ!

Chương 315: Thiên Sí Hổ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Mà vừa rồi chứng kiến nó xé Dư Sâm thành hai nửa, làm bong ma kia không khỏi tràn về lòng hắn, khiến cho hắn trong khoảng thời gian ngắn không khỏi có chút thất thần, hắn kinh ngạc nhìn xem Thiên Sí Hổ trên bầu trời, cho đến khi Thiên Sí Hổ lao đến mình, hắn mới phản ứng đi qua.

- Thiên Sí Hổ! Vậy mà gặp phải yêu thú biến thái này! Ngay cả Giao Long một sừng cũng có thể giết chết, thất cấp Linh Vũ sư bị xé thành hai nửa dễ dàng như vậy! nguồn

Tần Phàm nhìn Thiên Sí Hổ kia lao xuống chộp tới mình, móng vuốt vô cùng sắc bén kia còn hiện ra huyết khí, hàm răng âm trầm và dữ tợn ở trong miệng lộ ra, lúc này hắn dâng lên ý niệm trong đầu dĩ nhiên là chạy trốn!

Khi Tần Phàm thật muốn xoay người chạy tới Tạo Hóa Kim Liên, thanh âm của Cổ Mặc có chút trêu tức vang lên bên tai:

- Chạy cái gì? Lần trước không phải ngươi nói muốn bắt Thiên Sí Hổ về làm tọa kỵ sao? Hiện tại là cơ hội tốt ah!

- Đúng vậy, tại sao ta phải chạy! Ta đã không phải Võ giả như lúc trước, tùy tiện liền bị Thiên Sí Hồ bắt lấy, thậm chí một hơi có thể giết chết, hôm nay ta đã đột phá đến Linh Vũ sư, đã luyện hóa được ba khóa Ma chủng, khí lực trở nên vô cùng cường hãn, ta còn sợ gì chiến một trận!

Tuy thanh âm của Cổ Mặc có chút châm chọc, nhưng Tần Phàm lại đột nhiên trấn định xuống, tâm tình cũng dần dần khôi phục, cố gắng áp đảo tâm ma mà lúc trước Thiên Sí Hồ lưu lại trong lòng hắn.

- Hôm nay ta sẽ báo thù một trảo lúc trước kia!

Tần Phàm mạnh mẽ xoay người lại, trong tay cầm Hỏa Vân đao thật chặt, tinh táo nhìn quái vật khổng lồ lao xuống mà đến kia.

Trông thấy Tần Phàm bỗng nhiên xoay người lại, trong ánh mắt của Thiên Sí Hồ cũng lộ ra một tia ngoài ý muốn, tựa hồ có chút không rõ ràng vì sao nhân loại này đột nhiên chuyển biến, bất quá móng vuốt của nó đã chộp tới hắn, tự nhiên sẽ không vào lúc này thu hồi, thậm chí tốc độ còn nhanh hơn phóng đi xuống dưới.

- Đến ah!

Tần Phàm nhìn Thiên Sí Hồ lao xuống kia, trong miệng quát khẽ một tiếng, nguyên vô chi khí toàn thân bắt đầu khởi động, quán thân tới trên Hỏa Vân đao trong tay, sau đó trường đao đỏ bừng chém lên trời.

- Chiến! Chiến! Chiến!

Đáy lòng Tần Phàm chiến ý mười phần.

Thiên Sí Hồ am hiểu tốc độ, né tránh linh hoạt, nanh vuốt sắc bén, thực lực tương đương với cường giả Linh Vũ sư đỉnh phong!

Cho nên chỉ cần hắn đánh bại Thiên Sí Hồ, nói cách khác hắn ở cảnh giới Linh Vũ sư đã không có đối thủ! Bằng thực lực như vậy hẳn đủ để trợ giúp gia tộc hoàn thành khảo hạch thăng phẩm lúc này!

Đây là lần khảo nghiệm thứ nhất, là khảo nghiệm đối với thực lực của hắn, cũng là lần khảo nghiệm thứ nhất của hắn đối với nội tâm chính mình.

Gặp mạnh càng cường!

Tần Phàm cũng muốn mượn cái này để chính thức tôi luyện cường giả chi tâm của mình thoáng một phát, triệt để xóa bỏ bóng ma của Thiên Sí Hồ trong đáy lòng.

Oanh!

Thời điểm Thiên Sí Hồ cách mình chưa đủ ba trượng, Tần Phàm mãnh lực trảm ra một đao lên mặt hồ, lập tức nguyên một đám cột nước cực lớn giống như đạn pháo kích bắn về phía Thiên Sí Hồ trên không trung kia.

Rầm rầm...

Cột nước lập tức muốn vọt tới trên người Thiên Sí Hồ, nhưng vào lúc này Thiên Sí Hồ lại khê vỗ cánh, sức gió cực lớn trực tiếp đánh tan toàn bộ trụ nước phóng tới kia.

- Quả nhiên là lợi hại, bất quá như vậy mới có ý tứ!

Trông thấy một màn này, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, huyết dịch trong cơ thể tựa hồ cũng bắt đầu chậm rãi quay cuồng, hắn cũng không khỏi trở nên hưng phấn lên.

Hắn nhớ rõ Thiên Sí Hồ không rành thủy tính, nếu không lúc trước cũng không bắt mình lặn xuống hàn đàm giúp chúng kiểm tinh hạch của Giao Long một sừng kia, mà bây giờ là trên mặt hồ, Tần Phàm có thể nói là chiếm hết ưu thế, cho nên một khi trấn định xuống, hắn sẽ không có nửa điểm tâm mang sợ hãi. nguồn (.)

- Hắc, tiểu tử, bản Võ Thánh nhận ra khí tức của con Thiên Sí Hồ này, tựa hồ nó vừa vặn là một trong năm con lúc trước bắt người tới kiểm tinh hạch của Giao Long một sừng! Xem ra các người thật là có duyên!

Lúc này thanh âm có chút nguyền ngẫm của Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm.

- Vậy sao?

Khóe miệng Tần Phàm cũng không khỏi lộ ra mỉm cười, nhìn xem Thiên Sí Hồ ở trên bầu trời lao xuống công kích, trong miệng bình tĩnh nói:

- Như vậy ta nghĩ nó nhất định sẽ không ngờ, Vô giả hơn hai năm trước mà nó còn có thể tùy ý một móng vuốt bắt đi, tồn tại đồng dạng như con sâu cái kiến trong mắt nó, hôm nay đã có thể đứng ở chỗ này, có thực lực cùng nó chiến một trận.

- Rõng...

Thiên Sí Hồ bởi vì vừa rồi Tần Phàm phản kháng, liền ra một tiếng gầm nhẹ phần nộ.

- Người cho rằng ta còn có thể như hai năm trước, tùy ý xâm lược sao?

Tần Phàm ngẩng đầu lên, không chút nào yếu thế cùng ánh mắt hung mãnh của Thiên Sí Hồ tương đối, cầm thật chặt Hỏa Vân đao trong tay, tùy thời chuẩn bị công kích tiếp theo.

Hô...

Trong nháy mắt tiếp theo, Thiên Sí Hồ lao xuống lần nữa, bởi vì tốc độ quá nhanh, trong không khí vang lên tiếng ma sát bén nhọn, tựa hồ khí lưu đều bị ma sát ra lửa.

Hô...

Hô...

Chỉ là thời gian một cái hô hấp, Thiên Sí Hồ liền từ trên không trung vài chục trượng nhanh chóng lướt đến trước mặt Tần Phàm, Tần Phàm đã có thể chứng kiến trên hai móng vuốt sắc bén của Thiên Sí Hồ hiện ra hàn quang âm trầm.

- Nhanh như vậy!

Tần Phàm thật là bị Thiên Sí Hồ này đột nhiên bạo phát có chút dọa cả kinh, bất quá tâm bình tĩnh của hắn sớm đã rèn luyện đến lâm nguy không sợ, rất nhanh liền bình tĩnh lại.

Phanh!

Tần Phàm giơ Hỏa Vân đao trong tay lên cao, cùng móng vuốt sắc bén của Thiên Sí Hồ đụng lại với nhau, thanh âm Kim Thạch tương giao, hắn chỉ cảm thấy một cỗ sức lực lớn từ cổ tay truyền đến, khiến cho hắn thiếu chút nữa cầm Hỏa Vân đao không vững.

- Lực lượng của Thiên Sí Hồ ghê gớm thật.

Tần Phàm không khỏi âm thầm kinh ngạc, bất quá nhớ tới móng vuốt của Thiên Sí Hồ ngay cả lân giáp của thất cấp yêu thú Giao Long một từng cũng có thể trực tiếp mở ra, liền bình thường trở lại, tuy lực lượng của mình lớn, nhưng so sánh với Giao Long một từng vẫn là không kịp.

Lập tức móng vuốt của Thiên Sí Hồ tiếp tục áp xuống, muốn mượn cái này để trực tiếp bắt được đầu Tần Phàm, hàm răng sắc bén kia cũng gần ngay trước mắt, tình huống này thập phần hung hiểm.

Nhưng vào lúc này, cánh tay Kỳ Lân của Tần Phàm bỗng nhiên chấn động, lập tức hồ nước bốn phía cao cao lật lên mãnh liệt, phô thiên cái địa, trực tiếp lao tới Thiên Sí Hồ, Thiên Sí Hồ rất sợ nước, mà Tần Phàm ở trong nước lại có chiến lực càng mạnh.

Bành!

Ở khoảng cách gần như vậy, hồ nước kia lập tức nhào tới trên người Thiên Sí Hồ, xối hết toàn thân nó, sau đó tay phải của Tần Phàm dùng sức nắm chặt, những nước hồ này lập tức kết thành băng, đông cứng động tác của Thiên Sí Hồ.

Lập tức Thiên Sí Hồ cảm thấy hai cánh trở nên vô cùng trầm trọng, thoát nhìn rất là hoảng sợ, hai cánh không ngừng đập động, muốn bay lên cao, nhưng mà tốc độ giảm bớt rất nhiều.

307. Chương 316: Thu Một Đầu. (1)

Chương 316: Thu một đầu. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Thiên Sí Hổ, cũng không gì hơn cái này!

Một chiêu đắc thủ, khoe miệng Tần Phàm nổi lên mỉm cười, lập tức Hỏa Vân đao trong tay huy động, sau đó cao cao giơ lên, một đao hung hăng bổ tới Thiên Sí Hổ.

Oanh!

Trường đao bí mật mang theo Liệt Diễm, mạnh mẽ trảm ở trên cổ Thiên Sí Hổ.

Rống!

Thiên Sí Hổ phát ra một tiếng đau nhức, hai cánh càng không ngừng đập mạnh, móng vuốt sắc bén cũng vào lúc này cũng thả Hỏa Vân đao của Tần Phàm ra.

Mà bởi vì vừa rồi ngọn lửa kia hòa tan khối băng trên người nó, cho nên hai cánh của nó dùng sức một cái, bỏ ra đại lượng máu tươi, rốt cục lần nữa phóng lên trời.

- Vậy mà không chết! Phòng ngự thật mạnh!

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, vừa rồi một kích kia của hắn có thể nói cơ hồ là đem hết toàn lực, lại trảm lên cổ Thiên Sí Hổ, nhưng Thiên Sí Hổ y nguyên còn có thể phi hành đào tẩu.

- Bất quá người cho rằng có thể đào tẩu dễ dàng sao như vậy? Lúc trước ta xuống hàn đàm, là không có dễ chịu!

Tần Phàm biết rõ quái vật khổng lồ kia ăn một kích vừa rồi đã trọng thương, cho nên lúc này cần phải thừa thắng xông lên.

Vì vậy, sau lưng của hắn phun ra hai vầng sáng đỏ thắm, một đôi Chu Tước chi dực rất nhanh xuất hiện trên lưng, hai chân đập mạnh mặt hồ, cũng bay lên trời, đuổi theo Thiên Sí Hổ kia.

Lúc này trong lòng Tần Phàm cũng là hào khí ngàn vạn, bóng mờ của Thiên Sí Hổ rốt cục biến mất hoàn toàn, hắn biết rõ hôm nay hắn đã không phải là Võ giả lúc trước, mà là Linh Vũ sư một mình đảm đương một phía! Hơn nữa là cường giả bên trong Linh Vũ sư!

Thiên Sí Hổ thì như thế nào!

Dám trêu đến ta, ta một đao chém chết!

Hai cánh chớp động, sau khi Tần Phàm đột phá đến Linh Vũ sư, đối với Chu Tước Ma chủng cũng có được linh ngộ nhất định, cho nên sử dụng Chu Tước chi dực càng thêm tự nhiên, tốc độ nhanh hơn trước rất nhiều.

Nếu như Thiên Sí Hổ là thời kỳ toàn thịnh, tốc độ phi hành của Tần Phàm nhất định là không cách nào vượt qua, nhưng hôm nay Thiên Sí Hổ bị hắn chém một đao, đã bị thương không nhẹ, tốc độ tự nhiên ảnh hưởng, hắn ngược lại là có thể miễn cưỡng theo ở phía sau.

Oanh!

Tần Phàm lần nữa vung ra một đao, đao khí cuồng bạo hóa thành một hỏa diễm đại đao, bổ tới Thiên Sí Hổ, nhưng lúc này lại để cho Thiên Sí Hổ tránh được.

- Không hổ là Thiên Sí Hổ, vương giả bên trong lục cấp yêu thú, dưới tình huống bị thương còn có thể linh hoạt tự nhiên như thế.

Hai cánh sau lưng Tần Phàm lần nữa dùng sức một cái, tốc độ nhanh hơn.

- Tiểu tử, nhanh giải quyết nó, đừng quên Thiên Sí Hồ này còn có bốn đồng bạn, nếu như đến lúc đó năm đầu Thiên Sí Hồ cùng đến, chỉ sợ ngươi trốn cũng không kịp!

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm.

Mà Cổ Mặc vừa dứt lời, bốn đầu Thiên Sí Hồ khác tựa hồ cùng Thiên Sí Hồ này có cảm ứng, ở trong rừng rậm phía xa truyền đến trận trận tiếng gầm cực kỳ phần nộ, sau đó mấy quái vật khổng lồ dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi chạy đến.

- Lão đầu, ngươi cái mỗ quạ đen này không phải linh binh thường ah!

Trông thấy quả nhiên là bốn đầu Thiên Sí Hồ từ phương xa chạy đến, vẻ mặt Tần Phàm đau khổ truyền âm nói với Cổ Mặc.

- Năm đầu Thiên Sí Hồ này vốn một mực phối hợp ăn ý, lúc trước đuổi giết Giao Long một sừng kia cũng là cùng một chỗ hành động, chúng trong lúc đó có cảm ứng lẫn nhau cũng không kỳ lạ quý hiếm.

Thanh âm của Cổ Mặc có chút nổi giận vang lên bên tai Tần Phàm:

- Đừng nói nhảm nữa! Ta thấy ngươi một là tránh về Tọa Hóa Kim Liên, hai chính là hảo hảo chiến đấu với năm con Thiên Sí Hồ!

- Ách.

Nghe thấy Cổ Mặc truyền âm, trên mặt Tần Phàm không khỏi co rúm, trong nội tâm cực nhanh tự hỏi.

Dùng tốc độ bốn con Thiên Sí Hồ từ phương xa chạy đến kia, rất nhanh sẽ tới đây, mà hắn muốn đuổi kịp Thiên Sí Hồ đã bị thương phía trước kia còn mất một chút thời gian, đừng nói là giết chết nó.

Nếu quả thật muốn cứng rắn giết chết đầu Thiên Sí Hồ này, như vậy nhất định hắn sẽ chống lại cùng bốn đầu Thiên Sí Hồ khác!

Nhớ tới tốc độ biến thái của Thiên Sí Hồ, tăng thêm nanh vuốt vô cùng sắc bén cùng trời sinh thần lực, hắn tự định giá mình tối đa chỉ có thể chống lại hai đầu còn có một chút phần thắng, nếu như bốn đầu cùng tới, hắn nhất định là chết chắc!

Mặc dù hắn đối với khí lực của mình cũng có được tự tin nhất định, nhưng nhớ tới Giao Long một sừng kia cũng chết dưới nanh vuốt của chúng, hắn vẫn là cảm giác được kiêng kị không thôi.

Vừa rồi hắn cũng thử qua sức mạnh cùng con Thiên Sí Hồ kia, cái kia chính là quyết không kém mình, bởi vì trời sinh thần lực cùng mình đồng da sắt, vốn chính là ưu thế của đại bộ phận yêu thú.

- Vẫn là trước tránh một chút a.

Trong nội tâm Tần Phàm trầm suy nghĩ nói:

- Quân tử báo thù mười năm không muộn, đợi ngày sau thực lực của ta lại đề thăng một ít rồi trở về tìm chúng tính sổ cũng không muộn.

Nghĩ đến tận đây, Tần Phàm xoay người một cái, liền không chế hai cánh chạy tới Tọa Hóa Kim Liên.

- Như thế nào? Tiểu tử, như vậy liền buông tha rồi hả?

Lúc này thanh âm nghiền ngẫm của Cổ Mặc truyền đến bên tai:

- Ngươi không phải nói muốn bắt bọn nó làm tọa kỵ sao?

- Hiện tại ta đối với thực lực của mình vẫn là rất tin tưởng, muốn giết chết một con vẫn có thể làm được, nhưng nếu muốn bắt hết bọn chúng làm súc vật, cái kia đoán chừng bọn hắc cận kề cái chết cũng không theo a.

Tần Phàm bình tĩnh đáp, tuy hắn tự tin nhưng không tự đại, đối với thực lực của mình rất rõ ràng.

- Hắc hắc, ngươi nói không sai, dùng thực lực của ngươi, kỳ thật nhiều lắm là có thể cùng một đầu Thiên Sí Hồ bắt phân thắng bại, vừa rồi ngươi là lợi dụng nó không kịp đề phòng, hơn nữa chiếm hết ưu thế mới bị thương được Thiên Sí Hồ, cho nên chúng đối với thực lực của ngươi còn không có tán thành.

- Nói cách khác cho dù người có thể miễn cưỡng giết chết chúng, nhưng không phải dùng thực lực tuyệt đối chinh phục chúng, muốn chúng nó trở thành tọa kỵ của người còn là không thể nào.

Thanh âm của Cổ Mặc nói ra lần nữa.

- Muốn thực lực tuyệt đối chinh phục bọn nó, ta đoán chừng chờ ta đạt tới Linh Vũ sư ngũ lục cấp, sẽ có thể làm được rồi.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói. đọc truyện mới nhất tại .

- Hồng hồng hồng...

Nhưng vào lúc này, hắn nghe thấy sau lưng truyền đến một hồi tiếng xé gió bén nhọn, quay lại xem xét, lại phát hiện đầu Thiên Sí Hổ đã bị thương đào tẩu kia, bởi vì viện thủ đuổi tới, trái lại đuổi giết Tần Phàm.

- Đừng cho là ta thật sự không dám giết người!

Nhìn nanh vuốt sắc bén đánh úp lại sau lưng kia, Tần Phàm cũng không khỏi có vài phần nộ khí, cắn răng một cái, Hỏa Vân đao trong tay quét ngang một đao!

Phanh!

Hỏa Vân đao cùng móng vuốt cực lớn của Thiên Sí Hổ đụng lại với nhau, lập tức một cổ sức lực từ chuôi đao truyền đến, nhưng thân hình Tần Phàm mượn cổ lực lượng này lóe lên, hai cánh sau lưng đập mạnh một cái, mượn lực bay đến trên đầu Thiên Sí Hổ.

308. Chương 317: Thu Một Đầu. (2)

Chương 317: Thu một đầu. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Oanh!

Trường đao trong tay Tần Phàm cao cao giơ lên, sau đó đột nhiên chém tới đầu Thiên Sí Hổ một đao, hỏa diễm nóng rực thiêu đốt, không khí cũng đột nhiên ấm lên.

Một đao kia xuống dưới, nện đầu lâu cứng rắn của Thiên Sí Hổ đến chảy đen một mảnh, máu chảy máu khắp nơi, Thiên Sí Hổ cũng đau đến mức lăn mình trên không trung, thân thể cũng đã mất đi không chế rơi xuống.

Tần Phàm nhìn lại xa phương, phát hiện bốn đầu Thiên Sí Hổ kia cách mình còn hơn 100m, điểm khoảng cách ấy, đối với Thiên Sí Hổ tốc độ cực nhanh mà nói, mấy hơi thở là có thể đi đến.

- Lúc trước chính là con này bắt ta, để lại bóng mờ trong nội tâm của ta, ta trước giết nó rồi tính sau, mấy con khác, về sau lại cùng chúng so đo.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, tâm thần khẽ động, Tạo Hóa Kim Liên ở phía dưới bắt đầu mở ra.

Sau đó hai cánh của hắn vỗ mạnh một cái, thân hình dùng tốc độ nhanh hơn rơi xuống dưới, tay cầm Hỏa Vân đao, sắc mặt lạnh lùng đuổi theo Thiên Sí Hổ đã trọng thương kia.

- Bá Vương đao!

Một bên rơi xuống, Hỏa Vân đao trong tay Tần Phàm cao cao giơ lên, dùng xu thế từ trên cao nhìn xuống, khí kinh toàn thân kéo căng, lại lợi dụng cao, thẳng tắp bổ tới phần bụng Thiên Sí Hổ.

Oanh!

Nổ vang cực lớn, lúc này Tần Phàm đem toàn bộ khí kinh thu ở trong đao, đợi thời điểm trăm đến bụng của Thiên Sí Hồ lại thả ra toàn bộ, khí kinh nóng rực mà cuồng bạo kia, đao khí Bá Đạo trực tiếp đâm vào bụng Thiên Sí Hồ.

Bành!

Sau đó Tần Phàm một cước đá Thiên Sí Hồ, đoán chừng đã tắt thở vào bên trong Tào Hóa Kim Liên, hai cánh hăn khê động, bản thân cũng cực nhanh lao về Tào Hóa Kim Liên.

Lúc này, bốn đầu Thiên Sí Hồ khác đã cách hăn chưa đủ 10m, chỉ nửa hơi thời gian là có thể đuổi tới.

Oanh!

Nhưng cánh tay Kỳ Lân vào lúc này chấn động, lập tức một đám cột nước cao cao phóng lên trời, đánh tới vài đầu Thiên Sí Hồ đằng sau kia, hồ nước quay cuồng cơ hồ che đầy nửa bầu trời, cản trở tốc độ của bốn đầu Thiên Sí Hồ kia.

BA~.

Tần Phàm vừa thu lại hai cánh, rốt cục đã rơi vào bên trong Tào Hóa Kim Liên, sau đó Tào Hóa Kim Liên ở dưới không chế của hăn khép lại lần nữa. truyện copy từ

- Rống...

Mà Tào Hóa Kim Liên vừa mới khép lại, một con Thiên Sí Hồ có cái đầu to nhất trong đó dẫn đầu đuổi tới, một trảo hung hăng đánh lên cánh hoa. đọc truyện mới nhất tại .

Phanh!

Thanh âm Thiết Thạch giao nhau vang lên một hồi, nhưng mà Tào Hóa Kim Liên không hư hao chút nào.

- Hô...

Tần Phàm nhẹ nhàng thở ra một hơi, vừa rồi hết thấy cơ hồ đều phát sinh trong chớp mắt. Hăn có thể thông qua Tào Hóa Kim Liên cảm nhận được một trảo cực mạnh kia của Thiên Sí Hồ, hăn có thể tưởng tượng nếu như vừa rồi tốc độ hăn hơi chậm một chút, một trảo này rơi vào trên người của hăn, này sẽ là tình cảnh gì.

Hăn đoán chừng dù mình đã trải qua ba khóa Ma chủng cải tạo khí lực cường đại, cũng sẽ bị đánh đến huyết nhục mơ hồ! Sau đó ba đầu Thiên Sí Hồ đằng sau cũng vượt qua, xé mình thành mảnh nhỏ.

- Đủ mạo hiểm đấy.

Tần Phàm thông qua Tào Hóa Kim Liên, có thể thấy bên ngoài, bốn đầu Thiên Sí Hồ y nguyên vẫn còn phần nộ không ngừng công kích tới Tào Hóa Kim Liên.

Mặc dù không có tạo thành tổn thương gì cho Tào Hóa Kim Liên, nhưng từng đợt chấn động từ bên ngoài có thể rơi vào trong không gian kim liên.

- Một đám trời sinh thần lực, may mắn không có liều mạng cùng chúng, nếu không thật đúng là chết chắc rồi.

Tần Phàm cảm giác được toàn bộ Tào Hóa Kim Liên chấn động, trong nội tâm âm thầm khiếp sợ, may mắn mới vừa rồi mình không có nóng đầu.

- Đặc biệt là con Thiên Sí Hồ lớn nhất kia, thoát nhìn so với vài đầu khác còn hung mãnh hơn rất nhiều, đoán chừng lúc trước chính là con Thiên Sí Hồ này ăn tinh hạch của Giao Long một sừng kia a, hôm nay xem ra đã tiến hóa rồi.

- Tuy vẫn là thiếu một ít nữa mới đột phá đến thất cấp yêu thú, nhưng ở nơi này cũng là tồn tại vô địch a.

Tần Phàm âm thầm quan sát Thiên Sí Hồ có lực công kích mạnh nhất kia, hiện tại nó so với Thiên Sí Hồ khác thì lớn hơn nửa thân hình, hơn nữa thú vân trên người cũng lộ ra sâu sắc rất nhiều.

- Tiểu tử, hiện tại ngươi định làm như thế nào? Xem ra những thứ này nhất thời nửa khắc sẽ không ly khai, mà Ích Cốc Đan của ngươi tựa hồ còn không nhiều rồi, thời gian này cũng không dễ qua ah, ngươi đừng quên bên ngoài một ngày, nơi này chính là mười ngày! Nói cách khác đám hồ kia chờ một hai tháng, ngươi rất có thể sẽ chết đói.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến lần nữa.

- Đến lúc đó lại tính cũng được! Tối đa ta có thể ở chỗ này tu luyện một năm, hôm nay khí lực của ta còn đủ duy trì, ta phục dụng Linh Vũ đan đề thăng mấy cấp, đến lúc đó tu luyện thoáng một phát, một năm sau không sai biệt lắm có thể đột phá đến ngũ lục cấp Linh Vũ sư, đến lúc đó đối phó bọn nó dĩ nhiên là dễ dàng hơn rất nhiều rồi.

Tần Phàm nhếch miệng nói ra, sau đó hẩn nhìn về phía Thiên Sí Hồ đã nằm trong vũng máu kia, khoe miệng giương lên nói:

- Dù không có Ích Cốc đan, một đầu Thiên Sí Hồ này cũng đủ ta ăn một thời gian ngắn rồi, thịt yêu thú lục cấp, ta nghĩ sẽ không tệ.

- Hắc hắc, đã như vậy ngươi xem rồi xử lý, bất quá ta thấy con Thiên Sí Hồ này giống như còn một chút khí tức, tựa hồ còn chưa chết, ngươi xem có nên đi lên bổ nó thêm một đao hay không?

Cổ Mặc cười cười nói ra.

- Ồ? Còn chưa có chết?

Tần Phàm cũng không khỏi nhìn lại Thiên Sí Hồ, hơi có chút ngoài ý muốn, không thể tưởng được vừa rồi hẩn công kích cường hoành như vậy còn không có hoàn toàn giết chết Thiên Sí Hồ này.

- Mệnh của Thiên Sí Hồ thật là đủ cứng.

Tần Phàm liền nhắc Hỏa Vân đao, đi đến bên cạnh Thiên Sí Hồ.

Quái vật khổng lồ này đang hấp hối, toàn thân rách tung toé, hỏ huyết vẫn không ngừng chảy ra, đường đường vương giả bên trong lục cấp yêu thú, hôm nay bị mình đánh như thế, thật là rất thảm.

Nhìn xem Thiên Sí Hồ lúc trước mình chỉ có thể nhìn từ xa kia, hôm nay giống như chó chết bị mình đánh nằm rạp trên đất, trong tâm Tần Phàm hơi có chút cảm xúc, sau đó chậm rãi gơ Hỏa Vân đao lên, nhưng vừa định chém xuống, vào lúc này trong nội tâm đột nhiên khê động, lại bỏ đao xuống.

- Không bằng tạm thời lưu nó một mạng, để nó ở chỗ này giúp ta hảo hảo đối luyện, đến lúc đó làm nó sợ, có khi có thể thu phục làm tọa kỵ.

Trong nội tâm Tần Phàm thâm suy nghĩ nói:

- Hơn nữa ở trong không gian kim liên, chẳng lẽ ta còn sợ nó chạy trốn?

Hôm nay Tần Phàm đã khống chế được Tạo Hóa Kim Liên này, không gian kim liên hẩn có thể tùy ý điều động, kể cả lúc trước hẩn mới vào không gian kim liên, cảm nhận được khoảng cách biến hóa kia, hẩn cũng có thể khống chế. Đợi hẩn hảo hảo cảm ngộ một phen, thậm chí ngay cả thời gian trong không gian kim liên này hẩn cũng có thể khống chế biến hóa.

Nói cách khác, không gian kim liên này đồng đẳng với thế giới của hẩn, ở chỗ này, hẩn chính là vương giả.

309. Chương 318: Yêu Thú Xuất Hiện Ngoài Ý Muốn. (1)

Chương 318: Yêu thú xuất hiện ngoài ý muốn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••”(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

- Coi như số người may mắn, thiếu gia ta hơi nhân từ.

Tần Phàm lộ ra nụ cười có chút giảo hoạt, sau đó cho Thiên Sí Hồ phục dụng đan dược chữa thương.

Cứ như vậy, thời gian trong không gian kim liên đảo mắt lại đi qua mấy tháng, bên ngoài ước chừng là nửa tháng thời gian.

Lúc này, hai thân ảnh ở trong không gian kim liên quấn lại với nhau. đọc truyện mới nhất tại .

Oanh!

Một tiếng rung mạnh vang lên bên trong Tào Hóa Lim Liên, bất quá thanh âm trong này sẽ không truyền đi ra bên ngoài, lập tức sương trắng ở trong không gian kia đều bị cả hai độn bay tứ tán.

Sau đó hai thân ảnh này chậm rãi lộ ra, một cái vô cùng cự đại, dài chừng bảy tám mét, một đôi cánh hắc sắc, mở ra làm như có thể che khuất bầu trời. Mà so sánh với nó, bóng dáng đối diện kia lộ ra nhỏ gầy đi rất nhiều, thậm chí có thể nói có chút mọt mủ

- Rống...

Bóng dáng cực lớn kia phát ra gào thét phẫn nộ.

- Như thế nào? Còn không phục?

Bóng người đối diện nó ngược lại thoát nhìn dễ dàng hơn một ít, có chút nghiêng ngả nhìn xem quái vật khổng lồ này nói, lộ ra tương đối bình tĩnh.

Hai bóng dáng này dĩ nhiên là Tần Phàm cùng Thiên Sí Hồ rồi.

Đầu Thiên Sí Hồ kia lúc trước bị trọng thương, nhưng có Tần Phàm là Luyện Đan Sư ở đây, coi như chỉ còn lại một hơi, hẳn cũng có thể cứu về. Được Tần Phàm điều trị, ước chừng qua nửa tháng thời gian, thương thế của Thiên Sí Hồ này đã khôi phục được không sai biệt lắm.

Lúc nó vừa mới tỉnh lại, quả nhiên vừa nhìn thấy Tần Phàm liền không để ý thương thế trên người xông tới, muốn xé Tần Phàm thành mảnh nhỏ, nhưng Tần Phàm sao có thể cho nó như nguyện, cố ý vây nó ở vị trí trung tâm kim liên, lại qua nửa tháng, Tần Phàm mới bắt đầu lợi dụng Thiên Sí Hồ tôi luyện chính mình.

Trước kia Tần Phàm cho Thiên Sí Hồ ăn một hạt Ích Cốc Đan, nên trong một tháng là không cần ăn gì.

Ưu thế trời sinh của Thiên Sí Hồ là tốc độ nhanh, lực lượng lớn, phòng ngự mạnh, mà trùng hợp quái thai Tần Phàm này cũng như một con yêu thú, ở ba mặt này một chút cũng không kém Thiên Sí Hồ.

Cho nên lúc vừa mới bắt đầu, một người một thú đều đánh cho thế lực ngang nhau.

Ba tháng qua, Tần Phàm một bên phục dụng Linh Vũ đan, một bên mượn Thiên Sí Hồ trợ giúp mình luyện hóa được lực, hôm nay đã tăng lên tới Tam cấp Linh Vũ sư, tự nhiên là càng ngày càng mạnh, cho nên hiện tại trận thi đấu này, hẳn đã chiếm hết ưu thế.

Nhưng Tần Phàm và Thiên Sí Hồ solo, lại không có sử dụng bất luận vũ kỹ gì, chỉ là dựa vào lực lượng thân thể tới đánh nhau, nên muốn thu thập nó vẫn có được độ khó nhất định.

Bất quá hẳn đồng dạng biết rõ, nếu hẳn quang minh chính đại như vậy, dùng lực lượng tuyệt đối áp đảo Thiên Sí Hồ, như vậy nó tất nhiên sẽ chậm rãi thần phục mình.

- Rống...

Thiên Sí Hồ tức giận gầm thét, nhào tới Tần Phàm, thoát nhìn tiểu bất điểm trước mắt này, tựa hồ một móng vuốt là có thể đè sập. Nhưng trên thực tế, ở nhiều ngày trôi qua như vậy, Thiên Sí Hồ đã hoàn toàn không dám khinh thị tiểu bất điểm trước mắt này rồi, mỗi một lần đều là dùng hết toàn lực.

Bành!

Nhìn cự trảo giống như Thái Sơn đè xuống kia, Tần Phàm lại không sợ chút nào, tiếp theo trong nháy mắt, vậy mà dùng hai đấm của mình thẳng tắp đánh về phía cự trảo kia, cả hai ở giữa không trung gào gào đấu sức.

Mà càng ngoài ý muốn chính là, cả hai vậy mà thế lực ngang nhau! Tần Phàm thật sự dùng lực lượng bản thân liền có thể chống lại Thiên Sí Hồ rồi!

- Rống...

Thiên Sí Hồ gầm lên giận dữ lần nữa, móng vuốt cực lớn khác cũng đập về Tần Phàm. Bất quá lúc này Tần Phàm lại không có ngại kháng, dù sao thân thể của hắn ở trước mặt Thiên Sí Hồ lộ ra quá nhỏ bé, phân không ra nắm đấm đến chống lại móng vuốt khác.

Vì vậy, thân hình hắn lóe lên, thoát khỏi móng vuốt của Thiên Sí Hồ, móng vuốt cực lớn kia thoáng cái vồ vào phía trên Tạo Hóa Lim Liên.

- Oanh!

Một tiếng vang thật lớn vang lên lần nữa, nếu như không phải mỗi một chỗ trong Tạo Hóa Lim Liên này đều vô cùng cứng rắn, thay đổi tại mặt đất bình thường, một trảo này xuống dưới, khẳng định phải đánh ra một cái hố to.

Tần Phàm tránh né, thừa lúc một khe hở, trực tiếp nhảy đến trên lưng Thiên Sí Hồ, lập tức chăm chú bắt lấy bộ lông của nó, hôm nay đột phá đến Tam cấp Linh Vũ sư, tốc độ của hắn cũng gia tăng thật lớn.

- Rống...rống...

Thiên Sí Hồ bị Tần Phàm nhảy tới trên người, lập tức giận dữ, không ngừng giãy dụa vùng vẫy thân thể, muốn hất Tần Phàm từ phía trên xuống, nhưng Tần Phàm đã chăm chú bắt lấy, sao dễ dàng để cho quăng xuống như vậy.

- Ha ha, đã lâu như vậy, rốt cục lần thứ nhất thành công nhảy lên trên lưng Thiên Sí Hồ rồi, một đầu tọa kỵ như vậy, quả nhiên không tệ!

Tần Phàm cười to suông sã một tiếng, lộ ra thập phần hào khí, sau đó vùng nắm đấm, một quyền nặng nề oanh ở trên đầu Thiên Sí Hồ.

Một quyền này xuống, tựa hồ Thiên Sí Hồ lộ ra càng tức giận hơn, hai cánh đập mạnh một cái, cả người ngược lại bay lên, trời đất quay cuồng, muốn mượn cái này hất Tần Phàm đi.

Nhưng nó vẫn thất bại.

- An phận một chút cho ta!

Tần Phàm tiếp tục quát lớn, lại một quyền nện ở trên đầu lâu Thiên Sí Hồ, đập nó đến máu chảy, nhưng Thiên Sí Hồ vẫn không chịu khuất phục, phản kháng ngược lại càng thêm mãnh liệt.

- Đi bắt cánh nó, đó là chỗ yếu hại của nó!

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai.

Tần Phàm nghe xong, buông tha cho nện đầu lâu Thiên Sí Hồ, trực tiếp đi bắt lấy cánh Thiên Sí Hồ, trong miệng lại quát một tiếng:

- Lại không an phận, ta bẻ hai cánh của ngươi! (.

Đối với Thiên Sí Hồ mà nói, đôi cánh lại hết sức trọng yếu, không những để chúng nó bay lượn chân trời, hơn nữa còn là biểu tượng cao quý! Đây là thiên cánh! Đại biểu chính là bá chủ bầu trời!

Bởi vì có một đôi cánh, chúng mới có thể cao cao tại thượng!

Thiên Sí Hồ bị Tần Phàm bắt được cánh, lại vùng vẫy hai cái, quả nhiên không dám có động tác nữa.

- Tiểu tử, không thể tưởng được Thiên Sí Hồ thật sự bị ngươi thu phục rồi, ha ha, đây chính là yêu thú thực lực tương đương với Linh Vũ sư lục cấp a!

Lúc này Cổ Mặc nói ra.

- Như vậy là có thể biến Thiên Sí Hồ thành tọa kỵ rồi hả?

Tần Phàm cũng có chút kinh hỉ hồi thẩm.

- Còn không dễ dàng như vậy, bất quá Thiên Sí Hồ này xem như bị người hù sợ, đối với thực lực của người nó đã nhận đồng được rồi, lại bị người biết chỗ hiểm, muốn thuần phục cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, lại đến mấy lần như vậy, đoán chừng nó sẽ không phản kháng nữa.

Cổ Mặc tiếp tục nói.

- Cái kia chính là đánh tới khi nó thần phục mới thôi rồi!

Tần Phàm cười cười, sau đó liền buông tay thả cánh của Thiên Sí Hồ, trông thấy Thiên Sí Hồ còn muốn phản kháng, hắn một quyền nện vào đầu lâu của nó, dù sao hắn có rất nhiều đan dược, đến lúc đó cho dù bị thụ tổn thương đa trọng, hắn cũng có thể chậm rãi điều trị.

310. Chương 319: Yêu Thú Xuất Hiện Ngoài Ý Muốn. (2)

Chương 319: Yêu thú xuất hiện ngoài ý muốn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Mà chỉ cần thu phục đầu Thiên Sí Hồ này, dùng làm tọa kỵ là một phương diện, mặt khác nuôi dưỡng ở Nam Phong Tần gia, như vậy về sau cho dù hắn không ở trong gia tộc, coi như là có chiến lực Linh Vũ sư.

Bởi vì cường giả cấp Võ Tôn sẽ không tùy tiện ra tay, như vậy, an toàn của gia tộc ít nhất có thể yên tâm hơn rất nhiều rồi.

Chính bởi vì có tầng cân nhắc này, Tần Phàm mới có thể tốn nhiều tâm cơ như vậy đi phục tùng Thiên Sí Hồ.

Tần Phàm suy nghĩ, nhưng mà trên tay lại không có gì, chỉ cần Thiên Sí Hồ quản quai, hắn liền một quyền nện xuống, hôm nay trên đầu Thiên Sí Hồ đã bị hắn nện đến huyết nhục mơ hồ.

Rốt cục, Thiên Sí Hồ trở nên hấp hối nằm rạp trên mặt đất, rốt cuộc không thể phản kháng rồi.

- Người có thể phục ta?

Tần Phàm mở miệng Thiên Sí Hồ hỏi, tuy Thiên Sí Hồ không thể miệng phun tiếng người, nhưng coi như đã thông linh trí, ngược lại đại khái có thể minh bạch ý tứ của Tần Phàm.

- Nếu như người phục ta liền gạt đầu, ta sẽ cứu người, nếu như người còn chưa phục, hiện tại ta bẻ cánh của người xuống.

Tần Phàm nói tiếp, lúc này hắn cố ý tản ra khí tức Ma chủng, dùng nó áp bách khí thế.

- Ô ô...

Lúc này Thiên Sí Hồ lại giống như đột nhiên nhận lấy kinh hãi, trở nên lạnh run.

- Thăng này quả nhiên là sợ hãi khí tức Ma chủng, Ma chủng này chính là Ma Tôn biến thành, chính là Chí Tôn vương giả bên trong yêu thú, Thiên Sí Hồ tự nhiên là bản năng cảm thấy sợ hãi.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, sau đó tiếp tục tăng cường khí thế áp bách.

- Ô ô...

Thiên Sí Hồ lại phát ra bi thiết, ngay sau đó, một quang đoàn hoàng sắc ở trên đỉnh đầu của nó toát ra, chậm rãi bay tới trên tay Tần Phàm. nguồn

- Tiểu tử, cái này chính là Nguyên Phách của Thiên Sí Hồ, nó phân ra giao cho người, nói cách khác Thiên Sí Hồ đã hoàn toàn thần phục người rồi, thần phục như vậy càng thêm triệt để, về sau tính mệnh của nó nằm trong tay của người, sẽ không bao giờ phản bội.

Lúc này Cổ Mặc nói ra, hắn cũng hơi có chút kinh ngạc, không thể tưởng được Tần Phàm vậy mà có thể nhanh như vậy thuần phục Thiên Sí Hổ, hắn vốn cho rằng phải mấy lần nữa mới được.

Sau đó Cổ Mặc liền dạy cho Tần Phàm phương pháp khống chế Nguyên Phách, Tần Phàm y nguyên nghe theo, quả nhiên cảm giác được mình và Thiên Sí Hổ sinh ra một tia cảm ứng, tựa hồ chỉ cần một ý niệm trong đầu của mình, Thiên Sí Hổ sẽ tùy thời chết mất.

- Thành công rồi.

Tần Phàm mỉm cười, từ trên người Thiên Sí Hổ nhảy xuống, sau đó lấy một khóa chữa thương đan cho Thiên Sí Hổ, từ nay về sau, đầu Thiên Sí Hổ này hoàn toàn thần phục hắn.

- Đã có một đầu lục cấp yêu thú như vậy tọa trấn, uy vọng của Nam Phong Tần gia chúng ta cũng có thể đề cao không ít a!

Nhìn quái vật khổng lồ trên mặt đất này, Tần Phàm không khỏi trầm nghĩ.

Hôm nay hắn đã đột phá đến Linh Vũ sư, hắn tự tin đi tham gia khảo hạch thăng phẩm của Chân Vũ Thánh điện hắn là không có bao nhiêu vấn đề.

Hơn nữa bây giờ hắn còn có thể luyện chế Cửu Chuyển Chân Vũ đan, nội tình gia tộc cũng có thể chậm rãi tăng lên, như vậy khiếm khuyết đúng là siêu cấp cao thủ và uy vọng!

Mà một gia tộc có thể thu phục một đầu Thiên Sí Hổ, thực lực tự nhiên là không cần nói cũng biết, uy vọng có thể tăng lên rồi.

- Tiểu tử, kế tiếp ngươi định làm như thế nào?

Lúc này thấy Tần Phàm đã thu phục được Thiên Sí Hổ, Cổ Mặc liền mở miệng hỏi.

- Ta đã ly khai Nam Phong thành hơn nửa năm rồi, hiện tại đã tìm được Ma chủng, cũng thành công đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, ở lại Yêu Thú hoang nguyên cũng không nhiều tác dụng lắm rồi.

- Lúc này, ta nghĩ tỷ tỷ nàng cũng đã ly khai gia tộc, hôm nay gia tộc đặc tội Càn Kinh Tần gia, ta sợ bọn họ sẽ âm thầm khó xử, ta muốn trở về nhìn một chút mới yên tâm.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi nói ra.

- Lại vẫn ở đây?

Sau đó hắn thông qua Tạo Hóa Lim Liên nhìn lại bên ngoài, nhưng mà phát hiện bốn đầu Thiên Sí Hổ khác còn xoay quanh ở bên ngoài không chịu rời đi, tựa hồ là chờ đợi mình đi ra.

- Hắc hắc, ngươi đừng quên lúc trước vài đầu Thiên Sí Hổ này vì đợi tình hạch của Giao Long một sừng mà đợi thời gian rất lâu, chúng có rất biết kiên nhẫn.

Cổ Mặc cười cười nói ra:

- Ba đầu bình thường kia còn không có gì, nhưng mà con Thiên Sí Hổ lớn nhất kia đã sắp đột phá đến thất cấp, lại rất khó chơi, bản Võ Thánh đoán chừng dùng thực lực của ngươi hiện tại, vẫn là không đối phó được.

Nghe Cổ Mặc nói, Tần Phàm không khỏi khẽ chau mày, hắn lần nữa thông qua Tạo Hóa Lim Liên nhìn lại phía ngoài, lại phát hiện lúc này ở bên cạnh bờ rừng đột nhiên chạy ra một đầu yêu thú Trư hệ.

- Đây không phải tứ cấp trung giai Hồng Mục Chiến Trư sao? Nó sao có thể ở vòng trong, xem bộ dáng của nó tựa hồ còn muốn khiêu chiến Thiên Sí Hổ?

Tần Phàm nhìn đầu yêu thú đột nhiên xuất hiện kia, không khỏi có chút kinh ngạc.

- Ô? Cái này giống như là lúc trước sau khi ta luyện hóa được Thủy Nguyên Ma chủng đi ra, ở trong sơn cốc che giấu gặp được Hồng Mục Chiến Trư... Không thể tưởng được nó vậy mà chạy đến vòng trong rồi!

Tần Phàm chăm chú nhìn lại, lại phát hiện đầu Hồng Mục Chiến Trư này tựa hồ cùng Hồng Mục Chiến Trư bình thường có chút khác nhau, thậm chí có một ít cảm giác quen thuộc.

Hồng Mục Chiến Trư vốn là thuộc về tứ cấp trung giai yêu thú, da thô thịt dày, bởi vì có một đôi mắt hồng sắc, trời sinh hiếu chiến, một thân thiết máu vô cùng cứng rắn.

Thiết máu của Hồng Mục Chiến Trư là màu đen, mà của con Hồng Mục Chiến Trư này lại là kim sắc, khi đó Tần Phàm còn đoạt đồ của nó, trước kia bởi vì phát hiện đầu Hồng Mục Chiến Trư này là yêu thú biến dị, tinh thông nhân tính, hơn nữa rất có tiềm lực phát triển, nên hẳn cho nó một khóa Long Tuyền hoàn dùng nội đan của Giao Long một sừng luyện chế thành.

- Tiểu tử, như thế nào? Bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này Cổ Mặc thấy biểu lộ của Tần Phàm có chút quái dị, không khỏi hiếu kỳ hỏi, bởi vì ở bên trong Tạo Hóa Kim Liên, hẳn không cảm ứng được bên ngoài xảy ra chuyện gì.

- Bên ngoài đến một con yêu thú, tựa hồ là muốn khiêu chiến Thiên Sí Hổ.

Tần Phàm cười cười đáp:

- Bất quá ta nghĩ người khẳng định đoán không được đây là yêu thú gì.

- Thiên Sí Hổ ở cửa vòng trong Yêu Thú hoang nguyên, có thể nói không có địch thủ gì rồi, hơn nữa chúng còn thói quen cùng một chỗ hành động, dám khiêu chiến chúng thật đúng là không nhiều lắm, là Đại Lực Man Hùng hay là Xích Mục Kim Sư?

Cổ Mặc nghĩ nghĩ nói ra.

- Là một đầu Hồng Mục Chiến Trư.

Tần Phàm cười nói.

- Hồng Mục Chiến Trư chỉ là tứ cấp trung giai yêu thú, vòng trong Yêu Thú hoang nguyên làm sao có thể xuất hiện tứ cấp yêu thú?

Cổ Mặc không khỏi lộ ra hồ nghi.

- Là yêu thú biến dị, hơn nữa nó có thể đi tới vòng trong, ngược lại là có một phần công lao của ta.

311. Chương 320: Chiến Trư Vương.

Chương 320: Chiến Trư Vương.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

Tần Phàm nhìn Hồng Mục Chiến Trư đã cải biến rất nhiều kia, khẽ cười nói, sau đó đem chuyện cũ năm đó nói cho Cổ Mặc.

- Lúc trước ta cũng chẳng qua là thấy nó hợp ý, cảm thấy nó có chút tiềm lực trở thành vương giả yêu thú, mới cho nó Long Tuyền hoàn, không thể tưởng được nó thật đúng là không chịu thua kém, mới hơn hai năm đã lần lộn đến vòng trong, còn dám khiêu chiến Thiên Sí Hổ.

Tần Phàm trông thấy Hồng Mục Chiến Trư kia, ở trên bờ nhìn Thiên Sí Hổ liên tục gào thét, hẳn đối với tiểu gia hỏa năm đó sợ hãi rụt rè kia có thể phát triển đến nước này cũng hết sức kinh ngạc.

- Thiên Sí Hổ được xưng tụng là vương giả của yêu thú vòng trong, người nói tiểu gia hỏa này chọn khiêu chiến Thiên Sí Hổ, chẳng lẽ nó muốn làm bá chủ trong này rồi sao?

Cổ Mặc đối với cái này cũng có chút tò mò.

- Thân thể ngược lại s với năm đó lớn hơn vài lần, kim mao trên người cũng rõ ràng rất nhiều, thoát nhìn bộ dạng rất lợi hại... Chỉ là một đầu Trư hệ yêu thú muốn trở thành hoàng giả bên trong yêu thú, như thế có chút thú vị...

Tần Phàm trông thấy bộ dạng uy vũ của Hồng Mục Chiến Trư, không khỏi có chút vui vẻ, tiểu gia hỏa năm đó là ngay cả Hồng Nguyệt Bạch Lang cũng đánh không lại.

- Ta ngược lại là nhìn xem hai năm qua ngươi tăng thêm bao nhiêu bốn sự, cũng dám khiêu chiến Thiên Sí Hổ?

Lập tức khoe miệng Tần Phàm lộ ra một dáng tươi cười nghiền ngẫm, bất quá trong nội tâm của hắn đối với Tiểu gia hỏa này dâng lên một cảm giác thân thiết, cách hơn hai năm, hắn còn nhớ rõ biểu lộ thập phần nhân tính hóa của Hồng Mục Chiến Trư khi đó.

- NGAO...

Hồng Mục Chiến Trư kia ngẩng đầu lên nhìn Thiên Sí Hổ trên bầu trời gầm kêu, tựa hồ là thị uy.

- Tiểu gia hỏa này không biết bay, làm sao đấu với Thiên Sí Hổ?

Tần Phàm rất nhanh phát hiện vấn đề này, khiêu chiến như vậy tựa hồ không công bình, Thiên Sí Hổ coi như là đánh không lại, bay lên không trung, Hồng Mục Chiến Trư này làm gì được nó?

- Rống...

Rất nhanh, vài đầu Thiên Sí Hổ kia cũng phát hiện Hồng Mục Chiến Trư khiêu khích mình, chúng là loài cao ngạo, có cảm giác Duy Ngã Độc Tôn trên trời dưới đất, ngay cả Giao Long một sừng cũng dám khiêu chiến, nơi nào sẽ sợ một đầu Hồng Mục Chiến Trư nho nhỏ?

Hơn nữa đối với một đầu Hồng Mục Chiến Trư nho nhỏ này, chúng còn khinh thường liên hợp hành động, con Thiên Sí Hổ cầm đầu kia chỉ phái ra một con Thiên Sí Hổ bình thường đi ứng chiến.

Đầu Thiên Sí Hổ kia tựa hồ cũng rất xem thường Hồng Mục Chiến Trư, tùy tiện lao xuống liền trực tiếp chộp tới Tiểu bắt điểm trên mặt đất kia, muốn một móng vuốt trảo chết nó.

- NGAO....

Lúc này Hồng Mục Chiến Trư kia lại phát ra một tiếng gầm rú, sau đó kim mao toàn thân vào lúc này vậy mà thẳng tắp dựng thẳng lên, khiến nó gia tăng lên vài phần khí thế lợi hại.

Mà thời điểm Thiên Sí Hổ cách nó chưa đủ mười thước, Hồng Mục Chiến Trư kia đập mạnh mặt đất, lập tức hai cây gai nhọn trên người nó phi sắc mà ra, tốc độ cực nhanh bắn tới Thiên Sí Hổ.

Vù vù...

Hai cây gai nhọn này tốc độ cực nhanh, cùng không khí ma sát đưa tới tiếng xé gió bén nhọn, lưu quang kim sắc kia thậm chí còn vượt xa tốc độ của Thiên Sí Hổ.

Vèo!

Trong đó một cây gai nhọn bị Thiên Sí Hổ hất bay.

PHỐC!

Nhưng một cây khác lại chuẩn xác chui vào trong bụng Thiên Sí Hổ, lực lượng cây gai nhọn kia tựa hồ cực kỳ khủng bố, vậy mà trực tiếp chui vào nửa thân thể Thiên Sí Hổ, lập tức máu tươi bão táp, Thiên Sí Hổ cũng thét chói tai rơi xuống.

- Khá lắm! Không thể tưởng được Tiểu gia hỏa này còn thật sự có vài phần bốn sự, vậy mà thoáng cái đánh rơi một đầu Thiên Sí Hổ, trách không được dám tới khiêu chiến.

Tần Phàm trông thấy một màn này cũng không khỏi hai mắt ngưng tụ, hơi có chút khiếp sợ, thực lực thật Hồng Mục Chiến Trư này có chút vượt qua ngoài ý liệu của hắn.

- Bên ngoài tình huống như thế nào rồi hả?

Cổ Mặc cũng có chút tò mò hỏi thăm.

- Ha ha, Tiểu gia hỏa kia vừa đối mặt, liền dùng kim mao trên người đánh một đầu Thiên Sí Hổ bị thương nặng.

Tần Phàm cười nói, sau đó hần lại nhìn nhìn ra ngoài, nói tiếp:

- Bất quá thoát nhìn ba đầu Thiên Sí Hổ khác lúc này lại thập phần phần nộ, xem ra rất nhanh nó sẽ không dễ chịu lắm.

- Lúc này người không ra kiểm tiện nghi sao?

Cổ Mặc có chút nghiến ngấm nói.

- Xem trước một chút, ta xem Tiểu gia hỏa này còn không biết một đầu Thiên Sí Hổ trong đó đã tiến hóa rồi, ta nghĩ lúc nó không đối phó được, ta lại đi ra ngoài.

Tần Phàm khẽ cười nói, thật sự là hần có ý nghĩ này, nếu như có thể đánh năm đầu Thiên Sí Hổ đều trọng thương, sau đó nhốt hết vào Tạo Hóa Lim Liên, có lẽ thật đúng là có thể thuần phục hết năm con Thiên Sí Hổ! Đường nhiên, ta cũng sẽ thích hợp đền bù tổn thất cho Hồng Mục Chiến Trư kia một ít.

- Nếu như trong gia tộc thoát một phát có năm đầu Thiên Sí Hổ tọa trấn, vậy thì tương đương với năm Linh Vũ sư! Thực lực như vậy, với tư cách Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia, ta nghĩ vậy là đủ rồi.

Tần Phàm là có tâm tư như vậy.

- Đã bắt đầu.

Tần Phàm nhìn lại bên ngoài, còn lại ba đầu Thiên Sí Hổ kia trông thấy Thiên Sí Hổ bị đánh rơi, quả nhiên đều giận lên, trong miệng phát ra gào thét phần nộ, sau đó cùng một chỗ lao về Hồng Mục Chiến Trư.

- NGAO...

Hồng Mục Chiến Trư kia thoát nhìn như là lập lại chiêu cũ, nhìn xem bầu trời, đợi những Thiên Sí Hổ kia tới gần, gào thét một tiếng, trên người có hơn mười sợi kim mao đồng thời phát ra, phân biệt đánh tới ba đầu Thiên Sí Hổ trên bầu trời.

Vù vù vù vù vù vù hô... xem tại

Tiếng xé gió không dứt bên tai, lúc này Hồng Mục Chiến Trư kia đồng thời phát ra hơn mười kim mao, thanh thế cùng uy lực lại không có giảm xuống.

- Rống...

Nhưng vào lúc này, đầu đại Thiên Sí Hổ kia, phần nộ gào thét một tiếng, sau đó hai cánh lóe lên, lập tức phát ra gió lốc, hất những kim mao kia bay đến một bên, mà mấy cây còn lại, thì nó dùng móng vuốt trực tiếp đánh rơi.

- Con Thiên Sí Hổ này nuốt qua tinh hạch của Giao Long một sừng, quả nhiên lợi hại hơn rất nhiều, thực lực kia thậm chí còn vượt qua ba đầu khác cộng lại, xem ra Hồng Mục Chiến Trư này là đánh không lại rồi.

Tần Phàm trông thấy một màn này, trầm nghĩ trong lòng.

Vì vậy lòng hần thần khẽ động, Tạo Hóa Lim Liên bắt đầu mở ra.

- Không biết Tiểu gia hỏa kia có còn nhận được ta hay không?

Tần Phàm mỉm cười, sau đó ở trên toà sen đạp một cái, cả người cao cao nhảy lên, sau lưng phun ra hai vầng sáng màu vàng, hai cánh vỗ mạnh một cái, bay về bên cạnh bờ kia.

Mà Thiên Sí Hổ phía dưới bởi vì đã bị trọng thương, tạm thời không thể động, hơn nữa có sương trắng che đậy, quy tắc của không gian kim liên y nguyên truyền đến, nó muốn bay ra cũng không được.

Mà bên kia, ba đầu Thiên Sí Hổ đã cách Hồng Mục Chiến Trư rất gần, mà Hồng Mục Chiến Trư kia có thể là bởi vì vừa mới phát ra hơn mười kim mao, trong khoảng thời gian ngắn không thể phát động đợt thứ hai, đối mặt Thiên Sí Hổ lao xuống kia, nó chỉ là ngẩn đầu đứng đấy, hai mắt hướng lên trời nộ trừng, không hề nhượng bộ chút nào.

312. Chương 321: Hợp Tác. (1)

Chương 321: Hợp tác. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Đội móng vuốt của Thiên Sí Hồ bắt đến nó, toàn thân Hồng Mục Chiến Trư lại cuộn lại với nhau, tạo thành một bộ dáng gai cầu, đập trên mặt đất một cái, cả người đập tới trời không.

- Tiểu gia hỏa này vẫn có một chiêu như vậy?

Tần Phàm cười cười, thân hình đứng ở giữa không trung, tiếp tục xem cuộc chiến, tạm thời ẩn ở một bên, bởi vì bên kia chiến đấu đến giai đoạn gay cấn, ngược lại là không có lưu ý đến hắn.

- Ô...

Trong đó một đầu Thiên Sí Hồ bị lông nhọn của Hồng Mục Chiến Trư đập lấy bụng, nó không khỏi lập tức co rụt lại, phát ra một tiếng kêu đau đớn, máu chảy rất nhiều.

- Rống...

Con Thiên Sí Hồ lớn kia thấy tình hình này, nổi giận gầm lên một tiếng, hai cánh khê vỗ, rất nhanh dùng hai móng của mình chộp tới Hồng Mục Chiến Trư, sau đó vậy mà một phát trực tiếp bắt được, sau đó còn nắm Hồng Mục Chiến Trư kia lên, một mực dẫn tới giữa không trung, tựa hồ là muốn từ trên cao nện Hồng Mục Chiến Trư này xuống mặt đất.

- Ngao ngao...

Thấy thân thể bị bắt chặt, Hồng Mục Chiến Trư kia lập tức vùng vẫy, nhưng lực lượng của đại Thiên Sí Hồ này lớn vô cùng, nơi nào sẽ cho nó giãy dụa được.

Thấy tình hình này, Tần Phàm biết mình lại không ra tay, chỉ sợ rất nhanh Hồng Mục Chiến Trư này sẽ bị nện thành bánh nhục, thừa dịp đại Thiên Sí Hồ kia bởi vì cùng Hồng Mục Chiến Trư solo không có lưu ý đến mình, Chu Tước chỉ dục ở sau lưng hắn vỗ một cái, Hỏa Vân đao trong tay mang theo Liệt Hỏa hừng hực bổ tới nó.

- Rống!

Lúc này đại Thiên Sí Hồ kia rốt cục phát hiện Tần Phàm, càng lộ ra phần nộ vạn phần, nhưng lúc này lại tiến thoái lưỡng nan, cuối cùng nhìn Tần Phàm càng bức càng gần, chỉ phải buông lỏng Hồng Mục Chiến Trư ra, quay người chộp tới Tần Phàm.

Hồng Mục Chiến Trư thì cao tốc rơi xuống dưới.

Oanh! đọc truyện mới nhất tại .

Một đao của Tần Phàm chém lên móng vuốt của đại Thiên Sí Hồ, lập tức cảm thấy một cổ đại lực bắn ngược, hắn mượn cổ lực lượng này, rất nhanh đuổi theo Hồng Mục Chiến Trư.

Lúc này Hồng Mục Chiến Trư vừa vịn ngẩng đầu lên, thấy được Tần Phàm, trên mặt lập tức lộ ra thần sắc kinh hãi cực kỳ nhân tính hóa.

Nhưng sau một khắc, chân của Tần Phàm đã rơi vào trên người nó, dùng sức đập trên người nó một cái...

Lúc chân của Tần Phàm rơi vào trên người Hồng Mục Chiến Trư, nó lần thứ hai lộ ra ánh mắt ngạc nhiên phảng phất giống như nhân loại.

Tần Phàm không khỏi cảm thấy kinh ngạc, liền nhìn nó cười cười ôn hòa, để nó bớt lo lắng.

Lúc này cách mặt đất cũng đã hơn 10m, nếu như Hồng Mục Chiến Trư trực tiếp rơi trên mặt đất, nói không chừng còn chịu lấy tổn thương không nhẹ, cho nên Tần Phàm mới giúp nó một chút, đá nó vào trong hồ.

Bất quá hần cũng biết lông của Hồng Mục Chiến Trư này lợi hại, phải dùng nguyên vũ chi khí bao quanh chân mới dám đá ra một cước này.

Phù phù.

Hồng Mục Chiến Trư kia rơi vào trong hồ, nó là thông minh bậc nào, rất nhanh liền phản ứng qua, vui mừng bơi về trên bờ.

Cũng vào lúc này, thấy một đầu Thiên Sí Hổ khác lao xuống lần nữa, nó hung dữ trừng mắt, lập tức thiết mao toàn thân đứng lên, mấy cây lông vàng nhọn hoắt vọt tới Thiên Sí Hổ kia.

PHỐC PHỐC!

Lúc này lông nhọn của Hồng Mục Chiến Trư kia lần nữa bắn rơi một đầu Thiên Sí Hổ.

- Ngao ngao...

Thấy mình lại đánh rơi một đầu Thiên Sí Hổ, Hồng Mục Chiến Trư kia có chút đắc ý hướng lên trời ngao rống, tựa hồ là báo cáo cho Tần Phàm.

- Lông của nó thật đúng là lợi hại.

Thấy tình hình này, Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc, phòng ngự của những Thiên Sí Hổ kia như thế nào, hần là rất rõ ràng. Hần đoán chừng dùng thực lực của hần bây giờ, cho dù là một kích toàn lực cũng chưa chắc có thể tạo thành tổn thương như Hồng Mục Chiến Trư.

Mà lúc này, đầu đại Thiên Sí Hổ kia thấy đồng bạn của mình đều bị đánh trọng thương, không khỏi giận tím mặt, một móng vuốt đánh lui Tần Phàm, sau đó liền dùng tốc độ cực kỳ nhanh lao xuống Hồng Mục Chiến Trư.

Hiện tại tựa hồ oán hận của nó đối với Hồng Mục Chiến Trư đã vượt qua oán hận đối với Tần Phàm rồi.

- Muốn đi nơi nào?

Khóe miệng của Tần Phàm giương lên, Hỏa Vân đao trong tay bắn ra một đạo đao hoa, lập tức dẫn dắt khí kinh toàn thân, một đạo bồ đề về phía đầu Thiên Sí Hổ.

Một đạo đao khí hỏa diễm cự đại gặp gió liền lớn, như phô thiên cái địa, thiêu đốt không khí, bí mật mang theo tiếng gió phàn phật, tốc độ cực nhanh chém tới đầu Thiên Sí Hổ kia.

- Oanh!

Đao khí Bá Đạo tràn ngập nửa bầu trời, sau đó lập tức trùng hợp, một tiếng vang thật lớn, trực tiếp trầm tới trên lưng của đại Thiên Sí Hổ.

- Rống...

Đại Thiên Sí Hổ kia gầm lên giận dữ, lại lần nữa bị Tần Phàm chọc giận, tựa hồ nhìn ra được Tần Phàm uy hiếp càng lớn, đành phải xoay người trở lại, lần nữa đánh tới Tần Phàm.

Hai cánh cực lớn khê vỗ, tốc độ của đại Thiên Sí Hổ này nhanh chóng, đã xa xa vượt qua Thiên Sí Hổ bình thường, lập tức lao đến trước mặt Tần Phàm, hai móng sắc bén chộp tới trước Tần Phàm ngực, mà miệng lớn thì trực tiếp cắn tới đầu Tần Phàm.

- Thăng này quả nhiên so với Thiên Sí Hổ bình thường lợi hại hơn nhiều.

Trong tâm Tần Phàm hơi kinh, vừa rồi một đao kia của hần có thể nói là cơ hồ đem hết toàn lực, nhưng đại Thiên Sí Hổ kia vậy mà thoát nhìn không có bị thương, tốc độ không giảm chút nào!

Hần ở trong không gian kim liên trường kỳ cùng Thiên Sí Hổ đối luyện, tốc độ của hần đã có thể nói là vượt qua đầu Thiên Sí Hổ kia, nhưng so với con trước mắt này, hần lại phát hiện mình vẫn là chênh lệch rất nhiều!

Phanh!

Tần Phàm vội vàng giương Hỏa Vân đao trong tay lên, ngăn cản ở trước mặt mình, thật vất vả mới chặn được móng vuốt sắc bén kia, chỉ cảm thấy một cổ gió tanh đánh tới trước mặt, hàm răng âm trầm cũng đã bứt tới gần.

Cực kỳ nguy hiểm!

Nếu quả thật bị Thiên Sí Hổ cắn trên đầu, Tần Phàm hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Lúc này, Tần Phàm trường kỳ huấn luyện thân thể đã nhận được hồi báo, hấn ở trước mắt sinh tử, thân thể dùng một tư thế cực kỳ khó gập ra sau, cơ hồ đã thành hình vòm cầu, hoàn toàn tránh khỏi cái miệng của Thiên Sí Hổ, nhặt về một mạng.

Lập tức, thân thể Tần Phàm trực tiếp ngã ra sau, thuận tiện một cước đá tới bụng đại Thiên Sí Hổ. Cái tư thế này là lẳng không hoàn thành, không có bất kỳ địa phương nào mượn lực, chỉ có thể dựa vào Chu Tước chỉ dục đến bảo trì cân đối.

Khí lực của Tần Phàm trải qua ba khóa Ma chủng cải tạo, cho nên chỉ bằng vào lực lượng thân thể cũng là cực lớn, một đạp này của hấn, trực tiếp đá Thiên Sí Hổ lui vài chục trượng, lúc này mới hoàn toàn thoát ly nguy hiểm.

Hai cánh vỗ một cái, Tần Phàm ổn định thân hình ở giữa không trung, có chút thở dài một hơi, vừa rồi xem như mạo hiểm kích thích, nếu như né tránh chậm một chút, tùy thời sẽ mất mạng.

- Ngao ngao...

Mà lúc này Hồng Mục Chiến Trư trông thấy Tần Phàm vừa rồi thiếu chút nữa táng thân miệng hổ, cực kỳ phần nộ hướng lên trời gào thét, nhưng không biết làm sao Thiên Sí Hổ rời đi quá xa, lông tơ cực kỳ lợi hại trên người nó ở khoảng cách xa như vậy, là không thể phát huy uy lực.

313. Chương 322: Hợp Tác. (2)

Chương 322: Hợp tác. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Xem ra thằng này còn nhớ rõ ta, hơn nữa ấn tượng đối với ta còn rất tốt. truyện copy từ

Trông thấy Hồng Mục Chiến Trư này biểu hiện, Tần Phàm không khỏi cười cười, biết lúc trước mình đầu tư vẫn có hồi báo.

Sau đó, đại Thiên Sí Hổ kia bởi vì mới vừa rồi bị Tần Phàm đạp một cước, lộ ra càng thêm nổi giận, một đôi cánh màu đen cực lớn khê vỗ, lần nữa đánh tới Tần Phàm, lúc này nó vỗ hai cánh, càng là mang theo trận trận cuồng phong, Tần Phàm thậm chí cảm thấy thân thể của mình cũng có chút không chế bất ổn rồi.

- Đại Thiên Sí Hổ này so sánh với những Thiên Sí Hổ khác không chỉ có tốc độ nhanh hơn, hơn nữa lực lượng cùng phòng ngự đều mạnh hơn, còn có thể dùng Phong Bạo công kích.

- Nếu như chỉ là một mình ta, thật sự là khó có thể đối phó, không bằng dẫn nó xuống thấp, để cho Hồng Mục Chiến Trư có thể thừa cơ công kích được nó, đến lúc đó chỉ cần nó bị thương, vậy ở trong không gian Tạo Hóa Lim Liên, lại chậm rãi thu thập cũng không muộn.

Trong nội tâm Tần Phàm cực kỳ nhanh thâm nghĩ, sau đó hấn bị cổ Phong Bạo kia công kích ảnh hưởng đến đứng không vững, liền cố ý mượn sức gió này hạ xuống dưới.

Đại Thiên Sí Hổ này tự nhiên là theo đuổi không bỏ, tiếng gió bén nhọn vang lên không dứt, nó dùng xu thế Mạnh Hổ vỗ thỏ, xem bộ dáng là không xé Tần Phàm thành mảnh nhỏ quyết không bỏ qua.

Mà Hồng Mục Chiến Trư ở phía dưới, trông thấy đại Thiên Sí Hổ kia cách mặt đất càng lúc càng gần, đôi hồng mục giống như nhân loại của nó sáng rọi, sau đó lông tơ toàn thân đứng lên, hơn nữa đầu lâu của nó

ngắn lên, có một cây càng dài càng sắc nhọn xông ra, thoát nhìn giống như là một cái một sừng, lóe ra hàn quang màu vàng.

Sợi lông vàng này chính là đòn sát thủ cuối cùng của nó, bởi vì nó biết rõ lông vàng bình thường đối với đại Thiên Sí Hổ kia tổn thương không lớn, cho nên lúc này liền vận dụng đến đòn sát thủ rồi.

Bởi vì Tần Phàm một mực lưu ý cử động của Hồng Mục Chiến Trư này, cho nên cũng rất nhanh phát hiện ra, ánh mắt hắn quét qua, lập tức quay người nhìn đại Thiên Sí Hổ, Hỏa Vân đao trong tay chém ra lần nữa, mượn cái này hấp dẫn lực chú ý của nó.

- Rống...

Đại Thiên Sí Hổ kia khê vỗ hai cánh, lập tức một cổ Phong Bạo xuất hiện, thổi tan đao khí hỏa diễm của Tần Phàm, ngay sau đó dùng xu thế từ trên cao lao xuống, một móng vuốt đập tới lồng ngực của Tần Phàm.

- Không xong!

Tần Phàm chỉ dừng trong nháy mắt, đại Thiên Sí Hổ này liền đuổi theo, nó mới vừa tới đã phá đao khí, hắn còn chưa kịp đi ngăn cản, đã cảm giác được móng vuốt sắc bén của đại Thiên Sí Hổ kia đập tới trước ngực rồi.

Nhưng may mắn Tần Phàm đã luyện hóa được Huyền Vũ Ma chủng, mà Huyền Vũ Ma chủng chính là chủ đại địa chi lực, am hiểu phòng ngự.

Cho nên ngay thời điểm móng vuốt sắc bén của đại Thiên Sí Hổ đập xuống, một cổ Huyền Hoàng chi khí hùng hậu giống như Huyền Vũ Giáp cứng rắn giúp hắn chắn ở phía trước, ngăn cản tối đa lực lượng truyền đến.

Bất quá tuy như thế, nhưng Tần Phàm vẫn cảm thấy một cổ đại lực từ lồng ngực truyền đến, lực trùng kích cường hoành kia để cho hắn thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Cũng vào lúc này, tiếng xé gió bén nhọn truyền đến, Tần Phàm biết rõ công kích của Hồng Mục Chiến Trư kia đã tới rồi, mà đại Thiên Sí Hổ đồng dạng cũng phát hiện, vội vàng muốn rút móng vuốt ra né tránh, nhưng vào lúc này trên mặt Tần Phàm lại lộ ra mỉm cười, không chế Huyền Hoàng chi khí trói chặt móng vuốt của đại Thiên Sí Hổ, tạm thời khiến nó không thể giãy giụa.

Lúc này bọn hắn cách mặt đất chỉ có hơn mười mét, khoảng cách này dùng tốc độ của lông mao kia, lập tức là đến.

PHỐC!

Rất nhanh, một đạo kim quang sắc bén thật dài đâm vào bụng đại Thiên Sí Hổ, lập tức máu tươi chảy đầm đìa, thậm chí có bộ phận bắn tung tóe đến trên người Tần Phàm, để cho toàn thân hắn trở nên nóng hổi.

Lập tức, một cổ sức lực lớn truyền đến, rốt cuộc Tần Phàm trói buộc không được móng vuốt của Thiên Sí Hổ, để nó giãy giụa ra, nhưng lúc này vậy là đủ rồi!

Chu Tước chi dực vỗ một cái, thân thể của hắn lập tức dâng lên, thừa dịp Thiên Sí Hổ bị thương, tốc độ trong khoảng thời gian ngắn chậm lại, hắn nhanh chóng bay đến trên không Thiên Sí Hổ, sau đó cả người trực tiếp rơi vào trên người Thiên Sí Hổ.

- Rống...

Tuy Thiên Sí Hổ đã bị thương, nhưng phát hiện Tần Phàm rơi ở trên người mình, vẫn là thập phần kịch liệt giãy dụa, muốn hất Tần Phàm xuống.

Tần Phàm biết rõ chỗ hiểm của Thiên Sí Hổ ở nơi nào, hắn lập tức ra tay như điện, trực tiếp bắt được cánh của Thiên Sí Hổ, miệng quát lớn:

- Lại giãy dụa nữa, ta bẻ cánh của ngươi!

Cùng lúc đó, khí tức Ma chủng trong cơ thể Tần Phàm cũng thoáng cái tràn ra, áp tới Thiên Sí Hổ kia.

Đại Thiên Sí Hổ quả nhiên như đầu Thiên Sí Hổ mà Tần Phàm đã thuần phục kia, sợ bị xúc phạm tới cánh, hơn nữa bị khí tức Ma chủng kia trùng kích tới, cũng lộ ra ý sợ hãi, vùng vẫy vài cái, quả nhiên không dám động nữa.

- Ngao ngao...

Hồng Mục Chiến Trư thấy Tần Phàm thoáng cái chế trụ được đại Thiên Sí Hổ kia, cũng lộ ra hưng phấn hô to, bộ dáng kia thoát nhìn tựa như nhân loại.

- Bay tới ở giữa hồ!

Tần Phàm ra lệnh, đồng thời khí tức Ma chủng lần nữa áp bách về nó.

- Rống....

Đại Thiên Sí Hổ vốn còn muốn phản kháng, nhưng bị khí tức Ma chủng kia đè xuống, lập tức thân thể có chút run lên, cuối cùng vẫn là thuận theo bay đến trong hồ.

- Ta biết rõ bây giờ ngươi còn không có phục ta, nhưng không sao, ta sớm muộn gì sẽ khiến ngươi khuất phục.

Tần Phàm thấy Thiên Sí Hổ đã bay đến phía trên Tạo Hóa Lim Liên, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Oanh!

Trong nháy mắt tiếp theo, Tần Phàm một quyền nặng nề nện ở trên đầu đại Thiên Sí Hổ, sau đó thừa dịp nó kêu đau đớn, một cước đạp nó vào trong không gian Tạo Hóa Lim Liên.

- Kế tiếp là lúc cùng tên kia đàm phán một chút, chỉ cần thu phục năm đầu Thiên Sí Hổ này, về sau với ta mà nói là đại trợ lực. Đặc biệt đầu đại Thiên Sí Hổ kia, hôm nay đã là lục cấp yêu thú đỉnh phong, nếu như ta giúp nó một chút, thậm chí có thể trở thành thất cấp yêu thú, đó là tồn tại Vô Tôn!

Tần Phàm nhìn đại Thiên Sí Hổ bị nhốt trong Tạo Hóa Lim Liên, mỉm cười, sau đó bay về cạnh bờ.

Nhìn Tần Phàm bay tới cạnh bờ, Hồng Mục Chiến Trư ngược lại là không có chút gan giống như lần đầu Tần Phàm gặp được nó, thậm chí còn hướng Tần Phàm nghênh đón.

Một mặt là bởi vì thực lực của nó cao hơn trước rất nhiều, một phương diện khác là vì năm đó Tần Phàm có thể giết nó mà không giết, còn cho nó Long Tuyền hoàn trân quý, cho nên ở trong lòng của nó, Tần Phàm chính là ân nhân.

Hiện tại nó đối với Tần Phàm cảnh giác rất thấp, cơ hồ không có phòng bị gì.

- Tiểu gia hỏa này so với năm đó cải biến thật sự là rất lớn!

Tần Phàm mỉm cười, thu hồi Chu Tước chi đực, chậm rãi rơi vào trên bờ hồ.

314. Chương 323: Cổ Mặc Có Ý Ly Khai. (1)

Chương 323: Cổ Mặc có ý ly khai. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Hắn đồng dạng cũng không lo lắng Hồng Mục Chiến Trư này sẽ thương tổn tới mình, bởi vì tiểu gia hỏa này thật sự là rất giống người, biểu lộ thập phần sinh động, biểu lộ mừng rỡ khi nhìn thấy mình kia, giống như là tiểu hài tử nhìn thấy thân nhân xa cách từ lâu.

Hơn nữa lui thêm một bước mà nói, cho dù Hồng Mục Chiến Trư này không nhớ ân tình năm đó, Tần Phàm tự bảo vệ mình vẫn phải có.

Đến gần nó, Tần Phàm phát hiện tiểu gia hỏa này so với năm đó thì cao lớn thêm vài lần, hơn hai năm trước bọn hắn vẫn là cao không sai biệt lắm, nhưng hôm nay Tần Phàm phải ngẩng đầu lên mới có thể cùng nó đối mặt.

Năm đó kim mao của Hồng Mục Chiến Trư này vẫn chỉ có một ít, hơn nữa không quá rõ ràng, nhưng hôm nay lại sáng bóng, lộ ra uy vũ không thôi, thậm chí đã ẩn ẩn có một ít hoàng giả chi khí rồi.

- Xem ra tiểu gia hỏa này ngoại trừ ta cho nó Long Tuyền hoàn ra, còn có một ít kỳ ngộ khác.

Trong tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, vì vậy hắn ngẩng đầu lên, mỉm cười nhìn Hồng Mục Chiến Trư nói:

- Người còn nhớ ta không?

Tuy Hồng Mục Chiến Trư này không biết nói chuyện, nhưng mà linh trí cực cao, nghe thấy Tần Phàm hỏi, vội vàng nhẹ gật đầu, sau đó còn hạ thấp thân thể, ghé vào trước mặt Tần Phàm, dùng mặt của mình đi cọ thân thể Tần Phàm, đối với Tần Phàm lộ ra thập phần thân mật.

- Tiểu gia hỏa này quả nhiên là dị chủng khó gặp ah, xác suất yêu thú Trư hệ biến dị vốn cực thấp, không thể tưởng được Hồng Mục Chiến Trư này chỉ là tứ cấp trung giai, lại có thể biến dị lợi hại như vậy.

- Hôm nay nó đã xem như tiến hóa đến lục cấp thượng giai rồi, hơn nữa nó ngay cả Thiên Sí Hồ cũng có thể đánh bại, thực lực này coi như là yêu thú mạnh nhất Trư hệ Tử Kim Chiến Trư, đồng thời cũng là lục cấp thượng giai cũng không phải đối thủ của nó, cho nên nó cũng có thể được xưng tụng Chiến Trư chi vương rồi! Ngày sau còn có cơ hội trở thành thú vương đó chứ!

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến bên tai, hắn đánh giá đầu Hồng Mục Chiến Trư này một chút, trong lòng cũng có chút kinh ngạc.

- Thoạt nhìn đã không nhút nhát e lệ như năm đó rồi, bất quá biểu lộ vẫn rất giống như người.

Tần Phàm mỉm cười nhìn Hồng Mục Chiến Trư kia, thử vươn tay ra sờ đầu của nó, nó cũng không có kháng cự. Năm đó hắn là trông thấy Hồng Mục Chiến Trư biểu hiện này nhân tính hóa như thế, mới cho nó Long Tuyền hoàn.

- Thoạt nhìn, tiểu gia hỏa này đối với tiểu tử người thập phần tín nhiệm cùng cảm kích, không thể tưởng được tiểu tử người nhất thời tâm huyết kết thiện duyên, còn có thể đổi lấy một thiện quả như vậy, thật sự là may mắn!

Trông thấy một màn này, Cổ Mặc cũng không khỏi cảm thán vận khí Tần Phàm tốt.

- Cũng không phải toàn bộ giảng vận khí, vấn đề này còn phải xem nhãn lực.

Năm đó Tần Phàm thật sự là có tâm đầu tư, bây giờ nhìn thấy Hồng Mục Chiến Trư phát triển, trong lòng hắn cũng cảm giác hết sức vui mừng.

Chỉ dùng chưa đủ ba năm thời gian, từ tứ cấp trung giai yêu thú Hồng Nguyệt Bạch Lang cũng đánh không thắng, trở thành yêu thú có thể đả bại Thiên Sí Hồ, hôm nay Hồng Mục Chiến Trư này đã có thể ở trong Yêu Thú hoang nguyên xưng Vương rồi, tốc độ phát triển như vậy, thậm chí ngay cả Tần Phàm cũng có chút kém.

- Lại tiếp tục như vậy, qua ít ngày nữa, tiểu gia hỏa này thật sự có thể khiêu chiến chút ít tồn tại trong khu vực hạch tâm của Yêu Thú hoang nguyên kia.

Trong tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, chút ít đại gia hỏa trong khu vực hạch tâm của Yêu Thú hoang nguyên kia, thực lực từng cái đều tương đương với Võ Tôn trở lên, thậm chí có một ít ngay cả Võ Thánh cũng không dám gây.

Nếu như Hồng Mục Chiến Trư này thật có thể phát triển đến trình độ kia, dùng quan hệ của Tần Phàm và nó, như vậy ngày sau ở bên trong Yêu Thú hoang nguyên làm chuyện gì đều sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.

Lúc này, Tần Phàm lại nhìn nhìn bốn phía, phát hiện ba đầu Thiên Sí Hồ khác đều trọng thương té trên mặt đất, thương thế của bọn nó thoát nhìn so với đại Thiên Sí Hồ kia còn muốn nặng hơn, đang không ngừng chảy máu.

- Những Thiên Sí Hồ này thoát nhìn đều bị thương không nhẹ, nếu không ngừng chảy máu như vậy, rất có thể một hồi sẽ chết mất, nói với tiểu gia hỏa này, để cho ta trước cứu chữa thoát một phát.

Tần Phàm âm thầm thán phục Hồng Mục Chiến Trư này lợi hại, nhưng vài đầu Thiên Sí Hồ này một khi phục tùng, cái kia đều sẽ tương đương với trợ thủ đắc lực như Linh Vũ sư, hẳn không muốn mất đi như vậy.

Vì vậy hẳn chỉ vài đầu Thiên Sí Hồ té trên mặt đất kia, sau đó lại chỉ chính mình, trực tiếp nhìn Hồng Mục Chiến Trư hỏi:

- Cái này vài đầu Thiên Sí Hồ có thể giao cho ta sao?

Đối với Hồng Mục Chiến Trư này mà nói, tính hạch của vài đầu Thiên Sí Hồ này có thể cho thực lực nó gia tăng, nghe thấy Tần Phàm mở miệng, nó có chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn thuận theo gật gật đầu.

- Hắc hắc, yêu thú đối với con mồi của mình là để ý nhất, không thể tưởng được tiểu gia hỏa này chịu giao cho người, xem ra nó đối với người thật sự rất cảm ơn ah!

Cổ Mặc thấy Hồng Mục Chiến Trư này dễ dàng liền đáp ứng Tần Phàm như vậy, không khỏi có chút ngoài ý muốn.

- Cảm ơn.

Tần Phàm vốn cũng không ngờ thuận lợi như vậy, cười sờ lên đầu Hồng Mục Chiến Trư kia nói:

- Một hồi ta sẽ cho người một ít thứ tốt, sẽ không để cho người có hại chịu thiệt.

Vài đầu Thiên Sí Hồ này trọng thương đối với Hồng Mục Chiến Trư mà nói chỉ là vài khóa tính hạch có thể tăng thực lực lên, cho nên Tần Phàm hoàn toàn có thể dùng đan dược thay thế.

Thấy Hồng Mục Chiến Trư kia đã đáp ứng mình, Tần Phàm liền đi tới bên cạnh ba đầu Thiên Sí Hồ kia trị liệu thoát một phát, sau đó ném vào trong Tạo Hóa Lim Liên.

Trong Tạo Hóa Lim Liên này tự thành không gian, tuy bên ngoài thoát nhìn chỉ cao có nửa tầng lầu, nhưng không gian bên trong lại có thể dung nạp cực lớn, cho nên tạm thời Tần Phàm vẫn là phân biệt cách ly năm đầu Thiên Sí Hồ, không cho chúng nó đụng cùng một chỗ, ý định đến lúc đó lại phục tùng từng cái.

- Vài đầu Thiên Sí Hồ khác muốn thuần phục còn dễ dàng một chút, nhưng mà đầu đại Thiên Sí Hồ kia lại có chút khó khăn.

Phân biệt vậy khốn những Thiên Sí Hồ này, Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, bất quá một khi đại Thiên Sí Hồ kia phục tùng, chỗ tốt đối với hắn cũng là cực lớn.

Bất quá ở trong không gian Tạo Hóa Lim Liên, cho dù những Thiên Sí Hồ này khôi phục thương thế, nhưng muốn chạy trốn là không thể nào, Tần Phàm đại khái có thể đợi thực lực của mình đề cao, lại đi thu phục từng cái, cho nên muốn thuần phục chúng cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

- Tiểu tử, người đã có vài đầu Thiên Sí Hồ này, xem ra sau này cũng rất ít cần bản Võ Thánh ra tay giúp đỡ rồi.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc lại vang lên bên tai, nghe ra lại có một cảm giác chua chát.

315. Chương 324: Cổ Mặc Có Ý Ly Khai. (2)

Chương 324: Cổ Mặc có ý ly khai. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Ha ha, ngài là đèn soi sáng của tiểu tử ta, ngày sau đương nhiên còn cần lão nhân gia tiếp tục chỉ đường rồi.

Tần Phàm không khỏi cười cười.

Bất quá Cổ Mặc vô luận ở kinh nghiệm nhân sinh hay là kinh nghiệm võ đạo đều vô cùng phong phú, trợ giúp đối với hắn mà nói hoàn toàn chính xác là thập phần to lớn.

Thật giống như luyện hóa Tạo Hóa Lim Liên, nếu như không có Cổ Mặc trợ giúp, hắn khẳng định là không thể nào thành công.

Đối với Cổ Mặc, Tần Phàm ngoài miệng tuy không nói, nhưng trong nội tâm kỳ thật đã sớm coi là ân sư của mình, cho nên hắn mới có thể tận hết sức lực trợ giúp Cổ Mặc khôi phục thực lực.

- Kỳ thật khi người đột phá đến Linh Vũ sư, thực lực của lão đầu ta cũng không sai biệt lắm khôi phục đến cảnh giới Võ Tôn, hơn nữa linh hồn thể cũng ngưng thực hơn rất nhiều.

- Cho nên theo ta đoán chừng, ta khả năng khôi phục đến tu vi Võ Tôn là có thể thoát ly khỏi được đỉnh này rồi, mà không phải như lúc đầu ta đoán phải khôi phục đến Võ Thánh mới được.

Lúc này Cổ Mặc đột nhiên nói ra.

- Lão đầu, ý của người là?

Tần Phàm không khỏi chau mày, trong nội tâm tựa hồ có một cảm giác mất mát.

- Ta cũng không gạt người, kỳ thật mặc dù đã qua nhiều năm như vậy, nhưng trong nội tâm bản Võ Thánh y nguyên còn có một ít chuyện không bỏ xuống được, cho nên đợi ta khôi phục đến Võ Tôn lần nữa, đến lúc đó nói không chừng bản Võ Thánh sẽ rời đi.

Cổ Mặc tiếp tục nói, sau đó hắn cười hắc hắc:

- Kỳ thật chỉ cần tiểu tử người giúp ta luyện chế một ít đan dược cao cấp, đoán chừng bản Võ Thánh có thể lần nữa đột phá cảnh giới Võ Tôn, xem người chừng nào thì mới nguyện ý luyện chế cho bản Võ Thánh.

Nghe Cổ Mặc nói, Tần Phàm trầm mặc.

Hắn sớm thành thói quen có Cổ Mặc ở bên người phụ trợ, nghe Cổ Mặc đột nhiên đưa ra phải ly khai, hắn trong khoảng thời gian ngắn vẫn là không tiếp thụ được.

Đã qua một hồi lâu, lúc này Tần Phàm mới có chút thở dài nói ra:

- Lão đầu, người cho ta một ít thời gian được chứ? Bởi vì hôm nay ta còn rất cần lão nhân gia người ở bên cạnh của ta chỉ điểm.

- Hắc hắc, kỳ thật bản Võ Thánh cũng chỉ là tùy tiện nói với người thoáng một phát, tạm thời ta còn không có ý rời đi, hơn nữa chỉ cần tiểu tử người không luyện chế đan dược, lão đầu ta không thể đột phá trở lại cảnh giới Võ Tôn, cũng không có biện pháp ly khai.

Cổ Mặc cười khan hai tiếng nói.

- Cái sự tình này sau này hãy nói, hôm nay ta vẫn còn muốn trước tiên hoàn toàn luyện hóa Tạo Hóa Lim Liên, như vậy về sau ta mới có thể mang theo nó bên người.

Nghe Cổ Mặc nói như vậy, Tần Phàm liền cố ý chuyển chủ đề, lúc này thật sự là hắn có một ít tư tâm, hi vọng Cổ Mặc có thể phụ trợ mình thêm một thời gian ngắn.

Nói thật, thói quen có Cổ Mặc ở bên người chỉ điểm, nếu như Cổ Mặc đi, hắn thật đúng là sẽ có chút không nỡ.

- Hắc hắc, Tạo Hóa Lim Liên này được thiên địa tạo hóa, vốn không hề không thân, chỉ có toà sen cực lớn này, hơn nữa Tạo Hóa Lim Liên này tự thành không gian, có thể lớn có thể nhỏ.

- Người đã hoàn toàn khống chế nó, thậm chí tương đương với một bộ phận của thân thể người, người lại luyện hóa thoáng một phát, thì có thể thu nó vào trong cơ thể người rồi.

Cổ Mặc thấy Tần Phàm không muốn nhắc lại việc này, cũng không có tiếp tục nói hết, chỉ là cùng Tần Phàm nói phương pháp luyện hóa Tạo Hóa Lim Liên cụ thể.

Kỳ thật hắn biết rõ Tần Phàm có chút tư tâm, đồng thời hắn cũng thập phần hiểu rõ Tần Phàm làm người, nếu như hắn quyết tâm ly khai, Tần Phàm nhất định sẽ không ngăn trở, bất quá hắn cũng biết bây giờ còn không phải lúc rời đi.

Hắn và Tần Phàm bình thường tuy không giữ lễ tiết, không biết lớn nhỏ, tiểu tử lão đầu gọi loạn, nhưng trong lòng của hắn đã coi Tần Phàm là truyền nhân y bát duy nhất của mình rồi.

Trên đường lớn từ Thanh Thạch trấn đi thông Yêu Thú sơn mạch, một thiếu niên áo xanh từ từ đi tới. Thân ảnh của hắn có chút đơn bạc, nhưng trên lưng có một thanh trường đao, lại lộ ra vài phần hung hãn.

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, lộ ra khuôn mặt hơi có vẻ mệt mỏi của thiếu niên.

- Hô... rốt cục cũng đi ra khỏi Yêu Thú hoang nguyên rồi.

Tần Phàm có chút thở ra một hơi, cảm giác được không khí ở đây không giống trong kia.

Mọi việc giải quyết, sau khi luyện hóa được Tạo Hóa Lim Liên, Tần Phàm chạy đi mấy ngày liền, nhưng mà cũng phải bỏ ra hơn một tháng thời gian mới từ trong Yêu Thú hoang nguyên bao la khôn cùng đi ra, lúc này từ khi hắn rời nhà cũng đã qua hơn 6 tháng thời gian.

Hơn 6 tháng thời gian, hắn từ Tam cấp Tiên thiên Võ sư trực tiếp đột phá đến Tam cấp Linh Vũ sư, đây đối với người bình thường mà nói là chuyện tình bất khả tư nghị.

Tuy trên đường đã trải qua rất nhiều nguy hiểm, mấy lần lâm vào thời khắc sinh tử, nhưng Tần Phàm vẫn vượt qua được!

Thời điểm rời vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên, Hồng Mục Chiến Trư tựa hồ đối với hắn rất lưu luyến, Tần Phàm vốn cũng có ý niệm mang nó đi ra trong đầu, dù sao thực lực của tiểu gia hỏa này cũng tương đương với Linh Vũ.

Bất quá nghĩ đến ngày sau tiểu gia hỏa này có khả năng trở thành thú vương biến dị yêu thú, hắn cuối cùng vẫn là buông tha cho ý nghĩ nàiêu Thú hoang nguyên này mới là địa phương nó có thể một mực phát triển.

Về phần Trấn Yêu thành kia, Tần Phàm vốn cũng nghĩ qua trở lại tìm tòi đến tột cùng, bất quá nghĩ đến chỗ kia xuất hiện rất nhiều sự tình quỷ dị, còn che dấu rất nhiều cao thủ, hắn vẫn là buông tha cho ý nghĩ này.

Tuy hiện tại hắn đã là Linh Vũ sư, coi như là một phương cường giả, nhưng thực so sánh với chủ nhân của Trấn Yêu thành kia, thì căn bản là không đủ xem! Hắn tình tường nhớ rõ, lúc ấy thời điểm mới vừa tiến vào hào quang kỳ dị kia, mình thiếu chút nữa biến thành khôi lỗi.

Chỉ là một đạo thần niệm đã lợi hại như thế, thực lực của chủ nhân Trấn Yêu thành này không thể đoán chừng. nguồn (.)

- Đã qua thời gian lâu như vậy, đoán chừng một ít tin tức có quan hệ tới Trấn Yêu thành này cũng truyền tới đi à nha, không biết Ẩn Thế mạo hiểm đoàn có thu thập được tin tức có quan hệ hay không?

Trong nội tâm Tần Phàm thầm nghĩ, lần này trở lại Thanh Thạch trấn, hắn là muốn đi nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nhìn một chút.

Thấy sắc trời cũng đã không còn sớm, Tần Phàm không muốn dừng lại quá nhiều thời gian ở trên đường, liền triển khai thân pháp, chạy về phương hướng Thanh Thạch trấn.

Hôm nay Tần Phàm đã đột phá đến Linh Vũ sư, hơn nữa Lưu tinh bộ trải qua tôi luyện, tốc độ của hắn đã đến một trình độ tương đối cao, tuy còn không có đạt tới cảnh giới cuối cùng của Lưu tinh bộ là Hoàn Mỹ cấp, nhưng toàn lực chạy trốn, trên đường lớn cũng chỉ có thể chứng kiến một đạo tàn ảnh mà thôi.

Thời điểm ánh chiều tà trụ lạc, thân ảnh của Tần Phàm rốt cục hiện ra ở lối vào Thanh Thạch trấn.

316. Chương 325: Biến Cố Xuân Hòa Đường.

Chương 325: Biến cố Xuân Hòa Đường.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tòa thị trấn nhỏ này vẫn phồn hoa như ngày xưa, người đến người đi, ngựa xe như nước, cực kỳ hối hả.

Lúc này bởi vì đã là thời gian vào đêm, cho nên ánh đèn rực rỡ mới lên, ở dưới ngọn đèn chiếu xuống, đường cái, kiến trúc do đá xanh làm thành kia trở nên mờ lung, cảnh tượng này thật có một phong vị khác.

Đang đi tới, đột nhiên Tần Phàm phát hiện trên quảng trường phía trước rậm rạp chằng chịt đầy người, mà những người này tựa hồ cũng là vây quanh một người trong sân rộng. truyện cập nhật nhanh nhất tại chm

- Phía trước phát sinh sự tình gì vậy?

Tần Phàm cũng không khỏi có chút tò mò, nhưng đám người cách trở, hắn xem không vào được.

- Hắc hắc, bên trong có người phát luyện được miễn phí, những mạo hiểm giả này tự nhiên là chạy tới lấy rồi.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến nói ra.

- Miễn phí đưa tặng luyện được? Lại có Luyện được sư nguyên ý làm chuyện này sao?

Tần Phàm không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Luyện được sư cơ bản đều là một ít nhân vật ngạo khí, giống như hắn cũng đã xem như rất bình dị gần gũi rồi, càng đừng nghĩ có luyện được sư làm chuyện miễn phí tặng được ạo hiểm giả rồi.

- Hắc hắc, người nợ ngược lại là từng có tiếp xúc với người.

Cổ Mặc khẽ cười nói:

- Chỉ là người cũng rất khó tưởng tượng đến là ai.

- Là ai?

Tần Phàm càng thêm hiếu kỳ, mà đúng lúc này, một ít mạo hiểm giả đã lấy được luyện được từ trong đám người đi ra.

- Lý tiên tử này thật sự là quá thiện lương, không chỉ vóc người hoàn mỹ, tâm địa còn thiện lương, hơn nữa so với luyện được mà Xuân Hòa Đường luyện chế bán còn tốt hơn, chắc chắn, nếu như có thể lấy nàng làm vợ, ta tình nguyện giảm thọ mười năm!

Những mạo hiểm giả kia vừa đi vừa thảo luận.

- Hiện tại mới vừa tối, đại đầu quỷ người cũng đừng có nằm mơ sớm như vậy! Lấy cái dạng người còn muốn lấy Lý tiên tử? Ta xem cho dù nàng thực giả cho người, cũng sẽ làm người xấu hổ chết!

Tên mạo hiểm giả bên cạnh cười nhạo nói.

- Người biết cái gì, vừa rồi Lý tiên tử còn nhìn ta cười đấy!

Mạo hiểm giả kia phản bác nói.

- Người chớ hoa si, Lý tiên tử làm người tốt như vậy, vô luận đối với ai cũng mỉm cười đưa được đấy, vừa rồi nàng còn nhìn ta cười hai lần đấy này!

Mạo hiểm giả bên cạnh càng là lộ ra vẻ khinh thường.

...

- Lý tiên tử gì kia ở chỗ này miễn phí đưa tặng luyện được, đây không phải sẽ ảnh hưởng đến sinh ý luyện được của Xuân Hòa Đường chúng ta sao?

Tần Phàm nghe những người kia nói chuyện, nghe là Lý tiên tử đưa tặng luyện được, vậy mà so với Xuân Hòa Đường hẳn bán ra còn tốt, không khỏi khẽ chau mày.

- Ta ngược lại là muốn nhìn người này đến tột cùng là thần thánh phương nào.

Trong nội tâm trầm xuống, Tần Phàm lại nhin không được tìm tòi đến tột cùng, vì vậy hắn liền đi đến gần đám người kia.

- Dĩ nhiên là nàng!

Tần Phàm rốt cục tìm một khe hở nhìn lại bên trong, phát hiện đám người vây quanh một nữ tử, người này mặc một thân quần áo màu trắng, trên mặt một mực mang theo dáng tươi cười cực kỳ ôn hòa, thoát nhìn rất bình dị gần gũi.

Bất quá nữ tử thiện lương lại xinh đẹp trong miệng mạo hiểm giả lại không phải người khác, đúng là nữ tử thần bí gặp người giết người, gặp thú giết thú mà hắn gặp phải ở vòng trong của Yêu Thú hoang nguyên kia, bất quá khi đó cô gái này toàn thân quần áo đen, nhưng bây giờ lại là màu trắng, khi đó mặt mũi tràn đầy sương lạnh, bây giờ là vẻ mặt tươi cười.

- Hắc hắc, ngoài ý muốn đúng không? Cái này là thiện ác cực hạn chi đạo, lúc ác chi đạo tội ác tày trời, gặp người giết người, nhưng lúc thiện chi đạo lại khắp nơi hành thiện, làm y tặng được, quyết không sát sinh.

Cổ Mặc gượng cười hai tiếng nói ra.

- Quả nhiên là hai chủng cực hạn.

Tần Phàm bắt đầu dĩ lắc đầu, bởi vì khi đó hắn cũng từng mượn cô gái này để thoát khỏi người Trần Yêu thành đuổi giết, hơn nữa hắn đoán chừng nữ nhân này tặng được cũng sẽ không tặng bao lâu, dù sao một luyện được sư luyện chế luyện được vẫn là có hạn, Thanh Thạch trấn này nhiều mạo hiểm giả như vậy, nàng không có khả năng trường kỳ cung ứng.

Cho nên hiện tại hắn cũng không muốn cùng nàng khó xử, chỉ là xoay người sang chỗ khác, yên lặng đi ra khỏi đám người.

- Tần Phàm thiếu gia.

Mà mới vừa đi ra đám người không bao xa, Tần Phàm lại đột nhiên nghe được sau lưng có người gọi hắn, hắn quay lại, phát hiện là một tiểu nhị của chương quầy Xuân Hòa Đường Tần Kim.

- Tần Phàm thiếu gia, ngài còn nhận ra tiểu nhân không?

Tiểu nhị của Xuân Hòa Đường tiến lên, cung kính nhìn Tần Phàm nói ra:

- Tiểu nhân là tiểu nhị của Xuân Hòa Đường Tần Nhị, là học đồ của Kim chương quầy.

Bởi vì Tần Phàm dùng thân phận Triều Thánh giả của Cửu phẩm Chân Vũ thế gia lấy được quán quân, hôm nay Tần Phàm ở Tần gia uy vọng có thể nói là cực cao, thậm chí so sánh với mấy vị trưởng lão cũng có hơn chứ không kém, trong nội tâm một ít ngoại sự tộc nhân, hắn được tuyên dương là thần thông quảng đại, không gì làm không được, là tồn tại không ngừng sáng tạo kỳ tích.

Cho nên cơ hồ toàn bộ Nam Phong Tần gia đều nhận ra Tần Phàm, đều lấy Tần Phàm mà kiêu ngạo, mà Tần Nhị này đối với Tần Phàm cũng cực kỳ tôn kính, trong nội tâm bội phục.

- Ta nhớ được người.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, lần đầu hắn tới Xuân Hòa Đường trông thấy đúng là tiểu nhị này, nhưng tiểu nhị này ở chỗ này gọi mình, trực giác hắn cảm thấy có khả năng đã sinh chuyện, vì vậy mở miệng hỏi:

- Làm sao vậy? Xuân Hòa Đường xảy ra chuyện gì sao?

- Không đối gát thiếu gia, đoạn thời gian này Xuân Hòa Đường thật sự đã xảy ra chuyện, cụ thể không bằng Tần Phàm thiếu gia theo tiểu nhân về Xuân Hòa Đường trước rồi nói sau, như thế nào?

Tần Nhị kia không khỏi có chút đặng chát nói.

- Tốt, trở về rồi hãy nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

Đi đến trong nội đường lại lộ ra thanh tĩnh rất nhiều, thậm chí ngay cả một khách nhân cũng không có chứng kiến, cái này cùng hai lần trước Tần Phàm đến tạo thành tương phản đối lập thật lớn.

Tuy hấn không quá chú ý sự nghiệp gia tộc, nhưng cũng biết Xuân Hòa Đường Thanh Thạch trấn này chính là một bộ phận chiếm sinh ý rất lớn của gia tộc, hôm nay Xuân Hòa Đường ảm đạm như thế, cũng đại biểu doanh thu của gia tộc giảm bớt sâu sắc.

- Chẳng lẽ thực là vì Lý tiên tử kia miễn phí tặng được?

Tần Phàm nhíu mày, mở miệng hỏi:

- Kim thúc đâu?

- Không dỗi gặt thiếu gia, hôm nay Thanh Thạch trấn Xuân Hòa Đường này tạm thời do tiểu nhân quản lý, bởi vì Kim chương quý ở trên đường vận chuyển luyện được gặp phải tập kích, đã bỏ mình.

Tần Nhị kia mặt mang bi thương nói.

- Kim thúc đã chết?

Sắc mặt Tần Phàm không khỏi trầm xuống, trong trí nhớ nhớ tới trung niên mập mạp, trên mặt một mực mang theo dáng tươi cười ôn hòa kia, khi đó Tần Kim này đã từng giúp hấn không ít bề bộn, kể cả cho Cổ Mặc tài liệu Thanh Đường đan cũng là Tần Kim hỗ trợ, còn có lần kia hấn và Tần Li tương kiến, cũng là Tần Kim này hỗ trợ an bài.

317. Chương 326: Dạ Đàm. (1)

Chương 326: Dạ đàm. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Cho nên Tần Phàm đối với Tần Kim này vẫn là tương đối có hảo cảm, chỉ là không nghĩ đến hấn như vậy chết rồi.

- Gia tộc có tra ra việc này là người nào làm hay không?

Tần Phàm trầm giọng hỏi.

- Nghe nói là một mạo hiểm đoàn trong Thanh Thạch trấn làm.

Tần Nhị hạ giọng nói.

- Một mạo hiểm đoàn trong Thanh Thạch trấn cũng dám đắc tội Nam Phong Tần gia chúng ta?

Sắc mặt Tần Phàm lạnh lẽo, mạo hiểm đoàn trong Thanh Thạch trấn này hấn cũng cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn tìm hiểu rqua, thực lực mạnh nhất cũng không quá đáng là không sai biệt lắm như Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, nhưng so sánh với Chân Vũ thế gia vẫn là có vẻ không bằng.

- Mạo hiểm đoàn này chẳng biết tại sao lại đột nhiên nhiều hơn không ít Tiên thiên Võ sư, hơn nữa nghe nói còn che dấu Linh Vũ sư... Cho nên tộc vụ viện vẫn còn thương nghị... truyện cập nhật nhanh nhất tại chằm

Tần Nhị nói, hấn cũng nghe nói qua sự tích về Tần Phàm, mới nghĩ tới tìm Tần Phàm đến hỗ trợ giải quyết vấn đề, nhưng trên thực tế hấn làm như vậy vẫn là thuộc về tự chủ trương, không có báo cáo cho gia tộc.

- Việc này phát sinh bao lâu rồi?

Tần Phàm lại hỏi.

- Ước chừng nửa tháng rồi.

Tần Nhị kia suy nghĩ một chút đáp.

- Tỷ tỷ của ta có phải đã ly khai Nam Phong thành rồi hay không?

Lúc này Tần Phàm đã mơ hồ cảm giác được việc này có lẽ cùng Càn Kinh Tần gia có quan hệ, bất quá dùng hẳn hiểu rõ đối với phong cách làm việc của Tần Li, việc này chắc có lẽ không kéo được quá lâu.

Trừ khi là Tần Li đã ly khai gia tộc.

- Nghe nói Tần Li tiểu thư ở hai tháng trước đã ly khai gia tộc.

Tần Nhị đáp.

- Nói danh tự của mạo hiểm đoàn kia cho ta biết, việc này ta sẽ đi xử lý.

Tần Phàm lạnh lùng nói ra, hẳn biết rõ hôm nay thật sự là thời điểm mình cần phải vì gia tộc làm vài chuyện.

Trong một sơn cốc ở hướng tây của Thanh Thạch trấn.

Tần Phàm hiện ra trước nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Lúc này đã là thời điểm vào đêm, trước sơn cốc này chồng chất một đồng lửa trại, bên cạnh lửa trại, hai thủ vệ đứng trước miệng hang, ngược lại là lộ ra tinh thần vô cùng phấn chấn, Tần Phàm nhìn ra được hai người này đều là cảnh giới Võ sư.

- Hôm nay thực lực mạo hiểm đoàn đã tăng lên không ít a.

Tần Phàm âm thầm nhẹ gật đầu, lần trước hẳn đến, thủ vệ sơn cốc chỉ là cảnh giới Võ giả, hôm nay trong đoàn có nhiều Võ sư, mới có thể phái ra nhân thủ đến thủ vệ.

Vì vậy, Tần Phàm chậm rãi đi tới.

- Xin hỏi người đến từ phương nào? Có chuyện gì không?

Thấy Tần Phàm đến gần, một thủ vệ cảnh giác mở miệng hỏi.

- Tần Phàm, ta tìm Trần Kỳ.

Thanh âm của Tần Phàm nhàn nhạt truyền ra.

Hai người này đột phá đến Võ sư, đoán chừng phần lớn là bởi vì phục dụng Tiểu Linh Vận hoàn hẳn luyện chế, xem như là đoàn viên hạch tâm của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn rồi, cho nên biết thân phận của hắn.

- Hoan nghênh đoàn trưởng trở về.

Quả nhiên hai gã đoàn viên kia thấy rõ Tần Phàm, đều lộ ra cung kính chi sắc, bệ bộn khom mình hành lễ.

- Gần đây ở trong đoàn hết thấy đều thuận lợi chứ?

Tần Phàm nhẹ gật đầu, tùy ý hỏi thăm.

- Hồi báo đoàn trưởng, gần đây Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta phát triển rất khá, chỉ là có chút bận rộn, đoàn trưởng ở mấy ngày trước tự mình đi Nguyên thành xử lý công việc rồi.

Một gã đoàn viên cung kính đáp.

- Trần Kỳ không có mặt? Vậy hiện tại ở trong đoàn ai làm chủ sự?

Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, mở miệng hỏi.

- Là Vương ca Vương Thành, thuộc hạ sẽ đi gọi hắn tới đón tiếp đoàn trưởng.

Một đoàn viên khác thì nói ra.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, hẳn ở Ẩn Thế mạo hiểm đoàn vẫn luôn là cùng Trần Kỳ tiếp xúc, những đoàn viên khác ngược lại là không có nhận thức mấy cái.

- Đoàn trưởng, ta là Vương Thành, rất sớm đã theo bên người Trần ca, chủ yếu là phụ trách công tác phương diện tình báo, hôm nay Trần ca có việc đi Nguyên thành, cho nên ở đây tạm thời do ta phụ trách.

Rất nhanh, một thành viên mạo hiểm đoàn có chút nhỏ gầy bước nhanh đi ra, vừa nhìn thấy Tần Phàm, lập tức cung kính hành lễ nói.

Chuyên mục Đại Càn phong vân Triều Thánh kia, tình báo về Tần Phàm, cơ bản đều là Vương Thành này sưu tập, cho nên hẳn đối với thiếu niên thoát nhìn tuổi không lớn lắm ở trước mắt này, đó là kính nể phát ra từ nội tâm.

- Đi vào rồi nói sau.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, lúc này hẳn tới nơi này chủ yếu là nghe ngóng một sự tình, nếu Vương Thành này là phụ trách công tác phương diện tình báo, như vậy vừa vặn phù hợp.

- Nguyên lai đây chính là đoàn trưởng của chúng ta ah, thoát nhìn tuổi rất trẻ...

Nhìn Tần Phàm và Vương Thành đi vào, hai gã thủ vệ kia không khỏi xì xào bàn tán.

- Ha ha, người cũng không nên khinh thường đoàn trưởng hẳn còn trẻ, nhưng mà làm việc rất nghiêm túc, năm đó Thanh Ưng mạo hiểm đoàn kia... Hắc hắc, vấn đề này đoán chừng người cũng đã được nghe nói đi à nha.

Một thủ vệ khác thấp giọng nói:

- Hơn nữa Tiểu Linh Vận hoàn mà chúng ta phục dụng, đều là đoàn trưởng luyện chế đấy...

- Trẻ như thế mà đã trở thành luyện được sư Linh hoàn cấp, đoàn trưởng ngày sau nhất định tiền đồ vô lượng!

Tên thủ vệ kia không khỏi sợ hãi than nói.

- Vấn đề này tự nhiên không cần phải nói, tóm lại hảo hảo giúp đoàn trưởng làm việc, đoàn trưởng hẳn chắc chắn sẽ không bạc đãi chúng ta. Bất quá người phải nhớ kỹ, danh tự đoàn trưởng ở bên trong đoàn chúng ta, chỉ có hội viên hạch tâm mới biết rõ, người chớ truyền ra ngoài.

Một gã thủ vệ khác so với tên thủ vệ này thì thời gian thành đoàn viên hạch tâm dài hơn rất nhiều, cho nên dặn dò nói.

- Cái này tiểu đệ tự nhiên biết rõ.

Tên thủ vệ kia vội vàng đáp.

- Ân, tiếp tục gác, tập trung tinh thần, không nên lưu lại ấn tượng xấu gì cho đoàn trưởng.

...

Tần Phàm cùng Vương Thành tiến vào trong trường bằng, phân biệt ngồi xuống, rất nhanh thì có tùy tùng nữ dâng trà. Hôm nay Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cao tốc phát triển, cho nên điều kiện này ngược lại là sâu sắc cải thiện rồi.

- Hôm nay tình huống trong mạo hiểm đoàn như thế nào?

Tần Phàm uống một ngụm trà, liền mở miệng hỏi.

- Hết thủy đều rất tốt, hiện tại Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta đã có gần ngàn người rồi. Mà có đoàn trưởng người lần trước rót tài chính cho đoàn, hôm nay phân nhánh của chúng ta đã trải khắp toàn bộ Đại Càn quốc, cơ hồ tất cả thành thị tới gần khu vực săn bắn yêu thú đều có trụ sở, lượng tiêu thụ Đại Càn phong vân cũng thập phần không tệ.

- Mặt khác mạng lưới tình báo của chúng ta cũng cơ bản hoàn thiện, tuy vẫn chưa thể so sánh với một ít đại thế gia, nhưng mà coi như là tin tức hiểu rõ rồi.

- Còn có đoàn trưởng ngài yêu cầu thành lập Linh được đội cũng đã thành lập, vì đoàn trưởng góp nhặt không ít linh được trân quý.

Vương Thành kia thoát nhìn thật là thân tín bên người Trần Kỳ, đối với sự tình mạo hiểm đoàn biết được rất kỹ càng, thấy Tần Phàm hỏi, liền chậm rãi báo cáo tình huống của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

318. Chương 327: Dạ Đàm. (2)

Chương 327: Dạ đàm. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“••_(^“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^)_••’^)

- Làm không tệ.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, đối với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn phát triển cũng tương đối hài lòng, vì vậy hắn hỏi tiếp:

- Ta muốn biết một ít sự tình về Trấn Yêu thành, ở trong đoàn có tin tức về phương diện này hay không?
- Bởi vì lần trước Trần ca phân phó, cho nên chúng ta cố ý nghe ngóng, ngược lại cũng có một ít tin tức truyền ra, chỉ là không nhiều.

Vương Thành nghĩ một lát hồi đáp:

- Trấn Yêu thành này thật lộ ra thập phần thần bí, nghe nói tất cả mạo hiểm giả tiến vào bên trong đều rất ít có thể trở ra, mà đi ra thì thực lực tăng lên không ít, nhưng chẳng biết tại sao, tính cách bọn hắn tựa hồ đại biến, thậm chí rất nhiều thân nhân bằng hữu trước kia lại không nhận biết...

Nghe đến đó, Tần Phàm không khỏi có chút nhíu mày, về cái này hắn ngược lại là biết rõ nguyên nhân trong đó, bởi vì những người kia đều cơ bản đã trở thành khôi lỗi, thậm chí đã mất đi mình, đương nhiên là lực thân không nhận biết rồi.

Bất quá vấn đề này hắn cũng không nên nói cho Vương Thành, chỉ là ý bảo hắn nói tiếp.

- Mặt khác về Trấn Yêu thành này còn có một đồn đãi, chỉ là chân thật hay không chúng ta không cách nào biết rõ, cái kia chính là nghe nói có người đã từng trông thấy Chân Vũ Thánh điện phái người đi qua Trấn Yêu thành, hơn nữa đi đều là Võ Tôn cường giả, tổng cộng có năm người, bất quá người nọ nói không có trông thấy mấy Võ Tôn kia đi ra.

Sau đó Vương Thành tiếp tục nói.

- Võ Tôn cường giả cũng bị Trấn Yêu thành này nuốt vào rồi hả?

Tần Phàm nhớ tới tình cảnh khi đó, lúc mình tiến vào Trấn Yêu thành, không khỏi âm thầm kinh hãi.

- Còn có tin tức khác không?

Tần Phàm lại hỏi.

- Trấn Yêu thành này cực kỳ thần bí, tuy chúng ta nghe ngóng khắp nơi, nhưng tin tức về nó rất ít.

Vương Thành lắc đầu, nhưng nghĩ một lát, hắn lại nói tiếp:

- Đúng rồi, còn có một chuyện chính là yêu thú quanh Trấn Yêu thành tựa hồ giảm bớt, nhưng nghe nói càng thâm nhập vòng trong, một ít yêu thú trở nên cuồng bạo hơn rất nhiều, có người nói là có quan hệ tới Trấn Yêu thành này.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, lần này hắn đi hoàn toàn chính xác là có phát hiện vấn đề này rồi, bất quá việc này không cách nào kiểm chứng, hắn cũng không có đi để ý tới nữa, chỉ là vào lúc này trầm giọng hỏi:

- Thanh Thạch trấn có phải có một mạo hiểm đoàn tên là Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn hay không?
- Đúng vậy, bọn hắc ở phía nam Ấn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta, đại khái cách khoảng mười dặm.

Vương Thành đáp, sau đó hắc tựa hồ đột nhiên nhớ ra cái gì, nhỏ giọng hỏi:

- Đoàn trưởng là muốn biết sự kiện Thanh Thạch trấn Xuân Hòa Đường bị tập kích kia sao?
- Người biết còn rất nhiều, là Trần Kỳ nói cho người?

Tần Phàm khẽ chau mày, xem ra Vương Thành này đã biết rõ thân phận của mình rồi.

- Thỉnh đoàn trưởng thứ tội, việc này thật ra là bởi vì lần trước đoàn trưởng lấy được đệ nhất Triều Thánh, thuộc hạ tự mình suy đoán, cùng Trần ca không có quan hệ.
- Bất quá đoàn trưởng yên tâm, Trần ca đã phân phó xuống, danh tự đoàn trưởng chỉ có đoàn viên hạch tâm biết rõ, sẽ không tiết lộ thân phận của đoàn trưởng.

Vương Thành trông thấy Tần Phàm nhíu mày, trong nội tâm cả kinh, vội vàng giải thích nói.

- Việc này được rồi, người nói một chút thực lực Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn kia như thế nào.

Tần Phàm biết lúc trước mình từng ở trước mặt các thành viên Ấn Thế mạo hiểm đoàn nói qua tên mình, tăng thêm mình lại bắt được thứ nhất Triều Thánh, người thông minh có thể đoán được cũng không kỳ quái.

Dù sao ở toàn bộ Đại Càn quốc, tuổi trẻ có thể có thực lực như mình cũng không có mấy người, hơn nữa cùng tên thì càng hiếm.

- Theo chúng ta dò xét, Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn này tổng cộng có hơn ba trăm người, hảo thủ không ít, Tiên thiên Võ sư cũng có mấy cái, thậm chí so với Ấn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta còn nhiều, hơn nữa gần đây nghe nói, bọn hắc còn che dấu Linh Vũ sư...

Vương Thành tiếp tục nói:

- Bất quá thanh danh của Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn này ở Thanh Thạch trấn không tốt, cùng Thanh Ưng mạo hiểm đoàn trước kia là không sai biệt nhiều, có thể nói là tiếng xấu lan xa.
- Kỳ thật Trần ca vốn có ý định thu thập bọn hắc đã lâu rồi, chỉ là bởi vì thực lực bọn hắc không tệ, cho nên mới một mực không có động thủ.
- Gần đây Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn này có cùng một ít đại thế gia tiếp xúc qua hay không?

Tần Phàm tiếp tục hỏi.

- Người của chúng ta phát hiện có người lạ tiến vào nơi trú quân của Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn, thoát nhìn ăn mặc không như mạo hiểm giả, bất quá có phải người đại thế gia hay không, chúng ta tạm thời còn không có biện pháp biết rõ.

Vương Thành kia đáp.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, về Vương Thành này, trong lòng của hắc cũng tương đối hài lòng, dùng mạng lưới tình báo của Ấn Thế mạo hiểm đoàn hiện tại, có thể biết rõ nhiều tin tức như vậy, đã tính toán thập phần không tệ rồi.

- Hiện tại Võ sư trở lên trong đoàn có bao nhiêu người?

Tần Phàm trầm ngâm một hồi lại mở miệng hỏi.

- Ấn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta vốn đã có hơn 100 tên Võ sư, nhưng bởi vì bộ phận người ra ngoài làm việc, cho nên hiện tại Võ sư trong doanh chỉ có chừng hơn bảy mươi vị.

Vương Thành nghĩ một lát đáp.

- Hiện tại ở trong đoàn có hơn 100 tên Võ sư rồi hả?

Tần Phàm hơi có chút kinh ngạc, thực lực như vậy nếu như Tiên thiên Võ sư lại nhiều một ít, tính toán là có thể so sánh với Chân Vũ thế gia bảy tám phẩm rồi.

- Bởi vì thanh danh Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta truyền ra ngoài, cho nên có rất nhiều mạo hiểm giả tới đầu phục.

Vương Thành cười nói, hôm nay đối với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, hắn là rất trung thành.

- Tập hợp thoáng một phát, chúng ta chuẩn bị đi nơi trú quân của Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn một chuyến.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, nhàn nhạt nói, hắn xem như đã nuôi binh ngàn ngày, hiện tại cũng là lúc phát huy công dụng.

- Vâng, đoàn trưởng!

Vương Thành nghe xong, lập tức có chút chấn phần. Nếu như Trần Kỳ nói muốn dẫn đội đi Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn, hắn nhất định sẽ ngăn cản, nhưng mà Tần Phàm nói, hắn lại không chút nghi ngờ.

- Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn, lần này các người sẽ thật sự thành liệt hỏa.

Nhìn Vương Thành đi ra ngoài, Tần Phàm chậm rãi uống hết chén trà, sắc mặt lạnh dần.

Ước chừng đã qua nửa khắc đồng hồ, Vương Thành đi đến lần nữa.

- Bẩm báo đoàn trưởng, thành viên cảnh giới Võ sư ở trong đoàn đã bắt đầu tập hợp.

Vương Thành thăm hỏi nói ra:

- Mặt khác Cốc trưởng lão ở bên ngoài, nói muốn gặp đoàn trưởng.

- Cốc Hà?

Tần Phàm ngừng đầu lên hỏi, nhớ tới Đại Hán tục tằng mà mình mới chào về kia.

- Đúng vậy, Trần ca quy định, phàm là Tiên thiên Võ sư thông qua khảo hạch, tiến vào Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta đều có thể trở thành trưởng lão. Lần trước Thanh Ứng mạo hiểm đoàn Phương Viễn Sơn trở về, là bị Cốc trưởng lão giải quyết.

Vương Thành đáp. xem tại

- Để cho hắn vào đi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, Tiên thiên Võ sư ở bên trong Chân Vũ thế gia hạ phẩm cũng có thể trở thành trưởng lão, cho nên ở bên trong mạo hiểm đoàn cho chức vị trưởng lão cũng coi như bình thường.

319. Chương 328: Mời Chào. (1)

Chương 328: Mời chào. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Đương nhiên, ở bên trong Chân Vũ gia tộc, phần lớn Tiên thiên Võ sư đều là thông qua cảm ngộ nguyên mạch đột phá, mà ở mạo hiểm đoàn đều là thông qua phục dụng luyện được đột phá.

Vương Thành đáp ứng, sau đó lại đi ra ngoài, rất nhanh liền mang theo Cốc Hà cùng hai trung niên nhân lạ lẫm khác đi đến.

- Đoàn trưởng, thật lâu không thấy.

Lần này Cốc Hà trông thấy Tần Phàm, ngược lại cung kính thi lễ một cái.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, nhìn Vương Thành nói ra:

- Vương Thành, người đi ra ngoài trước bảo các huynh đệ chờ một chút.

Đợi Cốc Hà đi ra ngoài, hắn mới nhìn Cốc Hà tiếp tục nói:

- Cốc Hà, ở Ân Thế mạo hiểm đoàn coi như không tệ chứ?

- Rất tốt.

Cốc Hà lời ít mà ý nhiều nói, sau đó giới thiệu hai vị trung niên nhân bên cạnh nói ra:

- Kỳ thật lần này Cốc mỗ tới gặp đoàn trưởng, chủ yếu là muốn dẫn kiến ta hai vị lão hữu này thoáng một phát.

- Hai người các người là huynh đệ?

Lúc này ánh mắt của Tần Phàm mới đảo qua trên người hai trung niên nhân, phát hiện khuôn mặt hai người này có chút tương tự, liền không khỏi hỏi, mà đối với Cốc Hà có thể tiến cử hai Tiên thiên Võ sư, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt, dù sao hôm nay Ân Thế mạo hiểm đoàn đúng là thiếu một ít cường giả.

- Không sai, tại hạ Quan Hồng, Tiên thiên Võ sư cấp hai.

Trung niên nhân bên áo vải xanh kia chấp tay nói ra, sau đó hắn chỉ chỉ trung niên nhân có chút cao gầy bên cạnh giới thiệu nói:

- Vị này chính là huynh trưởng của ta Quan Thăng, Tiên thiên Võ sư cấp ba.

Quan Thăng kia vào lúc đó cũng hướng Tần Phàm chấp tay, trên trán người này khá nhiều nếp nhăn, lộ ra tuổi đã lớn, tựa hồ giống như Cốc Hà, đều là loại người ăn nói có ý tứ.

- Ta nghĩ hai vị ở trong Ân Thế mạo hiểm đoàn cũng có một thời gian ngắn, đối với Ân Thế mạo hiểm đoàn cũng có hiểu được nhất định, chỉ cần hai vị chịu xuất lực ạo hiểm đoàn, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi hai vị.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó nhìn Quan thị huynh đệ nói ra.

- Kỳ thật huynh đệ chúng ta cũng không phải nói muốn trực tiếp gia nhập quý mạo hiểm đoàn, chỉ là nghe Cốc Hà nói các hạ có thể lấy ra Chân Vũ đan, có thể cho Tiên thiên Võ sư đề thăng một cấp, lại có thể làm cho người có cơ hội lĩnh ngộ đến nguyên khí, cho nên chúng ta muốn đến cùng các hạ làm một giao dịch.

Lúc này Quan Hồng lại nói ra.

- Giao dịch?

Tần Phàm không khỏi nhướng mày, trước kia thật sự là hắn đã từng cùng Cốc Hà nói qua giao dịch, nhưng này là bởi vì khi đó hắn còn không có đột phá đến Tiên Thiên, muốn buông cần câu cá mới nói giao dịch cùng Cốc Hà.

Bất quá hiện tại hắn đã là Linh Vũ sư, hai Tiên thiên Võ sư trong mắt hắn mặc dù có chút sức nặng, nhưng mà không thể nói thật phần trọng yếu.

- Chỉ cần các hạ có thể cung cấp cho hai chúng ta một người một khóa Chân Vũ đan, như vậy huynh đệ chúng ta sẽ trong ba năm ở lại Ân Thế mạo hiểm đoàn, nghe theo phân công.

Quan Hồng tiếp tục nói.

- Ha ha.

Tần Phàm nhếch miệng mỉm cười, không nói gì, sau đó chậm rãi cầm lấy chén trà trên mặt bàn lần nữa, không nhanh không chậm uống một ngụm.

- Các hạ không đáp ứng?

Lúc này Quan Thăng chưa từng nói chuyện kia rốt cục mở miệng hỏi.

- Thực xin lỗi, Ân Thế mạo hiểm đoàn chúng ta không chiêu nạp tạm thời đã lâu rồi.

Tần Phàm đặt chén trà xuống, nhìn về phía hai người nhàn nhạt nói.

Nghe thấy Tần Phàm một ngụm từ chối, Quan thị huynh đệ này không khỏi có chút ngoài ý muốn, trong khoảng thời gian hần ở lại Ân Thế mạo hiểm đoàn này, thập phần tình tường Ân Thế mạo hiểm đoàn này thiếu khuyết Tiên thiên Võ sư, nhưng Tần Phàm lại ngay cả chỗ trống thương lượng cũng không cho bọn hần.

- Đoàn trưởng, việc này...

Lúc này Cốc Hà muốn mở miệng giúp Quan thị huynh đệ.

- Cốc Hà, không nên quên người đã là người của Ân Thế mạo hiểm đoàn chúng ta rồi, phạm là làm bất cứ chuyện gì, phải lấy lợi ích của mạo hiểm đoàn chúng ta mà cân nhắc.

Tần Phàm nhàn nhạt liếc mắt nhìn hần nói ra, hôm nay hần đã trở thành Linh Vũ sư, ở trên người của hần tự nhiên có một cỗ uy nghiêm.

Cốc Hà vốn còn muốn nói điều gì, nhưng nhớ tới thân phận Tần Phàm, cuối cùng vẫn là lựa chọn trầm mặc.

- Vậy ý tứ của đoàn trưởng là không cần huynh đệ chúng ta?

Lúc này Quan Hồng trầm giọng hỏi, đối với Tần Phàm cường ngạnh, bọn hần cũng rất không khoái, dù sao bọn hần tự mình là Tiên thiên võ sư, ở bên trong mạo hiểm giả của Thanh Thạch trấn cũng coi như có chút uy danh.

- Cần, hôm nay Ân Thế mạo hiểm đoàn chúng ta đúng là thiếu khuyết Tiên thiên Võ sư. Cho nên ta là muốn hai người các người chính thức gia nhập Ân Thế mạo hiểm đoàn chúng ta, mà không phải chỉ có ba năm.

Tần Phàm tiếp tục nhàn nhạt nói.

- Huynh đệ chúng ta tự do tự tại đã quen, ba năm là cực hạn chúng ta có khả năng tiếp nhận.

Quan Hồng nhíu mày nói.

- Ha ha, người tập võ coi trọng không phải là đột phá cực hạn sao?

Tần Phàm khẽ mỉm cười nói:

- Ân Thế mạo hiểm đoàn ta phát triển như thế nào, hai người các người cần phải tình tường, ở lại Ân Thế mạo hiểm đoàn sẽ không nhục các người.

Thấy hai người vẫn trầm mặc không nói, tựa hồ đang suy nghĩ, lúc này Tần Phàm từ trên chỗ ngồi đứng lên, sau đó đem một cái chai bạch ngọc đặt trên mặt bàn, tiếp tục nói:

- Nếu không như vậy đi, hai vị có hứng thú đánh cuộc cùng tại hạ hay không?

- Đánh cuộc?

Quan Hồng không khỏi khẽ giật mình.

- Đánh bạc cái gì?

Quan Thăng kia thì nhìn cái chai trên mặt bàn, trầm giọng hỏi.

- Đan dược trong bình này tên là Tam nguyên Chân Vũ đan, so với Chân Vũ đan bình thường, nó không chỉ có thể tăng cảnh giới Tiên thiên Võ sư lên, hơn nữa có thể cho người phục dụng Linh Vận đan đột phá đến Tiên thiên, có được ba cơ hội cảm ngộ nguyên mạch, nói cách khác so với Chân Vũ đan bình thường thì nhiều hơn hai cơ hội.

Tần Phàm chỉ chỉ cái chai, sau đó lại nhìn về phía hai người tiếp tục nhàn nhạt nói:

- Ta đánh cuộc là nếu như hai vị hợp lực có thể đả bại tại hạ, như vậy ta liền miễn phí tặng tam nguyên Chân Vũ đan này cho các người, nếu không các người phải gia nhập Ân Thế mạo hiểm đoàn, chung thân không được rời đi, đương nhiên ta cũng sẽ cho các người Tam nguyên Chân Vũ đan này.

Nghe thấy Tần Phàm giới thiệu Tam nguyên Chân Vũ đan kia, không chỉ là Quan thị huynh đệ, ngay cả Cốc Hà cũng không khỏi hai mắt ngưng tụ, trái tim kịch liệt nhảy lên, đối với người tập võ mà nói, không có gì hấp dẫn hơn tăng cảnh giới lên.

- Các hạ là nói thi đấu cùng huynh đệ chúng ta, chúng ta thắng sẽ miễn phí đưa Tam nguyên Chân Vũ đan cho chúng ta?

Quan Hồng kia lộ ra thần sắc không thể tin, hắn thấy thiếu niên trước mắt này chưa đủ hai mươi tuổi, cũng dám độc lập khiêu chiến huynh đệ bọn hắn.

- Các hạ nói chuyện có thể tính không?

Quan Thăng cũng trầm giọng hỏi.

- Chúng ta tiến hành thi đấu ở bên ngoài đất trống, đến lúc đó toàn bộ mọi người của Ân Thế mạo hiểm đoàn có thể chứng kiến, nếu như hai vị thật sự thắng, với tư cách một đoàn trưởng, tự nhiên sẽ không ở trước mặt đoàn viên nuốt lời.

320. Chương 329: Mời Chào. (2)

Chương 329: Mời chào. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••”)

Tần Phàm khẽ mỉm cười nói, hắn biết mình không lộ một ít thực lực, hai người này sẽ khó tâm phục khẩu phục.

Đồng thời hắn cũng muốn mượn cơ hội này, để cho cả mạo hiểm đoàn đối với mình đề cao tin tưởng, bởi vì khai chiến cùng với Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn, vậy cũng là khích lệ sĩ khí thoáng một phát.

- Tốt, huynh đệ chúng ta đáp ứng đồ ước này.

Quan thị huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, sau đó Quan Thăng trầm giọng nói ra:

- Nếu như các hạ thật sự thắng được hai huynh đệ chúng ta, có thể đi theo thủ lĩnh như vậy, hai người chúng ta cũng cam tâm.

- Vương Thành, mang bọn ta đến địa phương tập hợp.

Thấy đã đàm tốt, Tần Phàm liền đi ra lều vải, nhìn Vương Thành nói ra.

Đội mấy người tới chỗ tập hợp, đã có bảy tám chục người đứng vững ở trên đất trống, trong bọn họ rất nhiều người chưa từng bái kiến Tần Phàm, cho nên lúc này đều tò mò đánh giá đoàn trưởng của bọn hắn.

- Có thể bắt đầu.

Ánh mắt của Tần Phàm nhìn thoáng qua một đám đoàn viên, đối với thực lực đám đoàn viên cũng tương đối hài lòng, sau đó hắn liền quay đầu nhìn Quan thị huynh đệ nói ra.

- Đoàn trưởng muốn luận bàn cùng hai huynh đệ Quan thị, mọi người xem là được rồi.

Thấy mọi người đều có chút mê hoặc, lúc này Cốc Hà mở miệng nói.

- Quan thị huynh đệ đều là Tiên thiên Võ sư, đoàn trưởng muốn lấy một địch hai?

Mặc dù những đoàn viên kia đều nghe nói qua một ít sự tích của Tần Phàm, đồng thời cũng biết hắn là một luyện được sư, bất quá đại bộ phận người không được chứng kiến thực lực của hắn, cho nên hôm nay đều có chút chờ mong nhìn xem trong tràng.

- Vậy huynh đệ chúng ta mạo phạm.

Quan thị huynh đệ nhẹ gật đầu, ở trước mặt nhiều như vậy người, bọn hắn cũng tin tưởng Tần Phàm sẽ không nuốt lời.

Tần Phàm mỉm cười, chỉ là thông dong đứng đấy.

- Lại dám để cho huynh đệ chúng ta xuất thủ trước?

Quan thị huynh đệ trông thấy bộ dạng bình tĩnh của Tần Phàm, liếc mắt nhìn nhau, đều nhiều hơn một chút kiên kị, sau đó hai người đều quát một tiếng, trong tay nổi lên khí lực cường hoành, cơ hồ đồng thời hướng công tới Tần Phàm.

Trông thấy hai người công tới, Tần Phàm vẫn mỉm cười đứng tại nguyên chỗ, cũng không có né tránh.

Bành!

Ngay khi nắm đấm của hai người một trái một phải đánh tới trước mặt, lúc này Tần Phàm mới hơi hệt duỗi song chưởng ra, một tiếng nổ vang, nắm đấm của hai người cùng song chưởng của Tần Phàm đụng nhau.

Nhưng ngay sau đó, nắm đấm của hai người lại khó có thể tiến thêm, Tần Phàm vững vàng đứng tại nguyên chỗ, thậm chí không có một tia rung chuyển.

- Cái này...

Trông thấy một màn này, tất cả mọi người không khỏi mở to hai mắt, có chút không dám tin tưởng.

Bọn họ đều biết Quan thị huynh đệ là Tiên thiên Vô sư, nhưng vừa rồi một kích của hai người này thoát nhìn thập phần cường hoành, dĩ nhiên bị đoàn trưởng của bọn hắn đơn giản tiếp được rồi.

Luyện được thuật inh, thực lực cường đại, thân phận thần bí.

Kiến thức thực lực của Tần Phàm, tăng thêm đủ loại đồn đãi trước kia có quan hệ tới Tần Phàm, lúc này những thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn này, phần lớn người đối với đoàn trưởng của bọn hắn đều thừa nhận phát ra từ nội tâm địa.

- Chúng ta thua.

Quan thị huynh đệ ghen đỏ mặt, cũng không nhúc nhích được mấy may, chỉ phải mở miệng nói. Tuy vừa rồi bọn hắn chỉ là thăm dò công kích, không dùng vũ kỹ lợi hại nhất, nhưng vừa rồi tiếp xúc, bọn hắn liền biết rõ coi như là đem hết toàn lực cũng không có thể thắng được Tần Phàm, cho nên dứt khoát nhận thua.

- Hoan nghênh chính thức gia nhập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta.

Tần Phàm khẽ cười nói.

Mà Tần Phàm vừa dứt lời, vào lúc này, đột nhiên thủ vệ có một người chạy vội vào, vừa mới dừng lại đã thở hổn hển nói:

- Bẩm báo đoàn trưởng, vừa rồi có huynh đệ của chúng ta nhận được tin tức, nói Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn liên hợp Sư Tâm mạo hiểm đoàn cùng Hắc Báo mạo hiểm đoàn, ba mạo hiểm đoàn cùng một chỗ hướng về nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta!

- Hừ, ta vừa mới chuẩn bị đi thu thập bọn hắn, không thể tưởng được bọn hắn ngược lại đưa tới cửa.

Nghe thủ vệ báo cáo, trên mặt Tần Phàm không khỏi vui vẻ, hừ lạnh một tiếng nói.

Đồng thời một cỗ khí thế cường hãn thuộc về Linh Vũ sư tại trên người của hắn phát ra, ánh mắt quét qua toàn trường một lần.

Bị ánh mắt này của Tần Phàm đảo qua, thành viên mạo hiểm đoàn lập tức đứng thẳng lên, ánh mắt sáng ngời nhìn về phía trước, không dám có một tia ứng phó qua loa.

- Đối phương đại khái đến bao nhiêu người? Thực lực như thế nào?

Tần Phàm cuối cùng nhìn về phía thủ vệ kia hỏi.

- Nghe nói lần này ba mạo hiểm đoàn đều tinh anh ra hết, có gần hơn năm trăm người, trong đó thực lực Võ sư hơn một trăm người, số lượng Tiên Thiên Võ sư tạm thời không cách nào biết rõ, còn lại đều là Võ giả.

Thủ vệ kia tiếp tục báo cáo nói.

- Vương Thành, Sư Tâm mạo hiểm đoàn và Hắc Báo mạo hiểm đoàn này, bình thường cùng Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn kia quan hệ như thế nào?

Tần Phàm lại chuyển hướng Vương Thành hỏi.

- Ba mạo hiểm đoàn này đều là mạo hiểm đoàn khá lớn trong Thanh Thạch trấn, trong đó thực lực Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn mạnh nhất, Sư Tâm mạo hiểm đoàn thứ hai, thực lực yếu nhất là Hắc Báo mạo hiểm đoàn, mấy năm gần đây mới thành lập. Mấy mạo hiểm đoàn này bình thường không có lui tới, lúc này không biết như thế nào liên hợp lại rồi.

Vương Thành cung kính đáp.

- Chẳng lẽ là Càn Kinh Tần gia kia đã biết Ẩn Thế mạo hiểm đoàn là thế lực của ta, cho nên ra mặt để ấy mạo hiểm đoàn này liên hợp cùng một chỗ đả kích?

Tần Phàm cũng có chút ít nghi hoặc, bất quá nghĩ đến năng lượng của Càn Kinh Tần gia kia, có thể tra ra quan hệ của mình và Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cũng không kỳ lạ quý hiếm.

- Hừ, vô luận bọn hắn là nguyên nhân gì đi cùng một chỗ, tóm lại dám xâm phạm Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta, bọn hắn nhất định phải có giác ngộ toàn quân bị diệt!

Nghĩ đến tận đây, Tần Phàm lạnh lùng nói.

- Quan Thăng, Quan Hồng, việc này qua rồi, ta sẽ giao Tam nguyên Chân Vũ đan cho các người.

Tần Phàm nhàn nhạt nhìn Quan thị huynh đệ nói ra, thanh âm vừa đủ để cho hai người bọn họ nghe được.

- Đa tạ đoàn trưởng.

Hai người nhìn thoáng qua, rốt cục mở miệng thừa nhận thân phận của Tần Phàm. Đồng thời trong nội tâm bọn hắn cũng biết, lời này của Tần Phàm ý tứ là muốn xem hai người biểu hiện có đáng được hai khóa Tam nguyên Chân Vũ đan hay không.

- Cốc Hà, ta giao cho người hai khóa Chân Vũ đan, đã phục dụng chưa?

Lúc này Tần Phàm lại chuyển hướng Cốc Hà hỏi.

- Phục dụng một khóa, nhưng không có thành công cảm ngộ đến Nguyên mạch.

Cốc Hà nghe Tần Phàm hỏi, có chút đắng chát đáp, hắn nghe nói Tần Phàm giới thiệu Tam nguyên Chân Vũ đan kia, hắn cũng là thập phần động tâm.

- Nếu như khí lực của người có thể duy trì, việc này qua rồi, ta cũng sẽ cho người thêm một khóa Tam nguyên Chân Vũ đan.

Tần Phàm tiếp tục nhàn nhạt nói.

- Cảm ơn đoàn trưởng.

Cốc Hà không khỏi hai mắt sáng ngời, vội vàng đáp tạ.

321. Chương 330: Nghênh Chiến.

Chương 330: Nghênh chiến.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

Làm xong những chuyện này, Tần Phàm xoay người, đi về phía trước hai bước, đi tới trước một đám thành viên nòng cốt của Ân Thế mạo hiểm đoàn, ánh mắt không nhanh không chậm đảo qua trên mặt từng đoàn viên, tựa hồ là muốn nhớ kỹ tất cả mọi người.

- Thành viên Ân Thế mạo hiểm đoàn nghe lệnh, ta dùng thân phận đoàn trưởng Ân Thế mạo hiểm đoàn mệnh lệnh, toàn bộ chuẩn bị nghênh chiến! Dám phạm Ân Thế mạo hiểm đoàn ta, giết chết bất luận tội!

Sau đó hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, lạnh lùng hạ lệnh.

Đang khi nói chuyện, Tần Phàm tản ra khí thế Bá Đạo lĩnh ngộ từ đao khí Bá Đạo kia, kiến tạo ra một loại uy nghiêm chưa từng có từ trước đến nay, ta mặc kệ ở phía sau hắc là ai, chỉ cần dám tới, giết không tha.

Tựa hồ tất cả đoàn viên đều bị một cỗ khí thế này dẫn dắt, cảm giác được nhiệt huyết của mình bắt đầu quay cuồng.

- Toàn bộ tiến về trước miệng hang, chuẩn bị nghênh chiến! Người xâm phạm, một tên cũng không để lại!

Lúc này Tần Phàm lấy ra Hỏa Vân đao, chỉ về miệng hang, lần nữa hạ lệnh nói.

- Nghênh chiến! Người xâm phạm, một tên cũng không để lại!

Vương Thành hưởng ứng đầu tiên.

Ngay sau đó, lập tức tất cả mọi người bạo phát ra thanh âm kinh thiên động địa, vang vọng bầu trời đêm.

- Nghênh chiến! Nghênh chiến!

- Người xâm phạm, một tên cũng không để lại!

- Nghênh chiến! Người xâm phạm, một tên cũng không để lại!

- Một tên cũng không để lại!

...

Đêm nay không trăng sao, mây đen bao phủ bầu trời.

Lúc này, ở miệng hang nơi trú quân của Ân Thế mạo hiểm đoàn, một mảnh yên tĩnh, gió đêm thổi qua, chỉ có lửa trại nhảy lên tiếng vang phần phật.

Ở dưới ánh lửa trại chiếu rọi, mọi người Ân Thế mạo hiểm đoàn xếp thành đội ngũ, nguyên một đám khí thế lẫm lẫm đứng ở trước miệng hang, hiện tại mỗi người đều vận sức chờ phát động, khí thế nguyên một đám đã đến biên giới bộc phát, chỉ còn chờ tùy thời phát ra một kích toàn lực kia.

Tần Phàm đứng ở trước nhất, ánh mắt bình tĩnh nhìn một mảnh xem đông nghịt ở đường chân trời kia, giống như thủy triều hướng về sơn cốc.

Tới gần!

100m!

80m!

50m!

30m!

Đám người như thủy triều đối diện kia, đội ngũ thật dài, cho đến 30m mới ngừng lại, cùng người bên Tần Phàm xa xa tương đối.

- Hắc hắc, không thể tưởng được tin tức của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn các người còn rất linh thông, biết rõ chúng ta muốn tới thu hoạch nhân mạng, các người ngược lại đều nguyên một đám xếp thành hàng đi tìm chết! Rất tốt rất tốt!

Vừa mới dừng lại, một lão giả áo bào tím cầm đầu của đối phương cười hắc sắc đại mã, ghì ngựa ở trước trận đạo qua một vòng, sau đó nhìn phương hướng sơn cốc cười nói.

Trên người người này mặc áo bào tím, có hoa văn kim sắc hỏa diễm, Tần Phàm đoán chừng người này hẳn là người của Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn.

- Đoàn trưởng, người này là đoàn trưởng Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn Chu Hồng Liệt, thực lực nghe nói đã là Tiên Thiên Vô sư cấp năm, ở trong toàn bộ mạo hiểm giả của Thanh Sơn trấn, cơ hồ thực lực của hắn là mạnh nhất.

Lúc này Vương Thành ở bên cạnh Tần Phàm nhỏ giọng nói.

- Hắc hắc, thoát nhìn rất chỉnh tề, nhưng một hồi chết sẽ rất ngổn ngang lộn xộn.

Sau đó lại có một trung niên Đại Hán tóc đỏ cười đại mã đi lên, người này một thân cơ bắp thoát nhìn rất cường tráng, nhìn ra được rất có sức bật.

- Đây là đoàn trưởng Sư Tâm mạo hiểm đoàn Triệu Cường, thực lực Tam cấp Tiên Thiên Vô sư, bắt quá nghe nói trong tay nắm giữ vũ kỹ lợi hại.

Vương Thành tiếp tục nói:

- Còn có người trẻ tuổi một thân áo đen kia, năm nay nghe nói chỉ có hai mươi mấy tuổi, là đoàn trưởng Hắc Báo mạo hiểm đoàn, thực lực chúng ta tạm thời còn không có biện pháp biết được.

Tần Phàm nghe Vương Thành giới thiệu xong, lúc này mới không nhanh không chậm ngừng đầu đến, lạnh lùng nhìn tới đối diện, cố ý mang theo một cổ khí thế áp bách đặc thù đến từ Ma chủng.

- Híz-khà-zzz... híz-khà-zzz...

Tuy cách gần ba mươi mét, nhưng đối với chút ít ngựa thường kia, y nguyên nhận lấy ảnh hưởng, sợ tới mức đều rên rĩ, lập tức kể cả đoàn trưởng Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn Chu Hồng Liệt ở bên trong, đều thiếu chút nữa bị ngựa của mình hất xuống mặt đất.

- Một đám đám ô hợp mà thôi.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, thanh âm của hắn không lớn, nhưng mà đủ truyền đến hơn 50m, lập tức để ý đoàn trưởng mạo hiểm đoàn cầm đầu sắc mặt trở nên âm trầm.

Kỳ thật thực lực của những người này, đối với Tần Phàm hiện tại mà nói, hoàn toàn chính xác có thể nói là không có uy hiếp quá lớn.

- Tiểu tử, đối diện có che dấu Linh Vũ sư, một hồi người chú ý một chút, chớ khinh thường đối thủ.

Bất quá lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai.

Tần Phàm lần nữa nhìn lại đám người đối phương, dựa vào ngũ giác được Ma chủng cải tạo qua, khoảng cách xa như vậy hắn vẫn phát hiện được một lão giả sắc mặt âm hàn, khí tức trên thân người này quả nhiên có chút quỷ dị, hắn nghĩ Cổ Mặc chỉ đúng là người này rồi.

- Không chỉ một cái.

Cổ Mặc lại bổ sung một câu.

Mà thời điểm Tần Phàm đánh giá đối phương, cường giả đối diện đồng dạng cũng đang đánh giá Tần Phàm, vào lúc này bọn hắn cũng phát hiện thiếu niên áo xanh thoát nhìn tuổi không lớn lắm này, mới là một cái khó giải quyết nhất.

- Người chính là đoàn trưởng của Ân Thế mạo hiểm đoàn, ngay cả danh tự cũng không có đúng không?

Lúc này Đoàn trưởng Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn Chu Hồng Liệt ổn định ngựa, cùng Tần Phàm xa xa nhìn nhau nói ra, lúc này hắn cũng thử đem khí thế của mình áp bách tới, đáng tiếc cách xa như vậy, tới cũng còn thừa không có mấy, chứ nói chi là tạo thành ảnh hưởng tới Tần Phàm.

- Lấy chút thực lực ấy của người, không xứng biết tên của ta.

Tần Phàm khinh thường nói.

- Người...

Chu Hồng Liệt không khỏi giận dữ, quát mắng:

- Người tiểu tử thối này, cũng dám khinh thường ta, muốn chết sao?

- Lão bất tử người đã muốn chết, ta căn cứ tôn chỉ giúp người làm vui của Ân Thế mạo hiểm đoàn chúng ta, tự nhiên là nghĩa bất dung từ.

Tần Phàm trêu tức cười nói, Chu Hồng Liệt này bắt quá là Tiên Thiên cấp năm, tự nhiên không phải là đối thủ của hắn. Hắn cùng với Chu Hồng Liệt đối thoại, kỳ thật là một mực tìm kiếm tên Linh Vũ sư khác trong trận doanh đối phương.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, nếu như ở trên mặt hồ, hắn có thể đối phó Linh Vũ sư bảy tám cấp trở lên, nhưng ở đây, có lẽ chỉ có thể đối phó Linh Vũ sư bốn năm cấp mà thôi.

- Tiểu tử, đi ra nhận lấy cái chết!

Lúc này Chu Hồng Liệt được Linh Vũ sư thần bí kia ý bảo, thúc ngựa mà ra.

- Chu lão, tiểu tử này cần gì người ra tay, để Triệu Cường ta giết hắn!

Mà lúc này đoàn trưởng Sư Tâm mạo hiểm đoàn Triệu Cường lại mở miệng nói, sau đó phóng ngựa lướt qua Chu Hồng Liệt, hướng về bên Tần Phàm phóng ngựa chạy ra mười lăm mét.

Ở bên trong mạo hiểm đoàn đại chiến, thật là có thói quen ước chiến trước trận, mà dựa theo ước định so chiến, Tần Phàm cũng có thể đi tới địa phương cách mười lăm mét tiếp nhận khiêu chiến.

322. Chương 331: Giao Phong. (1)

Chương 331: Giao phong. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”)••’)

- Nguyên một đám tựa như tranh công lao, xem ra những người này nhất định là đã bị Càn Kinh Tần gia sai khiến rồi. Không thể tưởng được ta mới trở lại Thanh Thạch trấn không lâu, bọn hắn đã biết tin tức, bất quá có lẽ là bọn hắn sớm biết tin tức ta tiến nhập Yêu Thú hoang nguyên, cho nên một mực ở Thanh Thạch trấn chờ ta trở về.

Trong tâm Tần Phàm càng không ngừng xoay chuyển ý niệm, hắn biết rõ toàn bộ Nam Phong Tần gia đối với Càn Kinh Tần gia, cực kỳ có uy hiếp đúng là mình rồi, cho nên Càn Kinh Tần gia này nhất định là nghĩ cách diệt trừ mình.

- Đã như vậy, người tới một tên ta giết một tên, đến hai cái ta liền giết một đôi!

Lập tức sắc mặt Tần Phàm lạnh lẽo, trong nội tâm hung ác nói, thân hình vội xông mà ra, chạy đi hai bước, toàn bộ thân hình cao cao nhảy lên.

Oanh!

Tốc độ của Tần Phàm bay nhanh, qua trong giây lát liền chém tới chỗ Triệu Cường một đao, Triệu Cường này bất quá là một gã Tam cấp Tiên Thiên Võ sư, ở trước mặt Tần Phàm đâu có cơ hội né tránh!

Chỉ là một cái đối mặt, hắn liền bị Tần Phàm chém cả người lẫn ngựa thành hai khúc, làm kẻ chết thay cho Chu Hồng Liệt.

- Sau khi chết quả nhiên là ngổn ngang lộn xộn.

Tần Phàm nhàn nhạt nhìn thoáng qua dưới mặt đất, sau đó trong miệng trêu tức lạnh lùng nói.

Một màn này phát sinh trong nháy mắt, đợt thanh âm của Tần Phàm truyền đến, liên quân của ba mạo hiểm đoàn kia lập tức đều thay đổi sắc mặt.

Sau đó trường đao của Tần Phàm chỉ vào phía trước, nhìn chúng nhân sau lưng nói:

- Ta mệnh lệnh ọi người chỉ có một... Sát! Giết chết tất cả người xâm phạm!

Sát khí lạnh như băng lập tức xé rách bầu trời đêm!

- Sát!

- Sát!

- Sát!

Gió muộn lạnh buốt thổi qua, sát khí lan tràn trên phiến đại địa.

Chứng kiến đoàn trưởng của mình một đao chém đoàn trưởng Sư Tâm mạo hiểm đoàn Triệu Cường thành hai nửa, mọi người bên Ẩn Thể mạo hiểm đoàn này sĩ khí đại chấn.

Vốn mới vừa rồi bị Chu Hồng Liệt cùng Triệu Cường ngôn ngữ khiêu khích, bọn hắn còn cảm giác được có chút biệt khuất, nhưng lúc này cả đám đều nhiệt huyết sôi trào lên, nghe được Tần Phàm ra lệnh, liền nhanh chóng lao lên.

Cốc Hà và Quan thị huynh đệ đã thương lượng tốt rồi, Quan thị huynh đệ liên thủ đối chiến Chu Hồng Liệt, mà Cốc Hà thì chống lại đoàn trưởng Hắc Báo mạo hiểm đoàn trẻ tuổi kia.

Nghe thấy sau lưng đã vang lên tiếng xung phong liều chết, vào lúc này khoe miệng Tần Phàm giương lên, trường đao trong tay bỗng nhiên cao cao giơ lên, lúc này khí kinh toàn thân đánh vào thân đao, đao thế dẫn dắt, đao ý Bá Đạo cũng bắt đầu phát ra toàn trường!

- Bá Vương đao!

Một tiếng quát khê, Hỏa Vân đao trong tay Tần Phàm đột nhiên chém xuống.

Oanh!

Bụi đất tung bay, một đạo đao khí hỏa diễm thành hình ở giữa không trung, hùng hực thiêu đốt lên, chiếu sáng hơn phân nửa bầu trời đêm.

Đao khí Bá Đạo kinh nhân chưa từng có từ trước đến nay, lưỡi đao xé rách không khí, phô thiên cái chém tới liên quân đối phương, bởi vì Triệu Cường chết đã có chút mất trật tự.

- Khí kinh hóa thực, Linh Vũ sư chi cảnh!

Tần Phàm bổ ra một đao kia, không chỉ là một phương của liên quân Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn khiếp sợ không thôi, thậm chí đoàn viên của Ẩn Thể mạo hiểm đoàn cũng không khỏi thay đổi sắc mặt!

Trẻ tuổi như vậy dĩ nhiên đã thành tựu Linh Vũ sư!

Vừa rồi Quan thị huynh đệ thi đấu cùng Tần Phàm, chỉ cảm thấy Tần Phàm mạnh hơn bọn hắn rất nhiều, nhưng hắn thật không ngờ vậy mà mạnh nhiều như vậy! Kém hơn một cảnh giới!

Linh Vũ sư ah!

Vậy cho dù là ở Chân Vũ thế gia cao cấp mà nói, cái kia thậm chí đã có thể trở thành trưởng lão rồi!

Không dám tin, không thể tưởng tượng nổi!

Nhân vật thiên tài thiên tư trác tuyệt như thế, chính là đoàn trưởng của bọn họ! Lúc này, tất cả thành viên của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đều cảm giác mình được tăng thêm một cổ lực lượng, nguyên một đám chấn phẫn, sĩ khí đạt đến đỉnh cao nhất!

Mà người bên Chu Hồng Liệt trông thấy cự đao kia rơi xuống, vội vàng hạ lệnh lui lại, mà lão giả âm trầm vẫn dấu kín kia, lúc này cũng không khỏi nhảy ra, chắn ở phía trước.

- Hừ!

Lão giả âm trầm này hừ lạnh một tiếng, sau đó song chưởng vận khí kinh cường hoành đánh tới cự đao hỏa diễm, ý đồ hóa giải công kích uy lực cực lớn này.

Oanh!

Lão giả này phát ra kinh khí cường hoành cùng hỏa diễm cự đao của Tần Phàm đụng lại với nhau, phát ra tiếng vang thật lớn, lập tức cự đao này bị một cổ kinh khí kia đánh tan, nhưng dư kinh vẫn bộc phát đi ra, hơn mười mạo hiểm giả bên cạnh lão giả này trực tiếp nổ tung, đều bị thương không nhẹ.

Mà lão giả âm trầm kia bị đao khí Bá Đạo ẩn chứa trong hỏa diễm cự đao trùng kích, cũng không khỏi cảm giác được lồng ngực như bị đập trúng thoáng một phát, rất khó chịu, vào lúc này hắn rút cuộc biết thiếu niên áo xanh trước mắt này khó giải quyết đến cỡ nào rồi.

- Tiểu tử này giao cho lão phu đối phó, các người đi giết sạch hết thầy những người khác!

Lão giả âm trầm kia âm độc nhìn Tần Phàm, sau đó lạnh lùng hướng bọn người Chu Hồng Liệt phân phó nói:

- Các người có thể yên tâm, việc này xong rồi, đáp ứng ạo hiểm đoàn mấy người các người Kim nguyên cùng luyện được sẽ không thiếu.

- Cái kia đa tạ Tần lão rồi.

Thủ lĩnh mấy mạo hiểm đoàn kia cũng không khỏi vui vẻ, vội vàng phân phó xuống dưới.

- Tần lão?

Tuy lúc này ở trong tràng tiếng giết rung trời, hơn nữa thanh âm này rất nhỏ, nhưng Tần Phàm trải qua Ma chủng cải tạo, thính lực vô cùng tốt, nên vẫn có thể nghe rõ, lập tức hắn không khỏi sắc mặt lạnh lẽo:

- Quả nhiên là Càn Kinh Tần gia! Như vậy xem ra bọn hắn đã bắt đầu toàn diện triển khai thủ đoạn đối với Nam Phong Tần gia chúng ta rồi!

- Vốn là phá hủy sinh ý Xuân Hòa Đường chúng ta, sau đó muốn giết chết ta! Muốn ngăn cản chúng ta thăng cấp làm Chân Vũ thế gia thượng phẩm sao? Ta sẽ không để cho các người như nguyện!

- Nam Phong Tần gia không chỉ muốn thành công thăng cấp làm Chân Vũ thế gia thượng phẩm, còn muốn làm nhất phẩm Chân Vũ thế gia mạnh nhất Đại Càn quốc! Cũng khôi phục thân phận bốn gia chính thức của Nam Phong Tần gia!

Trong nội tâm Tần Phàm cũng bị cách làm của Càn Kinh Tần gia này làm tức giận, vốn trong lòng của hắn còn không có tâm cùng Càn Kinh Tần gia quyết chiến tới cùng, nhưng hiện tại hắn đã triệt để phẫn nộ rồi.

Tuy Tần Phàm hắn không phải loại người cùng hung cực ác, nhưng đồng dạng không phải thiện nam tín nữ gì! Người không phạm ta ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta trả thù gấp bội!

Không chết không ngớt!

Tần Phàm cầm Hỏa Vân đao thật chặt trong tay, nhìn hằm hằm lấy phía trước.

Mà thời điểm này, toàn trường tựa hồ cũng bị lửa giận của Tần Phàm đốt lên.

Rất nhanh, người hai bên đã bắt đầu giao phong lại với nhau, lập tức trong tràng hét hò rung trời, sự kiện đổ máu thường có phát sinh, một cái đối mặt, song phương cũng đã chết tổn thương không ít.

Nhưng Tần Phàm nhìn xem lúc này người phương mình lộ ra công thủ hài hòa, phối hợp ăn ý, cũng có chút yên tâm, ít nhất tạm thời sẽ không lo lắng Ân Thế mạo hiểm đoàn tan tác.

323. Chương 332: Giao Phong. (2)

Chương 332: Giao phong. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)•••”••)

Hắn từng từ chỗ Cổ Mặc lấy được một bộ công pháp liên thủ giao cho Trần Kỳ, để cho hắn mở rộng trong Ân Thế mạo hiểm đoàn, mà phương pháp này thích hợp nhất là nhiều người phối hợp tác chiến, nếu như tu luyện được tốt, năm Võ sư đã có thể đối phó một Tam cấp Tiên Thiên Võ sư trở xuống rồi.

Cho nên tuy Tiên Thiên Võ sư trong Ân Thế mạo hiểm đoàn ít, nhưng Tần Phàm cũng không có quá lo lắng vấn đề chiến lực đối phương, dù sao bên trong những mạo hiểm giả này, có thể đạt tới Tiên Thiên Võ sư vốn rất ít, Tam cấp Tiên Thiên trở lên thì càng ít.

Chỉ cần mình chém giết Linh Vũ sư này, như vậy lúc đó đại chiến, phần thắng sẽ cực cao.

Đương nhiên, kỳ thật Tần Phàm một mực đều đang lưu ý một gã Linh Vũ sư khác của đối phương, người này vẫn dấu kín, Tần Phàm lo lắng Tiên Thiên Võ sư bên mình sẽ bị hắn giết chết.

Lúc này Tần Phàm cùng lão giả âm trầm kia cách xa nhau ước chừng 10m, lúc này Tần Phàm có thể chứng kiến sát ý nồng đậm trên mặt đối phương, bất quá hắn không sợ chút nào, chỉ lạnh lùng nói:

- Lần này Càn Kinh Tần gia các người cũng coi như hao hết khổ tâm rồi, vậy mà không xa ngàn dặm, không từ khổ cực, thư tôn hàng quý đi cầu kết với một ít mạo hiểm đoàn không nhập lưu đến chặn giết ta, chẳng lẽ các người thực cho rằng người khác nhìn không ra sao?

Lão giả âm trầm kia thật là người Càn Kinh Tần gia, nghe Tần Phàm một ngụm nói toạc thân phận của mình, trong lòng của hắn không khỏi cả kinh, nhưng dù sao hắn cũng là kinh nghiệm lão đạo, biết rõ nhiều người khẩu tạp, không thể tùy tiện thừa nhận, nếu không để cho Chân Vũ Thánh điện biết rõ việc này là Càn Kinh Tần gia làm, sẽ có không ít phiền toái.

- Ta không biết tiểu tử ngươi đang nói cái gì, bất quá lão phu chỉ biết là hôm nay ngươi cùng Ân Thế mạo hiểm đoàn, nhất định sẽ không còn tồn tại, ngươi vẫn là sớm một chút ngoan ngoãn nạp mạng đi! Miễn cho chịu nhiều khổ một chút!

Cho nên hắn vẫn là sắc mặt không thay đổi nói.

- A, cái này chính là cái gọi là tác phong đại thế gia của các người sao? Thật sự là chết cũng cần thể diện, ta đây coi như xé da mặt, nhìn ngươi còn có cái gì không dám!

Tần Phàm cười lạnh một tiếng, biết rõ lão giả này sẽ không dễ dàng thừa nhận thân phận của mình, dứt khoát không hề dong dài, Hỏa Vân đao trong tay giơ lên, nhảy lên trước hai bước, một đao trực tiếp chém tới đối phương.

- Khẩu khí thật lớn, lão phu ngược lại muốn nhìn ngươi có bao nhiêu bản sự!

Lão giả âm trầm kia cũng lạnh lùng nói ra, trong tay hắn xuất hiện một cây trường côn lục sắc, thoát nhìn phía trên lưu quang xoay chuyển, ngược lại không giống như là bình thường.

Xuất ra vũ khí, lão giả này cũng lập tức nghênh đón về phía Tần Phàm, khí thế hung hãn. Tuy vừa rồi được chứng kiến một đao Bá Đạo kia của Tần Phàm, mặc dù trong nội tâm có chút kiêng kị, nhưng cũng sẽ không sợ Tần Phàm.

Dù sao hắn cũng sống gần trăm tuổi, chống lại một thiếu niên chưa tới hai mươi, vô luận kinh nghiệm hay võ kỹ hắn đều tự cho là mình rất cao, không có khả năng ngay cả chút tự tin ấy cũng không có!

BOANG...!

Hỏa Vân đao của Tần Phàm ầm ầm rơi xuống, nặng nề nện lên phía trên trường côn của lão giả, kinh lực lập tức bạo tiết ra, ở dưới công kích mạnh mẽ như vậy, tay của lão giả ầm trầm kia lập tức tê rần, trường côn cũng thiếu chút nữa rời tay mà bay. Lúc này hắn mới thay đổi sắc mặt, thật không ngờ kinh lực của Tần Phàm này đáng sợ như thế.

Bành!

Lão giả ầm trầm thấy mình so đấu lực lượng không chiếm được tiện nghi chút nào, lập tức rút trường côn lại. Thân hình lướt ngang hai bước, lần này nắm giữ chủ động, giơ trường côn lên, xu thế như Thái Sơn đập tới Tần Phàm!

Kỳ thật vừa rồi đánh giáp lá cà kia, Tần Phàm cũng cảm thấy không dễ chịu, hắn biết rõ trường côn trong tay lão giả này không phải bình thường, không chỉ vô cùng cứng rắn, hơn nữa trên mặt còn truyền đến một cổ dẻo dai quỷ dị, cái phản lực kia cũng là tương đối lợi hại.

Mà trông thấy lần này lão giả chủ động công kích, Tần Phàm cũng không dám khinh thường, trường đao quét ngang, gắt gao chống đỡ trường côn này công kích, lúc này hai người đều đang giúp nhau phân cao thấp.

Bởi vì lần này là trường côn của lão giả kia ở trên, cho nên hắn tưởng rằng mình sẽ chiếm một tí tiện nghi, cho nên trên mặt lộ ra nụ cười ầm trầm, hung hăng dùng sức áp về phía Tần Phàm.

- A, vui vẻ vậy sao?

Tần Phàm cũng trêu tức cười lạnh một tiếng, lập tức cánh tay Kỳ Lân hiện ra trạng thái mạnh nhất, lực lượng đột nhiên tăng lên, trực tiếp đỡ lão giả kia lên, để cho cả người hắn đều lay động thoáng một phát.

Mà thời điểm lão giả này còn không có đứng vững, Tần Phàm bay lên, trực tiếp đạp ở trên ngực hắn.

Bành!

Đột nhiên bộc phát lực lượng bạo tạc nổ tung, trực tiếp đá lão giả kia bay hơn 10m, cuối cùng nện trên mặt đất, kéo ra một rãnh sâu mấy thước mới chậm rãi ngừng lại.

Một đao, một cước, ở trong hai chiêu, Linh Vũ sư được ba đoàn liên quân ký thác tin tưởng thật lớn, liền bị Tần Phàm đánh cho chặt vật như vậy, trong tràng không khỏi hít một hơi lạnh khí.

Bởi như vậy, sĩ khí phương diện liên quân tự nhiên là bị đả kích lớn, mà chứng kiến đoàn trưởng của mình lợi hại như thế, bên Ân Thế mạo hiểm đoàn này lại là sĩ khí đại chấn.

Tần Phàm đánh bay lão giả ầm trầm kia, cánh tay Kỳ Lân lặng yên không một tiếng động thu vào, tuy cánh tay Kỳ Lân của hắn ở thời điểm triều thánh đã hiển lộ qua, người biết không ít, nhưng hắn cũng không muốn đường hoàng, để cho nhiều người biết rõ thân phận của hắn như thế.

Nhìn lão giả kia chặt vật từ trên mặt đất đứng lên lần nữa, sắc mặt âm độc nhìn mình, nhưng Tần Phàm lại hoàn toàn không để ý tới hắn, thời điểm này Hỏa Vân đao trong tay đột nhiên chỉ về sau, trong miệng lạnh giọng nói ra:

- Như thế nào? Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão, bây giờ còn không chịu đi ra sao!

Vừa rồi Tần Phàm ra tay, ở địa phương cách mình hơn mười thước, trông thấy một lão giả mặc áo bào hồng đang ác độc nhìn mình.

Lão giả này không phải người khác, đúng là Thập Tam trưởng lão lúc trước đại biểu Càn Kinh Tần gia đi vào Nam Phong Thành, muốn Nam Phong Tần gia trở thành chi nhánh của Càn Kinh Tần gia!

Lúc này Thập Tam trưởng lão kia vốn bởi vì dịch dung đơn giản, hơn nữa xen lẫn trong hơn ngàn người hỗn chiến, Tần Phàm rất khó phát hiện hắn, nhưng bởi vì hắn trông thấy lão giả ầm trầm kia đánh không lại Tần Phàm, nhin không được muốn tới đánh lén, cho nên cuối cùng Tần Phàm vẫn là phát hiện hắn!

Lúc này cách nhiều ngày, Tần Phàm y nguyên nhớ rõ bộ dạng lão nhân lúc trước hất hàm sai khiến, liêu lĩnh không ai bì nổi kia.

Lúc ấy bởi vì thực lực không đủ, Tần Phàm nhịn!

Nhưng hắn sẽ không quên lão nhân ghê tởm này ở phòng tiếp khách Tần gia dùng ngôn ngữ chanh chua, còn lấy thân phận cùng thực lực vũ nhục cha mình!

Thậm chí hôn lễ của hắn và Tần Li bị bức lùi lại, cũng cùng Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia này có quan hệ nhất định!

324. Chương 333: Còn Thù Cũ.

Chương 333: Còn thù cũ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••)•••’”•••)

Chính là Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia này, mới khiến cho Tần Li sinh ra ý niệm ly khai Nam Phong Thành, ra ngoài tăng thực lực lên. nguồn (.)

Cho nên, Tần Phàm đối với lão nhân này, thập phần thống hận!

- Người cái lão cầu này, cho rằng giả vờ giả vịt là thiếu gia ta không nhận ra người sao? Càn Kinh Tần gia người làm ra được, chẳng lẽ còn sợ người khác biết?

Tần Phàm nhìn lão nhân áo bào hồng này, nhớ tới các loại chuyện cũ, trong miệng không khỏi hừ lạnh một tiếng, trên mặt lập tức tràn đầy sát khí.

Lại để cho Tần Phàm liếc mắt liền nhận ra mình, còn chỉ vào mặt chửi mình lão cầu, Thập Tam trưởng lão của Càn Kinh Tần gia này đồng dạng cũng là sắc mặt âm trầm, trong con ngươi tràn đầy sát cơ.

Tần Phàm phát triển thật sự là vượt xa dự tính của hắn, tuy thời điểm hắn lấy được đệ nhất Triều Thánh, đã kinh động đến toàn bộ Đại Càn, nhưng ở bên trong Càn Kinh Tần gia, tối thiểu còn có bọn người Tần Hạo Dương có thể tới so sánh với.

Từ bọn người Tần Hạo Dương kể lại, lần đó Tần Phàm có thể lấy được đệ nhất Triều Thánh thì thành phần vận khí chiếm rất lớn, nếu quả thật luận thực lực, còn chưa chính thức vượt qua Tần Hạo Dương!

Nhưng hôm nay, Tần Phàm này rõ ràng đã đột phá đến Linh Vũ sư!

Cái này là không đến một năm a!

Ngay cả Tần Hạo Dương cũng còn chưa đạt tới trình độ này!

Lại bắt đầu hiểu được nuôi trồng thể lực của mình, mặc dù thực lực của Ân Thế mạo hiểm đoàn này chỉ là mạo hiểm đoàn bình thường, nhưng gần đây Càn Kinh Tần gia phát hiện một “Mạo hiểm chi gia” ở toàn bộ Đại Càn quốc, đúng là sản nghiệp của Ân Thế hiện mạo hiểm đoàn này, nói cách khác, hiện tại Tần Phàm này đã có một phần sản nghiệp khổng lồ của cá nhân mình!

Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia biết rõ thiếu niên áo xanh trước mắt này, tiềm lực thật là đáng sợ! Hôm nay đã để cho hắn nhận ra mình, như vậy thì càng không thể lưu lại!

Cũng thế, giờ khắc này, Tần Phàm cùng Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia này, trong nội tâm song phương đều tồn tại ý tứ sát phạt đối phương.

- Tất cả mọi người lui lại 50m.

Một hồi đại chiến không thể tránh được, vào lúc này Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia kia mở miệng nói.

Bọn người Chu Hồng Liệt biết rõ thân phận lão giả áo bào hồng này tôn quý, hơn nữa thực lực cao cường, đồng thời biết rõ Tần Phàm cũng là Linh Vũ sư, hai người này giao chiến tất nhiên sẽ ảnh hưởng thật lớn, cho nên vội vàng bảo thủ hạ lui ra.

Người Ẩn Thế mạo hiểm đoàn được chứng kiến thủ đoạn của Linh Vũ sư, tự nhiên cũng biết điều lui ra.

Cho nên lúc này xung quanh Tần Phàm cùng Thập Tam trưởng lão Càn Kinh Tần gia kia, ngoại trừ lão giả âm trầm sau lưng Tần Phàm, thì đã không có người nào.

- Tiểu tử, lão phu chính xác là thật không ngờ, chỉ qua chưa tới một năm, ngươi đã phát triển đến trình độ này, nếu như lúc trước ngươi chịu gia nhập Càn Kinh Tần gia chúng ta, hiện tại chỉ sợ đã được gia tộc đại lực tài bồi rồi.

Mọi người thối lui về sau, lúc này Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão kia cùng Tần Phàm đối mặt nói.

- Đến lúc này còn nói lời nói ngu xuẩn như vậy, mặc dù bốn thiếu gia biết lão cầu ngươi vốn ngu ngốc, nhưng bốn thiếu gia vẫn là đánh giá thấp trình độ ngu ngốc của ngươi, không thể tưởng được ngươi vẫn muốn lấy bệnh ngu ngốc kia cho ta?

Tần Phàm nhìn đối phương, trêu tức nói.

Hắn từ trong miệng Xuân Hòa Đường Tần Nhị biết rõ, Càn Kinh Tần gia này ngoại trừ tiến hành đả kích Xuân Hòa Đường, ở bên trên sinh ý khác, Tần gia cũng tiến hành đủ loại chèn ép. Hai cái Tần gia, hôm nay có thể nói là thế như nước lửa, khó có thể tương dung rồi.

- Tiểu tử cuồng vọng! Cho ngươi mặt mũi lại không biết xấu hổ, đừng cho là Tần Mậu ta thật sự sợ ngươi! Tiểu tạp chủng ngươi đã muốn chết, lão phu tự nhiên tiến ngươi một đoạn đường!

Nghe Tần Phàm nói chuyện cực kỳ khó nghe, Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão này rất cực nhẹn không được, rống giận nói.

Bất quá hắn cũng biết Tần Phàm hôm nay đã không còn là tiểu tử hơn nửa năm trước kia, Tần Phàm hiện tại đã là một Linh Vũ sư! Mà từ vừa rồi Tần Phàm biểu hiện xem ra, thậm chí có lẽ đã có thực lực cùng mình chiến một trận, cho nên hắn không dám có một tia chủ quan.

- Lão cầu, ngày đó ngươi nghênh ngang đi vào Nam Phong Tần gia ta, nhục mạ cha ta, cuối cùng còn cho ngươi bình yên vô sự rời đi, ngươi có nghĩ tới hay không, lúc trước cha ta cũng cảm thụ giống như ngươi? Hôm nay ta thay cha ta đem cái cảm thụ này gấp bội trả lại cho ngươi, cho ngươi hảo hảo cảm thụ tư vị bổng chốc bị vũ nhục!

Tần Phàm thì mỉm cười nhìn Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão trở nên nổi giận kia, hiện lên thần sắc nghiền ngẫm.

Ngày đó ở trong phòng tiếp khách của Nam Phong Nam gia, hắn đã muốn thoả mạ Tần Mậu này một chút rồi, nhưng bởi vì thực lực chưa đủ chỉ phải nén giận, nhưng hôm nay hắn rất cực có thể đem cái vũ nhục này, không kiêng nể gì cả trả lại rồi.

- Tiểu tạp chủng, ngươi khinh người quá đáng rồi!

Tần Mậu tự mình là Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão, thân phận sao mà tôn quý, ở đâu còn chịu được loại vũ nhục này, lúc này rất cực nén không được lửa giận xuất thủ trước.

Trong mắt Tần Mậu mang theo dữ tợn, khí kinh cường hoành từ trong cơ thể hắn bạo tuôn mà ra, cuối cùng khí kinh này không ngừng bốc lên, ở quanh thân hắn hóa thành luồng khí xoáy khổng lồ tròn vện ba bốn trượng, bụi đất tung bay, mà thân hình của hắn thì hoàn toàn bị dấu ở trong đó.

Sau đó song chưởng của hắn đẩy về phía trước, khí kinh cuồng bạo giống như Phong Bạo, phô thiên cái địa lao tới Tần Phàm!

- Lão cầu này không hổ là Linh Vũ sư hậu kỳ, một thân khí kinh thâm hậu và cường hoành vô cùng, khó đối phó.

Tần Phàm cũng không khỏi tăng thêm vài phần cẩn thận, thực lực Tần Mậu này khoảng thất cấp Linh Vũ sư, nếu như trên nước hắc có lẽ không sợ, nhưng mà hiện ở trên đất bằng, chiến lực của hắc sâu sắc giảm xuống, dù sao hắc đối với Hỏa nguyên Ma chủng và Địa nguyên Ma chủng, lĩnh ngộ đều không bằng Thủy nguyên Ma chủng.

Oanh!

Nhìn Tần Mậu kia phát ra khí kinh cuồng bạo càng ngày càng gần, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, cũng chém ra một đao, lập tức một tiếng nổ vang vang lên ở giữa sân, rất nhiều mạo hiểm giả không khỏi bị hấp dẫn xem qua, thậm chí có người bởi vì thất thần mà mất đi tính mệnh.

Bụi đất cuộn cuộn tán đi, thân hình của Tần Phàm và Tần Mậu hiện ra, lúc này tóc của Tần Phàm có chút rối loạn, mà Tần Mậu kia thoát nhìn khí định thần nhàn hơn rất nhiều, ở bên trong giao phong vừa rồi, Tần Phàm ở vào hạ phong.

- Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, ta nói rồi, ngươi sẽ phải vì cuồng vọng của ngươi mà trả giá thật nhiều!

Tần Mậu dữ tợn vừa cười vừa nói, lúc này trong giao phong lấy được thượng phong, hắc cũng an tâm một chút. Tuy thiếu niên trước mắt này ở bên trong cùng tuổi chỉ sợ là không ai đối thủ, nhưng dù sao mình nhiều hơn vài thập niên tư lịch, cái kia cũng không phải uống phí.

325. Chương 334: Bạo Lộ. (1)

Chương 334: Bạo lộ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Tần Nghiệp, tiểu tử này giao cho ta là được rồi, ngươi đi giết hết tất cả thành viên Ân Thế mạo hiểm đoàn! Nhớ kỹ, một cái cũng không thể lưu!

Ngay sau đó, hắc hướng về lão giả âm trầm ở một bên chuẩn bị ra tay kia nói.

- Vâng, Thập Tam trưởng lão.

Lão giả âm trầm kia cung kính đáp, thực lực của hắc kém rất nhiều Tần Mậu, địa vị cũng không bằng Tần Mậu, cho nên phải nghe theo Tần Mậu phân phó.

Lên tiếng xong, Tần Nghiệp này liền bước về phía Cốc Hà, lúc này Cốc Hà đang cùng thủ lĩnh của Hắc Báo mạo hiểm đoàn đánh cho khó hoà giải, thậm chí cũng không có phát hiện Tần Nghiệp đến.

- Hừ! Đã như thế, vậy trước tiên giết ngươi!

Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, thân hình lập tức lóe lên, đuổi theo. Hắc biết rõ chiến lực của một Linh Vũ sư không thể khinh thường, cho dù Cốc Hà cùng Quan thị huynh đệ liên thủ cũng ngăn không được, chớ nói chi là những Võ sư bình thường kia, cái kia tuyệt đối là chỉ có bị tàn sát.

Mà Cốc Hà và Quan thị huynh đệ vừa chết, đây đối với toàn bộ Ân Thế mạo hiểm đoàn mà nói đều là đả kích rất lớn, thậm chí là tai nạn, hắc nơi nào sẽ để cho Tần Nghiệp này thực hiện được.

- Tiểu tử, ngươi cho rằng ngươi có thể ở trên tay lão phu đi được sao?

Tần Mậu kia là nhìn đúng cách nghĩ của Tần Phàm, lúc này mới cố ý để cho Tần Nghiệp đi giết những người khác, để cho Tần Phàm phân tâm. Hôm nay thấy Tần Phàm muốn đi ngăn trở, hắc liền lập tức ra tay.

- Thương Minh Thủ!

Tần Mậu kia quát khẽ một tiếng, bàn tay xương khô kia đột nhiên cong thành hình trảo, nhẹ đập hai bước, chộp về phía Tần Phàm.

Nhưng vào lúc này Tần Phàm lại toàn lực triển khai Lưu Tinh bộ, không có chút để ý tới công kích sau lưng, bởi vì hắn biết mình không ngăn cản Tần Nghiệp kia, như vậy rất nhanh Cốc Hà sẽ chết.

Một cổ kinh khí xé rách không khí gào thét mà đến, bàn tay của Tần Mậu vào lúc này lại quỷ dị phồng lớn lên một vòng, lộ ra trảo thủ cực lớn, bị một cổ kim sắc nhàn nhạt bao khóa ở trong đó, nhanh như tia chớp trực tiếp chụp vào sau lưng Tần Phàm.

- Hí!

Một trảo này, quần áo sau lưng Tần Phàm lập tức bị xé nát, phía trên lộ ra năm vết máu nhàn nhạt, nhưng Tần Phàm ngược lại mướt cổ lực lượng này, gia tốc phóng về Tần Nghiệp.

- Không ngờ tốc độ thật của tiểu tử này khủng bố như vậy!

Tần Mậu thấy như vậy cũng bất không được Tần Phàm, trong lòng không khỏi cả kinh, không dám lãnh đạm, vội vàng đuổi theo Tần Phàm.

Oanh!

Nhưng vào lúc này, cả người Tần Phàm đã cao cao nhảy lên, cầm thật chặt Hỏa Vân đao trong tay, đao ý Bá Đạo cuồng bạo lao về Tần Nghiệp kia.

Đao chưa đến, đao ý tới trước!

Vào lúc này Tần Nghiệp kia bị đao ý vô cùng Bá Đạo trấn trụ! Cả người dừng lại một giây thời gian!

- Chết!

Mà trong nháy mắt như vậy, trường đao trong tay Tần Phàm vung vẩy, ở đao thế dẫn dắt, sức lực khủng bố từ trên trời giáng xuống, hung hăng trảm ở trên người Tần Nghiệp.

- Đây tớ nhỏ ngươi dám!

Tần Mậu tức giận gầm rú.

- Vì sao không dám?

Tần Phàm lạnh lùng cười cười, đang khi nói chuyện, máu tươi bão táp.

Vào lúc này Tần Nghiệp kia mới vừa vịn ở bên trong đao ý Bá Đạo của Tần Phàm kịp phản ứng, nhưng mà trường đao của Tần Phàm đã đi tới trước mắt, hắn ở đâu còn có thể né tránh, trừng mắt, bị một đao chém vào trán.

Cuối cùng hắn chứng kiến chính là một thế giới đỏ bừng, sau đó chậm rãi dập tắt.

Bành!

Thân thể của hắn chậm rãi ngã trên mặt đất, bụi quy bụi, đất về với đất.

- Đã chết?

Một Linh Vũ sư, ở dưới một chiêu của Tần Phàm chết đi rồi!

Toàn trường khiếp sợ, còn bọn người Chu Hồng Liệt đối với thực lực của Tần Nghiệp này tương đối hiểu rõ, càng cảm thấy khó mà tin được, bọn hắn đã từng chính diện cảm thụ qua thực lực của Tần Nghiệp, đây tuyệt đối là tồn tại một tay có thể giết chết mình, nhưng hiện tại hắn đã bị chết trong tay đoàn trưởng Ấn Thế mạo hiểm đoàn!

Lập tức trong nội tâm mấy đoàn trưởng mạo hiểm đoàn này đều dâng lên vài tia bất an, cảm giác được mình tựa hồ là chọc vào người không nên gây rồi!

Trước kia bọn hắn như thế nào sẽ nghĩ tới, một mạo hiểm đoàn nhìn như bình thường, sẽ che dấu cao thủ Linh Vũ sư! Hơn nữa còn là một cái trẻ tuổi như vậy!

Một cái đối mặt liền giết đoàn trưởng của Sư Tâm mạo hiểm đoàn, hôm nay một trong hai Linh Vũ sư mà bọn hắn dựa vào, đối với bọn hắn mà nói là đại nhân vật, cũng bỏ mình trong tay thiếu niên đoàn trưởng kia!

Ba mạo hiểm đoàn liên thủ đối phó một Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, lại có hai Linh Vũ sư áp trận, bọn hắn đều cho rằng đây là rất dễ dàng! Nhưng hôm nay, bọn hắn đã hối hận, Kim nguyên cùng luyện được cố nhiên là tốt, nhưng phải có mệnh đi dùng mới được ah!

Mà Quan thị huynh đệ đối chiến với Chu Hồng Liệt thì lại vô cùng phần chấn, như thế xem ra, hai huynh đệ mình gia nhập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn quả nhiên là đúng!

Không chỉ có Tam nguyên Chân Vũ đan cao cấp, lại có một vị đoàn trưởng là Linh Vũ sư tuổi còn trẻ, người như vậy, nhất định là tiềm lực vô hạn, cũng chẳng khác gì là nói, Ẩn Thế mạo hiểm đoàn này cũng sẽ tiềm lực vô hạn!

Hiện tại bọn hắn thậm chí có chút hối hận vì vừa rồi mình do dự, bởi vì cái kia có khả năng sẽ để lại ấn tượng xấu cho Tần Phàm, hai người liếc nhìn nhau, thừa dịp Chu Hồng Liệt kia có một tia tinh thần hoảng hốt, đem hết toàn lực công tới hắn, muốn dùng biểu hiện của mình để văn hồi hình tượng trong lòng Tần Phàm.

- Tiểu tạp chủng, ta muốn người chết không yên lành!

Trông thấy Tần Nghiệp chết đi, Càn Kinh Tần gia Tần Mậu không khỏi trong cơn giận dữ, hai mắt đỏ bừng gầm thét!

Một Linh Vũ sư, cho dù là đối với Nhất phẩm Chân Vũ thế gia mà nói, cũng là vô cùng trân quý đấy! Nhưng hôm nay, vậy mà bị chết ở trên tay Tần Phàm, hắn về đến gia tộc cũng phải hảo hảo hướng trưởng lão hội giao phó.

- Lão cầu, người cũng không cần gấp, rất nhanh người sẽ đi cùng hắn!

Tần Phàm lạnh lùng thu hồi Hỏa Vân đao, trêu tức nhìn Tần Mậu ở đối diện, kỳ thật vừa rồi phương thức dùng đao ý kia chấn nhiếp người, hắn còn là lần đầu tiên sử dụng, chính là ở trong Đao Vương mộ ngộ được, hắn cũng không nghĩ ra có hiệu quả như vậy.

Đao chưa đến, đao ý tới trước!

Kia chính là đoạt trước tiên cơ! Nếu như vận dụng được tốt, nhất định có thể lấy được hiệu quả rất khá, thật giống như vừa rồi Tần Nghiệp kia, mặc dù chỉ là bị đao ý trấn trụ một giây thời gian, nhưng ở bên trong cường giả đối chiến, thay đổi trong nháy mắt, một giây thường thường là thời khắc sinh tử!

- Tiểu tử, vừa rồi một đao kia của ngươi, tựa hồ đã nắm giữ tinh túy vũ kỹ rồi, không tệ không tệ.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên bên tai Tần Phàm.

- Bất quá muốn giết chết lão cầu trước mắt này, chỉ sợ vẫn là không đủ.

Nhưng trong lòng Tần Phàm thì thầm nghĩ, biết rõ dù sao Tần Mậu này cũng là Linh Vũ sư hậu kỳ cường giả, một thân nguyên võ chi khí hùng hậu, tuy Tần Phàm ý vào tốc độ cùng khí lực cũng không sợ hắn, bất quá muốn giết chết đối phương, cũng là lực bất tòng tâm.

326. Chương 335: Bạo Lộ. (2)

Chương 335: Bạo lộ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’’)

- Xem ra vẫn là phải dùng đến nó.

Trông thấy Tần Mậu kia đã bắt đầu đề kinh khí công kích tới, Tần Phàm từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái chai bạch ngọc, sau đó nuốt vào một viên Tăng Khí Đan.

Tuy phục dụng Tăng Khí Đan có thể gia tăng ba tiểu cảnh giới, nhưng thống khổ tạo thành cũng là thập phần gian nan, hơn nữa linh dược luyện chế Tăng Khí Đan cực kì thưa thớt cùng trân quý, hôm nay hắn cũng còn lại không nhiều lắm, cho nên sử dụng cũng rất cẩn thận.

Bất quá vì giết chết Càn Kinh thập tam trưởng lão Tần Mậu này, Tần Phàm không thể không vận dụng đến nó.

- Tiểu tạp chủng cuồng vọng, ta ngược lại muốn nhìn Diêm vương đến tận cùng là thu ngươi hay là thu ta!

Lúc này Tần Mậu ở đối diện, sức lực toàn thân đã nâng lên tới đỉnh, toàn thân kim quang sáng chói, ẩn ẩn có một đầu hư ảnh Cuồng Sư màu vàng bao phủ ở trên người của hắn, tựa hồ là đang thi triển võ kỹ uy lực cường đại.

Tần Phàm nhìn ra được Tần Mậu này tu luyện chính là Kim hệ nguyên khí, đặc tính của nguyên vũ chi khí là cứng rắn và cường hoành, đệ không thể đỡ, cho nên Tần Mậu này căn bản không cần sử dụng vũ khí, toàn thân hắn đều là vũ khí! Ở dưới nguyên vũ chi khí của Kim hệ quán chú, đầu cũng có thể biến thành lợi kiếm giết người!

Được lực phát tán, Tần Phàm cảm giác một cỗ lực lượng mới nương theo đau nhức kịch liệt nhanh chóng sinh sôi trong thân thể, để cho hắn thoáng cái đạt đến lực cấp Linh Vũ sư, đối với trận chiến cùng Tần Mậu này, hắn rốt cục cảm giác được nắm chắc thắng lợi trong tay.

- Lão cẩu, đi tìm chết a!

Tần Phàm nhìn Tần Mậu ngoác tay, lộ ra có chút liêu lĩnh, cố ý dẫn hắn đến công kích.

Phát hiện Tần Phàm bỗng nhiên lấy ra một khóa đan dược, Tần Mậu không khỏi có chút kinh ngạc, không thể tưởng được tiểu tử này chỉ là đến từ cửu phẩm Chân Vũ thế gia, vậy mà có thể tùy tiện lấy ra luyện dược cao cấp như vậy, đợi cảm giác được khí thế trên người Tần Phàm bạo tăng, hắn càng là thay đổi sắc mặt!

Hắn đến từ nhất phẩm Chân Vũ thế gia, kiến thức rộng rãi, như thế nào còn có thể nhận thức không ra đây là Tăng Khí Đan!

Đan dược này nghe nói cực kỳ khó luyện chế, hơn nữa tài liệu linh dược cực kỳ hiếm thấy, coi như là Luyện Đan Sư của Càn Kinh Tần gia hắn kia, cũng là vài năm mới có thể luyện chế một lần, hắn sẽ không may mắn có thể lấy được đan dược trân quý này.

- Tiểu tử này hẳn là kế thừa y bát của thượng cổ đại năng nào đó, trách không được có thể ở trong ngắn ngủn chưa tới một năm từ Tiên thiên Võ sư đột phá đến Linh Vũ sư!

- Hơn nữa vị thượng cổ đại năng này còn để lại một ít đan dược trân quý đã thất truyền, cho nên tiểu tử này mới có vốn liếng liêu lĩnh như thế.

Tần Mậu âm tình bất định nhìn xem Tần Phàm biến hóa, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói, đồng thời cũng sinh ra một cỗ tham niệm! Nếu như có thể giết chết tiểu tử này, như vậy di vật còn sót lại của vị thượng cổ đại năng kia, chẳng phải là rơi vào trong tay của ta sao!

Nghĩ đến tận đây, vẻ tàn nhẫn trên mặt Tần Mậu càng tăng, khí lực toàn thân đề cao, lập tức ở giữa sân vang lên một tiếng sư tử gào thét, ngay sau đó thân hình của hắn lao ra, quang mang màu vàng chớp động, tựa như một đầu Mãnh Sư sẵn mỗi đánh tới Tần Phàm.

- Huyền trọng vực!

Tần Phàm khẽ cười một tiếng, trong miệng chậm rãi phun ra ba chữ, trọng lực ở trong phạm vi ba mươi mét quanh hắn phát sinh kịch biến, một Trọng Lực Vực gần trăm lần lập tức bao phủ hắn và Tần Mậu ở bên trong.

Trọng Lực Vực gấp trăm lần, Tần Phàm vốn chỉ là ở trong tay Cổ Mặc cảm thụ qua, nhưng hôm nay bằng vào Tăng Khí Đan, chính hắn cũng có thể sử dụng rồi.

Huyền trọng vực gấp trăm lần vừa ra, Tần Mậu kia lập tức cảm giác khí cơ bản thân trì trệ, thân thể nặng gấp trăm lần, vũ kỹ cường hoành chuẩn bị tốt vào lúc này thiếu chút nữa thất thủ, bất quá may mắn kinh nghiệm của hắn phong phú, vội vàng dùng nguyên võ chỉ khí của bản thân tràn ra, lúc này mới cảm giác khá hơn một chút, nhưng tốc độ của hắn vẫn là thấp xuống sâu sắc!

Mà vào lúc này, Tần Phàm ở đâu còn có thể cho Tần Mậu cơ hội thích ứng, dưới chân đạp mạnh mặt đất, thân hình lập tức kích xạ mà ra, Hỏa Vân đao trong tay cao cao giơ lên, trực tiếp chém tới hắn.

- Hừ, Cuồng Sư Nộ... PHÁ...!

Cảm giác được khí kinh cường hoành đột nhiên đè xuống kia, Tần Mậu cũng bất chấp đi phá giải huyền trọng vực, thậm chí một tiếng, song chưởng vận kinh, kim mang cứng rắn chớp động, một đầu Cuồng Sư màu vàng từ trong cơ thể của hắn chạy như điên mà ra, đánh tới Tần Phàm.

- Bá Vương đao!

Hỏa Vân đao giống như là Hỏa Vân thiêu đốt, nhiệt độ không khí chung quanh bỗng nhiên tăng lên, đao thể dẫn động đao ý, đao khí vô cùng Bá Đạo giống như tấm lụa vài chục trượng, phô thiên cái địa bổ tới đầu lâu Cuồng Sư màu vàng kia.

Ầm ầm! truyện copy từ

Kinh khí đụng nhau, đất bằng nổ vang một tiếng, khắp nơi đều là bùn đất tung bay, hào quang nguyên võ sáng chói chiếu sáng bầu trời, rất nhiều mạo hiểm giả tới gần đều có thể cảm nhận được mặt đất chấn động cực lớn, có ít người thậm chí đứng không vững ngã nhào trên đất.

Một đôi con mắt kinh ngạc không thôi nhìn về phía bên này, những mạo hiểm giả bình thường kia, ở đâu có cơ hội chứng kiến chiến đấu thanh thế to lớn như vậy, hôm nay nhìn thấy nguyên một đám nhiệt huyết sôi trào, hận không thể một người giao chiến trong đó là mình.

Nhưng trận thi đấu này vẫn chưa hết!

- Tam trọng Man Ngưu xông!

Thời điểm đao khí cùng kinh khí Cuồng Sư kia đụng nhau tiêu tán, Tần Phàm mãnh liệt đè khí lần nữa, đánh ra một quyền, một đầu trâu điên thiêu đốt hỏa diễm hùng hực nhanh chóng thành hình, phần nộ gầm thét đánh tới Tần Mậu.

- U Minh Thủ!

Tần Mậu vừa mới bị đao khí cường hoành bá đạo kia chấn đến khí huyết quay cuồng, vừa định trì hoãn một hơi, nhưng thấy công kích của Tần Phàm đã đến lần nữa, cũng không khỏi nộ quát một tiếng, bàn tay quỷ dị phồng lớn lên một vòng, lộ ra trảo thủ cự đại, được một cỗ khí lực màu vàng bao khóa trong đó, thẳng tắp lao tới.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Man Ngưu Tam trọng kinh nổ bung, cả người Tần Mậu kia cũng không khỏi bị cỗ kinh lực hung hãn này, phản chấn đến lui vài bước, một bước cuối cùng nặng nề đạp ra một cái hố sâu, mặt đất cũng như mạng nhện rạn nứt ra.

- Loại phương thức phát kinh này là Huyền Minh tam trọng phá?

Tần Mậu kia kinh hồn chưa định đứng vững, có chút không thể tin nhìn xem Tần Phàm:

- Huyền Minh tam trọng phá này chính là Địa giai cao cấp vũ kỹ của Càn Kinh Tần gia, chỉ có đệ tử dòng chính mới có thể tu tập, tiểu tử này làm sao có thể biết!

- Càn Kinh Tần gia chúng ta ở hơn hai năm trước có một đệ tử dòng chính mất tích trong lúc lịch lãm rèn luyện, nguyên lai là bị tiểu tạp chủng người giết chết!

Lập tức Tần Mậu kia tựa hồ đột nhiên nhớ ra cái gì đó, một đôi mắt cực kỳ phần nộ nhìn Tần Phàm.

327. Chương 336: Càn Kinh Tần Gia Thập Tam Trưởng Lão, Chết? (1)

Chương 336: Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão, chết? (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••)•••)

Con người Tần Phàm lạnh lùng nhìn xem Tần Mậu này, sát cơ càng đậm, tam trọng Man Ngưu xông này chính là Cổ Mặc kết hợp Man Ngưu xông cùng Huyền Minh tam trọng phá lấy được trên người Tần Hạo Bạch mà được, không thể tưởng được Tần Mậu này vậy mà còn nhận ra, lại suy đoán đến năm đó Tần Hạo Bạch chết cùng mình có quan hệ!

Nhưng hắn biết rõ việc này tuyệt đối không thể bạo lộ, nếu không rất có thể sẽ khiến Càn Kinh Tần gia quang minh chính đại đối phó Nam Phong Tần gia.

- Lão cầu, người biết được nhiều lắm!

Dưới chân đạp mạnh trên mặt đất, thân hình Tần Phàm lao ra, không có cho Tần Mậu này một chút thời gian để thở, mãnh liệt tiến công lần nữa.

Càn Kinh Tần gia thập tam trưởng lão Tần Mậu này, phải chết!

- Tiểu tạp chủng, quả nhiên là người! Càn Kinh Tần gia chúng ta sẽ không bỏ qua người!

Tần Mậu kia nhìn Tần Phàm hằm hằm, khí kinh toàn thân di động, tựa hồ là cực kỳ tức giận, hận không thể lập tức xé xác hắn.

- Cứ tự nhiên.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói, hắn đã nhìn rất rõ. Vừa rồi hắn giết Tần Nghiệp, là Linh Vũ sư của Càn Kinh Tần gia, hơn nữa lại để cho Tần Mậu này biết tiềm lực đáng sợ của hắn, cho dù không có chuyện Tần Hạo Bạch, tin tưởng Càn Kinh Tần gia kia cũng sẽ không chịu buông tha hắn.

Đương nhiên, về sự tình hắn giết Tần Hạo Bạch, tự nhiên là không truyền ra ngoài cho thỏa đáng, nếu không đệ tử dòng chính bị giết, đầy đủ để cho Càn Kinh Tần gia tìm được lý do trực tiếp động thủ với Tần Phàm.

Hôm nay bởi vì hai người thi đấu thanh thế thức sự quá to lớn, mạo hiểm giả bốn phía vì bị dư âm ảnh hưởng, đều thối lui xa xa, hơn nữa trên chiến trường tiếng giết một mảnh, ngược lại là không cần lo lắng có người nghe được bọn hắn đối thoại.

Cho nên chỉ cần giết Tần Mậu này, hết thủy văn như thường! Dù cho có đồn đãi truyền đi là mình giết Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão, sợ cũng không có mấy người tin tưởng, chớ nói chi chuyện này là Tần Mậu âm thầm động thủ, Càn Kinh Tần gia là phương đuổi lý, có lẽ sẽ khiến cho bọn hắn đối với Tần Phàm càng thêm kiêng kỵ! Nhưng không thể cầu thành lý do cho bọn hắn trực tiếp động thủ!

- Kỳ thật ta cũng sẽ không bỏ qua Càn Kinh Tần gia người đấy!

Tần Phàm lập tức cười lạnh một tiếng, trường đao cắt ngang, khí kinh cường hoành mang theo khí tức nóng rực cuộn cuộn chém tới trước ngực Tần Mậu.

Bởi vì lúc này ở dưới trọng lực gấp trăm lần, tốc độ của Tần Mậu không bằng Tần Phàm, thấy trường đao của Tần Phàm chém tới, hắn căn bản không kịp né tránh, chỉ có thể ngạnh kháng lần nữa!

Tần Mậu này tu luyện chính là Kim Hành nguyên khí, tuy được khí kinh bao trùm, vốn một đôi tay thịt cũng cứng rắn như vũ khí, nhưng vũ khí của Tần Phàm chính là Hỏa Vân đao, cũng không phải là vũ khí bình thường!

Bản thân Hỏa Vân đao này mang theo khí tức nóng rực, mà Tần Phàm tu luyện lại chính là Hỏa hệ nguyên khí, Hỏa khắc Kim, mấy lần đối binh, Tần Mậu ăn không ít thiệt thòi.

Tăng thêm lực lượng nhục thân của Tần Phàm mạnh đến nỗi đáng sợ, mỗi nhất kích đều có ngàn cân, hơn nữa mang theo đao ý Bá Đạo, Tần Mậu cảm thấy mình đối kháng thoáng một phát, thân thể đã bị chấn đến ngũ tạng lệch vị. Cổ tình muốn thoái lui sử dụng vũ kỹ, nhưng tốc độ của Tần Phàm lại nhanh hơn hẳn, Như Ảnh Tùy Hình, từng bước áp bức, căn bản không để cho hắn bất cứ cơ hội nào.

Cho nên qua hai lần giao phong, Tần Mậu vẫn luôn là bị Tần Phàm đè đánh, thân hình không ngừng lui về phía sau, dưới chân không ngừng giẫm ra hố, tóc bay loạn xạ, quần áo trên người cũng có chút rách rưới, có thể nói là chật vật không chịu nổi.

Phanh!

Rốt cục, Tần Mậu này còn không dễ dàng tìm được một cơ hội, dùng nguyên võ chi khí hùng hậu ngưng ra một cái tấm chắn kim sắc trước người, chặn một kích mạnh mẽ kế tiếp của Tần Phàm, thân hình nhanh chóng thoái lui vài chục bước, cũng mượn cái này kéo ra chút khoảng cách, thoáng trì hoãn một hơi.

Thấy Tần Phàm rất nhanh lại muốn bức gần tới, hắn cắn răng một cái, hai tay đột nhiên kết thành một thủ thế kỳ quái, lập tức kim sắc lưu quang di chuyển toàn thân của hắn, vào lúc này khí kinh toàn thân hắn đều bị dẫn dắt, không ngừng nhảy động ra bên ngoài.

Xì xì!

Đột nhiên thanh âm rất nhỏ vang lên, như dòng điện tích lũy, hào quang kim sắc như tơ ở trên thân thể Tần Mậu không ngừng hiện lên, sau đó một quang cầu kim sắc khoảng ba bốn trượng, bắt đầu bao phủ cả người hắn.

Quang cầu kim sắc này vô cùng chói mắt, giống như mặt trời chiếu sáng trọn bầu trời đêm, che dấu cả người Tần Mậu ở trong đó, làm cho người ta nhìn không thấy thân ảnh của hắn.

- Một chiêu này thoát nhìn phải hao phí không ít nguyên võ chi khí, lão gia hỏa này đến tột cùng là làm cái gì?

Tần Phàm trông thấy Tần Mậu này đột nhiên xuất thủ như vậy, không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn.

Nhưng xuất phát từ cẩn thận, Tần Phàm cũng không dám tùy tiện công kích qua, chỉ đứng tại nguyên chỗ nhìn xem mặt trời kim sắc kia, âm thầm đề phòng, nhìn xem đối phương đến tột cùng là muốn làm cái gì.

Tần Mậu này làm ra thanh thế lớn như vậy, tự nhiên là hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người, mà nhìn xem mặt trời kim sắc này, trong nội tâm mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Có thể hình thành quang cầu lớn như thế, cái kia cần hao phí võ khí là bọn hắn không cách nào tưởng tượng! Đương nhiên, đại bộ phận người trong bọn họ cũng không cách nào tưởng tượng được nguyên võ chi khí đến tột cùng là như thế nào, chỉ biết là lúc này Tần Mậu cho người cảm giác rất mạnh!

Mà ở dưới ánh sáng kim quang, thân ảnh đơn bạc của Tần Phàm càng lộ ra đơn bạc rất nhiều, cho người cảm giác yếu nhược. Vào lúc này, đoàn viên của Ấn Thế mạo hiểm đoàn cũng không khỏi vì đoàn trưởng bọn họ lo lắng.

- Lão cầu, muốn trốn trong đó sao? Còn chưa cút ra nhận lấy cái chết?

Tần Phàm nhìn xem tiểu mặt trời kim sắc kia, tựa hồ đang không ngừng lớn mạnh, đã qua gần 10 giây mà không thấy thân ảnh Tần Mậu kia hiển hiện ra, hắn cố ý chửi bậy một tiếng.

Nhưng thấy bên trong vẫn không có tin tức truyền ra, hắn liền thử chém vào quang cầu một đao, lập tức một đạo đao khí hẹp dài mang theo tiếng xé gió bén nhọn chém về phía trước.

Bồng!

Tần Phàm phát ra một đạo đao khí này rơi xuống mặt ngoài quang cầu, giống như là bùn nhào vào nước, vậy mà chậm rãi tan rã, cuối cùng ở phía trên thậm chí không có để lại một tia rung động.

- Lão gia hỏa này quả nhiên có chút bản sự.

Tần Phàm không khỏi nhướng mày.

Nhưng vào lúc này, quang cầu kim sắc cực lớn kia bắt đầu quay cuồng, tựa hồ có rất nhiều quái thú phần nộ ở bên trong lao nhanh gầm thét, nhưng hào quang kim sắc này ngược lại càng trở nên chói mắt, chiếu bốn phía giống như ban ngày.

XÍU...UU!! XÍU...UU!! XÍU...UU!!

Đột nhiên ở bên trong quang cầu kia có vô số chùm tia sáng sắc bén lao ra, tiếng xé gió lợi hại không dứt bên tai, từng đạo lưu quang, như vô số mũi tên vạn thiên phi vũ, nhưng mục tiêu của tất cả bọn nó đều là hướng về Tần Phàm!

328. Chương 337: Càn Kinh Tần Gia Thập Tam Trưởng Lão, Chết? (2)

Chương 337: Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão, chết? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Hừ, phải ra rồi ư!

Tần Phàm thầm hừ một tiếng, sau đó Hỏa Vân đao trong tay không ngừng vung vẩy, ngăn từng mũi tên kia, mà những mũi tên rơi vào trên người hắn, bởi vì có Huyền Vũ chi khí cứng rắn trải rộng toàn thân, nên không có tạo thành tổn thương rất lớn. xem tại

- Lão cầu, người có ý mê hoặc lâu như vậy, cũng chỉ có trình độ này sao?

Tần Phàm khinh thường cười cười, nhưng ngay sau đó, lúc hắn nhìn lại quang cầu kia lần nữa, lại phát hiện quang cầu này bắt đầu cực kỳ nhanh co rút lại, thân ảnh Tần Mậu cũng dần dần hiển lộ ra.

- Có phải mê hoặc hay không người rất nhanh sẽ biết!

Thanh âm tràn đầy tự tin của Tần Mậu cũng vào lúc này truyền đến.

Oanh!

Một tiếng chấn vang, thân hình Tần Mậu hoàn toàn hiển lộ ra, toàn thân hắn lúc này bị một tầng kim sắc bao vây, cả người giống như mặc vào kim giáp cứng rắn, mà phía trên kim giáp còn nhô lên gai nhọn, lộ ra dữ tợn và uy phong lâm lâm.

Bành!

Dưới chân đạp mạnh, thân hình Tần Mậu cực kỳ nhanh phóng tới Tần Phàm, vào lúc này tốc độ của hắn lại không hề bị Huyền trọng vực ảnh hưởng, thậm chí còn nhanh hơn lúc này không ít, thoáng qua trong lúc đó liền đi tới trước mặt Tần Phàm.

XÍU...UU!!

Trên nắm tay đột nhiên xuất hiện một cây thật dài nhọn hoắt, giống như trường mâu đâm tới lồng ngực Tần Phàm.

- Đoàn trưởng cẩn thận!

Vương Thành một mực chú ý lại đây thấy một màn như vậy cũng không khỏi kêu ra tiếng, mà một cái thất thần này, thiếu chút nữa bị đối thủ đánh trúng thương.

Nhưng tốc độ của Tần Mậu thật sự là quá nhanh, thanh âm của Vương Thành còn chưa rơi, Tần Phàm cũng không kịp né tránh, cây gai nhọn hoắt kia thẳng tắp đâm trúng lồng ngực Tần Phàm.

- Đoàn trưởng!

Bên này thanh thế cực lớn sớm đã hấp dẫn mọi người chú ý, vào lúc này rất nhiều đoàn viên của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đồng dạng thấy được một màn này, cũng không khỏi kinh hô ra tiếng, thậm chí có đoàn viên không biết tự lượng sức mình tiến lên hỗ trợ.

Nhưng vào lúc này...

- Lão cầu, như vậy thôi sao?

Tần Phàm lại đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thẳng đối phương, trong miệng cười lạnh nói.

Chỉ thấy lúc này trường mâu trên nắm tay Tần Mậu kia đã bị một cổ khí lưu hoàng sắc chống đỡ, mà hai tay của Tần Phàm cũng thò ra, nắm chặt cổ tay của đối phương.

Sau khi Tần Mậu thi triển một chiêu vũ kỹ quỷ dị này, khách quan mà nói hoàn toàn chính xác là tốc độ cùng lực lượng đều đề cao rất lớn, hơn nữa từ kim giáp này xem ra, phòng ngự cũng sẽ không thấp!

Nhưng mà...

Tần Phàm cũng không yếu! Hắn luyện hóa được viên Huyền Vũ Ma chủng thứ ba, ngoài thân có được một tầng phòng ngự Huyền Vũ chi khí siêu cường, cứng rắn như bảo giáp!

Hơn nữa khí lực bản thân hắn cũng đã vượt xa một nửa Linh Vũ sư, cho nên một kích nhìn như vô cùng hung hãn của Tần Mậu này, chỉ là vừa đột phá Huyền Vũ chi khí của Tần Phàm, chạm vào da của Tần Phàm, để lại một vết máu nhẹ nhàn mà thôi!

Hôm nay, cổ tay của Tần Mậu đã bị Tần Phàm bắt lấy, chỉ bằng vào lực lượng, người phía trước như thế nào bì kịp được hắn!

Tần Mậu này sai rồi, hắn không nên cùng Tần Phàm cận thân bác đấu!

Tần Phàm dứt khoát buông tha Hỏa Vân đao, sau đó hai tay nắm chặt cổ tay Tần Mậu, bàn chân đạp mạnh, mãnh liệt dùng lực, kéo cả người Tần Mậu lên, tại chỗ xoay tròn hai vòng, lại nặng nề nện trên mặt đất!

Oanh!

Cái ném này, trực tiếp làm mặt đất xuất hiện một cái hố to, trên mặt Tần Mậu xuất hiện biểu lộ kinh ngạc vạn phần, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra phòng ngự cùng lực lượng của Tần Phàm vậy mà cường đến trình độ này!

Hắn biết rõ trạng thái vừa rồi của mình, vô luận tốc độ hay lực lượng đều có thể nói là đã đạt đến Linh Vũ sư đỉnh phong! Nhưng vẫn không gây thương tổn cho Tần Phàm!

Cái quái thai này! Hoàn toàn là quái thai!

Trong nội tâm Tần Mậu lật lên sóng to gió lớn, hắn biết rõ vô luận như thế nào cũng phải giết chết thiên tài tiềm lực vô hạn trước mắt này!

Chẳng qua hiện nay hắn đã bị Tần Phàm chế trụ, căn bản không cho phép hắn đa tưởng! Vừa mới ném Tần Mậu tới mặt đất, ngay sau đó Tần Phàm liền một quyền đập tới bộ ngực của hắn!

Bành!

Nhưng Tần Phàm chỉ cảm thấy phía trên kim giáp này truyền đến phản lực cường hoành, một quyền này của hắn vậy mà không có lưu lại một vết rách.

Trên mặt Tần Mậu lộ ra một tia trêu tức vui vẻ, hắn đối với trạng thái phòng ngự của mình hiện tại rất có tự tin, cho dù là Linh Vũ sư đỉnh phong khó có thể đánh bại.

Thấy Tần Phàm không làm gì được mình, lập tức toàn thân Tần Mậu này đột nhiên có vô số gai nhọn xông ra, cả người dữ tợn giống như con nhím.

Gai nhọn xuất hiện bất thành linh, Tần Phàm cũng không khỏi tránh ra nửa bước.

Nhưng mà, khi Tần Mậu đang có chút đắc ý muốn động thân, Tần Phàm lại lần nữa lần người lên trước, đồng thời, cánh tay Kỳ Lân dữ tợn hiện ra trạng thái mạnh nhất, Linh Hàn sắc trang cũng đồng thời xuất hiện.

Oanh!

Nháy mắt sau đó, nắm đấm của Tần Phàm đập vào phía trên đầu lâu của Tần Mậu...

Lúc này toàn thân Tần Mậu đều bị khí kinh kim sắc như thực chất bao phủ, thậm chí ở phía trên đầu lâu cũng tạo thành một mũ bảo hiểm kim sắc, thoát nhìn vô cùng cứng rắn, tựa hồ là không thể phá vỡ!

Tần Mậu đối với cái này cũng thập phần tự tin!

- Tiểu tử, không có tác dụng đâu, dùng lực lượng của ngươi, không có khả năng công phá phòng ngự của ta!

Tần Mậu nhìn nắm đấm của Tần Phàm công kích tới, trong hai tròng mắt hơi có chút khinh thường, nhưng ngay sau đó, hắn phát hiện cánh tay của Tần Phàm hiện ra lân giáp dữ tợn! Sau đó hắn chứng kiến một bao tay đặc biệt cũng xuất hiện trên nắm tay!

Bộ dáng trêu tức vui vẻ trên mặt Tần Mậu kia không khỏi trì trệ! Hắn nhớ rõ sau khi Triều thánh kết thúc, Tần Hạo Dương có hướng gia tộc đề cập tới, trong tay Tần Phàm nắm giữ vũ kỹ đặc thù, cánh tay có thể dị biến như của Thần thú gia tộc Đại Khôn quốc, nghe nói lực lượng có thể gia tăng rất lớn!

Kinh nghiệm nhiều năm cùng trực giác nói cho hắn biết, một quyền này của Tần Phàm mang theo khí lực hoàn toàn chính xác không giống bình thường, năng lượng nóng rực trong không khí bổ nhào vào trên mặt của hắn, nắm đấm chưa tới, nhưng quyền phong này thậm chí đã sớm để cho hắn cảm nhận được một tia bất an.

Trong nháy mắt nắm đấm của Tần Phàm rơi vào trên đầu Tần Mậu, biểu lộ trên mặt hắn thoáng chốc sinh ra rất nhiều biến hóa, từ trêu tức khinh thường đến ngạc nhiên ngưng trọng, lại đến khấn trương và thống khổ, cuối cùng là tuyệt vọng cùng dữ tợn...

Bành!

Nắm đấm của Tần Phàm bộc phát ra khí kinh cường hoành, nguyên vũ chi khí Hỏa thuộc tính ở trong Linh Hàn bao tay phun ra, rốt cục hung hăng đánh vào đầu lâu của Tần Mậu!

Lập tức một thanh âm nặng nề vang lên, giống như là quả Boom chôn dưới bùn đất đột nhiên bạo tạc nổ tung, như là tầng mây dày đặc che chặn xuân lôi, thanh âm kia có chút áp lực, muốn oanh oanh liệt liệt, nhưng không thể phát huy vô cùng tinh tế.

329. Chương 338: Không Một Ai May Mắn Thoát Khỏi.

Chương 338: Không một ai may mắn thoát khỏi.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Sau một tiếng nổ vang này, toàn bộ mũ bảo hiểm kim sắc của Tần Mậu xuất hiện biến hình, mà ngũ quan của hắn cũng chậm chậm trở nên vụn vỡ, máu tươi ở trên trán bắt đầu chảy ra, chậm rãi chảy tới hai mắt, bộ dáng trở nên càng ngày càng dữ tợn!

- Vậy sao?

Thanh âm đậm đặc của Tần Phàm truyền vào trong tai Tần Mậu, lúc này hắn cảm giác được mũ bảo hiểm kim sắc kia đã vỡ ra, gai nhọn bên trên đã thu vào đầu lâu của hắn.

- Ah...

Tần Mậu phát ra gầm lên giận dữ, nổi giận đẩy Tần Phàm ra, thân thể thật vất vả giãy dụa đứng lên, ngược lại lui ra sau mấy bước, nhưng lúc này thương thế của hắn đã quá nặng, thân hình lão đảo lắc lư, tùy thời đều có thể té trên mặt đất.

Hai người giao phong phát sinh quá nhanh, thậm chí lúc này ở tràng rất nhiều người còn không kịp phản ứng, mới vừa rồi rõ ràng là gai nhọn của Tần Mậu đâm vào lồng ngực Tần Phàm, nhưng đột nhiên tầm đó, hắn bị Tần Phàm quật ngã trên đất, hơn nữa thoáng cái còn biến thành hình dạng này.

Đoàn trưởng quá mạnh mẽ!

Cuối cùng người của Ân Thế mạo hiểm đoàn chỉ phải cho ra đáp án này, một chút lo lắng vừa mới đều tan thành mây khói, lúc này lộ ra càng thêm chán phần.

Hôm nay, hai gã Linh Vũ sư của đối phương đã bị đoàn trưởng giết một gã, mà một gã này, bọn hắn cũng nhìn ra đã là nỗ lực hết đà, rất nhanh sẽ chết!

Hai gã Linh Vũ sư quyết đấu, đối với toàn bộ chiến trường mà nói là ảnh hưởng chung kết! Tần Phàm cường hoành, lần nữa cổ vũ lấy sĩ khí Ân Thế mạo hiểm đoàn, thắng lợi đã nghiêng về bên họ!

Mà thấy thắng lợi sắp tới gần, bọn hắn không còn giữ lại khí lực! Vừa rồi Ân Thế mạo hiểm đoàn còn nhận lấy một ít áp chế, nhưng lúc này bắt đầu phản công cũng trở nên càng thêm lăng lệ ác liệt! Đánh liên quân đối phương liên tiếp bại lui!

Chỉ cần Linh Vũ sư này vừa chết!

Cơ bản có thể định thắng ván cục rồi.

Mà ở bên trong tiếng chém giết vang vọng chân trời, trên mặt dữ tợn của Tần Mậu đều là huyết, ánh mắt hung ác như độc xà gắt gao nhìn chăm chăm về Tần Phàm trước mặt, trong lòng của hắn đại hận!

Hắn đường đường trưởng lão của một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, uy danh hiển hách, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra mình sẽ thua một tiểu tử chưa tới hai mươi tuổi!

- Người cái tiểu tạp chủng này, người sẽ không có kết cục tốt, người đắc tội Càn Kinh Tần gia chúng ta, người phải chết! Mà toàn bộ Nam Phong Tần gia của người, cũng đều chôn cùng người!

Ngực cấp tốc phập phồng, lúc này kim quang trên người Tần Mậu đã trở nên ảm đạm, thanh âm khàn giọng nói, ý đồ làm giấy dụa cuối cùng.

- Ha ha, đáng tiếc, ta có thể có kết cục tốt hay không, ta tạm thời không có cách nào dự tính, nhưng coi như là có, lão đầu người cũng không có cơ hội thấy được.

Tần Phàm nhếch miệng mỉm cười, trên mặt gọn sóng không sợ hãi, hời hợt nói:

- Chẳng qua nếu như Càn Kinh Tần gia tiếp tục gian ngoan mất linh mà cùng ta đối nghịch, có lẽ bọn hắn sẽ chôn cùng người.

- Ha ha, thật sự là đồng dạng! Tần Phàm, ta thừa nhận hôm nay hoàn toàn chính xác không phải là đối thủ của người, nhưng chỉ bằng người muốn đối nghịch cùng Càn Kinh Tần gia ta?

- Từ xưa đến nay, nhân vật thiên tài ngàn vạn, cuối cùng nhất có thể trở thành cường giả lại có mấy người! Một Linh Vũ sư nhỏ nhỏ giống như người, Càn Kinh Tần gia ta muốn giết chết người như giết một con kiến! nguồn

Tần Mậu nhe răng cười dữ tợn.

- Vậy sao?

Tần Phàm không sao cả cười cười, sau đó thăm vạt kinh khí, cũng không hề dong dài cùng Tần Mậu, ý định trực tiếp giải quyết tính mệnh lão đầu này, nhanh chóng dứt chiến sự, để tránh hấp dẫn thế lực khác chú ý.

Nhưng ngay lúc này, Tần Mậu kia lại lui ra sau lần nữa, sau đó trong tay hắn đột nhiên kết xuất một thủ ấn kỳ quái, phun ra một ngụm máu tươi, mà theo một hồi huyết vụ kia tràn ngập, thân hình của hắn cực kỳ quỷ dị biến mất ngay tại chỗ.

Nguyên lai vừa rồi hắn nói nhiều như vậy, chỉ là muốn kéo dài thời gian dẫn dắt chú ý của Tần Phàm, vốn một mục ý định là nhân cơ hội chạy trốn.

- Trưởng lão của Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, át chủ bài quả nhiên là rất nhiều.

Tần Phàm có chút nhú mày, vừa rồi hắn tưởng rằng nắm chắc thắng lợi trong tay, mới cùng Tần Mậu kia nhiều lời hai câu, lại không thể tưởng được Tần Mậu này bị tổn thương nặng như vậy, còn có thể sử dụng thủ đoạn quỷ dị này.

Sau một lát, trong một rừng cây cách đó gần ngàn mét, chợt hiển hiện một đạo Huyết Ảnh, sắc mặt Tần Mậu trắng bệch hiện ra, trong cổ họng kịch liệt ho khan một tiếng, hung ác thâm nghiêm:

- Tiểu tạp chủng, chờ ta về đến gia tộc gọi đủ nhân thủ, lại tới tìm ngươi tính sổ, đến lúc đó, nhất định phải nghiền xương ngươi thành tro!

Lúc này bởi vì kim quang trên người hắn đã biến mất toàn bộ, mà phương hướng hắn đào tẩu là khu rừng cây không có người giao chiến, một mảnh đen kịt, tầm nhìn cực kém, tăng thêm hắn cố ý thu liễm khí tức, hắn tin tưởng Tần Phàm không có cách nào phát hiện mình nữa rồi.

Nhưng mà! Ngay khi hắn nhìn lại phương hướng của Tần Phàm ở phía sau, lại phát hiện lúc này Tần Phàm đã không còn ở đó!

- Tiểu tạp chủng này chạy đi đâu rồi hả?

Tần Mậu trốn ở phía sau một cây đại thụ, hai mắt ngưng tụ, nhìn lại trên chiến trường lần nữa, nhưng cơ hồ nhìn toàn trường cũng không có trông thấy thân ảnh Tần Phàm!

- Không để ý tới! Vẫn là trước ly khai đây nói sau!

Trong nội tâm Tần Mậu này bỗng nhiên xẹt qua một tia bất an, nhanh chóng từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khóa chữa thương đan muốn nuốt vào, sau đó sẽ lập tức ly khai.

XÍU...UU!!

Nhưng vào lúc này, một đạo kinh khí đột nhiên lao đến, chau đung chữa thương đan trong tay Tần Mậu lập tức bị đạo kinh khí này đánh nát, chữa thương đan cũng rơi xuống trên mặt đất.

- Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão, như thế nào kẹp lấy cái đuôi đi nhanh như vậy?

Thanh âm trêu tức của Tần Phàm truyền đến bên tai của hắn, thân ảnh ở trên một cây đại thụ cách đó không xa.

Trải qua ba khóa Ma chủng cải tạo, ngũ giác của hắn vốn vượt xa thường nhân, thính lực cùng thị lực đều vô cùng tốt, có thể nói trong vòng mấy trăm mét có thể nhìn rõ một con kiến, tăng thêm lực dò xét kinh khủng của Cổ Mặc, thời điểm Tần Mậu vừa mới thi triển thủ đoạn chạy trốn, hắn đã thấy được Huyết Ảnh cơ hồ nháy không thể thấy kia, sau đó một mực đi theo đến trong rừng cây.

- Tiểu tạp chủng, ngươi chết không yên lành...

Vào lúc này, Tần Mậu rốt cục cảm giác tuyệt vọng truyền khắp toàn thân, trong miệng phát ra gầm rú âm độc cuối cùng.

Nhưng mà hắn còn chưa dứt lời, một đạo đao khí hỏa diễm chém tới hắn, rất nhanh ánh lửa bay lên trong rừng rậm, lập tức cây cối chung quanh ngổn ngang lộn xộn, thậm chí hừng hực thiêu đốt.

Sau đó cái này đã từng không ai bì nổi, nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão, trừng hai mắt, thân hình chậm rãi ngã xuống, biến thành một cỗ thi thể nám đen.

330. Chương 339: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (1)

Chương 339: Đuổi tận giết tuyệt. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Tần Phàm biết rõ kim giáp trên người Tần Mậu này đã biến mất, hơn nữa bản thân bị trọng thương, cuối cùng còn thi triển Huyết Chú đào thoát, thậm chí ngay cả võ giáp bình thường cũng không thể khởi động, cho nên hắn có thể kết luận một đao tất sát.

Nhàn nhật nhìn thoáng qua trên mặt đất, bàn tay khẽ hấp, thu trữ vật giới chỉ của Tần Mậu, sau đó thân hình lóe lên, đã đi ra rừng cây, tùy ý để đại hỏa đốt thi thể hắn thành tro bụi.

Trở lại bên trong chiến trường, Tần Phàm như thiểm điện ra tay giúp Quan thị huynh đệ giải quyết đoàn trưởng Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn Chu Hồng Liệt, lại giết vài tên thực lực Tiên Thiên Võ sư trở lên.

Lúc này, liên quân ba mạo hiểm đoàn tạo thành cũng biết đại thế đã mất, sớm là quân lính tan rã, rất nhanh bị sát thương vô số, còn lại chưa đủ hai trăm người.

- Tất cả thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn lui trở lại trong sơn cốc, không được đi ra.

Ánh mắt Tần Phàm đảo qua toàn trường, sau đó thanh âm truyền khắp toàn bộ chiến trường.

Mọi người của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn nghe được thanh âm này cũng không khỏi khẽ giật mình, không rõ đoàn trưởng của mình là có ý gì, lúc này Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đã rõ ràng thắng lợi trước mắt rồi, như thế nào ngược lại phải lui giữ?

Bất quá bình thường Trần kỳ huấn luyện hoàn toàn chính xác là không tệ, Ẩn Thế mạo hiểm đoàn là tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh, hơn nữa hình tượng cao lớn vừa rồi của Tần Phàm đã xâm nhập trong lòng mọi người, mặc dù có chút khó hiểu, nhưng mọi người vẫn rất nhanh chấp hành, ở trong thời gian cực ngắn toàn bộ lui về trong sơn cốc.

Rống! Rống! Rống! Rống!

Mà trong nháy mắt tiếp theo, ở trong rừng cây thiêu đốt kia, bỗng nhiên có bốn con cọp mọc cánh cực lớn bay ra, hai cánh vỗ một cái, trên chiến trường là chết tổn thương một mảng lớn, móng vuốt tùy ý một trảo, mấy mạo hiểm giả hóa thành thịt nát.

- Thiên Sí Hổ!

Trên chiến trường khắp nơi đều là các loại sợ hãi thét lên, đám liên quân chạy trốn khắp nơi, nhưng mà tốc độ như thế nào bì kịp được Thiên Sí Hổ?

Tần Phàm đạm mạc mà nhìn xem một màn này.

Hắn suy đoán, qua một thời gian ngắn, trên Đại Càn phong vân có thể sẽ xuất hiện một đoạn miêu tả như vậy:

Miền tây Vân Châu, tới gần Thanh Sơn trấn Yêu Thú Hoang Nguyên, đã xảy ra một lần mạo hiểm đoàn hỗn chiến đại quy mô, mà ở trong hỗn chiến, bốn đầu Thiên Sí Hổ đột nhiên xuất hiện, mạo hiểm giả tham gia hỗn chiến không một ai may mắn thoát khỏi...

Bốn đầu Thiên Sí Hổ này tự nhiên là Tần Phàm để lại trong rừng cây, hôm nay năm đầu Thiên Sí Hổ mà hắn nhốt ở trong không gian Tạo Hóa Kim Liên, ngoại trừ đại Thiên Sí Hổ kia, bốn con khác đều bị hắn thuần phục.

Mà Tạo Hóa Kim Liên bị hắn luyện hóa giấu vào trong cơ thể, lúc cần tùy thời có thể gọi ra.

Về phần thời gian trong không gian Tạo Hóa Kim Liên biến hóa, sau khi hắn hoàn toàn luyện hóa cũng đã có thể khống chế cơ bản, tuy vẫn chưa tiến hành biến hóa thời gian lớn hơn, nhưng điều chỉnh thời gian

đồng bộ cùng bên ngoài vẫn là có thể, cho nên hiện tại hắc nuôi Thiên Sí Hổ trong không gian Tạo Hóa Kim Liên, sẽ không có vấn đề gì.

Trong sơn cốc trú quân của Ân Thế mạo hiểm đoàn, tuy đám đoàn viên đều nghe lệnh về tới trong sơn cốc, nhưng một ít đoàn viên trong đó nghe tiếng kêu vô cùng bi thảm bên ngoài kia, vẫn là nhìn không được quay đầu nhìn tình huống bên ngoài, dù sao Tần Phàm cũng không có lệnh nói không thể nhìn xem.

Vừa xem xét, tất cả mọi người không khỏi kinh hãi thất sắc, ngay sau đó là từng tiếng kinh hô đè nén.

- Trời ạ! Ta không có nhìn lầm chứ?

- Thiên Sí Hổ!

- Đó là lục cấp hậu giai yêu thú Thiên Sí Hổ!

Thiên Sí Hổ chính là vương giả bên trong lục cấp yêu thú, danh khí thật lớn, cơ hồ tất cả mạo hiểm giả đều nhận ra chúng.

- Làm sao Thiên Sí Hổ có thể đột nhiên xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ là thú triều xuất hiện sao?

Khi thấy vài đầu quái vật khổng lồ này, trong khoảng thời gian ngắn ở trong sơn cốc cũng không khỏi xuất hiện một hồi hoảng loạn.

Thanh Thạch trấn xem như là khu quần cư tới gần Yêu Thú Hoang Nguyên nhất của nhân loại rồi, bởi vì vị trí địa lý, mật độ ở đây phát triển, lưu lượng người thật lớn, nhưng thường cách một đoạn thời gian, tại đây sẽ phát sinh thú triều!

Sẽ có đại lượng yêu thú ở bên trong Yêu Thú Hoang Nguyên lao ra, mỗi khi đến lúc đó, người nơi này sẽ di tản, đội thú triều đi qua mới trở về!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao kiến trúc trong thị trấn nhỏ này đều dùng đá xanh chắc chắn xây thành, đó cũng là vì phòng ngừa bị yêu thú trùng kích mà tạo thành phá hủy nghiêm trọng.

Những năm gần đây, Thanh Thạch trấn đã thật lâu không có xuất hiện qua thú triều rồi, hơn nữa rất ít khi sẽ xuất hiện yêu thú cao cấp như Thiên Sí Hổ!

Cho nên, trong khoảng thời gian ngắn tất cả mọi người đều không thể tin được, khi thấy bốn quái vật khổng lồ vốn nên xuất hiện ở vòng trong của Yêu Thú Hoang Nguyên này, có ít người còn cho là mình nhìn lầm rồi, dù sao bây giờ bên ngoài còn là một mảnh đen kịt, tầm nhìn rất thấp.

Nhưng khi nghe được đồng bạn chung quanh kinh hô, lẫn nhau tầm đó đều xác nhận!

Trước nơi trú quân của bọn hắc, đích thật là có bốn con hổ cực lớn! Đó là lục cấp yêu thú Thiên Sí Hổ!

- Trách không được đoàn trưởng bảo chúng ta rút lui trở về sơn cốc, chỉ sợ hắc sớm phát hiện vài đầu Thiên Sí Hổ này rồi!

- Là đoàn trưởng đã cứu chúng ta một mạng!

- Chúng ta nhanh che dấu tốt, đừng cho Thiên Sí Hổ phát hiện!

Trông thấy những mạo hiểm giả của liên quân kia bị Thiên Sí Hổ dễ dàng xé mở, sắc mặt các thành viên Ân Thế mạo hiểm đoàn cũng không phải dễ nhìn, đồng thời cũng đều lòng còn sợ hãi, thầm nghĩ nếu như không phải vừa rồi bởi vì đoàn trưởng lệnh trở lại trong sơn cốc, như vậy thì thể bên ngoài sẽ nhiều hơn cái của mình.

- Đoàn trưởng vẫn còn thủ vững cho chúng ta một phòng tuyến cuối cùng, hắc đứng ở miệng hang, là sợ những Thiên Sí Hổ kia sẽ công kích tới.

Nhìn về phía thân ảnh thiếu niên áo xanh ở cửa sơn cốc cách đó không xa, trong nội tâm bọn hắc đều tràn đầy cảm kích cùng tin phục.

Lúc trước trong bọn họ có ít người có lẽ còn oán trách qua Tần Phàm không đủ tư cách, danh vọng của Tần Phàm ở trong Ân Thế mạo hiểm đoàn không bằng Trần Kỳ.

Tuy Trần Kỳ một mực nói cho bọn họ Tần Phàm mới là đoàn trưởng của bọn hắn, hơn nữa bọn hắn phục dụng luyện được đều là Tần Phàm cung cấp, nhưng dù sao bọn hắn cũng chưa từng gặp qua Tần Phàm!

Bất quá hôm nay, Tần Phàm xuất hiện ở trước mặt mọi người, vốn là nhẹ nhõm chiến thắng Quan thị huynh đệ, thể hiện ra thực lực của mình!

Sau đó càng là độc chiến hai gã Linh Vũ sư, rung động một đám đoàn viên của Ân Thế mạo hiểm đoàn, đây là phách lực! Hiện tại hắn để ọi người tránh khỏi Thiên Sí Hồ đồ sát, cứu được mọi người một mạng, càng canh giữ ở miệng hang, cái này là đảm đương!

Ít nhất thoát nhìn chính là như vậy!

- Có thực lực, có phách lực, có đảm đương, người như vậy như thế nào còn không xứng thành đoàn trưởng của chúng ta?

331. Chương 340: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (2)

Chương 340: Đuổi tận giết tuyệt. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”)••)

Cho nên thân phận đoàn trưởng của Tần Phàm vào lúc này rốt cục đã nhận được tán đồng, thậm chí danh vọng một lần hành động vượt qua Trần Kỳ, đã trở thành nhân vật linh hồn của Ân Thế mạo hiểm đoàn!

Đương nhiên, Tần Phàm là không có cân nhắc nhiều như vậy, hắn thả ra bốn đầu Thiên Sí Hồ kia, mục đích lớn nhất kỳ thật là quấy nhiễu ánh mắt, để cho Càn Kinh Tần gia không cách nào chứng thực là mình giết chết Thập Tam trưởng lão của bọn hắn, như vậy bọn hắn không thể quang minh chính đại đối phó mình cùng Nam Phong Tần gia.

Về phần âm thầm ra tay, chỉ cần không phải đến Võ Thánh, Tần Phàm hắn còn không phải quá sợ hãi! Dù sao lấy thực lực của hắn bây giờ, cho dù là Linh Vũ sư hậu kỳ cũng có sức đánh một trận rồi!

Cho dù đánh không lại, hắn còn có thể lợi dụng Chu Tước chi dực chạy trốn! Chạy không thoát, còn có thể trốn đến trong không gian Tạo Hóa Kim Liên!

Hắn cẩn thận nghiên cứu qua kết cấu thần kỳ của Tạo Hóa Kim Liên, phát hiện nó có thể lớn có thể nhỏ, thời điểm lớn có thể cao bằng mấy tầng lầu, lúc nhỏ thì như bụi bậm!

Đương nhiên, dùng khổng chế bây giờ của hắn đối với Tạo Hóa Kim Liên, còn là xa xa không có thể biến hóa đến trình độ mất thường không thể thấy.

Nhưng bởi vì bên trong Tạo Hóa Kim Liên tự thành không gian, hơn nữa xác ngoài vô cùng cứng rắn, cho nên chỉ cần trốn đến bên trong, trừ khi là Võ Thánh đích thân đến, nếu không dù Võ Tôn cũng khó làm gì được hắn!

Bất quá nghe Tần Mậu trước khi chết nói, Càn Kinh Tần gia muốn giết mình như giết một con kiến! Tuy hắn biết rõ lời này sẽ có chút khoa trương, nhưng nội tình của nhất phẩm Chân Vũ thế gia sao mà thâm hậu, Tần Phàm vẫn là cảm nhận được cảm giác nguy cơ mãnh liệt!

Đối với thực lực tăng lên cũng là thập phần bức thiết cùng khát vọng!

Hôm nay hắn đã luyện hóa được viên Ma chủng thứ ba, lại không có cảm ứng được khí tức của hai khóa Ma chủng còn lại! Hết lần này tới lần khác thông qua viên Ma chủng thứ ba tăng lên khí lực, cho tới bây giờ đã đến cực hạn, đã không thể thông qua phục dụng đan dược đến tăng thực lực lên rồi!

Cho nên, hôm nay hắn chỉ có thể mong đợi đi vào Chân Vũ thánh địa thần bí kia! Địa phương truyền thuyết có thể cho người trăm phần trăm trở thành Võ Tôn!

Trong nội tâm Tần Phàm khẽ tính toán một chút, hôm nay cách khảo hạch thăng phẩm gia tộc ước chừng còn có ba tháng thời gian, mà từ thuyết pháp của Chân Vũ Thánh điện, sau khi khảo hạch thăng phẩm kết thúc hẳn sẽ tiến vào Chân Vũ thánh địa! (.

Đến lúc đó Chân Vũ thánh địa có phải thần kỳ như vậy hay không, xem xét liền biết!

Mà một khi đã trở thành Vô Tôn, lại phối hợp khí lực cường đại cùng luyện được thuật inh, như vậy hẳn cũng coi như trở thành cường giả chân chính, tối thiểu có thể bảo hộ Nam Phong Tần gia, ở trong Đại Càn quốc tìm được một chỗ cắm dùi của mình rồi.

Đôi mắt đậm mạc nhìn giết chóc trước mắt, nhưng trong lòng lại tính toán tương lai.

Huyết nhuộm hồng cả đại địa, ánh đỏ lên bầu trời.

Qua ước chừng nửa khắc đồng hồ, Tần Phàm lần nữa nhìn quét toàn trường, phát hiện một trường giết chóc này đã dần dần bình tĩnh, tốc độ của Thiên Sí Hổ sao mà nhanh, thậm chí Tần Phàm cũng kém, tự nhiên không ai có thể tránh được nanh vuốt của chúng.

Lúc trước, cũng có một ít mạo hiểm giả ý đồ xông vào trong sơn cốc, nhưng phàm là dám tới gần, tự nhiên là bị Tần Phàm một đao chém giết.

Mà bởi vì thú nguyên của bốn đầu Thiên Sí Hổ này giao cho Tần Phàm, cùng Tần Phàm tâm thần tương liên, dưới sự khống chế của Tần Phàm, đều là cùng sơn cốc này duy trì một khoảng cách, chỉ là giết chết từng mạo hiểm giả chạy trốn.

- Ô, người nọ không phải là đoàn trưởng của Hắc Báo mạo hiểm đoàn sao?

Đột nhiên hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, trông thấy có một người trốn ra gần ngàn mét, người này một mực cẩn thận từng li từng tí tránh được Thiên Sí Hổ truy kích, hơn nữa tốc độ của bản thân cũng không tệ, cho nên thiếu chút nữa chạy thoát đi ra ngoài.

Bất quá ngũ giác của Tần Phàm vô cùng tốt, không có bao nhiêu người có thể chạy ra khỏi tầm mắt của hắn, mà chỉ cần hắn phát hiện, hắn có thể chỉ huy Thiên Sí Hổ đuổi theo giết.

Đoàn trưởng của Hắc Báo mạo hiểm đoàn kia đã bị Tần Phàm phát hiện, tự nhiên là không có thể có khả năng chạy đi, một đầu Thiên Sí Hổ ở dưới sự khống chế của Tần Phàm, lập tức đuổi theo hắn!

Tuy đoàn trưởng trẻ tuổi này đã trốn ra ngàn mét, nhưng chút khoảng cách ấy đối với Thiên Sí Hổ mà nói cũng không tính là cái gì, cơ hồ có thể nói là lập tức tức liền đến.

- Rống...

Một tiếng Thiên Sí Hổ gầm rú ở trên bầu trời truyền đến, đoàn trưởng Hắc Báo mạo hiểm đoàn kia ngẩng đầu lên, phát hiện quái vật khổng lồ này đã đi tới trên đầu của mình, từ trên cao nhìn xuống chộp tới mình.

Trên mặt đoàn trưởng Hắc Báo mạo hiểm đoàn này không khỏi lộ ra thần sắc tuyệt vọng, hắn biết rõ dùng thực lực của mình chỉ là Tiên Thiên, ở trước mặt Thiên Sí Hổ căn bản là không cách nào phản kháng!

Đồng thời trong lòng của hắn cũng không cam tâm! Hắn chỉ mới hơn hai mươi tuổi, bằng chính mình tu luyện đến cảnh giới Tiên Thiên, còn thành lập nên một mạo hiểm đoàn không nhỏ, thành tựu như vậy, nếu cứ phát triển xuống, hắn thậm chí tin tưởng có thể nổi tiếng toàn bộ Đại Càn quốc!

Nhưng hôm nay! Ở dưới một trảo của Thiên Sí Hổ!

Toàn bộ gì đó đều không có!

Thậm chí tính mệnh...

Đoàn trưởng của Hắc Báo mạo hiểm đoàn này, ở dưới cự trảo sắc bén của Thiên Sí Hổ, thân thể lập tức bị vạch thành hai nửa, con người mang theo không cam lòng cũng dần dần âm đạm, thân hình ngã xuống trong bóng tối.

Nhìn đoàn trưởng Hắc Báo mạo hiểm đoàn kia chết đi, trong tâm Tần Phàm cũng có chút vì hấn thở dài một tiếng, nhưng thế giới này chính là như vậy, đã lựa chọn phải gánh chịu lấy hậu quả sau lưng, có lợi ích đồng dạng đại biểu cho có phong hiểm.

Lúc này hấn không thể nghi ngờ là lựa chọn sai lầm.

Giết sạch tất cả mạo hiểm giả, bốn đầu Thiên Sí Hổ này ở Tần Phàm ý bảo, liền bay về phương hướng Yêu Thú sơn mạch, lúc có chuyện cần, tự nhiên Tần Phàm sẽ triệu hồi chúng.

Sau đó Tần Phàm xoay người sang chỗ khác, đi trở về trong sơn cốc.

Lúc này, tất cả đoàn viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đã tập hợp tốt đội ngũ, thấy Tần Phàm trở về, nguyên một đám đứng trang nghiêm, ánh mắt nóng rực mà nhìn đoàn trưởng của mình.

- Thu thập chiến trường, sau đó chia ra ba đường, phá hủy toàn bộ nơi trú quân của Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn, Sư Tâm mạo hiểm đoàn, Hắc Báo mạo hiểm đoàn. Vương Thành, Cốc Hà, Quan thị huynh đệ, lần này các người phân biệt dẫn đội.

Tần Phàm quét mắt nhìn trong đội ngũ, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói.

Hôm nay, chủ lực của ba mạo hiểm đoàn kia đã bị tiêu diệt hoàn toàn, ở lại nơi trú quân đều sẽ không có bao nhiêu cường giả, Tần Phàm tin tưởng bọn họ có thể ứng phó.

Sau một đêm này, Liệt Hỏa mạo hiểm đoàn, Sư Tâm mạo hiểm đoàn, Hắc Báo mạo hiểm đoàn, ba mạo hiểm đoàn lớn nhất trong Thanh Thạch trấn ngoại trừ Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, từ nay về sau xóa tên.

332. Chương 341: Thật Lâu Không Thấy

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 341: Thật lâu không thấy

Thời điểm hừng đông, tất cả thành viên của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mới toàn bộ phản hồi.

Lúc này trên người phần lớn mạo hiểm giả đều mang theo miệng vết thương lớn nhỏ, đan dược của Tần Phàm tự nhiên là lần nữa phát sinh tác dụng, ở trước mặt đoàn viên biểu hiện thần kỳ của hấn, nguyên một đám thậm chí đã trọng thương gần chết cũng được cứu sống, lúc này rất nhiều mạo hiểm giả đều kính như thần minh mà nhìn đoàn trưởng của mình.

Thật sự là quá thần kỳ!

Đoàn trưởng này của bọn hấn không chỉ là thực lực cá nhân siêu quần, còn có thuật luyện dược lợi hại, nhìn xem Tần Phàm tùy ý lấy ra từng khối linh đan, có chút thành viên đã có thể suy đoán đến đoàn trưởng này đã là một gã luyện đan sư!

Một Linh Vũ sư chưa tới hai mươi tuổi!

Một Luyện Đan Sư chưa tới hai mươi tuổi!

Tùy tiện một cái nào xuất hiện trên người một người, cũng đã có thể được xưng tuyệt thế thiên tài, nhưng lúc này cả hai lại xuất hiện trên thân một người?

Chỉ sợ tuyệt thế thiên tài cũng không thể hình dung đi à nha!

Đêm nay, gần kề chỉ là một buổi tối, Tần Phàm liền xâm nhập vào nội tâm của mấy trăm tên thành viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, mặc dù có bộ phận mạo hiểm giả bây giờ không có ở trong doanh, nhưng thông qua truyền tụng, đoàn trưởng Tần Phàm ở trong mạo hiểm đoàn, tất nhiên sẽ đạt được tất cả thành viên thừa nhận.

Đối với một người như vậy, bọn hấn không có khả năng không thừa nhận!

Coi như là Cốc Hà lúc trước có chút cao ngạo, lúc trước gia nhập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, có lẽ có một ít không muốn, nhưng hiện tại không thể không vui lòng phục tùng Tần Phàm!

Coi như là mấy mạo hiểm đoàn trong toàn bộ Đại Càn quốc, còn có đoàn trưởng mạo hiểm đoàn nào có thể so với người trẻ tuổi trước mắt này?

Đương nhiên, theo uy vọng của Tần Phàm trong mạo hiểm đoàn tăng lên, luyện được trong trữ vật giới chỉ của hắn tự nhiên là đang không ngừng giảm bớt, một buổi tối này, cơ hồ tất cả luyện được chữa thương của hắn đều dùng, kể cả một ít luyện được hạ phẩm trước kia luyện chế cũng đã tiêu hao thất thất bát bát rồi.

Kỳ thật một ít mạo hiểm giả bị thương căn bản không cần dùng chữa thương đan cao như vậy, coi như là linh dịch chữa thương cũng đủ sử dụng, nhưng mà Tần Phàm đường đường là một Luyện đan đại sư, trên người sao có những luyện được cấp thấp này!

Lúc này hắn mới hiểu được, nhân lực một người quả nhiên là có hạn, coi như là luyện được thuật của hắn lại ỉn, nhưng muốn cung cấp cho gần ngàn tên đoàn viên của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn còn là xa xa không đủ!

Cho nên, hắn lần nữa nghĩ cách mời chào, bồi dưỡng luyện được sư cho Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Hắn không cầu có thể bồi dưỡng được Luyện Đan Sư có thể luyện ra linh đan, nhưng coi như là có thể bồi dưỡng được một hai luyện được sư linh lộ hoặc là linh tán cấp, như vậy cũng đầy đủ phụ trợ mạo hiểm đoàn này tự cung tự cấp rồi.

Vì vậy, ngày hôm sau thời điểm mặt trời mọc, Tần Phàm lại để cho tất cả mạo hiểm giả hai mươi tuổi trở xuống trong mạo hiểm đoàn tập hợp trên đất trống, trải qua một đêm chém giết tối hôm qua, những mạo hiểm giả này đã lộ ra thập phần mỏi mệt, nhưng mà vì Tần Phàm mệnh lệnh, toàn bộ đều đánh tỉnh tỉnh thần tập hợp.

Bất quá tuy Tần Phàm cho người tập hợp, nhưng bản thân của hắn lại cố ý thật lâu không có xuất hiện, khiến cho những mạo hiểm giả này đã mỏi mệt càng thêm mỏi mệt, cả đám đều đã lộ ra mồ hôi đầm đìa, thậm chí trong nội tâm chút ít mạo hiểm giả đã nhin không được oán hận, đứng thẳng đã không có đoàn chính như lúc đầu rồi.

Đã qua trọn vẹn ba giờ, Tần Phàm mới không nhanh không chậm xuất hiện trước mặt mọi người.

Lúc này, Tần Phàm trông thấy đại bộ phận mạo hiểm giả đã xuất hiện các loại tư thái, có chút thậm chí đã nhin không được ngồi chồm hổm trên mặt đất nghỉ ngơi, thấy Tần Phàm đến, mới vội vàng đứng lên, chỉnh ngay chính sắc, nhưng trạng thái này vẫn là lộ ra thập phần không chịu nổi.

- Lại để ọi người đợi lâu như vậy, có phải các người rất oán hận hay không?

Lúc này Tần Phàm đi đến đầu đội ngũ, ánh mắt đảo qua đám người, trong miệng nhàn nhạt nói.

Nghe Tần Phàm hỏi, đại bộ phận mọi người trầm mặc không nói.

- Đoàn trưởng nhất định là bởi vì trắng đêm cữu chữa các huynh đệ không có nghỉ ngơi, cho nên mới đến muộn, chúng ta đều có thể hiểu rõ.

Cũng có mạo hiểm giả nói.

- Không phải, ta là cố ý đấy.

Nhưng Tần Phàm lại lộ ra một thần sắc nghiến ngấm.

Mọi người không khỏi khẽ giật mình.

- Lúc này đây là khảo nghiệm.

Khóe miệng Tần Phàm có chút giương lên, chậm rãi đi về phía trước đội ngũ, tiếp tục nhàn nhạt nói:

- Bởi vì ta muốn từ trong các người chọn lựa một ít người dạy luyện được thuật, bất quá rất đáng tiếc, trong các người có thể đạt tiêu chuẩn không có mấy người.

- Dạy luyện được thuật?

- Trở thành luyện được sư?

- Đoàn trưởng có ý tứ để cho chúng ta cũng có khả năng trở thành luyện được sư?

Tần Phàm nói ra không thể nghi ngờ là nhắc lên sóng to gió lớn trong lòng những mạo hiểm giả này, cơ hồ từng mạo hiểm giả đều không khỏi động dung.

Luyện được sư, ở trong lòng của bọn hắn là cao quý cỡ nào, thậm chí có thể nói là cao không thể chạm, theo bọn hắn biết, từng luyện được sư đều là sủng nhi được Chân Vũ thần chiếu cố, muốn trở thành luyện được sư, nhất định phải có thiên phú tốt nhất, còn phải có danh sư dạy bảo.

Sở dĩ luyện được đại sư cơ hồ đều xuất hiện trong Chân Vũ thế gia, là bởi vì bọn họ là nhiều thế hệ truyền thụ! Mà trong gia tộc không có luyện được sư, như vậy gia tộc này muốn sinh ra luyện được sư, căn bản có thể nói là không có khả năng gì!

Cho nên trong mạo hiểm giả rất ít khả năng sinh ra luyện được sư!

Hiện tại bọn hắn tuyệt đối không thể tưởng được, một luyện được đại sư như Tần Phàm, vậy mà chịu thụ tôn hàng quý đi dạy bọn hắn, những mạo hiểm giả địa vị thấp này luyện được thuật!

- Ta có thiên phú sao?

Nghe nói cái này, trong nội tâm các mạo hiểm giả trẻ tuổi cũng không khỏi tự hỏi mình, nguyên một đám vừa rồi uể oải, đều đứng thẳng lồng ngực, hi vọng may mắn có thể hàng lâm đến trên người mình!

Bất quá, đã quá muộn.

Trước khi Tần Phàm xuất hiện đã quan sát qua hết thấy mọi người ở đây, ở trong đó đại bộ phận người đều không có thông qua khảo nghiệm.

Với tư cách một gã luyện được sư, ngoại trừ lực cảm giác tốt, còn cần có kiên nhẫn, bởi vì có đôi khi luyện chế một lò đan được, phải phí thời gian cực lớn, hơn nữa mới vừa bắt đầu học tập, còn có thể đối mặt vô số lần thất bại!

Cho nên, hắn cố ý để những người này chờ đợi ba giờ, xem trong bọn hắn ai còn có thể bảo trì trạng thái lúc ban đầu kia!

Cuối cùng hắn phát hiện, ở bên trong hơn 100 mạo hiểm giả, chỉ có ba người làm được.

- Người, người, người...

Tần Phàm đi vào trong đám người, chọn ba người, sau đó nhàn nhạt nói:

- Ba người các ngươi lưu lại, những người khác hiện tại có thể đi ra.

Ba người được chọn trúng tự nhiên là mừng rỡ như điên, mà không có chọn trúng cả đám đều lộ ra biểu lộ cực kỳ thất vọng, hôm nay bọn hắn hận không thể đánh mình một trận, vừa rồi cơ hội tốt như vậy vậy mà lãng phí hết.

333. Chương 342: Gặp Lại Tần Tiến. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 342: Gặp lại Tần Tiến. (1)

Có ít người vốn nói Tần Phàm ột cơ hội nữa, nhưng bị con người của Tần Phàm quét qua, lại không có dừng khí nhắc tới chuyện này.

- Người, còn người nữa, lưu lại.

Thời điểm mọi người muốn ly khai, Tần Phàm suy nghĩ một chút, vẫn là tuyển thêm hai cái.

Hai người kia là vừa rồi trước khi Tần Phàm ra, phát hiện hắn sớm nhất, tuy hai người này cuối cùng không có bảo trì trạng thái tốt nhất, nhưng hai người này có thể phát hiện hắn sớm hơn những người khác, cái kia đã nói lên linh hồn lực của hai người này hơn những người khác.

Nói cách khác thiên phú hai người này không tồi, bởi vì Tần Phàm cảm thấy ba người thật sự quá ít, cho nên mới giữ bọn hắn lại, bất quá hắn tự nhiên có biện pháp rèn luyện kiên nhẫn của bọn hắn thoả mãn một phát.

Hai người bị chọn trúng cuối cùng này lộ ra càng thêm kích động, bọn hắn cũng biết vừa rồi mình làm được không quá tốt, vội vàng hướng Tần Phàm cam đoan về sau sẽ hảo hảo tu luyện mình.

Những thiếu niên này từ nhỏ trở thành mạo hiểm giả, so với thiên tài thiếu niên trong Chân Vũ thế gia, càng thêm minh bạch cơ hội đến không dễ, bọn hắn càng hiểu được quý trọng.

Sau khi chọn năm người này, Tần Phàm liền bắt đầu dạy bọn hắn tri thức luyện được bình thường.

Bởi vì thời gian không nhiều, cho đến ngày thứ ba, Tần Phàm liền bắt đầu để cho bọn hắn luyện chế linh dịch, bất quá hai người thiên phú tốt mà bèn lòng chưa đủ kia, hắn cố ý để cho bọn hắn ăn không ngồi chờ, để cho bọn hắn ở một bên nhìn xem ba người kia luyện chế, nhưng không cho bọn hắn động thủ.

Cho đến ngày thứ mười, mới cho bọn hắn gia nhập.

Hai mươi ngày sau, trong năm người này rốt cục có một người thành công luyện chế ra linh dịch, tuy độ tinh khiết rất thấp, nhưng cuối cùng là thành công rồi! Tin tức này truyền ra, toàn bộ Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đều phấn chấn!

Điều này đại biểu mạo hiểm đoàn của bọn hắn, từ nay về sau đã có luyện được sư rồi! Cho dù là mấy mạo hiểm đoàn lớn trong Đại Càn quốc cũng không có!

Mà người thứ nhất thành công luyện chế ra linh dịch, không ngoài Tần Phàm dự đoán, là một trong hai người có thiên phú tốt, dù sao luyện được yêu cầu đối với thiên phú vẫn là thập phần cao.

Bất quá Tần Phàm tin tưởng là có mình dạy bảo, những người còn lại cũng nhất định có thể trở thành luyện được sư, chỉ là có thể trở thành cấp độ luyện được sư gì, thì phải xem tạo hóa về sau của bọn hắn nữa.

Đáng tiếc chính là, năm người này tạm thời còn không có cách nào nắm giữ đan hỏa chi kỹ.

Bất quá hắn đối với cái này cũng không có cường cầu, dù sao tỷ lệ trở thành Luyện Đan Sư quá ít, thậm chí nói là luyện được sư linh tán cấp trở lên cũng thập phần gian nan.

Một tháng sau, sau khi để lại một ít tâm đắc, Tần Phàm đi ra Thanh Thạch trấn.

Bởi vì hôm nay cách khảo hạch gia tộc thăng phẩm còn lại hơn hai tháng, Tần Phàm phải về gia tộc một chuyến, nhìn xem tình huống gia tộc, sau đó chuẩn bị một chút, lần nữa khởi hành về Càn Kinh. truyện copy từ

Trước khi đi, Tần Phàm cũng tiếp xúc qua với Trần Kỳ, cùng hắn thương lượng sự tình chuyển đi nơi trú quân, là vì lo lắng Càn Kinh Tần gia sẽ tra đến nơi đây, giận chó đánh mèo cùng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Vài ngày sau, Tần Phàm lần nữa về tới Nam Phong thành, sau đó xuyên qua đường cái, từ từ trở về lãnh địa gia tộc.

Lúc hắn rời đi, chỉ là vừa đột phá đến Tiên Thiên Võ sư không lâu, nhưng hôm nay qua chưa đủ một năm, hắn đã trở thành một Tam cấp Linh Vũ sư, đã trở thành người thực lực mạnh nhất trong gia tộc.

- Tại đây, từ nay về sau liền do ta thủ hộ rồi.

Nhìn xem một mảnh thổ địa này, trong lòng của hắn hơi có chút cảm xúc.

Nhưng lúc này, đột nhiên Tần Phàm quay đầu, nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, trước mặt mà đến.

- Tần Tiến, thật lâu không thấy.

Tần Phàm khẽ mỉm cười nói.

Nam tử áo trắng chậm rãi đi tới từ phía sau kia, mày kiếm mắt sáng, tướng mạo anh tuấn, không phải người khác, đúng là Tần Tiến!

Cái kia đã từng là thiếu niên thiên tài chói mắt nhất của toàn bộ Nam Phong Tần gia.

Hơn một năm trước kia, hắn bại trong tay Tần Phàm.

Tần Phàm nhìn thân ảnh quen thuộc trước mắt này, trong lòng chậm rãi nhớ tới ân oán của hắn cùng Tần Tiến, đều bởi vì ngày đó Tần Tiến lấy thế ép người, để Tần Uy xuất đầu, nhục nhã tự ái của hắn, sau đó bởi vì Tần Tiến này cũng thích Tần Li, ý muốn chia rẽ hắn và Tần Li, lúc này mới căng dây dưa không rõ.

Sau trận chiến ấy, quan hệ của Tần Phàm và Tần Li xác định, Tần Phàm cũng thắng trở về tự tôn của mình, đồng thời cho Tần Tiến một giáo huấn khó quên.

- Nhớ khi đó, Tần Tiến như điên cuồng, cả người bị đả kích lớn, chỉ là không biết hôm nay hắn có thể vượt qua tâm ma này không?

Hôm nay Tần Phàm trông thấy Tần Tiến, phát hiện hắn vẫn là tâm sự nặng nề, hai đầu lông mày có chút nhíu chặt, trạng thái tựa hồ còn không phải rất tốt.

Theo cảnh giới tăng lên, kỳ thật hôm nay Tần Phàm đối với đối thủ khi xưa này, thời gian dần qua đã xem nhẹ, không có oán hận gì nữa rồi.

- Tần Phàm.

Tần Tiến vốn một mực cúi đầu đi đường, tựa hồ là đang suy tư sự tình gì, nghe thấy thanh âm của Tần Phàm, như là sét đánh, thật lâu hắn mới chậm rãi ngẩng đầu lên, cách hơn mười thước, nhìn về phía Tần Phàm.

Thiếu niên này ở ba năm, hắn còn có thể sử dụng một ngón tay đè trên mặt đất, hôm nay đã thay thế thân phận Tần gia tuổi trẻ đệ nhất thiên tài của mình, đã trở thành mục tiêu cùng tám gương của phần đông tuổi trẻ một đời, sự tình mà người này làm được thậm chí đã xa xa vượt qua mình.

Hôm nay Nam Phong Tần gia đã có thể nói vinh quang kinh thế, ở toàn bộ Nam Phong thành, thậm chí toàn bộ Đại Càn quốc là không người không biết, Tần Tiến cảm thấy trong lòng của mình vẫn có một tia đáng chất.

- Nếu như lúc trước là ta đại biểu Tần gia đi tham gia Triều Thánh, có thể lấy được thành tựu kia sao?

Trong lòng của hắn cũng hỏi mình, nội tâm trùng trùng điệp điệp phức tạp suy nghĩ, thật lâu không có nói ra lời.

Trên mặt Tần Phàm mang nụ cười thản nhiên, hắn trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói cái gì, cho nên cũng chỉ đứng tại nguyên chỗ, xa xa tương đối, hào khí có chút xấu hổ.

Vì vậy, hai người đều đứng tại nguyên chỗ, lẫn nhau trầm mặc gần nửa phút thời gian.

- Tần Phàm, ngươi lại trở nên mạnh mẽ rồi.

Thật lâu, Tần Tiến rốt cục mới chậm rãi mở miệng nói, hắn hôm nay, phát hiện mình đã hoàn toàn nhìn không thấu thực lực của Tần Phàm, nhưng cảm giác được Tần Phàm giống như là một tòa núi lớn đặt ở trên đầu của hắn.

- Tiến bộ của ngươi đồng dạng cũng không ít.

Tần Phàm cũng khẽ cười nói, hắn phát hiện Tần Tiến đã đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, đây lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Phải biết rằng, hơn một năm trước kia, lúc hắn cùng với Tần Tiến đối chiến, Tần Tiến chỉ là Võ sư cấp năm, bất quá nghĩ đến đối phương cũng có một ít kỳ ngộ, cũng bình thường trở lại.

Tần Tiến nắm giữ vũ kỹ tên Nhất Chỉ nhiếp hồn, rõ ràng không phải thuộc về Nam Phong Tần gia.

334. Chương 343: Gặp Lại Tần Tiến. (2)

Chương 343: Gặp lại Tần Tiến. (2)

- Người bây giờ có thể tiếp nhận khiêu chiến của ta không?

Tần Tiến nhìn Tần Phàm, sau đó hít sâu một hơi trầm giọng hỏi.

- Khiêu chiến?

Tần Phàm khẽ chau mày, trầm ngâm một hồi, lúc này mới chậm rãi đưa mắt lên nhìn Tần Tiến, nói:

- Người không phải là đối thủ của ta.

- Ta biết rõ, nhưng ta muốn biết giữa chúng ta chênh lệch còn lớn đến bao nhiêu.

Tần Tiến biết rõ Tần Phàm ở một năm trước thời điểm Triều Thánh đã đột phá đến Tiên Thiên Vô sư, hiện tại một năm đi qua, nhất định lại tăng lên không ít, nhưng hắn không có buông tha, chỉ tiếp tục kiên định nói.

Lúc trước Tần Phàm đã từng coi Tần Tiến là mục tiêu của mình, hôm nay phong thủy luân chuyển, ngược lại là Tần Tiến coi Tần Phàm thành mục tiêu.

- Vậy người muốn so như thế nào?

Tần Phàm thấy Tần Tiến kiên trì, liền mở miệng hỏi. Kỳ thật hắn cũng muốn nhìn một chút, thiếu niên đã từng là Nam Phong Tần gia đệ nhất thiên tài trước mắt này, hôm nay đạt tới trình độ nào rồi, dù sao một gia tộc lớn như vậy, không có khả năng chỉ dựa vào một người chống đỡ, còn cần có một ít tộc nhân thiên tài khác cùng một chỗ cố gắng.

- Chúng ta đến diễn võ trường, lại đối chiến một hồi.

Tần Tiến thấy Tần Phàm đáp ứng, hai tay siết chặt nói ra.

- Tốt, bây giờ chúng ta đi qua.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

Thời điểm này trong diễn võ trường có lẽ không có người, hắn lại xuất phát từ suy nghĩ cho Tần Tiến, không muốn có nhiều người chứng kiến, để tránh sau khi hắn bị thua lại bị dả kích càng lớn.

Nếu như thiếu niên đã từng là thiên tài này có thể đứng lên, tuy một mực dùng mình làm mục tiêu, như vậy đối với toàn bộ Nam Phong Tần gia mà nói cũng là một chuyện tốt.

Hơn nữa kỳ thật trong nội tâm Tần Phàm đã có một kế hoạch, có lẽ cần Tần Tiến tham dự.

Hai người rất nhanh liền đi tới diễn võ trường, bởi vì hiện tại là thời điểm vừa vào đêm, trên đường không có bao nhiêu người, cho nên giữa hai người thi đấu cũng không có người nào xuất hiện.

Đứng trên đài tỷ võ, Tần Tiến cùng Tần Phàm đồng loạt có chút cảm xúc.

Tại đây đã từng là sân khấu vinh quang của Tần Tiến, trong nhiều năm thời gian, hắn ở chỗ này không có địch thủ, chỉ là bởi vì ở đây bại trong tay Tần Phàm, từ nay về sau hào quang trên người mới trở nên ảm đạm.

Mà Tần Phàm cũng là bởi vì ở chỗ này, hắn lấy lại tôn nghiêm của mình, thắng được người mình yêu nhất.

Gió đêm có chút thổi qua, dưới ánh trăng, Tần Tiến cùng Tần Phàm lẫn nhau đánh giá đối thủ, giống như là một năm trước .

- Bắt đầu đi.

Tần Phàm phúi phúi vạt áo, nhìn Tần Tiến nhàn nhạt nói. Dùng thực lực của hắn hôm nay, muốn đối phó Tần Tiến đã không cần sử dụng Hỏa Văn đao, tay không tác sát là được rồi.

Tần Tiến tự biết thực lực còn không bằng Tần Phàm, cho nên cũng không khiêm nhượng. Chỉ là song chưởng nổi lên khí kinh màu vàng, dưới chân đạp mạnh mặt đất, liền phóng về phía Tần Phàm.

Võ khí toàn thân giống như sóng cả mãnh liệt, vào lúc này thân ảnh của Tần Tiến phẳng phất như hóa thành một đầu Cuồng Sư, mà toàn thân cũng có vàng sáng màu vàng nhàn nhạt bao trùm, giống như có một cái chuông khổng lồ gắn vào trên người hắn.

- Tần Tiến cảm ngộ hình như là Kim Hành nguyên khí, một chiêu vũ kỹ này thoát nhìn cũng không tệ lắm.

Tần Phàm nhìn Tần Tiến xông đến, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói, bất quá thân hình lại không động chút nào, loại trình độ công kích này với hắn mà nói thật không tính toán được cái gì.

Khoảng cách hơn mười mét, dùng tốc độ thân pháp của Tần Tiến, cơ hồ lập tức là có thể vượt qua.

Lúc này song chưởng của hắn uốn lượn thành chộp, võ khí trên năm ngón tay ngưng kết thành đao, thoát nhìn vô cùng sắc bén, như là móng vuốt sắc bén chân chính của dã thú!

Kim quang thoáng hiện, khí kinh lăng lệ ác liệt kia đưa tới trận trận thanh âm bạo phá trong không khí, thoát nhìn uy lực cực lớn, móng vuốt sắc bén kia muốn thẳng đến ngực của Tần Phàm!

-Bất quá hắn lựa chọn cận thân bác đầu cùng ta, thật sự là chọn sai rồi.

Tần Phàm nhìn móng vuốt sắc bén kia tới gần trước mắt, thân hình chỉ hơi hướng về sau, sau đó tay phải trực tiếp thò ra, dễ dàng bắt được cổ tay của Tần Tiến.

Bành!

Bàn tay khác đồng thời đẩy ra, đẩy thân thể Tần Tiến về sau.

Tần Tiến liên tục lui vài chục bước, lúc này mới ổn định thân thể đứng vững, có chút khó tin mà nhìn Tần Phàm, hắn sớm biết mình cùng Tần Phàm còn có một đoạn chênh lệch, nhưng mà thật không ngờ một đoạn chênh lệch này sẽ lớn như vậy!

Mà khi tay của Tần Phàm đụng phải trên người Tần Tiến cũng có chút ít ngoài ý muốn, phát hiện trên người của hắn truyền đến một cổ phản lực cường hoành, nếu như hiện tại hắn cũng là Tiên Thiên Võ sư, như vậy sẽ ăn thiệt thòi, nhưng hiện tại hắn đã là Linh Vũ sư, so với Tần Tiến cao hơn quá nhiều, nên ảnh hưởng không lớn.

- Hiện tại Tần Tiến đại khái là Tiên Thiên Võ sư cấp hai, bất quá dùng thực lực của hắn, ta nghĩ đối phó Tiên Thiên Võ sư bốn năm cấp có lẽ vẫn đề không lớn a. đọc truyện mới nhất tại .

Tần Phàm âm thầm phán đoán thực lực của Tần Tiến.

- Còn muốn tiếp tục không?

Tần Phàm ngẩng đầu lên nhìn Tần Tiến, trong miệng nhàn nhạt hỏi thăm. Hôm nay có lẽ Tần Tiến cũng biết, hiện tại hắn đối với mình là không có khả năng có bất kỳ phần thắng.

- Lại đến!

Lúc này Tần Tiến cũng quật cường cắn răng một cái, sau đó hắn chậm rãi giơ tay phải của mình lên, ngón trở dũi ra, hào quang ngưng tụ trên ngón tay trở nên càng ngày càng chói mắt, làm cho không người nào có thể nhìn kỹ, khí thế cực lớn tựa hồ đều tập trung vào ngón tay này! Tuy chỉ là một ngón tay, lại cho người một cảm giác có thể quấy phong vân.

- Nhất Chỉ nhiếp hồn?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, đối với một chiêu vũ kỹ này hắn tự nhiên là nhớ rõ:

- Thoạt nhìn tựa hồ so với lúc ấy mạnh hơn không ít.

Bất quá dùng tinh thần ý chí của hắc hiện tại, đã sớm vô cùng ngưng thực, tinh thần công kích đối với hắc căn bản ảnh hưởng không lớn.

Bồng!

Trong đêm tối, hiện lên một điểm kim quang, Tần Tiến lần nữa lao tới trước mặt Tần Phàm, ngón trỏ đè xuống, một tinh thần lao lung màu vàng như là thực chất hình thành ở bốn phía Tần Phàm, chậm rãi tiến hành áp bách đối với Tần Phàm.

Lúc này sắc mặt Tần Tiến ngưng trọng, toàn lực thi triển, ngón trỏ kia tựa hồ áp súc cả không khí bốn phía.

- Một chiêu này bây giờ đối với ta vô dụng.

Nhưng Tần Phàm lại lắc đầu, sắc mặt bình tĩnh, sau đó hắc chậm rãi xòe bàn tay ra, thông dong hất ngón trỏ của Tần Tiến trở về.

Tần Tiến có chút thất thần mà rút lui hai bước, bởi vì một kích vừa rồi là dốc hết toàn bộ tinh thần lực, khiến cho hắc trở nên hư nhược hơn rất nhiều, sắc mặt cũng lộ ra có chút tái nhợt, hai đầu lông mày tựa hồ trở nên âm đạm hơn.

Hôm nay hắc biết mình cùng Tần Phàm chênh lệch giống như cách một hào rộng, để cho hắc căn bản không có cách nào chạm vào, thậm chí không có một chút lòng tin có thể vượt qua!

- Ta quả nhiên là không bằng người.

Trong miệng Tần Tiến thì thảo nói, trong khoảng thời gian ngắn tựa hồ tâm như tro lạnh.

335. Chương 344: Trong Tộc Tình Thế. (1)

Chương 344: Trong tộc tình thế. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••

- Tần Tiến, muốn vượt qua ta, trước người phải vượt qua cửa ải chính mình. Lúc trước, thời điểm ta vẫn là một Võ đồ, nếu cũng nghĩ như người, như vậy ta vĩnh viễn không có khả năng đả bại người.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói, nói đến thể thôi, không có nói thêm nữa.

- Vượt qua cửa ải chính mình?

Nghe thấy Tần Phàm nói, Tần Tiến cúi đầu, như có điều suy nghĩ.

Tần Phàm cũng không hề để ý đến hắc, chỉ là chậm rãi xoay người sang chỗ khác, đi về hướng con đường nhỏ ly khai diễn võ trường.

- Đợi một chút.

Mà thời điểm Tần Phàm sắp sửa đạp vào con đường nhỏ ly khai diễn võ trường kia, thanh âm của Tần Tiến lại truyền đến lần nữa.

- Mặc kệ người có tin hay không, ta cũng muốn nói cho người, lúc trước người đánh người trọng thương không phải ta.

Tần Tiến ngẩng đầu lên, hai đầu lông mày tựa hồ khôi phục một ít thần thái, nhìn Tần Phàm nói ra:

- Còn nữa, ta nhất định sẽ khiêu chiến người lần nữa.

- Ta biết rõ.

Tần Phàm không có xoay người, chỉ là đặng chất cười nói, hắn biết rõ người kia không phải Tần Tiến, bởi vì trong lòng của hắn kỳ thật sớm đã có đáp án.

Chỉ là không thể nói ra được mà thôi.

Đi qua, liền đã trôi qua rồi...

Có chút hít sau một tiếng, phát phát tay, Tần Phàm không nói gì thêm, yên lặng đi khỏi diễn võ trường.

C-K-Í-T..T...T...

Tần Phàm một mực đi bộ trở lại tiểu viện của mình, sau đó đẩy cửa ra. Hắn thật ra là một người rất lưu luyến gia đình, về tới đây cả người hắn lập tức nhiều hơn chút ít tinh thần, trông thấy cảnh vật cũ, sẽ nhớ lại rất nhiều thứ.

Hắn còn nhớ ngày đó lúc hắn ly khai, Tần Li là sớm chờ ở chỗ này, mình vừa mở cửa ra, đã nhìn thấy nàng.

Nhớ tới bộ dáng trong lòng, hắn không khỏi hiểu ý cười cười, cảm giác có chút ấm lòng.

Chỉ là đáng tiếc lần này trở về không thể nhìn thấy nàng rồi.

- Cũng không biết tỷ tỷ đi nơi nào, hôm nay có khỏe không?

Tần Phàm hơi trầm ngâm, đẩy cửa phòng ra, đi trở về đến phòng của mình, phát hiện hết thảy đều như lúc hắn ly khai, đồ dùng trong nhà cũng không có tro bụi, hắn là trường kỳ có người đến quét dọn.

Nhớ rõ lần luyện hóa Hỏa nguyên Ma chủng, đồ vật trong phòng cơ bản đều thiêu hủy hết, cuối cùng vẫn là Tần Li tự mình chọn lựa một ít đồ dùng, tự mình bố trí lại phòng ở cho hắn.

Hôm nay gian phòng này bố trí có chút lịch sự tao nhã và ấm áp, hắn rất thích loại hương vị gia đình này.

Vừa mới trở lại trong phòng, nhìn bốn phía một chút, Tần Phàm liền nghe ra bên ngoài ầm ầm có tiếng bước chân truyền đến, tựa hồ là có người đi tới bên này.

- Chẳng lẽ là tỷ tỷ trở về rồi?

Tần Phàm không khỏi vui vẻ, mừng rỡ.

- Thiếu gia, ngài trở về rồi?

Nhưng sau đó, một thanh âm già nua truyền đến, rõ ràng không phải Tần Li.

- Đúng vậy, Phúc bá.

Tần Phàm mở miệng đáp, đồng thời không khỏi hơi có chút thất vọng.

Người tới là lão bộc Tần Phúc đã ở Tần gia vài thập niên, bình thường chỉ hầu hạ Tần Li và Tần Phàm, cho nên xưng Tần Phàm là thiếu gia, mà những người khác sẽ ở phía trước tăng thêm danh tự. Tần Phàm đoán chừng bình thường quét dọn gian phòng này chính là hắn.

- Thiếu gia, ngài rốt cục trở về rồi.

Rất nhanh Tần Phúc cũng đi vào trong phòng, lão bộc này thoát nhìn so với trước kia thì già đi một tí, nhưng trông thấy Tần Phàm, bộ dạng vẫn là thập phần hưng phấn, tựa hồ một lần nữa toả sáng sức sống. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Hôm nay Tần Phàm lấy được thành tựu như thế, với tư cách người chiếu cố hắn, Tần Phúc cũng hiểu được thập phần may mắn.

- Trong khoảng thời gian này vất vả Phúc bá rồi.

Tần Phàm khẽ cười nói.

- Ha ha, tại đây vốn vẫn là tiểu thư tự mình quản lý, về sau tiểu thư ra ngoài, mới giao phó lão bộc đến quản lý.

Tần Phúc cười cười nói:

- Tiểu thư còn nói phải cho thiếu gia vừa về đến là có cảm giác gia đình, nên tiểu viện này mỗi ngày đều được quét dọn sạch sẽ, thiếu gia tùy thời có thể sử dụng.

- Tỷ tỷ vẫn là nghĩ chu đáo như vậy.

Tần Phàm cũng cười nói, sau đó lại hỏi:

- Gần đây phụ thân có khỏe không?

- Gần đây khí tức của lão gia cũng không phải quá tốt.

Tần Phúc suy nghĩ một chút nhẹ giọng thở dài:

- Từ khi tiểu thư ly khai gia tộc, lão gia bận rộn hơn rất nhiều, một phương diện bởi vì sinh ý trong tộc liên tiếp xảy ra vấn đề, một phương diện khác bởi vì lão gia chậm chạp không thể đột phá đến Linh Vũ sư, nên rất phiền não, lão bộc thường thường phát hiện người đã khuya cũng không có nghỉ ngơi...

- Thiếu gia ngài cũng biết, lần này Nam Phong Tần gia chúng ta có thể tham gia khảo hạch Chân Vũ thể gia thượng phẩm, đây chính là cơ hội ngàn năm khó gặp, nhưng bởi vì cần một gã Linh Vũ sư, cho nên áp lực của lão gia cũng rất lớn...

- Phúc bá, người cũng yên tâm đi, hiện tại ta đã trở về, phụ thân không cần khổ cực như vậy nữa, những chuyện này ta sẽ giải quyết.

Tần Phàm thấy bộ dạng Tần Phúc lo lắng, liền mỉm cười an ủi hắn.

- Năng lực của thiếu gia lão bộc tự nhiên là tin tưởng. Nhưng vấn đề đột phá đến Linh Vũ sư này, cũng chỉ có thể dựa vào lão gia, chẳng qua nếu như thiếu gia có thể hỗ trợ xử lý sự tình gia tộc thoáng một phát, để cho lão gia toàn tâm toàn ý tu luyện, như vậy sẽ tốt hơn rất nhiều.

Nghe Tần Phàm nói như vậy, lúc này lông mày của Tần Phúc mới giãn ra một ít. Đối với năng lực của Tần Phàm, hắn bây giờ là tin tưởng không nghi ngờ, chỉ là như thế nào cũng không có liên tưởng đến Tần Phàm đã trở thành Linh Vũ sư.

- Ha ha, hiện tại phụ thân ở nơi nào? Sau khi ta trở về còn chưa có đi bái kiến người.

Tần Phàm cười cười, cũng không có nói toạc, chỉ là mở miệng hỏi.

- Hiện tại có lẽ lão gia vẫn cùng mấy vị trưởng lão ở trong nội viện, gần đây hình như nghe nói sinh ý của gia tộc lại xảy ra vấn đề rồi, cho nên lão gia cùng mấy vị trưởng lão mới tối như vậy vẫn còn thương nghị sự tình.

Tần Phúc nghĩ nghĩ nói ra.

- Hiện tại ta đi qua nội viện một chuyến, nhìn xem có thể giúp đỡ gì không.

Tần Phàm cười cười nói ra, bởi vì trong hai năm qua, đều là Tần Li điều hành tộc vụ viện, hiện tại nàng rời đi, có lẽ những trưởng lão này nhất thời còn không thích ứng được.

Bất quá cũng phản ánh được Tần Li tinh minh tài giỏi.

- Thiếu gia, hẳn thật sự lớn rồi, đã có thể một mình đảm đương một phía.

Tần Phúc nhìn thân ảnh Tần Phàm ly khai, thì thào nói. Vừa rồi cùng Tần Phàm nói chuyện, hắn phát hiện trong lời nói của thiếu gia đều mang theo tự tin nhàn nhạt, đã lộ ra thành thực ổn trọng.

...

Trong một biệt viện của Nam Phong Tần gia, cây xanh rậm rạp, ưu nhã mà có chút vắng vẻ. Nhà cửa như vậy ở trong quần thể trang viên thật không lộ vẻ có quá nhiều chỗ đặc biệt, nhưng tại đây lại là tộc vụ viện của Tần gia, rất nhiều quyết sách quan trọng đều là từ nơi này mà ra.

Lúc này, Nam Phong Tần gia gia chủ Tần Hồng đang cùng mấy vị trưởng lão vây quanh một cái bàn tròn thương nghị tộc vụ, vừa rồi nghị luận về sự tình lợi nhuận của gia tộc gần đây liên tiếp hạ thấp, trong

khoảng thời gian ngắn tìm không thấy biện pháp, trong tộc vụ viện lộ ra lạng ngắt như tờ, cảm giác có chút áp lực.

336. Chương 345: Trong Tộc Tình Thế. (2)

Chương 345: Trong tộc tình thế. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Lúc này Tần Hồng cũng cảm thấy trong lòng trầm trọng, hôm nay khảo hạch gia tộc thăng phẩm sắp tới, nhưng hết lần này tới lần khác sinh ý gia tộc lại sinh ra rất nhiều vấn đề, để cho hắn không khỏi cảm thấy có chút thể xác và tinh thần mệt mỏi.

- Nếu như lúc này có Li nhi thì tốt rồi.

Hắn không khỏi nhớ tới Tần Li, những năm gần đây tộc vụ viện giao trên tay nàng hết thấy đều rất thuận lợi, trong tộc cao thấp đối với cái này đều thập phần thoả mãn.

Nhưng nàng vừa ly khai gia tộc, lập tức rất nhiều địa phương loạn lên, mà hết lần này tới lần khác lúc này lại bị rất nhiều thể lực đến từ bên ngoài áp bách, khiến cho sinh ý của gia tộc không ngừng suy bại.

- Tộc trưởng, hiện tại tất cả thương nghiệp cung ứng tài liệu linh dược đều đưa ra giá cao với chúng ta, theo ta thấy, chúng ta chỉ có thể tăng giá tiền luyện dược, nếu không tiếp tục như vậy, chúng ta sẽ lỗ vốn.

Lúc này, Tam trưởng lão mở miệng nói.

- Tuy phẩm chất luyện dược của chúng ta càng ngày càng tốt, nhưng khách hàng của chúng ta là mạo hiểm giả, nếu như tăng giá, có thể sẽ tạo thành ảnh hưởng không tốt.

Tứ trưởng lão thì nói:

- Ta thấy chúng ta nên thành lập đội hái dược, tự mình đi hái dược a.

- Có vài loại dược liệu chỉ ở bên trong Yêu Thú sơn mạch mới có thể sinh trưởng, lại không thể gieo trồng, nếu để trong tộc thành lập đội hái dược, ta sợ vẫn là quá mức hung hiểm, hơn nữa chúng ta cần số lượng nhiều, phải trường kỳ cung ứng mới được, trong tộc chúng ta cũng khó phân ra nhiều nhân thủ như vậy.

Nhưng Tam trưởng lão lại nói ra.

- Những thương nghiệp cung ứng linh dược tài liệu kia thật sự không chịu nhượng bộ sao?

Lúc này Tần Hồng nhíu mày, mở miệng hỏi.

- Lúc này rõ ràng là Càn Kinh Tần gia thông qua bọn hắn tạo áp lực với chúng ta, bọn hắn làm sao dám đắc tội Nhất phẩm Chân Vũ thế gia này. xem tại

Lúc này Nhị trưởng lão trầm giọng nói.

- Chúng ta không thể trực tiếp liên hệ cùng những mạo hiểm đoàn phụ trách hái dược kia sao?

Tần Hồng tiếp tục hỏi.

- Những mạo hiểm đoàn này chỉ liên hệ cùng thương nghiệp cung ứng, chúng ta lại không biết kia là đội ngũ nào, phải biết rằng cũng không phải từng mạo hiểm đoàn đều có đội ngũ tinh thông hái dược, muốn bồi dưỡng một đội hái dược, không có vài năm thời gian là không có khả năng.

Đại trưởng lão thì nói.

- Càn Kinh Tần gia này thật sự là đáng giận, thoáng cái bức hết tất cả thương nghiệp cung ứng hợp tác với chúng ta đi! Rõ ràng là muốn chèn ép Nam Phong Tần gia chúng ta, không để cho Nam Phong Tần gia chúng ta trở thành Chân Vũ thế gia thượng phẩm.

Lúc này Ngũ trưởng lão tính khí táo bạo không khỏi vỗ bàn nói:

- Ta xem không bằng chúng ta trực tiếp khiêu nại tới Chân Vũ Thánh điện!

- Lão Ngũ, đừng ngây thơ như vậy, hiện tại chúng ta chỉ là một Cửu phẩm Chân Vũ thể gia nho nhỏ, dựa vào cái gì Chân Vũ Thánh điện quản đến chúng ta? Hơn nữa chúng ta căn bản không có chứng cứ, Càn Kinh Tồn gia có thể không nhận.

Tứ trưởng lão nhíu mày nói.

- Nam Phong Tồn gia chúng ta là lấy được quán quân Triều Thánh, xem phân thượng của Tồn Phàm, ta thấy Chân Vũ Thánh điện sẽ không bỏ mặc.

Ngũ trưởng lão thì không phục nói.

- Đúng rồi, hiện tại chúng ta có thể lợi dụng danh khí của Tồn Phàm chất nhi thoảng một phát...

Lúc này Nhị trưởng lão nghe xong, lập tức con mắt sáng ngời nói:

- Hiện tại danh tự của Tồn Phàm chất nhi, cơ bản ở toàn bộ Đại Càn quốc là ai cũng biết, cũng biết ngày sau tiền đồ vô lượng, ta nghĩ dùng cái này cùng những thương nghiệp cung ứng kia hảo hảo câu thông thoảng một phát, có lẽ còn có chút chuyển cơ...

- Đúng, bọn hắn có thể không cho Nam Phong Tồn gia chúng ta mặt mũi, nhưng mà mặt mũi của quán quân Triều Thánh lần này, bọn hắn dù sao cũng phải cho a?

- Dùng tiềm lực của Tồn Phàm chất nhi, ai nói không có khả năng ngày sau trở thành Vô Tôn Vô Thánh? Hiểu được lợi hại, để những thương nghiệp cung ứng này vụng trộm bán một ít linh dược cho chúng ta, có lẽ không có vấn đề a...

Lúc này các trưởng lão khác cũng phụ họa nói.

- Tộc trưởng, vấn đề này người thấy thế nào?

Đại trưởng lão thì xoay người hướng Tồn Hồng hỏi, dù sao quyền quyết định vẫn là ở trong tay Tồn Hồng.

- Chỉ là không biết việc này có thể tạo thành một ít thanh danh không tốt cho Tiểu Phàm hay không?

Tồn Hồng thì có chút bận tâm:

- Việc này chúng ta vẫn là hỏi ý tứ của Tiểu Phàm trước thoảng một phát... Nghe bên Thanh Thạch trấn hồi báo, nó đã từng xuất hiện qua chỗ đó, đoán chừng rất nhanh sẽ về đến gia tộc.

- Nhưng mà tộc trưởng...

Ngũ trưởng lão muốn nói lại dừng lại.

- Tộc trưởng gần đây tu luyện như thế nào? Phải chăng có hi vọng ở trước Triều thánh đột phá đến Linh Vũ sư? Nếu như tộc trưởng có thể trở thành Linh Vũ sư, như vậy chúng ta liền trở thành Chân Vũ thể gia thượng phẩm, coi như là nhiều thêm một thể đánh bạc.

Tứ trưởng lão nhin không được mở miệng hỏi.

Kỳ thật việc này thật lâu cũng không có ai đề cập qua rồi, là lo lắng quấy rầy tâm cảnh đột phá của Tồn Hồng. Bất quá đến lúc này, ngày khảo hạch rất nhanh sẽ đến, tất cả mọi người vẫn có chút nhin không được.

- Lần này ta thực xin lỗi Tồn gia rồi...

Tồn Hồng nghe thấy Tứ trưởng lão hỏi, đáng chết lắc đầu.

- Kỳ thật tộc trưởng cũng không nên tự trách, cơ hội lần này vốn chính là Tồn Phàm chất nhi tranh thủ về, hơn nữa tài liệu mà Chân Vũ Thánh điện gửi tới cũng nói, cho dù lần này không thành công, ba mươi năm sau Tồn gia chúng ta vẫn có thể trực tiếp trở thành Chân Vũ thể gia thượng phẩm tham gia Triều Thánh, đến lúc đó bảo vệ phẩm thành công cũng đồng dạng có thể trở thành Chân Vũ thể gia thượng phẩm.

Đại trưởng lão nghe thấy Tứ trưởng lão nhắc tới, kỳ thật đã nhường mảy, sau đó vội vàng trấn an Tần Hồng, không tạo thành áp lực cho hắn, nếu không đột phá sẽ khó càng thêm khó.

Chỉ là đợi tới ba mươi năm, nói thực ra, toàn bộ gia tộc đều sẽ không cam lòng.

Vì vậy, trong khoảng thời gian ngắn, trong tộc vụ viện lần nữa lâm vào trong trầm mặc.

- Tiến đến.

Một lát sau, Tần Hồng phát hiện đội trưởng Tần gia hộ vệ đội Tần Mạnh ở bên ngoài phụ trách thủ vệ, tựa hồ có việc muốn báo cáo, vì vậy mở miệng nói.

- Báo cáo tộc trưởng cùng các vị trưởng lão, Tần Phàm thiếu gia trở về rồi, hiện tại thỉnh cầu tiến vào tộc vụ viện, không biết có phê chuẩn hay không?

Tần Mạnh đi đến nói.

- Tần Phàm chắc hẳn trở về rồi hả?

Trong Tộc vụ viện, các trưởng lão không khỏi hai mắt tỏa sáng, lúc này Tần Phàm xuất hiện có thể nói là có chút kịp thời, hôm nay gia tộc đang đứng bên trong khốn cảnh, thiếu niên đã từng sáng tạo ra rất nhiều kỳ tích kia, không biết sẽ cho bọn hắn một kinh hỉ như thế nào?

- Tiểu Phàm trở về rồi?

Lúc này Tần Hồng cũng nao nao, trong nội tâm lập tức cũng có chút phức tạp, kỳ thật trong lòng của hắn không muốn lợi dụng thanh danh của Tần Phàm, nhưng hôm nay người đã đến, cũng đành phải dựa theo thuyết pháp vừa rồi, hỏi một câu cho có lệ.

337. Chương 346: Giải Quyết Vấn Đề. (1)

Chương 346: Giải quyết vấn đề. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Vì vậy, hắn phát tay nhìn Tần Mạnh nói ra:

- Để cho hắn vào đi.

- Vâng.

Tần Mạnh cung kính nói, sau đó liền lui ra ngoài.

Rất nhanh, một thiếu niên áo xanh tự tin thông dong, khí độ bất phàm đi đến trước bàn hội nghị.

- Xin vãn an phụ thân cùng các vị trưởng lão.

Tần Phàm cung kính thăm hỏi nói, từ cấp bậc lễ nghĩa làm rất khá, không người nào có thể bắt bẻ.

- Tốt, tốt, Tần Phàm chắc hẳn trở về thật sự là kịp thời.

Các vị trưởng lão đều khẽ cười nói, hôm nay bọn hắn đối với thiếu niên trước mắt này đều là cực kỳ thoả mãn. Trong nội tâm bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra thiếu gia phế vật không được chào đón lúc trước kia sẽ trưởng thành đến trình độ này, không chỉ có thực lực vượt xa cùng thế hệ, hơn nữa phong độ khí chất đều có biến hóa rất lớn.

May mắn lúc trước mặc dù những trưởng lão này đối với Tần Phàm không tính quá nhiệt tình, nhưng tới thiếu không có làm ra sự tình gì có tổn hại thân phận của mình.

Ngoại trừ Đại trưởng lão thay con của mình Tần Tiến cầu hôn ra, các trưởng lão khác thì không có làm qua sự tình xin lỗi Tần Phàm gì.

Bọn họ đều là nhất tộc trưởng lão, đã không phải là những thiếu niên tộc nhân tranh giành tình nhân kia, cho nên đối với đời sau, bọn hắn vẫn luôn là xuất phát từ thái độ tha thứ, khoan dung.

Sẽ đại lực bồi dưỡng tộc nhân có thiên phú, đồng thời đối với tộc nhân thiên phú không tốt cũng sẽ không phỉ nhổ, như vậy mới có thể tranh thủ gia tộc đại đoàn kết, cho nên rất nhiều tộc nhân thiên phú không tốt, sau khi hiểu chuyện đều sẽ chủ động đi tiếp thu sự vụ gia tộc, đó là bởi vì đối với gia tộc còn có lòng trung thành.

- Tần Phàm đột nhiên đến, không biết có quấy rầy phụ thân cùng các vị trưởng lão thương nghị tộc vụ hay không?

Tần Phàm lại tạ lỗi nói ra.

- Không có, chúng ta vừa mới nhắc tới Tần Phàm chất nhi, lần này trong gia tộc gặp phải vấn đề có lẽ còn cần người hỗ trợ!

Tình hình Ngũ trưởng lão vốn thẳng thắn, lúc này vội vàng mở miệng nói.

- Lần này Tần Phàm tới, một mặt là bái kiến phụ thân cùng chư vị trưởng lão, một phương diện khác là nhìn xem có địa phương có thể giúp được hay không, nếu như có thể, tự nhiên sẽ hết sức.

Tần Phàm vừa vặn nói.

- Việc này vẫn là do tộc trưởng nói với Tần Phàm chất nhi đi.

Mấy vị trưởng lão nhìn nhau một cái, Tam trưởng lão nói ra, các trưởng lão khác cũng nhìn về phía Tần Hồng, chờ hắn mở miệng.

- Phụ thân.

Tần Phàm liền nhìn Tần Hồng, hắn phát hiện lão nhân trước mắt này, hôm nay so với lần trước hắn rời nhà lộ ra già đi rất nhiều, giữa lông mày như bị việc vất vả phiền nhiễu, không giãn ra được.

- Lúc này vấn đề gia tộc gặp phải, kỳ thật là bởi vì mấy thương nghiệp hợp tác cung ứng linh dược tài liệu cho gia tộc, đều đồng loạt tăng cao giá, cái này khiến cho sinh ý đan dược của chúng ta trong khoảng thời gian ngắn trở nên không thông, hơn nữa mấy đối thủ cạnh tranh khác kinh doanh luyện dược, vào lúc này lại thừa cơ chen ép Nam Phong Tần gia chúng ta, cái này khiến cho sinh ý của gia tộc lâm vào khốn cảnh.

Tần Hồng hít một hơi chậm rãi nói ra, đem trọn sự kiện lặp lại một lần.

- Thì ra là thế.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, sau đó lại ngẩng đầu hỏi:

- Vậy các vị trưởng lão nói, Tần Phàm có thể giúp được việc gì?

- Vẫn là để lão phu nói a.

Lúc này Nhị trưởng lão mở miệng nói:

- Bởi vì Tần Phàm chất nhi người lấy được quán quân Triều Thánh, hôm nay Tần Phàm chất nhi có thể nói là thanh danh vang dội, cho nên chúng ta là muốn lợi dụng thanh danh của chất nhi, cùng những thương nghiệp cung ứng tài liệu kia hảo hảo thương lượng một chút, nhìn xem có thể tranh thủ thoắt một phát hay không.

- Thanh danh của ta?

Tần Phàm không khỏi có chút ngạc nhiên.

- Hắc hắc, tiểu tử, ý của bọn hắn là tiểu tử ngươi còn trẻ như vậy, ở một năm trước liền trở thành Tiên Thiên Vô sư, lại lấy được quán quân Triều Thánh, tiềm lực vô hạn, tiền đồ vô lượng, nói cách khác là muốn lấy người làm thẻ đánh bạc, đàm phán cùng những thương nghiệp cung ứng tài liệu kia.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc vang lên.

- Kỳ thật lúc này trên đường trở về, ta từng gặp qua người Càn Kinh Tần gia tập kích, cho nên ta nghĩ những thương nghiệp cung ứng tài liệu kia tăng giá, hẳn là có quan hệ cùng Càn Kinh Tần gia kia.

Tần Phàm nhíu nhíu mày nói ra.

- Cái gì? Càn Kinh Tần gia vậy mà thật sự dám phái người đến tập kích người?

Ngũ trưởng lão tánh khí táo bạo nghe xong, không khỏi giận dữ:

- Thực sự quá phận, việc này chúng ta nhất định phải báo cáo cho Chân Vũ Thánh điện!

- Càn Kinh Tần gia này thực dám làm như thế?

Các trưởng lão khác cũng đều rất tức giận.

- Tiểu Phàm con không sao chứ?

Tần Hồng thì lo lắng hỏi thăm.

- Cảm ơn phụ thân cùng các vị trưởng lão lo lắng, lần này Tần Phàm may mắn không có bị tổn thương gì, bất quá cũng không có chứng cứ chính xác là Càn Kinh Tần gia kia gây nên, không tốt kinh động phương diện Chân Vũ Thánh điện.

Tần Phàm lắc đầu nói ra.

Kỳ thật trong lòng của hắn đối với Chân Vũ Thánh điện, có thể nói là một mực đều ôm thái độ hoài nghi, một tiểu gia tộc Cửu phẩm tranh chấp cùng Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, cho dù thật có chuyện này, Chân Vũ Thánh điện kia sẽ làm thế nào?

Chỉ cần Càn Kinh Tần gia này không làm ra chuyện tình quá phận gì, đoán chừng chỉ là trách mắng qua loa mà thôi.

Những chuyện tương tự, hắn ở kiếp trước là thấy rất nhiều, thế gian này nào có tồn tại công bình chính thức gì!

Cho nên, cuối cùng có thể dựa vào nhất, chỉ có thực lực của mình mà thôi, chỉ có khi mình đạt tới trình độ đủ để cho Chân Vũ Thánh điện coi trọng, cùng Càn Kinh Tần gia nhìn thẳng vào, đến lúc đó mới có thể có quyền nói chuyện.

- Tiểu Phàm nói cũng đúng, việc này chúng ta không có chứng cứ chính xác, rất khó có thể rung chuyển quái vật khổng lồ như Càn Kinh Tần gia.

Tần Hồng cũng nhíu mày nói ra:

- Bất quá về sau Tiểu Phàm con tận lực cẩn thận một ít.

- Hai nhi đã biết.

Tần Phàm gật đầu đáp ứng nói, sau đó hắn lại nhìn về phía các vị trưởng lão nói tiếp:

- Kỳ thật tuy hôm nay Tần Phàm tính toán là có chút thanh danh, nhưng so sánh với quái vật khổng lồ như Càn Kinh Tần gia vẫn là không đủ, những thương nghiệp cung ứng tài liệu kia, cũng chưa chắc sẽ bởi vì ta mà đặc tội bọn hắn.

- Tần Phàm không phải keo kiệt thanh danh của mình, chỉ là cho rằng dùng cái này đến đàm phán, đoán chừng hiệu quả cũng không lớn. Về phần giải quyết được lộ này, vì cái gì không tự Tần gia chúng ta khai thác chứ?

- Vấn đề này vừa rồi chúng ta cũng có thảo luận qua, chỉ là muốn bồi dưỡng một đội hái được của mình, hao phí nhân lực cùng vật lực rất lớn, hơn nữa hiệu quả chậm, tương đối khó thực hành.

Tần Hồng nói.

- Không đối gặt phụ thân cùng các vị trưởng lão, kỳ thật ta có âm thầm bồi dưỡng qua một đội hái được, hiện tại có lẽ có thể giúp được gia tộc.

338. Chương 347: Giải Quyết Vấn Đề. (2)

Chương 347: Giải quyết vấn đề. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Lúc này Tần Phàm khẽ cười nói, hắn nghe Vương Thành báo cáo qua, đội hái được của Ân Thế mạo hiểm đoàn trải qua mấy năm này phát triển, cũng coi như có chút quy mô rồi, cho nên hôm nay ngược lại là nổi lên công dụng.

- Thật sự?

Các vị trưởng lão cũng không khỏi hai mắt tỏa sáng, lúc này cũng không khỏi nhìn về phía Tần Phàm.

- Kỳ thật mấy năm trước ta ra ngoài lịch lãm rèn luyện tổ kiến một mạo hiểm đoàn, bởi vì bản thân ta là luyện được sư, cho nên để mạo hiểm đoàn kia chuyên môn thành lập một đội hái được, trải qua mấy năm phát triển, ta nghĩ tạm thời cung ứng một ít linh được cho gia tộc có lẽ không có vấn đề.

Tần Phàm tiếp tục nói.

- Tần Phàm chắc chắn vậy mà thành lập một chi mạo hiểm đoàn?

Mấy vị trưởng lão nhìn về phía Tần Phàm cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Đúng vậy, tuy quy mô không lớn, nhưng hôm nay cũng coi như có chút tác dụng rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra:

- Ngoài ra, Tần Phàm còn có một cách nghĩ, lúc này muốn đưa ra cho phụ thân cùng các vị trưởng lão.

- Cách nghĩ gì?

Tần Hồng hồi, ánh mắt cũng sáng quắc nhìn xem con của mình, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, nhi tử nhu nhược của mình năm đó, hôm nay không chỉ có thể tự mình đảm đương một phía, hơn nữa còn hiểu được phát triển thế lực, cái này thật sự vượt qua ngoài dự liệu của hắn.

- Kỳ thật trải qua hai năm cùng mạo hiểm đoàn tiếp xúc, ta phát hiện những mạo hiểm giả này thực lực có lẽ không cao lắm, nhưng các loại kinh nghiệm lại thập phần phong phú.

- Bọn hắn biết rõ như thế nào tìm được tài nguyên linh được, cũng biết tránh đi yêu thú lợi hại như thế nào, cũng biết đối phó các loại yêu thú như thế nào, am hiểu đoàn kết hợp tác.

Tần Phàm chậm rãi nói:

- Ý của ta là muốn ột ít tộc nhân trong tộc gia nhập vào đội hái được này, đặc biệt là một ít tộc nhân trẻ tuổi, một mặt là có thể lịch lãm rèn luyện thoáng một phát, một mặt khác là có thể học tập một ít kinh nghiệm, ngày sau gia tộc gặp phải vấn đề loại này lần nữa, tối thiểu trong gia tộc cũng có thể tùy thời thành lập một đội hái được rồi.

Kỳ thật hôm nay trong Ân Thế mạo hiểm đoàn cũng thiếu một ít cường giả, để ột ít tộc nhân gia nhập trong đó ngược lại là có thể giúp nhau thu lợi, đối với ngày sau gia tộc cùng mạo hiểm đoàn phát triển đều rất có lợi.

- Ta cảm thấy ý nghĩ này của Tiểu Phàm không tệ, không biết các vị trưởng lão thấy như thế nào?

Sau khi Tần Hồng nghe xong liền vui mừng gật đầu, Tần Phàm hiểu được cân nhắc lâu dài, đây chính là tiềm chất của một tộc trưởng gia tộc.

- Để ột vài đệ tử gia tộc lịch lãm rèn luyện thoảng một phát cũng tốt.

Các trưởng lão khác nghĩ thoảng một phát, cuối cùng đều đồng ý.

- Phụ thân, về phần vấn đề sinh ý gia tộc giảm xuống, ta nghĩ không bằng dùng danh nghĩa gia tộc, cử hành một luyện được đấu giá hội, mượn cái này để thăng danh khí thoảng một phát, cũng có thể để cho những Thương gia khác biết rõ thực lực của chúng ta.

Thấy giải quyết được một vấn đề, Tần Phàm lại nói tiếp:

- Hải nhi có vài loại đan dược không tệ, đến lúc đó có lẽ có khả năng hấp dẫn không ít người, như Cửu Chuyển Chân Vũ đan...

- Cửu Chuyển Chân Vũ đan?

Nghe Tần Phàm nói muốn mở luyện được đấu giá hội, các vị trưởng lão còn lo lắng trong gia tộc cảm không ra đan dược tốt, nhưng nghe Tần Phàm nói đến phần sau, nguyên một đám không khỏi kinh hãi.

- Tần Phàm chất nhi có thể lấy ra Cửu Chuyển Chân Vũ đan?

- Là đan dược nghịch thiên có thể cho người từ Vô đồ thăng đến Tiên Thiên Võ sư cũng không có chương ngại trong truyền thuyết?

- Ta xác thực có chút ít, đương nhiên đan dược cực phẩm như Cửu Chuyển Chân Vũ đan này, chúng ta không cần cung cấp quá nhiều, chỉ cần một khóa với tư cách mảnh lời là được rồi, mặt khác còn có một chút Tam Nguyên Chân Vũ đan, Linh Vũ đan...

Tần Phàm tiếp tục không nhanh không chậm giải thích nói, đối với đan dược, hắc tin tưởng mười phần.

- Chẳng lẽ Tần Phàm chất nhi đã trở thành luyện đan sư?

Theo Tần Phàm giới thiệu, các vị trưởng lão sắc mặt không khỏi lần nữa biến hóa, cực kỳ đặc sắc.

Nhìn thấy ánh mắt đồng dạng mong chờ kia của Tần Hồng, vì ở thời điểm này tăng cường tin tưởng gia tộc, Tần Phàm cuối cùng nhẹ nhàng gật đầu, hôm nay, hắc ở phương diện luyện được có thực lực khủng bố, rốt cục cũng lộ ra một góc cho gia tộc.

Trông thấy Tần Phàm gật đầu, lập tức các vị trưởng lão đều lâm vào trong khiếp sợ, nguyên một đám hiện ra thần sắc ngạc nhiên, trong khoảng thời gian ngắn có chút không dám tin tưởng.

Vừa rồi bọn hắc nghe được Tần Phàm giới thiệu đan dược khoa trương, Ngũ trưởng lão đối với các loại đan dược hiểu rõ quá sâu, gần đây lại nhanh mồm nhanh miệng mới thốt ra hỏi hắc có phải Luyện Đan Sư hay không.

Nhưng kỳ thật bọn hắc vốn chỉ là tùy tiện hỏi, muốn mượn cái này để cho Tần Phàm lộ ra một ít tin tức về vị lão sư thần bí kia, nhưng không thể tưởng được, Tần Phàm lại thật sự gật đầu thừa nhận!

Thừa nhận bản thân hắc cũng là một Luyện Đan Sư!

Cấp bậc cao nhất bên trong Luyện được sư, Luyện Đan Sư!

Là ở toàn bộ Võ Thiên đại lục phía trên cũng là thân phận cực kỳ tôn quý Luyện Đan Sư!

Giá trị của một Luyện Đan Sư thậm chí không thua một Võ Thánh! Mà một thiên tài chưa đủ hai mươi tuổi đã thành Luyện Đan Sư, còn hơn cả người chưa tới hai mươi tuổi liền trở thành Võ Thánh!

Quả thực có thể được xưng tụng kinh thế hãi tục!

- Tần Phàm chất nhi giống như còn vài ngày nữa mới là sinh nhật mười tám tuổi a?

Ngũ trưởng lão không khỏi thì thào hỏi.

- Còn kém bảy ngày!

Tứ trưởng lão bổ sung nói:

- Nói cách khác Tần Phàm chất nhi, 17 tuổi liền trở thành Luyện Đan Sư!

Ngay cả Tần Hồng, vào lúc này cũng không khỏi ngây dại, hắn cũng biết tâm tư những trưởng lão này, thật ra là bởi vì đã biết sự tình Tần Phàm có một sư phụ thần bí, vốn là muốn thừa cơ hội này để cho Tần Phàm làm mối quan hệ với Nam Phong Tần gia mà thôi!

Nhưng hắn cũng không nghĩ ra con của mình vậy mà thật sự thừa nhận mình đã trở thành Luyện Đan Sư!

Một năm trước thời điểm Tần Phàm nói với mình đã trở thành luyện được sư Linh hoàn cấp, hắn đã không thể tin được, con của mình ở 17 tuổi đã trở thành Tiên Thiên Võ sư, còn trở thành một gã luyện được sư linh hoàn cấp!

Nhưng một năm còn chưa hết.

Hiện tại nhi tử nói hắn đã là Luyện Đan Sư!

Luyện được sư Linh đan cấp! Luyện Đan Sư!

- Tiểu Phàm, con nói đã trở thành Luyện Đan Sư, hơn nữa Cửu Chuyển Chân Vũ đan này chính là con luyện chế ra hay sao?

Tần Hồng cố lấy bình tĩnh, hai mắt sáng quắc mà nhìn Tần Phàm hỏi, nhìn ra được hôm nay trong lòng của hắn hưng phấn kích động đã khó có thể áp chế được rồi.

Các trưởng lão đang ngồi cũng giống như vậy!

Nam Phong Tần gia sinh ra một Luyện Đan Sư, từ nay về sau có thể nói là nhất phi trùng thiên rồi!

Có một Luyện Đan Sư tọa trấn trong nhà, còn có khó khăn gì không giải quyết được?

339. Chương 348: Thăng Thấn. (1)

Chương 348: Thăng thấn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

- Đúng vậy, đan phương này là sư phụ hài nhi cung cấp, hơn nữa có sư phụ chỉ đạo, đã có thể miễn cưỡng luyện chế ra, chỉ là xác suất thành công còn không cao lắm.

Tần Phàm nói ra, lời này ngược lại là nói nửa thật nửa giả, đan phương này đích thật là Cổ Mặc giết chết lão giả họ Lưu kia mang tới, hơn nữa hiện tại xác suất thành công hắn luyện chế Cửu Chuyển Chân Vũ đan cũng là khoảng hai ba phần mười.

Nhưng kỳ thật xác suất này nếu để cho những luyện được sư khác biết rõ, cũng phải đổ kỵ muốn chết rồi, bình thường Luyện Đan Sư nếu như luyện chế Cửu Chuyển Chân Vũ đan, có thể có một phần mười đã coi như lợi hại rồi, có chút luyện chế một trăm lần cũng chưa hẳn thành công một lần.

- Trời ạ... Đa tạ liệt tổ liệt tông che chở Nam Phong Tần gia ta!

Tam trưởng lão gần đây trầm mặc nghiêm túc, lúc này cũng không khỏi kích động mà nhìn trời thở dài nói.

Những trưởng lão khác nghe được Tần Phàm chính miệng thừa nhận có thể luyện chế ra Cửu Chuyển Chân Vũ đan, cũng đều kích động không hiểu.

- Hảo nhi tử! Tốt hài nhi!

Tần Hồng càng là thiếu chút nữa nước mắt tuôn rơi, có một nhi tử Luyện Đan Sư, vậy thì thật là quang vinh Vô Thượng.

- Chúng ta nhất định phải tăng nhân thủ bảo vệ Tần Phàm chất nhi mới được, hiện tại Càn Kinh Tần gia kia đã bắt đầu đối phó Tần Phàm chất nhi, nếu như Tần Phàm chất nhi thật sự xảy ra chuyện gì, chúng ta sẽ là tội nhân thiên cổ của Nam Phong Tần gia!

Lúc này Ngũ trưởng lão tính tình nóng nảy đứng dậy nói ra.

- Đúng, vô luận như thế nào cũng phải nhất định bảo đảm an toàn cho Tần Phàm chất nhi!

Những trưởng lão khác cũng lập tức phụ họa nói, một Luyện Đan Sư đối với một gia tộc trọng yếu, bọn hắn đều thập phần tinh tường.

- Ách.

Tần Phàm không khỏi lộ ra thần sắc có chút khó xử, hắn cũng không muốn cả ngày để cho người đi theo chung quanh, hơn nữa hiện tại Nam Phong Tần gia chỉ có hắn là Linh Vũ sư, lại để cho ai đến bảo hộ hắn?

- Ha ha, đã biết Tần Phàm chất nhi là Luyện Đan Sư, chúng ta ở đâu còn lo lắng tài liệu linh dược gì, chỉ cần thả ra tin tức, ta thấy tranh nhau đưa linh dược cho Nam Phong Tần gia chúng ta còn nhiều, rất nhiều!

Nhưng Tần Phàm vừa muốn cự tuyệt, Ngũ trưởng lão lập tức hưng phấn nói ra.

- Lão Ngũ, việc này chúng ta còn cần bàn bạc kỹ hơn.

Tần Hồng thì là trầm giọng nói ra.

- Đây là làm sao vậy?

Ngũ trưởng lão có chút không hiểu:

- Nam Phong Tần gia chúng ta sinh ra một Luyện Đan Sư, truyền đi chính là sự tình làm rạng rỡ tổ tông, coi như là đại thế gia cũng phải đến nịnh bợ chúng ta, chẳng lẽ còn không thể nói?

- Ách, Ngũ trưởng lão, hôm nay Tần Phàm không muốn vấn đề này truyền ra nhanh như vậy, hi vọng các vị trưởng lão giữ bí mật, tìm một thời cơ thích hợp lại công bố.

Lúc này Tần Phàm không thể không nói, hôm nay thực lực của hắn còn chưa đủ để ứng phó một ít biến hóa.

- Đúng vậy, lão Ngũ, chuyện này chúng ta vẫn là trước không công bố cho thỏa đáng.

Lúc này Đại trưởng lão cũng mở miệng nói ra:

- Bởi vì nếu như một khi công bố Tần Phàm chất nhi trở thành Luyện Đan Sư, địa vị của Nam Phong Tần gia chúng ta hoàn toàn chính xác sẽ tăng lên rất lớn, nhưng đồng thời cũng sẽ rước lấy một chút phiền toái.

- Ân, Đại trưởng lão nói rất đúng, đừng quên lúc Tiểu Phàm trở thành đệ nhất Triều Thánh kia, rất nhiều gia tộc đến thăm tặng lễ, cũng đã khiến chúng ta bề bộn rồi, chớ nói chi là lúc này Tiểu Phàm trở thành Luyện Đan Sư, hơn nữa đoán chừng một ít cường giả cũng sẽ đến thăm cầu đan, đến lúc đó sẽ ảnh hưởng tới Tiểu Phàm tu luyện.

Sau đó Tần Hồng cũng nhẹ gật đầu nói ra:

- Lo lắng nhất là Càn Kinh Tần gia kia, nếu như bọn hắn thật sự không từ thủ đoạn, phải biết rằng nội tình của Nam Phong Tần gia chúng ta thật sự quá cạn, thậm chí còn không đủ để bảo hộ Tiểu Phàm.

Kỳ thật trong nội tâm có một câu mà hắn và Đại trưởng lão đều không có nói ra, một Luyện Đan Sư chưa tới mười tám tuổi, cái này quá kinh thế hãi tục rồi, truyền đi ảnh hưởng thật sự quá lớn, hôm nay Cửu phẩm Chân Vũ thể gia nho nhỏ như hắn, là khó có thể chịu đựng được sức ảnh hưởng lớn này.

- Vậy đến lúc đó thời điểm đấu giá đan dược làm sao bây giờ?

Ngũ trưởng lão lại hỏi:

- Khi đó làm sao nói chúng ta có đan dược từ đâu?

- Đến lúc đó chúng ta có thể nói đạt được Luyện Đan Sư thần bí ủy thác đấu giá là được rồi, ta đề nghị cử hành ngay tại Nam Phong thành, chúng ta ở ngay quê nhà công bố, có lẽ không có ai dám đến đoạt đan.

Tần Hồng trầm ngâm một hồi trầm nghĩ.

- Cái đầu giá hội này không bằng cử hành ngay một tháng sau, một tháng này vừa dễ dàng tuyên truyền thoả một phát.

Tần Phàm tính toán một chút, cách khảo hạch thăng phẩm còn gần hai tháng, hắn cũng tọa trấn ở gia tộc, để ngừa có người đến làm loạn.

Dùng thực lực của hắn hôm nay, chỉ cần đến không phải cường giả Vô Tôn trở lên, hắn sẽ không lo lắng, huống chi còn có vài đầu Thiên Sí Hồ hỗ trợ, cũng đủ để ứng phó một ít sự kiện đột phát.

- Một tháng sau? Nhưng mà khảo hạch thăng phẩm gia tộc kia là hai tháng sau bắt đầu rồi, không biết như vậy có thể ảnh hưởng tới tộc trưởng tu luyện hay không...

Đại trưởng lão thì lo lắng nói.

- Phụ thân.

Lúc này Tần Phàm cúi đầu trầm tư một chút, đang muốn hướng Tần Hồng thẳng thắn nói mình đã đột phá đến Linh Vũ sư, đến lúc đó có thể trực tiếp đại biểu Nam Phong Tộc gia đi tham gia khảo hạch thăng phẩm, không cần Tần Hồng tự mình thượng Kinh tham gia khảo hạch.

- Ai, kỳ thật tự mình cũng biết chuyện của mình, hôm nay còn thừa lại hai tháng, lúc này ta muốn đột phá đến Linh Vũ sư, cơ hội quá mức bé nhỏ, còn không bằng hảo hảo trông nom sinh ý gia tộc, cố gắng tăng cường nội tình gia tộc thoả một phát, để ột đời tuổi trẻ có hoàn cảnh tu luyện tốt, như vậy ba mươi năm sau Tần gia chúng ta có thể thành công thăng phẩm, cũng coi như không thẹn với liệt tổ liệt tông rồi.

Nhưng lúc này Tần Hồng lại hít một tiếng nói ra.

- Xem ra cũng chỉ có thể như thế.

Những trưởng lão khác cũng lộ ra có chút bất đắc dĩ, bọn hắn biết rõ muốn đột phá đến Linh Vũ sư phi thường khó khăn, không chỉ cần thiên phú, còn cần kỳ ngộ, việc này là không thể trách Tần Hồng.

- Phụ thân, hôm nay tình huống ngài ra sao? Có thể để cho hài nhi nhìn một chút không?

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, thu lại những lời mình muốn nói trở về, ngược lại hỏi tình huống Tần Hồng.

- Chẳng lẽ Tần Phàm chất nhi có biện pháp?

Nghe thấy Tần Phàm hỏi, các trưởng lão cũng không khỏi được con mắt sáng ngời, Tần Phàm là Luyện Đan Sư! Có lẽ có đan dược để cho tộc trưởng đột phá đến Linh Vũ sư?

Cho dù Tần Phàm không có, có lẽ sư phụ của hắn có a?

Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng của bọn hắn lại nhấc lên một ít hi vọng lần nữa.

Tuy bọn hắn có thể thông cảm cho Tần Hồng, nhưng không có nghĩa là bọn hắn cam tâm đợi ba mươi năm!

340. Chương 349: Thăng Thấn. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 349: Thăng thấn. (2)

Tấn thăng đến Chân Vũ thế gia thượng phẩm, là mộng tưởng của mấy đời người bọn hắn! Có thể sớm chút thực hiện, những lão gia hỏa bọn hắn mới cảm thấy an tâm, hơn nữa ai biết bọn hắn có thể chờ được ba mươi năm hay không?

Cho nên, nếu có hi vọng sớm chút tăng lên tới Chân Vũ thế gia thượng phẩm, bọn hắn nguyện ý giao ra một cái giá lớn!

- Tiểu Phàm, người quả thật có biện pháp?

Tần Hồng cũng không khỏi có chút động, vấn đề tấn chức Chân Vũ thể gia thượng phẩm này, đối với tộc trưởng Nam Phong Tần gia hẳn tự nhiên là càng thêm trọng yếu!

- Hiện tại hài nhi còn không dám cam đoan, phụ thân vẫn là trước tiên nói về tình huống của ngài a.

Tần Phàm cũng đành phải bắt đầu nói, tuy hôm nay hẳn đã trở thành Linh Vũ sư, có thể luyện chế một ít đan dược cao cấp, nhưng đối với Tần Hồng chưa hẳn có tác dụng.

- Kỳ thật trải qua một năm này, vi phụ cũng không sai biệt lắm khôi phục đến Tiên Thiên đỉnh phong, nhưng lại cảm giác được cái lĩnh ngộ kia càng thêm Phiêu Miểu, chậm chạp không thể diễn biến Âm Dương, Dung Linh nhập khí... Cho nên ta mới nói hai tháng này là vô vọng đột phá đến Linh Vũ sư.

Tần Hồng nghĩ nghĩ nói ra.

Tần Phàm nghe xong Tần Hồng nói, sau đó đi qua giúp hắn kiểm tra một chút, cuối cùng trong lòng trầm ngâm:

- Tu võ chi đạo, càng đến sau càng nói thiên phú, loại tình huống này của phụ thân, có lẽ là cùng thiên phú có quan hệ, thiên phú chưa đủ, cho nên võ duyên chưa tới, không cách nào chạm tới cánh cửa Linh Vũ chi cảnh...

- Như thế nào?

Thấy Tần Phàm thật lâu không nói gì, Ngũ trưởng lão không khỏi hỏi.

- Loại tình huống này của phụ thân, kỳ thật có thể thông qua phục dụng Dung Linh Đan tiến hành đột phá...

Hôm nay Tần Phàm đã đột phá đến Linh Vũ sư, ngược lại là có thể đem một ít cảm ngộ đột phá của mình luyện vào bên trong đan dược, như vậy Tần Hồng muốn đột phá sẽ dễ dàng hơn rất nhiều, chỉ là cũng có khuyết điểm, bởi vì đây là cảm ngộ thuộc về cá nhân Tần Phàm, chẳng khác nào tu võ chi lộ của Tần Hồng đứt gãy, càng khó đi xa được nữa.

- Có thể đột phá?

Tần Hồng cùng chúng trưởng lão đều có chút kiềm nén không được hưng phấn.

- Chỉ là như vậy, chỉ sợ võ đạo chi lộ của phụ thân sẽ dừng bước tại Linh Vũ sư, cuối cùng cả đời không thể lại bước vào Võ Tôn.

Tần Phàm nói tiếp.

- Cái này...

Các vị trưởng lão cũng không khỏi có chút yên tĩnh trở lại, nhìn về phía Tần Hồng, việc này quan hệ trọng đại, còn phải do Tần Hồng chính mình quyết định.

Tần Hồng trầm ngâm một hồi, sau đó hít sâu một hơi, cuối cùng chậm rãi nói:

- Kỳ thật vi phụ cũng biết thiên phú của mình không tốt, có thể đột phá đến Linh Vũ sư đã là rất thỏa mãn. Hơn nữa cho dù ta không phục dụng Dung Linh Đan này, Võ Tôn kia cũng là không dám hy vọng xa vời, ha ha, về sau chỉ có thể dựa vào tuổi trẻ các người rồi.

- Tộc trưởng vì gia tộc cống hiến, chúng ta đều nhớ kỹ.

Nghe được Tần Hồng đáp ứng, các vị trưởng lão cũng không khỏi thở dài một hơi, tuy cơ hội rất xa vời, nhưng đối với một người tập võ mà nói, bị mất tiền đồ võ đạo của mình như vậy, đó cũng là một sự tình thập phần gian nan.

- Không biết Tiểu Phàm là tự mình luyện chế Dung Linh Đan này, hay là sư phụ con luyện chế?

Tần Hồng hướng Tần Phàm hỏi, đối với đan dược cao cấp này, hẳn cũng biết không rõ ràng.

- Cái này có lẽ hài nhi cũng có thể luyện chế.

Tần Phàm nói ra.

- Thật tốt quá.

Lúc này chúng trưởng lão đều lộ ra thần sắc kích động, chỉ cần Tần Hồng đột phá đến Linh Vũ sư, vậy thì đại biểu cho Nam Phong Tần gia bọn hắn có thể tấn thăng đến Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia! Hàng ngũ Chân Vũ thể gia thượng phẩm!

Nhiều đời, nhiều năm chờ mong như vậy, rất nhanh sẽ thực hiện được! Cái này để cho bọn hắn như thế nào không kích động!

- Hiện tại cách khảo hạch thăng phẩm gia tộc đã không nhiều lắm, còn hi vọng Tần Phàm chất nhi có thể sớm ngày luyện chế ra Dung Linh Đan này, như vậy cũng tốt để cho tộc trưởng sớm ngày đột phá đến Linh Vũ sư, chúng ta cũng có thể sớm ngày an tâm.

Lúc này Đại trưởng lão nói.

- Ân, Tiểu Phàm ngươi vẫn là nhanh luyện chế ra Dung Linh Đan này đi, dù sao luyện hóa được lực cũng phải cần một khoảng thời gian, vì phụ thiên phú có hạn, sợ sẽ chậm trễ quá nhiều thời gian.

Tần Hồng cùng các trưởng lão khác cũng là ý tứ này.

Tần Phàm vừa định đáp ứng, nhưng hắn vẫn là đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lập tức không nhú mày.

- Tiểu Phàm, sao rồi hả? đọc truyện mới nhất tại .

Tần Hồng trông thấy Tần Phàm lộ ra bộ dáng kia, không khỏi hỏi:

- Chẳng lẽ là bởi vì linh dược luyện chế Dung Linh Đan rất khó thu thập?

- Cái này Tần Phàm chất nhi có thể yên tâm, vô luận tốn hao bao nhiêu, chúng ta đều nhất định sẽ mau chóng thu thập tài liệu của Dung Linh Đan!

Chúng trưởng lão cũng lập tức cam đoan nói.

- Không phải, tài liệu này ta ngược lại là có một ít hàng tồn, chỉ là... dược lực của Dung Linh Đan này đặc biệt khó khăn, đoán chừng phải phí ba tháng trở lên mới có thể hoàn toàn luyện hóa, nói cách khác phụ thân không có khả năng hoàn thành trước thời gian khảo hạch thăng phẩm.

Lúc này Tần Phàm nhớ tới lúc trước thời điểm mình đột phá đến Linh Vũ sư gian nan, hắn có Cổ Mặc chỉ điểm, hơn nữa có ba khóa Ma chủng phụ trợ, cũng hao tổn hơn một năm mới thành công! Hôm nay tuy hắn có thể đem những cảm ngộ này luyện hóa tiến vào Dung Linh Đan, nhưng Tần Hồng muốn tiêu hóa toàn bộ cũng tốn thời gian rất dài.

- Ba tháng...

Lúc này chúng trưởng lão lập tức cảm giác từ trên mây ngã xuống đến đáy cốc, vừa mới cho rằng một lần nữa có được hi vọng, nhưng lại là công dã tràng, loại cảm giác này để cho người ta khó có thể cảm thụ.

Tần Hồng cũng nhú chặc mày.

- Phụ thân, các vị trưởng lão, ta nghĩ lúc này khảo hạch gia tộc thăng phẩm, không bằng để cho Tần Phàm đi.

Tần Phàm vốn định để cho phụ thân tự mình đi tham gia khảo hạch, dù sao đây đối với một tộc trưởng mà nói sẽ là một vinh quang lớn lao. Nhưng hôm nay Tần Hồng đã không cách nào ở trước ngày khảo hạch đột phá đến Linh Vũ sư, hắn cũng chỉ có thể tự mình đi tham gia rồi.

- Tiểu Phàm ngươi nói người đi tham gia khảo hạch thăng phẩm?

Tần Hồng không khỏi khê giật mình.

- Nhưng mà, tham gia khảo hạch thăng phẩm phải có được thực lực Linh Vũ sư ah...

Trên mặt chúng trưởng lão cũng nổi lên vẻ nghi hoặc.

- Hôm nay, ta đã đột phá đến Linh Vũ sư rồi.

Tần Phàm thẳng thắn nói.

Tần Phàm vừa dứt lời, Tần Hồng cùng chúng trưởng lão lập tức lâm vào bên trong hóa đá.

- Tần Phàm chất nhi, ngươi nói cái gì?

Mấy vị trưởng lão cho là mình nghe lầm.

- Tiểu Phàm, ta vừa rồi giống như nghe được ngươi nói đã đột phá đến Linh Vũ chi cảnh rồi hả?

Tần Hồng cũng lộ ra bộ dạng không thể tin.

- Ân, hôm nay hài nhi đã trở thành Linh Vũ sư, có thể đại biểu gia tộc đi tham gia khảo hạch thăng phẩm của Chân Vũ Thánh điện.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói, kỳ thật dùng thực lực của hắn bây giờ, thậm chí đã viễn siêu Linh Vũ sư.

341. Chương 350: Luyện Chế Dung Linh Đan.

Chương 350: Luyện chế Dung Linh Đan.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’•••)•••’•••)

- Ngươi đã trở thành Linh Vũ sư?

Tần Hồng há miệng, trong khoảng thời gian ngắn thậm chí không cách nào khép lại.

- Linh Vũ sư...

Mấy vị trưởng lão cũng thất thần thì thào nói.

- Tiểu Phàm, ý của ngươi là, chưa tới một năm thời gian này, ngươi không chỉ trở thành một Luyện Đan Sư, còn từ Tiên Thiên Vô sư đột phá đến Dung Linh chi cảnh, trở thành một Linh Vũ sư?

Tần Hồng hít sâu một hơi, một hồi lâu mới kịp phản ứng, chậm rãi hỏi lần nữa.

- Ân, có thể nói như vậy.

Tần Phàm đáp, trên thực tế hắn ở một năm trước cũng đã là Luyện Đan Sư rồi.

- Điều này sao có thể...

Tần Hồng cùng mấy vị trưởng lão liếc nhìn nhau, trong miệng cũng không khỏi trăm miệng một lời mà thì thào nói ra.

Còn chưa đủ mười tám tuổi, dĩ nhiên trở thành Luyện Đan Sư! Cái này đã đủ nghe rợn cả người, kinh thế hãi tục rồi, nhưng hôm nay Tần Phàm vậy mà nói mình đã trở thành một Linh Vũ sư!

Tuy biết rõ Tần Phàm sẽ không cầm những vật này ra nói dối, nhưng trong nội tâm bọn hắn trong khoảng thời gian ngắn vẫn là không thể tin.

Thiên tài như thế, đoán chừng toàn bộ Đại Càn quốc, thậm chí toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng không có cách nào tìm ra thứ hai rồi! Mà người này xuất hiện ở Nam Phong Tần gia bọn hắn! Một Cửu phẩm Chân Vũ thể gia nho nhỏ!

- Chẳng lẽ đây quả thật là Thần ân chiếu cố?

Lúc này Ngũ trưởng lão thì ào ào mở miệng nói, đồng thời những người khác cũng đồng dạng nhớ tới trên bản Đại Càn phong vân kia ghi chút ít câu chuyện hoang đường về Tần Phàm, nhưng hôm nay, bọn hắn vậy mà ần ần có chút tin tưởng!

Nếu như không phải Thần ân chiếu cố, còn có cái gì có thể làm ột đệ tử thế gia nhu nhược, trở thành Luyện Đan Sư vô cùng tôn quý?

Nếu như không phải Thần ân chiếu cố, còn có cái gì có thể làm ột cái từ Tam cấp Vô đồ, gần kề trong ba năm thời gian trở thành một Linh Vũ sư?

Cảm giác hạnh phúc bất thành linh, thiếu chút nữa khiến mấy lão nhân một mực vì gia tộc thịnh vượng mà cố gắng, nguyên một đám nước mắt tuôn đầy mặt.

- Khục khục, tiểu tử ngươi đích thật là quái thai, nếu như bản Võ Thánh không phải một mực ở bên cạnh ngươi, ta cũng không thể tin được, ngươi vậy mà ở niên kỷ như vậy liền trở thành Luyện Đan Sư, hơn nữa còn đột phá đến Linh Vũ sư...

- Hai cái thành tựu này, tùy tiện một cái xuất hiện trên người một người, coi như là siêu cấp thiên tài rồi, nếu như hai cái đều trên người một người, cái kia thực được xưng tụng là tuyệt thế yêu nghiệt rồi.

Vào lúc này Cổ Mặc cũng không khỏi nghiêng ngẫm nói.

- Sự tình khảo hạch thăng phẩm gia tộc quan hệ trọng đại, không biết Tần Phàm chất nhi có thể phơi bày một ít thực lực của Linh Vũ sư không?

Lúc này Đại trưởng lão đầu tiên kịp phản ứng nhìn Tần Phàm nói.

Tần Hồng cùng các trưởng lão khác nghe vậy, ánh mắt cũng sáng quắc mà nhìn về phía Tần Phàm.

- Không có vấn đề.

Tần Phàm mỉm cười, sau đó hướng về chỗ trống tùy ý đánh ra một quyền, nguyên vô chi khí trong cơ thể lập tức bay vọt mà ra, khí tức nóng rực ma sát lấy không khí, nhiệt độ trong tộc vụ viện cũng lên cao.

- Man Ngươi xong!

Tần Phàm đánh ra vũ kỹ nổi tiếng trong gia tộc, lập tức ở phía trên quả đấm của hắn, một đầu hư ảnh trâu điên xuất hiện, gầm lên giận dữ đánh về phía một cái ghế xa xa.

Oanh!

Nửa nháy mắt sau, cái ghế kia biến thành tro bụi.

- Kinh khí hóa thực, chính là tiêu chí của Linh Vũ sư, Tần Phàm chất nhi quả nhiên đã đột phá đến Dung Linh chi cảnh rồi! Tần gia chúng ta thật sự xuất hiện một Linh Vũ sư.

Ngũ trưởng lão tính cách ngay thẳng kia không khỏi trừng trừng mắt, cảm giác hưng phấn không thôi. Nhớ tới vừa rồi nói qua sự tình phái người đi bảo hộ Tần Phàm, hắn lại không khỏi có chút xấu hổ, hôm nay Tần Phàm đã là người mạnh nhất toàn bộ Nam Phong Tần gia rồi, còn có ai có thể bảo hộ hắn?

- Đúng vậy, Tần Phàm chất nhi thật sự đã trở thành Linh Vũ sư, hôm nay Nam Phong Tần gia chúng ta thăng phẩm đến Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia là chắc chắn!

Các vị trưởng lão đều lộ ra vô cùng kích động.

- Ha ha ha ha...

Vào lúc này Tần Hồng càng là cười to, bộ dáng kia thật giống như bỗng nhiên trẻ ra mười mấy tuổi, sau đó hắn đứng lên, đi tới trước mặt Tần Phàm, tay phải vỗ vào bờ vai Tần Phàm, vui mừng nói:

- Tiểu Phàm, phụ thân vì con mà kiêu ngạo!

- Phải nói toàn bộ Nam Phong Tần gia chúng ta đều dùng Tần Phàm chất nhi mà kiêu ngạo.

Tam trưởng lão luôn nghiêm túc, lúc này cũng khẽ cười nói.

Vào lúc này các vị trưởng lão có thể biết trước, Nam Phong Tần gia bọn hắn, ngày sau tất nhiên sẽ bởi vì thiếu niên trước mắt này mà quật khởi bên trong Đại Càn quốc, một lần nữa khôi phục vinh quang của tổ tiên, thậm chí siêu việt.

...

Gải quyết mọi chuyện cơ bản cần thiết, cũng tiến hành thảo luận sự tình tổ kiến đội linh được cùng cử hành đan được đầu giá hội, Tần Phàm liền về phòng của mình.

Ở cuối cùng, Tần Hồng vẫn là quyết định phục dụng Dung Linh Đan để đột phá Linh Vũ sư, tuy bởi vậy sẽ bị mất tiền đồ vô đạo về sau, nhưng vì gia tộc, hắn vẫn là làm việc nghĩa không chùn bước.

- Hôm nay Nam Phong Tần gia chúng ta, đang là thời buổi rối loạn, ta sớm chút đột phá đến Linh Vũ sư, cũng tốt để cho gia tộc nhiều thêm một phần lực lượng, đây là nên làm.

Tần Hồng nói với Tần Phàm như vậy.

Đối với cái này, Tần Phàm cũng không khỏi có chút cảm xúc, một gia tộc mà tất cả tộc nhân, thậm chí tộc trưởng, trưởng lão đều vì gia tộc mà yên lặng trả giá, như vậy các tộc nhân đối với gia tộc mới có lòng trung thành, mới có thể bảo trì một gia tộc ổn định cùng phát triển.

Cho nên Tần Hồng đã làm quyết định, Tần Phàm cũng không có đi khuyên can, dù sao cái này là bản thân hắn làm tộc trưởng lựa chọn, với tư cách nhi tử, hắn chỉ có thể nghe theo, cũng tận tâm tận ý trợ giúp.

Được đỉnh hồng sắc đã đặt ở trong phòng, nhiệt khí bành trướng ầm ầm tản ra, trải qua vô số lần luyện chế đan được, hôm nay Tần Phàm cùng được đỉnh này đã càng ngày càng phù hợp và thuận buồm xuôi gió.

Tần Phàm lấy ra linh được tài liệu chuẩn bị tốt, từng cái đặt ở một bên. Những linh được này một bộ phận là hắn từ trong được cốc ngắt lấy, một bộ phận là hàng tồn của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, còn có một lượng là trong gia tộc cất chứa.

Bài trừ tạp niệm trong lòng, tiến hành chuẩn bị trước luyện đan.

Lúc này luyện đan quan hệ trọng đại, hơn nữa phải đem cảm ngộ của mình nhập vào trong nội đan, hắn cũng chỉ là xem qua trong điển tịch của Ẩn Thế đan môn, nhưng chưa từng có thử qua luyện chế, nói cách khác đây là lần đầu hắn ném thử, cho nên kỳ thật cũng không có nắm chắc rất lớn.

- Tiểu tử, ngươi bây giờ là muốn bắt đầu luyện chế Dung Linh Đan?

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến hỏi, dù sao Cổ Mặc cũng đã từng là Võ Thánh, kiến thức há là tộc trưởng cùng trưởng lão của một Cửu phẩm Chân Vũ thế gia có thể so sánh, hắn đối với Dung Linh Đan này là từng có nghe qua, biết rõ muốn đem cảm ngộ luyện nhập vào trong nội đan, đó là một chuyện rất khó khăn!

nguồn (.)

342. Chương 351: Khách Đến Thăm. (1)

Chương 351: Khách đến thăm. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••”)

Thậm chí hắn nghe nói đối với một ít Luyện Đan Sư luyện được nhiều năm mà nói, xác suất thành công cũng là trong trăm khó một! Một trăm lần cũng khó thành công một lần!

- Ân, lần này luyện đan ta phải đầu nhập toàn bộ tinh thần, tuyệt đối không thể có một tia quấy rầy. Lão đầu ngươi nhớ kỹ trước khi ta mở nắp đỉnh, ngàn vạn lần không thể làm cho ta phân tâm.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, thận trọng nói.

- Yên tâm đi, bản Vô Thánh sẽ hộ pháp giúp ngươi.

Thanh âm của Cổ Mặc truyền đến lần nữa, tuy hắn cũng muốn sớm chút hấp thu đủ đan khí khôi phục đến cảnh giới Vô Tôn, nhưng vẫn có thể biết phân nặng nhẹ.

- Ân, ta đây bắt đầu.

Tần Phàm nghe Cổ Mặc nói như vậy liền yên tâm xuống, hít sâu một hơi, điều chỉnh hô hấp cùng tim đập của mình đến ổn định, sau đó dần dần tiến nhập trạng thái tốt nhất.

Sau khi toàn bộ tinh thần đầu nhập, lúc này Tần Phàm ngoại trừ lò đan cùng linh được trước mắt thì không có vật khác, sau đó hắn liền khống chế đan hỏa, bắt đầu luyện hóa linh dịch, độ tinh khiết cơ hồ là 100%.

Trình tự phía trước cùng đan được bình thường đều là đồng dạng.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn...

Đến một bước thể rắn này, thì trong được đỉnh đã tạo thành một linh hoàn!

Sắp tiến vào giai đoạn thành đan cuối cùng!

Lúc này Cổ Mặc trông thấy biểu lộ của Tần Phàm lộ ra cẩn thận tỉ mỉ, cả người đầu nhập, mồ hôi chậm rãi chảy ra, nhưng không có đi lau.

Hắn thấy Tần Phàm luyện đan vô số lần, nhưng mà chưa từng có phát hiện lần nào như lúc này, ngưng trọng như vậy.

- Luyện chế Dung Linh Đan này quả nhiên là không dễ dàng, bất quá tiểu tử này hoàn toàn chính xác là xem như thiên phú cực tốt, hi vọng hắn có thể thành công.

Trong nội tâm Cổ Mặc nói thầm, lại không có lên tiếng đi quấy rầy Tần Phàm.

Linh khí dần dần tụ ở phía trên được đỉnh, lập tức liền đến giai đoạn tụ linh thành đan, cũng là ở giai đoạn này, Tần Phàm phải đem cảm ngộ đối với đột phá đến Linh Vũ sư của bản thân, theo linh khí rót vào trong đan.

Không khí trong cả gian phòng tựa hồ cũng trở nên ngưng trọng lên, mà vào lúc này cả người Tần Phàm tiến nhập một trạng thái linh hoạt kỳ ảo.

Linh Vũ chi cảnh là Dung Linh chi cảnh, ở cảnh giới này chính là phải diễn biến âm dương Càn Khôn, đem chín khiếu nguyên khí hóa thành Hỗn Độn, dung nhập Vũ Điện, tạo ra nguyên vũ chi khí mới.

Tần Phàm nhớ lúc ấy đột phá đến Dung Linh chi cảnh, hắn từng cảm giác được ở giữa thiên địa treo lấy một thanh bảo kiếm đỉnh thiên lập địa, chính là thanh bảo kiếm này chém tinh thần cô đọng cùng vũ khí, còn có chín khiếu nguyên khí của hắn thành Hỗn Độn!

Trong nháy mắt đó là linh ngộ, để cho hắn ở bên trong loại cảnh giới này, cảm ngộ đến vô ngã, Thiên Địa tự nhiên, diễn biến âm dương, tự thành Càn Khôn. truyện copy từ

Đã nhận được lý giải, hắn liền linh ngộ ra âm điện cực dương biến, chín nguyên khiếu bắt đầu chậm rãi chìm vào Vũ Điện, vũ khí cùng nguyên khí khổng lồ chuyển âm hóa dương, âm dương dây dưa, thời gian dần qua tạo ra một tia linh tính cùng trí tuệ, từ nay về sau bước ra Linh Vũ chi cảnh.

Cho nên hôm nay, Tần Phàm hắn cần phải làm là khôi phục thanh Thiên Địa chi kiếm kia lại như cũ, sau đó dung nhập nó vào trong Dung Linh Đan.

Theo thời gian chậm chậm đi qua, cả người Tần Phàm đều chảy mồ hôi, quần áo hoàn toàn ướt đẫm, nhưng trạng thái vẫn kiên trì cẩn thận, không có nửa giây phân tâm.

Cho đến ba canh giờ sau.

Bồng!

Trong Đỉnh lô truyền đến một tiếng nổ rất nhỏ, lập tức một đóa hoa sen như sương mù hiển hiện ở phía trên được đỉnh, một loại linh khí dạt dào cũng dần dần lan tràn ra trong phòng.

- Ồ?

Cảm thụ được đủ loại thần kỳ chung quanh Tần Phàm lúc này, hai mắt Cổ Mặc không khỏi ngừng tụ, hẳn tựa hồ cảm giác được, lúc này Tần Phàm luyện đan sắp xong.

- Thành.

Tần Phàm chậm rãi mở to mắt, cả người tựa hồ lộ ra hư nhược hơn rất nhiều, nhưng hai đầu lông mày lại nổi lên thần thái hưng phấn.

Theo Tần Phàm chậm rãi mở nắp được đỉnh, một khóa đan được màu vàng mê người, tinh xảo đặc sắc xuất hiện trước mắt, lập tức cả phòng mùi thơm ngát thấm người, để cho người nghe thấy liền tâm thần sảng khoái.

- Một lần luyện chế liền thành công rồi hả?

Cổ Mặc không khỏi có chút kinh ngạc, Dung Linh Đan này ở trong tay Luyện Đan Sư bình thường chỉ có 1% tỉ lệ thành đan, nhưng Tần Phàm vậy mà một lần liền có thể thành công!

- Kỳ thật xác suất thành công cao thấp là ở dụng tâm bao nhiêu, nếu như thời điểm luyện chế đã nghĩ lấy 100 khóa mới thành công một khóa, như vậy tự mình đã cảm giác mình thất bại, xác suất thành công kia dĩ nhiên là thấp.

Tần Phàm lấy ra cái chai bạch ngọc, bỏ Dung Linh Đan vào, trong miệng tự tin nói.

Hiện tại luyện được sư đều có một căn bệnh không tốt, cái kia chính là ưa thích thống kê xác suất thành đan, nhưng thật tình không biết, những cái gọi là xác suất thành đan này, thường thường là gong cùm xiềng xích trói buộc lấy Luyện Đan Sư.

Nếu như toàn tâm đầu nhập làm một chuyện, trong nội tâm tin tưởng mình nhất định sẽ thành công, mà không phải ôm cách nghĩ cho dù không thành công, còn có thể thử lại lần sau, như vậy xác suất thành công dĩ nhiên sẽ cao hơn.

Đương nhiên, trừ lần đó ra, thiên phú luyện được cùng kỹ thuật luyện được của Tần Phàm cũng là không cho hoài nghi, đúng là hấn si mê luyện đan, cho nên mới có thành tựu như vậy.

Mặc dù có thời điểm hấn cũng sẽ tổng kết xác suất thành công, nhưng đều là tổng kết kinh nghiệm của mình, không ngừng đề cao, mà không phải dùng nó làm khuôn khổ ỳnh.

- Hắc hắc, tiểu tử ngươi nói đúng là xuôi tai, chúng ta không sợ thất bại, nhưng không có nghĩa là chúng ta có thể tùy tiện thất bại. Cho dù là ở võ đạo tu hành cũng giống như vậy, trùng kích từng đại cảnh giới, đều là thập phần gian nan.

- Thực tế càng đến đẳng sau, nếu như không có lòng tin đối với chính mình, làm sao dám cùng Thiên Đạo giành mạng sống? Cho nên, từng cấp cường giả, đều có tinh thần ý chí vô cùng cứng cỏi, cũng không dễ dàng bị rung chuyển như vậy.

Cổ Mặc cũng cười cười nói, đối với Tần Phàm nói chuyện có chút thưởng thức.

...

Thời gian chậm rãi đi qua, rất nhanh, cách Nam Phong Tần gia cử hành đan được đấu giá hội chỉ còn ba ngày thời gian, đồng thời cách ngày Tần Phàm đi tham gia khảo hạch Chân Vũ thế gia thắng phẩm cũng càng ngày càng gần rồi.

Ở bên trong một tháng này, Nam Phong Tần gia cùng Ân Thế mao hiểm đoàn cộng đồng tổ kiến đội hái được cũng dần dần hoàn thiện, thậm chí rất nhiều tộc nhân trẻ tuổi đều chủ động yêu cầu gia nhập, để cam

đoan an toàn, một ít Tiên Thiên cao thủ trong gia tộc cũng tạm thời phái đến bên trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Làm cho Tần Phàm ngoài ý muốn chính là, ngay cả Tần Tiến cũng chủ động yêu cầu gia nhập trong đội hái được, hơn nữa còn biểu thị ra ý tứ mình muốn vào Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Tần Tiến này với tư cách nhi tử của Đại trưởng lão, kỳ thật từ nhỏ cũng bị quán thân quan niệm vì gia tộc, tuy đã từng tuổi trẻ ngông cuồng, nhưng sau khi bị Tần Phàm chèn ép ngạo khí thoáng một phát, ngược lại thành thực hơn không ít.

343. Chương 352: Khách Đến Thăm. (2)

Chương 352: Khách đến thăm. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hắn cũng biết tình thế gia tộc hôm nay, đã gặp được rất nhiều kỳ ngộ, nhưng cũng gặp phải không ít khiêu chiến, cho nên mới buông thành kiến, với tư cách nhi tử Đại trưởng lão, vì gia tộc ra một phần lực.

Đương nhiên, thành phần rất lớn trong đó là ý tứ của Đại trưởng lão.

Đại trưởng lão người già thành tinh, biết rõ tuy con của mình cũng coi như có thiên phú, nhưng thực so với yêu nghiệt như Tần Phàm này lại thua kém không ít.

Nếu để cho nhi tử đối nghịch cùng hắn, chỉ có phần có hại chịu thiệt, cho nên biết cách dùng tình dùng lý, để cho Tần Tiến hướng Tần Phàm tỏ vẻ muốn gia nhập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Về phần Tần Li, tuy trong nội tâm Tần Tiến còn có một chút không muốn buông tha, nhưng hắn không thừa nhận cũng không được, Tần Li đối với hắn căn bản không có nửa chút ý tứ, hơn nữa, hôm nay hắn cũng biết mình thật sự kém Tần Phàm, cho nên chỉ là đem phần tâm tư này dần dần chôn trong đáy lòng.

Tần Phàm cũng biết thực lực Tần Tiến hoàn toàn chính xác là không tệ, có hắn gia nhập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, đối với mạo hiểm đoàn phát triển cũng sẽ có trợ giúp rất lớn, cho nên tuy ngoài ý muốn, nhưng cuối cùng hắn vẫn đáp ứng để cho Tần Tiến gia nhập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Trải qua một tháng này tuyên truyền, cũng thông qua Đại Càn phong vân truyền bá, sự tình Nam Phong Tần gia muốn cử hành đan dược đấu giá hội rất nhanh truyền khắp toàn bộ Vân Châu, thậm chí tất cả thành thị lớn của Đại Càn quốc cũng có nghe đồn.

Bởi vậy, danh tự của Nam Phong Tần gia ở sau khi Tần Phàm lấy được đệ nhất Triều Thánh, lần nữa xuất hiện trong tầm mắt mọi người, ngược lại ở trong Đại Càn quốc nhắc lên oanh động không lớn không nhỏ.

Trong một tháng này, lưu lượng người trong Nam Phong thành thậm chí tăng thêm mãnh liệt, đây là lúc trước Tần Phàm cũng thật không ngờ, đã đánh giá thấp lực ảnh hưởng của những đan dược này.

Mà theo danh khí của Nam Phong Tần gia gia tăng, sinh ý luyện dược của Nam Phong Tần gia lần nữa phục hồi trở lại, đúng như lúc trước Tần Phàm dự đoán, đối với cái này, Tần Hồng cùng các vị trưởng lão cũng hết sức hài lòng.

Bất quá người tùy theo mà đến, ý định đi cửa sau lấy được Cửu Chuyển Chân Vũ đan cũng không ít, tạo thành không ít phiền toái cho phòng vệ đội của Nam Phong Tần gia, cái này để cho Tần Phàm có chút may mắn vì lúc trước không có công bố mình trở thành Luyện Đan Sư, nếu không nhất định sẽ càng thêm khủng bố.

Hôm nay, Tần Phàm vừa mới ở tộc vụ viện cùng Tần Hồng và các vị trưởng lão thảo luận xong sự tình có quan hệ đan dược đấu giá hội lần này, đang muốn trở về luyện chế một ít đan dược dự bị, lại nghe hồi báo nói có khách nhân từ Lạc thành đến.

- Khách nhân từ Lạc thành đến?

Nghe được Tần Mãnh hồi báo, Tần Phàm nao nao, lập tức nói:

- Đoán chừng là Lạc thành Thái gia rồi.

- Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Lạc thành Thái gia?

Tần Hồng cùng các vị trưởng lão cũng lộ ra thập phần ngoài ý muốn, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra lần đan được đấu giá hội này, thậm chí ngay cả nhất phẩm Chân Vũ thế gia cũng bị kinh động đến.

- Kỳ thật, Lạc thành Thái gia Thái Hiên và muội muội Thái Ngọc cùng ta đều có chút giao tình, nếu như bọn hắn cũng là vì đan được mà đến, ta sẽ đi gặp bọn hắn một lần.

Vào lúc này Tần Phàm nói ra, sau đó chuyển hướng Tần Hồng nói:

- Phụ thân, người Lạc thành Thái gia này để cho hài nhi tới tiếp đãi là được rồi.

Đi vào phòng tiếp khách, Tần Phàm quả nhiên liếc mắt liền nhìn thấy Thái Ngọc thân mặc váy hồng xinh đẹp, cùng với Thái Hiên vẫn là một thân áo trắng phong độ nhẹ nhàng, ngoài ra, còn có một nam tử mà Tần Phàm nhìn có chút ngoài ý muốn, xem quần áo và trang sức của hắn in hình phi đao, này chính là Lạc thành Lý gia.

- Này, tiểu... Tần Phàm, người quả nhiên là càng ngày càng lợi hại, thậm chí ngay cả loại đan được Cửu Chuyển Chân Vũ đan trong truyền thuyết này cũng có? nguồn (.)

Thái Ngọc vừa nhìn thấy Tần Phàm, liền đi tới.

- Ha ha, Thái Ngọc tiểu thư nói đùa, Cửu Chuyển Chân Vũ đan này chỉ là một vị cao nhân thần bí ủy thác Nam Phong Tần gia chúng ta tiến hành đấu giá, cũng không phải Nam Phong Tần gia ta luyện chế.

Tần Phàm khẽ cười nói.

- Tần huynh, đã hơn một năm không thấy, thực lực của người tựa hồ tăng lớn rồi.

Lúc này Thái Hiên cũng cười nói.

- Ha ha, Thái huynh không phải cũng giống như vậy sao?

Tần Phàm cũng cười nói, sau đó chuyển hướng Lý Hóa ở một bên, trong miệng nói:

- Vị này hẳn là Lý huynh?

- Tại hạ Lý Hóa, lần này tùy tiện đến tìm hiểu, quấy rầy rồi.

Người Lý gia tới thoát nhìn khiêm cung ôn hoà, nho nhã lễ độ.

- Lý huynh nói đùa, các người có thể quang lâm Nam Phong Tần gia ta, đó là thiên đại mặt mũi, đều mời ngồi.

Tần Phàm cũng làm đủ cấp bậc lễ nghĩa, đám đông từng cái vào chỗ ngồi.

Mấy vị này đều là đệ tử đến từ Nhất phẩm Nhị phẩm Chân Vũ thế gia, bọn hắn chủ động đến Nam Phong Tần gia, ở người khác xem ra, đích thật là cho Nam Phong Tần gia mặt mũi.

Bất quá Tần Phàm cũng không biểu hiện ra nhiệt tình quá phận, chỉ là cùng bọn họ ngang hàng tương giao.

- Thứ cho Lý mỗ đường đột, lần này tại hạ đến, là vì Cửu Chuyển Chân Vũ đan mà đến, muốn hướng Tần huynh xác nhận thoáng một phát, việc này phải chăng chân thật?

Sau khi tất cả ngồi xuống, Lý Hóa liền nói thẳng.

- Đúng vậy, Tần Phàm, lúc này các người tuyên truyền lớn như vậy, nếu như đến lúc đó cầm không ra Cửu Chuyển Chân Vũ đan, như vậy sẽ có rất nhiều người không muốn buông tha người.

Lúc này Thái Ngọc cũng vênh miệng lên nói ra.

- Việc này tự nhiên là thật.

Tần Phàm khẽ cười nói:

- Nếu như không thật sự có Cửu Chuyển Chân Vũ đan, chúng ta không dám cầm cái này đi đùa mọi người, bất quá mấy vị đều sớm đã đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh, ta xem Cửu Chuyển Chân Vũ đan này không có tác dụng lớn a.

- Không đối gặt Tần huynh, tại hạ có một đệ đệ, từ nhỏ thiên phú tu luyện không phải rất tốt, hơn nữa thể chất đặc thù, ngay cả Trúc Cơ Đan đối với hắn cũng không có tác dụng lớn.

- Cửu Chuyển Chân Vũ đan công hiệu nghịch thiên, chúng ta cũng nghe nói qua, cho nên lúc này ta là vì hắn đến cầu một khóa Cửu Chuyển Chân Vũ đan. Đương nhiên, phương diện giá tiền, tất nhiên sẽ để cho Tần huynh thoải mái.

Lý Hóa trầm ngâm một hồi nói ra.

- Lý huynh đã mở miệng, cái này tự nhiên không có vấn đề.

Tần Phàm gật đầu nói, hắn biết rõ tuy những đệ tử đại thế gia này tài đại khí thô, nhưng lại không quá muốn ở trước mặt mọi người cạnh tranh đấu giá, đây chính là vấn đề mặt mũi của bọn họ a.

- Như vậy đa tạ Tần huynh, đến lúc đó tại hạ sẽ dùng giá tiền cao hơn đấu giá một nửa mua sắm.

Lý Hóa nghe được Tần Phàm đáp ứng, cũng không khỏi được sung ái mà vui vẻ.

- Ha ha, Lý huynh khách khí, cái kia không biết Thái huynh cùng Thái tiểu thư lần này đến là cần làm chuyện gì?

Sau đó Tần Phàm lại chuyển hướng Thái Hiên cùng Thái Ngọc hỏi.

- Lúc này ta là đại biểu gia tộc đến, cùng Tần huynh người nói chuyện hợp tác.

Thái Hiên mỉm cười nói ra.

344. Chương 353: Gặp Lại Tần Hạo Dương. (1)

Chương 353: Gặp lại Tần Hạo Dương. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“”•••(“”•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••””)•••””)

- Hợp tác? Hợp tác như thế nào?

Tần Phàm không khỏi nao nao, Lạc thành Thái gia này đường đường là Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, cần cùng Nam Phong Tần gia mình là Cửu phẩm Chân Vũ thế gia nhỏ hợp tác?

- Việc này vẫn là đợi đan được đấu giá hội của quý gia tộc lần này cử hành xong, sẽ cùng Tần huynh thương nghị.

Thái Hiên không có nói thẳng ra, chỉ là mượn cơ hội này giống như nói giỡn nói:

- Kỳ thật lần này ta cùng xá muội đến, chủ yếu là đến gặp mặt Tần huynh mà thôi, đồng thời cũng nhìn xem có thể bồi dưỡng tình cảm cùng nhân vật thiên như Tần huynh hay không... Ha ha, còn nữa, lần trước không phải Tần huynh nói Triều Thánh trở về sẽ lập gia đình sao? Hôm nay không biết tân nương tử ở đâu?

- Ách...

Thấy Thái huynh đột nhiên hỏi cái này, lại nghĩ tới lúc trước Thái Hiên nhắc qua hôn sự kia, Tần Phàm không khỏi có chút xấu hổ, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết trả lời như thế nào.

- Vào đi, có chuyện gì?

Mà vào lúc này, một thành viên hộ vệ đội của Nam Phong Tần gia xuất hiện ở ngoài cửa, tựa hồ là có việc muốn bẩm báo.

- Báo cáo Tần Phàm thiếu gia, người Càn Kinh Tần gia đến...

Hộ vệ kia bước nhanh đến, cung kính nói.

- Càn Kinh Tần gia?

Sắc mặt Tần Phàm không khỏi khẽ biến thành hơi lạnh.

- Ha ha, xem ra quý gia tộc Tần huynh cử hành đàn dược đấu giá hội này, lực ảnh hưởng khá lớn a, ngay cả Càn Kinh Tần gia cũng đến.

Lúc này Lý Hóa kia cười nói:

- Ta xem lần này bọn hần tới, hẳn là vì cầu dược mà đến.

- Tiểu... Tần Phàm, nghe nói gần đây Càn Kinh Tần gia này cùng Nam Phong Tần gia người có chút dây dưa, người cẩn thận một chút.

Mà Thái Ngọc nhanh mồm nhanh miệng cũng nhện không được nhắc nhở Tần Phàm.

- Cảm ơn Thái tiểu thư quan tâm.

Tần Phàm nói, chẳng qua hiện nay Càn Kinh Tần gia này quang minh chính đại đi vào Nam Phong thành, hẳn cũng không lo lắng bọn hần có thể làm ra chuyện gì.

Cho dù là đến một nhân vật giống như Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão kia, hẳn cũng có lòng tin ứng phó.

Mà Thái Hiền nghe muội muội của mình ở trước mặt mọi người nói ra chuyện tế nhị này, không khỏi có chút trách cứ mà nhìn nàng một cái, bất quá sau đó cũng rất có phong độ mà nhìn Tần Phàm hỏi:

- Tần huynh, không biết chúng ta có cần lánh tránh thoáng một phát hay không?

- Không cần, các vị cứ an tọa, có chuyện gì tại hạ xử lý là được, kỳ thật có các vị ở chỗ này, người Càn Kinh Tần gia kia càng không dám làm gì, lần này phải mượn khí thế của các vị thoáng một phát rồi.

Tần Phàm khẽ cười nói, trong lời nói mang theo khôi hài mà không mất khí độ.

Sau đó hần để cho người dẫn người Càn Kinh tiến đến.

Vào lúc này Lý Hóa cũng nghe ra trong đó có hương vị không tầm thường, cẩn thận suy nghĩ một chút, trong nội tâm cũng hiểu ra, nhớ tới lời nói vừa rồi, liền có chút nhìn Tần Phàm tỏ vẻ áy náy, dù sao lúc này hần còn có cầu Tần Phàm.

- Ha ha, kỳ thật ta đoán lúc này người Càn Kinh Tần gia đến, mười phần chính là Tần Hạo Dương.

Lúc này Thái Hiền khẽ cười nói:

- Không biết Tần huynh người tin hay không?

- Tần Hạo Dương? Thái huynh như thế nào biết được?

Tần Phàm nao nao:

- Hần tới làm gì?

- Phía trước ta đã nói, ta cũng chỉ là đoán, đoán hần đến là một chuyện, còn hần tới làm gì, một hồi sẽ biết.

Thái Hiền tiếp tục mỉm cười nói, sau đó cầm lấy chén trà trong tay uống một ngụm, tùy ý nói:

- A, trà này uống vào ngược lại là rất có phong vị.

Xem ra Thái Hiền là đã biết được một ít chuyện ẩn trong đó.

Một lát sau, liền có người nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, Tần Phàm liền đứng dậy nghênh đón, tuy hôm nay hắn đối với Càn Kinh Tần gia kia đã không có bất luận hảo cảm gì, nhưng dù sao lẫn nhau còn không có vạch mặt, cấp bậc lễ nghĩa cơ bản này vẫn là phải làm.

Rất nhanh, người tới liền xuất hiện ở trước cửa phòng tiếp khách, Tần Phàm xem xét, người đến có hai người, trong đó một thanh niên anh tuấn mặc áo bào tím, lông mày như kiếm, mắt tinh sáng sủa, quả nhiên đúng là Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương, Tần Phàm cũng đã gặp hắn mấy lần, cho nên liếc mắt liền nhận ra hắn. Mà một thanh niên áo trắng khác, thoạt nhìn tựa hồ ở trong Triều Thánh từng bái kiến.

- Khó được Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương thiếu gia quang lâm hàn xá, tại hạ không có tiếp đón từ xa, xin thứ tội.

Tần Phàm liền đi ra phía trước chấp tay nói, về phần xưng hô thật ra cũng khiến hắn hao tổn tâm trí, vốn định khách khí mà xưng hô một tiếng Tần huynh, nhưng không biết làm sao hắn cũng là họ Tần, bởi vậy lại là có chút loạn xạ, về sau hắn dứt khoát xưng hô đối phương là Tần Hạo Dương thiếu gia, như vậy cũng phù hợp với thân phận Nhất phẩm Chân Vũ thế gia của đối phương.

- Ha ha, Tần Phàm huynh đệ, đều là người trong nhà, không cần khách khí như thế, vị này chính là tộc đệ Tần Nguyệt Minh.

Tần Hạo Dương ngược lại là lộ ra cực kỳ phong độ nói, sau đó hắn nhìn thấy bốn người Thái Hiền, cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng lập tức cũng cười nói:

- Ô? Thái huynh, Thái tiểu thư, còn có Lý huynh, không thể tưởng được ở chỗ này cũng có thể gặp các vị.

Thái Hiền, Lý Hóa cùng Tần Hạo Dương là một mực không có bao nhiêu giao tình, cũng không cần phải nịnh bợ đối phương, cho nên chỉ mỉm cười thăm hỏi thoáng một phát, cũng không có lộ ra nhiệt tình quá phận, Tần Hạo Dương đối với cái này tựa hồ cũng không quá để ý.

- Huynh đệ? Người trong nhà?

Tần Phàm nghe thấy Tần Hạo Dương nói hai chữ này lại cảm thấy phi thường chói tai, trong nội tâm không khỏi âm thầm cười lạnh.

Tần Hạo Dương này ngược lại là nói hời hợt, tựa hồ không biết chút nào, nhưng Tần Phàm biết rõ dùng thiên phú và năng lực của hắn, địa vị trong Càn Kinh Tần gia khẳng định không thấp, đối với hai Tần gia gần đây ân oán dây dưa, há có thể không biết?

- Tần Hạo Dương thiếu gia nói đùa, Càn Kinh Tần gia đường đường là Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, Nam Phong Tần gia ta chỉ là một Chân Vũ thế gia nho nhỏ, như thế nào trèo cao như vậy.

Có chút kinh ngạc vì lòng dạ của Tần Hạo Dương, nhưng Tần Phàm hắn cũng chỉ như không có việc gì nói.

- Ha ha, ta cũng nghe nói Càn Kinh Tần gia chúng ta có đến cùng quý gia tộc tiếp xúc qua, vốn muốn cho quý gia tộc nhận tổ quy tông, đáng tiếc quý gia tộc cự tuyệt, thật sự là tiếc nuối, bất quá mọi người đều là họ Tần, tự nhiên là người trong nhà.

Tần Hạo Dương ôn hòa cười nói, trong lời nói nghe không được bất luận tính công kích gì, nhưng lại làm cho Tần Phàm cảm giác rất không thoải mái.

- Nhận tổ quy tông?

Trong nội tâm Tần Phàm không cho là đúng mà cười lạnh thoáng một phát, phương thức mà Càn Kinh Tần gia này để cho Nam Phong Tần gia mình nhận tổ quy tông cũng đủ đặc biệt, sau khi bị cự tuyệt không chỉ chèn ép sinh ý của gia tộc, còn phái người công kích mình, gia tộc có lòng dạ cùng dung lượng bức này, cho dù không đề cập tới ân oán của hai Tần gia nhiều năm trước, hắn cũng sẽ không nhìn tốt gia tộc này.

345. Chương 354: Gặp Lại Tần Hạo Dương. (2)

Chương 354: Gặp lại Tần Hạo Dương. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Ha ha, Tần Hạo Dương thiếu gia, Tần Nguyệt Minh thiếu gia, việc này đã đi qua dễ tính, mời ngồi vào nói chuyện.

Bất quá Tần Phàm cũng không muốn ở việc này làm nhiều dây dưa, chỉ là trên mặt khẽ cười nói, đồng dạng cũng không có đem ý nghĩ trong lòng biểu hiện ra một tia.

Trông thấy hai Tần gia này ở giữa âm thầm giao phong, bọn người Thái Hiền đều biết điều tự nhìn nhau nói “mời dùng trà.” Riêng phần mình nhập tọa, Tần Phàm liền ý bảo dâng trà.

Sau đó, hắn có thể chứng kiến Tần Nguyệt Minh kia ở thời điểm uống trà, lông mày có chút nhíu thoáng một phát, mà Tần Hạo Dương thì nhấp môi xong liền như không có việc gì buông chén trà xuống, ngược lại là không có lộ ra thần sắc như Tần Nguyệt Minh, y nguyên rất có phong độ, nhưng Tần Phàm biết rõ hắn chưa có uống trà.

- Không biết lần này Tần Hạo Dương thiếu gia cùng Tần Nguyệt Minh thiếu gia tới Nam Phong Tần gia ta, là cần làm chuyện gì?

Tần Phàm trông thấy một màn này, trong nội tâm cười lạnh, nhưng trong miệng chỉ nhàn nhạt hỏi thăm.

- Ha ha, nghe nói lần này quý gia tộc cử hành đàn dược đấu giá hội, xuất hiện Cửu Chuyển Chân Vũ đan trong truyền thuyết, cũng không có thiếu đan dược thập phần trân quý, đây thật là đủ hấp dẫn người, cho nên tại hạ tự nhiên là bị hấp dẫn tới.

Tần Hạo Dương tiếp tục rất có phong độ nói, trên mặt một mực mang theo dáng tươi cười thoạt nhìn bình dị gần gũi, tựa hồ là tính tình rất tốt.

- Vậy thì đa tạ Tần Hạo Dương thiếu gia cử động rồi.

Tần Phàm cũng chỉ khẽ cười nói, tâm cơ cùng thủ đoạn của Tần Hạo Dương này, hắn ở thời điểm triều thánh cũng được chứng kiến rồi, trong nội tâm cũng không dám khinh thị.

- Bất quá tại hạ đối với Cửu Chuyển Chân Vũ đan kia lại thật không dám hứng thú, ta ngược lại là muốn biết, lần này quý gia tộc đấu giá Bằng Linh Đan, phải chăng thực sự công hiệu như lời quý gia tộc tuyên truyền?

Sau đó Tần Hạo Dương lại lộ ra nghiêm mặt thoắt có chút hỏi thăm.

- Nam Phong Tần gia ta cũng coi như kinh doanh sinh ý luyện dược trên trăm năm, tuy không nổi danh thế nào, nhưng tự nhiên sẽ không làm sự tình nện chiêu bài của mình.

Tần Phàm cũng chỉ là nhàn nhạt nói.

Bất quá vào lúc này hắn lại nhớ tới ban đầu trước lúc Triều Thánh, Càn Kinh Tần gia cử hành tràng giao hợp kia, khi đó Tần Hạo Dương này hỏi qua mình có luyện dược gì để cho người tập trung tư tưởng, tính khí hay không.

- Tần Hạo Dương này tu luyện công pháp tựa hồ thập phần Cuồng Bạo, đoán chừng hắn là cần dùng Bằng Linh Đan này đến ổn định tâm thần.

Tần Phàm thầm suy nghĩ nói.

Lúc này hắn trong lúc vô tình cùng ánh mắt của Thái Hiền tiếp xúc thoáng một phát, phát hiện hắn mang theo vui vẻ, lại liên tưởng đến vừa rồi hắn nói biết rõ người tới là Tần Hạo Dương, sợ là hắn sớm đã biết rõ nội tình này rồi.

- Cái kia chẳng biết có thể trước cho tại hạ một khóa, giá tiền tất nhiên sẽ để cho Tần Phàm huynh đệ thoải mái.

Tần Hạo Dương này nghe thấy Tần Phàm trả lời khẳng định, quả nhiên con người không khỏi sáng ngời, sau đó hỏi.

- Thật xin lỗi, đan dược lần này kỳ thật là do một cao nhân thần bí ủy thác Nam Phong Tần gia chúng ta đấu giá, cho nên tất cả đan dược đều cần phải thống nhất tiến hành đấu giá trong đấu giá hội, người trả giá cao thì được.

Trên mặt Tần Phàm cố ý lộ ra thần sắc tiếc nuối, bất quá cũng không khó phát hiện trong đó có một tia nghiền ngẫm, vào lúc này lại để cho hắn cảm giác được có một khoái cảm trả thù.

Cần Kinh Tần gia này lại uy phong thì như thế nào, còn không phải có một ngày cầu mình sao?

- Người...

Một tia nghiền ngẫm này của Tần Phàm, rất không may để cho Tần Nguyệt Minh thấy được, hắn không khỏi lộ ra có chút giận dữ.

Nhưng Tần Nguyệt Minh này vừa muốn nói chuyện, lại bị Tần Hạo Dương ngăn lại, Tần Hạo Dương cũng chỉ là lộ ra nụ cười rất có phong độ nói:

- Không sao, đã như vậy tự nhiên dựa theo quy củ của quý gia tộc mà làm, bất quá đến lúc đó tại hạ chắc chắn sẽ ra giá cao lấy được.

- Ha ha, cái kia tại hạ tự nhiên là thập phần hoan nghênh.

Tần Phàm cười cười nói.

Mặc dù biết Tần Phàm là ứng phó Tần Hạo Dương, nhưng Lý Hóa được lợi ích, tự nhiên sẽ không vào lúc này nói chuyện.

Trên thực tế Lạc thành Lý gia hắn cùng Cần Kinh Tần gia kia ở bên trên sinh ý cũng có một ít mâu thuẫn nhỏ, hắn đối với một ít tác phong bình thường của Cần Kinh Tần gia kia cũng là có chút khó chịu, lúc này trong nội tâm cũng chỉ là thầm thoải mái.

Mà huynh muội Thái Hiền một lòng muốn cùng Tần Phàm kết giao tình, càng sẽ không nhiều lời.

- Cái kia không biết Tần Hạo Dương thiếu gia còn có sự tình khác không? Tại hạ cùng với mấy vị hảo hữu gặp nhau, không thể tiếp tục tiếp đãi rồi.

Thấy Tần Hạo Dương và Tần Minh Nguyệt biểu diễn, Tần Phàm dứt khoát hạ lệnh đuổi khách.

Từ khi Cần Kinh Tần gia kia bắt ra tay với hắn, hắn đã không có ý định cùng Cần Kinh Tần gia này có chỗ trống quần nhau, hiện tại đã biết ý đồ đến của Tần Hạo Dương, hắn cũng không cần khách khí.

- Tần Phàm, người không nên quá phận!

Lúc này Tần Nguyệt Minh kia rốt cục nhận không được nói.

- Ha ha, không sao, đã như vậy sẽ không quấy rầy Tần Phàm huynh đệ cùng bọn người Thái huynh nói chuyện, như vậy từ biệt, nhưng hi vọng về sau có cơ hội cùng Tần Phàm huynh đệ thoải mái chèn chén một phen.

Tần Hạo Dương ngăn Tần Nguyệt Minh lại, chỉ là trên mặt tiếp tục mang theo dáng tươi cười cực kỳ ôn hòa nói ra, tựa hồ đối với Tần Phàm hạ lệnh đuổi khách không thêm để ý chút nào.

- Có cơ hội nhất định sẽ không cự tuyệt.

Tần Phàm đối với lòng dạ của Tần Hạo Dương này không thể không bội phục, trên mặt khẽ cười nói, lời nói khách khí này, ai không biết nói chứ?

- Cái kia Thái huynh, Thái tiểu thư, Lý huynh, tạm biệt.

Trên mặt Tần Hạo Dương y nguyên vừa cười vừa nói, sau đó liền cùng Tần Nguyệt Minh đi đến cửa, nhưng mà vừa mới xoay người, sắc mặt của hắn liền lập tức lạnh lẽo, nụ cười ôn hòa kia hoàn toàn không thấy, tựa hồ cho tới bây giờ không có tồn tại qua.

- Lần này Nam Phong Tần gia của Tần huynh người cử hành đan được đấu giá hội, xem ra là càng ngày càng có ý tứ rồi.

Nhìn Tần Hạo Dương ly khai, Thái Hiền uống một ngụm trà, khẽ cười nói.

- Thái gia huynh muội này cùng Lý Hóa kia rõ ràng cũng là đến cầu đan, nhưng Tần Phàm này lại lưu bọn hắn mà cố ý không cho đan được chúng ta, làm như vậy hơi quá đáng, tộc huynh người như vậy cũng có thể nhẫn?

Ra khỏi Tần gia không xa, Tần Nguyệt Minh nhin không được nói.

- Cái kia còn có thể làm gì?

Tần Hạo Dương chỉ là nhàn nhạt nói:

- Dù sao hiện tại Cần Kinh Tần gia chúng ta cùng Nam Phong Tần gia này còn chưa vạch mặt, chẳng lẽ còn cùng hắn mắng nhau sao?

- Làm như vậy không chỉ có mất thân phận của chúng ta, hơn nữa còn có thể để cho Nam Phong Tần gia kia thu lại Bằng Linh Đan không đấu giá, đến lúc đó chẳng phải là được không bù mất?

- Tộc huynh nói như vậy cũng đúng, nhưng mà cơn tức này ta thật sự cảm thấy khó nuốt xuống được.

Tần Nguyệt Minh vẫn là cau mày nói.

346. Chương 355: Tỷ Thí. (1)

Chương 355: Tỷ thí. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tnghoanh

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Nguyệt Minh, người nhất định phải học ẩn nhẫn, đặc biệt không thể để cho đối thủ biết rõ trong lòng người đang suy nghĩ gì. Người xúc động, thiếu kiên nhẫn như thế, tương lai thậm chí có khả năng đối với võ đạo chi lộ của người sẽ có ảnh hưởng nhất định, người phải hảo hảo sửa thoảng một phát.

Tần Hạo Dương ý vị thâm trường nói.

- Ân, đã biết, tộc huynh.

Tần Nguyệt Minh thoạt nhìn như rất nghe Tần Hạo Dương nói, cung kính đáp ứng, lập tức hắn nghĩ một lát lại hỏi:

- Tộc huynh, tuy nghe đồn Thập Tam trưởng lão là chết bên trong thú triều, nhưng mà ta cuối cùng cảm thấy việc này có chút kỳ quặc. Trước khi Thập Tam trưởng lão chết nói phát hiện Tần Phàm ở Thanh Thạch trấn có phát triển một mạo hiểm đoàn, người xem có khả năng là Tần Phàm liên hợp mạo hiểm đoàn của hắn giết chết Thập Tam trưởng lão không?

- Thập Tam trưởng lão đã có thực lực Linh Vũ sư thất cấp, Tần gia ngay cả một Linh Vũ sư cũng không có, nói cách khác căn bản không có khả năng giết chết người của hắn, về phần mạo hiểm đoàn trong địa phương như Thanh Thạch trấn kia, có thể có bao nhiêu thực lực?

- Huống hồ sau đó đạt được báo cáo nói lúc ấy là Thập Tam trưởng lão liên hiệp ba mạo hiểm đoàn khác trong Thanh Thạch trấn cùng đi công kích mạo hiểm đoàn của Tần Phàm, nhưng ở trên đường gặp phải vài đầu lục cấp hậu giai yêu thú Thiên Sí Hổ tập kích mới có thể toàn quân bị diệt.

Tần Hạo Dương tiếp tục nói:

- Về sau ta cũng phái người đi điều tra, gần đây Thanh Thạch trấn hoàn toàn chính xác là xuất hiện qua Thiên Sí Hổ, còn có người tận mắt nhìn thấy chúng giết người sau đó bay trở về Yêu Thú sơn mạch.

- Cũng phải, cho Nam Phong Tần gia mấy lá gan, cũng không có can đảm cùng thực lực giết chết Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão của chúng ta.

Tần Nguyệt Minh nghe Tần Hạo Dương phân tích cũng nhẹ gật đầu nói ra.

- Bất quá Tần Phàm này hoàn toàn chính xác không đơn giản, lần này trông thấy hắn, ta phát hiện thực lực của hắn so với thời điểm Triều Thánh lại đề cao không ít, hơn nữa bọn hắn có thể liên lạc với cường giả thần bí cung cấp nhiều đan dược trân quý như vậy, ta đoán chừng cường giả thần bí này cùng Tần Phàm kia nhất định có quan hệ thân mật, cũng có thể là Tần Phàm để cho cường giả thần bí kia giết chết Thập Tam trưởng lão cũng nói không chừng.

Tần Hạo Dương nghĩ nghĩ còn nói thêm.

- Cường giả thần bí này dám vì một Nam Phong Tần gia mà đắc tội Càn Kinh Tần gia chúng ta?

Sắc mặt Tần Nguyệt Minh âm trầm.

- Năng lượng của một Luyện Đan Sư không giống bình thường, việc này chúng ta còn phải sớm báo cáo gia tộc biết rõ, để làm ra kế sách ứng đối, tóm lại ta có trực giác, Tần Phàm này nhất định không thể lưu, nếu không sẽ tai họa vô cùng.

Sắc mặt của Tần Hạo Dương cũng không tốt xem, trong miệng lạnh lùng nói.

Ngay cả Tần Phàm cũng không nghĩ tới, có lẽ có một cường giả thần bí sẽ dẫn xuất nhiều chuyện như vậy.

...

Trong phòng tiếp khách của Nam Phong Tần gia.

- Tần Phàm, người không để cho Tần Hạo Dương mặt mũi như vậy, chẳng lẽ không sợ hắn trả thù sao?

Thấy hai người Tần Hạo Dương rời đi, lúc này Thái Ngọc nhìn Tần Phàm nói ra, nhìn ra được nàng đối với Tần Phàm vẫn là hết sức quan tâm.

- Trả thù?

Tần Phàm không khỏi nhếch miệng, kỳ thật có lẽ người muốn trả thù lại là hắn, không phải Tần Hạo Dương, Càn Kinh Tần gia làm những chuyện kia đối với Nam Phong Tần gia và hắn, hắn là không có cách nào tha thứ.

Một ngày nào đó, hắn sẽ cho Càn Kinh Tần gia một giáo huấn khó quên.

- Ha ha, cảm ơn Thái Ngọc tỷ quan tâm, vốn là không thể sớm bán đan dược, vì đây chính là thần bí nhân kia định ra quy củ cho Nam Phong Tần gia chúng ta, nếu như không phải thấy Lý huynh hợp ý, ta cũng sẽ không biết tự mình làm chủ lưu lại một khóa Cửu Chuyển Chân Vũ đan. Về phần Tần Hạo Dương thiếu gia kia, thứ cho tại hạ cùng với hắn vô duyên.

Tần Phàm chỉ hơi cười nói, cũng nhân cơ hội này lôi kéo quan hệ với Lý Hóa thoáng một phát.

- Lần này thật sự cảm tạ Tần huynh, nếu như ngày sau cần tại hạ hỗ trợ, tất không chối từ.

Lý Hóa cũng là người thật lòng, vào lúc đó hướng Tần Phàm chấp tay nói.

- Lý huynh nói quá lời, chỉ là tại hạ cùng Lý huynh đích thật hợp ý, bất quá là muốn kết giao bằng hữu mà thôi.

Tần Phàm chân thành nói.

- Ha ha, lúc này Tần huynh người kết giao bằng hữu là kết giao đúng rồi, cũng không ngại tiết lộ cho Tần huynh biết, ta cùng Lý huynh đều may mắn được Chân Vũ Thánh điện chọn trúng, không lâu sau sẽ cùng Tần huynh tiến vào Chân Vũ thánh địa.

Lúc này Thái Hiền cười nói.

- Thái huynh cùng Lý huynh cũng có thể tiến vào Chân Vũ thánh địa?

Tần Phàm nao nao.

- Đúng vậy, lúc trước nói là đạt được đệ nhất Triều Thánh mới có thể đạt được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa, nhưng đó cũng không phải phương pháp đạt được tư cách duy nhất, chỉ cần là thiên phú tốt, cũng đạt được Chân Vũ Thánh điện tán thành, cũng có thể tiến vào Chân Vũ thánh địa.

Thái Hiền tiếp tục nói:

- Cho nên không chỉ là hai người chúng ta, còn có Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương và Vọng Thành Đông Phương gia Đông Phương Vũ. Bốn người chúng ta đều đã lấy được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa.

- Vậy chúc mừng Thái huynh cùng Lý huynh rồi.

Tuy trong nội tâm Tần Phàm đối với cách làm này của Chân Vũ Thánh điện cũng có chút không thích, nhưng vẫn hướng về Thái Hiền cùng Lý Hóa nói chúc mừng, chỉ là nghĩ đến Tần Hạo Dương kia cũng lấy được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa, trong lòng của hắn cũng không khỏi âm thầm nhủ mảy.

- Đương nhiên, cái này kỳ thật đều có quan hệ với gia tộc mình, ta cùng Tần Hạo Dương, Đông Phương Vũ đều xuất thân nhất phẩm Chân Vũ thế gia cũng thiên phú không tồi, cho nên mới được chọn trúng, mà Lý huynh thì là vì phi đao tuyệt kỹ để cho Chân Vũ Thánh điện ưu ái.

Thái Hiền ngược lại là lộ ra rất bằng phẳng, nhàn nhạt nói:

- Chúng ta nói cho cùng còn là nhờ phúc trạch tổ tông, so không bằng Tần huynh dựa vào chính mình đạt được tư cách tiến vào.

- Ha ha, lúc trước ta có thể lấy được đệ kỳ Triều Thánh, thật cũng là vận khí mà thôi, nếu thật nói thực lực chân chính, tự nhiên là không bằng hai vị.

Tần Phàm khiêm tốn nói, bất quá hắn nói cũng là tình hình thực tế, khi đó nếu như hắn thật sự công bình đối chiến cùng Thái Hiền và Tần Hạo Dương, hắn cũng không có nắm chắc tất thắng. Còn có phi đao tuyệt kỹ của Lý Hóa kia cũng là thập phần huyền bí, uy lực không nhỏ.

Chỉ là, nếu như hiện tại mà nói, Tần Phàm ngược lại là tin tưởng mười phần, hắn nhìn ra được Thái Hiền còn không có đột phá đến Linh Vũ sư.

- Ha ha, Tần huynh bằng vào vũ kỹ phi hành thần kỳ kia, cơ bản là có thể ở vào thế bất bại rồi, hơn nữa khí lực của Tần huynh cường hãn, tại hạ đã sớm có linh giáo, lúc trước phi đao của ta căn bản đối với người không tạo thành bao nhiêu tổn thương.

Lý Hóa cũng vào lúc này nói ra, mấy người ngược lại là bắt đầu nói lên sự tình Triều Thánh ngày đó rồi.

347. Chương 356: Tỷ Thí. (2)

Chương 356: Tỷ thí. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tngheanh

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Bất quá bây giờ nghe nói phi đao tuyệt kỹ của Lý huynh đã có đột phá, uy lực đoán chừng là tăng lên không ít a? Nghe nói ở Tiên Thiên Võ sư đã khó có người có thể ngăn được một đao của người rồi, chỉ sợ tại hạ cùng Tần huynh cũng phải cam bái hạ phong.

Thái Hiền thì nhìn Lý Hóa cười nói.

- Cái kia phải thử qua mới biết được.

Lý Hóa thoát nhìn đối với phi đao tuyệt kỹ của mình là có chút tự tin.

- Đã như vậy, Tần Phàm, ở bên trong gia tộc của người có diễn võ trường hay không? Không bằng chúng ta tỷ thí một phen liền biết, ta cũng tiết lộ cho các người biết, ca ca ta hẳn cũng có đột phá, cho nên lúc này tỷ thí nhất định sẽ hết sức đặc sắc!

Vào lúc này trên mặt Thái Ngọc lộ ra một tia vui vẻ giảo hoạt, tựa hồ là sợ cho thiên hạ không loạn, sau đó còn vụng trộm đáng yêu mà chớp mắt nói ra:

- Hơn nữa ta cũng muốn nhìn tiểu tặc người một chút, xem qua một năm người đến tốt cùng phát triển bao nhiêu rồi.

- Ách, ta xem không cần a.

Tần Phàm không khỏi lộ ra thần sắc khó xử.

- Chỉ là tùy tiện luận bàn thoáng một phát, ta xem cũng không sao.

Thái Hiền cũng cười nói, làm bộ khoa trương xoa xoa tay nói:

- Khục khục, được rồi, kỳ thật lúc trước thua bởi Tần huynh, tại hạ vẫn có một chút không cam lòng, hôm nay là muốn nhìn một chút có thể lấy lại danh dự hay không.

- Như thế nào? Tần Phàm người không phải thua không nổi chứ?

Thái Ngọc thấy Tần Phàm vẫn còn có chút không tình nguyện, bỏ thêm một mối lửa nói.

- Ách, vậy được rồi, tất cả mọi người tùy tiện luận bàn thoáng một phát, thắng thua không cần để ở trong lòng.

Lúc này Tần Phàm cũng đành phải nói ra, kỳ thật trong lòng của hắn không phải sợ thua, hơn nữa là sợ đả kích hai người bọn họ, hoàn toàn là hảo tâm.

- Tốt, chúng ta đến diễn võ trường đi.

Lúc này Lý Hóa đứng lên nói ra, hẳn người này thoát nhìn khiêm cung ôn hoà, nhưng không thể tưởng được cũng là một phần tử hiếu chiến.

- Hắc hắc, có trò hay để nhìn, tiểu tặc người đi trước dẫn đường a.

Lúc này Thái Ngọc cũng tung tăng như chim sẻ đứng lên, tựa hồ đối với cái này thập phần chờ mong, sau đó còn có chút trêu tức mà nhìn Tần Phàm nói ra:

- Tiểu tặc, nếu như người thật sự biểu hiện quá kém, nói không chừng đến lúc đó bản tỷ cũng sẽ lên sân khấu khi dễ người một phen ah!

- Được rồi, đã như vậy, mấy vị đi theo ta, cũng thuận đường mang các vị đi thăm Nam Phong Tần gia ta thoáng một phát, coi như tận tình địa chủ.

Tần Phàm khẽ cười nói, nhưng trong lòng cũng không khỏi dâng lên một tia nghiến ngấm, dù sao hắn rất nhanh sẽ đại biểu Nam Phong Tần gia đi tham gia khảo hạch gia tộc thăng phẩm, cũng không sợ bạo lộ mình là Linh Vũ sư.

Vì vậy, mấy người rất nhanh liền đi tới bên trong diễn võ trường.

- Tần huynh, diễn võ trường của Nam Phong Tần gia người cũng khá lớn đấy.

Đi vào diễn võ trường, Thái Hiền hơi có chút ngoài ý muốn, quy mô diễn võ trường của Nam Phong Tần gia này rất lớn, mà luận võ đài kia cũng rất rộng, ngược lại đầy đủ cho bọn hắn thi triển. truyện copy từ

- Tiểu tặc, nghe nói người từng ở trong trắc thí tranh tài của Nam Phong Tần gia, dùng tu vi Võ đồ thắng Võ giả, có việc này không?

Lúc này Thái Ngọc lại rất hứng thú hướng Tần Phàm hỏi.

- Ách, xem như thế đi, kỳ thật cũng là may mắn.

Tần Phàm sờ lên đầu, có chút xấu hổ nói.

- Người mỗi lần đều nói may mắn, ta nhìn người thật sự là Chân Vũ thần chiếu cổ rồi, ta lại muốn nhìn một hồi người còn có may mắn như vậy hay không.

Nghe Tần Phàm một mực khiêm tốn, Thái Ngọc có chút bất mãn, vênh miệng lên nghiêng ngả nói.

- Ha ha, chúng ta tỷ thí như thế nào?

Tần Phàm cảm giác mình thật sự không có biện pháp cầm Thái Ngọc này, chỉ phải chuyển hướng Thái Hiền cùng Lý Hóa hỏi.

- Vậy không bằng do tại hạ cùng với Tần huynh đánh trước một hồi a.

Lý Hóa mỉm cười, sau đó thân hình nhảy lên, nháy mắt sau đó vững vàng rơi vào trên luận võ đài, thoát nhìn thân pháp vũ kỹ của hắn cũng có chút inh.

- Ha ha, đã để cho Lý huynh vượt lên trước một bước, vậy Tần huynh trước chiến một hồi a, phi đao tuyệt kỹ của Lý huynh là có một không hai thiên hạ, Tần huynh không thể khinh thường ah.

Lúc này Thái Hiền cũng cười nói.

- Làm hết sức mà thôi, luận bàn võ đạo, thắng thua tất cả mọi người không cần quá để ý. nguồn

Tần Phàm chỉ là cười nói, hắn hôm nay đối với thực lực của mình tự nhiên cũng là thập phần tự tin.

- Hì hì, tiểu tặc người ngược lại là rất biết an ủi mình, bất quá nghe như là nhất định phải thua vậy.

Thái Ngọc nhin không được nói móc Tần Phàm.

Tần Phàm chỉ là cười khổ lắc đầu, cũng không nói thêm lời, dưới chân đạp mặt đất một cái, thân hình ở trên không trung xoay một vòng, quần áo phần phật, trực tiếp rơi vào trên đài tỷ võ, đồng dạng không mất tiêu sái.

- Tần huynh, phi đao vũ kỹ của tại hạ hơi Bá Đạo một ít, phi đao vừa ra khó có thể khống chế, một hồi tỷ thí có thể sẽ khó có thể thu phóng tự nhiên, kính xin Tần huynh cẩn thận một ít.

Lúc này Lý Hóa nhìn Tần Phàm nói, sau đó trong tay của hắn lại lập tức nhiều hơn hai thanh phi đao.

Hai thanh phi đao này đều dài ba thốn, trên chuôi đao xuyên lấy hồng tơ, hàn mang lóng lánh, thoát nhìn cực kỳ sắc bén.

- Lý huynh cứ việc yên tâm thi triển, tại hạ ở phương diện khác không dám nói lợi hại, nhưng da lại rất dày.

Tần Phàm khẽ cười nói, kỳ thật trong lòng của hắn không phải là không phải phần tử hiếu chiến, cũng muốn biết một chút về phi đao tuyệt kỹ này.

- Vậy bắt đầu đi.

Lý Hóa thấy Tần Phàm cũng tự tin như thế, cũng không nói thêm lời, hai thanh phi đao trong tay hắn bỗng nhiên lơ lửng trong lòng bàn tay, sau đó bắt đầu di động, lập tức đao phong trập trập, một cổ điều hiu chỉ khí đầm đặc lan tràn luận võ đài.

Cũng ở thời điểm hai thanh phi đao này bắt đầu chuyển động, khí chất của Lý Hóa cũng đột nhiên biến đổi, tựa hồ lộ ra sát cơ vô hạn.

- Phi đao tuyệt kỹ này quả nhiên có chút huyền bí.

Hai mắt của Tần Phàm cũng không khỏi ngưng tụ, hắn có thể cảm giác được trên người Lý Hóa này truyền đến khí thế áp bách, vậy mà tuyệt không kém Linh Vũ sư bình thường.

Hô! Hô!

Nháy mắt sau đó, Lý Hóa động!

Chỉ thấy hai tay của hắn hất lên, tiếng xé gió lợi hại lao tới, hai thanh phi đao trong tay lập tức như là hai đao sét đánh, xé rách không khí, lập tức bay về phía Tần Phàm.

Tốc độ kia cực nhanh, cơ hồ mắt thường không cách nào nhìn thấy, tự hồ chỉ là trông thấy kia như điện quang tia chớp trong tích tắc, phi đao lập tức liền đi tới trước mắt Tần Phàm.

Tần Phàm lập tức cảm giác khí cơ toàn thân của mình cũng bị hai thanh phi đao này dẫn dắt, tựa hồ bất luận né tránh về đâu, cũng sẽ không ngoài ý muốn mà bị hai thanh phi đao này đánh trúng.

Hơn nữa hắn cảm giác được trên phi đao này tựa hồ truyền đến một dòng điện ẩn ẩn, để cho thân thể của hắn vào lúc này cảm thấy có một cảm giác tê liệt.

348. Chương 357: Thuần Phục Thiên Sí Hồ. (1)

Chương 357: Thuần phục Thiên Sí Hồ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••’)••’••)

- Phi đao tuyệt kỹ này hoàn toàn chính xác là đủ quỷ dị!

Trong tâm Tần Phàm có chút kinh ngạc, dưới chân triển khai Lưu Tinh bộ, thử tránh một thanh phi đao trong đó, nhưng lập tức phi đao kia lại chuyển biến một cái, lần nữa thẳng tắp đánh tới sau lưng của hắn.

- Lý huynh phi đao tuyệt kỹ quả nhiên đã đột phá sâu sắc, phi đao chuyển hướng trên không trung đã dùng được thuận buồm xuôi gió, hơn nữa tốc độ cùng uy lực đều thập phần khủng bố.

Thấy vậy, Thái Hiền ở dưới đài cũng không khỏi thầm thở dài nói, đang tự hỏi cho dù là bản thân hắn đứng ở trên đài, muốn tránh đi hai thanh phi đao này cũng là không dễ dàng.

- Tiểu tặc, ngươi chỉ có chút thực lực ấy sao!

Lúc này Thái Ngọc ở dưới đài lại ham chơi mà hướng về trên đài kêu lên.

- Nha đầu! Không được ảnh hưởng luận võ!

Thái Hiền vội vàng ngăn nàng lại, nhưng tựa hồ hơi chậm một chút.

Nhưng vào lúc này, tay phải của Tần Phàm bỗng nhiên che kín kinh khí, sau đó hướng về đằng sau một trảo, tay trái thì là một quyền đánh tới thanh phi đao khác, nguyên vũ chi khí trong cơ thể bay vọt, nguyên vũ chi khí tựa như hỏa cầu đánh tới phi đao.

Lập tức, hai thanh phi đao một cái bị Tần Phàm trảo trong tay, một cái khác thì bị kích rơi xuống trên mặt đất.

- Kinh khí hóa thực!

- Linh Vũ sư?

Dưới đài Thái Hiền cùng Thái Ngọc cũng không khỏi lộ ra biểu tình ngưng trọng, thần sắc ngạc nhiên.

Tần Phàm thực lực là Linh Vũ sư, tự nhiên vào lúc này bại lộ.

Phi đao tuyệt kỹ của Lạc thành Lý gia quả nhiên danh bất hư truyền. Tần Phàm cảm giác lúc này toàn thân như bị Lôi Điện bổ qua, cảm giác tê dại, không khỏi khẽ cười nói nếu như không phải hắn đã đột phá đến Linh Vũ sư, mà vẫn chỉ là Tiên Thiên chi cảnh mà nói, gặp gỡ phi đao nhanh chóng hơn nữa uy lực cường đại như vậy, nói không chừng sẽ thụ thương không nhẹ.

Bất quá hiện tại hắn một thân vũ khí đã biến thành nguyên vũ chi khí, kinh khí đã có bay vọt về chất, trực tiếp dùng tay đi bắt phi đao cũng không sợ rồi.

Sau đó Tần Phàm xoay người nhặt phi đao trên mặt đất lên, tuy đã thoát ly Lý Hóa khổng chế, nhưng lại như cũ có dòng điện vận động ở phía trên, thoạt nhìn có chút quỷ dị, xem ra Lý gia phi đao này chế tạo cũng là thập phần chú ý.

- Lý huynh còn muốn tiếp tục không?

Tần Phàm trông thấy Lý Hóa còn ở vào bộ dạng ngạc nhiên, không khỏi mỉm cười hỏi.

- Tần huynh đã đột phá đến Linh Vũ sư rồi?

Lý Hóa nhìn Tần Phàm, trong miệng thì trào hỏi. Hắn và Thái Hiên đều là thuộc về hạng người thiên phú thượng phẩm trong toàn bộ Đại Càn quốc, nếu không cũng sẽ không được Chân Vũ Thánh điện chọn trúng, đạt được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa.

Nhưng mà hiện tại so sánh với Tần Phàm, hắn cảm thấy tốc độ tu luyện của mình thật đúng là chậm như rùa.

- Ách, tại hạ đích thật là may mắn đột phá đến Linh Vũ sư.

Tần Phàm nói ra.

- Cái kia còn so thể nào a.

Lý Hóa cảm giác mình như là một khối than nung đỏ, đột nhiên bị người tạc một chậu nước lạnh, chiến ý gì đều dập tắt.

Sau đó chỉ thấy Lý Hóa nhẹ nhàng phát phát tay, hai thanh phi đao trong tay Tần Phàm lập tức rung rung, hắn nhẹ nhàng buông lỏng tay, hai thanh phi đao liền rời tay bay về tới Lý Hóa, khẽ đảo một cái lại biến mất rồi.

- Ách, không phải tước tỷ thí đã nói qua, mọi người luận bàn là chính, thắng thua không quá trọng.

Tần Phàm có chút xấu hổ sờ lên đầu nói tiếp.

- Vậy cũng phải có cơ hội thắng mới được ah.

Mặt mũi Lý Hóa tràn đầy xúi quẩy, sau đó chuyển hướng Thái Hiên ở dưới đài nói ra.

- Tại hạ nhận thua, vẫn là Thái huynh người tới đi.

- Thái huynh, mời.

Tần Phàm thấy Lý Hóa đi xuống đài, hắn liền chuyển hướng nhìn Thái Hiên nói.

- Người đã đột phá đến Linh Vũ sư, còn so cái rắm ah.

Lúc này Thái Hiên cũng không khỏi mất đi phong thái thường ngày, lúc này cảm thấy trong nội tâm cực không công bằng.

Nhớ rõ một năm trước thời điểm Triều Thánh, Tần Phàm chỉ là vừa vặn đột phá đến Tiên Thiên Vô sư không lâu, nhưng hôm nay dĩ nhiên đã đột phá đến Linh Vũ sư.

Mình ở một năm trước đã đột phá đến Tiên Thiên cấp năm, hôm nay đi qua một năm, tăng lên hai cấp đã đến thất cấp Tiên Thiên Vô sư, cái này đối với người bình thường mà nói đã là khó có thể tưởng tượng, trong gia tộc cũng kỳ thác rất nhiều kỳ vọng vào hắn, cho đến được Chân Vũ Thánh điện chọn trúng, đạt được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa, hắn cũng cảm thấy có chút tự đắc.

Nhưng hôm nay so sánh với yêu nghiệt trên đài kia, hắn lập tức cảm giác mình cái gì cũng không phải, thậm chí có thể nói căn bản không có gì có thể so sánh.

Không nên đả kích người như vậy a. Thần sắc của Thái Hiên cũng rất nhanh giống như Lý Hóa rồi.

- Ách, Thái tiểu thư người xem.

Tần Phàm thấy hai người Thái Hiên và Lý Hóa đều rút lui, liền hướng về Thái Ngọc thử nói.

- Người khi dễ nữ hài tử sao?

Thái Ngọc nhớ tới vừa rồi nói móc Tần Phàm, lúc này không khỏi đỏ bừng cả khuôn mặt, trong miệng cũng có chút tức giận nói.

- Lúc trước là các người nói muốn tỷ thí a.

Lúc này Tần Phàm lại là lộ ra có chút vô tội, vừa rồi hắn đã chối từ, nhưng mấy người kia một mực kiên trì hắn mới đáp ứng dẫn bọn hắn đến diễn võ trường, hiện tại hắn mới vừa vận dâng lên chiến ý, bọn người Thái Hiền lại lui bước rồi.

Bất quá nhìn thiếu niên áo xanh trên đài kia, trong lòng Thái Ngọc cũng có chút phức tạp, nhất thời không khỏi thất thần, nhân vật thiên tài như vậy, đến tột cùng là nữ tử nào mới xứng đôi với hắn?

Nghĩ đến chỗ này, trong lòng của nàng cũng có chút ảm đạm, về sau nàng cũng nghe Thái Hiền nhắc qua chuyện giữa nàng cùng Tần Phàm, bất quá nàng đồng dạng cũng biết Tần Phàm cự tuyệt, hơn nữa còn nói có một vị hôn thê.

Hôm nay hắn đã kết hôn chưa? Hay chỉ lấy cớ này cự tuyệt ta? Sau đó trong nội tâm Thái Ngọc ầm ầm dâng lên một tia đắng chát.

Đêm đến, Tần Phàm ngồi một mình ở trong phòng của mình.

Sau một lát, ở trong phòng xuất hiện một đóa kim liên cao cỡ nửa người, mà Tần Phàm thì đã mất đi tâm hơi.

Sau một khắc, Tần Phàm xuất hiện ở trong không gian Tạo Hóa Kim Liên, dùng trình độ khống chế của hắn bây giờ đối với Tạo Hóa Kim Liên, có thể biến kim liên thành cao cỡ nửa người đã là cực hạn.

Mà đối với thời gian lưu động trong không gian Tạo Hóa Kim Liên, hắn y nguyên khó có thể hiểu thấu đáo, chỉ có thể khống chế biến hóa ở gấp 10 lần mà thôi.

Bất quá đối với biến hóa trong không gian Tạo Hóa Kim Liên này, Tần Phàm lại càng thêm thuận buồm xuôi gió, hôm nay hắn phân năm đầu Thiên Sí Hổ ở vị trí bất đồng, giống như riêng phần mình có một không gian độc lập, không cần lo lắng chúng sẽ đụng cùng một chỗ.

Lúc này Tần Phàm đi tới không gian thuộc về đại Thiên Sí Hổ kia, ở trong khoảng thời gian này, hắn cũng giao phong mấy lần cùng đại Thiên Sí Hổ, nhưng coi như là mượn nhờ Tăng Khí Đan, lại như cũ vẫn không thu phục được.

349. Chương 358: Thuần Phục Thiên Sí Hổ. (2)

Chương 358: Thuần phục Thiên Sí Hổ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Mà gần đây bởi vì tìm hiểu Đạo Vương Lệnh mà Đạo Vương lưu cho hắn, đối với đạo đạo lý giải càng sâu, nguyên lai tu tập đạo ý Bá Đạo cũng tăng lên uy lực thật nhiều, cho nên đêm nay hắn lại nhiều hơn chút tin tưởng.

- Rống...

Trông thấy Tần Phàm tiến đến lần nữa, đại Thiên Sí Hổ này liền không ngừng phẫn nộ gào thét, tựa hồ tỏ vẻ đối với việc Tần Phàm nhốt mình ở chỗ này rất bất mãn.

Nhưng ở bên trong mấy lần giao phong, nó cũng biết nhân loại trước mắt này lợi hại, cho nên cũng không có lập tức bỏ nhà qua.

- Đại miêu, hôm nay tamuôn đánh ngươi tới khi nào chịu thua mới thôi.

Tần Phàm mỉm cười nhìn đầu đại Thiên Sí Hổ kia nói ra, sau đó hướng về đại Thiên Sí Hổ làm ra thủ thế khiêu khích.

Kỳ thật vừa vào hần đã nuốt một khẩu Tăng Khí Đan, lúc này thực lực đã đến lục cấp Linh Vũ sư, dù sao đại Thiên Sí Hổ này cũng là lục cấp đỉnh phong, hần cũng không dám khinh thường.

- Rống...

Thiên Sí Hổ phát ra một tiếng gầm thét tức giận, rốt cục nhện không được nhào tới Tần Phàm. Tần Phàm ở trước thân thể cao lớn của nó thoát nhìn cực kỳ nhỏ bé, tựa hồ tùy tiện một cái móng vuốt là có thể trảo đẹp.

Nhưng nó cũng lĩnh giáo qua khí lực biến thái kia của Tần Phàm, biết rõ không hết sức là rất khó tạo thành tổn thương cho nhân loại này.

Ưu thế trời sinh của Thiên Sí Hổ là tốc độ nhanh, lực lượng lớn, phòng ngự mạnh, mà Tần Phàm cũng giống như vậy. Ngoại trừ tốc độ kém Sí Hổ hơi một tí, thì lực lượng cùng phòng ngự đều sà sà nhau, thậm chí hần trải qua ba khẩu Ma chủng cải tạo, khí lực còn mạnh hơn nữa, có Huyền Vũ chi khí hộ thể, ngoài thân so với Thiên Sí Hổ còn muốn cứng rắn.

Tuy thời điểm Tần Phàm vừa mới bắt đầu cùng đầu Thiên Sí Hổ này solo, Tần Phàm đánh không thắng nó, nhưng Thiên Sí Hổ đồng dạng không có cách nào tạo thành tổn thương trí mạng cho Tần Phàm.

Bành...

Nhìn cự trảo như núi đè xuống kia, Tần Phàm không sợ chút nào, tiếp theo trong nháy mắt hai chân của hần đạp mặt đất một cái, thân thể bay lên, một quyền đánh tới lồng ngực Thiên Sí Hổ.

- Rống...

Thiên Sí Hổ lần nữa phát ra âm thanh gào thét, móng vuốt cực lớn cũng đập về ngực Tần Phàm.

Nhìn xem móng vuốt kia cao tốc đánh tới, đột nhiên toàn thân Tần Phàm bộc phát ra một cỗ khí thể cường đại, nhanh chóng lao về phía Thiên Sí Hổ, sau đó thừa cơ móng vuốt kia còn chưa tới, cổ tay chém tới đầu Thiên Sí Hổ.

Lúc này tuy Tần Phàm dùng tay làm đao, nhưng thông qua cảm ngộ của Đao Vương, hần đã có thể tùy thời phát ra đao ý Bá Đao, mà không nhất định phải mượn nhờ Hỏa Vân đao mới có thể sử dụng rồi.

Oanh...

Ngay sau đó, cổ tay của Tần Phàm trực tiếp rơi vào trên trán đại Thiên Sí Hổ. Lúc này tuy không có đao, nhưng toàn bộ không gian đều tràn ngập đao khí, tất cả đao khí ở thời điểm Tần Phàm bỏ ra, như bị dẫn dắt, đồng thời có vô số lưỡi đao phong nhận đánh tới trán Thiên Sí Hổ.

Phanh.

Bộ lông trên trán của Thiên Sí Hổ bị Tần Phàm đánh đến biến thành màu đen, đao ý Bá Đao kia càng là đánh vào ở chỗ sâu trong óc đại Thiên Sí Hổ, cho nó rung động trực tiếp nhất.

- Rống.

Thiên Sí Hổ lập tức phát ra gào thét thống khổ, móng vuốt cực nhanh lần nữa đập về phía Tần Phàm.

- Hắc hắc, uy lực của đao ý bá đạo này quả nhiên tăng lên không ít, nếu như sử dụng Hỏa Vân đao chém ra một kích, có lẽ sẽ trực tiếp làm cho nó thụ tổn thương không nhẹ rồi.

Tần Phàm đối với uy lực một đao kia của mình cũng là hết sức hài lòng, một kích đắc thủ liền trực tiếp quay người trên không trung, tránh được móng vuốt của Thiên Sí Hổ, sau đó vung văng rơi trên mặt đất.
nguồn (.)

- Đại miêu, lần này ngươi có phục hay không?

Tần Phàm mang theo nghiến ngấm mà nhìn Thiên Sí Hổ trước mắt này.

- Nếu như ngươi không phục, một hồi ta sử dụng đao thật, đến lúc đó đánh cho ngươi nửa sống nửa chết, ngươi đừng hối hận.

Đại Thiên Sí Hổ kia linh trí cực cao, thậm chí viễn siêu bốn đầu Thiên Sí Hổ bình thường khác, nghe thấy Tần Phàm nói, nó cũng không có bởi vậy khuất phục, ngược lại lần nữa phần nộ đánh tới đối phương, không chỉ không có ý tứ chịu thua, lại lộ ra càng thêm hung mãnh.

Lăn nhau lại đấu một hồi, Tần Phàm một mực né tránh, tiêu hao thể lực của đại Thiên Sí Hổ này, sau đó xem chuẩn một cơ hội, rốt cục lấy ra Hỏa Vân đao, một đao chém ra

Bá Vương đao.

Đột nhiên trong không gian kim liên xuất hiện một cổ áp lực cường đại, đao ý vô cùng Bá Đạo như sóng thần lao về Thiên Sí Hổ kia, mượn nhờ Hỏa Vân đao chém ra một đao, uy lực so với vừa rồi tăng lên gấp đôi

Thậm chí lúc này Tần Phàm phát hiện trong Hỏa Vân đao ẩn ẩn truyền đến một cảm giác không chịu nổi.

- Đao ý bá đạo này cường đại như vậy?

Lúc này đại Thiên Sí Hổ kia cũng bị đao ý cường đại đột nhiên xuất hiện này ép tới nửa nằm rạp trên mặt đất, nhất thời không dám đối kháng mũi nhọn.

Oanh...

Đao ý Bá Đạo kia rơi vào trên người nó, nhưng dư kinh thì Tần Phàm lại thu trở về, dưới chân đạp mạnh, nhân cơ hội này nhảy đến trên lưng đại Thiên Sí Hổ.

Đại Thiên Sí Hổ kia vừa muốn phản kháng, nhưng Tần Phàm đã có kinh nghiệm mấy ngày hôm trước, Tần Phàm một bên đi bắt đôi cánh của đại Thiên Sí Hổ, một bên lại ngay lập tức phát ra khí tức Ma chủng trong cơ thể, hung hăng áp bách đại Thiên Sí Hổ.

- Rống rống...

Đại Thiên Sí Hổ này y nguyên quật cường giãy dụa, ý chí so với vài đầu khác thì cường lớn hơn rất nhiều.

- Hừ, ta biết rõ ngươi là vì phục dụng tinh hạch của Giao Long một sừng mới có thể trở thành yêu thú lục cấp đỉnh phong hiện tại, nhưng nếu như ngươi phục tùng ta, ta có biện pháp cho ngươi đột phá đến thất cấp yêu thú.

Tần Phàm lập tức phát ra khí tức Ma chủng, như là bão táp áp bách tới đại Thiên Sí Hổ, lạnh lùng nói ra:

- Nếu không, ta lập tức bẻ cánh của ngươi, sau đó lại giết chết ngươi.

- Ô...

Ở dưới áp bách của Tần Phàm, đại Thiên Sí Hổ này rốt cục duy trì không được, phát ra một tiếng bi thiết, sau đó thú nguyên của nó cũng chậm rãi bay lên trên đầu.

- Thành công rồi.

Tần Phàm mỉm cười một tay chụp lấy thú nguyên của đại Thiên Sí Hổ.

Hôm nay đại Thiên Sí Hổ này xem như bị hấn chính thức khống chế, mà đã có năm đầu Thiên Sí Hổ thủ hộ Nam Phong Tần gia, hấn vô luận là đi tham gia khảo hạch gia tộc thăng phẩm, hay là tiến vào Chân Vũ thánh địa đều sẽ yên tâm hơn rất nhiều rồi.

Mà ngày mai cử hành đan dược đấu giá hội, Nam Phong Tần gia cũng sẽ có nắm chắc hơn rất nhiều.

Không hề nghi ngờ cử hành một đan dược đấu giá hội, lực hấp dẫn hoàn toàn chính xác là không thấp.

Ngày hôm nay đan dược đấu giá hội của Nam Phong Tần gia chính thức bắt đầu, lưu lượng người đến Nam Phong thành đã đạt tới tình trạng kín hết chỗ.

Cái này mang đến không ít cơ hội cho Thương gia Nam Phong thành, nhưng đồng thời cũng tạo thành áp lực rất lớn cho trị an Nam Phong thành.

350. Chương 359: Rồng Rắn Lăn Lộn. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 359: Rồng rắn lăn lộn. (1)

Hôm nay Nam Phong Tần gia liên hợp Nam Phong Điền gia cùng Nam Phong Tiết gia, hợp thành Nam Phong thành liên minh hộ vệ đội, không phân biệt ngày đêm tuần tra trên đường phố, đề phòng các chuyện có thể xảy ra.

Khi để Nam Phong thành tổ chức đấu giá hội, Tần Phàm cơ bản cũng biết trước sẽ xuất hiện loại tình huống này, cho nên hắn mới sớm thuần phục năm đầu Thiên Sí Hổ.

Hôm nay năm đầu Thiên Sí Hổ thì có bốn con được hắn an trí trong rừng cây ở bốn phương ngoài cửa Nam Phong thành, nếu có người ở trong Nam Phong thành phạm tội muốn rời khỏi, chắc chắn sẽ bị Thiên Sí Hổ đuổi giết.

Mà đầu đại Thiên Sí Hổ kia thì trấn thủ ở Nam Phong Tần gia, nếu như có người dám can đảm thừa cơ xâm phạm, trừ khi đến chính là Võ Tôn, nếu không nhất định sẽ có đến mà không có về.

Mặt khác Thái Hiền còn từ Lạc thành mang đến hai gã Linh Vũ sư cùng hơn mười Tiên Thiên Võ sư, đều giao cho Tần Phàm điều phối, xem như giao tình đã đạt đến một trình độ nào đó rồi.

Ở thời điểm này Tần Phàm tự nhiên sẽ không từ chối, dù sao cử hành đấu giá hội như vậy, lực phòng vệ càng mạnh càng tốt, bằng không mà nói một khi đấu giá hội bắt đầu, bị một ít kẻ tham lam che đậy lý trí, làm ra sự tình cướp đan được gì đó.

Vốn Tần gia cử hành đấu giá hội này, đã đưa tới không ít nghị luận cùng ngờ vực vô căn cứ, nhắc tới Nam Phong Tần gia, mọi người đầu tiên liên tưởng đến đúng là thiếu niên thiên tài Tần Phàm, đánh bại phần đông Chân Vũ thể gia thượng phẩm, lấy được đệ nhất Triều Thánh.

Nhưng đồng thời mọi người cũng biết Nam Phong Tần gia này chỉ là một cử phẩm Chân Vũ thể gia mà thôi, thậm chí ngay cả Linh Vũ sư cũng không có, nội tình như vậy hôm nay lại muốn đấu giá đan dược nghịch thiên như Cửu Chuyển Chân Vũ đan?

Bọn hắn có thể có được vật phẩm đấu giá sao? Bất quá lại rất ít người sẽ hoài nghi Nam Phong Tần gia thật sự có đan dược này hay không.

Dù sao cho dù Nam Phong Tần gia có lá gan lớn như trời, cũng không dám trêu đùa hí lộng nhiều người trong Đại Càn Quốc như vậy.

Ngày hôm nay đan dược đấu giá hội bắt đầu, Tần Phàm sớm đi tới địa phương cử hành đan dược đấu giá hội. Đây là một hội trường cỡ lớn trong Nam Phong thành, vốn là sản nghiệp của Điền gia, hôm nay lại vô điều kiện cấp cho Nam Phong Tần gia sử dụng.

Sau đó hắn đi lên chỗ cao nhất của hội trường, từ trên cao nhìn xuống mà nhìn càng ngày càng nhiều người từ các nơi trong Nam Phong thành tụ tập đến bên ngoài hội trường.

Đối với đan dược, cơ hồ tất cả võ giả đều có hứng thú thật lớn, lại càng không cần phải nói lần này Nam Phong Tần gia cử hành đan dược đấu giá hội, còn xuất hiện đan dược nghịch thiên như Cửu Chuyển Chân Vũ đan.

Hơn nữa đồng thời đấu giá toàn bộ đều là linh đan, loại đan dược đấu giá hội quy mô này, ở toàn bộ Đại Càn quốc là cực nhỏ xuất hiện.

Theo Nam Phong Tần gia muốn cử hành đan dược đấu giá hội này đến nay, danh tự Nam Phong Tần gia ở sau khi Tần Phàm lấy được đệ nhất Triều Thánh lại tiến nhập trong tầm mắt mọi người lần nữa, uy vọng tự nhiên cũng đề cao thật lớn.

Mặt khác lại ẩn ẩn lan truyền gia tộc này có thần bí, cho nên lần này vọt tới Nam Phong thành, trong đám người cũng có một số là thăm dò Nam Phong Tàn gia. Cho nên hôm nay Tàn Phàm rất cẩn thận, không dám có nửa phần qua loa.

- Thiếu gia, người của chúng ta phát hiện Huyết Đường Lang Bang cũng có người lẫn vào. Huyết Đường Lang Bang này gần đây ở Trung Châu cùng Vân Châu một mực cướp đoạt khách thương đi ngang qua, làm việc hung tàn, nghe nói trong bang còn có hai gã Linh Vũ sư thực lực thập phần không tệ.

Lúc này Tàn gia hộ vệ đội trưởng Tàn Mãnh đi lên, hướng Tàn Phàm báo cáo.

- Chính là đám người kia a?

Tàn Phàm chỉ về phía một đám người thoạt nhìn đều là sắc mặt hung hãn, ý đồ bất thiện, cầm đầu chính là một lão giả mặc hồng bào, còn có một thanh niên âm lãnh mặc áo vàng. Theo Cổ Mặc quan sát, hai người này đều là Linh Vũ sư.

- Không sai, chính là bọn họ, thanh niên áo vàng kia là bang chủ, mà lão giả đại hồng bào kia là sư phụ của hắn.

Tàn Mãnh cung kính đáp.

- Ân, ta đã biết, có chuyện gì ta sẽ ra tay giải quyết, được rồi, người đi xuống trước đi.

Tàn Phàm nhẹ gật đầu nói ra, hôm nay bởi vì được Chân Vũ Thánh điện ban thưởng rất nhiều đan dược, cùng hắn tự luyện chế, thực lực của hộ vệ đội cũng đề cao không ít.

Hơn nữa trưởng lão hội suy nghĩ vì đại cục, còn để ột ít người thiên phú không đủ, thông qua phục dụng Tiểu Linh Vận đan đột phá đến Tiên Thiên Vô sư, cho nên hôm nay lực lượng hộ vệ của Nam Phong Tàn gia cũng không tính quá kém.

- Hi vọng các người không nên ở Nam Phong thành ta gây sự, nếu không Huyết Đường Lang Bang của các người sẽ trở thành Tử Đường Lang Bang

Tàn Mãnh đi rồi, Tàn Phàm nhìn hai gã Linh Vũ sư của Huyết Đường Lang Bang kia cười lạnh nói, dùng thực lực của hắn hôm nay, cho dù không cần Thiên Sí Hồ bễ bọn, đối phó hai người này vẫn là dư sức.

- Đại trưởng lão có chuyện gì sao?

Một lát sau, Tàn Phàm liền trông thấy Nam Phong Tàn gia Đại trưởng lão Tàn Nguyên đi tới. Hôm nay địa vị của Tàn Phàm đã xưa đâu bằng nay, cho nên trưởng lão hội có chuyện gì cũng phải hỏi ý kiến của Tàn Phàm một chút.

- Lần này người tới tham gia đấu giá hội đã vượt qua suy đoán của chúng ta, nếu như để toàn bộ người lần này tới vào, ta nghĩ hội trưởng khẳng định dung nạp không nổi, cho nên trưởng lão hội chúng ta muốn chế định một hạn chế tiến vào hội trưởng, vì vậy liền tới hỏi Tàn Phàm chất nhi thoảng một phát, đối với chuyện này thấy thế nào.

Đại trưởng lão mang theo nụ cười ôn hòa nói ra.

- Ha ha, Đại trưởng lão khách khí, việc này trưởng lão hội đã có quyết sách, vậy trực tiếp chấp hành là được, gặp được cản trở gì, Tàn Phàm tự nhiên sẽ đi hỗ trợ giải quyết, tất cả sự tình đề do phụ thân cùng các vị trưởng lão quyết định.

Tàn Phàm khẽ cười nói, bất quá lập tức cũng bỏ thêm một câu.

- Bất quá ta đề nghị không có một trăm vạn Kim Nguyên trở lên, thì không cho vào hội trưởng.

- Một trăm vạn Kim Nguyên?

Nghe vậy Đại trưởng lão chần chờ một chút. truyện copy từ

- Cái này có phải quá nhiều hay không?

- Không, lần này chúng ta đấu giá là đan dược, nếu không có số đó, làm sao có thể mua được đan dược.

Tần Phàm tự tin nói.

Hai người đang khi nói chuyện, Tần Phàm chỉ chỉ bên ngoài hội trường, nơi đó đã chen chúc một đám người đông nghịt, tiếng ồn ào, tiếng quát mắng hội tụ cùng một chỗ, tình huống cũng đã có chút hỗn loạn. Sau đó hắn lại nói tiếp:

- Lần này người tới, Đại trưởng lão cũng có thể tinh tường, trong bọn họ sẽ có bao nhiêu người là chân chính muốn mua hoặc là mua được đan dược?
- Tần Phàm chất nhi nói rất đúng, lần này trong đám người tới, đại bộ phận là xem náo nhiệt, cũng có muốn đục nước béo cò, một nhóm khác thì muốn nhân cơ hội này thăm dò, ha ha, mấy ngày qua người đầu nhập vào Nam Phong Tần gia chúng ta cũng không ít.

351. Chương 360: Ròng Rắn Lấn Lộn. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 360: Ròng rắn lấn lộn. (2)

Đại trưởng lão Tần Nguyên cười cười nói ra:

- Ta đây liền theo như Tần Phàm chất nhi nói mà làm.
- Vất vả Đại trưởng lão rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói.

- Không khổ cực bằng Tần Phàm chất nhi, toàn bộ hội trường an toàn, những lão gia hỏa chúng ta này xem như dễ dàng.

Tần Nguyên nói, nghe Tần Phàm nói một câu kia, hắn liền hoàn toàn buông lỏng xuống, biết rõ khúc mắc giữa Tần Phàm cùng phụ tử hắn đã không còn rồi.

Tần Phàm cũng chỉ cười cười không nói gì thêm. Rất nhanh đan dược đấu giá hội chính thức mở cửa, đám người chậm rãi tiến vào trong hội trường, mà một ít người bởi vì không có trăm vạn Kim Nguyên trở lên, thì ở bên ngoài cãi nhau ầm ĩ.

Bất quá lần này Tần Phàm tập trung phần lớn thủ vệ đội của Nam Phong Tần gia ở bên ngoài, cho nên đám người kia cũng chỉ là ngoài miệng kêu gào, lại không có bao nhiêu người dám xông vào.

Dù sao người có thực lực Linh Vũ sư trở lên cực nhỏ, một trăm vạn Kim Nguyên cũng không phải số lượng ít, mà Tiên Thiên Võ sư của Tần gia cũng không phải dễ trưng cho đẹp.

- Lần này đấu giá luyện dược đều không có thích hợp cho Võ Tôn cường giả, ta nghĩ chắc có lẽ không có Võ Tôn đến xem a.

Ánh mắt của Tần Phàm quét qua đám người kia, dưới sự trợ giúp của lễ tân, cũng không sai biệt lắm đều tiến vào hội trường, thực lực đại bộ phận đều là cảnh giới Tiên Thiên, cũng có một ít Linh Vũ sư, nhưng Tần Phàm tự tin mình có thể ứng phó.

Dù sao lần này cũng có một ít người đến từ Chân Vũ thế gia chế ước, nên không dám ở chỗ này gây sự. Mà Tần Phàm cần đề phòng nhất ngược lại là Huyết Đường Lang Bang mà Tần Mạnh nói kia, còn có võ giả tự do hoặc là mao hiểm đoàn.

Loại người kia dám xuất hiện ở chỗ này, tất nhiên đều là thực lực không tệ, hơn nữa to gan lớn mật, vì đan dược nói không chừng sẽ làm ra một ít sự tình điên cuồng.

- Ha ha, bọn người Nhất phẩm Chân Vũ thế gia như Tần Hạo Dương, muốn đến loại địa phương nhỏ như Nam Phong thành này cướp đoạt đan dược, tựa hồ là hạ mình rồi.

Tần Phàm nhún nhát cười nói, bất quá Tần Phàm nhìn ra được Tần Hạo Dương và Tần Nguyệt Minh này tận lực giữ vững ít xuất hiện, đoán chừng một hồi đấu giá bọn hắn cũng sẽ không tự mình đấu giá.

- Những đại thế gia này bởi vì cũng có Luyện dược sư cao cấp, nhưng bây giờ phải đi ra ngoài tranh đoạt đan dược, chuyện như vậy truyền đi có khả năng sẽ tổn hại uy danh, khiến cho những Luyện dược sư kia cho rằng hắn vô dụng.

- Dù sao thân phận Luyện dược sư đối với người bình thường mà nói là cực kỳ cao quý, đặc biệt là Luyện Đan Sư đối với cái này đều cực kỳ miễn cưỡng. Bọn người Thái Hiền cũng tới.

Tần Phàm nhìn lại phía dưới, phát hiện huynh muội Thái Hiền cùng Lý Hóa cũng đi vào hội trường, sau đó hắn cũng đi xuống, lúc này trong hội trường cũng không sai biệt lắm ngồi đầy người, có thể đóng cửa rồi.

- Đóng cửa.

Rất nhanh ra lệnh một tiếng, đại môn đấu giá hội liền đóng lại, ngăn cản tầm mắt của những người bên ngoài, tiếng đóng cửa vang lên, tiếng ồn ào trong hội trường đều tự giác thấp xuống.

Ánh mắt của mọi người nhìn chăm chú vào thân ảnh của Nam Phong Tần gia Đại trưởng lão Tần Nguyên đang chậm rãi lên đài, hướng về phía tứ phương chấp tay cười sang sảng nói:

- Tại hạ là Nam Phong Tần gia Đại trưởng lão, hôm nay Nam Phong Tần gia ta tổ chức đan dược đấu giá hội, nếu có gì lãnh đạm, mong chư vị tha thứ thoáng một phát.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, nhanh bắt đầu đi.

Tần Nguyên vừa dứt lời, liền có thanh âm tổn hại kêu lên.

Tần Phàm nhíu mày nhìn lại phương hướng thanh âm kia, phát hiện lên tiếng chính là bang chủ Huyết Đường Lang Bang.

- Tốt, kế tiếp đan dược muốn đấu giá đầu tiên là Sinh Cơ Sanh Huyết Đan, đối ngoại tổn thương có công hiệu chữa thương cực kỳ tốt, dưới Tiên Thiên Võ sư bị tổn thương đều có thể cơ bản trong nửa khắc đồng hồ phục hồi như cũ, đấu giá mười một lọ, một lọ một khóa, giá quy định mười vạn Kim Nguyên.

Thanh âm của Đại trưởng lão Tần Nguyên trầm bổng du dương, sau đó hắn dùng năng lực khống chế của Tiên Thiên Võ sư, một khóa đan dược lơ lửng ở lòng bàn tay, đan dược kia thần bí sáng bóng, cho dù ở ngoài trăm mét y nguyên có thể thấy được rõ ràng.

- Đan dược này phẩm chất rất cao.

- Nửa khắc đồng hồ có thể trị liệu ngoại thương của Tiên Thiên trở xuống, hiệu quả trị liệu lợi hại không chỉ gấp mười đan dược khác, chính là thứ tốt bảo vệ tánh mạng, mười vạn Kim Nguyên này đáng giá.

- Mười một vạn Kim Nguyên.

- Mười hai vạn Kim Nguyên.

Rất nhanh trong hội trường vang lên tiếng gọi giá, đối với người bình thường mà nói, ngay cả cơ hội thấy đan dược cũng khó khăn, thậm chí chưa từng nhìn thấy qua, cho nên đan dược này vừa ra, cũng sắp có người nhện không được tăng lên giá cao.

- Ô? Sinh Cơ Sanh Huyết Đan? Ta nhớ lần trước Huyết Đường Lang Bang chúng ta bị mất một đám đan dược, trong đó giống như có Sinh Cơ Sanh Huyết Đan kia, thoát nhìn giống như là cái dạng này.

Mà vừa lúc này, thanh âm âm lãnh của bang chủ Huyết Đường Lang bang kia bỗng nhiên vang lên.

- Huyết Đường Lang bang?

- Bang phái đạo phi ở vùng Vân Châu cùng Trung Châu?

- Bọn hắc thật lớn mật, không chỉ không đặt Nam Phong Tần gia ở trong mắt, ngay cả chúng ta cũng không để ở trong mắt! Cũng dám trực tiếp vào thành cướp đoạt!
 - Những người này nếu như không phải là bị danh lợi che tâm biến thành ngu ngốc, thì rất tự tin với thực lực của mình.
 - Nghe nói những người này rất hung tàn, khách thương lui tới tại Vân Châu cùng Trung Châu, chỉ cần trong thương đội không có Linh Vũ sư cường giả tọa trấn, thì đều bị bọn hắc đánh cướp, thế lực tương đối khổng lồ.
 - Nghe nói bang chủ cũng là một gã Linh Vũ sư, mặt khác trong bang còn có một vị thất cấp Linh Vũ sư, thực lực như vậy thậm chí đã không sai biệt lắm có thể tạo thành một Chân Vũ thế gia năm sáu phẩm rồi.
 - Mới vừa nói kia có lẽ là bang chủ, không thể tưởng được còn trẻ như vậy liền trở thành Linh Vũ sư rồi, đích thật là có lực lượng này.
 - Hắc hắc, lần này xem ra Nam Phong Tần gia gặp nạn rồi.
 - Đúng vậy, nghe nói Nam Phong Tần gia này ngay cả Linh Vũ sư cũng không có, lại dám cử hành đàn dược đấu giá hội như vậy, thật sự là lỗ mãng.
 - Chúng ta đợi xem cuộc vui là được, đương nhiên cho dù Huyết Đường Lang bang này thật sự cướp được nhóm đàn dược này, muốn rời khỏi Nam Phong thành cũng không dễ dàng.
- Bang chủ Huyết Đường Lang này vừa nói sau, lập tức khơi dậy nghị luận của toàn bộ hội trường, có tức giận, có lo lắng, cũng có nhìn có chút hả hê.
- Huyết Đường Lang bang này đúng là ngu ngốc, cũng dám vào thành cướp bóc, xem ra thật sự là cần tiền không cần mạng rồi.
- Ở khu vực của Thái Hiền và Lý Hóa, Lý Hóa nhìn người thanh niên bang chủ kia, trong miệng nhàn nhạt nói ra.

352. Chương 361: Huyết Đường Lang Bang

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 361: Huyết Đường Lang Bang

- Ha ha, đám đạo tặc này nguyên lai là từ một mao hiểm đoàn hình thành, thực lực của mao hiểm đoàn kia thậm chí có thể xếp vào Top 3 toàn bộ Đại Càn quốc, trong đoàn có đại lượng cao thủ, không chỉ có hai gã Linh Vũ sư, thậm chí còn nghe nói Tiên Thiên Võ sư thì có gần trăm, thực lực như vậy đích thật là có vốn liếng liêu lĩnh, chỉ là không biết về sau như thế nào lại chuyển làm đạo tặc đoàn.

Thái Hiền thì khẽ cười nói.

- Gần trăm Tiên Thiên Võ sư?

Lúc này Thái Ngọc không khỏi có chút biến sắc:

- Vậy Tần Phàm có thể ứng phó được không?

- Ha ha, không nên xem thường yêu nghiệt Tần Phàm này, hắc đã dám mở đàn dược đấu giá hội, tự nhiên nghĩ đến sẽ phát sinh loại chuyện này.

Thái Hiền thì nhẹ nhõm và có chút ý tứ ghen ghét nói. Đối với thiếu niên áo xanh kia, hắc một mực đều không có xem thường, nhưng cuối cùng phát hiện hắc vẫn là vượt qua dự liệu của mình.

- Ta cũng rất chờ mong Tần huynh biểu hiện, bất quá ta ngược lại là hi vọng Tần huynh hẳn ứng phó không được.

Lý Hóa cùng Thái Hiên nhìn nhau, đồng dạng cũng dễ dàng nói ra.

Hắn được chứng kiến Tần Phàm lợi hại, biết rõ một người có thể đơn giản tiếp được phi đao của mình, thực lực kia nhất định là thập phần khủng bố. Mà hắn muốn Tần Phàm ứng phó không được, là vì đến lúc đó hắn sẽ ra tay giúp đỡ, như vậy thì có thể cho Tần Phàm thiếu nợ mình một nhân tình rồi.

- Ha ha, chỉ là không biết có cơ hội này hay không.

Thái Hiên cũng lộ ra hiểu ý vui vẻ, bất quá hắn đã có dự kiến trước mà đem nhân thủ của mình mang đến cấp cho Tần Phàm, quan hệ của Thái gia hắn và Tần Phàm ngược lại là hơi kiên cố rồi.

- Hộ vệ đội!

Lúc này trên đài đấu giá, Nam Phong Tần gia Đại trưởng lão Tần Nguyên ở đâu còn không rõ là chuyện gì phát sinh, lập tức quát khẽ một tiếng nói.

- Như thế nào, chẳng lẽ Nam Phong Tần gia người không dám để cho chúng ta kiểm tra? Chột dạ sao, cái kia càng thêm nói rõ một đám đan dược này là của Huyết Đường Lang bang chúng ta mất đi.

Bang chủ Huyết Đường Lang bang kia nhìn xem Hộ vệ đội nối đuôi nhau mà vào, nhưng vẫn thông dong nhàn nhạt nói ra, tựa hồ không có đem cái này đặt ở trong mắt.

Nhìn ra được trong hộ vệ đội của Nam Phong Tần gia, mạnh nhất cũng chỉ là Tiên Thiên Võ sư, thực lực của Nam Phong Tần gia này quả nhiên cùng trong tưởng tượng của hắn không sai biệt nhiều, dùng thực lực của Huyết Đường Lang bang bọn hắn, tuyệt đối là nuốt trôi.

- Ha ha, Huyết Đường Lang bang này thật đúng là đủ nhảm, cho tới bây giờ đều chỉ có Huyết Đường Lang bang bọn hắn đánh cướp đồ vật của người khác, còn có ai cướp đồ vật từ trong tay bọn hắn chứ.

- Bất quá xem bộ dạng của bọn hắn cũng không có sợ hãi.

- Hắc hắc, bất quá thực lực của Tần gia Đại trưởng lão kia chỉ là lục thất cấp Tiên Thiên Võ sư, nội tình Nam Phong Tần gia này quá yếu a.

- Nam Phong Tần gia này ngay cả Linh Vũ sư cường giả cũng không có, nếu như ta là đạo phỉ cũng đến đoạt kịch rồi.

Trông thấy Huyết Đường Lang bang này liều lĩnh, trong hội trường lần nữa khơi dậy trận trận nghị luận, hơn nữa nhìn ra được còn có rất nhiều thế lực nhìn xem lọ đan dược trên đài đấu giá kia, nguyên một đám mục quang nóng rực.

Nếu như phòng đấu giá này vừa loạn lên, nói không chừng thật đúng là có thể phát sinh ra sự kiện cướp đoạt kịch liệt.

- Như thế nào, chẳng lẽ Nam Phong Tần gia các người là ỷ vào nhiều người sao? Không sợ nói cho các người biết, Huyết Đường Lang bang chúng ta ở trong nội thành còn có hơn 300 tên huynh đệ, nếu như các người dám động thủ, bọn hắn lập tức sẽ phá cửa mà vào.

Bang chủ Huyết Đường Lang bang tiếp tục trêu tức mà nhìn Đại trưởng lão trên đài nói ra.

- Hơn trăm đạo tặc tiến nhập Nam Phong thành, lần này người thật là to gan lớn mật.

- Nghe nói mọi người trong Huyết Đường Lang bang này đều thiện chiến, hơn nữa hung tàn, phi thường khó đối phó, lần này Nam Phong Tần gia thật là phiền toái lớn rồi.

- Không biết các hạ nói Sinh Cơ Sanh Huyết Đan này là thuộc về quý bang, có chứng cứ không. Nếu như cầm không ra chứng cứ chính xác, ta nghĩ các vị đang ngồi ở đây sẽ không tin phục.

Lúc này trên đài đấu giá, Đại trưởng lão hít sâu một hơi, sau đó giả bộ như trấn định mà nhìn bang chủ Huyết Đường Lang bang kia hỏi, một bộ muốn mượn hơi những người khác trong phòng đấu giá.

- Nam Phong Tần gia này lại muốn dẫn hỏa lực tới trên người chúng ta, chủ ý thật sự đáng đánh. Bất quá ở thời điểm này, ai sẽ đi xuất đầu, ở chỗ này Linh Vũ sư cũng chỉ có mấy cái, mà Huyết Đường Lang bang bọn hắn chiếm được hai cái, bên ngoài còn có hơn ba trăm đạo tặc, thế lực khác ai sẽ mang nhiều người như vậy?

- Hắc hắc, cửa ải này vẫn là muốn Nam Phong Tần gia chính mình bước qua ah. Tuy đan dược này trọng yếu, nhưng mệnh quan trọng hơn, hơn nữa những người có thực lực kia, hận không thể để cho Huyết Đường Lang bang đi cướp đan dược, như vậy hắn cũng tốt hắc ăn hắc.

- Đặc biệt những đại thế gia kia, tuy không thể ra tay với Nam Phong Tần gia, nhưng ra tay với Huyết Đường Lang bang lại không có bất cứ vấn đề gì.

- Chứng cứ? Lời của Huyết Đường Lang bang Hứa Du ta nói chính là chứng cứ, ta nói Sinh Cơ Sinh Huyết Đan này là thuộc về Huyết Đường Lang bang chúng ta chính là của Huyết Đường Lang bang chúng ta, chẳng lẽ ta đường đường đứng đầu một bang, còn có thể bịa đặt lừa gạt các người?

Bang chủ Huyết Đường Lang bang kia tiếp tục hung hăng càn quấy nói, sau đó ánh mắt âm lãnh của hắn quét qua trong hội trường:

- Đang ngồi nếu như có vị nào không tin cũng có thể đứng lên.

Lúc này trong hội trường tuy là nghị luận nhao nhao, nhưng tự nhiên là không có ai sẽ ở thời điểm này đứng lên, hôm nay Huyết Đường Lang bang này rõ ràng là tự cao thế đại không kiêng nể gì cả, ai cũng sẽ không ngu xuẩn vào lúc này cùng hắn đối nghịch như vậy, chớ nói chi là đang ngồi, trong lòng rất nhiều người cũng là tâm hoài quỷ thai.

- Ca, chúng ta muốn đứng lên hay không?

Lúc này Thái Ngọc chứng kiến bộ dạng Huyết Đường Lang bang hung hăng càn quấy đến cực điểm, lộ ra phi thường phẫn nộ, liền mở miệng nhìn Thái Hiền nói ra.

- Nha đầu ngốc, việc này không tới phiên chúng ta lẫn vào, chúng ta nhìn xem là được rồi, Tần Phàm có thể giải quyết.

Thái Hiền cười cười nói ra.

- Chỉ là không biết vì cái gì hiện tại Tần huynh còn không có xuất hiện?

Một bên Lý Hóa cũng kỳ quái.

- Đúng vậy, đã bị người khi dễ đến trên đầu, chẳng lẽ tiểu tặc Tần Phàm kia thật sự sợ bọn hắn sao.

Thái Ngọc đối với cái này cũng rất bất mãn, Tần Phàm không hiện ra, hiện tại ngược lại là làm bọn hắn lo lắng rồi.

Thái Hiền trông thấy Thái Ngọc lộ ra bộ dáng này, biết rõ có lẽ nàng đối với Tần Phàm càng lún càng sâu, trong nội tâm chỉ phải bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng hắn đối với Tần Phàm lại tràn đầy tin tưởng, cho nên chỉ là mở miệng nói ra:

- Lúc này Tần huynh tự nhiên là có chuyện trọng yếu phải làm, không cần phải gấp gáp, ta xem Huyết Đường Lang này sớm muộn gì sẽ biến thành Tử Đường Lang.

353. Chương 362: Tử Đường Lang. (1)

Chương 362: Tử Đường Lang. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Huyết Đường Lang bang chủ, hôm nay là lễ lớn của Nam Phong Tàn gia chúng ta, chúng ta không muốn gây chiến cùng các người, Sinh Cơ Sanh Huyết Đan này chúng ta có thể phân người mười bình, nhưng các người phải lập tức rời khỏi Nam Phong thành.

Lúc này trên đài đấu giá, Tàn Nguyên nhìn bang chủ Huyết Đường Lang bang Hứa Du nói ra.

- Mười bình? Các người thực khi Huyết Đường Lang bang chúng ta là ăn mày sao?

Hứa Du kia khinh thường nói.

Lúc này toàn bộ hội trường cũng biết Nam Phong Tàn gia là chịu thua rồi, hẳn càng sẽ không bỏ qua cơ hội này.

- Vậy các người muốn bao nhiêu?

Tàn Nguyên tiếp tục trầm giọng hỏi.

- Một nửa, là một nửa toàn bộ đan dược, nếu không đừng trách Huyết Đường Lang bang chúng ta không khách khí.

Hứa Du trêu tức nói.

- Hứa bang chủ thật sự là khẩu khí khá lớn, chẳng lẽ người không sợ Chân Vũ Thánh điện trừng phạt sao?

Lúc này Tàn Nguyên lạnh lùng nói.

- Ô, còn cầm Chân Vũ Thánh điện tới dọa ta. Ta tìm về đồ vật mình bị mất, đó là thiên kinh địa nghĩa, Chân Vũ Thánh điện cũng không quản được.

Huyết Đường Lang Hứa Du kia tiếp tục nhàn nhạt nói, nhưng lại tuyệt không để ý. Nếu như một ít chuyện này Nam Phong Tàn gia cũng muốn kinh động Chân Vũ Thánh điện mới có thể giải quyết, như vậy về sau Nam Phong Tàn gia này đừng nghĩ có chỗ đứng ở trong Chân Vũ thế gia rồi.

Hơn nữa về sự tình đạo phi, trừ khi trình độ thật sự ảnh hưởng đến ổn định của toàn bộ Đại Càn quốc, nếu không Chân Vũ Thánh điện sẽ không hỏi đến, dùng cách nói của bọn hắn là một Chân Vũ thế gia ngay cả đạo phi đấu không lại, thì không còn có tư cách gì đi xưng là Chân Vũ thế gia?

- Hắc hắc, Nam Phong Tàn gia này đích thật là kém, không thể tưởng được thật đúng là muốn hướng nhóm đạo phi này thỏa hiệp, còn chuyển ra Chân Vũ Thánh điện, thật sự là làm mất hết mặt mũi Chân Vũ thế gia.

- Cũng đừng nói như vậy, dù sao hiện tại thực lực Huyết Đường Lang bang này không giống bình thường. Hôm nay không chỉ có hai gã Linh Vũ sư trong hội trường, hơn nữa bên ngoài còn có 300 tên đạo tặc, Nam Phong Tàn gia này thỏa hiệp cũng không thể chỉ trích nặng.

- Bất quá hiện tại Huyết Đường Lang bang này công phu sư tử ngoạm, xem ra trận đấu giá hội này đừng muốn an bình rồi, chúng ta vẫn là ngấm lại một hồi có thể thừa cơ cầm chút chỗ tốt hay không a.

Nghe được chịu thua trong giọng nói của Tàn Nguyên, trong khoảng thời gian ngắn tất cả mọi người trong hội trường đều tâm hoài quỷ thai, tròng diện cũng sắp muốn một phát không thể vãn hồi rồi.

- Như thế nào? Nam Phong Tàn gia người đến tốt cùng là trả hay không? Nếu như không trả, ta ra lệnh một tiếng, bên ngoài hơn 300 huynh đệ sẽ vào lấy.

Bang chủ Huyết Đường Lang bang nhìn Tàn Nguyên ở trên đài, cau mày tiếp tục trêu tức nói. Nhưng trên thực tế, nếu như hắn có thể cầm được một nửa đan dược thì sẽ không muốn thật sự gây chiến, dù sao Nam Phong Tàn gia cũng là có nội tình, nói không chừng cũng sẽ để cho Huyết Đường Lang tổn thất không ít, bọn hắn còn phải đề phòng những thế lực nhìn chằm chằm kia.

- Người thật xác định ở bên ngoài, Tử Đường Lang bang của các người còn có hơn ba trăm tên huynh đệ sao?

Nhưng vào lúc này, một thanh âm nhàn nhạt đột nhiên vang lên trong hội trường, sau đó một thiếu niên chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Nghe được thanh âm này, Đại trưởng lão Tần Nguyên rốt cục thở dài một hơi, Tần Phàm giao cho hắn nhiệm vụ kéo dài thời gian, cuối cùng cũng hoàn thành.

- Người tiểu tử miệng còn hôi sữa này là ai?

Huyết Đường Lang bang Hứa Du kia nhìn thấy thiếu niên này bỗng nhiên xuất hiện, lập tức trực giác cảm thấy hắn có một ít không tầm thường.

- Tần Phàm.

Thanh âm đậm đặc lần nữa vang lên, lập tức đưa tới một mảnh bạo động trong hội trường.

- Tần Phàm?

- Thì ra kia chính là Tần Phàm, người lấy được Chân Vũ gia tộc Triều Thánh đệ nhất lần này? nguồn (.)

- Không sai, chính là hắn, dùng thân phận Triều Thánh giả của Cửu phẩm Chân Vũ thế gia, lấy được Triều Thánh đệ nhất. Tần Phàm này có thể nói là sáng tạo kỳ tích, hiện tại cơ hồ toàn bộ Đại Càn quốc đều biết sự tích của hắn.

- Hắc hắc, thoát nhìn cũng không thể nào a, không biết có phải là nghe danh không bằng gặp mặt hay không.

Tần Phàm xuất hiện, rất nhanh nhắc lên một hồi nghị luận ở trong hội trường. Cơ hồ toàn trường ánh mắt vào lúc đó đều rơi vào trên người thiếu niên áo xanh tuổi không lớn này, sau đó ở dưới ánh mắt của mọi người, lại như cũ bảo trì bình tĩnh cùng thong dong.

- Ha ha, Tần huynh cuối cùng cũng xuất hiện, xem ra trò hay muốn mở màn rồi.

Lý Hóa trông thấy Tần Phàm xuất hiện, mở miệng nói.

- Đối phương dù sao cũng có hai gã Linh Vũ sư, hơn nữa một gã trong đó vẫn là thất cấp Linh Vũ sư, sao Tần Phàm này chỉ có một người đứng ra nhỉ? Ca, không bằng chúng ta gọi Thái Quang Vinh thúc cùng Thái Như thúc trở về a.

Lúc này Thái Ngọc thì lo lắng nói.

- Yên tâm đi.

Thái Hiền thì lắc đầu nói ra:

- Ta đã để cho Thái Quang Vinh thúc cùng Thái Như thúc đi giúp Tần Phàm bề bộn rồi, nếu cần Tần Phàm nhất định sẽ để cho bọn hắn vào, nhưng hắn đã dám một mình đi ra, nhất định là có đầy đủ nắm chắc.

- Nhưng mà...

Thái Ngọc còn muốn nói tiếp cái gì.

- Nha đầu, đây là chuyện tình của Nam Phong Tần gia bọn hắn, chúng ta vẫn là không cần lẫn vào.

Thái Hiền thấy mọi người như vậy, không khỏi lắc đầu nói ra.

- Ân.

Nghe Thái Hiền nói, Thái Ngọc chỉ phải đáp ứng, lập tức như có suy nghĩ mà cúi đầu.

- Người chính là lấy được đệ nhất Triều Thánh Tần Phàm?

Bang chủ Huyết Đường Lang bang Hứa Du kia vào lúc này âm trầm nhìn Tần Phàm, trong miệng lạnh giọng hỏi.

- Đúng vậy, chính là tại hạ.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

Sau đó liền chậm rãi đi thẳng về phía trước, vừa đi vừa bình tĩnh nói:

- Các vị quang lâm Nam Phong Tần gia ta, tham gia đan dược đầu giá hội này, ta vô cùng hoan nghênh, dĩ hòa vi quý thì tất cả đều vui vẻ, nhưng nếu thực sự có người muốn mượn cơ hội sinh sự, Nam Phong Tần gia ta cũng tùy thời phụng bồi.

Cái này vừa mới nói xong, ánh mắt của Tần Phàm liền lạnh lùng quét vào trên người bang chủ Huyết Đường Lang Hứa Du, ánh mắt kia hoàn toàn không giống như là một thiếu niên mười mấy tuổi, cái loại sát khí nhàn nhạt này càng giống như từ trong núi thâm biển máu đi ra, để cho người không khỏi phát lạnh.

- Tần Phàm này quả nhiên có chút môn đạo.

- Triều Thánh đệ nhất cũng không phải hư danh nói chơi.

- Chắc chắn, phần bình tĩnh thông dong này, thoát nhìn hoàn toàn không có đem Huyết Đường Lang bang kia để vào mắt ah.

Mà theo Tần Phàm đi xuống, bắt đầu những người ban đầu ôm ánh mắt hoài nghi với Tần Phàm kia cũng không khỏi trong lòng nghiêm nghị, loại phong độ cùng khí chất này, hoàn toàn có thể xứng với tên tuổi Triều Thánh đệ nhất rồi.

- Hắc hắc, chẳng lẽ hiện tại Nam Phong Tần gia các người ột tiểu tử miệng còn hôi sữa như người đi ra nói chuyện sao? Vừa rồi bốn bang chủ nói người cũng đã nghe được, ta muốn một nửa nhóm đan dược này, người có thể làm chủ sao?

354. Chương 363: Tử Đường Lang. (2)

Chương 363: Tử Đường Lang. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Lúc này Huyết Đường Lang bang bang chủ Hứa Du kia cười lạnh nói. Tuy Tần Phàm này thoát nhìn có chút bất phàm, nhưng hấn như thế nào lại sợ địch rút lui như vậy.

- Đối với loại đạo tặc như người, tiểu tử ta đi ra nói chuyện đã xem như rất ặt mũi rồi. Về phần đám đan dược này, ha ha, Hứa bang chủ thật xác định là các người mất đi sao?

Tần Phàm chậm rãi đi tới một bước, nhàn nhạt cười hỏi.

- Bốn bang chủ nói đúng dĩ nhiên là đúng rồi.

Hứa Du lạnh lùng nói:

- Sinh Cơ Sanh Huyết Đan lần này, bốn bang chủ xem xét là nhận ra rồi.

- Ân, không lâu trước kia Nam Phong Tần gia chúng ta cũng ném đi một đám chó dữ, hình dạng của bọn nó cực kỳ dữ tợn, ta cũng là liếc mắt liền nhận ra rồi.

Lúc này Tần Phàm nhìn Hứa Du cùng lão giả áo bào hồng bên cạnh hấn kia, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Ha ha...

Tần Phàm vừa nói xong lập tức đưa tới cười vang.

- Ha ha, Tần Phàm này có chút ý tứ.

- Hắc hắc, nhìn xem sắc mặt Hứa Du kia rất có ý tứ rồi.

- Gậy ông đập lưng ông đủ tuyệt đấy, Tần Phàm này ta thưởng thức hấn.

- Hắc hắc, chỉ là hi vọng thực lực của hấn cũng như tài ăn nói của hấn mới tốt.

Nghe thanh âm nghị luận chung quanh, trên mặt bang chủ Huyết Đường Lang bang Hứa Du kia trở nên vô cùng khó coi, cực kỳ âm trầm, hắt lạnh lùng mà nhìn thiếu niên áo xanh trước mắt này, trong miệng âm độc nói:

- Vô tri tiểu nhi, ngươi là tìm chết.

- Đúng vậy, ta đích thật là đang tìm người đáng chết hoặc là chó dữ.

Tần Phàm nhàn nhạt đánh trả nói, ngôn từ xảo diệu này lại khơi dậy một hồi cười vang trong sân.

- Chắc chắn, Tần Phàm này, tài ăn nói của hắn thật đúng là đủ độc ác, trước kia ngược lại là không có được chứng kiến.

Lúc này ngay cả Thái Hiên cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc, bình thường Tần Phàm cho người ta cảm giác hắt bình dị, gần gũi, rất dễ dàng ở chung, thậm chí được xưng là nho nhã lễ độ, nhưng không thể tưởng được lại có một mặt như vậy.

- Ha ha, xem ra Tần huynh là muốn ở trước phương diện đạo lý và thực lực đánh bại Huyết Đường Lang bang, như vậy những người khác mới không lời nào để nói, cũng làm ra ý tứ cảnh cáo. Nếu như ai còn muốn đục nước béo cò, thì Huyết Đường Lang bang chính là tấm gương.

Lý Hóa thì nói ra:

- Thoạt nhìn Tần huynh là nắm chắc thắng lợi trong tay rồi. truyện copy từ

- Tiểu tặc này, lại không thể tưởng được hắn cũng có một mặt nam nhân như vậy.

Mà lúc này trong lòng Thái Ngọc thì âm thầm nghĩ, đối với thiếu niên áo xanh trên trận kia luôn cảm giác được hắn có một loại mị lực khác.

Nhưng nghĩ đến Tần Phàm lãnh đạm đối với mình, biết rõ hắn đối với mình là hoàn toàn không có tâm tư phương diện kia, cho nên nàng lại không khỏi có chút âm đạm.

- Đường huynh, Tần Phàm này thoạt nhìn đủ hung hăng can quấy, người nói Nam Phong Tần gia này thật sự có thực lực đối phó Huyết Đường Lang bang sao? Hay là hắn chỉ phô trương thanh thế dọa Hứa Du kia mà thôi?

Mà ở một góc trong phòng đấu giá, lúc này Tần Nguyệt Minh cùng Tần Hạo Dương cũng chú ý thiếu niên áo xanh trong sân kia. Lúc này Tần Nguyệt Minh thấy Tần Phàm không sợ Huyết Đường Lang bang này chút nào, không khỏi mở miệng hướng Tần Hạo Dương hỏi.

- Vĩnh viễn không thể xem thường Tần Phàm này.

Lúc này Tần Hạo Dương thì kiên nghị nói.

- Ban đầu thời điểm Triều Thánh, ta không có coi trọng hắn, nhưng cuối cùng lại để cho hắn bỏ ta cùng Thái Hiên ở đằng sau. Hắn đã dám xuất hiện trước mặt mọi người như vậy, như vậy hắn nhất định là có chỗ dựa.

- Đây chính là hai gã Linh Vũ sư ah, nếu như Nam Phong Tần gia này thực sự có thực lực đối phó bọn hắn, chẳng phải là nói Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão chúng ta chết, có khả năng có quan hệ với Nam Phong Tần gia sao?

Lúc này Tần Nguyệt Minh không lạnh lùng nói.

- Không bài trừ khả năng này, tóm lại, sự tình về Tần Phàm này, chúng ta còn phải hảo hảo cùng gia tộc thảo luận một chút. Ta có loại dự cảm, người này tuyệt đối không thể để lâu.

Tần Hạo Dương trầm giọng nói ra.

Mà lúc này trong tràng, Tần Phàm cùng người Huyết Đường Lang bang kia cách xa nhau không quá 10m, lẫn nhau lạnh lùng nhìn đối phương. Hào khí đã đến tình trạng thập phần khẩn trương, tựa hồ tùy thời có thể liều chết.

- Người thiếu niên, thế giới này là nhìn thực lực đây, cũng không phải nói ai cãi nhau thắng là được, người nhất thời miệng lưỡi cực nhanh, lại rất có thể sẽ mang đến vận kiếp bất phục cho Nam Phong Tần gia người.

Ngay thời điểm Hứa Du muốn động thủ, lão giả áo bào hồng bên cạnh hắn kia đã kéo lại, sau đó đi ra nhìn Tần Phàm, lạnh giọng nói.

- Đúng vậy, thế giới này là giảng thực lực, cho nên không phải các người muốn như thế nào là như thế đó, các người dám đến Nam Phong thành ta gây sự, ta nghĩ các người đã làm tốt chuẩn bị tâm lý rồi.

Tần Phàm vẫn bình thản không sợ nói ra, trên mặt không có một tia gợn sóng.

Mà một ít cường giả trong tràng có nhãn lực, trông thấy sắc mặt Tần Phàm chưa từng có biến qua, khí tức cũng không có một tia dao động hoặc là xao động, cũng không khỏi âm thầm rung động.

Một phần định lực này nói rõ tâm bình tĩnh của hắn tu luyện đến một trình độ cực cao, chính thức làm được lâm nguy không sợ hãi.

- Tần Phàm, chúng ta đều thối lui một bước như thế nào? Đan dược lần này, Huyết Đường Lang bang chúng ta chỉ cần một phần ba, sau khi cầm được chúng ta lập tức rời khỏi Nam Phong thành.

Lúc này lão giả áo bào hồng kia bỗng nhiên nói ra.

- Vậy mà đến phiên Huyết Đường Lang bang nhượng bộ rồi.

- Huyết Đường Lang bang này là một mực hung tàn tham lam, không thể tưởng được bọn hắn sẽ nhượng bộ.

- Xem ra bọn hắn cũng nhìn ra Tần Phàm này lợi hại, cho nên không dám cùng hắn cứng đối cứng rồi.

- Chắc chắn, Tần Phàm này thoát nhìn đích thật là có chút thâm bất khả trắc, ta vậy mà hoàn toàn nhìn không thấu thực lực của hắn, hoặc là dùng bí thuật che giấu, hoặc là thực lực cao hơn ta rất nhiều.

Mọi người trong sân nghe được Huyết Đường Lang bang nhượng bộ cũng không khỏi kinh ngạc lên, một ít người cũng bắt đầu đánh giá lại thiếu niên áo xanh kia.

- Sư phụ, cái này...

Nghe thấy lão giả áo bào hồng kia nói chỉ cần một phần ba đan dược, Hứa Du không khỏi nhướng mày.

- Du nhi, việc này vì sư có chủ trương.

Nhưng lão giả áo bào hồng lại ngăn hắn, sau đó tiếp tục nhìn Tần Phàm hỏi:

- Tần Phàm, người đáp ứng hay không?

- Thật xin lỗi, lúc này đan dược các người một khóa cũng không thể mang đi, hơn nữa các người còn phải lưu mệnh lại.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, mà trong ngôn ngữ lại để cho người ta cảm giác nghiêm nghị cùng sát khí đậm đặc, tựa hồ làm cho độ ẩm của cả phòng đều thấp xuống một ít.

- Tần Phàm, chẳng lẽ người thật sự muốn cùng Huyết Đường Lang bang chúng ta liều cá chết lưới rách sao?

Lúc này sắc mặt lão giả áo bào hồng kia cũng dần dần lạnh như băng, tùy thời chuẩn bị ra tay.

- Đây là các người tự tìm, dám đánh chủ ý Nam Phong Tần gia ta, vô luận là ai cũng chỉ còn đường chết.

355. Chương 364: Hung Hăng Chấn Nhiếp. (1)

Chương 364: Hung hăng chấn nhiếp. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’”)

Thanh âm của Tần Phàm chấn động trong toàn bộ phòng đấu giá, đồng thời một cổ khí thể cường đại áp về bốn phía, để cho rất nhiều người vốn tâm hoài quỷ thai lập tức cảm thấy trong nội tâm rung mình.

- Không nên quên Huyết Đường Lang bang chúng ta ở bên ngoài còn có hơn ba trăm huynh đệ, ta ra lệnh một tiếng, toàn bộ Nam Phong thành các người đều sẽ gà chó không yên.

Hứa Du cảm giác được cổ khí thể cường này, cũng minh bạch thiếu niên trước mắt này không phải đèn đã cạn dầu, lập tức lạnh lùng uy hiếp nói.

- Ha ha, 300 huynh đệ sao? Ta vừa vào không phải đã nói rồi sao? Người thật xác định Tử Đường Lang bang người còn có hơn ba trăm huynh đệ?

Tần Phàm cười lạnh nói.

- Mở cửa.

Lập tức hân hét lớn.

Bịch một tiếng, đại môn của đấu giá hội lập tức bị mở ra, cùng lúc đó, một mùi máu tươi cực kỳ đậm đặc từ bên ngoài vọt vào, sau đó mọi người liền trông thấy vô số thi thể như là núi nhỏ chồng chất ở ngoài cửa, núi này thậm chí che lại Dương Quang. đọc truyện mới nhất tại .

- Đây không phải 300 tử thi của Tử Đường Lang sao?

Nửa câu sau của Tần Phàm truyền đến.

Khi hơn ba trăm cổ thi thể xuất hiện ở ngoài cửa phòng đấu giá, thị giác trùng kích mãnh liệt này để cho tất cả mọi người không khỏi hít một hơi khí lạnh, hơn nữa huyết tinh chi vị đậm đặc kia, để ột ít người không trải qua giết chóc thậm chí nhìn không được hai chân run rẩy lên.

- Hơn ba trăm thi thể kia chính là đạo tặc của Huyết Đường Lang bang? Vậy mà tất cả đều bị Nam Phong Tần gia giải quyết.

- Thực lực của Nam Phong Tần gia này che dấu thật sâu.

- Trời ạ, chẳng lẽ vừa rồi Nam Phong Tần gia Đại trưởng lão kia cố ý nói nhiều như vậy cùng bang chủ Huyết Đường Lang bang Hứa Du, còn tạm thời chịu thua, là muốn kéo dài thời gian, để cho Tần Phàm dẫn người đi giải quyết hơn ba trăm người kia sao?

- Tần Phàm này thật đáng sợ, trách không được vừa rồi hân xuất hiện, ta cảm giác được sát khí nhàn nhạt, nguyên lai hân vừa mới giết người trở về, lại vẫn có thể bảo trì loại trạng thái cực kỳ bình tĩnh này, tựa hồ chuyện gì cũng không có phát sinh qua.

- Huyết Đường Lang bang này muốn hồngбет, như vậy vừa so sánh, chủ lực cơ bản của bọn hân đều bị Nam Phong Tần gia tiêu diệt, đoán chừng cũng khó nhấc lên sóng cồn gì rồi, Nam Phong Tần gia này coi như là vì Vân Châu cùng Trung Châu trừ một đại hại.

- Khó nói, bây giờ còn có Hứa Du cùng sư phụ của hân, hai người này đều là Linh Vũ sư, nghe nói Nam Phong Tần gia không có Linh Vũ sư, có thể đối phó bọn hân được hay không còn không biết.

- Người quá ngây thơ rồi, nếu như Nam Phong Tần gia thật không có Linh Vũ sư, người cho rằng có khả năng nhanh như vậy liền thu thập 300 Tiên Thiên Võ sư sao?

- Chắc chắn, có thể xuất hiện một siêu cấp thiên tài như Tần Phàm, Nam Phong Tần gia quả nhiên là không thể coi thường. Che dấu quá sâu.

Sau một lát rung động, trong hội trường nhắc lên các loại nghị luận, sau đó cũng có các loại ánh mắt nhìn về phía Tần Phàm cùng Huyết Đường Lang bang.

- May mắn là Huyết Đường Lang bang này xuất đầu trước, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Cũng có chút người tâm hoài quỷ thai không khỏi âm thầm may mắn mình không có xuất thủ trước, sau đó cũng đều thu chút tâm tư của mình vào.

Ở địa phương của huynh muội Thái Hiền cùng Lý Hóa, lúc này Lý Hóa cũng không khỏi kinh ngạc há miệng, hồi lâu mới hít sâu một hơi nói ra:

- Thủ đoạn của Tần huynh quả nhiên là rất inh ah!

- Nha đầu, không nên nhìn.

Mà Thái Hiền chứng kiến muội muội của mình biến thành biểu lộ tái sắc khó chịu, vội vàng ngăn trở ánh mắt của nàng nói.

Hắn biết rõ trong nội tâm muội muội của mình đã từng có bóng ma, sợ hãi nhìn thấy thi thể, hôm nay hơn ba trăm cỗ thi thể này bày ở trước mắt, lực trùng kích cho nàng có thể nghĩ.

Đồng thời trong nội tâm Thái Hiền đối với chiêu thức ấy của Tần Phàm cũng hết sức bội phục. Chỉ cần Tần Phàm giải quyết luôn Hứa Du cùng sư phụ của hắn, như vậy đối với những người khác sẽ đưa đến tác dụng hung hăng chấn nhiếp.

Bởi như vậy, những người khác ai muốn đối phó Nam Phong Tần gia, chỉ sợ cũng phải hảo hảo suy nghĩ thoáng một phát mới dám động thủ.

Hơn ba trăm tên đạo tặc Huyết Đường Lang bang này, thực lực từng cái đều là Võ sư trở lên, thậm chí còn có gần trăm Tiên Thiên Võ sư, vậy mà trong thời gian ngắn bị thu thập mất, Nam Phong Tần gia này không có Linh Vũ sư, nói ra ai tin tưởng.

- Đường ca, Nam Phong Tần gia này quả nhiên che giấu thực lực, lần này ta xem Thập Tam trưởng lão chết, cùng bọn họ thoát không được quan hệ rồi.

Bên Tần Hạo Dương và Tần Nguyệt Minh kia, đồng dạng đối với một màn này cũng khiếp sợ không thôi, Tần Nguyệt Minh không khỏi mở miệng nói.

- Tần Phàm này hảo thủ đoạn, hảo tâm tính, sau khi lấy được Bằng Linh Đan, chúng ta lập tức rời khỏi Nam Phong thành, dùng tốc độ nhanh nhất trở lại Càn Kinh, đem việc này báo cáo nhanh cho gia tộc, Tần Phàm này tuyệt đối giữ lại không được.

Tần Hạo Dương cũng cắn răng, âm hàn nói. Trong lòng của hắn ghét hận đối với Tần Phàm đã đến tình trạng phải giết rồi.

Mà sau khi đồng thi thể xuất hiện ở ngoài cửa, sắc mặt Hứa Du cùng lão giả áo bào hồng kia đều thoáng cái trở nên tái nhợt, một ít bang chúng bên người bọn hắn cũng vội vàng chạy tới nghiệm xem.

- A Phong...

- A Hán...

Rất nhanh từ đại môn truyền đến trận trận bi thiết, cái này lại để cho Hứa Du cùng lão giả áo bào hồng kia cũng không khỏi nắm chặt nắm đấm, tức giận đến lạnh run, hai mắt họ nhìn Tần Phàm, hận không thể ngay lập tức xé hắn thành mảnh nhỏ.

- Bang chủ, tất cả đều là huynh đệ của chúng ta, hơn ba trăm huynh đệ toàn bộ đều chết hết.

Sau đó bên kia lần nữa truyền đến bi thiết.

- Xú tiểu tử, lão tử muốn xé xác ngươi.

Biết rõ thế lực mình kinh doanh nửa đời cứ như vậy chôn vùi ở trên tay Tần Phàm, Hứa Du rất cực hận không được trong miệng nổi giận gầm lên một tiếng, khí lực cực kỳ Cuồng Bạo đập mạnh trên mặt đất, mặt đất trong phòng đấu giá như mạng nhện lan tràn từng khúc.

- Các vị ai không phải đồng bạn với những người này, trước tránh đi 30m, chờ Nam Phong Tần gia ta giải quyết hết mấy cái Tử Đường Lang này, đấu giá hội sẽ tiếp tục.

Nhìn Hứa Du vội xông mà đến, Tần Phàm bình tĩnh nói, nháy mắt sau đó trên người của hắn cũng bộc phát ra khí thế cường đại.

- Ô? Thoạt nhìn Tần Phàm này là muốn đích thân đối phó thầy trò Hứa Du?

- Bọn hần là Linh Vũ sư ah, cho dù Tần Phàm này lợi hại cũng chỉ mới mười mấy tuổi, chẳng lẽ còn muốn tự mình đối kháng Linh Vũ sư sao?

- Có phải quá ngông cuồng hay không?

Trông thấy Tần Phàm vào lúc này còn bình tĩnh mà đứng ở giữa sân, mà vừa rồi không có những cường giả khác của Nam Phong Tần gia đuổi tới, mọi người cũng không nhao nhao hiếu kỳ.

- Nam Phong Tần gia hộ vệ đội đề phòng, nếu như có người thừa cơ làm loạn, giết không tha.

356. Chương 365: Hung hăng Chấn Nhiếp. (2)

Chương 365: Hung hăng chấn nhiếp. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Mà ngay sau đó, Tần Phàm ra lệnh một tiếng, sau đó một cổ đao ý bá đao từ trên người hần phát ra, phô thiên cái địa áp về phía đối phương. Hiện tại tuy trên tay của hần không có đao, nhưng đao khí này lại tràn ngập toàn bộ không gian.

- Cổ khí thể này vậy mà mạnh như vậy!

- Quả nhiên Tần Phàm này là tự mình xuất thủ.

- Là khẩu xuất cuồng ngôn, hay là thực tài lập tức sẽ biết.

Một ít người đứng gần cũng không khỏi bị cổ khí tức vô cùng bá đạo này ép rút lui hơn mười thước, nguyên một đám trong nội tâm kiêng kỵ không thôi.

Mà nhìn Hứa Du kia muốn vọt tới trước mắt, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, sau đó khí thể toàn thân thu lại, lập tức nguyên vô chỉ khí trên nắm tay phải tuôn ra khí lưu nóng rực, nhiệt độ trong phòng đấu giá tựa hồ cũng tăng lên vài phần.

Oanh...

Tiếp theo trong nháy mắt, trên nắm tay của Tần Phàm đột nhiên dâng lên Liệt Diễm hùng hực, một quyền cùng nắm đấm của Hứa Du kia hung hăng đụng vào nhau, phát ra một thanh âm nổ vang, đồng thời để cho trong lòng mọi người một hồi rung chuyển.

- Kinh khí hóa thực.

- Linh Vũ sư.

Lúc này hào khí toàn trường nhấc lên thủy triều lần nữa, rất nhiều người không thể tưởng tượng nổi mà nhìn thiếu niên áo xanh kia, không khỏi trừng mắt, trong nội tâm thật lâu không thể bình phục.

- Tần Phàm này đã thành Linh Vũ sư rồi!

- Trời ạ, nghe nói hần còn chưa đến hai mươi tuổi, một Linh Vũ sư không đủ hai mươi tuổi!

- Thiên tài trong thiên tài, yêu nghiệt chuyển sinh rồi!

Ngay sau đó là trận trận kinh hô cùng không thể tưởng tượng nổi.

Mà Lý Hóa cùng Thái Hiên nghe trong tràng kinh hô, cũng không khỏi liếc mắt nhìn nhau, âm thầm lắc đầu cười khổ. Bọn hần ở gia tộc đều được gọi là thiên tài trong thiên tài, nhưng so với quái thai Tần Phàm này, lại là lộ ra thua kém không ít.

- Lúc này trong nội tâm Tần Hạo Dương cũng là thập phần không dễ chịu a?

Thái Hiền nhớ tới đối thủ cũ của mình, trước kia hai người bọn họ một mực được cho rằng là tiên tài trẻ tuổi một đời của cả Đại Càn quốc, thậm chí một mực để ọi người lấy ra so sánh. Hai người đều muốn trở thành tuổi trẻ đệ nhất nhân...

Thời điểm ghi vào tiềm lực bảng của Triều thánh, Thái Hiền đã từng một lần xếp hạng đệ nhất vị. Hắn cũng cho là mình chính thức được thừa nhận, nhưng vào lúc này, quái thai Tần Phàm ngang trời xuất thế, hơn nữa một lần hành động đoạt được đệ nhất Triều Thánh. Tuy trong lòng của hắn rất khoáng đạt, nhưng có chút không dễ chịu là bình thường.

Cho tới hôm nay, Tần Phàm so với hắn cùng Tần Hạo Dương đều sớm hơn rất nhiều trở thành Linh Vũ sư, xa xa đi ở phía trước.

- Người cùng ta đoán chừng cũng đừng nghĩ đuổi theo hắn đi a.

Trong nội tâm Thái Hiền không khỏi có chút cảm giác tâm chết, sau đó hắn nhin không được nhìn lại phương hướng của Tần Hạo Dương.

- Đường ca, Tần Phàm này vậy mà đột phá đến Linh Vũ sư rồi.

Lúc này Tần Nguyệt Minh cũng chỉ vào trong tràng, miệng không thể tin được nói:

- Điều đó không có khả năng, không có khả năng, coi như là đường ca người cùng Thái Hiền kia, hiện tại cũng mới là thất cấp Tiên Thiên Võ sư mà thôi, làm sao Tần Phàm này có thể đột phá đến Linh Vũ sư rồi.

- Ta một mực không dám xem thường Tần Phàm này, không thể tưởng được hắn vẫn là lần nữa vượt quá dự liệu của ta.

Vào lúc này sắc mặt Tần Hạo Dương vô cùng âm trầm, nhưng trong lòng thì dâng lên cách nghĩ đồng dạng như Thái Hiền, cũng vào lúc này, hắn ngẩng nhìn về phía Thái Hiền.

Ánh mắt của hai người trên không trung chạm nhau, đều có thể chứng kiến được thần sắc đăng chất trong mắt đối phương.

Mà trong tràng, Tần Phàm một quyền trực tiếp đánh lui Hứa Du kia vài chục bước, trên mặt cũng lộ ra thần sắc ngạc nhiên.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, Tần Phàm tuổi còn trẻ vậy mà đã trở thành Linh Vũ sư, hơn nữa vừa rồi đối bình, hắn lại rơi vào hạ phong.

Hứa Du thân là bang chủ Huyết Đường Lang bang, vào lúc này trong nội tâm thậm chí có một cảm giác muốn nổi điên. Trên mặt vô cùng dữ tợn, oán hận, đổ kỵ, không cam lòng, đủ loại thần sắc chồng chất để cho tâm bình tĩnh của hắn tan nát.

- Du nhi, để cho vi sư đến đi.

Lúc này sắc mặt lão giả áo bào hồng kia âm trầm đi ra, chắn ở trước mặt Hứa Du.

- Sư phụ.

Hứa Du phát ra âm thanh gào thét.

- Tỉnh táo một chút.

Lão giả áo bào hồng kia như có thâm ý nhìn Hứa Du nói ra. Sau đó hắn chuyển hướng nhìn Tần Phàm, trong miệng lạnh lùng nói:

- Người gọi là Tần Phàm, thiên phú của người đích thật là cao nhất mà Nguyên Sung ta bình sinh chứng kiến, niên kỷ như vậy liền trở thành Linh Vũ sư. Thành tựu như vậy, nhìn toàn bộ Đại Càn quốc, thậm chí Vũ Thiên đại lục đều hiếm thấy, Huyết Đường Lang bang chúng ta thua ở trên tay của người, cũng coi như không oán.

- Quá khen, kỳ thật quý bang vô sỉ cũng là tại hạ bình sinh chứng kiến. Ta nghĩ, các người dám bước vào Nam Phong thành, nên nghĩ tới sẽ có khả năng đi ra không được.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói.

Nghe thấy ngôn ngữ của Tần Phàm mang theo trêu tức, sư phụ Hứa Du Nguyên Sung này cũng không khỏi bị khơi dậy xấu hổ, tâm bình tĩnh cũng có dấu hiệu buông lỏng.

Nhưng dù sao tu vi của hắn cao hơn Hứa Du rất nhiều, rất nhanh liền ổn định lại. Sau đó hắn lạnh lùng nói:

- Nhưng lão phu tu luyện vài thập niên, còn áp không được tiểu tử như ngươi sao, hôm nay cho dù đi ra không được, lão phu cũng muốn kéo ngươi tới đệm lưng.

Vừa dứt lời, trong tay Nguyên Sung này đột nhiên xuất hiện một cây đoản côn, sau đó thân hình cực nhanh phóng về phía Tần Phàm. nguồn (.)

Uống...

Đoản côn kia đánh tới trên đầu Tần Phàm, khí thế của nó lăng lệ ác liệt, so với Hứa Du vừa rồi cao hơn không ít. Hơn nữa Tần Phàm còn có thể cảm giác được bốn phía có một cỗ khí kinh quỷ dị chấn động, tựa hồ muốn trói buộc chặt hắn.

Khanh...

Vào lúc này trong tay Tần Phàm cũng xuất hiện Hỏa Vân đao, khí lưu nóng rực tuôn ra, sau đó cùng đoản côn của Nguyên Sung đụng lại với nhau, lập tức phát ra tiếng vang nặng nề.

Mà nháy mắt sau đó, đoản côn của Nguyên Sung lại đột nhiên quỷ dị mà dài ra rất nhiều nhánh dây màu tím, quần Hỏa Vân đao của Tần Phàm lại với nhau, thậm chí nhánh dây màu tím kia có xu thế lan tràn về thân thể Tần Phàm.

- Du nhi, nhanh đi đi, lưu được núi xanh, không lo không có củi đốt. Ngày khác nhất định phải san bằng Nam Phong Tần gia này.

Đồng thời Nguyên Sung vào lúc này hướng về Hứa Du hét lớn một tiếng nói.

- Sư phụ.

Hứa Du bị thiết một tiếng, vào lúc này có một ít do dự.

- Đi, nhanh đi, ngày khác nhất định phải trở lại báo thù.

Nguyên Sung lần nữa hét lớn một tiếng, sau đó khí thế toàn thân đều áp bách về phía Tần Phàm, vô số nhánh dây màu tím bay múa, muốn trói buộc cả người Tần Phàm.

- Hừ, còn muốn báo thù?

Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, nguyên vũ chi khí trong cơ thể bạo phát ra, lại điều động năng lượng Chu Tước trong cơ thể, lập tức toàn thân hắn đều thiêu đốt lên, những nhánh dây màu tím kia ngay lập bị hỏa diễm đốt thành bột phấn, thân thể của hắn cũng vào lúc này giãy giụa đi ra, trường đao vẽ một cái, lập tức bỏ qua Nguyên Sung, chém tới Hứa Du.

357. Chương 366: Kết Thúc Cùng Bắt Đầu. (1)

Chương 366: Kết thúc cùng bắt đầu. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Nguyên Sung tự nhiên là ở sau lưng theo đuổi không bỏ, bất quá tốc độ của Tần Phàm vốn là cực nhanh, tăng thêm đã tu luyện Lưu tinh bộ trình độ tới cực cao, khoảng cách của hắn và Hứa Du lập tức liền đến.

Hứa Du vừa mới quay người muốn chạy trốn, nghe được tiếng xé gió bén nhọn sau lưng, trong lòng thầm nghĩ không ổn, nhưng muốn né tránh đã không còn kịp rồi, chỉ phải bám kinh khí vào hai tay, đưa về sau đón đỡ.

- Ah...

Lập tức hần phát ra một tiếng thống khổ, sau đó hai tay trực tiếp bị chặt rơi trên mặt đất, mà đao thể của Tần Phàm không giảm, trực tiếp chém rụng đầu của Hứa Du.

Tử cục cực kỳ thâm.

- Du nhi.

Nhìn đồ đệ mình bồi dưỡng nhiều năm như là con ruột chết đi, trong nội tâm Nguyên Sung kia vô cùng bi thống.

- Lão đầu, cái này gọi là trời tạo nghiệt còn có thể sống, tự gây nghiệt không thể sống, rất nhanh sẽ đến lượt ngươi.

Tần Phàm lạnh lùng nói, trực tiếp rút đao phản hồi chém tới Nguyên Sung.

BOANG...

Tay cầm Hỏa Vân đao, đao chưa đến, đao ý Bá Đao của Tần Phàm đã phát huy vô cùng tinh tế, vô cùng Bá Đao, đao khí chưa từng có từ trước đến nay liên tục tiếp áp về phía Nguyên Sung, bởi vì tâm bình tĩnh của hắn buông lỏng, không khỏi bị đao ý bá đạo này chấn trụ, trong khoảng thời gian ngắn động đậy không được.

Tuy chỉ có trong nháy mắt, nhưng tử vong đã tới.

Oanh ...

Nguyên vô chi khí toàn thân Tần Phàm bộc phát, trong nháy mắt cự đao hỏa diễm chém tới trên người Nguyên Sung.

Hai mắt hần chậm rãi trở nên ảm đạm, thân thể ảm ảm ngã xuống.

Thất cấp Linh Vũ sư Nguyên Sung đã chết, Huyết Đường Lang bang tiêu vong.

- Còn có ai cảm thấy đan dược của Nam Phong Tần gia ta giống như đã từng quen biết không?

Tần Phàm bỗng nhiên thu đao, sau đó ánh mắt lạnh như băng đảo qua toàn bộ phòng đấu giá, miệng nhàn nhạt nói.

Nghe thấy thanh âm ảm đạm này của Tần Phàm, những người vốn là tâm hoài quỷ thai kia, vào lúc này cũng không khỏi như là bị độc xà cắn, toàn thân không được tự nhiên, lúc này trong tràng bị ánh mắt của Tần Phàm đảo qua, cũng lập tức trở nên an tĩnh.

Vừa rồi Tần Phàm dùng thể lôi đình sét đánh diệt trừ Huyết Đường Lang bang, mọi người đối với thiếu niên thoát nhìn tuổi không lớn kia, trong nội tâm kiêng kỵ không thôi, ở đâu còn có người dám chống lại phong mang của hắn.

Hai Linh Vũ sư, hơn nữa một người trong đó là thất cấp Linh Vũ sư, ở trong thời gian ngắn ngủi bị diệt sát rồi, mà giết bọn hắn chỉ là một thiếu niên chưa đủ hai mươi tuổi, tất cả mọi người ở đây là chân chính bị chấn nhiếp rồi.

Ở thời điểm này, coi như là một ít Linh Vũ sư thực lực cao hơn Hứa Du cùng Nguyên Sung, đồng dạng cũng không dám có tâm tư khác, cho dù thực lực của bọn hắn bây giờ có thể đủ ép Tần Phàm, nhưng có ai đối kháng được tiềm lực khủng bố của hắn?

Mà bây giờ Tần Phàm đạt được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa còn không có truyền ra, nếu không những người này càng không dám có nửa phần dị động.

Bởi vì nếu như một khi giết không chết thiếu niên này, vô luận là thế lực nào, tương lai có thể sẽ phải chịu một Võ Tôn, thậm chí là Võ Thánh điên cuồng trả thù.

Nam Phong Tần gia sinh ra một Linh Vũ sư không đến hai mươi tuổi, tin tức này rất nhanh sẽ truyền khắp toàn bộ Đại Càn quốc.

Cái tên Tần Phàm này sẽ ở sau khi hắn dùng thân phận đại biểu Cửu phẩm Chân Vũ thế gia Triều Thánh, lấy được Triều Thánh đệ nhất, lại một lần nữa rung động người trong nước.

Thiên phú cùng tiềm lực khủng bố như thế, tin tưởng cho dù là Chân Vũ Thánh điện cũng không khỏi không nhìn thẳng vào hắn rồi.

Mà Nam Phong Tần gia, một năm trước kia vẫn là Cửu phẩm Chân Vũ thế gia không ai biết, cũng sẽ một lần nữa uy vọng tăng nhiều. Tuy còn không phải Chân Vũ thế gia thượng phẩm, nhưng lực ảnh hưởng đã không kém Chân Vũ thế gia thượng phẩm rồi.

- Đường ca, Tần Phàm này thật sự là quá biến thái. mặc dù Nguyên Sung này là đạo tặc, xuất thân không bằng Linh Vũ sư của Càn Kinh Tần gia chúng ta, nhưng kỳ thật thực lực không tệ. Vậy mà Tần Phàm lại giết chết dễ dàng như vậy, ta xem Thập Tam trưởng lão chết nhất định là thoát không khỏi liên quan cùng Tần Phàm này rồi.

Lúc này Tần Nguyệt Minh hạ giọng nhìn Tần Hạo Dương nói ra.

- Tần Phàm này hoàn toàn chính xác có thực lực giết chết Thập Tam trưởng lão, nhưng mà chúng ta không có chứng cứ chính xác. Hơn nữa hiện tại Tần Phàm này hiển lộ thực lực Linh Vũ sư, dùng thiên phú của hắn, tất nhiên sẽ được Chân Vũ Thánh điện coi trọng, cho nên chúng ta dưới loại tình huống này, một chút hoài nghi nhỏ nhỏ kia căn bản không đủ để chính diện đi đối phó Tần Phàm.

Các thế lực chứng kiến Tần Phàm bạo lộ thiên phú như vậy, tâm lý tất cả đều bất đồng, thân là tuổi trẻ đệ nhất nhân của Càn Kinh Tần gia, trong nội tâm Tần Hạo Dương, sát cơ đối với Tần Phàm lại càng thêm nồng đậm. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Chúng ta chỉ có thể đợi cơ hội, đợi Tần Phàm ly khai Nam Phong Tần gia lại tìm cơ hội vụng trộm ám sát hắn.

Tần Hạo Dương biết rõ nếu quả thật chính là Tần Phàm giết chết Thập Tam trưởng lão, như vậy chuyện tình Càn Kinh Tần gia mình đối phó Nam Phong Tần gia hẳn nhất định đã bị đối phương biết.

Hôm nay song phương đã không có bất luận khả năng hoà giải gì, hướng hồ dùng tiềm lực của Tần Phàm, mượn nhờ hắn, ngày sau Nam Phong Tần gia trở thành Chân Vũ thế gia thượng phẩm, thậm chí là nhất phẩm Chân Vũ thế gia cũng có khả năng.

Càn Kinh Tần gia sẽ không để loại khả năng này phát sinh, trong Chân Vũ thế gia thượng phẩm của Đại Càn quốc, chỉ có thể có một họ Tần.

Cho nên, ở trong nội tâm của Tần Hạo Dương, Tần Phàm phải chết, mà trong lòng của hắn cũng tinh tường, chỉ cần Tần Phàm vừa chết, toàn bộ Nam Phong Tần gia sẽ tự diệt vong.

- Thái huynh, xem ra thực lực Tần huynh lại vượt quá dự liệu của chúng ta, ngay cả thất cấp Linh Vũ sư cũng có thể đơn giản diệt sát, thực lực của hắn đến tột cùng đã đến trình độ nào?

Lúc này Lý Hóa nhìn thiếu niên bình tĩnh thong dong trong tràng kia, nội tâm cũng mật mờ dâng lên một tia ghen ghét, tốc độ tu luyện như vậy, đích thật là để cho người ta ganh tị.

- Có lẽ tu vị cảnh giới của Tần huynh còn không bằng Nguyên Sung, nhưng mà võ kỹ của hắn lại hết sức lợi hại, cho nên mới nhẹ nhàng giết chết Nguyên Sung như vậy. Ta đoán chừng thực lực của hắn hẳn là từ nhất cấp Linh Vũ sư đến tứ cấp Linh Vũ sư.

Thái Hiền phân tích nói, lập tức cũng có chút đáng chất nói:

- Nhưng cho dù là nhất cấp Linh Vũ sư, đối với chúng ta hiện tại mà nói, cũng là rất khó đuổi đến.

- Hi vọng sau khi tiến vào Chân Vũ thánh địa có thể có cơ hội đuổi theo hắn a.

Lý Hóa cũng chỉ có thể nói như thế. Hắn đối với Chân Vũ thánh địa có thể sinh ra Vô Tôn cường giả kia cũng là thập phần chờ mong.

- Tần Phàm, người cái tiểu tặc này, người vì cái gì luôn có thể lần lượt đả động tâm người khác như vậy?

Lúc này Thái Ngọc thì là cắn môi, trong nội tâm vô cùng phức tạp.

358. Chương 367: Kết Thúc Cùng Bắt Đầu. (2)

Chương 367: Kết thúc cùng bắt đầu. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Đối với thiếu niên lần lượt sáng tạo kỳ tích này, nàng là mấy lần tận mắt nhìn thấy hắn sáng tạo kỳ tích, nói nàng không động tâm là lừa gạt mình. Người ưu tú như vậy, trải qua quá trình như vậy, tin tưởng không có bất kỳ nữ tử nào không sinh ra ái mộ.

Mà Tần Phàm đứng ở trong phòng đấu giá, lúc này thấy mọi người đã bị mình chấn nhiếp, vì vậy liền nhàn nhạt nói:

- Hộ vệ đội thu thập hiện trường thoáng một phát, đem thi thể hai người kia treo ở cửa thành Nam Phong thành, thị chúng một ngày.

- Vâng.

Một đám hộ vệ đội của Nam Phong Tần gia lập tức cao giọng đáp. Lúc này trong lòng của bọn hắn cũng lộ ra vô cùng tự hào.

Nam Phong Tần gia sinh ra một siêu cấp thiên tài như vậy, đó là một sự tình làm rạng rỡ tổ tông. Điều là tộc nhân, bọn hắn cũng cảm thấy trên mặt có quang.

Đối với mệnh lệnh của Tần Phàm, rất nhanh liền chấp hành xong, hiện trường lại khôi phục bộ dáng nguyên lai. Chỉ còn dư nghiệt của Huyết Đường Lang bang kia, cũng bị hộ vệ đội giết chết toàn bộ. Thi thể lạnh như băng của những đạo tặc kia, sẽ kiến tạo uy thế cho Nam Phong Tần gia lần nữa, cho những người lòng dạ khó lường kia thấy, ai muốn động Nam Phong Tần gia, trước hết ngấm lại kết cục của Huyết Đường Lang bang này.

- Vừa rồi xảy ra một ít chuyện không vui, để cho chư vị chê cười. Hôm nay nếu như đã không có người dị nghị đối với đan dược của đấu giá hội này, như vậy ta đại biểu Nam Phong Tần gia, lúc này tuyên bố đấu giá hội tiếp tục tiến hành. Đại trưởng lão vất vả.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, sau đó trực tiếp thối lui đến một bên.

- Ha ha... Các vị, kế tiếp đan dược đấu giá hội của Nam Phong Tần gia chúng ta tiếp tục tiến hành. Vừa rồi Sinh Cơ Sanh Huyết Đan này, đã có người ra giá mười một vạn Kim nguyên, còn có ai ra giá cao hơn không?

Thanh âm của Nam Phong Tần gia Đại trưởng lão Tần Nguyên quanh quẩn trong hội trường. Hiện tại có Tần Phàm làm chỗ dựa, lực lượng của hắn cũng đủ rất nhiều.

- Mười hai vạn Kim nguyên.

- Mười ba vạn Kim nguyên.

- Mười lăm vạn Kim nguyên.

- Mười lăm vạn Kim nguyên, còn có ai ra giá cao hơn hay không?

- Tốt, mười lăm vạn Kim nguyên thành giao.

Rất nhanh nhóm Sinh Cơ Sanh Huyết Đan đầu tiên này đã đấu giá hoàn tất, thậm chí còn vượt qua lúc trước Tần Phàm tưởng tượng. Một nhóm cuối cùng, giá cả nâng lên hai mươi một vạn Kim nguyên, đấu giá hội tiếp tục tiến hành, rất nhanh đan dược đấu giá đã trôi qua hơn phân nửa.

-Khách nhân còn không có đấu giá được đan được không cần nóng lòng, phía dưới chúng ta còn có đan được rất tốt. Kế tiếp đan được chúng ta muốn đấu giá tên là Tam Nguyên Chân Vũ đan.

Thành công đấu giá nhiều đan được giá cao như vậy, lúc này Tần Nguyên cũng lộ ra càng có tự tin, lập tức giới thiệu nói:

- Danh tự Chân Vũ đan ta tin tưởng mọi người đều nghe qua? Chân Vũ đan chính là đan được Trung võ đan tiến giai, phục dụng một khóa có thể tăng lên một cấp cảnh giới của Tiên Thiên Võ sư, hơn nữa bởi vì bên trong Chân Vũ đan có ẩn chứa nguyên khí, cho nên đối với một ít võ giả thông qua phục dụng Linh Vận đan tăng lên tới Tiên Thiên mà nói, là có cơ hội tiến hành một lần cảm ngộ Nguyên mạch, trở thành Tiên Thiên Võ sư chính thức.

- Mà đan được này của chúng ta tên là Tam Nguyên Chân Vũ đan. Là vì nó có khác biệt với Chân Vũ đan bình thường, nó không những tăng cảnh giới của Tiên Thiên Võ sư, còn có thể cho người phục dụng Linh Vận đan đột phá đến Tiên Thiên, có được ba cơ hội cảm ngộ Nguyên mạch, nói cách khác so với Chân Vũ đan bình thường nhiều hơn hai cơ hội.

- Hai lần cơ hội này trân quý đến cỡ nào, ta nghĩ trong nội tâm chư vị nhất định thập phần tinh tường. Người bởi vì năm đó phục dụng Linh Vận đan đột phá đến Tiên Thiên Võ sư mà hối hận? Người bởi vì võ đạo một mực không tiến thêm mà ảo não?

Tần Nguyên dùng thoại ngữ kích động nói.

- Như vậy Tam Nguyên Chân Vũ đan này mọi người càng không thể bỏ qua. Hôm nay bắt đầu, chỉ đấu giá năm khóa, mỗi một khóa giá 50 vạn. Tam Nguyên Chân Vũ đan này chỉ có Nam Phong Tần gia chúng ta mới có, ta tin tưởng nó tuyệt đối đáng giá ọi người tốn hao toàn bộ tích súc mua sắm. Ta tuyên bố hiện tại đấu giá Tam Nguyên Chân Vũ đan bắt đầu.

- Có thể đạt được ba cơ hội cảm ngộ Nguyên mạch.

Tần Nguyên vừa dứt lời, vào lúc này toàn trường cũng không khỏi sôi trào lên. Đan được như vậy đối với một ít người phục dụng Linh Vận đan đột phá Tiên Thiên Võ sư mà nói, thậm chí có thể nói là đan được nghịch thiên như Cửu Chuyển Chân Vũ đan.

- 60 vạn.

Toàn trường không khỏi bắt đầu điên cuồng. Ngay từ đầu đã có người duy nhất một lần tăng lên mười vạn, ngay cả Chân Vũ đan bình thường ở trên thị trường cũng thập phần hân hữu, huống chi Tam Nguyên Chân Vũ đan nghịch thiên này. Trong nội tâm mọi người đều thập phần tinh tường giá cả của Nhất Nguyên Chân Vũ đan, tuyệt đối không dưới 50 vạn.

- 65 vạn.

- Tám mươi vạn.

- Một trăm vạn.

Vào lúc này đấu giá Tam Nguyên Chân Vũ đan nhắc lên cuồng nhiệt. Giá cả tiếp tục bảo tố, người đấu giá cũng càng ngày càng điên cuồng. Một ít người thông qua phục dụng Linh Vận đan đột phá Tiên Thiên Võ sư, đến cuối cùng thật sự như Tần Nguyên nói, không tiếc dùng tất cả tích súc đi đấu giá.

Vũ Thiên đại lục dùng võ vi thiên, cơ hồ mỗi người đối với truy cầu võ đạo đều thập phần chấp nhất.

Có lẽ bọn hắn đã từng bởi vì một mực không đột phá Tiên Thiên mà hận không được phục dụng Linh Vận đan, nhưng sau khi đột phá đến Tiên Thiên, cảm giác cố gắng như thế nào cũng không thể tiến thêm một bước, cái này lại để cho bọn hắn đau nhức không bằng chết.

Nhưng hôm nay Tam Nguyên Chân Vũ đan này cho bọn hắn cơ hội tiếp tục đi tới, để cho bọn hắn có cơ hội cảm ngộ đến Nguyên mạch, có cơ hội trở thành Linh Vũ sư, cái này khiến cho bọn hắn không thể không điên cuồng.

- 500 vạn.

Cuối cùng có người báo ra giá gấp 10 lần mới bắt đầu đấu giá. Kế tiếp mấy khóa Tam Nguyên Chân Vũ đan khác bán đi, giá cả lại mỗi một khóa so với một khóa càng cao, đến cuối cùng thậm chí đấu giá ra ngàn vạn.

Lấy được là một mạo hiểm giả tóc đã trắng xoá, hần dùng tích súc cả đời của mình, đổi lấy một cơ hội trở thành Linh Vũ sư.

Cái này là chấp nhất đối với truy cầu võ đạo, cho dù chết cũng sẽ không buông tha. Nhìn lão nhân kia cuối cùng run rẩy, nước mắt tuôn đầy mặt mà tiếp nhận Tam Nguyên Chân Vũ đan, trong nội tâm Tần Phàm cũng không khỏi nghiêm nghị.

Đến cuối cùng, đấu giá dĩ nhiên là Cửu Chuyển Chân Vũ đan rồi. Đan được nghịch thiên nhất trong truyền thuyết kia, không chỉ có thể cải thiện thể chất người tập võ, hiệu quả viễn siêu Trúc Cơ đan, còn có thể cho người từ Vô đồ tu luyện tới Tiên Thiên Võ sư mà không có chướng ngại.

Hiệu quả nghịch thiên như vậy, sáng tạo ra Cửu Chuyển Chân Vũ đan siêu cấp danh khí, rất nhiều người đang ngồi ở đây, tám phần là vì Cửu Chuyển Chân Vũ đan mà đến.

359. Chương 368: Chặn Giết. (1)

Chương 368: Chặn giết. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Nhưng vẫn có không ít người ở phía trước nhìn không được đan được khác hấp dẫn mà hao tổn đại lượng Kim nguyên, đến khi Cửu Chuyển Chân Vũ đan đi ra, đã có người bắt đầu ần ần hối hận.

Không thể tưởng được Nam Phong Tần gia thật sự lấy ra Cửu Chuyển Chân Vũ đan tuyệt tích nhiều năm này, rất nhiều người đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Có nhiều người kỳ thật ở trước khi đấu giá Cửu Chuyển Chân Vũ đan này, đều là không tin Tần gia có thể lấy ra Cửu Chuyển Chân Vũ đan.

- Phía dưới nghe kỹ, lúc này là đấu giá Cửu Chuyển Chân Vũ đan, về phần hiệu quả của nó, lão phu cũng không cần nhiều lời, hiện tại đấu giá trực tiếp bắt đầu, giá khởi điểm hai trăm vạn Kim nguyên, chỉ có một khóa.

Thanh âm của vang lên trong toàn trường Tần Nguyên, lần này Tần Phàm chỉ cung cấp một khóa Cửu Chuyển Chân Vũ đan, coi như mảnh lời chỉ dụ. Đan được nghịch thiên như vậy, hần luyện chế cũng khó khăn, tự nhiên là lưu cho gia tộc của mình dùng.

- 500 vạn Kim nguyên.

Trong tràng vốn là vang lên traten traten hít một hơi lạnh khí, mà ngay sau đó, ngay từ đầu liền có người báo ra giá cao.

- 1000 vạn.

Báo giá thứ hai truyền đến.

Có năng lực tranh đoạt Cửu Chuyển Chân Vũ đan này, đều là một ít đại gia tộc. Bọn hần biết rõ khóa Cửu Chuyển Chân Vũ đan này là đan được có thể cải biến vận mệnh gia tộc, chỉ cần trong gia tộc cũng sinh ra một thiên tài như Tần Phàm, như vậy gia tộc của bọn hần coi như là tăng gia bại sản cũng đáng được.

- 1100 vạn.

- 1500 vạn.

... nguồn

- 5000 vạn.

Cuối cùng giá tiền đấu giá Cửu Chuyển Chân Vũ đan lên tới hai mươi lăm lần, giá cả này để cho Tần Nguyên mừng rỡ như điên.

Nhưng Lý Hóa một mực chú ý lại không khỏi thay đổi sắc mặt, lúc trước hắn là đáp ứng dùng nhân đôi giá cả mua sắm, đây chẳng phải là đạt đến hơn trăm triệu Kim nguyên sao.

- Tốt rồi, lúc này Nam Phong Tần gia chúng ta cử hành đan dược đấu giá hội đến đây xem như kết thúc, rất cảm tạ các vị tiền đến, nếu như có đan dược mới, đến lúc đó sẽ trước tiên xuất hiện ở Xuân Hòa Đường. Hi vọng mọi người ủng hộ, cảm ơn mọi người.

Cuối cùng Tần Nguyên nói ra lời kết thúc, lại nhân cơ hội quảng cáo danh tự của Nam Phong Tần gia Xuân Hòa Đường.

- Không phải còn có một loại đan dược tên là Băng Linh Đan sao? Tại sao không có nghe thấy đấu giá?

Mà thời điểm mọi người chuẩn bị đứng dậy, trong phòng đấu giá có người mở miệng kêu lên.

- Không có ý tứ, lúc này bởi vì có chút nguyên nhân đặc biệt, Băng Linh Đan không tham gia đấu giá, hi vọng các vị thứ lỗi.

Lúc này Tần Phàm đi đến trước bàn đấu giá, sắc mặt bình tĩnh mà nhân nhạ nói ra. Nghe Tần Phàm nói như vậy, những người còn lại cũng không cảm thấy gì, rất nhanh người còn lại trong tràng đã không nhiều, trong đó có bốn người Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương.

- Tần Phàm, ngươi đây là ý gì?

Tần Hạo Dương đi đến trước mặt Tần Phàm, sắc mặt âm trầm hỏi thăm. Tần Phàm biết rõ hắn cần Băng Linh Đan lại cố ý hủy bỏ.

- Thật có lỗi, lúc này thật sự là có nguyên nhân, Băng Linh Đan không thể tham gia đấu giá, kính xin Tần Hạo Dương thiếu gia thứ lỗi.

Tần Phàm chỉ là thoải mái cười nói. Đã cùng Càn Kinh Tần gia đến trình độ này, hắn tự nhiên sẽ không cho Tần Hạo Dương này Băng Linh Đan.

- Tần Phàm, xem như ngươi lợi hại. Kỳ thật lần này tới, tại hạ còn thay gia tộc mang đi một ít lời nói, cái kia chính là hợp tác thì hỉ, phân tắc thì lo, mong Tần Phàm huynh đệ truyền đạt cho quý tộc trưởng.

Tần Hạo Dương nghe thấy Tần Phàm nói, tuy lòng dạ của hắn sâu hơn, lúc này trên mặt cũng không khỏi có chút lạnh lẽo, lập tức lạnh lùng nói ra.

- Kỳ thật ta cũng có một câu muốn nhờ Tần Hạo Dương thiếu gia mang cho tộc trưởng quý tộc, cái kia chính là muốn người không biết trừ khi mình đừng làm.

Tần Phàm nghe thấy Tần Hạo Dương nói, chỉ là bình tĩnh nói ra.

- Ha ha... Tốt, đã như vậy, Tần Phàm huynh đệ hảo hảo bảo trọng, chờ mong cùng ngươi tương kiến lần nữa.

Lẫn nhau xé rách da mặt, Tần Hạo Dương khí cực phản cười, bất quá hai chữ bảo trọng cố ý tăng thêm ngữ khí.

- Phản hồi Càn Kinh đường xá xa xôi, Tần Hạo Dương thiếu gia cũng bảo trọng.

Tần Phàm cũng nhân nhạ trả lại.

- Chúng ta đi.

Tần Hạo Dương lần nữa lạnh lùng liếc nhìn Tần Phàm, cuối cùng nhất vẫn là nhịn xuống không có nói cái gì nữa, mang theo bốn người Tần Nguyệt Minh đi ra phòng đấu giá.

- Tần huynh, chúc mừng, chúc mừng, lúc này đấu giá hội của Nam Phong Tần gia tổ chức thành công trọn vẹn.

Tần Hạo Dương đi rồi, bốn người Thái Hiền, Lý Hóa đi tới nói ra.

- Ha ha, lần này cũng phải cảm ơn mấy vị ủng hộ .

Tần Phàm ôn hòa cười nói, bộ dạng bình dị gần gũi kia cùng vừa rồi sát khí lăm lăm như là hai người.

- Tần huynh, vừa rồi ngươi đột nhiên hủy bỏ đấu giá Bằng Linh Đan, là triệt để chọc giận Tần Hạo Dương này rồi. Về sau ngươi cẩn thận một chút, đoán chừng Tần Hạo Dương này sẽ không dễ dàng buông tha ngươi. Bất quá, trải qua hôm nay, ta tin tưởng chỉ cần Tần Hạo Dương này không thể giết chết Tần huynh, thì sẽ không dám động đến gia tộc của huynh nữa.

Lúc này Thái Hiên lại nói ra.

- Cảm ơn Thái huynh quan tâm.

Tần Phàm gật đầu nói, cái này cũng chính là dụng ý hấn cố ý hiển lộ thực lực Linh Vũ sư của mình.

Cần Kinh Tần gia đã biết thực lực của hắn, cố nhiên đối với hắn càng thêm kiêng kị, nhưng mà bởi vì vậy, càng sẽ không dám động thủ với Nam Phong Tần gia. Dù sao chỉ cần mình chưa chết, sẽ là ác mộng của Cần Kinh Tần gia bọn hắn.

- Lần này từ biệt, chúng ta ở Chân Vũ thánh địa gặp lại.

Rất nhanh liền tới thời khắc nói lời từ biệt, Tần Phàm tiễn huynh muội Thái Hiên cùng Lý Hóa đến bên ngoài Nam Phong thành, chấp tay nói ra.

Lúc này hắn chỉ dùng 5000 vạn bán Cửu Chuyển Chân Vũ đan cho Lý Hóa, coi như kết giao với hắn.

- Hẹn gặp lại.

Lúc rời đi, Thái Ngọc rõ ràng có chút không bỏ mà quay đầu mấy lần. Nhìn mấy người kia ly khai, nụ cười ôn hòa trên mặt Tần Phàm dần dần biến lạnh, rất nhanh bốn đầu Thiên Sí Hổ từ bốn phương tám hướng bên ngoài Nam Phong thành bay lên.

- Tần Hạo Dương, không phải chỉ Cần Kinh Tần gia ngươi có thể ám sát ta, ta cũng có thể ám sát ngươi. Ta cũng rất muốn biết khi Cần Kinh Tần gia tổn thất thiên tài như ngươi, sau đó sẽ phản ứng gì.

Tần Phàm lạnh lùng trầm nghĩ, sau đó tâm linh khống chế bốn đầu Thiên Sí Hổ, đuổi theo phương hướng Tần Hạo Dương ly khai.

Trên đường lớn từ Nam Phong thành đi thông Cần Kinh, một đoàn người Tần Hạo Dương từ từ tiến lên, dùng thân phận Nhất phẩm Chân Vũ thế gia của bọn hắn, hơn nữa trong đội ngũ còn có ba gã Linh Vũ sư, coi như là Huyết Đường Lang bang cũng không dám đánh chủ ý bọn hắn.

Nhưng lúc này phản hồi, tâm tình cả đám người đều không phải rất tốt, nhớ tới Nam Phong Tần gia sinh ra siêu cấp thiên tài như Tần Phàm, trong lòng của bọn hắn thậm chí có chút ít trầm trọng.

360. Chương 369: Chặn Giết. (2)

Chương 369: Chặn giết. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)

- Đường ca, chẳng lẽ chúng ta thật sự cứ như vậy trở về sao?

Lúc này đến không chỉ không có lấy được Bằng Linh Đan, còn để cho Tần Phàm đùa giỡn một phen, thật sự al2 khiến cho người ta cực kỳ khó chịu.

Đi một hồi, Tần Nguyệt Minh vẫn là nhịn không được mở miệng nói.

- Nguyệt Minh, vì huynh không phải đã nói với ngươi phải học ẩn nhẫn sao? Hôm nay thanh thế của Nam Phong Tần gia này như mặt trời ban trưa, sinh ra một yêu nghiệt như Tần Phàm, coi như là Chân Vũ

Thánh điện cũng sẽ chú ý đến Nam Phong Tần gia bọn hần, tin tưởng đã không người nào dám quang minh chính đại đi đối phó bọn hần rồi!

- Cho nên chúng ta chỉ có thể đợi cơ hội! Cho Tần Phàm một Nhất Kích Tắt Sát, cho Nam Phong Tần gia này một đả kích vĩnh viễn không thể đứng lên!

Tần Hạo Dương trầm giọng nói ra.

- Nhưng mà phải nhẫn tới khi nào! Tốc độ tu luyện của Tần Phàm này nhanh như vậy, tiếp tục nữa, Càn Kinh Tần gia chúng ta muốn đối phó hần sẽ càng ngày càng khó!

Tần Nguyệt Minh vẫn là không cam lòng nói.

- Đại thiếu gia, lần này Nguyệt Minh thiếu gia nói cũng có đạo lý, tiềm lực của Nam Phong Tần gia Tần Phàm này thật sự là đáng sợ, mặc kệ phát triển xuống dưới như vậy, sẽ trở nên thập phần khủng bố, chúng ta động thủ với hần càng trễ, vậy thì sẽ càng khó giải quyết!

Một Linh Vũ sư trong đội ngũ mở miệng nói, người này tên là Tần Ấn, cũng như Nguyên Sung, là một thất cấp Linh Vũ sư, nhưng bởi vì xuất thân từ đại thế gia, thực lực của hần nếu so với Nguyên Sung thì mạnh hơn không ít, là thực lực cao nhất trong đội ngũ.

- Cái này ta cũng biết, nhưng vấn đề là hiện tại chúng ta căn bản không có cơ hội hạ thủ, hơn nữa mọi người cũng nhìn thấy, Tần Phàm này ngay cả thất cấp Linh Vũ sư cũng có thể nhẹ nhàng diệt sát, muốn đối phó hần cũng không dễ dàng.

Tần Hạo Dương nhíu mày nói, hần đối với Tần Phàm không phải là không muốn giết, nhưng trong lòng lại kiêng kỵ Tần Phàm không thôi, một chút cũng không dám xem thường.

- Thiếu gia, thuộc hạ nhớ khẩu hạch thăng phẩm gia tộc sắp bắt đầu. Theo tin tức từ vị kia trong Chân Vũ Thánh điện truyền đến, Nam Phong Tần gia này bởi vì Tần Phàm lấy được thứ nhất Triều Thánh, mà lấy được tư cách tăng lên tới Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia, lúc này nhất định phải phái một gã Linh Vũ sư đi tham gia khảo hạch!

- Thuộc hạ nghĩ Nam Phong Tần gia này phái người ra, chắc chắn là Tần Phàm này, không bằng chúng ta ở trên đường từ Nam Phong thành tới Càn Kinh chờ hần, một phương diện có thể trực tiếp diệt sát đại họa này, một phương diện khác cũng có thể ngăn cản Nam Phong Tần gia thăng phẩm thành Chân Vũ thế gia thượng phẩm!

Tần Ấn kia nghĩ nghĩ tiếp tục nói.

- Tần Phàm kia có thể giết chết Nguyên Sung, kỳ thật thực lực không thể khinh thường, Ấn thúc người có nắm chắc có thể giết chết Tần Phàm này không?

Tần Hạo Dương trầm ngâm hỏi, trong lòng của hần làm sao không muốn sớm ngày giết chết Tần Phàm, chấm dứt hậu họa.

- Nguyên Sung này chỉ là xuất thân bình dân, vũ kỹ đều cực kỳ bình thường, thất cấp Linh Vũ sư như hần, tự nhiên là không thể đánh đồng với ta rồi! Lại có Nham thúc cùng Nghiêu thúc tương trợ, hơn nữa đường ca cùng ta, giết chết Tần Phàm là dư xài!

Lúc này Tần Nguyệt Minh khinh thường nhếch miệng nói.

- Đúng vậy, ta thấy Tần Phàm này kỳ thật chỉ là Tam cấp Linh Vũ sư, tuy lợi hại hơn Tam cấp Linh Vũ sư bình thường rất nhiều, nhưng đều là ỷ vào vũ kỹ lợi hại, nếu một người đối phó hần có lẽ còn có chút khó chơi, nhưng nếu có Tần Nham cùng Tần Nghiêu hỗ trợ, muốn giết chết hần có lẽ không khó.

Tần Ấn nhìn thoáng qua hai gã Linh Vũ sư khác trong đội ngũ nói ra, hai người này một cái là tứ cấp Linh Vũ sư, một cái là ngũ cấp Linh Vũ sư, thực lực đều không kém.

- Địa thế nơi đây rất ảm nấp, lại là đường từ Nam Phong thành đi thông Càn Kinh phải qua, đã như vậy, chúng ta ở chỗ này chờ Tần Phàm kia thượng kinh, sau đó một lần hành động tru sát hần, vĩnh viễn tuyệt hậu họa! Về phần Nam Phong Tần gia kia, sau khi giết chết Tần Phàm, chúng ta sẽ tìm cơ hội hủy đi!

Tần Hạo Dương trầm ngâm hồi lâu, cắn răng một cái nói ra, hắc ở trong Càn Kinh Tần gia có địa vị tối cao, chính là người thừa kế chức tộc trưởng, cho nên tất cả mọi người đều nghe hắc.

Mà lúc này, bọn hắc lại thật không ngờ, ở trên đỉnh đầu bọn hắc, Tần Phàm lợi dụng Chu Tước chi dực phi hành, từ trên cao nhìn xuống mà nhìn bọn hắc, thính giác vô cùng tốt nghe rõ ràng tất cả.

- Đợi ta? Vậy thì thật là cho các người đợi lâu.

Tần Phàm cười lạnh nói, nghe được Tần Hạo Dương còn muốn ra tay với Nam Phong Tần gia, trong lòng của hắc càng là sát cơ vô hạn.

Bất quá hiện tại còn không cần hắc tự mình ra tay, trong lòng của hắc khẽ động, bốn đầu Thiên Sí Hổ ở bên cạnh hắc lập tức gầm nhẹ một tiếng, hai cánh thu lại, tiếng xé gió bén nhọn vang lên, sau đó phân biệt dùng tốc độ cực nhanh phóng về bọn người Tần Hạo Dương ở phía dưới.

- Đây là thanh âm gì?

Tần Ấn phát hiện có dị thường, hắc ở thời điểm Thiên Sí Hổ cách mặt đất còn có 50m ngẩng đầu lên.

- Thiên Sí Hổ!

Thấy được bốn đầu quái vật khổng lồ kia, hắc lập tức thay đổi sắc mặt, hô lớn:

- Coi chừng! Nhanh tránh đi!

Mọi người nghe thấy thanh âm cũng không khỏi ngẩng đầu, khi thấy bốn bóng đen hung hãn lao xuống, mỗi người đều cảm giác được lưng mát lạnh, Thiên Sí Hổ hung danh hiển hách này, bọn hắc như thế nào không biết!

Khoảng cách 50m, đối với Thiên Sí Hổ tốc độ nhanh vô cùng này, kỳ thật một lát liền đến! Mọi người phía dưới kể cả Tần Hạo Dương, trong khoảng thời gian ngắn cũng lộ ra có chút bối rối, vội vàng tản ra.

- Nghe nói Thập Tam trưởng lão là bị Thiên Sí Hổ giết chết, khi đó bởi vì Thập Tam trưởng lão là ở Thanh Thạch trấn, Thanh Thạch trấn kia cách Yêu Thú sơn mạch rất gần, Thiên Sí Hổ xuất hiện tại đó còn miễn cưỡng nói được!

- Nhưng hiện tại chúng ta ở nơi này, cách Yêu Thú Hoang Nguyên vài ngàn dặm, chúng một mực chỉ sống trong vòng trong của Yêu Thú Hoang Nguyên, sao lại xuất hiện ở chỗ này! nguồn (.)

Trong nội tâm Tần Hạo Dương không khỏi trầm xuống, vấn đề này thật sự lộ ra quá mức quỷ dị, tựa như Thiên Sí Hổ chỉ nhắm vào Càn Kinh Tần gia bọn họ?

- Ah...

Vào lúc này, Tần Hạo Dương nghe thấy trong đội ngũ có người phát ra một tiếng thống khổ, sau đó liền không một tiếng động, là một gã tộc nhân Tiên Thiên Võ sư, bởi vì né tránh không kịp, trực tiếp bị một đầu Thiên Sí Hổ trảo trúng, sau đó bị nó dùng sức xé, tộc nhân này đã bị chia làm hai nửa, máu tươi chảy ra bốn phía, tình huống thật là đáng sợ.

- Đại thiếu gia, đi! Nhanh trốn đi! Những Thiên Sí Hổ này thật lợi hại, chúng ta rất khó đối phó được!

Lúc này Tần Ấn một bên dùng trường thương trong tay đối phó một đầu Thiên Sí Hổ, một bên lớn tiếng hướng Tần Hạo Dương và Tần Nguyệt Minh hô.

Dùng thực lực của hắc, đối phó một đầu Thiên Sí Hổ còn miễn cưỡng có thể ứng phó, nhưng hiện tại ở chỗ này có bốn đầu.

361. Chương 370: Quả Nhiên Là Người. (1)

Chương 370: Quả nhiên là người. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”) truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Đúng, đại thiếu gia cùng Nguyệt Minh thiếu gia, các người nhanh đi đi, tại đây để cho chúng ta ngăn cản!

Hai gã Linh Vũ sư khác cùng Tiên Thiên Võ sư trong đội ngũ đều tỏ thái độ nói, cơ hồ dốc sức liều mạng ngăn chặn mấy Thiên Sí Hổ lại.

Bọn hán thập phần tinh tường tác dụng của Tần Hạo Dương đối với gia tộc, đạt được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa, cũng đại biểu cho hán có khả năng trở thành Võ Tôn thậm chí Võ Thánh trong gia tộc!

Mà cho tới nay, quan niệm gia tộc ảnh hưởng, bọn hán biết rõ Tần Hạo Dương đối với gia tộc so với bọn hán trọng yếu hơn nhiều, cho nên bọn hán vì bảo hộ Tần Hạo Dương mà phấn đấu quên mình.

- Ah...

Rất nhanh, một tiếng kêu to truyền đến, lại có một gã Tiên Thiên Võ sư chết dưới trảo của Thiên Sí Hổ, lần này Tiên Thiên Võ sư kia đều bị bẻ vụn, óc máu, lục phủ ngũ tạng đều chảy ra, tử trạng cực kỳ khủng bố, nhìn thấy mà giật mình.

- Ấn thúc, các người cẩn thận một chút.

Sắc mặt của Tần Hạo Dương cũng lập tức đại biến, trong nội tâm biết Thiên Sí Hổ lợi hại, bằng những người bọn hán này, đích thật là khó có thể ngăn cản!

Cẩn rằng một cái, liền kéo Tần Nguyệt Minh bỏ chạy về hướng Càn Kinh, thiên phú của Tần Nguyệt Minh cũng hết sức lợi hại, mặc dù làm người hơi lỗ mãng một ít, nhưng lịch lãm rèn luyện thoáng một phát, ngày sau cũng tất thành châu báu, cho nên Tần Hạo Dương phải mang hán đi.

- Càn Kinh Tần gia này còn rất đoàn kết.

Tần Phàm từ trên cao nhìn xuống mà nhìn xem một màn này, thầm nghĩ trong lòng, hán biết rõ ở bên trong Đại Càn quốc, từng Chân Vũ thế gia, quan niệm gia tộc đều rất nặng, tư tưởng dùng lợi ích của gia tộc làm trọng này chính là từ nhỏ quán thâu.

Loại tư tưởng này ở một ít đại thế gia càng nghiêm trọng, bọn hán sẽ coi lợi ích gia tộc còn trọng yếu hơn tánh mạng của mình.

- Bất quá đã đến nơi này, Tần Hạo Dương, người cũng đừng nghĩ ly khai Đoạn Hồn Sơn này rồi! Cái tên này vừa vặn thích hợp các người, người sẽ để tánh mạng lại chỗ này a!

Tần Phàm lạnh lùng nhìn thân ảnh Tần Hạo Dương muốn bỏ chạy, lập tức khống chế một đầu Thiên Sí Hổ, bỏ qua một gã Linh Vũ sư trong đó, cấp tốc đuổi theo Tần Hạo Dương.

- Thiếu gia coi chừng!

Linh Vũ sư Tần Nghiêu kia thấy Thiên Sí Hổ muốn vút bỏ mình, lập tức hướng về Tần Hạo Dương hô lớn, trường thương trong tay nổi lên khí lực cường hoành, cơ hồ nguyên vũ chi khí toàn thân đều lao ra, dưới chân đạp mặt đất, nhanh chóng lao về phía Thiên Sí Hổ.

Bất quá tốc độ của Thiên Sí Hổ cực nhanh, Tần Nghiêu này như thế nào còn đuổi đến được, dư uy công kích của trường thương hán rơi vào trên người Thiên Sí Hổ, nhưng bị hai cánh của Thiên Sí Hổ đập một cái, lập tức tiêu tán, tốc độ không giảm lao về phía Tần Hạo Dương.

- Đại thiếu gia!

Những tộc nhân Càn Kinh Tần gia khác vào lúc này đều khẩn trương, thậm chí cả đám đều không để ý tới công kích đoạt mệnh của Thiên Sí Hổ, phóng về phía Tần Hạo Dương, trong lòng của bọn hán chỉ có một tín niệm, như thế nào cũng không thể để thiếu tộc trưởng của Càn Kinh Tần gia chết đi!

Nhưng đã muộn! Bọn hán đều bị chặn lại!

Tốc độ của Thiên Sí Hổ vốn nhanh hơn so với Linh Vũ sư bình thường, hơn nữa có ưu thế không trung, hai cánh vỗ mạnh, một cái lướt đi là hơn 10m!

Lúc này Tần Hạo Dương còn không có chạy ra 100m, liền nghe sau lưng truyền đến tiếng xé gió bén nhọn, thậm chí còn có thể trông thấy bóng đen khổng lồ chặn Dương Quang trên đầu kia, cái này để cho trong lòng của hắn không khỏi rùng mình!

- Đường ca, nhanh đi đi!

Nhưng vào lúc này, Tần Nguyệt Minh vốn cùng hắn sống vai mà trốn bỗng nhiên quay đầu lại, trường thương trong tay phát ra một tiếng vang, sau đó hắn lao về phía Thiên Sí Hồ!

Dùng thực lực tứ cấp Tiên Thiên Võ sư, chính diện đối kháng lục cấp hậu giai Thiên Sí Hồ!

Kết quả tự nhiên là chỉ có một con đường chết!

Rất nhanh trường thương trong tay Tần Nguyệt Minh này bị Thiên Sí Hồ đánh nát, sau đó một móng vuốt đâm vào ngực hắn, thân thể hắn trở nên huyết nhục mơ hồ.

- Nguyệt Minh!

Nhìn thấy thân thể Tần Nguyệt Minh chậm rãi ngã xuống, hai mắt Tần Hạo Dương đỏ bừng, phát ra gầm lên giận dữ, lộ ra bi thương vạn phần.

Mặc dù Tần Nguyệt Minh chỉ là đường đệ của hắn, nhưng trong lòng hắn không khác gì thân sinh đệ đệ, giữa hai người có cảm tình rất sâu, thậm chí vượt qua đệ đệ Tần Hạo Bạch mất tích đã lâu kia.

Cho nên trông thấy Tần Nguyệt Minh vì mình mà bị Thiên Sí Hồ giết chết, Tần Hạo Dương ở trong nháy mắt này, thậm chí tâm thần thất thủ, muốn đi sinh tử giao đấu cùng Thiên Sí Hồ.

- Đại thiếu gia, nhanh đi ah!

Mà vào lúc này, bọn người Tần Ẩn rốt cục chạy tới, nhìn thấy một thiên tài trong gia tộc cứ như vậy chết đi, bọn hắn cũng lộ ra thập phần thương tâm, nhưng thực lực cao nhất Tần Ẩn vẫn còn bảo trì lý trí, biết rõ Tần Nguyệt Minh là vì bảo vệ Tần Hạo Dương mà hi sinh, cho nên càng không thể để cho Tần Hạo Dương có việc, nếu không hắn trăm chết cũng khó bàn giao cùng gia tộc!

Hắn vội vàng xách thương tiến lên đấu với Thiên Sí Hồ, một bên lớn tiếng nhắc nhở Tần Hạo Dương chạy nhanh.

Thấy Tần Ẩn đã triển trụ đầu Thiên Sí Hồ kia, Tần Hạo Dương lại bị thiết một tiếng, chạy tới ôm lấy thân thể đã trở nên có chút rách rưới của Tần Nguyệt Minh, vào lúc này đã hấp hối, gần kề còn thừa lại một hơi cuối cùng, run rẩy nhìn Tần Hạo Dương nói ra:

- Đường ca... Nhanh đi đi... đọc truyện mới nhất tại .

- Nguyệt Minh, người chó nói chuyện, người... không có việc gì...

Tần Hạo Dương một bên nghẹn ngào, một bên đem một khóa Phục Xuân Đan nhét vào trong miệng Tần Nguyệt Minh, Phục Xuân Đan này là Liệu Thương đan cao cấp, có công hiệu chữa thương rất mạnh, trên cơ bản tổn thương dưới Linh Vũ sư đều có thể ở trong thời gian cực ngắn trị liệu.

- Không cần... dùng đâu... Đường ca, người nhanh đi đi... Đừng quên giấc mộng của chúng ta... Càn Kinh Tần gia là gia tộc... cường đại nhất...

Thanh âm suy yếu của Tần Nguyệt Minh nói ra, nói xong lời cuối cùng, đầu nghiêng một cái, rốt cuộc nói không ra lời, Tần Hạo Dương bi thương xem xét, phát hiện lồng ngực của Tần Nguyệt Minh đã hoàn toàn bị phá nát, ngay cả trái tim cũng đã nứt ra, cho nên ngay cả Phục Xuân Đan cũng cứu không được.

- Ah...

Tần Hạo Dương ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng bi thống.

Vào lúc này Tần Phàm nhìn xem một màn này, sắc mặt lạnh lùng, trong tranh đấu lần này, có lẽ không có ai đúng ai sai. Nhưng ai muốn thương tổn gia tộc của hắn, đều phải trả giá thật nhiều!

Càn Kinh Tần gia này cùng Tần Hạo Dương đã hạ quyết tâm muốn giết chết hắn, vậy cũng trách không hắn tiên hạ vi cường!

Bởi vì Tần Phàm biết rõ nếu như mình không xuống tay trước, thì có lẽ bây giờ nằm trên mặt đất là hắn hoặc là tộc nhân của hắn, hắn là tuyệt đối sẽ không cho phép loại chuyện này phát sinh.

Mà từ cảm giác cá nhân, Tần Phàm đối với Tần Nguyệt Minh nguyện bỏ qua tánh mạng của mình cũng muốn cứu Tần Hạo Dương vẫn có một điểm xúc động, cho nên trong nháy mắt đó, Tần Phàm không để cho Thiên Sí Hồ phân tâm hắn, cũng là tỏ vẻ tôn trọng đối với hắn.

362. Chương 371: Quả Nhiên Là Người. (2)

Chương 371: Quả nhiên là người. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••,† Nhóm dịch Dungnhi †,••’~),••’~)

Nhưng không hơn! Sắc mặt Tần Phàm lạnh dần, liên quan đến gia tộc tồn vong, hắn không thể có một chút lòng dạ đàn bà!

Cho dù có bao nhiêu người ngăn ở trước mặt Tần Hạo Dương, Tần Hạo Dương này cũng phải chết!

Tần Hạo Dương đã có quyết tâm sát hại, tâm tư hắn tự nhiên cũng là đồng dạng!

Lấy thiên phú không tồi của Tần Hạo Dương, lại lấy được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa, nói cách khác hắn ở ngày sau cũng sẽ trở thành một Võ Tôn!

Hiện tại giải quyết hắn, ngày sau thời điểm hắn đối phó Càn Kinh Tần gia sẽ thiếu một địch nhân Võ Tôn!

- Tần Hạo Dương, đi chết đi!

Sắc mặt Tần Phàm lạnh dần, hai con ngươi ngưng tụ, lập tức liền không chế đầu Thiên Sí Hồ kia tiếp tục lao tới Tần Hạo Dương!

- Đại thiếu gia nhanh đi đi! Đừng cho Nguyệt Minh thiếu gia chết không có giá trị!

Tần Ấn này lần nữa hướng về Tần Hạo Dương lớn tiếng kêu lên, vừa rồi hắn bị hai đầu Thiên Sí Hồ đồng thời công kích, trên cánh tay cũng bị tổn thương, máu tươi đầm đìa, nhưng lại gắt gao cuốn lấy Thiên Sí Hồ, thời điểm thấy Thiên Sí Hồ muốn chộp tới Tần Hạo Dương, hắn lao người tới Thiên Sí Hồ, chăm chú bắt lấy hai móng vuốt sắc bén của Thiên Sí Hồ, toàn thân là huyết cũng không buông tay.

Nghe thấy thanh âm của Tần Ấn, cuối cùng Tần Hạo Dương cũng phản ứng qua, khẽ cắn lưỡi, cố gắng để mình khôi phục thanh minh, hắn biết rõ hiện tại cho dù đem hết toàn lực cũng khó có thể đối phó Thiên Sí Hồ này, lưu ở nơi đây cũng là phí công, vì vậy hắn bí thống mà thu thi thể Tần Nguyệt Minh vào trữ vật giới chỉ, sau đó dưới chân đạp mạnh, tiếp tục bỏ chạy về phía trước.

Chứng kiến những Thiên Sí Hồ kia còn đuổi theo Tần Hạo Dương, thần sắc Tần Ấn kiên định rộng lớn nói:

- Toàn bộ phục dụng Phệ Huyết đan! Vô luận như thế nào cũng không thể để đại thiếu gia có việc!

Vừa dứt lời, chính hắn lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khối đan dược màu đỏ như máu, sau đó không chút do dự nuốt xuống.

Nghe được Tần Ấn mệnh lệnh, người của Càn Kinh Tần gia cũng không khỏi có chút thay đổi sắc mặt, nhưng rất nhanh đều trấn tĩnh lại, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra đan dược huyết hồng kia, nuốt vào trong bụng.

- Ấn thúc!

Chứng kiến các tộc nhân cũng đều phục dụng Phệ Huyết đan này, Tần Hạo Dương không khỏi lần nữa phát ra tiếng hô thống khổ, trong nội tâm giống như bị xé nát.

- Đại thiếu gia, nhanh đi đi! Không thể cho chúng ta đều uống mạng!

Sắc mặt Tần Ấn dữ tợn hết lớn, lúc này tựa hồ hắn đang thừa nhận lấy thống khổ thật lớn.

- Phệ Huyết đan? Loại đan dược này có thể cho người thiêu đốt huyết dịch toàn thân, bộc phát tiềm lực toàn thân?

Tần Phàm nghe thấy loại đan dược này, trong lòng cũng không khỏi rung mình, đồng thời đối với những người điên cuồng vì chủ nghĩa gia tộc kia mà cảm thấy rung động.

Vì Tần Hạo Dương, bọn hắn vậy mà chịu thừa nhận thống khổ không thuộc về mình này, thiêu đốt huyết dịch đổi lấy lực lượng!

Tần Phàm đối với chỗ thiếu hụt của Phệ Huyết đan này cũng thập phần tinh tường, Phệ Huyết đan này hoàn toàn chính xác có thể tạm thời đổi lấy thực lực vượt quá bản thân, nhưng khủng bố chỗ ở chỗ không chỉ phải thừa nhận thống khổ thật lớn, hơn nữa một khi thiêu khô huyết dịch, như vậy những người này đều sẽ tùy theo hóa thành tro tàn!

Lúc này, sau khi mọi người Càn Kinh Tần gia nuốt vào đan dược huyết hồng kia, lập tức bên ngoài thân tất cả đều nổi lên một tầng hỏa diễm màu đỏ quỷ dị, rõ ràng là do thiêu đốt máu tươi toàn thân phát ra!

Mà ngay sau đó, thất khiếu của những người này đều chảy xuống huyết thủy màu đen, bộ dáng trở nên cực kỳ khủng bố!

Nhưng tùy theo, khí thế của bọn hắn cũng lập tức tăng cường rất nhiều, những Tiên Thiên Võ sư kia thậm chí vào lúc này đã có được tiếp cận Linh Vũ sư!

Tần Ấn kia vào lúc này tăng lên tới Linh Vũ sư đỉnh phong!

Sau khi thực lực của Tần Ấn này tăng lên, lập tức liền tay cầm trường thương đánh tới Thiên Sí Hổ đuổi theo Tần Hạo Dương kia, khí lực vô cùng cường hoành kia bộc phát, ngay cả Thiên Sí Hổ cũng không dám trực tiếp chống lại mũi nhọn của hắn!

Hơn nữa càng đáng sợ chính là, sau khi Tần Ấn này phục dụng Phệ Huyết đan, tựa hồ lực lượng cũng tăng cường rất nhiều, một cái nhảy lên vậy mà có thể đạt tới cao hơn hai mươi thước, thậm chí có thể trực tiếp công kích được Thiên Sí Hổ!

Mà những người khác cũng nhao nhao sử dụng lực lượng toàn thân cuốn lấy Thiên Sí Hổ, coi như là hi sinh tánh mạng cũng không cho chúng nó đuổi theo Tần Hạo Dương.

Trông thấy các tộc nhân đã phục dụng Phệ Huyết đan, Tần Hạo Dương biết rõ đây hết thảy đã không cách nào挽 hồi, hắn cũng sử dụng tốc độ toàn thân bỏ chạy về phương hướng Càn Kinh.

- Nguyệt Minh, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ không quên giấc mộng của chúng ta, ta nhất định sẽ làm cho Càn Kinh Tần gia chúng ta trở thành gia tộc cường đại nhất Đại Càn quốc, thậm chí toàn bộ Vũ Thiên đại lục! Ta nhất định sẽ sáng tạo ra Càn Kinh Tần gia càng thêm huy hoàng hơn tổ tiên!

Một đường chạy trốn, nhớ tới lúc trước cùng Tần Nguyệt Minh quy hoạch tương lai, khóe mắt của Tần Hạo Dương cũng có một ít ướt át.

Hắn có đại nghị lực, đại tiềm lực, đã tâm lớn!

- Vô luận là ai cản ở trước mặt của chúng ta, ta đều san bằng hắn! Ta nhất định sẽ không bỏ qua Nam Phong Tần gia! Đại Càn quốc chỉ có thể có Càn Kinh Tần gia chúng ta là Chân Vũ thế gia thượng phẩm!

Trong nội tâm Tần Hạo Dương gào thét, đồng thời trong lòng của hắn cũng chậm chậm bình tĩnh lại.

- Những Thiên Sí Hổ này không có khả năng đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, trừ khi là có người cố ý! Chẳng lẽ là cùng Nam Phong Tần gia kia có quan hệ? Tần Phàm! Nhất định là người!

Tần Hạo Dương cắn chặt hàm răng, hắn tăng tăng phân tích, sau đó tập trung tại trên người Tần Phàm, thiếu niên lần lượt làm cho người bất ngờ kia, trực giác của hắn cảm thấy Thiên Sí Hổ hồ tạp kích Càn Kinh Tần gia bọn hắn, nhất định là cùng hắn có quan hệ!

Nhưng đồng thời nghĩ đến khả năng này, trong nội tâm Tần Hạo Dương lại không khỏi chấn động, kỳ thật hắn không muốn tin tưởng đây là sự thật, nếu như Thiên Sí Hổ thật là do Tần Phàm khống chế, vậy thực lực của Tần Phàm này đã đến một tình trạng khủng bố như thế nào!

Ở năm trước, thời điểm Tần Phàm lấy được Triều Thánh đệ nhất, vốn hắn còn cảm thấy kia chỉ là may mắn, hắn cho rằng nếu như chính diện đánh nhau, mình chưa chắc sẽ thua, nhưng hôm nay Tần Phàm lại xa xa đi ở trước mặt của hắn!

- Tần Phàm này nhất định không thể lưu! Không tiếc bất cứ giá nào cũng phải giết chết hắn!

Trong nội tâm Tần Hạo Dương đại hận, hận hận, hận hận Tần Phàm cực kỳ!

Lúc này đến Nam Phong Tần gia, hắn không chỉ lấy không được Băng Linh Đan, còn tổn thất nhiều tinh anh gia tộc như vậy, thậm chí Tần Nguyệt Minh có tiền đồ rất tốt cũng chết ở đây, trong lòng hắn, những chuyện này đều quy tội cho Tần Phàm! xem tại

Toàn bộ là bởi vì Tần Phàm gây ra! Bắt đầu từ hôm nay, Tần Phàm chính là địch nhân lớn nhất của hắn!

363. Chương 372: Tần Hạo Dương, Chết? (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 372: Tần Hạo Dương, chết? (1)

Mà Tần Phàm ở trên bầu trời, lúc này phát hiện bốn đầu Thiên Sí Hổ đều bị Càn Kinh Tần gia dốc sức liều mạng cuốn lấy, căn bản không cách nào đuổi theo giết Tần Hạo Dương, hắn cũng không khỏi nhướng mày!

Những người này liều chết cũng phải bảo vệ Tần Hạo Dương, Tần Phàm có thể nhìn ra được trình độ coi trọng của Càn Kinh Tần gia đối với Tần Hạo Dương!

- Tần Hạo Dương này nhất định không thể lưu!

Trong nội tâm Tần Phàm hơi trầm ngâm, cách nghĩ giống như Tần Hạo Dương, sau đó Chu Tước vỗ một cái, liền tự mình đuổi theo Tần Hạo Dương.

Tần Hạo Dương nghe sau lưng truyền đến trận trận tiếng kêu thảm thiết, vẫn là nhìn không được quay đầu lại liếc nhìn, nhưng vào lúc này, hắn vừa vặn thấy được Tần Phàm lao xuống, bốn mắt nhìn nhau!

- Tần Hạo Dương thiếu gia, ngươi không phải nói ở chỗ này chờ ta sao? Ta vừa mới đến, sao ngươi lại đi vội vã vậy hả?

Tần Phàm từ trên cao nhìn xuống, cười lạnh lạnh nói.

- Quả nhiên là người!

Tần Hạo Dương thì là sắc mặt đại biến lần nữa.

- Ha ha, không phải đã nói rồi sao? Phản hồi Càn Kinh đường xá xa xôi, bảo Tần Hạo Dương thiếu gia người bảo trọng, người như thế nào không cẩn thận như vậy ah.

Tần Phàm thu lại hai cánh sau lưng, vững vàng rơi ở trước mặt Tần Hạo Dương, trên mặt trêu tức nói.

- Những Thiên Sí Hổ này là người khống chế tập kích chúng ta?

Tần Hạo Dương vừa sợ vừa giận, trong lòng của hắn lần nữa nhắc lên sóng to gió lớn, vốn hắn chỉ là suy đoán những Thiên Sí Hổ này có khả năng cùng Tần Phàm có quan hệ, nhưng hiện tại sau khi Tần Phàm xuất hiện, hắn cơ hồ có thể khẳng định những Thiên Sí Hổ kia đích thị là nghe lệnh của Tần Phàm rồi!

Những Thiên Sí Hổ kia, mỗi một đầu đều tương đương với Linh Vũ sư hậu kỳ, ngay cả thất cấp Linh Vũ sư Tần Ấn cũng đánh không lại, mà Tần Phàm có thể khống chế bọn hắn, điều này đại biểu cái gì? Thực lực của Tần Phàm so với Thiên Sí Hổ còn lợi hại hơn! So với thất cấp Linh Vũ sư còn lợi hại hơn!

- Sau khi Triệu Thánh phân biệt mới không đủ một năm, Tần Phàm này đã phát triển đến trình độ này! Tiếp tục như vậy, còn có ai có thể ép được hắn!

Tần Hạo Dương đối với thiếu niên trước mắt này đã kiêng kị đến tình trạng tốt đỉnh, hắn oán độc nhìn Tần Phàm, nếu như có thể, hắn hận không thể dùng mệnh tới tương bác!

Nhưng đồng thời trong nội tâm Tần Hạo Dương cũng tỉnh táo, thiếu niên này đã không phải là thiếu niên một năm trước kia, hôm nay thực lực của hắn đã vượt xa mình, cho dù hắn liều chết cũng tuyệt đối giết không chết đối phương!

Cho nên hiện tại hắn lo lắng hơn là cái mạng nhỏ của mình. Nghĩ tới đây Tần Hạo Dương không khỏi vuốt ve lồng ngực của mình, chỗ đó có Tính Mệnh phù cuối cùng bảo vệ hắn, chỉ là không biết có thể cứu mình một mạng hay không.

- Tần Hạo Dương thiếu gia, đồ vật có thể ăn bậy, nhưng lời nói không thể nói lung tung, là các người ở trên đường trở lại Càn Kinh bị Thiên Sí Hổ tập kích, kết quả không một ai may mắn thoát khỏi, vấn đề này tuyệt đối cùng tại hạ không quan hệ.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói.

- Tốt, Tần Phàm người quả nhiên hảo tâm kìa! Nguyên lai người sớm muốn phải sạch quan hệ rồi! Bất quá cho dù người phải sạch quan hệ như thế nào cũng vô dụng, người sớm đã là đại địch số một của Càn Kinh Tần gia chúng ta, nếu như ta chết ở chỗ này, cho dù không có chứng cứ, khoản sổ sách này cũng phải tính toán đến trên đầu người!

- Còn có sự tình Thập Tam trưởng lão, nhất định cũng là người làm! Vô luận như thế nào, Càn Kinh Tần gia chúng ta nhất định sẽ diệt trừ người!

Tần Hạo Dương có chút không cam lòng nhìn Tần Phàm, trong miệng âm độc nói.

- Ha ha, đã sớm lĩnh giáo qua Càn Kinh Tần gia người vô sỉ rồi, nhưng không thể tưởng được còn vô sỉ đến trình độ này.

- Vốn Nam Phong Tần gia ta còn có thể bình an vô sự cùng Càn Kinh Tần gia người, chẳng qua là Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão người chạy tới Nam Phong Tần gia ta, chẳng những vô sỉ đưa ra yêu cầu vô lễ, còn vũ nhục Nam Phong Tần gia ta, sau đó không ngừng chèn ép Nam Phong Tần gia, còn phái người ám sát ta, mượn chuyện này diệt Nam Phong Tần gia.

- Cho nên đến lúc này, Càn Kinh Tần gia người đã cùng Nam Phong Tần gia kết xuống cừ hận không giải được, coi như Càn Kinh Tần gia các người không đối phó ta, ta cũng sẽ không dễ dàng buông tha Càn Kinh Tần gia các người.

Tần Phàm nghe thấy Tần Hạo Dương nói, không khỏi cười lạnh nói.

- Tại Đại Càn quốc, chỉ có Càn Kinh Tần gia chúng ta xứng là Chân Vũ thế gia! Nếu các người là họ Tần, cho các người nhận tổ quy tông có cái gì không đúng! Đây là vinh quang lớn lao! Nhưng các người dám cự tuyệt, cái kia chính là bất kính đối với Càn Kinh Tần gia! Bất kính đối với dòng họ Tần thị chúng ta!

Vào lúc này Tần Hạo Dương có chút lộ ra điên cuồng nói.

- Chủ nghĩa gia tộc điên cuồng mà thật đáng buồn.

Tần Phàm chỉ là thương cảm àm lắc đầu, Tần Hạo Dương này đến bây giờ còn không rõ ràng dòng họ Tần thị mà mình một mực bảo vệ kia, kỳ thật không phải tổ tông chính thức của hắn.

Tổ tông Càn Kinh Tần gia hắn chỉ là một con nuôi, cuối cùng phản loạn cướp đoạt Tần gia, nói cách khác tổ tông của hắn nguyên lai không phải họ Tần.

- Có lẽ là vì chuyện cũ này, cho nên Càn Kinh Tần gia mới có thể truyền xuống chủ nghĩa gia tộc điên cuồng như thế, kỳ thật chính là tổ tông của hắn vì che dấu sự tình mình đã làm, vì lừa gạt người khác cùng lừa gạt mình, cho nên mới quảng cáo rùm beng mình là Tần gia chính tông nhất, sau đó nhất nhất chèn ép những Tần gia khác.

Trong nội tâm Tần Phàm lập tức trầm nghĩ.

Bất quá những chuyện này, hắn cũng không muốn nói cho Tần Hạo Dương, hơn nữa hắn biết rõ vô luận mình nói như thế nào, Càn Kinh Tần gia đại thiếu gia từ nhỏ đã bị chủ nghĩa gia tộc điên cuồng kia dạy bảo, là như thế nào cũng sẽ không tin tưởng.

Nhìn bộ dạng âm thầm đề phòng kia của Tần Hạo Dương, Tần Phàm không nói thêm nữa, chỉ là chậm rãi lấy Hỏa Vân đao ra. truyện copy từ

- Tần Hạo Dương, ngươi vẫn là xuống dưới hảo hảo hỏi tổ tông của ngươi một chút, là chuyện gì xảy ra a!

Tần Phàm lạnh nhạt nói, sau đó trường đao giơ lên, một đao chém về phía Tần Hạo Dương, một đao đao khí hỏa diễm vô cùng, mang tất cả mặt đất, hướng về Tần Hạo Dương thôn phệ mà đi.

- Ah... Tần Phàm, ta sẽ không bỏ qua ngươi!

Lúc này Tần Hạo Dương phát ra gầm rú dữ tợn, cảm thụ được khí tức nóng rực trước mặt mà đến kia, hắn vỗ ngực mình, lập tức kim quang chói mắt đột nhiên bắn ra, bao phủ thân thể hắn.

-Ồ? Đây là thủ bút của Võ Thánh!

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền tới trong tai Tần Phàm.

- Oanh!

Tiếng vang cực lớn vang lên, ngọn lửa cự đao kia đã rơi vào trên người Tần Hạo Dương, cùng vòng bảo hộ trên người hắn xảy ra va chạm kịch liệt, phạm vi năm mét xung quanh chỗ Tần Hạo Dương đứng, toàn bộ mặt đất lõm xuống dưới, lộ ra một mảnh cháy đen.

364. Chương 373: Tần Hạo Dương, Chết? (2)

Chương 373: Tần Hạo Dương, chết? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Lúc này Tần Hạo Dương cũng hiện ra thần sắc thống khổ, nhưng mà vòng bảo hộ màu vàng trên người hắn lại không có bị đánh phá...!

Trông thấy một đao kia không có thể giết chết Tần Hạo Dương, sắc mặt Tần Phàm cũng không khỏi ngưng trọng lên, hắn là không thể tưởng được Tần Hạo Dương này lại được Võ Thánh gia trì hộ thân, để cho hắn chặn một kích của mình.

- Tiểu tử, trên người Tần Hạo Dương này có Võ Thánh trong gia tộc của hắn bảo vệ, loại bảo vệ này phải hao phí không ít tâm thần của Võ Thánh, nhưng lực phòng ngự rất mạnh, không có thực lực Võ Tôn trở lên, đừng nghĩ phá vỡ nó, nhìn ra được Càn Kinh Tần gia này đối với Tần Hạo Dương là thập phần coi trọng, người muốn giết chết hắn là không dễ dàng.

Lúc này thanh âm của Cổ Mặc truyền đến lần nữa.

- Ha ha, Tần Phàm, ngươi giết không chết ta đâu!

Lúc này Tần Hạo Dương cũng không nghĩ ra bảo vệ trên người mình sẽ lợi hại như thế, một kích cường hoành như vậy của Tần Phàm rơi vào phía trên vòng bảo hộ, cũng chỉ là chấn động một hồi, nhưng không có tạo thành bất luận tổn thương gì đối với hắn.

- Ta ngược lại là muốn nhìn cái xác rùa này của ngươi có thể kéo dài bao lâu.

Tần Phàm nhìn Tần Hạo Dương, có chút trêu tức mà cười lạnh nói, hẳn biết rõ loại bảo vệ này nhất định là có thời gian hạn chế, chỉ cần thời gian vừa qua, Tần Hạo Dương này vẫn là khó thoát khỏi cái chết!

Quả nhiên, nghe được Tần Phàm nói, sắc mặt của Tần Hạo Dương không khỏi biến đổi lần nữa, cũng rất nhanh phản ứng qua, không dám dừng lại nửa phần, vội vàng bỏ chạy về hướng Càn Kinh Tần gia.

- Ha ha, ở đây trở lại Càn Kinh, cho dù tốc độ nhanh nhất cũng phải tiêu tốn tám ngày mười ngày, ta cũng không tin cái vòng bảo hộ này của ngươi có thể kéo dài được lâu như vậy.

Tần Phàm tiếp tục trêu tức mà cười lạnh nói, sau đó liền vung trường đao lên, một đao chém tới Tần Hạo Dương, mượn cái này không ngừng tiêu hao năng lượng vòng bảo hộ.

- Đại thiếu gia!

Mà Tần Ấn bên kia trải qua một đao thanh thế to lớn vừa rồi của Tần Phàm, cũng phát hiện tình huống bên này, trong nội tâm không khỏi khản trương, vội vàng muốn chạy đi bảo vệ Tần Hạo Dương, nhưng lúc này Thiên Sí Hổ trái lại cuốn lấy bọn hắn rồi.

- Tần Phàm, ngươi dám động một cọng lông của đại thiếu gia chúng ta, ngươi cùng toàn bộ Nam Phong Tần gia đều phải chết không yên lành!

Tần Ấn kia hướng về Tần Phàm lớn tiếng uy hiếp nói.

Mà Tần Phàm đối với hắn uy hiếp không để ý tới, mấy người kia đều phục dụng Phệ Huyết đan, xem bộ dáng của bọn hắn, máu tươi thiêu đốt cũng cảm cự không được bao lâu nữa, rất nhanh bọn hắn sẽ hóa thành tro, chết không yên lành chỉ sợ sẽ là mấy người bọn hắn.

Bất quá làm cho hắn có chút kinh ngạc chính là, Tần Ấn này thông qua phục dụng Phệ Huyết đan bạo phát ra tiềm năng đích thật là có chút đáng sợ, lại vẫn có thể làm cho Thiên Sí Hổ bị thương không nhẹ, nếu như không phải là vì hắn muốn áp chế huyết dịch thiêu đốt trong cơ thể tạo thành thống khổ cực lớn, có lẽ hắn còn có thể phát huy chiến lực càng lớn.

- Nếu như có thể lấy một khóa Phệ Huyết đan đến nghiên cứu cũng không tệ, nếu như cải tiến loại đan dược này thoáng một phát, có lẽ có thể giảm xuống một ít tác dụng phụ, được hiệu kích phát tiềm lực cực lớn như vậy, cái kia có thể chế tạo một chi đội ngũ cực kỳ đáng sợ.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, trông thấy đan dược quý dị này, thân là Luyện Đan Sư, bản năng lại tái phát.

Bất quá hắn cũng biết hôm nay trọng yếu nhất vẫn là trước giải quyết Tần Hạo Dương, người này bây giờ đối với mình đã hận thấu xương, nếu như lần này giết không chết hắn, ngày sau đối với mình mà nói sẽ là không ít phiền toái!

Oanh!

Một đao Bá Đạo đã rơi vào trên người Tần Hạo Dương lần nữa, Tần Phàm có thể cảm giác được phía trên truyền đến phản lực không kém, hơn nữa hắn còn mơ hồ cảm thấy phía trên vòng bảo hộ này có khí kinh vận chuyển huyền bí, có thể hóa giải đi không ít công kích của mình.

- Thủ đoạn Vô Thánh quả nhiên không giống bình thường.

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm kinh ngạc.

Bất quá ở dưới Tần Phàm lần lượt công kích cường hoành, tăng thêm đao ý Bá Đạo kia, lúc này Tần Hạo Dương cũng là thập phần không dễ chịu, mỗi lần bị đánh trúng sẽ cảm thấy tâm thần như là va chạm, khó chịu cơ hồ muốn thổ huyết, nhưng lại không thể không nhanh chân chạy trốn.

Vừa mới sinh ra vẻ đắc ý, hiện tại đã không còn sót lại chút gì, ngược lại bị một cỗ tuyệt vọng vô tận vây quanh.

Hắn cũng là trong lòng biết rõ, cơ hội mình chạy thoát quá mức bé nhỏ rồi!

Trong lòng của hần thập phần không cam lòng! Hần còn có rất nhiều sự tình không có làm! Hơn nữa vừa mới lấy được tư cách tiến vào Chân Vũ thánh địa, ngày sau hần có thể trở thành Vô Tôn, thậm chí Vô Thánh! Những lý tưởng trong nội tâm kia đều có khả năng thực hiện!

Nhưng hôm nay lại phải chết lúc này, trong lòng của hần hận!

Lần nữa cảm nhận được khí tức nóng rực sau lưng, hần vào lúc này cảm giác được vòng bảo hộ trên người kia đã không thể thụ bao nhiêu lần công kích, vì vậy hần dứt khoát xoay người sang chỗ khác, oán độc mà nhìn Tần Phàm, tựa hồ là muốn nhớ kỹ bộ dạng Tần Phàm, kiếp này giết không được, kiếp sau nhất định sẽ báo thù!

- Tiểu tử, tình huống có biến!

Nhưng vào lúc này, thanh âm của Cổ Mặc lại đột nhiên vang lên bên tai Tần Phàm, sau đó Tần Phàm cảm giác được linh khí bốn phía vào lúc này xảy ra thay đổi quỷ dị, tựa hồ bỗng nhiên xuất hiện một lỗ đen, không gian chậm rãi mở ra.

Thấy tình cảnh này, trong nội tâm Tần Phàm cũng kinh hãi, toàn thân phát lực, Hỏa Vân đao toàn lực chém ra!

- Bá Vương đao!

Tần Phàm vội vàng đem hết toàn lực đánh ra.

Oanh!

Đao khí Bá Đao lập tức hội tụ, như là Thiên Ngoại thiên thạch, hung hăng đâm vào vòng bảo hộ đã trở nên thập phần bạc nhược trên người Tần Hạo Dương kia, vòng bảo hộ lập tức bị phá thành mảnh nhỏ.

- Ah...

Tần Hạo Dương phát ra tiếng kêu thống khổ, toàn thân bị đao khí chưa từng có từ trước đến nay kia trảm ở trên người, lập tức máu tươi bão táp, trở thành một huyết nhân.

Nhưng nháy mắt sau đó, hắc động kia bỗng nhiên phát ra một hồi bạch quang, bao vây cả người Tần Hạo Dương lại, sau đó bạch quang lóe lên, Tần Hạo Dương sinh tử không biết lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Sau đó Tần Phàm nhìn thấy địa phương Tần Hạo Dương vừa đứng, chỗ đó chỉ có bùn đất cháy đen và một luồng khí xoay tròn lấy lá rụng, tro bụi không ngừng bay lên, sau một lát tất cả lại khôi phục bình tĩnh.

- Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm cố gắng bình phục lấy nội tâm, tâm tình trầm giọng hướng Cổ Mặc hỏi.

Vừa rồi lỗ đen thần bí kia, còn có bạch quang quỷ dị xuất hiện, sau đó mang cả người Tần Hạo Dương, nhớ tới thời điểm hắc động kia, còn có bạch quang xuất hiện, đột nhiên uy áp cực lớn tràn ra, hiện tại hần còn cảm thấy nội tâm rung động. Khí tức kia thập phần cường đại.

- Hần là Vô Thánh của Càn Kinh Tần gia kia xuất thủ.

365. Chương 374: Dạ Đàm. (1)

Chương 374: Dạ đàm. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Cổ Mặc trầm ngâm một hồi nói ra:

- Vừa rồi thời điểm Tần Hạo Dương kích phát bảo vệ trên người hần kia, có lẽ Vô Thánh sẽ biết Tần Hạo Dương đã xảy ra chuyện, sau đó hần dùng đại năng lực tìm được vị trí Tần Hạo Dương, rồi cứu hần đi

- Năng lực của Võ thánh vậy mà khủng bố như vậy, cách xa nhau ngàn dặm, thậm chí vạn dặm cũng có thể cứu người đi?

Tần Phàm nhớ tới khí tức cường đại kia, biết rõ uy áp kia đích thật chỉ có Võ Thánh mới có thể có. Mà hắn cảm thấy Võ Thánh này cùng Thánh chủ mà hắn ở Chân Vũ Thánh điện bá kiến rất bất đồng.

Khí tức của Thánh chủ là cho người một loại siêu nhiên Thoát Tục, không dính nhân khí, mà Võ Thánh này thì là như mưa gió Lôi Đình, cường hoành Bá Đạo, thời điểm hắn chém ra một đao cuối cùng kia, thậm chí còn ần ần cảm giác được một loại run rẩy.

- Không phải Võ Thánh nào cũng có năng lực khủng bố như vậy, mà là năng lực của vị Võ Thánh này quá kinh khủng mà thôi.

Cổ Mặc phân tích nói:

- Võ Thánh bình thường cũng không có năng lực cách xa nhau ngàn dặm cứu người đi, mà Võ Thánh của Càn Kinh Tần gia kia, xem ra đã tu luyện tới Võ Thánh hậu kỳ, lĩnh ngộ đến thiên địa pháp tắc đặc thù, cho nên mới có được loại năng lực này.

- Võ Thánh hậu kỳ? Tự mình cảm ngộ đến thiên địa pháp tắc?

Tần Phàm đối với cái khái niệm này cũng có chút mơ hồ.

- Hiện tại rất khó nói cho người tinh tường, người biết rõ Võ Thánh kia phi thường lợi hại là được rồi.

Cổ Mặc hít sâu một hơi, sau đó có chút kiêng kị nói:

- Thậm chí đã vượt qua năm đó thời kỳ bản Võ Thánh toàn thịnh rồi

- So với lão đầu người năm đó còn lợi hại hơn?

Tần Phàm nghe đến đó không khỏi chấn trụ trong lòng, hắn biết năm đó Cổ Mặc rất lợi hại, hắc hỏa kia có thể nói là đốt cháy vạn vật, mà Võ Thánh của Càn Kinh Tần gia kia, vậy mà so với hắn còn mạnh lớn, như vậy nếu như hắn muốn giết mình, chẳng phải là như chơi sao.

- Thi triển loại năng lực ngàn dặm cứu người này, có lẽ phải bỏ một cái giá lớn, vị Võ Thánh này chịu bỏ một cái giá lớn tới cứu Tần Hạo Dương, có thể biết hắn đối với Tần Hạo Dương thập phần coi trọng.

- Vừa rồi cổ khí tức cường đại kia, có lẽ là muốn chấn nhiếp người, nhưng tiểu tử người vẫn dám chém vào Tần Hạo Dương, đoán chừng vị Võ Thánh kia đối với người hoàn toàn không để cho hắn mặt mũi rất tức giận, tóm lại ngày sau người cẩn thận một chút.

Cổ Mặc lại tiếp tục nói.

Nghe thấy Cổ Mặc nói, Tần Phàm không khỏi chau mày, hiện tại Tần Hạo Dương cũng không biết có bị giết chết hay không, nhưng hắn đã khiến một Võ Thánh phát bực, tình huống này đối với hắn thập phần bất lợi.

- Bất quá người cũng không cần quá lo lắng, ta nghĩ chỉ cần người không phải gặp hắn, hoặc là cách hắn rất gần, Võ Thánh của Càn Kinh Tần gia kia hắn là khinh thường tự mình đến đuổi giết Linh Vũ sư nhỏ như người. Dù sao đã đến cấp độ như hắn, thường thập phần chú trọng thân phận, hơn nữa đều là tu luyện cùng tìm hiểu pháp tắc, không có chuyện quan trọng gì, là sẽ không xuất thủ.

Cổ Mặc thấy Tần Phàm như vậy, liền thoáng an ủi hắn nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, bất quá trong lòng của hắn cũng thập phần tinh tường, lúc này nếu như là Tần Hạo Dương kia chết thì tốt, ít nhất không có người chứng minh việc này là mình làm, dù sao Võ Thánh kia càng lợi hại, cũng không có khả năng cách xa như vậy còn nhận ra mình là người Nam Phong Tần gia.

Nhưng nếu như Tần Hạo Dương chưa chết, như vậy hắn nhất định sẽ nghĩ tất cả biện pháp đến báo thù mình, thậm chí Võ Thánh tự mình động thủ cũng nói không chừng.

Nhớ tới vừa rồi mình chém ở trên người Tần Hạo Dương một đao kia, cơ hồ là đã dùng hết toàn lực, nhưng lúc đó bảo vệ Võ Thánh trên người Tần Hạo Dương còn không có hoàn toàn biến mất, triệt tiêu bộ phận lực lượng, hơn nữa khi đó Tần Phàm bị khí tức của Võ Thánh kia ảnh hưởng, chỉ đánh ra bảy phần thực lực.

Bất quá dù sao cũng là tương đương với một kích toàn lực của Linh Vũ sư hậu kỳ, trừ khi khí lực của Tần Hạo Dương kia cũng như mình, xa xa mạnh hơn thường nhân, nếu không rất khó gánh vác được một đao kia.

- Cho dù hắc không chết, nhưng tối đa cũng chỉ còn lại một tia sinh cơ, ngay cả Hồi Xuân Đan cũng không cách nào cứu hắc trở về, theo như suy đoán, hắc hẳn là chết, bất quá còn phải xem thủ đoạn của Võ Thánh Càn Kinh Tần gia kia như thế nào.

Tần Phàm không ngừng suy nghĩ, cuối cùng đưa ra kết luận.

- Chỉ cần Tần Hạo Dương hắc không động Nam Phong Tần gia ta, còn nếu hắc dám tới, ta cũng không sợ hắc.

Tần Phàm cẩn thận nghĩ, rất nhanh hắc sẽ tiến vào Chân Vũ thánh địa, ở trong khoảng thời gian này hắc vẫn phải hảo hảo bố trí an toàn của Tần gia thoáng một phát, tuy hôm nay có năm đầu Thiên Sí Hổ thủ hộ, nhưng hắc vẫn cảm thấy không đủ.

Sau đó Tần Phàm nhìn về phía bên kia, phát hiện mấy người Càn Kinh Tần gia đã là nỗ lực hết đà, vì vậy hắc liền triệu hồi bốn đầu Thiên Sí Hổ trở lại trong không gian Tạo Hóa Kim Liên, Chu Tước chỉ dục mở ra, bay về phương hướng Nam Phong thành.

Mà hắc vừa mới bay lên không trung, phía dưới truyền đến trận trận tiếng kêu bi thảm, hắc đạm mạc nhìn thoáng qua phía dưới, liền trông thấy toàn thân những người kia đều dâng lên tiên diễm cuối cùng, sau đó thân thể thiêu thành tro tàn, tiêu tán trong gió, tựa hồ chưa từng tồn tại qua.

Tần Phàm hơi than nhẹ một tiếng, cũng rất nhanh biến mất ở chỗ sâu trong Vân Hải.

- Phụ thân.

Tần Phàm tiến vào tiểu viện của Tần Hồng, trông thấy hắc đang ở dưới ánh trăng, tựa hồ đang suy tư hoặc là lo lắng cái gì.

- Đã đến.

Tần Hồng chậm rãi xoay người, nhìn đứa con trai trước mắt này, hôm nay nó đã cao cùng mình không sai biệt lắm, trên mặt cũng đã không còn nét ngây thơ như trước.

- Phụ thân, con định ngày mai sẽ khởi hành tiến về Chân Vũ Thánh điện.

Tần Phàm mở miệng nói, hắc cũng rất ít khi vào tiểu viện này, càng chưa từng cùng phụ thân ở dưới ánh trăng nói chuyện. Ở dưới ánh trăng nhàn nhạt, hắc thấy hai đầu lông mày của phụ thân mình ưu sầu, nhưng nhìn mình tựa hồ lại tràn đầy vui mừng cùng tự hào.

- Ân, trên đường cẩn thận một chút.

Tần Hồng vỗ vỗ bờ vai Tần Phàm, hôm nay hắc đối với đứa con trai này của mình, đích thật là yên tâm rất nhiều, trong nội tâm cũng vì hắc mà kiêu ngạo, một Linh Vũ sư mười tám tuổi, hơn nữa còn là một vị Luyện Đan Sư, toàn bộ Đại Càn quốc còn có người thứ hai sao?

- Phụ thân, con hơi lo lắng trong tộc.

Tần Phàm do dự một hồi, vẫn là mở miệng nói :

- Phụ thân cũng biết hôm nay Nam Phong Tần gia chúng ta cùng Càn Kinh Tần gia kia đã thế như nước lửa, Càn Kinh Tần gia này chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha Nam Phong Tần gia chúng ta, mặc dù nói bọn hắc không dám ngoài sáng làm gì chúng ta, nhưng cũng không thể bài trừ bọn hắc sẽ ngầm động thủ.

366. Chương 375: Dạ Đàm. (2)

Chương 375: Dạ đàm. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Về phần chuyện hấn đuổi giết Tần Hạo Dương, để tránh Tần Hồng lo lắng, hấn vẫn là không có nói ra, dù sao cho dù Tần Hạo Dương không chết, đầu tiên muốn đối phó chính là hấn, trước khi không có giết chết hấn, tin tưởng Tần Hạo Dương sẽ không dám quá phận đối với Nam Phong Tần gia.

Dù sao Càn Kinh Tần gia cũng có tộc nhân, bọn hấn cũng sợ Tần Phàm trả thù, một Võ Tôn thậm chí Võ Thánh tương lai trả thù, có lẽ trong nội tâm bọn hấn tinh tường.

Bất quá ngẫm làm một ít như chèn ép sinh ý, hoặc là để cho người tập kích Nam Phong thành..., vẫn là có thể làm ra.

- Con yên tâm đi, việc này vi phụ sẽ cùng trưởng lão hội thương thảo, chú ý đề phòng, trải qua đan dược đấu giá hội, uy vọng của Nam Phong Tần gia chúng ta đề cao thật lớn, không còn sợ Càn Kinh Tần gia chèn ép, Thương gia đưa ra hợp tác cùng chúng ta rất nhiều, trong đó còn kể cả Lạc thành Thái gia, tăng thêm đan dược đấu giá hội lần này, thu hoạch của chúng ta là cực lớn, cho nên tạm thời sẽ không quá sợ Càn Kinh Tần gia chèn ép rồi.

Trên mặt Tần Hồng lộ ra nụ cười ôn hòa, ý trấn an Tần Phàm.

- Ân, hôm nay tiến độ tu luyện của phụ thân như thế nào?

Tần Phàm ngừng một chút rồi hỏi tiếp.

- Ha ha... Dung Linh Đan này quả nhiên là lợi hại, hiện tại tuy vi phụ y nguyên vẫn chưa vượt qua Linh Vũ sư, nhưng đã ẩn ẩn có thể sờ đến cánh cửa kia, ta tin tưởng tiếp qua một thời gian ngắn, vi phụ cũng có thể trở thành một Linh Vũ sư rồi.

Tần Hồng cười nói, nhắc tới chuyện này, hấn đối với nhi tử trước mắt này cảm thấy rất tự hào, Luyện Đan Sư có thể luyện chế ra đan dược inh như vậy, hấn tin tưởng thậm chí toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng không có mấy người.

- Chúc mừng phụ thân rồi.

Tần Phàm cũng vì Tần Hồng cảm thấy vui vẻ, một khóa Dung Linh Đan này chính là lần đầu hấn luyện chế, trong lòng của hấn cũng không có ngọn nguồn, nếu như lấy được hiệu quả hấn mới yên tâm.

- Ha ha, vị cao nhân dạy bảo Tiểu Phàm kia thật là không bình thường, vi phụ thật sự phải hảo hảo cảm tạ hấn thay vi phụ nuôi dưỡng một nhi tử xuất sắc như vậy, không biết có cơ hội có thể cùng lão nhân gia gặp mặt một lần hay không?

Tần Hồng vừa cười vừa nói.

- Có lẽ sẽ có cơ hội a.

Tần Phàm mỉm cười nói, đương nhiên hấn nói sư phụ này là chỉ Cổ Mặc, mà không phải sư phụ kiếp trước kia. Hôm nay linh hồn thể của Cổ Mặc đã thập phần ngưng đọng, theo như lời của hấn, chỉ cần khôi phục đến cảnh giới Võ Tôn, là hấn có thể thông qua bí pháp huyền hóa ra thân thể, như vậy cùng người bình thường khác nhau cũng không lớn.

Chỉ cần không phải tu vị cực cao, hoặc là đối với linh hồn thể đặc biệt mẫn cảm, thì sẽ không có cách nào phân biệt ra được. Hai nam nhân tâm đó luôn rất khó nói chuyện, cho nên giữa hai người lại trầm mặc một hồi.

- Phụ thân, đợi sau khi gia tộc thắng phẩm, có lẽ hài nhi sẽ trực tiếp tiến vào Chân Vũ thánh địa, nếu như không có đột phá đến Vô Tôn, là không có cách nào đi ra, điều này cần hao phí bao nhiêu thời gian, hài nhi cũng không rõ ràng lắm.

Trầm ngâm một hồi, Tần Phàm lần nữa mở miệng nói, trong lời nói cũng tràn đầy tự tin:

- Trong khoảng thời gian này, hài nhi cùng tỷ tỷ không ở gia tộc, phải vất vả phụ thân ngài, bất quá phụ thân có thể yên tâm, con tin tưởng đợi hài nhi đi ra, Nam Phong Tần gia chúng ta sẽ không sợ bất luận kẻ nào, hài nhi tất nhiên sẽ để cho Nam Phong Tần gia chúng ta thành một gia tộc cường đại.

- Vi phụ tin tưởng người, đồng thời vi phụ cũng vì người mà kiêu ngạo .

Nụ cười trên mặt Tần Hồng rất hài lòng nói ra.

- Nếu như tỷ tỷ trở về sớm hơn con, hi vọng phụ thân nói với tỷ tỷ một tiếng, bảo nàng chờ ta.

Tuy chuyện này Tần Phàm có chút xấu hổ, muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng vẫn là không yên lòng mở miệng nói ra.

- Ha ha, yên tâm đi, chờ các người đều trở về, vi phụ nhất định sẽ thay các người cử hành một hôn lễ long trọng.

Tần Hồng cười mở miệng nói, trong nội tâm cảm thấy khoan khoái dễ chịu, hẳn không phải là không đợi ngày nào đó a?

Sau đó hai người lại hàn huyên một hồi, qua chừng nửa canh giờ, Tần Phàm mới trở lại trong phòng của mình. Mà quay về đến trong phòng, Tần Phàm liền lấy được đỉnh ra, hắn ngồi ở bên cạnh được đỉnh, trầm tư hồi lâu không nói gì, cũng không có bắt đầu luyện đan.

- Sao vậy, tiểu tử người lấy được đỉnh ra lại không luyện đan?

Thấy Tần Phàm có chút dị thường, thân ảnh của Cổ Mặc liền xuất hiện ở phía trên được đỉnh, mỉm cười nhìn Tần Phàm hỏi.

- Lúc này ta là luyện cho ngài.

Tần Phàm hít sâu một hơi, chậm rãi nói ra.

- Luyện cho ta?

Cổ Mặc không khỏi nao nao, lập tức phản ứng đi qua, hỏi:

- Người là ý định để cho bản Vô Thánh khôi phục đến cảnh giới Vô Tôn?

- Không sai.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

- Tiểu tử, ý của người là để cho bản Vô Thánh ly khai người?

Trên mặt Cổ Mặc có một tia vui vẻ nghiền ngẫm.

- Ân, từ nay về sau, lão nhân gia người trời cao biển rộng rồi.

Tần Phàm vẫn gật đầu nói ra, trên mặt cũng lộ ra một dáng tươi cười miễn cưỡng, nói thật, thói quen có Cổ Mặc ở bên người phụ trợ, hôm nay hẳn vẫn là thập phần không nở.

- Sao đột nhiên như vậy?

Nghe thấy Tần Phàm thật sự khẳng định trả lời, vui vẻ nghiền ngẫm trên mặt Cổ Mặc không khỏi ngưng lại.

- Ha ha, lão nhân gia ngài không phải nói còn có chuyện đi làm sao?

Tần Phàm khẽ cười nói:

- Hôm nay tiểu tử ta rất nhanh phải đi vào Chân Vũ thánh địa rồi, mà một khi đi vào, lại không biết phải chờ tới khi nào ngày nào mới có thể thành công đột phá đến Vô Tôn, cho nên không thể trối buộc lão nhân gia ngài, cho ngài đi hoàn thành chuyện của mình trước.

- Vậy cũng đúng, tuy thiên phú của tiểu tử ngươi có chút yêu nghiệt, còn có Ma chủng tương trợ, nhưng đột phá đến Vô Tôn hoàn toàn chính xác không dễ dàng như vậy, hơn nữa hiện tại ngươi cũng không thể thông qua luyện được tầng cảnh giới lên, cho nên ta nghĩ ngươi muốn trở thành Vô Tôn, ít nhất cũng phải tiêu tốn bảy tám năm!

Cổ Mặc nhẹ gật đầu nói ra, lập tức hẩn lại mỉm cười:

- Bất quá dùng bản Vô Thánh lý giải đối với ngươi, ta nghĩ tiểu tử ngươi sẽ không nhẹ nhàng như vậy thả lão đầu ta đi à?

- Hắc hắc, vẫn là lão nhân gia ngài hiểu ta... Không sai, lúc này tiến vào Chân Vũ thánh địa, thời gian quá lâu, mặc dù biết Càn Kinh Tàn gia này không dám quá phận với Nam Phong Tàn gia, nhưng trong lòng của ta vẫn không yên lòng, cho nên muốn sau khi lão nhân gia ngài hoàn thành chuyện của mình, có thể chiếu khán Nam Phong Tàn gia một chút.

Tần Phàm cười nói, bất quá trong lòng của hắn đối với Cổ Mặc suy đoán mình cần bảy tám năm mới có thể đột phá đến Vô Tôn, trong lòng vẫn không khỏi thất vọng, thời gian này với hắn mà nói là hơi dài.

- Yên tâm đi.

Cổ Mặc lộ ra một bộ sớm biết ngươi sẽ như thế, sau đó nhàn nhạt nói:

- Chỉ cần không phải Vô Thánh của Càn Kinh Tàn gia kia đích thân đến, bản Vô Thánh bảo vệ Nam Phong Tàn gia ngươi vô sự.

367. Chương 376: Ngưng Thể.

Chương 376: Ngưng thể.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Cái kia cảm ơn lão nhân gia người rồi...

Lúc này Tần Phàm mới yên tâm, mặc dù lời này của Cổ Mặc nói được hơi hợt, nhưng hắn biết rõ nói được tất nhiên sẽ làm được.

- Hắc hắc, khách khí thì ngươi không cần nói cùng bản Vô Thánh, ở bên cạnh ngươi lâu như vậy, còn không biết bản Vô Thánh là người nào sao?

- Ngươi vẫn là thực tế một chút, nhanh bắt đầu luyện đan đi! Hiện tại lão phu cũng thập phần chờ mong cảm giác đạt được thật thể lần nữa.

Vào lúc này Cổ Mặc có chút hưng phấn mà chà xát tay nói ra, kỳ thật trong lòng của hắn đã muốn khôi phục đến Vô Tôn lâu rồi, chỉ là một mực không muốn nhắc tới cùng Tần Phàm mà thôi.

- Vậy đan khí của đan dược nào đối với lão nhân gia người là tốt nhất?

Tần Phàm mở nắp dược đỉnh, làm một ít công tác chuẩn bị trước luyện đan, sau đó hướng Cổ Mặc hỏi.

- Hắc hắc, cái kia tự nhiên là Cửu Chuyển Chân Vũ đan đan tốt nhất rồi.

Cổ Mặc khoa trương lộ ra biểu lộ thèm thường không thôi, bởi vì Cửu Chuyển Chân Vũ đan này dùng tài liệu trân quý, hơn nữa luyện chế gian nan, hẳn cũng chỉ hấp thu qua một lần đan khí mà thôi, đối với hương vị cùng công hiệu của đan khí kia là đến nay khó quên.

- Lão nhân gia người thật đúng là biết chọn.

Trên mặt Tần Phàm không khỏi co lại, Cửu Chuyển Chân Vũ đan này dùng tài liệu trân quý coi như xong, hơn nữa thời điểm luyện chế còn cần tập trung tâm thần cực kỳ, không chế lực không thể có một tia sơ sẩy, nếu không sẽ không công một bại, tuy luyện chế ra nhiều lần, nhưng hiện tại mỗi một lần hẳn luyện chế, đều sẽ cạn kiệt tinh lực, mệt mỏi giày vò, thậm chí so với Dung Linh Đan còn muốn khó luyện chế hơn.

- Hắc hắc, hiện tại ta và người đều sắp phân biệt rồi, người để cho bản Vô Thánh hảo hảo hưởng thụ một phen a! Không nhiều lắm, chỉ cần ba viên là được rồi.

Cổ Mặc ưỡn lấy mặt mo, có chút đắc ý nói.

- Ách, được rồi, nhưng ba khóa này cũng thiếu chút nữa muốn cái mạng nhỏ của ta rồi.

Tần Phàm bất đắc dĩ lắc đầu nói ra.

- Hắc hắc, tiểu tử người làm được mà.

Cổ Mặc nhìn thiếu niên chuẩn bị bắt đầu luyện đan trước mắt này, kỳ thật trong nội tâm cũng có chút không nỡ.

Tần Phàm đối với hắn mà nói, không chỉ là đồ đệ đơn giản như vậy, còn có thể nói là ký thác của hắn, thời gian hắn và Tần Phàm cùng một chỗ là thời gian buông lỏng nhất, nhìn xem Tần Phàm từng bước một lớn lên, hắn tựa hồ thấy được chính mình năm đó, mà cùng với Tần Phàm tách ra, hắn thật giống như muốn cáo biệt tuổi trẻ của mình, cho nên trong lòng cũng thập phần cảm xúc.

- Ân, ta muốn bắt đầu, thời điểm thành đan lão nhân gia ngài hấp thu đan khí.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, tuy có chút khó khăn, nhưng ở lĩnh vực luyện được hắn lại có tự tin cường đại. Hít sâu một hơi, sau đó liền chuẩn bị luyện hóa tài liệu.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn. . . cẩn thận từng li từng tí mà tiến hành từng cái trình tự, nhưng lần này Tần Phàm luyện chế vẫn bị thất bại, thậm chí ngay sau đó luyện chế viên thứ hai, viên thứ ba Cửu Chuyển Chân Vũ đan cũng thất bại.

- Tiểu tử, nếu như Cửu Chuyển Chân Vũ đan này thật sự khó luyện chế, luyện chế đan được khác cũng được.

Cổ Mặc trông thấy một màn này, cũng không khỏi nhướng mày nói.

- Không có việc gì, có thể là trong nội tâm còn vướng mắc, lúc này nhất định có thể thành công.

Tần Phàm lần nữa hít sâu một hơi, đem lo lắng trong nội tâm đối với gia tộc, còn có cảm xúc chia lìa cùng Cổ Mặc mang đến tạm thời đè xuống, điều chỉnh trạng thái của mình đến tốt nhất, tim đập cũng trở nên vững vàng, sau đó mới lần nữa bắt đầu luyện chế.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn. . . Tụ Linh!

Tụ linh!

- Thành.

Cảm giác được lúc này đan khí thành công rót vào trong nội đan, sau đó lại bị Cổ Mặc hấp thu toàn bộ, lúc này Tần Phàm mới thở dài một hơi, liên tục luyện chế ba khóa Cửu Chuyển Chân Vũ đan, hao tổn hẳn gần ba giờ, hôm nay hắn cảm giác thể xác và tinh thần rất mỏi mệt.

Nghỉ ngơi thật tốt nửa giờ, lúc này hắn mới tiếp tục luyện chế nữa.

Về sau hắn lại thất bại một lần, sau đó mới luyện chế ra hai khóa Cửu Chuyển Chân Vũ đan, cộng lại là đủ ba lượt, Tần Phàm tổng cộng luyện chế sáu lần, thành công ba lượt, thất bại ba lượt, nói cách khác tỉ lệ thành đan là 50%!

Tỉ lệ thành đan như vậy đối với một Luyện dược sư mà nói đã hết sức lợi hại rồi, nhưng Tần Phàm đối với biểu hiện của mình cũng không phải rất hài lòng.

Lúc này phải ly khai gia tộc, không hề giống như dĩ vãng chỉ ly khai một hai năm, mà có khả năng vừa đi là bảy tám năm, hơn nữa là hoàn toàn ngăn cách không có tin tức, trong lòng của hắn xác thực sẽ có chút ít không nỡ.

Mà đối với Tần Li, trong lòng của hắn cũng là thập phần tưởng niệm, lúc này tách ra lâu như vậy, lại không thể nói lời tạm biệt, trong nội tâm rất là khó chịu.

Về phần Cổ Mặc, lúc này Tần Phàm nhìn hắn ngồi xếp bằng lơ lửng ở phía trên được đỉnh, toàn thân bị sương mù trắng trắng bao quanh, linh hồn thể này cơ hồ là khi mình vừa đi vào thế giới này, đã theo bên cạnh hắn, hôm nay muốn tách ra, trong lòng của hắn cũng rất là không nỡ.

Bởi vì kiếp trước đã quen cuộc sống cô nhi, hôm nay hắn càng quý trọng cảm tình cùng tất cả thân nhân bên người.

Nhưng đồng dạng là vì những người này, hắn mới không thể không ly khai, theo đuổi cảnh giới cùng thực lực cao hơn, mới có thể khống chế vận mệnh của mình, bảo hộ tất cả người muốn bảo vệ.

Đủ loại như thế, cho nên ảnh hưởng tới tâm cảnh của Tần Phàm, để cho hắn một mực rất chuyên nghiệp cùng chuyên chú, ở thời điểm luyện đan cũng không khỏi xuất hiện một ít sai lầm, dù sao hắn vẫn là một phàm nhân.

- Lão đầu thoát nhìn còn giống như thiếu một ít.

Lúc này Tần Phàm nhìn thấy linh hồn thể của Cổ Mặc không ngừng ngưng tụ, tuy càng ngày càng ngưng thực, nhưng hắn phát hiện thân thể mới của Cổ Mặc biểu hiện ra một ít mảng trống, thoát nhìn không đủ lực.

- Sẽ giúp lão nhân gia ngài một chút a.

Tần Phàm cắn răng một cái, lần nữa mở nắp bỏ tài liệu vào, kế tiếp đan dược hắn muốn luyện chế tên là Ngưng Hồn đan, bình thường chỉ dùng để trị liệu một ít người bởi vì linh hồn bị hao tổn mà tạo thành tinh thần phân liệt, nhưng hắn phân tích thoáng một phát, cảm thấy Ngưng Hồn đan này cũng thập phần thích hợp Cổ Mặc ở loại tình huống này.

Chỉ là luyện chế Ngưng Hồn đan này phải có cường đại tinh thần lực cùng tinh thần ý chí ủng hộ, cũng phải hao phí không ít tâm lực, hôm nay Tần Phàm muốn luyện chế, độ khó là cực cao, còn phải chịu một ít tâm thần tổn thương, bất quá vì Cổ Mặc, hắn vẫn quyết định luyện chế ra.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể...

Mà thời điểm ở trình tự thể rắn, tâm thần của Tần Phàm thật giống như nhận lấy va chạm mãnh liệt, lập tức muốn phun máu, hắn cắn răng một cái, cố gắng kiên trì, thời gian chậm rãi đi qua, lúc này trong phòng Tần Phàm, linh khí dần dần ngưng tụ, mà ngoài cửa sổ còn không ngừng tràn linh khí vào, mà linh hồn thể Cổ Mặc của lơ lửng ở trên được đỉnh thì trở nên càng ngày càng ngưng thực, bên ngoài thân thoát nhìn thậm chí đã bắt đầu huyền hóa ra da, lông, tứ chi, năm cung cũng bắt đầu chậm rãi hiện ra.

368. Chương 377: Giải Thưởng Giá Trên Trời. (1)

Chương 377: Giải thưởng giá trên trời. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••”)

PHỐC!

Cuối cùng Tần Phàm nhện không được phun ra một ngụm máu tươi, mà lần này hần luyện chế Ngưng Hồn đan cũng đã chấm dứt.

- May mắn thành công.

Tần Phàm ở trạng thái này luyện chế Ngưng Hồn đan độ khó cao như thế, còn có thể một lần thành công, cái này thật sự có một thể nói là vận khí cực chó.

Khi hần trông thấy Cổ Mặc ngưng tụ thành thật thể, hần cũng không khỏi lộ ra một tia vui vẻ, cố gắng của hần cuối cùng không có uổng phí.

Cổ Mặc ngưng kết thật thể một mực giằng co mấy giờ, không sai biệt lắm đến hừng đông, linh khí huyền diệu chấn động trong phòng mới bắt đầu chậm rãi bình phục, sương mù tán đi, thân thể Cổ Mặc từ mơ hồ đến rõ ràng, sau đó dần dần hiển lộ ra.

Ở bên trong mấy giờ này, Tần Phàm một mực đều chú ý tình huống Cổ Mặc, hoàn toàn không có chớp mắt, lúc này thấy Cổ Mặc đã hoàn toàn thành công, hần mới yên tâm, mặt mỉm cười chờ lão nhân này tỉnh lại.

Bồng!

Một tiếng nổ vang rất nhỏ, tất cả linh khí dị thường bao phủ biến mất toàn bộ, lập tức Cổ Mặc mở mắt, hôm nay cặp mắt của hần không như dĩ vãng, tinh quang bắn ra bốn phía, đặc biệt hữu thần!

- Ha ha ha ha...

Ngay sau đó trong phòng của Tần Phàm quanh quẩn tiếng cười, vào lúc này Cổ Mặc cười to, sau đó một cước đạp đến trên mặt đất.

Oanh!

Chỉ tùy tùy tiện tiện đạp mạnh, trực tiếp làm mặt đất trong gian phòng xuất hiện một cái hố to, hơn nữa bốn phía đều hiện ra vô số khe hở, toàn bộ phòng ở tựa hồ cũng muốn sụp đổ.

Sau khi rơi xuống mặt đất, hai tay của Cổ Mặc nhẹ nhàng nắm chặt, lập tức một cỗ khí tức vô cùng cường hoành, khùng bố phát ra, Tần Phàm ở một bên cảm giác như mình rơi vào trong sợ hãi tột cùng, tuy dùng hết toàn lực ổn định thân thể, nhưng vẫn nhện không được muốn té ngã trên đất.

- Hắc hắc, không có ý tứ, vừa mới nắm giữ thân thể, tựa hồ vẫn không thể khống chế tốt, cho nên thiếu chút nữa làm hỏng phòng ở này của ngươi.

Sau đó, Cổ Mặc đột nhiên cười hắc hắc, cỗ khí tức kia lúc này mới tán đi, Tần Phàm cũng đứng vững vàng thân thể.

- Hô... lão nhân gia ngài ngưng tụ thành thân thể, thực lực này cũng quá kinh khủng a.

Tần Phàm kinh hồn chưa định nói, vừa rồi khí tức kia của Cổ Mặc, hần cảm giác mình căn bản không có một chút năng lực phản kháng.

- Hắc hắc, dù sao hiện tại bản Võ Thánh đã khôi phục tu vị Võ Tôn, hơn nữa đã có thân thể, lực lượng của bản Võ Thánh cũng có thể phát huy rất tốt, cho nên mạnh hơn một chút cũng là bình thường.

Cổ Mặc cười nói, hôm nay tâm tình của hần cũng là thập phần không tệ, cảm giác lần nữa có được thật thể này thật sự là quá tốt!

Tuy không phải nhục thể nhân loại chân chánh, nhưng bộ dạng này hoàn toàn là do linh khí ngưng tụ thành thân thể nhưng, nếu so với nhân loại, khí lực càng cường đại hơn.

Mà sau đó Cổ Mặc thấy được vết máu trên mặt đất, nhớ tới Tần Phàm cuối cùng trợ giúp mình; trong nội tâm âm thầm cảm động, đồng thời cũng dâng lên một thương cảm nhân nhật.

Trời bên ngoài cũng sắp sáng, cũng đến lúc phân ly rồi.

- Lão đầu, chúc mừng, từ nay về sau, lão nhân gia ngài trùng hoạch tự do.

Lúc này Tần Phàm lộ ra một tia vui vẻ đáng chất, giương mắt nhìn Cổ Mặc trước mắt, sau đó hần đột nhiên quỳ trên mặt đất, dập đầu ba cái.

- Sư phụ, lão nhân gia ngài bảo trọng! nguồn

Từ nay về sau, Tần Phàm liền phải một người chính thức độc lập, tìm kiếm một mảnh bầu trời thuộc về hần, sau đó giương cánh bay cao.

Ngày hôm sau, Tần Phàm một đêm không ngủ liền lặng lẽ bước lên con đường tiến về Chân Vũ Thánh điện.

Trước khi đi, Tần Phàm để năm đầu Thiên Sí Hồ ở phía sau núi Nam Phong Tần gia, cũng ra lệnh nơi đây thành cấm địa, để cho Tần Hồng mỗi ngày phải người bỏ xác yêu thú cao cấp vào trong đó.

Mà đối với yêu thú đã có linh trí như Thiên Sí Hồ, giống như nhân loại chấp nhất với truy cầu cảnh giới vô đạo rất cao, bọn nó cũng chấp nhất truy cầu giai vị cao hơn.

Hần đã cùng đại Thiên Sí Hồ ước định, chỉ cần nó thủ hộ Nam Phong Tần gia mười năm, đến lúc đó Tần Phàm liền trợ giúp nó đột phá đến thất cấp yêu thú.

Yêu thú tiến hóa cực kỳ chậm chạp và khó khăn, nếu như chỉ bằng vào Thiên Sí Hồ tự mình tiến hóa, thời gian này có lẽ là vài chục năm.

Về phần Cổ Mặc, hôm nay kết thành thật thể, cho dù xuất hiện ở trước mặt thường nhân cũng không có vấn đề gì. Tần Phàm cũng nhắc tới qua cùng Tần Hồng, sư phụ của mình có đôi khi sẽ đến Nam Phong Tần gia, nếu có chuyện tình gì, có thể lưu lại tín hiệu trong phòng của mình, như vậy sau khi sư phụ của mình thấy sẽ trợ giúp.

Tuy hết thấy đều đã bàn giao xuống, nhưng Tần Phàm y nguyên còn có một cảm giác không yên lòng. Lúc này hần tiến về Chân Vũ Thánh điện, nếu như không ngoài ý muốn, Nam Phong Tần gia sẽ thăng thành Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia!

Mà thân là Chân Vũ thế gia thượng phẩm, nhưng nội tình vẫn quá kém, đang trong thời kì giáp hạt, thượng diện không có cường giả Linh Vũ sư tọa trấn, dưới cũng không có quá nhiều cao thủ trẻ tuổi, nói cách khác kỳ thật vẫn là hữu danh vô thực.

Nếu như không phải sinh ra yêu nghiệt như Tần Phàm cùng cử hành một lần đan dược đấu giá hội, uy vọng của Nam Phong Tần gia căn bản không đủ để thành Chân Vũ thế gia thượng phẩm, cho dù là hôm nay, vẫn có rất nhiều thế gia đối với Nam Phong Tần gia có chút khinh thường.

- Chờ ta trở lại, hết thấy sẽ tốt.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, hôm nay hần để lại đại lượng đan dược trong nhà, ngay cả Cửu Chuyển Chân Vũ đan cũng luyện chế ra không ít, vài năm sau, siêu cấp thiên tài có thể trở thành Linh Vũ sư có thể sinh ra hay không không biết, nhưng tối thiểu cấp Tiên Thiên sẽ không ít.

Hơn nữa đợi Tần Phàm trở về, trong gia tộc có thể có được một Võ Tôn cường giả! Hơn nữa dùng khí lực cường đại cùng thuật luyện đan của Tần Phàm, đến lúc đó thực lực của hần tuyệt đối không phải Võ Tôn bình thường có thể so sánh! Vẫn là câu kia, chỉ cần không phải Võ Thánh đích thân đến, Nam Phong Tần gia sẽ vững như Thái Sơn.

Đến lúc đó, làm một Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia, tuyệt đối là có thể danh xứng với thực rồi.

Chậm rãi đi đến cửa lớn gia tộc, hôm nay địa vị Nam Phong Tần gia xem như cao hơn trước kia không ít, hơn nữa cử hành đan dược đấu giá hội cũng cho gia tộc buôn bán lời không ít tiền, cho nên hôm nay Tần gia coi như có chút giàu có.

Tần Phàm một đường đi tới, có rất nhiều địa phương trong gia tộc cũng đã rực rỡ hần lên, kể cả đám thủ vệ ở trước cửa cũng càng thêm đường hoàng, vậy cũng là chuẩn bị cho tấn chức Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia a.

Dù sao Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia bất đồng với Cửu phẩm Chân Vũ thế gia, những công trình mặt mũi này vẫn là phải làm, để tránh ột ít thế gia chế nhạo keo kiệt.

- Tần Phàm.

Thời điểm Tần Phàm muốn đi ra đại môn gia tộc, sau lưng truyền đến một thanh âm, Tần Phàm nhìn lại, phát hiện là Tần Tiến, hôm nay đệ nhất thiên tài của Nam Phong Tần gia ngày xưa kia, thoát nhìn cũng đã trở nên nhuệ khí thu liễm, thành thực hơn rất nhiều.

369. Chương 378: Giải Thưởng Giá Trên Trời. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 378: Giải thưởng giá trên trời. (2)

- Chúc người thành công.

Tần Tiến nói tiếp, kỳ thật trong lòng của hắn đã cảm thấy Tần Phàm nhất định sẽ thành công, dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, tham gia khảo hạch gia tộc thăng phẩm căn bản không có bao nhiêu độ khó.

- Cảm ơn.

Tần Phàm khẽ cười đáp.

- Tuy ta muốn vượt qua người rất khó, nhưng trong khoảng thời gian người không có mặt này, trong gia tộc ta chắc chắn sẽ thủ hộ.

Tần Tiến nhìn Tần Phàm, trịnh trọng nói ra lời hứa của mình.

- Ta tin tưởng người làm được.

Tần Phàm tiếp tục mỉm cười nói, hôm nay Tần Tiến chính là người có thiên phú cùng tiềm lực cao nhất trong gia tộc, hơn nữa hắn cũng có kỳ ngộ, hôm nay đã Tiên Thiên cấp năm, lúc mình trở lại, hắn có lẽ đã tấn thăng đến Linh Vũ sư. nguồn

Phát phát tay, sau đó Tần Phàm tiếp tục đi ra ngoài.

Tần Tiến đứng tại nguyên chỗ nhìn thân ảnh Tần Phàm rời đi, lúc này trong nội tâm nổi lên một tia đáng chất, trước đó vài ngày, đan dược đấu giá hội của gia tộc xảy ra chuyện, hắn đã biết thực lực Tần Phàm thâm bất khả trắc, hắn không khỏi hỏi mình, ta thật có thể vượt qua hắn sao?

Hiện tại địa vị của Tần Phàm ở Nam Phong Tần gia cơ hồ còn cao hơn tộc trưởng, trên đường tộc nhân gặp phải, nguyên một đám đều rất tôn kính, một ít tộc nhân trẻ tuổi còn mặt lộ vẻ sùng bái.

Cho dù là đã đi ra gia tộc, trên đường cái Nam Phong thành, cơ hồ tất cả mọi người đều nhận ra hắn.

Có thể nói, hôm nay hắn ở Nam Phong Tần gia, thậm chí toàn bộ Nam Phong thành, coi như là nhân vật tiêu chí rồi, nhắc tới Nam Phong Tần gia cùng Nam Phong thành, sẽ trước tiên nói về đến Tần Phàm, cho nên dọc theo con đường này, liên tiếp có người hành lễ cùng chào hỏi, Tần Phàm cũng tốn không ít thời gian mới đi đến ngoài cửa thành.

- Hô...

Ra khỏi Nam Phong thành, Tần Phàm nhìn thoáng qua phía sau, hít sâu một hơi, sau đó liền không chùn bước lao nhanh về phía trước, bởi vì yêu mảnh thổ địa này, cho nên hắn muốn sớm chút có được thực lực bảo hộ mảnh thổ địa này.

Hôm nay, dưới tình huống không có bất kỳ tin tức về hai khóa Ma chủng còn lại, Chân Vũ thánh địa là nơi để hắn tăng thực lực lên nhanh nhất.

Lúc này trở về, Tần Phàm lại không có nhìn thấy Điền Mông cùng Tiết Tuấn, nghe nói bọn hắn đã ra ngoài lịch lãm rèn luyện, mà bởi vì gia tộc Chân Vũ thế gia hạ phẩm thăng phẩm, lại không cần tham gia khảo

hạch, cho nên lần này hai người bọn họ đều chưa có trở về. Không thể gặp hai bằng hữu ngày xưa này, đây cũng là một tiếc nuối nhỏ nhỏ của Tần Phàm.

Hai ngày sau, Tần Phàm đi tới Nguyên thành, tòa thành này thông hướng Vân Châu và Trung Châu, cần phải trải qua thành thị này tới tới trước được.

Đi vào Nguyên thành, phát hiện tòa thành thị này vẫn là lưu lượng người nóng nẩy, trên đường ngựa xe như nước, thậm chí so với hai lần trước Tần Phàm trải qua còn muốn khoa trương hơn rất nhiều, ngay cả đi lại cũng có chút khó khăn.

- Chen chúc như vậy, xem ra sẽ không giống lần trước có người phóng ngựa bên đường đi à nha?

Tần Phàm nhớ tới chuyện cũ không khỏi cười khổ lắc đầu. Sau đó hắn tỉ mỉ nhìn người trên đường, lại phát hiện lúc này trong Nguyên thành, mạo hiểm giả nhiều hơn rất nhiều, lại không ít người có thực lực cường hãn.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Tần Phàm không khỏi cảm thấy có chút kỳ quái, Nguyên thành này cũng không tới gần yêu thú Hoang Nguyên hoặc là khu vực săn bắn yêu thú khác, theo như lẽ thường sẽ không xuất hiện nhiều mạo hiểm giả như vậy a.

- Ồ? Tựa hồ có người theo dõi ta?

Linh hồn lực của Tần Phàm vượt quá thường nhân, sau khi vào thành lâu liền phát hiện một ít ánh mắt dị thường nhìn về phía hắn.

Sau đó Tần Phàm liền lén lút dò xét bốn phía, quả nhiên phát hiện một ít người thần sắc lập loè, phần lớn đều là mạo hiểm giả, ánh mắt nhìn mình đều có ý giả bộ như không có việc gì né tránh.

Sau đó hắn còn phát hiện ở trước một ít cửa hàng, còn có người cầm bức họa hỏi thăm gì đó, dùng thánh giác siêu phàm của hắn, ở trên đường phố ồn ã, có thể mơ hồ nghe được các loại chữ “Thanh sam” “Thiếu niên”....

Loại dị thường này để cho Tần Phàm không khỏi nhướn mày, liền cúi đầu chậm rãi đi về phía trước, hắn không sợ phiền toái, nhưng không thích gây nhiều phiền toái.

- Đoàn trưởng.

Mà đi không xa, Tần Phàm lại nghe thấy sau lưng ầm ầm truyền đến một thanh âm tương đối quen thuộc, hắn nhìn lại, phát hiện là Ẩn Thế mạo hiểm đoàn Vương Thành.

- Vương Thành, có phải có chuyện gì phát sinh rồi hay không?

Tần Phàm nhíu mày hỏi.

- Nơi đây không thể nói chuyện, mời đoàn trưởng theo thuộc hạ.

Vương Thành dè dặt thanh âm nói.

Tần Phàm có chút nghi hoặc gật gật đầu, sau đó hai người liền bảy lần quặt tám lần rẽ thẳng bước đi xa, cảm giác đã vứt bỏ toàn bộ cái đuôi đằng sau, Vương Thành mới dẫn Tần Phàm tới một phòng nhỏ ẩn nấp.

- Nói đi, đã xảy ra chuyện gì, tại sao ngươi lại ở chỗ này.

Sau khi Tần Phàm ngồi xuống, trực tiếp hỏi, bây giờ hắn đối với tình huống dị thường ở Nguyên thành này cũng cảm thấy hết sức tò mò.

- Là Trần ca biết rõ đoàn trưởng muốn tới Chân Vũ Thánh điện tham gia khảo hạch thăng phẩm, nhất định sẽ trải qua Nguyên thành, cho nên để cho thuộc hạ ở Nguyên thành chờ đoàn trưởng, ta đã ở chỗ này chờ mấy ngày, mà hiện tại tình huống trong Nguyên thành dị thường, là cùng đoàn trưởng người có quan hệ.

Sau khi Vương Thành ngồi xuống, nhỏ giọng nói ra.

- Cùng ta có quan hệ?

Tần Phàm trầm giọng hỏi, hắn cũng biết Trần Kỳ cùng Vương Thành đều biết rõ thân phận chân thật của mình.

- Đúng vậy, theo tin tức mà Ân Thế mạo hiểm đoàn chúng ta nhận được, hôm nay Càn Kinh Tần gia đã ở trong mạo hiểm giới cùng lục lâm toàn bộ Đại Càn quốc, tiến hành treo giải đối với đoàn trưởng cùng Nam Phong Tần gia.

Vương Thành tiếp tục hạ giọng nói:

- Hơn nữa giải thưởng này còn rất hấp dẫn người, cho nên hôm nay Nguyên thành hội tụ nhiều mạo hiểm giả như vậy, kỳ thật chính là vì đội đoàn trưởng đến.

- Càn Kinh Tần gia treo giải thưởng?

Trên mặt Tần Phàm không khỏi lạnh lẽo, lạnh lùng hỏi:

- Bọn hắn treo giải thưởng như thế nào?

- Tuy treo giải thưởng này cũng không phải lấy danh nghĩa Càn Kinh Tần gia ra, nhưng cơ hồ mọi người đều biết cái này là Càn Kinh Tần gia treo giải thưởng.

- Mà phía trên giải thưởng này nói, chỉ cần người nào có thể giết chết đoàn trưởng, thì ban thưởng một trăm triệu Kim nguyên, một bản vũ kỹ hoặc là công pháp Địa giai cao cấp!

- Mà giết chết thành viên dòng chính của Nam Phong Tần gia cũng có thể được ngàn vạn Kim nguyên cùng vũ kỹ hoặc công pháp Địa giai sơ cấp, coi như là thành viên chi thứ cũng có thể được trăm vạn Kim nguyên cùng vũ kỹ Nhân giai trung cấp trở lên.

Vương Thành bị ánh mắt của Tần Phàm đảo qua lại càng hoảng sợ, có chút bình phục tâm tình thoáng một phát, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí nói.

- Treo giải thưởng ta coi như xong, lại muốn động Nam Phong Tần gia ta!

Tần Phàm không khỏi nộ khí, một chương vỡ vào cái bàn trước mặt, cái bàn kia lập tức chia năm xẻ bảy, cơ hồ hóa thành bột phấn.

370. Chương 379: Đấu Ngoan Độc. (1)

Chương 379: Đấu ngoan độc. (1)

Nguồn: Vipvanda nguồn

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’-)

- Một trăm triệu Kim nguyên, lại có vũ kỹ công pháp Địa giai cao cấp, tốt, không hổ là tài đại khí thô, Càn Kinh Tần gia người điên rồi!

Vào lúc này sắc mặt Tần Phàm trở nên lạnh lùng như băng, nếu như Càn Kinh Tần gia này chỉ treo giải thưởng hắn, hắn cũng không phản nộ như vậy, hơn nữa cũng không có cái gì đáng sợ, nhưng hôm nay Càn Kinh Tần gia này thậm chí ngay cả gia tộc của hắn cũng không buông tha!

Không thể tự mình động thủ, lại mượn tay những mạo hiểm giả cùng lục lâm kia, quả nhiên ngoan độc!

- Bất quá ta nghĩ Càn Kinh Tần gia người nên biết rõ, lúc này các người làm một quyết định phi thường ngu xuẩn!

Sau đó Tần Phàm dần dần bình tĩnh lại, hắn chuyển hướng Vương Thành bình tĩnh nói:

- Đầu tiên người giúp ta đem chuyện này nói cho phụ thân ta biết, chính là tộc trưởng Nam Phong Tần gia, bảo người trong khoảng thời gian này tận lực đừng cho đệ tử gia tộc ra ngoài, cho dù ra ngoài cũng phải dịch dung, đổi cách ăn mặc, để cho bọn hán nhân nại thoáng một phát.

Tần Phàm cũng không lo lắng những người này dám xâm nhập lãnh địa Nam Phong Tần gia hán, chỗ đó có năm đầu Thiên Sí Hồ thủ hộ, coi như là Linh Vũ sư tiến đến cũng nhất định là có đi không về.

- Mặt khác, người cũng giúp ta tuyên bố một giải thưởng!

Sau đó thanh âm của Tần Phàm lạnh lẽo nói ra:

- Càn Kinh Tần gia này cùng ta chơi hung ác, tốt, ta xem đến tốt cùng là ai càng hung ác hơn, treo giải thưởng tất cả đệ tử của Càn Kinh Tần gia, phạm là người có thể giết chết một đệ tử dòng chính của Càn Kinh Tần gia, khen thưởng một khóa Tam Nguyên Chân Vũ đan hoặc là Cửu Chuyển Chân Vũ đan!

Tam Nguyên Chân Vũ đan cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan này đều chỉ có Tần Phàm hán có thể luyện chế, mà hết lần này tới lần khác hai chủng đan dược kia đối với tất cả võ giả đều có được lực hấp dẫn trí mạng!

- Tam Nguyên Chân Vũ đan cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan?

Vương Thành nghe Tần Phàm nhắc tới hai loại đan dược kia không khỏi ngây dại, hai loại đan dược này từ nửa tháng trước Nam Phong Tần gia cử hành đan dược đấu giá hội, hôm nay đã nổi tiếng toàn bộ Đại Càn quốc, Đại Càn phong vân thậm chí còn đặc biệt đưa tin qua hai loại đan dược nghịch thiên này.

Tam Nguyên Chân Vũ đan có thể cho người phục dụng luyện được đột phá Tiên Thiên Võ sư, có được cơ hội cảm ngộ nguyên mạch lần nữa, cũng chẳng khác nào cho những Tiên Thiên Võ sư này hi vọng võ đạo mới.

Không có võ giả nào không muốn võ đạo của mình càng tiến một bước, không có Tiên Thiên Võ sư nào muốn mình dừng bước ở Tiên Thiên Võ sư, cơ hồ tất cả võ giả lúc trước thông qua phục dụng luyện được đột phá, về sau đều sẽ hối hận, cho nên bọn hán đều không thể ngăn cản được hấp dẫn này, mà ở trong mạo hiểm giả, nhất thời nóng lòng cầu thành phục dụng luyện được đột phá Tiên Thiên Võ sư, số lượng cũng không ít.

Mà gần đây tin tức còn có một Tam Nguyên Chân Vũ đan càng gia tăng cơ hội truyền ra, sau đó lại có tin tức từ những người ngày trước đấu giá được Tam Nguyên Chân Vũ đan, sau khi phục dụng, có một Tiên Thiên Võ sư hôm nay đã thành công cảm ứng được nguyên mạch, hơn nữa nghe nói đang chuẩn bị đột phá cảnh giới Linh Vũ sư.

Những ngày này vô số người tiến về Nam Phong Tần gia muốn cầu một khóa Tam Nguyên Chân Vũ đan mà không được, hôm nay Tam Nguyên Chân Vũ đan này ở bên ngoài đã tăng giá đến 5000 vạn Kim nguyên, hơn nữa còn là có tiền mà không mua được.

Về phân loại đan dược trong truyền thuyết Cửu Chuyển Chân Vũ đan này, càng không cần phải nói rồi, sự xuất hiện của nó thậm chí để cho rất nhiều Chân Vũ thể gia thượng phẩm đều động tâm, dù sao bên trong rất nhiều Chân Vũ thể gia thượng phẩm, hoặc là trong gia tộc còn có cường giả, nhưng trong hậu đại chưa hẳn đều có thiên phú kế thừa gia nghiệp, mà một khóa Cửu Chuyển Chân Vũ đan, tác dụng của nó có thể nói là cải biến truyền thừa một gia tộc, cứu vãn một ít Chân Vũ thể gia cơ hồ gần như hàng phẩm hoặc mất phẩm.

Ngày đó thời điểm Nam Phong Tần gia đấu giá, có thể bán đi 5000 vạn Kim nguyên, có thể biết rõ giá trị của Cửu Chuyển Chân Vũ đan này.

Qua đi còn có rất nhiều Chân Vũ thể gia hối hận vì lúc trước không có ra giá cao, nghe nói trong đó có một gia tộc Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia có Võ Tôn cường giả, đã khai ra một trăm triệu Kim nguyên cầu mua, nhưng lại không được Nam Phong Tần gia đáp lại.

Hôm nay Tần Phàm nói muốn dùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan, nói không chừng Võ Tôn này sẽ đích thân ra tay, vụng trộm đi cắt đầu một đệ tử dòng chính của Càn Kinh Tần gia trở về đổi đan dược, đừng nghĩ ngờ vấn đề này, thậm chí không chỉ một Võ Tôn, mà còn có rất nhiều.

- Như vậy còn chưa đủ, Tam Nguyên Chân Vũ đan này cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan, lực hấp dẫn đối với Linh Vũ sư không tính quá lớn, người giúp ta phát tán ra bên ngoài một loại đan dược tên là Linh Vũ đan cao cấp, dược hiệu của Linh Vũ đan cao cấp này so với Linh Vũ đan bình thường tốt hơn một nửa, có thể cho Linh Vũ sư dễ thắng một cấp rưỡi cảnh giới.

Tần Phàm nghĩ một lát lại tiếp tục nói:

- Còn nữa, ghi thêm một mục, nếu có thể ở trong nửa tháng giết chết hai đệ tử dòng chính của Càn Kinh Tần gia trở lên, ngoài Cửu Chuyển Chân Vũ đan, Tam Nguyên Chân Vũ đan, Linh Vũ đan ra, Luyện Đan Sư còn tự mình vì hắn luyện chế tùy ý một loại đan dược, chỉ cần hắn có tài liệu cùng đan phương.

- Tùy ý một loại đan dược?

Vương Thành ở một bên ghi chép mà không khỏi kinh ngạc lặp lại hỏi một lần.

- Đúng, Luyện Đan Sư có thể tùy ý luyện chế Cửu Chuyển Chân Vũ đan cùng Tam Nguyên Chân Vũ đan, trình độ luyện đan của hắn như thế nào, ta nghĩ người thông minh cũng có thể nghĩ đến, bất quá chỉ có thể ở trong nửa tháng này, cho nên muốn động thủ phải nhanh lên một chút.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, hung ác nói. Hắn đối với thuật luyện đan của mình là thập phần tự tin, tin tưởng toàn bộ Đại Càn quốc cũng không có mấy người có thể vượt qua hắn.

- Tốt, cái treo giải thưởng này thuộc hạ sẽ mau chóng tản đi ra ngoài, lần này giải thưởng đan dược so sánh với giải thưởng Kim nguyên còn muốn hấp dẫn người nhiều lắm, dù sao một ít cường giả chân chính đều sẽ không để ý Kim nguyên, mà Luyện Đan Sư vốn đã rất thừa thớt, chớ nói chi là Luyện đan sư có thể luyện chế Cửu Chuyển Chân Vũ đan cùng Tam Nguyên Chân Vũ đan, ta nghĩ bất luận Tiên Thiên Võ sư hay là Linh Vũ sư, cao tầng mạo hiểm giả đều sẽ điên cuồng lên.

Hai mắt Vương Thành xoay chuyển nói ra, hắn thân là mạo hiểm giả, tự nhiên minh bạch mạo hiểm giả cần có nhất là cái gì.

Kim nguyên có thể thông qua săn giết tinh hạch cùng ngắt Linh Dược đổi lấy, thậm chí vũ kỹ cùng công pháp cao cấp cũng thỉnh thoảng sẽ có một ít thế gia suy sụp truyền ra, nhưng mà đan dược thì bất đồng, ở bên trong mạo hiểm giả thậm chí là Luyện dược sư linh lộ cấp cũng cực kỳ thừa thớt, chớ nói chi là Luyện đan sư.

371. Chương 380: Đấu Ngoan Độc. (2)

Chương 380: Đấu ngoạn độc. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”•• („“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)•••’”)

Cho nên ở trong mạo hiểm giới cùng lực lâm giới, ngoại trừ cướp đoạt Chân Vũ thế gia, nếu không căn bản không có khả năng lấy được đan dược, cho dù có tiền cũng mua không được.

Mà cơ hồ tất cả Luyện Đan Sư đều chỉ tồn tại ở Chân Vũ thế gia thượng phẩm, nội tình những Chân Vũ thế gia này hùng hậu, cường giả cực đông, địa phương Luyện Đan Sư ở càng là bảo vệ sâm nghiêm, lại không ai có thể xâm nhập lãnh địa gia tộc đó cướp đoạt.

Nhưng ám sát đệ tử lại bất đồng, chỉ cần Càn Kinh Tần gia này có người dám ly khai phạm vi thế lực của Càn Kinh Tần gia, tất nhiên sẽ khiến cho vô số mạo hiểm giả cùng đạo phỉ bắt nhập lưu truy sát, có ít người còn có thể ra về hạ nhân tiến vào trong đó ám sát, tóm lại nếu so với cướp đoạt luyện đan sư thì dễ dàng hơn rất nhiều.

- Tốt, cứ như vậy đi, người để cho huynh đệ mạo hiểm đoàn nhanh đem việc này tản ra ngoài đi.

Tần Phàm phát phát tay nói ra.

- Vâng, thuộc hạ tuân mệnh.

Vương Thành cung kính nói, sau đó do dự một hồi lại nhắc nhở Tần Phàm nói:

- Đoàn trưởng, tin tức của chúng ta còn không có nhanh như vậy liền tản ra, nhưng hiện tại trong Nguyên thành khắp nơi đều là người muốn gây bất lợi cho đoàn trưởng, không bằng đoàn trưởng ở chỗ này nghỉ ngơi trước vài ngày, đợi tin tức của chúng ta tản đi ra ngoài, ngai lại đến Chân Vũ thánh địa.

- Không cần, ta sẽ tới Lạc thành trước, nếu có tin tức gì mới, người để cho người tới Lạc thành báo cho ta cũng được, về phần những người muốn phước kích ta kia, hừ, ta vừa vặn muốn gặp bọn hắn, cũng tốt để cho những người khác biết rõ, muốn ám sát Tần Phàm ta cũng không phải sự tình đơn giản như vậy.

Tần Phàm lạnh lùng nói, mà tới được Lạc thành, đó là địa phương Thái gia, dùng giao tình của hắn cùng với huynh muội Thái Hiên, sẽ tránh được không ít phiền toái.

Rất nhanh hết thấy đều bàn giao hoàn tất, Tần Phàm lại đi tới biển người cuộn cuộn như thủy triều bên trong Nguyên thành kia, sau khi hắn vừa xuất hiện trên đường phố không lâu, lập tức có mấy ánh mắt tập trung vào hắn.

- Xem ra Càn Kinh Tần gia này trực tiếp đem bức họa của ta công bố, vậy mà nhiều người như vậy nhận ra ta rồi, về sau cũng sẽ phiền toái.

Tần Phàm không khỏi âm thầm nhíu mày, bất quá hắn đối với những ánh mắt này giả bộ như không có phát hiện, chỉ tiếp tục chậm rãi đi đến bên ngoài thành.

Ở trong thần thức vượt xa người thường của hắn, tuy những người theo dõi này thập phần ẩn nấp cùng có kinh nghiệm, nhưng hắn vẫn có thể đơn giản phát hiện bọn hắn, thậm chí hắn còn cố ý thả chậm tốc độ, để cho những người kia đuổi kịp.

Nhân số tựa hồ là càng ngày càng nhiều, bất quá hắn lại như cũ có lòng tin ứng phó. Nếu như những người này đánh chính là chủ ý lấy ít thắng nhiều, như vậy bọn hắn tính toán sai rồi, hôm nay Tần Phàm không sợ nhất đúng là quần chiến, dùng tốc độ cùng cường độ khí lực của hắn, nếu như không phải thực lực tuyệt đối ngăn chặn hắn, coi như là đến nhiều người hơn nữa cũng đừng nghĩ giết chết hắn. nguồn

Thời điểm Nguyên vô chi khí trong cơ thể kết thành phòng ngự hao hết, hắn bằng vào cường độ thân thể thật sự cũng có thể ứng phó, cho dù để ột ngàn Tiên Thiên Võ sư thay phiên tới chém hắn, cũng sẽ không có chuyện gì.

- Con thỏ đã tới rồi, đội một của Liệp Ưng Nguyên thành chuẩn bị, đội bốn Liệp Ưng chuẩn bị, thông tri đội hai Liệp Ưng cùng đội bốn Liệp Ưng bên ngoài thành.

Mà khi Tần Phàm mới vừa đi ra cửa thành, hắn dùng thị lực cùng thính lực vượt xa thường nhân kia, liền chứng kiến và nghe được bên trong những mạo hiểm giả này truyền bá các loại tin hiệu.

- Không thể tưởng được lúc này những mạo hiểm giả kia lại còn có tổ chức.

Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm cẩn thận một tí, hắn lo lắng Càn Kinh Tần gia kia phái người tự mình đến tổ chức trận ám sát này đối với hắn.

- Chỉ sợ là Tần Hạo Dương kia còn không có chết đi, nếu không có lẽ Càn Kinh Tần gia này sẽ không thể nhanh như vậy ban phát giải thưởng truy sát mình, chỉ là không biết lúc này hắn còn dám đến hay không?

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, vẫn là bình tĩnh tiếp tục không nhanh không chậm tiến về phía trước. Cứ như vậy ra khỏi thành ước chừng nửa giờ, Tần Phàm đã có thể cảm giác được cái đuôi đi theo đằng sau đã đầy đủ dài rồi, những người này đều đi theo phía sau cách hắn mấy trăm mét, cho nên hắn chỉ có thể đoán chừng sẽ có không ít, cụ thể có bao nhiêu lại tạm thời còn không biết.

- Đi xa như vậy, những người này đoán chừng cũng sắp muốn động thủ a?

Tần Phàm hơi suy nghĩ, sau đó ra vẻ như không có việc gì quay đầu lại, những người đang theo dõi hắn kia liền nhanh chóng lao vào trong rừng.

Tần Phàm không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, hắn đã sớm phát hiện bọn hắn rồi, những người này lại vẫn còn né tránh, sau đó hai lỗ tai của Tần Phàm hơi động một chút, lại nghe thấy phía trước cách hắn không xa, bên trong một mảnh rừng rậm tựa hồ cũng có một ít dị động, hắn biết rõ hắn là có người mai phục ở bên trong.

- Còn trước sau giáp công?

Khóe miệng Tần Phàm có chút khinh thường giương lên, vì vậy dứt khoát lớn tiếng nói:

- Đại gia ta đã đến, heo ưng như thế nào còn không ra nghênh đón?

- Tần Phàm này như thế nào sẽ biết danh hiệu chúng ta?

Trong rừng rậm lập tức truyền đến một hồi kinh loạn rất nhỏ, dùng thính giác của Tần Phàm, tự nhiên là đơn giản nghe ra được, càng thêm xác nhận phía trước đã có người mai phục.

Bất quá chỉ cần không phải đến Vô Tôn cường giả, những thứ mai phục khác đối với hắn mà nói tính uy hiếp không lớn.

Vì vậy hắn liền đặt hai tay ở sau ót, giả bộ như thập phần không quan tâm tiếp tục đi thẳng về phía trước, trên thực tế hắn đã âm thầm đề phòng, hai tay của hắn cực kỳ linh hoạt, cường độ cánh tay phải càng là đến cường độ mạnh nhất, cho nên hiện tại hắn thật ra là ở vào trạng thái phòng ngự.

Tần Phàm vừa mới đi không có vài bước, lập tức liền có ánh sáng lạnh rậm rạp chằng chịt từ trong rừng rậm kia bắn ra, những ánh sáng lạnh này chính là trường tiễn, mũi tiễn có chút nóng rực, lại có chút mang theo lạnh như băng, có chút thoát nhìn phi thường lợi hại, có chút là mang theo độc được màu xanh, như là châu châu phủ thiên cái địa lao đến.

- Tiên Thiên Vô sư sở trường cung thuật? Thậm chí Linh Vũ sư?

Trên mặt Tần Phàm cũng không khỏi có chút biến sắc, không thể tưởng được bọn hắn vậy mà tìm được nhiều tiễn thủ cảnh giới cao như vậy.

Những võ giả sở trường cung thuật này thập phần hiếm thấy, hắn cũng là ở mấy năm trước thời điểm đối phó Thanh Ưng mạo hiểm đoàn bá kiến một lần, nhưng lúc đó tiễn thuật của Phương Trọng kia so sánh với những người này, quả thực là như đồ bỏ đi.

Lập tức Tần Phàm cũng không dám quá đại ý, sau khi tránh thoát mấy mũi tên, Hỏa Vân đao xuất hiện trên tay, bổ mũi tên rậm rạp chằng chịt ra, ngẫu nhiên có một hai mũi rơi vào trên người hắn, ngược lại là không đến nơi đến chốn.

372. Chương 381: Dễ Như Trở Bàn Tay. (1)

Chương 381: Dễ như trở bàn tay. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

Công kỳ tiêu hao như thế kỳ thật đối Linh Vũ sư bình thường mà nói, lực sát thương cũng là không giống bình thường, nhưng đối với Tần Phàm có khí lực cường đại mà nói, lại tạo được tác dụng không lớn.

Những người mai phục kia phát hiện tên nổ đối với Tần Phàm cơ hồ không tạo được tổn thương gì, người trong rừng rậm cũng thầm giật mình, lập tức thể công tới càng thêm mãnh liệt, mà hai đôi Liệp Ưng ở phía sau kia, vào lúc này cũng rất nhanh công đến bên này.

- Thoạt nhìn cũng có hơn một trăm người, thực lực vậy mà đều Tiên Thiên Vô sư trở lên? Cộng thêm trong rừng rậm thì ra là mấy trăm, cái quy mô này đối với Linh Vũ sư bình thường mà nói cũng tương đối đáng sợ.

Tần Phàm chứng kiến những người kia ở đằng sau chạy đến cũng có chút ngoài ý muốn, xem ra Càn Kinh Tần gia này treo giải thưởng vẫn có lực hấp dẫn nhất định.

- Đã như vậy, đều đi ra cho ta a.

Hai con người của Tần Phàm lập tức phát lạnh, sau đó cao cao nhảy lên, một đao chém vào trong rừng rậm, cự đao hỏa diễm phô thiên cái địa kia lập tức chặt đứt cùng đốt cháy một mảng lớn cây cối, nguyên một đám người trong rừng rậm có chút kinh hoảng chui ra.

Nhưng vào lúc này, có một mũi tên màu vàng từ trong đó bắn ra, tốc độ so với những mũi tên khác còn nhanh hơn vài lần, tiếng xé gió xẹt qua không khí cực kỳ bén nhọn, chỉ là công phu nửa cái hô hấp, Tần Phàm vừa nhảy người lên vẫn còn ở giữa không trung, thậm chí không kịp né tránh, ánh sáng lạnh kia liền thẳng tắp bắn tới trước trái tim của Tần Phàm.

Vù vù!

Mũi tên kia còn không có rơi vào trên người Tần Phàm, nhưng lúc này hắn cũng cảm giác được có một đạo khí kinh lợi hại trực tiếp đầu nhập vào bên trong trái tim của hắn, để cho trong lòng của hắn cũng không khỏi dâng lên một cảm giác mát lạnh.

Phanh!

Rốt cục ở thời khắc mấu chốt kia, Huyền Vũ chi khí ẩn núp ở trong cơ thể Tần Phàm, vào lúc này bạo phát mà ra, nó ở bên ngoài thân Tần Phàm tạo thành một tầng phòng hộ cứng rắn, mũi tên kia đánh tới phía trên phát ra thanh âm kim thạch đụng nhau, sau đó mũi tên màu vàng này rơi xuống đất.

Tuy là như thế, mặc dù Tần Phàm không có bị thương, nhưng vẫn cảm thấy trên một mũi tên này mang theo kinh đạo đáng sợ, thậm chí để cho ngực của hắn hiện tại còn mơ hồ có chút khó chịu, như là bị đại chùy va chạm vậy.

- Người này chính là Linh Vũ sư sở trường cung thuật ?

Tần Phàm không khỏi âm thầm khiếp sợ, vừa rồi mũi tên kia mang theo duệ kim chi khí, thập phần Bá Đạo cùng lợi hại, nếu như không phải Tần Phàm có Huyền Vũ chi khí phòng hộ, một mũi tên này xuống, ít nhất cũng phải trọng thương.

- Người này hoàn toàn chính xác đủ đáng sợ đấy, rất biết nắm giữ thời cơ, vậy mà ở thời điểm ta bay lên giữa không trung, bắn ra một mũi tên này, tốc độ nhanh như thế, ta căn bản không có cách nào né tránh.

Tần Phàm cũng âm thầm nghĩ mà sợ, cũng cảm nhận được chỗ khủng bố của sở trường khí thuật này, tốc độ chí thượng còn có coi trọng một kích trí mạng.

Oanh!

Tần Phàm lại hướng về chỗ người kia chém ra một đao, lập tức cây cối trong rừng rậm kia lại ngã xuống một mảng lớn, nhưng người này chỉ là thân hình chớp động, lại trốn qua bên cạnh những cây cối vừa mới ngã đổ kia thoáng một phát.

- Người này hoàn toàn chính xác có chút ý tứ.

Thấy tình cảnh này, Tần Phàm cũng có chút ngoài ý muốn, hắn đoán chừng lực lượng của mũi tên vừa rồi kia một chút, phỏng đoán cho dù có mạnh hơn mấy lần nữa vẫn có thể đủ tiếp được, vì vậy liền không hề để ý đến hắn.

Nhưng thật ra là trong nội tâm hắn tiếc một nhân tài, nổi lên ý mời chào, ý định trước giải quyết những người khác, lại đi chậm rãi đối phó hắn.

Nhìn những người khác vào lúc này đều chậm rãi bao vây tới, Tần Phàm chỉ là bình tĩnh đứng tại nguyên chỗ, khí định thần nhàn, cũng không có hiện lộ ra một vẻ bối rối.

Thân ở trong vòng vây của mấy trăm tên Tiên Thiên Võ sư, có thể mặt không đổi sắc, những mạo hiểm giả kia đối với tâm bình tĩnh của Tần Phàm cũng âm âm giết mình, biểu lộ của mấy đầu linh kia cũng không khỏi càng thêm ngưng trọng lên.

- Những người các ngươi này, ai là đầu lĩnh tổ chức?

Tần Phàm thấy những người này đứng cách mình hơn mười mét, tạo thành một vòng vây, chỉ là trong miệng nhàn nhạt hỏi thăm.

- Tần Phàm, lão phu khuyên ngươi vẫn là ngھềnh cổ chịu chết a, để tránh bị chết khó coi như vậy, ta đáp ứng lưu lại tất cả thi thể của ngươi giao cho Càn Kinh Tần gia.

Đã qua một hồi lâu, mới có một lão giả áo xám mở miệng nói.

- Các ngươi cũng không đi nghe ngóng xem Tần Phàm ta là người nào, ngay cả Huyết Đường Lang bang, thấy trò bang chủ Hứa Du cũng bị ta giết chết, ta sẽ sợ những người các ngươi sao?

Tần Phàm tiếp tục nhàn nhạt nói.

- Tần Phàm, ngươi không cần khẩu xuất cuồng ngôn nhanh như vậy, người trước xem một chút chúng ta ở đây có bao nhiêu người, chúng ta nơi này có năm Linh Vũ sư, hơn 100 Tiên Thiên Võ sư, người mọc cánh cũng khó bay khỏi nơi này.

Lúc này một tên mạo hiểm giả mập lùn âm trầm nói.

- Nếu như ta muốn đi, các ngươi nhiều hơn mấy trăm người nữa, cũng ngăn không được ta.

Tần Phàm không khỏi khẽ cười nói.

Mọc cánh khó bay, nếu như hắh thật muốn đi, Chu Tước chỉ dực vỗ một cái, ở đây không có người nào có thể có thực lực ngăn cản hắh, kể cả tên Linh Vũ sư còn trốn ở trong rừng rậm sở trường cung tiễn kia cũng không được.

- Ha ha, tốt một tiểu tử cuồng vọng, người thực cho rằng giết bang chủ Huyết Đường Lang bang kia là vô địch thiên hạ sao? Không ngại nói cho người biết, dù là Huyết Đường Lang bang bang chủ Hứa Du, trông thấy gia gia ta còn phải gọi một tiếng Hồng gia đây này, tiểu tử ngươi quá không coi ai ra gì, chỉ biết kết cục sẽ thế thảm.

Sau đó lại có một gã lão giả hồng mặt mở miệng nói.

- Vậy vị Hồng gia này có dám cùng ta, một tiểu tử cuồng vọng, hơn nữa không coi ai ra gì này đấu một hồi thử xem hay không?

Tần Phàm có chút mỉm cười, mang theo vẻ đăm chiêu nhìn xem Hồng gia kia.

- Người...

Lão giả mặt hồng kia vừa muốn nói chuyện, nhưng lúc này lão giả áo xám kia đã ngăn hắh lại, chuyển hướng Tần Phàm, không nhanh không chậm nói:

- Tần Phàm, ta thừa nhận ngươi thật sự là một thiên tài hiếm có, niên kỷ như vậy đã tu luyện đến cảnh giới Linh Vũ sư, cho nên chúng ta cũng không dám xem thường ngươi, để tỏ lòng tôn kính đối với ngươi, chúng ta sẽ cùng một chỗ đối phó ngươi.

- Nhiều người như vậy khi dễ ta một thiếu niên mười mấy tuổi, các ngươi cũng đủ vô sỉ đấy.

Tần Phàm lắc đầu nói ra:

- Các ngươi động thủ đi, bất quá đừng trách ta không có nhắc nhở các ngươi, một khi động thủ, trong các ngươi tối thiểu phải chết một nửa người.

Nói đến phần sau, bộ dạng của Tần Phàm đã lạnh dần.

- Ha ha, tiểu tử ngươi đang hù dọa ai?

Lúc này lão giả mặt hồng kia lại cười nói:

- Gia gia của người mỗi một cái đều ăn muối nhiều hơn người ăn cơm đầy, tuy người trang bức rất giống như thật, nhưng nghĩ như vậy là làm ta sợ, không dễ dàng như vậy.

373. Chương 382: Dễ Như Trở Bàn Tay. (2)

Chương 382: Dễ như trở bàn tay. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm;

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Xem ra không giết một ít người, những người này không dễ dàng nghe lời như vậy rồi. Ân, những người này, giết một nửa là đủ rồi.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng.

Ở hắn xem ra, thực lực của những người này đều thập phần không tệ, đều thuộc về cường giả bên trong mạo hiểm giả cùng lục lâm trộm cướp, kỳ thật bọn hắn có thể tụ cùng một chỗ, thật là thập phần không dễ dàng, nếu như là ở địa phương nhỏ như Thanh Thạch trấn vậy, trong bọn họ tùy tiện một cái đều là thực lực không sai biệt lắm, có thể trở thành một đoàn trưởng, tăng thêm hôm nay Ân Thế mạo hiểm đoàn đúng là thời kì cao tốc phát triển.

Cho nên hắn lại nổi lên tâm tư thu phục bọn chúng. Chẳng qua hiện nay xem ra không chán nhiếp bọn họ thoáng một phát, là rất khó nói chuyện tiếp.

- Vị kia là gọi Hồng gia đúng không? Cái kia tốt, hiện tại ta nghiệm chứng một chút, xem đến cùng có phải là ta đang hù dọa người hay không.

Lúc này trên mặt Tần Phàm ôn hòa mà cười nói, sau đó liền thả Hỏa Vân đao trong tay lại trong trữ vật giới chỉ.

- Ha ha, tiểu tử, ngươi là muốn vứt bỏ khí giới đầu hàng sao?

Lão giả mặt hồng kia trông thấy Tần Phàm thu hồi vũ khí, không khỏi vừa cười vừa nói, nhưng ngay khi hắn nói đến một nửa, Tần Phàm đã động, khoảng cách hơn mười mét, thậm chí ngay cả thời gian trong nháy mắt cũng không cần đã đến trước mặt hắn.

- Mọi người mau ra tay!

Lão giả áo xám kia đầu tiên phản ứng đi qua, nhưng cũng bị tốc độ của Tần Phàm làm cho hoảng sợ, lập tức quát to lên.

Oanh ...

Lão giả mặt hồng kia vừa mới muốn chống đỡ, nhưng tay phải của Tần Phàm đã đánh ra một quyền, thẳng tắp đánh vào trước ngực của hắn, tiếp theo trong nháy mắt, cả người hắn bị đánh bay, liên tục đánh vào mấy mạo hiểm giả ở sau lưng hắn, khiến cho phía sau ngã nhào một mảnh.

Cũng vào lúc này, một ít mạo hiểm giả dẫn đầu công kích lúc này kia, lúc này cũng bắn tên rơi vào trên người Tần Phàm, nhưng chỉ thấy áo bào trên người Tần Phàm rung một cái, cũng chỉ có mấy mũi tên của Linh Vũ sư là có thể đánh tới trên người Tần Phàm, mặt khác mũi tên của Tiên Thiên Võ sư toàn bộ đều không có cách nào công phá Huyền Vũ chi khí trên người hắn, đánh ở phía trên giống như đánh vào trên thiết giáp vô cùng cứng rắn, không chỉ không có cách nào tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với Tần Phàm, còn khiến một ít tên lạc bắn chết người của mình.

Dù là mũi tên của Linh Vũ sư công kích rơi vào trên người Tần Phàm, tạo thành tổn thương cũng không phải rất lớn, đối với năng lực thừa nhận kinh khủng của Tần Phàm mà nói, thậm chí cơ hồ có thể không cần tính.

Bất quá, cung thủ Linh Vũ sư trốn ở trong rừng rậm mà Tần Phàm có ý thu phục kia, lúc này lại không có động thủ lần nữa.

Mà mọi người thấy Tần Phàm một quyền liền trực tiếp đánh bay lão giả mặt hồng, trong bọn họ thực lực cơ hồ cao nhất kia, tuy bọn hắn nghe qua Tần Phàm lợi hại, nhưng mắt thấy và tai nghe là hai việc hoàn toàn khác nhau, cho đến hiện tại bọn hắn mới cảm thấy trong nội tâm chấn động, thậm chí có không ít người vốn là ô môn lý đột hạnh mà đến người, đã bắt đầu muốn lui lại.

Bất quá Tần Phàm há sẽ để cho bọn hắn đi dễ dàng như vậy, sau khi một quyền của hắn đánh bay lão giả mặt hồng kia, liền trực tiếp quét ngang một quyền, một loạt người ngã lăn.

BOANG...

Vào lúc này Hỏa Vân đao cũng xuất hiện trên tay lần nữa, trên không trung khê động, hỏa diễm dữ dần bay múa trên không trung, đao khí Bá Đạo bao táp bốn phía, mà Tần Phàm bắt đầu như Sói nhập bầy cừu, dễ như trở bàn tay đại khai sát giới. (.

Lúc này rốt cục trên mặt mọi người đều hoàn toàn biến sắc, bọn hắn nghĩ tới Tần Phàm sẽ rất lợi hại, nếu không bọn hắn cũng sẽ không biết tụ tập lại nhiều cường giả như vậy mới dám đến đây chặn giết, nhưng không có nghĩ đến Tần Phàm lợi hại đến trình độ này, công kích của bọn hắn đánh tới trên người Tần Phàm, cơ hồ không cách nào tạo thành tổn thương, mà công kích của Tần Phàm rơi xuống trên người bọn họ, chỉ cần không phải Linh Vũ sư cảnh giới, lập tức khó thoát khỏi cái chết.

Tần Phàm lợi hại như vậy, con người vốn dĩ như câu chim chết vì thực, nhân chết vì tài, những người này trước khi chết mới hiểu được đạo lý này, cũng biết đích thật là mình đã chọc vào người không nên chọc. Bắt đầu thật sâu hối hận vì lúc trước mình tham niệm rồi.

Ở trong thời gian ngắn này, vài trăm người ở đây đứng như Tần Phàm nói, cơ hồ chết đi một nửa, mà những người khác cũng bắt đầu sợ hãi mà chạy trốn bốn phía.

- Số lượng một nửa đã hoàn thành, người lưu tại nguyên chỗ không giết, kẻ chạy trốn giết không tha.

Vào lúc này trong miệng Tần Phàm lạnh lùng nói, thanh âm truyền vào trong tai những người kia, nhưng một ít người đã bị dọa bể mật vẫn là mất mạng mà chạy trốn, nhưng tốc độ của bọn hắn làm sao có thể bằng Tần Phàm, lại bị Tần Phàm đuổi theo sau giết chết từng cái, lúc này những người khác mới kinh hồn chưa định mà lưu ngay tại chỗ.

Hiện tại cuối cùng bọn hắn cũng biết mình chọc phải người gì rồi, đây chính là ác ma a, người làm sao có thể có khí lực khủng bố như vậy, nước lửa không tổn thương, đao thương bất nhập, bách độc bất xâm.

- Ta nghĩ, hiện tại chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện một chút.

Lúc này trên mặt Tần Phàm mang theo nụ cười ôn hòa nói ra. Nhìn xem nụ cười ôn hòa kia của Tần Phàm, những người này chỉ cảm thấy toàn thân nhịn không được phát run, như là thấy được chuyện đáng sợ nhất thế gian.

Trong lòng của bọn hắn vẫn là vô cùng hoảng sợ, thiếu niên áo xanh nhìn như hòa thiện trước mắt này, duy nhất một lần giết hơn 100 Tiên Thiên Võ sư, sau đó còn có thể coi như là chuyện gì cũng không có phát sinh qua.

Đây chính là hơn 100 Tiên Thiên Võ sư ah, mặc dù bộ phận lớn đều là thông qua phục dụng luyện được đột phá, nhưng cổ thể lực này cũng đã tương đương với một hạ phẩm Chân Vũ thể gia rồi, cứ như vậy bị Tần Phàm không chút do dự giết chết, giống như là thu hoạch buổi rậm, quá kinh khủng.

- Vừa rồi ta đã hảo tâm nhắc nhở qua các ngươi, nhưng các ngươi vẫn khờ dại tin những giải thưởng của Càn Kinh Tần như vậy, chỉ một trăm triệu tiền thưởng mà thôi, đáng giá sao? Cho nên ta mới nhịn không được xuất thủ mà thôi, đối với người bị chết ta tỏ vẻ rất đồng tình, đối với người còn sống ta tỏ vẻ an ủi.

Tần Phàm tiếp tục khê cười nói.

Sau đó hắn đi về phía trước hai bước, đi tới trước mặt hai Linh Vũ sư còn lại là lão giả áo xám cùng mập lùn kia, làm hai người sợ tới mức không khỏi lui hai bước.

- Yên tâm đi, ta nói sẽ không giết các người thì sẽ không giết các người.

Tần Phàm nhàn nhạt nói:

- Kỳ thật đã đến cấp độ như các người, thật sự cảm thấy Kim nguyên còn trọng yếu như vậy sao?

- Những mạo hiểm giả chúng ta không giống Chân Vũ thế gia các người, chúng ta cái gì cũng phải dựa vào chính mình, vũ khí cần phải mua, vũ kỹ cần phải mua, luyện được cũng cần tự mình mua sắm, những cái này đều cần Kim nguyên, Kim nguyên đối với chúng ta mà nói đương nhiên trọng yếu.

Lúc này lão giả mập lùn kia do dự một hồi, sau đó mới cả gan nói ra.

374. Chương 383: Thủ Đoạn. (1)

Chương 383: Thủ đoạn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Người, người đây là ý gì?

Lão giả áo xám kia thì nhíu mày hỏi.

- Các người có lẽ cũng biết Nam Phong Tần gia chúng ta vừa cử hành đấu giá hội a?

Tần Phàm tiếp tục nhàn nhạt nói:

- Đối với chư vị mà nói, đấu được chẳng lẽ không quan trọng bằng Kim nguyên sao?

Nghe thấy Tần Phàm nhắc tới Nam Phong Tần gia cử hành đấu giá hội, lập tức mọi người ở đây lộ ra các loại biểu lộ, có bất đắc dĩ, không cam lòng, có hướng tới, có tham lam...

Về cái đấu được đấu giá hội này, hôm nay đã truyền khắp hơn phân nửa Đại Càn quốc, bọn hắn như thế nào lại không biết, mà đấu giá hội kia có Tam Nguyên Chân Vũ đấu cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đấu càng là trở thành chủ đề để mọi người trà dư tửu hậu nghị luận.

Tam Nguyên Chân Vũ đấu là hi vọng lớn nhất để những người phục dụng luyện được đột phá đến Tiên Thiên Võ sư kia tái tiến một bước, mà Cửu Chuyển Chân Vũ đấu thì là hi vọng để gia tộc cùng hậu đại phồn vinh cùng phát triển lớn nhất!

Tất cả võ giả đều hi vọng mình ở võ đạo có thể càng tiến một bước, tất cả mạo hiểm giả đều hi vọng đời sau của mình phồn vinh hưng thịnh, một ngày kia có thể trở thành Chân Vũ thế gia!

Hai cái hi vọng này, để cho cơ hồ tất cả mọi người ở đây đối với hai chủng đấu được này thêm thường không thôi, nhưng cái giá kinh khủng kia lại để cho bọn hắn chùn bước.

- Càn Kinh Tần gia cho các người bao nhiêu? Một trăm triệu Kim nguyên không?

Ánh mắt của Tần Phàm nhàn nhạt đảo qua toàn trường, sau đó khinh thường mà lớn tiếng nói:

- Các người cũng có thể đi ra ngoài nghe ngóng thoáng một phát, bên ngoài giá Tam Nguyên Chân Vũ đấu là bao nhiêu, giá Cửu Chuyển Chân Vũ đấu lại là bao nhiêu! Một khóa Cửu Chuyển Chân Vũ đấu là giá trị một trăm triệu, hơn nữa là có tiền mà không mua được!

- Mà bây giờ các người đối phó là gia tộc duy nhất trong cả Đại Càn quốc có thể xuất ra Cửu Chuyển Chân Vũ đấu cùng Tam Nguyên Chân Vũ đấu! Các người không cảm giác mình rất ngu xuẩn cùng vô tri sao?

Mọi người đích thật là bị Tần Phàm nói trấn trụ, trước kia bọn hắn không có kịp phản ứng, nhưng hiện tại tưởng tượng quả nhiên là đại đột như heo, một trăm triệu Kim nguyên, nghe hoàn toàn chính xác là rất nhiều, đối với mọi người ở đây, nếu như không có kỳ ngộ gì mà nói, thậm chí cả đời cũng kiếm không được đến số tiền này! Mà bọn hắn kiếm tiền là vì cái gì?

Lúc đó chẳng phải vì mua mua luyện được để đề cao thực lực sao! Mà đối với bên trong bọn hắn mà nói, còn có luyện được gì vượt qua hai chủng đan được nghịch thiên Tam Nguyên Chân Vũ đan cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan này?

Mà có thể lấy ra này hai chủng đan được này, toàn bộ Đại Càn quốc chỉ có gia tộc của thiếu niên trước mặt này!

Đối phó Nam Phong Tần gia, kỳ thật tương đương với đối nghịch cùng chính mình.

Đặc biệt là những người phục dụng luyện được đột phá đạt tới Tiên Thiên Võ sư kia, đây chính là tự cắt đứt võ đạo chi lộ của mình, cho dù bọn hắn có rất nhiều tiền, cũng khó mua được Tam Nguyên Chân Vũ đan này!

- Ta biết rõ có ít người trong các ngươi, kỳ thật là muốn nhân cơ hội này kéo gian hệ với Càn Kinh Tần gia! Nhưng các ngươi thật sự cho rằng Càn Kinh Tần gia kia sẽ để ý tới những tiện mệnh như các ngươi sao?

Tần Phàm lạnh lùng nói:

- Đúng vậy, hiện tại Nam Phong Tần gia ta chỉ là một Cửu phẩm Chân Vũ thể gia, còn so không được với Càn Kinh Tần gia kia, nhưng các ngươi cảm thấy có bao nhiêu Chân Vũ thể gia có tiềm lực vượt qua Nam Phong Tần gia ta? Mà Càn Kinh Tần gia kia có thể cho các ngươi Tam Nguyên Chân Vũ đan cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan sao?

Mọi người vào lúc này cũng không khỏi được hai mắt nhìn nhau, lúc trước bọn hắn khả năng còn không có đoán được tiềm lực của Nam Phong Tần gia, nhưng hôm nay được chứng kiến Tần Phàm lợi hại, bọn hắn biết rõ, ngày khác Nam Phong Tần gia tất nhiên sẽ nhất phi trùng thiên!

Hơn nữa Nam Phong Tần gia còn có át chủ bài lớn nhất, cơ hồ là át chủ bài nắm toàn bộ mạch đập của mạo hiểm giới cùng lục lâm giới... Tam Nguyên Chân Vũ đan cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan!

- Vậy Nam Phong Tần gia ngươi sẽ để ý những tiện mệnh như chúng ta sao?

Lúc này lão giả áo xám kia cũng lạnh lùng nói, làm một Linh Vũ sư mạo hiểm giả nhiều năm, hắn sớm đã quen nhân mạng như cọng rơm cái rác, cũng biết mạng của mình là không đáng tiền cỡ nào.

- Kỳ thật Nam Phong Tần gia ta đã ban bố treo giải thưởng mới nhất, phạm là người có thể giết chết một đệ tử dòng chính của Càn Kinh Tần gia, ban thưởng một khóa Tam Nguyên Chân Vũ đan hoặc là Cửu Chuyển Chân Vũ đan, mà đối với Linh Vũ sư mà nói, chúng ta còn có thể cung cấp Linh Vũ đan cao cấp có thể làm cho Linh Vũ sư dễ dàng một cấp rưỡi cảnh giới.

Sau đó Tần Phàm nhàn nhạt nói.

Tần Phàm vừa nói xong, trong đám người liền nhắc lên sóng to gió lớn, nghe được có thể ban thưởng một khóa Tam Nguyên Chân Vũ đan hoặc là Cửu Chuyển Chân Vũ đan, những người này đều đã tâm động không thôi.

- Càn Kinh Tần gia kia chính là Nhất phẩm Chân Vũ thể gia, làm sao có thể dễ dàng đối phó như vậy.

Nhưng lúc này, lão giả áo xám kia lại tiếp tục nói.

- Vậy ngươi cảm thấy Cửu phẩm Chân Vũ thể gia ta dễ dàng đối phó sao?

Tần Phàm hơi hột nhìn lão giả áo xám, hắn suy đoán lão giả này rất có thể là người cầm đầu lần phục kích này.

Câu nói hơi hột này của Tần Phàm lập tức khiến ở tràng diện lộ ra các loại thần sắc, ngay cả lão giả áo xám kia cũng không khỏi cảm miệng, lúc trước bọn hắn đích thật là cho rằng Cửu phẩm Chân Vũ thể gia tương đối dễ dàng đối phó một ít, nhưng hiện tại xem ra là chưa chắc!

Nếu như chống lại thiếu niên trước mắt này, coi như là đệ nhất cường giả tuổi trẻ của Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương, cũng kém rất xa a!

- Bất quá, nếu như các người thật sự cảm thấy Càn Kinh Tàn gia quá khó đối phó mà nói, kỳ thật ta còn có một lựa chọn khác cung cấp cho các người, đồng dạng có thể đạt được Tam Nguyên Chân Vũ đan cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan.

Tần Phàm thấy đám đông biểu hiện đều thu trong đáy mắt, tiếp tục nhàn nhạt nói.

- Lựa chọn gì?

Lúc này ánh mắt của mọi người toàn bộ đã rơi vào trên người Tần Phàm.

- Phục vụ cho Nam Phong Tàn gia ta năm năm, chỉ cần các người làm ra cống hiến cho Nam Phong Tàn gia chúng ta, Nam Phong Tàn gia ta liền cung cấp cho các người Tam Nguyên Chân Vũ đan hoặc là Cửu Chuyển Chân Vũ đan, thậm chí các người cần đan dược khác, Nam Phong Tàn gia chúng ta cũng có thể cung cấp!

- Đương nhiên, nếu như trong lúc này dám có tâm tư khác, vậy đừng trách Nam Phong Tàn gia ta không khách khí.

Tần Phàm vẫn luôn là ôn hòa nói, nhưng những người ở trong tràng này, vừa rồi đã được chứng kiến Tần Phàm ra tay vô cùng hung ác, lúc này lại không khỏi cảm như hén, cảm giác lưng âm thầm lạnh cả người.

Nói xong, Tần Phàm liền không nói thêm gì nữa, chỉ là chờ những người này tự mình quyết định. Năm năm thời gian, đối với thời gian tu luyện của bọn hắn mà nói, là không dài!

375. Chương 384: Thủ Đoạn. (2)

Chương 384: Thủ đoạn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

Nếu như bỏ qua cơ hội này, có lẽ cả đời bọn hắn cũng không thể đạt được hai chủng đan dược nghịch thiên Cửu Chuyển Chân Vũ đan cùng Tam Nguyên Chân Vũ đan này! Cho nên hắn tin tưởng đại bộ phận những người này sẽ không cự tuyệt dụ hoặc này!

Vào lúc này, tên Linh Vũ sư sở trường cung thuật một mực trốn ở trong rừng cây kia lại ở bên trong đi ra, người này một đầu tóc dài màu đen, sắc mặt lộ ra thập phần tái nhợt, trên lưng vác lấy một cây Trường Cung màu xanh sẫm, đi đi lại lại khí thế rất ổn.

Mà làm Tần Phàm có chút ngoài ý muốn chính là, gã Linh Vũ sư này chỉ khoảng hai mươi tuổi, có thể còn trẻ như vậy đột phá đến cảnh giới này, có thể nhìn ra được thiên phú của người này hết sức kinh người!

Nam tử trẻ tuổi kia chậm rãi đi đến trước mặt Tần Phàm, sắc mặt anh tuấn đậm mạc lộ ra thập phần bình tĩnh, giương mắt nhìn nhìn Tần Phàm, sau đó liền trầm giọng nói:

- Ta nguyện ý đáp ứng điều kiện của người.

- Tên của người là gì?

Tần Phàm thản nhiên nói, lúc này hắn từ trong con người đen nhánh của nam tử trẻ tuổi này thấy được thù hận che dấu, tuy không phải nhằm vào hắn, nhưng hắn biết rõ nam tử này hắn là có mang huyết hải thâm cừu.

- Giang Phong.

Nam tử trẻ tuổi kia đáp.

- Nhưng ta cần không phải hai chủng đan dược này.

- Đan dược gì?

Tần Phàm tiếp tục thản nhiên nói.

- Là đan dược có thể để cho người nhất định đột phá đến Vô Tôn chi cảnh.

Nam tử trẻ tuổi kia lần nữa giương mắt nhìn về phía Tần Phàm, miệng gần từng chữ nói.

- Mười năm.

Tần Phàm cũng nhìn hắn, hời hợt nói.

- Tốt.

Giang Phong kia không có nửa phần do dự, gọn gàng mà linh hoạt đáp ứng, thực lực của hắn bây giờ là Tam cấp Linh Vũ sư, mười năm thời gian này cũng vừa đủ có thể cho hắn đạt tới Linh Vũ sư đỉnh phong, nhưng mà một bước kia, cũng không phải mỗi người đều có thể vượt qua!

Cho dù hắn biết rõ thiên phú của mình không tệ, nhưng đối với cái này lại không có lòng tin tuyệt đối, hơn nữa tự mình thật có thể đột phá, có lẽ cũng phải tốn hao không ít thời gian.

- Đây là một khóa Linh Vũ đan cao cấp, có thể cho người đề thăng một cấp rưỡi cảnh giới, người nuốt nó vào.

Tần Phàm đem một khóa Linh Vũ đan đưa cho Giang Phong, sau đó tiếp tục nhàn nhạt nói ra:

- Có độc, chỉ có ta có thể giải, đến lúc đó ta sẽ cho người giải dược.

Giang Phong này tiếp nhận đan dược, không một chút do dự, trực tiếp nuốt Linh Vũ đan kia vào, sau đó bắt đầu ở trên mặt đất luyện hóa dược lực, cái này lại để cho trong lòng Tần Phàm âm thầm gật đầu, đối với hắn thập phần thưởng thức, tính cách quyết đoán như vậy đích thật là một nhân tài.

- Các người thì sao?

Lúc này Tần Phàm ở giữa sân thản nhiên nhìn qua, cuối cùng rơi vào trên người lão giả áo xám cùng tên mập lùn kia, hiện tại ở giữa sân chỉ có hai người bọn họ là Linh Vũ sư, quyết định của bọn hắn có thể ảnh hưởng rất lớn.

Lúc này lão giả áo xám kia cùng lão giả mập lùn đều là hai mắt ngưng tụ, vừa rồi bọn hắn nhìn xem một khóa Linh Vũ đan kia, mắt đã lộ ra lửa nóng cuồng nhiệt, đây chính là linh đan hàng thật giá thật!

Bọn hắn thậm chí cho tới bây giờ không có cơ hội bá kiến linh đan! Thiếu niên trước mắt này dĩ nhiên nhẹ nhàng lấy ra như vậy!

Bất quá thời điểm nghe được bên trong có độc dược, đã có chút âm thầm sợ hãi, cái kia chính là tương đương đem tánh mạng giao trên tay người khác, cho nên tuy bọn hắn hận không thể lập tức đáp ứng, nhưng vẫn còn có chút do dự.

- Có phải chúng ta cũng có thể đạt được đan dược đột phá đến Vô Tôn chi cảnh không?

Một lát sau, lão giả áo xám kia cắn răng một cái hỏi.

- Thật có lỗi, ta cảm thấy các người không có tiềm lực kia, cho nên ta không thể đáp ứng các người, ta chỉ có thể cho các người một khóa Linh Vũ đan cao cấp hoặc là Cửu Chuyển Chân Vũ đan.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

Lão giả áo xám này không khỏi có chút thất vọng, nhưng hắn cũng biết việc của mình, một bả tuổi rồi mới thật không dễ dàng đột phá đến Linh Vũ sư, muốn đột phá đến Vô Tôn chi cảnh cũng chẳng biết lúc nào ngày nào rồi.

- Đương nhiên, nếu như đến lúc đó biểu hiện của các người hoàn toàn chính xác làm ta thỏa mãn, ta cũng có thể suy nghĩ kỹ thoáng một phát.

Tần Phàm nói tiếp quả thật làm cho bọn hắn âm thầm vui vẻ.

- Tốt, chúng ta đáp ứng gia nhập Nam Phong Tần gia.

Lão giả áo xám cùng lão giả mập lùn kia nhìn nhau rồi nói ra, tuy bọn hắn ưa thích tự do, nhưng hôm nay thịt ở trên thớt gỗ, hơn nữa đan dược của Tần Phàm đối với bọn họ dự hoặc hoàn toàn chính xác là rất lớn, để cho bọn hắn rất khó cự tuyệt.

- Sai rồi, các ngươi không phải gia nhập Nam Phong Tần gia ta, chỉ là phục vụ cho Nam Phong Tần gia ta mà thôi, muốn trở thành một phần tử của Nam Phong Tần gia ta, cái kia còn phải xem công hiến của các ngươi đối với Nam Phong Tần gia ta.

Tần Phàm uốn nắn nói ra, hắn chỉ tính toán trước đem những người này an trí đến trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Trước đó vài ngày, nơi trú quân của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đã di chuyển qua một địa phương tên là Huyết Bộ, thế lực mạo hiểm giả chỗ đó nếu so với Thanh Thạch trấn thì cường hơn rất nhiều, nếu như không phải có Nam Phong Tần gia trợ giúp, thậm chí mạo hiểm đoàn còn suýt nữa đứng chân không vững.

Mà hôm nay có một nhóm người này gia nhập, không thể nghi ngờ sẽ sâu sắc tăng cường thực lực của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Lão giả áo xám cùng mập lùn kia lần nữa lộ ra vẻ do dự. nguồn

- Nếu như không đáp ứng, hiện tại các ngươi có thể đi.

Tần Phàm lộ ra có chút bất mãn mà lạnh lùng nói ra, hai người này so sánh với Giang Phong hoàn toàn chính xác là kém xa.

- Chúng ta đáp ứng.

Thấy Tần Phàm lộ ra thần sắc rất mãn kia, lão giả áo xám cùng mập lùn cũng không khỏi trong nội tâm cả kinh, vội vàng đáp ứng nói.

- Những người khác không muốn làm việc cho Nam Phong Tần gia ta, hiện tại có thể đi ra, ở trong nửa phút.

Tần Phàm lại nhàn nhạt nói.

Nghe thấy lời này của Tần Phàm, những người khác trong sân bắt đầu đấu tranh trong nội tâm, một bên là dự hoặc tăng thực lực lên, một bên là tự do, cuối cùng vẫn có hơn ba mươi người lựa chọn ly khai.

Nhìn xem hơn ba mươi người kia cẩn thận từng li từng tí rút đi, ánh mắt của Tần Phàm đậm đặc.

- Như vậy bắt đầu từ hôm nay, các ngươi thuộc về thế lực của Nam Phong Tần gia ta rồi.

Còn lại chừng một trăm người, hắn nhìn thoáng qua, sau đó Tần Phàm chỉ vào những người rời đi kia, hơi hệt nói:

- Hiện tại cho các ngươi mệnh lệnh thứ nhất, giết chết toàn bộ bọn chúng!

- Tiểu nhân không đi, ta nguyện ý lưu lại...

- Cầu Tần Phàm thiếu gia ột cơ hội lần nữa...

- Tiểu nhân nguyện ý vì thiếu gia hiệu khuyển mã chi lao.

Nghe được Tần Phàm mệnh lệnh này, lưu lại cùng những người rời đi kia đồng loạt thay đổi sắc mặt, mà những người muốn rời khỏi kia, cũng bắt đầu nhao nhao cầu xin tha thứ, tỏ vẻ thần phục.

376. Chương 385: Cường Giả Vô Tôn? (1)

Chương 385: Cường giả Vô Tôn? (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Ta chỉ nói một lần.

Sắc mặt Tần Phàm không thay đổi mà nhàn nhạt nói ra.

- Ah...

Nghe được lời này của Tần Phàm, rất nhanh, tiếng kêu thảm thiết lập tức traten traten vang lên, lại là lão giả áo xám cùng mập lùn thủ xuất thủ trước, bọn hắn có thể đạt tới cảnh giới Linh Vũ sư hôm nay, nhìn quen giết chóc quá nhiều, sẽ không nhân từ nương tay.

Đồng thời bọn hắn cũng minh bạch, nếu như lúc này thật sự không ra tay, Tần Phàm nói không chừng sẽ giết chết tất cả mọi người.

Những Tiên Thiên Võ sư khác cũng rất nhanh phản ứng đi qua, ở thời điểm này cũng tỉnh táo đến tình trạng của mình bây giờ, ở đâu còn dám chần chờ, vội vàng đi theo vọt qua, nhao nhao ra tay.

Rất nhanh, hơn ba mươi người muốn rời khỏi cái kia, cơ hồ không thể làm ra bao nhiêu chống cự, ở trong thời gian cực ngắn toàn bộ bị giết chết, không một ai may mắn thoát khỏi. Tuy những người kia vào lúc này tỏ vẻ lưu lại, nhưng Tần Phàm đã không cho bọn hắn cơ hội.

Sau khi giết chết ba mươi mấy người kia, những người còn lại đều nguyên một đám đứng nguyên tại chỗ, vào lúc này thậm chí không dám nhìn tới Tần Phàm, chỉ là trong nội tâm tâm thần bất định, sợ Tần Phàm đột nhiên đổi ý giết chết tất cả bọn chúng. Hôm nay bọn hắn biết rõ nếu như Tần Phàm muốn giết bọn hắn, bọn hắn cơ hồ là không có sức phản kháng.

Kể cả lão giả áo xám cùng mập lùn kia! Tuy bọn hắn cũng có Linh Vũ sư, nhưng bất luận từ tốc độ, công kích, khí lực, phòng ngự,... các loại phương diện mà nói, đều xa xa không kịp Tần Phàm, cho nên cũng chỉ có thể chờ mệnh lệnh của Tần Phàm, trong nội tâm bắt đầu âm thầm hối hận vì mới vừa rồi mình nói nhiều.

- Tốt rồi, mọi người vất vả.

Tần Phàm mỉm cười, hắn muốn đúng là hiệu quả này, hung hăng chấn nhiếp những dân liều mạng này!

Trong những người này, mặc dù có lợi phía trước, vì đan dược mà gia nhập Ân Thế mạo hiểm đoàn của mình, nhưng hắn vẫn không có thể bảo chứng những người này không tâm hoài quỷ thai, đánh chính là chủ ý khác!

Cho nên hắn cố ý làm ra bộ dạng lãnh khốc vô tình, tư thái tàn nhẫn này, vốn là giết chết một nửa người, sau đó lại giết chết những người có tâm lý may mắn, để những người kia biết rõ ngày sau nếu có phản bội mình, phải suy nghĩ thật kỹ kết cục của những người vừa rồi kia.

Như thế, hắn có thể làm được ân uy đều xem trọng, vừa đám vừa xoa, đám dân liều mạng này mới biết thu liễm, minh bạch nếu thuận theo mình thì có thể như Giang Phong, trực tiếp đạt được đan dược trân quý, mà đặc tội c mình thì chỉ có một con đường chết.

Về phần những người bị chết kia, Tần Phàm cũng không có nhiều thương cảm, dù sao những người này vốn chính là muốn đến giết mình, nếu như thực lực của mình kém cỏi, đã sớm bị bọn hắn giết chết cầm đầu đi nhận lấy tiền thưởng rồi! Bọn hắn đã dám đến giết mình, nên làm xong chuẩn bị mất mạng!

Cái này giống như một ván bài, thắng tự nhiên là thu lợi trở về, thua thì phải trả giá hết thảy! Tần Phàm buông tha bọn hắn xem như bọn hắn gặp may mắn, không buông tha bọn hắn xem như số mệnh đến đây chấm dứt!

- Ta nghĩ mọi người sẽ không trách ta ngoan độc a?

Tần Phàm thấy mục đích đã đạt tới, miệng liền mỉm cười tiếp tục nói.

Tần Phàm mỉm cười này, trải qua một màn vừa rồi kia, ở trong lòng mọi người lộ ra càng thêm khùng bố, trước kia bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, thiếu niên áo xanh nhìn như ôn hòa này sẽ tàn nhẫn như vậy, nói một là một, nói giết liền giết, căn bản không có bất luận chỗ trống thương lượng gì!

Đồng thời bọn hắn cũng nghĩ đến chính mình, nếu như ngày sau có nhị tâm hoặc là muốn nửa đường đào tẩu, cái kia kết cục đoán chừng cũng là độc nhất vô nhị, vì vậy đều nhao nhao tỏ vẻ mình vốn đáng chết, tán dương Tần Phàm rộng lượng.

- Hai vị cũng khổ cực, xem trên người các người cũng bị thương, nơi này có hai khẩu Sinh Cơ Sanh Huyết Đan, đối với thương thế có trợ giúp rất lớn, các người ăn vào đi.

Tuy những người này biểu hiện lộ ra hư giả đi một tí, nhưng Tần Phàm đối với cái này cũng không thêm để ý, chỉ chậm rãi đi đến trước mặt lão giả áo xám cùng mập lùn kia, khẽ cười nói, cũng đem hai khẩu đan dược phân biệt đưa cho bọn hắn.

Thời điểm lão giả áo xám cùng mập lùn kia tiếp nhận Sinh Cơ Sanh Huyết Đan, hai tay rõ ràng run rẩy thoáng một phát, bọn hắn là lần đầu tiên trông thấy đan dược, đích thật là có chút kích động, nhưng đồng thời bọn hắn cũng biết, nuốt Sinh Cơ Sanh Huyết Đan này vào, chẳng khác nào đem tánh mạng giao cho Tần Phàm.

- Đương nhiên, bên trong cũng có độc dược.

Quả nhiên, thanh âm hời hợt của Tần Phàm tiếp tục truyền đến:

- Thời cơ đến, ta sẽ đem Linh Vũ đan cao cấp và giải dược giao cho các người, mà nếu như biểu hiện của các người làm cho ta cảm thấy thoả mãn, nói không chừng cùng như Giang Phong, có lẽ cũng có cơ hội bước vào Võ Tôn chi cảnh.

- Thuộc hạ tên là Dương Trúc, đa tạ Thiếu gia ban thưởng.

Lão giả áo xám kia cắn răng một cái, trực tiếp nuốt Sinh Cơ Sanh Huyết Đan vào trong bụng.

- Thuộc hạ tên là Chu Đông, đa tạ Thiếu gia ban thưởng.

Lão giả mập lùn kia thấy lão giả áo xám đã tỏ thái độ, cũng một bả nuốt đan dược trong tay vào.

- Ha ha, chỉ cần các người trung với Nam Phong Tần gia ta, ngày sau ta tự nhiên sẽ không bạc đãi các người. Việc này xong rồi, các người cùng Giang Phong liền dẫn mọi người tiến về Huyết Đô, tìm một nơi trú quân tên là Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, cái kia là mạo hiểm đoàn của ta, người tìm đoàn trưởng Trần Kỳ, từ nay về sau các người phụ trợ hắn.

Tần Phàm mỉm cười, vỗ bả vai của hai người một cái, phát hiện toàn thân cả hai vẫn còn có chút cứng ngắc, tiếp tục hỏi:

- Không có vấn đề gì chứ?

- Thuộc hạ tuân mệnh.

Dương Trúc cùng Chu Đông lập tức cung kính đáp.

Tần Phàm biết rõ mình muốn hiệu quả đã đạt tới, liền đảo qua mấy Tiên Thiên Võ sư khác, tiếp tục mang theo nụ cười ôn hòa nói ra:

- Về phần các vị huynh đệ khác, chỉ cần ở trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn có chỗ cống hiến, năm năm sau tự nhiên cũng có thể đạt được Tam Nguyên Chân Vũ đan, đương nhiên, mọi người cũng có thể nửa đường ly khai, bất quá cái kia tự nhiên là tổn thất của mọi người.

- Thuộc hạ tất nhiên sẽ toàn tâm phụ trợ Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Mọi người nhao nhao biểu thị ra mình trung thành, về phần phải chăng xuất phát từ chân tâm, lại không thể nào biết đến.

Bất quá Tần Phàm đối với cái này cũng không quá để ở trong lòng, vô luận bọn họ là thật tâm hay không, nhưng hẳn biết rõ trong những người này, không có mấy người có thể ngăn cản được Tam Nguyên Chân Vũ đan cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan hấp dẫn!

Hơn nữa chỉ cần nắm giữ ba gã Linh Vũ sư Giang Phong, Dương Trúc, Chu Đông này, chuyện kế tiếp giao cho bọn họ là được rồi, tin tưởng bọn họ vì suy nghĩ đan được cùng cái mạng nhỏ của mình, nhất định sẽ không dám có lãnh đạm.

377. Chương 386: Cường Giả Vô Tôn? (2)

Chương 386: Cường giả Vô Tôn? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Về phần Giang Phong, lòng mang huyết hải thâm cừu, trong nội tâm đối với tăng thực lực lên thập phần chấp nhất, hẳn phục dụng Linh Vũ đan cao cấp của Tần Phàm, đối với thực lực luyện được của Tần Phàm cũng rõ ràng, vì đột phá đến Vô Tôn, hẳn nhất định sẽ không nửa đường ly khai, bởi vì loại người giống như hắn này, căn bản không có khả năng sẽ tìm đến một luyện đan sư lợi hại như Tần Phàm.

Cho nên, Tần Phàm đối với loại người như Giang Phong này, cũng hiểu rất thấu triệt, biết rõ loại người này làm việc tuyệt sẽ không nuốt lời, đúng là thích hợp trở thành một thanh đao nhọn của Ân Thế mạo hiểm đoàn!

Hắn là cố tình để cho hắn trở thành trợ thủ đắc lực nhất của Trần Kỳ, giúp mình phát triển Ân Thế mạo hiểm đoàn lớn mạnh, trở thành mạo hiểm đoàn mạnh nhất Đại Càn quốc, với tư cách hậu viện mạnh nhất của Nam Phong Tần gia hắn.

Ân Thế mạo hiểm đoàn một mực cao tốc phát triển, nhưng bên trong mạo hiểm đoàn vẫn khuyết thiếu cường giả, Tần Phàm cũng vì chuyện này đau đầu thật lâu, hôm nay rốt cục cơ bản giải quyết, trong nội tâm hẳn cũng không khỏi được ám thử dài một hơi.

Một lát sau, Giang Phong rốt cục cũng luyện hóa được lực hoàn tất. Mọi người cũng có thể cảm giác khí thế trên người hắn đích thật so với trước khi phục dụng Linh Vũ đan cao cấp cường đại thêm không ít, đối với đan được của Tần Phàm càng tin tưởng không nghi ngờ.

- Trong mười năm, ta sẽ nghe theo hết thủy phân phó.

Giang Phong đi tới trước mặt Tần Phàm, nửa quỳ gối ở trước mặt hắn, lời ít mà ý nhiều nói.

- Hôm nay bắt đầu, Giang Phong ngươi, còn có tất cả mọi người ở đây sẽ trở thành một thành viên của Ân Thế mạo hiểm đoàn, ngay hôm nay ngươi liền dẫn tất cả đoàn viên tiến về Huyết Đô, tụ hội với Ân Thế mạo hiểm đoàn, phụ trợ đại lý đoàn trưởng Trần Kỳ, nghe theo hết thủy phân phó của hắn, cho đến khi ta cho ngươi mệnh lệnh mới.

Tần Phàm thu liễm vui vẻ trên mặt, chính thức nói.

Sau đó hắn lại nhìn quanh mọi người, trong miệng lạnh lùng mà tiếp tục nói:

- Ta vô luận các ngươi trước kia là thân phận gì, nhưng trở thành một thành viên của Ân Thế mạo hiểm đoàn ta, phải tuân thủ quy củ của Ân Thế mạo hiểm đoàn! Trên đường các ngươi nghe theo mệnh lệnh của Giang Phong, Dương Trúc cùng Chu Đông, trong đó lại dùng Giang Phong cầm đầu, như có vi phạm, Giang Phong có quyền trực tiếp xử trí!

- Mà sau khi đi tới Huyết Đô, thì hết thủy dựa theo mệnh lệnh của Ân Thế mạo hiểm đoàn làm việc! Vô luận thực lực của các ngươi cao bao nhiêu, đều phải nghe theo mệnh lệnh, nếu không các ngươi chẳng những lấy không được đan dược, hơn nữa, hừ, ta nghĩ không cần ta nhiều lời a.

- Thuộc hạ tuân mệnh.

Lúc này, mọi người ở đâu còn dám có dị nghị. Đừng nói là vì ngày sau có thể đạt được đan dược, cho dù không có đan dược, bọn hắn cũng không có chỗ trống lựa chọn rồi.

- Hiện lại xuất phát!

Tần Phàm nhàn nhạt nói, nói xong liền trực tiếp quay người tiếp tục hướng về Chân Vũ Thánh điện. Có thực lực cường đại như Giang Phong, còn có Dương Trúc cùng Chu Đông là hai người từng trải, cũng không cần hắn nhiều lời, bọn hắn cũng biết nên làm như thế nào.

Trải qua chút sự việc xen giữa trên đường, Tần Phàm cũng lộ ra cẩn thận hơn rất nhiều, tuy lúc này những người đến này không thể tạo thành uy hiếp đối với mình, nhưng hắn không dám cam đoan người đến đằng sau sẽ không càng mạnh, càng khó chơi hơn nữa.

Đồng thời trong lòng của hắn đối với gia tộc cũng càng vi lo lắng, Càn Kinh Tần gia này treo giải thưởng uy lực là có chút vượt qua ngoài dự liệu của hắn, trong khoảng thời gian này, mạo hiểm giới cùng lục lâm giới chạy tới vẫn là thập phần nhiều đấy.

Cho nên thời điểm Tần Phàm đến một thành trì, lập tức tìm được người liên lạc của Ân Thế mạo hiểm đoàn, cáo tri tin tức của nhóm người Giang Phong này về, cũng để cho bọn hắn dẫn theo một phong thư trở lại Nam Phong Tần gia, xin nhờ Cổ Mặc trước không phải ly khai.

Như vậy, trên đường hao phí không ít thời gian.

Ngày hôm nay.

- Đại khái còn khoảng một tiếng đồng hồ, là có thể đến tới Lạc thành đi à nha.

Thời điểm trời sắp về chiều, Tần Phàm nhìn nhìn phương xa, mơ hồ có thể thấy được thành trì cao lớn, trong nội tâm âm thầm đoán chừng, nhưng mà vào lúc này, hắn cảm giác trong lòng của mình truyền đến một ít bất an.

Kỳ thật ngoại trừ ở ngoài Nguyên thành gặp đến đám người phục kích kia, dọc theo con đường này Tần Phàm còn gặp được qua mấy lần tập kích, bất quá đều là tốp năm tốp ba, hoặc là một ít người tự mình là cường giả chạy tới khiêu chiến, nhưng cuối cùng nhất những người này đều đánh giá thấp thực lực của Tần Phàm, đối với hắn tạo thành nguy hiểm không quá lớn.

Nhưng lúc này bất đồng, đó là một loại trực giác gần như bản năng, Tần Phàm đã nhận ra nguy hiểm đang tới gần mình.

- Loại cảm giác này, chẳng lẽ là Cường giả Vô Tôn?

Theo loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, Tần Phàm rốt cục kiềm nén không được nội tâm rung động, tâm bình tĩnh vào lúc này nhận lấy trùng kích mãnh liệt, bắt đầu dao động, trên mặt xuất hiện một tia kinh hoàng.

- Quá mạnh mẽ.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn cảm giác được như là bão tố, một cỗ khí thế vô cùng cường đại từ phía trước hắn phô thiên cái địa mà đến, người chưa đến, nhưng cây cối chung quanh hắn đã bị nhao nhao áp gãy.

- Tần Phàm, không thể tưởng được ngươi còn có thể sống đi đến nơi đây.

Một thanh âm đậm đặc không biết từ nơi nào truyền đến, cũng quanh quẩn trong tai Tần Phàm, để cho hắn cảm giác màng tai ẩn ẩn cũng bị đâm thủng.

Ở dưới khí thế áp bách cực lớn kia, Tần Phàm cảm giác tâm linh phòng ngự của mình sắp bị phá hủy hoàn toàn, tâm bình tĩnh của hắn đã sớm rèn luyện đến lâm nguy không sợ hãi, nhưng mà đột nhiên gặp phải một đại chùy va chạm này, vốn là xuất hiện vết rách, sau đó phát triển trở thành lỗ hổng, càng về sau là muốn phá nát.

Địa phương Tần Phàm đứng, lá cây cùng bùn đất bốn phía bắt đầu bay đầy trời, thật sự là bốn phía chung quanh hắn cũng như nhận lấy áp bách cực lớn, bắt đầu dọc theo địa phương dưới chân kia, chậm rãi lồm xuống dưới.

Cổ khí thể này thật sự là quá kinh khủng. đọc truyện mới nhất tại .

Tần Phàm cố gắng trợn tròn mắt nhìn lại bốn phía, nhưng vẫn nhìn không thấy bóng dáng người tới, người chưa đến, khí thể kia đã đáng sợ như thế, cái kia nếu đợi đến lúc người đến, còn phải như thế nào a?

Vào lúc này hai chân Tần Phàm dùng lực bám vào mặt đất, để ngừa bị cổ khí thể cường đại kia hất bay mình đi, cũng không phải hắn không muốn nhân cơ hội này chạy trốn, mà lúc này hắn cảm giác được cổ khí thể kia áp bách bốn phương tám hướng, lại không biết người nọ dấu ở nơi nào!

- Người này nhất định là Cường giả Vô Tôn không thể nghi ngờ!

Trong nội tâm Tần Phàm chấn động, đem đó hắn được chứng kiến Cổ Mặc ngưng thể, khí thể kia là như thế này không thể sai được, để cho hắn như đặt mình trong sóng to gió lớn, Thái Sơn sụp đổ, tự nhiên trong nội tâm dâng lên một cảm giác không thể chống đỡ.

Cường đại nguyên bĩ!

Xa xa không phải Linh Vũ sư có thể so sánh!

378. Chương 387: Vô Tôn Tần Húc. (1)

Chương 387: Vô Tôn Tần Húc. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••

Dọc theo con đường này, hắn đã từng gặp được một cửu cấp Linh Vũ sư, chỉ có một bước ngắn nữa là thành tựu Vô Tôn, khi đó hắn cũng lâm vào trong khổ chiến, cuối cùng hắn cũng là dựa vào thân thể cường hãn ngành kháng một kích, kết quả bản thân bị trọng thương mới giết chết được người nọ!

Khi đó Tần Phàm ở trên người hắn cũng cảm giác được một khí thể áp bách cường đại, nhưng khí thể khi đó so sánh với khí thể của thần bí nhân hiện tại này, lại căn bản tính toán không được cái gì!

Vào lúc này Tần Phàm cảm nhận được mình cực kỳ nhỏ yếu.

- Cút ra đây cho ta.

Tần Phàm cắn chặt hàm răng, thật vất vả ổn định tâm bình tĩnh của mình, trong tay cầm Hỏa Vân đao, một đao chém vào cuồng vũ.

Lập tức đao khí Bá Đạo cường đại kia hướng về bốn phía bão táp mà ra, đem lá cây cùng mảnh gỗ vụn bay lên bốn phía, hết thảy quấy thành nát bấy!

- Hừ, Tần Phàm tiểu tử, ở trước mặt bản Tôn giả còn dám phản kháng?

Ngay sau đó, lại một cổ khí thể càng cường đại đè xuống, như một cái lao lung, bao vây toàn bộ đao khí Bá Đạo lại, lại hướng về bản thân Tần Phàm áp bách đi.

- Ah...

Tần Phàm bị chính mảnh vỡ đao khí của mình ép tới, trên thân thể càng không ngừng cắt lấy, giống như là cầm một khối thủy tinh đánh tới địch nhân, nhưng lại bị một quyền của địch nhân đánh nát thủy tinh, kết quả mảnh vỡ thủy tinh kia đều bay trở về đâm bị thương bản thân mình.

Khí lực của Tần Phàm là cường đại, nhưng công kích của hắn cũng không yếu, cộng thêm khí thế của thần bí nhân kia áp bách bắn ngược, đạo khí này còn tăng cường thêm vài phần, kết quả bên ngoài thân hắn xuất hiện miệng vết thương rậm rạp chẳng dứt.

Tuy không sâu, nhưng đều đang không ngừng chảy máu ra ngoài, thoát nhìn cực kỳ đáng sợ.

- Tôn giả? Quả nhiên là Vô Tôn!

Tần Phàm nghe thấy người nọ tự xưng là bản Tôn giả, lập tức phản ứng đi qua, khẳng định thân phận của người đến này.

Tại Vũ Thiên đại lục, Vô Tôn được mọi người xưng là Tôn giả, dùng bày ra tôn kính đối với cường giả. Mà người này vừa rồi vền vền là bằng vào khí thế, có thể làm được trói buộc cùng áp bách đối với chính mình, loại năng lực này rõ ràng là bước vào Quy Nguyên chi cảnh, toàn bộ võ khí toàn thân đồng hóa thành nguyên khí, có thể hoàn toàn cấu thông Thiên Địa, mượn Thiên Địa chi khí biến thành thủ đoạn công kích của mình!

Cái này cũng chỉ có thực lực Vô Tôn trở lên mới có thể thi triển!

- Ah...

Tần Phàm lần nữa hô to một tiếng, nguyên võ chi khí toàn thân bạo phát ra, hết sức tranh thoát hồi lung vô hình trói buộc lấy mình kia, sau đó không cam lòng mà rống lớn nói:

- Người đường đường một Vô Tôn, vậy mà tự mình ra tay đối phó một tiểu tử mười mấy tuổi như ta, người không cảm thấy mất mặt sao?

- Hừ, tiểu tử giáo hoạt! Thực lực của người bản Tôn giả sớm đã biết! Người cũng không phải một tiểu tử mười sáu tuổi bình thường, người là rất lợi hại! Dọc theo con đường này, không biết có bao nhiêu Linh Vũ sư chết trên tay của người!

- Cho nên Linh Vũ sư căn bản đã khó có thể đối phó được người, để cho bọn họ tới cũng chỉ là chịu chết mà thôi! Cho nên bản Tôn giả tự mình đối phó người, người nên cảm thấy vinh hạnh!

Thanh âm của thần bí nhân kia vào lúc này nói ra.

- Ha ha, vinh hạnh? Thật sự là chẳng biết xấu hổ! Người chẳng biết xấu hổ như người vậy, không cần đoán cũng biết là đến từ Càn Kinh Tần gia rồi!

- Cái địa phương kia chuyên môn sinh ra một đám người không biết hổ thẹn! Nên người cũng không cần dấu đầu lộ đuôi, đi ra để cho ta vinh hạnh biết một chút về Tôn giả không hề hổ thẹn như người a!

Lúc này trên mặt Tần Phàm cười lạnh nói.

- Tiểu tử, người là đang chọc giận ta! Nếu như là chọc giận một Linh Vũ sư cùng cảnh giới như người, hoàn toàn chính xác có thể sẽ để cho tâm bình tĩnh của hắn thất thủ, cho người chiếm một ít tiện nghi, bất quá chọc giận một Cường giả Vô Tôn, đối với người mà nói, lại không phải là một chuyện tốt, bởi vì cái kia sẽ chỉ làm người chết được nhanh hơn.

Thanh âm của Cường giả Vô Tôn kia nhàn nhạt nói :

- Đã đắc tội Càn Kinh Tần gia chúng ta, hơn nữa còn để cho bản Tôn giả tự mình đến động thủ, tiểu tử người là không thể nào có hi vọng sống sót rồi.

Âm thanh cứng rắn đi xuống, một lão giả một thân áo bào tím liền chậm rãi xuất hiện ở địa phương trước mặt Tần Phàm ước chừng hơn mười mét, sắc mặt Vô Tôn kia đậm đặc, lại thập phần bình tĩnh, tất cả nội khí đều thu liễm rất khá, không có tiết lộ ra một tia.

- Quả nhiên là Càn Kinh Tần gia, không thể tưởng được vậy mà thật sự để cho Cường giả Vô Tôn đến truy sát ta.

Trong nội tâm Tần Phàm khó có thể phát giác mà có chút rung động, sau đó cười lạnh nói:

- Càn Kinh Tần gia người lại để ột Cường giả Võ Tôn đến đuổi giết một Võ Tôn tương lai sẽ tiến vào Chân Vũ thánh địa, người đã biết rõ ta đã là Linh Vũ sư, địa vị trong Chân Vũ Thánh điện người cũng có thể tính tương, chẳng lẽ Càn Kinh Tần gia người không sợ chọc giận Chân Vũ Thánh điện sao?

- Tiểu tử giáo hoạt, không sai, tiềm lực của người cực lớn, chỉ cần đi vào Chân Vũ thánh địa, người chính là một Cường giả Võ Tôn! Bất quá đáng tiếc, người làm một chuyện ngu xuẩn, đó chính là người đồng dạng thiếu chút nữa giết chết một Cường giả Võ Tôn tương lai, cho nên người để cho Càn Kinh Tần gia chúng ta có cơ trực tiếp động thủ đối với người!

Võ Tôn áo bào tím kia nhàn nhạt nói.

- Tần Hạo Dương kia quả nhiên không chết?

Trong tâm Tần Phàm hơi kinh hãi, biết rõ sự tình mình lo lắng rốt cục đã xảy ra.

- Hạo Dương hẳn đồng dạng là tuổi còn trẻ, tiền đồ vô lượng, vậy mà thiếu chút nữa hủy ở trên tay của người! Hơn nữa hiện tại hẳn còn chưa có tỉnh lại! Chỉ là trước khi hôn mê, hẳn nói ra tên của người... Tần Phàm!

- Cho nên người coi như là lợi hại, hôm nay toàn bộ Càn Kinh Tần gia cũng biết người, hơn nữa đều muốn giết người cho thống khoái! Còn có bọn người Tần Ấn, tất cả đều là do người giết chết a! Người đối với Càn Kinh Tần gia ta làm những chuyện này, ta nghĩ đã đầy đủ để cho Càn Kinh Tần gia chúng ta giải thích hết thấy rồi.

Con người củ Võ Tôn áo bào tím kia lạnh lùng nhìn Tần Phàm, ngữ khí cũng so với vừa rồi lạnh hơn một tí.

- Nguyên lai là vẫn còn dư lại một hơi.

Tần Phàm cười lạnh nói:

- Đúng vậy, Tần Hạo Dương đích thật là bị ta đánh chỉ còn lại có một hơi, nhưng lúc trước, Càn Kinh Tần gia các người làm mọi chuyện đối với Nam Phong Tần gia chúng ta, sẽ không có người biết sao?

- Những chuyện khác đều không trọng yếu, chỉ cần biết rằng người cơ hồ giết chết tộc trưởng tương lai của Càn Kinh Tần gia chúng ta, lý do này như vậy là đủ rồi.

Võ Tôn áo bào tím kia đối với những lời nói kia của Tần Phàm tự động loại bỏ:

- Không hổ là Cường giả Võ Tôn, nói ra những lời vô sỉ cũng không đỏ mặt, báỉ phục.

379. Chương 388: Võ Tôn Tần Húc. (2)

Chương 388: Võ Tôn Tần Húc. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Trên mặt Tần Phàm nổi lên một thần sắc trêu tức:

- Bất quá người của Càn Kinh Tần gia các người cũng thật là vô dụng, tuổi trẻ đánh không lại, hôm nay lại để ột lão già đi ra? Thật sự là buồn cười! Bất quá người cho rằng thật sự có thể giết được ta?

- Vô tri tiểu tử, sinh mệnh lưỡi nhất thời là vô dụng đấy.

Võ Tôn áo bào tím kia lại như không có việc gì lắc đầu.

- Lão gia hỏa này thật sự là đủ khó đối phó, da mặt dày giống như tường thành, đã như vậy còn có thể mặt không đổi sắc.

Tần Phàm âm thầm chửi một câu, đồng thời trong lòng của hắn vào lúc này lại không khỏi nghĩ tới Cổ Mặc:

- Nếu như lúc này có lão đầu ở chỗ này thì tốt rồi, ta đánh không lại tối thiểu cũng có thể có lão bảo kê.
- Bất quá đáng tiếc hiện tại Cổ Mặc đã đi, hắn đã chính thức độc lập rồi, hết thảy phải dựa vào chính mình.
- Lão gia hỏa, dám nói ra tên của người không dám, ngày sau ta muốn báo thù cũng dễ tìm một ít.
- Tần Phàm nhìn Vô Tôn áo bào tím kia, lớn tiếng hỏi, nhưng trong lòng thì đang không ngừng xoay chuyển chủ ý.
- Hắn vào lúc này đích thật là có thể trốn vào trong Tạo Hóa Kim Liên, nhưng mà hiện tại thời gian cách khảo hạch gia tộc thăng phẩm kia đã không nhiều lắm rồi! Hơn nữa rất nhanh phải đi vào Chân Vũ thánh địa!
- Nếu như mình núp ở bên trong Tạo Hóa Kim Liên, tuy Vô Tôn áo bào tím này có lẽ khó có thể phá bỏ phòng ngự của nó, nhưng Vô Tôn áo bào tím này một mực canh giữ ở bên cạnh Tạo Hóa Kim Liên này mà nói, như vậy hắn cũng chỉ có thể một mực ở bên trong không đi ra!
- Như vậy rất có thể sẽ bỏ qua khảo hạch gia tộc thăng phẩm a!
- Kỳ thật hắn sợ hơn là bỏ lỡ cơ hội tiến vào Chân Vũ thánh địa! Bởi vì nếu như chỉ bằng vào chính hắn tu luyện mà nói, muốn đột phá đến Vô Tôn chi cảnh kia là không biết năm nào ngày nào!
- Hắn đã đáp ứng Giang Phong, ở trong mười năm sẽ trợ giúp hắn đột phá đến Vô Tôn chi cảnh, nhưng nếu như trong mười năm này chính hắn không đột phá đến Vô Tôn chi cảnh, tự nhiên không có khả năng luyện chế ra đan dược để cho người đột phá đến Vô Tôn chi cảnh.
- Cho nên hắn tốt nhất là phải vào Chân Vũ thánh địa, có thể đào tẩu mà nói tận lực không nên trốn ở bên trong Tạo Hóa Kim Liên. nguồn
- Báo thù? Chỉ sợ người vĩnh viễn cũng không có cơ hội này, bất quá người đã muốn biết, nói cho người biết cũng không sao, bản Tôn giả tên là Tần Húc, chính là tổ phụ của Hạo Dương!
- Nói cách khác người khiến cho bảo bối tôn tử của bản Tôn giả thiếu chút nữa chết đi, người nói người có phải đáng chết hay không.
- Vô Tôn áo bào tím kia lạnh lùng nói, là vì hắn đối với Tần Hạo Dương một mực đều thập phần sủng nịch.
- Nguyên lai là lão Vương bát đản.
- Tần Phàm cười lạnh lạnh nói, vào lúc này hắn nhớ tới một tôn tử khác của Tần Húc là Tần Hạo Bạch kia cũng là mình giết chết, vì vậy không khỏi giễu cợt nói:
- Ta nghĩ nếu như tiểu vương bát đản Tần Hạo Dương kia chết rồi, người cũng nên đoạn tử tuyệt tôn đi à nha?
- Cho người sống tạm bợ cũng đã đủ, là thời điểm người lên đường rồi!
- Tần Húc kia tựa hồ thoáng cái bị nói trúng tâm sự, hắn một mực đều biểu hiện thập phần lạnh nhạt, cũng không khỏi tăng thêm vài phần nộ khí, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.
- Bá Vương đao!
- Tần Phàm đợi đúng là giờ khắc này, tâm bình tĩnh của Tần Húc này có một tia buông lỏng, hắn tự nhiên sẽ nhiều hơn một phần cơ hội, lập tức vào lúc này toàn lực chém ra một đao, lập tức một đạo đao khí hỏa diễm cự đại, phô thiên cái địa lao về phía Tần Húc kia.
- Lá cây cùng mảnh gỗ vụn bay múa nhao nhao, vào lúc này hóa thành hỏa hoa, đại địa một mảnh cháy đen, đao khí Bá Đao xé không khí, tràn ngập toàn bộ không gian!
- Một đao kia của Tần Phàm có thể nói là thanh thế to lớn, là một đao mạnh nhất từ khi hắn lĩnh ngộ Bá Vương đao đến nay!
- Lão gia hỏa, hẹn gặp lại sau, chắc chắn sẽ có một ngày, ta sẽ đến Càn Kinh Tần gia tìm người!

Sau khi chém ra một đao kia, sau lưng hắn lập tức hiện ra hai cánh đỏ rực, sau đó hai chân hắn đạp một cái trên mặt đất, Chu Tước chỉ dực mở ra, cả người bay lên trời.

- Hừ, ngây thơ! Bản Tôn giả sớm biết rõ ngươi có một chiêu này, nhưng ngươi cho rằng ngươi như vậy là có thể đi được sao?

Nhưng vào lúc này Tần Húc kia lại cười lạnh nói, một cái nguyên khí trảo cự đại xuất hiện, sau đó tất cả hỏa diễm đánh tới đều bị ngăn ở bên ngoài, trong tay của hắn xuất hiện một thanh Trường Cung màu đen.

Vèo!

Tiếp theo trong nháy mắt, một đạo lưu quang màu đen quỷ dị, tốc độ bay nhanh vọt tới không trung.

- Cái lão biến thái này!

Nhìn thấy một kích toàn lực của mình cứ như vậy hời hợt bị ngăn trở, trong lòng Tần Phàm không khỏi thầm mắng một tiếng, biết rõ cảnh giới Vô Tôn này quả nhiên không phải Linh Vũ sư có thể so sánh!

Một kích như vậy của hắn, hắn đoán chừng coi như là Linh Vũ sư đỉnh phong cũng phải tránh đi mũi nhọn, nhưng Tần Húc này chỉ là tùy ý khởi động một nguyên khí trảo, liền đánh tất cả công kích thành hư vô.

Cái này cũng chính là chỗ cường đại của Vô Tôn, bản thân có thể trực tiếp câu thông cùng nguyên khí ở giữa thiên địa, có thể tùy ý mượn Thiên Địa nguyên khí với tư cách thủ đoạn phòng ngự và công kích.

Mà không cần như Linh Vũ sư, lo lắng sử dụng hết nguyên vũ chi khí trong cơ thể.

Đương nhiên, căn cứ cảnh giới, trình độ linh ngộ cũng quyết định Vô Tôn có thể sử dụng Thiên Địa tại chỗ nhiều hay ít, có chút Vô Tôn chỉ có thể sử dụng nguyên khí trong phạm vi 10m, nhưng có chút Vô Tôn lại cường đại đến mức huy động nguyên khí trong phạm vi trăm mét, thậm chí ngàn mét!

Cảnh giới Vô Thánh càng không cần phải nói rồi, động một cái là trăm dặm ngàn dặm, mà như Vô Thánh của Càn Kinh Tần gia kia, thậm chí có thể bỏ qua không gian, ở ngoài ngàn dặm cứu đi Tần Hạo Dương, những chuyện này là Tần Phàm bây giờ còn không có khả năng lý giải.

- Cũng là thủ đoạn như vậy, mới xem như phong phạm cường giả.

Đồng thời Tần Phàm đối với cảnh giới Vô Tôn cùng Vô Thánh này, trong nội tâm vô cùng hướng tới, cái loại cường đại bỏ qua hết thảy, không chế hết thảy này, đúng là hắn muốn nhất.

Cho nên hắn càng thêm không thể bỏ qua cơ hội quý giá tiến vào Chân Vũ thánh địa lần này!

Bởi vì nếu như bỏ qua, hắn lại không biết mình khi nào mới có thể đạt tới loại cảnh giới này! Cũng không phải nói tâm bình tĩnh của hắn không đủ cường đại, nhưng trên thực tế hôm nay hắn và những võ giả khác trên Vũ Thiên đại lục, đồng dạng đối với thực lực có chấp nhất truy cầu, hơn nữa hôm nay tình huống của hắn và Nam Phong Tần gia, căn bản không thể cho hắn thông thả mà đi!

Hắn không ngừng thi triển thủ đoạn, đi phát triển cùng nâng cao Ấn Thế mạo hiểm đoàn, kỳ thật là sợ có một ngày Nam Phong Tần gia thật sự sẽ gặp được kiếp nạn, như vậy còn có một thể lực có thể so sánh với Chân Vũ thế gia yểm hộ.

380. Chương 389: Cánh Tay Kỳ Lân Dị Biến.

Chương 389: Cánh tay Kỳ Lân dị biến.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Nói một cách khác, kỳ thật hôm nay Tần Phàm vẫn là cảm giác rất khuyết thiếu an toàn, cho nên hắn rất cần tăng thực lực của mình lên, như vậy trong nội tâm mới cảm thấy an tâm.

Nhưng mà, ngay thời điểm Tần Phàm hắn cho là mình có thể bằng vào Chu Tước chi dực đào tẩu, Tần Húc kia lại lấy ra thanh Trường Cung màu đen quý dị kia, thượng diện có một cổ băng hàn màu sắc trang nhã lập loè, toàn thân lộ ra một cảm giác lực lượng cường đại.

Cường giả Vô Tôn cũng không thể tự do phi hành trên không trung!

Nhưng Tần Húc này lại sớm biết Tần Phàm có năng lực phi hành, cho nên chuẩn bị một thanh Trường Cung cường đại, đúng là dùng cho phòng ngừa Tần Phàm đào thoát, cho nên hắn một mực đều nắm chắc thắng lợi trong tay, không sợ cùng Tần Phàm nói thêm mấy câu.

Vào!

Cảm giác được lưu quang màu đen quý dị kia kích xạ mà đến, Tần Phàm không khỏi hai mắt ngưng tụ, tốc độ của mũi tên này nếu so với tốc độ phi hành của hắn thì nhanh hơn rất nhiều! Đạo lưu quang màu đen kia lập tức liền đi tới trước mặt của hắn, bắn về phía ngực của hắn!

PHỐC!

Một thanh âm va chạm vào thịt vang lên, sắc mặt Tần Phàm lập tức trở nên trắng bệch, là vì né tránh không kịp, bị hắc sắc quang mang kia trực tiếp đánh trúng, Huyền Vũ chi khí giúp hắn triệt tiêu bộ phận lực lượng, nhưng lực lượng còn lại cũng đầy đủ đâm vào người hắn sau nửa phần, máu tươi như mưa rơi trên bầu trời.

Tuy Tần Húc này cũng không phải sở trường cung thuật, nhưng Cường giả Vô Tôn công kích không phải chuyện đùa, hơn nữa thanh Trường Cung kia của hắn, xem xét đã biết rõ không phải mặt hàng bình thường!

Lúc này trong nội tâm của Tần Phàm không khỏi vô cùng trầm trọng, vừa rồi hắn một mực chọc giận Tần Húc, là muốn tìm cơ hội lợi dụng Chu Tước chi dực đào tẩu, nhưng không thể tưởng được Tần Húc này lại sớm có chuẩn bị, hoàn toàn xem thấu ý đồ của hắn, hơn nữa từ đầu đã có ứng đối.

- Lão vương bát đản chết tiệt, nếu như có một ngày rơi vào ta tay, ta nhất định cũng phải cho ngươi ném thử loại tư vị này!

Trong nội tâm Tần Phàm oán hận mà mắng, tuy đã bị thương không nhẹ, nhưng hắn vẫn không dám có một chút lãnh đạm, vội vàng thi triển toàn lực bay về không trung, muốn thoát khỏi phạm vi cường cung này xạ kích.

- Sớm đã nghe đồn tiểu tử ngươi khí lực cường hãn, hôm nay vừa thấy quả nhiên là khác hẳn với thường nhân! Bất quá cây cung trong tay bản Vô Tôn này tên là Xạ Nhật, coi như là ngoài ngàn mét cũng có thể bắn tới! Chính là bản Tôn giả sớm biết tiểu tử ngươi có năng lực phi hành, nên từ Càn Kinh Tần gia đã sớm lấy ra để đối phó ngươi, cho nên tiểu tử ngươi muốn từ phía trên đào tẩu, là đánh sai chú ý rồi!

Trông thấy Tần Phàm ở dưới một mũi tên vậy mà còn chưa có chết, kỳ thật trong lòng Tần Húc cũng âm thầm có chút kinh ngạc, nhưng trong miệng lại không nhanh không chậm mà cười lạnh nói, một đạo lưu quang màu đen khác ở trên Xạ Nhật cung trong tay ngưng tụ thành, tùy thời vọt tới Tần Phàm lần nữa.

- Một Vô Tôn đối phó tiểu tử ta còn phải hao tổn tâm cơ như vậy, như vậy là làm khó con rùa già như ngươi rồi.

Tần Phàm che ngực, trong miệng vẫn là mạnh miệng nói, bất quá trong lòng của hắn biết rõ vừa rồi, từ sức lực của đạo lưu quang màu đen kia tới mà xem, thì Tần Húc nói cũng không phải là hư giả.

Tần Húc này rõ ràng cho thấy còn không thuần thục sử dụng qua Xạ Nhật cung này, cho nên mũi tên thứ nhất kỳ thật chỉ là công kích tính thăm dò, nhưng đã có uy lực như vậy, lúc này lưu quang màu đen ở trong tay hắn thoát nhìn muốn cường hoành hơn rất nhiều, không biết có bao nhiêu khủng bố.

Càng là hướng lên, bởi vì không khí ngăn cản, tốc độ phi hành sẽ càng chậm, Xạ Nhật cung này có thể công kích ngàn mét, như vậy độ cao của Tần Phàm là trong thời gian ngắn không có thể đạt tới!

Nói cách khác muốn dựa vào một mực phi hành hướng lên thoát khỏi phạm vi công kích của Xạ Nhật cung này là không làm được! Mà nếu như bay nhanh về phía trước, càng là không thể nào vượt qua tốc độ của Tần Húc.

Cho nên hôm nay Tần Phàm cũng là thập phần buồn rầu, trong nội tâm càng không ngừng xoay chuyển chủ ý.

- Tiểu tử, bản Vô Tôn đã nói qua, sinh mệnh lưỡi cực nhanh là vô dụng thôi, bản Tôn giả để mắt người như vậy, có lẽ người nên cảm thấy vinh hạnh mới đúng a!

- Người có thể được Càn Kinh Tần gia ta thật tình đối đãi như thế, ở toàn bộ Đại Càn quốc cũng sẽ không nhiều, người một tiểu tử mười mấy tuổi có thể làm được đến trình độ này, người thật sự đáng để kiêu ngạo, đương nhiên đó là kiêu ngạo cuối cùng khi người còn sống.

Vào lúc này Tần Húc kia chỉ là nhàn nhạt nói.

- Con rùa già chết tiệt, ta sớm muộn gì cũng sẽ cho toàn bộ Càn Kinh Tần gia người đều ném thử loại vinh hạnh cùng kiêu ngạo này một chút!

Tần Phàm nghiêng răng nghiêng lợi mắng, nhưng trong lòng lại âm thầm hâm mộ:

- Con rùa già này thật sự là da mặt dày đến tích thủy bất nhập, bất quá Càn Kinh Tần gia này không hổ là nhất phẩm Chân Vũ thế gia, muốn đan dược có đan dược, muốn vũ khí có vũ khí, hoàn toàn chính xác không phải là Nam Phong Tần gia ta có thể so sánh, thanh Xạ Nhật cung này nếu như rơi vào trên tay vô giả sở trường cung thuật, phát huy uy lực nhất định sẽ càng lớn.

Lúc này hắn thấy đã thoát không đi, dứt khoát để thân thể lơ lửng ở giữa không trung, kiên kị mà nhìn lưu quang màu đen sắp phóng ra kia, đồng thời đã bắt đầu lặng lẽ triệu hoán Tạo Hóa Kim Liên trong cơ thể, tùy thời chuẩn bị trốn vào bên trong bảo vệ tánh mạng.

Tuy không muốn bỏ qua cơ hội tiến vào Chân Vũ thánh địa, nhưng đến tình thế trước mắt này, bảo vệ tánh mạng mới là quan trọng nhất.

Bất quá ở trên không trung tiến vào bên trong Tạo Hóa Kim Liên, lại cảm giác thời gian có chút không đủ, cho nên Tần Phàm vẫn là phải trước quay về phía Tần Húc trên mặt đất, cùng hắn dây dưa một phen nữa mới quyết định.

Vèo!

Mà thời điểm Tần Phàm đang cân nhắc, lưu quang màu đen trong tay Tần Húc kia phát ra lần nữa, như là lôi quang thiểm điện, tốc độ bay nhanh, lập tức liền đến trước mặt Tần Phàm, đáng sợ hơn chính là, một mũi tên này lại để cho Tần Phàm cảm giác được không gian chung quanh hắn đều bị phong tỏa, sinh ra một cảm giác căn bản không thể né tránh.

PHỐC!

Cuối cùng Tần Phàm chỉ phải dùng chính cánh tay Kỳ Lân của mình chặn một kích này, lập tức cảm giác được một cỗ lực lượng cường hoành từ cánh tay bắt đầu xâm lấn, lập tức truyền khắp toàn thân của hắn, để cho cả người hắn đều cơ hồ trở nên cứng ngắc lại.

Sau đó thân hình của hắn liền bắt đầu cao tốc mà trụ lạc xuống phía dưới, máu tươi cũng bắt đầu từ trong cánh tay không ngừng tuôn ra, huyết thủy tí tách chảy xuôi, cơ hồ bao trùm cả đầu cánh tay của hắn.

- Ah...

Mà thời điểm đang rơi xuống mặt đất, Tần Phàm phát ra một tiếng kêu đau đớn, bất quá lúc này đây đau đớn lại đến từ cánh tay Kỳ Lân của chính bản thân hắn!

381. Chương 390: Bạo Huyết Kỳ Lân. (1)

Chương 390: Bạo Huyết Kỳ Lân. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tựa hồ có tồn tại huyền diệu nào đó đang không ngừng hấp thu huyết dịch toàn thân của hắn, mà cánh tay phải của hắn vào lúc này vậy mà vền vẹn phồng lớn lên một vòng!

Lộ ra thập phần quỷ dị!

- Tiểu tử, hiện tại ngươi biết cái gì gọi là thiên đường có lối không đi, địa ngục không cửa lại vào đi à nha.

Tần Húc trông thấy Tần Phàm lần nữa rơi xuống trên mặt đất, trong miệng có chút nghiền ngẫm nói. Hôm nay bản thân Tần Phàm đã bị trọng thương, tuy hắn cũng có chút ngoài ý muốn vì sinh mệnh lực ương ngạch của Tần Phàm này, nhưng rơi xuống trên mặt đất, hắn tự tin vô luận Tần Phàm làm như thế nào, cũng không trốn khỏi lòng bàn tay của hắn.

- Con rùa già, đây là ngươi giở trò quỷ?

Lúc này hai mắt của Tần Phàm mở trừng muốn nứt, trên mặt cùng trên thân thể đều nổi gân xanh, hình dạng cực kỳ khủng bố, hắn thống khổ ôm lấy cánh tay phải của mình, hướng về Tần Húc giận dữ hét.

Lúc này Tần Phàm cảm giác được thân thể truyền đến thống khổ, cái trình độ kia thậm chí so với thời điểm hắn luyện hóa Ma chủng còn mạnh hơn rất nhiều!

Phòng ngự tâm bình tĩnh của hắn cũng cơ hồ hoàn toàn bị đánh tan rã, để cho toàn thân của hắn không khỏi lạnh run. Trong lòng của hắn vô cùng phẫn nộ, không thể tưởng được Tần Húc này thật không ngờ ngoan độc, còn muốn dùng dạng này tra tấn mình chứ!

Thời gian dần qua, Tần Phàm cảm giác mình có chút bắt đầu điên cuồng! Tựa hồ muốn mất đi chính mình!

- Tiểu tử, tuy không biết ngươi cố làm ra cái mê hoặc gì, bất quá thoát nhìn bộ dạng ngươi còn rất thống khổ, đã như vậy, không bằng bản Tôn giả liền làm người tốt một lần, hiện tại giúp ngươi chấm dứt loại thống khổ này a.

Lúc này Tần Húc lại nói ra, hắn cũng cảm thấy loại tình huống hiện tại này của Tần Phàm có chút không hiểu thấu.

Bất quá vô luận xảy ra chuyện gì, cũng không có ngăn cản được hắn giết chết Tần Phàm, mặc kệ Tần Phàm thật sự rất thống khổ hay là giả vờ, cái này đều cùng hắn không quan hệ.

- Cái sự tình này không liên quan đến con rùa già kia?

Tần Phàm nghe thấy Tần Húc không thừa nhận, trong lòng cũng cảm thấy sự tình có kỳ quặc, liền nhịn xuống thống khổ gian nan không thuộc về mình kia, tâm thần chìm vào trong cơ thể đi điều tra tình huống của mình. Lúc này, hắn ngay cả lực lượng triệu hồi ra Tạo Hóa Kim Liên cũng không có!

- Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Tâm thần của Tần Phàm vừa tiến vào trong cơ thể, liền phát giác huyết dịch toàn thân của hắn đều hướng về cánh tay phải, càng là không ngừng dưng mãnh lao tới, để cho thân thể của hắn có nhiều chỗ giống như trở nên khô héo vậy, nhưng vào lúc này cánh tay Kỳ Lân lại đang không ngừng trưởng lớn! Giống như tùy thời sẽ bạo tạc nổ tung!

Nhưng cũng vào lúc này!

Tần Phàm đột nhiên cảm giác được Kỳ Lân Ma chủng kia tựa hồ phát ra một tiếng gào thét khuất nhục, để cho cả đầu cánh tay phải của hắn cũng bắt đầu chấn động lên, tựa hồ như có Vạn Thú lao nhanh, cũng như biến cả đang quay cuồng!

Một cỗ lực lượng ở chỗ sâu trong cơ thể, giống như Phiêu Miểu đột nhiên tăng vọt!

Máu tươi toàn thân của hắn cũng ở vào thời điểm này, lần nữa như sóng to gió lớn, vô cùng mãnh liệt mà quay cuồng, càng là có một cỗ lực lượng cường hoành muốn từ cánh tay phải của hắn lao ra!

- Rống...

Tần Phàm rốt cục cũng nhịn không được nữa, phát ra một tiếng kêu đau đớn, nhưng từ trong cổ họng phát ra, lại biến thành tiếng gầm rú như là yêu thú kêu! Sau đó cánh tay Kỳ Lân của Tần Phàm vào lúc này tựa hồ không bị khống chế mà đánh về phía trước một quyền!

Cả đầu cánh tay của hắn cũng bắt đầu bạo liệt mở ra, máu tươi bao táp bốn phía! nguồn

Lập tức, một cỗ khí thế cuồng bạo chưa từng có qua từ trong cơ thể Tần Phàm đột nhiên bộc phát, tiếp theo trong nháy mắt, một đầu hư ảnh huyết sắc Kỳ Lân cực lớn ở chỗ quả đấm của hắn gào thét mà ra!

Từ khi Tần Phàm có được cánh tay Kỳ Lân đến nay, cánh tay phải của hắn chưa từng có chịu qua tổn thương nặng như hôm nay! Cả đầu cánh tay đều trở nên máu tươi đầm đìa, cũng là bởi vì huyết khí này dẫn động, Thủy Kỳ Lân Ma chủng đã xảy ra dị biến!

Biến thành Huyết Kỳ Lân Ma chủng!

Huyết Kỳ Lân này là một loại trạng thái đặc thù của Thủy Kỳ Lân, là trạng thái chỉ ở thời điểm Thủy Kỳ Lân nổi giận hoặc là cơ duyên đặc biệt mới có thể tiến vào, ở dưới loại trạng thái này, Thủy Kỳ Lân sẽ trở nên càng thêm thô bạo cùng hung tàn, đồng thời lực lượng cũng sẽ bạo tăng!

Nghe nói lúc trước thời điểm Thủy Kỳ Lân Ma Tôn cùng Huyền Vũ Ma Tôn đại chiến tranh đoạt khống chế Thủy nguyên, là dùng loại trạng thái này đuổi Huyền Vũ Ma Tôn lên trên bờ.

Về phần Thủy Kỳ Lân Ma chủng này cũng có thể biến hóa thành Huyết Kỳ Lân Ma chủng, đây cũng là ngay cả Tần Phàm cùng Cổ Mặc cũng không ngờ qua.

Vừa rồi Thủy Kỳ Lân Ma chủng này biến thành cánh tay Kỳ Lân, nhận lấy tổn thương cường độ cao, máu tươi đầm đìa, lại không cẩn thận kích phát huyết mạch Huyết Kỳ Lân ẩn núp này, tiến tới để cho cánh tay Kỳ Lân này tiến hóa thành cánh tay Huyết Kỳ Lân, bộc phát ra uy lực cường đại vượt quá tưởng tượng.

Mà Tần Phàm lúc này, hai mắt nộ trùng, tựa hồ muốn từ trong hốc mắt xông ra ngoài, khuôn mặt lộ ra thập phần dữ tợn khủng bố, khí tức thô bạo trên người kia như là một con yêu thú, cả người cũng đã lâm vào bên trong trạng thái điên cuồng, ở phía dưới đau đớn giống như tra tấn kia, tâm bình tĩnh một mực bảo vệ chặt lấy cũng đã đánh mất.

Nếu như bây giờ Cổ Mặc đang ở đây, nhất định có thể nhìn ra Tần Phàm là bị lệ khí ẩn núp trong Ma chủng ảnh hưởng tới.

Tuy ở thời điểm luyện hóa Ma chủng, Tần Phàm đã luyện hóa toàn bộ lệ khí trong Ma chủng, nhưng dù sao Ma chủng cũng là đại hung chi vật, lệ khí của nó cho dù chỉ còn thừa lại một tia, nhưng mà tùy thời đều bị dẫn động lần nữa, như núi lửa đồng dạng bạo phát đi ra lần nữa.

Tựa hồ là Kỳ Lân Ma chủng kia vào lúc này bị kích phát ra bản năng nguyên thủy nhất, huyết hồn Kỳ Lân bị vây ở chỗ sâu trong Ma chủng kia bị kích phát! Vào lúc này trên người Tần Phàm xuất hiện khí tức cường đại của Viễn Cổ Thủy Kỳ Lân Ma Tôn, hơn nữa là Huyết Kỳ Lân Ma Tôn ở trạng thái nhất thô bạo!

Cổ khí tức cường đại này vừa tràn ra, lại để cho Tần Húc ở đối diện vào lúc này cũng không khỏi âm thầm động dung, vào lúc này tuy hắn cũng không biết trên người Tần Phàm đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng lại cảm giác được một đầu hư ảnh Kỳ Lân huyết sắc hướng về chính mình gào thét mà đến kia, toàn thân từ một cỗ kinh khí vô cùng hung hãn cường hoành tạo thành, tựa hồ tùy thời đều có thể thôn phệ hắn!

Một cỗ khí thế cường đại này, cho dù Tần Húc thân là Cường giả Võ Tôn, vào lúc này cũng không dám có một chút coi thường, thậm chí trên mặt của hắn xuất hiện vẻ kiêng kỵ mà không biết bao lâu không có xuất hiện qua!

Vậy mà để ột Cường giả Võ Tôn kiêng kỵ!

382. Chương 391: Bạo Huyết Kỳ Lân. (2)

Chương 391: Bạo Huyết Kỳ Lân. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Nếu như Tần Phàm là ở trạng thái thanh tỉnh, nói không chừng sẽ vì thế cảm thấy có chút phần chán, nhưng lúc này cả người Tần Phàm đã bị khí tức hung hãn của Thủy Kỳ Lân Ma chủng, hoặc là nói khí tức Huyết Kỳ Lân Ma chủng đã biến dị xâm chiếm, tiến nhập một loại trạng thái điên cuồng vong ngã!

Ý chí của hắn cùng thân thể bị cảm giác đau đớn vô tận giày vò, đến nay còn không có khôi phục lại! Nói cách khác, hiện tại toàn thân của hắn có khí lực cường đại lưu chuyển, nhưng Tần Phàm lại không thể khống chế toàn bộ chúng.

Oanh! . . .

Mà vào lúc này, đầu Huyết Kỳ Lân hư ảnh kia rốt cục đập lấy phía trên nguyên khí tráo cực lớn kia của Tần Húc, trận trận huyết hoa ở phía trên bay tung tóe, đồng thời nguyên khí tráo kia cũng xảy ra chấn động kịch liệt, tựa hồ tùy thời sẽ vỡ tan không còn một mảnh!

Một đầu hư ảnh Huyết Kỳ Lân này công kích, vậy mà cường đại như vậy!

Theo Kỳ Lân huyết hồn này kích phát cánh tay Kỳ Lân của Tần Phàm, uy lực vậy mà trọn vẹn tăng cường mười mấy lần! Khí lực cường đại kia không ngừng trùng kích, tựa hồ thật sự có một đầu Viễn Cổ Kỳ Lân thú toàn thân là huyết đang nổi giận gầm thét, kinh khí Kỳ Lân kia cùng nguyên khí tráo đụng nhau, phát ra thanh âm bén nhọn, để cho người nghe thấy cũng không khỏi động dung.

Bành!

Bạo Huyết Kỳ Lân này cùng nguyên khí tráo kia đại khái giằng co thời gian hai cái hô hấp, đột nhiên nguyên khí tráo phát ra một tiếng thanh âm bạo phá, sau đó Huyết Kỳ Lân hư ảnh kia hung hăng đâm vào trên người Võ Tôn Tần Húc!

Vào lúc này Tần Húc thoáng chốc thay đổi sắc mặt, rốt cuộc khó phục hồi bộ dạng bình tĩnh thông dong vừa rồi kia, hắn cảm giác được mỗi một đạo huyết khí phía trên Huyết Kỳ Lân hư ảnh này, đều ẩn chứa lấy năng lượng vô cùng cường hoành, cỗ năng lượng này thậm chí đủ để đối địch cùng Cường giả Võ Tôn .

Khiến cho hắn cũng không khỏi không vận chuyển kinh khí toàn thân, có chút gian nan ngăn cản.

- Ah...

Nhưng cũng vào lúc này, tựa hồ Tần Phàm rốt cục cũng khôi phục lại thanh minh, bắt đầu chậm rãi đi khống chế thân thể của mình lần nữa, cũng may mắn là tinh thần ý chí của hắn trải qua quá nhiều lần tôi luyện, hôm nay đã trở nên vô cùng ngưng thực, cho nên mới có thể ở thời điểm này lần nữa tìm về chính mình.

Bất quá hắn vừa khôi phục năng lực hành động của mình, lập tức liền phát hiện huyết dịch toàn thân của mình trở nên cực kỳ khô héo, thậm chí cả người hắn cũng khó có thể đứng vững, suy yếu đến mức muốn té trên mặt đất.

Cái này làm hắn sợ tới mức trong lòng không khỏi kinh hãi, bất quá may mắn trên người hắn chuẩn bị đại lượng đan dược, vào lúc này kinh nghi bất loạn, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khóa Sinh Cơ Tạo Huyết Đan nuốt vào.

Công hiệu của Sinh Cơ Tạo Huyết Đan này đúng là dùng cho tạo huyết, đối với người bị thương mất máu quá nhiều có hiệu quả rất tốt, sau khi Tần Phàm nuốt vào một khóa, vẫn cảm thấy tốc độ hồi phục máu không đủ nhanh, liền lập tức lại nuốt vào một khóa.

Hôm nay tất cả huyết dịch trong thân thể của hắc cơ hồ khô héo, nhưng lại không cần lo lắng sẽ bị huyết dịch mới tạo ra trùng kích thân thể sắp chống đỡ không nổi kia.

Hơn nữa hắc vào lúc này, cũng cảm thấy cánh tay phải của mình truyền đến phản ứng dị thường, cánh tay Kỳ Lân kia tựa hồ là khát vọng máu tươi, huyết dịch mới tạo ra rất nhanh liền bị cánh tay Kỳ Lân kia hấp dẫn.

Cũng là tới đồng thời, trong cánh tay Kỳ Lân cũng truyền đến một ít cảm giác đốn ngộ huyền diệu, để cho hắc ở trong thời gian ngắn đại khái đã minh bạch đến cánh tay Kỳ Lân của mình đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra.

Mà sau khi biết rõ Thủy Kỳ Lân Ma chủng kia vào lúc này biến dị thành Huyết Kỳ Lân Ma chủng, trên mặt Tần Phàm không khỏi có chút co lại, hiện ra thần sắc phức tạp.

Không sai, cánh tay Huyết Kỳ Lân này đích thật là uy lực tăng cường rất lớn rồi, nhưng đồng thời tác dụng phụ của đau nhức kịch liệt cùng huyết dịch toàn thân bị tháo nước kia mang đến cũng là cực kỳ khủng bố, để cho hắc âm thầm kinh hãi, như vậy một cái không cẩn thận, đó là tùy thời cũng có thể chết đấy!

Nói cách khác, đây là một phương thức dốc sức liều mạng! Dùng tánh mạng của mình với tư cách tiền đặt cược đi đổi lấy lực lượng cường đại!

- Hừ!

Mà đang ở thời điểm Tần Phàm cố gắng tiêu hóa lấy cảm giác đốn ngộ huyền diệu từ trong cánh tay Kỳ Lân truyền đến kia, Tần Húc ở đối diện lại truyền đến một tiếng hừ lạnh, sau đó hắc liền trông thấy Tần Húc vậy mà không dám cùng hư ảnh Huyết Kỳ Lân kia tiến hành lực lượng giác đấu, chỉ là hai chân đạp mạnh trên mặt đất, thân hình nhanh chóng thối lui mấy trượng xa.

Oanh!

Bởi vì hư ảnh Huyết Kỳ Lân kia đã mất đi không chế, hôm nay lại mất đi mục tiêu chống đỡ, lực lượng bị Tần Húc khe khai mở, liền trực tiếp đâm vào trên mặt đất, ngay chỗ đứng nguyên lai của Tần Húc.

Lập tức một tiếng nổ vang cực lớn truyền đến, huyết khí như thủy triều sóng biển trùng kích về tứ phương mà đi, mặt đất lập tức xuất hiện một hố to cực lớn, huyết dịch nhanh chóng lan tràn, trên mặt đất kết xuất một tầng huyết sắc băng tinh! truyện copy từ

Chỉ một thoáng, trong phiến Thiên Địa này, độ ẩm bỗng nhiên giảm xuống rất nhiều!

Tần Húc cũng liên tục lui về phía sau mấy bước, lúc này mới hoàn toàn tránh được dư âm ảnh hưởng còn lại của hư ảnh Huyết Kỳ Lân bạo tạc mang đến năng lượng cường đại, lúc hắc ngẩng đầu lên, tóc tai rối loạn, quần áo rách rưới, đường đường một gã Cường giả Võ Tôn, vậy mà lộ ra có vài phần chật vật!

Vào lúc này Tần Phàm cũng bị thanh thế bạo tạc vô cùng to lớn kia, bị đánh thức từ trong cảm ngộ, khi thấy bộ dáng của Tần Húc, hắc cũng không khỏi khẽ giật mình, đối với uy lực cường hoành của Bạo Huyết Kỳ Lân này cảm thấy chấn kinh.

Bạo Huyết Kỳ Lân, đúng là danh tự của hư ảnh Huyết Kỳ Lân mà vừa rồi Tần Phàm từ trong cảm ngộ biết được, kia là dùng một thân huyết dịch làm đại giá, triệu hồi Bạo Huyết Kỳ Lân thức tỉnh công kích!

PHỐC.

Càng làm cho Tần Phàm cảm thấy trọn mắt há hốc mồm chính là, trong nháy mắt tiếp theo, trên khóe miệng Tần Húc nhện không được phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt không thôi!

Cường giả Võ Tôn Tần Húc bị thương!

Một chiêu Bạo Huyết Kỳ Lân này, vậy mà có thể làm cho Cường giả Võ Tôn bị thương! Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi chấn phần! Cho tới nay, Linh Vũ sư chi cảnh cùng Võ Tôn chi cảnh tầm đó đều cách nhau một cái hào rộng cực lớn, căn bản không cách nào vượt qua!

Nhưng hiện tại hắc dùng cảnh giới Linh Vũ sư, vậy mà kích thương Cường giả Võ Tôn!

Cái này thật sự là có chút khó tin!

Hơn nữa vừa rồi một chiêu này vẫn là thời điểm hấn không bị khống chế phát ra, nếu như là hấn ở trạng thái thanh tỉnh, hảo hảo nắm giữ cổ lực lượng cường đại này, như vậy hấn phát huy uy lực sẽ càng thêm khủng bố!

Bất quá nghĩ đến điều kiện hà khắc cùng tác dụng phụ khủng bố khi kích phát Bạo Huyết Kỳ Lân này, nương theo thống khổ còn hơn cả luyện hóa Ma chủng kia, lúc này lại nuốt vài viên Sinh Cơ Tạo Huyết Đan vẫn chưa hoàn toàn khôi phục thân thể, Tần Phàm lại không khỏi nở nụ cười khổ.

383. Chương 392: Thánh Điện Can Thiệp. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 392: Thánh điện can thiệp. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ngày sau muốn thường sử dụng một chiêu này là không thể nào, chỉ có thể với tư cách át chủ bài bảo vệ tánh mạng.

- Tần Phàm! Không thể tưởng được tiểu tử vô liêm sỉ ngươi lại có một chiêu độc sức liều mạng này! Tốt, tốt! Toàn bộ Càn Kinh Tần gia ta đều xem thường ngươi rồi! Ngươi lại có thể làm cho bản Tôn giả bị thương! Cái này là vài chục năm nay, ngươi là người thứ nhất!

Vào lúc này ánh mắt Tần Húc độc ác mà nhìn Tần Phàm cảm thụ được thương thế thể nội, hấn cũng không khỏi có chút nổi giận!

Hấn đường đường là một Cường giả Vô Tôn, đuổi giết một tiểu tử mười mấy tuổi, vốn đã xem như rơi xuống tầm thường, hôm nay lại ở trên tay tiểu tử này bị thương! Vấn đề này nếu như truyền đi, mặt mũi của Tần Húc hấn phải bỏ ở đâu a!

- Cảm ơn lão vương bát đần ngươi khen ngợi, nếu như ngươi còn cảm thấy chưa đủ, tiểu tử ta còn có thể cho ngươi thử mười lần tám lần, tiểu tử ta cái khác không nhiều, nhưng máu thì không thiếu.

Một bên chịu được thân thể truyền đến thống khổ kịch liệt, Tần Phàm ngoài miệng vẫn là khẩu khí cứng rắn nói ra, sau đó còn bày ra tư thế tựa như lại bỏ một khóa Sinh Cơ Tạo Huyết Đan vào trong miệng.

Nhưng trên thực tế, dùng thân thể của hấn hôm nay đã là nỗ lực hết đà, hấn ở đâu dám tái sử dụng Bạo Huyết Kỳ Lân, hôm nay hấn đã cố gắng đè nén khí tức của Huyết Kỳ Lân trong thể nội xuống, để cho cánh tay Kỳ Lân khôi phục trạng thái như cũ.

Nếu không lại tiếp tục như vậy, sợ là chưa đánh được người khác, trước hết đã phát nổ chính mình rồi.

- Tiểu tử, ngươi cũng không cần khẩu khí cứng ngắc, dùng trạng thái của ngươi bây giờ, còn muốn dùng lại một chiêu vừa rồi như vậy?

Nhưng Tần Húc lại liếc mắt nhìn thấu Tần Phàm, miệng lạnh lùng nói, bất quá trong lòng hấn đối với một chiêu vừa rồi kia có chút kiêng kị, cũng không có lập tức tiến công.

- Có phải khẩu khí cứng rắn hay không, ngươi lại đến thử xem liền biết.

Tần Phàm ra vẻ nhẹ nhàng nói, sau đó còn làm ra một bộ thâm vận kinh khí, bộ dạng tựa hồ sẽ lập tức tiến công.

- Tốt! Tiểu tử đáng giận, hiện tại bản Tôn giả sẽ tới lấy cái mạng nhỏ của ngươi!

Vào lúc này trong nội tâm Tần Húc đã cho rằng Tần Phàm là phô trương thanh thế, liền bắt đầu khống chế lấy nguyên khí bốn phía, hướng Tần Phàm áp bách đi qua.

- Cho dù chết cũng phải lấy cái mạng của ngươi bồi vào!

Tần Phàm vẫn là trấn định nói, sau đó còn giả vờ giả vệt một quyền đánh về phía trước!

Nhưng vào lúc này, Tần Húc lại đột nhiên cảm thấy linh khí chung quanh biến hóa dị thường, lập tức không khỏi sắc mặt hơi đổi, hoài nghi mình phán đoán sai lầm, vội vàng khống chế lấy khí lực bốn phía, ở bốn phía quanh người mình, tạo thành một nguyên khí trảo.

Bồng!

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, Bạo Huyết Kỳ Lân không có xuất hiện, ở trước người Tần Phàm lại đột nhiên xuất hiện một toà sen màu vàng cao cỡ nửa người, kim quang sáng chói, vàng sáng bắn ra bốn phía, sáng ngời đến làm cho người không thể nhìn thẳng!

- Lão vương bát đần, tạm biệt rồi!

Tần Phàm một cước bước vào bên trong Tạo Hóa Kim Liên, cánh hoa khép lại, thanh âm mới truyền đến trong tai Tần Húc.

- Tạo Hóa Kim Liên!

Trông thấy toà sen màu vàng kia đột nhiên xuất hiện, Tần Húc không khỏi kinh ngạc mà mở to hai mắt, hắn sống gần trăm tuổi, còn là lần đầu tiên trông thấy Tạo Hóa Kim Liên, nhưng mà từng nghe qua đủ loại thần kỳ của Tạo Hóa Kim Liên này.

Trong đó cánh của hoa sen này vô cùng cứng rắn, nghe nói chỉ có Vô Thánh cường giả mới có thể đánh vỡ!

- Vốn là có năng lực phi hành mà chỉ có cảnh giới Vô Thánh mới có thể có, sau đó còn có được thủ đoạn công kích biến thái như Bạo Huyết Kỳ Lân, hôm nay lại có pháp bảo bảo vệ tánh mạng nghịch thiên như Tạo Hóa Kim Liên!

Trong nội tâm Tần Húc cũng không khỏi rung động, thật không ngờ át chủ bài của Tần Phàm sẽ tầng tầng lớp lớp như thế!

- Nhưng tại sao tiểu tử này có thể mang Tạo Hóa Kim Liên ở trên thân thể?

Đồng thời Tần Húc cũng có chút ít nghi ngờ, hắn biết rõ Tạo Hóa Kim Liên chỉ sinh trưởng ở một ít ao hồ che giấu, hơn nữa ngoại trừ thời gian nở rộ, thời gian khác thường đều biến hóa vị trí.

Hơn nữa Tạo Hóa Kim Liên này không rễ không thân, nhưng một khi tiếp xúc đến nguồn nước hoặc là mặt đất sẽ đâm tới mà sinh căn, chăm chú bám lấy, là không thể nào mang đi!

Tần Phàm có thể tìm được Tạo Hóa Kim Liên, đã để cho Tần Húc cảm thấy vận khí hắn còn hơn tạo hóa nữa, nhưng hôm nay hắn lại có thể mang nó ở trên thân thể!

- Chẳng lẽ tiểu tử này đã luyện hóa được Tạo Hóa Kim Liên?

Một lát sau, nghĩ đến loại khả năng kia, Tần Húc lần nữa chấn kinh rồi, hắn nghe nói qua có một ít bí pháp có thể luyện hóa thiên tài địa bảo, nhưng độ khó hắn cũng rất tinh tường!

Muốn luyện hóa Tạo Hóa Kim Liên này, vận khí cùng nghị lực thiếu một thứ cũng không được! Tần Phàm có thể luyện hóa Tạo Hóa Kim Liên này, vậy thì đại biểu cho vận khí của hắn nghịch thiên, nghị lực kinh người!

- Tiểu tử này thật sự là quá kinh khủng! Tuyệt đối giữ lại không được!

Trong nội tâm Tần Húc hiện lên tràng cảnh lúc trước cháu của hắn Tần Hạo Dương phát hiện Tần Phàm, liền nói ra cách nghĩ như vậy, nhưng thực lực cùng tiềm lực của Tần Phàm lại một lần nữa vượt ra khỏi hắn và toàn bộ Càn Kinh Tần gia đoán chừng.

Hắn biết rõ nếu như tùy ý để cho Tần Phàm phát triển xuống dưới như thế, đối với Càn Kinh Tần gia hắn tuyệt đối là một ác mộng!

Tần Phàm này phải chết!

Bất luận phải trả một cái giá lớn nào, cũng phải giết chết hắn!

Trong nội tâm Tần Húc không ngừng bắt đầu khởi động lấy ý nghĩ này, hắc thân là Cường giả Vô Tôn, nhìn thấy Tần Phàm yêu nghiệt, lúc này cũng không cách nào bảo trì tâm cảnh bình tĩnh rồi! Trong nội tâm đối với Tần Phàm là sát ý ngập trời!

Sau khi kịp phản ứng, lập tức đem hết toàn lực công kích về Tào Hóa Kim Liên kia, phía trên phát ra tiếng nổ cực lớn, bùn đất bốn phía bay lên, thậm chí sụp đổ, nhưng lúc này cánh hoa của Tào Hóa Kim Liên đã hoàn toàn đóng cửa, cho dù hắc dùng hết tất cả thủ đoạn, thực sự cũng không cách nào phá vỡ nó.

Mà sau khi Tần Phàm tiến nhập trong không gian kim liên, lập tức uống một khẩu Phục Xuân Đan để chữa trị thân thể cùng linh hồn đang bị tàn phá của hắc, hôm nay hắc là bị thương rất nặng!

Trong đó có chỗ bị Tần Húc kích thương, đồng thời cũng có bởi vì kích phát huyết mạch Huyết Kỳ Lân cùng sử dụng Bạo Huyết Kỳ Lân tạo thành!

Vừa rồi hắc chỉ là gương chống đỡ, kỳ thật đã sớm không cách nào duy trì, nên sau khi lừa gạt được Tần Húc, lập tức liền trốn vào trong không gian Tào Hóa Kim Liên.

- Đáng tiếc hiện tại ta vẫn không thể biến Tào Hóa Kim Liên này trở nên càng nhỏ đi một chút, nếu như có thể biến Tào Hóa Kim Liên nhỏ thành bụi bậm, lại chôn ở trong đất bùn, Tần Húc này muốn phát hiện ta cũng sẽ rất gian nan, ta muốn chạy trốn tự nhiên cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

384. Chương 393: Thánh Điện Can Thiệp. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 393: Thánh điện can thiệp. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Trong nội tâm Tần Phàm không không tiếc nuôi mà thầm nghĩ, lúc này hắc có thể phát hiện Tần Húc kia một mực chờ ở bên ngoài Tào Hóa Kim Liên, ngẫu nhiên còn sử dụng vũ kỹ lợi hại oanh kích cánh hoa sen.

Bất quá may mắn thực lực của Tần Húc còn chưa đủ để tạo thành phá hư cho Tào Hóa Kim Liên, Tần Phàm chỉ là ngẫu nhiên cảm giác được Tào Hóa Kim Liên có chút chấn động mà thôi, để giảm bớt dư uy chấn động kia, Tần Phàm lại để Tào Hóa Kim Liên này biến thành cao nửa tòa lâu.

Tào Hóa Kim Liên này đột nhiên biến lớn ngược lại là làm Tần Húc càng thêm hoảng sợ, thiếu chút nữa bị hoa sen đột nhiên trương lớn đánh ngã, trông thấy cái này đường đường là Vô Tôn lại lộ ra bộ dáng buồn cười như vậy, Tần Phàm không khỏi lộ ra mỉm cười, tâm tình cũng khá hơn một chút, bắt đầu suy nghĩ đường ra của mình.

- Nghe lão đầu nói đã đạt tới cảnh giới Vô Tôn, cho dù không ăn không uống mấy tháng cũng sẽ không có chuyện gì, mà bây giờ Tần Húc này đối với ta hận thấu xương, tuyệt đối sẽ không dễ dàng ly khai!

Trong nội tâm Tần Phàm thầm nghĩ, cũng không khỏi âm thầm nhíu mày.

Hôm nay thời gian cách gia tộc khảo hạch thăng phẩm đã thừa không đến một tháng rồi, một tháng này cho dù Tần Phàm điều chỉnh thời gian trong không gian Tào Hóa Kim Liên đến gấp 10 lần, cũng chỉ là chưa đủ một năm thời gian.

Mà không có đan dược phụ trợ, một năm thời gian này thậm chí còn không đủ hắc đề thăng một cấp!

Hắc hôm nay thực lực là Tam cấp Linh Vũ sư, cho dù đến lúc đó đột phá đến tứ cấp Linh Vũ sư, lại phục dụng Tăng Khí đan, cộng với Bạo Huyết Kỳ Lân, muốn kích thương Tần Húc còn có chút khả năng, nhưng muốn đánh bại Vô Tôn này là hoàn toàn không có khả năng!

Linh Vũ sư cùng Vô Tôn chênh lệch vẫn là quá lớn!

Hết lần này tới lần khác dùng trình độ cừu hận của Tần Húc bây giờ đối với Tần Phàm, tất nhiên sẽ liều mạng thụ một chút tổn thương cũng muốn đánh chết hắn.

Cho nên, hôm nay Tần Phàm là tiến nhập một ván cục, nghĩ rất nhiều lại thật không ngờ không có phương pháp xử lý nào tốt, cuối cùng cũng chỉ có thể cố gắng để bình tĩnh trở lại, bắt đầu tiến hành tu luyện, cái thực lực này, có thể nói thăng một ít sẽ nhiều một cơ hội.

- Tiểu vương bát đản này đến tột cùng muốn trốn ở bên trong tới khi nào!

Ở bên ngoài, thời điểm đợi đến ngày thứ mười, vào lúc này Tần Húc cũng có một ít không kiên nhẫn. Một mặt là trong mười ngày này hắn không ngừng oanh kích Tạo Hóa Kim Liên, nhưng không biết làm sao cánh cửa kim liên kia thật sự là quá mức cứng rắn, hắn không thể ở phía trên lưu lại một chút khe hở, một phương diện khác hắn là lo lắng ở chỗ này lưu lại quá lâu, sẽ xuất hiện những chuyện xấu khác.

- Tần Phàm, hiện tại cách khảo hạch gia tộc thăng phẩm kia chưa đủ nửa tháng thời gian, nếu người không ra, Nam Phong Tần gia người sẽ bỏ cơ hội khó được qua lần này rồi! Thăng phẩm thành Chân Vũ thể gia thượng phẩm, đó là bao nhiêu vinh quang, ta nghĩ trong nội tâm người hắn là tinh tường, chẳng lẽ người như vậy liền buông tha sao?

Vì vậy, Tần Húc liền mở miệng hướng về Tần Phàm ở bên trong Tạo Hóa Kim Liên nói ra.

- Thật sự là ngây thơ, thật đúng là coi ta là ngu ngốc sao.

Trong nội tâm Tần Phàm chỉ là âm thầm cười trộm, hắn cũng nhìn ra Tần Húc này có chút không kiên nhẫn được nữa, cho nên không nói không rằng, chỉ tiếp tục bình tĩnh mà tiến hành tu luyện.

Nếu như Tần Húc này cứ tiếp tục như thế xuống dưới, tình trạng của hắn nhất định sẽ càng ngày càng kém, đến lúc đó nói không chừng mình sẽ có cơ hội.

- Tần Phàm, cho dù người thật sự không thèm để ý khảo hạch gia tộc thăng phẩm, người có thể nghĩ tới tiến vào Chân Vũ thánh địa, trở thành Vô Tôn là cơ hội bao nhiêu người tha thiết ước mơ không? Người như vậy liền buông tha sao, bản Tôn gia cam đoan người sẽ hối hận cả đời!

Tần Húc kia thấy Tần Phàm thờ ơ, lần nữa mở miệng nói.

- Lão tạp chủng, người vẫn là tự thương lấy chính người đi, ta ở bên trong trước không biết trôi qua bao nhiêu thoải mái, người ở bên ngoài dầm mưa phơi nắng không dễ dàng đâu!

- Hơn nữa ta cũng nói cho người biết, ta đã dùng Tam Nguyên Chân Vũ đan cùng Cửu Chuyển Chân Vũ đan treo giải thưởng tất cả đệ tử dòng chính của Càn Kinh Tần gia người, người lại không quay về nhìn xem, ta nghĩ đợi đến lúc người lúc trở về, đệ tử trẻ tuổi của Càn Kinh Tần gia người cũng chết được không sai biệt lắm!

Tần Phàm nghe thấy Tần Húc còn chưa hết hi vọng, dứt khoát đả kích hắn, nếu như mượn chuyện này có thể nhiễu loạn tâm cảnh của Tần Húc, đó cũng là thu hoạch ngoài ý muốn.

Oanh!

Nhưng mà vào lúc này, đột nhiên một tiếng vang cực lớn truyền đến, Tần Húc kia thừa dịp lúc Tần Phàm nói chuyện tiến hành công kích.

Nguyên lai nếu như Tạo Hóa Kim Liên này là phong kín, không có cách nào truyền thanh âm ra, vậy thì sẽ không biết công kích ở đâu.

Chỉ là nếu thanh âm truyền đi, như vậy nhất định sẽ có một khe hở, cho nên Tần Húc này liền một mực dẫn dắt Tần Phàm nói chuyện, là muốn tìm đến khe hở kia tiến hành công kích. nguồn

- Lão gia hỏa này đủ xảo hoạt đấy, quả nhiên vẫn là gừng càng già càng cay!

Cảm giác trong không gian Tạo Hóa Kim Liên này mãnh liệt chấn động, Tần Phàm không khỏi âm thầm kinh hãi. Cũng may hắn phản ứng rất nhanh, liền tranh thủ cho kim liên càng thêm khép lại, hiện tại hắn không chế đối với Tạo Hóa Kim Liên cũng đã đạt đến trình độ nhất định, cho nên đại bộ phận kinh

khí của Tần Húc kia tiết vào đều hóa mở, chỉ còn lại một ít tiến vào trong không gian kim liên tự thành Thiên Địa kia, tự nhiên không tạo thành ảnh hưởng gì.

- Tiểu tử đáng giận!

Mới vừa rồi là làm bộ, nhưng lần này Tần Húc lại thật sự có chút bực bội rồi, không thể tưởng được vừa rồi tính toán như vậy còn công phá không được Tạo Hóa Kim Liên này, hẳn lại có chút vô kế khả thi rồi.

Mà đúng lúc này, ở trong Chân Vũ Thánh điện, chỗ tôn quý cùng thần bí nhất toàn bộ Đại Càn quốc.

Trong một căn phòng lịch sự tao nhã của Thánh điện.

Một Thần Tôn áo màu vàng đang ở trong phòng phẩm lấy một bình trà, khoan thai tự đắc, sau khi trở thành Thần Tôn, đặc biệt là đại Thần Tôn có địa vị tối cao, cơ bản không có chuyện gì sẽ phiền nhiễu đến hắn, cho nên cuộc sống của hắn một mực trôi qua thập phần thoải mái.

- Tiêu Tinh, người tới đây một chút.

Bỗng nhiên, một thanh âm huyền bí truyền vào trong tai của hắn.

- Thánh chủ đại nhân?

Đại Thần Tôn nghe thấy thanh âm này, âm thầm giật mình một cái, vội vàng buông chén trà trong tay xuống.

- Thánh chủ lão nhân gia cũng thật lâu không có tìm qua ta rồi, lần này đến tột cùng là vì sự tình gì?

Trong lòng Đại Thần Tôn Tiêu Tinh cũng có chút nghi hoặc, nhưng hắn cũng không dám lãnh đạm, vội vàng đứng lên đi đến gian phòng thần bí của Thánh chủ.

Rất nhanh, đại Thần Tôn Tiêu Tinh liền đi tới trước cửa phòng của Thánh chủ, cũng là gian phòng mà trước kia Tần Phàm đã từng tiến vào một lần, nhưng ngay cả chính diện của Thánh chủ cũng nhìn không tới kia.

385. Chương 394: Đại Địa Trầm Luân. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 394: Đại Địa Trầm Luân. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tiến đến.

Thanh âm đậm đặc từ bên trong truyền đến, tựa hồ không có bất kỳ cảm xúc chấn động nào xen lẫn ở giữa.

- Xin hỏi Thánh chủ có gì phân phó?

Đại Thần Tôn Tiêu Tinh mắt nhìn thân ảnh huyền bí đứng ở bên cạnh cửa sổ kia, khom người cung kính đáp, hôm nay tuy hắn là đại Thần Tôn của Chân Vũ Thánh điện, thân phận tôn quý, cách Võ thánh chỉ cảnh cũng chỉ là một bước ngắn, nhưng đối với thực lực của Thánh chủ thần bí này, hôm nay hắn còn xa xa không có nhìn thấu.

- Tần Phàm không thể chết được, người đi cứu hắn trở về.

Thanh âm của Thánh chủ kia Phiêu Miểu truyền đến lần nữa.

- Tần Phàm? Hắn làm sao vậy?

Vào lúc này Tiêu Tinh nhớ tới thiếu niên áo xanh lấy được đệ nhất Triều Thánh kia, khi đó thiếu niên này biểu hiện hoàn toàn chính xác là đủ chói mắt, ngay cả chính bản thân hắn, trong nội tâm đối với thiếu niên kia cũng là thập phần thưởng thức.

- Hiện tại hắn bị một Võ Tôn của Càn Kinh Tần gia đuổi giết, vị trí là. . .

Thanh âm Phiêu Miểu của Thánh chủ truyền đến lần nữa, nói xong thân ảnh của hắn liền ẩn ở bên trong dương quang, rốt cuộc không cách nào trông thấy nữa.

Sau một lát, Tiêu Tinh đã đi ra gian phòng Thánh chủ.

- Bị Võ Tôn đuổi giết lại có thể chưa chết?

Đi tới bên ngoài cửa, thần sắc kinh ngạc kia của Tiêu Tinh mới hiển lộ ra:

- Tần Phàm này hoàn toàn chính xác là không đơn giản!

- Chỉ là Võ Tôn của Càn Kinh Tần gia, cũng cho ta nan đề không nhỏ ah!

Lập tức hắn cũng cảm thấy có chút đau đầu, hắn muốn nhúng tay vào song Tần chi tranh này, đích thật là có chút khó giải quyết.

Mà càng làm cho hắn khó làm chính là, Càn Kinh Tần gia này hết lần này tới lần khác có một gã tiền bối là Thần Tôn, tuy hắn là Đại Tôn giả, tất cả Thần Tôn đều phải nghe mệnh lệnh của hắn, nhưng hắn cũng không muốn tạo thành quan hệ thuộc cấp cứng nhắc.

Bất quá mệnh lệnh của Thánh chủ là nhất định phải nghe! Tần Phàm là nhất định phải cứu!

Nhưng hắn là đại Thần Tôn, tự nhiên không thể tự mình ra tay.

- Hắc hắc, việc này vẫn là tổ chức hội nghị Thần Tôn thảo luận một chút a! Khó được Thánh chủ lão nhân gia có phân phó xuống, hơn nữa còn là vì cứu một thiếu niên mười mấy tuổi! Cái này rất có ý tứ, bản Đại Tôn nghĩ những lão già kia sẽ cảm thấy rất hứng thú a.

Trong nội tâm Tiêu Tinh trầm suy nghĩ nói, lập tức khoe miệng nhấc lên mỉm cười, đem sự tình phân phó xuống dưới.

Chỉ là Tiêu Tinh này không biết, hắn trì hoãn một ít thời gian như vậy, thiếu chút nữa đã muốn mệnh Tần Phàm.

Chân Vũ Thánh điện, trong một đại sảnh lịch sự tào nhã.

Cái đại sảnh này tên là Thần đình, đúng là địa phương ngày thường các vị Thần Tôn nghị sự. Lúc này ở trong Thần đình đã ngồi đầy Thần Tôn, tổng cộng có vài chục vị, trong đó đại Thần Tôn Tiêu Tinh một thân áo bào màu vàng ngồi ngay ngắn ở chính vị, ánh mắt nhàn nhạt nhìn xem chư vị Thần Tôn phía dưới.

Mà vào lúc này các vị Thần Tôn cũng có chút nghi ngờ, từ khi Triều Thánh đến nay, đại Thần Tôn là thật lâu không có tổ chức qua hội nghị Thần Tôn rồi, không biết lúc này là vì cái gì mà tổ chức.

- Không lâu trước ta được Thánh chủ phân phó.

Tiêu Tinh thấy người đã đến đủ, liền mở miệng nói.

- Thánh chủ hạ đạo thần chỉ rồi hả?

Các vị Thần Tôn nghe xong, càng cảm thấy kinh ngạc lên. Thánh chủ của Chân Vũ Thánh điện vẫn luôn là tồn tại thần bí nhất, ngoại trừ thời điểm Triều thánh sẽ lộ mặt một lần, thậm chí bình thường hai ba mươi năm cũng sẽ không xuất hiện, không phải khi tất yếu nhất cũng sẽ không phát ra lệnh gì xuống.

- Đúng vậy, lần này Thánh chủ thần chỉ để cho chúng ta đi cứu một người, cho nên bản Đại Tôn tổ chức hội nghị Thần Tôn là muốn nhìn xem ai muốn tiến về trước một chút.

Trong miệng Tiêu Tinh nhàn nhạt nói.

- Cứu người? Dĩ nhiên là vì cứu người?
- Thánh chủ vài thập niên không hạ phạt một lần thần chỉ, khó được hạ phạt một lần dĩ nhiên là để cho chúng ta đi cứu người?
- Đến tột cùng là người phương nào, vậy mà được Thánh chủ chú ý đặc biệt?
- Người này chỉ sợ mọi người cũng còn có ấn tượng, hắn đã tới đây một lần, là một thiếu niên mười mấy tuổi.

Sau đó Tiêu Tinh vừa cười vừa nói, ánh mắt còn như có như không đảo qua trên người vị Thần Tôn Càn Kinh Tàn gia kia, hắn thấy được vào lúc này người kia lộ ra thần sắc mất tự nhiên.

- Việc này quả nhiên là cùng Càn Kinh Tàn gia các người có quan hệ sao?

Trong nội tâm Tiêu Tinh đối với cái này đã có khẳng định.

- Một thiếu niên mười mấy tuổi?
- Còn qua đây?
- Người này hình như là tên là Tàn Phàm, người đoạt giải quán quân lần Triều Thánh này, cũng chính là hắn để cho Chân Vũ Thánh điện phân điện Đại Càn quốc chúng ta đánh bại phân điện Đại Khôn quốc.

Tiêu Tinh tiếp tục nhàn nhạt nói:

- Lần này Thánh chủ để cho chúng ta cứu người chính là hắn, hiện tại hắn đang bị một Võ Tôn đuổi giết, cho nên ta cần một vị Thần Tôn đi cứu hắn.
- Dĩ nhiên là hắn, tiểu tử này ta nhớ được, lúc ấy thời điểm gặp mặt Thần Tôn chúng ta, còn biểu hiện được thập phần trấn định.
- Ân, lúc ấy bản Thần Tôn đối với hắn cũng là thập phần thưởng thức đấy.
- Bất quá hắn bị Võ Tôn đuổi giết?
- Tàn Phàm này như thế nào sẽ chọc một Võ Tôn rồi hả?
- Ách, Tàn Phàm này giống như mới là một gã Tiên Thiên Võ sư, nếu là bị Võ Tôn đuổi giết, đoán chừng chúng ta đuổi tới hắn cũng chết chắc rồi?
- Ta có thể khẳng định Tàn Phàm còn chưa chết, bởi vì đây là Thánh chủ tự mình hạ lệnh, nếu như chết rồi dĩ nhiên là không cần chúng ta đi cứu.

Ngón tay của Tiêu Tinh gõ trên mặt bàn nói ra, ý bảo các vị Thần Tôn yên lặng.

- Phải nói là Tàn Phàm này tạm thời bị khốn trụ, không cách nào tới tham gia khảo hạch gia tộc thăng phẩm lúc này cùng tiến vào Chân Vũ Thánh điện, cho nên Thánh chủ mới để cho chúng ta đi giúp hắn thoát khốn, để cho hắn có thể thuận lợi đi vào Thánh điện.

Tiêu Tinh lại bổ sung nói ra.

- Tàn Phàm là tới tham gia khảo hạch gia tộc thăng phẩm hay sao?
- Bản Thần Tôn nhớ rõ gia tộc Nam Phong Tàn gia của Tàn Phàm này ở thời điểm triều thánh được ban cho danh xưng Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia, thuộc về khảo hạch thăng phẩm Chân Vũ thế gia thượng phẩm, nhất định trong gia tộc phải có một Linh Vũ sư cảnh giới, dùng thực lực người đó tới tham gia a.
- Các người có ít người có lẽ còn không biết? Kỳ thật Tàn Phàm đã đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư.

Lúc này có một vị Thần Tôn mở miệng nói.

- Chỉ dùng một năm thời gian liền từ Tiên Thiên Võ sư đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư?

Đang ngồi không khỏi vang lên trận trận hít một hơi lãnh khí, tuy những Thần Tôn này nhìn quen thiên tài, cũng không khỏi cảm giác vô cùng kinh ngạc.

- Hơn nữa Tần Phàm này vẫn là ở thời điểm triều thánh mới đột phá đến Tiên Thiên Vô sư! Nói cách khác chưa tới một năm thời gian, Tần Phàm này liền từ Vô sư đột phá đến Linh Vũ sư!

386. Chương 395: Đại Địa Trầm Luân. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 395: Đại Địa Trầm Luân. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đại Càn quốc chúng ta vậy mà sinh ra một thiên tài yêu nghiệt như vậy! Trách không được Thánh chủ cũng muốn để cho chúng ta đi cứu hắn!

- Nhân tài như vậy không thể để cho hắn chết!

- Tốt rồi, tốt rồi, việc này mọi người biết rõ là được.

Vào lúc này Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh lại gõ gõ mặt bàn nói ra, sự thật thời điểm hắn vừa mới nghe được tin tức này, trong lòng cũng là khiếp sợ không thôi, tốc độ tu luyện của Tần Phàm như vậy, đích thật là đủ nghịch thiên, cho dù phóng tới một ít gia tộc có truyền thừa xa xưa, chỉ sợ cũng không có bao nhiêu người có thể so được.

- Tần Khải, nghe nói việc này cùng Càn Kinh Tần gia người có quan hệ, người thấy thế nào?

Sau đó Tiêu Tĩnh lại đem ánh mắt nhìn về phía Thần Tôn của Càn Kinh Tần gia mà sắc mặt đã trở nên cực kỳ khó coi kia hỏi.

- Nam Phong Tần gia? Càn Kinh Tần gia?

Một ít Thần Tôn nghe được Tiêu Tĩnh nhắc tới, hơi dùng suy tư, trong nội tâm cũng rất nhanh biết đại khái là chuyện gì rồi, lập tức mặt lộ ra các loại biểu lộ, trong đó nghiền ngẫm chiếm đa số, phảng phất giống như là đang phải chuyện thú vị.

Những Thần Tôn này thân phận tôn quý, bình thường là không có sự tình phiền gì, tuy ở trước mặt người ngoài đều biểu hiện một bộ lạnh nhạt, nhưng sự thật đại bộ phận bọn hắn thực sự ngại sinh hoạt quá mức buồn tẻ rồi, hy vọng có thể phát sinh vài chuyện có ý tứ để mua vui.

Mà lúc này, Thần Tôn Tần Khải đến từ Càn Kinh Tần gia kia, trong lòng chỉ cảm thấy thập phần biệt khuất, hắn cũng thật không ngờ việc này lại kinh động đến Thánh chủ, mà càng làm hắn tức giận chính là, để ột Vô Tôn đuổi theo giết Tần Phàm, hôm nay đi qua gần mười ngày, vậy mà đến nay còn chưa có chết!

- Không sai, lần này đuổi giết Tần Phàm là người của Càn Kinh Tần gia chúng ta.

Đã qua hồi lâu, Tần Khải này thấy ánh mắt toàn trường đã rơi xuống trên người hắn, sắc mặt âm trầm mà mở miệng nói:

- Nhưng Càn Kinh Tần gia chúng ta cũng là không có cách nào, Tần Phàm này không chỉ thiếu chút nữa giết chết tộc trưởng tương lai Tần Hạo Dương của Càn Kinh Tần gia chúng ta, hôm nay còn dùng đan dược treo giải thưởng tộc nhân của Càn Kinh Tần gia ta, cho nên Càn Kinh Tần gia ta tự nhiên là muốn giết người này.

- Ha ha, Tần Khải Thần Tôn, nhưng sao bản Thần Tôn nhận được tin tức, là Càn Kinh Tần gia các người trước phái người đi áp bách Nam Phong Tần gia, sau khi thất bại, không chỉ là đả kích sinh ý của Nam

Phong Tần gia, còn cho Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão củacác người đi Thanh Thạch trấn chặn giết Tần Phàm?

Lúc này trong tràng lại có một vị Thần Tôn mở miệng nói, Thần Tôn này không phải người khác, chính là đến từ Lạc thành Thái gia mà cùng Tần Phàm giao hảo Thái Tư Thần Tôn.

Lạc thành Thái gia này vốn cùng Càn Kinh Tần gia có một ít mâu thuẫn.

- Thái Tư Thần Tôn, sự tình không có chứng cứ không nên nói lung tung!

Trông thấy thần sắc nghiến ngấm của chúng Thần Tôn lúc này, Tần Khải kia không khỏi trong miệng lớn tiếng, cả giận nói.

Lại là vì Thập Tam trưởng lão kia không chỉ không có giết được Tần Phàm, còn bởi vậy ném đi tánh mạng, đây cũng là làm cho cả Càn Kinh Tần gia mất hết mặt mũi, hôm nay bị Thái Tư nhắc tới, hắn làm sao có thể không nộ.

- Ha ha nói đến sự tình không có chứng cứ còn có một chuyện đây này, trước khi Tần Phàm nói muốn treo giải thưởng Càn Kinh Tần gia các người, là Càn Kinh Tần gia các người dùng một trăm triệu Kim nguyên treo giải thưởng tánh mạng Tần Phàm đây này! Đương nhiên, đây đều là không có chứng cứ đấy, mọi người nghe một chút là được.

Thái Tư Thần Tôn kia vào lúc này giang tay ra cười nói.

- Thái Tư, người không nên quá phận.

Bị vạch trần chân tướng, sắc mặt Tần Khải tái nhợt.

- Hắc hắc vô luận như thế nào cũng tốt, Càn Kinh Tần gia coi như là thật lợi hại rồi, lại vẫn có thể kinh động đến Thánh chủ.

- Ha ha, đúng vậy a, ta xem việc này giao cho Tần Khải Thần Tôn xử lý mới tốt, sự tình chính gia tộc bọn hắn gây ra, tự nhiên là chính bọn hắn giải quyết.

- Nếu như Tần Phàm này chết rồi, chẳng những không thể bàn giao cho Thánh chủ, hơn nữa Đại Càn quốc ta sẽ tổn thất một nhân tài a.

- Chắc chắn, Linh Vũ sư vẫn chưa tới hai mươi tuổi, đợi sau khi tiến vào Chân Vũ thánh địa, tiềm lực hắn vô hạn ah! Nói không chừng Đại Càn quốc chúng ta rất nhanh sẽ có thể nhiều thêm một Võ Thánh rồi.

Những Thần Tôn khác vào lúc này đều nhao nhao mở miệng nói, nếu như đã kinh động đến Thánh chủ, cho nên lúc này ngoại trừ mấy vị bình thường giao hảo cùng Tần Khải, còn lại không có ai giúp Càn Kinh Tần gia nói chuyện.

- Tốt rồi, đã như vậy, ta xem lúc này giao cho Tần Khải Thần Tôn người tới xử lý, về phần sự tình Càn Kinh Tần gia người cùng Nam Phong Tần gia treo giải thưởng, ta cũng sẽ tìm một cơ hội cùng Tần Phàm nói chuyện, để các người đều hủy bỏ treo giải thưởng hoang đường này, việc này tuy còn chưa chạm đến điểm mấu chốt của Chân Vũ Thánh điện chúng ta, nhưng dù sao cũng ảnh hưởng không tốt, đến lúc đó các người cũng tránh không được lưỡng bại câu thương.

Lúc này đại Thần Tôn Tiêu Tình rốt cục mở miệng nói, vấn đề này nếu như là đã nói mở rồi, hắn tin tưởng Tần Khải cũng nên biết phải làm sao, hắn coi như là lưu lại mặt mũi cho Càn Kinh Tần gia rồi.

- Vâng, đại Thần Tôn.

Lúc này tuy Tần Khải cảm thấy biệt khuất, nhưng mà đành phải cung kính đáp. Hắn cũng nghe nói mấy ngày nay trong gia tộc hờn! Hơn nữa xảy ra chuyện gì, Thánh chủ trách tội xuống thì làm sao bây giờ? Cho nên tại hạ không chối từ khổ cực cùng Tần Khải Thần Tôn đi tới đó.

Thái Tư bỏ qua ánh mắt của Tần Khải, chỉ là mặt ngoài bình tĩnh nói.

- Người... lúc này nếu là Thánh chủ nhần nhủ xuống, ta như thế nào dám lãnh đạm!

Tần Khải cả giận nói.

- Ta cũng không có nói Tần Khải Thần Tôn người sẽ lãnh đạm, ta đây chỉ là dự phòng ngoài ý muốn phát sinh mà thôi.

Thái Tư thoải mái cười nói. nguồn

387. Chương 396: Thoát Khốn Mà Ra. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 396: Thoát khốn mà ra. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Được rồi, lúc này chính là Thánh chủ tự mình nhấn nhủ xuống, đích thật là thập phần trọng yếu, vậy thì mời Tần Khải Thần Tôn cùng Thái Tư Thần Tôn cùng nhau đi tới, hiện tại xuất phát...

Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh thấy sự tình đã cùng hần không quan hệ, liền nhàn nhạt mở miệng nói.

- Ha ha, lần này Càn Kinh Tần gia cũng coi như xui xẻo.

- Lần này Thái Tư vậy mà cùng Tần Khải đối chọi gay gắt như thế, xem ra Lạc thành Thái gia thật sự là quyết định muốn lôi kéo Tần Phàm này rồi.

- A..., Tần Phàm này tiềm lực đích thật là cực lớn, bản Thần Tôn cũng phải vì gia tộc cân nhắc thoáng một phát.

Mà lúc này trong rừng rậm gần sát Lạc thành, Tần Húc một mực canh giữ ở bên cạnh Tạo Hóa Kim Liên kia đột nhiên cảm thấy nhảy dựng, tựa hồ có một loại cảm giác đặc biệt truyền đến.

- Có Cường giả Võ Tôn chạy đến bên này?

Sau đó hần không khỏi cả kinh, sự tình hần một mực lo lắng đã xảy ra.

Mấy ngày qua, hần một mực tăng lớn lực độ công kích đối với Tạo Hóa Kim Liên, hơn nữa đã ẩn ẩn tìm ra một ít sơ hở của Tạo Hóa Kim Liên, cái sơ hở này phải ở trong thời gian đặc biệt mới có thể hiện ra, hần cảm giác chỉ cần mình tìm được sơ hở này, là có thể phá vỡ kim liên này rồi!

Nhưng hôm nay, chuyện mà hần lo lắng nhất cuối cùng cũng tới!

- Tần Phàm, nếu như người không ra, bản Tôn giả liền trực tiếp chôn người ở dưới mặt đất vạn trượng, cho người vĩnh viễn không lên được!

Vào lúc này, Tần Húc đã không có cách nào khác, hướng về Tần Phàm bên trong Tạo Hóa Kim Liên lớn tiếng nói.

Nhưng không có được bất luận đáp lại gì.

- Đây là người tự tìm đấy!

Tần Húc cắn răng một cái, toàn thân vận chuyển khí lực quý dị, muốn chuẩn bị thi triển một vũ kỹ phong hiểm thật lớn, đó là một bí thuật mà hần ngẫu nhiên đạt được trong một cuốn bí tịch ghi lại, tên là Đại Địa Trầm Luân!

Có thể đem người hoặc là vật thể trực tiếp đưa xuống dưới đất vạn trượng! Nhưng phải hao phí đại lượng tâm lực cùng tinh thần lực, thậm chí phải lấy một thân khí huyết làm dẫn, một khi thi triển, nghe nói thi thuật giả phải nghỉ ngơi vài năm mới có thể hoàn toàn khôi phục lại!

- Đại Địa Trầm Luân!

Tần Húc hét lớn một tiếng, hai tay của hắn vào lúc này kết xuất một thủ ấn huyền bí đặc biệt, mặt đến mức đỏ bừng, toàn thân có một luồng khí xoáy đặc biệt bắt đầu khởi động.

Đại địa bắt đầu chấn động.

Ầm ầm!

Mặt đất bốn phía bắt đầu không ngừng văng tung tóe, cũng dùng tốc độ cực nhanh lan tràn ra trong phạm vi trăm mét, bụi đất tung bay, thanh thế thập phần to lớn.

Thanh thế cực lớn kia, thậm chí mọi người ở Lạc thành phía xa cũng có thể ảm ảm cảm thấy đại địa chấn động, thậm chí có người tưởng rằng là thiên tai giáng xuống, toàn bộ Lạc thành loạn thành một đoàn, nhưng một ít cường giả ở bên trong đại thế gia lại cảm thấy linh khí thay đổi quỷ dị, cũng không khỏi leo lên cao, nhìn lại địa điểm phát sinh sự tình kia.

Mà lúc này địa phương cách Tạo Hóa Kim Liên ước chừng hơn mười dặm, hai người Thái Tư cùng Tần Khải cười lấy một đầu Giác Ứng phi hành rất nhanh lao tới, loại Giác Ứng phi hành này vốn là yêu thú cấp năm, tốc độ cực nhanh, sức chịu đựng vô cùng tốt, chính là phi hành yêu thú mà Chân Vũ Thánh điện chuyên dụng.

Dọc theo con đường này, bọn hắn một mực chạy đi rất nhanh, Thái Tư đi ngang qua gia môn nhưng không hạ xuống, chính là vì có thể sớm một chút giải cứu Tần Phàm ra.

Trong nội tâm Thái Tư tình tường, một Linh Vũ sư cùng một Võ Tôn cường giả chênh lệch bao nhiêu! Có thể nói như vậy, dùng thực lực của hắn, thậm chí tự tin có thể nhẹ nhõm đối phó mười mấy Linh Vũ sư!

Cho nên đuổi tới trễ một chút, Tần Phàm sẽ nhiều một phần nguy hiểm! truyện copy từ

- Chuyện gì phát sinh rồi hả?

Lúc này Thái Tư tự nhiên cũng nghe thấy, ước chừng hơn mười dặm xa, có thanh thế cực kỳ to lớn truyền đến, mà theo như lời của đại Thần Tôn, chỗ đó đúng là phương vị mà Tần Phàm bị truy sát! Hôm nay ở bên kia bụi mù cuộn cuộn, tựa hồ là có người sử dụng bí thuật cực kỳ lợi hại.

- Không tốt, Tần Phàm có khả năng sẽ xảy ra sự tình rồi!

Thái Tư đột nhiên nghĩ đến một khả năng, trợn mắt nhìn về phía Tần Khải ở một bên, lạnh nhạt nói:

- Tần Khải, nhất định là người vụng trộm thông tri Võ Tôn Tần Húc của Càn Kinh Tần gia các người, hắn đã biết chúng ta đến, sau đó mới buông tay đánh cược một lần, hôm nay là muốn giết Tần Phàm diệt khẩu đi à nha!

- Thái Tư, người là kẻ chỉ biết võ đoán khi không có chứng cứ sao, hôm nay bản Thần Tôn cùng người đi tới, cũng không có hành động đặc biệt gì, người không phải nói phải đốc thúc bản Thần Tôn sao? Nếu quả thật chính là bản Thần Tôn thông tri Tần Húc, đó cũng là người giám sát bất lực, đến lúc đó Thánh chủ trách phạt xuống, cũng chưa hẳn sẽ là một mình bản Thần Tôn.

Lúc này lại đến phiên Tần Khải nhẹ nhàng buông lỏng nói ra.

- Người tốt! Tần Khải, việc này ta nhất định sẽ chi tiết báo cáo đại Thần Tôn cùng Thánh chủ, Thánh chủ hẳn thần lực thông thiên, có phải người âm thầm muốn hạ sát thủ hay không, lão nhân gia ông ta tự nhiên sẽ phân biệt!

Thái Tư bị Tần Khải cắn ngược, lập tức lại lạnh nhạt nói.

- Hừ, bản Thần Tôn cây ngay không sợ chết đứng.

Nhắc tới Thánh chủ, Tần Khải cũng không khỏi biến sắc, nhưng trong lòng của hắn hiểu rõ hôm nay Tần Phàm cùng Càn Kinh Tần gia bọn họ thù hận đã sâu, biết rõ Tần Phàm là tuyệt đối giữ lại không được, coi như là liều mạng trách phạt, cũng cần trước giải quyết tai họa ngầm nghiêm trọng này, nếu không ngày sau hắn phát triển, Tần gia sẽ gặp phải phiền toái vô tận.

- Người phải chẳng trong sạch, Thánh chủ tự nhiên sẽ phán đoán! Tần Phàm không có việc gì khá tốt, nếu như hắn thật đã chết, ta ngược lại muốn nhìn người bàn giao trong sạch của người như thế nào!

Thái Tư lạnh nhạt nói, sau đó cũng không nhiều lời cùng Tần Khải, chỉ là toàn lực thúc dục Giác Ứng phi hành tiến đến địa phương của Tần Phàm.

- Tiểu tử, hi vọng người có thể kiên trì a!

Một bên chạy đi, trong nội tâm Thái Tư lại không khỏi thầm suy nghĩ nói:

- Nếu như người thực xảy ra chuyện gì, cái kia không chỉ có Nam Phong Tần gia các người tổn thất lớn, cũng là tổn thất của Lạc thành Thái gia ta! Không công tiện nghi những hỗn đản Càn Kinh Tần gia kia mà thôi!

Hắn biết rõ Thái Hiền một mực lôi kéo Tần Phàm, hơn nữa bản thân hắn cũng hết sức coi trọng tiềm lực cùng tiền cảnh của Tần Phàm.

- Ồ? Chuyện gì phát sinh nhỉ?

Mà lúc này ở trong không gian Tạo Hóa Kim Liên, Tần Phàm đột nhiên mở mắt, hắn cũng cảm giác được Tạo Hóa Kim Liên vào lúc này kịch liệt chấn động, hơn nữa có một loại linh khí chấn động quỷ dị lan tràn ở bên ngoài.

- Lão vương bát đản Tần Húc này đang làm gì nhỉ?

Tần Phàm vội vàng xuyên thấu qua Tạo Hóa Kim Liên nhìn lại phía ngoài, lại phát hiện khuôn mặt của Tần Húc ngưng trọng, tựa hồ là đang tiến hành nghi thức trọng yếu gì đó.

388. Chương 397: Thoát Khốn Mà Ra. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 397: Thoát khốn mà ra. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan truyện copy từ

Mà vừa rồi những lời Tần Húc nói kia, bởi vì lúc đó hắn đang cảm ngộ chút ít tinh túy đao đạo ở trong Đao Vương lệnh mà Đao Vương lưu lại, toàn thân đầu nhập, nên không có lưu ý đến Tần Húc ở bên ngoài Tạo Hóa Kim Liên.

- Xem ra hình như là muốn chôn ta xuống dưới mặt đất?

Tần Phàm cảm giác được mặt đất dưới toà sen đang không ngừng chấn động, làm hắn cũng không khỏi biến sắc, nếu như mình thật sự để cho Tần Húc vùi dưới mặt đất, cái kia muốn đi ra lần nữa sẽ rất gian nan!

- Cái lão thất phu này, thật đúng là ngoan độc, dĩ nhiên là muốn chôn sống ta!

Tần Phàm cau mày, trong nội tâm càng không ngừng chuyển động ý nghĩ, nhưng trong khoảng thời gian ngắn hắn cũng không có đối sách gì tốt.

Tuy những ngày này cảm ngộ Đao Vương Lệnh, uy lực Bá Vương đao của hắn lại có một ít tăng lên, nhưng nếu như hiện tại đi ra ngoài, muốn đối phó Tần Húc rõ ràng vẫn là không đủ! Nhưng nếu như không đi ra, cái kia sẽ bị chôn ở dưới mặt đất, cũng cơ hồ là kết quả hắn phải chết.

- Thật sự đáng giận! Nếu như hiện tại ta là Võ Tôn thì tốt, có thể trực tiếp đi ra ngoài chụp chết lão thất phu này rồi! Nhưng thực lực vẫn là không đủ ah!

Tần Phàm lần nữa vì thực lực của mình mà buồn rầu, dùng niên kỷ như hắc trở thành Linh Vũ sư. Đối với người bình thường mà nói sớm đã là không thể tưởng tượng rồi, nhưng đối với hắc đối mặt đủ loại áp lực mà nói, vẫn là cảm giác xa xa chưa đủ!

Chẳng qua nếu như một khi hắc trở thành Vô Tôn, lại tự tin có thể giết chết Tần Húc.

Vù vù vù hô.

Mà vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được bên ngoài, cây cối chung quanh Tạo Hóa Kim Liên đang không ngừng ngã xuống, rất nhiều chỗ bị một cỗ lực lượng cường đại hấp dẫn xé rách, trong nháy mắt những cây cối này toàn bộ bị trận trện cuồng phong cuốn rơi lẫn lộn, hơn nữa lá cây màu xanh lá kia vậy mà cũng quỷ dị rút đi, chỉ là thời gian mấy cái hô hấp đã trở nên khô héo.

Sau đó Tần Phàm cảm giác được một mảnh đất lớn mà toà sen của Tạo Hóa Kim Liên kéo dài vươn ra, những thổ địa kia giống như đột nhiên biến thành cát chảy, vào lúc này bắt đầu chậm rãi hạ xuống, toàn bộ Tạo Hóa Kim Liên đã có một phần ba chìm vào trong đất, hơn nữa đang không ngừng chìm xuống dưới.

- Không được! Không thể lại tiếp tục như vậy rồi!

Tần Phàm trông thấy tình cảnh này, cũng không khỏi âm thầm kinh hãi, đối với Tần Húc này hiện đang thi triển bí pháp càng thêm kiêng kỵ, xem những tình huống quỷ dị này, hắc có thể tưởng tượng uy lực của bí pháp này tất nhiên sẽ vô cùng lớn!

- Tần Phàm, tính toán hiện tại bản Tôn giả giết không được ngươi, nhưng bản Tôn sẽ trực tiếp đưa ngươi đến dưới mặt đất vạn trượng! Cho ngươi trọn đời không thể ngửa mặt nhìn trời, thoát thân không được!

Vào lúc này biểu lộ của Tần Húc có chút dữ tợn, trên người của hắc tựa hồ xuất hiện một hắc động quỷ dị, linh khí chung quanh đang không ngừng thu nạp đến trên người của hắc. Mà theo thủ ấn ở trước ngực hắc thay đổi, cây cối bốn phía không ngừng ngã xuống, chậm rãi, thậm chí trong phạm vi ngàn mét cơ hồ đều biến thành một mảnh hoang vu.

Gió lớn gào thét, cát bụi cuộn cuộn, phía trên một mảnh thổ địa này tựa hồ là hoàn toàn không có sinh cơ.

- Dưới mặt đất vạn trượng?

Tần Phàm rốt cuộc biết ý đồ của Tần Húc, lập tức toàn thân rung mình một cái, cho dù bị chôn ở dưới trăm trượng, hắc muốn ra được cũng là khó càng thêm khó, chớ nói chi là vạn trượng!

Nếu như một khi để cho Tần Húc thành công, vậy hắc thật đúng là có khả năng như lời hắc nói, trọn đời không thể ngửa mặt nhìn trời, thoát thân không được rồi!

- Không thể ngồi chờ chết, chỉ có thể buông tay đánh cược một lần!

Tần Phàm cắn răng một cái, đến lúc này coi như là biết mình không phải là đối thủ của Tần Húc, cũng đành phải đi ra ngoài liều mạng!

- Kim liên khai mở!

Trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, lập tức Tạo Hóa Kim Liên phát ra ánh sáng rực rỡ, mở ra lần nữa.

Oanh!

Nhưng mà vào lúc này, lại truyền đến một hồi bắn ngược cùng trời buộc chỉ lực cực lớn, chăm chú áp bách lấy cánh hoa của Tạo Hóa Kim Liên rào, vào lúc này kim liên vậy mà không cách nào mở ra!

- Đây là có chuyện gì?

Tần Phàm cảm ứng ra phía ngoài, liền phát hiện toàn bộ toà sen của Tạo Hóa Kim Liên đều bị bùn đất dày đặc bao khóa lấy, giống như là một tòa thành đất!

- Ha ha, Tần Phàm, hiện tại ngươi mới đi ra có thể đã quá muộn hay không! Bản Tôn giả nói muốn đưa ngươi vào dưới mặt đất vạn trượng, cái kia chính là muốn đưa ngươi vào dưới mặt đất vạn trượng! Ngươi trọn đời cũng đừng nghĩ xoay người!

Lúc này tiếng cười của Tần Húc ở bên ngoài truyền đến, sau đó Tần Phàm cảm giác được mặt đất dưới toà sen chấn động càng lúc càng lớn, tốc độ toà sen hạ xuống cũng bắt đầu gia tăng rồi!

- Tần Húc, ngươi cái lão thất phu này! Chờ ta đi ra ngoài nhất định sẽ phanh thây xé xác lão thất phu ngươi!

Tần Phàm gầm lên giận dữ, biết rõ Tần Húc là đã hạ quyết tâm khôn chết mình rồi! Hắn cũng chỉ có thể đem hết toàn lực không chế Tạo Hóa Kim Liên mở ra ngoài, muốn phá tan tầng đất bao vây, để liên hoa thoát khỏi vây khốn, nhưng trời buộc chi lực này lại vô cùng cường đại, hắn như thế nào cũng không thể thành công.

- Tỉnh táo! Lúc này càng không thể loạn!

Ánh mắt của Tần Phàm ngẩng đầu nhìn cánh hoa trong không gian kim liên, đột nhiên nhớ tới Cổ Mặc, lúc trước bởi vì mình bị nhốt trong Tạo Hóa Kim Liên, Cổ Mặc vẫn nhắc nhở hắn phải cố gắng giữ lòng bình thường, gặp nguy không loạn.

Rất kỳ dị, nhớ tới Cổ Mặc, vào lúc này, cả người hắn thật sự bình tĩnh lại, trí nhớ không ngừng vận chuyển, đang bay nhanh mà tự định giá lấy đối sách.

- Huyền Vũ ma chủng! Đại địa chi lực!

Trong lúc nghìn cân treo sợi tóc, Tần Phàm nhớ tới mình đã luyện hóa được Địa nguyên ma chủng, ở bên trong Thủy nguyên ma chủng hắn có thể cảm ngộ đến các loại năng lực Thủy hành, như vậy hắn ở trong Địa nguyên ma chủng cũng định có thể cảm ngộ ra năng lực mới.

Thời gian chậm rãi đi qua, Tần Phàm nhắm chặt hai mắt, bên ngoài đi qua bất quá là nửa khắc đồng hồ, nhưng trong không gian kim liên đã qua gần hai giờ.

Mà thời điểm toàn bộ toà sen của Tạo Hóa Kim Liên sắp bị vùi vào dưới mặt đất, hắn rốt cục mở mắt, cũng bắn ra hai đạo tinh quang!

- Khai mở!

Tần Phàm nắm chặt hai đấm, trong miệng nói nhỏ.

Bành! Bành! Bành!

Sau đó ở dưới Địa nguyên ma chủng không chế, tầng đất cực kỳ cứng rắn bao khóa lấy mặt ngoài của Tạo Hóa Kim Liên kia, vào lúc này bắt đầu nhao nhao tróc ra, hiện ra hào quang sáng chói của nó!

- Cái gì . . .

Tần Húc trông thấy một màn này, không khỏi đến phiên hắn biến sắc, vội vàng không chế lấy đại địa chi lực, lần nữa hướng về Tạo Hóa Kim Liên kia bao khóa mà đến.

- Kim liên, co lại!

Bởi vì lúc này Tạo Hóa Kim Liên đã lâm vào dưới mặt đất, muốn hoàn toàn mở ra phải trôi lên mặt đất một chút, nên Tần Phàm liền không chế Tạo Hóa Kim Liên lần nữa thu nhỏ lại đến cao cỡ nửa người.

389. Chương 398: Ra Ngoài Ý Định. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 398: Ra ngoài ý định. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Kim liên, khai mở!

Sau khi Tần Phàm thu nhỏ kim liên lại, lập tức khống chế nó mở liên hoa ra, sau đó hắn vừa sải bước đi ra, lần nữa thu hồi Tạo Hóa Kim Liên vào trong cơ thể, hai chân đạp dưới đáy hồ một cái, cả người bay vọt đi ra ngoài.

- Hồn dân tiểu tử!

Theo thanh thế bốn phía dần dần yếu bớt, lúc này cả người Tần Húc lâm vào một trạng thái cực kỳ suy yếu, trông thấy Tần Phàm sống sờ sờ mà đứng ở trước mặt, hắn hận đến cắn răng, kể từ đó, vừa rồi làm như vậy lại chẳng khác gì là làm không công.

- Lão thất phu, ngươi thật bất ngờ đúng không? Hiện tại ta đã không chết, tiếp theo sẽ đến lượt ngươi!

Tần Phàm nhìn xem Tần Húc lúc này đã trở nên hư nhược hơn rất nhiều, hai mắt lạnh lẽo nói ra, hắn cũng nhìn ra được Tần Húc bởi vì vừa rồi thi triển bí thuật kia, bỏ ra một cái giá thật lớn!

- Cho dù để ngươi chạy trốn ra ngoài thì đã có sao, hôm nay bản Tôn giả đồng dạng có thể trực tiếp giết ngươi.

Lúc này Tần Húc đồng dạng là sắc mặt âm hàn, đồng thời hắn cảm giác được một cổ Vô Tôn chi lực khác đang rất nhanh chạy đến bên này, trong đó có một cổ Vô Tôn chi lực lại không phải đồng nguyên như lúc đầu hắn cảm nhận, rõ ràng là có một người không phải đồng tộc đi tới.

- Hắn là người Thánh điện chạy đến, ban đầu người phát ra cổ Vô Tôn chi lực kia, là vị ở Thánh điện trong gia tộc cố ý cho ta biết, mà một cổ khác là Thần Tôn nào đó tới giám sát.

Trong lòng của hắn âm thầm đoán chừng, nhưng hắn thật đã đoán đúng.

Nghĩ đến tận đây, Tần Húc biết rõ hiện tại lại không ra tay là không còn cơ hội, cho nên cho dù liều mạng bản thân trọng thương, hắn cũng phải nhanh chóng đánh chết Tần Phàm, vì vậy hắn chống đỡ lấy thân hình bởi vì thi triển bí thuật mà suy yếu, vào lúc này tụ tập nguyên khí bốn phía, bắt đầu áp bách về phía Tần Phàm.

- Tiểu tử hồn dân, chết đi cho ta.

Trong miệng Tần Húc gầm lên một tiếng, sau đó song chưởng đẩy về phía trước, lập tức một cổ khí thế cường đại áp bách như là Thái Sơn áp đỉnh hướng về phía Tần Phàm.

Tần Phàm nhìn xem cổ khí thế cường đại kia đè xuống mình, lúc này hắn lại phát hiện khí thế áp bách của Tần Húc so với trước yếu nhược hơn rất nhiều, tối thiểu hiện tại hắn đã không có như lúc mới bắt đầu có cảm giác không cách nào chống cự được nữa.

Nói cách khác, hôm nay hắn chưa hẳn không có sức liều mạng.

- Vậy thì nhìn xem đến tột cùng là ai chết trước.

Tần Phàm cắn răng một cái, trong tay nắm Hỏa Vân đao thật chặt.

- Bá Vương đao. . .

Trường đao múa trên không trung, trong nội tâm Tần Phàm ngâm khẽ, sau đó hướng về phía trước chém ra một đao, đao khí Bá Đao tàn sát bừa bãi lấy không khí, thổ địa bốn phía đã biến thành hoang mạc lại bay lên, bụi đất tung tóe khắp nơi, tàn mảnh cây cối cũng bị hấp dẫn cao cao bay lên.

Bởi vì trong khoảng thời gian này, ở trong không gian kim liên cảm ngộ đối với Đao Vương lệnh, một chiêu Bá Vương đao này của hắn, uy lực đại khái gia tăng lên ba thành, đao khí Bá Đao đạt đến tình trạng khủng bố, trở nên vô kiên bất tồi, chưa từng có từ trước đến nay, hắn tự tin coi như là cứu cấp Linh Vũ sư bình thường chính diện nghênh tiếp một đao này của mình, cũng phải nuốt hận tại chỗ. nguồn

- Hừ, chút tài mọn. . .

Lúc này Tần Húc hừ lạnh một tiếng, khổng chế được nguyên khí lần nữa ngưng tụ, sau đó tạo thành một nguyên khí tráo vô hình bao phủ qua Tần Phàm, lại muốn như lần thứ nhất giao thủ cùng Tần Phàm vậy, đem toàn bộ đao khí kia bắn ngược trở về, làm ra tư thái khốn thủ giết chết kia.

Nhưng mà bởi vì vừa rồi hắn thi triển bí thuật, thân thể trở nên vô cùng hư nhược rồi, cũng dẫn đến khổng chế chi lực của hắn đối với nguyên khí bốn phía hạ xuống rất thấp, mà để cho Tần Húc phiên muộn chính là, hôm nay ở trong phạm vi ngàn mét này, vào lúc này đã biến thành một mảnh hoang mạc, linh khí cũng ở thời điểm hắn sử dụng Đại Địa Trầm Luân rút ra cơ hồ hết sạch, không có nhanh như vậy có thể bổ sung trở về.

Cho nên hiện tại lực công kích của Tần Húc so sánh với trước đó lần thứ nhất cùng Tần Phàm giao thủ, đã giảm xuống rất lớn.

Bồng.

Ước chừng sau thời gian ba cái hô hấp, đột nhiên một thanh âm như là bình hoa bị đánh nát vang lên, Tần Húc thi triển nguyên khí lao lung bao phủ Tần Phàm kia, rốt cục bị đao khí Bá Đạo kia của Tần Phàm phá tan, một đạo đao ảnh hỏa diễm lớn vài chục trượng, phô thiên cái địa mà lao về phía Tần Húc.

Nhìn hỏa diễm cự đao muốn chém đến trước mặt, Tần Húc lập tức khởi động một cái nguyên khí thuẫn chắn ở trước mặt mình.

Oanh...

Đao khí kia rơi vào phía trên nguyên khí thuẫn, đột nhiên khơi dậy hỏa hoa sáng chói, mà nguyên khí thuẫn kia cũng không khởi rung rung vài cái, thậm chí cơ hồ bị cổ đao khí này đánh tan.

- Một chiêu của tiểu tử này như thế nào mạnh nhiều như vậy. . .

Tần Húc thấy vậy cũng là sắc mặt kịch biến, tuy hiện tại hắn trở nên hư nhược, nhưng mà còn có thể cảm giác được đao khí cực lớn này so sánh với lần trước hắn và Tần Phàm giao thủ, cường đại hơn rất nhiều.

- Như thế nào, lão thất phu, cái tư vị này cũng không tệ lắm chứ?

Tần Phàm trông thấy Tần Húc lộ ra bộ dạng ngưng trọng kia, khước miệng giương lên, đối với hắn chế nhạo nói, hôm nay hắn đối với mình cũng là có tin tưởng rất nhiều.

- Hỗn đản tiểu tử, ngươi cũng không cần quá đắc ý, lập tức ngươi sẽ biết sai rồi.

Tần Húc âm trầm nói, vào lúc này song chưởng vận lên khí lực màu đen, tựa hồ là chuẩn bị thi triển võ kỹ cường đại.

- Ồ?

Tần Phàm vốn đang âm thầm đề phòng, tùy thời chuẩn bị phản kích, nhưng vào lúc này hắn đột nhiên biến sắc, cảm giác được có một cổ khí tức cường đại đang hướng về bên này, sẽ cực kỳ nhanh chạy đến.

- Chẳng lẽ là Càn Kinh Tần gia kia thấy Tần này Húc lâu như vậy còn không thể giết chết ta, lần nữa phái người đến?

Sắc mặt Tần Phàm lập tức trở nên cực kỳ khó coi, trong nội tâm cực kỳ nhanh so đo lấy:

- Hiện tại Tần Húc này đã thập phần suy yếu, tiếp tục như vậy, tuy ta có khả năng chậm rãi mài lão thất phu Tần Húc này từ từ cho chết, nhưng mà cũng phải hao phí không ít thời gian, chỉ sợ không kịp ở trước khi viện thủ của hắn đến giết chết hắn.

Hắn lại không biết người đến là người của Thánh điện a.

- Được rồi, thù này tạm gác lại ngày sau báo cũng không muộn, vẫn là tham gia khảo hạch gia tộc thăng phẩm cùng tiến vào Chân Vũ thánh địa quan trọng hơn, đợi ta từ Chân Vũ thánh địa đi ra, mới hảo hảo cùng hắn tính sổ.

Tần Phàm nghĩ một lát, cắn răng một cái, oán hận nhìn Tần Húc, sau đó hướng về một phương hướng khác gấp rút bỏ đi.

- Tiểu tử này làm sao vậy?

Lúc này lại đến phiên Tần Húc lộ ra vẻ ngạc nhiên, hắn cũng không biết linh hồn chi lực của Tần Phàm sẽ mạnh như thế, xa xa liền phát hiện có Võ Tôn cường giả đến đây, hơn nữa hiểu lầm là viện thủ của Càn Kinh Tần gia hắn, trong nội tâm chỉ nghi ngờ nói:

- Chẳng lẽ vừa rồi hắn cũng bị thương rất nặng, chỉ là phô trương thanh thế?

390. Chương 399: Ra Ngoài Ý Định. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 399: Ra ngoài ý định. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hồn dân tiểu tử, vậy mà để cho hắn lừa một lần nữa.

Lập tức Tần Húc lộ ra giận dữ chi sắc, sau đó lập tức đuổi theo Tần Phàm, lúc này hắn càng thêm không thể để cho Tần Phàm chạy.

Bởi vì Tần Phàm cùng Tần Húc đều không biết tâm tư lẫn nhau, cho nên liền xuất hiện một màn hí kịch này.

Mà qua ước chừng nửa khắc đồng hồ, Thái Tư cười lấy Giác Ứng phi hành đi vào, nhưng chỉ có thể nhìn thấy một mảng lớn hoang mạc, còn có một cái hố sâu cực lớn, dấu vết kinh khí cường đại tàn sát bừa bãi khắp nơi.

Đã không thể nhìn thấy bóng dáng hai người kia rồi.

- Chẳng lẽ là đến chậm?

Thái Tư thả người nhảy xuống đất, quan sát một mảnh địa vực đã gặp phải trọng đại phá hư này, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

- Xem ra là đến chậm.

Rất nhanh, Tần Khải theo sát phía sau cũng đã đi tới bên trong phiến hoang mạc này, trong nội tâm ám thử dài một hơi, nhưng trên mặt lại cố ý lộ ra một bộ tiếc hận nói ra.

- Tần Khải, người cũng không cần ở chỗ này làm bộ làm tịch, lúc này người vẫn là suy nghĩ thật kỹ nên bàn giao với Thánh chủ như thế nào đi.

Thái Tư trông thấy lúc này Tần Khải còn lộ ra bộ dáng kia, không khỏi có chút tức giận vô danh, quay đầu cả giận nói.

- Thái Tư, người cũng không cần giống như nhi tử chết, việc này đã muốn lưu cho Thánh chủ quyết đoán, lúc nào đến phiên người khoa tay múa chân với bản Thần Tôn, không nên quên thân phận của người và ta là giống nhau.

Tần Khải cũng chỉ là lạnh lùng nói.

- Hừ...

Thái Tư vừa mới muốn phản bác lại, nhưng đột nhiên nghe được ở một phương hướng khác truyền đến một ít thanh âm đánh nhau, trong lòng hắn không khỏi khẽ động:

- Chẳng lẽ Tần Phàm này còn chưa có chết?

- Vậy hẳn thật đúng là mệnh đủ cứng rắn.

Thái Tư không dám dừng lại, lập tức nhảy lên Giác Ứng phi hành lần nữa, khống chế Giác Ứng phi hành lao về nơi phát ra thanh âm đánh nhau kia.

- Lão thất phu, ta không giết ngươi, lại vẫn đi tìm cái chết?

Mà đổi thành bên kia, Tần Phàm phát hiện Tần Húc lại vẫn không chịu buông tha mà còn đuổi theo phía sau, cũng không khỏi nhiều thêm vài phần tức giận.

- Tiểu hỗn đản, hôm nay ngươi đừng nghĩ sống rồi.

Lúc này tuy thân thể của Tần Húc suy yếu, nhưng dù sao cũng là Võ Tôn cường giả, truy ở phía sau cũng không có rút lại quá xa, ngược lại có xu thế càng ngày càng gần hơn.

- Móa nó, liều mạng.

Thấy Tần Húc theo đuổi không bỏ, Tần Phàm biết rõ tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, đột nhiên thân thể dừng lại, sắc mặt âm hàn mà nhìn Tần Húc cách mình chỉ có trăm mét tả kia.

- Tiểu hỗn đản, nghĩ thông suốt rồi hả, không làm vùng vẫy phí công.

Tần Húc trông thấy Tần Phàm đột nhiên dừng lại, cũng là có nghi ngờ này, trên mặt cười lạnh nói, lập tức cũng đi theo ngừng lại, âm thầm chuẩn bị lấy, tùy thời cho Tần Phàm một kích trí mạng.

- Lão thất phu, là ngươi bức ta.

Tần Phàm cắn răng một cái, vào lúc này đột nhiên từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái chai bạch ngọc, sau đó lấy ra bốn năm khối Sinh Cơ Tạo Huyết Đan bỏ vào trong miệng, trực tiếp nuốt vào trong bụng, theo được lực của Sinh Cơ Tạo Huyết Đan phát huy, tứ chi của Tần Phàm bởi vì máu tươi sinh ra quá nhanh, không ngừng bành trướng lên, tựa hồ lập tức muốn nổ tung.

Bồng...

Sau đó Hỏa Vân đao trong tay Tần Phàm cửa trên cổ tay bên phải, lập tức máu tươi như là suối phun ra.

- Tiểu tử này muốn làm gì?

Tần Húc trông thấy một màn này, cũng không khỏi khê giật mình.

Mà tiếp theo trong nháy mắt, cánh tay phải của Tần Phàm bắt đầu hiện ra lân giáp dữ tợn màu đỏ như máu, huyết mạch của Huyết Kỳ Lân vào lúc này bị thức tỉnh lại.

- Ah...

Theo thống khổ không phải người thường có thể thừa nhận được kia truyền đến, Tần Phàm không khỏi phát ra một tiếng gầm rú giống như dã thú, mà sau đó ý chí trùng kích cực kỳ thô bạo thậm chí làm cho thân thể cùng linh hồn của hắn đều lạnh rung.

Loại cảm giác này quả thật khó mà chịu đựng.

Nếu như không phải Tần Húc từng bước bức bách, hơn nữa sợ hắn còn có viện thủ đến, hẳn như thế nào cũng sẽ không muốn lần nữa thức tỉnh cánh tay Huyết Kỳ Lân này.

- Lão thất phu, nạp mạng đi.

Thân thể của Tần Phàm lao về phía Tần Húc, máu tươi toàn thân không ngừng khởi động, phát ra thanh âm như sóng to gió lớn.

- Bạo Huyết Kỳ Lân.

Đợi cách Tần Húc còn có hơn 10m, trong miệng Tần Phàm gầm lên một tiếng, ngay sau đó, một đầu hư ảnh Huyết Kỳ Lân cực lớn xuất hiện ở chỗ quả đấm của hắn, gầm thét, hướng về phía trước đánh tới.

- Nguyên lai lại là một chiêu này.

Trên mặt Tần Húc lộ ra kiêng kị chi sắc, hần cảm thụ qua Huyết Kỳ Lân này cường đại, nên hoàn toàn không dám coi thường, vào lúc này cũng vội vàng toàn lực đánh ra một quyền.

- Nộ Dương phá.

Nguyên khí chung quanh rất nhanh bị thu nạp tới, ngưng tụ ra một tiểu mặt trời hào quang sáng chói, sau đó những hào quang này lập tức hóa thành một đầu Nộ Long màu vàng gào thét mà ra, rồng giận phóng về phía hư ảnh Huyết Kỳ Lân kia.

- Tần Húc dừng tay, Tần Phàm không thể chết được.

Mà cũng vào lúc này, Thái Tư rốt cục đuổi tới, cách vài trăm mét thấy được một màn hai người liều mạng với nhau, lập tức hét lớn một tiếng rung trời.

Oanh...

Nhưng lúc này, Nộ Long màu vàng cùng Huyết Kỳ Lân kia đã đụng vào nhau, một cỗ khí kinh cường đại bạo phát đi ra, cây cối bốn phía nhao nhao ngã xuống, mặt đất từng khúc hăm liệt, bùn đất, lá cây, mảnh gỗ vụn bay múa khắp nơi, bao phủ thân ảnh của hai người ở bên trong.

- Vẫn là chậm một bước.

Sắc mặt của Thái Tư cực kỳ khó coi, hần tinh tường một Linh Vũ sư cùng Võ Tôn chính diện đối kháng như thế, là tuyệt đối không có hi vọng còn sống.

- Thái Tư Thần Tôn yên tâm, sau khi trở về, Càn Kinh Tần gia ta nhất định sẽ hảo hảo trừng phạt Tần Húc.

Lúc này Tần Khải cũng đã chạy đến, đồng dạng chứng kiến một màn hai người toàn lực đụng nhau cùng một chỗ, trên mặt mang một tia vui vẻ nghiền ngẫm nói ra.

Nhưng theo bụi mù rơi xuống, ở trong tròng duy nhất đứng một bóng người chậm rãi hiển lộ ra, vui vẻ trên mặt Tần Khải kia không khỏi ngưng tụ, lập tức bày biện ra cứng ngắc chi sắc.

- Tần Phàm.

Mà Thái Tư lại có chút không dám tin mà hai mắt tỏa sáng.

Hoàn cảnh bốn phía một đồng bừa bộn, cây cối ngã trái ngã phải, đại địa khắp nơi đều không có một chỗ lành lặn, có thể tưởng tượng được vừa rồi hai người so đấu đã tạo thành bao nhiêu lực phá hoại!

Thân ảnh còn đứng vững kia, một thân thanh sam thiếu niên, tự nhiên là Tần Phàm!

Lúc này tuy sắc mặt Tần Phàm tái nhợt, đầu tóc rối bời, quần áo rách rưới, nhưng hần còn đứng lấy! Mà Võ Tôn Tần Húc cùng hần tương bính, ngược lại nằm thoi thóp dưới mặt đất.

Thái Tư cùng Tần Khải đều lộ ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi!

Một Linh Vũ sư cùng Võ Tôn toàn lực đối kháng, Võ Tôn ngã xuống, Linh Vũ sư còn đứng lấy!

Dĩ nhiên là Linh Vũ sư thắng rồi!

391. Chương 400: Đến Thái Gia Dưỡng Thương. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 400: Đến Thái gia dưỡng thương. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Khải cùng Thái Tư đều là Võ Tôn chi cảnh, bọn hắn thập phần tinh tường Võ Tôn cùng Linh Vũ sư có bao nhiêu chênh lệch, bọn hắn thậm chí có thể ngạo khí mà nói một câu, dưới Võ Tôn đều là con sâu cái kiến! Nếu như là Linh Vũ sư, bọn hắn chỉ cần tùy tiện giẫm mạnh là có thể giết chết!

Coi như là Võ Tôn cấp một cùng Linh Vũ sư đỉnh phong, cũng là kém khá xa! Chênh lệch một bước là chênh lệch ngàn dặm!

Quan hệ đến có thể trực tiếp vận dụng lực lượng thiên địa hay không! Vậy cơ hồ là chênh lệch giữa trời cùng đất! Huống chi Tần Húc này cũng không phải Võ Tôn cấp một, càng là Tam cấp Võ Tôn, mà Tần Phàm cũng không phải cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong, vèn vèn là Tam cấp Linh Vũ sư mà thôi!

Hôm nay, Tần Phàm phá vỡ quan niệm của bọn hắn, bọn hắn tận mắt nhìn thấy một Võ Tôn bị một gã Linh Vũ sư đánh bại rồi!

Tần Phàm lần nữa sáng tạo ra kỳ tích!

Dùng thực lực Tam cấp Linh Vũ sư đánh bại Tam cấp Võ Tôn! Nếu như tin tức này truyền đi, tin tưởng danh tiếng của Tần Phàm chỉ sợ thoáng cái có thể truyền khắp toàn bộ Đại Càn quốc!

- Điều này sao có thể.

Tần Khải mở to hai mắt, trong miệng thì trào nói, trở thành Thần Tôn nhiều năm, hắn thực đã thật lâu không có thử qua thất thổ như vậy rồi.

- Tần Phàm cái tiểu biến thái này! Chẳng lẽ thực là yêu nghiệt hay sao?

Thái Tư đồng dạng vẫn là thần sắc không thể tưởng tượng nổi, nhìn xem thiếu niên áo xanh kia, trong mắt thường thức, hâm mộ, bội phục...

- Vốn ta đối với Thái Hiền đã hết sức hài lòng rồi, nhưng vừa so sánh với Tần Phàm này, lại lập tức cảm thấy thất sắc không ít... chắc chắn, chỉ sợ thời điểm Hiền nhi cùng Tần Phàm này kết giao, nội tâm cũng sẽ hết sức phức tạp a! Cái này người so với người, hoàn toàn chính xác là có thể tức chết người!

Lập tức, hắn nhìn về phía Tần Khải ở một bên, trông thấy hắn vẫn không có kịp phản ứng, không khỏi cười trộm nói:

- Hắc hắc, Tần Khải Thần Tôn, không nên quên người mới vừa nói qua, lúc này trở về, nhất định phải để cho quý gia tộc phạt Tần Húc ah!

- Đúng, Tần Húc...

Bị Thái Tư nhắc nhở như vậy, Tần Khải ngược lại phản ứng đi qua, lập tức nhào tới bên người Tần Húc đã ngã xuống, nhẹ nhàng tìm tòi, vội vàng từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một viên đan dược nhét vào trong miệng hắn.

- Xui thật, lại đi nhắc nhở hắn rồi!

Thái Tư không khỏi âm thầm hối hận, hắn lúc này cũng biết tuy Tần Húc kia còn chưa có chết, nhưng đã trọng thương còn lại một hơi rồi. Nếu như lại kéo thoáng một phát, nói không chừng có thể chết mất, nhưng vừa rồi hắn nhắc nhở, lại làm cho Tần Khải phản ứng qua.

- Không hổ là Võ Tôn cường giả, như vậy còn không chết...

Vào lúc này Tần Phàm cũng muốn đi qua cho Tần Húc kia một đao, nhưng sau khi hắn sử dụng một chiêu Bạo Huyết Kỳ Lân này, thì không phải như Tần Húc sau khi sử dụng Đại Địa Trầm Luân, ở vào trạng thái cực kỳ suy yếu?

Hắn hôm nay, toàn thân y nguyên còn vô cùng đau đớn, tùy tiện động thoáng một phát cũng cảm thấy phải chết đi, ở đâu còn có thể đi công kích tiếp.

Lập tức, Tần Phàm phát hiện xông lại Tần Khải, không khỏi biến sắc, âm thầm đề phòng, chống đỡ thân thể cực kỳ suy yếu bắt đầu triệu hồi ra Tạo Hóa Kim Liên, ý định lần nữa tránh về trong không gian kim liên.

- Tần Phàm, người không cần sợ hãi, chúng ta là đến từ Chân Vũ Thánh điện, lần này là phụng thần chỉ của Thánh chủ đại nhân tới cứu người.

Lúc này Thái Tư cũng đã đi tới, mở miệng nói, lập tức hần cũng cười cười nói:

- Bất quá xem ra người là không cần chúng ta cứu, biểu hiện của người thật sự làm cho người kinh ngạc ah! Trách không được ngay cả Thánh chủ đại nhân cũng tự mình chú ý đến người rồi...

- Chân Vũ Thánh điện?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình.

- Ha ha, lão phu tên là Thái Tư, đồng dạng đến từ Lạc thành Thái gia. . .

Sau đó Thái Tư hơi khẽ cười nói.

- Lạc thành Thái gia, gia tộc Thái Hiên?

Lúc này Tần Phàm mới buông lỏng một ít, lúc này bởi vì thân thể kích phát huyết mạch Huyết Kỳ Lân, các miệng vết thương khủng bố vẫn chưa khép lại, vừa trầm tĩnh lại, cả người cơ hồ muốn ngã nhào trên đất.

Hần đoán chừng bây giờ thân thể của mình như thế này, sợ là cần nghỉ ngơi nửa tháng mới có thể hoàn toàn khôi phục lại, bất quá trở lại trong không gian kim liên, cũng chỉ là một ngày rưỡi thời gian mà thôi.

- Người không sao chứ?

Thái Tư vội vàng đi tới vịn Tần Phàm.

- Nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi.

Tần Phàm miễn cưỡng tươi cười nói, tiếp theo từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khóa Hồi Xuân Đan nuốt vào, lúc này mới dần dần cảm giác tốt rồi một chút.

- Hắc hắc, người nghỉ ngơi một chút là tốt rồi, nhưng vị kia đoán chừng nghỉ ngơi một năm cũng chưa hẳn có thể tốt lên!

Thái Tư nhìn thoáng qua bên Tần Húc kia, trên mặt mang theo vẻ vui cười nghiêng ngả nói ra.

- Tần Phàm, hiện tại người đã không có việc gì rồi, chúng ta trở về Chân Vũ Thánh điện phục mệnh a!

Lúc này Tần Khải cứu chữa Tần Húc một phen, liền đặt hần ở trên lưng Giác Ứng phi hành, sau đó nhìn Tần Phàm nói ra.

- Yên tâm đi, bản Thần Tôn nhất định sẽ an toàn mang Tần Phàm về Chân Vũ Thánh điện.

Thái Tư nhàn nhạt nói:

- Ta xem người bây giờ cũng không thể cùng chúng ta chung một chỗ trở lại Chân Vũ Thánh điện đi à nha.

- Hừ. . .

Nghe thấy Thái Tư nói như vậy, Tần Khải chỉ phải hừ lạnh một tiếng, vô cùng kiêng kỵ nhìn Tần Phàm một cái, sau đó liền nhảy lên lưng Giác Ứng phi hành, bay về hướng Càn Kinh Tần gia.

Lúc này trên người Tần Húc có rất nhiều tổn thương, bởi vì lúc sử dụng Đại Địa Trầm Luân đã bị thương không nhẹ, hơn nữa bị Tần Phàm Bạo Huyết Kỳ Lân có thể so với công kích của Vô Tôn đánh trúng, đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, hần phải vội vã về Càn Kinh Tần gia, tìm Luyện Đan Sư trong gia tộc cứu chữa.

- Tần Phàm, chúng ta cũng đi thôi.

Thái Tư trông thấy Tần Khải hốt hển rời đi, không khỏi cảm thấy tâm tình khoan khoái dễ chịu, quay đầu nhìn Tần Phàm mỉm cười nói, thái độ lại cực kỳ tốt.

- Cái kia, Thái Tư Thần Tôn, không biết ta có thể nghỉ ngơi trước một ngày, lại tiến về Thánh điện không?

Lúc này Tần Phàm chỉ hận không thể lập tức trở lại bên trong Tạo Hóa Kim Liên điều trị thân thể của mình thoáng một phát, ở đâu còn có thể kiên trì đến Chân Vũ Thánh điện.

Hơn nữa dùng bộ dạng, trạng thái này đi gặp đám người kia, hẳn cũng hoài nghi mình có thể ở dưới khí tức khủng bố của đám Thần Tôn kia đứng vững được hay không, đến lúc đó chẳng phải là chuyện gì cũng phải bộc lộ ra sao.

- Đã như vậy, ta đây trước đưa ngươi đến Lạc thành Thái gia a, ở chỗ đó, ta nghĩ Càn Kinh Tần gia kia tuy lớn mật hơn nữa, cũng không dám làm gì ngươi. Dùng tốc độ của Giác Ứng phi hành, nửa giờ sẽ đến. . .

Thái Tư nhìn Tần Phàm nói ra, nhưng lại cố tình lôi kéo Tần Phàm một phen. Một Linh Vũ sư mười tám tuổi, một Linh Vũ sư có thể đánh bại Võ Tôn, hoàn toàn chính xác đáng giá Lạc thành Thái gia hẳn toàn lực lôi kéo.

392. Chương 401: Đến Thái Gia Dưỡng Thương. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 401: Đến Thái gia dưỡng thương. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Cái kia liền phiên toái Thái Tư Thần Tôn rồi.

Trầm ngâm một hồi, Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, dùng giao tình của hắn và huynh muội Thái Hiên, quấy rầy thoáng một phát có lẽ cũng không có vấn đề gì, hơn nữa hôm nay hắn thật sự là quá hư nhược rồi, nếu có thể ở dưới sự bảo vệ của Lạc thành Thái gia, dĩ nhiên là tốt hơn.

Trong một gian phòng u tĩnh, có mùi thơm nhàn nhạt quanh quẩn. Mà ở trên giường, một thiếu niên nằm ở trên đó, khí tức như tơ, tựa hồ tùy thời đều có thể chết .

Thời điểm mặt trời lặn ngày hôm sau, Tần Phàm mới thật không dễ dàng mở mắt, có chút mơ hồ mà sờ lên đầu, ngồi dậy, bắt đầu đánh giá gian phòng lịch sự tao nhã này.

- Đây là Lạc thành Thái gia?

Tần Phàm vỗ nhẹ đầu của mình hai cái, vẫn cảm thấy đau đầu như liệt, sau đó hắn liền nhớ tới trên đường, lúc Thái Tư đưa hắn đến Lạc thành Thái gia, hắn đã từng bắt tri bắt giác mà hôn mê, có chút đánh giá cao năng lực thừa nhận của mình cùng đánh giá thấp hậu quả nghiêm trọng của khi thức tỉnh huyết mạch Huyết Kỳ Lân tạo thành.

Lần đầu hắn thức tỉnh huyết mạch Kỳ Lân, là vì bị động tĩnh lại, là sử dụng một ít năng lượng ắn núp ở chỗ sâu trong Thủy Kỳ Lân ma chủng, cho nên tạo thành phá hư đối với thân thể được giảm xuống một bộ phận. xem tại

Còn lần này là hắn chủ động tĩnh lại, vốn cần năng lượng càng nhiều hơn nữa, hơn nữa lần đầu tạo thành tổn thương vẫn chưa hoàn toàn chữa trị, bị lần thứ hai phá hư trở nên càng thêm trầm trọng.

Theo tâm thần chìm vào trong cơ thể, lập tức, Tần Phàm bị tình huống thân thể của bản thân bị tàn phá không chịu nổi kia làm có chút cả kinh, trợn mắt há hốc mồm, hôm nay tiếp tế huyết dịch thân thể của hắn xem ra vẫn chưa khôi phục lại, hơn nữa mặc dù lực phủ ngũ tạng có Hồi Xuân Đan trợ giúp, nhưng vẫn không có hồi phục đến trạng thái bình thường.

Nhìn qua thân thể giống như bị yêu thú khủng bố ở trong đó đùa giỡn qua một phen, Tần Phàm không khỏi trầm xuống, tuy hẳn có thể đoán được mình bị thương không nhẹ, nhưng không nghĩ lại tới trình độ này, nếu như không phải vì hẳn nhiều lần cải tạo thân thể cường đại, mà là thay đổi một người bình thường khác, chỉ sợ không chết cũng đừng nghĩ tỉnh lại.

Hắn nhẹ nhàng giật giật tứ chi, lập tức cảm thấy muốn bị xé nát, đau đến mức làm khuôn mặt hắn co rúm.

- Xem ra Bạo Huyết Kỳ Lân này tuy là uy lực kinh người, nhưng còn phải hảo hảo cảm ngộ cải tiến thoáng một phát, nếu không thời điểm tái sử dụng tiếp theo, nói không chừng chính là thời điểm ta chết rồi.

Tần Phàm lập tức bất đắc dĩ cười khổ nói.

C-K-Í-T..T...T

Nhưng vào lúc này, vốn là một hồi tiếng bước chân truyền đến, sau đó cửa phòng bị nhẹ nhàng đẩy ra, dương quang chiếu rọi, một khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp đi vào, sau khi trông thấy Tần Phàm tỉnh lại, trên mặt lộ ra vui vẻ như là tiểu hài tử.

- Tần Phàm, ngươi đã tỉnh. . .

- Thái Ngọc tiểu thư, đã làm phiền nàng.

Tần Phàm cố gắng nặn ra nụ cười nói, hôm nay cơ bắp toàn thân hắn bắt đầu khôi phục, cảm giác đau đớn sẽ càng thêm mãnh liệt.

- Không thể tưởng được tiểu tặc ngươi, thật sự dám cùng Vô Tôn đánh nhau chết sống, ngươi không muốn sống nữa ư!

Thái Ngọc bước nhanh đến, tùy tiện bắt lấy cánh tay Tần Phàm nói.

- Ah híz-khà-zzz.

Tần Phàm không khỏi bị đau mà trên mặt co rúm, bất đắc dĩ nói:

- Khi đó ta không liệu chết, mới là không muốn sống nữa.

- Ngươi... ngươi không có việc gì chứ?

Thái Ngọc thấy Tần Phàm lộ ra thần sắc đau đớn, liền vội vàng buông tay ra, lo lắng hỏi:

- Lúc ngươi hôn mê, ta là cho ngươi ăn hết Đại Hoàn đan trân quý nhất của Lạc thành Thái gia ta, công hiệu của Đại Hoàn đan này so với Hồi Xuân Đan thì tốt hơn nhiều lắm, ngươi còn chưa khỏe sao?

- Cảm ơn Thái Ngọc tiểu thư, Đại Hoàn đan này ta sẽ trả lại cho các ngươi a, nhưng hôm nay ta vẫn còn phải nghỉ ngơi thật tốt thoáng một phát. . .

Tần Phàm lắc đầu nói ra.

- Ngươi... ngươi như thế nào nói như vậy, chẳng lẽ Lạc thành Thái gia ta còn so đo một khóa Đại Hoàn đan với ngươi sao?

Nghe thấy Tần Phàm cái gì cũng cùng mình chia rành mạch, trong nội tâm Thái Ngọc cũng có một loại tư vị không dễ chịu.

- Tại hạ không phải ý tứ này...

Tần Phàm chỉ phải cười khổ nói, là vì Đại Hoàn đan này thập phần trân quý, hẳn có chút băn khoăn mà thôi, bất quá hẳn biết rõ càng giải thích càng hiểu lầm, dứt khoát liền cười cười cho qua, ngược lại hỏi:

- Không biết ta hôn mê đã bao lâu?

- Một ngày một đêm rồi.

Thái Ngọc đáp.

- Ta còn cần nghỉ ngơi một ngày mới có thể điều dưỡng tốt, không biết trong khoảng thời gian này, Thái Ngọc tiểu thư có thể không cho bất luận kẻ nào tới quấy rầy ta hay không?

Tần Phàm trầm ngâm một hồi nói ra, hôm nay tình huống thân thể của hắn cũng là biết rõ, phải trở lại trong không gian Tạo Hóa Kim Liên điều dưỡng một phen.

- Ta cũng không thể?

Thái Ngọc vênh miệng lên, có chút oán trách nói.

- Tốt nhất là không có ai. . .

Tần Phàm nhún vai, có chút cứng rắn nói.

- Vậy được rồi, ta không quấy rầy người nữa.

Thái Ngọc chỉ phải đứng lên, thần sắc có chút ảm đạm rời khỏi gian phòng của Tần Phàm, đối với mình một lòng nhiệt tình trả giá, chỉ lấy được đáp lại lãnh đạm như vậy, trong nội tâm thập phần khổ sở.

- Xin lỗi.

Tần Phàm nhìn thân ảnh Thái Ngọc ly khai, trong miệng có chút đắng chát nói nhỏ, thanh âm cũng không có để cho Thái Ngọc nghe được.

Hắn cố ý biểu hiện lãnh đạm đối với Thái Ngọc, vì biết rõ nếu như mình biểu hiện ra quá nhiều nhiệt tình, cuối cùng nhất chỉ sẽ bị thương nữ hài đáng yêu thiện lương này mà thôi.

Điều chỉnh tâm tình thoáng một phát, hắn rất nhanh liền tiến nhập bên trong Tạo Hóa Kim Liên.

Một ngày sau, cũng là trong không gian kim liên điều dưỡng 10 ngày, lúc này Tần Phàm mới cảm giác tốt hơn một chút, thân thể cũng khôi phục công năng tạo huyết, vì vậy liền từ bên trong Tạo Hóa Kim Liên đi ra bên ngoài, cũng thu Tạo Hóa Kim Liên vào lần nữa.

Trong ngày này, Thái Ngọc quả nhiên không để cho bất luận kẻ nào tới gần gian phòng, thậm chí ngay cả bản thân nàng cũng không có, bất quá Tần Phàm lại ngấm trộm nghe đến có tiếng bước chân đã từng một hai lần tới gần, chỉ là không có đẩy cửa tiến vào.

Đứng lên, Tần Phàm dùng sức nắm chặt lại nắm đấm, cảm thấy cánh tay phải của mình y nguyên truyền đến một tia đau nhức, nhớ tới thời điểm sử dụng Bạo Huyết Kỳ Lân, tình cảnh cả đầu cánh tay khủng bố tựa hồ muốn nổ tung, hắn vẫn là lòng còn sợ hãi.

- Hôm nay cách khảo hạch gia tộc thăng phẩm cũng chỉ còn lại có mấy ngày a?

Ước chừng tính toán thời gian một chút, Tần Phàm trầm nghĩ trong lòng, lại nghĩ tới đã từng đáp ứng Thái Tư sẽ ở ngày hôm sau đi gặp các vị Thần Tôn khác, nhưng bây giờ đã chậm trễ một ngày.

- Lúc này Thánh chủ kia lại chú ý đến ta?

Sau đó Tần Phàm lại không khỏi nhướng mày, đối với năng lực của Thánh chủ kia, trong nội tâm âm thầm rung động, người này hình như là thông thiên triệt địa, không chỉ có thể phát hiện Cổ Mặc giấu ở trong được đỉnh, hôm nay mình gặp phải Tần Húc tập kích, địa phương cách Thánh điện thậm chí có vài ngàn dặm, lại vẫn có thể biết mình gặp nạn?

393. Chương 402: Tin Tức Của Chân Vũ Thánh Địa. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 402: Tin tức của Chân Vũ thánh địa. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhớ tới tình cảnh lúc mình đi gặp mặt Thánh chủ huyền bí kia, hẳn cảm thấy người cầm quyền chính thức của Đại Càn quốc này lộ ra càng thêm sâu không thể dò.

- Bất quá Thánh chủ này đến tột cùng là tại sao phải cứu ta? Chẳng lẽ chỉ là bởi vì nguyên nhân ta tiến cảnh nhanh?

Sau đó Tần Phàm cũng có chút nghi ngờ, đoán không được mục đích vì sao Thánh chủ này để cho hai vị Thần Tôn đến nghĩ cách cứu viện mình, nhưng hẳn luôn cảm thấy không có đơn giản như vậy.

Mà hẳn lo lắng chính là, bí mật về Ma chủng trên người mình có thể bị hắn phát hiện hay không.

- Được rồi, hiện tại Thánh chủ này đối với ta mà nói căn bản vẫn là tồn tại nhìn lên, nếu như hắn bắt lợi đối với ta, tùy tiện một ngón tay cũng có thể để cho ta vạn kiếp bất phục rồi, ta căn bản không có chỗ trống phản kháng! Hiện tại đa tương cũng là vô ích, chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Lập tức Tần Phàm lắc đầu, trong nội tâm nói thầm, tuy hắn rất không thích cảm giác hết thấy nắm giữ ở trong tay người khác này, nhưng mà lại bất lực.

Thánh chủ này hiện tại đối với hắn mà nói, quá mạnh mẽ, thậm chí hắn căn bản không có thể biết mạnh đến mức nào.

- Nên chuẩn bị thoả một phát tiến về Thánh điện gặp mặt các vị Thần Tôn a, có thể sớm hoàn thành nhiệm vụ thăng phẩm cho gia tộc, coi như là làm xong một cục tâm sự.

Trong nội tâm Tần Phàm hơi trầm ngâm, sau đó liền đẩy cửa đi ra ngoài.

Nắng sớm nhẹ nhàng đập vào mặt, nơi này là một biệt viện trong Lạc thành Thái gia, trong biệt viện trồng rất nhiều cây, mai mùi thơm cả vườn, thập phần lịch sự tao nhã, lại hướng xa xa nhìn lại, Tần Phàm đến tiểu đình trong hồ lần trước cùng Thái Hiền uống rượu kia.

Vừa tới gần liền trông thấy một mình Thái Hiền ở đằng kia đọc ẩm, trông thấy cửa phòng Tần Phàm mở ra, liền mỉm cười hướng về hắn phát phát tay, tựa hồ giống như là đang chờ Tần Phàm.

- Tần huynh, người cuối cùng đã tỉnh.

Đợi thời điểm Tần Phàm đến bên hồ, Thái Hiền thân mặc áo bào trắng liền mặt mang mỉm cười đi đến.

- Thái huynh, hai ngày này thật sự quá rầy...

Tần Phàm gật đầu thăm hỏi nói.

- Dùng giao tình của ta cùng Tần huynh, nói cái này là quá khách khí, ta sớm đợi Tần huynh tỉnh lại, đến, mời vào tiểu trúc bên hồ, chúng ta lại uống mấy chén.

Thái Hiền nói ra, liền dẫn Tần Phàm đi vào tiểu đình trong hồ.

Sau khi hai người ngồi xuống, Thái Hiền giúp Tần Phàm rót một chén rượu, sau đó hắn nhìn chằm chằm vào Tần Phàm một hồi lâu, thấy da đầu Tần Phàm ẩn ẩn có chút run lên, lúc này mới làm như thở dài nói:

- Ta nói Tần huynh người đến cùng có đúng là nhận được thần ân chiếu cố hay không? Như thế nào mỗi lần trông thấy người, người đều có thể cho tại hạ rung động, lần trước ở Nam Phong thành biết rõ người đã đột phá đến Linh Vũ sư, đã để cho ta hồ thẹn rất nhiều, hôm nay gặp lại, vậy mà nghe nói người có thể giao thủ cùng Võ Tôn cường giả?

- Cái kia là vì Tần Húc kia sử dụng bí pháp cấm kị, bản thân đã bị trọng thương, ta mới có thể ở trên tay hắn chống đỡ xuống dưới, hung hiểm trong đó không có cách nào hình dung cùng người, hơn nữa, ta hiện tại không phải còn không có khôi phục lại sao?

Tần Phàm có chút xấu hổ nói, mà nâng lên cái thần ân chiếu cố này, kỳ thật chỉ là bởi vì hắn luyện hóa được Ma chủng, tiến cảnh có chút thần tốc mà thôi.

- Vậy cũng hết sức lợi hại rồi, nếu như thay đổi là ta, đoán chừng có thể chịu đựng được khí thế của cường giả Võ Tôn áp bách hay không còn là một vấn đề chưa biết.

Thái Hiền lắc đầu nói:

- Xem ra coi như là chúng ta cùng nhau tiến vào Chân Vũ thánh địa, ta muốn đuổi kịp Tần huynh vẫn là thập phần gian nan ah!

- Ha ha, Thái huynh cần gì phải tự coi nhẹ mình, tại hạ cũng chỉ là lúc trước có một ít cơ duyên mà thôi, hiện tại cơ duyên đã hết, cảnh giới sẽ chậm lại như người bình thường mà thôi.

Tần Phàm cười khan nói, bất quá lời này của hắn lại là nói thật, hôm nay hắn hoàn toàn không có tin tức của viên Ma chủng thứ tư, muốn như trước rất nhanh tăng lên cảnh giới cơ bản là không có khả năng, nếu không hắn cũng sẽ không bởi vì tiến vào Chân Vũ thánh địa mà để bụng như vậy rồi.

- Cái này không phải giống như lần trước ngươi đã nói sao.

Trên mặt Thái Hiền không khỏi có chút kéo ra, sau đó chỉ phải cười khổ nói:

- Được rồi, so sánh với tiểu yêu nghiệt như ngươi, ta cũng là tự tìm đả kích, nhưng cầu lần này sau khi tiến vào Chân Vũ thánh địa, có thể thuận thuận lợi lợi đột phá đến cảnh giới Võ Tôn, ta đã thỏa mãn.

Sau đó hắn liền gơ chén rượu lên, cùng Tần Phàm đụng một cái.

- Ha ha, không biết Thái huynh người đối với Chân Vũ thánh địa này còn có hiểu rõ gì không?

Tần Phàm uống cạn chén rượu, sau khi đặt chén rượu xuống, tùy ý mà hỏi thăm. Hắn biết rõ Lạc thành Thái gia này nội tình thâm hậu, tin tức biết đến so với mình thì hơn rất nhiều.

- Ta biết được cũng không nhiều.

Nhưng Thái Hiền lại ngoài ý muốn lắc đầu nói ra:

- Tuy Thái gia ta cũng có tộc nhân tiến vào Chân Vũ thánh địa, nhưng đối với sự tình bên trong thì chưa bao giờ đề cập tới, cho nên ta ngay cả Chân Vũ thánh địa kia ở địa phương nào cũng không biết.

- Thần bí như vậy?

Tần Phàm không khỏi nao nao.

- Ha ha, đây chính là địa phương có thể làm cho người trở thành Võ Tôn, không thần bí được sao?

Thái Hiền cười nói, nghĩ một lát lại nói:

- Bất quá ta ngược lại là biết rõ phạm là người có thể tiến vào Chân Vũ thánh địa này, cũng không phải đều là người Đại Càn quốc chúng ta, thậm chí trải rộng toàn bộ Vũ Thiên đại lục!

- Nhưng có một điểm giống nhau là, phạm là người có thể đi vào trong đó đều là thiên tài nhất đẳng chân chính, thực lực thất cấp Tiên Thiên Võ sư giống như ta này, đoán chừng tiến vào cũng chỉ là kẻ cuối.

- Toàn bộ Vũ Thiên đại lục? Vậy người ở bên trong có lẽ cũng không ít a?

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, hắn biết rõ toàn bộ Vũ Thiên đại lục có tám đại quốc gia, danh tự quốc gia theo thứ tự là Đại Càn, Đại Khôn, Đại Tổn, Đại Đoái, Đại Cấn, Đại Chấn, Đại Ly, Đại Khảm, trong đó Đại Ly vương triều cùng Đại Chấn vương triều là quốc gia lớn nhất, Đại Càn quốc cùng Đại Khôn quốc tính toán là trung đẳng.

- Đúng vậy a, bởi vì nhiều người, cho nên ta đoán chừng bên trong hẳn là có cạnh tranh nhất định, ta nghe tiền bối của Lạc thành Thái gia chúng ta đã từng nói qua, mặc dù nói tiến vào Chân Vũ thánh địa cơ bản đều có thể đột phá đến cảnh giới Võ Tôn, nhưng mà thời gian đột phá này cũng là có dài có ngắn, hơn nữa... cũng có không thể đi ra.

Sau đó Thái Hiền có chút ngưng trọng nói.

- Ha ha, nếu quả thật có thể dễ dàng đột phá đến cảnh giới Võ Tôn, ta còn không muốn vào trong đó.

Tần Phàm cười nói, hắn là biết rõ võ đạo chi lộ, nơi nào sẽ có thuận buồm xuôi gió chứ, nếu như không phải nhiều lần trải qua nghịch cảnh cùng cực khổ, cho dù có thể may mắn vượt qua Võ Tôn chi cảnh, nhưng mà rất khó đi đến đỉnh phong.

394. Chương 403: Tin Tức Của Chân Vũ Thánh Địa. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 403: Tin tức của Chân Vũ thánh địa. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ha ha, mặt khác ta nghe nói Tần Hạo Dương kia tựa hồ bị Tần huynh đánh nửa sống nửa chết, hiện tại còn hôn mê bất tỉnh, ta đoán chừng hẳn là rất khó cùng chúng ta chung một chỗ tiến vào Chân Vũ thánh địa, hẳn mất đi cơ hội lần này, ta đoán chừng sau khi hẳn tỉnh lại sẽ hối hận đến muốn chết.

Đặt chén rượu xuống, lúc này Thái Hiền rất có ý tứ hàm xúc nhìn Tần Phàm.

- Nếu như không phải Càn Kinh Tần gia này quá mức lấn người, ta cũng sẽ không như thế.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, kỳ thật lòng hẳn biết rõ, cho dù Tần Hạo Dương này có thể tiến vào Chân Vũ thánh địa, hẳn cũng nhất định sẽ không để cho hẳn còn sống đi ra.

- Bất quá như vậy thù hận của người cùng Càn Kinh Tần gia sẽ kết lớn hơn, trách không được bọn hẳn phải ra Võ Tôn cường giả đuổi giết người.

Thái Hiền nói ra:

- Hơn nữa ta nghe nói Càn Kinh Tần gia này có tộc nhân ở bảy tám năm trước tiến nhập Chân Vũ thánh địa, thời điểm hẳn tiến vào cũng đã tiếp cận đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, hôm nay thực lực chỉ sợ đã thập phần khủng bố! Nếu như thừa dịp lần Chân Vũ thánh địa này mở ra, Càn Kinh Tần gia đem việc này truyền vào, chỉ sợ sẽ bất lợi đối với Tần huynh người, Tần huynh vào trong đó cũng nên cẩn thận một chút.

- Đa tạ Thái huynh nhắc nhở.

Tần Phàm nhẹ gật đầu đáp ứng nói, nhưng trong lòng thì không quá để ý, chỉ cần đối phương không thể đột phá đến cảnh giới Võ Tôn, hẳn không cần phải sợ.

- Ha ha, tuy Tần huynh người ở trong tay Võ Tôn cũng có thể còn sống, bất quá ta nghe nói Võ Tôn từ trong Chân Vũ thánh địa đi ra, so với Võ Tôn bình thường sẽ cường đại hơn rất nhiều, cho nên ta nghĩ Linh Vũ sư này cũng sẽ lợi hại hơn bên ngoài rất nhiều, chủ quan là không được ah.

Thái Hiền cũng là sợ Tần Phàm quá mức tự tin, liền cười bổ sung nói ra.

- Ta đây ngược lại đối với Chân Vũ thánh địa này càng ngày càng mong đợi.

Tần Phàm cười nói, sau đó liền nâng chén mời hẳn.

Hai người vừa hàn huyên một hồi, lại bỗng nhiên trông thấy Thái Ngọc đi đến trước gian phòng mà Tần Phàm dưỡng thương, nhưng đến trước cửa, muốn tiến lên gõ cửa, nhưng do dự hồi lâu, lại không có đi gõ cửa, bộ dáng thoạt nhìn thập phần mâu thuẫn, cuối cùng lại có chút ảm đạm rời đi.

- Nha đầu này.

Thái Hiền trông thấy một màn này, không khỏi lắc đầu, có chút thở dài một hơi.

Mà Tần Phàm càng lộ ra hết sức khó xử, trong tay cầm chén rượu, uống cũng không phải, không uống cũng không phải, đối với Thái Ngọc, trong lòng của hẳn lại nhiều hơn một phần áy náy. truyện copy từ

- Thái huynh, trước khi ta hôn mê, Thái Tư Thần Tôn nói phải mang ta đi gặp mặt các vị Thần Tôn, hôm nay ta nghĩ ta cũng có thể đi a.

Tần Phàm cảm thấy nên sớm rời đi một chút sẽ tốt hơn.

- Hiện tại liền rời đi?

Thái Hiền nao nao, hẩn nhìn ra được Tần Phàm đối với muội muội của mình là không có bất kỳ ý tứ phương diện kia, kỳ thật trong nội tâm hẩn cũng không hi vọng Thái Ngọc cùng Tần Phàm có quá nhiều dây dưa.

- Ân, nhưng trước khi đi còn có một việc muốn nhờ Thái huynh.

Tần Phàm nghiêm mặt nói ra:

- Hôm nay quan hệ của Nam Phong Thái gia ta cùng Càn Kinh Tần gia, ta nghĩ Thái huynh người cũng biết, ta hi vọng Thái huynh có thể để cho quý gia tộc ở sau khi ta tiến vào Chân Vũ thánh địa, giúp đỡ Nam Phong Tần gia ta một chút.

- Cái này Tần huynh cứ yên tâm đi, hôm nay Lạc thành Thái gia ta cùng Nam Phong Tần gia chính là quan hệ hợp tác, tự nhiên sẽ không để cho Càn Kinh Tần gia kia làm quá phận.

Thái Hiền nhẹ gật đầu nói ra.

- Lời cảm kích Tần Phàm cũng không nhiều lời, ngày sau địa phương có cần, Nam Phong Tần gia ta nhất định sẽ hồi báo.

Tần Phàm chấp tay nói ra.

- Ha ha, không nên khách khí, đã như vậy, Tần huynh bảo trọng, hiện tại ta liền thông tri Thái Tư gia gia tới đón người.

Thái Hiền khẽ cười nói, có một câu nói kia của Tần Phàm, nghĩ đến Lạc thành Thái gia hẩn chiếu cố đối với Nam Phong Tần gia, chắc chắn sẽ tận hết sức lực.

Cuối cùng Tần Phàm vẫn quyết định một mình một người tiến về Chân Vũ Thánh điện, bởi vì hẩn nhớ tới sự tình về treo giải thưởng của Càn Kinh Tần gia, cần đến phân nhánh của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn ở Lạc thành hiểu rõ một phen.

Hôm nay ánh mắt của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đã trải rộng toàn bộ Đại Càn quốc, tốc độ phát triển như vậy, Tần Phàm cũng là hết sức hài lòng. Mà nhớ tới có một đám cao thủ mới gia nhập, hẩn tin tưởng Ẩn Thế mạo hiểm đoàn phát triển sẽ càng thêm lớn mạnh, ngày sau có lẽ sẽ không thua một ít Chân Vũ thế gia thượng phẩm.

- Không biết sau khi ta từ Chân Vũ thánh địa đi ra, Ẩn Thế mạo hiểm đoàn này có thể phát triển tới trình độ nào?

Tần Phàm đối với cái này cũng có chút ít chờ mong, lúc trước hẩn dạy bảo vài tên luyện được học đồ kia, hôm nay cũng đã có thể luyện chế ra linh dược linh dịch cấp rồi, nói cách khác đã trở thành Luyện được sư chính thức, đây đối với Ẩn Thế mạo hiểm đoàn phát triển là rất có trợ giúp.

Đi trên đường cái Lạc thành, căn cứ một ít dấu hiệu đặc biệt, hẩn tìm được phân nhánh ẩn nấp của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

Làm cho Tần Phàm có chút ngoài ý muốn chính là, phụ trách phòng làm việc của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn Lạc thành đúng là Hầu Chung, cũng là mạo hiểm giả Hầu tử mà hẩn tha ở Linh Dược cốc.

- Đoàn trưởng

Hầu tử kia vừa nhìn thấy Tần Phàm, lập tức liền phi thường kính sợ hành lễ, hôm nay hẩn rốt cuộc biết nhân vật trước mắt này là ai rồi. Không chỉ tuổi còn trẻ liền đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, lại một người độc chiến hai gã Linh Vũ sư đạt được thắng lợi, sự tích của vị đoàn trưởng này sớm đã truyền khắp Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, hơn nữa hình tượng đã xâm nhập nhân tâm, tất cả đoàn viên đối với hẩn đều tràn đầy bội phục cùng sùng bái.

Hơn nữa theo Càn Kinh Tần gia cùng Nam Phong Tần gia đấu tranh lần này, thân phận chân thật của Tần Phàm cũng truyền ra, cơ bản mọi người đều biết đoàn trưởng của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn là nhi tử của Nam Phong Tần gia tộc trưởng Tần Phàm!

Thiên tài thiếu niên dùng thân phận Triều Thánh giả Cửu phẩm Chân Vũ thế gia đạt được đệ nhất Triều Thánh kia!

Lúc trước thời điểm Hầu Chung tiến vào Ân Thế mạo hiểm đoàn có lẽ còn một chút tâm tư khác, nhưng theo hiểu rõ đối với Ân Thế mạo hiểm đoàn cùng Tần Phàm, hắn đã xác định vững chắc tâm tư phải ở lại mạo hiểm đoàn tiền đồ vô lượng này rồi, mà bởi vì hắn truy tung cùng thu thập tình báo đều rất có bổn sự, Trần Kỳ liền để cho hắn quản lý sự vụ tình báo bên Trung Châu này.

- Ha ha Hầu Chung, đi vào Ân Thế mạo hiểm đoàn đã quen chưa?

Tần Phàm cười cười hỏi, hắn cũng nghe Vương Thành nhắc qua, năng lực của Hầu Chung này cực kỳ không tệ.

- Nguyên lai đoàn trưởng còn nhớ rõ tiểu nhân, thật sự là vinh hạnh, nhờ hồng phúc của đoàn trưởng, tiểu nhân ở bên trong đoàn hết thấy mạnh khỏe, các vị huynh đệ đều rất đoàn kết, tiểu nhân đối với Ân Thế mạo hiểm đoàn phát triển cũng rất có lòng tin.

395. Chương 404: Thủ Đoạn Của Võ Thánh Càn Kinh Tần Gia.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 404: Thủ đoạn của Võ thánh Càn Kinh Tần gia.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hầu Chung tất cung tất kính nói, hiện tại hắn còn nhớ rõ mình thân có độc dược của Tần Phàm, mạng nhỏ còn giữ ở trong tay Tần Phàm a.

- Ân, chỉ cần người hảo hảo làm việc, ở bên trong đoàn sẽ không bạc đãi người.

Tần Phàm gật đầu, sau đó liền lấy ra một khối đan dược màu trắng đưa cho Hầu Chung, nhàn nhạt nói ra:

- Đây là giải dược của người, hiện tại trước hết giao cho người, ta tin tưởng bây giờ người sẽ không làm ra sự tình bất lợi đối với Ân Thế mạo hiểm đoàn a.

- Đa tạ đoàn trưởng đại lượng.

Hầu Chung vội vàng kính hỉ mà tiếp nhận giải dược, tuy hiện tại hắn đang dần dần hiểu rõ đối với Ân Thế mạo hiểm đoàn, biết rõ mạo hiểm đoàn này tiềm lực cực lớn, lại có một đoàn trưởng xuất sắc như vậy, đã không có tâm tư ly khai hoặc là phản bội mạo hiểm đoàn, nhưng đối với thân mang độc tố vẫn là cả ngày chờ đợi lo lắng.

- Lần này ý đồ của ta đến ta nghĩ người có lẽ cũng biết...

Tần Phàm chỉ là cười cười, kỳ thật lúc trước hắn cho Hầu Chung Trung Vũ đan đâu có độc dược gì, chỉ là dọa唬 mà thôi, hiện tại cho cũng không phải giải dược gì, chỉ là Dưỡng Khí Đan dùng cho dưỡng khí cùng cường thân kiện thể mà thôi.

- Đoàn trưởng là muốn hỏi sự tình Càn Kinh Tần gia?

Hầu Chung cất kỹ “Giải dược”, sau đó thử hỏi.

- Đúng vậy, hiện tại có người ám sát thành công không?

Tần Phàm gật đầu hỏi.

- Bẩm báo đoàn trưởng, hiện tại tạm thời còn không có thành công, dù sao Càn Kinh Tàn gia này chính là nhất phẩm thế gia, nội tình mạnh đến nỗi đáng sợ, hơn nữa gần đây lại có ý thu liễm, đệ tử trong tộc đều cực ít ra ngoài.

- Mà sát thủ lẫn vào lãnh địa ám sát tuy thiếu chút nữa thành công ám sát ba cái, nhưng cuối cùng nhất đều là sát thủ bị giết chết.

Hầu Chung hồi đáp, ở công tác tình báo là làm được không tệ:

- Chẳng qua nếu như treo giải thưởng xuống dưới như vậy, qua ít ngày có lẽ có thể dẫn xuất một ít cao thủ che dấu, có người có thể thành công cũng nói không chừng, dù sao lực hấp dẫn của hai chủng đan dược mà đoàn trưởng ra, thật sự là quá lớn.

- Ân, Nam Phong Tàn gia chúng ta có người bị thương hay không?

Tần Phàm cũng biết Càn Kinh Tàn gia này sẽ không dễ dàng đối phó như vậy.

- Gia tộc Đoàn trưởng gần đây cơ hồ là ở gia tộc không có ra ngoài, hơn nữa những cao thủ để ý không phải là Kim nguyên, cho nên lực hấp dẫn giải thưởng của Càn Kinh Tàn gia lại không có mạnh như chúng ta, bất quá gần đây sinh ý gia tộc của Nam Phong Tàn gia lại có chút ảnh hưởng.

Hầu Chung đáp.

- Còn có tin tức trọng yếu khác không?

Tần Phàm nhíu nhíu mày, sau đó lại hỏi.

- Có một cái về Trần Yêu thành, gần đây từng thành trấn ở lân cận Yêu thú Hoang Nguyên đều nhiều lần có yêu thú tập kích, ngay cả Thanh Thạch trấn cũng gặp phải mấy lần tập kích đại quy mô, nếu như không phải căn cứ của mạo hiểm đoàn chúng ta đã di chuyển, nói không chừng cũng sẽ phải chịu không ít ảnh hưởng.

- Còn lần này yêu thú bạo động, nghe nói là cùng Trần Yêu thành kia có quan hệ, thậm chí có mạo hiểm giả nói đã từng trông thấy đại lượng yêu thú cường đại từ trong Trần Yêu thành kia chạy ra.

Hầu Chung nghĩ nghĩ nói ra.

- Trần Yêu thành?

Tần Phàm nhớ tới tòa thành cổ quái kiến tạo ở vòng trong Yêu thú Hoang Nguyên, cũng cảm thấy càng ngày càng quỷ dị, bất quá hiện tại hẳn phải đi vào Chân Vũ thánh địa, việc này lại không có biện pháp tiếp tục chú ý.

Lại tìm hiểu một ít tình huống, sau đó Tần Phàm liền rời khỏi Lạc thành, một mình một người hướng về Chân Vũ Thánh điện. Hẳn nghĩ hôm nay Chân Vũ Thánh điện đã can thiệp, kia Càn Kinh Tàn gia kia cũng không dám ở trong nội địa Đại Càn quốc động thủ đối với mình.

Trải qua một giờ hơn lộ trình, hẳn liền đi tới Càn Kinh! Muốn tiến về Chân Vũ thánh địa, Càn Kinh là khu vực cần phải trải qua!

- Càn Kinh, đã đến!

Nhìn xem tòa thành trì cao lớn này, Tần Phàm nhưng lại có chút cảm khái, bởi vì cái kia Càn Kinh Tàn gia đúng là tại tòa thành thị này bên trong! Hẳn tiến vào Càn Kinh, chẳng khác nào là tiến nhập địa bàn của Càn Kinh Tàn gia.

Bất quá hẳn cũng chính là muốn dùng loại tư thái này đi nói cho Càn Kinh Tàn gia biết, hẳn đối với quái vật khổng lồ này cũng không úy kỵ! Đồng thời cũng là vì chấn nhiếp những người muốn ra tay với Nam Phong Tàn gia, hẳn dám chính diện đối mặt Càn Kinh Tàn gia! Như vậy những người này, muốn ra tay với hẳn hoặc là Nam Phong Tàn gia, vậy cũng phải hảo hảo suy nghĩ một phen!

- Càn Kinh Tàn gia, ta ngược lại muốn xem ngươi còn có thủ đoạn gì nữa.

Tần Phàm bước vào Càn Kinh, bình tĩnh thong dong mà đi trên đường cái, lơ đãng ngẩng đầu nhìn, chứng kiến tòa phủ đệ tráng lệ kia, trong lòng hơi trầm ngâm.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm vừa muốn thu hồi ánh mắt của mình!

Oanh!

Lại đột nhiên có một cỗ khí tức cường đại, không biết từ chỗ nào mà đến, thoáng cái xông vào trong đầu của hắn, cảm giác kia giống như là có người đột nhiên đem một tòa Thiên Sơn bỏ vào trong đầu của hắn, để cho hắn cảm thấy cả người trở nên vô cùng trầm trọng, sẽ bị đè sập !

Nhưng loại đè sập này không phải thân thể ngã xuống, mà là tinh thần tuyệt đối bị áp bách!

Hắn là thuộc về một loại tinh thần đả kích, trực tiếp dùng tinh thần lực vô cùng cường đại trực tiếp trùng kích tinh thần lực nhỏ yếu của mình, tạo thành một loại tổn thương tinh thần lực không có cách nào chữa trị.

- Đây là có chuyện gì?

Tần Phàm cảm giác được đầu đầu muốn nứt, tinh thần ý thức đã trải qua quá nhiều lần ma luyện, đã vô cùng ngưng thực, vào lúc này lần nữa nhận lấy đả kích trọng đại, giống như là một thanh hồ bình tĩnh, đột nhiên bị lũ bộc phát bất ngờ tràn vào, trở nên quay cuồng mà đục ngầu!

Lại là loại cảm giác Hỗn Độn này!

Tần Phàm nhớ rõ loại cảm giác này! Lần đầu tiên là ở Trấn Yêu thành kinh nghiệm qua, lần thứ hai là ở Đào Vương mộ cảm thụ! Loại cảm giác này từng để cho hắn thiếu chút nữa mất đi chính mình!

Hắn đối với cái này y nguyên lòng còn sợ hãi!

- Là có người dùng tinh thần công kích ta?

Tần Phàm đau khổ kiên trì mình, giống như là có một chiếc thuyền nhỏ trên biển cả, bị dây thừng chằm chú cột vào bờ, mặc kệ sóng to gió lớn, hắn là không chịu để cho thuyền nhỏ này ly khai!

Oanh!

Lúc này lại có một cỗ tinh thần niệm lực cường đại trùng kích qua!

- Đến tột cùng là ai? Chẳng lẽ là Võ Thánh kia của Càn Kinh Tần gia? Đây chính là thủ đoạn của bọn họ?

Trong nội tâm Tần Phàm chấn động, hắn không thể tưởng được mình vậy mà thật sự kinh động đến vị Võ Thánh kia rồi, mặc dù Võ Thánh kia không có chính diện động thủ với hắn, nhưng lại lợi dụng tinh thần công kích, thần không biết quỷ không hay, không có ai biết là hắn động tay!

Oanh!

Một cỗ niệm lực kia thật sự là quá mức cường đại, chỉ giữ vững được thời gian mấy cái hô hấp, thức hải của Tần Phàm rốt cục không cách nào phòng ngự, bị một lần hành động công phá.

396. Chương 405: Đăng Môn Hủy Biển. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 405: Đăng môn hủy biển. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Người không có khả năng trở thành Võ Tôn, vĩnh viễn cũng không thể.

Một cổ tinh thần niệm lực này, đột nhiên ở trong óc Tần Phàm chậm rãi thành hình, sau đó một thanh âm huyền bí ở trong đầu của hắn vang vọng, sau đó hắn liền cảm giác được cả người tiến nhập một loại trạng thái không cách nào tự quyết.

- Người không có khả năng trở thành Vô Tôn, vĩnh viễn cũng không thể.

- Người không cách nào trở thành Vô Tôn.

- Người vĩnh viễn không có khả năng trở thành Vô Tôn.

Mà một câu kia lời nói, lại còn đang không ngừng mà tiếng vọng lấy, tựa hồ muốn khắc vào Tần Phàm thức hải ở chỗ sâu trong, tại đối với Tần Phàm tiến hành một loại chiều sâu tinh thần thôi miên.

Mà lúc này mọi người liền có thể trông thấy một thiếu niên áo xanh, ngơ ngác mà đứng ở trên đường cái trước Càn Kinh, vẫn không nhúc nhích, hai mắt vô thần, giống như là kẻ ngu, người bên ngoài tuy trông thấy hắn có chút dị thường, nhưng lại không có ai biết hắn xảy ra chuyện gì.

- Người không có khả năng trở thành Vô Tôn...

- Ta... không có khả năng trở thành Vô Tôn...

Mà thời gian dần qua, theo thanh âm huyền bí trong đầu kia không ngừng vang lên, bờ môi của Tần Phàm bỗng nhiên khinh động, vậy mà đi theo thanh âm kia thì thào tự nói!

- Ta không có khả năng trở thành Vô Tôn, ...vĩnh viễn cũng không thể...

Bất quá đi theo nói mấy lần, đột nhiên Tần Phàm như điên cuồng mà hô to một tiếng, lập tức toàn bộ người đường cái Càn Kinh đều chấn động lên! Tất cả mọi người bị hắn hấp dẫn tới.

Vào lúc này, Tần Phàm thanh tỉnh lại!

- Ta muốn trở thành Vô Tôn! Ta nhất định có thể trở thành Vô Tôn! Ta không chỉ muốn trở thành Vô Tôn, ta còn muốn thành Vô Thánh! Ta muốn đạp vào võ đạo đỉnh phong!

Chấp niệm trong đáy lòng kia Tần Phàm rốt cục vào lúc này bạo phát ra!

Hắn sớm đã đem chấp niệm mình sẽ trở thành người mạnh nhất, khổng chế vận mệnh của mình này khắc sâu vào trong ý thức hải, khi cổ tinh thần niệm lực từ bên ngoài đến này va chạm vào ở chỗ sâu trong thức hải của hắn, chấp niệm kia lập tức bạo phát ra, để cho hắn lập tức thanh tỉnh lại!

- Đạp đỉnh phong, khổng chế vận mệnh của mình! Bảo vệ người mình muốn bảo vệ!

Đây cũng là chấp niệm của Tần Phàm, không có bất kỳ vật gì có thể dao động! Trải qua vô số lần tinh thần tôi luyện, cái chấp niệm này chỉ biết càng khắc càng sâu!

- Càn Kinh Tần gia, ta không sợ ngươi!

Một tiếng gầm rú cực lớn chấn nổ đường cái Càn Kinh lần nữa, người qua đường, còn có tất cả người trong cửa hàng, vào lúc này đều kinh ngạc mà nhìn về phía thiếu niên áo xanh ở giữa ngã tư đường kia.

Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia, cho dù là ở kinh đô Càn Kinh cũng là thế lực thập phần cường đại, đến tột cùng là người nào dám khiêu chiến nó!

- Người kia là ai? Cũng dám ở kinh thành gọi thẳng danh tự Càn Kinh Tần gia như thế?

- Ha ha, một tên mao đầu tiểu tử cũng dám khiêu chiến Càn Kinh Tần gia?

- Bộ dáng kia của hắn hình như là tên điên a!

- Hắc hắc, ta khuyên các ngươi vẫn là nói nhỏ một chút, người này các ngươi không thể trêu vào được!

Trông thấy bộ dạng điên cuồng này của Tần Phàm, người qua đường nghị luận nhao nhao, ban đầu tất cả mọi người cho rằng Tần Phàm là điên rồi, cho đến lúc có một người tin tức linh thông nói ra.

- Không phải chỉ là một mao đầu tiểu tử sao? Càn Kinh Tần gia cũng là hắc có thể khiêu chiến hay sao? Hắc ở chỗ này hô to danh tự Càn Kinh Tần gia, đoán chừng rất nhanh sẽ khiến cho người Càn Kinh Tần gia đến thu thập rồi.

Có người lộ ra vẻ khinh thường.

- Mao đầu tiểu tử? Các người nghe nói qua có một mao đầu tiểu tử nào có thể lấy được đệ nhất Triều Thánh chưa? Các người nghe nói qua có mao đầu tiểu tử nào có thể ở trước mười tám tuổi liền đạt tới cảnh giới Linh Vũ sư chưa? Các người nghe nói qua mao đầu tiểu tử nào có thể một người hủy toàn bộ Huyết Đường Lang Bang không?

Người có tin tức linh thông kia nhìn người nói năng lỗ măng đùa giỡn nói.

- Là Tần Phàm? Nam Phong Tần gia Tần Phàm?

Người nọ lập tức cảm giác được lưng mát lạnh.

- Trời ạ, đã sớm nghe nói Nam Phong Tần gia này cùng Càn Kinh Tần gia có chút thù hận, không thể tưởng được Tần Phàm này cũng dám trước mặt mọi người phát ra khiêu chiến đối với Càn Kinh Tần gia?

- Ta thu được tin tức tin cậy, nghe nói cách đây mấy ngày, Càn Kinh Tần gia đã từng phái ra một Võ Tôn đuổi theo giết Tần Phàm. . .

- Cái gì? Tần Phàm này vậy mà được Càn Kinh Tần gia coi trọng như vậy rồi!

- Một Linh Vũ sư mười tám tuổi, có thể không coi trọng sao?

- Vậy làm sao Tần Phàm này còn sống sờ sờ mà đi tới đây, còn dám la lối khiêu chiến? Hắc vẫn là chưa đủ kinh nghiệm ah! Đại nạn không chết, hắc nên trốn đi mới đúng a. Dù sao cũng là tuổi trẻ khí thịnh, quá vọng động rồi!

- Lại vẫn quang minh chính đại đi tới trên đường cái Càn Kinh. Càng là gọi thẳng danh tự Càn Kinh Tần gia. Đây không phải muốn chết sao?

- Ha ha, bởi vì ta nghe nói Càn Kinh Tần gia này phái ra Võ Tôn, lại trọng thương mà quay về!

- Người... nói đùa gì vậy? Điều này sao có thể! Tuy Tần Phàm là yêu nghiệt một chút, gần mười tám tuổi đã đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, thiên phú như vậy ở toàn bộ Đại Càn quốc chỉ sợ cũng điên cuồng! Nhưng người nói Võ Tôn thua ở trên tay hắc, nói ra cũng không có người tin tưởng a!

- Ha ha, có tin hay không là tùy người, tin tức này là Lạc thành Thái gia truyền ra đấy.

- Lạc thành Thái gia?

- Dùng uy vọng của Lạc thành Thái gia, xem ra việc này tám chín phần mười là sự thật. nguồn

- Tần Phàm này cũng quá nghịch thiên a? Hắc vẫn là người sao?

- Linh Vũ sư đánh bại Võ Tôn? Cái này cũng thật bất khả tư nghị!

- Ha ha... các người ngẫm lại người nọ tên là Tần Phàm, có lẽ các người sẽ dễ dàng lý giải một điểm rồi.

- Ách, trách không được Đại Càn phong vân gọi hắc là kỳ tích chi tử, quả nhiên là không ngừng sáng tạo kỳ tích ah!

Mà vào lúc này, trong óc của Tần Phàm rốt cục dần dần khôi phục thanh minh. Cái loại cảm giác Hỗn Động trong thức hải cũng hoàn toàn biến mất, hôm nay suy nghĩ của hắc cũng bắt đầu bình thường trở lại.

- Không cần phải nói, vừa rồi nhất định là vị Võ Thánh trong Càn Kinh Tần gia kia xuất thủ! Không hổ là Võ Thánh! Cách nhau xa như vậy, còn có thể hoàn toàn phá hủy tinh thần phòng ngự của ta! Thiếu chút nữa thành công đưa tinh thần ám chỉ kia ẩn nấp ở chỗ sâu trong thức hải của ta!

Tần Phàm nghiêng răng nghiêng lợi, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía tòa phủ đệ khí thế rộng lớn kia. Trong nội tâm phần nọ quay cuồng, hai tay cầm thật chặt quyền thủ, hận ý ngập trời!

Tuy hấn không thể truy tung đến vị trí cụ thể của đạo tinh thần lực kia, nhưng hấn có thể ẩn ẩn cảm giác được là đến từ trong phủ đệ Càn Kinh Tàn gia!

Nếu như vừa rồi một khi hấn bị Võ Thánh này đem tinh thần ám chỉ kia thành công đánh vào ở chỗ sâu trong thức hải của hấn, như vậy tương lai thời điểm hấn muốn đột phá đến Võ Tôn sẽ phải chịu tinh thần ám chỉ này ảnh hưởng, sẽ cảm thấy mình “không có khả năng trở thành Võ Tôn” !

397. Chương 406: Đăng Môn Hủy Biển. (2)

Chương 406: Đăng môn hủy biển. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Mà phạm là võ đạo chi lộ, càng về sau càng cần một loại tự tin cường đại, tâm bình tĩnh cứng cỏi, một khi đã mất đi tự tin, tâm bình tĩnh sẽ mất đi kiên định, cái kia thật sự sẽ như cái thanh âm kia nói, “Vĩnh viễn không có khả năng trở thành Võ Tôn” !

- Càn Kinh Tàn gia! Quả nhiên là ngoan độc! Vậy mà muốn trực tiếp đoạn võ đạo chi lộ của ta!

Vào lúc này trên người Tàn Phạm đột nhiên bị dẫn phát ra một ngọn lửa tức giận vô danh, sắc mặt cũng ẩn ẩn trở nên có chút dữ tợn!

Chấp niệm trong lòng của hấn!

Không sợ chịu khổ, không sợ bị thương, không sợ gây khó dễ, lần lượt mà đột phá khốn cảnh, lần lượt mà siêu việt mình, lần lượt cố gắng!

Vì chính là đạp vào đỉnh phong võ đạo! Vì chính là khống chế vận mệnh của mình, không để cho bất luận kẻ nào chà đạp! Vì chính là bảo vệ người mình muốn bảo vệ, không cho bất luận kẻ nào tổn thương!

Hôm nay Càn Kinh Tàn gia muốn đoạn võ đạo chi lộ của hấn. Chẳng khác nào là chạm vào nghịch lân của hấn! Lại để cho hấn mất đi tất cả mộng tưởng cùng hi vọng! Lại để cho tất cả cố gắng của hấn đều trở nên uổng phí!

Hấn làm sao có thể không phẫn nộ? Hấn hận không thể ngay lập tức thiêu hủy cả tòa phủ đệ của Càn Kinh Tàn gia.

Trên đường cái Càn Kinh kia, một cỗ sát khí đột nhiên dâng lên, xông thẳng lên trời, tất cả người đi đường vào lúc này đều cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, bộ phận võ giả tu vi thấp thậm chí có chút ít lạnh run.

Ở trong một chỗ mật thất của Càn Kinh Tàn gia.

Một lão giả hình tượng uy nghiêm ngồi xếp bằng ngồi ở trong đó, trên người mặc áo bào màu vàng, toàn thân mộc mạc, tóc bạc hồng nhan, trên mặt không có một tia nếp nhăn. Vào lúc này, hai mắt hấn nhắm nghiền, phong độ bất phạm, khí thế trên người kéo dài mà cường đại.

Mà ở trước mặt hấn cung kính quỳ nửa gối đúng là ở toàn bộ Đại Càn thủ đô, thân phận thập phần tôn quý, Thần Tôn của Chân Vũ Thánh điện, Tàn Khải!

Hôm nay Thánh điện Thần Tôn Tàn Khải ở Đại Càn quốc cùng Càn Kinh đô quyền thế ngập trời kia, tất cung tất kính, hấn tựa hồ là kiên nhẫn cùng đợi cái gì, tuy là nửa quỳ hồi lâu, nhưng trên mặt của hấn lại không dám có một tia bất mãn.

Bởi vì vị ngồi ở trước mặt của hấn kia, đúng là người mạnh nhất Càn Kinh Tàn gia, Võ Thánh Tàn Quan!

Oanh!

Một lát sau, tựa hồ toàn bộ mật thất đều chấn động một cái.

Sau đó thấy vị lão giả uy nghiêm kia chậm rãi mở mắt, nhưng sau đó lộ ra sắc mặt cũng không khá lắm.

- Lão tổ tông, sự tình ra sao?

Tần Khải cẩn thận mà nhỏ giọng hỏi. xem tại

- Tần Phàm này quả nhiên không đơn giản, lực ý chí của hắn thập phần cường đại, hơn nữa ở chỗ sâu trong thức hải có một chấp niệm độc lập, ngay cả bản Vô Thánh cũng không cách nào dao động, muốn thông qua như vậy ảnh hưởng hắn võ đạo tiến cảnh của hắn, xem ra là không thể nào rồi. . .

Đã qua một hồi lâu, lão giả này mới khẽ cau mày, trầm giọng nói ra. tinh thần lực của Tần Phàm vô cùng cường đại, hơn nữa đối với võ đạo cực kỳ chấp nhất. Hắn căn bản không thể đem tinh thần ám chỉ này cắm vào trong thức hải của Tần Phàm!

- Hiện tại phương diện Thánh điện rõ ràng là không để cho chúng ta động đến hắn. Vậy làm sao bây giờ?

Sắc mặt Tần Khải lập tức trở nên hết sức khó coi, trong nội tâm rung động, nhưng lại không thể tưởng được Tần Phàm sẽ khó đối phó như thế.

Không chỉ có bên ngoài phái Vô Tôn giết hắn không chết, hôm nay ngay cả Vô Thánh ngằm ra tay cũng không làm gì được hắn cả!

- Hôm nay Càn Kinh Tần gia chúng ta cùng Tần Phàm kia, quan hệ đã không có biện pháp chữa trị sao?

Trầm ngâm một hồi, Tần Quan kia ngẩng đầu lên nhìn xem Tần Khải hỏi.

- Chỉ sợ là không thể nào. . .

Tần Khải lắc đầu nói ra:

- Càn Kinh Tần gia chúng ta đã từng nhiều lần chèn ép Nam Phong Tần gia, còn phái người ám sát Tần Phàm, tuy đều không có giết thành, nhưng lấy tính cách của Tần Phàm này, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Hơn nữa, còn có một câu hắn không dám nói chính là, vừa rồi Tần Quan muốn đoạn võ đạo chi lộ của Tần Phàm, làm như vậy khẳng định càng là khơi dậy oán hận trọng lòng Tần Phàm! Cho dù thay đổi bất kỳ một võ giả nào tao ngộ đến loại tình huống này, nhất định trong nội tâm đều hận ý ngập trời!

Nếu như thành công khá tốt, một Linh Vũ sư đối với Càn Kinh Tần gia hắn mà nói tính toán không được cái gì!

Nhưng để cho Tần Khải lo lắng chính là, Tần Quan vậy mà đã thất bại!

Hắn và Tần Quan cũng không nghĩ tới, Vô Thánh ra tay đối phó một Linh Vũ sư, lại vẫn sẽ thất bại! Điều này cũng làm cho trong lòng của hắn đối với Tần Phàm càng thêm kiêng kị! Thậm chí hận không thể hiện tại tự mình chạy đến trên đường cái Càn Kinh giết chết hắn!

- Hiện tại Tần Phàm này đã bị Chân Vũ Thánh điện chú ý, muốn trực tiếp giết chết hắn là không thể nào. Hắn không phải muốn đi vào Chân Vũ thánh địa sao? Xem ra chỉ có thể ở bên trong giết chết hắn rồi.

Tần Quan chậm rãi nói ra.

- Lão tổ tông có ý tứ là...

Tần Khải hai mắt sáng ngời.

- Trong khoảng thời gian này ta sẽ hết sức khôi phục cho đứa nhỏ Hạo Dương này, thậm chí tăng lên một ít tu vi, tất nhiên sẽ để cho hắn ở thời điểm Chân Vũ thánh địa mở ra thuận lợi tiến vào.

Tần Quan nhàn nhạt nói.

Bành!

Bành!

Bành.

Nguyên lai bởi vì đột nhiên có một cổ sát khí kinh người xuất hiện, tất cả mọi người bị chấn nhiếp, trên đường cái Càn Kinh hơi yên tĩnh trở lại, vào lúc này, lại bỗng nhiên vang lên một hồi tiếng bước chân trầm trọng.

Sau đó mọi người liền trông thấy một thiếu niên áo xanh sắc mặt dữ tợn, thượng diện hiện đầy sát khí lạnh lạnh, trong tay cầm một thanh trường đao phẳng phất như có Hỏa Vân thiêu đốt lên, cứ như vậy từng bước một đi đến phủ đệ rộng lớn kia!

Trên đường phố phía sau hắn xuất hiện liên tiếp hố sâu, đó là bởi vì bị đại lực chà đạp mà lưu lại dấu chân!

- Tần Phàm muốn làm gì hả?

Nhìn xem khí thế âm hàn trên người thiếu niên áo xanh kia, cùng phương hướng hắn tiến lên, trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng mọi người nghiêm nghị.

- Hắn hình như là muốn đi phủ đệ Càn Kinh Tần gia!

- Hắn vậy mà thật sự dám một mình tiến về trước khiêu chiến Càn Kinh Tần gia!

- Hắn điên rồi, không muốn sống nữa ư!

- Thật sự là quá lỗ mãng rồi!

- Nhấn nhất thời trời cao biển rộng, dùng thiên phú của Tần Phàm này, ngày sau chẳng lẽ còn sợ không có cơ hội báo thù sao? Vậy mà hiện tại chỉ có một người đi khiêu chiến Càn Kinh Tần gia! Là cảnh giới tăng lên quá nhanh, ảnh hưởng đầu óc rồi hả?

Trận trận kinh hô cùng âm thanh nghi vấn vang lên ở hai bên đường cái, nhưng trên đường cái này, phương hướng Tần Phàm tiến lên, tất cả mọi người đều tự động tránh đi, sợ bị thiếu niên áo xanh sát khí tràn đầy kia một đao trăm chết.

- Phía trước là phủ đệ của Càn Kinh Tần gia rồi! Không biết Càn Kinh Tần gia kia có phát hiện hay không?

398. Chương 407: Hủy Kỳ Môn Đình. (1)

Chương 407: Hủy kỳ môn đình. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Lúc này đây sẽ rất náo nhiệt!

- Ta ngược lại muốn nhìn một chút, xem Tần Phàm này dám làm tới trình độ nào!

Rất nhiều người hiểu chuyện, đều lén lút đi theo sau lưng Tần Phàm đi đến Càn Kinh Tần gia, nhưng vào lúc này khí thế trên người Tần Phàm quá mạnh mẽ, lại không người nào dám quá thân cận, chỉ là xa xa mà theo ở phía sau.

- Người là ai! Người muốn làm gì?

Thân ảnh của thiếu niên áo xanh mới vừa tới trước phủ đệ của Càn Kinh Tần gia, lập tức liền có mấy thanh âm lăng lệ ác liệt quát, hơn mười thủ vệ chắn trước mặt của hắn.

- Hắn là Tần Phàm!

- Là Tần Phàm đánh Tần Hạo Dương thiếu gia của chúng ta trọng thương!

- Giết hắn đi!

Những thủ vệ này thấy rõ trước mặt chính là thiếu niên áo xanh kia, lập tức nguyên một đám kinh hãi, nhao nhao gào lên, không có nửa điểm do dự, trực tiếp cầm lấy vũ khí công tới Tần Phàm.

Bồng! Oanh! Bành!

Liên tiếp tiếng vang về sau, mọi người liền chứng kiến những thủ vệ của Càn Kinh Tàn gia kia, từng cái đều có tu vị Tiên Thiên trở lên, chỉ là ở mấy cái hô hấp tầm đó, toàn bộ ngã trên mặt đất!

Trong những người này, thậm chí còn có hai người là Linh Vũ sư!

Nhưng không có người nào là đối thủ của thiếu niên áo xanh này! Toàn bộ đều bị một đao trực tiếp giết chết! Không có nửa điểm đình trệ! Tất cả mọi người lập tức chết đi! Thậm chí còn không kịp phát ra một tiếng hét thảm!

- Tần Phàm này quá mạnh mẽ!

Mọi người tầm đó dâng lên từng đợt thanh âm hít một hơi lãnh khí.

Mà vào lúc này, khuôn mặt âm hàn của Tần Phàm bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía bảng hiệu màu đỏ thẫm của phủ đệ Càn Kinh Tàn gia kia, thượng diện có khắc bốn chữ to Long Phi Phượng Vũ, lộ ra khí thế bất phàm, uy phong lẫm lẫm.

- Tần gia chính tông? Ta nhỏ vào!

Tiếp theo trong nháy mắt, trong miệng Tần Phàm lạnh lùng nói, sau đó thân hình cao cao nhảy lên, Hỏa Vân đao trong tay cực kỳ nhanh chém ra một đao.

Ầm!

Sau đó bảng hiệu của Càn Kinh Tàn gia đã treo mấy trăm năm kia, chậm rãi ngã rơi trên mặt đất, hóa thành một đồng đá vụn.

- Bảng hiệu gia tộc của Càn Kinh Tàn gia lại bị hủy!

- Chắc chắn, đây chính là bảng hiệu mà lão tổ tông của Càn Kinh Tàn gia lưu lại mấy trăm năm ah! Vậy mà cứ như vậy để cho Tần Phàm hủy mất!

- Tần Phàm này thật sự là có can đảm, cũng dám hủy bảng hiệu gia tộc của Càn Kinh Tàn gia!

- Quá vọng động rồi a, lần này Càn Kinh Tàn gia khẳng định sẽ rất giận dữ, đoán chừng Tần Phàm này sẽ thảm rồi!

- Không chỉ có ở trước cửa nhà để cho người thoả cái giết chết mười tộc nhân cảnh giới Tiên Thiên, còn hủy bảng hiệu gia tộc mà lão tổ tông lưu lại, bọn hắn có thể không nộ sao? Ta thấy không có người có thể cứu được Tần Phàm này rồi!

- Ta thấy chúng ta vẫn là lui ra phía sau một chút a, chốc lát nữa Càn Kinh Tàn gia nổi giận lên, có khi bị tai bay vạ gió!

- Hừ, Càn Kinh Tàn gia dân điều quy kia! Người đã dám hủy võ đạo tiền đồ của ta, hôm nay ta khiến cho danh dự Càn Kinh Tàn gia người mất sạch!

Vào lúc này Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, một cước đạp ở trên tấm bảng bị chém vụn kia, sau đó thanh âm đinh tai nhức óc truyền vào ở chỗ sâu trong nội viện của Càn Kinh Tàn gia.

- Tần Phàm bị hủy võ đạo tiền đồ? Sao lại như thế này?

- Dân điều quy kia lại là chỉ ai?

- Chẳng lẽ Tần Phàm này bị người Càn Kinh Tàn gia hủy Vũ Điện? Nhưng mà không có khả năng ah! Tần Phàm bị hủy Vũ Điện, như thế nào còn có thể mãnh liệt như vậy?

- Ta nghe nói qua cảnh giới Võ Thánh có một thủ đoạn, có thể lợi dụng tinh thần lực cường đại công kích thức hải của người khác, ta đoán chừng lúc này đây hẳn là Võ Thánh kia của Càn Kinh Tàn gia xuất thủ, hẳn là dùng một ít thủ đoạn ảnh hưởng đến Tần Phàm tu luyện...

Dù sao Càn Kinh cũng là kinh đô Đại Càn quốc, trong đó không ít thế hệ có kiến thức, rất nhanh liền có người đoán được ý tứ của Tần Phàm.

- Càn Kinh Tần gia này cũng quá hèn hạ a! Hủy võ đạo tiền đồ của người, đây chính là tương đương hủy hi vọng của võ giả rồi! Đặc biệt là võ đạo tiền đồ của thiên tài giống như Tần Phàm vậy, nếu như bị hủy võ đạo tiền đồ, đây chính là so với giết hắn đi còn khó chịu hơn!

- Như vậy trách không được Tần Phàm sẽ phát lửa giận lớn như vậy!

- Thay đổi là ta, ta cũng đồng dạng biết rõ sẽ liệu chết đi đòi một cái công đạo! Dù sao nếu như võ đạo tiền đồ bị hủy, cái kia cùng chết cũng không có gì khác nhau! Cho dù chết, cũng không thể để địch nhân sống khá giả!

Ở thời điểm này, mọi người rốt cục có chút minh bạch vì cái gì Tần Phàm sẽ phát nộ khí lớn như vậy, lỗ mãng mà trực tiếp liệu mạng giết đến cửa Càn Kinh Tần gia!

Võ đạo tiền đồ bị hủy, đây đối với tất cả võ giả mà nói, đặc biệt là võ giả có thiên phú cực tốt, cái kia đều là cừu hận như thê nữ bị giết!

- Lớn mật!

- Là ai dám giương oai ở trước cửa Càn Kinh Tần gia ta!

- Vô luận là ai, hôm nay cũng đừng nghĩ sống đi ra ngoài!

Mà theo thanh âm của Tần Phàm truyền vào ở chỗ sâu trong Tần gia, rất nhanh từng đạo thanh âm nổi giận từ bên trong truyền ra, sau đó nguyên một đám bóng người cực kỳ nhanh chạy đến trước cổng chính của Càn Kinh Tần gia.

- Hừ, Càn Kinh Tần gia người đã không biết xấu hổ, ta đây liền hủy toàn bộ mặt mũi của các người.

Tần Phàm nghe thấy nguyên một đám khí tức cường đại từ trong trạch viện phóng đi, rốt cục cảm nhận được nội tình cường đại của nhất phẩm Chân Vũ thế gia này a, nhưng trên mặt hắn vẫn lộ ra thần sắc lạnh lùng, không có một tia e ngại.

Sự tình đã đến trình độ này, hắn sẽ không có chỗ trống vòng qua vòng lại, nếu như là đã điên cuồng, vậy thì điên cuồng đến cùng!

- Càn Kinh Tần gia, hôm nay ta muốn danh dự của các người mất sạch!

Tần Phàm cao à nhảy lên lần nữa, vào lúc này khí lực toàn thân toàn bộ quán chú vào Hỏa Vân đao trong tay, sau đó một đao chém tới tường môn của Càn Kinh Tần gia!

Ầm ầm!

Những ngày này linh ngộ của Tần Phàm đối với Bá Vương đao, toàn lực phát huy, một đao chém ra, đao khí Bá Đao kia gào thét lên, thậm chí để cho không khí cũng xuất hiện một ít dấu vết vặn vẹo.

Những người từ bên trong lao ra kia, khi cách Tần Phàm hơn 100 trượng, vào lúc này cũng cảm thấy có một cỗ khí thế vô cùng cường đại ảnh hưởng đến bọn hắn, làm cho trong lòng bọn hắn không khỏi nghiêm nghị, dù cho cách xa nhau như vậy, vẫn để cho người cảm nhận được không khí tựa hồ đột nhiên nóng rực lên rất nhiều.

Sóng lửa cuộn cuộn hình thành một cự đao hỏa diễm, sau một cái chớp mắt, nổ vang kinh thiên động địa, hung hăng mà đập vào phía trên cánh cửa tráng lệ của Càn Kinh Tần gia!

Oanh!

Toàn bộ cánh cổng tôn quý của Càn Kinh Tần gia kia lập tức sụp đổ, uy danh của Càn Kinh Tần gia, nhất phẩm Chân Vũ thế gia mấy trăm năm kia cũng ở dưới một đao này hủy hơn phân nửa!

399. Chương 408: Hủy Kỳ Môn Đình. (2)

Chương 408: Hủy kỳ môn đình. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Tần Phàm này vậy mà một đao liền hủy đại môn của Tần gia!
- Cái này là tát vào mặt của tất cả mọi người Càn Kinh Tần gia a!
- Vừa rồi một đao kia uy lực cũng đủ mạnh! Thực lực Tần Phàm này thật sự là sâu không thể lường được ah!
- Ha ha, thật sự là quá uy phong, nếu như ta có thể có đủ khí phách như vậy, cho dù chết ta cũng hiểu được đáng giá!
- Lấy người? Biến đi a! Ta nhìn người còn không có ra tay đã bị thủ vệ của Càn Kinh Tần này gia tiêu diệt a! Có thể thoát cái thu thập mười thủ vệ Tiên Thiên cùng Linh Vũ sư của Càn Kinh Tần gia kia, toàn bộ Đại Càn quốc có thể có mấy người?

Vũ Thiên đại lực là một địa phương sùng bái vũ lực, Tần Phàm hiển lộ ra thực lực mạnh mẽ như thế, còn có khí phách bức người kia, lập tức để cho những người vậy xem kia nguyên một đám sinh lòng bội phục.

Đoạn hăng tàn ngói, bụi mù bay lên, khi tất cả đều lặng xuống, vào lúc này một đám tộc nhân của Càn Kinh Tần gia mới đuổi tới, chứng kiến đại môn nhà mình biến thành một đồng phế tích, nguyên một đám trợn mắt há hốc mồm, có chút không thể tin được!

Bọn hán đường đường nhất phẩm Chân Vũ thế gia, vậy mà đại môn bị người phá hủy!

Như vậy khác nào tát vào mặt của tất cả mọi người Càn Kinh Tần gia!

Sỉ nhục! Đây là thiên đại sỉ nhục!

Tiếp theo trong nháy mắt, những tộc nhân Càn Kinh Tần gia này, nguyên một đám đỏ mắt, hận không thể lập tức bỏ nhào qua chém thiếu niên áo xanh kia thành hai nửa, uống máu của hắn, ăn thịt của hắn!

- Tần Phàm, Càn Kinh Tần gia ta vốn không muốn so đo cùng người, không thể tưởng được người vậy mà tự tìm đường chết! Tốt! Tốt! Lúc này trừ khi là Thánh chủ đích thân tới, nếu không ai cũng bảo hộ không được người!

Đứng mũi chịu sào đúng là Chân Vũ Thánh điện Tần Khải Thần Tôn, đồng thời hắn cũng là Đại trưởng lão của Càn Kinh Tần gia!

Mà ở phía sau Tần Khải chính là mấy chục Linh Vũ sư! Cái kia đều là cường giả tinh anh của Càn Kinh Tần gia! Tần Khải này biết rõ thực lực Tần Phàm, cho nên tộc nhân Tiên Thiên hắn căn bản không dám để cho bọn hắn tới gần!

Mà một ít cường giả Võ Tôn trong tộc, ngoại trừ Tần Húc đã bị trọng thương, những người khác không phải bề tử quan thì là ra ngoài lịch lãm rèn luyện, cho nên, hôm nay những lực lượng này cơ hồ là tập hợp tất cả lực lượng mà hiện tại Càn Kinh Tần gia có thể vận dụng rồi!

- Cho lão điều quy của Càn Kinh Tần gia người đi ra gặp ta!

Tần Phàm đối mặt nhiều cường giả như vậy, cũng không sợ chút nào, chỉ là sắc mặt lạnh lùng nói. Giờ khắc này hắn đối với Võ Thánh của Càn Kinh Tần gia, thiếu chút nữa hủy võ đạo chi lộ của mình kia, đã là hận thấu xương! Thậm chí xem thường sinh tử của bản thân!

Bất quá trong lòng của hắn đồng dạng còn có một chỗ dựa, cái kia chính là Thánh chủ của Chân Vũ Thánh điện! Tuy không biết hắn là xuất phát từ mục đích gì, thậm chí hắn cũng không thích người nợ một mục

nhìn chăm chú lên mình, nhưng hần từ trong miệng Thái Ttư biết rõ, Thánh chủ này tự mình hạ đật Thần chỉ phải cứu mình! Như vậy hần tin tưởng Thánh chủ này sẽ không để ình dễ dàng chết như vậy!

Đương nhiên, đây chỉ là một lần đánh bạc! Dùng tánh mạng của mình làm tiền đặt cược!

Làm như vậy đích thật là có một ít lỗ mãng!

Bất quá sau khi hần biết rõ Càn Kinh Tần gia muốn hủy vô đạo tiền đồ của mình, trong khoảng thời gian ngắn thật sự là vô cùng phẫn nộ! Đạp vào vô đạo đỉnh phong là mục tiêu kiếp này của hần, đó là chí nguyện to lớn của hần! Đó là chấp niệm của hần!

Nếu quả thật để cho hủy vô đạo tiền đồ, như vậy hần cái gì cũng không có!

Như vậy hần sẽ sống không bằng chết!

Cho nên vừa rồi hần không chế không nổi chính mình, trực tiếp giết đến đại môn Càn Kinh Tần gia! Dưới sự giận dữ giết mười hộ vệ, còn phá hủy bằng hiệu của Càn Kinh Tần gia!

Nếu như đã đến một bước này, vậy không thể lui về phía sau, hần dứt khoát liền hủy luôn đại môn của Càn Kinh Tần gia!

Cho dù thật sự sẽ chết, cũng phải oanh oanh liệt liệt một lần!

Đối mặt một đám cường giả của Càn Kinh Tần gia, còn có thể dài đao hoành lập, lãnh ngạo bầy cường, lúc này Tần Phàm ở trong mắt một đám người vây xem kia, đích thật là đầy đủ uy phong凛凛, hình tượng kia cũng trở nên càng phát ra cao lớn lên.

Lâm nguy không sợ, gặp không sợ hãi, đây mới thực sự là cường giả chi tâm!

Nếu như lần này Tần Phàm có thể không chết, ngày sau khẳng định tiền đồ vô lượng! Tin tưởng có cường giả chi tâm như vậy, không có gì có thể làm khó được ở hần, coi như là thật sự bị phong tỏa vô đạo tiền đồ, cũng nhất định có thể phá tan!

- Chỉ là không biết hôm nay hần còn có thể ly khai hay không?

Mọi người đối với Tần Phàm là càng xem càng thưởng thức, nhưng trong lòng thì hi vọng thiếu niên được xưng là “Kỳ tích chi tử” này có thể lại sáng tạo một lần kỳ tích.

- Hừ, lão tổ tông của Càn Kinh Tần gia ta người muốn gặp là gặp sao!

Lúc này Tần Khải là có rận nên ngứa, trong nội tâm đã biết Tần Phàm chỉ chính là Vô Thánh Tần Quan trong gia tộc, vì vậy hừ lạnh một tiếng nói ra.

Bất quá hần vừa nói ra lời này, nhưng lại lập tức hối hận, sau đó không có gì bất ngờ xảy ra, ở trong đám người vây xem phía xa kia truyền đến một hồi cổ gẳng áp chế tiếng cười, những người vây xem này muốn cười mà không dám cười, rất nhiều người vào lúc này càng là rút lui một khoảng cách.

- Cáp... . . Nguyên lai tên điều quy kia chính là lão tổ tông của Càn Kinh Tần gia các người? Ha ha...trách không được sinh ra toàn bộ Càn Kinh Tần gia các người đều là một đám con rùa! Con rùa đen vô sỉ!

Tần Phàm nghe Tần Khải thừa nhận, không khỏi vừa phẫn nộ lại buồn cười, dứt khoát suông sã cười nói.

- Giết hần đi! Bất kể một cái giá lớn cũng nhất định phải giết hần đi!

Tần Khải cũng nhịn không được nữa, trầm giọng hạ lệnh nói ra, lúc này hần cũng dẫn đầu xông tới giết, sau lưng mấy chục Linh Vũ sư cũng đều nhao nhao ra tay!

- Vô luận như thế nào, Tần Phàm đều phải chết!

- Tần Phàm không chết, không cách nào tẩy trừ trận sỉ nhục này của Càn Kinh Tần gia!

- Hôm nay Càn Kinh Tần gia đã bị sỉ nhục, phải dùng huyết để tẩy trừ!

- Tần Phàm, nạp mạng đi!

Đối phó Tần Phàm, hôm nay là địch nhân số một của Càn Kinh Tần gia, tất cả bọn hắn đều nguyện ý tận hết sức lực mà đánh chết hắn!

- Huyền Minh Đại Thủ Ấn!

Tần Khải thân là Võ Tôn, thực lực cao nhất, dĩ nhiên là tới gần Tần Phàm nhất, chỉ thấy lúc này sắc mặt của hắn tái nhợt, khí lực toàn thân cuồng bạo bộc phát, một bàn tay lớn tròn vện mấy trượng màu đen, phô thiên cái địa đánh về phía Tần Phàm.

Bàn tay to kia còn không rơi xuống, mặt đất cũng đã bị sức lực cường đại kia áp xuống, vỡ vụn từng khúc, thậm chí là sụp xuống, Tần Phàm ở vào trung tâm kinh khí, quần áo, tóc tai cả người bị một cỗ năng lượng cuồng bạo thổi bay phát phới.

400. Chương 409: Cuộc Chiến Thần Tôn. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 409: Cuộc chiến Thần Tôn. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cái đại thủ ấn này thậm chí che lại dương quang trên bầu trời!

Lúc này tất cả phương hướng đào tẩu của Tần Phàm đều bị khí lực vô hình phong tỏa, không chỗ có thể trốn!

Thực lực khủng bố của Võ Tôn, hoàn toàn hiện ra ở trước mắt của hắn.

- Xem ra, lúc này đây là đánh bạc thua, vẫn là quá lỗ mãng rồi...

Tần Phàm chăm chú siết lấy nắm đấm, ngẩng đầu nhìn đại thủ ấn màu đen dần dần rơi xuống kia, trong miệng của hắn nhẹ lẩm bẩm nói.

Nhưng lúc này, hắn là vì tôn nghiêm của mình mà chiến, vì võ đạo của mình mà chiến, hắn không hối hận!

Bất quá lúc này cũng làm cho hắn hiểu được, mong đợi người khác, vĩnh viễn là không đáng tin cậy, thực lực của mình mới là trọng yếu nhất!

Chỉ là hắn không có cam lòng! Hắn thậm chí còn không thể chứng kiến mặt của Võ Thánh muốn hủy võ đạo tiền đồ của mình!

Tất cả sức lực toàn thân vận chuyển, trạng thái thân thể vào lúc này đạt đến đỉnh phong!

Hắn còn không có buông tha cho!

- Dừng tay!

Nhưng vào lúc này, một âm thanh quát mạnh đột nhiên truyền đến.

- Tần Phàm, đi mau.

Một bóng trắng thoáng hiện đến trước người Tần Phàm, sau đó bàn tay nhẹ nhàng đẩy Tần Phàm một cái, một cỗ khí lực nhu hòa lập tức đưa hắn ra saumấy trượng!

Oanh!

Sau đó người tới kia mạnh mẽ đánh một quyền lên Huyền Minh Đại Thủ Ấn, kinh khí hùng hậu màu trắng kia như một bánh xe gió cực lớn, rất nhanh lưu chuyển lên hình dáng vòng xoáy khí kinh, cùng Huyền Minh Đại Thủ Ấn đụng vào nhau.

Hai khí kinh cường hoành một đen một trắng tiếp xúc, phát ra một tiếng nổ kinh thiên triệt địa, bụi mù cuồn cuộn bốn phía, thậm chí một ít khối lớn đoạn gạch tàn ngói cũng vấy ra khắp nơi, thanh thế cực lớn kia để cho Tần Phàm cũng không khỏi lui lại mấy bước.

- Đây là Vô Tôn so đấu! truyện copy từ

Những người qua đường xem náo nhiệt kia, khuôn mặt không khỏi khiếp sợ vì năng lượng cường đại bộc phát, nguyên một đám sợ hãi, càng không ngừng lui ra phía sau, sợ sẽ bị dư âm của năng lượng kia đánh trúng, chết tổn thương người vô tội.

Bành!

Người đến giúp Tần Phàm ngăn lại một kích kia, bởi vì ở vào hoàn cảnh xấu, ở dưới hai cổ khí lực cường hoành va chạm, dưới chân xuất hiện hố to thật sâu cùng khe hở giống như mạng nhện.

Toàn bộ trước cửa Càn Kinh Tần gia, trận trện cuồng phong nổi lên, khắp nơi là đoạn gạch tàn ngói, mặt đất rách rưới, đại đôn uy nghiêm của nhất phẩm Chân Vũ thế gia trước kia, sớm đã không tồn tại nữa!

- Thái Tư Thần Tôn?

Tần Phàm đứng lại, sau khi nhìn thấy người tới, cũng hơi có chút ngoài ý muốn.

Hôm nay hắn và Càn Kinh Tần gia xem như xé toang da mặt, Thái Tư vào lúc này trợ giúp hắn, chẳng khác nào là trực tiếp đứng ở mặt đối lập của Càn Kinh Tần gia, cũng rất có thể sẽ làm cho quan hệ của cả Lạc thành Thái gia cùng Càn Kinh Tần gia chuyển biến xấu, quan hệ trong đó là rất trọng đại!

- Thái Tư lão nhân! Tần Phàm này Càn Kinh Tần gia ta phải giết không thể nghi ngờ, ai giúp trợ hắn là cùng toàn bộ Càn Kinh Tần gia chúng ta là địch! Chẳng lẽ Lạc thành Thái gia người thật sự bởi vì hắn mà cùng với Càn Kinh Tần gia ta kết lên thù hận nhiều thế hệ sao?

Lúc này Tần Khải thấy người tới là Thái Tư, lập tức lộ ra vụn phần nổi giận, hướng về Thái Tư chất vấn nói.

- Lúc này ta là tuân Thần chỉ của Chân Vũ Thánh điện bảo trụ Tần Phàm! Tần Khải Thần Tôn, người không được quên, lần này nhiệm vụ của người là mang Tần Phàm an toàn đến Chân Vũ Thánh điện, chẳng lẽ người muốn vi phạm Thần chỉ của Thánh chủ sao?

Lúc này Thái Tư chỉ là nhàn nhạt mà đánh trả nói ra, còn cố ý nhắc lên thân phận của Tần Khải Thần Tôn.

Nghe được Thái Tư nói như vậy, Tần Phàm biết rõ Chân Vũ Thánh điện còn không có buông tha ình, lúc này mới có chút thở dài một hơi, nhưng cũng không dám có nửa phần chủ quan, vẫn là âm thầm đề phòng, đề phòng Tần Khải kia đột nhiên đổi ra tay với mình lần nữa.

Vừa rồi Huyền Minh Đại Thủ Ấn kia, nếu như không phải Thái Tư kịp thời đi vào giúp hắn tiếp được, chỉ bằng vào chính hắn, cho dù đem hết toàn lực, đoán chừng cũng là khó tránh khỏi một kiếp!

Tuy lần trước hắn có thể dựa vào Bạo Huyết Kỳ Lân đánh bại Tần Húc, nhưng đó là bởi vì Tần Húc ở vào trạng thái suy yếu, còn Vô Tôn chân chính lực lượng nguyên vẹn, tuyệt đối là không như bình thường, không phải hắn là Linh Vũ sư có thể đơn giản chống cự.

- Thái Tư lão nhân, người cũng không cần lấy Chân Vũ Thánh điện tới dọa ta! Lúc này đây Tần Phàm này không chỉ giết tộc nhân Càn Kinh Tần gia ta, càng là hủy bảng hiệu cùng đại môn của Càn Kinh Tần gia, khiến cho uy danh mấy trăm năm của Càn Kinh Tần gia ta đều hủy hoại chỉ trong chốc lát!

- Vô cùng nhục nhã như thế, Càn Kinh Tần gia ta không giết Tần Phàm này! Coi như là Thánh chủ đại nhân đích thân đến, ta cũng muốn lấy một phen công đạo! Cho nên, Thái Tư lão nhân, nếu như người dám ngăn cản, chớ trách Càn Kinh Tần gia ta không khách khí!

Lúc này Tần Khải nghe thấy Thái Tư dùng Chân Vũ Thánh điện đến làm hậu thuẫn, thật sự tức giận đến không nhẹ, nhưng dưới cơn thịnh nộ, như thế nào chịu buông tha Tần Phàm như thế.

- Tần Khải, ta chỉ biết là phải hoàn thành nhiệm vụ mà Thánh chủ giao cho ta, về phần người có chuyện gì, thì cùng ta trở về bái kiến Thánh chủ, sau đó để cho Thánh chủ phán xét.

Thái Tư cũng biết lúc này Tần Khải nộ khí khó bình, chỉ phải lấy Thánh chủ làm bida đỡ nói.

- Tần Phàm này, ta để cho hắn sống lâu một phút đồng hồ cũng không được, sau khi giết hắn ta tự nhiên sẽ tự mình hướng Thánh chủ đại nhân giải thích, nếu như Thái Tư ngươi lại ngăn trở ta tru sát kẻ này, đừng trách bản Thần Tôn thủ hạ vô tình!

Tần Khải tức giận nói ra.

- Hi vọng lúc này đây quyết định của ta sẽ không sai! Tần Phàm, ngày sau người cũng đừng làm cho bản Thần Tôn thất vọng!

Vào lúc này Thái Tư quay đầu liếc nhìn Tần Phàm, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói, sau đó trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, chắn ở trước mặt Tần Phàm.

Lúc này miệng vì nhiệm vụ của Chân Vũ Thánh điện mà bảo vệ Tần Phàm, nhưng sự thật tự nhiên là vì Lạc thành Thái gia.

- Tần Khải, người đã chấp mê bất ngộ, chúng ta cũng chỉ có thể nhìn bản lĩnh rồi.

Sau đó hắn nhìn về phía Tần Khải, trong miệng nhàn nhạt nói, vì Tần Phàm, hắn không tiếc chiến một trận.

- Thái Tư, ngươi sẽ phải hối hận!

Tần Khải thấy Thái Tư đã quyết tâm muốn bảo trụ Tần Phàm, không khỏi cắn răng nói, sau đó trong tay của hắn xuất hiện một thanh trường thương kim sắc, khí thế bắt đầu không ngừng ngưng tụ, vào lúc này hắn đã không có công phu dè dặt rồi!

Hắn cũng biết trình độ coi trọng của Chân Vũ Thánh điện đối với Tần Phàm! Nếu như lại kéo dài xuống, chỉ sợ còn có thể lại sinh ra biến hóa!

Theo nguyên khí quanh thân thời gian dần qua ngưng tụ, khí thế nóng rực đã lên tới một trình độ khủng bố, không khí chung quanh tựa hồ cũng bắt đầu thiêu đốt, thậm chí một ít Linh Vũ sư phía sau hắn cũng không khỏi bị áp lực này áp bách đến nhao nhao lui về phía sau.

401. Chương 410: Cuộc Chiến Thần Tôn. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 410: Cuộc chiến Thần Tôn. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Khí Xông Viêm Dương.

Tại thời khắc này, kinh khí quanh mình Tần Khải lập tức cứng lại, trường thương màu vàng trong tay hắn phát ra hào quang như là tiểu mặt trời!

Sau đó hắn hướng về Thái Tư quát một tiếng chói tai, lập tức bóng người của hắn cùng trường thương trong tay hợp nhất, dưới chân đạp mạnh, cực kỳ nhanh kích bắn về phía Thái Tư!

Thân ảnh kia của hần thoát nhìn thật giống như một đầu Hỏa Long toàn thân thiêu đốt Liệt Diễm, xẹt qua mặt đất, một mảnh cháy đen, trập trập thanh âm bạo phá ở đầu thương truyền ra, từng vòng năng lượng hỏa diễm vô cùng nóng bộc phát ra, để cho độ ẩm trong phạm vi ngàn mét lên cao không ít!

Cái vũ kỹ này, Tần Phàm nhớ rõ Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương ở triều thánh thí luyện chi địa, thời điểm vây giết Thiết Giáp Địa Long cũng từng sử dụng qua.

Khi đó một kích của Tần Hạo Dương, tạo thành không ít tổn thương cho Thiết Giáp Địa Long, xem như uy lực không tệ, nhưng hôm nay để cho Tần Khải này thi triển đi ra, mặc kệ trình độ khí thể hay kinh khí cường hoành, so với Tần Hạo Dương thi triển cao gấp trăm lần không ngớt!

Những võ giả vây xem ở phía xa kia, vào lúc đó rốt cục cũng nhìn không được nữa, giống như là trốn chạy để khỏi chết, cực kỳ nhanh bỏ chạy về xa xa, những kẻ đi hơi có chút chậm kia, bị dư âm của năng lượng nóng rực kia ảnh hưởng đụng phải, lập tức phát ra tiếng kêu đau đớn như bị đoạt mệnh.

Dù là Tần Phàm, vào lúc này cũng cảm thấy toàn thân nóng rực khó chịu, toàn bộ nhờ vào năng lượng Thủy Nguyên ma chủng trong người vận chuyển mới cảm giác khá hơn một chút.

- Kiểm Phá băng hà!

Vào lúc này, nhàn nhạt liếc nhìn Tần Khải kích xạ mà đến, rốt cục Thái Tư cũng xuất thủ, trong tay hần cầm một thanh trường kiếm tuyết trắng, lúc múa lên, không khí bốn phía trở nên đậm đặc, nương theo kiếm quang mà bắt đầu vũ động, thời gian dần qua, độ ẩm chung quanh rốt cục bắt đầu cực kỳ nhanh hạ thấp!

Cực tốc hạ thấp!

Tựa hồ là từ trong mùa hè khốc nhiệt, trong nháy mắt tiến nhập mùa đông cực kỳ rét lạnh!

Theo khí kinh băng hàn này xuất hiện, thậm chí có thể chứng kiến một ít bông tuyết màu trắng xuất hiện trên không trung, bị trường kiếm trong tay Thái Tư dẫn dắt, bắt đầu chuyển động, điên cuồng bay múa lầy.

Kiểm quang hẹp dài, sắc bén lạnh như băng, trường kiếm của Thái Tư vung lên, cũng lao về phía Tần Khải.

Một chiêu Kiểm Phá băng hà này, Tần Phàm cũng từng ở thời điểm triều thánh, trông thấy Thái Hiên sử dụng qua, khi đó Thái Hiên sử dụng, là đã tạo thành tổn thương mạnh nhất cho Thiết Giáp Địa Long, cũng có thể mượn nhờ khí tức lạnh như băng này, giảm xuống tốc độ của đối thủ rất lớn! Do Vô Tôn Thái Tư thi triển ra, tự nhiên là càng cường đại hơn! Cơ hồ có thể đông lại không gian!

Cứ như vậy, một hỏa một băng, một lạnh một nóng, hai cỗ khí tức cường đại ở trong không khí đối bính, người bị cổ hơi thở này bao phủ ở bên trong, ngoại trừ Tần Phàm cùng hai người đối chiến kia, đã không có người nào có thể đứng ở tại chỗ! Kể cả những Linh Vũ sư của Càn Kinh Tần gia!

Oanh!

Hai người Tần Khải cùng Thái Tư đối bính rốt cục chính diện hung hăng đụng vào nhau! Phát ra thanh âm vang vọng cả tòa Càn Kinh, đại địa chấn động, một ít đoạn gạch tàn ngói vấy lên lập tức bị khí lực cường đại kia chấn thành bột mịn!

- Đây mới thực sự là thực lực Vô Tôn!

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm rung động, lúc này mới biết được lúc trước đối chiến Tần Húc, đối phương căn bản còn không có phát huy ra thực lực chân chánh của Vô Tôn! Nếu như không phải hần gặp may mắn cùng Tần Húc một ít chủ quan, hôm nay hần căn bản không có khả năng đứng ở chỗ này.

Rất lâu sau đó, một cỗ thanh thế này mới thoáng bình tĩnh lại, sau đó hai người trong sân tách ra, xa xa mà kiêng kị nhìn đối phương.

Hai người tuy cùng là Thần Tôn của Chân Vũ Thánh điện, nhưng hôm nay lại là lần đầu tiên giao chiến!

Ngay tại vừa rồi giao đụng, bọn hần đều phát hiện mình trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết làm sao được đến đối phương.

- Tần Khải, còn đánh tiếp như vậy, cái Càn Kinh Tần gia này của ngươi, chỉ sợ là sẽ phá hư càng lớn, ta nhìn ngươi vẫn là cùng ta trở về gặp mặt Thánh chủ, ta tin tưởng Thánh chủ sẽ cho Càn Kinh Tần gia ngươi một cái công đạo! Nhưng hôm nay ta là như thế nào cũng sẽ không để ngươi xúc phạm tới Tần Phàm.

Lúc này Thái Tư phúi phúi tro bụi, nhàn nhạt nói.

- Không được! Vô luận như thế nào, hôm nay Tần Phàm đều phải chết! Thái Tư, nếu như ngươi không để ý tới sự tình hôm nay, Càn Kinh Tần gia ta ngày sau sẽ sinh ý đem gia tộc cho ngươi một thành!

Lúc này Tần Khải cắn răng nhìn Thái Tư nói ra.

- Một thành sinh ý của Càn Kinh Tần gia?

Xa xa mọi người vây xem không khỏi hù dọa trợn trợn kinh ngạc, gia tộc khổng lồ giống như Càn Kinh Tần gia vậy, coi như là một thành sinh ý, cái kia cũng sẽ là số lượng vô cùng khổng lồ!

Ngay cả Tần Phàm vào lúc đó, trong nội tâm cũng ần ần có chút nghiêm nghị, không thể tưởng được Tần Khải này vì mình, vậy mà chịu trả giá lớn như vậy.

- Ngươi nguyện ý hay không?

Tần Khải thấy Thái Tư vẫn trầm mặc không nói, lần nữa trầm giọng hỏi. Chẳng qua hiện nay Càn Kinh Tần gia hẳn coi như là không may. Không chỉ cường giả Võ Tôn trong tộc ở bên trong nhao nhao bế quan cùng ra ngoài lịch lãm rèn luyện, càng là vừa rồi, Võ Thánh Tần Quan bởi vì phải cứu trợ Tần Hạo Dương cũng vừa mới tiến nhập trạng thái bế quan, bọn hắn cũng thật không ngờ Tần Phàm vậy mà thật sự dám tự mình giết tới cửa!

Nếu không ở thời điểm này, chỉ cần Võ Thánh ra tay, có thể chế trụ Thái Tư dễ dàng, không cần phải khổ chiến như hiện tại như vậy!

Hắn oán độc nhìn Tần Phàm xa xa, lúc này muốn lướt qua Thái Tư đi về phía hắn hạ sát thủ cỡ nào, nhưng Thái Tư một mực toàn lực ngăn cản, hẳn lại không có cơ hội này!

Cho nên hắn mới ném ra ngoài cái mồi nhử này, về phần thực hiện hay không, cái kia chính là sự tình ngày sau!

- Thật có lỗi, ta không thể đáp ứng, ta vẫn là một câu nói kia, hôm nay Tần Phàm ta phải mang đi.

Thái Tư cũng liếc nhìn Tần Phàm, sau đó nhàn nhạt hồi đáp, trong mắt hắn, giá trị của Tần Phàm cũng không phải là tiền tài có thể cân nhắc, hơn nữa thật sự là hắn cũng không quá tin tưởng Tần Khải.

- Thái Tư, ngươi không nên khinh người quá đáng! Ngươi còn gian ngoan mất linh như vậy, ta chỉ phải mời cường giả bế quan trong Càn Kinh Tần gia, đến lúc đó chỉ sợ ngươi cũng khó có thể toàn thân trở ra!

Tần Khải thấy Thái Tư cự tuyệt lần nữa, người không khỏi giận dữ nói.

- Tùy tiện.

Thái Tư vẫn là nhàn nhạt nói.

- Ô...

Mà đang ở thời điểm hai người chuẩn bị giao thủ lần nữa, bầu trời truyền đến một thanh âm yêu thú kêu vang, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, là hơn mười đầu phi hành giác ứng của Chân Vũ Thánh điện chuyên dụng!

- Chậm đã, Thần chỉ đến!

Một bóng người màu vàng ở trên bầu trời nhảy xuống.

402. Chương 411: Ước Hẹn Năm Năm. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 411: Ước hẹn năm năm. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đây là phi hành Giác ứng của Chân Vũ Thánh điện chuyên dụng!
- Là nhóm Thần Tôn của Chân Vũ Thánh điện!
- Thần Tôn áo bào màu vàng kia! Là trong Chân Vũ Thánh điện ngoại trừ Thánh chủ ra, địa vị tối cao Đại Thần Tôn rồi!
- Nhóm Thần Tôn chưa bao giờ đơn giản xuất động, lúc này đây là vì cái gì mà đến?
- Phương hướng kia là phương hướng tới Càn Kinh Tần gia!

Trông thấy một đám Thần Tôn cười phi hành Giác ứng lao đến, toàn bộ Càn Kinh vào lúc này cũng chú ý đến! Lúc này đều hiếu kỳ, Chân Vũ Thánh điện xuất động nhiều Thần Tôn như vậy, đến tột cùng là cần làm chuyện gì!

Và nhớ tới vừa rồi toàn bộ Càn Kinh phát sinh thanh thế cực lớn, lại trải qua vừa rồi sự tình về Tần Phàm chậm rãi truyền ra, mọi người mới dần dần hiểu rõ ra.

Vì vậy, cơ hồ toàn bộ Càn Kinh vào lúc này cũng đều chấn động lên, vừa rồi những người còn không có biết rõ Tần Phàm đại náo Càn Kinh Tần gia, hoặc là người không muốn đi chú ý, thời điểm các Thần Tôn đến rốt cục nhìn không được nhao nhao lao về phía Càn Kinh Tần gia.

- Chẳng lẽ lúc này Chân Vũ Thánh điện muốn toàn lực bảo vệ Tần Phàm rồi hả?
- Ha ha, một thiên tài tiềm lực vô hạn như vậy, tương lai nhất định có thể trưởng thành siêu cấp cường giả của Đại Càn quốc chúng ta, Chân Vũ Thánh điện tự nhiên là sẽ không dễ dàng để cho hắn mất đi như vậy.
- Bất quá đã đến tình cảnh như vậy, sợ là Càn Kinh Tần gia cũng không chịu từ bỏ ý đồ ah!
- Đến phiên bọn hắn không cam lòng sao? Vừa rồi người không nghe thấy hả? Đại Thần Tôn nói hắn dẫn theo Thần chỉ mà đến! Là Thánh chủ đại nhân tự mình ban xuống Thần chỉ! Cho dù Càn Kinh Tần gia hắn có bao nhiêu không hài lòng, vào lúc này cũng đành phải ngậm bồ hòn!
- Nghe nói bình thường Thánh chủ sẽ không can thiệp vào ân oán gia tộc, hôm nay thậm chí ngay cả lão nhân gia ông ta cũng tự mình ra mặt bảo vệ Tần Phàm này?
- Đúng vậy a, lúc này đây, giá trị của Tần Phàm sẽ tăng gấp trăm lần rồi!
- Ha ha, Càn Kinh Tần gia này vậy mà bá đạo như vậy, muốn hủy vô đạo tiền đồ của người ta, đây là quả báo!

Mà chút ít người qua đường một mực đi theo sau lưng Tần Phàm tới Càn Kinh Tần gia kia, minh bạch tất cả mọi chuyện đã xảy qua, đều đối với Thánh chủ cao cao tại thượng của Đại Càn quốc tự mình ban xuống Thần chỉ đều cảm thấy kinh ngạc.

Bất quá trong đại bộ phận những người này, đối với Tần Phàm đều rất là ngưỡng mộ, lúc này cũng theo đó âm thầm may mắn, còn đối với Càn Kinh Tần gia thì nhìn có chút hả hê.

- Thần chỉ của Thánh chủ?

Mà lúc này sắc mặt của mọi người Càn Kinh Tần gia lại trở nên cực kỳ khó coi, vào lúc này Tần Khải càng là oán độc vô cùng mà lần nữa nhìn về phía Tần Phàm, trong nội tâm thậm chí có một loại xúc động muốn liều lĩnh tiến lên đánh chết hắn!

Nhưng hôm nay Đại Thần Tôn đích thân đến, hẳn biết rõ đã không có bất kỳ cơ hội. Tuy đều là Võ Tôn, nhưng thực lực của hắn cùng Đại Thần Tôn chênh lệch là thập phần to lớn, lại có hơn mười vị Thần Tôn ở đây, hẳn dám lỗ mãng mà nói, toàn bộ Càn Kinh Tần gia có thể sẽ diệt vong.

- Cầu Đại Thần Tôn chủ trì công đạo cho Càn Kinh Tần gia ta!

Vì vậy hắn liền trầm trọng đi tới trước mặt Đại Thần Tôn, cơ hồ mang theo khóc nức nở nói.

Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh kia nhìn nhìn đại môn của nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia, lúc này đã như là một mảnh phế tích, cũng không khỏi nhíu mày, thật không ngờ Tần Phàm làm ra sự tình lớn như vậy!

Nói thật, tuy hắn cũng thập phần thương thức Tần Phàm, nhưng hôm nay chỉ sợ hắn cũng không nên ra mặt bảo vệ Tần Phàm rồi!

Nghĩ đến chỗ này, hắn cũng không khỏi âm thầm lắc đầu.

Bất quá, may mắn trong tay của hắn có Thần chỉ! Thánh chủ đại nhân hết thấy đều có an bài, ngược lại là tránh khỏi hắn nhiều phí tâm!

- Tần Phàm, người cũng tới đây.

Sau đó Tiêu Tĩnh mắt nhìn Tần Phàm, trong miệng nhàn nhạt nói.

Lúc này Tần Phàm nghe Đại Thần Tôn gọi mình, trong lòng không khỏi trầm ngâm, hơi hốt liếc nhìn Tần Khải, sau đó liền chậm rãi đi đến.

- Bái kiến Đại Thần Tôn.

Cho đến khi đi đến trước mặt Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh, cùng Tần Khải chỉ cách xa nhau ba bước, đối mặt ánh mắt vô cùng oán độc kia của Tần Khải, chỉ là bình tĩnh nói!

- Tần Phàm này thật là có can đảm!

- Mới vừa rồi bị Tần Khải kia thiếu chút nữa giết chết, bây giờ lại dám cùng Tần Khải đứng gần như vậy! Lại biểu hiện được trấn định tự nhiên như thế, Tần Phàm này hoàn toàn chính xác không đơn giản!

- Hơn nữa ở trước mặt Đại Thần Tôn, cũng có thể biểu hiện ra khí độ như vậy, kia là rất không dễ dàng, trách không được Thánh chủ lão nhân gia cũng muốn bảo vệ hắn!

- Tần Phàm này còn trẻ như vậy đã đột phá đến Linh Vũ sư, nhưng tu vi tâm cảnh lại một điểm cũng không có rơi xuống! Một phần tâm bình tĩnh này, cho dù là võ giả tiến vào Linh Vũ sư nhiều năm cũng chưa chắc có thể làm được!

Lúc này người vây quanh ở phía xa ngoài ngàn mét, vào lúc này cũng không khỏi hạ giọng nghị luận nói, trước kia bọn hắn chưa từng gặp qua Tần Phàm, chỉ là ở Đại Càn phong vân cùng trong truyền thuyết nghe nói qua người này, khi đó còn cảm thấy tai nghe là giả, hiện tại rốt cục mắt thấy mới là thật rồi!

Ở địa phương võ đạo vi tôn này, đối với một người như vậy, phần lớn đều là bội phục, thậm chí một ít võ giả tuổi trẻ nhiệt huyết đối với Tần Phàm đã sinh ra sùng bái chí tâm!

Không sợ cường quyền, có can đảm phản kháng áp bách, mặc người cường đại, trong nội tâm của ta một mảnh thanh minh, đây mới thực sự là cường giả!

- Tần Phàm, Tần Khải, lúc này đây ân oán của các người, Thánh chủ đã biết được, cho nên lúc này cố ý ban xuống Thần chỉ để giải quyết vấn đề giữa các người.

Tiêu Tĩnh đối với biểu hiện của Tần Phàm cũng âm thầm gật đầu, thâm nghĩ một thiên tài thiếu niên xuất sắc như vậy, hoàn toàn chính xác là phải giữ lại cho đế quốc.

Bất quá hết thấy đều là giao cho Thánh chủ quyết định, nội dung Thần chỉ này ngay cả hắn cũng còn không biết!

Vào lúc này Tần Phàm trầm mặc không nói, hắn biết rõ Thánh chủ đã ban xuống Thần chỉ, đoán chừng là không muốn mình cứ như vậy chết đi rồi, nếu không hắn sẽ không để ý tới việc này, mình dĩ nhiên là sẽ chết chắc rồi, bởi vì tiếp tục như vậy, vãn vãn là một mình Thái Tư, nhất định là không bảo trụ được mình.

Tuy là bất đắc dĩ, nhưng lúc này thật sự là hắn có ý tứ mượn nhờ lực lượng của Thánh điện, hôm nay xem ra coi như là thành công rồi.

Bất quá trong lòng hắn cũng không có quá nhiều vui mừng, dù sao lúc này đây là mượn thể của Chân Vũ Thánh điện cùng Thánh chủ, mà không phải dựa vào thực lực chân thật của mình tới đả kích Càn Kinh Tần gia.

Mà Tần Khải tự nhiên là hận đến nghiến răng nghiến lợi rồi, đồng thời hắn cũng hận luôn Thái Tư, nếu như không phải Thái Tư ngăn cản, lúc này hắn sớm đã giết chết Tần Phàm rồi, ở đâu còn có thể đợi đến lúc Đại Thần Tôn đến!

403. Chương 412: Ước Hẹn Năm Năm. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 412: Ước hẹn năm năm. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này Tần Phàm chỉ ở cách hắn ba bước, hắn thậm chí lần nữa do dự có nên nhân cơ hội này ra tay hay không, nhưng nghĩ đến thực lực sâu không thể lường kia của Đại Thần Tôn, hắn vẫn là buông tha cho ý nghĩ điên cuồng này!

Hắn không có trăm phần trăm nắm chắc! Một khi thất bại, không chỉ có giết không được Tần Phàm, mà còn mang tội danh bất kính thần linh, hắn thân là Thần Tôn, tự nhiên biết rõ cái tội danh này không nhẹ.

Cho nên hắn vẫn là nhịn được lần nữa!

- Hi vọng Thánh chủ cho Càn Kinh Tần gia ta một cái công đạo!

Vào lúc này Tần Khải quỳ trên mặt đất, ngửa mặt lên trời lớn tiếng nói, cũng không để ý tới Thánh chủ phải chăng thật có thể nghe được hắn nói hay không, tựa hồ thật sự thụ ủy khuất thật lớn.

- Đi hủy vô đạo tiền đồ của người khác, còn nói cái gì công đạo?

- A, Càn Kinh Tần gia này thật là vô sỉ .

- Thánh chủ pháp lực Thông Thiên, cho rằng như vậy có thể lừa qua Thánh chủ sao?

Trông thấy một màn này, những người qua đường biết rõ chân tướng lần đại náo Càn Kinh Tần gia này kia, đều nhao nhao cười nhạo nói, bất quá tuy cách ngàn mét, bọn hắn cũng chỉ là dám nhỏ giọng thảo luận mà thôi.

- Tần Khải, Tần Phàm, hai người các ngươi có bằng lòng tiếp nhận Thánh chủ phán xét hay không?

Mà mới vừa rồi, Thái Tư truyền âm nói nguyên nhân Tần Phàm đại náo Càn Kinh Tần gia lần này cho Tiêu Tĩnh, cho nên hôm nay hắn đối với Tần Khải cũng không có chút đồng tình chi tâm nào, thậm chí là phản cảm, chỉ là trong miệng hờ hững nói.

Hắn cũng không nghĩ ra Càn Kinh Tần gia này vậy mà làm ra sự tình ác độc như vậy, bất quá ngẫm lại cũng khó trách, cảnh giới của Tần Phàm tăng lên tốc độ khủng bố như thế, mà hai nhà bọn họ kết thù kết oán đã sâu, lại mặc kệ phát triển xuống dưới, sẽ là tai họa ngầm cực kỳ nghiêm trọng, cộng thêm Thánh

chủ lại muốn bảo trụ Tần Phàm, Càn Kinh Tần gia này cũng chỉ có thể dùng loại phương thức nham hiểm này đến tiêu trừ tai hoạ ngầm a.

Chỉ là vô luận thân là Thần Tôn hay là một vị trưởng lão, Tiêu Tĩnh đối với cách làm của Càn Kinh Tần gia này cũng là không dám tán thành.

- Tần Phàm nguyện ý tiếp nhận.

Tuy còn không biết nội dung thần chỉ, nhưng Tần Phàm vẫn bình tĩnh đáp, kỳ thật một câu nói kia của Thái Tư chỉ là theo lệ hỏi thoả một phát, cho tới bây giờ đều không người nào dám công nhiên cãi lời ý chỉ của Thánh chủ.

- Ta Tần Khải nguyện ý tiếp nhận.

Tần Khải cũng chỉ có thể sắc mặt âm trầm đáp.

- Đã như vậy, vậy bản Đại Tôn liền mở ra thần chỉ.

Trong tay Tiêu Tĩnh xuất hiện một quyển trục tản ra kim sắc quang mang thần bí, trong miệng nhàn nhạt nói.

Thần chỉ xuất hiện, mọi người nhao nhao quỳ xuống tại chỗ, giữ vững yên lặng, cho dù những người vây xem ở phía xa ngoài ngàn mét kia cũng không ngoại lệ, vào lúc này không còn có người nghị luận nửa câu rồi.

Thánh chủ là đại biểu quyền uy của cả Đại Càn quốc, mà thần chỉ thì như là Thánh chủ đích thân tới, vào lúc này không người nào dám lãnh đạm, cùng không người nào dám có một tia bất kính.

Vào lúc này Tần Phàm cũng chậm rãi nửa quỳ trên mặt đất, đối với cái nửa quỳ này, hắn cũng không phải bởi vì kính sợ thần linh, mà coi như là đáp tạ đối với vị Thánh chủ này rat ay trợ giúp hắn.

Sau một khắc, Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh liền từ từ mở ra thần chỉ trong tay, quang mang màu vàng bắn ra bốn phía, một loại uy nghiêm ở trong đó phát tán ra, sau đó ném thần chỉ lên trên bầu trời.

- Ân oán tạm hoãn, hẹn nhau năm năm, bất luận sinh tử.

Lập tức, một thanh âm trang nghiêm mà đậm đặc ở trong thần chỉ truyền ra, trong không khí chậm rãi quanh quẩn.

Thanh âm truyền ra, hào quang của thần chỉ liền dần dần ảm đạm, sau đó chậm rãi từ trên không trung rơi xuống, lần nữa rơi xuống trong tay Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh, hắn liền trịnh trọng thu hồi.

- Ân oán tạm hoãn, hẹn nhau năm năm, bất luận sinh tử.

- Ý tứ của Thánh chủ đã thập phần rõ ràng rồi, vào lúc này Nam Phong Tần gia của Tần Phàm cùng Càn Kinh Tần gia, ân oán tạm hoãn, không được tiếp tục tranh đấu. Mà năm năm sau, các người có thể luận sinh tử, đến lúc đó Thánh chủ cùng Chân Vũ Thánh điện sẽ không can thiệp.

Tiêu Tĩnh thu hồi thần chỉ, nhìn Tần Phàm cùng Tần Khải ở trước mắt, nhàn nhạt nói.

- Năm năm?

Tần Phàm không khỏi nhướng mày, hôm nay hắn mới là cảnh giới Linh Vũ sư, năm năm thời gian, theo Cổ Mặc nói, hắn đột phá đến cảnh giới Võ Tôn phải phí bảy tám năm! Mà Càn Kinh Tần gia còn có Võ Thánh cường giả! Đến lúc đó hắn dựa vào cái gì tới đánh nhau?

- Hẹn nhau năm năm, bất luận sinh tử?

Mà Tần Khải kia vốn cau mày, sắc mặt khó coi, lúc này lại không khỏi có chút giãn ra một tí! Vốn cho rằng Thánh chủ sẽ trực tiếp mở miệng muốn Càn Kinh Tần gia mình buông tha Tần Phàm, nhưng hôm nay là ước hẹn năm năm, xem như so với suy đoán của hắn thì tốt hơn nhiều.

Năm năm mà thôi!

Dù Tàn Phàm người thiên tài như thế nào, hôm nay người chỉ là Linh Vũ sư! Làm sao có thể ở trong năm năm đột phá đến Võ Thánh! Đừng nói Võ Thánh, có thể đột phá đến cảnh giới Võ Tôn hay không cũng là không biết!

- Có phải đến lúc đó cho dù Càn Kinh Tàn gia ta hướng toàn bộ Nam Phong Tàn gia báo thù, Thánh chủ đại nhân cùng Chân Vũ Thánh điện cũng sẽ không can thiệp hay không?

Vào lúc này Tàn Khải ngẩng đầu lên, trầm giọng hướng Đại Thần Tôn Tiêu Tinh hỏi.

- Không sai! Đến lúc đó mối thù của các người, Chân Vũ Thánh điện sẽ không can thiệp!

Tiêu Tinh nhàn nhạt đáp, đối với thần chỉ của Thánh chủ, hắn cũng có chút ít ngoài ý muốn, tuy hắn thường thức Tàn Phàm, nhưng vào lúc này cũng phải bảo trì thái độ siêu nhiên công bình.

- Đã như vậy, tiểu tạp chủng, ta cho người sống nhiều hơn năm năm! Đến lúc đó ta nhất định sẽ cho người cùng cả Nam Phong Tàn gia đều tan thành mây khói!

Nghe được Tiêu Tinh trả lời khẳng định, Tàn Khải ác độc mà nhìn Tàn Phàm, âm lãnh nói.

- Hẹn nhau năm năm, bất luận sinh tử?

- Năm năm thời gian quá ngắn a?

- Tuy hiện tại Tàn Phàm đã là cảnh giới Linh Vũ sư, nhưng võ đạo chi lộ càng là sau này càng gian nan, đặc biệt là hai cảnh giới Võ Tôn, Võ Thánh này, khó như lên trời! Năm năm thời gian này thậm chí còn chưa đủ để Tàn Phàm đột phá đến cảnh giới Võ Tôn a!

- Đúng vậy, Càn Kinh Tàn gia này là có Võ Thánh cường giả đấy, đây đối với Tàn Phàm mà nói quá không công bình!

- Coi như là Võ Thánh thiên tài trẻ tuổi nhất của Đại Ly quốc Vân Phi Dương kia, hình như cũng phải 38 tuổi mới đột phá đến cảnh giới Võ Thánh a! Hiện tại Tàn Phàm mới mười tám tuổi, năm năm sau mới 23 tuổi mà thôi!

- Chắc chắn, chẳng qua nếu như Đại Càn quốc chúng ta thật sự ra một Võ Thánh 23 tuổi, cái kia đích thị là khiếp sợ toàn bộ Vũ Thiên đại lục!

- Cái này đừng suy nghĩ, Võ Thánh Vân Phi Dương kia năm đó cũng là chưa đủ hai mươi tuổi đột phá cảnh giới Linh Vũ sư, nói cách khác hắn từ Linh Vũ sư đến Võ Thánh tổng cộng dùng mười tám năm thời gian! Nghe nói từ Linh Vũ sư đột phá đến cảnh giới Võ Tôn cũng dùng bảy năm, từ Võ Tôn đột phá đến Võ Thánh là dùng mười một năm!

404. Chương 413: Áp Lực. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 413: Áp lực. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ai, chỉ là năm năm thời gian, xem ra lúc này Tàn Phàm là lành ít dữ nhiều rồi.

- Lúc này Thánh chủ đã muốn giúp Tàn Phàm, vì sao không cho hắn tầm hai mươi năm thời gian a?

- Dù sao Càn Kinh Tàn gia này cũng là Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, lại có lực ảnh hưởng rất lớn, Thánh chủ cũng phải bận tâm tâm tình của bọn hắn thoáng một phát a.

- Lúc này Tàn Phàm ngay cả đại môn của Càn Kinh Tàn gia người ta cũng hủy, hiện tại bọn hắn đã là giận không kềm được rồi, lại để cho bọn hắn cứ như vậy buông tha Tàn Phàm, nhất định sẽ bắn ngược đấy.

- Lúc này đây vốn chính là Càn Kinh Tồn gia kia muốn hủy võ đạo tiền đồ của Tồn Phàm trước, hiện tại bị khổ chủ đến hủy đại môn, ta xem đúng là đáng đời!

- Chớ có lên tiếng, bị người Càn Kinh Tồn gia nghe được, ngươi sẽ chết rất thảm a?

Theo thần chỉ của Thánh chủ truyền ra, những người vây xem biết rõ chân tướng sự tình kia cũng không khỏi vì Tồn Phàm cảm thấy tiếc hận. Một thiên tài thiếu niên như vậy, nếu quả thật có thể cho hắn tiếp tục thuận lợi phát triển xuống dưới, có lẽ thật sự sẽ trở thành truyền kỳ của Đại Càn quốc.

Nhưng hôm nay Thánh chủ định ra năm năm chi kỳ, mọi người cũng đành phải thở dài mà thôi.

- Năm năm thời gian đối với ta thật sự mà nói là quá ngắn! Năm năm thời gian muốn đả bại một Võ Thánh, điều này thật sự là có chút khó khăn!

Lúc này Tồn Phàm đối mặt Tồn Khải khiêu khích, chỉ là sắc mặt âm trầm, cũng không nói lời nào, bởi vì hiện tại hắn cũng không đủ tự tin!

- Bất quá hết thảy còn phải đợi sau khi đi vào Chân Vũ thánh địa mới biết được, nếu như hoàn cảnh nơi đây thích hợp, ta có Tạo Hoá Kim Liên, năm năm thời gian ta có thể kéo dài rất lâu!

Trong nội tâm Tồn Phàm lập tức thâm suy nghĩ nói.

Bất quá hắn cũng không có khả năng một mực ở bên trong Tạo Hoá Kim Liên tĩnh tọa tu luyện, bởi vì chưa từng có người nào có thể thông qua loại bế quan này trực tiếp tu luyện tới cảnh giới Võ Thánh! Nếu như chỉ là tu luyện trong Tạo Hoá Kim Liên, thậm chí ngay cả Võ Tôn chi cảnh cũng không cách nào đột phá được!

Muốn đột đến cảnh giới kia, thân thể cùng tinh thần đều phải trải qua rất nhiều lần tôi luyện mới có thể thành công, sau đó thiên phú, cảm ngộ, cố gắng, cơ duyên đều thiếu một thứ cũng không được!

- Tồn Phàm cùng Tồn Khải, hai người các ngươi đều phải tỉnh táo, lúc này ý tứ của Thánh chủ là Càn Kinh Tồn gia cùng Nam Phong Tồn gia các ngươi, ở trong vòng năm năm không được làm bất luận đấu tranh gì, kể cả mình cùng ám, những giải thưởng hồ đồ ám các ngươi ban phát ra kia, đều phải thu hồi lại! Bởi vì cách làm này của các ngươi kia, sẽ ảnh hưởng tới uy vọng của tất cả Chân Vũ thế gia!

- Cho nên Thánh chủ mới quyết đoán cho các ngươi một cơ hội! Năm năm sau, mọi chuyện cần thiết của các ngươi đều tìm được giải quyết.

Sau đó Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh lại nhìn Tồn Phàm cùng Tồn Khải, cường điệu nói.

- Tồn Phàm đã minh bạch.

Tồn Phàm trầm giọng đáp.

- Càn Kinh Tồn gia ta cũng sẽ tuân thủ ước định.

Tồn Khải lạnh lùng đáp.

- Việc này đến đây kết thúc, các ngươi tự mình giải quyết lấy.

Tiêu Tĩnh nói ra:

- Hiện tại Bản Tôn trở về phục mệnh cho Thánh chủ đại nhân, Tồn Phàm ngươi cũng sớm xuất phát về Chân Vũ Thánh điện đi, khảo hạch thăng phẩm của gia tộc ngươi đã sắp bắt đầu.

Sau đó thân hình của hắn nhảy lên, lần nữa về tới phía trên phi hành Giác ứng.

- Thái Tư Thần Tôn, lúc này cảm ơn ngài rồi.

Nhìn các vị Thần Tôn rời đi, Tồn Phàm đi đến trước mặt Thái Tư, thành khẩn nói.

- Dùng quan hệ của ngươi cùng Lạc thành Thái gia ta, không cần khách khí như vậy.

Thái Tư nói ra, sau đó lắc đầu:

- Chỉ là năm năm thời gian này quá ngắn, năm năm thời gian muốn từ Linh Vũ sư đạt tới cảnh giới Võ Thánh, quá khó khăn. Ta cũng không gặt người, bản Thần Tôn ở cảnh giới Võ Tôn cũng đã hơn hai mươi năm, đến nay còn chưa đột phá đến Võ Thánh chi cảnh!

- Võ Thánh chi cảnh này thật không ngờ khó khăn đột phá như vậy.

Trong lòng Tần Phàm cũng trầm xuống, hắn cũng Cổ Mặc từng đề cập qua, lúc trước hắn từ Võ Tôn tiến vào Võ Thánh chi cảnh cũng dùng gần hai mươi năm, khi đó Tần Phàm còn tưởng rằng là thiên phú của Cổ Mặc không tốt, hôm nay xem ra thiên phú kia là cực kỳ tốt rồi.

- Dù là Võ Tôn chi cảnh cũng không dễ dàng ah, lúc trước bản Thần Tôn từ Linh Vũ sư đến Võ Tôn cũng dùng mười hai năm mới miễn cưỡng thành công.

Thái Tư lại tiếp tục nói:

- Bất quá thiên phú của Tần Phàm người so với bản Thần Tôn thì tốt hơn nhiều, có lẽ thời gian dùng sẽ ngắn hơn rất nhiều, bất quá cũng không dễ dàng ah, đến lúc đó có thể thành công hay không phải xem vận mệnh của người rồi.

Nghe Thái Tư nói xong, Tần Phàm cảm thấy áp lực của mình càng lớn, bất quá lập tức hắn hít sâu một hơi nói:

- Con đường tu hành, dài đằng đẵng mà đi, cho dù đến lúc đó không thể tu luyện tới Võ Thánh chi cảnh, ta cũng không sợ, cùng lắm thì liều chết chiến một trận! Càn Kinh Tần gia này càng lợi hại, ta càng có động lực tu hành, bởi vì một lần này ta thua không nổi!

Thoáng điều tiết về sau, hắn lại trở nên tự tin. Không sợ áp lực, không sợ khiêu chiến, chỉ cần có tin tưởng của cường giả chi tâm, thì có thể phá tan hết thủy chương ngại.

- Ha ha, đã như vậy, chúng ta vẫn là trước ly khai nơi đây rồi nói sau.

Thái Tư cũng không nghĩ ra tinh thần ý chí của Tần Phàm sẽ cứng cỏi như thế, không khỏi nhiều hơn vài phần thưởng thức, sau đó liền gọi phi hành Giác ứng tới...

Sau khi Tần Phàm đại náo Càn Kinh Tần gia, rất nhanh liền truyền được xôn xao ở toàn bộ thủ đô Đại Kinh, mà Thánh chủ tự mình định ra ước hẹn năm năm cũng trở thành đề tài nói chuyện ở trà dư tửu hậu của mọi người.

Năm năm thời gian khiêu chiến quái vật khổng lồ như Càn Kinh Tần gia, tự nhiên là không có bao nhiêu người coi trọng Tần Phàm, nhưng đại đa số người nói đến Tần Phàm đều là trên mặt bội phục cùng vẻ hâm mộ, thậm chí rất nhiều võ giả tuổi trẻ cảm thấy nhiệt huyết bành trướng, đã coi Tần Phàm như là thần tượng, càng là có chút người theo một ít tin tức, biết rõ Tần Phàm là đoàn trưởng của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn, đều vọt tới Huyết Đô muốn gia nhập.

Bất quá đây đều là nói sau, lúc này Tần Phàm là không biết.

Sau khi hắn hủy bỏ treo giải thưởng ám sát đệ tử của Càn Kinh Tần gia, liền bắt đầu tiến về Chân Vũ Thánh điện, lúc này bởi vì là Thánh chủ tự mình ban xuống thần chỉ, Càn Kinh Tần gia cũng không dám làm bất kỳ mờ ám gì, cho nên lần này hắn là thuận lợi đi tới Chân Vũ Thánh điện.

- Tuy năm năm thời gian quá ngắn, đối với ta rất bất lợi, nhưng bởi như vậy, Càn Kinh Tần gia kia sẽ không dám đụng đến Nam Phong Tần gia ta, ta tiến vào Chân Vũ thánh địa cũng có thể an tâm rất nhiều.

Tần Phàm đi vào Chân Vũ Thánh điện, trong nội tâm hơi trầm ngâm.

405. Chương 414: Áp Lực. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 414: Áp lực. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này đây đệ tử gia tộc tới tham gia khảo hạch gia tộc thăng phẩm lần này lại không nhiều lắm, ở trước quảng trường của Chân Vũ Thánh điện chỉ đứng mấy cái mà thôi, so với quy mô mấy ngàn người ở thời điểm Triều Thánh lúc trước kia, lộ ra rất vắng vẻ.

Hơn nữa trong mấy chục người này, có một nửa là Linh Vũ sư trong những gia tộc tham gia kia, một nửa khác mới là Triều Thánh giả lần trước, nói cách khác gia tộc chính thức đạt được tư cách thăng phẩm chỉ có khoảng hai mươi cái mà thôi.

Bất quá vốn số lượng của Chân Vũ thế gia thượng phẩm cũng không nhiều lắm, muốn từ hạ phẩm lên tới thượng phẩm càng là khó càng thêm khó, mà nếu gia tộc của hân vốn chính là Chân Vũ thế gia thượng phẩm, nhưng ở trong Triều Thánh lấy được thành tích ưu tú, thì càng tiến thêm một bước.

Kỳ thật từ Lục phẩm lên tới Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia nhưng, nếu so với từ Ngũ phẩm lên tới Tứ phẩm càng khó hơn nhiều, như Nam Phong Tàn gia trực tiếp từ Cửu phẩm lên tới Ngũ phẩm càng là điên cuồng!

- Tàn Phàm, thật lâu không thấy rồi.

Mà thời điểm Tàn Phàm mới vừa tới quảng trường không lâu, lại có một người quen đi tới, đúng là đến từ Hạo thành thất phẩm Chân Vũ thế gia Tô gia, cũng là người ưa thích tìm hiểu tin tức Tô Dương kia! Ban đầu ở Nguyên thành Triều Dương lâu, là người này đem một ít tin tức Triều Thánh nói cho hân cùng Điền Mông, Tiết Tuấn biết.

- Tô Dương, thật là lâu không thấy.

Tàn Phàm có chút ngoài ý muốn, không thể tưởng được người này cũng đạt được tư cách từ Thất phẩm Chân Vũ thế gia trở thành Ngũ phẩm Chân Vũ thế gia.

- Ha ha, Tàn huynh người bây giờ là danh nhân của Đại Càn quốc chúng ta rồi, có thể ở chỗ này nhìn thấy, thật sự là vinh hạnh.

Tô Dương tiến lên đây, cười cùng Tàn Phàm nói ra.

- Tô huynh nói đùa, lần trước Tô huynh còn nói mình chỉ là bảo vệ phẩm, không thể tưởng được cũng là thâm tàng bất lộ, hiện tại không phải cũng đồng dạng tới tham gia khảo hạch Chân Vũ thế gia thượng phẩm sao? Lúc này đây trông thấy tại hạ, chẳng lẽ lại muốn tìm hiểu tin tức gì hoặc là có tin tức gì bán cho tại hạ sao?

Tàn Phàm cũng chỉ là cười nói.

- Ha ha, Tàn huynh thật sự là biết nói đùa, tại hạ có thể tới tham gia lần khảo thí này, hoàn toàn là may mắn, hơn nữa chỉ là cùng tộc nhân đến đây, lại không phải chân chánh tham gia, ở đâu có thể so sánh với Tàn huynh người! truyện copy từ

Tô Dương cười nói, ngược lại là lộ ra thập phần cởi mở, hân sớm biết rõ Tàn Phàm đã đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, cho nên mới một người đến đây, sau đó hân còn nói thêm:

- Về phần tin tức sao? Khục khục, vậy thì thứ cho Tô mỗ hỏi thẳng, Tàn huynh cùng Càn Kinh Tàn gia kia định ra ước hẹn năm năm là thật?

- Đó là Thánh chủ đại nhân tự mình ban xuống thần chỉ, tự nhiên không phải giả dối.

Tàn Phàm bình tĩnh nói.

- Ách, vậy lúc này Tàn huynh có chút phiền phức rồi, khục khục, Tô mỗ cũng nói cho Tàn huynh người một tin tức, hôm nay ở bên trong Đại Càn quốc tựa hồ có người đã mở vấn bài, muốn đánh bạc lúc này đây Tàn huynh là thắng hay bại.

Sau đó Tô Dương cười khan nói.

- Vậy tỉ lệ đặt cược bao nhiêu?

Sắc mặt Tần Phàm không thay đổi, tùy ý hỏi thăm.

- Ha ha, nói thực tuy nhà cái khai ra tỉ lệ đặt cược 50:1, nhưng người mua Tần huynh vẫn là cực ít, năm năm thời gian quá ngắn, tất cả mọi người không quá coi trọng người.

Tô Dương tiếp tục khẽ cười nói.

- Vậy Tô huynh áp ai?

Tần Phàm chỉ là cười cười hỏi.

- Hiện tại còn không có xuống, nhưng ta trở về sẽ đặt.

Tô Dương cười hắc hắc nói:

- Vốn ta còn không có lòng tin, nhưng hôm nay thấy Tần huynh, ta cảm thấy ta nên đánh bạc một lần.

- Nếu thua thì đừng trách tại hạ.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói.

Hôm nay hắn cũng không có nắm chắc thắng lợi trong tay, cũng không có cho là mình thua không nghi ngờ, chỉ là dùng một tâm bình tĩnh đi đối mặt.

- Tần Phàm.

Mà vào lúc này, lại có một người đi tới.

- Mạnh Thần?

Tần Phàm bình tĩnh ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện là Mạnh Thần cùng hắn ở Kính Hồ chiến một trận, hôm nay nhìn thấy người nọ, phát hiện khí tức của hắn so với lúc ấy lộ ra càng thêm thu liễm, đúng như kiếm pháp của hắn, bình thường không có gì lạ, nhưng lại tùy thời có thể bộc phát ra kinh diễm.

- Trước khi đến, ta vốn định cùng người chiến một trận, nhưng hôm nay xem ra, ta còn không bằng người.

Mạnh Thần kia liếc nhìn Tần Phàm, mở miệng nói.

- Người cũng đã tiến bộ rất nhiều rồi.

Tần Phàm khẽ mỉm cười nói.

- Trước khi người cùng Càn Kinh Tần gia kia chiến một trận, ta hi vọng người trước cùng ta chiến một trận, đến lúc đó ta sẽ đi tìm người.

Mạnh Thần kia lạnh lùng nói, nói xong liền trực tiếp quay người đi ra.

- Xem ra ngay cả Mạnh Thần này cũng không coi trọng ta.

Trong nội tâm Tần Phàm thập phần bình tĩnh, nếu như đã nhất định muốn cùng Càn Kinh Tần gia kia dốc sức chiến một trận, hôm nay hắn sẽ không còn có nửa phần dao động, hơn nữa cũng không cho phép có nửa phần dao động.

Một lát sau, Đại Thần Tôn của Chân Vũ Thánh điện đi ra, xuất hiện trên đài cao của quảng trường, sự xuất hiện của hắn cũng báo trước lúc này đây khảo thí Chân Vũ thể gia thượng phẩm thăng phẩm đã sắp bắt đầu.

Quảng trường rộng lớn, sau khi Đại Thần Tôn Tiêu Tình xuất hiện, lập tức trở nên yên tĩnh lạ thường. Vào lúc này, không có bất kỳ người nào dám châu đầu ghé tai, nếu một gia tộc có hai người thì đứng tại vị trí của mình, toàn trường đều rất trang nghiêm.

Mà chỉ có Tần Phàm một người, là Triều Thánh giả đã tham gia Triều Thánh, cũng là người tham gia khảo hạch thăng phẩm lần này. Hắn một mình một người bình tĩnh mà sắp xếp ở một bên, lộ ra có chút xuất chúng.

Tuy mọi người ở đây phần lớn đối với Tần Phàm đều là kính nể cùng thưởng thức, nhưng lúc này Tần Phàm lại cảm giác có chút mất tự nhiên, hẳn một người đến đây, cái này ở trình độ nhất định biểu hiện ra Nam Phong Tần gia hẳn ở vấn đề nội tình quá kém.

- Bất quá tin tưởng một ngày nào đó, nội tình của Nam Phong Tần gia ta nhất định cũng có thể tăng lên, đợi lần Triều Thánh tiếp theo, Nam Phong Tần gia ta nhất định có thể nhân tài đông đúc!

Đồng thời Tần Phàm đối với tương lai của gia tộc lại có tự tin này, có Luyện Đan Sư như hắn tọa trấn, ngày sau Nam Phong Tần gia nhất định sẽ sinh ra đời rất nhiều cường giả.

Nhưng điều kiện tiên quyết là hắn và Nam Phong Tần gia có thể thành công vượt qua kiếp nạn năm năm sau kia, chỉ cần vượt qua, như vậy phía trước nhất định là đại đạo bằng phẳng!

Mà lúc này ánh mắt của Chân Vũ Thánh điện Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh, đảo qua từng Triều Thánh giả cùng người khảo hạch thăng phẩm ở dưới đài, sau đó liền bắt đầu tuyên bố quy tắc khảo hạch thăng phẩm lần này.

- Các vị, lúc này đây khảo hạch Chân Vũ thể gia thượng phẩm thăng phẩm sắp bắt đầu, lần này từ Tứ phẩm Chân Vũ thể gia tấn thăng làm Tam phẩm Chân Vũ thể gia có năm cái, mà từ hạ phẩm Chân Vũ thể gia tấn thăng làm Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia có mười lăm cái!

406. Chương 415: Khảo Hạch Thăng Phẩm Đơn Giản. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 415: Khảo hạch thăng phẩm đơn giản. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Lần này điều kiện tất yếu tham gia khảo hạch thăng phẩm là, từ hạ phẩm Chân Vũ thể gia tấn thăng đến Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia cần có một gã Linh Vũ sư, mà từ Ngũ phẩm cùng Tứ phẩm Chân Vũ thể gia tấn chức Tam phẩm Chân Vũ thể gia trở lên thì cần một gã Võ Tôn!

- Bởi vì lúc trước, tộc nhân tuổi trẻ các người ở trong tộc đã thành công kế thừa vinh quang gia tộc, cũng khai sáng vinh quang mới! Nói cách khác các người đối với bồi dưỡng một đời tuổi trẻ trong gia tộc, đã được Chân Vũ Thánh điện cùng Chân Vũ thần thừa nhận. Cho nên, lúc này đây khảo nghiệm cho các người sẽ đơn giản cùng trực tiếp hơn rất nhiều.

- Chỉ cần chứng minh gia tộc của người có được năng lực thủ hộ vinh dự của Chân Vũ thể gia thượng phẩm là được!

- Mọi người đều biết, Đại Càn quốc chúng ta có rất nhiều địa phương tới gần Yêu thú Hoang Nguyên, thường thường sẽ phải chịu yêu thú xâm nhập! Cho nên lúc này phán định của chúng ta đối với năng lực của các người, cái kia chính là thời điểm gặp được yêu thú tập kích, các người có thể thủ hộ được gia tộc của các người? Từ Ngũ phẩm cùng Tứ phẩm tấn chức Tam phẩm Chân Vũ thể gia trở lên, yêu thú đối mặt là thất cấp yêu thú, mà hạ phẩm Chân Vũ thể gia tấn chức Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia thì đối mặt chính là lục cấp yêu thú!

- Đạo truyền tống này, có thể đưa bọn người đến địa phương khảo hạch, người tham gia khảo hạch thăng phẩm bên trong gia tộc của các người phải bảo hộ Triều Thánh giả bên trong gia tộc mình, cùng giết chết yêu thú mà các người phải đối mặt, dùng nó chứng minh các người có được năng lực bảo hộ gia tộc.

- Đặc biệt nói rõ, phải là Triều Thánh giả cùng người tham gia khảo hạch thăng phẩm đều phải còn sống trở về, gia tộc của các người mới tính vượt qua khảo hạch thăng phẩm lần này!

Tiêu Tinh đứng ở trên đài cao, chậm rãi nói rõ quy tắc khảo hạch lần này, nói xong lời cuối cùng, hắn nhìn về Tần Phàm ở dưới đài, cũng là khẽ lắc đầu, sau khi hắn trở thành Thần Tôn của Chân Vũ Thánh điện, còn là lần đầu tiên trông thấy Triều Thánh giả cùng người tham gia thăng phẩm khảo hạch đều là một người.

Sau đó hắn chỉ phải bổ sung nói ra:

- Nếu như Triều Thánh giả cùng người tham gia thăng phẩm khảo hạch trong gia tộc đều là cùng một người, chỉ cần chính mình an toàn trở về là được.

- Lục cấp yêu thú?

Tần Phàm mỉm cười, cái này đối với hắn mà nói thật sự là quá đơn giản, còn có lục cấp yêu thú nào vượt qua Thiên Sí Hổ? Mà ngay cả mấy con Thiên Sí Hổ hắn cũng có thể thu thập, yêu thú khác đối với hắn tự nhiên là không nói chơi rồi.

Kế tiếp, Tiêu Tinh nhẹ nhàng vung tay lên, trong sân rộng xuất hiện hai cổng truyền tống sáng lên.

- Ở trong đó một đạo cổng truyền tống là đi thông khu lục cấp yêu thú, là thăng Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia tiến vào, mà một đạo khác thì là cổng truyền tống đi thông khu thất cấp yêu thú, là thăng Tam phẩm Chân Vũ thể gia tiến vào.

- Tốt rồi, hiện tại bắt đầu đi.

Tiêu Tinh nhàn nhạt nói.

Sau khi Tiêu Tinh dứt lời, nguyên một đám Triều Thánh giả cùng người tham gia thăng phẩm khảo hạch liền bắt đầu chú ý cẩn thận mà tiến vào trong cổng truyền tống, thời điểm đến phiên Tần Phàm, hắn do dự một chút.

- Như thế nào? Tần Phàm chẳng lẽ ngươi còn muốn khiêu chiến thất cấp yêu thú?

Trông thấy Tần Phàm lộ ra do dự, Tiêu Tinh mang theo một tia vui vẻ nghiêng ngả hỏi.

- Nếu như ta thành công khiêu chiến, Nam Phong Tần gia ta có thể trở thành Tam phẩm Chân Vũ thể gia không?

Tần Phàm nghĩ nghĩ hỏi.

- Không thể, một lần tấn thăng từ cửu phẩm Chân Vũ thể gia lên tới Tam phẩm, biên độ quá lớn, sợ những Chân Vũ thể gia khác sẽ đổ mắt mà liều lĩnh.

Tiêu Tinh vừa cười vừa nói:

- Bất quá ngươi muốn khiêu chiến chính mình thoả một phát, ta cũng không chú ý.

- Ha ha, vậy ta chỉ có thể đem vinh dự này lưu cho tộc nhân lần tiếp theo a.

Tần Phàm vừa cười vừa nói, sau đó trực tiếp đi vào bên trong cổng truyền tống của lục cấp yêu thú.

Sự tình hoàn toàn không có lợi, hắn tự nhiên sẽ không đi làm. Hơn nữa nhớ tới ban đầu ở yêu thú sơn mạch trông thấy thất cấp yêu thú Giao Long một sừng kia, tuy đó là Giao Long một sừng bị thương, nhưng uy thế kia cũng là rung động nhân tâm, huống chi hiện tại hắn còn không biết thất cấp yêu thú này là sơ giai hay là hậu giai đấy.

Một hồi hào quang hiện lên, Tần Phàm xuất hiện ở trong một trạch viện hoang phế.

- Nơi này chính là khảo thí chi địa rồi hả?

Tần Phàm lấy lại bình tĩnh, nhìn lại bốn phía, phát hiện trong trạch viện này khắp nơi đều là cỏ dại sinh trưởng, một mảnh đổ nát.

- Ngược lại là có chút như là lãnh địa gia tộc bị yêu thú công hãm, thật sự là không biết Chân Vũ Thánh điện này sẽ có thủ đoạn lợi hại như vậy, vẫn có thể mô phỏng ra một chỗ như vậy.

Trong nội tâm Tần Phàm thờ dài, sau đó hắn liền bắt đầu tìm kiếm lục cấp yêu thú ẩn giấu ở trong đó.

Đột nhiên, hắn nghe được trong cổ đại truyền đến một ít dị động! Nhưng cổ đại này mọc rất cao, để cho tầm mắt của hắn có một ít bị ngăn trở, hắn tạm thời còn không có biện pháp chứng kiến đó là yêu thú gì.

- Đã như vậy, vậy thì đi ra cho ta!

Khóe miệng Tần Phàm giương lên, Hỏa Vân đao xuất hiện trong tay, sau đó hướng về phương hướng kia chém ra một đao! Ngọn lửa nóng bỏng, lập tức mang tất cả đi qua, thiêu hủy toàn bộ những cổ đại kia rồi.

Chỉ sau đó, liền thấy cách hắn không xa, một con báo cao 2m, dài gần bốn mét, toàn thân màu đen xuất hiện ở trước mắt.

Trên người con báo này có mấy hoa văn tục tằng màu vàng, giống như là có một con đại xà màu vàng vòng ở trên người nó, mà con báo màu đen kia có một đôi tròng mắt lạnh như băng, lúc này mục lộ hung quang nhìn Tần Phàm chằm chằm, hàm răng sắc bén trong miệng lộ ra hàn quang dọa người.

- Kim Xà Báo?

Tần Phàm hơi động một chút, con báo này là lục cấp hậu giai yêu thú, am hiểu lực lượng cùng tốc độ, đối với Linh Vũ sư bình thường mà nói coi như là gia hỏa thập phần khó chơi.

- Ha ha...

Xem ra là Đại Thần Tôn biết rõ lục cấp yêu thú bình thường đối với ta quá mức đơn giản, cho nên đối với ta đặc biệt chiếu cố, như vậy nếu là hảo ý của Đại Thần Tôn, ta cũng không thể không cảm kích.

Tần Phàm không sợ con Kim Xà Báo mục lộ ra hung quang kia chút nào, chỉ là Hỏa Vân đao trong tay giương lên, hôm nay hắn cũng muốn một hồi đại chiến để hòa hoãn áp lực trong lòng mình thoáng một phát.

- Đến đây đi.

Tần Phàm dứt khoát hảo hảo thu Hỏa Vân đao về, vẫn không nhúc nhích mà đứng nguyên tại chỗ. Tự như là một ngọn núi trầm ổn, hắn muốn cùng Kim Xà Báo này tay không vật lộn, như vậy càng có thể làm cho hắn cảm thấy phát huy vô cùng tinh tế!

Kim Xà Báo kia tựa hồ cũng cảm nhận được Tần Phàm khiêu khích, thân thể có chút dè dặt, nó đang tụ lực, tùy thời chuẩn bị nhào đầu về phía trước cho Tần Phàm một kích trí mạng!

407. Chương 416: Khảo Hạch Thăng Phẩm Đơn Giản. (2)

Chương 416: Khảo hạch thăng phẩm đơn giản. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Vào!

Cơ hồ thời gian nháy mắt, bóng dáng màu đen kia liền từ hơn 10m lên đến trước mắt Tần Phàm.

Oanh!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, trực tiếp oanh ra một quyền! Hôm nay tốc độ của hắn, so sánh với Kim Xà Báo này mà nói là tuyệt không chậm!

Một quyền này trực tiếp kích bay Kim Xà Báo kia đến hơn mười thước, thế nhưng con báo này vừa mới rơi xuống đất, một đôi mắt lạnh như băng nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, gầm nhẹ một tiếng, liền nhào tới lần nữa!

Tần Phàm thấy rõ ràng, trên người con Kim Xà Báo này không có một tia vết máu, vừa rồi một quyền của hắn cũng không có tạo thành thương tổn quá lớn đối với nó!

- Rống!

Thân hình Tần Phàm lóe lên, nghiêng người qua bên cạnh, sau đó một quyền đánh tới lưng của Kim Xà Báo, lập tức đánh bay nó lần nữa, lúc này trên người nó đã chảy ra máu tươi.

Vào lúc này, hắn còn không có sử dụng nguyên vũ chi khí, chỉ là hoàn toàn sử dụng lực lượng thân thể!

Nhưng chỉ là lực lượng thân thể này, đối với lực cấp yêu thú này mà nói cũng có thể tạo thành thương tổn không nhỏ rồi!

Một quyền này không thể nghi ngờ là càng thêm khơi dậy hung tính của Kim Xà Báo kia, chỉ thấy nó phát ra một tiếng rống to lần nữa, kim quang toàn thân đại thịnh, kim xà hoa văn kia của nó vào lúc này giống như là một đầu đại xà thật sự sống dậy!

- Rống!

Rất hiển nhiên, lúc này con báo kia là muốn xuất toàn lực rồi, tốc độ đột nhiên tăng nhanh gấp đôi! Tốc độ cực nhanh quả thực làm cho lòng người rung động, thậm chí ngay cả Tần Phàm cũng không khỏi cảm thấy không bằng !

Hơn nữa quang mang màu vàng kia vào lúc này lộ ra thập phần chói mắt, để cho người có chút vô pháp nhìn thẳng!

- Cái kim quang này tựa hồ còn có chút tác dụng đặc thù, làm cho người cảm thấy có chút tinh thần hoảng hốt, nhưng đáng tiếc, tác dụng đối với ta lại không lớn. Bất quá cái kim xà da này, ngược lại có thể lấy về nghiên cứu thoáng một phát với tư cách tài liệu Linh Dược.

Lúc này Tần Phàm cười ha ha, cùng con báo kia lần nữa đại chiến lại với nhau, một bên đại chiến trong lòng của hắn lại nói thầm.

Ước chừng nửa khắc đồng hồ sau, Tần Phàm cảm giác thân thể của mình cũng xuất mồ hôi nước, bất quá cường độ so với lúc trước đánh nhau với Thiên Sí Hổ còn có chút không bằng, chớ nói chi là đại Thiên Sí Hổ rồi.

- Được rồi, cũng là thời điểm kết thúc.

Tần Phàm lắc đầu, cảm giác này không phải rất tận hứng, bất quá Kim Xà Báo này hoàn toàn chính xác chỉ có thể như thế, không thể lại mạnh hơn.

Bành!

Mà vào lúc này, tựa hồ là Tần Phàm thoáng phân tâm, Kim Xà Báo kia lần nữa nhào tới trước mặt của hắn, hàm răng sắc bén không ngại ngừng cắn vào tay phải của hắn!

- Hắc hắc, ăn ngon không?

Bất quá Tần Phàm chỉ có chút nghiêng ngả cười cười, nháy mắt sau đó, cánh tay Kỳ Lân lộ ra lân giáp dữ tợn, nguyên vũ chi khí trong cơ thể toàn lực bộc phát, trực tiếp một quyền oanh vào trong cổ họng Kim Xà Báo kia.

Rất nhanh, lực cấp hậu giai yêu thú Kim Xà Báo này liền chết dưới thiết quyền của Tần Phàm.

- Vẫn là đơn giản một chút a.

Tần Phàm lắc đầu, sau đó thu thi thể của Kim Xà Báo vào trong trữ vật giới chỉ, đi đến cổng truyền tống. Sau một lát, hắn lần nữa về tới trong sân rộng trước Chân Vũ thánh điện.

- Tần Phàm, quả nhiên vẫn là người nhanh nhất.

Trông thấy Tần Phàm đi ra, Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh khẽ cười nói:

- Được rồi, hiện tại ta tuyên bố, Nam Phong Tần gia người đạt được danh xưng Ngũ phẩm Chân Vũ thể gia! Từ nay về sau hi vọng Nam Phong Tần gia của người không kiêu không ngạo, tiếp tục cố gắng.

- Cảm ơn Đại Thần Tôn, cũng cảm ơn lúc này Đại Thần Tôn đặc biệt chiếu cố.

Tần Phàm cũng cười nói, lúc này, Nam Phong Tần gia tấn thăng làm Chân Vũ thể gia thượng phẩm, hẳn cuối cùng là hoàn thành kỳ vọng của phụ thân cùng chúng trưởng lão gia tộc, thậm chí rất nhiều đời tộc nhân của Nam Phong Tần gia rồi.

Đối với người Nam Phong Tần gia mà nói, hẳn đã là khai sáng huy hoàng nhất.

Nhưng đối với Tần Phàm hẳn mà nói, con đường của hắn giờ mới bắt đầu, còn phải đi rất xa rất xa.

- Năm năm sau chiến một trận, nếu như ta có thể đánh bại Càn Kinh Tần gia, khôi phục thân phận Tần gia chính tông của Nam Phong Tần gia ta, như vậy phụ thân làm tộc trưởng, mới xem như vinh quang dòng họ!

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, về Tần Hồng cùng hắn nói lên ân oán đã lâu của Nam Phong Tần gia cùng Càn Kinh Tần gia, tổ tiên Nam Phong Tần gia mới thật sự là dòng chính chính tông của Tần gia, mà tổ tiên Càn Kinh Tần gia thì là con nuôi giết cha.

Vấn đề này Nam Phong Tần gia qua nhiều năm như vậy đều không có nói ra, là vì cảm thấy thực lực không đủ, nhưng lúc này cuộc chiến năm năm của Tần Phàm, sẽ là một lần chuyển hướng cùng cơ hội.

Sau khi Tần Phàm đi ra không lâu, cũng dần dần có gia tộc khác đi ra, nhưng trong đó cơ hồ từng cái đều thân mang tổn thương, hơn nữa có chút gia tộc chỉ có người tham gia khảo hạch thăng phẩm đi ra, mà không thấy Triều Thánh giả, nói cách khác, những người kia đều là khiêu chiến thăng phẩm thất bại.

Qua một khắc sau, Tần Phàm trông thấy nhóm người Mạnh Thần đi ra, Mạnh Thần này cùng trưởng lão gia tộc kia đều mang theo thương thể không nhẹ, xem ra là lúc này đây trong chiến đấu hắn cũng hỗ trợ.

Mà Mạnh Thần trông thấy Tần Phàm vậy mà một chút thương thể cũng không có, lại nhanh như vậy có thể đi ra, nghĩ đến vừa rồi yêu thú kia thực lực khủng bố, hắn cũng minh bạch mình cùng thiếu niên áo xanh này quả nhiên còn có chênh lệch rất lớn.

Mà lúc Tô Dương đi ra, thoát nhìn gia tộc bọn họ lại lộ ra dễ dàng rất nhiều, hai người đều nhìn không ra có thương thể gì, xem ra Phù thành Tô gia này, ngược lại là gia tộc che dấu rất sâu, kỳ thật thực lực không thể coi thường chút nào.

Thời điểm công tác thống kê kết quả, Tiêu Tĩnh tuyên bố lúc này gia tộc thành công thăng phẩm tổng cộng chỉ có mười cái, trong đó ở bên trong năm gia tộc khiêu chiến Tam phẩm, chỉ có một thành công mà thôi!

Hơn nữa người tham gia khảo hạch thăng phẩm cùng Triều Thánh giả của gia tộc này đều mang theo trọng thương, có thể nghĩ thất cấp yêu thú kia cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Tần Phàm cũng âm thầm may mắn mình mới vừa rồi không có xúc động đi khiêu chiến thất cấp yêu thú, yêu thú kia ngay cả Võ Tôn cũng khó đối phó, mình sao có thể là đối thủ, hiện tại thực lực của hắn là đối phó lực cấp yêu thú có thừa, nhưng khiêu chiến thất cấp yêu thú còn chưa đủ.

Đồng thời ở cảnh giới Linh Vũ sư không có đối thủ, nhưng ngoại trừ sử dụng cánh tay Bạo Huyết Kỳ Lân, thì khó tạo thành tổn thương cho Võ Tôn cường giả.

- Tốt rồi, chực vị, lúc này đây khảo hạch thăng phẩm đã xong, Chân Vũ thể gia thành công, ở mười ngày sau ban thưởng cùng danh xưng đều sẽ chuyển đến gia tộc của các người, mà thất bại, sau khi trở về phải càng thêm cố gắng mà đào tạo đời sau, tranh thủ ở ba mươi năm sau có thể sáng tạo huy hoàng.

Lúc này Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh nhàn nhạt nói.

408. Chương 417: Trước Khi Tiến Vào Thánh Địa.

Chương 417: Trước khi tiến vào thánh địa.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••’••)••’••”)

Mọi người liền cáo biệt ly khai, chỉ có Tần Phàm bị giữ lại.

- Tần Phàm, cánh cửa Chân Vũ thánh địa đã chuẩn bị mở ra, người đi theo ta...

Sau khi mọi người rời đi, Tiêu Tinh mỉm cười nhìn Tần Phàm nói ra, thái độ của hắn đối với Tần Phàm là thần kỳ tốt, dù sao thiếu niên này ngay cả Thánh chủ cũng rất xem trọng.

- Vậy làm phiền Đại Thần Tôn rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, cung kính nói.

Sau một lát Tiêu Tinh mang theo Tần Phàm đi tới một thiên điện, cái thiên điện này thoạt nhìn kiến tạo thập phần cổ xưa, so sánh với chính điện vàng son lộng lẫy kia có khác nhau rất lớn.

Nhưng một tòa thiên điện này ầm ầm phát ra từng đạo khí tức cường đại, lại để cho Tần Phàm biết rõ ở đây không phải nơi bình thường, thậm chí là một địa phương thập phần trọng yếu của Chân Vũ Thánh điện.

Đi vào trong thiên điện, Tần Phàm phát hiện có hai khí tức quen thuộc, sau đó thời điểm đi vào một gian phòng rộng rãi sáng ngời, liền phát hiện Thái Hiền cùng Lý Hóa, còn có một thiếu niên nho nhã thân mặc bạch y, trên áo thêu lên hai chữ phương đông, hắn đoán người kia là Vọng Thành Đông Phương gia Đông Phương Vũ rồi.

Ba người bọn họ, còn có Tần Hạo Dương kia, đều người là được chọn trúng tiến vào Chân Vũ thánh địa, mà Tần Phàm thì là thông qua đạt được đệ nhất Triều Thánh lấy được tư cách.

- Ba người các ngươi đều đã đến, còn có Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương kia, lúc này người Đại Càn quốc chúng ta tiến vào Chân Vũ thánh địa đã đủ, hiện tại các ngươi ở chỗ này chờ một chút, bản Thần Tôn đi cho người chuẩn bị mở thánh địa chi môn ra...

Vào lúc này đại Thần Tôn Tiêu Tinh kia mỉm cười nói, mấy người kia đều là tuổi trẻ một đời nổi bật của cả Đại Càn quốc, đối với bọn họ Tiêu Tinh cũng không có bày ra bộ dạng quá uy nghiêm.

- Tần Hạo Dương?

Sắc mặt Tần Phàm lạnh lẽo, người này bị hắn đánh trọng thương, cũng là bị Càn Kinh Tần gia Vô Thánh Tần Quan kia cứu đi, hiện tại hắn còn không biết hắn sống hay chết.

Mà lúc này Tiêu Tinh cũng như có thâm ý liếc nhìn Tần Phàm, hắn cũng nghe Tần Khải từng nói qua, Tần Hạo Dương đúng là bị Tần Phàm đánh trọng thương chỉ còn lại có một hơi, hơn nữa ngay cả Vũ Điện cũng cơ hồ phế bỏ, theo Càn Kinh Tần gia thuyết pháp, hiện tại đang được Tần Quan toàn lực thi cứu.

- Bất quá bây giờ nghe khẩu khí của Tiêu Tinh, tựa hồ Tần Hạo Dương kia đã được cứu sống lại rồi hả?

Lập tức trong nội tâm Tần Phàm trầm xuống.

- Tần huynh, lúc này đây ngươi thật là...

Gặp Tiêu Tinh sau khi rời đi, lúc này Thái Hiền cùng Lý Hóa đều đi tới bên người Tần Phàm, hạ giọng nói ra.

- Thái huynh, Lý huynh, việc này cũng đừng có nhắc lại rồi.

Tần Phàm biết rõ hai người nói chính là sự tình mình đại náo Càn Kinh Tần gia, việc đã đến nước này, hắn cũng không muốn nhiều lời, chỉ là cười khổ lắc đầu nói ra.

Hôm nay hết thủy đã trở thành an cục, hấn chỉ có hảo hảo nắm chắc năm năm này, vì mình còn có gia tộc của mình tranh đoạt vận mệnh cùng tiền đồ mà không ngừng cố gắng.

Mà lúc trước, hấn đã viết thư báo cáo qua cho Tần Hồng, cũng để cho gia tộc trước làm một chút ít dự phòng cùng chuẩn bị.

- Tốt, chúng ta sẽ ủng hộ người...

Thấy Tần Phàm như vậy, hai người cũng không có nhắc lại, chỉ là nhẹ nhẹ vỗ vai Tần Phàm, tỏ vẻ ủng hộ, nhưng trong khoảng thời gian ngắn ngược lại lâm vào trầm mặc.

- Tần huynh, tại hạ Đông Phương Vũ, rất hân hạnh được biết người. . .

Ở thời điểm này, Đông Phương Vũ mặc áo trắng nho nhã đi tới, mỉm cười vươn tay nhìn Tần Phàm nói ra.

- Người tốt.

Tần Phàm cũng đưa tay ra cùng hấn nắm tay nói, hấn ở trên người Đông Phương Vũ cảm nhận được một loại khí tức rất tự nhiên, trước kia hấn cũng đã được nghe nói Vọng Thành Đông Phương gia này từ trước đến nay thần bí, hiện tại tiếp xúc gần gũi quả nhiên phát hiện có chỗ thần kỳ.

BA~.

Nhưng vào lúc này, một hồi tiếng bước chân truyền đến, sau đó âm thanh thanh thúy của cửa phòng mở ra truyền đến, một gã Chấp sự Thánh điện mang theo một nam tử chậm rãi đi đến.

- Tần Hạo Dương, người ở chỗ này chờ đợi, một hồi Đại Thần Tôn sẽ chỉ thị các người nên làm như thế nào.

Chấp sự Thánh điện kia đạm mạc nói, nói xong liền rời đi.

- Tần Hạo Dương?

Sắc mặt Tần Phàm biến thành hơi chìm, không thể tưởng được Tần Hạo Dương này quả nhiên không chết, hơn nữa hấn còn mơ hồ phát hiện thực lực so với lúc ở Nam Phong thành tương kiến tăng lên không ít, xem ra là thủ đoạn của Võ Thánh trong gia tộc kia.

Sau khi Tần Hạo Dương vào phòng, cũng liếc mắt liền thấy được Tần Phàm, hai người bốn mắt tương đối, cửu nhân tương kiến, lập tức độ ẩm trong phòng tựa hồ đột nhiên trở nên nóng bỏng đi một tí.

- Tần Phàm.

Sau khi chấp sự Thánh điện rời đi, Tần Hạo Dương chậm rãi đi tới trước mặt Tần Phàm đứng lại, ánh mắt hung ác nham hiểm mà nhìn hấn, sau đó lạnh lùng mở miệng nói:

- Thù này, ta nhất định sẽ báo!

- Tần Hạo Dương, không nên quên nơi này là Chân Vũ Thánh điện.

Lúc này Thái Hiền ở một bên mở miệng nói:

- Hơn nữa ân oán của các người Thánh chủ đã có thần chỉ truyền xuống, năm năm sau các người mới có thể quyết phân thắng bại.

- Tần Hạo Dương, đối thủ của ta căn bản không phải là người.

Lúc này Tần Phàm bình tĩnh mà cùng Tần Hạo Dương hai mắt nhìn nhau, lắc đầu, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Người căn bản không phải đối thủ của ta.

- Ha ha, có phải là đối thủ của người hay không, đợi tiến vào Chân Vũ thánh địa người liền đã biết...

Vào lúc này Tần Hạo Dương lại đột nhiên trở nên trầm ổn lại, lập tức cất kỹ vẻ mặt âm tàn, ngữ khí trở nên bình tĩnh nói.

- Chẳng lẽ Tần Hạo Dương này thật sự có đại kỳ ngộ gì hay sao?

Tần Phàm trông thấy Tần Hạo Dương này bỗng nhiên trở nên tự tin mà bình tĩnh, hơn nữa đem tâm tình của mình lập tức thu liễm, trong nội tâm cũng không khỏi được khê nhúc nhích, thiên phú cùng tư chất của Tần Hạo Dương này vốn cũng không tệ, nếu như trải qua Võ Thánh Tần Quan kia chỉ điểm, có lẽ thật sự có khả năng đại nhảy vọt.

Lúc trước Tần Hạo Dương này một mực dạy bảo Tần Nguyệt Minh ẩn nhẫn, công phu ẩn nhẫn của hắn tự nhiên là không kém, vừa rồi thấy Tần Phàm chỉ là bởi vì lần này thiếu chút nữa chết ở trong tay hắn, cho nên nhất thời nhịn không được oán hận đối với Tần Phàm mà thôi, hiện tại tỉnh táo lại, cũng rất nhanh khôi phục tâm bình tĩnh. Như thế để cho Tần Phàm đối với hắn không khỏi âm thầm nhiều hơn một phần thưởng thức.

- Ha ha, ta đây ngược lại là muốn nhìn Tần Hạo Dương thiếu gia có bao nhiêu tiến triển.

Lập tức Tần Phàm cũng chỉ là thông dong mỉm cười nói, năm năm sau mục tiêu của hắn chính là Càn Kinh Tần gia Võ Thánh Tần Quan! Đối với Tần Hạo Dương, điểm ấy tin tưởng hắn vẫn phải có, cho dù lúc này Tần Hạo Dương mượn Võ Thánh chi lực đột phá đến Linh Vũ sư, cũng không thể nào là đối thủ của mình.

- Tốt rồi, tất cả mọi người đã đến, bản Thần Tôn cũng nói với các ngươi một sự tình.

409. Chương 418: Thánh Địa Thần Bí. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 418: Thánh địa thần bí. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà vào lúc này, Tiêu Tinh lần nữa về tới trong phòng, chứng kiến Tần Phàm cùng Tần Hạo Dương ở giữa có hào khí cổ quái, khê lắc đầu, sau đó mở miệng phá vỡ yên lặng trong phòng.

- Lắng nghe Đại Thần Tôn dạy bảo.

Mọi người vội vàng đáp ứng nói.

- Chân Vũ thánh địa này ta nghĩ tất cả mọi người đã từng có nghe nói rồi, đây là tồn tại thần bí nhất của Chân Vũ Thánh điện chúng ta, về bên trong hết thấy đều là cơ mật. Nhưng hiện tại bản Thần Tôn có thể sớm nói cho các ngươi biết, ở bên ngoài các ngươi có khả năng là thiên tài ưu tú nhất trong một đời tuổi trẻ của cả Đại Càn quốc rồi, nhưng mà ở bên trong, tất cả đều là thiên tài, là thiên tài đến từ toàn bộ Vũ Thiên đại lục! Thậm chí một ít thiên tài đến từ thế gia cổ xưa, trong bọn họ, aii..., bản Võ Tôn làm một tỷ dụ, như Tần Phàm chưa đủ hai mươi tuổi đến được cảnh giới Linh Vũ sư, ở bên trong cũng có mấy cái như vậy...

Vào lúc này Tiêu Tinh khẽ cười nói.

Những người ở đây đối với Chân Vũ thánh địa kia cơ hồ đều có chút hiểu rõ, nhưng thời điểm nghe nói bên trong yêu nghiệt như Tần Phàm vậy mà còn có mấy cái, cũng không khỏi có chút kinh ngạc, không khỏi hướng về Tần Phàm nhìn thoáng qua.

Mà đối mặt ánh mắt mấy người nhìn qua, Tần Phàm chỉ là tùy ý nhún vai. Tuy hắn biết rõ mình bởi vì quan hệ ma chủng, tốc độ cảnh giới tăng lên so với những người khác nhanh hơn rất nhiều, nhưng dù sao toàn bộ Vũ Thiên đại lục cực kỳ to lớn, thiên tài yêu nghiệt tự nhiên là tầng tầng lớp lớp, hắn có kỳ ngộ, người khác cũng có thể có kỳ ngộ, cho nên hắn cũng không có tự đại đến mức ỉn là duy nhất.

- Tần Phàm, tuy người bây giờ thực lực đã không tệ, nhưng người cũng không nên chủ quan, bởi vì muốn đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, đó là một quá trình dài dòng buồn chán, cho nên ở bên trong cũng có rất nhiều cường giả còn chưa đột phá đến Vô Tôn, nhưng thực lực đã đến gần Vô Tôn vô hạn, thực lực của bọn hắn so với người, chỉ cao hơn chứ không thấp.

Tiêu Tinh lại chuyển hướng Tần Phàm, trịnh trọng nói.

- Cảm ơn Đại Thần Tôn nhắc nhở.

Tần Phàm lĩnh hội nói ra, tuy hắn tự tin nhưng cũng không tự ngạo, cũng không phải cái loại người khắp nơi gây chuyện thị phi, chỉ cần người khác không có chọc tới hắn, hắn tự nhiên cũng không muốn nhiều gây phiền toái.

Bất quá kỳ thật trong lòng của hắn cảm thấy nếu như bên trong không có đối thủ, đối với hắn mà nói ngược lại không tốt, dù sao muốn đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, đó là phải trải qua rất nhiều lần thân thể cùng tinh thần tôi luyện mới có thể thành công.

Thấy bị mọi người xem nhẹ, Tần Hạo Dương vốn cũng phát lên một lần muốn biểu hiện tâm tư của mình, nhưng lại nhịn xuống. Một màn này vừa vặn để cho Tần Phàm trông thấy, hắn ngược lại đối với thực lực người này, hôm nay có một ít hứng thú rồi. truyện copy từ

- Hi vọng người không để cho ta thất vọng.

Trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm, ngược lại là kỳ vọng Tần Hạo Dương này có thể trở thành đối thủ tôi luyện của mình!

- Tốt rồi, ta cũng không nói quá nhiều, chuyện cụ thể lại để cho chính các người đi lục lọi mới có hứng thú, tóm lại Chân Vũ thánh địa là một chỗ thần kỳ, kỳ ngộ cùng khiêu chiến đồng dạng tồn tại, chỗ phấn khích trong đó các người đi vào sẽ phát hiện .

- Năm người các người năm là trong mười năm qua của Đại Càn quốc chúng ta, duy nhất được phê chuẩn tiến vào Chân Vũ thánh địa, bản Thần Tôn cũng hi vọng các người có thể sớm ngày thành công tấn thăng thành Vô Tôn đi ra.

Tiêu Tinh cuối cùng khẽ cười nói, sau đó hắn vỗ nhẹ nhẹ tay.

Lập tức, trong phòng có vầng sáng thần bí lưu chuyển, sau đó tựa hồ là mặt trời ở trên bầu trời trụ lạc nhân gian, cái hào quang kia dần dần trở nên chói mắt, thậm chí để cho hai mắt người vào lúc này cũng khó có thể mở ra.

Ước chừng đã qua nửa phút thời gian, khi Tần Phàm mở mắt ra, liền phát hiện một cửa thông đạo ngăm đen xuất hiện ở trên tường trong gian phòng, mà có thể ẩn ẩn chứng kiến bên trong thông đạo kia, đang tản phát ra quang mang bạch sắc yếu ớt cùng thần bí, cái thông đạo này tựa hồ có chút dài.

- Đi thôi, có thể tiến vào.

Tiêu Tinh trông thấy lối đi kia xuất hiện, mỉm cười, sau đó tự mình đi vào trước.

- Chân Vũ thánh địa này chẳng lẽ ở bên kia thông đạo này? Chân Vũ thánh địa thần bí, hi vọng không để cho ta thất vọng a.

Tần Phàm không khỏi có chút chờ mong, trong lòng hơi trầm ngâm, sau đó nhanh chóng đi theo.

Ở trong thông đạo đi lại ước chừng một phút đồng hồ, ở cuối thông đạo kia ánh sáng mới dần dần sáng lên, mà bộ pháp của mấy người trong thông đạo cũng không khỏi nhanh hơn mấy phần.

Quang mang chói mắt ngấn ngủ chiếu vào mắt, mọi người theo quán tính mà nhắm mắt lại lần nữa, sau một lúc lâu, chậm rãi mở ra, mọi người lại phát hiện mình tựa hồ đi tới trong một mật thất sáng ngời, hơn nữa vừa rồi không có tiến lên đường, lúc này không khỏi đều lộ ra hồ nghi chi sắc.

Tần Phàm quan sát bốn phía thoáng một phát, phát hiện trên tường bốn phía của mật thất này đều vẽ lấy tranh sơn thủy trông rất sống động, nếu như không phải thiếu khuyết đi một tí cảm giác không gian, có lẽ hắn sẽ cho là mình thật sự đã đi tới một mảnh sơn thủy.

- Đại Thần Tôn, đây là có chuyện gì?

Lý Hóa vào lúc này nhin không được mở miệng hỏi.

- An tâm một chút chứ vội, trước khi đến Chân Vũ thánh địa phải qua chỗ này, Truyền Tống Trận đã khởi động, các người rất nhanh có thể đi rồi.

Vào lúc này Tiêu Tinh khẽ cười nói.

Ước chừng đã qua nửa khắc đồng hồ, vách tường bốn phía trong mật thất kia bắn ra ánh sáng mãnh liệt, hào quang dần dần sáng lên, hơn nữa lộ ra thần bí mà huyền ảo, khiến toàn thân dâng lên một cảm giác ôn hòa.

Tần Phàm cảm giác được mình tiến vào một trạng thái phiêu hốt, cho người một loại ảo giác thời gian và không gian vào lúc này cũng trở nên mơ hồ.

Sau khi tỉnh lại, hai mắt của Tần Phàm không khỏi có chút ngưng tụ, phát hiện mình đã không còn ở trong mật thất kia, mà là đi vào bên trong một thế giới sơn thủy thật sự! Hoàn cảnh ở đây cùng tranh sơn thủy miêu tả ở trên tường trong mật thất kia thập phần tương tự.

- Không gian biến hóa này quá thần kỳ, chẳng lẽ chúng ta thật là tiến nhập vào bên trong tranh sơn thủy kia?

Tần Phàm cảm thấy Chân Vũ Thánh điện này càng ngày càng thần bí, chẳng lẽ Chân Vũ thần hư vô mờ mịt kia thật sự tồn tại? Nếu không Thánh điện này như thế nào sẽ có nhiều thủ đoạn không thuộc về mình như vậy?

Lúc này địa phương mà Tần Phàm đứng, đúng là trên một ngọn núi cao, phóng nhãn nhìn lại, dãy núi, thảo nguyên, đại địa nổi thành một mảnh, cuối cùng cho đến cuối tầm mắt, một cung điện cao lớn có chút làm cho người ta kinh ngạc, phong cách cổ xưa đang đứng sừng sững ở trong đó, nguy nga hướng lên trời, cao vút trong mây.

- Tại đây linh khí so với bên ngoài nồng đậm hơn rất nhiều, thậm chí so với linh khí trong được cốc kia còn muốn nồng đậm! Ở chỗ này tu luyện ít nhất có thể nhanh hơn vài lần so với bên ngoài!

410. Chương 419: Thánh Địa Thần Bí. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 419: Thánh địa thần bí. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này Tần Phàm cảm giác được mình đưa thân vào trong một hải dương linh khí, linh khí kia nồng đậm đến mức làm cho người ta tắc lưỡi.

- Đại Thần Tôn, nơi này chính là Chân Vũ thánh địa rồi hả? Quả nhiên thần kỳ!

Lúc này Thái Hiên cũng không khỏi thở dài.

- Còn không phải.

Nhưng lúc này Tiêu Tinh lại mỉm cười, lắc đầu nói ra:

- Nồng độ linh khí như vậy, so với trong Chân Vũ thánh địa thì thấp hơn cả trăm lần.

- Tại đây còn không phải Chân Vũ thánh địa?

Lúc này Tần Phàm cũng không khỏi động dung, linh khí ở trong Chân Vũ thánh địa còn gấp trăm lần nơi này? Đây chẳng phải là nói so với phục dựng đan dược cũng không sai biệt nhiều sao!

- Vậy trong này là địa phương nào?

Vào lúc này Lý Hóa lại nhin không được hỏi.

- Trung chuyển chi địa trước khi tiến vào Chân Vũ thánh địa, nói cách khác, nếu như không có Tôn Giả của Thánh điện chúng ta dẫn đầu, cho dù có thể xông tới trong thông đạo này, cũng chỉ sẽ bị lạc ở chỗ này, không thể thật sự đến Chân Vũ thánh địa.

Tiêu Tinh tiếp tục mỉm cười nói ra.

- Vừa rồi chúng ta trông thấy đều là biểu hiện giả dối?

Tần Phàm cũng nhin không được nữa mở miệng hỏi, vừa rồi núi cao, bình nguyên, còn có cung điện kia, thoát nhìn thật sự quá chân thực rồi, nhưng lại có thể nghe thấy được linh khí chân thật nồng đậm kia.

- Cũng thực cũng giả, người cảm thấy thật sự, như vậy là thật sự, người cảm thấy là giả dối, cái kia chính là giả dối.

Tiêu Tinh chỉ là thần bí cười nói:

- Ân, thời điểm người minh bạch đạo lý này, thì người đã không sai biệt lắm có thể đột phá đến cảnh giới Vô Tôn.

Nghe được Tiêu Tinh nói, mấy người cũng không khỏi nhú mày, trăm mối vẫn không có cách giải.

- Tốt rồi, không rõ thì đừng nghĩ nữa, để tránh đạo tâm mất đi phương hướng.

Tiêu Tinh vừa cười vừa nói, tiếp theo ống tay áo của hắn huy động, cảnh sắc chung quanh nơi này lần nữa biến hóa, trước mắt lại biến thành một mảnh trắng xoá, bốn phía Vân Hải mù mịt, hoa tươi phiêu hương, Quỳnh Lâu Ngọc Vũ, như là tiên cảnh.

- Hô, Chân Vũ thánh địa này chẳng lẽ là tiên cảnh trong truyền thuyết hay sao?

Trông thấy trước mắt một mảnh cảnh đẹp ý vui này, mọi người không khỏi thở dài, thậm chí đã có chút nhin không được muốn đi ra ngoài.

- Tại đây cũng còn không phải Chân Vũ thánh địa?

Nhưng Tần Phàm lại vẫn cảm thấy có một tia cảm giác kỳ quái, không khỏi nghi hoặc mà mở miệng hỏi.

- Thông minh.

Tiêu Tinh không khỏi kinh ngạc, lập tức đối với Tần Phàm lộ ra vẻ tán thưởng:

- Cho dù người bình thường có thể xông vào mảnh Thiên Địa phía trước kia mà không có động tâm, lại tới đây, phần lớn đều sẽ động tâm, nhưng Chân Vũ thánh địa chính thức còn ở phía sau.

- Ha ha, nếu như vừa rồi các người thật đi ra ngoài, như vậy các người có khả năng sẽ vĩnh viễn bị lạc ở chỗ này rồi.

Lập tức Tiêu Tinh vừa cười vừa nói:

- Bất quá những địa phương này ngày sau các người có lẽ còn sẽ có cơ hội kiến thức lần nữa, chỗ thần bí trong đó rất nhiều, đến lúc đó các người đều được biết đến.

Sau khi Tiêu Tinh nói xong, một hồi hào quang lóe lên, mây khói ở thoáng chốc tiêu tán, tròng cảnh bốn phía lần nữa cải biến!

Sau đó mọi người kinh ngạc phát hiện mình vậy mà lại đi tới trong mật thất thần bí nguyên lai kia!

- Đã đến.

Lúc này Tiêu Tinh cười nói.

- Đại Thần Tôn, người không phải đang nói đùa à?

Mọi người nhìn nhìn bốn phía, phát hiện tại đây thật sự không thấy có sinh ra biến hóa nào, vào lúc này trên mặt Lý Hóa không khỏi có chút co lại, mở miệng nói.

Tần Phàm thì khẽ chau mày, sau đó chậm rãi đi đi lại lại, đi tới trước một bức tranh sơn thủy trên tường, hần tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại bức tranh sơn thủy kia, nhìn một hồi, bỗng nhiên vươn tay ra sờ tranh vẽ trên tường kia.

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới chạm vào tranh vẽ kia, tranh sơn thủy trên tường kia đều phát ra quang mang nhu hòa, vậy mà bắt đầu chậm rãi rút đi...

Nháy mắt sau đó, toàn bộ mặt thất vào lúc này cũng bắt đầu biến mất ở trong tầm mắt, sau đó mọi người phát hiện mình lần nữa đi tới trên một đỉnh núi cao cao, nhưng lần này phóng nhãn nhìn lại, cũng không dám tin tưởng mà mở to hai mắt.

Gốc cây già chết héo, lá vàng cỏ dại, dòng sông khô cạn!

Ở bốn phía dãy núi, bình nguyên xa xa, còn có dòng sông bên trong bình nguyên kia, tất cả trước mắt có thể chứng kiến, hết thảy đều là một mảnh không khí trầm lắng, không có nửa điểm sinh cơ!

Mà khí linh trong không khí kia so sánh với thế giới bên ngoài càng là không bằng, chớ đừng nói chi là so sánh với hai tràng cảnh vừa rồi kia!

- Nơi này chính là Chân Vũ thánh địa?

Cái tương phản cực lớn này, lại để cho tất cả mọi người không khỏi thất vọng.

Mọi người hai mắt nhìn nhau, đối với địa phương kỳ quái này, thật sự là không cách nào cùng Chân Vũ thánh địa cực kỳ nổi danh kia liên hệ tới, một chỗ như vậy? Làm sao có thể sẽ sinh ra nhiều Võ Tôn như vậy.

- Đại Thần Tôn, tại đây cũng là trung chuyển chi địa trước khi tiến vào Chân Vũ thánh địa sao? Cũng là dùng để mê hoặc ngoại nhân hay sao?

Đã qua một hồi lâu, Lý Hóa rốt cục lần nữa nhin không được hỏi.

- Không, lúc này đây là thật sự, nơi này chính là Chân Vũ thánh địa rồi.

Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh khẽ cười nói:

- Cũng chính là tu luyện chi địa của các ngươi sau này rồi.

- Nhưng mà hoàn cảnh cùng nồng độ linh khí nơi này thậm chí còn không bằng thế giới bên ngoài ah... Ở chỗ này thật có thể đủ đột phá đến Võ Tôn chi cảnh sao?

Đông Phương Vũ cũng nghi ngờ hỏi thăm.

Tần Hạo Dương kia thì là một bộ bình tĩnh, vào lúc này không có lên tiếng, tựa hồ đối với thánh địa đã sớm hiểu rõ vậy.

Tần Phàm cũng không khỏi khẽ cau mày, một địa phương linh khí khô cạn như vậy, thậm chí cơ hồ giống như địa cầu, ở chỗ này tu luyện nhất định là làm nhiều công ít, muốn tu luyện đến cảnh giới Võ Tôn không biết phải đến năm nào ngày nào.

Hắn chỉ có năm năm thời gian mà thôi, thật sự là hao không nổi.

Nếu quả thật là một địa phương linh khí mỏng manh như thế này, như vậy hắn muốn đạt tới Linh Vũ sư đỉnh phong còn có độ khó rất lớn, làm sao có thể đi đột phá đến Võ Tôn chi cảnh? Huống chi là Võ Thánh chi cảnh?

Như vậy hắn còn không bằng ở bên ngoài tu luyện, cố gắng tìm kiếm một Ma chủng, hoặc là cơ hội khác, so sánh với ở lại chỗ này càng lớn hơn.

- Ha ha, Chân Vũ thánh địa này lớn như vậy, địa phương trước mắt các người chứng kiến chỉ là một bộ phận mà thôi, còn có một chút địa phương các người không có chứng kiến, chỗ đó tồn tại nồng độ linh khí so với bên ngoài cao gấp trăm lần, mấy trăm lần, thậm chí nghìn lần, mấy ngàn lần!

- Mà những cảnh tượng các người chứng kiến trước mắt này, chính là vì linh khí bị những địa phương kia cơ hồ hấp dẫn toàn bộ, mới xuất hiện cảnh tượng không khí trầm lặng như vậy.

Tiêu Tinh cười cười giải thích nói ra.

411. Chương 420: Tiến Vào Thánh Địa.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 420: Tiến vào thánh địa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Nơi này có tồn tại địa phương mà nồng độ linh khí so với bên ngoài cao hơn một ngàn lần? Hiệu quả kia chẳng phải là thậm chí có thể so sánh với phục dụng đan dược sao? Hơn nữa phục dụng đan dược sẽ có di chứng đối với thân thể, nhưng tu luyện dùng linh khí lại không chịu lấy bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thái Hiền sợ hãi than nói, những người khác nghe Tiêu Tinh nói như vậy, lúc này mới lần nữa hai mắt sáng ngời, bắt đầu tràn ngập mong đợi.

- Nếu không như vậy, như thế nào gọi là Chân Vũ thánh địa? Nơi này chính là thánh địa có thể sinh ra Võ Tôn cường giả! Có thể từ nơi này đi ra, từng cái đều có thể trở thành Võ Tôn.

Tiêu Tinh tiếp tục nói:

- Mà ở địa phương nồng độ linh khí cùng độ mãnh cảm nguyên khí cao như thế này, không chỉ có tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa cảm ngộ đối với Thiên Địa cũng sẽ khắc sâu hơn rất nhiều, bước vào Võ Tôn chỉ cảnh dĩ nhiên sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Cái kia xin hỏi Đại Thần Tôn, chúng ta phải như thế nào mới có thể tìm được những địa phương linh khí nồng đậm kia?

Lúc này Tần Phàm mở miệng hỏi trực, tiếp tục hỏi tới chỗ mấu chốt.

- Ân, kế tiếp bản Thần Tôn nói, các người phải hảo hảo nhớ kỹ, cái kia đối với các người sẽ rất có lợi.

Tiêu Tinh nhẹ gật đầu nói ra:

- Tại Chân Vũ thánh địa, những địa phương linh khí tụ tập cao độ xưng là Linh huyết, những Linh huyết này đều tồn tại ở trong núi cao, tồn tại giống như hình thức sơn động.

- Căn cứ nồng độ linh khí cao thấp, những Linh huyết này cũng có phân chia cao thấp, bình thường Linh huyết dưới nghìn lần đều xưng là Linh huyết cấp thấp, nghìn lần trở lên mới xưng là Linh huyết cao cấp.

- Mà phạm vi Linh huyết này cũng có lớn có nhỏ, có cái chỉ đủ ột cá nhân tu luyện, nhưng có cái lại đầy đủ ấy trăm cá nhân tu luyện!

- Cái kia Đại Thần Tôn còn không có nói như thế nào mới có thể tìm được những Linh huyết kia a?

Lúc này Lý Hóa hỏi.

- Ha ha, lúc các người vừa mới tiến vào, Thần Điện thánh địa sẽ phân phối cho các người mỗi người một cái Linh huyết nồng độ linh khí 500 lần, cái Linh huyết này có thể duy trì các người tu luyện một năm.

- Về phần sau khi linh khí trong linh huyết này hao hết, muốn lần nữa đạt được Linh huyết, có thể săn bắt một ít tinh hạch mà Thánh điện cần giao cho Thánh điện đổi lấy điểm cống hiến nhất định, lại dùng điểm cống hiến đổi lấy Linh huyết tương ứng.

Tiêu Tinh nói ra.

- Đương nhiên, các người cũng có thể tự mình đi tìm một ít Linh huyết không bị Thánh điện khống chế, bắt quá cái này chỉ bằng cơ duyên cá nhân rồi, nói như vậy Linh huyết 500 lần trở xuống vẫn tương đối dễ dàng tìm kiếm, nhưng 500 lần trở lên lại cực kỳ khó tìm.

- Chỉ là nếu như năng lực của người không đủ, coi như là tìm được Linh huyết, cũng có thể sẽ bị người khác cướp mất, cho nên bản Thần Tôn đề nghị các người vẫn là tìm đến đoàn đội của Đại Càn quốc chúng ta, đi theo đoàn đội cùng một chỗ hành động, vô luận là tìm kiếm Linh huyết hay là thủ hộ Linh huyết, đều sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.

- Dù sao trong Chân Vũ thánh địa này không chỉ có một quốc gia Đại Càn quốc chúng ta, cũng có rất nhiều thiên tài quốc gia khác ở chỗ này, bọn hắn đều là đối thủ cạnh tranh của các người.

Sau đó Tiêu Tinh lại bổ sung nói ra.

Nghe xong Tiêu Tinh nói, Tần Phàm không khỏi khẽ chau mày lần nữa, từ ngắn ngủn trong vài câu nói của Tiêu Tinh nghe ra, nơi đây thập phần tàn khốc a!

Ở trong Chân Vũ thánh địa, muốn tu luyện rất nhanh, nhất định phải có được Linh huyết! Nhưng lại phải có năng lực đi thủ hộ Linh huyết của mình! Nếu không, cũng chỉ có thể tiến hành tu luyện ở những địa phương linh khí tàn lụi bên ngoài Linh huyết kia rồi!

Mấy người khác vào lúc này cũng hiện ra vẻ mặt ngưng trọng, chỉ có Tần Hạo Dương là lộ ra tương đối trấn định tự nhiên, nhớ tới Thái Hiền đề cập qua Càn Kinh Tần gia này có người ở trong Chân Vũ thánh địa, Tần Phàm đoán chừng cái này là Tần Hạo Dương dựa vào rồi, nếu có một “lão nhân” dẫn đầu, hẳn ở trong Chân Vũ thánh địa, hoàn toàn chính xác là sẽ thuận lợi hơn rất nhiều.

- Khục khục, bắt quá có chuyện còn phải nói cho các người biết thoáng một phát, bởi vì năm người các người là nhóm đầu tiên trong gần mười năm nay của Đại Càn quốc chúng ta tiến vào Chân Vũ thánh địa, lúc trước tuy cũng đi vào một ít nhân vật thiên tài của Đại Càn quốc chúng ta, nhưng dù sao có chút ít đã thành công đột phá đến cảnh giới Vô Tôn đi ra ngoài rồi, cho nên hôm nay Đại Càn quốc chúng ta ở trong Chân Vũ thánh địa, thực lực vẫn tương đối yếu, cho nên các người càng phải đoàn kết một ít, nếu không ở chỗ này rất có thể sẽ bị quốc gia khác khi dễ.

Một lát sau, Tiêu Tinh lại ho khan hai tiếng nói ra.

- Vậy thánh địa Thánh điện ở địa phương nào?

Đông Phương Vũ hỏi.

- Các người một mực hướng về phương đông, có thể trông thấy thánh địa Thần Điện kia rồi, trong đó có một quy tắc thú vị nói cho các người biết, nếu như các người có thể ở trong mười ngày đến Thần Điện, như vậy liền có thể đạt được Linh huyết nồng độ linh khí 500 lần!

- Mà ở trong mười ngày thời gian, mỗi khi muộn một ngày, đạt được Linh huyết sẽ giảm bớt nồng độ gấp trăm lần, sớm một ngày thì đạt được Linh huyết gia tăng nồng độ gấp trăm lần độ!

Lúc này Tiêu Tinh chỉ vào phía trước nói ra, ở chân trời xa xôi kia, quả nhiên có thể mơ hồ có thể chứng kiến một cái bóng mơ hồ của tòa cung điện.

- Nếu như chúng ta chỉ phí một ngày đến được, đây chẳng phải là có thể đạt được Linh huyết nồng độ linh khí 1500 lần sao?

Lý Hóa kinh ngạc nói:

- Chắc chắn, nếu như đạt được Linh huyết nồng độ linh khí cao như vậy, nói không chừng ta không cần một năm thời gian có thể đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư!

- Ha ha, vậy cũng là một khảo nghiệm đối với các người a, bắt quá dọc theo con đường này sẽ không thái bình, không chỉ có rất nhiều yêu thú lợi hại, hơn nữa cũng có một ít gia hỏa thừa cơ tống tiền, bọn hắc tiến đến lâu như vậy, đan dược, đồ ăn đều thật lâu không có được tiếp tế, cho nên bọn hắc sẽ rất có hứng thú đối với các người.

Tiêu Tinh khẽ cười nói.

- Những yêu thú kia là thực lực cấp bậc gì?

Thái Hiền hỏi.

- Trên đường này đại bộ phận chỉ là yêu thú cấp năm, cũng có một số nhỏ lực cấp yêu thú.

Tiêu Tinh hồi đáp, sau đó hắc lấy ra năm cái ngọc phù, phân biệt giao cho năm người nói ra:

- Năm cái ngọc phù này là cho các người bảo vệ tánh mạng dùng, nếu như các người gặp tình huống không có thể đối phó, có thể kích phát ngọc phù này, như vậy cái ngọc phù này sẽ một mực bảo hộ lấy người, thẳng đến khi người Thần Điện tới cứu bọn người đi. Bất quá một khi sử dụng cái ngọc phù này, như vậy các người chỉ có thể đạt được Linh huyết nồng độ linh khí hai trăm lần.

- Chúng ta lúc nào xuất phát?

Lúc này Tần Hạo Dương rất cực cũng nhịn không được nữa mở miệng hỏi, bởi vì sớm chút đến, có thể đạt được Linh huyết nồng độ linh khí cao, cho nên mọi người cũng đều có chút không thể chờ đợi được rồi.

412. Chương 421: Sương Trắng Trần Ngập. (1)

Chương 421: Sương trắng trần ngập. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Ha ha, mặt khác trong Chân Vũ thánh địa này còn có rất nhiều chỗ thần bí, là để cho chính các người chậm rãi khai quật, như vậy ngược lại càng có ý tứ, như vậy bản Thần Tôn cũng không lãng phí thời gian của các người rồi.

Tiêu Tinh cười nói.

- Cảm ơn Đại Thần Tôn dọc theo con đường này chiếu cố, chúng ta bây giờ xuất phát. dọc truyện mới nhất tại .

Nghe được Tiêu Tinh nói đã xong, Tần Hạo Dương chấp tay, dẫn đầu phóng về dưới núi, những người khác cũng đều thi lễ một cái, sau đó quay người lao nhanh.

Cái này liên quan đến tốc độ tu luyện về sau, tất cả mọi người không dám lãnh đạm.

Chỉ có Tần Phàm tạm thời giữ lại.

- Tần Phàm, người như thế nào còn không đi?

Tiêu Tinh cười hỏi.

- Bởi vì lúc này Tần Phàm có một số việc hy vọng có thể đạt được Đại Thần Tôn hỗ trợ.

Tần Phàm mở miệng nói.

- Là về Nam Phong Tần gia của người hay sao?

Tiêu Tinh hỏi lại.

- Đúng vậy, ta hi vọng Đại Thần Tôn ở trong khoảng thời gian Tần Phàm đi vào Chân Vũ thánh địa này, trông nom Nam Phong Tần gia ta thoáng một phát, giám sát Càn Kinh Tần gia kia một chút.

Tần Phàm gật đầu nói, tuy đã có thần chỉ của Thánh chủ hạ xuống, nhưng hấn đối với gia tộc của mình vẫn còn có chút lo lắng, dù sao lúc này đây hấn cho Càn Kinh Tần gia đã kích lớn như vậy, nói không chừng bọn chúng sẽ ngấm ra tay.

- Cái này ngươi yên tâm đi, nếu là Thánh chủ hạ xuống thần chỉ, Chân Vũ Thánh điện chúng ta cũng có trách nhiệm giám sát, ở bên trong năm năm chi kỳ này, ngươi cứ yên tâm, bản Thần Tôn bảo vệ Nam Phong Tần gia ngươi bình an vô sự.

Tiêu Tinh khẽ cười nói.

- Có những lời này của Đại Thần Tôn, Tần Phàm liền an tâm.

Lúc này Tần Phàm mới thở dài một hơi.

- Đi thôi, sớm ngày trở thành Vô Tôn trở về, Thánh chủ đã để mắt ngươi như vậy, bản Thần Tôn tin tưởng ngươi tự nhiên có chỗ bắt phạm của ngươi, nói thực ra, bản Thần Tôn cũng là thập phần chờ mong năm năm sau, ngươi đến tột cùng có thể phát triển tới trình độ nào.

Tiêu Tinh mỉm cười phát phát tay nói ra.

- Nhất định sẽ không để cho Đại Thần Tôn thất vọng.

Tần Phàm tự tin nói, thi lễ một cái, sau đó liền chạy xuống dưới núi.

- Cũng hi vọng Chân Vũ thánh địa không để cho ta thất vọng a.

Trong lòng Tần Phàm cũng hơi trầm ngâm, nhìn qua phương xa mênh mông kia, có chờ mong, cũng có một ít tâm thần bất định.

Trời chiều chậm rãi thu hồi ánh dương quan, cảnh ban đêm lan tràn, buổi tối đầu tiên khi tiến vào Chân Vũ thánh địa đã đến, Tần Phàm một mình một người đi lang thang trong mảnh rừng rậm tối đen này.

Ở trong Chân Vũ thánh địa, có một chuyện tình kỳ quái, cái kia chính là mỗi khi đến ban đêm, phía trên đại địa sẽ tràn ngập ra sương trắng thần bí phô thiên cái địa, những sương trắng này đã đậm đặc lại dày, tầng thêm lại là ở trong ban đêm, tầm nhìn ở trong sương mù thập phần thấp, coi như là dùng thị lực của Tần Phàm trải qua Ma chủng cải tạo, cũng gần kề chỉ có thể nhìn đến hơn 10m mà thôi.

Cho nên mọi người ở trong buổi tối đầu tiên khi tiến vào Chân Vũ thánh địa, lại gặp phải rất nhiều yêu thú lợi hại tập kích, khi đó, Tần Phàm cùng những người khác đều lạc đường rồi.

Tần Phàm nhìn xem những sương mù màu trắng trên mặt đất không ngừng toát ra kia, cũng không khỏi có chút đau đầu, bởi vì nhớ rõ tối hôm qua kia, rất nhiều yêu thú là khi sương mù này xuất hiện sẽ đi ra, tuy chỉ là yêu thú cấp năm, nhưng thân ảnh những yêu thú này tựa hồ có thể cùng những sương mù màu trắng này dung thành nhất thể, sương trắng trầm trọng kia khẽ động, liền tùy thời đều ngưng hóa ra một con yêu thú, để cho người khó lòng phòng bị

Ánh trăng trên bầu trời lộ ra mông lung, theo sương trắng kia càng ngày càng đậm, thậm chí thiếu chút nữa đã đến tình trạng đưa tay không thấy được năm ngón.

- Tiếp tục như vậy cũng không biết có thể đi làm đường hay không.

Tần Phàm bất đắc dĩ ngẩng đầu nhìn bầu trời, vào lúc này thậm chí phân không rõ bên nào là phía đông rồi.

Mà vào lúc này, bỗng nhiên Tần Phàm cảm thấy trong sương mù khói trắng bên cạnh một hồi nhuyển động, sau đó trong nháy mắt liền nhìn thấy một bóng ảnh lão hồ từ trong sương mù màu trắng đánh về phía hấn, tốc độ bay nhanh, lập tức đã đến trước mắt, hàm răng sắc bén trực tiếp cắn tới đầu lâu Tần Phàm.

- Thăng này tựa hồ sớm đã trốn ở một bên rồi, vậy mà ta hoàn toàn không có phát hiện!

Tần Phàm không khỏi thầm giật mình, thực lực những yêu thú trong sương mù này không cao. Nhưng công phu che dấu lại thật sự lợi hại, nếu như không phải ngũ giác của hắn nhạy cảm hơn người khác rất nhiều, lần này rất có thể sẽ bị cắn chết.

Ở thời điểm hàm răng của lão hổ kia muốn cắn tới đầu mình, Tần Phàm nhanh chóng hạ thấp thân thể, sau đó trực tiếp một quyền móc lên cổ họng lão hổ, đánh bay nó ra xa.

- Rống...

Nhưng lão hổ màu trắng này ở dưới một quyền của Tần Phàm lại không có chết đi, chỉ là gầm nhẹ một tiếng, liền trực tiếp xông vào trong sương mù trắng xoá.

- Vậy mà bỏ chạy rồi hả?

Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, thấy đã đuổi không kịp, hắn vội vàng nhắm trong sương mù chém ra một đao, nhưng chỉ là bổ làm sương trắng kia quay cuồng, không có thể lưu lại dấu lão hổ kia.

- Những yêu thú này đều trốn ở trong sương mù, hơn nữa hết sức狡 hoạt, ban ngày cực ít qua lại, xem ra người bình thường muốn săn giết tinh hạch đi đổi lấy Linh huyết cũng không dễ dàng, hơn nữa những yêu thú này rất có lẽ trở thành yên thú, là chỉ ở Chân Vũ thánh địa mới có, tinh hạch bên ngoài đều thay thế không được.

Tần Phàm nhìn xem lão hổ màu trắng kia biến mất, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói.

- Trong Chân Vũ thánh địa này, quả nhiên không yên ổn ah...

Tần Phàm biết rõ bởi vì như vậy, tranh giành Linh huyết kia khẳng định sẽ càng thêm tàn khốc, muốn tìm được Linh huyết đã không dễ dàng, sau khi tìm được còn phải thủ hộ không cho cướp đi.

Bất quá chỗ thần kỳ của Linh huyết kia, hắn cũng rất muốn nhanh lên để biết một chút, nồng độ linh khí mấy trăm lần, hơn một ngàn lần, cho dù là ở trong đó luyện đan cũng sẽ có lợi ích rất lớn, đan dược trước kia một mực không có cách nào luyện chế, có lẽ hắn cũng có thể thử một lần.

- Được rồi, tuy càng nhanh đuổi tới Thần Điện càng có thể đạt được Linh huyết linh khí cao, nhưng mà hôm nay ở trong sương mù, bởi vì căn bản nhìn không tới đồ vật, rất dễ dàng mất đi phương hướng, ta vẫn là đợi ban ngày lại chạy đi a.

Lại đi một đoạn đường, Tần Phàm phát hiện ánh trăng trên bầu trời căn bản là xuyên thấu không được sương trắng, thậm chí hắn đã hoàn toàn phân không rõ phương hướng đi tới được Thần Điện.

Cho nên cuối cùng nhất hắn vẫn là buông tha cho tiếp tục chạy đi, dứt khoát triệu hồi ra Tạo Hóa Kim Liên, chỉ cần trốn đến bên trong, như vậy liền có thể không lo bị yêu thú quấy nhiễu, chỉ là phải lãng phí một đêm thời gian mà thôi.

- Ồ?

Mà thời điểm Tần Phàm muốn triệu hoán ra Tạo Hóa Kim Liên, lại chợt nghe một tiếng vang kỳ dị.

413. Chương 422: Sương Trắng Trần Ngập. (2)

Chương 422: Sương trắng trần ngập. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)•••”)

- Xuất hiện đi.

Tần Phàm lạnh quất nói, hắn nghe được ra lần này là thanh âm bước chân, tiếng bước chân này khác với thanh âm thời điểm yên thú xuất hiện, hắn có thể phân biệt ra cái này là tiếng bước chân người.

Cái loại khắp mặt đất có chút chấn động này, hẳn là người tới kia muốn mượn sương trắng yểm hộ, thừa cơ đánh lén mà tận lực phóng nhẹ bước chân.

Bất quá tuy rất nhỏ, nhưng lấy thính giác nhạy cảm kia của Tần Phàm, lại đơn giản mà bắt đến. Bởi vì sương trắng che chắn, tất cả đồ vật ngoài phạm vi 10m đều rất khó nhìn thấy rõ ràng, nhưng thanh âm trong vòng trăm mét lại có thể rõ ràng nghe được.

- Còn không muốn đi ra?

Sau đó Tần Phàm rõ ràng cảm giác được người trong sương mù kia hơi có chút kinh động, nhưng lại chịu đựng không có trực tiếp đi tới, xem ra người này là không tin Tần Phàm có thể phát hiện mình, cảm thấy Tần Phàm chỉ là dùng thanh âm lừa dối mình đi ra mà thôi.

- Còn không muốn đi ra sao?

Khóe miệng Tần Phàm giương lên, Hỏa Vân đao trong tay giơ lên, trực tiếp chém ra một đao về địa phương người kia che dấu, một đao đao khí hỏa diễm cực đại, thậm chí đánh bay những sương trắng kia dạt qua một bên, trống ra một địa phương cực lớn.

Hắn cũng vừa muốn tìm một người biết chuyện tới hỏi thoáng một phát, hỏi một ít sự tình về Chân Vũ thánh địa mà Tiêu Tinh không có nói rõ.

Nhìn Hỏa Vân đao khí chuẩn xác không sai đánh về chỗ của mình ẩn nấp, người giấu ở trong sương mù kia rõ ràng cả kinh, sau đó vội vàng ở trong sương mù vọt ra, cự đao hỏa diễm kia rơi vào phía trên một gốc cây khô héo cao hơn 10m, sau đó nhanh chóng bốc cháy lên, ngược lại làm cho bốn phía sáng ngời lên một tí, tầm nhìn cũng xa hơn.

Vào lúc này Tần Phàm cũng nhìn thấy một nam tử đang đứng ở bên cạnh cây cối thiêu đốt kia, kinh nghi mà nhìn mình, trên người người này mặc áo da thú, như là da của đầu lão hổ mà hắn vừa mới nhìn thấy kia, dáng người khôi ngô, ngũ quan có chút tục tũn, không giống như là người Đại Càn quốc.

- Người không phải nhân vật mới a?

Một lát sau, người nọ trầm mặt nhìn Tần Phàm hỏi.

- Xem như thế đi, hôm qua mới vào.

Tần Phàm mỉm cười nói ra.

- Vừa tiến đến đã là Linh Vũ sư?

Người nọ ngay lập tức lộ ra chấn kinh chi sắc, vì sao như vậy, vì tiến vào Chân Vũ thánh địa, tuổi sẽ không vượt qua hai mươi hai tuổi, yêu cầu giống như Triều Thánh. Thiên tài như vậy cho dù là ở trong Chân Vũ thánh địa mà nói, cái kia vẫn là thiên tài trong thiên tài.

- Tại hạ đích thật là may mắn bước vào cảnh giới Linh Vũ sư.

Tần Phàm nhún vai nói ra.

- Hừ, nhân vật mới, nói cho người biết một quy tắc của Chân Vũ thánh địa, cho dù người là thiên tài, ở chỗ này cũng không nên quá xem trọng mình, ở chỗ này tùy tiện một người đều là thiên tài! Không thể phủ nhận ông trời ban cho người thiên phú cao hơn người khác một chút, nhưng mà chỉ là khởi điểm cao hơn một chút mà thôi, đột phá đến cảnh giới Võ Tôn cũng chưa chắc có thể nhanh hơn người khác.

Người nọ thấy Tần Phàm không có chút nào giống như nhân vật mới, còn một bộ không sao cả, không khỏi lộ ra có chút nổi giận.

- Cái kia tạ ơn sư huynh người giáo huấn rồi, chỉ là không biết vị sư huynh này lén lén lút lút trốn ở đó là muốn làm gì?

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói, nhớ rõ Tiêu Tinh đã từng nói qua những lời kia, hắn biết rõ người này mười phần là muốn đánh chủ ý tới mình.

- Làm gì? Đương nhiên là tới giáo huấn học đệ người rồi.

Quả nhiên, người nọ rất nhanh liền lộ hồi ra vui vẻ nghiêng ngả nói.

- Ha ha, sư huynh ngược lại là biết rõ tâm ý của ta, ta chính là có một số việc muốn hướng sư huynh thỉnh giáo đây này.

Tần Phàm cũng chỉ là bình tĩnh mỉm cười nói.

- Đem Linh Dược trên người của ngươi, còn có đồ ăn bên ngoài đều giao ra đây một nửa, ta liền đem những thứ kia dạy cho ngươi một nửa.

Sau đó người nọ liền có chút ít trêu tức nói.

- Ách, phí cổ vấn này hơi mắc tiền một tí. Đã như vậy, ta xem ra ta còn không bằng nhanh đuổi tới thánh địa Thần Điện rồi tìm hiểu, vẫn là không muốn phiền tới sư huynh rồi.

Tần Phàm cố ý giả bộ hồ đồ nói ra.

- Ngươi đã gọi ta là sư huynh rồi, nếu như bây giờ sư huynh muốn đánh nhau, là rất không có lễ phép nha.

Khóe miệng người nọ giương lên, tiếp tục trêu tức nói.

- Ách, sư huynh, ta khuyên ngươi vẫn là đừng có dùng mạnh mới tốt, ta mới tới Chân Vũ thánh địa, nhưng lại không muốn nhanh như vậy liền sinh sự, mọi người dĩ hòa vi quý a.

Tần Phàm nghe đến đó, sao còn không biết người này muốn làm gì, bất quá vẫn là hảo tâm nhắc nhở. Hắn nhìn ra được người này tuy cũng là Linh Vũ sư, nhưng chỉ cần không phải đạt tới cảnh giới Linh Vũ sư đại viên mãn, rất khó là đối thủ của hắn, hắn cũng không phải sợ.

- Ha ha, nhân vật mới vốn là vô tri không sợ ah! Bất quá ta cũng rất tò mò, ngươi là như thế nào phát hiện được ta?

Người nọ nghe thấy Tần Phàm nói như vậy, không khỏi cười lạnh nói.

- Ta là người có thính lực rất tốt, trong vòng trăm mét cho dù có một con muỗi bay qua ta cũng có thể nghe được, vừa rồi ta nghe được âm thanh cước bộ của ngươi.

Tần Phàm cũng không gạt hắn, chỉ là trực tiếp chỉ chỉ lỗ tai của mình nói ra.

- Tốt, ta đây cũng muốn nhìn ngươi một chút, đến tột cùng có thể nghe được bao nhiêu.

Trên mặt người nọ lộ ra vẻ trêu tức, sau đó vào lúc này thân hình lần nữa chậm rãi ẩn đến trong sương mù.

Tần Phàm nhìn người nọ muốn rút đi, vừa định đuổi theo, nhưng tốc độ người nọ cũng không chậm, tầm nhìn bốn phía quá thấp, đảo mắt liền không thấy bóng dáng, hơn nữa lúc này cũng rất nhanh nghe không được tiếng bước chân rồi.

- Chẳng lẽ đi nhanh như vậy? Người này tựa hồ tại trăm mét bên ngoài cũng có thể thính sở mà chứng kiến ta, như thế thập phần kỳ quái.” Tần Phàm trong lòng không khỏi nghi hoặc, dùng con mắt của hắn lực hắn tự tin cực nhỏ người có thể so với mà vượt chính mình đây, ở trong đó nhất định có cái gì tư hồi mật.

Mà đang ở thời điểm Tần Phàm kinh nghi bất định, cũng rất nhanh liền nhạy cảm mà cảm giác được sương mù phía sau mình khẽ động lần nữa, lúc này đây bằng không phải là thị lực, cũng không phải thính lực, mà thuộc về một loại trực giác.

Hắn cảm giác được linh khí bốn phía có một loại biến hóa, sau đó thân hình hắn lập tức lóe lên, tránh khỏi tập kích vào lúc này, sau khi hắn đứng lại, nhìn xem tập kích mình quả nhiên là người nọ vừa rồi, chỉ là lúc này hắn phát hiện dưới chân người nọ vậy mà cơ hồ cùng đại địa kia liền một chỗ, hai chân đều bị bùn đất bao khóa lấy, trách không được không có phát ra bất kỳ thanh âm nào.

- Xem ra ở trong Chân Vũ thánh địa thật có thể học được không ít thủ đoạn ah!

Tần Phàm trông thấy một màn này, âm thầm lấy làm kỳ, phương pháp di động như vậy tuy không xưng là vũ kỹ thượng giai, nhưng cũng là một thủ đoạn cực kỳ ỳnh.

414. Chương 423: Giác Sắc Điều Hoán. (1)

Chương 423: Giác sắc điều hoán. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Người nọ thấy như vậy còn để cho Tần Phàm phát hiện, sắc mặt cũng không khỏi được biến hóa.

- Xem ra sư huynh vẫn là rất nhiệt tình, đi rồi còn phản hồi muốn chỉ điểm niên đệ, trong nội tâm niên đệ thật sự là cảm kích ah!

Tần Phàm đối với cái này cũng bắt đầu nổi lên hứng thú nồng hậu dày đặc.

- Người cũng không cần cầm ngôn ngữ kích thích ta, sư huynh ta cũng không ngại nói cho người biết, tại Chân Vũ thánh địa, tự nhiên có địa phương rèn luyện tinh thần ý chí, cơ hồ tinh thần ý chí cùng tâm bình tĩnh của mỗi người đều rèn luyện được phi thường mạnh, cũng không phải người ở phía ngoài có thể so sánh.

Người nọ vào lúc này lại hoàn toàn không để ý tới Tần Phàm chuyển du, chỉ là trong miệng cười lạnh nói

- Ah? Vậy thì thật là cảm kích sư huynh cung cấp tin tức hữu dụng này rồi.

Tần Phàm hơi có chút kỳ dị, không thể tưởng được trong Chân Vũ thánh địa này ngoại trừ có Linh huyết nhanh đề cao tốc độ tu luyện, vẫn tồn tại địa phương có thể rèn luyện tinh thần ý chí, trách không được người ở chỗ này đi ra, từng cái đều có thể trở thành Võ Tôn.

Muốn trở thành Võ Tôn, ngoại trừ tu luyện cảnh giới Linh Vũ sư tới đại trọng vẹn, còn phải đem tinh thần ý chí bản thân rèn luyện tới vô kiên bất tồi, như vậy ở thời điểm cầm ngộ Thiên Địa, mới không bị Thiên Địa ý chí cường đại mệnh mỏng kia ảnh hưởng, nắm chặt bản tâm của mình.

- Ha ha, không biết còn có địa phương nào bất đồng nữa hay không? Còn hi vọng sư huynh có thể vui lòng chỉ giúp.

Tần Phàm vừa cười vừa hỏi.

- Muốn biết còn có cái gì bất đồng, người xem thật kỹ lấy sẽ biết, nhìn người cũng là Linh Vũ sư, vậy bản sư huynh sẽ cho người biết một chút về Linh Vũ sư trải qua tu luyện ở Chân Vũ thánh địa, cùng người là Linh Vũ sư vừa mới vào đến tột cùng có cái gì bất đồng.

Vào lúc này khoe miệng người nọ nhếch lên, lập tức lấy ra một cây trường thương màu vàng, trong trường thương kia toát ra một loại cảm giác làm người hoảng hốt.

Tần Phàm có thể nhìn ra được người này ở phương diện thương pháp, tu luyện nhất định là đã đến một trình độ cực cao.

- Vậy hi vọng sư huynh vui lòng chỉ giáo...

Trong miệng Tần Phàm vẫn là cười nói, nhưng vào lúc này hai mắt cũng không khỏi ngưng tụ, âm thầm đề phòng.

- Tuy ở trong Chân Vũ thánh địa, điều định luật thứ nhất của võ đạo là dùng khí lực nhỏ nhất đi làm chuyện đại sự nhất, nhưng người đã có thể đơn giản phát hiện được vị trí của ta, đánh lén đối với người mà nói cũng không có tác dụng gì, bất quá cái này cũng không nói rõ, chính diện đối chiến ta không phải là đối thủ của người, vậy hãy để cho người biết một chút về các đồ vật có khả năng học được ở Chân Vũ thánh địa.

Người kia nắm chặt trường thương trong tay, lập tức khí thể toàn thân đột nhiên biến đổi.

Vào lúc này Tần Phàm chỉ cảm thấy người này giống như đột nhiên trở nên kiên định, như là một cây cột điện bằng sắt, sừng sững bất động ở giữa đất rung núi chuyển, nhưng toàn thân lại càng lộ ra mũi nhọn.

- Ông. . .

Đột nhiên có một hồi chấn động truyền đến trong tai Tần Phàm, nhưng cái chấn động này lại không giống như là thanh âm bình thường, phản phát như là một loại cảm thụ trực tiếp đến từ trong tinh thần ý chí .

Người đối diện kia động, chỉ thấy hắn di nhanh đạp mạnh, trường thương trong tay liền đâm về phía Tần Phàm, một đâm này nhìn như thanh thế cũng không phải là rất lớn, nhưng lại đưa tới không gian khe chấn động, Tần Phàm thậm chí có thể dùng mắt thường chứng kiến không gian xuất hiện một ít nếp gấp, giống như run rẩy chấn động.

Một phát này, rõ ràng chỉ là công kích tính thăm dò của đối phương, dĩ nhiên cũng lộ ra mạnh mẽ như vậy.

- Chân Vũ thánh địa này quả nhiên có chỗ bất phàm.

Trong nội tâm Tần Phàm ngưng lại, theo trường đao trong tay quét ngang, trực tiếp liền cùng mũi thương kia tấn công, nếu bàn về lực lượng, hắn vẫn có được tự tin nhất định, ở cảnh giới Linh Vũ sư, có thể vượt qua hắn cũng không nhiều.

Đinh. . .

Cái mũi thương kia đâm vào trên thân Hỏa Vân đao, lập tức phát ra một tiếng minh hưởng thanh thúy, mà trong nháy mắt tiếp theo, trường thương kia bắt đầu di động lần nữa, lần này là cực kỳ nhanh chuyển từ vị trí ngược qua vị trí bờ vai của Tần Phàm.

Mà đồng thời vào lúc này, sự tình kỳ dị xuất hiện.

Người nọ đâm ra thương ảnh đầu tiên, ở thời điểm hắn đâm ra thương thứ hai, lại vẫn dừng lại ở địa phương nguyên lai, nhưng cái này cũng không phải bởi vì tốc độ đối phương quá nhanh mà lưu lại tàn ảnh, mà như là thực chất, tựa hồ thật có thể cảm nhận được mũi trường thương kia còn không có di động, kinh khí còn để lộ ra một cổ lạnh buốt, ngưng ở trước ngực Tần Phàm.

- Đây là có chuyện gì?

Ngay thời điểm Tần Phàm do dự, lập tức trường thương của đối phương đã cực kỳ nhanh đâm vào trên bờ vai của hắn.

Bất quá may mắn thể phách của Tần Phàm mạnh hơn thường nhân rất nhiều, một phát này đâm ở phía trên như là đâm vào phía trên sắt thép cứng rắn, thậm chí không thể đâm vào da thịt một chút, ngay cả huyết cũng không có chảy ra, Tần Phàm liền nhanh chóng lui về phía sau.

Mà Tần Phàm lại phát hiện thương thứ hai của người này đâm ra, đồng dạng để lại thương ảnh như là thực chất, đã qua một hồi lâu, thương ảnh đầu tiên mà người nọ đâm ra mới tiêu tán.

- Đây là dùng tinh thần ý chí bản thân, hoàn toàn dung nhập đến trong kinh khí công kích?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, lúc này mới ở trong lòng nghĩ tới khả năng này, thương ảnh kia rõ ràng là người này dùng tinh thần ý chí quán thấu ở bên trong thương khí, như vậy thương ảnh mới có thể ở trong hư không ngưng mà không tiêu tan.

- Ồ?

Người nọ rõ ràng cũng âm thầm khiếp sợ, thật không ngờ thể phách của Tần Phàm sẽ cường hãn như thế, chính mình đâm trúng một thương, vậy mà không có tạo thành một điểm thương tổn cho thân thể của hắn.

- Sư huynh, loại thủ đoạn này chẳng lẽ cũng là ở trong thánh địa học được hay sao?

Tần Phàm mở miệng hướng người kia hỏi.

- Người vừa tiến đến thì có thực lực như người vậy, đích thật là thật lâu chưa từng gặp qua rồi, bất quá người muốn biết đáp án, vẫn là thắng ta rồi nói sau.

Lúc này người nọ cũng không khỏi lộ ra ngưng trọng rất nhiều, lập tức khí lực trên người hắn không ngừng ngưng tụ, tựa hồ là đang chuẩn bị vũ kỹ cường đại.

- Huyền Long vạn phá thương. . .

Sau đó người kia quất nhẹ một tiếng, trường thương trong tay như là một đầu Độc Long xoay chuyển, lập tức gió lốc cuồng bạo, hóa thành một đầu Bạo Long màu vàng đất mang theo tất cả lao về phía Tần Phàm mà đi, địa phương Bạo Long kia đi qua, Long Ảnh lưu lại, thật sự như có ngàn vạn đầu Cự Long phóng về phía Tần Phàm.

- Quả nhiên, mỗi một kích của người này đều mang theo tinh thần ý chí mãnh liệt, quán thấu vào mỗi một chiêu của hắn, làm cho vũ kỹ ở trong lúc vô hình có một loại uy thế áp bách cường đại, nếu như thay đổi người bình thường có tinh thần ý chí bản thân không được, sợ là thương kinh kia còn chưa tới, trước hết đã bị trấn trụ.

415. Chương 424: Giác Sắc Điều Hoán. (2)

Chương 424: Giác sắc điều hoán. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm cảm giác được tinh thần áp bách phô thiên cái địa mà đến kia, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói.

Tinh thần ý chí cùng công kích của người kia dung hợp khăng khít, hơn nữa có thể đem uy thế cùng thương ảnh, dùng ý chí tập trung tư tưởng suy nghĩ che kín toàn bộ hư không, ngưng mà không tiêu tan, hết sức lợi hại.

- Bá Vương đao.

Bất quá bản thân tinh thần ý chí của Tần Phàm cũng vô cùng ngưng thực, cũng không sợ người kia, trường đao trong tay vẽ một cái, lập tức cũng chém ra một đao về phía trước, trực tiếp lợi dụng nhanh phá vạn pháp, đao khí Bá Đao kia tràn ngập toàn bộ không gian, lập tức chấn thương ảnh rậm rạp chằng chịt trên bầu trời kia trở thành nát bấy.

Oanh...

Cuối cùng một đao kia cùng kinh khí của mũi thương người nọ đụng vào nhau, đại địa vắng tung tóe, cây khô bốn phía ngã xuống cùng đốt cháy, sương trắng tiêu tán, cái uy thế kia tương đối kinh người.

Người nọ thật không ngờ Tần Phàm không chỉ có thể phách cường hãn, thậm chí ngay cả công kích cũng lợi hại như vậy, trên mặt rất cực kịch liệt động dung, vô cùng khiếp sợ, hắn biết rõ một phát này của mình uy lực như thế nào, coi như là một ít người tiến vào Chân Vũ thánh địa lâu rồi, cũng chưa hẳn tiếp được qua, nhưng vừa rồi ở bên trong so đấu, hắn lại không có lòng tin có thể toàn thắng Tần Phàm.

Sau đó hắn cắn răng một cái, thừa dịp uy thế chưa hết, trường thương đột nhiên hướng về dưới mặt đất cắm xuống, lập tức đại địa phát ra một tiếng trầm đục, kịch liệt chấn động lên, tựa hồ có một đầu Nộ Long ở dưới mặt đất tích lũy động lên, thẳng tắp tháo chạy về hướng dưới chân Tần Phàm.

Mà ngũ giác của Tần Phàm cực kỳ nhạy cảm, như thế nào không phát hiện công kích dưới mặt đất này, hắn nhìn xem địa phương dưới mặt đất kia cong lên càng ngày càng gần, cho đến thời điểm tới dưới chân, đột nhiên dùng sức đạp đi một cước.

Bành...

Lập tức, một cước này đạp đại địa vắng tung tóe, cũng đánh cổ kinh khí kia tiêu tán, bởi vì gần đây hắn đối với Địa nguyên ma chủng cũng có một ít cảm ngộ, năng lực địa hành này cũng coi như có được một ít uy lực.

- Sư huynh, lúc này đến phiên ta rồi.

Tần Phàm đập mạnh một cái, thân hình lập tức bắn nhanh mà ra, lập tức liền đi tới trước mặt người nọ.

- Thậm chí ngay cả tốc độ cũng nhanh như vậy.

Người nọ không khỏi vô cùng kinh ngạc, sắc mặt đại biến, không nghĩ tới mình gặp được một quái dị thai như vậy, vừa tiến đến đã là Linh Vũ sư không nói, hơn nữa phòng ngự, công kích, tốc độ đều mạnh hơn nhiều so với Linh Vũ sư bình thường.

Thời điểm hần kịp phản ứng, một quyền của Tần Phàm đã đánh trúng vào bụng của hần, lập tức để cho hần cảm giác trong bụng như là phiên giang đảo hải, hơn nữa một mảnh nóng rực, thật không dễ cảm thụ.

- Sư huynh, hiện tại chúng ta có thể hảo hảo tâm sự rồi chứ.

Tần Phàm mỉm cười, ở bên tai hần nói ra.

- Người sẽ không giết ta?

Người nọ vào lúc này hỏi.

- Nếu như là ta rơi vào trong tay sư huynh thì sẽ như thế nào?

Tần Phàm hỏi ngược lại.

- Cái này người yên tâm, Chân Vũ thánh địa đối với người mới có bảo hộ, trong một năm tiến vào Chân Vũ thánh địa sẽ không có việc gì, tin tưởng lúc người tới cũng có thu được một cái ngọc phù, nếu như ta muốn giết người, người đại khái có thể mở ra, như vậy người có thể đạt được bảo hộ, hơn nữa bị người Thần Điện biết rõ ta muốn giết người, ta lập tức sẽ bị đuổi ra khỏi Chân Vũ thánh địa.

Người nọ ngược lại trở nên bình tĩnh nói:

- đương nhiên, đoạt ít đồ vẫn là cho phép.

- Ta đây giết người lại có thể?

Tần Phàm lại nghiêng ngẫm hỏi thăm.

- Dùng cách nói của Thần Điện mà nói, tiến nhập thánh địa lâu như vậy còn đánh không lại người mới, đó là đáng chết. Bất quá người cũng biết có thể đi vào Chân Vũ thánh địa thật sự không dễ dàng, chúng ta cũng không có thù hận quá lớn, vừa rồi một thương của ta cũng chỉ là đâm trúng bờ vai của người, cũng không phải là yếu hại, cho nên hi vọng người có thể buông tha ta.

Người nọ có chút đắng chát nói.

- Ha ha, sư huynh, người tên là gì? Tiến đến Chân Vũ thánh địa này đã bao lâu?

Thấy kia người cũng coi như nói thành thật, Tần Phàm liền mỉm cười hỏi, sau đó đứng lên thả người nọ ra.

- Ta gọi là Hứa Phong, tiến đến Chân Vũ thánh địa này tám năm rồi, là người Đại Khảm.

Lúc này người nọ mới thở ra một hơi đáp.

- Hình như người ở trong sương mù này có tầm nhìn khá xa?

Tần Phàm lại hỏi.

- Bởi vì trong Thần điện có một loại nước thuốc, chỉ cần bôi lên trên ánh mắt, là có thể ở trong sương mù này nhìn thấy rất xa, rất nhiều người là dùng cái này để săn bắn tinh hạch yên thú.

Hứa Phong kia đáp.

- Thì ra là thế.

Tần Phàm giờ mới hiểu được, sau đó hần liền lộ ra khuôn mặt tươi cười nói ra:

- Vậy không biết sư huynh có thể cho ta một lọ được hay không?

- Ách, một lọ này là ta hao tổn trên trăm điểm cống hiến mới đổi về được.

Trên mặt Hứa Phong kia không khỏi co lại, lúc này đây hấn vốn nghĩ đi ra đoạt ít đồ vật, không thể tưởng được lại bị đoạt ngược, hoàn toàn chính xác là phiên muộn muốn chết, nhưng mạng nhỏ vẫn còn ở trên tay Tần Phàm, hấn cũng không khỏi đau lòng lấy ra nửa bình còn lại giao cho Tần Phàm.

- Cái điểm cống hiến này tính toán như thế nào?

Tần Phàm lại hỏi.

- Tính như vận thú cấp năm một đầu năm điểm cống hiến, lục cấp vận thú mười điểm cống hiến, thất cấp vận thú 20 điểm.

Hứa Phong đáp:

- Ở trong thần điện thánh địa có Vụ thú Đồ giám, thượng diện có ghi lại tất cả giá trị cùng điểm cống hiến, những điểm cống hiến này đều có các loại công dụng, đến lúc đó người đến Thần Điện sẽ biết.

- Hắc hắc, vậy không bằng sư huynh người một lần nữa cho ta một phần đồ giám, như vậy trên đường ta cũng có thể nhìn xem có vận thú thích hợp hay không, dọc theo con đường này ta dễ dàng kiếm được một ít điểm cống hiến rồi.

Tần Phàm lại ngẩng đầu nhìn Hứa Phong, khẽ cười nói.

Cuối cùng, Tần Phàm vẫn là ở trên người Hứa Phong lấy được đồ vật mình muốn.

Ở bên trong Vụ thú Đồ giám, Tần Phàm đã biết vừa rồi hấn gặp được đầu lão hổ màu trắng kia tên là Thôn Vụ Hổ, loại Vụ thú này có thể Hương Vân thổ vụ, ở địa phương có nó, chung quanh sương trắng sẽ có vẻ rất đậm đặc, dày hơn rất nhiều, hơn nữa nhan sắc bề ngoài của nó có thể theo nồng độ sương trắng biến hóa, cùng hoàn cảnh hợp thành nhất thể, cho nên mới khó bị phát hiện như vậy.

Một đầu Thôn Vụ Hổ này là lục cấp Vụ thú, tinh hạch của nó giá trị mười điểm cống hiến, Tần Phàm không khỏi âm thầm cảm thấy đáng tiếc.

Theo như lời của Hứa Phong, những điểm cống hiến này có thể ở Thần Điện thánh địa đổi lấy các loại luyện được, vũ khí, trang bị, võ quyết, công pháp, Linh huyết vân... vân, chỉ cần điểm cống hiến đầy đủ, ngay cả Thiên giai vũ kỹ cũng có thể đổi đến.

Về phần Hứa Phong cho Tần Phàm bình linh dịch sáng mắt kia, nghe nói nhỏ lên mắt có thể bảo trì hiệu quả một buổi tối mắt sáng, Tần Phàm dùng thử thoáng một phát, quả nhiên có thể xuyên thấu sương trắng, chứng kiến phạm vi hơn 100m.

416. Chương 425: Độc Vụ Hồ. (1)

Chương 425: Độc Vụ Hồ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Một ít Vụ thú trốn ở trong sương mù cũng có thể đơn giản chứng kiến! Sau đó hấn phát hiện những Vụ thú này đều lộ ra thập phần giao hoạt, di động cực nhỏ, cho dù di động cũng là thập phần rất nhỏ, hơn nữa sẽ không một lần di động cách xa rất khoảng.

Hơn nữa rất nhiều Vụ thú đều có được năng lực phiên vân thổ vụ, có chút thì là thu nạp sương mù dày đặc bao vây thân thể của mình lại, nếu như không chăm chú nhìn, coi như là thấy được, còn tưởng rằng chỉ là sương trắng so sánh nồng đậm mà thôi. Nhưng nếu như người đến bên cạnh bọn nó, những Vụ thú này sẽ đột nhiên tập kích.

Nói tóm lại, những Vụ thú này tuy trên thực lực cùng yêu thú bên ngoài không sai biệt lắm, nhưng lại lộ ra khó đối phó hơn rất nhiều.

Mà Tần Phàm cũng nghiên cứu nửa bình linh dịch mất sáng kia thoáng một phát, được liệu trong đó hẳn cũng đại khái có thể phân biệt ra được, chỉ là có một hai chủng Linh Dược hẳn không có nhận ra, hẳn là Linh Dược này ở trong Chân Vũ thánh địa mới có. Nếu như có thể thu thập những Linh Dược này, hẳn thí nghiệm mấy lần đoán chừng cũng có thể luyện chế ra ình dùng.

- Ha ha, quên hỏi Hứa Phong kia trong thánh địa này có được một mình giao dịch hay không, theo như lời hắn nói, linh dịch mất sáng này giá trị trên trăm điểm cống hiến, nếu như ta cũng có thể luyện chế ra, vậy về sau điểm cống hiến có lẽ cũng không cần bận tâm.

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm nói ra, kỳ thật nếu như trong thánh địa có thể một mình giao dịch mà nói, dùng kỹ thuật luyện dược của hắn, đoán chừng cũng sẽ lẫn lộn không tệ.

Mặt khác Tần Phàm còn từ trên người Hứa Phong biết một tin tức trọng yếu, trong Chân Vũ thánh địa này có một chỗ tên là Thiên Cơ đỉnh, nghe nói tại đó các loại Thiên Địa quy tắc đều khác những địa phương khác rất nhiều, cũng dễ cảm nhận được các loại cảm ngộ, cho nên chỗ đó cơ hồ là địa phương để tất cả mọi người đột phá đến cảnh giới Vô Tôn.

Chỉ là đi chỗ kia điều kiện cũng rất hà khắc.

Tóm lại, sau khi trải qua cùng Hứa Phong một phen nói chuyện với nhau, Tần Phàm đối với Chân Vũ thánh địa này coi như đã có một cái hiểu rõ toàn diện, cho nên cuối cùng hắn cũng không có làm khó Hứa Phong, để cho hắn đi ra.

Đã có linh dịch mất sáng này, Tần Phàm sẽ không trốn vào Tạo Hóa Kim Liên nữa rồi, mà là bắt đầu khắp nơi săn bắn Vụ thú.

Bởi vì Thần Điện cung cấp Linh huyết chỉ có thể tu luyện một năm, về sau muốn linh huyết thì phải tự mình kiếm điểm cống hiến đổi lấy, hơn nữa điểm cống hiến này cũng có thể đổi đến các loại Linh Dược cùng vũ kỹ, cho nên hiện tại Tần Phàm cũng không có lười biếng, trước khi đến Thần Điện thánh địa làm nhiều một ít chuẩn bị luôn tốt.

- Ồ?

Tần Phàm không ngừng đi tới, bỗng nhiên hai mắt ngưng tụ, chứng kiến ở cách hắn ước chừng năm mươi mét, bên cạnh một gốc cây khô, có một đoàn sương trắng thoạt nhìn nồng hậu dày đặc hơn rất nhiều, hắn chăm chú nhìn lại, phát hiện là một đầu Bạch Hồ không lớn!

Tần Phàm nhớ rõ ở bên trong Vụ thú Đồ giám ghi lại loại Bạch Hồ này tên là Độc Vụ Hồ, chính là lục cấp Vụ thú, có được năng lực phun ra khói độc làm cho người tê liệt.

Thân thể Độc Vụ Hồ này nhẹ nhàng, tốc độ rất nhanh, hơn nữa rất biết che dấu, rất nhiều người ở chút bất tri bất giác sẽ bị nó phun ra khói độc làm tê liệt, sau đó lại bị nanh vuốt sắc bén của nó giết chết.

Kinh khủng hơn chính là, loại Độc Vụ Hồ này thích nhất là ăn óc người!

Cho nên Độc Vụ Hồ này phi thường giáo hoạt, muốn giết chết nó cũng không dễ dàng, nhưng hết lần này tới lần khác giá trị cực cao, từ tinh hạch đến toàn thân đều rất hữu dụng, lại có thể sử dụng để luyện chế dược! Ở bên trong Vụ thú Đồ giám ghi lại, tiểu gia hỏa này giá trị tới 50 điểm cống hiến! Tương đương với năm đầu lục cấp yêu thú bình thường!

Mà hắn săn thú nửa buổi tối, cũng mới săn bắn được hai đầu Vụ thú cấp năm cùng một đầu lục cấp Vụ thú mà thôi, tổng cộng mới giá trị hai mươi điểm cống hiến, còn so ra kém một nửa giá trị Độc Vụ Hồ này!

Cho nên thời điểm chứng kiến thằng này, Tần Phàm động tâm rồi.

- Hắc hắc, bất quá gặp được ta là người không may a.

Tần Phàm mỉm cười, sau đó làm như không có việc gì chậm rãi đi đến bên kia, hôm nay hắn trải qua ba khóa ma chủng cải tạo khí lực, sớm đã là bách độc bất xâm, hơn nữa hắn thân là một gã Luyện Đan Sư, như thế nào lại sợ trúng độc?

Bất động thanh sắc đi tới cách Độc Vụ Hồ này khoảng 10m, Độc Vụ Hồ kia vào lúc này thân thể có chút nhúc nhích, nhưng biên độ rất ít, thay đổi người khác thật đúng là khó có thể phát hiện, nhưng ngũ giác của Tần Phàm cực kỳ linh mẫn, lại có thể đơn giản bắt được.

Sau đó Tần Phàm liền trông thấy một ít sương mù nhàn nhạt ở trong miệng Độc Vụ Hồ kia thốt ra, nhan sắc sương mù kia cùng sương trắng chung quanh cơ hồ là đồng dạng, nếu như không phải thị lực của Tần Phàm khác hẳn với thường nhân, hơn nữa lúc trước cảm giác được Độc Vụ Hồ kia nhúc nhích, thì thậm chí hẳn cũng không phân biệt ra được.

- Đây hẳn là khói độc do Độc Vụ Hồ kia phun ra rồi.

Trong tâm Tần Phàm nói thầm, sau đó bỗng nhiên trong nội tâm hắn khẽ động:

- Theo Đồ giám ghi lại, thăng này thập phần giao hoạt, nếu để cho nó biết ta không có trúng độc, rất có thể nó sẽ đào tẩu, tốc độ của nó cực nhanh, lại biết lợi dụng sương trắng che dấu mình, muốn đuổi theo nó là không dễ dàng, không bằng ta cũng lừa nó một chút đi.

Tần Phàm tiếp tục giả vờ làm như cái gì cũng không biết mà đi về phía trước, sau đó hắn cảm giác được sương mù mà Độc Vụ Hồ kia phun ra bắt đầu nhích lại gần mình. Thời điểm những sương mù kia tiếp xúc đến hắn, Tần Phàm lập tức cảm thấy toàn thân mình run lên, dùng khí lực cường hãn kia của hắn, vào lúc này vậy mà cũng cảm thấy một hồi chập choạng!

Sau đó những sương mù kia không chỉ tiếp tục hướng về mũi của hắn thổi đi, lại còn muốn dọc theo lỗ chân lông của hắn tiến vào thân thể.

- Không hổ là Độc Vụ Hồ giá trị 50 điểm cống hiến, quả nhiên là không dễ kiếm! Nếu như là Linh Vũ sư bình thường gặp nó, muốn tránh cũng phải lấy nguyên khí tráo ra chạy trốn.

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi hơi run sợ, sương mù này gần kề chỉ là tiếp xúc đến mặt ngoài liền sinh ra tác dụng, nếu như là tiến nhập trong cơ thể, chẳng phải là ngay cả hắn cũng có khả năng bị chập choạng chóng mặt sao?

Kiến thức đến chỗ lợi hại của khói độc này, Tần Phàm cũng không dám khinh thường, vội vàng ngừng thở, về phần những sương mù qua lỗ chân lông kia vào, hắn lại không cần lo lắng như vậy, dù sao khí lực của hắn thập phần cường đại, sương mù này có lẽ còn chưa rót vào đến bên trong nội phủ của hắn, thì đã bị cơ bắp hóa giải.

Thời điểm hắn cảm giác thân thể nhúc nhích mỗi càng ngày càng nặng, Tần Phàm liền cố ý phát ra một tiếng kêu, sau đó liền chậm rãi ngã trên mặt đất, trên thực tế chập choạng loại trình độ này, hoàn toàn chính xác là đầy đủ để cho người ta hôn mê đi.

417. Chương 426: Độc Vụ Hồ. (2)

Chương 426: Độc Vụ Hồ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhưng làm cho Tần Phàm ngoài ý muốn chính là, sau khi hắn ngã xuống, Độc Vụ Hồ kia lại không có lập tức nhảy qua đi công kích Tần Phàm, vẫn ở nguyên chỗ không nhúc nhích.

- Ách, chẳng lẽ hành động của ta quá kém?

Tần Phàm không khỏi có chút xấu hổ, năng lực biểu diễn của hắn đích thật là kém một chút, luôn bị Cổ Mặc xì mũi coi thường, nếu như không phải thắng ở tâm bình tĩnh rèn luyện tốt, đủ trấn định, rất dễ dàng bị người nhìn thấu.

Đã qua không sai biệt lắm một phút đồng hồ sau, Tần Phàm thậm chí cảm giác chân của mình cũng bị khói độc kia ảnh hưởng được có chút run lên rồi, Độc Vụ Hồ kia rất cực mới nhúc nhích, thử nhẹ nhàng đi hai bước, không nhanh không chậm, tựa hồ vẫn còn thử thăm dò Tần Phàm.

- Thằng này đủ giáo hoạt đấy.

Tuy lúc này Tần Phàm nhắm mắt lại, nhưng lại có thể nghe được ra Độc Vụ Hồ kia lộ ra thập phần chú ý cẩn thận, vậy mà đi hai bước còn lui một bước.

- Ồ? Còn có tiếng bước chân?

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm chợt nghe ở phương xa cách mấy trăm mét truyền đến một hồi tiếng bước chân, bởi vì vốn thính lực của hắn vô cùng tốt, tăng thêm lúc này vừa vận hắn dán ở trên mặt đất, cho nên nghe được xa hơn, thậm chí còn mơ hồ nghe được âm thanh đối thoại trong đó.

- Người xác định Độc Vụ Hồ kia ở ngay phụ cận chỗ này?

Trong đó có một người hỏi.

- Xác định, ngày đó ta chính là ở trên một thân cây gần đó, cảm giác được khói độc tập kích, nhìn xem, phía trên ta còn lưu lại chưởng ấn đây này, nếu như không phải ngày đó trên người của ta vừa vận có giải dược, xem một chút nữa là để cho súc sinh kia giết chết.

Có một người đáp.

- Ân, nghe nói Độc Vụ Hồ kia không thích di chuyển, cho nên mười phần là vẫn còn ở phụ cận nơi này. Mọi người cẩn thận một chút, Độc Vụ Hồ này thập phần che dấu, thường thường rất khó phát hiện, mọi người trước uống giải độc hoàn a.

Người nọ gật đầu nói.

- Ha ha, may mắn chúng ta nơi này có Hưởng huynh làm linh hoàn cấp luyện dược đại sư, nếu không muốn đối phó Độc Vụ Hồ này còn thật không dễ dàng. nguồn

Mặt khác lại có một người nói ra.

- Hắc hắc, tuy trong Chân Vũ thánh địa rất nhiều thiên tài, nhưng luyện dược đại sư linh hoàn cấp giống như Hưởng huynh lại không có mấy cái, cho dù ngày sau trở lại Đại Ly quốc, loại nhân vật như Hưởng huynh cũng có thể làm cho cả nước nghe thấy tên.

Còn có một thanh âm so sánh âm nhu nói ra.

- Mọi người đừng lên tiếng nữa, Độc Vụ Hồ này hết sức giáo hoạt, nếu để nó biết rõ chúng ta nhiều người như vậy, nói không chừng sẽ sớm chạy trốn. Bất quá mọi người yên tâm, lúc này chỉ cần bắt được Độc Vụ Hồ này, để cho ta có thể luyện chế Độc Hàn hoàn thành công, ngày sau các người muốn luyện dược gì đều dễ nói.

Nam tử được xưng là Hưởng huynh kia nói ra.

- Đại Ly quốc?

Tần Phàm từ trong lúc bọn hắn nói chuyện với nhau, đã biết được mấy cái tin tức, cái kia chính là những người này là người Đại Ly quốc, cũng là vì Độc Vụ Hồ này mà đến, một người trong đó còn là Luyện dược sư linh hoàn cấp!

- Không thể đợi lát nữa rồi!

Tần Phàm cắn răng một cái, đang chuẩn bị đi công kích Độc Vụ Hồ kia, nhưng ngay lúc này, Độc Vụ Hồ kia cũng vừa vận lộ ra vẻ dữ tợn, đột nhiên đập một cái trên mặt đất, nanh vuốt sắc bén liền đánh tới cổ Tần Phàm.

Nghe thế tiếng xé gió vô cùng bén nhọn, Tần Phàm cảm nhận được tốc độ của Độc Vụ Hồ này cực nhanh, hắn không dám lãnh đạm, vội vàng mở mắt, hai tay cực kỳ nhanh chớp tới thân ảnh bay nhào mà đến kia.

- NGAO

~~Độc Vụ Hồ kia trông thấy Tần Phàm đột nhiên bạo phát lên, cũng cực kỳ hoảng sợ, trong miệng nhện không được phát ra một tiếng thét lên, sau đó vậy mà ở trên không trung lộn một vòng, muốn thoát đi.

Tần Phàm cũng hơi kinh ngạc, nhưng khoảng cách gần như vậy hắn như thế nào còn có thể để cho Độc Vụ Hồ kia rời khỏi, trực tiếp một quyền hung hăng đập tới Độc Vụ Hồ kia, nện nó vào trên mặt đất.

Độc Vụ Hồ kia thoát nhìn đã bị thương không nhẹ, nhưng vừa rơi xuống đất lại một cái linh hoạt bật lên, muốn đào tẩu lần nữa.

- Còn muốn chạy?

Bất quá Tần Phàm nơi nào sẽ để nó đơn giản rời khỏi, vội vàng oanh ra một quyền, nắm đấm hỏa hồng kia lần nữa nện ở trên người nó.

- Ô ô

~~Bị một quyền cường hoành này nện vào, Độc Vụ Hồ kia phát ra hai tiếng rên rĩ, lúc này đây rất cực không thể nhúc nhích rồi.

Độc Vụ Hồ này đặc tính là công kích cao, tốc độ nhanh, nhưng phòng ngự tương đối mà nói hơi có chút nhược.

- Buông Độc Vụ Hồ kia ra!

Nhưng vào lúc này, những người Đại Ly quốc kia bởi vì đã nghe được tiếng kêu của Độc Vụ Hồ, rất nhanh chạy tới, trông thấy Độc Vụ Hồ bị chớp, nam tử họ Hưởng kia thập phần khẩn trương, vội vàng mở miệng trách mắng.

Nghe thấy thanh âm, Tần Phàm quay đầu lại, hắn biết rõ chút ít người Đại Ly quốc mà hắn vừa mới nghe được kia tới rồi.

Đối phương tổng cộng có bốn người, mà vừa rồi mở miệng là nam tử hồng bào kia, có lẽ chính là Linh hoàn cấp Luyện được sư họ Hưởng mà bọn người kia tâng bốc rồi, niên kỷ thoát nhìn không vượt qua hai mươi lăm, niên kỷ như vậy trở thành Linh hoàn cấp Luyện được sư, kỳ thật cũng đã xem như thập phần ít có rồi.

Dù sao yêu nghiệt như Tần Phàm là tương đối quý hiếm.

Đại Ly quốc này nghe nói là quốc gia lớn nhất trên Vũ Thiên đại lục, nhân tài đông đúc, ở trên đại lục thịnh truyền đệ nhất thiên tài Võ Thánh Vân Phi Dương là đến từ quốc gia kia, trong Chân Vũ thánh địa này cũng hắn là thế lực của bọn hắn lớn nhất.

Những người Đại Ly quốc này tướng mạo thoát nhìn cùng Đại Càn quốc kém không xa, không có lớn như người Đại Khôn quốc, Đại Khảm quốc mà Tần Phàm chứng kiến.

- Không có ý tứ, các người tới đã muộn.

Tần Phàm quay đầu nhìn những người kia khẽ cười nói, Độc Vụ Hồ này hiện tại đã trở thành con mồi của hắn, tự nhiên sẽ không dễ dàng buông tay như vậy.

- Người trước không nên giết chết Độc Vụ Hồ này...

Luyện được sư họ Hưởng kia lại lần nữa mở miệng nói, lại không dùng phương thức cậy mạnh tranh đoạt:

- Độc Vụ Hồ này đối với ta hữu dụng, ta có thể dùng luyện được trao đổi cùng người.

- Ha ha, còn có một hơi, bất quá Độc Vụ Hồ này đối với ta hữu dụng, luyện được ta lại không phải rất cần.

Tần Phàm khẽ cười nói, người này chỉ là Luyện được sư Linh hoàn cấp, ở trong Chân Vũ thánh địa có lẽ xem như một nhân vật, nhưng ở trước mặt Luyện Đan Sư như Tần Phàm, lại là cái gì cũng không phải.

- Hắc hắc, các hạ cũng không nhìn một chút tình thế bây giờ sao? Loại tình huống này ta nhìn người vẫn là cùng chúng ta hợp tác thì tốt hơn.

Một gã thanh niên sắc mặt âm nhu bên cạnh Luyện được sư họ Hướng kia, lúc này âm hiểm cười nói.

- Các hạ, Độc Vụ Hồ này đối với ta mà nói hoàn toàn chính xác thập phần trọng yếu, hi vọng người có thể giao nó cho ta. Nếu như người thật sự không cần luyện được, ta cũng có thể dùng điểm cống hiến của Chân Vũ thánh địa trao đổi cùng người, Độc Vụ Hồ này giá trị 50 điểm cống hiến, ta có thể cho người 60 điểm cống hiến...

Thanh niên họ Hướng kia lại ngăn trở thanh niên âm nhu, chỉ tiếp tục nhìn Tần Phàm nói ra.

418. Chương 427: Linh Hoàn Cấp Luyện Được Sư Hướng Vũ.

Chương 427: Linh hoàn cấp Luyện được sư Hướng Vũ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

Dù sao loại nhân vật như hắn có thể còn trẻ như vậy trở thành Linh hoàn cấp Luyện được sư, ý nghĩ há sẽ đơn giản, thiếu niên áo xanh trước mắt này không chỉ có thể đối phó được Độc Vụ Hồ, hơn nữa thấy bốn người bọn họ đến còn có thể mặt không đổi sắc, lộ ra bình tĩnh thông dong, là hắn biết đây không phải loại lương thiện gì, cho nên không phải bắt đắc dĩ, hắn cũng không muốn động võ.

- Điểm cống hiến cũng có thể giao dịch?

Tần Phàm nao nao, cái này hắn lại không hỏi Hứa Phong kia.

- Hướng huynh, nghe nói ngày gần đây Đại Càn quốc kia có một đám nhân vật mới tiến đến, ta xem cái này là nhân vật mới rồi, chỉ là ở bên ngoài mang theo Giải Độc Hoàn tiến vào, cho nên mới không sợ Độc Vụ Hồ mà thôi.

Bộ dạng Tần Phàm như vậy rơi vào trong mắt những người kia, thân phận rất nhanh liền bị khám phá.

- Nguyên lai là vô tri không sợ.

Luyện được sư họ Hướng kia cũng nhẹ gật đầu thăm nghĩ, trách không được nhìn thấy bốn người mình còn có thể bình tĩnh thông dong như vậy, bây giờ nghĩ lại nhất định là ở bên ngoài là thiên tài một phương, sau khi đi vào còn nghĩ mình vẫn là thiên tài.

- Đương nhiên có thể giao dịch, chỉ cần các hạ đưa cống hiến ghi chép tập ra cùng tại hạ đụng vào nhau là có thể tiến hành giao dịch.

Nhưng Luyện được sư họ Hướng này vẫn cẩn thận thăm dò nói.

- Thật có lỗi, ta còn không có loại đồ vật này.

Tần Phàm nhún vai nói ra, vừa rồi hắn nhất thời nói lỡ, xem ra là bị đối phương khám phá thân phận, bất quá hắn cũng không sợ, cho dù những người này động thủ, nhưng muốn ở trên tay hắn cướp đồ vật lại không dễ dàng.

- Quả nhiên là nhân vật mới, mới vừa rồi còn ở trước mặt chúng ta trang đầu to.

Nghe được Tần Phàm trả lời, lúc này nam tử âm nhu kia không khỏi đùa giỡn nói.

- Như thế nào? Chẳng lẽ các vị sư huynh có gì chỉ giáo hay sao?

Tần Phàm nhàn nhạt nói, vẫn là mặt không đổi sắc.

- Người vẫn là để Độc Vụ Hồ này xuống đi, thứ ở trên thân người chúng ta không đoạt.

Lúc này Luyện được sư họ Hường kia lần nữa nói ra, tuy đã biết rõ Tần Phàm là nhân vật mới, nhưng mà bởi vì hắn là Luyện được sư, linh hồn cảm ứng so với những người khác thì cường hơn rất nhiều, cho nên vẫn có thể đủ ẩn ẩn cảm giác được Tần Phàm không tầm thường, nên không dám đơn giản động thủ.

- Hường huynh, đây chính là cơ hội khó được.

Ba người khác lại không khỏi nhướng mày, đối với bọn hắn mà nói, đụng phải tân sinh là không dễ dàng, bọn hắn tiến vào Chân Vũ thánh địa lâu như vậy, vừa dễ dàng tiếp tế thoáng một phát.

- Các vị, ngày sau ta sẽ miễn phí luyện chế một lần luyện được cho các người.

Nhưng Luyện được sư họ Hường này nói ra.

- Vậy thì nghe Hường huynh a, tiểu tử, ta khuyên người vẫn là ngoan ngoãn để Độc Vụ Hồ bị thương xuống đi, chúng ta không đoạt đồ ăn cùng đan được trên người của người, xem như người gặp may mắn rồi, đừng không biết phân biệt.

Ba người khác rõ ràng đối với Luyện được sư họ Hường này thập phần nghe theo, lúc này thấy Luyện được sư họ Hường kiên trì, cũng đành phải nói ra.

- Ha ha, có phải ta đây nên mang ơn hay không?

Tần Phàm không khỏi cười lạnh nói, những vật này vốn chính là của hắn, nhưng lại bị những người kia nói thành đồ bố thí hắn, cái này lại để cho trong lòng của hắn thập phần khó chịu.

- Vị niên đệ này, tại hạ là một Linh hoàn cấp Luyện được sư, ở trong Chân Vũ thánh địa coi như có chút mặt mũi, nếu như hôm nay người lưu Độc Vụ Hồ này cho ta, ngày sau người cần luyện được có thể tìm ta.

- Nhưng nếu như người y nguyên vẫn chấp mê bất ngộ, chúng ta đành phải giáo huấn niên đệ người chút quy củ của Chân Vũ thánh địa rồi.

Nghe thấy Tần Phàm châm chọc, Luyện được sư họ Hường kia rốt cục khó thể kiềm chế, hắn chính là Luyện được sư Linh hoàn cấp cực nhỏ trong Chân Vũ thánh địa, ngữ khí đã tốt như vậy, đối phương còn không chịu buông Độc Vụ Hồ, cái này lại để cho hắn cũng có chút nổi giận.

Kỳ thật hắn cũng là cảm thấy Tần Phàm tiềm lực không tệ, không muốn cùng một nhân vật mới có tiềm lực như vậy kết thù kết oán mà thôi, nhưng nếu thực luận thực lực, chắc chắn sẽ không phải là đối thủ của bốn người bọn họ.

- Ta đây ngược lại muốn hảo hảo nghe các vị sư huynh giáo huấn quy củ một chút.

Sắc mặt Tần Phàm lạnh lẽo nói ra, hắn người này cho tới bây giờ đều là ăn mềm không ăn cứng, Luyện được sư họ Hường này uy hiếp hắn như vậy, ngược lại làm hắn tức giận rồi, đừng nói là một Linh hoàn cấp Luyện được sư, tựu dù là Luyện Đan Sư hắn cũng không để vào mắt!

- Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, chỉ cần không giết chết là được rồi, tổn thương nặng hơn nữa ta cũng có thể cứu sống hắn, không cần sợ Thần Điện trách phạt.

Rốt cục sắc mặt Luyện được sư họ Hường kia cũng trở nên phát lạnh, sau đó nhìn mấy người khác nói ra.

Vào lúc này cũng lộ ra thần sắc nghiền ngẫm, bọn họ đều biết không thể giết tân sinh, nhưng mà bên bọn hắn có một vị Linh hoàn cấp Luyện được sư, cho dù đánh Tần Phàm thành trọng thương cũng không thành vấn đề, đến lúc đó Thần Điện hỏi cũng có thể dùng lý do này để giải thích.

- Động thủ...

Luyện được sư họ Hường kia quát lạnh một tiếng, liền thấy hắn kết xuất một cái thủ ấn kỳ quái, sau đó đột nhiên ở mặt đất trước mặt Tần Phàm vươn một sợi lực đằng, trói tới Độc Vụ Hồ kia, muốn kéo Độc Vụ Hồ đi, may mắn Tần Phàm rất nhanh, Hỏa Vân đao trong tay đã chém ra một đao, lúc này mới đoạt lại Độc Vụ Hồ.

Bởi vì vừa rồi nhất thời không có lưu ý dưới mặt đất, trông thấy Độc Vụ Hồ kia thiếu chút nữa bị cướp đi, Tần Phàm cũng không khỏi nhướng mày, trong nội tâm hơi trầm xuống, hắn nghe nói qua Mộc hệ nguyên khí tu luyện tới chỗ cao thâm, hoàn toàn chính xác có thể khống chế thực vật, chỉ là không nghĩ đến Luyện được sư trước mắt này sẽ có tạo nghệ cao như vậy.

- Người trong Chân Vũ thánh địa này quả nhiên đều không thể coi thường, toàn bộ Vũ Thiên đại lục lớn như vậy, cơ hồ tất cả thiên tài đều bị tập trung đến nơi đây rồi.

Tần Phàm lộ ra ngưng trọng không ít, sau đó hắn dứt khoát bắn một cổ kinh khí vào trong cơ thể Độc Vụ Hồ này, trực tiếp giết chết nó bỏ vào trong không gian trữ vật.

- Tiểu tử, hôm nay Hưởng Vũ ta nhất định phải cho ngươi một cái giáo huấn chung thân khó quên!

Luyện được sư họ Hưởng kia trông thấy Tần Phàm giết chết Độc Vụ Hồ, không khỏi giận dữ, sau đó thân hình lóe lên, cũng vọt tới Tần Phàm.

Tốc độ Hưởng Vũ này thập phần nhanh, hắn di động cực tốc thậm chí còn thổi tan đi không ít sương trắng. Hắn và Tần Phàm vốn cách cũng không xa, thời gian ngay lập tức, khí lực của hai người ở trên không trung đụng vào nhau.

Nhất thời, hai loại khí lực nhan sắc hồng lục như núi lửa phun trào, tràn ngập giữa không trung, khí lực mạnh mẽ kia thậm chí đánh gãy những cây khô quanh mình, mặt đất dưới chân hai người xuất hiện khe hở.

- Quả nhiên là Linh Vũ sư.

419. Chương 428: Chim Sẻ Núp Đằng Sau? (1)

Chương 428: Chim sẻ núp đằng sau? (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Hưởng Vũ kia thấy Tần Phàm có thể đối phó được Độc Vụ Hồ liền đoán thực lực hắn khẳng định không kém, mười phần là Linh Vũ sư, lúc này cảm thấy kinh khí hỏa thực kia, càng thêm khẳng định. Vừa mới tiến đến đã là Linh Vũ sư, trong lòng của hắn đối với cái này càng thêm kiêng kỵ.

- Nếu như có thể, tận lực ở trước khi hắn kích phát ngọc phù giết chết hắn.

Lúc này Hưởng Vũ nhìn mấy người khác truyền âm nói ra, không muốn vì mình gia tăng thêm địch nhân cường đại ngày sau. Mà chỉ cần Tần Phàm còn không có kích phát ngọc phù, cho dù bọn hắn giết chết, Thần Điện thánh địa cũng sẽ không biết.

Mà vào lúc này Tần Phàm cũng nhận thức được những Linh Vũ sư trải qua thánh địa huấn luyện kia, hoàn toàn chính xác so với Linh Vũ sư ở phía ngoài cường hơn rất nhiều, ở bên ngoài hắn thậm chí có thể đối phó cửu cấp Linh Vũ sư, mà Hưởng Vũ này chỉ là lục cấp Linh Vũ sư, nhưng thực lực cùng các loại thủ đoạn lại còn khó đối phó hơn cửu cấp Linh Vũ sư bên ngoài!

Hưởng Vũ kia không ngừng hướng về Tần Phàm công kích tới, mà song phương bay tán loạn của hắn, trên không trung ngưng ra vô số chưởng ấn màu xanh lá cực lớn, thật lâu không tiêu tan.

Trông thấy một màn này, Tần Phàm càng thêm khẳng định trong Chân Vũ thánh địa hoàn toàn chính xác có pháp môn dung hợp tinh thần ý chí vào võ đạo, mà đối mặt khí lực phô thiên cái địa mà đến này, hắn cũng không dám lãnh đạm, Hòa Vân đao trong tay vung lên, một đạo đao khí hỏa diễm cực đại lập tức chém tới chút ít chưởng ấn kia.

Oanh!

Đạo khí hỏa diễm kia tiến vào trong những chướng ải, thật giống như tiến nhập quả Boom, lập tức nhấc lên một hồi bạo tạc nổ tung, nổ vang cuồng bạo vang lên ở trong rừng, cuối cùng khí lực song phương đụng nhau đồng loạt biến mất.

Thấy vậy, sắc mặt Hướng Vũ càng thêm khó coi, hắn không thể tưởng được thiếu niên áo xanh trước mắt này, không chỉ có vừa tiến đến là Linh Vũ sư, hơn nữa còn là Linh Vũ sư thực lực cùng mình không sai biệt nhiều!

- Mọi người cùng nhau động thủ, hợp lực ở trong thời gian nhanh nhất giải quyết hắn.

Sau đó Hướng Vũ nhìn mấy người khác truyền âm nói, nói xong, hắn hít sâu một hơi, một chưởng đánh về phía Tần Phàm, một chưởng ải cự đại màu xanh lá ở trong hư không ngưng tụ thành, phô thiên cái địa lao về phía Tần Phàm, chưởng ải kia bao trùm phạm vi thậm chí là hơn 10m!

Những cây khô kia lập tức bị áp thành phần vụn, sương trắng nồng hậu dày đặc phiêu tán khắp nơi.

- Vậy mà mạnh như vậy!

Tần Phàm rốt cục cũng thay đổi sắc mặt.

- Trường kỳ tu luyện ở trong Linh huyết nồng độ linh khí cao, quả nhiên đối với Thiên Địa quy tắc cùng vận dụng nguyên lực đều muốn khắc sâu hơn rất nhiều.

Tần Phàm nhìn xem đại thủ ải màu xanh lá kia, trong nội tâm thất kinh, ngưng lại hai mắt, một quyền oanh ra lên bầu trời.

Oanh!

Phản lực cường hoành để cho hai chân của Tần Phàm đều cơ hồ lấm vào dưới mặt đất, cuối cùng mới hóa giải đi lực lượng này.

Nhưng vào lúc này, công kích của ba người khác lập tức lao đến, nguyên một đám sắc mặt tàn nhẫn, tựa hồ là hạ quyết tâm muốn lấy tánh mạng Tần Phàm.

Quay mắt về phía vài đạo khí lực cực kỳ hung hãn kia, trong tâm Tần Phàm cũng không khỏi trầm xuống. Mấy người này đều là Linh Vũ sư, hơn nữa đối với sử dụng Nguyên vũ chi khí rõ ràng so với Linh Vũ sư phía ngoài mạnh hơn rất nhiều.

Thực lực mấy người kia đều vượt ra khỏi Tần Phàm đoán chừng, thậm chí tất cả đều mạnh hơn Hứa Phong lúc trước hắn gặp phải, nếu như vền vẹn là Hướng Vũ kia mà nói, hắn còn miễn cưỡng có thể đối phó. Lúc này muốn lấy một địch bốn, lại là thập phần gian nan, cơ hồ không có phần thắng gì g.

- Chẳng lẽ phải sử dụng ngọc phù kia sao?

Tần Phàm ở thời điểm này trong nội tâm hiện lên ý nghĩ kia, nhưng lại cảm thấy có chút không cam lòng, bởi vì vừa sử dụng ngọc phù, đại biểu cho lúc này hắn chỉ có thể lấy được Linh huyết nồng độ linh khí 200 lần!

Bởi vì trên người hắn có đại lượng Nguyên Vũ Đan dùng cho khôi phục Nguyên vũ chi khí, hơn nữa thể phách của hắn xa xa mạnh hơn người bình thường, thậm chí cả ngày một mực cực tốc chạy đi cũng có thể kiên trì được, cho nên nếu như dưới tình huống hắn chạy đi bình thường, hắn đoán chừng có lẽ không tới năm ngày là có thể đuổi tới Thần Điện thánh địa rồi!

Nói cách khác hắn có thể được đến Linh huyết nồng độ linh khí gấp nghìn lần!

Bỏ qua Linh huyết nồng độ linh khí nghìn lần, tuyển chọn Linh huyết nồng độ linh khí 200 lần này, hắn như thể nào cũng sẽ không cam lòng!

- Không được! Hiện tại thời gian của ta vốn không nhiều lắm, không thể lãng phí ngay từ đầu!

Lập tức Tần Phàm cắn răng một cái bác bỏ ý nghĩ này, lập tức Huyền Vũ chi khí trong lồng ngực hắn rất nhanh vận chuyển, bốn phía lập tức xuất hiện mấy tường đất dày đặc, giúp hắn chặn hai đạo kinh khí trong đó.

Sau đó hai tay của hắn vỗ trên mặt đất, cả người từ bên trong hố đất nhảy ra ngoài, một quyền nghênh tiếp đạo kinh khí thứ ba.

Đạo kinh khí này hiện lên hư ảnh Thủy xà, là đến từ thanh niên âm nhu kia, người nọ là Băng Hệ nguyên vũ chi khí, có được hiệu quả đóng băng cùng chậm chạp. Nhưng hỏa hệ Nguyên vũ chi khí trong cơ thể Tần Phàm, vừa cùng nó thủy hỏa bất dung!

Thực lực của thanh niên âm nhu này ước chừng ở Linh Vũ sư cấp năm, hơn nữa sử dụng vũ kỹ cũng là Địa giai trở lên, cho nên hắn phát ra khí lực tuyệt không nhược! Theo tiếng xé gió bén nhọn kia tới gần, Tần Phàm vội vàng không kịp chuẩn bị mà đánh ra một quyền!

- Tam Trọng Man Ngưu Trùng.

Trải qua Linh Hàn Quyền Sáo tăng thêm, đầu hỏa diễm trâu điên gầm thét kia cùng hư ảnh băng xà ở trên không trung đụng nhau, liên tục gào thét, thời điểm đệ tam trọng kinh khí bộc phát, mới cùng hư ảnh băng xà kia song song tan biến.

Nhưng Tần Phàm cũng bởi vì một cỗ kinh khí này va chạm, thân hình rút lui vài chục bước mới đứng vững.

Thực lực bốn người này từng cái đều không kém Tần Phàm, nếu như không phải thể phách của Tần Phàm cường hãn, không sợ quần chiến, mấy cái va chạm này, chỉ sợ sẽ bị vài đạo kinh khí kia phản xung khiến cho bị thương nặng.

Dù là như thế này, liên tục triệt tiêu công kích của bốn người, hắn vẫn cảm thấy ngực có chút huyết khí cuộn cuộn, suýt nữa phun ra máu tươi. May mắn gần đây hắn đối với Địa nguyên ma chủng đã có tâm cảm ngộ, nếu không lúc này hắn cũng không dám dốc sức liều mạng như vậy.

- Hướng Vũ sư huynh, người thân là một linh hoàn cấp Luyện được sư, thân phận cao quý, lại vẫn không biết xấu hổ cùng người khác tới vây công ta một nhân vật mới vào thánh địa? Truyền đi chỉ sợ người sẽ bị người khác chế nhạo.

Sau khi Tần Phàm đứng lại, nhìn về phía Hướng Vũ muốn công kích tới lần nữa kia, trong miệng cười nói.

- Hừ, người cũng không cần dùng phép khích tướng, ở chỗ này thân là sư huynh, ta dạy người một quy tắc của Chân Vũ thánh địa, không nên đơn giản buông tha cho ưu thế của mình! Tuy ta có thể thắng người, nhưng có phương pháp càng nhẹ nhõm, ta có sao không làm? Về phần truyền đi, ta nghĩ sẽ không có cơ hội này.

420. Chương 429: Chim Sẻ Núp Đằng Sau? (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 429: Chim sẻ núp đằng sau? (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vào lúc này Hướng Vũ kia cười lạnh nói, trông thấy Tần Phàm vậy mà ở trong bốn người vây công, còn một bộ bình yên vô sự, kỳ thật trong lòng của hắn đã nhắc lên sóng to gió lớn! Cho dù thay đổi là hắn, ở dưới bốn người thực lực đồng dạng công kích, cũng sẽ bị trọng thương!

Cho nên hắn nào dám cùng Tần Phàm đơn đả độc đấu, hắn hận không thể lập tức diệt sát cái tai họa ngầm này a!

- Hướng huynh, không cần nhiều nói, nhanh động thủ!

Nam tử âm nhu kia ở vừa rồi cùng Tần Phàm đối oanh, cũng cảm thấy đối phương cường hoành, đồng dạng là không dám khinh thị, vào lúc này mở miệng nói.

- Chỉ có thể dùng nó.

Tần Phàm thấy đối phương hoàn toàn không bị kích tướng của mình, trên mặt ngưng trọng, sau đó ở trong trũ vật giới chỉ lấy ra một khóa Tăng Khí Đan, một ngậm nuốt vào.

Tăng Khí Đan này dùng tài liệu trân quý, tài liệu lại càng ngày càng lộ ra khó thu thập, cho nên hôm nay hắn cũng chỉ còn lại hai khóa mà thôi, ăn hết một khóa này chỉ còn lại một khóa.

Theo đan được hòa tan, được lực phát huy, một cỗ khí lực mãnh liệt từ trong cơ thể khuếch tán, tuy hắn quen thừa nhận đau đớn, nhưng loại đau đớn trình độ này vẫn để cho trên mặt hắn không khỏi co rúm.

Bất quá, ăn vào một khóa có thể tạm thời giúp hắn tăng lên ba cấp tiểu cảnh giới, để cho hắn đạt tới cảnh giới lực cấp Linh Vũ sư, điểm ấy thống khổ vẫn là đáng giá chịu được. Nhờ Tam cấp tiểu cảnh giới này, chênh lệch của hắn cùng mọi người sẽ gần hơn, thậm chí vượt qua!

Còn bốn người đối phương trông thấy Tần Phàm ăn vào đan được, đều tăng thêm một tí kiêng kị, đồng thời cũng nhiều một tia tham lam!

Đan được!

Mấy người bọn họ đã tiến nhập Chân Vũ thánh địa gần mười năm rồi! Đan được trên người đã sớm tiêu hao sạch sẽ! Mà Luyện được sư họ Hưởng kia cũng chỉ là linh hoàn cấp mà thôi! Còn không cách nào luyện chế ra đan được!

Được hiệu Đan được rất cao, thấy hiệu quả nhanh hơn, đặc biệt là sử dụng trong chiến đấu, cái hiệu quả thực tế kia thậm chí nếu so với linh hoàn cấp còn cao hơn gấp 10 lần trở lên!

Cho nên bọn hắn thấy Tần Phàm có thể xuất ra đan được, đều có một ít thêm thuồng.

Mà Tần Phàm bởi vì lực lượng trong cơ thể bạo tăng, vào lúc này tin tưởng cũng tràn đầy, lạnh nhạt nhìn về phía bốn người kia, khóe miệng giương lên, lập tức thân hình cao cao nhảy lên.

- Bá Vương đao!

Bá Đao đao khí ở trong rừng tàn sát bừa bãi, khuếch tán mà ra, cây cối bốn phía nhao nhao sụp đổ, cành khô bùn đất vấy ra khắp nơi, thậm chí bị quấy trở thành nát bấy! Mà ý chí Bá Đao của Tần Phàm cũng quán thấu ở phía trên một đao kia, toàn lực oanh ra!

Đao ý Bá Đao cuồng bạo lao về phía bốn người kia, đao chưa đến, đao ý tới trước!

Bốn người này đều lập tức bị đao ý Bá Đao kia trấn trụ!

Tuy thời gian chỉ có một giây không đến!

- Chết!

Là trong nháy mắt này, trường đao trong tay Tần Phàm vung vẩy, ở dưới đao thế dẫn dắt, khí lực khủng bố từ trên trời giáng xuống, hung hăng trảm đến trên người Hưởng Vũ ở phía trước nhất kia.

Trên đao của hắn ẩn chứa khí lực trực tiếp làm tê liệt không khí, âm thanh xé gió bén nhọn cùng với thanh âm âm bạo trầm thấp, hội tụ cùng một chỗ, như cùng ở trong lòng người nổ vang, chấn tỉnh Hưởng Vũ kia lại.

Mà ở một sát na Hưởng Vũ hồi phục thanh tỉnh lại kia, Hỏa Vân đao của Tần Phàm mang theo Nguyên vô chi khí vô cùng hùng hồn, đã hung hăng bổ tới đầu của hắn.

Quay mắt về phía công kích tấn mãnh giống như lời đình kia của Tần Phàm, Hưởng Vũ ở dưới vội vàng, chỉ kịp cấp tốc vận chuyển Nguyên vô chi khí trong cơ thể, cuối cùng phát ra ánh sáng rực rỡ, một bộ áo giáp Nguyên vô chi khí như là Thanh Đằng, lập tức xuất hiện ở trên thân thể hắn, đầu của hắn ngạnh sanh giương về phía sau, miễn cưỡng tránh được một kích trí mạng này.

Hỏa Vân đao của Tần Phàm cũng đã thu thế không kịp, chỉ có thể lau qua mặt Hưởng Vũ, cuối cùng hung hăng trảm lên ngực của hắn, Nguyên vô chi khí như núi lửa phun ra, phóng xuất ra lực lượng cực kỳ cường hoành mà bá đạo!

Ngọn lửa nóng bỏng, đao khí Bá Đao như giang hà vỡ đê tràn vào phía trên áo giáp Thanh Đằng!

Nhất thời, hai cỗ năng lượng hồng lực giao nhau rung động, từ địa phương lưỡi đao cùng Đẳng Giáp tiếp xúc khuếch tán đi ra, sau đó liền trông thấy bên trên Đẳng Giáp chắc chắn kia bắt đầu xuất hiện khe hở, như là mạng nhện rậm rạp chẳng chịt khai mở, cuối cùng hóa thành mảnh vỡ nổ tung đi.

Cuối cùng phòng ngự bị lưỡi đao phá vỡ, dư kinh của Bá Vương đao liền trực tiếp rơi vào trên người Hưởng Vũ, ở dưới khí lực cường hoành ăn mòn, khuôn mặt của Hưởng Vũ bỗng nhiên biến thành màu đỏ tím, một lát sau rốt cục nhịn không được kinh khí khuếch tán, thân thể của hắn bay ngược về sau, một ngụm máu tươi đỏ thẫm từ trong miệng cuồn cuộn bắn ra, thiếu chút nữa phun lên người Tần Phàm.

Sau đó Hưởng Vũ nặng nề ngã trên mặt đất, sinh tử không biết.

- Hưởng thiếu!

Những người khác không khỏi sắc mặt đại biến, không thể tưởng được lực cấp Linh Vũ sư Hưởng Vũ lại bị nhân vật mới vừa vào thánh địa này một chiêu đánh bại!

- Uống! Cổn Thạch Quyền!

Mà lúc này Thanh y Đại Hán trong đối phương một mực không sao cả kia phát ra một âm thanh, nhìn thấy Hưởng Vũ bay ngược ra sau cũng giận dữ lên, trên nắm đấm chứa đầy kinh khí cực đại nện tới Tần Phàm.

Cảm giác kinh khí cường hoành trước mặt mà đến, Tần Phàm cũng không khỏi thận trọng một chút, không thể tưởng được Đại Hán vô thanh vô tức này lại có thể phát ra lực lượng không thua kém gì Hưởng Vũ, mà vừa rồi hắn toàn lực công kích, hiện tại cổ kinh khí tiếp theo còn không có nhanh như vậy nâng lên.

Bành!

Nắm đấm hai người giao kích, kết quả là Tần Phàm bị buộc lui lại mấy bước. Mà đại hán kia vẫn theo đuổi không bỏ, lần nữa oanh kích tới, nhưng Tần Phàm đã thoảng trờ hoãn chân khí đến, lần nữa oanh ra một quyền!

- Tam Trọng Man Ngưu Trùng!

Khí lực cường hoành đụng nhau, lúc này đây, thời điểm đệ tam trọng trâu điên kinh bộc phát, trực tiếp đánh bay đại hán kia.

Nhưng mà, ngay thời điểm Tần Phàm muốn nhân cơ hội này đối phó hai người khác, hắn lại đột nhiên cảm thấy một cỗ dự cảm bất hảo! Từ phía sau hắn cách đó không xa truyền đến!

Chim sẻ núp đằng sau!

Lúc này Tần Phàm không khỏi cả kinh!

Vừa rồi bởi vì hắn chiến đấu, lực chú ý đặt ở trên người bọn người Hưởng Vũ, vậy mà không có lưu ý đến sau lưng có người đến gần! Cho đến đối phương đi tới phía sau hắn chưa đủ 20m hắn mới phát hiện!

Mà thời điểm hắn vừa mới đánh lui Thanh y Đại Hán, người đến đã tiến nhập trong phạm vi nguy hiểm 10m.

Điểm khoảng cách ấy, cơ hồ là lập tức tức sẽ đến!

Oanh!

Tần Phàm vội vàng quay người, oanh ra một quyền, cùng nắm đấm của đối phương đụng lại với nhau, phát ra va chạm kịch liệt, ở bất ngờ không đề phòng, hắn bị đánh bay hơn mười thước, tổng hợp với dư kinh mà Thanh y Đại Hán kia lưu lại, hắn rốt cục nhịn không được trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

421. Chương 430: Tần Tinh Hà. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 430: Tần Tinh Hà. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bảnh!

Thân hình Tần Phàm ngã trên mặt đất, nhưng dù sao thể phách của hắn cũng mạnh hơn thường nhân, vào lúc này còn có thể ở trên không xoay người một cái, cuối cùng nửa quỳ trên mặt đất, không đến mức ngã quá mức khó coi.

Sau đó hắn ổn định thân thể, lạnh nhạt nâng đầu lên, một gã nam tử áo trắng tự tin lạnh nhạt xuất hiện ở trước mắt.

- Người là ai?

Tần Phàm lạnh giọng hỏi, nhưng lại phát hiện người trước mắt này ngoại hình cùng cách ăn mặc, rõ ràng là người Đại Càn quốc, hơn nữa tướng mạo còn mơ hồ có chút quen thuộc.

- Tần Phàm, chúng ta lại gặp mặt.

Nam tử áo trắng kia vẫn không trả lời, ở phía xa trong rừng, vài bóng người đi ra, trong đó một người là Càn Kinh Tần gia Tần Hạo Dương!

- Cái này là người Càn Kinh Tần gia mười năm trước tiến vào Chân Vũ thánh địa kia?

Tần Phàm thấy Tần Hạo Dương, liền nhớ tới Thái Hiên từng đề cập qua với hắn, Càn Kinh Tần gia ở mười năm trước đã từng có một thiên tài tiến nhập Chân Vũ thánh địa.

Nam tử áo trắng trước mắt này có lẽ là người Thái Hiên chỉ kia, cho nên hắn mới cảm thấy hắn có chút quen mặt. Mà mấy người khác, hẳn là giúp đỡ của Càn Kinh Tần gia này.

Chỉ là Tần Phàm thật không ngờ sau khi Tần Hạo Dương này đi vào, nhanh như vậy liền liên lạc được người này rồi, còn nhanh như vậy tìm tới mình!

Tình thế hôm nay, trước là có bọn người Hướng Vũ, sau có những người Càn Kinh Tần gia này, Tần Phàm cũng không khỏi nhướng mày, trong lòng hơi trầm trọng, trở nên càng thêm khó giải quyết .

- Ha ha, Tần Phàm, ngươi chắc chắn sẽ không nghĩ đến ta ở lúc tiến vào, đã bắt tri bắt giác ở trên người của ngươi hạ Xích Mộc phần, ngươi là đi không được.

Lúc này Tần Hạo Dương kia lạnh lùng nhìn Tần Phàm, trong miệng trêu tức nói.

- Xích Mộc phần?

Lúc này Tần Phàm mới hiểu rõ ra, trách không được Tần Hạo Dương này lại nhanh như vậy mang theo những người này đuổi tới mình, nguyên lai là trên người hắn bị Tần Hạo Dương này dùng truy tung Xích Mộc phần!

Xích Mộc phần này vốn vô sắc vô vị, nhưng mà nếu như ở trên mũi bôi nhựa cây của Xích Mộc điệp, lại có thể ngửi thấy được mùi đặc thù của Xích Mộc phần kia phát ra, do đó có thể truy tung đến trên người có chứa Xích Mộc phần.

- Hừ, xem ra ngươi vì giết ta, thật đúng là hao hết khổ tâm! Người không được quên, Thánh chủ phát xuống thần chỉ, để cho ta và Càn Kinh Tần gia người định ra năm năm ước hẹn, trong vòng năm năm này không xâm phạm lẫn nhau, hiện tại ngươi dẫn người trước trái với điều ước, chẳng lẽ không sợ Thánh chủ trách phạt sao?

Tần Phàm nhìn về phía Tần Hạo Dương kia, cười lạnh nói.

- Người là Tần Phàm a? Hạo Dương đã đem sự tình nói cho ta biết, người đối với Càn Kinh Tần gia ta quả nhiên là to gan lớn mật! Bất quá ở chỗ này, là không gian đặc biệt, Thánh chủ sẽ không chú ý đến nơi đây, người muốn tiếp tục dùng thần chỉ để bảo vệ tánh mạng, xem như dùng lộn rồi.

- Người dám hủy môn đình của Càn Kinh Tần gia ta, Tần Tinh Hà ta tuyệt đối sẽ không cho người ở trong Chân Vũ thánh địa có ngày tốt lành qua.

Lúc này nam tử áo trắng kia cũng mở miệng lạnh lùng nói, nhìn ra được hấn đối với Tần Phàm làm ra những chuyện kia cho Càn Kinh Tần gia là thập phần phần nộ.

- Ha ha, ta ở trong Chân Vũ thánh địa có ngày tốt lành qua hay không, không phải Tần Tinh Hà người, Tần Hạo Dương có thể định đoạt.

Tần Phàm chỉ là bình tĩnh cười nói, sau đó hấn chuyển hướng ba nam tử đồng dạng là người Đại Càn quốc kia mở miệng nói:

- Ba người các người thì sao? Chúng ta cùng là người Đại Càn quốc, chẳng lẽ các người cũng muốn ra tay đối với ta sao?

- Tần Tinh Hà, người nọ là người Đại Càn quốc chúng ta, hôm nay Càn Minh chúng ta ở Chân Vũ thánh địa thực lực vốn rất yếu, rất cần tân huyết bổ sung, nếu như chúng ta ra tay đối với nhân vật mới của bản quốc, trở lại trong liên minh sẽ không tốt bàn giao.

Lúc này nam tử cao gầy đối diện kia nghĩ một lát mới mở miệng nói.

- Vương Thư, người này cùng Càn Kinh Tần gia ta có đại thù, hôm nay ta là vô luận như thế nào cũng sẽ không để hấn đi ra, nếu như các người không muốn ra tay, có thể đứng ở một bên.

Tần Tinh Hà kia nghe vậy nhượng mảy nói ra, bất quá hấn cũng tự mình thực lực cao cường, cũng không sợ thái độ như Tần Phàm mới vừa tiến vào Chân Vũ thánh địa này.

- Nếu đây là thù hận của các người, vậy mấy người chúng ta sẽ không để ý tới.

Vương Thư kia liếc nhìn Tần Phàm, sau đó mở miệng nói, sau đó cùng hai người khác đều thối lui đến một bên.

Nhìn ba người kia thối lui, lúc này Tần Phàm mới hơi chút buông lỏng một ít, chỉ là đối phó Tần Tinh Hà cùng Tần Hạo Dương sẽ lộ ra dễ dàng hơn rất nhiều.

Nhưng mà vào lúc này, hấn lại biến sắc, vì chứng kiến Luyện được sư linh hoàn cấp Hướng Vũ kia vẫn không chết! Hấn được hai đồng bạn nâng đứng lên, tuy sắc mặt tái nhợt, nhưng thoát nhìn lại không có dấu hiệu phải chết.

Sau khi hấn đứng lên lập tức liền nuốt vào một khẩu dược hoàn, sau đó oán độc mà nhìn về phía Tần Phàm.

- Linh Vũ sư tu luyện ở trong Chân Vũ thánh địa quả nhiên lợi hại hơn rất nhiều, Hướng Vũ này không chỉ có ở thời điểm chiến đấu, có thể trong thời gian ngắn như vậy triệu hồi ra Đằng Giáp màu xanh lá cứng rắn phòng ngự, hơn nữa thể phách cũng coi như không tệ, bị thụ một kích Bá Vương đao toàn lực của ta lại vẫn có thể nhanh khôi phục lại như vậy.

Trong nội tâm Tần Phàm cũng âm thầm kinh ngạc.

- Người Đại Càn quốc, tiểu tử này cùng ta và người đều có thù, không bằng chúng ta cùng một chỗ liên thủ, như thế nào.

Sau đó Hướng Vũ kia nhìn về phía Tần Tinh Hà, mở miệng nói.

- Tốt, chúng ta cùng một chỗ đối phó hấn.

Tần Tinh Hà nhẹ gật đầu, trải qua vừa rồi cùng Tần Phàm giao kích một quyền, hấn cũng biết thực lực Tần Phàm cũng không đơn giản, mặc dù mình có thể đủ thắng được hấn, nhưng lại cần tốn hao không ít thời gian.

Tần Tinh Hà, Tần Hạo Dương, tăng thêm bốn người Hướng Vũ, tổng cộng sáu người, trong đó yếu nhất không thể nghi ngờ là Tần Hạo Dương rồi, mặt khác từng cái cảnh giới đều ở trên Tần Phàm!

Ngoại trừ Hướng Vũ bị thương, mấy người khác đều có thể nói là chiến lực không tổn hại.

Trông thấy song phương thật sự đã đạt thành liên thủ, Tần Phàm cũng không khỏi ngưng trọng lên, tuy đã có ba người thối lui ra khỏi vây công, nhưng vừa rồi hắn cùng Tần Tinh Hà giao phong mà xem, thiên tài của Càn Kinh Tần gia này hoàn toàn chính xác là không đơn giản, thực lực thậm chí tới thất cấp Linh Vũ sư, so với Hướng Vũ kia còn mạnh hơn một ít!

Tần Phàm biết rõ một trận kế tiếp, nếu quả thật muốn đánh nhau, hắn hoàn toàn là ở vào hoàn cảnh xấu.

- Động thủ!

Tần Tinh Hà kia cùng Hướng Vũ vào lúc này cơ hồ đồng thời hô lên, sau đó ngoại trừ ba người Đại Càn quốc thối lui ra khỏi kia, những người khác kể cả Tần Hạo Dương ở bên trong, toàn bộ đều phát tiến công tới Tần Phàm.

422. Chương 431: Tần Tinh Hà. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 431: Tần Tinh Hà. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đối mặt kinh khí bốn phương tám hướng mà đến, vào lúc này Tần Phàm lại càng thêm tỉnh táo, đây chính là hiệu quả mà bình thường hắn rèn luyện tâm bình tĩnh, càng lâm nguy càng không sợ, mới có thể phát huy ra chiến lực mạnh nhất.

Hắn biết rõ ưu thế của mình!

Công kích cường! Phòng ngự cường! Tốc độ cũng không chậm!

Nếu như những người này tùy tiện một cái trong đó đến đối phó hắn, hắn tự tin ở vào thế bất bại! Nhưng hôm nay đối phương lại thoát cái đến sáu người! Thậm chí hắn cảm giác được Tần Hạo Dương kia vào lúc này cũng đã có được thực lực Linh Vũ sư!

Hắn là Võ Thánh kia của Càn Kinh Tần gia bất kể một cái giá lớn, cường ép tăng thực lực của hắn lên!

Loại phương pháp này tuy sẽ không tạo thành di chứng quá lớn đối với Tần Hạo Dương, nhưng vị Võ Thánh kia của Càn Kinh Tần gia có lẽ sẽ vì chuyện này mà bỏ ra cái giá không nhỏ!

- Huyền Trọng vực!

Vào lúc này, Tần Phàm chỉ có thể dựa vào tốc độ để kéo ra khoảng cách với mọi người, sau đó đánh bại từng cái bọn chúng rồi!

Hôm nay sau khi hắn phục dụng Tăng Khí Đan, có được thực lực lục cấp Linh Vũ sư, Huyền Trọng vực này có thể thoát cái nâng lên 150 lần, dù cho là chính bản thân hắn cũng khó có thể hoạt động tự nhiên!

Những người khác bất thành linh bị Trọng Lực Vực bao phủ, quả nhiên đều thay đổi sắc mặt, trong khoảng thời gian ngắn hành động trì hoãn không ít, bất quá Tần Phàm trường kỳ tu luyện ở trong đó, tự nhiên ưu thế so với những người khác rõ ràng hơn rất nhiều!

Sau khi Huyền Trọng vực bao phủ toàn trường, bàn chân hắn lập tức đạp mạnh dưới mặt đất, phi tốc phóng về phía Tần Hạo Dương!

Tần Hạo Dương là thực lực yếu nhất trong mấy người này, nhưng lại là người biết rõ nhiều của át chủ bài mình nhất! Có hắn ở chỗ này, Tần Phàm sẽ có vẻ bó tay trói chân! Cho nên Tần Phàm vừa thi triển Huyền Trọng vực, lập tức liền thẳng hướng hắn rồi.

- Đây là vũ kỹ đặc thù của Tần Phàm, có thể cải biến Trọng Lực chung quanh, mọi người chỉ cần dùng Nguyên võ chi khí vận chuyển toàn thân, chặt đứt liên hệ với địa mạch, có thể hóa giải được!

Nhưng ở trước khi Tần Phàm còn không có tới, Tần Hạo Dương đã hô to lên tiếng, đối với thủ đoạn này của Tần Phàm, Càn Kinh Tần gia sớm có nghiên cứu.

- Hừ, Tần Phàm, người trước qua cửa ải này của ta đã!

Tần Tinh Hà thấy Tần Phàm công hướng Tần Hạo Dương, án lấy phương pháp mà Tần Hạo Dương nói, Nguyên võ chi khí vận chuyển toàn thân, quả nhiên thân thể cảm giác tốt lên rất nhiều, liền chắn ở trước mặt Tần Hạo Dương.

- Đại Bạo Viêm Quyền!

Tần Tinh Hà tu luyện rõ ràng cũng là hỏa hệ vũ kỹ, một tiếng quát khê, nắm đấm hỏa hồng sắc như thiên thạch ở trên bầu trời rơi xuống, khí tức dữ dội đột nhiên bộc phát, hung hăng oanh về phía Tần Phàm.

- Tam Trọng Man Ngưu Kinh!

Lúc này Tần Phàm cũng nghênh tiếp một quyền, tuy lần này không có đánh trúng Tần Hạo Dương, nhưng lúc này hắn đã hoàn toàn chuẩn bị xong, chính diện chống lại Tần Tinh Hà, hắn cũng không sợ!

Oanh!

Hai nắm đấm hỏa hồng sắc trong không khí đụng nhau, năng lượng vô cùng nóng rực kia lan tràn đi ra, bốn phía đột nhiên ấm lên, thậm chí để cho chút ít cành khô lá úa dưới chân kia, đều tự động thiêu đốt lên.

Ngay sau đó, trên cánh tay phải của Tần Phàm hiện ra lân giáp màu xanh dữ tợn, vào lúc này, hắn rốt cục lộ ra trạng thái mạnh nhất của cánh tay Kỳ Lân, cơ hồ một kích toàn lực cùng Tần Tinh Hà đụng nhau!

Bành!

Vừa rồi ở bên trong hai người giao đụng, là Tần Phàm không địch lại phun huyết bay ngược, còn lần này, nhân vật thay đổi rồi! Phun huyết bay ngược là Tần Tinh Hà!

Tần Tinh Hà phun huyết bay ngược ra sau, sắc mặt đại biến! Cảm thấy khiếp sợ không thể tưởng tượng nổi!

Chính mình mười năm khổ tu, lại không bằng Tần Phàm mới vừa đặt chân vào Chân Vũ thánh địa!

Thời điểm nghe Tần Hạo Dương nói Tần Phàm này lợi hại, hắn còn cho là đường đệ này của mình khuyếch đại, hiện tại xem ra, Càn Kinh Tần gia mình thật là chọc một tuyệt thế yêu nghiệt rồi!

- Tần Phàm này vậy mà cường đến trình độ này!

Lúc này Tần Hạo Dương cũng là trong nội tâm khiếp sợ, hắn vốn cho là mình tăng lên tới Linh Vũ sư sẽ kéo gần lại khoảng cách cùng Tần Phàm, nhưng hôm nay xem ra, y nguyên còn có chênh lệch rất lớn a!

Tuy sau khi hắn tỉnh lại cũng đã được nghe nói gia gia Tần Húc của mình bị đánh trọng thương hôn mê, nhưng tất cả mọi người cho rằng việc này có thể là Thánh chủ âm thầm can thiệp mà thôi, thực lực của Tần Phàm làm sao có thể vượt qua Võ Tôn?

Nhưng hôm nay, trong nội tâm Tần Hạo Dương ẩn ẩn cảm thấy thực lực của Tần Phàm có lẽ thật sự có thể liều mạng cùng Võ Tôn rồi!

Khủng bố đã đến trình độ này!

Mà vừa rồi Tần Phàm cùng Tần Tinh Hà giao đụng, vẫn là bị phản lực chấn có chút khó chịu, hần phát hiện những Linh Vũ sư trải qua tu luyện trong Chân Vũ thánh địa này, Nguyên võ chi khí trong cơ thể đều lộ ra vô cùng ngưng thực, uy lực cường hãn hơn rất nhiều! Nếu như không phải vừa rồi hần ở thời điểm máu chốt hiện ra trạng thái nguyên thủy của cánh tay Kỳ Lân, lúc này đây phún huyết bay ngược khả năng chính là hần!

Trông thấy Tần Hạo Dương lấy ra ngọc phù bảo vệ tánh mạng kia, hai mắt Tần Phàm không khỏi ngưng tụ!

Nếu như Tần Hạo Dương này sử dụng ngọc phù bảo vệ tánh mạng, như vậy Tần Phàm không thể giết chết hần rồi! Cho nên Tần Phàm nhất định phải ngăn cản hần sử dụng ngọc phù bảo vệ tánh mạng!

- Khiên Dẫn Thuật!

Ở thời điểm này, Tần Phàm bỗng nhiên duỗi tay về phía trước, hấp lực cường đại hình thành trong tay! Hần đem hấp lực trong tay mình hướng về trong tay Tần Hạo Dương kia!

Vèo!

Một thanh âm bén nhọn vang lên, ngọc phù màu trắng trong tay Tần Hạo Dương lập tức bị Tần Phàm hấp tới!

Vốn cảnh giới Tiên Thiên đã có thể có được năng lực ngự vật, tuy muốn cách không khống chế vật thể khác rất khó khăn, nhưng Khiên Dẫn Thuật này của Tần Phàm chính là Cổ Mặc truyền thụ lại, ở cảnh giới Võ sư có thể sử dụng thần thông đặc thù, nhưng cùng dùng khí ngự vật bình thường có chút bất đồng!

Lúc trước thời điểm Tần Phàm ngâm nước thuốc cường thân, Cổ Mặc thậm chí có thể đem cả người Tần Phàm lôi ra khỏi thùng gỗ!

Có thể nghĩ Khiên Dẫn Thuật này có thể sinh ra lực hấp dẫn lớn bao nhiêu! Hơn nữa hôm nay Tần Phàm đã là Linh Vũ sư, thi triển đi ra càng là lợi hại!

Mà độ khó khi thi triển Khiên Dẫn Thuật này ở chỗ nắm chắc phạm vi khống chế, Tần Phàm phải khống chế hấp lực ở trong phạm vi nhỏ trên ngọc phù, kia là thập phần khó khăn, bất quá Tần Phàm thân là Luyện Đan Sư, bởi vì thời điểm luyện chế đan dược, thường thường phải tập trung hỏa lực đến một điểm, năng lực khống chế của hần vốn là mạnh hơn người bình thường rất nhiều!

Cho nên hần nắm giữ Khiên Dẫn Thuật thậm chí còn tốt hơn cả Cổ Mặc!

Tuy rất ít sử dụng, nhưng thời điểm máu chốt này, thoáng cái phát ra tác dụng rồi!

Tần Hạo Dương thấy ngọc phù bảo vệ tánh mạng trong tay mình đột nhiên bị Tần Phàm hút đi, không khỏi sợ hãi lần nữa.

423. Chương 432: Nhiều Lần Khó Khăn Trắc Trở. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 432: Nhiều lần khó khăn trắc trở. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tần Hạo Dương, lần trước cho người chạy thoát, lúc này đây ta nhìn Võ Thánh của Càn Kinh Tần gia còn cứu người như thế nào!

Lúc này Tần Phàm ở sau lưng hần lạnh giọng quát.

Thanh âm này càng làm cho Tần Hạo Dương không dám chống cự. Vừa mới nhìn thấy đường huynh Tần Tinh Hà của mình bị một quyền phun huyết bay ngược ra sau, tâm bình tĩnh của hắn đã sớm đánh vỡ, thậm chí nhin không được quay người đào tẩu rồi!

- Tần Phàm, đường đệ của ta chính là tân nhân mới vừa vào Chân Vũ thánh địa, người dám giết hắn tất nhiên sẽ bị Thần Điện thánh địa trừng phạt!

Lúc này Tần Tinh Hà cũng rất nhanh bò lên, trông thấy Tần Phàm muốn đuổi theo giết Tần Hạo Dương, lớn tiếng cảnh cáo nói.

- Ha ha, chê cười! Sao thời điểm các ngươi muốn giết ta không nói Thần Điện thánh địa sẽ trừng phạt?

Tần Phàm cười lạnh nói, tốc độ không giảm chút nào, cho dù đến lúc đó Thần Điện thật sự hỏi tội hắn, nhiều lắm là nói mình là tân nhân, cái gì cũng không biết là được.

Bên kia, cũng đúng lúc này, mấy người khác rốt cục thoát khỏi Huyền Trọng vực ảnh hưởng, đều cứng rắn lao đến, nhưng bọn hắn đều cách Tần Phàm một đoạn rất xa, khoảng cách kia so với Tần Phàm cách Tần Hạo Dương thì chênh lệch rất nhiều!

- Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh, đường đệ ta hắn cũng là tân huyết của Càn Minh chúng ta, chẳng lẽ các ngươi muốn nhìn hắn bị giết chết sao?

Lập tức Tần Hạo Dương sẽ bị đuổi theo, vào lúc này Tần Tinh Hà không thể không hướng ba thành viên Càn Minh ở một bên xem cuộc vui kia mở miệng kêu lên, lúc này Tần Hạo Dương cách bọn họ là gần nhất rồi!

Ba người Vương Thư đưa mắt nhìn nhau, tựa hồ có chút do dự. Kỳ thật ở bọn hắn xem ra, tiềm lực của Tần Phàm rõ ràng cho thấy cao hơn Tần Hạo Dương rất nhiều, thậm chí so với Tần Tinh Hà cũng cao hơn, cho nên bọn hắn căn bản không muốn đắc tội Tần Phàm!

Nhưng bọn hắn cũng coi như cùng Tần Tinh Hà này có quan hệ, mà Tần Tinh Hà này ở trong Càn Minh địa vị cũng không tệ lắm, nếu như lúc này không giúp hắn, có lẽ sau khi bọn hắn trở về sẽ phải chịu xa lánh.

Mà Tần Hạo Dương nghe thấy thanh âm của Tần Tinh Hà, tựa hồ là bắt được cây cỏ cứu mạng, vội vàng trốn tới bên ba người Vương Thư kia.

- Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh, lần này người giúp ta, trở về ta liền đem Linh Huyết nồng độ linh khí một ngàn hai trăm lần kia cùng các ngươi cộng hưởng!

Thấy bọn người Vương Thư vẫn còn do dự, lúc này Tần Hạo Dương cắn răng nói ra.

- Linh Huyết nồng độ linh khí một ngàn hai trăm lần?

Sắc mặt Tần Phàm không khỏi trầm xuống, hắn cũng biết tầm quan trọng của Linh Huyết này ở trong Chân Vũ thánh địa, cho dù thay đổi hắn nói không chừng cũng ý động, cho nên tốc độ của hắn không khỏi trì hoãn đi một tí, không dám lướt qua mấy người kia đuổi theo giết Tần Hạo Dương.

- Tần Phàm, Tần Hạo Dương này là tân nhân của Càn Minh chúng ta, người không thể giết hắn.

Quả nhiên ba người kia sau khi nhìn nhau, liền chần ở trước mặt Tần Hạo Dương, mở miệng nhìn Tần Phàm nói ra.

Lúc này Tần Tinh Hà mới thở ra một hơi, tuy tiềm lực của Tần Hạo Dương không bằng Tần Phàm, nhưng hôm nay là thiên phú tốt nhất của Càn Kinh Tân gia, thậm chí đã tuyển định là tộc trưởng tiếp theo của Càn Kinh Tân gia rồi! Hắn từ nhỏ được quan niệm gia tộc dạy bảo, nếu như hắn chết trước mặt mình, hắn về đến gia tộc sẽ rất khó bàn giao.

Đồng thời, hắn ở trong Chân Vũ thánh địa đã mười năm, thật không dễ dàng bỏ ra một cái giá lớn tìm về Linh Huyết nồng độ linh khí một ngàn hai trăm lần, cứ như vậy chia xẻ đi ra ngoài, kỳ thật Tần Tinh Hà cũng thập phần không cam lòng!

Nhiều hơn ba người, tốc độ tu luyện của hắn có khả năng sẽ chậm đi một tí! Hôm nay đối với Tần Phàm càng là hận thấu xương, ánh mắt vô cùng oán độc nhìn Tần Phàm.

- Ba người các người quyết định muốn nhúng tay vào mâu thuẫn của ta cùng Càn Kinh Tần gia này?

Sắc mặt Tần Phàm lạnh lùng nhìn ba người Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh hỏi.

- Thực xin lỗi, chúng ta phải làm như vậy.

Mấy người kia bị ánh mắt của Tần Phàm nhìn xem, không khỏi lần nữa có chút do dự, nhưng nghĩ đến Linh Huyết một ngàn hai trăm lần kia, bọn hắn vẫn kiên trì quyết định. Linh Huyết một ngàn hai trăm lần, tu luyện ở trong đó, bọn hắn thậm chí có thể trong vòng một năm thăng lên hai cấp!

Tại Chân Vũ thánh địa, Linh Huyết nồng độ linh khí 500 lần trở xuống không ít, nhưng mà Linh Huyết nồng độ linh khí nghìn lần trở lên lại thập phần hiếm thấy! Tăng thêm dùng thể lực của Đại Càn quốc trong Chân Vũ thánh địa, muốn đạt được Linh Huyết như vậy thật sự là quá mức gian nan!

Tuy tiềm lực của Tần Phàm cực lớn, nhưng cùng bọn họ không quan hệ nhiều lắm, nhưng Linh Huyết nồng độ linh khí độ một ngàn hai trăm lần này, lại cùng Võ đạo chí lộ của bọn họ rất có lợi ích!

Cho nên, cơ hội khó được này bọn họ là như thế nào cũng không muốn buông tha.

- Vậy đều đi chết đi!

Lúc này Tần Phàm bị nhiều người vây công như vậy, cũng không khỏi có chút tức giận, Hỏa Vân đao trong tay vung lên, hướng về ba người kia cùng Tần Hạo Dương chém tới một đao!

Liệt Diễm Bá Đạo cháy rực trong không khí, đao khí phô thiên cái địa trực tiếp áp về ba người Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh kia.

Oanh!

Ba người Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh cũng không dám lãnh đạm, bọn hắn là được chứng kiến Tần Phàm lợi hại, vào lúc này vội vàng liên thủ khởi động một Nguyên Võ tráo, kết hợp lực lượng của ba người ngăn cản một đao cuồng hoành này xuống.

Một đao kia rơi vào phía trên lồng khí do Nguyên Võ chi khí hình thành, chỉ nổi lên một ít rung động, cũng không có tạo thành bao nhiêu tổn thương đối với mấy người kia.

Bất quá Tần Phàm cũng không có nghĩ qua, thật có thể một đao giết chết bọn chúng, mà vốn thể cực đối với hắn rất bất lợi, nhiều hơn mấy người kia giúp đỡ, hắn biết rõ cơ hồ đã không có phần thắng gì rồi!

Nếu để cho những người này đều chạy tới, thậm chí hắn muốn chạy cũng thập phần gian nan! Tuy Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ đều bị hắn đánh lui, nhưng bọn họ đều là dưới tình huống không coi trọng Tần Phàm, chưa chắc là đã dùng hết toàn lực!

Cho nên hắn chỉ muốn nhân cơ hội này thoát ly vòng vây mà thôi.

Mà lúc này, đám người Hướng Vũ của Đại Ly quốc ở đằng sau kia cũng rất nhanh đuổi theo, từng đạo kinh khí vô cùng cuồng hoành đánh tới Tần Phàm.

Tần Phàm không dám chần chờ, thừa dịp ba người Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh còn đang phòng ngự, lập tức xẹt qua bên người ba người bọn họ, phóng về bên trong sương trắng nồng hậu dày đặc kia, vào lúc này thoát ly chiến trường.

- Đừng cho hắn chạy!

Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ cũng phát hiện ý đồ của Tần Phàm, cơ hồ cùng lúc la lớn.

Hôm nay bọn hắn đã cùng Tần Phàm kết thù kết oán rồi, nếu một người như Tần Phàm phát triển, đối với bọn họ mà nói ngày sau nhất định là đại họa!

- Hừ, các người đuổi theo ta, chẳng lẽ ta không biết sử dụng ngọc phù bảo vệ tánh mạng sao? Đến lúc đó nhiều nhất là tổn thất một chút!

Tần Phàm thấy mấy người kia đuổi theo, hừ lạnh một tiếng nói ra.

424. Chương 433: Nhiều Lần Khó Khăn Trắc Trở. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 433: Nhiều lần khó khăn trắc trở. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tần Phàm, nếu như ngươi sử dụng ngọc phù bảo vệ tánh mạng, như vậy ngươi chỉ có thể có được Linh Huyết nồng độ linh khí 200 lần, người cùng Càn Kinh Tần gia ta chỉ có năm năm ước hẹn, lãng phí một năm thời gian ở trong Linh Huyết loại này, ta nhìn ngươi còn đánh cùng Càn Kinh Tần gia ta thế nào! Đến lúc đó người cùng Nam Phong Tần gia đều phải chết!

Lúc này Tần Hạo Dươn thấy mình đã trở nên an toàn, liền dần dần khôi phục tỉnh táo, bắt đầu nhiễu loạn cảm xúc của Tần Phàm nói ra.

- Tần Phàm, cho dù ngươi dùng nó cũng tốt! Về sau ngươi chỉ có thể ở trong Linh Huyết nồng độ linh khí 200 lần vượt qua một năm, một năm sau tới bảo hộ kỳ, ngươi đồng dạng vẫn là sẽ bị chúng ta giết chết! Ta ngược lại muốn nhìn ngươi ở trong Linh Huyết nồng độ linh khí 200 lần, có thể đề cao bao nhiêu!

Tần Tinh Hà cũng cười lạnh nói.

Ở trong Chân Vũ thánh địa, muốn tự mình tìm được Linh Huyết là cực kỳ gian nan, cho nên cho dù lại thiên tài vào đây, trừ khi là có người chiếu ứng, nếu không vào năm thứ nhất cũng chỉ có thể thành thành thật thật ở trong Linh Huyết mà Chân Vũ thánh địa an bài tu luyện.

Nồng độ linh khí 200 lần, ở bên ngoài mà nói là rất cao, nhưng mà ở trong Chân Vũ thánh địa lại thuộc về cấp bậc thập phần thấp!

Đã đến cấp bậc Linh Vũ sư này, thậm chí muốn đề thăng một cấp cũng là dị thường gian nan! Nếu không mấy người kia tiến vào Chân Vũ thánh địa lâu như vậy, cũng không chỉ là lực thất cấp Linh Vũ sư, cái kia cũng là bởi vì vừa mới tiến Chân Vũ thánh địa, căn bản không có cách nào đạt được Linh Huyết nồng độ linh khí cao!

Tần Phàm nghe Tần Tinh Hà nói, trong nội tâm lại âm trầm, thật sự là hắn không muốn ở thời điểm này sử dụng ngọc phù bảo vệ tánh mạng!

Dùng tốc độ cùng thực lực của hắn, dọc theo con đường này cơ bản không cần sợ hãi gặp được lực cản gì, hiện tại hắn chỉ là không có phân biệt được phương hướng mà thôi, chờ hắn phân biệt được phương hướng của Thần Điện thánh địa, hắn thậm chí tin tưởng có thể ở trong năm ngày tiến vào thánh địa! Như vậy hắn có thể lấy được Linh Huyết nồng độ linh khí nghìn lần trở lên!

Nếu như chỉ lấy được Linh Huyết nồng độ linh khí 200 lần, thật sự là hắn sẽ không cam lòng! Hắn cũng không thể lãng phí thời gian của mình như vậy!

Nhưng ở thời điểm này, Tần Phàm vẫn là đột nhiên ngừng lại, sau đó trong tay lấy ra một cái ngọc phù bảo vệ tánh mạng, quay người nhìn mọi người, trong miệng lạnh lùng nói:

- Ta không phải ngốc, giữa Linh Huyết cùng tánh mạng, ta tự nhiên là lựa chọn bảo vệ tánh mạng! Cho dù có Linh Huyết nồng độ linh khí nghìn lần thì như thế nào? Không có mệnh thì đi hưởng thụ như thế nào?

- Tới nữa, ta lập tức kích phát ngọc phù, sau đó ta sẽ hướng Thần Điện thánh địa bẩm báo, các người muốn giết ta!

Hai tay Tần Phàm dùng sức nắm linh phù, nhìn mấy người kia uy hiếp nói ra.

Thấy Tần Phàm vậy mà thật sự muốn kích phát ngọc phù, mọi người không khỏi dừng bước chân một chút.

Sau đó trong nháy mắt, lưng của Tần Phàm bỗng nhiên phun ra hai vầng sáng màu đỏ, dần dần thành hình.

- Ngăn cản hắn, hắn biết vũ kỹ phi hành!

Vào lúc này Tần Hạo Dương đầu tiên phản ứng qua, biết rõ Tần Phàm đâu phải thật sự muốn kích phát ngọc phù bảo vệ tánh mạng, chỉ là muốn kéo dài thời gian mà thôi!

Vừa nhìn thấy vầng sáng màu đỏ kia xuất hiện, hắn lập tức nhớ tới sự tình ban đầu ở Triều Thánh thí luyện chi địa, bị Tần Phàm cướp đi đệ nhất Triều Thánh, vội vàng hô lớn.

Những người khác chỉ nhìn thấy vầng sáng màu đỏ xuất hiện, nhưng lại không biết là vật gì, nghe Tần Hạo Dương nhắc tới, giờ mới hiểu được, vội vàng công tới Tần Phàm.

Bồng! Bồng! Bồng!

Nhưng vào lúc này, từng tường đất cứng rắn lấp kín chắn trước mặt Tần Phàm, sau đó hai chân hắn dùng sức đạp một cái trên mặt đất, cả người phóng lên trời.

- Đã như vậy, các vị một năm sau gặp lại! Đến lúc đó ta nhất định sẽ cho các người một kinh hãi!

Nhìn thấy phần lưng Tần Phàm đột nhiên xuất hiện một đôi Chu Tước chi dực, lúc này lộ ra kinh hoàng nhất đúng là hai người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ.

Nếu như Tần Phàm sử dụng ngọc phù bảo vệ tánh mạng, hai người bọn họ có lẽ còn không có sợ hãi như vậy! Nói như vậy, cho dù không thể giết chết Tần Phàm, nhưng Tần Phàm cũng chỉ có thể đạt được Linh Huyệt nồng độ linh khí 200 lần mà thôi.

Như vậy hắn tiến vào Chân Vũ thánh địa cũng đã thua ở khởi điểm!

Tuy thiên phú hắn lại cao, nhưng so sánh với Linh Huyệt cao cấp nồng độ linh khí hơn nghìn lần của Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ, tốc độ tu luyện nhất định là không cách nào theo kịp! Như vậy đợi Tần Phàm qua một năm bảo hộ kỳ, bọn hắn muốn giết Tần Phàm sẽ không còn khó khăn như vậy!

Nhưng hiện tại Tần Phàm bằng vào vũ kỹ phi hành rời đi, như vậy bọn hắn sẽ thừa nhận áp lực rất lớn! Nếu như thực lực Tần Phàm như vậy, một khi thuận lợi thoát khỏi bọn hắn đuổi giết, muốn đến Thần Điện thánh địa nhất định không cần quá lâu!

Thậm chí có khả năng đạt được Linh Huyệt cao cấp!

Dùng tiềm lực nghịch thiên kia của Tần Phàm, một khi đạt được Linh Huyệt cao cấp, như vậy một năm sau bọn hắn muốn giết Tần Phàm, vậy thì khó như lên trời rồi, thậm chí bị giết ngược!

Cho nên Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ vô luận như thế nào cũng không thể để cho Tần Phàm thuận lợi ly khai!

Ở thời điểm này, mỗi người đều toàn lực ra tay! Tần Phàm lợi dụng Địa nguyên ma chủng biến ảo ra mấy tường đất cứng rắn, chỉ trong nháy mắt liền bị phá hủy! Sau đó từng đạo kinh khí vô cùng cường hoành lao tới trên người Tần Phàm!

PHỐC!

Tần Phàm cũng thật không ngờ những người này toàn lực công kích vậy mà sẽ khựng bở như thế, hắn vừa mới bay lên độ cao hơn mười mét, vẫn có một bộ phận khí lực rơi vào trên người của hắn, Huyền Vũ chi khí hóa giải đi một tí, còn lại liền trực tiếp kích ở trên thể phách của hắn!

Nhiều Linh Vũ sư công kích cường hoành như vậy, tuy thể phách của Tần Phàm mạnh hơn thường nhân rất nhiều, vào lúc này cũng nhận không được phun ra một ngụm máu tươi.

Nhưng lúc này, Tần Phàm ở đâu còn dám dừng lại trì hoãn một hơi, chỉ có thể cắn chặt hàm răng, chịu đựng đau xót trên người tiếp tục bay đi, thậm chí máu tươi trên khoe miệng cũng chẳng quan tâm đi lau.

Mà vòng công kích thứ nhất vừa xuống, lúc Tần Phàm nhìn lại phía dưới thì không khỏi kinh hãi, vì hắn trông thấy một lực đằng thật dài từ trên mặt đất rất nhanh sinh trưởng hướng lên, trong nháy mắt đã cách hắn vùn vụt chỉ còn lại hơn một mét! Tùy thời đều có thể quần lên hai chân của hắn!

Cái lực đằng này là Luyện được sư Hưởng Vũ kia lợi dụng Mộc hệ nguyên vũ chi khí của bản thân huyền hóa ra, ở dưới hần điều khiển, muốn kéo cả người Tần Phàm ở trên bầu trời xuống dưới mặt đất.

Khanh!

Hỏa Vân đao trong tay Tần Phàm dùng sức một đao chém tới lực đằng kia, nhưng lại phát hiện lực đằng này vô cùng cứng rắn, lực lượng cực lớn, hơn nữa ở dưới sự khống chế của Hưởng Vũ, lộ ra thập phần linh hoạt.

425. Chương 434: Con Mồi Trở Thành Thợ Săn.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 434: Con mồi trở thành thợ săn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thiếu chút nữa quần lên Hỏa Vân đao của hần.

Cuối cùng Tần Phàm vận dụng Bốn nguyên chi hỏa của Chu Tước ma chủng mới có thể đốt cháy sạch, lực đằng kia khô héo rồi co lại xuống dưới, sau đó hần dùng tốc độ cực nhanh bay đến độ cao 30m.

Ở độ cao này, chung quanh đều là sương mù dày đặc, thị giác của người phía dưới nhận lấy ảnh hưởng sâu sắc, hơn nữa cũng đã vượt qua khoảng cách cực hạn mà Linh Vũ sư có khả năng công kích đến.

Nói cách khác, Tần Phàm rốt cục bay đến độ cao an toàn.

Lúc này hần mới nhẹ nhẹ thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng nuốt vào một khẩu Hồi Xuân Đan, chậm rãi bình ổn huyết khí quay cuồng trong cơ thể lại.

Sau đó hần hướng lồng ngực của mình nhìn lại, chỗ đó cháy đen một mảnh, cũng có mấy miệng vết thương tương đối sâu, xem ra cũng phải qua một thời gian ngắn mới có thể phục hồi như cũ.

Cũng may là thể phách của hần mạnh hơn thường nhân, nếu như thay đổi Linh Vũ sư bình thường, ở dưới vậy công mạnh mẽ như vậy, đó là tuyệt đối không có khả năng sống.

Mà lúc này, đám người Tần Tinh Hà, Hưởng Vũ ở phía dưới, nhìn xem Tần Phàm cứ như vậy bay khỏi tầm mắt của bọn hần, nguyên một đám sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi!

- Vậy mà để cho hần rời đi!

Sắc mặt Hưởng Vũ âm trầm nói.

- Thể phách của tiểu tử này làm sao có thể cường đại như vậy!

Những người khác cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, vừa rồi bọn hần rõ ràng chứng kiến đã có mấy công kích rơi vào trên người Tần Phàm, nhưng Tần Phàm lại vẫn có thể tiếp tục bay đi!

- Năm trước khi Triều Thánh Chân Vũ Thánh điện, Tần Phàm này đã lấy được thứ nhất, khi đó hần cũng giống như lúc này, sau khi cướp được tinh hạch của Thiết Giáp Địa Long giá trị mười vạn điểm tích lũy, lợi dụng võ kỹ phi hành này ly khai!

Lúc này Tần Hạo Dương nói ra, trong lòng của hần vào lúc này có chút cảm giác khủng hoảng, lúc này thực lực của Tần Phàm so sánh với lần chặn giết mình kia càng trở nên mạnh mẽ rồi!

Loại tốc độ tăng trưởng thực lực này của Tần Phàm thật sự là quá kinh khủng! Mỗi một lần hần chứng kiến Tần Phàm, đều sẽ phát hiện hần lại trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều!

Cho nên ở thời điểm này, hắn không dám suy nghĩ nếu như một năm sau lại nhìn thấy Tần Phàm, Yêu nghiệt nghịch thiên này sẽ biến thành thế nào!

Ít nhất hắn vẫn cảm thấy hắn vốn định tiến đến dựa vào Tần Tinh Hà đối phó Tần Phàm, vào lúc này có chút tan vỡ rồi!

Hiện tại cả hai cũng đã không sai biệt nhiều, nếu như lúc này lại để cho Tần Phàm lấy được Linh Huyết có nồng độ linh khí cao, như vậy một năm sau, cho dù Tần Tinh Hà có được Linh Huyết cao cấp nồng độ linh khí một ngàn hai trăm lần tu luyện, chỉ sợ cũng khó có khả năng vượt qua Tần Phàm.

Về phần ba người Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh, vào lúc này càng là không khỏi âm thầm hối hận. Lúc này đây bọn hắn quyết định trợ giúp Tần Tinh Hà, một mặt là vì Linh Huyết có nồng độ linh khí một ngàn hai trăm lần kia, một phương diện khác là bởi vì một phương mình chiếm hết ưu thế, là không thể nào để cho Tần Phàm thuận lợi ly khai!

Nhưng hôm nay, thực lực của Tần Phàm ngoài dự liệu của bọn hắn, lại hiểu được vũ kỹ phi hành! Ở dưới nhiều Linh Vũ sư vây công như vậy, lại vẫn có thể thuận lợi đào thoát!

Cái này đối với ba người bọn hắn mà nói, chọc một người như vậy, cho dù nhận được Linh Huyết có nồng độ linh khí một ngàn hai trăm lần tu luyện, tựa hồ cũng có chút cái được không bù đắp đủ cái mất! Huống chi, hiện tại Tần Phàm trốn thoát, lời nói lúc trước của Tần Tinh Hà không biết còn tính nữa hay không!

- Đường ca, mùi Xích Mộc phần trên người Tần Phàm kia đã biến mất!

Lúc này sắc mặt của Tần Hạo Dương lại biến đổi, mở miệng nói, bắt đầu hối hận vừa rồi nói cho Tần Phàm biết trên người hắn có thứ này, hôm nay lại thành lấy đá nện chân mình rồi, bọn hắn muốn lần nữa truy tung Tần Phàm sẽ rất khó khăn!

Tần Tinh Hà nghe vậy không khỏi cau mày.

- Tại hạ là Đại Càn quốc Tần Tinh Hà, là Phó minh chủ Càn Minh của Chân Vũ thánh địa, bái kiến Hưởng Vũ huynh...

Nhưng thấy Tần Phàm đã hoàn toàn nhìn không tới tầm hơi, trước mắt muốn giết chết hắn đã không có khả năng, lúc này Tần Tinh Hà chỉ phải bắt đầu làm quyết định về sau.

- Tinh Hà huynh tốt, người nhận thức ta?

Hưởng Vũ nói ra.

- Hưởng Vũ huynh chính là Luyện được sư linh hoàn cấp của Đại Ly quốc, ở toàn bộ Chân Vũ thánh địa đều có tên, tại hạ như thế nào lại không nhận biết, chỉ là một mực không có cơ hội tương kiến mà thôi.

Tần Tinh Hà nói ra, là muốn cùng Hưởng Vũ chấp nối, năng lượng của một Luyện được sư linh hoàn cấp nếu so với Phó minh chủ Càn Minh suy nhược đã lâu như hắn thì nặng hơn rất nhiều.

- Ha ha, dưới tình huống như vậy tương kiến, tựa hồ thực không phải chuyện tốt gì.

Hưởng Vũ kia cười khổ nói.

- Đúng vậy a, vừa rồi người nọ tên là Tần Phàm, cùng đường đệ của ta đồng dạng là vừa vặn tiến đến Chân Vũ thánh địa, kẻ này tiềm lực kinh người, ở một năm trước mới vừa vặn đột phá đến Tiên Thiên Võ sư, nhưng hôm nay đã là cảnh giới Linh Vũ sư! Khả năng ngày sau chúng ta còn phải có phiền toái rất lớn.

Tần Tinh Hà cũng đành chịu nói.

- Một năm thời gian liền từ Tiên Thiên Võ sư đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư?

Tuy Hưởng Vũ đã biết rõ tiềm lực Tần Phàm khủng bố, nhưng vào lúc này cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, những người khác vào lúc này cũng đều nguyên một đám trên mặt xuất hiện vẻ khiếp sợ, thậm chí vẫn có chút khủng hoảng.

Chọc một người có tiềm lực khủng bố như vậy, hơn nữa bây giờ còn có sinh tử thù hận! Cái này chắc chắn sẽ để cho bọn hắn ở ngày sau cảm thấy cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an!

- Đúng vậy, hơn nữa theo chúng ta biết, Tần Phàm này thậm chí ở thời điểm mười lăm tuổi vẫn là một Võ đồ, hiện tại hắn mười tám tuổi, nói cách khác hắn dùng ba năm thời gian, liền từ một gã Võ đồ đạt tới cảnh giới Linh Vũ sư bây giờ! Ta nghĩ người này hẳn là gặp đại kỳ ngộ!

Lúc này Tần Hạo Dương bổ sung nói ra.

- Ba năm từ Võ đồ đạt đến cảnh giới Linh Vũ sư. Điều này sao có thể?

Những người khác vào lúc này đều không thể tin được.

- Ban đầu chúng ta cũng không tin, nhưng trải qua gia tộc bọn ta nhiều chỗ kiểm chứng, đích thật là như thế.

Tần Hạo Dương bắt đầu nói.

- Hướng huynh, Tần Phàm này thật sự là quá kinh khủng, ta xem về sau hai người chúng ta phải hảo hảo hợp tác mới có thể đối phó hắn a.

Lúc này Tần Tinh Hà nhìn Hướng Vũ nói ra.

- Đúng vậy, người này tuyệt đối không thể để lâu! Chúng ta phải dốc hết toàn bộ lực lượng, sớm chút giết chết hắn! Nếu không về sau mấy người chúng ta ở nơi này, toàn bộ đều không có ngày tốt lành để qua.

Trên mặt Hướng Vũ càng ngày càng ngưng trọng nói, cho dù là ở Chân Vũ thánh địa nhìn quen thiên tài, nhưng quái thai giống như Tần Phàm, hắn lại chưa từng có bất kiến.

426. Chương 435: Phản Mai Phục! (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 435: Phản mai phục! (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này những người khác cũng chỉ phải nhẹ gật đầu, tuy ở trong Chân Vũ thánh địa, người Đại Ly quốc cùng Đại Càn quốc cũng tương đối ít tiếp xúc, nhưng đối mặt một địch nhân đáng sợ như Tần Phàm, bọn hắn cũng chỉ ngưng tụ thành một cổ ròi.

- Hướng Vũ huynh, ta xem chúng ta không bằng đi đường suốt đêm trực tiếp trở lại Thần Điện thánh địa, tốt nhất là đuổi tới trước Tần Phàm kia, như vậy chúng ta còn có một cơ hội ngăn cản hắn.

Tần Tinh Hà nghĩ một lát nói ra, bọn hắn quen thuộc Chân Vũ thánh địa, biết rõ trở lại Thần Điện, có một đoạn đường là phải trải qua.

- Tốt, chúng ta ở Long Hải cốc chờ hắn! Lúc này đây nhất định không thể để cho hắn rời đi.

Hướng Vũ cũng nhẹ gật đầu.

- Các ngươi yên tâm đi, chỉ cần lúc này đây thành công ngăn trở Tần Phàm, sự tình ta đáp ứng nhất định sẽ làm được.

Thấy ba người Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh vào lúc này trầm mặc không nói, Tần Tinh Hà trấn an nói.

- Tần Phàm này đích thật là không thể lưu.

Ba người Vương Thư, Chu Hiểu, Hàn Tinh vào lúc này cũng chỉ có thể cùng chung mối thù rồi.

Sau đó mọi người liền nhanh chóng tiến đến phương hướng Thần Điện thánh địa, bọn hắc quen thuộc Chân Vũ thánh địa, tự nhiên có được phương pháp phân biệt rõ đường, sẽ không giống như Tần Phàm mất phương hướng.

Nhưng vào lúc này, khi những người bọn hắc vừa đi, sau lưng ước chừng hơn 100m, đằng sau một gốc cây khô héo, Tần Phàm đang ẩn nấp ở đó, đem đôi thoát của chúng lần này đều nghe lọt vào trong tai.

Nguyên lai vừa rồi sau khi hắc bay đến không trung, cũng không có bay về phía trước, bởi vì hắc cũng không biết phương hướng, cho nên dứt khoát đi nước cờ hiểm, quần đến đằng sau những người này.

- Ha ha, đã như vậy, thật đúng là cảm tạ các người.

Tần Phàm nhìn phương hướng bọn người Tần Tinh Hà, Hướng Vũ rời đi, trên mặt mỉm cười, bởi như vậy, hắc sẽ không sợ tìm không thấy phương hướng tiến về Thần Điện thánh địa rồi.

Hơn nữa vừa rồi hắc thiếu chút nữa chết mất, hắc cũng không muốn nhẹ nhàng như vậy buông tha những người này. Đặc biệt là Tần Hạo Dương, người này biết rõ rất nhiều tin tức của hắc, nhất định phải mau chóng bỏ!

Hắc muốn đi săn lại!

Trong rừng rậm khô mộc, sương mù tràn ngập, Tần Phàm đi theo sau lưng bọn người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ, không nhanh không chậm tiến về phía trước.

Dùng nhãn lực cùng thính lực của hắc, tăng thêm có nước thuốc mắt sáng kia trợ giúp, tầm nhìn của hắc so với những người phía trước kia càng thêm xa, cho nên hắc cũng không lo lắng sẽ mất dấu.

Xích Mộc phần trên người hắc đã hoàn toàn thanh lý mất, bởi vì sợ không triệt để, còn cố ý dùng một loại dược thảo mùi thanh đậm khác bao trùm ở phía trên, cho nên cũng không lo lắng sẽ bị phát hiện.

Đám người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ ở trong Chân Vũ thánh địa nhiều năm, đối với địa phương này tự nhiên là tương đối quen thuộc, Tần Phàm theo ở phía sau, đi một ngày một đêm, rốt cục chứng kiến hư ảnh Thần Điện thánh địa ở phía trước kia càng ngày càng rõ ràng.

Ngày hôm nay thời điểm hoàng hôn, ở trong tầm mắt Tần Phàm thấy được một sơn cốc thoát nhìn hơi hẹp dài, ở giữa hai bên sườn núi trụi lủi kẹp lấy một đầu thông đạo thoát nhìn cũng không tính rộng lớn.

- Cái kia chính là Long Hải Cốc?

Tần Phàm hơi trầm ngâm, thông đạo sơn cốc kia thoát nhìn quanh co khúc khuỷu, chăm chú nhìn lại, ngược lại là có điểm giống một đầu Cự Long nằm ở đó.

- Đường huynh, tại sao ở đây gọi là Long Hải Cốc? Có phải bởi vì ở đây từng phát hiện hải cốt một đầu Cự Long hay không?

Sau đó hắc ngưng tụ thính lực, liền nghe được phía trước Tần Hạo Dương hướng Tần Tinh Hà hỏi.

- Người nhìn xem hình dạng sơn cốc này, có phải rất giống một đầu Cự Long hay không? Lối đi kia nghe nói là đã từng có một đầu Cự Long bị cường giả giết chết, thời điểm từ phía trên rơi xuống ném ra đây.

Tần Tinh Hà đáp:

- Mặt khác còn nghe nói hải cốt Cự Long kia, bây giờ còn đang ở trong thánh địa Thánh điện, nếu như người có cơ hội được Thần Điện mời tiến vào nơi kia, sẽ được nhìn thấy.

- Đó là Thượng Cổ Cự Long chân chính? Hay là giống như Thiết Giáp Địa Long, Long dục yêu thú có được huyết mạch Thượng Cổ Cự Long?

Tần Hạo Dương lại hỏi.

- Đó là Thượng Cổ Cự Long chân chính đẳng vân giá vũ, hô phong hoán vũ.

Tần Tinh Hà ngưng trọng nói:

- Nghe nói kỳ thật thực lực thậm chí còn xa xa cao hơn Vô Thánh.

- Thực lực cao hơn Võ Thánh? Vậy người giết chết nó là ai? Là thực lực gì?

Tần Phàm nghe đến đó, cũng không khỏi trong nội tâm khiếp sợ, tuy hắn đã ngấm trộm nghe Cổ Mặc đề cập qua, ở phía trên Võ Thánh còn có cường giả, nhưng mà một mực không có cách nào biết rõ cái kia đến tột cùng là cảnh giới nào.

- Trình độ giống như Thánh chủ sao?

Trong lòng của hắn lại âm thầm đoán, theo như lời của Cổ Mặc, hắn ở trong Chân Vũ Thánh điện trông thấy Thánh chủ kia, kỳ thật thực lực sâu không thể lường, rất có thể là tồn tại siêu việt Võ Thánh.

- Thượng Cổ Cự Long này, so sánh với Thánh chủ, Đạo Vương, Viễn Cổ Ma Tôn, còn có Chân Vũ thần hư vô mờ mịt kia, cái nào sẽ lợi hại hơn? Thực lực của bọn hắn là cấp độ gì?

Sau đó trong nội tâm Tần Phàm lại âm thầm suy nghĩ, hắn từ bên trong Ma chủng cảm nhận được hình ảnh Viễn Cổ Ma Tôn kia lưu lại, cũng để cho hắn cảm giác được nó lợi hại hơn nhiều Võ Thánh, mà từ Đạo Vương mộ cho đến cảm ngộ kia, Đạo Vương này cũng lợi hại hơn Võ Thánh, về phần Thượng Cổ Cự Long cùng Chân Vũ thần kia lại là hoàn toàn không có cơ hội tiếp xúc.

Thánh chủ, chính là cường giả hắn chính thức tiếp xúc đến, rất mạnh, nhưng giống nhau là không cách nào biết trước đến tột cùng cường tới trình độ nào.

- Xem ra đối với cái thế giới này, ta còn có rất nhiều thứ không biết.

Trong nội tâm Tần Phàm trầm ngâm nói.

Đợi lúc hắn lại nhìn về phía trước, thì phát hiện bọn người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ đã bắt đầu leo lên một ngọn núi trụi lủi trong đó, mặc dù trên núi kia không có cây cối, nhưng lại có rất nhiều tảng đá lớn nhô lên, ngược lại là có thể che chắn thân ảnh.

- Ồ?

Mà vào lúc này, Tần Phàm tập trung tư tưởng suy nghĩ nghe xong, lại phát hiện ở trên núi đằng kia có cất dấu một nhóm người khác.

- Những người này chẳng lẽ cũng là muốn ở chỗ này cướp bóc tân sinh hay sao?

Tần Phàm nhướng mày, hắn ngẩng đầu nhìn lại lần nữa, phát hiện thánh địa Thần Điện rộng lớn kia vào lúc này đã có thể chứng kiến cụ thể hình dáng rồi, đoán chừng ở chỗ này tiến đến, đại khái chỉ cần hao phí thời gian một buổi sáng mà thôi. nguồn

Hắn tính toán thời gian mình tiến vào Chân Vũ thánh địa thoáng một chút, hôm nay đã qua ba ngày, nếu như hiện tại hắn tiến đến thánh địa Thần Điện, đại khái phí bốn ngày là có thể đuổi tới Thần Điện!

Nói cách khác hắn có thể đạt được Linh Huyết có nồng độ linh khí một nghìn lần!

Nhưng Long Hải Cốc này rất dài, hắn muốn trực tiếp bay qua là có chút khó, hơn nữa lúc này hắn còn muốn giết chết Tần Hạo Dương, bởi như vậy, sẽ kinh động nhóm người kia, đến lúc đó hắn muốn ly khai lại càng khó khăn.

427. Chương 436: Phản Mai Phục! (2)

Chương 436: Phản mai phục! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”) nguồn

- Chẳng lẽ lúc này còn phải thả Tần Hạo Dương?

Tần Phàm so sánh thiệt hơn, Tần Hạo Dương này thiên phú cùng tâm kế đều coi như không tệ, hơn nữa biết rõ rất nhiều tin tức của hắn, nếu như không giết chết hắn, hắn cảm giác, cảm thấy là một mối họa.

Mà vào lúc này, bọn người Tần Tinh Hà, Hướng Vũ tựa hồ cũng đã phát hiện nhóm người khác.

- Không xong, lúc này đội người ngăn chặn nhân vật mới đã ở Long Hải Cốc rồi!

Tần Tinh Hà trông thấy một ít bóng đen giấu ở đỉnh núi xa xa, bỗng nhiên mở miệng nói.

- Đường huynh, người nói là đội ngũ khác muốn cướp nhân vật mới sao?

Tần Hạo Dương nghi hoặc hỏi thăm.

- Không phải, những người này cũng không phải tới cướp bóc nhân vật mới, bọn họ là Thần Điện tự mình tuyển ra ngăn cản nhân vật mới tiến vào Thần Điện quá nhanh.

- Nhiệm vụ của bọn hắn là ngăn cản nhân vật mới tiến vào thánh địa trong năm ngày đến Thần Điện, trước năm ngày bọn hắn sẽ thập phần nghiêm khắc, cơ hồ là tử thủ, mà qua năm ngày thời gian, bọn hắn sẽ thả lỏng lại.

Tần Tinh Hà giải thích nói ra:

- Kỳ thật chủ yếu là vì phòng ngừa có lão nhân ở trong thánh địa mang theo nhân vật mới tiến đến, dù sao làm như vậy tốc độ tự nhiên chiếm được tiện nghi rất lớn, dễ dàng đạt được Linh Huyết tốt.

- Đường huynh là nói, nếu như ta muốn đi qua, cũng phải xông cửa ải này?

Lúc này Tần Hạo Dương cũng không khỏi nhướn mày, vốn hắn cho là mình lúc này đây dưới sự dẫn dắt của Tần Tinh Hà, có thể đến Thần Điện nhanh nhất, nhưng không thể tưởng được còn có một cửa như vậy.

- Thực lực của bọn hắn như thế nào?

Tần Hạo Dương lại hỏi.

- Từng cái đều tại bát cấp Linh Vũ sư trở lên, thực lực thậm chí so với chúng ta còn mạnh hơn rất nhiều! Trước năm ngày đừng nói là người, coi như là ta muốn vượt qua cũng không có khả năng.

Tần Tinh Hà nói ra.

- Nói như vậy, Tần Phàm cũng là không thể nào vượt qua a?

Tần Hạo Dương nói ra.

- Trong 5 ngày, hắn hẳn là xông không qua, nhưng năm ngày sau, những người này buông lỏng yêu cầu, có lẽ hắn có thể vượt qua.

Tần Tinh Hà nghĩ nghĩ nói ra.

- Không được! Coi như là sau năm ngày vượt qua, Tần Phàm này có thể được không sai biệt lắm là Linh Huyết có nồng độ linh khí nghìn lần! Tốc độ tu luyện vẫn sẽ rất nhanh! Chúng ta không thể để cho hắn đi qua!

Lúc này Hướng Vũ lại sắc mặt âm trầm nói.

- Vậy ý của Hướng Vũ huynh là...

Tần Tinh Hà hỏi.

- Ở chỗ này đã có người trông coi, chúng ta muốn ở chỗ này chặn giết Tần Phàm, nhất định sẽ bị những người này phát hiện, đối với chúng ta như vậy sẽ thập phần bất lợi. Ta đề nghị chúng ta không bằng trở lại đoạn rừng rậm phía trước kia.

- Chỗ đó tuy phạm vi khá lớn, không có dễ dàng chặn giết như vậy, nhưng mà chúng ta đều có linh dịch mắt sáng, tầm nhìn xa hơn Tần Phàm rất nhiều, chúng ta có thể sớm nhìn thấy đường đi của hắn, sau đó lại thiết hạ mai phục.

Hướng Vũ trầm ngâm nói.

- Ân, chúng ta nhanh đi trở ra a.

Tần Tinh Hà gật đầu nói.

Lúc này kỳ thật những người chặn đường nhân vật mới kia đã phát hiện bọn người Tần Tinh Hà, Hướng Vũ, nhưng mà vì bọn hắn còn không có xông vào quan, cho nên những người kia cũng không để ý gì tới bọn hắn.

Lúc này vừa hay thuận gió, Tần Phàm lợi dụng thính lực vượt quá thường nhân tập trung tư tưởng nghe bọn hắn nói chuyện, nghe được sự tình về đội chặn đường nhân vật mới kia cũng không khỏi khẽ chau mày.

Theo như lời của Tần Tinh Hà, thực lực những người kia đều là bát cấp Linh Vũ sư trở lên.

Tần Phàm tinh tường Linh Vũ sư trong Chân Vũ thánh địa nếu so với phía ngoài thì lợi hại hơn rất nhiều, hắn đối phó lực thất cấp Linh Vũ sư như Hướng Vũ, Tần Tinh Hà này cũng đã cố hết sức rồi, nếu là bát cấp Linh Vũ sư trong thánh địa, hắn đoán chừng trừ khi mình kích phát huyết mạch Huyết Kỳ Lân, nếu không nhất định không phải là đối thủ.

Hơn nữa lần này người rõ ràng không chỉ một cái!

Hắn muốn xông vào thật sự là quá khó khăn.

Bất quá hắn nghe được Tần Tinh Hà cùng bọn hắn Hướng Vũ muốn phản hồi bố trí mai phục chặn giết mình, trên mặt lại không khỏi vui vẻ! Đây cũng là một cơ hội của hắn! Một cơ hội có thể giết chết Tần Hạo Dương!

- Bọn hắn cũng không biết ta một mực ở phía sau của bọn hắn, hiện tại muốn trở lại mai phục ta, ta đây liền cho chúng một cái phản mai phục!

Tần Phàm cắn răng một cái, quyết định xuống.

Hắn đã để cho Tần Hạo Dương chạy thoát mấy lần rồi, lúc này đây, hắn không thể lại để cho Tần Hạo Dương rời đi! Tần Hạo Dương này được Càn Kinh Tần gia Võ Thánh hao phí một cái giá lớn tăng lên tới cảnh giới Linh Vũ sư, hơn nữa ở trong Chân Vũ thánh địa có Tần Tinh Hà chiếu ứng, về sau hắn tiến cảnh nhất định sẽ không chậm!

Ngày sau nhất định sẽ là đại phiên toái!

Hắn phải mau chóng thanh trừ cái phiền toái này!

Mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng Tần Phàm cân nhắc một hồi, hắn cảm giác mình đáng giá mạo hiểm như vậy!

Nghĩ tới đây, Tần Phàm nuốt một khóa Bế Khí Đan, Bế Khí Đan này vốn là dùng cho bảo vệ tâm mạch, ủng hộ ở dưới nước trường kỳ không hô hấp, nhưng hôm nay hắn muốn mai phục những người này, từng cái đều là Linh Vũ sư, thực lực cực cao, hắn nhất định phải tập trung tư tưởng nín thở, hoàn toàn thu liễm khí tức của mình mới không bị phát hiện.

Nuốt vào Bế Khí Đan, sau đó Tần Phàm lợi dụng năng lực của Địa nguyên ma chủng, trong bụi cỏ tại nguyên chỗ đào ra một cái hố sâu, sau đó đem mình hoàn toàn chôn ở bên trong.

Bởi vì cỏ khô nơi này vốn lộ ra có chút lộn xộn, nên không dễ dàng bị phát hiện.

Mà tuy một mảnh rừng rậm này lộ ra thập phần rộng lớn, nhưng địa phương mà Tần Phàm nấp, đúng là đường mà bọn người Tần Tinh Hà, Hướng Vũ vừa mới đi qua, cho nên hắn kết luận những người này sẽ phản hồi đường cũ.

Lúc này đã chạng vạng tối, tà dương như máu.

Giấu ở dưới bùn đất, Tần Phàm đem mạch đập cùng tim đập của mình đều điều chỉnh thập phần vững vàng, thậm chí đã đến một trình độ nhỏ không thể thấy!

- Bọn hắn đã đến...

Tần Phàm lặng yên nhắm mắt lại, lợi dụng thính giác cùng năng lực của Địa nguyên ma chủng đi bắt hành tung của bọn người Tần Tinh Hà. Quả nhiên, chính như hắn suy nghĩ, những người này đang hướng về chỗ của hắn đi vòng vèo!

Càng ngày càng gần rồi.

100m!

80m!

50m!

30m!

Lúc này Tần Phàm hoàn toàn không có hô hấp, mà tim đập cùng mạch đập vào lúc đó cũng bắt đầu đồng bộ cùng tiếng bước chân của những người này, bọn người Tần Tinh Hà, Hướng Vũ chậm rãi đi vòng vèo, căn bản không có nghĩ đến phía trước bọn hắn không xa, phía dưới một bụi cỏ dại sẽ nằm một người!

10m!

8m!

5m!

Tần Phàm từ trong tiếng bước chân của những người này có thể phân biệt ra được thực lực mỗi người, trong đó thực lực thấp nhất đi ở cuối cùng, không cần phải nói, người nọ là Tần Hạo Dương rồi!

3m!

2m!

1m!

Tần Phàm đã có thể cảm giác được bước chân của Tần Hạo Dương đã rơi vào bùn đất trên người hắn rồi! Khí lực toàn thân hắn đã sớm vận sức chờ phát động!

428. Chương 437: Tần Hạo Dương, Cuối Cùng Chết! (1)

Chương 437: Tần Hạo Dương, cuối cùng chết! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Là lúc này!

Cả người Tần Phàm chui từ dưới đất mà ra!

Oanh!

Nháy mắt sau đó, một quyền đem hết toàn lực của Tần Phàm, hung hăng rơi vào trên lồng ngực Tần Hạo Dương còn kinh hồn chưa định!

Tần Phàm đánh vào trên người Tần Hạo Dương một quyền, sử dụng Linh Hàn Quyền Sáo cùng trạng thái nguyên thủy của cánh tay Kỳ Lân, hơn nữa Tam Trọng Man Ngưu Kinh, lực lượng hắn phát ra, thậm chí có thể so với thực lực của Linh Vũ sư đỉnh phong bình thường!

Cho dù là Tần Tinh Hà cảnh giới thất cấp Linh Vũ sư ở dưới tình huống vội vàng không kịp chuẩn bị, trúng một quyền như vậy cũng là kết cục phải chết!

Bởi vì Tần Phàm nấp trong đất, khí tức thu liễm cực kỳ ẩn nấp, căn bản không có người có thể phát hiện! Tần Hạo Dương là cho đến khi nắm đấm kia rơi vào trên lồng ngực mới phản ứng qua!

Nhìn Tần Phàm đột nhiên xuất hiện, hắn không thể tin mà mở to hai mắt, gương mặt hoảng sợ thất sắc, đến chậm rãi trở nên tuyệt vọng!

Tần Hạo Dương căn bản không có cơ hội né tránh!

Mà hắn thập phần tinh tường thực lực của Tần Phàm, tuy hắn được Vô Thánh Tần Quan trong gia tộc trợ giúp tăng lên tới cảnh giới Linh Vũ sư, nhưng hắn tinh tường mình bây giờ căn bản không có khả năng ở khoảng cách gần như vậy, tiếp được một quyền này của Tần Phàm!

Khi nắm đấm của Tần Phàm rơi xuống trên người hắn, đến khí lực trên nắm tay bộc phát trong nháy mắt, trong óc Tần Hạo Dương đã hiện lên rất nhiều ý niệm!

Nhớ rõ thời điểm lần thứ nhất ở Càn Kinh Tần gia, trong Triều Thánh giao lưu hội chứng kiến thiếu niên này, hắn chỉ cho Tần Phàm là một đệ tử tiểu gia tộc hơi có chút vận khí tốt, đến khi ở vòng trong triều thánh thí luyện chi địa trông thấy Tần Phàm, hắn hơi có chút ngoài ý muốn, không thể tưởng được đệ tử gia tộc nhỏ nhỏ này lại có thực lực Tiên Thiên!

Cho đến khi Tần Phàm lấy được Triều Thánh thứ nhất, hắn cảm thấy có chút không thể tin được cùng không cam lòng, hắn rõ ràng cảm thấy thực lực của mình cao hơn Tần Phàm rất nhiều, nhưng lại bị cướp đi vinh dự Triều Thánh đệ nhất trên quý kia!

Lúc đó hắn đối với Tần Phàm đã ẩn ẩn sinh ra một ít lòng ganh tỵ, chỉ là hắn che dấu rất tốt, không có biểu lộ ra, nhưng trên thực tế để cho gia tộc đi thu nạp Nam Phong Tần gia, đúng là chủ ý của hắn.

Mà để cho Tần Hạo Dương chính thức sinh ra kiêng kỵ cùng không thể tưởng tượng nổi đối với Tần Phàm, nhất định phải giết không thể chần chừ, chính là lúc Nam Phong Tần gia mở ra đàn được đấu giá hội, thiếu niên chỉ mới mười tám tuổi kia, lại hiển lộ ra thực lực Linh Vũ sư khủng bố! Còn dùng lực lượng một người giết chết hai hảo thủ Linh Vũ sư!

Khi đó Tần Hạo Dương đã biết rõ thiếu niên áo xanh này, nếu như không nhanh chóng giết chết, nhất định sẽ tạo thành uy hiếp cùng tổn thương rất lớn đối với mình còn có toàn bộ Càn Kinh Tần gia! Hắn biết Tần Phàm còn khó đối phó hơn cả Thái Hiền rất nhiều!

Quả nhiên, trên đường hắn trở lại Càn Kinh bị Tần Phàm mai phục chặn giết, hắn thiếu chút nữa chết mất! Hắn hận đối với Tần Phàm cuối cùng đã tới tình trạng thấu xương!

Hắn đổ kị tốc độ tu luyện cùng vận khí của nghịch thiên Tần Phàm! Nhưng đồng thời đối với thực lực song phương cách xa sai biệt cảm thấy đả kích thật sâu!

Sau đó, hắn nhớ rõ dưới sự trợ giúp của Vô Thánh Tần Quán, trở thành Linh Vũ sư, hắn một lần nữa đã có được tin tưởng, cho là cuối cùng mình nhất định còn có cơ hội vượt qua Tần Phàm!

Nhưng hôm nay, một quyền này nện ở trên ngực hắn, rốt cục, tất cả tưởng tượng đều toàn bộ tan vỡ rồi.

Một quyền này, có thể cho Tần Hạo Dương cảm nhận được thực lực của Tần Phàm đến tột cùng cường tới trình độ nào, thiếu niên áo xanh mà hắn không dám đánh giá thấp thật lâu kia, kết quả kỳ thật thực lực lần nữa ngoài dự liệu của hắn, vậy mà so với hắn đoán chừng còn mạnh hơn rất nhiều!

Oán hận, không cam lòng, đổ kị, tuyệt vọng...

Cuối cùng, ánh mắt Tần Hạo Dương phức tạp mà nhìn con người trong trời nhưng lạnh lung kia của Tần Phàm, thân thể chậm rãi ngã về phía sau, sinh cơ dần dần ảm đạm.

Lúc này tà dương như máu chiếu vào trên ngực hắn, tách ra sắc thái cực kỳ tươi đẹp.

Tần Hạo Dương, rốt cục chết rồi!

Trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm, như trút được gánh nặng mà thở phào nhẹ nhõm, sau đó ở dưới mặt đất dùng sức đập mạnh, Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, phóng về phương hướng Long Hải Cốc kia!

Bởi vì cấp bậc Linh Vũ sư trở lên tạo thành thương thế rất mạnh, tuy hắc phục dụng Hồi Xuân Đan, nhưng hiện tại hắc vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại. Hơn nữa thực lực của những người này, cả đám đều không kém, hắc cũng không tin có thể giết chết hết thầy mọi người tại đây!

Cho nên Tần Hạo Dương vừa chết, hắc cũng không cần phải dây dưa cùng những người này!

Đối với Tần Phàm mà nói, nhanh đến Thánh Địa Thần Điện, đạt được Linh Huyết có nồng độ linh khí cao, so với giết chết bọn hắc còn quan trọng hơn nhiều lắm!

Dù sao chỉ cần lấy được Linh Huyết có nồng độ linh khí cao, tốc độ tu luyện của hắc sẽ cực nhanh! Qua một thời gian ngắn, lại đối phó mấy người bọn hắc cũng không quá khó khăn!

- Vậy xem mấy người các người thành đối thủ lịch lãm rèn luyện của ta trong Thánh Địa a! Hi vọng không để cho ta thất vọng!

Tần Phàm một bên cấp tốc chạy trốn, một bên thầm nghĩ trong lòng. Muốn đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, vốn cần rất nhiều tôi luyện!

- Hạo Dương!

Khi nắm đầm của Tần Phàm rơi vào trước ngực Tần Hạo Dương, kỳ thật bọn người Tần Tinh Hà cũng đã từ trong linh khí bộc phát chấn động phát hiện Tần Phàm xuất hiện, nhưng bọn hắc căn bản không có biện pháp đi ngăn trở!

Đến khi Tần Hạo Dương ngã xuống, Tần Phàm đào tẩu, lúc này Tần Tinh Hà mới bị phần mà kêu lên tiếng.

Tuổi trẻ thiên tài có tiềm lực nhất Càn Kinh Tần gia hắc! Tộc trưởng tương lai của Càn Kinh Tần gia! Tiền bối trong Càn Kinh Tần gia dặn dò nhất định phải hảo hảo chiếu cố đường đệ! Bằng hữu từ thuở nhỏ của hắc...

Đã chết ở trước mặt hắc rồi!

Lần này để cho Tần Tinh Hà từ nhỏ đã bị quan niệm gia tộc giáo dục nghiêm khắc, trong nội tâm vô cùng bị thống!

- Là Tần Phàm!

Bọn người Hướng Vũ tự nhiên cũng nhìn thấy thiếu niên áo xanh rất nhanh bỏ trốn kia, nguyên một đám khiếp sợ nói.

Người bọn hắc vốn muốn mai phục, hôm nay lại phản mai phục bọn hắc!

Vừa rồi Tần Phàm dĩ nhiên cũng ẩn dấu trên đường bọn hắc hành tẩu!

Còn giết chết một người trong bọn hắc!

Trước kia bọn hắc vậy mà một chút cũng không có phát giác!

Cái này đối với bọn hắc mà nói, là châm chọc thật lớn! Trong lòng của bọn hắc đều lộ ra vô cùng tức giận! Kế tiếp không cần nhiều lời, lập tức từng đạo khí lực cường hoành đánh tới sau lưng Tần Phàm!

Thời điểm Tần Phàm thiết hạ mai phục cũng đã nghĩ đến sau khi Tần Hạo Dương bị hắc giết chết, tất nhiên sẽ lọt vào những người này tận lực đuổi giết, nên hắc đã đem trình tự chạy trốn của mình tính toán tốt rồi!

429. Chương 438: Tần Hạo Dương, Cuối Cùng Chết! (2)

Chương 438: Tần Hạo Dương, cuối cùng chết! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Cho nên ngay khi hắn quay người, đã lập tức khống chế năng lực Địa nguyên ma chủng, đem mấy tường đất cứng rắn chắn ở phía sau của hắn, một mặt là dùng cho triệt tiêu bộ phận công kích, một phương diện khác cũng có thể hơi chút ngăn cản tốc độ đuổi giết ở đằng sau thoáng một phát!

Mà đồng thời, hắn càng là nhân cơ hội này sử dụng Huyền Trọng vực gấp 150 lần, bao phủ tất cả mọi người ở bên trong, mà bản thân hắn thì như xếp đặt thiết kế tốt, rất nhanh thoát ly trong phạm vi đó!

Hắn tính toán qua, những trình tự này đại khái có thể vì hắn tranh thủ tầm mười giây thời gian, dùng tốc độ của Tần Phàm, những thời giờ này đầy đủ để hắn chạy ra vài trăm mét!

Hơn nữa một bên chạy còn một bên dựng lên tường đất, hắn hoàn toàn có thể trước khi tiến vào Long Hải Cốc cùng bọn họ kéo ra khoảng cách gần ngàn mét!

- Tần Phàm, ta nhất định sẽ cho ngươi sống không bằng chết!

Sau lưng truyền đến tiếng la vô cùng phẫn nộ của Tần Tinh Hà, nhưng Tần Phàm lại như mất điếc tai ngơ, càng không ngừng chạy trốn. Dù sao hắn cùng với Càn Kinh Tần gia là thù đã đến tình trạng không chết không ngớt, cho dù giết Tần Hạo Dương hay không cũng giống như vậy!

Tần Tinh Hà uy hiếp hắn tự nhiên càng là việc không đáng lo rồi!

- Muốn ta sống không bằng chết? Ngươi cũng phải có bốn sự này mới được!

Tần Phàm khinh thường đáp lại nói, bất quá tốc độ dưới chân tuyệt không giảm.

Một đường chạy như điên, rất nhanh liền đi tới miệng sơn cốc hẹp dài kia rồi.

- Cái này là Long Hải Cốc rồi, phía trước là đội chặn đường nhân vật mới.

Trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm, nhìn sơn thể Quỷ Phủ Thần Công kia, hắn cũng âm thầm có chút khiếp sợ. Hai bên Sơn cốc này thoát nhìn lưu lại một ít dấu vết trông rất sống động, sơn cốc này bề ngoài giống như thật sự có thể là bị một đầu Cự Long từ phía trên không nện xuống tạo thành.

- Linh Vũ sư Thánh Địa bát cấp trở lên, xem ra cũng là thập phần khó chơi, muốn cứ như vậy tiến lên là không dễ dàng, bất quá trước mặt những người này, bọn người Tần Tinh Hà cũng không dám đụng đến ta!

Trong nội tâm Tần Phàm nghĩ nói, trong Thánh Địa này có chính sách bảo hộ nhân vật mới, nhóm người này được Thánh Địa đặc phái, nhất định sẽ không ngồi yên không lý đến sự tình này.

- Tần huynh, không nên quên, phía trước là đội ngũ chặn đường nhân vật mới mà Thánh Địa phái tới, Tần Phàm xông không qua, chúng ta cũng không thể ở trước mặt những người này hạ sát thủ với Tần Phàm.

Quả nhiên, lúc này sắc mặt Hướng Vũ âm trầm mà ngăn cản Tần Tinh Hà phẫn nộ.

- Không, lần này cho dù bị Thần Điện đuổi ra khỏi Thánh Địa, ta cũng nhất định phải giết kẻ này!

Tần Tinh Hà thô bạo mà rít gào nói, xem ra Tần Hạo Dương chết đối với hắn ảnh hưởng thật sự thập phần to lớn.

- Tần huynh, bình tĩnh một chút, cho dù ngươi đi theo tiến lên, những người kia cũng sẽ không để cho ngươi giết chết Tần Phàm! Đến lúc đó ngươi chỉ phải không công mà bị đuổi ra khỏi Thánh Địa! Đây chẳng phải là tiện nghi cho Tần Phàm kia sao?

Hướng Vũ lắc đầu nói ra, lúc này Tần Tinh Hà xem như đối tượng hợp tác trọng yếu của hắn, hắn không thể nhìn lấy hắn bị đuổi ra Thánh Địa, như vậy đối với hắn mà nói sẽ thiếu đi một trợ lực đối phó Tần Phàm.

Nghe được lời này của Hướng Vũ, Tần Tinh Hà hít một hơi thật sâu, cuối cùng để ỉnh ổn định một ít, tuy vẫn là thập phần phẫn nộ, nhưng tối thiểu đã khôi phục lý trí. Hắn biết rõ Hướng Vũ nói đúng,

Hắn không thể bị đuổi ra Thánh Địa như vậy, hắn nhất định phải vì Tần Hạo Dương báo thù, hắn nhất định phải làm cho Tần Phàm sống không bằng chết!

- Cho dù giết không chết Tần Phàm, chúng ta cũng phải tận lực ngăn chặn hắn, đừng cho hắn đơn giản vượt qua Long Hải Cốc này!

Sau đó Tần Tinh Hà tương đối tỉnh táo mà phân tích nói:

- Sau năm ngày quy định, đội chặn đường nhân vật mới này sẽ buông lỏng, dùng thực lực của Tần Phàm, còn có thể cầm được Linh Huyệt nghìn lần! Như vậy quá tiện nghi hửn rồi!
- Chúng ta có thể đi cùng đội chặn đường nhân vật mới kia thương lượng một chút, để cho bọn hửn tăng lớn độ ngăn đón, hoặc là để cho chúng ta gia nhập bọn hửn!
- Đúng vậy, hiện tại chúng ta đã lên trên một thuyền rồi, tự nhiên không thể để cho Tần Phàm trôi qua nhẹ nhõm khoái hoạt, cho dù không thể giết chết hửn, cũng phải cho hửn nhiều phiền toái hơn!

Những người khác vào lúc này cũng phụ họa nói.

- Hướng huynh, dùng kỹ thuật luyện được của người ở trong Thánh Địa, có lẽ cũng có chút mặt mũi, chúng ta trước đi xem lúc này là quốc gia nào chặn đường nhân vật mới, nhìn xem có thể mua chuộc được bọn hửn hay không.

Tần Tinh Hà còn nói thêm.

- Tốt, ta sẽ hết sức.

Lúc này Hướng Vũ cũng biết chuyện tình khẩn yếu, liền nhẹ gật đầu đáp ứng nói.

- Không thấy Tần Phàm!

Mà đợi mấy người bọn họ thương lượng tốt, lần nữa đuổi tới Long Hải Cốc, lại phát hiện phía trước đã hoàn toàn không thấy tăm hơi Tần Phàm!

- Hửn là tiểu tạp chủng này lại trốn đi, muốn tìm cơ hội vụng trộm vượt qua, hử, ta sẽ không để cho hửn thành công!

Vào lúc này Tần Tinh Hà cũng cẩn thận dò xét một phen, quả nhiên phát hiện bọn hửn vừa rồi dừng lại trong chốc lát công phu, đã cảm giác không thấy khí tức của Tần Phàm rồi.

Vị trí đại khái chính giữa trong Long Hải Cốc, có rất nhiều đá núi bất quy tắc lớn nhỏ không đều, mà lúc này, trong đá núi tầm đó, hoặc ngồi hoặc đứng một ít bóng người thực lực cường đại giấu ở trong đó.

Trời chiều mỹ lệ, vốn là lộ ra rất yên tĩnh, lúc này Tần Phàm ám sát, không thể nghi ngờ là phá vỡ bình tĩnh này.

Thời điểm Tần Phàm giết chết Tần Hạo Dương, Tần Tinh Hà tức giận gào thét không thể nghi ngờ là kinh động đến những cao thủ bát cấp Linh Vũ sư kia, cho nên một hồi truy đuổi chiến kia, kỳ thật đã có người bắt đầu lưu ý rồi.

Đương nhiên, thế núi cách trở, những người này tự nhiên cũng là nhìn không tới, chỉ có thể thông qua thánh giác, hoặc là cảm giác khí tức biết được tình huống đại khái mà thôi.

- Có một người tiến nhập Long Hải Cốc, sau đó khí tức của hửn biến mất. truyện copy từ

Sau một khối núi đá cao lớn, một nam tử áo bào tím sắc mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, đột nhiên nhúu mày nói ra.

- Đúng vậy, có lẽ người này vừa rồi giết một người, sau đó bị người đuổi giết, sau đó hửn liền đi tới Long Hải Cốc, chỉ là không biết như thế nào đột nhiên cảm giác không thấy khí tức của hửn rồi, cũng nghe không được bất luận tiếng vang gì.

Một Đại Hán khác thân hình thoạt nhìn như là cào sắt cao lớn cũng phụ họa nói.

- Thường Huyền, người này chúng ta có nên ngăn lại hay không?

Nam tử áo bào tím kia hỏi.

- Có thể dấu diếm được hai người chúng ta, kỳ thật thực lực nhất định không kém. Thực lực Đại Càn quốc này gần đây, ta nghĩ chắc có lẽ không có nhân vật mới như vậy, hơn nữa vừa rồi hửn còn giết một người, nếu như là nhân vật mới sẽ không có đảm lượng như vậy a?

430. Chương 439: Lực Ảnh Hưởng Của Hưởng Vũ.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 439: Lực ảnh hưởng của Hưởng Vũ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Nhiệm vụ lần này của chúng ta chỉ là chặn đường người mới, về phần lão nhân Thánh địa, chúng ta không cần ngăn cản hắn thông qua. Bất quá còn phải bảo hắn đưa ra chứng cứ không phải nhân vật mới mới được.

Người kia nghĩ nghĩ đáp.

- Lại có một ít người đi vào, những người này vừa rồi đã tới một lần, về sau lại đi ra ngoài, sau đó không lâu lại để cho giết một người.

Một lát sau, nam tử áo bào tím kia nói tiếp.

- Người nọ là ai, lần này có lẽ sẽ biết.

Thường Huyền nói ra.

- Ồ?

Nhưng vào lúc này, nam tử áo bào tím kia phát ra một tiếng thoáng ngoài ý muốn.

- Lữ Khanh, phát hiện cái gì?

Thường Huyền thấy thần sắc nam tử áo bào tím kia khác thường, liền mở miệng hỏi.

- Những người này một người trong đó ta nhận thức, là Đại Ly quốc Hưởng Vũ, một gã linh hoàn cấp Luyện được sư, ta đã từng tìm hắn hỗ trợ luyện chế qua luyện được.

Tên nam tử áo bào tím Lữ Khanh kia nói ra.

- Ta cũng nghe qua tên của hắn, ở trong Chân Vũ Thánh địa, thuật chế thuốc của người này xem như sắp xếp thượng danh, có lẽ rất ít người sẽ đắc tội hắn mới đúng.

Thường Huyền cũng lộ ra có chút nghi hoặc, tuy ở trong Thánh địa Thần Điện cũng có thể đổi đến luyện được tốt nhất, nhưng mà giá cả xa xỉ, cho nên rất nhiều người ở trong Chân Vũ Thánh địa đều chọn tìm Luyện được sư hỗ trợ.

Cho nên ở trong Chân Vũ Thánh địa, địa vị của Luyện được sư cũng như bên ngoài đồng dạng, lộ ra rất cao, nói như vậy, không có người sẽ tùy tiện đắc tội một Luyện được sư.

- Ân, ta biết rõ thực lực Hưởng Vũ này cũng không tệ, hơn nữa trong bọn họ tổng cộng có tám người, có thể ở trước mặt bọn hắn giết người, sau đó thông dong đào tẩu, cho dù thay đổi là ta và người đoán chừng cũng rất khó.

Lữ Khanh kia lại nói.

- Ha ha, xem tình huống, bọn người Hưởng Vũ kia tựa hồ là hướng về chúng ta đi tới đây, nói không chừng là tìm chúng ta hỗ trợ. Nếu như người nọ không phải quá khó giải quyết đây, lại để ột gã Luyện được sư linh hoàn cấp thiếu nợ chúng ta một cái nhân tình, tựa hồ cũng không tệ.

Thường Huyền kia vào lúc này khẽ cười nói. xem tại

Mà một bên Hưởng Vũ, Tần Tinh Hà kia, chậm rãi đi đến bên Lữ Khanh cùng Thường Huyền, đợi thấy rõ Lữ Khanh lúc này có ý đứng dậy, sắc mặt không khỏi vui vẻ, hắn cũng nhận ra người này!

- Hưởng Vũ huynh, thế nào?

Tần Tinh Hà trông thấy sắc mặt Hưởng Vũ vui mừng, liền hỏi.

- Lúc này đây đội chặn đường nhân vật mới là người Đại Chấn quốc, ta nhận ra một người trong đó tên là Lữ Khanh, là một cửu cấp Linh Vũ sư. Hắn đã từng tìm ta luyện chế luyện được, nói thiếu nợ ta một cái nhân tình, lúc này đây nói không chừng có thể cho hắn hỗ trợ.

Hướng Vũ nói ra.

- Thật tốt quá, chúng ta nhanh đi qua đi, lúc này nhất định phải cho Tần Phàm này dừng lại tầm hai mươi ngày mới tốt!

Tần Tinh Hà cũng lộ ra âm lãnh vui vẻ.

- Hướng Vũ, lúc này đây xem ra người gặp phải phiền toái.

Lữ Khanh thấy bốn người Hướng Vũ đến gần, cũng không có nói lời thừa thãi, chỉ là trên mặt không biểu tình mà nhàn nhạt nói ra.

- Đúng vậy, lúc này đây tại hạ đích thật là có việc muốn Lữ Khanh sư huynh hỗ trợ.

Hướng Vũ cũng không khách sáo, trực tiếp nói.

- Sự tình gì? Nói đi, lần trước người giúp ta luyện chế luyện được, ta nói thiếu nợ người một nhân tình, chỉ cần có thể giúp được, ta nhất định sẽ giúp.

Lữ Khanh ngồi trên một tảng đá lớn, đưa mắt nhìn Hướng Vũ hỏi.

- Vị sư huynh này là?

Hướng Vũ ngược lại là không có nói thẳng ra, trông thấy bên cạnh Lữ Khanh còn có một người, liền mở miệng hỏi.

- Hắc hắc, ta gọi là Thường Huyền, cùng Lữ Khanh là bằng hữu, Hướng Vũ Luyện được sư gặp được phiền toái gì cứ việc nói, chỉ cần có thể giúp đỡ, ta cũng sẽ hỗ trợ.

Đại Hán Thường Huyền cười nói.

- Vậy trước đa tạ Thường Huyền sư huynh rồi.

Hướng Vũ thấy Thường Huyền cũng dễ nói chuyện như vậy, không khỏi thở dài một hơi, nói tiếp:

- Ngày sau Thường Huyền sư huynh cần luyện chế luyện được gì, cũng tùy thời có thể tới tìm Hướng mộ, Hướng mộ nhất định sẽ toàn lực hỗ trợ!

- Dễ nói, dễ nói.

Nghe Hướng Vũ hứa hẹn, hắn cười hắc hắc nói ra.

Hướng Vũ đạt được hai đầu lĩnh đội chặn đường nhân vật mới cho phép, lúc này mới hít sâu một hơi chậm rãi nói ra:

- Dùng thực lực hai vị, ta nghĩ vừa rồi cũng đại khái nghe được chúng ta phát sinh chuyện gì rồi. Lúc này đây chúng ta đi tiếp một nhân vật mới, mà nhân vật mới này, mới vừa rồi bị giết!

- Bị giết là một gã nhân vật mới?

Thường Huyền không khỏi khẽ giật mình:

- Chẳng lẽ người này không biết Chân Vũ Thánh địa chúng ta có chính sách bảo hộ nhân vật mới ư?

- Lá gan người này cũng không phải nhỏ.

Lữ Khanh cũng nhíu mày.

- Người nợ cũng là một nhân vật mới.

Hướng Vũ bắt đầu dĩ tiếp tục nói, nhân vật mới giết người, đại khái có thể nói mình không hiểu quy củ, muốn Thánh địa Thần Điện trừng phạt Tần Phàm, kia là chuyện không có khả năng.

- Cái gì? Điều này sao có thể? Một nhân vật mới vậy mà có thể ở trước mặt các người giết người, hơn nữa giết người còn có thể ở trước mặt các người đào thoát?

Lữ Khanh không khỏi động dung nói ra.

- Đúng vậy, trong các người thực lực thấp nhất cũng là Linh Vũ sư cấp năm, còn có một gã thất cấp Linh Vũ sư, chẳng lẽ còn đánh không lại một nhân vật mới mới vừa vào Thánh địa?

Thường Huyền cũng nghi hoặc hỏi thăm.

Nghe được Lữ Khanh cùng Thường Huyền nói như vậy, mấy người Hướng Vũ đều lộ ra vẻ xấu hổ. Hoàn toàn chính xác, nếu như bọn hắn không phải người trong cuộc, mà là nghe được người khác nói có một gã mới vừa vào Chân Vũ Thánh địa, ở trước mặt bảy tám lão sinh giết người đào thoát, bọn hắn cũng sẽ không tin tưởng.

Nhưng hết lần này tới lần khác vấn đề này lại để cho bọn hắn gặp! Bết bát hơn chính là, bọn hắn cùng một tân sinh như vậy kết xuống thù hận.

- Thực lực người nọ ngược lại không tính rất cao, nhưng hết sức giáo hoạt! Hắn tinh thông hành thổ chi thuật, hơn nữa giỏi về ẩn nấp, hắn một mực giấu ở dưới mặt đất, đợi thời điểm chúng ta trải qua mới đột nhiên bạo khởi giết người, tên nhân vật mới kia đi ở phía sau, cho nên không may gặp độc thủ của hắn.

- Sau đó người này còn lợi dụng hành thổ chi thuật, cản trở chúng ta đuổi giết, trốn vào trong Long Hải cốc này, hiện tại đang giấu ở một chỗ trong Long Hải Cốc.

Lúc này Tần Tinh Hà tỉnh táo mở miệng nói, lại cố ý nói thấp thực lực của Tần Phàm.

Bởi vì hắn biết rõ nếu để cho Lữ Khanh cùng Thường Huyền biết rõ tiềm lực Tần Phàm rất cao, nói không chừng sẽ cân nhắc lợi hại, không chịu hỗ trợ.

- Tinh thông hành thổ chi thuật cùng ẩn nấp?

Lúc này Lữ Khanh mới có chút thoải mái.

- Trách không được vừa rồi chúng ta cảm giác có người tiến nhập Long Hải Cốc, nhưng lại phát hiện khí tức của hắn biến mất, nguyên lai là che dấu rồi.

Lúc này Thường Huyền cũng nói.

- Vậy người muốn chúng ta hỗ trợ như thế nào? Người này là nhân vật mới, chúng ta không thể động đến hắn.

Lữ Khanh lại hỏi.

431. Chương 440: Dùng Lực Phá Lực. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 440: Dùng lực phá lực. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Không cần giết hắn, chúng ta muốn Lữ Khanh sư huynh cùng Thường Huyền sư huynh giúp chúng ta tìm ra người này, sau đó tận lực ngăn cản hắn, không để cho hắn nhanh như vậy vượt qua Long Hải Cốc này.

Hướng Vũ rõ ràng cũng nhận đồng cách làm của Tần Tinh Hà, lúc này mở miệng nói.

- Đúng, hai vị sư huynh tốt nhất chặn mười ngày hai mươi ngày sau mới cho hắn đi qua!

Tần Tinh Hà bổ sung nói ra.

- Hắc hắc, như thế dễ dàng, dù sao lúc này nhiệm vụ của chúng ta là ngăn cản nhân vật mới đến Thánh địa Thần Điện quá nhanh, yêu cầu của các người vừa vặn cùng chúng ta là không mưu mà hợp.

- Thần Điện cho chúng ta điểm mấu chốt là năm ngày, dựa theo quy tắc bất thành văn trước kia, là sau năm ngày liền buông lỏng cường độ chặn đường, nhưng cũng không có nói để cho chúng ta nhất định phải buông lỏng, muốn bao nhiêu ngày phóng hắn đi qua, còn là chúng ta định đoạt.

Thường Huyền vừa cười vừa nói.

- Tốt, cái bề bộn này ta giúp người, coi như trả nhân tình của người.

Lữ Khanh cũng gật đầu nói.

- Cái kia cảm ơn hai vị sư huynh rồi.

Hướng Vũ vội vàng vui vẻ nói, tiếp theo từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra hai cái chai bạch ngọc, phân biệt kín đáo đưa cho hai người nói ra:

- Đây là tại hạ luyện chế một ít linh hoàn, hi vọng hai vị sư huynh không ghét bỏ.

- Đại Hoàn Hoàn? Hắc hắc, không tệ.

Thường Huyền kia mở ra nhìn nhìn, nghe nghe mùi, thoả mãn cười nói.

Mà về phần một ít đội viên trong đội chặn đường nhân vật mới ở sau lưng Thường Huyền cùng Lữ Khanh kia, vào lúc này đều lộ ra vẻ hâm mộ.

Hướng Vũ cũng rất biết làm người, nhìn nhìn, lần này đội chặn đường nhân vật mới tổng cộng có hơn hai mươi người, vào lúc này vội vàng đi đến đằng sau, sau đó ối người một lọ Tiểu Hoàn Hoàn, vừa đưa vừa nói:

- Lúc này thật sự cảm tạ các vị hỗ trợ, tiếc là Đại Hoàn hoàn trên người không nhiều lắm, nơi này có một ít Tiểu Hoàn hoàn đồng dạng có thể trị liệu Linh Vũ sư, hi vọng các vị bỏ qua cho, ngày sau có cái gì cần tại hạ hỗ trợ, cũng cũng có mở miệng.

- Ha ha, Hướng sư đệ khách khí.

Những thành viên đội chặn đường nhân vật mới này đều nguyên một đám mặt mày hớn hở, để cho bọn hắn chặn đường một nhân vật mới, cái này thật sự không có gì khó khăn, được không một lọ Tiểu Hoàn hoàn, bọn hắn đã cảm thấy hết sức hài lòng rồi.

- Hừ, công phu che dấu này quả nhiên không tệ, thiếu chút nữa ở trước mắt chúng ta xông qua Long Hải Cốc rồi.

Mà vào lúc này, Lữ Khanh kia bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Hắc hắc, vậy mà đã tới gần chúng ta như vậy, người này quả nhiên vẫn còn có chút lợi hại, chẳng qua nếu như vậy liền cho người xông qua Long Hải Cốc, lúc này đội chặn đường nhân vật mới chúng ta trở về chẳng phải là để cho người cười đến rụng răng sao?

Thường Huyền cảm ứng thoáng một phát, cũng cười lạnh nói.

- Mọi người chuẩn bị, ở dốc núi đối diện, cách chúng ta ước chừng bảy tám chục mét.

Lữ Khanh kia nói ra, sau đó dưới chân đạp mạnh, vậy mà cả người lướt qua hạp cốc chiều rộng gần 23 mét!

- Vẫn là bị phát hiện rồi.

Mà ở địa phương Lữ Khanh chỉ kia, Tần Phàm đang giấu ở đằng sau một tên cũng biểu hiện ra thực lực như vậy, lúc này hai người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ mới liếc mắt nhìn nhau, có chút thở dài một hơi.

Bọn hấn từ địa phương Thường Huyền đứng thẳng vừa rồi thấy được một cái hố to thật sâu, biết rõ lực lượng Thường Huyền này phi thường to lớn! Lữ Khanh là bằng vào thân pháp lướt qua khoảng cách, nhưng Thường Huyền này thì là bằng lực lượng nhảy ra ngoài!

Hai người này vừa ra tay, Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ đã biết rõ kỳ thật thực lực đều cao hơn bọn hấn rất nhiều! Tối thiểu hai người bọn họ tự hỏi cũng không thể thoáng cái lướt qua khoảng cách xa hai ba mươi mét như vậy.

Mà Tần Phàm vào lúc này, ở chỗ sâu trong đôi mắt cũng không khỏi xẹt qua một tia kiêng kỵ, thực lực hai người này ngoài ngoài dự liệu của hấn, thậm chí hai người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ cộng lại cũng kém tụt ý một người đối diện kia!

- Xem ra muốn cứng rắn vượt qua là không thể nào.

Tần Phàm nhìn hai người đứng ở cách mình không xa, một cái trên mặt vô cùng vui vẻ, một cái thì là mặt không biểu tình, nhưng đồng dạng thực lực cao cường.

Hấn từ vừa rồi trong lúc bọn hấn nói chuyện với nhau có thể biết rõ, Thiết tháp Đại Hán trên mặt vô cùng vui vẻ kia tên là Thường Huyền, thanh niên áo bào tím mặt không biểu tình tên là Lữ Khanh. Hấn đồng dạng biết rõ, hai người này sẽ không dễ dàng để ỉnh đi qua như vậy.

- Hai vị sư huynh, không biết sẽ ngăn đón tại hạ như thế nào?

Tần Phàm giả trang cái gì cũng không biết mà hỏi thăm.

- Hắc hắc, vị niên đệ này thân thủ thật sự không tệ, vậy mà nhanh như vậy có thể đi tới nơi này.

Thiết tháp Đại Hán Thường Huyền cười một tiếng nói ra, rất hứng thú mà nhìn Tần Phàm, sau đó không nhanh không chậm nói:

- Những người chúng ta này tên là Tân Nhân lan tiết đội, là Thánh địa Thần Điện cất cử chúng ta tới chuyên môn khảo nghiệm những nhân vật mới vào Thánh địa như các ngươi, ngươi muốn đi qua đến Thần Điện, nhất định phải trước qua cửa ải chúng ta này.

- Thì ra là thế.

Trên mặt Tần Phàm lễ phép khẽ cười nói:

- Ha ha, những người mới tới có lẽ sẽ rất chậm, hai vị sư huynh phải ở chỗ này chờ đợi lâu như vậy, ngược lại là khổ cực. Bất quá niên đệ ta lại muốn hỏi một chút, cái khảo nghiệm này khảo thí như thế nào? Ha ha, hai vị sư huynh đã tiến vào Thánh địa lâu như vậy, thực lực so với ta cao nhiều như vậy, ta sao có thể là đối thủ? Hơn nữa các ngươi còn có hai người.

Còn hai người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ ở đối diện, vào lúc này chứng kiến biểu hiện của Tần Phàm, sắc mặt đều không khỏi trầm xuống, phát hiện thiếu niên áo xanh tuổi không lớn lắm này, so với trong tưởng tượng của bọn hấn thì trấn định hơn rất nhiều!

432. Chương 441: Dùng Lực Phá Lực. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 441: Dùng lực phá lực. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ đối với thiếu niên áo xanh trên mặt vui vẻ làm như cả người lẫn vật vô hại kia, lại biết được hơn Lữ Khanh và Thường Huyền rất nhiều! Bọn hắn được chứng kiến hắn tàn nhẫn cùng quyết đoán! So với những kẻ chỉ biết mạnh miệng kia thì khó đối phó hơn cả trăm lần!

Bọn hắn đồng dạng không tin Tần Phàm sẽ không có chứng kiến hai người mình ở chỗ này! Nhưng hắn lại hết lần này tới lần khác giả bộ như hoàn toàn không có trông thấy, giả bộ như hoàn toàn không biết quan hệ của mình cùng Lữ Khanh, Thường Huyền! Ngược lại vào lúc này cố ý hướng Lữ Khanh cùng Thường Huyền tỏ ra yếu thế!

Lữ Khanh cùng Thường Huyền ở trong Chân Vũ Thánh địa cũng là thế hệ có danh tiếng, cũng là thủ lĩnh Tân Nhân lan tiết đội lần này, tự nhiên thập phần chú trọng hình tượng của mình.

Tần Phàm lộ ra bộ dạng cung kính như vậy, cũng nói rất có tình có lý, hai người bọn họ còn thật sự không thể lấy mạnh hiếp yếu!

- Thường Huyền, người ở một bên nhìn xem, người này để cho ta tới đối phó là tốt rồi.

Quả nhiên, sau đó Lữ Khanh nói.

- Lữ Khanh, trùng hợp mấy ngày nay nhân rồi ta cũng ngứa tay, lúc này không bằng để cho ta tới a.

Thường Huyền lại khẽ cười nói.

- Ta đối với người này có hứng thú, kế tiếp cho người.

Lữ Khanh nhượng mảy nói ra.

- Ta đối với hắn cũng thập phần có hứng thú.

Thường Huyền lại không có nhượng bộ.

- Hai vị sư huynh, ha ha, tuy là người dự thi, vốn không có lựa chọn gì, nhưng mà ta xem hai vị sư huynh đều là người minh bạch lí lẽ, hơn nữa khoan hồng độ lượng, không biết ta có thể đưa ra một cái đề nghị hay không?

Lúc này Tần Phàm thấy hai người kia quả nhiên như mình dự đoán, chỉ có một người xuất chiến, trong nội tâm có chút thở phào nhẹ nhõm, biết rõ mình một lần đùa giỡn cũng không có diễn không rồi. Mà thấy hai người còn không có quyết định ai ra xuất chiến, liền nói.

- Hắc, tiểu tử, người muốn lựa chọn hai người chúng ta ai với tư cách đối thủ xông cửa?

Lúc này Thường Huyền nghe Tần Phàm lên tiếng, liền xoay đầu lại lặng lẽ cười hỏi.

- Ta muốn mời Thường Huyền sư huynh đến làm đối thủ xông cửa lần này, hi vọng hai vị sư huynh có thể thành toàn.

Sau đó Tần Phàm mỉm cười nói, ngược lại là giống như hình tượng hắn vừa rồi biểu hiện ra, cung kính hữu lễ, hào hoa phong nhã, làm cho người ta cảm giác hắn rất vô hại.

- Ha ha, chẳng lẽ người cảm thấy ta dễ đối phó?

Khóe miệng Thường Huyền giương lên nói ra.

- Tại hạ đương nhiên không phải ý tứ này.

Tần Phàm khẽ cười nói:

- Chỉ có điều vừa mới nhìn rõ Thường Huyền sư huynh am hiểu lực lượng, mà trùng hợp tại hạ trời sinh lực lượng cũng không tệ, cho nên mới cả gan hướng Thường Huyền sư huynh thỉnh giáo thoáng một phát.

- Ha ha... Tốt! Ta tiến vào Chân Vũ Thánh địa cũng hơn mười năm rồi, người dám cùng Thường Huyền ta tỷ thí lực lượng thật đúng là không nhiều lắm!

Thường Huyền phóng lãng mà lớn tiếng cười nói, sau đó chuyển hướng Lữ Khanh nói ra:

- Tiểu Khanh tử, lúc này đây nếu tiểu tử này lựa chọn ta với tư cách người xông cửa, hơn nữa vừa vặn đúng với khẩu vị của ta, người cũng không thể cùng ta tranh giành.

- Hừ.

Lúc này Lữ Khanh hừ lạnh một tiếng, thối lui đến một bên.

- Tần Phàm này thật sự quá giảo hoạt rồi.

Thấy Tần Phàm quả nhiên thuyết phục được Lữ Khanh cùng Thường Huyền, hai người Tần Tinh Hà cùng Hường Vũ liếc mắt nhìn nhau, cũng không khỏi khó coi thêm một ít, trong lòng ẩn ẩn có chút bất an, hôm nay xem ra, muốn Tần Phàm lưu lại ở trên tay Thường Huyền kia, cũng là một chuyện rất khó khăn. Nhưng nhìn lực lượng khổng lồ của Thiết tháp Đại Hán, lúc này trong nội tâm mới thoáng trấn định đi một tí.

Bọn hắn ở trong Thánh địa cũng nghe qua sự tích của Thường Huyền, đặc biệt là phương diện lực lượng, Thường Huyền này có một danh hiệu, gọi là Lực Man Vương! Đã từng có một cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong sư huynh đến tìm hắn tỷ thí lực lượng, nhưng cuối cùng nhất là Thường Huyền toàn thắng! Ngay cả sư huynh kia cũng công bố là thua tâm phục khẩu phục!

Cũng biết lực lượng Thường Huyền này có bao nhiêu!

Tuy Tần Phàm cường, nhưng ở Tần Tinh Hà cùng Hường Vũ xem ra, có lẽ vẫn kém xa Thường Huyền, hơn nữa bọn hắn ở trong lúc Tần Phàm giao thủ, cảm thụ lớn nhất là vũ kỹ của người kia quỷ dị, nhưng bọn hắn tin tưởng ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, loại quỷ dị này sẽ không còn có bao nhiêu ưu thế.

Quả nhiên, những thành viên Tân Nhân lan tiết đội kia nghe thấy Tần Phàm chỉ điểm Thường Huyền khiêu chiến lực lượng, trên mặt đều xuất hiện nghiến ngấm vui vẻ, có chút càn là xuất hiện khinh thường.

Sau đó đều có chút tán lười mà cùng Lữ Khanh lui qua một bên, hứng thú xem cuộc vui, nhìn ra được bọn hắn đối với Thường Huyền đều rất có lòng tin.

Mà hai người Tần Phàm cùng Thường Huyền thì cách xa nhau hơn mười mét, đối diện nhìn nhau.

- Tiểu tử, người rất không tồi, người tên là gì.

Thường Huyền chứng kiến Tần Phàm từ khi xuất hiện đến nay, tuy lễ phép có thừa, nhưng vẫn đều lộ ra thập phần trấn định tự nhiên, đối với cái này hắn cũng là có chút thưởng thức.

- Tại hạ Tần Phàm.

Tần Phàm khẽ cười nói.

- Tốt, lúc này đây người đã nói cùng với Thường Huyền ta tỷ thí khí lực, Thường Huyền ta cũng không dùng cảnh giới để khi phụ người, lúc này đây hai người chúng ta đều không sử dụng kinh khí, hoàn toàn dùng lực lượng nhục thân đến so đấu!

Sau đó Thường Huyền nhìn Tần Phàm nói ra.

- Vậy trước cảm ơn Thường Huyền sư huynh khiêm nhượng, nhưng trước khi cùng Thường Huyền sư huynh bắt đầu tỷ thí, tại hạ cả gan hỏi một câu, nếu như tại hạ may mắn thắng, phải chăng coi như là xông cửa thành công rồi hay không?

Tần Phàm nghe thấy Thường Huyền nói như vậy, chánh hợp tâm ý của hắn. truyện copy từ

- Đúng vậy, nếu như người thật có thể thắng được ta, người xông cửa thành công.

Thường Huyền tự tin mà ưỡn ngực nói ra:

- Bất quá người không có cơ hội nào.

Nói xong, Thiết tháp Đại Hán này chậm rãi bước ra một bước, một bước này, lập tức để lại trên mặt đất một cái hố to thật sâu, đồng thời một cỗ khí thế cường hoành như là cuồng phong ở trong sơn cốc bỗng nhiên thổi qua, hướng về thiếu niên áo xanh đối diện xông đi.

- Không thử qua như thế nào sẽ biết.

Lúc này khí thế trên người Tần Phàm lại vền vẹn biến đổi, vô cùng vui vẻ thu vào, cả người ở trong nháy như biến thành đê đập sừng sững bất động, tựa hồ mặc kệ kinh đảo sóng biển cũng không ảnh hưởng đến hắn.

- Tốt, Tần Phàm, ngươi rất không tồi, tuy hôm nay ngươi nhất định sẽ thua ở ta, nhưng ta hoan nghênh ngươi về sau lại hướng ta khiêu chiến!

Thường Huyền chứng kiến Tần Phàm biểu hiện, không khỏi âm thầm ngoài ý muốn.

- Thường Huyền sư huynh, ngươi nói cái này có thể quá sớm hay không?

Lúc này Tần Phàm lại thay đổi một mặc khác, cả người bộc lộ tài năng.

- Ha ha, tốt! Ngươi đủ cuồng vọng, ta thích! Vậy bắt đầu đi!

Thường Huyền cười to một tiếng, sau đó dưới chân lần nữa đạp mạnh, cả người kích bắn về phía Tần Phàm! Mà địa phương dưới chân hắn bước qua, đều là núi đá vỡ vụn, bước ra nguyên một đám hố sâu, có thể thấy được lực lượng của hắn như thế nào!

433. Chương 442: Phi Độ Long Hải Cốc. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 442: Phi độ Long Hải Cốc. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm nhìn Thường Huyền vội xông mà đến, phát hiện Thiết tháp Đại Hán này tuy hình thể cao lớn, nhưng lại tuyệt không ngốc, hơn nữa thập phần hiểu được dựa thế, hắn nhìn ra được xu thế trùng kích kia có thể tăng cường lực lượng!

Lập tức, hắn cũng không chần chờ nữa, dưới chân đạp mạnh, đồng dạng phóng về đối phương!

Oanh!

Hai người bước ra một bước cuối cùng, đá vụn bốn phía tiêu phi, bàn chân hai người đồng loạt giẫm ra một cái hố sâu đến đầu gối, sau đó riêng phần mình ra sức đánh một quyền!

Hai quyền giao kích!

Thời điểm hai đám vừa mới tiếp xúc, chân sau của Tần Phàm bị lực lượng của Thường Huyền bức lui nửa bước!

Nắm đầm của Thường Huyền khoảng chừng so với Tần Phàm lớn hơn gấp đôi!

Lúc này Thường Huyền thoát nhìn thật giống như một đầu trâu rừng cuồng bạo, mà Tần Phàm thì là như một con linh dương ra sức phản kháng! Cả hai dùng lực lượng toàn thân đầu sức, đều hi vọng lật tung đối phương ra khỏi mặt đất!

- Rống...

Hai người đều hô một tiếng, đồng thời lần nữa tăng thêm độ mạnh yếu.

- Hoắc!

Cũng ngay lúc này, cánh tay phải của Tần Phàm chấn động, bỗng nhiên lân giáp màu xanh dữ tợn xuất hiện, hiện ra hình thái nguyên thủy của cánh tay Kỳ Lân!

- Bành!

Tiếp theo trong nháy mắt, một tiếng nổ trầm thấp, Thiết tháp Đại Hán Thường Huyền so với Tần Phàm cao hơn trọn vẹn một cái đầu, cả người bị một cổ đại lực đánh trúng bay ngược đi ra.

- Cái này. . .

- Làm sao có thể?

- Thường Huyền sư huynh?

Nhìn xem bóng người bay đi ra, dĩ nhiên là Thường Huyền! Mọi người vào lúc này cũng không khỏi lộ ra thần sắc không thể tin được! Cơ hồ cho là mình sinh ra ảo giác.

Thường Huyền tại Chân Vũ Thánh địa một mực dùng Man Lực Vương trừ danh, ngay cả Cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong cũng không phải là đối thủ của hắn, thậm chí có thể nói là lực lượng đệ nhất trong Thánh địa!

Nhưng hôm nay cùng một nhân vật mới vừa tiến vào Thánh địa so đấu lực lượng, hắn bị thua!

Lực Man Vương, ở trong so đấu lực lượng, vậy mà thua dứt khoát lưu loát như vậy!

Lại nhìn Tần Phàm, lại vững vàng mà ngừng tại nguyên chỗ, thậm chí cũng không có di động quá lớn! Nói cách khác, Tần Phàm ở bên trong so đấu lực lượng này, thắng triệt để!

Vấn đề này truyền đi, nhất định có thể khiến ột hồi chấn động ở trong Chân Vũ Thánh địa!

- Tần Phàm này, đến tột cùng là cái quái thai gì? Làm sao có thể có lực lượng lớn như vậy?

Những thành viên Tân Nhân lan tiết đội kia vào lúc này thậm chí có chút ít trợn mắt há hốc mồm, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không có ai đi đỡ Thường Huyền.

- Hắn là lúc này Thường Huyền sư huynh chủ quan đi à nha?

Một người thì là trong nội tâm nói như vậy để thuyết phục chính mình, dù sao đối phó một nhân vật mới, Thường Huyền không cần dùng hết toàn lực, sau đó để cho đối phương có cơ hội thừa dịp.

- Thường Huyền Lực Man Vương vậy mà thua?

Lữ Khanh nhìn thân thể Thường Huyền bay ngược lại ở phía xa kia mà ngẩn người, vào lúc này cũng không khỏi nhướn mày, lúc này hắn vốn là đối với Thường Huyền tràn ngập tin tưởng, nhưng kết quả lại ngoài dự liệu của hắn.

- Cái này... chuyện gì xảy ra?

Ngay cả bản thân Thường Huyền cũng không khỏi giật mình, vừa rồi hắn cảm nhận được chỗ nắm đấm của Tần Phàm truyền đến lực lượng cường hoành, một cổ lực lượng kia, thậm chí để cho hắn sinh ra một cảm giác khâu mã lay cây.

- Làm sao Tần Phàm này có thể có lực lượng lớn như vậy? Không có khả năng!

Tuy Thường Huyền thất bại, nhưng vào lúc này lại bị bại có chút không hiểu thấu, bởi vì vừa rồi hắn còn chưa kịp hảo hảo cảm thụ lực lượng của đối phương, ngay cả khi người bay ngược đi rồi.

- Dùng lực lượng của ta, đủ có thể chỉ bằng vào lực lượng nhục thân so sánh với Tiên Thiên Võ sư, nhưng vẫn cảm giác được cùng hắn kém nhiều như vậy? Chẳng lẽ hắn lừa gạt ta?

Trong lòng Thường Huyền vẫn là một hồi rung động.

- Thường Huyền sư huynh, đa tạ rồi.

Tần Phàm thu thế, bình tĩnh chấp tay nói ra.

Hình thái nguyên thủy của cánh tay Kỳ Lân ở thời điểm thu quyền vừa rồi cũng thu hồi, khi đó lực chú ý của mọi người tập trung ở trên người Thường Huyền bay ngược, ngược lại là thấy không quá rõ ràng.

Bất quá bản thân của hắn, đối với kết quả tỷ thí này lại không có bất kỳ ngoài ý muốn, đối với lực lượng của cánh tay Kỳ Lân, hắn là tuyệt đối tự tin! Hôm nay luyện hóa xuyên suốt ba khóa ma chủng, đủ có thể để hắn dùng lực lượng thân thể so sánh với Linh Vũ sư bình thường!

Thường Huyền dám cùng Tần Phàm chỉ so lực lượng, cái kia là hắn tự tìm vũ nhục mà thôi.

- Tần Phàm, vừa rồi bên trong so đấu, ngươi sử dụng kinh khí đi à nha! Nếu không chỉ bằng vào lực lượng thân thể, ngươi không có khả năng sẽ mạnh như vậy!

Sau đó Thường Huyền từ trên mặt đất bò lên nói ra, hắn có thể cảm giác được vừa rồi trên người Tần Phàm truyền đến cổ lực lượng kia, thậm chí đạt đến cấp bậc Linh Vũ sư!

Nhớ tới vừa rồi trước khi tỷ thí đã từng nói qua chút lời nói lớn lối, quả nhiên là trên mặt không khỏi một hồi tím một hồi xanh, lộ ra vô cùng xấu hổ.

Cũng không phải nói hắn thua không nổi, mà là kết quả như vậy thật sự là rất khó để cho người tiếp nhận!

Hắn đường đường Lực Man Vương, vậy mà ở trong so đấu lực lượng thua triệt để như thế!

Cái này đối với hắn mà nói, thật sự là đã kích rất lớn.

- Không có, vừa rồi ta cùng Thường Huyền sư huynh tỉ thí, chỉ là sử dụng lực lượng thân thể, cũng không có sử dụng kinh khí trong cơ thể. Bất quá ta sử dụng một loại bí kỹ có thể thúc hóa lực lượng thân thể mà thôi, hơn nữa vừa rồi có lẽ Thường Huyền sư huynh cũng không có thấy trên người của ta phát ra hào quang vô khí a?

Tần Phàm bình tĩnh nói.

- Bí kỹ có thể thúc hóa lực lượng thân thể?

Thường Huyền không khỏi khẽ giật mình lần nữa, nói như vậy, sử dụng kinh khí trên người đều có hào quang khí kinh phát ra, hắn suy nghĩ trở lại một chút, vừa rồi tuy hắn phát hiện cánh tay của Tần Phàm có chút biến hóa, nhưng nắm đấm đích thật là không có phát ra hào quang vô khí, chỉ là đơn thuần dùng lực phá lực mà thôi.

- Lúc này đích thật là ta ở phương diện này chiếm đi một tí tiện nghi, nhưng vừa rồi Thường Huyền sư huynh chỉ nói là không thể sử dụng kinh khí, cũng không có nói qua không thể sử dụng vũ kỹ hoặc là bí kỹ a?

Tần Phàm mỉm cười nói ra:

- Ta không có không tuân theo quy định, như vậy lúc này đây khảo nghiệm, tại hạ có lẽ xem như may mắn thông qua được a? Hiện tại ta có thể tiến về Thánh địa Thần Điện rồi hay không?

- Tần Phàm vậy mà thắng?

Bọn người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ trông thấy Thường Huyền bay ngược, lập tức sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó coi! Bọn hắn thật không ngờ Tần Phàm chỉ bằng vào lực lượng thân thể, dĩ nhiên cũng có thể mạnh như vậy!

Mà căn cứ ước định vừa rồi của Thường Huyền cùng Tần Phàm, lúc này đây có thể coi là Tần Phàm thông qua khảo nghiệm, xông cửa thành công rồi?

Bọn hắn vào lúc này cắn răng, lộ ra thập phần không cam lòng!

434. Chương 443: Phi Độ Long Hải Cốc. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 443: Phi độ Long Hải Cốc. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hường Vũ huynh, làm sao bây giờ?

Sắc mặt Tần Tinh Hà âm trầm mà hỏi thăm, lúc này đây mọi người Lữ Khanh cùng Thường Huyền cũng chỉ là xem mặt mũi linh hoàn cấp Luyện được sư Hường Vũ, hẳn lại không thể nói cái gì.

- Xem trước một chút.

Vào lúc này Hường Vũ lạnh giọng nói ra:

- Tân Nhân lan tiết đội phụ trách chặn đường nhân vật mới năm ngày, đây là quy củ bất thành văn trong Thánh địa, trước kia cho tới bây giờ không ai có thể đơn giản thông qua cửa ải này!

- Nếu như lúc này đây bọn hắn đơn giản phóng Tần Phàm đi qua, sẽ để cho Tân Nhân lan tiết đội của bọn hắn lần này thành trò cười trong Thánh địa, ta nghĩ coi như là Thường Huyền nguyện ý phóng Tần Phàm rời đi, những người khác cũng chưa chắc sẽ nguyện ý.

Quả nhiên, Hường Vũ vừa dứt lời, vào lúc này Lữ Khanh liền đứng dậy.

- Thật có lỗi, lúc này đây người ở trên lực lượng đánh bại Thường Huyền, như vậy người tính toán là thông qua khảo nghiệm của hắn, cũng không tính toán là thông qua khảo nghiệm của toàn bộ Tân Nhân lan tiết đội chúng ta.

Lữ Khanh nhìn Tần Phàm, sắc mặt bình tĩnh nói.

- Đúng vậy, lúc này tuy Tần Phàm người là sử dụng bí kỹ thắng ta, nhưng coi như là ta thua, người tính toán là thông qua khảo nghiệm của ta, kế tiếp ta sẽ không ra tay chặn đường người. Bất quá lần này Tân Nhân lan tiết đội không chỉ có một mình ta, người còn cần thông qua khảo nghiệm của những người khác.

Vào lúc này, bởi vì liên quan đến danh dự của cả chi Tân Nhân lan tiết đội lần này, Thường Huyền cũng đành phải kiên trì nói ra.

- Đúng, Tần Phàm người còn phải thông qua khảo nghiệm của chúng ta.

Một ít thành viên của đội chặn đường nhân vật mới cũng phụ họa nói ra. Trong bọn họ mặc dù có chút người đối với Tần Phàm biểu hiện vẫn là thập phần bội phục, nhưng lại biết lần này quan hệ trọng đại, sẽ không dễ dàng phóng Tần Phàm đi qua như vậy. Hơn nữa ăn chỗ tốt của người, phải làm việc cho người, bọn hắn thu luyện được của Hường Vũ, tự nhiên phải bỏ ra một ít lực rồi.

- Hừ, cho rằng lừa gạt thắng Thường Huyền sư huynh là sẽ vượt qua như vậy sao?

Có chút đội viên Tân Nhân lan tiết đội thì khinh thường nói, nhưng lại xuất phát từ tâm lý đồ kỵ, một thiên tài có thể ở trên lực lượng đả bại Thường Huyền, bọn hắn cũng muốn hung hăng chèn ép một phen.

- Vậy chứ vị sư huynh kế tiếp muốn khảo nghiệm tại hạ như thế nào?

Tần Phàm trầm giọng hỏi.

- Đả bại tất cả mọi người chúng ta.

Lữ Khanh bình tĩnh đáp.

- Cái kia không phải chứ vị sư huynh có chủ tâm khó xử tại hạ sao?

Tần Phàm nhướng mày nói ra, dùng thực lực của hắn bây giờ, hắn thậm chí không có lòng tin đả bại Lữ Khanh, trước kia hắn thể hiện ra thân pháp nhẹ nhõm bay vọt qua sơn cốc rộng hai ba mươi mét, thậm chí chính hắn cũng khó có thể làm được.

Dù sao đối phương chính là cửu cấp Linh Vũ sư, lại ở trong Thánh địa nhiều năm, một thân kinh khí vô cùng ngưng thực, cũng rất khó đối phó!

- Chính như vừa rồi Thường Huyền cũng không nói người không thể sử dụng bí kỹ, vừa rồi chúng ta cũng không có thừa nhận người đã bại Thường Huyền coi như là thông qua toàn bộ Tân Nhân lan tiết đội chúng ta khảo nghiệm.

Lúc này Lữ Khanh bình tĩnh nói.

- Tần Phàm, xin lỗi rồi, gần trăm năm nay đều không có người mới nào tiến vào Thánh địa có thể trong năm ngày thành công đến Thánh địa Thần Điện, Tân Nhân lan tiết đội chúng ta là phòng tuyến cuối cùng, chiêu bài trăm niên này không thể phá hủy ở trong tay chúng ta.

Vào lúc này trong nội tâm Thường Huyền thầm nghĩ, nhưng lại lựa chọn không lên tiếng. Lúc này đây hấn mất mặt thì tốt rồi, lại không thể để cho toàn bộ Tân Nhân lan tiết đội mất thể diện.

- Vậy Lữ Khanh sư huynh có ý tứ là tại hạ nhất định phải xông vào rồi hả?

Sắc mặt Tần Phàm vào lúc này cũng trở nên âm trầm.

- Người cũng có thể đợi đến lúc mười ngày sau lại đến xông cửa, khi đó chúng ta sẽ thả lỏng yêu cầu, dùng thực lực của người, chúng ta sẽ thả người đi qua.

Lữ Khanh tiếp tục nhàn nhạt nói.

- Ha ha, mười ngày?

Tần Phàm không khỏi cười lạnh, xem ra lúc này Lữ Khanh là quyết tâm giúp Hường Vũ rồi, quả nhiên đem thời gian năm ngày nguyên lai đổi thành mười ngày.

- Hắc hắc, đương nhiên người cũng có thể lách qua Long Hải Cốc này, bất quá chỉ dùng nhiều hơn nửa tháng thời gian mà thôi.

Lúc này một ít đội viên Tân Nhân lan tiết đội khác cũng cười nói.

- Đã như vậy, cho dù là đầm rồng hang hổ, Tần Phàm cũng chỉ có thể xông vào rồi!

Tần Phàm lạnh giọng nói ra, mười ngày thời gian hấn chỉ có thể lấy được Linh huyết nồng độ linh khí 500 lần, như vậy hấn tuyệt đối không tiếp thụ được!

Nghe được Lữ Khanh trả lời, lúc này bọn người Hường Vũ cùng Tần Tinh Hà mới thở dài một hơi. Ngăn cản Tần Phàm mười ngày thời gian, tuy còn không có đạt tới kỳ vọng của bọn hấn, nhưng coi như là miễn cưỡng để cho bọn hấn không có khẩn trương như lúc trước.

Dù sao linh huyết của hai người bọn họ đều có được nghìn lần trở lên, hiện tại thực lực của bọn hấn cùng Tần Phàm không sai biệt nhiều, một năm sau, bọn hấn có lòng tin có thể đề cao không ít! Mà Tần Phàm chỉ có Linh huyết nồng độ linh khí 500 lần, uy hiếp coi như là không có lớn như vậy nữa.

- Ha ha, khẩu khí ngược lại là rất lớn.

Một ít đội viên Tân Nhân lan tiết đội cũng cười nói.

- Thời gian không sai biệt lắm.

Mà vào lúc này, Tần Phàm lại không để ý đến những người này, chỉ là trong nội tâm hơi trầm ngâm. Vào lúc này đã cảm giác được mặt đất bắt đầu dâng lên trập trập sương trắng nồng đậm.

- Bá Vương đao!

Sau đó, trường đao trong tay Tần Phàm ở trong hư không vẽ một cái, một đao vô cùng Cuồng Bạo trực tiếp chém ra về phía trước.

- Khai mở phòng ngự tráo!

Lúc này Lữ Khanh trầm giọng ra lệnh.

- Thật đúng là muốn xông vào?

Một ít đội viên Tân Nhân lan tiết đội phát ra thanh âm khinh thường, trước kia bọn hần luyện tập qua liên hợp chi kỹ, sau đó mọi người cùng một chỗ phát lực, một cái lồng năng lượng chắc chắn do toàn bộ do nguyên võ chi khí kết thành xuất hiện ở trước mọi người, bọn hần tự tin phòng ngự trảo này thậm chí ngay cả một kích của Võ Tôn cũng có thể miễn cưỡng ngăn cản!

Nhưng một đao kia của Tần Phàm lại không có chém vào phía trên lồng năng lượng, mà là trảm ở trên núi đá. Lập tức, đá vụn bay khắp nơi, nện vào bên trên phòng ngự trảo kia, thậm chí không thể kích thích ra một ít rung động.

- Độ chuẩn kém như vậy?

Một ít đội viên Tân Nhân lan tiết đội trông thấy một màn này, có chút ngoài ý muốn, không khỏi cười nhạo nói.

Nhưng mà cũng vào lúc này, sau lưng Tần Phàm lại đột nhiên phun ra vàng sáng màu đỏ thắm, bản thân của hần lại nhân cơ hội này phóng lên trời, sương trắng nồng đậm chung quanh cũng bắt đầu chậm rãi bao vây tới.

Kỳ thật vừa rồi trước khi hần cùng Thường Huyền so đấu đã nghĩ kỹ đường lui, vừa rồi chỉ là một mực kéo dài thời gian chờ đợi sương mù dày đặc này xuất hiện mà thôi.

435. Chương 444: Hỏa Vân Đao Báo Hống. (1)

Đan Vũ Càn Khôn truyện copy từ

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 444: Hỏa Vân đao báo hống. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hơn nữa hần một mực đi theo đằng sau Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ, bọn hần còn chưa nói ra quá nhiều tin tức quan hệ tới mình, Lữ Khanh liền phát hiện mình rồi.

Cho nên, lúc này bọn người Lữ Khanh cũng không biết hần có thể phi hành!

Vừa rồi một đao kia hần chỉ là phân tán lực chú ý của mọi người, kì thực là muốn nhân cơ hội đem thân ảnh ẩn vào trong sương mù dày đặc, lại lợi dụng Chu Tước chi dực phi qua Long Hải Cốc! Hiện tại thời cơ hần nắm giữ vừa đúng lúc!

Ngoại trừ Lữ Khanh cùng Thường Huyền, những người khác căn bản không kịp công kích được hần! Vừa bay lên, kinh khí bao vây lấy toàn thân Tần Phàm, Thường Huyền đã nói qua không ra tay rồi, sau đó hần chỉ cần tiếp được Lữ Khanh công kích, hần liền có thể cả người ẩn trong sương mù! Ngay tại tối nay, trực tiếp phi qua Long Hải Cốc!

- Lữ Khanh sư huynh nhanh ngăn hần lại, hần biết vũ kỹ phi hành!

Trông thấy sau lưng Tần Phàm phun ra hai vàng sáng màu đỏ thắm, Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ đã từng thấy qua Chu Tước chi dực của Tần Phàm, lập tức liền kêu ra tiếng.

Trước đó lần thứ nhất bọn hần là để cho Tần Phàm phi hành đào tẩu!

Hôm nay trông thấy Tần thi triển Phàm lần nữa, tự nhiên là không khỏi kinh hãi, âm thầm hỏi hận mới vừa rồi không có sớm chút nói cho hai người Lữ Khanh, Thường Huyền biết, Tần Phàm có được năng lực phi hành!

Bất quá vừa rồi bọn hắn cũng không có cơ hội nói! Hơn nữa bởi vì sợ Lữ Khanh cùng Thường Huyền không đáp ứng thỉnh cầu chặn đường Tần Phàm của bọn hắn, nên bọn hắn vốn cũng không dám đem Tần Phàm nói được quá lợi hại.

Mà một bên kia, Lữ Khanh trông thấy Tần Phàm đột nhiên bay lên trời, cũng thầm giật mình, không thể tưởng được Tần Phàm không chỉ có được thực lực Linh Vũ sư, còn có vũ kỹ phi hành cực kỳ thần bí!

Cái này cùng lúc trước Tần Tinh Hà nói về thực lực Tần Phàm là kém khá xa!

- Đừng rời đi nhanh như vậy!

Bất quá vào lúc này Lữ Khanh cũng không thể để Tần Phàm nhẹ nhàng rời đi như vậy, nếu không lúc này mặt mũi của Tân Nhân lan tiết bọn hắn sẽ mất hết. Lập tức hắn rất nhanh phản ứng đi qua, dưới chân đạp mạnh trên mặt đất, cả người cao cao nhảy lên.

Lữ Khanh nhảy lên này, độ cao thậm chí muốn vượt qua độ cao Tần Phàm bay lên, sau đó trong tay của hắn bỗng nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, trường kiếm run lên, ở trong hư không vũ ra một đạo kiếm quang phiêu dật hùng vĩ.

Hoặc!

Lập tức, kiếm khí kia như là cửu khúc Trường Hà, lập tức tạo thành băng khí thực chất, cơ hồ ngưng kết toàn bộ không khí, cuối cùng cuộn cuộn hàm thao, hóa thành hai đầu Băng Long chém tới Tần Phàm.

Băng Long này ẩn chứa khí lực cực kỳ cường hoành, ở bên trong cự ly ngắn, không ngừng tạo ra thanh âm trầm thấp khí bạo, hơn nữa hai Băng Long này giao nhau một trái một phải công kích đến Tần Phàm, phong sát tất cả đường lui của hắn.

Những nơi kiếm quang đi qua, sương mù màu trắng nồng hậu dày đặc hết thấy lui tán, hàn quang lạnh lùng kia càng giống như là đột nhiên xé toang bầu trời đêm, đem trời đêm bởi vì sương mù che chắn kia trở nên rõ ràng.

Kiếm quang này cực nhanh, cơ hồ thời điểm Tần Phàm bay lên chưa đủ 10m liền đã trảm đến trước mặt của hắn!

- Lữ Khanh sư huynh mạnh như vậy!

Vốn mọi người còn khiếp sợ vì ở sau lưng Tần Phàm đột nhiên xuất hiện một đôi cánh, nhưng lúc này lại hoàn toàn bị một kiếm này của Lữ Khanh hấp dẫn. Bọn hắn cơ hồ có thể tưởng tượng, Tần Phàm ở dưới một kích này nhất định là mọc cánh khó bay rồi!

- Tiểu Khanh Tử này không âm thanh không lên tiếng đã luyện một chiêu Băng Long song tuyệt này tới cảnh giới kia rồi.

Ngay cả Thường Huyền vào lúc này cũng không khỏi âm thầm khiếp sợ, hắn và Lữ Khanh giao tình không phải là nông cạn, bất quá là một thời gian ngắn không có tỷ thí, nhưng thực lực của hắn lại tăng lên không ít.

- Lúc này đây Tần Phàm hắn là đi không xong rồi!

Lúc này Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ cũng không khỏi được trong nội tâm âm thầm hưng phấn, biết rõ Lữ Khanh vừa ra tay, Tần Phàm nhất định là không cách nào đào tẩu nữa!

- Tốt nhất là Lữ Khanh không nghĩ qua lỗ tay, chém giết Tần Phàm kia đi!

Trên mặt Tần Tinh Hà càng là xuất hiện vẻ âm tàn, hắn oán hận đối với Tần Phàm đã đến tình trạng sâu đậm.

- Lữ Khanh này quả nhiên lợi hại.

Vào lúc này hai mắt Tần Phàm cũng không khỏi ngưng tụ, lập tức huyền phù ở giữa không trung, không dám lại tiếp tục bay lên.

Một mặt là bởi vì hai Băng Long này đã hoàn toàn phong tỏa lộ tuyến phi hành, một mặt khác là tiếp tục hướng trên sẽ phân tán bộ phận kinh khí trong cơ thể hắn, làm cho công kích cùng phòng ngự của hắn giảm xuống.

- Không được! Hai Băng Long này ẩn chứa khí lực quá mạnh mẽ, hơn nữa băng khí kia cực kỳ rét lạnh, nếu như đánh trúng vào, ta nói không chừng sẽ đóng băng cả người!

Theo Băng Long kia càng ngày càng tới gần, Tần Phàm cảm giác được khí tức lạnh như băng, còn có tinh thần ý chí cường hoành phô thiên cái địa mà đến, âm thầm cắn răng một cái, buông tha cho cách nghĩ ngạnh kháng một kích sau đó chạy trốn.

- Chỉ có thể đánh cược một lần rồi!

Cảm giác được không thể phòng ngự ở nguy cấp trước mắt này, lập tức hai tay của hắn cầm Hỏa Vân đao, chăm chú nắm chặt, khí lực toàn thân nhanh chóng hội tụ, sau đó dốc sức chém ra một đao!

Đây là một đao mạnh nhất sau khi Tần Phàm nghỉ ngơi một thời gian chém ra!

- Bá Vương đao!

Lưỡi đao chấn động, từng vòng khí tức vô cùng nóng rực tản mát đi ra, trong hư không, một hỏa diễm cự đao đốt cháy bầu trời đêm, hướng về hai Băng Long cực lớn giao hội kia chém tới!

- Ồ?

Mà vào lúc này, Lữ Khanh cũng không nghĩ ra Tần Phàm ở dưới tình huống như vậy lại vẫn có thể ra sức phản kháng, còn dám cùng mình chính diện đón đánh, không khỏi nao nao, lập tức sắc mặt trầm xuống!

Ngay sau đó, hai Băng Long trên bầu trời kia vào lúc này ở dưới khống chế của hắn, một cái giao nhau lập tức dung hợp trở thành một đầu, biến thành một cỗ kinh khí băng hàn càng cường đại hơn, làm như muốn đông lại bầu trời đêm!

Bóng mờ cực lớn xen lẫn gió lạnh từ trên trời giáng xuống, cự đao hỏa diễm từ thấp tới cao, cuối cùng nặng nề oanh kích lên Băng Long!

Băng cùng hỏa lập tức giao hòa!

Ở trong chớp lát, chỗ băng hỏa giao đụng kia, không gian tựa hồ vào lúc này cũng động lại!

Khi đó Băng Long này tựa hồ là đột nhiên mở Long khẩu cực lớn ra, một ngụm nuốt hết ngọn lửa cự đao kia! Sau đó đem hỏa diễm cự đao đông lại như băng ở trong bụng!

Oanh!

Băng hỏa giúp nhau ăn mòn, giúp nhau nuốt hết, trong nháy mắt tiếp theo, kinh khí hỏa diễm kia cuối cùng bạo phát ra, nhiệt lượng của hỏa diễm cự đao chậm rãi biến mất, nhưng trước đó kinh khí hỏa diễm cũng đem toàn bộ đầu Băng Long kia nổ tung lên, hóa thành vô số mảnh vỡ bay bốn phía!

Một đao kia của Tần Phàm vậy mà cùng một kiếm liễu mạng này của Lữ Khanh lực lượng ngang nhau, cuối cùng băng hỏa đều biến thành hư vô!

436. Chương 445: Hỏa Vân Đao Báo Hống. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 445: Hỏa Vân đao báo hống. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Răng rắc!

Mà cũng ngay lúc này, Hỏa Vân đao trong tay Tần Phàm bỗng nhiên phát ra một tiếng dị nổ, từ chỗ chuôi đao cùng thân đao nối tiếp nhau bắt đầu, hoa văn giống như tơ nhện xuất hiện, sau đó từng tiết đứt gãy ra!

Hỏa Vân thiết vỡ thành từng mảnh hỏa hồng sắc nương theo băng phiến màu trắng kia bay xuống, tạo thành một tràng cảnh quỷ dị mà cực kỳ mỹ lệ.

Theo thực lực cùng lý giải đối với đao đạo của Tần Phàm tăng trưởng, Hỏa Vân đao này cuối cùng cũng không cách nào nữa chịu đựng được khí lực cùng ý chí Bá Đạo của hắn quán thấu vào, khi Tần Phàm sử dụng ra một đao mạnh nhất này, Hỏa Vân đao rốt cục cũng báo hỏng!

Mà ngay sau đó, Tần Phàm còn chưa kịp tiếc hận Hỏa Vân đao hỏng, ở sau khi Lôi Đình nổ mạnh, hai cỗ năng lượng băng hỏa cường đại va chạm sinh ra năng lượng Cuồng Bạo rung động, bắt đầu hướng về bốn phía khuếch tán đi ra, hắn ở gần tự nhiên là đứng mũi chịu sào!

- Hừ. . .

Khi năng lượng cường hoành kia trùng kích tới, Tần Phàm không kịp né tránh, bị năng lượng kinh khí kia trùng kích đến ngực, mặc dù có Huyền Vũ chi lực bảo vệ, nhưng lực trùng kích cường đại này vẫn làm cho ngực hắn buồn bực, hắn cũng không khỏi được thẫn thờ một tiếng, suýt nữa phun ra máu tươi.

- Kinh khí sau khi năng lượng bạo tạc nổ tung còn cường hoành như vậy, nếu như để cho Băng Long kia trực tiếp xông tới, ta chẳng phải là phải thụ trọng thương, thậm chí không cách nào duy trì phi hành sao!

Tần Phàm âm thầm nghĩ mà sợ, thực lực Lữ Khanh này so với hắn đoán chừng còn mạnh hơn một tí.

Tần Phàm kinh ngạc, mà những người khác càng là kinh ngạc!

Những người của Tân Nhân lan tiết đội kia ở đâu nghĩ đến Tần Phàm vậy mà có được thực lực cường đại như thế! Vừa rồi cùng Thường Huyền so đấu lực lượng, bọn hắn có thể cho rằng Tần Phàm là đùa nghịch quỷ kế hoặc là Thường Huyền chủ quan mà để cho hắn thắng, nhưng lúc này, Tần Phàm cùng Lữ Khanh so đấu khí lực, vậy mà cả hai cũng không chia trên dưới?

Tần Phàm vậy mà mạnh đến trình độ này!

Này là bọn người Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ nói vũ kỹ quỷ dị sao? Thực lực này rõ ràng là cơ hồ có thể so sánh với Lữ Khanh cùng Thường Huyền!

- Tuy Lữ Khanh còn không dùng hết toàn lực, nhưng tối thiểu cũng có tám phần sức mạnh! Tiểu tử này niên kỷ thoát nhìn không lớn, hơn nữa mới vừa tiến vào Chân Vũ thánh địa, làm sao có thể có được thực lực mạnh như vậy!

Vừa rồi Thường Huyền còn cảm giác mình thua có chút không cam lòng, vào lúc này không khỏi mở to hai mắt mà nhìn, không thể tưởng được Tần Phàm lại có thể phát ra một đao như vậy cường đại!

Như vậy suy đoán, Tần Phàm đích thật là có chỗ hơn người, bại bởi người này, hôm nay hắn tựa hồ cũng cảm thấy chịu phục đi một tí.

- Tần Phàm này, vừa mới tiến vào thánh địa đã có thực lực như vậy, ngày sau tiền đồ sợ là bất khả hạn lượng. nguồn

Trong nội tâm Lữ Khanh cũng là cực kỳ rung động, lúc mới bắt đầu kỳ thật hắn chỉ là định đông cả người Tần Phàm lại, để cho hắn không cách nào xông qua Long Hải Cốc.

Nhưng hắn không thể tưởng được Tần Phàm lại chém ra một đao cường đại như vậy chống đỡ, hắn mới bị bức để cho Song Long tụ hợp tới tấn công.

Mà hắn càng là không ngờ, sau khi hai Băng Long tụ hợp, cũng là một kích tám phần kinh khí của mình, lại chỉ là lực lượng ngang nhau với đối phương, cuối cùng kinh khí còn giúp nhau triệt tiêu!

Phải biết rằng, Lữ Khanh hẳn đã tiến vào thánh địa vài chục năm, một thân kinh khí tu luyện được vô cùng cô đọng, chất lượng kinh khí so với Tần Phàm cao không biết bao nhiêu!

Tám phần lực lượng của hắn có cường hay không, trong lòng của hắn tinh tường, có thể nói trong Tân Nhân lan tiết đội, ngoại trừ Thường Huyền, những đội viên khác đều khó có khả năng nhẹ nhàng tiếp được như vậy.

Nói cách khác Tần Phàm so với đại bộ phận đội viên của Tân Nhân lan tiết đội lần này còn mạnh hơn!

- Các vị sư huynh, chào tạm biệt, gặp lại sau.

Cũng vào lúc này, thanh âm của Tần Phàm từ trên bầu trời truyền đến, ở Lữ Khanh hẳn vừa mới thất thần một cái chớp mắt, tuy Tần Phàm bị năng lượng bạo tạc nổ tung kia trùng kích rất khó chịu, nhưng sau đó hắn cũng mượn cổ lực lượng này phóng về không trung, rất nhanh đem trọn thân hình ẩn vào trong sương mù.

- Lữ Khanh sư huynh, nhanh truy ah!

Lúc này Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ vội vàng nhắc nhở kêu lên.

- Được rồi, thực lực của hắn đầy đủ thông qua cửa ải này của chúng ta rồi, Tần Phàm này ngày sau thành tựu nhất định không thể đo lường, cho dù truyền đi, việc này đối với chúng ta mà nói cũng không tính quá mất mặt.

Lữ Khanh chỉ là lắc đầu nói ra, tuy hắn còn có chút biện pháp có thể đuổi tới Tần Phàm, nhưng vào lúc này lại buông tha cho tiếp tục đuổi bắt.

Nghe Lữ Khanh nói, sắc mặt Tần Tinh Hà cùng Hướng Vũ vào lúc này cũng không khỏi trở nên như tro tàn.

Tần Phàm thành tựu không thể hạn lượng, như vậy tiền đồ hai người bọn họ sẽ cực kỳ khốn nạn a.

- Hô...

Cảm giác được đằng sau đã không có người đuổi theo, lại thấy sắp bay ra Long Hải Cốc, lúc này Tần Phàm mới có chút thở dài một hơi.

Lập tức hắn nhìn Hỏa Vân đao chỉ còn lại có chuôi đao, trên mặt không khỏi có chút co lại, Hỏa Vân đao này từ khi Cổ Mặc luyện chế đến nay, thật vất vả đạt được một thanh vũ khí thuận buồm xuôi gió, không thể tưởng được hiện tại mới đi qua một năm cũng đã không thể dùng lại rồi.

- Ai, nếu như có thể có một thanh trường đao chất lượng giống như Linh Hàn Quyền Sáo thì quá tốt rồi.

Lập tức trong lòng Tần Phàm lại không khỏi thở dài nói, Linh Hàn Quyền Sáo của hắn là không biết tài liệu gì làm thành vũ khí, từ khi đạt được đến nay, một mực đều có thể thừa nhận được khí lực của hắn, thậm chí lúc hắn bộc phát Bạo Huyết Kỳ Lân, Linh Hàn Quyền Sáo này cũng không có bất kỳ cảm giác bài xích.

Bất quá hắn cũng biết vũ khí như vậy đã là cực phẩm bên trong vũ khí, là có thể ngộ nhưng không thể cầu, thậm chí ngay cả Cổ Mặc cũng nói có tài liệu hắn không thể luyện chế ra, muốn đạt được một vũ khí như vậy, thật sự quá khó khăn.

- Hi vọng Chân Vũ thánh địa này có thể cho ta kinh hỉ a.

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn phương xa, phương hướng kia là thánh địa Thần Điện. Lúc ban ngày hắn đã nhớ kỹ phương hướng, hắn đoán chừng một chút, vượt qua Long Hải Cốc này, hắn có thể ở trước hừng đông là đến.

Thấy đã hoàn toàn cảm giác không đến của khí tức Tần Phàm, hai người Hướng Vũ cùng Tần Tinh Hà liếc nhìn nhau, đều có thể ở trong mắt đối phương chứng kiến lo lắng thật sâu. Lúc này để cho Tần Phàm lộ khai, không thể nghi ngờ là thả hổ về rừng.

Đối với cái này, Hướng Vũ cũng không cam chịu, đối với Lữ Khanh có chút oán hận, nếu như Lữ Khanh muốn truy, bọn hắn biết rõ vẫn có khả năng ngăn Tần Phàm lại, nhưng Lữ Khanh lại buông tha, này bằng với vi phạm với ước định lúc trước.

Bất quá thực lực Lữ Khanh so với hắn cao hơn rất nhiều, Hưởng Vũ cùng Tần Tinh Hà chỉ đành phải đem cái oán trách này dấu ở trong nội tâm, lập tức một đoàn người bọn hắn đều trở nên ảm đạm, nhanh chóng ly khai Long Hải Cốc.

437. Chương 446: Đến Thần Điện. (1)

Chương 446: Đến Thần Điện. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Hưởng Vũ, cái Đại Hoàn hoàn này trả lại cho người.

Sau đó Lữ Khanh ném cái chai bạch ngọc về phía Hưởng Vũ, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Lần này ta giúp người, ta thiếu nợ nhân tình của người ngày sau ta sẽ trả lại.

- Lữ Khanh sư huynh không cần khách khí, cái luyện được này ta đã tổng xuất, tự nhiên không có đạo lý thu hồi lại, lần này y nguyên cảm tạ các vị.

Hưởng Vũ ném cái chai bạch ngọc trở về nói ra.

- Hưởng Vũ, Đại Hoàn hoàn này ta thu, ta cũng khuyên người một câu, Tần Phàm này không đơn giản, nếu có thể, các người không nên cùng hắn đối địch, nếu không ngày sau các người sẽ hối hận.

Lữ Khanh lần nữa tiếp được cái chai bạch ngọc, liếc nhìn Hưởng Vũ, tương đối ngưng trọng nói.

- Đa tạ Lữ Khanh sư huynh nhắc nhở.

Hưởng Vũ bất đắc dĩ lắc đầu nói ra, sau đó cũng không có nói thêm cái gì, một đoàn người hướng về Thánh địa Thần Điện đi thẳng.

Hắn cùng với Tần Phàm tuy chỉ thấy qua hai lần, nhưng thập phần tinh tường đối phương tuyệt đối là một người quyết đoán có oán tất báo, mình cũng rắn đoạt con mồi của hắn, càng là tham dự vây giết cùng bố cục mai phục, sợ đã sớm bị đối phương ghi hận rồi, hôm nay ở đây còn có thể thoát thân đi ra.

- Ai, còn tưởng rằng lần này sẽ được không một lọ Tiểu Hoàn hoàn, nhưng lại bị những người Hưởng Vũ này thiếu chút nữa xếp đặt ột dao.

- Đúng vậy a, bọn hắn còn nói thực lực Tần Phàm này bình thường, mới vừa vào Thánh địa đã có thực lực như vậy, cho dù nói trăm năm khó gặp cũng không đủ! Con mẹ nó còn nói bình thường?

- Đúng vậy a, may mắn chúng ta không có ra tay đối với hắn, nếu không nói không chừng ngày sau bị một nhân vật như vậy ghi hận lên, bao nhiêu bình Tiểu Hoàn hoàn cũng cứu không trở lại!

- Chỉ là lần này Lữ Khanh sư huynh có khả năng bị Hưởng Vũ hại thảm rồi, nếu như không phải thời khắc mấu chốt để cho Tần Phàm chạy, ngày sau Tần Phàm này sẽ là phiền toái cực lớn!

- Ta thấy Lữ sư huynh đâu chỉ là trả Hưởng Vũ hắn một cái nhân tình, thậm chí Hưởng Vũ còn thiếu Lữ Khanh sư huynh một cái đại nhân tình mới đúng!

- Ha ha, bất quá Lữ Khanh sư huynh người này thật sự là trượng nghĩa ah.

Sau khi bọn người Hưởng Vũ cùng Tần Tinh Hà rời đi, những đội viên Tân Nhân lan tiết đội kia cũng không khỏi bắt đầu nhỏ giọng thảo luận nói.

- Chắc chắc, Tiểu Khanh Tử người khoan hãy nói, lúc này đây ta thu Hưởng Vũ hấn một lộ Đại Hoàn hoàn, thật là lỗ lớn rồi! Tần Phàm này quá mức biến thái, nói không chừng ngày sau tùy thời sẽ trở thành mười đại cao thủ của Thánh địa, đắc tội hấn, ngày sau chúng ta cũng không có quả ngon gì để ăn.

Lúc này Thường Huyền cũng bắt đắc dĩ nói.

- Yên tâm đi, lúc này chúng ta chỉ là phụng mệnh làm việc, hơn nữa ra tay chỉ là mình ta, người cùng hấn xem như tỷ thí công bình, chắc có lẽ hấn không tính toán đến trên đầu của người.

Lữ Khanh chỉ là nhàn nhạt nói.

- Ách, ta không phải ý tứ này.

Trên mặt Thường Huyền không khỏi có chút co lại.

- Không cần phải nói nữa, vẫn là hảo hảo chuẩn bị tiếp đãi tân sinh đằng sau a, lần này không thể để cho người đơn giản qua như vậy nữa.

Lữ Khanh ý bảo Thường Huyền không cần giải thích, trực tiếp xoay người nói ra.

- Hắc hắc, cái phương hướng này đến đều là những quốc gia Đại Càn quốc, Đại Khôn quốc, nhân vật mới của Đại Chấn quốc chúng ta cùng Đại Ly quốc không phải theo phương hướng này đến, quái thai như Tần Phàm có lẽ đã không có a.

Thường Huyền lập tức cười nói.

Sau khi bay ra Long Hải Cốc, Tần Phàm liền thu hồi Chu Tước chi dực, đi bộ tiến về phương hướng Thánh địa Thần Điện.

Hôm nay hấn chỉ là một gã Tam cấp Linh Vũ sư, tuy bằng vào vũ kỹ cùng thể phách có thể phát huy lực lượng cường đại, nhưng độ bền bỉ lại kém đi một tí, đối mặt đối thủ cùng cấp không thể đối chiến thời gian quá dài, đồng dạng, Nguyên Võ chi khí trong cơ thể hấn cũng không đủ chèo chống phi hành thời gian dài như vậy.

Hấn đoán chừng một chút, trừ khi hấn đột phá đến cảnh giới Võ Tôn, Nguyên Võ chi khí hoàn toàn Quy Nguyên cùng Thiên Địa đồng khí, lúc này mới có thể tự do tự tại bay lượn trên bầu trời.

- Sau khi đi vào ta cùng với Hứa Phong, Hưởng Vũ, Tần Tinh Hà, còn có Lữ Khanh đối chiến, có thể biết rõ Nguyên Võ chi khí trong cơ thể của bọn họ đều thập phần ngưng thực, chất lượng cực cao, lại có thể đem tinh thần ý chí dung nhập trong công kích, xem ra trong Chân Vũ Thánh địa này có pháp môn tương quan.

Tần Phàm lập tức trầm nghĩ, nếu như chất lượng Nguyên Võ chi khí trong cơ thể hấn đề cao, ngoại trừ có thể tăng lên lực công kích của hấn, đồng thời cũng có thể gia tăng tốc độ phi hành của Chu Tước chi dực.

- Thật sự rất chờ mong.

Tần Phàm một đường hành tẩu rất nhanh, trong nội tâm xẹt qua các loại ý niệm trong đầu.

Bởi vì đã phân biệt rõ phương hướng, một đêm này, Tần Phàm cơ hồ không có nghỉ ngơi, đi đường suốt đêm, bởi vì hấn biết rõ càng sớm đến, lấy được Linh Huyết sẽ càng tốt!

Linh Huyết nồng độ linh khí càng cao, ngoại trừ tốc độ tu luyện càng nhanh, đồng thời đối với các loại cảm ngộ cũng sẽ đề cao rất nhiều, như vậy cũng như để một người vào trong biển rộng, chỉ cần không chết, tự nhiên sẽ rất nhanh tinh thông các loại kỹ năng bơi.

Mà theo sương trắng càng ngày càng mỏng manh, hấn biết rõ rất nhanh trời sẽ sáng, mà theo mặt trời bay lên, Tần Phàm ở phía chân trời xa xa, rốt cục nhìn thấy một tòa đại điện rộng lớn!

- Cái này là Thánh địa Thần Điện?

Tần Phàm nhìn tòa đại điện ẩn hiện này, trong miệng lẩm bẩm nói. truyện copy từ

Đại điện này đứng sừng sững lầy, cao chừng trên trăm trượng, cao vút trong mây, đắm chìm trong ánh mặt trời sáng sớm, nguy nga, tôn quý, thần thánh, cho người một cảm giác tâm linh rung động, lần đầu tiên

Tần Phàm nhìn đến Thần Điện này, cảm giác mình bị hấp dẫn, thậm chí đứng lặng gần một phút đồng hồ không có tiếp tục đi tới.

Mà bốn phía đại điện này là từng tòa núi cao như rãnh trời, nhưng núi cao này lại xanh biếc, sinh cơ bừng bừng, cảnh sắc cùng dọc theo con đường này Tần Phàm chứng kiến hoàn toàn bất đồng!

- Những Linh Huyệt kia của Thần Điện, chẳng lẽ giấu ở trong những núi cao kia?

Tần Phàm trông thấy cảnh tượng kỳ dị này, âm thầm suy đoán, sau đó rốt cục cũng có chút kiềm nén không được hưng phấn trong nội tâm, dưới chân Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, hướng về Thần Điện cao tốc phóng đi!

Sáng sớm ngày thứ tư, hắn rốt cục đến Thánh địa Thần Điện rồi!

- Ồ? Vậy mà nhanh như vậy đã có người đến Thánh địa rồi?

Mà lúc Tần Phàm mới vừa tới Thần Điện, trong một gian phòng yên tĩnh của thần điện, một lão già tóc bạc diện mục tường hòa, đang ngồi xếp bằng dưới đất, ngũ tâm hướng thiên, hai mắt nhắm nghiền, vào lúc này bỗng nhiên mở hai mắt ra.

- Tiểu tử này vừa mới tiến vào Chân Vũ Thánh địa vậy mà đã là Tam cấp Linh Vũ sư? Lại có thể nhanh như vậy thông qua Tân Nhân lan tiệt đội chặn đường.

Lập tức trong lòng của hắn cũng âm thầm kinh ngạc.

438. Chương 447: Đến Thần Điện. (2)

Chương 447: Đến Thần Điện. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’’)

- Chắc chắc, đã có hơn một trăm năm mươi năm không có người tiến vào Thánh địa trong năm ngày thành công đến Thần Điện rồi, tiểu tử này có chút không đơn giản.

Hắn khẽ cười nói, sau đó trong gian phòng yên tĩnh này rất nhanh liền không thấy thân ảnh của hắn.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn xuất hiện ở trước quảng trường rộng lớn của Thần Điện, mặt mang vẻ lành vui vẻ, nhìn về phía thiếu niên áo xanh đang chậm rãi đi lên bậc thang kia.

- Không hổ là Thánh địa Thần Điện, đầu mối toàn bộ Chân Vũ Thánh địa, tại đây tuy không phải Linh Huyệt, nhưng nồng độ linh khí vậy mà cũng tương đương với 100 lần bên ngoài! Nói cách khác dù cho thực không có tìm được Linh Huyệt, ở trước Thần Điện tu luyện cũng nhanh hơn phía ngoài rất nhiều!

Vào lúc này Tần Phàm đi trên cầu thang, tốc độ cũng chậm lại, cảm thụ được linh khí nồng đậm bốn phía, trong nội tâm âm thầm khiếp sợ.

Sau đó hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, lập tức chứng kiến ở bậc thang cuối cùng kia, đang có một lão giả lẳng lặng đánh giá mình, hắn không khỏi cả kinh lần nữa, hắn là hoàn toàn cảm giác không thấy khí tức của lão già tóc bạc này, nếu như không phải tận mắt thấy, hắn hoàn toàn cảm giác không thấy ở có một người.

- Người này đã hoàn toàn thu liễm khí tức, cùng không gian chung quanh hòa hợp một thể, tu vi của hắn có lẽ đã là Võ Thánh hoặc là cách Võ Thánh rất gần.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, biết rõ người này nhất định là nhân viên trọng yếu trong thần điện, hoặc là người mà lúc này mình phải báo danh rồi.

- Người trẻ tuổi, người làm được không tệ, đạp lên cầu thang này, ngươi là người trong 150 năm qua, cái thứ nhất tiến vào Thánh địa trong năm ngày thành công đến Thần Điện.

Lúc này lão giả kia khẽ cười nói.

- Đại Càn quốc Nam Phong Tần gia Tần Phàm, hướng Thánh địa Thần Điện báo danh.

Tần Phàm chậm rãi đi trên quảng trường, sau đó cung kính nói ra.

- Tần Phàm, tốt. Lão phu chính là một trong các trưởng lão của Thánh địa Thần Điện Kim Thượng, hoan nghênh ngươi tới Thánh địa Thần Điện.

- Căn cứ quy định, sau mười ngày hạn định tiến vào Thánh địa, có thể đạt được Linh Huyết nồng độ linh khí 500 lần, trước một ngày đến Thánh địa Thần Điện, sẽ đạt được Linh Huyết nồng độ linh khí gấp trăm lần, ngươi ở ngày thứ tư đến, dựa theo quy định ngươi có thể đạt được Linh Huyết nồng độ linh khí 1100 lần, thời hạn một năm.

Lúc này lão già tóc bạc kia khẽ cười nói.

- 1100 lần? Linh Huyết cao cấp!

Tần Phàm không khỏi vui vẻ.

- Mà xét thấy ngươi là người thứ nhất trong 150 năm qua đánh vỡ kỷ lục năm ngày, cho nên Thần Điện quyết định đặc biệt ban thưởng cho ngươi, ngươi có thể đạt được Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần!

Kim Thượng kia lại mỉm cười nói.

- Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần?

Lúc này Tần Phàm cũng nhận không được khuôn mặt có chút kích động, Linh Huyết nồng độ linh khí như vậy, cái kia tốc độ tu luyện sẽ kinh người hạng gì? Hơn nữa ở dưới nồng độ linh khí như vậy, cảm ngộ đối với các loại quy tắc, còn có luyện chế Linh Dược đều có chỗ tốt rất lớn!

Cái này để cho hắn làm sao có thể không mừng rỡ như điên!

- Cảm ơn Kim trưởng lão.

Nhưng Tần Phàm cố gắng khống chế được tâm tình của mình, rất nhanh để cho nội tâm bình tĩnh lại, chỉ là cung kính nói.

- Ha ha, đây là ngươi nên được, ta lập tức sẽ cho người mang ngươi đi tới Linh Huyết của ngươi.

Kim Thượng tiếp tục mỉm cười nói ra, hắn trông thấy Tần Phàm biểu hiện như vậy cũng là thập phần thưởng thức.

Nhưng lập tức thần sắc của hắn không khỏi lần nữa hơi động một chút, sau đó mỉm cười mở miệng nói ra:

- Xem ra ngươi phải chờ một chút rồi, bởi vì lại có một người tới, thời gian chỉ là kém ngươi một chút mà thôi.

Nghe vậy, Tần Phàm cũng có chút tò mò mà nhìn lại dưới cầu thang thật dài kia, theo tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, bóng người kia dần dần xuất hiện ở trước mắt, lập tức trên mặt của hắn cũng chậm rãi trở nên kinh ngạc cùng đặc sắc.

- Ồ? Đây không phải là Kim Thượng trưởng lão sao? Lão nhân gia ông ta như thế nào sớm như vậy xuất hiện ở trên quảng trường Thần Điện rồi hả?

- Nghe nói gần đây lại có nhân vật mới tiến vào Thánh địa, trước kia sự vụ nhân vật mới đều là Kim Thượng trưởng lão làm chủ, ta xem năm nay cũng là như thế, đại khái là tiếp đãi nhân vật mới a.

- Nhưng mà ta nghe nói cửa vào Thánh địa chỉ mới mở ra bốn ngày mà thôi, chẳng lẽ nhanh như vậy đã có người tới Thần Điện rồi hả?

- Ồ? Thiếu niên áo xanh kia thoát nhìn hoàn toàn chính xác như là vừa vọt từ bên ngoài vào, chẳng lẽ ghi chép 150 năm qua là bị hắn phá vỡ?

- Chắc chắn, chỉ dùng bốn ngày đã tới Thần Điện, người này không đơn giản.

Ở trên quảng trường Thần Điện, có một ít võ giả tạm thời không có tìm được Linh Huyệт tốt tụ tập, dù sao trên quảng trường Thần Điện này cũng có nồng độ linh khí hơn 100 lần, so với địa phương khác thì tốt hơn nhiều.

Khi những người này trông thấy Kim Thượng xuất hiện ở trên quảng trường cũng không khỏi nghị luận nhao nhao.

- Cái gì? Linh Huyệт nồng độ linh khí 1500 lần!

- Ta đến Chân Vũ Thánh địa đã gần mười năm rồi, còn chưa có thử qua đạt được Linh Huyệт cao cấp nồng độ linh khí nghìn lần trở lên a! Hẳn như thế nào có thể đạt được Linh Huyệт nồng độ linh khí 1500 lần?

- Ha ha, người cùng người ta so? Thấy ngu chưa? Thần Điện là có quy định, trong mười ngày đến có thể đạt được Linh Huyệт nồng độ linh khí 500 lần, ít một ngày sẽ thêm gấp trăm lần, người ta chỉ dùng bốn ngày liền tới Thần Điện, vốn có thể đạt được Linh Huyệт nồng độ linh khí 1100 lần, tăng thêm đánh võ ghi chép hơn 150 năm, đạt được ban thưởng này cũng không gì đáng trách, người cũng không nhớ ngày đó người tiến đến dùng mấy ngày?

- Ách, dùng mười hai ngày, bắt quá khi đó ta bị những Vụ Thú kia đuổi chạy khắp nơi, đã sớm mất đi phương hướng, có thể tới Thần Điện cũng đã không tệ rồi! Một người đi cùng ta bởi vì không bỏ được dùng ngọc phù bảo vệ tánh mạng, chưa đến được Thần Điện đã bị chết đây này!

- Người cho rằng người ta không gặp phải Vụ Thú sao? Thực lực thiếu niên này ngay cả ta cũng nhìn không thấu, người cùng người ta so, không phải tự rước nhục sao?

- Ha ha, người như vậy, chính là thiên tài trong thiên tài, ngay cả Kim Thượng trưởng lão cũng không thể không động tâm, người nhìn xem bộ dạng thưởng thức kia của Kim Thượng trưởng lão, tựa hồ hận không thể thu thiếu niên này làm đệ tử đây này!

Cho đến khi Tần Phàm leo lên bậc thang, Kim Thượng tuyên bố hẳn đạt được ban thưởng, càng là đưa tới traten traten thanh âm kinh ngạc hoặc hâm mộ đổ ګy, Linh Huyệт nồng độ linh khí 1500 lần, ở toàn bộ Chân Vũ Thánh địa mà nói cũng là thập phần ít có.

Nhưng đến cuối cùng đại bộ phận người đối với Kim Thượng ban thưởng cũng không dám có dị nghị gì, bởi vì nhớ tới lúc trước mình tiến vào Thánh địa gặp được chút ít Vụ Thú lợi hại kia, còn có các loại gian khổ, bọn hắn đã biết rõ chỉ tốn bốn ngày liền tới Thần Điện đến tột cùng có bao nhiêu gian khổ!

439. Chương 448: Vị Hôn Thê.

Chương 448: Vị hôn thê.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

- Hừ, lại thiên tài thì như thế nào, chẳng qua là khởi điểm ột chút mà thôi, Chân Vũ Thánh địa này có các loại kỳ ngộ cùng nguy hiểm, tùy thời cũng có thể mất đi tánh mạng! Cuối cùng cũng không phải công dã tràng sao!

- Đúng vậy a, Linh Huyệт nồng độ linh khí 1500 lần, nếu như tâm bình tĩnh rèn luyện không đủ kiên định, nói không chừng tùy thời sẽ bị lạc ở trong đó! Sự tình thiên tài yêu nghiệt trong Chân Vũ Thánh địa vẫn lạc cũng không phải hiếm thấy.

Đồng thời, người có thể đi vào Chân Vũ Thánh địa, phần lớn đều là người nổi bật của từng quốc gia cùng gia tộc, tự nhiên cũng có một ít hạng người tâm cao khí ngạo, đối với Tần Phàm cũng không quá coi trọng.

Dùng thánh lực của Tần Phàm, đơn giản liền có thể nghe tất cả những người kia nói vào tai, bắt quá lúc này hẳn lại không để ý tới những nghị luận này, bởi vì tất cả lực chú ý của hắn đều bị thân ảnh quen thuộc kia hấp dẫn.

Hắn lúc này, ánh mắt sáng quắc, kiềm nén không được kinh hãi cùng kích động trong nội tâm, trên mặt nhin không được có chút hưng phấn động dung, cái biểu hiện kia thậm chí so vừa mới nghe đạt được ban thưởng Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần càng thêm kích động.

Ly biệt đã gần một năm, thân ảnh thanh lệ vô song này vẫn là cơ hồ mỗi ngày đều sẽ xuất hiện ở trong lòng của hắn, nàng ôn nhu, nàng khả ái, đêm đó ở hậu sơn cùng nàng vui đùa...

Không sai, người tới chính là Tần Li.

Nữ tử để cho Tần Phàm sớm chiều nhớ thương kia.

Theo Tần Li dần dần tới gần đỉnh cầu thang, lúc ngẩng đầu, rốt cục cũng cùng ánh mắt nóng rực kia của Tần Phàm giao hội, lẫn nhau hiện ra thần thái chói mắt.

Phảng phất như ước định kiếp trước, hai người bọn họ ở kiếp này chỉ nhớ lẫn nhau.

Bốn mắt nhìn nhau, tâm đầu ý hợp.

- Lần này trong danh sách Đại Càn quốc tiến vào Chân Vũ Thánh địa cũng không bao gồm tỷ tỷ, nàng như thế nào cũng vào được? Hơn nữa tỷ tỷ vốn là nói ra ngoài lịch lãm rèn luyện, như thế nào sẽ tới Chân Vũ Thánh địa?

Lúc này tuy Tần Phàm thập phần kinh hãi, nhưng đồng thời cũng có chút nghi hoặc. Hắn biết rõ lần này Đại Càn quốc tiến vào Chân Vũ Thánh địa chỉ có hắn, Thái Hiên, Lý Hóa, Đông Phương Vũ còn có Tần Hạo Dương đã bị hắn giết chết kia mà thôi.

Chứng kiến Tần Phàm, vào lúc này Tần Li cũng nhin không được nữa đi nhanh hơn vài phần, rất nhanh liền đi tới trên quảng trường.

Lúc này nàng mặc một thân quần áo xanh nhạt, lông mày nhỏ nhắn, da trắng như tuyết, đôi mắt sáng như sao, dung nhan như vẽ, ôn nhu điềm tĩnh, giờ tay nhắc chân tầm đó đều lộ ra vô cùng ưu nhã.

Thân ảnh thanh lệ vô song của nàng vừa xuất hiện ở trên quảng trường, lập tức hấp dẫn mọi ánh mắt trên quảng trường tới.

- Tựa hồ lại có người đi đến?

- Năm nay đến tốt cùng là làm sao vậy? Chỉ bốn ngày thời gian dĩ nhiên đã có hai người đi đến?

- Hình như là nữ nhân?

- Là một mỹ nữ!

- Chắc chắn, thật sự là nhân gian tuyệt sắc ah!

- Thật đẹp, ta cảm giác ta ở trong Chân Vũ Thánh địa đã có mục tiêu, cuộc đời này có thể thân cận nàng, chết cũng không tiếc.

- Hắc hắc, người cũng đừng nghĩ rồi, giấu lại người ta là cái tiềm lực gì a! So với đệ nhất nhân đến Thần Điện chỉ là chậm vài phút đồng hồ mà thôi! Người xứng sao?

- Hiện tại ta đã là Lục cấp Linh Vũ sư, thực lực tự nhiên là cao hơn nàng, có thể dạy nàng một ít kinh nghiệm võ đạo, hắc hắc, sau đó mượn cơ hội thân quen. . .

Mà khi Tần Li xuất hiện ở trên quảng trường, trên quảng trường như là bị ném một quả bom, lập tức nổ tung lên, ở sau khi Tần Phàm xuất hiện, lần nữa phi thường náo nhiệt.

Ở trong Chân Vũ Thánh địa nữ tử vốn rất thưa thớt, nữ tử thanh lệ vô song như Tần Li càng là hiếm thấy, lần này mọi người lập tức bị kích thích lên, thậm chí có người vào lúc này còn huyết sảo.

Trước kia thời điểm ở Nam Phong Tần gia, Tần Li đều là ru rú trong nhà, nhận thức nàng đều là đệ tử đồng tộc từ nhỏ đến lớn, tuy cũng có rất nhiều người ái mộ nàng, nhưng không có trình độ khoa trương như hôm nay.

Về phần những người trong Chân Vũ Thánh địa này, đều là lần đầu trông thấy Tần Li, nhưng lại lộ ra kinh diễm vạn phần.

Mà Tần Phàm nghe đến mấy thanh âm kia lại không khỏi nhướn mày, có chút không thoải mái, trong nội tâm tựa hồ có chút cảm giác nói không rõ.

Đặc biệt là nghe đến có mấy người huyết gió, huyết sáo cùng thoại ngữ lỗ mắng, hẳn thậm chí có chút tức giận.

Tần Li đi vào trên quảng trường, nàng ôn nhu liếc nhìn Tần Phàm, sau đó mới hướng Kim Thượng hành lễ nói ra:

- Đại Càn quốc Nam Phong Tần gia Tần Li báo danh.

- Cũng là Nam Phong Tần gia hay sao?

Thần Điện trưởng lão Kim Thượng vào lúc này không khỏi khẽ giật mình.

- Tỷ tỷ, nàng cũng tới.

Trông thấy bộ dáng nhớ thương đã lâu trước mắt, Tần Phàm không khỏi lòng được nỉ non nói.

- Ah? Đây là tỷ tỷ của người này?

Một bên Thần Điện trưởng lão Kim Thượng càng là không khỏi có chút kinh ngạc, không thể tưởng được Đại Càn quốc những năm gần đây thập phần bết bát, một Nam Phong Tần gia không quá nổi danh, vậy mà thoáng cái liền sinh ra hai yêu nghiệt thiên tài như thế.

- Không, nàng là vị hôn thê của ta.

Tần Phàm lắc đầu, trong miệng ôn nhu mà nhẹ nhàng nói ra.

- Tần Phàm? Tần Li? Tỷ tỷ? Vị hôn thê?

- Hai người này vậy mà đều đến từ Đại Càn quốc hay sao? Còn là một Nam Phong Tần gia ít người nghe đến?

- Đại Càn quốc Càn Kinh Tần gia ta ngược lại là nghe nói qua, Càn Minh Phó minh chủ Tần Tinh Hà kia là đến từ Đại Càn quốc Càn Kinh Tần gia, Nam Phong Tần gia? Thật đúng là chưa nghe nói qua, hẳn là tiểu gia tộc a.

- Ân, vị Tần Li tiểu thư này hẳn là từ nhỏ ở trong Nam Phong Tần gia lớn lên, sau đó tự nhiên trở thành vị hôn thê của Tần Phàm kia rồi.

- Đáng tiếc, một cái tuyệt sắc vậy mà đã có hôn ước rồi.

- Hừ, có hôn ước thì như thế nào? Quan hệ con dâu nuôi từ bé như vậy, Tần Li tiểu thư chưa hẳn nguyện ý, hơn nữa chỉ cần còn không có chính thức kết hôn, không phải có thể giải trừ hôn ước sao?

- Đúng đấy, không phải chỉ là một tiểu gia tộc không tên tuổi sao? Dùng nội tình gia tộc ta, đến lúc đó cho bọn hắn một ít chỗ tốt, ta cũng không tin Nam Phong Tần gia gì kia không chịu giải trừ hôn ước.

- Đúng, nữ tử ưu tú như vậy phải có phu quân càng thêm ưu tú, C trong hân Vũ Thánh địa này thiên tài phân đông, Tần Phàm này hoặc là sử dụng biện pháp gì đó mới nhanh như vậy đến Thánh địa Thần Điện, kỳ thật thực lực cùng thiên phú chưa hẳn sẽ cao, hẳn ưu tú hay không ưu tú còn phải ngày sau mới có thể biết, nhưng hiện tại ở chỗ này người ưu tú hơn hẳn có rất nhiều. truyện copy từ

Trong lúc Tần Phàm cùng Tần Li nói chuyện với nhau, mọi người cũng đại khái làm rõ quan hệ của hai người, đều nhao nhao thảo luận cùng tỏ vẻ tiếc hận, đương nhiên cũng có chút trong nội tâm không cam lòng hoặc là có tâm tư khác.

440. Chương 449: Tử Hà Trưởng Lão.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 449: Tử Hà trưởng lão.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Vị hôn thê?

Nghe Tần Phàm nói, Kim Thượng cũng không khỏi lộ ra thần sắc ngạc nhiên, lập tức mới nhẹ nhàng vỗ tay, trong miệng cười nói:

- Ha ha, tuyệt rồi, tuyệt rồi... tuyệt phối, từ nay về sau thiên hạ có đôi rồi!

- Kim trưởng lão nói đùa.

Tần Phàm cũng nhếch miệng mỉm cười.

- Ha ha, nữ tử có thể tiến vào Chân Vũ Thánh địa vốn rất thưa thớt, mà sau khi tiến vào Thánh địa có thể nhanh như vậy đến Thần Điện, tựa hồ so với người còn khó được hơn, đoán chừng ngàn năm qua vẫn là thứ nhất.

Sau đó Kim Thượng lại khẽ cười nói:

- Người nhìn những người chung quanh một chút sẽ biết rõ, bọn hắn đối với Tần Li tiểu thư đến, xem ra đều tỏ vẻ hết sức hưng phấn cùng kích động đây này.

Mà Tần Phàm nghe được ngôn ngữ quá đáng của những người kia, lại không khỏi lông mày nhíu một cái lần nữa, những người này lại có chút nói sẽ phá hư hôn ước của hắn và Tần Li, lúc trước hai người bọn họ là thật vất vả mới khôi phục, bọn hắn nói như vậy quả thực là tương đương đụng phải nghịch lân của hắn!

- Xem ra mị lực của tỷ tỷ thật sự là không nhỏ, những người này phải nghĩ biện pháp cảnh cáo thoáng một phát, nếu không ngày sau ta cùng tỷ tỷ ở chung sẽ không ít phiền toái.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, lập tức hắn ngẩng đầu nhìn Tần Li, hai người còn không nói lời gì, nhưng chỉ nhìn nhau tầm đó cũng có thể minh bạch tâm ý của nhau.

- Tỷ tỷ vĩnh viễn đều là của người.

Nhớ tới ban đầu ở bên hồ phía sau núi gia tộc Tần Li nói, Tần Phàm một mảnh ôn hòa.

- Khục khục...

Lúc này Thần Điện trưởng lão Kim Thượng kẹp ở giữa cảm nhận được tình ý giữa hai người, không khỏi nhẹ ho hai tiếng, mở miệng nói ra:

- Xem ra hai người các ngươi cũng có một thời gian ngắn không thấy rồi, đợi lát nữa sẽ cho hai người các ngươi cơ hội gặp nhau, nhưng hôm nay ta vẫn phải là hỏi một câu, trên danh sách Đại Càn quốc tiến vào Chân Vũ Thánh địa không có tên của Tần Li ngươi, lúc này ngươi là đạt được tư cách của quốc gia nào đi tới?

Bất quá Kim Thượng là không nghi ngờ Tần Li là vụng trộm vào, hắn thập phần tinh tường, nếu như không có Chân Vũ Thánh điện hoặc là trưởng lão Thánh địa Thần Điện dẫn đầu, muốn một mình tiến vào Chân Vũ Thánh địa là ít có khả năng, trừ khi là có được tu vị Vô Thánh trở lên.

- Là ta để cho nàng đi vào.

Tần Li vừa mới muốn trả lời, nhưng vào lúc này lại đột nhiên có một giọng nữ trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến, sau đó một thân ảnh màu tím nhàn nhạt chậm rãi xuất hiện trên đất trống quảng trường, tựa hồ đột nhiên xuất hiện ở chỗ này vậy.

- Là Tử Hà trưởng lão?

- Đúng vậy, đúng là Tử Hà phong Tử Hà trưởng lão, thời điểm ta vừa mới tiến đến Chân Vũ Thánh địa chỉ thấy qua nàng một lần, khi đó trong Thánh địa vừa vận xuất hiện một đầu bạo thú hết sức lợi hại, thực lực kia đoán chừng là so với Cửu cấp yêu thú bình thường còn muốn lợi hại hơn, khi đó một ít trưởng lão Thần Điện cấp Vô Thánh đều không đối phó được! Nhưng Tử Hà trưởng lão chỉ dùng một chiêu liền thu phục được bạo thú này!

- Đó là đương nhiên, Tử Hà trưởng lão là một trong tứ đại trưởng lão thực lực cao nhất trong Thánh địa, địa vị của tứ đại trưởng lão này còn cao hơn trưởng lão Thần Điện đấy, nghe nói thực lực từng cái đều là tồn tại mạnh nhất ở bên trên Vũ Thiên đại lục!

- Tử Hà trưởng lão nàng thoát nhìn thực trẻ tuổi, thật đẹp.

- Chớ có lên tiếng, dám nói lời ơng tiếng ve với Tử Hà trưởng lão, người không muốn sống nữa sao?

Theo thân ảnh này xuất hiện, trên quảng trường lần nữa nhấc lên một phen thanh âm nghị luận, nhưng thanh âm lại rõ ràng so với vừa rồi nhỏ đi rất nhiều, nhìn ra được những người này đối với Tử Hà trưởng lão mới xuất hiện đều thập phần kính sợ.

- Sư phụ.

Tần Li thấy Tử Hà trưởng lão này xuất hiện, lập tức cung kính đi về phía trước thi lễ nói ra.

- Kim Thượng bái kiến Tử Hà trưởng lão.

Kim Thượng cũng tiến lên hành lễ nói.

- Sau khi con làm thủ tục xong, trực tiếp đến Tử Hà phong tìm ta a.

Tử Hà trưởng lão kia khẽ gật đầu một cái, sau đó tùy ý ngẩng lên liếc nhìn Tần Phàm cách đó không xa, trong miệng nhàn nhạt nói, sau đó vậy mà hoàn toàn không hề cùng Kim Thượng trưởng lão nói câu nào, liền lần nữa biến mất ở trên quảng trường rồi.

- Tử Hà trưởng lão này đến tột cùng là người nào? Tứ đại trưởng lão này là ai?

Tần Phàm không khỏi âm thầm có chút nghi hoặc, vừa rồi Tử Hà trưởng lão này liếc nhìn mình, hẳn có một loại cảm giác là bí mật gì của mình đều không thể ở trước mặt nàng che giấu, loại cảm giác này so với Kim Thượng trưởng lão cho hắn thì cường đại hơn rất nhiều.

- Tần Li này dĩ nhiên là đệ tử của Tử Hà trưởng lão!

- Có thể trở thành đệ tử của Tử Hà trưởng lão, đó là bao nhiêu phúc phận ah! Xem ra tiềm lực thiên phú của Tần Li này hẳn là tốt nhất rồi, ngày sau nhất định là tiền đồ vô lượng.

- Chắc chắn, nếu như ai có thể được Tần Li ưu ái, hoặc là ngày sau cũng có thể có được Tử Hà trưởng lão thưởng thức, nói không chừng cũng có thể đi vào Tử Hà phong tu luyện!

- Đúng vậy a, nói không chừng Tần Phàm này cũng là bởi vì cùng Tần Li có quan hệ mà đạt được Tử Hà trưởng lão đặc biệt chiếu cố, cho nên mới có thể ở trong thời gian ngắn như vậy đến Thần Điện.

Sau khi Tử Hà trưởng lão biến mất, trong sân rộng nghị luận càng thêm nhiệt liệt một ít, có một ít người ánh mắt nhìn về phía Tần Li tựa hồ trở nên càng thêm nóng rực rồi, tựa hồ giá trị con người của Tần Li vào lúc này vền vẹn đề cao thêm một đoạn.

- Ha ha, nguyên lai người là đệ tử của Tử Hà trưởng lão, xem ra lúc này đây chỉ là Tử Hà trưởng lão khảo nghiệm đối với người mà thôi, như vậy Tần Li người cũng không cần nhận lấy Linh Huyết, Tử Hà phong chính là một Linh Phong cực lớn, ở phía trên tu luyện so với Linh Huyết cao cấp bình thường, hiệu quả còn muốn tốt hơn rất nhiều. Hơn nữa người có Tử Hà trưởng lão dạy bảo, cũng không cần sợ cảnh giới tăng lên không nhanh.

Kim Thượng thấy Tử Hà trưởng lão đã rời đi, đối với thái độ lãnh đạm của nàng lại tuyệt không để ý, chỉ là mỉm cười nhìn Tần Li nói ra. Trong lời nói thậm chí cũng có một ít ý tứ hàm xúc hâm mộ, là vì vị Tử Hà trưởng lão này ngay cả hắn cũng muốn nhìn lên.

- Ân, kia là Tử Hà phong.

Kim Thượng lập tức chỉ vào một ngọn núi bao phủ khí vụ màu tím nhạt phía ở đông nói ra:

- Sau khi hai người các người gặp nhau, người liền đến Tử Hà phong kia thôi. Thân phận Tử Hà trưởng lão tôn quý, chớ làm cho nàng đợi lâu.

- Tần Li đã biết, cảm ơn Kim Thượng trưởng lão chỉ điểm.

Tần Li thì lễ nói ra, động tác ưu nhã, không thể bắt bẻ.

- Ha ha, Tần Phàm, Tần Li, ta tin tưởng rất nhanh danh tự song Tần của các người sẽ ở trong Chân Vũ Thánh địa truyền ra, hảo hảo cố gắng, tranh thủ sớm ngày đột phá đến Vô Tôn chi cảnh a.

441. Chương 450: Chấn Nhiếp Cùng Chứng Minh. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 450: Chấn nhiếp cùng chứng minh. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kim Thượng nhẹ gật đầu, hiền hoà mà cười nói:

- Hiện tại các người trước tiên có thể khắp nơi làm quen hoàn cảnh Thần Điện này một chút, Tần Phàm, qua chốc lát Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần kia sẽ chuẩn bị xong, ta sẽ cho người thông tri người.

- Cảm ơn Kim Thượng trưởng lão.

Tần Phàm cũng nhẹ gật đầu nói ra, lập tức ôn nhu mà nhìn về phía Tần Li, những ngày này, thật sự là hắn có nhiều chuyện muốn nói cùng Tần Li.

- Đi thôi, chỉ là không biết kế tiếp người đến Thần Điện lúc nào mới tới.

Kim Thượng mỉm cười, người bình thường đến Thần Điện đều là tại Thánh địa cửa vào mở ra năm ngày sau, lập tức thân hình hắn lóe lên, liền cũng rất nhanh biến mất tại trong sân rộng.

- Tỷ tỷ, chúng ta đi một chút a.

Thấy Kim Thượng đã ly khai, Tần Phàm liền ôn nhu nhìn Tần Li mỉm cười nói, lúc này trong lòng của hắn một mảnh mềm mại.

- Tần Li tiểu thư, người tốt, ta là Đại Cẩn quốc Nhất phẩm Chân Vũ thể gia Cẩn Kinh Chu gia Chu Diệu Chi, rất hân hạnh được biết người, không biết tại hạ có vinh hạnh mang Tần Li tiểu thư người du lãm Thánh địa Thần Điện này thoáng một phát hay không?

Mà thời điểm Tần Li vừa mới muốn đáp ứng, vào lúc đó có một thanh niên nam tử khí độ không tệ đi tới mỉm cười tự giới thiệu nói ra.

Thấy mình vừa mới cùng Tần Li gặp nhau liền bị quấy rầy, vào lúc này sắc mặt Tần Phàm thoáng chốc trở nên có chút khó coi, hắn vốn đối với những người này đủ loại nghị luận đã hết sức bất mãn rồi, không thể tưởng được bây giờ lại còn có người dám ở điểm mình cùng nàng gặp mặt đi tới phiền nhiễu Tần Li!

Việc này nếu như hắn không quản, ngày sau hắn và Tần Li sẽ có không ít phiền toái!

Hơn nữa từ khi tu luyện đạo ý Bá Đạo về sau, bên trong tính tình của hắn cũng có một ít Bá Đạo, Tần Li là vị hôn thê của hắn! Là thuộc về hắn! Hắn không cho phép người khác có cách nghĩ đối với nàng!

Nam nhân, vì nữ nhân mà mình yêu Bá Đạo một lần thì như thế nào!

- Chu Diệu Chi đứng không, vị này chính là vị hôn thê của ta, hiện tại chúng ta xa cách từ lâu gặp lại, người lập tức cúi đầu chào ta, không nên trở ngại chúng ta gặp nhau, nếu không đừng trách ta không khách khí.

Lập tức, Tần Phàm giương mắt nhìn vị nam tử áo trắng trước mắt này, trong miệng trầm giọng nói ra.

- Vị Chu công tử này, vẫn là phiên toái người nhường một chút, ta cùng vị hôn phu của ta chung một chỗ là được rồi.

Tần Li thấy Tần Phàm bỗng nhiên sinh khí, biết rõ hắn là đang ghen, trong nội tâm không khỏi có chút buồn cười, nhưng mà cũng có chút tình cảm ấm áp, lập tức liền trực tiếp nhìn Chu Diệu Chi kia không khách khí nói.

- Tần Li tiểu thư nàng không cần lo lắng, nàng chẳng qua là bởi vì từ nhỏ ở trong Nam Phong Tần gia lớn lên mà bị bọn hắn khống chế mà thôi, ở Chân Vũ Thánh địa nàng hoàn toàn không cần sợ hãi, tại hạ nhất định sẽ bảo hộ nàng.

Chu Diệu Chi kia thấy Tần Li trực tiếp đùn đẩy, tưởng rằng nàng sợ Tần Phàm, lập tức cảm giác về sự ưu việt thập phần cường đại nói.

- Chu công tử, xin tự trọng! Sự tình của ta cùng với vị hôn phu còn không đến phiên các hạ để ý tới.

Tần Li nghe được Chu Diệu Chi nói, lại không khỏi sắc mặt lạnh lẽo, lạnh như băng thiết nói.

- Ha ha, vẫn cho rằng Chân Vũ Thánh địa là căn cứ thiên tài, không thể tưởng được còn có người ngu ngốc như vậy!

Vào lúc này Tần Phàm không khỏi giận quá thành cười, nếu như vào lúc này hắn thật sự nếu không làm chút gì đó, ngày sau người trong Chân Vũ Thánh địa này còn tưởng rằng hắn nhu nhược!

- Người nói cái gì?

Sắc mặt Chu Diệu Chi kia cũng lập tức trở nên tái nhợt, tự nhiên biết rõ Tần Phàm chỉ ai rồi.

- Chu Diệu Chi đứng không, cho người ba giây đồng hồ thời gian chuẩn bị, ba giây đồng hồ sau, ta sẽ đánh người tàn phế!

Khí thế trên người Tần Phàm vào lúc này hoàn toàn tán phát ra, khí phách vô song nói.

- Tần Phàm này mới đến dĩ nhiên cũng dám hướng lão nhân trong Thánh địa khiêu chiến?

- Quá càn rỡ!

- Ha ha, vốn cho rằng Tần Phàm này ngày sau có lẽ còn có chút ít tiền đồ, nhưng không thể tưởng được vậy mà lỗ mãng như vậy! Ở bên ngoài là một thiên tài, cho rằng ở trong Thánh địa vẫn đồng dạng như bên ngoài sao?

- Chúng ta những lão nhân này đã tiến vào Chân Vũ Thánh địa vài năm, một thân kinh khí cũng đã vô cùng ngưng thực, ở đâu là một thái điều vừa mới vào như hắn có thể so sánh?

- Ha ha, chỉ là tự rước lấy nhục mà thôi.

- Đúng vậy a, người như vậy xem ra thật là không xứng với Tần Li tiểu thư.

- Còn cho ba giây đồng hồ để đánh người thành tàn phế? Ha ha, đừng trái lại để cho người ta ba giây đồng hồ đánh mình thành tàn phế mới được.

- Ân, Chu Diệu Chi này ta cũng nhận thức, hình như có một Linh Huyết cao cấp, cảnh giới hiện tại đã là Lục cấp Linh Vũ sư, thực lực thập phần không tệ, lần này hắn là trở về Thần Điện làm việc, vừa vặn trông thấy Tần Li tiểu thư, nhìn không được đến gần mà thôi.

- Hắc hắc, tuy ta cũng có chút không quen nhìn cái này Chu Diệu Chi, nhưng dù sao hắn đã là lão nhân trong Thánh địa, để hắn cho Tần Phàm ăn chút đau khổ cũng không tệ, nếu cho Tần Phàm này đả kích

nặng, ngày sau không gượng dậy nổi, như vậy ngày sau đối với Tần Li tiểu thư, tất cả mọi người có hi vọng rồi.

- Đúng vậy, ha ha, nếu như hắc tử vừa lên trăng liền thua ở trong tay Chu Diệu Chi, xem ngày khác còn có thể diện gì ở trong Chân Vũ Thánh địa nói Tần Li tiểu thư là vị hôn thê của hắc tử? Đệ tử của Tử Hà trưởng lão, há lại dễ dàng xứng đôi như vậy hay sao?

Nghe được Tần Phàm mở miệng muốn trực tiếp khiêu chiến hoặc là nói khiêu khích Chu Diệu Chi, lúc này người trên quảng trường cũng không khỏi nhiệt liệt thảo luận, trong đó đại đa số người đối với Tần Phàm tỏ vẻ khinh thường, cho là hắc tử tự rước lấy nhục mà thôi.

- Các người cũng đừng xem thường Tần Phàm, khí tức của hắc tử rất trầm ổn, xem ra tựa hồ cũng đã có cảnh giới Linh Vũ sư, người có thể vừa mới tiến Chân Vũ Thánh địa đạt tới cảnh giới Linh Vũ sư là không nhiều lắm, có lẽ hắc tử có một ít bản sự cũng nói không chừng.

Đương nhiên, cũng có một ít người nhãn lực tốt, nhìn ra được chỗ kỳ dị của Tần Phàm, đối với hắc tử có một chút lòng tin, nhưng đều tỏ vẻ không phải quá lạc quan.

Dù sao nhận thức chung của mọi người đều là, sau khi tiến vào Chân Vũ Thánh địa, nhất định so với võ giả ngang cấp bên ngoài thì lợi hại hơn rất nhiều!

- Tiểu gia hỏa này, thú vị, thú vị. . .

Mà Kim Thượng trưởng lão đã rời đi, lúc này thật ra là ẩn ở phía trên gác cao của Thần Điện, lén lút nhìn xem trên quảng trường phát sinh hết thảy, đợi nghe được Tần Phàm trực tiếp hướng Chu Diệu Chi phát ra khiêu chiến, trên mặt không khỏi có chút cười nói.

- Lão phu cũng thật muốn nhìn một chút, mấy trăm năm này sinh ra thiên tài đầu tiên phá tan Tân Nhân lan tiết đội phong tỏa, tiến vào Thánh địa không đủ năm ngày liền đến Thần Điện, đến tột cùng có bản sự đặc biệt gì.

442. Chương 451: Chấn Nhiếp Cùng Chứng Minh. (2)

Chương 451: Chấn nhiếp cùng chứng minh. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Kim Thượng cười cười, sau đó rất hứng thú mà tiếp tục quan sát về phía kia, đối với cuộc tỷ thí này cũng không có ý tứ chặn đường gì.

- Người gọi là Tần Phàm a, khẩu khí của người rất lớn! Bất quá ta sẽ nói cho người biết, nữ tử ưu tú như Tần Li tiểu thư, căn bản không phải tiểu tử vô tri như người có thể xứng đôi.

Ở trước mặt bao người, vào lúc này sắc mặt Chu Diệu Chi lạnh lùng, cảm giác mình lại bị một nhân vật mới khiêu chiến, trên mặt lộ ra hết sức khó coi, nhưng hắc tử tự nhiên sẽ không lùi bước, lập tức trong tay của hắc tử xuất hiện một cây trường thương, trùng trùng điệp điệp chống lên mặt đất, ngược lại là lộ ra có chút uy phong lẫm lẫm.

- Người chuẩn bị xong chưa?

Tần Phàm chỉ là khinh thường nói, đối với Chu Diệu Chi này nói nhảm trực tiếp bỏ qua.

- Hừ, ta sẽ ở trước mặt Tần Li tiểu thư đánh người nằm sấp, ta nhìn ngày sau người như thế nào còn không biết xấu hổ nói Tần Li tiểu thư là vị hôn thê của người!

Chu Diệu Chi kia dùng sức nắm chặt trường thương trong tay, bị bỏ qua như thế, hắn xem như có một ít tu dưỡng, hôm nay coi như là vì quá phần nộ mà mất rồi.

- Tiểu Phàm, để cho ta tới a...

Lúc này Tần Li đi ra, nhẹ nói.

Nghe được Tần Li muốn ra mặt bảo vệ Tần Phàm, Chu Diệu Chi không khỏi khê giạt mình, lập tức tựa hồ là hiểu ra nói:

- Thì ra là thế! Tần Phàm người thật sự rất hèn hạ, người nhất định là cưỡng ép người nhà của Tần Li tiểu thư, sau đó bức nàng lập hôn ước với người, hơn nữa còn muốn nàng bảo hộ người có phải hay không?

- Trách không được người có thể nhanh như vậy đến Thần Điện, nguyên lai là để cho Tần Li tiểu thư giúp người mở đường! Lại cố ý nhanh đến Thần Điện trước, để cho Tần Li tiểu thư đi ở phía sau, cho người cảm ội nhất danh!

- Cái gì? Nguyên lai Tần Phàm này là người như vậy! Trách không được Tần Li tiểu thư muốn bảo vệ cho hắn, trách không được ngay cả nàng thân là đệ tử của Tử Hà trưởng lão cũng chỉ có thể thứ hai đến Thần Điện, nguyên lai còn có một tầng quan hệ như vậy!

- Chắc chắn, Tần Phàm này thật sự quá hèn hạ!

- Ta đang suy nghĩ, người ưu tú như Tần Li tiểu thư, làm sao có thể nguyện ý gả cho người tầm thường như hắn chứ?

Nghe được Chu Diệu Chi nói, nguyên vốn cũng có một ít người đối với Tần Phàm không có hảo cảm cũng nhao nhao tỏ vẻ đồng ý.

Mà Tần Phàm nghe được Chu Diệu Chi nói, vốn đã rất nộ khí, vào lúc này lập tức thiếu chút nữa bị phá công, trong nội tâm không khỏi cảm thấy có chút vui vẻ hoang đường, thật không ngờ Chu Diệu Chi này thậm chí có sức tưởng tượng tốt như vậy, hắn thậm chí muốn cười lên!

- Chu Diệu Chi! Ta cùng với vị hôn phu chính là từ nhỏ có hôn ước, hơn nữa là thiết tình yêu nhau, cảnh cáo người không được suy đoán lung tung sự tình của ta cùng vị hôn phu, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Nghe được Chu Diệu Chi nói Tần Phàm như thế, Tần Li sợ sẽ tạo thành ảnh hưởng không tốt cho thanh danh của Tần Phàm, vào lúc này lại động giận dữ, lạnh như băng nói.

- Hừ, người một tên vô sỉ nhu nhược chỉ biết trốn ở sau lưng nữ nhân, không phải mới vừa nói muốn ba giây đồng hồ đánh ta thành tàn phế sao?

Thấy Tần Li vào lúc này tựa hồ là thật sự nổi giận, Chu Diệu Chi chỉ phải đem mũi nhọn chỉ hướng Tần Phàm.

- Tỷ tỷ, rác rưởi như vậy, để cho ta tới thanh lý a.

Vào lúc này Tần Phàm bình tĩnh mà cười cười, sau đó tay nhẹ nhàng nắm ở vòng eo mềm mại khả nhân của Tần Li, kéo nàng qua một bên, sau đó ôn nhu nói:

- Nàng ở nơi này chờ ta, sẽ không quá lâu, ba giây đồng hồ là đủ rồi.

- Chu Diệu Chi, ba giây đồng hồ đã hết! Tới đây a!

Lập tức Tần Phàm xoay người sang chỗ khác, nhìn Chu Diệu Chi kia khinh thường nói.

- Cuồng vọng gia hỏa, trong ba giây đồng hồ biến thành tàn phế chính là người!

Chu Diệu Chi kia trông thấy Tần Phàm đối với Tần Li làm ra động tác thân mật như thế, hắn cảm giác về sự ưu việt cực cao vào lúc này trong nội tâm như ần dấm chua rất lớn, cũng nhịn không được nữa, bàn chân đột nhiên đạp mạnh một cái, trường thương run lên, chấn động mang theo kinh khí bén nhọn kích bắn về phía Tần Phàm.

- Vì để tránh cho ngày sau ít một chút phiền toái, nhất định phải tìm người đến giết gà dọa khỉ. Nếu như là người đụng vào, coi như người không may mắn a!

Vào lúc này thân thể Tần Phàm còn không chút sốt mẻ, bình tĩnh tỉnh táo mà nhìn Chu Diệu Chi cầm trường thương trong tay, dẫn đầu công tới kia, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói.

Hiện tại hắn đã biết rõ mị lực của Tần Li đến tột cùng lớn đến bao nhiêu, tăng thêm còn là đệ tử của Tử Hà trưởng lão thần bí mà cường đại kia, như vậy bởi vì quan hệ của hắn và Tần Li, ngày sau hai người bọn họ đều có thể sẽ có rất nhiều phiền toái.

Biện pháp duy nhất, là chán nể. Khiến cho những người kia biết rõ thực lực của mình, hắn cũng không phải để đối phó như vậy, như vậy sẽ không phải ngay cả một chút a miêu a cẩu cũng chạy tới khiêu chiến, nói lời nói ngu ngốc như mình không xứng với Tần Li gì đó.

Hắn muốn cho tỷ tỷ ngăn cản ở trước mặt mình kia biết rõ, hôm nay hắn đã có thể một mình đảm đương một phía, không cần trốn ở phía sau nàng!

Hắn có thể chèo chống được toàn bộ Nam Phong Tần gia, mà không hề cần Tần Li một nhọc!

Đồng thời hắn cũng muốn chứng minh, hướng tất cả mọi người chứng minh, hắn là ưu tú nhất! Hắn có thể đủ xứng đôi với xưng hô vị hôn phu của Tần Li này!

Có thể là bởi vì trở về đến thời điểm thiếu niên, tâm tính này của Tần Phàm cũng biến thành như thiếu niên bình thường, hy vọng có thể ở trước mặt nữ nhân mà mình yêu, biểu hiện một mặt cường đại của mình, để cho Tần Li biết rõ, lựa chọn của nàng là chính xác.

- Ha ha, tỷ tỷ, một năm đã qua này, ta lại tiến bộ rất nhiều rồi, bây giờ Linh Vũ sư đối với ta mà nói cũng không phải đáng sợ như vậy.

- Có lẽ nàng còn không biết, Càn Kinh Tần gia Thập Tam trưởng lão năm đó ở Nam Phong Tần gia chúng ta ngang ngược vũ nhục nàng cùng phụ thân Tần Mậu kia, đã chết ở trên tay của ta rồi.

Ý niệm trong nội tâm Tần Phàm giống như thủy triều cuốn qua, sau đó Tần Phàm hít sâu một hơi, ánh mắt bỗng nhiên lạnh lẽo, nhìn về phía Chu Diệu Chi cách mình chỉ còn lại có vài bước xa!

- Chắc chắn, Tần Phàm này thoát nhìn đủ khí định thần nhàn đấy.

- Ha ha, hi vọng một hồi thời điểm bị đánh ngã không muốn quá ngạc nhiên a.

- Không đủ cũng coi như hắn gặp may mắn, nhân vật mới tiến đến Chân Vũ Thánh địa năm thứ nhất là không thể bị giết chết, coi như nhặt về một cái tánh mạng.

Ở thế công hung mãnh của đối phương sắp đến trước mắt, Tần Phàm vẫn là không vội không chậm, cũng không xuất ra vũ khí, chỉ là bình tĩnh mà đứng tại nguyên chỗ, rất nhiều người đều cho hắn là vô tri cho nên không sợ, các loại chế nhạo vào lúc này vang lên.

443. Chương 452: Chấn Nể Cùng Chứng Minh. (3)

Chương 452: Chấn nể cùng chứng minh. (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Đã như vậy, bốn thiếu gia phé đi người!

Trông thấy thái độ của Tần Phàm đối với mình khinh thị như vậy, Chu Diệu Chi càng là tức giận tăng lên, Nguyên vũ chỉ khí trong cơ thể vào lúc này đột nhiên bộc phát, dững mãnh tràn vào bên trong trường thương, mũi thương mang theo khí lực vô cùng bén nhọn, ngưng thực vô cùng, như là hơi thở của Hỏa Long, thập phần hung ác.

Bất quá hẳn cũng biết Chân Vũ Thánh địa có quy củ không thể giết nhân vật mới, một phát này chỉ là hung hăng đâm tới Vũ Điện khí hải của Tần Phàm, chỉ cần đâm trúng, sẽ khiến đối phương biến thành tàn phế, ngày sau muốn tu luyện sẽ thập phần gian nan rồi.

- Tiểu Phàm, coi chừng.

Mặc dù Tần Li biết Tần Phàm sớm đã không phải là thiếu niên lúc trước khắp nơi cần mình giữ gìn kia, nhưng thấy tình huống hung hãn này, vẫn là nhin không được mở miệng nhắc nhở.

Ở trước mắt bao người đồng tình hoặc nhìn có chút hả hê, trường thương có thể công thanh thể mệnh môn cuốn kia của Chu Diệu Chi, trong tia chớp tầm đó liền cách Tần Phàm chưa đủ một tấc!

Nhưng mà thời điểm cơ hồ tất cả mọi người cho rằng sẽ xuất hiện một màn huyết tinh, vào lúc này ở trên cơ thể Tần Phàm bỗng nhiên xuất hiện một tầng Huyền Hoàng chi khí, như là dây treo cổ, thoáng cái triển trụ mũi thương lẳng lẹ ác liệt kia! Thương này tựa hồ khó có thể tiến thêm một tấc!

Trong sân rộng vô số ánh mắt vào lúc này đều đình trệ nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Tần Phàm, lập tức đám người đứng ngoài xem xôn xao, không thể tưởng được Tần Phàm vậy mà dùng loại phương thức này đi chặn một thương thể công cực kỳ lẳng lẹ ác liệt kia!

Tuy Chu Diệu Chi này sợ nặng tay giết chết Tần Phàm nên không có đem hết toàn lực, nhưng Tần Phàm vậy mà nhẹ nhàng như vậy liền đón lấy rồi!

Cái lực phòng ngự này thập phần khủng bố a!

Sắc mặt Chu Diệu Chi không khỏi đại biến, vội vàng muốn tăng thêm độ mạnh yếu, muốn dốc hết khí lực toàn thân bạo phát đi ra, nhưng vào lúc này Tần Phàm lại không hề cho hắn cơ hội này!

Oanh!

Tần Phàm lắc mình một cái, chấn bay trường thương kia ra khỏi người, sau đó thừa dịp Chu Diệu Chi kia kinh ngạc trong nháy mắt, kinh khí của Linh Hàn Quyền Sáo toàn bộ bộc phát, một quyền trùng trùng điệp điệp phản kích ở trên Vũ Điện khí hải của Chu Diệu Chi!

Gậy ông đập lưng ông!

- Ngày sau ai dám tùy tiện tới quấy rầy hai người chúng ta, tiện nhân Chu Diệu Chi này chính là kết cục.

Tần Phàm nhìn Chu Diệu Chi thống khổ mà chậm rãi mà bay ngược lại phía sau, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Cái này... Làm sao có thể?

- Chu Diệu Chi thật sự ở trong ba giây đồng hồ bị đánh trở thành tàn phế?

- Tần Phàm này thậm chí có thực lực mạnh như vậy! Mới vừa tiến vào Chân Vũ Thánh địa đã là Linh Vũ sư coi như xong, lại còn có thể có được thực lực cao như vậy!

- Một thân kinh khí của Chu Diệu Chi đã thập phần ngưng thực rồi, một phát này của hắn uy lực cực lớn, nhưng vừa rồi Huyền Hoàng chi khí trên người Tần Phàm kia là cái gì? Lại có thể ngăn trở được một thương mạnh mẽ như vậy?

- Không chỉ là có phòng ngự lợi hại, hơn nữa vừa rồi hắn đánh ra một quyền vậy mà có thể nhẹ nhàng mà đánh tan Nguyên Võ giáp của Chu Diệu Chi như vậy, trực tiếp oanh tới Vũ Điện khí hải của hắn! Là một quyền này, trực tiếp để cho Chu Diệu Chi tàn phế!

- Tần Phàm này quả nhiên quá kinh khủng! Trách không được dám ngông cuồng như vậy! Vừa tiến đến liền dám khiêu chiến lão nhân trong Thánh địa như thế! Lại dễ dàng đánh Chu Diệu Chi tàn phế như vậy, thực lực của hắn sợ có thể so sánh với Thất cấp Linh Vũ sư trong Thánh địa rồi!

- Lúc này một chiêu kia của Tần Phàm chính là giết gà dọa khỉ, hoàn toàn chính xác là ngoan độc, hắn biểu hiện ra thực lực như vậy, xem ra rất nhiều người có cách nghĩ đối với Tần Li tiểu thư, vào lúc này cũng không khỏi không hảo hảo suy nghĩ xem coi thực lực của mình rồi.

- Tần Phàm này vừa tiến đến thì có thực lực như vậy, lại lấy được Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần, tiếp tục như vậy, một năm sau thực lực của hắn sẽ tăng lên đến mức nào?

- Thực lực cùng tiềm lực như vậy, hoàn toàn chính xác không sai biệt lắm xứng đôi với đệ tử của Tử Hà trưởng lão Tần Li tiểu thư.

- Chắc chắn, chỉ là tính cách của Tần Phàm này đủ Bá Đạo đấy, không thể tưởng được thật sự nói phế liền phế đi Chu Diệu Chi, Chu Diệu Chi này coi như là xui xẻo, chính mình đi lên làm chim đầu đàn a, lại để cho Tần Phàm mượn cơ hội này dựng lên uy phong, ngày sau tiền đồ võ đạo của hắn sợ là đã chấm dứt!

- Đúng vậy a, Tần Phàm này vừa tiến đến liền phế đi một lão sinh trong Thánh địa, người bình thường đích thật là không dám chọc hắn rồi, nhưng hắn không coi ai ra gì như thế, có khả năng sẽ gây ra một ít cao thủ chân chính tới tìm phiền toái rồi.

- Chớ có lên tiếng, một hồi có thể người sẽ trở thành con gà dọa khỉ thứ hai, như vậy người thảm rồi! Ngay cả Chu Diệu Chi cũng không phải là đối thủ của hắn, người một Linh Vũ sư cấp năm có thể tiếp được người ta một chiêu sao?

Khi thấy Chu Diệu Chi thống khổ mà bụng lấy bụng bay ngược lại phía sau, trong sân rộng, vốn là vang lên trận trận thanh âm hít một hơi lãnh khí, kế tiếp các loại thanh âm dè dặt lấy nghị luận, mà một ít người trong nội tâm mang theo tâm tư nào đó, vào lúc này cũng không khỏi không thu liễm.

Một câu cuối cùng kia của Tần Phàm nói được thập phần trực tiếp, nếu như người không có thực lực như Chu Diệu Chi, dám có tâm tư gì, trước hết phải làm tốt tâm lý chuẩn bị bị đánh tàn phế a!

Ngông cuồng vô cùng, khí phách vô song!

Trước khi trận chiến này diễn ra, một câu này cơ hồ là ý tứ giống nhau, khi đó tất cả mọi người đối với cái này xì mũi coi thường, cho rằng Tần Phàm là vô tri không sợ, nhưng sau khi đánh xong một trận, tất cả mọi người bắt đầu nhìn thẳng vào!

Bởi vì Tần Phàm đích thật là không chút do dự ở trước công chúng, vạn chúng nhìn trừng trừng, thậm chí là ở trước mặt Thần Điện! Trong vòng một chiêu đánh Chu Diệu Chi thành tàn phế!

Đây không phải chỉ là nói mạnh miệng, mà thật sự có thực lực với tư cách nội tình mới nói ra được!

Không phải dọa người, là chấn nhiếp!

Lúc này Tần Phàm nhìn Chu Diệu Chi giống như chó chết nằm trên mặt đất, trên mặt lại lộ ra thập phần bình tĩnh. Lúc này đây hắn chủ yếu là muốn chấn nhiếp mọi người, chỉ cần đánh Chu Diệu Chi này thành tàn phế là được rồi, kỳ thật vừa rồi hắn vốn cũng không có ý định hủy Vũ Điện khí hải của người này, dù sao hủy võ đạo tiền đồ của người ta thật sự là quá mức ác độc. Tứ chi tàn phế có lẽ còn có thể thông qua luyện được đến bổ cứu, nhưng Vũ Điện khí hải lại rất khó!

Nhưng Chu Diệu Chi này lại nổi lên tâm tư ác độc trước, vậy mà trực tiếp công kích Vũ Điện khí hải của hắn! Cái này đối với hắn mà nói, thật sự là chạm tới nghịch lân, làm hắn cực kỳ giận giữ!

444. Chương 453: Tương Kiến.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 453: Tương kiến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bởi vì hần muốn không chế vận mệnh của mình, bảo hộ thân nhân nhất định phải được có được vũ lực cường đại, cho nên hần là tuyệt đối hẳn không được người khác phá hư tiền đồ võ đạo của hần, Càn Kinh Tàn gia không được, bất luận kẻ nào cũng không được!

Trong lòng không muốn thì đừng đẩy cho người! Đây là một đạo lý mà ở bất kỳ nơi đâu đều có thể áp dụng!

Cái này nói đến cho cùng là Chu Diệu Chi hần tự tìm lấy, có thể nói là nhân quả!

Trên thực tế, kỳ thật thực lực của Tần Phàm cũng không phải cao hơn Chu Diệu Chi quá nhiều như mọi người đoán chừng như vậy, về phần lúc này đây hần có thể một chiêu chế địch, hoàn toàn là vì tâm bình tĩnh của Chu Diệu Chi này lịch lãm rèn luyện không được tốt, hơn nữa không có nghĩ đến hần có lực phòng ngự mạnh như vậy! Bất ngờ không đề phòng, tự nhiên liền để cho Tần Phàm một chiêu đắc thủ rồi!

Cái này lại để cho Tần Phàm càng thêm minh bạch đến tâm bình tĩnh tầm quan trọng như thế nào, võ giả tu dưỡng tâm bình tĩnh, quan hệ đến ý chí võ đạo của hần, một khi dao động, thực lực sẽ giảm bớt đi rất nhiều.

Về phần hần đại xuất danh tiếng như vậy mang đến hậu quả, hần cũng có cân nhắc qua. Hần làm như vậy, đã thể hiện ra một bộ phận thực lực của mình, đã chừng thất cấp Linh Vũ sư trở lên rồi, một ít người thực lực không đủ tự nhiên là không dám tới quấy rầy mình, nhưng rất có thể có một ít cao thủ chân chánh không phục sẽ tìm đến mình gây phiền toái!

Bình thường đối thủ đến tìm hần phiền toái chỉ biết lãng phí thời gian tu luyện của hần, nhưng cao thủ chân chính đến tìm hần mà nói, cái này hần cũng không phải sợ!

Bởi vì hần tinh tường phải nhanh chóng đột phá đến cảnh giới Võ Tôn, đơn thuần tu luyện là không đủ, cũng không thể nào, còn cần có các loại tôi luyện! Tôi luyện thân thủ cùng ý chí của mình!

Đối thủ bình thường đối với hần khởi không đến tác dụng tôi luyện, nhưng chút ít đối thủ bát cấp Linh Vũ sư trở lên này, hần lại thập phần chờ mong!

- Tiểu tử này, có đủ tính cách đấy! xem tại

Vào lúc này Kim Thượng trưởng lão vốn ẩn ở một bên xem cuộc vui cũng đành phải bắt đắc dĩ mà lắc đầu, tuy hần cũng đã đoán chừng đến Tần Phàm sẽ có chút ít chỗ kỳ dị, nhưng đối với Tần Phàm cho thấy đến thực lực vừa rồi vẫn là lộ ra có chút kinh ngạc.

- Tam cấp Linh Vũ sư, lại có thể phát huy ra thực lực thất cấp Linh Vũ sư trở lên! Chắc chắn, nếu như không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, tiềm lực phát triển ngày sau của tiểu tử này sẽ mười phần khủng bố.

Kim Thượng cũng không khỏi âm thầm thở dài nói, lập tức hần lại cười cười:

- Bất quá dùng tính tình này của hần, ngày sau Chân Vũ Thánh địa này chỉ sợ là náo nhiệt không ít, ha ha.

- Chỉ là trên người tiểu tử này lại còn có Linh Khí! Thứ này ở toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng đã cực kỳ thưa thớt rồi, không thể tưởng được trên người một thể gia đệ tử của một gia tộc nhỏ cũng sẽ có! Hơn nữa cái thủ đoạn phòng ngự kia cũng là thập phần quỷ dị, xem ra trên người Tần Phàm này còn có rất nhiều bí mật.

Vừa rồi thời điểm Tần Phàm sử dụng Linh Hàn Quyền Sáo tuy thập phần ẩn nấp, hơn nữa lập tức liền thu vào, nhưng vẫn là bị ánh mắt nhạy cảm của Kim Thượng bắt đến, hần kiến thức rộng rãi, thoáng cái liền nhận ra được.

Mà thấy chiến đấu phía dưới đã xong, hần liền để cho người tới mang Chu Diệu Chi kia đi trị liệu, dù sao cũng là ở Thánh địa Thần Điện bị thương, hần cũng không thể biểu hiện được quá mức lạnh lùng. Về phần Tần Phàm, hần lại không có ý tứ muốn trừng phạt gì.

- Một lão sinh đánh không lại một tân sinh, cái này gọi là đáng đời.

Những lời này, thời điểm Tần Phàm vừa mới tiến vào Chân Vũ Thánh địa liền nghe được Đại Khảm quốc Hứa Phong kia từng nói qua rồi, Kim Thượng cùng cả Thánh địa Thần Điện biểu hiện ra là ý tứ này.

Trở thành Võ Tôn cũng không phải dễ dàng như vậy, tất nhiên sẽ có các loại cạnh tranh! Tuy bên ngoài truyền thuyết từng người từ trong Chân Vũ Thánh địa đi ra ngoài đều có thể trở thành Võ Tôn, nhưng đây đều là nói bộ phận thuận lợi tốt nghiệp đi ra ngoài!

Mà rất nhiều người không biết là, có một bộ phận người rất khó có thể tốt nghiệp đi ra ngoài! Thậm chí có một ít là vĩnh viễn nằm lại trong Chân Vũ thánh địa!

Thánh địa Thần Điện cam chịu loại hiện tượng này!

Không cố gắng tu luyện, sẽ tùy lúc mất đi tư cách đột phá đến Võ Tôn chi cảnh!

- Tiểu Phàm, người không sao chứ?

Sóng gió đã qua, mặc dù biết một trận chiến này Tần Phàm thắng tương đối có chút nhẹ nhõm, nhưng lúc này Tần Li vẫn là ân cần hỏi thăm.

- Sẽ có chuyện gì?

Tần Phàm tùy ý mà nhún vai nói ra, vừa rồi một kích kia của hắn có thể nói là thắng được gọn gàng linh hoạt, không có bất kỳ độ khó.

- Được rồi, đừng để ột ít tiểu côn trùng ảnh hưởng tới hào hứng chúng ta gặp nhau, chúng ta cùng một chỗ đi dạo một chút a.

Lập tức Tần Phàm trực tiếp kéo bàn tay như ngọc trắng của Tần Li, ở trong ánh mắt hâm mộ cùng ghen ghét của rất nhiều người, không coi ai ra gì mà chậm rãi hướng về quảng trường cảnh sắc vô cùng tốt kia.

Thánh địa Thần Điện này xây dựng ở trên đỉnh núi cao, cho nên thời điểm đi tới phải đi qua bậc thang rất dài. Lúc này đi tới trên đỉnh núi, đi đến bên cạnh quảng trường nhìn lại phía dưới, còn có thể chứng kiến Vân Hải thật sâu, xanh hồng tím biếc, cảnh trí kia so với trên đường đi Tần Phàm chứng kiến đồi núi hoang vu thì tốt hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Hít một hơi không khí tươi mát, tay trong tay, giai nhân như mộng, Tần Phàm lập tức cảm thấy tâm tình khoáng đạt không ít, từ khi đại náo Càn Kinh Tần gia đến nay dành dụm xuống tâm tình hậm hực cũng vào lúc này giãn mở đi ra.

- Tỷ tỷ, ta nhớ nàng lắm.

Lập tức Tần Phàm xoay người lại, yêu thương mà nhìn giai nhân trước mắt, trong miệng ôn nhu thâm tình nói.

- Ta... cũng thế.

Tần Li hơi có vẻ ngượng ngùng mà cúi đầu nói ra, hai má chậm rãi dâng lên một ít ửng đỏ, lộ ra thập phần dịu dàng khả nhân.

Tuy trong tiềm thức nàng là muốn một mực bảo hộ lấy Tần Phàm, nhưng vừa rồi nhìn thấy tình cảnh Tần Phàm vì mình ăn dấm chua mà xuất đầu, trong lòng nàng vẫn cảm thấy thập phần đầm mật, ngọt ngào.

Chu Diệu Chi kia biến thành như thế nào nàng là sẽ không để ý tới, chỉ cần Tần Phàm làm nàng đều cho rằng là đúng, trái lại nếu như Chu Diệu Chi bị thương Tần Phàm, nàng nhất định sẽ không bỏ qua Chu Diệu Chi.

- Nhớ bao nhiêu?

Tần Phàm trông thấy thần thái của Tần Li giờ phút này cực kỳ mê người, trong lòng vô cùng nóng rực, nhịn không được nhỏ giọng cười hỏi.

- So với người nhớ tới ta nhiều hơn một ít.

Nghe thấy Tần Phàm trêu chọc, Tần Li lại khôi phục một ít, lập tức doanh doanh cười nói, tâm tính thiếu nữ như ngày xưa cùng Tần Phàm ở bên bờ sông phía sau núi gia tộc vậy, nụ cười này, đẹp đến không gì sánh được, càng lộ ra nghiêng nước nghiêng thành.

445. Chương 454: Linh Huyết. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 454: Linh Huyết. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ta là rất nhớ rất nhớ!

Tần Phàm trông thấy Tần Li như vậy, trong nội tâm giống như có vô số con kiến bò qua, ở đâu còn nhịn được, một tay kéo lấy Tần Li, hung hăng ôm vào trong ngực. Cái loại cảm giác để cho người mê luyện này, làm cho hắn thật lâu không muốn buông ra.

Nơi này tuy lộ ra có chút ít vắng vẻ, nhưng vẫn có một ít người chú ý đến nơi đây, Tần Li không khỏi lộ ra có chút ngượng ngùng, nhưng vào lúc này cũng ôn thuận mà gối đầu lên Tần Phàm bả vai, trong nội tâm một mảnh mỹ hảo, hưởng thụ lấy tương kiến hoan, lúc này hai người lặng lẽ điềm mật, ngọt ngào không thôi.

Một năm không thấy, hai người mới biết được đối phương ở trong lòng của mình là quan trọng như thế nào, mới biết được mình là nhớ nhưng đối phương cỡ nào.

Rất lâu sau đó, hai người mới lưu luyến không rời mà tách ra, sau đó Tần Phàm cầm lấy bàn tay nhỏ bé của Tần Li, hai người ngồi ở bên bờ vực, bắt đầu giúp nhau kể ra sự tình mà sau khi hai người phân biệt trải qua.

Hết thấy, lộ ra đơn giản mà mỹ hảo.

Ở dưới ánh mặt trời dịu dàng, có chút gió nhẹ thổi qua.

- Tỷ tỷ, lúc trước nàng không phải nói muốn đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện sao? Như thế nào cũng đến Chân Vũ trong Thánh địa, còn báai Tử Hà trưởng lão làm thầy, chẳng lẽ khi còn bé nàng gặp được vị cao nhân kia là vị Tử Hà trưởng lão này?

Tần Phàm mở miệng hỏi.

- Đúng vậy, sư phụ nàng đối đãi ta rất tốt, nói đến Chân Vũ Thánh địa tu luyện đối với ta mới có lợi, vừa vặn đúng thời gian Chân Vũ Thánh địa mở cửa, cho nên sư phụ liền mang ta vào đây.

Tần Li nhẹ gật đầu đáp.

- Tỷ tỷ lần này thoát nhìn giống như tiêu tụy đi một tí, có phải tu luyện quá cực khổ rồi hay không?

Lập tức Tần Phàm nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt trắng nõn của Tần Li, có chút đau lòng nói.

- Là có một chút vất vả, bất quá ta không sợ, không có trả giá ở đâu có thu hoạch.

Tần Li lắc đầu nói ra, sau đó nàng tự nhiên đem đầu gối ở trên bờ vai Tần Phàm, nhẹ nói nói:

- Chỉ có ta trở nên càng ngày càng mạnh, ngày sau mới có thể ở thời điểm Tiểu Phàm người cần đến giúp người.

- Kỳ thật có chuyện gì để ta đi gánh chịu thì tốt rồi, ta không muốn tỷ tỷ trôi qua quá cực khổ, Nam Phong Tần gia, cũng có ta thủ hộ, ta sẽ không để cho gia tộc có việc, tỷ tỷ người có thể yên tâm.

Trong lòng Tần Phàm có chút phức tạp nói, xem ra Tần Li vẫn quật cường giống như năm đó vậy, quật cường đến mức làm cho người ta đau lòng.

- Ta biết rõ hiện tại tiến bộ của Tiểu Phàm người rất nhanh, nhưng tỷ tỷ sẽ không trở thành gánh nặng của người đầu, Nam Phong Tần gia, ta sẽ cùng Tiểu Phàm người chung một chỗ thủ hộ.

Quả nhiên Tần Li vẫn là nhẹ khê lắc đầu nói ra.

- Nếu như nói đến tiến bộ, tiến bộ của tỷ tỷ xác thực so với ta còn nhanh hơn rất nhiều.

Tần Phàm có chút bất đắc dĩ mà cười khổ nói, một năm trước hẳn cho là mình đã vượt qua, thậm chí siêu việt Tần Li rất nhiều rồi, nhưng hôm nay vừa thấy, hẳn lại phát hiện mình còn là nhìn không thấu thực lực của nàng.

- Sư phụ nói, đó là bởi vì nguyên nhân thể chất ta đặc thù, cho nên tu luyện mới hơi có chút nhanh. Tiểu Phàm người chỉ bỏ ra một năm thời gian liền từ Tiên Thiên Vô sư đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, tốc độ của người cũng đã là thập phần nhanh rồi.

Tần Li cười nói, nàng nói như vậy là tương đương thừa nhận.

- Kỳ thật ta cũng là vì thể chất hơi đặc thù.

Tần Phàm vào lúc này nhún vai nói ra, thật sự là hẳn cũng là bởi vì Ma chủng cải tạo thể phách, cộng thêm có Tạo Hóa Kim Liên gia tốc thời gian, sau đó mới có thể nhanh như vậy đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư.

- Sau khi ta rời đi, hiện tại tình huống gia tộc ra sao?

Lại hàn huyên một hồi, Tần Li vẫn còn có chút buồn không được gia tộc, nhịn không được hỏi tình huống một chút.

- Sau khi tỷ tỷ vừa rời đi trong vòng mấy tháng, có chút không xong, một mực bị Càn Kinh Tần gia chèn ép, nhưng sau khi ta trở về, Nam Phong Tần gia chúng ta cử hành một lần đàn dược đấu giá hội, đại bộ phận nguy cấp được giải trừ rồi...

Sau đó Tần Phàm chậm rãi đem tình huống gia tộc lúc ấy nói cho nàng biết.

- Vậy trước khi Tiểu Phàm người tiến vào Thánh địa, Nam Phong Tần gia chúng ta cùng Càn Kinh Tần gia kia quan hệ như thế nào?

Tần Li lại tiếp tục hỏi.

- Ách, đã đến tình trạng không có cách nào hòa hoãn rồi.

Tần Phàm do dự một hồi, sau đó vẫn là bắt đầu từ Càn Kinh Tần gia treo giải thưởng nói lên, kể cả sự tình đối phương còn phái ra Vô Tôn đến ám sát mình, mình bị Vô Thánh của Càn Kinh Tần gia kia cơ hồ hủy đi võ đạo tiền đồ, cuối cùng Thánh chủ nhúng tay định ra năm năm ước hẹn, toàn bộ đều nói cho Tần Li biết rõ.

- Càn Kinh Tần gia này thực sự quá đáng!

Tần Li vào lúc này không khỏi sắc mặt cực lạnh, cũng thật sự nổi giận, lập tức ân cần hướng Tần Phàm hỏi:

- Vậy Tiểu Phàm người bây giờ không có sao chứ? Có bị Càn Kinh Tần gia Vô Thánh Tần Quan kia vụng trộm gieo xuống hạt giống tinh thần hay không?

- Không có việc gì, ta cảm giác được hiện tại tinh thần thức hải của ta thập phần ngưng thực, lúc ấy ta đem toàn bộ ý niệm của Tần Quan kia đuổi ra ngoài rồi, tăng thêm thể chất của ta đặc thù, Tần Quan này không làm gì được ta.

Tần Phàm lắc đầu nói ra.

Bất quá nhớ tới tình cảnh lúc trước, hẳn vẫn cảm thấy thập phần hung hiểm, nếu như không phải ý chí võ đạo muốn không chế vận mệnh chính mình kia cực kỳ kiên định, rất có thể sẽ bị Tần Quan này thực hiện được, cả đời cũng khó đột phá đến Vô Tôn chi cảnh.

- Vậy là tốt rồi, nếu như đến lúc đó Tiểu Phàm người cảm thấy có cái gì không ổn thì nói cho ta biết, ta có thể nhờ sư phụ ra tay giúp người khu trừ những tạp niệm kia.

Lúc này Tần Li mới yên tâm một ít, sau đó sắc mặt lại lộ ra có chút ngưng trọng nói:

- Chỉ là Thánh chủ hắc đã muốn giúp ngươi, vì cái gì chỉ cho ngươi, còn có Nam Phong Tần gia chúng ta năm năm thời gian? Thời gian này quá ngắn.

- Năm năm thời gian tuy không dài, nhưng ta vô luận như thế nào cũng sẽ không để gia tộc bị tổn thương. Càn Kinh Tần gia kia, ta cũng sẽ để cho bọn hắc trả một cái giá lớn!

Tần Phàm kiên định nói, chuyện cho tới bây giờ, hắc cũng không cần phải đi phỏng đoán ý tứ của Thánh chủ, chỉ có toàn lực đi làm mà thôi!

- Ta sẽ không để cho Tiểu Phàm ngươi một mình chiến đấu, năm năm này, ta cũng sẽ hảo hảo cố gắng!

Tần Li cảm giác được Tần Phàm cầm tay mình vào lúc này có chút dùng sức, nàng cũng đưa tay ra vuốt vet a hắc, tuy trong miệng không có nói ra, nhưng trong nội tâm cũng thập phần kiên định mà thầm nghĩ.

- Tỷ tỷ, vấn đề này qua rồi, chúng ta sẽ thành hôn, lần này tỷ tỷ không thể dùn dờ rồi.

Sau đó Tần Phàm dần dần bình phục tâm tình của mình, nhìn dung nhan mỹ lệ say lòng người của Tần Li, liền không đành lòng lại đi nói những sự tình không vui kia để cho nàng lo lắng, mà khẽ cười nói.

446. Chương 455: Linh Huyết. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 455: Linh Huyết. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tỷ tỷ sớm muộn gì cũng là người của ngươi rồi, ngươi gấp cái gì.

Tần Li nghe được Tần Phàm nhắc tới cái này, trong nội tâm không khỏi như hươu chạy, đem trán hoàn toàn chôn ở trước ngực Tần Phàm, thanh âm như không thể nghe thấy nói ra.

- Cái kia tỷ tỷ ngươi đến tột cùng có đáp ứng hay không?

Tần Phàm không thuận theo hỏi thăm.

- Ở đâu có người cầu hôn giống như ngươi chứ.

Tần Li nghe được Tần Phàm vẫn còn truy vấn, đôi bàn tay trắng như phấn ở trước ngực Tần Phàm nhẹ nhàng đánh hai cái, thẹn thùng mà tức giận nói.

- Ha ha, nguyên lai tỷ tỷ một mực ghét bỏ cầu hôn của ta không đủ lãng mạn, ta đã biết, đến lúc đó nhất định sẽ không để cho tỷ tỷ phụ nhân thất vọng.

Tần Phàm thấy Tần Li lộ ra tư thái tiểu nữ nhi như vậy, trong lòng nóng rực, chăm chú ôm lấy nàng, hai người cứ ở bên tai nói lời diễm mật, thoai ngữ ngọt ngào vô cùng.

Như thế ước chừng đã qua hơn một giờ sau.

- Tần Phàm, hai người các ngươi gặp nhau tạm thời đến đây là được rồi, hai người các ngươi đều ở trong Thánh địa, ngày sau thời gian gặp nhau vẫn còn có rất nhiều, hiện tại Linh Huyết cao cấp của ngươi nên được đã chuẩn bị xong, ngươi đi qua nhìn một chút đi.

Vào lúc này, thanh âm của Thánh điện trưởng lão Kim Thượng truyền vào trong tai Tần Phàm.

Tần Phàm thu tay lại, thấy Kim Thượng trưởng lão kia lần nữa xuất hiện ở trên quảng trường, đang mỉm cười nhìn bên này, vì vậy hắn liền gật đầu, quay lại nhìn Tần Li nói ra:

- Tỷ tỷ, bên Thần Điện đã giúp ta chuẩn bị xong Linh Huyệt, ta đối với cái Linh Huyệt thần kỳ này cũng là thập phần có hứng thú, hiện tại ta trước đi xem một chút. Tỷ tỷ ngươi cũng là thời điểm đi Tử Hà phong rồi, đừng cho Tử Hà trưởng lão đợi lâu.

- Ân.

Tần Li nhẹ giọng đáp ứng nói, hai người liền lả lướt tách ra.

Tần Li đi về phía Tử Hà phong mây mù che phủ kia, mà Tần Phàm thì ở dưới sự dẫn dắt của Kim Thượng, leo lên một ngọn núi lớn cách Tử Hà phong hai ngọn núi, ngoại hình ngọn sơn phong này thẳng tắp mà dốc đứng, mặt hướng Thần Điện như một mặt kính, nghe nói được xưng là Kính Phong.

Bởi vì Kính Phong này thập phần dốc đứng, mà trên ngọn núi lại cố ý không có thềm đá, cho nên muốn leo thập phần khó khăn, phải đem kinh khí bám vào dưới chân mới có thể thuận lợi leo lên cao.

Dọc theo con đường này, Tần Phàm đi thập phần vững vàng, như giẫm trên đất bằng, không nhanh không chậm theo sát ở sau lưng Kim Thượng, cái này lại để cho Kim Thượng không khỏi âm thầm gật đầu.

Nói như vậy, Linh Huyệt trên tòa Kính Phong này đều là phân phối ột ít cảnh giới Linh Vũ sư hậu kỳ, quá trình leo này vốn chính là một lần khảo nghiệm, là khảo nghiệm trình độ khống chế đối với kinh khí của bản thân mình.

Mới vừa tiến vào Chân Vũ Thánh địa liền có lực khống chế như thế, Tần Phàm biểu hiện không thể nghi ngờ là để cho Kim Thượng thập phần thoả mãn.

- Tốt rồi, phía trước là Linh Huyệt cao cấp lúc này ban thưởng cho ngươi, bên trong có được nồng độ linh khí gấp bên ngoài 1500 lần, chỗ tốt trong đó đợi ngươi đi vào tự nhiên sẽ biết, lúc này ta cũng không muốn nói nhiều.

Thời điểm đi đến giữa sườn núi, Kim Thượng chỉ vào trong một động phủ rất khác biệt ở phía trước nói ra.

- Cảm ơn Kim trưởng lão, khổ cực ngài rồi.

Tần Phàm thi lễ nói ra, sau đó nhìn về phía động phủ ở tiền phương kia, phát hiện nhìn động phủ này từ bên ngoài ngược lại là không có bao nhiêu chỗ kỳ dị, chỉ là ở cửa động phủ bị một cánh cửa đá đặc thù hình tròn, thoạt nhìn thập phần trầm trọng che chắn lấy, hoàn toàn nhìn không tới tình cảnh bên trong.

- Đây là linh phù đặc thù mở ra cửa động, ngươi ngàn vạn lần phải cẩn thận đảm bảo, bởi vì bất luận là ai, chỉ cần bắt được cái linh phù này, hắn liền có thể đi vào linh huyệt này của ngươi rồi. Nói cách khác, nếu có người cướp được linh phù này của ngươi, như vậy chủ nhân cái Linh Huyệt này sẽ đổi chủ. nguồn

- Đương nhiên, ở năm thứ nhất ngươi có thần điện bảo hộ, không cần lo lắng tính mạng. Bất quá một ít lão sinh có không ít thủ đoạn để cho người tự động giao ra linh phù Linh Huyệt, ngươi cũng phải cẩn thận một ít.

Đi đến trước động phủ kia, Kim Thượng lấy ra một miếng linh phù ngọc thạch hình tam giác, nhìn Tần Phàm giới thiệu nói ra.

Tần Phàm giương mắt nhìn về phía cái cửa Linh Huyệt kia, phát hiện phía trên có hoa văn cùng đường vân thần bí, có một tầng quang mang nhàn nhạt thanh sắc tản ra, lúc lại gần xem ngược lại là lộ ra có chút quỷ dị rồi.

- Tài liệu của Linh Huyệt chi môn này rất đặc thù, coi như là Võ Tôn chi cảnh muốn phá vỡ cũng không dễ dàng, đương nhiên, Võ Thánh chi cảnh tự nhiên không cần đến đoạt Linh Huyệt của ngươi, cho nên chỉ có cái linh phù này mới có thể mở ra.

Kim Thượng tiếp tục nói, sau đó liền đem cái linh phù hình tam giác kia nhét vào một cái lỗ khảm bên trên đại môn.

Ầm ầm! . . .

Một hồi ánh sáng chói mắt phát ra, cửa đá hình tròn kia bắt đầu chấn động lên, sau đó chậm rãi lăn đến một bên.

Mà theo Linh Huyệt chỉ môn kia mở ra, một hồi linh khí cực kỳ nồng đậm liền đập vào mặt, Tần Phàm lập tức cảm thấy thất khiếu vào lúc đó cũng trở nên vô cùng sáng khoải, toàn thân cảm giác thoải mái nói không nên lời.

- Cái nồng độ linh khí này, thật sự là không thể tưởng tượng!

Còn chưa đi vào liền cảm giác được linh khí nồng đậm như thế, trong lòng Tần Phàm không khỏi lộ ra kinh hãi.

- Ha ha, Linh Huyệt nồng độ linh khí 1500 lần, người cho rằng là lừa gạt người sao? Vào đi thôi, cái Linh Huyệt này trong một năm, quyền sở hữu là thuộc về người, có thể đạt tới trình độ nào phải xem vận mệnh của người rồi.

Kim Thượng khẽ cười nói, sau đó cũng đem cái linh phù hình tam giác kia giao đến trên tay Tần Phàm.

- Cảm ơn Kim Thượng trưởng lão!

Vào lúc này Tần Phàm cũng có chút kiềm chế không được, tiếp nhận linh phù, có chút nóng vội mà bước vào bên trong một bước, hắn có rất nhiều thứ muốn nghiệm chứng.

Đi vào trong Linh Huyệt, Tần Phàm trước là có chút tham lam hít một hơi linh khí thật sâu, thật giống như một người vừa mới từ trong sa mạc đi ra, ngâm mình ở trong suối nước sạch sẽ.

Cái loại cảm giác này thật sự là để cho hắn mê say, tựa như ảo mộng, bách hải khoan khoái dễ chịu, thậm chí tựa hồ ngay cả tư duy vào lúc này cũng trở nên rõ ràng hơn một tí, Vũ Điện khí hải vào lúc này cũng lộ ra càng có sức sống.

- Trong hoàn cảnh nồng độ linh khí cao như vậy, ta nghĩ cho dù không tu luyện, chỉ là cả ngày ở chỗ này ngồi một mình hoặc là ngủ, một năm trôi qua, cũng có thể tăng lên không ít!

Trong tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, sau khi hắn dùng đan dược tăng lên tới Tam cấp Linh Vũ sư, cũng đã qua mấy tháng thời gian, hắn còn hoàn toàn không có cảm giác đột phá đến tứ cấp, nhưng ở trong cái Linh Huyệt này, Tần Phàm có loại dự cảm, có lẽ chỉ cần hai ba tháng thời gian, nhất định có thể đột phá cảnh giới kia!

447. Chương 456: Cùng Thiên Tranh Giành. (1)

Chương 456: Cùng thiên tranh giành. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Tần Phàm, một ít sự tình về Chân Vũ Thánh địa, người có rảnh thì đến trong thần điện tìm hiểu, như vậy hiện tại ta liền không quấy rầy người rồi, chờ mong một năm sau tiến bộ cùng biến hóa của người.

Vào lúc này Thần Điện trưởng lão Kim Thượng khẽ cười nói.

- Nhất định sẽ không để cho Kim Thượng trưởng lão ngài thất vọng.

Tần Phàm tự tin nói, nhìn bóng lưng Kim Thượng ly khai, hắn liền đóng cửa cái Linh Huyệt này lại, lập tức cái loại cảm giác đưa thân vào thể giới linh khí nồng đậm càng mãnh liệt hơn, mỗi một tắc da thịt đều được linh khí chạm đến, để cho người cảm giác vui vẻ thoải mái.

Cái Linh Huyệt này thoát nhìn đại khái chỉ có 10m², trong đó còn có một cái giường đá bạch ngọc, cái giường đá này cùng bốn vách tường ở dưới linh khí trường kỳ xâm nhuộm, đều lộ ra óng ánh sáng long lanh, thoát nhìn như là bảo thạch, hơn nữa còn tản ra quang mang bạch sắc nhu hòa để cho người thoải mái, cho nên trong Linh Huyệt này cũng không phải lộ ra tối đen.

Đánh giá chung quanh thoáng một phát, sau đó Tần Phàm liền ngồi xếp bằng ở trên giường đá, ngũ tâm triều thiên, bắt đầu nếm thử lần thứ nhất tu luyện trong Linh Huyệt.

Từng tia linh khí, ngưng tụ thành bó, ở dưới sự khống chế của Tần Phàm, chậm rãi tiến vào trong cơ thể, sau đó dựa theo lộ tuyến tu luyện trước kia chảy tới Vũ Điện khí hải, hôm nay khí hải của hắn đã hóa thành Hỗn Độn, cùng đợi một khắc đột phá Võ Tôn chi cảnh mà phân chia lần nữa.

Tần Phàm cảm thấy lúc này đây tu luyện cảm giác thập phần tốt, toàn bộ hành trình trôi chảy đến cực điểm, hoàn toàn không có một tia linh khí cản trở, linh khí nồng đậm liên tục không ngừng tiến vào trong cơ thể, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi tràn đầy Vũ Điện khí hải của hắn.

Thật lâu, Tần Phàm mới mở mắt, đã xong lần tu luyện lúc này.

- Trải qua tu luyện vừa rồi, mặc dù cảnh giới của ta không có tăng lên, thậm chí có chỗ rút xuống, đây là vì khí lực toàn thân ta đều trở nên càng thêm ngưng thực.

Lúc này, Tần Phàm cảm giác khí lực trong cơ thể mình thật giống như nguyên lai là một đồng bóng, bắt đầu bị áp súc, thể tích chiếm đoạt giảm bớt, nhưng lại để cho cái bóng này càng dày càng ám rồi.

- Trách không được người trải qua Chân Vũ Thánh địa tu luyện, kinh khí đều rất ngưng thực, nguyên lai tu luyện ở trong Linh Huyệt nồng độ linh khí cực cao, đối với kinh khí là có tác dụng rất lớn.

Trong tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói.

Kỳ thật ở trước kia Tần Phàm đều là thông qua phục dụng đan dược tăng thực lực lên, không thể không nói, nếu như không phải là vì khí lực của hắn mạnh hơn thường nhân rất nhiều, có thể dung nạp cùng tiêu hóa được lực rất tốt, căn cơ của hắn so sánh với những người khác, nhất định sẽ lộ ra có một ít hư nhược!

Tuy là như thế, lúc trước Tần Phàm đối với trình độ nguyên võ chi khí ngưng thực trong cơ thể mình vẫn là không hài lòng lắm, cho nên hiện tại hắn vừa vận thông qua cơ hội này, điều chỉnh trạng thái thân thể của mình đến tốt nhất.

- Một năm thời gian, chỉ cần chăm chỉ tu luyện một ít, ta muốn đột phá đến lực cấp Linh Vũ sư cũng không có vấn đề!

Sau đó Tần Phàm âm thầm suy tính, lúc mới bắt đầu hắn chủ yếu là dùng cho áp súc cùng ngưng tụ kinh khí bên trong Vũ Điện khí hải, cảnh giới của hắn chậm rãi sẽ tăng lên.

Một năm tăng lên ba cấp cảnh giới Linh Vũ sư, tốc độ như vậy thật sự quá kinh khủng, người không có được chứng kiến Linh Huyệt này thần kỳ, căn bản là không cách nào tưởng tượng. Hơn nữa loại thông qua tự mình tu luyện có được thực lực này, không giống với phục dụng đan dược tăng lên, sẽ lộ ra càng thêm an tâm hơn rất nhiều.

- Nếu như ta một mực thông qua phục dụng đan dược tăng cảnh giới lên, tốc độ hoàn toàn chính xác là sẽ nhanh hơn rất nhiều, nhưng mà tương lai thời điểm muốn đột phá đến cảnh giới rất cao, có thể sẽ trở nên càng khó khăn!

- Cho nên lúc này đây ta không có tin tức viên Ma chủng thứ tư, không thể lại rất nhanh tăng cường khí lực, nhưng có thể tiến vào trong Chân Vũ Thánh địa này, đối với ta mà nói, có lẽ ngược lại là chuyện tốt.

Trong lòng Tần Phàm cũng minh bạch, dù sao căn cơ càng chắc, thời điểm xây kiến trúc cao tầng mới sẽ không dễ dàng sụp đổ.

Bất quá, một năm thời gian tăng lên ba cấp, đây đối với người khác mà nói có lẽ đã đủ hài lòng, nhưng đối với Tần Phàm mà nói, hắn cảm giác còn chưa đủ!

Bởi vì Thánh chủ cho hắn thời gian chỉ có năm năm! Thời gian hắn và Càn Kinh Tần gia quyết chiến chỉ có năm năm!

Năm năm thời gian này quá ngắn!

Coi như là một năm tăng lên ba cấp, hấn cũng cần 2 năm thời gian mới có thể đạt tới cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong!

Huống chi đến đằng sau, tốc độ tăng lên sẽ càng chậm! Còn có cửa hạm đột phá Vô Tôn kia, cũng không phải đơn giản như vậy! Nhất định phải trải qua rất nhiều tôi luyện, còn có rất nhiều cảm ngộ, mới có thể bước qua!

Hơn nữa cho dù hấn đã trở thành Vô Tôn, còn là xa xa chưa đủ!

Cần Kinh Tàn gia có Vô Thánh tọa trấn! Tàn Phàm đã lĩnh giáo qua sự lợi hại của hấn rồi! Tàn Quan này không chỉ có là một vị Vô Thánh, hơn nữa còn là Vô Thánh hậu kỳ đối với quy tắc có linh ngộ nhất định! Dùng thực lực Vô Tôn căn bản khó có thể cùng hấn chống lại!

Nếu như Tàn Phàm sử dụng 2 năm thời gian đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, còn lại ba năm thời gian, hấn có thể đột phá đến cảnh giới Vô Thánh hay không? Có thể có được thực lực chống lại cùng Vô Thánh hậu kỳ Tàn Quan không?

Hấn nghe Cổ Mặc đề cập qua, cảnh giới Vô Thánh quá mức Phiêu Miểu, khó có thể nắm giữ.

Hấn đối với cái này không phải rất có tự tin.

Hấn duy nhất có thể làm đúng là tận lực tăng thực lực của mình lên, mau chóng đột phá cảnh giới Vô Tôn, sau đó toàn lực trùng kích cảnh giới Vô Thánh!

- Có lẽ thành bại ngay ở một lần hành động này rồi.

Đem các loại ý nghĩ phức tạp trong đầu vung đi, vào lúc này Tàn Phàm triệu hồi Tạo Hóa Kim Liên trong cơ thể ra! đọc truyện mới nhất tại .

Không gian Kim Liên có được năng lực gia tốc gấp 10 lần thời gian!

Hấn có thể đem một năm hóa thành mười năm!

Điều kiện tiên quyết là hấn có thể thành công đem linh khí trong cái Linh Huyệt này dẫn vào trong không gian Tạo Hóa Kim Liên! Nếu như không thể thành công, mười năm trong không gian Tạo Hóa Kim Liên, y nguyên vẫn kém một năm trong cái Linh Huyệt này!

Dù sao trong không gian Tạo Hóa Kim Liên này, nồng độ linh khí chỉ gấp có trăm lần, ở bên ngoài có lẽ sẽ lộ ra rất tốt, nhưng ở trong Thánh địa, lại lộ ra có chút kém quá xa.

Triệu hồi ra Tạo Hóa Kim Liên, Tàn Phàm liền sải bước đi vào trong đó, sau đó vách tường Kim Liên chậm rãi khép lại, kim quang chiếu rọi trên vách núi đá, cùng bạch quang nhàn nhạt mà thạch bích tản mát ra hòa vào nhau, lộ ra có chút mỹ lệ.

Hôm nay Tạo Hóa Kim Liên này cùng Tàn Phàm đã như là nhất thể, hết thảy khổng chế đều lộ ra thuận buồm xuôi gió, hấn đối với kết cấu của Tạo Hóa Kim Liên này cũng là hiểu rõ trong lòng.

448. Chương 457: Cùng Thiên Tranh Giành. (2)

Chương 457: Cùng thiên tranh giành. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Kim Liên, Linh khổng khai!

Tàn Phàm ngồi xếp bằng ở trung ương Tạo Hóa Kim Liên, tinh thần và Tạo Hóa Kim Liên kết nối cùng một chỗ, vào lúc này, hấn là Tạo Hóa Kim Liên.

Mà thông đạo của Tạo Hóa Kim Liên này câu thông linh khí ngoại giới là Linh khổng, là nguyên một đám thông đạo linh khí rất nhỏ, Tạo Hóa Kim Liên này ở bình thường kỳ thật cũng sẽ tự động thu nạp Linh khí, sau đó lại đem linh khí chuyển hóa làm linh khí trong không gian Kim Liên.

Hiện tại Tần Phàm hẳn cần phải làm là tận khả năng mở rộng thông đạo linh khí này, để cho linh khí nồng đậm bên ngoài có thể tận khả năng tiến vào trong không gian Kim Liên!

Chỉ có đạt tới được trình độ nhất định, hẳn có thể đột phá cực hạn của Tạo Hóa Kim Liên này! Sau đó lại lợi dụng tạo hóa chi lực trong không gian Kim Liên, cải biến nồng độ linh khí nguyên lai trong không gian Kim Liên!

- Không được, Linh khổng của Tạo Hóa Kim Liên này đã quen với nồng độ linh khí bình thường, nồng độ linh khí dừng mãnh tràn vào như thế này, nó lại sinh ra cảm giác bài xích.

Tần Phàm cố gắng thử một hồi, phát hiện linh khí bên ngoài căn bản không cách nào tràn vào, thậm chí còn bế tắc rồi.

Sau đó hẳn lại một mực giằng co hơn một giờ, cuối cùng nhất vẫn không có tiến triển quá lớn, cái này lại để cho hẳn cũng không khỏi nhú mày, trong nội tâm không ngừng tự hỏi đối sách.

- Tạo Hóa Kim Liên này nguyên lai cũng là có được chuyển hóa chi lực nhất định, bất quá nồng độ linh khí ở bên ngoài không có cao như vậy, cho nên mới đem linh khí áp súc, hiện tại ta không bằng trước lợi dụng cái chuyển hóa chi lực này pha loãng linh khí, sau đó lại dẫn vào không gian Kim Liên, như vậy có lẽ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Âm trầm một hồi, Tần Phàm rốt cục nghĩ tới một biện pháp.

Nói xong liền làm, tinh thần ý chí của hẳn hoàn toàn câu thông tới bản thể của Tạo Hóa Kim Liên, lục lọi hồi lâu, rốt cục bắt đến chuyển hóa chi lực huyền diệu kia của bản thể Tạo Hóa Kim Liên.

- Đi. (.

Tần Phàm khổng chế một cỗ tạo hóa chi lực này vận chuyển vào tất cả Linh khổng của Kim Liên, chậm rãi giảm nhạt nồng độ linh khí bên ngoài Tạo Hóa Kim Liên, sau đó lại để cho linh khí này dọc theo Linh khổng tiến vào trong không gian.

Quả nhiên, khi để chuyển hóa chi lực huyền diệu kia cùng linh khí tiếp xúc, linh khí kia liền bắt đầu phát sinh biến hóa, nhưng cuối cùng Tần Phàm chỉ có thể đem những linh khí này duy trì ở nồng độ một nghìn lần, cái kia đã đạt đến cực hạn cân đối của chuyển hóa chi lực Kim Liên cùng Linh khổng!

- Nồng độ linh khí một nghìn lần, cũng là hai phần ba nồng độ linh khí bên ngoài, tương đương với Linh Huyệt cao cấp!

- Tuy hiệu quả không bằng bên ngoài, nhưng ở trong Tạo Hóa Kim Liên này lại có được thời gian gấp 10 lần! So sánh với nhau, một năm thời gian ta có thể có được mười năm! Thiếu đi nồng độ linh khí 500 lần, nhưng lại nhiều hơn chín năm thời gian.

Cảm giác được nồng độ linh khí trong không gian Kim Liên biến hóa, Tần Phàm đối với cái này vẫn là tương đối thoả mãn.

Ở trong nơi nồng độ linh khí một nghìn lần tu luyện mười năm, hẳn đạt tới cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong có lẽ không có bất cứ vấn đề gì! Thậm chí có thể nói là dư xài! Nhưng bên ngoài chỉ là qua một năm! Nếu như hẳn có thể ở trong một năm thời gian này đột phá đến Võ Tôn chi cảnh, như vậy hẳn liền có thể có bốn năm thời gian trùng kích Võ Thánh, nắm chắc cũng sẽ lớn hơn rất nhiều.

Về phân loại chuyển hóa chi lực này, trước kia thời điểm Tần Phàm ở trong được cốc cũng nghe Cổ Mặc đề cập qua thoáng một phát, thạch thất được cốc kia có một cái Thượng Cổ trận pháp, cái Thượng Cổ trận pháp kia, đồng dạng là có được loại năng lực chuyển hóa nồng độ linh khí này!

Nếu như ngày sau hẳn đối với loại tạo hóa chi lực này lý giải càng thêm sâu một ít, như vậy lại dễ thăng nồng độ linh khí trong không gian Kim Liên này cũng không phải là không có khả năng, lúc đó, hẳn tương đương với cùng thiên tranh giành rồi!

Sau khi thành công cải tạo nồng độ linh khí trong không gian Kim Liên, Tần Phàm liền ở trong đó tu luyện một phen, phát hiện mặc dù tốc độ tu luyện có chỗ giảm bớt, nhưng ở trong tu luyện, đồng dạng có thể thời gian dần qua đề cao chất lượng nguyên võ chi khí trong cơ thể hắn, giống như là trải qua rèn luyện, để cho nó càng thêm cô đọng cùng hùng hồn, hắn đối với cái này cũng thập phần thoả mãn.

Ở dưới nồng độ linh khí nghìn lần, tuy tốc độ kém ở bên ngoài, nhưng đồng dạng cũng là không chậm rồi. Hắn dự đoán thoáng một phát, đại khái qua ba tháng thời gian hắn liền có thể đột phá đến cảnh giới tứ cấp Linh Vũ sư, mà ba tháng thời gian này, ở bên ngoài, chỉ là đi qua mười ngày mà thôi.

- Hôm nay linh khí trong không gian Kim Liên đã cải tạo thành công rồi, vấn đề thứ nhất này ta xem như đã giải quyết, kế tiếp nên nghiệm chứng vấn đề thứ hai thoáng một phát rồi!

Trong nội tâm thầm nghĩ, tiếp theo trong nháy mắt, Tọa Hóa Kim Liên mở ra, Tần Phàm lần nữa xuất hiện ở trong Linh Huyệt.

Bởi vì kế tiếp, hắn muốn nghiệm chứng đúng là luyện đan!

Thời điểm hắn biết có địa phương nồng độ linh khí cực cao như vậy, liền có nghĩ qua, ở trong đó luyện chế đan dược tuyệt đối sẽ đơn giản hơn rất nhiều! Bởi vì hắn phát hiện sau khi hắn đi vào Vũ Thiên đại lục, luyện đan nếu so với ở địa cầu thì càng thêm dễ dàng một ít, đặc biệt là ở thời điểm Tụ Linh cùng thành đan, linh khí nồng đậm sẽ để cho hắn làm chơi ăn thật!

Hôm nay, ở trong Linh Huyệt nồng độ linh khí 1500 lần này, dựa theo phỏng đoán của hắn, luyện đan sẽ có vẻ càng thêm dễ dàng, thậm chí một ít đan dược trước kia hắn không cách nào luyện chế, hôm nay có lẽ cũng có cơ hội luyện chế ra!

- Thái Hư Tráng Hồn Đan!

Trong đầu Tần Phàm đầu tiên hiện ra cái tên này!

Lúc trước, Tần Phàm đã từng mấy lần bị tinh thần cường đại hơn so với mình một mực xâm lấn thức hải! Một lần là ở Trấn Yêu thành bị hạt giống tinh thần thần bí kia xâm lấn, cơ hồ trở thành khôi lỗi, một lần là ở Dao Vương mộ, bị ý chí của Dao Vương khảo nghiệm thiếu chút nữa hồn phi phách tán, còn có một lần là bị Càn Kinh Tàn gia Võ Thánh Tàn Quan xâm nhập, cơ hồ bị phá hư tiền đồ!

Tần Phàm là một người đối với mình có lực khống chế rất mãnh liệt, hắn không cách nào cho phép tinh thần thức hải của mình, còn có tinh thần ý chí của mình bị người phá hư cùng quấy nhiễu!

Hắn muốn khống chế vận mệnh của mình, đầu tiên phải khống chế là tinh thần ý chí của mình! Không cho ý chí của mình bởi vì người khác mà chuyển đi!

Cho nên, hắn đối với phòng ngự tinh thần thức hải của mình vẫn là một cái tâm bệnh, vẫn muốn giải quyết nhưng đều tìm không thấy biện pháp! Mà bây giờ hắn rốt cục có cơ hội có thể giải quyết vấn đề này! Cái kia chính là Thái Hư Tráng Hồn Đan!

449. Chương 458: Thái Hư Tráng Hồn Đan.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 458: Thái Hư Tráng Hồn Đan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đan phương Thái Hư Tráng Hồn Đan là đến từ Ẩn Thế Đan môn kiếp trước của hắn, là cực phẩm đan phương, tác dụng của nó đúng là dùng cho lớn mạnh linh hồn võ giả, để cho linh hồn lộ ra càng thêm kiên định, tăng cường tinh thần ý chí võ đạo của võ giả!

Loại tăng trường tinh thần ý chí này, một phương diện có thể ngăn cản tinh thần của cường giả khác xâm lấn, một phương diện khác bởi vì linh hồn lớn mạnh, sẽ để cho võ giả có thể đối mặt với cảnh giới uy áp cao hơn mình rất nhiều, không đến mức để cho võ giả không chiến mà bại!

Phải biết rằng có rất nhiều trường hợp, đặc biệt là tu luyện tới đoạn sau võ đạo, cách một cảnh giới, coi như là cửu cấp đỉnh phong cùng cấp một sơ kỳ ở trên một cảnh giới, đều phẳng phất như cách một ngọn núi lớn!

Thật giống như cảnh giới Võ Tôn cùng cảnh giới Linh Vũ sư, lúc trước thời điểm Tần Phàm đối chiến Càn Kinh Tần gia Võ Tôn Tần Húc kia, liền rõ ràng cảm giác được cái chênh lệch này!

Nếu như không phải tinh thần ý chí của hắn nhiều lần tôi luyện, còn có Ma chủng hiệu dụng đặc thù, hắn cùng Tần Húc đối mặt một cái liền bị đè sập rồi!

Cái này là uy áp của cảnh giới thượng vị đối với cảnh giới hạ vị!

Nếu như Tần Phàm gặp được không phải Tần Húc, mà là một Võ Tôn từ Chân Vũ Thánh địa đi ra ngoài! Như vậy dùng thực lực của Tần Phàm hôm nay, căn bản là không có cách nào chịu đựng được loại uy áp này!

Cho nên Thái Hư Tráng Hồn Đan này có thể cho võ giả đối mặt với cảnh giới uy áp rất cao, tác dụng này coi như là thập phần nghịch thiên!

Thái Hư Tráng Hồn Đan này kỳ thật Tần Phàm một mực nghĩ luyện chế ra, nhưng mà luyện chế loại đan dược này, lúc Tụ Linh cần linh khí là cực kỳ khổng lồ, dùng thực lực bây giờ của hắn, căn bản còn khó có thể nắm giữ! Cho nên một mực đều không có thành công.

Chẳng qua hiện nay tại trong Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần này, linh khí vốn vô cùng nồng đậm, như vậy Tụ Linh tự nhiên cũng dễ dàng hơn rất nhiều! Tuy còn không nhất định có thể 100% thành công, nhưng khả năng thành công cuối cùng là so với ở bên ngoài là đề cao rất nhiều rồi!

Mà chứng kiến có hi vọng thành công, Tần Phàm làm một Luyện Đan Sư đối với đan dược có cổ chấp diên cuồng, vào lúc này tự nhiên cũng nhịn không được nữa, cho dù tổn hao một ít thời gian tu luyện đi nghiên cứu luyện chế Thái Hư Tráng Hồn Đan này, nhưng hắn cảm thấy cũng là đáng được!

Dù sao tinh thần ý chí kiên định, đối với ngày sau hắn đột phá đến cảnh giới rất cao, còn có đối với một mực bảo trì tâm bình tĩnh của mình đều vô cùng có trợ giúp!

Nghĩ tới đây, Tần Phàm cũng không hề do dự, đem dược đỉnh màu đỏ từng để cho Cổ Mặc ẩn thân hơn hai trăm năm kia ra. Từ khi Cổ Mặc đột phá đến cảnh giới Võ Tôn, hắn liền thoát ly cái dược đỉnh màu đỏ này, nhưng cái dược đỉnh này vẫn để cho Tần Phàm mang ở trên thân thể.

Lần nữa chứng kiến cái dược đỉnh màu đỏ này, vào lúc này trong nội tâm Tần Phàm cũng không khỏi có chút cảm giác trống rỗng, lại nhớ tới lão đầu lúc trước kia, mỗi lần thấy mình luyện đan sẽ cười hì hì, mày dạn mặt dày hiện ra ăn trộm đan khí. Hôm nay, cái dược đỉnh này thiếu đi lão đầu kia, thoạt nhìn tựa hồ cũng ít đi một tia linh tính.

Nếu như không có Cổ Mặc một mực ở bên người chỉ điểm cùng dạy bảo, Tần Phàm biết rõ mình căn bản không có khả năng nhanh như vậy đạt tới trình độ bây giờ, thậm chí có khả năng đã bị chết mấy lần cũng nói không chừng, cho nên đối với Cổ Mặc, tuy trên miệng Tần Phàm chưa nói, nhưng trong nội tâm vẫn luôn là thập phần cảm kích.

- Ha ha, lão đầu ngươi bị nhốt trong cái dược đỉnh này hơn hai trăm năm, nhất định là tịch mịch đã đủ rồi, hôm nay, ngươi có thể thoát ly cái dược đỉnh này cũng là chuyện tốt, cuối cùng có thể tự do.

Vào lúc này Tần Phàm âm thầm tự nói, bất quá hắn nghĩ đến trước kia mình nhờ Cổ Mặc giúp mình thủ hộ Nam Phong Tần gia, dùng tính nết của lão nhân kia, ở trước khi hắn không có trở về, đoán chừng cũng sẽ không ly khai.

- Lão đầu, coi như ta thiếu nợ người a, ngày sau ta nhất định luyện chế cho người đan dược có vị ngon nhất trong thiên hạ với tư cách báo đáp.

Tần Phàm lắc đầu, đem tạp niệm trong đầu vung đi, sau đó liền chuẩn bị luyện chế Thái Hư Tráng Hồn Đan.

Về phần tài liệu của Thái Hư Tráng Hồn Đan này, Tần Phàm là ở trên người có chuẩn bị đầy đủ. Bởi vì đội hái thuốc của Ân Thế mạo hiểm đoàn cũng đã thành quy mô, hàng tồn ở chỗ đó cơ bản đều để cho hắn lấy đi, kho thuốc của Nam Phong Tần gia đối với hắn cũng là hoàn toàn mở ra, cho nên hôm nay Linh Dược dự trữ của hắn ngược lại là tương đối phong phú.

- Bắt đầu đi!

Tần Phàm hít sâu một hơi, điều chỉnh trạng thái của mình đến tốt nhất, sau đó duỗi tay phải ra.

Bồng!

Một vòng đan hỏa màu hồng đỏ thắm ở phía trên bàn tay của hắn toát ra, để cho độ ẩm trong Linh Huyệt cũng bắt đầu chậm rãi lên cao, vào lúc này Tần Phàm tập trung tinh thần nhìn xem một vòng đan hỏa kia, lại chậm chạp không có tiến hành bước tiếp theo.

Đã qua ước chừng hơn ba phút đồng hồ, Tần Phàm thấy đã thập phần nghiêm khắc khống chế đan hỏa đến độ ẩm mà mình muốn, thậm chí tinh tế đến không có một chút sai số, lúc này mới chậm rãi vạch trần nắp dược đỉnh, đem chủ tài cùng phụ tài luyện chế Thái Hư Tráng Hồn Đan đầu nhập vào trong đó.

Bồng!

Đóng nắp dược đỉnh, đan hỏa trong tay tiếp tục cẩn thận mà đốt cháy lên, rất nhanh, trong dược đỉnh kia liền phát ra một tiếng nổ vang rất nhỏ, Tần Phàm không cần nhìn, liền biết rõ những tài liệu kia vào lúc này đã bị đan hỏa đốt thành mảnh vụn.

Tiếp qua một hồi, hắn liền chậm rãi bỏ một vài dược liệu khác vào trong trong dược đỉnh, toàn bộ phân biệt luyện hóa thành linh dịch.

Mà ở thời điểm này, Tần Phàm lại không có giống như luyện chế đan dược khác như vậy, trực tiếp tiến vào trình tự ngưng lộ, mà đúng lúc này đột nhiên tăng lớn độ ẩm đan hỏa, Nguyên vũ chi khí toàn thân, thậm chí tăng thêm năng lượng của Chu Tước hỏa chủng, toàn lực tăng lên độ ẩm đan hỏa!

Vù vù vù vù vù...

Trận trận thanh âm như là gió lớn thổi qua hạp cốc vang lên ở trong đỉnh lô, dược đỉnh vào lúc này thậm chí bắt đầu kịch liệt chấn động lên, tựa hồ có yêu thú hung mãnh muốn ở bên trong phá lò đi ra.

Lúc này Tần Phàm hết sức chăm chú khống chế được độ ẩm đan hỏa, đối với cái dược đỉnh này dị động lại không có một tia phân thần, đây chính là trình tự luyện chế Thái Hư Tráng Hồn Đan, hoá khí!

Hắn muốn đem tất cả dược liệu hoá khí, sau đó lại để cho chúng nó đầy đủ hỗn hợp, lại làm lạnh một lần nữa hóa thành linh dịch, sau đó mới có thể ngưng lộ!

- Có thể rồi.

Tần Phàm trầm nghĩ trong lòng, sau đó bắt đầu chậm rãi giảm độ ẩm đan hỏa xuống, thậm chí độ ẩm đan hỏa hạ thấp xuống dưới không độ! Hỏa diễm rét lạnh! Đối với bình thường sử dụng nhiệt liệt, lãnh hỏa này còn khó nắm giữ hơn rất nhiều, nếu như không phải Tần Phàm nắm giữ Thủy nguyên ma chủng đã thập phần không tệ, vào lúc này hắn có lẽ không thể sử dụng đến.

450. Chương 459: Càn Minh. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 459: Càn Minh. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Sau khi được khí một lần nữa biến thành nước thuốc, trình tự kế tiếp như là luyện chế những đan dược khác rồi.

Ngưng lộ, cố thể, sau đó đến Tụ Linh!

Tụ Linh chính là thời khắc thành đan mấu chốt rồi! Loại đan dược cực phẩm giống như Thái Hư Tráng Hồn Đan này, chỉ có thể dùng hình thái đan dược tồn tại mới có hiệu quả, nói cách khác một khi Tụ Linh cùng thành đan thất bại, không cách nào thành đan mà nói, là không có thuyết pháp dùng tạm cũng được này!

Không thành đan là phế vật!

- Tụ!

Tần Phàm hít sâu một hơi, lúc này tay kia cũng đặt ở phía trên dược đỉnh, sau đó bắt đầu vận dụng phương pháp Tụ Linh bí truyền của Ẩn Thế đan môn, đem thiên địa linh khí chung quanh tụ tập đến trong dược đỉnh, vì thành đan chuẩn bị bước cuối cùng.

Ông ông ông...

Một hồi thanh âm như là ong mật kích động cánh vang lên, Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần chung quanh như là một cái vòng xoáy lẫn lộn dưng mãnh lao tới dược đỉnh trong tay Tần Phàm!

Vào lúc này, linh khí phía trên dược đỉnh bị tụ tập áp súc cực hạn đến mấy vạn lần! Nhưng Tần Phàm vẫn cảm thấy không đủ, Thái Hư Tráng Hồn Đan này thành đan cần quá nhiều linh khí, hẳn đoán chừng ít nhất cũng cần mười vạn lần trở lên!

- Không xong!

Nhưng vào lúc này, sắc mặt Tần Phàm kịch biến, sau đó linh khí đã bị tụ tập đến cực hạn kia, vào lúc này rốt cuộc áp súc không nổi nữa. Oanh... một tiếng, nổ tung ra!

Lập tức, cả người Tần Phàm bị một cỗ bạo tạc nổ tung chỉ lực này chấn bay cả người, hung hăng đâm vào trên vách tường Linh Huyết kia, sau đó máu tươi chậm rãi từ khóe miệng của hắn chảy xuống.

Linh khí mấy trăm lần bạo tạc nổ tung này, uy lực thật sự là quá lớn, nếu như thể phách của hắn bây giờ còn là kiếp trước kia, sợ là lần này sẽ chết mất tiêu rồi.

- Đan dược cực phẩm nghịch thiên như vậy, quả nhiên không dễ dàng luyện chế ah.

Tần Phàm bất đắc dĩ lắc đầu, hắn biết rõ luyện đan cũng là có thất bại cùng sự cố, nếu không hẳn cũng đã không chết xuyên việt đến nơi đây rồi, cho nên hắn thật không có bởi vậy mà cảm thấy ủ rũ, chỉ là ý định nghỉ ngơi một chút lại tiếp tục luyện chế.

Sau khi Tần Phàm luyện chế Thái Hư Tráng Hồn Đan thất bại, liền ngồi xếp bằng ở trên giường đá tiến hành chữa thương, không thể không nói, ở địa phương linh khí nồng đậm, đối với khôi phục thương thể cũng là rất có trợ giúp.

Hắn bởi vì linh khí bạo tạc nổ tung tạo thành thương thể, nếu như là ở bên ngoài, hẳn khả năng cần nghỉ ngơi vài ngày mới có thể hoàn toàn khôi phục, nhưng ở chỗ này, chỉ cần điều tức một canh giờ, hắn liền cảm giác cơ bản khôi phục.

Vì vậy, Tần Phàm căn cứ những sai lầm lần trước, lần nữa tiến hành luyện chế lần thứ hai.

- Trình tự phía trước đều không có vấn đề, vấn đề duy nhất chính là Thái Hư Tráng Hồn Đan này cần tụ tập linh khí quá mức khổng lồ rồi, thực lực của ta không thể nắm chắc được.

Tần Phàm thập phần tinh tường vấn đề xảy ra ở nơi nào, nếu như bây giờ hắn là cảnh giới Vô Tôn, luyện chế Thái Hư Tráng Hồn Đan này sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Luyện hóa, hoá khí, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn, tụ linh... thất bại.

Như thế, Tần Phàm một mực không biết mệt mỏi không ngừng tiến hành luyện chế Thái Hư Tráng Hồn Đan này, nhưng luôn ở thời điểm hắn cho rằng sẽ thành công liền thất bại, mỗi lần đều chỉ kém một chút, mà mỗi một lần đều là tiến bộ một chút, luôn để cho hắn cảm thấy cách thành công gần hơn có chút.

Cho nên, cường nhân luyện đan như hắn liền cứ vậy một mực luyện chế xuống dưới, thẳng đến ngày hôm sau, hắn không ngủ không nghỉ mà luyện chế ra cả ngày thời gian!

Ở trong Linh Huyết linh khí nồng đậm này, Nguyên vũ chi khí trong cơ thể hắn khôi phục được cực nhanh, hơn nữa đan dược trên người hắn cũng sung túc, ngược lại là không cần lo lắng tiếp tục vô lực, chỉ là cái kia đối với tinh thần ý chí là khảo nghiệm thật lớn.

- Tiếp tục như vậy, cho dù không thể luyện chế thành công Thái Hư Tráng Hồn Đan này, tinh thần ý chí của ta trải qua một ngày một đêm không ngừng luyện chế, đoán chừng cũng tăng cường không ít a.

Tần Phàm không khỏi có chút tự giễu nói, bất quá sự kiện linh khí bạo tạc nổ tung kia, về sau hắn đặc biệt chú ý, ngược lại là không có lại bị thương.

Ngày hôm sau, từ sáng sớm đến lúc chạng vạng tối, giữa trưa Tần Phàm chỉ thoáng nghỉ ngơi một giờ, lại một lần nữa đến giai đoạn Tụ Linh thành đan, lúc trước tất cả thất bại của hắn đều là vì ở giai đoạn này, không có cách nào hoàn toàn tụ linh khí lại, làm cho linh khí bạo tạc nổ tung mà phân tán lần nữa.

Lúc này, linh khí vô cùng nồng đậm như là vòng xoáy màu đỏ xoay quanh ở phía trên được đỉnh, nắp được đỉnh cũng có chút chấn động lên, làm như có được Long đan Hồ gào thét, Long Hồ tranh phách, diễn biến lấy Càn Khôn. Long Hồ chỉ khí xoay quanh ở phía trên đan thể rồi!

- Rốt cục Tụ Linh thành công rồi! Vậy thì là luyện chế thành công a, chú linh!

Tần Phàm thấy vậy, không khỏi có chút vui vẻ, kinh nghiệm nói cho hắn biết, đây chính là dấu hiệu Tụ Linh thành công, nhưng hắn vẫn không có một tia buông lỏng, cẩn thận duy trì lấy đan khí, sau đó tiến hành một bước thành đan cuối cùng.

Chú linh!

Theo nội tâm Tần Phàm quát nhẹ một tiếng, Long Hồ đan khí kia vào lúc này đều phát ra Long Ngâm Hồ Khiếu, tựa hồ là giúp nhau cắn xé, sau đó Hồ khí kia đầu tiên là thẳng tắp đụng vào trong đan thể, ngay sau đó, Long khí kia tựa hồ là truy đuổi Hồ khí, cũng theo sát phía sau, đụng vào trong đan thể.

Đan sắc hiện, chú linh thành! truyện copy từ

Nhìn xem khoảnh khắc được hoàn hảo không ánh sáng, bắt đầu thời gian dần qua xuất hiện khí tức sáng bóng mà chỉ có đan dược mới có kia, vào lúc này Tần Phàm rốt cục xem như khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Đến nơi đây, không như dĩ vãng, còn có thể bị Cổ Mặc thu nạp đan khí, hôm nay Cổ Mặc không ở chỗ này, như vậy lần này Tần Phàm luyện chế Thái Hư Tráng Hồn Đan tính toán là chân chính luyện chế thành công rồi!

Thái Hư Tráng Hồn Đan mà hắn vẫn muốn luyện chế rốt cục đã luyện thành!

Tần Phàm nhìn viên đan dược cực phẩm màu vàng kim óng ánh nằm trong được đỉnh màu đỏ kia, trên mặt lộ ra vui vẻ, tuy khổ cực hai ngày một đêm, nhưng khi thấy viên thuốc này luyện thành, hắn cảm thấy tất cả vất vả đều là đáng giá!

- Dừng cảnh giới Linh Vũ sư luyện chế ra đan dược cực phẩm như vậy, ta nghĩ coi như là sư phụ của Ân Thế đan môn, cũng làm không được a.

Tần Phàm thâm suy nghĩ nói, luyện chế ra một loại đan dược mới, đối với hắn là cường nhân luyện đan mà nói, cảm giác thành tựu không gì sánh kịp.

Hơn nữa đan dược này còn có thể mang đến cho hắn chỗ tốt rất lớn!

Xuất ra một cái chai bạch ngọc, cất Thái Hư Tráng Hồn Đan tựa hồ ở bên trong còn có thể nghe được tiếng Long Ngâm Hồ Khiếu truyền đến kia, thấy hết thấy đã hoàn thành, hắn thu hồi lò đan, sau đó liền về tới trong không gian Kim Liên; hôm nay đối với hắn, Nguyên võ chi khí trong cơ thể còn dễ nói, dù sao bổ sung rất nhanh, nhưng thể lực cùng tinh thần ý chí tiêu hao thật lớn, thậm chí đã đến tình trạng hết lòng hết sức, rất cần nghỉ ngơi thoáng một phát.

451. Chương 460: Càn Minh. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 460: Càn Minh. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá tuy như thế, hắn vẫn là không có quên trở lại trong không gian Kim Liên, là không muốn ở bên ngoài lãng phí thời gian, bởi vì ở bên ngoài nghỉ ngơi một ngày, bên trong là mười ngày!

Tần Phàm căn bản không bỏ được lãng phí thời gian như thế.

Lúc này nghỉ ngơi, Tần Phàm trọn vẹn ở trong không gian Tạo Hóa Kim Liên nghỉ ngơi một ngày một đêm, tinh thần mới hoàn toàn hồi phục xong. Kế tiếp, liền bắt đầu sinh hoạt tu luyện của hắn.

Như thế, mãi cho đến thời điểm hơn hai mươi ngày sau, Tần Phàm bắt đầu ảm ảm cảm giác được thân thể xuất hiện một ít cảm giác không khỏe, tựa hồ tinh thần trạng thái vào lúc này có chỗ hạ thấp, cả ngày đều xuất hiện cảm giác buồn ngủ.

- Đó là bởi vì liên tục tu luyện, quá mệt mỏi sao?

Trong lòng Tần Phàm có chút nghi hoặc, nhưng cũng không có để ý tới nhiều hơn, mà thẳng đến một tháng sau, cái loại cảm giác không khỏe này lại càng ngày càng mãnh liệt, hắn rốt cục nhận không được phải ly khai Linh Huyệt.

- Được rồi, dục tốc bất đạt, có đôi khi cũng phải chú ý lao động nhàn hạ kết hợp, liên tục tu luyện một tháng, cũng là thời điểm nghỉ ngơi một chút, cũng thừa cơ đi Thần Điện hiểu rõ tình huống nơi này thoáng một phát.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, liền từ bên trong Tạo Hóa Kim Liên đi ra, sau đó thu hồi Tạo Hóa Kim Liên này, hướng về ngoài cửa đi đến.

Đối với Chân Vũ thánh địa này, hắn vẫn có rất nhiều địa phương không có lý giải, tỷ như Thiên Cơ đối với đột phá đến Võ Tôn chi cảnh rất quan trọng yếu kia!

Đi tới trước cửa, Tần Phàm cảm linh phù tam giác trong tay kia, vào lúc này mới phát hiện thượng diện có khắc một chút chữ nhỏ, ý tứ đại khái là:

- Không nên ở trong Linh Huyệt liên tục dừng lại thời gian quá dài, nếu không sẽ bởi vì linh khí mật độ dày tạo thành bệnh trạng, đối với tiến độ tu luyện mà nói, có hại vô ích.

- Thì ra là thế, bởi vì trường kỳ hấp thu linh khí bình thường bên ngoài, mà hôm nay ở trong Linh Huyệt linh khí cực cao, thân thể căn bản không có thích ứng nhanh như vậy.

Tần Phàm giờ mới hiểu được nguyên nhân bởi vì sao mình liên tục ở trong Linh Huyệt nồng độ linh khí cao tu luyện một tháng sinh ra khó chịu, hóa ra là vì trường kỳ ở trong Linh Huyệt nồng độ linh khí cao gây ra bệnh trạng.

- Bất quá thời gian dài, cái bệnh trạng này có lẽ sẽ không có vấn đề rồi.

Tần Phàm trầm ngâm nói, sau đó đem linh phù phóng tới trên cửa đá, rất nhanh, cửa đá liền từ từ mở ra. Cái Linh Huyệt này, dù là xuất nhập đều cần dùng đến linh phù, nếu như không có, vậy thì xong rồi.

Đi đi ra bên ngoài, lúc này vừa lúc là thời điểm hoàng hôn, ở trên đỉnh Kính phong nhìn xuống, mặt trời đỏ cùng Hỏa Vân thiêu đốt kia tương quan chiếu rọi, ánh chiều tà chiếu vào đại địa cùng trên ngọn núi, ngược lại lộ ra có chút mỹ lệ.

- Không biết hôm nay tỷ tỷ nàng ra sao?

Đóng cửa Linh Huyệt chỉ môn lại, Tần Phàm nhìn về phía Tử Hà phong cao vút trong mây kia, đỉnh núi kia lộ ra càng thêm thần bí, nghe nói là một trong các cấm địa của thánh địa, không có được cho phép là không thể tới gần, cho nên hẳn muốn đi tìm Tần Li lại rất khó khăn.

- Tần Phàm, người rốt cục cũng đi ra.

Nhưng mà thời điểm Tần Phàm đi không bao xa, ở phía trước vừa vặn gặp phải một nam tử từ dưới chân núi đi lên, nhìn thấy Tần Phàm, lập tức hai mắt sáng ngời, mở miệng nói.

Nam tử này tuổi chừng 27-28, mặc trên người áo choàng màu vàng đẹp đẽ quý giá, khuôn mặt trắng muốt, thoát nhìn tựa hồ cũng là người Đại Càn quốc, bất quá giờ tay nhắc chân tầm đó tựa hồ có một loại quý khí.

Đường núi Kính Phong này thẳng tắp, nếu như người không có thực lực nhất định tiếng lên, ngay cả leo cũng lộ ra gian nan, người này có thể thoải mái leo lên, đồng dạng hiện ra thực lực bất phàm.

- Các hạ là ai?

Tần Phàm giương mắt nhìn đối phương, trong miệng hỏi.

- Ha ha, Càn Minh minh chủ Triệu Khang.

Nam tử áo bào màu vàng kia trên mặt mang vui vẻ ưu nhã nói ra.

- Hoàng gia Triệu gia?

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, tại Đại Càn quốc, họ Triệu đúng là quốc họ. Trách không được Triệu Khang này thoát nhìn giàu có quý khí, nguyên lai là đến từ hoàng tộc.

Tại Vũ Thiên đại lục, tuy thánh quyền của Chân Vũ Thánh điện là cao nhất, nhưng hoàng tộc lại cao hơn tất cả Chân Vũ thế gia, khống chế tất cả sự vụ thế tục của quốc gia, chỉ có sự tình không cách nào xử lý mới có thể mời Chân Vũ Thánh điện ra mặt, bất quá ở thế giới dùng võ vi thiên này, dễ dàng dùng võ vi phạm lệnh cấm, hoàng quyền bạc nhược yếu kém ngược lại là thật sự.

Càn Minh này hẳn tự nhiên cũng có nghe qua, đúng là một đồng minh của Đại Càn quốc ở trong Chân Vũ Thánh địa tạo thành, Tần Tinh Hà kia còn là Càn Minh Phó minh chủ nữa a.

- Đúng vậy, tại hạ đích thật là Đại Càn quốc Lục vương tử.

Triệu Khang kia khẽ cười nói:

- Bất quá ở chỗ này, thân phận của ta là Đại Càn quốc võ giả liên minh minh chủ.

- Cái kia không biết Triệu minh chủ tìm ta có chuyện gì?

Tần Phàm cũng chỉ là nhàn nhạt hỏi thăm.

- Ha ha, tự nhiên là mời người gia nhập Càn Minh chúng ta rồi, ở trong Chân Vũ Thánh địa, chỉ có chúng ta đoàn kết cùng một chỗ mới có thể tranh thủ cùng bảo hộ ích lợi của nhau.

Triệu Khang kia vô cùng có phong độ mỉm cười nói, đối với Tần Phàm lãnh đạm ngược lại là không có ý kiến gì.

- Không biết hôm nay bên trong Càn Minh có Phó minh chủ tên là Tần Tinh Hà hay không?

Tần Phàm lại lại nhàn nhạt mà hỏi thăm.

- Đúng vậy, Lạc thành Thái Hiền cũng đã đi tới, ta từ chỗ của hắn biết được người cùng Càn Kinh Tần gia có ân oán, nhưng mà ở chỗ này Càn Minh chúng ta cùng quốc gia khác so sánh với, thực lực vốn không bằng, thập phần cần đoàn kết với nhau, các người có thể tạm thời buông cái ân oán này không? Ta có thể cam đoan chỉ cần người gia nhập Càn Minh, Tần Tinh Hà tuyệt đối không dám thương hại người.

Triệu Khang kia thành khẩn nói.

- Triệu minh chủ đã hiểu lầm, không phải sợ Tần Tinh Hà thương tổn ta, mà là ta nhất định sẽ giết hắn.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, Tần Tinh Hà kia đã sớm hận hắn tận xương, ở đâu còn có thuyết pháp tạm thời buông ân oán, một khi có cơ hội, người này chắc chắn sẽ không buông tha mình!

Nếu như tiến vào Càn Minh này bị hắn cản tay, hắn còn không bằng một mình tu luyện, đợi thực lực đầy đủ, trực tiếp đánh chết hắn, vĩnh viễn tuyệt hậu hoạn!

Dù sao hiện tại tại hắn đã có được Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần, còn thành công cải tạo Tạo Hóa Kim Liên, hắn cho là mình căn bản không cần ở một năm sau như những người khác gian nan mà tìm kiếm cùng thủ hộ Linh Huyết như vậy!

Bởi vì một năm sau, hắn đoán chừng mình đã có thể trực tiếp chuẩn bị trùng kích cảnh giới Vô Tôn rồi!

Hắn duy nhất cảm thấy hứng thú đúng là Thiên Cơ đỉnh kia mà thôi! Tương truyền địa phương thần kỳ kia có thể cho người cảm ngộ đến các loại quy tắc chi lực, trực tiếp đột phá đến Vô Tôn chi cảnh!

452. Chương 461: Bốn Cực Chi Địa. (1)

Chương 461: Bốn cực chi địa. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Tần Phàm, ý của người là vô luận như thế nào cũng không muốn gia nhập Càn Minh chúng ta?

Vào lúc này Triệu Khang không khỏi nhướn mày.

- Trừ khi Tần Tinh Hà ly khai.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

- Người. . .

Triệu Khang nghe được khẩu khí của Tần Phàm, không khỏi lông mày nhăn lại:

- Tần Phàm, không phải ta nói chuyện giật gân, ở trong Chân Vũ Thánh địa, người Đại Càn quốc chúng ta vẫn là đoàn kết một chút mới tốt, nếu không thật sự rất dễ dàng bị người khác khi dễ.

- Tuy hiện tại người lấy được Linh Huyết nồng độ linh khí 1500 lần, nhưng mà người chỉ có một năm hưởng quyền lợi mà thôi! Một năm sau cho dù người càng lợi hại cũng tăng lên ba cấp là cùng! Dùng thực lực của người bây giờ, cách cảnh giới Cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong còn rất dài a!

Tiếp đó hắn đưa mắt nhìn Tần Phàm tiếp tục nói:

- Cho nên một năm sau người vẫn là cần đi tìm Linh Huyết! Đến lúc đó nếu như người phát hiện địa phương Linh Huyết có một ít yêu thú lợi hại thủ hộ, một mình người cần bản khó có thể đối phó, đến lúc đó người vẫn là cần chúng ta tụ tập lực lượng!

- Hơn nữa cho dù người có biện pháp tìm được Linh Huyết đạt đến Cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong, nhưng người muốn đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, còn cần đi Thiên Cơ đỉnh! Điều kiện đi Thiên Cơ đỉnh cực kỳ hà khắc, lực lượng một mình người chỉ sợ cũng khó có thể hoàn thành. Còn có ngày sau muốn đi thám hiểm...

- Triệu minh chủ không cần phải nói nữa, quyết định của ta là sẽ không thay đổi, trừ khi Tần Tinh Hà ly khai, nếu không ta sẽ không gia nhập Càn Minh, hảo ý của Triệu minh chủ ta tâm lĩnh.

Tần Phàm vẫn là nhàn nhạt nói.

- Đã như vậy, hi vọng về sau người sẽ không hối hận a.

Triệu Khang thấy Tần Phàm tâm ý đã quyết, chỉ phải bất đắc dĩ nói, nhưng sau đó hắn lại lấy ánh mắt kiên định mà tiếp tục nói:

- Bất quá Tần Tinh Hà là người trong Càn Minh ta, Càn Minh ta có trách nhiệm bảo hộ hắn, cho nên chúng ta sẽ không để cho người đơn giản giết chết hắn.

- Triệu minh chủ có ý tứ là ta muốn giết Tần Tinh Hà, chẳng khác nào cùng cả Càn Minh đối nghịch sao?

Ánh mắt của Tần Phàm cùng Triệu Khang tương đối, có chút lãnh ý.

- Có thể nói như vậy.

Ngữ khí của Triệu Khang chuyển nhạt nói ra:

- Đúng vậy, Tần Phàm người thật sự là có chút thiên phú, nhưng Chân Vũ Thánh địa này rất lớn, ta khuyên người cũng không nên quá tự cho là đúng, nếu không ngày sau... Ha ha, nói đến thế thôi, tạm biệt.

Triệu Khang này nói xong, dưới chân một điểm, cả người xẹt về dưới ngọn núi, thân ảnh hắn như là một đầu vân ưng, tốc độ nhanh mà vững vàng, biểu hiện ra thực lực của hắn không phải bình thường.

- Cùng cả Càn Minh này đối nghịch sao?

Tần Phàm nhìn thân ảnh Triệu Khang này rời đi, sắc mặt dần dần trở nên băng hàn, sau đó lạnh lùng tự nói:

- Tần Tinh Hà, ta đây ngược lại muốn nhìn, Càn Minh đến tột cùng có thể giữ được người hay không.

Kế tiếp, hắn cũng thông dong hướng về Thánh địa Thần Điện dưới ngọn núi đi đến.

- Nghe nói chỗ đó là Thiên Cơ đỉnh, chỉ là không biết bên trong đến tột cùng có Huyền Cơ như thế nào?

Tần Phàm đến trên quảng trường trước Thần Điện, ngẩng đầu nhìn tòa Thần Điện khí thế rộng rãi này, đỉnh điện cao vút trong mây, lộ ra trang nghiêm mà thần bí.

- Một năm sau, ta tất trào lên Thiên Cơ đỉnh!

Tần Phàm nắm đầm nắm chặt, trong nội tâm tự tin mà thâm nghĩ, hắn biết rõ Thiên Cơ đỉnh này chính là mấu chốt để Chân Vũ Thánh địa này có thể một mực sinh ra Vô Tôn! Linh Huyết chỉ có thể để cho người rất nhanh tăng tu vị lên, nhưng chính thức để cho người đột phá đến cảnh giới Vô Tôn vẫn là Thiên Cơ đỉnh thần bí này!

- Về phần điều kiện leo lên Thiên Cơ đỉnh kia, ta cũng chỉ có thể hảo hảo nghe ngóng thoáng một phát. Còn có Chân Vũ Thánh địa này lịch sử đã lâu, nội tình thâm hậu, hôm nay ta cảm giác được Tam Trọng Man Ngưu Kinh giống như đã gặp bình cảnh, thực lực của ta lại đề thăng, như vậy khó có thể phát huy rồi, chỉ sợ ta còn phải đi tìm vũ kỹ cao hơn tiến hành tu luyện mà thôi.

Tần Phàm thâm nghĩ, những cái này cũng chính là nguyên nhân lần này hắn tới Thánh địa Thần Điện.

- Chỉ là cái điểm cống hiến kia, thật đúng là có chút ít phiền toái.

Lập tức Tần Phàm nhớ tới lúc trước Đại Khảm quốc Hứa Phong kia cùng hắn đề cập qua điểm cống hiến cần thiết hối đoái vũ kỹ cùng vũ khí, hẳn đến thời điểm này tuy cũng sẵn bắt đi một tí Vụ Thú, nhưng hắn đoán chừng muốn hối đoái đến vũ kỹ lợi hại vẫn là không đủ.

- Xem ra còn phải tìm một cơ hội đi ra bên ngoài săn giết một đám Vụ Thú mới được.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, sau đó liền trực tiếp đi vào trong Thánh địa Thần Điện.

Tầng thứ nhất trong thần điện này lộ ra thập phần trống trải, chỉ là ở vị trí trung tâm có bốn cây cột cực lớn màu vàng, mà cây cột biểu hiện ra tựa hồ không ngừng có hào quang chớp động lên. Mà ở tầng thứ nhất này, trên vách tường bốn phía lại có rất nhiều điêu khắc cùng đồ án.

Mà lúc này, ở tầng thứ nhất Thần Điện cũn đang có người, có một ít người vây quanh ở bốn cây cột, có chút thì đang nhìn bốn vách tường, Tần Phàm tiến đến cũng không có khiến cho người nào chú ý.

- Xem này, ở Tây Uyên xuất hiện một đầu thất cấp yêu thú Bạch Nhân Địa Long!

- Ân, Đại Ly Minh kia đã chuẩn bị tiến về trước săn giết, nếu như lúc này đây bọn hắn có thể săn giết thành

455. Chương 464: Cùng Đi Nam Hoang. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 464: Cùng đi Nam Hoang. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm lần nữa trở lại trên thạch bích kia, cũng lần nữa thăm giết mình, coi như là hẩn, sau khi biết rõ cái Chân Vũ Thánh địa này có đại lượng Cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong, cũng là chuẩn Võ Tôn tồn tại, cũng không dám nói có thể ổn cầm thứ nhất, ít nhất hiện tại còn không có thể.

- Vân Phi Dương này, đích thật là tuyệt thể thiên tài.

Tần Phàm cuối cùng được ra kết luận.

- Ngày sau, trên Vinh Diệu Tường này phải chăng cũng sẽ có tên của ta?

Bất quá hai mắt của hẩn vào lúc này ngược lại dấy lên ý chí chiến đấu, hẩn có năm năm ước hẹn trăm trọng kia ở trên người, không thành công chỉ có con đường chết!

Sau đó Tần Phàm lại nhìn một mặt tường còn lại, thượng diện khắc đều là một ít quy củ về Chân Vũ Thánh địa, còn có quy tắc hối đoái điểm cống hiến,... hẩn nhìn nhìn thượng diện cũng có hối đoái các loại linh đan, Linh Huyết cùng vũ khí, nhưng thoát nhìn cần điểm cống hiến tựa hồ cũng cao đến mức dọa người.

- Linh Huyết nồng độ linh khí 500 lần phải cần một ngàn điểm cống hiến?

Tần Phàm khẽ giạt mình, cảm thấy mình lộ ra vô cùng nghèo kiệt hủ lậu, ở trên đường đi tới Thần Điện, tuy hẩn có săn giết một ít Vụ Thú, nhưng hẩn dựa theo Vụ Thú Đồ giám giới thiệu, nhiều lắm chỉ giá trị chừng một trăm điểm cống hiến mà thôi.

- Ô? Thượng diện còn có pháp quyết tu luyện có thể đem tinh thần ý chí dung nhập trong công kích?

Đột nhiên, Tần Phàm lại có vẻ tâm ý bắt đầu chuyển động, nhớ tới lúc mình cùng nhiều lão nhân Thánh địa giao thủ đều ném qua thiết thời trong đó, không thể tưởng được ở trong Thần Điện có thể quang minh chính đại mà hối đoái như thế.

- Thích hợp Linh Vũ sư tu luyện, Địa giai sơ cấp vũ kỹ cũng cần hai nghìn điểm cống hiến? Địa giai trung cấp thì tám ngàn? Địa giai cao cấp ba vạn? Thiên giai sơ cấp mười vạn... Ách, giá tiền này...

Mà lúc chứng kiến điểm cống hiến hối đoái những vũ kỹ kia, trên mặt Tần Phàm càng là không khỏi co lại, không chỉ là pháp quyết dung hợp tinh thần kia đắt đỏ, vũ kỹ của nó cũng là thập phần đắt đỏ, hẩn biết rõ mình một lần muốn hối đoái một bản vũ kỹ lợi hại, quyết định này sẽ rơi vào khoảng không.

- Ai, sớm biết như vậy lúc trước ở chỗ lão đầu trước lừa gạt vài loại vũ kỹ tới.

Tần Phàm âm thầm có chút hối hận, hẩn là không nghĩ tới Tam Trọng Man Ngưu Kinh ở thời điểm linh khí trở nên ngưng thực sẽ xuất hiện bình cảnh, cộng thêm Hỏa Vân đao hư hao, đưa đến hiện tại hẩn không có vũ kỹ thuận buồm xuôi gió.

- Xem ra Nam Hoang chi hành này, vẫn là thập phần tất yếu ah.

Bị giá cả hối đoái vũ kỹ đã kích thoảng một phát, Tần Phàm lắc đầu thâm nghĩ. Lần này không chỉ là vì Viễn Cổ vũ khí kia xuất thế, đồng thời tôi luyện thân thể cùng tinh thần của mình, còn có chuyện trọng yếu hơn là kiếm lấy điểm cống hiến!

Kế tiếp Tần Phàm ở tầng hai Thần Điện đem tinh hạch Vụ Thú trên người đều hối đoái trở thành điểm cống hiến, lấy được một cái tinh tạp bằng đồng thau, trên đó viết một hai năm ba con số, đại biểu cho hắn có được một trăm hai mươi lăm điểm cống hiến.

Số điểm này có thể hối đoái đến cũng chỉ là một bình như linh dịch mất sáng hay một ít luyện được bình thường, bất quá thứ này đối với hắn lại tác dụng không lớn.

Sau đó hắn lại đi dạo Thần Điện một vòng nữa, cơ bản quen thuộc thoáng một phát, di chứng mật độ linh khí trên người kia cũng đã biến mất. Cuối cùng hắn ném thử đi tới gần Tử Hà phong thần bí kia, liền bị một cổ lực lượng thần bí chắn ở bên ngoài, mà hắn biết rõ Tử Hà trưởng lão này lợi hại, cũng không dám xông loạn.

Không cách nào khác, hắn chỉ có thể lần nữa về tới Linh Huyệt của mình.

Đóng cửa Linh Huyệt lại, hắn liền trực tiếp tiến vào không gian Kim Liên tu luyện.

Hôm nay thời gian quý giá, trước khi Viễn Cổ vũ khí kia xuất thế, tự nhiên là thực lực có thể tăng lên càng nhiều càng tốt rồi. Mà đối với Nam Hoang hung hiểm kia, hắn cũng đã chuẩn bị tâm lý.

Trên Kính Phong, ở trong Linh Huyệt của Tần Phàm, Tạo Hóa Kim Liên cao bằng một người đặt ở trung tâm, ánh sáng màu vàng chói lọi chiếu rọi cả sơn động, khiến nơi đây như có vàng son lộng lẩy, rất là hoa lệ.

Lúc này, Tần Phàm đang ngồi xếp bằng ở trung ương không gian Kim Liên, quanh thân sương trắng vờn quanh tựa như ảo mộng, bản thân của hắn thì hai mắt nhắm nghiền, ngũ tâm hướng lên trời, đang ở trong trạng thái tu luyện.

Sau khi Tần Phàm đi tới Chân Vũ thánh địa này, ba tháng thời gian thật sự đã qua, giảm đi một ít thời gian nghỉ ngơi, Tần Phàm ở trong không gian Kim Liên đã vượt qua hai mươi lăm tháng, cũng chính là hơn hai năm một chút.

Ở dưới tác dụng của nồng độ linh khí một nghìn lần, hắn hôm nay, đã từ tam cấp Linh Vũ sư nguyên lai đột phá đến thất cấp Linh Vũ sư, thực lực đề cao thật lớn! nguồn

- Hiệu quả của Linh Huyệt này quả nhiên thần kỳ, phối hợp không gian Kim Liên, ba tháng thời gian thật sự để cho ta tăng lên bốn cấp tiểu cảnh giới, ngay cả đan dược cũng không có hiệu quả này a.

Trong lòng Tần Phàm cũng âm thầm khiếp sợ, bởi vì đan dược còn phải tiêu hóa dược lực, mà linh khí này lại từ tu luyện liền có thể trực tiếp chuyển hóa, đặc biệt là có thể làm cho kinh khí càng thêm ngưng thực, cái công hiệu này là ngay cả đan dược cũng so ra kém nhiều.

Mặt khác, trong ba tháng này hắn hiểu rõ trong Thánh địa này cũng có người tiến hành giao dịch luyện dược, hắn ngược lại là mượn cơ hội này trao đổi một ít điểm cống hiến.

Bất quá bởi vì hắn không muốn bạo lộ quá nhiều, hơn nữa muốn lưu lại bộ phận đan dược dự bị, cho nên đổi lấy điểm cống hiến cũng không quá nhiều, chỉ là đủ để hắn ở trong Thần Điện hối đoái một bản pháp quyết dung hợp tinh thần vào trong công kích.

Mà bởi vì không có hối đoái đến vũ kỹ khác, những ngày gần đây, hắn liền ném thử đem pháp quyết dung hợp tinh thần này, thiết thực đưa đến bên trong Tam Trọng Man Ngưu Trùng đã gặp phải bình cảnh kia.

Hoắc!

Trong sương khói màu xanh, thân ảnh kia bỗng nhiên từ trên mặt đất bật lên, sau đó một quyền đột nhiên đánh về phía không trung, kinh khí Man Ngưu cuồng bạo kia lập tức thành hình trên không trung, tựa như một đầu trâu rừng chân thật lộn vào khiêu khích, hung hãn đánh tới vách tường Kim Liên.

Oanh!

Một tiếng nổ vang cực lớn truyền đến, đầu Man Ngưu kia ở trên không trung lưu lại một hư ảnh trùng trùng điệp điệp liên tục như là thực chất, giống như là vạn Ngưu bồn đàng, kéo dài không thôi, sau đó lại hung hăng đâm vào trên vách hoa, sương mù bốn phía quay cuồng, đưa tới toàn bộ Tạo Hóa Kim Liên chấn động.

Sở dĩ Tam Trọng Man Ngưu Trùng này có thể ở trên không trung lưu lại hư ảnh như thực chất, tự nhiên là bởi vì dung hợp tinh thần ý chí, bởi như vậy, uy lực tự nhiên cũng sẽ tăng gấp đôi.

Một chiêu Tam Trọng Man Ngưu Trùng này của Tần Phàm gặp được bình cảnh, kỳ thật là một chiêu vũ kỹ này có thể quán chú khí lực đạt đến cực hạn, tối đa chỉ có thể nhận lấy tám phần khí lực toàn thân của Tần Phàm hiện tại, uy lực kia dĩ nhiên là nhận lấy hạn chế!

456. Chương 465: Cùng Đi Nam Hoang. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 465: Cùng đi Nam Hoang. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà hôm nay bởi vì tăng thêm tinh thần công kích, tuy còn không cách nào giải quyết vấn đề bình cảnh này, nhưng cuối cùng cũng là gia tăng lên một lần uy lực.

- Nếu như hiện tại ta cùng Thường Huyền và Lữ Khanh của Tân Nhân lan tiết đội kia đối chiến, ta nhất định có thể thắng bọn hắn!

Hơn nữa Tần Phàm phát hiện kinh khí trong thể nội đã lộ ra vô cùng ngưng thực, thực lực của hắn so với lúc trước càng là đề cao thật lớn! Ba tháng trước hắn có thể tiếp được một kích cường lực của Lữ Khanh, hiện tại tự nhiên càng không nói chơi rồi.

- Về phần bọn người Đại Ly quốc linh hoàn cấp Luyện được sư Hưởng Vũ cùng Tần Tinh Hà kia, cho dù lúc này lọt vào toàn bộ nhóm người bọn hắn vây công như lần trước, ta cũng có thể đánh chết từng cái bọn chúng!

Hắn chậm rãi mở to mắt, hai tay nắm chặt, tràn đầy tự tin.

Bất quá hắn cũng biết theo thực lực bản thân hắn đề cao, nếu như Tam Trọng Man Ngưu Trùng này không thể lại cải tiến mà đột phá bình cảnh, như vậy sẽ bị loại bỏ, sử dụng vũ kỹ lợi hại hơn.

- Có thể lúc trước lão đầu hắn cũng không nghĩ tới trong Chân Vũ thánh địa này sẽ để cho khí lực của người trở nên ngưng thực như thế, vốn Tam Trọng Man Ngưu Trùng này có thể thừa nhận trình độ kinh khí của Võ Tôn bình thường, nhưng với ta mà nói, ở giai đoạn Linh Vũ sư liền đến bình cảnh rồi.

Tần Phàm trầm nghĩ trong lòng, nhưng hôm nay Cổ Mặc đã không ở bên cạnh của hắn, dùng tu vi hiện tại của hắn, trừ khi là cơ duyên xảo hợp, nếu không muốn tự mình cải tiến vũ kỹ là thập phần khó khăn.

Dù sao như trước đó hắn sáng tạo Bá Vương đao, lúc ấy là vì vừa mới ở trong thạch bích cảm ngộ đến đao ý Bá Đạo, nói là hắn sáng tạo, kỳ thật mà nói hắn chỉ là căn cứ ý chí chỉ dẫn của Đao vương, ở dưới một trạng thái vô ý thức đem nó dung nhập vào bên trong Phá Nguyệt Trục Vân Đao của Cổ Mặc dạy à thôi.

Cho nên, hắn đối với mình có thể cải tiến Tam Trọng Man Ngưu Trùng căn bản không có tin tưởng gì, chỉ là ý định đợi trở về tìm Cổ Mặc, lại để cho lão nhân gia giải quyết vấn đề này.

- Theo kim trụ ở tầng thứ nhất của Thần Điện kia biểu hiện, Nam Hoang khai quật Viễn Cổ vũ khí kia không phải đao mà là kiếm, bất quá cụ thể còn đợi tới chỗ đó mới biết được.

- Kế tiếp một tháng, chính là thời gian Viễn Cổ vũ khí xuất thế, tuy ngày cụ thể còn không rõ ràng lắm, nhưng ta vẫn là sớm chút đuổi tới đó mới được.

Sau đó Tần Phàm lắc đầu, không đi nghĩ vấn đề Tam Trọng Man Ngưu Trùng kia nữa, chỉ là nghĩ đến tin tức mà ba tháng trước mình đã chứng kiến.

Từ khi Hỏa Vân đao bị hủy hoại, hắn đã minh bạch tác dụng trọng yếu của một thanh vũ khí tốt đối với chính mình, cơ hội lần này hắn là không thể bỏ qua.

Hơn nữa bởi vì Tam Trọng Man Ngưu Trùng đã không thể phát huy thực lực mạnh nhất của hắn, ngày sau có thể sẽ càng thêm nữa, mà sử dụng vũ kỹ Bá Vương đao đến đối địch, thì trước hết phải có một thanh đao đã, như vậy lúc này đây đạt được một thanh hảo đao càng là cấp bách.

Nghĩ đến tận đây, hắn đứng lên, mở vách tường Kim Liên ra, trở lại đến bên ngoài Linh Huyệt.

- Ồ? Chuyện gì xảy ra?

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới trở lại bên ngoài Linh Huyệt, chợt phát hiện Linh Huyệt này vốn là nồng độ 1500 lần, vậy mà vào lúc này trở nên mỏng hơn!

- Đây chẳng lẽ là bởi vì ta rút đại lượng linh khí vào không gian Kim Liên sao? Khiến cho linh khí trong Linh Huyệt này giảm bớt, cho nên không đủ để duy trì một năm thời gian mà Thần Điện đoán chừng?

Tần Phàm nghĩ nghĩ quan hệ trong đó, không khỏi nhướn mày.

Kể từ đó, hắn đoán chừng sau khi mình từ Nam Hoang trở về, cái Linh Huyệt này liền muốn báo hỏng rồi, như vậy linh khí trong không gian Kim Liên cũng sẽ tùy theo không thể bổ sung.

- Xem ra chỉ có thể ở lần này tiến về Nam Hoang, thuận đường săn bắt yêu thú đến hối đoái điểm cống hiến rồi. Đã muốn hối đoái vũ kỹ còn phải hối đoái Linh Huyệt. Ai, tựa hồ cần rất nhiều điểm cống hiến a, xem ra sau khi trở về ta còn phải phiền toái một phen!

Tần Phàm bất đắc dĩ thở dài một tiếng, bởi như vậy hắn liền phải ở bên ngoài tốn hao càng nhiều thời gian, đối với hắn mà nói, vốn đã không có nhiều thời giờ, liền lộ ra càng thêm gấp gáp rồi.

Thu hồi Tạo Hóa Kim Liên, Tần Phàm nhìn lướt qua ở trong Linh Huyệt, thấy không có gì còn sót lại, trong lòng hơi trầm ngâm, trực tiếp nhắm lấy ngoài cửa đi đến.

Hắn là ý định lập tức xuất phát.

Lúc này, bên ngoài vừa lúc là mặt trời mới mọc, sương mù dần dần mỏng đi, ánh sáng mặt trời mỹ hảo chiếu vào phía trên đại địa.

- Tỷ tỷ, tại sao nàng lại ở chỗ này?

Mở Linh Huyệt chi môn ra, Tần Phàm lại ngoài ý muốn chứng kiến tuyệt sắc giai nhân một thân mặc quần áo xanh nhạt, đang đứng ở cách đó không xa, ở trong nắng sớm, giống như là Thanh bên trong Liên hồ sen.

- Người cứ nói đi?

Tần Li ở dưới ánh ban mai, thanh lệ vô song, vẻ xinh đẹp này để cho người ta chói mắt, trông thấy Tần Phàm đi ra, liền nhìn đối phương cười nói, vui vẻ đến không gì sánh được.

Nhìn xem tràng cảnh này, Tần Phàm cũng không khỏi kinh ngạc mà đứng tại nguyên chỗ một hồi, nhìn xem nữ nhân trước mắt kia, trong nội tâm vì diệu mà xúc động.

Tình cảnh này, hắn tựa hồ là về tới Nam Phong Tần gia, thời điểm lần thứ nhất hắn và Tần Li phân biệt, khi đó hắn đang muốn lần nữa đi ra ngoài tiến về trước tìm kiếm viên Ma chủng thứ ba, vừa mở cửa phòng, cũng là chứng kiến Tần Li đợi ở ngoài cửa.

- Ha ha, chẳng lẽ tỷ tỷ cùng ta tâm linh cảm ứng?

Một lát sau, Tần Phàm mới đi tới, nhẹ nhàng cầm chặt bàn tay mềm mại như ngọc trắng của Tần Li vào trong tay, trong miệng cũng cười nói.

- Ba hoa.

Tần Li rất có phong tình mà liếc mắt nhìn Tần Phàm, tức giận hỏi thăm:

- Hôm nay ngươi là muốn đi Nam Hoang phải không?

- Ân, bên trong Nam Hoang kia có Viễn Cổ vũ khí xuất thế, hôm nay ta vừa vận thiếu một vũ khí, cho nên ý định đi xem một chút.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, trong ba tháng này hắn cùng với Tần Li đã từng gặp mặt, cũng nhắc qua vấn đề này với nàng, bất quá hắn lại thật không ngờ Tần Li sẽ nhớ kỹ, cũng vào hôm nay tới sớm mà chờ ở bên ngoài.

- Cho nên lúc này chỉ sợ là ta cùng tỷ tỷ phải phân biệt một thời gian ngắn rồi.

Nhìn thấy Tần Li lộ ra tình cảm thiếu nữ ôm ấp như vậy, Tần Phàm nhìn không được ôm đối phương vào trong ngực, trong miệng có chút không nỡ nói.

- Ai nói vậy?

Tần Li lại là mỉm cười, thanh tú động lòng người mà hỏi thăm:

- Chẳng lẽ ta không thể cùng ngươi đi hay sao?

- Tỷ tỷ, ngươi muốn cùng đi với ta tới Nam Hoang.

Tần Phàm không khỏi sửng sốt, không khỏi ngoài ý muốn.

- Ân, ta đã xin chỉ thị qua sư phụ rồi, lão nhân gia nàng cũng cho phép ta đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện thoáng một phát.

Tần Li nói ra.

- Nhưng mà lúc này đây tiến về Nam Hoang, là hung hiểm khôn cùng, ta lại không muốn tỷ tỷ đi đến địa phương như vậy.

457. Chương 466: Mộ Dung Hàn. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 466: Mộ Dung Hàn. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm nhẹ cau mày, hắn từ trong Thần Điện biết được, bốn cực chi địa là chỗ nguy hiểm nhất Chân Vũ thánh địa, trong đó lại dùng Nam Hoang làm đệ nhất, không chỉ có hoàn cảnh ác liệt, hơn nữa yêu thú cũng khó đối phó hơn địa phương khác rất nhiều.

- Chính là vì nguy hiểm, ta mới cùng Tiểu Phàm ngươi cùng nhau đi tới. Cộng thêm lần này vừa ý Viễn Cổ vũ khí kia không chỉ một mình Tiểu Phàm ngươi, những người khác phần lớn đều là một quốc gia hoặc là mấy quốc gia tạo thành đoàn đội, so sánh với Tiểu Phàm ngươi tự mình một người, lại lộ ra càng có ưu thế.

Lúc này Tần Li ngẩng đầu lên nhìn mặt Tần Phàm.

- Nhưng mà...

Tần Phàm còn muốn nói thêm gì nữa nhưng bị Tần Li cắt ngang.

- Chẳng lẽ là Tiểu Phàm ngại thực lực tỷ tỷ thấp kém, ngược lại liên lụy tới ngươi sao?

Tần Li lại mỉm cười nói, tuy là thoải mái vui đùa, nhưng lại có tự tin nhàn nhạt.

- Ách, tỷ tỷ tâm ý đã quyết, chúng ta liền cùng nhau đi tới a.

Nghe được Tần Li nói như vậy, Tần Phàm chỉ phải đáp ứng. Là vì hiện tại hắc căn bản còn nhìn không thấu cảnh giới của Tần Li, đoán chừng hôm nay thực lực của nàng có lẽ còn cao hơn mình, hơn nữa hắc cũng biết Tần Li nói không sai, lúc này đây cướp đoạt Viễn Cổ vũ khí kia cũng không chỉ một người hắc, nhiều hơn một người hỗ trợ, sẽ thêm một phần cơ hội.

Bất quá trong lòng của hắc âm thầm thì, vô luận như thế nào cũng không thể để cho Tần Li xảy ra chuyện gì.

- Vậy chúng ta đi thôi.

Lúc này Tần Li mới thoả mãn mà cười nói, xoay người sang chỗ khác, thân thể nhẹ nhàng giống như điệp, dễ dàng mà đạp lên sơn đạo thẳng tắp, như giẫm trên đất bằng, thân pháp này thoát nhìn so với Tần Phàm còn cao hơn một phần.

Rơi xuống Kính Phong, Tần Phàm lại để cho Tần Li đi đầu, mà hắc thì lần nữa đi tới trước kim trụ tầng một của Thần Điện kia, nhìn tin tức về Nam Hoang kia, cũng cố ý ở đó dừng lại một ít thời gian.

- Là Tần Phàm!

- Tần Phàm này tựa hồ là muốn ly khai Thần Điện?

- Ha ha, mới qua ba tháng, Tần Phàm này lại dám ly khai Thần Điện! Tốt, ở trong Thần Điện, chúng ta không thể giết hắc, hiện tại hắc ly khai Thần Điện, đó là một cơ hội khó được, chúng ta nhanh thông tri Hưởng huynh!

Mà ở thời điểm Tần Phàm vừa rời đi Thần Điện, hành tung của bọn hắc lại trùng hợp để cho hai trong ba người lúc trước cùng Luyện được sư Hưởng Vũ chung một chỗ kia phát hiện.

Một người trong bọn họ lén lút xa xa đi theo sau lưng Tần Phàm, muốn biết hướng đi của hắc, mà một người khác thì tiến về trước thông tri bọn người Hưởng Vũ.

Tần Phàm thấy mục đích của mình đã đạt tới, dọc theo con đường này không nhanh không chậm đi tới, cho đến khi cách Thần Điện một dặm mới cùng Tần Li tụ hợp lần nữa.

- Tiểu Phàm, hình như đằng sau có người đi theo chúng ta.

Đi một đoạn đường, Tần Li nhướng mày nói ra.

- Ha ha, không có việc gì, lúc trước thời điểm ta vừa mới tiến Thánh địa đã từng cùng một ít người kết thù kết oán, đi theo đằng sau chúng ta đúng là một người trong bọn hắc, ta biết rõ bọn hắc muốn đối phó ta đã lâu rồi, lúc này ta là cố ý cho bọn hắc cơ hội.

Tần Phàm thoải mái cười nói, dùng linh hồn lực của hắc hôm nay, làm sao có thể không phát hiện sau lưng có người, bất quá đây chính là hắc cố ý.

Ba tháng trước bọn người Hưởng Vũ không thể làm gì được hắc, hôm nay dù cho bốn người này cùng bọn người Tần Tinh Hà toàn bộ đến đây, còn vây giết hắc như lúc trước, Tần Phàm cũng có lòng tin có thể một lần hành động đánh chết hết bọn chúng.

Lúc này đây, hắc là cố ý ở trong Thần Điện dừng lại một ít thời gian, để cho bọn người Hưởng Vũ, Tần Tinh Hà phát hiện, sớm giải quyết vấn đề này, để tránh đêm dài lắm mộng.

Chỉ là hắc nhìn thoáng qua Tần Li, trong nội tâm vẫn là ẩn ẩn có chút băn khoăn, bởi vì nếu như là một mình hắc, coi như là bọn người Hưởng Vũ tìm đến giúp đỡ, hắc cũng không cần sợ, đánh không lại ít nhất có thể đào tẩu.

Nhưng lúc này có Tần Li, hắc lại cảm giác có chút không thể dốc hết toàn lực mà làm. Bất quá hắc nghĩ đến thực lực của Tần Li cũng không thua kém mình, lúc này mới yên lòng lại.

Vừa rồi hắc nhìn thấy thân pháp của Tần Li lúc đi xuống Kính Phong, chỉ nhìn thân pháp mà nói, hắc cũng cảm thấy không bằng...

- Tóm lại vô luận như thế nào, ta cũng không thể để tỷ tỷ có việc.

Trong lòng của hắn vẫn là âm thầm đối với mình nói ra.

Trên một ngọn núi ở mặt phía nam của Thánh địa Thần Điện, lúc này linh hoàn cấp Luyện được sư Hưởng Vũ ở bên trong một Linh Huyệ cao cấp có được nồng độ linh khí 1500 lần.

Bất quá hắn cũng không có may mắn như Tần Phàm, vừa tiến đến đã có được Linh Huyệ cao cấp như vậy, cái Linh Huyệ này chính là sau khi hắn tiến đến Thánh địa sáu bảy năm, dụng tâm kinh doanh mới đổi về được!

Cái này cũng may mắn là hắn có được thuật chế thuốc linh hoàn cấp, có thể dùng luyện được để cùng người khác trao đổi điểm cống hiến.

Mà người bình thường còn không có nhanh như hắn có thể có được Linh Huyệ cao cấp như vậy, còn giống như Tần Tinh Hà, đã tới Thánh địa mười năm rồi, mới có được Linh Huyệ 1200 lần, thậm chí còn có một chút mười năm vẫn chưa có được Linh Huyệ cao cấp!

Có thể nghĩ đến, khi những người này biết rõ Tần Phàm lấy được Linh Huyệ cao cấp thì khiếp sợ như thế nào! Đối với Tần Phàm kiêng kỵ càng là tới cực điểm!

Nói cách khác Tần Phàm từ bắt đầu đã so với bọn hắn lúc trước có ưu thế nhiều hơn thật lớn! Từ việc Tần Phàm mạo hiểm cũng muốn đánh chết Tần Hạo Dương mà xem, bọn hắn biết rõ tính cách của yêu nghiệt này, là tuyệt đối sẽ không đơn giản buông tha ỉn.

Cho nên những người Hưởng Vũ cùng Tần Tinh Hà này một mực đều hy vọng có thể mau chóng giết chết Tần Phàm, bởi vì thời gian trôi qua càng lâu, đối với bọn họ càng bất lợi!

- Dương Nhiên, người thật là chứng kiến Tần Phàm ly khai Thánh địa Thần Điện hả?

Lúc này Hưởng Vũ nhìn về phía nam tử âm nhu tới báo tin kia hỏi.

- Không sai, ta cùng Quách Hải trông thấy hắn đi về mặt phía nam. Hiện tại Quách Hải đang theo ở phía sau bọn họ, hắn sẽ lưu lại ám hiệu cho chúng ta, đến lúc đó chúng ta dọc theo ám hiệu liền có thể truy tung đến bọn hắn rồi.

Dương Nhiên kia gật đầu nói, bất quá hắn lại không biết Tần Phàm cùng Tần Li cùng một chỗ.

- Tốt, lúc này đây Tần Phàm kia phải chết, cái cơ hội này chúng ta không thể bỏ qua! Hiện tại ta đã có được thực lực bất cấp Linh Vũ sư, hơn nữa Đại La thủ ấn cũng có đột phá, cho dù so sánh với Lữ Khanh, Thường Huyền ở ba tháng trước cũng sẽ không chênh lệch, lúc này đây ta nhất định sẽ không bại bởi Tần Phàm!

Lúc này Hưởng Vũ lạnh lùng nói. nguồn

Bởi vì kiêng kỵ Tần Phàm, trong ba tháng này hắn một mực siêng năng khổ luyện, lại phối hợp luyện được, nên có thể đơn giản để cho hắn tăng lên một cấp rưỡi cảnh giới! Đây đối với đại bộ phận Võ giả nói, đã là tốc độ nghịch thiên rồi.

458. Chương 467: Mộ Dung Hàn. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 467: Mộ Dung Hàn. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Cần thông tri bọn người Tần Tinh Hà hay không?

Dương Nhiên kia lại hỏi.

- Không cần, nghe đồn thời gian trước Cần Minh minh chủ Triệu Khang đi tìm qua Tần Phàm, tựa hồ là cố ý hóa giải ân oán giữa Tần Phàm cùng Tần Tinh Hà, hôm nay không biết thái độ bên Cần Minh kia như thế nào, nếu để cho bọn hắn biết rõ ngược lại có thể sẽ là chuyện xấu.

- Hơn nữa mới qua ba tháng, thực lực của Tần Phàm này cũng sẽ không biết đề cao hơn lúc trước bao nhiêu, có lẽ chúng ta cũng đã đầy đủ đối phó hắn rồi, bất quá vì bảo hiểm để đạt được mục đích, ta sẽ tìm một vị sư huynh của Đại Ly minh chúng ta hỗ trợ!

Hướng Vũ nghĩ một lát nói ra.

- Ân, bất quá chủ yếu nhất là Tần Phàm này biết võ kỹ phi hành, cái này chúng ta không thể không phòng. Về phần thân thể của hắn phòng ngự cường hãn nữa, chúng ta nhiều người như vậy cũng chưa chắc có thể giết chết hắn!

Dương Nhiên kia nói ra.

- Yên tâm, hiện tại thực lực của ta so với Lữ Khanh cũng sẽ không kém bao nhiêu, tăng thêm Đại La thủ ấn, ta tuyệt đối có lòng tin có thể đánh bại phòng ngự của Tần Phàm! Về phần hắn biết võ kỹ phi hành, ta lần này sẽ mời Mộ Dung sư huynh ra tay!

Hướng Vũ bởi vì thực lực bản thân đề cao thật lớn, tự tin nói.

- Mộ Dung Hàn sư huynh? Vậy lần này Tần Phàm hắn mọc cánh cũng khó bay rồi!

Dương Nhiên cũng triệt để yên tâm xuống, hắn biết rõ Mộ Dung sư huynh trong miệng Hướng Vũ chính là Cửu cấp Linh Vũ sư tinh thông cung thuật, nhất định có thể ngăn cản được Tần Phàm đào tẩu.

Từ Thánh địa Thần Điện xuất phát một mực hướng nam, một nhóm bốn người dọc theo ám hiệu mà Quách Hải lưu lại một mực tiến lên.

Trong đó ba người Hướng Vũ đối với một nam tử áo trắng lưng cong một thanh Trường Cung màu tím lộ ra rất tôn kính.

Người nam tử áo trắng này đúng là cao thủ tiên thuật bên trong Đại Ly Minh Mộ Dung Hàn, cửu cấp Linh Vũ sư, chỉ lấy tiên thuật mà nói, toàn bộ Chân Vũ Thánh địa đều có danh tiếng, có thể cùng hắn so sánh cũng không có mấy người.

- Hướng Vũ, người nói Tần Phàm này mới tiến vào Thánh địa mới ba tháng thời gian?

Mộ Dung Hàn kia nhìn Hướng Vũ hỏi, bởi vì trường kỳ tu luyện tiên thuật, ánh mắt của hắn cho người một cảm giác rất lợi hại, lại để cho người khác không dám cùng hắn đối mặt.

- Đúng vậy, thời điểm hắn mới vừa tiến vào Thánh địa, chúng ta cùng hắn tiếp xúc qua một lần, đáng tiếc để cho hắn đào tẩu, cho nên lúc này đây mới mặt dày mời Mộ Dung sư huynh người hỗ trợ.

Hướng Vũ gật đầu đáp.

- Dùng thực lực của Hướng Vũ người bây giờ, lại vẫn kiêng kỵ một nhân vật mới vừa vào Chân Vũ Thánh địa như thế, không khỏi có chút mất đi khí thế a.

Mộ Dung Hàn nhàn nhạt nói, hơi có chút khinh thường.

- Mộ Dung sư huynh có chỗ không biết, Tần Phàm này cùng nhân vật mới bình thường bất đồng, hắn không chỉ vừa đến Thánh địa đã là cảnh giới Linh Vũ sư, hơn nữa trọng yếu nhất là, người này hiểu được phi hành võ kỹ trong truyền thuyết! Lần trước chúng ta chính là như vậy để cho hắn đào tẩu đấy.

Hướng Vũ lắc đầu nói ra.

- Vậy mà biết võ kỹ phi hành, cái này thật là hơi khó giải quyết.

Lúc này Mộ Dung Hàn mới bắt đầu nhìn thẳng vào.

- Trách không được người sẽ mời ta ra tay, người là muốn ta ngăn cản hấn sử dụng vũ kỹ phi hành?
- Đúng vậy, nếu như chính diện thi đấu ta có lòng tin giết chết Tần Phàm này, nhưng mời Mộ Dung sư huynh đến áp trận cho ta, vừa nhìn thấy phần lưng Tần Phàm xuất hiện vàng sáng màu đỏ thẫm liền dùng tên bắn chết hấn.

Hướng Vũ nói tiếp:

- Chỉ cần lúc này có thể thành công giết chết Tần Phàm, ngày sau Mộ Dung sư huynh cần luyện chế luyện được gì, Hướng Vũ tất nhiên sẽ toàn lực hỗ trợ, hơn nữa sẽ không thu bất luận phí tổn gì.
- Không thu bất luận phí tổn gì? Hướng Vũ người lúc này đây vì Tần Phàm này, là đủ đại thủ bút a. Tốt! Đã như vậy, Mộ Dung Hàn ta cam đoan với người, Tần Phàm tuyệt đối sẽ không có cơ hội sử dụng vũ kỹ phi hành.
- Bất quá kỳ thật ta ngược lại là hi vọng Tần Phàm này thật có thể không phụ lòng cái giá tiền này, không để cho ta kiếm được quá đơn giản.

Mộ Dung Hàn có chút kiêu ngạo nói.

- Vậy thì phiền toái Mộ Dung sư huynh rồi.

Nghe được Mộ Dung Hàn cam đoan, Hướng Vũ nhẹ gật đầu, có chút yên tâm xuống, đối với tạo nghệ tiên thuật của hấn vẫn là thập phần tin phục.

- Hướng Vũ huynh, Mộ Dung sư huynh, Quách Hải ở phía trước rồi.

Lúc này Dương Nhiên chỉ vào phía trước nói ra.

- Các người rốt cuộc đã tới, ồ, ngay cả Mộ Dung sư huynh cũng tới.

Quách Hải cũng nhìn thấy mấy người, vội vàng chạy ra đón chào.

- Quách Hải, Tần Phàm đâu?

Hướng Vũ hỏi.

- Bọn hấn ở phía trước, hình như là đang nghỉ ngơi.

Quách Hải hồi đáp, nhưng lại có chút do dự nói tiếp:

- Bất quá lần này Tần Phàm không phải một mình một người, cùng hấn còn có vị hôn thê Tần Li.
- Tần Li? Nữ tử này nghe nói là đệ tử của Tử Hà trưởng lão mới thu nhận?

Vào lúc này Mộ Dung Hàn nhướng mày nói ra.

- Đáng chết, lúc này sao Tần Phàm sẽ cùng nàng chung một chỗ chứ.

Hướng Vũ cũng thâm mắng một tiếng, có chút đau đầu, bởi vì Tần Phàm vẫn còn nằm trong bảo hộ kỳ của nhân vật mới, giết chết hấn tất nhiên không thể để cho người biết rõ, nhưng Tần Li là đệ tử của Tử Hà trưởng lão, bọn hấn là không dám đụng vào.

- Xem ra lúc này bọn hấn muốn đi Nam Hoang, hấn là vì Viễn Cổ vũ khí sắp khai quật kia.

Quách Hải tiếp tục nói.

- Nam Hoang?

Hai mắt Hướng Vũ ngưng tụ, trong kinh ngạc mang theo kinh thường nói ra:

- Tần Phàm này thật sự là to gan lớn mật, mới tiến Chân Vũ Thánh địa ba tháng đã dám đến Nam Hoang? Thật sự là không biết sống chết!

- Hướng Vũ, vậy hiện tại các người định làm như thế nào?

Mộ Dung Hàn hỏi.

- Mộ Dung sư huynh, lúc này đây ở Nam Hoang có vũ khí Viễn Cổ xuất thế, rất nhiều người có thực lực đều đi đến, nghe nói Đại Ly Minh chúng ta cũng có không ít người tiến về trước, lúc này đây không bằng chúng ta cũng đến Nam Hoang tìm tòi như thế nào?

- Một mặt là tìm cơ hội giết Tần Phàm, một phương diện khác cũng nhìn xem có thể thử thời vận hay không.

Hướng Vũ trầm ngâm một hồi nói ra, hẳn là cân nhắc ở đây cách Thần Điện vẫn không xa, mà ở bên trong bốn cực chi địa kia, sẽ có thể giảm đi rất nhiều cố kỵ.

- Cũng tốt, tuy lúc này khai quật vũ khí là loại hình đao kiếm, cùng ta quan hệ không lớn, nhưng lúc này ta bán cho Hướng Vũ người một cái nhân tình, bất quá ngày sau người trở thành Luyện Đan Sư, ta có chỗ cầu, hi vọng người có thể đáp ứng.

Mộ Dung Hàn nghĩ nghĩ đáp ứng nói, hẳn là nhìn trúng tiềm lực của Hướng Vũ, lực ảnh hưởng của Luyện Đan Sư là rất lớn.

- Nhất định sẽ không quên nhân tình hôm nay của Mộ Dung sư huynh.

Hướng Vũ liền vội vàng gật đầu mỉm cười nói, sau đó thập phần lời đời mà từ trong giới chỉ lấy ra mấy cái chai bạch ngọc đưa cho Mộ Dung Hàn nói ra:

- Đây đều là một ít linh hoàn dùng cho khôi phục, coi như là tiêu hao cho Mộ Dung sư huynh đoạn đường này a, vất vả Mộ Dung sư huynh rồi.

459. Chương 468: Thực Lực Của Tần Li.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 468: Thực lực của Tần Li.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đến Nam Hoang mới động thủ sao? Cũng tốt, thực lực của ta là ở hoàn cảnh càng ác liệt càng có thể phát huy! Đến lúc đó ta ngược lại muốn nhìn Mộ Dung Hàn sở trường cung tiễn này có bao nhiêu lợi hại!

Lúc này Tần Phàm lại lặng lẽ ở địa phương che dấu cách bọn họ ước chừng trăm mét, toàn bộ đối thoại của bọn chúng đều nghe lọt vào trong tai, hẳn đã từng trường kỳ ở Yêu thú Hoang Nguyên cùng Hồng Nguyệt đại sa mạc lịch lãm rèn luyện, nên cũng không biết sợ hoàn cảnh ở Nam Hoang này.

Thấy đã thành công hấp dẫn bọn người Hướng Vũ đuổi theo, Tần Phàm liền không hề cố ý mà tăng nhanh tốc độ, cùng Tần Li một đường hướng về Nam Hoang, một phương diện là vì vũ khí Viễn Cổ kia sắp khai quật, phương diện khác là hẳn không muốn lãng phí thời gian đã thập phần gấp gáp.

Bất quá làm hẳn có chút tiếc nuối chính là, lúc này đây Hướng Vũ tựa hồ không có thông tri bọn người Tần Tinh Hà cùng một chỗ đuổi theo, nhưng đối với Tần Phàm mà nói, Hướng Vũ chính là một linh hoàn cấp Luyện dược sư, lực ảnh hưởng khá lớn, so với Tần Tinh Hà còn khó đối phó hơn rất nhiều. Có thể giải quyết bọn người Hướng Vũ hết, hẳn coi như là yên tâm không ít.

Về phần Tần Tinh Hà, hẳn lại cảm thấy người này không nhắc lên được sóng gió gì.

Đoạn đường này chạy đuổi, cho đến chiều ngày thứ sáu, hai người Tần Phàm cùng Tần Li mới đi đến được Nam Hoang, một trong bốn cực chi địa của Chân Vũ Thánh địa, được xưng khu vực ác liệt nhất cùng hoàn cảnh hung hiểm nhất cực nam.

- Nơi này chính là Nam Hoang? Quả nhiên là đủ hoang vu.

Tần Phàm nhìn một mảnh khu vực xa xôi hoang vu kia, cũng không khỏi hơi có chút kinh ngạc.

Địa phương được gọi là Nam Hoang trước mắt kia, không chỉ không có một ngọn cỏ, hơn nữa khí trời ở chỗ này còn lộ ra rất khốc liệt, một ít bùn đất cùng núi đá ở dưới mặt trời lửa đốt, lộ ra cháy đen một mảnh.

Đối với mặt trời bạo chiếu này, thể chất đặc thù của Tần Phàm còn không có cảm thấy có cái gì, như thể hiện ra ưu thế thích ứng của hắn ở hoàn cảnh ác liệt, nhưng trái lại Tần Li, tuy còn không có chính thức đi vào Nam Hoang, nhưng lúc này cũng bắt đầu lộ ra đồ mồ hôi đầm đìa rồi.

Tần Phàm thấy vậy đưa cho Tần Li một khóa Băng Linh Đan, lúc này nàng mới giảm bớt khó chịu, Băng Linh Đan này vốn là dùng cho người thanh tâm tĩnh khí, nhưng hôm nay ngược lại cũng có thể khởi một ít tác dụng làm mát.

- Tiểu Phàm, chúng ta đi vào trước đi, hiện tại vũ khí Viễn Cổ kia còn không có xuất thế, địa điểm chôn dấu cụ thể chúng ta cũng không cách nào biết rõ, trong khoảng thời gian này chúng ta trước làm quen Nam Hoang này một chút a.

Sau khi Tần Li cảm giác thân thể tốt hơn rất nhiều, liền mở miệng nói.

- Ân, tựa hồ ta cảm ứng được vũ khí Viễn Cổ kia sẽ xuất hiện ở phía đông Nam Hoang này, chúng ta hướng bên kia đi thôi, trong lúc này chúng ta cũng có thể săn giết một ít yêu thú.

Tần Phàm quay đầu nhìn thoáng qua, mơ hồ cảm giác được bọn người Hướng Vũ còn theo ở phía sau, hắn cũng không để ý tới, liền gật đầu đáp.

Ở sáu ngày trước tiếp xúc gần đến xem, Tần Phàm phát hiện thực lực bọn người Hướng Vũ này đều tăng cường không ít, hôm nay trên tay hắn không có vũ khí, hơn nữa cần nhắc đến Tần Li ở bên người, hắn cũng bắt đắc chí cường, dọc theo con đường này đều không có cùng bọn họ phát sinh xung đột.

Hôm nay xem ra hoàn cảnh Nam Hoang này quả nhiên ác liệt, bất quá thể phách của hắn đặc thù, bị ảnh hưởng nhất định sẽ ít hơn bọn người Hướng Vũ rất nhiều, tiến vào Nam Hoang, hắn sẽ có càng ưu thế lớn.

- Tần Phàm, bọn hắn tiến vào Nam Hoang rồi!

Mà sau khi hai người Tần Phàm tiến vào Nam Hoang ước chừng nửa giờ, bọn người Hướng Vũ cũng đi tới khu vực biên giới.

- Hoàn cảnh Nam Hoang này thật sự là đủ ác liệt, khí trời này để cho người thập phần gian nan.

Trong bọn họ, Dương Nhiên là lần đầu đi vào Nam Hoang, trông thấy hoàn cảnh này, một bên lau mồ hôi một bên mở miệng phàn nàn nói.

- Như vậy vừa vặn! Chúng ta chịu ảnh hưởng, hai người Tần Phàm cùng Tần Li kia khẳng định cũng chịu ảnh hưởng! Bất quá ta ở nơi này có một ít Băng Linh hoàn, có thể ọi người giảm bớt một ít khốc liệt, đến lúc đó nhất định là chúng ta càng có ưu thế.

Lúc này Hướng Vũ lại lộ ra một ít vui vẻ nói ra.

- Kỳ thật ở bên trong Nam Hoang, các người càng thêm phải chú ý yêu thú thoáng một phát, trước kia ta đã từng tới Nam Hoang này một lần, yêu thú trong Nam Hoang này đều thập phần khó đối phó.

Mộ Dung Hàn thì là nói.

- Đúng vậy, tất cả mọi người chú ý một ít. Hiện tại chúng ta đi vào thôi, mau chóng giải quyết Tần Phàm, có lẽ chúng ta còn có cơ hội đi tranh đoạt vũ khí Viễn Cổ kia.

Hướng Vũ nhẹ gật đầu.

Mà lúc này, hai người Tần Phàm cùng Tần Li chỉ là vừa mới đi nửa dặm đường, liền gặp yêu thú Nam Hoang hết sức lợi hại mà Mộ Dung Hàn kia nói rồi.

Yêu thú này là một con báo toàn thân đen kịt, nhưng ngoại hình thoạt nhìn càng giống như là một Thạch Đầu bị nắng mặt trời đốt cháy đen, nếu như không phải đôi mắt màu đỏ tươi kia lộ ra khát máu thực tế, nó phục trên mặt đất thật đúng là rất khó để cho người phát hiện.

- Cái này tựa hồ là Hồng Nhân Hắc Thạch Báo, là lục cấp trung giai yêu thú, để cho ta tới đối phó, tỷ tỷ ở một bên nhìn xem là được rồi.

Tần Phàm nhìn con báo màu đen này, không có quá nhiều bối rối, trấn định nhìn Tần Li nói ra.

- Ha ha, cái kia liền để cho tỷ tỷ nhìn xem Tiểu Phàm người ở trong ba tháng này đến cùng có bao nhiêu tiến bộ a.

Tần Li cũng muốn nhìn một chút thực lực của Tần Phàm hôm nay như thế nào, liền cười nói.

- Chắc có lẽ không để cho tỷ tỷ phụ nhân thất vọng đâu.

Tần Phàm tự tin mỉm cười, sau đó dưới chân đạp mạnh, Lưu tinh bộ triển khai, như mũi tên vọt tới Hồng Nhân Hắc Thạch Báo, đoạt xuất thủ trước rồi.

Sau khi đem tinh thần dung nhập vào trong Tam Trọng Man Ngưu Trùng, hắn cũng muốn hảo hảo kiểm tra một chút uy lực chân thật của một chiêu này hiện tại.

- Rống...

Hồng Nhân Hắc Thạch Báo kia vốn đang phục ở trên mặt đất giả làm Thạch Đầu, nhưng trông thấy Tần Phàm vọt tới, biết rõ mình đã bại lộ, liền gầm lên giận dữ, từ trên mặt đất đứng lên, thân thể của nó đứng dậy, lộ ra lồng lộng nga nga, giống như một tòa núi nhỏ áp về phía Tần Phàm.

Oanh!

Tần Phàm đột nhiên đánh ra một quyền, tựa như vạn Ngưu bôn đằng, hư ảnh trâu điên trùng trùng điệp điệp, hình thành một cổ khí thế cực kỳ cường đại, trực tiếp đánh tới thân thể Hồng Nhân Hắc Thạch Báo như ngọn núi kia.

- Bành!

Tiếp theo trong nháy mắt, Hồng Nhân Hắc Thạch Báo kia liền bị một cổ lực lượng cường hoành này đánh bay, nặng nề ngã trên mặt đất, thân thể cũng rầm rầm mà hóa thành một đồng đá vụn, vậy mà xương cốt cả người đều bị đánh tan rồi.

- Tỷ tỷ, như thế nào?

460. Chương 469: Mộng Điệp. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 469: Mộng Điệp. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm xoay người lại nhìn Tần Li khẽ cười nói, hắn đối với một kích này của mình tạo thành uy lực cũng hết sức hài lòng, Tam Trọng Man Ngưu Trùng này, tuy đã đến bình cảnh, không thể lại tăng cường kinh khí công kích, nhưng sau khi quán chú tinh thần ý chí của hắn, hắn lại có thể đem trâu điên kinh này hóa thành âm kinh, trực tiếp công kích đến trong cơ thể.

- Không tệ, tiến bộ của Tiểu Phàm người nếu để cho phụ thân biết rõ, nhất định cũng hết sức hài lòng.

Tần Li cười nói.

- Bất quá xem ra vẫn là kém tỷ tỷ ah.

Tần Phàm thấy bộ dạng Tần Li như vậy, bất đắc dĩ giang tay ra nói.

- Cũng không phải, chỉ là công pháp tu luyện của ta cùng Tiểu Phàm ngược có chỗ bất đồng, theo như lời sư phụ nói, công pháp tu luyện của ta chỉ có thể tự mình sử dụng, đối với người khác mà nói đều không thích hợp, cho nên lộ ra có chút đặc thù.

Tần Li cười giải thích nói.

- Tỷ tỷ, nếu không cũng bộc lộ tài năng cho ta xem một chút?

Tần Phàm lộ ra ánh mắt hứng thú, hẳn cho tới nay chỉ là cảm giác được Tần Li so với mình cường đại hơn, nhưng lại rất ít trông thấy nàng ra tay.

- Giống như đầu Hồng Nhân Hắc Thạch Báo này, Tiểu Phàm ngược có thể đánh tan xương cốt của nó, nhưng ta có thể làm cho nó hoàn toàn biến mất.

Tần Li tiếp tục cười nói, liền nhẹ nhàng bước về phía trước, phóng ra một cước, tay áo vung lên, sau đó liền thấy hư ảnh một con Thái Diệp từ tay áo của nàng bỗng nhiên bay ra, trực tiếp đâm vào phía trên thi thể Hồng Nhân Hắc Thạch Báo này.

Tiếp theo trong nháy mắt, Tần Phàm không khỏi mở to hai mắt, thi thể của Hồng Nhân Hắc Thạch Báo này vậy mà hoàn toàn biến mất không thấy!

- Tỷ tỷ, người đây là làm sao làm được?

Tần Phàm kinh ngạc hỏi thăm, nhìn địa phương nguyên lai có thi thể của Hồng Nhân Hắc Thạch Báo, nhưng đã xác nhận không có bất kỳ dấu vết rồi, thật giống như cho tới bây giờ không có tồn tại qua.

- Ha ha, đây chính là chỗ bất đồng vũ kỹ công pháp của ta rồi.

Tần Li cười nói.

Tần Phàm yên lặng nhìn Tần Li, chờ nàng nói tiếp xuống dưới.

- Kỳ thật người chứng kiến cũng không phải thật sự, thi thể của Hồng Nhân Hắc Thạch Báo kia chính ở chỗ này.

Vào lúc đó Tần Li lại đột nhiên nói ra, sau đó nàng lại nhẹ nhàng vung một ống tay áo, lại là hư ảnh của một con Thái Diệp ở bên trong tay áo của nàng bay ra, phi ở trên đất trống mà thi thể Hồng Nhân Hắc Thạch Báo biến mất kia, phát ra một vầng sáng tuần lễ.

Sau đó ở dưới vầng sáng đó, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, liền lần nữa thấy được thi thể Hồng Nhân Hắc Thạch Báo kia xuất hiện ở trước mắt lần nữa, trạng thái cùng bộ dáng bày đặt thi thể kia, cùng lúc trước khi nó biến mất không có một chút xê dịch, tựa hồ là chưa từng có biến mất qua.

- Không thật sự? Có ý tứ gì?

Tần Phàm lộ ra càng thêm nghi ngờ, dưới ánh mắt trời hết thấy quá chân thật, thậm chí hẳn có thể cảm nhận được nhiệt phong tàn khốc kia của Nam Hoang ở lúc này bỗng nhiên thổi qua.

- Đúng vậy, Tiểu Phàm ngược vừa mới nhìn đến kỳ thật đều là ảo giác.

Tần Li cười nói. nguồn

- Ảo giác, cái này... làm sao có thể?

Tần Phàm không khỏi kinh ngạc lên, mới vừa rồi hẳn là thật sự cảm nhận được linh khí chấn động, cũng tận mắt thấy thi thể Hồng Nhân Hắc Thạch Báo biến mất cùng xuất hiện, tình thần ý chí của hẳn sao mà kiên định, làm sao có thể sinh ra ảo giác mà chính hẳn hoàn toàn không biết?

- Nghiêm túc mà nói, hẳn là người tiến nhập một loại trạng thái như ở trong mơ.

Tần Li giải thích nói ra:

- Cảnh trong mơ kỳ thật cũng là một loại ảo giác, nhưng so với ảo giác bình thường lộ ra chân thật rất nhiều, ở trong mộng cảnh người có thể cảm nhận được thực thực biến hóa, vô luận là thị giác, thính giác, vị giác,

xúc giác hoặc là cảm giác cũng như tồn tại chân thật. Thật giống như bình thường lúc ngủ, nếu như người không có tỉnh lại, người sẽ không phát hiện mình là đang ở trong mộng.

- Tiểu Phàm, tinh thần ý chí của người so với người bình thường thì cường đại hơn rất nhiều, nếu như là dưới tình huống bình thường, kỳ thật người sẽ không dễ dàng bị cảnh trong mơ của ta ảnh hưởng như vậy, nhưng vừa rồi có lẽ người cũng trông thấy hư ảnh Thái Điệp kia đi à nha?

Tần Li nhìn về phía Tần Phàm hỏi.

- Đúng vậy, cái kia cùng cảnh trong mơ lại có quan hệ gì?

Tần Phàm nhẹ gật đầu hỏi ngược lại, hẳn là thật sự rõ ràng nhìn thấy Thái Điệp kia đâm vào trong thi thể Hồng Nhân Hắc Thạch Báo, sau đó thi thể Hồng Nhân Hắc Thạch Báo kia mới có thể biến mất, ban đầu hẳn tưởng rằng hư ảnh Thái Điệp kia mãnh liệt ngấm lấy năng lượng cực lớn, trực tiếp đánh thi thể Hồng Nhân Hắc Thạch Báo kia biến thành hư vô.

- Hư ảnh Thái Điệp kia gọi là Mộng Điệp, lại xưng là Mộng Dẫn, nhưng thật ra là dùng để thôi miên, người chứng kiến Thái Điệp này, mà đúng là Thái Điệp này mang người vào cảnh trong mơ, vừa rồi người chứng kiến hết thấy, đều là ta vì người chế tạo cảnh trong mơ.

Lúc này Tần Li đề thấp thanh âm nói ra, này bằng với bí mật lớn nhất của nàng, nàng cũng chỉ có nói với Tần Phàm mà thôi, nếu như bí mật này của nàng một khi bị người phá giải, như vậy thực lực của nàng sẽ giảm bớt đi nhiều.

- Thì ra là thế, tỷ tỷ người thật đúng là lợi hại, ta hoàn toàn không có cảm giác đến đây là đang ở trong mộng cảnh.

Tần Phàm có thể cảm nhận được Tần Li tín nhiệm đối với của mình, nắm bàn tay như ngọc trắng của giai nhân đánh vào lòng bàn tay của mình, ôn nhu cười nói.

- Ha ha, Tiểu Phàm người còn nhớ mấy năm trước ở trong gia tộc Niên trắc, ta cùng Tần Tiến tỷ thí không?

Tần Li cười hỏi.

- Sao lại không nhớ rõ, nếu như không phải một lần tỷ thí kia, tỷ tỷ xinh đẹp nhất, động lòng người nhất của ta, có lẽ phải gả cho người khác nữa nha.

Tần Phàm nhớ tới tình cảnh khi đó, cũng có chút cảm xúc:

- Lại nói tiếp, tỷ tỷ thật đúng là một mực đều lợi hại hơn ta rồi, khi đó chỉ dùng một chiêu liền đánh bay Tần Tiến xuống đài, có thể dùng cảnh giới Vô sư ngưng tụ thành thực băng mà chỉ có cảnh giới Linh Vũ sư mới có thể làm được, thật sự là để cho người khiếp sợ.

Tần Phàm nhớ rõ khi đó, hai chân của Tần Tiến là kết thành khối băng, hẳn đúng là dưới tình huống chân tay luồng cuồng bị đánh xuống đài.

- Chẳng lẽ?

Tần Phàm chợt nhớ tới cái gì đó, mở to hai mắt nhìn Tần Li.

- Đúng vậy, khi đó ta bắt đầu tu tập Bồ Mộng chi thuật này, cho nên hai chân của Tần Tiến cũng không phải thật sự kết băng, trên thực tế ta làm sao có thể ở cảnh giới Vô sư liền có được thực lực Linh Vũ sư chứ, ha ha...

- Vốn khi đó ta chỉ là phát ra đối với Tần Tiến, bắt quá ta vẫn chưa làm được thu phát tự nhiên, cho nên người có linh hồn cảm ứng mạnh cũng sẽ cảm giác được cảnh trong mơ này.

Tần Li cười nói.

Tần Phàm không khỏi lần nữa âm thầm kinh ngạc, nhớ tới lúc trước, là ngay cả Cổ Mặc cũng không phát hiện Huyền Cơ ở trong đó, có thể nghĩ, Mộng Điệp chi thuật này của Tần Li có bao nhiêu lợi hại.

461. Chương 470: Mộng Điệp. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 470: Mộng Điệp. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đương nhiên, khi đó Cổ Mặc mới vừa vận tĩnh lại, thực lực còn không có khôi phục, nhưng linh hồn lực cũng là thập phần mạnh.

- Ha ha, kéo địch nhân vào trong mộng cảnh mà mình chuẩn bị, khi đó tỷ tỷ muốn bố trí tình thế nào mà chẳng được, chẳng phải là vĩnh viễn có thể đứng ở thế bất bại rồi sao?

Tần Phàm cười hỏi.

- Cũng không phải, bố trí cảnh trong mơ này cũng là thập phần chú ý, không thể hoàn toàn vượt qua nhận thức mà đối thủ biết. Giống như ở chỗ này vốn là một mảnh hoang vu, nếu như ta bố trí cho Tiểu Phàm người một cảnh trong mơ cây xanh râm mát, như vậy Tiểu Phàm người nhất định sẽ cảm thấy tình huống khác thường, như vậy bài trừ cảnh trong mơ sẽ có vẻ dễ dàng rất nhiều rồi.

Tần Li lắc đầu nói ra:

- Cho nên bố trí cảnh trong mơ cũng phải thập phần chú ý đấy, điểm thứ nhất là phải có cảm giác chân thật, sự phụ ta đã nói với ta, bố mộng inh nhất là không hề cải biến hoàn cảnh, mà là cải biến cảm giác của đối thủ, để cho đối thủ cảm giác mình phát sinh hết thảy đều là chân thật.

- Thật giống như ta hướng Tiểu Phàm người đánh ra một chưởng, công kích của ta chưa đến, nhưng ta cho người sinh ra ảo giác, cảm giác là đã đánh vào người rồi, người sẽ sớm làm ra phòng ngự, cũng sẽ sớm chấm dứt phòng ngự, sau đó ở thời điểm người buông lỏng, công kích chân thật của ta mới đi đến trên người của người.

Sau đó Tần Li vừa cười vừa giải thích nói:

- Đương nhiên, một ít ảo giác bình thường cũng có thể, giống như Tiểu Phàm người vừa mới nhìn thấy Mộng Điệp, người cho rằng nó ẩn chứa năng lượng cực lớn, cho nên lúc người chứng kiến Hồng Nhân Hắc Thạch Báo kia biến mất, tuy cảm thấy bất ngờ, nhưng vẫn không có hoài nghi đến chuyện mình là ở trong mộng cảnh...

- Cái này thực sự là để cho người khó lòng phòng bị.

Tần Phàm nói ra, như thế xem ra, lúc trước hắn đối với Tần Li bắn khoản có thể hoàn toàn ném đi rồi, Tần Li có thủ đoạn kỳ diệu như vậy, hắn cũng không cần lo lắng an nguy của nàng rồi.

Chỗ lợi hại của bố mộng chi thuật này là dùng Mộng Điệp làm dẫn, trực tiếp dẫn người vào một trạng thái mê ngủ, có thể khiến người ở vào giữa sự thật cùng hư ảo, nếu như không cách nào tỉnh lại, cái kia thật là chết cũng không biết chết như thế nào.

Đương nhiên, một người có thực lực mạnh tự nhiên có thể ở trước khi công kích đến liền tỉnh lại, bất quá khẳng định cũng sẽ trở tay không kịp.

- Đáng tiếc sự phụ nói cần người có thể chất đặc thù mới có thể tu luyện, ảo mộng chi thuật này lại không thích hợp Tiểu Phàm người tu luyện.

Tần Li có chút tiếc hận nói, nàng muốn tất cả đồ tốt gì của mình đều phải giao cho Tần Phàm.

- Thích hợp mới là tốt nhất, tỷ tỷ cũng không cần lo lắng, ta cũng sẽ tìm được võ đạo thích hợp chính mình, tương lai nhất định sẽ không kém tỷ tỷ.

Tần Phàm khẽ cười nói, hắn cũng có đan võ chi đạo của mình! Có thể phách cường đại, có thuật luyện đan xuất sắc, hắn cuối cùng nhất định có thể đi đến đỉnh phong!

- Ha ha, người cuồng vọng tự đại Tần Phàm ta cũng đã giết không ít, những người kia cũng không kém người.

Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng, dùng câu nói vừa rồi của Mộ Dung Hàn trả lại cho hắn.

- Tốt, tốt! Tần Phàm, ta đây ngược lại muốn nhìn thân thể của người phải chăng cứng rắn như miệng của người! Ta ngược lại muốn nhìn người có thể nhận được bao nhiêu mũi tên của ta!

Mộ Dung Hàn cả giận nói, sau đó Trường Cung bạch ngọc trong tay kia tản ra kim quang chói mắt, một đầu kinh khí Kim Long cực lớn kích bắn về phía Tần Phàm.

Tần Phàm nhìn xem mũi tên kinh khí Kim Long vội xông mà đến kia, hai mắt ngưng tụ, không dám khinh thường. Một mũi tên này khí năng lượng cực kỳ ngưng tụ, tiếng xé gió bén nhọn truyền đến, hư không mà kinh khí Kim Long bay qua, như có trận trận mây trôi bốc lên, một đầu kinh khí Kim Long này theo gió vượt sóng mà đến, cho người một cảm giác duệ không thể đỡ.

- Cùng một cao thủ sở trường cung tiễn kéo ra khoảng cách, không thể nghi ngờ đối với ta thập phần bất lợi, ta phải áp sát lại gần bên người Mộ Dung Hàn này mới được.

Tần Phàm từ bên trong mũi tên kinh khí Kim Long kia, cảm nhận được lực lượng không thua gì mình sử dụng Tam Trọng Man Ngưu Trùng toàn lực.

Trừ khi là sử dụng Bá Vương đao hắn mới có thể áp chế đối phương một ít, nhưng hôm nay trong tay hắn không có đao, thực lực không cách nào hoàn toàn phát huy.

Vũ khí cùng vũ kỹ của Tần Phàm đều chia làm một đao và một quyền, kỳ thật Bá Vương đao ở Bá Đạo Vô Song, phạm vi đao khí công kích rất rộng.

Mà Tam Trọng Man Ngưu Trùng, tuy cũng có thể dùng khí Ngưng Hình, có thể dùng kinh khí trâu điên công kích, nhưng tương đối mà nói, nếu như khoảng cách gần phát ra, có thể trực tiếp đánh vào thân thể của đối phương, như vậy uy lực của nó tự nhiên sẽ càng mạnh hơn nữa.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm nắm chặt hai đấm, Huyền Vũ chi khí trong cơ thể cao tốc vận chuyển, sau đó ở trước người ngưng hóa ra tường đất cứng rắn lấp kín, chắn ở phía trước mũi tên kinh khí Kim Long kia, mà thân ảnh của hắn thì mượn những tường đất này che chắn, nhanh chóng phóng về hướng Mộ Dung Hàn.

Hôm nay hắn đối với Địa nguyên ma chủng cũng đã có được cảm ngộ nhất định, một điểm trong đó là có thể đem thân thể cùng khí tức của mình hòa hợp vào trong tường đất, thậm chí hắn còn có thể xuyên thấu qua những tường đất này mà không tạo thành phá hư cho tường đất.

- Hừ, như vậy cũng muốn ngăn trở Hóa Long Tiễn của ta sao?

Lúc này Mộ Dung Hàn lại hừ lạnh một tiếng, sau đó liền thấy kinh khí Kim Long kia đột nhiên biến nhỏ một vòng, nhưng kinh khí lại trở nên càng thêm ngưng thực, mũi nhọn kinh khí kia chưa từng có từ trước đến nay, trong nháy mắt liền đánh nát toàn bộ chín tường đất mà Tần Phàm ngưng hóa ra.

Sưu sưu sưu!

Nhưng chính là lúc kinh khí Kim Long đánh nát những tường đất này, Tần Phàm lại dùng tốc độ cực nhanh, thân thể đã vượt qua chín bức tường này, chỉ là qua một lát thời gian, liền đi tới cách Mộ Dung Hàn chưa đủ 10m!

Cái đoạn khoảng cách này, dùng tốc độ của Tần Phàm, thậm chí chỉ cần một hai giây thời gian liền lướt qua!

- Mộ Dung Hàn, nạp mạng đi!

Hai con người của Tần Phàm lạnh như băng, dưới chân đạp mạnh, hướng về đối phương bay đi, tốc độ kia cực nhanh, chỉ có thể ở tại chỗ trông thấy một đạo hư ảnh!

464. Chương 473: Đánh Chết Cùng Dị Tượng.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 473: Đánh chết cùng dị tượng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ngăn trở hần!

Lúc này Hường Vũ cũng biết làm một cao thủ sở trường cung tiễn, đối mặt địch nhân ở khoảng cách gần sẽ ở vào hoàn cảnh xấu, hần vội vàng trầm giọng nhìn ba người Dương Nhiên, Quách Hải, Kim Diệu kêu lên, đồng thời hần cũng liều thân chắn ở trước người Mộ Dung Hàn.

- Không biết sống chết.

Tần Phàm lạnh lùng nói, sau đó dùng Huyền Vũ chi khí bao lấy thân thể, trực tiếp dùng lực lượng của thân thể hung hăng vọt tới Hường Vũ!

Xung lực cường hoành, liền đánh bay thân thể của hần ra xa hơn mười thước, lần nữa té ngã trên đất, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Cho dù Hường Vũ này chưa chết, nhưng cũng là bị thương không nhẹ.

Thể phách của Tần Phàm nay đã vô cùng cường hãn, mà trải qua đoạn thời gian này rèn luyện, tăng thêm đã đột phá đến cảnh giới thất cấp Linh Vũ sư, đã đến một tình trạng thập phần cường đại, vừa rồi hần cao tốc vọt tới, trực tiếp đánh bay Hường Vũ, hần tuyệt không cảm thấy bất ngờ.

Mà sau khi đánh bay Hường Vũ, Tần Phàm cơ hồ là tốc độ không giảm, trực tiếp phóng về phía Mộ Dung Hàn!

- Hừ, ngươi cho rằng ngươi có thể dựa vào gần ta sao?

Bất quá vào lúc này, Mộ Dung Hàn lại lộ ra thập phần tỉnh táo, hai con ngươi của hần nhìn thân ảnh Tần Phàm vọt tới, Trường Cung bạch ngọc trong tay giơ lên cao, sau đó liền thấy ánh sáng chớp động lần nữa, vừa rồi Hường Vũ vì hần tranh thủ một chút thời gian, hần đã có thể phát tiễn lần nữa rồi!

Chỉ là ở khoảng cách ngắn như vậy, hần không thể lại phát ra Hóa Long Tiễn uy lực như vừa rồi nữa, mà là bắn ra một mũi tên kinh khí màu bạc, mũi tên kinh khí màu bạc này lộ ra thập phần phiêu dật, lộ tuyến công kích rất bất định, nhưng Tần Phàm lại cảm giác được mục tiêu công kích của nó vẫn luôn là với mình, tựa hồ vô luận mình né tránh như thế nào, đều sẽ bị đánh trúng vậy.

- Đã như vậy, ta liền thụ một mũi tên của ngươi thì như thế nào!

Tần Phàm thấy mũi tên kinh khí màu bạc này lộ ra quỷ dị như thế, dứt khoát cũng không tránh né, vẫn hướng về phía lộ tuyến công kích nguyên lai đánh tới Mộ Dung Hàn!

Oanh!

Ở thời điểm mũi tên kinh khí màu bạc kia rốt cục đánh tới trước mặt, Tần Phàm trực tiếp oanh ra một quyền, dùng khí kinh vô cùng cường hoành của hần đánh tan mũi tên kia!

Bởi vì bên trên quả đấm của hần có Linh Khí Linh Hàn Quyền Sáo, vốn nắm đấm lộ ra rất cường hãn, lúc này càng thêm uy lực mười phần!

Nếu như là mũi tên kinh khí Kim Long vừa rồi kia, có lẽ Tần Phàm còn không dám trực tiếp đối kháng như thế, nhưng mũi tên kinh khí màu bạc này chỉ là công kích quỷ dị, nhưng uy lực lại không kíp! Cho nên Tần Phàm mới dám trực tiếp dùng nắm đấm cùng hần tấn công.

Trông thấy Tần Phàm vậy mà nhẹ nhàng liền đánh tan mũi tên của mình phát ra như vậy, vào lúc này Mộ Dung Hàn mới không khỏi biến đổi sắc mặt, thân hình vội vàng thối lui về phía sau, hẳn biết rõ nếu quả thật để cho Tần Phàm tới gần, lấy uy lực công kích vừa rồi kia, hẳn là rất khó tiếp được.

May mắn, lúc này mấy người Dương Nhiên, Quách Hải, Kim Diệu cũng đã rất nhanh vọt tới, cũng nhanh chóng chắn ở trước mặt Mộ Dung Hàn, mới lần thứ hai giúp hắn tranh thủ một chút thời gian, chỉ cần có thể kéo ra khoảng cách, hẳn sẽ không sợ Tần Phàm.

- Tần Phàm, muốn tới gần Mộ Dung sư huynh, trước qua cửa ải chúng ta đã!

Dương Nhiên dùng một thanh trường kiếm màu xanh lá cây, kiếm quang như một đại mãng xà thô nhám như thùng nước.

Quách Hải sử một cây Lang Nha côn cực lớn, huy vũ tầm đó, phẳng phát như là đàn sói chụp mồi. Mà Kim Diệu kia thì là hai tay ngưng hóa ra hai cái móng vuốt sắc bén màu vàng, trực tiếp chụp vào trên mặt Tần Phàm.

- Không biết tự lượng sức mình!

Tần Phàm có chút khinh thường mà hừ một tiếng, thấy thế công của mình lần nữa bị ngăn cản, trong lòng cũng không khỏi có chút tức giận.

Lưu Tinh Bộ triển khai, vốn là tránh được Dương Nhiên công kích, sau đó lợi dụng một chút sai lầm của hắn, trực tiếp một quyền đánh vào trên lồng ngực Quách Hải.

Quách Hải này bất quá là cảnh giới lục cấp Linh Vũ sư, so với Tần Phàm còn thấp hơn một tiểu cảnh giới, hơn nữa phương diện thân pháp vũ kỹ cũng rút lại phía sau rất nhiều, hẳn sao có thể là đối thủ của Tần Phàm, ở trên một quyền này của Tần Phàm, kinh khí Tam Trọng Man Ngưu Trùng mới bộc phát đến đệ nhị trọng, trên ngực hắn liền mở thành một cái động, cả người hắn cũng là sắc mặt hoảng sợ mà ngã trên mặt đất, một lát liền không còn sinh cơ.

Thấy Quách Hải một cái đối mặt liền bị đánh chết, sắc mặt Dương Nhiên cùng Kim Diệu không khỏi thoáng chốc trở nên trắng bệch, vội vàng muốn kéo ra khoảng cách.

Bọn hắn biết rõ Tần Phàm ly khai, nhưng ở đâu nghĩ đến Tần Phàm so với ba tháng trước đã cường đại nhiều như vậy!

Ba tháng trước, bọn hắn còn có thể miễn cưỡng cùng Tần Phàm bất phân thắng bại, nhưng hôm nay ở trước mặt Tần Phàm lại biến thành dè dặt làm thịt, hoàn toàn không có lực lượng phản kháng!

- Tránh đi!

Lúc này thanh âm của Mộ Dung Hàn truyền đến, sau đó liền thấy Mộ Dung Hàn này vừa lui ra, vậy mà một lần phát ra hai mũi tên kinh khí Kim Long!

Mũi tên kinh khí Kim Long gào thét mà đến kia, giống như là Song Long Xuất Hải, đột nhiên khơi dậy khí thế phiên giang đảo hải, khí thế kia chỉ một thoáng liền bao phủ cả ba người Dương Nhiên, Kim Diệu cùng Tần Phàm ở trong đó.

Nghe đến thanh âm của Mộ Dung Hàn, hai người Dương Nhiên cùng Kim Diệu vội vàng muốn rời khỏi Tần Phàm, nhưng vào lúc này Tần Phàm nơi nào sẽ để cho hai người này nhẹ nhàng rời đi như vậy!

Tần Phàm cảm giác được hai mũi tên kinh khí Kim Long này đều là tập trung vào mình, hắn muốn né tránh là không có khả năng rồi!

Hắn chỉ có hai phương pháp có thể thực hiện, một là trực tiếp dùng kinh khí bản thân đánh tan hai mũi tên kinh khí Kim Long này đi, hai là trực tiếp dùng thân thể đi thừa nhận hai mũi tên kinh khí Kim Long này!

Đương nhiên, hắn không chỉ dùng thân thể của mình! Mà vào lúc đó, một cái lắc mình trực tiếp núp ở sau lưng Kim Diệu kia, né tránh một mũi tên kinh khí Kim Long bắn tới trước đã!

Oanh!

Uy lực của mũi tên kinh khí Kim Long kia quả nhiên kinh người, sau một tiếng bạo tạc nổ tung, cơ hồ toàn thân Kim Diệu đều trở nên huyết nhục mơ hồ, ngay cả Tần Phàm trốn ở sau lưng của hắn cũng cảm nhận được lực trùng kích cường đại kia.

- Nếu như ta chính diện thụ một mũi tên này, chỉ sợ cũng phải trọng thương.

Tần Phàm âm thầm kinh hãi.

Thấy Hóa Long Tiến của mình không có đánh trúng Tần Phàm, mà là ngược lại giết chết Kim Diệu, vào lúc này Mộ Dung Hàn không khỏi lộ ra nỗi giận thêm vài phần, ngay sau đó hắn vội vàng không chế một mũi tên kinh khí Kim Long khác, lần nữa phóng về phía Tần Phàm.

- Hừ, người thực cho rằng ta là bia ngắm sao?

Vào lúc này Tần Phàm thấy chỉ còn lại có một mũi tên kinh khí Kim Long, nhanh chóng lui về phía sau vài bước, trong miệng hừ lạnh một tiếng, sau đó một quyền trực tiếp oanh về phía mũi tên kinh khí Kim Long kia, một đầu kinh khí trâu điên hỏa hồng sắc như Liệt Diễm hừng hực lao ra, lập tức cùng kinh khí Kim Long kia đụng vào nhau.

465. Chương 474: Hắn Là Đao. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 474: Hắn là đao. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hai cổ kinh khí này lần nữa ở trên không trung chạm vào nhau bạo tạc nổ tung, mà Tần Phàm không chờ dư uy của bạo tạc nổ tung này tán đi, hắn ỷ vào thể phách cường hãn, trực tiếp xuyên qua trong đó, thẳng tắp phóng về phía Mộ Dung Hàn.

- Dương Nhiên, chúng ta đi giết Tần Li!

Mà vào lúc này, Hướng Vũ sau khi ăn vào luyện dược, thương thể có chỗ chuyển biến tốt, đột nhiên la lớn, sau đó liền cùng Dương Nhiên bỏ qua Tần Phàm, hướng về Tần Li công tới, ý định mượn cái này để phân tán chú ý của Tần Phàm.

- Muốn chết!

Tần Phàm biết rõ thực lực của Tần Li cũng không thua kém gì mình, thấy hai người này muốn đi công kích Tần Li, hắn cũng không để ý tới, chỉ là thân hình không ngừng, một quyền trực tiếp đánh tới lồng ngực của Mộ Dung Hàn.

Vào lúc này Mộ Dung Hàn cũng không khỏi kinh hãi, bản năng muốn dùng Trường Cung bạch ngọc trong tay đi ngăn cản, nhưng khoảng cách gần như vậy, uy lực một quyền này của Tần Phàm cũng không phải chuyện đùa, trực tiếp đánh gãy Trường Cung bạch ngọc kia của hắn, hơn nữa dư thể chưa giảm, ngay sau đó vẫn là rơi vào trên lồng ngực Mộ Dung Hàn.

- Người. . .

Mộ Dung Hàn mở to hai mắt, sau đó đôi mắt chậm rãi trở nên ảm đạm, lúc này đây Hướng Vũ nhờ vả hắn đối phó một nhân vật mới chỉ vừa tiến nhập Chân Vũ Thánh địa ba tháng, vốn cho là sẽ rất đơn giản, nhưng hắn không thể ngờ được sẽ tiến đưa mất tánh mạng của mình.

Ở điểm cuối của sinh mệnh, hắn bắt đầu âm thầm hối hận, đáng tiếc Luyện được sư lợi hại nhất, cũng không cách nào luyện chế ra thuốc hối hận.

- Người vì tiền mà chết, điếu tham thực mà vong, Mộ Dung Hàn, đây là người tự tìm.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, nắm đấm mà hắn khắc ở trên lồng ngực Mộ Dung Hàn, kinh khí bộc phát toàn lực, thoáng cái liền diệt tuyệt tất cả sinh cơ của hắn.

Ầm ầm.

Nhìn thân thể của Mộ Dung Hàn chậm rãi ngã xuống, mà vào lúc này, Tần Phàm chợt nghe xa xa truyền đến một tiếng vang thật lớn, sau đó hắn chứng kiến toàn bộ bầu trời tựa hồ bị cái gì đó dẫn dắt bắt đầu chuyển động, mây trôi quay cuồng, lộ ra kỳ dị mà đồ sộ.

Mà sau đó hắn còn cảm giác được đại địa bắt đầu kịch liệt chấn động lên, thậm chí để cho cả người hắn thiếu chút nữa không cách nào đứng vững.

- Chẳng lẽ là vũ khí Viễn Cổ kia xuất thế?

Sắc mặt Tần Phàm hơi đổi, có chút khiếp sợ trước thanh thế cực lớn bất thành linh kia.

Lúc này trên bầu trời, tầng mây quay cuồng dần dần chuyển sang màu sắc hỏa hồng một mảng lớn, tựa hồ là có vô tận Thiên Hỏa cháy trên không trung, như là có người dùng thiên làm nồi, chiên xào phong vân.

- Vũ khí Viễn Cổ này còn không có xuất thế liền có dị tượng lớn như vậy, xem ra uy lực của nó nhất định là cực kỳ nghịch thiên!

Tần Phàm nhìn xem địa phương thiên tượng biến thành, hai mắt cũng dần dần trở nên lửa đốt sáng nóng lên. Hắn từng nghe Cổ Mặc đề cập qua, vũ khí càng là lợi hại, thời điểm chế tạo thành công sẽ thấy hiện tượng thiên văn địa biến càng lớn!

Thanh thế kinh thiên động địa như vậy, Tần Phàm có thể ngẫm ra, vũ khí này sẽ lợi hại tới trình độ nào!

Trọng yếu hơn là, vào lúc này Tần Phàm vậy mà ần ần cảm nhận được vũ khí này tựa hồ cùng mình có một tia liên hệ, để cho lòng của hắn vào lúc này gia tốc chuyển động.

- Vũ khí Viễn Cổ này có nhiều khả năng là đao! Một thanh thần đao siêu cấp! Ta nhất định phải đạt được!

Bởi vì Tần Phàm hắn được Đao Vương truyền thừa, đối với đao đạo cũng có được lý giải nhất định, hơn nữa thời đại Đao Vương có lẽ chính là thời Viễn cổ!

Đao Vương chính là Vạn đao chi Vương! Nghe nói khi đó tu luyện giả đao đạo, mười phần tám chín phần là học theo Đao Vương!

Cho nên Tần Phàm mới có thể cảm ứng được vũ khí Viễn Cổ này ần ần hướng hắn truyền đến khí tức cùng liên hệ quen thuộc.

Thấy vũ khí Viễn Cổ kia sắp xuất thế, Tần Phàm không chần chờ nữa, ở phương xa kia thu hồi tầm mắt của mình, sau đó nhanh chóng xoay người, thu lấy trữ vật giới chỉ trên người Mộ Dung Hàn đã đoạn tuyệt sinh cơ ngã xuống đất kia, sau đó lại lấy lệnh bài đồng thau ghi chép điểm cống hiến bên hông của hắn luôn.

Vì lệnh bài ghi chép điểm cống hiến dùng tài liệu đặc thù, không thể bỏ vào trong trữ vật giới chỉ, cho nên người bình thường đều là để ở trong ngực hoặc là đeo bên hông, mà muốn trao đổi điểm cống hiến, thì dùng hai lệnh bài giao đung, lấy niệm lực chuyển di số điểm muốn chuyển là được.

Tần Phàm tùy ý nhìn thoáng qua ở phía trên, chỉ nhìn thấy thượng diện chiếu ra con số 8725.

- Mộ Dung Hàn này thậm chí có hơn tám nghìn điểm cống hiến.

Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, phát hiện người này so với mình còn giàu có nhiều hơn, hơn tám nghìn điểm cống hiến này cũng đầy đủ đổi đến một bản vũ kỹ Địa giai trung cấp.

Bất quá nghĩ tới Mộ Dung Hàn này đã tiến vào Chân Vũ thánh địa nhiều năm, hơn nữa còn là một cao thủ sở trường cung tiễn, muốn săn giết yêu thú nếu so với những người khác thì dễ dàng hơn rất nhiều.

Ngay sau đó Tần Phàm nhìn lại bên Tần Li kia, quả nhiên không ngoài sở liệu, Hưởng Vũ cùng Dương Nhiên đều bị dẫn vào trong mộng cảnh mà Tần Li bố trí.

Tần Li chỉ là bình tĩnh đứng tại nguyên chỗ, hư hư thật thật, nhưng hai người này công kích đều không thể đánh trúng nàng, cũng chỉ là đánh tới hư không cách Tần Li một đoạn ngắn.

Hai người này đánh tới hư không, còn cho là mình đánh trúng vào Tần Li, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, lại phát hiện nàng xuất hiện ở địa phương khác, trên mặt không khỏi biểu lộ phong phú, lộ ra có chút buồn cười.

Mà Tần Li thấy Tần Phàm đã chiến đấu xong, liền không hề lãng phí thời gian, dưới chân nàng nhẹ nhẹ trên mặt đất một chút, xanh nhạt sắc ưu nhã, tư thái phiêu dật mà di động, cực kỳ nhanh hướng về Hưởng Vũ cùng Dương Nhiên phân biệt đánh ra một chiêu.

Mà một chiêu nhìn như hơi hợt kia, một hư ảnh Thái Diệp bay múa, để cho hai người Hưởng Vũ cùng Dương Nhiên thống khổ vạn phần mà che ngực, tựa hồ là bị thụ tổn thương rất nặng.

Bất quá cùng lúc đó, Hưởng Vũ cùng Dương Nhiên cũng đều đánh thức, khi bọn hắn chứng kiến Mộ Dung Hàn ngã trên mặt đất không có sinh khí, rõ ràng đã biến thành một cỗ thi thể, sắc mặt không khỏi đại biến.

- Mộ Dung sư huynh chết rồi! Tần Phàm người giết chết Mộ Dung sư huynh!

Hưởng Vũ cùng Dương Nhiên đều hoảng sợ kêu lên.

- Đúng vậy, rất nhanh sẽ đến phiên các ngươi.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói, sau đó dưới chân đạp mạnh, thân hình cao tốc bắn về hai người này, trông thấy vũ khí Viễn Cổ đã sắp xuất thế, không muốn lại cùng hai người này lãng phí nhiều thời gian.

- Tần Phàm, ngươi buông tha ta, ngày sau ngươi muốn luyện được gì, ta đều có thể luyện chế cho ngươi! Ta năm nay mới hai mươi lăm tuổi đã là linh hoàn cấp Luyện được sư rồi!

- Tiềm lực của ta vô hạn, ngày sau ta nhất định có thể trở thành Luyện Đan Sư! Ngươi biết không? Ta có thể trở thành Luyện Đan Sư! Ngày sau ta có thể luyện chế linh đan! Ngươi cần linh đan gì ta đều có thể miễn phí luyện chế cho ngươi!

466. Chương 475: Hắc Là Dao. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 475: Hắc là đao. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thấy Mộ Dung Hàn cũng đã chết đi, Hưởng Vũ biết rõ mình khẳng định đã không phải là đối thủ của Tần Phàm, vào lúc đó tâm bình tĩnh của hắn đã hoàn toàn sụp đổ, trong miệng khùng hoảng mà hướng Tần Phàm cầu xin tha thứ nói.

- A.

Động tác của Tần Phàm không chút nào ngừng, chỉ là trên khóe miệng nhấc lên một dáng tươi cười khinh thường, trong nháy mắt tiếp theo sau đó, năm nắm vẫn ở dưới ánh mắt tuyệt vọng kia của Hưởng Vũ, nặng nề oanh kích trên lồng ngực của hắn.

Thực lực của Hưởng Vũ này vốn không kịp Tần Phàm, hơn nữa bị thương rất nặng, hơn nữa tâm bình tĩnh đã sụp đổ, ngay cả ý chí chiến đấu cũng không có, dưới tình huống như vậy ở đâu có thể né tránh được công kích của Tần Phàm!

- Linh hoàn cấp Luyện được sư? Ngày sau trở thành Luyện Đan Sư? Ha ha, không sợ nói cho người biết, hôm nay ta đã là một Luyện Đan Sư! Người, cũng có thể chết được nhắm mắt rồi!

Trong miệng Tần Phàm nhàn nhạt nói, tiếp theo ở dưới ánh mắt vạn phần khiếp sợ kia của Hưởng Vũ, kinh khí chỗ nằm đăm bộc phát, hoàn toàn diệt tuyệt sinh cơ của hắn.

- Tần Phàm, người dĩ nhiên là một gã Luyện Đan Sư! Năm nay mười tám tuổi người không chỉ đã có thực lực Thất cấp Linh Vũ sư, hơn nữa còn là một gã Luyện Đan Sư! Điều này sao có thể! Tại sao người có thể có thiên tư cùng vận khí tốt như vậy! Thiên Đạo bất công!

Mà Dương Nhiên còn chưa có chết đi, lúc này lộ ra kinh ngạc lại đổ kị, hơn nữa có hối hận thật sâu, hẳn thật sự hối hận lúc trước vì một đầu Độc Vụ Hồ mà đắc tội Tần Phàm.

- Thiên Đạo bất công? Vậy sau khi người chết lại hướng lên trời kiện cáo a!

Tần Phàm giết Hưởng Vũ, không hề dừng lại, một cái lướt ngang, lập tức đi tới trước mặt Dương Nhiên, trong miệng lạnh lùng nói. Hai con người hồ hững, một quyền đánh ra, kinh khí bộc phát, lần nữa chế tạo một cỗ thi thể.

Nhìn Dương Nhiên mở to hai mắt, thi thể chậm rãi bay ngược ra sau, lúc này nội tâm của Tần Phàm lộ ra thập phần bình tĩnh.

Những người này chỉ thấy thành tựu hôm nay của mình, lại không ai biết hắn chỉ là bắt đầu từ một Cửu phẩm Chân Vũ thể gia nho nhỏ, trải qua bao nhiêu gian nan trắc trở, chịu được bao nhiêu thống khổ, lăn qua lăn lại Quỷ Môn quan không biết bao nhiêu lần!

Nếu như hắn không cố gắng, không dốc sức liều mạng vươn lên, nếu như hắn không có thắng được một lần Triều Thánh đệ nhất, như vậy có lẽ hắn căn bản không có cơ hội tiến vào Chân Vũ Thánh địa!

Mà những người này đều sinh ra ở bên trong đại thế gia hiển hách, từ nhỏ hưởng thụ lấy trong gia tộc dốc lòng bồi dưỡng, tiến vào Chân Vũ Thánh địa so với mình thì dễ dàng hơn rất nhiều!

Không sai, Thiên Đạo vốn là bất công! Nhưng trong tối tăm đều có an bài! Có ít người nắm chắc kỳ ngộ, mà có ít người lại không có!

- Tỷ tỷ có cảm thấy ta ra tay quá độc ác hay không?

Tần Phàm ở trong thời gian cực ngắn liền tàn nhẫn giết chết năm người này, sợ là Tần Li không tiếp thụ được, liền hướng Tần Li ôn nhu hỏi.

- Tuy tỷ tỷ là thế hệ nữ lưu, nhưng cũng biết đạo lý nhân từ đối với địch nhân là tàn nhẫn đối với chính mình này, những người này căn bản muốn giết chết Tiểu Phàm người, nếu như người không giết bọn hắn, ngày sau nhất định sẽ rước lấy càng nhiều phiền toái nữa ỉn.

Tần Li lắc đầu, bình tĩnh nói, cũng không có bao nhiêu cảm xúc chấn động.

- Ân, tỷ tỷ lý giải rất hay.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, thu trữ vật giới chỉ cùng lệnh bài ghi chép điểm cống hiến của mấy người kia về, sau đó chuyển toàn bộ điểm cống hiến của tất cả mọi người đến lệnh bài của mình.

Làm hắn ngoài ý muốn lần nữa chính là, điểm cống hiến của Hưởng Vũ này nếu so với Mộ Dung Hàn còn muốn nhiều hơn rất nhiều, khoảng chừng gần hai vạn điểm!

Ngoại trừ Quách Hải chỉ có 800 điểm cống hiến, những người khác đều có hai ba ngàn điểm trở lên. Cho nên lúc này Tần Phàm gạt hái được gần bốn vạn điểm cống hiến, đầy đủ để hắn hối đoái một môn vũ kỹ Địa giai cao cấp hoặc là một cái Linh Huyệt cao cấp nồng độ linh khí nghìn lần.

Mà Tần Li bởi vì một mực ở bên trên Tử Hà Phong tu luyện, nghe nói linh khí ở trên đó cực kỳ dồi dào, chỗ tu luyện của Tần Li càng là có nồng độ linh khí gần hai nghìn lần!

Hơn nữa công pháp năng tu luyện cũng tương đối đặc thù, toàn bộ do Tử Hà trưởng lão dạy bảo, nên không cần những điểm cốt lõi này, cho nên cuối cùng lần này thu hoạch tự nhiên toàn bộ đều quy Tần Phàm sở hữu tất cả rồi.

- Tỷ tỷ, xem ra vũ khí Viễn Cổ kia lập tức liền thấy ánh mặt trời rồi, vị trí kia đại khái cách chúng ta hơn mười dặm, bây giờ chúng ta nhanh đuổi đi qua.

- Ta cảm giác được lúc này đây vũ khí Viễn Cổ rất có thể là Thượng Cổ thần đao thích hợp ta sử dụng, vừa vặn Hỏa Vân đao mà ta một mực sử dụng hủy hoại rồi, cho nên ta rất cần đến nó.

Tần Phàm cũng đã thu thập xong chiến lợi phẩm, liền mở miệng nhìn Tần Li nói ra, hôm nay cảm ứng trong lòng của hắn đối với vũ khí Viễn Cổ kia càng ngày càng mãnh liệt, cũng chính là biểu thị thời gian vũ khí Viễn Cổ kia khai quật càng ngày càng gần rồi.

- Tốt, chúng ta đi, lúc này đây ta nhất định sẽ giúp Tiểu Phàm người đạt được nó.

Tần Li nhẹ gật đầu nói ra, sau đó hai người liền thi triển thân pháp tốc độ cao nhất hướng về khu vực có hiện tượng thiên văn địa biến mạnh nhất kia tiến đến.

Càng là tới gần chỗ đó, càng cảm giác được đất rung núi chuyển, chấn động mãnh liệt, tựa hồ có một quái vật khổng lồ muốn từ dưới nền đất chui đi ra .

- Có lẽ chính là chỗ này.

Tốc độ của hai người Tần Phàm cùng Tần Li cực cao chạy đi, rất nhanh liền đi tới dưới một ngọn núi lộ ra chút tối tăm, Hỏa Vân bên trên như là dầu nóng lăn lộn, ngọn núi này cực kỳ to lớn, đâm xuyên qua tầng mây, sau đó thẳng đến Thương Khung.

Mà vào lúc này, Tần Phàm cũng có thể chứng kiến ở bốn phía ngọn núi trụi lủi kia, loáng thoáng có rất nhiều nhân ảnh, nhưng phần lớn đều là hơn năm, thậm chí hơn mười người cùng một chỗ, chỉ có Tần Phàm cùng Tần Li là lộ ra có chút đơn bạc.

Tần Phàm biết rõ, những người kia cũng là vì vũ khí Viễn Cổ này mà đến. Trong bọn họ phần lớn đều là một quốc gia, thậm chí mấy quốc gia tạo thành liên minh, toàn bộ tinh anh trong liên minh đến đây chính là vì tranh đoạt vũ khí Viễn Cổ khó gặp này. (

Tỷ như Đại Ly Minh của bọn người Hướng Vũ, Mộ Dung Hàn kia, Đại Ly quốc này cùng Đại Chấn quốc vẫn luôn là hai quốc gia mạnh nhất Vũ Thiên đại lục, hai quốc gia này thiên tài xuất hiện lớp lớp, thậm chí hàng năm đều có người đạt tới điều kiện tiến vào Chân Vũ Thánh địa! Cho nên cũng là tinh anh phần đông!

Bất quá sau khi Tần Phàm tiến vào Chân Vũ thánh địa, cơ hồ đều là một mực bế quan tu luyện, đối với những thế lực này biết được cũng không nhiều lắm, thậm chí cơ hồ không có lý giải gì.

- Xem ra lúc này đây tranh đoạt vũ khí cũng không dễ dàng.

467. Chương 476: Tất Cả Thế Lực Lớn. (1)

Chương 476: Tất cả thế lực lớn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Tần Phàm âm thầm đoán chừng một chút, hiện tại đến tranh đoạt thanh vũ khí Viễn Cổ này khoảng chừng vài trăm người, hơn nữa không thiếu người có thực lực Cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong, cách Võ Tôn chỉ cảnh cũng chỉ có một bước ngắn nữa mà thôi!

Hắn ần ần cảm nhận được một ít áp lực.

- Tần Phàm, người vậy mà cũng tới.

Mà vào lúc này, từ đằng xa một thân ảnh quen thuộc đã đi tới, đúng là Thái Hiên cùng Tần Phàm cùng nhau tiến vào Chân Vũ thánh địa, nhưng đã nhiều ngày không thấy.

- Thái Hiên, thật lâu không thấy rồi.

Tần Phàm trông thấy Thái Hiên đi tới, liền mỉm cười nói ra.

- Ai, mới ba tháng không thấy, tiểu tử ngươi lại trở nên mạnh hơn, xem ra muốn đuổi theo ngươi là không thể nào.

Thái Hiên đánh giá Tần Phàm, cuối cùng bất đắc dĩ nói, ánh mắt của hắn như một người rất mê hoặc lẫn lộn.

- Ngươi cũng không kém nha, mới ba tháng đã đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, tốc độ này cũng làm cho người ta rất kinh ngạc.

Kỳ thật Tần Phàm cũng có chút ngoài ý muốn, thời điểm tiến vào Chân Vũ thánh địa, cảnh giới của Thái Hiên chỉ là Thất cấp Tiên Thiên Võ sư, nhưng không thể tưởng được ba tháng thời gian, không chỉ tăng lên hai tiểu cảnh giới, còn bước qua cánh cửa Linh Vũ sư.

- Kỳ thật ta ở ngày thứ mười mới đến Thần Điện, nhận được một cái Linh Huyết nồng độ 500 lần ban thưởng, bất quá cũng may mắn là ta mang theo rất nhiều đan dược tiến đến, hơn nữa đạt được Càn Minh Minh chủ Triệu Khang chiếu cố, đổi lấy một cái Linh Huyết nồng độ linh khí chín trăm lần.

- Tuy không phải là Linh Huyết cao cấp, nhưng đối với ta ở cảnh giới Tiên Thiên lại có thể tăng lên rất nhanh.

Thái Hiên lắc đầu giải thích nói ra:

- Về phần nhanh như vậy có thể đột phá đến Linh Vũ sư, đó là bởi vì Lạc thành Thái gia ta có kinh nghiệm truyền thừa đột phá.

- Lúc này Càn Minh cũng có người đến?

Tần Phàm nhíu mày hỏi.

- Ân, Tần Tinh Hà cũng tới.

Thái Hiên nói ra, ánh mắt ý bảo hướng kia thoáng một phát.

- Sự tình ta cự tuyệt Triệu Khang mời gia nhập Càn Minh, có lẽ người cũng biết a, ta nghĩ hiện tại Càn Minh đối với ta cũng không có cảm tình gì mấy, người đi tới tìm ta nói chuyện như vậy, có thể sẽ mang đến một ít phiền toái cho người.

Tần Phàm nhìn lại bên kia, trong miệng bình tĩnh nhìn Thái Hiên nói ra.

- Đúng vậy, vừa rồi trước khi ta đến hoàn toàn chính xác là cũng có bản khoản này, bất quá dùng giao tình của ta cùng với người, ta không thể giả bộ như không nhìn thấy người. Hơn nữa nếu như Càn Minh này ngay cả chút độ lượng ấy cũng không có, ta cũng không cần phải tiếp tục lưu lại chỗ đó.

Thái Hiên cũng chỉ là thông dong nói.

- Phần giao tình này ta sẽ nhớ kỹ.

Tần Phàm xoay đầu lại, nhìn Thái Hiên nghiêm mặt nói. Từ khi hắn cùng với Thái Hiên quen biết đến nay, huynh muội Thái Hiên đối với mình một mực đều thập phần không tệ, hôm nay dưới tình huống mình đã bị xa lánh, thái độ còn y nguyên không thay đổi.

Bằng hữu như vậy, hoàn toàn chính xác đáng giá kết giao.

- Ha ha, vị này có lẽ là đệ tử của Tử Hà trưởng lão Tần Li tiểu thư.

Thái Hiên cười nhạt một tiếng, cũng không có cảm xúc chấn động gì, giống như chỉ là chuyện tình hết sức bình thường, chỉ là lúc này ngược lại nhìn về phía Tần Li nói ra.

- Đúng vậy, nàng chính là vị hôn thê của ta.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra:

- Lần trước thời điểm ngươi cùng Thái Ngọc đến Nam Phong thành, nàng vừa vặn ra ngoài lịch lãm rèn luyện, cho nên ngươi không có nhìn thấy.

- Tần Li bái kiến Thái công tử.

Tần Li cười cười, ưu nhã mà thi lễ nói ra.

- Ha ha, Tần Li tiểu thư quả nhiên là quốc sắc thiên hương, khuynh thành vô song, trách không được Tần huynh kiên quyết cự tuyệt xá muội như thế, so sánh với Tần Li tiểu thư, xá muội hoàn toàn chính xác là có vẻ không bằng.

Thái Hiên đánh giá Tần Li, cười khen.

- Thái huynh, cái này không nên nói ra a.

Vào lúc này Tần Phàm không khỏi sờ cái mũi có chút xấu hổ, việc này hẳn là chưa từng nhắc qua cùng Tần Li.

Sau đó hắn vụng trộm nhìn thoáng qua Tần Li, quả nhiên sau khi nhìn thấy nàng lộ ra một vòng vui vẻ có nhiều ý tứ hàm xúc, chỉ là không biết nàng đang suy nghĩ gì.

- Thái Hiên, vậy ngươi đối với thể lực lúc này tranh đoạt vũ khí Viễn Cổ biết được bao nhiêu?

Tần Phàm thấy Tần Li tựa hồ phát hiện mình nhìn lên nàng, vội vàng hướng Thái Hiên hỏi sang chuyện khác.

- Ngoại trừ Đại Đao minh cùng Đại Cấn minh không có tới, mặt khác liên minh của sáu quốc Đại Càn, Đại Khôn, Đại Tốn, Đại Chấn, Đại Ly, Đại Khảm đều có người đến, hơn nữa trên cơ bản đều là tinh anh ra hết.

- Trong đó Đại Chấn minh cùng Đại Ly minh thực lực tự nhiên là mạnh nhất, còn lần này Càn Minh chúng ta là cùng Đại Khôn minh liên hợp, Đại Tốn minh cùng Đại Khảm kia cũng là liên hợp, nói cách khác căn bản là phân thành ba thể lực lớn.

Lúc này Thái Hiên nói ra:

- Để tránh cho chết tổn thương quá lớn, lúc này đây mấy cái thể lực này đều có ước định, chỉ cần có một bên trước đem vũ khí nắm bắt tới tay, những người khác không được lại cướp đoạt.

- Lúc này đây vũ khí không phải đao thì là kiếm, có ít người đoán chừng là không cần, vậy bọn họ sẽ phân phối như thế nào?

Tần Phàm lại hỏi.

- Kỳ thật tuy lấy phương thức liên minh xuất động, nhưng trên thực tế đều là dùng thực lực cá nhân làm chủ, ai cướp được là của người đó! Mà những người không phải sử dụng đao kiếm kia, kỳ thật chỉ là được mời đến hỗ trợ mà thôi.

Thái Hiên tự giễu nói:

- Tuy ta cũng là sử dụng kiếm, nhưng lúc này đây kỳ thật chủ yếu là đến trợ giúp Triệu Khang, hắn nhìn trúng uy lực của một chiêu Tuyệt Mãn Càn Khôn kia của ta, có thể chậm lại tốc độ của những người khác.

- Bất quá lúc này đây người tham dự cướp đoạt nhiều như vậy, thậm chí Minh chủ của Đại Ly minh cùng Đại Chấn minh đều đến, ta xem cơ hội Triệu Khang hẳn muốn bắt được vũ khí cũng rất thấp.

Hắn nhìn lướt qua toàn trường, lại nói tiếp.

- Vậy ngươi có biết lúc này đây thực lực mạnh nhất là mấy người nào hay không?

Tần Phàm lại hỏi, hắn biết rõ đến thời điểm bắt đầu cướp đoạt chính thức, đi đầu sẽ là những người mạnh nhất kia, đặc biệt là thời điểm không thể buông tha, thực lực cá nhân kỳ thật mới là trọng yếu nhất.

- Mấy Minh chủ khai chính là người mạnh nhất rồi, Đại Ly minh Minh chủ Viên Cảnh Thiên kia được xưng là phòng ngự thứ nhất, nghe nói thậm chí ngay cả Võ Tôn cường giả công kích cũng có thể chèo chống một hồi.

- Mà Đại Chấn minh Minh chủ Nhiếp Bá kia, lực công kích thì là mạnh nhất, nghe nói ngay cả Võ Tôn cường giả cũng có thể tổn thương! Về phần tốc độ nhanh nhất chính là Đại Khảm minh Minh chủ Tiêu Biệt Ly, thân pháp thập phần linh, cũng có thể so với Võ Tôn cường giả.

Thái Hiền một bên giới thiệu, một bên dùng ánh mắt ý bảo địa phương của những người kia.

Tần Phàm theo ánh mắt Thái Hiền nhìn lại, phát hiện Đại Ly minh Minh chủ Viên Cảnh Thiên là một Đại Hán góc cạnh rõ ràng, cao hơn hai mét, to như là cột điện, nhìn ra được người nọ là một người rất phóng khoáng, đứng ở nơi đó, hai nhắm mắt lại, bất động như núi.

468. Chương 477: Tất Cả Thế Lực Lớn. (2)

Chương 477: Tất cả thế lực lớn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Mà Đại Chấn Minh chủ Nhiếp Bá là một nam tử mặc hồng bào, phía trên trán của hắn có một dấu hiệu hỏa diễm, hai mắt tinh quang bắn ra bốn phía, thoát nhìn bộc lộ tài năng, trên người có một cỗ khí thế thập phần thô bạo.

Lại nhìn Đại Khảm minh Minh chủ Tiêu Biệt Ly kia thì là áo trắng nho phục, thoát nhìn hết sức trẻ tuổi, tựa hồ so sánh với Thái Hiền cũng không sai biệt nhiều, chỉ lớn hơn Tần Phàm một hai tuổi mà thôi.

Người này đứng ở nơi đó, quần áo trên người tựa hồ không gió mà bay, lộ ra thập phần tiêu sái, cũng có một ít hương vị quý dị.

- Phòng ngự mạnh nhất, công kích mạnh nhất, tốc độ đệ nhất.

Tần Phàm nhìn mấy người kia, như núi, như lửa, như gió. Hắn ước chừng có thể đoán được mấy người kia tu luyện nguyên khí tính chất rất đặc biệt, phòng ngự mạnh nhất Viên Cảnh Thiên có lẽ là Thổ nguyên khí, Nhiếp Bá là Hỏa nguyên khí, mà Tiêu Biệt Ly thì là tu luyện Phong hệ nguyên khí đặc thù, không nằm trong Ngũ Hành nguyên khí.

- Ha ha, chỉ là không biết thời điểm bọn hắn gặp được cùng một chỗ sẽ như thế nào?

Tần Phàm đối với cái này cũng có chút tò mò, bất quá hắn cuối cùng lại liếc nhìn Viên Cảnh Thiên kia. Bởi vì người này được xưng là phòng ngự thứ nhất, cho nên trong lòng của hắn cũng có chút so sánh, thể phách của người này so sánh với mình thì như thế nào?

Hắn trải qua ba khóa Ma chủng cải tạo, hôm nay đối với thể phách phòng ngự của mình cũng là hết sức tự tin. Nếu như có thể luyện hóa toàn bộ năm khóa Ma chủng, thể phách đệ nhất thiên hạ càng là không có huyền niệm.

Mà Viên Cảnh Thiên kia tựa hồ cũng ần ần cảm thấy Tần Phàm tồn tại, vào lúc này vậy mà bỗng nhiên mở to mắt, cũng hướng về phía Tần Phàm nhìn tới. Bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt của Tần Phàm cũng không có né tránh, trực tiếp đối mặt ở trên không trung.

Oanh!

Tựa hồ ần ần có một tiếng dị nổ ở trong hư không nổ tung, ánh mắt của hai người kịch liệt tương đụng.

- Ồ?

Viên Cảnh Thiên kia vào lúc này không khỏi có chút kinh ngạc, không thể tưởng được một nhân vật mới mà hắn chưa từng gặp qua, vậy mà có thể cùng ánh mắt của mình tương đối như thế mà không rơi vào thế hạ phong.

Mà Tần Phàm bởi vì không muốn vào lúc này khiến cho quá nhiều chú ý, cùng Viên Cảnh Thiên nhìn nhau ước chừng ba giây đồng hồ liền yếu thế dời ánh mắt đi.

- Người kia là ai?

Bất quá lông mày của Viên Cảnh Thiên lại nhẹ nhàng nhúu một cái, đối với Tần Phàm bắt đầu hiếu kỳ. Hắn ở trên người Tần Phàm tựa hồ cảm nhận được một ít đồ vật không đồng dạng, cái kia với hắn mà nói, vậy mà ần ần là một loại áp lực!

- Tần Phàm, không thể tưởng được ngươi cũng tới nơi này.

Mà vào lúc này, Càn Minh Minh chủ Triệu Khang kia cũng hướng về bên Tần Phàm đi đến.

- Không biết Triệu Minh chủ có chuyện gì không? Nếu như vẫn là sự tình gia nhập Càn Minh thì không cần bàn nữa.

Tần Phàm thấy Triệu Khang đi tới, dứt khoát nói ra.

- Ta biết rõ ngươi sẽ không gia nhập Càn Minh, ta cũng không cưỡng bách ngươi, bất quá lúc này đây ta muốn cùng ngươi nói sự tình hợp tác thoáng một phát.

Triệu Khang lắc đầu nói ra.

- Hợp tác? Hợp tác như thế nào?

Tần Phàm trở mắt nhìn hắn hỏi.

- Tần Phàm, ta biết rõ thực lực của ngươi không tệ, bất quá lúc này đây cướp đoạt vũ khí Viễn Cổ này đều là cao thủ trong cao thủ, ngươi là không thể nào có cơ hội gì, ta muốn ngươi giúp ta, chỉ cần ngươi ở thời điểm ta cướp đoạt vũ khí, giúp ta ngăn chặn những người khác, sau đó ta nhất định sẽ cho ngươi thù lao thoả mãn.

Triệu Khang tiếp tục nói.

- Giúp ngươi cướp đoạt? Ha ha, Triệu Minh chủ, ta nghĩ ngươi đã hiểu lầm, lần này ta tới cũng không phải xem náo nhiệt, ta đối với vũ khí Viễn Cổ này đồng dạng rất có ý tứ, một hồi chúng ta vẫn là tất cả bằng thực lực a.

Tần Phàm lại cười nhạt một tiếng nói ra, kỳ thật lúc này đây vũ khí Viễn Cổ xuất thế, cũng không thiếu một ít người đến xem náo nhiệt cùng tìm vận may, bất quá hắn lại không ở trong đó.

- Ngươi cũng muốn cướp đoạt vũ khí Viễn Cổ này? Hiện cảnh giới của ngươi là Tam cấp Linh Vũ sư? Tứ cấp? Hay là Ngũ cấp? Tần Phàm, ta không sợ nói cho ngươi biết, tại đây người có thực lực Cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong, cách Võ Tôn chỉ cảnh chỉ có một bước ngắn cũng không dưới mười cái, mặc dù thực lực của ngươi không tệ, nhưng dù sao ngươi chỉ là tiến vào Chân Vũ thánh địa ba tháng mà thôi, hơn nữa ngươi chỉ có hai người mà thôi.

Triệu Khang liếc nhìn Tần Phàm, tận lực khống chế tâm bình khí của mình, nhưng trong lòng thì hơi có chút khinh thường.

- Triệu Minh chủ coi như ta cuồng vọng là tốt rồi.

Tần Phàm cũng chẳng giải thích với hắn làm gì, chỉ là bình tĩnh nói.

- Ngươi. . . vậy thì tùy ngươi a.

Triệu Khang lần nữa bị Tần Phàm cự tuyệt, trong lòng cũng không khỏi có chút tức giận, bất quá tâm bình tĩnh của hắn lại tới luyện được vô cùng tốt, trên mặt cũng không có quá nhiều biểu hiện, chỉ là nhẹ nhàng phất ống tay áo trở về tại chỗ.

- Ta cũng đi trở về, lúc này đây tranh đoạt vũ khí Viễn Cổ hoàn toàn chính xác là rất gian nan, Tần Phàm, người cũng không nên quá cưỡng cầu.

Lúc này Thái Hiền nói ra.

- Yên tâm đi, ta tự nhiên không phải cái loại người cậy mạnh này, tóm lại cảm ơn tình báo của Thái huynh.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, thăm hỏi nói ra.

- Tiểu Phàm, ta cũng cảm giác được tại đây cao thủ tụ tập, lúc này cướp đoạt vũ khí Viễn Cổ này, xem ra hoàn toàn chính xác là không dễ dàng.

Nhìn Thái Hiền rời đi, Tần Li cũng cẩn thận nói.

- Hết thấy đều tùy duyên a, chủ yếu là tỷ tỷ ngươi một lúc nửa ngàn vạn lần phải cẩn thận, tỷ tỷ đối với ta mà nói, dù cho thần binh lợi khí nhiều hơn nữa cũng chống đỡ không nổi.

Tần Phàm nhìn Tần Li, nghiêm túc mà ôn nhu nói.

- Ân, Tiểu Phàm ngươi cũng phải cẩn thận.

Tần Li nghe thoai ngữ đơn giản như thế, nhưng trong nội tâm lại cảm thấy thập phần đầm mật, ngọt ngào.

Ầm ầm. . .

Mà vào lúc này, một hồi đất rung núi chuyển vô cùng mãnh liệt truyền đến, tựa hồ trong không khí truyền đến một cảm giác rung rung đặc biệt, đỉnh núi trước mắt kia đột nhiên ở trên đỉnh khai mở thành hai nửa!

Rống. . .

Tiếp theo trong nháy mắt, một tiếng thú rống khủng bố như là từ phía dưới Hoàng Tuyền Cửu U truyền đến, thẳng đến phía trên Cửu Thiên Thương Khung, ngay sau đó, một hư ảnh vô cùng cự đại ở dưới ngọn núi tách ra kia bắn ra!

- Mau lui lại! Đây không phải vũ khí! Là Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ!

- Thủ Hộ Thú rất lợi hại, chí ít có thực lực Lục cấp yêu thú đẳng cấp cao! Không phải chúng ta có thể ứng phó!

- Hô... may mắn không có lao đến.

Vốn ở thời điểm đỉnh núi kia tách ra hai nửa, liền có một ít người bay về phía đỉnh ngọn núi kia rồi. Nhưng mà, rất nhanh toàn bộ những người này đều nhanh chóng thối lui trở về, nguyên một đám sắc mặt đại biến.

Mà nhân vật tinh anh hạch tâm của mấy thế lực tựa hồ ở dưới mấy đầu linh ước thúc cùng dạn dò, vào lúc này cũng không có nhúc nhích, nhưng cơ hồ trên mặt đều lộ ra vẻ ngưng trọng.

469. Chương 478: Thủ Hộ Thú Vũ Khí Viễn Cổ . (1)

Chương 478: Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ . (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm ở thời điểm hư ảnh kia bay vụt đi ra cũng không có động, chỉ là ngẩng đầu nhìn lên đỉnh núi, sau đó ánh mắt nhẹ nhàng đảo qua mấy đại cao thủ tâm đó, yên lặng theo dõi kỳ biến.

- Tiểu Phàm, Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này tựa hồ lộ ra thập phần thô bạo, hơn nữa thực lực cũng rất cường đại, cực kỳ khó đối phó, bất quá nó thủ ở đỉnh núi này, đoán chừng là phải giết chết nó mới có thể tiến nhập bên trong ngọn núi kia tìm kiếm vũ khí Viễn Cổ.

Lúc này Tần Li ở bên cạnh Tần Phàm mở miệng nhẹ nói.

- Chúng ta không cần phải gấp gáp, chúng ta chỉ có hai người, tiểu nhân vật mà thôi, coi như là muốn chém giết Thủ Hộ Thú cũng không tới phiên chúng ta ra tay, chúng ta trước nhìn xem là được.

Tần Phàm nhìn trên đỉnh ngọn núi kia, trập trập đám mây hỏa hồng sắc lẫn lộn, hẳn chỉ là hạ giọng nói ra.

Quả nhiên một lát sau, thấy Thủ Hộ Thú kia thật lâu không có từ trong núi đi ra, mấy Minh chủ cũng bắt đầu có chút động tĩnh rồi.

- Viên Cảnh Thiên, có dám cùng Nhiếp Bá ta chung một chỗ đi vào chém giết Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia không?

Thanh âm nóng hổi của Đại Chấn minh Minh chủ Nhiếp Bá kia vang vọng trong toàn trường, to lớn mà khí phách vô song, để cho trong lòng mọi người không khỏi bay lên một loại áp lực vô hình.

- Có gì không dám.

Rất nhanh, thanh âm trầm thấp vững vàng của Đại Ly minh Minh chủ Viên Cảnh Thiên kia cũng án lấy vang lên, làm như đất bằng nổ vang một tiếng sấm rền, đồng dạng là uy thế mười phần.

Sau đó, hai người phân biệt được xưng là công kích mạnh nhất cùng phòng ngự mạnh nhất trong Chân Vũ Thánh địa kia nhìn nhau, tất cả đều tự đập mạnh trên mặt đất, dùng tốc độ cực nhanh phóng về trên đỉnh núi kia.

- Công kích mạnh nhất cùng phòng ngự mạnh nhất vậy mà đều đồng loạt ra tay rồi.

- Bọn họ ở đây coi như là hai người mạnh nhất rồi, dù là Tiêu Biệt Ly được xưng tốc độ nhanh nhất cùng bọn họ so sánh vẫn là chênh lệch đi một tí, hai người bọn họ không ra tay thì ai ra tay? Chẳng lẽ hai người chúng ta đi sao?

- Hắc hắc, hai người chúng ta bắt quá là đến xem náo nhiệt, thuận tiện nhìn xem có khả năng một phần vạn đâm nhằm vận khí cốt chớ hay không, những sự tình đấu tranh anh dũng này đương nhiên là cùng chúng ta không quan hệ gì.

- Hai người Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên này được xưng là người tiếp cận cảnh giới Vô Tôn nhất, hơn nữa đều có vũ kỹ am hiểu, hai người bọn họ liên thủ, các người đoán phải bao lâu mới có thể giết chết Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này?

- Vừa rồi ta đến miệng ngọn núi cảm thụ thoáng một phát, Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này ít nhất cũng có thực lực Lục cấp yêu thú đẳng cấp cao, thậm chí có thể sánh ngang Thất cấp yêu thú!

- Hơn nữa cái này chính là Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ từ thời Viễn Cổ còn sót lại, tất nhiên có một ít bản lĩnh đặc thù, chỉ sợ cho dù là hai người Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên cũng phải tổn hao không ít khí lực.

- Hắc hắc, không cần để ý tới, đến lúc đó chém giết xong Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này, chúng ta lập tức xông vào, dù sao tất cả mọi người đã có ước định, ai lấy được vũ khí trước thì quy người đó.

- Người đừng có nằm mộng! Tuy nói là nói như vậy, nhưng mà người không có thực lực kia, chỉ sợ còn không có tới gần vũ khí Viễn Cổ kia, trước hết đã bị người đánh chết!

Sau khi Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên tiến vào ngọn núi kia, trập trập thanh âm nghị luận ở giữa sân vang lên, trong nội tâm rất nhiều người cũng đều có mục đích riêng phải đạt được, đối với vũ khí Viễn Cổ đồn đãi uy lực rất mạnh kia, mỗi người cũng nhịn không được có một ít tham niệm.

Chỉ là có chút người có thể lý trí mà dè những tham niệm này xuống, nhưng có ít người trong con người lại thoáng hiện về điên cuồng.

Oanh!

Ngay sau khi Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên tiến vào sơn thể không lâu, bên trong ngọn núi kia bỗng nhiên vang lên một thanh âm cực lớn đinh tai nhức óc, sau đó liền thấy khói đen nồng đậm từ trên ngọn núi kia dâng lên.

Sau một khắc, trận trận chấn động thật lớn cũng nối tiếp nhau mà truyền đến, tựa hồ sơn thể cát đầu Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ muốn cả tòa núi nổ tung lên vậy, không ngừng có núi đá vỡ vụn từ trên đỉnh ngọn núi lăn xuống phía dưới, tựa hồ chiến đấu phát sinh ở trong sơn thể kia lộ ra vạn phần kịch liệt.

Thấy tình cảnh đó, vào lúc này Tần Phàm cũng không khỏi nhú mày, Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ kia từ thời xa xưa sống đến bây giờ, đi qua mấy ngàn vạn năm, dựa theo đạo lý thì thực lực sẽ giảm bớt không ít, nhưng không thể tưởng được còn khó có thể đối phó như thế.

Oanh!

Nhưng vào lúc này, lần nữa truyền đến một hồi chấn động cực lớn, lập tức ngọn núi kia cơ hồ là hơn phân nửa sơn thể cũng bắt đầu văng tung tóe, núi đá cực lớn ở trên ngọn núi như là mãnh thú lăn mình mà xuống.

Mà ở dưới chân núi, có một ít người có cách nghĩ dựa vào núi càng gần, thời điểm kiếm tiện nghi sẽ càng nhanh, vào lúc này lại đầu tiên bị những tảng đá lớn kia nện đến cơ hồ đầu sưng máu chảy, một ít người thực lực cao cường cũng đều lộ ra chật vật không thôi.

Vù vù

Kế tiếp, hai đạo nhân ảnh trên ngọn núi kia vào lúc này gào thét mà ra, hai người chia chính là Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên!

Lúc này trên người hai người kia đều lộ ra đầu tóc đầy bụi, chật vật không chịu nổi, Đại Chấn Minh chủ Nhiếp Bá kia vốn là vô cùng uy phong, lúc này trên người ngay cả đại hồng bào cũng bị hỏa thiêu mấy chỗ!

Hai người này thoát nhìn là bị Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ đuổi giết trốn ra ngoài rồi!

Toàn trường vào lúc này trông thấy một màn kia cũng không khỏi giật mình mấy cái, bọn hắn không thể tưởng được hai người được coi là công kích mạnh nhất cùng phòng ngự mạnh nhất, vậy mà đều bị Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ kia đuổi đến chật vật chạy thực mạng như vậy!

Cái kia còn có ai có thể đối phó được Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này?

Rống...

Quả nhiên, một lát sau, một hư ảnh hỏa hồng sắc cực lớn cũng nhanh chóng từ trên đỉnh núi vọt ra, một đường đuổi theo truy sát hai người Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên!

Cái hư ảnh cực lớn kia trong miệng phát ra tiếng kêu cực lớn, toàn thân mang theo Liệt Hỏa hùng hực, thân hình cực kỳ khổng lồ, cao khoảng chừng hơn 20m, thoát nhìn như một tòa núi nhỏ di động, áp lực cực kỳ!

- Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này là Hỏa Thú! Nói cách khác lúc này đây vũ khí Viễn Cổ này rất có thể là vũ khí hỏa thuộc tính! Ta chủ tu Hỏa nguyên khí, vừa vặn cùng ta xứng đôi!

Hai mắt của Tần Phàm không khỏi có chút ngưng tụ, kinh hỉ nói ra.

Bất quá trước mắt vẫn là phải giải quyết Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này đã!

Tần Phàm nhìn về phía Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ kia, chỉ thấy hai mắt của Thủ Hộ Thú đỏ bừng, mà toàn thân đều là hỏa diễm màu vàng nhạt tiếp cận màu trắng, bốn cái cự trảo cường tráng hữu lực đập trên hỏa diễm lại là màu đen! Trên đầu có một cái sừng thật dài, hiện ra vàng sáng màu xanh!

470. Chương 479: Thủ Hộ Thú Vũ Khí Viễn Cổ. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 479: Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lộ ra thập phần quỷ dị.

Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này từ trên đỉnh núi kia lao ra, sau đó từ trên cao nhảy xuống chân núi, một mảng lớn đại địa đều bị chấn động cực lớn, khe đất dài hẹp cũng hướng về bốn phía bắt đầu lan tràn đi ra.

Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này trường một tiếng rống, tựa hồ làm cho linh hồn của mọi người cũng không khỏi run rẩy lên.

- Tiêu Biệt Ly, Triệu Khang, Lâm Thông, mấy người các ngươi còn chưa động thủ, vẫn còn chờ cái gì! Ý định xem hết trò hay rồi đến cướp vũ khí Viễn Cổ sao!

Lúc này Nhiếp Bá kia thấy mọi người vào lúc này vẫn chưa có người nào đến hỗ trợ, trong miệng có chút nổi giận mà quát lớn.

- Động thủ đi.

Mấy cái Minh chủ như Triệu Khang kia vào lúc này liếc nhau một cái, cũng nhìn ra được đầu Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này cực kỳ lợi hại, chỉ sợ ở đây bất kỳ một cái nào, một mình một người hoặc là hai

Người chung quanh nghị luận, mấy tên Minh chủ tự nhiên là nghe được tinh tường, lúc này Khôn Minh Minh chủ Lâm Thông cùng Càn Minh tạm thời kết thành liên minh rất hứng thú mà nhìn Triệu Khang hỏi.

- Tần Phàm này là người Đại Càn quốc không sai, bất quá hắn lại không muốn gia nhập Càn Minh của ta, tại sao lại nói che dấu chứ? Không nói gạt người, vừa rồi ta đích thật là muốn mời Tần Phàm này giúp ta cướp đoạt vũ khí Viễn Cổ, bất quá lúc đó hắn nói cũng có ý định tự mình cướp lấy.

Triệu Khang chỉ phải bất đắc dĩ mà cười khổ nói.

- Ah? Hắn cũng muốn đến cướp đoạt? Ha ha, phòng ngự là không tệ, chỉ là không biết công kích cùng tốc độ của hắn như thế nào?

Lâm Thông kia khẽ mỉm cười nói.

Nếu như là trước khi Tần Phàm đỡ được một đòn của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, nghe được câu này hắn có thể sẽ cảm thấy buồn cười, một nhân vật mới chỉ là tiến vào Thánh địa ba tháng đã nghĩ đến tham dự tranh đoạt của cao thủ tụ tập này?

Nhưng hiện tại hắn ngược lại cũng có chút cho rằng Tần Phàm là đối thủ cạnh tranh rồi.

- Hắn gọi là Tần Phàm?

Lúc này Đại Ly Minh chủ Viên Cảnh Thiên được xưng là phòng ngự đệ nhất kia bất động thanh sắc mà nhìn thoáng qua Tần Phàm, trong nội tâm nhớ kỹ cái tên này, vừa rồi Tần Phàm biểu hiện ra lực phòng ngự mà xem, đã để cho hắn cảm thấy có thể xem làm đối thủ rồi.

- Lúc trước cảm giác của ta quả nhiên không sai, Tần Phàm này đích thật là có chút không tầm thường.

Sau đó hắn nhớ tới trước khi Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ xuất hiện cùng Tần Phàm đối mặt, còn có trên người đối phương truyền đến cảm giác kỳ dị, trong nội tâm âm thầm nhiều một tí cách nghĩ.

- Đi chết đi!

Mà vào lúc này, Đại Chấn Minh chủ Nhiếp Bá hét lớn một tiếng, liền thấy hắn cao giọng đại đao trong tay lên, cao à thả người bay lên, đột nhiên hướng về thân thể khổng lồ của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia bổ tới.

Oanh!

Nhiếp Bá bổ ra một đao kia, đao ảnh hàm chứa hỏa diễm hung hăng nện lên đầu lâu cực lớn của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ! Tiếng nổ đinh tai nhức óc, Hỏa Tinh bay múa bốn phía!

- Rống...

Ở dưới một đao kia của Nhiếp Bá, Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này phát ra tiếng kêu thống khổ thê lương, sau đó phía trên đầu lâu của nó bắt đầu thời gian dần qua chảy xuống rất nhiều máu tươi!

- Bị thương!

- Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này rốt cục bị thương! Đầu của nó bị phá!

- Thoạt nhìn bị thương không nhẹ! Nhiếp Bá không hổ là đệ nhất công kích! Cái lực công kích này đủ khủng bố a!

Trước kia một mực chỉ có Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này đã thương người, giết người, những người khác đối với nó tạo thành tổn thương thập phần có hạn, hôm nay trông thấy Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ này bị thương, sĩ khí của mọi người lập tức đại chấn, tin tưởng cũng tăng lên không ít.

- Công kích mạnh nhất quả nhiên là danh bất hư truyền, một đao kia của Nhiếp Bá, uy lực thậm chí nếu so với ta toàn lực thi triển Bá Vương đao còn mạnh hơn một ít.

Trông thấy Nhiếp Bá thi triển một đao uy lực cường đại này, lúc này Tần Phàm cũng là hai mắt ngưng tụ, trong nội tâm âm thầm đoán chừng nói.

Đương nhiên, lúc này Tần Phàm hắn chỉ là Thất cấp Linh Vũ sư, nếu như đợi cảnh giới của hắn cao thêm một chút, hắn vẫn có tin tưởng cùng người kia so sánh với đây.

Hơn nữa chỉ nhìn phòng ngự mà nói, Nhiếp Bá này chưa hẳn bì kịp được hẳn.

Lại nhìn Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia, sau khi bị thương lại lộ ra càng thêm phần nộ cùng hung ác, một cái đâm tới mạnh mẽ lập tức đánh bay mấy người tới gần đi ra.

Bất quá may mắn những người kia được chứng kiến Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này lợi hại, thực lực không đủ đều lui ra một bên, những người dựa vào gần đều là thực lực không tệ, tuy nguyên một đám lập tức bị thương không nhẹ, nhưng còn không đến mức chết đi, chỉ là lập tức ngồi xếp bằng xuống dưới đất khu trừ hỏa độc nóng rực của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, không có lộ ra nhẹ nhàng như Tần Phàm.

- Nhiếp Bá, ta đến hấp dẫn nó một hồi, ngươi tiếp tục công kích! Tu luyện giả Bằng thuộc tính nguyên khí tận lực ngăn chặn tốc độ của súc sinh này!

Lúc này Đại Ly Minh chủ Viên Cảnh Thiên kia trầm giọng quát, vừa dứt lời, thân hình giống như cột điện kia của hắn liền trực tiếp phóng về phía Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ.

- Hắc, lão Viên, ngươi ráng kéo dài ba giây a!

Lúc này Nhiếp Bá kia lộ ra một dáng tươi cười tự tin khí phách.

- 30 giây cũng không có vấn đề!

Viên Cảnh Thiên cũng tự tin nói, sau đó liền thấy toàn thân của hắn vào lúc này xuất hiện tầng tầng khí kinh như là Thạch Đầu cứng rắn, đem cả người hắn bao lại giống như một tòa thành lũy !

Uống!

Đối mặt với Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này đập tới một trảo cường lực, Viên Cảnh Thiên này dùng sức đập trên mặt đất một cái, vậy mà hai tay dùng sức nâng móng vuốt cực lớn kia của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, mà thân thể chỉ rút lui ra sau hai bước liền vững vàng đứng vững!

Cái biểu hiện này so với Tần Phàm còn mạnh hơn rất nhiều!

- Quả nhiên là lợi hại...

Tần Phàm trông thấy một màn này cũng không khởi động dung, Viên Cảnh Thiên này xem ra là tu luyện giả Thổ hành nguyên lực, kinh khí bao vây lấy toàn thân kia như là kim cương, phòng ngự thập phần biến thái! Xem ra là một loại vũ kỹ hết sức lợi hại.

Lực phòng ngự của Tần Phàm chủ yếu đều dựa vào thể phách cường đại, lại không có vũ kỹ phòng ngự như người kia, bởi vì loại vũ kỹ phòng ngự này cũng là phải dựa vào Thổ hành nguyên khí. Mặc dù hắn có Thổ hành Ma chủng, nhưng vẫn không thể đủ tu luyện kiểu vũ kỹ chủng loại này.

473. Chương 482: Sơn Thể Dị Biến. (1)

Chương 482: Sơn thể dị biến. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Sau đó hắn thử so sánh lực phòng ngự của mình cùng Viên Cảnh Thiên thoáng một phát, cuối cùng hắn đưa ra kết luận, nếu như là từ cường độ thừa nhận một kích mà nói, hắn có lẽ yếu hơn Viên Cảnh Thiên một ít!

Chẳng qua nếu như hai người đồng thời thừa nhận Thủ Hộ Thú của vũ khí Viễn Cổ kia mười lần công kích, nhất định là Viên Cảnh Thiên sẽ nằm xuống trước!

Đối với Viên Cảnh Thiên mà nói, phòng ngự của hắn chủ yếu là đến từ Đại Địa khải giáp kia, một khi Đại Địa khải giáp này bị đánh phá, như vậy phòng ngự của hắn sẽ yếu đi rất nhiều!

Mà bởi vì thể phách của Tần Phàm cường hãn, coi như là Huyền Vũ chi khí ở mặt ngoài bị đánh tan, nhưng sẽ không dễ dàng bị đánh trọng thương như vậy!

- Cực Nguyên Ly Hỏa trăm!

Quả nhiên, đã qua ước ba giây thời gian, một chiêu uy lực cường đại của Nhiếp Bá liền chuẩn bị hoàn tất!

Chỉ thấy Nhiếp Bá này chém ra một đao, ban đầu là kinh khí hỏa diễm vài chục trượng, sau đó lại nhanh chóng thu nhỏ lại thành một hỏa tuyến màu trắng cực hẹp lại dài!

Cái hỏa tuyến này chỉ dài có vài mét, nhưng lộ ra cực kỳ chói mắt, mọi người có thể ở bên trong hỏa tuyến bạch sắc kia cảm nhận được năng lượng cực kỳ khủng bố!

PHỐC!

Lúc này một đao kia của Nhiếp Bá trăm ở trên người Viễn Cổ Hỏa Thú, thanh thế không có to lớn như một đao vừa rồi kia, bất quá trong nháy mắt tiếp theo, trên người Viễn Cổ Hỏa Thú này lại bắn ra một cột máu cao khoảng chừng mấy trượng!

- Ô rống...

Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này phát ra tiếng kêu cực kỳ thê lương, lộ ra vô cùng thống khổ, hiển nhiên là bị thụ thương rất nặng rồi!

Sau đó nó rốt cục nhịn không được dùng hết khí lực toàn thân, một chân đánh bay Viên Cảnh Thiên ngã ở trước người nó, ngay sau đó cực kỳ nhanh lao về động núi tách ra làm hai kia!

Muốn phản hồi hang ổ rồi! nguồn

- Ngăn chặn nó! Đừng cho nó chạy trở về! Nhanh dùng vũ kỹ Băng Hệ chậm lại tốc độ của nó!

Tuy Viên Cảnh Thiên bị đánh bay, nhưng trông thấy Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này muốn chạy trốn, hân vội vàng lớn tiếng kêu lên.

- Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này bị thương, bị thương nặng!

- Nó muốn chạy trốn!

- Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ là muốn trốn về bên trong ngọn núi ẩn nấp!

Lúc này, nhìn thấy Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia đã bị thương nặng, tất cả mọi người không khỏi tinh thần đại chấn, vừa rồi một ít người thoát được xa xa vào lúc này cũng đã chạy tới muốn kiếm tiện nghi.

Kỳ thật cho dù Viên Cảnh Thiên không ra, những người khác cũng biết nên làm như thế nào, ở đây toàn là “thiên tài” a! Rất nhanh liền tiếp sử dụng ra vũ kỹ mạnh nhất của bản thân, hướng về Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia công kích đi qua.

Bất quá Đại Chấn minh Minh chủ Nhiếp Bá bởi vì vừa mới sử dụng một chiêu uy lực cường đại Cực Nguyên Ly Hỏa trăm kia, nên tạm thời có chút suy yếu, không thể tiếp tục công kích, chỉ là âm thầm khôi phục nguyên khí.

Công kích dày đặc của mọi người rơi vào trên người Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, khiến cho Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ một lòng muốn chạy trốn lộ ra càng thêm phần nộ, một mảnh mẽ đâm tới mấy tên quỷ không may lòng tham tới gần nhất, mấy tên kia trong tích tắc liền hóa thành tro bụi, sau đó dựa lấy thân thể cường hãn, tiếp tục phóng về Thánh Sơn.

Những người khác tuy cũng tạo thành một ít tổn thương cho Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, nhưng không có người có thể tạo thành trình độ tổn thương giống như Nhiếp Bá vừa rồi!

Hơn nữa trí tuệ của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này cực cao, tuy trên người bị đau, nhưng không có dừng lại cùng mọi người dây dưa, chỉ là như phát cuồng một mực chạy về ngọn núi, cũng không ngừng dùng chân sau hất rất nhiều đá vụn ngăn trở người đuổi theo.

Cho nên chỉ là nháy mắt thời gian, Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này đã thoát khỏi đại bộ phận mọi người, cũng trốn về đến vị trí giữa sườn núi, lập tức muốn lần nữa trở lại lỗ hổng trên đỉnh núi kia rồi!

Nhưng vào lúc này, một bóng người nhanh chóng tới gần Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia, sau đó như là một viên đạn pháo mãnh liệt, hung hăng đâm vào bụng của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ.

Oanh!

Người này một quyền đánh vào trên thân thể cứng rắn của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, lập tức mọi người như nghe được thanh âm vạn Ngưu bồn đàng, một cổ Hạo Nhiên kinh khí như là kinh đào vỡ bờ bộc phát đi ra.

- Ô rỗng...

Sau một khắc, thân thể của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ như là núi nhỏ kia, lại bị một quyền kinh khí cực lớn này đánh trúng bay ngược ra mấy trượng xa, trong miệng phát ra tiếng kêu thê lương, vị trí ở bụng máu tuôn ra như suối!

Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ lại bị thương lần nữa!

Lúc này Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia bị thương gần với vừa rồi Đại Chấn minh Minh chủ Nhiếp Bá dùng chiêu Cực Nguyên Ly Hỏa trăm lưu lại tổn thương cho nó! Thậm chí ẩn ẩn có thể so sánh với lần thứ nhất Nhiếp Bá tạo thành tổn thương cho Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này!

- Đó là Tần Phàm?

- Làm sao có thể! Đây chỉ là nhân vật mới tiến vào Thánh Địa ba tháng thời gian, làm sao có thể có được thực lực cường đại như thế! Không chỉ có phòng ngự bản thân xuất chúng, còn có lực công kích cao như vậy!

- Tần Phàm này là quái thai địa phương nào xuất hiện! Quá biến thái! Phòng ngự tiếp cận Viên Cảnh Thiên, thậm chí ngay cả công kích cũng tiếp cận Nhiếp Bá!

- Vừa rồi các người có nhìn thấy hay không, trình độ kinh khí ngưng thực của Tần Phàm này cực kỳ khủng bố! Ở đâu giống như nhân vật mới vào Thánh Địa tu luyện ba tháng!

- Đúng vậy a, tốc độ của hắn cũng không kém Tiêu Biệt Ly bao nhiêu đâu?

- Ai, ta tiến vào Thánh Địa hơn mười năm, lại không bằng một nhân vật mới tiến vào Thánh Địa ba tháng, hổ thẹn ah!

- Tần Phàm này... có thể trở thành Vân Phi Dương tiếp theo hay không?

- Vân Phi Dương? Tần Phàm này tuy lợi hại, nhưng so với Vân Phi Dương có lẽ vẫn còn kém một chút a?

- Hiện tại đương nhiên còn kém một chút, bất quá ai dám nói về sau sẽ như thế nào? Dù sao Tần Phàm chỉ có mười tám tuổi, hơn nữa chỉ tiến vào Thánh Địa ba tháng mà thôi!

Trông thấy bóng người màu xanh kia, mọi người không khỏi khiếp sợ lần nữa, tròn tròn mắt nhìn xem Tần Phàm, đây chỉ là nhân vật mới tiến vào Chân Vũ Thánh Địa ba tháng, nghe đồn thiếu niên này chỉ có mười tám tuổi! Điều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Thậm chí có người còn đem Tần Phàm so sánh với thiên tài kiệt xuất nhất trong vòng trăm năm Vân Phi Dương! Nhưng nhớ tới đủ loại ghi chép về Vân Phi Dương trên tường của Thánh Địa Thần Điện, cuối cùng mọi người vẫn cảm thấy Tần Phàm kém một chút, bất quá cũng là cho Tần Phàm đánh giá rất cao.

Mà lúc này Thái Hiền càng là không thể tin được nhìn xem thân ảnh của Tần Phàm, trong nội tâm khiếp sợ tới tột đỉnh! Hắn cơ hồ là người vẫn nhìn theo Tần Phàm phát triển a!

Nếu như nói hơn một năm trước bên trong Triều Thánh, hắn và Tần Hạo Dương chỉ là xuất kỳ bất ý bại bởi Tần Phàm mà nói, khi đó còn có một chút không cam lòng!

474. Chương 483: Sơn Thể Dị Biến. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 483: Sơn thể dị biến. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhưng ở Nam Phong Thành chứng kiến Tần Phàm đột phá đến cảnh giới Linh Vũ Sư, hẳn là chân chính tâm phục khẩu phục!

Đợi đến khi tiến vào Thánh Địa, hẳn chỉ là phí ba tháng liền đột phá đến cảnh giới Linh Vũ Sư, trong lòng của hắn kỳ thật cũng có một ít tự đắc, cho là mình có khả năng sẽ vượt qua Tần Phàm!

Bất quá ở vừa rồi, Tần Phàm ra tay cứu hắn, lấy thân thể của mình ngăn cản ở trước mặt hắn! Hắn ở một khắc kia có thể rõ ràng địa cảm giác được thực lực khủng bố của con Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia! Nhưng Tần Phàm vậy mà không có việc gì! Thậm chí cũng không có thụ tổn thương quá nặng!

Cái này coi như thôi, dù sao trước kia Thái Hiên đã được chứng kiến trình độ khí lực cường hân của Tần Phàm.

Nhưng hôm nay, Thái Hiên mới nhìn rõ Tần Phàm vậy mà tạo thành tổn thương lớn cho Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia như vậy! Nhiều người thế kia, trừ Nhiếp Bá ra, thì không có người thứ hai như Tần Phàm, tạo thành tổn thương lớn cho Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia như vậy! Bạn đang đọc truyện o b.a.n.l.o.n.g chấm u.s

Hắn có thể cảm giác được, mình cùng Tần Phàm chênh lệch lần nữa bị kéo đến xa xa.

Trong lòng của hắn có chút thất lạc, có chút âm đạm, nhưng có chút may mắn, may mắn mình một mực đều cùng Tần Phàm quan hệ rất tốt, Lạc Thành Thái gia của mình cũng cùng Nam Phong Tần gia quan hệ rất tốt.

- Có một minh hữu như vậy, so với cả Càn Minh cũng đáng tin cậy hơn nhiều lắm.

Nhớ tới tình cảnh vừa rồi lúc mình bị Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ công kích, Triệu Khang cuối cùng tránh đi, hẳn thầm thở dài nói, nếu như không phải Tần Phàm, có lẽ hắn phải chết ở chỗ này.

- Tần Phàm này không chỉ có phòng ngự cơ hồ có thể so sánh với Viên Cảnh Thiên, lực công kích vậy mà cũng vượt qua ta! Đáng sợ hơn là Tần Phàm này chỉ tiến vào Chân Vũ Thánh Địa ba tháng mà thôi! Đợi một thời gian, hai ba năm sau, ta nghĩ hẳn rất có thể sẽ vượt qua ta cùng lão Viên.

Nhiếp Bá vừa mới trì hoãn một hơi, thấy một màn như vậy cũng không khỏi âm thầm kinh hãi.

Bất quá dù sao hắn cũng là cao thủ thành danh, tầm mắt so sánh với những người khác thì tốt hơn rất nhiều, hắn nhìn ra được lực công kích của Tần Phàm vẫn còn kém mình một ít, bởi vì lúc hắn công kích Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia, súc sinh này vẫn là thời kỳ toàn thịnh, mà thời điểm Tần Phàm công kích, Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này đã bị thương nặng, là suy yếu kỳ!

Cho nên, tuy Tần Phàm cũng tạo thành tổn thương rất lớn cho Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, nhưng kỳ thật lực công kích của hai người vẫn có một khoảng cách.

- Tiềm lực của Tần Phàm này xác thực cao đến đáng sợ.

Mà Viên Cảnh Thiên cùng Nhiếp Bá đều có cách nghĩ không sai biệt lắm, đối với Tần Phàm biểu hiện lộ ra thập phần khiếp sợ, mặc dù biết hiện tại thiếu niên áo xanh này còn so ra kém hắn, nhưng hắn đã tiến vào Thánh Địa mười năm! Đối phương chỉ mới tiến đến ba tháng mà thôi!

Mọi người nghị luận cùng cảm thán Tần Phàm đều có thể nghe được, nhưng hắn vẫn không có đem chú ý đặt lên những chuyện này, hắn trì hoãn qua một hơi, thời điểm muốn tiếp tục đi công kích Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia, nhưng sắc mặt lại đột nhiên kịch biến!

Sau đó vội vàng thi triển Lưu Tinh Bộ lao về dưới núi!

Trong nháy mắt này, hắn cảm giác được một loại cảm ứng cực kỳ nguy hiểm! Để cho hắn không khỏi toàn lực triển khai thân pháp, thậm chí ần ần muốn đột phá cực hạn!

Lưu Tinh Bộ Tam đại cảnh giới: cấp bình thường, cấp tử mị, cấp hoàn mỹ!

Nương theo Ma chủng cải tạo tố chất thân thể, Tần Phàm đã hơn một năm trước đã đột phá đến cấp tử mị, hơn nữa một mực tiến bộ, nhưng hắn vẫn cảm giác mình không có cách nào sờ đến cánh cửa cấp hoàn mỹ kia.

Nhưng vào lúc này!

Tần Phàm cảm giác được khí tức cực kỳ nguy hiểm kia, hắn cảm thấy nếu như mình không nhanh chút thoát đi, rất có thể sẽ toi mạng!

Rốt cục kích phát tiềm lực toàn thân, ần ần chạm đến cảnh giới hoàn mỹ của Lưu Tinh Bộ.... Tinh Chấn Cửu Thiên!

Toàn lực chạy trốn lúc, thân hình của Tần Phàm chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng mơ hồ!

Tốc độ này cực kỳ khủng bố!

Thậm chí mới chớp mắt còn trông thấy Tần Phàm ở giữa sườn núi, đảo mắt một cái đã chạy xuống khoảng cách trăm mét!

- Tốc độ này...

- Tần Phàm này vẫn là người sao? Không chỉ có phòng ngự công kích lợi hại như vậy, thậm chí ngay cả tốc độ thân pháp cũng biến thái như thế!

- Trời ạ, coi như là được xưng đệ nhất tốc độ Đại Khảm minh Minh chủ Tiêu Biệt Ly cũng không sai biệt lắm chính là như vậy a!

- Quá yêu nghiệt rồi!

- Nhưng... tại sao hắn phải chạy trốn nhanh như vậy? Hiện tại Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia đã bị thương nặng, có lẽ nên tiếp tục công kích mới đúng? Vừa rồi trong đám người cách Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ gần nhất, mạnh nhất chính là hắn, nếu như Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia bị hắn giết chết, những người khác khẳng định đoạt không qua được hắn!

- Chẳng lẽ có chuyện gì muốn phát sinh sao?

Trông thấy Tần Phàm bỗng nhiên thể hiện ra tốc độ biến thái này, mọi người vào lúc này không khỏi cơ hồ mở to hai mắt, cảm thấy mình lại thụ một lần đả kích, thật sự không cách nào tưởng tượng thiếu niên áo xanh này chỉ là tiến vào Chân Vũ Thánh Địa ba tháng mà thôi.

Nhưng mà, rất nhanh mọi người cũng phát hiện một ít khác thường!

Vốn Tần Phàm chiếm hết ưu thế, cái ưu thế kia thậm chí nếu so với hai người Nhiếp Bá, Viên Cảnh Thiên còn muốn rõ ràng!

Vừa rồi hai người Nhiếp Bá, Viên Cảnh Thiên một người bị Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ đụng ngã lăn, một người bởi vì sử dụng vũ kỹ cường đại mà đang khôi phục thực lực, bọn hắn mới vừa vận chuẩn bị phóng tới chỗ Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, rõ ràng so với Tần Phàm còn chậm hơn một đoạn!

- Tỷ tỷ, chạy nhanh đi! Núi lửa sắp bộc phát!

Mà vào lúc này, Tần Phàm hướng về dưới núi lớn tiếng kêu lên, cảm giác được cảm ứng quỷ dị kia là đến từ trong lòng núi phát ra!

Hỏa nguyên ma chủng trong cơ thể hắn truyền đến một loại cảm giác quỷ dị! Đó là Hỏa nguyên ma chủng vì phát giác được hỏa diễm cộng sinh mà đưa ra cảnh báo nguy hiểm cho hắn, hơn nữa là cảnh báo cao nhất!

Là Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ bị thương nặng kia, dùng vũ khí Viễn Cổ trong cơ thể nó dẫn động ngọn núi này bộc phát!

Hơn nữa Tần Phàm cảm giác được lúc này đây núi lửa bộc phát, uy lực so với núi lửa bình thường bộc phát thì cường đại hơn rất nhiều! Thậm chí cường đại đến tình trạng hắn cũng không có khả năng thừa nhận!

Cho nên hắn mới buông tha cho thành quả chiến đấu sắp đến tay, ngược lại lựa chọn trước cam đoan mình an toàn.

- Cái gì? Núi lửa bộc phát?

Nghe được lời nói của Tần Phàm, lập tức khiến cho oanh động một lần nữa, rất nhiều người đều nhao nhao biến sắc. Nếu như là trước khi Tần Phàm biểu hiện ra thực lực của hắn nói như vậy, có lẽ mọi người sẽ coi hắn là nói chuyện giật gân!

Nhưng hôm nay, phòng ngự, tốc độ, công kích của Tần Phàm không một cái không để cho đại đa số người ngược nhìn, ngay cả hắn vào lúc này cũng buông tha cho cướp đoạt vũ khí Viễn Cổ!

475. Chương 484: Kiếp Sau. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 484: Kiếp sau. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Một ít người cơ cảnh vào lúc này cũng lập tức kịp phản ứng, vội vàng đề xuống tham niệm trong lòng mình, cũng không muốn sống lao xuống dưới núi, một ít người ở dưới núi cũng đem hết toàn lực rời xa ngọn núi này.

Bọn người Nhiếp Bá, Viên Cảnh Thiên vốn vừa định xông lên núi thì khê giật mình, nhưng chỉ do dự một cái nháy mắt, cũng rất nhanh quay người cấp tốc thoát đi! Bọn hắn lựa chọn tin tưởng Tần Phàm!

Long long long oanh....

Mà thời điểm bọn người Tần Phàm vừa mới thoát đi ra ước chừng 500m khoảng cách, một tiếng nổ kinh thiên động địa đột nhiên truyền đến, ngọn núi kia bắt đầu kịch liệt chấn động, sau đó một cỗ năng lượng vô cùng cường đại nóng rực từ trên miệng ngọn núi vỡ ra kia, dâng lên mà ra!

Liệt Diễm ngập trời phóng lên thiên không!

Sơn thạch, nham tương nóng hổi hình thành hỏa trụ màu đỏ thẫm thẳng đến Thương Khung, sau đó lại hóa thành hỏa diễm vũ dày đặc, từ trên trời giáng xuống!

Chỉ là trong thời gian cực ngắn, ở dưới một cỗ năng lượng cực nhiệt, ngay cả đại địa cũng lập tức biến sắc.

Ở dưới năng lượng nóng rực này, thậm chí ngay cả không khí cùng Thạch Đầu đều muốn bốc cháy lên.

Những người trong lòng còn có tham niệm, không tin tưởng Tần Phàm mà ngưng lại ở trên chân núi kia, thời điểm núi lửa bắt đầu bộc phát mới lộ ra thần sắc kinh khủng, rốt cuộc không những không công kích được Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia, còn không kịp thoát đi!

Có ít người muốn từ trên sườn núi cực kỳ nhanh lăn xuống, nhưng lăn đến một nửa liền toàn thân bốc cháy, đảo mắt hóa thành một đồng đen xám, thậm chí còn không kịp phát ra một tiếng kêu thê lương.

Ngay cả những người đã chạy trốn tới chân núi kia, vốn còn có một cơ hội thoát đi, nhưng núi lửa bộc phát quá nhanh, độ ẩm vô cùng nóng rực kia lại khiến cho toàn thân những người này co quắp ngã xuống đất, sau đó bị nham thạch nóng chảy bao phủ, cuối cùng nhất cũng là bạch cốt không lưu.

Kỳ thật ngọn núi này cũng không cao lắm, cho nên thời điểm nó bạo tạc nổ tung rơi xuống nham thạch nóng chảy cùng núi đá, phạm vi ảnh hưởng cũng không phải lớn đến không tính được, nhưng năng lượng nóng rực bạo phát đi ra kia, lại là xa xa vượt ra khỏi Tần Phàm đoán trước!

Một ít người không có thoát khỏi phạm vi núi lửa bộc phát, nhưng vượt ra ngoài phạm vi 500m, tuy không bị chết, nhưng toàn thân đều trở nên nóng hổi vô cùng, quần áo trên người càng trở nên rách tung toé, tự động thiêu đốt.

Trong miệng bọn hắn phát ra tiếng kêu thống khổ, sau đó gia tốc thoát đi, hận không thể để mình sinh thêm hai chân. Hí kịch nhất chính là, ở trước mắt sống chết này, vậy mà có không ít người như Tần Phàm, nhân họa đắc phúc, tốc độ thân pháp đã nhận được đột phá!

Bất quá ở trước mắt này, lại không có người có thời gian đi kinh hỉ, vẫn là không ngừng chạy trốn, cho đến khi chạy trốn tới khu vực hoàn toàn an toàn, mới dám thư giãn một tí, tình trạng thân thể đều kiệt sức, cũng không có bao nhiêu người vào lúc này bởi vì đột phá mà kinh hỉ, tất cả đều kinh hồn chưa định mà nhìn về phía núi lửa kia.

Bọn hắn đều nghĩ, nếu như vừa rồi chậm một giây, hậu quả là thiết tưởng không chịu nổi.

Mà lúc này, Tần Phàm đứng ở địa phương cách núi lửa bộc phát hơn hai nghìn mét, ở trước mặt của hắn, toàn bộ đều là hỏa diễm mỹ lệ, độ ẩm trong không khí bỗng nhiên bạo tăng, coi như là ở đây cách cách rất xa, hắn vẫn cảm thấy toàn thân nóng rực.

Ngay cả thể phách khác hẳn với thường nhân như Tần Phàm cũng như vậy, những người khác thì càng thêm không cần phải nói rồi.

Vào lúc đó, cơ hồ làn da của tất cả mọi người đều trở nên đỏ bừng, mồ hôi đầm đìa, thậm chí có những người càng là thoát đi ra địa phương mấy ngàn mét, đã hoàn toàn không có nham thạch nóng chảy cùng núi đá rơi xuống rồi, nhưng vẫn chịu đựng không nổi loại nóng bức này, toàn thân đều phát run lên, cơ hồ muốn té xỉu trên đất.

- Loại núi lửa bộc phát trình độ này, nếu như khi đó ta còn ở trên sườn núi, ta khẳng định duy trì không được, sẽ hóa thành hỏa tro rồi!

Tần Phàm nhìn thể giới hải dương hỏa diễm trước mắt, vẫn là âm thầm kinh hãi. May mắn hắn đã luyện hóa được Hỏa nguyên ma chủng, cảm ứng đối với hỏa thì nhạy cảm hơn rất nhiều.

Lúc này đây núi lửa bộc phát quá mạnh mẽ!

Cho dù là hắn đã luyện hóa được ba khóa ma chủng, cũng không tin tưởng có thể duy trì xuống.

- Coi như là Võ Thánh tới, cũng chưa chắc có thể thừa nhận được a.

Hắn âm thầm đoán chừng uy lực núi lửa này.

- Tỷ tỷ, nàng không sao chứ?

Sau đó Tần Phàm xoay người nhìn khuôn mặt Tần Li bị ngọn lửa này ánh đến đỏ bừng, quan tâm hỏi thăm, sau đó lại đưa cho đối phương một khóa Băng Linh Đan, dùng để trấn áp nhiệt độ kia.

- Không có việc gì, may mắn Tiểu Phàm người kịp phản ứng, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Tần Li lòng còn sợ hãi nói.

Tần Phàm trầm mặc, lại nhìn về ngọn núi kia, hắn đoán chừng một chút, vừa rồi người không kịp thoát đi cũng có mười mấy cái, những người này ở bên trong từng quốc gia đều được xưng là thiên tài, từ nhỏ được gia tộc toàn lực bồi dưỡng, ngay trong nháy mắt vừa rồi, không giá trị mà chết đi rồi.

Những người này, từng cái cũng đã là cảnh giới Linh Vũ sư trở lên rồi!

Trong một gia tộc có thể có mấy Linh Vũ sư? Giống như Nam Phong Tần gia hắn như vậy, ba tháng trước cũng chỉ có hắn mà thôi! Ở rất nhiều Chân Vũ thế gia cấp thấp, Linh Vũ sư thậm chí đã có thể làm tộc trưởng rồi!

Coi như là toàn bộ Đại Càn quốc, số lượng Linh Vũ sư cũng sẽ không quá nhiều.

Nhưng ngay vừa rồi, chết đi nhiều như vậy, hắn cũng không khỏi hơi có chút cảm xúc.

Thiên Đạo vô tình! b.a.n.l.o.n.g chấm u.s nơi chia sẻ đam mê truyện

Tần Phàm hắn càng thêm minh bạch đến đạo lý này.

Nếu như người không cách nào nắm giữ vận mệnh của mình, Thiên Đạo sẽ không bởi vì người là thiên tài mà chiếu cố cùng người! Trời sinh người là thiên tài, nhưng cũng có thể trong một cái chớp mắt hủy người!

Muốn khống chế vận mệnh của mình, đầu tiên phải hiểu cùng nắm giữ quy tắc thiên đạo này.

Vào lúc đó Tần Phàm giống như đột nhiên đã minh bạch một ít gì đó.

Hôm nay, hắn còn không biết những vật này đối với hắn có làm được cái gì, nhưng hắn ảm ảm cảm thấy ngày sau thời điểm đột phá đến Vô Tôn, những cảm ngộ này đối với hắn sẽ rất có trợ giúp.

Bất quá tuy là như thế, nhưng Tần Phàm sẽ không đối với người chết lần này có cái gì áy náy, dù sao vừa rồi hắn đã cố ý kêu ra tiếng, hơn nữa ngay cả mình cũng buông tha cho thành quả chiến đấu, nhanh chóng thoát khỏi ngọn núi.

Trên thực tế đã hết lòng hết sức rồi.

Nếu như là người thông minh, có lẽ rất dễ dàng kịp phản ứng.

Nói cho cùng, những người này chỉ là chết vì tham niệm của mình mà thôi.

Mà vào lúc này, rất nhiều người có thể thoát khỏi tai nạn mang tính hủy diệt này, cũng đều lòng còn sợ hãi mà nhìn đỉnh núi kia, bọn hắn suy nghĩ nếu như vừa rồi bọn hắn không có thoát đi, lúc này khả năng cũng như những người kia hóa thành tro tàn, táng thân ở chỗ này rồi.

Đồng thời, bọn hắn cũng cảm thấy vô cùng hiếu kỳ, vì sao Tần Phàm sẽ sớm cảm giác được núi lửa bộc phát như vậy?

476. Chương 485: Kiếp Sau. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ truyện copy từ

Chương 485: Kiếp sau. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ngay cả hai người Viên Cảnh Thiên cùng Nhiếp Bá thực lực cao nhất cũng không có cảm ứng được, hai người bọn họ vốn cũng muốn xông lên đỉnh núi cướp đoạt vũ khí đấy, là trông thấy Tần Phàm thoát đi, bọn hắn mới kịp phản ứng lao theo!

Công kích cường hoành, phòng ngự biến thái, tốc độ phi phàm, còn có lực cảm ứng khác hẳn với thường nhân!

Cái này thật là nhân vật mới chỉ có mười tám tuổi, tiến vào Chân Vũ thánh địa mới ba tháng sao?

Lúc này ánh mắt mọi người nhìn về phía Tần Phàm đều thay đổi, không người nào dám xem hắn như nhân vật mới bình thường mới vào thánh địa! Một người như vậy, đã hoàn toàn có tư cách trở thành nhân vật ngang hàng với những người cao cấp nhất trong Chân Vũ Thánh địa kia rồi!

Địa vị tương đương với Nhiếp Bá công kích mạnh nhất, Viên Cảnh Thiên phòng ngự mạnh nhất!

Ngôi sao mới chói mắt nhất trong Chân Vũ Thánh địa!

Thậm chí hai người Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên cũng cảm giác trong lòng có chút phức tạp, trong nội tâm hai người bọn họ đều tinh tường, lúc này đây là Tần Phàm cứu được bọn hắn!

Bởi vì nếu như không phải Tần Phàm hô to một tiếng kia, bọn hắn cuối cùng nhất cũng sẽ như những người ngưng lại trên sườn núi kia, hóa thành tro tàn.

Không đi thảo luận vấn đề lực công kích, lực phòng ngự, cùng thực lực tổng hợp, chỉ là ở linh hồn cảm ứng, bọn hắn cũng chỉ có thể mặc cảm.

Tuy uy lực bộc phát trình độ rất cao, nhưng thời gian trận núi lửa này bạo phát cũng không phải quá lâu, đã qua ước chừng nửa giờ, hết thấy liền chậm rãi đình chỉ.

Phóng nhãn nhìn lại, trong phạm vi 500m núi lửa bộc phát, trước mắt nhìn đi, đại địa bị đá rơi nện đến gồ ghề, khắp nơi còn bốc hơi nóng, bất quá loại nóng rực trình độ này so sánh với rồi đã lộ ra ôn hòa rất nhiều.

Về phần nhìn lại trên núi lửa xa hơn kia, thậm chí ở phía trên đã nhìn không tới thì cốt những người vừa chết mất kia. Về phần núi lửa, sau trận bộc phát này tựa hồ cũng lộ ra càng thấp đi một chút.

Đại địa vắng tung tóe, núi cao sụp đổ.

Tràng cảnh trước mắt kia, thoạt nhìn, thật đúng như là Viễn Cổ chiến trường.

- Tại đây...

Vào lúc này bỗng nhiên trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, kinh ngạc mà nhìn núi lửa trước mắt, hắn bỗng nhiên có một loại cảm giác đã thấy qua, tựa hồ những cảnh tượng trước mắt này giống như từng ở đâu đó xem qua.

Bất quá ngay thời điểm Tần Phàm nghĩ đến, Viên Cảnh Thiên cùng Nhiếp Bá lại đi tới.

- Tần Phàm, hiện tại núi lửa đã đình chỉ bạo phát, Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia cũng trốn về bên trong núi, có hứng thú cùng một chỗ đi vào tìm tòi hay không?

Nhiếp Bá mở miệng nói.

- Đúng vậy, thực lực của Tần Phàm người không tệ, lúc này vũ khí Viễn Cổ người là người có lực cạnh tranh mạnh nhất, nếu như người không sợ, cùng chúng ta vào đi thôi.

Vào lúc này Viên Cảnh Thiên cũng trầm giọng nói ra.

- Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia sẽ không đơn giản đi ra, chúng ta tự nhiên phải thừa dịp này đi vào tìm tòi rồi.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn thoáng qua núi lửa kia, phát hiện núi lửa này bộc phát cũng nhanh mà đi cũng nhanh, hôm nay lại trở nên thập phần bình tĩnh.

Hắn đoán chừng cái này rất có thể là Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia lợi dụng vũ khí Viễn Cổ trong cơ thể dẫn phát, cho nên hôm nay Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia trốn về núi, hết thấy liền đình chỉ.

- Tốt, có can đảm! Tiếp qua nửa giờ, chúng ta liền đi vào, về phần ai có thể bắt được vũ khí Viễn Cổ, vậy thì tất cả bằng vào bốn sự.

Nhiếp Bá tán thưởng gật đầu nói ra.

Kỳ thật trong nội tâm hắn và Viên Cảnh Thiên cũng có ý tứ lợi dụng lực cảm giác hơn người kia của Tần Phàm, dù sao lúc này đây tiến vào núi lửa có lẽ sẽ còn nguy hiểm hơn hồi nãy nữa! Cùng Tần Phàm đi vào, tuy nhiều hơn một phần cạnh tranh, nhưng đồng thời cũng nhiều hơn một phần bảo đảm.

Tần Phàm chỉ là mỉm cười.

Hắn cũng đoán được tâm tư của Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên, hắn cảm giác được bên trong ngọn núi lửa này có Huyền Cơ, một mình hắn đi vào đồng dạng cũng không quá yên tâm, chỉ là lợi dụng lẫn nhau mà thôi.

Hơn nữa dựa vào cảm ứng đặc thù của Hỏa nguyên ma chủng cùng Đạo Vương lệnh, hấn vô luận đối với hoàn cảnh núi lửa này hay là vũ tranh đoạt khí Viễn Cổ kia đều có ưu thế hơn người khác.

Hấn đồng dạng là không sợ cạnh tranh.

Nửa giờ, đi qua rất nhanh.

- Đi, chúng ta đi vào!

Nhiếp Bá tự tin mà hào sảng vừa cười vừa nói, mặc dù biết trong Hỏa Sơn này sẽ có được nguy hiểm nhất định, nhưng tu luyện tới cảnh giới như hấn, tâm bình tĩnh đã lịch lãm rèn luyện được coi như không tệ, tự nhiên sẽ không chưa tiến vào liền sợ hãi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, cũng bắt đầu cùng Tần Li sóng vai đi đến ngọn núi kia. Kỳ thật bốn ý của hấn là muốn Tần Li lưu ở bên ngoài, nhưng Tần Li lại không yên lòng, cuối cùng đành phải cùng nhau tiến vào.

Mà đối với tốc độ thân pháp của Tần Li, hấn vẫn tương đối yên tâm, dù cho Lưu Tinh Bộ của hấn đã đột phá đến cấp hoàn mỹ, thì cũng không nhanh hơn nàng bao nhiêu.

Về phần những người khác, sau khi do dự một chút, đồng dạng cũng có không ít người cùng theo một lúc tiến vào.

Mặc dù biết cơ hội mình có thể cướp được vũ khí Viễn Cổ này không lớn, nhưng kiến thức đến Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này lợi hại, còn có ngọn núi lửa kia đột nhiên dị biến, thân thể mọi người ngoại trừ nóng rực, trong lòng cũng không khỏi lửa đốt nóng lên.

Nếu như lấy được vũ khí Viễn Cổ này, kẻ đàn cũng tinh tường đối với thực lực của mình sẽ tăng lên! Hơn nữa có một đầu Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ như vậy tồn tại, không ít người cảm thấy, trong Hỏa Sơn này khả năng còn sẽ có những bảo vật khác.

477. Chương 486: Kiếp Sau. (3)

Chương 486: Kiếp sau. (3)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Đang đi tới, bỗng nhiên Tần Phàm ngừng lại.

- Tần Phàm, làm sao vậy, có cái gì sắp phát sinh sao?

Nhiếp Bá cách hấn không xa mở miệng hỏi, tựa hồ cũng lộ ra có chút khẩn trương. Những người khác thì nhìn Tần Phàm không chuyển mắt, chỉ cần thấy Tần Phàm có cái gì dị động, những người khác tất nhiên sẽ vào lúc này đều lập tức thoát đi.

- Không có việc gì, chỉ là phía trước chính là cửa vào sơn thể, vừa rồi Nhiếp Bá sư huynh cùng Viên Cảnh Thiên sư huynh đã đi tới một lần, không bằng hai vị đi trước dẫn đường a.

Tần Phàm mỉm cười nói ra, nhìn thấy thần sắc mọi người khẩn trương như vậy, không khỏi có chút buồn cười. Những người này một mặt là đối với nguy hiểm không biết sợ hãi muốn chết, nhưng một phương diện khác lại không bình ổn tham niệm ở trong lòng.

- Người chính là như vậy a...

Trong lòng của hấn cũng có chút ít cảm giác thông cảm.

- Bên trong sẽ không có chuyện gì phát sinh chứ?

Nhiếp Bá thận trọng hỏi thăm.

- Hiện tại đoán chừng con Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia còn ở chỗ nào đó tu dưỡng, hấn là sẽ không có vấn đề gì, chỉ là sơn thể này vừa mới phát sinh núi lửa bộc phát, tuy núi lửa bộc phát này cùng bình thường

có chút bất đồng, nhưng hiện tại ở bên trong cũng là thập phần nóng bỏng, ta nghĩ đại khái so với bên ngoài nóng gấp ba lần, mọi người chú ý một chút là được.

Tần Phàm vừa cười vừa nói.

- Vậy được rồi, ta ở phía trước dẫn đường.

Nghe vậy, lúc này Viên Cảnh Thiên kia mới trầm giọng nói ra, sau đó liền đi ở phía trước, nhưng mà có thể trông thấy kinh khí toàn thân bao vây lấy hắn, lộ ra hết sức cẩn thận.

Mà Nhiếp Bá theo sát phía sau, Tần Phàm thì đi ở thứ ba.

Đi đến lối vào đỉnh núi, sau đó mọi người liền dọc theo một thông đạo màu hỏa hồng, một mực đi xuống dưới, độ ẩm trong này quả nhiên như Tần Phàm nói trước, so với bên ngoài thì nóng hơn rất nhiều, thậm chí có một ít người vào lúc này đã chịu đựng không nổi.

Nếu như bọn hắn cố gắng chèo chống, có lẽ còn có thể ủng hộ một thời gian ngắn, nhưng ở dưới trạng thái như vậy, có thể phát huy thực lực thật sự là có hạn, cho nên dứt khoát trực tiếp lui ra ngoài, coi như là có chút tự mình hiểu lấy.

Những người còn lại tiếp tục dọc theo thông đạo này đi xuống phía dưới, vừa đi cũng không khỏi một bên âm thầm sợ hãi thần phục.

Ở trong sơn thể này, tuy là vô cùng nóng bức, nhưng vách núi hỏa hồng sắc này lại có vẻ vạn phần mỹ lệ, mọi người như là đi vào một cái hành lang nghệ thuật tự nhiên, thoạt nhìn có một loại mỹ cảm kinh tâm động phách.

Tần Phàm lơ đãng nhìn thoáng qua Tần Li ở bên cạnh, tuy lúc này nàng cũng là nóng đến đổ mồ hôi đầm đìa, nhưng ở dưới ánh sáng màu đỏ mỹ lệ này, lại lộ ra cực kỳ mê người, rất có phong tình.

Nếu như không phải tại đây có nhiều người như vậy, lúc này hắn nhất định là nhịn không được hảo hảo ôm nàng một phen. Đồng thời hắn cũng phát hiện lúc này có không ít người đang lặng lẽ nhìn lên Tần Li, rõ ràng cũng bị nàng hấp dẫn đến.

Cái này lại để cho trong lòng Tần Phàm không khỏi có chút không vui, đối với hắn mà nói, Tần Li hắn là hoàn toàn thuộc về hắn, bị người khác nhìn nhiều, hắn cũng cảm thấy có chút thiệt thòi.

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên Tần Li xoay đầu lại, cùng Tần Phàm bốn mắt nhìn nhau.

Vào lúc này Tần Phàm làm như đột nhiên bị khám phá tâm sự, hơi có chút xấu hổ, chỉ phải ngượng ngập cười cười.

- Tiểu Phàm, ta tựa hồ cảm giác được bên kia có năng lượng đặc thù phản ứng.

Nhưng sau đó Tần Li lại nhẹ giọng truyền âm nói ra, tựa hồ cũng không có chú ý tới Tần Phàm dị thường.

- Ồ?

Tần Phàm nghe vậy trong lòng cũng không khỏi khẽ động, vội vàng dùng tinh thần đi cảm ứng, quả nhiên phát hiện một phân nhánh ở bên trái thông đạo có một ít đặc thù, bởi vì vừa rồi hắn đem tâm thần đặt ở trên người Tần Li, lại suýt nữa bỏ lỡ.

- Năng lượng hỏa hệ thật nồng đậm.

Cảm giác được Hỏa nguyên Ma chủng truyền đến tin tức, trong nội tâm Tần Phàm thất kinh.

- Hình như là thứ tốt.

Tinh tế cảm ứng một hồi, trên mặt Tần Phàm dần dần xuất hiện một tia mừng rỡ thần sắc, sau đó Lưu Tinh Bộ toàn lực triển khai, lập tức phóng về phía thông đạo đó.

Bởi vì Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên đi ở phía trước, mà đại bộ phận những người khác bị Tần Li hấp dẫn cho nên qua gần hai giây thời gian, mọi người mới kịp phản ứng, nhưng Tần Phàm đã xông vào bên trong huyệt động kia rồi.

- Chẳng lẽ Tần Phàm này phát hiện cái gì?

- Chẳng lẽ là có bảo bối gì?

- Tần Phàm hẳn đi vội và như vậy, hơn nữa cũng không phải lui về phía sau, nhất định là có bảo vật!

Ước chừng đã qua năm giây thời gian, mới có người đi theo vội tới, nhưng hình như đã có chút muộn, thời điểm những người này xuyên qua lối đi kia, vừa vặn nghe được một tiếng chấn nổ ở bên trong truyền đến.

Mà khi bọn hắn chạy vội huyết động mà Tần Phàm vừa đi vào kia, vừa vặn trông thấy Tần Phàm thu thập một ít tinh thể màu đỏ tinh xảo đặc sắc.

Vừa rồi bọn hắn nghe được một tiếng chấn nổ kia, là thanh âm Tần Phàm đánh rớt những tinh thể này.

- Đây là Hỏa Nguyên Tinh!

- Hỏa Nguyên Tinh là thánh phẩm có thể cho tu luyện giả Hỏa hệ Nguyên lực tăng nhanh tu vi!

- Đã có Hỏa Nguyên Tinh này, nghe nói có thể làm cho tu luyện giả Hỏa hệ Nguyên lực đột nhiên tăng mạnh! Tốc độ tu luyện không khỏi tăng lên sâu sắc, còn có thể đề cao uy lực vũ kỹ hỏa hệ!

- Trời ạ, nhiều Hỏa Nguyên Tinh như vậy!

- Lúc này đây Tần Phàm thật sự là phát lớn a!

Rất nhanh, liền có một ít người có nhãn lực nhận ra những tinh thể hỏa hồng sắc này, đều mở to hai mắt, không thể tưởng tượng nổi, đồng thời cũng cảm thấy hâm mộ ghen ghét.

Nhưng tốc độ của Tần Phàm cực nhanh, ở trong thời gian ngắn ngủi cơ hồ đã thu nạp hơn mười khối Hỏa Nguyên Tinh vào trong không gian giới chỉ rồi, mọi người muốn kiếm một chén canh là không thể nào, trừ khi là đoạt từ trong tay Tần Phàm.

Bất quá Tần Phàm biểu hiện ra thực lực chính là một trong những cao thủ đỉnh tiêm nhất, ngoại trừ mấy Minh chủ ra, không có ai dám nói mình nhất định có thể đánh thắng được hắn.

Hơn nữa trong này có thể phát sinh núi lửa bộc phát lần nữa, chỉ có Tần Phàm là có thể sớm cảm ứng được!

Nếu như hiện tại bọn hắn ra tay đối phó Tần Phàm, là tương đương với việc đẩy mình vào trong nguy hiểm thật lớn.

Cho nên, dù là mấy vị Minh chủ, vào lúc này cũng sẽ không ra tay cướp đoạt Tần Phàm! Dù sao mục tiêu chủ yếu của những Minh chủ này vẫn là vũ khí Viễn Cổ kia! Hỏa Nguyên Tinh này mặc dù tốt, nhưng vẫn là xa xa không thể so sánh với vũ khí Viễn Cổ kia đây.

Như thế, mọi người cũng chỉ có thể âm thầm hận chính mình không có phát hiện bảo vật này tồn tại trước mà thôi.

Bất quá thời điểm chứng kiến Tần Phàm hoàn toàn mang những Hỏa Nguyên Tinh kia, tiêu sái đi ra huyết động, lại có một ít người có kiến thức rất nhanh kịp phản ứng, vội vàng vội tới địa phương có Hỏa Nguyên Tinh vừa rồi kia, đem những Thạch Đầu ở bên cạnh Hỏa Nguyên Tinh đào xuống dưới.

478. Chương 487: Ta Đến Thử Xem. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 487: Ta đến thử xem. (1)

Những Thạch Đầu này tuy không thể đánh đồng cùng Hỏa Nguyên Tinh thật sự, nhưng nhất định cũng dính một ít Hỏa Nguyên lực của Hỏa Nguyên Tinh, coi như là có một ít hiệu dụng.

Tần Phàm trông thấy một màn này, không khỏi cảm giác có chút buồn cười. Đương nhiên, hắn ăn hết thịt, những phần xương này phân ọi người cũng không có gì, cho nên cũng không có quay đầu lại cùng những người này tranh đoạt.

- Tiểu Phàm, ra sao?

Thấy Tần Phàm đi ra, Tần Li cười hỏi, nàng từ trong lúc Tần Phàm vui vẻ đã nhìn ra hắn nhất định là có chút gặt hái.

- Là đồ tốt, lần này thật sự là nhờ có tỷ tỷ rồi.

Tần Phàm từ trong giới chỉ lấy ra một khối Hỏa Nguyên Tinh cho Tần Li nhìn nhìn, sau đó thừa dịp nàng cũng lộ ra thần sắc kinh hỉ, cực kỳ nhanh hôn trên mặt nàng một cái.

- Tỷ tỷ thể chất đặc thù, Hỏa Nguyên Tinh này tỷ là không cần, ai... vừa rồi coi như là tạ lễ vậy.

Tần Phàm nhìn khuôn mặt đỏ như rượu say lòng người kia của Tần Li, vừa cười vừa nói.

- Người...

Mặc dù đại bộ phận mọi người tuôn vào trong sơn động, nhưng vẫn có một ít người đã đi ra, Tần Phàm ở trước mặt mọi người hôn nàng, lại để cho Tần Li cảm thấy vô cùng thẹn thùng.

- Tần Phàm, lúc này đây chúc mừng ngươi rồi, vậy mà ở chỗ này có thể tìm được loại bảo vật Hỏa Nguyên Tinh này.

Một lát sau, Nhiếp Bá đi ra, có chút ít hâm mộ nhìn Tần Phàm nói ra. Thân phận cảnh giới giống như hắn, tự nhiên là sẽ không cùng những người kia đi tranh giành Thạch Đầu rồi.

- Ha ha, thực lực của Nhiếp Bá sư huynh đã là Cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong, chỉ cần đi vào Thiên Cơ tháp liền có thể trực tiếp đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, những Hỏa Nguyên Tinh này đối với Nhiếp Bá sư huynh cũng không có tác dụng gì a.

Tần Phàm khẽ cười nói.

- Nói vô dụng thì là lừa gạt ngươi.

Nhiếp Bá chỉ là bất đắc dĩ lắc đầu nói ra, hắn tu luyện hỏa hệ Nguyên lực, dù cho Hỏa Nguyên Tinh đối với cảnh giới của hắn không có trợ giúp quá lớn, nhưng lại có thể đề cao uy lực vũ kỹ thật lớn.

Vừa rồi hắn mở miệng vốn là muốn hỏi Tần Phàm một ít, nhưng nghe Tần Phàm nói chặn họng như vậy, hắn cũng không thể mặt dày đi hỏi nữa a.

- Chúng ta tiếp tục đi thôi.

Viên Cảnh Thiên không phải tu luyện Hỏa hệ Nguyên lực, những Hỏa Nguyên Tinh này đối với hắn tác dụng không lớn, một lát sau, hắn liền trầm giọng nói ra, hôm nay hắn muốn lấy được nhất là vũ khí Viễn Cổ kia rồi.

- Ân, chúng ta đi thôi... truyện copy từ

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, hắn cũng biết Nhiếp Bá có ý tứ phương diện kia, bất quá hắn lại mượn cơ hội này không để cho hắn nói nữa, Hỏa Nguyên Tinh này đối với hắn mà nói, chỗ tốt là rất lớn, như thế nào sẽ đơn giản cho Nhiếp Bá này. Nhưng ở trước mặt trực tiếp từ chối, sẽ dễ dàng đắc tội một cường giả.

Mà những người khác, cơ hồ đào tất cả Thạch Đầu trong huyết động xuống non nửa, lúc này mới hậm hực mà ở bên trong đi ra, sau đó theo đằng sau Tần Phàm, tiếp tục dọc theo thông đạo nguyên lai đi xuống dưới.

Bất quá trải qua chuyện vừa rồi, tầm mắt của mọi người đã chuyển từ trên người Tần Li sang Tần Phàm rồi, lúc này là không muốn bỏ qua bảo bối gì nữa.

Mà cái này cũng là hợp tâm ý bá đạo của Tần Phàm.

Mọi người một đường đi về phía trước, trải qua một khúc nhạc đệm vừa rồi kia, hào khí trong thông đạo tựa hồ hơi bùng lỏng một ít.

Nhưng vừa rồi toàn bộ bảo vật Hỏa Nguyên Tinh kia đều bị Tần Phàm đoạt được, trong lòng mọi người có tâm tư gì, tự nhiên là chính bọn hắn mới biết được. Đồng thời đối với núi lửa thần bí này, tối thiểu mỗi người đều nhiều hơn một tí chờ mong.

Một ít người là nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, muốn đi theo đằng sau Tần Phàm kiếm tiện nghi, mà có một ít thì là tay làm hàm nhai, mỗi đi một bước đều nhìn bốn phía một chút, nhìn xem có thể tìm được bảo vật gì khác hay không.

Ngay cả hai người Nhiếp Bá cùng Viên Cảnh Thiên đi ở phía trước cũng là như thế, vừa rồi bọn hắn lo lắng chính là Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ đột nhiên tập kích, mà hiện tại bọn hắn cảnh giác đối với Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ lại hạ xuống rất thấp, ngược lại cũng như những người khác, phân tâm đi lưu ý xem có những địa phương đặc biệt khác hay không rồi.

Tần Phàm đối với cái này cũng không cho là đúng, ở trong núi lửa này, hắn có Hỏa nguyên Ma chủng chỉ dẫn, ngoại trừ Tần Li tu luyện công pháp đặc thù, đoán chừng không có người nào có lực cảm ứng sánh ngang với hắn. Dù là Tần Li, so với hắn cũng còn kém một chút.

Cho nên nếu như có bảo vật gì, hắn là cái thứ nhất phát hiện ra trước.

Bất quá mọi người một mực đi xuống dưới hơn một khắc, lại không có phát hiện những thứ đặc thù khác. Chỉ là độ ẩm trong thông đạo này càng ngày càng cao, lúc này mọi người giống như là đi vào trong một lò nung, tựa hồ tùy thời đều sẽ bị hòa tan.

Dù là Tần Phàm, trên người cũng bắt đầu có một ít không thích ứng, bất quá đó là bởi vì hắn không có dùng Băng Linh Đan, muốn mượn cơ hội này đến rèn luyện thân thể của mình thoáng một phát mà thôi.

Mà lúc này cũng lần nữa có một ít người đành chỉ đi tới, bất quá đã đi đến nơi này, những người kia sẽ không có lý khai sơn thể nhanh như vậy, mà là nhiều lần tìm kiếm những địa phương vừa rồi đi qua, muốn tìm đến một ít thứ tốt.

Dù sao không có hi vọng tranh đoạt được vũ khí Viễn Cổ kia, có thể tìm được một ít Hỏa Nguyên Tinh coi như là một loại đền bù tổn thất.

- Tần Phàm, ta không thể đi tiếp nữa, Chúc người may mắn.

Lúc này Thái Hiên cũng nhìn cười Tần Phàm nói ra. Đối với Tần Phàm, hắn lại có được tin tưởng nhất định, bởi vì cùng nhau đi tới, hắn luôn chứng kiến thiếu niên áo xanh này lần lượt sáng tạo kỳ tích.

- Thái Hiên, kỳ thật ta có chút ít đan dược có thể cho người kiên trì một chút thời gian nữa.

Tần Phàm nói ra.

- Không cần, bản thân ta cũng có luyện dược, hơn nữa ta tu luyện là Băng Nguyên lực, nếu không ta thậm chí còn không có thể kiên trì đến nơi đây. Ta biết rõ thực lực của mình, coi như là có thể chứng kiến Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia lần nữa, nhưng muốn tranh đoạt vũ khí Viễn Cổ cơ hồ là không có cơ hội gì rồi, còn có thể sẽ gặp được nguy hiểm thêm nữa, không bằng vậy dừng lại mới tốt.

Nhưng Thái Hiên lại lắc đầu nói ra, nhớ tới lúc trước thiếu chút nữa chết ở dưới trảo của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, hôm nay hắn vẫn còn có chút sợ hãi.

- Đã như vậy, liền đợi lát nữa gặp a.

Tần Phàm thấy Thái Hiên nói như vậy, cũng không miễn cưỡng.

- Ha ha, người lại bất đồng, ta tin tưởng người, không để cho ta thất vọng.

Thái Hiên ở trên bờ vai Tần Phàm vỗ hai cái, khẽ cười nói, sau đó liền quay người rời đi, bóng lưng tựa hồ có chút cô đơn.

Hoàn toàn chính xác, đối với hắn mà nói, lúc trước cùng Tần Phàm quen biết, thực lực của hắn thậm chí hơn xa Tần Phàm, nhưng đi qua mới một năm thời gian, hắn liền theo không kịp bước chân Tần Phàm rồi.

Tần Phàm khẽ lắc đầu, liền tiếp theo đi thẳng về phía trước.

479. Chương 488: Ta Đến Thử Xem. (2)

Chương 488: Ta đến thử xem. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Theo độ ẩm chung quanh dần dần tăng lên, hắc lo lắng Tần Li duy trì không được, liền một mực lôi kéo tay nàng, thường cách một đoạn thời gian liền truyền khí tức của Thủy nguyên Ma chủng qua choi nàng.

Tuy Tần Li có thể kiên trì được, bất quá khó được Tần Phàm quan tâm, nàng cũng không cự tuyệt, chỉ là cảm thấy trong nội tâm có một ít thẹn thùng cùng điềm mật, ngọt ngào.

Bất quá hai người bọn hắc thân mật như thế, lại để cho rất nhiều người đằng sau nhìn thấy mà không ngừng hâm mộ.

Lại qua năm phút đồng hồ, lúc này độ ẩm trong thông đạo đã đến một trình độ cực cao, thậm chí có thể cảm giác được không khí bốn phía đều có Hỏa Tinh xuất hiện.

Có người vô ý đụng phải vách núi, liền phát hiện thượng diện truyền đến độ ẩm đủ để lập tức nước chín thịt của hắc.

Đến lúc này, nhân số trong thông đạo đã từ gần trăm người vừa mới bắt đầu, đến bây giờ chỉ còn lại mười mấy mà thôi. Ngoài trừ Tần Phàm cùng Tần Li, những người khác cơ hồ từng cái đều là cấp bậc Minh chủ cùng Phó Minh chủ.

Làm cho Tần Phàm ngoài ý muốn chính là, Tần Tinh Hà vậy mà cũng ở trong đó!

Đối với Tần Tinh Hà này, sát niệm trong lòng Tần Phàm một mực đều không có dập tắt. Chỉ là bởi vì còn có người Cần Minh ở bên trong, hơn nữa Cần Minh cùng Khôn Minh kia liên hợp, Cần Minh Minh chủ Triệu Khang đã từng nói qua, nhất định sẽ bảo trụ Tần Tinh Hà, cho nên Tần Phàm cũng không dám cam đoan đến lúc đó thời điểm hắc đối phó Tần Tinh Hà, những người khác sẽ ngồi yên không lý đến, vì vậy liền một mực không có ra tay.

Đương nhiên, hôm nay trọng yếu nhất vẫn là lấy được vũ khí Viễn Cổ kia.

Về phần Tần Tinh Hà, hắc căn bản đã không để ở trong mắt rồi, ở lâu với hắc một ít thời gian cũng không có gì.

Vào lúc này Tần Tinh Hà cũng hoàn toàn không dám cùng ánh mắt Tần Phàm tiếp xúc, ảm nhẫn được rất tốt, thấy được biểu hiện trước kia của Tần Phàm, hắc tựa hồ biết hiện tại mình đã không phải là đối thủ của Tần Phàm, cho nên ở ảm chờ cơ hội.

Đi tới một đoạn nữa, thông đạo mà mọi người tiến lên trở nên càng ngày càng khoáng đạt, cho đến khi đi vào một địa phương rộng rãi giống như hang động dưới mặt đất.

Trong thông đạo chiếu rọi lấy hào quang hỏa hồng sắc, độ ẩm bốn phía cơ hồ đã đạt tới cực hạn nhân thể, cuồng phong sóng nhiệt đập vào mặt, ngoại trừ Tần Phàm, kể cả Tần Li ở bên trong, mặt mỗi người đều bị

Nhưng nàng trông thấy bộ dạng của Tần Phàm tập trung tinh thần, hơn nữa trịnh trọng như vậy, suy đoán hẳn có thể là đang tiến hành đột phá trọng yếu, cho nên nàng cảnh giác mà đề phòng những người khác, đặc biệt là Tần Tinh Hà kia, nếu có người vào lúc này dám tới gần bên hồ, tất nhiên sẽ lọt vào toàn lực đánh giết của nàng.

- Tần Phàm này dĩ nhiên là mượn năng lượng hỏa bên trong hệ nham thạch nóng chảy đột phá!

Nhiếp Bá đồng dạng là tu luyện Hỏa hệ Nguyên lực, rốt cục nhìn ra, kinh ngạc vạn phần nói.

- Tần Phàm!

Vào lúc này Tần Tinh Hà nắm nắm đầm thật chắc, nhưng hắn nhìn thoáng qua Tần Li, lại không dám có dị động, bởi vì hắn cảm giác được chỉ cần mình tiến lên một bước, nữ tử tuyệt sắc nhìn như ôn hòa kia, sẽ chấm dứt tánh mạng của mình.

Hắn không biết vì sao, nhưng vào lúc này cảm giác được tánh mạng của mình thật sự nắm giữ ở trong tay Tần Li.

- Tần Phàm này thật sự là to gan lớn mật.

Hai mắt Viên Cảnh Thiên ngưng lại nhìn thân ảnh đơn bạc bên trong nham thạch nóng chảy kia, trong miệng có chút ít bội phục nói, dù là hắn, được xưng lực phòng ngự Thánh địa đệ nhất, cũng không dám đứng ở trong hồ nham thạch nóng chảy lâu như vậy!

Bất quá trong lòng của hắn cũng hết sức tò mò, Tần Phàm rõ ràng là tu luyện Hỏa hệ Nguyên lực, như thế nào trên người sẽ có khí tức thổ hệ?

- Hắn là một kiện bảo vật phòng ngự Thổ hệ a.

Cuối cùng trong lòng của hắn suy đoán nói, không khỏi âm thầm hâm mộ, nếu như hắn có thể cầm được bảo vật phòng ngự như vậy, như vậy lực phòng ngự của hắn nhất định càng thêm cường hoành, như vậy cho dù hắn chống lại Vô Tôn cường giả cũng có vốn liếng bảo vệ tánh mạng!

Vào lúc này Tần Phàm cũng không có công phu đi chú ý cách nghĩ của mọi người trên bờ, hắn đang đứng ở một giai đoạn khẩn trương, toàn bộ tinh thần của hắn đều nhập vào biến hóa trong người, tinh thần ý chí cảm ứng đến Hỏa nguyên Ma chủng kia biến hóa, thậm chí ngay cả nham thạch nóng chảy tung tóe đến dưới bàn chân hắn cũng không có phát hiện.

Bất quá may mắn thể phách của hắn mạnh hơn thường nhân rất nhiều, tăng thêm còn có Huyền Vũ chi khí bảo hộ, hơn nữa nham thạch nóng chảy tóe lên này cũng không nhiều, cho nên chỉ tạo thành một ít tổn thương không quá nghiêm trọng cho hắn mà thôi, ảnh hưởng không lớn.

Bồng!

Lại sau một lát, bề ngoài Tần Phàm đột nhiên xuất hiện một tầng hỏa diễm màu đỏ thẫm, giống như là một kiện áo ngoài do hỏa diễm làm thành, bao trùm cả người hắn ngoại trừ đầu, nhưng ngọn lửa này lại không tạo thành bất luận tổn thương gì đối với thân thể cùng quần áo của hắn!

Thậm chí vào lúc này, Tần Phàm cảm giác nham thạch nóng chảy truyền đến nhiệt khí đều bị ngọn lửa này ngăn cách rồi!

- Cả người Tần Phàm xảy ra biến hóa gì vậy?

Mọi người trên bờ vào lúc này cũng không khỏi khê giật mình.

Tần Li vừa chứng kiến những hỏa diễm này xuất hiện, càng là cảm giác tâm mình thất lại, bất quá nàng phát hiện thân thể của Tần Phàm không phải là bốc cháy lên, lúc này mới yên tâm một ít.

- Tốt rồi...

Vào lúc này, hai tay của Tần Phàm bỗng nhiên dùng sức nắm chặt, sau đó hai mắt đột nhiên mở ra!

Hô! Hô!

Cơ hồ là cùng lúc đó, ở sau lưng của hắn phát ra hai vầng sáng màu đỏ thắm, tạo thành một đôi Chu Tước chi dực mỹ lệ! Một cỗ năng lượng hỏa hệ cường đại chấn động lên trong toàn bộ không gian!

Oanh!

Tiếp theo trong nháy mắt, Chu Tước chi dực sau lưng Tần Phàm mở ra!

Thật giống như Hỏa Châu trong truyền thuyết, năng lượng Chu Tước chi dực đến chỗ nào, những năng lượng hỏa hệ khác đều nhường bộ lui binh!

Sau đó mọi người liền trông thấy dùng chỗ đứng của Tần Phàm làm biên giới, những nham thạch nóng hổi kia vào lúc này vậy mà tự động tách ra hai bên! Ở dưới chân Tần Phàm bắt đầu trống ra một đáy hồ trống trải!

Mà đầu Viễn Cổ Hỏa Thú kia, lúc này đang phủ phục ở dưới đáy hồ nham thạch nóng chảy, có chút hoảng sợ mà ngẩng đầu nhìn Tần Phàm.

- Đây là có chuyện gì?

Lúc này mọi người đều mở to hai mắt nhìn một màn kia, cảm giác không thể tưởng tượng nổi. Trên người Tần Phàm phát sinh những chuyện kia thật sự là quý dị, vốn là toàn thân phát hỏa, vừa rồi vậy mà ở sau lưng dài ra một đôi cánh!

Hơn nữa những nham thạch nóng chảy kia lại tự động tách ra, tựa hồ là bị Tần Phàm khống chế!

- Tần Phàm hắn biết vũ kỹ phi hành.

Lúc này Tần Tinh Hà trầm giọng nói ra, bất quá làm hắn không hiểu chính là, lúc này đây Tần Phàm thi triển vũ kỹ phi hành, tựa hồ tình cảnh cùng hai lần trước hắn trông thấy có chút bất đồng.

Lúc này đây, hắn phát hiện Tần Phàm cho người một cảm giác thập phần cường đại!

Hắn với tư cách tu luyện Hỏa hệ Nguyên lực đồng dạng, vào lúc đó cảm thấy Hỏa nguyên khí trong cơ thể mình vậy mà như nhận lấy áp chế! Vận hành thậm chí có một loại cảm giác không thông thuận.

482. Chương 491: Độc Chiếm. (1)

Chương 491: Độc chiếm. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)•••’••)

Đây là sự tình mà hắn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp qua.

Đồng dạng, Nhiếp Bá cũng cảm thấy loại dị thường này, bởi vì hắn cũng là tu luyện giả Hỏa hệ Nguyên lực.

- Vừa rồi Tần Phàm này tựa hồ là hoàn thành một đột phá nào đó, chẳng lẽ là vũ kỹ phi hành kia đột phá sao? Nhưng vì cái gì vũ kỹ phi hành này sẽ có tác dụng áp chế đối với Hỏa nguyên khí trong cơ thể ta?

Nghe được Tần Tinh Hà nói, lúc này trong nội tâm Nhiếp Bá cũng lộ ra âm trầm, Tần Phàm này thật sự làm cho hắn kinh ngạc lẫn nữa, hôm nay thậm chí đã đến một tình trạng khiếp sợ.

Càng làm cho hắn kiêng kỵ chính là, Tần Phàm vậy mà có thể áp chế những tu luyện giả Hỏa hệ Nguyên lực khác!

Nguyên khí bị áp chế, đây đối với một Linh Vũ sư mà nói là sự tình thập phần nghiêm trọng, này sẽ để cho thực lực của hắn không cách nào phát huy hoàn toàn!

May mắn hiện tại loại áp chế chi lực này còn không tính quá mạnh mẽ, bất quá Nhiếp Bá nghĩ đến nếu như Tần Phàm lại đột phá lần nữa, hậu quả kia quả thực không cảm tưởng nổi.

- Phi hành vũ kỹ?

Mọi người thấy toàn thân Tần Phàm bị Liệt Diễm thiêu đốt, sau lưng triển khai một đôi cánh màu đỏ thắm, trên mặt đều lộ ra thần sắc hăm mộ hoặc đồ kị, thậm chí có một ít thêm thường!

Phi hành vũ kỹ trong truyền thuyết!

Không cần đột phá đến cảnh giới Vô Thánh liền có thể tự do phi hành ở trên bầu trời! Không có người không hướng tới!

Mọi người ở đây tuy đều là thể hệ thiên phú dị bẩm, bọn hắn tự nhận đạt tới Vô Tôn chi cảnh là không có vấn đề, thậm chí cũng không cần đợi bao lâu thời gian! Nhưng mà đột phá đến Vô Thánh, cái kia tiếp qua hai mươi năm, ba mươi năm bọn hắn cũng chưa chắc có thể thành công!

Vô Tôn đối với người bình thường mà nói đã khó đột phá, Vô Thánh càng là khó trong khó! Coi như là những thiên tài này tiến vào Chân Vũ Thánh địa, cũng không có tin tưởng tuyệt đối kia.

Nói cách khác, có lẽ cả đời bọn hắn cũng không thể phi hành trên bầu trời!

Lực hấp dẫn của Phi hành vũ kỹ này đối với bọn họ có thể nghĩ.

- Xem, Viễn Cổ Hỏa Thú kia kìa!

Rất nhanh, mọi người liền phát hiện Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia phủ phục dưới đáy hồ, lại một lần nữa bắt đầu kinh ngạc, bởi vì bọn họ phát hiện Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia vừa rồi khí thế độc ác ngập trời, vào lúc này tựa hồ là có chút sợ hãi Tần Phàm!

Lúc này Tần Phàm vẫn đứng trên tảng đá không lớn ở giữa hồ kia, bất quá tảng đá này thành hình mũi nhọn, hạ bàn ngược lại là đủ ổn, giống như một ngọn núi nhỏ.

Mà Tần Phàm thì như đứng ở trên đỉnh núi cao ngạo độc lập, tăng thêm toàn thân bốc hỏa, còn có một đôi cánh hoa lệ quý dị, thật giống như Viễn Cổ Ma Thần.

Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia phủ phục ở dưới đáy hồ, giống như là nô bộc của hắn, ở một bên nhìn thấy chủ nhân mà sợ hãi, nhưng một bên tựa hồ lại muốn dựa lấy lực lượng bản thân muốn phản kháng.

- Tần Phàm, người dẫn xuất Viễn Cổ Hỏa Thú này đi ra, chúng ta cùng một chỗ đối phó nó.

Lúc này Nhiếp Bá mở miệng nhìn Tần Phàm kêu lên.

Nghe vậy, Tần Phàm xoay người lại, trên mặt mỉm cười ung dung nói ra:

- Chư vị vừa mới bắt đầu không phải ước định tốt rồi sao, ai bắt được vũ khí Viễn Cổ này thì thuộc về người đó? Hiện tại ta muốn đi đối phó Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này, nếu như chư vị không sợ, cũng cùng nhau xuống đây đi, nếu không tại hạ sẽ một mình đối phó nó.

Nói xong, một cái thả người trực tiếp nhảy xuống dưới đáy hồ kia!

- Tần Phàm, người...

Xem tình này hình, thần sắc trên mặt mọi người đều trở nên âm trầm, nhưng đồng thời lại cảm thấy không thể làm gì.

Đúng là đầu Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia bị trọng thương, hiện tại lại bị Tần Phàm áp chế! Tần Phàm lại không phải người ngu, tại sao phải cùng mọi người chia xẻ?

Mà về phần nhảy xuống dưới đáy hồ nham thạch nóng chảy vây quanh, bọn hắn lại không có dũng khí cùng năng lực như Tần Phàm!

Lúc này tuy đáy hồ có Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia lộ ra có chút trống trải, nhưng bốn phía đều là nham thạch nóng chảy! Những nham thạch nóng chảy này tựa hồ là bị cái gì cách trở, cũng không phải nguyên lai như vậy, hiện lên hình dáng một thác nước, bất quá ai biết những nham thạch nóng chảy này có thể đột nhiên vọt xuống lần nữa hay không?

Bọn hắn không phải Tần Phàm, bọn hắn cũng không thể biết trước những nham thạch nóng chảy này lúc nào sẽ khôi phục nguyên dạng!

Hơn nữa thể phách trong bọn hán ngoại trừ Viên Cảnh Thiên, thì không có người khác dám nói so ra vượt qua Tần Phàm! Một khi nham thạch nóng chảy này có động tác, bọn hán tất nhiên sẽ vạn kiếp bất phục!

Ngay cả là phòng ngự cao nhất Viên Cảnh Thiên, hán cũng không có can đảm kia!

Độ ẩm của những nham thạch nóng chảy này đều cực cao, nếu như là lượng nhỏ, có lẽ hán còn có thể miễn cưỡng thừa nhận, nhưng một khi bị những nham thạch nóng chảy này nuốt hết hoàn toàn, đó cũng không phải là nói giỡn! Dù là hán, tất nhiên cũng sẽ rơi vào hoàn cảnh hài cốt không còn.

Tuy mọi người muốn vũ khí Viễn Cổ kia, nhưng ở dưới tình huống tùy thời có khả năng mất đi tánh mạng kia, bọn hán cũng chỉ có thể trở mắt nhìn Tần Phàm độc chiếm thành quả chiến đấu.

Mà lúc này, Tần Phàm nhảy tới đáy hồ, vừa rơi xuống đất, lại cảm giác đáy hồ này lộ ra thập phần cứng rắn, cũng không có nước bùn chông chát như hồ nước bình thường! Bởi vì trong hồ này không phải nước, đều là nham thạch nóng chảy, nếu là có bùn, chỉ sợ cũng bị nung thành đất khô cứng rồi.

Ở dưới đáy hồ cũng truyền đến một hồi nóng rực kinh người, bất quá lúc này bề ngoài thân thể của Tần Phàm bị ngọn lửa kia bao vây lấy, lại không sợ nóng rực loại trình độ này, thậm chí cảm giác này truyền đến, còn mơ hồ để cho hán cảm thấy có chút ôn hòa, thoải mái, dễ chịu như tắm gió xuân.

Hán hướng lên nhìn thoáng qua, thấy bọn người Nhiếp Bá, Viên Cảnh Thiên quả nhiên không người nào dám như hán nhảy đến đáy hồ. Đương nhiên, nếu như những người này thực có can đảm nhảy xuống cùng hán tranh đoạt, hôm nay Hỏa hệ Nguyên lực, còn có những nham thạch nóng chảy này đều bị hán khống chế mà nói, cũng tuyệt đối tự tin có thể cướp được vũ khí Viễn Cổ kia!

Ở chỗ này, tựa như lĩnh vực của hán!

Hôm nay hán đã rõ ràng cảm giác được vũ khí Viễn Cổ kia là một thanh đao! Hơn nữa còn là đao hỏa thuộc tính! Thậm chí hán ẩn ẩn cảm giác được thanh đao ở trong bụng Hỏa Thú kia truyền đến một loại cảm ứng đặc thù, đó là một cảm giác quen thuộc, tựa hồ là cùng đao đạo mình tu luyện có vũ khí đồng nguyên!

- Chẳng lẽ vũ khí này là tới từ thời đại Đao Vương sao?

Trong nội tâm Tần Phàm thầm nghĩ, bất quá hán biết rõ cây đao này chắc có lẽ không phải là của Đao Vương, bởi vì vũ khí của Đao Vương ở trong Đao Vương mộ, hán cũng không có đi lấy, mà Đao Vương lấy Đao Vương lệnh với tư cách ban thưởng đưa cho hán.

483. Chương 492: Độc Chiếm. (2)

Chương 492: Độc chiếm. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’”)

Bên trong Đao Vương lệnh nói về đao đạo huyền bí cùng lý giải thập phần phong phú, thậm chí hiện tại Tần Phàm cảm giác mình vẫn chưa hấp thu được một phần mười, cho nên cho dù là hán thời điểm không có đao sử dụng, cũng không có hối hận ngày đó không đi lấy bội đao của Đao Vương!

So sánh với bội đao của Đao Vương, hán vẫn là tình nguyện lựa chọn cảm ngộ cùng kinh nghiệm của Đao Vương.

Trên thực tế, Đao Vương lệnh này hoàn toàn chính xác để cho hán được ích lợi không nhỏ, hán đoán chừng chỉ cần mình hoàn toàn lĩnh ngộ đến cảm ngộ của Đao Vương, như vậy thực lực của hán sẽ đề cao sâu sắc!

Mà hôm nay, Đao Vương lệnh này lần nữa phát sinh tác dụng, chỉ dẫn hán cảm ứng được đao trong cơ thể Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ!

Hán có thể biết trước thanh vũ khí này sẽ thập phần thích hợp chính mình.

Vô luận như thế nào, hán cũng phải lấy đến!

Vì vậy hắn liền mỉm cười, chậm rãi đi đến Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ đang phủ phục kia.

Ở dưới uy áp của Hỏa nguyên ma chủng, Viễn Cổ Hỏa Thú từ trong lửa mà sinh kia trông thấy Tần Phàm hướng về phía mình đi tới, vào lúc này vậy mà sợ hãi bắt đầu lui về phía sau! Hai con người của nó vốn là khí thể độc ác ngập trời, vào lúc này lộ ra một ánh mắt sợ hãi.

- Rống. . . truyện copy từ

Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này cuối cùng nhất lui không thể lui, thời điểm Tần Phàm cách nó còn hơn mười mét, chỉ phải cả gan phát ra một tiếng gầm rú.

Ở bên trong tiếng gầm rú của Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này, Tần Phàm cảm giác được những nham thạch nóng chảy bị mình khống chế được kia, tựa hồ có dấu hiệu buông lỏng, lăn lộn lay động vài cái, muốn lần nữa trở xuống đáy hồ.

Mọi người trên bờ thấy tình cảnh này, không khỏi âm thầm kinh hãi, vốn có một vài người cũng muốn mạo hiểm nhảy xuống đáy hồ, vào lúc này cũng không khỏi hoàn toàn dập tắt cái ý niệm này trong đầu.

Bọn hắn không thể không thừa nhận, bọn hắn không có phách lực cùng năng lực như Tần Phàm.

Tần Li càng là chờ đợi lo lắng.

Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ này muốn cướp đoạt quyền khống chế những nham thạch nóng chảy kia!

Mà trong nội tâm Tần Phàm lại minh bạch đây là có chuyện gì, đầu tiên hắn thả lỏng để hù dọa những người kia, sau đó rất nhanh phản ứng đi qua, tăng lớn độ mạnh yếu khống chế, không cho nó thực hiện được.

Kỳ thật Hỏa nguyên ma chủng này đối với khống chế nham thạch nóng chảy, giống như là Thủy nguyên ma chủng khống chế Thủy nguyên, năm đại Viễn Cổ Ma Tôn, đối với năng lực Ngũ Hành có khống chế tuyệt đối, trừ khi là Thần đồng cấp khác, nếu không cơ hồ không có người có thể dao động địa vị của bọn hắn.

- Không có tác dụng đâu, người không nên làm phản kháng vô vị.

Lúc này Tần Phàm nặng nề mà bước ra một bước, sau đó hai mắt nhìn Hỏa Thú cực lớn kia, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Ô rống...

Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia lần nữa gầm nhẹ một tiếng, tựa hồ có chút không cam lòng, bắt quá nó thật sự là sợ hãi! Tuy nhân loại trước mắt này thoát nhìn còn chưa đủ một cái móng vuốt của nó, nhưng đối với nó mà nói thật giống như một tòa núi cao nguy nga đặt ở trên đầu, khiến nó cảm thấy một loại áp bách không cách nào phản kháng.

- Nhỏ đồ vật ở bên trong bụng của người ra.

Tần Phàm trông thấy Hỏa Thú kia đã sợ hãi, liền tăng thêm uy áp trên người lần nữa, thậm chí còn tăng thêm uy áp của hai khỏa ma chủng khác!

- Ô. . .

Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia nằm rạp trên mặt đất, sắp không thở nổi rồi, bắt quá tựa hồ còn có một điểm quật cường cuối cùng.

- Hừ! Vậy đừng trách ta không khách khí!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, hừ lạnh một tiếng, sau đó Chu Tước chỉ dục khẽ động, uy áp Ma Tôn giống như mưa to gió lớn dũng mãnh lao tới Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ, để cho ngọn lửa trên người Hỏa Thú kia cũng cơ hồ muốn dập tắt.

PHỐC!

Rất cực, Thủ Hộ Thú vũ khí Viễn Cổ kia cũng nhịn không được nữa, từ trong miệng phun ra một ánh lửa đỏ thẫm, mà trong ngọn lửa kia bao khóa đúng là vũ khí Viễn Cổ!

- Đây là...

Tần Phàm một tay tiếp ấy ánh lửa trong tay, nhưng sau khi đón lấy lại không khỏi khẽ giật mình, bởi vì thanh đao này cùng trong tưởng tượng của hắn khác nhau quá lớn, thanh đao này cũng không phải trường đao, mà là lộ ra nhỏ bé nhanh nhẹn.

- Thái đao?

Lúc này Tần Phàm cầm trong tay thanh đoản đao kia, toàn thân là một màu đen hùng hậu, nhưng cũng có ánh lửa màu đỏ thẫm thần bí như ẩn như hiện, giống như là có một đầu Hỏa Long bị nhốt trong thân đao, lúc nào cũng lộ ra một cỗ nhiệt lượng bành trướng.

Ngoài ra, thời điểm Tần Phàm vừa mới đem đao này tiếp trong tay, liền cảm thấy thập phần trầm trọng, thậm chí dùng lực lượng thân thể hơn ngàn cân của hắn, lại thiếu chút nữa bắt không được để cho nó rời tay.

Sức nặng của thanh đao này có thể nghĩ.

Sống đao khoan hậu, thân đao trơn nhẵn, lưỡi đao mỏng như cánh ve, Tần Phàm một chút cũng không nghi ngờ trình độ sắc bén của thanh đao này!

Hơn nữa chất liệu của thanh đao này vô cùng tốt, nhất định có thể chịu đựng được lực lượng càng cường đại, tuyệt đối là cái loại tuyệt thế hảo đao thối cọng lông có thể đoạn kia.

Nhưng mà để cho Tần Phàm nghi hoặc khó hiểu chính là, thanh Viễn Cổ đao khí thoát nhìn uy lực không nhỏ này, vậy mà chỉ dài một xích, thậm chí càng giống như một thanh đao phay!

Chính là loại đao phay dùng để thái thịt trong phòng bếp!

- Tại sao lại là một thanh đao như vậy.

Tần Phàm nhìn thanh Viễn Cổ thần đao kỳ quái kia, hồi lâu cũng không có kịp phản ứng. Lúc trước rõ ràng hắn cảm giác được thanh đao này cùng hắn tâm ý tương thông, thập phần thích hợp ینh sử dụng, nhưng thật sự nắm bắt tới tay, hắn mới không khỏi hơi có chút thất vọng.

Hắn thói quen sử dụng trường đao, thanh “Dao phay” này cầm ở trên tay, ngoại trừ hơi nặng một chút. Thật sự tìm không thấy một cảm giác thuận buồm xuôi gió.

- Cái này không phải là đao đầu bếp của thời Viễn cổ chứ?

Trên mặt Tần Phàm có chút co lại, hắn cùng Cổ Mặc học tập qua một ít tri thức luyện khí, thanh đao này từ cách chế tác cùng tài liệu đều là thượng thừa, thậm chí hắn dự tính thanh vũ khí này tuyệt đối không kém Linh Hàn Quyền Sáo của hắn!

Nhưng nếu như là đao đạo tu luyện giả bình thường, nhất định sẽ không đem vũ khí của mình làm thành cái ngoại hình này a.

Bất quá một thanh đao phay của đầu bếp dùng có thể tốt như vậy, vậy vũ khí của những võ giả khác dùng chẳng phải sẽ càng không thể tưởng tượng nổi sao? Tỷ như bội đao của Đao Vương sẽ là cái gì?

Hắn đối với niên đại Viễn Cổ của Vũ Thiên đại lực cảm thấy có chút rung động.

- Thử xem uy lực của nó như thế nào.

Trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, hắn cầm trong tay thanh “Dao phay” này, hơi đề khí, đem một cỗ Nguyên võ chi khí cường đại quán thấu đến trong thân đao này.

Quả nhiên, tuy thanh đao phay này diện mạo xấu xí, nhưng đối với lực lượng cường hoành hoàn toàn có thể dung nạp xuống, một chút cũng sẽ không bài xích, thậm chí còn có tăng phúc cực mạnh.

Soàn soạt hoắc!

484. Chương 493: Trù Dao Chi Đạo.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 493: Trù Dao chi đạo.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

Tần Phàm cầm thanh Trù Dao kia, giơ cao khỏi đỉnh đầu, tùy tiện quơ vài cái, sau đó nghe thấy trập trập tiếng xé gió, khí lưu nóng bỏng bị kéo căng, nham thạch nóng chảy chung quanh vào lúc này cũng theo đó chấn động, vậy mà mãnh liệt quay cuồng gào lên, càng không ngừng đánh ra bên cạnh bờ, khí tức lửa nóng vấy ra bốn phía, tựa hồ muốn tùy thời rơi xuống đáy hồ.

Vốn vừa rồi mọi người trên bờ nghe thấy những tiếng nổ kỳ dị kia, còn muốn tới gần xem xét, nhưng vừa nhìn thấy cảnh này, lập tức bị thanh thể kia làm cho sợ tới mức lui trở về lần nữa.

- Thanh đao này tựa hồ còn có một chút Huyền Cơ.

Tuy vừa rồi thanh đao này biểu hiện ra ngoài uy lực cũng không yếu, nhưng Tần Phàm luôn cảm giác được có chút cảm giác “lực bất tòng tâm”, tựa hồ tính năng của cây đao này còn không có phát huy được vô cùng tinh tế.

- Được rồi, hôm nay nếu như thanh đao này đã rơi vào trên tay của ta, về sau lại chậm rãi hiểu thấu đáo cũng được.

Nghĩ một lát, Tần Phàm lắc đầu, buông tha cho ở dưới hoàn cảnh như vậy đa tưởng.

Sau đó hai mắt hắn ngưng tụ, bỗng nhiên ngẩng đầu lên nhìn về phía Viễn Cổ Hỏa Thú cực lớn phủ phục ở trước mắt kia, nó đã từng là Thủ Hộ Thú của Viễn Cổ thần đao, hôm nay đao đã rơi vào trong tay Tần Phàm, số mệnh của nó liền tính toán đã xong.

Hỏa Thú kia trông thấy Tần Phàm đột nhiên nhìn về phía mình, tựa hồ là đột nhiên đã minh bạch cái gì, lập tức sợ tới mức thập phần nhân tính hóa mà dập đầu tại chỗ cầu xin tha thứ, tựa hồ đối với thanh vũ khí kia thập phần sợ hãi.

Tần Phàm trông thấy bộ dáng con Hỏa Thú này đáng thương như vậy, trong nội tâm chợt nhớ tới con Hồng Mục Chiến Trư lúc trước kia, ánh mắt này thật là độc nhất vô nhị, chỉ là hình thể con Hỏa Thú này lộ ra lớn hơn rất nhiều, so sánh với Hồng Mục Chiến Trư kia thì ít đi một chút đáng yêu, nhiều hơn một tí bưng hân.

- Lúc này đây liền thả người một mạng, bắt quá từ nay về sau, người phải ở bên cạnh ta.

Vào lúc này Tần Phàm nhàn nhạt nói, sau đó triệu hoán Tạo Hóa Kim Liên ra, thu con Viễn Cổ Hỏa Thú này vào trong không gian kim liên.

Thực lực của con Viễn Cổ Hỏa Thú này thập phần không tệ, thậm chí còn vượt qua đầu đại Thiên Sí Hổ mà lúc trước hắn thu phục chiếm được kia. Tần Phàm ý định lưu nó với tư cách làm thủ hạ.

Mặc dù Viễn Cổ Hỏa Thú kia có chút không tình nguyện, nhưng lúc này khí tức Ma chủng cùng vũ khí Viễn Cổ ở trên người Tần Phàm kia đã trọng uy áp, hơn nữa bản thân nó đã bị trọng thương, nên phản kháng không được nữa.

Lúc trước bởi vì nham thạch nóng chảy kia dẫn phát đủ loại thanh thể nguy hiểm, cho nên không người nào dám tới gần bên hồ, bởi vậy cũng không có ai biết chuyện gì xảy ra ở dưới đáy hồ.

Sau khi thu Viễn Cổ Hỏa Thú vào trong kim liên, Tần Phàm liền nhanh chóng thu hồi Tạo Hóa Kim Liên vào trong cơ thể. Đến hôm nay ngoại trừ Càn Kinh Tần gia Võ Tôn Tần Húc biết ra, còn không có người

khác biệt rõ, mà Tần Húc ở trước khi Tần Phàm tiến vào Chân Vũ thánh địa vẫn còn trong hôn mê, nói cách khác tin tức này cũng không có nói cho Tần Hạo Dương, cho nên Tần Tinh Hà là sẽ không biết.

Tần Phàm không muốn đơn giản bại lộ.

Sau đó hần lần nữa nhìn lấy thanh “Dao phay” có chút kỳ dị trong tay, trong lòng hơi trầm ngâm, sau đó ngón tay nhẹ nhàng lau sát qua trên thân đao, lập tức, hần cảm thấy trên thân đao này truyền đến một hồi rung rung.

PHỐC! xem tại

Ngón tay của Tần Phàm nhẹ nhàng xẹt qua phía trên đao phong, lập tức một giọt máu đỏ tươi từ lưỡi đao chảy xuống, thời gian dần qua dung nhập đến trong thân đao.

Nhỏ máu tế luyện!

Thời điểm Tần Phàm đạt được Linh Hàn Quyền Sáo, Cổ Mặc liền nói cho Tần Phàm biết phương pháp dung hợp Linh Khí, cái kia chính là phải nhỏ máu tế luyện! Chỉ có trải qua nhỏ máu tế luyện, mới có thể cùng vũ khí này dung làm một thể, thậm chí thu nhập trong cơ thể.

Đồng thời, Tần Phàm đối với trình độ sắc bén của thanh Trù Đao này cũng là hơi có chút kinh ngạc, vừa rồi mặc dù hần không có sử dụng kinh khí hộ thể gì, nhưng khí lực của hần vốn vô cùng cường hãn, vũ khí bình thường căn bản khó có thể đối với hần tạo thành tổn thương, mà vừa rồi ngón tay của hần chỉ là nhẹ nhàng xẹt qua lưỡi đao liền bị cắt vỡ rồi!

Có thể nghĩ thanh Trù Đao này là sắc bén cỡ nào!

Oanh!

Mà theo huyết dịch của Tần Phàm dần dần dung nhập vào trong thanh Trù Đao, lúc này Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác được trong óc bị một cổ ý niệm cường đại trùng kích tới? Giống như là hồng thủy cuộn cuộn, thoáng qua tầm đó liền xâm nhập đến trong thức hải của hần, để cho hần có chút thất thần trong chốc lát.

Trình độ cường hãn của một cổ ý niệm này, thậm chí vượt qua cổ niệm lực mà hần ở Trấn Yêu thành gặp được kia, so sánh với niệm lực của Đao Vương cũng chỉ là chênh lệch đi một tí mà thôi.

Nếu như không phải sau khi hần đi vào Chân Vũ thánh địa vừa vận luyện chế ra Thái Hư Tráng Hồn đan, cường độ linh hồn cùng tinh thần ý chí vô đạo đều tăng cường sâu sắc, như vậy lần này hần rất có thể đã bị cổ ý niệm này trùng kích thành ngu ngốc rồi.

Tần Phàm đoán chừng, coi như là thay đổi bất luận một ai trên bờ, kể cả Nhiếp Bá, Viên Cảnh Thiên ở trong, cũng khó có thể chịu đựng được cổ tinh thần này trùng kích!

Bất quá dù sao Tần Phàm cũng là phục dụng Thái Hư Tráng Hồn đan, hôm nay cường độ linh hồn cùng tinh thần ý chí đều xưa đâu bằng nay, cho nên vào lúc này hần rất nhanh liền ổn định lại, cũng bắt đầu chậm rãi tiếp nhận một ít tin tức Viễn Cổ từ cổ tinh thần này mang đến.

- Ta tên là Lục Phong, đệ tử thứ mười ba của Đao Vương, cả đời ta đều say tâm ở đạo đạo, nhưng đồng thời cũng trầm mê ở ngũ vị.

- Người bên ngoài đều cho rằng ta bất chính đạo, chỉ có sư tôn của ta thì nói ‘đạo tuyệt đối, tâm thành đều có thể hướng’. Tuy tư chất của ta không phải cực tốt, nhưng dùng năm trăm năm cũng ngộ ra Trù Đao.

- Dùng Trù Đao nhập đạo, liền thành châu báu. Sư tôn của ta cực kỳ vui mừng, gia phong danh hiệu Vương Trù Đao, nói vạn vật đều có thể nấu, thiên hạ đều có thể trừ...

Tần Phàm cảm ngộ đến tin tức bên trong thanh Trù Đao kia truyền đến, trên mặt dần dần động dung, đối với chủ nhân Lục Phong của thanh Trù Đao này kính nể thật sâu.

- Không thể tưởng được thanh Trù Đao này quả nhiên là cùng Đao Vương có chút liên quan, trách không được cùng ta sinh ra cảm ứng.

Đồng thời lúc này trong nội tâm Tần Phàm mới hiểu rõ ra.

Cái đoạn tin tức này có ý tứ là nói Lục Phong kia, vốn là đệ tử thứ mười ba của Đạo Vương, vốn là tu tập đạo đạo, nhưng đồng thời tính tình lại rất tham ăn, cho nên thường mang đồ nấu ăn để thỏa mãn tính tham ăn của mình.

Đệ tử khác của Đạo Vương đều nói Lục Phong không chuyên tâm tu luyện đạo đạo mà đi lãng phí thời gian làm một ít thức ăn kia, thuộc về “Bất chính đạo”. Đối với hắn rất có ý tứ xem thường.

485. Chương 494: Đoạt. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 494: Đoạt. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà chỉ có Đạo Vương lại rất thương đồ đệ, không chỉ không chối bỏ hành vi của Lục Phong, ngược lại dùng câu “Đạo không tuyệt đối, chỉ cần thành tâm liền có thể cầu” để động viên hắn.

Vì vậy Lục Phong này dùng năm trăm năm thời gian đem đạo đạo cùng trừ đạo dung làm một thể, sáng tạo Trừ Đạo độc đáo thuộc về chính hắn! Cuối cùng nhất dùng Trừ Đạo này nhập đạo, đắc thành chính quả, thành tựu thậm chí vượt qua đệ tử khác.

Vì thế, Đạo Vương hết sức vui mừng, liền tự mình chế tạo cho Lục Phong này một thanh Trừ Đạo, còn phong danh tự là Vương Trừ Đạo, ý là Trừ Đạo chi Vương, thậm chí là cùng xưng Đạo Vương, có thể nói vô cùng vinh quang!

Càng đáng nói chính là, sau khi Lục Phong đã có thanh Trừ Đạo này, ngày sau trong thiên hạ không có đồ vật gì không thể nấu.

- Vương Trừ Đạo?

Trong tay Tần Phàm cầm thanh Trừ Đạo này, không nghĩ tới nó có một lai lịch như vậy. Hắn đối với nghị lực của Lục Phong này sinh lòng kính ý, không để ý ánh mắt bên ngoài người, dùng năm trăm năm, rốt cục ngộ ra đạo của bản thân, sau đó bỗng nhiên nổi tiếng. Nhận được Đạo Vương tự mình khen ngợi, thậm chí phong Vương.

Đồng thời, Tần Phàm đối với Đạo Vương cũng thập phần bội phục, vì mình có thể kế thừa đạo thống của một cường giả vĩ đại như vậy mà cảm thấy tự hào.

- Trừ Đạo chi đạo có trừ có đạo, từ đạo nhập trừ, lại từ trừ nhập đạo.

Kế tiếp, Lục Phong này còn có đề cập đến Trừ Đạo chi đạo mà hắn sáng chế.

Ở chỗ này, hắn đem Trừ Đạo chia làm ba bộ phận.

Bộ phận thứ nhất Trừ Đạo chi Vọng Khí, thí dụ như mổ bò, mổ trâu,... biết toàn bộ điểm mấu chốt liền làm chơi ăn thật. Đạo đạo đối địch, nếu như biết đối phương hư thật mạnh yếu, tất nhiên có thể độc chiếm tiên cơ. Ở chỗ này, Lục Phong căn cứ nghiên cứu nhiều năm, ra được một Vọng Khí chi thuật, có thể liếc nhìn liền xem thấu nhược điểm của đối thủ.

Bộ phận thứ hai là Trừ Đạo chi điều khí, thí dụ như nấu nướng, hỏa hầu mãnh liệt thì thức ăn quá chín, hỏa hầu không đủ thì thức ăn khó tiêu. Đạo đạo đối địch, nếu như một chiêu dùng sức quá nhiều thì lãng phí, nếu như dùng sức không đủ, thì khởi không đến tác dụng đả thương địch thủ.

Cái chú ý này đúng là một loại cân đối, Lục Phong ra một loại Điều khí chi thuật, có thể phối hợp Vọng Khí chi thuật, tốt cho sử dụng lực lượng bản thân, trường chiến mà không ngã.

Bộ phận thứ hai là Trừ Đạo chi nghệ, là Lục Phong đem tài nấu nướng của mình dung hợp vào đạo đạo, dùng Thiên Địa vi trừ, sáng chế ra Trừ Đạo tam thức, phân biệt là Nhân đạo, Địa đạo, Thiên Đạo, trong

đó uy lực của Thiên Đạo là lớn nhất, nghe nói là dùng trù đạo của bản thân lý giải, đem Thiên Địa nguyên khí toàn bộ dung hợp trong một đạo, lập tức bộc phát ra độ ấm có thể đốt cháy vạn vật.

Bất quá đủ loại trong đó thật sự là quá mức thâm ảo, bây giờ Tần Phàm còn là không có cách nào lý giải.

Cứ như vậy, Tần Phàm ở dưới dưới đáy hồ cảm ngộ đủ loại huyền bí bên trong Vương Trù Đạo, trong khoảng thời gian ngắn, dần dần nhập thần rồi.

Tần Phàm nhìn Vương Trù Đạo, kỳ thật là trù đến đạo, Đạo Vương vốn cố tình phong cho Lục Phong này là Trù Vương, nhưng Lục Phong này cũng không dám xưng Vương, cùng sư phụ của mình bình xưng, cho nên mới dùng tên là Vương Trù Đạo, ý nói Đạo Vương ban cho Trù Đạo.

Tần Phàm dần dần đem tin tức trong Vương Trù Đạo tiêu hóa được không sai biệt lắm, cuối cùng ngay cả ngón tay cũng bắt đầu vuốt ve thân đạo.

Lúc này không biết là vì đã nhỏ máu tế luyện hay là vì đã biết lai lịch Vương Trù Đạo, vào lúc này, Tần Phàm vậy mà bắt đầu cảm giác được ý thần thiết!

Thuận buồm xuôi gió rồi!

Mặc dù Vương Trù Đạo này không tính quá đẹp đẽ, nhưng lại có nội tình không bình thường, hẳn là nói, vào lúc này trong nội tâm Tần Phàm xem như nhận đồng thanh vũ khí này rồi.

Lăng không múa vài cái, nghe tiếng xé gió, hẳn cũng có thể cảm giác được thanh Vương Trù Đạo vào lúc này, uy lực so sánh với trước khi nhỏ máu tế luyện thì tăng cường không ít.

- Vọng Khí, Điều Khí, còn có Trù Đạo tam thức, không thể không nói, Lục Phong này có thể sáng tạo ra, tạo ra Trù Đạo chi đạo, thật là một thiên tài hiếm có a.

Tần Phàm đối với chủ nhân của Vương Trù Đạo “Trầm mê ngũ vị” kia có kính nể thật sâu.

- Cái Vọng Khí, Điều Khí chi pháp này, ách, chẳng lẽ học tập Trù Đạo chi đạo này, trước hết phải đi học tập làm đồ ăn?

Sau đó trên mặt Tần Phàm không khỏi có chút co lại, hẳn cho tới nay đối với ẩm thực đều so sánh rất tùy ý, cũng không bắt bẻ, thậm chí là nhét đầy cái bao tử là được rồi.

Mà để cho hắn cảm giác có chút buồn cười chính là, trong tin tức mà Vương Trù Đạo lưu lại kia, quả nhiên cũng có không ít thực đơn, mỗi một loại thực đơn đều được xưng là nhân gian trăm vị, nghe nói đều là mỹ thực mười dặm phiêu hương.

- Về phần Trù Đạo tam thức này, cho dù ta đơn giản thi triển, dùng thực lực hôm nay của ta, sợ chỉ có thể miễn cưỡng thử Nhân Đạo mà thôi, hơn nữa ta còn không có cảm ngộ trù đạo, thi triển ra uy lực cũng không đủ một phần mười.

Lập tức Tần Phàm lại trầm nghĩ, Trù Đạo ba thức này tối nghĩa khó hiểu, Địa Đạo cùng Thiên Đạo kia, thậm chí hắn còn không có cách nào cảm ngộ minh bạch, chớ nói chi là sử dụng.

Thời gian chậm rãi đi qua, Tần Phàm ngồi xếp bằng ở dưới đáy hồ, ngay thời điểm hắn cảm ngộ đủ loại huyền bí của Vương Trù Đạo này, hắn vậy mà dần dần quên đi khổng chế nham thạch nóng chảy bốn phía!

Ngay một cái chớp mắt hoàn toàn thất thần đó...

Oanh!

Nham thạch nóng chảy bốn phía vào lúc này bỗng nhiên sụp đổ, như là thác nước từ chỗ cao lưu lại, như thiên quân vạn mã vào lúc này công kích về đáy hồ, thế tới cuộn cuộn mãnh liệt.

Những nham thạch nóng chảy nhiệt lượng khủng bố kia lao hết về phía đáy hồ, thời điểm Tần Phàm ở dưới đáy hồ vừa mới cảm ngộ đến Trù Đạo chi đạo, đang phân tích cân đối ở giữa trù đạo cùng đạo đạo, những nham thạch nóng chảy kia phô thiên cái địa bao phủ cả hắn rồi!

- Tiểu Phàm!

Tần Li vào lúc này quá sợ hãi, ở một sát na kia, nàng giống như cảm giác được trời vào lúc này cũng muốn sụp đổ xuống, quát to một tiếng liền bất chấp nguy hiểm trực tiếp phóng về bên hồ.

Mà cũng vào lúc này!

Tần Phàm ở dưới đáy hồ, lúc nham thạch nóng chảy phô thiên cái địa ập xuống, rốt cục cũng phản ứng đi qua, hắn bị buộc phải gián đoạn cảm ngộ!

Bất quá may mắn năng lực Hỏa nguyên Ma chủng của hắn thức tỉnh, hỏa diễm trên người hắn cùng Huyền Vũ chi khí hỗ trợ lẫn nhau, đem nham thạch nóng chảy đều ngăn cách ở bên ngoài, chỉ có nhiệt lượng bành trướng không ngừng trùng kích lấy thân thể của hắn, ngoại trừ để cho hắn cảm giác khó chịu ra, kỳ thật cũng không có đối với hắn tạo thành thương tổn quá lớn gì!

- Lấy nhiệt lượng trong những nham thạch này, ta có thể miễn cưỡng thử xem uy lực của Nhân Dao a.

486. Chương 495: Đoạt. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 495: Đoạt. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vào lúc này, trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm. Hắn vừa mới cảm ngộ tuy còn không có tự mình học tập qua tru đạo, nhưng bởi vì hắn tinh thông luyện đan chi thuật, luyện đan chi thuật này, cũng là thập phần chú ý hỏa hầu, cho nên cả hai cũng có một ít chỗ chung, cái này lại để cho hắn đối với Nhân Dao bên trong Trù Dao ba thức có được lý giải nhất định, chỉ là thiếu một lần thí nghiệm mà thôi.

Sau đó hắn chăm chú cầm chặt Vương Trù Dao trong tay, thanh Vương Trù Dao này vốn là nặng như ngàn cân, nhưng sau khi trải qua nhũ máu tế luyện, lúc hắn cầm lại không có cảm giác quá mức trầm trọng nữa rồi.

Đem kinh khí vận chuyển, quán thâm vào trong Vương Trù Dao, dẫn động lấy năng lượng bốn phía.

Sau đó chân của hắn ở dưới đáy hồ đập một cái, cả người phóng lên trời!

PHỐC!

Thân thể Tần Phàm mang theo dòng nham thạch nóng rực liền trực tiếp chạy ra khỏi mặt hồ nham thạch nóng chảy!

Nhưng mà, ngay thời điểm hắn muốn chém ra một chiêu Nhân Dao vào trong nham thạch nóng chảy, lại đột nhiên phát hiện Tần Li vào lúc này chạy vội tới bên hồ!

Nếu như hắn tiếp tục thi triển xuống dưới, như vậy một chiêu này nhất định sẽ ảnh hưởng đến Tần Li! Thậm chí rất có thể để cho nàng bị thương!

- Không xong, quên mất mấy người tỷ tỷ vẫn còn ở trên bờ.

Vào lúc này Tần Phàm mới kịp phản ứng, vừa rồi bởi vì hắn lĩnh ngộ Trù Dao chi đạo này quá mức nhập thần, thậm chí quên mất việc mình cũng không phải là một mình một người.

Bành!

Cuối cùng nhất, Tần Phàm chỉ có thể đơn giản thu hồi đại bộ phận đao thể của Nhân Đao, kết quả bị cổ lực lượng cường hoành này cản trở, để cho lực phủ ngũ tạng một hồi chấn động, cũng nhịn không được nữa, phun ra một búng máu ở giữa không trung.

Oanh!

Bởi vì uy lực Nhân Đao quá lớn, vào lúc này thậm chí Tần Phàm trong khoảng thời gian ngắn khổng chế không nổi khí tức bản thân, cả người ngã xuống đến bên hồ, rơi vào bên người Tần Li.

Mà Vương Trù Đao vào lúc này ngược lại bởi vì khí lực của Tần Phàm quán chú nên hào quang lóng lánh, tựa như thần binh, sau khi Tần Phàm ngã rơi trên mặt đất, nó còn có thể ở trên mặt đất không an ổn mà nhúc nhích.

- Tiểu Phàm.

Tần Li thấy vậy vội vàng đỡ lấy Tần Phàm, nhưng lúc này độ ẩm bên ngoài thân hần nóng rực kinh người, làm cho nàng căn bản đừng không được.

Tần Phàm cũng bất chấp giải thích, vội vàng nuốt vào trong miệng một khóa Điều nguyên đan, đây là hần ở trong Linh Huyết luyện chế đan dược chỉ có Ẩn Thể đan môn mới có, đối với nội thương cùng khí tức hỗn loạn có tác dụng điều hòa vô cùng tốt, có thể làm cho tình trạng của hần ổn định lại rất nhanh.

- Cái kia chính là thanh vũ khí Viễn Cổ sao?

Lúc này, mọi người ở trên bờ nhìn thấy Vương Trù Đao kia, lộ ra ngoài ý muốn, bọn hần thật không ngờ vũ khí kia lại có bộ dáng như thế.

- Tuy thanh đao này thoát nhìn kì quái một ít, nhưng mà ta có thể cảm ứng được bên trong nó ẩn chứa năng lượng cự đại, đây tuyệt đối là một thanh tuyệt thế thần binh!

Một lát sau, ánh mắt của Nhiếp Bá nóng rực nói.

- Lão Nhiếp, có phải ngươi muốn thanh đao này hay không?

Lúc này, bỗng nhiên Viên Cảnh Thiên nhìn Nhiếp Bá trầm giọng hỏi.

- Muốn, uối cùng cũng đều nhẹ gật đầu, kỳ thật trong nội tâm mấy người bọn họ đối với Tần Phàm đều có một ít hâm mộ, đồ kỳ thậm chí thêm ngưỡng, phòng ngự áo giáp, phi hành vũ kỹ, còn có Hỏa Nguyên Tinh vân... vân, đều là đồ vật để cho bọn hần động tâm. Hơn nữa bọn hần đều nhìn ra được Tần Phàm đã bị trọng thương, lúc này đúng là cơ hội của bọn hần.

- Ta muốn chính là áo giáp trên người Tần Phàm, những vật khác quy các người.

Sau đó Viên Cảnh Thiên chuyển mắt nhìn qua Tần Phàm cùng Tần Li, trong miệng nhàn nhạt nói, hần vẫn cho rằng Huyền Vũ chi khí trên người Tần Phàm là một kiện áo giáp Thổ thuộc tính.

- Nguyên lai hần nhìn trúng chính là thứ này.

Mọi người lúc này mới hiểu rõ ra, trách không được Viên Cảnh Thiên gần đây trầm mặc ít nói lại đột nhiên đưa ra đề nghị này, phòng ngự của Viên Cảnh Thiên này vốn đã hết sức lợi hại, nếu quả thật để cho hần bắt được áo giáp kia, như vậy thực lực của hần nhất định có thể cao hơn một tầng.

- Vậy được rồi, vũ khí này đến lúc đó người có bản lĩnh thì được.

Nhiếp Bá cũng gật đầu nói, một phương diện hần là không chống được lực hấp dẫn của Vương Trù Đao, một phương diện khác là vì trên người Tần Phàm có Hỏa nguyên lực khắc chế để cho hần hết sức kiêng kỵ!

Hần sợ hãi nếu như để Tần Phàm phát triển xuống như vậy, ngày sau hần ở trước mặt Tần Phàm thậm chí không dám có bất luận phản kháng gì!

Đây đối với hần trường kỳ được xưng thánh địa công kích đệ nhất nhân mà nói là một sự kiện thập phần đáng sợ.

- Vậy động thủ đi.

Sau đó Viên Cảnh Thiên lạnh giọng nói ra.

Lúc này Tần Phàm còn y nguyên ngồi xếp bằng ở chỗ kia, khôi phục lấy thương thế, mà Tần Li thì khăn trương mà thủ ở một bên.

- Tỷ tỷ, những người này nổi lên ý đồ xấu rồi, nàng giúp ta kéo dài nửa phút thời gian, nếu như kéo dài không được, nàng cũng đừng có lý ta, nhanh chóng ly khai nơi đây.

Bỗng nhiên Tần Phàm truyền âm cho Tần Li nói ra.

Thời điểm hắn vừa bị thương, tuy một bên điều tức, nhưng bên kia kỳ thật hắn lại suy nghĩ, một mực lưu ý mọi người đối thoại trong thông đạo, thính lực của hắn rất mạnh, cho nên hôm nay tự nhiên đã biết cách nghĩ của những người này.

Nghe được thanh âm của Tần Phàm, Tần Li khẽ giật mình, sau đó nàng hướng về bên thông đạo kia nhìn lại, quả nhiên thấy bọn người Viên Cảnh Thiên cùng Nhiếp Bá ở lúc này đang tới gần, lai giả bất thiện.

- Các người muốn làm gì?

Tần Li vội vàng đứng lên, chắn trước mặt Tần Phàm, nhìn hằm hằm mấy người tới.

- Tần Li tiểu thư, ngươi là đệ tử của Tử Hà trưởng lão, chúng ta không muốn cùng ngươi khó xử, ngươi ly khai đi.

Thời điểm cách nhau 10m, vào lúc này Viên Cảnh Thiên mở miệng nói.

487. Chương 496: Đồ Vô Sĩ. (1)

Chương 496: Đồ vô sĩ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

- Lúc trước rõ ràng ước định ai cầm được vũ khí trước thì là của người đó, những người các người ở trong thánh địa coi như là người có danh vọng, chẳng lẽ cứ như vậy đổi ý sao?

Tần Li không chút hoảng hốt mà đứng lên, trong miệng tỉnh táo nói.

- Ha ha, cái này muốn trách thì trách Tần Phàm hắn lúc trước không có gia nhập Càn Minh chúng ta, cho nên hắn không nằm bên trong ước định.

Vào lúc này Tần Tinh Hà nhìn có chút hả hê cười nói.

- Không nên nói nhiều, Tần Phàm đang khôi phục thương thế, không nên cho hắn cơ hội! Người Càn Minh cùng Khôn Minh đối phó Tần Li, những người khác đối phó Tần Phàm! Nhất định phải ở trong thời gian nhanh nhất giết chết bọn chúng!

Lúc này Viên Cảnh Thiên lại trực tiếp trầm giọng nói ra, lộ ra thập phần quyết đoán.

- Các người dám! Hai người chúng ta tiến vào Thánh địa còn chưa đủ một năm, các người dám đối phó chúng ta, là trái với quy định Thánh địa Thần Điện! Chẳng lẽ các người không sợ Thần Điện trừng phạt sao?

Vào lúc này Tần Li như sương lạnh nói, cảnh giác mà nhìn mọi người tới gần.

- Hắc hắc, Tần Li tiểu thư, vốn người xinh đẹp giống như ngươi, ta là không muốn ngươi chết đi nhanh như vậy, bất quá ngươi đã không thức thời, chúng ta cũng chỉ có thể tâm ngoan thủ lạt rồi.

Lúc này Khôn Minh Minh chủ Lâm Thông kia vừa cười vừa nói:

- Về phần Thần Điện bảo hộ, là không thích hợp ở Tứ Cực Chi Địa, các người đã dám chạy đến chỗ nguy hiểm như vậy, phải có giác ngộ tùy thời mất đi tánh mạng.

- Thật sự là đáng tiếc, các người vốn là người Đại Càn quốc ta, vốn ta cũng không muốn động thủ đối với các người, bất quá các người đều không muốn gia nhập Càn Minh ta, ta cũng chỉ có thể buông tha cho các người rồi.

Lúc này Càn Minh Minh chủ Triệu Khang kia cũng lắc đầu, một bộ bất đắc dĩ nói ra.

- Nguyên lai các người đã sớm có chủ ý hay rồi.

Trông thấy bộ dạng hai người giả mù sa mưa, Tần Li lạnh lùng nói:

- Bất quá các người ai dám tới gần trước, tất nhiên sẽ lọt vào một kích toàn lực của ta, cho dù ta cùng ta vị hôn phu chết, cũng phải có người trải đường cho chúng ta tiến về hoàng tuyền, ai không sợ chết thì tới trước đi.

Tần Li vừa ra lời này, người Càn Khôn lưỡng minh vốn định lập tức động thủ, đều không khỏi khê giật mình, bước chân phóng ra cũng chận lại.

Tần Li với tư cách đệ tử của Tử Hà trưởng lão, hơn nữa lúc trước thời điểm tiến vào Thánh địa vẫn là trừ Tần Phàm ra chính là người thứ hai!

Tuy bề ngoài của Tần Li thoát nhìn là một bộ điệu dàng khả nhân, nhưng ai cũng không có chính thức thấy qua nàng động thủ! Thực lực của Tần Phàm kinh người như thế, thực lực của Tần Li tuyệt đối là không thể xem thường, sợ trên người của nàng cũng cất dấu thực lực!

Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, ai cũng không dám động thủ trước.

- Còn chưa động thủ thì chờ cái gì! Mọi người cùng nhau động thủ!

Trong lòng Đại Ly Minh chủ Viên Cảnh Thiên thầm mắng Càn Khôn lưỡng minh này vô dụng, lập tức hai tay vận chuyển kinh khí, một cỗ khí kinh cực kỳ cường hoành dẫn đầu công kích tới Tần Li.

Hắn người này bề ngoài thoát nhìn ít nói cười, nhưng trên thực tế lại vô cùng quyết đoán tàn nhẫn.

Mà hắn với tư cách đệ nhất phòng ngự trứ danh Chân Vũ Thánh địa, đối với mình cũng có được tin tưởng nhất định! Đừng nói là Tần Li, coi như là Tần Phàm trước kia đối phó Viễn Cổ Hỏa Thú biểu hiện ra lực công kích cường hãn kia, hắn cũng có tự tin có thể kế tiếp.

Cho nên hắn cũng không sợ một kích toàn lực kia của Tần Li uy hiếp.

- Chúng ta cũng động thủ đi! Người Càn Minh, Khôn Minh vẫn là đối phó Tần Li, những người khác đối phó Tần Phàm.

Lúc này Đại Chấn Minh chủ Nhiếp Bá cũng là sắc mặt âm trầm nói, chẳng biết tại sao, hắn luôn ảm ảm cảm thấy một cỗ hương vị không đúng, cái này để cho hắn cũng không dám chậm trễ, rất nhanh đi theo công kích về phía Tần Phàm.

Đương nhiên, dùng thực lực của hắn, kỳ thật cũng tự tin một người có thể đối phó Tần Phàm, bất quá dụng ý của hắn và Viên Cảnh Thiên cũng giống như vậy, cái kia chính là muốn đem tất cả mọi người kéo xuống nước!

Như vậy mới không có người trở về đem sự tình hôm nay truyền đi, dù sao hôm nay bọn hắn làm không tính quang minh chính đại, hơn nữa không cần thận rơi vào trong tay Tử Hà trưởng lão, bọn hắn đều rất phiền toái.

Nghe thấy Nhiếp Bá nói, những người khác cũng bắt đầu phân biệt hướng về mục tiêu của mình công tới, trong đó bốn người cùng Viên Cảnh Thiên công kích Tần Li, Nhiếp Bá cùng sáu người khác công kích Tần Phàm còn đang điều tức!

Những người này đều là ánh mắt độc ác, biết rõ thực lực Tần Phàm cường hoành, hơn nữa thủ đoạn che dấu không ít, nên không muốn cho Tần Phàm bất cứ cơ hội nào.

Dù sao trên người Tần Phàm cũng có rất nhiều bảo bối, hơn nữa đến trình độ này, bọn hắn đã không có đường lùi.

- Hừ...

Trông thấy Viên Cảnh Thiên kia dẫn đầu tới gần, Tần Li hừ lạnh một tiếng, sau đó đánh ra một chưởng bay bổng, một hư ảnh Thái Điện tản ra hào quang bảy màu liên tục tiếp bay về phía Viên Cảnh Thiên.

Tốc độ của Thái Điện này cũng không nhanh, cho nên Viên Cảnh Thiên rất dễ dàng liền tránh được! Nhưng mục tiêu của Mộng Điện cũng không phải dùng để công kích hắn, mà chỉ là đưa hắn vào cảnh trong mơ mà thôi!

Chỗ lợi hại của bộ mộng chi thuật này là ở chỗ dùng Mộng Điện làm dẫn, trực tiếp dẫn người vào một trạng thái mê ngủ, có thể khiến người ở vào giữa sự thật cùng hư ảo!

Rất nhanh, Viên Cảnh Thiên đã bị tiến vào loại trạng thái này.

Viên Cảnh Thiên trông thấy Thái Điện kia không có tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với mình liền biến mất rồi, hắn không khỏi khinh miệt mà cười cười.

Sau đó long hành hổ bộ, tiếp tục một quyền đánh ra khí lực bành trướng, không chút lưu tình công kích về phía Tần Li!

Oanh!

Mà đúng lúc này, công kích của Viên Cảnh Thiên đánh tới một chỗ hư không, nhưng hắn giống như không có phát giác, kinh khí toàn lực thôi phát, đem một mảnh đất trống cách mình không xa oanh tạc ra một cái hố to.

- Đệ tử của Tử Hà trưởng lão cũng chỉ có chút thực lực ấy sao?

Quý đệ chính là, Viên Cảnh Thiên hắn ở lúc này vậy mà cảm giác mình đánh trúng vào Tần Li, cũng “trông thấy” thân thể Tần Li trực tiếp bị mình đánh bay, ngã xuống trên mặt đất, còn ở trên mặt đất ném ra một cái hố to. Thấy Tần Li “không chịu nổi một kích” như thế, hắn không khỏi hơi có chút kinh ngạc nói.

Nhưng Nhiếp Bá không có đi công kích Tần Li, vào lúc này chứng kiến lại là một quang cảnh khác, hắn rõ ràng chứng kiến một kích này của Viên Cảnh Thiên đánh vào không trung, sau đó Tần Li lại giấu ở sau lưng Viên Cảnh Thiên, sau khi Viên Cảnh Thiên đình chỉ công kích liền công kích về phía hắn!

Hắn vậy mà sau khi đánh xong một kích này liền hơi chút buông lỏng xuống, tựa hồ là hoàn toàn không có phát hiện !

- Vũ kỹ của Tần Li này thật phần quý đệ!

Dù sao Nhiếp Bá cũng là cường giả đỉnh tiêm trong Chân Vũ Thánh địa, có xúc giác cực tốt, hơn nữa ảo mộng chi thuật của Tần Li cũng không phải nhằm vào hắn, bởi vậy hắn rất nhanh liền phát hiện trong đó không tầm thường.

488. Chương 497: Đồ Vô Sĩ. (2)

Chương 497: Đồ vô sĩ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Lão Viên, coi chừng!

Hắn và Viên Cảnh Thiên bình thường quan hệ rất tốt, cho nên vào lúc này hắn vội vàng mở miệng nhắc nhở.

Nghe được thanh âm của Nhiếp Bá, Viên Cảnh Thiên giống như là đang ở trong mộng bỗng nhiên bừng tỉnh, sau đó bản năng võ đạo từ nhiều năm trước tới nay, để cho hắn lập tức cảm giác được sau lưng truyền đến một hồi cảm giác mát lạnh.

Nhưng lúc này công kích của Tần Li đã cách hắn chưa đủ một mét, hắn căn bản không có thời gian kịp phản ứng!

Oanh!

Viên Cảnh Thiên thậm chí ngay cả đại địa khải giáp cũng không kịp khởi động đến trạng thái mạnh nhất, đã bị một cổ lực lượng mạnh mẽ đánh vào trên lưng!

Chỉ thấy một hồi hào quang bảy màu lóng lánh chói mắt, cả người của Viên Cảnh Thiên lập tức bị một chưởng này bay đi về phía trước, hơn nữa trong miệng nhịn không được phún ra một ngụm máu tươi.

Bành!

Cả người Viên Cảnh Thiên nặng nề đánh nằm sấp trên mặt đất, hắn cố gắng vùng vẫy vài cái, cuối cùng nhất lại không có cách nào đứng lên, trong miệng nói không được một câu liền hôn mê rồi, sinh tử không biết.

Trông thấy Viên Cảnh Thiên được xưng là Thánh địa đệ nhất phòng ngự dĩ nhiên bị một kích của Tần Li đánh ngã xuống đất, rơi vào sống chết chưa biết, những người khác không khỏi không thể tưởng tượng nổi mà mở to hai mắt nhìn, cảm thấy vô cùng chấn động.

Thực lực của Tần Phàm đã vượt quá tất cả mọi người dự kiến rồi, nhưng tin tưởng coi như là Tần Phàm, cũng không có thể làm được một kích liền đánh Viên Cảnh Thiên thành như vậy!

Bọn hắn không thể tưởng được Tần Li bề ngoài trông rất dịu dàng này, tựa hồ thực lực so với Tần Phàm còn muốn khủng bố hơn!

- Ai còn muốn tới?

Tần - b Vi

Vào lúc này Tần Phàm hoàn toàn chính xác là có ý niệm liều mạng bị thương cũng phải giết chết nhóm người này, nhưng nghe Tần Li nói như vậy, hắn cũng đành phải buông tha cho ý nghĩ này.

Mà hắn cũng có tự tin, chỉ cần tiếp qua nửa năm nữa, những người trước mắt này đều không còn là đối thủ của hắn.

Coi như là Nhiếp Bá cũng không phải.

- Đã như vậy, coi bọn chúng với tư cách đá đặt chân để ta đột phá đến Vô Tôn chi cảnh a, đặc biệt là người, Nhiếp Bá, hi vọng người có thể trở thành một khối đá cứng rắn nhất ở dưới chân ta.

Vào lúc này Tần Phàm như có thâm ý liếc nhìn Nhiếp Bá.

- Động thủ!

Mà vào lúc này, Nhiếp Bá tựa hồ bị cái nhìn này của Tần Phàm làm mình không thoải mái, liền trầm giọng nói ra, sau đó trường đao trong tay vung lên, một đạo Liệt Diễm màu đỏ thẫm bổ tới Tần Phàm.

Những người khác cũng ra tay.

“Vèo!” “Vèo!” “Vèo!”

Cũng đồng thời, ba con Thất Thái Mộng Điệp ở ống tay áo của Tần Li vung vẩy bay ra, trong đó hai cái vây quanh Nhiếp Bá dạo qua một vòng, còn có một con thì là bỗng nhiên nổ tung ra, một hồi sương mù bao quanh năm người ở trong đó.

PHỐC.

Sau khi Tần Li thả ra ba con Mộng Điệp này, rốt cục nhịn không được, phun ra một ngụm máu tươi.

- Đi. nguồn

Nhưng sau đó nàng lại cắn răng nói một chữ, thân ảnh nhanh chóng, toàn lực thi triển thân pháp, như là một con Hồ Điệp phiêu dật, lập tức xuyên qua mấy người vây quanh còn lại, về tới trong thông đạo kia.

Vào lúc này hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, hắn nhìn ra được Nhiếp Bá đã bị lôi vào trong mộng huyền ngàn ngủ rồi, những người khác với hắn mà nói căn bản không phải trở ngại quá lớn!

Hắn vốn muốn trực tiếp động thủ với Nhiếp Bá, nhưng mà thực lực cùng xúc giác võ đạo của Nhiếp Bá đều không phải chuyện đùa, hắn sợ như vậy ngược lại sẽ sớm đánh thức hắn.

- Tần Tinh Hà!

Sau đó, Tần Phàm liếc mắt liền thấy được một đạo nhân ảnh, ánh mắt thoáng chốc lạnh lẽo!

Tuy đã đáp ứng Tần Li không muốn ham chiến, nhưng cho dù phải đi, cũng phải trước giết chết người này!

Dưới chân hắn đạp mạnh trên mặt đất, cả người phóng về phía Tần Tinh Hà!

Tần Phàm biết rõ, lúc này mọi người ở đây là quyết định muốn động thủ với hắn và Tần Li, tuy vốn là Viên Cảnh Thiên kia đưa ra, nhưng Tần Tinh Hà này ở trong đó cũng nổi lên được tác dụng nhất định!

Tần Tinh Hà này là người Càn Kinh Tần gia, không chỉ đối với sự tình của Tần Phàm biết được tối đa, cùng Tần Phàm có thù hận không chết không thôi! Hơn nữa khi Tần Phàm mới vào Chân Vũ Thánh Địa phát sinh những chuyện kia, Tần Tinh Hà này cùng Tần Phàm oán hận càng để lâu càng sâu.

Hôm nay bọn người Hướng Vũ đã chết!

Cũng là thời điểm đến phiên Tần Tinh Hà này rồi!

Tốc độ của Tần Phàm bay nhanh, vào lúc này hai con ngươi của hắn lộ ra thập phần lạnh lùng, như là tử thần tuyên án nhìn Tần Tinh Hà, hắn cũng không có bị Huyền Mộng Chi Thuật của Tần Li ảnh hưởng, nhưng hôm nay ở thời điểm thanh tỉnh, hắn chứng kiến Tần Phàm vọt tới mình, lại để cho hắn lộ ra càng thêm hoảng sợ!

Được chứng kiến thủ đoạn của Tần Phàm, hắn cũng không nhận ra mình sẽ là đối thủ của yêu nghiệt này!

- Minh chủ, cứu ta!

Vào lúc này, hắn một bên trốn, một bên hướng Triệu Khang cầu cứu kêu lên.

Triệu Khang cũng vừa vặn không có bị Huyền Mộng Chi Thuật ảnh hưởng đến, hắn cũng nhìn thấy lúc này Tần Phàm đang hướng về Tần Tinh Hà phóng đi!

Đồng thời, tốc độ cùng thực lực kia đều làm hắn kinh hãi không thôi! Dù là hắn, cũng không có tin tưởng là đối thủ.

Bất quá vào lúc này, bọn hắn vốn chính là muốn vây giết Tần Phàm, không thể nào bỏ mặc đồng bọn bị giết! Hơn nữa hắn đã đáp ứng Tần Tinh Hà sẽ bảo hộ hắn, với tư cách Càn Minh Minh chủ, ở trước mặt nhiều Minh chủ như vậy, hắn cũng không thể cứ như vậy trở mặt nhìn thành viên trong liên minh cứ như vậy chết đi, nếu không ngày sau hắn ở Chân Vũ Thánh Địa sẽ rất khó dừng chân.

Thời điểm Tần Phàm cách Tần Tinh Hà chưa đủ 10m, hắn cũng một cái lướt ngang, chắn ở trước mặt Tần Tinh Hà.

- Tần Phàm, ngươi cũng đừng vùng vẫy vô vị trước khi chết, hôm nay ngươi là mọc cánh khó bay rồi!

Lúc này Triệu Khang kia giả ra trấn tĩnh mà nhìn Tần Phàm, trong miệng trầm giọng nói ra, lúc này hắn lập tức ở trước người của mình ngưng hóa ra một nguyên khí thuần màu vàng.

Triệu Khang này tu luyện chính là Kim hệ nguyên lực, loại Kim hệ nguyên lực này có đặc điểm công kích bén nhọn, phòng ngự cứng rắn, Triệu Khang ngưng tụ ra nguyên khí thuần màu vàng, lúc này thoát nhìn giống như là tường đồng vách sắt, ngăn cản hắn cùng Tần Tinh Hà ở phía sau.

- Hừ, thật không?

Nhưng Tần Phàm khinh thường khê hừ một tiếng, tốc độ không giảm chút nào, thời điểm vọt tới trước nguyên khí thuần màu vàng kia, Vương Trù Dao trong tay hắn phát ra vàng sáng màu đỏ thẫm chướng mắt, chém ra một đao nhìn như là hơi hợt!

Một đạo hỏa quang xẹt qua, giống như là một vì sao rơi trên bầu trời đêm, tốc độ bay nhanh. Tuy cảnh ban đêm đen kịt, nhưng nó lại lộ ra thập phần chói mắt!

Oanh!

Vàng sáng qua đi, nguyên khí thuần màu vàng lại bị một đao kia trực tiếp phá vỡ thành hai nửa, sau đó vàng sáng màu vàng tiêu tán đi, lộ ra hai người Triệu Khang cùng Tần Tinh Hà ở đằng sau nguyên khí thuần đang kinh ngạc và sợ hãi.

Chỉ một đao!

Triệu Khang cũng biết thực lực Tần Phàm cường hãn, cũng không có ý nghĩ nguyên khí thuần màu vàng này có thể ngăn cản hắn thật lâu, chỉ là muốn dùng để kéo dài thời gian đợi viện thủ đến mà thôi.

Nhưng hắn thật không ngờ, chỉ là một đao mà thôi!

491. Chương 500: Chém Người. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 500: Chém người. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: nipvandan

Thậm chí hắn mới vừa vận cảm giác mình ngưng hóa ra nguyên khí thuần màu vàng này, còn chưa kịp cảm thụ cảm giác an toàn tạm thời kia, sau một cái hô hấp, nó cứ như vậy tiêu tán rồi!

Trên thực tế, vừa rồi Vương Trù Dao này phát huy uy lực cũng là ngoài Tần Phàm ý liệu, hắn cũng không nghĩ tới mình chưa dùng hết toàn lực, chỉ là một đao tính thăm dò liền dễ dàng kích phá nguyên khí thuần của Triệu Khang như vậy!

Nếu như hắn sử dụng Hỏa Vân đao trước kia, căn bản là không có cách nào làm được loại trình độ này.

- Triệu Khang, người đã muốn chết, ta sẽ thành toàn cho người!

Thấy vậy, Tần Phàm tự nhiên là tin tưởng tăng cường một tí, chứng kiến Triệu Khang, con người hắn lạnh lẽo. Vốn đều là người Đại Càn quốc, Tần Tinh Hà cùng mình có cừu oán coi như xong, nhưng Triệu Khang này thân là người hoàng thất Đại Càn quốc, cũng là Càn Minh Minh chủ, không chỉ không giúp mình nói câu nào, còn có ý tứ dẫn đầu thổi lửa.

Cho nên, hôm nay thấy Triệu Khang này ngăn trở ở trước mặt Tần Tinh Hà, hắn càng là thù mới hận cũ cùng một chỗ thanh toán, trước khi giết chết Tần Tinh Hà, trực tiếp chém tới hắn một đao!

- Lâm Bô, người còn chưa động thủ!

Thấy Tần Phàm hướng về mình công kích mà đến, trên mặt Triệu Khang kịch liệt động dung, hắn một bên phòng ngự, một bên hướng về Khôn Minh Minh chủ Lâm Bô cách mình không xa kêu lên.

- Tần Phàm, người chó có càn rồi!

Tuy Lâm Bô kiêng kị thực lực của Tần Phàm, nhưng hắn biết rõ nếu như lúc này không giúp Triệu Khang, như vậy rất nhanh sẽ đến phiên mình rồi, vì vậy liền cắn răng một cái, trong tay vung một cây trường côn màu đen đánh tới sau lưng Tần Phàm.

- Triệu Khang, ai cũng không thể cứu được người!

Tốc độ của Tần Phàm không giảm chút nào, hoàn toàn không để ý tới Lâm Bô công kích, chỉ là dưới chân đạp một cái, cả người nhảy lên, sau đó giơ Vương Trù Dao, từ trên cao chém tới Triệu Khang.

Dù sao Triệu Khang này cũng là Càn Minh Minh chủ, hơn nữa bản thân có được thực lực Cửu cấp Linh Vũ sư, mặc dù đối với thực lực Tần Phàm hết sức kiêng kỵ, nhưng tu vi của hắn đặt ở nơi đó, tâm bình tĩnh cũng không có bởi vậy mà hoàn toàn sụp đổ.

Thấy Lâm Bô đến giúp, hắn cũng khôi phục một ít trấn định, sử dụng một cây thiết phiến, trông thấy đao thể của Tần Phàm chém tới, quơ lấy thiết phiến một phen, lập tức kim quang chói mắt, một đầu hư ảnh sư tử màu vàng gào thét từ trong thiết phiến chạy ra, hung mãnh đánh về phía Tần Phàm.

Thấy cổ kinh khí cường hãn kia đập vào mặt, Tần Phàm không chút sợ hãi nào, sau khi hắn sử dụng thanh Vương Trù Dao này, giống như đã không thích hợp kinh khí phóng ra ngoài công kích, vì vậy hắn đem đao kinh của Bá Vương đao trực tiếp bắm vào phía trên lưỡi đao.

Bành!

Một đao kia liền chém tới sư tử màu vàng.

Vẫn là khí thế chưa từng có từ trước đến nay, Bá Đạo Vô Song!

Những nơi lưỡi đao đi qua, trực tiếp đánh nát sư tử màu vàng có kia, dư kinh đối với Tần Phàm cũng tạo thành một ít ảnh hưởng, nhưng bởi vì là dùng khí phá khí, tổn thương cũng không phải rất lớn, vẫn còn trong phạm vi Tần Phàm thừa nhận.

Loại cận thân chiến đấu này, nếu như không có thân thể cường hãn giống như Tần Phàm, thật đúng là không thích hợp cho những người khác.

Nói cách khác, Vương Trù Dao này rơi vào trong tay khác người cũng chưa chắc có thể phát huy ra uy lực như Tần Phàm.

PHỐC!

Vàng sáng màu vàng tiêu tán, bụi đất tung bay, thân thể Tần Phàm liền xuyên qua trong đó, sau đó đao thể không ngừng. Sau một khắc càng là trực tiếp rơi vào trên bờ vai phải của Triệu Khang!

Phòng ngực của Triệu Khang bị một đao kia phá huỷ lập tức, máu tươi bão táp!

Lưỡi đao kéo một phát, một đao kia trảm đến vị trí lồng ngực của Triệu Khang! Kế tiếp, đao thể của lưỡi đao chưa hết, trực tiếp rơi xuống eo trái!

Nói cách khác thân thể của Triệu Khang lại bị lưỡi đao trực tiếp bỏ ra hai nửa!

Trên người Tần Phàm cũng không khỏi bị tung tóe rất nhiều máu tươi.

Tràng diện huyết tinh đến cực điểm!

Oanh!

Kế tiếp, trường côn của Khôn Minh Minh chủ Lâm Bô rơi vào trên lưng Tần Phàm, thực lực của Lâm Bô cũng là Cửu cấp Linh Vũ sư, hãn công kích cũng đồng dạng không kém, một kích này đánh cả người Tần Phàm lao đảo về phía trước vài bước, thiếu chút nữa bổ nhào trên mặt đất.

Áp chế khí huyết cuộn cuộn trong cơ thể, dưới chân Tần Phàm dùng sức đạp mạnh, ổn định thân thể. Tuy công kích của Lâm Bô này cường hãn, nhưng vẫn còn trong phạm vi thừa nhận của thân thể hãn.

Sau đó Tần Phàm dứt khoát mượn nhờ cổ lực lượng này, thuận thế lao về phía Tần Tinh Hà đang cách mình rất gần.

Triệu Khang đã chết, Tần Tinh Hà này cũng không thể sống!

Mà thời điểm Tần Phàm giết chết Triệu Khang, những người không có bị Tần Li dùng ảo mộng chi cảnh đều nhất nhất kịp phản ứng, toàn bộ phóng về phía Tần Phàm.

Bọn hãn một bên khiếp sợ Triệu Khang chết thảm, đồng thời càng không dám để cho Tần Phàm rời đi!

Hiện tại đã lợi hại như vậy, tiếp qua chút ít thời gian sẽ như thế nào!

- Tiểu Phàm, nhanh đi thôi! Không nên ham chiến!

Thấy vậy, Tần Li không khỏi khản trương, vội vàng truyền âm hướng về Tần Phàm kêu lên.

Nghe thấy các loại tiếng thét sau lưng, mặc dù Tần Phàm không có quay đầu lại nhìn, nhưng cũng biết lúc này ngoại trừ Lâm Bô, còn có mấy người khác đều hướng về mình công kích mà đến!

Tần Tinh Hà ở ngay trước mắt!

Thời điểm Tần Tinh Hà thấy Triệu Khang bị Tần Phàm một đao chém thành hai nửa, tâm bình tĩnh của hãn hoàn toàn bị đánh tan, vào lúc này cơ hồ sợ vỡ mật, nhưng chứng kiến viện thủ đến, hãn mới khôi phục đi một tí trấn định.

- Coi như ta chết đi, nhưng nếu như có thể vì gia tộc trừ đi một uy hiếp như vậy, đó cũng là đáng giá!

Vào lúc này Tần Tinh Hà hung hăng cắn răng một cái, thậm chí cắn bờ môi của mình ra máu. Hãn từ nhỏ thụ đến gia tộc giáo dục, hết thấy dùng lợi ích của gia tộc làm chủ.

Tần Hạo Dương chết ở trên tay Tần Phàm đã để cho hãn thập phần áy náy, nếu như có thể dùng mạng của mình đổi mạng Tần Phàm, hãn sẽ nguyện ý.

- Tần Phàm, muốn giết ta, người cũng đừng nghĩ sống rồi đi!

Tốc độ của Tần Tinh Hà không bằng Tần Phàm, hãn biết rõ mình lui về phía sau như thế nào cũng vô dụng, dứt khoát ôm cách nghĩ hãn phải chết, lợi dụng bí thuật gia truyền đem tất cả tiềm lực ép đi ra, sau đó toàn thân dấy lên khí kinh Cuồng Bạo, hướng về Tần Phàm nghênh đón tiếp lấy.

- Đại Bạo viêm quyền!

Một quyền của Tần Tinh Hà oanh về phía Tần Phàm, một hỏa cầu cự đại gầm thét mà ra, tầng ngoài của hỏa cầu kia đỏ thẫm, nhưng trung tâm lại áp súc thành màu đen, như là lao lung vây khốn rất nhiều mãnh thú, tùy thời sẽ có mãnh thú lao ra.

Bản thân Tần Tinh Hà này đã có thực lực tiếp cận Cửu cấp Linh Vũ sư, cộng thêm bí thuật này ép tiềm lực ra, một quyền này của hắn không phải chuyện đùa, thậm chí đã vượt qua công kích của Triệu Khang vừa rồi, sắp đạt đến một kích của Nhiếp Bá khi đối phó Hỏa Thú rồi!

Cảm giác được khí kinh cường hãn trước mặt mà đến kia, hai mắt của Tần Phàm cũng không khỏi ngưng tụ. Nếu như hắn trực tiếp đón đánh, nói không chừng hắn cũng phải bị thương!

492. Chương 501: Ngũ Minh Truy Đuổi. (1)

Chương 501: Ngũ minh truy đuổi. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhưng hắn càng không thể lui về phía sau, bởi vì đằng sau có càng thêm công kích hung hãn hơn nữa!

Mà tình thế hôm nay, cũng căn bản là không thể né tránh!

Ở thời điểm này căn bản không cho phép Tần Phàm lại do dự, chỉ là một phần ngàn giây thời gian, thân thể hắn liền xông về tiền phương, một đao trực tiếp chém về phía hỏa cầu mà Tần Tinh Hà đánh ra kia.

Oanh!

Một đao kia của Tần Phàm trực tiếp cùng hỏa cầu này đụng cùng một chỗ!

Tiếng nổ mạnh qua đi, thân thể Tần Phàm xuyên qua hỏa cầu này!

Trên người của hắn vào lúc này xuất hiện rất nhiều vết thương nhỏ, không ngừng có máu tươi chảy ra, quần áo cũng lộ ra rách rưới mất trật tự, nhìn ra được một kích này của Tần Tinh Hà uy lực hoàn toàn chính xác là không tệ.

Thậm chí khí tức của Tần Phàm vào lúc này cũng có chút mất trật tự rồi.

- Tiểu Phàm, chạy nhanh đi, Nhiếp Bá sắp tỉnh!

Mà thời điểm Tần Phàm muốn dè xuống thương thế, tiếp tục giết chết Tần Tinh Hà, thanh âm lo lắng của Tần Li truyền đến lần nữa.

Nghe thấy thanh âm của Tần Li, lại nhìn thoáng qua Tần Tinh Hà gần trong gang tấc, hắn lúc này lại ngược lại trở nên bình tĩnh, thậm chí trên khóe miệng còn có một tia vui vẻ buông lỏng và thực hiện được.

Tần Tinh Hà tựa hồ biết rõ mình hắn phải chết, nhưng có thể kéo theo Tần Phàm cùng xuống Hoàng Tuyền, hắn không còn gì phải tiếc nữa. Hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào thân ảnh đang lao nhanh đến kia, hắn biết rõ, người này hôm nay không chết, như vậy ngày sau đối với Càn Kinh Tần gia hắn nhất định là một đả kích rất lớn.

Hắn biết rõ ước hẹn năm năm giữa Tần Phàm và Càn Kinh Tần gia, tuy rằng chỉ có năm năm, rất nhiều người đều không tin Tần Phàm có thể đánh bại được Càn Kinh Tần gia vốn có Vô Thánh, nhưng chẳng biết tại sao, sau khi chứng kiến đủ loại biểu hiện yêu nghiệt của Tần Phàm hắn liền cảm thấy lo lắng.

Hắn từ miệng Tần Hạo Dương biết rõ, Tần Phàm này chỉ là dùng ba năm liền từ Vô Đồ đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư, sau đó hắn lại tận mắt nhìn thấy Tần Phàm chỉ trong ba tháng đã từ Linh Vũ sư tam cấp đột phá đến Linh Vũ sư thất cấp.

Chỉ tiến vào Thánh Địa ba tháng đã không thua gì hắc mười năm.

Loại tốc độ tu luyện này quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Tần Phàm vô luận thế nào cũng phải chết.

Trong lòng của hắc chỉ có thanh âm này, vì gia tộc, coi như hi sinh thì hắc cũng không tiếc.

Tần Phàm vào lúc này cảm giác được kinh khí sau lưng ngày càng gần, hắc cũng nhìn ra được cách nghĩ của Tần Tinh Hà, tiếp theo hắc hít sâu một hơi, vào lúc này tốc độ đột nhiên phát huy đến cực hạn, tàn ảnh còn ở nguyên chỗ, nhưng thân thể thực tế đã vọt tới trước người Tần Tinh Hà.

Tốc độ chưa giảm, cũng không xuất đao, mà trực tiếp đâm vào khiến cả người Tần Tinh Hà bay lên.

Tiếp theo thân thể của hắc tiếp tục hướng tới trước, ở cách đó không xa là một vách núi, hắc liền dùng sức đập một cái lên vách núi kia, giống như một con cá linh hoạt vòng người lại.

Khi thân thể Tần Tinh Hà rơi xuống, thân ảnh của Tần Phàm lần nữa trở lại, ngay sau đó hắc trực tiếp dùng sức đá một cước lên thân thể Tần Tinh Hà khiến hắc bị bay đi như một bao cát về phía đám người.

Cũng giống tưởng tượng của Tần Phàm, công kích của mọi người đã rơi hết lên người Tần Tinh Hà.

Dưới nhiều đạo công kích cường hoành như vậy, coi như Tần Phàm cũng phải bị thương nặng, đừng nói Tần Tinh Hà còn chưa kịp rên lên một tiếng, cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã bị đánh đến huyết nhục mơ hồ, cuối cùng ngã xuống mặt đất chết không nhắm mắt.

Tần Tinh Hà vốn muốn dùng cái chết của mình để đổi lấy mọi người đằng sau truy sát Tần Phàm, nhưng hiện giờ đã thất bại

Tần Phàm coi hắc như một “Tấm mộc”, hắc đến chết cũng không thể nhìn thấy Tần Phàm có dấu hiệu chết đi, thậm chí một khắp sắp chết hắc vậy mà ẩn ẩn cảm thấy Tần Phàm vẫn không chết theo mình.

Vào lúc này hắc nhớ tới các chuyện của gia tộc. nghĩ tới ân oán giữa gia tộc và Tần Phàm, còn nghĩ tới lời nhắc nhở của gia tộc lúc trước khi tiến vào Chân Vũ thánh địa, kỳ vọng của gia tộc, lại nghĩ đến mọi chuyện phát sinh với Tần Phàm trong ba tháng nay...

Tần Tinh Hà nghĩ đến rất nhiều, nhưng nhưng chỉ phát sinh trong tâm nửa nhịp hô hấp, ngay khi mất đi ý thức, hắc rất muốn quay đầu lại oán độc liếc Tần Phàm, nhưng cho đến khi hắc ngã xuống đất mới nhìn thấy bóng người màu xanh kia.

Đối với hắc và Càn Kinh Tần gia mà nói, thân ảnh này như một ác mộng vậy.

Tần Tinh Hà chết

Mầm mống cuối cùng của Càn Kinh Tần gia ở Chân Vũ thánh địa cuối cùng cũng chết đi.

Trong lòng Tần Phàm hơi ngâm, vào lúc này thập phần tỉnh táo, vô kinh vô hỷ, thân thể lại vô cùng linh hoạt, đảo mắt hắc liền đón lấy thi thể Tần Tinh Hà để yểm hộ, lập tức lướt qua mấy người vây quanh, nhanh chóng phóng về phía thông đạo.

Sau khi bỏ qua mọi người một khoảng cách, ở hướng kia hiện giờ chỉ còn lại một người ngăn cản hắc.

Tần Phàm nhận ra người này là Phó minh chủ của Đại Chấn Minh, thực lực của người này tương tự như Triệu Khang, hiện giờ tuy rằng hắc đang bị thương nhưng tự tin có thể giết được người này.

Vì hắc không giảm tốc độ, lập tức liền lướt qua hơn mười thước, khi đến trước mặt người nọ, hắc không chút do dự, trực tiếp gọn gàng linh hoạt giơ Vương Trù Đao lên bổ về phía người kia.

Người nọ rõ ràng cũng không ngờ Tần Phàm có thể lướt qua mọi người nhanh như vậy, chỉ qua một hô hấp đã đến ngay trước mặt mình, hắc cuồng quét vôi vàng giơ trường đao màu đen lên ngăn cản.

Nhưng ở trước mặt Vương Trù Đao, những đao khí khác sao có thể ngăn cản.

Chỉ vừa đối mặt, trường đao màu đen của người nọ liền yếu ớt như một que tre, trực tiếp bị Vương Trù Đao của Tần Phàm chém đứt hai nửa, sau đó đao thể Vương Trù Đao chưa giảm, trực tiếp chém một đao lên lồng ngực người nọ.

Máu tươi bão táp, Phó minh chủ của Đại Chấn Minh này không cam lòng mở to hai mắt, nhưng trong nháy mắt sinh cơ liền đoạn tuyệt.

Lấy lực công kích của Bá Vương Đao, cộng thêm Vương Trù Đao có Kỳ Lân Tí phụ trợ tăng thêm, trừ phi là cao thủ Linh Vũ sư đỉnh phong như Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên, nếu không không có bao nhiêu người có thể chống đỡ được một đao.

Kỳ thật từ lúc Tần Li kêu gọi Tần Phàm đầu hàng, đến khi những chuyện này xảy ra, chỉ diễn ra trong vòng mấy hô hấp, Tần Phàm không chỉ giết chết Tần Tinh Hà mà còn thành công đi đến trước thông đạo. Hiện giờ hắn đã có thể trông thấy Tần Li tự lo lắng đợi phía trước, lập tức, hắn không do dự trực tiếp lướt qua thân thể Phó minh chủ Đại Chấn Minh, phóng về phía cửa thông đạo.

- Nhiếp Hải.

Nhưng vào lúc này, trong sơ động vang lên một thanh âm cuồng nộ, chính là Minh chủ Đại Chấn Minh Nhiếp Bá được Tần Li “chiếu cố trọng điểm” đã gãy giũa ra khỏi ảnh hưởng của ảo mộng.

Ngay khi hắn tỉnh lại liền vừa vặn trông thấy Phó minh chủ Nhiếp Hải chết đi khiến hắn buồn giận lẫn lộn, hai mắt như hỏa diễm thiêu đốt nhìn về phía Tần Phàm

Phó minh chủ Đại Chấn Minh Nhiếp Hải chính là thân sinh đệ đệ của Nhiếp Bá hắn.

493. Chương 502: Ngũ Minh Truy Đuổi. (2)

Chương 502: Ngũ minh truy đuổi. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••”)••’••)

- Tần Phàm, người lại dám giết chết đệ đệ của ta, hôm nay người đừng mong rời đi.

Nhiếp Bá vô cùng phẫn nộ gầm thét, thanh âm cực lớn kia khiến cả sơn động, thậm chí cả tòa núi đều chấn động, mỗi người đều cảm thấy đỉnh tai nhức óc!

- Nhiếp Bá, không phải vừa rồi người nói sao? Ở thế giới này, chỉ có phân thắng bại, chỉ có người thắng mới có thể nói chuyện. Thực lực Nhiếp Hải không bằng ta, hắn có chết cũng không có gì đáng tiếc.

Lúc này, thanh âm lạnh nhạt của Tần Phàm từ thông đạo truyền đến.

- Tốt, tốt, tốt Tần Phàm, hôm nay vô luận trả giá lớn thế nào ta cũng không thể để người rời đi. Nhiếp Bá quả nhiên bị Tần Phàm chọc giận, tâm tình dao động, thậm chí khí tức cũng không khỏi bất ổn.

Tiếp theo thân thể của hắn như một đầu Cuồng Sư, liều lĩnh đuổi về phía thông đạo.

Tần Phàm trở lại thông đạo trông thấy Tần Li, phát hiện nàng hiện giờ đã rất hư nhược, hắn không khỏi có chút trách tự trách mình vừa rồi tùy hứng, nếu như không phải Tần Phàm thay hắn khống chế Nhiếp Bá và một bộ phận người, hắn giờ đã khó có thể thoát thân.

- Tỷ tỷ, ăn nó.

Tần Phàm vào lúc này căn bản không có thời gian nói thêm gì, chỉ nhanh chóng lấy ra một khẩu đan dược nhét vào miệng Tần Li, tuy rằng lúc này không thể điều tức, nhưng có còn hơn không.

Tiếp theo hắn lôi kéo Tần Li, hai người thi triển tốc độ cao nhất phóng về phía miệng núi lửa.

Nhiếp Bá là đệ nhất công kích trên danh nghĩa của Thánh Địa, tốc độ cũng không chậm, bình thường so sánh với Tần Phàm cũng không kém bao nhiêu. Mà vừa rồi trong lúc nổi giận, hấn tựa hồ sử dụng nào đó, tốc độ lại gia tăng lên không ít, hiện giờ thậm chí ẩn ẩn có xu thế vượt qua cả Tần Phàm.

Nếu không phải giờ hấn tức giận, tâm tình dao động, khí tức có chút hỗn loạn, tốc độ của hấn thậm chí sẽ nhanh hơn nữa.

Cảm giác được Nhiếp Bá càng đuổi càng gần, vốn Tần Phàm có nghĩ qua phóng xuất ra Viễn Cổ Hỏa Thú để ngăn cản một hồi, nhưng nghĩ đến một đầu hỏa thú hiện giờ đã bị trọng thương, hơn nữa vẫn chưa hoàn toàn phục tùng, sợ rằng không cản được bọn người Nhiếp Bá bao lâu, thậm chí ngược lại sẽ tiện nghi bọn hấn, cuối cùng đành thôi.

- Tất cả mọi người Đại Chấn Minh nghe lệnh, không tiếc hết thảy ngăn cản Tần Phàm rời đi. Những người khác phàm có thể ngăn trở Tần Phàm, ta Nhiếp Bá ta nhất định sẽ có hậu báo.

Ngay khi hai người Tần Phàm và Tần Li đã đi được một nửa, thanh âm Nhiếp Bá lại quanh quẩn quanh thông đạo

- Đại Khôn Minh nghe lệnh, toàn lực ngăn cản Tần Phàm

- Đại Tồn Minh nghe lệnh, toàn lực ngăn cản Tần Phàm

- Đại Khảm Minh nghe lệnh, toàn lực ngăn cản Tần Phàm

- Đại Ly Quốc nghe lệnh, toàn lực ngăn cản Tần Phàm

...

Mà ngay sau đó, minh chủ Lục Minh, ngoại trừ Minh chủ và Phó minh chủ Càn Minh đều chết đi ra, năm minh chủ khác đều nguyên một đám mở miệng, cả ngọn núi lửa trong nhất liên bắt đầu đầu chấn động.

- Tần Phàm? Chính là nhân vật vừa tiến vào Thánh Địa ba thánh mà thực lực lại thập phần cường hãn kia sao?

- Đúng vậy, người này không chỉ bị trúng công kích của Viễn Cổ Hỏa Thú chưa chết, hơn nữa công kích của hấn còn có thể xúc phạm tới đầu Viễn Cổ Hỏa Thú kia nữa.

- Vừa rồi chỉ có hấn một người cầm đi hơn mười khóa Hỏa Nguyên Tinh, bảo bối trên người chỉ sợ không ít.

- Tại sao minh chủ Lục Minh lại đồng thời hạ lệnh ngăn cản Tần Phàm? Chẳng lẽ là vũ khí Viễn Cổ kia đã bị Tần Phàm lấy được?

- Những Lục Minh ban đầu không phải đã ước định ai cầm được vũ khí là của người đó sao?

- Tần Phàm kỳ thật cũng không phải là thành viên Càn Minh, cho nên hấn không nằm trong minh ước... Nhưng kỳ quái là lại không nghe thấy mệnh lệnh của Càn Minh chúng ta?

- Bất quá cũng có khả năng là người khác cướp được vũ khí Viễn Cổ trước, mà Tần Phàm lại đoạt từ tay người khác, cho nên minh chủ ngũ minh mới giận dữ.

- Hắc hắc, Tần Phàm có thể đoạt thức ăn trước miệng cộp, coi như lợi hại

Nghe được mấy minh chủ vậy mà đồng thời hạ lệnh đuổi giết ngăn cản Tần Phàm, thành viên các minh lúc này còn dừng ở lưng núi, không khỏi nhao nhao nghị luận. Thành viên của Càn Minh càng cảm thấy có chút lẩn lộn.

Nghe thấy thanh âm mấy người này, Tần Phàm không khỏi nhướng mày, tiếp theo hấn có thể cảm giác được phía trước quả nhiên đã có không ít người chặn đường.

Mà khiến nội tâm hấn không khỏi trầm xuống chính là thanh âm cuối cùng của minh chủ Viên Cảnh Thiên Đại Ly Minh tuy rằng nghe có chút suy yếu, nhưng hấn vẫn chưa chết.

- Đệ nhất phòng ngự của Viên Cảnh Thiên quả nhiên danh bất hư truyền.

Tần Li cũng âm thầm kinh hãi, vừa rồi vì bảo hộ Tần Phàm, nàng đã sử dụng toàn lực hạ đòn sát thủ, thậm chí không tiếc bản thân bị nội thương đến công kích Viên Cảnh Thiên, nhưng không thể tưởng được vẫn không giết được hắn.

Mặc dù biết phía trước sẽ có rất nhiều người ngăn cản, nhưng Tần Phàm và Tần Li lúc này đã không có đường lui, chỉ có thể tiếp tục mở đường máu về trước. Tốc độ không giảm, tại một góc cua, bọn hắn thấy được bóng người nhóm đầu tiên ngăn trở.

- Người nào ngăn ta chết.

Tần Phàm hai mắt ngưng tụ, trầm giọng quát.

Bóng người phía trước chừng mười người, đại bộ phận là người của Đại Ly Minh và Đại Chấn Minh, thực lực đều không kém, cơ hồ đều ngoài Linh Vũ sư.

Những người này trông thấy Tần Phàm xông đến trước mặt liền xếp thành một đội, đều như sẵn sàng đón địch.

Tuy rằng những người này cũng biết Tần Phàm chỉ là một người mới mới tiến nhập Chân Vũ thánh địa được ba tháng thôi, nhưng bọn hắn đồng thời đều thập phần tinh tường, Tần Phàm có thể thoát khỏi tay các minh chủ, thậm chí có khả năng đã cướp đi vũ khí Viễn Cổ, thực lực của hắn khẳng định không bình thường.

Hơn nữa trước kia bọn hắn đều đã thấy thực lực Tần Phàm, biết rõ Tần Phàm gần như không dưới đệ nhất công kích và đệ nhất phòng ngự Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên.

Cho nên bọn hắn đều không dám khinh thường.

- Tần Phàm, hiện giờ ngũ đại minh chúng ta đều cùng hạ lệnh muốn truy đuổi ngươi, ngươi không đi được đâu. Khuyến ngươi vẫn nên thúc thủ chịu trời, chờ xử lý của minh chủ chúng ta đi.

Đúng lúc này, một người Tần Phàm càng ngày càng gần mở miệng nói, bởi vì phía sau hắn có gần mười cường giả Linh Vũ sư làm hậu thuẫn, cho nên hắn coi như cũng có chút lực lượng.

Những người này không giống Tần Phàm vừa tiến đến Chân Vũ thánh địa đã là Linh Vũ sư tam cấp, hơn nữa chỉ tốn ba tháng liền đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư thất cấp. Kỳ thật rất nhiều nhân vật khi vừa tiến vào Chân Vũ thánh địa cũng chỉ có cảnh giới Tiên Thiên Vô sư, bọn hắn có thể đạt tới cấp Linh Vũ sư, đã xem như thập phần không dễ dàng, cho nên bọn hắn cảm thấy hơn mười Linh Vũ sư kỳ thật đã xem như thế lực không nhỏ rồi, vậy nên mới dám ra đây ngăn chặn hai người Tần Phàm và Tần Li.

Đương nhiên, nếu như những người này biết rõ Tần Phàm vừa mới chạy trốn khỏi tay mười hai Linh Vũ sư bát cấp, lại giết chết hai người thì bọn hắn cũng không có lòng tin và thực lực như vậy nữa.

494. Chương 503: Lao Ra Lốp Lốp Vòng Vây

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 503: Lao ra lốp lốp vòng vây

- Thúc thủ chịu trời? Ta nói rồi đấy, người nào ngăn ta thì chết đừng trách.

Hai mắt Tần Phàm bỗng nhiên lạnh lẽo, hắn vốn cũng không muốn đại khai sát giới, nhưng hôm nay những người này xem ra nếu hắn không giết một ít người, con đường tiếp theo tất sẽ ngày càng khó đi, sớm muộn gì cũng bị các cường giả chân chính như Nhiếp Bá đuổi theo kịp.

- Tỷ tỷ, người đi theo đằng sau ta, những người này để ta giải quyết là được, tiếp theo Tần Phàm truyền âm nói với Tần Li, sau đó dưới chân dùng sức đạp mạnh trên mặt đất, cả người bắn nhanh về trước.

Vương Trù Dao trong tay Tần Phàm vung vẩy ra một mảnh ánh đao, ánh đao theo ánh sáng đỏ nóng rực bắn ra bốn phía, có một loại chói mắt đẹp đẽ .

- Ah -

Người vừa mở miệng nói Tần Phàm thúc thủ chịu trời phát ra một tiếng hét thảm, nhưng tiếng kêu của hắn còn chưa rơi xuống, mọi người liền hoảng sợ phát hiện, một cái đầu đen sì máu tươi đầm đìa liền bay lên không trung.

Một gã Linh Vũ sư bát cấp, chỉ trong thời gian nửa hô lần hô hấp dĩ nhiên đã biến thành một cỗ thi thể không đầu

Ánh sáng đỏ nóng rực của nham bích, ánh đao chói mắt của Vương Trù Dao, Huyết Quang thê lương đan thành một mảnh với vài loại hào quang, trong trận trện tiếng kêu thảm thiết, nhiều bông hoa tử vong đỏ như màu nở rộ trong thông đạo, sau đó lại nhanh chóng héo tàn.

Chỉ mấy lần hô hấp, cái lối này liền để lại mấy thi thể trên mặt đất, dưới lưỡi đao vô cùng sắc bén của Vương Trù Dao, thậm chí không có cỗ nào nguyên vẹn cả.

Những thanh âm âm ỉ kia cũng rất nhanh yên lặng lại, mà theo sự yên lặng ở thông đạo nào, những nơi khác lúc này cũng trở nên yên tĩnh hơn một chút.

Cơ hồ tất cả mọi người trên núi đều nghe được tiếng kêu rên thê lương ban nãy, tất cả mọi người có thể đại khái đoán ra được đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

- Tỷ tỷ, chúng ta đi.

Giải quyết những người này, Tần Phàm lúc này vô cùng bình tĩnh, thậm chí có chút hồ hững. Tuy rằng hắn không phải người hiểu sát, nhưng đồng thời cũng không phải loại nhân từ. Những người này nếu đã cản đường hắn, hơn nữa bị hắn cảnh cáo còn không nghe, hắn chỉ có thể giết một người răn trăm người, giết gà dọa khỉ thôi.

Lần lượt trải qua thời khắc sinh tử, hắn đã minh bạch được tánh mạng con người yếu ớt đến cỡ nào. Nhiếp bá nói đúng, thế giới này, không có thực lực sẽ không có gì cả, chỉ có thực lực mới là tất cả. Nếu như không có thực lực, hắn quả thật chỉ có thể thúc thủ chịu trời, mà kết quả của thúc thủ chịu trời tự nhiên là bị giết người đoạt bảo rồi.

Mà Tần Li trông thấy những thi thể không hoàn chỉnh trên đất cũng không khỏi có chút biến sắc. Nhưng nàng cũng không phải nữ nhân bình thường, từ khi chứng quả toàn bộ Nam phong Tần gia đến nay, nàng đối với những chuyện đã nhìn thấu triệt rồi, thậm chí nàng cũng hạ lệnh tiêu diệt qua mấy thế lực cường đạo muốn cướp đoạt Luyện Dược của gia tộc.

Hiện giờ phía trước có trở ngại, phía sau có truy binh, nàng biết đây cũng không phải lúc nên nhân từ, lập tức cũng thi triển thân pháp, cực kỳ nhanh chóng vượt qua những thi thể kia, cùng Tần Phàm tiếp tục phóng về phía đỉnh núi.

Bọn người Nhiếp Bá càng đuổi càng gần, khi bọn hắn đến nơi Tần Phàm đại khai sát giới ban nãy, thấy thành viên Minh mình chết đầy đất, hơn nữa tử tướng thê thảm. Một bên cảm thấy bị phản không thôi, một bên khác lại kiêng kỵ sự vô tình quyết đoán của Tần Phàm.

Mười Linh Vũ sư này, mỗi một người đều là thiên tài tinh anh của các quốc gia và đại gia tộc, thiên tài vạn khổ mới tiến nhập Chân Vũ thánh địa, bọn hắn ngày sau đều có thể trở thành Võ Tôn được người tôn sùng, nhưng hôm nay, bọn hắn cứ như vậy mất đi tiền đồ sáng lạn.

Bọn hắn kiểm tra một chút, mười Linh Vũ sư này toàn bộ đều bị chết đến không thể chết lại được nữa.

Tần Phàm thật sự nói giết liền giết, hoàn toàn không chút hạ thủ lưu tình.

- Tần Phàm, ngươi chết không yên lành đâu.

Thấy bộ hạ của mình bỗng chốc bị Tần Phàm giết nhiều như vậy, Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên vừa mới tỉnh lại còn hết sức yếu ớt đều vô cùng bị thống, phần nộ gầm lên trong thông đạo.

- Tất cả mọi người nghe đây, nhất định phải kết thành đội ngũ ngoài ba mươi người đi ngăn chặn Tần Phàm. Tên Tần Phàm này thập phần nguy hiểm, chớ hành động một mình.

Tiếp theo thanh âm của Nhiếp Bá quanh quẩn quanh núi, sau đó hắn cắn răng một cái, lần nữa kích phát tiềm năng toàn thân, thi triển tốc độ nhanh hơn nữa đuổi tới phía trước.

- Kết thành đội ngũ ba mươi người mới có thể ngăn chặn Tần Phàm? Thực lực Tần Phàm lại khủng bố như vậy, đa số chúng ta đều có thực lực ngoài Linh Vũ sư, những vẫn cần ba mươi người mới có thể ngăn cản Tần Phàm sao?

- Tần Phàm chỉ mới tiến nhập Chân Vũ thánh địa ba tháng thôi, thật sự khủng bố như vậy sao?

- Ba tháng ah, lúc trước ta phải mất ba năm mới đột phá đến cảnh giới Linh Vũ sư đấy, chẳng lẽ hiện giờ thực lực Tần Phàm đã đạt đến Linh Vũ sư đỉnh phong nhanh như vậy sao?

- Điều đó không có khả năng a, nghe nói Tần Phàm năm nay mới mười tám tuổi ah

- Cảnh giới của hắn có lẽ còn không có đạt tới Linh Vũ sư đỉnh phong, nhưng thực lực của hắn có lẽ thực sự đạt tới trình độ này. Vừa rồi các người cũng trông thấy tình hình Tần Phàm đối phó với Viễn Cổ hỏa thú phải không? Lấy thực lực Linh Vũ sư bát cấp, người dám chính diện đi đón đánh hỏa thú kia không? Người có thể tạo thành tổn thương lớn như vậy với hỏa thú không?

- Ách, đúng là như thế, thực lực Tần Phàm ta nghĩ cũng không kém Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên bao nhiêu.

Lúc này đại bộ phận người đã rút ra nơi gần miệng sơn cốc, sau khi nghe những tiếng kêu thảm thiết và mệnh lệnh cảnh cáo của Nhiếp Bá vừa rồi, những người này không khỏi nhao nhao nghị luận, cả đám đều khiếp sợ đối với thực lực Tần Phàm.

- Ô? Tiêu Minh, người là vừa vặn từ trước chạy đến sao? Có nhìn thấy Tần Phàm không?

Mà đúng lúc này, vừa vặn có một người từ thông đạo phía trước hoảng sợ vọt phần chạy về.

- Nhìn thấy Tần Phàm có hơn mười Linh Vũ sư toàn bộ đều bị hắn thoáng cái giết chết, tình cảnh kia các người không thấy, thật sự là quá kinh khủng, Tần Phàm cầm một vũ khí giống như dao phay, những người kia toàn bộ đều bị hắn một đao giết chết, hơn nữa thi thể còn không cái nào được nguyên vẹn, dù sao ta cũng không cần được hắn, các người muốn cản thì cản đi.

Người gọi là Tiêu Minh kia vẫn còn sợ hãi nói, sau đó không trả lời người này nữa, chỉ dùng tốc độ cao nhất chạy ra ngoài núi.

- Tần Phàm thật sự khủng bố vậy sao?

Những người lưu lại lúc này không khỏi hai mặt nhìn nhau, trong lòng đều có chút trầm trọng.

- Chúng ta ở đây còn hơn năm mươi người? Chẳng lẽ chúng ta lại sợ mình Tần Phàm sao?

Mà cũng có một ít người không tin tà nói.

Mà ngay khi Tiêu Minh ly khai không lâu, phía trước thông đạo liền bắt đầu có một hồi tiếng bước chân rất nhỏ truyền đến, bất quá tiếng bước chân mặc dù có chút dồn dập, nhưng không chút nào lộn xộn, ngược lại lộ ra thập phần trầm ổn.

495. Chương 504: Thông Dong Rời Đi. (1)

Chương 504: Thông dong rời đi. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Là Tần Phàm, còn có Tần Li nữa.

- Bọn hần đã đến.

- Mọi người coi chừng.

- Mọi người cùng nhau công kích dừng cho Tần Phàm đến gần.

Rất nhanh, một bóng người màu xanh cùng một bóng người xanh nhạt xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Tần Phàm về mặt sát khí lúc này tay cầm lấy một thanh vũ khí giống dao phay nhưng to hơn dao phay một chút hiện lên Huyết Quang, nhưng bên lồi vọt về phía bên này, lập tức, mọi người nhao nhao hô lên.

- Người nào ngăn ta chết.

Tần Phàm quát lạnh một tiếng về phía thông đạo, hần lúc này cùng thi triển ra Kỳ Lân Tí, Huyền Vũ chi khí, Chu Tước chi dực, cánh tay sinh Thanh Lân, thân phụ thần giáp, lưng mang Hỏa Dực, giống như một Viên Cổ Chiến Thần vậy.

Trên người hần có một cổ khí thế vô cùng cường đại mãnh liệt áp về trước, xen lẫn sát khí ngập trời vừa rồi một đường đồ sát mà đến, như là phong bạo ập đến, phô thiên cái địa, không khí trong thông đạo lập tức trầm trọng hơn vài lần.

Mà Vương Trù Dao trong tay hần, vào lúc này tựa hồ cũng cho hần một cổ lực lượng, khí lưu vô cùng nóng rực như hơi thở Hỏa Long, ngay sau đó như thủy triều trùng kích về trước.

- Tần Phàm quá mạnh mẽ.

Dưới uy áp như thế, rất nhiều người sụp đổ, lòng tin nháy mắt mất đi, sau đó thật công kích vất vả tổ chức cũng nhao nhao tiêu tán

- Chịu không được, ta rút lui trước đây.

Rốt cục một ít người cũng nhịn không được nữa, buông tha chặn đường lần này.

Bọn hần biết rõ Tần Phàm mạnh, nhưng không nghĩ tới hần lại mạnh đến mức này.

- Tần Phàm này căn bản không cách nào ngăn cản.

Hơn năm mươi người này nếu quả thật có thể cùng nhau tổ chức thế công, muốn giữ lại Tần Phàm cũng không phải vấn đề, nhưng bọn hần đều không chịu nổi uy áp cường hoành của Tần Phàm, hơn nữa có ám chỉ tâm lý của Tiêu Minh trước kia, cuối cùng tất cả mọi người đều chạy trốn chết.

Tần Phàm thấy đột chặn đường cuối cùng này tán đi, hần cũng không dám dừng lại, lôi kéo Tần Li nhanh chóng phóng ra ngoài núi.

- Tần Phàm, nạp mạng đi.

Nhưng vào lúc này, Nhiếp Bá rốt cục cũng đuổi tới, trông thấy Tần Phàm hết sức đỏ mắt, gầm lên một tiếng, giơ đại đao trong tay lên cao, trực tiếp bổ về phía Tần Phàm. (.

- Tỷ tỷ, đến miệng sơn cốc chờ ta.

Tần Phàm nhẹ đẩy thân thể Tần Li về phía sau lưng, sau đó cầm thật chặt Vương Trù Dao trầm trọng đón đánh Nhiếp Bá.

- Hừ, ta ngược lại muốn xem cái gọi là đệ nhất công kích của ngươi mạnh bao nhiêu.

Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, Vương Trù Dao trong tay đột nhiên chém ra.

Oanh! hai cổ kinh khí trực tiếp chính diện đón đánh, một tiếng vang điếc tai nhức óc quanh quẩn trong thông đạo, núi đá nhao nhao rơi xuống, tựa hồ cả tòa núi đều trở nên chấn động

Hai đạo nhân ảnh, bị cổ lực trùng kích này đẩy ra

- Cũng không ngoài như vậy.

Tần Phàm khẩu hào khí vạn phần nói, sau đó hần mượn cổ cường lực này, cả người rất nhanh phóng về phía miệng sơn cốc, thoáng đi đến bên người Tần Li, tiếp theo hần thuận thế ôm lấy vòng eo mềm mại của Tần Li.

- Các vị Minh chủ, chiêu đãi hôm nay, ngày sau tất có hậu báo, hôm nay Tần Phàm cáo từ trước.

Dưới chân dùng sức đạp một cái, Chu Tước chỉ dực sau lưng mở ra, Tần Phàm ôm Tần Li, thân hình phóng lên trời, thanh âm lạnh nhạt từ trên không truyền đến

- Cái này... Làm sao có thể, Tần Phàm chỉ là một gã Linh Vũ sư thôi, hần sao có thể có năng lực phi hành mà chỉ Võ Thánh chi cảnh mới có!

Khi thấy Tần Phàm bỗng nhiên phóng lên trời như tia chớp, bay lượn phía chân trời như một đại diều, một ít người không biết chuyện không khỏi không thể tưởng tượng nổi mở to hai mắt.

- Đây chẳng lẽ là phi hành võ kỹ trong truyền thuyết?

Một ít người có kiến thức lại kinh ngạc nói.

- Tần Phàm vậy mà biết phi hành võ kỹ?

Đại bộ phận người kỳ thật cũng đã nghe qua loại bí kỹ trong truyền thuyết này, nhưng rất nhiều người đều không thể tin được mình có thể tận mắt nhìn thấy.

- Trời ạ, Tần Phàm sao lại có vận khí tốt như vậy, thậm chí còn có được phi hành võ kỹ đã thất truyền nhiều năm nữa! Đây là lần đầu ta được trông thấy đấy!

- Hơn nữa còn có thể mang theo người phi hành, cái này phải tiêu hao bao nhiêu nguyên võ chi khí mới được? Xem ra Tần Phàm đích thật đủ cường đại!

- Tần Phàm quả nhiên không thể dùng ánh mắt người bình thường để nhìn hần, chỉ mới tiến vào Chân Vũ thánh địa ba tháng, không chỉ có công kích phòng ngự kinh người tiếp cận bọn người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên mà còn có cả phi hành võ kỹ trong truyền thuyết nữa!

- Vừa rồi ta nhìn thấy quang ảnh như đôi cánh trên lưng hần, còn tưởng là cái gì, nguyên lai là dùng để thi triển phi hành võ kỹ!

- Vừa rồi hần vậy mà có thể đánh một kích với Nhiếp Bá lại điềm nhiên như không có việc gì, may mắn vừa rồi ta chạy trốn nhanh, nếu không...

Hâm mộ, đổ kị, nhìn đôi quuyến lữ như Thần Tiên trên bầu trời, rất nhiều người vào lúc này không khỏi hai mắt nóng rực. Rất nhiều người đối với phi hành võ kỹ cũng chỉ nghe qua, nhưng lại chưa thấy qua, cho nên mọi người cũng không biết Tần Phàm phi hành là nhờ Chu Tước chi dực, mà đều cho rằng đó là phi hành võ kỹ.

Đồng thời có ít người cũng bắt đầu âm thầm nghĩ mà sợ, nghĩ đến vừa rồi nếu như mình còn tiếp tục chặn đường, hậu quả có lẽ là không thể lường được.

- Tần Phàm –

Lúc này Nhiếp Bá cũng từ cửa sơn động vọt ra, vô cùng phần nộ gào thét với bầu trời. Tuy rằng tâm tính hần tu luyện không tệ, nhưng bởi vì hần vốn tu luyện hỏa hệ nguyên lực, nên rất dễ dẫn phát tính tính nóng nảy được ẩn dấu.

Nhiếp Bá vốn cũng bởi vì đệ đệ hần, Nhiếp Hải bị Tần Phàm giết chết mà bị phần, lại vì mấy thành viên tinh anh của Đại Chấn Minh bị giết nên càng phát hỏa, sau đó vừa nãy liều một kích với Tần Phàm, hần phát hiện lực công kích của Tần Phàm vậy mà không kém mình bao nhiêu! Cái này khiến hần càng khó tiếp thụ được, rốt cục lửa giận liền bùng phát như núi lửa, lúc này thậm chí đã đến tình trạng đánh mất lý trí.

- Ha ha, Nhiếp minh chủ xin dừng bước, không cần đưa tiễn đâu.

Tốc độ bay của Tần Phàm rất nhanh, cơ hồ chỉ lập tức đã bay lên hơn 10m, vào lúc này từ trên cao nhìn xuống ngọn núi phía dưới, sau đó có chút trêu tức nói.

Nếu như trước hôm nay thì hẳn có lẽ chưa hẳn có thể mang theo người phi hành, nhưng do Chu Tước chi dực đã thức tỉnh lúc trong hồ nham tương kia nên khiến năng lực của hẳn gia tăng rất lớn, hơn nữa hôm nay hẳn dù sao đã Linh Vũ sư thất cấp, một thân nguyên võ chi khí vô cùng ngưng thực, mang theo Tần Li phi hành một thời gian ngắn cũng không vấn đề gì nữa.

Cũng vì ngay từ đầu Tần Phàm đã tính đường chạy trốn, cho nên hẳn mới dám lớn gan đối kháng chính diện với Nhiếp Bá như thế. Trên thực tế, Nhiếp Bá không hổ là đệ nhất công kích của Thánh Địa, vừa này giao thủ Tần Phàm cũng cảm thấy có chút khí huyết quay cuồng, chịu chút nội thương.

Bất quá hẳn ỷ vào khí lực cường đại, đơn giản đè ép thương thế xuống, cũng không lộ ra chút nào cả.

496. Chương 505: Thông Dong Rời Đi. (2)

Chương 505: Thông dong rời đi. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Bởi vì hẳn biết rõ trước kia những người kia tuy rằng đều bị khí thế của hẳn dọa đi, nhưng một khi hẳn rơi vào hạ phong, những người này rất có thể sẽ lần nữa vây quanh. Cho nên vừa rồi Tần Phàm mới giả vờ như đánh ngang tay với Nhiếp Bá, chỉ là để lừa gạt những người này.

Nếu không chỉ cần những người này lần nữa ngăn cản Tần Phàm một chút thì hẳn cũng không dễ dàng mang theo Tần Li bay lên không trung như vậy được.

Rất nhanh, bốn minh chủ Viên Cảnh Thiên, Tiêu Biệt Ly... cũng đều đuổi tới, bọn hẳn trông thấy Tần Phàm huy động lấy Chu Tước chi dực hỏa hồng sắc lơ lửng tại giữa không trung đều lộ ra thần sắc khiếp sợ, đồng thời trong lòng liền trở nên trầm trọng.

Tần Phàm biết phi hành võ kỹ

Mà bọn hẳn lại không.

Hơn nữa giờ bọn hẳn còn trên đỉnh núi, nếu muốn đuổi giết Tần Phàm trên mặt đất cũng không có gì khả năng! Nếu giờ bọn hẳn chạy đến chân núi đón đánh Tần Phàm, khi đó không biết Tần Phàm đã bay đến nơi nào rồi.

Hiện giờ khoảng cách Tần Phàm dừng lại công kích bọn hẳn cũng khó đến được, coi như đánh tới, nhưng lấy cường độ phòng ngự của Tần Phàm, công kích cách xa như vậy căn bản không thể tạo thành tổn thương gì cho hẳn cả.

Lúc này, bọn hẳn đều vô kế khả thi.

Như lần này để Tần Phàm thuận lợi rời đi, bọn hẳn đều minh bạch, việc đó đại biểu cho cái gì! Đó chính là một thanh đao nhọn lúc nào cũng treo trên đầu bọn hẳn.

Tần Phàm một khi trở lại Thần Điện, có thể tiếp tục hưởng thụ kỳ hạn bảo hộ một năm của Thần Điện, mấy người bọn hẳn muốn đối phó Tần Phàm căn bản không có khả năng

Về phần một năm về sau, bọn hẳn căn bản không dám suy nghĩ nữa.

Tiềm lực của Tần Phàm thật sự quá kinh khủng

Chỉ tiến vào Chân Vũ thánh địa có ba tháng đã có được thực lực như vậy, ai biết qua thêm bảy tháng nữa hẳn sẽ có thực lực thế nào? Hơn nữa Tần Phàm lúc này còn lấy được vũ khí Viễn Cổ lai lịch bất phàm, trên người còn có vài chục khóa Hỏa Nguyên Tinh có chỗ tốt rất lớn đối với tu luyện giả hỏa hệ.

Tần Phàm vừa hay chính là tu luyện giả nguyên lực hỏa hệ.

- Ah -

Nhưng vào lúc này, Nhiếp Bá phát ra một tiếng gầm rú như dã thú, sau đó liền thấy hắn đột nhiên dùng sức ném đại đao trong tay về phía Tần Phàm.

Một kích toàn lực của Nhiếp Bá không phải chuyện đùa, theo tiếng xé gió bén nhọn truyền đến, thanh đại đao kia giống như một đầu Mãnh Hổ điên cuồng, toàn thân còn mang theo Liệt Diễm hùng hực, tựa hồ không như nếu không thôn phệ Tần Phàm thì thề không bỏ qua vậy.

Nhiếp Bá xem ra đích thật đã phần nộ tới cực điểm, nếu không cũng sẽ không ném vũ khí đi như thế.

- Tỷ tỷ, người ôm chặt ta một chút.

Nhìn xem thanh hồ đầu đại đao thế tới mãnh liệt bay tới kia, Tần Phàm lại không chút bối rối, hắn tỉnh táo đoán chừng quỹ tích phi hành của nó, sau đó Chu Tước chỉ dục sau lưng nhoáng một cái, thân hình nhanh chóng thối lui ra một khoảng cách.

Sau đó hai mắt ngưng tụ! Vương Trù Đao trong tay đột nhiên chém về phía trước.

- Nếu Nhiếp minh chủ đã tặng đao, Tần Phàm há có thể không thu?

Tần Phàm nói, tay trái nhẹ đẩy thân thể Tần Li ra sau, bên phải thân thể lướt qua trực tiếp chém ra một đao.

Phanh!

Một thanh âm thanh thúy vang lên, tiếp theo trong nháy mắt, thanh đại đao chất liệu lẫn chế tác đều thượng đẳng này, cứ như vậy bị Vương Trù Đao trong tay Tần Phàm chặt đứt như chẻ tre.

Cắt thành hai đoạn, sau đó chậm rãi rơi xuống dưới.

PHỐC! Trông thấy vũ khí bị hủy, Nhiếp Bá rốt cục nhịn không được phun ra một ngụm trọc huyết, nửa quỳ trên đỉnh núi, nhưng vẫn đỏ mắt nhìn lên trời, không ngờ lại tức giận đến mức bị thương.

Bất quá đây đều là do hắn tự tìm cả, cũng như hắn nói, thế giới này bất luận đúng sai, chỉ luận thực lực và kết quả.

- Ha ha, Nhiếp minh chủ, kính xin ngàn vạn bảo trọng thân thể, chớ để trước khi ta tìm người báo đáp thì người đã chết đấy.

Tần Phàm thu hồi Vương Trù Đao, trông thấy Nhiếp bá hiện giờ lại tức giận đến thổ huyết, hắn không khỏi cười cười.

- Còn có Viên minh chủ, không hổ là phòng ngự mạnh nhất, không thể tưởng được người vẫn bảo trụ được một mạng, tốt, thật sự rất tốt!

Tiếp theo hắn trông thấy Minh chủ Đại Ly Minh Viên Cảnh Thiên lúc này thần sắc suy yếu và các minh chủ khác, miệng tiếp tục nói:

- Các vị minh chủ cũng thế, bảy tháng sau ta sẽ gặp từng người để báo đáp chiêu đãi hôm nay.

Xong, hắn cũng không dừng lại, nắm thật Tần Li, Chu Tước chỉ dục sau lưng mở ra, xuyên vân mà đi, rất nhanh liền biến mất trong tầm mắt mọi người. Bảy tháng sau, đúng là kỳ hạn một năm hắn tiến vào Chân Vũ thánh địa, đến lúc đó hắn liền triệt để mất đi sự bảo hộ của Thần Điện.

Bất quá khi đó Tần Phàm tự tin hắn nhất định không cần phải chạy trốn như hôm nay nữa.

Mà nhìn thân ảnh Tần Phàm rời đi, trên đỉnh núi, đám Minh chủ và Phó minh chủ cũng không khỏi thoáng chốc sắc mặt xám như tro.

- Ngũ minh chủ truy đuổi, lại vẫn để tên Tần Phàm kia chạy mất.

- Xem tình hình, tựa hồ ngay cả hai người Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên đều đã từng giao thủ với Tần Phàm, nhưng đều không làm gì được hắn, hơn nữa hai người này tựa hồ còn bị thương...

- Nhiếp Bá tựa hồ là bị tức đến thổ huyết ... Các người xem, Phó minh chủ Đại Chấn Minh, thân sinh đệ đệ của Nhiếp Bá, Nhiếp Hải tựa hồ không ở đây... Vừa rồi dường như nghe nói là bị Tần Phàm giết chết...

- Trách không được, Nhiếp Bá lại tức giận như thế.

- Cướp được vũ khí Viễn Cổ trong tay cao thủ Lục Minh, bị ngũ minh truy đuổi vẫn thông dong rồi đi... Tần Phàm này thật sự không đơn giản, đoán chừng rất nhanh tên của hắn sẽ vang vọng toàn bộ Chân Vũ thánh địa thôi.

- Tân nhân chỉ mới tiến vào Chân Vũ thánh địa ba tháng này có lẽ thật sự sẽ sáng tạo ra một truyền kỳ mới, một truyền kỳ có khả năng siêu việt đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương!

Mà một ít người khác lại nhỏ giọng nhao nhao nghị luận, đoán chừng rất nhanh chuyện hôm nay sẽ từ miệng bọn hắn truyền ra, cuối cùng sẽ khiến cho cả Chân Vũ thánh địa đều biết.

Mà Tần Phàm lúc này đã cùng Tần Li sớm rời khỏi ngọn núi lửa kia, tự nhiên không nghe thấy những lời nghị luận này, lúc này hắn ôm Tần Li, một mực phi hành về phía Thần Điện.

Lúc hoàng hôn, mặt trời xuống núi trên bầu trời, tất cả nhìn qua rất là xinh đẹp.

Lúc này bởi vì đã vào đêm nên Nam Hoang vô cùng khắc nghiệt này vậy mà khó được có một tia gió mát. Theo chút gió lạnh thổi qua mép tóc, Tần Phàm cảm thụ được tư vị ôn nhu trong ngực, hơn nữa vừa mới mang theo thu hoạch thoát ly hiểm cảnh nên tâm tình lộ ra thập phần không sai.

Loại cảm giác cùng người yêu bay lượn phía chân trời này cũng khiến hắn thập phần hưởng thụ.

- Kỳ thật có thể một mực tự do tự tại như vậy, có được trời cao biển rộng của chính mình, đó cũng là một chuyện thập phần chuyện tốt đẹp.

Tần Phàm khí tức thoảng thoảng từ trong ngực truyền đến, có chút mê say.

Bất quá hắn biết rõ, bây giờ không phải là lúc đắm chìm trong ôn nhu hương.

Hắn không quên người kia, thậm chí ước hẹn năm năm với toàn bộ Nam phong Tần gia.

497. Chương 506: Kim Thượng Khiếp Sợ. (1)

Chương 506: Kim Thượng khiếp sợ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”’)••’””)

- Thời gian không nhiều lắm ah...

Nhớ tới tảng đá lớn vẫn treo trên đỉnh đầu, lòng Tần Phàm có chút trầm trọng. Bất quá tuy rằng lúc này phí một ít thời gian ở Nam Hoang nhưng hắn vẫn thu hoạch rất nhiều, cũng không tính lãng phí.

- Trở lại Thần Điện liền toàn lực chạy nước rút đến Võ Tôn chi cảnh a!

Tần Phàm ngẩng đầu, nhìn về phía trước, lần nữa tràn đầy tự tin. . . .

Hai người Tần Phàm và Tần Li cứ vậy một mực phi hành trên bầu t rời, mãi cho đến trời chiều muộn qua đi, trăng sáng thanh tịnh bay lên. Trong lúc chạng vạng tối, ngày đêm luân chuyển này, trên đại địa cũng là lúc yên tĩnh nhất.

- Đẹp quá.

Tần Li lúc này ngẩng đầu lên trong ngực Tần Phàm, nhìn trăng tròn tựa hồ vươn tay là hái được kia, hai mắt nổi lên thần thái động lòng người. Nàng cũng như một nữ tử bình thường, đều yêu thích cái đẹp cả.

- Đúng vậy, rất đẹp.

Tần Phàm trông thấy ánh trăng mê người và giai nhân say lòng dưới ánh trăng khê cười nói, có một loại suy nghĩ thập phần huyền diệu mỹ hảo đang lan tràn lấy.

- Ta rất thích cảm giác ở cùng một chỗ với Tiểu Phàm.

Tần Li ôn nhu áp mặt vào lồng ngực Tần Phàm, nhu tình như nước nói.

- Thật sao?

Tần Phàm đoạn đường này đã dần dần những suy nghĩ trầm trọng trong lòng xuống, hôm nay đã cả người đã hoàn toàn buông lỏng. Lúc này hắn ôm Tần Li vào trong ngực, nghe được lời kia của Tần Li, hắn không khỏi cúi đầu xuống, mỉm cười dùng mũi mình đụng vào mũi đối phương.

- Ân, ta muốn nhanh chóng đột phá đến Vô Thánh chi cảnh, cũng có được năng lực phi hành, sau đó cùng với Tiểu Phàm người bay khắp các nơi xinh đẹp trên Vô Thiên đại lục này.

Tần Li cũng không cự tuyệt cảm giác này, cũng khẽ cười nói, thổ khí như lan, say lòng người như rượu. Vô luận ở nơi nào, tất cả nữ nhân đều như thế, vô luận là nữ cường nhân hay là tiểu nữ nhân, đều có một nơi ôn nhu mở ra với người mình yêu thương.

- Sẽ được, có một ngày chúng ta nhất định sẽ làm được, bất quá không cần tỷ tỷ mệt nhọc, ta thích cảm giác ôm tỷ tỷ như vậy.

Tần Phàm ôm nàng thật chặt, ôn nhu nói. Hắn cũng chỉ có lúc ở cùng với Tần Li mới có loại cảm giác yên tĩnh như vậy, phẳng phất như xa rời tất cả phiền muộn, tâm cũng như bị hòa tan vậy.

Mà lấy thiên phú và thể chất đặc thù của Tần Li, hắn tin rằng nàng cũng sẽ đạt đến Vô Thánh chi cảnh không chậm hơn mình bao nhiêu. Đến lúc đó Nam phong Tần gia có hai Vô Thánh như bọn họ tọa trấn, ít nhất ở Đại Kiền quốc có thể xem như thế gia không tệ rồi.

Về phần Càn Kinh Tần gia, hắn tự nhiên sẽ đi giải quyết.

- Ngày hôm nay, sẽ không quá xa.

Tần Phàm nhẹ giọng nỉ non bên tai Tần Li, hắn sẽ lấy đó mà phấn đấu.

Gió nhẹ phật qua bên tai, một mực lợi dụng Chu Tước chi dực phi hành thời gian lâu như vậy, kỳ thật đã hao tổn không ít năng lượng của Tần Phàm, bất quá đồng thời hắn vì mê luyện loại cảm giác này nên, thật lâu không rơi xuống mặt đất.

. . .

Bởi vì từ trên người Hướng Vũ Mộ Dung Hàn đã lấy được hơn bốn vạn điểm công hiến, cho nên Tần Phàm ở trên đường cũng không tốn hao quá nhiều thời gian đi săn bắt yêu tinh hạch, chỉ thuận đường tăng điểm công hiến lên đến năm vạn. Lấy thực lực của hắn và Tần Li, ở Nam Hoang cũng không có bao nhiêu yêu thú có uy hiếp với bọn họ cả.

Duy nhất xem như có chút uy hiếp là bọn hắn gặp phải một đàn yêu thú, đại khái khoảng bốn mươi đầu yêu thú cao giai- Hồng Nhân Hắc Thạch Lang. Bất quá Tần Phàm dựa vào thể phách biến thái và Vương Trù Dao có thể nói là vô kiên bất tồi nên cũng không tổn thương gì đã giải quyết được hết bọn chúng.

Thực lực và giá trị của yêu thú Nam Hoang cao hơn nơi khác nhiều, chỉ chừng ba mươi đầu yêu thú cao giai thoảng cái đã mang đến cho Tần Phàm mấy ngàn công hiến, xem như thu hoạch không nhỏ.

Sau khi trở lại Thần Điện, Tần Phàm liền lần nữa tách ra khỏi Tần Li.

Bởi vì tâm Tần Likỳ thật cũng như Tần Phàm, lo lắng đến ước hẹn năm năm với Càn Kinh Tần gia, hơn nữa nàng cảm thấy thực lực Tần Phàm đã lần nữa vượt qua mình, nên nữ nhân bề ngoài ôn nhu, nội tâm quật như nàng cũng hi vọng mình có thể sớm chút đột phá đến Vô Tôn chi cảnh, có thể tại góp một phần lực lượng khi đối phó với Càn Kinh Tần gia.

Cho nên nàng tuy rằng muốn ở cùng Tần Phàm lâu một chút, nhưng cũng không thể không trở lại Tử Hà phong tiếp tục cố gắng tu luyện.

Mà Tần Phàm thì vì Linh Huyệt lúc trước đã báo hỏng, vừa về tới Thần Điện, hắn đã tiến đến tầng hai Thần Điện, muốn một lần nữa hồi đoái một cái Linh Huyệt.

Đã có năm vạn điểm công hiến, hẳn đủ để hồi đoái Linh Huyệt cao cấp có nồng độ linh khí gấp 1500 lần kia rồi.

- Tần Phàm, người nhanh như vậy muốn hồi đoái Linh Huyệt?

Chấp sự Thần Điện phụ trách hồi đoái điểm công hiến ngẩng đầu nhìn Tần Phàm, cau mày hỏi, người trước mắt hẳn cũng nhận ra, lúc trước Tần Phàm được ban thưởng Linh Huyệt cao cấp nồng độ linh khí gấp 1500 lần kia chính là do hắn phụ trách an bài.

- Đúng vậy, bởi vì tại hạ tu luyện công pháp đặc thù nên Linh Huyệt kia giờ đã không thể sử dụng tiếp được nữa.

Tần Phàm chỉ nói ra đại khái tình huống Linh Huyệt kia, đương nhiên, chuyện Tạo Hóa Kim Liên hẳn khẳng định không nói, chỉ nói do tu luyện công pháp đặc thù.

- Người chờ một chút, ta thông tri Kim trưởng lão chút đã.

Chấp sự Thần Điện nghe xong Tần Phàm giải thích, chỉ đành nói. Loại tình huống như Tần Phàm tới giờ hẳn chưa bao giờ gặp qua cả.

- Vậy làm phiền chấp sự đại nhân rồi.

Tần Phàm gật đầu nói, hẳn nhớ trưởng lão Thần Điện Kim Thượng tựa hồ rất dễ nói chuyện, việc này hẳn không vấn đề gì.

Sau một lát, trưởng lão Thần Điện Kim Thượng lúc đầu tiếp đãi Tần Phàm liền xuất hiện ở tầng hai Thần Điện.

- Tần Phàm, người nói Linh Huyệt của người chỉ dùng ba tháng liền biến thành phế huyệt

Vừa nhìn thấy Tần Phàm, Kim Thượng liền nghi hoặc hỏi, Linh Huyệt cao cấp lúc trước ban thưởng cho Tần Phàm hẳn đã kiểm tra qua, lẽ ra không xuất hiện loại tình huống này mới phải.

- Ồ? Người đã là Linh Vũ sư thất cấp rồi sao?

Tiếp theo, sau khi Kim Thượng đến gần, đánh giá Tần Phàm, từ nghi hoặc biến thành kinh ngạc. Ba tháng trước, hắn phát hiện Tần Phàm mới vào thánh địa liền có được cảnh giới Linh Vũ sư tam cấp cũng đã hết sức kinh ngạc rồi, hôm nay chỉ qua ba tháng Tần Phàm thậm chí thăng liền tứ cấp, đã trở thành Linh Vũ sư thất cấp, cái này khiến trưởng lão Thánh Điện đã quen nhìn thiên tài như hắn cũng không khỏi cảm thấy có chút khó tin.

- Tiến nhập thánh địa ba tháng đã trở thành Linh Vũ sư thất cấp?

Chấp sự Thần Điện còn kinh ngạc hơn cả Kim Thượng, hẳn nhớ rõ đại khái hơn ba mươi năm trước thiên tài Đại Lý quốc Vân Phi Dương được xưng là ngàn năm khó gặp kia cũng phải bỏ ra hơn một năm mới đạt tới cảnh giới như Tần Phàm.

- Ân, bởi vì tốc độ tu luyện của ta nhanh hơn bình thường, cho nên tốc độ tiêu hao linh khí của Linh Huyệt cũng nhanh hơn rất nhiều, cho nên ta mới cần một lần nữa hồi đoái một Linh Huyệt cao cấp mới.

498. Chương 507: Kim Thượng Khiếp Sợ. (2)

Chương 507: Kim Thượng khiếp sợ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Tần Phàm lúc này cũng không giấu diếm, ở trước mặt cường giả chân chính như Kim Thượng, cảnh giới của hắn cũng khó có thể giấu diếm.

- Ba tháng thẳng liền tứ cấp, tốc độ này. . . Quả thật rất nhanh!

Mặt mo của Kim Thượng cũng không khỏi có chút kéo ra:

- Linh Vũ sư thất cấp mười tám tuổi, Tần Phàm, ta suy nghĩ người có thể mang đến cho ta kinh hỉ, trước hai mươi tuổi trở thành Võ Tôn hay không đây?

- Hy vọng có thể như lời Kim trưởng lão nói.

Tần Phàm chỉ bình tĩnh khẽ cười nói, nhưng trong lòng của hắn lại nhất định phải thực hiện, nếu như hai mươi tuổi vẫn chưa trở thành Võ Tôn, hắn làm sao có thể trước 23 tuổi trở thành Võ Thánh, đi phó ước hẹn năm năm kia chứ?

- Nghe nói lúc trước Vân Phi Dương dùng bảy năm đã đột phá Võ Tôn chi cảnh, nếu người thật sự có thể đột phá trước hai mươi, như vậy đại lục đệ nhất thiên tài không phải người thì không ai khác. Bất quá cho dù người đạt đến Linh Vũ sư đỉnh phong, bước qua cánh cửa kia cũng không dễ dàng, người cũng phải có chút chuẩn bị tâm lý, không cần thiết phải rối loạn tâm cảnh, việc đó đối với người không tốt.

Tuy rằng trong nội tâm biết rõ đột phá đến Võ Tôn rất khó khăn, nhưng Kim Thượng lúc này chẳng biết tại sao ẩn ẩn có chút tin tưởng Tần Phàm, khó được tha thiết chỉ đạo Tần Phàm.

- Đa tạ Kim trưởng lão dạy bảo rồi, Tần Phàm tất ghi nhớ trong lòng.

Tần Phàm hữu lễ nói, sau đó ngẩng đầu cung kính hỏi:

- Vậy không biết Kim trưởng lão có cho phép ta một lần nữa hỏi đoái một Linh Huyệt cao cấp mới không?

- Người bây giờ trên người có bao nhiêu điểm cống hiến? Linh huyệt nồng độ linh khí gấp 1500 lần vô cùng trân quý, ở Thần Điện cũng thuộc về tài nguyên quản chế, nếu như người kém quá nhiều ta cũng không thể hỏi đoái cho người được!

Kim Thượng lúc này nghĩ nghĩ, nhíu mày hỏi. Nếu như Linh Huyệt bình thường thì căn bản không cần hỏi đến đến hắn, bất quá Linh Huyệt cao cấp, đặc biệt là Linh Huyệt cao cấp nồng độ linh khí gấp 1500 lần lại bị quản lý rất nghiêm khắc.

- Hiện giờ trên người của ta có năm vạn điểm cống hiến.

Tần Phàm hồi đáp.

- Người có năm vạn điểm cống hiến?

Kim Thượng lần nữa kinh ngạc mà nhìn Tần Phàm, hắn biết rõ điểm cống hiến rất khó kiếm, Tần Phàm mới tiến vào thánh địa ba tháng, lại có thể có nhiều điểm cống hiến như vậy thật sự lần nữa vượt quá ngoài dự liệu của hắn.

- Không đối gạt Kim trưởng lão nói, ta vừa mới từ Nam Hoang trở về, một bộ phận là tự mình săn bắt yêu thú đoạt được, một phần khác là đoạt được từ trên người võ giả khác. (

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói.

- Người đi Nam Hoang?

Kim Thượng thập phần tinh tường sự hung hiểm của Nam Hoang, Tần Phàm mặc dù có cảnh giới Linh Vũ sư thất cấp, nhưng trong lòng của hắn vốn cho rằng thực lực Tần Phàm nhất định có chút phù phiếm, thực tế thực lực chưa hẳn bì kịp được những Linh Vũ sư thất cấp khác.

Nhưng nghe đến Tần Phàm nói trở về từ Nam Hoang, lại mang về năm vạn điểm cống hiến, hắn biết rõ mình đã sai rồi

Trên người có nhiều điểm cống hiến như vậy, vô luận là yêu thú hay là võ giả, sao có thể kém được? Mà Tần Phàm có thể lấy được điểm cống hiến trên người bọn họ, vậy cũng đã chứng minh thực lực Tần Phàm rồi.

- Ô? Đợi tí!

Nhưng vào lúc này, Kim Thượng tựa hồ bị xúc động gì đó, bỗng nhiên nói, sau đó hắn liền nhắm mắt lại.

Tần Phàm và chấp sự Thần Điện chứng kiến Kim Thượng bỗng nhiên lộ ra bộ dạng này cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn, không rõ hắn đến cùng đang làm gì nữa.

- Vũ khí Viễn Cổ kia đã rơi vào trên người người rồi hả?

Một lát sau, Kim Thượng mở to mắt, chấn động nhìn Tần Phàm nói.

- Đúng vậy, Vũ khí Viễn Cổ khai quật ở Nam Hoang lần này quả thật ở trên thân tại hạ.

Tần Phàm biết rõ việc này rất nhanh sẽ truyền ra trong Thánh Địa, cho nên cũng không giấu diếm, nhẹ gật đầu thừa nhận.

- Cái gì? Lần này dám mình chủ Nhiếp Há Viên Cảnh Thiên Tiêu Biệt Ly đều tiến đến Nam Hoang, chính là vì vũ khí Viễn Cổ này, không thể tưởng được cuối cùng lại rơi vào trên người người!

Lúc này nghe thấy Tần Phàm thừa nhận, chấp sự Thần Điện kia càng nhìn Tần Phàm như quái vật, quả thực cảm thấy có chút khó tin.

Tân nhân vừa mới vừa tiến vào thánh địa mới ba cái tháng này thật sự mang đến cho hắn quá nhiều kinh ngạc.

- Tần Phàm, ta nghĩ Thiên Tài Chiến ba tháng sau có lẽ người cũng có thể tham gia

Một lát sau, Kim Thượng sau khi khiếp sợ liền nhìn Tần Phàm khẽ cười nói, tựa hồ một lần nữa đoán chừng thiếu niên áo xanh trước mắt này.

- Thiên Tài Chiến? Ba tháng sau?

Tần Phàm nghe được hai tin tức trong lời Kim Thượng liền có chút ngơ ngác, hắn cũng biết chuyện Thiên Tài Chiến này. Thiên Tài Chiến ba năm một lần, chính là thịnh hội chính thức của Chân Vũ thánh địa, đại chiến giữa các thiên tài.

Có thể tiến vào Chân Vũ thánh địa mỗi người đều là thiên tài cả, đều vạn người tuyển một trong các quốc gia... Mà Thiên Tài Chiến ra đời chính là để tìm kiếm thiên tài trong thiên tài, xứng nghi chính thức của Chân Vũ trên Võ Thiên đại lục.

Nghe nói có thể đạt được đệ nhất Thiên Tài Chiến cuối cùng còn có thể được lời chúc phúc của Chân Vũ thần nữa.

Chúc phúc của Chân Vũ thần hư vô mờ mịt, Tần Phàm vốn không tin, giống như hắn từng bị đồn đãi là được Chân Vũ thần chúc phúc, sau đó võ đạo mới có thể đột nhiên tăng mạnh. Bất quá trên thực tế là vì hắn không phải Tần Phàm trước kia nữa rồi, dưới sự phụ trợ của Ma Chủng và đan dược hắn mới đạt được đến trình độ như hiện giờ, cũng không phải được Chân Vũ thần chúc phúc gì cả.

Nhưng truyền thuyết Chân Vũ thần chính là thần linh chứng quản toàn bộ Võ Thiên đại lục, bát đại quốc gia trên Võ Thiên đại lục đều có Chân Vũ Thánh Điện, cơ hồ tất cả võ giả đều tín ngưỡng Chân Vũ thần hư vô mờ mịt này.

Trên Võ Thiên đại lục có rất nhiều nơi đều truyền lưu thần tích của Chân Vũ thần, truyền thuyết Chân Vũ thần chính là suối nguồn lực lượng của thế giới này, vũ khí nguyên khí đều là Chân Vũ thần ban cho cả, nghe nói nếu như không tín ngưỡng Chân Vũ thần, mặc dù cũng không phải không cách nào tu luyện, bởi vì Chân Vũ thần rất nhân từ, “ngài” sẽ không buông tha con dân của “ngài”, nhưng lại vĩnh viễn cũng không thể đạt đến đỉnh phong võ đạo được.

Tần Phàm từ nhỏ không được hun đúc về phương diện này, tự nhiên sẽ không tin ngưỡng Chân Vũ thần gì cả, bất quá cũng vì thế nên hắn càng thêm hiếu kỳ đối với Chân Vũ thần này.

Chân Vũ Thánh Điện, Chân Vũ thánh địa, thánh địa Thần Điện, ba nơi này đều có quan hệ mật thiết với Chân Vũ thần, đều có được rất nhiều huyền bí

Tần Phàm cũng rất muốn biết, nếu như hắn không tin ngưỡng Chân Vũ thần, vậy Chân Vũ thần có biết được hay không? Hay có còn đánh xuống cái gọi là thần chi chúc phúc nữa không?

Mặt khác, hẳn biết rõ, bách niên đệ nhất thiên tài – Vân Phi Dương Đại Ly quốc lưu danh trên tường vinh quang tại Thần Điện, người được xưng là đương đại thần tử này đã từng giành được hai lần đệ nhất của Thiên Tài Chiến, cũng trở thành một truyền kỳ của Chân Vũ thánh địa, thậm chí toàn bộ Võ Thiên đại lục. Tuy rằng không biết Vân Phi Dương có phải đã nhận được thần chi chúc phúc không, nhưng trên thực tế, hẳn chính là người tốn ít thời gian nhất để đạt đến Vô Tôn và Vô Thánh trên Võ Thiên đại lục trong gần trăm năm nay.

499. Chương 508: Thiên Tài Chiến.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 508: Thiên Tài Chiến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đúng vậy, Thiên Tài Chiến ba tháng sau sẽ cử hành, đến lúc đó toàn bộ thánh địa, cơ hồ tất cả võ giả có thực lực đều sẽ tham gia, ngay cả một số ít Vô Tôn tu luyện trong Thiên Cơ đình cũng sẽ ra ngoài.

Kim Thượng lại nói:

- Ha ha, Thiên Cơ đình, có ít người đã đi vào hơn ba năm, thực lực của bọn hắn nhất định cao hơn trước nhiều, có không ít người còn lợi hại hơn cả Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên, thậm chí có vài người chỉ còn cách Vô Tôn chỉ cảnh một bước ngắn nữa thôi. Bất quá Thiên Tài Chiến là một thịnh hội, chỉ cần không phải võ giả đang đến thời khắc mấu chốt đột phá thì đều tham gia cả.

- Thiên Cơ đình?

Khuôn mặt Tần Phàm có chút động, hẳn cũng biết Thiên Cơ đình kia, nghe nói trong đó ám tàng Thiên Cơ, là nơi có thể cam đoan Linh Vũ sư trăm phần trăm đột phá đến Vô Tôn chỉ cảnh, đối với nơi này hắn cũng thập phần hướng tới.

Có thể tiến vào đó điều kiện đầu tiên là tất phải đạt tới cấp Linh Vũ sư đỉnh phong

Cũng là nói những người bên trong thực lực cơ hồ không hề chênh lệch với Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên, thậm chí những người đi vào trước thực lực còn cao hơn cả Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên nữa, hoặc là nói cũng vì vậy nên lời ca ngợi đệ nhất công kích đệ nhất phòng ngự mới rơi xuống trên người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên trên người

Càng tu luyện về sau tiến cảnh càng chậm, Tần Phàm tuy rằng dùng ba tháng đã từ cảnh giới Linh Vũ sư tam cấp đạt đến Linh Vũ sư thất cấp, nhưng cho dù có linh huyết nồng độ linh lực gấp 1500 lần, dù có Tạo Hóa kim liên phụ trợ nhưng hẳn đoán chừng nếu mình muốn đạt đến Linh Vũ sư đỉnh phong ít nhất cũng phải mất nửa năm, cũng chính là năm năm trong Tạo Hóa Kim Liên.

Cái này với kiếp sống tu luyện của Tần Phàm thì có vẻ dài, nhưng trên thực tế, rất nhiều người tốn hao mười năm cũng chưa hẳn đạt tới, dù là người thánh địa cũng không ít người tốn hao bảy tám năm. Những thiên tài trong thiên tài như Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên cũng tiến vào Chân Vũ thánh địa gần mười năm mới đạt tới cảnh giới này, trước Linh Vũ sư thất cấp bọn hắn cũng tốn hao chừng năm năm, đột phá hai cảnh giới sau cũng tương đương thời gian với bảy cảnh giới trước

Bỏ qua nhân tố đại loại như đan dược, thiên phú bản thân Tần Phàm thậm chí còn kém bọn người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên, cho nên hẳn muốn đột phá hai cấp cuối cùng này phải tốn hao năm năm cũng thập phần bình thường, đương nhiên, là năm năm của Tạo Hóa Kim Liên, ngoài đời thật chỉ chừng nửa năm thôi.

Nếu không đạt đến Linh Vũ sư đỉnh phong, Tần Phàm cũng không tự tin trăm phần trăm có thể chiến thắng những đối thủ chuẩn Vô Tôn, chỉ cách Vô Tôn chỉ cảnh có một bước ngắn từng được tu luyện trong Thiên Cơ đình kia. Dù sao hắn còn chưa đi vào Thiên Cơ đình, ở phương diện cảm ngộ quy tắc đã thua một bậc rồi.

- Ba tháng sau bắt đầu rồi sao? Thời gian này có chút gấp gáp, bất quá nếu Kim trưởng lão có thể tiếp tục hồi đoái linh huyết cao cấp cho ta, ta sẽ xem xét một chút.

Tần Phàm nghĩ nghĩ nói với Kim Thượng, hiện giờ trên người hắn còn hơn mười khóa Hỏa Nguyên Tinh, đây cũng là thứ khiến hắn tin tưởng hơn một chút.

- Đương nhiên, ta đã đề nghị người tham gia Thiên Tài Chiến, tự nhiên sẽ đáp ứng hồi đoái linh huyết cao cấp cho người

Kim Thượng lúc này khẽ cười nói:

- Trên thực tế, chức trách đầu tiên của thánh địa Thần Điện chúng ta chính là bồi dưỡng ra nhiều thần dân cho Chân Vũ thần. Thành tựu của người càng cao, chúng ta sẽ càng vui mừng, người như Tần Phàm người, chỉ tiến vào Chân Vũ thánh địa nửa năm liền tham gia Thiên Tài Chiến, hơn nữa còn khiến ta có cảm giác sẽ đạt được thành tích tốt trong ngàn năm cũng hiếm thấy.

- Cho nên đối với thiên tài như người, Thần Điện chúng ta chưa bao giờ keo kiệt bồi dưỡng cả.

Kim Thượng ngừng một hồi, sau đó mỉm cười nhìn Tần Phàm, tiếp tục nói:

- Hôm nay người có được năm vạn điểm tích lũy, cho nên ta quyết định hồi đoái cho người một linh huyết cao cấp nồng độ linh khí gấp 2000 lần.

- Nồng độ linh khí 2000 lần!

Không chỉ riêng Tần Phàm, ngay cả chấp sự Thánh Điện ở bên cạnh cũng lắp bắp kinh hãi

Trên thực tế, linh huyết nồng độ linh khí gấp 2000 lần số lượng cực nhỏ, rất ít khi được hồi đoái. Theo chấp sự Thánh Điện biết, trong trăm năm này cũng chỉ từng hồi đoái cho Vân Phi Dương thôi, nhưng Vân Phi Dương cũng sau khi tiến vào Thánh Địa ba năm mới được quyền hồi đoái linh huyết cao cấp nồng độ linh khí gấp 2000 lần. Tiến vào Thánh Địa chỉ mới ba tháng, còn chưa đầy 1 năm như Tần Phàm đã đạt được quyền hồi đoái thật quá điên cuồng.

- Cảm ơn Kim trưởng lão.

Tần Phàm vốn khê giật mình, lập tức cuống hỉ, nếu như có thể có được linh huyết nồng độ linh khí gấp 2000 lần, như vậy hắn có thể thông qua Tạo Hóa chỉ lực của Tạo Hóa Kim Liên để chuyển đổi thành không gian linh khí đặc biệt có nồng độ gấp 1500 lần, hơn nữa thêm vào Hỏa Nguyên Tinh, thời gian ba tháng khả năng hắn có thể đạt tới Linh Vũ sư đỉnh phong là rất lớn.

Quan trọng nhất là thời gian hiện giờ của Tần Phàm rất gấp gáp, lễ vật này của Kim Thượng thật là đủ kinh hỉ.

- Ân, người đi xuống trước chờ một lát, rất nhanh ta sẽ an bài Linh Huyết cho người.

Lúc này Kim Thượng nhẹ gật đầu, sau đó mỉm cười nhìn nhìn Tần Phàm nói:

- Kỳ thật ta cũng rất chờ mong biểu hiện của người ở Thiên Tài Chiến, cố gắng lên.

- Nhất định sẽ không khiến Kim trưởng lão thất vọng.

Tần Phàm cung kính nói, sau đó liền chậm rãi thối lui ra khỏi tầng hai của Thần Điện.

- Kim trưởng lão, tuy rằng thiên phú của Tần Phàm này cực kỳ hiếm thấy, nhưng chúng ta thật sự nhanh như vậy đã an bài linh huyết nồng độ linh khí cao như vậy cho hắn rồi sao? Phải biết rằng từ sau Vân Phi Dương, linh huyết nồng độ linh khí gấp 2000 lần vẫn chưa mở ra ah, nếu thật sự muốn mở ra phải hao tổn công phu rất lớn.

Sau khi Tần Phàm rời đi, chấp sự Thánh Điện không khỏi mở miệng hỏi Kim Thượng.

- Tiến cảnh của Tần Phàm đã vượt qua Vân Phi Dương rồi, người như vậy, an bài sớm cho hắn một chút cũng hợp tình hợp lý.

Kim Thượng chỉ tùy ý nói

- Những tiến cảnh của Tần Phàm nhanh như vậy, giờ lại lần nữa cung cấp cho hắn linh huyết cao cấp nồng độ linh khí gấp 2000 lần sợ rằng sẽ khiến căn cơ bất ổn, ngày sau đột phá đến cảnh giới Võ Thánh sẽ khó khăn hơn?

Chấp sự Thánh Điện vẫn tiếp tục nói.

- Tần Phàm khác với những người khác, nếu như hắn căn cơ bất ổn, có thể đoạt được vũ khí Viễn Cổ trên tay bọn người Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên sao?

Kim Thượng lắc đầu nói.

Chấp sự Thánh Điện có chút giật mình

- Việc này người cũng đừng hỏi nữa, vẫn nên mở ra linh huyết nhanh một chút đi.

Trông thấy chấp sự kia còn muốn nói tiếp, Kim Thượng nhàn nhạt bỏ thêm một câu:

- Quan trọng là ... đây là ý tứ của Thánh Tôn.

- Là ý của Thánh Tôn. . .

Chấp sự Thánh Điện lần nữa kinh ngạc, nhưng lập tức ngậm miệng lại. Những Thánh Tôn này hắn cũng biết, bọn hắn phần lớn là do Thánh Chủ của tất cả Chân Vũ Thánh Điện đảm nhiệm, mỗi người đều có thân thông đấng thiên tạo cực, nghe nói bọn hắn thậm chí có thể trực tiếp đối thoại với cả Chân Vũ thần.

500. Chương 509: Dừng Khí Ngự Đao. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 509: Dừng khí ngự đao. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lời của bọn hắn cơ hồ đại biểu cho ý chỉ của thần, không thể trái nghịch

- Nồng độ linh khí gấp 2000 lần ah!

Sau khi Tần Phàm ra khỏi Thần Điện, trên mặt hắn lộ ra vui vẻ, rất thỏa mãn với kết quả này. Linh huyết nồng độ linh khí gấp 1500 lần đã khiến hắn vô cùng kinh ngạc rồi, lại lần cao thêm 500 lần nữa sẽ đạt đến mức nào đây?

Tóm lại hắn biết rõ nồng độ linh khí này nhất định có trợ giúp rất lớn đến luyện đan và các loại cảm ngộ.

- Võ Tôn chi cảnh, ta nhất định phải nhanh chóng đột phá.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm nắm chắc nắm đấm

Thiên tài trăm năm khó gặp Vân Phi Dương từ Linh Vũ sư đột phá đến Võ Tôn chi cảnh dùng thời gian bảy năm, nghe nói hắn ở giai đoạn từ Linh Vũ sư đỉnh phong đột phá đến cảnh cửa Võ Tôn cũng dùng gần ba năm.

Tần Phàm đến cùng phải tốn bao nhiêu thời gian mới có thể đột phá, chính hắn cũng không rõ.

Mà cảnh giới Võ Thánh rất khó đột phá, dù là Vân Phi Dương cũng phải bỏ ra mười một năm mới đột phá, Tần Phàm tuy rằng một mực khiến mình bảo trì tâm tình, nhưng trên thực tế, ước hẹn giữa hắn và Càn Kinh Tần gia chỉ có năm năm, hắn sao có thể không gấp được?

Cho nên khoảng thời gian từ Linh Vũ sư thất cấp đến cấp Linh Vũ sư đỉnh phong tự nhiên càng ngắn càng tốt.

- Vân Phi Dương, người là một truyền kỳ, nhưng ta tất sẽ đánh vỡ ghi chép của người.

Tần Phàm lúc này đứng trước quảng trường Thần Điện, hắn ngóc đầu lên nhìn về phía Thiên Cơ đỉnh thần bí kia, trong lòng hơi ngâm

Hắn sẽ bằng thời gian nhanh nhất tiến vào Thiên Cơ đỉnh, sau đó đột phá đến Vô Tôn chi cảnh đọc truyện mới nhất tại .

- Các người có nghe nói qua chưa? Viễn cổ vũ khí khai quật ở Nam Hoang đã bị một nhân vật vừa tiến vào Chân vũ thánh địa ba tháng lấy được.

- Ha ha, người nọ không phải là Tần Phàm vừa đến thánh điện lần trước sao? Lúc mới tiến đến hắn đã đánh một người cũ Thánh Điện thành tàn phế, khi đó ta đã biết nhân vật này ngày sau sẽ tiền đồ vô hạn lượng, hôm nay xem ra quả nhiên là không ngoài sở liệu a.

- Hắc hắc, mặc dù lúc này các người biết Viễn cổ vũ khí bị Tần Phàm lấy đi rồi nhưng các người có biết lúc này tiến về Nam Hoang còn có Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên Tiêu Biệt Ly minh chủ không? Không sợ nói cho các người biết, ta nhận được một tin tức, Viễn cổ vũ khí kia chính là Tần Phàm lấy được từ tay Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên.

- Không phải chứ? Trong hai năm qua hai người Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên này đều là đệ nhất công kích và đệ nhất phòng thủ, Tần Phàm có thể đoạt lấy vũ khí từ tay họ sao?

- Ha ha, lúc đầu ta cũng cho rằng Tần Phàm thừa dịp mọi người hỗn loạn để đoạt lấy nhưng về sau ta nghe nói lúc vũ khí xuất thế thì còn có một Thủ hộ hỏa thú tương đương thất cấp yêu thú xuất hiện, mà hỏa thú này chính là bị Tần Phàm giết chết, sau đó Tần Phàm đạt được Viễn Cổ vũ khí từ trên người Thủ hộ thú kia.

- Điều này sao có thể? Tần Phàm hắn có thể giết chết thất cấp yêu thú ư?

- Hắc hắc, không có gì là không thể, ta còn có một tin tức kinh bạo đây, nghe nói có rất nhiều người nhìn thấy tận mắt, Nhiếp Bá Đại Chấn Minh Minh Chủ, được xưng là đệ nhất công kích cũng đã từng đối một kích với Tần Phàm. Các người đoán được kết quả không? Chính là Nhiếp Bá trọng thương thổ huyết.

- Nhiếp Bá bị Tần Phàm đánh trọng thương thổ huyết?

- Còn nữa, ta nghe nói Tần Phàm kia còn hiểu được phi hành vũ kỹ.

- Lúc đó có gần 100 Linh Vũ Sư chặn đường Tần Phàm nhưng hắn vẫn có thể thuận lợi chạy thoát.

- Nghe nói Minh chủ và Phó minh chủ Càn Minh đều chết trong tay Tần Phàm.

...

Tin tức từ những người lục tục từ Nam Hoang trở lại Thánh địa Thần điện không ngừng truyền ra, chuyện Tần Phàm lấy được Viễn Cổ vũ khí cũng bắt đầu được mọi người biết rõ. Một ít người thêm mắm dặm muối khiến cái tên Tần Phàm từ lúc tiến vào thánh điện càng thêm oanh động hơn.

Mà đối với những lời đồn đãi này, Tần Phàm cũng chỉ cười cười. Đối với hắn mà nói thì nhanh chóng đề cao thực lực mới là vương đạo.

Ba tháng sau chính là Thiên Tài Chiến.

Đây là thịnh hội thuộc về Chân vũ thánh địa, Thiên Tài Chiến không những khiến thiên tài thành danh được lưu danh trên tường vinh quang mà còn có thể được Thần điện ra sức bồi dưỡng, thậm chí là được Chân Vũ thần chúc phúc.

Đây chính là khát vọng và cơ hội khiến tất cả võ giả tại Chân Vũ thánh địa cùng chờ mong.

Lần thịnh hội này, toàn bộ võ giả tại thánh địa, kể cả các minh chủ như Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên tất nhiên cũng sẽ không bỏ qua sau khi biết Tần Phàm tham gia.

Bởi vì đây là cơ hội duy nhất của bọn hắn.

Bọn hắn đều biết, nếu như ba tháng sau bọn hắn còn không đối phó được Tần Phàm thì về sau càng khó có cơ hội rồi, cho nên những người này nhất định sẽ dụng hết toàn lực.

Bất quá, Tần Phàm cũng sẽ không cho bọn hắn cơ hội, mối thù giữa hắn và bọn người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên đã kết xuống nên hắn cũng mang ý nghĩ ba tháng sau sẽ thanh toán từng tên một, đồng thời khiến bọn hắn làm đá lót đường đưa hắn đến cảnh giới Vô Tôn.

Linh Huyết Tần Phàm mới đạt được cũng chính ở trên đỉnh Kính Phong, chính là nơi tối đỉnh phong, con đường núi này vô cùng dốc, cơ hồ như thẳng đứng lên, nếu là Linh Vũ sư bình thường muốn đi lên thì cũng sẽ tạo thành vấn đề.

Đương nhiên, hiện giờ đối với lực khổng lồ chế sức lực bản thân thì Tần Phàm đã thập phần tự nhiên, lại có Chu Tước chi dược phụ trợ nữa thì phương diện này cũng không còn phức tạp nữa rồi.

Đã có siêu cấp Linh huyết có nồng độ linh khí gấp hai nghìn lần này, Tần Phàm thông qua Tạo Hóa Kim Liên chi lực, trải qua một phen cố gắng, rốt cục cũng đã cải tạo Linh khí trong Kim Liên không gian kia lên 1500 lần.

Như vậy thì hắn có thể hưởng thụ thời gian tu luyện ở một nơi có nồng độ linh khí hơn 1500 trong ba tháng.

Bất quá, siêu cấp linh huyết có nồng độ linh khí 2000 lần so với nồng độ linh khí 1500 lần thì cao hơn rất nhiều, cho nên Tần Phàm đôi khi cũng cần trở lại Linh huyết để tu luyện. Tu luyện luân chuyển như vậy thì hiệu quả cũng rất cao.

Đồng thời, một ít đan dược trước kia Tần Phàm khó có thể luyện chế ra thì dưới Siêu cấp linh huyết nồng độ linh khí 2000 lần này thì lại dễ dàng hơn rất nhiều, trong khoảng thời gian này hắn cũng luyện chế ra một ít đan dược dự bị.

Có một loại đan dược luyện chế ra khiến Tần Phàm kinh hỉ nhất chính là Thái Hợp Luyện Thể Đan.

Đồng dạng với Thái Hư Tráng Hồn Đan, Thái Hợp Luyện Thể Đan này là một trong ba loại Thái Đan.

Tác dụng chủ yếu của nó chính là tăng cường thể phách cho võ giả, bất quá phương hướng tăng cường của nó có chút bất đồng Ma Chủng. Ma Chủng chủ yếu tăng cường về cường độ thể phách mà Thái Hợp Luyện Thể Đan này không thể tăng cường độ thể phách trên phạm vi lớn, bất quá nó có thể tăng tiến độ nhạy cảm thể phách của võ giả.

Chính là khiến ngũ giác của võ giả càng thêm mẫn cảm, cảm nhận rõ ràng hơn về thế giới này.

501. Chương 510: Dùng Khí Ngự Dao. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 510: Dùng khí ngự dao. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mặt khác, tại Siêu cấp linh huyết, Tần Phàm phát hiện tư duy của mình cũng trở nên rõ ràng thêm, lý giải về võ đạo cũng dễ dàng hơn.

Tóm lại, Siêu cấp linh huyết nồng độ linh khí 2000 lần này mang lại rất nhiều chỗ tốt cho Tần Phàm mà cao cấp linh huyết nồng độ linh khí 1500 lần không cách nào cảm nhận được.

Một tháng trôi qua, Tần Phàm đã đạt đến cảnh giới Linh Vũ sư bát cấp, hơn nữa khí chất tinh thần cả người phẳng phất như đã cải biến, một thân kinh khí không chỉ vô cùng ngưng thực mà trong người đều trở nên thập phần thông suốt, khổng lồ chế rất tự nhiên.

Lúc này, Tần Phàm đang ngồi xếp bằng trong siêu cấp linh huyết nồng độ linh khí 2000 lần, hai mắt hần nhắm lại, nắm một khối bài kim trong lòng bàn tay. Kim Bài này chính là Đạo Vương lệnh hần đoạt được từ Đạo Vương mộ, hiện giờ hần đang tập trung tinh thần cảm ngộ đủ loại huyền bí trong đó.

Mà Tào Hóa Kim Liên thu vào trong cơ thể hần cũng không có phóng xuất ra.

Tần Phàm cũng không biết trạng thái này của hần duy trì được bao lâu, đoán chừng cũng hơn ba ngày, rốt cục, vào lúc chạng vạng một tối, hần chậm rãi mở mắt ra.

Lúc hần mở to mắt ra, nếu có người ở đây thì có thể nhìn thấy sâu trong hai mắt hần có hai thanh bảo đao, sáng tối biến ảo, tạo ra một ánh đao bá đạo khiến người khác không dám nhìn thẳng vào.

- Đạo Vương này không hổ là một đại bá chủ thời xa xưa, Vương lệnh này ẩn chứa đủ loại huyền bí. Dù dựa vào nồng độ linh khí 2000 lần, so với bình thường thì tư duy hơn rất nhiều nhưng ta vẫn không thể cảm ngộ được hết mười phần.

Ngón tay Tần Phàm nhẹ nhàng miết lên Đạo Vương lệnh, trong lòng hơi trầm ngâm.

- Bất quá, Lục phong trù đao chủ yếu đến từ truyền thừa đao vương, ta ở đây cảm ngộ đồ vật của Đạo vương thì cũng có thể hỗ trợ lẫn nhau. Hơn nữa, trong khoảng thời gian này ta cũng nghiên cứu trù nghệ thoáng một phát, đã nắm giữ đại khái Vọng khí thuật và điều khí thuật cùng với Nhân đao kia.

Tần Phàm nhớ tới chuyện mình luyện tập trù nghệ, trên mặt không khỏi lộ ra chút xấu hổ.

Hần từng luyện tập trù nghệ một thời gian ngắn tại Tào Hóa Kim Liên, nhưng kết quả lại vô cùng như ý vì hần tinh thông Luyện đan chi thuật, hỏa hầu phương diện đó của hần rất không tệ nhưng hương vị không phải lúc nào cũng đồng đều. Trong không gian Kim liên cũng có linh khí 1500 lần, theo đạo lý mà nói thì nấu ra đồ vật sẽ không thua kém bất cứ cái nào nhưng kết quả là hần luyện tập một giờ mỗi ngày và giảng co hơn nửa tháng mới có thể nấu ra một món không đến nỗi quá khó nuốt.

- Bất quá, trong khoảng thời gian này, lý giải về đao này có thu hoạch lớn nhất, có lẽ dùng được Khí ngự đao rồi.

Trên mặt Tần Phàm lập tức lộ ra vẻ mỉm cười, hần đưa hai tay về phía trước, đối chưởng vào với nhau.

- Ông...

Một tiếng chấn nổ rất nhỏ bỗng nhiên vang lên từ linh huyết, ngay sau đó, phía trên lòng bàn tay Tần Phàm có một thanh Vương trù đao chỉ dài một xích đang lơ lửng, ánh đao tỏa ra bốn phía, đao khí tung hoành, thanh thế rất mạnh.

Hần khẽ quát một tiếng, đồng thời Vương trù đao trong lòng bàn tay liền hóa thành một vòng bạch quang bay về phía trước. Sau đó đao quang này xẹt qua vách hang ở đằng kia, nhẹ nhàng chém ra một khối đá rồi mới xoay tròn bay trở về trong lòng bàn tay hần.

Một khi dùng khí ngự đao này thì đao khí bản thân và đao khí Vương trù đao sẽ tương liên với nhau, có thể khiến đao rời khỏi tay công kích cự ly xa mà uy lực võ kỹ không giảm xuống quá nhiều. Quan trọng hơn chính là nhờ vào cái này mà không phải lúc nào cũng cần phải chiến đấu tiếp cận, nhưng vừa rồi Tần Phàm cũng không phóng hết đao khí ra nòai.

Dĩ nhiên là tại Linh huyết này không thích hợp cho việc thí nghiệm. Vừa rồi Tần Phàm chỉ tùy ý thử một cái, nếu như dụng hết toàn lực thì chỉ sợ toàn bộ linh huyết này đều không thể chịu đựng được mà sụp đổ hoàn toàn.

Hôm nay Tần Phàm đã đạt đến cảnh giới Linh vũ sư bát cấp, cộng với đủ loại lý giải bá vương đao và trù đao. Lúc này, nếu trở lại một tháng trước khi đối bính một đao với Nhiếp Bá thì hần tự tin có thể hoàn toàn đánh bại đối phương dù Nhiếp Bá kia có sử ra một chiêu Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm khi đối phó với yêu thú kia. Tần Phàm muốn chống lại chỉ sợ vẫn có chênh lệch một chút, hoặc là hần dùng Nhân đao trên trù đao mới có thể thắng nổi.

Mà nhớ tới Viễn cổ hỏa thú, trong đoạn thời gian này, Tần Phàm mượn nhờ Vương trù đao chậm rãi thuần phục uy áp ma chủng kia. Bất quá, có điểm kỳ quái chính là hỏa thú kia tựa hồ thập phần ý lại Vương trù

đao. Không có Vương trù đao hỗ trợ thì thực lực của nó tựa hồ giảm xuống rất nhiều, thậm chí sau khi hoàn toàn hồi phục thương thế thì cũng không phải là đối thủ của Tần Phàm.

Bất quá, nếu để nó nuốt Vương trù đao kia vào lần nữa thì hỏa thú này có thể phát huy ra thực lực gần như Vô Tôn rồi.

- Có lẽ Vương trù đao này còn một chút huyền bí. Mà hỏa thú này có thể lợi dụng nó phát huy ra thực lực mạnh như thế thì ta nghĩ ta cũng có thể làm được.

Đối với cái này, Tần Phàm cảm thấy lẩn lộn, bất quá dù thí nghiệm nhiều lần thì hắn vẫn không thể vận dụng ra uy lực chân chính của Vương trù đao nên cũng đành tạm thời buông bỏ.

Thu thập đồ vật thoáng một phát, Tần Phàm đứng lên. Cũng rất lâu rồi hắn không rời khỏi Linh huyết này, thân thể cũng đã cảm giác có chút không khỏe nên muốn ra ngoài điều tiết lại thoáng một phát.

- Ồ? Thái Hiên? Hắn tới tìm ta làm gì?

Lúc Tần Phàm vừa ra khỏi cửa ra vào Siêu cấp linh huyết, hắn bỗng nhiên trông thấy có người đang leo lên đỉnh núi, bất quá đỉnh núi Kính Phong này thực sự quá dốc nên đối phương tựa hồ có vẻ rất khó khăn.

Tòa Kính Phong này cao hơn 1000 thước, đỉnh núi thẳng tắp lên tới tận mây xanh.

Càng đi lên thì càng khó khăn khi muốn leo lên ngọn núi Kính Phong này. Khi lên được chỗ cách đỉnh 100 xích thì thậm chí gần như thẳng đứng rồi, người bình thường không cách nào trèo lên được.

Lúc này, Thái Hiên đang ở chỗ cách vị trí cao nhất 100 xích, hắn thử mấy lần nhưng cuối cùng vẫn không thành công leo lên đến vị trí đỉnh phong, Linh huyết Tần Phàm tu luyện.

- Thái Hiên, người tới tìm ta à?

Đang lúc Thái Hiên bất đắc dĩ muốn từ bỏ thì thanh âm Tần Phàm từ bên trên truyền xuống.

Một lát sau, một bóng người màu xanh phẳng phát như từ trên trời giáng xuống, sau đó đứng vững vàng chỗ bằng phẳng Thái Hiên đang đứng, thanh âm cực kỳ bình ổn, không có một chút hù dọa nào.

Thời gian trong Tạo Hóa KIM Liên thuộc về không gian thứ hai nên cũng không ảnh hưởng đến tuổi thọ và thân thể Tần Phàm. Cho nên lúc này nhìn bề ngoài Tần Phàm tương đối lão thành nhưng khuôn mặt vẫn giống như thiếu niên 18 tuổi bình thường.

Bất quá, vì lúc này cảnh giới và tu vi Tần Phàm đã tăng lên, khí chất tinh thần lại có biến hóa lớn, đặc biệt là sau khi cảm ngộ một ít huyền bí của Đao Vương, tuy rằng không đến mức vô cùng bá đạo nhưng mỗi cái gờ tay nhắc chân đều có một loại khí tràng bá đạo nhàn nhạt rồi, thoát nhìn đã có thể thấy thoát thai hoán cốt, rất có phong phạm cường giả.

502. Chương 511: Ý Đồ Đến Của Thái Hiên.

Chương 511: Ý đồ đến của Thái Hiên.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)•••”~)

Thậm chí, lúc Thái Hiên vừa mới nhìn thấy Tần Phàm thì còn bị khí tức cường đại của hắn chấn nhiếp, hắn không khỏi giật mình, lộ ra có chút thất thố.

- Trong cao cấp linh huyết trên đỉnh núi Kính Phong trăm xích này chỉ có một mình ngươi, ta tới đây không phải tìm ngươi thì tìm ai?

Một lát sau, Thái Hiên lắc đầu, dùng một loại ngữ khí có chút khoa trương nói ra để che dấu sự xấu hổ của mình.

- Ha ha, có thể Thái huynh đến đây để thưởng thức phong cảnh lắm chứ?

Tần Phàm nhún vai, nói đùa một câu. Hắn và Thái Hiên có chút quan hệ nên cũng không cần phải quá mức câu nệ.

- Ai, phong cảnh trên đỉnh Kính Phong này tuyệt đẹp, bất quá đáng tiếc...

Lúc này, Thái Hiên lại tựa hồ như không có tâm tư nói giỡn, hẩn ngẩng đầu nhìn đỉnh núi mà bản thân trèo lên mấy lần vẫn không thành công, khẽ thở dài một cái, nói ra.

Đỉnh Kính Phong này là chỗ Tần Phàm tu luyện hiện giờ. Tần Phàm cũng giống như vậy, hiện giờ hắn đã không cách nào vượt qua được rồi.

Thái Hiên không nói ra câu kế tiếp, chỉ là cảm giác có chút thất lạc nhàn nhạt.

Cùng xuất phát từ một điểm, thậm chí có lúc hắn còn bỏ rất xa nhưng hôm nay Tần Phàm đã vượt qua hắn, không những thế còn bỏ lại một quãng rất xa, xa đến nỗi thậm chí hắn không còn cách nào đuổi kịp nữa rồi.

- Tần Phàm, ta rất hâm mộ ngươi. Ngươi đã lên được đỉnh rất cao, có thể nhìn thấy rất nhiều phong cảnh mà ta không thể nhìn thấy.

Thái Hiên cúi đầu xuống, nhìn về phía Tần Phàm nói ra.

- Thái huynh, ta với ngươi bất đồng.

Tần Phàm cũng biết suy nghĩ của Thái Hiên, hắn cũng chỉ lắc đầu, nói ra.

- Có lẽ vậy.

Thái Hiên cũng chỉ biết cười khổ.

- Thái huynh, ngươi từ nhỏ lớn lên ở Chân Vũ thế gia Nhất phẩm, có gia tộc che chở, được gia tộc ra sức bồi dưỡng. Vô luận có chuyện gì đi nữa thì còn có trưởng bối trong gia tộc chống đỡ. Còn ta chỉ sống ở Chân Vũ thế gia Cửu phẩm, người có thực lực cao nhất chính là ta nên gánh nặng trên người ta vô cùng lớn, ta phải chịu đựng nhiều thứ hơn. Ta có rất nhiều áp lực, những áp lực này khiến ta không thể không tăng tiến thực lực lên nhanh hơn. Ta cần thực lực, cần mạnh hơn nữa để thủ hộ cho gia tộc ta, những cái này đều là động lực của ta, khiến ta không sợ gian hiểm khó khăn.

Tần Phàm vỗ nhẹ lên vai Thái Hiên, sau đó xoay người nhìn về biển mây dưới ngọn núi.

- Đứng trên đỉnh cao không thể không chịu đựng gió lạnh mãnh liệt.

Cảm thụ cơn gió lạnh thổi tới trước mặt, Tần Phàm bình tĩnh tiếp tục nói. Theo thực lực tăng trưởng hắn càng lý giải được nhiều hơn về cảnh giới của mình, càng minh bạch được sự chênh lệch của mình với Võ Thánh Căn Kinh Tần gia kia.

Theo thực lực càng tăng lên, hắn biết được mình phải chịu đựng rất nhiều thứ, áp lực rất lớn. Lại có ước hẹn năm năm, nếu đến lúc đó hắn không thể đột phá đến cảnh giới Võ Thánh thì xem như toàn bộ Nam Phong Tần gia đều lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

- Ha ha, đúng vậy. Nếu đổi lại là ta thì tuyệt đối không dám đối địch với minh chủ Lục Minh để cướp đoạt Viên cổ vũ khí. Tuy về sau ta không có mặt ở đó nhưng có thể tưởng tượng được lúc người tranh đoạt Viên cổ vũ khí rất hung hiểm. Nếu là người bình thường thì có lẽ sớm đã giao vũ khí ra rồi.

Thái Hiên thấy Tần Phàm lộ ra thần sắc như vậy thì cũng minh bạch được áp lực trên người hắn. Tần Phàm nói không sai, với người từ nhỏ đã lớn lên trong hoàn cảnh ưu việt như hắn thì sẽ không có loại áp lực này và không thể gặp nhiều khó khăn như Tần Phàm.

- Không nói mấy cái này nữa. Giờ nói vấn đề chính, Thái Hiên ngươi tới tìm ta có chuyện gì?

Tần Phàm lắc đầu xua tan những suy nghĩ lộn xộn trong đầu mình, sau đó xoay đầu lại hỏi Thái Hiên.

- Lần này kỳ thật không phải ta tới tìm ngươi mà là ta được Càn Minh ủy thác đến tìm ngươi.

Thái Hiên nhìn Tần Phàm, nói ra.

- A? chẳng lẽ Càn Minh muốn tìm ta trả thù?

Tần Phàm giật mình hỏi, lúc này đây Càn Minh Minh Chủ Triệu Khang và Phó Minh Chủ Tần Tinh Hà đều chết trong tay hắn, Càn Minh quả thật có động cơ để làm như vậy.

- Điều này sao có thể?

Thái Hiên lắc đầu cười khổ, tiếp tục nói:

- Thực lực cao nhất Càn Minh như Triệu Khang cũng chết trong tay ngươi thì còn ai là đối thủ của ngươi nữa? Hơn nữa kỳ thật Càn Minh cũng là một tổ chức lợi ích mà thôi, cũng không có bao nhiêu cảm tình nên sẽ không có người nào lấy danh nghĩa vì minh chủ mà đi báo thù.

- Vậy ý tứ Càn Minh kia là thế nào?

Tần Phàm có chút nghi hoặc.

- Bọn hắn muốn ngươi làm Minh chủ Càn Minh.

Thái Hiên giang tay nói ra.

- Nói đùa gì vậy?

Cơ trên mặt Tần Phàm không khỏi kéo ra.

- Ta không phải là thành viên Càn Minh, bây giờ trực tiếp lên làm minh chủ, điều này sao có thể?

- A, gần đây Đại Thần Tôn Chân Vũ Thánh Điện Đại Kiền Quốc chúng ta đã từng nói qua, thực lực Chân vũ thánh địa Đại Kiền quốc chúng ta suy nhược đã lâu, lúc đó ta mới biết được là đến tột cùng đã suy nhược đến trình độ nào.

Thái Hiên thở dài, bất đắc dĩ nói ra:

- Sau khi Triệu Khang và Tần Tinh Hà chết, hiện giờ trong Càn Minh thậm chí còn không có một võ giả có cảnh giới vượt quá Linh vũ sư bát cấp.

- Cái này...

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, so sánh thực lực Càn Minh này với bọn người Đại Ly Minh Đại Chấn Minh thì coi như không thể yếu hơn.

- Lúc Triệu Khang còn tại vị thì Càn Minh coi như còn có một Linh Vũ sư đỉnh phong trấn trụ tràng diện. Nhưng sau khi hắn chết thì Càn Minh chúng ta đã chính thức trở thành thực lực yếu nhất tại Chân Vũ thánh địa rồi, thậm chí so với Đại Đoái Minh còn yếu hơn. Ha ha, cho nên sau khi Triệu Khang và Tần Tinh Hà chết thì hai cao cấp linh huyệt hai người bọn họ lưu lại cũng bị Đại Đoái Minh cướp đi.

Thái Hiên bất đắc dĩ nói ra:

- Cho nên hiện giờ Càn Minh cần một cường giả đến trấn trụ tràng diện. Triệu Khang đã chết trong tay của ngươi thì thực lực ngươi tự nhiên cao hơn so với hắn, cho nên hiện giờ Càn Minh phái ta đến mời ngươi làm Minh chủ.

Nghe đến đó, Tần Phàm nhú mày.

- Thái Hiên, không dối gạt ngươi, ta không còn ở lại Chân Vũ thánh địa này bao lâu nữa. Chỉ một năm nữa hoặc nhiều nhất là hai năm thì ta sẽ rời khỏi đây rồi, cho nên chúc Minh chủ này không thích hợp với ta.

Một lát sau, hắn mở miệng nói.

- Một năm? Hai năm?

Thái Hiên giật mình, không hiểu Tần Phàm có ý gì.

- Người cũng biết, ước hẹn giữa ta với Càn Kinh Tần gia chỉ có năm năm, cho nên ta sẽ nhanh chóng tranh thủ thời gian tiến đến Thiên Cơ Đỉnh, tranh thủ trong một, hai năm tới độ phá đến cảnh giới Vô Tôn. Sau khi tiến vào cảnh giới Vô Tôn thì ta sẽ rời khỏi Chân Vũ thánh địa, đi ra ngoài tìm kiếm biện pháp đột phá đến cảnh giới Vô Thánh.

Tần Phàm giải thích.

- 1, 2 năm nữa đột phá đến cảnh giới Vô Tôn?

Thái Hiền không khỏi mở to hai mắt, tuy rằng tốc độ tu luyện của Tần Phàm nhanh đến mức có chút nghịch thiên nhưng khi hắn nghe Tần Phàm nói muốn đột phá đến Vô Tôn trong 1, 2 năm nữa thì hắn vẫn cảm thấy có chút khó tin.

503. Chương 512: Quần Cảnh Của Càn Minh. (1)

Chương 512: Quần cảnh của Càn Minh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: truyện copy từ

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Đúng vậy, cảnh giới hiện giờ của ta là Linh Vũ Sư bát cấp, trước khi Thiên Tài Chiến hai tháng sau diễn ra thì ta có lòng tin có thể đạt tới Linh Vũ Sư đỉnh phong. Sau khi Thiên Tài Chiến kết thúc thì ta sẽ chuẩn bị tiến vào Thiên Cơ Đỉnh, về phần ở Thiên Cơ Đỉnh cần bao lâu mới có thể đột phá đến Vô Tôn thì ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá ta nhất định không có thời gian để ý tới chuyện của Càn Minh.

Tần Phàm tiếp tục nói:

- Bất quá, vì ta mà Càn Minh mất đi hai cao cấp linh huyết thì ta sẽ giúp các người lấy lại.

Trên thực tế, Tần Phàm không muốn quần sự sống chết của Càn Minh nhưng quan hệ giữa hắn với bọn người Thái Hiền Lý Hóa không tệ lắm, gia tộc cũng được bọn hắn chiếu cố rất nhiều nên lúc này hắn muốn ra tay giúp đỡ bọn hắn hoảng một phát.

- Nửa năm sau đạt tới cấp Linh Vũ Sư đỉnh phong... Tần Phàm, người quả nhiên không phải yêu nghiệt bình thường.

Cơ trên mặt Thái Hiền không khỏi cứng lại, hắn rốt cục cũng biết rằng so sánh bản thân với thanh niên áo xanh trước mặt chính là một chuyện hoàn toàn ngu xuẩn, căn bản không thể so sánh.

- Bất quá cũng tốt, kỳ thật lúc này tâm tư rất nhiều người tại Càn Minh cũng chỉ là muốn lấy lại hai cao cấp linh huyết kia mà thôi. Cao cấp linh huyết kia của Triệu Khang vốn do toàn bộ Càn Minh vắt vả lắm mới tìm được, có thể dung nạp 10 mấy người, đối với ta cũng rất hữu dụng.

Hắn ngẩng đầu nhìn Tần Phàm, nói ra:

- Lúc này người chịu ra tay giúp chúng ta, chúng ta rất cảm kích, về phần Minh chủ thì người không làm cũng không sao.

- Đi thôi, dùng quan hệ của chúng ta, không cần phải nói thêm cái này.

Tần Phàm vỗ vỗ lên bờ vai Thái Hiền, mỉm cười, sau đó liền thi triển thân pháp hướng về ngọn núi. Sau khi Lưu Tinh Bộ của hắn đã đạt đến cấp hoàn mỹ tại Nam Hoang, hiện giờ đã dần dần thuần thục. Khi thi triển ra thì theo gió mà động, cơ hồ dung làm một thể với hoàn cảnh, vô cùng hoàn mỹ.

Nghe một câu này của Tần Phàm, tuy bình thường nhưng lại làm Thái Hiền có chút xúc động, hắn âm thầm cảm thấy may mắn vì trước kia đã hảo hảo xử lý quan hệ giữa Tần Phàm với Nam Phong Tần gia. Hiện tại hắn biết rõ thu hoạch quả nhiên vô cùng tốt rồi. Hắn biết rõ ngày sau thành tựu của Tần Phàm sẽ cao hơn bản thân mình rất nhiều. Đã có Tần Phàm thì coi như Lạc Thành Thái gia có được một minh hữu thực lực cường đại rồi.

- Tần Phàm, ta thật sự rất muốn nhìn ngày sau yêu nghiệt ngươi đạt đến trình độ nào a!

Nhìn thân ảnh màu xanh phía trước, Thái Hiên âm thầm thở dài, thầm nhủ trong lòng, sau đó hít sâu một hơi rồi cũng lao về phía dưới núi.

Đi xuống Kính Phong, dọc theo đoạn đường đi về phía nam thánh địa Thần Điện, Tần Phàm và hai người Thái Hiên liền đi đến trước một ngọn núi chỉ cao chừng một phần ba Kính Phong.

Trên ngọn núi này phủ đầy cây Tùng khô héo, tuy rằng còn chưa tới linh huyết, nhưng đi dưới chân núi Tần Phàm liền cảm giác được ngọn núi này vô luận phong cảnh hay là linh khí đều rất chênh lệch với Kính Phong mà mình tu luyện.

- Ngọn núi này gọi là Hoàng Tùng Sơn, trên đó có một linh huyết nồng độ linh khí gấp trăm lần của Càn Minh chúng ta, cũng có thể dung nạp mười mấy người. Sau khi Triệu Khang và Tần Tinh Hà chết, các thành viên Càn Minh khác có được linh huyết cao cấp đều bị cướp đoạt, cho nên hiện giờ đại bộ phận người của Càn Minh đều ở trên Hoàng Tùng Sơn này.

Thái Hiên lúc này giới thiệu nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

- Chẳng qua nếu cứ phát triển như vậy, linh huyết cỡ lớn cuối cùng này không biết sẽ bị đoạt đi lúc nào nữa. Hiện giờ Càn Minh chúng ta cũng đã trở thành trò cười của toàn bộ Chân Vũ thánh địa rồi

Tiếp theo, Thái Hiên lại lắc đầu bất đắc dĩ nói.

- Linh huyết cao cấp của Triệu Khang và Tần Tinh Hà ở nơi nào?

Tần Phàm nhíu nhíu mày hỏi, cạnh tranh ở thánh địa quả thật có chút tàn khốc, nếu không có thực lực sẽ bị cướp đi linh huyết, thực lực tăng lên sẽ chậm lại.

- Cũng ở trên này, bất quá chúng vẫn nên đi lên trước hội hợp với các thành viên Càn Minh, sau đó cùng nhau hợp lực rồi hẳn đi.

Thái Hiên nói.

- Vậy tốt, chúng ta lên đi.

Tần Phàm gật đầu nói nói, tuy rằng hẳn đối với thực lực mình hiện giờ cũng rất tự tin, nhưng nếu đã là chuyện của Càn Minh thì vẫn nên liên hợp hành động thì tốt hơn.

Leo lên Hoàng Tùng Sơn, đi thẳng đến giữa sườn núi, có một sơn bình khá lớn.

- Hiện giờ linh huyết cỡ lớn duy nhất của Càn Minh chính là ở ngay chỗ này.

Thái Hiên chỉ vào một sơn động nói.

Tần Phàm giương mắt nhìn đi, môn hộ kia tựa hồ lớn hơn linh huyết chỗ hắn mấy lần, chỉ là cái môn hộ này thoát nhìn đơn giản thô ráp hơn rất nhiều, trình độ chế tác cũng chênh lệch rất lớn.. Đó là bởi vì đây là do Càn Minh tự mình mở ra, mà trên đỉnh Kính Phong là cho thánh địa Thần Điện kiến tạo.

- Ta là Thái Hiên, ta đã trở về.

Tiếp theo Thái Hiên đi đến trước cửa, sau đó đưa miệng vào một chỗ đá nhô lên gần cửa nói, đoán chừng chỗ đó chính là để truyền thành âm vào trong linh huyết

Một lát sau, một hồi tiếng mở cửa ồ ồ vang lên, linh huyết kia liền mở ra một cửa động.

Tần Phàm nhìn thoáng qua bên trong, phát hiện bên trong còn lớn hơn linh huyết của mình vài phần, bất quá thực sự rất đơn sơ, mặt đất và vách núi đều gập ghềnh, vách núi còn không tự động tỏa sáng nữa, những người này chỉ có thể sử dụng Dạ Minh Châu để chiếu sáng, thoát nhìn thậm chí lộ ra có chút keo kiệt. Hắn đi theo sau lưng Thái Hiên đi vào, hẳn đã quen ở linh huyết siêu cấp nồng độ linh khí gấp 2000 lần nên liền cảm thấy chênh lệch như trời và đất.

Lại nhìn vào trong một chút, phát hiện có mười mấy người đang ngồi xếp bằng trên mặt đất tu luyện.

Kỳ thật phân loại của Linh huyết lấy mỗi nghìn lần làm đường ranh giới. Linh huyết này chỉ có nồng độ linh khí gấp trăm lần, ngay cả linh huyết cao cấp cấp 1000 lần cũng không phải, lại càng không thể so với linh huyết siêu cấp chỗ Tần Phàm.

So sánh với tốc độ cảm ngộ và tốc độ tu luyện của hắn quả thật không biết chậm hơn gấp bao nhiêu lần. Nếu Tần Phàm cũng chỉ tu luyện ở linh huyết như thế này, hắn đoán chừng mình có thể tăng lên một cảnh giới nhỏ đã không tệ rồi, tuyệt đối sẽ không có được thực lực như ngày hôm nay được.

Sau khi Thái Hiền mang theo Tần Phàm đi vào, những người xếp bằng tu luyện này chỉ có mấy người mở mắt, còn lại vẫn tiếp tục tu luyện, tựa như một chút thời gian cũng không muốn lãng phí vậy.

Thái Hiền trông thấy bộ dạng những người này như vậy chỉ đành cười khổ với Tần Phàm, hắn biết những người này là sợ ngay cả linh huyết cuối cùng cũng bị cướp đi cho nên mới nắm chặt thời gian tu luyện như vậy.

- Lý Hóa, Đông Phương Vũ, thật lâu không gặp rồi.

Tần Phàm trông thấy hai người đứng lên đi về phía mình, hắn liền khẽ cười nói. Đại Kiền quốc lần này tiến vào Chân Vũ thánh địa tổng cộng chỉ có năm người, nhưng Tần hạo Dương vừa tiến đến liền bị Tần Phàm giết chết, hôm nay chỉ còn lại bốn người bọn họ.

504. Chương 513: Quấn Cảnh Của Càn Minh. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 513: Quấn cảnh của Càn Minh. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà Lý Hóa và Đông Phương Vũ khi vừa thấy Tần Phàm thì đều bị thực lực khí chất thay đổi của hắn chấn kinh, cũng không khỏi giật mình như Thái Hiền, qua một hồi lâu trên mặt bọn họ mới lộ ra có chút phức tạp.

- Tần Phàm, chỉ mới bốn tháng, tuy rằng cũng không coi là đã lâu không gặp, nhưng thấy ngươi ta lại có cảm giác đã rất lâu không gặp rồi.

Lý Hóa cười khổ nói.

- Đúng vậy a, chỉ mới tiến vào bốn tháng thôi, không thể tưởng được Tần Phàm ngươi đã đạt tới loại trình độ này rồi.

Đông Phương Vũ trông thấy khí tràng khí chất của Tần Phàm hiện giờ, kết hợp với đủ loại đồn đại gần đây trong Thánh Địa, cũng không khỏi thở dài.

- Các ngươi cũng tiến bộ rất nhiều.

Tần Phàm chỉ khẽ cười nói, hai người trước mắt này đều đạt đến Tiên Thiên Võ sư đỉnh phong, tuy rằng còn chưa đột phá đến Linh Vũ sư như Thái Hiền, nhưng lúc bọn hắn tiến vào cảnh giới vốn đã thấp hơn Thái Hiền một chút, chỉ là Tiên Thiên Võ sư tam tứ cấp. Hôm nay chỉ qua bốn tháng đã tăng lên năm tiểu cảnh giới, tốc độ này nếu như đặt ở bên ngoài thánh địa đã xem như rất khó tưởng tượng rồi.

Việc này càng thể hiện ra tầm quan trọng của linh huyết, trách không được rất nhiều người trong thánh địa đều điên cuồng.

Hai người Lý Hóa và Đông Phương Vũ lếc nhau một cái, tiếp theo chỉ đành lắc đầu cười khổ, tiến bộ của bọn hắn tuy rằng không chậm, nhưng so sánh với Tần Phàm thật sự có chút không có ý nghĩa.

- Chúng ta cũng đừng so sánh với Tần Phàm, chỉ tự tìm chỗ kích thôi.

Thái Hiền vỗ vỗ bờ vai Lý Hóa và Đông Phương Vũ an ủi nói ra, hẳn quen biết Tần Phàm trước, kỳ thật loại cảm giác này hẳn còn cảm thụ sâu sắc hơn hai người, chẳng qua hiện giờ cũng đành phải tập làm quen thôi.

Nhưng vào lúc này, một đại hán thân cao gần 2m, mặc áo giáp màu đen đã đi tới, người này làn da ngăm đen, hai mắt hăm sâu, xương gò má lồi ra, tướng mạo thoạt nhìn tựa hồ có chút khiến người sợ hãi, rất có sát khí.

- Đặng Quảng sư huynh, vị này chính là Tần Phàm.

Thái Hiền trông thấy người này đi tới, liền mở miệng gọi, sau đó liền chuyển hướng Tần Phàm giới thiệu nói:

- Tần Phàm, vị này chính là Đặng Quảng sư huynh, là Minh chủ tạm thời của Càn Minh hiện giờ.

- Người tốt.

Tần Phàm bình tĩnh gật gật đầu nói.

- Sư huynh không dám nhận, Tần Phàm, nếu người đã đến rồi, vậy vị trí Minh chủ Càn Minh này liền cho người đảm nhiệm đi. xem tại

Đặng Quảng đánh giá Tần Phàm, liền trực tiếp mở miệng nói ra, sau đó hẳn phất tay hô lên:

- Những người khác đến đây cả đi.

Rất nhanh, những người đang tu luyện cũng mở mắt, nhìn ra được Đặng Quảng này ở Càn Minh vẫn có chút uy tín.

- Đặng Quảng sư huynh đừng hiểu lầm, ta cũng không muốn làm Minh chủ Càn Minh.

Tần Phàm lúc này lắc đầu nói, về phần sư huynh mà nói, hẳn cũng không để ý nhiều, Đặng Quảng tiến vào thánh địa sớm hơn hẳn, xưng hô một tiếng sư huynh cũng không có gì cả.

- Vậy người tới làm gì?

Đặng Quảng nhìn ra được là loại người thẳng thắn, nghe được Tần Phàm nói liền nhướng mày.

- Đặng Quảng sư huynh, Tần Phàm vì chút nguyên nhân nên không thể đảm nhiệm vị trí Minh chủ Càn Minh chúng ta, nhưng lần này hẳn tới, là giúp chúng ta đoạt lại linh huyết cao cấp của Minh chủ lúc trước.

Lúc này Thái Hiền ở bên cạnh giải thích nói.

- Người thật sự nguyện ý giúp chúng ta đoạt lại linh huyết?

Đặng Quảng ngẩng đầu lên lần nữa nhìn về phía Tần Phàm, những người khác trong linh huyết cũng dần tụ tới.

- Đúng vậy, tuy rằng Triệu Khang Tần Tinh Hà có chút thù hận với ta, bọn hắn chết ở trên tay ta chính là gieo gió gặt bão, nhưng vì mấy bằng hữu của ta, hơn nữa chúng ta đều đến từ Đại Kiền quốc nên lần này ta nguyện ý ra chút sức lực.

Tần Phàm mở miệng nói.

- Ân oán giữa người và Triệu Khang Tần Tinh Hà chúng ta không để ý tới, nhưng linh huyết cao cấp của Triệu Khang và Tần Tinh Hà toàn bộ Càn Minh chúng ta đã ra không ít khí lực, chúng ta đều không cam lòng chấp tay dâng cho người khác như vậy, người chịu giúp, ân tình này Càn Minh chúng ta sẽ nhớ kỹ.

Đặng Quảng trầm giọng nói.

- Vậy mọi người chuẩn bị một chút, chúng ta sẽ lập tức lên đường.

Tần Phàm nhìn lướt qua trong linh huyết, sau đó mở miệng nói. Hẳn quan sát linh huyết một chút, đại khái chỉ có ba mươi người, thực lực cao nhất chính là Đặng Quảng, là một gã Linh Vũ sư bát cấp. Mà Linh Vũ sư thất cấp cũng chỉ có năm người thôi, những người khác đa số đều có cảnh giới Linh Vũ sư tứ ngũ cấp trở xuống.

Chỉ những người này, kỳ thật cộng lại thậm chí còn không phải là đối thủ của Tần Phàm, quả thật rất yếu.

- Tần Phàm, Minh chủ Đại Đoái Minh Giang Hồng là một gã Linh Vũ sư đỉnh phong, hiện giờ thậm chí còn lợi hại hơn Triệu Khang một chút, có thể sẽ có chút khó đối phó.

Đặng Quảng do dự một hồi mở miệng nói.

Những người khác lúc này cũng đều nhìn Tần Phàm, bọn hắn tuy rằng gần đây nghe rất nhiều lời đồn đãi về Tần Phàm, hơn nữa giờ nhìn thấy Tần Phàm cũng cảm giác được sự bất phàm trên người hắn, nhưng tai nghe là giả mắt thấy mới là thật, bọn hắn còn chưa nhìn thấy Tần Phàm ra tay, trong nội tâm vẫn có chút không thể tin được.

Dù sao, Linh Vũ sư đỉnh phong, đó là người tùy thời có thể tiến vào Thiên Cơ đình đột phá đến Vô Tôn, đối với bọn hắn mà nói đã là tồn tại hết sức lợi hại rồi.

- So sánh với Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên thì thế nào?

Tần Phàm cũng không giải thích, chỉ nhàn nhạt hỏi thăm.

- Cái kia... Tự nhiên kém hơn rồi.

Đặng Quảng có chút giật mình, lập tức nói.

Những người khác vào lúc này cũng đều ngơ ngẩn, liên tưởng những lời đồn gần đây trong thánh địa, giờ nghe được ngữ khí của Tần Phàm, chẳng lẽ đó đều là sự thật? Tần Phàm thật sự đã thương Nhiếp Bá?

Đừng nói những người khác, dù là Thái Hiền nội tâm đã sớm chuẩn bị vẫn không khỏi âm thầm khiếp sợ. Nhiếp Bá và Viên Thiên đã xem như mạnh nhất ngoại trừ những người trong Thần Điện và Thiên Cơ đình rồi, không thể tưởng được Tần Phàm chỉ tiến vào Thánh địa bốn tháng, thật sự có thực lực ngang bọn hắn.

- Vậy xin dẫn đường đi, hiện giờ thực lực của ta cũng không thấp hơn bọn họ đâu.

Tần Phàm mang theo tự tin lạnh nhạt nói. Dùng thực lực hắn hiện giờ dù chống lại Nhiếp Bá, Viên Cảnh Thiên thì trừ phi hai người đồng thời liên thủ, nếu không hắn tuyệt đối có thực lực giết chết bọn hắn.

Nếu qua thêm hai tháng nữa, dù là ngũ minh lần nữa liên thủ, hắn cũng không sợ chút nào.

- Thực lực không thấp hơn so với Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên?

Nghe được chính miệng Tần Phàm nói, trong Linh huyết cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Một câu nói kia của Tần Phàm chẳng khác nào thừa nhận rất nhiều lời đồn đại của thánh địa này. Đặc biệt là về chuyện Nhiếp Bá bị Tần Phàm đánh trọng thương kia, đó vẫn một mực là tranh luận lớn nhất, hôm nay tựa hồ đã có kết luận cuối cùng rồi.

Về phần suy nghĩ của mọi người, lúc này Tần Phàm lại không biết. Hắn chỉ nói thực lực của hắn hiện giờ không thấp hơn Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên, cũng không nói là một tháng trước.

505. Chương 514: Trực Tiếp Phá Cửa.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 514: Trực tiếp phá cửa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá, kỳ thật trận chiến giữa hắn và Nhiếp Bá một tháng trước, nếu như ngược dòng thời gian tìm hiểu toàn bộ quá trình mà nói thì tuy rằng không phải do hắn hoàn toàn nhưng cũng có thể xem như Nhiếp Bá bị hắn đã thương.

Dù sao thì Tần Phàm cũng xếp đặt thiết kế phá hỏng tâm tính của Nhiếp Bá để phá hủy vũ khí của hắn, khiến Nhiếp Bá tức đến thổ huyết. Cái này kỳ thật cũng có thể xem như một bộ phận thực lực của Tần Phàm. Nếu phân tích rõ ràng thì cái này có thể xem như nhuệch thực lực, giống với ý chí tinh thần.

Đương nhiên, ngoại trừ Bái Hiên bá kiến Tần Phàm ngày đó thì những người ở đây có lẽ không ai nghĩ tới chỉ qua một tháng mà thực lực Tần Phàm lại tăng tiến nhiều như vậy.

- Tần Phàm, thứ cho ta lăm lờ hỏi một câu, hôm nay cảnh giới của ngươi là gì?

Một lát sau, Đặng Quảng nhin không được cất tiếng hỏi.

- Linh Vũ Sư bát cấp.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

- 18 tuổi đạt đến Linh vũ sư bát cấp?

- Thực lực Bát cấp Linh vũ sư có thể so sánh với Linh Vũ sư đỉnh phong.

- 18 tuổi trở thành Linh vũ sư bát cấp, lại có được Linh huyết nồng độ linh khí 2000 lần, chẳng phải là có khả năng đạt đến Linh vũ sư đỉnh phong trước 20 tuổi sao? Thậm chí là Vô Tôn.

- Bát cấp Linh vũ sư mà đã có được thực lực Linh vũ sư đỉnh phong, như vậy chẳng phải là khi hắn đạt tới cấp Linh vũ sư đỉnh phong thì có thể so sánh với Vô tôn sao?

Trận trận thanh âm kinh ngạc lại vang lên trong linh huyết, lúc này mọi người kinh ngạc chia làm hai loại. Một loại là kinh ngạc vì Tần Phàm còn trẻ như vậy mà đã đạt đến cảnh giới Linh Vũ Sư, loại kia thì kinh ngạc vì hắn là Linh vũ sư bát cấp mà đã có được thực lực cường đại như vậy.

Hai thành tựu này, vô luận là cái nào cũng đều khiến người khác cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, đồ mắt tới cực điểm.

Mà Thái Hiên và Lý Hóa lại không giống với mọi người, cảm thụ của bọn hắn so với mọi người còn sâu hơn vì bọn hắn còn biết thêm nhiều tin tức về Tần Phàm.

Lúc 15 tuổi, Tần Phàm chỉ là một gã Vô Đồ. Sau ba năm thì hắn đã trở thành một Linh vũ sư nổi bật.

Lúc Tần Phàm đến Chân Vũ thánh địa thì chỉ là Linh vũ sư tam cấp nhưng sau bốn tháng đã tăng lên 5 cấp.

Bọn hắn càng biết nhiều nên càng rung động.

May mắn là bọn hắn không biết Tần Phàm cũng đồng thời là một gã Luyện Đan sư, nếu không thì chỉ sợ kinh ngạc đến mức không thể tưởng tượng nổi.

- Chẳng lẽ hắn thật sự được Chân Vũ thần chiếu cố như lời đồn đại sao?

Lúc này ba người cũng không khỏi nhớ đến lời đồn đãi có phần hoang đường về Tần Phàm có mối quan hệ với phong vân Đại Kiền kia.

Hôm nay, cách nghĩ này tựa hồ là giải thích duy nhất của bọn hắn.

- Nếu chư vị đã tin tưởng thực lực của ta thì hiện giờ chúng ta lên đường.

Tần Phàm nhìn biểu lộ của mọi người, lắc đầu bất đắc dĩ, kỳ thật hắn cũng không muốn bạo lộ quá nhiều, bất quá Đặng Quảng này tựa hồ lại đa nghi cẩn thận.

- Tốt, Tần Phàm, ta tin tưởng ngươi, bây giờ chúng ta xuất phát.

Lúc này Đặng Quảng rốt cục cũng nhẹ gật đầu. Tuy hắn cũng là cảnh giới Linh vũ sư bát cấp nhưng trước mặt Tần Phàm hắn không thể nhìn thấu thực lực của đối phương, thậm chí còn ần ần cảm nhận được mình nhỏ yếu hơn nhiều so với đối phương nên hắn cũng có thể tưởng tượng được chênh lệch giữa bản thân và Tần Phàm.

Mọi người liền rời khỏi Hoàng Tùng Sơn, một mực tiến về phương bắc. Ước chừng nửa canh giờ sau thì tới một tòa núi có chút cao lớn.

Thoạt nhìn, ngọn núi này cao hơn phân nửa Kính Phong. Mà khi đến chân núi thì Tần Phàm có thể cảm giác được tuy kém Kính Phong nhưng linh khí và cảnh quang đều hơn Hoàng Tùng Sơn rất nhiều.

- Cao cấp linh huyết kia của Triệu Khang ở trên toà Thanh Dương sơn này.

Đặng Quảng ngẩng đầu nhìn đỉnh núi này, sao đó mở miệng nói ra. Từ thanh âm của hắn có thể nhìn ra chút ít cảm khái khi trở lại nơi mình đã từng sống.

Mà những người khác cũng đều hơi có chút cảm thụ phức tạp.

- Lên đi, các ngươi có thể nhanh chóng thu hồi thứ thuộc về các ngươi rồi.

Tần Phàm nhạt nhạt mở miệng nói, theo thực lực hắn thăng tiến thì lời của hắn đã có một loại tự tin khiến người tin phục.

Mọi người nhẹ gật đầu, lúc này cũng bắt đầu cẩn thận đề phòng, tuy rằng hiện giờ bọn hắn không hoài nghi bao nhiêu về thực lực Tần Phàm nhưng dù sao thì thực lực tổng thể của Đại Đoái Minh kia so với Càn Minh vẫn mạnh hơn một chút nên bọn hắn cũng không dám khinh thường.

Đi tới giữa sườn núi thì liền thấy một linh huyết môn hộ cỡ lớn, thoạt nhìn thì quy mô so với Hoàng Tùng sơn còn lớn hơn mấy phần. Mà Tần Phàm nhìn thấy cây cối bốn phía linh huyết bùng bùng sinh cơ thì cũng có thể phỏng đoán nồng độ linh khí tại linh huyết này cũng rất cao.

- Là cái này sao?

Tần Phàm nhìn về cửa đá trầm trọng kia, mở miệng hỏi.

- Vâng, chính là cái này, Minh chủ Đại Đoái Minh kia vì phòng ngừa chúng ta tới đoạt lại nên đoán chừng hiện giờ có rất nhiều hảo thủ thủ hộ ở bên trong.

Đặng Quảng nhẹ gật đầu, kiên kỵ nói.

- Các ngươi không ngại tu sửa lại môn hộ linh huyết chứ?

Tần Phàm tùy ý hỏi một câu.

- Có ý tứ gì?

Mọi người không khỏi khẽ giật mình.

Tần Phàm cũng không trở lại, chỉ cười nhạt một tiếng, sau đó hắn chậm rãi duỗi bàn tay phải ra.

- Ông...

Một tiếng vang do kim loại va chạm với đá mãnh liệt vang lên.

Ngay sau đó, Vương trù đao màu đỏ thẫm kia hiện ra trên lòng bàn tay hắn.

- Cái này là Viễn cổ vũ khí tại Nam hoang khai quật kia sao?

Lúc này, con mắt của mọi người ngưng tụ lại, cũng không khỏi nhìn về phía vũ khí thần bí dài không đến một xích kia trên tay Tần Phàm.

- Hoắc...

Một tiếng xé gió bén nhọn đột nhiên vang lên, Vương trù đao lơ lửng trong lòng bàn tay Tần Phàm đột nhiên bay nhanh ra.

Một đạo hồng ảnh nóng rực trực tiếp vọt tới cửa linh huyết kia.

- Oanh!

Trong nháy mắt ngay sau đó, một tiếng nổ vang đinh tai nhức óc vang vọng tại toà Thanh Dương sơn này, phảng phất như cả ngọn núi đều chấn động. Ngay sau đó, linh huyết chi môn chế tạo thì đá đặc thù đã nứt ra thành mấy phần.

- Là kẻ nào tới Đại Đoái Minh ta giương oai?

Rất nhanh, trong linh huyết kia liền truyền đến tiếng gầm rú tức giận.
Trực tiếp phá cửa.

Từng tiếng nổ truyền đến.

Vương trù đao màu đỏ cùng với trường đao màu vàng của Giang Hồng đụng vào nhau, hỏa tinh bắn ra tứ phía.

NGay sau đó.

- BANG!!!

Thanh âm giống như của vật gì đó vỡ tan vang lên.

Lúc này hai mắt Giang Hồng bỗng nhiên trợn to, sau đó kinh ngạc nhìn trường đao màu vàng trong tay mình bị chém đứt thành hai nửa, nhìn mũi đao chậm rãi rơi xuống, trên mặt hắn hiện lên thần sắc kinh hoảng.

508. Chương 517: Khát Vọng Đánh Một Trận. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 517: Khát vọng đánh một trận. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Quả nhiên như suy nghĩ của Tần Phàm, vũ khí bình thường căn bản không chịu được cú chém của Vương Trù đao, đặc biệt là dưới tình huống thực lực đối phương không bằng mình.

Cũng may là Giang Hồng này phản ứng kịp thời, sau một hồi khiếp sợ thì hắn lập tức lặn một vòng chặt vật trên mặt đất, tránh được dư kinh của Vương trù đao nên cuối cùng đã giữ lại được cái mạng.

Đương nhiên, đây cũng là nguyên nhân Tần Phàm không sử hết toàn lực. Đối với một đao lúc này mà nói thì hắn cũng chỉ là thử đao mà thôi, nghiệm chứng một chiêu Nhân đao dung hợp với Bá vương đao này cộng với một ít lý giải của mình về Vương trù đao.

So với tưởng tượng của mọi người thì thực lực của hắn còn cao hơn một ít.

Mà bên kia chiến tuyến, tuy Giang Hồng thoát khỏi một đao kia nhưng người đứng phía sau hắn lại không may mắn như vậy, cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã khiến Phó minh chủ Đại Đoái Minh mà Đặng Quảng kiêng kỵ không thôi lập tức học máu tươi, chết tốt ngay tại chỗ.

Nhìn Phó minh chủ Đại Đoái Minh cứ vậy tròn vo hai mắt, chết không nhắm mắt mà ngã xuống. Trong khoảng thời gian ngắn, dù là mọi người Càn Minh có chút hiểu rõ Tần Phàm cũng không khỏi giật mình, bọn hắn nghĩ tới Tần Phàm sẽ rất mạnh, nhưng không nghĩ lại mạnh đến mức này.

Người Càn Minh cũng như thế, đừng nói chỉ đến người Đại Đoái Minh. Minh chủ và Phó minh chủ bọn hắn thực lực thế nào bọn hắn rất rõ.

Lúc này bọn hắn thậm chí còn không dám tin vào mắt mình nữa.

Chỉ một đao

Một đao mà thôi

Một đao liền khiến tay cầm vũ khí của Giang Hồng vốn là Linh Vũ sư đỉnh phong bị chặt đứt, phải chặt vật né tránh.

Dư kinh còn giết chết một gã cường giả Linh Vũ sư.

Hơn nữa chỉ dựa vào khí thế và một loại võ kỹ đã khiến hơn ba mươi người của Đại Đoái Minh phải lưu nguyên tại chỗ, không người nào dám tiến lên trước nửa bước

Lúc này mọi người Càn Minh đã biết rõ lời Tần Phàm nói lúc trước, thực lực sẽ không thấp hơn Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên là có ý gì rồi. Chỉ bằng vào một đao kia bọn hắn liền khẳng định Tần Phàm cũng không phải nói ngoa.

Mà theo Linh Vũ sư bát cấp Đặng Quảng thấy thì Tần Phàm vẫn còn cất dấu thực lực, thậm chí có khả năng đã vượt qua bọn người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên rồi.

- Nếu có một người như thế làm Minh chủ của chúng ta, như vậy Càn Minh chúng ta cũng không cần lo lắng bị người ức hiếp rồi.

Lúc này lòng mọi người Càn Minh không khỏi nổi lên tâm tư này. Bất quá chỉ có Thái Hiên mới biết được, Tần Phàm không thể nào ở lại Càn Minh được.

Mười tám tuổi đạt tới Linh Vũ sư bát cấp, thực lực vượt qua Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong

Một người như vậy, toàn bộ Chân Vũ thánh địa cũng sẽ không lưu được hắn bao lâu.

- Một năm, chậm nhất hai năm đạt tới Vô Tôn chi cảnh

Nhớ lại lời Tần Phàm nói với mình trên đỉnh Kính Phong, Thái Hiên cũng đành khẽ lắc đầu cười khổ một cái. Hắn một mực được coi là người có thiên phú cao nhất trong một đời tuổi trẻ Đại Kiền quốc, chỉ sợ cũng phải mất mười năm mới đạt tới Vô Tôn chi cảnh a.

Soàn soạt – Vương Trù đao sau khi giết chết Phó minh chủ Đại Đoái Minh, liền lần nữa bay về lơ lửng trong lòng bàn tay Tần Phàm, ở phía trên vậy mà hoàn toàn không có dính một giọt máu.

Đao không hề dính máu, có thể nghĩ, thanh Vương Trù đao này sắc bén đến cỡ nào.

- A Sinh...

Nhìn trợ thủ đắc lực theo mình năm đó chết đi, Minh chủ Đại Đoái Minh Giang Hồng cảm thấy vô cùng bi thống kêu lên một tiếng, đồng thời hắn biết đây không phải là lúc nên bi thống, lập tức liền xoay người nhìn hằm hằm lấy Tần Phàm.

- Làm sao có thể, một Linh Vũ sư bát cấp, một Linh Vũ sư bát cấp 18 tuổi mà thôi, dù người có thiên tài hơn nữa cũng không thể nào có được thực lực cao như vậy.

Lòng Giang Hồng như nhấc lên sóng to gió lớn, nhìn thiếu niên áo xanh bình tĩnh trước mắt, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Hắn có được bí pháp, có thể đơn giản nhìn ra cảnh giới chân thật của Tần Phàm.

Cảnh giới không cùng cấp với thực lực.

Vốn Giang Hồng còn cho rằng với độ tuổi như Tần Phàm đạt đến Linh Vũ sư bát cấp, cảnh giới tất sẽ có chút bất ổn. Nhưng hôm nay xem ra, hắn đã đoán sai rồi. Thực lực chân thật của Tần Phàm rõ ràng hơn xa Linh Vũ sư bát cấp bình thường.

Trước kia nghe được Tần Phàm đã từng đả thương Nhiếp Bá hắn vốn còn tưởng rằng là mọi người nghe nhầm đồn bậy, khuyếch đại suy đoán thôi, nhưng giờ xem ra, tuy rằng không biết vì sao nhưng Tần Phàm quả thật có được thực lực như vậy

- Chẳng lẽ là vì thanh Viễn Cổ vũ khí này?

Lập tức ánh mắt Giang Hồng đã rơi vào Vương Trù đao lơ lửng trong lòng bàn tay Tần Phàm, tản ra một loại khí tức thần bí. Thanh kim sắc trường đao này của hắn dùng tài liệu không bình thường, nhưng vẫn bị một đao chặt đứt.

- Tần Phàm nhất định không có thực lực như vậy, nhất định là do uy lực thanh đao này quá mạnh mẽ.

Quan sát một hồi, hắn đưa ra kết luận, hoặc là nói đưa ra được một giải thích tự an ủi mình, Sau đó hai mắt một mực trừng mắt nhìn Tần Phàm, con mắt lúc này vậy mà lại quỷ dị ngày càng đỏ hơn.

- Giang Hồng này muốn làm gì?

Hiện giờ ngũ giác của Tần Phàm nhạy cảm đến mức nào chứ, đơn giản liền phát hiện ra sự dị thường của đối phương.

- Tần Phàm, ngươi không lẽ được ta đâu, ngươi chỉ là một Linh Vũ sư bát cấp, thực lực của ngươi toàn bộ đều dựa vào thanh Viển Cổ vũ khí này thôi, giờ ta sẽ cho người biết chênh lệch giữa thực lực chính thức và mượn nhờ ngoại lực.

Tiếp theo, Giang Hồng bỗng nhiên lạnh giọng nói. Sau khi biết rõ sự lợi hại của thanh Vương Trù đao này, lòng tham hắn càng lớn.

- Ồ?

Tần Phàm bỗng phát hiện phát hiện khí thế của Giang Hồng vậy mà đang không ngừng tăng cao, hơn nữa khí kinh quanh thân vậy mà đang không ngừng chấn động, tựa hồ thân hình lúc này cũng cất cao thêm vài thước vậy.

- Sử dụng bí pháp cường ép tạm thời để cao thực lực.

Tần Phàm rốt cục cũng minh bạch đối phương đang làm gì.

- Tần Phàm, Giang Hồng hình như là đang sử dụng bí pháp...

Lúc này Đặng Quảng ở một bên tựa hồ cũng nhìn ra Giang Hồng đang làm gì, thấy Tần Phàm vẫn không thay đổi liên nhin không được mở miệng nhắc nhở.

- Không sao, chúng ta chờ hắn.

Bất quá Tần Phàm chỉ giương khóe miệng lên nói. Bình tĩnh tự tin, không chút sợ hãi. Hắn cũng vừa hay muốn xem thử thực lực chân chính của mình, hắn tự tin chỉ cần Giang Hồng không chính thức đột phá đến cảnh giới Vô Tôn thì dù thực lực có tăng lên nữa thì hắn vẫn có thể khống chế.

- Đợi hắn? Nhưng ...

Đặng Quảng khẽ giật mình, muốn nói lại thôi. Khí chất tự tin trên người Tần Phàm khiến hắn rất tin tưởng.

- Tần Phàm, bí pháp này là lần đầu ta thi triển trước mặt người ngoài, ngươi rất may mắn có thể kiến thức, bất qua với tư cách trao đổi, ngươi phải lưu thanh thần đao này lại cho ta.

Giang Hồng ở đối diện vào lúc này gương mặt có chút dữ tợn nói, lập tức liền thấy hắn không biết từ nơi này đột nhiên lấy ra bốn cây kim châm thật dài, hung hăng đâm vào mấy nơi trên người mình.

509. Chương 518: Khát Vọng Đánh Một Trận. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 518: Khát vọng đánh một trận. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Thật sự rất vinh hạnh.

Tần Phàm cười nhạt nói, bất quá trong lòng của hắn hơi chút ngoài ý muốn, bởi vì kim châm chỉ pháp này lúc hắn ở địa cầu đã từng nghe nói qua, không thể tưởng được ở chỗ này vậy mà lại có người biết sử dụng.

Hơn nữa nhìn qua thì kim châm chỉ pháp này tựa hồ còn có chút thần kỳ, Tần Phàm dùng Vọng Khí chỉ pháp quan sát, thực lực Giang Hồng so sánh với vừa rồi cũng tăng lên gần gấp đôi, thập phần khủng bố.

- Bất quá Giang minh chủ ngươi tự mình hại mình như vậy, cái giá phải trả chỉ sợ không ít a, thật sự làm khó ngươi rồi.

Tần Phàm nhìn Giang Hồng ở đối diện, tiếp tục bình tĩnh khẽ cười nói. Tuy rằng thực lực của đối phương đề cao rất nhiều, nhưng hắn cảm giác vẫn trong phạm vi mình thừa nhận được.

- Hừ, chỉ cần đoạt được thanh Viễn Cổ vũ khí trong tay ngươi, hết thấy đều đáng giá.

Giang Hồng vào lúc này tựa hồ rốt đã thi triển xong bí pháp, một đầu tóc dài vậy mà không gió phiêu động, có chút quỷ dị.

Phanh! Tiếp theo liền nghe thấy Giang Hồng bỗng nhiên đập mạnh một cước xuống mặt đất, lập tức một tiếng như vật bị nghiền nát truyền đến, Huyền Trọng vực Tần Phàm thi triển lập tức bị phá bỏ.

Sắc mặt Tần Phàm ngưng trọng một chút.

- Những đồ chơi này của ngươi đã vô dụng với ta rồi.

Giang Hồng chỉ ngón cái xuống đất, cười lạnh nói.

- Ha ha.

Đối với động tác khiêu khích của Giang Hồng, sắc mặt Tần Phàm ngược lại giãn ra một chút, tiếp theo hắn lật tay một phen, nắm Vương Trù đao đang lơ lửng vào tay, tiếp theo hắn trực tiếp thu Vương Trù đao lại.

Giang Hồng không khỏi khẽ giật mình, không biết Tần Phàm đây là ý gì.

- Giang Hồng, ngươi không phải nói ta dựa vào uy lực thanh đao này sao, hiện giờ ngươi cũng không có vũ khí, ta cũng không khi dễ ngươi, ta với ngươi đánh tay không một trận.

Tần Phàm có chút ngẩng đầu lên nhìn Giang Hồng nói.

- Ha ha, quả nhiên là thái độ chỉ tiến vào Thánh Địa bốn tháng, Tần Phàm ngươi thật sự là tự tìm đường chết.

Giang Hồng thấy Tần Phàm vậy mà buông tha ưu thế muốn đánh tay không với mình, không khỏi trêu tức cười nói.

Dù là người Càn Minh vào lúc này cũng không khỏi biến sắc.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, bắt đầu đi.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói, khí thế toàn thân vào lúc này đột nhiên ngưng tụ, khí chất tinh thần cả người tựa hồ cũng đột nhiên phát sinh biến hóa, trở nên như một vòng xoáy thâm thúy, lại không có một tia khí kinh dư thừa tràn ra.

PHỐC.

Tiếp theo trong nháy mắt, dùng sức đập một cái lên mặt đất dưới chân, Tần Phàm xuất thủ trước, khí thế cũng trong nháy mắt bạo phát ra, giống như ngư lôi ngủ đông đột nhiên nổ tung vậy. Sau đó thân hình của hắn như một đầu Man Ngưu nén giận ẩn phát, tựa hồ chỉ dùng song giác cương mãnh của mình vọt tới địch nhân, mà khí thế kia ẩn ẩn có một loại bá đạo lăng lệ ác liệt.

Đây là thực lực chân chính của hắn.

Khi đột phá cảnh giới Linh Vũ sư bát cấp còn phục dụng qua Hợp Luyện Thể đan, hắn cảm giác tổ chất thân thể của mình lần nữa đề ột bậc. Hắn hiện giờ tuyệt đối sẽ không chênh lệch với tên Viên Cảnh Thiên được xưng là thánh địa đệ nhất phòng ngự kia, vô luận ở phương diện nào cũng sẽ không

Hắn cũng một mực khát vọng một đối thủ

Hôm nay Minh chủ Giang Hồng Đại Đoái Minh thông qua bí pháp đã đề cao thực lực của mình trên diện rộng, thậm chí khí thế còn ẩn ẩn vượt qua Nhiếp Ba Tần Phàm gặp phải thắng trước.

Rất thích hợp đánh với mình một trận.

Mà chứng kiến Tần Phàm đột nhiên bạo phát, cỗ khí thế kia, cùng với tốc độ vô cùng nhanh, lúc này trong nội tâm Giang Hồng ở đối diện cũng không khỏi hơi kinh hãi. Cho tới bây giờ, hắn không thể không khẳng định thực lực của Tần Phàm.

- Bất quá người vậy mà bỏ qua vũ khí chiến đấu với ta, ta sẽ cho người biết đây là một việc ngu xuẩn đến cỡ nào.

Giang Hồng lập tức không dám chần chờ thêm, khí thế toàn thân như hổ, khom người một cái, hư hóa ra xu thế như Mãnh Hổ vồ mồi. Hắn ngoại trừ tu luyện đao đạo ra thì cũng giống như Tần Phàm giống như, ở mặt quyền cước cũng có tạo nghệ nhất định.

Cộng thêm thực lực thông qua bí pháp đề cao, hẳn hiện giờ tin tưởng cũng tăng vọt

- Tần Phàm, chết đi!

Hao mắt Giang Hồng đỏ bừng nhìn Tần Phàm, hẳn sử dụng bí pháp đề cao thực lực, kỳ thật ở trình độ nhất định cũng ảnh hưởng tới tâm cảnh của hắn, hôm nay sát khí của hắn đậm. Nhưng hắn nghĩ đến có thể giết chết một thiên tài tiềm lực vô hạn như Tần Phàm thì lại nhin không được có một loại khoái cảm biến thái dị dạng.

- Hi vọng người không làm ta thất vọng a.

Ánh mắt Tần Phàm tràn ngập chiến ý đựng vào với đôi mắt huyết hồng của Giang Hồng.

- Tam trọng Man Ngưu Xông. nguồn

- Giang Hải vạn trượng phá

Theo hai đạo thân ảnh vô cùng cường hãn càng ngày càng gần, từng người hét to một tiếng, trong bụi mù cuồn cuộn, hai cỗ khí thế chưa từng có từ trước đến nay đột nhiên đụng vào nhau

Oanh

Theo một thanh âm vang lên, cả toàn Thanh Dương Sơn chấn động, cả ngọn núi như muốn sụp đổ vật. Hai cỗ khí thế kia đụng vào nhau, núi đá dưới chân vỡ vụn từng khúc, không ngừng có đá vụn bắn ra, một ít người hơi tới gần lập tức liền bị đánh bật ra sau.

Long long long.

Lại vài tiếng nổ mạnh truyền đến, sau đó bụi mù như vạn thú lao nhanh, lại như hồng thủy bộc phát mãnh liệt, trong khoảng thời gian ngắn, thanh thế kia khiến mọi người không khỏi rung động, sợ bị dư kinh kia đến nên nhanh chóng lui ra.

- Tần Phàm tin tưởng mười phần như thế, cho dù không thể thắng được Giang Hồng thì ít nhất cũng có thể ngang tay a!

Người Càn Minh lúc này thấy khí thế như thế, tuy rằng Tần Phàm một mực đều biểu hiện thập phần trấn định, nhưng cũng không khỏi âm thầm kinh hãi, âm thầm đổ mồ hôi lạnh hộ Tần Phàm.

- Thực lực khí thế Tần Phàm một chút cũng không kém, bất quá Minh chủ hiện giờ kích phát ra tiềm lực mới có thể thắng được nửa trù.

Mọi người của Đại Đoái Minh cũng không dời mắt nhìn so đấu trong tràng, bọn hắn ở đối diện Tần Phàm, đối mặt với khí thế của Tần Phàm, cảm thụ cũng sâu hơn người Càn Minh một chút.

Ai thắng ai thua, hôm nay trong lòng của bọn hắn đều không rõ.

Bành

Nhưng kế tiếp, tình huống ngang sức trong tưởng tượng của người Càn Minh cũng không xuất hiện, một bóng người thanh sắc bị đánh lui ra khỏi nơi khí kinh đối bình, một mực lui về sau mấy chục bước mới ngừng lại, trên đường hắn rút lui để lại nguyên một đám hố sâu.

Là Tần Phàm

Là Tần Phàm bị đánh lui

Lập tức, tâm người của Càn Minh liền nhắc lên.

- Tần Phàm tuy rằng lợi hại, nhưng dù sao chỉ mới tiến vào thánh địa bốn tháng, hơn nữa hôm nay Minh chủ ép ra tiềm lực toàn thân, hẳn sao có thể là đối thủ được.

Người Đại Đoái Minh thì thở dài một hơi, bất quá thoát nhìn Tần Phàm cũng không bị thương gì nặng, bọn hắn vẫn chưa hoàn toàn yên tâm.

- Loại phương thức phát kinh này...

Mà Tần Phàm tuy rằng lúc này trong so đấu bị rơi vào hạ phong, nhưng lúc này đôi mắt hắn sáng ngời, ngược lại có chút kinh hãi.

510. Chương 519: Cơ Hội Mới.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 519: Cơ hội mới.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Phương thức phát kinh của hắn và Giang Hồng vậy mà lại thập phần tương tự

Đều là sử dụng phương thức bốc phát một trọng tiếp một trọng, trùng trùng điệp điệp.

Chỉ là kinh khí trùng kích từ “Giang Hải vạn trượng phá” của Giang Hồng lại hơn “Tam trọng Man Ngưu Xông” của Tần Phàm mấy lần..., mặc dù cũng được như tên có vạn trượng kinh khí, nhưng cũng gần trăm trọng. Tuy rằng mỗi một trọng không ngưng thực trầm trọng như kinh khí của Tần Phàm, năng lượng bốc phát cũng không mạnh bằng, nhưng dù sao thì Tần Phàm cũng chỉ có tam trọng thôi.

“Tam trọng Man Ngưu Xông” mỗi trọng kinh có thể triệt tiêu mười trọng kinh của “Giang Hải vạn trượng phá”, tam trọng kinh của Tần Phàm ước chừng triệt tiêu được 30 trọng kinh khí của Giang Hồng, nhưng vẫn thừa lại mấy trọng kinh khí cho nên Tần Phàm vừa rồi mới bị đối phương đánh lui.

Bất quá thể phách Tần Phàm hiện giờ vô cùng cường hãn, thậm chí có thể thừa nhận được công kích của Vô Tôn bình thường, công kích vừa rồi của Giang Hồng còn mạnh hơn cả Nhiếp Bá, nhưng lại không tạo thành bao nhiêu tổn thương với hắn cả. Tần Phàm chỉ cảm thấy cánh tay có chút run lên, khí huyết trong cơ thể hơi quay cuồng, điều tức một chút liền vô sự. Đương nhiên, đây cũng là do một tháng vừa rồi thể phách hắn đã mạnh hơn nhiều, nếu là hơn một tháng trước, hẳn chống lại một chiêu này, chỉ sợ phải chịu tổn thương không nhẹ.

- Nếu kết hợp một chiêu này của Giang Hồng với Tam trọng Man Ngưu Xông...

Vừa mới hồi phục xong, trong lòng Tần Phàm liền xẹt qua rất nhiều ý niệm, bắt đầu hiểu thông ra rất nhiều chuyện.

Tam trọng Man Ngưu Xông của hắn vốn đã gặp phải cổ chai, nhưng bây giờ đã có được cơ hội mới rồi.

Cơ hội đột phá công cùm xiềng xích.

- Bất quá nếu thực sự dùng Giang Hải vạn trượng phá đến cải thiện Tam trọng Man Ngưu Xông, chỉ sợ phải lấy được võ kỹ tâm pháp mới được

Hắn lập tức ngừng đầu nhìn thân hình Giang Hồng đang chậm rãi hiện ra trong bụi mù ở đối diện

Lúc này Giang Hồng tuy rằng cũng có chút kinh ngạc với lực lượng một chiêu tam trọng Man Ngưu Xông kia của Tần Phàm, nhưng dù sao vừa rồi là hắn dùng lực lượng có tính áp đảo đánh lui Tần Phàm nên giờ không khỏi có chút hăng hái.

- Tần Phàm, ta nói rồi, người đây là đang tự tìm đường chết, nếu người giao ra Viễn Cổ vũ khí kia ta sẽ lưu người toàn thân.

Giang Hồng bởi vì kích phát bí pháp nên mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

- Bây giờ còn đánh chủ ý vào Vương Trù đao vậy cũng đừng trách ta đánh chủ ý vào Giang Hải vạn trượng phá của người.

Tần Phàm không nói gì, chỉ là khoe miệng có chút giương lên, tâm thầm suy nghĩ nói.

- Tần Phàm, ngươi là ngại chết chậm quá phải không, tâm trí Giang Hồng vì bí pháp kích thích nên có chút ảnh hưởng, giờ thấy Tần Phàm lộ ra tia vui vẻ như khinh thường kia không khỏi giận dữ, gầm thét dùng sức đập một cái lên mặt đất, toàn bộ thân hình hướng xông về phía trước.

Trên đường đi mặt đất văng tung tóe, hơn nữa giẫm cho đất đá cứng rắn đến nát bấy, có thể thấy được lực lượng của hắn cường bạo cường hoành đến mức nào.

- Giang Hồng này sau khi trải qua bí pháp kích phát tiềm lực lại trở nên lợi hại như vậy.

Mọi người Càn Minh lúc này chỉ cảm thấy một cỗ khí thế kinh người như tầng tầng sóng lớn đè xuống trước mặt, không khỏi nhao nhao lui về sau.

Khi nhìn về phía thiếu niên áo xanh trước mặt đều nhiều thêm một tia lo lắng.

Một trận chiến này sẽ quyết định toàn bộ tồn vong của Càn Minh, giờ chỉ cần Giang Hồng thắng thì chỉ riêng mình hắn đã đủ để tiêu diệt toàn bộ Càn Minh chứ đừng nói đến mấy thành viên Đại Đới Minh khác.

- Tần Phàm ngươi cũng không thể thua ah...

Dù là Đặng Quảng lúc này cũng nắm chặt nắm đấm, hận không thể tiến lên giúp đỡ một chút. Bất quá hắn mặc dù biết bản thân cũng là Linh Vũ sư bát cấp, nhưng so sánh với Tần Phàm thì không phải chỉ kém một chút, trận chiến đấu này hắn hoàn toàn không thể nhúng tay.

- Vậy ta cảm tạ người.

Mà Tần Phàm lúc này lại không nhúc nhích, chỉ nhàn nhạt nói. Giang Hồng hiện giờ trong mắt người khác thì khí thế như cầu vồng, như sấm như bạo, không cách nào ngăn cản. Nhưng sau khi Tần Phàm tụ tập Vọng khí chi pháp của Trù Đao chỉ đạo lại có thể trông thấy Giang Hồng hiện giờ kinh khí dật tán, bên trong như sắp không chế không nổi nữa.

Cũng vì như thế, hắn mới có thể trong tình huống không bộc phát khí kinh đã đánh nát đất đá bốn phía Tần Phàm trước kia cũng có dấu hiện này, bất quá sau khi học tập điều khí chi pháp của Trù Đao chỉ đạo thì đã được cải thiện rất nhiều, chỉ khi bộc phát nội kinh mới có kinh khí tràn ra.

- Lục Phong thật sự là thiên phú tung hoành, vậy mà có thể ngộ ra được Trù Đao chỉ đạo thần kỳ như thế .

Lòng Tần Phàm không khỏi âm thầm cảm thán. xem tại

Lập tức, hắn cũng không chần chờ nữa, dưới chân dùng sức đập lên mặt đất, cũng bắn ra, nghênh hướng Giang Hồng.

Hôm nay hắn biết rõ công kích về mặt quyền pháp của mình không bằng Giang Hồng, nhưng Tần Phàm thập phần rõ ưu thế của mình, đó chính là khí lực cường hãn, dù ngại kháng một chiêu “Giang Hải vạn trượng phá” của Giang Hồng cũng sẽ không bị thương gì, nhưng thể phách Giang Hồng rõ ràng không bằng mình, nếu đối phương thừa nhận một chiêu “Tam trọng Man Ngư Xông” của mình tất nhiên không chết cũng phải trọng thương

Rống

Thân ảnh hai người lại lần nữa đụng nhau trong bụi mù cuốn cuộn.

Nhưng Tần Phàm lúc này lại không liều mạng đối cứng với Giang Hồng, hắn cố ý nửa lộ ngực mình ra để Giang Hồng nhìn thấy.

- Giang Hải vạn trượng phá.

Quả nhiên, Giang Hồng trông thấy Tần Phàm vậy mà lộ ra sơ hở trí mạng trước mặt, không khỏi trầm nghĩ một tiếng “Muốn chết”, sau đó nổi giận gầm lên một tiếng, dốc hết toàn lực đánh một quyền về phía ngực đối phương.

Mà ở phương vị của Tần Phàm khó có thể công kích vào nơi trí mạng của Giang Hồng, nhưng hôm nay tố chất thân thể đã đến mức không tưởng được, hấn gấp người xuống, xoay người với một góc độ không thể tưởng tượng được,, như vậy không chỉ có thể đánh tan một bộ phận công kích của Giang Hồng, còn đánh ngược một quyền vào ngực đối phương nữa.

- Tam trọng Man Ngưu Xông.

Giang Hồng công kích trước, nhưng công kích của Tần Phàm theo sát phía sau, lập tức mặt Giang Hồng đột nhiên lộ ra thần sắc kinh ngạc, hai người cơ hồ đồng thời đánh vào lồng ngực đối phương.

Oanh

- Ah –

Lúc này đây, thân ảnh hai người phân biệt bay ngược về sau.

Bất quá Giang Hồng hung hăng ngã trên mặt đất, còn Tần Phàm sau khi rút lui vài chục bước liền vững vàng lại.

PHỐC! lập tức Tần Phàm cũng nhỏ một bãi máu tươi, tiếp theo hấn che ngực, thừa cơ lột một chiếc trư vật giới chỉ trên tay Giang Hồng bỏ vào túi mình.

Trong tình hình vừa rồi, trên lồng ngực bị chịu một quyền của đối phương, Tần Phàm lại vẫn có thể đoạt được trư vật giới chỉ

Cái này nếu để ọi người biết rõ nhất định sẽ kinh ngạc đến rớt mất.

Đương nhiên, mọi người kinh ngạc tự nhiên không phải vì thâm kỹ của Tần Phàm, mà là tố chất thân thể và tốc độ phản ứng dĩ nhiên đã đạt đến trình bộ khủng bố như thế.

- Người –

Giang Hồng té trên mặt đất là cảm thụ sâu nhất, hấn không thể tưởng tượng nổi trùng to mắt chỉ vào Tần Phàm. Nhưng tiếc là rốt cuộc nói không ra lời.

511. Chương 520: Mọi Việc. (1)

Chương 520: Mọi việc. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Hắn dùng bí pháp kích phát tiềm lực của mình, công kích đã vô hạn đến gần Vô Tôn rồi, nhưng trình độ thân thể kỳ thật cũng rất khá. Vừa rồi hấn cũng nghĩ đến muốn bảo hộ chỗ yếu hại của mình, nhưng hấn thật sự không cách nào tưởng tượng, Tần Phàm vậy mà ở dưới tình hình này còn có thể công kích vào chỗ hiểm trên người.

Vừa rồi trong sương mù, những người khác không thấy rõ xảy ra chuyện gì, nhưng hấn lại thập phần tỉnh táo, hoàn thành nơi này rất khó xoay người, tố chất thân thể dù độ khó giảm xuống gấp đôi thậm chí gấp hai, hấn cũng không cách nào hoàn thành

- Trách không được thanh Viên Cổ vũ khí kia lại rơi vào tay hấn, trách không được Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên đều không phải là đối thủ của hấn...

Vào thời khắc cuối cùng sinh mệnh, ý thức cuối cùng của Giang Hồng, khi nhìn qua Tần Phàm thì ánh mắt phức tạp cũng chậm rãi tiêu tán.

- Hi vọng bên trong có võ kỹ tâm pháp Giang Hải vạn tượng phá a.

Tần Phàm xóa đi vết máu trên khóe miệng, lại sờ lên trữu vật giới chỉ trong ngực, tâm âm thầm kỳ vọng nói. Đây chính là cơ hội hấn đột phá công cùng tam trọng Man Ngưu Xông, hấn cũng không thể coi thường nên vừa rồi mới không nhịn được dùng ra “Thần thâm”.

Nếu thật sự có thể cải tiến tam trọng Man Ngưu Xông đến giống như Giang Hải vạn tượng phá, mà mỗi một trọng công kích lại không giảm yếu, như vậy lực công kích của hấn sẽ đạt tới một tình trạng cực kỳ khủng bố, thậm chí còn mạnh hơn Bá Vương đao dung nhập Nhân Đao cũng không chừng.

- Minh chủ chết rồi

- Giang Hồng dĩ nhiên lại chết như vậy.

- Giang Hồng dùng bí pháp ép ra tiềm lực, thực lực đã vô hạn tiếp cận Vô Tôn, không thể tưởng được vẫn không phải là đối thủ của Tần Phàm.

- Thực lực Tần Phàm. . . rất là khó đoán.

Nhìn một kích qua đi, Minh chủ Đại Đoái Minh Giang Hồng đã ngã trên mặt đất, lời cũng nói không hết liền đoạn khí, mà Tần Phàm tuy rằng thổ một búng máu, nhưng vẫn vững vàng đứng đấy, thậm chí thần sắc như thường

Đối với kết quả này, vô luận là Càn Minh hay là Đại Đoái Minh đều vô cùng kinh ngạc.

- Làm sao có thể, vừa rồi Tần Phàm rõ ràng không phải là đối thủ của Minh chủ sao bỗng nhiên Minh chủ lại chết còn Tần Phàm vậy mà không có việc gì?

Mọi người Đại Đoái Minh một bên khiếp sợ, đồng thời cũng cảm thấy có chút lẫn lộn. Nhưng giờ Giang Hồng đã té trên mặt đất, có người đi qua kiểm tra một chút, đích thật đã tắt thở không thể nghi ngờ.

- Tần Phàm này đến cùng dùng bí pháp gì, vậy mà như vậy liền giết chết Minh chủ.

Tiếp theo đại bộ phận người Đại Đoái Minh lúc này đều lộ ra thần sắc sợ hãi, Tần Phàm có thực lực như thế vậy thì đám bọn họ căn bản không thể nào đánh một trận được.

- Chẳng lẽ lần đầu giao thủ là Tần Phàm che giấu thực lực? Thực lực thực tế của hấn đã có thể tương đương với Vô Tôn rồi sao?

Bởi vì không thấy rõ tình hình vừa rồi hai người giao thủ, nên có vài thành viên Đại Đoái Minh âm thầm đoán chừng, bởi vì vừa rồi Giang Hồng đã có thực lực vô hạn tiếp cận Vô Tôn, có thể đánh bại hấn, dĩ nhiên phải có thực lực Vô Tôn.

Tóm lại, vào lúc này, đại bộ phận người Đại Đoái Minh đều không còn chiến ý.

Ngay cả Minh chủ và Phó minh chủ đều bị đối phương một kích giết chết, mấy người bọn hấn còn lấy gì đánh với Tần Phàm?

- Các người muốn cùng tiến lên sao?

Lúc này Tần Phàm nhìn thi thể Giang Hồng trên mặt đất, sau đó chuyển qua mọi người Đại Đoái Minh lạnh nhạt nói.

Người Đại Đoái Minh lúc này nghe được câu hỏi của Tần Phàm trong lòng đều mát lạnh, nhịn không được lui về sau hai bước, ánh mắt nhìn về phía Tần Phàm tràn đầy kiêng kỵ.

- Tần Phàm, linh huyết này Đại Đoái Minh chúng ta không tranh đoạt nữa, chúng ta sẽ trả lại cho Càn Minh. . . Những người chúng ta có thể đi vào Chân Vũ thánh địa tu luyện đều không dễ dàng, hôm nay Minh chủ và Phó minh chủ của chúng ta đã bị chết, Đại Đoái Minh chỉ còn danh nghĩa, hi vọng người đại nhân đại lượng buông tha chúng ta một con ngựa.

Một lát sau, Đại Đoái Minh rốt cục có một người cố lấy dũng khí đi ra nói.

Tần Phàm lúc này nhìn thoáng qua bọn người Đặng Quảng, nhưng mọi người Càn Minh lại không lên tiếng, rõ ràng là đã giao quyền nói chuyện cho hắn. Tần Phàm mặc dù không đáp ứng làm minh chủ Càn Minh nhưng trên thực chất, bọn hắn đã xem Tần Phàm như đầu lĩnh rồi.

- Ha ha, lúc trước thực lực các ngươi cường thịnh thì cướp đoạt linh huyết, giờ thực lực không đủ liền muốn rời đi, ở đâu có chuyện dễ dàng như vậy được. Tần Phàm thấy mọi người Càn Minh khoong i tỏ thái độ, chỉ đành xoay người nhàn nhạt nói với người Đại Đoái Minh.

- Cái kia. . . Ngươi muốn thế nào mới bằng lòng buông tha chúng ta?

Mọi người của Đại Đoái Minh không khỏi sắc mặt đại biến, người đại biểu kia chỉ đành cẩn thận hỏi thăm.

- Vô luận làm chuyện gì cũng phải trả giá thật nhiều.

Tần Phàm tiếp tục nhàn nhạt nói.

- Trả giá?

Người của Đại Đoái Minh và Càn Minh không khỏi khê giật mình.

- Lưu lại toàn bộ điểm cống hiến trên người các ngươi, coi như tiền thuê trong khoảng thời gian này các ngươi thuê linh huyết này đi.

Ánh mắt Tần Phàm như có như không nhìn lướt qua mọi người Đại Đoái Minh, giống như tùy ý nói.

- Tiền thuê? Toàn bộ điểm cống hiến?

Đám người Đại Đoái Minh lúc này đều lộ ra thần sắc vô cùng đau lòng, điểm cống hiến có thể nói chính là vốn liếng trọng yếu khiến người nhanh chóng tăng lên tu vị trong Chân Vũ thánh địa, hôm nay lưu lại toàn bộ điểm cống hiến, mấy người bọn hắn cũng tương đương với phải phần đầu thêm vài năm nữa.

- Như thế nào, không muốn sao?

Tần Phàm sắc mặt lạnh lẽo.

- Tốt, chỉ cần ngươi chịu buông tha chúng ta, chúng ta nguyện ý lưu lại toàn bộ điểm cống hiến, chỉ cầu chuyện hôm nay hai bên đều quên đi.

Một lát sau, đám người Đại Đoái Minh rốt cục cắn răng một cái mở miệng nói.

Bọn hắn không dám đắc tội Tần Phàm, đồng thời bọn hắn cũng đắc tội không nổi.

Người của Đại Đoái Minh hiện giờ đã kiêng kị Tần Phàm đến tình trạng e ngại, bọn hắn biết rõ thiếu niên áo xanh này nhất định tiền đồ vô lượng, nếu như bị người này thương nhớ đến thì nhất định sẽ là một hồi ác mộng.

- Được rồi, đặt thẻ của các ngươi lên mặt đất cả đi, sau đó rời khỏi Thanh Dương Sơn, vĩnh viễn không được quay lại.

Tần Phàm cũng không phải loại người khát máu, Giang Hồng đã chết, thấy đám người Đại Đoái Minh đã chịu thua nên hắn cũng không muốn giết chóc thêm nữa. Hơn nữa hắn rất nhanh phải đi vào Thiên Cơ đỉnh rồi, thời gian ở lại thánh địa cũng không nhiều, không có khả năng một mực che chở Càn Minh được, hắn làm như vậy không những chấn nhiếp được người của Đại Đoái Minh mà còn có thể khiến những người khác trong thánh địa biết rõ, Càn Minh có Tần Phàm che chở, người nào muốn hắn động thủ cũng phải suy nghĩ thật kỹ hậu quả.

Đây cũng là nguyên nhân vừa rồi hắn cố ý tay không đánh với Giang Hồng một trận, chính là để mấy người này biết rõ, mình cũng không phải dựa vào lực lượng vũ khí mà bản thân cũng có được thực lực chấn nhiếp một phương.

512. Chương 521: Mọi Việc. (2)

Chương 521: Mọi việc. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nguyên một đám thẻ ghi chép điểm cống hiến bị ném xuống đất, sau đó đám người Đại Đoái Minh sợ Tần Phàm đột nhiên thay đổi chủ ý nên mang theo hai cỗ thi thể chạy đi rất nhanh. Bọn hắn ở nơi khác còn có một chút linh huyết, mặc dù không có điểm cống hiến, nhưng giữ lại tánh mạng vẫn có hi vọng.

- Tốt rồi, chuyện cứ như vậy giải quyết thôi.

Tần Phàm lúc này xoay người lại khẽ cười nói với mọi người Càn Minh, dáng tươi cười ngược lại vô cùng ôn hòa, cùng với lúc giết người ban nãy như hai người khác nhau vậy.

- Tần Phàm, cảm ơn người, người thật sự không thể làm Minh chủ của chúng ta sao?

Lúc này Đặng Quảng cũng khó được thành khẩn nhìn Tần Phàm nói.

- Thực xin lỗi, thật sự không thể.

Tần Phàm lắc đầu nói

- Bất quá trải qua chuyện này, ta nghĩ cũng không có bao nhiêu người dám tìm các người gây phiền toái nữa, các người cũng an tâm tu luyện đi.

Tiếp theo hắn nhìn thoáng qua đồng thẻ dưới đất, sau đó tiếp tục nhàn nhạt nói:

- Chút thẻ bài trên mặt đất, Thái Hiên chiếm một nửa, còn lại những người khác phân ra đi.

- Tần Phàm, ta không thể. . .

Nghe được lời Tần Phàm nói... Thái Hiên không khỏi khẽ giật mình.

- Thái Hiên, ta chỉ có thể giúp Càn Minh như vậy thôi.

Tần Phàm chỉ vỗ bả vai Thái Hiên một cái nói. Hắn và Thái Hiên quan hệ tốt nhất, hơn nữa Lạc Thành Thái gia cũng trợ giúp Nam phong Tần gia hắn rất nhiều, hắn muốn thông qua phương thức này để trả ơn Thái Hiên một phen.

Hơn nữa hiện giờ Tần Phàm đã có được linh huyết siêu cấp nồng độ linh khí gấp 2000 lần, những điểm cống hiến này đối với Tần Phàm hiện giờ mà nói, kỳ thật tác dụng đã không còn lớn nữa. Thêm vào hắn rất nhanh sẽ đi vào Thiên Cơ đỉnh, nghe nói trước khi tiến vào Thiên Cơ đỉnh cần đến Tứ Cực chi địa tiến hành tối luyện một thời gian ngắn, lấy thân thủ của hắn, muốn kiếm lấy điểm cống hiến cũng không khó. xem tại

- Cảm ơn.

Những điểm cống hiến này đối với Thái Hiên mà nói vẫn rất hữu dụng, hắn do dự một hồi, rốt cục cũng không đùn đẩy nữa, chỉ chân thành nhìn Tần Phàm nói. Hắn hiện giờ mới biết được lúc trước mình kết giao Tần Phàm ;à quyết định sáng suốt cỡ nào.

- Như vậy, chư vị, ta liền đi trước.

Tần Phàm nhếch miệng mỉm cười, sau đó chuyển hướng những người khác của Càn Minh nói.

- Tần Phàm, chờ một chút.

Lúc này Đặng Quảng lại mở miệng nói.

- Đặng Quảng sư huynh còn chuyện gì sao?

Tần Phàm dừng lại nhìn Đặng Quảng hỏi thăm.

- Ta nghe nói đám người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên đã tiến nhập Thiên Cơ đỉnh, tựa hồ muốn dốc sức liều mạng với người một hồi ở Thiên Tài Chiến. Sự huyền bí của Thiên Cơ đỉnh Tần Phàm người có lẽ cũng biết một ít, tuy rằng bọn hắn chỉ đi vào ba tháng, nhưng thực lực tất nhiên sẽ đề cao không ít. Tuy rằng thực lực của Tần Phàm người rất mạnh, nhưng ta vẫn phải nhắc nhở người không nên chủ quan.

Đặng Quảng nói tiếp.

- Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên tiến nhập Thiên Cơ đỉnh?

Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, hẳn trong khoảng thời gian này một mực bận tu luyện, cũng không nghe được tin tức về phương diện này..

- Cảm ơn Đặng Quảng sư huynh nhắc nhở, ta sẽ chú ý.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói với Đặng Quảng, bất quá chỉ ba tháng, hai người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên khẳng định không thể đột phá đến Vô Tôn chi cảnh nhanh như vậy được, hẳn kỳ thật cũng không cần quá mức lo lắng.

- Tần Phàm, ta thập phần chờ mong biểu hiện của ngươi ở Thiên Tài Chiến hai tháng sau.

Đặng Quảng nhìn Tần Phàm nói.

Tần Phàm nhếch miệng mỉm cười, liền không hề dừng lại, trực tiếp đi xuống dưới núi. Hẳn lúc này đây bề quan đi ra, kỳ thật chỉ là muốn thư giãn tâm tình một chút, không nghĩ lại gặp phải sự việc nho nhỏ này. Nếu hôm nay việc đã xong, hẳn cũng cần phải trở về với quỹ đạo trước kia thôi.

Về phần bọn người Thái Hiên và Càn Minh, hẳn cho là việc cần mình đều đã làm rồi, còn lại phải xem vận mệnh bọn hắn thôi.

- Điều là Linh Vũ sư bát cấp, làm sao lại kém lớn như vậy chứ. . . Tần Phàm hẳn Linh Vũ sư bát cấp đã có được thực lực mạnh như vậy rồi, đợi hắn đạt tới Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong đoán chừng dù là những người đã đi vào Thiên Cơ đỉnh cũng khó có thể là đối thủ của hắn a?

Nhìn thân ảnh Tần Phàm rời đi, Đặng Quảng âm thầm sợ hãi thán phục.

Mà những người Càn Minh khác cũng đều cảm thán không thôi.

Đi đến dưới núi, Tần Phàm thấy chung quanh không người, liền dứt khoát mở ra Chu Tước chi dực sau lưng, trực tiếp bay về phía Kính Phong. Chu Tước chi dực dù sao cũng đã bạo lộ, hiện giờ hắn cũng không cần quá mức che giấu nữa.

Hiện giờ hắn ngược lại có chút nóng vội kiểm tra trữ vật giới chỉ Giang Hồng một chút xem có võ kỹ tâm pháp “Giang Hải vạn trượng phá” kia không, nếu thật sự có thể tìm được, vậy thì “Tam trọng Man Ngưu Xông” của hắn có thể lần nữa đột phá, thực lực của hắn cũng theo đó được đề cao trên diện rộng.

Sau khi bay lên không trung, Tần Phàm liền chìm tâm thần vào trữ vật giới chỉ của Giang Hồng, cẩn thận tìm kiếm. Giang Hồng đã bị chết, Huyết Cầm của trữ vật giới chỉ ngược lại đã chậm rãi mất đi, cho nên bây giờ là vật vô chủ, Tần Phàm sử dụng cũng không có chướng ngại gì cả.

- Cái này. . . Giang Hải vạn trượng phá

Trữ vật giới chỉ của Giang Hồng ngược lại khá lớn, Tần Phàm tìm tòi hồi lâu, rốt cuộc cũng tìm được một bản sách ố vàng, đúng là tâm pháp võ kỹ Giang Hải vạn trượng phá kia.

- Nếu ta thật sự có thể cải tiến man ngưu kinh thành công. . . Như vậy uy lực của nó có lẽ ít nhất cũng tương đương với Thiên giai a!

Tần Phàm đọc qua một hồi, phối hợp với một ít cảm ngộ vừa rồi khi giao đấu với Giang Hồng, lúc này không khỏi mừng thầm trong lòng.

Cái này đối với hắn mà nói mới chính là thu hoạch lớn nhất, so sánh với nó mà nói, những điểm cống hiến vừa rồi chỉ là phù vân thôi.

Sau khi giải quyết xong chuyện Càn Minh trở về, Tần Phàm liền về lại linh huyệt của mình, tiếp tục sinh hoạt tu luyện trước kia.

Như thế ngày qua ngày.

Hai tháng chậm rãi đi qua.

Đỉnh Kính Phong, duy nhất một linh huyết nồng độ linh khí 2000 lần, một tòa sen màu vàng bề ngoài thoát nhìn lớn chừng hoa sen bình thường chiếu sáng lóng lánh khắp cả linh huyết.

Linh khí bốn phía bởi vì thực sự quá nồng đậm, nên linh huyết này như bị sương mù bao phủ, kim liên thần bí như nở rộ trong sương mù, không có rễ không gốc, lại có được Thiên địa Tạo Hóa.

Trải qua trường kỳ mài hợp, Tần Phàm rốt cục đã thành công thay đổi bề ngoài Tạo Hóa Kim Liên, nhưng ột xích như thế này đã là cực hạn của hắn rồi, vẫn không cách nào đạt tới trình độ hóa thành hạt bụi, che dấu tai mắt mọi người. Bất quá Tần Phàm cuối cùng cũng nắm giữ chút bí quyết, muốn làm được như thế cũng chỉ là vấn đề thời gian thôi.

Mặt khác đáng nhắc tới chính là vào nửa tháng cuối cùng, Tần Phàm cũng thành công điều chỉnh thời gian lưu động của nó chênh lệch 15 lần so với bên ngoài.

Cho nên tuy rằng Tần Phàm bên ngoài trải qua thời gian rất ngắn, nhưng nửa tháng cuối cùng hắn tương đương với có được thời gian hơn nửa năm trong kim liên, dưới sự phối hợp của Hỏa nguyên tinh, hắn đã thành công đạt đến Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong

513. Chương 522: Tiếng Chuông Thịnh Hội.

Chương 522: Tiếng chuông thịnh hội.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Đạt tới Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong, cũng đã có được tư cách cơ bản tiến vào Thiên Cơ đình.

Cách Võ Tôn chi cảnh chỉ còn một bước ngắn.

- May mắn có sự phụ trợ của Hỏa Nguyên Tinh, nếu không thời gian ngắn ngủi như vậy, ta cũng không cách nào đạt tới Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong được.

Ở vị trí tâm Kim liên, Tần Phàm chậm rãi mở to mắt. Hắn hiện giờ đã đạt tới Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong, tinh thần khí chất lần nữa đã xảy ra cải biến, trở nên thâm thúy như một lỗ đen vậy.

Thời gian ba tháng bên ngoài, tổng cộng cũng chỉ chừng ba năm trong kim liên thôi. Ba năm này muốn từ Linh Vũ sư thất cấp đạt tới Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong, kỳ thật thập phần không dễ dàng. Những người thiên phú không tồi khác trong thánh địa, như bọn người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên lúc trước trải qua giai đoạn này cũng bỏ ra gần năm năm, dù thiên phú và tố chất thân thể Tần Phàm vì được đại lượng đan dược và Ma Chung cải thiện nhưng nếu không phải giai đoạn sau có được mấy viên Hỏa Nguyên Tinh phụ trợ thì cũng rất khó đạt đến.

- Lúc trước từ Linh Vũ sư nhất cấp đến Linh Vũ sư thất cấp, nếu như thời gian thật sự và thời gian trong kim liên cộng lại, ta đã bỏ ra ước năm năm hiện giờ thêm vào ba năm này, trên thực tế ta từ Linh Vũ sư nhất cấp đạt tới Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong cũng bỏ ra tám năm, giờ không biết phải mất bao lâu mới vượt qua được cánh cửa cuối cùng trở thành Võ Tôn nữa... Truyền thuyết Vân Phi Dương chỉ dùng bảy năm liền từ Linh Vũ sư trở thành Võ Tôn, kỳ thật phương diện thiên phú có lẽ ta vẫn không bằng hắn.

Tần Phàm nói thầm.

Bất quá hắn nghĩ vậy cũng có chút nhầm lẫn, hắn có được Tạo Hóa Kim Liên phụ trợ, chẳng lẽ người khác thì không? Cho nên kỳ thật trong mắt người khác, những thủ đoạn này đều không không nằm trong phạm vi tính toán, mà nếu dùng thời gian thật sự so sánh thì Tần Phàm từ lúc đột phá Linh Vũ sư cho tới giờ trở thành Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong chỉ dùng hơn một năm thôi.

Chỉ riêng phương diện này, hắn đã hơn đại lục đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương rất nhiều.

Tiến vào thánh địa nửa năm, liền từ Linh Vũ sư tam cấp đạt tới Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong, đợi sau khi hắn đột phá đến Võ Tôn chi cảnh, hắn sẽ tạo thành một truyền kỳ mới.

Mặt khác khiến Tần Phàm vẫn cảm thấy có chút làm phức tạp chính là, hắn tuy rằng từ từ vật giới chỉ của Giang Hồng lấy được tâm pháp võ kỹ “Giang Hải vạn tượng phá”, thậm chí hắn cũng có thể tu luyện thành công, nhưng vẫn không thể kết hợp được với Tam trọng Man Ngưu Xông.

Dù sao cái này không giống với Trù đạo và Bá Vương đạo, hai cái này đều thoát thai từ Đạo Vương, lúc Tần Phàm sử dụng liền đồng nguyên đồng tông, kỳ thật hắn có thể cảm thấy sự chỉ dẫn của Đạo Vương với hắn, hắn chính là dọc theo chỉ dẫn này để dung hợp cả hai cùng một chỗ.

- Giang Hải vạn tượng phá có nhiều trọng, lực công kích mỗi trọng của Tam trọng Man Ngưu Xông lại mạnh, làm sao có thể tách ra ưu điểm của từng thứ, sau đó dung hợp cùng một chỗ đây?

Tần Phàm thấy đã đạt đến Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong, mà cách Thiên Tài Chiến bắt đầu còn một thời gian ngắn nên hắn lần nữa suy tư.

Hiện hắn muốn làm không phải là một cộng một bằng hai, mà là một cộng một vẫn bằng một.

Cổ Mặc nói không sai, cải tiến võ kỹ rất không dễ. Đặc biệt là cải tiến về mặt trình độ, Tần Phàm muốn cải tiến ra một loại võ kỹ tương đương với Thiên giai rất khó. Dù Hắc Hỏa Võ Thánh Cổ Mặc các hạ vốn là đại sư võ học, muốn thành công, sợ rằng cũng phải tốn hao không ít tâm huyết.

Hướng chi Tần Phàm chỉ là Linh Vũ sư cửu cấp đỉnh phong, ngay cả Võ Tôn cũng không phải?

Nếu như là Cổ Mặc lúc này, nói không chừng thế nào cũng phải ngăn cản Tần Phàm. Cải tiến võ kỹ như vậy không chỉ thập phần khó khăn mà còn nhận lấy không ít nguy hiểm nữa.

Hôm nay cách Thiên Tài Chiến chỉ còn một ngày, nhưng thời gian lưu động trong Tạo Hóa Kim Liên đã đề cao đến mười lăm lần, tính ra cũng còn đến nửa tháng, Tần Phàm bắt đầu không ngừng suy nghĩ và diễn luyện.

Cảm ngộ tu luyện, căn bản không cảm thấy thời gian trôi qua.

Đảo mắt, thời gian mười lăm ngày liền trôi qua.

Ngày hôm nay, là ngày cuối cùng trong Kim liên không gian, ở bên ngoài, chỉ còn mấy giờ nữa là trời sẽ sáng.

Sau khi hừng đông, buổi lễ long trọng trọng đại của Chân Vũ thánh địa, Thiên Tài Chiến ba năm một lần sắp chính thức bắt đầu

Tần Phàm vẫn đắm chìm trong cảm ngộ, hắn lúc này, nhú chặt hai hàng lông mày, hai tay ngẫu nhiên vẽ loạn xạ trên không trung như đồ ngốc, giống như đã hoàn toàn mê mẩn, thậm chí đã mất ăn mất ngủ ba ngày liền.

Hôm nay thân thể của hắn kỳ thật cũng có không ít miệng vết thương rồi, đó đều là do diễn luyện sai lầm mang đến. Nếu không phải thể phách hắn cường đại hơn xa người bình thường thì chỉ những vết thương này cũng đã đủ để khiến võ giả bình thường mất mạng rồi. Thậm chí thể phách của hắn khi mới luyện hóa hai khóa Ma Chủng cũng không duy trì nổi, cũng chỉ có ba khóa Ma Chủng tê tỵ, cộng thêm sự bảo hộ của Đại Địa Ma Chủng, hắn mới khó khăn lắm giữ vững được.

Kim liên không gian, linh khí trải qua tiêu hao những này cũng dần trở nên mỏng manh. Dùng cường độ tu luyện của Tần Phàm hiện giờ, dù là linh huyết siêu cấp nồng độ linh khí gấp 2000 lần cũng không duy trì được qua lâu.

Mà theo sự mỏng manh của linh khí trong không gian kim liên, kỳ thật càng tăng thêm độ khó khi Tần Phàm cảm ngộ, nhưng Tần Phàm vì đã tiến vào trạng thái nhập thần nên hoàn toàn không phát giác ra.

Cho đến khi bên ngoài mặt trời rực rỡ cũng nhô lên.

Trời đã bắt đầu sáng.

Thịnh hội của Chân Vũ thánh địa, Thiên Tài Chiến ba năm một lần sắp bắt đầu

Thánh địa, võ giả tu luyện ở một ít linh huyết hoang dại cũng bắt đầu nhao nhao tụ về phía thánh địa Thần Điện. Một ít người có thực lực, lúc này cũng đều lộ ra tinh thần tung tăng như chim sẻ lên.

Mà một ít người thực lực chưa đủ cũng đều lộ ra chờ mong hưng phấn

Thiên Tài Chiến

Cơ hồ hội tụ toàn bộ tinh anh trẻ tuổi trong Chân Vũ thánh địa của Võ Thiên đại lục, cuộc chiến tranh tài của tất cả tinh anh.

Tranh tài giữa thiên tài chính thức.

Ai mới thật sự là thiên tài, ai mới thật sự là thiên chi kiêu tử cũng sẽ biết được.

Đây là thịnh hội

Dù cho không thể tham dự tranh phách, nhưng mắt thấy sự kiện trọng đại này thôi cũng cảm thấy vinh hạnh không thôi rồi.

Như thế, cũng vì thịnh hội Thiên Tài Chiến nên mọi thứ như có một luồng sinh khí mới vậy.

Ở thời điểm này, Thiên Cơ đỉnh thần bí cũng lần nữa mở ra.

Nguyên một đám cao thủ thực lực cường hãn từ bên trong đi ra, tinh thần khí chất những người này so sánh với những võ giả không tiến vào kia, lộ ra càng thêm tự tin lạnh nhạt, bộ dáng như đã tính trước, nắm chắc thắng lợi trong tay vậy.

Đây đều là người cách Võ Tôn chi cảnh rất gần.

Người đi ra từ Thiên Cơ đỉnh còn có Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên và mấy minh chủ mà Tần Phàm quen thuộc. những người này mặc dù chỉ tiến nhập Thiên Cơ đỉnh ba tháng nhưng lúc này đều như cải biến về chất vậy.

514. Chương 523: Muộn. (1)

Chương 523: Muộn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Khí thể trên người và sự táo bạo cũng đều thu liễm, nguyên một đám ánh mắt trở nên thâm thúy mà lạnh lẽo ác liệt.

Ánh mắt trời rốt cục cũng chiếu sáng lên đỉnh Kính Phong, đỉnh núi vô cùng bóng loáng như đang chiết xạ hào quang đặc biệt của nó với toàn bộ thánh địa vậy.

Kính Phong chi đỉnh.

Linh huyết duy nhất có nồng độ gấp 2000 lần kia.

Không biết có phải ảo giác không, hào quang của Tạo Hóa Kim Liên cũng càng thêm sáng chói.

Không gian Kim Liên.

Ầm ầm

Giống như là bỗng nhiên truyền đến từng đợt sấm trong trời xuân, khiến cho cả không gian kim liên đều trở nên run rẩy.

Một bóng người màu xanh ở vị trí trung ương kim liên, cực kỳ nhanh cao thấp toán loạn, thanh âm tựa như trận trận sấm sét kia chính là từ trên người hắn truyền đến.

- Vạn ngư trùng chàng.

Một tiếng quát khê từ miệng thiếu niên áo xanh truyền ra, thân hình thiếu niên này lúc này tạo thành xu thế vạn ngư trùng bùng nổ, hai đốm hướng về phía trước, một hư ảnh vạn ngư trùng lập tức phóng đại, sau đó hư ảnh vạn ngư trùng lao ra, theo sát phía sau, phẳng phất như Vạn Ngư Bôn Đằng, trùng trùng điệp điệp, vạn ngư trùng kinh khí vô cùng cường hoành như hồng thủy xông về trước.

Oanh

Rầm rầm rầm ...

Wan ngư trùng phẳng phất như vô cùng vô tận tựa hồ xuyên qua cách trở không gian trùng trùng điệp điệp, sau đó đột nhiên đâm vào vách đá trong kim liên khiến toàn bộ không gian kim liên chấn động kịch liệt, thậm chí kéo theo toàn bộ linh huyết, thậm chí nửa tòa Kính Phong chấn động

- Không xong.

Thấy thanh thế lớn như vậy, Tần Phàm liền tranh thủ rút khí lực về. Nếu không cứ tiếp tục như vậy, hàng rào Tạo Hóa Kim Liên tương truyền chỉ có Vô Thánh mới có thể phá này không chừng sẽ xuất hiện vết rách mất.

- Tựa hồ... Rốt cục thành công rồi.

Lúc này, cả người Tần Phàm như hư thoát, còn không kịp hưng phấn, cả người liền mệt mỏi co quắp ngã xuống trên tòa sen, tựa hồ tứ chi không thể động đậy nổi vậy.

Đương—

Mà ngay lúc này, toàn bộ Chân Vũ thánh địa liền vang lên một hồi tiếng chuông vô cùng thanh thúy, tiếng chuông này có thể vang vọng tất cả hàng rào sơn thể, thậm chí xuyên thấu qua ngọn núi tiến vào linh huyết, ngay cả Tần Phàm đang trong Tạo Hóa Kim Liên cũng nghe được rõ ràng.

Theo tiếng chuông của Thiên Tài Chiến vang lên, toàn bộ Chân Vũ thánh địa cũng bắt đầu chấn động, đám người chậm rãi hội tụ như dòng sông cuối cùng đều tụ tập tại quảng trường của thánh địa Thần Điện.

Có chút người hô gọi bằng hữu, có người lại kết bầy, đều đang nhiệt liệt nghị luận mọi chuyện liên quan đến Thiên Tài Chiến.

Quảng trường thần điện này, lộ ra phi thường nóng nực mà ngày thường chưa từng có qua.

Thần Điện tựa hồ cũng không tận lực ngăn cản, để những thiên tài này phóng thích ra tất cả nhiệt tình của tuổi thanh xuân.

Lúc này, trên Thần Địa, trước một lầu các có mấy lão giả mặt hồng tóc bạc đứng đó, từ trên cao nhìn xuống mọi người bên dưới. Mà Kim Thượng Tần Phàm trông thấy lúc trước cũng thành linh đứng đó.

- Khuông trưởng lão, hôm nay ngươi cũng tới?

Kim Thượng mỉm cười với một lão giả mặc đạo bào màu vàng có đồ án bát quái, đầu đội Thiên Sư đạo mạo bên cạnh.

- Thiên Tài Chiến lần này, tất cả Thánh Tôn của Chân Vũ Thánh Điện đều đến, lão phu há có thể không đến.

Lão giả được gọi là Khuông trưởng lão kia nhàn nhạt hồi đáp, Thiên Tài Chiến hai lần trước hẳn cũng chưa từng xuất hiện.

- Ha ha, đây cũng là chỗ ta hiếu kỳ, Thiên Tài Chiến tuy rằng là một đại thịnh hội của Thánh Địa, nhưng những Thánh Tôn từ trước đến giờ cũng không quá chú ý, lúc này sao toàn bộ đều đến vậy nhỉ.

Kim Thượng tiếp tục nói, hẳn tuy rằng ngày thường cơ hồ quản lý sự vụ của thánh địa Thần Điện, nhưng trên thực tế nếu bàn về địa vị thì chưa hẳn bằng vị Khuông trưởng lão cực ít lộ diện này.

- Cụ thể ta cũng không nên nói, Kim trưởng lão, có một điểm ta có thể nói cho ngươi, gần đây toàn bộ Vô Thiên đại lục đều có chút không yên ổn.

Mà lúc này trên quảng trường, mọi người nghe thấy tiếng chuông khai mạc thứ ba đã vang lên qua một lúc, nhưng lễ khai mạc Thiên Tài Chiến vẫn chậm chạp không bắt đầu, nên đều lộ ra có chút nghi hoặc khó hiểu, thậm chí có ít người còn bắt đầu lo lắng.

- Bởi vì tuyển thủ dự thi Thiên Tài Chiến lần này còn chưa tới đủ, cho nên Thiên Tài Chiến trì hoãn cử hành một phút đồng hồ, xin tất cả mọi người điều chỉnh tốt trạng thái, an tâm một chút chờ đợi.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm uy nghiêm từ trên gác cao của Thần Điện truyền đến.

Thanh âm này truyền đến, thật giống như một quả boom, mọi người trên quảng trường vốn khẽ giật mình, sau đó thảo luận càng thêm mãnh liệt nổ tung ra.

- Dĩ nhiên là vì một tuyển thủ mà trì hoãn Thiên Tài Chiến?

- Cái này. . . Thần Điện đây là sao? Làm sao có thể xảy ra loại chuyện này.

- Tuy rằng bởi vì Thiên Tài Chiến rất quan trọng nên chuyện tuyển thủ dự thi đến muộn hoặc là không đến cực ít phát sinh, vốn trước kia cũng xảy ra, bắt quá cho tới nay chưa từng nghe qua Thần Điện sẽ vì vậy mà trì hoãn khai mạc Thiên Tài Chiến.

- Nếu lúc bình thường thì không sao, nhưng nếu ngay khi Thiên Tài Chiến phải bắt đầu lại trì hoãn một phút đồng hồ, vậy người này nhất định rất được Thần Điện coi trọng rồi.

- Đến tột cùng là ai? Vậy mà đáng giá thánh địa Thần Điện vì hắn trì hoãn một phút đồng hồ.

- Lần này tuyển thủ tham gia Thiên Tài Chiến tổng cộng có 51 người, hiện giờ đã tới 50 người rồi, xem ra quả thật còn một người chưa tới a.

- Người này. . . Tựa hồ chính là tân nhân Tần Phàm mới tiến nhập Chân Vũ thánh địa được nửa năm.

- Tần Phàm, người nói là tân nhân ở Nam Hoang đoạt được Viễn Cổ vũ khí, lại đả thương Nhiếp Bá kia sao?

- Chính là hắn rồi, nghe nói hai tháng trước Tần Phàm còn giết chết cả Minh chủ và Phó minh chủ của Đại Đoái minh.

- Chỉ là một tân nhân mới tiến vào thánh địa nửa năm, thánh địa Thần Điện vậy mà vì hắn trì hoãn khai mạc Thiên Tài Chiến? Cho dù hắn lợi hại thế nào, có những người đi ra từ Thiên Cơ đỉnh ở đây, hắn cũng không thể nào đoạt được đệ nhất a.

- Ha ha, cái này ai biết được tâm tư Thần Điện chứ, bắt quá Tần Phàm đích thật cũng đủ thiên tài, tuy rằng không lợi hại như những người tiến vào Thiên Cơ đỉnh, nhưng tiến vào thánh địa mới nửa năm đã có thực lực như vậy, dù là Vân Phi Dương năm đó cũng tự không sai biệt lắm a.

- Ân, đợi chút đi, ta kỳ thật cũng rất muốn xem người này có năng lực Thông Thiên gì.

Nghị luận trên quảng trường từ kinh ngạc đến nghi hoặc, đến cuối cùng đại bộ phận người đều hiếu kỳ, một ít người chưa từng gặp qua Tần Phàm, vào lúc này đều có chút mong đợi.

- Xem tình huống, Thần Điện lúc này trì hoãn lễ khai mạc dĩ nhiên là vì Tần Phàm?

Mà nghe được Kim Thượng trì hoãn tuyên bố, đám minh chủ Viên Cảnh Thiên Nhiếp Bá cũng đều nhú mồm.

- Tiềm lực của Tần Phàm mấy người chúng ta rõ ràng nhất, Thần Điện cho hắn đãi ngộ đặc thù một chút cũng không kỳ quái.

Viên Cảnh Thiên trầm ngâm một hồi, sau đó lại lần nữa kiên định ngắt đầu nói:

- Bắt quá đến lúc đó nội dung Thiên Tài Chiến Thần Điện không thể nào nhúng tay được cho nên đây chính là cơ hội cuối cùng của chúng ta, nếu lần này không giết chết được Tần Phàm, như vậy ngày sau hắn tất nhiên sẽ được Thần Điện chiếu cố trọng điểm, chúng ta muốn ra tay sẽ càng thêm gian nan.

- Đúng vậy, vô luận như thế nào lần này cũng phải giết Tần Phàm.

Nhiếp Bá cũng trầm giọng phụ họa nói, mấy mình chủ khác cũng đành phải gật đầu đáp ứng.

...

Một phút đồng hồ cũng không dài, mọi người trên quảng trường nhiệt liệt nghị luận, rất nhanh liền qua đi.

517. Chương 526: Thiên Tài Chiến – Bắt Đầu! (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 526: Thiên Tài Chiến – bắt đầu! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Tần Phàm này còn chưa tới.

Lúc này, trên gác cap, Kim Thượng chau mày. Hắn biết rõ vị Thánh Tôn kia trì hoãn một phút đồng hồ chính là vì đợi Tần Phàm, nhưng hôm nay một phút đồng hồ đã qua, nhưng Tần Phàm vẫn chưa đến.

Vào lúc này hắn không biết có nên tuyên bố khai mạc Thiên Tài Chiến hay không.

- Bắt đầu đi.

Nhưng vào lúc này, thanh âm thần bí phiêu miểu kia lần nữa truyền vào tai Kim Thượng.

Nghe được thanh âm này, Kim Thượng thoáng có chút thất vọng nhưng cuối cùng lại thở dài một hơi, bởi vì hắn không cần khó xử nữa. Vì vậy hắn hít một hơi thật sâu, liền bước ra phía trước một bước.

- Thiên Tài Chiến lần này sắp bắt đầu, hiện giờ người dự thi đều tập đến quảng trường, những người khác thì thối lui ra bốn phía đi.

Thanh âm uy nghiêm của Kim Thượng từ trên gác cao truyền xuống, quanh quẩn trên không toàn bộ quảng trường.

- Bắt đầu rồi, Tần Phàm sao còn chưa đến?

Mà bọn người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên lúc này tụ tập cùng một chỗ, thấy Kim Thượng tuyên bố lễ khai mạc bắt đầu, cũng không khỏi nhìn quanh bốn phía tìm kiếm thân ảnh màu xanh kia.

- Chẳng lẽ hắn biết rõ lần này chúng ta muốn đối phó hắn, cho nên không dám tới sao?

Mình chủ Đại Khôn mình Lâm Bô lúc này nhú mày nói.

- Hừ, không thể tưởng được hắn lại vô dụng như thế.

Nhiếp Bá thì oán hận hừ lạnh một tiếng nói.

- Ta cũng không nghĩ Tần Phàm lại rút lui như vậy, hắn thoát nhìn không giống như loại người dễ dàng buông tha.

Viên Cảnh Thiên lại âm trầm nói, rất nhiều chuẩn bị, bởi vì Tần Phàm không đến nên đành như không, tâm tình hắn lúc này thập phần chênh lệch.

Đương –

Tiếng chuông thứ tư vang lên, ý nghĩa khai mạc Thiên Tài Chiến lần này chính thức kéo ra.

Đám người giống như thủy triều chậm rãi thối lui đến bốn phía quảng trường, mà 50 người dự thi vào lúc này đều nghiêm nghị đứng ở vị trí trung tâm quảng trường.

Soàn soạt –

Một hồi thanh âm vật liệu bằng đá ma sát truyền ra, mọi người ở bốn phía quảng trường đều nhìn thấy, ở giữa chỗ 50 người dự thi đứng, một cái đài cao bốn cạnh chậm rãi nhô lên.

- Thiên Tài Chiến lần này, tổng cộng có 50. . .

Thanh âm uy nghiêm của Kim Thượng lần nữa quanh quẩn trên quảng trường, vừa mới muốn tuyên bố nhân số dự thi và quy tắc Thiên Tài Chiến lần này.

- Còn có ta.

Mà nhưng vào lúc này, một thanh âm có chút phiêu miểu bỗng truyền đến từ phía đông quảng trường.

Ngay sau đó, một cái bóng người màu xanh liền từ phương xa ngự không bay đến. . .

- Đây là Tần Phàm?

- Là Tần Phàm, lúc này hắn lại đến!

- Không thể tưởng được Tần Phàm này lại biết phi hành vũ kỹ!

- Vũ kỹ phi hành a! Thật là khiến người khác hâm mộ, cảnh giới hắn chỉ là Linh Vũ Sư mà có thể ngự không phi hành!

- Ha ha, tuy nhiên khả năng Tần Phàm đoạt được ngôi vị quán quân tại Thiên Tài Chiến này rất thấp. Nhưng ta cảm thấy Thần Điện Thánh địa vì hắn mà cố ý trì hoãn khai mạc lại một chút. Chỉ điểm này thôi hắn cũng đủ vinh danh trên tường Vinh quang rồi!

- Hắc hắc, hiện tại hắn lại dùng phương thức này tham chiến, quả thật là đặc biệt. Từ trước đến nay chỉ sợ không có ai như hắn a.

- Hi vọng không chỉ dọa suông thôi a.

- Ha ha, nếu người cho rằng Tần Phàm dựa vào phương thức xuất hiện này mà đoạt ngôi vị thì người sai lầm rồi. Tần Phàm này chính là người cướp được Viên cổ vũ khí từ tay nhân vật như Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên đấy. Nghe nói vài ngày trước đó ngay cả Càn Minh và Đại Đoái Minh minh chủ đều chết trong tay hắn. Hiện giờ ta thập phần mong đợi hắn trở tài tại Thiên Tài Chiến này đấy.

Nghe được thanh âm này, tất cả mọi người đều không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, lúc này phát hiện Tần Phàm ngự không mà đến, hoặc hâm mộ hoặc đổ kị hoặc là bất mãn, tiếng nghị luận nhao nhao vang lên khắp nơi nhưng sau khi nhìn thấy thân ảnh hắn thì không ai có thể không thừa nhận Tần Phàm hắn tất nhiên sẽ là một trong những nhân vật trọng yếu tại Thiên Tài Chiến này.

- Kim trưởng lão, người này là Tần Phàm người nói sao? Có thể lĩnh hội phi hành vũ kỹ trong truyền huyết, quả nhiên có chút ý tứ a.

Trên gác cao, Dương trưởng lão hí mắt nhìn thân ảnh màu xanh ở xa xa, vuốt chòm râu dài của mình, nói ra.

- Đúng vậy, chính là hắn, bất quá lúc này ta cảm giác thực lực của hắn tựa hồ đề cao không ít! Hơn nữa, ba tháng trước ta có thể tinh tường cảnh giới của hắn nhưng hiện tại ta lại nhìn không thấu! Tiềm lực tiểu tử này quả thật không thể hạn lượng a!

Kim Thượng nhẹ gật đầu, khi nhìn thấy Tần Phàm thì hắn cũng không khỏi có chút kinh ngạc.

- Linh Vũ Sư Cửu cấp đỉnh phong rồi.

Khuông trưởng lão nhàn nhạt nói.

- Tiểu tử này...

Kim Thượng không khỏi hít một hơi khí lạnh, quả thật quá kinh ngạc. Ba tháng trước đây khi hắn nhìn thấy Tần Phàm thì chỉ là Thất cấp Linh vũ sư mà thôi!

- Thăng liền ba cấp sao? Nói cách khác, Tần Phàm này chỉ tiến đến Thánh địa nửa năm mà đã từ Tam cấp Linh Vũ Sư đạt tới Cửu cấp Linh Vũ sư đỉnh phong rồi! Trách không được Kim trưởng lão người đánh giá

hắn cao như vậy, tốc độ tu luyện như vậy cũng quá kinh người a! Ngay cả Vân Phi Dương so với hắn cũng thua kém.

Dương trưởng lão cũng hung hăng chấn kinh một phen.

- Trách không được ngay cả Thánh Tôn cũng chú ý tới hắn. Bất quá, cái này cũng không quá giống phi hành vũ kỹ a.

Lúc này, Khuông trưởng lão nhìn về phía thân ảnh thanh hồng giao nhau, cuối cùng ánh mắt nhìn về phía Chu Tước chỉ dực, âm thầm trầm ngâm trong nội tâm, nói. Thực lực vị Khuông trưởng lão này rõ ràng cao hơn Kim Thượng và Dương trưởng lão nên liếc nhìn liền nhận ra hư thật của Tần Phàm.

- Tần Phàm, rốt cục hắn đã tới!

Lúc này, Nhiếp Bá ở một bên nắm chặt hai nắm đấm của mình, hai mắt chăm chú nhìn thân ảnh màu xanh ở xa xa, có thể nhìn ra được oán hận của hắn đối với Tần Phàm không ít. Ba tháng trôi qua, nỗi oán hận ấy không giảm đi mà ngược lại khi nhìn thấy thân ảnh Tần Phàm thì hai mắt hắn cơ hồ như lập tức bắn ra hai luồng hỏa diễm.

- Lão Nhiếp, bình tĩnh nào. Người còn chưa lĩnh giáo qua sự lợi hại của Tần Phàm sao? Người này không chỉ có một thân thực lực không kém mà tâm tính cũng vô cùng ghê gớm, tuyệt không phải một thiếu niên mới 18 tuổi có được, quả thật có thể được xưng là đa mưu túc trí! Bây giờ trước tiên người tĩnh tâm đang rối loạn lại, nếu không thì khi chính thức đối kháng với hắn thì nhất định chịu thiệt!

Viên Cảnh Thiên ở bên cạnh Nhiếp Bá lên tiếng khuyên nhủ, bàn tay dùng sức đè lên vai hắn.

- Mạc Y Đại Khôn Quốc chúng ta đã từng nói qua rồi, hắn đáp ứng ta một khi gặp phải Tần Phàm thì hắn sẽ không lưu tình.

Lúc này, Khôn Minh chủ Lâm Thông mở miệng nói ra.

- Sa Vũ hắn cũng đáp ứng ta rồi.

Được Viên Cảnh Thiên nhắc nhở, lúc này Nhiếp Bá mới bình tĩnh lại, hít sâu một hơi rồi nói ra.

- Vậy là tốt rồi, bất quá đáng tiếc Dịch Khuyết Đại Ly Quốc lại nói rằng nếu đối thủ chân chính của hắn xuất hiện thì hắn sẽ hảo hảo đối đãi nên hắn không đáp ứng ta.

518. Chương 527: Thiên Tài Chiến – Bắt Đầu! (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 527: Thiên Tài Chiến – bắt đầu! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)•••”••)

Viên Cảnh Thiên tiếp lời.

- Ý hắn là Tần Phàm? Hừ, chỗ hắn dựa lưng có chút lớn lao đấy.

Mà lúc này, trong sân rộng có một cái đài cao hiện lên, một gã thanh niên làn da có chút ngăm đen ở trong đó cười lạnh, nói ra.

- Ha ha, Sa Vũ, nghe nói gần đây danh tiếng người này tại Thánh địa rất thịnh, hơn nữa lại lĩnh hội phi hành vũ kỹ trong truyền thuyết, rất có thể trở thành đối thủ của chúng ta a.

Một gã thanh niên áo trắng bên cạnh hắn cũng nhìn thoáng qua, khẽ cười nói. Nhưng dù là như thế thì trên người hắn vẫn mang theo một loại tự tin lạnh nhạt, tựa hồ như đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

- Hừ, Dịch Khuyết, ta ngược lại rất hiếu kỳ mấy năm nay ngươi tiến bộ như thế nào đấy. Hi vọng ngươi không làm thất vọng.

Thanh niên da ngăm đen liếc nhìn thanh niên áo trắng kia rồi hừ lạnh một tiếng, nói ra.

- Ha ha, vậy thì thử một phen đi. Bất quá, điều kiện tiên quyết là ngươi có thể đến được điểm cuối cùng để gặp ta.

Thanh niên áo trắng tên Dịch Khuyết vô cùng tự tin nói ra, lộ ra phong độ bất phàm.

Hai người này chính là một trong những người lợi hại nhất từ Thiên Cơ Đỉnh như lời Kim Thượng nói. Thanh niên da ngăm đen là Sa Vũ Đại Chấn Quốc còn thanh niên áo trắng kia chính là Dịch Khuyết Đại Ly Quốc. Hai người này đều đã tiến nhập Thiên Cơ Đỉnh hơn 5 năm, trong lần tham chiến này bọn hắn là những người gần với cảnh giới Vô Tôn nhất.

- Hừ, Sa Vũ, Dịch Khuyết, các ngươi cũng chớ quên Mạc Y Đại Khôn Quốc ta!

Mà lúc này, một gã thanh niên hung ác nham hiểm bên cạnh bọn hắn bất thành linh mở miệng nói:

- Tuy lần trước bị hai người các ngươi chiếm vị trí thứ hai và thứ ba còn ta chỉ đoạt vị trí thứ tư. Tuy chỉ cách một thứ bậc nhưng cách nhìn lại khác hoàn toàn, lúc này ta sẽ không bại bởi các ngươi.

- Ha ha, Mạc Y, ta cũng thập phần chờ mong gặp mặt ngươi đó. Bất quá Thiên Tài Chiến lúc này tựa hồ cũng có chút ý tứ, tất cả mọi người đều làm hết sức mà thôi.

Thanh niên áo trắng tên Dịch Khuyết mở cái quạt xếp trong tay ra, khẽ cười nói.

- Hừ, giả vờ giả vịt.

Sa Vũ kinh thường liếc nhìn Dịch Khuyết, lạnh lùng nói.

- Thật xin lỗi, ta đến trễ.

Một lát sau, Tần Phàm chậm rãi đáp xuống một mảnh đất trống trên quảng trường kia, hướng về gác cao Thần Điện và mọi người ở bốn phía chấp tay bồi tội. Bởi vì hắn còn không biết tình huống nên không trực tiếp đáp xuống đài cao kia.

Bất quá lúc này hắn không phải cố ý muốn làm náo động nên đi tới cuối cùng, trên thực tế, vì cảm ngộ Vạn Ngưu Trùng Chàng kia mà toàn thân hắn như hư thoát, tuy nhiên đã nghe được tiếng chuông bắt đầu của Thiên Tài Chiến thì ngay cả khí lực muốn đứng lên hắn cũng không có, đừng nói là tới tham gia rồi.

Bất quá, may mắn là tiếng chuông bắt đầu Thiên Tài Chiến tổng cộng có ba tiếng. Thời gian ba tiếng chuông này đánh hết cũng một giờ. Mà một giờ này bằng với 15 giờ trong Tạo Hóa Kim Liên của Tần Phàm, có thể khiến hắn hảo hảo khôi phục lại thoáng một phát.

Nhưng dù là như thế thì khi tiếng chuông lần thứ ba vang lên thì hắn vẫn còn chưa khôi phục lại hoàn toàn, may mắn là Thiên tài chiến trì hoãn một phút đồng hồ nên hắn mới có thể điều chỉnh thân thể, khôi phục lại trạng thái tốt nhất. Sau đó liền bắt chấp Trương Dương, trực tiếp bay thẳng đến đỉnh Kính Phong.

Đối với lần Thiên Tài Chiến này, hắn vẫn thập phần có hứng thú, không chỉ có vinh dự mà lần này cũng chính là một khảo nghiệm và tôi luyện đối với hắn. Và tối trọng yếu nhất là khi đạt được vị trí quán quân còn được Chân Vũ thần chúc phúc, hắn vô cùng hiếu kỳ với cái này.

Hắn vốn không phải người của thế giới này, cho nên đối với Chân Vũ thần hắn không có kính sợ như những người khác, chủ yếu là vì hứng thú, hiếu kỳ và muốn tìm tòi nghiên cứu một phen mà thôi.

Hắn muốn tìm hiểu xem thế giới này có thần linh thật sự tồn tại hay không?

Hay là giống như ở trái đất, thần thánh chỉ là một cái mác nguy trang mà một ít thế lực ở Chân Vũ thánh điện này dùng làm công cụ mưu đồ lợi ích?

- Tập trung lại đài cao, chờ đợi khai mạc!

Thanh âm uy nghiêm của Kim Thượng truyền đến, lúc này Tần Phàm cảm giác thanh âm này không ôn hòa như bình thường, bất quá hắn có thể hiểu được, trong trường hợp này, với tư cách là trưởng lão Thần Điện thì hắn phải bảo trì uy nghiêm của mình.

- Vâng.

Tần Phàm khom người đáp, sau đó nhẹ nhàng nhảy lên, vững vàng đáp xuống sân rộng trên đài cao kia. Cơ hồ đồng thời hắn liền cảm thấy vài ánh mắt âm lãnh không có hảo ý nhưng hắn cũng chỉ liếc xéo qua liền biết rõ mấy người kia chính là Viên Cảnh Thiên Nhiếp Bá, nhưng hắn cũng chỉ nhếch miệng cười mỉa, không để ý tới.

Hôm nay hắn tự tin dựa vào thực lực của mình thì cơ hồ không cần lo lắng đến sự uy hiếp của bọn hắn nữa.

- Có lẽ bọn hắn đến từ Thiên Cơ Đình rồi.

Hắn ngược lại càng thêm lưu ý đến bọn người cường giả như Dịch Khuyết Sa Vũ, hắn dùng Vọng Khí chỉ thuật xem xét, phát hiện thực lực bọn người kia thậm chí còn có cảm giác nhìn không thấu, cái này lại khiến hắn âm thầm cẩn thận trong lòng hơn vài phần.

- Chân Vũ thần phù hộ, vũ vận thông suốt. Ba năm một lần, thánh địa thịnh hội, ...

Trên gác cao, Kim Thượng bắt đầu cất giọng đọc diễn văn khai mạc. Vào lúc này, toàn bộ quảng trường đều tự giác yên tĩnh lại, sau gần nửa khắc đồng hồ thì thanh âm trang nghiêm túc mục kia mới chấm dứt.

- Thiên Tài Chiến bắt đầu!

Kim Thượng vừa tuyên bố bắt đầu thì toàn bộ quảng trường Thần Điện liền vang lên tiếng chấn động kịch liệt, người ở bốn phía quảng trường đều nhao nhao lui về phía sau.

- Oanh... Long...!

Một lát sau, thanh âm vang dội truyền đến, Tần Phàm liền phát hiện cái đài cao hắn vừa đứng lúc nãy đã lâm vào trạng thái như treo trên bầu trời, giống như là một hòn đảo phiêu phù trên không trung.

Mà quảng trường lớn ở dưới đài cao lúc này lộ ra sương mù che chắn người xem, còn có Thần Điện thánh địa cao quý đều dần dần chậm rãi biến mất khỏi tầm mắt Tần Phàm một cách quỷ dị.

Đây chính là thời điểm người tham dự Thiên Tài Chiến bắt đầu vào cuộc rồi, mọi người trên đài cao kể cả Tần Phàm rất nhanh sẽ được truyền tống vào một chiến trường đã được bố trí sẵn.

Thiên Tài Chiến, ai mới là thiên tài trong thiên tài? Kết quả sẽ được công bố rất nhanh.

Bỗng nhiên có một loại cảm giác như thời gian và không gian nhanh chóng trôi qua, đài cao đưa mọi người và Tần Phàm truyền tống đến một không gian đặc thù. xem tại

Lúc truyền tống thì cơ hồ tất cả mọi người đều không nhận được tự nhiên nhắm hai mắt lại.

Trong lúc bị truyền tống từ quảng trường vào chiến trường thì không mọi người đều không hề biết gì cả, những người xem trên quảng trường cũng như vậy, chỉ thấy một quang sáng thần bí chớp động mà thôi.

Huyền bí trong này, có lẽ chỉ có người của Thần điện thánh địa mới rõ ràng à thôi.

- Nơi này là...

Khi Tần Phàm mở mắt ra, đôi mắt nhìn lại thì phát hiện mình đã ở trên một hoang nguyên.

Hắn ngẩng đầu nhìn về khắp nơi, phát hiện ở phía đông xa xôi có một thành trì cao lớn, giống như là hoàng thành thời xa xưa.

519. Chương 528: Chiến Trường Và Giai Đoạn Khởi Động. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 528: Chiến trường và giai đoạn khởi động. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Giữa bình nguyên hoang vu này, vẻ to lớn của nó lộ ra vẻ vô cùng rực rỡ, khí thế to lớn.

Sau khi tiến vào thánh đại thì Tần Phàm hầu như vẫn còn trong trạng thái bế quan nên đối với chuyện Thiên Tài Chiến lần này cũng không phải thập phần rõ ràng. Bất quá cũng may vừa rồi trưởng lão KIM Thượng Thiên tài Chiến đã tuyên bố quy tắc cuộc chiến này.

Cửa đầu tiên Thiên Tài Chiến chính là đến được một tòa thành trì, sau khi đến được tòa thành trì đó mới chân chính có tư cách tham dự Thiên Tài Chiến. Mà sau khi tiến vào đó thì những người tham dự sẽ bắt đầu giao phong với nhau, hai người còn lại cuối cùng sẽ quyết chiến Tử Cầm Đỉnh. Tần Phàm vừa hồi tưởng lại quy tắc Thiên Tài Chiến vừa phóng mắt nhìn về phía tòa thành trì ở xa xa.

Trong tòa thành trì kia có một cung điện cao lớn, mà trên cung khuyết đó chính là nơi quyết chiến chọn lựa ra vị trí đệ nhất thiên tài chiến.

- Quyết chiến Tử Cầm Đỉnh. Ha ha, tựa hồ cũng rất có ý tứ.

Khóe miệng Tần Phàm khẽ nhếch lên, tràn đầy tự tin, lần này hẳn nhất định muốn đến Tử Cầm Đỉnh kia.

Nhưng vào lúc này, ở phương xa bắt đầu truyền đến trập trập thanh âm nổ vang, sau đó Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lại liền phát hiện một mảng lớn đen ngịt vô cùng đông đúc, phô thiên cái địa từ phía trên bình nguyên đang chạy như điên đến.

Vạn thú xông pha!

Đây chính là cửa thứ nhất Thiên Tài Chiến! Chỉ có thể vượt qua đám yêu thú dày đặc này thì mới có thể quyết chiến tại thành trì. Thực lực mỗi một con yêu thú này ít nhất cũng là yêu thú cấp sáu, tương đương với Linh Vũ Sư.

Nếu như không phải vượt qua đàn thú khổng lồ này trước khi cửa thành trì đóng lại thì người đó sẽ bị loại trực tiếp.

Mất đi tư cách quyết chiến Thiên tài chiến!

Căn bản không xứng với danh xưng thiên tài!

- Hiện tại... Bắt đầu!

Nhìn đàn thú mãnh liệt kia, Tần Phàm kích động một phen trong lồng ngực, chiến ý được thiêu đốt lên trong nháy mắt. Quả thật, ngoại trừ lúc vượt qua yêu thú ở hoang nguyên thì cũng rất lâu rồi hẳn không gặp đàn yêu thú nào đông như thế này.

Bất quá, hẳn không hề có chút sợ hãi.

Chân khẽ bước một bước, thân hình như một lưu tinh, hẳn toàn lực triển khai Lưu tinh bộ, giống như một ngôi sao xẹt, trực tiếp tiến về phía đàn thú kia.

Tiến lên!

Mà sau khi những người tham gia Thiên tài chiến bước vào chiến trường thì quảng trường thần điện liền biến thành một màn hình thấu kính lớn. Mọi người ở bốn phía quảng trường đều có thể nhìn thấy màn hình lớn này, tinh tường hết thảy mọi sự phát sinh ở chiến trường.

Nếu lúc này Tần Phàm ở ngoài thì hẳn sẽ vô cùng kinh ngạc phát hiện cảnh tượng này quả thật vô cùng giống với rạp chiếu bóng độc nhất vô nhị ở địa cầu! Trên quảng trường, có thể quan sát hết thấy chiến trường Thiên Tài Chiến, bao gồm Tần Phàm và tất cả những người tham dự khác.

Tất cả người xem đều như lạc vào một cảnh giới mới lạ khác.

Nhớ tới lần đầu Tần Phàm tham gia cuộc chiến Triều Thánh thì chúng trưởng lão thánh địa cũng chỉ ở trên thủy tinh cầu quan sát, số lượng cũng vô cùng lớn. Bất quá Đại Càn Quốc không có điều kiện như vậy, cũng chỉ có Chân Vũ thánh địa này mới có thể thực hiện, nếu không phải là người thánh địa thì quả thật không có phúc khí nhìn một tràng rầm rộ như thế này.

- Oanh! Oanh! Oanh!

Theo từng đợt thanh thế từ chiến trường Thiên Tài Chiến truyền ra, người xem trên quảng trường đều có thể nhìn thấy mỗi một người tham dự đã bắt đầu đánh nhau với đàn yêu thú kia.

Những người tham chiến là muốn vượt qua đàn yêu thú mà tiến đến thành trì ở xa xa, mà những yêu thú kia cũng cường đại hung tàn, liều lĩnh ngăn cản những người muốn tiến tới. Lần tham chiến này cũng chỉ có thể đánh nhau với yêu thú trước tiên rồi mới có thể tiến về thành trì ở phía xa được.

- Ha ha, trò hay đã bắt đầu rồi, thực lực mỗi một con yêu thú đều không kém. Nhiều người tụ lại một chỗ như vậy thì những người tham chiến muốn đến được thành trì cũng không dễ dàng a.

- Tùy tiện gặp một con cũng đều là yêu thú cấp sáu. Nếu đổi lại là ta, gặp phải đàn yêu thú như vậy thì nhiều nhất cũng chỉ có thể chống lại 3 con mà thôi, nếu nhiều hơn thì cũng chỉ có thể xoay người chạy trốn mà thôi.

- Đừng nói là người, trong những người tham chiến kia, ngoại trừ Tần Phàm cảnh giới không rõ ràng ra thì những người khác căn bản đều là cảnh giới Cửu cấp Linh Vũ Sư trở lên, hơn nữa còn có một bộ phận đến từ Thiên Cơ Đình, những yêu thú này cũng không thể làm khó được bọn họ.

- Chắc chắn, thật là lợi hại a! Những yêu thú cấp sáu này thậm chí bị một kích trí mạng giết chết, những người này cũng quá lợi hại đi a! Ta thật muốn xuống đánh một trận, bất quá đáng tiếc thực lực của ta không đủ nên hiện tại cũng chỉ có thể im lặng mà xem.

- Đúng a, có thể đánh cùng một trận với những thiên tài chân chính này thì cho dù chết cũng đáng giá.

- Ha ha, một trong những điều kiện tham gia Thiên tài chiến chính là không được tiến vào Chân vũ thánh địa quá 12 năm, nếu như người muốn tham gia thì mau chóng ghi danh a, nếu không thì sau này không còn cơ hội đâu!

Nhìn đàn yêu thú khổng lồ kia, mọi người trên quảng trường không khỏi bắt đầu nghị luận rối rít, có người bàn luận về đàn yêu thú hung tàn, có người thì cảm thán thực lực cường đại của những người tham chiến. Hơn hết là khi nhìn thấy tràng diện to lớn kia thì mọi người không khỏi cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, hận không thể tham dự vào trong đó.

Dù sao thì cả Vũ Thiên đại lục đều trọng võ đạo, những người trong Vũ Thánh, mỗi một người đều là thiên tài một phương, trong cơ thể đều có một loại nhiệt huyết không cam chịu.

Nhiệt huyết chiến đấu!

Anh dũng đoạt giải quán quân!

Vạn chúng chú ý!

Lưu danh trên tường vinh quang!

Có ai không muốn?

- Nhìn bên kia, Sa Vũ Đại Chấn Quốc thật là lợi hại, chỉ xuất thủ một chiêu mà giết chết bốn năm con yêu thú cấp sáu! Trội ạ, quá yêu nghiệt a!

- Nhìn bên kia nữa kia, mau nhìn, Dịch Khuyết Đại Ly Quốc kia không hổ là á quân thiên tài chiến, cầm trường kiếm trong tay, bạch y bông bênh, đi giữa bầy yêu thú cấp sáu như chốn không người.

- Oa, nhìn tên kia dùng vũ kỹ gì vậy? Cả người hóa thành một đoàn hắc vụ, tất cả yêu thú đùng vào hắc đều bị văng ra! Tốc độ hắc tiến tới cũng thập phần nhanh chóng a!
- Đó là Viên Cảnh Thiên, không hổ là đệ nhất phòng ngự, công kích của những yêu thú cấp sáu này lên người hắc đều giống như là chưa hề có chuyện gì xảy ra.
- Ủ, còn Nhiếp Bá kia cũng không hổ là đệ nhất công kích hai năm qua, dù chỉ tiến vào Thiên Cơ Đỉnh ba tháng nhưng thực lực của hắc tựa hồ đề cao không ít, một đao chém rụng một yêu thú, tốc độ này cũng không chậm a.
- Bên kia... Chẳng phải là Tần Phàm sao? Không phải nghe nói ngay cả Nhiếp Bá cũng thua trong tay hắc sao? Tốc độ của hắc tựa hồ có phần chậm a, thậm chí còn ở vị trí thứ 51.
- Đúng a, thật kỳ quái, không phải Tần Phàm trong truyền thuyết này phòng ngự cũng rất ghê gớm sao? Như thế nào mà hắc như rất sợ bày yêu thú này, nhìn thấy đều né tránh đi.

520. Chương 529: Chiến Trường Và Giai Đoạn Khởi Động. (2)

nguồn

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 529: Chiến trường và giai đoạn khởi động. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Trong chiến trường, những người tham chiến đều giao phong cùng một chỗ với bày yêu thú, tất cả những biểu hiện này đều lọt vào mắt những người quan sát trên chiến trường, nghị luận vô cùng náo nhiệt, trong đó sự chú ý của mọi người tự nhiên đặt lên những người đến từ Thiên Cơ Đỉnh Vô Tôn. Mà Tần Phàm chính là người tiến vào Chân Vũ thánh địa gần nhất tham gia Thiên tài chiến nhưng cũng hấp dẫn sự chú ý của một số người..

Bất quá, mọi người tựa hồ không coi trọng thực lực của hắc lắm, phát hiện hắc ngoại trừ chỉ né tránh thì không có bất kỳ hành động gì khác. Cho nên rất nhanh, lực chú ý của mọi người đặt lên người hắc liền ít đi rất nhiều.

Dù sao thì cả chiến trường lớn như vậy, có nhiều cao thủ cường giả như vậy thì đối với những người quan sát tản quảng trường mà nói thì ngoại trừ thưởng thức ra cũng còn là cơ hội học tập, bọn họ cũng không muốn hao tổn quá nhiều thời gian lên người Tần Phàm.

- Nhìn kia, Mạc Y Đại Khôn Quốc kia thậm chí đã vượt qua Sa Vũ và Dịch Khuyết mà dẫn đầu! Thật là bất khả tư nghị a, hắc vụ trên người này là gì mà những yêu thú kia thậm chí như hoàn toàn không thể gần được hắc.

- Chắc chắn, sau vài năm tiến vào Thiên Cơ Đỉnh, thực lực Mạc Y này quả nhiên đề cao không ít. Lần Thiên Tài Chiến trước ta cũng có xem, Mạc Y này đoạt vị trí thứ ba, bất quá khi đó hắc không lợi hại như thế này.

- Dịch Khuyết! Dịch Khuyết Đại Ly Quốc tựa hồ không muốn ở phía sau Mạc Y, hắc đã tăng tốc rồi!

- Sa Vũ cũng vậy, ha ha, thực lực những gã dẫn đầu thiên tài chiến lần này đều không cách nhau nhiều lắm, hiện tại bọn hắc đã bắt đầu phân cao thấp với nhau.

- Ha ha, người các đoán lần này ai đến được thành trì đầu tiên?

- Ta nghĩ là Dịch Khuyết a, ta vẫn cảm giác thực lực hắc dường như vẫn chưa phát huy ra hết toàn bộ.

- Ta lại coi trọng Mạc Y, vũ kỹ Mạc Y này rất quái dị, rất có ưu thế!

- Đạo pháp Sa Vũ chạy dài không dứt, bước tiến lại thập phần ổn định, lấy bất biến ứng vạn biến, ta cảm thấy hần có khả năng nhất.

Những người tham chiến càng lúc càng tiến vào sâu trong đám yêu thú, trận chiến giữa người và thú trên bình nguyên cũng càng này trở nên kịch liệt khiến người trên quảng trường không ngớt lời nghị luận.

- Ha ha, Kim trưởng lão, xem ra thực lực những người tham dự Thiên tài Chiến lần này cao hơn lần trước a, đã hơn một khắc rồi mà tựa hồ không có người nào trọng thương.

Mà lúc này, ở trên gác cao Thần điện, Dương trưởng lão nhìn tình cảnh quảng trường phía dưới, vuốt vuốt hàm râu dài, gật đầu mỉm cười nói.

- Đúng là như thế, ba người Dịch Khuyết, Sa Vũ, Mạc Y này so với ba năm trước thì cũng đề cao hơn rất nhiều. Xem ra khoảng cách đến cảnh giới Vô Tôn của ba người họ cũng không còn xa nữa, có thể năm nay là đột phá hoặc chậm nhất là sang năm.

Kim Thượng cũng nhìn tình cảnh trên chiến trường, gật đầu nói.

- Ba người này đúng là không tệ, nhưng còn Tần Phàm người nói thì cũng tương đối khiến ta cảm thấy ngoài ý muốn. Hần lại lợi dụng đàn yêu thú này tôi luyện thân pháp, thoát nhìn thân pháp hần rất lợi hại. Vô luận là yêu thú công kích ở góc độ nào thì hần cũng đều có thể tránh né một cách hoàn mỹ.

Ánh mắt di động trên chiến trường của Dương trưởng lão khi nhìn đến Tần Phàm thì bỗng nhiên tỏa sáng lên, nói ra.

- Dích thật là như thế, tiểu tử này thật là tài cao gan lớn a! Mặc dù những yêu thú này dường như khó động tới hần nhưng hần cũng không cần bừa bãi như vậy. Hơn nữa hần giống như một chút cũng không vội a! Vì thực lực hần bây giờ vốn có thể xếp hạng đầu tiên nhưng hết lần này đến lần khác lại rơi vào phía sau.

Nghe được thanh âm Dương trưởng lão, Kim Thượng cũng nhìn về bóng người màu xanh, ngay sau đó cũng sợ hãi, than nói.

- Hắc hắc, đoán chừng Tần Phàm này đã nhìn thấy yêu thú ở phía trước càng thêm lợi hại nên hiện tại cho dù mau hơn nữa thì cũng sẽ chậm lại. Hần hiện giờ ổn định, lại còn có thể tôi luyện thân pháp, bản thân ta càng thêm thưởng thức hần, hy vọng hần sẽ mang lại một hồi kinh hỉ!

Dương trưởng lão cũng híp mắt lại quan sát, mở miệng nói.

- Tần Phàm này, tựa hồ là công kích, phòng ngự hay là thân pháp cũng đều tương đối không tệ, điều khiển một thân kinh khí lại vô cùng tự nhiên. Hơn nữa ta tựa hồ cảm giác được khí chất trên người hần chỉ ở Luyện được sơ cao cấp mới có. Hần chỉ là một thiếu niên 18 tuổi thôi a, quả thật có chút khó tin.

Khuông trưởng lão ở bên cạnh cũng chú ý tới Tần Phàm, trong lòng không khỏi dâng lên các ý niệm.

- Không trách được Thánh Tôn lại nhìn trúng hần.

Mà trong chiến trường lúc này, Tần Phàm đang toàn lực triển khai thân pháp, không ngừng né tránh công kích đến từ bốn phương tám hướng. Đàn yêu thú này dày đặc, hầu như chưa đi được một bước thì Tần Phàm đã bị vô số đòn công kích đánh tới.

Bất quá, lúc này Tần Phàm lại có thêm quyết định của mình, kể từ lần trước sau khi hần đột phá Lưu Tinh Bộ đến cấp hoàn mỹ ở Nam Hoang thì ngoại trừ có chút luyện tập trong không gian kim liên ra thì hần cực kỳ ít có cơ hội như thế này.

Lưu Tinh Bộ, thân như lưu tinh, nhanh như lưu tinh!

Hần nghe Cổ Mặc nói, sau khi Lưu Tinh Bộ đạt đến cấp hoàn mỹ thì tốc độ và né tránh nhất định phải đạt đến mức hoàn mỹ.

Đàn yêu thú dày đặc này chính là một cơ hội tuyệt hảo cho hần tu luyện. Mỗi một yêu thú đều công kích hần từ một hướng khác nhau, Tần Phàm hoàn toàn có thể tu luyện thân pháp của mình ở chỗ này đến tình trạng không còn góc chết.

Dĩ nhiên là hắn cũng đã nhìn thấu vì tu luyện thân pháp mà hiện tại hắn đã lọt ở phía sau. Bất quá hắn cũng không để ý lắm, bởi vì hiện giờ các loại giác quan của hắn đã cực kỳ nhạy cảm, lại phối hợp với Vọng khí thì hắn có thể biết rõ ràng những yêu thú ở phía trước lợi hại hơn rất nhiều.

Yêu thú ngăn trở người tham chiến hiện tại chỉ là lục giai sơ cấp, mà tiếp theo chính là lục giai trung cấp, cuối cùng chính là lục giai cao cấp và đỉnh phong!

Nếu như so về tốc độ thì hắn ào ào toàn có lòng tin có thể vượt về phía trước ở giai đoạn cuối cùng.

Quả nhiên, chỉ một lát sau, khi những người tham chiến đến khu vực yêu thú lục giai trung cấp thì tốc độ liền chậm lại, ngược lại Tần Phàm đang chậm rãi tiến về phía trước, ở nhóm cuối cùng dần dần tiến về nhóm ở giữa.

- Ô, như thế nào mà tốc độ bọn Mạc Y Sa Vũ lại chậm như vậy?

- Không chỉ bọn hắn mà tốc độ những người ở phía trước cũng chậm rất nhiều rồi.

- Chẳng lẽ vì tiêu hao quá lớn mà hiện giờ cảm thấy mệt mỏi?

- Ha ha, chẳng lẽ các ngươi không quan sát hết sao? Thiết Bối Ngân Lang, Tử Văn Bạch Hổ, Thiết Chưởng Hắc Hùng, ... Tất cả những yêu thú này đều là yêu thú cường đại, không phải là yêu thú sơ giai như vừa rồi cho nên tốc độ tham chiến của bọn người kia tự nhiên chậm hơn rồi.

- Thì ra là thế.

- Không đúng, có một người tốc độ vẫn không chậm. Các ngươi xem, vừa rồi Tần Phàm kia chỉ xếp sau vị trí 40 nhưng hiện giờ đã ở trong top 20 rồi.

521. Chương 530: Tôi Luyện Dao Đạo.

Chương 530: Tôi luyện dao đạo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••”•••)•••”•••)

- Đúng vậy a, tốc độ những người khác đều giảm bớt, chỉ có tốc độ của hắn so với vừa rồi không kém hơn, cho nên khi so sánh thì liền thấy hắn nhanh hơn.

- Tần Phàm này quả thật có chút cổ quái.

- Ô, các ngươi để ý mà xem, từ lúc bắt đầu đến giờ thì Tần Phàm này không bị yêu thú công kích lần nào, thậm chí quần áo trên người hắn cũng không có lấy 1 vết bẩn.

- Đúng vậy, chuyện gì đã xảy ra? Coi như là dễ dàng nhất thì trên người cũng phải có vài vết bẩn, còn trên người Tần Phàm này thoạt nhìn như chưa từng đụng phải yêu thú.

- Tần Phàm này quả thật quá quỷ dị, cùng nhau đi tới nhưng hắn lại chưa từng đối chiến với con yêu thú nào mà cũng không con yêu thú nào công kích được hắn, thậm chí vũ khí cũng chưa từng lấy ra.

- Trời ạ, thân pháp Tần Phàm này thật lợi hại, nhìn hắn như đã tôi luyện thân pháp bản thân cực độ vậy.

- Tần Phàm này quả thật lớn gan a, nhìn vạn yêu thú như vậy thì ta cũng đã sợ rồi mà hắn thì cứ chơi chơi như không có gì.

- Hắn tuyệt đối có tiềm lực, ta nhìn Tần Phàm này dù không dễ dàng đuổi kịp ba người Sa Vũ Mạc Y thì có lẽ cũng đạt top 10 khi đến thành trì.

...

Người xem trên quảng trường nhìn biến hóa của chiến trường liền bắt đầu nhao nhao nghị luận. Những người có tầm nhìn liền nhanh chóng nhìn ra Tần Phàm không bình thường, sau khi biết rõ Tần Phàm tu luyện thân pháp thì cả đám đều kinh ngạc không thôi.

Lúc này, lực chú ý đặt trên người Tần Phàm cũng đề cao không ít, thậm chí không ít người ẩn ẩn đặt kỳ vọng vào hắn. Tựa hồ như muốn nhìn một chút nhân vật mới đặt chân tới Chân Vũ thánh địa mà đã kiến lập vô số thanh danh đến tột cùng sẽ mang tới ọi người kinh hỉ như thế nào.

- Đây là yêu thú cường đại rồi.

Mà trên chiến trường, Tần Phàm tự nhiên không biết những ý nghĩ ở ngoài tràng. Sau khi linh hoạt né một con Thiết Bối Ngân Lang, hắn tùy ý nhìn thoáng về phía trước, nhìn những đàn yêu thú hung mãnh kia, hắn liền biết roxminhf đã tiến vào khu vực yêu thú cường đại rồi.

- Thân pháp của ta tựa hồ đã tu luyện có chút đại thành, vốn đã có thể như tâm đến thân đến rồi, ngay cả góc chết vẫn có thể phòng ngự được công kích.

Lúc này Tần Phàm hơi trầm ngâm, bởi vì hiện giờ độ nhạy cảm thân pháp của hắn đã cực kỳ cao, hơn nữa ngũ giác trải qua Thái Hợp Luyện Thể Đan cải tạo vô cùng nhạy cảm, lại phối hợp với Lưu Tinh Bộ cấp hoàn mỹ nên vô cùng thuận buồm xuôi gió.

- Đã như vậy thì kế tiếp tu luyện đao đạo thoáng một phát a.

Nhìn một yêu thú cường đại bay về phía trước, hai mắt hắn bỗng nhiên ngưng tụ. Ở trong Kim liên không gian, hắn một mực ở trong trạng thái bế quan, ngoại trừ ngẫu nhiên luận bàn với hỏa thu kia thoáng một phát thì không có cơ hội có thể phát huy tận hứng như lúc này.

Cơ hội tu luyện thân thủ tốt như thế này, hắn tuyệt đối không bỏ qua.

- Ông.

Một tiếng minh hưởng huyền bí bỗng nhiên vang lên toàn bộ chiến trường, thậm chí còn truyền đến quảng trường Thần Điện bên ngoài chiến trường.

Vương trù đao, xuất!

- Phốc!

Một vòng đao ảnh màu đỏ thẫm hiện lên, Tần Phàm đánh về phía Thiết Chưởng Hắc Hùng kia, chỉ trong nháy mắt, máu tươi đã bắn ra tứ phía, 1 cái đầu cực lớn bay lên còn nửa người dưới của vẫn còn chạy về phía trước hai bước rồi mới chậm rãi ngã xuống đất.

- Hít...

Trông thấy một màn này, người xem ở quảng trường bên ngoài chiến trường không khỏi hít một hơi khí lạnh. Một đao kia xuất hiện thì thân ảnh thiếu niên màu xanh trên chiến trường kia liền trở nên chói mắt.

- Tần Phàm.

- Trời ạ, công kích của Tần Phàm này quá lợi hại đi. Bọn người Cát Vũ cũng ra sức mới giết được yêu thú, không thể tưởng được Tần Phàm này chỉ tùy ý chém ra một đao thì trực tiếp lấy đầu Thiết Chưởng Hắc Hùng kia.

- Lực công kích thật đáng sợ.

- Vũ khí trong tay Tần Phàm dường như là Viễn cổ vũ khí hắn đạt được tại Nam Hoang khai quật ba tháng trước a.

- Lúc ấy Minh chủ Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên cũng đến tranh đoạt nhưng cuối cùng lại lọt vào tay Tần PHàm.

- Cái này tựa hồ là một thanh đoản đao a, đao không vấy máu, thật quá sắc bén.

- Không gì hơn cái này, Tần Phàm khinh địch như vậy mà có thể đơn giản lấy đầu Thiết Chưởng Hắc Hùng. Nếu bọn người Cát Vũ có được vũ khí này thì hẳn cũng làm được như vậy, chỉ là bọn hắn không có vũ khí sắc bén như Tần Phàm nên mới lãng phí khí lực như vậy.

- Đây, các người nhìn xem, Tần Phàm kia tựa hồ như dùng ngự đao công kích.

...

Nhìn thấy biểu hiện của Tần Phàm trên chiến trường, không chỉ thu hút phần đông sự chú ý trên quảng trường mà mấy vị trưởng lão đang quan sát trên lầu cao Thần Điện cũng bị hấp dẫn.

- Chắc chắn, tiểu tử Tần Phàm này quả thật quá lợi hại, không ngờ có thể sử dụng ngự đao công kích.

Dương trưởng lão vuốt hàm râu dài của mình, hai mắt nhìn thân ảnh thiếu niên màu xanh trên chiến trường, kinh ngạc nói ra.

- Đích thật là vượt quá dự liệu của ta, tuy rằng tại cảnh giới Tiên Thiên thì võ giả có thể tiến hành ngự vật sơ bộ rồi, nhưng muốn tiến hành ngự vật công kích, đặc biệt là dùng vũ khí cách không công kích thế kia thì cũng quá khó khăn, ngay cả Vô Tôn cũng chưa chắc có thể làm được mà Tần Phàm này có thể sử dụng thuần thục như thế, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Hai mắt Kim Thượng cũng sáng lên, mở miệng tán dương.

- Nhìn bộ pháp của Tần Phàm kia vẫn là bộ dạng không nhanh không chậm, ngự đao giết địch vô cùng tinh táo. Hẳn tựa hồ như đang tu luyện a, trời ạ, Tần Phàm này đến tột cùng xem Thiên Tài Chiến này là cái gì, sân huấn luyện sao? Vừa mới tu luyện thân pháp giờ tựa hồ là tu luyện đao đạo.

Nhìn một hồi, Dương trưởng lão kinh ngạc phát hiện.

- Can đảm này, ngộ tính này, khí phách này, tâm tính này, trách không được hắn có thể tiến bộ nhanh như vậy. Nếu đổi lại là người khác thì coi như có được thủ đoạn có thể đột phá nhanh chóng nhưng chỉ sợ cảnh giới cũng bất ổn, nhưng nhìn Tần Phàm này thì hoàn toàn không có chuyện như thế.

Hai mắt Kim Thượng cũng ngưng tụ lại, hắn vốn còn có chút bận tâm Tần Phàm thăng tiến quá nhanh sẽ bất ổn về cảnh giới, còn có ý định đợi sau khi Thiên Tài Chiến kết thúc thì sẽ hảo hảo nói chuyện này với Tần Phàm nhưng hiện giờ xem ra hoàn toàn không cần thiết nữa rồi.

- Tần Phàm, quả thật có thể xem là nhân tuyển tốt nhất...

Khuông trưởng lão ở một bên nhìn thân ảnh màu xanh kia cũng âm thầm gật đầu, lập tức nhìn thoáng về phía chư vị Thánh Tôn, như có điều suy nghĩ.

Lúc này, bọn người Nhịếp Bá Viên Cảnh Thiên trên chiến trường rốt cục cũng chú ý tới chỗ Tần Phàm, đặc biệt là lúc nhìn thấy thanh Vương Trù Đao kia thì nhìn không được thêm vài phần nộ khí, thậm chí lúc giết yêu thú cũng nặng tay hơn vài phần.

Bất quá, vì lúc này có quá nhiều yêu thú ảnh hưởng nên bọn hắn không thể đối phó Tần Phàm.

- Chỉ có thể đợi sau khi tiến vào thành trì rồi chờ cơ hội a.

522. Chương 531: Tám Thánh Tôn. (1)

Chương 531: Tám Thánh Tôn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Chương 531: Tám Thánh Tôn. (1)

Thực lực những người như Minh chủ Nhịếp Bá Viên Cảnh Thiên đều không kém, muốn đi vào thành trì thì cũng không khó, nhưng nếu như lúc này đi dây dưa với Tần Phàm thì bọn hắn không thể bảo chứng mình

có thể tiến tới thành trì trước khi đóng cửa hay không. Dù sao thì top 10 Thiên Tài Chiến đều được ban thưởng không tệ, bọn hắn cũng không muốn bỏ qua. Hơn nữa yêu thú chỗ này thành đàn, muốn giết Tần Phàm thì cũng vô cùng khó khăn.

- Kia là nhân vật mới Tần Phàm sao? Vũ khí trong tay hắn là gì? Không ngờ vô cùng sắc bén.

Sa Vũ Đại Chấn Quốc cách Tần Phàm không xa nên cũng chú ý tới Tần Phàm, hắn có chút nhú mày thoáng một phát. Hắn tự nhận lực công kích của mình không thấp hơn Tần Phàm nhưng vũ khí của hắn lại thua xa.

- Hừ, tiểu tử Nhiếp Bá này khó mà cầu ta một lần, lúc này ta liền giúp hắn một lần, đoạt lấy vũ khí trên tay Tần Phàm này a.

Hắn hừ lạnh một tiếng, nói ra, lập tức phát ra một chiêu võ kỹ cường hoành giết chết mấy con yêu thú, tốc độ cũng tăng lên không ít.

- A, Sa Vũ tựa hồ như không kiên nhẫn thêm được nữa a.

Dịch Khuyết Đại Ly Quốc đều một mực chú ý đến hai người Sa Vũ và Mạc Y Đại Khôn Quốc, thấy Sa Vũ bỗng nhiên phát ra công kích cuồng bạo, không khỏi cười thầm trong lòng. Hắn cũng có thể nhìn ra yêu thú phía trước càng lúc càng lợi hại nên cũng âm thầm bảo tồn thực lực nên lúc này hắn không muốn tận lực so sánh với Sa Vũ.

- Hừ, lúc này vô luận là quyết chiến thành trì hay là Tử Cấm chi đỉnh, đệ nhất nhân cũng sẽ là Mạc Y Đại Khôn quốc ta.

Mà lúc này, Mạc Y Đại Khôn Quốc lại âm thầm hừ lạnh một tiếng, khói đen dày đặc trên người bỗng nhiên lớn thêm một ít, đẩy toàn bộ yêu thú tới gần ra, tốc độ của hắn lập tức tăng lên rất nhiều, đuổi theo Sa Vũ.

...

- Hiện giờ tuy ngự đao của ta đã thuần thực rất nhiều nhưng vẫn không thể vận dụng Điều Khí chi thuật chính thức của Trù đao, hiện giờ đối phó với những yêu thú cấp thấp này dễ dàng nhưng nếu như đối mặt với một nhóm lớn yêu thú có thực lực không kém ta thì sẽ lãng phí rất nhiều khí lực rồi.

Lúc này, Tần Phàm vừa ngự đao giết chết những yêu thú tới gần vừa âm thầm suy nghĩ, đối với biểu hiện của mình hắn vẫn chưa hài lòng.

Điều Khí chi thuật này đồng dạng với kỹ xảo nấu nướng. Khi nấu nướng, nấu lửa quá lớn thì thức ăn sẽ chín rực còn nếu lửa nhỏ thì thức ăn không đủ chín. Mà đao đạo đối địch thì khi dùng sức quá nhiều chính là lãng phí, nếu như dùng sức không đủ thì không thể đả thương địch thủ. Vì vậy những cái này cần sự cân đối, lúc trước Lục Xuyên, người sáng tạo ra Trù đao chi đạo đã sáng tạo ra Điều Khí chi thuật, mục đích của hắn là hoàn toàn điều tiết khống chế lực lượng bản thân sử dụng, khiến bản thân có thể quần chiến trường chiến mà không ngã.

Hiện giờ ngự đao của Tần Phàm đã ngày càng thuần thực, cơ bản có thể thu phát tự nhiên nhưng đối với tròng diện một đao chém bay đầu yêu thú như thế này thì hắn vẫn cảm thấy có chút lãng phí khí lực bản thân.

- Hiện giờ mỗi một lần ta chém ra một đao thì đều lãng phí non nửa thành lực lượng, tuy rằng không rất nhiều nhưng nếu yêu thú đẳng cấp cao vây quanh với số lượng nhiều thì chỉ sợ dù ta có thể đến được thành trì cũng nhanh chóng kiệt sức.

Tần Phàm lắc đầu, thở dài nói.

Vì vậy hắn liền tới luyện bản thân ngay trong khi đàn yêu thú xâm nhập tới, lần lượt điều chỉnh lực lượng khi xuất đao. Trong đàn yêu thú, hắn như một con cá linh hoạt trong dòng nước, vừa né tránh công kích vừa ngự đao công kích lại yêu thú. (

Hắn không ngừng luyện tập.

Cố gắng khống chế lực lượng bản thân.

Tuy rằng tốc độ tiến lên của hắn không phải là nhanh nhất nhưng lại vững vàng, không nhanh không chậm tiến về thành trì.

Nhưng qua một khắc sau, tốc độ Tần Phàm lại giảm thêm vì đột nhiên đang đi ngang thì lại đi thành một đường cong, rất nhanh liền đại khái tụt xuống hạng 37.

- Tần Phàm này làm cái gì vậy, người khác đều đi thẳng còn hắn như thế nào lại đi cong thế kia? Như vậy không phải chậm hơn sao?

Cử động của Tần Phàm khiến mọi người trên quảng trường Thần Điện có chút lẩn lộn.

- Chẳng lẽ hắn nhìn ra phía trước có yêu thú lợi hại hơn nên tránh sao?

Có người suy đoán.

- Nếu là như vậy thì nhân lực Tần Phàm này cũng quá không bình thường rồi. Vừa rồi hắn nhìn thấy đàn yêu thú một lúc liền nhận ra thực lực bọn chúng nên mới một mực bảo lưu thực lực.

Có người sâu sắc nhận xét.

Tần Phàm tự nhiên không biết đủ loại suy đoán trên quảng trường. Nhân lực của hắn quả thực không tệ, bất quá hắn không sợ hãi yêu thú như mọi người suy đoán. Sở dĩ hắn đi cong như vậy chính là muốn kéo dài quá trình tu luyện, hoàn toàn dung hợp ngự đạo chi đạo với Điều Khí chi thuật.

Dù sao thì tuy phía trước cũng có yêu thú đẳng cấp cao nhưng số lượng chỉ có 16 con thì vẫn còn ít. Hơn nữa những con yêu thú này muốn đối phó cũng tương đối dễ dàng, cho nên tu luyện trong vòng vây bọn chúng lại thích hợp nhất.

- Kim trưởng lão, người nhìn đường đạo của Tần Phàm, tựa hồ có chút bất thường a. Đại khí phong cách cổ xưa, mũi nhọn bá đạo, tựa hồ từng bước từng bước thăng tiến a! Nói thật, chỉ luận tạo nghệ đạo đạo thì lúc này trong Thiên Tài Chiến không ai có thể vượt qua hắn.

Lúc này, trên gác cao Thần Điện, ánh mắt Dương trưởng lão tiếp tục nhìn về phía Tần Phàm, hắn phát hiện nhân vật mới tiến vào Chân Vũ Thánh địa chỉ nửa tháng này tựa hồ càng ngày càng khiến hắn chú ý nhiều hơn rồi.

- Không tệ, đúng là như thế, Sa Vũ Đại Chấn Quốc kia cũng dùng đạo nhưng so với Tần Phàm thì lại chênh lệch nhiều lắm.

Lúc này, Kim Thượng cũng gật gật đầu mãn ý, vài ngày trước hắn khiến Tần Phàm tham gia Thiên Tài Chiến vốn chỉ là tâm huyết dâng trào nhưng hiện tại hắn lại càng ngày càng mong đợi.

- Như vậy thanh đạo trên tay hắn hẳn là Viên cổ vũ khí?

Lúc này, Khuông trưởng lão trầm giọng nói ra.

- Ân, rất có thể, bất quá ta luôn cảm giác trên người Tần Phàm này còn che giấu rất nhiều bí mật, mang lại cho người một loại cảm giác thập phần không đơn giản.

Dương trưởng lão cũng nhẹ gật đầu.

Đừng nói là Dương trưởng lão người, ngay cả ta tiếp xúc với Tần Phàm vài lần rồi mà đến giờ ta vẫn nhìn không thấu rất nhiều thứ trên người hắn.

Kim Thượng cũng cười khổ, nói.

- Có thể khiến Thánh Tôn vừa ý thì là người đơn giản sao?

Khuông trưởng lão chỉ nhàn nhạt nói một tiếng.

Kim Thượng cùng Dương trưởng lão liếc nhau một cái, giống như có điều suy nghĩ.

Tại nhà các che dấu đằng trước Thần Điện, tám bóng người thần bí phân biệt ngồi thành một hàng, những người này đều lộ ra vẻ tôn quý thánh khiết, ánh mắt bọn họ đều bình tĩnh không chút gợn sóng nhìn về chiến trường phía dưới.

- Tần Phàm kia, như thế nào?

Một bóng người cất tiếng hỏi, thanh âm phiêu miểu mang lại cho người một cảm giác công chính nghiêm nghị.

- Có thể.

- Không tệ.

- Có thể mong đợi.

- Cứ tiếp tục quan sát.

523. Chương 532: Tám Thánh Tôn. (2)

Chương 532: Tám Thánh Tôn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

Những thân ảnh khác cũng nhìn thoáng về bóng người màu xanh dưới chiến trường, tựa hồ như xem thấu hết thấy. Sau một hồi quan sát, những người này đều bình tĩnh hồi đáp, thanh âm đều như nhau, không có chút cảm tình cá nhân nào.

Mà lúc này, Tần Phàm trên chiến trường thiên tài chiến bỗng nhiên run rẩy rất nhỏ thoáng một phát, hắn tựa hồ cảm thấy được một vật đặc thù trên bầu trời, theo tiềm thức ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua.

Trên thực tế, bên ngoài bầu trời này chính là màn sáng trên Quảng trường.

- Hắn tựa hồ như phát hiện ra chúng ta.

- Linh cảm của Tần Phàm này rất mạnh.

- Đúng vậy, tiềm lực của hắn càng ngày càng tăng cao.

- Rất có thể hắn sẽ đoạt quán quân.

- Không tệ, ánh mắt rất không tệ.

Tần Phàm không biết cái nhìn của hắn đã lập tức khiến mấy bóng người tôn quý trên Thần Điện khẳng định thêm một phần.

Tám người này chính là tám vị Thánh Tôn của Thần Điện, đồng thời cũng là Thánh chủ Vô Thiên Đại Lục ở Đại Kiền Quốc, Đại Khôn Quốc, Đại Tổn Quốc, Đại Đoái Quốc, Đại Cấn Quốc, Đại Chấn Quốc, Đại Ly Quốc, Đại Khảm Quốc. Tên của bọn hắn được phân biệt theo từng quốc gia, chính là Càn, Khôn, Tổn, Đoái, Cấn, Chấn, Ly, Khảm.

Mà Thánh Chủ Càn của Đại Kiền Quốc đã bảo trụ Tần Phàm hai lần.

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, Tần Phàm trên chiến trường đã cảm giác Điều Khí hci thuật và Ngự đao chỉ đạo căn bản đã dung hợp. Vì vậy hắn liền đẩy nhanh tốc độ, rất nhanh đi về đoạn đường lớn, chính là khu vực yêu thú đẳng cấp cao.

- Người muốn làm gì?

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm chợt thấy một người tham chiến tựa hồ như chậm rãi tiến tới gần hắn nên không khỏi nhíu mày, lên tiếng hỏi.

- Ha ha, Tần Phàm, thực lực của ngươi rất không tồi, bất quá toàn bộ yêu thú phía trước đều có đẳng cấp cao, thực lực mỗi một con đều mạnh hơn yêu thú lúc trước rất nhiều, không dễ dàng đối phó đâu a.

Người đến là một thanh niên gầy ốm, lúc này hắn cười cười, lộ ra một tia hòa thiện.

Tần Phàm không nói gì.

- Tần Phàm, ngươi đây là muốn chết!

Mà trên chiến trường, mấy người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên thấy thế cũng đều âm thầm mừng thầm, thực lực Tần Phàm tiêu hao càng nhiều, đối với bọn hắn mà nói sau này hạ thủ càng dễ dàng hơn.

- Tần Phàm, hắn cường đại hơn hai tháng trước thật nhiều. . . Bất quá hắn nhanh như vậy đã bạo phá ra toàn bộ thực lực có ổn không?

Mà lúc này, ở khu vực quang sát của Càn Minh, bọn người Đặng Quảng Thái Hiên khi thấy thực lực khủng bố Tần Phàm đột nhiên bạo phát ra đều lộ vẻ kinh ngạc và âm thầm lo lắng.

Bọn hắn nhớ rõ lúc trước khi đấu với Đại Đoái Minh, Tần Phàm cũng sử dụng qua man ngưu khí kinh này, nhưng so với khi đó thì công kích của Tần Phàm hiện giờ lại đề cao rất nhiều!

- Hắn. . . Sẽ đoạt được quán quân Thiên Tài Chiến lần này chứ?

Mà Thái Hiên đã thấy qua Tần Phàm sáng tạo ra rất nhiều kỳ tích, lúc này nhìn bóng người màu xanh trong trang, trong nội tâm lại âm thầm chờ mong.

Hắn biết rõ, người kia, khác với những người khác.

Hắn là thiên tài chân chính, người sáng tạo ra kỳ tích chính thức!

Hắn sẽ không lỗ mãng như những người khác phán đoán đâu!

Đúng vậy, trên thực tế, lúc này Tần Phàm căn bản ngay cả bảy thành thực lực cũng chưa phát huy ra! Huống hồ lui một bước mà nói, với khoảng cách như vậy, dùng tố chất thân thể Tần Phàm hiện giờ dù toàn lực phát huy thì khi leo lên thành trì cũng sẽ không hao tổn quá nhiều.

Thể phách hắn cường hãn, căn bản sẽ không cảm thấy mệt mỏi! Đồng thời hắn là một gã Luyện Đan Sư, trên người hắn có đan dược vượt quá dự đoán mọi người, tuyệt đối có thể trong thời gian ngắn khôi phục thực lực của mình.

Đây cũng là chỗ nghịch thiên của hắn!

Top 5!

Chỉ lại qua một lát, thân hình Tần Phàm liền trực tiếp vọt tới vị trí thứ tư!

Ở phía trước hắn cũng chỉ còn ba người Dịch Khuyết, Sa Vũ, Mạc Y thôi! Ba người mạnh nhất đi ra từ Thiên Cơ Đỉnh! Thậm chí Tần Phàm đã vượt qua không ít người cũng đi ra từ Thiên Cơ Đỉnh!

Khi cách thành trì quyết chiến chỉ chừng trăm mét, ba người Dịch Khuyết Sa Vũ Mạc Y rốt cục cũng không cạnh tranh nhau nữa, bởi vì bọn hắn phát hiện người cạnh tranh phía sau – Tần Phàm!

Đối với ba người bọn hắn mà nói, một mực đều đang cạnh tranh! Không chỉ cạnh tranh đệ nhất Thiên Tài Chiến, mà ngay cả lần quyết chiến này bọn hắn cũng muốn tranh giành.

Nhưng bọn hắn hoàn toàn thật không ngờ đối thủ của bọn hắn ngoại trừ lẫn nhau còn có thêm một Tần Phàm!

Hô –

50m!

Lướt qua Mạc Y!

30m!

Lướt qua Dịch Khuyết!

Lướt qua Sa Vũ!

20m!

10m!

Dẫn đầu treo lên thành!

- Nhìn kia, Tần Phàm treo lên thành rồi!

Theo bóng người thanh sắc kia nhảy lên thành trì, trên khán đài nổi lên sóng to gió lớn!

Ai cũng thật không ngờ Tần Phàm vậy mà trong thời gian ngắn như vậy đã vọt lên trước nhất, hơn nữa còn lướt qua ba người Mạc Y Sa Vũ Dịch Khuyết vẫn một mực dẫn đầu, vượt ra khỏi khoảng cách gần 20m, trở thành người đầu tiên đến được thành trì quyết chiến Thiên Tài Chiến lần này!

Lúc này, tất cả yêu thú ngăn cản trước mặt Tần Phàm cho dù đối với đám Sa Vũ Dịch Khuyết cũng rất khó chơi, những toàn bộ đều bị hấn một quyền đuổi giết! Thậm chí không có đầu nào có thể ngăn cản hấn trong chốc lát!

Tần Phàm trở thành người đầu tiên treo lên thành, cái này khiến tất cả mọi người cảm thấy thật bất ngờ. Mọi người nghĩ tới Tần Phàm có lẽ sẽ nằm trong top 10 người đầu treo lên thành, nhưng thật không ngờ hấn lại là người thứ nhất!

- Sao lại là hấn?

Thậm chí lúc trước không lâu, mọi người vẫn còn vì ba người Dịch Khuyết Sa Vũ Mạc Y ai có thể treo lên thành đầu tiên mà nghị luận sôi nổi.

Trong nháy mắt, đáp án đã được bày ra.

Chỉ là bọn hấn đều sai rồi!

- Tần Phàm này... Làm sao có thể, hấn sao có thể có thực lực mạnh như vậy?

- Coi như hấn bạo phát ra toàn bộ thực lực cũng không thể vượt qua đám cường giả Dịch Khuyết Sa Vũ đi ra từ Thiên Cơ Đỉnh ah! Sao chỉ trong một lát hấn đã trở thành người đầu tiên treo lên thành thế?

- Chẳng lẽ hấn sử dụng bí pháp kích phát tiềm lực nào đó?

- Rất có thể! Nếu không hấn làm sao có thể có thực lực mạnh như vậy được! Hấn chỉ tiến nhập vào Chân Vũ thánh địa có nửa năm a! Hơn nữa cho tới giờ vẫn chưa từng tiến vào Thiên Cơ Đỉnh, làm sao có thể vượt qua bọn người Dịch Khuyết Sa Vũ được!

- Ngu xuẩn ah! Thiên Tài Chiến lần này cũng không phải ai tới thành trì quyết chiến trước sẽ đạt đệ nhất! Hấn bộc phát toàn bộ thực lực còn kích phát tiềm lực, một hồi nữa lấy gì đấu với người khác?

- Đáng tiếc, thực lực Tần Phàm quả thật rất mạnh, bất quá thua ở không có kinh nghiệm.

- Ha ha. Coi như hết. Có lẽ hấn cũng biết khó giành được quán quân Thiên Tài Chiến cho nên giờ muốn tạo danh tiếng sớm một chút a! Những người tuổi trẻ này đều như thế cả, đều rất thiếu kiên nhẫn.

- Ha ha, nếu như mục đích của hấn là vậy thì hấn đã đạt được rồi. Chắc chắn, một người mới chỉ tiến vào thánh địa nửa năm, vậy mà vượt qua những chuẩn Võ Tôn đã tiến qua Thiên Cơ Đỉnh! Đoán chừng ngoại trừ Vân Phi Dương thì không ai làm được a, nhưng lúc đầu khi Vân Phi Dương tham gia Thiên Tài Chiến thì hấn cũng đã tiến vào Thánh Điện ba năm rồi. . .

- Ha ha, nếu như lần này Tần Phàm có thể còn sống sót vậy thì ta đoán chừng quán quân lần Thiên Tài Chiến kế tiếp không phải hấn thì không ai khác.

- Bất quá ta đã từng nghe qua đồn đãi, tựa hồ lần này có không ít người muốn tìm Tần Phàm gây phiền toái... Hấn vừa rồi tiêu hao lớn như vậy, đợi khi tiến vào nội thành sẽ rất nguy hiểm!

- Ha ha, không phải thế sao? Mấy vị Minh chủ như Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên đều từng chịu thua thiệt trên tay Tần Phàm, ngay cả Vũ Khí Viễn Cổ cũng bị cướp đi, cái này khiến danh dự bọn hấn ở thánh địa bị mất hết, lần này nếu đơn giản để Tần Phàm thoát được mới lạ đấy! Hơn nữa vừa rồi ta còn trông thấy mấy người Nhiếp Bá từng đi tìm bọn Sa Vũ, đoán chừng... Hắc hắc, vừa rồi Tần Phàm còn treo lên thành trước bọn Sa Vũ, cái này không phải là đánh lên mặt hấn một tát sao?

- Xem ra có trò hay để nhìn rồi.

Tần Phàm leo lên thành đầu tiên, tự nhiên khiến nhiều người chú ý bình luận, nhưng mọi người trên quảng trường Thần Điện đồng thời khiếp sợ vì thực lực Tần Phàm còn cảm thấy tiếc hận vì sự thiếu kinh nghiệm của hắn nữa. Đa số mọi người cho rằng Tần Phàm là sử dụng bí pháp kích phát tiềm lực mới có được thực lực như vậy, cho nên đều cho rằng hắn chỉ dừng lại ở đây thôi.

526. Chương 535: Trước Khi Chiến Đấu. (2)

Chương 535: Trước khi chiến đấu. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Dù sao, những chuẩn Võ Tôn từng tiến và Thiên Cơ Đỉnh mang đến cho người một loại cảm giác thập phần cường đại, mà Tần Phàm vậy mà vượt qua đám người đã tiến vào Thiên Cơ Đỉnh gần năm năm như Dịch Khuyết Sa Vũ, cái này thật sự khiến người cảm thấy thật bất khả tư nghị, cũng chỉ có giải thích như vậy mới thông được.

Bất quá vào lúc này, mọi người liên hệ những lời đồn đãi gần đây trong thánh địa liền càng thêm mong đợi với cuộc chiến ở nội thành.

- Tần Phàm này... Ha ha, quả nhiên càng ngày càng có ý tứ a, xem bộ dạng của hắn cũng không giống như kích phát tiềm lực, sao ta xem lại có chút cảm giác thành thạo nhỉ?

Mà ở trên gác cao Thần Điện. Dương trưởng lão kia khẽ vuốt râu dài cười nói. Thực lực và tầm mắt của hắn cao hơn những người kia nhiều, có thể trông thấy rất nhiều chỗ không tầm thường trên người Tần Phàm:

- Ha ha, Tần Phàm này ta quả nhiên không nhìn lầm hắn, biểu hiện của hắn thật sự vượt quá ngoài dự liệu của ta. Cũng không uống công lúc đầu ta phá lệ hỏi đoán cho hắn linh huyết nồng độ linh khí gấp 2000 lần. Bất quá ba người Dịch Khuyết Sa Vũ và Mạc Y đã tiến vào Thiên Cơ Đỉnh gần năm năm rồi, bọn hắn cũng không phải đèn đã cạn dầu, kế tiếp, có lẽ sẽ rất đáng xem đây!

Kim Thượng cũng mỉm cười gật đầu nói, nhìn bóng người màu xanh trên tường thành, hắn ngày càng thấy thỏa mãn.

Lúc trước hắn tuân theo ý tứ của Thánh Tôn mở linh huyết nồng độ linh khí gấp 2000 lần cho Tần Phàm vốn cũng cảm thấy chút mê hoặc, hiện giờ hắn liền hiểu rõ.

Bồi dưỡng thiên tài là chức trách của thánh địa Thần Điện, thiên tài như vậy không bồi dưỡng vậy còn bồi dưỡng ai?

- Càn, hắn không đủ bình tĩnh.

Vị Thánh Tôn thứ nhất trông thấy Tần Phàm vì leo lên thành đầu tiên mà đột nhiên gia tốc, liền bình tĩnh mở miệng nói.

- Ly, dù sao hắn mới mười tám tuổi, còn không gian phát triển rất lớn.

Một vị Thánh Tôn “Khôn” khác nói.

- Xem tiếp đi, hắn sẽ làm rất khá đấy.

Mà Thánh Tôn “Càn” cũng không giải thích, chỉ tiếp tục bình tĩnh nói.

Lúc này, trên chiến trường, Tần Phàm đứng trên tường thành trì quyết chiến, sau khi hắn leo lên tường thành liền tùy ý xoay người nhìn thoáng qua bọn người Sa Vũ Dịch Khuyết ở phía sau lưng, vừa rồi hắn có ý tăng thêm tốc độ chính là vì muốn xem ba người này đến cùng ẩn dấu bao nhiêu thực lực.

Cuối cùng hắn phát hiện khi mấy người kia thấy mình lướt qua, tuy rằng cũng có gia tốc nhưng vẫn không đuổi theo mình.

Tần Phàm có thể cảm giác được mấy người kia quả thật cũng có lòng cạnh tranh với mình, nhưng sau khi phát hiện hai người kia cũng không có phản ứng quá lớn nên cũng bình tĩnh lại. Tựa hồ đối với bọn hắn mà nói thì căn bản còn chưa xem mình là đối thủ.

Cho nên cuối cùng Tần Phàm vẫn không cách nào biết rõ, thực lực mạnh nhất của mấy người kia là thể nào.

- A, đã như vậy ta ngược lại muốn xem thử ai có thể lên Tử Cấm chi đỉnh.

Lúc này khoe miệng Tần Phàm có chút giương lên, sau đó bỏ một viên Bổ Khí Đan vào miệng, vừa rồi trong đoạn đường cuối cùng, mặc dù thân thể cũng không chịu phụ tải nhiều lắm, nhưng tiêu hao võ khí vẫn tương đối lớn.

Trong tòa thành trì này có gì hắn không biết, đồng thời hắn cũng biết có ít người đang đánh chủ ý lên mình, cho nên hắn phải bảo trì trạng thái tốt nhất. Về phần đan dược, hắn ngược lại cũng không keo kiệt, là một Luyện Đan Sư, đây là ưu thế tuyệt đối của hắn.

Tiếp theo, hắn lại như không có việc gì tùy ý lướt qua toàn bộ chiến trường, vào lúc này hắn quả nhiên cảm thấy vài ánh mắt âm trầm. Bất quá hắn cũng không để trong lòng, chỉ có chút khiêu khích khoát tay sau lưng, sau đó lại lần nữa nhẹ nhàng nhảy lên, chui vào cổ thành thần bí kia.

- Hừ, Tần Phàm này quả nhiên đủ cuồng, đáng tiếc chưa đủ kinh nghiệm, trò chơi này cũng không phải đến thành trước là thắng, ai có thể cười đến cuối cùng mới là kẻ thắng cuối cùng!

Sa Vũ của Đại Chấn Quốc trông thấy thủ thế của Tần Phàm, khoe miệng không khỏi lộ ra tia vui vẻ âm lãnh, hừ lạnh một tiếng thầm nghĩ.

Tiếp theo hắn liếc qua phía trên, phát hiện cách thành trì cũng chỉ chừng 20 thước, vì vậy liền chém một đao về phía trước, lập tức đem một đầu yêu thú cao giai liền bị chém máu văng lên tung tóe

- Dịch Khuyết Mạc Y, Sa Vũ ta vào trước đây! truyện copy từ

Lập tức hắn lên tiếng nói, sau đó dùng sức đạp dưới chân một cái, cao cao nhảy lên.

Lúc này vừa hay có một con yêu thú bổ nhào tới hắn, nhưng hắn không sợ chút nào, ngược lại dùng sức đạp mạnh lên lưng nó, khiến nó bị nện xuống mặt đất, mà bóng người của hắn cũng nương theo đó nhảy lên thành trì

Trở thành người thứ hai leo lên thành trì quyết chiến.

- Đừng nóng vội! Mạc Y ta cũng tới đây!

Lúc này, Mạc Y cũng rống lớn nói. Sau đó liền thấy thân hình hắn tung lên, khói đen quỷ dị trên người như một đầu mãnh thú bỗng nhiên đánh về phía một đầu yêu thú tới gần hắn, sau cuốn một cái hất lên mặt đất xa xa, mà người của hắn cũng nương theo phản lực tốc độ liền gia tăng, sau một hô hấp liền trực tiếp leo lên trên tường thành.

Mạc Y tựa hồ cũng không để Tần Phàm vào mắt, đối với hắn mà nói, đối thủ lần này chủ yếu là Dịch Khuyết và Sa Vũ, hiện giờ thấy Sa Vũ dẫn đầu lên tường thành, hắn mới không cam lòng chịu kém mà lên theo.

- Ha ha, Tần Phàm ngược lại có chút ý tứ. Sa Vũ Mạc Y, các người cũng không nên xem thường hắn a!

Thấy Sa Vũ và Mạc Y đều lần lượt tiến nhập thành cổ, lúc này Dịch Khuyết khẽ lắc đầu cười khổ nói, hắn khác với Sa Vũ Mạc Y, hắn lại ẩn ẩn cảm giác được Tần Phàm có chút quỷ dị.

- Vậy thì quyết chiến đi! Người thắng làm vua!

Lập tức hắn cũng không hề dừng lại, trường kiếm trong tay chọt như kinh hồng, lập tức ra tay như chớp, nhanh chóng khiến ba đầu yêu thú che trước người hắn phải mất mạng.

Giải quyết ba con yêu thú, hắn liền triển khai thân pháp, áo trắng bỗng bành, tiêu sái đến cực điểm trở thành người thứ tư đi vào thành tham chiến.

- Tần Phàm, hắn tiến vào!

Lúc này mấy người Viên Cảnh Thiên và Nhiếp Bá cơ hồ đồng thời không hẹn mà cùng liếc nhau một cái, cũng đồng thời đẩy nhanh tốc độ của mình.

Bọn hắn vừa rồi đã tận mắt nhìn thấy Tần Phàm uống luyện dược! Chỉ là cách quá xa nên bọn hắn không biết Tần Phàm nuốt có phải là đan dược không, nhưng coi như là đan dược, muốn khôi phục nguyên vũ chỉ khí tiêu hao quá nhiều cũng phải mất một thời gian ngắn, huống hồ bọn hắn cho rằng Tần Phàm nhất định còn tiêu hao đại lượng thể lực nữa!

Bọn hắn cảm thấy bây giờ chính là cơ hội tuyệt hảo của bọn chúng! Đồng thời cũng là cơ hội cuối cùng!

- Tần Phàm lúc này phải chết!

Đây là quyết tâm của bọn người Viên Cảnh Thiên Nhiếp Bá, thậm chí bọn hắn còn tùy thời chuẩn bị đánh bạc hết thảy, cho dù buông tha Thiên Tài Chiến cũng muốn giết chết Tần Phàm.

Khi ở trên tường thành, Tần Phàm còn có thể nghe được bên ngoài thành truyền ra trận trận tiếng yêu thú gầm rú, nhưng bên này lại vô cùng yên tĩnh, tựa như cả tòa thành trì đều đang ngủ say chưa tỉnh lại vậy.

Tần Phàm lúc này nhảy lên, chậm rãi đi vào trong thành.

527. Chương 536: Giai Đoạn Thứ Hai.

Chương 536: Giai đoạn thứ hai.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Tòa cổ thành này đường lớn nhỏ giảng khắp nơi. Khắp nơi đều là tường đổ ngói tan, nhưng những kiến trúc này thoát nhìn dùng tài liệu không tệ, không biết trải qua bao nhiêu năm vẫn có thể lở mờ nhìn đủ hết kiến trúc.

Mà Tần Phàm lần đầu tiên vào tòa thành trì này, đi tới đi tới, giống như đang quấy rầy giấc ngủ của tòa thành vậy. Chậm rãi, hắn rốt cục bắt đầu nghe được một ít tiếng vang nhỏ từ góc thành trì truyền ra, bắt qua so với bên ngoài thì những âm thanh này vẫn không đáng kể.

Đi trong một hành lang nhỏ hẹp, Tần Phàm chỉ có thể nghe được tiếng bước chân rất nhỏ của mình, hắn cảm thấy không khí bốn phía cho chút trầm trọng, có chút áp lực, tựa hồ vách tường hai bên như muốn áp bách tới vậy.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, cũng lộ ra một mảnh ảm đạm, tựa hồ như muốn sụp xuống vậy.

- Hoàn cảnh như vậy là muốn khảo nghiệm tâm tính người tham chiến sao?

Tần Phàm lúc này trong lòng hơi ngâm, Thần Điện kiến tạo ra một hoàn cảnh chiến trường như vậy tựa hồ là có dụng ý khác.

Nếu như tu vị tâm cảnh không đủ, dưới hoàn cảnh như vậy sẽ cảm thấy thập phần áp lực, tâm tình dao động, không cách nào phát huy ra được toàn bộ thực lực.

Đương nhiên, trải qua nhiều lần trắc trở, tu vị tâm tính của Tần Phàm hiện giờ đã rất cao, thậm chí có thể so với một ít Vô Tôn rồi. Hơn nữa hắn còn từng đến cả nơi ác nghiệt như Yêu Thú Hoang Nguyên và Hoàng Nguyệt đại sa mạc để tiến hành lịch lãm rèn luyện, khảo nghiệm trình độ như vậy đối với hắn cũng không ảnh hưởng gì lớn.

- Ồ?

Vào lúc này Tần Phàm bỗng nhiên ngừng tụ hai mắt, hẩn từ trên bức tường ở phía xa thấy được một bóng đen.

Bóng đen này tựa hồ dung làm một thể với hoàn cảnh chung quanh, nếu không phải vì bóng đen kia có đôi đồng tử tử sắc, cộng thêm ngũ giác bản thân Tần Phàm hơn xa thường nhân thì hẩn cũng khó phát hiện ra.

- Tử Đồng Yêu Miêu?

Tần Phàm cẩn thận đánh giá bóng đen này, cuối cùng hẩn cũng nhận ra, loại yêu thú này cũng thuộc cao giai.

Một bộ phận yêu thú cao giai mạnh nhất, mỗi một đầu hoặc là tốc độ, hoặc là công kích, hoặc là phòng ngự, hoặc là có các uy năng đặc biệt khác, cho nên mới được coi là yêu thú lục cấp đỉnh phong

Đại biểu cho yêu thú lục cấp đỉnh phong, giống như Thiên Sí Hổ cũng thuộc về loại đó.

Con mắt của Tử Đồng Yêu Miêu vào lúc này tựa hồ có chút bóng nhúc nhích, có lẽ cũng không ngờ Tần Phàm lại phát hiện ra mình nhanh như vậy. Lúc này nó nằm ở đó, tựa hồ như muốn đợi khi Tần Phàm tới gần sẽ đột nhiên phát ra công kích.

- Trong nội thành này có lẽ đều là yêu thú lục cấp đỉnh phong rồi, dù sao cũng không nhiều người đối phó được yêu thú thất cấp, mà yêu thú cao giai bình thường đối với người tham chiến lại không có tính khiêu chiến lắm.

Sau khi Tần Phàm trông thấy đầu Tử Đồng Yêu Miêu này liền thầm suy nghĩ nói.

Săn bắt hai mươi yêu tinh hạch của yêu thú trong nội thành, sau đó mới có thể khởi động Quyết Chiến Đài!

Tần Phàm nhớ rõ yêu cầu của Thiên Tài Chiến giai đoạn thứ hai, mà Quyết Chiến Đài trong thành chỉ có hai mươi tòa thôi, nói cách khác ở giai đoạn này, sẽ đào thải hơn phân nửa người tham chiến.

Yêu thú trong nội thành có lẽ có chỗ khác với bên ngoài, cho nên người tham chiến mới không thể thu thập yêu tinh hạch ở bên ngoài. Trên thực tế lúc Tần Phàm ở ngoài thành cũng từng phá vỡ đầu lâu những yêu thú kia, nhưng không phát hiện yêu tinh hạch.

Khiến Tần Phàm càng thêm kinh ngạc chính là yêu thú bên ngoài thành căn bản ngay cả tài liệu trên người cũng không thể thu thập. Tần Phàm lúc đầu cũng muốn thu thập một ít tài liệu yêu thú, nhưng sau khi vào thành hẩn liền phát hiện tài liệu đều biến mất không thấy.

Cũng vì Chân Vũ Thánh Điện và Thánh Địa Thần Điện cất dấu rất nhiều bí mật mà Tần Phàm nghĩ mãi không rõ cho nên Tần Phàm mới muốn đạt đệ nhất Thiên Tài Chiến lần này, có cơ hội tiếp xúc với chúc phúc của Chân Vũ Thần trong truyền thuyết, xem có thể tìm được đáp án hẩn muốn không.

Tử Đồng Yêu Miêu kia điềm nhiên như không có việc gì nhìn nhau một hồi, Tần Phàm bỗng nhiên nhếch khóe miệng ngoắc ngón tay về phía nó, cố ý khiêu khích. Bởi vì yêu miêu kia cách hẩn hơi xa nên hẩn muốn chọc giận, dẫn nó tới, để ngừa nó chạy trốn.

Trên thực thần trí những yêu thú lục cấp đỉnh phong này tuy rằng đã rất cao, nhưng vẫn giống như yêu thú bình thường, có các đặc tính khát máu cuồng bạo. Trông thấy Tần Phàm khiêu khích, Tử Đồng Yêu Miêu quả nhiên không nhịn được vọt tới Tần Phàm như thiểm điện.

- Tốc độ lại nhanh như vậy!

Trông thấy tốc độ Tử Đồng Yêu Miêu, Tần Phàm cũng không khỏi có chút kinh ngạc, hẩn phát hiện yêu thú ở đây tựa hồ mạnh hơn yêu thú đồng cấp ở Yêu Thú Hoang Nguyên không ít. Hẩn có thể cảm giác được thực lực đầu Tử Đồng Yêu Miêu này có thể tiếp cận được với Thiên Sí Hổ, chỉ riêng phương diện tốc độ thậm chí còn hơn nhiều. Đương nhiên Tần Phàm ngày cả Thiên Sí Hổ cũng không sợ, tự nhiên sẽ không sợ đầu Tử Đồng Yêu Miêu này rồi.

Tốc độ Tử Đồng Yêu Miêu nhanh, mà tốc độ của Tần Phàm còn nhanh hơn!

Khi nó chỉ còn cách Tần Phàm chừng hai mươi thước, hần đạp mạnh dưới chân một cái, cả người bắn ra. Ở chỗ này, đã không còn đàn thú ngăn cản, tốc độ của hần thậm chí còn nhanh hơn tia chớp, tàn ảnh còn lưu ở nguyên tại chỗ, người đã đảo mắt đi đến trước mặt đầu Tử Đồng Yêu Miêu kia

Oanh! Năm đám Tần Phàm ngay khi đầu yêu thú kia còn chưa kịp phản ứng liền đánh một quyền lên ót hần, lập tức liền vang lên tiếng xương cốt vỡ vụn.

- Viên thứ nhất.

Sau một lát, Tần Phàm cầm một viên tinh hạch màu tím long lanh trên tay trầm nghĩ, phát hiện nó quả nhiên nặng hơn yêu tinh hạch đồng cấp ở Yêu Thú Hoang Nguyên nhiều.

- Kế tiếp.

Tiếp theo thân ảnh hần lóe lên, đảo mắt liền biến mất trong căn hẻm nhỏ.

Bởi vì hần còn muốn tìm bọn người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên tính sổ, cho nên hần cảm giác thời gian của mình hơi cấp bách, muốn nhanh chóng thu thập xong hai mươi khóa yêu tinh hạch để cam đoan mình tham gia được vòng ba cái đã.

- Tốc độ của Tần Phàm vậy mà lại kinh khủng như vậy!

- Hơn nữa nhìn bộ dáng của hần hoàn toàn như không việc gì vậy.

- Đây là có chuyện gì?

- Chẳng lẽ hiệu quả bí pháp kích thích tiềm lực còn chưa hết sao?

Trông thấy Tần Phàm thể hiện ra tốc độ như vậy, lại dễ dàng đánh chết một đầu yêu thú lục cấp đỉnh phong, mọi người trên quảng trường Thần Điện lần nữa trở nên kinh ngạc. Không thể không nói, từ sau khi Tần Phàm tiến nhập chiến trường, người chú ý hần chưa bao giờ ít. Bởi vì tất cả mọi người phát hiện, ở trên người thiếu niên áo xanh chỉ mới tiến vào Chân Vũ thánh địa nửa năm này sẽ luôn xảy ra chuyện không tưởng nổi, cái này khiến ánh mắt mọi người chưa từng rời khỏi người hần bao giờ.

So sánh ra thì hi vọng đạt quán quân ba người Dịch Khuyết Sa Vũ Mạc Y cũng không bị nổi Tần Phàm!

Oanh!

Chiến trường, Tần Phàm lại một lần nữa đơn giản đánh chết một đầu yêu thú lục cấp đỉnh phong.

528. Chương 537: Trận Chiến Đầu. (1)

Chương 537: Trận chiến đầu. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’’)•••’”)

- Đầu thứ năm rồi!

Tần Phàm nhìn thoáng qua nằm đầu Kim Giác Cự Hùng lấy phòng ngự trứ danh ở dưới chân, thu yêu tinh hạch màu vàng vào trữ vật giới chỉ, sau đó nhàn nhạt nói. Đầu Kim Giác Cự Hùng này so với bốn đầu yêu thú lục cấp đỉnh phong trước khó đối phó hơn nhiều, không chỉ da dày thịt thô, hơn nữa cái Kim Giác kia còn có thể tạo ra một loại sóng âm vô hình, làm ảnh hưởng đến năng lực phán đoán của người khác.

Điều này đối với Tần Phàm đang bắt đầu ỷ lại vào Vọng Khí chi thuật mà nói thực sự là một bài học. Bởi vì vừa rồi phán đoán sai lầm nên công kích lần đầu của của hần cũng không thể tạo thành vết thương trí mệnh cho Kim Giác Cự Hùng còn khiến nó tới gần được mình. Nếu không phải thể phách hần cường hần thì vừa rồi đã bị đập bẹp rồi.

Bất quá việc này cũng đồng thời khiến Tần Phàm ý thức được là mình không nên quá ỷ lại vào Vọng Khí chi thuật và cảm giác, nếu muốn phán đoán chính xác thì phải kết hợp chặt chẽ cả hai mới được.

- Xuất hiện đi.

Đột nhiên, Tần Phàm quay người nhìn về một nơi cách mình hơn mười mét lạnh nhạt nói.

- Không thể tưởng được vậy cũng bị người phát hiện.

Một lát sau, một bóng người chậm rãi vọt ra từ góc tường, , một thanh âm có chút hết sức lông bông vang lên.

- Có thể đến gần ta như vậy mới bị phát hiện, người xem như rất tốt.

Tần Phàm nhìn thanh niên tóc vàng vừa xuất hiện, lạnh nhạt nói. Khí tức người này rất kín đáo, dùng ngũ giác của hắn nhưng khi đến gần như vậy mới cảm giác được một chút.

- Tần Phàm, ta biết ngươi, ngươi cũng xem như là một người nổi tiếng. Bất quá dù sao ngươi mới tiến vào Chân Vũ thánh địa có nửa năm, rất nhiều chuyện không biết. Ta đã tiến vào Thiên Cơ Đỉnh hơn một năm rồi, khí tức của ta đã tu luyện nên mức đồng nguyên với hoàn cảnh, người có thể phát hiện được đã rất tốt, nhưng ngươi không phải là đối thủ của ta, lưu Vũ khí Viễn Cổ và năm khóa yêu tinh hạch ngươi mới sẵn bắt được lại, ta lưu ngươi một mạng.

Thanh niên tóc vàng kia tự tin nói.

- Ha ha, vậy sao? Cũng chỉ tiến vào Thiên Cơ Đỉnh một năm thôi mà.

Khóe miệng Tần Phàm có chút giương lên, tựa hồ có chút khinh thường:

- Bọn Dịch Khuyết Sa Vũ ta cũng không sợ, huống chi là ngươi?

- Tần Phàm, ngươi quá tự tin đây! Ở chỗ này tự tin cũng bằng tự tìm đường chết thôi! Nói cho ngươi biết, tuy rằng ngươi là người thứ nhất đến thành trì, đó cũng là vì chúng ta không muốn tranh giành thôi! Không như ngươi, đối mặt với đàn yêu thú lớn như thế lại hao phí sức lực, đó là hành vi thập phần ngu xuẩn! Ngươi hiện giờ ta nghĩ là đã mất đi tư cách tiếp tục đi tiếp, ta khuyên ngươi đừng nên ngoan cố chống cự nữa!

Sắc mặt thanh niên tóc vàng kia không khỏi lạnh lẽo nói.

- Cảm ơn hảo ý, nhưng mục đích lần này ta tham gia Thiên Tài Chiến chủ yếu là muốn tìm một đối thủ tốt, nếu ngươi có thể khiến ta có thu hoạch, ta sẽ thả ngươi một mạng, nhưng nếu ngươi quá vô dụng, vậy thì ngươi không có giá trị, ngươi phải để mạng lại làm cái giá vì dám khiêu khích ta!

Tần Phàm liếc nhìn đối phương, sau đó bình tĩnh nói.

- Ha ha, Tần Phàm ngươi cũng quá liều lĩnh rồi! Tốt, ta sẽ cho ngươi thấy tiến hay chưa tiến vào Thiên Cơ Đỉnh có gì khác nhau!

Thanh niên tóc vàng không khỏi giận quá hóa cười, lập tức tay của hắn chậm rãi xuất hiện một thanh trường thương màu bạc, định trực tiếp động thủ.

- Đó là Vương Động Đại Tổ Quốc, cấp độ Linh Vũ Sư đỉnh phong, đã tiến vào Thiên Cơ Đỉnh hơn một năm rồi, thực lực thập phần không tệ! Vừa rồi hắn cũng nằm trong top 10 tiến vào thành trì đấy.

- Rốt cục Tần Phàm cũng đã gặp được đối thủ chân chính rồi.

- Vừa rồi, sau khi phục dụng một khóa Luyện dược thì cả người Tần Phàm tựa hồ đã khôi phục lại, hiện giờ chúng ta vẫn không rõ trạng thái của hắn đến tột cùng là như thế nào! Vương Động này tới tốt lắm, vừa vặn có thể kiểm tra hư thật Tần Phàm. Theo ta thấy thì Tần Phàm có thể đạt được thành tích tốt Thiên Tài Chiến lần này hay không thì phải xem trận chiến này rồi.

- Vô luận là như thế nào thì Tần Phàm cũng có thể giết chết một con Kim Giác Cự Hùng, thực lực của hắn vẫn không thể xem thường. Ta cũng bắt đầu có chút chờ mong kỳ tích của hắn rồi.

- Ha ha, ngươi cảm thấy Tần Phàm hay Vương Động sẽ thắng trận này?

Một ít người đều một mực chú ý đến Tần Phàm nhìn thấy một màn này trên chiến trường liền bắt đầu nhao nhao nghị luận bình phẩm từ đầu đến chân. Sau khi nhìn thấy Tần Phàm giết chết năm yêu thú đỉnh phong

trong thời gian cực ngắn thì có ít người tựa hồ như cũng hoài nghi với phán đoán lúc trước của mình, bắt đầu khôi phục lại tin tưởng với Tần Phàm.

Thậm chí còn có người âm thầm đánh cuộc về cuộc chiến giữa Tần Phàm và những người tham chiến.

Trên chiến trường, Tần Phàm vẫn đứng nguyên tại chỗ, bình tĩnh nhìn Vương Động té vũ khí ra.

- A, Thiên Cơ Đỉnh quả nhiên lợi hại, bất quá sau khi nhìn người thì ta thấy không phải ai tiến vào cũng hóa thành rỗng, trùng vẫn chỉ là trùng mà thôi.

Tần Phàm nhìn đối phương có chút thiếu kiên nhẫn như vậy, không khỏi buông lời trêu tức.

- Tần Phàm, ta thừa nhận tâm tính của ngươi quả thật không giống bình thường! Ta cũng không muốn nói dông dài với ngươi nữa, bất quá ta muốn nói với ngươi một điều, đó là khi thực lực chênh lệch quá lớn thì dù ngươi có cường đại cỡ nào cũng vô dụng mà thôi! Tiếp chiêu!

Lúc này, Vương Động thấy Tần Phàm vẫn còn có thể trấn định như thế, trong lòng không khỏi tăng thêm vài phần ngưng trọng. Bất quá, dù sao thì hắn cũng là người tu luyện ở Thiên Cơ Đỉnh nên nghe vậy cũng không giận nhiều lắm, chỉ hít một hơi thật sâu và điều chỉnh tâm tình của mình lại thoáng một phát, sau đó bắt đầu tấn công Tần Phàm.

- Đáng tiếc là có một số người không chỉ tâm không đủ tĩnh mà thực lực còn không đủ, đó chính là sơ hở trí mạng đấy.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt liếc nhìn Vương Động, bình tĩnh nói:

- Trong mắt ta, ngươi chính là người như vậy.

- Hừ, miệng lưỡi lợi hại!

Nghe Tần Phàm khiêu khích, rốt cục Vương Động cũng không nhịn được nữa, quát to lên một tiếng. Hắn biết rõ tu vi tâm tính của mình không bằng Tần Phàm và hắn cũng chỉ dă kích về mặt tâm thần mà thôi. Vì vậy cả người hắn như giao long, mũi thương đâm thẳng về phía Tần Phàm.

- Tốc độ không tệ, bất quá cái này và tiến vào Thiên Cơ Đỉnh không có chút quan hệ nào.

Tần Phàm bình tĩnh nhìn hướng Vương Động vọt về phía mình, cẩn thận quan sát nhất cử nhất động của đối phương, âm thầm phân tích.

- Lực công kích này ngưng tụ mà không tiêu tan, hơn nữa còn có thể khiến nguyên khí bốn phía chấn động, đoán chừng đây cũng là cải biến của hắn sau khi tiến vào Thiên Cơ Đỉnh, khả năng cảm ứng và lĩnh ngộ nguyên khí cũng vượt quá người bình thường.

- Nếu trình độ ngươi chỉ như vậy thì dù ta dùng một tay cũng ứng phó được.

Tần Phàm nhìn trường thương như giao long đâm đến kia, âm thầm đoán chừng.

Nhưng một khắc sau, cặp mắt hắn đột nhiên ngưng lại.

529. Chương 538: Trận Chiến Đầu. (2)

Chương 538: Trận chiến đầu. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

- Ô? Đây là thế nào?

Tần Phàm không khỏi hơi có chút kinh ngạc, bởi vì lúc này hắn thấy công kích của Vương Động mang lại một cảm giác rất quen thuộc, đó chính là cảm giác khi đối đầu với Vô Tôn Càn Kinh Tần gia kia, chính là một loại khí thế áp bách.

Giống như một loại áp bách của một thượng vị giả đối với một hạ vị giả.

Dưới cỗ áp bức vô hình này, Tần Phàm có một loại ảo giác tựa hồ như thân thể của mình bị thấp đi hơn một đoạn.

- Thiên Cơ Đỉnh này quả nhiên không hổ là đường tắt dẫn đến Vô Tôn, không những khiến người cảm ngộ các loại quy tắc nguyên khí mà còn khiến người nhanh chóng hiểu rõ nguyên khí, hơn nữa lại sớm có được khí thế áp bách mà chỉ có Vô Tôn mới có.

Tâm Tần Phàm khẽ động, hứng thú đối với Đỉnh Thiên Cơ kia lại nhiều hơn vài phần.

- Tần Phàm, không phải tâm tính của ngươi rất cường đại sao? Ta muốn tâm tình của ngươi sụp đổ hoàn toàn! Ta muốn ngươi sợ hãi trước thực lực tuyệt đối!

- Ngươi sai rồi.

Lúc này Tần Phàm lại ngẩng đầu lên nhìn Vương Động, bốn mắt hai người giao nhau.

- Là một cường giả thì vô luận ở trong tình huống nào hắn cũng sẽ không chút sợ hãi, mà tâm của cường giả thì luôn bình tĩnh một cách đáng sợ!

Nhìn thấy ánh mắt kia của Tần Phàm, tuy thế công của Vương Động không giảm nhưng trong lòng không khỏi rung mình một cái.

Dưới khí thế áp bách mình như vậy, Tần Phàm vẫn điềm nhiên như không có việc gì.

- Ngươi muốn mang lại cảm giác sợ hãi cho ta? Ngươi còn xa mới đủ tư cách!

Lúc này, rốt cục Tần Phàm đã động thủ, một đạo hư ảnh đỏ thẫm bỗng nhiên xuất hiện, dùng tốc độ cực nhanh phong tỏa lộ tuyến tấn công của Vương Động lúc trước.

- Đỉnh!

Tiếng kim thạch giao kích vang lên, trường thương màu bạc trên tay Vương Động đã đâm vào Vương Trù Dao.

- Ngươi! Làm sao có thể?

Vương Động không khỏi cả kinh, hắn phát hiện trường thương của mình không thể tiến lên được thêm một chút nào. Trong khi đó Tần Phàm chỉ dùng một tay mà đã chặn được một kích cơ hồ toàn lực của hắn!

- Ngay cả khí thế áp bách của Vô Tôn chân chính ta còn không sợ, huống gì là ngươi?

Tần Phàm ngẩng đầu, trong khoảng cách cực gần này, hắn nói ra với đối phương.

- Nếu bốn sự của ngươi chỉ chừng này thì ngươi làm ta thất vọng rồi.

Tần Phàm không chỉ không bị khí thế áp bách không dưới Vô Tôn phá hủy tâm tính mà còn ảnh hưởng đến tâm tính đối phương, khiến đối phương cảm thấy sợ hãi và sinh ra cảm giác không thể địch lại được, không chế đối phương hoàn toàn.

- Tần Phàm, ta như thế nào bại bởi ngươi!

Lúc này, quả nhiên tâm tính Vương Động đã bị phá vỡ, lộ ra vẻ kinh sợ, đồng thời còn có một loại cảm giác không cam lòng. Hắn không tin bản thân đã tiến vào Đỉnh Thiên Cơ mà lại bại bởi một nhân vật chỉ mới tiến vào Chân Vũ thánh địa được nửa năm!

- Hoành Tảo Thiên Sơn!

Lập tức, hắn thu trường thương lại, nhảy lên cao, xoay người một cái, giống như Thần Long Bái Vĩ quét về phía Tần Phàm.

Trong nháy mắt, không khí cũng bốc cháy lên, tiếng xé gió bén nhọn cuồng bạo truyền đến. Vương Động giống như là không chế được một Hỏa Long uy mãnh, tùy ý tiến hành phá hoại! Chính như tên gọi, uy lực một chiêu này tựa hồ có thể san bằng của Thiên Sơn.

- Phanh!

Thế nhưng Tần Phàm lại chặn đứng được công kích của đối phương một lần nữa. Cả người hắn cũng lui về sau hai bước, còn ẩn ẩn cảm thấy một cỗ nóng rực từ thân đao truyền đến khiến hắn cơ hồ muốn buông tay cầm đao ra. Bất quá may mắn là thuộc tính của Vương Trù đao vốn là thuộc tính hỏa, vì thế mà giúp hắn hóa giải một phạm vi công kích hỏa lớn.

Tần Phàm không thể không thừa nhận, vì tu luyện tại Thiên Cơ Đỉnh mà Vương Động này đã nắm giữ nguyên khí vượt qua mình.

Tuy hắn cũng có thể ngưng thực nguyên khí, hơn nữa hắn còn tu luyện hỏa nguyên khí nhưng hắn vẫn không thể thiêu đốt nguyên khí ra uy lực như vậy, trừ phi hắn dùng năng lực ma chủng Chu Tước làm mồi lửa.

Hắn có thể cảm giác được, so với Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm của Nhiếp Bá ba tháng trước thì công kích của Vương Động lúc này chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn!

Bất quá, Tần Phàm cũng không phải kẻ ăn chay. Trải qua ba tháng tu luyện, hắn đã đạt tới Linh Vũ Sư cửu cấp đỉnh phong, có thể khống chế công lực toàn thân một cách tự nhiên, hơn nữa lực lượng cánh tay phải hắn so với cánh tay trái thì mạnh hơn rất nhiều!

Cho nên chịu một kích Hoàn Hảo Thiên Sơn mãnh liệt kia, hắn vẫn không bị tổn thương thực chất nào.

Vương Động thấy Tần Phàm có thể dễ dàng tiếp được một chiêu này thì không khỏi cảm thấy khiếp sợ trong nội tâm. Lúc này thì hắn không thể che dấu thực lực bản thân nữa rồi, trực tiếp sử ra chiêu số mạnh nhất của mình!

- Long Hợp Bát Hoang!

Hắn khẽ quát lên một tiếng, trường thương màu bạch trong tay Vương Động hóa thành thương ảnh đầy trời, trong khuôn viên trăm mét, nhiệt độ đều tăng lên, giống như có trăm con rồng lửa đang phun hỏa khí ra bốn phía.

Ngưng tụ công lực vô cùng cuồng bạo kia lại một lần nữa, đồng thời dung hợp tất cả thương ảnh lại làm một.

Cuối cùng, tất cả hỏa nhiệt khí đa tu tập lại cùng một chỗ trong nháy mắt.

- Có thể áp súc nguyên khí đến trình độ này thì thậm chí có lẽ vô khí cũng không có chút nào nữa rồi.

Lúc này, hai mắt Tần Phàm không khỏi ngưng tụ lại, hắn biết rõ tiến tới cảnh giới Vô Tôn rồi mới được cảnh giới Quy Nguyên, nói cách khác thì phải đột phá đến Vô Tôn mới có thể hóa toàn bộ lực khí trong cơ thể thành nguyên khí. Mà lực khí trong cơ thể Linh Vũ Sư gọi là Nguyên vũ chi khí, tức là vẫn còn vũ khí xen lẫn trong đó.

Không thể nghi ngờ gì, so với nguyên vũ chi khí thì nguyên khí thuần túy càng cường đại hơn. Vũ khí xen lẫn trong công kích càng ít thì uy lực càng mạnh.

Sau khi tiến vào Đỉnh Thiên Cơ, tuy không thể chuyển hóa tất cả nguyên vũ chi khí trong cơ thể nhưng Vương Động có thể khống chế vũ khí của mình đến cực hạn rồi. Đỉnh Thiên Cơ này quả thật có thể khiến người cảm ngộ quy tắc nguyên khí, hiểu rõ Thiên Cơ rất nhanh!

- Oanh!

Đao thương tấn công, lúc này Tần Phàm sử xuất Nhân Đao Bá Vương Đao kết hợp!

Nhìn thì như là hai mũi nhọn giao nhau nhưng thực tế thì lưỡi đao của Tần Phàm trầm dưới mũi thương Vương Động khoảng 3 đốt ngón tay, đây chính là điểm yếu trong công kích của đối phương mà hắn dùng thuật Vọng Khí nhìn ra.

- Ba!

Sắc mặt Vương Động bỗng nhiên đại biến, hần phát hiện trường thương trong tay tựa hồ như sắp vỡ ra!

Một khắc sau, hần trông thấy một đạo hồng quang hiện lên trước mặt hần, sau đó cảm giác trên đầu mình tựa hồ có chút ướt át. Ngay sau đó, sinh cơ đã thoát ly khỏi cơ thể hần, hần trợn tròn mắt tỏ vẻ không cam lòng. Các loại cảm giác không thể tin được, không thể tưởng tượng nổi đan xen lẫn nhau trong chút ý thức cuối cùng của hần rồi sau đó thân thể của hần chậm rãi bay ngược về phía sau.

Một chiêu Long Hợp Bát Hoang này của Vương Động rất mạnh nhưng Tần Phàm kết hợp Nhân Dao và Bá Vương Dao nên uy năng càng mạnh hơn nữa. Hơn nữa so sánh vũ khí thì Vương Trù Dao của hần cường hãn hơn nhiều và Tần Phàm lại còn có thuật Vọng Khí có thể nhìn ra sơ hở của đối phương.

530. Chương 539: Oan Gia Gặp Mặt. (1)

Chương 539: Oan gia gặp mặt. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Cho nên có thể nói là trước khi chính thức đối bính thì kết cục đã định.

- Linh Vũ Sư tiến vào Thiên Cơ Đỉnh quả nhiên có chút bất đồng, nhưng tiếc là người vẫn chưa đủ.

Tần Phàm nhìn thi thể Vương Động, lạnh nhạt nói.

Trải qua trận chiến này, hiện giờ hần đã xác định được thực lực của mình nên càng thêm phần tự tin.

- Chỉ là không biết bọn người Dịch Khuyết Sa Vũ sau khi tiến vào Đỉnh Thiên Cơ được năm năm thì đạt tới trình độ nào rồi.

Hần tiến lên gỡ Giới chỉ trừ vật trên tay Vương Động ra vừa âm thầm suy nghĩ trong nội tâm.

- Không thể tưởng được Vương Động này lại có bốn khẩu Yêu Tinh Hạch!

Tần Phàm nhĩ kỹ một chút, hơi có chút ngoài ý muốn. Như vậy là hần đã có thêm Yêu Tinh Hạch rồi. Nhưng hần không dừng lại tại chỗ lâu, nhanh chóng thu thập hiện trường thoáng một phát rồi rời đi.

Trên Nhã Các Thần Điện, nơi tám vị Thánh Tôn an tọa.

- CÀn, ta sai rồi. Tần Phàm hần đã có được tâm cường giả.

Thánh Tôn Chấn mở miệng nói.

- Vương Động chết rồi!

- Vương Động tiến nhập Đỉnh Thiên Cơ đã hơn 1 năm rồi nhưng lại chết trong tay Tần Phàm chỉ mới tiến vào Chân Vũ Thánh địa nửa năm! Hơn nữa còn bị giết chết rất gọn gàng!

- Không thể tưởng tượng nổi! Xem ra chúng ta phải suy đoán lại thực lực của Tần Phàm một lần nữa!

- Đáng sợ nhất chính là từ lúc bắt đầu ở ngoài thành đến giờ, Tần Phàm một mực chiến đấu ở cường độ à hần tựa hồ như hoàn toàn không biết mệt mỏi!

- Chỉ sợ là Tần Phàm có thể phách vượt xa thường nhân a, nếu không thì không thể có được thể lực như vậy được, hơn nữa vừa rồi Tần Phàm phục dụng khóa Luyện dược kia chỉ sợ cũng ko phải vật tầm thường, có thể khiến hần khôi phục khí Nguyên Võ rất nhanh!

- Vừa rồi chúng ta đều cho rằng hần kích phát tiềm lực mới có được thực lực như vậy, xem ra chúng ta đều sai rồi! Tần Phàm hần vốn có thực lực mạnh như vậy, hơn nữa hần còn can đảm không sợ tiêu hao thể lực tiến vào thành đầu tiên, như vậy cũng chính là hần tự tin thể phách cường hãn, căn bản không sợ tiêu hao!

- Hiện tại xem ra Tần Phàm hần có thể đạt được top 10 Thiên Tài Chiến lần này, thậm chí là top 5!

- Hắc hắc, hiện giờ trên tay Tần Phàm đã có 9 khóa Yêu Tinh Hạch rồi, chỉ cần thu thập 11 khóa nữa là có thể tiến vào đài quyết chiến rồi! Tóm lại là ta càng ngày càng coi trọng hắc mã Tần Phàm này rồi, hi vọng hắc mã sẽ mang tới thêm nhiều kinh hỉ nữa a!

Trên chiến trường, Vương Động bị Tần Phàm giết chết khiến quảng trường Thần Điện lại nổi lên một hồi sóng to gió lớn, lực chú ý trên người Tần Phàm cũng càng ngày càng nhiều, không thể không nói Tần Phàm lại làm bọn hắc kinh ngạc một lần nữa.

- Tần Phàm quả thật đã mang lại vẻ vang cho Đại Kiền Quốc rồi.

Mà ở chỗ bọn người Càn Minh, Đặng Quảng âm thầm cảm thán, trong nội tâm tự nhiên cảm thấy đáng tiếc vì Tần Phàm không gia nhập Càn Minh. Bất quá hắc biết rõ lúc này vô luận kết quả Thiên Tài Chiến như thế nào thì có lẽ không còn người nào dám tùy tiện tìm Càn Minh gây phiền toái nữa rồi.

- Tần Phàm hắc quả nhiên là kỳ tích, không làm ta thất vọng.

Lúc này Thái Hiên lại mỉm cười, vừa rồi lúc mọi người đều cho rằng Tần Phàm kích phát tiềm lực mới có được thực lực như vậy thì chỉ có mình hắc tin tưởng Tần Phàm vẫn giữ lại thực lực. Hiện giờ kết quả quả nhiên như suy nghĩ của hắc, Tần Phàm đã vượt quá suy nghĩ của mọi người.

-Tần Phàm quả nhiên không làm ta thất vọng, lúc này sau khi Thiên Tài Chiến kết thúc thì hắc hoàn toàn có thể tiến vào Thiên Cơ Đỉnh rồi.

Kim Thượng trên gác cao Thần Điện nhìn thấy một màn này, khẽ cười nói:

- Như vậy xem ra kỷ lục bảy năm trở thành Vô Tôn của Vân Phi Dương rất có thể bị phá rồi.

Dương trưởng lão cũng vuốt hàm râu dài của mình, mỉm cười nói.

- Chỉ sợ lúc này Tần Phàm không chỉ phá kỷ lục trăm năm qua của Vân Phi Dương mà ngay cả kỷ lục ngàn năm trước cũng bị hắc phá vỡ.

Kim Thượng nói ra, đối với Tần Phàm thì hắc càng ngày càng có lòng tin.

Trên chiến trường, sau khi giải quyết Vương Động thì Tần Phàm tiếp tục đi khắp hang cùng ngõ hẻm tìm kiếm yêu thú tiếp theo. Sau khi giết Vương Động, thu thập chiến lợi phẩm thì hắc đã có được bốn Yêu Tinh Hạch rồi, chỉ cần giết 11 con yêu thú nữa là có được tư cách tiến vào giai đoạn thứ ba, lên đài quyết chiến.

Một lát sau, Tần Phàm đứng ở đầu một con đường, phát hiện một Thiết Giáp Ngân Lang đang nghỉ ngơi, tốc độ của yêu thú sôi vốn cực kỳ nhanh, nanh vuốt cũng cực kỳ sắc bén cộng với trên người nó còn có thiết giáp có thể phòng ngự, trên người nó cơ hồ không có nhược điểm gì đáng kể, có thể nói là một yêu thú đỉnh phong có tốc độ, phòng ngự và công kích kết hợp hoàn mỹ. Đối với Tần Phàm mà nói thì vẫn có chút khó chơi, cuối cùng hắc phải dùng Man Ngư Kinh 50 trọng mới có thể giết chết Thiết Giáp Ngân Lang kia!

- Đã được một nửa!

Tần Phàm lấy Yêu Tinh Hạch từ trong thi thể Thiết Giáp Ngân Lang ra, trong lòng thầm nghĩ thời gian hắc tiến vào nội thành đến giờ cũng chỉ mới nửa giờ.

- Có thể thu được thành quả chiến đấu nhanh như vậy, hiệu suất quả là không tệ!

- Ô? Tựa hồ rốt cục đã tới?

Hắc bỗng nhiên giả bộ như lơ đãng nhìn về một phía khác rồi lập tức quay người đi, khéo miệng lại nhếch lên có chút khó hiểu khó có thể phát giác được. Vì vậy hắc không lập tức rời đi mà chỉ đứng đầu đường giả vờ thu thập các tài liệu hữu dụng trên thi thể Thiết Giáp Ngân Lang kia, người khác nhìn vào thì hắc như đang thu thập hiện trường nhưng thực tế là hắc có ý dừng lại để chờ những người khác đến.

- Minh Chủ Đại Chấn Minh Nhiếp Bá! Minh Chủ Đại Ly Minh Viên Cảnh Thiên! Minh Chủ Đại Khảm Minh Tiêu Biệt Ly! Minh Chủ Đại Khôn Minh Lâm Thông! Minh Chủ Đại Tồn Minh Lương Kiến! Chính là năm vị minh chủ đã tranh đoạt Vũ khí Viễn Cổ với Tần Phàm ở Nam Hoang!

- Nghe nói lúc trước năm vị Minh chủ đều thống nhất hợp sức giết chết Tần Phàm thì hắc lại chạy thoát được, lúc này xem ra là đến tính sổ đây.

- Nhất định là như vậy, bọn hắc phát hiện tiềm lực của Tần Phàm quả thật quá lớn. Coi như là đệ nhất công kích và đệ nhất phòng ngự như Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên cũng không dám đơn độc hành động tấn công Tần Phàm nên bọn hắc đều tiên hạ thủ vi cường!
- Quả thật là như thế, lúc này chỉ sợ là cơ hội duy nhất của bọn hắc rồi, dùng thực lực của Tần Phàm hôm nay thì chỉ sợ chỉ nửa năm 1 năm nữa là có thể đạt tới trình độ cực kỳ kinh khủng rồi! Với tiềm lực của Tần Phàm, so với Nhiếp Bá bọn hắc chỉ sợ còn có khả năng đột phá tới Vô Tôn nhanh hơn nữa! Nếu hiện giờ không động thủ thì bọn hắc sẽ vĩnh viễn mất đi cơ hội!
- Thực lực năm người bọn hắc không kém, tuy chỉ tiến vào Thiên Cơ Đỉnh có ba tháng nhưng thực lực nhất định tăng lên rất lớn! Cộng với một công một thủ phối hợp với nhau, lúc này Tần Phàm quả thật đã gặp đại nạn rồi.

531. Chương 540: Oan Gia Gặp Mặt. (2)

Chương 540: Oan gia gặp mặt. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’’)•••’”)

Mọi người trên quảng trường Thần Điện có thể nhìn được toàn cục nên phát hiện năm vị Minh chủ đang đến gần Tần Phàm rất nhanh. Không ít người đã lo lắng thay cho Tần Phàm. Có ít người có hảo cảm với Tần Phàm như Thái Hiên và mọi người Cần Minh, thậm chí hận không thể báo tin tức này cho Tần Phàm biết. Bọn hắc cũng không biết, kỳ thật lúc năm tên Minh chủ đến gần 100m thì Tần Phàm đã cảm ứng được khí tức của bọn hắc vì hắc đã quá quen thuộc.

Ngày đó ở Nam Hoang, năm gã Minh chủ hợp công vây giết nên hắc vẫn không quên. Lần đó đã khiến người hắc yêu nhất lâm vào cảnh hiểm nguy nên hắc không thể quên! Đồng dạng, hắc cũng không thể quên khí tức của năm người này. Hắc một mực chờ một cơ hội nên sau khi tiến vào thành, hắc không chút che dấu hành tung của mình chính là dẫn dụ bọn người kia tới. Hiện giờ những người này rốt cục đã tìm được hắc rồi. Hoặc là nói rốt cục Tần Phàm đã đưa bọn hắc tới.

- Chính là lúc này.

Lúc những người kia đi vào phạm vi 10 thước, Tần Phàm bỗng nhiên nói ra, sau khi nhìn thấu kiến trúc trước mặt, sắc mặt hắc trở nên bất thiện, nhìn năm người.

- Tần Phàm, rốt cục chúng ta đã gặp lại nhau.

Viên Cảnh Thiên mở miệng lên tiếng đầu tiên, hắc nhìn thoáng qua thi thể Thiết Giáp Ngân Lang dưới chân Tần Phàm, trong lòng thầm trọng hơn một chút. Tần Phàm có thể giết chết Thiết Giáp Ngân Lang này đủ để nói rõ thực lực của nó bây giờ.

- Bất quá, cho tới bây giờ hắc cũng đã tiêu hao cường độ cao, lại đối phó với yêu thú khó chơi như Thiết Giáp Ngân Lang thì hiện giờ hắc nhất định rất yếu sức rồi.

Ngay lập tức, hắc lại tự lên tiếng an ủi mình.

- Đúng vậy, chúng ta lại gặp nhau.

Tần Phàm bình tĩnh nhìn năm người đối phương, nhàn nhạt nói. Hắc có thể nhìn ra khí tức năm người này so với lúc ở Nam Hoang ba tháng trước thì đã mạnh hơn không ít.

- Tần Phàm, hôm nay ta phải dùng máu của ngươi để tế đệ đệ linh thiêu của ta trên trời!

Nhiếp Bá nhìn thấy Tần Phàm, hắc vốn một mực khống chế tâm tĩnh của mình nhưng lúc này vẫn không thể nhịn được một tia tức giận.

- Nhiếp Minh chủ, xem ra sau khi tiến vào Đỉnh Thiên Cơ thì ngươi vẫn không tiến bộ bao nhiêu a.

Tần Phàm không chút dao động, chỉ nhàn nhạt nói.

- Người đã quên lời ta lúc trước sao? Trên thế giới này, chỉ có người thắng mới có quyền lên tiếng! Thực lực đệ đệ Nhiếp Hải của người không bằng ta nên hẳn chết cũng không có gì đáng tiếc!

- Tần Phàm, lúc này ta cũng muốn khiến người chết mà không có gì đáng tiếc!

Nhiếp Bá thấy Tần Phàm lúc này vẫn mở miệng dùng ngôn từ công kích mình, cái này khiến hắn khó nhịn nổi cơn phần nộ đang trào dâng trong lòng, hận đến mức cắn răng, nói ra.

- Thoạt nhìn thì cơ hội của người không lớn.

Hắn biết rõ mình đoán không sai, trong khoảng thời gian ngắn tại Đỉnh Thiên Cơ này, tuy thực lực tăng trưởng nhưng tâm tính vẫn không ổn định vì cái chết của đệ đệ Nhiếp Hải. Cái này đối với hắn mà nói thì vẫn là vết thương chí mạng.

- Lão Nhiếp, Tần Phàm này không phải đối thủ bình thường, phải vững tâm lên!

Lúc này, thấy lửa giận Nhiếp Bá tựa hồ như càng lúc càng gia tăng, Viên Cảnh Thiên vỗ tay lên vai hắn.

- Tần Phàm, người sẽ không đắc ý được bao lâu nữa đâu.

Nhiếp Bá được Viên Cảnh Thiên nhắc nhở, liền hít sâu một hơi, điều chỉnh tâm tính của mình thoáng một phát rồi nói ra.

- Ha ha, năm vị Minh chủ liên thủ lại với nhau vây công, ta quả thật có chút chờ mong đấy.

Tần Phàm chỉ giang hai tay ra, tùy ý nói. Nhìn bộ dạng hắn thập phần dễ bị đòn nhưng thực tế chính là chén ép khí thế đối thủ. Hắn không có khí thế áp bách đối thủ nên ngay từ đầu đã tạo nên tràng diện áp bách. Khí thế của năm gã Minh chủ này vốn rất hung hăng, lại vô cùng tự tin nên Tần Phàm biết rõ cần phải áp bách tràng diện này. Trong năm người đối phương, ngoại trừ Viên Cảnh Thiên đa mưu túc trí một mực bình tĩnh ra thì những người khác lúc này đều có chút dao động. Buông lỏng tâm tính, nếu chống lại đối thủ thực lực chênh lệch với mình thì không có gì đáng nói. Nhưng thực lực Tần Phàm không chỉ chênh lệch với bọn hắn mà còn cao hơn bọn hắn. Như vậy đối với bọn hắn mà nói thì chính là điểm trí mạng. Về phương diện tinh tâm này thì trước kia Cổ Mặc đã từng nói qua với hắn rồi, và Tần Phàm cũng đã lĩnh ngộ cách đây không lâu. Không thể không nói, trong linh huyết nồng độ linh khí 2000 lần đã trợ giúp cảm ngộ với hắn rất lớn.

- Tần Phàm, người cũng không cần khua môi múa mép, hiện tại hết thảy những gì người nói đều không có gì trọng yếu, chúng ta đều sẽ tử chiến sinh tử với người.

Lúc này, Viên Cảnh Thiên tựa hồ nhìn ra mục đích Tần Phàm, trầm tĩnh liếc nhìn đối phương, lạnh lùng nói ra.

- Sớm biết như thế thì còn tự rước cái chết vào người làm gì...

Nhìn đối phương đã bắt đầu dàn trận thế, vài đạo khí thế không ngừng tăng lên, gương mặt Tần Phàm đã bắt đầu nghiêm lại nhưng chỉ nhàn nhạt nói ra.

Lúc này, trong thành trì không có chút gió nhẹ nào thổi qua. Hung thú trong thành lúc này đều đang ngủ say, chỉ có ngẫu nhiên tiếng ngáy như tiếng sấm nổ của chúng quanh quẩn, rung động lòng người.

Phố dài yên tĩnh, sắc trời âm trầm, đoạn tường ngói tàn liền lọt vào trong tầm mắt.

Tại một đầu đường tan hoang, năm vị Minh chủ Viên Cảnh Thiên Nhiếp Bá đã chậm rãi vây Tần Phàm lại, thoạt nhìn thì năm người bọn hắn tựa hồ như đã trải qua huấn luyện hợp tác, lúc này năm cỗ khí thế giống như muốn ngưng tụ lại thành một khối không khí bỗng nhiên bị đè nén.

- Xem ra vì đối phó ta mà Năm vị Minh chủ đã rất khổ tâm a.

Tần PHàm bị năm người vây vào giữa nhưng không chút sợ hãi, chỉ nhàn nhạt nói ra.

- Ông!

Ngay lập tức, một tiếng chấn động rất nhỏ vang lên, Vương Trù Dao dài một xích liền xuất hiện trên tay hắn, đao khí lập tức tung hoành, ánh đao bắn ra bốn phía.

Lúc Vương Trù Dao xuất hiện thì thần sắc năm vị Minh chủ vây quanh Tần Phàm khẽ giật giật, đặc biệt là Nhiếp Bá, giống như là bị gọi lại chuyện thương tâm cũ nên trên mặt vô cùng khó khăn, lồng ngực phập phồng, có thể thấy tâm tình của hắn chấn động như thế nào.

- Có phải chư vị thấy thanh đao này rất quen thuộc không?

Biểu lộ của những đối phương đều lợt hết vào tầm mắt Tần Phàm, hắn chỉ khẽ cười, nói:

- Đây chính là Vũ khí Viễn Cổ tại hạ lấy được tại Nam Hoang, chư vị cũng đã từng thấy rồi đó, hôm nay xem như gặp lại rồi.

Tần Phàm có thể cảm giác được so với ba tháng trước tại Nam Hoang thì hiện giờ năm người đang vây giết mình có vẻ ăn ý hơn rất nhiều. Tuy hắn tự tin có thể giết bất kỳ người nào trong thời gian cực ngắn nhưng nếu năm người lại tụ lại một chỗ thì khó đối phó hơn nhiều.

Mà phía sau còn có Lôi đài quyết chiến Thiên Tài Chiến, lúc này hắn cũng không muốn hao phí quá nhiều thời gian ở chỗ này. Cho nên hắn cố ý dùng lời nói đả kích năm người kia, khiến sự phối hợp của bọn hắn xuất hiện sơ hở, khi đó hắn có thể dễ dàng đối phó hơn rồi.

532. Chương 541: Bắt Đầu Tính Số.

Chương 541: Bắt đầu tính số.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Bị khí thể của năm người áp bách nhưng hắn vẫn có thể trấn định tự nhiên dùng ngôn ngữ phản kích, ngay cả Viên Cảnh Thiên tỉnh táo nhất cũng không thể không thừa nhận tu vi tâm cảnh của Tần Phàm so với bọn hắn thì thật sự hơn rất nhiều.

- Động thủ!

Viên Cảnh Thiên cũng tựa hồ nhìn ra dụng ý của Tần Phàm, lại nhìn thấy những người khác đều bị hắn ảnh hưởng nên hắn liền lên tiếng cảnh tỉnh.

Hắn cảm thấy khí tràng trên người Tần Phàm rất mạnh nên biết rõ ý đồ dùng khí thể của năm người kết

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Hẳn làm sao có thể mạnh như vậy?

Lúc này, trong tâm ba người bọn hắn không khỏi nảy lên ý nghĩ này.

Ba tháng trước, Viên Cảnh Thiên và Nhiếp Bá vốn đang tự tin có thể giết chết Tần Phàm đang tu luyện Thiên Cơ Đỉnh. Phần tự tin này của bọn hắn còn có chỗ gia tăng nhưng lúc gặp lại Tần Phàm thì lòng tin đã đó đã giảm đi không ít. Mà lúc này thì lòng tin của bọn hắn đã triệt để sụp đổ rồi.

Có thể nói bọn hắn hoàn toàn không có tin tưởng, thậm chí là liên thủ để giết Tần Phàm đi nữa thì bọn hắn cũng không tin tưởng có thể làm được chuyện đó rồi.

Ba năm trước, ba người bọn hắn chính là đệ nhất phòng ngự, đệ nhất công kích và đệ nhất tốc độ, trình độ rất không kém, thiên phú bọn hắn cũng không thấp. Bọn hắn đều là những người nổi bật trong đồng trang lứa. Thậm chí bọn hắn còn có lòng tin có thể tiến vào top 10 Thiên Tài CHIẾN lần này.

Hơn nữa bọn hắn còn cảm thấy chỉ vài năm nữa là có thể vượt qua bọn người Dịch Khuyết, Sa Vũ và Mạc Y.

Nhưng hôm nay, đột nhiên so sánh với thiếu niên chỉ vẻn vẹn 18 tuổi và tiến nhập Chân Vũ thánh địa mới nửa năm ở trước mắt thì bọn hắn đột nhiên mình cái gì cũng không làm được rồi.

- Lúc trước chúng ta như thế nào mà dẫn đến tình trạng bây giờ...

Vào lúc này, rốt cục bọn hắn cũng đã nảy sinh tâm tư hối hận trong lòng.

Bọn hắn vẫn đang bày thế trận tam giác vây Tần PHàm vào giữa nhưng đều ngừng lại tại chỗ, ánh mắt lập lòe nhìn thiếu niên áo xanh ở giữa, ai cũng không lên tiếng nói chuyện hay động thủ gì.

Mà sau khi giết chết hai người Lương Kiến Hòa và Lâm Thông, Tần Phàm đứng cạnh thi thể Lâm Thông, lộ ra vẻ thập phần bình tĩnh. Trên thực tế, vừa rồi hắn một hơi giết chết hai cường giả Linh Vũ Sư đỉnh phong nên hiện giờ cũng cần khôi phục lại thoáng một phát.

Đồng thời hắn cũng âm thầm cảnh giác bọn ba người Viên Cảnh Thiên, Nhiếp Bá và Tiêu Biệt Ly và tìm kiếm thời cơ thích hợp nhất để ra tay. Chỉ cần địch nhân có động tĩnh thì hắn liền ra tay!

- Viên huynh, Nhiếp huynh, chúng ta không thể địch lại Tần Phàm này, hay là đi thôi.

Một lát sau, Đại Khảm Minh minh chủ Tiêu Biệt Ly, được xưng là đệ nhất tốc độ rốt cục nhận không được tâm kiên kị và sợ hãi, mở miệng nói ra với hai người Viên Cảnh Thiên và Nhiếp Bá.

Tuy rằng hắn biết rõ hiện giờ không thể giết chết được Tần Phàm, ngày sau càng thêm khó nhưng hắn cảm giác lúc này không thể làm gì được Tần Phàm. Không bằng lưu lại mệnh trước rồi ngày sau quyết định.

Vừa dứt lời, Tiêu Biệt Ly hắn cũng không để ý tới hai người Nhiếp Bá Viên Cảnh Thiên, toàn lực triển khai thân pháp, hướng về đường cái một bên thoát đi. Hắn không hổ được xưng là đệ nhất tốc độ, toàn lực thi triển tốc độ, chỉ để lại một đạo tàn ảnh, thậm chí ánh mắt của mọi người trên quảng trường thần điện cũng có chút không nắm bắt kịp.

- Không!

Trông thấy Tiêu Biệt Ly lúc này lại nảy sinh ý nghĩ rút lui, hai người Viên Cảnh Thiên và Nhiếp Bá vội vàng kêu lên.

Thế nhưng đã muộn.

Nhìn thân hình Tiêu Biệt Ly khê động, thân ảnh Tần Phàm cũng kích xạ theo.

Tốc độ Tiêu Biệt Ly vô cùng nhanh nhưng Tần Phàm còn nhanh hơn!

Lúc Tiêu Biệt Ly thoát ra được chừng 20 thước thì Tần Phàm đã vượt qua hắn, Vương trù đao mang theo tiếng gào thét của tử thần chém lên lưng hắn, thân hình Tiêu Biệt Ly lúc này không khỏi trì trệ lại.

Ngay lập tức, Đại Khảm Minh Minh chủ được xưng là đệ nhất tốc độ mở to hai mắt, lộ vẻ không cam lòng, chậm rãi rơi xuống đất.

Lúc hắn rơi xuống thì máu đã nhuộm đầy đất, thân thể đã không còn chút sinh cơ.

Đệ nhất tốc độ đã thua Tần Phàm ở chính phương diện tốc độ!

- Tốc độ Tần Phàm này làm sao lại nhanh như vậy?

- Tần Phàm không chỉ có tốc độ tu luyện không thể tưởng tượng nổi mà còn có thân thể và linh hồn siêu việt, không những thế còn có tốc độ vô cùng biến thái!

- Chẳng lẽ Tần Phàm này trước khi đạt được vị trí quán quân Thiên Tài Chiến đã được Chân Vũ Thần ban phúc?

- Trời ạ, tùy tiện có được một trong ba năng lực của hắn đều là rất tốt rồi!

Mà lúc này, mọi người trên quảng trường thần điện đều không khỏi động dung, Tần Phàm lại mang đến kinh ngạc cho bọn hắn. Vào lúc này, những thiên tài không khỏi bắt đầu cảm thấy đổ kỵ với thanh niên áo xanh này.

Đúng vậy, chính là đổ kỵ, đổ kỵ trắng trợn!

Danh xưng đệ nhất tốc độ của Tiêu Biệt Ly cũng không phải là hư danh, ít nhất hắn được đại bộ phận người trên quảng trường Thần Điện thừa nhận vì tốc độ bọn hắn đều không bằng Tiêu Biệt Ly.

Nhưng tốc độ của Tiêu Biệt Ly vẫn không bằng Tần Phàm. Khi Tiêu Biệt Ly thoát đi chỉ 20 thước thì đã bị Tần Phàm vượt qua rồi.

Lúc Tiêu Biệt Ly thi triển thân pháp thì có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh nhưng khi Tần Phàm toàn lực thi triển thân pháp thì mọi người vẫn còn nhìn thấy thân ảnh của hắn như vẫn còn nguyên tại chỗ không tiêu tán trong khi Tiêu Biệt Ly đã vong mạng.

Linh Vũ Sư mà đã có tốc độ như vậy, quả thật nghe mà rợn người.

Đệ nhất tốc độ mới đã ra đời!

Mà trên chiến trường, Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên nhìn thấy một màn này, ánh mắt cũng dần trở nên âm ảm.

Từ lúc năm người bọn hắn vây công Tần Phàm đến giờ chỉ chưa đến một phút thì tình thế đã thay đổi hoàn toàn.

Sau khi nhìn Tiêu Biệt Ly toi mạng, bọn hắn đã biết rõ mình hoàn toàn không có chút ưu thế nào.

So với ba tháng trước thì tốc độ Tần Phàm đã nhanh hơn nhiều. Vừa rồi tốc độ Tần Phàm thi triển bên ngoài thành không phải là nhanh nhất.

Tuy thực lực hai người Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên cao hơn Tiêu Biệt Ly nhưng tốc độ bọn hắn lại không bằng. Thế mà tốc độ của Tiêu Biệt Ly vẫn không bằng Tần Phàm nên dù lúc này bọn hắn có muốn chạy trốn cũng không thể nữa rồi.

Có thể nói, lúc này bọn hắn đang lâm vào tuyệt vọng.

Nhưng dù là tuyệt vọng thì bọn hắn vẫn có gan liều chết đánh cược một lần.

- Chỉ còn lại hai người các ngươi rồi.

Sau khi giết chết Tiêu Biệt Ly, Tần Phàm chậm rãi xoay người lại, bình tĩnh nhìn Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên, đệ nhất công kích và đệ nhất phòng ngự Chân Vũ thánh địa hiện tại.

- Lão Viên, giúp ta một hồi.

Vào lúc này, Nhiếp Bá hít sâu một hơi, nói với Viên Cảnh Thiên. Hắn buông bỏ hoàn toàn tâm cừ hận, trong lúc tuyệt vọng này tâm tình hắn lại bình tĩnh rất nhiều.

Đối mặt với Tần Phàm, hiện giờ hắn chỉ có thể thi triển Võ kỹ Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm thì mới có cơ hội sống sót.

Nghe được lời Nhiếp Bá nói, Viên Cảnh Thiên nhớ lại thời điểm ba tháng trước tại Nam Hoang.

Khi đó hắn liên thủ với Nhiếp Bá đối với phó Viễn cổ hỏa thú kia, Nhiếp Bá muốn sử dụng võ kỹ Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm mạnh nhất của hắn. Lúc đó Viên Cảnh Thiên chỉ giúp đỡ ba giây nhưng dù là 30s cũng không thành vấn đề.

Nhưng hôm nay đối mặt với Tần Phàm thì Viên Cảnh Thiên không dám nói 30s không thành vấn đề nữa rồi.

- Ta sẽ cố gắng hết sức.

Viên Cảnh Thiên ngưng trọng nhìn về phía Tần Phàm ở xa xa, chậm rãi gật đầu đáp lời Nhiếp Bá.

535. Chương 544: So Đấu Năng Lực Phòng Ngự.

Chương 544: So đấu năng lực phòng ngự.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Không hề nghi ngờ gì, so với Viễn Cổ hỏa thú trước kia thì thiếu niên áo xanh trước mặt mạnh hơn rất nhiều. Trước mặt hắn, Viên Cảnh Thiên không dám mạnh miệng, đồng thời cũng không có cảm giác nhẹ nhõm tự tin như ba tháng trước.

Lúc này gặp lại Tần Phàm hắn cảm thấy áp lực của mình rất lớn. So với bản thân thì thực lực ba vị minh chủ đã chết không kém hơn bao nhiêu nhưng đều chết dưới tay thiếu niên áo xanh kia.

Hôm nay hắn không cách nào đoán chừng thực lực Tần Phàm nữa rồi. Hắn cũng không biết khi thiếu niên áo xanh trước mặt xuất thủ thì ệ nhất phòng ngự như hắn có thể duy trì được bao lâu.

Hắn vốn tự tin dù là Võ Tôn công kích cũng có thể phòng ngự một hai lần nhưng Linh Vũ Sư trước mặt lại mang đến sự sợ hãi cho hắn. Không chỉ hắn mà thậm chí Nhiếp Bá ba tháng trước cũng không có cảm giác này.

Nhưng hắn biết rõ, trải qua ba tháng tu luyện cảm ngộ Thiên Cơ Đỉnh này thì uy lực Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm của Nhiếp Bá đã mạnh hơn rất nhiều, đây cũng là hi vọng duy nhất hắn có thể ký thác hiện giờ.

- Ta chỉ có thể tận lực chống đỡ Tần Phàm, sau đó khiến lão Nhiếp có thể thi triển công kích mạnh nhất của hắn để giết chết Tần Phàm.

Lúc này, hắn hít sâu một hơi, ánh mắt khôi phục lại vẻ trấn định, nhìn về phía trước, âm thầm suy nghĩ trong nội tâm.

- Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm?

Với thính lực linh mãnh hiện giờ, dù cách một khoảng nhưng Tần Phàm có thể nghe hết thủy đối thoại của hai người. Hắn liền nhớ đến võ kỹ cường hoành Nhiếp Bá thi triển ra để đánh bại hỏa thú thủ hộ Vương trù đạo ở Nam Hoang ba tháng trước.

Ba tháng trước, khi chứng kiến Nhiếp Bá thi triển một chiêu này, hắn kinh ngạc vạn phần. Hắn thật không ngờ một Linh Vũ Sư mà lại có thể xuất ra lực công kích cường đại như thế. Dù lúc đó Vạn Ngưu Công của hắn rất mạnh nhưng hắn cũng không nghĩ một chiêu kia lại mạnh như vậy.

Hôm nay, đối với uy lực của Vạn Ngưu Công thì hắn cũng thập phần có lòng tin.

Nếu bách trọng Man Ngưu Kinh bạo phát ra toàn bộ uy lực có thể tạo thành tổn thương với Vô Tôn thì tuyệt đối không kém hơn võ kỹ Thiên giai.

- Ta ngược lại muốn nhìn sau ba tháng tu luyện Thiên Cơ Đỉnh, Nhiếp Bá này phát huy Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm đến trình độ nào.

Tần Phàm cũng có tâm so sánh với danh xưng đệ nhất công kích của Nhiếp Bá, hiện giờ hắn rất muốn dùng Vạn Ngưu Công trải qua cải tiến để đối chiêu xem như thế nào.

Cho nên lúc này Tần Phàm cũng giả bộ như không nghe được lời đối thoại giữa Nhiếp Bá và Viên Cảnh Thiên. Chỉ bình tĩnh đứng nguyên tại chỗ, đợi hai người bọn hắn chuẩn bị hoàn tất.

Hắn muốn triệt để đánh bại hai người ở hai phương diện phòng ngự và công kích.

Tần Phàm hắn có đầy đủ tự tin có thể khiến đệ nhất công kích và đệ nhất phòng ngự lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Lúc này, cửa thành cổ cũng đã đóng lại, đồng nghĩa với những người chưa kịp tới thành trì đã triệt để mất đi tư cách tham dự Thiên Tài Chiến.

Càng ngày càng có nhiều người tiến vào tòa thành này nên khắp nơi trong tòa thành đã vang lên thanh âm kích đấu với nhau.

Tòa cổ thành này như đã tĩnh lại nhưng giống như đè nén mọi loại âm thanh, tựa hồ như một cự thú tức giận nhưng vẫn ẩn nhẫn chờ thời cơ nuốt chửng hết tất cả mọi người.

Mà lúc này ở một con phố, chẳng biết tại sao lại vô cùng yên tĩnh. Hết thấy mọi người và yêu thú giống như bị một thứ gì đó vô hình ảnh hưởng, vô ý thức tránh ra xa.

Áp lực từ đầu đường này rất mạnh, ngay cả bầu trời phía trên cũng như muốn sụp đổ xuống.

Đối lập với không khí trầm mặc giữa ba người là chiến ý đang lan tràn không chút kiêng kỵ gì, giống như là một phát pháo tín hiệu báo hiệu trận chiến một còn một mất, ngay cả ác thú cũng bắt đầu gầm cổ gầm thét.

- Tần Phàm, chiến một trận đường đường chính chính với ta!

Vào lúc này, Viên Cảnh Thiên ở một đầu đường phát ra một tiếng gào thét âm trầm, khí thế hắn áp súc cũng bộc phát ra toàn bộ.

Cầm trọng kiếm trong tay, hắn dùng sức tiến về phía trước, bộ pháp trầm ổn phóng về phía Tần Phàm.

Lúc này toàn thân Viên Cảnh Thiên bị khí kinh màu vàng đất ngưng thực nồng đặc vây quanh, ngay cả đầu và tứ chi đều bao trùm bởi nguyên lực tu luyện giả, kinh khí thực chất này giống như kim cương, chính là võ kỹ đại địa khải giáp phòng ngự của hắn.

Đối với võ giả mà nói tại giai đoạn Vô Sư liền có thể ngưng tụ ra khải giáp, võ sư Tiên Thiên có thể ngưng tụ Tiên Thiên võ giáp, Linh Vũ Sư là Nguyên võ giáp còn Đại địa khải giáp của Viên Cảnh Thiên lại có điểm bất đồng, chính là thêm lực lượng phòng ngự vào võ kỹ phòng ngự, ngoại trừ đại địa khải giáp bên ngoài thì thân thể hắn còn một tầng Nguyên võ chi giáp.

Nếu dùng tiêu chuẩn khải giáp đánh giá thì Đại địa khải giáp của hắn thuộc về Thập trọng hoàn mỹ giáp nhưng Đại địa khải giáp của hắn còn có phần cường đại hơn.

Cũng vì có song trùng giáp này nên đối với lực phòng ngự, Viên Cảnh Thiên vô cùng tự tin. Đó là lý do duy nhất khiến hắn hôm nay có lòng tin đối kháng với Tần Phàm. Tuy hắn biết rõ tốc độ và công kích Tần Phàm hơn hắn nhưng hắn vẫn có lòng tin về uy lực phòng ngự của mình, bất quá hắn vẫn hết sức kiêng kỵ.

Nếu Tần Phàm công kích về phía hắn thì hắn cũng không biết mình có thể chịu đựng được bao lâu.

- Viên Cảnh Thiên, ngươi muốn chiến thì chúng ta liền chiến. Hôm nay ta cũng rất muốn nhìn xem ngươi và ta đến tột cùng ai mới là đệ nhất phòng ngự.

Vào lúc này, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ lại, nhìn về phía trước, trong cơ thể bộc phát ra một cỗ chiến ý ngập trời.

Hết lần này tới lần khác, Tần Phàm đều muốn so đấu uy lực phòng ngự với Viên Cảnh Thiên.

Lực phòng ngự của Tần Phàm và Viên Cảnh Thiên đến từ hai loại võ kỹ bất đồng. Hắn chủ yếu dựa vào thể phách cường đại và Huyền Vũ chi khí nhưng cho tới nay thì hắn vẫn tự tin nhất là về phòng ngự của mình.

Ba tháng trước, tại phương diện phòng ngự thì năng lực của hắn vẫn không bằng Viên Cảnh Thiên. đọc truyện mới nhất tại .

Nhưng hôm nay, sau ba tháng, Viên Cảnh Thiên tiến nhập Thiên Cơ Đỉnh tu luyện ba tháng thì Tần Phàm đạt đến Linh Vũ Sư đỉnh phong, hơn nữa còn phục dụng Thái Hợp Luyện Thể Đan.

Thể phách hai người đều tăng lên, Tần Phàm cũng rất muốn nhìn xem kết quả như thế nào.

Trên đường dài, hai đạo thân ảnh cách xa nhau, tuy còn chưa tiếp xúc nhưng khí thế hai người phát ra đã cách không chạm vào nhau.

Trải qua tu luyện tại Thiên Cơ Đỉnh, Viên Cảnh Thiên đã có được khí thể áp bách ở trình độ nhất định. Mà Tần Phàm dựa vào ý chí tinh thần kiên cường có thể rung chuyển thiên địa nên về khí thể thì Viên Cảnh Thiên cũng không chiếm được ưu thế.

- Bồng!

Hai người cơ hồ đồng thời dùng sức đập mạnh lên mặt đất, nhảy lên giữa không trung, hai thân ảnh giống như hai đạo cầu vồng thiên trường địa cửu, mãnh liệt va vào nhau.

- Lão Viên, hãy kiên trì một chút.

Nhìn thấy hai người đã đối chiến với nhau, lúc này Nhiếp Bá hít sâu một hơi, toàn thân bắt đầu trở nên đỏ bừng, dụng hết toàn lực của mình kích phát ra Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm.

536. Chương 545: Thắng Bại Đã Phân. (1)

Chương 545: Thắng bại đã phân. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••””)••””)

Hiện giờ hắn nhìn Tần Phàm có chút kiêng kỵ, tuy có oán hận sâu sắc nhưng đã không còn khí phách tự tin khi thi triển Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm như ba tháng trước rồi.

Khí tức trên thân hắn không ngừng tăng lên, hắn nắm thật chặt thanh trường đao trong tay. Sau khi vũ khí của hắn bị Tần Phàm phá hủy thì hắn đã trả một cái giá rất lớn bao gồm tất cả điểm công hiến và những vật phẩm hữu dụng để đổi lấy thanh đao này tại Thần Điện nên luận về phẩm chất thì thanh đao này so với thanh đao trước mạnh hơn rất nhiều.

Hắn đang chuẩn bị.

Ba tháng trước, hắn thi triển Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm thì cần ba giây nhưng hiện giờ cần năm giây. Sau khi trải qua cảm ngộ tại Thiên Cơ Đỉnh, hiện giờ hắn có thể phát huy uy lực của Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm mạnh hơn gấp đôi.

Mà ở một bên, đao của Tần Phàm và kiếm của Viên Cảnh Thiên va vào nhau cùng một chỗ thì hắn đột nhiên cảm giác kiếm của đối phương truyền đến một cỗ lực hấp dẫn vô cùng mãnh liệt, hút cả người hắn về vòng xoáy kiếm khí màu vàng kia.

Tần Phàm không khỏi có chút biến sắc, hắn không ngờ Viên Cảnh Thiên lại có một chiêu như vậy.

Đồng thời hắn cũng biết rõ Viên Cảnh Thiên muốn mượn dịp này khiến Nhiếp Bá có đầy đủ thời gian thi triển Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm.

Bất quá, hắn không sợ.

Lúc này, ngoại trừ muốn so đấu phòng ngự với Viên Cảnh Thiên thì hắn cũng muốn linh giáo uy lực Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm của Nhiếp Bá thoát một phát.

- Hiện giờ ta muốn xem đệ nhất phòng ngự có tiếp được một đao của ta hay không.

Lòng xẹt qua rất nhiều ý niệm, lập tức, Tần Phàm dứt khoát mượn cổ lực hấp dẫn này, nắm thật chặt Vương trù đao trong tay phóng về phía Viên Cảnh Thiên.

- Oanh!

Ngay sau đó, Tần Phàm trực tiếp chém một đao lên vòng xoáy kiếm khí màu vàng kia. Một đao của hắn liền đánh bại kiếm của đối phương, đồng thời vượt qua hàng phòng ngự của Viên Cảnh Thiên, trực tiếp tiến về Đại địa khả giáp.

Đao Tần Phàm còn chưa chém tới thì cả người Viên Cảnh Thiên đã bị đao thế bá đạo áp bức đè nén xuống, mặt đất vỡ ra như mạng nhện, hai chân hắn lún sâu xuống.

Viên Cảnh Thiên thấy vậy, biết không thể tránh khỏi, hắn cắn răng một cái, dứt khoát không để ý tới công kích Tần Phàm nữa mà mãnh liệt trở kiếm, dụng hết toàn lực chém về phía Tần Phàm.

Đối với uy lực phòng ngự của mình, Viên Cảnh Thiên có tự tin có thể chống đỡ được ít nhất là một kích của Tần Phàm. Hơn nữa hắn nhìn ra được lúc này Tần Phàm không sử dụng võ kỹ mạnh nhất, mà một kiếm vừa rồi của mình cũng khiến uy lực phòng ngự của Tần Phàm giảm bớt nên hiện giờ hai bên cũng tương tự như nhau.

Lúc này, công kích gần như vậy chính là trực tiếp do đấu phòng ngự.

- BANG!

Vũ khí của Tần Phàm và Viên Cảnh Thiên đồng thời kích lên người đối phương. Dưới năng lượng va chạm của hai người, khí kinh phát ra trận trận âm thanh bạo phá, đất dưới chân hai người nứt ra thành từng mảng, mà nửa con phố dài này tựa hồ cũng lún xuống vài phần.

Bụi mù cuộn cuộn bao trùm lên thân ảnh hai người.

Đối mặt với công kích của Viên Cảnh Thiên, Tần Phàm vốn có năng lực né tránh nhưng hắn lại không làm vậy.

Về điểm này thì rất nhiều người quan sát trên quảng trường thần điện cũng nhìn ra.

- Nhìn Tần Phàm như vậy thì chắc là so đấu phòng ngự với Viên Cảnh Thiên rồi. Tuy thoát nhìn thể phách Tần Phàm cũng thập phần cường hãn nhưng dù sao thì Viên Cảnh Thiên cũng được xưng là đệ nhất phòng ngự, danh xưng đó không phải là nói chơi, hắn như thế nào có thể bì kịp?

- Đúng vậy a, dưới công kích của Viên Cảnh Thiên vừa rồi thì Tần Phàm vốn có thể tránh đi nhưng hắn vẫn trực tiếp dùng cứng đối cứng, đây không phải là dùng sở đoản đấu sở trường sao?

- Hơn nữa Nhiếp Bá ở một bên còn đang chuẩn bị xuất ra võ kỹ uy lực cường đại mà Tần Phàm vẫn đang dây dưa với Viên Cảnh Thiên.

- Ai, cũng không biết nên nói là hắn tài cao gan lớn hay là lỗ mãng xúc động nữa...

Mọi người quan sát trận chiến kia đều nhao nhao nghị luận không ngớt. Ngoại trừ những người có nhãn lực tốt ra thì đại bộ phận đều không tán thành hành động của Tần Phàm.

Bất quá, đối với Tần Phàm mà nói thì nếu hắn đã biết thực lực của mình không đủ mà còn lấy cứng chọi cứng thì mới gọi là lỗ mãng xúc động, là tranh cường hão thắng nhưng nếu hắn có lòng tin với thực lực của mình thì vậy chính là tự tin, tự mình cố gắng, chính là không sợ cường giả, có can đảm khiêu chiến với bản thân.

Đây mới thực sự là tâm của cường giả.

Lúc này không thể nghi ngờ gì Tần Phàm có tin tưởng rất lớn với bản thân mình.

- Phốc!

Trong vùng bụi mù, Tần Phàm cảm giác được Vương Trù đao trong tay đã bổ lên Đại địa khải giáp trên người Viên Cảnh Thiên nhưng cũng sâu không quá 2/3. Đồng thời hắn cũng cảm giác được trọng kiếm của Viên Cảnh Thiên cơ hồ đã công phá Huyền vũ chi khí của mình.

Lúc này, hai người cơ hồ đã kiệt lực.

Nếu như Tần Phàm sử dụng Vạn Ngưu Cỗng thì hắn hoàn toàn có thể bộc phát Vạn Ngưu Kinh trực tiếp công phá Đại địa khải giáp của Viên Cảnh Thiên nhưng hắn vốn chưa nắm giữ toàn bộ Nhân Đao, không thể phát huy ra uy lực đỉnh phong nên hiện giờ hắn cũng không thể tiếp tục công kích.

Hắn biết rõ tình huống của Viên Cảnh Thiên cũng là như vậy.

- Phốc!

Vì vậy, thân hình hai người đồng thời tách ra khỏi bụi mù.

- Hai người tựa hồ như không bị thương a?

- Tần Phàm hắn lại có được uy lực phòng ngự mạnh như vậy ư?

- Trời ạ, lực phòng ngự của Tần Phàm cơ hồ có thể so sánh với Viên Cảnh Thiên!

Nhìn thấy một màn này, quảng trường thần điện lại khởi dậy lên trận trận thanh âm kinh ngạc. Ngoại trừ những người Càn Minh ra thì tất cả mọi người đều cảm thấy ngoài ý muốn và giật mình vì lực phòng ngự cường hãn của Tần Phàm, dù sao thì Tần Phàm đã có ưu thế về tốc độ và sức chịu đựng, không ai tưởng tượng phòng ngự của hắn cũng mạnh như vậy.

- Hắn có thể vượt quá tưởng tượng của các người đấy.

Mà lúc này, Thái Hiền nghe những thanh âm kinh ngạc xung quanh thì lại lắc đầu nói ra. Hắn biết rõ thiếu niên áo xanh hơn những người tại tràng, biết được nhiều cái mà nhiều người khác không biết. Phòng ngự của Tần Phàm rất mạnh, ngày đó tại Nam Hoàng, Tần Phàm còn thay hắn chịu một kích của Viên cổ hỏa thú, hơn nữa còn ẩn tàng một bộ phận năng lực.

- Tần Phàm, người có dám liều lĩnh so đấu lực phòng ngự với ta?

Trên chiến trường, Viên Cảnh Thiên nhìn Tần Phàm, nói ra. Tuy vừa rồi Tần Phàm cơ hồ đã phá vỡ Đại địa khải giáp của hắn nhưng hắn cũng cảm giác mình cũng rất nhanh có thể phá vỡ phòng ngự mặt ngoài của Tần Phàm.

Mà dù Đại địa khải giáp của hắn bị phá vỡ thì bên trong hắn vẫn còn Thập trọng Hoàn mỹ Nguyên Võ Giáp.

Hai cường giáp này chính là tự tin phòng ngự lớn nhất của Viên Cảnh Thiên.

Hắn tin tưởng ngoại trừ tầng giáp phòng ngự bên ngoài thuộc tính thổ kia thì bên trong Tần Phàm không còn khải giáp nào cao cấp như Nguyên Võ Giáp của hắn.

- A, có gì không dám?

Khóe miệng Tần Phàm nhếch lên, có chút khinh thường mà nói.

537. Chương 546: Thắng Bại Đã Phân. (2)

Chương 546: Thắng bại đã phân. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Thật sự thì hần không có được Thập trọng hoàn mỹ Nguyên võ giáp như Viên Cảnh Thiên, trên thực thể Nguyên vũ giáp của hần cũng chỉ là bát trọng mà thôi, hơn nữa bình thường cũng không sử dụng vì thể phách của hần so với Nguyên võ giáp này thì cường hần hơn nhiều.

Viên Cảnh Thiên cho rằng phòng ngự của Tần Phàm là dựa vào Huyền Vũ chi khí bên ngoài, như vậy thì hần thập phần sai lầm rồi. TRải qua ba khóa ma chủng cải tiến, lại phục dụng Thái Hợp Luyện Thể Đan thì phòng ngự thể phách của Tần Phàm so với Huyền Vũ chi khí thậm chí còn mạnh hơn.

Tần Phàm tự tin đối với cường độ công kích của Viên Cảnh Thiên vừa rồi thì cho dù có đánh bao nhiêu lần cũng chưa chắc tạo thành tổn thương lớn cho hần.

- Tần Phàm, chết đi!

Viên Cảnh Thiên thấy Tần Phàm thụ một kích của mình, không khỏi âm thầm nhe răng ra cười, tựa hồ khôi phục một ít khí phách tự tin, dưới chân đạp mạnh, cả người kích xạ về phía Tần Phàm.

Lúc này, kinh khí màu vàng đất ngưng tụ trên trọng kiếm của hần đã vô cùng hùng hậu. Có thể nhìn ra được một kiếm này dày đặc nguyên khí hệ thổ, so với vừa rồi thì lực công kích tăng lên không ít.

Tần Phàm giương mắt nhìn thoáng về phía trước, hần có thể phát hiện mỗi một bước Viên Cảnh Thiên này đều lưu lại dấu chân nhẹ nhàng trên mặt đất, nhưng dấu chân kia có thể ngưng lại mà không tiêu tán, vì thế mà hần biết rõ đối phương đã khống chế thể phách cơ thể rất tốt rồi, ít nhất thì so với Đại Đoái Minh minh chủ Giang Hồng cũng tốt hơn nhiều.

- Nhưng chỉ có vậy thôi sao?

Khóe miệng Tần Phàm lại giương lên lần nữa, tự tin bước lên một bước nghênh đón Viên Cảnh Thiên. Lúc này hần cũng tăng lực công kích của mình lên, điều chỉnh đến trình độ không sai biệt bao nhiêu so với Viên Cảnh Thiên.

Hần quả nhiên đã đáp ứng với Viên Cảnh Thiên, chính thức so đấu lực phòng ngự với đối phương.

- Cái này... Tần Phàm hần điên rồi sao? Vậy mà thật sự đáp ứng so đấu uy lực phòng ngự với Viên Cảnh Thiên, chẳng lẽ hần không biết như vậy là quá thiệt thòi sao?

- Đã sớm nghe Viên Cảnh Thiên tu luyện ra thập trọng hoàn mỹ Nguyên võ giáp rồi, lực phòng ngự đoán chừng so với Đại địa khải giáp bên ngoài thì hơn rất nhiều, còn Tần Phàm thì dựa vào cái gì để đối kháng đây?

- Nếu không có hoàn cảnh linh khí sung túc thì căn bản không thể luyện ra Thập trọng hoàn mỹ Nguyên vũ giáp này, nghe nói Viên Cảnh Thiên này mượn linh huyết nồng độ linh khí 1500 lần tu luyện gần 5 năm mới thành công, còn hi sinh tiến bộ cảnh giới của mình. Tần Phàm này chỉ tiến vào Chân Vũ thánh địa nửa năm, hần dựa vào cái gì? Chẳng lẽ nửa năm qua hần đã tu luyện thành thập trọng Hoàn mỹ giáp?

- Quan trọng là dù Tần Phàm thật sự có thể bất phân thắng bại về phòng ngự với Viên Cảnh Thiên nhưng Nhiếp Bá thì sao? Công kích mạnh nhất của Nhiếp Bá tựa hồ đã chuẩn bị xong rồi, Tần Phàm hần sẽ ứng phó như thế nào?

Nhìn thấy Tần Phàm vậy mà lại so đấu lực phòng ngự với Viên Cảnh Thiên lần nữa, tất cả mọi người không khỏi nhao nhao lên tiếng nghị luận. Một ít người ủng hộ Tần Phàm lúc này không khỏi thay hần đổ mồ hôi một phen.

- Lúc này Tần Phàm có chút vô lễ rồi chẳng?

Dương trưởng lão trên gác cao thần điện nhìn thấy một màn này cũng không khỏi có chút nhíu mày, biểu hiện của Tần Phàm có chút quá không vừa mắt.

- Tiểu tử Tần Phàm này quả thật có chút bướng bỉnh, bất quá theo đạo lý thì hần không thể không rõ ràng tình huống như vậy được, hoặc là hần có gì đó để dựa vào.

Kim Thượng cũng có chút hiểu rõ Tần Phàm nên biết được thể phách Tần Phàm vô cùng cường đại. Tuy thể hần cũng có chút nghi hoặc nhưng chẳng biết tại sao hần lại rất có lòng tin với Tần Phàm.

- Tần Phàm rất mạnh, hắn sẽ thắng.

Lúc này, Khuông trưởng lão lại bình tĩnh nói, hắn tựa hồ nhìn xuyên qua sương mù, soi thấu thực lực Tần Phàm.

Nghe được lời Khuông trưởng lão nói, Kim Thượng cùng Dương trưởng lão không khỏi nghi hoặc liếc nhìn người phía trước nhưng người phía trước lại không nói gì, bọn hắn chỉ đành nhìn lại chiến trường.

Lúc này, thân ảnh Tần Phàm và Viên Cảnh Thiên đã giao nhau lần nữa.

- Tần Phàm, luận lực phòng ngự thì ngươi không bì kịp ta.

Lúc này Viên Cảnh Thiên thấp giọng gào thét, dùng hết toàn lực chém một kiếm trùng trùng điệp điệp về phía ngực Tần Phàm. Hắn hao phí đại lượng thời gian, thậm chí hi sinh tốc độ tu luyện của mình để có được thành tựu về phòng ngự như ngày hôm nay, hắn không tin về mặt phòng ngự hắn lại thua một người tiến vào Chân vũ thánh địa mới nửa năm, hơn nữa chỉ lại là một thiếu niên 18 tuổi.

Vô luận như thế nào cũng không được như thế.

Đây là kiên trì cuối cùng, tin tưởng cuối cùng và cũng là tôn nghiêm cuối cùng của hắn.

- Thật sao?

Toàn thân Tần Phàm lúc này ngưng tụ khí, dụng hết khả năng dung hợp Nhân đao bá vương đao, hiện giờ đã phát huy ra uy lực lớn nhất. Nghe lời Viên Cảnh Thiên nói, hắn cũng không để ý lắm, chỉ hỏi ngược lại một cách hời hợt.

Không cần nhiều lời, chỉ động thủ, phân chia cao thấp.

- Oanh!

Công kích của hai người lại đụng lên người đối phương, thanh thể lúc này so với lần trước thì mạnh hơn nhiều, đá vụn bay tung tóe trong vòng xoáy kinh khí rồi sau đó nát bầy thành bụi phấn, rơi xuống đất, cả con đường tựa hồ như cũng muốn sụp đổ xuống.

- Phá cho ta!

Viên Cảnh Thiên rống to lên một tiếng, hắn vận hết toàn lực, rốt cục cũng cảm giác được một kích của mình như đã phá vỡ được Huyền Vũ chi khí bên ngoài thân Tần Phàm.

- Phá!

Tần Phàm cũng khẽ quát một tiếng, Vương trù đao đâm vào Đại địa khái giáp của đối phương.

NGay sau đó, Viên Cảnh Thiên cảm giác mình đã đâm rách Huyền Vũ chi khí bên ngoài thân Tần Phàm, mũi kiếm đã chạm vào thân thể Tần Phàm.

- Làm sao có thể?

Thế nhưng, hắn mở to hai mắt rất nhanh, miệng phát ra thanh âm không thể tưởng tượng nổi nhưng lại phát hiện mũi kiếm của mình không tiến thêm được chút nào, chỉ cảm thấy cổ lực cản vô cùng lớn từ Huyền Vũ chi khí ở bên ngoài.

- Phốc!

Đao thế của Tần Phàm không ngừng, sau khi phá vỡ Đại địa khái giáp của Viên Cảnh Thiên thì rất nhanh phá vỡ thập trọng hoàn mi giáp của, trực tiếp đâm thẳng vào thân thể đối phương, máu tươi chảy ra.

Tuy bên ngoài có hai tầng phòng ngự cách trở nên miệng vết thương cũng không sâu nhưng dù sao cũng làm đối phương bị thương.

Dưới tình huống lực công kích ngang bằng nhau mà Tần Phàm khiến đối phương bị thương nhưng hắn không hề hấn gì, cái này chứng minh lực phòng ngự của Tần Phàm cường hãn hơn Viên Cảnh Thiên.

So đấu lực phòng ngự, thắng bại đã phân.

- Lão Viên, tránh xa ra, càng xa càng tốt.

Lúc này, rốt cục công kích Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm mạnh nhất của Nhiếp Bá đã chuẩn bị xong, hần liền truyền âm nhắc nhở Viên Cảnh Thiên.

Hần đã phát động công kích về phía Tần Phàm rồi.

- Viên Cảnh Thiên bị thương, Viên Cảnh Thiên đã bị thương rồi!

- Lực công kích của hai người bọn hần cơ hồ đã ngang bằng Võ Tôn, công lực lại ngang nhau nhưng Viên Cảnh Thiên thì bị thương còn Tần Phàm vẫn không hề hấn gì.

- Làm sao có thể? Nói cách khác chẳng phải lực phòng ngự của Tần Phàm mạnh hơn Viên Cảnh Thiên sao?

538. Chương 547: Cường Cường Tương Tranh.

Chương 547: Cường cường tương tranh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- So đấu lực phòng ngự, Tần Phàm lại thắng?

- Tần Phàm lại có được uy lực phòng ngự cường đại như vậy?

Nhìn thấy một màn vừa rồi, trên quảng trường thần điện liền nổi lên sóng to gió lớn. Mọi người thấy Viên Cảnh Thiên bị máu tươi thấm đầm quần áo mà Tần Phàm vẫn không hề hấn gì. Ai cũng minh bạch trận so đấu lực phòng ngự vừa rồi, Tần Phàm đã thắng.

- Tiểu tử này... Không thể tưởng tượng nổi a.

Trên gác cao Thần điện, Dương trưởng lão và Kim trưởng lão nhìn nhau, nhin không được than một tiếng sợ hãi. Dùng nhãn lực hai người bọn hần có thể thấy được lực công kích của Tần Phàm và Viên Cảnh Thiên đều đã đạt tới trình độ Võ Tôn, ngay cả lực phòng ngự của bọn hần cũng thế.

Dương trưởng lão và Kim Thượng đều nhìn ra được thể phách của Tần Phàm cực kỳ cường hãn.

Từ trình độ phòng ngự của Tần Phàm vừa rồi, bọn hần đoán chừng hiện giờ Tần Phàm ít nhất có thể chịu được công kích của Tam cực Võ Tôn mà vẫn không bị thương nặng.

Nói như vậy, cho dù lực công kích của Võ Tôn cao hơn lực phòng ngự của hần thì lực phòng ngự của Tam cực Võ Tôn cũng chưa chắc bì kịp Linh Vũ Sư như Tần Phàm, lực công kích và lực phòng ngự của hần có thể so sánh với Võ Tôn.

Hơn nữa, bọn hần có thể nhìn ra được Tần Phàm vẫn chưa sử ra hết toàn lực.

Ánh mắt bọn hần lại nhìn về phía chiến trường, nhìn lên người thiếu niên áo xanh. Trên thần điện, xuyên thấu qua màn sáng có thể tinh tường nhìn thấy công kích của Nhiếp Bá đã chuẩn bị xong rồi.

Bọn hần cũng muốn nhìn một chút kế tiếp Tần Phàm sẽ đối phó như thế nào.

Mà trên chiến trường, lúc này Viên Cảnh Thiên cũng khiếp sợ không thôi, tư vị trong lòng vô cùng khó tả. Hiện giờ hần cũng không để ý tổn thương trên người, chỉ là loại đả kích này khiến hần trong khoảng thời gian ngắn không thể nào tiếp nhận.

Từ trước đến nay, tiền vốn khiến hần tự tin nhất chính là lực phòng ngự của mình.

Nhưng hôm nay hắn đã bại bởi Tần Phàm, một nhân vật mới chỉ tiến vào Chân Vũ thánh địa được nửa năm, lại là một thiếu niên mới 18 tuổi.

Giờ này, lòng tự tin, kiêu ngạo và vinh quang của hắn đã triệt để sụp đổ, biến thành hư vô.

Hắn mạnh nhưng Tần Phàm càng mạnh hơn nữa.

Vừa rồi, tuy Viên Cảnh Thiên đã công kích được thân thể Tần Phàm nhưng hắn có thể cảm giác được thể phách Tần Phàm cường hãn như thế nào, dù hắn sử hết toàn lực cũng không cách nào khiến đối phương bị thương. Hắn và Nhiếp Bá đều là Linh Vũ Sư nổi bật, sau khi đột phá Võ Tôn thì so với Võ Tôn bình thường sẽ mạnh hơn nhiều. Hắn nổi tiếng về uy lực phòng thủ, công kích thì kém hơn Nhiếp Bá nhưng cũng vì Nhiếp Bá quá mạnh mẽ về phương diện công kích. Trên thực tế, sau khi tiến vào Thiên Cơ Đỉnh thì Viên Cảnh Thiên đã biết lực công kích của mình đã tương đương với Sơ cấp Võ Tôn.

Ít nhất thì dù có gặp phải Sơ cấp Võ Tôn hắn cũng có thể đánh một trận.

Nhưng hắn lại bại bởi Tần Phàm.

Các loại ý niệm phức tạp thoáng qua nhưng ánh mắt kinh ngạc của hắn vẫn chưa biến mất, lúc này hắn đã nghe được lời truyền âm của Nhiếp Bá.

- Vô luận như thế nào thì cuối cùng ta vẫn câu được giờ cho Nhiếp Bá, kế tiếp giao cho hắn a.

Sau khi hít sâu một hơi, Viên Cảnh Thiên chỉ cần đơn giản đè nén tâm lo lắng xuống, lúc này hắn căn bản không thể dả động tới Tần Phàm được nữa, vì vậy liền co trọng kiếm trong tay lại, ý định nhanh chóng thoát ra.

Mà lúc này, với ngũ giác nhạy cảm của mình, tuy Tần Phàm không cách nào nghe được lời truyền âm của Nhiếp Bá với Viên Cảnh Thiên nhưng hắn cực kỳ tinh tường hết thấy biến hóa phát sinh tại tràng, hắn biết rõ Nhiếp Bá đã chuẩn bị công kích rồi.

Đồng dạng, hắn cũng có thể cảm giác được Viên Cảnh Thiên đang muốn chạy trốn khỏi chỗ này.

Bất quá, đối với hắn mà nói thì lúc này cũng là một cơ hội.

Song trọng giáp của Viên Cảnh Thiên đã bị hắn đánh bại, muốn ngưng tụ trở lại thì cần một ít thời gian nhưng lúc này vì vội vã thoát đi nên đối phương cũng trì hoãn thêm chút thời gian nữa.

Mà chút thời gian ít ỏi này chính là cơ hội của Tần Phàm.

- Viên Cảnh Thiên, chết!

Lúc này, ánh mắt hồ hững của Tần Phàm liếc nhìn bóng người cao lớn kia, Vương trù đao xuất khỏi tay, trực tiếp đuổi theo Viên Cảnh Thiên.

- Phốc!

Ngay tại lúc Viên Cảnh Thiên chạy ra xa được 5m thì Vương trù đao đã chém một nhát lên cổ hắn, máu tươi phun ra. Vừa rồi hàng phòng ngự của hắn đã bị Tần Phàm công phá nên hiện giờ chưa hình thành lại.

Bị lưỡi đao sắc bén kia chém trúng, Viên Cảnh Thiên mở to hai mắt, lộ vẻ không cam lòng, hắn quay đầu lại tựa hồ muốn liếc nhìn Tần Phàm nhưng lúc quay đầu lại thì cái cổ kêu lên một tiếng “răng rắc” rồi rơi xuống đất.

Đại Ly Minh minh chủ, đệ nhất nhân phòng ngự Viên Cảnh Thiên cứ như vậy mà táng mạng.

Và đệ nhất phòng ngự mới đã ra đời, hắn chính là Tầm Phào.

Trông thấy một màn này, quảng trường Thần điện như sôi sục lên. Động tác của Tần Phàm như nước chảy mây trôi, lúc này tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng thống khoái. Cũng không phải bọn hắn thống trị Viên Cảnh Thiên mà là bọn hắn đều hướng tới con đường cường giả nên có người biết được thực lực của mình không đủ để đạt được thành tích tốt tại thiên tài chiến, thậm chí có thể sẽ mất mạng nên bọn hắn không có tư cách tham dự Thiên tài chiến, vì vậy mà thấy may mắn.

Tất cả bọn hắn đều mục kích trực tiếp sự cường đại của Tần Phàm.

Mục tiêu của bọn hắc chính là gặp mạnh càng mạnh hơn, dùng cứng đối cứng.

Bất quá, lúc này bọn hắc chính là chờ mong màn quyết đấu tiếp theo.

Trên chiến trường, Nhiếp Bá rốt cục cũng chuẩn bị hoàn tất.

Xuất thủ! xem tại

Sóng lửa ngập trời, một tia chấn động năng lượng từ đầu phổ giống như một cơn sóng khuếch tán ra bốn phía, hỏa nguyên lực cuồng bạo không ngừng áp súc trong không khí, sau đó toàn bộ ngưng tụ lại trên đao của Nhiếp Bá, ánh lửa kia vô cùng chói mắt, khí tức kia thập phần nóng rực, thậm chí ngay cả tòa thành quyết chiến này đều có thể cảm giác được.

Vào lúc này, ánh mắt của rất nhiều người tham chiến cũng nhìn không được nhìn về phía này.

Áp súc, áp súc áp súc đến mức cực hạn.

Vào lúc này, toàn thân trường đao trên tay Nhiếp Bá đã đỏ bừng lên. Nhiếp Bá cũng hiểu được nếu không phải hắc trả một cái giá rất lớn để đổi lấy thanh đao này thì có lẽ lúc này thanh đao đã không chịu nổi cỗ năng lượng vô cùng cường bạo nào mà vỡ nát.

Tay Nhiếp Bá đã run lên nhè nhẹ.

Lúc này, Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm của Nhiếp Bá cũng không phải ngưng tụ thành mặt trận hỏa tuyến mà là ngưng tụ lại thành một hỏa cầu lớn cỡ nắm tay màu đỏ thẫm. Hỏa cầu này tràn ngập hỏa nguyên vô cùng cường đại, không gian đều bị chấn động, ngay cả bản thân Nhiếp Bá cũng cơ hồ không điều khiển được.

Lực lượng đáng sợ bậc này, dù là Sơ cấp Võ Tôn cũng kiêng kỵ không thôi.

- Tần Phàm, chết đi!

Nhiếp Bá dữ tợn quát to một tiếng, kích bắn hỏa cầu về phía Tần Phàm. Những nơi hỏa cầu quét qua thì không khí cũng bị thiêu đốt, thoát nhìn như là một ngôi sao chói toát ra ánh lửa tràn ngập năng lượng trong không khí, áp lực ngập trời, hào quang rực sáng.

539. Chương 548: Xong! (1)

Chương 548: Xong! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Những nơi hỏa cầu đi qua thì mặt đất đều bị cháy đen một mảnh, thậm chí còn tựa hồ như vô hình giảm thấp xuống vài lần.

Chỉ năng lượng mặt ngoài hỏa cầu cũng khiến không khí bị thiêu đốt, mặt đất sụp đổ.

Nếu hỏa cầu này bộc phát ra thì sẽ khủng bố đến mức nào?

Vào thời khắc này, hỏa cầu kia mang lại cho người cảm giác giống như một thiên thạch đang điên cuồng va vào trái đất, hủy diệt hết thảy, chỉ nhìn thôi cũng vô cùng sợ hãi.

Nhìn thấy hỏa cầu chỉ lớn cỡ nắm tay nhưng ánh lửa thậm chí như có thể xuyên thấu qua màn sáng thiêu đốt ánh mắt của người xem, những người quan sát trên quảng trường Thần Điện đều kinh ngạc không thôi, bọn hắc thật không ngờ công kích mạnh nhất của đệ nhất công kích Nhiếp Bá lại khủng bố tới tình trạng này.

Trên gác cao Thần Điện, ba vị trưởng lão không thể không thừa nhận chiêu Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm này của Nhiếp Bá đã vượt qua phạm trù Linh Vũ Sư, đạt tới Sơ cấp Võ Tôn, thậm chí còn tiếp cận trình độ Trung giai Võ Tôn.

Nhiếp Bá không hổ là đệ nhất công kích.

Lúc này, tất cả mọi người cũng vì Tần Phàm mà lo lắng đến mức đổ mồ hôi.

Tần Phàm biểu hiện ra năng lực cao như thế nhưng lúc này chết chắc rồi, thật quá đáng tiếc!

Sau khi cảm giác được uy năng khủng bố của hỏa cầu kia, dù mọi người đã kiến thức được những biểu hiện thần kỳ của Tần Phàm nhưng cũng không khỏi cảm thấy Tần Phàm không có bao nhiêu phần thắng. Lúc này, những người xem chiến có hảo cảm với Tần Phàm chỉ hi vọng hắn có thể sống sót mà thôi.

Trên chiến trường.

Chỉ qua ba tháng mà Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm của Nhiếp Bá này đã đạt đến trình độ như vậy. Trông thấy hỏa cầu khủng bố cực hạn kia, Tần Phàm cũng không khỏi sinh ra một tia kiêng kỵ. Hắn vừa giết chết Viên Cảnh Thiên nên còn chưa kịp thu hồi Vương trù đao, thấy công kích của Nhiếp Bá đã bắn tới, thân hình của hắn nhanh chóng lui về phía sau.

Mà hỏa cầu mang theo năng lực cực kỳ kinh khủng kia đã mau chóng đuổi đến, không dừng không thôi.

Bất quá, Tần Phàm cũng không mong có thể thoát khỏi công kích của Nhiếp Bá, hắn lui về phía sau chỉ là nhân cơ hội để ngưng tụ công lực lại. Lúc này một thân công lực đã có thể điều khiển tự nhiên, cho dù là vừa giết chết Viên Cảnh Thiên, muốn ngưng tụ lại hắn cũng không hao tổn bao nhiêu thời gian.

Khoảng cách 10m, như vậy là đủ.

Ngay tại lúc Tần Phàm thối lui về phía sau 10m, chân sau hắn hung hăng đạp mạnh lên mặt đất, cả người văng vằng đứng lại, sau đó hắn hít sâu một hơi, hai mắt kinh khủng nhìn hỏa cầu kia, ngưng đọng lại.

- Vạn Ngưu Trùng Chàng!

Đề khí xuất quyền.

Tần Phàm trực tiếp nghênh tiếp chính diện.

Vào lúc này, tựa hồ tất cả mọi người đều mơ hồ nghe được tiếng trâu điên gào thét, dũng cảm tiến tới, gặp đối thủ cường đại thì bản thân càng cường đại, ý chí bất khuất.

Hằng hà sa số hư ảnh trâu điên cực lớn từ trên người Tần Phàm dốc ra, tựa hồ tràn ngập nửa bầu trời.

- Oanh!

Theo hư ảnh man ngưu đầu tiên bắt đầu tấn công, tất cả hư ảnh trâu điên tiếp theo đều tấn công theo từng đợt, không ngớt hướng về hỏa cầu khủng bố kia. Rốt cục, đợt công kích đầu tiên của Vạn Ngưu Công đã hiện ra trước mắt mọi người.

Năng lượng vô cùng cuồng bạo rốt cục cũng nổ tung lên, nguyên khí nổ rộ trên bầu trời như từng đám pháo hoa lớn.

Ngay khi Cực Nguyên Ly Hỏa Cầu đụng vào Man Ngưu kinh, cả tòa quyết chiến chi thành trong nháy mắt liền chấn động kịch liệt.

Mà ở phía hai bên, phạm vi bạo tạc bao trùm khắp cổ xưa kiến trúc, ngay khi bạo tạc bắt đầu phát sinh liền bắt đầu nhao nhao sụp đổ, tường đổ ngói phé trước kia càng thêm hoang tàn.

Trên không quyết chiến chi thành vừa rồi còn vô cùng âm trầm vào lúc này đột nhiên như biến thành ngày hè chói chang.

Tất cả người tham chiến trong chiến trường, kể cả ba người Dịch Khuyết Sa Vũ Mạc Y được xem là hạt giống quán quân cũng nhận không được nhìn về phía bạo tạc. Lòng bọn hắn cũng khiếp sợ không thôi, bọn hắn đều đang suy đoán vừa rồi là ai đang quyết đấu.

Nhưng vô luận là ai, lòng ba người đều coi đó chính là kinh địch lớn nhất của mình trong Thiên Tài Chiến lần này rồi.

Mà một ít người tham chiến đứng gần nơi sinh ra bạo tác, vào lúc này vừa muốn đến gần xem có chuyện gì xảy ra, mặt khác lại cảm thấy ở đó có nguy hiểm nên không dám tới gần.

Bất quá Tần Phàm và Nhiếp Bá với tư cách là người trong cuộc, sau khi bạo tác kinh thiên động địa xảy ra thì đều bị bao phủ trong bụi mù cuồn cuộn, căn bản không nhìn thấy thân ảnh của bọn hắn.

Bên ngoài tràng, trên quảng trường Thần Điện mọi người thấy một màn này, hào khí trong khoảnh khắc liền trầm mặc hơn không ít, trong mắt đều khiếp sợ nhìn một bãi đất trống đột nhiên xuất hiện trên chiến trường, không khỏi nhẹ hít một hơi khí lạnh.

Lực phá hoại đáng sợ như thế, chỉ sợ dù là cường giả Vô Tôn muốn làm được cũng rất khó khăn, nhưng nó lại được tạo ra bởi so đấu của hai gã Linh Vũ sư.

Mọi người sau khi thấy Nhiếp Bá phát ra Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm thanh thế to lớn, uy lực kinh người như vậy thì đều nghĩ Tần Phàm không có khả năng thắng được nữa rồi... Nhưng bọn hắn cũng không nghĩ tới, ngay lúc quyết định Tần Phàm vậy mà lại phát ra Vạn Ngưu Trùng Chàng thanh thế không hề chênh lệch Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm.

Lúc trước dự tuyển ngoài thành Tần Phàm cũng thi triển qua Vạn Ngưu Trùng Chàng, nhưng xa xa không có uy lực như vừa rồi.

Vừa rồi bọn hắn là lần đầu thấy Tần Phàm toàn lực thi triển một chiêu Vạn Ngưu Trùng Chàng này, nhớ tới tình cảnh vô số hư ảnh man ngưu lao nhanh vừa rồi mọi người vẫn rung động không thôi, lòng thầm nghĩ nếu là mình thì có thể thừa nhận bao nhiêu lần trùng kích của Man Ngưu kinh?

Nhưng đến cùng là Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm lợi hại hay Vạn Ngưu Trùng Chàng cường hãn đây?

Cuối cùng, tất cả mọi người đều ngừng thở, không chuyển mắt nhìn vào phé tích đầu kia, bọn hắn đều rất muốn xem ai mới là người thắng lợi đi ra. Bởi vì công kích vừa rồi của Nhiếp Bá và Tần Phàm đều đã vượt qua Vô Tôn, chỉ nhìn quá trình, ngoại trừ người Thần Điện thực lực ngoài Vô Tôn ra, trên quảng trường không ai có thể đoán được hai người bọn họ đến cùng là ai mạnh hơn.

Cho nên, chỉ có kết quả mới có thể chứng thực.

Qua gần nửa phút, tràng bụi mù kia mới chậm rãi tán đi một ít, thời gian dần qua, mọi người nhìn thấy đầu tiên là con đường dài đã bị phân thành hai nửa, nơi bạo tác vừa rồi xuất hiện một cái hố to không đáy.

Sau đó, chứng kiến hai bóng người xuất hiện ở hai bên hố to.

- Ô? Chuyện gì xảy ra? Còn chưa phân ra thắng bại?

Mọi người trên quảng trường không khỏi có chút nổi lên nghi ngờ.

- Tần Phàm, người...

Nhưng mà, nháy mắt sau đó, Nhiếp Bá không dám tin duỗi ngón tay ra chỉ về phía trước, tiếp theo, thân hình của hắn chậm rãi chìm về phía sau.

Lúc này, sương mù đã tán đi rất nhiều, mọi người có thể trông thấy tương đối rõ ràng trước ngực Nhiếp Bá xuất hiện một hắc động thật lớn, tựa hồ như bị ác thú ăn mất nội tạng vậy.

Tần Phàm thắng.

Đệ nhất công kích Nhiếp Bá sau khi phát ra công kích mạnh nhất của bản thân vẫn bị Tần Phàm đánh bại.

540. Chương 549: Xong! (2)

Chương 549: Xong! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

Từ hôm nay trở đi, đệ nhất tốc độ, đệ nhất phòng ngự, đệ nhất công kích đã toàn bộ sửa đổi.

Những danh xưng này toàn bộ đều thuộc về một mình Tần Phàm.

Bắt đầu từ giờ phút này, Tần Phàm mới chính là đệ nhất tốc độ, đệ nhất phòng ngự, đệ nhất công kích

Tân Tú đệ nhất nhân chính thức.

Trên quảng trường Thần Điện lần nữa sôi trào, thiếu niên áo xanh chỉ tiến vào thánh địa nửa năm thời gian đã lần nữa sáng tạo ra kỳ tích, trong chiến đấu vừa rồi bọn hắn đều cho rằng đây đã xem như quyết chiến lần cuối.

Tần Phàm có thể lần nữa sáng tạo ra kỳ tích mới hay không? Đánh vỡ ghi chép của đệ nhất thiên tài Văn Phi Dương lập nên năm đó? Dùng thân phận người mới mới tiến vào thánh địa chưa đủ một năm giành được quán quân Thiên Tài Chiến?

Vừa rồi sau khi thấy Tần Phàm lộ ra thực lực, bọn hắn đối với quyết chiến cuối cùng Thiên Tài Chiến lần này càng thêm mong đợi.

- Tần Phàm, ngươi lần nữa khiến ta kinh ngạc rồi.

Một góc trên quảng trường, Thái Hiền nắm chặt nắm đấm, vừa rồi khi nhìn thấy Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm của Nhiếp Bá, hắn quả thật rất lo lắng cho Tần Phàm, nhưng hắn không ngờ Tần Phàm vậy mà có thể cải tiến Man Ngưu kinh đến trình độ này

- Đây quả thật là một mình Tần Phàm lĩnh ngộ sao?

Nhớ tới vô số hư ảnh man ngưu ban nãy, lòng hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, một Linh Vũ sư, vậy mà có thể lĩnh ngộ cải tiến ra võ kỹ cường đại như vậy.

Hắn vào ngày Triều Thánh một năm trước cũng đã thấy qua Man Ngưu kinh của Tần Phàm, khi đó Tần Phàm dùng Man Ngưu Trùng Kích hoặc là Man Ngưu Nghịch Xung, mà vào hơn hai tháng trước, Tần Phàm giết chết Giang Hồng của Đại Đoái Minh chính là dùng Tam Trọng Man Ngưu Xung

Vừa rồi, Tần Phàm sử dụng chính là Vạn Ngưu Trùng Chàng

Cũng là Man Ngưu kinh nhưng uy lực lại cường hãn hơn nhiều.

Đặc biệt là vừa rồi toàn lực phát huy ra Vạn Ngưu Trùng Chàng, Thái Hiền có thể khẳng định, đây tuyệt đối là võ kỹ có thể sánh với Thiên giai.

Mà hắn là người chứng kiến Man Ngưu kinh tiến hóa, rung động trong nội tâm có thể nghĩ.

- Tần Phàm này... Thật sự là không thể tưởng tượng nổi ah, không thể tưởng được hắn lại có thể sử xuất ra võ kỹ cường đại như vậy. Phải biết rằng loại võ kỹ uy lực cường đại này đối với tố chất tổng hợp của võ giả yêu cầu rất cao, muốn nắm giữ cực kỳ không dễ dàng. nguồn

Trên Thần Điện, Dương trưởng lão lúc này yên lặng nhìn nhìn bóng người màu xanh trên chiến trường, kinh ngạc nói.

- Đáng tiếc, Nhiếp Bá kỳ thật cũng rất không tệ, nếu như có thể thuận lợi đột phá đến Vô Tôn, hắn nhất định cũng có thể trở thành cường giả trong Vô Tôn... Còn có bọn người Viên Cảnh Thiên, đó đều là thiên tài số một cả, vốn tiền đồ ngày sau sẽ rất không tệ, đáng tiếc... Bọn hắn vậy mà chọc phải người kết thúc thiên tài như Tần Phàm, không thể không nói, chỉ có thể xem như bọn hắn không may thôi.

Kim Thượng lại cười khổ lắc đầu nói ra. Nhớ tới, Tần Phàm chỉ tiến đến nửa năm, nhưng những đã giết chết bảy vị minh chủ của Chân Vũ thánh địa rồi.

- Khôn sống mong chết, cường giả sinh tồn. Võ đạo một đường, vốn chính là gian nguy vạn phần, nếu như không trải qua sinh tử, căn bản không có khả năng đi đến đỉnh phong, trong lúc này, tự nhiên sẽ có người chết đi. Mà chết vì võ đạo cũng coi như chết có ý nghĩa.

Mà lúc này, Khuông trưởng lão lại nhàn nhạt nói.

Những người này, đều đã trở thành đá đặt chân để Tần Phàm tiến lên cảnh giới cao hơn.

Cái này Khuông trưởng lão cũng nhìn rất thấu triệt.

Chiến trường, Tần Phàm bình tĩnh nhìn Nhiếp Bá ngã xuống, trông thấy năm tên siêu cấp thiên tài cứ vậy toàn bộ chết trong tay mình, hắn cũng không có quá nhiều cảm xúc chấn động. Tư tưởng của hắn cũng như Khuông trưởng lão nói, đặt chân đỉnh phong, có ai mà không trải qua sinh tử để thành công chứ?

Đoạn đường hắn đi tới, đã thấy qua không ít người chết đi rồi.

Cũng như vừa rồi, nếu không phải vừa trước khi bắt đầu Thiên Tài Chiến hắn đã cải tiến thành công Vạn Ngưu Trùng Chàng thành công, vậy rồi vừa rồi chết rất có thể sẽ là hắn. Bằng vào Tam Trọng Man Ngưu Xung và Bá Vương đao thì không cách nào so được với Cực Nguyên Ly Hỏa Trảm của Nhiếp Bá được.

Nhưng hắn đã sống sót!

Một chiêu kích phát tiềm lực vừa rồi của Nhiếp Bá quả thật đủ cường hãn, Bách Trọng Man Ngưu Kinh của Tần Phàm phải hao phí tám mươi trọng mới phá hủy được Cực Nguyên Ly Hỏa Cầu, cũng chỉ có chừng mười trọng Man Ngưu kinh đánh tới trên người Nhiếp Bá thôi.

Nếu không phải Nhiếp Bá đã buông tay đánh cược một lần, phòng ngự đại giảm thì hắn cũng không giết được đối phương.

Trên thực tế hắn đã dốc toàn lực sử dụng ra Vạn Ngưu Trùng Chàng vậy nên bây giờ cũng lâm vào suy yếu, nhưng hắn vẫn không thể biểu hiện ra ngoài bởi vì hắn cảm giác được động tĩnh vừa rồi đã đưa tới không ít người tham chiến.

Nếu giờ hắn biểu hiện ra suy yếu, tất sẽ có người thừa cơ mà vào ngay.

Hắn lặng lẽ nuốt vào mấy khẩu đan dược, sau đó giả bộ quét dọn chiến trường như không việc gì, rất nhanh hắn liền thu lại hết tất cả trữ vật giới chỉ.

Hiện giờ trong mấy kiến trúc xa xa vẫn có người đang nhìn trộm, ánh mắt Tần Phàm quét qua mấy nơi, sau đó lạnh lùng hừ một tiếng.

Lập tức, người ẩn nấp ở mấy nơi kia thấy lúc này Tần Phàm vẫn có thể phát hiện ra mình không khỏi cả kinh, nhớ lại cảnh tượng vừa rồi, lòng của bọn hắn không khỏi dâng lên một tia ý sợ hãi, vội vàng nhao nhao thoát đi.

Thấy những người kia đều đã rời đi, lúc này Tần Phàm mới khẽ thở phào nhẹ nhõm, cũng rất nhanh rời khỏi hiện trường, một bên đi về phía thành thị có Đài Quyết Chiến, một bên lén lút khôi phục thực lực của mình.

Dọc theo con đường này, Tần Phàm lại sẵn giết vài đầu yêu thú lục cấp đỉnh phong

Sau đó hắn đi tới nơi đặt Quyết Chiến Đài.

- Nơi này chính là Quyết Chiến Đài rồi.

Tần Phàm nhìn phía trước, phát hiện một tòa tường thành cao lớn vây quanh kiến trúc hùng vĩ. Mà ở trước kiến trúc kia, có một ít sân khấu hình dáng nửa vòng tròn bằng đá, trên mỗi một cái đều có hai mươi lỗ nhỏ

Tần Phàm biết rõ chỉ cần bỏ hai mươi khẩu yêu tinh hạch của mình vào đó, vậy thì sẽ lập tức được chuyển đến quyết chiến tràng, mà hai cái nửa vòng tròn hợp cùng một chỗ, Quyết Chiến Đài sẽ khởi động rồi, quyết chiến chính thức bắt đầu.

- Chỉ có tám tòa Quyết Chiến Đài?

Tiếp theo Tần Phàm đến gần, sau đó không khỏi khẽ giật mình, bởi vì hắn đem sơ qua một chút liền phát

L?QM; .Q Zm€B M"v H" K°i M; QìB +| i?B M T?9- +?QM? H" i?"T T?–M KšM +^aK pÈ
ç'K h–M S?"K +ÁM +?Q ç M- ?„M HB M +^aK i?'v K°i +´ +U HU+ T?– i?B M +€B ç`
+O h–M S?"K pšM +?Q ?Q"MiQ"Mi€M #¢Q T?€i ?„M ç½ ?Q^aM; bÈX

"ÎB pb ?„M T?€i ?B M- +–M; FQ+? +O ç®B T?QÆM; KbM? +,M #^aM F?–M; çĐ çQ
M m M?Q HB m K¢M; i?b ?„M /M F?–M; +? i +kM; i`¼M; i?QÆM; X

@ æÈB K°i +?9i- i +?Q M; QÆB v m iBM? ?¢+?X

.Q Zm€B p"Q H9+ M"v +m®M; [mQi i?m ?²B +–M; FQ+? H HÈM- b m ç| +^aM; QìB H
S?"K p®M +kM; F?–M; ç`M? ?¢ b€i i?O- iW ç| KÈB F?B M ?„M i`€M? F?ÄB K°i FB
P M?5

L; v F?B .Q Zm€B pW H, M çQÊ+ +?WM; # Kûi i?b K°i •K i? M? çB +i B M?S+ |+ p
+?Q FbM? T?QM; +ÁM F?B M ;QÆM; K†i ?„M ç m `€iX >„M H¢B M?bM p +?¶ i`QÊ
#`ç€M? ` K°i +€B ?– b•m- ç2M F`i- iU ?²+| i? Mm®i +^aM; QìB ?„M p"Q p"vX

>„M H"TiS+ +^aK ;B€+ HQM; `ûi H¢M?– •K i?–K K v K„M KbM? ç½ Mû M? M?– M m
HQìM; çQÊ+X

@ :B Q` bÈK K°i +?9i F?–M; T?<sup>a</sup>B çQÊ+ `²B b Q- +–M ;b H½M; T?Q i?ÌB ;B M +O

G9+ M"v h–M S?"K i?m ?²B +–M; FQ+?– M?"M M?¢i M|BX oW `²B M m F?–M; T?^a
i?b .Q Zm€B +kM; F?–M; +| F?^aM, M; i`€M? i?Q€i `²BX

@ *€B M"v æ•v H" v m iBM? ?¢+? +O i X

L?È iÈB i`U+ ;B€+ M; mv ?B K FBM? F?OM; pW `²B- €M? K„i .Q Zm€B M?bM p T?
p" bÈ ?½B ?ÆM M?B m- ?„M i?"i F?–M; M; Ì M; QìB i`QÊ+ K„i +?d KÈB iB M p"Q *?
+| çQÊ+ HU+ +–M; FQ+? F?OM; #® M?Q i? X G9+ M"v ?„M F?–M; /€K +?–M +?Ì M|
v m iBM? ?¢+? +O KbM? H M +?Q h–M S?"KX

@ h +?d Km®M K°i F?Ä H" çQÊ+ `²BX

h–M S?"K ;BQÆM; K„i M?bM >„+ æ¢B *€ i`QÊ+ K„i- H¢M? M?¢iX >„M +kM; F?–M
M[?„M ç®B pÈB >„+ æ¢B *€ pšM iQÆM; ç®B i?QîM; i?S+- ;BÌ .Q Zm€B ç½ M; mv
?„M +kM; F?–M; Km®M H¢B H"K F?| ?„MX a m ç| ?„M iMv iB M +–K K°i F?Ä v m
H M +€B #K+ i`QÊ+ FB X

hmv `^M; ?„M H9+ M"v #S+ HmB .Q Zm€B M?QM; +kM; F?–M; #m–M; HÄM; +^aM? ;
+m®B +MM; +O ?„M pÈB .Q Zm€B- M m H9+ M"v .Q Zm€B /€K ç€M? HûM- ?„M imv

89jX *?QÆM; 88k, h`"M æ–m Zmv i *?B MX

M; m²M

*?QÆM; 88k, h`"M ç–m [mv i +?B MX

L; m²M, oBTp M/

aQm i–K,

U% ðöÇXÔU% ðöÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>% VÔXÇö>% V

"'i [m€- .Q Zm€B +| i?B M T?9 +^aK ;B€+ M; mv ?B K- pW `²B ?„M bmwi M[ #` /¼
?B M +^aK ;B€+ M; mv ?B K FB pšM +?Q ?Q"MiQ"Mi€M çB- ?„M M"Q /€K ç°M; i?
M?bM #|M; HQM; h–M S?"K- i`QM; M°B i•K bÈ ç®B T?QÆM; ç°i M?B M ç´B wX

J v K"- h–M S?"K +kM; F?–M; iB TiK+ H½M; T?Q i?ÌB ;B M pÈB ?„MX

@ > ? - +QB M?Q >„+ æ¢B *€ M"v T?^aM SM; M? M?– M m F?–M; +€B K¢M; M?Ä +O

@ h-M S?"K p"v K" F?¬M; ;B i?„M- i?"i bU pQÊi M;Q" B /U H B m +O i X oW `²B F M;Q`B L?B T "€ F?¬M; +| +?9i MQÆM; i v- i ç½ +?Q `^M; ?„M H" H QϕB M;Q`B H½ ;B` t2K ` +kM; +| +?9i M?•M iQM?X

@ " i?€M; i`QÊ+ Î L K >Q M; - JBM? +?O M,K KBM? ?ϕ H M? p•v ;B i h-M S?"K- ?A h•M GB +O h-M S?"K Î ç|- F?B ç| M m F?¬M; T?ªB h-M S?"K #B i T?B ?"M? pã F„ ?„M p" h-M GB ç½ ç HϕB Î L K ?Q M; `²B- M;QÆB M`B h-M S?"K +| i? K M; i?M F ;B" M b Q\

@ æ9M; p"v - M;?2 M`B h-M S?"K F?~M i`QÆM; M?`i +?QM? H" p` ?¬M i? h-M GB æ` - +kM; #ÎB pb +| M;Q`B ç M [m'v `®B h-M GB M M ç½ ç€M? +?Q M;Q`B FB i?"M h-M GB +ÁM / M`B- ç°M; h-M GB #¼M ?„M t2K M?Q +? i +?„+X

@ >„+ ?„+ - F€ i?"i +kM; +| i? i?'v .Q Zm€B M"v M;®+ `i ç€M; v m - >„+ æϕB \*€ M;®+ i`QM; M;®+ - H9+ M"v t2K M?Q ?„M ;†T K vX

h`¬M; i?'v h-M S?"K F?BM? ç` +? M?Q p"v HB M #m¬M; i? .Q Zm€B- K¼B M;Q`B i` ç m ?ÆB +| +?9i M;Q" B w Km®M- +ªK M?"M ç®B pÈB h-M S?"K +kM; +| +?9i i? v ϕ FB H9+ M"v ç•v +QB M?Q ç½ M;Q" B w Km®M i?2Q h-M S?"K K" çQÊ+ M`B / M?- i ç T ;bX

*?B M i`Q`M;- h-M S?"K çB iÈB MY pÁM; i`ÁM FB - i?'v .Q Zm€B F?¬M; ç€M? HûM KdK +Q`B ?[m ?ªQ pÈB ?„M- +~M; i?'v ?ªQ +ªK ?ÆMX a m ç| ?„M KÈB M?ûi F?Ä v p"Q- ? B KQÆB F?Ä v m iBM? ?ϕ +? çOX

>„M +kM; ç½ H'v çQÊ+ iQ +€ +? iB M p"Q Zmv i *?B M æ" B ;B B çQϕM i?S # X

æ®B pÈB MK +Q`B h-M S?"K +?Q `^M; iÄ p ?[m ?ªQ FB - .Q Zm€B HϕB i?'v +| + F?¬M; #B i i`QÊ+ F?B h-M S?"K çB p"Q +| bM? K°i FQ +? F?¬M; X \*?Q ç M F?B K°i T?O i?•M i? h-M S?"K- çQ ?„M p"Q Zmv i \*?B M æ" B i?b ?„M KÈB v M i•K i?Î `K

*ªK ;B€+ h-M S?"K K M; ç M +?Q ?„M [m€ FBM? F?OM;- i?"K +?Q ç½ ç HϕB K°i ; ?„MX

@ h`U+ ;B€+ +O i K°i KU+ F?¬M; b B- +ªK ;B€+ h-M S?"K M"v K M; ç M +?Q i M;?` +? pÈB ?„M- +?„+ +?„M b) F?¬M; +| F i +K+ ;b i®iX

.Q Zm€B H9+ M"v H~K #~K- b m ç| HB M M? M? +?|M; HmB p FB M i`9+ i`QÊ+ FB S?"K i?'i #ϕB- ?„M #B i `ä +Æ ?°B KbM? iB M p"Q Zmv i *?B M æ" B ç½ F?¬M; +ÁM

J" b m F?B K°i ?²B €M? b€M; H K # Q T?O H'v KbM?- h-M S?"K HB M T?€i ?B M +?B M i`~M; `°M; HÈM- M;?B K F?„+ K" M`B ?ŠM H" MY iÁ X h`QÊ+ K†i h-M S?"K FQM- h-M S?"K #B i `ä MY iQ" M Zmv i *?B M æ" B F?€+ Î T?Q ç®B /B MX

>B M iϕB ?„M pšM F?¬M; #B i ç®B i?O H" B- M?QM; F?B iQ`M; ç€ FB i?Ki tm®M; +MM; K°i +?¶X

*kM; çϕB #B m +?Q ;B B çQϕM i?S # +O h?B M h" B *?B M ç½ +?QM? i?S+ #„i ç- G9+ M"v h?B M h" B *?B M p®M i'M; +°M; +| 8R M;Q`B i? K +?B M- i`QÊ+ F?B p" b m ç| b,M i?9 i`QM; i?"M? HϕB ç"Q i?ªB çϕB #° T?"MX æ M ;B B çQϕM M"v +?d + i?¬BX

h€K iÁ Zmv i *?B M æ" B- KQ`B M;Q`B i? K +?B MX

a m F?B i`ªB [m K°i pÁM; [mv i +?B M- HB M +ÁM HϕB i€K M;Q`B i? K +?B M- # Zmv i *?B M æ" B HB M M®B HϕB- +?Q ç M +m®B +MM; +ÁM HϕB ? B M;Q`B- b) çQ +O >Q" M; h?"M? ç [mv i +?B M H-M +m®BX

G-M M[M?È HϕB [mv i„+ [mv i +?B M- h-M S?"K HB M M;²B t T #^M; /QÈB ç'i M;? +O KbM? ç MX Í ? B # M Zmv i *?B M æ" B H" iQ`M; ç€ + Q- p®M H'v M;k ;B€+ +O +ªK ;B€+ çQÊ+ ? B # M ç m +| K°i +´ F?Q iS+ +Q`M; ?Q" M?- +| H) +?QM? H" K'v M

h€K iÁ Zmv i *?B M æ" B M"v t2K` H" FB M i¢Q i?2Q imM; ?Q" M?X

@ hU ?² ç½ ç MX

Zm K°i F?„+ +?mM;- h-M S?"K ç½ M;?2 çQÊ+ K°i iB M; ó•K -Kô- b m ç| HB M +ªK æ" B /QÈB i?•M ç M; /B ç°M;- >„M #B i H" Zmv i *?B M æ" B Km®M ?ÊT H¢B +MM; I

"„i ç-m [mv i +?B M

h-M S?"K +?"K`½B KÎ? B K„i` X

Í MY F?€+- H9+ M"v çSM; K°i;½ i? M? MB M i` M; T?K+ ?„+ v- /€M; M;QÌB +kM; F +| +?9i im'M i9- i?Q¢i M?bM K M; ç M +?Q M;QÌB F?€+ +ªK ;B€+ •K ?B KX

@ L;QÌB M"v i M H" Zm€+? L;¼+ - +?QM? H" M;QÌB +O æ¢B Gv [m®+- iB M p"Q h M,K`²B- M;?2 M|B i?U+ HU+ +?d /QÈB # M;QÌB .`+? E?mv i a ok J¢+ u5

J¼B M;QÌB i` M [mªM; i`QÌM; b m F?B çQÊ+ +?SM; FB M i?U+ HU+ +O h-M S?"K - ç½ F?¬M; +ÁM mv ?B T pÈB h-M S?"K M[M M pšM K°i KU+ +?Ì KQM; [mv i +?B i?'v M;QÌB M"v- K¼B M;QÌB +kM; +| +?9i M?' + H M +?9i ?SM; i?9X

h` M Zmv i *?B M- i?'v ? B MY ç½ ?ÊT H¢B pÈB M? m- h-M S?"K HB M çSM; H I T?QÆM;X

@ L;mv M H B H" iB m iY M;QÆB- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ M;QÆB +ÁM +| i? iÈB ç M;QÆB +kM; F?¬M; i H„K M? X

G9+ M"v Zm€+? L;¼+ FB i`¬M; i?'v h-M S?"K- b„+ K†i iU ?² +| +?9i #'i i?B M- +? KÎ KB M; +?•K +?¼+ F?B m F?Q+? M|BX >„M ç®B pÈB ?"M? pB h-M S?"K ç M h?B +ÁM M;U F?¬M; K" ç M +| +?9i F?¬M; i?m" M K„iX >ÆM M[ h-M S?"K i`QÊ+ FB i?"M? i`QÊ+ M M ?„M M?bM`'i F?¬M; [m2MX

J" Zm€+? L;¼+ #ÎB pb p®M ç½ iB M p"Q h?B M *Æ çdM? ;¬M M,K M,K +?Q M M +kM KbM?X æ®B T?QÆM; +?d H" K°i M?•M p"i KÈB +?d KÈB iB M p"Q i?€M? ç` +| MY iQÆM; ç®B #„i K„i- M?QM; ?„M +kM; F?¬M; bÊX \*?Q M M- ?„M pW M?bM i?'v h-M M;[ p" F?Q i? bQM; i`¼M; €T #€+? p T?Q h-M S?"KX

"'i [m€- ?„M H¢B F?¬M; i`¬M; i?'v h-M S?"K +?B M ç'm pÈB M,K JBM? +?O- M m iU iBM M?Q p"v`²BX

@ æ9M; p"v- i +| i? iÈB ç•v +kM; +?d M?Ì p" M F?Q i?¬B- #'i [m€ F?B i?'v +€+ ?¢ i? iB T iK+ FûQ /"B`²BX

ªK ;B€+ çQÊ+ F?Q i? T?¬i?B M +€B ç` FB €T #€+? K" ç M- h-M S?"K +kM; +?d iB T ç€T H M|BX *¬M; T?B KB M; HQÐB ?„M +kM; +?Q iWM; bÊ [m BX

>„M +kM; +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ +?¶ #'i T?"K +O i? M? MB M €Q ç2M ç®B /B M- oQÆM; æ°M; p" .Q Zm€B ?„M iWM; ;†T- #'i [m€ +ÁM +?Q ç M KS+ F?B M ?„M T?ª

o T?¬M F?Q i? €T #€+? FB - ?„M M; v +ª oä h¬M +?QM? i?S+ +kM; çQÊ+ +?SM; T?QM; [m pÈB oä h?€M? K†+ /M F?Q i`"M; +O ç®B T?QÆM; H°` ç½ i?"T T?¬M M?QM; H'v iBM? i?¬M w +?Q +O ?„M ?B M;Bì i?b +kM; F?¬M; +-M ç w M?B mX

899X *?QÆM; 88j, æ®B h?O L;Q" B v Jm®MX URV

*?QÆM; 88j, æ®B i?O M;Q" B w Km®MX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%ööÇXÔU%ööÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ >W- M;QÊ+ HÇB KB M; HQÐB `i #ûM M?¼M- ?B p¼M; M;QÆB +| +?9i #'M bU- ÇQÇi ÇQÊ+ [m€M [m•M p"vX

Zm€+? L;¼+ i`¬M; i?'v h-M S?"K /QÈB F?Q i? KbM? €T #€+? +ÁM +| i? i`'M Ç`M i?'v ? i bS+ FBM? M;Ç+- b m Ç| KB M; HÇB iB T iK+ +? M ûT h-M S?"K M|BX

@ h?"i` M;QÆB Ç½ ÇQÇi i`QÊ+ HÌB +O i`²B- #'i [m€- i i?U+ ?B p¼M; M;QÆB F h-M S?"K H-M M[+QÌB M?Çi K°i iB M;- F?¬M; +?9i /'m ?B m i•K i?-M / Q Ç°M;X

@ E?¬M; #B i i`ÌB + Q Ç'i`°M;X

Zm€+? L;¼+ i?'v #° /ÇM; h-M S?"K MQÊ+ +?ªv K•v i`¬B M?Q p"v- `®i +K+ i`QM; i? K p`B T?-M- i` M KB M; H-M M[+? M ûT M|BX

@ o"v i?b KÌB ?¼+ i`QÎM; Ç M M|B +?Q i #B i i`ÌB + Q # Q M?B m- Ç'i`°M; # Q M +?9M; i HÌB QM; iB M; p2 +kM; Qi M|B i?¬B- i?dM? +?d ;B€Q X

h-M S?"K +?d iB T iK+ KdK +QÌB M|B- ?„M iU M?B M #B i`ä Zm€+? L;¼+ Km®M + T?QM;- M?QM; ?„M p®M i?B M ÇÇQ M"v- b Q +| i? ÇÆM ;BªM Ç Ç®B T?QÆM; i?"

@ >W- M m M;QÆB Ç½ ;¼B i K°i iB M; bQ ?mvM?- i +?d M?QÌM; M;QÆB K°i +?B

Zm€+? L;¼+ i?v b h-M S?"K pšM F?¬M; +?9i / Q Ç°M;- ?„M HB K +ªK ;B€+ ÇQÊ+ >„M #B i`ä H9+ M`M; +`M; F?¬M; i? Ç°M; i?O i`QÊ+- M m F?¬M; p Kti F?Q i? T?QM;- +?Q M M HB M KÎ KB M; M|B

@ o"v i?b i?"i +ªK iÇ bQ ?mvM? `²BX

h-M S?"K +kM; F?¬M; +U imv i imv i- #ÎB pb ;B Q T?QM; F?Q i`"M; pW `²B- ?„M p ?B M ;BÌ HÁM; iBM + Q ?ÆM Ç®B T?QÆM;- tm'i i?O i`QÊ+ +kM; F?¬M; +| #'i +S p

ob p"v- pW /Si HÌB- ?„M HB M /MM; bS+ ÇÇT KÇM? /QÈB +?•M- +ªM; QÌB #„M p T M"v- ?„M #Ä [m bY /KM; oQÆM; h`M Ç Q- i`U+ iB T HB M bY /KM; oÇM L;Qm h`MM

E?B J M L;Qm F?Q FbM? +U+ F€ FBM? F?OM; FB Ç"Tp`Q Kti- Zm€+? L;¼+ FB `sMv

J M L;Qm F?Q FbM? +m²M; #ÇQ tû `€+? F?¬M; F?Q- ;B®M; M?Q h?€B aÆM €T Ç i?ûi i`mv M Ç M F?Q iS+ +U+ F€ €T #€+?X

æ| H` K°i HQÇB +ªK ;B€+ i?"T T?-M M;mv ?B KX

Zm€+? L;¼+ M"v Ç½ ÇB p`Q h?B M \*Æ ædM? ;¬M M,K M,K- t9+ +ªK +O ?„M +kM; i Kti pÈB +¬M; FQ+? +O h-M S?"K- ?„M +ªK i?"i ÇQÊ+ bU F?OM; #® `i`ä `"M;X

@ h-M S?"K M"v p"v K` KÇM? M?Q p"vX

æ®B Kti pÈB J M L;Qm F?Q FbM? +m²M; #ÇQ FB - b m F?B b„+ Kti Zm€+? L;¼+ F M,M; +'T i®+ HmB p b mX "ÎB pb Zmv i*?B M æ`B M"v `i HÈM +?Q M M M;QÊ+ L;¼+ Mû i`€M?X

J` b m F?B Zm€+? L;¼+ HMB HÇB ?ÆM RyK- i?•M ?bM? +O ?„M HÇB M?Q #` ;B| i /€M p`Q J M L;Qm F?Q FbM? FB X h|+ +O ?„M imv `^M; #` +?"t€i F?B M K'i i`"i +m®B +MM; pšM i`€M? F?ÄB

E?¬M; i? F?¬M; M|B- w i?S+ +?B M Ç'm +O Zm€+? L;¼+ `i F?¬M; i - F?QªM; +t H9+ HU+ +¬M; FQ+? J M L;Qm F?Q FbM? +O h-M S?"K bmv v mX >ÆM M[ ?„M T i?•M +kM; F?¬M; i - +?Q M M K°i FQ+? M"v +O h-M S?"K #` ?„M ?[m FBM? p¬ ?B

@ h?•M T?€T +O Zm€+? L;¼+ M;QÊ+ H¢B F?¬M; i - T?ªM SM; +kM; çO M? M? M?
iB M M?"T h?B M *Æ ædM? ;¬M M,K M,KX

h¬M S?"K #B i`ä i?U+ HU+ Zm€+? L;¼+ F?¬M; i - +?Q M M H9+ ç¬m ?„M +kM; +?
/Á- i?'v #` ç®B T?QÆM; i`€M? F?ÄB- ?„M +kM; F?¬M; iB T iK+ i`mv FQ+? K"•K
+?•M i?"i +O Zm€+? L;¼+X

³M ç`M? i?•M i? - Zm€+? L;¼+ FB M; F`HB + M?bM h¬M S?"KX hmv ?„M ç½ M; ?
h¬M S?"K- M?QM; ?„M p®M FB m M;¢Q- iQÎM; `^M; ç! ç m H`F?m +? ç¢B i?QQ- ?
p®M +kM; F?¬M; i - i`QM; h?B M h`B *?B M H¬M M`v +kM; i?m°+ ?`M; ç¬m- +?Q
M?•M p`i KÈB iB M p`Q *?•M ok i?€M? ç` MY M,K +! i? ç¢i iÈB i`bM? ç° i? X

*?Q ç M ?¬K M v +?QM? i?S+ ;B Q i?O- ?„M KÈB #B i ç²M ç½B +kM; F?¬M; ;BªX

*?d H¬M ;B Q T?QM; pW `²B i?¬B- imv `^M; ?„M +kM; F?¬M; #` h¬M S?"K ç€M? i`
;B€+ çQÊ+ - i?U+ HU+ i?B m MB M €Q t M? i`QÊ+ K†i +kM; F?¬M; FûK ?ÆM KbM
+?Q +?B FB M ç`M? p`FB M i¢Q F?Q i`M; +?„+ +?„M- [mª i?"i +kM; i?m°+ HQ¢B
ok bQX

@ >W- K°i +?B m M?QÌM; M;QÆB ç½ [m `²B- iB T i?2Q i b) F?¬M; F?€+? F?Q M[

"i [m€ ?„M ç h¬M S?"K +¬M; FQ+? i`QÊ+ +?QM? H`ç FB M i¢Q F?Q i? bM?¬; BÌ
HU+ h¬M S?"K M?QM; +kM; F?¬M; i? ç F?Q i? KbM? v m çB- +?Q M M ?„M +?d
K°i iB M; M!BX

*?Êi F?¬M; çÌB h¬M S?"K T?ªM FQ+?- b m F?B ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ F?Q i`M; +O
KkB +?•M HB M çB K tm®M; K†i ç'i- i?•M i? M?Q F?¬M; +! bS+ M†M; ç°i M?B M
h®+ ç° +O ?„M +U+ M? M?- +?d H`T iS+ HB M iÈB i`QÊ+ K†i h¬M S?"K- +?d i?'v (
? B i? M? / Q ;,K K`m ç2M +?WM; ? B i?®M HB M M?Q b Q +?`B i?Q€M; ?B M- K
p` ;B! tQ€v H¢M? HMM; [m M? [m`M i` M KkB / Q- M? M? M?Q i?B K çB M ç•K p T

E?¬M; i? F?¬M; M!B- i®+ ç° ` i v +O Zm€+? L;¼+ M? M? ç M FBM? M; QÌB- +?Q
oQÆM; h`M æ Q- i®+ ç° tm'i ç Q +kM; t t F?¬M; #^M; ?„MX "i [m€- imv `^M; i®
#^M; ç®B T?QÆM; - M?QM; i?•M T?€T GQm hBM? "° +`T ?Q`M K„ +O h¬M S?"K p`
+?¶ F?OM; #® +O M!X

L; v F?B ?`M K M; i?Q€M; ?B M- i?•M i? h¬M S?"K HB M M?Q +`M? HB m T?Êi [m
H` +¬M; FQ+? +O Zm€+? L;¼+ - p`v i?b i?•M ?bM? h¬M S?"K M?Q H` ;ÊM MQÊ+
ç°M; HB M KÎ` ç M ç!X

*?QM? i?S+ M? M? M?Q HQm iBM?K ?Q`M K„ F?¬M; i€ p i

o¬Hm`M Zm€+? L;¼+ +¬M; FQ+? Î; !+ ç° M`Q- h¬M S?"K ç m +! i? i`€M? F?ÄB- ?Q
pW `²B Î M; Q`B i?"M? çQÊ+ M;`M p¢M ç`M v m i?9 i¬B Hmv M- ç½ F?B M i?•M T
?ÆMX UX

@ L; QÌB M`v p¬Hm`M H`i®+ ç° ? v HU+ +¬M; FQ+? ç m i?"T T?¬M F?¬M; i - ?ÆM
çQ€M +?WM; H` + Q i?O ç½ iB M p`Q h?B M *Æ ædM? i?ÌB ;B M F?¬M; M; „MX h?U
M; QÌB .`+? E?mv i a ok J¢+ u i?¬BX

h¬M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ bS+ ;B! F?¬M; FûK [m M? [m`M [m M? i?•M- K°i # M M
F?ÄB •K i?¬K FBM? M; ¢+X

*¬M; FQ+? / Q ;,K +O Zm€+? L;¼+ K¶B K°i +€B ç m iU ?² F?¬M; #`M K` ?ÊT w iU
FQ+? ç m F?¬M; v m ?ÆM oB M *ªM? h?B M L?B T "€- HÊB ?¢B ?ÆM +?QM? H`i?
?² +! i? /`M? /KK FbM? HU+ - F?¬M; +?d +! mv HU+ F?¬M; ;BªK- M; QÊ+ H¢B +`M;

h¬M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ FbM? T?ÁM; M;`v +`M; K¢M?- +! K`v H¬M HQÈi [m H²M;
i? +ªK ;B€+ çQÊ+ i` M ç! i`mv M ç M ?`M w H,M; H €+ HB iX

L m +?d FQ+? i?Q€M; [m K°i T?€i i?b h¬M S?"K +ÁM +! HÁM; iBM M; ¢M? F?€M;
i`QM; i v ? B i? M? / Q ;,K- ?ÆM M[ i®+ ç° +U+ M? M?- b m F?B ç•K K°i / Q- H`v

FQ+? +O Zm€+? L;¼+ - +¬M; FQ+? i' i M?B M b) F?¬M; M;Èi F?¬M; /SiX

898X *?QÆM; 889, æ®B h?O L;Q¨B v Jm®MX UkV

*?QÆM; 889, æ®B i?O M;Q¨B w Km®MX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?¡K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

*?Q M M H9+ M¨v ?„M +kM; F?¬M; /€K M;¢M? F?€M;- +?d iB T iK+ iQ¨M HU+ i?B +Æ T?ªM FQ+? T?M ?ÊTX

h-M S?¨K FBM? M;¢+- K¨ Zm€+? L;¼+ H¢B +¨M; i? K FBM? M;¢+- ®B T?QÆM; +?d p¨Q *?•M ok i?€M? ç` MY M,K ?- ?ÆM M[ im´B H¢B M?Ä ?ÆM KbM?- M?QM; i® #B m ?B M` K°i +?9i +kM; F?¬M; /QÈB ?„MX

G9+ M¨v ?„M i? K ;B h?B M h¨B *?B M- p®M KK+ iB m +?QM? H¨ ç¢i çQÊ+ ç M? +?d +¡ # M;QìB .`+? E?mv i a ok J¢+ u i?¬B- /M i? M¨Q ?„M +kM; F?¬M; M;?o +?B M ?„M HB M ;†T T?ªB ç®B i?O F?¡ +?ÆB M?Q p¨vX

h` M i?U+ i - ?„M pšM Hm¬M H'v i?•M T?€T p¨ i®+ ç° +¬M; FQ+? H¨K M;¢Q- ç•v + çQÊ+ [m€M [m•M H-M M¨vX

L?QM; ?„M i¬M; i?'v i?•M T?€T +O h-M S?¨K +ÁM i®i ?ÆM ?„M- i®+ ç° +ÁM M?

@ a Q H¢B +¡ M?•M p¨i #B M i?€B M?Q p¨vX

h•K Zm€+? L;¼+ i`-K tm®M;- b m M?B m H-M +¬M; FQ+? M? M? ;'T i`,K H-M- K +?9i p¬ HU+ - M?QM; +?B M iQ+? i®i M?'i +O ?„M +?d H¨ +„i çQÊ+ i` M M;QìB h-M #¨M i v- i?"K +?Q M; v +ª i?•M ?bM? ç®B T?QÆM; +ÁM +?Q ç•K p¨Q çQÊ+ H-M M

a€X

_®i +K+- ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ i?•M ?bM? F?¬M; F?ÄB i`b i` - iB T i?2Q ?„M p°B p #QÈ+

@ :Bì ç M T?B M i 5

h-M S?¨K i¬M; i?'v Zm€+? L;¼+ `9i HmB- #B i`ä i?ìB +Æ ç½ ç M- F?¡2 KB M; +¡ ç¢T K¢M? i` M K†i ç'i- K°i +´ M,M; HQÊM; i? M? i?9v M´ p M; i¨mv M ç M- HU+ # F?B M +ª M;QìB ?„M #„M p i`QÈ+X

JQÊM M?ì +¶ HU+ #„M ` M¨v- i?•M ?bM? h-M S?¨K M?Q [m, K`- +?d MY H-M ?¬ ? L;¼+X

@ _®M;

S?ªM; T?'i ;B®M; M?Q ç°i M?B M +¡ K°i ç-m J M L;Qm +m²M; M° ;¬K H M- ?QªM? i?"M? T?Q b m ?„M- #Q K¨i K M; i?2Q HU+ T?€ ?Q¢B HQÊM; p¬ +MM; +QìM; ç¢ i`QÈ+X

@ >W- +?QM? /B M K°i FQ+? pÈB M;QÆB i?b ç½ b Q\

Zm€+? L;¼+ /M b Q i?U+ HU+ F?¬M; FûK- w i?S+ `´i K¢M?- pW `²B F?B `9i HmB +¡ i? b) M? M? +?¡M; çm´B ç M- +?Q M M H9+ M¨v ?„M +kM; ç½ +?m¨M #` ?Q¨M i'

"¶M; i? 'v ? B i v + O ? „M ? Ê T H ¢ B - ? B i ? M ? / Q ; , K K ¨ m ¸ 2 M i ` M i v H 9 + M ¨ v # ¶ M
i ? - K ¨ H ¨ T Î i ` Q Ê + M ; Q Ì B ? „M - K ° i ¸ ¢ Q ¸ Q T ? Q M ; F ? Q F b M ? + Q Ì M ; ¸ ¢ B K ¨ p ¬ + M
h U ? ² i ` Q M ; b € i M H B M t m ' i ? B M K ° i i ? M ? i ? - M # B M ? H Ê B F ? Q F ? ' M ; H ² - i ` U
J M L ; Q m ¸ M ; t ¬ M ; i Ê B X
P M ? 5
> Q ª M ? J M L ; Q m H ¨ T i S + # ` ¸ • K ` € + ? - i B m i M
h ? ' v p ¨ v - F ? | 2 K B M ; Z m € + ? L ; ¼ + F ? ¬ M ; F ? Ä B + | + ? 9 i ; B Q Æ M ; H M - M ? Q M ; H ¨ T i
M ? Q p ¨ v ô i ` Q M ; H Á M ; + Á M + ? Q i € M ¸ B - F ? | 2 K B M ; + O ? „M p š M + ? Q + Q M H M H
b Ê
" Î B p b ? „M i ` ¬ M ; i ? ' v ¸ - m ? Q ª M ? J M L ; Q m p W K Ê B # ` ¸ • K ` € + ? - M ; v b m ¸ | H ¢ B
J M L ; Q m + ¨ M ; + Q Ì M ; ¸ ¢ B ? Æ M T ? ¬ i ? B M + € B ¸ ` K ¨ ¸ M - K ° i i ` ¼ M ; ¸ | M H ' v K ° i i
L ; Q m + Q Ì M ; ? ½ M F ? ¬ M ; M ; Ê i F ? ¬ M ; / S i ¸ € M ? i Ê B
h ` Q M ; H 9 + # ' i M ; Ì F ? ¬ M ; ¸ T ? Á M ; - ¸ Q T ? Q M ; F ? Q F b M ? i ` Q Ê + K † i Z m € + ? L ; ¼ +
? „M ` ® i + K + F ? ¬ M ; + ? ` m M ´ B M [- + ª M ; Q Ì B H - M M [+ ' T i ® + H m B p b m X
G 9 + M ¨ v - Z m € + ? L ; ¼ + i ` U + i B T # ` / ² M ¸ M # B M ; B Ê B Z m v i * ? B M æ ¨ B X
L ? Q M ; h - M S ? ¨ K H 9 + M ¨ v ¸ ½ i ? U + b U ¸ ° M ; - i ` , K i ` ¼ M ; J M L ; Q m F ? Q F b M ? F ? ¬
i ` ¼ M ; ¸ | M H ' v K ° i i ` ¼ M ; - Z m € + ? L ; ¼ + + , M # ª M F ? ¬ M ; i ? Î M ´ B
E û i
_ ® i + K + - Z m € + ? L ; ¼ + + „M ` , M ; K ° i + € B - i U K b M ? M ? ª v ` F ? Ä B Z m v i * ? B M æ ¨ B X
* € B M ¨ v + k M ; w M ; ? o ? „M # Ä [m v M M ? " M i ? m X
@ h - M S ? ¨ K + Á M + ? Q i B M p ¨ Q [m h ? B M * Æ æ d M ? - H U + + ¬ M ; F Q + ? + O ? „M b Q
+ ? S 5
æ S M ; / Q Ê B Z m v i * ? B M æ ¨ B - Z m € + ? L ; ¼ + F ? ¬ M ; i ? i Q Î M ; i Q Ê M ; M ´ B M ? b M i ? B
i ` M Z m v i * ? B M æ ¨ B - i • K F ? B T b Ê ¸ M + U + ¸ B K X
L ? Q M ; ? „M + Á M + ? Q F ` T M | B i ? K + • m M ¨ Q - K ° i ¸ ¢ Q € M ? b € M ; K ¨ m H K ? B M H M
i ® M ; ` M ; Q ¨ B + ? B M i ` Q Ì M ; X
@ > ? - Z m € + ? L ; ¼ + F ? ¬ M ; M ; Ì h - M S ? ¨ K H ¢ B + | H U + + ¬ M ; F Q + ? K ¢ M ? M ? Q p ¨ v -
+ Á M + ? Q F ` T T ? € i ? m v i Q ¨ M # ° i ? U + H U + ¸ ½ T ? ª B i ? m - H - M M ¨ v [m ª i ? " i + | + ? 9 i
h ` M [ m ª M ; i ` Q Ì M ; h ? - M æ B M - + | M ; Q Ì B M ; ? ` H m " M M | B X
@ L m F ? ¬ M ; T ? ª B i " M K „ i M ? b M i ? ' v - B b) M ; ? o i Ê B h - M S ? ¨ K H ¢ B K ¢ M ? ¸ M K S -
* | M ; Q Ì B T ? K ? ¼ M | B X
@ h ® + ¸ ° - T ? Á M ; M ; U p ¨ H U + + ¬ M ; F Q + ? + ª h - M S ? ¨ K ¸ m i ? m ° + H Q ¢ B M ´ B # " i i ` i
i m v ` ^ M ; + k M ; F ? ¬ M ; i - M ? Q M ; i M ; ? o i B T i K + ¸ € M ? t m ® M ; T ? - M i ? „M ; + k M ; F
F ? ¬ M ; i Q M ? Q M m ´ M ; H „ K - / M b Q ? „M p ¨ # M ; Q Ì B . ` + ? E ? m v i a o k J ¢ + u p š M +
* | M ; Q Ì B T ? ª M # € + M | B ` X
J ¨ [m v i + ? B M i ` ¨ M ; - h - M S ? ¨ K ¸ ½ i ? „M ; ¸ Q Ê + i ` " M [m v i + ? B M ¸ - m i B M - K ¨ ? „M
i ? b H B M + ª K ; B € + ¸ Q Ê + K ° i K † i i Q Ì M ; ¸ € # M T ? ª B # „ i ¸ - m + ? " K ` ½ B + ? b K t m ® M
¸ Q Ê + Z m v i * ? B M æ ¨ B / Q Ê B + ? • M + k M ; # „ i ¸ - m + ? ' M ¸ ° M ; X
" Î B p b [m v i + ? B M + ¨ M ; p b m b) + ¨ M ; F ` + ? H B i - + ? Q M M + - M b • M # ½ B + ¨ M ; H Ê
@ s 2 K ` ¸ ® B i ? O + O i + k M ; ¸ ½ t Q M ; i ` " M [m v i + ? B M ¸ - m - + ? Q M M ? B M ; B Ì Z n
? Ê T + M M ; K ° i + ? ¶ - i B M ? " M ? i ` " M [m v i + ? B M i ? S ? B X t 2 K i ¢ B
h - M S ? ¨ K M ; ? o i ? - K M | B - b m ¸ | ? „M H B M M ; ~ M ; ¸ - m - K m ® M M ? b M K ° i + ? 9 i t 2 K

@ •+?- H" ?„M E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ ?„M pšM p"Q çQÊ+X
s2K tûi [m - h-M S?"K ?ÆB +| +?9i M; Q" B w Km®M- H" T i S+ F?| 2 KB M; HB M M' B
æ®B i?O i`"M ? B +O ?„M F?¬M; T?ªB B F?€+ - ç9M; H" >„+ æ¢B *€ ?„M ç½ ;†T
i`"M; FB X
@ > ? - ç•v F?¬M; T?ªB H" .Q Zm€B b Q\
@ > ? - ç9M; p"v- +?QM? H" ?„MX oW `²B i`QÊ+ F?B iB M p"Q i`"M; [mv i +?B M
#|+ h-M S?"K M?QM; F?¬M; i?"M?X E?¬M; M; ?o ç M ?„M pšM +| i? iB M p"Q [mv
T?ªB h-M S?"K H-M M[- +QÌB +? i i `²BX
@ *kM; F?¬M; i H„K M? - +| i? i?„M; K°i i`"M [mv i +?B MX
@ >„+ ?„+ - M; QÆB t2K p ç„+ w +O ?„M FB - iU ?² pb i?„M; i`"M [mv i +?B M K"
?B M i¢B ?„M +ÁM +?Q T?€i ?B M ç®B i?O i?S ? B +?QM? H" h-M S?"KX *?9i M
i?b i çQ€M +?WM; ?„M Km®M F?|+ +kM; F?¬M; F`T `²BX
@ o"v i?b M?'i ç`M? b) i?"T T?¬M i?9 p` X
@ >„+ ?„+ - t2K ` ? B M; QÌB #¼M ?„M i?"i ç9M; H" +| /mv M T?"M - p"v K" H¢B ;†
F?¬M; #B i H9+ M"v ?„M +ÁM K v K„M M?Q p"v M[F?¬M; - h-M S?"K M?'i ç`M? b
ç•mX
L?bM i?'v h-M S?"K p" .Q Zm€B H¢B ;†T M? m î i`"M [mv i ç'm i?S ? B- K¼B M; QÌB
æB M F?¬M; F?ÄB # "i +QÌB- i'i +ª K¼B M; QÌB ç m ?SM; i?9 F?B M?bM p +?¶ +?B
h`QM; i`"M; [mv i +?B M- .Q Zm€B H9+ M"v iU ?² i?"T T?¬M i?Ä K½M pb #B m
[mv i +?B M ç-m iB M- F?| 2 KB M; +ÁM M? +? H M K°i pÁM; pmB p X h?Q¢i M?b
#` h-M S?"K T?ªM çQ¢i ? i u m hBM? >¢+? H9+ i`QÊ+ ç½ #` [mûi b¢+?X

89eX *?QÆM; 888, "€M E iX

*?QÆM; 888, "€M F iX

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K, t2K i¢B

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ >„+ ?„+ - F?¬M; #B i ç®B i?O Î i`"M i?S ? B H" B\ >B p¼M; ?„M F?¬M; F?B M i
`²B "X .M b Q i?b H9+ M"v i iÈB MÆB M"v +?O v m H" Km®M im Hmv M #ªM i?•M i
* "M; iÈB ; -M iÁ [mv i +?B M- .Q Zm€B +| +?9i ç„+ w bÌ H M +€B +^K KbM?- i`"M
i`QÊ+X

"'i [m€- pb M?½M HU+ ?„M F?¬M; #^M; h-M S?"K M M h-M S?"K +| i? M?bM i?'v ?
M?QM; Î F?QªM; +€+? RyyK i?b .Q Zm€B +?d +| i? M?bM i?'v K°i #|M; M; QÌB K"m

@ ±- M; QÌB M"v M?Q i? M"Q K" +| +?9i M?bM [m2M K„i M?Q p"v M?d\ >„+ ?„+ - +?
i`QÊ+ b Q\
h?„M; i`"M ç-m iB M K°i +€+? M? M?äK- H9+ M"v .Q Zm€B i`"M ç-v iU iBM- b m F
?„M +| +?9i i?QªB K€B K" H~K #~KX

> B K„i ?„M +| +?9i M?2Q H¢B- Km®M M?bM iBM? iQÌM; i? K K°i QiX

J" F?B + "M; +?"K `½B iÈB ; -M ç"B [mv i +?B M i?b i?•MªM? M; QÌB ç®B /B M +kM

æ•v H`\\

oW `²B ?„M +ÁM +| +?9i iU ç„+ pb i?„M; i`"M ç-m iB M K°i +€+? / /"M; i?b #•v ;B
Kî i`WM; ? B K„i- iU ?² M?Q i`ÁM; K„i b„T `ÆB ` M; Q`BX

@ h`ÌB ¢- h-M S?`KX

E?B ?„M M?bM i?`v p Kti [m2M i?m°+ +O ç®B T?QÆM; i?b `®i +K+ ?QªM; bÊ ç
:B®M; M?Q H` ç M; Î i` M i?B M çQÌM; ç°i M?B M `Èi tm®M; R3 i-M; ç` M; K+X L
pmB p +O h-M S?`K F?B iB M p`Q i`"M; [mv i +?B M pÈB ?„MX

@ h•M S?`K\ h`ÌB ¢- pb +€B ;b K` i H¢B ;†T T?ªB i M #B M i?€B M`v\

*?d i`QM; M?€v K„i- b„+ Kti .Q Zm€B HB M +?mv M #B MX :B®M; M?Q H` +QM çQ
Kti H"TiS + i®B ç2M- p Kti ?„M ;B®M; M?Q Km®M F?| + - p- +MM; imv i p¼M; X

o®M b m F?B +QÈT #| + h-M S?`K i?`i #¢B- .Q Zm€B ?„M +kM; F?¬M; +?Q `^M; #ª
i`"M; [mv i +?B M `²BX L?QM; b m F?B h-M S?`K `ÌB çB i?b ?„M H¢B +U+ F€ K v H
i? K +?B M #` i`¼M; i?QÆM; - F i [mª H` ?„M +?d + -M ? Q i®M F?¬M; # Q M?B m b
hBM? >¢+? +O M; QÌB M`v- H`v çQÊ+ iQ +€+? iB M p`Q i`"M; [mv i +?B MX

h`"M [mv i +?B M ç-m iB M F iB T ?„M ;†T T?ªB K°i GBM? ok aQ çdM? T?QM; M?
ædM? h?B M *Æ çQÊ+ K°i M, K +O ?„M i?b iU M?B M /"M? çQÊ+ i?„M; HÊB F?¬M;

hW ç| p b m i?b- i`QÊ+ F?B #„i ç-m i`"M i?S ? B i?b ?„M +?Q `^M; KbM? ç½ [m +
p" M F?Q ç½ #„i ç-m KdK +QÌB pÈB ?„M- i?"K +?Q ?„M +ÁM iQÎM; iQÊM; KbM? +|
+?B M +m®B +MM; X

L?QM; F?B M?bM i?`v `ä ;QÆM; Kti iQÆB +QÌB +O i?B m MB M €Q t M? FB i?b ?
#m¬M; i? KbM?X >Q†+ H` +QM çQÌM; K v K„M +O M; „M bB m M; „M- +?d çB çQ
çQÌM; `²BX

L?bM MK +QÌB ç-v p ¬M ?Á +O h-M S?`K- +?ŠM; ?B m b Q ?„M H¢B +ªK ;B€+ b
M|B +?Q ?„M #B i i?B m MB M M?bM M?Q p¬ ?¢B i`QÊ+ K„i M`v i?"T T?¬M M; mv ?

L?È H¢B K°i [mv M +O h-M S?`K i`QÊ+ F?B iB M p`Q i`"M; [mv i +?B M- ?B M; E
?½B- i?"K +?Q +ÁM ç H¢B +?9i Qi /Q •K i`QM; HÁM; ?„MX L?È iÈB J M L; Qm EbM
i?"i bU F?¬M; +| /kM; F?Q ç®B ç-m H-M M[X

@ h M?Q i? M`Q H¢B tmB t Q p"v

G9+ M`v i`QM; HÁM; .Q Zm€B ç M; ;"Q i?ûi /[/°BX

@ h`€+? F?¬M; çQÊ+ pW `²B M?bM i?`v M; QÌB M`v i +ªK i?`v +| +?9i [m2M K„i- F
+?9M; i H¢B +| /mv M M?Q p"v X

E€ i?"i- h-M S>`K M?bM i?`v .Q Zm€B M`v +| i? ;QK çO u m hBM? >¢+? + -M +| ç
+?B M M? M? M?Q p"v i?b ?„M +ªK i?`v +| +?9i M; Q`B w Km®M- +`M; F?¬M; i? i
;†T T?ªB +?QM? KbM?XX

> B iÁ ç`B [mv i +?B M ç½ +?"K `½B iÈB ; -M- h-M S?`K p" .Q Zm€B +| i? M?bM i

@ > ? - bQ ?mvM? - i`MM; ?ÊT - F?¬M; M; Ì +?9M; i H¢B ;†T KtiX

E?B F?QªM; +€+? ? B ç`B [mv i +?B M +?d +ÁM H¢B jyK i?b h-M S?`K M?bM .Q Z

@ o•M; E?¬M; S?ªB - T?ªB h?"i H` tªQ /B m ¢

G9+ M`v .Q Zm€B M|B M, M; ç½ +| +?9i H°M t°M- ? B iÁ ç`B [mv i +?B M +`M; iÈB
MX

@ > ? - i¢B ?¢ H` h-M S?`K- tBM ?ÄB i¬M iQM? ç¢B / M? bQ ?mvM? H` ;b\

L?bM i?`v T?ªM SM; +O ç®B T?QÆM; - h-M S?`K +| +?9i #m²M +QÌB- ?„M H"TiS
?ÄB i?, K ç®B T?QÆM; M?Q ;†T T?ªB #^M; ?[mX

@ h h H .Q Zm€BX

L;?2 ç®B T?QÆM; ?ÄB i M KbM?- .Q Zm€B ?ÆB +| +?9i +^aK ;B€+ M;Q" B w Km®M)

@ *?ŠM; H) *?ŠM; H) ?„M Km®M ;B i i \

L?QM; b„+ K†i ?„M HB M #B M ç´B M; v H"TiS+- #bM? i?QìM; ?„M i?Q+? t2K Qi + Q i?O i`QÊ+ F?B ;B i M;QìB i?b b) ?ÄB i M M¢M M?•M- +ÁM M|B H" F?¬M; Km®

.Q Zm€B H¢B M?È iÈB H9+ ;B Q T?QM; M;„M M;OB i`QÊ+ F?B iB M p"Q i" M; [mv h-M S?"K ç m pQÊi t ?„M- ?„M #B i`ä ç®B T?QÆM; Km®M ;B i KbM? i?b +,M #^aM i?ìB ;B MX G9+ M"v ?„M #¶M; M?B M iQîM; iQÊM; ç M H9+ ? B iÁ [mv i +?B M ç +?QM? H" H9+ ?„M +? iX

@ æWM;- çWM; h M?"Mi?m X

L;?o iÈB ç•v- .Q Zm€B +kM; F?¬M; M?"M çQÊ+ M[X G9+ ? B iÁ ç" B [mv i +?B M ?„M HB M M?^av tm®M;- i`U+ iB T #Ä +m°+X

"bM? i?QìM; i?b ?„M +kM; F?¬M; K'i MB K iBM M?Q p"v- M?QM; +?QM? #^aM i?•M #^aM i?•M KbM? M?Q i? M"Q K" H¢B 2 M;¢B K°i i?B m MB M +?d KÊB iB M p"Q i? L?QM; ?„M Hm¬M +^aK ;B€+ çQÊ+ +ÁM +| K°i p" B M;mv M M?•M F?€+X

*| i? iB M p"Q ç•v i?b +QB M?Q .Q Zm€B +| i?U+ HU+ iB M p"Q iQT 3 i?b ?„M +k L?QM; #Ä +m°+ M?Q i? M"v i?b ?„M iU M?B M +| +?9i T?B M Km°MX

L?bM i?'v .Q Zm€B +?"i p"i M?"M i?m - K¼B M;QìB i` M [m<sup>a</sup>M; i`QìM; h?¬M æB M [m€- b m F?B +?SM; FB M i?U+ HU+ +?•M i?"i +O h-M S?"K i?b +kM; F?¬M; +| # Zm€B M"v M?€i ; M- M;QÊ+ H¢B +ÁM +?Q H" ?„M ç½ ?"M? ç°M; F?¬M M;Q MX

J†+ /M .Q Zm€B +| +?9i i?U+ HU+ M?QM; F?¬M; M;QìB M"Q +?Q ?„M H" ç®B i?O + hmv h-M S?"K i?„M; i" M M"v p¬ +MM; çÆM ;B^aM M?QM; i'i +^aK¼B M;QìB ç m #B t T?¢M; i?S 9 +kM; #¢B #îB h-M S>"K i?b +?d +¬M ç®B i?O F?¬M; T?^aB H" # M;Q u i?b +,M #^aM h-M S?"K +| i? i?„M; HÊB K" F?¬M; +¬M HQ H„M; ;bX

L?bM .Q Zm€B FB `ìB çB- h-M S>"K F?¬M; F?ÄB H°` #B m H° /î F?|+ /î +QìBX [mv i +?B M i?S ? B H¢B M? M?äK M?Q i? - i?"K +?Q F i i?9+ M; v F?B +?Q #„i

E€ i?"i- iW H9+ î# M M;Q" B i?b .Q Zm€B M"v ç½ K M; H¢B K°i +^aK ;B€+ ç†+ i?M + #B i .Q Zm€B M"v M?'i ç`M? +| +?¶ #'i T?"K M M ?„M p®M Km®M ?^aQ ?^aQ M?bM t2 .Q Zm€B M"v M?Q i? M"QX

G9+ ? B iÁ ç" B [mv i +?B M ?ÊT H¢B +MM; K°i +?¶ i?b i¢Q M M K°i /B M iQ+? F?€ i"THmv M i? HU+ i?Q€M; K°i T?€iX

.M b Q i?b i`"M iB T i?2Q `i +| F?^aM,M; ;†T T?^aB + Q i?O +?•M +?QM?X

89dX *?QÆM; 88e, L;? M? *?B M a okX URV

*?QÆM; 88e, L;? M? +?B M a okX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

E€ i?"i- b m F?B i?„M; Zm€+? L;¼+ i?b h-M S?"K ç½ iB M p"Q iQT 3 h?B M h" B [mv M M?"M i?m i?b t2K M?Q h-M S?"K ç½ ;B" M? i?„M; HÊB i" M i?S ? B- M|B +€ p[M; p" M; iB M p"Q #€M F iX

a m i" M M"v +?QM? H" pÁM; #€M F i h?B M h" B *?B MX

*?d+-M+?B M i?„M; i? K K°i i`"M H` ?„M +| i? i`U+ iB T iB M p`Q i`"M +?mM; F
 *MM; bQ i`B pÈB MQÆÌB F?€+ i¢B i`"M [mv i +?B M çdM? hY *'KX
 *?B M ç'm +?'K /Si M? M? +?|M; F?B M h-M S?`K M; ®+ M; ®+ M; ²B Î i`"M; [mv i +
 h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M`v- ?„M i` M? i?O F?-B T?K+ F?Q L;mv M pã p` i? HU
 Zm€+? L;¼+X *`M; iB M p`Q pÁM; i`QM; i?b ?„M i?"K +?Q +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+M
 @ æ®Bi?O F iB T +O i b) H` B\ J¢+ u\ a ok ? v H` ._+? E?mv i\
 h-M S?`K M;²B t T #^M; ;B[ ç`B [mv i +?B M- #bM? ioM? M?„K ? B K„i- ? B H¶ i E
 M;²2 i? M? •K +?B M ç'm iS T?Q X
 E?-M; #B i H` i`MM; ?ÊT ? v H` h?-M æB M M #`B- ?„M iU ?² +ªK ;B€+ çQÊ+ #
 E?mv i pšM +ÁM i`QM; i`"M; [mv i +?B M- ?ÆM M[ç m F?-M; Î +MM; K°i +?¶- M
 M`v +?Q çKM; ç° M? mX
 J` # M;QÌB M`v M;²2 M|B H` +| F?ª M,M; ç¢i ;BªB [m€M [m•M + Q M?'iX hmv H9+ i
 ?B M # M M;Q`B +O #¼M ?„M F?-M; b B #B i M? m H„K M?QM; h-M S>`K ~M ~M +
 ?„M i?b .`+? E?mv i +| i?U+ HU+ + Q M?'i- p` M;²2 M|B ?„M +ÁM H` € [m•M KM h`
 >ÆM M[- F€ [m€B ?ÆM +?QM? H`- H9+ M`v h-M S?`K iU ?² +ªK i?'v K°i +¶ F?Q
 M?'i i?b h-M S?`K +| i? #B i`ä ç° KšM +ªK HBM? ?²M +O M;QÌB M`v +U+ + Q-`
 .QÊ+ aQX
 h`"M iB T i?2Q H` i`"M #€M F i M M ?B M;Bì ?„M çQÊ+ M #`B K°i Qi i?ÌB ;B M ç
 @ æ½ ç MX
 Zm ;-M MY ;Bì b m- `®i +K+ h•M S?`K ç½ M;²2 çQÊ+ #®M T?Q ç½ +?'M ç°M; H
 M[- ç`B [mv i +?B M H¢B ?B M` - ?„M #B i`ä pÁM; #€M F i +m®B +MM; ç½ #„i ç-
 @ æ®Bi?O +O i H` a ok æ¢B *?'M Zm®+X
 h?`HU+ h-M S>`K `i K¢M?- H9+ iQÌM; + Q pW ?¢ tm®M;- ç`B [mv i +?B M pW /B
 ç®Bi?O +O KbM?X
 hQÆM; iU L?B T #€- ?„M H` K°i i? M? MB M M;„K ç2M- K†+ ç¢B ?²M; #`Q ?Ä ?²
 M?B i ?Ä - i?-M b„+ H¢M? HMM;X
 aQ pÈB a ok i?b i?`HU+ +O h-M S?`K K¢M? ?ÆM `i M?B m- +?Q M M H9+ h-M S
 T?QÆM; +?d i?'v K°i ç¢Q i`MªM? KÆ ?² +O ?„MX
 @ æ®Bi?O +O i H` B\ .`+? E?mv i\ J¢+ u\ > v H` Zm€+? L;¼+ FB \
 E?|2 KB M; a ok M? +? H M K°i iB FB m M;¢Q ?ÆB +| +?9i i` F?Q- i`"M ç-v iBM
 E?B ? B iÁ [mv i +?B M ç`B +?"K `½B iÈB ;-M M? m- ?„M /-M /-M T?€i ?B M M;Q
 i?m°+ K` +ÁM F?B M ?„M i?Q€M; +| +?9i M;Q`B w Km®MX >„M i?"i F?-M; M;Ì ç®B
 h?šM; ç M F?B h-M S?`K p` ?„M +?d +ÁM +€+? M? m RyyK i?b ?„M T?€i ?B M i?•
 H` i?B m MB M €Q t M? KÈB +?d iB M M?"T i?€M? ç` ?ÆM MY M,K M?QM; / M? i
 *€B M`v F?B M ?„M ?ÆB +| +?9i M;Q`B w Km®MX
 hmv h-M S?`K H` M;QÌB iB M p`Q i?"M? [mv i +?B M ç-m iB M M?QM; ?„M +ªK i?
 ç¢B HQÊM; i?U+ HU+ ç +?SM; iÄ #ªM i?•MX >ÆM M[F?-M; T?ªB B iÈB i?"M? i`
 h?U+ HU+ +QÌM; ç¢B +?QM? i?S+ ç m H` +QÌM; ;Bª +?m`M oã h-M +?•M +?QM? iE
 H` F?Q i? ? v H` F?Q HU+ i?b M?[M; M;QÌB +?Q iB M p`Q çdM? h?B M *Æ F?-
 M?[M; T?QÆM; /B M F?€+ M?Q pã F„ p` [mv i„+ +ªK M;°X
 ``i [m€- i` M i?U+ i - H9+ bQM; T?QÆM; +€+? M? m jyyK h-M S?`K ç½ +| i? M?bM
 a ok K` F?B +ÁM RyyK a ok KÈB i?'v çQÊ+ h-M S?`KX E?B bQ b€M? +€B M`v i?
 +? M? H +? F?-M; M?Ä `²BX æQÆM; M?B M- h>B M h`B *>B M H-M M`v F?-M; T

>ÆM M[a ok +kM; F?¬M; #B i p' M ç M"v M M ? „M +kM; F?¬M; +| +?9i HQ M; ?o ;
G9+ +€+? M? m 8yK i?b i?U+ i ç½ +| p" B iÁ ç" B [mv i +?B M ç½ F i ?ÊT pÈB M
iB M p" Q pÁM; [mv i +?B M çÈB +?Q 3 iÁ ç" B [mv i +?B M ?ÊT HçB pÈB M? m içQ
F?QªM; +?WM; 8yyKk- ç-v çO`°M; HÈM- +| i? F?B M M; QÌB i? K +?B M iMv w i?
@ h-M S?"K- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ ç®B i?O +O i i" M M"v HçB H" M; QÆB X E?¬M
çB ç M ç•vX s2K` H9+ i`QÊ+ i ç½ ç€M? ;B€ i?'T M; QÆB`²BX
> B K„i ? „M #bM? ioM? M?bM p T?Q i`QÊ+ - i? M? •K a ok M; QM; iK HçB- M?"M
S?"KX
@ æ iç ?¼+ i`QÎM; i€M /QÆM; - F€ i?"i içB ?ç +?d H" p" M F?Q i®i K°i +?9i K" i?¬M
h-M S?"K +kM; +?d F?) +QÌB M¡BX h` M i?U+ i - ? B i" M ç'm i`QÊ+ ç®B pÈB ? „M
iQÎM; iQÊM; pšM +ÁM / ?ÆMX
@ - p¬ Hm" M H" M; QÆB F?B K i®M ? v H" M?ì p" Q p" M F?Q i?b +kM; +?d iÈB ç•v
F?Q +O M; QÆB ç½ +?'K /Si- H-M h?B M h" B *>B M M"v M; QÆB +kM; +?d +| i? ç
a ok F?Q M? ? B i v i`QÊ+ M; U+ - + Q M; çQ M¡BX
@ h?"i b Q\ L?Q i? M"Q K" içB ?ç +ªK ;B€+ KbM? b) bÈK iB M p" Q çdM? hY *'K p"
a„+ K†i h-M S?"K F?¬M; +?9i i? v ç´B- #bM? ioM? ç€T i`ª- F?¬M; pb a ok çª FQ+
@ L; QÆB Km®M iB M p" Q çdM? hY *'K\ v +O M; QÆB H" a ok i b) #çB #ÎB K°i i
? - i?"i bU H" MU+ +QÌBX
a ok +QÌB +QÌB F?BM? KB iX
@ a ok ?¼+ i`QÎM; - K¼B +?mv M ç m +| i? tªv` - ç9M; +?S\ h F?mv M ?¼+ i`QÎ
#„i ç-m i?b F?¬M; M M F?Q i`QÆM; [m€ ç€M; F Q +?9i M[F?¬M; tm®M; ç" B çQÊ
h-M S?"K iB T iK+ KdK +QÌB- M¡B`X
@ > ? X
a ok M; Y K†i H M i`ÌB +QÌB iQ K°i iB M; çB M +m²M; `²B H" T iS+ +9B ç-m tm®M
M; ?B K i9+ M¡B` ,
@ h-M S?"K- M; QÆB [mª i?"i F?¬M; i - H9+ M"v K" +| i? ´M ç`M? i•K ioM? +O K
h` M i?U+ i i?b M; QÆB +?d H" K°i M; QÌB iB M p" Q i?€M? ç` *?•M ok +?d MY M, K
`i F?¬M; i `²BX "i [m€- iB + H" M; QÆB F?¬M; i? iB M t ?ÆM çQÊ+ M[X
@ - w +O a ok ?¼+ i`QÎM; H" b) F?¬M; ?ç i?O HQm iB M? pÈB i b Q\
v iS +O a ok H" h-M S?"K ;†T F?| F?, M pšM i`'M ç`M? M?QM; h-M S?"K +kM; F?
+?d +ªK i?'v +| +?9i M; ?B ?Q†+ pÈB +•m M¡B b m +O a okX
@ æ9M; i? - M; QÆB i?¬M; KBM? ç'vX
a ok M?bM h-M S?"K- M¡B pÈB p i` m iS+,
@ G9+ i`QÊ+ M; QÆB ç„+ i°B L?B T "€- K" T?K i?•M +O ? „M p" T?K i?•M i +| +?9
F?B h>B M h" B *?B M #„i ç-m i?b ? „M ç½ M?ì pª i M m ;†T T?ªB M; QÆB i?b b) F
`ÌB F?ÄB +?B M i`QÎM; X
@ a ok M"v iU ?² #B m ççi [mv i i•K Km®M ;B i h-M S?"K \
h` M ;€+ + Q h?¬M æB M- EBK h?QÊM; i`QÎM; H½Q +`M; M;`v +`M; ¬K M?B m
F?¬M; F?ÄB +? m K`vX > „M iBM? iQÎM; i?U+ HU+ +O a ok- #ªM i?•M H" M; QÌ
ok aQ- +°M; pÈB M, K M, K iM Hmv M içB çdM? h?B M *Æ i?b i?U+ HU+ F?ŠM; ç`M? ç

893X *?QÆM; 88d, L;? M? *?B M a okX UkV

*?QÆM; 88d, L;? M? +?B M a okX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

hmv ?„M +| +?9i iBM iQÎM; h-M S?“K M?QM; H9+ M“v ?„M pšM +ªK i?'v i?U+ HU+ 1

@ ±\ L;mv M H B H“ +| M;QÌB M?Ì pª- F?| i`€+?

J“ i` M +?B M i`QÌM;- h-M S?“K M;?2 p“v H¢B F?¬M; F?ÄB +QÌB M?¢i K°i iB M;X
HÁM; H9+ M“v- pb M;?B K F?“+ K“ M|B i?b ç®B T?QÆM; çQÊ+ ó+® M?•Mô +O ?„M

@ >ÆM M[- i +ÁM #B i`ä i` M M;QÌB M;QÆB +ÁM K°i i? M? æ Q F?Q F?¬M; i -
T?“M pÈB M|X G9+ M“v M| ç M; F m;¼B i`²B M M i T?ªB i?m M| p X

E?B a ok KÎ KB M; ` M|B i?b H9+ M“v €M? K„i M?bM p T?Q h-M S?“K ç½ M?Q M
i`K i?ÈiX

h` M i?U+ i - ?„M iB M p“Q çdM? h?B M *Æ M,K M,K- +€B M“v [mª i?“i F?B M ?„M +
h`B \*?B M M“v- ç®B i?O +?•M +?QM? +O ?„M +?d +| .`+? E?mv i- M; v +ªJ¢+ u +
H +?X

@ > ? - HÌB ?¼+ i`QÎM; [mª i?“i +| +?9i w iS- ;B®M; M?Q H“ K°i +•m +?mv M ç†+
M;QÌB p“v

G9+ M“v- h-M S?“K M;?2 çQÊ+ a ok M´B HÁM; i? K pÈB oQÆM; h`M ç Q i?b +ªK
a ok H9+ M“v +kM; +?d +| F?BM? i?` p“ F?BM? i?QÌM;- F?|2 KB M; ?„M i?Q€M; M
#“M i v` X

@ >Q„+X

oQÆM; h`M æ Q HB M ?B M H M i` M #“M i v ?„M- €M? ç Q H“T iS+ imM; ?Q“M?- i
ç m #` ç Q F?Q +O M| # Q T?O- iªM K€i` K°i +¶ F?Q iS+ ç Q pQÆM;X

L; v i`QM; F?QªM? F?“+ oQÆM; h`M æ Q tm'i ?B M i?b ? B K„i +O a ok HB M b€
?“M +kM; +| im pB M?`i ç`M?- H9+ M“v b m F?B M?bM i?'v oQÆM; h`M æ Q- imv M
M?QM; H¢B +| F?Q i? p¬ +MM; +QÌM; ç¢B F?B M ?„M #` ?'T /šM i?“i b•mX

æ-B pÈB i? M? oQÆM; h`M æ Q M“v i?b ?„M p¬ +MM; Q i?Q+? K Km°B- ?ÆM M
+?B K ?[mX

@ h M?'i ç`M? T?ªB H'v çQÊ+ M|- M| T?ªB i?m°+ p i X h KÈB H“ +?O M?•M +?•M
+| i? F?B M M| T?€i /QÆM; [m M; ç¢BX

a ok M?bM F?¬M; +?ÈT K„i p“Q i? M? oQÆM; i`M ç Q ç M; T?€i` F?Q iS+ ç†+ i?
p¼M; p“i? K H K F?¬M; i? +?2 /'mX

@ >¼+ i`QÎM;- M;QÆB #ªQ M;QÆB M;?2 M| F m ;¼B M;QÆB b Q\

G9+ M“v i?b ç M T?B M h-M S?“K KÎ KB M; i` m iS+X hW b m F?B ?„M M„K ;B[i?
oQÆM; h`M æ Q M“v iU ?² M?Q idM? H¢B- H°` p i?m”M #m²K tm¬B ;B|- ?ÆM M
iS+ +O æ Q oQÆM;X

L| tm'i iW i v æ Q oQÆM;- i?“M? / M? i`QM; i v h`M æ Q oQÆM;- H“ ç Q pQÆM; ;

@ "'i [m€- i +| i? M|B +?Q ?¼+ i`QÎM; K°i çB m H" +ªK ;B€+ +O M;QÆB b B`²BX
F m ;¼B K" H" +® M?•M F m ;¼B M;QÆBX "ÎB pb M| ç½ iWM; M?m®K [m K€m +O
h-M S?"K #bM? ioM?- b„+ K†i H¢M? HMM; M?bM a ok- F?¬M; M? M? F?QQ;M +?"
@ L;QÆB ç½ ;B iL?B T "€\ E?¬M; +| F?ªM,M;- i #B ii?U+ HU+ i M iB m iY FB -
*Æ i?b ?„M iB M #°`'i HÈM- ?„M F?¬M; +| F?ªM,M; i?m M;QÆB / /"M; M?Q p"vX
p"v +?d H" Km®M / Q ç°M; i•K iB M? +O i K" i?¬BX
a ok i`-K K†i H¢B- ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K p"Q h-M S?"KX
@ h +kM; F?¬M; #„i #m°+ bQ ?mvM? M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB iBM iQÎM;X "'i [m€
L?B T "€ p" L?B T >ªB H" ç m +? i i`QM; i v i X
h-M S?"K F?¬M; +?9i bÊ ?½B K" M|B ` - M;? M? iB T €M? K„i M?Q Km®M ;B i M;Q
+MM; #bM? ioM?X
@ L?B T >ªB +kM; +? i i` M i v M;QÆB\
a„+ K†i a ok #¶M; M?B M i`Î M M /[iÊM ?ÆMX
@ h®i- h-M S?"K- i i?W M?"M M;QÆB ç½ +?¼+ ;B" M i i?"M? +¬M;- ªM? ?QÎM; ç
`'i iB +- i•K i / Q ç°M; F?¬M; +| M;?o i F?¬M; FB M ç`M? +?QM? KbM?X h M|
[mv i çQç i [m€M [m•M h?B M h`B \*?B M H-M M"v K" M;QÆB +kM; M?'i ç`M? T?ªB
L?B T "€ p" L?B T "€ ç m H" #¢M iW M?Ä pÈB ?„M- +| i? M?bM ` +ªK iB M? +O #¼
L?QM; ç9M; M?Q HÎB a ok M|B- i•K ioM? +O ?„M i¬B Hmv M i?"T T?¬M F?¬M; i X
K" `®B HQ¢M F?Q iS+ +O KbM?- M;QÊ+ H¢B +ÁM #B M +ÆM iS+ ;B" M FB i?"M? h
+|X
oSi /Si HÎB- ?„M ?mM; ?„M; ç¢T K¢M? +?•M H M K†i ç'i- ç H¢B K°i +€B ?® b•m i`
ok HB M ?| i?"M? i`M ªM? FQ+? #„M ` - K M; i?2Q K°i +¶ F?Q iS+ F`+? HB i T?¬ i
p T?Q h-M S?"KX
oÈB i®+ ç° +O a ok- +Æ ?² i`QM; M?€v K„i ç½ pQÊi [m F?QªM; +€+? 8yKX
@ E?¬M; ?' H" +QÎM; ;Bª iB M M?"T i?€M? ç` *?•M ok M,K M,K- ç¢i +?m~M oä h¬
a ok M"v [mª i?"i`'i K¢M?- +| H) ç½ ;¬M #^M; pÈB oä h¬M h¬M >9+ \*`M EBM? h¬M
h-M S?"K +ªK ;B€+ +¶ F?Q i? M?Q b|M; iQ ;B| HÈM i`QÊ+ K†i- i`QM; i•K +kM; F
M;?`X
"'i [m€ ?„M +kM; F?¬M; T?ªB h-M S?"K ç®B K†i pÈB oä h¬M M;`v ç|- M; v +ª ç°M;
>¬K M v ?„M ç½ H" GBM? ok aQ çdM? T?QM;X
EQ+? T?€i iB K HU+ p" K +?OM; i`QM; +Æ i? +MM; K°i H9+- i`ªB [m p¬ b® i?ÎB
#` iBM? i?¬M +'T oä h?€M? i`MM; FQ+? p" çO HQ¢B F€ M;° +MM; ?B K M;mv ç½ F
?¬K M v ç½ p¬ +MM; +SM; +ÄBX
>ÆM M[- ?„M +ÁM K°i i•K F?¬M; bÊ #'i F€ +QÎM; ;Bª M"Q F?B m +?B MX
*PB M?Q H" ;†T H¢B oä h¬M h¬M >9+ *`M EBM? h¬M ;B H-M M[- oä h¬M h K *'T -
+| HÁM; iBM +| i? Î i`QÊ+ K†i F?Q i? oä h¬M +?QM? i?S+ K" K†i F?¬M; ç`B b„+-
*?Q M M imv `^M; F?Q i? a ok M"v bQ pÈB Zm€+? L;¼+ ? v M,K p` JBM? +?O L?
K¢M? ?ÆM M?QM; M m Km®M /MM; F?Q i?Q €T #€+? +?m~M oä h¬M K" Km®M [m
M;Î ;b +?QM? H" bB i•K p¼M; iQÎM;X
@ a ok- ç½ ç M ;¬M +ªM? ;BÈB oä h¬M- i +kM; Km®M bQ b€M? M;QÆB pÈB oä h-
L?bM i?•M ªM? a ok +`M; M;`v +`M; iB M H¢B ;¬M- ? B K„i h-M S?"K M;QM; iK H¢B
#¢Q T?€i` i`QM; M?€v K„iX

>„M +kM; +| çQÊ+ bU iU iBM +O KbM?X
 @ a ok ?„M pW tm'i ?B M ç½ ç°M; i?O `²BX
 @ æ9M; p"v- iU ?² ?„M +kM; M?bM ` çB KHÊB ?çB +O h-M S?"K M M pW ` i v
 @ *?" + +?" + - +U + F€ F?OM; F?B T- F?¬M; ?' H" ç½ iB M M?"T çdM? h?B M *Æ M
 +?d +ÁM K°i #QÊ+ M; „M M[H" çç i ç M oä h¬M- HU+ F?Q p" F?Q i? [mª i?"i HÊB
 @ æ| H" pb h-M S?"K +kM; F?¬M; FûK H9+ i`QÊ+ - a ok ?„M +kM; F?¬M; tm'i ` iQ
 ;BÌ M; v F?B M?bM i?'v h-M S?"K ç½ #° + T?€ i iQ" M #° i?U + HU+ X *| i? M?bM ` ?
 i?O +?•M +?QM? - i?"K +?Q t T M; M; #^M; pÊB .` +? E?mv iX
 @ æ9M; p"v- i t2K i`"M M"v M?"i ç`M? b) H" €+ +?B M- h-M S?"K +?Q +?„+ ç½ +| i
 L?bM i`"M; [mv i +?B M- a ok pW H M +Æ ?² ç½ tm'i ` ? i iQ" M HU+ - K¼B M; QÌ
 æB M ç m HB M iK + bÊ ?½B i?€M T?K +X J" ç®B pÊB h-M S?"K- K°i çQÌM; iB M
 +?9M; - M?B m H-M FB M içQ F€ iQ +? M M H9+ M"v iU M?B M +| K°i Qi M; QÌB OM

89NX *?QÆM; 883, *QÌM; *QÌM; :B Q S?QM;X

*?QÆM; 883, *QÌM; +QÌM; ;B Q T?QM;X

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /` +? .mM; M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ EAK i`QÌM; H½Q- M; QÆB t2K i`"M [mv i ç'm M"v M?Q i? M"Q\

J" i` M; €+ + Q h?¬M æB M- .PÆM; i`QÌM; H½Q M?bM iB M? i? /QÈB +?B M i`QÌM
 KdK +QÌB ?QÈM; p T?Q EAK h?QÈM; ?ÄBX

@ a ok ç½ iB M p"Q çdM? h?B M *Æ çQÊ+ M, K M, K- K°i i?•M FbM? F?Q ç½ p¬ +MM
 M; ° M; mv M F?Q i?B M ç` ç½ ; -M çç i ç M oä h¬MX h?"K +?Q +| i? bY /KM; M; m
 T?çK pB M?Ä ç M; , M ç` +? `²BX hmv #B m ?B M +O h•M S?"K p¬ +MM; i®i M?QM;
 p"Q i?€M? ç` *?•M ok çQÊ+ MY M, K K" i?¬B- +kM; +?Q iB M p"Q çdM? h?B M *
 F?¬M; FûK M?QM; bQ pÊB a ok +?d bÊ pšM FûK ?ÆM K°i +?9iX

EAK h?QÈM; M?Qm M?Qm K"v- ç€TX

@ a€i F?Q +O a ok ?B M ; BÌ `i M†M; - M m ?„M i?„M; i?b h-M S?"K F?| K" ; B[çQ
 M m h-M S?"K i?m i`"M i?b h?€M? h¬M +| i? ` i v +Sm ?„M K°i KçM; X

EBK h?QÈM; •K i?¬K bmv M; ?o- i?"i bU ?„M `i +QB i`¼M; h-M S?"K- ?ÆM M[+€-
 i? X

æ½ `i H•m `²B F?¬M; +| M?•M p"i M"Q M?Q h-M S?"K tm'i ?B M i` M i?€M? ç` X F
 *?•M ok çQÊ+ MY M, K ç½ iB M M?"T +ªM? ; BÊB GBM? ok aP çdM? T?QM; - [mª i
 *| i? iQÌM; iQÈM; iB M ç² pä ?¼+ +O ?„M M?"i ç`M? p¬ +MM; b€M; M; ÌB- M m ç
 [m€ ç€M; iB +X

Pi M?"i ?„M ç½ iWM; T?€ H +Sm h-M S?"K ? B H-M M M ?„M +kM; F?¬M; Km®M h-
 çBX

"i [m€- #ªM i?•M EBK h?QÈM; ?„M HçB F?¬M; +| i?U + HU+ M?Q p"v- +| i? #ªQ i
 i` M +?B M i`QÌM; i?b +?d bÊ +kM; +?d +| K'v p` h?€M? h¬M i?U + HU+ + Q i?•K Kç
 K" i?¬BX

J" i`"M; [mv i +?B M /Q K'v K^aM? [mv i +?B M ç" B F i ?ÊT H¢B- imv +| HÊB +?Q M
i?U+ HU+ M?QM; H¢B F?B M M; QÌB [mv i +?B M F?| K" M?^av tm®M; ç" B M?"M i?m
?"M;X "'i [m€ i`"M; [mv i +?B M H¢B F?¬M; +| i`¼M; i" B M M +| #m¬M; i? ? v F?-
EBK h?QÊM; `i i`ä`"M; a ok M?'i ç`M? b) F?¬M; #Ä [m +?Q h-M S?"KX
æ•v +kM; H" +?¶ HQ H„M; +O ?„M H9+ M"vX
@ > ? - h-M S>"K çQ+? i?"i H" iB M p"Q i?€M? ç` F?¬M; çQÊ+ # Q H•m M?QM; i
F?¬M; Qi +?¶ i-K i?QÌM; - i`"M M"v i H¢B M;?o ?„M i?„M;X
.QÆM; i`QÎM; H½Q M?Qm ? B K„i H¢B- +QÌB M|BX
@ > ? - M m iB m iY M"v +| i? F?B M +?9M; i FBM? ?d H-M M[i?b iU M?B M H"
h`QM; M°B i•K EBK h?QÊM; +kM; Km®M h-M S?"K +?B M i?„M;X Zm^a i?"i- M m h-
[m"i F?ÎB M?Q i? i?b ç®B pËB K°i i`QÎM; H½Q h?-M æB M i?€M? ç` M?Q ?„M K
KÈB` çÌB M"v K°i T?-M /Q ?„M #²B /QĐM; M MX

P M?

P M?

P M?

hWM; iB M; +?'M iB M; M' F?¬M; /Si # M i BX

> B + ' M,M; HQÊM; p¬ +MM; +m²M; #¢Q ç M iW ? B M; QìB +?¢K p"Q M? m- iWM; p
M?Q; ÊM MQÊ+ H M ` #®M T?QÆM; i€K ?QÊM; - K°i H9+ b m ?ÆM T?•M MY Zmv
bB m +'T i"TFQ+? p"v- H"TiS+ iWM; T?B M ç€+SM; `„M #¢Q HB i iWM; F?9+ F?B
i€K ?QÊM; - iWM; F?®B ç€ pKM HÊM +?WM; +?ûM ,M +ÆK #„M F?„T MÆB- #KB KM
Zmv i *?B M æ" B +U+ HÊM p"Q H9+ M"v ?ÆM T?•M MY F?m pU+ +Æ ?² i`î i?¬M? T
h¬M; i?'v K°i K" M M"v- K¼B M; QìB i` M [mªM; i`QÎM; h?¬M æB M H9+ M"v H¢B F
M?Q i`QÊ+- i` M i?U+ i M; v iW ç¬m; B Q FQ+? F?OM; #' T?€i bBM?- ``i M?B m
+kM; F?¬M; /€K i?Î K¢M?X "ÎB pb H9+ M"v HU+ +¬M; FQ+? T?€ ?Q¢B +O #¼M ?„
M; QìB- #¼M ?„M +,M #ªM F?¬M; +€+? M"Q çQ€M +?WM; çWM; F i [mª- +kM; F?¬M
i? M"QX

óZm€ +QìM; ç¢Bô- p"Q H9+ M"v- HÁM; M?[M; M; QìB M"v ç¢B F?€B +?d +| w M; ?o
a m ç| +Æ ?² K¶B M; QìB ç m +?,K +?9 M?bM p"Q K" M b€M; î i`mM; QÆM; [mªM;
;B Q FQ+?¬ +Æ ?² i' i +ª K¼B M; QìB ç m +?9 w ç M Zmv i *?B M æ" B +O h¬M S?"
+ª [mv i ç'm; B[.`+? E?mv i p" J¢+ u +kM; i¢K i?ìB F?¬M; B +?9 w ç MX

æ M i°i +MM; H" B i?„M; \

h'i +ª K¼B M; QìB Km®M #B i F i [mª M"v

h`QM; F?B K¼B M; QìB i`¬M; KÁM +QM K„i- `®i +K+- #KB KM i` M Zmv i *?B M æ" B
ç¢Q i?•MªM? K°i i? M? K°i çÄ +?"K`½B ?B M H°` X

> B M; QìB p"Q H9+ M"v [m¬M €Q ç m iª iÆB- M?QM; ç m M?bM +?,K +?9 ç®B T?Q,
+?¶

> B M; QìB ç m F?¬M; M; ½ tm®M;

æ M i°i +MM; M; QìB M"Q i?„M; \

J¼B M; QìB M; ?B ?Q†+ i`QM; HÁM; X

S>- *

S>- *

J" M?QM; p"Q H9+ M"v- i` M Zmv i *?B M æ" B- ? B M; QìB a ok p" h¬M S?"K +Æ ?
M; KK K€m iQÆB M²M; ç"KX

@ E?¬M; +| F?ª M,M; ç'v- M; QÆB F?¬M; +| F?ª M,M; iB T çQÊ+- h¬M S?"K- M; QA
i #B i`ä M; QÆB F?¬M; i`K M' B`²BX

h¬M; i?'v h¬M S?"K v M; mv M çSM; ç'v- a ok p¬ +MM; +?'M ç°M; X >„M +ªK; B€+ i
`mM M? M? - pW `²B i`,K i`¼M; J M L; Qm FbM? +O h¬M S?"K- ç Q F?Q "€i >Q
+kM; F?¬M; ?Q" M iQ" M +?®M; çÎ çQÊ+- ? B + ' HU+ HQÊM; ;B Q i?Q - pšM +| #°
?„MX

>„M ç®B pÈB +?B m "€i >Q M; *m²M; æ Q M"v `i iU iBM- p®M /MM; ç ç®B T?| .`+
;B" M? [m€M [m•M h?B M h" B *?B M H¬M M"v- M?QM; ;Bì +?d /MM; ç ç®B T?| K°
*?•M ok i?€M? ç` MY M,KX

>ÆM M[?„M p®M +kM; F?¬M; +QB i?QÌM; ç¬B T?QÆM;- b m F?B bQ ç'm i`,K +?B
?„M KÈB i?W +Æ` i v

.QÈB HQ¢B ibM? ?m®M; M`v +ÁM F?¬M; i? ç€M? #¢B h-M S?“KX

@ "€i >Q M; *m²M; æ Q- [mª M?B M HÈB ?¢BX

h-M S?“K +?d H m çB iB K€m MÆB F?|2 KB M;- M?bM i?^M; p`Q a ok ?bM? iQÈ
T?Q t - KB M; ?ÆB ? i bS+ H¬M; #¬M; M? +QÌB M|BX

E?¬M; i? F?¬M; M|B- a ok F?¬M; ?´ iWM; im Hmv M i`QM; h?B M *Æ ædM? M,K M
*m²M; æ Q M`v +O ?„M M m bQ pÈB pã F„ \*U+ L;mv M Gv >Ä h`ªK +O L?B T"€ +
G-M i`QÈ+ h-M S?“K F?¬M; #` i?QÆM;- +ÁM H-M M`v ?„M #` ç Q F?Q +m²M; #¢Q
M°B T?O- F?B M +?Q ?„M M?`M F?¬M; çQÈ+ i?´` K°i M;KK i`¼+ ?mv i- ç•v +kM;
#ªM i?•M +QÌM; ç¢BX

*?d M|B p K†i +¬M; FQ+?- o¢M L;Qm h`MM; \*?“M;- i`,K i`¼M; FbM? F?Q +O ?„M
oã h¬M- b€M? çQÈ+ h?B M ;B B pã F„- M?QM; pšM F?¬M; #^M; +?B m "€i >Q M; *

.M b Q F?Q FbM? +O h-M S?“K p®M +kM; F?¬M; M;QM; i?U+ p` ?MM; ?"m M?Q çQ

h?B M i`B +kM; F?¬M; +?d KbM? ?„M- +¬M; i? K i®M ? Q M?B m M,K M;?B M +Sm
æ Q M`v +O a ok HU+ +¬M; FQ+? i?“K +?Q pQÈi [m o¢M L;Qm h`MM; *?“M;- #`i
S?“K +| çQÈ+ i? T?€+? p¬ +MM; +QÌM; ?Q`M?- +| i? #M ç„Ti?B m b|iX

>ÆM M[a ok F€ +kM; T?€M çQ€M b B H-K- i`QÈ+ ç| b m F?B h-M S?“K bQ ç'm
S?“K +kM; F?¬M; bmv M?QÈ+ K`H` ?„M +® w ;BªK #Èi FbM? F?Q +O KbM? ;B Q d
/MM; i?•M i? ç ç®B +?B MX

*?Q M M i`M; ?ÊT çO HQ¢B Qm i? - bQ ç'm H-M M`v h-M S?“K +kM; F?¬M; M;½ tm

æQÆM; M?B M- F€ i?“i H9+ M`v F?Q ?mv i ?„M +kM; [m v +m²M;- i`QM; +Æ i? i`
[m€ H9+ M`v ?„M iU M?B M b) F?¬M; M|B +?Q a okX

>ÆM M[?„M #B i`ä ç®B T?QÆM; F?ŠM; ç`M? +kM; F?¬M; +?`m M`BX

@ æ•v H` #`i T?•M i?„M; #¢B b Q\

h?'v ? B M;QÌB ç½ [m K°i H9+ H•m +kM; F?¬M; iB T iK+ ç°M; i?O- i` M [mªM; i`Q
M;QÌB M?`M F?¬M; çQÈ+ M[ T?€i` •K i? M?

@ L;QÆB +?Q€M; p€M; b Q\ h?B M h`B *?B M ç•m +| M; M; i v- ? B M;QÌB #¼M
K°i M;QÌB- b m ç| +MM; M;QÌB i` F?€+ [mv i +?B M i` M hY *'K +?B çdM?X

L?QM; H`T iS+ +| M;QÌB T?ªM #€+ M|BX

@ o`v b Q #¼M ?¼ H¢B #`i ç°M;\

*| M;QÌB iB T iK+ M;?B ?Q†+X

@ GQ¢B ibM? ?m®M; M`v- B +kM; F?¬M; `ä ibM? ?m®M; ç®B T?QÆM;- +?Q M M ç
+?d +¬M M;QÌB ç-m iB M F?) ç°M;- çQ€M +?WM; H`T iS+ +| i? T?•M` i?„M; #¢B

L;QÌB +| M?½M HU+ M|BX

@ a ok M`v F?¬M; i? iQÌM; çQÈ+ H¢B +| i? M„K ;B[ pã F„ HÈB ?¢B M?Q p`v- M r
[m *?•M ok i?€M? ç` - çQ€M +?WM; +QB M?Q H` oã h¬M iS +`T i?“K +?Q M;k +`T
- +?d +| +ªM? ;BÈB GBM? ok bQ HB M +| i? M„K ;B[pã F„ HÈB ?¢B M?Q i? - M
h¬M- i`i M?B M +kM; H` K°i +QÌM; ;Bª i`QM; oã h¬M- +kM; +| i? t2K H` bB m +`T i?
ç€M? M? m bBM? iY pÈB h-M S?“K p®M +kM; H` bB m +`T i?B M i`B- H½Q T?m +k

G9+ M`v- i` M ;€+ + Q h?¬M æB M- EBK h?QÈM; +kM; M?`M F?¬M; çQÈ+ i?Î /`B M

@ > ? - h?B M h`B \*?B M p®M +?QM? H` [mv i` K°i M;QÌB i?B M i`B M?`i- b m ç|
i?¬M +?9+ T?9+ - +?9M; i +?d +¬M i?B M i`B M?`i H` çQÈ+X

G9+ M"v .QÆM; i`QÎM; H½Q H¢B M|BX

@ "'i [m€- i M;QÊ+ H¢B ?B p¼M; M;QÌB M"v H" h-M S?"K *?"++?"+- KÈB KQÌB i€
"'i [m€ ç€M; iB +- [mv +O h?B M h" B *?B M +?QM? H" +?d M?bM i?U+ HU+- +?d M
F?-M; i? HQm H¢B i€M? K¢M; i? K ;B h?B M h" B *?B M H-M iB T i?2Q- p"v +kM
L?QM; K°i H€i b m- .QÆM; i`QÎM; H½Q H¢B +| +?9i i?Î /"BX

@ L|B M?Q p"v- +?ŠM; H) i t2K M?Q ?¢B ?„M b Q

G9+ M"v K†i EBK h?QÊM; F?-M; F?ÄB +| +?9i FûQ ` X "'i [m€ ?„M H9+ i`QÊ+ F?
i? K ;B h?B M h" B *?B M +kM; F?-M; #B i +| M?B m M;QÌB Km®M ç~v h-M S?"K p
F?-M; M;?o iÈB h-M S?"K +kM; +?d iB M p"Q *?•M ok i?€M? ç` MY M,K HB M ç¢
æQÆM; M?B M- M m h-M S?"K +| i? i?"i bU H-M M[b€M; i¢Q F€ iQ+?- M?Q p"v
+-M; HÈMX

J'v p` h?€M? h-M ç m ç M; M?bM p"Q ç•vX M;m²M

L?QM; p"Q H9+ M"vX

Eûi555

J°i i? M? •K p M; H M H MX

h` M Zmv i *?B M æ" B- a ok ç°i M?B M K†i H° p ?QªM; bÊ M?bM h-M S?"K- b m ç
`½B #"i M;QÊ+ ` b m

*?mv M ;b tªv ` \ X X X

88kX *?QÆM; 8eR, :B€ h`` *O h-M S?"KX

*?QÆM; 8eR, :B€ i`` +O h-M S?"KX

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ *?mv M ;b tªv ` \

@ a ok ?„M H"K b Q p"v\

@ *?ŠM; H) T?€i # M? b Q\

@ L;QÆB +?Q€M; p€M;- +kM; b„T i`Î i?"M? oä h-M `²B- Î ç•m ` # M? i"i +?S5

G9+ K¼B M;QÌB +ÁM F?-M; ?B m ` b Q H¢B M;?2 i?'v K°i iB M; M' K¢M? M†M; M
+| +?9i FBM? M;¢+ /WM; H¢B i` M M;QÌB a ok b„+ K†i ç°i M?B M +| +?9i i`„M; # +
i` M M;QÌB ?„M ç½ i`B i ç p,M; imM; i!2- [m-M €Q # M /QÈB +kM; #` +?'M i?"M?
K°i +' M,M; HQÊM; `mM; M' imM;- K°i /'m [mv M çÄ M?Q K"m +U+ F€ +?QÈM; K„i
K¼B M;QÌB- K°i KB M; ç'i HÈM tm®M; HãK tm®M;X

a„+ K†i i€B M?Êi F?-M; +| ?mv i b„+- a ok +| +?9i ;B M M M +9B ç-m tm®M;- M
M;U+- H9+ i`QÊ+ ?„M +ªK SM; çQÊ+ `i `à K°i +' €K FbM? KÌ K`i ç½ bÈK #€K p"Q i
?„M- M; v F?B ?„M +| +?9i #m-M; HÄM; HB M pKM; i`°K #¢Q T?€i ` X

h?QÆM; i? i¢Q i?"M? ;B®M; M?Q +Æ i? #` K°i ç-m €+ i?9 t-M; iÈB- +?¶ M;U+ K°
?²- ç²M; i?ÌB +' €K FbM? FB #°+ T?€i +kM; i`B i ç F?B M i?•M i? p®M bmv v m +
+M; M†M; ?ÆMX

h?QÆM; i? FB i? i?"K +?Q ç½ ç M ibM? i`¢M; F?B M ?„M F?-M; i? ç SM; i?ŠM;
FQ+? FB - +?"K `½B #"i M;QÊ+ p b mX

S?®+ T?®+

@ L;QÆB a Q +| i? M?Q p"v

hB T i?2Q K°i M;KK K€m iQÆB çÄ i?šK iW KB M; a ok çB M +m²M; #„M` - `ÆB p1
i?“M? T? iQ+? i`QÊ+ K†i- ;B®M; M?Q ?Q K B çÄ MÎ`° p"v- H°` +| +?9i+?QÊM;

"M?5 h?•M i? +O ?„M M; v b m ç| M†M; M M;½ tm®M; K†i ç'iX

@ a Q +| i? M?Q p"v\

h` M [mªM; i`QÌM; h?-M æB M- p"Q H9+ M"v +kM; +| `i M?B m M;QÌB T?€i` M;?
K" F?-M; `ä i` M M;QÌB a ok b Q HçB ~M M'T K°i +´ FbM? F?Q M?Q p"v- HçB +"
T?QÆM; v m Êi M?'i M?Q i?

æ•v imv i ç®B H" i`Q KçM;

h-M S?“K p"Q H9+ M"v +ªK i?'v +U+ F€ #bM? ioM? M?bM K°i K" M i`QÊ+ K†i- +€B
ççQ /B M

oW `²B F?B bQ ç'm pÈB a ok ?„M HB M #B i`ä- i?U+ HU+ a ok `i KçM?- i?“K +?
Km®M +?QM? /B M +?®M; HçB ç®B T?QÆM;- +QB M?Q bY /KM; oçM L;Qm h`MM;
+O "€i >Q M; *m²M; æ QX

L?QM; oçM L;Qm h`MM; \*?“M; +| i`,K i`¼M; J M L;Qm FbM?

h-M S?“K pW `²B M;çM? F?€M; K°i +?B m pÈB ç®B T?QÆM;- H9+ ;B Q +?B M h-M
i`¼M; J M L;Qm FbM? Î i` M M;QÌB a ok- içK i?ÌB F?-M; +?Q M| T?€i i€+X

E?®M; +? çQÊ+ J M L;Qm FbM? içK i?ÌB /MM; ?bM? i?S+ M,M; HQÊM; ç #ªQ i²M
+M HU+ F?®M; +? `i KçM?- ?ÆM M[i?-M; [m +´ F?Q FbM? M"v ç +ªK SM; çQÊ
+“M; F?| +“M; i? K F?|- M m F?-M; TªB K°i i?•M FbM? F?Q +O h-M S?“K ç½ çE
i? K bU ç†+ i?M +O J M L;Qm FbM?- ?ÆM M[M;k;B€+ ç½ ççi ç M KS+ F?-M; iQÎ
+€+? M"Q H"K çQÊ+X

L;QçB i`W h-M S?“K- +QB M?Q oä h-M #bM? i?QÌM; +kM; F?-M; çQÊ+

J†+ /M +?d H" i?“T i`¼M; J M L;Qm FbM?- M m ç€M? +?QM? /B M H M M;m² a ok
i?QÆM; i? +?Q ç®B T?QÆM;- M?QM; a ok pW KÈB bY /KM; pä F„ #€ ççQ +QÌM;
æ Q- M;mv M pä +?B F?Q +O #ªM i?•M ?„M +kM; ç½ iB m ? Q i?“i HÈM- +“M; i?´ H
i`çM; i?€B bmv v m- ç®B pÈB +€+ HQçB +ªK SM; ç½ F?-M; #^M; pW `²B- F?-M; +
?ç i?'T- ?ÆM M[i?•M i? +kM; / /“M; H° bÆ ?ÎX

>m®M; +?B ?„M K°i KU+ +?^K +?^K p"Q h-M S?“K- K°i # M `i M? M? F?-B T?K+ i`
+kM; F?-M; M;?o iÈB HçB +| K°i +´ FbM? F?Q ~M M9T i`QM; +Æ i? X

*€+ M;mv M M?•M M?Q i? ç½ F?B M w ç² +O h-M S?“K i?“M? +¬M;X

L?bM i?•M ?bM? a ok M;½ tm®M;- h-M S?“K +kM; M? M? +?|M; TªM SM; HçB- p
/QÈB +?•M- H"TiS+ p°B t¬M; p T?Q a okX

>„M F?-M; i? #m¬M; i? a ok

a ok H" K°i +?m~M oä h-M i?B M T?9 p¬ +MM; i®i- ?ÆM M[[m iB T +?9i i?ÌB ;B
oä h-M- M,M; HQÊM; +O oä h-M HÈM ?ÆM +QÌM; ;Bª GBM? ok bQ `i M?B m- H9+
F?-M; pÈB oä h-M #bM? i?QÌM;X

h-M S?“K imv `^M; +?Q ?ŠM bÊ ?„M- M?QM; bÊ ?„M M;“v b m b) /•v /Q F?-M; M;

o®M a ok ?B M;BÌ i?•M i? ç½ #` i`¼M; i?QÆM;- ?„M F?-M; M M HÊB /KM; H9+
[m€ [mv i +?B M M"v HçB F?-M; +| i`¼M; i`B- K" M; v iW ç-m a ok ç½ H°` b€i +,

L?Q p"v ?„M +“M; i? K F?-M; +-M F?€+? F?Q

@ a ok- M m M; QÆB ç½ +| +?9i ; B Q ibM? pÈB L?B T "€ L?B T >ªB- p"v i?b M; Q
K°i +?9i çBX

a„+ K†i h-M S?“K H¢M? HMM;- H'M i?•M ç M i`QÊ+ K†i a ok- H¢M? M?¢i M|B- b

@ h-M S?“K L; QÆB i?„M; F?¬M; i?QÊM; pä

a ok +| +?9i F?¬M; + K HÁM; i`ÊM i`ÁM K„i- Km®M p½M ?²B +?9i +Æ ?°BX

P M?

L?QM; M„K ç'K +O h-M S?“K +kM; F?¬M; pb H`B a ok M|B K" /WM; H¢B- pšM #°+
K¢M? K)- i`U+ iB T ç€M? H M H²M; M;U+ ?„MX

a m ç| +ªK ; B€+ çQÊ+ M,M; HQÊM; K M; iQM? ?Ov /B i i`mv M ç M iW H²M; M;U
+?®M; F?ÄB i`B m ?Q€M iY pQM; M[ - p®M i?•M i? ç½ #`i`¼M; i?QÆM; - ;B`ç½/

@ æQÊ+ H`K pm i?m H`K ; B†+X

:B i +? i a ok- h-M S?“K H¢B #bM? ioM? çSM; H MX

h?„M; F?¬M; i?QÊM; pä\

>„M +kM; F?¬M; iBM M m M; Q`B iû i` M K†i ç'i H` KbM?- a ok b) #Ä [m +Æ ?°B M

>„M b) F?¬M; M;•v M;Æ M?Q p"vX

@ a ok i?'i #¢B- a ok i?"i bU i?'i #¢B- K°i +?m~M oä h-M iB M M?"T *?•M ok i?€
iB M p`Q h?B M \*Æ ædM? ?ÆM M,K M,K- +MM; .`+? E?mv i K°i KU+ çQÊ+ tQM; H`
i` M i v h-M S?“K\

@ L m a ok H` bB m +'T i?B M i`B i?b - h-M S?“K F?¬M; i? M;?B M; i H` i?B M i`
?„M H¢B +| i? i¢K i?`B F?®M; +? FbM? F?Q ~M M9T i`QM; +Æ i? a ok- K°i GBM
M?Q p"v- i?"i H` [m, /`- i?"i #`i F?ª iQ M; ?`X

@ oW `²B h-M S?“K +kM; i?"i [mv i çQ€M- b m F?B a ok i`¼M; i?QÆM; +kM; F?¬
?°B- i`U+ iB T HB M /B i b€iX

@ G9+ i`QÊ+ a ok `ä ``M; Km®M ç~v h-M S?“K p`Q +?¶ +? i- M m H` M; QÆB b) M
ç`+? M`v b Q\ *?Q /M F?¬M; bÊ ç®B T?QÆM; - +kM; bÊ T?B M iQ€B5

@ o"v +kM; çQÊ+ - i|K H¢B h-M S?“K +?d + -M +| i? b®M; b|i [m h?B M h`B *?B M
M?B M b) i`Î i?"M? K°i i`mv M F€ KÊB +O *?•M ok i?€M? ç` - K°i i`mv M F€ bB m

@ hB T i?2Q HB M t2K i?Y ? B M; Q`B .`+? E?mv i p`J¢+ u B i?„M; - M; Q`B i?„M;
+?B M H-M +m®B i` M hY *'K +?B çdM?-

@ h-M S?“K- ç M i°i +MM; +| i? b€M; i¢Q F€ iQ+? H-M M[- ;B`M? çQÊ+ ç M?'i
h?"i bU H` +?Î KQM; ?5

L?bM [mv i +?B M ;B[h-M S?“K p` a ok +?'K /Si- K¼B M; Q`B ç®B pÈB F i [mª H-
w Km®M- M?QM; #ÎB pb h-M S?“K ç½ M?B m H-M b€M; i¢Q F€ iQ+? M M T?ªM SM
HB i M?Q i`QÊ+ M[X "i [m€ ç®B pÈB HQ¢B M,M; HU+ F?®M; +? F?Q FbM? +O h
FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬BX

88jX *?QÆM; 8ek, æ®B h?O *O L; QÆB G` h X URV

*?QÆM; 8ek, æ®B i?O +O M; QÆB H` i X URV

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œöçXÔU%œöçXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

J`i?2Q[mv i +?B M ;B[ ? B M;Q`B +?'K /Si- K¼B M;Q`B HB M /`B K„i ç M Zmv i *
 p` Jç+ u- [mv i +?B M ;B[ ? B M;Q`B M`v ç M ;B`pšM +?Q F i i?9+X
 @ hB m ;B ?Ä M`v- i?"i bU H` i?B M i`B +?mM; F i ;B^a ?5
 J`T?Q i` M ;€+ + Q h?-M æB M- EBK h?QÊM; F?-M; F?ÄB +Q`B F?' H„+ ç-m- i`
 +'T i?B M i`B +? i î i` M i v h-M S?"K ç½ F?-M; Qi- ?-K M v M; v +^a a ok i Q M;°
 "i Hm" M i?B M i`B ;b +kM; F?-M; i? M ;,M +^aM #QÊ+ +?•M h-M S?"K iB M H MX
 @ > ? - h-M S?"K çQ+? i?"i H` i?B M i`B i`QM; i?B M i`B- +?d KQ`B i€K im' B- +^aM
 HU+ çB m F?B M FbM? F?Q FBM? M;Q`B M?Q p"v- [m<sup>a</sup> i?U+ F?B M M;Q`B +^aK i?'v
 .QÆM; i`QÎM; H½Q H9+ M`v +kM; F?) +Q`B M¡BX
 @ J°i KbM? h-M S?"K +kM; çO pQÊi [m Ryy i?B M i`B M?Q a okX
 G9+ M`v- E?m-M; i`QÎM; H½Q K°i KU+ H°` iQÆM; ç®B i`-K K†+ #¶M; M?B M KÎ
 @ E?m-M; i`QÎM; H½Q
 EBK h?QÊM; p` .QÆM; i`QÎM; H½Q M;?2 tQM;- +kM; F?-M; F?ÄB çQÊ+ M Q M Q-
 i? iQÎM; çQÊ+ E?m-M; i`QÎM; H½Q p"v K` HçB ç€M? ;B€ h-M S?"K + Q M?Q p"vX
 a ok ç½ H` bB m +'T i?B M i`B- ?ÆM M[M m F?-M; +? i- M;`v b m i'i b) i î i?"M
 oä h-M
 L?QM; Ryy a ok KÊB #^M; pÊB h-M S?"K
 hmv `^M; EBK h?QÊM; p` .QÆM; i`QÎM; H½Q ç m i?"T T?-M i?QÎM; i?S+ h-M S?"K
 ç° M?Q i? - ?ÆM M[? B M;Q`B #¼M ?¼M?"M i?S+ E?m-M; i`QÎM; H½Q +kM; +?
 [m ?„M ç€M? ;B€ K°i i?B M i`B M`Q +O *?•M ok i?€M? ç` M?Q p"v +^aX
 *QB o•M S?B .QÆM;- H9+ i`QÊ+ ç€M? ;B€ +O E?m-M; i`QÎM; H½Q +kM; +?d H` ó
 @ L m F?-M; M;QÆB +?Q `^M; +€+ h?€M? h-M b Q HçB +?9 w ?„M M?Q p"v\
 E?m-M; i`QÎM; H½Q i?'v EBK h?QÊM; p` .QÆM; i`QÎM; H½Q H°` p M;?B ?Q†+-
 @ h?B M i`B i`bM? ç° M?Q a ok +,M #^aM F?-M; +€+? M`Q ç€M? ç²M; pÊB ?„M- +
 M?B m H` +! i? bQ b€M?X L m +M- i iBM iQÎM; +€+ h?€M? h-M ibM? M;mv M
 *?•M ok i?€M? ç` ç ç´B H'v K°i KbM? h-M S?"K
 P M?5
 > B M;Q`B EBK h?QÊM; p` .QÆM; i`QÎM; H½Q #¶M; + K i?'v i`QM; ç-m M?Q t i [n
 ` p FBM? M;ç+- i?B M i`B i`QM; iQ`M #° *?•M ok i?€M? ç` ç´B H'v K°i KbM? h-M
 "¼M ?„M F?-M; i? iQÎM; çQÊ+ h-M S?"K HçB +! ç` p` + Q M?Q p"v i`QM; K„i E?m
 h?€M? h-MX
 L?QM; H9+ ? B M;Q`B #¼M ?¼M H-M M[ M?bM p T?Q E?m-M; i`QÎM; H½Q ?„M ç½
 ioM?- iU ?² +?Q iWM; M¡B [m H`B pW `²B p"vX
 h` M Zmv i \*?B M æ`BX
 h-M S?"K i?„M;X
 a m F?B ;B^aB [mv i a ok- ?„M M? M? +?!M; +?Q p`Q KB M; KbM? K'v F?Ä ç M /QÊ
 i`"M [mv i +?B M pÊB a ok- ç®B pÊB ?„M K` M¡B F?-M; i? M;?B M;`H` H-M HÈM
 H-M +m®B- ?„M T?^aB i" M HU+ F?-B T?K+ i?U+ HU+ +O KbM?X
 h?2Q [mv i +?B M pÊB a ok K` t2K- ?„M i?„M; çQÊ+ F€i?"i +kM; +! +?9i;B M M
 u p` .`+? E?mv i ç m iB M M?"T h?B M *Æ ædM? M,K M,K- i?U+ HU+ ? B M;Q`B FB
 [m€ M?B m- i?"K +?Q +! i? +ÁM KçM? ?ÆM M[X

*?Q M M [mv i +?B M +m®B +MM; FB - ?„M F?¬M; /€K t2K i?QÌM;X

@ æ®B i?O +m®B +MM; +O i b) H¨ B\

h-M S?“K #¶M; M?B M M;~M; ç-m H M- iU ?² M?Q M?bM tmv M [m #S+ iQÌM; ç€ +?B M # M FB p•vX X X X

@ h`ªB [m # M,K- i?U+ HU+ +O .`+? E?mv i p¨ J¢+ u [mª M?B M K¢M? ?ÆM H-M M?B mX

@ a ok H9+ ç! +?ŠM; T?ªB M?Q p¨v b Q\ h`ªB [m im Hmv M i`QM; h?B M *Æ çdM iU M?B M b) +¨M; M?B mX

@ *?Q M M KÈB M|B iB K HU+ +O h-M S?“K `i HÈM- +?Q iB M p¨Q h?B M \*Æ çdM çÊB b m F?B ?„M iB M p¨Q h?B M \*Æ çdM?- M?Q p¨v b) ` b Q5

@ o¨v +kM; T?ªB t2K ?„M +! +Æ ?°B iB M p¨Q h?B M *Æ çdM? F?¬M; ç½5 > B M;QÌ HU+ ç m çQÊ+ ç + Q `i HÈM- i?Q¢i M?bM +kM; F?¬M; ? i?m FûK a ok5 >ÆM M *?B M ç€K KBM? +?O FB +kM; çB ibK ? B M;QÌB #¼M ?¼

@ h?B M h¨B *?B M H-M M¨v i?“i bU H¨;B|i M? KQ K€m ? L;mv M K°i ç€K bB m +? i çB- i?“i bU H¨ ç€M; iB +

@ hB M #° +O J¢+ u /QÌM; M?Q i?“i HÈM ?- p¨Q # M,K i`QÊ+- +? M? H +?;B[ ? pšM +ÁM K°i +?9i- #•v ;BÌ H¢B +! i? M; M; i v pÈB .`+? E?mv i5 h?2Q i i?'v- i?U ç½ pQÊi [m a ok `²B5

@ æ9M; p¨v- J¢+ u [mª i?“i F?B M M;QÌB FBM? M;¢+- F?|B ç2M [m, /` K°i KU+ p•v [ç½ HQm w [m ?„M- i M M¨v pšM +ÁM ;B'm €i +?O #¨B- M;mv M H B H¨ Km®M ç ç® a ok5 t2K i¢B

@ > ? - +! B K¨ F?¬M; /'m €i +?O #¨B +?S\ a ok +! "€i >Q M; *m²M; æ Q- ? B M; t2K .`+? E?mv i ?B M ;BÌ pšM +ÁM ;B'm i?U+ HU+ ç'v5

.`+? E?mv i p¨ J¢+ u /M b Q +kM; H¨ ?¢i ;B®M; [m€M [m•M- i?U+ HU+ ç m i?“T T +?B M ;B[ a ok h-M S?“K F i i?9+- K¼B M;QÌB i¨ M [mªM; i`QÌM; h?-M æB M H ?'T /šM- H¨T iS+ M? Q M? Q M;?¨ Hm"MX J¼B M;QÌB ç®B pÈB +m°+ i¨ M? i¨B M +?B M ;B[h-M S?“K a ok pW `²BX

J¨ K°i K¨M h-M S?“K H'v ç M /QÊ+ ` ,M M?Q ,M F Q +kM; +! K°i #° T?“M M?Ä M;Q P M?5 hB M; p M; M?Q bÆM #,M; ç` HB i #¶M; M?B M i¨mv M F?“T [mv i +?B M Î# M FB +kM; +ªK i?'v K†i ç'i +?'M ç°M; K°i ?²BX

a m F?B T?K+ /KM; K°i Qi ç M /QÊ+- h-M S?“K ç½ +ªK ;B€+ çQÊ+ i`¢M; i?€B i`QM b m F?B ?„M M;?2 çQÊ+ iB M; p M; i?“i HÈM FB HB M +! +?9i FBM? ç°M; M?bM [+ªK ;B€+ çQÊ+ +?'M ç°M; FB FûQ /¨B F?¬M; i?¬BX

>„M +! i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+ +QÌM; ç° +O [mv i +?B M # M FB X

@ .`+? E?mv i p¨ J¢+ u ç M +MM; B b) HÊB ?¢B ?ÆM\

G9+ M¨v h-M S?“K +kM; +! +?9i iÁ KÁ p¨ +?Ì KQM;- ?„M p®M t2K i`¼M; .`+? E?mv t2K ` - i?U+ HU+ ? B M;QÆB M¨v +kM; F?¬M; b B #B i H„K- ç€M? F?| T?•M i?“M;

a m ç! ?„M H¢B M?bM i?Q€M; [m iQÌM; + Q t t - #S+ iQÌM; M¨v F?QªM; +?WM; ? M; ,M +€+? # M M¨v M?bM b M;X

@ L m F?¬M; i [m # M FB t2K K°i +?9i çB\

h® +? 'i i? •M i? h-M S? "K +QÌM; ?½M ?ÆM t i?QÌM; M?•M- ?ÆM M[/QÊ+ HU+ +
T?ªB Gmv M æ M aQ #bM? i?QÌM; +| i? bQ b€M? - ?„M `i M? M? HB M +ªK ;B€+
T?K+ H¢B M?Q i`QÊ+ - +?Q M M ;BÌ +ªK i? 'v +| +?9i M? "K +?€M M M KÊB M´B H M

@ *? „+ +| H) F?¬M; T?¢K [mv X

h-M S? "K KdK +QÌB- b m ç| ç°i M?B M T?|M; iÈB iQÌM; + Q T?Q i`QÊ+ - ç M F?B i
ç¢T i` M K†i ç°i K°i +€B- +ªM; QÌB + Q + Q M?ªv H MX

E€i? "i M m H" M; QÌB i? K +?B M F?€+ - ç®B K†i pÈB iQÌM; + Q M?Q p"v ?Q" M iQ"
h-M S? "K H¢B F?€+X

@ *€B M"v h-M S? "K ?„M Km®M H"K ;b\

@ >„M iU ?² Km®M [m M b€i [mv i +?B M ;B[.`+? E?mv i p" J¢+ uX

@ hQÌM; M"v +kM; + Q ?ÆM i` ,K Kûi ?5 >„M b Q +| i? M?ªv [m +?S\

889X *?QÆM; 8ej, æ®B h?O *O L;QÆB G" h X UkV

*?QÆM; 8ej, æ®B i?O +O M;QÆB H" i X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ L;QÆB +?Q€M; p€M; `L;QÆB F?¬M; M?È `ä pW `²B H9+ h?B M h" B *?B M #„i
>„M #B i T?B ?"M? pä F„5 "S+ iQÌM; FB +| i? M;„M çQÊ+ ?„M b Q\ *?d H" F?¬M;
+O F?¬M; i?¬B\

@ *| H) F?¬M; - pW `²B EBK i`QÎM; H½Q +kM; F?¬M; M|B H" F?¬M; çQÊ+ t2K M;
M T?Q h?¬M æB M i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M +kM; F?¬M; M;?o iÈB +| M;QÌ
FB 5

*?SM; FB M +Y ç°M; F€[m€B +O h-M S? "K- i` M [mªM; i`QÌM; h?¬M æB M `i M?
?„MX

"i [m€- H9+ M"v h-M S? "K H¢B F?¬M; bY /KM; *?m hQÊ+ +?B /U+ - /M b Q bY /KM
M,M; HQÊM; +?'M ç°M; `i HÈM- `i / /"M; #` ? B M;QÌB [mv i +?B M T?€i ?B MX h
[m'v `¬v M;QÌB F?€+ [mv i +?B M- M?Q p"v ç®B pÈB M;QÌB F?€+ +kM; +| +?9i F?¬M;

J" F€i? "i H'v i® +? 'i i? •M i? ?„M- K°i H-M M?ªv H M jy 9yK +kM; ?Q" M iQ" M F?
F?B h-M S? "K M?ªv H M H-M M? 'i HB M i`U+ iB T p¼i H M çQÊ+ K°i T?¬M # - b m
i?¬K p" M +?QÎM; HU+ M? p¶ H M iQÌM;- KQÊM HU+ M?ªv H M H-M ? B5

*´ HU+ HQÊM; +QÌM; ?Q" M? M"v ?Q¢+? tm'i ` K°i ç¢Q çQÌM; pÁM; +mM;- i`U+ i
dyK5

E?B ç| KkB +?•M pW p†M çB K H M i` M p€+? iQÌM; +?WM; dyK- KOB +?•M çB K K
M?ªv H M i?2Q çQÌM; pÁM; +mM;X

" X L? M? "M; K°i iB M;- bQM; +?QÎM; h-M S? "K #„i H M çdM? iQÌM;- b m ç| i?
H¢B- +ªM;QÌB p[M; p" M; çSM; i` M iQÌM; + Q- b m ç| M?Q F?¬M; +| pB +;b T?|M;
T?Q /QÊBX

G9+ M"v #ÎB pb ? B M;QÌB .`+? E?mv i p" J¢+ u ç M; [mv i +?B M b v tQ i` M Zmv
F?Q iS+ h-M S? "K ?Q" M iQ" M i?m HB K M M ?Q" M iQ" M F?¬M; #` T?€i ?B MX

@ h`ÌB ¢5 h® +? 'i i? •M i? h-M S? "K i? "i F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B5 o"v K" M?
F?¬M; KQÊM HU+ [m v M;QÌB5

_ 'i M? M? K¼B M;Q`B i` M [mªM; i`Q`M; +kM; T?€i ?B M h-M S?`K +kM; F?¬M; i
ç²M; i?`B +kM; +ªK i?'v ``i FBM? M;¢+ pb i® +?'i i?•M i? +O h-M S?`KX

@ hB m iY M`v

.M H`EBK h?Q`M; î i` M; €+ + Q h?-M æB M p`Q H9+ M`v +kM; F?¬M; F?ÄB +Q`B F
M;`b) +| K°i /` b® M?Q h-M S?`KX

@ > ? - i® +?'i i?•M i? iB m iY M`v M; v +ª H½Q T?m +kM; T?ªB iU i? M F?¬M; i
M;QÆB +| i? M?ªv H M iQ`M; + Q RyyK M?Q i? F?¬M; \

G9+ M`v .QÆM; i`Q`M; H½Q F?¬M; F?ÄB pm®i `•m /`B F?) +Q`B M`BX

@ hmv ``M; F?¬M; Km®M i?W M?"M- M?QM; çQ+? i?"i F?¬M; i? X

EBK h?QÊM; +kM; F?¬M; F?ÄB F?¬M; H„+ ç-m- +QB M?Q ?„M b„T ç°i T?€ ç M oä
+?'i i?•M i? +kM; t t F?¬M; #^M; h-M S?`KX

J` H9+ h-M S?`K çSM; i` M iQ`M; + Q- M?bM ? B M;Q`B .`+? E?mv i p` J¢+ u [mv
T?ªB ?Qi K°i ?ÆB H¢M?X >„M T?€i ?B M [mv i+?B M i`M; FB ;B®M; M?Q H`T?
ç m ;² ;? - ?„M +| i? iQ`M; iQÊM; çQÊ+ +Q`M; ç° [mv i+?B M +O ? B M;Q`B +ÁM
ok M[X

""M?5

G¢B K°i iB M; M´ p M; i`mv M ç MX

@ ±\ E?|B ç M K°i KU+ # Q T?O i` M M;Q`B J¢+ u H`\

h-M S?`K F?¬M; F?ÄB M;QM; iK ? B K„i- iB T i?2Q i?ŠM; i„T K` +?^K +?^K p`Q +?
€M? K„i +m®B +MM; ç½ `ÆB p`Q i` M M;Q`B J¢+ u +O æ¢B E?-M [m®+X

@ .o M?B M H`K°i L;mv M F?Q i`€Q ç†+ i?M5 *| i? +¬M; FQ+? +| i? T?ÁM; M;U-
M;mv M F?Q +?mM; [m M? H`K M,M; HQÊM;- HU+ +¬M; FQ+? p` HU+ T?ÁM; M;U ç

h?` HU+ p` +€+ HQ¢B +ªK SM; +?B HU+ +O h-M S?`K `i K¢M?- b m F?B +~M i?"M
[m M? i?•M i? J¢+ u ?„M HB M FBM? ?½B [m€B H¢ F?¬M; i?¬BX

L;mv M F?Q i`€Q- /Q M;mv M F?Q iBM? F?B i +'m i?"M?- ç½ ?Q`M iQ`M F?¬M; +|
H` i?O çQ¢M +?d oä h-M KÈB +|5

L?È `ä h-M S?`K H9+ i`QÊ+ /MM; "€ oQÆM; ç Q K¢M? M?'i +O #ªM i?•M +¬M; F
+O oä h-M h-M >9+ *`M EBM? h-M ;B +kM; +?d +| i? F?B M M`mM; ç°M; K°i +
i?U+ HU+ h-M S?`K ç½ iB M #° `i M?B m- +?Q ?ŠM F?¬M; i? T?€ ?Q M;mv M F?
M;mv M F?Q i`€Q M`v `i HÈB ?¢B5

J°i GBM? ok bQ- +| i? bY /KM; i?O çQ¢M +O oä h-M- +?d #^M; p`Q çB K M`v- J¢
K°i ç®B i?O i?"T T?-M F?| ;BªB [mv i`²BX

J` +`M; F?B M h-M S?`K FBM? M;¢+ +?QM? H`- .`+? E?mv i ç®B +?B M pÈB J¢+ u
;B€+ `ÆB p`Q ?¢ T?QM;X

J°i i? M? i`Q`M; FB K- K°i #° €Q i`„M;- iB M i?®B +| ç°- +¬M; i?O pW p†M- FB
imv i- M?Q bQÆM; M?Q #,M;- p¬ Hm`M /QÈB +¬M; FQ+? i? M`Q +kM; #bM? ioM?
i?b #bM? ioM? ´M i`¼M;- #B m ?B M p` #ªM M,M; pä ç¢Q +O .`+? E?mv i ç m +| i?

@ h?U+ HU+ +O ? B M;Q`B M`v /M H` a ok +kM; ~M ~M F?¬M; i? #b F`T

h-M S?`K M?bM K°i ?²B- i•K +| +?9i F?B T bÊ K` çQ ` F i Hm`MX J°i +?B m "€i
+O a ok `i K¢M?- K` ? B M;Q`B FB - p¬ Hm`M iB M +¬M; T?ÁM; i?O +kM; ç m i?

.M H` h-M S?`K- H9+ M`v +kM; F?¬M; F?ÄB i?-K bQ pÈB ? B M;Q`B i` M Zmv i *
+¬M; FQ+? p` T?ÁM; M;U +O ç®B T?QÆM; +| i? H`K i®i ?ÆM F?¬M; \

@ s2K` h?B M *Æ ædM? +kM; i?"i i? -M #Q F?| HQÌM; - F?¬M; +?d +| +| i? F?B M
+QÌM; ç¢B M?Q p"v- +ÁM F?B M .`+? E?mv i +| çQÊ+ #ªM M,M; pǎ ç¢Q K¢M? M?Q
oǎ h¬M FB +O J¢+ u M[*| i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+ - iB M p"Q h?B M *Æ ædM? ç i
ç`M? b) K¢M? ?ÆM oǎ h¬M #bM? i?QÌM; `i M?B mX

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB i? -K bmv M; ?o M|BX

J" p"Q H9+ M"v- i` M Zmv i *?B M æ" B5

@ .`+? E?mv i- /€K +MM; i K°i +?B m ç`M? i?„M; #¢B F?¬M; 5

J¢+ u b m F?B H-M M[i€+? ` F?ÄB .`+? E?mv i HB M M; QM; i`¼M; M?bM ç®B T
i?U+ i - F?¬M; +? M; mv M F?Q i`€Q K"m ç2M ç†+ i?M FB +kM; ç½ iB m ? Q`i M?
Qm i? +O ?„M b) /-M K'i çB K'iX

@ ob b Q F?¬M; /€K\

.`+? E?mv i K°i i? •M €Q i`„M; p"Q H9+ M"v H¢M? M?¢i iU iBM KdK +QÌB M|BX hmv
u +kM; +| +?9i FB M; F`- M?QM; H¢B ?Q" M iQ" M F?¬M; i? ?B M` M; Q" B- +| i?
M"QX

@ L?Q p"v- .`+? E?mv i iB T +?B m çB5

o"Q H9+ M"v- J¢+ u ?Qi b •m K°i ?ÆB- M; v b m ç| bQÆM; KM /"v ç†+ K"m ç2M pšM p
iªM` F?„T Zmv i *?B M æ" B5

>¬5

a m ç| H¢B +Æ ?² +?d i`QM; K°i H-M ?¬ ?'T- M?[M; F?|B ç2M M"v H"TiS+ M? M?
K„i i'i +ª F?|B ç2M ç m M; QM; H¢B pÈB M? m- ?| i?"M? K°i +•v i`QÌM; K•m K"m ç2
? B5

hQ" M #° ç m H" /Q M; mv M F?Q i¢Q i?"M?5

@ æB5

J¢+ u ;BQÆM; K„i M?bM .`+? E?mv i î ç®B /B M- b m ç| H¢M? M?¢i M|B- ? B i v ç`
bQÆM; KM /"v ç†+ M; QM; i?"M? HB M #„M p T?Q ç®B T?QÆM; 5

sb tb

E?¬M; F?Q ;"Q i?ûi- iB M; K b€i #ûM M?¼M p M; H MX

L?bM i? M? i`QÌM; K•m `i M? M? iÈB ; -M FB - p"Q H9+ M"v- .`+? E?mv i`®i +K+
b„+ M; QM; i`¼M; - ç®B T?QÆM; ç½ +?•M +?QM? tm'i K°i FQ+? iQ" M HU+ `²B5 >„
iQ" M HU+ ç®B ç½B5

888X *?QÆM; 8e9, hY *'K *?B ædM?X URV

*?QÆM; 8e9, hY *'K +?B çdM?X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U% ð ð ÇX ÔU% ð ð ÇX Ô P L?|K /`+? .mM; M?B P ÔX Ç ð >% V ÔX Ç ð >% V

J v K„M pW `²B ?„M ç½ +| +?m~M #`- F?B i`QÌM; K•m +€+? ?„M +?Q ç-v RyK- i`C
i`-K HU+ pmM; p T?Q i`QÊ+ `i iU M?B M5 h`QM; M?€v K„i M"v- iQ" M #° F?¬M; ;
K°i +' #,M; ?"M +?B HU+ iU M?B M bBM? ` 5

_®M;

J°i ç-m ",M; GQM; i?Qç i M?bM F?Q i? #°i T?"K ;-K i?ûi K" ` - ",M; GQM; M"v M?I
ç Q içQ i?"M?- H,M; H €+ HB i K" F?OM; #®- H9+ b€i [m F?¬M; F?Q M; v +^a F?
L;mv M F?Q ~M +?S i`QM; ç! p"v K" +kM; +U+ F€ F?OM; #®5

S>• 5

> B +´ HU+ HQÊM; p¬ +MM; +Q`iM; ?Q" M? ;†T M? m ;B[ç" B Zmv i *?B M æ" B5
*?SM; FB M FbM? HU+ i`bM? ç° M"v- h-M S?"K H9+ M"v F?¬M; F?ÄB ?Qi K°i ?Æ
M;Q`iB M"v bQ pÈB H9+ KbM? iQ" M HU+ i?B i`B M oçM L;Qm h`MM; *?"M; +?d KçM
bQ pÈB "€i >Q M; *m²M; æ Q +O a ok +kM; FûK F?¬M; t 5

@ > B M;Q`iB M"v ç m KçM? ?ÆM a ok M?B mX

h-M S?"K çQ ` çQÊ+ F i Hm" M- p¬ Hm" M ? B M;Q`iB B i?„M;- ç®B pÈB ?„M K" M
ç®B T?|5 >ÆM M[i`bM? ç° çB m F?B M M;mv M F?Q +O ? B M;Q`iB M"v ?ÆM a
P M?5 t2K içB

L?QM; p"Q H9+ M"v- i` M Zmv i \*?B M æ" B- ? B +´ FbM? F?Q `®i +K+ ?Q" M iQ" M ;
*a ? B M; M; M? m5

:„i; Q ç'm bS+5

E?¬M; +?9i v m i? 5

@ aQM; GQM;5

L?QM; p"Q H9+ M"v- .`+? E?mv i #¶M; M?B M i`-K ;B¼M; [m€i- b m ç! HB M i?'v ç
` - p¬ b® #,M; bQÆM; ;"Q i?ûi- #,M; ç Q # v +m²M; HQçM- M?Q ?! i?"M? #,M; +?E
T? Hm¬M i`Q`iM; K•m K"m ç2M FB p"Q i`QM;5

*U+ çB K ç!M; #,M;5

h`Q`iM; K•m K"m ç2M FB iU ?² M?Q Km®M H-M M[?! i?"M? F?|B ç2M- +| tm i?
F?Q5

S>-*5

h?2Q i`Q`iM; K•m K"m ç2M FB #` ",M; GQM; ç!M; #,M;- Jç+ u î ç®B /B M p"Q H9+
#9M; K€m p i`QÊ+- b„+ K†i H" T iS+ i`î M M i€B M?Êi- +^a M;Q`iB iU ?² ç m m Q^a B

@ h M?"M i?m X

hB T i?2Q- i? M? •K bmv v m +O Jç+ u i`mv M ç MX

@ >¬

h?2Q iB M; M?"M i?m M"v- .`+? E?mv i î ç®B /B M M;QÊ+ HçB +kM; F?¬M; çm´B
HçB- ",M; GQM; /-M /-M iB m i€M- +?d H" F?Q iS+ HçM? M?Q #,M; FB pšM FûQ /"
î i` M iQ`iM; + Q +kM; ~M ~M +^aK i?'v +| +?9i ?"M wX

.`+? E?mv i ç®B pÈB M„K ;B[M;mv M F?Q i?Ov ?"M? M;mv M HU+ ?! #,M; +| i? i

@ .`+? E?mv i iU ?² pšM +?Q /MM; iQ" M HU+X

hB T i?2Q h-M S?"K #¶M; M?QÈM; K"v- bU +Q`iM; ççB +O .`+? E?mv i M^K M;Q"
M„K ;B[ç®B pÈB M;mv M F?Q i?Ov ?"M? ?! #,M; ç½ KçM? ç M M´B +| i? b€M? çC

J" Jç+ u M?"M i?m ?„M +kM; ?B m çQÊ+- +€B M"v Jç+ u M?'i ç`M? ç½ /mM; Hmv
M;mv M F?Q i`€Q F?|B ç2M ç†+ i?M FB +MM; K°i +?¶- +?Q M M H9+ F?|B ç2M #
F?¬M; M?"M i?m X

@ .`+? E?mv i- H-M M"v i?m M;QÌB i i•K T?K+ F?~m T?K+X L?QM; F?¬M; i? +MM hY *'K +?B çdM?- i +^aK i?'v çQÊ+ ``i H" iB + Mm®BX

G9+ M"v Jç+ u i` M Zmv i \*?B M æ" B M?bM .`+? E?mv i- HçM? M?ç i M|B,

@ "'i [m€ i ?B p¼M; M;QÆB M?'i ç`M? T?^aB ç€M? #çB a ok- M?Q p"v i p" a ok + +ÁM +| +Æ ?°B H'v çQÊ+ ç M?' h?B M h" B *?B M H-M M"v X

@ u M i•K- i M?'i ç`M? b) ç€M? #çB a ok- ç M?'i h?B M h" B \*?B M H-M M"v i M .`+? E?mv i H9+ M"v F?) +QÌB M|B- ç®B pÈB i`"M +?B M î hY *'K +?B çdM? iB T i T?¬MX

*?d H"- #¼M ?„M ç m +?Q ``M; ç®B i?O F?€+ i` M hY *'K +?B çdM? b) H" a okX

@ E?¬M; +| w iS- .`+? E?mv i- ç®B i?O +O M;QÆB H" i X

L?QM; p"Q H9+ M"v- K°i i? M? •K # v #`M; iW +?¶ + Q i`mv M ç M- iB T i?2Q K°i M?"M; ç€T tm®M; [mv i +?B M ç"BX

@ h-M S?"K\

L?bM i?'v i?•M ^aM? K"m t M? ?ç tm®M; ç" B [mv i +?B M- .`+? E?mv i p" Jç+ u b m çB tm®M; ç" B +kM; F?¬M; F?ÄB H" T iS+ H°` p FBM? M; ç+X L;QÌB M"v F?¬M; T MB M +?d KÈB iB M p"Q i?€M? ç` *?•M ok çQÊ+ MY M,K p" +kM; H" M;QÌB iB M p "'i [m€- #¼M ?„M pšM +?Q ``M;- F?B ç| H" pb #¼M ?„M #^aQ HQm i?U+ HU+- F?¬M; h-M S?"K p"Q i?"M? ç-m iB MX

@ h? M"Q HçB H" M;QÆB\

.`+? E?mv i M?bM i?B m MB M €Q t M? Î+€+? KbM? kyK- +| +?9i M?Qm K"v ?ÄBX pã F„ T?B ?"M? M M F?B ç®B T?QÆM; tm'i ?B M Î+?¶ M"v +kM; F?¬M; [m€ +^aK i?

@ a ok i?m i`QM; i v i i?b M;QÌB [mv i +?B M çdM? hY *'K pÈB M;QÆB iU M?B M h-M S?"K M?bM i?šM; p"Q K„i ?„M- HçM? M?ç i M|BX

*?Q /M +?SM; FB M .`+? E?mv i ``i HÈB ?çB M?QM; ?„M F?¬M; +?9i 2 bÊ M"QX

@ a ok H"K b Q +| i? i?m i`QM; i v M;QÆB\

Jç+ u +kM; M?bM p T?Q h-M S?"K Î t t +?i p•M- p K†i ?„M `ä`"M; H" F?¬M; iQÎM; çQÊ+ a ok iB M p"Q çdM? h?B M *Æ ç½ çQÊ+ M,K M,K K" HçB i?m K°i M;Q ç` *?•M ok MY M,KX

@ š- a ok +?šM; M?[M; i?m K" +ÁM +? i #ÎB i v i X

h-M S?"K +kM; F?¬M; HB + M?bM Jç+ u- +?d M?bM .`+? E?mv i- iMv w M|B,

@ "'i [m€- Jç+ u- +€B M"v ç½ F?¬M; +| [m M ? pÈB M;QÆB i?b M;QÆB +kM; F?¬M GÌB ?„M M|B `ä`"M; H" M?„K p"Q Jç+ uX

@ L;QÆB5 h-M S?"K- F?~m F?Q HÈM „K5

Jç+ u H" T iS+ #` +?¼+ ;B" M- +Æ ?<sup>2</sup> M?`M F?¬M; çQÊ+ Km®M i`Î HçB +?B M ç" B [m€ ?„M HçB M?"M çQÊ+ pb ?„M #B i M m H"K M?Q i? i?b +?šM; F?€+ ;b F?B m F

@ >W- h-M S?"K- M m M;QÆB +| i? b®M; b|i K" iB M iÈB çdM? hY *'K M"v i?b i t2K M;QÆB ç M i°i +MM; +| HU+ HQÊM; M?Q i? M"Q ç'vX

G" T iS+- ?„M HB M ç MûM +ÆM ;B" M i`QM; HÁM;- ?W HçM? M|B ` K°i iB M;X hn a ok ?ÆM T?•M MY M?QM; pšM +ÁM K°i T?¬M M;?B p'M pb Hw /Q ;b ç| K" i?U+ H h-M S?"KX

h`"M #€M F i h?B M h`B *?B M H-M M`v +?QM? H` €T /KM; T?QÆM; i?S+ Hm•M T?
ok- .`+? E?mv i i?„M; J¢+ u M M +<sup>a</sup> ? B +MM; #QÊ+ p`Q i`"M +?mM; F i +m®B +MM
L?QM; i`"M +?B M çdM? hY \*'K M`v- M m .`+? E?mv i i?„M; çQÊ+ i?b h-M S?`K p
+?B M M[X .M b Q i?b i¢B h?B M h`B \*?B M- ç†+ #B i H` i`QM; iQT j i?b K¶B K°i
J` h-M S?`K p` J¢+ u +ÁM +?Q ;B Q i?O M M +ÁM F?¬M; i? T?•M` B H` € [m•M
L m M?Q h-M S?`K i?„M; çQÊ+ i?b +kM; iQÆM; iUX *ÁM M m a ok +ÁM b®M; i?b
+?B M K°i i`"M M[X

@ J¢+ u- ç-m iB M i +?9+ KWM; M;QÆB i?b M;QÆB ç½ ;B`M? çQÊ+ p` i`Q i?S j i
i?2Q i +?Q M;QÆB #B i- M;QÆB F?¬M; +| +Æ ?°B ç®B +?B M pÈB i X

G9+ M`v- h-M S?`K [m v [m M|B pÈB J¢+ u M?QM; HÌB ?„M M|B `ä `M; H` +?Q .`-
L;K w +O ?„M +?QM? H` i`"M +?mM; F i i¢B çdM? hY *'K M`v ?„M b) ç<sup>a</sup> #¢B .`+? E

@ J¢+ u- i`QÊ+ iB M M;QÆB `ÌB çB çBX

h? M?QM; p`Q H9+ M`v i?b .`+? E?mv i H¢B [m v [m M|B pÈB J¢+ u- KÎ KB M; M

88eX *?QÆM; 8e8, hY *'K *?B ædM?X UkV

*?QÆM; 8e8, hY *'K +?B çdM?X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œœçXÔU%œœçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ h®i- .`+? E?mv i- i ?B p¼M; M;QÆB +| i? HQm H¢B K¢M; +O h-M S?`K M`v +?
+? i K` F?¬M; M?„K K„iX

L;?2 .`+? E?mv i M|B- ?„M +kM; F?¬M; M|B ;b M[- +?d €+ ç°+ HB + M?bM h-M S?
h-M S?`K +?d +QÌB +QÌB K` F?¬M; M|BX

@ h•M S?`K- M;QÆB `i F?¬M; i²B- ?B M ;B`i F?¬M; +?9i M;?B M;ìpb b Q a ok #
E iB T- .`+? E?mv i M?bM p T?Q h-M S?`K- M|B `X "i [m€ M;[F?Q +O ?„M p
+| i? i?'v i•K i oM? +O ?„M ç½ im Hmv M ç M i`bM? ç° M`QX

E?¬M; i? M;?B M;ì;b .`+? E?mv i M`v +| i? F?®M; +? i•K i bM? +O KbM? `i i®i
/MM; i?m"i o¼M; E?Q i?b ?„M +kM; F?¬M; H°` +?9i bÆ ?Î M`QX

æ®B i?O M?Q p`v H` ç®B i?O F?| +?ÆB M?'i- p` +kM; F?B M h-M S>`K t2K H` ç®E
o¬ Hm" M H`<sup>a</sup>M? ?QÎM; +O i`mv M i?W K +?OM; ? v H` æ Q oQÆM;- # M i`QM;
h-M S?`KX

J°i +¶ +?B M w F?¬M; bÊ +QÌM; ç`+?- ç®B T?QÆM; +`M; K¢M? i?b #^aM i?•M +`M;
æ•v +kM; +?QM? H` i•K +QÌM; ;B^a +O ?„MX

@ .`+? E?mv i- h-M S?`K- K¶B M;QÌB +€+ M;QÆB M;?d M;ÆB R8 T?9i`²B b m ç| .
ç M K°i ?`M? +mM; +´ i?`M?- iB M ?`M? i`"M [mv i +?B M +m®B +MM; i¢B +mM; ç
o`Q H9+ M`v- K°i i? M?•K iW i` M #-m i`ÌB i`mv M ç MX

æ| +?QM? H` i? M?•K +O EBK h?QÊM;- i? M?•K M`v +kM; +?QM? i?S+ imv M #®
p` J¢+ u- a ok [m<sup>a</sup> i?"i ç½ i?m i`QM; i v h-M S?`KX

_`i M? M?- J|+ u #` K°i ç¢Q €M? b€M; K`m H K i`mv M i®M; çB K'iX

h` M ç`B [mv i +?B M- ? B M; Q`B .`+? E?mv i p` h-M S?`K ç SM; M; mv M içB +?¶
#¼M ?„M ç m i?`v ç QÊ+ +?B M w i`QM; K„i ç®B T?QÆM; X

@ h-M S?`K- ?B p¼M; M; QÆB F?¬M; H`K i i?`i p¼M; X

.`+? E?mv i M?`M M?ç i KÎ KB M; M|B ` - pW KÊB +?`K /Si [mv i +?B M +Q`M; ç°
?„M i?`i bU + -M ?ªQ ?ªQ M; ?d M; ÆB i?Q€M; K°i T?€iX h`U+ ; B€+ M|B +?Q ?„M #
K„i M`v F?¬M; / ç®B T?| M M ?„M + -M ?²B T?K+ ç M i`çM; i?€B çdM? T?QM; X

*| i? çª #çB ç QÊ+ a ok i?b i?U+ HU+ p` i•K ioM? +O ?„M F?¬M; T?ªB i-K i?Q`M; X
p`Q i?€M? ç` *?•M ok ç QÊ+ MY M, K- ç®B pÊB ç®B i?O M?Q i? M`v i?b .`+? E?i
?B m F€+ ?| KQM; X

@ L; QÆB +kM; p`vX

h-M S?`K +kM; #bM? ioM? M|BX æ®B i?O M?Q .`+? E?mv i i?b +?d +| i? M; ° +?S
/®+ ? i bS+ +?B M K°i i`"MX h`"M +?B M M`v F?¬M; +?d pb M; ¬B p` [m€M [m•M h?
ççT; B9T ?„M ç°i T?€+ªM? ; BÊB oă h-M +Q`M; ççBX

a m ç|- ? B M; Q`B HB + M?bM M? m- T?•M #B i M; ²B t T #^M; tm®M; ç`B [mv i +
KbM?X

æ²M; i?`B- h-M S?`K #B i i`QM; i?`B ; B M R8T M`v +kM; H` F?ªQ M; ?B K +O ?„M
S+ +? +?B M w ? v F?¬M; - +| i? çB m +?dM? i`çM; i?€B #ªM i?•M ç M ibM? i`çM
H` i`QM; H9+ M`vX

*€B M`v +?QM? H` /U p Q im pB i•K +ªM? +O iWM; M; Q`B- i`bM? ç° i¬B Hmv M i•

h`QM; i?`B F?„+ M`v- K¼B M; Q`B i` M [ªM; i`Q`M; h?¬M æB M +kM; ç m H°` F?~
M? Q M? Q bmv ç Q€M B H` M; Q`B i?„M; +m°+ h?B M h`B \*?B M H-M M`vX

a m F?B [m M b€i i`"M +?B M ; B[ .`+? E?mv i p` Jç+ u- ççB #° T?"M M; Q`B [m M
?çB +O .`+? E?mv i- +ªK i?`v bQ pÊB i`"M +?B M +O h-M S?`K p` a ok i?b #B m
?ÆM M?B mX >ÆM M[M; Q`B +| M?½M HU+ i®i +| i? M?bM` i`"M +?B M `v .`+? E
HU+ i?b Jç+ u ç½ M?"M i?m X

*?Q M M H9+ M`v ççB #° T?"M M; Q`B t2K ç m M; ?o .`+? E?mv i b) i?„M; X

æQÆM; M?B M- h-M S?`K K°i çQ`M; ç M i`"M +?mM; F i M`v- b€M; içQ p¬ b® F€ i
i`"M M; "T +?| KQM; pÊB ?„MX \*€ #B i +| K°i Qi M; Q`B +?`T M?`i p¬ +MM; iBM iQÎM
#¼M ?„M +?QM? H` M; Q`B *`M JAM?X

@ G9+ M`v ç•v- h-M S?`K- M; QÆB M?`i ç`M? b) i?„M; X

æ†+ #B i H` h?€B >B M- ?„M M?bM i?•MªM? K`m t M? i` M ç`B [mv i +?B M FB -
/Q h-M S?`K b€M; içQ M M- MB K iBM +O ?„M ç®B pÊB h-M S?`K p¬ +MM; p[M; +

@ EBK h`QÎM; H½Q- M; QÆB M; ?o B b) i?„M; i`"M M`v\

G9+ M`v- i` M; €+ + Q h?¬M æB M- .QÆM; i`QÎM; H½Q M?bM ? B ççQ i?•MªM? Î /
?QÊM; EBK h?QÊM; ?ÄBX

@ *€B M`v h +kM; F?¬M; #B i M|B M?Q M`QX

EBK h?QÊM; +Q`B F?` M|B- i`"M pW `²B i?b ?„M p®M T?ÄM; çQ€M a ok KçM? ?ÆM
HçB i?„M; +m°+X G9+ M`v ?„M +kM; M?bM` .`+? E?mv i KçM? ?ÆM- ?ÆM M[ i`
Jç+ u pW `²B- ?„M +| i? M?bM` .`+? E?mv i pšM +ÁM #ªQ HQm i?U+ HU+X

"i [m€- H9+ M`v ç®B i?O +O .`+? E?mv i H` K°i F€ iQ+?X

J°i i?B m MB M +?Q ç-v R3 im`B- iB M M?"T i?€M? ç` *?•M ok MY M, K K` ç½ ; •v
HÁM; ?„MX

*`M; p b m ?„M +`M; #`i M; |p b i?B m MB M M`vX

@ h?Qϕi M?bMi?bi +^aK i?'v ._+? E?mv i KϕM? ?ÆM h-M S?"K F?¬M; Qi M?QM; +
M|B +?Q i #B i h-M S?"K b) i?„M; - ;B®M; M?Q i`"M pW `²B pËB a okX

.QÆM; i`QÎM; H½Q F?) +Q`B M|BX

@ > ? - p¬Hm" M B i?„M; çB M[i?b i`"M +?B M M"v b) i?"T T?¬M ç†+ b„+- F?B M
M[? B M; Q`B M"v +kM; F?¬M; i? M pËB / M? tQM; i?B M i`B i`QM; i?B M i`BX

EBK h?QÊM; +kM; +Q`B M|BX

@ G½Q T?m +kM; M; ?o h-M S?"K b) i?„M; X

E?B M EBK h?QÊM; ? v +Q`B ? ? +<sup>a</sup>K i?'v M; Q`B w Km®M +?QM? H" E?m¬M; i`Q
KÎKB M; M|B ` X

@ L; v +^aE?m¬M; i`QÎM; H½Q +kM; +?Q `^M; h-M S?"K b) i?„M; \ hB m iY M"v ç M
+?O #`B M"Q M[ç•v\

EBK h?QÊM; F?¬M; F?ÄB `i M; ?B ?Q†+ i`QM; M°B i•K- ?„M iU #B i i?U+ HU+ +
i`QÎM; H½Q FB - ç†+ #B i H" E?m¬M; i`QÎM; H½Q bQ pËB ?„M i?b +? M? H +? F?

E€i?"i- +ÁM +| K°i M; Q`B ;B®M; h?€B > B p" ? B p` i`QÎM; H½Q M"v- iBM iQÎM; p[
i?„M; - i?"K +?Q bQ pËB #`i F€ M; Q`B M"Q i?b iBM iQÎM; +O ?„M H" HÈM M?'iX

G9+ M"v- Îi` M çdM? hY >" i?¬M #QX

h-M GB ç M; +®; „M; im Hmv M M? M?"M; /WM; i?•M HϕB- tQ tQ K²?¬Bi` Mi`€M
p T?Q [m^aM; i`QÎM; h?¬M æB M- i`QM; M°B i•K F?¬M; F?ÄB •Ki?¬K M?ÊiËBi?•
çQÊ+ FB X

@ hB m S>"K- M; QÆB M?'i ç`M? b) çQϕi çQÊ+ p` i`Q Zm€M [m•M h?B M h`B *?B
i`mv Mi?W - i iU ?"Q pb M; QÆBX

h-M GB F?¬M; +| K†i i` M [m<sup>a</sup>M; i`QÎM; h?¬M æB M M?QM; M" M; M?Q M?bMi?'n
i?'v çQÊ+ h-M S?"Ki` M ç`B Zmv i +?B MX

"ÎB pb im Hmv M M M M" M; F?¬M; i? ç M [m M b€i M?QM; M" M; iBM iQÎM; p[M; +
iϕQ F€iQ+? FB b) HϕB b€M; iϕQ i? K K°i F€iQ+? p¬+MM; iQ HÈM M[- i?"K +?Q

@ h M?'i ç`M? b) +?B Mi?„M; - b) F?¬M; F?B M i, i, i?'i p¼M; X

J" Îi` M ç`B [mv i +?B M- H9+ M"v h-M S?"K +kM; M?Q +^aK SM; çQÊ+ ;b ç| i`QM;

h?ÎB ;B M +?"K `½B çB [m X

@ h`mv Mi®M; X

> B çϕQ €M? b€M; K"m H K #¶M; ?ϕtm®M; i` M M; Q`B h-M S?"K p" .`+? E?mv i i`
b€M; i` M [m<sup>a</sup>M; i`QÎM; #¶M; M?B M H|2 H M- M; v b m ç| - K°i iÁ +mM; çB M p¬+
K" M b€M; X

J" i` M + Q +mM; çB M- iϕB çdM? hY \*'K i¬M [mw- K°i ç`B [mv i +?B M tm'i ?B MX

88dX *?QÆM; 8ee, :B Q S?QM; E?Q h? X URV

*?QÆM; 8ee, :B Q T?QM; F?Q i? X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%öðÇXÔU%öðÇXÔ▷L?|K /`+? .mM; M?B ▷ÔXÇö>%VÔXÇö>%V

h` M ç`B [mv i +?B M- ? B ççQ i?•M^aM? F?Q ç° #'i T?`K ç®B K†i M? m- +® ;„M;
G9+ M`v- iQ`M #° K¼B M;QìB i` M [m<sup>a</sup>M; i`QìM; h?-M æB M +Æ ?² M?Q M;WM; i
b€M;- +?ì KQM; F?Q^aM? F?„+ +m®B +MM; #°+ T?€iX

.QÈB €M? K„i K¼B M;QìB +?QM? H` ? B ççQ i?•M<sup>a</sup>M?- F?Q i? i` M M;QìB ?¼+`M

ædM? hY *'K +?QM? H` çdM? ?Q`M; +mM; ?Q H i` M hY \*'K h?`M?- H` MÆB i-M [
;Bì î +?¶ M`v- i?B M i`B i`QM; i?B M i`B b) tm'i ?B MX

.`+? E?mv i ? v H` h-M S?`K\

@ «M;5

h` M ç`B [mv i +?B M- H9+ €M? K„i +O ? B M;QìB çKM; M? m H-M ç-m iB M i?b F
#` `mM `v i?Q€M; K°i T?€i- +?'M p M; çdM? hY \*'K v M i oM? M`v `²B KÈB F?m +?

> B M;QìB M`v ç m +| i? M?bM i?'v p F?Q ç`M? i?-M M?`M p` bU #bM? i oM? iU
ç²M; i?ìB i•K +kM; F?-M; F?ÄB #` F?Q ç° +O ç®B T?QÆM; i?mv i T?K+- +QB i`¼
çìBX

@ æ½ +| i? #„i ç-mX

o`Q H9+ M`v- .`+? E?mv i HçM? M?ç i Kî KB M; MìBX

*•m MìB FB pW /Si- F?Q i? içB i`M; #¶M; M?B M M?Q #` ?„M F?®M; +? - [m v
b m çì ?QÈM; p T?Q h-M S?`K pÈB €T #€+? M?Q T?-i?B M +€B ç` X

h?'v K°i K`M M?Q p`v- ? B K„i h-M S?`K F?-M; F?ÄB M;QM; iK HçB- i•K F?) M?S
F?B T bÊ i`bM? ç° p`M /KM; F?Q i? €T #€+? M`v +O .`+? E?mv iX >„M +| i? +^a
M;QìB oQÆM; æ°M; a ok /MM; F?Q i? €T #€+? ç²M; /çM; i?b .`+? E?mv i KçM? ?
F?B ç®B K†i pÈB F?Q i? €T #€+? M?Q KQ iQ ;Bì HÈM FB i?b ?„M +kM; F?-M; iU
+| €T HU+ i`MM; i`MM; çB T çB T ç M; +m®M ç MX

æ•v +?QM? H` F?Q i? €T #€+? +O oä h-M +?•M +?QM?X

*?d i?2Q F?Q i? FB K` h-M S?`K HB M +| i? i?'v bQ pÈB a ok i?b i?U+ HU+ +O
?ÆM F?-M; QiX >ÆM M[i?`K +?Q +ÄM K M; HçB +?Q ?„M +^aK ;B€+ M?Q ç M; ç®
L m +?Q .`+? E?mv i M`v i? K MY i?€M; K°i i?€M; M[i?b +| H) ?„M b) ç°i T?€ ç M

æ•v KÈB H` +QìM; ;B^a +?•M +?QM?X

h?2Q M?B m H-M iB T t9+ pÈB oä h-M- /M H` M,K p` JBM? +?O L?B T "€ oB M *^aM
HU+ €T #€+? +O #¼M ?„M +kM; F?-M; F?B M h-M S?`K #` ^aM? ?QìM;X L?QM; H9
çQÊ+ #` F?Q i? €T #€+? +O ç®B T?QÆM; H-B +m®M /šM /„i- ?„M ;BÆ oQÆM; h
T?Q i`QÊ+X

>„M F?-M; Km®M #` F?Q i? +O .`+? E?mv i ^aM? ?QìM; [m€ b•mX

h`-M; i?'v i?•M<sup>a</sup>M? h-M S?`K p°B p½ t-M; ç M- F?|2 KB M; .`+? E?mv i +| +?9i M?
pmB p X >„M #B i`ä ç®B T?QÆM; im Hmv M i•K i oM? F?-M; i M?QM; /M b Q pšM
*Æ M M /QÈB F?Q i? €T #€+? F?-M; /QÈB oä h-M #bM? i?QìM; +O KbM?- h-M S
M'BX

@ h +S iQìM; M;QÆB +| +?9i M,M; HU+- ç€M; iB + HçB H`K i i?'i p¼M; `²BX

L?bM h-M S?`K +`M; M;`v +`M; ç M; -M- .`+? E?mv i pšM F?Q ç`M? i?-M M?`M çS
KdK +QìB- M?`M M?ç i MìB `X

E€ i?"i- iW H9+ T?|M; p T?Q ç®B T?QÆM; i`QÈ+ iB M i?b h-M S?`K +kM; #B i #
ç®B T?QÆM; ^aM? ?QìM; `²BX L?QM; /M b Q i?b w +?Q iBM? i?-M +O ?„M pšM p-
T?^aM SM; HçB- #'i [m€ ?„M +kM; F?-M; +| HMB #QÊ+X >„M #B i K°i F?B HmB p
b) +`M; M;`v +`M; i`î M M bmv v m M M ?„M /Si F?Q€i KQÈM +¶ /m FbM? M`v T?|

æ²M; /ϕM; - ?„M +kM; ``i`ä`M; .`+? E?mv i M|B M?Q p"v H" Km®M F?Q i? €T #€+
i? K pËB KbM?- ?ÁM; ç~v KbM? ?Q"MiQ"M p"Q i? ?ϕ T?QM; - M?Q p"v i?b îi`"M +
ç®B i?O +?d #B i T?ªM F?€M; K" F?¬M; +?O ç°M; +¬M; FQ+? çQÊ+X GQϕB T?QA
?„M p®M `i v m i?Q+? M?QM; F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ #•v ;Bì ç®B T?QÆM; HϕB bY
"ÎB p"v- H9+ M"v h-M S?"K +kM; F?¬M; M|B ;b +ª- +?d +| ;„M; ;B[p[M; #bM? ioM?
+?9i bmv ;BªKX GQÊi bQ ç'm ç-m iB M +?QM? H"i` M? ;B" M? F?Q i? M?QM; H9+
?„M ç°M; i?O i`QÊ+ M; ?o H" F?Q i? v m ?ÆM `²BX
*?d F?B +?B K çQÊ+ Qm i? Î çÁM +¬M; FQ+? ç-m iB M i?b KÈB +| i? M; ,M +?†M
K½M? i?9 p T?Q KbM?- +?B K HϕB iQ i?€B çB b,MX
G9+ +?d +ÁM M,K Kûi- imv .`+? E?mv i i?'v ç®B T?QÆM; pb #` F?Q i? +O KbM?ª
FQ+? ç-m iB M M?QM; ?„M i?'v F?Q i? ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; pb #` KbM?ªM
K†i pËB ç'B i?O pËB iQ i?€B +?Q iWM; +| iW i`QÊ+ ç M M v- H9+ M"v `®i +K+ ?„M
@ E? M?5
_®i +K+ ?„M +kM; ç½`9i #ªQ FB K` F?ÄB pÄX
EB K M?Q /m HQM; tm'i ?ªB- çm¬B `²M; [mv i tm®M; - K°i +¶ FB K F?Q HϕM? M?C
?| i?"M? K°i +¶ FB K F?Q #,M; ?" M?Q i?U+ +?'iX h`QM; M?€v K„i- F?¬M; F?Q
;BªK tm®M; ?ÆM Ry ç°- M; v +ª H¬M; i|+ i` M ç-m h-M S?"K +kM; #` M?B K +?9i i
G9+ M"v- h-M S?"K F?¬M; F?ÄB ç°M; i•K F?B i?'v +?B m M"v +O .`+? E?mv i Hϕ
J½M *"M E?¬M +O h?€B >B M M?QM; KϕM? ?ÆM F?¬M; +?d ;'T Ry H-MX h?"K +?
T?QÆM; +?d +ÁM +€+? jK- h-M S?"K +ªK ;B€+ +€+ ç®i M; |M i v +O KbM? ç½ +| +
"i [m€- K v K„M H" #ªM i?•M ?„M im Hmv M >Ä L;mv M GU+ i`QM; L;k >"M? L;mv
M|M; #ÄM; HB M +?ϕv iQ"Mi?•M- M; v H"TiS+ ;BªK +ªK ;B€+ t'm M"v b•m b„+ - i?
+?9i çbM? i` - +| +?9i M?ªv H MX .MM; tm i? iW i` M + Q M?bM tm®M; - ?„M +?ûK
E?mv iX
L?•M æ Q "€ oQÆM;X
.IM; ?ÊT pËB L?•M æ Q "€ oQÆM: æ Q- /QÈB F?Q i? p•v F?®M M"v HϕB F?B M h
ç Q i? #'i F?m'i M;Q" B w Km®M- ç Q i? #€ çϕQ çQÊ+ ç + Q ?ÆM p" B T?¬MX
@ S?€5
@ S?€5
@ S?€5
h`QM; i?ÎB ;B M +U+ M; „M- .`+? E?mv i` bS+ M;QM; ?| ` p" B #S+ iQÎM; #,M;
S?"K M? M? +?|M; T?€ pĐ iQ" M #° pËB ç Q i? +?Q iWM; +| iW i`QÊ+ ç M M v- #ª
+ "M .`+? E?mv iX
o"Q H9+ M"v i?b .`+? E?mv i`®i +K+ F?¬M; i? F?¬M; /MM; FbM? F?Q #,M; imv i i
FB K- ;BÆ H M + Q i`U+ iB T M;QM; ç|M oQÆM; h`M æ Q ?WM; ?U+ GB i .B K i`
æ Q FB K iQÆM; ;B Q- #,M; ?Ä çKM; M? mX
@ ""M?5
J°i iB M; #ϕQ iϕ+ M' imM; p M; H M- b m ç| FbM? F?Q H M M?Q M?Q K†i ?² v M i
;B Q ç'm M? m- i`QÎM; FB K +O .`+? E?mv i #` ç Q i? +O h•M S?"K ç MûM tm®
h? M?QM; .`+? E?mv i`i M? M? HB M #°+ T?€i` HU+ HQÊM; - ç°i M?B M M?' + +
?,M; /MM; FB K #S+ HmB ?„M- H9+ M"v F?|2 KB M; ?„M +| +?9i ;BQÆM; H M- i?•M
+?d M? M?"M; M; ?B M; M; QÎB- p[M; p" M; ç€T tm®M; K†i ç'iX
æÊi +¬M; FQ+? M"v- M; v iW # M ç-m- imv #` .`+? E?mv iªM? ?QÎM; K" h-M S?"K
F?B [mv i +?B M i?b #` .`+? E?mv i; •v F?| F?,MX "i [m€- p b m i?b HϕB T?ªM FQ

FûQ ç®B T?QÆM; K°i FB K M?QM; i` M i?U+ i ?„M ç½ M„K ;B[ iB i i'm i`Î HΦB- i?
ç®B T?QÆM;X

883X *?QÆM; 8ed, :B Q S?QM; E?Q h? X UkV

*?QÆM; 8ed, :B Q T??QM0ç®B T?QUkV

>„M [m€i F?) H M K°i iB M;- HY M|M; +m²M; #¢Q M? M? +?|M; M;QM; iK i?“M? ?Q
h-M S?“K- F?-M; F?Q M;QM; iK H¢B i?“M? i`"M i`"M iB M; ; -K i?ûi M?Q b'K ;B"iX

8eyX *?QÆM; 8eN, *QÌM; *QÌM; hQÆM; æ'mX UkV

*?QÆM; 8eN, *QÌM; +QÌM; iQÆM; ç'mX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

æ®B K†i pÈB +?B m ç€M? #¢B J¢+ u- h-M S?“K #B i`ä M m T?•M i€M o¢M L;Qm
+ªM çQÊ+ M M ?„M +„M `M; K°i +€B- /MM; tm i? p¢M M;Qm +¬M; /mM; ?ÊT i?“M?

J°i >Ä L;Qm i€M ` FbM? F?Q F?-M; +€+? M`Q €T +? - ~M +?S M,M; HQÊM; FBM
+QÌM; ;Bª +ªM? ;BÈB oä h¬M +kM; F?-M; /€K F?BM? i?QÌM;X

@ S?€5

> B +¶ FbM? F?Q `®i +K+ +kM; ?Q`M iQ`M #°+ T?€i ` - p +?¢K +MM; K°i +?¶- M
F?-M; ;B M i`Î M M p†M p Q- i?“K +?Q H` tm'i ?B M i`¢M; i?€B ?Q F?-M; - iQ`M
+?'M ç°M; K½M? HB i- #„i ç-m #` /Q •K i`MM; FQ+? H`K `¢M MSi i?“M? iWM; KªM

@ aQM; GQM;5

L>QM; p`Q H9+ M`v- .`+? E?mv i #¶M; M?B M [m€i H M K°i iB M;- b m ç| HB M M?
M´ #mM;- p¬ b® #,M; bQÆM; ;`Q i?ûi- #,M; ç Q # v i€M HQ¢M çB M +m²M;- ;B®M;
#,M;- i?-M T? ?QªM? >Ä L;Qm FB X

æ|M; #,M; ç M KS+ +U+ çB K5

J„i i?'v +?B m i?S+ ç€M? #¢B K¢+ u pW `²B- h-M S?“K +?,K +?9 +„M +?†i ?“K `,
F?®M; +? M,M; HQÊM; ?QªM? >Ä L;Qm- ç°i M?B M M´ imM; H M i`QM; M?€v K„i

@ P M?5

.QÈB +¶ M,M; HU+ #¢Q i¢+ M´ imM; M; v +ª oä h¬M +kM; FB M; F} F?-M; i?¬B M`v-
#` M´ i?“M? iWM; KªM?- +?B M,K t #ªv- ?| i?“M? iWM; K½M? pÐ #,M; imv i# v i

>QªM? „,M; GQM; p` >Ä L;Qm ç²M; HQ¢i iB m i€M- i?Q¢i M?bM i?b HU+ HQÊM; b
M,M; HQÊM; #,M; imv i#bM? [m•M ? mX

@ E?-M; i®iX

L?QM; p`Q H9+ M`v- i`QM; M°B i•K h-M S?“K #¶M; M?B M i`mv M ç M K°i +ä +ªK
M`v F?B M ?„M F?) #B M b„+X æ•v H` t9+ ;B€+ pä ç¢Q p¬ +MM; M?¢v +ªK +ªK ;B€
+?Q ?„MX

Zmª M?B M- imv .`+? E?mv i Î T?Q ç®B /B M FBM? ?½B pb h-M S?“K T?€i ` M,M
M?Q i? M?QM; F?-M; ?B m b Q Î i`QM; #,M; imv i# v ç-v i`lB i?b ?„M H¢B H° `

@ *?mv M ;b tªv ` \

L?bM i?'v #B m H° ç®B T?QÆM; M?Q i? - i•K h-M S?“K F?-M; F?ÄB tB i +?†i- p
+?†i +?)X

„,M; imv i pšM imM; # v- M?QM; M?[M; KªM? #,M; imv i M`v # v pÈB i®+ ç° +U+ M?
i?2Q K°i [m„iQ +? M`Q ç|X *?d F?-M; ç M K°i ;B•v ç²M; ?² ç½ M? M? +?|M; M;QM;
#,M; imv i +?mM; [m M? i?•M i? h-M S?“KX

*?,K +?9 p•v +?†i h-M S?“K H¢BX

@ GQM; h`|B5

h?•M ?bM? h-M S?"K H"TiS+ #`#,M; imv i p•v [m M?- +Æ ?² M?bM F?¬M; i?'v M
.`+? E?mv i ?ÆB +| +?9i M? +? H M- KB M; H¢M? HMM; M|B ` ? B +?[X

h?2Q ? B +?[H¢M? M?Q #,M; M`v i`mv M ` - M?[M; K½M? pÐ #,M; imv i +?mM; [m
?| i?"M? p¬ b® ",M; GQM; +Ð M?ÄX

_,M; `,+ `,M; `„+ `,M; `„+X

o¬ b® iB M; #,M; ¢¬M; +SM; H¢B p M; H M- F?Q HQm #,M; iBM? tQ v i`ÁM `i M?
#S+ iQÌM; #,M; /`v ¢†+- H"TiS+ ¢|M; #,M; h-M S?"K ?„M- F?B M ?„M #B M i?"M?

J°i +?B m M`v +?QM? H` ?"m +?B m +O ",M; hmv i *m²M; GQM; ¢ª #¢B J¢+ u pW
M?"M i?m M M ?„M +kM; +?Q /MM; ¢ MX

@ h-M S?"K- M; QÆB `i F?¬M; i²B- M?QM; ¢€M; iB + H` M; ¬B p` [m€M [m•M h?B
i X G9+ M`v i +kM; F?¬M; ;B i M; QÆB- #'i [m€ H-M b m i?b F?¬M; M?Q p"v ¢•mX

L?bM h•M S?"K ¢½ ?Q`M iQ`M ¢¬M; +SM; H¢B i?"M? #,M; ¢B m i`QÈ+ K„i- F?|2 K
+?9i; BQÆM; H M- M|B ` X

@ h-M S?"K pšM #¢B

h`¬M; i?'v K°i K`M M`v- i? M? •K iB + ?"M F?¬M; F?ÄB p M; H M i` M [mªM; i`QÌM

@ "'i [m€ +kM; K v- H9+ M`v .`+? E?mv i F?¬M; ;B i ?„M- pÈB i?B M T?9 +O h-M
*?B M b m- M; ¬B p` ¢ M?'i F?¬M; i?m°+ p ?„M i?b p B\

*kM; +| M; QÌB •K i?-K K v K„M i? v +?Q h-M S?"KX

@ h-M S?"K

J` M; v +ª h?€B >B M K°i KU+ iBM iQÎM; p[M; +?„+ h-M S?"K b) ¢¢i i?„M; HÊB +m
+?9i H° ` p i?'i p¼M; X

hU ?² H` ¢¢B +K+ ¢½ ¢`M? `²BX

h? M?QM; p`Q H9+ M`v- K°i i? M? •K i? M? i?9v #¶M; M?B M p M; H M i` M ¢dM?
i` M [mªM; i`QÌM; h?-M æB M ¢ m FBM? M; QÌB pb #`iB M; M' M`v i€+ ¢°M; - i'i +ª
H M K`M b€M; X

@ *kM; +?Q +?„+ ¢•mX

J°i i? M? •K M?"M M?¢i iW F?®B ó#,M; ¢B mô FB i`mv M ` - ¢²M; i?ÌB M?B i ¢° i`
i,M; H M ?ÆM Ryy ¢°- i`Î M M p¬ +MM; M|M; #S+X

@ >¬5

> B p¬M; b€M +?|B K„i ?B M H M- #,M; imv i i M `½- ¢¬B +ªM? \*?m hQÈ+ i`B M F
>Ä h?-M /¬M /¬M H° ` i?•M ?bM?- tm'i ?B M i`Î H¢B i`QÈ+ K„i +?9M; M?•MX

*?B M ¢`B i` M ¢dM? hY *'K- i?•MªM? K`m t M? T?€ #,M; K` ` M; ¢Q M; ? ¢SM; i?
¢Ä M|M; #ÄM; M?Q i?U+ +?'i ;B®M; M?Q iU +†T +€M? K`m ¢Ä FB F?¬M; M; WM
[m M? #|M; M; QÌB K`m t M? FB - ¢B M +m²M; tQ v i`ÁM- iU ?² F?B M i?•M ?bM?
p`B T?-MX

a m F?B i?Q€i F?ÄB i`|B #m°+ +O #,M; imv i- h-M S?"K #bM? ioM? HB + M?bM .
F?) ¢°M; ¢¬B +€M? *?m hQÈ+ b m HQM; K°i +€B- K°i +¶ M,M; HQÊM; M|M; #ÄM; +r
M,M; HQÊM; K`m ¢Ä M`v HB M ¢B M +m²M; tQ v i`ÁM- K°i +ÆM; B|MÄM; #|M; ¢°i
i'i +ª ?QÈM; ` #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; X

h'i +ª #,M; imv i ¢ m # v K9 +U+ ¢°- H9+ M`v /M /MM; K„i i?QÌM; +kM; +| i? M?bM
i M `½ i`QM; i?ÌB ;B M +U+ M; „M- iQ`M #° imv i ¢ m #B M i?"M? MQÈ+- b m ¢| #` -
H`K #®+ ?ÆB b¢+? b)X

o" B ; B • v ç² M ; ?² i` Q Ê + - i` M ç d M ? h Y * ' K p š M H` i` Ì B ç - M ; ; B € ` û i - ; B ® M ; M ? Q H`
+ ? d i` Q M ; M ? € v K „ i ç ½ # B M i ? " M ? H Á # € i [m € B - M Ä M ; # Ä M ; M ? Q / m M ; M ? K + ? ®
G 9 + M " v - h - M S ? " K ? Q " M i Q " M i` B M F ? B + € M ? * ? m h Q Ê + X h W b m + ? m v M ç B L
M † M ; + ? a v F B - ? „ M + " M ; H o M ? M ; ° b • m ? Æ M p K + ? O M ; ? Ä - F ? B M ? „ M + † i ? i U
+ Q Ì M ; ç ¢ B + O + € M ? * ? m h Q Ê + M " v X
J + ? O M ; * ? m h Q Ê + + ? Q M ? H` K + ? O M ; > Ä - i` Ì B b B M ? + † M , M ; H U + F ? ® M ; + ? H
M [# M i` Q M ; K + ? O M ; + Á M ~ M + ? S M , M ; H Q Ê M ; K² B H Y - p W `² B b m F ? B # ¢ Q
/ B K + O * ? m h Q Ê + H B M + a B # B M p " F ? ® M ; + ? M ? B i ç ° i` M ç " B [m v i + ? B M M
J` i ? 2 Q p - M ; b € M ; K` m ç Ä F B H " T H Á 2 + a K` M a M ? - ? " Q [m M ; / Q * ? m h Q Ê + i ? B m
? b M ? # M M ; Q` B [ m a M ; i` Q Ì M ; h ? - M æ B M - F ? B M € M ? K „ i + O K ¼ B M ; Q Ì B [m M
æ B M ç m ç Ä # W M ; H M X
h` M i ? U + i - + ? B M i` Q Ì M ; h ? B M h` B \* ? B M H - M M " v + ? Q M ? H` i´ + ? S + Î K ° i F ?
ç d M ? h Y * ' K H 9 + M " v M ? Q + † K † i i` Ì B M † M ; ` U + # „ M ? " Q [m M ; ` i S T ? Q M ? Q M ;
i` Q Ì M ; h ? - M æ B M H ¢ B F ? - M ; # ` a M ? ? Q Ì M ; + ? 9 i M " Q X
" i [m € - H 9 + M " v K ¼ B M ; Q Ì B M ? Q + † K ° i H Q ¢ B a Q ; B € + X
* † T + € M ? * ? m h Q Ê + b m H Q M ; h - M S ? " K T ? € i ` M ? B i H Q Ê M ; i U ?² i` " M ` K` M b €
ç M i Q " M # ° [m a M ; i` Q Ì M ; h ? - M æ B M F ? B M i` i + a K ¼ B M ; Q Ì B F ? - M ; F ? Ä B + a K i ?
o ® M i` - M ; i ? ' v + a M ; Q Ì B h - M S > " K ç ½ # ` ç † M ; i ? " M ? # , M ; ç B m - i` i + a K ¼ B M ; Q Ì B
i ? m M ? Q M ; F ? B i` - M ; i ? ' v K ° i K` M M " v i ? b K ¼ B M ; Q Ì B # B i` ä h - M S ? " K F ? - M ; i ?
H U + K ¢ M ? ? Æ M M [X

8 e R X * ? Q Æ M ; 8 d y , L ; Q Æ B _ ' i J M ? - " ' i Z m € X

* ? Q Æ M ; 8 d y , L ; Q Æ B ` ' i K M ? - # ' i [m € X

L ; m² M , o B T p M /

a Q m i - K ,

U % õ õ Ç X Ô U % õ õ Ç X Ô Þ L ? † K / ` + ? . m M ; M ? B Þ Ô X Ç ö > % V Ô X Ç ö > % V

E ? - M ; + ? d ? Á i M i Q " M # ° # , M ; i m v i i` M + ? B M i` Q Ì M ; K` + Á M + a B i ¢ Q ? Q " M + a
? Ê T p È B # a M i ? • M X

h - M S ? " K p ® M H • K p " Q i m v i + a M ? M ? Q M ; H 9 + M " v K ¼ B i ? S ç ½ t Q v + ? m v M X

h` i + a K ¼ B M ; Q Ì B + † i ? M ? b M ` ç Q Ê + F ? Q i ? h - M S ? " K H 9 + M " v ç ½ + ? B K i ? Q Ê M
i ? Ì B ç M û M i Q " M # ° F ? Q i ? M ? Q + - m p² M ; + O . ` + ? E ? m v i i` M + ? B M ç " B X L , M
° ç d M ? h Y * ' K ç ½ # ` i ? v i ? # Î B M , M ; H Q Ê M ; M † M ; # Ä M ; X

@ h - M S ? " K ? „ M F ? - M ; i ? m - ? „ M p š M + † ? B p ¼ M ; i ? „ M ; X

h` M [ m a M ; i` Q Ì M ; h ? - M æ B M - b m T ? 9 i v M H † M ; M ; „ M M ; O B + ? Q M ? H` i W M ; ç Ê
° + T ? € i - p - H m " M H` M ; Q Ì B O M ; ? ° h - M S ? " K ? v H` M ; Q Ì B O M ; ? ° . ` + ? E ? m v i H
? ½ B i ? € M T ? K + h - M S ? " K X " ¼ M ? „ M F ? - M ; i ? F ? - M ; i ? W M ? " M h - M S ? " K ç ½ H ¢

@ h - M S ? " K M " v ç M i° i + M M ; + Á M # Q M ? B m € i + ? O # " B \ æ M i° i + M M ; + Á M + i /

o" Q H 9 + M " v - i ? " K + ? Q + † F ? - M ; Q i M ; Q Ì B ç M ; O M ; ? ° . ` + ? E ? m v i + ? m v M b M ; C

* a M ; Q Ì B ç ½ # ` ç † M ; # , M ; ? Q " M i Q " M M ? Q M ; ? „ M + † i ? T ? € # , M ; K` ` - ? Æ M M [ i`
i` Q Ì M ; i ? " M ? + K + / B M K M ; H ¢ B Q m i ? + ? Q ? „ M X

h - M S ? " K F ? - M ; ?´ H` M ; Q Ì B i ¢ Q M M F € i Q + ? X

@ L;mv M H B H" pW `²B .`+? E?mv i [mv i +?B M pÈB i pšM +ÁM +?Q bY ? i iQ
+| i? FB M i`b M?Q p"vX

o"Q H9+ M"v- J¢+ u #¢B #ÎB .`+? E?mv i i`¬M; i?'v K°i K" M M"v F?¬M; F?ÄB KÎiQ
ç-v p F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M'BX

>„M p" M?[M; M;QÎB [mv i +?B M F?€+ +ÁM b®M; ç m çQÊ+ i`mv M i®M; ç M K°i
HB M +| i? M?bM i?'v i`"M +?B M FBM? i?B M ç°M; ç` i` M çdM? hY *'KX

o®M M; v iW F?B #„i ç-m +?B M ç'm pÈB h-M S?"K i?b HÁM; .`+? E?mv i ç½ #„i
i?B m MB M €Q t M? i`QÊ+ K†i +kM; F?¬M; T?ªB F?~m tm'i +m²M; M;¬M K" i?"i bU
i?'v h-M S?"K T?€ #„M; ` - HÁM; ?„M ç½ i`B i ç +?bK tm®M; ç€v +®+- #ÎB pb ?„M
i`QÊ+ K„i ç½ pQÊi [m #ªM i?•M ?„M K°i +€+? imv i ç®BX

.`+? E?mv i +| i? i?„M; çQÊ+ KbM? i?b J¢+ u +ÁM +| i? iB T ?"M M?QM; i?ÎB ;B
i?€M? ç` *?•M ok [m€ M; „M- +?d +| MY M,K- i?"K +?Q +ÁM +?Q iB M M?"T çdM?

*?Q /M +m®B +MM; h-M S?"K i?m #ÎB .`+? E?mv i M?QM; J¢+ u ?„M pšM F?¬M;
çQç i p` i`Q € [m•M pÈB h-M S?"KX

>m®M; ?² h-M S?"K +| i? b) +?B M i?„M;X

*,M #ªM F?¬M; i? bQ b€M?X

@ h ç½ iB M p"Q i?€M? ç` *?•M ok Ry M,K- im Hmv M i¢B çdM? h?B M *Æ 8 M,K-
M?QM; bQ pÈB h-M S?"K FB i?b i +€B ;b +kM; F?¬M; #^M; ?„M `²BX

J¢+ u Q€M ?"M M M K°i [mv M H M iQÎM; ç€- iQÎM; ç€ M"v p¬ +MM; +SM; `„M- M;
?„M i`-v tQÊ+ ç' K€m iQÆB- #'i [m€ H9+ M"v ?„M +kM; F?¬M; +ªK ;B€+ çQÊ+ ;bX

@ h-M S?"K M"v o"v K" HÊB ?¢B ç M i`bM? ç° M?Q i? X

J" H9+ M"v- .Q Zm€B ç M; ÎK°i F?m pU+ M iQ" M M?Q J¢+ u +kM; M;~M; ç-m H M M
/¢M; H° p FBM? M; ¢+ F?¬M; i?¬B- ç²M; i?ÎB i•K +kM; +| K°i Q i K v K„MX

@ J v K„M- K v K„M H" pW `²B i ç½ F?¬M; ç°M; i?O pÈB ?„M- M m F?¬M; i?b ?"m
çQÊ+X

.Q Zm€B K`i KÎ Mm®i K°i ?ÆB F?Q H¢M?- ?„M pšM +ÁM Îi`QM; i?"M? [mv i +?B M
M†M; `U+ iW çdM? hY \*'K FB i`mv M tm®M; - i`QM; iQ+? i„+ ?„M HB M KBM? #¢+?
MB M €Q t M? FB X

@ h-M S?"K- i #B i M;QÆB b) F?¬M; / /"M; i?m M?Q p"vX

J" i` M [mªM; i`QÎM; h?-M æB M- h?€B >B M i?ÎT?"Q K°i ?ÆB M? M?äK- M„K ç'K
?„M ç½ M„K +?†i i`Î H¢BX

>„M pšM +ÁM +?Î KQM;X

*?Î KQM; h-M S?"K b) çç i çQÊ+ i?„M; HÊB +m®B +MM;X

@ h-M S?"K- M;QÆB +| i? H"K çQÊ+X

h?€B >B M M?bM i?•MªM? K"m t M? i` M K" M b€M; +?|B K„i FB - +~M; i? K iBM iQ
b) H¢B b€M; i¢Q M M K°i F€ iQ+? po ç¢BX

J" i` M ;€+ + Q h?-M æB M- # ;½ i`QÎM; H½Q- F +ª E?m¬M; i`QÎM; H½Q i`QM; c
+kM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i ç°M; /mM; - #¼M ?„M M?bM +?,K +?9 H M ç"B [mv i +?B
w ç†i H M M;QÎB i?B m MB M €Q t M? FB X

J†+ /M #¼M ?„M #B i h-M S?"K iBM? i?¬M; pä F„ T?B ?"M? M?QM; F?¬M; M;?o F
K°i +¶ M,M; HQÊM; +m²M; #¢Q M?Q p"vX

@ *€B M"v h M?Q i? M"Q +"K i?'v F?¬M; ;B®M; M?Q pä F„ T?B ?"M?X

.QÆM; i`QÎM; H½Q ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K i?•MªM? K`m t M? FB - F?¬M; M?`M ç
@ Zmª i?“i F?¬M; ;B®M;- b m HQM; h-M S?“K H` K°i ç¬B +€M?- +`M; M?bM +`M;
M?“i pÈB h-M S?“K- ;B®M; M?Q H` K°i #° T?“M i?•M i? ?„M p”vX >ÆM M[M,M; H
[m€ K¢M? X

EBK h?QÊM; +kM; M?bM +?^K +?^K p`Q h-M S?“K- ç€M? ;B€ M¡BX

@ h p®M +ªK i?“v i`QM; +Æ i? h-M S?“K M`v +¡ K°i +¶ M,M; HQÊM; p¬ +MM; +QÎ
iQÎM; çQÊ+ H` +€B M`v

aQ pÈB ? B M;QÌB EBK h?QÊM; p` .QÆM; i`QÎM; H½Q i?b E?m¬M; i`QÎM; H½Q iU
M`v ?„M +kM; ?Qi K°i ?ÆB F?Q H¢M?- i`QM; M°B i•K F?B T bÊ F?¬M; i?¬BX

aQ pÈB iQÎM; iQÊM; +O ?„M i?b #B m ?B M +O h-M S?“K K¢M? ?ÆM F?¬M; QiX

J` i` M M?½ +€+ i?¬M #Q- i€K p` h?€M? h¬M H9+ M`v ç M; HB + M?bM M? m- i? M
[m M? [m`M i`QM; T?ÁM; M?QM; F?¬M; H¼i` M;Q`B +?9i M`QX

@ Zmª M?B M H` +€B M`vX

@ s2K` h-M S?“K M`v i?“i bU +¡ ç¢B +Æ /mv MX

@ *¡ H) ?„M i?“i bU H` i?¬M imv MX

@ *`M- M;QÆB H`K` i F?€X

h` M çdM? hY \*`K- +?B M ç`B- ? B ç¢Q i?•MªM? K°i t M? K°i i`„M; ç M; çSM; M;¢

@ .`+? E?mv i bQ ?mvM?- ç i¢ M;QÆB ç½ ?¢ i?O HQm ibM? M?QM; tBM H¶B- M;-
H-M M`v T?ªB i?m°+ p i X

G9+ M`v- h-M S?“K mv T?QM; HšK HšK- i?“K +?Q iQ i?€B +¡ +?9i î i` M M?bM tm®
F?Q +¡ +?9i F?Q T?€+?X

" M,K b m h?B M h`B *?B M b) H¢B i€B í +?S+- M?QM; F?B ç¡ ?„M +kM; F?¬M; #
ç` *?•M ok ? v F?¬M; M[X

h? M?•K p¬ +MM; F?Q T?€+? M`v i`mv M ç M [mªM; i`QÌM; h?¬M æB M- H”T iS+
i`QÌM; M?Q b¬B i`Q H MX L?[M; M;QÌB +¡ [m M ? pÈB h-M S?“K ç m ?¬ óh-M S?
/QÊB bU /šM /„i +O *`M JBM? ç m ?Q`M iQ`M ç # T M?[M; M;QÌB OM; ?° .`+? E?
;B M M;„MX

@ h-M S?“K- M;QÆB i?“i bU H` F?B M i [m€ FBM? M;¢+X h i?W M?“M i ç½ M?
M;î i`QM; ibM? ?m®M; M?Q p”v K` pšM +¡ i? i?Q€i F?ÄB GQM; h`¡B +O i 5

J` H9+ M`v- i` M +?B M ç`B- .`+? E?mv i +?d KÎ KB M;- H`M? H¢M? M¡BX a m F?B
M? M? çB m +?dM? i•K ibM? +O KbM? H¢B- F?¬B T?K+ H¢B p #bM? ioM? F?¬M;

@ .`+? E?mv i ?¼+ i`QÎM; [m€ F?2M`²BX

h-M S?“K M;¢Q M;? ç SM; ç¡- i`B M F? B ç¬B +€M? \*?m hQÊ+- M,M; HQÊM; K`m ç
i?•M- p¬ +MM; ?MM; ?²MX :BÌ F?„+ M`v ?„M M?Q K°i *?B M h?¬M #€+? +?B M #€+

G9+ M`v- ?„M KQÊM mv M,M; K +?OM;- i?“K +?Q ç MûM ?Q`M iQ`M F?Q i? €T
.`+? E?mv iX

@ L;QÆB` i K¢M?- #'i [m€

.`+? E?mv i i?m i`QÌM; FB K H¢B- K°i ç¢Q ?`M [m M; iW b•m i`QM; ç¬B K„i ?„M #„
h-M S?“K ç M; ç SM; M;¢Q M;? Í T?Q ç®B /B MX

8ekX *?QÆM; 8dR, h *kM; G" Gmv M æ M aQX URV

*?QÆM; 8dR, h +kM; H" Gmv M æ M aQX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

h? M?QM; h-M S?"K F?¬M; +?9i v m i? K" M?bM H¢BX

"®M K„i ç®B M? mX

@ L;QÆB M?'i ç`M? pšM T?ªB i?m X

.`+? E?mv i M?bM h-M S?"K- iW iW M|B ` iWM; +?[K°iX h¢B i?|B F?„+ M"v- ?„M
i? +QÌM; ç¢B p¬+MM; iU iBM- i?Q€M; +€B ç½ i`MM; FQ+? p T?Q h-M S?"K- i`Q
/B M+?B M i`QÌM; ?B M i¢BX

@ h?"i b Q\

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB ?ÆB +| +?9i FBM? M;¢+- ?„M F?¬M; #B i i¢B b Q /QÈB i b
?Q" M iQ" M K" .`+? E?mv i +ÁM +| i? iU iBM M?Q i? M"vX h?"K +?Q iU iBM ç M K
F?Q i? #ªM i?•MX

@ æ9M; p"v- h-M S?"K- M;QÆB T?ªB i?m 5

G9+ M"v- F?|2 KB M; .`+? E?mv i +| +?9i ;BQÆM; H M- KÎ KB M; M|B ` H" M M[X
M?"M; H v ç°M; i[p"i;BÈB +?d i` M i v- iU ?² M?Q H"v ` i?S ;b ç|X

@ "ÎB p b i H" K°i ;½ Gmv M æ M aQX

J°i H€i b m- K°i F?Ä æ M /QÊ+ K"m ç2M H° ` [m M; K M; i?-M #Q tm'i ?B M i` M
i?|B i` M M;QÌB ?„M +ÁM #°+ T?€i ` K°i +¶ iU iBM i mv i ç®B- M;¢Q i?` i?B M ?¢X

@ *€B ;b\ .`+? E?mv i M"v H" K°i ;½ Gmv M æ M aQ5

@ E?¬M; i? M"Q- ?„M p"v K" H¢B H" K°i ;½ Gmv M æ M aQ i¬M [mw i`QM; +€+ Gm

@ h ç½ bÈK M;?2 [m .`+? E?mv i H" K°i ;½ Gmv M .QÊ+ `²B M?QM; F?¬M; M;?c
Gmv M æ M aQ- Gmv M .QÊ+ aQ + Q +'T M?'i5 :B€i ` ?„M H" T iS+ ;'T Ryy H-M 5

@ .`+? E?mv i M"v #'i [m€ +?d KÈB k8 i m´B M?QM; +Æ ?² ç½ ç°i T?€ +ªM? ;BÈB
K°i ;½ Gmv M æ M aQ5 *€B M"v i?"i F?B M M;QÌB i +| +?9i F?¬M; /€K iBM 5

@ E?¬M; M;| H¢B H" bU i?"i- .`+? E?mv i M"v t2K M?Q H" Gmv M æ M aQ /mv M?
?B M M v `²B- i?"i F?¬M; i? iQÌM; iQÊM; M´B 5 h?B M i" B i`QM; i?B M i" B5

L;?2 .`+? E?mv i i?W M?"M KbM? H" K°i ;½ Gmv M .QÊ+ aQ- K¼B M;QÌB i` M [ma
M;~M M;Æ v M H†M; i`QM; +?®+ H€i `²B b m ç| #°+ T?€i ` i" M i" M •K i? M?i?€M
+| M;QÌB ?Q" B M;?B M?QM; /M b Q i?b i`Î i?"M? Gmv M .QÊ+ aQ pšM [m€ F?| F?
#° T?"M M;QÌB iBM iQÌM;- .`+? E?mv i H" K°i +QÌM; ;Bª- +€B M"v H" bU i?"i ?B M
i` M i v ?„M ?B M ;B| +ÁM +-K K°i F?Ä ç M /QÊ+X M;m²M

@ >YK\

J" i` M +?B M ç" B- h-M S?"K M;?2 çQÊ+ M?Q p"v i?b çQ K„i M?bM .`+? E?mv i p"
?„M- +kM; F?¬M; F?ÄB ?ÆB +| +?9i M;Q" B w Km®MX E€ i?"i H9+ i`QÊ+- HBM? ;
çQÊ+ i` M M;QÌB .`+? E?mv i +| +?9i F?¬M; i-K i?QÌM;- +| i? H" K°i ;½ Gmv M .Q

L?QM; F?¬M; M;?o ç M .`+? E?mv i M"v H¢B i?"i bU H" K°i ;½ Gmv M .QÊ+ aQX

@ h`€+? F?¬M; çQÊ+ .`+? E?mv i M`v +| t9+ ;B€+ pä ç¢Q ?Q`M K„ M?Q p`v- M;mv .QÊ+ aQ5

G9+ M`v h-M S?`K +| +?9i KBM? #¢+? ` pb b Q H9+ ?„M p` .`+? E?mv i [mv i +?B +O ç®B T?QÆM; H¢B K¢M? M?Q p`vX

Gmv M æ M aQ +| i? Hmv M +? ` GBM? æ M- bQ pÈB Gmv M .QÊ+ +O Gmv M .Q M?B m- h-M S?`K iU M?B M KBM? #¢+? ç° F?|X ``i [m€- Km®M i`î i?`M? Gmv M æ i?b +€+ HQ¢B T?QÆM; /B M KšM +^aK HBM? ?²M ç m T?^aB ? i bS+ tm'i b„+X æ° K i? F?B M M;k ;B€+ +O Gmv M æ M aQ +`M; i? K M?¢v +<sup>a</sup>K- ?ÆM M[ .`+? E?mv i h?B M *Æ M M ?„M +| çQÊ+ i`U+ ;B€+ pä ç¢Q M?Q i? i?b +kM; +?šM; +| ;b F€ [m

@ k8 im´B K` F?¬M; +?d +| çQÊ+ pä ç¢Q #'i T?`K- ç¢i iÈB GBM? ok aQ çdM? T?Q +kM; +?d K°i #QÊ+ p` +ÁM H` K°i ;½ Gmv M æ M aQX .`+? E?mv i M`v [m^a i?“i F? M?bM .`+? E?mv i- ç®B pÈB ç®B T?QÆM; +| +?9i i?QîM; i?S+ M?QM; +kM; F?¬M

L;mv M M?•M +?QM? H` ?„M F?¬M; +? M? H +? pÈB ç®B T?QÆM;X

hmv ç®B K†i pÈB .`+? E?mv i +| i? M|B H` bB m +`T i?B M i`B M?QM; ?„M pšM +|

J` .`+? E?mv i îT?Q ç®B /B M H9+ M`v M?bM i?`v #B m ?B M h-M S?`K #bM? ioM +<sup>a</sup>K i?`v M;Q`B w Km®M- ç<sup>2</sup>M; i?îB F?B T bÊ im pB i•K ioM? +U+ + Q +O ç®B T?G Gmv M æ M aQ M`v ç T?€i` K°i +¶ /m FbM?- F?B M F?Q i? #<sup>a</sup>M i?•M i,M; H M ?B M pšM F?¬M; i? €T +? çQÊ+ ç®B T?QÆM; +?9i M`QX

``i [m€- H9+ M`v ?„M ç½ +¬M; F? B i?•M T?“M Gmv M æ M aQ- p®M +| w ç`M? ç i?Q€M; K°i T?€i M M H9+ M`v iU M?B M b) F?¬M; F?B M F?Q i? #^aM i?•M v m çB

o` M m F?Q i? F?¬M; i? €T ç^aQ çQÊ+ ç®B T?QÆM; i?b /MM; i?U+ HU+ imv i ç®B

@ .MM; iB M ç° +O i ?B M ;Bî i?b `i M? M? +| i? iB M M?“T +<sup>a</sup>M? ;BÈB oä h¬M ` *?B M M`v H` H-M +m®B i i? K ;B - p`M;¬B p` [m€M [m•M T?^aB i?m°+ p i 5

.`+? E?mv i i?¬K M|B i`QM; i•K- ?„M i?“T T?¬M F?€i p¼M; ç¢i çQÊ+ M;¬B p` [m€M

a m ç| ?„M ;BQÆM; K„i M?bM p T?Q h•M S?¬K- ? B M;QìB #®M K„i M?bM M? mX

@ h-M S?`K- +| i? #S+ i bY /KM; æ M .QÊ+ ç ç®B T?| pÈB M;QÆB i?b M;QÆB ç M?B M- æ M .PÊ+ +kM; H` K°i T?¬M i?U+ HU+ +O oä :B^a- M?Q p`v +| H) +kM; +¬

G9+ M`v- ç½ +| æ M .QÊ+ H`K +?¶ /U - .`+? E?mv i ?ÆB +QìB M|BX

@ æ9M; p`v- +€B M`v F?¬M; +| ;b H` F?¬M; +¬M; #bM?X

h-M S?`K +kM; +?d +QìB M?“M M?¢i- M|BX

L;QìB i?“M; H`K i?m - ç•v +?QM? H` [mv i„+ i¢B ç¢B HK+ H`v pä H`K i`¼M; M`vX . ?Q†+ bY /KM; •K KQm [m, F +kM; çQÊ+ - i|K H¢B +?d +¬M M;QÆB i?“M;X L m M; F?¬M; ?²M i?b B K` ç w M;QÆB\

*kM; +?QM? pb M?Q i? K` +`M; çB b•m i` M +QM çQìM; pä ç¢Q- +€+ pä ;B<sup>a</sup> ç¼ bS+ +?QM? H` K°i i?S p¬+MM; ?mv M /B m- +| i? +^aK M;° p` p`M /KM; i? i?b +| i? # i?U+ HU+X

aQ pÈB F v m i?b i? +O +QìM; ;B^a iU M?B M K¢M? ?ÆM- #'i [m€ i`QM; M°B i•K F i? +O KbM? H M pÈB K°i i`bM? ç° M?“i ç`M?X

*?d H` #<sup>a</sup>M i?•M M m F?¬M; +| i?U+ HU+ +QìM; ç¢B H`K ?“m i?mšM i?b F?B ç®B M;QìB p¬i`B F?¬M; bÊ +? i i?b +| # Q M?B m M;QìB +| i? #bM? ioM? ç®B K†i\

"bM? i?QìM; i?b F?B pä ;B^a çšM; +`T i?`T çSM; i`QÈ+ M;QìB çšM; +`T + Q ?ÆM F?¬M; H`K çQÊ+ `²BX h?“i ;B®M; M?Q h-M S?`K H9+ i`QÊ+ ;†T T?^aB oä h¬M h¬M ?² M?Q #` F?Q i? ç®B T?QÆM; ç€M? i M- F?¬M; ? +| HU+ T?^aM F?€M;X

@ > ? - +€B M"v +?QM? H" K°i pB M >²B E?Q æ M- +! i? F?¬B T?K+ i?U+ HU+ çd
. `+? E?mv i ;BÆ ;BÆ pB M ç M /QÊ+ K"m ç2M i`QM; HÁM; #"M i v H M `²B b m ç!
G"TiS+- HBM? F?Q i` M iQ"M #° ç"B [mv i +?B M çdM? hY *'K iU ?² #¶M; M?9+ M
?! - F?Q i? +O . `+? E?mv i i,M; H M- ç MûM M,M; HQÊM; ?Ä M;mv M +?OM; ç M
h-M S>"K tm®M; K°i +?9iX

ob i?U+ HU+ ç½ F?¬B T?K+ M M . `+? E?mv i +M; i? K iBM iQÎM;- F?Q i? iU M?B

8ejX *?QÆM; 8dk, h *kM; G" Gmv M æ M aQX UkV

*?QÆM; 8dk, h +kM; H" Gmv M æ M aQX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔp L?;K /`+? .mM;M?B pÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ E?Ä æ M .QÊ+ M"v ;¼B H" ok h¬M æ M- M!B i?U+ ` - M m M;Q" B æ M .QÊ+ b
F?¬M; +€+? M"Q Hmv M +? X h` M i?U+ i - i ç½ iQ+? i`[p¬ b® i" B HB m [mw ?B
+? ` - i?"T T?¬M i`•M [mwX L?QM; h-M S?"K- pb M;QÆB K" F?¬M; iQÎM; çQÊ+ i
h` M i v . `+? E?mv i H¢B tm'i ?B M K°i ç¢Q €M? b€M; HQM; H M?- Î ;B[+?QM?
b€M;- b m ç! ?„M M?bM p T?Q æ°+ S?"K- F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K M!B ` X

@ v M;?o M?Q i M ;¼B- i€+ /KM; +O ok h¬M æ M M"v H" +! i? F?B M i i¢K i?lB i
h¬M5 L!B +€+? F?€+- h-M S?"K- M; v #•v ;B! M;QÆB b) ç®B K†i pÈB K°i oä h¬L5

. `+? E?mv i Mm®i F?Ä æ M /QÊ+ K"m i`„M; FB p"Q- b m ç! M!B pÈB p F?Q T?€+
a m F?B T?K+ /KM; oä h¬M æ M- M; v b m ç!- F?Q i? . `+? E?mv i ç½ tªv ` #B M ?
:B®M; M?Q H" K°i ?¢i ;B®M; i`QM; M?€v K„i T?€i i`B M H M + Q i" M i`lBX J°i iB
M?B M #B M i?"M? K°i +QM b¬M; K½M? HB iX > v H" K°i iB m ?"B tªQ [mv i ç°i M?
p¬ +MM; + Q HÈMX

*QM b¬M; M"v p¬ +MM; +m²M; #¢Q- b!M; iQ ;B! HÈM- F?Q i? H Q M? M?5

J" F?Q i? i¢B i`"M; +Æ ?²+kM; ç²M; i?lB T?€i bBM? #B M ?! - /MM; K°i HQ¢B Qm
?² ç ûT F?Q i? +O h-M S?"K tm®M; iÈB K†i ç'iX :B®M; M?Q H" #B M +ª #¶M; M?
#^M; b„i i?ûT- F?B çB [m i¢Q M M b!M; iQ F?B M +?B + ;?2 ç°+ K°+ i?B m +?9i M

@ æQ+? i?"i H" oä h¬M æ M ?"M; i?"i ;B€i?"i5 h?S M"v M; v +ª h?¬M æB M +kM;
Hmv M +? ok h¬M æ M i?"T T?¬M ;B M M M- M m F?¬M; T?ªB +! Qm i? +O çdM?
+kM; F?¬M; i? Hmv M +? ` çQÊ+X s2K` . `+? E?mv i M"v ç½ iU KbM? Hmv M +?
çQÊ+- /M i #B i . `+? E?mv i H" K°i ;½ Gmv M .QÊ+ bQ M?QM; F?¬M; M;l ?„M i`
Gmv M æ M aQ 5

J" H9+ M"v- EBK h?QÊM; i` M ;€+ + Q h?¬M æB M M?bM ? i i?ªv #B M ?! i` M K"
F?OM; M!BX

@ > ? - . `+? E?mv i M"v [mª i?"i H" çO v m M;?B i ç'v5 \*?9M; i +kM; ç½ H•m `²
h?B M h" B *?B M ç†+ b„+ M?Q i? M"v 5 "i [m€- E?m¬M; i`QÎM; H½Q M;QÆB t2K
. `+? E?mv i ç½ i,M; H M ç M +ªM? ;BÈB oä h¬M M?Q i? K" pšM +! i? i`'M ç`M? p¬
+! €i +?O #"B M"Q b Q\

.QÆM; i`QÎM; H½Q Î K°i # M +kM; M!B ` X

@ h•K i oM? +O h-M S?"K +O i?"i i-B H m v M F?-M; i M M ?„M i`'M ç`M? +kM; F
K†i pÈB .`+? E?m v i +aM? ;BÈB oä h-M- F?Q i? +O ?„M +Æ ?² #` €T çªQ ?Q`M i
i?m F?-M; +?9i M;?B M;ì ;b `²B

a m F?B [m M b€i K°i ?²B- E?m-M; i`QÎM; H½Q H„+ ç-m MQB ` X

*aM? ;BÈB oä h-M p` GBM? ok aQ çdM? T?QM; +€+? K°i F?QªM; p¬+MM; HÈM- ?Æ
E?m v i +kM; F?-M; i - T?K+ /KM; oä h-M æ M +kM; F?-M; TªAB H` K°i w M;?o çB

@ æ| +kM; H` h-M S?"K M`v +kM; i?"T T?-M F?| ç®B T?|- i i?"T T?-M i?QÎM; i?S

G9+ M`v .QÆM; i`QÎM; H½Q +kM; p m®i `•m +O KbM?- ;"i ç-m M|BX

G-M M`v i?b E?m-M; i`QÎM; H½Q F?-M; M|B ;bX

J'v p`i`QÎM; H½Q +kM; ç m M;?o i? i?b K¼B M;QÌB i` M [mªM; i`QÌM; h?-M æB M
G9+ ?¼ M?bM i?'v .`+? E?m v i t m`i ` F?Ä oä h-M æ M F B i?b ç½ F?-M; +ÁM M
T?"M G m v M æ M aQ +O .`+? E?m v i M[X æ²M; i?ÌB #¼M ?„M +kM; +| i? +ªK ;B
[m v i +?B M ç½ #B M ?| X

.`+? E?m v i ç½ i?"i bU i çK i?ÌB i,M; H M ç M +aM? ;BÈB oä h-M5

@ æ€M; iB +- F?-M; i? iQÎM; çQ+¼ .`+? E?m v i +ÁM €i +?O #`B M?Q p`v- #'i [m
F?-M; Q MX .`+? E?m v i [mª i?"i H` i?B M i`B i`QM; i?B M i`B- i?B M i`B i`M; M?
aQ 5 B +| i? M;?o ç M\

@ *?d iB M p`Q i?€M? ç` *?•M ok MY M,K ç½ +| çQÊ+ i`bM? ç° M?Q p`v- h-M S?"
F€i Q+?X "'i [m€ ?„M H çB çKM; TªAB .`+? E?m v i- [mª i?"i H` ç€M; iB +X

G9+ M`v- K¼B M;QÌB +kM; ç m bÊ ?½B i?€M T?K+- ç²M; i?ÌB +| +?9i iB +?"M +?Q

L; v +ª h?€B >B M +kM; F?-M; F?ÄB bBM? ` w M;?o M?Q p`vX a m F?B T?K+ /
E?m v i ç½ +| çQÊ+ i?U+ HU+ oä h-MX h-M S?"K i m v K çM? M?QM; pšM +ÁM +? M

h`W T?B h-M S?"K +kM; +| ok h-M æ MX "'i [m€- ç çB #° T?"M M;QÌB [m M b€i ç
F?| H m v M +? - M;Q çB i`W i çB i?€M? ç` *?•M ok i?b # M M;Q`B +Æ ?² F?-M; B
/M +?d iB M p`Q MY M,K- i` M M;QÌB +| F?-M; Qi æ M .QÊ+ M?QM; F?-M; +| F?ª
5

h` M +?B M ç`B çdM? hY *'K5

h-M S>"K M?bM F?Q i? +O .`+? E?m v i M?Q b|M; iQ ;B| HÈM- /-M /-M €T çªQ i
F?| i?Î- #'i [m€ ?„M v M; m v M i?"T T?-M #bM? i oM?X

h m v T?B m /"i ;B[+ÆM b|M; iQ ;B| HÈM M?QM; iB m iY M`v pšM +| i? çSM; p[M;

@ h-M S?"K- i F?-M; Km®M ;B i M;QÆB- M;QÆB M M M?"M i?m çB5 ob i pW ç
H) F?-M; i? F?®M; +? HU+ HQÊM; K°i +€+? iU M?B M M M +| i? ;B i +? i M;QÆ
+O M;QÆB- M m +S M?Q p`v K` +? i çB i?b i i?'v F?-M; ç€M;X

o`Q H9+ M`v- .`+? E?m v i /MM; iQ i?€B iW i` M M?bM t m®M; /QÈB M|B pÈB h-M S
i?ªv ç m M^K i`QM; HÁM; #`M i v ?„MX æ®B pÈB ?„M ?B M i çB K` M|B i?b i?B m M
M?Ä v m `²BX

@ L;QÆB i?m +?„+ `²B5

.`+? E?m v i ;^M ;B¼M; M|B ` iWM; +?[K°i- F?Q i? i` M M;QÌB H çB #„i ç-m F?ÎB
[m v i i•K /MM; F?Q i? €T #€+? F?B M h-M S?"K M?"M i?m X

@ *kM; +?Q +?„+X

h? M?QM; H9+ M`v- h•M S?"K +?d M?"M M?ç i M|B ` - K°i i v ?„M +kM; b`H M i`[p

@ L;QÆB ç•v H` i bK

h?'v h-M S?"K F?-M; #B i i@i t'm M?Q p"v- .`+? E?mv i ç½ i?U+ bU M' B ;B"M- #, iMv i?lB ç m` i v +?'K /Si i`"M ç'm ç½ F?-M; +ÁM w M;?o ;b H9+ M"vX

J¼B M;QlB i?'v .`+? E?mv i b m F?B i? ?B M` i?U+ HU+ oă h-M K" h-M S?"K pšM M°B i•K +kM; +ªK i?'v h-M S?"K +| +?9i bQM? +QlM;X .M b Q i?b +ªM? ;BÈB oă h-ok aQ M?B m H„KX

h? M?QM;- p"Q H9+ M"v

@ h +kM; H" K°i ;½ Gmv M æ M aQX

h? M?•K # v #´M; T?B m /"i +O h-M S?"K i`mv M ç M [mªM; i`QlM; h?-M æB MX i` M [mªM; i`QlM; M?Q i`9M; T?ªB T?ûT ç`M? i?•M- F?-M; F?ÄB F?) ;B"i KbM?- i? *Æ ?² i'i +ª K¼B M;QlB ç m F?-M; iBM p"Q H¶ i B KbM?X

@ h-M S?"K ?„M pW MlB ;b p"v\

h-M S?"K >bM? M?Q ?„M MlB ?„M +kM; M?Q .`+? E?mv i- H" K°i ;½ Gmv M æ M aQ

@ Gmv M æ M aQ\ L;QÆB t€+ ç`M? h-M S?"K F?-M; MlB Gmv M .QÊ+ aQ K" H" G i`QM; Gmv M /QÊ+ ç¢Q\

@ h M;?2 +?QM? H" Gmv M æ M aQX

@ h +kM; M;?2 M?Q i? X

J¼B M;QlB ? B Kti M?bM M? m- i` Q ç´B HlB MlB pW M;?2 `²BX *m®B +MM; K¼B F?-M; +| M;?2 H-K5 oW `²B h-M S?"K çQ+? i?"i ç½ i?W M?"M KbM? H" Gmv M i`QÊ+ Kti K¼B M;QlB- Gmv M æ M aQ + Q [mw M?'i i`QM; Gmv M .QÊ+ ç¢Q5

8e9X *?QÆM; 8dj, Gmv M æ M aQ aQ æ'mX URV

*?QÆM; 8dj, Gmv M æ M aQ bQ ç'mX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

h-M S>"K H" Gmv M æ M aQ5

a m F?B M?[M; HlB M"v i`mv M ç M [mªM; i`QlM;- i'i +ª K¼B M;QlB ç m v M H†M;

@ æB m M"v b Q +| i? \

L; v H"TiS+- K¼B M;QlB ç m i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K F?B T bÊ5

E?-M; i? iBM çQÊ+5

L m M?Q MlB H9+ .`+? E?mv i iU M?"M KbM? H" K°i ;½ Gmv M æ M aQ i?b K¼B M i?b #•v ;Bl h-M S?"K MlB ?„M +kM; H" K°i ;½ Gmv M æ M aQ i?b K¼B M;QlB ç m H

._+? E?mv i k8 im´B i`Î i?"M? Gmv M æ M aQ ç½ H" i?B M T?9 /` #~K i`,K M,K F?| ?½B iK+ `²B5 J" h-M S?"K M"v KÈB +?d H" K°i i?B m MB M R3 im´B - p"v K" ?„M Gmv M æ M aQ5

J°i ;½ Gmv M æ M aQ R3 im´B- ?ÆM M[+ÁM H" K°i ;½ GBM? ok aQ çdM? T?QM;5

*€B M"v MlB ` B /€K iBM iQÎM;\

L?bM +^ai?€M? ç` *?•M ok M"v- i?"K +?Q iQ" M #° ç¢B HK+ oă h?B M- M; "M M, K [n
M"Q M?Q p"v X

L?QM; h-M S?"K H¢B ? i H-M M"v ç M H-M F?€+ ç m b€M; i¢Q M M M?[M; F€ iQ+?
M' B- M; QÌB M"v +?d +| i? ç QÊ+ tQM; H" M; QÌB i¢Q M M F€ iQ+?- ç QÊ+ i?-M T?M

J" +•m M|B FB +O ?„M M?'i ç`M? +| T?•M HQÊM; 5

hmv K¼B M; QÌB ç m F?¬M; i? iBM ç QÊ+ M?QM; i`QM; i•K H¢B ~M ~M pšM +| +?9i
*m®B +MM; - [m^aM; i`QÌM; h?-M æB M H¢B i`Î M M v M ioM? H-M M[- ? B K„i +?,
HÈM i`QÊ+ K†i- [m M b€i ?"M? ç°M; iB T i?2Q +O h-M S?"K- M?bM i?B m MB M
?° b) i¢Q M M F€ iQ+? ; b iB T i?2QX

G9+ M"v- F?Q i? i¢B i`"M; ç½ i`mM; ?Á pÈB M? mX

h` M +?B M ç`B çdM? hY *'K- .`+? E?mv i M; ?2 h-M S?"K M|B ?„M +kM; H" Gmv M
?ÆB #B M b„+ - #'i [m€ H¢B ?²B T?K+ `i M? M?- #bM? ioM? M?bM h-M S?"KX

@ h-M S?"K- M m M?Q M; QÆB Km®M /®B i`€ M?Q p"v ç ^aM? ?QÎM; i•K +^aM? i i?b
`²BX > ? - M m M; QÆB M|B M; QÆB H" K°i; ½ Gmv M .QÊ+ aQ i?b i +ÁM i? iBM M
K°i; ½ Gmv M .QÊ+ aQ çSM; i`QÊ+ K†i i +kM; +?ŠM; H" +€B ; b +^aX

.`+? E?mv i KÎ KB M; - M?"M M?¢i M|BX oÈB iQ +€+? H" K°i; ½ Gmv M æ M aQ- ?Æ
` *U+ T?~K ç M /QÊ+ M?Q oă h¬M æ M i?b ?„M +| ç-v çO iQ +€+? ç M; ¢Q K¢MX

>ÆM M[- i¢B i`"M [mv i +?B M M"v- ?„M +| T?^aB H" Gmv M .QÊ+ aQ ? v F?¬M; i
[m M i`¼M; H" æ M /QÊ+ oă h¬M æ M ç½ i? v ç´B F i [m€- F?¬M; i? M; ?B M; Ì ; b M

h`QM; M°B i•K .`+? E?mv i- /M h-M S?"K H" K°i; ½ Gmv M .QÊ+ aQ- +?d +¬M F?¬M
i?b ç®B T?QÆM; pšM +?d H" +'T GBM? ok aQ çdM? T?QM; - +QB M?Q H" Hmv M`
/KM; +kM; F?¬M; HÈMX

o T?-M Gmv M æ M aQ i?b .`+? E?mv i +, M #^aM F?¬M; iBM iQÎM; X

@ R3 im´B H" Gmv M æ M aQ- +| i? b Q\ UX

oW `²B- i`QM; M?€v K„i .`+? E?mv i #` +•m M|B FB +O h-M S?"K ^aM? ?QÎM; K°
i?-K iU i`€+? KbM? M; È M; ~MX h`Î i?"M? Gmv M æ M aQ p¬ +MM; F?| F?, M- +¬M
+MM; `ă `M; çB m M"v5 >„M +| i? i`Î i?"M? Gmv M æ M aQ i¬M [mw Î im´B k8- F€
`i HÈMX

L m F?¬M; +| çdM? h?B M *Æ i`Ê ; B9T i?b ?„M F?ŠM; ç`M? F?¬M; i? +?¢K iÈB +

@ .`+? E?mv i- M; QÆB +^aK i?'v i ç M; HW M; QÆB Q\

h-M S?"K +| i? M; ?2 ` w iS F?BM? KB i i`QM; HÌB M|B +O .`+? E?mv i- M?QM; ?
?B M` M; Q`B pšM i?"T T?-M iU iBMX

@ > ? - h-M S?"K- i i?W M?"M im pB i•K +^aM? p" i`bM? ç° FB M ç`M? +O M; QÆ
ok aQ i iWM; M?bM i?'v [m - i?"K +?Q K°i p`B oă h«M +kM; FûK ?ÆM M; QÆB M?Q
ç`M? p" im pB i•K ioM? +| i? <sup>a</sup>M? ?QÎM; ç M i`"M +?B M M?QM; i?U+ HU+ KÈB H" i
i?S+5 >B M ; BÌ i ç½ +| ç QÊ+ i?U+ HU+ oă h¬M- +?Q /M M; QÆB i`'M ç`M? M?Q i?
#B M F i [m^a +m®B +MM; - ç| +?QM? H" M; QÆB T?^aB #¢B i`"M5

.`+? E?mv i +kM; i?"T T?-M iU iBM- H9+ M"v ?„M M?bM h-M S?"K pÈB p i` m iS
#€+X

@ æ9M; p"v- i?U+ HU+ KÈB H" M?•M i® i`¼M; v m [mv i ç`M? F i [m^aX .`+? E?mv
i`Q w FB M M"v ç'vX

h-M S?"K ; BQÆM; K„i H M M?bM .`+? E?mv i- /M ç®B T?QÆM; F?BM? i?` M?Q i?
M?B m HQ¢MX .QÈB F?Q i? €T #€+? +'T oă h¬M +O .`+? E?mv i- ;¬M M?Q H" #`
#^aQ i`b p M; ¢Q M; ? +O KbM?X

@ æ²M; i?İB- ç9M; M?Q M; QÆB M|B- M; Q" B im pB i•K +ªM? ` i?b æ M /QÊ+ +kM; HU+ +€ M?•MX

>„M pšM #bM? ioM? iB T iK+ M|B- i`QM; M?€v K„i- K°i F?Ä ç M /QÊ+ K"m ç2M iQ i?–M #Q tm'i ?B M i` M i v h–M S?`KX

G9+ .`+? E?mv i M?bM i?'v F?Ä ç M /QÊ+ M"v- b•m i`QM; ç–B K„i ?„M ?B M H M ?„M +?2 /'m p– +MM; i®i- M; QİB M; Q" B F?–M; i? M?bM i?'v çQÊ+X

@ æ•v H" K°i F?Ä >²B E?Q æ M- +| i? ;B9T i F?–B T?K+ H¢B i?U+ HU+ çdM? T? h–M S?`K M; ~M; ç–m M?bM .`+? E?mv i- b m ç| KÎ KB M; M|B ` - +Æ ?² F?–M; F? E?mv i H9+ i`QÊ+X

@ > ? - h–M S?`K- M; QÆB i?"i [m€ M; •v i?Æ5 J¼B M; QİB ç m #B i M; QÆB +?d çQÊ+ MY M, K- M; QÆB +| i? +| çQÊ+ K°i F?Ä >±B E?Q æ M i?b +| ;b F?| F?, M\ .`+? E?mv i MÎ MK +QİB- +ªK i?'v i?O çQ¢M çª FQ+? F?Q i? +O KbM? iW h–M S?

@ æ9M; p"v- M; QİB +| i? Hmv M +? ` >²B E?Q æ M M?B m p– b®X "i [m€- ç•v F #bM? i?QİM; - i ;¼B M| H" >²B E?Q æ M bB m +'TX >²B E?Q æ M #bM? i?QİM; +| L; mv M oä +O GBM? oä aQ i`QM; pÁM; K°i T?9i M?QM; >²B E?Q æ M bB m +'T M" F?Q L; mv M oä #` iB m ? Q +?d i`QM; RybX

h–M S?`K +kM; +QİB M?¢Q .`+? E?mv i- HÆ ç M? M|BX

.Si HİB- ?„M i`U+ iB T #Ä F?Ä >²B E?Q æ M bB m +'T i`QM; i v p"Q KB M; X

@ E?–M; +| F?ª M, M; 5 h–M S?`K- M; QÆB /®B i`€5

G9+ M"v- b„+ K†i .`+? E?mv i ?ÆB F?) #B M- ?„M +kM; H" K°i ;½ Gmv M æ M aQ- tm'i F?Ä >²B E?Q æ M FB ` i?b ?„M ç½ M?"M i?'v çB K #`i ç²M; X

JQİB- i€K- +?QM- " - ? B- K°i5

"²M; 5

G9+ h–M S?`K Mm®i F?Ä ç M /QÊ+ FB p"Q i?b F?Q i? i¢B i`"M; ç½ +?"K `½B tªv i? h–M S?`K p®M #` F?Q i? €T #€+? +'T oä h–M +O .`+? E?mv i ç ûT ç M i"M + H M5

L; v b m ç| - +?d [m Ryb K" ç½ #„M M; QÊ+ i`Î H¢B- iS+ i?b M„K ;B[ RfRy F?Q iS+ \_ä ` "M; +?d H" RfRy M?QM; TªB #B i`^M; .`+? E?mv i H9+ M"v ç M; Î i`¢M; i?€B +O ?„M bQ pÈB GBM? ok aQ i?b K¢M? ?ÆM ;'T i`, K M; "M H–M5 >ÆM M[bQ ç'm iB m ? Q i?"i HÈM- K" F?Q i? # M M; Q" B H¢B ªM? ?QÎM; M M ç½ #` €T tm®M; i"M

*| i? i?Q€M; K°i T?€i i`Î H¢B M„K ;B[ RfRy F?Q i? - M|B `ä h–M S?`K F?–B T?K+ T?QM; i`QM; Ryb H" bU i?"iX

8e8X *?QÆM; 8d9, Gmv M æ M aQ aQ æ'mX UkV

*?QÆM; 8d9, Gmv M æ M aQ bQ ç'mX UkV

L; m²M, oBTp M/

aQm i–K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ Zmª M?B M H" i? - M m Km®M F?–B T?K+ F?Q L; mv M oä iB m ? Q M? M? M?Q p çQ+? i?"i F?| +| i? H"K çQÊ+X >ÆM M[Km®M Hmv M +? ` ç M /QÊ+ M?B m HB

T?ªB Î ç` T?QÆM; +| HBM? F?Q +U+ F€ T?QM; T?9 i?b F?| +| i? i?`M? +¬M; 5 s
i?"i H` K°i ;½ Gmv M æ M aQ p` >²B E?Q æ M bB m +'T M`v /Q +?QM? i v ?„M Hmv
G9+ M`v- .QÆM; i`QÎM; H½Q Î i` M ;€+ + Q b€M; M; ÌB ? B K„i- KÎ KB M; M|B ` X

@ h-M S>`K M`v +?d KÈB R3 im´B 5 E?¬M; +?d +| iB M +ªM? pã ç¢Q F?B M M; QÌB
;½ Gmv M æ M aQX

EBK h?QÊM; M; ?2 .QÆM; i`QÎM; H½Q M|B p`v +kM; F?¬M; F?ÄB •K i?¬K ?Qi K°i ?
i?¬BX

@ J¶B K°i T?QÆM; /B M +O ?„M ç m H` i?B M i`B i`QM; i?B M i`B- i`€+? F?¬M; ç
?„M M?Q i? - i?"K +?Q F?¬M; iB +i`b ?Q½M ; BÌ F? B K¢+X

L; ?o iÈB ç•v- EBK h?QÊM; i?Q€M; M?bM [m L?½ +€+ MÆB +€+ p` h?€M? h¬M M
/-M ?B m `ä- KBM? #¢+? i? K M?B m i?SX

@ h-M S?`K- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ M; QÆB H` K°i ;½ Gmv
J` H9+ M`v- i` M [mªM; i`QÌM; h?¬M æB M +| K°i M; QÌB bQ pÈB M; QÌB F?€+ +`M;
ç| +?QM? H` h?€B >B MX

h?€B >B M #B i`ä L K S?QM; h-M ;B ç½ iWM; +Y ?`M? K°i ç¢B ?°B ç'm ; B€ æ M
HQ¢B ç M /QÊ+ tm'i ?B M F?B M +ª æ¢B EB M Zm®+ F?B T bÊX o®M i'i +ª K¼B M
h-M ;B /U p`Q K°i Gmv M æ M aQ M`Q ç| M?QM; ?B M ; BÌ h?€B >B M ç½ KBM? ;
+, M #ªM F?¬M; /U p`Q Gmv M æ M aQ M`Q K` H` #ªM i?•M ;B i°+ #¼M ?„M ç½ tm'
i?B M i`B5

@ h-M S?`K- +?ŠM; H) M; QÆB i?"i bU çQÊ+ i?¬M *?•M ok # M T?9+ b Q\

h?€B >B M M?bM i?Q€M; [m i?B m MB M €Q t M? i` M K`M b€M; - KB M; i?b i?"
S?`K ç m b€M; i¢Q M M F€ iQ+?- i?ÌB ;B M /-M [m - ?„M +kM; +| +?9i +? i H†M; -
S?`K b€M; i¢Q ` F€ iQ+? FBM? i? ?½B iK+ M`Q M[i?b ?„M +kM; b) F?¬M; +?9i

"ÍB pb ?„M #B i`ä i?B m MB M M`v bBM? ` ç b€M; i¢Q M M i`mv M F€5

@ h-M S?`K- H` #^M; ?[m pÈB M; QÆB t2K ` H` +?mv M ç€M; ç h?€B >B M i iU ?
G9+ M`v- h?€B >B M H° ` w iS ?`K t9+ pmB p - ç®B pÈB ?²B [mv i +?B M +m®B +
ç`M? pÈB w M; ?o +?B M i?„M; b) i?m°+ p h-M S?`K `²BX

h` M +?B M ç`B çdM? hY *'KX

@ h-M S?`K- +QB M?Q H` >²B E?Q æ M bB m +'T i?b M?Q i? M`Q\ *€B FB M|B H
F?¬B T?K+ çQÊ+ i?U+ HU+ çdM? T?QM; i?b +| i? +?`m çQÊ+ K°i FQ+? i?U+ HU+

G9+ M`v- .`+? E?mv i ç½ iBM h-M S?`K H` Gmv M æ M aQ ç M #ªv i€K T?¬M- F€
?„M +kM; F?¬M; F?ÄB #`ªM? ?QÎM; K°i T?¬M- M?QM; ?„M pšM #ªQ i`b p i`M ioM
>B M ; BÌ- i?U+ HU+ H` iBM iQÎM; i?O i?„M; +m®B +MM; +O ?„M5

@ æ9M; p`v- .`+? E?mv i ?¼+ i`QÎM; - M m +?d F?¬B T?K+ i?U+ HU+ çdM? T?QM;
i?O +O M; QÆBX

h-M S?`K ; BQÆM; K„i H M M?bM ç®B T?QÆM; - H9+ #®M K„i M?bM M? m i?b ?„M
tm'i ` K°i F?Ä ç M /QÊ+ K`m i`„M; i€M ` [m M; K M; K`m p`M; i?¬M #QX

@ æ•v H`

G9+ M`v- ? B K„i .`+? E?mv i M; QM; iK H¢B- ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K F?Ä ç M /Q
iS+ M´B H M b|M; iQ ; B| HÈM- i?"K +?Q F?Q i? ç M; +?B K Qm i? i¢B i`M; +O ?

@ æ9M; p`v- H` oä h¬M æ MX

h-M S?`K +QÌB F?`v- M? M?`M; M|BX a m ç| i`U+ iB T Mm®i F?Ä æ M /QÊ+ FB

a m F?B h-M S?"K Mm®i F?Ä ç M /QÊ+ K"m i`„M; FB p"Q i?b iQ" M #° ç" B [mv i
. `+? E?mv i T?K+ /KM; oä h-M æ M- F?Q i`"M; H" T i S+ ç B M +m²M; tQ v +?mv M-
ç½ tªv ` #B M ?| M; ?B M; i`ÌB H +? ç' iX

E?Q i? H Q M? M? M?Q Km®M /ÌB b-M; H' T #B M X

h-M S?"K ;B®M; M?Q H" K°i ?ç i; B®M; - H9+ M"v ç°i M?B M ?| HÈM H M- #B M i
i? i?¬M i?B M- i`QM; M?€v K„i- F?Q i? M?Ä #û +O ?„M ç½ i, M; i`QÎM; +U+ M? M
F?Q i? i` M +?B M ç"BX

h?ÌB ;B M /-M [m - F?Q i? +O ?„M ç½ içK i?ÌB i, M; H M M; M; ?"M; pÈB . `+? E
i?"K +?Q iU ?² +ÁM +| tm i? pQÊi [m ç®B T?QÆM; X

æ•v +kM; H" pb oä h-M æ M /Q h-M S?"K Hmv M +? ` +| T?~K +?'i + Q ?ÆM oä h-

Gm" M i?m" i Hmv M ç M- h-M S?"K çç i çQÊ+ i`mv M i?W —M i? ç M K¬M- +°M; pÈ
?„M- +| i? M|B içB iQ" M #° ççB HK+ oä h?B M M"v- M; QÌB +| içQ M; ? pQÊi [m ?
M; |M i vX

Pi M?'i pÈB M; QÌB +MM; i? ? i?b h-M S?"K +| çQÊ+ iU iBM i mv i ç®BX

>ÆM M[w +?Q iBM? i?¬M h-M S>"K p®M p¬ +MM; +QÌM; ççB- Hm¬M Î i`QM; i`ç
+°M; i, M; +QÌM; i?b F?Q i? +O ?„M +°M; M; "v +°M; KçM? X

>m®M; +?B- H9+ M"v . `+? E?mv i M?bM i?'v K°i K" M M"v i?b +, M #ªM F?¬M; +€+?
bÊ i`QM; M°B i•K- +¶ F?Q i? +O h-M S?"K ç½ tªv ` #B M ?| içB i`"M; - i`QM; H9
i? +O ?„M içK i?ÌB bmv v mX

@ G"K b Q +| i? 5

. `+? E?mv i T?€i ?B M h-M S?"K b m F?B T?K+ /KM; F?Ä ç M /QÊ+ K"m i`„M; FB
+?dM? i? ç½ #B M ?| - H9+ M"v ?„M M?Q i? M"Q +ÁM F?¬M; `ä`"M; FB +?QM?

G" ç M /QÊ+ M; ?`+? i?B M +| i? F?B M GBM? ok aQ içK i?ÌB çç i çQÊ+ i?U+ HU+
L|B +€+? F?€+ - HÁM; ?„M F?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- i?B m MB M €Q t M? i`Q
K°i ;½ Gmv M æ M aQ- ?ÆM M[+ÁM H" Gmv M æ M aQ + Q [mw i?Q i?Èi M?'iX

>ÆM M[- ?„M +ÁM KÆ ?² +ªK ;B€+ çQÊ+ F?Ä oä h-M æ M /Q ç®B T?QÆM; Hmv
æ M +O ?„M i?b /QÊ+ ?B m +°M; KçM? ?ÆM X

*?Q iÈB M v- i?S F?B M ?„M iU ?"Q M?'i +?QM? H" i`Î i?"M? K°i ;½ Gmv M æ M aQ
Gmv M ç M H" €i +?O #`B HÈM M?'i +O ?„M- +?Q iÈB M v ?„M pšM K°i KU+ F?¬M;
aQ- pb ?„M +?Ì ç M H-M h?B M h" B *?B M M"vX

E?¬M; +?d Km®M çQç i çQÊ+ p` i`Q [m€M [m•M h?B M h" B *?B M H-M M"v K" ?„
i`mv M F€- çQÊ+ HQm i M i` M iQÌM; pBM? [m M; h?¬M æB M X

L?QM; ?B M ;BÌ ?„M +ªK ;B€+ M?Q ;B' + K°M; +O KbM? ç½ i M pĐ `²BX

h-M S?"K F?B M ?„M +?QM? i?S+ M?"M i?S+ çQÊ+ +€B ;b H" h?B M M; QçB ?[m i?
M"v ?„M HçB M?È iÈB +•m M|B óh`ÌB ç½ bBM? ` .m b Q +ÁM bBM? ` GQÊM; ô- +ª

*€B M"v ç®B pÈB ?„M K" M|B i?b [mª i?"i çª FQ+? `i HÈM X

@ >¬5

h` M +?B M ç" B çdM? hY *'K- F?Q i? h-M S?"K iW F?B çç i ç M i?U+ HU+ oä h-M
E?mv i- i?Q€M; +€B M„K ;B[# T?¬M M, K F?Q i? içB i`"M; X

@ oä h-M æ M5 L?bM t2K- M; v +ª b„+ K†i . `+? E?mv i +kM; i? v ç' B `²BX E?Q i?
p¬ +MM; ;B®M; oä h-M X E?¬M; i? M; ?B M; Ì ;b pW `²B h-M S>"K ç½ T?K+ /KM;
i`QM; i`mv M i?mv iX

@ oă h¬M æ M- +ªM? ;BÈB oă h¬M G¨K b Q +| i? \ h¬M S?¨K i?"i bU Hmv M +?
i?B M M¨v5

8eeX *?QÆM; 8d8, h¨"M *?B M *m®B *MM;X

*?QÆM; 8d8, h¨"M +?B M +m®B +MM;X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ h¬M S?¨K M¨v F?¬M; +?d Hmv M +? ` >²BE?Q æ M bB m +'T K¨ +ÁM Hmv M +?
H¨ Gmv M æ M aQ F?¬M; i? M;?B M;|;b- ?ÆM M[i?m"i Hmv M /QÊ+ iU ?² +QM

@ E?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B- ?„M F?¬M; +?d +| iB M +ªM? pä ç¢Q FBM? M; QÌB K
? v i® +?'i i?•M i? ç m v m M;?B i- ?ÆM M[H¢B +| çQÊ+ i?m"i Gmv M ç MX h¬M

@ h?B M i¨B bB m +'T- h¬M S?¨K ?„M +?QM? H¨ i?B M i¨B v m M;?B i bB m +'T- +?
i¨B i¨,K M,K [m +O i?€M? ç` \*?•M ok o•M S?B .QÆM; `²BX o¬ Hm"MH¨ i¨"M M¨v
imv i ç®B +| i? çQÊ+ ;?B / M? i?B M i¨B bB m +'T H M iQÎM; pBM? [m M; h?¬M æ

@ *?"+- K°i M; QÌB k8 im´B- K°i M; QÌB R3 im´B- i?U+ HU+ ç m + Q +QÌM;- ?ÆM M
[mw p¬ bQM;- ç•v KÈB i?U+ bU H¨ h?B M h¨B *?B MX h`QÈ+ K†i? B i?B M i¨B +?Q
J¢+ u a ok ç m F?¬M; H¨ ;b +ªX

@ æQÆM; M?B M- h¬M S?¨K H¨ i?B M i¨B M?'iX

L?bM i?'v h¬M S?¨K i` M çdM? hY *'K b m F?B T?K+ /KM; oă h¬M æ M HB M +| çQ
M; QÌB i` M [mªM; i`QÌM; h?¬M æB M v M H†M; i`QM; +?®+ H€i `²B ç°i M; °i M?Q b

æ¢B HK+ oă h?B M i¬M i`¼M; pk HU+- i¬M i`¼M; i?B M i¨BX

h'i +ª K¼B M; QÌB +| i? K v K„M +?SM; FB M ? B i?B M i¨B bB m +'T [mv i +?B M
ç m +ªK ;B€+ çQÊ+ M?B i ?mv i i`QM; M; QÌB b¬B i¨Q H MX h?"K +?Q +| F?¬M; Q
ç°M; K¨`®M; iQ H M- ?"M F?¬M; çQÊ+ M?Q ? B M; QÌB i` M ç¨B [mv i +?B MX

@ G¨ oă h¬M æ M +?•M +?QM?- F?¬M; i? ;Bª çQÊ+- i?"K +?Q bQ pÈB oă h¬M æ
i?b +¨M; iBM? F?B i ?ÆMX .`+? E?mv i p®M +?d +€+? +ªM? ;BÈB oă h¬M K°i #QÈ
h«M æ M i?b +| i? F?®M; +? F?Q i? oă h¬M +'T ? BX *ÁM i?U+ HU+ h¬M S?¨K bQ
?ÆM K°i +?9i- M?QM; b m F?B T?K+ /KM; oă h¬M æ M i?b ç½ pQÊi [m .`+? E?mv
;BÈB oă h¬M h K *U+X > B M; QÌB #¼M ?„M ç m +| çQÊ+ pä F„ HÈB ?¢B p¨ €i +?O
i¢K i?ÌB pQÊi [m oă h¬M h K *U+ +?QM? i?S+X

h` M ;€+ + Q- EAK h?QÊM; M?bM ? B ç¢Q i?•MªM? ç M; çSM; p[M; i` M çdM? hY
F?¬M; i?¬BX

G9+ M¨v- i? M? •K EBK h?QÊM; ç½ +| +?9i`mM `~vX *| i? M?bM ` çQÊ+ ?„M +kM
K¨ iW b m F?B i`Îi?"M? i`QÎM; H½Q h?¬M æB M i?€M? ç` i?b ?„M +?Q iWM; i?'i

@ h¬M S?¨K M¨v- ?B M ;B`i +kM; +| +?9i?Q¨B M;?B +| T?ªB i?¬M *?•M ok H9+ i
M T?9+ +?Q ?„M F?¬M; M[X L m F?¬M; i?b K°i i?B m MB M R3 im´B b Q +| i?
M?Q p¨v çQÊ+ \

aQ pÈB EAK h?QÊM; i?b ç° FBM? M;¢+ +O .QÆM; i`QÎM; H½Q +kM; F?¬M; i?'T ?

@ h M ;?o H9+ M¨v +€+ p` h?€M? h¬M ç½ [mv i ç`M? `²B X

E?m¬M; h`QÎM; H½Q ÎK°i # M i¨-K K†+- M?bM +?,K +?9i?•MªM? K¨m t M? i` M ç
i•K t i [m K°i w MB KX

o T?-M[mv i ç`M? M?Q i? M`Q i?b # p`i`QÎM; H½Q M`v- i?"K +?Q`i M?B m p`i
+| Î ç•v ç m F?¬M; #B iX J`E?m¬M; i`QÎM; H½Q /M #B i`ä K°i p`B çB m +kM; F?¬M
M`QX Zmv i ç`M? +m®B +MM; H`i?m°+ p i€K p`h?€M? h¬M i¬M [mw FB X

h` M +?B M ç`B çdM? hY *'KX

@ .`+? E?mv i ?¼+ i`QÎM; ç½ H°` i?m"i Gmv M /QÊ+ +O KbM? i?b h¬M K¶ H9+ M
M[`²BX >B M ;BÌ i p`M; QÆB ç m i¢K i?ÌB i,M; H M +ªM? ;BÈB oä h¬M- ;BÌ +?9
F?Q€B X

G9+ M`v- K°i i?•M €Q #`Q p`K€B i| + +O h¬M S?`K ç m F?¬M; ;B| K`ç°M; - h¬M S?
M M +kM; F?¬M; +¬M +?2 /'m i?•M T?"M Gmv M æ M aQ +O KbM? M[X

>ÆM M[- ?„M #B i`ä +`M; #B m ?B M` iB K HU+ +QÌM; ç¢B i?b +`M; çQÊ+ h?¬M
p"v b) ;B9T ?„M i`B M;mv M im Hmv M i? K i?m"MHÊB ?ÆM M[- +| i? F?B M i?U
i,M; H MX

>„M pšM +?Q [m M QÊ+ ? M 8 M,KX

æ®B i?O +O ?„M +?QM? H`oä h?€M? p¬ +MM; +QÌM; ç¢B- p¬ Hm"MM?Q i? M`Q
i¢B +?¶ M`vX

G9+ M`v- ?„M Km®M +?B M i?„M;5

J`b m F?B oä h¬M æ M i€+ /KM;- h¬M S?`K +ªK M?"M F?Q L;mv M oä p®M +| i`Q
€T +? ?Q`M iQ`M- i? v p`Q ç| +?QM? H`M;mv M F?Q iBM? F?B i- +?'i HQÊM; p¬
L;mv M F?Q iBM? F?B i iQ`M i?•M ;B®M; M?Q +| i? +•m i?¬M; i?B M ç`X

>B M ;BÌ- h¬M S?`K +ªK ;B€+ KbM? Qi M?'i +| i? p"M /KM; M;mv M F?Q i?B M ç`
h¢B i?ÌB F?„+ M`v- ?„M +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M?Q M„K ;B[ çQÊ+ i?B M ç`X

o¬ Hm"MM?Q i? M`Q i?b +QM M;QÌB +kM; F?| +| i? ç'm H¢B i`ÌB- imv `^M; K°i K
*| i? +| çQÊ+ mv M,M; i?B M ç` - +?QM? H`oä h¬MX

æ®B pÈB +ªK ;B€+ +QÌM; ç¢B M`v- h¬M S?`K`i K Hmv MX

@ h¬M S?`K- M;QÆB H¢B H¬M M[ pQÊi [m€ iQÎM; iQÊM; i`QM; M°B i•K +O i X
[mª i?"i +| iQ +€+? bQ pÈB i?B M i`B i`QM; i?B M i`B M?Q i X L m [mª i?"i +?d Hm
M;QÆB ?Q`M iQ`M tSM; ç€M; pÈB p`i`Q i?S M?'iX

.`+? E?mv i ?Qi b•m K°i ?ÆB- +® ;„M; /mv i`b F?Q i? #ªM i?•M- /¬M /¬M #bM? io

@ L?QM; H9+ M`v- i F?¬M; i? i?m X h¬M S?`K- +| i? ;†T M;QÆB Î +?¶ M`v +kM
S?`K- i`"M +?B M +m®B +MM; M`v- ?½v +MM; i +?'K /Si h?B M h`B *?B M H¬M M

L; v b m ç|- F?Q FbM? iQ`M i?•M .`+? E?mv i /•M; i`M- pmM; i`QÌM; FB K H M- ;
S?`K- +ªM;QÌB H°` K°i iQ i?€B p¬ +MM; iB m b€BX

E?Q i? +O ?„M iU ?² ç½ i,M; H M- F?¬B T?K+ ç m i`bM? ç°M; M; #^M; h¬M S?`K

@ h¬M S?`K- M; v #•v ;BÌ i b) i?B i`B M K°i +?B m i +?Q iWM; bY`X *?d F?B
KÈB +| i? T?€i ?mv çQÊ+ mv HU+ +?•M +?QM? +O M|- i b) F?¬M; HQm ibM?- +k

o`Q H9+ M`v- i`QÌM; FB K i`QM; i v .`+? E?mv i T?€i` K°i iB M; FB K KBM? p M;
#° [mv i +?B M ç`B HB M #„i ç-2•Pµ\$ à ? M; ? ç M;0M3)FB K °QQB €€B •ay3M ?Q¥°f

À '?•H-?Qð

a m ç|- K¼B M;QÌB +| i? i`¬M; i?'v ç`B [mv i +?B M +U+ HÈM i` M çdM? hY *'K +
KªM? M?ÄX J` i` M KªM? +?B M ç`B +?d +ÁM HçB K°i T?¬M M?Ä +?d +| K°i M;QÌB
L;QÌB M`v iQ`M i?•M H` K€m ç2M- iBM? i?¬M +| +?9i m QªB M?QM; pšM çSM; p[M
>„M +?QM? H` h¬M S?`K5
J`m M M EB m +?[M? M b„+ FB m +?[HÈM M?Ä +HB+F ç9T +?m°i b+QHH UR@Ry
@ h¬M S?`K- H` h¬M S?`K h¬M S?`K i?„M;- h¬M S?`K;B`M? çQÊ+ ç M?'i h?B M h
h` M [mªM; i`QÌM; h?¬M æB M v M H†M; ?²B H•m- M?Q K°i [mªM;Q H¬B `ÆB p`Q
K°i iB M; i?ûi FBM? ?½B- b m ç| H` iWM; çÊi imM; ?¬X
hQ`M #° [mªM; i`QÌM; M?Q b¬B i`Q p`vX
J°i ?²B [mv i +?B M FBM? i?B M ç°M; ç` - +QÌM; +QÌM; [mv i ç'm +?QM? i?S+- +m
*m®B +MM; h¬M S?`K i?„M; çQÊ+
æ®B pÈB H¬M h?B M h`B \*?B M M`v +| i? i`¬M; i?'v K°i ?²B [mv i +?B M ççi iÈB
M;QÌB ç m +ªK i?'v i?"T T?¬M FQ+? ç°M;- ç²M; i?ÌB +| HÌB iB M çQ€M- b m h?B
#ÌB [mv i +?B M ;B[? B M;QÌB h¬M S?`K pW `²B M M *?•M ok i?€M? ç` i'i b) tm
Hmv M çB M +m²M;X
oä h¬M +?B +ªM?
J¼B M;QÌB +?Q iÈB ;BÌ ç m i?"T T?¬M ?QÈM; iÈB- M?QM; +?Q iWM; ?QÈM; iÈB
a m F?B M?bM i?'v ?²B [mv i +?B M FB - +Æ ?²i'i +ª K¼B M;QÌB ç m b¬B i`Q M?
i` M Zmv i \*?B M æ`B H` KbM?
*?Q ç M F?B i`M +?B M +?'K /Si- M?bM i?B m MB M €Q t M? ç M; M;çQ M;? çS
K¼B M;QÌB p`Q H9+ M`v ç m F?| +| i? FB K +? `mM; ç°M; i`QM; HÁM;X
.`+? E?mv i`i KçM?- ? B KQÆB H,K im´B F?¬M; +?d ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM
Gmv M æ M aQ- imv i ç®B çQÊ+ tQM; iKM; H` i?B M T?9 tm'i +?9M;- i?B M i`B +?
+ÁM +ªK i?'v ?„M F?¬M; FûK i?B M i`B i`,K M,K F?| ;†T o•M S?B .QÆM; FB +?9i
L?QM; h¬M S?`K +`M; KçM? ?ÆM M[
>„M bQ pÈB .`+? E?mv i p` o•M S?B .QÆM; +`M; i? K v m M;?B iX
J°i M?•M p`i KÈB +?d pW iB M p`Q *?•M ok i?€M? ç` MY M,K- K°i i?B m MB M K
+| i? K ;B h?B M h`B \*?B M bB m +T i?B M i`B iK i" T- K` +ÁM ç€M? #çB M;mv M
T?9 FBM? M;QÌB- i?U+ HU+ T?B T?`K ç½ iWM; iB M p`Q h?B M *Æ ædM?- /MM; i
;b b€M? F`T ;B`M? çQÊ+ i?„M; HÈB +m®B +MM; M?'iX
h¬M S?`K H¬M M[ b€M; içQ ` F€iQ+?
h`QM; iQ`M #° *?•M ok i?€M? ç` - i?"K +?Q iQ`M #° ok h?B M ççB HK+- M;`M M,K
M?Q p`v
h?"K +?Q M|B H` K°i i`mv M F€
*?Q iWM; +| B- +kM; +| i? HÌB iB M çQ€M F?| +| i`mv M F€i?S ? B M?Q p`vX
oä h?B M ççB HK+ /o pä pB i?B M- +?Q iÈB #•v ;BÌ i?QÊM; pä- i¬M i`¼M; i?B M i`
@ h¬M S?`KX
@ h¬M S?`K
@ h¬M S?`KX
o`Q H9+ M`v- i` M iQ`M #° [mªM; i`QÌM; h?¬M æB M- /QÈB bU M?B i HB i OM; ?°
#° [mªM; i`QÌM; ç m + Q ;B¼M; H H M / M? iU h¬M S?`KX

h`i +<sup>a</sup> K¼B M; QÌB ç m ?Q M ?¬ pb h-M S?`K- FQ+? ç°M; pb h-M S?`K
G`K ç M?`i h?B M h`B \*?B M H-M M`v- pBM? ?çM? ç†+ #B i + Q M?`i +O *?•M
[m M; M`v h-M S?`K ç€M; ;B€ +| çQÊ+ h-M S?`K +| çO iQ +€+? çQÊ+ ?QÎM;X
>„M çQÊ+ tQM; iKM; H`bB m +`T i?B M i`B +?QM? i?S+X
o T?-M pW `²B h-M S?`K bY /KM; pä F„ [m, /` M?Q "çQ >mv i E€ G•M- M; QÊ+ Hç
/M b Q Î+?¶ M`v i`i +^a ç m H`v i?U+ HU+ ç M|B +?mv M- p¬ Hm" M H`i?O çQçM; b-
HU+X *?d + -M +| i? ;B`M? çQÊ+ i?„M; HÊB- i?"K +?Q +ÁM F?¬M; B [m M i•K M;

8eNX *?QÆM; 8d3, E i h?9+X

*?QÆM; 8d3, E i i?9+X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

@ h-M S?`K- i #B i M; v M;QÆB M?`i ç`M? b) i?„M;X

h?€B >B M i`QM; ç€K M; QÌB p`Q H9+ M`v i`QM; HÁM; +| +?9i T?S+ içT- bQ b€M?
[m M; pçM i`QÊM; FB - ?„M M?`M F?¬M; çQÊ+ +| +?9i iU ?´ i? M- M?QM; K°i KU+
içQ M;mv M K°i ç€K F€ iQ+?- +?Q iÊB ;BÌ ?„M H`K°i M;QÌB +?SM; FB M F€ iQ+?
çQÊ+ +| +?9i iU ?`QX

oÈB iQ +€+? H`#^M; ?[m +O h-M S?`K- ?„M +^aK i?`v pb #^M; ?[m +O KbM? K` +

@ h-M S?`K- i iBM iQÎM; M;QÆB- QÊ+ ? M M,K M,K M;QÆB +kM; M?`i ç`M? +| i?

h?€B >B M #B i `ä QÊ+ ç`M? ;B[h-M S?`K p`*`M EBM? h-M ;B - QÊ+ ç`M? M,K
F€ ?`F?„+- ç®B pÈB M;QÌB #bM? i?QÎM; K`M|B- +QB M?Q ç´B i?`M? ?„M- /M i?Ì
+?Q ;`T # - M m F?¬M; #^M; p`Q HU+ HQÊM; +O Gç+ i?`M? h?€B ;B i?b ?„M +kM
EBM? h-M ;B +| çQÊ+ oä h?€M?X

L?QM; h?€B >B M iBM iQÎM; p[M; +?„+- h-M S?`K +| i?

*?d #^M; K°i KbM? h-M S?`K çO ç +?®M; çĐ iQ`M #° L K T?QM; h-M ;B

>„M iBM iQÎM; p[M; +?„+ i?B m MB M €Q t M? M`v F?¬M; +?mv M ;b F?¬M; H`K çO

h` M ;€+ + Q h?-M æB M

@ J†+ /M +| +?9i +? i H†M; - M?QM; F?¬M; i? F?¬M; M|B- iB m;B ?Ä M`v HçB H-
/M o•M S?B .QÆM; +O æçB Gv [m®+ FB +kM; F?¬M; F?B M i FBM? M;ç+ M?B m

EBK h?QÊM; +QÌB H„+ ç-m- +kM; F?¬M; #B i +^aK i?K i`QM; HÁM; H9+ M`v ` b Q

@ hB K HU+ +O h-M S?`K i?"i bU F?| +| i? ç€M? ;B€ ? •M- +?d + -M ?„M iB T i?
p`v i?b i?`M? iUm +O ?„M M?`i ç`M? b) #`i F?ª ?çM HQÊM;X

L?bM KªM? i?`M? +´ ?Q M; i`M i`QM; K`M b€M; FB - .QÆM; i`QÎM; H½Q +kM; +| +

@ .MM; iB K HU+ h-M S?`K ?B M ;BÌ- +QB M?Q ?„M #QÊ+ M?-K i?b +€+ h?€M? h-
G9+ M`v E?m¬M; i`QÎM; H½Q HçB i?bM? HbM? KÎKB M; M|B- ?„M #B i `ä bB m +`
içB FB b) F?¬M; / /`M; ç ?„M pšM Hç+ çQÊ+X

h` M i?U+ i - h-M S?`K ?„M /®+ ? i iQ`M HU+- tm`i ? i €i +?O #`B H` pb ;b- F?¬M
#ªM i?•M b Q\

Zmª i?"i- ?„M H9+ M`v +kM; F?¬M; +| HÁM; iBM H„K pÈB QÊ+ ? M M,K M,K pÈB \*`
i - ?„M K°i KU+ #ªQ i`b w +?Q +?B M ç`m +O KbM? + Q M;`i- M?QM; ?„M H`K°i M

MY M,K i`QÊ+ - ? „M +Æ ?² ç½ iU +?O i`QÆM; ç€M? +QÊ+ iQM? K M? +O iQ`M #°
h-M ;B X

E +ª T?K i?•M p` h-M GB

æ®B pÈB ? B M; QÌB FB - ? „M K°i KU+ +| +ªK iB M? ?mv M /B m p` T?S+ i¢T F?¬M;
i?`i iQÆM; HB M- K°i M; QÌB H¢B ; „M #| M?Q HBM? ?²M p`vX

> „M +| i? i?m - ? „M +| i? +? i- M?QM; imv i ç®B F?¬M; i? T?B M ?` #¼M ?¼X

> „M H-M M[;B i,M; ;B€ i` +O KbM? - +?QM? H` ç h?¬M æB M +`M; t2K i`¼M;
FB M im Hmv M ?ÆM M[- i?`K +?Q p`Q H9+ +¬M i?B i +?d +¬M #¢Q i`K ? „M F?¬M
L K T?QM; h-M ;B `²BX

h-M S?`K i`QM; K „i M; QÌB #bM? i?QÌM; H` i?B M i`B- bB m +`T i?B M i`B- ;¬M M?
h-M ;B H¢B H` M?`i T?`K \*?•M ok i? ;B - M°B iB M? i?•K ?`m- +| çQÊ+ +QÌM; ;Bª +
p`i F?`M; H²

L?QM; HÁM; ? „M `i `ä- p¬ Hm`M ? „M ? v H` *`M EBM? h-M ;B - Î i`QM; K „i *?•M o
ç` h?¬M æB M i? HU+ i`ªB `°M; ªM? ?QÎM; iQ`M #° oä h?B M ç¢B HK+ +kM; +?d
h?U+ HU+ +O ? „M- +QB M?Q H` ç¢i ç M oä h¬M i?`K +?Q H` oä h?€M? +kM; F?¬M

J` H9+ ç-m h?€M? +?O æ¢B EB M [m®+ #ªQ i`K KbM? - +kM; F?¬M; T?ªB pb €B i`
;B€ i` - H` K°i [m•M +| +| ;B€ i` p¬ Hm`M +| M?ªv M?| i? M`Q- +| i?B M T?9 i? M
+| - +?d +| H-M M[;B i,M; ;B€ i` +O KbM? - KÈB F?¬M; / /`M; #` pSi #Ä i?¬BX

h-M S?`K ?B M ;BÌ #ÎB pb FQ+? T?€i ?mv i K¢+? >mv i E€ G•M- imv `^M; pW `²B
E?mv i- M?QM; #ªM i?•M ? „M +kM; i`Î M M `€+? KQÊT- +Æ M,M; i?•M i? +Æ ?²i H
i?QÆM; .`+? E?mv i i¢Q i?`M? +?Q ? „M- K` H` pb ? „M bY /KM; "¢Q >mv i E€ G•M

*?Q /M ?B M ;BÌ ?mv i K¢+? +O >mv i E€ G•M ç½ i€M çB- M?QM; +ªK ;B€+ ç m çÊ
HÈM FB pšM i`M i`M i`MM; FQ+? K` ç M- ? „M imv `^M; ç½ bÈK i?`M? i?|B [m2M
+ „M +?†i ` ,M; X

> „M bÈK ç½ #B i`ä bY /KM; "¢Q >mv i E€ G•M b) +| F i [mª M?Q p`v- M?QM; ? „M F
J v K „M- pb i`QÊ+ ç| ? „M ç½ bY /KM; L; ?o h¬M æ M ç¢i ç M oä h¬M +?B +ªM? - i® +
i?•M i? +kM; i?2Q ç| i,M; H M F?¬M; Qi F?B M F?®M; +? pÈB HU+ HQÊM; #ªM i
M m F?¬M; i`M i?QÆM; +O ? „M +ÁM M†M; ?ÆM ?B M ;BÌ- i?`K +?B b) F?¬M; çSM

³M ç`M? i`¢M; i?€B #ªM i?•M H¢B K°i +?9i- h-M S?`K `®i +K+ +| i? H-M M[p`M /H
i`[ p`i ;BÈB +?d ` K°i F?Ä ç M /QÊ+ K`m p`M; ç'i- ç M /QÊ+ M`v i?Q¢i M?bM /B M
b€M; #|M; +O ç M /QÊ+ +kM; F?¬M; [m€ `ä `M; - M?QM; ç| H` i?€M? /QÊ+ +?[i?
pª KÈB Hmv M i?`M? i`QM; HBM? ?mv i M²M; ç² HBM? F?Q ;`T kyyy H-M >Q`M; L

h-M S?`K #B i`ä i?QÆM; i? ? „M ?B M ;BÌ /M H` æ¢B >Q`M ç M +kM; F?| +| i? i
>Q`M; L; mv M æ M +?mv M /MM; +?Q oä h¬M +`T KÈB +| i? F?B M ? „M i`QM; i?ÌB
Qi M,M; HU+ ?`M? ç°M; - M?QM; Km®M ?Q`M iQ`M F?¬B T?K+ - ? „M çQ€M +?WM;
i?ÌB ;B M M; „M KÈB çQÊ+X

Lm®i >Q`M; L; mv M ç M p`Q- h-M S?`K /¬M /¬M +ªK ;B€+ F?€ ?ÆM K°i +?9i- ? „M
i`QÊ+ - T?€i ?B M ç®B i?O +O ? „M- .`+? E?mv i ç½ `Èi F?ÄB Zmv i \*?B M æ`B-
M`v t2K M?Q ? „M i? „M; `²BX

G`T iS+ - ? „M M? M?`M; M?ªv H M- F?¬B T?K+ K°i Qi HU+ HQÊM; - b m ç| ? „M ç
?¬M K #`i idM? - b m ç| +kM; tm`i ` K°i F?Ä >Q`M; L; mv M ç M M?ûi p`Q KB M; ?

@ .`+? E?mv i- pW `²B M; QÆB M|B F?¬M; ;B i i - i +kM; F?¬M; ;B i M; QÆBX

h-M S?`K H`K tQM; i`i +ª HB M M? ;B¼M; M|BX > „M ç®B pÈB i?U+ HU+ +O .`+
T?K+X E?¬M; i? M; ?B M; Ì- ç®B T?QÆM; +kM; H` bB m +`T i?B M i`B- i?U+ HU+
+ÁM K¢M? ?ÆM oä h¬M h-M >9+ +O *`M EBM? h-M ;B ? „M ;†T T?ªB H9+ i`QÊ+X

@ *^aK ÆM

.`+? E?mv i b m F?B m®M; >Q`M; L;mv M ç M- ``i M? M? HB M F?¬B T?K+ K°i Qi
HB + M?bM h-M S?`K- KB M; T?€i` i? M? •K bmv v mX h` Mi?U+ i - b m F?B Mm
.`+? E?mv i HB M KBM? #¢+? i?m"i Hmv M ç M +O KbM? pšM FûK h-M S?`K F?€
L m H-M M`v ?„M ;†T T?^B M;QÌB çQ¢i ;B^B ç M?'i h?B M h`B *?B M H-M i`QÊ+
i K +'T- i?"K +?Q iS +'T #bM? i?QÌM; ?„M ç m +| HÁM; iBM imv i ç®B +| i? i?„M;
L?QM; +m®B +MM; ?„M pšM F?¬M; ;B`M? çQÊ+ ç M?'i h?B M h`B *?B M H-M M`v
G9+ M`v [mv i +?B M ;B[ ?„M p` h-M S?`K- /M bQ i? M`Q i?b ?„M ç m i?m - i?m
æ®B pÈB F i [m^ M`v- ?„M ?ÆB +| +?9i F?¬M; + K HÁM;- M?QM; i?m #ÎB ç®B i?
i•K T?K+ F?~m T?K+X

8dyX *?QÆM; 8dN, *?•M ok h?¬M *?9+ S?9+X URV

*?QÆM; 8dN, *?•M ok i?¬M +?9+ T?9+X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

E?¬M; ? M;?B M;Ì- h-M S?`K +`M; tSM; pÈB ç M?'i h?B M h`B *?B M ç M?'i i?

hB T i?2Q i`QM; M?€v K„i- K°i ç¢Q €M? b€M; K`m H K iW i` M #-m i`lB +?B m i?S
E?mv i +kM; ``i M? M? #B M K'i F?ÄB [mv i +?B M i`M;X

ædM? hY *'K iQ M?Q p`v +?d +ÁM H¢B KbM? h-M S?`KX

@ E iB T- +?QM? H` *?•M ok i?¬M +?9+ T?9+\\ S?^B +?,M; i?"i bU +| *?•M ok i?¬M

h?lB ;B M /-M [m - /QÊ+ HU+ +O L;?o h¬M æ M +kM; ç½ i€M çB- h-M S?`K H9+
M?bM i?QÆM; F?mM; /-M i? v ç`B #'i M;l i` M çdM? ç-m- HÁM; ?„M +| +?9i i•K i?
M;?B- ç²M; i?lB +| +?9i +?l KQM;X

>„M M?B m H-M #` M;° M?"M H`iWM; çQÊ+ *?•M ok i?¬M +?9+ T?9+- p`Q H9+ M`v
*?•M ok i?¬M +?9+ T?9+ +?QM? i?S+ ç M i°i +MM; H`M?Q i? M`QX

*kM; M?Q ç K i®B p`v- î i?lB çB K M`v- i`QM; +?B M i`QÌM; +' tQ FB i?2Q b„+ i`l
[m h-M S?`K çSM; i` M çdM? hY *'K i`¬M; i?'v #-m i`lB ç2M F`i K°i K^M?X

æQ i v F?¬M; i?'v çQÊ+ M,K M;|MX

@ æ•v H` +| +?mv M ;b\

h-M S?`K +kM; +`M; M;`v +`M; M;?B ?Q†+ - /MM; i?` HU+ bB m pB i #bM? i?QÌM
i?'v çQÊ+ ;b- F€ [m€B ?ÆM +?QM? H` M; v +^ t9+ +^K p®M p¬ +MM; M?¢v +^K +O

hU ?² +?¶ M`v H` K°i MÆB p¬ +MM; i`®M; i`^BX

@ *?ŠM; H) i ç½ F?¬M; +ÁM i` M çdM? hY *'K M[b Q\

h-M S?`K i?Y [mÆ [mÆ # M +¢M?- M?QM; pšM F?¬M; T?€i ?B M ` ;bX >„M F?¬M
+kM; F?¬M; +^K ;B€+ çQÊ+ ;b +^X

h?"K +?Q ?„M i?Y tm'i` .¢ JBM? *?•m- #'i [m€ .¢ JBM? *?•m p®M p¬ +MM; b€M; M
H¢B F?¬M; +| +?9i ^M? b€M; M`QX

Zm, /`- i?"T T?¬M [m, /`

@ *?ŠM; H) H` h?¬M æB M ç M; +® H°M; K ?Q†+ ;b b Q\

h-M S?"K i?-K bmv M;?o M|B- H9+ î i` M ç` +-m ?„M +| #B i K°i Qi i´ +?S+ i¬M; i
M M b) iU iϕQ` K°i Qi i?-M iQ+?X

@ - t2K` \*?•M ok i?-M FB çQ+? i?"i F?-M; i²M iϕB- +?d H` *?•M ok h?€M? æB M
pb +OM; +® ç` p` +O KbM? i` M oă h?B M çϕB HK+ M M KÊB H" T` i?-BX

L?È iÈB +€+ +•m +?mv M i` M ç` +-m- M°B i•K h-M S?"K +M; i? K F?ŠM; ç`M? T

æQÆM; M?B M- p"Q H9+ M"v ?„M +kM; +| +?9i i?'i p¼M; - ?„M p®M iQÎM; i? ;BÊB
H) b) i?"i bU i²M iϕB i?-M i`QM; i`mv M i?mv i F?-M; ;b F?-M; H`K çQÊ+ FB - M
óh?-Mô +kM; +?d H` /Q +QM M; QÎB iϕQ` i?-BX

L;?o p"v- H9+ M"v h-M S?"K +kM; F?-M; M|M; Mªv M[- ?„M Qi M?'i #B i`ä H9+ M
M;mv ?B K ç M i€M? KϕM; - +?Q M M +?d /Si F?| i F?Q M? +?•M M;²B tm®M; ç'i- H
M T?Q h?-M æB MX

hQÆM; i`mv M o•M S?B .QÆM; FB b m ? B H-M çQÊ+ ó*?•M ok i?-M +?9+ T?9+
ç M?'i i?B M i`B i` M oă h?B M çϕB HK+X L?QM; +| çQÊ+ ? v F?-M; ç®B pÊB h-M
F?-M; i`¼M; v m H„K- ?„M +M; ç w +?QM? H` ó*?•M ok i?-M +?9+ T?9+ô H-M M

@ ±\

"¶M; M?B M- h-M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ # ç°M; h?B M æ` HBM? F?Q F`+? HB i i`m
iQ`M #° h?B M æ` p"Q H9+ M"v M?Q ç m #` F?m'v ç°M; p"v- #B M ?| M?Q p"v [m
+?•M +?QM?- F?B M HÁM; +O ?„M +kM; F?-M; F?ÄB i?2Q ç| F?) ç°M; - ?„M #B i
FB b„T ç M`²BX

hB T i?2Q- h-M S?"K iW çB K +m®B +O ?„+ €K i`¬M; i?'v K°i ϕϕQ [m M; K M; - ç
M"v i?2Q #-m i`lB ?B M` - b m ç| ?QÈM; p T?Q çϕB ç` - /U i?2Q T?QÆM; ?QÈM
çQÊ+ MÆB +m²B +MM; çϕQ ?"Q [m M; i?'i i?ªB H°M; Hšv FB `ÆB tm®M; b) H` Kb

@ æ•v H`\

h-M S?"K M;QM; iK ? B K„i- HÁM; H9+ M"v #¶M; /Q /U- ?„M +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+
M"v imv i ç®B F?-M; ;B®M; M?Q ?"Q [m M; K†i i`lB #bM? i?QÎM; - M?QM; ?„M +k
KbM? F?-M;X

@ æWM; M?9+ M?Q+?- ioM? i•K iB T i?m +?9+ T?9+ +O i?-M [m M;

J` p"Q H9+ M"v- K°i i? M? •K i?-M #Q ?mv M /B m i`mv M p"Q i B ?„MX

@ h?€M? *?O\

h-M S?"K p"Q H9+ M"v M°B i•K H-M M[F?) ç°M; - ?„M M?"M i? M? •K M"v ç9M; H`
ok h?€M? æB M æϕB EB M [m®+ i?-M #Q FB - ?„M F?-M; M;î +| i? M;?2 HϕB çQ
[m€ ?„M #B i`ä p` h?€M? *?O M"v ç½ iWM; ? B H-M #ªQ i`K KbM?- +| H) b) F?-M
i?U+ HU+ +O ç®B T?QÆM; - +M; F?-M; +-M TªB /MM; i?O çQϕM M"vX

ob p"v- ?„M H" T iS+ M; k i•K ?QÈM; H M i`lB- M;QM; i?-M ioM? F?Q- iQ`M i?•M î p
T?QM; çB M;? M? ç|M +?MK iB b€M; i?-M #Q FB X

*?MK iB b€M; i?'i i?ªB +?"K`½B iW i` M i`lB ;B€M; tm®M; - b m ç| # Q T?O H M M
K°i H-M M[ç M çϕB ç` - bBM? +Æ K°i H-M M[iQª b€M; - +?MK iB b€M; FB F?-M
S?"K K` +ÁM H-M M[ +?B m b€M; i? ;BÊB- i?-M; [m K`M b€M; FB i`mv M ç M
æB M- F?B M K¼B M; QÎB H-M M[ç„K +?bK i`QM; i?-M [m M;X

@ h?"i H` *?•M ok i?-M +?9+ T?9+

@ h?-M iQ+?

h` M [mªM; i`QÎM; h?-M æB M- K¼B M; QÎB i`¬M; i?'v K°i K`M M"v HÁM; F?-M; F?Ä
K°i ç€K K†i K M; p i?"M? FQM? T?O T?K+ tm®M; ç'iX L?[M; M; QÎB M"v +MM; h-

? „M iW M?Ä ç½ çQÊ+ ;B€Q /K+ ?mM ç9+- *?•M ok i?–M H¨ *?•M h?–M /mv M?'i +
L;QÐM; /mv M?'i X

*kM; ç²M; i?`B H9+ M¨v- b m F?B +?MK b€M; i?'i i?ªB FB +?B m F? „T MÆB- iU M
`½B #B M K'i F?ÄB [mªM; i`QÌM; h?–M æB MX

@ h?B M h¨B *?B M H–M M¨v ç½ +?'K /Si- h–M S?¨K ç M iW æ¢B EB M [m®+ ;B¨M
*?B M H–M M¨v- +kM; ç½ H'v çQÊ+ *?•M ok i?–M +?9+ T?9+- M;¨v ? „M `B F?ÄB *?
i M i` M hQÌM; oBM? Zm M; +O h?€M? æ` h?–M æB MX h'i +ª *?•M ok i?–M /•M-
Zm K°i ?²B H•m- i? M? •K +O EBK h?QÊM; KÈB iW i` M; €+ + Q i`mv M ç M- imv
M¨v +?'K /SiX

@ >¬- +m®B +MM; F i i?9+- h?B M h¨B *?B M H–M M¨v i?"i FQ+? i?Q+? ?5

>²B H•m- K¼B M; QÌB KÈB F?¬B T?K+ H¢B b m h?–M iQ+?- b m ç! +ª ç€K ç m i?ªC
M¨vX

@ Zmª i?"i- i?"i bU [m€ FQ+? i?Q+?- H–M M¨v +! i? M?bM i?'v K°i M?•M p"i M?Q h
+¬M; i #Ä # [m M çB K°i +?mv MX

*! M; QÌB M!BX

@ >¬K M v- h–M S?¨K +kM; ç½ M?"M çQÊ+ *?•M ok i?–M +?9+ T?9+ `²B- ?ÆM M[
/ M? i` M hQÌM; oBM? Zm M; > ? - +?d H¨ F?¬M; #B i ? „M p¨ i?B M i¨B i`,K M,K F
i?b i? M¨Q\

*! M; QÌB i?ªQ Hm" M pÈB M; QÌB # M +¢M? M!BX

@ h–M S?¨K +?d iB M p¨Q *?•M ok i?€M? ç` MY M,K ç½ i?"M? çQÊ+ ç M?'i h?B
.QÆM; b Q +! i? bQ b€M?\

G"TiS+ HB M +! M; QÌB F?BM? i?QÌM; ç€T H¢B ? „MX

@ o"v T?ªB t2K h–M S?¨K /MM; # Q H•m KÈB +! i? ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM?-
F?¬M; ç°i T?€ oä h¬M +?B +ªM? i?b b Q\

L?QM; +! M; QÌB T?ªM #€+ M!BX

@ L;QÆB H¨ KM ? v H¨ +?Q€M; p€M;\

8dRX *?QÆM; 83y, *?•M ok h?–M *?9+ S?9+X UkV

*?QÆM; 83y, *?•M ok i?–M +?9+ T?9+X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i–K,

U%œõçXÔU%œõçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

_ 'i M? M? T?ªM #€+ +O M; QÌB M¨v HB M M; ? M? ç!M ``i M?B m T?ªM #€+ F`+? H

@ hmv ``M; h–M S?¨K ?B M ;B! pšM +?Q ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM?- M?QM; ? „
æ M- L; ?o h¬M æ M M¨v +! i? bÈK F?B M pä ;Bª +ªK M; ° çQÊ+ ?mv M #Q +O oä
F?B M M; QÌB bY /KM; ç°i T?€ ç M oä h¬M / /¨M; ?ÆM ``i M?B mX >ÆM M[? „M-
i?–M +?9+ T?9+- +! M?B m Qm i? M?Q p"v- b) +¬M # Q H•m +?S\

@ æ9M; p"v- b m F?B h–M S?¨K iB M p¨Q h?B M *Æ ædM? imv i ç®B +! i? M? M
.QÆM; iW GBM? ok bQ ç M oä h¬M +?B +ªM? /MM; #ªv M,K- M?QM; h–M S?¨K imv
p"v5

_ 'i M? M? ç½ +! M; QÌB T?K ?¼ M!B- b m h?B M h¨B *?B M H–M M¨v- / M? iU +O
K¼B M; QÌB #B i `ä- ?ÆM M[ ç¢B #° T?"M K¼B M; QÌB ç m i`î i?"M? M; QÌB OM; ?°

@ L?QM; o•M S?B .QÆM; +ÁM ;B i[m v m i?9 i?'i +'T- i?"K +?Q +ÁM i`Ê ;B9T h?
i?9 #€i +'T

.M b Q / M? iU +O o•M S?B .QÆM; ç½ Î hQÌM; oBM? Zm M; M?B m M,K- M´B iB
HK+- +?Q M M pšM +| K°i Qi M;QÌB OM; ?° o•M S?B .QÆM;X

@ >W- M;QÆB F?¬M; T?€i ?B M h-M S?"K +?d H" GBM? ok bQ ç½ +| i? T?€i ?mv
pÈB oă h¬M M;k +'T b Q\ æÊB ?„M +?QM? i?S+ ç°i T?€ ç M oă h¬M +?B +ªM?- ;B
i? F?| b Q\

@ æ9M; p"v - ?ÆM M[h-M S?"K +ÁM H" K°i ;½ Gmv M æ M aQ- ?„M KÈB KQÌB i
o•M S?B .QÆM; F?¬M; +€+? M"Q bQ b€M? çQÊ+X

_ 'i M? M? M;QÌB OM; ?° o•M S?B .QÆM; HB M #` M;QÌB OM; ?° h-M S?"K ?Q"MiQ
M?„+ ç M Gmv M æ M aQ- M;QÌB OM; ?° o•M S?B .QÆM; +`M; i`B i ç F?¬M; +€+
M;QÌB ç m #B i- K°i Gmv M æ M aQ- ç†+ #B i H" Gmv M æ M aQ i` im´B M?Qp"v

J" ç®B pÈB M;QÌB M?B m H-M b€M; i¢Q F€ iQ+? M?Q h-M S?"K- K¼B M;QÌB ç½ i
iQM `²BX

J" h-M S?"K H9+ M"v iU M?B M F?¬M; M;?2 çQÊ+ çO HQ¢B i? M? •K M;?` Hm" M #
b€M; i?'i i?ªB FB `ÆB p"Q M;QÌB ?„M- ?„M HB M iB M M?"T K°i HQ¢B i`¢M; i?€B

J" +`M; H9M p"Q +?MK b€M; M"v- M°B i•K h-M S?"K +`M; i`Î M M F?B T bÊ F?¬M;
KbM? M;"v +`M; F?¬M; i? ?"M? ç°M;

E?¬M; ?´ H" *?•M ok i?¬M +?9+ T?9+

L°B i•K h-M S?"K H-M M[+ªK i?'v ?Q" B M;?B p bU i²M i¢B +O *?•M ok i?¬M- #
+ªK i?'v F?ª M,M; *?•M ok i?¬M i²M i¢B `i HÈMX

>„M +ªK i?'v oă h?B M ç¢B HK+- i'i M?B M +| K°i p` h?¬M F?®M; +? i'i +ªX

"ÎB pb /QÈB +?MK iB b€M; FB +?B m tm®M;- h-M S?"K F?¬M; +?d +ªK ;B€+ çQ
i?¬M HU+ ç m i,M; H M i?"i HÈM- ?ÆM M[M?Ì +?MK iB b€M; M"v- h-M S?"K +ÁM
HQ¢B ?mv M #Q +O h?B M ç` X

Zm M b€i h?B M ç` HBM? F?Q p` h?B M ç` #B M ?| - p F?¬M; ;B M p" i?ÌB ;B M
ç¢Q i`QÊ+ FB h-M S?"K F?¬M; +| +€+? M"Q KBM? #¢+? H9+ M"v /QÈB +?MK iB
ç m i?¬M; bm®i- F?¬M; +?d +ª M;QÌB i?Q€i i? B ?Q€M +®i K" M?"M i?S+ ç®B pÈB
H +? ç'i

*ÁM +| K°i p"Bi?S h-M S?"K ?B M ;BÌ pšM F?¬M; i? ?¬M; ?B m ç¢Q HQ- M?QM; ?
çQÊ+M M?[M; i?S M"v ç®B pÈB M;"v b m ?„M ç°i T?€ oă h¬M oă h?€M?- i?"K +?Q
M[b) +| i`Ê ;B9T `i HÈMX

J°i ç¢Q [m M; K M; M"v- [mª i?U+ H" h?B M æ` h¢Q >|

L;Q¢B i`W a€M; h? i?¬M F?¬M; ;b F?¬M; H"K çQÊ+- M?•M HQ¢B b Q +| çQÊ+ M,

>„M iBM iQÎM; /M H" h?€M? *?O K°i KU+ i?¬M #Q p" p¬ +MM; +QÌM; ç¢B FB +kM;
M,M; HU+ M"v- M?•M HQ¢B i?2Q h-M S?"K M?"M i?S+ H" K°i T?¬M +O i? ;BÈB M
i? ;BÈB ç M?bM i? ;BÈB çQÊ+X

*?d H"- h-M S?"K pšM F?¬M; M?bM i?'v *?•M ok i?¬M FB - ?„M +?d +| i? i?¬M; [
T?ÁM; çQ€M bU i²M i¢B +O *?•M ok i?¬MX

h|K H¢B- ?„M ç®B pÈB i? ;BÈB- ç®B pÈB i€M? K¢M; ç m Hw ;BªB çQÊ+ M?B m ?A

@ h¢Q >|

h-M S?"K p"Q H9+ M"v M?"M M?¢i KÎ KB M; M|B ` iW # Q ?"K M°B /mM; T?QM; T
F?| Hw ;BªB M?'i óh?B M æ` bBM? p` +?B h¢Q >| - •K .QÆM; bBM? /½ p` +?B h¢
h¢Q >| - L;k >"M? #B M /½ p` +?B h¢Q >| ô

h`QM; |+ F?-M; M;WM; T?"T T?²M;- i?ìB ;B M /-M [m - h-M S?"K H-M M[M?"T ç
@ h¢Q >| EBK GB M

*kM; F?-M; #B i[m # Q H•m- h-M S?"K ;B®M; M?Q T?9+ HBM? i•K ç M- ç°i M?B
p`M; i`B m ?²B h¢Q >| EBK GB M i`QM; +Æ i? X

>"Q [m M; #ªv K`m FB +?S çUM; h¢Q >| +?B HU+- h¢Q >| EBK GB M +kM; +| h¢Q
T?ªB +?,M; +| HB M ? - +| i? /MM; +?MK iB b€M; h¢Q >| +?B HU+ FB ç i,M; +
h¢Q >| EBK GB M F?-M; \ h?"K +?Q ?9i Hm-M ç¢Q h¢Q >| +?B [m M; FB p`Q h¢Q
S?K+ +? *?•M ok i?-M +?9+ T?9+

h`QM; ç-m h-M S?"K HB M M´B H M +€+? M; ?o çB M +m²M; M`vX

S?Q i` M h?-M æB M L?½ \*€+- i€K p` h?€M? h-M i-M [mw iU i"TX

hmv H9+ M`v i` M [mªM; i`QìM; h?-M æB M ç½ F?-M; +| K`M b€M; - K¼B M; QìB ç
b€M; h?'i h?ªB +?B m t¢ ç M i` M M; QìB h-M S?"K- M?QM; M?'i +Y M?'i ç°M; +O
+?Q p` h?€M? +?O H¢B `i`M? K¢+?X

@ h¢Q >| EBK GB M\

h`-M; i?'v h-M S?"K i`B m ?²B ` h¢Q >| EBK GB M- H"TiS+ HB M +| K°i p` h?-M

@ æ9M; p"v- ?Q`M iQ`M +?QM? t€+- i?"i bU H` h¢Q >| EBK GB M- t2K ` h-M S?"
T?9 FBM? M; QìB- +ÁM +| çQÊ+ æ¢B E?Q o"M- i?"K +?Q M; v +ª h?B M æ` HBM? p
+| i? +| çQÊ+X

_`i M? M? HB M +| K°i p` h?€M? h-M ;"i ç-m T?K ?¼ M|BX

@ *| i? ;†T çQÊ+ h¢Q >| EBK GB M ç½ i?"T T?-M K v K„M- M m M?Q Km®M Hmv
i? K F?|- i¢B b Q h-M S?"K M`v +| i? +| T?QÆM; T?€T Hmv M ?| h¢Q >| EBK GB

h?€M? h-M æ¢B E?-M [m®+ +| +?9i M; ?B ?Q†+X

@ *`M- ç•v H` +| +?mv M ;b\

æ¢B Gv [m®+ h?€M? h-M Gv i?b H` i`U+ iB T Kî KB M; ?QÈM; æ¢B *`M [m®+ h?€

@ h H` iW i?ìB çB K h-M S?"K M`v H`v çQÊ+ h`B m h?€M? ç M?'i ç½ #„i ç-m +?
M; QìB ?„M +`i ;B`m K°i HBM? ?²M i? X h?€M? h-M *`M M?`M M?¢i Kî KB M; M|B,

@ *| H) +?QM? H` HBM? ?²M i? FB i`mv M i?K +?Q ?„MX

@ S?€i ?B M HBM? ?²M i? - pb +€B ;b F?-M; iBM? H¼+\ *`M- M; QÆB H`K M?Q p"

æ¢B Gv [m®+ h?€M? h-M Gv HB + M?bM h?€M? h-M *`M- mv M; ?B K M|BX

L?[M; h?€M? h-M M`v imv ç m p¬+MM; i-M bMM;- iQ`M #° ok h?B M ç¢B HK+ H` /
K°i +?¶ F?®M; +? - M?QM; #¼M ?„M i-K ç| +kM; +| K°i [mB i„+X >Q†+ H` /Q #¼M
iW *?•M ok h?-M i?-M #Q T?B m KB m FB X

@ L m M?Q iBM? H¼+ HBM? ?²M i? M`v- h-M S?"K b Q +| i? M? M? M?Q p"v ç¢i ç
?B M i¢B HBM? ?²M i? FB ç½ M; QM; ?| ` HBM? i? - t2K M?Q M^K î i`QM; [mv i„

h?€M? h-M *`M +?d H` #bM? ioM? M|BX

8dkX *?QÆM; 83R, h¢Q >| X

*?QÆM; 83R, h¢Q ?| X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%đöÇXÔU%đöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ J`i?¬B- pB + M`v HB M iQM? iQ€M F i [m^a - +?Q p` M?bM t2K ?¬K M v h-M S?`
æ¢B æQ€B [m®+ h?€M? h¬M æQ€B p`Q H9+ M`v M|BX

L;?2 p`v- +?Q p` h?€M? h¬M ç m M?bM p T?Q h-M S?`K- t2K tûi T?Q /QÊB- imv
ç½ bÊK F?¬M; #B F?¬M; ?,- F?¬M; ;B`M F?¬M; #m²M- H`K *?QÎM; E?®M; :B^a +?Q
HK+ +kM; F?¬M; F?ÄB b„+ K†i ?ÆB ç´BX

@ G`K +`M5

h`QM; ç| +| K'v p` h?€M? h¬M +Æ ?² H` ç²M; i?ÌB KÎ KB M; [m€i i?€QX

@ h-M S?`K M`v i?“i bU H` + M ç^aK- H¢B /€K ç€M? +?O w i?¬M [m M;5 Jm®M H'v
T?K+ +? ç M # M i`QM; h¢Q >| EBK GB M\ \*`M- ?„M H` M;QÌB M;QÆB [m^aM ?¢i-
æ¢B +?'M [m®+ h?€M? h¬M *?'M ?QÈM; h?€M? h¬M *`M KÎ KB M; M|BX

@ h¢B b Q T?^aB M; ,M H¢B\

h?€M? h¬M *`M Î i?ÌB çB K #„i ç-m i?¬M b„+ +kM; +| +?9i F?) #B M- #'i [m€ `i M
#bM? ioM? M|B ` ,

@ h-M S?`K M`v çQÊ+ h?B M æ¢Q +?2 +?Î- M m M?Q ?„M M; v +^a i?¬M [m M; +kM
?„M çB i?¬BX

@ *`M- i` M ok h?B M ç¢B HK+ i?B M i`B p¬ b®- pb b Q M;QÆB H¢B +?Q h-M S?`K
h?€M? h¬M Gv mv M;?B K M|BX

@ *`M- h-M S?`K M`v /€K t9+ T?¢K i?¬M mv- H` #'i FQM? ç®B pÈB *?•M ok h?¬MX
h?€M? h¬M *?'M +kM; ?ÆB +| #'i K½M M|BX

@ "ÎB pb i +?Q `^M; ?„M H` M;QÌB K` *?•M ok h?¬M HU +?¼MX
*`M KÎ KB M; M|BX

@ *`M- F?¬M; T?<sup>a</sup>B M?Q i? - imv h-M S?`K M`v `i Qm i9- M?QM; ?„M +ÁM F?¬M;
L?[M; h?€M? h¬M F?€+ Î i?ÌB çB K M`v ç m H„+ ç-m- #ÎB pb iWM; h?€M? h¬M ç m
KbM?- M?[M; M;QÌB FB bQ pÈB h-M S?`K ?B M i¢B +kM; +?Q +?„+ FûK çB MÆB
@ h|K H¢B M m M?Q *?•M ok h?¬M i?“i bU i`€+? i°B i - K¼B +?mv M +¬M i?B i HB
çQÆM; H` çQÊ+X

*`M pšM H` FB M [mv i M|BX

L;?2 çQÊ+ *`M FB M [mv i M?Q i? - K'v p` h?€M? h¬M F?€+ +m®B +MM; +?d +| i
T?Q h-M S?`K- i` M i?U+ i - F€i?“i #¼M ?„M +kM; ?B m çQÊ+ h-M S?`K b) F?¬M
+?d +?Q `^M; ?„M ?² ç² K` i?¬BX

Í MÆB FB - b m F?B h-M S?`K i`B m ?²B ` h¢Q >| EBK GB M- HB M KÎ h¢Q >| EB
p`Q i`QM; ç| - M;²B t T #^M; Î i`QM; ?Q i•K- M;k i•K ?QÈM; H M i`ÌB- /MM; i•K i?
+^aK M;° i¢Q ?| +?B HU+ # M i`QM; h¢Q >| EBK GB M- +€B FB ç²M; /¢M; H` h?B
h¢Q ?| ?mv M /B m M?'i- M; v +^a h-M S?`K +kM; +?d H` ?B m +?9i / H¬M; K` i?¬

>„M H9+ M`v- iU M?B M F?¬M; #B i K'v p` h?€M? h¬M p¬ +MM; i¬M [mw p`v K` pb
+kM; F?¬M; `ä `M; H„K KbM? H`K M?Q p`v ç½ ç M i`bM? ç° t9+ T?¢K i?¬M mvX

>„M ?B M i¢B iQ`M i•K iQ`M w ç2K +€+? M;?o çB M +m²M; i`QM; i?S+ ?^aB FB +O

L m M?Q ?„M i?“i +| i? i?“M? +¬M; ç2K T?K+ +? *?•M ok i?¬M +?9+ T?9+ M`v- i
æ M ?„M Hmv M +? - M?Q p`v ?„M ;¬M M?Q +| i? ç +?Q i'i +^a GBM? ok bQ iQÆM
oä h-M `²B5

*?Q /M H" T?K i?•M +O ?„M +kM; +| F?ª M,M; ç¢i çQÊ+ +Æ ?°B ç°i T?€ H-M M[5
>ÆM M[?„M +| i? +ªK M?"M çQÊ+ çO HQ¢B ?mv M #Q +O h¢Q >| *?B Zm M; M"
+MM; K¬ T?ÄM; tm®M; K°i #° T?"M- ç®B pÈB ?„M M; "v b m im Hmv M +kM; +| i?
M?'î /QÈB ?Q" M +ªM? M?Q p"v im Hmv M- bQ pÈB im Hmv M îi`QM; GBM? >mv i
`i M?B m5

æ†+ #B i H" *?•M ok h?-M +?9+ T?9+ +?B [m M; M"v ç®B pÈB T?QÆM; /B M im Hm
+| i? +| +?¶ i,M; H M- ç•v H" HBM? ?mv i +kM; F?¬M; +| #B M T?€T bQ b€M?- i?"
ædM? +kM; b) F?¬M; +| M,M; HU+ i?-M F€ M"vX

*QB M?Q H" F?¬M; i? ?Q" M iQ" M T?K+ +? i?"M? +¬M; - M?QM; M m M?Q +| i? i
H B +O h¢Q >| EBK GB M M"v- p"v +kM; H" K°i ;†i ?€B F?¬M; i X

*?Q M M ?B M i¢B iQ" M #° iBM? i?-M h-M S?"K ç-m M?"T p"Q i`QM; ç|- F?¬M; M
F?¬M; +| #m¬M; HÄM; X

@ E?¬M; çQÊ+ \

L?QM; K"- i?Y i?"i H•m h-M S?"K T?€i ?B M M?[M; h¢Q >| *?B Zm M; M"v +,M #ªM
M i`QM; ?Q b2M- i?ÌB çB K h-M S?"K F?ûT +€M? ?Q h¢Q >| EBK GB M H¢B-
M?B M K" #`M; ,M +€+? î # M M; Q" B p€+? iQÌM; - M; v +ª iB M p"Q +kM; F?¬M; +|
;B[M? [M; +?MK b€M; FB î # M i`QM; FBK HB MX

G-M HQÊi M K i?Y- +m®B +MM; M?'i pšM H" i?'i #¢BX

@ >„M F?¬M; +| F?ª M,M; i?"M? +¬M; X

h¬M; i?'v h-M S?"K H-M HQÊi i?'i #¢B- i`QM; +?Q p` h?€M? h¬M M; Q¢B i`W *"M
h-M S?"K +kM; M?bM F?¬M; i®i- +?Q ``M; h-M S?"K +?d H" H½M; T?Q i?ÌB ;B M
+m®B +MM; M?'i pšM H" i®M +¬M; p¬ Q+?X

Jm®M ?'T i?m +MM; HÊB /KM; h¢Q >| *?B Zm M; - +€B M"v +?QM? H" i?m°+ p T?
i?"i bU H" [m€ F?| F?,MX .M H" oă h?€M? ç®B pÈB h?B M æ` ç½ +| ?B m`ă M?'i ç
H"K çQÊ+X

h`QM; K„i #¼M ?¼- h-M S?"K M; v +ª oă h¬M +kM; F?¬M; TªB- imv i ç®B H" F?¬
@ *?ŠM; H) i?"i bU F?¬M; i? M"Q H"K çQÊ+ b Q\

J" h-M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ *?•M ok h?-M +?9+ T?9+ FB +| tm i? /-M /-M iB m
çQÊ+ M?QÈM; K"v- M?QM; î i?ÌB F?„+ +m®B +MM; M"v- ?„M pšM F?¬M; +?`m #m
M;WM; +?mv M ç°M; +?O wX

@ h?B M æ` bBM? H" iW i¢Q ?| - •K .QÆM; bBM? +kM; H" iW i¢Q ?| - i?ÌB ;B M i?
>"M? #B M +kM; H" i¢Q ?|

a m ç| h-M S?"K M?È iÈB îi`QM; h¢Q >| *?B Zm M; +O *?•M ok h?-M +?9+ T?9
i¢Q ?| X

@ J" M; QÌB ç M i? ;B M- T?•M •K /QÆM; - T?•M L; k>"M? - ?ÊT h?B M æ` - +MM; F
i?B M iQ- T?•M K M? +€+? - T?•M M K M[- T?•M ;B" i` - i?•M i? M; QÌB KÈB H" i¢Q
æ` L; k>"M? - # Q ?"K •K .QÆM; - i?ÌB ;B M5

@ >¬K M v h¢Q >| EBK GB M M"v +MM; i H"K i?"M? K°i i? - i b Q F?¬M; i?¬M; [m
iB M p"Q # M i`QM; EBK GB M M"v\ ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

h-M S?"K HBM? +Æ F?) ç°M; - p"Q H9+ ç| ç°i M?B M +| HQ¢B +ªK ;B€+ #WM; idM?
æQÆM; M?B M- p +€B M?•M i? i¢Q ?| i?B M i?B M p¢M p¢M M"v- ?„M H" F?¬M;
?B m iQ" M #°- ?„M +?d H" #„i çQÊ+ K°i #° T?"M M?Ä i`QM; ç|- M?QM; +?QM? H" i
+ªK ;B€+ KbM? ç€M; ;B€ i?Y K°i H-MX

@ EBK HB M F? B5

ob p"v- i?O [mv i +O h-M S?"K F?) ç°M;- h¢Q >| EBK GB M p®M H" ç!M; +Y - H-
[m M; p¢M i`QÊM;X

J" FBK HB M pW KÎ- H9+ M"v i?ªB [m M; iU ç°M; +ªK SM; çQÊ+ h-M S?"K- H-M M
+O ?„MX o"Q H9+ M"v h-M S?"K ;¢i #Ä i"T MB K- HÁM; v M ioM? F?Q- M!B H"K M
i?•M H"K /šM- ç2K h¢Q >| *?B Zm M; FB i?¬M; [m i?•M i? +O KbM?- b m ç! H¢
;B M FBK HB MX

"i [m€- imv ?„M ç½ ?B m ç¢Q Hw i`QM; ç!- M?QM; Km®M H"K çQÊ+ pšM H" F?| F?
J¶B H-M ç m H" +ªK ;B€+ i?B m K°i Qi- +m®B +MM; M?'i pšM H" H-M HQÊi i?'i #¢
@ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ h-M S?"K p"v K" Îi?ÌB çB K M"v KBM? #¢+? ç M #Q K"i M
o"Q H9+ M"v- ?"M? pB +O h-M S?"K H¢B +?•M +?QM? FBM? ç°M; ç M K'v p` h?€M

8djX *?QÆM; 83k, :†T h?€M? h¬MX URV

*?QÆM; 83k, :†T h?€M? h¬MX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œõõÇXÔU%œõõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

æ®B pÈB +?Q p` h?€M? h¬M ç½ ç¢i iÈB i`bM? ç° M"Q ç! # M i` M pä ç¢Q K" M!B-
M?•M i? i¢Q ?| M"v ç½ H" i?"M? iUm +U+ HÈM- +ÁM ?„M +| i?"M? +¬M; T?K+ +?
? v F?¬M; M;QÊ+ H¢B H" i?S v mX

@ *"M- h-M S?"K M"v [mª M?B M +| +?9i #'i ç²M;X

Íi?ÌB çB K M"v +?Q p` h?€M? h¬M F?¬M; i?W M?"M +kM; F?¬M; çQÊ+- h-M S?"K
+?B M?•M K" #¼M ?„M M?"M ç`M? i`QÈ+ FB K¢M? ?ÆM K°i iQX

L?QM; *"M p"Q H9+ M"v H¢B F?¬M; M!B ;b- +?d iB T iK+ +?9 w M?'i +Y M?'i ç°M;

@ h-M S?"K ?„M iU ?² +ÁM F?¬M; +| w #m¬M; i? X

*€+ h?€M? h¬M +kM; H-M M[M?bM p T?Q FB X

@ h?ÌB ;B M *?•M ok i?-M +?9+ T?9+ ç½ iÈB `²B- h-M S?"K ?„M +?d H½M; T?Q K°i
?„M H¢B KÁ iÈB +€M? +Y M?•M i? i¢Q ?| - +QB M?Q H" i?m ?Q¢+? F?¬M; i X o
H"K HQ¢M Km®M T?K+ +? *?•M ok i?-M +?9+ T?9+- +kM; F?¬M; b Q - ?„M F?¬M

æ¢B Gv [m®+ h?€M? h¬M Gv Î H9+ M"v H-M M[KÎ KB M; M!BX

@ *€B FB +kM; +?Q +?„+X

o"Q H9+ M"v- iU ?² *"M ç®B pÈB h-M S?"K +ÁM +| iBM iQÎM;X

@ *ÁM +| KQÌB iS+

@ E?¬M; i®i- h¢Q >| *?B Zm M; M"v Km®M #B M K'iX

o"Q H9+ M"v h-M S?"K +kM; `ä `M; +ªK i?'v h¢Q >| *?B Zm M; FB +?"K `½B v m
?QÈM; H M i`ÌB F?¬M; TªM ?²BX

@ GB m K¢M;5

h-M S?"K H"TiS+ +„M `M; K°i +€B- iBM? i?-M w +?Q iQ"Mi?•M p"Q H9+ M"v i`S
K°i pÁM; tQ€v MB K HU+- i?m M¢T K°i iB h¢Q >| *?B Zm M; +m®B +MM; FB - K¢
h¢Q >| EBK GB MX

h?lB çB K K°i iB h¢Q >| *?B Zm M; FB pW KÈB #` pÁM; tQ€v MB K HU+ i`QM;
/šM- i?-M [m M; FB HB M`i M? M? i?m ?²B T?Q +?•M i`lB- b m ç| #B M K'i î T?

i,K- ;B®M; M?Q +?Q iWM; +| tm'i ?B M [m X

í ;B[i?B M ç` F?-B T?K+ K°i KªM? ç2M F`iX

*kM; +?d +| K°i iB 5

h-M S?"K `®i +K+ pšM H" i?"M? +-M; `²B5
J°i iB h¢Q >| *?B Zm M; M"v ç M iW *?•M ok h?-M +?9+ T?9+- # Q ?"K H'v h?B

+?Q bQ pÈB i¢Q ?| +?B HU+ +O h¢Q >| EBK GB M p®M +| +`M; i? K ?mv M /B m
hmv F?-M; +| +€+? M"Q ?Q" M iQ" M T?K+ +? - M?QM; h-M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ b
Zm M; M"v /mM; M?"T p"Q i`QM; h¢Q >| EBK GB M- h¢Q >| EBK GB M HB M H" T

?| 5
@ s2K ` +?9M; i T?ªB ;†T h-M S?"K M"v K°i H-M `²BX

S?Q i` M h?-M æB M L?½ \*€+- +?Q p` h?€M? h-M F?®M; +? iQ" M #° ok h?B M
K°i K" M M"v +kM; F?-M; F?ÄB çQÊ+ ?B M ` p FBM? M; ¢+- p b m- æ¢B Gv [m®+
+€+? çSM; ç-m i€K p` h?€M? h-M M|BX

h`QM; MÆB i?-M #Q- h-M S?"K pšM M;²B t T #^M; î i` M h¢Q >| EBK GB M- i•K i?
çQÊ+ çO HQ¢B #B M ?| # M i`QM; EBK GB M- i`QM; HÁM; F?-M; F?ÄB ?ÆB +| +

a m F?B ?'T i?m K°i iB h¢Q >| *?B Zm M; M"v- h-M S?"K +| i? +ªK M?"M çQÊ+ h
i`QM; h¢Q >| EBK GB M ç½ +| +ªB #B M HÈM `²B- i`QÊ+ FB h-M S?"K +?d +| i?
F?-M; ;B M h¢Q >| EBK GB M M"v H" KQlB H,K H-M- ?B M i¢B T?€i ?B M KbM?
KQÆB H-M i?lB ;B M #B M ?| 5

>ÆM M[#îB pb K°i iB h¢Q >| *?B Zm M; M"v i,M; +QlM;- M,M; HU+ T?K+ +? H
EBK GB M M"v +kM; ç + Q i?"i HÈM- M m M?Q i`î H¢B i`QM; GBM? >mv i? B M; ?b
+ªK ;B€+ KbM? +| i? î i`QM; F?-M; ;B M h¢Q >| EBK GB M T?K+ +? ` ;B®M; M?
?| 5 æ²M; /¢M; +| çQÊ+ M²M; ç° HBM? F?Q ? B M; ?bM H-M5

@ "îB pb K°i iB h¢Q >| *?B Zm M; M"v- #•v ;B î i`QM; F?-M; ;B M EBK GB M M
T?€+? +MM; i•K iB M? +ÁM +| +?¶ i,M; H M- M m M?Q i`QlM; F€im Hmv M î i`QM;
ç`M? +| i? ç + Q i?"i HÈM H-M M[5

@ *ÁM +| +ªK M; ° ç®B pÈB h?B M æ` ?mv M #Q FB - î i`QM; h¢Q >| *?B Zm M; +
im Hmv M ;Bª ç°i T?€ +ªM? ;BÈB +kM; H" i?"T T?-M +| HÈBX

>-K M v h-M S?"K +MM; h¢Q >| EBK GB M M"v +Æ ?² F i?ÊT H"K K°i i? - `i M?
>| *?B Zm M; M"v K M; ç M çO HQ¢B +?¶ i®iX

@ ±\

_ 'i M? M? i` M K†i h-M S?"K tm'i ?B M p FBM? M; ¢+ H-M M[- M; mv M H B ?„M
?„M bY /KM; "¢Q >mv i E€ G•M i¢Q i?"M? i?QÆM; i? - p"v K" p"Q H9+ M"v ç½ ?Q
?„M T?K+ /KM; >Q" M; h`-M æ M- M?QM; imv i ç®B b) F?-M; +| ?B m [mª M?Q i?

@ >šM H" #îB pb pW `²B \*?•M ok h?-M +?9+ T?9+- `²BX

h-M S?"K ?B m `ä` - b m ç| ?„M H-M M[+ªK i?K ?B m [mª i`QM; F?-M; ;B M h¢Q
K°i T?€iX

@ Zmª M?B M- ?B M i¢B # M i`QM; h¢Q >| EBK GB M M"v p"v K" +kM; +| çQÊ+ K°i
i? `²B- +€B +-M; ?B m M"v i?"K +?Q +| i? i` HB m çQÊ+ K°i Q i?QÆM; i? K" M;
i? i` HB mX

@ h`QM; F?-M; ;B M h¢Q >| EBK GB M M"v p®M +| i? +| çQÊ+ ;B i®+ i?lB ;B M
+-M; ?B m i` HB m M"v- M m M?Q M; "v b m i bY /KM; "¢Q >mv i E€ G•M #` i?QÆ

Î# M M;Q`B ;-M F K°i M;`v- i?"K +?Q K°i #m´B i?`B ;B M- H¢B T?®B ?ÊT ç M /QÊ
+| i? Î +?¶ M`v ?Q`M iQ`M F?-B T?K+5

S?€i ?B M M`v F?-M; i? M;?B M;`H` ç +?Q h-M S?`K ? i bS+ ?QM; T?'MX

h`QÊ+ FB ?„M F?-M; /€K iMv iB M FQ+? T?€i ?mv i K¢+? "¢Q >mv i E€ G•M- bÊ
M;?B K i`¼M; K M; ç M`i F?| F?ÄB ?ŠM FB - M?Q #•v ;B`H¢B F?€+- M;`v b m h-
>mv i E€ G•M b) Qi çB K°i iQ +® F} `²B- iQÆM; çQÆM; ç +?Q ?„M M?B m ?ÆM K°

æQÆM; M?B M- bY /KM; "¢Q >mv i E€ G•M b) +?`m`i M?B m i?®M; F?´- M m F?
h-M S?`K +kM; b) F?-M; iMv iB M bY /KM;X

@ E?-M; ?´ H` \*?•M ok h?-M +?9+ T?9+- +?d H` K°i iB h¢Q >| *?B Zm M; M?Q M
i®i M?Q p"v5

h-M S?`K ç®B pÈB \*?•M ok h?-M i?-M #Q FB - +`M; T?€i` ?B m F€X

L m M?Q ç½ `ä`M; h¢Q >| *?B Zm M; M`v K M; ç M +?Q h¢Q >| EBK GB M çO H
?B M i¢B *?•M ok h?-M +?9+ T?9+ FB +kM; ç½ #B M K'i- h-M S?`K HB M iW # M
ç|i?m ?²B h¢Q >| EBK GB M p`Q i`QM; +Æ i? X

@ >B M i¢B T?ªB Hv F? B M?Q i? M`Q ç•v\

h?m ?²B h¢Q >| EBK GB M- h-M S?`K M?bM #®M T?Q pšM H` K°i KªM? i®B ç2M-
?„M F?-M; #B i T?ªB çB` MÆB i?-M #Q M`v M?Q i? M`QX

æ²M; i?`B- i`QM; HÁM; +O ?„M F€ i?"i +kM; +| +?9i i•K i?-M #'i ç`M?- #ÎB pb pV
i? M? •K +O æ¢B *`M [m®+ h?€M? \*?O- ?„M F?-M; #B i pW `²B ?`M? pB +O Kb
*?O t2K Î i`QM; K„i- +| #`i`€+? i°B ? v F?-M;X

"i [m€ h-M S?`K H¢B ç€M? #¢+5

G9+ i`QÊ+ i`QÊ+ F?B ?„M iB M p`Q h?€M? æ` ç½ çQÊ+ *?•M ok h?€M? æB M #ªC
M?"M çQÊ+ çO HQ¢B i?m"MiB M- ?„M #B i`ä h?€M? \*?O FB M?'i ç`M? H` M?bM

8d9X *?QÆM; 83j, :†T h?€M? h¬MX UkV

*?QÆM; 83j, :†T h?€M? h¬MX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

L?Q p"v KbM? +`M; ç + Q- i,M; +Q`M; i?U+ HU+ +MM; iB K HU+ +O KbM?- i'i M?B
i? K +QB i`¼M;5

h?"K +?Q ?„M ç½`M`M +ªK i?'v h?€M? *?O M`v #ªQ ?° +MM; bM? i?m"MiB M M?Q
b®pB + +M KbM? çB ?Q`M i?"M?X .M b Q ?„M +kM; i?"T T?-M KBM? #¢+?- i`QM
M`Q KB M T?Q +ªX

@ o¬Hm"MM?Q i? M`Q- ?¬K M v i [m€ M?Ä #û- +?Q /M #B i`ä ç®B T?QÆM; +| •
i +kM; +?d +| i? çB i?W M?"M5 h ?B M i¢B Km®M H`K +?QM? H` HB m HoM? i,M
+?| ç M F?B i?U+ HU+ +O i i,M; H M iÈB ç° + Q +MM; h?€M? *?O ç²M; /¢M;- i K
F?®M; +? p"m K M? +O KbM?5

h`QM; HÁM; h-M S?`K b€M; M?Q ;QÆM;- ?¬K M v ?„M +| i?U+ HU+ +?m`M oä h-M
pšM M?Q H` +QM b•m +€B FB M X

E€ i?"i ?„M +?`m ç½ çO +ªK ;B€+ #`M; Q`B F?€+ M„K ;B[Î i`QM; HÁM; #`M i v `²B
çB` 5 \*?Q M M +?Q iÈB M v KK+ iB m +m®B +MM; +O h-M S?`K H` ç†i +?•M çdM
+O KbM?5 *?Q iWM; +| +ªB #B M [m 5

h? 'v + ÁM F?¬M; +| T?€i ?B M çQÌM; ` - h-M S?¬K /Si F?Q€i iB T iK+ M;²B t T #¹
 iB m ?| çO HQ¢B +ªK M;° pW `²B +O *?•M ok h?¬M- K°i # M v M H†M; K¬ +?ì çÊ
 >„M #B i `ä M m M?Q T?QÆM; /B M h?¬M æB M Km®M ç bM? çB ` M;Q¬B- i'i M?I
 +kM; F?¬M; +-M T?ªB ;'TX
 >„M bmv çQ€M h?€M? *?O +MM; M;QìB i`QM; i?¬M çB M p`Q H9+ M`v `i +| i? H`
 ç°M; +O KbM?- p`Q H9+ M`v ?„M +`M; T?ªB #B m ?B M ` K°i i•K #bM? ioM?- M n
 `i +| i? b) K'i ;B€i `î i`QM; K„i M?[M; M;QìB FB X
 h?ìB ;B M +?“K `½B çB [m - `®i +K+ î i`QM; #|M; i®B tm'i ?B M K°i M?9K ?`Q [m I
 >`Q [m M; M`v K`m t M? / i`ìB- h-M S?¬K +ªK ;B€+ ? i bS+ [m2M i?m°+- +€B M`v I
 o çO HQ¢B ?mv M /B m +O i`mv M i®M;- h-M S?¬K pšM H` F?¬M; +| +€+? M`Q K
 +€B M`v M? 'i ç`M? H` h?¬M æB M ç M çQ KbM? ` M;Q¬BX
 hB T i?2Q i`QM; M?€v K„i- h-M S?¬K tm'i ?B M î T?Q i` M h?¬M æB M M?½ +€+X
 æB m GQM; Hk S?QÊM;- i` M? ?Q çB m +€ i`MM;- +€B M?½ +€+ M`v i` M; i`Q +
 M?½ M?QM; F?¬M; K'i + Q [mw- # M i`QM; + Q [mw +ÁM K M; i?2Q K°i HQ¢B mv M
 K°i HQ¢B mv €T M?¬M M?ç i M?Q F?¬M; H¢B +?•M i?“i i²M i¢B iW #®M T?QÆM; i€
 î i`QM; M?€v K„i M`v- h-M S?¬K p`v K` bBM? ` K°i +ªK ;B€+ Km®M [m€ `¢T i` M ç
 @ æ•v H` +| +?mv M ;b\
 a„+ K†i +O h-M S?¬K F?¬M; F?ÄB F`+? HB i #B M ç´B- +ªK ;B€+ M`v `i ;B®M; M
 H`v çQÊ+ h`B m h?€M? ç M? 'i- çB iÊB i`QM; T?ÁM; M;²B ç-v +?Q p` h?¬M h¬M-
 H9+ i`QÊ+ +ÁM K¢M? ;'T KQìB ;'T i` ,K H-M- i?“K +?Q M; ?bM H-M5
 L m M?Q h-M S?¬K pšM H` h-M S?¬K H9+ i`QÊ+- M|B F?¬M; +?WM; î i?ìB F?“+ M
 ç´ [m€ `¢T tm®M; ç' i`²BX "i [m€ ç½ i`ªB [m M?B m i`„+ i`î M?Q p`v- i•K +ªM? +O
 tQ ç•m #^M; M v- ?„M +® ;„M; ´M ç`M? i?•M i? +O KbM?X
 hmv H` M?Q i? - M?QM; ?„M pšM H` M?`M F?¬M; çQÊ+ K°i ;®B MY [m€ i` M K†i ç
 E€ i?“i ç•v +kM; H` ?„M ?[m w p¬ w K` #m¬M; i?•M i? +O KbM? tm®M; K°i H-M-
 K°i HQ¢B +ªK ;B€+- ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ # M i`QM; ;B M T?ÁM; M`v- iU ?² +| K°i C
 ç¢B K` i¬M [mwX
 h-M S?¬K H` F?¬M; #B i +?Q p` h?€M? h¬M- ?„M +?d #B i H` ok h?B M ç¢B HK+ +
 +| *?•M ok h?€M? æB M- K` *?•M ok h?€M? æB M +O K¶B K°i [m®+ ;B ç m +| K°i
 h€K h?€M? *?O +?QM? i?S+ F?®M; +? H`v +ª ok h?B M ç¢B HK+5
 hmv h-M S?¬K +ÁM F?¬M; +| i¬M; i? 'v- M?QM; ?„M pšM KÆ ?² +ªK i? 'v- i€K ;½ h?
 *`M [m®+ \*?•M ok h?€M? æB M h?€M? \*?O +O ?„M- +kM; î # M i`QM; M`v5
 .MM; i?U+ HU+ +MM; i?•M T?“M +O ?„M ?¬K M v- i?“i bU F?¬M; i?Q+? ?ÊT [m€ KS
 F?¬M; MY [m€- K°i ?²B `i +| i? b) [m€ +ª ? B ç-m ;®B5 L m M?Q M?[M; h?€M? *
 ?„M i?“K +?Q M; v +ª w MB K T?ªM F?€M; +kM; F?¬M; +|X
 Zmª M?B M- K°i H€i b m- î +?¶ + Q i`QÊ+ M;QìB h-M S?¬K- i?ìB ;B M /-M [m ?B M
 H-M M`v iWM; M;QìB ç m H` p¬ +MM; +QìM; ç¢B- H` *?QîM; E?®M; :Bª imv i ç®B-
 S?¬K i?“K +?Q +ªK i?K F?¬M; ç M KbM? +| çQÊ+ K°i iB HU+ HQÊM;5 hU ?² ç®B
 MB K i`QM; ç-m- KbM? b) î p`Q ?Q`M +ªM? p¢M FB T # 'i T?K+5
 @ hmv i ç®B H` bB m pB i oä h?€M?5
 J†+ /M h-M S?¬K F?¬M; +| #€B FB M oä h?€M? +?QM? i?S+- M?QM; ?„M iWM; +M
 +?mM; - +kM; M;?2 ç®B T?QÆM; ;BÊB i?B m [m K°i Qi iB M? ?m®M; +O oä h?€M
 oä h?€M? h-M Zm M +| +?¶ ;B Q T?QM; - M?QM; ? B M;QìB M`v ç m F?¬M; +| +?Q

L?QM; i€K ç¢Q M?•M^aM? i`QÊ+ K†i M`v +?Q ?„M +^aK ;B€+ i?“i bU H` [m€ K¢M? K
>„M `ä`M; +^aK M?“M çQÊ+ +€B ;b H` +QM b•m +€B FB M5
h¢B i?lB F?“+ M`v- h-M S?“K +<sup>a</sup>K ;B€+ KbM? +?d H` K°i +QM b•m +€B FB M5 *QM
*,M #^aM ç®B pÊB #'i +S +?mv M ;b +kM; p¬ HU+ T?^aM F?€M;5
o`Q H9+ M`v h-M S?“K +,M #^aM M; v +^a ç-m +kM; F?¬M; /€K M;~M H M- +?d +| i? F
KbM?- +® ;„M; €T +? i•K i bM? +?'M ç°M; +O KbM?- ç¢B F?Q +kM; F?¬M; /€K `X
@ L m i Km®M F?®M; +? p”M K M? +O KbM?- Qi M?'i +kM; T?^aB ç¢i iÊB i`bM? ç
h`QM; M°B i•K h-M S?“K #B i`ä- pä ç¢Q +?B H° +O KbM? +ÁM `i /”B- i?“K +?Q
?“M K” M|B +kM; +?d H` K°i i`Î M;¢B M?Ä i` M +QM çQlM; +O ?„M K” i?¬B- +?Q /
+ÁM +| `i M?B m M;QlB +”M; K¢M? ?ÆM M[5
>¬K M v- ?„M bÊK ç½ M?Q M?[M; M;QlB F?€+ i` M ok h?B M ç¢B HK+ M`v- ç®B pÊ
çB M +m²M; K” +?'T M?'i5 h?lB çB K ?„M +?SM; FB M M;QlB +”M; K¢M? ?ÆM M
p¼M; HU+ HQÊM;X
æ M /QÊ+- J +?OM;- *?•M ok h?¬M +?9+ T?9+ - M?[M; +€B M`v +?QM? H” Qm i?
bB m pB i çdM? T?QM;- ç†i +?•M K¢M? M?'iX
@ L;QlB ç M iW T?QÆM; M”Q
L; v i?lB çB K i`QM; M°B i•K h-M S?“K bmv M;?o HmM; imM;- Î T?Q i`QÊ+ i`mv
M;?B K p¢M T?¬M- i?2Q •K b|M; M`v i`mv M ç M H` mv €T +”M; K¢M? ?ÆM M[-
Km®M M;?B M; M;½ tm®M; ç'iX
@ æ¢B ”M [m®+ L;k T?~K *?•M ok i? ;B L K S?QM; h-M ;B h-M S?“K- #€B FB M
h-M S?“K H-M M[ç i?'T ç-m +O KbM?- +® ;„M; #^aQ i`b ç bM? #bM? ioM? M|B>
p[M; iQ i?€B i?m°+ p +QlM; ;B^a +O KbM?5
h`¬M; i?'v h-M S?“K #B m ?B M- i`QM; M°B i•K i€K p` h?€M? h¬M F€i?“i pšM +| +
ç®B pÊB mv €T +O KbM? iU M?B M H` i?“T T?¬M iBM? iQlM;- imv F?¬M; T?^aB +®
iQlM; /M H` oä h?€M? iÊB ç•v- +kM; +?Q +?“+ +| i? #<sup>a</sup>Q i`b #bM? ioM? M?Q h-M
*€+ p` h?€M? h¬M +kM; #B i`ä- h-M S?“K ç•v H` ç½ +?m~M #` +QlM; ;B^a +?B i•KX
>QÊM; iÊB HU+ HQÊM;- M?QM; b) F?¬M; bÊ ?½B HU+ HQÊM;X

8d8X *?QÆM; 839, E?^aQ L;?B KX URV

*?QÆM; 839, E?^aQ M;?B KX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U‰đđÇXÔU‰đđÇXÔ▷L?|K /`+? .mM;M?B ▷ÔXÇö>‰VÔXÇö>‰V

@ h-M S?“K- M;QÆB M;~M; ç-m H MX

a m ç| K°i p` h?€M? h¬M KÎ KB M; M|BX

@ h¢ h?€M? *?O

h`QM; M°B i•K h-M S?“K F?) `mM H M- b m ç| +?“K `½B M•M; ç-m H MX G”T iS+- K
K”m çÄ- K”m t M? H€- K”m t M?- K”m t M? / i`lB- K”m iQK- i€K i?•M^aM? i¬M [m
/€K M?bM i?ŠM; tm'i ?B M Î i`QÊ+ K„iX

hmv h-M S?"K +kM; F?-M; M?"M ` #¼M ?„M- M?QM; M; v H9+ ?„M M;~M; ç-m H
+O K¼B M;QÌB- i`QM; ç| ?„M #B i`ä p` K†+ €Q #`Q t M? FB - H` h?€M? *?O æ¢B
æ²M; i?ÌB ?„M +kM; #B i- M?[M; M;QÌB M`v +kM; H` i€K p` h?€M? h-M +O h?€M?
L?[M; iBM iS+ M`v ?bM? M?Q H` iU M?B M K` ?B M ` i`QM; ç-m +O ?„M- +| i? /
KbM? M?Q i? - +€B M`v ç +?Q i`QM; HÁM; h-M S?"K F?-M; F?ÄB F?B T bÊ- M m
+? KbM?- +?ŠM; T?ªB H` K°i +€B w MB K i`QM; ç-m H` çO b Q\

@ h-M S?"K- M;QÆB H¢B /€K ç°+ +?B K i?-M [m M;- M;QÆB +| #B i i°B +O M;QÆ
J` M?€v K„i b m ç|- h?€M? h-M æ¢B Gv [m®+ K†+ i`QÌM; #`Q K`m p`M; FB ç°i M?
h-M S?"K- i? M? •K mv M;?B K M?"M M?¢i M|B ` X

P M?5

*QM M;QÆB M?Q H` #` bûi ç€M?- ?mM; ?,M; ç€M? iÈB Î +?¶ b•m i`QM; i•K i?-M5
•K M`v- ?„M #B i`ä bU iB M? KbM? T?K+ +? *?•M ok h?-M +?B [m M; M?'i ç`M? H`
M?`M F?-M; çQÊ+ i`QM; M°B i•K F`+? HB i M?ªv H MX

@ E?-M; i®i

h?ÌB çB K h-M S?"K ç®B K†i ? B K„i +O h?€M? h-M æ¢B Gv [m®+ FB - i`QM; HÁM
i?U+ i - €M? K„i +O æ¢B Gv [m®+ h?€M? h-M M`v ç +?Q ?„M +ªK i?'v €T HU+ [r
K°i KU+ FB M ç`M? #bM? ioM? +O ?„M p`Q H9+ M`v `®i +K+ tm'i ?B M / Q ç°M; H
i? +kM; +| K°i +?9i `mM `~v- €M? K„i +kM; tm'i ?B M K°i iB +?°i /¢X

G9+ M`v €M? K„i +O K'v p` h?€M? h-M F?€+ +kM; T?|M; iÈB- ç m ç M; M?bM #B

@ G`K b Q #•v ;BÌ\

æ²M; i?ÌB- i•K ?²M +O h-M S?"K +kM; +U+ F€M? M? #„i ç-m +?mv M ç°M;- ?„M i?
HU+ +O KbM? #•v ;BÌ- M m M?Q +?Q p` h?€M? h-M i?"i bU Km®M i`€+? i°B tm®M
HU+ HQÊM; T?ªM F?€M;- i?"K +?Q i•K iQ FB ?„M +kM; F?-M; +€+? M`Q F?ÆB /"v

"i [m€ M;?o iÈB ç•v- ?„M H¢B +U+ M? M? #bM? ioM? H¢B- M m M?Q ç½ #` T?€i ?
M`Q T?ªM F?€M;- pb +€B ;b +ÁM Km®M çB i`®M i`€M? \

@ h-M S?"K #B i i°BX

E iB T h-M S?"K +9B ç-m M|B ` - K°i T?QÆM; /B M H` i?€B ç°M?"M H-K- K°i T?Q
bU F?-M; /€K Î i`QÊ+ K†i +€+ p` h?€M? h-M p- +MM; mv M;?B K FB - K M; i?2Q
çB TX

@ ±\

h`-M; i?'v h-M S?"K p"v K` /Si F?Q€i i?W M?"M M?Q p"v- p`Q H9+ M`v +?Q p` h?€
?ÆB +| +?9i M;Q`B w Km®M- ?ÆM M[ h-M S?"K #B m ?B M idM? i€Q ç M KS+ H`K
L;QÌB #bM? i?QÌM; M m M?Q H`K bU iB M? pB T?¢K H M? +'K #` T?€i ?B M- ?Q†+ H
H` M;?o K¼B +€+? t- ç~v- ?Q†+ H` FBM? bÊ- `i Qi M;QÌB +| i? #B m ?B M çQÊ+
;b M?Q i? - ;B®M; M?Q H` +?mv M M`v H`K b B +kM; F?-M; +| ;b p"vX

@ h-M S?"K çQÊ+ *?•M ok h?-M Qm €B- ç€M? tm®M; +?9+ T?9+ +?B [m M;- M?QM
çQÊ+ K°i iB - F?-M; i? iB T M?"M i'i +ª +?9+ T?9+- ç +?Q ç¢B #° T?"M h¢Q >|
H½M; T?Q- i?"i bU H` +- T?K \*?•M ok h?-M ?"m €B- i?dM? +?Q p` h?€M? h-M ;B€

h-M S?"K M;-M iW i?"M? F?~M M|B,

@ "i [m€ imv +?d +| K°i iB - M?QM; h-M S?"K i'i M?B M b) ?ªQ ?ªQ HoM? M;°5 *®
bÊK M;`v ç°i T?€ ç M oä h-M +?B +ªM?- F?-M; T?K \*?•M ok h?-M +MM; +?Q p` h?

@ *- T?K *?•M ok h?-M ?"m €B\

h€K p` h?€M? h-M +kM; F?-M; F?ÄB M Q M QX

@ > ? - i®i K°i +€B F?¬M; +¬M; H½M; T?QX

J°i H€i b m- æ¢B *¨M [m®+ h?€M? h¬M *¨M FB p¨Q H9+ M¨v KÎ KB M; KdK +QÌB M

@ Gv- h¬M S?¨K M¨v ç½ M¡B [m€ `ä `¨M;- pB + M¨v HB M M?Q p¨v #Ä [m çB ¨ M? >

L m F?¬M; T?ªB ç¢i ç M +ªM? ;BÈB *Ym +'T GBM? ok bQ- M m F?¬M; T?ªB Hmv M
F?€+ F?¬M; +| +€+? M"Q Hmv M +? - çWM; M|B H" H'v çQÊ+ ç M?'i h?B M h" B *?
+? i î i`QM; i v M,K JBM? +?O p•v +¬M; ?Q†+ H" #¼M M;QÌB a ok FB `²BX

@ > ? - imv M|B M?Q p"v- M?QM; +kM; H" #îB pb M;QÆB +| çQÊ+ i?U+ HU+ +MM
+?9M; i KÈB +| i? +?Q M;QÆB çB m FB M- M m H" M;QÌB #bM? i?QÌM;- i?"i ç9M
EBK h?QÊM; +| +?9i Qi +ªK F?€B M|BX

h-M S?"K ç®B pÈB +€B M"v +kM; ?B m `i `ä- ;B®M; M?Q #¼M M;QÌB h-M hBM? >
ok h?€M? æ` KQÌB M,K `²B- KÈB F?¬M; / /"M; H'v çQÊ+ GBM? >mv i M²M; ç° HB
+| K°i Qi ?¶M +"M; FûK5

hmv ç m H" +MM; i²M i¢B i`QM; \*?•M ok i?€M? ç` im Hmv M- M?QM; ?Q" M +ªM? im
J†i F?€+ - imv EBK h?QÊM; +?Q M|B- M?QM; h-M S?"K +kM; #B i- KbM? +| i? ç¢
+| i? +ÁM H" pb h?€M? +?O æ¢B *"M [m®+ FB X

@ h t2K M?Q [m•M +î i`QM; i v ?„M\ h? ç€M? #¢+\
h`QM; M°B i•K h-M S?"K p"Q H9+ M"v F€i?"i +kM; +| +?9i Qi i•K iQ- #'i [m€ +QB M
p"v- ?„M +kM; F?¬M; +| F?ª M,M; +U imv iX

.M b Q H" K°i +QM +î- Km®M i?Q€i Hv #"M +î- ?„M +kM; T?ªB i`QÊ+ F?¬M; M;W
KbM?- +?Q M M ?„M F?¬M; +| +€+? M"Q +U imv iX

G"TiS+ ?„M +kM; F?¬M; +| çB ç iQÎM;- +?d H" H-M M[M?bM p T?Q EBK h?QÊ
@ E?¬M; #B i H9+ M"v EBK i`QÎM; H½Q H" iÈB ;†T +?Q p` h?€M? h¬M- ? v H" ç M
@ > ? - K'v p` h?€M? h¬M +kM; F?¬M; T?ªB Km®M ;†T H" ;†T- H9+ M"v i +?O v r
h?B M h" B *?B M +?Q M;QÆB- #'i [m€ +QB M?Q H" T?KM; w +?d +O h?€M? h¬M-
EBK h?QÊM; iB TiK+ KdK +QÌB M|B ` - F€i?"i ?„M +?SM; FB M h-M S?"K ;†T ? i
p"v K" +| i? M? M? M?Q p"v F?¬B T?K+ i?€B ç° #bM? i?QÌM;- M"v ç +?Q ?„M ? i
b m F?B ç®B K†i i€K p` h?€M? h¬M- +kM; +?Q +?„+ +| i? H"K çQÊ+ i®i ?ÆM h-M
@ *ÁM +| T?¬M i?QÎM;\

h-M S?"K +| +?9i pmB p - ç®B pÈB ?„M K" M|B- *?•M ok h?¬M +?9+ T?9+ FB ç½ t
M?'i- i,M; +QÌM; im pB F?Q HU+ +MM; i•K ibM?- +ÁM [m M ? ç M pä ç¢Q iB M +ª
+kM; F?¬M; ç´BX

8d3X *?QÆM; 83d, h? K o"Q " M h?QÎM;X UkV

*?QÆM; 83d, h? K p"Q # M i?QÎM;X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔ▷ L?|K /`+? .mM;M?B ▷ÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ hU M?B M pšM T?ªB +| - ? ? - p®M T?¬M i?QÎM; H" +| ç M /QÊ+ - pk F„ +MM; pk
M;QÆB iU ?² +kM; F?¬M; i? M"Q i?B m ?X

EBK h?QÊM; K M; i?2Q K°i iB pmB p M;?B M M;šK M|B ` X

@ h?B m- iU M?B M H" `i i?B m5

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB ? B K„i iÄ b€M; ,

@ •M- ç M /QÊ+ i H" F?¬M; i? M"Q i?B m- M?QM; K" pk F„ i?b i `i i?B m5 >ÆM
[m€ M m M?Q +ÁM +| #ªQ ;B€T ;b ç|- +kM; H" `i F?¬M; i 5

@ L;QÆB î h?B M h" B *?B M [mv i +?B M bY /KM; pk F„- h?€M? æ` h?-M æB M -
HQϕB pQÊi [m ç QÊ+X

@ L|B b m F?Q HU+ #B M i?€B FB +O M;QÆB- K†+ #ªQ ;B€T +kM; H" H½M; T?Q
i`bM? ç° #ªQ ;B€T ç®B pÊB M;QÆB i€+ /KM; F?¬M; HÈMX

L;?2 p"v- EBK h?QÊM; +kM; F?¬M; F?ÄB i`ÊM i`„M; K„i M|B ` X

@ •+?- p"v +kM; i®i ?ÆM bQ pÊB F?¬M; +|5

h-M S?“K #’i ç„+ /o M|B ` - imv F?Q HU+ +O ?„M +Q`M; ?½M- M?QM; M?B m i? K
H" `’i i®i- ?ÆM M[ h?€M? æ` h?-M æB M tm’i` ?“M;- b Q +| i? [m€ FûK +?SX

@ h?“i b Q\ E€i?“i h?€M? h¬M M #“B H" ç +?Q i K M; M;QÆB çB iMv w t2K h" M;
h?-M æB M +?9M; i - # M i`QM; +| F?¬M; Qi ç M T?QÆM; i`•M [mw +MM; K°i Qi p

@ •M- F€i?“i T?QÆM; T?€T Hmv M F?Q +kM; +| "’i [m€ M m M?Q M;QÆB Km®M
/QÊ+ +MM; #ªQ ;B€T M"v- H½Q T?m +kM; +| i? M #“B +?Q M;QÆBX

o"Q H9+ M"v i` M K†i EBK h?QÊM; +| +?9i i` m iS+ M|BX

@ h" M; FBM? +€+ \ æ M T?QÆM; \ hMv w ç¼+ [m \

h-M S?“K M;?2 i? - i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB M?ªv /UM;- [mª i?U+ +| +?9i F?¬M; /€
ç M bB M?Q ?„M K" M|B- F?¬M; +| +€B ;b i®i ?ÆM T?-M i?QÎM; M"v5 æ½ +| ç M T
;b F?¬M; i? Hmv M +? 5

>ÆM M[ç•v +?QM? H" h" M; FBM? +€+ +O h?€M? æ` h?-M æB M5 *?d bÊ iQ" M #
çQÊ+ +€B M"Q i®i ?ÆM `²B5 " M i`QM; F?ŠM; ç`M? +ÁM +| K°i +?9i #ªM i?ªQ ç M
?“M /mM; ?ÊT i?m"i Hmv M ç M ? B i? ;BÊB M?“i ç`M? `’i +| i`Ê ;B9TX

*ÁM +| pk F„ # M i`QM;- imv +?Q +?“+ b) H" `’i + Q- M?QM; ?B M iϕB ?„M ç½ M?“
T?9+- ç®B pÊB pã çϕQ +| `’i M?B m Hw ;BªB +MM; iB M #°- M|B F?¬M; +?WM; +|
p"i ?[m /KM;5

@ > ? - M?Q i? M"Q\ L;QÆB ç`M? +?¼M +€B M"Q\

EBK h?QÊM; HϕB iB T iK+ +Q`B ?ÄBX

@ æQÆM; M?B M H" i?S ? B5

h-M S?“K p°B p" M; M|B- +?Q M; Q`B +€ F?¬M; #^M; +?Q M; Q`B +-M +•m- i?“M? T
M?QM; ç m H" /mv M?“i K°i H-M- +| i? çQÊ+ ç M M?[M; ç M T?QÆM; M"v- KÊB +|

@ >„+ ?„+- #B i`ä H" i®i `²BX

EBK h?QÊM; +Q`B M|B,

@ E€i?“i M;Q" B ` +?Q p` h?€M? h¬M +QB M?Q +?Q M;QÆB K°i # M i?QÎM; i? K p
M"v ç®B pÊB M;QÆB i?`B ;B M i?“T T?-M F? M ?B K K" M|B- pŠM H" i?“T T?-M F

EBK h?QÊM; +kM; #B i bU ibM? h-M S?“K +MM; *"M EBM? h-M ;B +| M,K M,K QÈ

@ oW `²B +?Q p` h?€M? h¬M F?ªQ M;?B K M;QÆB- ç9M; F?¬M;\

EBK h?QÊM; M?bM h-M S?“K ?ÄB- i?’v h-M S?“K M? ;’i ç-m- ?„M KÊB iB T iK+ M

@ •M- +kM; #ÎB pb H9+ M"v ç•v F?ªQ M;?B K- +?Q p` h?€M? h¬M [mv i ç`M? KB
F?B iB M p"Q h?B M *Æ ædM?- b m F?B M;QÆB çB h" M; FBM? +€+- M;QÆB +| i?

@ h`U+ iB T iB M p"Q h?B M *Æ ædM?\

h` M K†i h-M S?“K F?¬M; F?ÄB pmB p H-M M[ - F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ pW `²B F
i-M; w iS M?Q p"vX

> „M #B i`ä i`QÊ+ F?B iB M p`Q h?B M \*Æ çdM? +ÁM +—M ç M hS çΦB ç` +U+ +O
` M Hmv M K°i H—M- HΦB T?ªB ;B Q H M K°i Qi i`B M;mv M K` +?d +| hS çΦB ç` +
i? iB M M?“TX

J†+ /M +€B M`v ç®B pÈB ? „M ?B M iΦB K` M|B +kM; F?¬M; T?ªB `i F?| - M?QM; t
i?ìB ;B MX t2K iΦB

@ *€B M`v t€+ i?U+ +kM; H` # M i?QÎM; i? K p`Q F?¬M; i X

h—M S?“K +QìB M|BX

@ *€B M`v H` h?B M *Æ ædM? `²B b Q\

h`QÊ+ F?B çB p`Q K°i K¬M ?° i?—M #Q- h—M S?“K KÎ ;B¼M; ?ÄBX G9+ i`QÊ+ - ? „M
EBM? *€+ +O h?€M? æ` h?—M æB M K°i M;`v K°i ç K- i`QM; çQΦM i?ìB ;B M M`v

æ€M; iB +- EBK h?QÊM; +?Q ? „M i?ìB ;B M +kM; +?d +| K°i M;`v M`v- h—M S?“K
#Q i`+? i`•M [mw pΦM T?—M M`v p`Q i`QM; hΦQ >| EBK GB M ç¼+ - M?QM; HΦB T?
F? „T MÆB ç m +| +`K +? - ? „M +kM; F?¬M; i?`M? +¬M;X

*?Q M M- ? „M +?d +| i? ç¼+ K°i M;`v- pšM +?Q çQÊ+ i?Ä K½M X

o b m- EBK h?QÊM; HB M çQ ? „M ç M i—M; + Q M?`i +O h?—M æB M- i?2Q M?Q
b m +€M? +Y çB m F? „+ H`v ?Q p, M K`m t M? i?—M #Q FB - H` h?B M *Æ ædM?
?QÊM; iÈB M?`i5

oW p`Q h?B M *Æ- oä h¬M b „T iÈB5

*?d +—M çB p`Q h?B M \*Æ ædM?- ç m +| i? i`î i?“M? oä h¬M +QìM; ;Bª5

L; ?o ç M çO HQΦB i?—M F€ i`QM; i`mv M i?mv i- h—M S?“K +kM; Qi M?B m +| +?ì K
+`M; +?ì KQM; +?QM? H`- +| i? bÈK M;`v +?QM? i?S+ ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ª

@ æ9M; p`v- # M i`QM; H` h?B M \*Æ ædM? `²BX

EBK h?QÊM; î K°i # M p`Q H9+ M`v F?) +QìB M|B,

@ L, K ç| æΦB Gv [m®+ o•M S?B .QÆM; î # M i`QM; +?d /MM; # M, K i?ìB ;B M HB
çdM? T?QM; pQÊi [m +€M? +Y +QìM; ;Bª M`v- ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM?X
+€M? +Y M`v b) i®M # Q M?B m i?ìB ;B M ?ª\ L|B i?“i- H½Q T?m +kM; i?“T T?—M
K°i H—M F€ iQ+?X

@ h—M S?“K M?`i ç`M? b) F?¬M; HQìB #B M;X

h—M S?“K +kM; pW +QìB pW M|B- ? „M iU #B i?¬K M v i?ìB ;B M +`T #€+?- M|B
i?“i- ? „M i`i M?B M b) ç2K ? i iQ`M HU+ - /MM; i®+ ç°M? M? M?`i ç°i T?€X

@ > ? - o•M S?B .QÆM; i`M; +°M; /MM; #ªv M, K i?ìB ;B M iW GBM? ok aQ ç°i T?
+?QM? H`i`, K M, K ç M?`i i?B M i`BX

@ J` h—M S?“K M; QÆB- i`QÊ+ K°i M, K F?B M; QÆB iB M p`Q \*?•M ok h?€M? æ` ç½
M; QÆB iB M p`Q \*?•M ok h?€M? æ` +?d H` MY M, K i?ìB ;B M- M|B +€+? F?€+ M
ç M *Ym +`T GBM? ok aQ çdM? T?QM; +?d #Ä` F?¬M; ç M ? B M, K i?ìB ;B M- +?
*Æ ædM?- i?ìB ;B M ç°i T?€ ç M oä h¬M Qi ?ÆM M, K M, K- M; QÆB HB M +| i? ç€
.QÆM;X

EBK h?QÊM; iB T iK+ +QìB M|BX

> „M #B i`ä h—M S?“K T?K+ /KM; L; ?o h¬M æ M- ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM? `i
ç®B pÈB h—M S?“K pšM H` `i +| HÀM; iBMX

@ EBK i`QÎM; H½Q +MM; +?Q p` h?€M? h¬M ç½ pb h—M S?“K KÎ `°M; ` i?m”M iB
S?“K +ÁM ç +?Q i`QÎM; H½Q +MM; +?Q p` h?€M? h¬M i?`i p¼M; - [mª i?U+ H` F?¬

h—M S?“K pW +QìB pW M|B- ? „M ç®B pÈB +€B M`v +kM; +| iU iBM +O KbM?X

L|B +?Q +MM;- K†+ /M h?€M? h-M *M M|B b) F?¬M; + M i?B T p"Q i?M ?"M +O h-M ;B - M?QM; KB M çB F?ªQ M;?B K H`+? H½K ` M Hmv M +O h-M S?"K Î hS * ç½ +?Q h-M S?"K `i M?B m T?QÆM; iB M `²BX

8dNX *?QÆM; 833, h?B M *Æ ædM?X

*?QÆM; 833, h?B M *Æ ædM?X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ æ9M; p"v- M m M?Q M;Q|B #bM? i?Q|ÌM; Km®M çB p"Q h?B M *Æ ædM? +ÁM +- `i M?B m i" B HB m- i?"K +?Q +| +?9i Qi GBM? ok aQ K°i KbM? pšM F?¬M; i? ?Q HQÊM; #´M [m®+ +O KbM?- +?Q M MiWM; [m®+ ;B Î +?¶ M"v KÊB +| i? F i i?"M @ L?QM; h-M S?"K M;QÆB- HçB +?d +| K°i M;Q|B- ;B®M; M?Q o•M S?B .QÆM; H .QÆM; +ÁM b,M çQÊ+ KQ|B pçM çB K +®M; ?B M +O h?-M æB M- M?QM; i` M i? Hmv M M"v H" #Ä ` K°i M,K i?|B ;B MX

EBK h?QÊM; iB T iK+ M|BX

h-M S?"K M? ;"i ç-m- EBK h?QÊM; +?ŠM; F?€+ ;b H" M|B +?Q ?„M #B i- F€i?"i o aQ ç°i T?€ ç M oâ h-M- çQçM i?|B ;B M M"v +| i? HçB M;„M K°i +?9iX >„M Î i` M [m M; t2K [m bU iQ+? +O o•M S?B .QÆM;- Î i`QM; i?€M? ç` +kM; M;?2 [m K°i C M"v i?"i H" K°i i?B M i" B `i BM?X

L m M?Q ?„M F?¬M; +| ? B i?S M;?`+? i?B M M?Q J +?OM;- hçQ >| EBK GB M T +?ûT +O o•M S?B .QÆM; H" T M M H" imv i ç®B F?¬M; i? M"QX

æQÆM; M?B M- o•M S?B .QÆM; +kM; +| i? +| i?O çQçM T?K i`Ê i,M; H M i®+ ç°i F?¬M; i?m ?„M +kM; M|B F?¬M; +?WM;X

a m ç| - EBK h?QÊM; M?bM +€M? +Y h?B M *Æ ædM? FB - +?„T i v i`QÊ+ M;U+ iU FQM?- i`QM; KB M; +ÁM M|B H`K #~KX

h?-M #Q +?B K-M FB i?2Q i`QM; KB M; EBK h?QÊM; MB K iW- +kM; /-M /-M iªM H° ` i?-M i?€M? F?¬M; i?-B- TªM; T?`i ;B®M; M?Q i`QM; +€M? +Y M"v +?QM? M;Q|B ?QÊM; p X

*@E@P@hXXh hX X X

J°i H€i b m- ççB K¬M i?-M #Q K"m t M? FB `®i +K+ +?"K `½B KÎ ` - H" T iS+ K°i ? M;Q|B ç" T p"Q K†i- ç +?Q M;Q|B `i F?¬M; bªM; F?Q€BX

h-M S?"K M?bM i?Q€M; [m # M i`QM;- T?€i ?B M # M i`QM; bQÆM; i`„M; +?2 +? HQçB ?"Q [m M; M?"M M?ç i H`K +?Q M;Q|B i?QªB K€B- i?"i ;B®M; M?Q iB M F?Q

@ h®i `²B- +?m~M #` K°i +?9i i?b p"Q çB i?-BX

EBK h?QÊM; i?Î T?"Q M? M?ÄK- b m ç| +?mv M ?QÊM; h-M S?"K M|B ` ,

@ h?B M *Æ ædM? M"v pçM T?-M ?mv MªQ- +| i? +| çQÊ+ # Q M?B m T?ªB t2K p F?€+ F€i?"i h?B M *Æ ædM? M"v +kM; F?¬M; Î i`QM; h?-M æB M- # M i`QM; +| p¬ +MM;- F?¬M # M F?¬M; #Ì- M m F?¬M; +| QÊ+ ç`M?- M;QÆB b) `i Qi ;†T çQÊ M;QÆB +| i? M i•K im Hmv MX

@ L?Q M;QÆB ç½ i`î i?`M? oă h-M- b m F?B h?B M æ` [mv i„+ i?m°+ p oă h-M ç M;QÆB HB M F?¬M; i? /WM; H¢B- b) iU M?B M #` i`mv M i®M; çB` X h`QM; H9+` - +?d +¬M î # M i`QM; ibK çQÊ+ K°i ç¢Q >mv M J¬M i`QM; ç! H` çQÊ+ EBK h?QÊM; ;BQÆM; K„i HB + M?bM h¬M S?`K- H¢B iB T iK+ i`M? i`¼M; M!B, @ L?È F„- p¬ Hm`M H` H9+ M`Q- M;`M p¢M H¬M F?¬M; çQÊ+ ç K`i T?QÆM; ?QÈM @ h¬M S?`K KBM? #¢+?- ç i¢ EBK i`QÎM; H½Q M?„+ M?ÎX h¬M S?`K M? ;`i ç¬m M!B` - #`i [m€ ?¬K M v i•K +ªM? +O ?„M p¬ +MM; FB M ç`M F?¬M; T?ªB HQ H„M; [m€ KS+X @ æB i?¬B- M;mv M M;QÆB bÈK M;`v i`î i?`M? oă h¬M +QÌM; ;BªX EBK h?QÊM; +QÌB +QÌB- T?`i i v M!B` X h?B H K°i +€B- h¬M S?`K ?Qi b•m K°i ?ÆB- i?`v i`¢M; i?€B i•K +ªM? +O KbM? ç HB M +?`K`½B çB p ?QÈM; i?¬M #Q K¬M ?° FB - #QÊ+ p`Q h?B M \*Æ "Q \*ªM? K` @ > ? - h¬M S?`K- H½Q T?m HB M +?Ì KQM; M;`v M;QÆB i`î i?`M? oă h¬M`²BX L?bM i?`v i?B m MB M €Q t M? FB /¬M /¬M #B M K`i i`QM; bQÆM; F?!B K`m i`„M KdK +QÌB M!BX h`QM; HÁM; +O ?„M F€ i?`i +kM; F?¬M; [m€ HQ H„M; h¬M S?`K b) #` H¢+ KbM?- p` h?€M? h¬M +ÁM +! i?`i M? M? F?¬B T?K+ H¢B #bM? ioM?- +QB M?Q H` M? [æ` i¬B Hmv M FB +kM; FûK t X >ÆM M[?„M î i`QÊ+ K†i h?¬M æB M i`QÎM; H½Q +ÁM +! i? M!B M!B +QÌB +QÌB- h¬M S?`K F€ i?`i ç½ +MM; oă h¬M F?¬M; b B #B i`²BX @ æ¢i çQÊ+ \*?•M ok i?¬M +?9+ T?9+- +ÁM T?K+ /KM; L;?o h¬M æ M- M;QÆB b)/ h¬M +?B +ªM? \ > B M, K ? v H` # M, K\ EBK h?QÊM; •K i?¬K bmv çQ€M- i` M i?U+ i i`QM; HÁM; +O ?„M ç½ +Æ ?² F?Š bB m pB io•M S?B .QÆM;`²B- +?d H` F?¬M; #B i bB m pB i # Q M?B m K`i¬BX \* @E@P@hXXh hX X X h?2Q ç¢B K¬M i?¬M #Q ç^M; b m FB ç!M; H¢B- h¬M S?`K +kM; i?ÌB ;B M /¬M [m ¢ *Æ ædM? "Q *ªM? M`vX Í +?¶ M`v [mª M?B M H` p¬ #B M p¬ ?¢M- M;Q¢B i`W K°i KªM? bQÆM; i`„M; - F?„T K` +, M #ªM M?bM F?¬M; iÈB +! #`i F€ +ªM? p`i- +?È M!B +?B H` M?•M HQ¢B ?Q†+ " M i`QM; h?B M *Æ ædM? "Q *ªM? M`v- HBM? F?Q iU M?B M F?¬M; +¬M T?ªB M F?Q Î +?¶ M`v i?`K +?Q bQ pÈB GBM? >mv i M²M; ç° HBM? F?Q ? B M; ?bM H¬M F h`U+ iB T +?QM? H` K°i ?ªB /QÆM; HBM? F?Q5 L?QM; ?¬K M v h¬M S?`K ç½ H` \*Ym +`T GBM? ok aQ çdM? T?QM; - t2K M?Q ç¢i iÈ aQ- HBM? F?Q H¢B M?B m ?ÆM M[- ç®B pÈB i®+ ç° im Hmv M +O ?„M +kM; b) F Í ç` T?QÆM; M?Q i? M`v- M m M?Q i•K ibM? F?¬M; çO FB M ç`M?- M;QÊ+ H¢B KbM?5 L m M?Q M;QÆB i?`i bU K`i T?QÆM; ?QÈM; Î i`QM; ?ªB /QÆM; HBM? F?Q F?¬M; #B i çQÊ+ +?¶ ?mv M #Q +?QM? i?S+ +O h?B M *Æ ædM? M`vX E€ i?`i- M m M?Q i•K ibM? i¬B Hmv M ç¬v çO ;B®M; M?Q h¬M S?`K- ?„M`i M? M h?B M *Æ ædM? M`v- HBM? F?Q M²M; ç`K +kM; F?¬M; T?ªB i`¼M; çB K- i`¼M; v *Æ ædM? M`v- +€+ HQ¢B h?B M æ` [mv i„+ p¬ +MM; `ä`M; - i?`i;B®M; M?Q ç2K T?šm i`QM; #`v Î i`QÊ+ K„i pä ;Bª5

Í # M i`QM; ?Q`M +^aM? M?Q p"v- iU M?B M ç®B pÈB +€+ HQçB +^aK M;° ç m H`i?"
 #¼M M;QìB L?B T "€ +?d p"Q h?B M *Æ ædM? M"v # i?€M; i?ìB ;B M- HB M M?"M
 +?QM? i?S+ M„K ;B[pk F„ +QìM; ççBX
 *ÁM +| .`+? E?mv i FB - î # M i`QM; h?B M *Æ ædM? i?"K +?Q iW GBM? >Q`M + 'T
 ç M Gmv M æ M aQ5
 h|K HçB- î ç•v pb pä ;B^a i,M; H M +?QM? KbM? K" +mM; + 'T çO HQçB i?m"MiB M X
 " 'i [m€- M;?2 ç²M +?¶ i?–M F€ M?'i +O h?B M *Æ ædM? M"v- pšM H" î # M i`QM; h
 K°i h?B M *Æ >"5 L?QM; h?B M *Æ >" M"v +kM; F?¬M; T?^aB i²M içB i?"i bU- K" H"
 i„+ +O h?B M *Æ ædM?5 ç¼+ i`mv M KÈB M?'i içB X
 L| b) F?¬M; iU M?B M K" tm'i ?B M î i`QÈ+ K„i im Hmv M ;B^a- K" H" /U p"Q #^aM i
 M;°5
 L m +| i? +^aK M;° ç M h?B M *Æ >" M"v- +?ŠM; F?€+ M"Q ç½ H'v çQÈ+ +?b F?| i
 *?d +–M i?–M MB K ?| ç M- pQÈi [m h?B M *Æ >" FB - +| i? +?QM? i?S+ i`î i?"M
 *?Q M M h?B M *Æ >" M"v +kM; +| i M H" oä h¬M >"X
 æQÆM; M?B M- p¬ Hm" M H" +^aK M;° ç M h?B M *Æ >" M"v ? v H" pQÈi [m h?B M
 ;B^aM M?Q p"v- i?B M i" B b m F?B iB M p"Q h?B M *Æ ædM? M"v- +ÁM +–M K°i M,
 KÈB +| i? +^aK M;° ç M h?B M *Æ >" FB - Km®M pQÈi [m - + "M; H" T?Q `i M?B m

83yX *?QÆM; 83N, E?B T aÊ *?QM? JbM? _²BX URV

*?QÆM; 83N, E?B T bÊ +?QM? KbM? `²BX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i–K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔÞ L?|K /`+? .mM;M?B ÞÔXÇö>%VÔXÇö>%V

.M H`i?B M i" B +U+ F€ M?Q .`+? E?mv i- î i`QM; h?B M *Æ ædM? M,K M,K i?ìB ;B
 +| i?"M? +¬M; pQÈi [m X

@ " 'i [m€ .`+? E?mv i FB ç½ T?K+ /KM; L;?o h¬M æ M- çQ€M +?WM; F?¬M; # Q
 [m X

h`QM; M°B i•K h–M S?"K i?–K M;?oX

L;?o h¬M æ M ` 'i F?| Hmv M +? - HçB p¬ +MM; i`•M [mw- F?¬M; +?d +| i? +?Q G
 i?U+ HU+ oä h¬M- ?ÆM M[+| i? ç +?Q GBM? ok aQ bÈK H½M? ?°B ç M çO HQçB
 p"v- Km®M +?QM? i?S+ ç°i T?€ ç M oä h¬M b) / / "M; ?ÆM `i M?B mX

J" Hw ;B^aB ç®B pÈB oä h¬M +?B +^aM?- ç9M; H" K'm +?®i pQÈi [m h?B M *Æ >" F

hmv ?B M içB h–M S?"K +ÁM F?¬M; +| +^aK M;° ç M h?B M *Æ >" FB i²M içB- M?QM
 #ç+?- [m€ i`bM? pQÈi [m h?B M \*Æ >" M"v- F€ i?"i +?QM? H" [m€ i`bM? +^aK M;°

.`+? E?mv i p®M ç½ +Æ ?² b| ç M +€M? +Y oä h¬M +?B +<sup>a</sup>M? `²B- b m F?B /QDM
 +?B M +MM; h–M S?"K içQ i?"M?- KQÊM L;?o h¬M æ M FB K M; ç M Hw ;B^aB ?mv
 ?„M +| i? +?QM? i?S+ pQÈi [m `²BX

@ .MM; Hw ;B^aB ?B M içB +O i ç®B pÈB oä h¬M +?B +^aM?- +?d +–M +| i? +^aK M;
 [m +| H) b) F?¬M; F?| F?,MX

æ²M; i?ìB h-M S?`K pW M; ?o M|B- çQÆM; M?B M- çB m FB M iB M [mv i H` ?, M
*Æ >` M`v i²M içBX

@ >B M içB i pšM H` i`QÈ+ ?ªQ ?ªQ iB m ?| ç² p`i iW i`QM; h`M; EBM? *€+ +O h
X

G`T iS+ h-M S?`K iB K K°i +?¶ M; ²B t T #^M; tm®M; - KQÊM çO HQçB i?-M #Q i`Q
; B9T- Km®M K°i H-M M[i, M; H M i?U+ HU+ +O KbM?X

æ M T?QÆM; - pk F„- Hmv M F?Q +?B i?m`i- H9+ M`v h-M S?`K î i`QM; h`M; EBM
p`B HQçB M`v- ç•v ç®B pÈB h-M S?`K ç m H` p`i`i ?[m /KM; - M; QìB #bM? i?QìM;
ç M +kM; b) F?-M; +|X

h-M S?`K pÈB iQ +€+? —M h? æ M J-M i`mv M i?W /mv M?`i +O ç` + -m- ç` + -
+kM; iWM; T?€i i`B M [m im iB M +MM; i`T pã- —M h? æ M J-M i`mv M i?W iW
F„ tªQ +MM; FBM? M; ?B K Hmv M ç M +ÁM b|i HçB ç m M^K i`QM; i v h-M S?`KX

*| i? M|B- F„ tªQ Hmv M ç M +O h-M S?`K- î # M i` M ok h?B M ççB HK+ - `i M?
F?| +| i? bQ b€M? çQÊ+ - ?B M içB ç¼+ çQÊ+ K°i Qi F„ tªQ FBM? M; ?B K î i`QM;
M[- +ª ? B F i?ÊT- i?m`i Hmv M ç M +O h-M S?`K +`M; H` M•M; °i #QÈ+X

J` +| ç M T?QÆM; KÈB- h-M S?`K iU M?B M H` +| i? Hmv M +? +`M; M?B m ç M
Hmv M ç M ?B M içB +O ?„M- i`W çB K°i iQ ç M /QÊ+ +| v m + -m ç®B pÈB +ªM? ;
î /QÈB bU i`Ê; B9T +O çO HQçB [mv i„ + ?mv MªQ i`QM; h?B M *Æ ædM? - ?„M +A
i? Hmv M +? X

æ®B pÈB +€B M`v- h-M S?`K pšM H` `i +| iU iBMX

@ *?Q iÈB #•v ; Bì- i î ok h?B M ççB HK+ - iU ?² +ÁM F?-M; +| +?QM? i?S+ ; †T ç
?ÆM KbM?X

h`QM; HÁM; h-M S?`K •K i?-K iU M; ?o M|B- ?„M çQÊ+ +?SM; FB M +€+ HQçB ç M
Gç+ i?`M? h?€B ;B tm`i` - +kM; çQÊ+ +?SM; FB M ç M /QÊ+ +O *?•M ok h?€M
æB M- M?QM; î +MM; HQçB ç M /QÊ+ - T?`K +?`i +O ç M /QÊ+ h-M S?`K Hmv M +

h` M i?U+ i - içQ M; ? +O h-M S?`K î # M i` M i?m`i +? i?m®+ +kM; ?Q`M iQ`M +
M; ?B i`²BX

L m #`M p i?B M i`B- M|B` +| H) b) çª FQ+? M; QìB- h-M S?`K M; °iQM? FBM? M;
+ªM? HBM? F?Q +U+ F€ F?mv i i?B m- ?„M +kM; î KQìB ? B KQìB # im´B ç½ +| i?

h`bM? ç° Gmv M æ M aQ ; B®M; M?Q .`+? E?mv i FB - ? B KQÆB H, K im´B i`î i?`M
ççB HK+ imv ç½ t2K M?Q i?`T T?-M i?B M i`B`²B- M?QM; +, M #ªM +ÁM F?-M; i?

L|B b m Hmv M +? ` ç M /QÊ+ + Q i?'T +kM; H` FûK ç M F?€ t - i?2Q h-M S?`K
i?ìB bY /KM; L; ?o h-M æ M- M?QM; /QÊ+ HU+ - ?B m [mª FûK # Q M?B m HB M b)

o T?-M F„ i?m`i Hmv M /QÊ+ ?B M içB +O h-M S?`K- imv ?„M +ÁM F?-M; +| +MM
i?S+ i, i?Q [m - M?QM; ?„M iU iBM K°i Qi Gmv M æ M aQ ç„K +?bK i`QM; Hmv M /
h?B M ççB HK+ - +kM; F?| +| i? bQ b€M? pÈB KbM?X

.M H` i?m`i +? i?m®+ i`QM; h`M; EBM? *€+ +O h?-M æB M- î `i M?B m T?QÆM
#^M; FB T i`QÈ+ —M h? æ M J-M i`mv M i?W X

h?m`i Hmv M ç M BM? M`v +kM; +?QM? H` K°i Qm i? +MM; iBM iQîM; ç h-M S?`
M?`iX

@ •M- #`i [m€ K°i Qi ç M T?QÆM; i`QM; h?-M æB M h?€M? æ` M`v pšM H` i?`T T
>Ä L; mv M æ M FB - /QÊ+ ?B m +MM; —M h? æ M J-M oB K .QÆM; æ M +O i +
i? i, M; H M i®+ ç° im Hmv M +O im Hmv M ; Bª >Ä i?m° + iQM? - ? B HQçB ç M /
+kM; +| i? bY /KM; X

@ hmv >Ä L;mv M æ M FB H" +M; i?Q+? SM; [mv i, + im Hmv M +O i? ;BÈB M"v Qi i?O T?€T Hmv M +? +O oB K .QÆM; ç M- +| H) +| i? b•m b„+ i,M; H M /QÊ+ M"vX

h-M S?"K #„i ç-m •K i?-K T?•M iQ+?- H"K K°i ç M bB- b m F?B ç¢i çQÊ+ ç M T?Q ç9M; H" i?Q Hmv M K°i T?2M `²BX

@ >ÆM M[i?ÌB çB K i Î L K >Q M; +ÁM +?B K çQÊ+ i" B HB m +U+ T?~K >Ä L;mv hBM? M"v i,M; i? K- M?"i ç`M? +| i? Hmv M +? ` >Ä L;mv M æ M +¬M; ?B m +Q

h-M S?"K M|B H"K HB M H"K- H"TiS+ i ` /QÊ+ çdM?- H'v ` iWM; +€B i" B HB m ç M /QÊ+X

Gmv M ?| - M;QM; H°- M;QM; i? - i? `„M- +?9 HBM?

hWM; #QÊ+ K°i- +S M?Q p"v h-M S?"K HB M #„i ç-m Hmv M ç M- +| +?9i ç M /QÊ+ i?-M F€+O h?B M *Æ ædM? M"v KÈB +| i? Hmv M +? - +| +?9i i?b H" ?„M T?ªM ? Hmv M +? ç iB i FB Ki?ÌB ;B MX

*S M?Q p"v K°i KU+ ;B^M; +Q # M; "v #bM? i?QÌM;- ?„M KÈB t2K M?Q [m çO K°i T ç²M; i?ÌB ç M /QÊ+ /U i`[ +O ?„M iU M?B M H" +M; i? K T?QM; T?9 X .MM; id H p"v +O ?„M- i,M; i? K ?„M p®M +| M?[M; ç M /QÊ+ FB - +| i? M|B M?Q p"v- p¬ Hm HQ¢B- ?„M K°i M;QìB /U i`[+| H) pQÊi [m K°i Qi ç¢B i? ;B `²BX

Í # M i`QM; /U i`[+O ?„M +ÁM F?¬M; i?B m K°i Qi ç M /QÊ+ i`•M [mw F?¬M; i?¬ M?B M b) ç +?Q F?¬M; Qi M;QìB çÄ K„iX

@ •+?- ?B M i¢B ç M /QÊ+ M?Q p"v H" çO `²B- #'i [m€ GBM? .QÊ+ /U i`[M"v H¢B +

h-M S?"K i` tûi i`QM; M?šM i`[ p"i +O KbM? i?Q€M; K°i T?€i- i` M K†i F?¬M; F?

@ s2K ` i`QÊ+ F?B `ÌB \*?•M ok h?€M? æ` - +ÁM T?ªB ?ªQ ?ªQ i?m M¢T K°i M?|K

Í i`QM; \*?•M ok i?€M? ç` - pšM +| K°i Qi GBM? .QÊ+ # M M;Q" B F?| ;†T ç'vX

@ •M- ?B M i¢B H¢B +?m~M #` +ªB iB M pk F„ i?Q€M; K°i T?€iX

83RX *?QÆM; 8Ny, E?B T aÊ *?QM? JbM? _²BX Ukv

*?QÆM; 8Ny, E?B T bÊ +?QM? KbM? `²BX Ukv

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

æ M /QÊ+ ç½ Hmv M +? ` F?¬M; Qi- i?"K +?Q K°i Qi ç M /QÊ+ T?K i`Ê ç°i T?€ +ªM? ;BÈB oă h¬M H M +kM; +|¬ h-M S?"K HB M M;?o ç M T?QÆM; /B M pk F„X

o T?-M Hmv M F?Q +?B i?m"i- ç®B pÈB ?„M ?B M i¢B K" M|B M;QÊ+ H¢B H" F?¬ ?„M +kM; +® w Î i`QM; h" M; EBM? \*€+ M?È F„ K°i Qi- #ÎB pb ?„M #B i`ä *´ J†+ H" bQ- +| H) b) +| +?¶ i`¼M; /KM;X .M b Q \*´ J†+ Hmv M +? ` pk F?Q #ªQ ;B€T- +m® pšM H" [mv ?„M ç'vX

Í i`QM; h?€M? æ` i?-M çB M i?'v çQÊ+ F?¬M; Qi pk F„- # M i`QM; M?[M; pk F„ M ;B B ?"m F€- mv HU+ i?"T T?-M F?¬M; i- M m H" Î # M M;Q" B- i'i M?B M b) +| `i Hmv MX

L?QM; h-M S?"K H¢B +ªK i?'v i? K i?b i?•K- ?„M +kM; F?¬M; Km®M çB im Hmv M /KM; çO HQ¢B /mM; ?ÊT [m€M i?¬M; i`QM; ç|¬ H-M M[i,M; H M pk F„ p®M +| +O

h-M S?"K im Hmv M pk F„ +?O v m H" K°i [mv M K°i ç QX

æ Q ç Q + O ? „M i m v ç M i W o B M * ' æ Q o Q Æ M ; i ` m v M i ? W - # „i M ; m² M t t ¬ B - M
+ | i ? T ? € M 9 B # ' # B M - M ? Q M ; ? ¬ K M v ? „M + ^ K ; B € + K b M ? p š M H " F ? | + | i ? M „ K
ç | - p T ? - M h ` M æ Q + ? B ç Q - i m v + k M ; i ? " T T ? - M B M ? - h ` M æ Q # i ? S + + k M ; H
? i H - M M " v i È B H - M F ? € + h - M S ? " K Î # M i ` M i ` M ç Q H ç B F ? ¬ M ; + | i ? B M T ? 9 ;
+ k M ; F ? | ç Q Ê + i B M ? i 9 v X

J " J M L ; Q m h ` M M ; H " ? „M i W # „i ç - m i m H m v M ç M # • v ; B Ì - ? „M + k M ; / M M ; K ° i + ?
+ ? ¬ M ; ; B - K ° i [m v M ç ` M ? \* " M E ? ¬ M - H ' v ç Q Ê + [ m € M [ m • M i ` Q M ; ; B i ° + M B M i `

> Æ M M [b m F ? B + ^ B i B M H - M M [- J M L ; Q m h ` M M ; M " v ç ½ # B M i ? " M ? o ç M L ; Q
; B B `² B - i m v p š M F ? ¬ M ; i ? b Q b € M ? p È B æ Q o Q Æ M ; o B M \* ' i ` m v M i ? W - M ? Q
H ç B + " M ; + | + ^ K ; B € + - + " M ; + | + ^ K i b M ? X

> Æ M M [? „M + | ç Q Ê + + € M ? i v E € G • M - + ? Q M M + " M ; i ? K + | m v H U + - K " ó Z m v
? Q Ê M ; + O K b M ? i m H m v M - K ° i ç - m / U p " Q + ? Q M ? K b M ? ç B F ? B b € M ; - K ° i [m v

æ Q Æ M ; M ? B M - > m v M h `¼ M ; Z m v M i ? b h - M S ? " K + k M ; K ° i K U + i m H m v M - # ' i
J † + - p k F „ ç ½ ? Q " M i ? B M + Q Ì M ; ç Q B - ? Æ M M [+ k M ; F ? ¬ M ; + | H U + + ¬ M ; F Q + ? - +

* ? Q M M - H 9 + M " v ç • v h - M S ? " K K m ® M + ^ B i B M p k F „ p š M H " o ç M L ; Q m h ` M M ; X

o ç M L ; Q m h ` M M ; M " v p ® M H " L ? • M ; B B p k F „ J M L ; Q m h ` M M ; i W M ; # Q Ê + K ° i + ^ B
H U + + O M | ç ½ F ? ¬ M ; F Û K ; b h ? B M ; B B b Æ + ' T - M ; ? B K F ? „ + K " M | B + k M ; H " i ?
M ? Q M ; i ` M i ? U + i # Î B p b M ° B i b M ? + O M | p š M H " i ? m ° + p L ? • M ; B B p k F „ - + ? Q
H Q Ê i + ^ B i B M - i ? Q + ? S M ; p ä ç Q i B M + ^ M ? + O K b M ? X

> Æ M M [F € i ? " i ç ½ ç M + ^ M ? ; B È B o ä h ¬ M - + € B H Q ç B + ' T ç ° M " v ç ½ F ? ¬ M ; + | M ;
F „ - # Î B p b L ? • M ; B B p k F „ + , M # ^ M b) F ? ¬ M ; i ? T ? € i ? m v ` i ? U + H U + + ? • M + ? Q M
T ? ^ B H " æ ` ; B B X

" i [m € h - M S ? " K i W M ; # Q Ê + K ° i + ^ B i B M i B M ? | p k F „ M ? Q p " v + k M ; + | H È B - + €
+ ^ B i B M - m v H U + ç m ç + Q i ? " i H È M - i ? " K + ? Q p Q Ê i t p k F „ + M M ; ; B B 5

h ? " i ; B ® M ; M ? Q p š M H " L ? • M ; B B p k F „ J M L ; Q m h ` M M ; - H ç B p Q Ê i [ m æ ` ; B B
h K h `¼ M ; J M L ; Q m h ` M M ; p Q Ê i [m æ ` ; B B + Q + ' T - K " æ ` ; B B + Q + ' T o ç M L ;
p È B h ? B M ; B B `² B 5

> Æ M M [M ? Q p " v + k M ; + | i ? + " M ; i ? K i ? Q + ? ? Ê T i W M ; + ^ M ? ; B È B 5 . M b Q i ? Ì B
H " p ä F ? Q - h B M h ? B M o ä b Q H " h B M h ? B M p ä F ? Q - G B M ? o k a Q H " M ; m v M p ä
h m v æ ` ; B B p k F „ + k M ; + | i ? b Y / K M ; Î i W M ; + ^ M ? ; B È B - M ? Q M ; F ? ¬ M ; + | i ? ? Q
? | p k F „ Î i W M ; + ^ M ? ; B È B - F ? ¬ M ; H ½ M ; T ? Q M , M ; H Q Ê M ; / Q i ? W X

@ h m v o ç M L ; Q m h ` M M ; ç Q Ê + t Q M ; p ç M M ; Q m - M ? Q M ; i + ? d + | i ? T ? € i ` # € + ? i
i ` , K i `¼ M ; i ` • m ç B M F b M ? M " v Î + ' T # " + G B M ? o k a Q t 2 K M ? Q H È B ? ç B - M ? Q M ; M
H ç B H " + | + ? 9 i F ? ¬ M ; ç O X

@ G 9 + M " v ç • v - i t 2 K + | i ? K ° i H - M M [i , M ; H M F ? Q H U + + O o ç M L ; Q m h ` M M ; ?
i ? S + + ^ B i B M M | i ? " M ? h ? B M ; B B p k F „ 5

" Î B p b M ; m v M M ? • M h ? B M * Æ æ d M ? M " v - H 9 + M " v i Q / m v i ` Q M ; | + h - M S ? " K + U +
* € + H Q ç B [m v i „ + p ä ç Q ç m ; B ® M ; M ? Q ; B ^ B T ? š m Î i ` Q Ê + K † i + O ? „M - ? „M # „i ç
p k F „ i `¼ M ; v m ç Q Ê + + ? S M ; F B M i ` Q M ; h ? - M æ B M h " M ; E B M ? * € + - F ? ¬ M ; M ; W
i • K i Q " M w K " # „i ç - m ç - m M ? " T i ` Q M ; ç | X

G - M H Q Ê i + ^ K M ; ° - K ° i H - M K ° i H - M i ? Q M ; ? B K - Î i ` Q M ; K ° i K ^ M ? ç ` p U + M " v F ?
i " M i ? M ? • K M ' p M ; - K † i ç ' i # ` T ? € ? Q i ? i ? ^ K - H ç B ç + ? Q h - M S ? " K F ? ¬ M ; i ?
+ ? m v M ç ' B ç ` ç B K X

h ` Q M ; H 9 + M " v - h - M S ? " K + ^ M K ' v H - M # ` i ? Q Æ M ; F ? ¬ M ; M ? - M m F ? ¬ M ; T ? ^ B
/ Q Ê + - i ? " i ç 9 M ; H " b) T ? B M i Q € B F ? ¬ M ; Q i X

*¬M; T?m F?¬M; T?K HÁM; M;QÌBX
Zm ?ÆM MY i?€M; i?ÌB ;B M- Î K°i F?m pU+ p„M; p # M i`QM; h?B M \*Æ ædM?`
H M iWM; çÊi i? M? •K #¢Q T?€ p M; p¼M; h?QÆM; E?mM; - iU ?² iQ`M #° h?B M
ç°M;X
@ h?`M? +¬M; `²BX
h-M S?`K M?bM ?® iQ b•m F?¬M; i?'v ç€v i`QÊ+ K„i- +ÁM +| K†i ç'i +?B M,K t #ª
` K°i ?ÆB- i` M K†i H° ` i?¬M b„+ ?QM; T?'M- +ªK ;B€+ i?`M? iUm KQÌB T?¬MX
NNN i`¼M; FbM?5
L; v +ª h-M S?`K +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ +| +?9i F?| iBM5 \*?QM? ?„M +kM; #` bU +QÌ
ç°M;5
h?“i bU H` F?B T bÊ +?QM? KbM? `²B5
ªªB iB M pk F„ T?ªB +-M ç®B pÈB pä ç¢Q +| Hw ;BªB T?B T?“K- H9+ M`v h-M S?“
>„M ç2K F?Q HU+ o¢M L;Qm h`MM; #B M i?“M? ;¬M M;`M i`QÊM; - K°i pk F„ L?•M ;
i?QÌM; - iB M ?| i?“M? h?B M ;B B pk F„ +?QM? i?S+5
>B M i¢B +ÁM +?Q +| i`i i?“M? oä h¬M HB M +| mv HU+ M`v- çÊB h-M S?“K ç°i T
M;mv M pä +?B F?Q iQ`M #° ?| i?“M? hB M h?B M ok L;mv M- +ÁM +| i? /šM ç°
mv HU+ FB +`M; H` ;B i,M;
i?“M? p`B H¬M- K'v +?K+ H¬M5
@ L m i ç¢i iÈB oä h¬M- ç€M? ` K°i [mv M- +?d bÊ K°i iÁ M9B HÈM +kM; +| i? ç
h-M S?“K ç®B pÈB mv HU+ +O pk F„ o¢M L;Qm h`MM; b m F?B +ªB iB M H` i?“T
M`v- +?Q /M ?„M +?d H` oä h¬M +`T K°i- i?“K +?Q +kM; /€K F?B m +?B M oä h¬M
`i [m€ F€ i?“i h-M S?“K H`K M?Q p`v +QB M?Q H` p¬ i`B F?¬M; bÊ- M m F?¬M; T
+MM; FB M ç`M?- +€+ HQ¢B ç M /QÊ+ H`K +?Q i•K +ªM? #bM? ioM? +kM; F?¬M; C
ok i?¬M +?9+ T?9+- +ÁM KQÊM ç` HÊB h?B M \*Æ ædM? "Q \*ªM? M`v- i?“i ç9M; H
M?Q p`v- i?“K +?Q +ÁM +| F?ª M,M; iMv i?ÌB `ÆB p`Q ?Q`M +ªM? p¢M FB T #`i T?
L? i?b i?¬M FBM? i?€+ HQ¢M- M†M; i?b i`m ?Ä M?“T K - iQ`M #° iBM? i?¬M i?S
HQ¢M- iW M v p b m #B M i?“M? T? M?•MX
J v K„M- ?„M pšM H` i?“M? +¬M; `²BX

83kX *?QÆM; 8NR, Zm a¬M;X URV

*?QÆM; 8NR, Zm b¬M;X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöçXÔU%õöçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

J` #ÎB pb h-M S?“K T?K+ /KM; [m L;?o h¬M æ M- ç½ bÈK +ªK M;° ç M +ªM? ;BÈB
w çB M K i?Y +ªB iB M pk F„ €T /KM; oä h¬M- i` M i?U+ i H` Km®M bM? H¢B K°i
i`QM; ç|- ç bM? K°i KU+ çB p +€M? +Y p¬ ?bM? FB X

Zmª M?B M- M?Q ?„M iQÎM; iQÊM; X

*?d [m KQlB M; "v b m F?B ? „M +^aB iB M o¢M L; Qm h`MM; i?`M? +¬M; - +kM; +?Q p`Q h?B M \*Æ "Q \*<sup>a</sup>M? pW i`ÁM K°i i?€M; X

@ æ•v H` h?B M \*Æ >`5 oä h¬M +?B ?`- i ç½ +^aK M; ° ç M5

h-M S?`K M; <sup>2</sup>B t T #^M; /QÈB ç'i- p®M H` ? B K„i M? „K M; ?B M- i?¬M b„+ #bM? i H¢B #¶M; M?B M F?) ç°M; - H`T iS+ i` M K†i +kM; H° ` bÊ ?½B HŠM pmB KWM; X

Í i`QM; \*?•M ok h?€M? æ` - MÆB i?¬M #Q M?`i ç9M; H` h?B M *Æ ædM? - # M i`Q HQ¢B h?B M æ` [mv i„+ p¬+MM; `ä `M; - Î +?¶M `v Hmv M +? ç M /QÊ+ ?Q†+ H` H` H`K +?ÆB ,M i?`i- çB K M `v Î i`QM; K°i i?€M; - h-M S?`K H` ?B m `i`ä `M; X

J` # M i`QM; h?B M *Æ ædM? M`v- i?¬M F€ M?`i H¢B H` h?B M \*Æ >`- +kM; tQM; #° h?B M æ` [mv i„+ pä ç¢Q `ä `M; K`T ?S+ i¢T Î # M i`QM; h?B M \*Æ ædM? /B M +?d +¬M i?¬M MB K ?! ç M pQÊi [m i`QM; ç!- +! i? M?av H M i`Î i?`M? oä h¬M +

Zm€ i`bM? pQÊi [m h?B M \*Æ >`- ç9M; H` [m€ i`bM? iW GBM? ok aQ çdM? T?QM +^aM? - +?d H` h?B M \*Æ >` M`v KQÊM M?Î h?B M æ` i¢Q ?! - ç2K +€B [m€ i`bM? - ?ÆM- ç +?Q pä ;B<sup>a</sup> +`M; i? K / /`M; +<sup>a</sup>K M; ° i?`M? +¬M; X

h?B M i`B i`QM; *?•M ok i?€M? ç` - +<sup>a</sup>K M; ° ç M h?B M \*Æ >` M`v ç m +¬M K°i M i?lB ;B M- M; v +<sup>a</sup>M; QlB M?Q .`+? E?mv i- H9+ i`QÊ+ +kM; #Ä ` K°i M, K i?lB ;B i? H` /Q ;B B çQ¢M i`QÊ+ .`+? E?mv i çB +<sup>a</sup>K M; ° pk F„ ?Q†+ H` Hmv M /QÊ+ #Ä

L?QM; +?Q /M H` M?Q p`v- M?Q h-M S?`K +?d #Ä ` K°i i?€M; i?lB ;B M HB M +^aK H` +?Q iWM; +! B5 h?`K +?Q H9+ i`QÊ+ o•M S?B .QÆM; +kM; F?¬M; +! M? M? M; m²M

@ oä h¬M +?B ?` M`v [m^a M?B M i?¬M F€ F?! HQlM; - çQÊ+ h?B M æ` i¢Q ?! X

h-M S?`K M?bM /ÁM; b¬M; Î i`QM; ?Q F?¬M; HŠM; H†M; HQm i?^aM; - +U+ F€ T?M ?mv M- F?Q i? `°M; HÈM FB - +<sup>a</sup>K i?K çQÊ+ çO HQ¢B i?¬M #Q iW i`QM; ç! i`mv +O ? „M +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ K°i ?<sup>2</sup>B `mM; ç°M; X

*?d K°i i?€M; HB M +^aK M; ° ç M h?B M *Æ >`- h-M S?`K ç®B pÈB +€B M`v +kM; H

E€ i?`i bÎ /o h-M S?`K M? M? M?Q p`v +<sup>a</sup>K M; ° ç M oä h¬M +?B ?` M`v- +?QM? H` L; ?o h¬M æ M- ç¢i çQÊ+ *?•M ok i?¬M +?9+ T?9+ - +kM; MQÆM; i?2Q +^aB iB M pk +?Q oä h¬M- +ÁM +! J +?OM; i`QM; +Æ i? +kM; i`mv M ç M çO HQ¢B i?¬M #Q i`n i`i +^a- ç +?Q h-M S?`K ç®B pÈB oä h¬M +?B +<sup>a</sup>M? Hw ;B<sup>a</sup>B ç½ t t bB mpB i?ÆM H` GBM? ok aQ iB M M?`T h?B M \*Æ ædM? p`B M, K +kM; +?Q +? „+ pQÊi [m ? „M

L m i?B m K°i i`QM; #`i F€ Qm i? M`v- ? „M b) F?! +! F?<sup>a</sup> M, M; M? M? M?Q p`v i?`

@ E iB T +¬M T?^aB H`K H` i?¬M MB K ?! ç M- pQÊi [m h?B M *Æ >` M`vX

h`QM; HÁM; h-M S?`K H`T iS+ ?ÆB i`¬K M; •K- ? „M #B i`ä Km®M pQÊi [m oä h¬M M; ° ç M bU ?B M ?[m +O M! i?b Km®M F?! ?ÆM M?B mX

L; ²B t T #^M; i¢B M; mv M +?¶- ? B K„i h-M S?`K M? „K M; ?B M- #`B i`W i¢T MB K #° w MB K p`Q H9+ M`v #„i ç-m +?`K `½B ?°B iK- i?lB ;B M /¬M [m i?`M? ?bM? - - H•m i?lB ;B M- +m®B +MM; `®i +K+ M; QM; iK i?`M? K°i +?B + H•m i?mv M b„i i?û

*€B i?¬M MB K ?! ç M M`v H` i?`M? ç M- M?QM; i?`i ` H` t2K i`bM? ç° i?¬M MB M m M?Q i?¬M MB K v m- +?d +! i? ?! i?`M? K°i +?B + ç°+ K°+ - +ÁM +! i? ?! i? /†K- M?Q h-M S?`K i`U+ iB T ?! i?`M? H•m i?mv M b„i i?ûT p¬+MM; +? „+ +? „M-

h-M S?`K i?•M H` Gmv M æ M aQ- p®M i?¬M MB K ç½ K¢M? ?ÆM M; QlB #bM? i?Q HQ¢B ç M /QÊ+ i, M; +QlM; i?¬M MB K- H¢B i`<sup>a</sup>B [m K`v H¬M i?¬M MB K; †T i`„+ i i`Q M; ° æ Q oQÆM; K°- i`Q M; ° h`M u m h?`M? - \*`M EBM? h?€B ;B oä h?€M? €T # i`QM; GBM? ok aQ +! i? M! B H` çB M +m²M; 5 *QB M?Q H` oä h¬M +kM; +?Q +? „+

*?Q M M +?B + H•m i?mv M b„i i?ûT M`v- K°i F?B tm'i ?B M HB M ç|M ;B| T?€ b|M
>` # Q H - p[M; p`M; çSM; î i`QM; ç|- i`aB [m b|M; iQ; B| HÈM +kM; b) F?¬M; / Q
J` b m F?B i?¬M MB K +O h¬M S?`K çQ p`Q i`QM; ç|- HB M T?€i ?B M h?B M *
ædM? "Q *aM? i?¬M #Q p¬ #B M p¬ ?çM- imv çQÊ+ tQM; H` b¬M; - M?QM; HçB # Q
H ?MM; po FB +| H) +?d +| h?B M >` i`QM; i`mv M i?mv i KÈB +| i? pQÊi [m X
" M i` M b¬M; HÈM F?¬M; +| ?aB ç,M; - F?¬M; +| M?[M; ç°B i?mv M F?€+- i`QÊ+ K„
+?d i?'v b|M; +a K½M? HB i- HçB M; ?2 F?¬M; çQÊ+ FBM? ç`Q p¶ #î- F?¬M; #B i`
M`Q- HçB +`M; F?¬M; #B i +| +ÁM t H„K F?¬M; - ?`M? i`bM? H9+ M`Q KÈB +| i? c
aQÆM; KM p¬ i`M H Q ` - +?2 ç`v HBM? ;B€+- +?Q /M h¬M S?`K +| i?QM? HU+- i?`
F?¬M; +| MY çB K i€+ /KM; X
Í +?¶ M`v- ?„M F?¬M; i? KQÊM M?î #`i Hm`M M; QçB p`i ;b- M m M?Q F?¬M; +| w
#` Hç+ î i`QM; ç|X J†+ /M MÆB ç•m +kM; ç m +| i? çB iÈB- M?QM; HçB H½M; T?C
@ oQÊi [m h?B M *Æ >` M`v- H` "d L; çM i?m°+ p oä h¬M `²B5
*QB M?Q H` M; `M F?| Km¬M p`M F?| F?, M î M; v i`QÊ+ K„i- M?QM; h¬M S?`K #B
i`aB [m - F?¬M; +| +€B ;¼B H` çQîM; HmB- +?d +| H Q p T?Q i`QÊ+ +?Q iWM; +
hW K°i w M`Q ç| çB H M K` M|B- ç•v H` K°i [m€ i`bM? ;†T i`„+ i`î +kM; H` K°i HQçB
i?¬M MB K +O ?„M b) H°i t€+ H¬M M[- ?ÆM M[b) ç +?Q i?•M F?Q +O ?„M ?|
€T #€+? i?U+ +?`i +O oä h¬M5 GBM? ok aQ- î /QÊB oä h¬M €T #€+? i?`K +?Q M;
i v +kM; F?¬M; +|5
*| i? M|B H` +?QM? i?S+ i? v ç´B F?Q +?`i +O +QM M; QîB5
h¬M S?`K #B i`ä- i`aB [m h?B M \*Æ >` i`v H - F?Q i? €T #€+? +O oä h¬M çB `
?ÆM *`M EBM? h¬M ;B h¬M >9+ ``i M?B m H¬M- HçB +`M; F?¬M; i? bQ b€M? pÈE
æ M çQÊ+X
aQÆM; KM F?¬M +MM; - K°i K aM? i`„M; tQ€- i?¬M MB K +O h¬M S?`K #B M i?`M?
;B| T?€ b|M; +?`K `½B +?çv î i`QM; ç|X
Í i` M h?B M \*Æ >` i`¬B [m K°i i?€M; - h¬M S?`K ç½ H€B p`Q î +?¶ b•m i`QM; h?B
+?mM; [m M? +`M; M; `v +`M; i`î M M K½M? HB iX
.M i?¬M MB K +O h¬M S?`K #B M i?`M? H•m i?mv M b„i i?ûT- p`Q H9+ M`v +kM;
i?`i +€B M`v +kM; w M; ?o ?„M +aK M; ° ç M pã ççQ [mv i„+ +`M; M; `v +`M; M?B m

83jX *?QÆM; 8Nk, Zm a¬M; X UkV

æ M ok *`M E?¬M @ h€+ ;Bª, >Ä h?K

*?QÆM; 8Nk, Zm b¬M; X UkV

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œõçXÔU%œõçXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

æO HQçB h?B M æ` [mv i„+ ?mv M aQ i`MM; FQ+? iÈB- ç +?Q h¬M S?`K +aK i?'v
iB m ?| X

o T?¬M "d L; çM +O h?B M *Æ >` FB - HçB M?Q +k M; v +a #|M; /€M; +kM; +ÁM
[m M? pšM H` K°i K aM? bQÆM; KM- +?d +| i?¬M MB K +O h¬M S?`K #B M i?`M?
M?QM; iU ?² +kM; M?B m i? K K°i Qi K K M; X

h?€M; i?S ? B +kM; çB [m - p"Q H9+ M"v h-M S?"K ç½ +ªK i?'v H•m i?mv M b„i i
 i?"M? K½M? HB i H„+ HQ- b!M; #B M #®M T?Q [m v +m²M; - F?¬M; M; WM; i`MM;
 h-M S?"K ~M ~M +?SM; FB M Î #®M T?Q tm'i ?B M K°i Qi [m€B i?9 +U+ HÈM i` M
 h-M S?"K #B i `ä M?[M; [m€B p"i #B M M"v- F€i?"i +?d H" M; ,M i`Î pä ç¢Q K" pä ;B
 +?Q iWM; +! i?m" M #m²K tm¬B ;B!- i?"K +?Q F?¬M; i`ªB [m M?B m H-M bBM? iY
 çdM? T?QM; - M m M?Q Km®M i`Î i?"M? +QÌM; ;Bª- M?'i ç`M? T?ªB i`ªB [m Km¬M
 h?mv M ç°M; - M?QM; i`QM; M°B i•K h-M S?"K H¢B #bM? ioM? - ç®B K†i ?ªB [m€B
 iÈB FB - ?„M F?¬M; bÊ F?¬M; HQ- b m ç! HÊB /KM; w +?Q #ªM i?•M ?! i?"M? +U
 ;B i i'i +ª F?! / X
 h?€M; i?S # +kM; çB [m - M; "v ?¬K M v- H•m i?mv M b„i i?ûT /Q i?¬M MB K +O h
 ?² +?¢v ç½ ç M K°i KªM? F?m pU+ KÈB- p"Q H9+ M"v- i`QM; i-K K„i p"v K" bQÆM;
 K°i KªM? `ä ``M; M?Q p)X
 J" T?!M; M?½M M?bM H¢B- Î T?QÆM; t ç^M; FB - /½v M9B i?ªQ M; mv M- ç¢B ç`
 +MM; +?Q ç M +m®B i-K K„i- K°i +mM; çB M T?QM; +€+? +´ tQ + Q HÈM H"K +?Q
 i`QM; ç!- M; mv M; ?QÈM; H M i`ìB- + Q p9i i`QM; K•vX
 @ *€B M"v H" h?B M *Æ >" "d L; ¢M `²B b Q\ " M FB H" H½M? ç` i?m°+ p oä h¬M
 h?'v p"v- i`QM; HÁM; h-M S?"K F?¬M; F?ÄB pmB p - # i?€M; i?ìB ;B M Î # M i`Q
 ?¬K M v- `®i +K+ M?bM i?'v "d L; ¢M `²BX
 h-M S?"K p°B p" M; +?d ?mv H•m i?mv M b„i i?ûT /Q i?¬M MB K #B M i?"M? ?QÈM
 +?¢v çBX
 L?QM; K"- +?¢v çQÊ+ `i H•m- H¢B M?Q i? M"Q +kM; pÈB F?¬M; iÈB #ì b¬M; FB -
 /"K +?•M i¢B +?¶X
 h-M S?"K K K M; `²BX
 *kM; p"Q H9+ M"v- +ªM? b„+ +?mM; [m M? #B M ?! H-M M[- #®M T?Q i`QÈ+ K
 ?Q iQÆB T?B m ?QÆM; - i`QM; K¬M; HmM; KÆ ?² +! i? i`¬M; i?'v Zm€M? G•m L;
 K°M; - M?Q H" Î i`QM; iB M +ªM?X
 o`M; #¢+ i`B #ªQ p¬ b®- hBM? L; mv i b€M; +?!B- M9B b¬M; +ªM? ç T- ç T F?¬M;
 i? +?SM; FB M K°i Qi #!M; ?bM? tBM? ç T mv M +?mv M p¬ +MM; - Î +€+ MÆB i`Q
 K9 X
 Í +?¶ M"v- i'i +ª ç m H" bU ibM? M?•M ;B M K„ ?ªQX i`mv M + "T M?"i M? M? M?'i i
 æ®B pÈB iB M +ªM? M"v- h-M S?"K +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ +! +?9i HQm Hmv MX
 +?¢v p"Q i`QM; ç!- ç„K +?bK i`QM; ç!- i?QÎM; i?S+ +ªM? ç T H"K b v HÁM; M; QìB
 *?¢v Î i`QM; iB M +ªM? M"v- F€i?"i h-M S?"K ç½ #B i `ä i¢B ç•v +! F?ª M, M; +ÁM
 [m€ ?„M +?Q `^M; K°i KU+ ç m i` M çQÌM; - imv +kM; M; ?o [m pb +€B ;b KbM? +Á
 M"v- M?QM; #ªM i?•M ?„M iU ?² +kM; +! +?9i HQm Hmv MX
 G¢B çB [m ?ÆM K°i i?€M; - H•m i?mv M b„i i?ûT /Q i?¬M MB K #B M i?"M? +O h
 *Æ >" #®M i?€M; X
 L; "v ?¬K M vX
 @ E?¬M; ç9M; 5 æ•v F?¬M; T?ªB H" i?"i5
 h`QM; ç-m h-M S?"K ç°i M?B M ;B"i KbM? K°i +€BX
 o"Q H9+ M"v ?„M +?Êi M?È iÈB i?ìB çB K ?„M KÈB pW iB M p"Q *?•M ok h?€M?
 i`M; +ªM? iQÆM; iU M?Q i? M"v- F?B ç! æ¢B \*`M [m®+ *?•M ok h?€M? æB M æ¢
 iWM; M!B [m ,
 @ *kM; i?U+ +kM; ;Bª- M; QÆB +ªK i?'v bU- M?Q p"v H" i?"i- M; QÆB +ªK i?'v H" ;E

G-M M"v çϕB ç` +mM; çB M- M?•M; B M iB M +ªM? ç m H" +?•M i?"i i²M iϕB- M?Q
K„iX

@ > i i?ªv ç m H"ªQªM? K" i?¬BX

h-M S?"K M?'i MB K ?B m `ä- iB M +ªM? #®M T?Q HB M H"TiS+ i€M çB- i`QÊ+ K
KªM? i`„M; tQ€- bQÆM; KM +?2 +?„M- M; QϕB i`W b|M; #B M- F?¬M; i?'v #'i F€ p"

h•K i bM? +O h-M S?"K iU ?²+kM; ioM? çB K°i iQX

L?QM; K"- î# M i`QM; F?m pU+ M"v +kM; iB TiK+ +?çv çQÊ+ `i H•m- î+?¶ M"v h
M?B M #` K'i T?QÆM; ?QÊM;- ?„M i?"K +?Q ?Q"MiQ"MF?¬M; #B i i?îB; B M çB [
` +™M; i? K K K M; X

h` M i?U+ i - ç•v ç½ H" i?€M; i?S M,K iW F?B h-M S?"K iB M p"Q h?B M *Æ >"- i,
i?mv M i`QÊ+ K°i i?€M;- M|B +€+? F?€+ ?„M iB M p"Q h?B M *Æ ædM? M"v +kM; F
i?îB; B M `²BX

@ "d L;ϕM ç M i°i +MM; î MÆB M"Q\ *| +ÁM t H„K F?¬M;\

"¶M; M?B M h-M S?"K iU p'M HÁM;- K°i +ªK; B€+ imv i p¼M; p¬ i"Mi`™M M;"T # M

@ *?ŠM; H) [m v ç-m HϕB KÈB H" #î\

@ *?ŠM; H) i F?¬M; i? i`î i?"M? oä h¬M b Q\

æO HQϕB +ªK t9+ K†i i`€B F?¬M; M;WM; ç€M? p"Q H•m i?mv M b„i i?ûT /Q i?-M
S?"K- HϕB ç +?Q H•m i?mv M b„i i?ûT /Q i?-M MB K #B M i?"M? +O ?„M p"Q H9-

GQϕB i`ϕM; i?€B M"v; B^M; +Q K°i i?îB; B M M; „MX

@ E?¬M;- i M?'i ç`M? +| i? i`î i?"M? oä h¬M- ?ÆM M[i +ÁM Km®M çϕT p"Q pä
í K°i M;"v M"Q ç|- #¶M; M?B M h-M S?"K M?Q idM? M;° HϕB- ç€v HÁM; T?€i` K°i
ç`M?X

*kM; p"Q H9+ M"v- çO HQϕB h?B M æ` ?mv M #Q +MM; pä çϕQ [mv i„+ ?B M ` i`
+?B i?mv M FB i?"i; B®M; M?Q ç½ M?"M çQÊ+ i?-M [m M;; B i`b- i`î M M +™M; i

@ S?€ +?Q i 5

a m ç| iBM? i?-M w +?Q +O h-M S?"K i`U+ iB T M;QM; iK i?"M? K°i i? M? i?-M
bQÆM; i`„M; p¬ #B M p¬ ?ϕM î i`QÊ+ K†i FB - ç2K ? i iQ"MHU+- K°i ç Q +?ûK` 5

•K -K

h?B M æ` p"Q H9+ M"v +?'M ç°M;- K•v KM #®M T?Q `i M? M? +m²M +m°M- b n
i`QM; M?€v K„i h?B M æ` #¶M; M?B M i`î M M i? M? KBM?- K" oä h¬M "d L;ϕM F
î T?Q i`QÊ+X

@ *| M;QîB pQÊi [m h?B M *Æ >"`²BX

@ G" +| M;QîB Km®M ç°i T?€ ç M oä h¬M b Q\

@ æQ+? i?"i H" +| M;QîB pQÊi [m h?B M *Æ >"`²B- b) H" B +?S\

@ *ÁM b) H" B\ L?'i ç`M? H" .`+? E?mv i`²B5 .`+? E?mv i FB î i?îB çB K h?B M h
h¬M æ M- ?B M iϕB ç½ [m MY M,K- ?ÆM M[?„M +kM; ç½ i`î i?"M? Gmv M æ M a
+kM; F?¬M; M?B m HQm Hmv M H„K `²B- H" i?îB çB K i`î i?"M? oä h¬M çB` M;Q

@ •M- +| H) H" .`+? E?mv i- ?„M ç½ î i`QM; h?B M *Æ ædM? ?ÆM M,K M,K i?îB; B
HϕB T?K+ /KM; L;?o h¬M æ M- pQÊi [m h?B M *Æ >" +| H) F?¬M; +| #'i +S p'M ç

@ B- +?d H" F?¬M; #B i i T?ªB H9+ M"Q KÈB +| i? pQÊi [m h?B M *Æ >" M"v- i
H-M

h?2Q K°i iB M; +?'M ç°M; ç†+ i?M ?mv M #Q FB i`mv M ç M- # M i`QM; h?B M *A
Hmv M ;B^a ç M; im Hmv M F?~M v m FB - M?[M; M; QÌB F?€+ F?¬M; F?ÄB ?QÊM; p
K¶B H-M +| M; QÌB pQÊi [m h?B M *Æ >"- #¼M ?„M ç m M?"M i?'v +^aK ;B€+X

839X *?QÆM; 8Nj, " æ¢Q h•K hbM? *?B J¬MX URV

æ M ok *~M E?¬M

h€+ :B^a, >Ä h?K

*?QÆM; 8Nj, " ç¢Q i•K ibM? +?B K¬MX URV

L;m²M, oBTp M/ t2K i¢B

aQm i-K,

U%õöçXÔU%õöçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

J`î i`QM; h?B M *Æ ædM?- F€i?"i+kM; +| K°i Qi çQ`Mi? F i#¢M im ?~M?- M?[M
K°i +?¶ im ?~M? b) i?QÌM; tmv M i?ªQ Hm"M FBM? M;?B K pQÊi [m h?B M *Æ >~
ædM? ç½ +| K°i çQ¢M i?ÌB ;B M `i /`B F?¬M; +| M; QÌB i?~M? +¬M; pQÊi [m h?B
M?B m iB m çQ`Mi? +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ M?B i HB i i?ªQ Hm"M X

•K -K

L?QM; K`M; v b m F?B iB M; +?'M ç°M; ?mv M #Q i?S M?'i i`mv M ç M- [m F?¬M;
ç M K°i iB M; +?'M ç°M; ?mv M #Q F?€+- M?|K im Hmv M ;B^a Î # M i`QM; h?B M
ç•v H` ç†+ i?M F?B pQÊi [m h?B M *Æ >"- ç€M? i M bQÆM; KM M?bM i?'v "d L;¢M

@ G¢B +| K°i M; QÌB pQÊi [m h?B M *Æ >~`²B5

@ o"v K` i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M?Q p"v +| ? B M; QÌB pQÊi [m h?B M *Æ >~5

@ _'i M? M? b) +| ? B M; QÌB i`î i?~M? oä h¬M5

@ L m M?Q pW `²B M; QÌB FB H` .`+? E?mv i- p"v M; QÌB M`v b) H` B\

@ a ok ç½ +? i- +?ŠM; H) H` J¢+ u\

@ _'i +| i? - æ¢B E?¬M [m®+ J¢+ u M`v im Hmv M i?¬M #Q F?| HQÌM; - imv ?„M F?
h¬M æ M- M?QM; ?ÆM M,K M,K i?ÌB ;B M- F€i?"i+kM; +| i? F?¬M; b B #B i H„K
` M? 5

@ .`+? E?mv i T?K+ /KM; L;?o h¬M æ M+kM; K'i ?ÆM M,K M,K KÈB ç°i T?€- i?B M
b B #B i M?B m- J¢+ u H`K b Q +| i? M? M? M?Q p"v ç°i T?€5

@ *€B M`v M; QÆB +| +?¶ F?¬M; #B i- M m M?Q .`+? E?mv i bÈK +?9i +| i? Hmv
?B M i¢B ?„M bÈK i`î i?~M? oä h¬M `²B- M?QM; ?„M î i`QM; h?B M *Æ ædM? [m M
+?Q M M+kM; F?¬M; F?ÄB T?Q ?ÆM M,K M,K i?ÌB ;B MX

@ •M- ç| +kM; T?ªB- F?ª M,M; .`+? E?mv i M`v b m F?B iB M ç M h?B M *Æ ædM?
i?m"i +? i?m®+ - M?Q p"v KÈB #Ä` M?B m i?ÌB ;B M- /M b Q i?•M T?"M K°i Gn
F?¬M; i?'T ?ÆM oä h¬M +QÌM; ;B^aX

*aK ;B€+ çQÊ+ i`QM; h?B M \*Æ ædM? H¢B i`mv M ç M +?'M ç°M; i?¬M #Q- im H
ædM? +kM; F?¬M; F?ÄB FBM? M;¢+- #„i ç-m M? Q M? Q bmv çQ€M- +| ? B M; QÌ
>~- î i`QM; h?B M \*Æ ædM? H` +U+ F€ Qi t^av ` X

h`QM; #¼M ?¼ +| Qi M;Q`B +kM; +MM; .`+? E?mv i iB M p`Q h?B M *Æ ædM? ?ÆM
M;mv M F?¬M; +| +€+? M`Q pQÊi [m h?B M \*Æ >"- i?"K +?Q +ÁM Î i`QM; bQÆM;
F?¬M; F?ÄB +^aK F?€B F?¬M; i?¬BX

oQÊi [m h?B M *Æ >" i`Î i?"M? oä h¬M- +,M #<sup>a</sup>M H`F i +K+ ç½ ç`M? `²BX

@ æQÊ+ `²B- i pšM H" M? M? i?¬M; i`B h?€M? h¬M +?Q i?Ä ç€M;X L;?`+? h¬M çQÊ+ M?`i M;°- H¢B F?¬M; T?ªB i +| i? M?9M; i v5

@ .MM; M,M; HU+ #ªM i?•M +O h¬M S?`K- çQ€M +?WM; +kM; `i F?| pQÊi [m +Y F?¬M; çQÊ+ +YªB M"v- im pB +O ?„M M|B F?¬M; +?WM; b) `9i HmB F?¬M; Qi- +? Km®M; †T ç M +?mv M M?Q p"v T?€i bBM?

G"TiS+ i`QM; M°B i•K EBK h?QÊM; M? M? +?|M; t i [m `i M?B m w MB KX

æ®B pÈB L;?`+? h¬M +?B HBM? M"v- ?„M #B i çQÊ+ iU M?B M H" bQ pÈB h¬M S?` #ÎB pb M?Q p"v- ?„M +`M; F?¬M; i? F?¬M; +~M i?"MX

J" H9+ M"v- h¬M S?`K ç M; [m v K„i p T?Q L;?`+? h¬M +?B HBM? i?•M + Q F?¬M K„i FB - i`QÊ+ K†i ?„M- KB i•K K¼+ ` bWM; /`B- i?•M +| b€m i v- i` M iWM; +€M? F?Q- ç Q- FB K- i?QÆM; - +mM; - +•v `QB- +?Mv +U+ HÈMX a€m HQ¢B pk F?Q iªM

.B M KK+ +O L;?`+? h¬M +?B HBM? M"v +U+ F€ / [ iÊM- T?¬M HQM; +ÁM +| K°i ç- ` HB M +?2 F?m`i #-m i`îB- ? B +€B +?•M i`€M; FB M M?Q H" i`K i`îB- çdM? i?E +?•M FB +kM; HÈM ?ÆM i?•M i? +O h¬M S?`K `i M?B mX

æ€M? pÐ +€M? +Y i•K ibM? i?S # - HB M i`U+ iB T ç®B K†i [m €B p"i M?Q p"v- h-

G9+ M"v ?„M +,M #ªM K°i +Y ç°M; M?Ä +kM; F?¬M; /€K- iU ?² HQ H„M; bM? iMv i b) #` ç®B T?QÆM; T?€i ;B€+- K" +?d +-M #`M +?•M +U+ HÈM FB M? M?"M; ç¢T i?"M? #€M? i?"iX

G9+ M"v h¬M S?`K i?"K +?Q +ÁM F?¬M; +| #QÊ+ ` T?¢K pB ç¢Q i•K K¬M i?S # - +ªK M?"M çQÊ+ F?Q i? €T #€+? +?QM? i?S+ +O L;?`+? h¬M +?B HBM? M"v- M?Q h¬M +?B HBM? M"v H"K ` /` iQÊM; +U+ HÈM- +kM; ç½ +?Q i`QM; M°B i•K ?„M €T K" h¬M S?`K +?Q iÈB #•v ;Bì +?Q # Q ;Bì ;†TX

æ| H" K°i HQ¢B €T HU+ +U+ HÈM i`QM; M°B i•KX

"i [m €i mv h¬M S?`K F?¬M; #B i L;?`+? h¬M +?B HBM? M"v +K i? H" +?mv M ;b i? KÆ ?² #B i`ä- M m M?Q KbM? F?¬M; t¬M; [m +YªB L;?`+? h¬M +?B HBM? M" +| F?ªM,M; #QÊ+ p"Q oä h¬M +?B +ªM?5

J" K°i F?B HmB p T?Q b m- `i +| i? b) i¢Q i?"M? im pB +O KbM? `9i HmB- Km® +?B +ªM?- M?"i ç`M? b) F?| +`M; i? K F?|X

>„M +,M #ªM F?¬M; i? HmB5

@ hY >" i`QÎM; H½Q

ÍH®B p"Q h?B M *Æ ædM?- EBK h?QÊM; pW KÈB i?¬M; i`B +?Q p`h?€M? h¬M p ?B M L;?`+? h¬M +?B HBM?- b m ç| HB M T?€i ?B M K°i i?•MªM? K"m iQK tm`i ædM?X

L? M? M?"i çB p"Q ç9M; H" bQ i¬M +O h¬M GB- hY >" T?QM; hY >" i`QÎM; H½QX

@ EBK h?QÊM; - H"TiS+ ç +?Q i`i +ª ç iY Hv F? B h?B M \*Æ ædM? M; Q¢B i`W h- hY >" i`QÎM; H½Q FB pW iB M p"Q h?B M \*Æ ædM?- H"TiS+ i`®M p"Q i`QM; ?Q i`QM; bQÆM; KM i`mv M p"Q i`QM; i B EBK h?QÊM;X

@ *€B M"v p•M; - hY >" i`QÎM; H½Q

EBK h?QÊM; p®M H" F?) ;B"i KbM?- b m ç| H"TiS+ +mM; FQM? ç€T SM; M|BX

hY >" i`QÎM; H½Q M"v i` M / M? M; ?o +MM; ?„M ç m H" i`QÎM; H½Q- M?QM; i` M + Q ?ÆM `i M?B m- i?"K +?Q +MM; +?Q p`h?€M? h¬M +kM; F?¬M; FûK # Q M?B

J` ?„M imv i` M / M? M;?o H` M;Q`B +?O bU *?•M ok h?€M? æ` +MM; h?€M? æ`
i?U+ i H` #ÎB pb +?Q p` ç¢B M,M; ç m ç M; M;° ç¢Q im Hmv M- F?¬M; ç K td iÈB M
KÈB ç +?Q ?„M ç M T?€i i`B M K` i?¬BX

J` i?`B çB K EBK h?QÊM; Km®M çB H`K pB +- ?„M pW KÈB [m v M;Q`B- HB M T?+
h¬M *`M +kM; tm'i ?B M Î T?Q i` M ?Q F?¬M; h?B M *Æ ædM?- ?„M p°B p`M; ?`M

83dX *?QÆM; 8Ne, æ¢B *?'M æ°M;X UkV

*?QÆM; 8Ne, æ¢B +?'M ç°M;X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?¡K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ h?2Q M?Q hY >` T?•M T?¡ çB H`KX

h?€M? h¬M *`M FB +?d H` M? M?`M; M¡B ` - H`T iS+ +kM; F?¬M; M?bM EBK h?Q
i`U+ iB T i`®M p`Q i`QM; bQÆM; KM ?Q F?¬M;- +?ŠM; #B i çB ç•mX

a m ç¡ #ªv p` h?€M? h¬M F?€+ +kM; HB M iB T çB p`Q- M;mv M K°i ç€K M? Q M?
+?Q F?¬M; +¡ K°i M;Q`B M`Q çB ç w iÈB EBK h?QÊM;X

o`Q H9+ M`v EBK h?QÊM; H° ` FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- L;?`+? h¬M +?B HBM? tm
p`v K` p`Q H9+ M`v ç m ?B M ` K°i iB i?¬M b„+ F?`M i`QÆM;5

L?[M; h?€M? h¬M M`v p`v K` b) F?`M i`QÆM;5 E?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B5

`i [m€ ç®B pÈB pB + +?Q p` h?€M? h¬M F?¬M; M?bM KbM?- ?„M +kM; F?¬M; /€K
M`v p°B p`M; i`mv M •K i?¬M; i`B +?Q i'i +ª pª;Bª Î # M i`QM; h?B M *Æ ædM?- b
`i M?B m +'K +? # M i`QM; h?B M *Æ ædM?- i`U+ iB T i`mv M i®M; i'i +ª K¼B M;
M;Q¢B i`W h¬M S?`K5

•K -K5

Íi` M çdM? M9B + Q M?'i +O h?¬M æB M T?€i ` K°i iB M; M´ +U+ HÈM- iU ?² iQ
p`Q H9+ M`v ç m +?'M ç°M; K°i +€B- K` h?€M? æ` i?¬M çB M M?Q Î i`QM; K•v FB
M`v p`v K` ?mv M ?¡ ` b„+ i?€B imšM M€i- ?ÆM M[?bM? M?Q +¡ K°i pÁM; tQ€v
o•M- h?B M æ` #B M b„+5

J` M?[M; i?B M i`B #` i`mv M i®M; ` h?B M \*Æ ædM? FB - +¡ K°i Qi M;Q`B p`Q H
F?„+ F?`M v m- F?¬M; i? F?¬M; ;B€M çQ¢M- i?"K +?Q +¡ M;Q`B ç M; pQÊi [m h
imv i p¼M; +?B +ªM? `²B- ç m F?¬M; +¡ M;Q`B M`Q M;Q¢B H - iQ`M #° #` i`mv M

E?¬M; Qi M;Q`B +ÁM #ÎB p`v K` #` i?QÆM; F?¬M; M? - ?B M iQÊM; im pB tm'i ?B

@ æ•v H` +¡ +?mv M ;b\

E?B M?[M; M;Q`B M`v #` i`mv M i®M; ` h?B M \*Æ ædM?- iQ`M #° #` M;QM; H¢B i
i`QM; F?QªM; i?`B;B M M;„M- i'i +ª K¼B M;Q`B M?Q M^K K°M; `²B- K„i K„i iQÆM;
`ä``M; +?Q H„K- M?QM; +ª ç€K ç m i`QM; M°B i•K F?B T bÊ F?¬M; i?¬BX

oW `²B # M i`QM; h?B M *Æ ædM? FB h?B M æ` [mv i„+ +?'M ç°M; +U+ HÈM- #ª

oW `²B +¡ `i M?B m M;Q`B +kM; +ªK i?'v +¡ K°i +´ F?Q i? mv €T p¬ +MM; +Q`M; ç
iQ`M #° h?B M \*Æ ædM?- i` M i?U+ i - i`QÊ+ F?B #¼M ?„M #` i`mv M i®M; ` - `i
p`Q GBM? ok aQ çdM? T?QM;- ç½ iB M M?"T h?B M \*Æ ædM? p`B M,K- ç m #` K°i
iÈB [m€ `¢T tm®M; ç'iX

hQ`M #° h?B M *Æ ædM? ;B®M; M?Q Km®M #B M i?B M- iW H9+ +| ? B M; QìB pQ
i`QM; i?ìB ;B M +U+ M; „M ç½ tªv ` `i M?B m bU ibM? K` #¼M ? „M F?¬M; +| +€+?
G9+ M`v- M?[M; M; QìB F?€+ i`QM; *?•M ok i?€M? ç` +kM; T?€i ?B M- i`i +ªM; Qì
i?“K +?Q K°i Qi M; QìB i?ìB ;B M iB M p`Q +ÁM H•m ?ÆM +ª .`+? E?mv i- Jç+ u-
i`mv M i®M; ` F?ÄB h?B M *Æ ædM?5

o`M ç M`v i?S+ bU [m€ [m, /`²B5

S?€i bBM? bU ibM? HÈM M?Q p`v- i` M #-m i`ìB h?€M? æ` i?-M çB M T?€i bBM?
h`QM; i?ìB ;B M +U+ M; „M- iB M iS+ M`v HB M i`mv M ` i`QM; iQ`M #° *?•M ok h?
i`QM; \*?•M ok h?€M? æ` ç m #` FBM? ç°M; 5 h`W çB K°i Qi M; QìB ç M; # [m M- i`
ç M5

@ *m®B +MM; H` H`K b Q p`vX

J` .`+? E?mv i pW KÈB ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM?- T?€i ?B M ? „M #` i`mv M
F?¬M; H•m- b m ç| HB M i?`v K°i M?|K HÈM M; QìB i?2Q b€i H`v ? „M #` i`mv M i®M
?QªM; bÈX

L; v b m ç| ? „M +kM; T?€i ?B M /` iQÊM; î; B[ i?B M ç` - i?“K +?Q FQ+? ç°M; +M
KÈB i`î i?“M? oä h¬M +kM; H`T iS+ ?Á i M- K` p`Q H9+ M`v- i?“K +?Q F?¬M; +| #
bU ibM? ? „M i`î i?“M? oä h¬M5

@ h`QÈ+ ç| F?¬M; H•m F?B i pQÊi [m h?B M \*Æ >`- iU ?² +| K°i M; QìB pQÊi [m
pÈB ? „M i`QÈ+ i`î i?“M? oä h¬M `²B- +?ŠM; H) M?[M; /` iQÊM; M`v ç m H` ? „M ;•v
h`QM; M°B i•K .`+? E?mv i F?) ç°M; - ç°i M?B M M; ?o ç M K¶ F?ª M, M; - i`QM; M°B
ç°M; H MX > „M b®M; î# M i`QM; çdM? +`T ççB i? ;B - bU ibM? #B i ç M M m bQ p
?ÆM `i M?B mX

@ L; ?`+? h¬M +?B HBM?5

L; ?o ç M HQçB F?ª M, M; M`v- ? „M H`T iS+ p¬ +MM; FBM? M; ç+ M; ~M; ç-m M?bM p
æB M FB X

@ L; ?`+? h¬M \*?B GBM?- /o M?B M H` L; ?`+? h¬M *?B GBM?X

h`QM; [mªM; i`QìM; h?-M æB M- M; QçB i`W .`+? E?mv i` - +ÁM +| `i M?B m ç i
#¼M ?¼ imv i?B M T?9 +?Q ?ŠM pQÊi [m .`+? E?mv i- M?QM; M m Hm`M p M°B
M; QìB ?ÆM +ª .`+? E?mv i- M?[M; M; QìB M`v ç²M; /çM; +kM; M?“M ` +?“M ç°M;
h?B M *Æ ædM? FB H` +€B ;bX

@ Zmv i„+ M?B m HQçM- h?B M æ` #B M b„+- ?ŠM H` L; ?`+? h¬M *?B GBM? F?¬M
GBM? M`v i?QìM; i?QìM; ç m H` pb GBM? ok aQ +QìM; ççB M; ?`+? i?B M ç°i T?€
K°i F?B ç°i T?€ M?`i ç`M? +| i? i`î i?“M? M; QìB M´B #`i M?`i # M i`QM; oä h¬M- i`
i`çM; T?€ ?Q h?B M æ` [mv i„+5

@ *?Q M M h?B M æ` [mv i„+ p`Q H9+ M`v KÈB +| i? ?mv M ?| ` L; ?`+? h¬M *?
? „M ç°i T?€ ç M oä h¬MX

@ æ9M; p`v- i?2Q +´ çB M i`QM; ;B i°+ i ;?B HçB- îK`v M; `M M, K i`QÈ+ +kM; +|
*?B GBM? tm`i ?B M- K` M?[M; M; QìB +| i? i?“M? +¬M; +?ûK ;B i L; ?`+? h¬M *?E
i?“M? +QìM; ;Bª # M i`QM; oä h¬M- i?“K +?Q b m F?B ç°i T?€ oä h?€M?- pŠM H`
h?€M?5 hB M ç² oä ççQ #`i F?ª ?çM HQÊM; 5

@ •M- M; QìB ; -M M?`i ç°i T?€ ç M oä h¬M ;†T çQÊ+ L; ?`+? h¬M *?B GBM? ççB F?
+kM; +?ûK ;B i i?“M? +¬M; - +m®B +MM; i`î i?“M? i²M içB +QìM; ççB bB m pB i oä

@ *€+ HQçB bU iQ+? M´B iB M; i`mv M #€ F? „T iQ`M #° ok h?B M ççB HK+- +?QM
/M H` æçB Gv [m®+ o•M S?B .QÆM; - pW bQ b€M? pÈB ? „M- i?b +€B ;b +kM; F?¬

J'v ç iY +O bB m +'T çϕB i? ;B iK +MM; K°i +?¶- M?Ä ;B¼M; i?ªQ Hm" M H'v- K
ç m T?ªM SM; çB [m - M? Q M? Q H°` p FBM? M; ϕ+X

E€ i?"i i?B M i" B +| i? iB M p"Q i`QM; \*?•M ok i?€M? ç` - T?-M HÈM ç m H" ç i
i?QÊM; T?~K- ç®B pÈB L; ?`+? h¬M *?B GBM? M"v +kM; Qi M?B m çQÊ+ M; ?2 [m -
iQ" M #° h?€M? æ` h?-M æB M ç m ;B®M; M?Q H" MQÊ+ b¬B [m v +m²M; H MX

o b m- `®i +K+ M; "v +"M; M?B m M; QÌB T?€i ?B M .`+? E?mv i- Gmv M æ M aQ i
oä h¬M +QÌM; ;Bª FB - î i` M M; QÌB ?„M iU M?B M iªM ` F?Q i? +QÌM; çϕB +O o
M?Q p"v- î +?mM; [m M? ?„M ç m F?¬M; +| M? [M; M; QÌB F?€+ +| i? çÆM; BªM iÈ

@ Zmª M?B M H" .`+? E?mv i- .`+? E?mv i i`î i?"M? oä h¬M +QÌM; ;Bª- pW `²B +|
*Æ >" - +| K°i M; QÌB M? 'i ç`M? H" .`+? E?mv i `²B5

*| M; QÌB p"Q H9+ ç| M|B ` X

833X *?QÆM; 8Nd, æϕB æϕQ hQ GÈM E?¬M; GÈM " ^M; h X

*?QÆM; 8Nd, æϕB çϕQ iQ HÈM F?¬M; HÈM # ^M; i X

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöçXÔU%õöçXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

@ h`QM; ç| +| K°i M; QÌB H" .`+? E?mv i i bÈK ç½ #B i- M?QM; K" [m M i`¼M; H"-
H" B- p"v K" ;†T L; ?`+? h¬M \*?B GBM? i`QM; i`mv M i?mv i5

@ *kM; F?¬M; #B i H" T?9+ ? v H" ?¼ 5 L m +| i? i?"M? +¬M; +?ûK; B i i?b H" T?
i? i`î i?"M? bB m +'T +QÌM; ;Bª- M?QM; M m i? 'i #ϕB- p b m ?„M Km®M HϕB ç°i T
; 'T KQÌB- ; 'T i`, K H-M `²BX

*| M; QÌB T?K ?¼ ?„M M|B ` X

@ E?¬M; T?ªB Jϕ+ u- æϕB E?¬M [m®+ Jϕ+ u FB +kM; çB ` - ç M; î # M +ϕM? ç|5
L; ¼+- Zm€+? L; ¼+ ç²M; /ϕM; iB M p"Q h?B M *Æ ædM? ?ÆM M, K M, K +kM; #` i`m
_ 'i M?B m M; QÌB p"Q H9+ M"v ç m î i`QM; b•M `°M; h?-M æB M [mûi K„i- T?ÄM; ç
+Æ ?² +MM; H9+ pQÊi [m h?B M *Æ >" ç M i°i +MM; b) H" BX

@ h-M S?"K\ h-M S?"K +ÁM F?¬M; +| #` i`mv M i®M; çB ` 5

æ°i M?B M K°i iB M; F m bÊ ?½B p M; H M i`QM; [mªM; i`QÌM; h?-M æB M- H" T i
+?9 wX

@ æ9M; - h-M S?"K +ÁM +?Q +| çB ` 5 *?ŠM; H) H" ?„M\ >„M HϕB H-M M[b€M; iϕ
M?Q p"v HB M ç°i T?€ ç M oä h¬M5

h-M S?"K #îB pb h?B M h" B *?B M- ç½ t2K M?Q î i`QM; iQ" M #° *?•M ok h?€M? a
?ÆM M[F?¬M; Qi M; QÌB ç®B pÈB ?„M i¬M bMM; F?¬M; i?¬B- +?Q M M / M? iB M
+| F?¬M; Qi M; QÌB ?QM; T?'MX

@ E?¬M; i? M"Q- +| H) ?„M +?d H" iϕK i?ìB +ÁM F?¬M; +| #` i`mv M i®M; çB ` K
h?B M *Æ ædM? KÈB MY M, K i?ìB ;B M- +?Q /M T?K+ /KM; [m L; ?o h¬M æ M-
F?¬M; +| iB M p"Q h?B M *Æ ædM?- H" K b Q +| i? M? M? M?Q p"v HB M pQÊi [m

L?QM; pšM +| ` 'i M?B m M; QÌB F?¬M; i? iBM çQÊ+- ç®B pÈB ` 'i M?B m M; QÌB î ç
i?"K +?Q +ÁM F?¬M; F`T +ªK M?"M çQÊ+ h?B M *Æ >" i²M iϕBX

@ >B M iϕB iQ" M #° K¼B M; QÌB i`QM; h?B M \*Æ ædM? ç m #` i`mv M i®M; çB ` - /
+| ` - F?¬M; T?ªB ?„M b) H" B\ L? 'i ç`M? H" ?„M5 h-M S?"K ?„M p®M +?QM? H" F
î i` M M; QÌB ?„M F?¬M; i? T?€i bBM?5

*| K°i Qi pä ;B^a bMM; #€B ç®B pÈB h-M S?"K- HÈM iB M; `®M; iQ- h-M S?"K ç®B
H" [m€ FBM? M; QÌB- +?Q /M #¼M ?„M Î T?Q i` M ok h?B M ç¢B HK+ +kM; H" i?B
#°B T?K+ p¢M T?-M- K†+ +^aKX

@ h-M S?"K\

"¼M M; QÌB .`+? E?mv i- J¢+ u M; ?2 çQÊ+ +€B i M M"v +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ #B

@ h?"i bU b) H" ?„M b Q\ *?d +| MY M, K i?ÌB ;B M- ?„M p"v K" bQ pÈB i +ÁM M? M

.`+? E?mv i +| +?9i F?¬M; /€K iBM iQÎM; - M?QM; bU i?"i +Æ ?<sup>2</sup> #`v Î i`QÊ+ K†i +C
im Hmv M ;B^a # M i`QM; h?B M \*Æ ædM? ç m #`i`mv M i®M; çB ` - /mv +?d F?¬M

>²B iQÎM; H¢B çO HQ¢B bU iQ+? p h-M S?"K- F€ i?"i i`QM; M°B i•K .`+? E?mv i
T?^aB L; ?`+? h-M *?B GBM? H" h-M S?"K- ç½ iBM +?QM i?"M?5

@ h`QM; \*?•M ok i?€M? ç` +| H) H" ?„M- +kM; +?d +| ?„M +QÎM; ç¢B ç M M; ?`+
h?B M æ` [mv i„+ +kM; T?<sup>a</sup>B ç M i bM? i`¢M; FB M; F`5

.`+? E?mv i #B i`ä i?B M T?9 +O KbM? Î i`QM; \*?•M ok i?€M? ç` ç½ t2K M?Q i
çB K ?„M pQÊi [m h?B M *Æ >` ç°i T?€ ç M oä h-M- pšM H" H°` `i i?m" M HÊBX
ç° i?B M i`B M?Q ?„M- v M; mv M pšM F?¬M; +| i? F?B M +?Q h?B M ç` [mv i„+ ç

h` M [m<sup>a</sup>M; i`QÎM; h?-M æB M- bmv çQ€M +MM; i?^aQ Hm" M ç®B pÈB h-M S?"K b-

J` H9+ M"v # M i`QM; h?B M *Æ ædM?- b m F?B h-M S?"K pQÊi [m h?B M *Æ >
K°i HQ¢B +^aM? ;BÈB ?mv M /B mX

h?-M MB K #B M i?"M? T?•M i?•M +O ?„M çSM; Î i`QM; +€M? +Y i•K i bM? i?S
#QÊ+ ` K°i #QÊ+ +m®B +MM; M"vX

"ÎB pb ?„M #B i`ä- +?d +M ?„M #QÊ+ ` K°i #QÊ+ M"v- ?„M HB M T?^aB K†i ç®B
*?B GBM? +QÎM; ç¢BX

L?QM; Km®M i?"M? h-M- T?^aB i`<sup>a</sup>K L; ?`+?5

h`QM; HÁM; h-M S?"K ?ÆB i`-K M; •K- ?Qi b•m K°i ?ÆB- `®i +K+ +?"K `½B #QÊ+
t2K i¢B

" ç¢Q i•K i bM? +?B K-M- +?QM? i?S+ pQÊi [m 5

P M?5

L?QM; p`Q H9+ M"v- mv €T T?¬i?B M +€B ç` ç M iW L; ?`+? h-M \*?B GBM? FB `
/•M; K½M? HB i?QÈM; p ?„M ç€M? iÈB- i?-M MB K ?| i?•M +O h-M S?"K +?d H
#` F?Q iS+ +O L; ?`+? h-M *?B GBM? FB ç b" T`²B5

E?¬M; +| MY ;B•v /WM; H¢B- i?-M MB K +O h-M S?"K #` h?B M æ` [mv i„+ M?Q
p i`QM; +Æ i? X

*kM; i`QM; M?€v K„i M"v- i?-M MB K i`Îp #^aM i? H¢B ç +?Q L; mv M oä +?B F?Q
i®+ p" M +?mv M iÈB +U+ çB K- Î i`QM; i?ÌB ;B M +U+ M; „M ç½ ?Q" M iQ" M ?| M; m

G9+ M"v- Î i`QM; i?•M i? h-M S?"K- L; mv M oä +?B F?Q ç½ #` h?B M æ` M; mv
i`QÈM; i? v i? 5

oä h-M- Zmv L; mv M +?B +^aM?5

" # #

h`" M i`" M tQÆM; +®i ç°M; ioM?- i?•M i? +O h-M S?"K +kM; p`Q H9+ M"v ç ¢M? `

ç½ p¬ +MM; +QÎM; ç¢B- + Q ?ÆM K°i i-M; H-m- +`M; H" K¢M? ç M M' B ç +?Q M;

æ M i" M ç•v- h-M S?"K ç½ ç M ; -M p¬ ?¢M oä h-M +?B +^aM? `²B- i?"K +?Q M| B ç½

*?d H"- +ÁM i?B m K°i Qi +ªK ;B€+- +?ŠM; #B i i¢B b Q- h-M S?¨K +ªK ;B€+ +ÁM +?ûK ;B i L;?`+? h-M \*?B GBM? FB - H¢B ¸ +?Q ?„M +ªK ;B€+ KbM? +ÁM F?¬M; GQ¢B +ªK ;B€+ M¨v `i i`¼M; v m- M m M?Q ?„M F?¬M; HQ¢B i`W +ªK ;B€+ M¨v- +?`m i`Î M;¢B i?“i HÈM5 h?“K +?Q iW M v p b m F?¬M; i? iB M i? K5

L?€v K„i b m ¸|- i?-M MB K +O h-M S?¨K M;QM; iK H-M M[- b m F?B i`Î H¢B #ªM +?S+- i?-M MB K +O ?„M i`Î M M +¨M; +Q`M; ¸¢B ?ÆM- i`U+ iB T /MM; i?-M MB i >¨- H¨T iS+ [m b¬M; i`QM; ¸|- tmv M [m # ¸¢Q i•K i bM? +?B K¬M- H-M M[¸B i *?B GBM?X

G9+ M¨v ¸•v- ?„M p[M; p¨M; ¸SM; H¢BX

L;¨M; ¸¬m M?bM L;?`+? h-M \*?B GBM? +U+ F€ +Q`M; ¸¢B FB - i•K +ªM? +O h-M >„M F?¬M; bÊ F?¬M; HQ- ?„M iU iBM +?Q iWM; +| iW i`QÈ+ ¸ M M v5

@ E?¬M; +| ;b +| i? M;„M +ªM i ¸¢T p¨Q pã ¸¢Q ¸dM? T?QM;5

Í i?ÎB F?„+ M¨v- iQM MB K +O ?„M p¬ +MM; FB M ¸`M?X

J¨ H9+ M¨v- i`QM; ?Q F?¬M; h?B M \*Æ ædM?- hY >¨ i`QÎM; H½Q +MM; i€K p` h?€ M|B H¨ i²M i¢B K¢M? M?“i i` M ok h?B M ¸¢B HK+ ¸ m M?bM +?„K +?9 H M M?“i + ¸²M; i?ÎB p¨B ¸¢Q i?-M MB K +Q`M; ¸¢B ¸ M +U+ ¸B K i` Q ¸´B HŠM M? mX

@ J v K„M hY >¨ M;QÆB iÈB F`T H9+- M m F?¬M; L;?`+? h-M *?B GBM? M¨v tm`i ? ¸ +?Q h?B M æ¢Q [mv i„+ i`QM; h?B M *Æ ædM? ?ÄM; K`iX

@ >¬K M v h?B M æ¢Q [mv i„+ # M i`QM; h?B M \*Æ ædM? M¨v +?9M; i +kM; ¸½ H GBM? M¨v MQÆM; i?2Q /QÐM; M;?`+? HQ¢M h?B M æ` [mv i„+ K¨ bBM?- ?B M i¢ b m `²BX

@ E iB T T?ªB t2K p¨M K M? +O h-M S?¨K `²B- M m +?9M; i H¢B M?9M; i v- ¸®B F?¬M; +| Q+?X

83NX *?QÆM; 8N3, h`ªK L;?`+? h?“M? h¬MX URV

*?QÆM; 8N3, h`ªK L;?`+? i?“M? h¬MX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œœÇXÔU%œœÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ ok h¬M;Bª- ok i`mM; h¬M bQ- M m M?Q ?„M +| i? i`ªK L;?`+? i?“M? h¬M- M?Q *?Q h¬MX

o¨Q H9+ ¸| h-M S?¨K iU ?² +kM; M?¢v +ªK K¨ +ªK ;B€+ ¸QÊ+ #B M ?| ?mv M /B iU ?² +ªK ;B€+ ¸QÊ+ F?¬M; ;B M +?mM; [m M? M¨v iU ?² ¸®B pÈB KbM? H¨ +| HÈ æ` [mv i„+ FB F?¬M; +| i`Î M M ?¶M HQ¢M M?Q p¨v- H¢B F?¬B T?K+ #° /¢M; ?„M L: P

hU ?² H¨ ¸½ M;?2 ¸QÊ+ L;?`+? h-M \*?B GBM? Î i`QÈ+ K†i T?€i ` K°i iB M; ;-K ` ¸QÊ+ K¨M; M?o +O KbM? p¨Q H9+ M¨v ¯M ¯M ¸ m M?S+- K¨ ?„M H-M M[+ªK M?“i +Æ ?² Km®M bKT ¸´ FB X t2K i¢B

*?Q /M i?-M MB K +O ?„M H¢B H-M M[i,M; +Q`M; `²B- M?QM; K¨ L;?`+? h-M *? M|B pšM H¨ [m€ K¢M? K)X

L?QM; K¨- ;†T K¢M? +¨M; +Q`M;5 æQ p¨Q +?¶ +? i`²B b m ¸| i`¼M; bBM?5

h-M S?¨K #B i`ä- ¸•v H¨ K`m +?®i pQÊi [m +Y ªB M¨v5

P M?5

L; v b m ç|- L;?`+? h¬M *?B GBM? FB iU ?²/MM; +QM M;QÆB ?Ì ?[M; +O M| [n
+?d H" +€B M?bM M"v- H¢B ç +?Q i`QM; HÁM; h¬M S?"K +kM; F?¬M; F?ÄB `mM`
?¬K M v- ç½ p¬ +MM; FB M ç`M?- i`U+ iB T çti KbM? i`QM; imv i ç` - [mv i F?¬M

L;QÊ+ H¢B p"Q H9+ M"v- ?„M M;¢Q M;? çSM; i?ŠM;- i`U+ iB T iÈB ç®B Kti5 :B®
M?Q çQK ç|K +MM; L?"i L;mv i h` M? >mv5 *?Q /M H" M?Ä v m- M?QM; H¢B /MM;
KbM?X

h`QM; ç-m +O ?„M ç®B pÈB L;?`+? h¬M *?B GBM? FB +?d +| K°i iQM MB K- i b
@ M5

J" L;?`+? h¬M *?B GBM? FB i?'v H9+ M"v ç•v F?¬M; +| ç€M? HmB h¬M S?"K- iU
b€m +€M? i v +U+ HÈM FB +O M| p"Q H9+ M"v #`v ç°M;- b€m HQ¢B pk F?Q i`U+
+O h¬M S?"KX

Í;B[i?B M ç` - €T #€+? p"Q H9+ ç| `®i +K+ +QìM; ç¢B i`QÊ+ M v +?Q +|- T?¬ i
S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ KbM? ?Q"MiQ" M #` p•v F?®M `²B- Î i`QÊ+ Kti h?B M æ¢Q- ?
M?Ä #û5 hU ?² ?Q"MiQ" M F?¬M; +| bS+ T?ªM F?€M;5

>¢M +? h¬M S?"K +?QM? H" h?B M æ¢Q [mv i„+5

hU ?² H" h?B M æ¢Q ?QÈM; h¬M S?"K i`mv M H¢B K°i iQM MB K- M;QÆB M?'i ç
[mv i„+ - F?¬M; i? ç€M? T?€- ç½ pQÊi [m [mv i„+ H" M;?`+? i?B M K" çBX

@ L;QìB im ?"M?- p®M H" M;?`+? i?B M K" çB5 h +MM; i`ìB i` M? K M? K" bBM
h?B M æ¢Q ?¢M +? F?¬M; çQÊ+ i - K" T?ªB M;?2 H M? +O i 5 æ¢B ç¢Q iQ HÈM
i?B M ç` - .mv L;½ æ°+ h¬M5 æ•v KÈB H" oä h¬M5

hQM MB K +O h¬M S?"K +U+ F€ +® ç`M?X

o"Q H9+ M"v- i?¬M MB K ?| i?•M +O ?„M #¶M; M?B M i`Î M M +QìM; ç¢B- i?2Q
i`QÈM;- i?ŠM; ç M h?QÆM; E?mM;5

@ E?¬M; i? iQîM; iQÈM; M´B- h¬M S?"K M"v H¢B +| i? i?¬M MB K ?| i?•M p¢M i

L?bM i?¬M MB K ?| i?•M +O h¬M S?"K #¶M; M?B M i`Î M M +QìM; ç¢B ;'T i`,K
i`QîM; H½Q +MM; +?Q p` h?€M? h¬M +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ i?¬K ;B"i KbM?- +
i?ŠM; ç M ?Q F?¬M;- ç +?Q #¼M ?„M +?2 /'m Î i`QM; ?Q F?¬M; +kM; +| i? `ä`M

h?¬M MB K ?| i?•M H" iÈB iW +QìM; ç° i?¬M MB K +MM; iBM? i?¬M w +?Q +O #ª
?| i?•M +`M; +QìM; ç¢B- i?¬M MB K b) +`M; +QìM; ç¢BX

Jti F?€+ - M m Km®M M?Q h¬M S?"K M?Q p"v- ?| i?•M p¢M i`QÈM;- +ÁM +¬M M?
æ¢Q [mv i„+ - ç€M? pÐ h?B M æ` [mv i„+ i`|B #m°+ ç®B pÈB #ªM i?•M KbM? KÈB

oÈB iQ +€+? i²M i¢B bB m pB i oä h?€M?- i€K p` h?€M? h¬M i?"T T?¬M iBM? iQìM
F?| F?,M- Qi M?'i #¼M ?„M #B i`ä- +QB M?Q H" +ªM? ;BÈB oä h?€M? +kM; +?Q

L; v +ª i?ìB çB K i`QÈ+ FB #¼M ?„M pŠM H" oä h¬M- +kM; F?¬M; +| i? H"K çQÊ-
i`QÈM;X

h?¬M MB K +O h¬M S?"K ?| i?•M p¢M i`QÈM;- F?Q i? ç°i M;°i iW Kti ç'i K¼+ H
E?mM;- w +?Q +MM; mv €T M;"T i`ìB FB - ?Q"MiQ" M ;B®M; M?Q H" Km®M +MM; i
ç` KÎ` K°i +€B F?Q i`M; i?m°+ p KbM?- M?Q [m•M H•K i?B M ?¢5

hmv i?U+ HU+ +'T ç° M?Q hY >` i`QîM; H½Q +MM; +?Q p` h?€M? h¬M b) F?¬M; 2
€T M?Q p"v- M?QM; +?Q p` h?€M? h¬M t€+ i?U+ T?€i ?B Mi?B m MB M €Q t M?
F?Q i? +O KbM? €T #€+? F?¬M; i? M?9+ M?Q+?- Î i?ìB F?„+ M"v- #¼M ?„M p"v
HQ¢B +ªK ;B€+ i?B m +?9i M[ûT F?¬M; çQÊ+5

@ h¬M S?"K M"v +MM; T?¬M ç¬M; i?¬M imv M +?B M?•M H9+ i`QÊ+ - ç½ pQÊi H M

@ L?bM` çQÊ+ iBM? i?-M w +?Q +O ?„M p¬+MM; +SM; +ÄB- +™M; H¨ ç M K°i i`b
 @ GQ¢B i?-M MB K +MM; iBM? i?-M w +?Q M¨v M m F?-M; T?ªB FBM? M; ?B K`i
 F?„+ bBM? iY H¨ F?-M; i? M¨Q +| çQÊ+X
 *?Q p` h?€M? h¬M Î i`QM; ?Q F?-M; •K i?-M i` Q ç´B HšM M? m- p¨Q H9+ M¨v #¼
 S?“K`ä¨¨M; +?Q i?´v + Q ?ÆM K°i i-M; X
 @ h-M S?“K M¨v +?d +| KQÌB i€K im´B- +| i? H¨K çQÊ+ ç M i`bM? ç° M¨v- ?Q¨M iQ
 ;BªMX
 .M H¨ h?€M? h¬M Gv ; -M ç·v M; ?B K F?„+ M?´i p¨Q H9+ ç| +kM; M|BX
 @ L?QM; ?„M Km®M /MM; i?-M MB K +MM; w +?Q #ªM i?•M çB H v L; ?`+? h¬M *?B
 M; Q MX L; ?`+? h¬M \*?B GBM? /Q w +?Q +O h?B M æ` #B M i?“M?- +QÌM; ç¢B p
 hY >¨ i`QÎM; H½Q H¢B F?) + m K¨v i?Q€M; K°i T?€i M|B` X
 @ æ9M; p¨v- +,M +S Î # M i`QM; çB M i`+?- i` M i?U+ i - im Hmv M ;Bª #B m ?B M
 *?B GBM? b) #B m ?B M +™M; +QÌM; ç¢B ?ÆMX
 @ h`QÊ+ FB `i M?B m +QÌM; ;Bª Î i?ÌB çB K; †T çQÊ+ L; ?`+? h¬M *?B GBM? M¨-
 ?²+?Q iWM; +| M; QÌB M?Q h-M S?“K- /MM; +QÌM; çKM; +QÌM; - H´v +SM; +?¼B +
 h?€M? h¬M *?´M T?K ?¼ M|B` X
 @ o¨v i?b T?ªB t2K h-M S?“K ?„M +| ç-v çO w +?Q FB M ç`M? ? v F?-M; `²B- ?Æ
 ædM? M¨v- +€+ HQ¢B [mv i„+ ç½ #` +?9M; i ?¢M +? - h-M S?“K +| çQÊ+ Qm i? M
 G9+ M¨v *¨M M|B` X
 Í /QÈB +?Q p` i²M i¢B K¢M? M?´i M?bM +?,K +?9- b m F?B i?-M MB K ?| i?•M +O
 ç²M; i?ÌB /•M; H M K°i +´ F?Q T?€+? M; ”T i`ÌB5
 *´ F?Q T?€+? M¨v ç M iW i`mv M i?W # M i`QM; æ Q oQÆM; G M?- +ÁM +| F?Q i
 # F?Ä K +?OM; Î +?¶ b·m i`QM; +Æ i? FB ªM? ?QÎM; X
 L?QM; M?[M; +€B M¨v h-M S?“K ç m +| i? ç2K iBM? i?-M w +?Q +O KbM? F?®M;
 E?-M; +| ; b +| i? ªM? ?QÎM; ç M w +?Q +O KbM?5
 v +?Q + Q ?ÆM ? i i?ªv5
 h?-M +ªM b€i h?-M- S?“i +ªM ; B i S?“i5
 “·v ; BÌ h-M S?“K H¨ K°i +´ /m F?Q F?-M; i? çÐ- i? Km®M +?ûK ; B i L; ?`+? h¬M
 h¬M +ªM? ; BÈB5
 hm Hmv M ;Bª ç®B pÈB h?B M æ¢Q- ç®B pÈB h?B M æ` - ç m +| K°i HQ¢B FQM?
 h-M S?“K ç®B pÈB L; ?`+? h¬M \*?B GBM? Î i`QÊ+ K„i ç²M; /¢M; çdM? i?B M H”T ç
 bÊ ?½B +?9i M¨Q5
 æ¢B ç¢Q iQ HÈM- +kM; F?-M; #^M; i 5
 E?®M; +? - F?®M; +? imv i ç®B5 æ¢B ç¢Q HQm +?mv M- M?Q M; QÌB i`QM; ç¢Q
 KbM? # M M; Q¨B ç¢Q- KÈB +| i? +?QM? i?S+ M„K +?†i K¢+? ç”T +O ç¢Q5 *m®B
 p KbM? FB 5

8NyX *?QÆM; 8NN, h`ªK L; ?`+? h?“M? h¬MX UkV

*?QÆM; 8NN, h`ªK L; ?`+? i?“M? h¬MX UkV

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%đöÇXÔU%đöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V
 oÈB iQ +€+? oă h¬M- F?¬M; M M i¬M i?B M- F?¬M; M M i¬M ç` - Î;B[ i?B M ç` -
 hW F?B h¬M S?“K çB p”Q T?B M çΦB HK+ M”v- ?„M HB M bBM? HÁM; >²M; oB M-
 çdM? T?QM;- Km®M F?®M; +? p”M K M? +O KbM?5
 >„M F?¬M; Km®M p”M K M? +O KbM? #` #'i Hm”M F M”Q ?Q†+ H” ç² p”i M”Q F?®
 M”v5
 h` M i?U+ i - b m F?B i`îi?“M? oă h¬M- M;mv M pä +?B F?Q iQ”M i?•M +O im Hmv
 F?Q- ç²M; i?ÎB +ÁM +| i? bY /KM; h?B M æ` M;mv M F?Q T?K +”M bM? HQm +?m
 L;mv M F?Q ç M iW;B[i?B M ç` - M?QM; #ªM i?•M i`U+ iB T bY /KM;- p®M H” M; i?
 i?B M b Q\
 L m M?Q K¶B K°i H¬M bY /KM; M;mv M F?Q +ÁM T?ªB i`QM; +-m h?B M æ` - #`
 b Q +| i? tQM; óh¬Mô\
 hΦB b Q pB h¬M5
 h¬M :Bª- M?’i ç`M? T?ªB €T çªQ i` M i`ÎB ç’i5
 æΦB çΦQ p¬ibM?- h?B M æ` p¬ibM?- w +?Q +O im Hmv M ;Bª T?ªB çB F?®M; +
 .MM; w +?Q #ªM i?•M H”K +•v`QB- ç +?Q h?B M æ` M;?2 H M? KbM?- K” F?¬M; T
 *€B M”v H” óæΦQô /Q h¬M S?“K iU KbM? M;°` X
 *?d H”- ?„M F?¬M; #B i óæΦQô +O ?„M +MM; pÈB oă h¬M F?€+ +| +?9i #'i ç²M;X
 E?¬M; i¬M h?B M æ` - F?¬M; i¬M Zm, h?¬M- +| H) +kM; H” #ÎB pb HQΦB óæΦQô ç
 i`îi?“M? oă h¬M- H” F?B m +?B M ç®B pÈB h?B M æ` [mv i„+- +?Q M M KÈB çQ
 «M;
 Zmª M?B M- ç9M; M?Q hY >” i`QÎM; H½Q bmv M;?o- p”Q H9+ M”v- T?ªM; T?’i h?B
 K°i H¬M M[+?’M ç°M;- L;?’+? h¬M *?B GBM? Î i`QÊ+ K†i h¬M S?“K iU ?² ç½ M
 HQÊM;;B i`b- F?Q i? HΦB p M p M i,M; H MX
 *QM M;QÆB ?Î?[M;- ?| i?•M mv M;?B K- b€m ç-m +€M? i v ?mv ç°M;- b€m HQΦB
 #Q K”i K M; i?2Q çO HQΦB i?¬M mv Î;B[i?B M ç` - KQ ;B| G¬B æB M Mªv` - p-
 ?| i?•M +O h¬M S?“K çm´B;B i K”tm®M;X
 L;?’+? h¬M *?B GBM?- +?QM? H” h?B M æΦQ ?| i?•M- M| i`U+ iB T çm´B;B i i?
 S?“K- H” Km®M +?Q h¬M S?“K FQM? bÊ h?B M æΦQX
 J” h¬M S?“K #B i`ä- M m M?Q i?¬M MB K ?| i?•M +O KbM? #` çm´B;B i- i’i M?B
 #ÎB pb i`QM; HÁM; +| +?’T MB K- i`W F?B H” iªK i`W +?’T MB K +O KbM?- K°i H
 #QÊ+ p”Q oă h¬M H¬M M[X
 L?QM; #ÎB pb M?Q p”v- +QB M?Q H” ç†i +?•M iÈB oă h¬M- ç®B pÈB ?„M K” M|B +k
 >„M F?¬M; i? HmB5
 >„M M?’i ç`M? T?ªB +?ûK ;B i L;?’+? h¬M *?B GBM? M”v5
 @ «M;
 GΦB K°i iB M; +?’M ç°M; ?mv M #Q i`mv M ç M- H9+ M”v ç•v H” ç M iW i`QM; +Æ i
 L; v b m ç| - E€ G•M- *?m hQÊ+- >mv M ok- /`iQÊM; +O # æΦB J h?¬M +kM; p”Q
 HQM; ?„M- ?„M /MM; iQ i?€B h?¬M J M;çQ M;? M;? M? iB T +¬M; FQ+? +O L;?’
 o¬M; b€M; L;k >”M? HQm +?mv M- h?Ov >Ä h?’ # HQΦB ?¶M iΦT- +?†i +?) #ªQ ?
 h¬M S?“K Î i`QM; ç|X

P M?5

*?¶ ;B Q FQ+?- +?'M ç°M; p¬ ?bM? +?"K`½B ç~v` - H"K +?Q +ª h?B M *Æ ædM?
h?QÆM; E?mM; Î# M M;Q" B- h?B M æ` #B M b„+X

h`QM; M?€v K„i- sm•M >¢ h?m æ¬M; Îi`QM; K°i iB m i?B M ç` ``i M? M? +?mv M
[mv i„+ #` hY >` i`QÎM; H½Q +MM; +?Q p` h?€M? h¬M ´M ç`M? i?Q€M; +€B HB M i

J v K„M- hY >` i`QÎM; H½Q +MM; i€K p` h?€M? h¬M ``i M? M? T?ªM SM; çB [m - H`
ç2K i`¼M +€B h?B M \*Æ ædM? ´M ç`M? H¢B- M m F?¬M; iMv i?ÎB b) +! F?ª M„M;
FB M- i€+ /KM; M;mv M H B +O h?B M *Æ ædM? M`v i`i M?B M +kM; b) ;BªK #Ëi

" M i`QM; S?QM; ok G¬B æB M Mªv` - h¬M S?`K H¢B v M;mv M çSM; v M F?¬M; M
>„M /MM; bS+ K°i KbM?- +MM; h?B M ç'm- +MM; æ` ç'm5

@ L: P

h`QM; KB M; h¬M S?`K iU ?² H` T?€i` i? M? •K ç²M; /¢M; M?Q i`•m çB M- i?¬M
H`T iS+ ç€M? iËB L;?`+? h¬M *?B GBM? FB X

L;?`+? h¬M \*?B GBM? M`v M?Q H` M;mv M; M9B + Q- ?mM; ?,M; +?®M; çÐ çQÌM;

"€+ ç'm BK „M; p¬ ?bM?- [mv i„+ +MM; w +?Q Î;B[F`+? HB i p +?¢K- [m M? [m
ædM?- F?¬M; M;WM; ç +?Q +€B F?¬M; ;B M M`v tm'i ?B M +€+ HQ¢B M;mv +ÆX

L m F?¬M; T?ªB +! hY >` i`QÎM; H½Q +MM; +?Q p` h?€M? h¬M +?'M i`K- +?Q /M h
#¢B L;?`+? h¬M *?B GBM?- +m®B +MM; ``i +! i? #ÎB pb F?¬M; ;B M M`v bKT tm®

*MM; L;?`+? h¬M \*?B GBM? #€+ ç'm- h¬M S?`K ç®B pËB Hw ;BªB +MM; F?®M; +?
+`M; M;`v +`M; ç + QX GQ¢B +?B M ç'm M`v- M;QÎB #bM? i?QÌM; +,M #ªM H` F?

G9+ M`v- pª ç¢Q [mv i„+ p¬ +MM; `ä`M; M;mv M H B i`QM; h?B M *Æ ædM? H¢B
F?¬M; i?¬BX

@ G9+ M`v ç•v i i`i M?B M b) i?`M? +¬M;X

h¬M S?`K iU ?² ?Q`M iQ`M F?¬M; +! +ªK ;B€+ ç M #B M ?! #®M T?Q - +MM; L;?
?²B H•m- iBM? i?¬M w +?Q +O ?„M pšM H` p¬ +MM; FB M ç`M?X

o`Q H9+ M`v p¢M i`QÊM; ?! i?•M +O ?„M M;¢Q M;? çSM; i?ŠM; M?bM L;?`+? h
p¢M i`QÊM; ?! i?•M- b m ç!- J hQÊM; [m M? i?•M p`M +?mv M- i?¬M MB K ?! i
i?`M? K°i i? M? i`QÎM; ç QX

@ >! i?•M i?`M? ç Q- +?ûK i M p¢M T?€TX

h`QM; HÁM; h¬M S?`K ?ÆB i`¬K M;•K- i`QÌM; ç Q FB ?! i?`M? p¢M i`QÊM;- M?Q
ç Q H!M; H€M? tm'i ?B M i`QM; h?B M æ` - i`U+ iB T +?ûK p T?Q i`QÊ+ KtiX

a€m +€M? i v +O L;?`+? h¬M *?B GBM?- b€m pk F?Q i?2Q #ªM M„M; çB H M M;?
«M;

G¢B K°i H¬M M[+?'M ç°M; p¬ ?bM?- iQ`M #° h?B M \*Æ ædM? `mM; H M- M?QM;
i„+ H¢B +?'M ç°M; i?2Q- F?¬M; +?d F?¬M; +! i`Î M M ?¶M HQ¢M- M;QÊ+ H¢B H` i

> i i?ªv ? i i?ªv- M?Q H` b Q +?B +?Q i i` M i`ÎB- `ä`M; K` #`v Îi`QÊ+ K„i h¬M S`
M?"M i?S+ [m h?B M æ` `ä`M; M?Q p`vX GQ¢B +ªK ;B€+ M`v ;B®M; M?Q H`- iQ
?„M +kM; F?¬M; +! #Q K"i ;bX

L?€v K„i b m ç!- L;?`+? h¬M \*?B GBM? p¢M i`QÊM; Îi`QÊ+ Kti h¬M S?`K FB `®i
H` o•M u M- ?! i?`M? K°i KªM? €M? b€M; i?2Q ;B! M?¢i M?Á - ;B®M; M?Q M! +?Q

L;?`+? h¬M \*?B GBM?- i`ªK 5

J°i ç¢Q #bM? +?QÈM; +m®B +MM; M;,M +ªM H'v h-M S?"K i`Î i?"M? oă h-M M"v
i?"M;- H9+ M"v- F?"M; ;B M b m HQM; L;?"`+? h-M *?B GBM? iB m i€M- H" K°i ç¢
FûQ /"B Î i`QÈ+X

L? M?"M; #QÈ+ ` K°i #QÈ+ p T?Q i`QÈ+X

a m ç!- i?"-M MB K [mv i?"-M- [m M? i?"•M ?! M;mv MX

*MM; H9+ ç!- çO HQ¢B h?B M æ¢Q [mv i„+ - çO HQ¢B +ªK M;° iQ" M #° i`"M p"Q i`Q

E?®M; +? - F?®M; +? ? i i?ªv5

:BÌ F?„+ M"v- ?„M T?€ pĐ i`!B #m°+ +O h?B M æ¢Q ç®B pÈB KbM?5

:B®M; M?Q H" M„K ;B[h?B M æ` 5

@ h - ç°+ i-MX

o"Q H9+ M"v h-M S?"K M;¢Q M;? çSM; i?ŠM;- +ªK i?K çQÈ+ +ªK ;B€+ K„ ?ªQ ç M
+O ?„M /MM; bS+ M„K +?†i- M? M?"M; M;~M; ç-m H M M?bM p T?Q ?Q F?"M;-
i?€B +?!B K„iX

JQÊM +ªK M;° Î # M i`QM; æ Q oQÆM; G M?- /MM; w +?Q #ªM i?"•M ?! i?"M? ç Q
L;?"`+? i?"M? h-M5

hW M v p b m- pã ç¢Q i-M bQ- .mv L;½ æ°+ h-M5

8NRX *?QÆM; eyy, sm'i æQM?X URV

*?QÆM; eyy, sm'i çQM?X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?!K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ >B M i¢B h-M S?"K ?„M ç½ +?QM? i?S+ i?"M? K°i oă h-M `²BX

@ Zmª M?B M F?"M; çÆM ;BªM- p"v K" h`ªK L;?"`+? h?"M? h-M `²BX

@ >B M i¢B ?„M +?d KÈB KQÌB +?QM im´B - +?Q çO ? B KQÆB im´B- iB K HU+ +

@ >ÆM M[M,M; HU+ HoM? M;° [mv i„+ +O h-M S?"K `i + Q- iU ?² # M i`QM; i?"
?mv MªQX

h-M S?"K #B m ?B M ç +?Q +?Q p` h?€M? h-M +kM; +ªK i?"v `i FBM? M;¢+- ç½
?„M- F€ i?"i ç½ `i Qi pb K°i p`B bU ibM? K" FBM? M;¢+- M?QM; #¼M ?„M F?"M; i
i?B m MB M €Q t M? M"v +?Q #¼M ?„M çO FBM? ?dX

@ L; v +ª i?"-M MB K +kM; bBM? ` /` iQÈM;- t2K ` h-M S?"K +kM; F?"M; TªB H
çÆM ;BªM M?Q p"vX

@ h`QM; i?"•M i? +O ?„M ?Q" M iQ" M +?QM? t€+ +! çQÈ+ ç² p"i i`QM; i`mv M i?"
M;"M M,K F?"M; i?"v `²B- F?"M; i? iQÎM; çQÈ+ i?"i bU ?B M ` Î i` M M;QÌB +O ´

J" hY >" i`QÎM; H½Q FB i?b H" M!B ` X

@ >Q" M iQ" M +?QM? t€+ H" p"i FB - imv +?9M; i ç m +?Q iWM; ;†T [m p"i FB -
HQ¢B #B m ?B M ` K" t2K- +MM; # M i`QM; çB M i`+? +! iQÆM; iU `i HÈMX

@ *?d H" ç€M; iB + +?Q /M H" Î i`QM; i?"-M çB M- ;?B H¢B ç®B pÈB ç² p"i FB +kM

aQÆM; KM #®M T?Q +?2 +?„M- M?QM; h-M S?“K H¢B +| i? `ä`M; +ªK M?“M çQ
i`QM; h?B M \*Æ ædM? M`v- bQ pÈB H9+ i`QÊ+ i?ÌB çB K ?„M iB M p`Q h?B M *Æ ædM?
i`QÊ+ K†i ?„M iU ?² #` ;BªB T?~m- ?Q`M iQ`M #¢B H°X
*†T K„i +O ?„M i?“K +?Q +| i? M?bM tmv M i`i +ª- +?SM; FB M h?B M \*Æ >` p- i`
i¢Q i?“M?X
>„M ?B M i¢B- iU ?² H` ?Q`M iQ`M bB m i?Q€i # M M;Q`B [mv i„+ h?B M æ¢QX
*?d H`- [mB i„+ i`QM; ç| ?„M +| i? +?SM; FB M- i?“K +?Q +| i? HÊB /KM;- M?QM;
#B M- ?„M pšM T?ªB im•M i?2Q K°i Qi T?€T i„+ i`QM; ç| X :B®M; M?Q F?¬M; ;B M
pšM H` i?ÌB ;B M- ?„M F?¬M; +| i? tmv M [m i`QM; ç| X
>„M #B i`ä- Km®M +ªB #B M [mv i„+ - p`v i?b Î i`QM; h?B M æ` [mv i„+ M;mv M H
+O KbM?- ç| H` M,M; HU+ K` oä h?€M? KÊB +| i? +| çQÊ+X
h?“i ;B®M; M?Q H9+ i`QÊ+ F?¬M; +| p`Q *?•M ok h?€M? æ` - i?ÌB çB K h-M S?“K ç
*`M EBM? h-M ;B oä h?€M? h-M Zm M FB +€+? `i t +kM; +| i? +Sm h-M >¢Q .Q
pQÊi [m F?¬M; ;B M- H` Î [mv i„+ F?¬M; ;B M p®M +| F? B i?€+ ` [mv i„+ F?¬M; ;
+QTv iW
o çB K M`v i`QÊ+ FB h-M S?“K pšM H` M ;?o K½B K` F?¬M; `ä- M?QM; ?B M i¢B
`²BX >„M ç¢i çQÊ+ \*?•M ok i?¬M +?9+ T?9+- +ÁM +| çO HQ¢B +ªK M;° # M i`QM;
?„M +| i? Hw ;BªB bQ pÈB oä h¬M i?b M?B m ?ÆM `i M?B mX
hmv ?B M i¢B pšM F?¬M; +| +€+? M`Q H`K çQÊ+X
@ >B M i¢B i +| i? M|B bQ pÈB oä h¬M M?bM +`M; i? K i?`m i`B i- #B i çQÊ+ +`
KÊB +?d pW iB M p`Q oä h¬M- F?¬M; M M M;?o [m€ t X
o`Q H9+ M`v i`QM; HÁM; h-M S?“K i?¬K M ;?o- +kM; F?¬M; bmv M ;?o i? K M?[M; -
*kM; p`Q H9+ M`v- h-M S?“K +ªK ;B€+ çQÊ+ [mv i„+ i?¬M #Q i?m°+ p h?B M *Æ ædM?
K` ?QÈM; p T?Q KbM? p¼i iÈB- h-M S?“K +| i? T?€i ?B M- # M i`QM; h?B M *Æ ædM?
bB m i?Q€i h?B M æ` [mv i„+ - H` M;Q|B +| ç¢B M,M; HU+ +ªB #B M [mv i„+ Î i`QM
h`Î i?“M? oä h¬M- b) #` i`mv M i®M; ` F?ÄB h?B M *Æ ædM?- ç•v +?QM? H` [mv i
ædM?X
>B M i¢B imv h-M S?“K +| i? HÌKÌ +?SM; FB M [mv i„+ FB i²M i¢B- M?QM; H¢B
?Q†+ H` +?®M; H¢B HQ¢B [mv i„+ M`vX
`i [m€ p`Q H9+ M`v- #¶M; M?B M i`QM; M°B i•K ?„M F?) M?9+ M?Q+?- b m ç| ;B®
H`T iS+ i h¢Q >| EBK GB M`X
a m ç| ?„M M? M? +?¶M; i`®M p`Q i`QM; ç| - Î i?ÌB çB K [mv i„+ +O h?B M *Æ ædM?
+| ç M i` M M;Q|B ?„M- ?„M ç2K çO HQ¢B +ªK M;° +O KbM? Î # M i`QM; h?B M *Æ ædM?
+O KbM? +MM; F?¬M; ;B M h¢Q >| EBK GB M- iQ`M #° /mM; M?“T p`Q i`QM; F?-
" M i`QM; h¢Q >| EBK GB M M`v +| çQÊ+ F?¬M; ;B M +O KbM?- +€B F?¬M; ;B M
bBM?- # M i`QM; +kM; +| `i M?B m [mv i„+ - M| T?K i?m°+ H`v h?B M æ` [mv i„+
H`T i²M i¢B- M?QM; h¢Q >| EBK GB M M`v H¢B +MM; h-M S?“K +| i? M|B H` /m
çQÊ+ [mv M F?®M; +? K°i #° T?“M +O h¢Q >| EBK GB M M`vX
>B M i¢B i¢K i?ÌB ?„M pšM F?¬M; i? +ªB #B M [mv i„+ p®M +| i`QM; F?¬M; ;B M
i? KB M +QÐM; Î # M i`QM; i,M; i? K K°i Qi ç² ç¢+ i?m°+ p KbM?X
*| i? M|B M?Q p`v- ?„M bÈK ç½ +| çQÊ+ M,M; HU+ +? ç`M? [mv i„+ i?m°+ p KbM
M`v- +?d +| i? i²M i¢B Î i`QM; F?¬M; ;B M EBK GB M- Î # M M;Q`B H` F?¬M; +| ?B
@ h-M S?“K M`v- i?“i bU H` iQ ; M HÈM K`i- i?“K +?Q M; v +ª h?B M *Æ ædM? +kM

@ L?QM; F?¬M; i? F?¬M; M|B- ?„M i?“i bU çO i?B M i“B- ``i BM?- t2K ibM? ?bM
+¬M; `²BX

@ *¬M- imv F?¬M; Km®M i?W M?“M- M?QM; t2K ` - M; QÆB ibK çQÊ+ h¬M S?“K
M?•M K¢M? M?“i i`QM; pÁM; # i`,K M,K M“v `²BX L m M?Q ?„M i?“i +| i? M?Q M;
pÁM; M,K M,K ç¢i iÊB oă h?€M?- ?„M i?“K +?Q +| i? ;€M? +?“m i`€+? M?B K +¬M;

G9+ M“v î i`QM; ?Q F?¬M;- +?Q p` h?€M? h¬M K„i i?“v ? i i?“v HB M i` Q ç´B HŠM
H¢B ``i M; Q“B w Km®M- F?¬M; ? +| h?€M? h¬M M“Q ç®B pÊB ?¬M? pB +O h¬M S

*| i? M; ?o- ç†+ #B i H“ pW `²B i`aB [m h`aK L; ?`+? h?“M? h¬M i?“M? +¬M;- i?B
h¬M S?“K ç½ +| i? çQÊ+ i`i +a h?€M? h¬M i?W M?“M- i?“K +?Q ç½ +| i? T?| M; iS
?“MX

@ >B M i¢B F?¬M; ;B M î i`QM; EBK GB M M“v- ç½ +| i? +| çQÊ+ K°i Qi +¬M; /KM
`²B- +?d H“ h?B M *Æ >“ FB i?“i bU H“ [m€ KS+ i?¬M #Q- i i¢K i?îB +?d +| i? T
i?¬M F€ K“ i?¬BX

@ "i [m€ h¢Q >| EBK GB M M“v imv F?¬M; i? ç +?Q M; QîB i`,K T?¬M i`,K ç°i T?€
M?QM; K“ M m GBM? ok aQ ç°i T?€ T?K+ /KM; L; ?o h¬M æ M- i +| i? +| 3yW M„K
aQ ç°i T?€ ç M oă h¬MX

h¬M S?“K +aK i?K çQÊ+ çO HQ¢B i?¬M F€ +O h¢Q >| EBK GB M M“v- i`QM; HÁM
iQÆM; ç®B ?“B HÁM; X

h` M i?U+ i - H9+ i`QÊ+ ?„M ç€T SM; #¼M M; QîB :B M; S?QM; î b m F?B ;B M?“T
i? i`Ê ;B9T #¼M ?„M ç°i T?€ oă h¬M- ç•v +kM; +?d H“ M|B +¬K +?WM; K“ i?¬B- F
M„K +?“ + ``i HÈMX

>B M i¢B i?b #`i ç²M;- /MM; i?B M T?9 +O :B M; S?QM;- +| L; ?o h¬M æ M +MM; h
?ÆM M[h¬M S?“K +?d çB K K°i Qi- F?a M,M; ç°i T?€ ç M oă h¬M b) ``i HÈM5

@ æ€M; iB + i?îB ;B M ç½ F?¬M; çO `²B- M m F?¬M; i +| i? H“K çQÊ+ K°i Qi M[

8NkX *?QÆM; eyR, sm'i æQM?X UkV

*?QÆM; eyR, sm'i çQM?X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œöÇXÔU%œöÇXÔp L?|K /`+? .mM;M?B pÔXÇö>%VÔXÇö>%V

h¬M S?“K +aK i?K çQÊ+ [mv i„+ +?B HU+ +QîM; ç¢B i?m°+ p h?B M *Æ ædM? ç
#` i`mv M çB ` M; Q“BX

Zmv i„+ +?B HU+ M“v [m€ K¢M? K)- ?„M +,M #aM F?¬M; +| +€+? M“Q çB T?aM F?€

J°i H9+ b m- ?„M b) i`U+ iB T #` i`mv M i®M; ç M i` M [maM; i`QîM; i?¬M çB M- +
+| F?¬M; Qi M; QîB- ?„M iU M?B M H“ F?¬M; Km®M h¢Q >| EBK GB M- ç†+ #B i H
[m #¢Q H° î i`QÊ+ K†i K¼B M; QîB- +?Q M M imv ?„M F?¬M; #Ä- M?QM; pšM i` M?

oW KÈB i?m ?²B h¢Q >| EBK GB M- M?€v K„i b m ç| - K°i +°i b€M; FBK b„+ HB M`

@ o Q

h?2Q ?"Q [m M; FB +?ÈT ç°M;- +?Q /M h-M S?"K ç½ i`î i?"M? oă h-M +QÌM; ;B^a
+| +?¶ i`®M; T?^M F?€M;- i`U+ iB T#` +°i b€M; M"v K M; çBX GçB M?€v K„i b m ç
[m^M; i`QÌM; h?-M æB MX

J" i`QÊ+ F?B #` i`mv M çQ ` M;Q" B- ?„M M?bM i?Q€M; [m ?Q F?-M; î +?¶ b•m i
?„M +^K ;B€+ çQÊ+ +?¶ ç| +| +?9i +?'M ç°M; F?-M; i-K i?QÌM;

@ h-M S?"K M"v HçB T?€i ?B M +?9M; i X

hY >" i`QÎM; H½Q +MM; i€K p` h?€M? h-M +€+? ç` T?QÆM; h-M S?"K #` i`mv M iç
t - +€B M?bM M"v +O h-M S?"K- HçB ç +?Q M?[M; i²M içB +QÌM; ççB M"v +kM; F

@ s2K ` ?B M içB GBM? :B€+ +O h-M S?"K M"v ç½ i`Î M M ? i bS+ FBM? M; QÌB `²
T?€i i`B M b) `i ;B M M MX

J" æçB *"M [m®+ *?•M ok h?€M? æB M h?€M? *?O *"M p"Q H9+ M"v i?b i`-K M; •K

J°i ççQ [m M; K M; ?B M H M- b m K°i H€i- h-M S?"K HB M tm'i ?B M i` M [m^M; i

h?ÌB çB K ?„M pW tm'i ?B M- ?„M +kM; F?-M; F?ÄB +| +?9i HçB +"M; ?Q^M; bÊ
[m^M; i`QÌM;- h?-M æB M i?"K +?Q +| ?ÆM M; "M M; QÌB î +?¶ M"v5 oW M?bM i?'
K°i M; "M €M? K„i HB M ç²M; HQç i T?| M; ç M i` M M; QÌB +O ?„MX

"i [m€ M; v i?ÌB çB K h-M S?"K tm'i ?B M- ?ÆM M; "M M; QÌB i iK i` M [m^M; i`QÌ
tm'i ?B M v M ioM? p" B ;B•v ç²M; ?²- M; v +^ iB M; FBK `ÆB +kM; +| i? M; ?2 çQÊ

@ L?Q i? M"Q b) +| M?B m M; QÌB M?Q p"v\ *?È F?-M; T?^B H" ?-K M v +kM; M?Q
içB b Q i F?-M; +| M; ?2 M|B [m M?d\

h?'v ibM? +^M? M"v- i`QM; M°B i•K +O h-M S?"K +kM; F?-M; F?ÄB H° ` +?9i M; "

"ÎB pb ?„M ç½ i`î i?"M? oă h-M- ?„M +| i? çÆM ;B^M +^K ;B€+ çQÊ+ #®M T?Q +
;B^ +'T #"+ GBM? ok aQ çdM? T?QM;- M?[M; M; QÌB M"v î M; "v i?QÌM; ç m H" im
ædM?- /M H" h?B M h`B \*?B M +kM; +| F?-M; Qi M; QÌB F?-M; çB ` - K" #•v ;BÌ ç

æQÆM; M?B M- ?B M içB h-M S?"K ç½ H" oă h-M `²B- im pB i•K ibM? +"M; H" M•
+?9i M; ?B ?Q†+- M?QM; K" #B m ?B M i` M K†i HçB i?"T T?-M #bM? ioM?- î /QÊ
+kM; F?-M; +| +?9i #i M M"QX

@ h-M S?"K5 Zm^ M?B M H" h-M S?"K5

_®i +K+- b m +?9i v M H†M; M; „M M; OB- i` M [m^M; i`QÌM; `®i +K+ #°+ T?€i ` iB
i`"Q ?Q" M iQ" M H M i`"M i`QM; iQ" M #° [m^M; i`QÌM;- F?Q i? M?'i i?ÌB FB [m€ H
hB m5

@ h-M S?"K5 h-M S?"K5

@ h-M S?"K

o"Q H9+ M"v- i?"K +?Q +| K°i Qi i? M? •K FQ+? ç°M; F?-M; i?-B i?ûi H M- FB H"
b® HQÊM; +U+ Qi i`QM; \*?•M ok i?€M? ç` 5

h-M S?"K î i?ÌB F?„+ M"v ç°i M?B M +^K i?'v ç½ B M; ° FB ;B®M; M?Q KBM? iBM?

oă h-M +?Q çO ? B KQÆB im´B5

>ÆM M[+ÁM H" K°i Gmv M æ M aQ i-M [mw T?B T?"K5

> B +€B i?•M T?"M M"v `ÆB î i` M M; QÌB #i +S M; QÌB M"Q- ç m b) çç i çQÊ+ ç½ B
?ÆM5 >m®M; +?B ? B i?•M T?"M M"v ç m M^K i` M K°i M; QÌB5

L m M?Q i`mv M çB- i` M ççB HK+ i?QÊM; pä M"v- M|B F?-M; +?WM; b) +| p- b®
+?Q ?„M5

@ s2K ` - ?-K M v M?•M p"i +?QM? H" i \

G9+ M"v h-M S?"K +kM; T?"M SM; çB [m - ?ÆM M;"M M;Q`B M"v iU ?² H" K°i KU+
 @ *?d H"- +kM; F?¬M; +¬M ççB i`"M; /B M M?Q p"v X
 G"TiS+ ?„M +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ +Q`B F?´ K°i iB M;- t2K` /•M +?9M; i` M o
 i?QÊM; pä- ç½ ç M K°i HQçB ibM? i`çM; iB T +"M # M? i`çM; `²BX
 J" H9+ M"v- F?Q i? €T #€+? i?m°+ p oä h¬M +O h¬M S?"K °M? ?QÎM; iÈB T?Q
 M?B m M;Q`B /€K +€+? ?„M [m€; -M- +?Q M M +€+? ?„M ; -M M?'i M;QÊ+ HçB H".
 oä h¬M F?¬M; H•mX
 G9+ M"v .`+? E?mv i- ç²M; /çM; im´Bi` i" B + Q- ç²M; /çM; +kM; H" oä h¬M +MM;
 +kM; çO i?B M i" B FBM? M;Q`B- p¬ Hm" M Î MÆB M"Q +kM; b) ibK çQÊ+ K¼B M;Q`B
 içB
 L?QM; K" i?`B çB K Î # M M;Q`B h¬M S?"K- ?„M +?d +| i? Ov F?m'i H"K H€ t M?X
 @ h¬M S?"K- /€K +?B M K°i i`"M H¬M M[?½v F?¬M;\
 L?QM; p"Q H9+ M"v- #¶M; M?B M .`+? E?mv i M;~M; ç-m H M- M?bM p T?Q i?B
 M;"M pçM FB - i`QM; KB M; #bM? ioM? M|BX
 @ .`+? E?mv iX
 h¬M S?"K Î i`QM; i? M? •K -K o #®M T?Q - pšM çÆM ;BªM M;?2 çQÊ+ i? M? •K H°
 T?¬M p M; /°B FB - b m ç| ?„M #¶M; M?B M [m v ç-m- M?bM p T?Q b m HQM;X
 ÍT?Q b m +O ?„M- .`+? E?mv i K°i i?•M €Q #`Q i`„M; - ;B®M; M?Q MY M,K i`QÊ+
 *?B M- T?B m /"i tm'i i`¬M- F?Q +?'i tm'i +?9M;X
 h¬M S?"K +kM; +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ i? M? MB M €Q #`Q i`„M; i`QÊ+ K„i M"v- +kM
 +MM; KbM? ;B®M; M?Q- ç½ i`Î i?`M? K°i oä h¬M `²BX
 *?d H"- imv +?d [m MY M,K i?`B ;B M- M?QM; i? M? MB M €Q #`Q i`„M; M"v HçB
 ç| - +ª M;Q`B i`Î M M i?•K i?9v X
 h` M ZmªM; i`QÎM;- pšM H" i?"T T?¬M M€Q M?B i- i? M? •K i?ªQ Hm" M p h¬M S?"
 ççB HK+ +U+ F€ i?QÊM; pä M"v- M?[M; i?B M i" B M"v ;†T T?ªB h¬M S?"K bQ pÈ
 ?ÆM`i M?B m- M;QçB i`W K°i b® M;Q`B +U+ M?Ä +| +?9i ç® F} ` - imv i ççB #°T?
 #€BX
 J" K°i Qi i?B M i" B i?B M T?9 #ªM i?•M p¬ +MM; i®i M?Q H" .`+? E?mv i M"v- +| H
 T?K+- ?Q†+ bBM? ` K°i Qi iQÆM; ç®B +?B i•K- #'i [m€ HçB F?¬M; B ;B®M; M?Q
 T?Q h¬M S?"K çQ ` F?B m +?B MX
 h?`B ;B M /¬M [m - K°i HQçB ?"Q F?Q ç†+ #B i Î ;B[ h¬M S?"K +MM; .`+? E?mv i i
 M;Q`B i` M [mªM; i`QÎM; +kM; /¬M /¬M T?€i ?B M ?"Q F?Q pB /B m ;B[? B imv
 i`QÎM;X
 h¬M S?"K- i?B M i" B- imv i ç®B i?B M i" B- i?B M i" B i`mv M F€5
 hB M p"Q *?•M ok h?€M? æ` K°i M,K HB M i`Î i?`M? oä h¬M- ç•v imv i ç®B H" i`m
 J°i i`mv M F€ bQ pÈB i`,K M,K [m ç M?'i i?B M i" B o•M S?B .QÆM; +`M; i? K i`m
 L m M?Q M|B H9+ i`QÊ+ i?`B çB K h¬M S?"K i?„M; çQÊ+ ç M?'i h?B M h" B *?B M
 +MM; o•M S?B .QÆM; i-K ç| B +`M; i? K i?B M i" B +ÁM +| i` M? Hm" M- M?Q p"v
 F?¬M; ? +?d i`Q+? K" i?„M; çQÊ+ `²B5
 *QB M?Q H" M?[M; M;Q`B ç®B pÈB h¬M S?"K +ÁM +| ç® F} +?B i•K FB - F?¬M; i
 h¬M S?"K H" ç M?'i i?B M i" B imv i ç®B5

8NjX *?QÆM; eyk, .`+? E?mv i E?B m *?B M G-M L[X

*?QÆM; eyk, .`+? E?mv i F?B m +?B M H-M M[X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

G9+ i`QÊ+ o•M S?B .QÆM; iW GBM? ok aQ ç°i T?€ ç M oä h-M /MM; #ªv M,K- K" h-
M,K5 o•M S?B .QÆM; # M ç-m Î h?B M *Æ ædM? T?ªB /MM; # M,K i?ÌB ;B M KÊ
K" h-M S?"K ;-M F +?d /MM; MY M,K5

*?d iB M p"Q h?B M *Æ ædM? MY M,K- HB M iW GBM? ok aQ çdM? T?QM; ç°i T?€
:?B +?ûT M?Q p"v- [mª i?U+ H" F?-M; i? iQÎM; iQÊM;- F?-M; +?d H" o•M S?B.Q
çQÊ+- /M H" Î i` M iQÌM; pBM? [m M; +O h?€M? æ` h?-M æB M FB - ;?B +?ûT
F?-M; +| #'i F€ K°i M;QÌB M"Q +| i? b€M; i¢Q [m 5

*?Q iWM; +| B- +kM; F?ŠM; ç`M? F?| +| i?S ? B5

h-M S?"K b„T i`Î i?"M? / M? iU H|M; H€M? M?'i i`QM; H`+? bY \*?•M ok h?€M? æ`

"'i [m€ imv h-M S?"K H|M; H€M? M?Q p"v- M?QM; H9+ M"v K¼B M;QÌB `®i +K+ +k
ç M- i? M? MB M €Q #"Q i`„M; M"v ç²M; /¢M; +kM; H" pW p†M i`Î i?"M? oä h-M- M
iB M p"Q *?•M ok h?€M? æ` +?QM M,K- F?-M; +?d ç½ i`Î i?"M? oä h-M- +ÁM i`Î i?

*MM; h-M S?"K ç²M; /¢M;- æ M ok aQM; h-M5

J°i Qi M;QÌB +~M i?"M b m F?B iU ç`M? ;B€ +kM; +| i? #B i`ä- i? M? MB M €Q #"C
M?Q H" #€+? MB M i?B M i" B F?| çQÊ+5 h?"K +?Q M|B M m M?Q F?-M; T?ªB ;†T
i?"K +?Q b) i`Î i?"M? i?B M i" B i? v i? ç` p` +O o•M S?B .QÆM;X

hmv ?„M /MM; +?QM M,K iW GBM? ok aQ ç°i T?€ ç M oä h-M- o•M S?B .QÆM; +?o
. `+? E?mv i bQ pÊB o•M S?B .QÆM; +ÁM tm'i b„+ ?ÆM Î +?¶- ?„M H" K°i -()

E iB T- K¼B M;QìB Î ç•v KÈB iW i`QM; +?'M ç°M; FB F`T T?ªM SM;- ç m FBM? M
pU+ [mªM; i`QìM; FB - ç°i M;°i tm'i ?B M +?QM #,M; i`K +U+ HÈM- +?QM #,M; i`K
p•v K°i i?•MªM? K`m t M? p`Q ;B[5

L?[M; #,M; i`K M`v K†i M;Q`B #|M; HQ€M; M?Q H`i`K ;QÆM;- +| i? bQB ` ?bM?
M`v- K¼B M;QìB +| i? +?SM; FB M- Î T?Q i` M +?QM +•v #,M; i`K FB - ç m +| K°

•Q i`„M; i`QìM; FB K- ç9M; H` .`+? E?mv iX

@ _'i bÈK M;?2 M|B .`+? E?mv i M`v +| K°i +?B m pä F„ +?d +| oä h¬M KÈB +| i?
mv M,M;- F?¬M; i? iQìM; çQÊ+ K°i F?B i?B i`B M çB ` b) +QìM; ç M MQÊ+ M`v5

*?SM; FB M .`+? E?mv i i?B i`B M ` pä F„ +QìM; ç¢B M?Q i? - i`QM; HÁM; i`i +ª K
ç°M;X

:B| imv i v M;mv M p•v [m M? +?QM #,M; i`K +U+ HÈM FB - +?mM; [m M? ;`Q i?û
+?d +| i? Hì Kì +?SM; FB M i`QM; ç| +| K°i i?•MªM? K`m t M?- Î i?ìB çB K M`v- i`
#`# Q p•v p`Q ;B[F?ŠM; ç`M? H` h¬M S?`K `²BX

s2K ` h¬M S?`K H` ?Q`M iQ`M #` p•v Î # M i`QM; h? :BÈB „,M; hmv i M`v `²BX

@ h¬M S?`K ?„M +| i? SM; T?| çQÊ+ b Q\

a m F?B .`+? E?mv i i`î i?`M? oä h¬M- i`bM? ç° +QìM; ç¢B i?`K +?Q t t pQÊi`
iQÊM;- imv H` M?[M; M;QìB FB M ç`M? OM; ?° h¬M S?`K FB - p`Q H9+ M`v i`QM;
K°i iB #m¬M; HÄM;X

“ÎB pb K¼B M;QìB +ªK i?'v ? B M;QìB M`v ç m H` pW p†M i`î i?`M? oä h¬M- ç m
M;mv M F?Q b) F?¬M; FûK [m€ M?B m- K` .`+? E?mv i H¢B +| pä F„ +QìM; ç¢BX

@ h¬M S?`K b) H¬M M[bY /KM; pä F„ "¢Q >mv i E€ G•M ? v F?¬M; \

“i [m€ M?È iÈB i?ìB çB K +m®B +MM; h?B M h`B \*?B M [mv i +?B M- h¬M S?`K b)
M`v K¼B M;QìB ç®B pÈB h¬M S?`K pšM +ÁM +| +?9i +?ì KQM;X

*?d H` #¼M ?„M F?¬M; #B i- K°i +?B m M`v +O h¬M S?`K Î b m F?B ? B M;QìB i`î
i¢Q çQÊ+ ?B m [mª +?QM? i?S+ F?¬M;X

.M b Q F?B ç| K¼B M;QìB +?d H` +€+? K`M b€M; çB [m M b€i h¬M S?`K +MM; .`+?
i? +ªK i?K `ä ``M; K°i +?B m pä F„ M`v M?Q .`+? E?mv i- +kM; F?¬M; i? +?m`M t
+?QM? i?S+ +O +?B m pä F„ M`v ç M i°i +MM; K¢M? # Q M?B mX

@ h¬M S?`K- iB T +?B m 5

J` p`Q H9+ M`v- i? M? •K +O .`+? E?mv i #¶M; M?B M S?B m JB m i`mv M ç M- [r
[mªM; i`QìM; h?¬M æB M- M?QM; +kM; ``i F?| T?•M #B i` çQÊ+ ?„M ç M i°i +MM
M`QX

*?QM #,M; i`K +U+ HÈM- +?QM #|M; /€M; #¢+? b„+- i`QM; M?€v K„i M`v- ç m ç°M;
:B| imv i ;`Q i?ûi i-K ç| - +?d +| i? M?bM ç M +?QM ç¢Q i`MªM? #¢+? b„+- iU ?² H
/¢M; i®+ ç° # v M? M?- M? M? M?Q i?B K çB M ?QÈM; p #|M; M;QìB K`m t M? #` p
i`K5

h®+ ç° i?•M T?€T +O .`+? E?mv i bQ pÈB MY M,K i`QÈ+ i?b M? M? ?ÆM `i M?B
„,M; imv i FB K F?Q M`v K¢M?- H` tQ ç•m #^M; M vX

@ oä h¬M +?QM? i?S+- [mª M?B M bQ pÈB H9+ i`QÈ+ T?K+ /KM; L;?o h¬M æ M i
+QìM; ?ÆM `i M?B mX

L?bM t2K +?QM #|M; /€M; H¢M? M?Q #,M; M`v- i`QM; HÁM; h¬M S?`K +kM; ?ÆB i
í i?ìB çB K M`v- imv F?Q HU+ +O ?„M M;?`+? i?B M +kM; +ªK i?'v `ûi H¢M? i`M t
MY çB K #®B `®B- pšM H†M; v M çSM; í ç` T?QÆM; M;mv M H BX

EB K F?Q H¢M? M?Q #,M; F K†iK" ¢ M- iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; ¢•K p ?„MX
E?Q iS+ H¢M? M?Q #,M; iU ?² M?Q ÎMY M,K i`QÈ+ Km®M F i?„M i?„M? #,M; ¢B
"²M;5
*kM; pW H9+ ¢|- K°i iB M; +?'M ¢°M; F?¬M; [m€ p M; /°B i`mv M` Îi`QM; [mªM;
K°i iB M; +?'M M' M"v- +?9M; M?•M i` M [mªM; i`QÌM; H"TiS+ T?€i ?B M ¢° 'K #®
#½Q i® ¢ i?,M; 5
"°M?5
L; v b m ¢|- H" K°i iB M; +?'M M' Km®M p M; /°B ?ÆM `i M?B m5
h?ÌB ¢B K iB M; +?'M M' i`mv M ¢ M- K¼B M;QÌB +| i? +?SM; FB M Îp` i`Q i`mM
FB - h-M S?"K #` K°i M;mv M F?Q i`€Q ?Ä ?²M; b„+ `°M; ¢ M# Kûi# Q T?O Î# M
imv i;`Q i?ûiFB K°i F?B ¢KM; T?ªB M;mv M F?Q i`€Q M"v- H"TiS+ HB M i M`½
a m ¢| i?2Q M;mv M F?Q i`€Q ?Ä ?²M; b„+ M"v `i M? M? KÎ`°M;- i?"K +?Q b m F
p`Q +?QM #|M; M;QÌB .`+? E?mv i FB - i€K ¢¢Q i`QM; ¢| HB M ?| i?"M? ?Q p-5
*°M; b m ¢|- iW H²M; F?Q >Ä M;mv M M"v T?€i` M,M; HQÈM; M|M; `U+- Îi`QM;
+?Q +?d H" i?ÌB ;B M K°i +€B ?¬ ?'T- HB M T?€ ?Ov ?Q"MiQ" M +?QM #,M; i`K +
?| ` pW `²B5
h` M ZmªM; i`QÌM;- H"TiS+ iW i`ÌB ¢¬M; ;B€ `ûi#B M i?"M? KM ? M|M; #ÄM;5
S?Q i` M;€+ + Q h?-M æB M- EBK h?QÈM; K„i i?'v K°i K" M M"v- H9+ M"v +kM; F
K„i- H°` i?-M b„+ T?B i?QÌM; F?B T bÊ5
Í/QÈB [mªM; i`QÌM; F?¬M; +| oä h¬M- K" EBK h?QÈM; ?„M i?•M H" h?-M æB M i`C
h?€M? ?"M; i?"i ;B€ i?"i5 G" i²M i¢B oä h¬M ¢dM? T?QM;5
Í i?ÌB F?„+ M"v- ?„M +| i? KšM +ªK K" +ªK ;B€+ ¢QÊ+ M;mv M F?Q #B M ?| i` M
FB 5
Í i?ÌB ¢B K #„i ¢¬m- ?Q"MiQ" M H" h?Ov ?"M? ",M; L;mv M F?Q +?B K +S- K" i`Q
pW `²B- i?m-M i9v H" >Ä M;mv M F?Q- H"TiS+ #€ ¢¢Q ¢~v HmB i'i +ª h?Ov M;mv
i?QÈ+5
æ +?Q .`+? E?mv i M;Q¢B i`W M?[M; M;mv M F?Q pW `²B ?'T /šM ¢ M i`QÌM; FB
iQ" M F?¬M; +| h?B M æ` M;mv M F?Q +| i? KQÈM5
S>-*5
_®i +K+- i`QÌM; FB K +O +?•M i?•M .`+? E?mv i ¢•K tmv M [m H²M; F?Q +O h-
pb Îi`QM; i`,K Kûi ¢½ F?¬M; +| h?B M æ` M;mv M F?Q i?m°+ p h?Ov ?"M? +| i?
@ *€B M;mv M F?Q i`€Q M"v iU ?² +kM; F?¬M; i H„KX
G9+ M"v i`QM; M°B i•K h-M S?"K i?QªB K€B i?-K M;?o- H9+ i`QÈ+ i?ÌB ¢B K ?„M
>9+ ¢m'B ;B i iWM; HoM? ;B€Q [m K°i H-M- ?B M i¢B- ?„M +kM; ¢½ +| i? bY /K
pÈB h-M >9+ +ÁM K¢M? ?ÆM F?¬M; QiX
hB T i?2Q i`QM; M?€v K„i- ?„M M; M; M?B M M;~M; ¢¬m H M- ¢®B K†i .`+? E?mv
+MM; i`QÌM; FB K i`QM; i v ?„M- ? B K„i #¶M; M?B M M;QM; iK5
G"TiS+- K°i [mv M ¢°i M?B M ¢€M? ` 5
Í/QÈB K°i [mv M M"v /šM /„i- h?B M æ` M;mv M F?Q +m²M; #¢Q K" `U+ M|M;- iU
F€M? M? im¬M p [mª ¢'K +O ?„M- b m ¢| M;? M? ?QÈM; i? M? i`QÌM; FB K FB X

8NeX *?QÆM; ey8, oă æ¢Q Í *?¶ E?¬M; L;WM; aB m oB i *?QM? Jb

æ M ok *"M E?¬M @ h€+ ;Bª, >Ä h?K

*?QÆM; ey8, oă ¢¢Q Î +?¶ F?¬M; M;WM; bB m pB i +?QM? KbM?X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

a m ¢|- K°i ¢-m i`•m ¢B M ?Ä ?²M; b„+ M?Q ~M M?Q ?B M- H"TiS+ i?¬M T? b¢+
+MM;X

E2M;

a m K°i F?„+ - i? M? •K i? M? i?9v #¶M; M?B M p M; H M Î ;B[b•M- i`QÌM; FBK
`ÆB tm®M; ¢'i- K" M„K ¢'K +O h-M S?"K i?b i`2Q Î i`QÊ+ i`€M ?„M F?QªM; k tQ+
S?ªM; T?'i ;B®M; M?Q H" ?bM?ªM? ¢`M? /¢M;- iQ"Mi`QÌM; +kM; M;QM; H¢B `²B

J°i +?B m5

J°i +?B m ¢`M? i?„M; #¢B5

J¼B M;QÌB i?'v ¢ M +?QM? H" i` M i?U+ HU+ ?Q"MiQ"M €T ¢ªQ5

E?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B5

_ 'i M?B m M;QÌB p"Q H9+ M"v M;Æ M;€+ M?bM ? B M;QÌB i`QM; [mªM; i`QÌM;- iU
SM;X

.`+? E?mv i`i +QÌM;- K°i +?B m FB +O ?„M Î oă h-M + 'T bY /KM;- mv HU+ pä F
M;"v- M?QM; K"- K°i i`"M +?B M M"v pšM H" +S M?Q p"v F?¬M; ? M;?B M;Î ¢½ tQ

.`+? E?mv i /®+ bS+ ` i v- K" h-M S?"K +?d H" M? M?äK SM; ¢®B- M?QM; F i [mª
#¢B5

"` #¢B i?"T T?¬Mi`B i ¢ 5

.`+? E?mv i M; v +ª pk F?Q +kM; +-K F?¬M; ¢QÊ+ `ÆB tm®M; ¢'i- M?bM t2K ?bM
FB - K¼B M;QÌB +| i? iQÎM; iQÊM; ¢ M M m F?¬M; TªB h-M S?"K HQm i?O- +| H
K¢M;5

h-M S?"K +,M #ªM +?QM? H" €T ¢ªQ i?„M; ¢QÊ+5

E€i?"i M;QÌB b€M; bm®i ¢ m +| i? M?bM ` ¢QÊ+ - i?U+ bU F?¬M; TªB H" .`+? E
.`+? E?mv i pW KÊB ¢°i T?€ ¢ M oă h-M- HB M +| i? +| ¢QÊ+ i?U+ HU+ M?Q p"v

h?"K +?Q i`bM? ¢° +| i? bQ b€M? pÈB i`mM; + 'T oă h-M5 .M H" oă h-M M,K b€m +
+?„+ +| i? T?€i ` pä F„ mv HU+ +QÌM; ¢¢B ;B®M; M?Q .`+? E?mv i p"v5

_ 'i `ä `M;- i¢Q i?"M? F i [mª M?Q p"v H" pb h-M S?"K [m€ K¢M? K)5

J¢M? ¢ M M´B M;?`+? i?B M5

h'i +ª K¼B M;QÌB #B i`ä b m F?B h-M S?"K ¢°i T?€ ¢ M oă h-M b) `i +QÌM;- M?C
iQÎM; ¢QÊ+ p"v K" b) +QÌM; ¢ M HQ¢B i`bM? ¢° M"v5

L m M?Q M|B MY M,K i`QÊ+ - i?U+ HU+ ;B[ ? B M;QÌB h-M S?"K +MM; .`+? E?mv
?B M i¢B K¼B M;QÌB i?'v ¢ M ¢9M; H"- ? B M;QÌB M"v +,M #ªM F?¬M; TªB K°i +'

> B M;QÌB ¢ m H" pW p†M ¢°i T?€ ¢ M oă h-M +?B +ªM?- i`QÊ+ F?B ¢°i T?€ ? B
M?B m- M?QM; b m F?B ¢°i T?€- H"K b Q H¢B FûK t M?Q p"v `²B ?ª\

@ h¢B b Q +| i? M?Q p"v `ä`M; +?9M; i +?d H" pW KÈB ç°i T?€ ç M oä h¬M +? S?"K ?„M bQ pÈB i K¢M? ?ÆM +QB M?Q tQM;- pb b Q ç®B pÈB F?®M; +? h?B M K¢M? ?ÆM M?B m M?Q p"v5

J" ç®B pÈB +S M?Q p"v HB M #¢B #ÎB h¬M S?"K- i`QM; HÁM; .`+? E?mv i`i`mM M;?B ?Q†+ F?| ?B mX

oW `²B i?ÌB çB K ?„M +MM; pÈB h¬M S?"K [mv i +?B M- ?„M +| i? `ä`M; +ªK ; i`,K Kûi i`M M;"T >Ä M;mv M F?Q +m²M; HB i- K" h?Ov M;mv M F?Q ?„M +¬M i? # M M;Q`B5

:B i°+ +O ?„M i`mv M i?W i?•K ?"m- ç®B pÈB oä h¬M +?B +ªM? +kM; H" i?"T T?- iQÈM; M`v i?QÌM; i?QÌM; +?d +| F?B +ªM? ;BÈB ? B M;QÌB FûK F?€ t KÈB tm`i ?

L?QM; `ä`M; ?„M p" h¬M S?"K +?d H" pW KÈB ç°i T?€ ç M Zmv L;mv M +?B +ªM? K" i?¬B5

*?Q /M h¬M S?"K bY /KM; pä F„ bQ pÈB h?B M ;B B pä F„ +O KbM? +ÁM K¢M? ?ÆM i¢Q i?"M? ªM? ?QÎM; ç®B pÈB F?®M; +? h?B M æ` M;mv M F?Q +?S5

hmv i`QM; M°B i•K +ÁM +| `i M?B m F?¬M; `ä- M?QM; .`+? E?mv i#B i`ä- ;BÌF? #¢BX >ÆM M[ M m F?¬M; TªB h¬M S?"K HQm i?O- ?„M `i +| i? pW KÈB i`Îi?" K `²BX

@ h¬M S?"K- M;QÆB H¢B i?„M;X

a m ç| - .`+? E?mv i?Qib•m K°i ?ÆB- [m v K„i p T?Q M„K ç'K p¬+MM; M!M; #ÄM KbM? FB - M?QM; p"Q H9+ ç| i`QM; HÁM; H¢B +| HQ¢B +ªK ;B€+ H¢M? #m®i- ?„M

h?m Îi`QM; i v h¬M S?"K ?„M +kM; F?¬M; Q M- imv M m M?Q ?„M bY /KM; ç M / K°i Qi i?U+ HU+ +O KbM?- M?QM; ?„M #B i`ä- h¬M S?"K +kM; H" Gmv M æ M aQ- aQ bQ pÈB KbM? +ÁM BM? ?ÆM5 *?Q M M- ?„M H"K M?Q p"v ç²M; /¢M; b) F?¬M; i

*?d H" ?„M #B i`ä- K°i i`"M +?B M M`v H" K°i +Æ °°B +m®B +MM; ?„M +| i? ç€M b m F?B i?"i #¢B- +?d bÊ `i +| i? b) HQm H¢B bM? K°i +?9i #!M; KÌ- ç +?Q ?„M i +ÁM +| /kM; F?Q bB m pB ii?B m MB M €Q t M? i`QÈ+ K„i M`vX

hW M v p b m- p¬Hm" M ?„M çB çQÈ+ # Q t - h¬M S?"K ç m ;B®M; M?Q H" K°i iÁ +O ?„M- ç +?Q ?„M +| HQ¢B +ªK ;B€+ F?¬M; +€+? M"Q bB m pB iX

@ .`+? E?mv i- F€ i?"i M;QÆB H" ç®B i?O `i F?¬M; i X

h¬M S?"K i?m ?²B M„K ç'K- b m ç| F?) +QÌB M!BX a m i`"M +?B M M`v- ?„M ç®B p +| ?B m `ä ç¢B F?€B- ç²M; i?ÌB ç®B pÈB KbM? +kM; H°` i?"T T?¬M +| HÁM; iBM

>„M i`ªK L;?`+? i?"M? h¬M- +MM; M;QÌB #bM? i?QÌM; i`U+ iB T ç°i T?€ ç M oä h¬

h`QM; ç| h¬M S?"K +ªK ;B€+ i`U+ iB T M?"i ç9M; H" F?®M; +? ç®B pÈB h?B M æ H" ?QÈM; h?B M æ` KQÈM- H" bY /KM; T?QÆM; T?€T i?Q+? ?ÉT ç¢i çQÈ+ h?B M æ` KÈB +| i? ç2K M;mv M F?Q +`T +?Q oä h¬M bY /KM;X

J" ç®B pÈB ?„M K" M!B- H¢B H" i`U+ iB T M;?`+? i?B M K" çB- +QB KbM? M?Q H" pÆ pûi M;mv M F?Q K" KbM? +¬M i?B i çB ç M- F?¬M; +¬M HB M #`B tQ+? çB` M

Í /QÈB ibM? ?m®M; i`B M;mv M ;B®M; M? m- /MM; T?QÆM; i?S+ óæQ¢iô iU M?B +`M; M?B m`²B5

æQÆM; M?B M- oä h¬M + Q +`T bQ oä h¬M +`T i?'T +| F?ª M,M; KQÈM M;mv M F? H" ;†T; Ð oä h¬M + Q +`T ?ÆM- M?Q p"v +| i? KQÈM ç¢B HQÈM; M;mv M F?Q Í # F?®M; +? - ;B®M; M?Q H" i`U+ iB T ?QÈM; i?QÈM; +`T tBM çB m H M?- KQÈM ç T?¢K pB h¬M S?"K +| i? F?®M; +? X

J` h-M S?`K +MM; .`+? E?mv i ç m H` pW p†M ç°i T?€ ç M oä h-M- T?¢K pB +! i
+? M;mv M F?Q ç¢B F?€B H` +?WM; K°i i`,K Kûi- î i`QM; T?¢K pB ;B®M; M? m- M
i`QM; i v oä h-M- M?Q p"v #BM? [mv M +O .`+? E?mv i iU M?B M F?¬M; T?ªB H`
*! i? M!B M?Q p"v- M m H` î i`QM; T?¢K pB M;mv M F?Q ;B®M; M? m- h-M S?`K H`
? i i?ªv i`B M;mv M- i'i +ª M;mv M F?Q ç m TªB M;?2 i?2Q ?„M çB m ?`M?X
>m®M; +?B #îB pb h-M S?`K ç®B pÈB M;mv M F?Q +! F?®M; +? imv i ç®B- M;mv
b) +`M; H°` p¬ +MM; iBM? i?m-M- ;B®M; pÈB M!B ó"BM? boô i`QM; i v ?„M ç m
L!B +€+? F?€+- +?Q /M h-M S?`K +?®M; H¢B oä h-M bQ pÈB KbM? +ÁM K¢M? ?/
M;Q`B çB m ç M +`M; M?B m ó"BM? boô ?ÆM M[- M?QM; M m F?¬M; TªB b® HQ
F?¬M; TªB ç®B i?O +O h-M S?`KX
@ •M- i M;?o /MM; i?U+ HU+ +O i #•v ;Bì- #`B i`W +€+ HQ¢B M?•M i® pä F„- +ªM
+`T +kM; F?¬M; +! # Q M?B m M;Q!B H` ç®B i?O +O i `²BX
h-M S?`K •K i?-K çQ€M +?WM; i?U+ HU+ +O KbM?- bmv çQ€M KbM? +! i? bQ b€

8NdX *?QÆM; eye, oä æ¢Q í *?¶ E?¬M; L;WM; aB m oB i *?QM? Jb

*?QÆM; eye, oä ç¢Q î +?¶ F?¬M; M;WM; bB m pB i +?QM? KbM?X UkV
L;m²M, oBTp M/
aQm i-K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?¡K /`+? .mM;M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V
*ÁM M m M!B M;mv M F?Q H` #BM? bo- /MM; iBM? #BM? +MM; #bM? i?Q!M; #BM
M;mv M F?Q iBM? i?m-M- M?Q p"v- M?Q p"v pä F„ iQÆM; çQÆM; pÈB #BM? T?€T
h`bM? ç° L;mv M F?Q iBM? i?m-M +MM; pä F„ M`v ç m H`ªM? ?QÎM; ç M i?U+ HU
/M H` #BM? i?Q!M;- +?d +-M +! #BM? T?€T i®i- ;B®M; M? m ç m +! i? T?€i?mv r
h?"i;B®M; M?Q .`+? E?mv i- iªB [m im Hmv M h?B M *Æ ædM?- ç®B pÈB h?B M
F?„+ b•m- +?Q M M ?„M M„K ;B[M;mv M F?Q ç½ +! +?9i iBM? i?m-M- i,M; i? K pä
M m F?¬M; TªB ;†T çQÊ+ #B M i?€B M?Q h-M S?`K- ?„M i?"K +?Q oä h-M +`T M,
ç®B T?¡X

@ æ€M; iB +- +?d bÊ FB T M`v i +kM; F?¬M; +! +Æ ?°B bB m pB i M;QÆB `²BX
G9+ M`v- .`+? E?mv i M?bM h-M S?`K i`QÈ+ K„i- b m F?B i?B m MB M €Q t M? i`n
+ª M;Q!B ?„M TªM; T?`i;B®M; M?Q ç m #m¬M; HÄM; tm®M;- b m ç! KÈB T?S+ i¢

@ .`+? E?mv i- pä ç¢Q î +?¶ F?¬M; M;WM; bB m pB i +?QM? KbM?X

L;?2 p"v- H¬M; K`v h-M S?`K F?¬M; F?ÄB M? M?`M; M?Qm K°i +€B- b m ç! +?QM
`X h` M i?U+ i - F?¬M; ç€M? M? m i?b F?¬M; [m2M #B i- iªB [m ? B H-M ;B Q
ç®B pÈB .`+? E?mv i +kM; +! +?9i i?QÎM; i?S+- F€i?"i F?¬M; ç`M? HÁM; ç ç®B T
çB iBM iQÎM; H2Q iÈB çdM? T?QM;X

@ oä ç¢Q î +?¶ F?¬M; M;WM; bB m pB i +?QM? KbM?\\

.`+? E?mv i F?¬M; F?ÄB F?) ;B"i KbM?- H"TiS+ M?Q +! çB m bmv M;?o X

E€i?"i F?¬M; +?d H` .`+? E?mv i- î i?!B çB K M`v- M;?2 çQÊ+ +•m M`v- i'i +ª K¼B
h?-M æB M +kM; F?¬M; F?ÄB i`-K iQ X

>Q`M iQ`M +?QM? t€+- h-M S?`K tm'i ?B M- H` K°i i`mv M F€- M?QM; ?Q`M iQ`M
M;Q!B K` M!B- H¢B t2K M?Q H` K°i çª FQ+?X

L;QìB F?€+ im Hmv M KQìB M,K- i€K M,K +kM; F?¬M; i? pQÊi [m +€M? +Y oă h
S?¬K +?d #Ä` MY M,K HB M pQÊi [m `²B5

Í /QÈB ç®B H" T M"v- imv K¼B M;QìB ç®B pÈB h-M S?¬K K" M|B H" #°B T?K+ +MM
ç²M; i?ÌB ç®B pÈB KbM? K" M|B +kM; F?¬M; i`€M? F?ÄB +ªK i?'v +| K°i Qi çª FQ+

J" K°i +•m M|B FB +O h-M S?¬K- ;B®M; pÈB H" KBM? +?mM; - imv çÆM ;BªM- M?
ç€M? i?S+ M?[M; M;QìB M"vX

@ æ9M; p"v- pä ç¢Q Î +?¶ F?¬M; M;WM; bB m pB i +?QM? KbM?- K¶B M;QìB ç m +
KbM?- +| K°i b® pB + ç½ F?¬M; +€+? M"Q +ªB #B M- i +¬M; ;b T?ªB Km /•v #m°+

a m K°i H9+ H•m- .`+? E?mv i KÈB ç°i M?B M +ªK ;B€+ çQÊ+ `°M; KÎ i`QM; b€M;
;BªB i?Q€i `²BX ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

@ L;QÆB KBM? #¢+? H" i®i `²BX

h-M S?¬K i?'v .`+? E?mv i +| i? `i M? M? HB M i?QªB K€B- #B i`ä i? M? MB M
M"v Î M;° iQM? pä ç¢Q ?Q" M iQ" M +?QM? t€+ H" +U+ + Q- M;"v b m M?'i ç`M? i?"

@ > ? - h-M S?¬K- K†+ /M M|B pä ç¢Q Î +?¶ F?¬M; M;WM; bB m pB i +?QM? KbM?
;†T H¢B- i pšM ?v p¼M; +| i? +MM; M;QÆB ç¢B +?B M K°i ?²B H-M M[X

.`+? E?mv i K°i F?B M;?o i?¬M; bm®i- +ª M;QìB H¢B F?¬B T?K+ T?B m /"i iB m b
+QìB +QìB M|B M|BX

@ hMv i?ÌB ?Q M M;? M?X

h-M S?¬K +kM; KdK +QìB M|BX

@ "'i [m€- h-M S?¬K- i +kM; F?¬M; M;¢B M|B +?Q M;QÆB #B i- ;B i°+ +O i +| oă
+?B +ªM? +| HÊB i?"i HÈM- H9+ M"v b m F?B i`Î p - i i' i M?B M b) +¬M; i? K +® ;,

@ G-M b m iQÆM; FB M- i M;?o +?Q /M i F?¬M; i?„M; çQÊ+ M;QÆB- M?QM; +|
M v #` #¢B M? M?¬M; M?Q p"vX

.`+? E?mv i Î b m F?B çQÊ+ h-M S?¬K çB KidM?- `i M? M? HB M F?¬B T?K+ iU i

@ *?QM? M?Q HÌB M;QÆB M|B- K¶B M;QìB ç m +| +Æ /mv M +O KbM?- i?„M; #¢B
bB m pB i +?QM? KbM? H" çQÊ+ i?m ?Q¢+?X

h-M S?¬K M|B ` X

@ æ9M; p"v- M;QÆB M|B `i ç9M;X

.`+? E?mv i ;"i ç-m ç²M; w- H" T iS+ +?„T i v iB T iK+ M|B,

@ >¬K M v +?9M; i ç m ç½ i`Î i?¬M? oă h¬M- K" Î i`QM; *?•M ok h?€M? æ` M"v- M
#B i- ç®B pÈB oă h¬M im Hmv M +kM; F?¬M; [m€ M?B m Qm i? - i M;?o iÈB +?9M
` X G-M M"v iW #B i- ;†T H¢B M?'i ç`M? +MM; M•M; +®+ M;¬M ?Q M- +MM; /Á tûi

@ L?'i ç`M?X

h-M S?¬K +kM; +?„T i v M|B ` X

@ > ? - i iB M p"Q *?•M ok h?€M? æ` M"v +kM; ç½ ;¬M KQìB M,K i?ÌB ;B M- ?¬K
[m M?¬X h #B i`ä h-M ?mvM? Î +?¶ M"v M|B F?¬M; +?WM; +ÁM +| K°i b® pB +- i

.`+? E?mv i T?OB T?OB ®M; i v €Q- HB M F?¬M; ? /WM; H¢B- i`U+ iB T çB p"Q i
ç| +| h`mv M h®M; h`"M +?mv M K¬M i?¬M; ?QÈM; i? ;BÈB # M M;Q"BX

oă ;Bª +Æ #ªM H" ç2K i'i +ª ;B bªM Î i` M M;QìB- F?¬M; +| +€B ;b ç€M; çB i?m i?
M;QÊ+ H¢B H" çB `i iB m b€BX

J" .`+? E?mv i M|B +kM; ç9M;- imv h-M S?"K ?„M +kM; +| +?9i #”M i•K ibM? i? +O
M?QM; K” pšM F?-M; i? M?Q p”v `lB çB- #ÎB pb h-M GB +ÁM Î MÆB M”v- ?„M M?
i?Q€M; K°i T?€iX

.`+? E?mv i çB `²B- p` i`Q i`QM; [mªM; i`QlM; h?-M æB M +?d ç HçB K°i M; QlB h
Í i?lB çB K M”v- i?B m MB M €Q t M? FB Î i`QM; K„i i`i +ª K¼B M; QlB ç½ H” K°i i
pW KÈB `lB çB FB - +QB M?Q H” i?”M? iUm K°i i`mv M F€ # M i`QM; p- b® i`mv
@ h +kM; H” F?-M; b B #B i H„K M M `lB çB `²BX

a m F?B .`+? E?mv i çB `²B- i`QM; HÁM; h-M S?”K i`-K M; •K M|BX

*?•M ok h?€M? æ` M”v- ç9M; M?Q .`+? E?mv i M|B `i +| ?çM +? - GBM? >mv i Î
?ÊT +?Q oä h-M im Hmv M- ?ÆM M[Î # M i`QM; h?B M *Æ ædM? +”M; H” #”B tQ+?
çQÊ+ tQM; H” pä ?¼+ h?€M? æ` M”v- ç®B pÈB ?„M ?B M içB K” M|B- ç½ F?-M; +
>ÆM M[?„M ç®B pÈB L K S?QM; i? ;B ?Q”M iQ”M +?QM? t€+ H” i`QM; HÁM; +| +
+?O *?•M ok h?€M? æB M- +kM; +?QM? H” h?€M? h-M *”M FB ` H M?- M?QM; ?„
EBM? h-M ;B FB M?”i ç`M? b) F?-M; çM M; ?`+? #`T #ÊK ;bX

L K S?QM; h-M ;B M; mv M H B +?d H” K°i *Ym T?~K *?•M ok i? ;B - imv #ÎB pb h-
T?~K *?•M ok i? ;B - M?QM; M°B ibM? +U+ i?’T- M m F?-M; +| h-M S?”K- +, M #ª
b€M? pÈB L?’i T?~K *?•M ok i? ;B *”M EBM? h-M ;B 5

h?”K +?Q +| i? M|B- imv iB M K°i +?B M?€M? +O *”M EBM? h-M ;B +kM; KçM? ?

”i [m€- F€ i?”i h-M S?”K p°B p½ Hv F? B- M; mv M M?•M +”M; [m M i`¼M; ?ÆM H
`²B- +€+? M, K M, K QÊ+ ? M FB +?d +ÁM HçB +| #®M M, K i?lB ;B M5 hmv ?B M i
?ÆM M[bQ pÈB oä h-M #bM? i?QlM; KçM? ?ÆM F?-M; Qi- M?QM; *”M EBM? h-M

>„M i?”T T?-M iBM? iQlM;- ç®B K†i oä h?€M?- +?Q /M ?„M HB m KçM; +O KbM?
F?ª M, M; i?„M; - ?m®M; +?B M; ?2 M|B *”M EBM? h-M ;B oä h?€M? h-M Zm M FB
#bM? i?QlM; 5 J” H” oä h?€M? ?”m F€5

*?d +| h-M S?”K Î i`QM; #®M M, K i`Î i?”M? oä h?€M?- KÈB +| i? H” ç®B i?O +O ?

8N3X *?QÆM; eyd, h`QÈ+ E?B æBX URV

*?QÆM; eyd, h`QÈ+ F?B çBX URV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

Jm®M i`Î i?”M? oä h?€M?- M; ”M F?| Km-M p”M F?| F?, M- +QB M?Q H” h-M S?”K
h?-M +?9+ T?9+- HoM? M; °`i M?B m ççQ Hw pä ççQ- +ÁM +| hçQ >| EBK GB M +
?„M ç M #•v; BÌ- +ÁM F?-M; +| HÁM; iBM imv i ç®BX

*MM; i`Î i?”M? oä h-M ç²M; /çM; - i`Î i?”M? oä h?€M? F?-M; T?ªB +?d /U p”Q K°i
i? ççi iÈB5 L m F?-M; b® HQÊM; oä h?€M? +kM; F?-M; M; v +ª RW oä h-M +kM;

L m M?Q M|B i`Î i?”M? oä h-M H” pQÊi [m K°i ç-m b-M; - M?Q p”v ç°i T?€ ç M oä
K†i K°i æçB :B M; `°M; HÈM- i?”K +?Q #B M +ª5

L m Km®M Î i`QM; #®M M, K i?lB ;B M i`Î i?”M? oä h?€M?- ?-K M v #B M T?€T /m
i? M; ?o ç M H” /U p”Q J +?OM; `²B5

L,K F?Ä J +?OM; M"v- K¶B K°i F?Ä ç m i?"T T?¬M i?¬M F€- F?¬M; +?d +! i? i,M
i?U+ HU+- î# M i`QM; J +?OM; +ÁM ~M +?S ``i M?B m pã ç¢Q ?mv MªQ- ç†+ #B
T?€ ç M oä h¬M- +`M; H" F?„+ b•m ?B m `ä ç M ;B€ i` +O J +?OM M"v ;X

*! i? M!B M?Q p"v- M m F?¬M; T?ªB pb ?„M ç½ Hmv M ?! ç QÊ+ # F?Ä J +?OM;-
T?€ ç M oä h¬M Qi M?'i T?ªB FûQ /`B ;'T ? B5

h`QÊ+ F?B ç°i T?€ ç M oä h¬M- h¬M S?`K #îB pb +! i? K°i KU+ KQÊM M?ì *?•M d
``i M? M? i,M; H M i?U+ HU+ +O KbM?- ç®B pÈB J +?OM; F?¬M; +! F?€i p¼M; M
F?B ç°i T?€ ç M oä h¬M- +ªK ;B€+ ç QÊ+ im Hmv M #bM? i?QìM; ;B M M M- M;?o i
H"TiS+ M!M; Mªv H M X

E?¬M; +! im Hmv M ;Bª- ç†+ #B i im Hmv M ;Bª ç²M; i?ìB H" Gmv M æ M aQ +! i?
M"v ?'T /šMX

L;?o ç M J +?OM;- H9+ M"v h¬M S?`K ?"M F?¬M; i? H"TiS+ t¬M; p"Q h?€M?æ
h`mv M h®M; h`"M i`mv M çQ ` M;Q" B- M; v H"TiS+ çB ibK FB K pB M J +?OM;
ç +?Q ?„M F?¬M; +! H"TiS+ `ìB \*?•M ok h?€M? æ` - /o M?B M H" h¬M GBX

L?È iÈB M[iY tBM? ç Ti?€M? F?B i FB - i`QM; M°B i•K h¬M S?`K F?¬M; F?ÄB M'
pÈB h¬M GB- i`QM; HÁM; +O ?„M K°i KU+ +! p`i`Q ç†+ i?M- i?"K +?Q ``i F€ /`- HQ
HBM? ?²M +O ?„MX

h`QÊ+ F?B `ìB çB- ?„M ``i Km®M ;†T H¢B h¬M GB K°i H-MX

@ E?¬M; #B i?B M i¢B i, i, im Hmv M iÈB +ªM? ;BÈB ;b`²B\ h, i, i?B M T?9 +U+ +
î/QÈB hY >``i`QîM; H½Q i?¬M #Q FB +?d ç¢Q tm®M; - i M;?o +! H) Qi M?'i +kM; i
aQ çdM? T?QM; çB ``M ? \ *?d H" F?¬M; #B i M`M; T?ªB +?,M; ç½ çB p"Q h?B M *A

L?bM M;¼M M9B K`m iQK îT?QÆM; ç¬M; h?¬M æB M- i`QM; HÁM; +O ?„M i?¬K b
i?ìB çB K ?„M p` h¬M GB +MM; M? m çB iÈB L K >Q M;- i?U+ HU+ +O M`M; i?"K +
>¬K M v ?„M ç½ i?`M? +¬M; ç°i T?€ ç M oä h¬M- ?„M ç Q€M +?WM; iB M ç° +O h¬
H +? çB MÆB M`QX

G9+ M"v- h¬M S?`K M?bM i?Q€M; [m #®M T?Q [mªM; i`QìM;- T?€i ?B M +ÁM +
i`QM; b•M `°M; M?bM KbM?- #° /€M; FB ;B®M; ? i M?Q H" 6 Mb ?•K K° +m²M; M
KBM? iBM?X

@ > ? - M€Q M?B i +kM; t2K tQM; `²B- +?Q p` +kM; M M ;BªB i€M çB i?¬BX

h¬M S?`K F?¬M; F?ÄB +QìB F?' H„+ ç-m- H"TiS+ HB M KîKB M; M!B- i? M? •K -
/QÈB M;mv M F?Q [m€M +?9- +! i? çÆM ;BªM i`mv M p"Q i`QM; i B K¶B M;QìBX

L!B tQM;- ?„M +kM; F?¬M; ? /WM; H¢B- ?QÈM; p M;¼M M9B K`m iQK + Q p9i i`Q
M;¼M M9B K`m iQK M"v M?B m M,K #` bQÆM; KM K`m iQK +?2 +?„M- H° ` i?¬M #

hY >` S?QM;- M;?2 M!B H" +?¶ioM? im +O hY >``i`QîM; H½Q- K°i i`QM; M?[M; *
i?S+ +O h?€M? æ` h?¬M æB M- +! ``i M?B m ?mv M #Q- M;QìB #bM? i?QìM; +,
F?¬M; i? - K" h¬M GB H" ç iY +O hY >``i`QîM; H½Q- iU M?B M +kM; H"îT?Q i`

@ h¬M S?`KX

L?QM; K"- M; v i?ìB çB K h¬M S?`K çB /¼+ i?2Q [mªM; i`QìM;- K°i i? M? •K ;¼B ?

@ h?€B >B MX

s2K i?B m MB M i`QÊ+ K†i +MM; .`+? E?mv i`i i?Q+? K†+ €Q #`Q i`„M; FB - h¬M
ç-m H M M?bM p T?Q ç®B T?QÆM;X

J'v i?€M; i?ìB ;B M F?¬M; i?'v- h?€B >B M ;B®M; M?Q H" M;¢Q [m ;B! imv i- M
?"M- t2K F?Q +?'i Qm M?½ F?¬M; ;BªK- M?QM; ç²M; i?ìB H¢B H° ` +`M; i? K M°B
iWM; pÈB iQ +€+? æ¢B *`M [m®+ K°i ç]B im`Bi` ç M?'i M?•M +kM; ?Q`M iQ`M ~M

@ h-M S?"K- +?9+ KWM; M;QÆB i`î i?"M? oă h-MX
h?€B >B M +?"K`½B çB ç M i`QÈ+ K†i h-M S?"K- +® M†M` p iQÆB +QÌB M|B- F
?„M çSM; î i`QÈ+ K†i h-M S?"K- ç½ +ªK i?'v +| K°i +´ €T HU+ p- ?bM? M?"M M?ç i
æ•v F?¬M; T?ªB h-M S?"K +® w T?|M; i?Q+?- H" K°i HQ¢B mv €T iU M?B M +O oă
oă h-M- pă ç¢Q i¬M bQX
S?Q /QÈB oă h-M- +ªK i?'v €T HU+ H" i?"T T?¬M #bM? i?QÌM; ç'vX
@ > ? - M;QÆB +kM; F?¬M; i - ç½ H" h K + 'T GBM? ok aQ`²BX
h` M K†i h-M S?"K¬M ?Á +QÌB M|B- ç®B pÈB h?€B >B M- ?„M pšM H" `i ?[m ?ªQ
h` M i?U+ i - i`QÈ+ F?B iB M ç M *?•M ok h?€M? æ` - h?€B >B M +?d H" hB M h
i?€M; i`QÈ+ ?„M ç°i T?€ ç M GBM? ok aQ- ?B M i¢B H¢B ç¢i ç M +ªM? ;BÈB h K +'
;B M- iW hB M h?B M oă bQ + 'T M,K ç M h K + 'T GBM? ok aQ- imv h?€B ;B +| #Q
ç° M"v +kM; ç½ t2K M?Q i?"T T?¬M M? M?`²BX
æQÆM; M?B M- F?¬M; M M bQ b€M? pÈB h-M S?"KX
@ E€ i?"i +?O v m +kM; H" K v K„M M?ì +| M;QÆB- M m M?Q F?¬M; T?ªB M;QÆB
æQ€B JBM? FB T?•M +?Q i K°i MY - ç +?Q i +| i? ?®B çQ€B ç M GBM? >mv
M? M? M?Q p"v ç¢i iÈB h K + 'T GBM? ok aQX
h?€B >B M +QÌB M|B- F€ i?"i +| K°i +•m ?„M F?¬M; +| M|B` - #ÎB pbi® + ç° #B M
FQ+? i?Q+? ?„M- ç +?Q ?„M î i`QM; MY M,K M"v- +Æ ?² H" /®+ bS+ HB m K¢M; K
h-M S?"K +?d H" KdK +QÌB M?9M p BX
@ L;QÆB ç•v H" Km®M +?m~M #` Hv F? B \*?•M ok h?€M? æ` - i`î H¢B` # M M;Q"
h`-K K†+ K°i ?²B- h?€B >B M H¢B ?ÄBX
@ •M- i +MM; p` ?¬M i? +€Q #B i i?Q€M; K°i T?€i- b m ç| i b) `ìB çBX
h-M S?"K ;"i ç-m M|B- î i`QÈ+ K†i M;QÌB F?€+- ?„M Hm¬M tQM; h-M GB H" p` ?¬M
@ E€ i?"i i +kM; +| +?9i M?È M?"- ç½ ?ÆM K°i M,K F?¬M; +| +MM; i`QM; M?" HB
> ? - F€ i?"i F?¬M; M|B ;¢i M;QÆB- i M?È M?'i ç9M; H" M? ç-m i`QM; M?" FB - F
M;QÆB p M?"- H9+ çB M; M; [m G¢+ i?"M?- T?B M iQ€B M;QÆB ;B9T i #€Q #bM
h?€B >B M M|B iB TX
@ E?¬M; +| p'M ç - M?'i ç`M? b) ç MX
h-M S?"K KdK +QÌB M|B- M?È iÈB h?€B . Q FB m +,M; p` /Q /ÄK ç€M; v m FB - i`
K°i +?9i t9+ ç°M;X "'i [m€ ?„M F?¬M; +| çB M;?o M?B m ?ÆM M[- F?| +| i? iB m
@ > ? - p"v i?b H9+ M"v iW #B i- i +kM; +| i? i`î p im Hmv M- H-M b m iQÆM; i
?•M ?Q M X

8NNX *?QÆM; ey3, h`QÈ+ E?B æBX UkV

*?QÆM; ey3, h`QÈ+ F?B çBX UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

G¢B M|B +?mv M T?B K p" B +•m- h?€B >B M +?„T i v +€Q #B i- i` M i?U+ i - pW
.`+? E?mv i +?B M K°i i`"M- ?„M +kM; +| +?9i HoM? M;°X

@ æÈB K°i +?9iX i`mv M +QTv iW

L?bM h?€B >B M [m v M;QìB `ìB çB- h-M S?`K bmv M;?o K°i +?9i- ;¼B ?„M H¢BX
 @ *?mv M ;b\
 h?€B >B M [m v ç-m M;?B p'MX
 @ *?Q M;QÆB- ç|M H'vX
 h`[ p"i ;BÈB +?d i`QM; i v M? M?"M; K°i +?mv M- b m ç| h-M S?`K iB M i v ?QÈM
 M;Q`B K°i F?Ä ç M /QÊ+ |M; €M? b€M; HQM; H M?- K M; i?2Q K`m p`M; ?mv M #
 @ æ•v H`
 h?€B >B M F?);B"i KbM?- +?SM; FB M pB M ç M /QÊ+ FB - ?„M HB M #B i F?¬M;
 @ L;?o h¬M æ MX
 E?|2 KB M; h-M S?`K +| +?9i ;BQÆM; H M- iMv w M|BX
 @ L;?o h¬M æ M\
 L;?2 p"v- i` M K†i h?€B >B M F?¬M; F?ÄB ç°M; /mM;- ç®B pÈB ç M /QÊ+ +U+ T?~
 F?¬M; #B i\
 J°i F?Ä L;?o h¬M æ M M"v- M m F?¬M; T?ªB KQÊM M?ì GBM? >mv i ç†+ #B i +O
 #ªM H` F?¬M; +| +€+? M"Q Hmv M +? - +QB M?Q H` # M i`QM; M?"i T?~K *?•M ok i
 i°+ ?ÆM K°i M;`M M,K +kM; F?¬M; +| ?"M; i²M ç M /QÊ+ M"vX
 *| i? ç +?Q GBM? ok aQ +`M; i? K / /`M; pQÊi [m +€M? +Y oä h¬M +?B +ªM?- K
 ç®B pÈB GBM? ok aQ çdM? T?QM; K` M|B- [mª i?U+ H` h?¬M æ M5 Í# M M;Q`B K
 i`ìB- ?ÆM M[ F?¬M; +| M;QìB M"Q +?`m #€M5
 *€B M"v i?"i bU [m€ i`•M [mw5
 h`•M [mw ç M i`bM? ç° h?€B >B M +,M #ªM F?¬M; +| w iS çB i?m- H"TiS+ ?„M H„+
 @ *€B M"v i?"i bU H` [m€ i`•M [mw `²B- i F?¬M; i? i?mX
 @ *-K çB- +?9+ M;QÆB bÈK M;`v ç°i T?€ ç M oä h¬MX
 h-M S?`K +?d H` M?"M M?ç i M|B- b m ç| HB M i`U+ iB T tQ v M;QìB b M; +?¶ F?€
 ç M T?QÆM; ?QÈM; hY >` T?QM;X
 @ h-M S?`K- #•v ;BìH` i i?B m MÊ M;QÆB M?B m H„KX
 L?bM i?•MªM? K`m t M? FB `ìB çB- b„+ K†i h?€B >B M T?S+ i¢T- i`QM; KB M;
 F?¬M; M;ì H9+ i`QÊ+ KbM? F i;B Q K°i T?2M- p"v K` ç´B H'v i?B M /mv M HÈM M
 E?¬M; i? F?¬M; M|B- M m M?Q M;`v b m h-M S?`K +¬M i`Ê ;B9T- ?„M i'i M?B M b

 J°i çQìM; M?Q H` M?"M M?½ iªM #- M?QM; i®+ ç° +O h-M S?`K H¢B F?¬M; +?"K
 i`QìM; h?¬M æB M ?ÆM KQìB /†K çQìM;- M?QM; ?„M pšM `´i M? M? HB M çB iÈB
 æSM; î /QÈB +?•M M9B- h-M S?`K M;Y ç-m M?bM p T?Q çdM? M9B bQÆM; KM
 HU+ pB M bB m i?QìM; M?•M +O ?„M- pšM H` F?¬M; +| +€+? M"Q i?`v `ä- Í# M i
 `´i M?B m ?mv M #QX
 @ >B M i¢B i ç½ i`î i?"M? oä h¬M- +| H) hY >` i`QìM; H½Q FB b) ç +?Q i H M M
 G9+ M"v i`QM; M°B i•K h-M S?`K i?¬K bmv M;?o M|BX
 h`î i?"M? oä h¬M- ç` p` +O ?„M ç + Q- F?¬M; +ÁM H` ç iY h?€M? æ` X >ÆM M[
 GB- ?„M T?ÄM; çQ€M +| H) hY >` i`QìM; H½Q b) bM? K°i +?9i iB M? K¼MX
 @ >¬K M v h-M GB ç M; # [m M F?~M v m- F?¬M; i? ;†T M;QÆB- M;QÆB i`QÊ+ `

"i [m€ M; v i? ÌB çB K h-M S? "K pW Km® M i`mv M iBM #€B T? ÄM; - i` M M; ¼M M9
tm®M; - ç +? Q i` M K†i ? „M F? ¬M; F? ÄB H° ` + Q ÌB F? `X

@ E? ¬M; #B i p½M #®B + † i? +? Ì ç ÊB F? ¬M; \

h-M S? "K pšM H` F? ¬M; + K HÁM; K` K Î KB M; M † BX

@ L; QÆB çB çB- F? ¬M; + - M T? ªB Î +? ¶ M`v HÐ K`i +Æ /mv MX

h? M? •K +O hY >` i`Q ÎM; H½Q i`mv M ç M H-M M[ - b m ç † h-M S? "K +`M; H` +
HQÊM; ç† + i?M- i`U+ iB T çQ ? „M ` # M M; Q`B p`B /†KX

L?bM t2K hY >` S?QM; p®M +?d Î i`Q Ê+ K†i FB - H`T iS+ HB M +€+? KbM? p`B /
S? "K F? ¬M; F? ÄB `mM; ç°M; X

> „M p®M H` oä h-M +Q ÌM; ;Bª- M?QM; HçB F? ¬M; T?ªB oä h-M #bM? i?Q ÌM; - ? „M
+ÁM + † F?®M; +? M,M; HQÊM; M;mv M F?Q ç m F? ¬M; T?ªB oä h-M #bM? i?Q ÌM
+?9i Qi T?QÆM; /B M +`M; + † i? bQ b€M? pÊB oä h?€M?5

L?QM; Î /Q ÊB +` HU+ HQÊM; i?¬M #Q pW `²B FB - p`v K` h-M S? "K ?Q`M iQ`M F
M † B ? „M +,M #ªM p¬ HU+ çB +?®M; +U5

h?•M i? +O ? „M i? "i; B®M; M?Q F? ¬M; #` F?®M; +? - +?d +ªK ;B€+ €M? K„i KÆ ?
HB M i`U+ iB T #` +` HU+ HQÊM; FB çQ ç M t t X

@ h?U+ HU+ +O hY >` i`Q ÎM; H½Q M`v i? "i i?•K #`i F?ª i` „+

h-M S? "K Î # M M; Q`B p`B /†K- H-M M[M; ~M; ç-m M?bM M; ¼M M9B K`m iQK #` b
HÁM; +O ? „M i?¬K ;B"i KbM?X

Í i`QM; h?€M? æ` ç½ iWM; + † M; ?2 ç²M- hY >` i`Q ÎM; H½Q M`v ç½ iWM; +?ûK ;B i
?çB- ?ÆM M[M; ?2 M † B +?d H` iMv iB M /MM; K°i +?B m HB M M? M?äK +?ûK ;B

J`\*Ym +`T v m i?9 +?QM? H` i²M içB +Q ÌM; ççB M; v +ª oä h?€M? +kM; F? † + † i?
+O KbM?- M; QçB i`W ççB #° T? "M i`ÌB bBM? ?mM; i`M i? "M? iQM?- i? "K +?Q i`Q
;Bª M?•M HQçBX

hY >` i`Q ÎM; H½Q + † i? M? M?äK +?ûK ;B i *Ym +`T v m i?9- F€ i? "i i?U+ HU+ + †

> „M M?È `ä i? ÌB çB K ? „M pW KÈB ç M h?€M? æ` h?¬M æB M- ç½ iWM; Î F?Qª
hY >` i`Q ÎM; H½Q M`v K°i H-M- F?B ç † p` hY >` i`Q ÎM; H½Q FB H` iÊB iB T h-M
?ÆM KQ ÌB Kûi- M?QM; M?È `ä F?B ç † ? „M +kM; F? ¬M; + † +ªK M? "M çQ Ê+ i` M M; Q
i`mv M ç M mv €T [m€ HÈMX

@ *€B +ªM? ;BÈB FB +?ŠM; H) H` S?ªM S?€+ Zmv \*?•M i`QM; i`mv M i?mv i\ L`
;BÈB oä h?€M?

a m ç † ? „M HçB F? ¬M; F? ÄB iB T iK+ i?¬K M; ?o,

@ *?d H`- M`M; +MM; K`v p` h?€M? h-M +?Q M; Q ÌB +ªK ;B€+ HçB + † +?9i #`i ç²M; -
i°i +MM; H` B +ªM? ;BÈB + Q ?ÆM- B i?U+ HU+ +`M; KçM? ?ÆM M[X

> „M #B i `ä K`v p` h?€M? h-M M`v ç²M; /çM; ç m H` i²M içB bB m pB i +ªM? ;BÈB ç
? „M +,M #ªM +ÁM F? ¬M; + † #B M T?€T T?•M #B i` çQ Ê+ - i † K HçB ç®B pÊB ? „M K
F? ¬M; +€+? M`Q +?®M; HçBX

@ *Æ /mv M\

G`T iS+ h-M S? "K HçB M; ?o iÊB K°i +•m +m®B +MM; K` hY >` i`Q ÎM; H½Q FB ç®B
+Æ /mv Mô- +€B M`v H`K +?Q HÁM; ? „M + † +?9i +ªK ;B€+ M; ?B ?Q†+- F? ¬M; #B i

@ æQ Ê+ `²B- pšM H` F? ¬M; M M bmv M; ?o [m€ M?B m- ?¬K M v i, i, ç½ Î # M i`QM
FB HçB F? ¬M; +?Q i ç ÊB M`M; - M?Q p`v i HB M i`Q Ê+ Hv F? B h?€M? æ`

L;?o K°i H€i ?„M pšM H¨ F?¬M; `ä `¨M; +?Q H„K- HB M H„+ ç-m F?¬M; bmv M;?o Md MQM M¡BX

æ®B pÈB i¢B ?„M ?B M i¢B K¨ M¡B- ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ H¨ ? Q T?Q i?ÌB ;B M F

>ÆM M[?„M ç®B pÈB h-M GB +kM; `i +¡ HÁM; iBM- #B i `ä H'v i?B M T?9 +O ç F?¬M; # Q H•m HB M +¡ i? ç°i T?€ ç M oä h-M `²BX

J¨ +,M +S QÈ+ ç`M? H9+ i`QÈ+ +O ?„M +MM; pÈB h-M GB- ç M H9+ ç¡ b m F?B h >¨ i`QÎM; H½Q FB +?Q T?ûT- h-M GB iU M?B M +kM; b) p ç M ;B i°+X

L m M?Q hY >¨ i`QÎM; H½Q FB F?¬M; +?Q T?ûT- M?Q p¨v ?„M +QÐM; +-m +kM; p h?U+ HU+ +O ?„M +¡ H) +ÁM +?Q #^M; K°i T?-M KQÌB +O M;QÌB F?€+- M?Q i?

eyyX *?QÆM; eyN, Gv E? B h?€M? æ` X

*?QÆM; eyN, Gv F? B h?€M? æ` X

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

æ•v +kM; H¨ M;mv M M?•M pb b Q h-M S?¨K [mv i ç`M? bÈK +?9i Hv F? B h?€M? a i`Îi?¨M? oä h-M- M?QM; Km®M bQ b€M? pÈB +`T #"+ M?Q +?Q p` h?€M? h-M p¨ h bQ b€M? pÈB *¨M EBM? h-M ;B FB - pšM H¨ H°` v m FûK [m€ M?B mX

h?U+ HU+- +?d +¡ F?¬M; M;WM; ç i?,M; i?U+ HU+ +O KbM?- KÈB +¡ i? F?®M; F?¬M; ç +?Q M; v +ª M[M?•M +O KbM? +kM; F?¬M; +¡ +€+? M¨Q #ªQ ?°- i?"K +? K¨ KbM? F?¬M; Km®M tm'i ?B MX

@ >B p¼M; H9+ M¨v ç•v b m F?B `ÌB F?ÄB- +¡ i? i?m¨M HÊB ibK çQÊ+ pB M J +?

G9+ M¨v i`QM; HÁM; h-M S?¨K ?ÆB i`-K M;•K M¡B- +?d +-M ibK çQÊ+ pB M J +? Qi ç M /QÊ+ +O ?„M T?K i`Ê- ?„M ç®B pÈB i`QÊ+ F€ ?¢M QÊ+ ? M M,K M,K FB - çQÊ+ iBM iQÎM; M?i ç`M?X

L;?o iÈB ç•v- h-M S?¨K HB M H-M M[?QÈM; p T?QÆM; ?QÈM; h?€M? æ` h?-M h®M; h¨M M i?-M; ?QÈM; # M M;Q¨B H¨ M^K i`QM; i?-M çB MX

h`QÈ+ K°i ;B M T?ÁM; Îi-M; i?S #ªv h?€M? æ` h?-M æB MX

@ h`QM; ;B M T?ÁM; ç¡ H¨ h¨mv M h®M; h¨M M i?-M; ?QÈM; # M M;Q¨B `²BX

J°i p` +?'T bU h?-M æB M /šM h-M S?¨K iÈB i`QÈ+ +Y M¡B ` X

@ *ªK ÆM *?'T bU ç¢B M?•MX

h-M S?¨K H T?ûT M¡BX

@ æWM; F?€+? F?QX

h?€B ç° +O h?-M æB M +?'T bU FB ç®B pÈB h-M S?¨K +kM; H¨ i?"T T?-M i®i- M?Q h-M S?¨K M¨v- ?ÆM M[+ÁM +?B K çQÊ+ h?-M æB M +QB i`¼M;- ?„M +kM; pb M¡B F?¬M; +?WM; M;¨v b m b) +¡ +Æ ?°B +°M; bUX

@ S?ªB H¨ h?-M æB M i`QÎM; H½Q KÈB +¡ i? KÎ` i¨mv M i®M; i¨M M¨v- M?Q p¨ +?Ì K°i +?9i çBX

h?-M æB M +?'T bU FB M¡B ` - b m ç¡ HB M `ÌB çBX

J°i H€i b m- h-M S?¨K i`-M; i?'v EBK h?QÈM; i`QÎM; H½Q çB iÈBX

@ "€B FB M EBK i`QÎM; H½QX

h-M S?"K ?"M? H M|BX

@ > ? - +?d çB iÈB K°i M,K HB M i?"M? oă h-M Hv F? B- h-M S?"K- +?d bÊ M;QÆB ok h?€M? æ` iW F?B i?"M? H" T ç M M vX

L?bM i?B m MB M €Q t M? i`QÈ+ K„i- EBK h?QÊM; F?) +Q`B M|B- i`QM; K„i H° p

@ *m®B +MM; F?¬M; H`K EBK i`QÎM; H½Q M;`B i?'i p¼M;- #'i [m€ pšM H` K v K„ +?B m +® +MM; i`Ê ;B9TX

h-M S?"K F?B K i®M M|B ` - i` M i?U+ i EBK h?QÊM; Î b m F?B ?„M iB M p`Q \*?• ?„M i?"i bU H` +| +?9i +?B m +®- +?Q M M ç®B pÈB EBK h?QÊM;- ?„M H` i?"i i•K

@ > ? - i +kM; +?d H` im•M i?2Q [mv i„+ h?¬M æB M ç H`K K` i?¬B- +?QM? v m

EBK h?QÊM; i?Qª K½M +Q`B M|B- h-M S?"K ç•m +?d H` F?¬M; H`K ?„M i?'i p¼M;- F€ p¼M; ?„M +| i? iQÎM; iQÊM;X

G9+ i`QÈ+ i?`B çB K ?„M çQ h-M S?"K iB M p`Q h?B M \*Æ ædM?- H`K b Q +| i? K` b) Î i`QM; MY M,K i?`B; B M HB M pQÊi [m h?B M \*Æ >`- ç°i T?€ ç M oă h¬M5

>ÆM M[pšM H` i`ªK L;?`+? i?"M? h¬M5

æ•v ç®B pÈB pÈB ?„M H` h?¬M æB M i`QÎM; H½Q FB M i?S+ `°M; `½B- M?bM [m2 F?| iBMX

L;WM; HçB K°i +?9i- ?„M HçB iB T iK+ M|B,

@ "'i [m€ F€ i?"i h-M S?"K M;QÆB +?d çB p`Q \*?•M ok h?€M? æ` M`v K°i M,K i? M?B m ç` T?QÆM; i`QM; h?€M? æ` M`v +ÂM +?Q iWM; çB- +ÂM +| `i M?B m T?

@ *€B FB i?"i H` +| +?9i ç€M; iB +X

h-M S?"K +kM; +Q`B M|B- b m F?B ?„M i`Î i?"M? oă h¬M- Î i`QÈ+ K†i EBK h?QÊM M?B M`²BX h` M i?U+ i #ÎB pb h?€M? h¬M ç†+ i?M +?Q T?ûT- ?„M M; v +ª hS \*U- L K >Q M; K` i?¬B- +ÂM +| æ¬M; :B M;- h•v lv M- "„+ L;mv M # pMM; ç` +U+ +?C

@ "'i [m€ +| H) EBK i`QÎM; H½Q H½Q +kM; #B i +?mv M +O i - imv iB + Mm®B- M M?B m H„K`²B- ç®B pÈB i K` M|B- i`QM; h?€M? æ` M`v ?Q`M iQ`M +?QM? t€+ ;BÈB oă h¬M im ?"M? `²BX

G"TiS+ ?„M +kM; +| +?9i #'i ç„+ /o M|BX

@ > ? - h-M S?"K- F€ i?"i +€B M`v +kM; +?QM? H` +?¶ i T?ªB M?„+ M?Î M;QÆBX EBK h?QÊM; KdK +Q`B M|B,

@ æ9M; p`v- h?B M \*Æ ædM? M`v +MM; GBM? >mv i ç®B pÈB +ªM? ;BÈB oă h¬M `i i®i- M?QM; i` M i?U+ i M?[M; ç` T?QÆM; ;B®M; M?Q hS \*U+ \*?B æ` M`v- çC i? +ÂM +| K°i +?9i +Æ /mv M- K` M;QÆB t•K M?"T pMM; ç` +U+- +| H) +kM; b) i?

@ S?ªB #B i`ªM;- F€ i?"i h?€M? æ` +?9M; i +kM; +?Q ?šM H` [mv ç`M? M;QÆB `iB çBX

EBK h?QÊM; HB + M?bM h-M S?"K- KÎ KB M; M|BX

@ *ÂM +| +?mv M M`v

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB F?); B"i KbM?- ç®B pÈB EBK h?QÊM; M|B ?„M H` #B i ç M- F æ` +| K°i MÆB i M H` oă h¬M aÆM- i?QÊM; /B M +| F?¬M; Qi M;Q`B i`Î i?"M? oă M;QM; HçB i`QM; h?€M? æ` im Hmv M- M?QM; M?[M; M;Q`B M`v M;QçB i`W h?€ i?QÎM; ç m b) F?¬M; tm'i ?B MX

J`p T?¬M i?2Q M?Q H`B EBK h?QÊM; M|B #®M +U+ +?B ç` +Æ /mv M- ?„M M;? i¬M; K°i +O h?€M? æ` h?¬M æB M FB `²B- T?Q i` M #®M FBK i`K FB i?QÎM; i

iBM iS+ `W hS \*U+ \*?B æ` - i`QM; ç| K°i Qi iBM iS+ H` +?mv M K¬M +?Q M?[M; o
aÆM FB ç'v- T?ªB t•K M?"T pMM; ç` +U+ KÈB +| i? i?m i"TX
h?"i ;B®M; M?Q oQÆM; h`M æ Q- H` h-M S?"K Î T?Q i` M FBK i`K FB +?SM; FB
>Q M; çQç i çQÊ+ ç'vX
@ ošM H` F?¬M; çQÊ+- F?¬M; /®B ;ç i EBK i`QÎM; H½Q- F€ i?"i içB ?ç +kM; +| K
M M;Q`BX
L?QM; i`-K iQ K°i +?9i- h-M S?"K pšM H` H„+ ç-m- KÎ KB M; M|BX
hmv hS *U+ *?B æ` M`v +| i? b) +| F?¬M; Qi i?S i®i- M?QM; M|B ç M +Æ /mv M-
K +?OM;\
J` h-M S?"K ~M ~M +ªK ;B€+ çQÊ+- pB M J +?OM; i?S iQ M`v b) F?¬M; Î i`QM; *?
M M ?„M pšM H` HU +?¼M i`Î HçB çB` # M M;Q`BX
@ > ? - t2K` h?€M? h¬M [mª M?B M H` i?¬M +Æ /B m iQ€M- p"v K` i?"i bU bÈK
M?'i b) HU +?¼M Hv F? BX
G9+ M`v EBK h?QÊM; HçB iU ?² M?Q H` bÈK #B i h-M S?"K b) M?Q i? - i`QM; i
H M? #`B K`m p`M; - b m ç| çQ +?Q h-M S?"K iB T iK+ M|B,
@ *-K h?€M? æ` +?B H M? M`v - M m M?Q M;`v b m M;QÆB Km®M i`Î p H-M M
*?•M ok h?€M? æ` - ibK hB m hoM? i`QÎM; H½Q- ?„M b) K M; M;QÆB p`Q H-M M[
@ h?€M? æ` +?B H M?\
h-M S?"K iB T M?"M H M? #`B- F?¬M; F?ÄB M Q M Q H-M M[- M;?2 EBK h?QÊM;
i?"i bU +| i? #B i i`QÊ+\
L?Q p"v- +?ŠM; H) #¼M ?„M +ÁM iQM? iQ€M` #ªM i?•M
ok h?€M? æ` \
æ®B pÈB M,M; HU+ +O K'v p` h?€M? h¬M M`v- h-M S?"K HçB K°i H-M M[+ªK i?'
ç²M; i?ÎB +kM; +| K°i Qi F?¬M; + K HÁM; - ?„M i?"T T?¬M F?¬M; i?Q+? HQçB +ªK
h•K M;mv M HÈM M?'i +O ?„M H` F?®M; +? p`M K M? +O KbM?- ?¬K M v t2K`
?² K°i KU+ #` M„K i`QM; i v M;QÎB F?€+- i?"K +?Q +ÁM +| K°i HQçB +ªK ;B€+ çQ
b Q +| i? ç +?Q ?„M M i•K\

eyRX *?QÆM; eRy, >¼ "Q+? *?B J X URV

*?QÆM; eRy, >¼ #Q+? +?B K X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ s2K` i i?"i ç9M; M?Q H` K°i +QM +| i`QM; #`M +| ?X

G"TiS+ i`QM; M°B i•K h-M S?"K F?¬M; F?¬M; F?ÄB i?¬K bmv M;?o M|BX

@ L?Q i? - iç ÆM EBK i`QÎM; H½Q +MM; +?Q p` h?€M? h¬M `²BX

"i [m€ ?„M `i M? M? HB M ?²B T?K+ tQM; - +i F„ h?€M? æ` +?B H M? M`v- H T?
iç M|B- +kM; F?¬M; +| ç2K w M;?o i`QM; HÁM; H°` MY T?¬MX

h?ÎB çB K +QM +| M?Q ?„M +ÁM +?Q çO +QÎM; ççB- p"v i?b içK i?ÎB /U i?2Q [mv
i~m- M m F?¬M; K°i F?B #` pSi #Ä- [m•M +| FB M?'i ç`M? H` +? i +?„+ - ççQ Hw i?
`ä- M;QÆB F?¬M; +| i€+ /KM; - i ;B[ M;QÆB H`K ;b\

@ > ? - K†i F?€+ h-M S?ˆK- /MM; bU i?ˆM? iUm +O M; QÆB +| i? M|B Hˆ i`mv M
ç2K i M +O M; QÆB F?„+ i` M iQÌM; pBM? [m M; +O h?€M? æ` h?-M æB M +?9M
M?•M +® ;„M; im Hmv MX

EBK h?QÊM; +ÁM +QÌB M|BX

æ®B pÈB +€B Mˆv- h-M S?ˆK +?d Hˆ ;B M; i v ` - iÄ p F?¬M; b Q +^aX

@ J†i F?€+- h?-M æB M +?9M; i +ÁM +| K°i +?9i # M i?QÎM; +?Q M; QÆB- p®M H
ç M /QÊ+- +| i? +?Q M; QÆB i`Î p FB M i?B i; B i°+- #’i [m€+•M M?„+ ç M M; QÆ
+® w ç2K HBM? ç M ç’B i?ˆM? GBM? .QÊ+X

a m ç| EBK h?QÊM; i`QÎM; H½Q HΦB #’ bmm; M|B ` - +kM; çQ +?Q h-M S?ˆK K°i

@ æ•v i?“i Hˆ K°i T?-M # M i?QÎM; +U+ i®iX

hB T M?“M +?B + M?šM- h-M S?ˆK iMv w /Á tûi i?Q€M; K°i T?€i- T?€i ?B M [m^a M
T?ˆK- H9+ Mˆv ?„M F?¬M; F?ÄB pmB p ç€T iΦ M|B- ?„M pšM Hˆ Q i?Q+? i?U+ i K

@ h®i `²B- M; QÆB ç½ [mv i ç`M? çB- ?B M iΦB i HB M iB M M; QÆB çB ` M; QˆBX

h?’v bU ibM? ç½ #ˆM; B Q iBM? iQÌM; - EBK h?QÊM; HB M KdK +QÌB M|B- #ˆM i v
#Q FB M?’M K°i +€BX

*Y T?ÁM; KÎ` - K°i h`mv M h®M; h`ˆM ?mv M <sup>a</sup>Q HB M tm’i ?B M Îi`QÈ+ K„iX

@ EBK i`QÎM; H½Q- iΦK #B iX

h-M S?ˆK M? ;”i ç-m- +kM; F?¬M; M|B i? K ;b M[- K M; i?2Q K°i Qi i•K bU iΦK i?
Hw ;B^aB- b m ç| HB M i`U+ iB T b<sup>a</sup>B #QÊ+ #QÊ+ pˆQ i`QM; ç|X

h`QM; M°B i•K h-M S?ˆK ?QˆM iQˆM +?QM? t€+ +ÁM +| +?9i F?¬M; +| +€+? MˆQ iB

h` M M; QÌB ?„M +| `’i M?B m #Q K”i- Qi M?’i ç®B pÈB ?„M Kˆ M|B- J +?OM; Hˆ çΦ
?„M tmv M pB i` X Jˆ ?B M iΦB t2K ` - iU ?² #Q K”i Mˆv ç½ #` +?Q p` h?€M? +?O

"¼M ?„M #B i`ä KbM? p°B p½ Hv F? B \*?•M ok i?€M? ç` Hˆ #ÎB pb Km®M çB ibK

>ÆM M[#¼M ?„M #B i`ä J +?OM; Î ç` T?QÆM; MˆQ\

ob +€B ;b M|B i F?^a M,M; +ÁM +| i? i`Î HΦB \*?•M ok h?€M? æ` \

aU ibM? #¼M ?„M #B i ç M ç M i°i +MM; +ÁM +| # Q M?B m\

h-M S?ˆK M; ?o ç M çO HQΦB i`QM; ç| - ;B®M; M?Q +^aK ;B€+ çQÊ+ KbM? ç M; Î K
bQÆM; KM- Kˆ ?„M ?bM? M?Q Hˆ çB i?2Q +QM çQÌM; Kˆ +?Q p` h?€M? h¬M pΦ+? b
K +K+ Mˆv Hˆ +?Q p` h?€M? h¬M M #ˆBX

@ *?šM; H) +Æ /mv M i?2Q M?Q HÌB hY >ˆ i`QÎM; H½Q M|B Hˆ +?d +€B Mˆv b Q\

GΦB HB M iQÎM; iÈB F?¬M; H•m i`QÈ+ FB - H9+ hY >ˆ i`QÎM; H½Q ç2K KbM? i®M;
M|B- i`QM; HÁM; +O ?„M +kM; bmv çQ€M H-M M[X

hmv ?B M iΦB t2K ` ?bM? M?Q Hˆ ç½ +| iBM iS+ pB M J +?OM; i?S iQ- M?QM; h-
pˆv- ?„M ?B p¼M; ? i i?^av ç m +| i? /Q +?QM? KbM? ç M F?®M; +? - ?„M ?B p¼M;
+?QM? KbM? çB F? B i?€+- ç m /Q +?QM? KbM? iWM; #QÊ+ K°i çB iÈB- Kˆ F?¬M
;B€+ ç½ #ˆ M; QÌB t T ç†i i?B i F i®iX

@ L|B +?Q +MM; ç m Hˆ pb i +ÁM +?Q çO +QÌM; çΦBX

h`QM; M°B i•K h-M S?ˆK KBM? #Φ+? - ?„M ?B M iΦB- imv ç½ i`Î i?ˆM? oä h¬M- M?
hY >ˆ i`QÎM; H½Q +MM; i€K p` h?€M? h¬M FB - ?„M +,M #^aM pšM F?¬M; i? F?€K
T?^aM F?€M; X

E?¬M; +| i?U+ HU+ iQÆM; SM; - i?“K +?Q Km®M ç ` v m +¬m +O #^aM i?•M +kM;

@ h î i`QM; K„i #¼M ?¼ t2K M?Q +€B ;b\ J°i +QM +ì\ J°i +QM +ì bQ b€M? +| ;B€ i` ç-m iQ b Q\ h`QM; M°B i•K h-M S?“K i`€M? F?¬M; çQÊ+ #’i ç„+ /oX *€B HQ¢B +ªK ;B€+ ? i i?ªv ç m î M;QìB F?€+ M?bM t2K ?Q†+ H` F?®M; +? i?“i F +`M; i,M; i`QîM;- i?b +`M; F?¬M; i?Q+? HQ¢B +ªK ;B€+ M`v- ?„M +ªK ;B€+ KbM? +€B H Q HmM; i?“i HÈMX E?¬M; + K HÁM; X i`mv M +QTv iW E€ i?“i F?ª M,M; +kM; #îB pb H` M;mv M M?•M M`v- `’i M?B m M;QìB i?U+ HU+ +` iB + #’i +S ;B€ M`Q- Km®M ç i?,M; i?U+ HU+ +O KbM?X .M +?d H` +| i? ç i?,M; iWM; +?9i K°i- #¼M ?„M +kM; M;mv M w i`ª ;B€ `’i M?B m çQ Q çS+- +ªK iB M? æ®B pÈB HQ¢B M;QìB M`v- i`QÊ+ FB h-M S?“K H` F?¬M; +€+? M`Q Hw ;BªB- M? +?9i +| i? Hw ;BªB `²BX @ o¬ Hm”M H` [m•M +ì +kM; i®i- i?“K +?Q H` F?¬B H¶B +kM; i®i- ?B M i¢B i - +?d KÈB +| i? i?Q€i F?ÄB HQ¢B p”M K M? M`vX ”’i [m€ h-M S?“K i•K b€M; M?Q ;QÆM;- `’i ?B m çQÊ+ ç¢B i? X o¬ Hm”M +?Q p` h?€M? h¬M #B i`ä +kM; i®i- F?¬M; #B i +kM; i®i- pB M J +?O M;mv M M?’i ç`M? T?ªB +|5 h?¬M; [m Hmv M ?| j F?Ä J +?OM;- h-M S?“K i?“T T?¬M ?B m `ä +?¶ +QîM; ç F?¬M; +?d +| i? H`K +?Q F?Q HU+ +O ?„M +QîM; ç¢B- +m®B +MM; ?„M T?€i ?B +| i? H`K +?Q ?„M ç¢i çQÊ+ `’i M?B m +ªK M;°- # Q ?”K H’v pã çQ Q- # Q ?”K H’v h?B M æ` [mv i„+X >„M ~M ~M +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+- M m M?Q ?„M +| i? Hmv M ?| çQÊ+ M,K F?Ä J i`î M M i?“T T?¬M +QîM; ç¢B- i?“K +?Q +ÁM +| i? pb p”v K” i?’v çQÊ+ h?B M *Æ >„M +| /U +ªK- +€B J +?OM; M`v b) H` ?B p¼M; HÈM M?’i ç ?„M M„K ;B[+MM; - KbM?X L?Q i? - i`QM; ç-m i`”M M;”T çO HQ¢B bmv M;?o- h-M S?“K +?“K `½B çB p”Q i`C h”M iªM ` iB b€M; +?|B K„i FB X oW #QÊ+ p”Q i`QM; ç|- h-M S?“K +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ KbM? H` çB p”Q # M i`QM; +€+ HQ¢B M;k i?ªB # M H M t i [m - K” i?•M i? +O ?„M T?ªM; T?’i ;B®M; M?Q H i?“K +?Q +ªK ;B€+ KbM? +kM; i`î M M F?¬M; T?ªB `ä `”M; M?Q p”v `²BX Í i?ìB çB K M`v- ?„M M?’M F?¬M; çQÊ+ M?„K K„i H¢BX :B®M; M?Q +| çB m M;° ` - M?QM; iU ?² H¢B F?¬M; +| ç¢i çQÊ+X æ½ [m MY F?“+ +€+ HQ¢B ?”Q [m M; +?“K `½B iB m i€M- +ªK ;B€+ i?•M i? +k i?QîM;X hW i`QM; *?•M ok h?€M? æ` i`mv M i®M; çB ` - bQ pÈB i?ìB çB K çB p”Q i?b çÆ +?Q ?„M î pW `²B `ä `”M; +ªK i?K çQÊ+ [m€ i`bM? i`mv M i®M; M;mv M p M K” i`U oW `²B i?ìB çB K ?„M M?„K K„i H¢B- ?„M ç9M; H` +ªK i?K çQÊ+ F?¬M; ;B M M`v # +ªM? ;BÈB +O ?„M +ÁM +?Q çO- +m®B +MM; pšM H` +€B ;b +kM; F?¬M; +| +ªK M \_’i M? M?- h-M S?“K HB M H-M M[ +?“K `½B Kî K„i- b m ç| ?„M HB M T?€i ?B M +€B K”i i?’i- î K”i i?’i MÆB M`v- iS T?Q H` i` M? bÆM i?Ov i`¬M; `’i b®M; ç°M;- + ç†+ i?M- ?„M i?“K +?Q +| K°i HQ¢B ªQ ;B€+- KbM? +?QM? H` iW # M i`QM; i` M?

eykX *?QÆM; eRR, >¼ "Q+? *?B J X UkV

h?2Q iBM? i?-M HU+ pMB ç-m p"Q ?Q °M? +U i?€T FB - #¶M; M?B M h-M S?"K +
+O KbM? iU ?² p M; H M K°i ç¢Q bûi ç€M?- +MM; iBM? i?-M HU+ +O ?„M K½M
+?Q ?„M +| +ªK ;B€+ ç-m ç m F?-M; i?-BX

h-M S?"K #B i`ä M;mv M M?•M ç•v H` #ÎB pb iBM? i?-M 'M Fw i`QM; iÁ +U i?€T M
KbM? +`M; K¢M? ?ÆM M[ - +?Q M M KÈB tªv ` T?ªM HU+ pW `²B- i?"K +?Q °M?
i?S+ ?ªB +O KbM?X

J` Î /QÈB iBM? i?-M HU+ çKM; p"Q- ?„M +| i? ~M ~M +ªK ;B€+ çQÊ+ # M i`QM; ?
i-M; iBM? i?-M 'M Fw5

oW `²B iBM? i?-M HU+ +O ?„M t-M; iÈB +?d H` iBM? i?-M 'M Fw i-M; i?S M?'i-
M?'i K` i?-BX

*€B M`v H¢B ç +?Q i`QM; HÁM; h-M S?"K F?-M; F?ÄB •K i?-K +ªK ;B€+ çQÊ+ M
iBM? iQÌM; iBM? i?-M HU+ +O KbM? b m F?B ç°i T?€ oä h-M +QÌM; ç¢B ç M +Ð
çQÊ+ i?ÌB çB K ç-m M?"T p"Q ?Q °M? +U i?€T M`v- H¢B M; v +ª iBM? i?-M 'M Fw
?ÆM `i M?B m5

L?QM; K` i?ÌB çB K h-M S?"K Km®M #m-M; i? - ?Q °M? +U i?€T M`v FB H¢B ç°i M
H` +?O ç°M; KÎ` +'K +? +| +?9i ç†+ i?M- b m ç| ?„M HB M FBM? ?d T?€i ?B M i-
Fw FB #¶M; M?B M KÎ` - iBM? i?-M HU+ +O KbM? +| i? iB M p"Q i`QM; ç| `²B5

Pi M?'i ?„M +| i? iB M p"Q i-M; i?S M?'i +O ?Q °M? +U i?€T M`v `²B5

h'i +ª ç m H` F?Q iS+ i?-M #Q ?mv M °Q- t2M HšM +´ tQ +MM; i? HQÆM; ç" T p"
M`v i?"T T?-M ?„+ €K- iU ?² ç +?Q M; QÌB +ªK ;B€+ çQÊ+ i?"T T?-M €T HU+- T?
iÈB KQÌB i€K i-M; ç` M; K+ ;B K ;B[€+ [m,X

ey9X *?QÆM; eRj, *U h?€T *MM; >°T a„iX UkV

*?QÆM; eRj, *U i?€T +MM; ?°T b„iX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œœÇXÔU%œœÇXÔ▷ L?|K /`+? .mM;M?B ▷ÔXÇö>%VÔXÇö>%V

«M; iQ

J` i?2Q h-M S?"K iB M p"Q i-M; i?S M?'i \*Ym GQM; h?€T M`v- ?„M HB M +ªK ;B€-
i`QM; i? M°B +O KbM? +`M; F`+? HB i+?'M ç°M;- iU ?² H` ç M; +MM; K°i i?S; k
M`v ;B9T M? m ?- SM;X

@ Zmª M?B M- pB M J +?OM; i?S iQ `i +| i? Î i`QM; +U i?€T M`v5

h`QM; HÁM; h-M S?"K F?-M; F?ÄB pmB p H-M M[ - ç®B pÈB +€B M`v ?„M +ªK ;B
i`QÊ+ FB - i?ÌB çB K ?„M +ªK SM; çQÊ+ pB M J +?OM; i?S # ç²M; /¢M; ç'v5

æ M H9+ M`v- ?„M +Æ ?² +| i? F?šM; ç`M?- iÁ +U i?€T M`v M?'i ç`M? +| +?¶ HB
i?S iQX

*?d H`- ç²M; i?ÌB h-M S?"K +kM; #B i- ?B M i¢B ?„M +?SM; FB M +?d H` ?bM? °M
i?S+ K` i?-B5

>bM? °M? M`v +| H) b) +MM; *Ym GQM; h?€T +?QM? i?S+ FB +| +?¶ HB M ? - M?
H` F?-M; i? M"Q i²M i¢B Î # M i`QM; ?Q °M? ç'vX

*kM; b) F?¬M; î i`QM; ?°T b„i M`vX

h-M S?`K ~M ~M +| K°i HQϕB +<sup>a</sup>K ;B€+- +€B ?°T b„i M`v `i +| i? H` p`i T?~K K'm
h?€T M`v- +?d H` ?B M iϕB ?„M +ÁM F?¬M; #B i *Ym GQM; h?€T +?QM? i?S+ ç M i
M`QX

oW bm v M; ?o- h-M S?`K HB M M K i?Y ?QÊM; çB b•m p`Q i`QM; i-M; K°i ?Q ^aM?

@ _®M;

L?QM; K` p`Q H9+ M`v- iBM? i?-M HU+ +O h-M S?`K #¶M; M?B M +^aK i?'v iWM;
ç| ?„M HB M +?SM; FB M +| ?^M; ?` #|M; /€M; ?„+ €+ +QìM; ?½M •K i?-K ç€M? iÊB
T? ?Q`M iQ`M i?-M MB K ?| i?•M +O ?„MX

"i [m€ K v K„M i?-M MB K ?| i?•M +O h-M S?`K Î b m F?B i`^aK L; ?`+? i?`M? h-
çϕB- ç®B pÊB M?[M; ?Q ^aM? +QìM; ?½M M`v- i?-M MB K ?| i?•M +O ?„M p`Q H
i? M? +U ç Q- K°i ç Q +?ûK` p T?Q i`QÊ+X

h?2Q iWM; çϕQ #|M; /€M; i?-M #Q iB m i€M- h-M S?`K iB T iK+ çB H M T?Q i`QÊ
Fw i-M; i?S ? BX

"ÎB pb iB M M?"T i`QM; ?Q <sup>a</sup>M? +U i?€T M`v- ?„M KÎ` iBM? i?-M 'M Fw i-M; i?S
`i M?B mX

a m ç| HϕB iB T iK+ çB p T?Q i`QÊ+- î i-M; i?S ? B ?„M ;†T i`î M; ϕB +`M; +QìM
i? M? i`W- ?„M KÎ` i-M; i?S # X

"i [m€ b m F?B iÊB i-M; i?S # - ?„M HϕB M?Q i? M`Q +kM; KÎ F?¬M; ` iBM? i?-M

*m®B +MM; iBM? i?-M HU+ +O h-M S?`K +?d T?<sup>a</sup>B HmB p iÊB i`QM; i?•M i? - #'
+`M; +?ϕv H M- KbM? +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ +<sup>a</sup>K SM; +MM; J +?OM; +`M; i? K K½M? HB
J +?OM; M`v M?'i ç`M? M^K i`QM; +U i?€TX

J` ?Q <sup>a</sup>M? \*Ym GQM; h?€T M`v i?b +MM; *Ym GQM; h?€T +| HB M ? +?†i +?)- i?
?„M +| i? i bK çQÊ+ K M? K®B +| HB M [m M ç M *Ym GQM; h?€T i?U+ bU i²M iϕB

L; v b m F?B iBM? i?-M HU+ +O h-M S?`K i`î HϕB #^aM i? - ?bM? ^aM? *Ym GQM; h
`½B i`î i?`M? M?ϕi- ç M +m®B +MM; ?Q`M iQ`M `9i p i`QM; ?°T b„i FB X

h?m ?²B ?bM? ^aM?- +€B ?°T b„i M`v HB M +?"K `½B ç|M; HϕB- +m®B +MM; M?'i F?
+?9i i?m ?9i M`Q- +kM; F?¬M; i? HÆ HYM; Î ;B[ F?¬M; i`mM; - KϕM? K) `ÆB +m®

h-M S?`K p°B p`M; iB T çQÊ+ M| p`Q i v- +<sup>a</sup>K ;B€+ K†i M; Q`B +| +?9i M|M; ?`BX

*?d H`- F iB T- K†+ +?Q h-M S?`K çB ;B`v pÁ M?Q i? M`Q- /MM; ç M ?Ä çB +?
+¬M; FQ+? +kM; i®i- +€B ?°T b„i M`v H` M?Q i? M`Q +kM; F?¬M; i? KÎ` H-M M|

@ h?S M`v b m F?B KbM? [m M b€i HϕB M?Q i? M`Q +kM; KÎ F?¬M; ` - ?ÆM M[#
K M? K®B- M; v +^a ?Q p•M +kM; F?¬M; +| K°i iB - +€B M`v ç +?Q i M?Q i? M`Q

h-M S?`K F?¬M; F?ÄB M?Qm K`v K°i +€B- M?QM; +kM; H` F?¬M; H`K ;b çQÊ+ çQ

@ h-M S?`K- H` M; QÆB b Q\

J` pW H9+ M`v- +| i? H` i?"i H•m i?'v F?¬M; +| B T?^aM ?²B- ç-m i?¬M; çϕQ h?-M
i? M? •K +O *?•M ok h?€M? æB M çϕB h?-M h-M hB m hoM?- +€B •K i? M? FB +
+?9i F?¬M; /€K iBM iQîM; X

L; ?2 i?'v i? M? •K +O hB m hoM?- h-M S?`K #B i`ä Î ç•v ?Q`M iQ`M +?QM? t€+ H
iB T iK+ M; ?B M +Sm +€B ?°T b„i M`v- ?„M +?d T?<sup>a</sup>B i`QÊ+ i?^a +€B ?°T b„i M`v Hϕ
çÊB çB ` M; Q`B KÊB [mv i ç`M?X

J` F?¬M; i? F?¬M; M|B- +€B ?°T b„i i?"K +?Q ç +?Q ?„M ç½ +QB M?Q H` b„i pKM
+?QM? t€+ t2K M?Q +?Q ?„M K°i FBM? ?dX

h®B i?B m ?„M ç½ t2K M?Q +| +?9i Qi K M? K®B- F?¬M; +-M ;B®M; M?Q KÁ FBK ç
i?S iQ FB `²BX

@ •M- ç¢B h?¬M h¬M- H¨ i - i #•v ;B¨i¨î p X

G¨T iS+ h¬M S?“K ?²B ç€T- b m ç| HB M çB p¨Q +€B i?¬M; ç¢Q- +?“K `½B ?QÈM;
>„M- i¨î p `²BX

@ h¬M S?“K- i?“i H¨ M;QÆB5

L?bM t2K i?B m MB M €Q t M? Î# M i`QM; €K ç¢Q +?“K `½B çB iÈB FB - i?2Q iB
;-M i`mv M ç M- ? B K„i +O *?•M ok h?€M? æB M æ¢B h?¬M h¬M hB m hoM? FBL
F?¬M; çQÊ+ F?B T bÊ i`QM; HÁM;X

*?d H¨ [m K°i M,K K¨ i?¬B5

J°i M,K i?ÌB ;B M- h¬M S?“K /o M?B M iW i`QM; \*?•M ok h?€M? æ` çB ` 5

>ÆM M[pW M?bM çB- iBM? i?¬M F?Q +?'i +O h¬M S?“K bQ pÈB K°i M,K i`QÈ+
*?d H¨ +€+? K°i M,K K¨ i?¬B- h¬M S?“K iU M?Q H¨ i? v ç´B K°i M;QÌB- F?Q iS+ bQ
+QÌM; ç¢B ?ÆM # Q M?B m H¬MX

@ *?d H¨ K°i M,K i?ÌB ;B M- +?ŠM; H) ?„M i?“i bU i¨î i?“M? oă h¬M çB ` b Q\

hB m hoM? +| +?9i F?¬M; /€K iBM iQÎM;- K°i # M h¬M S?“K F?¬M; M? M? F?¬M
M? M? p iÈB +Y ` p¨Q i?¬M; ç¢Q M¨v `²BX

@ æ¢B h?¬M h¬M- i?“i H•m F?¬M; i?'vX

h¬M S?“K K°i #QÈ+ iW # M i`QM; €K ç¢Q çB ` - KdK +QÌB M?bM hB m hoM? M¡B ` ¨
æ¢B *¨M [m®+ *?•M ok h?€M? æB M æ¢B h?¬M h¬M- i?•M T?“M i¬M [mw- i?U+ H
i`QÈ+ h¬M S?“K Î i`QÈ+ K†i +O ?„M +ÁM +| i? +ªK i?'v €T HU+ F?¬M; M?Ä- M?Q
S?“K +ªK ;B€+ / /¨M; ?ÆM `¨i M?B m- H°` i?¬M b„+ iU M?B M `²BX

@ h?“i H•m F?¬M; i?'v F?¬M;- F?¬M; TªB H¨ K°i M,K b Q\ hB m iY M;QÆB p¨v K
` 5

h¬M; i?'v i?B m MB M i`QÈ+ K„i M¨v- iBM? i?¬M F?Q +?'i iQ¨M i?•M ç m ç½ tªv
hoM? F?¬M; F?ÄB M;~M M;Æ- i?“K +?Q #B m ?B M çQÊ+ ?ÆB +| +?9i i?'i i?®X

@ > ? - +| H) æ¢B h?¬M h¬M +kM; #B i +?mv M +O i - i F?¬M; i? Î# M i`QM; /V

h¬M S?“K +?d H¨ M?9M p B- iB T iK+ pW +QÌB pW M¡BX i`mv M +QTv iW

hW i`QM; \*?•M ok h?€M? æ` çB ` - ?ÆM M[ +ÁM Î i`QÈ+ iB M +| K°i iQ iBM iS+
?„M ?¬ ?'T F?¬M; F?Q # M M;Q¨B i?Q€M; K°i T?€i- iU ?² +ªK ;B€+ +ªM;QÌB ç m ?

@ *€B M¨v h¬M S?“K M;QÆB F?¬M; TªB H¨ #` çB m p +?S\

h¬M; i?'v h¬M S?“K ç½ çB ` - hB m hoM? pŠM +ÁM +| +?9i F?¬M; i? iBM çQÊ+ K
/¢Q [m K°i pÁM;- i`QM; KB M; i?b i?“Q M¡B ` X

h` M i?U+ i - i?ÌB çB K M;;2 i`QM; h?€M? æ` i`mv M iBM- æ¢B *¨M [m®+ h¬M S?“
ç¬m i?“i H¨ w M;;?o M¨vX

ey8X *?QÆM; eR9, hB m hoM? E?B T aÊX URV

*?QÆM; eR9, hB m hoM? F?B T bÊX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œœçXÔU%œœçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

"ÎB pb ?„M M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; /€K iQÎM; iQÊM; - p"v K" i?"i bU b) +| M; QÌB +?
æ` K°i M, K HB M i?"M? oă h¬M çB ` 5

h?2Q ?„M #B i- çQÊ+ tQM; H" ok h?B M ççB HK+ i` M i`, K M, K ç M?'i i?B M i" B c
ç°i T?€ ç M oă h¬M +kM; /MM; #^av M, K i?ÌB ;B M ?5

>ÆM M[i?ÌB çB K h¬M S?"K çB p"Q +^aM? ;BÈB +kM; F?¬M; + Q H„K- +?d H" h K
>„M +kM; iWM; Î i`QM; \*?•M ok h?€M? æ` im Hmv M- M M i?"T T?¬M iBM? iQÌM;
ok h?€M? æ` - M?QM; +kM; F?¬M; +| i? i?¬M F€ ç M i`bM? ç° M"v ?5

J°i M, K i?ÌB ;B M- M m i?B M i" B +| i? iW h K +'T GBM? ok aQ i, M; H M iÈB iS +
F?¬M; i `²B5

hmv ?B M içB ?„M +ÁM F?¬M; #B i iBM? ?m®M; +O K'v M; QÌB æçB *"M [m®+ F?€
+?¶ iB M *?•M ok h?€M? æ` M?Q i? M"Q- M?QM; ?„M +| i? F?ŠM; ç`M?- imv i
M, M; i`QM; K°i M, K i?ÌB ;B M i?, M; HB M b€m +'T- +ÁM +| i? ç°i T?€ ç M +^aM? ;B

>m®M; +?B H9+ M"v ç•v h¬M S?"K ç°i T?€ +kM; F?¬M; T?^aB +^aM? ;BÈB GBM? ok
F?| F?, M p" B H¬M- i?"K +?Q ;'T K'v +?K+ H¬M5

@ æB m p \ æçB h?¬M h¬M +?Q `^M; M?Q p"v b Q\

h¬M S?"K #m²M +QÌB M!B- ?„M #B i`ä w iS çB m p H" +ÁM F?¬M; +| ç°i T?€ ç M
h?€M? æ` çm' B ` M; Q" B- i?"i ;B®M; M?Q i?ÌB çB K ?„M KÈB pW iB M p"Q *?•M
.B m *?B FB i" M T? - H" i?m°+ p HQçB iBM? ?m®M; M"vX

J" ?¬K M v #ÎB pb ?„M +kM; H" oă h¬M- ?ÆM M[M; v +^a i€K M; QÌB +-K [mv M +
ççB HK+ +kM; ç½; †T `²B- +?Q M M +MM; hB m hoM? i`QM; H9+ M!B +?mv M pÈB
i?9+- i?"K +?Q +| i? /MM; ;B¼M; çB m M!B ;BDMX

@ h`QÊ+ F?B M?bM i?'v M; QÆB- i i?"i bU ç½ iWM; ?Q" B M; ?B M?Q p"vX

hB m hoM? +QÌB F?´ H„+ ç-m M!B ` - ?¬K M v h¬M S?"K çSM; Î i`QÊ+ K†i +O ?„M
F?¬M; T?^aB H" GBM? ok aQ +| i? bQ b€M?5 >„M iB T +"M oă h¬M çdM? T?QM; - i
h¬M S?"K +?QM? H" oă h¬M ?"M; i?"i ;B€ i?"i5

@ "'i [m€ M; QÆB +€B [m€B i? B M"v- i?"i ç9M; H" F?¬M; i? bQ b€M? pÈB M; QÌB #
G" T iS + ?„M M?È iÈB h¬M S?"K ç½ iWM; b€M; içQ [m çO HQçB bU iBM? H"K +?Q M
M[bÊ ?½B i? M M!BX

hmv H9+ M"v ç•v H° ` +"M; FBM? #çQ ?ÆM K°i iQ- M?QM; hB m hoM? #B i`ä +aK
;çi KbM?- +m®B +MM; ?„M +kM; ç" M? T?^aB iB T M?"M bU i?"i F?¬M; i? iQÎM; iQ
?„M ;¬M #®M KQÆB im' B KÈB ççi iÈB oă h¬M +?B +^aM? K" M!B- i?"i H" +| +?9i ç^a

hB m hoM? #B i`ä K°i Qi iBM iS+ +O h¬M S?"K- ?„M i?¬ bÆ ;B^aM HQÊ+ iQM? iQ€
S?"K KÈB [m bBM? M?"i KQÌB +?QM im' B F?¬M; H•m K" i?¬B5 J°i i?B m MB M +
K" ç½ i`Î i?"M? oă h¬M `²B5

L m F?¬M; +| i" M K„i M?bM i?'v- iBM iQÎM; F?¬M; +| # Q M?B m M; QÌB /€K iBM iQ
*"M; H"K +?Q hB m hoM? +aK i?'v `mM; ç°M; +?QM? H"- i` M i?U+ i i?ÌB çB K h¬M
+?d H" K°i ;½ h K +'T oă ç² K" i?¬B5 "®M M, K i?ÌB ;B M- iW h K +'T oă ç² K°i KU+
;BÈB oă h¬M5

L m M?Q p'M ç M"v K°i F?B i`mv M çB- F?¬M; +?d M!B æçB *"M [m®+- /M H" +^a c
+kM; b) pb M! K" +?'M ç°M;5

æ²M; i?ÌB- h¬M S?"K i' i M?B M +kM; b) i? v i? ç` p` #€+? MB M ç M?'i i?B M i
o•M S?B .QÆM;5 >ÆM M[b) M?' + H M K°i HÉT b!M; HÈM bQ pÈB o•M S?B .QÆM;

hB m hoM? i?"K +?Q +| i? iQÎM; iQÊM; ç M- / M? iU +O h¬M S?"K `i M? M? b) M
h?B M ççB HK+- i' i +^a M; QÌB i" T pă +ÁM i` ç m b) +QB ?„M M?Q i?¬M iQÊM; +MM

"ÎB pb ok h?B M ç¢B HK+- /MM; pä pB i?B M- i¬M i`¼M; pk HU+- i¬M i`¼M; i?B M i¢Q M?[M; F€ iQ+? M`v +| i? M|B H`i`mv M F€- i`i M?B M b) #` K¼B M; Q|B i`mv T @ h®+ ç° M`v- +QB M?Q H` *?•M ok h?¬M +?mv M i? F?¬M; b B #B i H„K +kM; M? hB m hoM? M?bM i?Q€M; [m h¬M S?`K i`QÊ+ K„i bQ pÈB K°i M,K i`QÊ+ ç½ i?Q€ +?9i Qi ?•K K°X

J°i h?€M? æB M æ¢B h?¬M h¬M i?•M T?“M p¬+MM; i¬M [mw Î æ¢B *`M [m®+- H¢E +€B M`v M m i`mv M çB- M?`i ç`M? +kM; F?¬M; +| K`v M; Q|B b) iBM iQÎM; - M?QM bU i?“i- hB m hoM? iBM? M; mv M #m¬M; i? +?Q ? ii?ªv ç` p`+O KbM? çB ç´B H S?“KX

@ > ? - æ¢B h?¬M h¬M +kM; çWM; +| +? +Q|B i¢B ?¢X

h¬M S?`K KdK +Q|B- +kM; iMv w M|B b M; +?mv M F?€+ ?ÄB,

@ æ¢B h?¬M h¬M- F?¬M; #B i i`QM; pÁM; K°i M,K i iB M p`Q *?•M ok h?€M? æ` - +| ç¢B bU ;b T?€i bBM? ? v F?¬M; \

@ > ? - h¬M S?`K- T?QÆM; /B M M`v M; QÆB M; QÊ+ H¢B +| i? v M i•K- K†+ /M b M?QM; /M b Q +kM; H` h?€M? \*?O iU KbM? ç`M? ` QÊ+ ? M M,K M,K +?Q M; QÆB M?Q H` oä h?€M? +O *`M EBM? h¬M ;B +kM; F?¬M; /€K iMv iB M +ªB HÎB h?€M?

J†+ /M h¬M S?`K F?¬M; +| ?ÄB `ä `M; - M?QM; hB m hoM? H¢B #B i `ä M; Q|B T?Q +€B ;b- +?Q M M HB M i`U+ iB T pW +Q|B pW M|BX

G|B M|B i?“i K` M|B- Î K°i M,K i`QÊ+ hB m hoM? +kM; F?¬M; iBM i`QM; M,K M,K Q ;B b) i?“M; çQÊ+- H9+ `v ?„M +?Q `^M; ç•v +?d H` h?€M? *?O pb #ªQ i²M h¬M S?“ F K` i?¬B- #ÎB pb ?„M M?bM ` çQÊ+ h?€M? *?O ç®B pÈB h¬M S?“K `i i?B M p`X

“i [m€ F?B M?bM ç M h¬M S?`K i?“i bU +?d #Ä ` K°i M,K i?|B ;B M HB M i`Î i?“M ?„M HB M +ªB #B M5

hmv ?B M i¢B +?d +ÁM H¢B +| #®M M,K i?|B ;B M- K` ?„M ç°i T?€ ç M oä h¬M +?E T?¬M iBM? iQÎM; - Km®M ç°i T?€ ç M +ªM? ;BÈB oä h?€M? bQ pÈB ç°i T?€ ç M o ?ÆM # Q M?B m5

æ®B pÈB M; Q|B F?€+ K` M|B- i`QM; #®M M,K i?|B ;B M iW oä h¬M ç¢i iÈB i?U+ h?€M? [mª i?U+ H` F?¬M; +| F?ª M,M;5

L?QM; +€+? K°i M,K ;†T H¢B h¬M S?`K- hB m hoM? ~M ~M #„i ç¬m iBM iQÎM; i?B M`v i?“i bU +| i? H`K çQÊ+5

@ *€B FB +€K ÆM T?QÆM; /B M *?•M ok h?€M? æB M i`¬M; MQK `²BX

>¬K M v h¬M S?`K ?Q`M iQ`M +?QM? t€+ [m M i•K M?`i ç9M; H` L K S?QM; h¬M ;E M?Q p`v- ?„M F?¬M; F?ÄB +| +?9i i?Î /`B K°i ?ÆBX

a m ç| ?„M M; ?o K°i H€i- M? M?“M; iW i`QM; i`[p`i ;BÈB +?d H`v ` K°i +€B +? B +?Q hB m hoM? M|B ` ,

@ æ¢B h?¬M h¬M- ç•v H` i iU Hmv M +? K°i pB M ç M /QÊ+- i M H` æB K h¬M æ +ªM? ;BÈB oä h¬M b•m b„+ +ªK M; ° ç®B pÈB h?B M æ` [mv i„+- imv F?¬M; i? ç ç°i T?€ ç M oä h?€M? +?B +ªM?- M?QM; ç®B pÈB im ?`M? b) +| +?¶ i®i M?`i ç`M? HÁM; M?“M +?QX

@ æB K h¬M æ M\ L; QÆB Hmv M +? ? v b Q\

eyeX *?QÆM; eR8, hB m hoM? E?B T aÊX UkV

*?QÆM; eR8, hB m hoM? F?B T bÊX UkV

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U% ð ð Ç X Ô U % ð ð Ç X Ô Þ L ? | K / ^ + ? . m M ; M ? B Þ Ô X Ç ö > % V Ô X Ç ö > % V

hB m hoM? F?) ; B"i KbM?- b m ç | F?¬M; i? iBM ç QÊ+ K" iB T M?"M + €B +? B #ç+
+?d pW M; ?2- ?„M FB Mi?S+`°M; `½B HB M #B i`ä ç•vi?"i H" K°i pB M æB K h-

L?QM; ç²M; i?ÎB ?„M +kM; i?"T T?¬M iBM? iQÌM; i`bM? ç° F?| Hmv M +? +O æB
*?•M ok h?€M? çB M +kM; F?¬M; +| ?"M; i²M5

J" h-M S?"K p"v K" M|B H" ?„M Hmv M +? \

@ æ9M; p"v- +?QM? H" içB ?ç iU KbM? Hmv M +? - imv içB ?ç bQ b€M? im'Bi` - #
æ M i M; QÊ+ HçB H" +| i? + K ç Q MX

h-M S?"K KdK +QÌB M|B- ç®B pÈB T?QÆM; /B M ç M /QÊ+- ?„M +| iU iBM imv iç

æB K h-M æ M H" ?„MiW i`QM; h" M; FBM? +€+ +O \*?•M ok i?€M? ç` H'v çQÊ+ ç
K°i Qi i?O çQçM Hmv M +? +O —M h? ç M K¬M- `i F?¬M; / /"M; Hmv M +? ` ç

@ L; QÆB p"v K" H" K°i Gmv M æ M aQ\

L; ?2 çQÊ+ h-M S?"K i?"i bU i?W M?"M- hB m hoM? p®M i?"i p'i p^a KÈB #bM? io
+^aK ; B€+ i`QM; M°B i•K M?' + H M b|M; iQ ; B| HÈM5

J°i i?B m MB M F?¬M; ç M ? B KQÆB im'Bi- F?¬M; +?d H" K°i oä h¬M- ?ÆM M[pç

*MM; +| ? B +€B i?•M T?"M ççB #B m +?QM? H" +€B ; b- hB m hoM? bQ pÈB #'i H
H" #ÎB pb iBM? iQÌM; - HçB ç +?Q ?„M +"M; i? K +?'M FBM?5

æ•v [m^a i?U+ FBM? i? ?½B iK+5

@ æ9M; p"v- i i?"i H" K°i ; ½ Gmv M æ M aQX

G9+ M"v h-M S?"K / Si F?Q€i i?W M?"M- ?„M ?B M içB- i?•M ç½ H" oä h¬M- +| çC
i?•M T?"M Gmv M æ M aQ M"v +kM; F?¬M; +¬M +?2 +?2 H'T H'T`²BX

>„M i?•M H" oä h¬M- ç` p` +kM; ç½ t^av` +^aB #B M- H"K pB + iU M?B M +MM; H9

Pi M?'i î i`QM; æçB \*"M [m®+- ?„M F?¬M; +¬M Qi tm'i ?B M M?Q i`QÊ+ FB - i?"K
Gmv M æ M aQ +O ?„M b) K M; ç M +?Q ?„M `i M?B m iB M HÊB- b) +| `i M?B m
; ½ Gmv M æ M aQ ; B Q ?^aQX

L, K M, K QÊ+ ? M +kM; F?¬M; T?^aB M|B QÊ+ ç`M? +O K°i M; QÌB +MM; *"M EBM? h
+^a L K EBM? h-M ; B +MM; *"M EBM? h-M ; B 5

*"M EBM? h-M ; B H" K°i i? HU+ F?'M; H²- K°i F?B /®+ iQ" M #° HU+ HQÊM; - M, M
iQ HÈM5 *?Q M M h-M S?"K T?^aB +| çQÊ+ i? HU+ +O KbM?- K" F?¬M; T?^aB H¶ K

L; QÌB KçM? M?'i *"M EBM? h-M ; B H" oä h?€M? h-M Zm M- M; QÌB KçM? M?'i L
H" h-M S?"K- ? B M; QÌB #¼M ?¼ [mv i +?B M `i +| i? H" [mv i ç`M? K'm +?®i i?
F?€+ +O ? B ; B i°+ +kM; b) i? K /U i`QM; i" M [mv i +?B M M"vX

"i [m€ /MM; HU+ HQÊM; +O L K S?QM; h-M ; B ?B M içB- +?Q /M i, M; i? K —M h
+, M #^aM F?¬M; +| F?^a M, M; #b F`T çQÊ+ M?'i T?~K *?•M ok i? ; B *"M EBM? h-M

"ÎB p"v h-M S?"K ç½ ?ç [mv i i•K- Km®M î i`QÊ+ F?B M, K M, K [mv i +?B M- i, M; i?
h-M ; B ?„M H M ç M iB M? i`çM; F?¬M; b B #B i H„K +| i? +MM; M?'i T?~K *?•M o
; B +?®M; HçBX

Í i`QM; ç|- ?„M iBM iQÎM; i?•M T?“M Gmv M æ M aQ +O ?„M b) çQ ç M i€+ /KM; i
 *ÁM H-M M`v ?„M +?O ç°M; ;B Q ?ªQ pÈB hB m hoM?- H` pb #B i`ä ?B M i¢B Kb
 *?O i`¼M; çB K +?9 w- ?„M p` æ¢B *`M [m®+ \*?•M ok h?€M? æB M i`i M?B M b) +
 ;B Q ?ªQ pÈB hB m hoM? i?•M H` æ¢B h?-M h-M- ç®B pÈB ?„M M;`v b m K` M|B b
 E?-M; i? F?-M; M|B- i`ªB [m `i M?B m i-B Hmv M- h-M S?“K H` +`M; M;`v +`M,
 @ æ M ok aQM; h-M F?-M; ç M ? B KQÆB im`B- h-M S?“K- M; QÆB i?“i bU ç +?Q
 M|B #€+? MB M- +QB M?Q H` M;`M M, K ç M ?`i i?B M i`B +kM; F?-M; TªB M; QÆ
 L; ?2 çQÊ+ h-M S?“K H¢B i?W M?“M H-M M[- hB m hoM? bÊ`mM b m MY M;`v-
 *| i? M; ?o- i`bM? ç° F?B T bÊ +O ?„M ç®B pÈB iBM iS+ M`vX
 oä h-M +MM; Gmv M æ M aQ ç m H` +U+ F€ F?| +| i? i`Î i?“M?- ? B +€B i?•M T?“M
 ç| +kM; ç½ t2K M?Q çQÊ+ i?K i-M bMM; `²B- M?Q ? B +€B i?•M T?“M ç²M; HQ¢i Î i
 +| i? çQÊ+ tQM; iKM; H` FBM? i? ?½B iK+ `²B5
 L?QM; ?B M i¢B ? B +€B i?•M T?“M M`v F?-M; +?d +| tm`i ?B M i` M M; QÌB K°i M
 H` K°i i?B m MB M F?-M; ç M ? B KQÆB im`B5
 L?Q p`v [mª i?U+ H` +| i? M|B M; ?`+? i?B M5
 h?“M? iUm M?Q p`v- F?-M; +?d M|B i?B M i`B o•M S?B .QÆM; #€+? MB M F?| ;†T
 /M H` i`QM; M;`M M, K- i?“K +?Q p¢M M, K +kM; iBK F?-M; i?`v +| æ M ok aQM; h-M
 @ æ¢B h?-M h-M [m€ F?2M- i +kM; F?-M; [m€ ç€M; H` +| +?9i +Æ /mv M K` i?-B
 h-M S?“K F?B K i®M M|BX
 @ > ? - +| i? i`Î i?“M? oä h-M- +€B M`Q F?-M; TªB H` pb +| +?9i +Æ /mv M ?Q
 ?`m #²B /QÐM; çQÊ+ ç M- M?QM; +?d H` +| +Æ /mv M +kM; F?-M; çO- M m F?-M
 M; WM; ?QÈM; i?ŠM; H M- F?-M; bÊ Km-M p`M F?| F?, M- +€B FB +kM; F?-M; T?
 hB m hoM? M|B ` - ç° F?| ç²M; i?ÌB tQM; H` æ M ok aQM; h-M ?„M i?“T T?-M iBM?
 TªB çÆM; BªM K` çB T; B - F?| F?, M; `T ç-B; `T ? B- +| i? M|B bQ pÈB i`Î i?“M?
 aQ- ç° F?| H`; `T Ry H-M +kM; F?-M; çOX
 æQÆM; M?B M- ?„M F?-M; #B i i`QÈ+ FB h-M S?“K bÈK ç½ H` K°i; ½ Gmv M æ
 @ *ªK ÆM æ¢B h?-M h-M i?QÎM; i?S+- #ÎB pb i`QM; M°B i•K h-M S?“K iQÎM; MB
 h-M S?“K +kM; F?-M; ? T?•M #B i- +?d H` F?) +QÌB M|B- ?Q`M iQ`M +?QM? t€+
 ;B pšM +ÁM +| +?9i F?-M; #Ä tm®M; çQÊ+X
 @ •M- i +kM; #B i M; QÆB F?-M; +| i`Î p t2K [m H` b) F?-M; v M i•K çQÊ+ - ç½ M
 hB m hoM? M? ;`i ç-m- b m ç| M; |M i v +O ?„M K b€i i` M i v +€B +? B #¢+? M;
 M|B,
 @ o T?-M æB K h-M æ M M`v
 @ > ? - i +kM; F?-M; ;¢i æ¢B h?-M h-M- M;`v b m `i +| i? i b) i`Î p T?B M iQ€
 pB M æB K h-M æ M M`v +?d H` i•K w M?Q M?Ä- F?-M; i?“M? FQM? wX
 h-M S?“K pW +QÌB pW M|B- #ÎB pb i` M i v ?„M +| h?€M? æ` +?B H M?- M|B F?
 hB m hoM? /šM çQÌM; KÈB +| i? H-M M[iB M p`Q \*?•M ok h?€M? æ` X
 @ æQÊ+ `²B- ç½ M?Q p-v- K°i F?Ä æB K h-M æ M M`v i M?“MX
 hB m hoM? /Q /U K°i ?²B- +m®B +MM; M?`i pšM H` +„M `„M; K°i +€B- i?m æB K h-
 æB K h-M æ M M`v i?“i bU H` [m€ KS+ i`•M [mw `²B- iQ`M #° æ¢B \*`M [m®+ +kM
 M; QÌB +| i? çO Hmv M +? - /M H` Gmv M æ M aQ +O æ¢B \*`M [m®+ *?•M ok h?€M
 KÈB Hmv M +? ` K°i F?Ä 5 t2K i¢B

>„M i` M / M? M;?o H` h?€M? æB M æ¢B h?–M h¬M- M?QM; i` M i?U+ i - +mM; +
/QÊ+ +kM; F?¬M; T?ªB ?„M [mv i ç`M?- ?„M KQÌB M,K +kM; +?Q ?ŠM +| i? T?•
i?“i bU H` ``i Km®M #^M; +€B M`v ç i€B iB M pä ç¢Q K°i #QÊ+5

>ÆM M[?„M i?“T T?–M iBM? iQÌM; ç` p` +O h–M S?“K Î i`QM; K„i h?€M? +?O-
T?€B M;QÌB M;?o +€+? +Sm pB M- imv i ç®B H` +| ;B€ ;B€ i`` `i + Q5

eydX *?QÆM; eRe, .K æ`+?X

*?QÆM; eRe, .K ç`+?X

L;m²M, oBTp M/

aQm i–K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

æ®B pÈB h–M S?“K i?dM? +–m- +?d +–M F?¬M; i`€B pÈB [mv i„+ h?–M æB M- ?„M

*?Q M M ;B Q ?ªQ +MM; h–M S?“K- ?„M +kM; F?¬M; HQ H„M; b) +| p`M ç ;b [m€ H

@ æ¢B h?–M h¬M- h–M S?“K +ÁM +| K°i +?mv M i?dM? +–mX

h–M S?“K +?Êi M?È iÈB +€B ;b- p`Q H9+ M`v H–M M[KÎ KB M; M|BX

@ *?mv M ;b\

hB m hoM? ?ÄBX

@ h Km®M æ¢B h?–M h¬M ç2K iBM iS+ i i`Îp HMB H¢B K°i i?ÌB ;B M M;„M H¢B
ç½ i`Î i?“M? oã h¬M M`v- i ?B p¼M; æ¢B h?–M h¬M +?Ì i i`Î H¢B L K S?QM; h?“M

h–M S?“K M;?o K°i H€i- b m ç| M|BX

L;?2 p`v- hB m hoM? M;~M M;QÌB- b m ç| `i M? M? HB M TªM SM; çB [m X

@ h®i- pB + M`v i +| i? ç€T SM; M;QÆB- imv K¶B H–M +| M;QÌB iW *?•M ok h?€
+?9M; i ç m i?¬M; H i?¬M; +€Q +ªMQÊ+X L?QM; K` +¬M; p,M +?m~M #` +kM; Tª
M;„MX

hB m hoM? F?) +QÌB M|BX

@ *ªK ÆM æ¢B h?–M h¬M- p`v i¢B ?¢ +€Q iW i`QÊ+X

h–M S?“K +kM; ?B m w +QÌB M|B- +| +?9i i?B H K°i +€BX

@ h K M; M;QÆB çB ` M;Q`BX

hB m hoM? M|B ` - b m ç| HB M çB Î T?Q i`QÊ+ /šM çQÌM;X

hW h?B M çB M tmv M [m *?€M? çB M- ? B M;QÌB çB ` ç¢B K¬M *?•M ok h?€M? a
K°i Qi M?•M pB M i?–M +?S+ i?`v çQÊ+- +| F?¬M; Qi M;QÌB M?“M ` h–M S?“K- +
#`i [m€ #ÎB pb æ¢B h?–M h¬M K M; i?2Q- M;QÊ+ H¢B H` F?¬M; +| M;QÌB iÈB ;–M

@ h®i`²B- h–M S?“K- i K M; M;QÆB ç M ç•v H` çQÊ+- i #B i`ä M;QÆB M„K ;B [M
+?9M; i +kM; F?¬M; T?€B M;QÌB K M; M;QÆB çB i`Îp - M;QÆB +kM; M M ?ªQ ?ª
i?“i H•m F?¬M; i?`v FB X

hB m hoM? p`Q H9+ M`v M?Q +| i?•K w M|BX

@ æ i¢ æ¢B h?–M h¬M F?ûQ ?B m HÁM; M;QÌBX

h–M S?“K +kM; +QÌB M|B- ? B M;QÌB TªM; T?`i ;B®M; M?Q ç m +| [m, i`QM; HÁM

@ æ9M; `²B- h-M S?"K- +m®B +MM; +ÁM +! K°i pB + i Km®M M?„+ M?Î M;QÆB i
H" i?2Q ?²B #€Q- ; -M ç•v u m i?9 >Q M; L;mv M Î; -M h? M? h?ç+? h`M- iU ?² +
ç°M; - i?"K +?Q +ÁM M; ?2 M!B +! ç¢B HQÊM; v m i?9 +?çv ç M L K S?QM; h?"M?X

@ hmv *?•M ok h?€M? æB M +?9M; i ç½ +?m~M #` T?€B M?•M i?O iB M p i`QÊ+
; 'T`9i iB T pB M F?¬M; F`T- ?B p¼M; M;QÆB +! i? ` i v ;B9T çÐ- ç M H9+ ç! h?€
b) F?2M i?QÎM; +?Q M;QÆB X

h`QÊ+ F?B h-M S?"K`ÎB çB- hB m hoM? H¢B M!BX

@ L m H" i¢B T?K + "M [m M?" i - i iU M?B M +! i`€+? M?B K #ªQ ?° K°i T?QÆM;
h-M S?"K; "i ç-m M!B- T?-M HÈM bªM M; ?B T +O L K S?QM; h-M ;B ?„M H" M^K
L K S?QM; h?"M?- ?„M M?"i ç`M? + -M T?ªB #ªQ i`KX

@ > ? - p"v H" i®i`²B- ç®B pÈB i?U+ HU+ +O M;QÆB- i M;QÊ+ H¢B H" F?¬M; +
i?'i + 'T v m i?9 +kM; b) F?¬M; H" ç®B i?O +O M;QÆB X

hB m hoM? KdK +Q!B M!B- ?„M #B i`ä h-M S?"K Î i?ÎB çB K GBM? ok aQ +kM; ç½
i?"M? oä h-M- +?B M HU+ FB F?ŠM; ç`M? b) + "M; K¢M? ?ÆM- ?m®M; +?B ?„M pš
/QÊ+ i`Ê ;B9T- bQ pÈB oä h-M #bM? i?QÎM; K¢M? ?ÆM `i M?B mX

@ *?d + -M F?¬M; TªB "€i + 'T v m i?9 i`Î H M- i b) F?¬M; ç +?Q M! i?¬M; [m L
h-M S?"K +kM; iU iBM M!B- imv ?„M +ÁM F?¬M; +! +MM; i?'i + 'T v m i?9 +?QM? i
?„M ç®B pÈB +€B M"v `i +! iU iBMX

@ h`Î p çB- çQÎM; çB i?QªB K€BX

h?'v bU iBM? +kM; ç½ M!B tQM; - hB m hoM? KdK +Q!B T?'i T?'i i v M!B ` X

h-M S?"K H-M M[i?B H K°i +€B- HB M tQ v M;Q!B b M; +?¶ F?€+ - +?"K`½B çB p
H9+ M"v- i•K iBM? pšM iQÆM; ç®B M? M?äKX

@ *?" + +?" + - æ M ok aQM; h-M- ?ÆM M[+ÁM i` M?Q p"v- +! i•K +Æ M?Q i? - #b
iQM? +€+? H¢B [mv i çQ€M- b) F?¬M; M?•M iW MQÆM; i v +?9i M"Q- t2K` K°i i`
;B FB - T?-M i?„M; +O ?„M ?Q"MiQ" M +?QM? t€+ H" `i + Q ?X

L?bM t2K i?B m MB M €Q t M? /-M /-M çB t FB - i`QM; M°B i•K hB m hoM? •K i?-
oW `²B h-M S?"K i?dM? + -m ?„M F?¬M; Km®M M? M? M?Q p"v i?¬M; +€Q iBM i
#B i i?B m MB M M"v i•K +Æ `i b•m- K" K°i K†i b€i T?¢i [mv i çQ€M +O h-M S?"
i`QM; h`B m h?€M? ?„M ç½ çQÊ+ +?SM; FB M`²BX

J°i ç`+? M?•M M?Q p"v- +kM; F?¬M; TªB K Q ç-m iB m iY i`QM; iQÎM; iQÊM; +O
L K S?QM; h-M ;B T?!M; Î i` M M;Q!B i?B m MB M M"v- F€i?"i +kM; F?¬M; H° p

Gv F? B *?•M ok h?€M? æB M- i` M çQÎM; h-M S?"K +® w çB `i +?"K- ?ÆM M[+
imM; iQ+? +O KbM?X

"i [m€ i`QÊ+ F?B çB` h?€M? æB M- ?„M ç½ T?K+ /KM; K°i F?Ä —M E?Q ç M /MM
i?•M- ?Q"MiQ" M +?2 /'m F?Q iS+ i?m°+ p oä h-M KÈB +! +O ?„M- +?Q M M Î #
GBM? ok aQ K" i?¬BX

æQÆM; M?B M- iBM? i?-M F?Q +?'i +O ?„M H" F?! +! i? +ªB #B M- imv ?„M +! i?
+ "M [m€- pšM H" +! i? T?€i?B M ?„M +MM; GBM? ok aQ +! +?¶ #`i ç²M;X

E?¬M; b B- h-M S?"K H`K M?B m M?Q p"v- i?"K +?Q +ÁM i?dM? + -m hB m hoM?
i`Î i?"M? oä h-M- KK+ çQ+? +O ?„M /o M?B M H" * "M EBM? h-M ;B 5

*"M EBM? h-M ;B FB î i`QM; \*?•M ok h?€M? çB M +| M;Q`B- iBM iS+ h-M S?"K i
F?-M; çQÊ+ #¼M ?„M- M?QM; K" h-M S?"K iBM iS+ i`î i?"M? oă h-M- +?d +| æçB
`ă K" i?-B5

h-M S?"K F?-M; iBM- *"M EBM? h-M ;B FB i?"i bU +| i? ?Q"MiQ"Mi m•Mi?O h?
ç®B pÈB KbM?- ç†+ #B i H" /QÈB ibM? ?m®M; ?„M H HQB K°i KbM?5

>ÆM M[M?bM +ÁM `i ;B®M; H" #` çB m i`î p

G9+ M"v h-M S?"K H" Km®M /K ?Q†+ *"M EBM? h-M ;B FB i?Q€M; K°i T?€i5

s2K #¼M ?¼ +| i? M?"M çQÊ+ ? v F?-M;5

L m M?Q M?"M F?-M; çQÊ+ - HQçB M?•M p"i M?Q *"M EBM? h-M ;B oă h?€M? h-M
F?-M; / /"M; Hv F? B *"M EBM?5

L?QM; M?[M; M;Q`B F?€+ i`QM; *"M EBM? h-M ;B i?b #'i ç²M; - `i F?| M|B b) F?
?"m ?QçM H-M M"vX

æ†+ #B i H" oă h-M h-M >9+ +MM; h-M S?"K i?M ?"M F?-M; M? FB - imv ?„M +Á
+O ?„M h-M .çQ .QÆM; ç½ #` +? i`î i` M i v h-M S?"K- M?QM; Î K°i M, K i`QÊ+ h-M
K" i?B m +?9i M[K' i KçM;5

h-M S?"K çQ€M +?WM; b m F?B M;Q`B M"v #B i`ă iBM iS+ KbM? #` *?•M ok h?€M
b) M?"M F?-M; çQÊ+ ç M çm´B ;B i KbM?5

"i [m€ h-M S?"K ç½ F?-M; T?ªB H" h-M S?"K K°i M, K i`QÊ+ `²B- ?„M ?-K M v +kM
+Q`M; ;Bª5

æ®B pÈB h-M >9+ K°i M, K i`QÊ+ i?B m +?9i M[;B i +? i KbM?- ?„M ?B M içB- ç½
#çB ?„M5

*QB M?Q H" *"M EBM? h-M ;B T?€B iÈB oă h-M +~M; KçM? ?ÆM M[- +?d + -M F?
æçB h?-M h-M hB m hoM?- ?„M ?Q"MiQ"Mi +| HÁM; iBM +| i? SM; T?|- Qi M?'i ?,
i`K i€M? KçM; +O KbM?X

*?d + -M F?-M; T?ªB h-M Zm M çQ+? i?•M ç M- Km®M ;B i ?„M `i F?|X

ey3X *?QÆM; eRd, h,M; G M æ Q S?€TX URV

*?QÆM; eRd, h,M; H M ç Q T?€TX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ - i M;QÊ+ HçB Km®M M?bM H9+ M"v ç•v *"M EBM? h-M ;B +€+ M;QÆB +| M?"
L?bM *"M EBM? î i`QM; i-K K„i +~M; M;"v +~M; ; -M- i`QM; KB M; h-M S?"K +| +?9
;B¼M; Md MQM M|BX

"i [m€ i?`B çB K i`ªB [m *"M EBM?- ?„M +kM; F?-M; +| M;? M? M; M; K" çB p"Q-
*?m hQÊ+ +?B /U+ # v [m #-m i`lBX

.M b Q p'M ç M"v ?„M +kM; F?-M; i? #B m /B M [m€ KS+ `ă `~M; - M m F?-M; *"
i?'v M;?B M;lX

"îB pb *"M EBM? h-M ;B ç½ #B i`ă ?„M +| T?B ?"M? pk F„- ?B M içB h-M S?"K t2
;B K" pKM; i`°K # v [m i` M F?-M; *"M EBM?- #B m /B M M?Q p"v KÈB +| p +~M;

h-M S?"K # v i?ŠM; ç M ç` T?QÆM; +€+? \*"M EBM? i`¼M p M i`,K /†K t - +ÁM +®
#'i [m€ HçB óF?-M; +~M i?"Mô ç +?Q +| +?9i M;Q`B çSM; Î T?Q` b m M?bM i?'vX

>„M ?B M iϕB ç½ i`î i?“M? oă h¬M- bY /KM; \*?m hQÊ+ +?B /U+ T?B ?“M? i`,K /†K
çQÆM; M?B M p2M çQÌM; ?„M pšM T?ªB ;Bª #° M?Q H` çB K°i +?9i M;WM; K°i +?
p'i pªX

@ h®i `²B- çϕB F?€B M; v Î +?¶ M¬v- çÊB K°i iw i`Á ? v H M b•M F?'m X

Í K°i çdM? M9B H°` i?“T T?¬M ?Q M; pm- h¬M S?“K +?“K `½B `ÆB tm®M; i` M K†
#` M?|K HY M'm +ÆKX

h¬M S?“K ç½ i`î i?“M? oă h¬M +QÌM; ;Bª- i` M i?U+ i - +?T ç° oă h¬M M¬v- #QÊ+ p`
i?•M i? +| i? i`U+ iB T +•m i?¬M; +MM; h?B M æ` M;mv M F?Q- +| i? /MM; h?E
+€+? HQÆM; i?U+- +?Q M M çϕB F?€B +| i? K'v i?€M; F?¬M; ,M F?¬M; m®M; +kM

“i [m€ ?B M iϕB #ÎB pb h¬M S?“K b„K p B M?•M p”i GBM? ok aQ- Î +ªM? ;BÊB GBM
#bM? i?QÌM; M?Q i?QÌM; M?•M X

J` i?ÌB çB K h¬M S?“K M?|K HY M'm +ÆK- K°i T?QÆM; /B M +® M?B M H` +® w
K°i Qi i?ÌB ;B M- H`K +?Q #¼M ?„M M;?o KbM? óF?¬M; F`T +?ϕv i`®Mô K` F`T i?Ì

J°i K†i F?€+ H` ?„M Km®M KQÊM +Æ ?°B M¬v- +® w i¬B Hmv Mi`M M;? +O KbM?

“ÎB pb ?„M ç½ M?“M çQÊ+ h`M æ Q i`mv M i?W # M i`QM; oQÆM; h`M æ Q- imv h
+U+ HÊM- +?d H` L?•M ç Q bÆ +?T M?`i i`QM; h?B M æ` L?•M- M m +| i? T?€i ?
+?Q bQ pÊB oϕM L;Qm s¬M; K` ?„M F?`i•K +ªB iB M çB ` NNNi`¼M; FB +ÁM Kϕ

*| i? M;?o- M m +| i? HoM? M;° ç M h?B M æ Q- +€B FB M?`i ç`M? +| mv M,M; ?
æ€M; iB +i`M M;? +O h¬M S?“K- HϕB ç +?Q +?QM? ?„M +kM; +ªK i?'v +| +?9i t

E?ª M,M; i?“i bU H` ?„M F?¬M; +| i?B M T?9 ;b - ?„M ç®B pÊB GBM? .QÊ+ H` i?'v
M?QM; M m M|B ç M K|M ,M M;QM; b ç| - +| H) b) F?¬M; #B i# Q M?B m ;B p`- H9
çO HQϕB M?Q i? - +| i? M|B i?“i bU F?¬M; +| M;?B M +Sm [m ç² ,MX

>ÆM M[?„M i?QÌM; tmv M t2K ç M /QÊ+ i?“M? +ÆK ,M- +?Q M M ç®B pÊB `K i?
?SM; i?9 [m€ HÊMX

*kM; #ÎB pb M?Q i? - +?Q M M ?¬K M v h¬M S?“K ç®B pÊB mv HU+ +O K°i +?B m
;-M F +?d +| i? T?€i ?mv K°i MY K` i?¬BX

æQÆM; M?B M- p b m h¬M S?“K M K i?Y ç2K L?•M æ Q +MM; “€ oQÆM; æ Q F i
M?Q p”v- imv mv HU+ ç °i Qi- M?QM; K` ç½ ?ϕM +? T?€i ?mv mv HU+ +”M; HÊMX

L|B +€+? F?€+- K°i +?B m L?•M æ Q M¬v +MM; “€ oQÆM; æ Q F i?ÊT i?“M? “€ oQ
?B Î h¬M S?“K ç°i T?€ ç M oă h¬M- i` M i?U+ i ç½ H°` +| +?9i F?¬M; çO /MM;

*?QM? H` #bM? +ªM?X

Jm®M ç°i T?€ +€B #bM? +ªM? M¬v- +?d +| ? B #B M T?€T, K°i T?QÆM; T?€T H` H
æ Q +?B çϕQ # M i`QM; æ Q oQÆM; G M?- K°i T?QÆM; T?€T F?€+ H` i,M; H M i`
i,M; H M mv HU+ +O L?•M æ QX

*€B T?QÆM; T?€T i?S M?`i #ÎB pb # M i`QM; æ Q oQÆM; G M? ç M iW oB M *` æ
HQϕB ?mv MªQ i`QM; ç| i?“i bU H` [m€ KS+ i®B M;?o - Î H9+ KÊB #„i ç-m ?„M +Á
;BªB- M?QM; +”M; t•K M?“T ?„M HB M T?€i ?B M +”M; i? K ;B M M M5

L m M?Q ?¬K M v ?„M Km®M HϕB +| K°i H¬M çϕB +ªK M;° i?m ?Qϕ+?- M?Q p”v Qi
i?ÌB ;B M i`Î H MX

*?Q M M +€B T?QÆM; T?€T i?S M?`i M¬v ç®B pÊB h¬M S?“K ?B M iϕB K` M|B- H°

J` T?QÆM; T?€T i?S ? B i,M; H M i`M M;? - iU ?² H°` çÆM ;BªM K°i Qi- +?Q M
+?¼MX

@ hmv i ç½ [mv i ç`M? /MM; [mv M ç¢Q H`K +?O im- M?QM; /M b Q iQ`M #° o¢M L
KbM? HoM? M;°- M m M?Q +| K°i M;`v i Q M;° #bM? +aM? H-M M[- +?d bÊ b) T?
+MM; i?ÌB ;B MX

@ h`M æ Q # i?S+ M`v +MM; "€ oQÆM; æ Q- +?QM? H`ç M iW h?QÊM; *´ ç¢B M,
`i K¢M?- ?ÆM M[ # Q ?`K H`v `i M?B m ?mv MªQ- i M„K ;B[K°i Qi- ç®B pÈB i

h`QM; M°B i•K h-M S?`K i?-K bmv M;?o M|BX

>ÆM M[oä h¬M +QÌM; ;Bª- Hw ;BªB ç®B pÈB pã ç¢Q ç½ ç M K°i +aM? ;BÈB +U+
bY /KM; K°i HQ¢B pã F„- imv +QÌM; ç¢B- M?QM; b) +| p [m€ KS+ çÆM çB m- `i /
/Á +?B iB i- #`i HÊB pÈB ç€M? H•m /`BX

@ æ®B pÈB M;QÌB #bM? i?QÌM; K` M|B- i?m`i Hmv M ç M F?| p¬ +MM; i +kM; +| i
M; v +a M;QÌB #bM? i?QÌM; +kM; +| i? H`K çQÊ+ F?¬M; i - +ÁM +| i? H`K F?| i

L;?o iÈB ç•v- h-M S?`K +„M `„M; M|B ` X

hmv i`QÊ+ FB ç² p`i ?„M M`m çB ` +?d H`iQM? iQ€M pW +| i? p`Q KB M;- +€-
M?QM; H9+ M`v ?„M H¢B M`B H M [mv i i•K- [mv i ç`M?- M?•M +Æ ?°B M`v ?ªQ ?
KbM? i?Q€M; K°i T?€iX

@ ±\

"¶M; M?B M H¶i B +O h-M S?`K ?ÆB ç°M; K°i +?9i- p`Q H9+ M`v ç½ M;?2 çQÊ+
#KB +Ä +| +?9i /B ç°M;X

@ L;mv M H B H`K°i +QM ?2Q `WM;- `i i®i- i pW KÈB bmv M;?o Km®M M`m +€
M? M? M?Q p`v i?b +| M;mv M HB m M`m ,M iB M çQ ç M `²BX

>„M ?QT K„i M?bM H¢B- H`T iS+ H° ` pmB p X

S>-*X

h-M S?`K /m¶B ? B M;|M i v ` - M;mv M F?Q iQ`M i?•M +| +?9i i€+ ç°M;- i?2Q K°i
H`T iS+ K°i M;¼M HY `M?Q i?U+ +?`i ÎT?Q i` M ç-m M;|M i v +O ?„M M?ªv H MX

>¬K M v h-M S?`K ç½ ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +aM?- ?Q`M iQ`M +| i? çO FbM? F
`²B- +?Q M M M;QM; ?| K°i ç¢Q +?•M ?Ä M`v- ç®B pÈB ?„M K` M|B ?Q`M iQ`M F

@ o Q

a m K°i F?„+ - M;¼M HY i` M ç-m M;|M i v h-M S?`K H`T iS+ ?| i?`M? K°i ç¢Q ?Ä
ç° +U+ M? M? p¼i iÈB +QM HÊM `WM; +€+? ?„M ?ÆM RyyK FB X

@ «

*QM HÊM `WM; FB T?€i ` K°i iB M; #B i?B i i?"T T?-M M;„M M;OB- b m ç| BK #t

@ >„+ ?„+ - +?m`M #` #`Q +? K„ p`X i`mv M +QTv iW

h-M S?`K iW i` M K†i ç`i çSM; /`v- i` M K†i H¢B H-M M[ H° ` KdK +QÌB- b m ç| +?
`WM; ç½ ?Q`M iQ`M F?¬M; +| iB M; p M; FB X

L?QM; KÈB pW ç M ;¬M K°i iQ- MK +QÌB i` M K†i h-M S?`K H¢B F?¬M; F?ÄB i?Q
+QÌB F?`X

eyNX *?QÆM; eR3, h,M; G M æ Q S?€TX UkV

*?QÆM; eR3, h,M; H M ç Q T?€TX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%đöÇXÔU%đöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

L;mv M H B #ÎB pb K°i çΦQ ?Ä [m M; M"v +O h-M S?"K +?QM? H" M;mv M +?B ?Ä ç½ +® ;„M; ;BªK ç° 'K tm®M;- M?QM; M|B M?Q i? M"Q ç•v +kM; H" K°i FQ+? +O FûK +?S5

æ€M; i?QÆM; +?Q +QM HÊM`WM; FB - p"Q H9+ M"v MY M;QÌB ç½ #`L;mv M E?Q +ÁM +| K°i MY +ÁM HΦB +kM; #B M i?"M? i? M ç2M X

@ h - +€B M"v +ÁM ,M i? M"Q ?5

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +?" +?" +HQÐB- b m ç| ?„M M;²B t'K tm®M;- ç~v i? M ç2M

@ L;mv M E?Q *?B >Ä M"v [m€ KΦM? K)- +QB M?Q H" F?®M; +? ç° 'K M?Q i? M KΦM? ç M M' B F?¬M; ?ÊT i?|B i?QÌM;- Km®M /MM; ç M'm ç² ,M- t2K ` H" F?¬M;

G"TiS+ ?„M H„ + ç-m- HB M H-M M[#m¬M; ` i?`HU+- ibK +QM K²B F iB TX

h`QM; F?m ?Q M; /½ M"v- #ÎB pb [m M? M,K F?¬M; +| M;QÌB çB b,M- M?[M; iB m F?¬M; QiX h-M S?"K `i M? M? HB M T?€i ?B M K°i +QM HÊM`WM; F?€+- #'i [m KBM?- F?¬M; +| çB /MM; ?Ä iB M çB #„M +? i- K" H" i?•M ?bm? F?) ç°M;- i`U+ iB

GQm hBM? "° +O h-M S?"K ç½ im Hmv M ç M ?Q"MK„ +T- ?ÆM M[i,M; i? K i? - imv +QM HÊM`WM; M"v #ÎB pb ok h?B M çΦB HK+ +| HBM? F?Q bmM; i9+- M m bQ KšM ?ÆM `i M?B m- M?QM; H"K b Q +| i? +?çv i`®MF?ÄB h-M S?"K\

"„i çQÊ+ +QM HÊM`WM; FB - H9+ M"v h-M S?"K M? M?"M; p¶ ç-m +O M| K°i +€ F?¬M; +| F?Q iS+- #'i [m€ H9+ M"v h-M S?"K M„K ;B[ ç° KΦM? v m `i F?€- +m®B +?'M M| i?"M? i?"i pKMX

@ h®i`²B- H9+ M"v ç•v M;mv M HB m M'm ,M +m®B +MM; `i M;mv M p M- +kM; F? - F?¬M; #^M; HB M i`U+ iB T H"K HÊM`WM; MQÊM; 5

L?bM +QM HÊM`WM; i`QM; i v- h-M S?"K M;?o K°i H€i- b m ç| ?Φ [mv i ç`M?X

L|B H"K HB M H"K- +ªM;QÌB h-M S?"K pMB ç-m p"Q i`QM; ç| - K°i # M p" M ?"M? h #„i i v p"Q H"K tY Hw M;mv M HB m M'm ,M i`QM; i vX

Zm€ i`bM? +? #B M i?S+ ,M M"v- i` M i?U+ i H" K°i [m€ i`bM? +ªK M;° - T?®B ?ÊT æ Q i•K T?€T- /Q ç| ç +?Q h-M S?"K iB M M?"T HoM? M;° # M i`QM; w +ªM? L?•M

h-M S?"K ibK K°i ;BÁM; bm®B M?Ä- b m ç| +ΦQ H¬M; +QM HÊM`WM; FB - K' #KM b m ç| HQΦB #Ä # +•v tQÆM; bQÌM i`QÊ+- ç i?•M ç ?2Q M^K M; M;- /MM; MQÊ+

.M b Q ?„M +kM; H" K°i oä h¬M +QÌM; ;Bª- ?ÆM M[i® +?'i i?•M i? p¬ +MM; i®i- KbM? ç m +| i? M„K ;B[`i i®i- i,M; i? K +| oQÆM; h`M æ Q i?m" M #m²K tm¬B ;B| i HΦB H" ç2K +QM HÊM`WM; M"v tY Hw çQÊ+ M;QM H" M?X

a m ç| /MM; MQÊ+ b¬B M'm tÆ / ?2Q- ç F?¬ ?ÆB MQÊ+- i?W H9+ M?B i HQÊM i` M K°i HQΦB i?ªQ /QÊ+ M"Q ç| +| çQÊ+ ?QÆM; p` ;B®M; M?Q K"i QM;X

>„M M;?2 M|B [m HÊM`WM; MQÊM; H" T?ªB #¬B K°i +?9i K"i QM;- M?QM; ?„M i F?¬M; +| K"i QM;- HB M w iQÎM; ç°i T?€i ibK i? v i? T?~K M"vX

@ >„ + ?„+- i,M; i? K +€B /QÊ+ i`T M"v- M|B F?¬M; +?WM; +QM HÊM`WM; M"v +ÁM F?Q - +QB M?Q F?¬M; i X

h-M S?"K M?bM K"m / +QM HÊM`WM; FB p" M; H M- +| +?9i Qi ç„ +w M|BX h` M i ?„M Hmv M ç M +kM; i?QÌM; i?QÌM; /MM; /QÊ+ HB m i? v i? - H9+ M"v ç•v HΦB ?[M;? X

æÊB ? i i?ªv tY Hw ?Q" M i'i- h-M S?"K HB M ç2K #„T +?•M b m +QM HÊM`WM;- H"K i?"M; K°i +•v tB M MQÊM; i?"i- /MM; K°i i? M? i?B i FB K F?¬M; #B i iW MÆ b m ç| çti î i` M ç®M; HY F?Q M i? B #„i ç-m ç² MQÊM;X

"ÎB pb ç° 'K L;mv M E?Q *?B >Ä +O h-M S?"K i?"i bU ``i + Q- +?Q M M h-M S?"K +
i?S+ MQÈM; M;mv M i?Ov M?"i `²BX

h-M S?"K M;²B i` M K°i iªM; ç€- b m ç! M„K H'v i?B i FB K- +?"K `½B +?mv M ç°M
FB +! i? +?QM ç mX

J°i KU+ MQÈM; +?WM; ?ÆM MY ;BÌ- i` M / +QM HÊM `WM; FB #„i ç-m tm'i ?B M
t2K ``i H` t®T ;BÁM bQÈM; KB M;X

@ s2K #° /¢M; ?QÆM; p` ``i i®i X

G9+ M`v i`QM; M°B i•K h-M S?"K /•M; H M K°i +ªK ;B€+ ``i H` pB /B m- imv #bM?
K F?~m /K+ i? M`Q- +kM; F?¬M; F?ÄB +?ûT KB M; HB M iK+X

æ M; iB T iK+ F?¬M; p°B F?¬M; +?"K MQÈM; i?S+ ,M- h-M S?"K M?bM K`m b„+ ç½
i` M ?ÆB +?9i i? K K°i iQ ;B p` K` KbM? /MM; GBM? .QÊ+ H`K i?"M?X

@ h®i `²BX

G¢B K°i H€i b m- h-M S?"K +! +?9i pmB bQÈM; K`iW i` M ç®M; HY ç2K HÊM `WM
+? tm®M; - +€B KkB /MM; bS+ M; YB i?Q€M; K°i T?€i- +ªK ;B€+ çQÊ+ ?QÆM; i?Æ
F?¬M; F?ÄB Mm®i MQÈ+ KB M; i?Q€M; K°i T?€iX

@ hU ?² ?Ä ?-m pšM ?ÆB ;B` K°i iQ- #`i [m€ +! H) t2K M?Q F?¬M; i `²BX

h-M S?"K ç2K ?2Q MQÈM; H`i [m M?bM i?Q€M; K°i +?9i- T?€i ?B M i?QÊM; /B
+?€v ç2M- ?„M +! +?9i ç€M; iB + H`K #~KX

E iB T- ?„M +kM; F?¬M; bÊ #` T?ÄM; - i`U+ iB T FûQ tm®M; K°i +€B çMB ?2Q MQ

J`m / ?2Q MQÈM; ``i ç T- H¢B FûQ tm®M; K°i KB M; i?`i- +?d i?'v ?bM? /€M; i?
h-M S?"K F?¬M; i? +?ì çÊB çQÊ+ K` #Ä p`Q i`QM; KB M; - +! i? +ªK ;B€+ çQÊ+
M; €M- ;BÁM t®T bQÈM; KB M; - b m F?B Mm®i p`Q- +ÁM +ªK ;B€+ çQÊ+ KB M; HQ

@ •M M; QM5 hmv ?QÆM; p` +! +?9i H` H¢- M?QM; iQÆM; ç®B ,M M; QM5

*QM K„i h-M S?"K H"TiS+ b€M; M; ÌB- H9+ M`v ç•v +kM; F?¬M; tû iWM; KB M; M?
i` M çMB HÊM `WM; - #„i ç-m ,M KB M; HÈMX

æ•v imv i ç®B H` ?„M iU KbM? H`K ` K!M ,M M; QM M?"i iW F?B tm'i ç¢Q `²B- #ÎB
i`¼M; ,M m®M; +?B /K+- +?Q M M +€B M`v i?"K +?Q t2K M?Q K!M M; QM M?"i K` ?

@ *?" + +?" + - i?" i +! i? M!B H` K„ p` M?•M ;B MX

h-M S?"K #Ä KB M; i?`i HÊM `WM; MQÈM; +m®B +MM; p`Q i`QM; KB M; - HB K H
+?9i +?Q i?Ä K½MX

P M?5

J`i ?ÌB çB K h-M S?"K #Ä KB M; i?`i HÊM `WM; MQÈM; +m®B +MM; p`Q #KM; - #¶
K°i HQ¢B +ªM? ;BÊB i?"T T?¬M ?mv M /B m- ç +?Q i`QM; ! + ?„M H"TiS+ M?B m
H`K +?Q ?„M ç®B pÊB h`M æ Q +?B ç¢Q M?B m ?ÆM ``i M?B m ?B m `äX

@ Zmª M?B M- i`M +kM; H` K°i HQ¢B ç¢Q

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB pmB p - p°B p`M; M;²B t T #^M; tm®M; /QÈB ç'i #„i ç-m iB r
MQÈM; - H¢B K M; +?Q ?„M ``i M?B m +ªK M; ° i`QÊ+ FB F?¬M; +! - i?"K +?Q H`
+ªM? ;BÊB KÊB p h`M æ QX

æ¢Q T?€T iU M?B M- h-M S?"K iW # M i`QM; MQÈM; i?`i HÊM `WM; +U+ F€ #bM
ç-m M?"T- K` #ÎB pb ?„M #„i ç-m ç½ +! h`M æ Q i•K T?€T- M?Q p`v Î H9+ M`v /K
HB M ç2K ``i M?B m ç² p`i F?¬M; `ä ç m i?¬M; ?B m ç¢Q HQ `²BX

_`i H•m b m ç!X

h-M S?"K`®i +K+ KÎK„i H-M M[ - i`QM; ç¬B K„i ç m H` p p m B i?Q +?X >„M ç®B p
æ Q M`v`®i +K+ ç½ +| i,M; H M KÈB- i m v ?„M +ÁM +?Q +| i?Y [m - M?QM; M m T
i`B M- M?Q p`v ?„M çQ€M +?WM; KbM? Qi M?'i +| i? T?€i?m v` #`v i?"M? i`Î H
æ Q5

eRyX *?QÆM; eRN, hQÆM; EB M a m J°i L,KX URV

*?QÆM; eRN, hQÆM; FB M b m K°i M,KX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

J` #`v i?"M? m v HU+ +O "€ oQÆM; *?B L?•M æ Q M`v- H¢B +Æ ?² iB T + "M o¢M
?„M i?"i p`i pª KÈB +ªB iB M çQÊ+5 L m M?Q i,M; H M iÈB i€K T?—M- p`v i?b m v H
iU5 L m M?Q i,M; H M iÈB +?QM i?"M?- M?Q p`v HB M i`U+ iB T pQÊi [m 5

@ *| FBM? M;?B K +MM; +?d çB K +O iB M M?•M [mª M?B M H` / /`M; K°i +?9i ?

h-M S?"K +ªK i?€M M|B- M?È iÈB H9+ i`QÊ+ i?|B çB K KbM? +ªB iB M o¢M L;Qm
;B M- Î ç•m M?Q ?B M i¢B- i?|B ;B M ,M K°i #[+ÆK HB M / /`M; M?Q p`vX

"i [m€ h-M S?"K +kM; #B i i?B M T?9 +O KbM? ç®B pÈB i`M M;? - ?„M pšM +ªK
i? #^M; +€B M`v ç M ç Q ç¢Q çdM? T?QM;- +?Q M M ?„M pšM H` KQM; çÈB i¢B
KbM? HoM? M;° ?Q`M iQ`M +?QM? t€+ H` b) F?|`i M?B m- M?QM; i?U+ bU b) +ª
HÈB i? K M[X

@ ±\ _®i +K+ ç½ ç MX

J` p`Q H9+ M`v- h-M S?"K +ªK SM; i?Q€M; K°i T?€i- +?Êi T?€i?B M +€+? KbM?
M;Q`B ç M; + Q i®+ +?¢v ç M- H`T iS+ ?„M HB M H°` p m B p X

oW H9+ /MM; ç i?Y ç QX

@ *?d +| K°i M;Q`B +?¢v ç M i`QÊ+ \ > ? - M;Q`B ç M H` B \

L;k ;B€+ +O h-M S?"K +U+ F€ M?¢v +ªK- ?„M +| i? M;?2 çQÊ+` ç M +?d +| K°i
p°B F?¬M; +?"K K`iW i` M K†i ç'i çSM; /"v- +?d H` M?Q F?¬M; +| pB + ;b #„i ç-m

_i M? M?- M;Q`B iÈB HB M iB M M?"T i`QM; T?¢K pB i`,K Kûi [m M? h-M S?"K-
iB T çB iÈB- +?d H` ;B'm Î b m K°i +•v ç¢B i?K- iU ?² H` pKM; i`°K ç€M? ;B€ h-M

@ GÊM`WM; MQÈM; ç½ ,M tQM;- +€+ ?¢iÈB iU ?² +| +?9i i` ?- F?¬M; +| +€B H°

h-M S?"K M?bM i?Q€M; [m T?QÆM; ?QÈM; M;Q`B`M M'T- M?bM M?Q i?"T T?—M
M? M? T?~v i v €Q ç2K +OB HY FB ?Q`M iQ`M /"T i„iX

@ >W- HÊM`WM; MQÈM; \ h-M S?"K- M;QÆB ?QÎM; /KM; ç½ çO`²B- M?Q p`v +kM

L;?2 p`v- i? M?•K ?ÆB i` m iS+ i`m v M ç M- K°i H½Q ;Bª €Q #`Q iQK b„+ K†i•K H
`X

L;Q`B ç M ç9M; H` h-M >9+5

h-M >9+ M`v Î H9+ KÈB #„i ç-m bÎ /o F?¬M; +| i`U+ iB T çB iÈB- H` p b Km®M M?bM
*?•M ok h?€M? æ` K°i M,K p b m- ç M i°i +MM; H` ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB ;bX

.M b Q i m v H9+ ?„M +ÁM i` F?¬M; +| +Æ ?°B iB M p`Q *?•M ok h?€M? æ` - M?QM
?„M +kM; #B iX

h?"i bU H" pb bU iQ+? +O h-M S?"K HQm i`mv M # M i`QM; æϕB *`M [m®+ i?"i bU
 M[K°i M,K i`QÊ+ ?„M +kM; iWM; çQÊ+ +?SM; FB M K°i Qi i?O çQϕM +O M; QÌB
 M°B i•K h-M >9+ pšM +| K°i iB HQ H„M; M; QÌB T?Q i`QÊ+ b) HϕB b€M; iϕQ F€iQ
 L?QM; K"- oă h-M +QÌM; ;B^ +| i? K'v i?€M; F?¬M; ,M F?¬M; m®M; - h-M >9+ M; ?
 `WM; MQÊM; - ?ÆM M[ ?„M +kM; iBM? iQÌM; i?'v çQÊ+ ?"B +®i i` M ç'i FB - M|B
 H°ô i?•M T?"M GBM? ok aQ pÈB KbM?- +?Q M M h-M >9+ +`M; i? K F?¬M; +| çB n
 @ oă h-M î ç•m / /`M; i`î i?"M? M?Q p"v ? v b Q\ "i [m€ /M b Q +kM; H" iB M p`Q
 æ` - K†+ /M +?d iB M p`Q K°i M,K- M?QM; [m^ M?B M bQ pÈB K°i M,K i`QÊ+ HÊB
 a„+ K†i h-M >9+ •K H½M? M?bM p i?B m MB M €Q t M? T?Q i`QÊ+ FB - i`QM; M
 J°i M,K i`QÊ+ - h-M S?"K i?"K +?Q F?¬M; i? T?€i ?B M ?„M- M?QM; ?¬K M v- Kb
 pB i`,K Kûi h-M S?"K HB M T?€i ?B M ?„MX
 *| i? #B i`ä- h-M S?"K bQ pÈB K°i M,K i`QÊ+ M?'i ç`M? H" HÊB ?ϕB F?¬M; QiX
 "i [m€ imv H" M?Q i? - +kM; +?d H" K°i ;½ GBM? ok aQ K" i?¬B5
 L m F?¬M; T?^B K°i M,K i`QÊ+ #ÎB pb KbM? i?B i`B M #Q i?m"i #` i?K i`M i?QÆ
 Hm" M ç®B T?QÆM; M?^v M?|i M?Q i? M`Q- K°i ;½ GBM? ok aQ +kM; imv i F?¬M
 oă h-M +QÌM; ;B^5
 GBM? ok aQ +MM; oă h-M +? M? H +? [m€ t X
 *?Q /M bY /KM; pă F„ >mv i E€ G•M- mv HU+ FB i?"T T?¬M F?¬M; i +kM; F?¬M; -
 >¬K M v h-M >9+ ç®B pÈB +€B M`v `i +| iU iBM- i`QM; K°i M,K M`v ?„M F?¬M; +
 iQ`M i?`M?- i?"K +?Q +`M; iB M K°i i-M; 5
 >¬K M v ç®B K†i h-M S?"K- ?„M +| M„K +?„+ imv i ç®B- i?"K +?Q ?„M +| HÁM; iB
 i`B m ?²B` hϕQ >| EBK GB M ç€M? +? i ?„M5
 @ L;mv M H B H" +QM `M ;B` M;QÆBX
 h-M S?"K t2K tûi M;QÌB iÈB- +kM; M?"M ` M;QÌB M`v ç9M; H" h-M >9+ K°i M,K i`
 KbM?- M?QM; +m®B +MM; M?'i #` KbM? i`€B HϕB i?B m +?9i M[;B i +? i- M?bM
 bmv M; ?o M?`M F?¬M; çQÊ+ ç M ç•v M?Q p"v- ?„M F?¬M; F?ÄB H°` K°i iB M? M
 h-M >9+ M`v î K°i M,K i`QÊ+ H" i?B m +?9i M[H'v çB K M? +O KbM?- #•v ;Bì ç®B
 iB K iÈB- +kM; H" i?ÌB çB K i`QÊ+ H'v K°i +?9i H½B M?Q M?Ä pÈB \*`M EBM? h-M
 @ > ? - iB m iϕT +?OM; - b„T +? i ç M MÆB M;QÆB +ÁM +QÌB çQÊ+ - i i?"i bU H" ç
 i`QÊ+ #ÎB pb i i?B i`B M #Q i?m"i #` i`¼M; i?QÆM; - +?Q M;QÆB K v K„M i?„M;
 M;QÆB K°i GBM? ok aQ- +| i? i?"i bU ç^a #ϕB oă h-M ? v b Q\
 G9+ M`v i`¬M; i?'v h-M S?"K HϕB pšM K°i #° M? M?ăK M?Q i? - h-M >9+ F?¬M;
 ç²M; iB M? ç®B T?QÆM; p¬ i`B F?¬M; bÊX
 @ > ? - ç9M; p"v- +QM `M ;B"- b„T +? i ç M MÆB +ÁM +QÌB çQÊ+ - i i?"i ç9M; H
 h-M S?"K +QÌB ç M +`M; pmB p ?ÆM `²B- ?„M +kM; ç2K M;mv M +•m i`^ HϕB +?Q
 @ h-M S?"K- M;QÆB pšM H" +MM; K°i M,K i`QÊ+ ç²M; /ϕM; - Q i?Q+? tQM? KB M
 /KM; - ?ÆM M[M;QÆB M M #B i- p¬ Hm" M M;QÆB M|B +€B ;b- +kM; F?| +| i? / Q
 h-M >9+ i` m iS+ K" M?bM h-M S?"K F?BM? i?QÌM; M|B- i`QM; K„i ?„M- h-M S?"K
 G9+ M`v ç•v ?„M ç½ +?„K +?9 i" T i`mM; p`Q M?'i +Y M?'i ç°M; +O h-M S?"K- ?„M
 +?Q h-M S?"K K°i +?9i +Æ ?°BX
 @ h?"i b Q\ *?ŠM; H) M;QÆB F?¬M; Km®M #B i iB M? ?m®M; +?€m i` B #^Q #®B h-
 *?•M ok h?€M? æ` b Q\ h pW KÈB iW # M i`QM; çB ` - M m M?Q M;QÆB Km®M #
 +?Q M;QÆB #B i K°i Qi X

L;?2 p"v- h-M S?"K +kM; H°` p i` m iS+X

@ > ? - iB m iϕT +?OM;- Km®M HW ;ϕi i \ *?ÆB ϕB K iB m tB + 'v F?¬M; +! i€+ /

h-M >9+ M?bM h-M S?"K iU ?² H" t2K i?'m w ϕ² +O ϕ®B T?QÆM;- p i` m iS+ i` M

@ LY ϕQ`M; #` ϕm´B` F?ÄB \*?•M ok h?€M? æ` - +ªK ;B€+ F?¬M; i \ Í# M i`Q

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

æ²M; i?ÌB- ?„M +kM; #B i`ä H9+ M`v ç•v b) H` +Æ ?°B /mv M?`i +O ?„M5

o®M h-M >9+ t2K M,K M,K QÈ+ ? M H` +? +QÌB- Î i?ÌB F?„+ M`v i`QM; K„i h-M >9+
+?9 F?OM; #®5

L m M?Q ?¬K M v F?¬M; i? ç€M? +? i h-M S?`K- p b m M;QÌB M`v pšM +| i®+ ç°
p`v- iB T [m #®M M,K b m- ç®B pÈB \*`M EBM? h-M ;B ?„M K` M|B M?`i ç`M? H` K

@ hmv M;QÆB i?B M iQ imM; ?Q`M? M?Q i? M`Q- +Æ /mv M M;?`+? i?B M M?Q
i?`M? oä h-M- M?`i ç`M? +kM; b) tm`i ?B M +,M +Æ #`i´M5

@ hmv i ç®B F?¬M; +| M;QÌB +| i? F?¬M; ;B Q` K°i +€B ;B€ HÈM ;b HB M / /`M
E?¬M; +| F?ª M,M;5

h-M >9+ +„M `„M;- HB m K¢M; ;B` ç2K i`i +ª M;mv M F?Q K` KbM? +| F?ª M,M; F?®

G9+ M`v i`QM; HÁM; +O ?„M +?d +| K°i iQM MB K- +€B FB +?QM? H` +? i- +kM;
i?B m MB M €Q t M? F?OM; #® i`QÈ+ K„i M`v5 ob *`M EBM? h-M ;B ;¢i #Ä i?B M

``M?5

L?€v K„i b m ç| - L° GQM; M;mv M F?Q +QÌM; ç¢B K` h-M >9+ T?€i` FB `®i +K+ ç
F?Q i`€Q K` h-M S?`K F?ÎB ç°M;- H`T iS+ +€B M;mv M F?Q i`€Q FB F`+? HB i+?
F?¬M; ;B M FB - F?¬M; F?Q ç m #` tû MSi- iB M; M´i`mv M F?„T +ª iÁ bÆM K¢+

L?QM; K`- çÈB #KB KM FB i€M çB- h-M >9+ H¢B H`T iS+ FBM? M;¢+ K` KÎ iQ ? F
F?¬M; /€K iBM- M;mv M F?Q i`€Q FB +O h-M S?`K- p`v K` Î /QÈB +-M; FQ+?T
M;?B M M€i5

@ æB m M`v b Q +| i? 5

>„M +?ÈT K„i H-M M[- b„+ Kti h-M >9+ i`Î M M M?Q i`Q i`MX

E€ i?`i pW `²B H9+ +-M; FQ+? +O ?„M `ÆB p`Q T?Q i` M M;mv M F?Q i`€Q +O
;B€+ +-M; FQ+? v m #Èi- M?QM; ?„M M?Q i? M`Q +kM; M;?o F?¬M; i?¬M;- K°i +
H`K b Q +| i? +| M,M; HU+ çB m F?B M M;mv M F?Q K¢M? M?Q p`v5

>ÆM M[M;QÌB M`v pšM +?d H` #Ä` K°i M,K i?ÌB ;B M iW h K +`T GBM? ok aQ ç°i
+?d +| +,M +Æ F?¬M; +?Q i?`v /`m ?B m #`i´M +?9i M`Q- ?ÆM M[bQ pÈB oä h-M
p[M; +?„+5

*€B M`v ?Q`M iQ`M T?€ pÐ ?„M i?QÎM; i?S+5

@ *QM `M ;B`- K°i M,K F?¬M; i?`v- F?¬M; i? iQÎM; çQÈ+ M;QÆB +ÁM F?¬M; +| +
h? M? •K i` m iS+ +O h-M S?`K +kM; p`Q H9+ M`v i`mv M` - K°i M,K i`QÈ+- h-M
ç´m [m K°i +?B m L° .QÆM; S?€ M`v- F?B ç| ?„M MQÆM; i?2Q `¢Q >mv i E€ G•M
h-M >9+X

>¬K M v- K°i +?B m M`v +O h-M >9+- i?`K +?Q M; v +ª i?•M i? +O h-M S?`K +k
iÈB5

h-M S?`K i`aK L;?`+? i?`M? h-M- ?„M ç®B pÈB M;mv M F?Q +| F?®M; +? imv i ç
F?Q p¬ +MM; iBM? i?m-M- ;B®M; pÈB ?„M +| i? ç2K M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB
iBM? #BM?- +| çQÈ+ M,M; HQÈM; p¬ +MM; +QÌM; ç¢BX

J` h-M >9+ +?d H` oä h-M #bM? i?QÌM;- i?`K +?Q M; v +ª \*?•M ok h?€M? æ` +kM
+| i? KQÈM M;mv M F?Q T?¢K pB jyyK- M?QM; KQÈM iÈB +kM; +?d H` ç€K ¬ ?ÉT

G`K b Q +| i? H` ç®B i?O +O h-M S?`K5

h-M S?`K çQ€M +?WM; - M;mv M F?Q HQ¢B i`bM? ç° M?Q h-M >9+ M`v- Qi M?'i + KÈB +| i? ç€M? #¢B T?ÁM; M;U +O KbM?5 L|B +€+? F?€+- oä h-M /QÈB +'T M,K ç®B i?O +O ?„M5

oä h-M +QÌM; ;B^a h-M >9+ K°i M,K i`QÈ+ i?"K +?Q i?B m +?9i M[ ç~v ?„M p`Q +? h-M S?`K K` M|B [m€ v m5

@ h-M >9+- *`M EBM? h-M ;B M;QÆB ç®B pÈB i +MM; L K S?QM; h-M ;B H`K M M?È F„- ?¬K M v- i€M? K¢M; +O M;QÆB +QB M?Q H` iB M H½B5

E iB T- h-M S?`K M?bM h-M >9+ ç½ ?Q`M iQ`M K'i çB w +?Q +?B M ç'm- b„+ Kfi

L?È iÈB i?M ?"M +MM; *`M EBM? h-M ;B - i?2Q \*`M EBM? h-M ;B h?"T h K i`QÎ S?QM; h?"M? #„i ç-m- K°i çQÌM; /•v /Q - ç M \*`M EBM? h-M ;B K'v H-M Km®M i ç M oä h?€M? h-M Zm M Km®M T?€ pä ç¢Q +O h-M S?`K çO HQ¢B- çO HQ¢B- iO M,K M,K QÈ+ ? MFB KÈB +| i? K°i H-M i? M? iQ€MX

L?QM; H9+ M`v ç•v- h-M >9+ ç½ çQ iÈB +Y - h-M S?`K i`QÈ+ #€Q i?M- ç²M; i?ÌB L K S?QM; h-M ;B ;B<sup>a</sup>K #Èi K°i +QÌM; ç`+? +?T oä h-MX

@ h-M >9+- M;QÆB +ÁM M?È `ä b Q\ J°i M,K i`QÈ+- M;QÆB ç½ iWM; M|B pÈB i - ;B i i - H` pBM? ?¢M? +O i - i +| H) M MFB m M;¢QX E?B ç| i +kM; M|B- K°i M; i?Y t2K HQ¢B pBM? ?¢M? +MM; FB m M;¢Q M`v5

@ G` ?¬K M v `²B5

@ E?Q^aM MÊ M,K i`QÈ+- ?¬K M v i`^a5 h-M >9+- M;QÆB M¢T K¢M; çB5

h-M S?`K M|B ç M ç•v- i?¬M b„+ H¢M? H)QX J°i iB M; i?ûi i`mv M ` - oQÆM; h`M i v +O ?„M- +?,K +?9 M„K +?fi- b m ç| ç°i M?B M +?ûK p T?Q i`QÈ+X

"€ oQÆM; +?B L?•M æ Q5

GQÐB ç Q pW ` - F?Q iS+ +m²M; M?B i K` /[/^M- M?Q H` M9B HY #°+ T?€i i`9i tn F?Q i`QM; T?QÆM; pB M i`,K Kûi #` h-M S?`K tû`€+? çB [m - imv i ç®B Î/QÈB F? pB i`,K Kûi M`v M?Q H` K°i +€B GB i .B K æ` L;K+- M?B i ç° + Q imv i ç®B ç +? i?B m ç®i H MX

æ¢B ç` +•v +®B i`Î M M +?€v ç2M K°i K^aM?- Kfi ç'i pÐ pKM iWM; F?9+- F?2 ?Î / F?„T MÆB HB i KÎ- T?^aM; T?'i ;B®M; M?Q H` K°i ç-m bÆM K¢+? ?Q M; /½ +S i? I +®+X

h`M æ Q- M'm ? i i?^av i?B M ?¢5

GB i .B K çO ç T?€ ?Ov ç¢B ç` - KkB M?¼M çO ç FBM? i?B M- K°i ç Q FB +O h F?¬M; F?Q- /MM; K°i HQ¢B mv i? F?¬M; +€+? M`Q M; ,M +^aM- +?Q iWM; +| iW i`O >9+5

h-M S?`K p`v K` ç½ +QÌM; ç¢B ç M HQ¢B i`bM? ç° M`v5

h-M >9+ `mM `~v K` M?bM t2K K°i ç Q FB - FBM? ?½B F?¬M; i? M|B H M K°i iW- i i?¬M M`v- i?"K +?Q bQ pÈB mv i? K°i ç Q FB +`M; K¢M? ?ÆM M[ - i`QM; M?€v K ç½ ?Q`M iQ`M bKT ç`X

h?ŠM; ç M F?B i? +¬M; FB ç½ çB iÈB i`QÈ+ Kfi +O ?„M- h-M >9+ KÈB i?"i F? +m®M; [mQi F?ÎB ç°M; K°i +€B M;mv M F?Q i`€Q K` oä h-M +QÌM; ;B^a KÈB +| - ç p¬ +MM; F?OM; #® FB X

S? M?5

J°i M,K i`QÈ+- h-M S?`K F?| +| i? `mM; +?mv M M;mv M F?Q i`€Q M`v K<sup>a</sup>v K v- p Kfi i`U+ iB T ç€M? M€i5

@ oBM? [m M; poM? pB M +MM; M;QÆB i²M i¢BX

h? M? •K i` m iS+ +m®B +MM; i`mv M ç MX

P M?5

•M? ç Q`ÆB tm®M; - ç¢B ç` /QÈB +?•M +kM; #`K°i +´ i`MM; FQ+? K¢M? K) M`v ûT
K'v i`QÊM; - K` h-M >9+ +S M?Q p`v i?ŠM; i„T K` i`WM; ? B K„i ;B®M; M?Q K„i +€
i`QM; M?€v K„i- i?•M i? i`M T?€ +?“K`½B -K -K M;½ tm®M;X

Í # M i`QM; K°i bÆM K¢+? p¬ / M? ;B[ \*`M EBM? +MM; G¢+ h?`M?- p`B ç¢Q F?Q
ç M; # v M? M? K` +?¢v #,M; #,M;- K'v ç¢Q M?•M ºM? FB p`Q H9+ M`v ç m i`-K K
b„+ K†i +kM; F?¬M; T?ªB `i i®i- +?d H` ?QÊM; p K°i T?QÆM; ?QÊM; i?ŠM; i„T +

eR9X *?QÆM; ekj, :B *?O *`M EBM? h-M :B X URV

*?QÆM; ekj, :B +?O *`M EBM? h-M ;B X URV

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ :B +?O- H` F?Q iS+ +O h-M >9+ i`QÎM; H½QX

oW KÈB pQÊi [m K°i M;¼M M9B- K°i i`mM; MB M M?•M K†+ i` M; T?K+ K`m ç2M
M;QÌB M`v FûQ /`B HB M iK+- i?U+ HU+ i®B i?B m +kM; H` GBM? ok aQ #ªv i€K +

@ E?¬M; i®i- +ÁM +¡ K°i ç¢Q F?Q iS+ oä h¬M F?€+5

GQ ;Bª €Q t€K çQÊ+ tQM; H` ;B +?O FB i?-M b„+ mv M;?B K- p`Q H9+ M`v H¢B #

@ *?ŠM; H) H` oä h¬M +QÌM; ;Bª FB +O L K S?QM; h-M ;B iÈB ç¡M h-M S?`K\

> B H½Q ;Bª F?€+ M;?2 p`v +kM; ç m # #ºM M?bM T?QÆM; t - [mªM?B M T?€i ?B
ç¢B +?d i?mº+ p oä h¬M +QÌM; ;Bª p +?¢K- H`T iS+ #¼M ?„M +kM; F?¬M; F?ÄB

@ h +ªK ;B€+ çQÊ+ +?¶ ç¡ +?d +¡ ? B ç¢Q F?Q iS+- K°i ç¢Q H` i?mº+ p h-M >9+-
B- M?QM; K` bQ pÈB h-M >9+ +ÁM K¢M? ?ÆM F?¬M; Qi5 L m M?Q M;QÌB M`v F?
i ?Q`M iQ`M +ªK i?K F?¬M; ç M F?Q iS+ i?S # X

G½Q ;Bª ;B +?O i`-K ;B¼M; M¡B ` - i®+ çº /QÈB +?•M +kM; H`T iS+ M? M? ?ÆM

@ *?ŠM; H) H` h-M S?`K ç +?Q oä h¬M FB i`QÈ+ +?®M; çÐ h-M >9+ i`QÎM; H½Q
i`QÈ+ ç`Q i`m`²B\

h`mM; MB M M?•M i` M; T?K+ K`m ç2M FB bmv çQ€M M¡B ` X

@ h-M >€M bmv çQ€M `i +¡ i? - M?Q i? H9+ M`v ç•v +?d bÊ h-M >9+ H` T?ªB p¬
oä h¬M +QÌM; ;Bª FB +O L K S?QM; h?`M? /€K iÈB ç•v- M m H` +?Ì +?9M; i çm`
oä h¬M +QÌM; ;Bª /mv M?`i +O L K S?QM; h-M #¼M +?9M; ;B X

> B H½Q ;Bª F?€+ ç m ç²M; w i?mv i T?€T +O h`mM; MB M M?•M i` M; T?K+ K`m

"ÎB pb #¼M ?„M M?Q i? M`Q +kM; F?¬M; M;?o iÈB- h-M S?`K +?d iB M M?"T *?
b) M? M? M?Q p`v iW K°i ;½ h K +`T GBM? ok aQ i`Î i?`M? oä h¬M +QÌM; ;Bª çB`

J†i F?€+ imv T?QÆM; /B M *?•M ok h?€M? æB M +¡ H M? +`K ? B ;B iº+ F?¬M; i
QÈ+ ? M ç M +¬M; FQ+? HšM M? m- M?QM; K` +€B FB +?d +QB M?Q H` i`QM; H
K¬- +ÁM Î ?Q M; bÆM /½ HoM? M`v H¢B F?¬M; +¡ +® F}X

"®M M;QÌB M"v +kM; ç m H" M;QÌB *"M EBM? h-M ;B - i`QM; ç! H½Q ;Bª €Q t€K M
?B M- M?QM; i` M i?U+ i F K i?2Q K°i HQ¢B mv M;?B K i?QÊM; p` ;Bª FB - +?Q
;B çQÆM; i?ÌB h-M h?`M? - *Ym +'T oă h-M5

*ÁM ? B H½Q ;Bª FB +?QM? H" i`QÎM; H½Q i?S ? B i?S # h-M J°+ +MM; h-M EB
H" oă h-M +QÌM; ;Bª F?¬M; FûK ;b h-M >9+5

h`mM; MB M M?•M i` M; T?K+ K"m ç2M h-M >€M FB +?QM? H" i`QÎM; H½Q i` im`
H"K *"M EBM? h-M ;B h?"T h K i`QÎM; H½Q- +ÁM F?¬M; +! ç°i T?€ ç M +ªM? ;BÈ

@ h®+ ç° +?9M; i H¢B M? M? i? K K°i +?9i- L° .QÆM; S?€ +O h-M >9+ iU ?² F
i?QÆM; HÈM ç®B pÈB oă h-M FB - t2K` oă h-M M"v `i +QÌM; - i?"K +?Q bQ pÈB
M?B m- M m M?Q +?9M; i çB +?"K- `i +! i? h-M >9+ b) ;†T M;mv ?B KX

a m F?B M;?2 çQÊ+ K°i iB M; M´ +U+ HÈM i`mv M ç M- i`QM; M°B i•K h-M ;B ;B
/U +ªK #`i M- i`QM; KB M; HQ H„M; M!BX

h?U+ HU+ +O ?„M K¢M? M?'i- ç®B pÈB F?Q iS+ M"v +kM; H" +ªK SM; çQÊ+ `ă`"M

@ •M- +kM; F?¬M; #B i h-M S?"K M"v iW MÆB M"Q KÌB ç M K°i +QÌM; ;Bª oă h-M

L;?2 p"v- M?[M; M;QÌB F?€+ +kM; ç m M? ;"i ç-m- ç®B pÈB K°i iB m ;B i°+ M?Q
K°i ;½ oă h-M +QÌM; ç¢B M?Q i? - i`QM; M°B i•K +ªK i?'v `i M;?B ?Q†+ F?! ?B m

P M?5

*kM; pW KÈB çB [m F?¬M; H•m- H¢B K°i iB M; M´ +`M; i? K p M; /°B p M; H M #
K°i +´ F?Q iS+ p¬ +MM; +QÌM; ç¢B i?"K +?Q +€+? ? B iÁ M9B + Q +ÁM i`mv M çQ

@ E?¬M; i®i- oă h-M M"v T?€i` pă F„ [m€ K¢M? K)- h-M >9+ b„T /mv i`b F?¬M; ç
#QÊ+- +€+ M;QÆB ç M b mX

a„+ K†i h-M ;B ;B +?O h-M h?`M? #B M ç´B H-M M[- i?"K +?Q tm'i ?B M K°i iB

.QÈB +?•M ç¢T K¢M?- K°i ç¢Q i`MªM? +?ªv` K` - h-M h?`M? +kM; M?`M F?¬M
ç° M? M? M?'i /šM ç-m t¬M; p i`QÊ+ çBX

L?QM; K"- ?„M pšM H" +?"K K°i #QÈ+X

h?ÌB çB K h-M h?`M? çm´B iÈB ç` T?QÆM; h-M S?"K +MM; h-M >9+ [mv i +?B M-
p¬ Hm"M i?´ ç` ? v H" +•v +®B ç m H" K°i KªM? +?€v ç2M- +ÁM +! KªM; HÈM KªM
T?Q /QÈB- MY M;¼M M9B +Æ ?² ç m Km®M bKT ç´X

h¬M; i?'v K°i K" M i`QÈ+ K„i- b„+ K†i h-M h?`M? H°` ? i bS+ F?! +QBX

@ h-M >9+5

h? M?•K p°B p`M; +O h-M h?`M? +?'M ç°M;- #„i ç-m bQm i-K #®M T?Q - p`Q H9+
iQ`M +ªK ;B€+ F?¬M; i?'v F?Q iS+ +O h-M >9+ `²B- i`QM; HÁM; +O ?„M ç½ /•M;

J°i H€i b m- ?„M `®i +K+ î i`QM; K°i +€B ?® b•m T?€i ?B M i?B i? h-M >9+X hQ`
+! K°i i'+ / i?`i M;mv M p M- i?"K +?Q K°i # M #ª p B- +Æ ?² #` +ÎB tm®M; /QÈBX

"i [m€ i`Q K¢M; M?'i +! H) pšM H" KB M; p i i?QÆM; i` M ç-m- h-M >9+ #` +? i`
i`€M +O ?„M #„i ç-m- +! K°i KB M; p i i?QÆM; i?"i b•m FûQ /`B ç M i` M H²M; M;U
i?QÆM; M"v- i'i +ª ç m H" K°i KªM? +?€v ç2M5 .M H" K°i p i i?QÆM; M"v- +kM; çO
bBM? +Æ +O h-M >9+ `²B5

@ h-M >9+X

h¬M; i?'v +€B M"v- M„K i v +O :B +?O *"M EBM? h-M ;B h-M h?`M? M„K +?†i-
i?®M;- imv *"M EBM? h-M ;B ?„M i?•M H" L?'i T?`K *?•M ok i? ;B - +QÌM; ;Bª K¼
M?QM; i` M i?U+ i +QÌM; ;Bª oă h-M `i F?! tm'i ?B M- +QB M?Q H" *"M EBM? h-
+kM; +?Q çO KQÌB +€B5

"•v ;Bì H¢B +S M?Q p"v +? i R +€B `²B5
 *€B M"v ç®B pÈB iQ" M #° *"M EBM? h-M ;B K" M|B +kM; H" çª FQ+? F?¬M; M?Ä5
 @ :B +?OX
 o"Q H9+ M"v- `i M? M? # M;QìB ç^M; b m +kM; +?¢v iÈB- +?SM; FB M h-M h?"M
 i` M K†i ?B M ` i?-M b„+ M?Q p"v- #¼M ?„M +kM; H°T #°T K°i iB M;- i`QM; M°B i
 æB p"Q t2K tûi- [mª M?B M T?€i ?B M h-M >9+ ç½ #` +? iX
 @ æ Q T?€T +O M;QìB M"v `i K¢M?5
 h`QM; ç| L?` i`QîM; H½Q h-M J°+ FB +?`m çUM; #B i?®M;- p¬ +MM; FB M; F` M|B
 @ :B +?O- +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ M;QìB M¼ F?Q iS+ F?¬M;\ "•v ;Bì F?¬M; TªB H
 i H"TiS+ K m çm´B i?2Q5 hmv i ç®B F?¬M; i? ç +?Q ?„M +?¢v p L K S?QM; h?
 ç®B pÈB *"M EBM? h-M ;B +?9M; i K" M|B +kM; H" mv ?B T `i HÈM5
 h K i`QîM; H½Q h-M EBK FB i?b i`-K ;B¼M; M|B ` X
 @ h®+ ç° +O M;QìB M"v +U+ M? M?- i?"K +?Q F?¬M; /QÈB i +?9i M"Q- H¢B bî i`C
 `²B i +ÁM KÆ ?² +| i? +ªK i?'v K°i iB - M?QM; ?B M i¢B ç½ ?Q" M iQ" M +ªK i?K
 ?„M `²BX
 h-M h?"M? H„+ ç-m- #B i?®M; K" #i ç„+ /o M|BX
 @ :B +?O- p"v +?9M; i H"K b Q #•v ;Bì\
 h K i`QîM; H½Q h-M EBK FB ?ÄB H-M M[- ç9M; H9+ M"v- M?'i ;B +?B +?O H" M
 @ h?m i?B i? h-M >9+ iî p çBX
 h-M h?"M? ç½ +?"K `½B F?¬B T?K+ idM? i€Q- T?'i T?'i i v i`-K ;B¼M; M|B ` X

eR8X *?QÆM; ek9, :B *?O *"M EBM? h-M :B X UkV

*?QÆM; ek9, :B +?O *"M EBM? h-M ;B X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ oB + M"v +?ŠM; H) +S M?Q p"v çQÊ+ `²B b Q\ G9+ M"v ç•v- i F?~M +¬m ;B +?
 ç€M? iÈB L K S?QM; h?"M?- i`W i" M ;®+ i¢T +?OM; L K S?QM; h-M ;B FB 5

h-M >€M +„M ` ,M;- t9+ ç°M; M|BX

@ oB T?¢K i?€M? M;¬M +?ŠM; F?€+ M"Q H" ç®B M;?`+? +MM; *?•M ok h?€M? æB
 h-M ;B +?9M; i +| çO i?U+ HU+ +?®M; H¢B +MM; *?•M ok h?€M? æB M b Q\

*"M EBM? h-M ;B L?` i`QîM; H½Q h-M J°+ H¢M? HMM; HB + M?bM i`QîM; H½Q +
 H Q M|BX

@ h?-M +?d +O h?€M? *?O H" p¬ Hm" M M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; i? pB T?¢K- M
 #° *"M EBM? h-M ;B +?9M; i tm®M; h?•K lv M- i`W F?B H" M;QìB L K S?QM; h?"
 F?¬M; +?9M; i F?¬M; i? M"Q i`U+ iB T +¬M; FQ+?X

h-M h?"M? F?) i?î /"B K°i iB M; M|B ` ,

@ hmv #B i?®M;- M?QM; +?9M; i +?d +| i? M?"M- ?B M i¢B ? i i?ªv +kM; +?d çÊ
 M,K M,K QÈ+ ? M ç M- K°i H-M i? M? iQ€MX

@ o"v i?b çÊB #®M M,K M[5 *?Q /M #¼M ?„M i? M"Q çB M[- +! # Q M?B m +QÌM;
ç®B i?O +O H½Q i'5 >W- iB T [m #®M M,K- i i' i M?B M Km®M iQ" M #° L K S?Q
F?¬M; i? 5

h-M >€M FB M„K +?†i HçB M„K ç'K- i`QM; KB M; M;Q M ç°+ M|BX

@ o®M ç®B pÈB h-M S?`K FB +! +?9i FB M; F`- bÊ iB m iY M"v i`®M î i`QM; *?•M
M?Q p"v çÊB ?„M i`î i?`M? oă h¬M- ç®B pÈB *`M EBM? h-M ;B +?9M; i K" M|B b)

@ >B M içB ?„M ç½ çB ` - +kM; F?¬M; M?' + H M b|M; ;B| ;b `²BX >B M içB +?9M;
M,K b m ç M- b m ç| +! i? #`i KB M; h?€M? æB M- K°i H-M i? M? iQ€M i?M ?"M `²
*`M EBM? h-M ;B L?` i`QÎM; H½Q h-M J°+ M|B ` X

@ æ9M; p"v- ç M H9+ ç| M?' i ç`M? T?ªB +?9 w F?¬M; +?Q h-M S?`K FB +?çv K'i-
H" `i [m, /` ç'v- M m F?B M ?„M +?çv K'i- *`M EBM? h-M ;B +?9M; i +kM; F?| çQ
*`M EBM? h-M ;B h K i`QÎM; H½Q h-M EBK +kM; M|BX

@ æB i?¬B- p i`QÈ+ çB- +?È ç +?Q *?•M ok h?€M? æB M #B i +?9M; i ç½ iWM; c
h?m ?²B i?B i? h-M >9+- h-M h?`M? T?' i T?' i i v M|B ` - ?¬K M v imv T?ªB M;"K
;B ?„M +kM; +?d +! i? BK ?ÆB H†M; iB M; M?šM F?QX

E€ i?" i`QM; HÁM; +O ?„M +! K°i HQ H„M; F?¬M; +! M|B ` - ç| +?QM? H" i`U+ ;B€
ç•v M;QÌB ;B i +? i h-M >9+- `i +! i? H" h-M S?`K5 h?B m MB M +?Q çO ? B KQ
oB + M"v i?" i bU H" M;?2 [m€ KS+ `ÊM +ª M;QÌB `²B- +?d H" #ªM i?•M ?„M +kM; i
i`U+ ;B€+ M"vX

>„M +kM; +`M; bÊ b m F?B M|B ` +?mv M M"v- iQ" M #° *`M EBM? h-M ;B ç m b) +
J" +€+? ç` T?QÆM; pW KÈB ç€M? +? i h-M >9+ F?QªM; +?WM; K'v M;¼M M9B- K
+U+ i®+ +?çv M?Q çB MX

L?QM; b„+ K†i i?B m MB M M"v HçB +U+ F€ M? M?ăK- i?"K +?Q b„+ K†i +ÁM +! K
h?B m MB M M"v- /o M?B M H" h-M S?`KX

L; v pW `²B ?„M +ªK i?'v p`B ççQ F?Q iS+ +QÌM; ççB ?QÈM; p T?QÆM; ?QÈM; +
i?"T i?Q€M; K°i T?€i- HB M p°B p`M; +?çv M?Q çB M i?Q€i çB- ?ÆM M[ç2K F?Q
"i [m€ b m F?B +?ûK ;B i h-M >9+- ?„M #ÎB pb #€Q i?M +k- Q M F?Q ç®B pÈB *`
K°i T?¬M- +?Q M M imv F?ª M,M; #` M;QÌB çm´B i?2Q- M?QM; i•K iB M? +kM; #m-
J" bÎ /o ?„M H° p pmB KWM;- i?b H" /Q pW `²B bY /KM; "€ oQÆM; +?B L?•M æ Q-
` F?ÄB ?„M iQÎM; iQÈM; `i M?B m5 h?"K +?Q ç½ ççi ç M i€K T?¬M mv HU+ +O L
+! i? bQ b€M? pÈB oçM L;Qm s¬M; NNN i`¼M;5

æ®B pÈB +€B M"v- ?„M +kM; +! K°i iB #`i ç„+ /o- mv HU+ K°i +?B m ç Q T?€T M
pb h-M S?`K ?„M ç½ [mv i ç`M? +?O im [mv M T?€T- M?Q p"v T?K im ç Q T?€T- +€
i?'v oçM L;Qm s¬M; NNN i`¼M; +! +?9i F?¬M; çO /MM;X

J" +kM; #ÎB pb pW `²B i?lB çB K ?„M i`m b€i h-M >9+ içQ i?`M? mv i? - #ªM i?•M
F?ÄB •K i?¬K M;Q`B w Km®M- +?QM? #ªM i?•M ?„M +kM; F?¬M; M;l çQÊ+- KÈB
>9+ i? i?ªK M?Q p"vX

@ > ? - +QM `M ;B"- M;QÆB çQ i H p"i i?`M? bQçM M?Q p"v- K" HçB #`+? i i?
F?| M;QÆB `²BX

h-M S?`K pm®i pm®i i`[p"i ;BÈB +?d K"m p`M; M?çi i`QM; i v- i`QM; KB M; i?QªB
h`QM; ;BÈB +?d +O h-M >9+- +! F?¬M; Qi i`B HB m i`B M;mv M- +ÁM +! p`B HQç
;B X h-M S?`K Km®M +ªB iB M oçM L;Qm s¬M;- M?' i ç`M? T?ªB /mM; ?ÉT `i M?
çQÊ+- +?Q M M +€B i?m ?Qç+? M"v ç®B pÈB ?„M K" M|B pW p†MX

@ æ½ i`Î H¢B G¢+ h?"M? `²BX

"'i i`B #'i ;B€+ +?¢v i`®M i-K ç|- i`QM; i-K K„i h-M S?"K +?"K `½B tm'i ?B M K°i i
?„M #B i`ä KbM? ç½ t2K M?Q M iQ`MX

h`Î H¢B iÁ i?"M? i?" T?²M ?Q G¢+ i?"M? M"v- i B K„i T?-M ç¬M; - h-M S?"K #B
F?-M; +| H€ ; M HÈM M?Q p"v- /€K Î +?¶ M"v ç°M; i?O ç®B pÈB KbM?- ?ÆM M[#
h?€B ;B [m M ? F?-M; i - +| H) h?€B ;B +kM; b) F?-M; çSM; M;Q`B [m M b€iX

*kM; F?-M; +ªK ;B€+ çQÊ+ b m HQM; +| F?Q iS+ +QÌM; ;Bª i`mv M ç M- +?Q M M
`½B ;BªK #Èi i®+ ç°- F?-M; p°B F?-M; +?"K K" ?QÈM; p i?"M? i?" + Q HÈM ?Q H
K°i Qi i`-K i`¼M; FB X

"ÎB pb # M +¢M? G¢+ i?"M? +| K°i /ÁM; b¬M; i M H` G¢+ h?Ov +?ªv [m - +?Q M M
i?" M"v +| çB K ;B®M; pMM; b¬M; MQÊ+ :B M; L K # M i`QM; FB T i`QÊ+ +O h¬M
i?Æ w ?Q¢X

S?ªB M¡B- h-M S?"K ç½ iÈB i?"M? +´ M"v K'v H¬M- ?ÆM M[ç®B pÈB i?"M? T?®
T?-M F?-M; i X

*?d H` K¶B H¬M ?„M i`ªB [m iÁ i?"M? i`b M"v- i?U+ HU+ +O ?„M ç m H` #'i ç²M;
ç•v- H¬M i?S M?'i h¬M S?"K çB [m iÁ i?"M? i?" M"v- ?„M pšM +?d H` K°i oä bQ- H`

J` i?ÌB çB K h`B m h?€M? i`Î p H¢B i`ªB [m iÁ i?"M? i?" M"v- ?„M ç½ H` K°i hB

G¬M i?S # çB [m iÁ i?"M? i?" M"v- h-M S?"KH` iB M p *?•M ok h?€M? æB M i?
T?~K- ?ÆM M[iB M p`Q \*?•M ok h?€M? æ` - +kM; H` K°i M,K i`QÊ+- F?B ç| ?„M H

Í H9+ 'v- +| i? +?bM? h¬M S?"K +kM; +,M #ªM F?-M; +| M;?o iÈB- +?d [m ;¬M F
ç½ iW i`QM; \*?•M ok h?€M? æ` çB ` - H9+ M"v ?„M H¢B çB [m G¢+ i?"M?- ç½ H`

>²B iQÌM; H¢B +?mv M +k- i•K +ªM? +O ?„M +| t9+ ç°M; pB /B mX

J` #ÎB pb Km®M p`Q i?"M?- h-M S?"K i" M HU+ i?m HB K F?Q iS+ i?m°+ p oä h¬M -
#B i`ä M m M?Q +S M?Q p"v ?B M H°` i?U+ HU+ oä h¬M çB p`Q G¢+ i?"M?- i'i M
+?Q +ª iÁ i?"M? i?" X

oä h¬M- pã ç¢Q i¬M bQ- +?d H` F?Q i? HB M +| i? ç +?Q M;Q`B çB çQÌM; ç¢B H
oä ;Bª- ç†+ #B i H` T/QÈB hB M h?B M- Î i`QÊ+ K†i oä h¬M- +,M #ªM M; v +ª M,M; H

eReX *?QÆM; ek8, L?•M :B MX

*?QÆM; ek8, L?•M ;B MX

L;m²M, oBTp M/

U%õõÇXÔU%õõÇXÔ▷ L?|K /`+? .mM;M?B ▷ÔXÇö>%VÔXÇö>%V

*?Q M M K°i oä h¬M- ç†+ #B i H` oä h¬M iW i`QM; *?•M ok h?€M? æ` çB ` - H`
M; M; çB H¢B i` M çQÌM; - #ÎB pb M?Q p"v b)ªM? ?QÌM; `i HÈMX

h?€B ;B H` ç` ç¬m +O G¢+ i?"M?- M m F?-M; TªB #'i ç„+ /o- h-M S?"K b) F?-
#¼M ?„MX

J` H9+ M"v h¬M S?"K ç•v çB p`Q G¢+ i?"M?- K°i K†i H` pb T?ÁM; M;W +QÌM; ;Bª
çm'B i?2Q- +?Q M M ç M G¢+ i?"M? i¢K H€M? i?Q€M; K°i T?€ic K°i T?QÆM; /B M
?bM? +?mM; ?¬K M v +O æ¢B *"M Zm®+- i?"K +?Q H` iQ`M #° ok h?B M ç¢B HK+

iB M p`Q \*?•M ok h?€M? æ` K°i M,K `²B- K°i M,K i?ìB ;B M M`v tªv ` +?mv M ;b
K°i T?€iX

æQÆM; M?B M- ?„M çQÊ+ h?€B >B M M?ì pª- pB + M`v +kM; i?m" M çQìM; i? v h?

*?"K `½B çB iÈB- h-M S?"K pQÊi [m +Y i?"M? + Q HÈM- çB p`Q # M i`QM; G¢+ i
ç€K M; QìB M€Q M?B i- +€+? K°i M,K- M?bM t2K i?"M? i?" T?²M ?Q M`v- çB î i`
i?"M? FB - i`QM; HÁM; +O ?„M H-M M[/•M; H M K°i HQ¢B +ªK ;B€+ pB /B mX

h`QM; \*?•M ok h?€M? æ` imv +kM; +| F?¬M; Qi M; QìB- M?QM; +?Q h-M S?"K +ªK

>B M i¢B- h-M S?"K çSM; î +Y i?"M?- ?„M M?bM i`QÈ+ K„i- M;U t2 M?Q MQÈ+
+O M?[M; M; QìB M`v +kM; F?¬M; + Q- FûK t pÈB M?[M; i?B M i`B FB i`QM; *?•
T?"K M?•M i?"K +?Q +?d H` i?U+ HU+ oä ç²X

G9+ M`v- M?[M; M; QìB M`v +| pb bBM? F K` ?ûi HÈM M?Q M; QìB #€M ?"M; `QM;
FB m T?m ?S ? M çO HQ¢B bU iB M? #¬M # - +| H½Q ;B ?Q†+ T?m M?•M pb ç², M
M½Q- +kM; +| ?"B ç²M; p¬ Qm p¬ HQ +?ÆB çM #®M T?Q X

L m M?Q h-M S?"K +¬M- #^M; M; k ;B€+ ?B M i¢B +O ?„M- i?"K +?Q +| i? ç2K +ª
p`Q K„i- ç2K i`i +ª K¼B M; QìB ç®B i?Q¢B ç m i?m î i`QM; i BX

í # M i`€B h-M S?"K +€+? ç| F?¬M; t +| K°i i`mM; MB M M K M?•M- i?U+ HU+ ç¢
M,K- î i`QÈ+ K†i +O ?„M H` K°i ;€M? ` m [mª iQÆB- ?„M ç M; ` bS+ HÈM iB M;
H¬M; K`v iU ?² H` i•K bU M†M; M - h-M S?"K M?bM i?Q€M; [m - HB M +?SM; FB
K°i +m®M b€+? p bÆ +'T pã ç¢QX

h-M S?"K +| i? iQîM; iQÊM; ç M- M; QìB M`v b) +| K°i M?B iY ç M; im´B M?"T ?¼+
i?m" M- Q i?Q+? i" T pã +kM; `i +| i?B M T?9- K` i`mM; MB M M?•M M`v `i ?B p¼M
i`QM; M°B çQìM; bÆ +'T pã ç¢Q ?¼+ i" T T?€i i`B M- K°i M; `v FB +| i? i`î M M M

í i`QÈ+ K†i h-M S?"K çB [m ? B T?m M?•M- i`QM; ç| K°i M; QìB F?Q i`QÆM; M|B
T?K M?•M M`v H` ?QÊM; K°i T?m M?•M F?€+ F?Q2 F?Q M;- i`QÊM; T?m +O KbM
M?'i T?~K *?•M ok i? ;B G¢+ i?"M? h?€B ;B X

J` K°i T?m M?•M F?€+ i?b K M; i?2Q /€M; iQÆB +QìB t'm ?' ç€T H`v- i`QM; `` ç²,
`QÊmX

h-M S?"K +| i? iQîM; iQÊM; ç M i`QÊM; T?m +O T?K M?•M M`v- ?¬K M v`i +| i?
+ª M; `v m®M; `QÊm b®M; [m M; `v- M?QM; T?K M?•M M`v H¢B M?Q +k F?¬M; +?`
T?m M?•M F?€+ M|B ç M i`QÊM; T?m- +ªK i?'v `i ç m HÁM; X

í # M T?ªB h-M S?"K- +| K°i i M ,M K`v M; QìB /Æ #~M- [m-M €Q `€+? `QÈB- €M?
#B m ?B M i` M K†i M; ®+ i` - iU ?² H° ` i?"T T?¬M +? i H†M; - i?"K +?Q +| M; Qì
+?•M +O ?„M ?„M +kM; b) F?¬M; ?W K°i iB M; X

hW H`M / M; QìB M`v H° ` +| i? i?'v çQÊ+- i` M M; QìB M; QìB M`v +| F?¬M; Qi p i
FB K ;•v i?QÆM; iQ+?- ç½ +| im M; mv i`i H•mX

h-M S?"K +| i? M; ?o ç M M; QìB M`v +| H) ç½ iWM; H` K°i K¢Q ?B K ;Bª- K M; ;B'
î #B M ;BÈB b®M; ? v +? iX

*?Q ç M K°i M; `v- M; QìB M`v ;†T ç¢B FB T M¢M- i?•M i? #B M i?"M? i`M T? - iW M
i`m ;B M; ?²- H¢B F?¬M; +| i?•M M?•M #^M; ?[m +?B m +®- +m®B +MM; M?'i +?d
tBM b®M; [m M; `vX

L?[M; M; QìB M`v- #M M`°M- K² ?¬B M?Q KQ - ç m +| i•K bU- #B m H° F?€+ M? mX

L?[M; M; QìB M`v- T?¬M HÈM H`i?B M T?9 pã ç¢Q F?¬M; + Q- ?ÆM M[+kM; F?¬M
+ª çìB +?d bÊ +kM; +?QM? H`i?QìM; i?QìM; T?"K T?"K M?Q p`v- #M M`°M K` pQÊi

L? [M; M; QÌB M"v- ç m +| bBM? ?Qç i- ç m +| M?•M bBM?- [m„ iQ+? #'i ç²M;- #'i ç²
 h`QM; #¼M ?¼ +| H) +| M?[M; M; QÌB iWM; +| [m QÈ+ KÆ pã ççQ- +| F€ p¼M; i`Î i?
 K°M; iQÎM; iU /Q iU içB- M?QM; +m®B +MM; M?'i #`ç O HQçB çB m FB M +MM; bU
 +?Q H` çª FQ+? i`M F?®+- +m®B +MM; +?d T?ªB pb bBM? F #¬M # H Q HU+X
 "¼M ?„M H` T?`K M?•MX
 L?QM; Î i`QM; K„i h-M S?`K- M?[M; M; QÌB M"v H°` +`M; i? K +?•M i?"i- +`M; i?
 æ•v KÈB H` M?•M ;B MX
 "QÈ+ p`Q # M i`QM; Gç+ i?`M? M"v- h-M S?`K ;B®M; M?Q H` H-M M[p iÈB # M
 "'i [m€ h-M S?`K #B i`ä- KbM? H` F?| +| i? /mM; M?"T # M i`QM; M?•M ;B M M"v
 >„M bQ pÈB M; QÌB #bM? i?QÌM; i?b K v K„M K°i Qi- K†+ /M +?d bBM? ` Î *Ym T?~
 T?ªB b M?` Î ;B i°+ ?B M ?€+? M?Q L?'i T?~K *?•M ok i? ;B FB - M?QM; +QB M
 +| i? i"Tpä- +`M; H` +| çQÈ+ Hmv M ç M +?B i?m"i BM? K` M; QÌB F?€+ F?¬M; +|
 >„M Km®M ç†i +?•M pã ççQ çdM? T?QM; - ?„M Km®M F?®M; +? p"MK M? +O Kbl
 +€+? M`Q #bM? i?QÌM; M[X
 >ÆM M[?„M ?B M içB ç½ H` K°i oä h¬M- imv ç½ ~M i`M; F?Q iS+- M?QM; çB i`QM;
 b) F?¬M; iU +?O çQÈ+ K` +Æ ?² #ªM M,M; iU ç°M; i`€M? çB K°i F?QªM; +€+?- ?„M
 +ªK ;B€+ M?Q M; QÌB #bM? i?QÌM; ;†T i?Q€M; [m `²BX
 > B ;½ i?Op +Y i?`M?- i`¬M; i?'v h-M S?`K i?ÌB ;B M /`B çSM; Î K°i +?¶- +ªK
 Km®M çB [m i?~K p'M- M?QM; ç²M; /çM; +ÁM F?¬M; +| iÈB ;¬M- ç½ #`F?Q i? i
 #€+?- +m®B +MM; +kM; #m¬M; i? +?Q iÈB ;¬MX
 L?bM t2K ? i i?ªv i`QÈ+ K„i- i`QM; M°B i•K ç O HQçB +ªK M; ° ç†+ i?M i`mv M ç M
 M"v- #ÎB pb +ªK ;B€+ i?"T T?¬M ?mv M /B m M"v- ? B K„i p"v K` +?"K `½B QÈi €i
 M?'i içB +?'K
 _ÆB H - ççB #B m ?„M pšM H` K°i M; QÌBX
 o`Q H9+ ç|- h-M S?`K #¶M; M?B M ?Q`B MB K çQçM i?ÌB ;B M i?"T T?¬M iB T +
 i`QÈ+ FB - ?„M ç½ iWM; +MM; M; QÌB #bM? i?QÌM; ç¼+ b€+? ç M i`QÌM; - i?"K +?
 [m K'v #^M; ?[m imv F?¬M; ;B Q ibM? b•m- M?QM; +| i? m®M; `QÈm M; ¬M ?Q M
 L?QM; ?B M içB- i?2Q +ªM? ;BÈB pã ççQ /¬M /¬M ç + Q- ?„M +ªK i?'v +¬ ç°+ `²B
 æB M J¬M; - hB i hm'M i?"K +?Q H` h?€B >B M- M?[M; M; QÌB FB Î i`QM; FB T M
 M?QM; i?2Q ?„M i`Î i?`M? oä h¬M- h?€B >B M i?•M H` GBM? ok aQ Î i`QÈ+ K†i ?
 M?Q H9+ i`QÈ+ FB - ?m®M; +?B æB M J¬M; +MM; hB i hm'M +ªM? ;BÈB pã ççQ ç
 h-M S?`K i?"K +?Q ç½ +| +?9i F?¬M; #B i +MM; ? B M; QÌB #¼M ?¼ iQÆM; FB M M
 *` J†+ +| i? t2K M?Q #çM pQM; MB M +kM; ç½ `ÌB F?ÄB ?„M- +| h-M GB HBM? ?
 h?€M? æ` X

eRdX *?QÆM; eRd

*?QÆM; eke, *® M?•M +€+? M?bM- +® M?•M F?¬M; i?'vX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, pBTp M/ M

>¬K M v- h-M S?¬K H¬ +?•M +?QM? K°i M;QìBX
 J°i M;QìB +¬ ç°+X
 G9+ M¬v- h-M S?¬K ?Qi b•m K°i ?ÆB- #„i ç-m +?“K `½B çB p T?Q i`QÈ+X
 >„M +| i? +ªK ;B€+ çQÈ+ KbM? b m F?B i`Îi?“M? oä h¬M- i•K ibM? H¢B K°i H¬M
 M¬v ç•v i,M; H M +?QM? ?„M +kM; M|B F?¬M; `ä- M;?o F?¬M; `ä- M;QÈ+ H¢B H¬M
 K M;X
 E?B çB M; M; [m i`QÈ+ K†i i`mM; MB M M K iY #€M ` m [mª FB - h-M S?¬K H†M
 b€+? bÆ +†T pã ç¢Q FB - i?QÈM; /B M +| p i MQÈ+ K„iX
 >„M /Q /U K°i +?9i- i?Î /¬B K°i iB M;- ç2K K°i i9B EBK M;mv M #„M ç M # M i`QM;
 h®+ ç° FB `i M? M?- i`mM; MB M M K iY FB +?d H¬ oä ç² +†T M,K- i?“K +?Q ?Q¬M
 +?d +ªK ;B€+ çQÈ+ K°i F?Q iS+ ç +?Q ?„M +ªK ;B€+ i?“T T?¬M €T #€+? t i [m i`Q
 HQM; K¬m t M? i` im´BX
 h?ìB çB K i`ªB [m # M +¢M? i M F?i FB - h-M S?¬K H¬M M[F?) i?Î /¬B K°i iB M
 K¬m ç2M `ÆB p¬Q i`QÈ+ +QM K„i çK+ M;-m +O i M F?i- Î +?¶ b•m i`QM; +QM M;Q
 H M K°i ç¢Q iBM? [m M;- K¬i?ìB çB K ?„M FQ+? ç°M; #Á /¬v- +kM; ç½ M?bM F?-
 S?¬K `²BX
 G¢B çB K°i çQ¢M çQìM;- h-M S?¬K HB M M?bM i?¬v K°i FB M i`9+ +´ FQM?- H•m
 i?“M- H°` `i M? M?“M;X
 h?QÈM; /B M i`2Q + Q H´v # +?[óJBM? L;mv i G•môX
 @ JBM? L;mv i G•m- H9+ i`,M; b€M; M?i b) i?¬v M;QìB #m²MX
 h`QM; KB M; h-M S?¬K M? ;B¼M; Md MQM- iÁ JBM? L;mv i G•m M¬v ç9M; H¬ ç`
 pÈB ?mvM? Km°B h?€B >B M- h?€B . Q [m2M #B iX
 "îB pb ç½ i`ªB [m i•K +ªM? pW `²B- ?B M i¢B ;†T H¢B iÁ H•m M¬v- i`QM; HÁM; +
 †T ibM? +ªK F?€+X
 J°i M;¬v #¬M i`m- i?¬v b„+ i`ìB ç½ i®B- h-M S?¬K Î T?K +”M JBM? L;mv i G•m ç
 +O —M h? J¢Q >B K æQ¬M- b m ç| HB M w ç`M? i`U+ iB T H M H¬m çÈB M;QìB -
 i?“M? ç M ibK ?„MX
 @ hB m h-M S?¬KX
 "i [m€ p¬Q H9+ M¬v- K°i iB M; F m ;¼B +| +?9i [m2M i?m°+ Î T?Q b m +O ?„M i`r
 h-M S?¬K tQ v M;QìB b M; +?¶ F?€+- HB M i`¬M; i?¬v K°i i?B m M[K†+ [m-M €Q K
 M;QÆB ç2M M?€M? HBM? ç°M;- p¬Q H9+ M¬v i?¬M b„+ +| +?9i T?S+ i¢T K¬v M H†
 h¬ /QÆM; M„M; +?B m- T?® /¬B Km°MªM?- i`,M; b€M; +´ H•mX
 æQìM; çB ?®B ?ª- M;U t2 M?Q MQÈ+ +?ªv- #|M; ?bM? tBM? ç T K¬m iQK M?¢i FB
 MÎ`°- Hm¬M +| i? H¬K +?Q M;QìB Î i`QM; ç€K M;QìB HB M +| i? HB + K„i +?9 w i
 >¬Q [m M; ? B +QM M;QÆB b v HÁM; M;QìB- +ªM? # M ç K €M? H M K€B i|+ +O M
 +¬M; i? K FBM? /B K ç°M; HÁM; M;QìBX
 "¶M; M?B M [m v ç-m- M?bM i?B m M[p€v iQK i`QÈ+ K„i- i` M K†i h-M S?¬K K M;
 H•m +kM; F?¬M; M|B ;b- ?„M i?“i F?¬M; M;ì b) Î i?ìB çB K M¬v- ;†T T?ªB M;QìB tQ
 L¬M; /o M?B M H¬ h?€B . Q- M|B +?Q +MM;- h-M S?¬K M?“M i?S+ M¬M; bQ pÈB M?
 ?ÆB bÈKX
 Í H¬m # JBM? L;mv i G•m- F?B ç| h-M S?¬K pW p†M M;²B Î #¬M K¬ h?€B ;B iB m i
 K°i +€B i`MM; ?ÈT pB /B m H¢B ç +?Q #¼M ?„M [m2M #B iX

E?B ç| h?€B . Q +ÁM +| iQM? ibM? ç¢B iB m i?Q ?ÆB M†M;- iMv ?SM; iMv w- M" M
imv i K°i M; QÌB i?2Q çm' B- ç®B pÈB +€B M"v- H9+ KÈB #„i ç-m h-M S?"K i?"i` H

L?QM; p b m î +?mM;- #B i çQÊ+ K°i Qi i•K bU +O h?€B . Q- h-M S?"K KÈB +ªK
iB m i?Q M"v F€i?"i +kM; F?¬M; FûK- +kM; F?¬M; +| F?| î +?mM; M?Q i`QM; iQîM;
/B M F?€+ #¼M ?„M +ÁM `i ,M wX

G¢B p b m- h-M S?"K #B i` ä h?€B . Q ç®B pÈB KbM? +| K°i Qi ibM? w- +?d H" i`
GB- #-m #¢M K" HBM? ?²M ?„M +?QM? i?S+ i€M i?"M?- +?Q M M ?„M F?¬M; +| çB

G¢B K°i M, K i`¬B [m - h-M S?"K [m2M #B i M" M; +kM; ç½ +| ; -M # M, KX

h?€B . Q ?¬K M v H¬M; K"v F ç2M /"B M?Ä- ? B +QM M; QÆB M?Q MQÈ+- i¢Q ?b
imv iQ b„+ +M; i? K tm'i +?9M;- M?QM; t2K` iU ?²+kM; F?¬M; +| i?2Q im' B M
+ªB #B M`i HÈM- i?"K +?Q t2K` bQ pÈB im' B i?"i +O M" M; +ÁM Qi çB K°i +?9i>

æQÆM; M?B M- h?€B ;B ç¢B iB m i?Q ?¬K M v- F?Q +?i M m bQ pÈB K°i M, K i`Q
M?B m- ç†+ #B i K°i iB K` b„+ i`ÌB bBM? i` M i`€M M" M; FB - bQ b€M? pÈB H9+
`i / /"M; ç +?Q M; QÌB ç°i M?B M bBM? HÁM; i?QÆM; iB +X

h-M S?"K iWM; î i`QM; b€+? t2K [m ; BÈB i?B m iQÆM; [m M- /mM; K¢Q M?Q h?€
K` +®i- H" i?m°+ p i`ÌB bBM? /` iQÈM; X

L[iY +| HQ¢B iQÈM; K¢Q M"v- H" i`ÌB bBM? i? M? K B- +QB M?Q H" im' B ç½ ç M
M; mv M M?Q i?B m M[ç¬B KQÆB- `i H" i?¬M F€X J" HQ¢B M[iY M"v- M; ?2 M| B çQ
?Q†+ +?B HU+X

æQÆM; M?B M- h-M S?"K ç®B pÈB h?€B . Q +?Q iÈB #•v ; Bì H" F?¬M; +| i•K iQ F
M?Q K°i #^M; ?[m #bM? i?QÌM; X

J" #îB pb ? B M; QÌB ç½ iWM; +MM; K°i +?¶ F p B +?B M ç'm- +kM; +°M; ç²M; i`ª
+kM; #B i K°i Qi +?mv M +k p h?€B . Q- +?Q M M ç®B pÈB ç®B T?QÆM; +kM; M?
M?B m M?i +kM; +?d H" +QB M?Q Km°B Km°B ç®B ç½B K" i?¬BX

"i [m€- imv h-M S?"K ç½ H" oä h¬M +QìM; ; Bª- M?QM; +kM; F?¬M; TªB H" h?€M
HQ¢B i•K +ªM? ç†+ i?M M"v- H¢B î +?®M +k- ; †T H¢B +® M?•M- i`QM; HÁM; +O ?
+ªK t9+ pB /B mX

@ h?€B . Q iB m i?Q- i?"i H•m F?¬M; i?'v`²BX

a m F?B M; „M M; OB i?'i i?¬M- h-M S?"K M?bM ç®B T?QÆM;- +| +?9i pW +QÌB pV

@ hB m F?¬M;- h-M S?"K- +?d H" K°i M, K K" i?¬B- b Q M; QÆB H¢B iW *?•M ok i?

a m F?B çKM; TªB €M? K„i +O h-M S?"K- i` M K†i h?€B . Q ?ÆB çÄ H M- b m ç| i
`®B- M" M; +| +?9i p°B p" M; ?ÄBX

L" M; p®M H" Km®M ; B®M; M?Q i`QÈ+ tQM; ?¬ h-M S?"K pB iB m i†+- M?QM; M" M
M?[M; HìB FB - i`QM; M°B i•K H¢B •K i?¬K í M i?QÆM;- +m®B +MM; M?'i +kM; F?

J°i M, K [m - F€i?"i M" M; ç½ iWM; K°i KbM? çB [m L K S?QM; h?"M? K°i H-M- î ç|
Qi +?mv M +k +O h-M S?"K- +kM; ?B m çQÊ+ bU ibM? p h-M GBX

L?„+ iÈB ? B M; QÌB #¼M ?¼- iQ" M #° L K S?QM; h?"M? ç m H" M|B F?¬M; /Si KB
iWM; ; †T K†i FB - M" M; i?"K +?Q H" +| +?9i K†+ +ªKX

h`QM; M°B i•K h?€B . Q +kM; iBM? iQìM;- KbM? +MM; p` i?B m MB M €Q t M? i`Q
?[m /mv M p¬ T?"MX

@ oB + M"v

o`Q H9+ M"v h-M S?"K F?¬M; F?ÄB M? M?"M; ; ½B ; ½B ç-m- +| +?9i t'm ?´- +kM;

Í +?¶ M̄v M; Q`B ç M M; Q`B ç B- ?„M +kM; F?¬M; i? M|B i?ŠM; ` bU iB M? KbM? ç 4
b m- ?„M /Si F?Q€i M|B ` ,
@ h?€B . Q iB m i?Q- +?9M; i ç½ H•m KÊB ;†T- F?¬M; #^M; i`QÊ+ H M JBM? L;mv

eR3X *?QÆM; ekd, JBM? L;mv i G•m S?QM; " L?ÄX URV

*?QÆM; ekd, JBM? L;mv i G•m T?QM; # M?ÄX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ •MX

h?€B . Q M? M?¬M; H M iB M;- M?QM; M¬M; ç½ F?¬M; +| HQ¢B i?ŠM; i?„M; M?Q
h?€B ;B ç¢B iB m i?Q F?¬M; bÊ i`lB F?¬M; bÊ ç'i- p`Q H9+ M̄v H¢B +9B ç-m- F
K†i H-M M[X

''i [m€ +?d çB p`B #QÊ+- çÊB ç M;-M h-M S?¬K K°i Qi- M¬M; H¢B #¶M; M?B M #„i
;B®M; M?Q H¬K +?Q hB M h?B M pã F?Q iQ¬M i?•M M¬M; ç m çbM? +?d p"M +?mv

@ h-M S?¬K- M;QÆB

L?Q H¬K°i ç¢Q i?B K çB M- i` M K†i h?€B . Q ?B M H M K°i iB M;¢+ M?B M- b n
M;¬M; ç-m H M M?bM h-M S?¬KX

*€B HQ¢B +ªK ;B€+ M̄v M¬M; ? i bS+ [m2M i?m°+- ç| H¬ +?d +| î i` M M;Q`B i`QÎM
+ªK i?K çQÊ+X

@ G M çBX

h-M S?¬K ?ÆB ;"i ç-m +Q`B +Q`B- +kM; F?¬M; +| M|B i? K M[- /ŠM ç-m çB H MX

L?bM #|M; HQM; K¬m t M? FB - h?€B . Q FBM? M;¢+ K¬ çSM; M;mv M i¢B +?¶- i`C
F?¬M; i? iBM çQÊ+ +MM; F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B- +ªK t9+ +¬M; i? K T?S+ i¢
M°B i•KX

@ >„M o"v K¬ ç½ #QÊ+ p`Q oă h¬M +?B +ªM? `²B

h`QM; KB M; h?€B . Q i?b i?¬Q M|B- M¬M; +9B ç-m- i?ŠM; ç M F?B h-M S?¬K çB iÊ
G•m- M¬M; +ÁM F?¬M; +| çB p T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ+X

Í i?lB F?„+ M̄v- +?ŠM; #B i i¢B b Q- # M i`QM; p¬M? K„i +O M¬M; +| +?9i QÊi €i
;B€+ Km®M `ÆB H - imv M¬M; +kM; F?¬M; #B i +€B M̄v H¬ #ÎB pb b Q K¬ +?ªv MQ

o®M M¬M; #B i h-M S?¬K +MM; *¬M EBM? h-M ;B +| M, K M, K QÊ+ ? M- ?¬K M v h-
HB M ç°i T?€ ç M oă h¬M +?B +ªM?- imv M¬M; +ªK i?'v F?B T bÊ- M?QM; M M pb h

''i [m€ h?€B . Q H¢B +ªK ;B€+ çQÊ+ i`QM; MQÊ+ K„i +O KbM? M;Q¢B i`W pb h-M
K°i +?9i p"i ;b ç| F?€+X

*| i?'i H¢+ \ *| ;BªB i?Q€i\

@ h +MM; ?„M +€+? +¬M; M;¬v +¬M; t `²B

E?B h?€B . Q H-M M[M;¬M; ç-m H M- h-M S?¬K ç½ ç´B [m K°i +?¶ M;Q†i- i` M
M?bM F?¬M; iÊB i?•MªM? +O ?„M `²BX

h¢B M;mv M +?¶ çSM; ?²B H•m- h?€B . Q +ÁM F?¬M; +| çB p T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ

L;~M; ç-m M?bM i?Q€M; [m - M~M; +?SM; FB M +€B #|M; Î /QÈB .ç JBM? *?•m i
 M?QM; i`QM; K„i+O M~M; H°` KÆ KÆ ?² ?²X
 S?® /~B ?®B ?ª- iU ?² H°` ``i v M i oM?- ?Q†+ H~ M|B Î i`QM; i B +O M~M; ç½ F?
 h pšM H~ h?€B . Q iB m i?Q +O M; QÆB K~ i?¬BX
 *kM; F?¬M; #B i ç½ [m # Q H•m- +m®B +MM; h?€B . Q +kM; F?¬M; +| H2Q H M
 ç¢K tQ v M; QÌB `ÌB çBX
 J` Î i-M; # JBM? L;mv i G•m- h-M S?“K çSM; Î # M +¢M? p` i`Q +k K~ H9+ i`QÈ+
 #B i- HŠM; H†M; M?bM #|M; ?bM? tBM? ç T Î T?Q /QÈB +?“K `½B #B M K'i i`QM;
 >„M F?¬M; +| ;¼B h?€B . Q H¢BX
 >„M F?¬M; #B i T?ªB M|B +€B ;bX
 h`QM; HÁM; h-M S?“K +| +?9i b-m #B M?“M M?¢i- +ªK ;B€+ +- ç°+ i`QM; HÁM; [m
 M~v- #¶M; M?B M ?„M +ªK i?'v- Î i? ;B M M~v- +| K°i ç² p”i i?“T T?-M ?mv M /B m
 *€B FB +?QM? H~ p”M K M?X
 hmv i?B M T?9 +O h?€B . Q +kM; +| i? M|B H~ F?¬M; i?'T- im´B +ÁM i` ç½ H~ K°
 M|B Î # M i`QM; #¢M +MM; HS im´B +QB M?Q H~ +U+ F€i?B M i`B- M; Q¢B i`W M?
 ok h?€M? æ` FB - iQ~M #° æ¢B ~M [m®+ +kM; +?Q ?ŠM +| K'v M; QÌB pQÊi [m M
 ”i [m€ i?ÌB çB K h?€B . Q ;†T H¢B h-M S?“K- H¢B T?€i ?B M ?„M ç½ i`Î i?“M? K
 iS+ +ªK ;B€+ çQÊ+ KbM? +MM; i?B m MB M €Q t M? M~v +| +? M? H +? +U+ HÈM
 H~K +?Q M~M; F?¬M; +| /kM; F?Q çB pQÊi [m X
 >ÆM M[M~M; ç½ iWM; ç M L K S?QM; h?“M?- ç½ #B i K°i Qi +?mv M p h-M S?“
 M; QÌB M~v KÈB H~ K°i ç¬B i`ÌB ç'i t2 /mv M- M~M; +kM; F?¬M; Km®M +?2M +?•M i
 *?Q M M +m®B +MM; M~M; pšM H~ HU +?¼M Hv F? BX
 æSM; H†M; # M +Y b´- h-M S?“K i?“i H•m K~ M; |M; M?bM ç€K M; QÌB +?“K `½B +?
 /€M; K~m iQK M?¢i FB ç½ bÈK #B M K'i F?¬M; i?'v ;b M[- +?d H~ ¬K 'T i bM? +ªK
 F?¬M; +| ?Q~M iQ~M #B M K'iX
 æ®B pÈB h?€B . Q i`€M? K~ F?¬M; i?'v- ?„M +| i? Hw ;BªB- M?QM; i`QM; HÁM; p
 +ªK t9+X
 h`QÈ+ FB - K†+ /M h?€B . Q +| ?ªQ +ªK ç®B pÈB h-M S?“K- M?QM; ? B M; QÌB pšM
 ?[m- i?“K +?Q Î K°i M, K i`QÈ+- HŠM M? m i-K ç| +ÁM +| i? ç`K iB m M; ¬M ?Q MX
 J` b m F?B h-M S?“K i`Î i?“M? oä h¬M- [mª M?B M H~ ? i i?ªv ç m F?¬M; i? i`Î H¢
 H~ h?€B >B M ? v H~ h?€B . Q- +MM; ?mvM? Km°B #¼M ?¼ Î +?mM; ç½ F?¬M; i?
 G9+ M~v- +?•M i`ÌB K°i p-M; i~,M; +QM; bQB b€M;- ç½ +?“K `½B # v H MX
 h-M S?“K Î ;|+ ç° M~v M?bM H¢B- /QÈB €M? i~,M;- MY +€B G¢+ i?“M? i Q M?½ i?
 i?Æ M?Q p)- M?“ +Y t ?Q
 @ h, i, - +| H) +?d +| i?ÌB çB K +MM; M; QÆB K°i +?¶- ? i i?ªv KÈB F?¬M; +ªB #B M
 h-M S?“K M; ~M; ç-m M?bM i~,M; b€M; FB - i`QM; KB M; i?b i?“Q M|BX
 >„M ç®B pÈB i`QÈ+ F?B Hv F? B \*?•M ok h?€M? æ` F?¬M; i? ;†T H¢B #|M; /€M;
 :BÌ F?“+ M~v- h-M S?“K i?“i H~ p¬ +MM; ?Q~B MB K h-M GB pšM +ÁM i`QM; *?•M c
 GB- KÈB +| i? Î p¬ Hm”M i?U+ HU+ +O ?„M + Q i?'T ç m K°i KU+ OM; ?° p~ iBM
 i•K +MM; v m b v ç„K b) F?¬M; #ÎB pb i?U+ HU+ +O ?„M + Q i?'T K~ +| K°i iB +ªB

Í i`QM; M°B i•K h-M S?"K- h-M GB i?"i bU #`i ç²M;X *€B HQ¢B +ªK ;B€+ M"v `i H
 S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ #¼M ?„M i-K ç! iU ?² H" p" M K M? M #`B- HBM? ?²M ;„M #
 K°i +?¶- +kM; +! i? pB /B m +ªK ;B€+ çQÊ+ ç®B T?QÆM;X
 ""i [m€ i?`ìB çB K M;?o iÈB ç•v- h-M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ ç-m +O KbM? +! +?9i ç
 @ h, i,- i #B i`ä M;QÆB `i M? M? b) i`î i?"M? oä h-M- +?9M; i `i M? M? b) iQÆ
 h-M S?"K çQ€M +?WM; H" pb ?¬K M v KbM? ç®B pÈB i•K ibM? +ªK M;° [m€ M?B
 M;„M F?¬M; i?W M?"M M´B- HB M i¢K i?`ìB F?¬M; ? çB ç iQÎM;- w ç`M? M;²B tm
 J" p"Q H9+ M"v- î# M i? M; H-m FB i`mv M ç M K°i Qi -K oX
 @ hB m M?"- ç•v H" +! +?mv M; b\ B +?Q M;QÆB H€ ; M HÈM M?Q p"v ç2K #`M +O
 M;QìB F?€+ `²B ?ª\
 J°i i? M? •K +! +?9i •K H½M? iW i? M; H-m JBM? L;mv i G•m i`mv M ç MX
 @ *€B M"v G i?B m ;B - p` +¬M; iY M"v M!B ?„M +MM; pÈB h?€B . Q iB m i?Q [m
 hB m M?" JBM? L;mv i G•m FB p°B p" M; 'T 9M; M!BX
 h` M i?U+ i - pW `²B ?„M H" +ªK ;B€+ çQÊ+ i?B m MB M €Q t M? FB €T HU+ [m€
 M!B K°i +•m F?¬M;X
 ""i [m€ i?"i bU H" ?„M H" î# M,K i`QÈ+ ç•v #€B FB M i?B m MB M €Q t M? M"v +M
 M;²B +?mM;X
 @ L?"M i?S+ h?€B . Q iB m i?Q\ - i¢B G¢+ i?"M? M;QìB M?"M i?S+ h?€B . Q iB n
 H) M;QÆB ç m M #`B +?Q #¼M ?„M b Q\ >„M M?"M i?S+ h?€B . Q iB m i?Q- M?Q
 M?"M i?S+ ?„M b Q\
 h?B m ;B ?¼G FB +QìB H¢M? K°i iB M; M!B ` - HìB M"v iU ?² F?¬M; ? ;B®M;
 L;mv i G•m FB M;?2X

eRNX *?QÆM; ek3, JBM? L;mv i G•m S?QM; " L?ÄX UkV

*?QÆM; ek3, JBM? L;mv i G•m T?QM; # M?ÄX UkV

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ G S?d- h?€B . Q iB m i?Q +MM; M;QÆB H¢B H" [m M ? M?Q i? M"Q\ *?mv M
 b Q\

L;?2 p"v h-M S?"K +?"K `½B tQ v M;QìB H¢B- M;²B i`î H¢B +?¶ M;²BX >„M +¬K H
 F?¬M; +?"K m®M; K°i M;KK `QÊm- M; v +ª M?bM +kM; F?¬M; M?bM M;QìB /QÈB i

*?d H" i`QM; KB M; M?"M M?ç i M!BX

h?2Q h-M S?"K tQ v M;QìB H¢B- i?B m ;B ?¼G î+Y ` p"Q FB +kM; i?'v `ä F?r
 H9+ M"v ?„M ;B®M; M?Q #` b'K ç€M?- w M;?o i?Q€M; +€B +! +?9i i`®M; `¶M; `²BX

@ E?¬M; i

>„M FBM? M;¢+ K" M?bM i?B m MB M €Q t M? i`QÈ+ K„i FB - ?„M M;?o F?¬M; ` p"
 FB - M;QìB K" ?„M pšM Km®M i`€M? çBX

@ E?¬M; T?ªB ?„M iB M p"Q *?•M ok h?€M? æ` b Q\ L?Q i? M"Q M? M? M?Q p"v

h`QM; HÁM; G S?d +| +?9i`mM; ç°M; - +€+ HQϕB +^aK t9+ p`Q H9+ M`v i?"T T?–M
G S?d M`v ç9M; H` H9+ i`QÈ+ i?ÌB çB K h–M S?"K +MM; h?€B . Q M?"M i?S+– h?€
i`K K°+ ç M +U imv i? „M i?2Q çm´B– ç M iW L?`T?~K *?•M ok i? ;B Gϕ+ i?"M? G
G9+ i`QÈ+ h–M S?"K +MM; ? „M +ÁM +| [m K°i Qi •M Q€M– iWM; +| K°i Qi /•v /Q X
G9+ i`QÈ+ imv G S?d H` F?ÎB [m w MB K ç®B T?| h–M S?"K– M?QM; b m F?B h–M
ç M?'i HB M ?Q`M iQ`M #Ä çBX

a m ç| ? „M #B i`ä \*?•M ok h?€M? æB M pb #<sup>a</sup>Q i`K h–M S?"K– M; v +^a h?€M? +?O +
i?–M +?d– ? „M ç®B pÈB i?B m MB M €Q t M? Î i`QÈ+ K „i M`v i?"K +?Q M´B H M w
.M b Q h–M S?"K M; v +^a L?'i T?~K *?•M ok i? ;B h–M ;B +kM; /€K M M– +`M; iQA
.QÆM; +kM; i?B m +?9i M[+? i Î ? „M i` M i v– ? „M +?d H` K°i ç iY +O L?`T?~K *
+?Q +ÁM F?–M; +QB H` ç iY i`¼M; v m M?'i– ? „M +| iU KbM? ?B m H'v5 a) F?–M
/€K ;B i KbM?5

>ÆM M[? „M i?"T T?–M iBM? iQ`M; i?U+ HU+ +O KbM? +MM; h–M S?"K b B #B
*?•M ok h?€M? æ` ç½ HÊB ?ϕB M?Q p"v`²B– ?B M iϕB çB p`Q K°i M, K– +?Q /M F
M?B M +kM; KϕM? i? K F?–M; Qi5 *| i? M|B– ? „M +, M #^aM F?–M; +| /kM; F?Q ;B
*?Q M M– ? „M i?"i bU`i bÊ h–M S?"K b) K°i +€B F?–M; +`M i?"M ;B i +? i KbM?X
@ L;mv M H B H` h–M ?mvM?– i?"i bU +| H¶B– i +ÁM iQÎM; `^M; H` B L;QÆB +
*?SM; FB M h–M S?"K– H9+ M`v ç M T?B M G S?d M?Q iB m M?`JBM? L;mv i G•m
F?m–M K†i +?²M; +?'i H'v iQÆB +Q`BX

h`–M; i?'v K°i K`M M`v– F?€+? M?•M +O JBM? L;mv i G•m KÈB pW`²B +ÁM #`i
iB m M?`?'T /šM iÈB ç m T?€i K°M; `²B– i?B m MB M €Q t M? M`v ç M i°i +MM; H
M; v +^a L?`T?~K *?•M ok i? ;B G S?d +kM; T?^aB ?ϕ i?'T iQ i?€B5

@ *9i5

h–M S?"K +?d H` çϕK Kϕ+ HB + M?bM G S?d– ç2K K°i +?9i F?Q i? i`MM; FQ+? çB
i` „M; # +?– b m ç| +<sup>a</sup>M; Q`B iW i? M; H–m H–m # K°i KU+ H, M tm®M; /QÈB– F?–M
L|B +?Q +MM; – h–M S?"K +MM; G S?d M`v +kM; F?–M; iQM? i?M Q€M [m € HÈM– +
. Q– M M +| K°i Qi K b€i K`i?–B– +?Q M M ? „M +kM; F?–M; +| M; ?o [m ç°M; b€i i
>ÆM M[h–M S?"K ç½ i`Î i?"M? oä h–M +Q`M; ;B^a– ç®B pÈB K°i ;½ hB M h?B M o
H` F?–M; Km®M ?ϕ KbM? çB ;B i M; Q`BX

a m F?B çm´B G S?d çB– h–M S?"K i?"i ;B®M; M?Q bU ibM? ;b +kM; F?–M; +| T?€
+–K H'v +?ûM`QÈm– M?bM t2K €M? i` „M; # M M; Q`B– +?"K`½B ,M m®M; X o T?–
Km®M ç w iÈB M?B m ?ÆM M[– +?Q ? „M KQ`B H€ ; M ? „M +kM; F?–M; /€K i`Î p
h?'v p"v– i`i +<sup>a</sup>K¼B M; Q`B Î i–M; # JBM? L;mv i G•m ?B M`i?–M b „+ i`ÈM K „i ?
G S?d M`v F€ i?"i Î # M i`QM; Gϕ+ i?"M? +QB M?Q H` K°i / M? M?•M– ç M iW L?
?ÆM M[#^aM i?•M pšM H` K°i hB M h?B M oä bQ– Î Gϕ+ i?"M? +| i? M|B F?–M; +|
? „MX

L?QM; ?B M iϕB– i?B m MB M €Q t M? i`QÈ+ K „i M`v p"v K`i`U+ iB T/MM; K°i €M?
+–m i? M;5

>ÆM M[G S?d FB t^av` bU ibM? t'm ?´ HÈM M?Q p"v– HϕB ?Q`M iQ`M F?–M; /€K
H` çB iÈB ibK p K†i KkBX

L?bM HϕB i?B m MB M €Q t M? M`v– +ÁM #bM? ioM? M?Q i? – [m<sup>a</sup> i?U+ ?Q`M iQ`
i? ;B Gϕ+ i?"M? G ;B FB iÈB ibK T?B M iQ€BX

@ >bM? M?Q H` h–M S?"K– h`B m h?€M? ç M?'i h–M S?"K

æ½ [m i?"i H•m- KÈB +| i?U+ F?€+? ?ÆB HÈM K"i- +€+? ``i t pKM; i`°K ç€M? ;E
+Y b´- `®i +K+ M?"M` çQÊ+X

@ G" K°i KbM? K°i M; QÌB ç" T T?€ K¬M ?° +O L?'i T?~K *?•M ok i? ;B *"M EBM? h
h?"M? h-M S?"K\

"S+ ?¼ +O h-M S?"K ç½ iWM; #` *"M EBM? h-M ;B +¬M; #® [m - +?Q M M +| F?

@ h?"i H" ?„M- i`€+? F?¬M; çQÊ+ L?` T?~K *?•M ok i? ;B G¢+ i?"M? G ;B G S
p"vX

_ 'i M? M?- bU ibM? h-M S?"K tm'i ?B M Î JBM? L;mv i G•m ç½ çQÊ+ t€+ M?"MX

@ h-M S?"K M; v +ª *"M EBM? h-M ;B h-M >¢Q .QÆM; +kM; /€K i?B m +?9i M[;
K°i KbM? ç®B F?€M; +MM; +ª *"M EBM? h-M ;B - M;QÆB M|B G S?d M"v +| i? F?

*| M; QÌB +QÌB M|BX

@ > ? - h-M S?"K HÊB ?¢B K¼B M; QÌB ç m #B i- +ÁM +| M, K ç| >mv i æQÌM; G M
h-M ;B ç'm ;B € ?°B Km®M ;•v +?mv M- F i [mª K'v i`, K bÆM i†+- F +ª ? B ;½ GB
F?¬M; +ÁM5

*ÁM +| M; QÌB M|B ` +?mv M +k +O h-M S?"KX

@ >mv i æQÌM; G M; " M; FB çQÊ+ +QB H" +€B ;b\ *€+ M;QÆB F?¬M; #B i K°i M,
çB i? K ;B F?ªQ ?¢+? i?, M; T?~K *?•M ok i? ;B - i` M çQÌM; çB # Q M?B m M; Q
b Q\

@ h?"K +?Q M; ?2 M|B *"M EBM? h-M ;B +ÁM tm'i ç°M; oă h¬M5 h?"K +?Q +m®B
h-M ;B FB +kM; tm'ii?O5 E i [mª i?b b Q\

*| M; QÌB M|B ` iBM iS+ +°M; ;B"i ;•MX

@ E i [mª ` b Q\

h-M S?"K M? ;"i ç-m- b m ç! HB M çB ç M L°B æQÌM; +O sm•M >Á æQÌM;- ?¬K M
?B M içB +O —M h? JçQ >B K æQ" M- +ÁM +! ibM? i? æçB *"M Zm®+- # M i` M o
M,K T?€i bBM? çO HQçB ççB bU H" + 'T #€+? ?B m `äX

æB p"Q i`QM; M°B çQÌM; sm•M >Á æQÌM;- # M i`QM; i?"T T?—M v M ioM?- [mv +€
bQ pÈB h? M? h?ç+? h`'M +kM; + Q M?½ ?ÆM `i M?B mX

h-M S?"K M?bM ` çQÊ+- i?2Q T?~K ;B B ;B i°+ i,M; H M- ;B i°+ Î T?QÆM; /B M
+?9 wX

E?¬M; T?ªB H" ?¼+ H"K b M;- M?QM; M?'i ç`M? T?ªB +! T?QM; +€+? iU M?B M +
L;k T?~K *?•M ok i? ;B - ç•v H" p'M ç F?¬M; i? F?¬M; H"K- M! i?m°+ p K°i HQç

S?•M T?! M; QÌB sm•M >Á æQÌM; F?¬M; M M iÈB [m'v `¬v- h-M S?"K HB M M;²B tm
ç! ?„M M?bM p T?Q h`-M E€ i`QÊ+ K†i- M;QÌB iWM; H" ççB Hw çQ" M i`QÎM; +O
KÈB #„i ç-mX

L K M?•M M`v H" M / +! +?9i ç2M- # M;Q`B t2K +! +?9i i`mM; ?"m- M?QM; h-M S
i?"T T?—M i?¬M; KBM?- ?ÆM M[`i i?S+ i?ÌB- #B i`ä ççB i? - €M? K„i +kM; `i iç

ekkX *?QÆM; ejR, hBM hS+X URV

*?QÆM; ejR, hBM iS+X URV

L?!K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h` M i?U+ i - b m F?B —M h? JçQ >B K æQ" M i?"M? H" T- h-M S?"K +Æ ?² H" iQ" M
>B K æQ" M +?Q h`-M E€ çB [mªM Hw- ?„M +?d H" M;šm M?B M Î T?Q b m K" M +
JçQ >B K æQ" M T?€i i`B M +kM; F?¬M; +! ç +?Q ?„M i?'i p¼M;- H"K ?„M +ªK i?'v

*?Q M M ç®B pÈB M,M; HU+ tY bU +O h`-M E€- h-M S?"K pšM H" F?¬M; +! M;?B M
S?QM; +! M,M; HU+ +MM; i?U+ HU+ ç m i?"T T?—M F?¬M; i - ?„M +kM; +?Q iWM;
ç` p` M;QÌB M`vX

@ L;²B çBX

h-M S?"K +?d +?d +€B ;? # M +çM?- M?bM h`-M E€ M!B ` X

@ E?¬M; +¬M- i?m°+ ?ç çSM; H" çQÊ+ `²BX

h`-M E€ p°B p" M; M!B- i` M i?U+ i - imv h-M S?"K ç½ i" M HU+ i?m HB K F?Q iS+
i`QÊ+ çSM; +€+? ?„M M,K Kûi- HçB pšM +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i HQçB €T HU+ HÈM H
F?~M i`QÆM; H MX

@ h`-M E€- M;?2 M!B M;QÆB ç½ ç2K +?S+ p` ççB Hw çQ" M i`QÎM; —M h? JçQ >
S?QM;\

h-M S?"K +kM; #B i i?U+ HU+ +O h`-M E€ +€+? hB M h?B M oä bQ +?d +ÁM FûK
KbM? #ªQ i`b #bM? i?QÌM; H" i?"T T?—M ;B M M M- +?Q M M ?„M F?¬M; +! çB KB
iB T?ÄBX

J` H9+ M`v i`QM; M°B çQÌM; ç½ ?Q" M iQ" M #` F?Q i`" M; +O ?„M i" T i`mM;- ç•v H
+ªM? KÈB +! çQÊ+- +?Q /M F?¬M; +! w iS T?€i i€M ` - M! +kM; iU ç°M; H M i`" M i`C

G9+ M`v ç•v F?Q i`" M; +O ?„M # Q i`MK- i`W F?B H" M;QÌB i?U+ HU+ + Q ?ÆM h-
M m F?¬M; b) F?¬M; +! M;QÌB M"Q +! i? M;?2 çQÊ+ #¼M ?„M M!B +?mv MX

@ "ÎB pb i?m° + ?¢ +^aK i?'v :B M; çQ"Mi`QÎM; bQ pÈB i i?Q+? ?ÊT H"K çQ"Mi`QÎM
?ÆM- ?ÆM M[i?m° + ?¢ +kM; +?Q`^M; :B M; çQ"Mi`QÎM; H" K°i M; QÌB ç€M; ;B
?¢ KÈB +| i? +?Q tBM +?d i?' HB M iU +?O i`QÆM; - FQM? tBM çQ"Mi`QÎM; F?Q
h`-M E€ M; ?2 tQM; - p°B p" M; [m€ tm®M; i?dM? i°B M|B` X

@ æSM; H M çB- i +kM; F?-M; i`€+? M; QÆBX :B M; S?QM; i?"i H" M; QÌB ç€M; ;B
+?9i Ov F?m'i M; QÆB`²BX

h-M S?"K M? M?"M; T?'i T?'i i v M|B` X

@ *?d + -M +| i? pb çQ"Mi`QÎM; H"K pB + - H" pBM? ?¢M? +O h`-M E€- p T?-M
h`-M E€ F?-M; ? +| i•K bQ çQX

G9+ M"v h`-M E€ +?d +^aK i?'v +| K°i +´ HU+ HQÊM; M?m ?Á M•M; H'v i?•M i? +
H-M M[i-M FQM? M|BX

@ >B M i¢B ibM? ?m®M; +O K¢Q ?B K çQ"Mi`QÎM M?Q i? M"Q\

h-M S?"K M? ;"i ç-m- H¢B ?ÄBX

@ h?2Q #¼M M; QÌB :B M; çQ"Mi`QÎM; ;B M?"T- —M h? J¢Q >B K æQ"Mi`QÎM +?9M; i
p[M; p" M; ;| i +?•M- K" i` M i?U+ i - iW F?B :B M; çQ"Mi`QÎM; ç^aK M?B K ç¢B Hw
h? J¢Q >B K æQ"Mi`QÎM +?9M; i ?Q"Mi`QÎM +?QM? t€+ H" p- Hm"Mi`QÎM +?v H
M?B m- ?ÆM M[+kM; F?-M; +| i?B m +QÌM; ;B^a GBM? ok aQ ;B M?"TX

h`-M E€ ç€T,

@ >B M i¢B i`QM; çQ"Mi`QÎM +| ; -M kyyy M; QÌB- GBM? ok aQ ; -M ? B KQÆB M; QÌB
i`,K M; QÌB- oä bQ +`M; H" +| ?ÆM #^av i`,K M; QÌB- +ÁM H¢B +^aM? ;BÈB oä ;B^a; -M
?ÆM # i`,K M; QÌB H" oä ;B<sup>a</sup> i€K +?QM +`T- Í/QÈB ç M /QÊ+ T?K i`Ê- +?„+ ?ŠM i
+| i? ç¢i iÈB +^aM? ;BÈB oä bQX

@ o"v K" ç½ T?€i i`B M ç M [mv K- M?Q i? `²B ?a\

h-M S?"K F?-M; F?ÄB •K i?-K FBM? M; ¢+ - i?U+ HU+ M?Q p"v H" K°i M, K i`QÈ+ L
` FûK t 5 h?"K +?Q +kM; +| i? bQ b€M? pÈB K°i Qi hS T?"K L; k T?"K *?•M ok i?

æQÆM; M?B M- bÎ /o K°i Qi ç¢B ;B i°+ F?BM? i?` ç®B pÈB K¢Q ?B K ;B^a- ç| H" #Î
bBM? ` +QÌM; ;B<sup>a</sup> oä h-M +U+ i?'T- ?ÆM M[ GBM? ok aQ # M i`QM; K¢Q ?B K ;B
;BÈB +kM; +?Q ?ŠM H" ç®B i?O GBM? ok aQ +O i`QM; *?•M ok i? ;B X

@ æQ"Mi`QÎM; +| +?¶ F?-M; #B i- >mv i æ- +?QM? H" K°i K^aM? >¶M GQ¢M *?B æ
i K [m®+ æ¢B *"M- æ¢B E?-M- æ¢B æQ€BX

@ S?^aB #B i`^M; æ¢B \*"M Zm®+ +?9M; i ç½ +| ?ÆM KQÌB i, M; QÌB`²B- M?QM;
K'v i`,K p¢M- i` M ok h?B M ç¢B HK+ - K¶B M; QÌB ç m i" T pä- +?Q M M pb ç¢i iÈB
;B^a +| `i M?B m- ç†+ #B i H" >¶M GQ¢M \*?B æ` M?Q >mv i æ- i?"K +?Q K¢Q ?B
iQM?X

@ >B M i¢B —M h? J¢Q >B K æQ"Mi`QÎM +?9M; i Î >mv i æ- i?"K +?Q Î # M i`QM; iQ
+kM; ç½ t2K M?Q i? HU+ b® K°i b® ? B- M m M?Q i, M; i? K K°i Qi €M? K„i Î i' i +
?B K çQ"Mi`QÎM +?9M; i i?"K +?Q +| i? ç¢i iÈB p¢M M; QÌBX

h`-M E€ +mM; FQM? K" ;B<sup>a</sup>B i?Q+? M|B` X

@ s2K` ?ÆM K°i M, K M"v ç M M v- i' i +<sup>a</sup>K¼B M; QÌB ç m `i +® ;„M; X

h-M S?"K i?Q^aK½M ;"i ;"i ç-m- ?-K M v i? HU+ +O —M h? J¢Q >B K æQ"Mi`QÎM M"v T
/U HB m +O ?„M- ç +?Q ?„M ç®B F?€M; pÈB *"M EBM? h-M ;B +`M; +| HÁM; iBM
hmv i?U+ HU+ +O M?[M; K¢Q ?B K ;B^a M"v +| +?9i FûK- M?QM; h-M S?"K +| `i M?
#¼M ?„M H MX

@ E€ i? "i ç•v +kM; H" M?l +| çQ"Mi`QÎM; Îi`QM; KçQ ?B K çQ" M +?9M; i /çv #ªQ
içB —M h? JçQ >B K æQ" M +?9M; i ç½ +| çQÊ + K°i ;½ Gmv M /QÊ + bQ HBM? i€
/QÊ + bQ HBM? H° + 'T `²B- ç•v H" M? [M; KçQ ?B K çQ" M F?€ + F?¬M; i? #^M; çQÊ
@ >ÆM M[#ÎB pb [m M ? pÈB çQ" Mi`QÎM; M; "B- `i M?B m KçQ ?B K ;Bª ç m M; r
>B K æQ" M +?9M; i - ç®B pÈB #¼M ?¼- ç•v H" K°i pBM? /UX
h`-M E€ H-M M[ +mM; FQM? M|B ` - i`QM; H|B M|B M; ?2 çQÊ + ` ? „M ç®B pÈB h-
bMM; X
@ s2K ` `i M?B m ççB ;B i° + ç m t2K i?QÎM; M, M; HQÊM; +O KçQ ?B K ;BÈB `²
h-M S? "K M; ?2 ç M ç| - ç®B pÈB —M h? JçQ >B K æQ" M T?€i i`B M +kM; ç½ +| ?B
ç®B pÈB iB K HU+ +QÎM; ççB # Mi`QM; KçQ ?B K ;BÈB M`v iÄ p FBM? M; ç+X
"i [m€ i` M i?U + i +kM; F?¬M; +| # Q M?B m i? ;B M; mv M w M?Q h-M S? "K- ? Q
çB #²B /QÐM; K°i KçQ ?B K çQ" M- /M b Q F?¬M; TªB K¶B ;B i° + ç m +| i? M?Q
iB M H'v ` M?B m Hmv M /QÊ + M?Q p"v- i?"K +?Q +ÁM +| i? +?d ççQ ` Gmv M /Q
E iB T- h-M S? "K HçB ?ÄB i?, K K°i Qi +?mv M ç½ tªv ` Î# Mi`QM; æçB * "M Zm®
iÈB /•v /Q ;B[L K S?QM; h-M ;B +MM; * "M EBM? h-M ;B - ? „M #B i * "M EBM? h
H-M ççB ç°M; i€ + pÈB L K S?QM; h-M ;B - #'i [m€ +m®B +MM; ç m F?¬M; +| içQ i`
L K S?QM; h-M ;B X
J` i`QM; ç| - H`K +?Q h-M S? "K M; Q" B w Km®M +MM; +ªK FQ +? +?QM? H`- Gç + i?
` i v i`Ê ;B9T L K S?QM; h-M ;B X
@ *| +Æ ?°B TªB #€Q ç€T Gç + i?"M? h?€B ;B i?Q€M; K°i T?€i X
h`QM; M°B i•K h-M S? "K i`-K M; •K M|B- #'i [m€ i` M i?U + i - ? „M Îi`QM; *?•M ok h
i`Ê ;B9T h?€B >B M- i?"K +?Q +ÁM +?Q ? „M K°i F?Ä L; ?o h-M æ M i`•M [mw pçM
h?€B ;B K" M|B ç½ H" •M ibM? `i HÈM `²BX

ekjX *?QÆM; ejk, hBM hS+X Ukv

*?QÆM; ejk, hBM iS+X Ukv

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

h-M S? "K +?QM? H" M?Q p"v- M m M?Q H" #^M; ?[m- ? „M i?"T T?¬M ?MM; ?²M- iQ-
iQÆM; #€QX L?QM; M m H" ç`+? M?•M- ? „M b) ,M KB M; i`ª KB M; - MÊ K€m i`i i`ª

@ æ9M; `²B- ç½ [m K°i M, K- Îi` M ok h?B M ççB HK+ +| T?€i bBM? ççB bU ;b ? v
a m ç| H|B M|B +O h-M S? "K tQ v +?mv M- H-M M[?QÈM; h`-M E€ ?ÄB- M?QM
#S + i?B i Km®M #B i iBM iS + p *Ym GQM; i?€T FB - #ÎB pb ç| H" +QM çQÎM; /mv
pB M J +?OM; i?S iQ `²BX

@ æçB EªK [m® + +MM; æçB æQ€B [m® + i-K ç| ç½ iWM; T?€i bBM? [m K°i H-M t
i`M i?QÆM; F?¬M; Qi M; Q|Bç æçB Gv [m® + tªv ` K°i H-M ççB ¬M /`+? - içQ i?"M
iQ +? - i?"K +?Q i?ÎB ;B M /`B +kM; F?¬M; M; Q|B M"Q /€K çti +?•M iÈB [m® + i?´ #¹
KBM? K°i HQçB pk F?Q /MM; v m ç M +QÎM; ççB- i?"K +?Q +| i? içQ i?"M? i`M i?
+QÎM; ;Bª

h`-M E€ M; ?o M; ?o- +?"K `½B ç2K K°i Qi ççB bU ç½ T?€i bBM? i`QM; K°i M, K M|B

@ *| i?Q /K M"Q M?Q F? B [m"i #ªQ p"i ;b- F?B M +?Q Q M? ç°M; F?€ HÈM ? v F?-

h-M S? "K M; ?2 h`-M E€ M|B tQM; M? [M; +?mv M F?¬M; TªB ? „M Km®M M; ?2 FB
i?, KX

@ >²B #~K çQ" M i`QÎM; - ç¢B F?€B ÎMY M,K i`QÊ+ - Î#B M +ªM? æ¢B h®M [m®+ F
K¢M?- imv F?¬M; #B i H" pk F?Q ; b- M?QM; K¢Q ?B K çQ" M +?9M; i +| çQÊ+ iBM
h¬M +QÌM; ;Bª iÊB ç| i` M? çQ¢iX

h`-M E€ H-M M[M; ?o M; ?o ç€TX

@ E?¬M; +| M; ?2 M|B [m +| FB M i`9+ F€ [m€B ; b ç|- i, M?Q +U i?€TiW /QÊB ç'i
h-M S?"K i?Q€M; +| +?9i i?'i p¼M; K" ?ÄB H-M M[X

@ GQ¢B FB M i`9+ M?Q +U i?€T +?mB iW /QÊB ç'i H M H" F?¬M; +| M; ?2 M|B [m
h`-M E€ H„+ ç-m ç€T- #'i [m€ K°i H€i b m- ?„M +ÁM M|B i? K,

@ "'i [m€ ?²B #~K çQ" M i`QÎM; - i?m°+ ?¢ +ÁM M; ?2 M|B [m Î ; B Q ; BÊB æ¢B Gv
#¶M; M?B M tm'i ?B M K°i iÁ bÆM +®+ F€ [m€BX L; ?2 M|B +€B bÆM +®+ M"v i`Q
+| M; QÌB M|B M| H" iW /QÊB Kti ç'i +?mB ` ç'vX

@ aÆM +®+ \

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB ?ÆB +| +?9i ?B m F€,

@ aÆM +®+ FB +| ; b ç†+ #B i F?¬M; \

@ L; ?2 ç²M bÆM +®+ M"v #` bQÆM; KM +U+ HÈM # Q T?O- M; v +ª oä h¬M +QÌM; ;
p"Q- [m M? M,K +| i? M; ?2 çQÊ+ # M i`QM; +| i? M? •K G¬B JBM? i?9 `®M; - i?"
i`¬M; i?'v # M i`QM; tm'i ?B M [m /` iQÊM; *Ym GQM;

h`-M E€ iB TiK+ M|BX

@ L; QÆB M|B H" *Ym GQM; /` iQÊM; \

L; ?2 ç M ç|- h-M S?"K p®M ç½ ; -M M?Q #m¬M; i? +?Q F?¬M; F?ÄB +QM K„i b€M

@ æ9M; p"v- M; ?2 ç²M +| M; QÌB M?bM i?'v +?QM ç-m *U GQM; [m M? [m~M i`QM;
+U i?€T hU ?²+kM; +| M; QÌB i`¬M; i?'v i`QM; bÆM +®+ M"v ~M~M tm'i ?B M [m
H" F?¬M; #B i +| TªB ? v F?¬M; H"

h`-M E€ +® ; „M; ç2K M?[M; iBM iS+ KbM? #B i ç m M|B ` iQ" M #°X

@ h`-M E€- M; QÆB ç ¢Q ?B K çQ" M M? M? +?|M; M; ?2 M; |M; p p` i`Q +K i? bÆ
TªB çB /Á tûi K°i +?mv MX

hm v +ÁM F?¬M; +| F?ŠM; ç`M?- M?QM; H9+ M"v i`QM; HÁM; h-M S?"K ç½ +| +?9i
+?„+ +?„M b) F?¬M; #m¬M; i? X

*?Q /M ç•v F?¬M; TªB *Ym GQM; i?€Ti`QM; ?°T b„i- M?QM; bÆM +®+ M"v ç½ +|
i?"i +kM; ç€M; ç ?„M çB ibK iÁBX

@ o•M; - i?m°+ ?¢ im•M H M?X

h`-M E€ HB M p°B +mM; FQM? im•M K M?X

L?QM; p"Q H9+ M"v- i?¬M b„+ +O h-M S?"K #¶M; M?B M F?) ç°M; - M?bM p T?Q
+| M; QÌB Î# M M; Q"BiU ?²H" +| +?mv M [m M i`¼M; #~K #€Q- M?QM; #ÎB pb +| F
i`Î- i? M? •K # M M; Q"BF?¬M; +€+? M"Q i?mv M ç MX

@ hB M ç MX

h-M S?"K T?€i ?B M M; QÌB ç M iU ?²+kM; H" M; QÌB +O —M h? J¢Q >B K æQ" M
i`QÆM; - M?'i ç`M? H" +| +?mv M [m M i`¼M; - pb p"v HB M i`B i?²B F?Q i`"M; - ç

@ "~K #€Q çQ" M i`QÎM;

L; QÌB M¼ pW iB M ç M HB M #`+? K°i iB M; [m€ i` M Kti ç'i M|B ` ,

@ oW M?"M çQÊ+ iBM iS+- pMM; u m h?9 >Q M; L;mv M Î ;-M h? M? h?ç+? h`'M.
i?9 HÊB ?çB- ?B M içB :B M; çQ`M i`QÎM; ?B p¼M; çB m M?•M i?O iW L;mv M h?
T?ÁM; i?O

@ æ`M v m i?9\

L;?2 p"v- i?-M b„+ +O h-M S?"K +kM; F?-M; F?ÄB ?ÆB ç´B- HçB M?È iÈB i`QÊ
æB M ççB h?-M h-M hB m hoM? M|B +?Q ?„M iBM iS+- T?QÆM; /B M *?•M ok h?
HQÊM; v m i?9 #çQ ç°M;- iU ?² iMv i?ÌB b) tm'i ?B M i?9 i`B mX

@ h H"TiS+ +?çv i`Î p 5

L?È iÈB hB m hoM? ç½ iWM; M|B [m T?QÆM; /B M h?-M æB M ç½ /Á tûi i?"K +?
ççB- h-M S?"K F?-M; F?ÄB •K i?-K HQ H„M; M M;mv +O L K S?QM; h?"M?- HB
çSM; /"vX

@ *?9M; i T?ªB H"TiS+ +?çv i`Î p - h`-M E€ M;QÆB i´ +?S+ M?•M i?O +O —M h?
M i`QM; L;mv M h?"M?- HQm HçB K°i #° T?"M HQm i?O- i`B m ?²B ççB #° T?"M

a m F?B h-M S?"K M;?2 çQÊ+ iBM iS+ M`v HB M +`T #€+?- H"TiS+ #„i ç-m ?ç ççB

L?[M; i?"M? i?`Î ;-M u m h?9 >Q M; L;mv M- imv i?9 i`B m i?QÎM; i?QÎM; +| T?€i B
+| K°i HQçB /U +ªK- ?„M +ªK i?'v M; v +ª T?QÆM; /B M *?•M ok h?€M? æB M +k
i`B m H-M M`v- F?ŠM; ç`M? H`F?-M; M?Q #bM? i?QÎM;- +| F?ª M,M; H`+€B HQçB

L m M?Q K°i F?B T?QÆM; /B M *?•M ok h?€M? æB M iB T pB M F?-M; F`T- ;B
h?"M?- M?'i ç`M? b) ;†T T?€ ?Q i?"i HÈM- i?"K +?Q iW M v p b m F?-M; +ÁM i²M
L m i?"i tm'i ?B M v m i?9 h?'i +`T- HU+ T?€ ?QçB FB +| i? iQÎM; iQÊM; i?Q€M;

*?Q M M- h-M S?"K ?„M F?-M; i? F?-M; ;'T5

hmv ?„M pW KÈB bm®i ç K iW Gç+ i?"M? +?çv p L;mv M h?"M?- i` M çQÎM; ?Q`M
[m - i`Î HçB L;mv M h?"M? +kM; pW KÈB M;²B tm®M; F?-M; H•m- M?QM; #ÎB pb i
v M HÁM; ;B i°+- ?„M +ÁM F?-M; +| M;?d M;ÆB MY F?„+ HB M [mv i ç`M? iB Ti

"ÎB pb i®+ ç° +O h-M S?"K bQ pÈB M?[M; M;QÌB F?€+ i`QM; —M h? JçQ >B K
M?B m- +?Q M M H9+ M`v ç•v ?„M pšM H`K°i M;QÌB i?B i`B M *?m hQÈ+ +?B /U+
çm´B i?2QX

J†i F?€+ ?„M #B i`ä ;B i°+ +kM; +| T?€B M;QÌB ç M Gç+ i?"M? h?€B ;B +-m pB
iBM? iQÎM;- Gç+ i?"M? +€+? L K S?QM; h?"M? t ?ÆM- i`W F?B ç®B T?QÆM; +?
;Bª- M m F?-M; pšM H`MQÈ+ t F?-M; +Sm çQÊ+ HY ;-M5

oä h?€M? w M;?o ç®B pÈB K°i ;B i°+ i`¼M; ççB- imv h-M S?"K +MM; Gç+ i?"M?
?„M +kM; #B i oä h?€M? ;B i°+ H`F?-M; i? M`Q `ÌB F?ÄB ;B i°+- +?È M|B +?B
S?QM; h?"M?X

æ®B T?QÆM; +| i? T?€B ` oä h-M +QÎM; ;Bª- +kM; ç½ t2K M?Q i?"T T?-M M ib

L?QM; M m H` oä h-M +QÎM; ;Bª- iW Gç+ i?"M? çm´B iÈB L K S?QM; i?"M?- i` M
+kM; T?ªB M,K # M;`v i?ÌB ;B M- #ÎB M?Q p"v- +?d bÊ L K S?QM; h?"M? bÈK ç½

ek9X *?QÆM; ejj, L K S?QM; h?"M? L;mv *ÆX URV

*?QÆM; ejj, L K S?QM; h?"M? M;mv +ÆX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

*?Q M M- ? i i?ªv pšM T?ªB /U p`Q +?QM? KbM?X

J†i i`lB çÄ #WM;- ?Q`M; ?¬M M„M; +?B m M?Q MQÈ+ # v H^a i^a i` M K^o i F?m +?Ê +
L K S?QM; h?“M?- iÁ i?“M? M`v Î p`Q pMM; T?Q M K #B M i?m€ o•M *?•m- p®M
pb iÈB; -M u m h?9 >Q M; L; mv M- +?Q M M HQm HQÈM; M; QlB iW iW i, M; HÈM- F
ç`M?- +m®B +MM; i`Î i?“M? K^o i i?“M? i?` ?ÆM KQlB p¢M M?•M F?~mX J` #ÎB pb
M?B M [m`i F?ÎB- iÁ i?“M? i?` M`v H<sup>o</sup> ` +`M; i? K T?²M ?Q X

L?QM; H9+ M`v- +^a iÁ L K S?QM; h?“M? iU ?² M?Q +| +?9i iB m çB m- i?“K +?Q
K^o i K^a M? #W #°M K`i i`"i iU- +?d +| i? i`¬M; i?`v p`B #|M; M; QlB- +?Q /M i?`v çQ
i?€B p°B p`M; i`QÈ+ F?B tm`i T?€iX

"i [m€- i` M iQlM; i?“M? +MM; +Y i?“M? Î T?QÆM; ?QÈM; iW L K S?QM; h?“M? ç
H¢B çSM; ç¬M; M; ?`i M; QlB- K`F?Q iS+ M?[M; M; QlB M`v iU ?² +kM; F?¬M; FûK-
ç m H` oä bQ i`Î H MX

J` L K S?QM; h?“M? i K ç¢B ;B i°+ i°+ i`QÎM; +O L; k T?~K *?•M ok i? ;B L K S
h?“i T?~K *?•M ok i? ;B L K S?QM; æB M ;B +MM; "€i T?~K *?•M ok i? ;B L K
H9+ M`v ç m çSM; Î i` M iQlM; i?“M? M; „K M?bM T?QÆM; t - i?¬M b„+ H^o ` F?~M

Í i`QÈ+ F?B h`B m i?€M?- # M i`QM; L K S?QM; h?“M? M`v M; mv M #^a M T?~K p`
æB M ;B - H` "€i T?~K *?•M ok i? ;B - F?B ç| L K S?QM; h¬M ;B +MM; L K S?QM
T?~K *?•M ok i? ;B - M?QM; #ÎB pb h¬M S?“K- L K S?QM; h¬M ;B ç½ i`Î i?“M? ;
L; k T?~K *?•M ok i? ;B X

*?Q M M- ?¬K M v # M i`QM; L K S?QM; h?“M? ç½ ~M ~M /MM; i°+ i`QÎM; L K S?Q
+O h¬M S?“K h¬M >²M; +-K ç-m `²BX

@ h¬M i°+ i`QlM;- F?¬M; #B i G¢+ i?“M? h?€B ;B FB H9+ M`Q KÈB +| i? T?€B M
h`QM; F?¬M; F?Q v M H†M; ?²B H•m- i°+ i`QÎM; +O L K S?QM; æB M ;B æB M
KB M; ?ÄBX

@ hmv +?9M; i ç½ T?€B M; QlB çQ iBM p L; mv M h?“M? +MM; G¢+ i?“M?- M?QM
i`bM? iQÆM; ç®B t - +QB M?Q H` M; `v ç K çB ;'T +?d bÊ +kM; T?<sup>a</sup>B K`i K`v M; `v-
S?QM; h?“M? ;†T T?^aB FB T M¢M- G¢+ i?“M? h?€B ;B +kM; +?Q +?„+ +| i? F`T
h¬M >²M; F?) i?Î /`B K<sup>o</sup> i iB M; M|B ` - M|B ç M ç•v- ?„M ?QÈM; K^o i +€B #|M; M?bM
i?Q€M; [m X

æ| H` K<sup>o</sup> i H½Q ;B<sup>a</sup> M; QlB K†+ €Q +?Q`M; b„+ i? M?- +^a M; QlB ç m #` # Q F?Ä Î #
iQ`M M?bM F?¬M; iÈB #° /€M; - H<sup>o</sup> ` i?“T T?¬M i?¬M #Q- M?QM; h¬M >²M; #B i`ä
+QlM; ç¢B- i?“K +?Q ?„M ç½ i`Î i?“M? GBM? ok aQ- H9+ M`v Î i`QÈ+ K†i M; QlB ç| -
i`QÆM; - +^aK ;B€+ b•m b„+ KbM? M?Ä v mX

@ >¬K M v t2K ` +?d +| i? /U p`Q bQ T?K +O hB m S?“K `²BX

h`QM; M°B i•K h¬M >²M; i?¬K bmv M; ?o M|B- M; `v ç| h¬M S?“K M?„M M?O tm®M; -
+| pB +- +| i? i?dM? p` +QlM; ;B<sup>a</sup> M`v ?¶ i`ÊX >¬K M v L K S?QM; h?“M? +| i? M
M M ?„M HB M KlB M; QlB M`v iÈBX

G½Q ;B^a €Q #`Q t M? M`v iU M?B M H` >„+ >Ä oä h?€M? \*´ J†+ `²BX

>¬K M v *´ J†+ ç½ +| i?•M i? i? v i? - +?Q M M ç½ +| i? tm`i ?B M Î i`QÈ+ K†i i?Q
/M b Q i?•M i? +O ?„M +MM; M; QlB #bM? i?QlM; +| +?9i #`i ç²M; - +?Q M M ?„M p
i?•M i? +O KbM?- ?Q`M iQ`M F?¬M; iB i H^o MY T?¬MX "i [m€ +kM; #ÎB pb M?Q
p`B T?¬M i?¬M #QX

@ B- i?“i bU H` i?9 i`B m H9+ M`v ç•v T?€i bBM? [m€ KS+ ç°i M?B M +MM; ?mM; K
h?“M? +?9M; i +MM; h? M? h?¢+? h`'M iÈB ;¬M u m h?9 >Q M; L; mv M ç½ K`v i`
bBM? [m i?9 i`B m HÈB ?¢B M?Q p`v `²BX

G9+ M`v- L K S?QM; hB i ;B i°+ i`QÎM; hB i h`QlM; S?QM; +kM; i?Î /`B M|BX

hB T ;B€T u m h?9 >Q M; L;mv M- M;Q`B +O L K S?QM; h?"M? F€ i?"i i?`B F?,"+
M,M; ;†T çQÊ+ i?9 i`B m5

"bM? i?Q`M; +kM; +| +?mv M ;B çB ;B€K b€i v m i?9 i`QM; v m i?9 bÆM Kç+? J
+€Q *?•M ok h?€M? æB MX L?QM; #bM? i?Q`M; i?9 i`B m +kM; +?d H" i`MM; FQ+
K°i T?€i- +U+ M?Ä +| v m i?9 +Q`M; ççB tm'i ?B M- +?Q M M +kM; `i Qi`aM? ?Q`M
h?"M?X

L?QM; i?9 i`B m H9+ M"v ç•v HçB #'i ç²M;- i?2Q ;B€K b€i- +ÁM +| *?•M ok h?€M?
i°+ i`Q`M; M"v ç m M?"M çQÊ+ iBM iS+ M?Q H" b'K búi ;B[i`B [m M;- H9+ M"v
h?'i +'T v m i?95 >ÆM M[# i #€i ?ÆM +?QM? H" M;Q`B *?•M ok h?€M? æB M T?
F`T M #`B5

h?'i +'T v m i?9 H" iQÆM; çQÆM; pÈB oă h¬M +Q`M; ;Bª 5

Í MÆB M"v H" L K S?QM; h?"M?- K'v iB m ;B i°+ b Q +| i? +?®M; +U5

J" #ÎB pb i?9 i`B m H9+ M"v ç•v- ççB #° T?"M M;Q`B ;B" v m T?K M[p"i` 2K L K
`9i` F?ÄB iÁ i?"M? i?" M"v- iB M p h? M? J°+ i?"M?- .B Ki?"M? T?K + "Mi` Mç
L K S?QM; h?"M? i K ççB ;B i°+- L K S?QM; h¬M ;B - L K S?QM; æB M ;B - L K
#KM; H"K /ç +?`m K" T?ªB #ªQ ?° ;B pB MX

L m F?¬M; #¼M ?„M pW çB- L K S?QM; h?"M? M"v HB M `i M? M? b) #` ç" M v m
M,K FB M i?B i b) ?Ov ?QçB +?d i`QM; +?®+ H€i- Km®M i`MM; FB M +kM; F?¬M;
;B i°+ #¼M ?„M +kM; b) #B M i?"M? ;B i°+ H M; i? M;5

æ•v +?QM? H" +Æ M;?B T K'v i`,K M,K +O #¼M ?„M- i? v ç´B B +kM; b) F?¬M; +
+?Q M M ççB #° T?"M i°+ M?•MiBM? M? +O i K ççB ;B i°+ M"v ç m HQmi?O ÎL
i?"M? #` T?€ H" b) F?¬M; `B çBX

@ *?d KQM; b) F?¬M; tm'i ?B M h?'i +'T v m i?9

J'v p` ;B i°+ i°+ i`Q`M; p"Q H9+ M"v i`QM; M°B i•K +kM; +kM; F?¬M; F?ÄB •K i?¬

@ "€Q

J" p"Q H9+ M"v- Î çQ`M; +?•Mi`B t t¬B T?QÆM; ?QÈM; h? M? h?ç+? h`'M FB #
i?Èi F} K½ +?çv M? v- K°i M KiY K°i # M +U+ i®+ T?|M; M;U +?çv M?Q çB M- K°i

@ >Qx@F?"@xxx

*m®B +MM; im'M K½ FB çB p"Q /QÈB iQ`M; i?"M?- `®i +K+ F?¬M; +?`m M´B çQ`M
ç'i- b m ç| F} bo FB H"TiS+ M?av tm®M;- MY [m€i` M Kti ç'i- +?„Ti v ?QÈM; p
T?b T?b #€Q +€Q,

@ "K #€Q :B M; çQ"Mi`Q`M; +MM; i°+ i`Q`M;- h? M? h?ç+? h`'M ç½ #` v m i?9 çç
FB M i`9+ ç€ t M? iQ" M #° #` t¬M; ?OvX >B M içB ç" M v m i?9 FB ç M; ?QÈM; p
i +?çv ç M5

@ h? M? h?ç+? h`'M #` t¬M; ?Ov i`B i ç \

L;?2 çQÊ+ iBM iS+ M"v- i' i +ª K¼B M;Q`B i` M iQ`M; i?"M? F?¬M; F?ÄB #B M b„
F?¬M; i®i5 h? M? h?ç+? h`'M FB iW F?B FB M i?"M?- +kM; i`ªB [m M?B m H¬M
+| K°i H¬M #` T?€ ?Q i`B i ç M?Q p"vX

@ G9+ M"v ç•v # M i`QM; ç" M v m i?9 +| h?'i +'T v m i?9 ? v F?¬M; \

h¬M >²M; ç²M; /çM; H" b„+ Kti i`¬K tm®M;- ?ÄB bU iB M? i`QM; HÁM; K¼B M;Q`B
@ h?m°+ ?ç +?SM; FB M # M i`QM; ç" M v m i?9 iU ?² +| K°i ç¬m æ°+ :B€+ :B Q C
:½ F} bo FB b m F?B ?Qi b•m K°i ?ÆB- i? M? •K +| +?9i`mM `~v K" KÎKB M; #`K #
ç¬m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB ç +?Q ?„M #|M; KÌ`i HÈMX

ek8X *?QÆM; ej9, L K S?QM; h?"M? L;mv *ÆX UkV

*?QÆM; ej9, L K S?QM; h?"M? M;mv +ÆX UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ h?'i+'T v m i?9 æ°+ :B€+ :B Q GQM;\

L;?2 p"v- i`QM; M°B i•K i'i +ª K¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB `mM; K¢M?- +kM; ç m M;?2 v m i?9 M"v- imv Î ç•v +kM; +| F?¬M; i?B m GBM? ok aQ- M?QM; Km®M ç®B T?| h? T?ªB b® HQÊM; +| i? ç M #MX

@ h¬M :Bª- pB + M"v

h`QM; M°B i•K h¬M >²M; +kM; H" p¬ +MM; FB M; F`- +m®B +MM; ?„M +?d T?ªB ?Q "ÎB pb #•v ;BÌ i?U+ HU+ +O *´ J†+ H" oä h¬M- +?Q M M +?d M|B / M? ?"Q +O KbM F?¬M; T?ªB >„+ >Ä oä h?€M?X

@ L m M?Q +?d H" K°i ç¬m h?'i+'T v m i?9- #ªM h¬M :Bª pšM +| i? KB M +QÐM; ç o"Q H9+ M"v *´ J†+ i`¬K ;B¼M; M|B ` X

@ o"v i?b H"K T?B M h¬M :Bª ` i v ç®B T?| ç¬m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB `²BX

L;?2 çQÊ+ *´ J†+ i`ª HÌB- H9+ M"v h¬M >²M; KÈB M? M?"M; i?Î T?"Q M? M?ÄK- b F} bo /QÈB i?"M? H¬M M[ i`¬K ;B¼M; /Á ?ÄB,

@ Zmv K¬ ç" M v m i?9 FB +| +?WM; # Q M?B m- +€+? L K S?QM; h?"M? +ÁM t H

@ "˜K #€Q i°+ i`QÎM;- H9+ M"v ç•v [mv K¬ ç" M v m i?9 `i HÈM- M?bM ` T?Q /QÈ b® HQÊM; iS +'T v m i?9 i®B ç - M?QM; K" +| ç¢B HQÊM; v m i?9 +'T M,K i`Î H M +kM; +| F?¬M; Qi

@ J†i F?€+ H¬M M"v i®+ ç° +O ç" M v m i?9 +U+ M? M?- i?"K +?Q bQ pÈB F?Q€B # Q M?B m- b m F?B +?9M; T?€ ?Q h? M? h?¢+? h`'M- HB M i`U+ iB T ?QÈM; p +?¢v iÈB- F?¬M; çO K°i ;BÌ M[b) +?¢v iÈB

E} bo FB ç2K iBM iS+ +K i? #˜K #€Q iWM; +€BX

@ L;QÆB i`QÈ+ p"Q çBX

L;?2 p"v- h¬M >²M; M? ;"i ç¬m- b m ç| ?„M +?mv M ?QÈM; K°i i? M? MB M €Q i`„L

@ :B M; çQ" M i`QÎM;- F?¬M; #B i çQ" M pB M —M h? J¢Q >B K æQ" M +| # Q M?B ç M\

@ E?QªM; 8yy M;QÌB- M?QM; +?B M HU+ K¶B M;QÌB ç m F?¬M; i?'TX

—M h? J¢Q >B K æQ" M ç¢B Hw çQ" M i`QÎM; :B M; S?QM; i`¬K ;B¼M; ?²B ç€T- Î aQ i` im´B FB pšM H° ` i?"T T?¬MidM? i€QX

@ *€B FB i?"i bU [m€ i®i `²B- +ªK ÆM :B M; çQ" M i`QÎM; H¬M M"v F`T i?ÌB çQ p h¬M >²M; +?„T i v M|B ` - i?U+ HU+ iS +'T v m i?9 iQÆM; çQÆM; pÈB oä bQ- +?Q p L K S?QM; h?"M?- +kM; +?d +| oä bQ i`Î H M KÈB +| i? T?€i ?mv i€+ /KM;X

@ h¬M i°+ i`QÎM; F?¬M; +¬M F?€+? F?Q- h¬M S?"K çQ" M i`QÎM; ç½ iWM; M|B [m +?QM? H" i? HU+ +O L K S?QM; h¬M ;B - +?Q M M ç•v H" +?9M; i M M H"KX

:B M; S?QM; H-M M[i`-K ;B¼M; M!B- #ªM iQM? M; Q!B M"v H½M? F?®+- +kM; F?
ç°M;X

L?È iÈB M?B iY tm'i b„+ FB - i`QM; HÁM; h-M >²M; +kM; F?¬M; F?ÄB K°i ?²B M!M
M?B m i? K p"BT?-M w +?Q +?B M ç'm- b m ç! ?„M HB M #„i ç-m F?Q+? H i`QÈ+
p i` M iQ!M; i?`M?X

*?d iB T [m MY ;B!b m- î +?•M i`!B T?QÆM; ?QÈM; h? M? h?¢+? h`'M- `®i +K+
+m²M +m°M- t2K [mv K¬ ç" M v m i?9 i?"i HÈM- ç¬M; M; ?`i M?Q H" K•v ç2M- T?¬ i
HQB F?¬M; F?Q +U+ F€ €T HU+ +kM; #„i ç-m H M i`"M F?„T L K S?QM; h?`M?X

@ h?O p L K S?QM; h?`M?- /®+ bS+ +?B M K°i i`"M5

h-M >²M; ?Q i b•m K°i ?ÆB- i? M? •K [m€i iQ ?QÈM; p i'i +ª K¼B M; Q!B- K°i F?„+
pQM; iQ" M #° L K S?QM; h?`M? +kM; +?QM? i?S+ çB ç MX

@ h?O p L K S?QM; h?`M?- /®+ bS+ ?mM; +?B M5

h?2Q h-M >²M; pW /Si H!B- `i M? M? HB M M?"M çQÈ+ ?Q!M; SM; HU+ HQÈM; `m
i`QM; M?€v K„i M"v- +?B M w +O i'i +ª K¼B M; Q!B ç m #` ç®i H MX

E?¬M; F?Q €T HU+ M; mv M H B FB +kM; /-M /-M #` ç€M? T?€- i'i +ª K¼B M; Q!B
i`QM; K„i #¼M ?¼ FB H M i`"MX L?`i H" K¼B M; Q!B M; mv M H B bBM? i`Q!M; î ç`
ç®B pÈB i?O p ;B pB M +`M; H" w +?Q FB M ç`M?5

L K S?QM; h?`M? H" M?" +O #¼M ?„M- F?¬M; +! M; Q!B M; mv M w çÆM ;BªM #m-
æ†+ #B i H" pb h-M S?"K tm'i ?B M- L K S?QM; h?`M? ?¬K M v ç½ M' B iB M; î iQ
Hm" M H" FBM? i ? v H" ç` p` bQ b€M? pÈB i`QÈ+ FB ç m ç + Q i?"i HÈM- ?ÆM
?QÈM; `i + Q T?€i i`B M H'v5

L K S?QM; h?`M?- H" pBM? [m M; +?B ç` +O #¼M ?„M5

>¬K M v F?¬M; +! M; Q!B M; mv M w Hv F? B ç` T?QÆM; +! iB K HU+ T?€i i`B M +

@ "ªQ p ;B pB M5

h`QM; HÁM; K¼B M; Q!B ç m T?€i` ?Á ?ûi F?¬M; + K HÁM;5

L?bM K°i KªM; HÈM v m i?9 ç¬M; M; ?`i i`QM; #KB KM +m²M +m°M FB - H9+ M"v #1
+Q!M;- M?QM; i`QM; KB M; i'i +ª K¼B M; Q!B ç m T?€i` i? M? •K`®M; iQ- /MM;
i,M; F?Q i? bM?X

"i [m€i ?2Q K•v ç2M v m i?9 FB +`M; M; "v +`M; ; -M- imv K¼B M; Q!B bÈK ç½ +!
F?¬M; F?ÄB ?QªM; bÈ5

*€B FB T?¬ i?B M +€B ç` K" ç M K°i KªM; HÈM- bQ pÈB H9+ i`QÈ+ F} bo #€Q iB
+ÁM M?B m ?ÆM F?¬M; Qi- i?"K +?Q ç½ F?QªM; +?WM; ?ÆM K°i p¢M +QM v m i?

>ÆM M[ç€K v m i?9 M"v i`MM; FQ+? h? M? h?¢+? h`'M +?mv M K¬M ç T?ÁM; v r
+?„+ +?„M M?Q p"v +kM; +! i? T?€ ?Ov- +! i? M; ?o i`bM? ç° +Q!M; ç¢B +O M?[M

h?2Q F?Q i? +m²M; #¢Q K" ?mM; ?½M FB €T iÈB- i`QM; M°B i•K i'i +ª K¼B M; Q!

•K ©M? aÆM JB m- >Ä GB i L; Qm- >²M; L?½M "¢+? G M; - >²M; ©M? G M; - h? M
*?B M h`Q- EBK \*QÆM; "€Q- h?`L? K aQ h` M i`,K +?OM; HQ¢B v m i?9- i?'T ç M
M,K b€m +'T5

"i [m€- ç€M; çQÈ+ ,M KWM; +?QM? H"- H9+ i`QÈ+ F} bo FB #€Q +€Q M!B +?SM
:B€+ :B Q GQM; - M?QM; H¢B +ÁM F?¬M; +! i`¬M; i?'v ç M- +€B M"v H¢B ç ¼B M;
K°i ?ÆBX

*?d H" imv M?Q i? - M?QM; pšM F?¬M; +! M;Q`B /€K #m¬M; HÄM; MY T?¬M- +?Q
i?9 FB - M?QM; ç" M v m i?9 i`QÊ+ K„i M"v i`¼M p M bQ pÊB i?O p L K S?QM; h?"
ç #¼M ?„M ç m ç-m`²B5

æ†+ #B i K¼B M;Q`B iMv iB M M?bM i?Q€M; [m - T?€i ?B M b® HQÊM; GK+ +'T v
GBM? ok aQ # M i`QM; L K S?QM; h?"M? /Q —M h? J¢Q >B K æQ" M K M; ç M- +kM
KQÆB M;Q`B K" i?¬B5 a® HQÊM; +ª ? B i`¼M p M H" ;'T M,K H-M5

*€B €T HU+ FB F?¬M; i? #ªQ H" F?¬M; HÈM5

æ†+ #B i H" K'v p` L K S?QM; h?"M? i? ;B i°+ i`QÎM; p" #¼M M;Q`B —M h? J¢
S?QM;- ç m i`"M ç` bÆM b" M; ç!M [m•M ç`+?- i?¬M b„+ K†i M;QM; i`¼M; K" M?i
+M; ;¬M- ç²M; i?İB i`QM; KB M; i` Q ç' B H'v iWM; M;Q`B T?K i`€+? F?m pU+ ç®E

RyyK5

3yK5

8yK5

a|B ? - "€Q ? v m i?9 +?¢v M? M? M?'i ç½ +?¢v iÈB +€+? iQÎM; i?"M? L K S?QM
pm®i b„+ #ûM +MM; /B M KK+ /[iÊM +O M?[M; v m i?9 FB +kM; ç½ `à`"M; +! i?

*kM; ç9M; p"Q H9+ M"v- K°i KkB i M HQm [m M; K"m p" M; iW i` M iQÎM; i?"M? #„M
?Q F?¬M;- i®+ ç° +U+ M? M?- K¼B M;Q`B +?dH" M?€v K„i- HB M T?€i ?B M KkB
#„M i`9M; /QÈB #KM; K°i ç-m GK+ +'T v m i?9 EBK *QÆM; #€QX

ekeX *?QÆM; ej8, u m h?9 *¬M; h?"M?X

*?QÆM; ej8, u m i?9 +¬M; i?"M?X

L;m²M, oBTp M/

U%õõçXÔU%õõçXÔp L?|K /`+? .mM;M?B pÔXÇö>%VÔXÇö>%V

G" —M h? J¢Q >B K æQ" M ç¢B Hw çQ" M i`QÎM; :B M; S?QM; tm'i i?O5

J°i KkB i M M"v #„M i`9M;- ç-m EBK \*QÆM; "€Q FB H"TiS+ T?€i` K°i iB M; ¬ ?¬
i®+ +?¢v i`®M- +?Q M M+,M #ªM M; ,M F?¬M; çQÊ+ i?•M i? #` i?QÆM;- HB M M†
#` v m i?9 +?¢v M?Q çB M Î ç^M; b m +Æ ?² ;BšK i`Î i?"M? #€M? i?'iX

J°i KkB i M #„M +? i K°i ç-m GK+ +'T v m i?95

J°i KkB i M M"v +O :B M; S?QM;- F?¬M; i? M;?B M;İ H¢B ç ¼B M;Q`B bo F?Q çQ

æ•v KÈB H" +QÎM; ;Bª5

h'i +ª K¼B M;Q`B +ªK i?'v M?B i ?mv i b¬B i`Q- +kM; F?¬M; F?ÄB FBM? M;¢+ M;
+QÎM; ?½M5 hmv M?Q i? - #'i [m€ #ªM i?•M :B M; S?QM; H¢B #B i`ä- +?9i M,M;
i`QÎM; +?QM? i?S+ +O —M h? J¢Q >B K æQ" M +ÁM FûK t p¢M /†KX

@ >„M #•v ;Bİ ç M; Î ç•m\

G9+ M"v- i`QM; HÁM; +O ?„M +kM; F?¬M; F?ÄB M?È iÈB i?B m MB M €Q t M? i?
i`QÈ+ ?„M Î i`QÊ+ K†i M;Q`B FB - ?Q" M iQ" M F?¬M; +! T?¬M i?„M;- ?B M i¢B K°i i
+! iBM iQÎM; ?ÆM ç®B T?QÆM;X

•K -K5

"ÎB pb ç" M v m i?9 /QÈB i?"M? +?çv M?Q çB M- iQ" M #° ççB ç` ç m +?'M ç°M; 5 h i?9 +kM; M?Q H-B ç°M; FB - i'i +<sup>a</sup> K¼B M; QÌB çSM; Î i` M iQÌM; i?"M? +| i? +^aK ç M; `mM `~v5

@ —M h? JçQ >B K æQ" M M; ?2 H M? - T?K+ /KM; h,M; E?Q h€M5 *?m~M #` M; ? M a m F?B ;B i +? i ç-m EBK \*QÆM; "€Q FB - i`QM; M?€v K„i iB T i?2Q- :B M; S?Q K M? H M?- M?[M; h,M; E?Q i€M M`v ç m H` Gmv M /QÊ+ bQ # M i`QM; —M h? J +| i? ç + Q +?B M HU+ +O çQ" M pB M i?"i HÈMX

S?K+ /KM; h,M; E?Q i€M- F?Q i? i` M iQÌM; i?"M? H" T iS+ ç m +?'M ç°M; - ç†+ # JçQ >B K æQ" M- iU ?<sup>2</sup> H` ;B i,M; H M F?-M; Qi iBM iQÎM; 5 *^a ç€K ç m #„i ç-m F M; ?B K M; ?`X

J` Î /QÈB bU /šM /„i +O :B M; S?QM; - +Æ ?<sup>2</sup> i'i +<sup>a</sup> i?"M? pB M +O —M h? JçQ >E iB M +?B i?m"i ç m +| +?¶ M; ?B M i" T- p"Q H9+ M`v ç9M; H` i?ÌB çB K T?€i ?mv i?

L?QM; /M b Q F?-M; T?^aB K¶B M; QÌB ç m ;B®M; M?Q :B M; S?QM; bÎ i`QÌM; +mM M`v T?^aB +?Ì ç" M v m i?9 iÈB F?Q^aM; +€+? jyK- KÈB +| i? T?€i ?mv HU+ b€i i?QA

8yK5

9yK5

jyK5

h?ÌB çB K ç" M v m i?9 iÈB ; -M ç M iQÌM; i?"M? F?Q^aM; +€+? jyK- KkB i M ;B®M; iW i` M iQÌM; i?"M? i`9i tm®M; 5 JkB i M `K`çT +?^M; +?`i`ÆB p"Q # M i`QM; ç" i`"M i`"M ;B| i M? KQ K€m5

æ" M v m i?9 FB +U+ F€ /"v ç†+ - +?Q M M +?Q /M ç° +?m~M +O M?[M; M; QÌB M`v ççB ç b® ç m +| i? içQ` i€+ /KM; 5 L?[M; v m i?9 +?çv M?Q çB M FB - K°i ç-m K

h`"M i`"M iB M; tû ;B| i`mv M ç M- i'i +<sup>a</sup> v m i?9 M; ½ tm®M; - ç<sup>a</sup>Q K„i ç½ +| K'v i`, KçM; - —M h? JçQ >B K æQ" M M`v +QÌM; ?½M- HçB ç +?Q ç€K ç iY i? ;B K°i K çQ" M p"Q i`QM; K„i FB - i`QM; M°B i•K +kM; F?-M; F?ÄB K°i ?<sup>2</sup>B`mM; ç°M; 5

*?d H`- K'v i`, K ç-m v m i?9 ç®B pÈB ç" M v m i?9 F?`M; H² i?"i bU K" M|B +kM; F?- +?Q +ÁM +?Q çO K°i T?-M ? B KQÆB5

>ÆM M[i®+ ç° ç" M v m i?9 i?"i bU [m€ H" M? M?- +| Qi M; QÌB +ÁM F?-M; F`T T?€ v m i?9 FB +kM; ç½ p¼i iÈB i`QÈ+ +Y i?"M? `²B5

_`i F?-M; / /"M; - +m®B +MM; M?'i i'i +<sup>a</sup> K¼B M; QÌB i`M; +°M; b€i i?QÆM; v m i? ç-m- M?QM; M?bM tm®M; /QÈB- b® HQÊM; M?[M; v m i?9 M`v iU M?Q +ÁM F?-M

*^aK ;B€+ €T #€+? i`QM; HÁM; K¼B M; QÌB H° ` +`M; M†M; X

"i [m€ :B M; S?QM; i?b H` +?•M +?QM? #B m ?B M ` iB M i?m"i #B M i?€B +O +€+? M?Q i? M`v- ?„M +kM; ç½ #„M +? i # ç-m GK+ +'T v m i?9 `²B5

h?"M? [m^a +?B M ç'm KçM? K) ?mM; ?½M M?Q p"v- HçB ç +?Q # p`L K S?QM; h # M +çM? ?„M +kM; F?-M; F?ÄB FBM? M; ç+ F?-M; i?-B- #¼M ?„M iBM? iQÌM; i? +?Q +ÁM Km®M pQÊi [m # M; QÌB #¼M ?¼X

@ L; QÌB Qm i9 i` im´B M?Q p"v- HçB + K i•K M; ?2 H M? h-M S?"K- h-M S?"K FB h`QM; M°B i•K ? B M; QÌB æB M S?QM; +MM; hB i h`QÌM; S?QM; M?`M F?-M; çQ T?ÄM; çQ€MX

P M?5

*kM; M?QM; p"Q H9+ M"v- Hm²M; v m i?9 i?S M?'i`®i+K+ i`MM; FQ+? iÈB iQÌM; +?„M- i`MM; FQ+? +?B HU+ +QÌM; ç¢B FB - +?d H" K°i+€B ç®B K†i HB M ç +?Q M°B i•K KBM? #¢+? ç M i¢B b Q h? M? h?¢+? h`'M +?„+ +?„M FB +m®B +MM; M? "¼M ?„M +kM; +| i? iQÌM; iQÊM; ç M- M m ç +?Q M?[M; v m i?9 M"v iB M p"Q L K L K S?QM; h?"M? M?'i ç`M? b) F?¬M; +ÁM i²M i¢B 5

@ "ªQ p ;B pB M5 *€+ ?mvM? ç - b€i5

J" i`¬M; i?'v v m i?9 ç½ ;B i ç M +Y i?"M? `²B- # p` i°+ i`QÌM; +O L K S?QM; h? ?Qi b•m K°i ?ÆB- i`-K ;B¼M; pmM; +€M? i v ?¬ H M- H"TiS+ iB M; ;B ii?ŠM; ç M

@ "ªQ p ;B pB M5

@ a€i5

Í i`QM; K°i+€B +?ÈT K„i- HU+ HQÊM; i?O p +O L K S?QM; h?"M? `®i+K+ +MM; +"- pä F?Q b€M; H¢M +MM; K€m iQÆB ç²M; i?ÌB #¢Q T?€i` 5

oä bQ +?B +ªM?- HB M +| i? pä F?Q Hv i? - M?QM; F?QªM; +€+? pä F?Q +¬M; FQ +?Q M M K¼B M; QÌB L K S?QM; h?"M? +?d T?ªB çÊB M?[M; v m i?9 M"v i?ŠM; ç i? çB +¬M; FQ+?5

hWM; ç¢Q pä F?Q iW i` M iQÌM; i?"M? ç€M? tm®M; - +| +?9i ç iY ;B i°+ [m2M #B ?ÈT FQ+?- H'v çQÊ+ i?"M? [mª +?B M ç'm M; QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; FûKX

hmv iQÌM; i?"M? HmM; H v Km®M M; ½- M?QM; i'i +ª K¼B M; QÌB +„M +?†i`,M; - Kr bKT ç´ i"M HU+ ;B i M?B m v m i?9 K°i +?9i5

"ÌB pbiQÌM; i?"M? F?€ + Q- v m i?9 +,M #ªM pÈB F?¬M; iÈB K¼B M; QÌB +¬M; FQ+ ç °i # M L K S?QM; h?"M? i¢K i?ÌB H'v çQÊ+ +?9i Qm i? X

"'i [m€- v m i?9 +¬M; FQ+? i?"i bU H" [m€ K¢M? K)- ?ÆM M[?mM; ?½M F?¬M; bÈ i?9 Î #-m i`ÌB mv ?B T- Qm i? M?Q p"v +kM; F?¬M; +| i? +?Q HU+ HQÊM; #ªQ p P M?5

_®i+K+ iQÌM; i?"M? + Q HÈM +?„+ +?„M #` K°i ç-m GK+ +'T v m i?9 h?B i :B€T "T?€` K°i+€B ç°M; HÈM- imv +m®B +MM; M?'i ç-m h?B i :B€T "¢Q L; Qm M"v #` K i?2Q p iMS+ M"v H M /-M- iQÌM; i?"M? `®i+K+ F?| +| i? H¢B FB M i`b çQÊ+ `²B

@ hQÌM; i?"M? Km®M ç´5

E?¬M; #B i H" B ?¬ K°i iB M; - K¼B M; QÌB `®i+K+ M? Q M? Q iW i` M iQÌM; i?"M? S?QM; h?"M?- iWM; M; QÌB #„i ç-m i´ +?S+ i`"M ?bM? çB ç®B F?€M; v m i?9 ;B®M

J" K°i Qi i? ;B ç iY H`+? H½K` M Hmv M F?¬M; M?B m H„K- b m F?B v m i?9 iB iÈB KS+ ? B +?•M`mM`~v- bS+ +?B M ç'm ç¢B ;BªK- Î i`QM; i?ÌB ;B M +U+ M; „M ç

hWM; çÊi iB M; F m- iWM; çÊi iB M; `®M; ;B"M /[- iWM; çÊi ?mv i iBM? +MM; F?Q Î # M i`QM; K°i iÁ L K S?QM; h?"M? +´tQ 5

ekdX *?QÆM; eje, oQÆM; :Bª h`Î o X URV

*?QÆM; eje, oQÆM; ;Bª i`Î p X URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h?2Q ;B Q +?B M- +?B M HU+ +O K°i Qi v mi?9 ç m +QÌM; ç¢B M;Q`B K¼B M;QÌB
+O K¶B M;QÌB p`Q H9+ M`v +`M; T?€i` i`-K i`¼M; 5

u m i?9 i?"i bU M?B m H„K5

>ÆM M[iQ`M #° ç m F?¬M; bÊ +? i- K°i ç-m M;½ tm®M; +ÁM +| K°i ç-m iB T iK
M`v ç½ i¢Q i?"M? °Q ;B€+ ¼B M;QÌB- ;B®M; M?Q ;B i i? M`Q +kM; ;B i F?¬M; #
H` K°i HQ¢B €T HU+ i•K Hw ``i HÈM5

h?-M FBM? +O K¼B M;QÌB ç m FûQ +,M;- iU ?² iMv i?ÌB ç m Km®M çSi`ìBX

L?QM; K`- iU ?² H` h?B M v M?'i ç`M? ç +?Q L K S?QM; h?"M? ?Ov ?Q¢B +?d i`
H9+ ç|- Î +?•M i`ìB H-M M[ i`mv M ç M K°i ?²B +?'M`®M; FBM? i?B M ç°M; ç`-
S?QM; o•M [m`v` #|M; ç2M +U+ HÈM5

@ h?'i +`T v m i?9 ? B ç-m5

J¼B M;QÌB #` F?Q i? +QÌM; ç¢B iW +?•M i`ìB ?QÈM; p L K S?QM; h?"M? ç tm
t2K tûi- H`T iS+ b„+ K†i M;mv M K°i ç€K i`Î M M i`„M; # +?- i`QM; HÁM; +kM; F?¬

_®M;5 _®M;5 _®M;5 _®M;5

_®M; `®M;

h`"M i`"M iB M; ; -K M?Q H` G¬B æbM?- #-m i`ìB T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q Km®M ç
;B®M; M?Q Km®M p,M; imM; i|2X

h`QM; ?Q`M; ?¬M M`v- ?mv i b„+ +`M; M;`v +`M; ç"K- +ªK ;B€+ €T #€+? FB ç +?
M`B`²BX

h?'i +`T v m i?9 i?"i bU [m€+QÌM; ç¢B- i?U+ HU+ +| i? bQ pÈB oă h¬M- +QB M?Q
+O #¼M M| +kM; F?¬M; +?`m M`B K°i FQ+?5

J`i?•M i? +O h?'i +`T v m i?9 bQ pÈB oă h¬M +ÁM Km®M +QÌM; ?Q`M? ?ÆM F?¬
;Bª Km®M iªK ;B i #¼M M| +kM; TªB T?Q +¬M; T?m F?¬M; M?Å5

> B ç-m h?'i +`T v m i?9 M`v ç M- F?¬M; i? M;?B M;ì H` ç +?Q M;QÌB imv i p¼M

L?bM ? B ç-m v m i?9 +?"K`½B K` ç M- M?Q H` i?"M? Hkv + Q HÈM /B ç°M;- bo F
p H`T iS+ #` ?¢ tm®M; çB K i?'T M?'i- i?"K +?Q +| F?¬M; Qi M;QÌB +ÁM #ÎB p`v
v m i?9 çB M +m²M; tû M€i i?•M i? X

> B ç-m h?'i +`T v m i?9 M`v- K°i ç-m T?B ?"M? Î i` M i`ìB- K°i ç-m +?¢v Î /QÈB ç

S?B ?"M? Î i` M i`ìB +?QM? H` æ°+ :B€+ :B Q GQM; K` i`QÈ+ FB F} bo #€Q iBM
GQM; M`v +?B m /`B ; -M i`,K Kûi- ç-m `„M i?•M HQM; - i` M ç-m +| K°i +€B bWM;

æ-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v tQ v [m M? Î i` M #-m i`ìB- +?2 F?m'i #-m i`ìB- iQ
H°` K°i HQ¢B ?"Q [m M; ?mM; ?½M K` •K H½M?- HU+ HQÈM; i`"M ç-v iQM? `mM

J` +QM h?'i +`T v m i?9 +?¢v i` M K†i ç'i FB +?QM? H` æ¢B æ` "¢Q >MM; K` H9+ i
+| +?SM; FB M- ç-m "¢Q >MM; M`v +U+ F€ ?mM; i`M- i?•M i? +O M| iU ?² iWM; -
+U+ F€ i`M #¢Q5

> B K„i çÄ i?šK- ?"K`„M; b„+ #ûM K` /`B M?¼M- i?•M ?bM? + Q ?ÆM RyK- ;B®M;
K`m t M? ç2M +?m`M #` çSM; ç'v- M?Q H` ; B M?¼M ?Q„i5

> B ç-m h?'i +`T v m i?9 M`v- +?d H` M;Q¢B ?bM? ç½ ç +?Q i'i +ª K¼B M;QÌB`mM
+| i? iQÎM; iQÈM; ç M- K°i F?B ? B +QM v m i?9 M`v iÈB ; -M- iMv iB M K°i +€B K
KbM? b) +| F i +K+ M?Q i? M`QX

J` i`¬M; i?'v ? B +QM v m i?9 M`v tm'i ?B M- # p`i°+ i`QÎM; #B m ?B M çQÈ+ M;
ç m i?"T T?-M iBM? iQÌM;- ? B +QM v m i?9 M`v tm'i ?B M- ç®B pÈB iQ`M #° L K
FQ+? ?Ov /B i M?Q i? M`Q5

@ h-M : B^a- H9+ M^v ç•v L K S?QM; h?"M? i²M pQM; tBM M?l M; "B `²BX
o"Q H9+ M^v h-M >²M; M?bM p T?Q p`i?-M #Q M?•M î# M i`QM; i`QlM; #"Q i? M
î i`QM; i`"M; +?d +l M; QlB M^v KÊB +l çQÊ+ M,M; HU+ ç®B F?€M; ? B ç-m h?'i +'
J`\*´ J†+ #`# Q F?Ä # M i`QM; i`QlM; #"Q FB - H9+ M^v F€i?"i +kM; H`b„+ K†i i
i?"K +?Q +l +?9i F?l +QB- /M b Q ?B M i¢B ?„M F?¬M; T?ªB H`>„+ >Ä oä h?€M?
çl- i?"K +?Q #îB pb i?•M i? M^v- ?„M M; v +ª i?U+ HU+ +?QM? i?S+ +O oä h-M -
T?€i ?mv ` çQÊ+5
.M H` ç®B T?l K°i ç-m h?'i +'T v m i?9 i`QM; çl ?„M +kM; i?'v KB M +QÐM; - M m
ç-m- M^v #^M; pÊB ç½ Km®M +€B K¢M; ;B` +O ?„MX
æ†+ #B i H` ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB - Ml H` +l çQÊ+ M,M; HU+ T?B ?"M?- ?
HU+ oä h-M- F?¬M; i? S?B h?B M- Km®M ç®B T?l Ml MlB / p"v b Q5 h?"K +?Q *
/`B i`, K i?QÊ+ FB - / ç-m +kM; +l +?9i `mM H M `²BX
@s9 iB m iY- H9+ M^v ç•v M; QÆB i?"i H` +?B m +® i®i `²B
L m H` î i`QÊ+ FB *´ J†+ +ÁM +?Q +? i- ?„M ;†T çQÊ+ HQ¢B ibM? ?m®M; M^v M
p¶ #l K¬M; `lB çB `²B- M?QM; ?¬K M v ?„M +?d +l i? +QlB F?´X
L; QlB FB ç +?Q ?„M +?B m F?€M L K S?QM; h-M ;B - ?„M F?¬M; i? +S M?Q p"v
*?d +-M ?„M pW Hv F? B- M?[M; M; QlB F?€+ F?ŠM; ç`M? b) imv i p¼M; - M?'i ç`
ç`M v m i?9 F?´M; H² M?Q p"v çm´B ;B i- MlB F?¬M; +?WM; `i M? M? b) +? i F?¬
+ª iÁ L K S?QM; h?"M? +kM; b) #B M i?"M? T? iQ+?X
L m i?"i i¢Q i?"M? HQ¢B ibM? ?m®M; M^v- çÊB M; QlB FB i`î p - ?„M M?Q i? M`
M?OX
@s9 iB m iY- +QB M?Q H` FB T i`QÊ+ #ªM oä h?€M? i?B m M; QÆB çB5
*´ J†+ M; ~M; ç-m M?bM t2K ? B ç-m v m i?9 +U+ HÈM +`M; M; "v +`M; iÈB ; -M FB -
?mM; ?„M; +„M `„M; K°i +€B- i?W +Æ ç€M? +? i p`B ç-m GK+ +'T v m i?9 î T?K +
HQÊM; i?O p F?€+ F?¬M; +-M +® ? i bS+ M?Q p"v- ?„M HB M ?QÊM; p ? B ç-m v
>„M #B i `ä- M?'i ç`M? F?¬M; i? ç +?Q ? B ç-m [m€B p"i F?´M; H² M^v iB M p`Q
F?¬M; iQ`M #° L K S?QM; h?"M? b) tQM; X
J`h-M >²M; i`¬M; i?'v *´ J†+ #„i ç-m ?QÊM; p ? B ç-m h?'i +'T v m i?9 FB çB ç
M?•M M^v H` [mv i ç`M? ` i v ç®B T?l ? B ç-m h?'i +'T v m i?9 `²B- imv +ÁM F?-
ç`m M?Q i? M`Q- M?QM; ?„M +kM; F?¬M; F?ÄB +l +?9i i?î /`B K°i ?ÆBX
>„M ç²M; /¢M; iBM? iQlM; - M; Q¢B i`W p`i?-M #Q M?•M FB - î i`QM; i`"M; imv i ç
ç®B T?l ? B ç-m [m€B p"i F?´M; H² M^v `²B5
L m F?¬M; +l M; QlB çB ç®B T?l ? B ç-m [m€B p"i F?´M; H² M^v- L K S?QM; h?"M
T?€ ?Ov- K` i`i +ª K¼B M; QlB #¼M ?„M +kM; b) ç€M? K'i ;B pB M `²BX
@ *€+ ?mvM? ç - F?¬M; çQÊ+ pSi #Ä5 >„+ >Ä h-M : Bª M?'i ç`M? +l i? ç€M? +? i
M; QlB M„K +?†i i?lB +Æ ;B i +? i i`i +ª b9+ bBM? iB M p`Q L K S?QM; h?"M? FB 5
G"TiS+- h-M >²M; #„i ç-m KB M +QÐM; K` OM; ?° bo F?Q ç½ `Èi tm®M; i-M; /QÊ
@ *€+ ?mvM? ç - /kM; +ªK K°i +?9i- #ªQ p ;B pB M5
> B p`i° + i`QlM; F?€+ +kM; #„i ç-m OM; ?° i° + M?•M +O KbM?- imv i`QM; HÁM;
#i ç`M?- M?QM; #¼M ?¼ +kM; #B i- K°i i`"M +?B M M^v ç M H9+ M^v +„M #ªM F?-
*?d +-M HmB p T?Q b m- i`i +ª K¼B M; QlB TªB +? i5
*?Q M M #¼M ?„M ç m ;B®M; M?Q h-M >²M; - ç2K ?B p¼M; Fw i?€+ p`Q i` M M; QlB

ek3X *?QÆM; ejd, oQÆM; :B^a h`Î o X UkV

*?QÆM; ejd, oQÆM; ;B^a i`Î p X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

_®M;

*kM; p`Q H9+ M`v- +€+? L K S?QM; h?`M? ;-M i`,K Kûi- ç-m æ¢B æ` "¢Q >MM; F
K°i iB M; ;`Q i?ûi +U+ HÈM- b m ç| K°i ç-B +U +?QÎM; M?Q H` M;¼M M9B +O M| ç

G`T iS+- K°i +€B ? M; b•m K'v i`,K Kûi tm'i ?B M Î i`QÈ+ K†i æ¢B æ` "¢Q >MM;-
FûQ /`B ç M L K S?QM; h?`M?5

*€B ? M; b•m M`v i?"i bU tm'i ?B M [m€ M? M?- +| F?-M; Qi M;QÌB +MM; v m i?
F?-M; F`T i`QÈi +?•M `Èi tm®M; i`QM; ? M; b•m M`v- +?d M;?2 çQÈ+ i`"M i`"M iE
F?-M; #B iX

J°i +?QÎM; M`v +O æ¢B æ` "¢Q >MM;- H`T iS+ ç +?Q b„+ K†i *´ J†+ F?-M; F?Ä
Qi H-M M[- ?„M #B i`ä h?`i +`T v m i?9 M`v i`Q im +U+ + Q- ç-m b9+ bBM? FB /
+MM; i`i +<sup>a</sup> K¼B M;QÌB `²BX

J` +€B ? M; b•m FB pW tm'i ?B M- i?"i H` ç-v çO `mM; ç°M;- K¼B M;QÌB i?"i p'i p
b m F?B M?bM ç M K°i FQ+? p¬ +MM; +QÌM; ç¢B FB +O æ¢B æ` "¢Q >MM;- ç m
bBM? HÁM; bÊ ?½BX

*´ J†+ ç²M; /¢M; H` i?'v çQÈ+ çB K M`v- ?„M #B i`ä H¢B iB T iK+ M?Q p"v- i?O p
M? M? b) ç€M? K'i w +?Q +?B M ç'm- K°i F?B ç€M? K'i w +?Q +?B M ç'm- K M; ç M
+| iQM? +?`i ?m, /B iX

ob p"v- p`Q H9+ M`v ? B K„i *´ J†+ M;QM; iK- H`T iS+ ? B +?•M ç¢T K¢M?- b m c
M;mv M +?¶ ?| i?"M? K°i pÁM; ?Ä ?Q K`m ç2M b€M; H¢M- M?€v K„i b m ç|- ?„M
? B ç-m h?`i +`T v m i?9 FB F?Q^aM; kyK5

@ >„+ >Ä L° .B K5

h`QM; KB M; [m€i F?) K°i iB M;- i?•M i? *´ J†+ + Q + Q M?^av H M- b m ç| >Ä M;m
#¢Q- H`T iS+ HB M #` ?„M i?m M¢T iÈB- K°i i-M; ?Ä ?²M; M;mv M F?Q M?Q H` i?
i?ŠM; ç M #B M i?"M? ç2M M?€M? +?B b„+X

h`QM; i?ÌB ;B M +U+ M;„M- K°i ?Ä +-m K`m ç2M- çQÌM; FQM? F?Q^aM; +?WM; M,
+O ?„M- ;`Q i?ûi K` - GB i .B K b€M; [m„+- K°i HQ¢B M?B i ç° + Q i?"K +?Q +| i
F?Q i`QM; L K S?QM; h?`M? / Q ç°M;X

a m ç|- i?-M b„+ *´ J†+ H¢M? H)QX

J°i [mv M ç€M? ` 5

>Ä +-m K`m ç2M M`v iU M?Q K°i M;¬B b Q +?´B i` M i?B M F?-M;- t i [m K°i ç¢C
ç° # v M? M? K` ç€M? iÈB ç-m æ¢B æ` "¢Q >MM; FB 5

hB M; tû ;B| i`mv M ç M- M; v +<sup>a</sup> F?-M; ;B M +kM; tm'i ?B M K°i iB `mM; ç°M;- >
K°i K†i i`lB K`m ç2M- +| H'v b„+ i?€B ?Ov /B i K„ H - +?Q M;QÌB K°i +^aK ;B€+ `mM

*?SM; FB M mv i? +O *´ J†+ M?Q p"v- i`i +<sup>a</sup> K¼B M;QÌB i`QM; L K S?QM; h?`M?
bQHQ F?-M; F?ÄB bBM? HÁM; T?'M +?'M H-M M[- iU ?² H-M M[/'v H M ?B p¼M
H° ` /kM; K½M? F?-M; Qi5

L?QM; K`- +kM; p`Q H9+ M`v- ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; +U+ HÈM FB H¢B #¶M;
T?mM ` K°i ç¢Q F?Q iS+ H¢M? M?Q #,M;- F?Q iS+ FB pW tm'i ?B M HB M H`T iS
#®M T?Q X

" i #€i ?ÆM +?QM? H"- i?2Q ?ÆB i?Î K"m i`„M; H¢M? M?Q #,M; FB # Q F?Ä - GB
ç½ +| tm i? #` +?¬M pMB5

h?'v p"v- i?¬M b„+ +O *´ J†+ F?¬M; F?ÄB #B M ç´B H¬M M[- æ°+ :B€+ :B Q GQM
H" v m i?9 >Ä i?m°+ iQM?- K";B®M; +€B H" v m i?9 h?Ov i?m°+ iQM?- M,K ç| Î #
M;k >´ T? GQM; +? i çB FB H";B®M; çU+ v m i?9 >Ä i?m°+ iQM?- K°i ç¬m M"v
iQM?5

J" i` M i?U+ i - ;B®M; +€B i`QM; æ°+ :B€+ :B Q GQM; M;QÊ+ H¢B bQ pìB ;B®M; ç

Zmª M?B M- ç½ [m F?¬M; H•m- >„+ >Ä +¬m M?bM M?Q ? i bS+ HÊB ?¢B FB ç½
æ°+ :B€+ :B Q GQM; ;BªK #Èi ?ÆM T?•M MY mv HU+5

*ÁM H¢B K°i T?¬M M?Ä H Q iÈB- +?d i?'v ç¬m æ¢B æ` "¢Q >MM; FB H¬M M[/M
ç'i +U+ HÈM H'T FQM tm'i ?B M- M; ,M +?†M >„+ >Ä +¬m FB 5

*m®B +MM; imv >„+ >Ä +¬m +¬M; T?€ çQÊ+ iQ`M; ç'i FB - M?QM; mv HU+ +Æ?²
æ` "¢Q >MM; +ÁM +| K°i i¬M; T?ÁM; M;U K"m p" M; ç'i- +?9i +¬M; FQ+? M"v ç®B
i¢Q i?"M? i´M i?QÆM; ;bX

h?'v p"v- b„+ K†i +O *´ J†+ H"TiS+ i`Î M M p¬ +MM; F?| +QB- K°i +?B m M"v +O ´

hmv ?¬K M v h-M S?¬K +ÁM F?¬M; +| +?QM? i?S+ ` i v- M?QM; #¼M ?„M ç m iBM
;B pB M M¬v b) F?¬M; p¬Q ?¬K M v #` ?Ov çB5 L?¬i ç`M? b) F?¬M; 5

*EB M¬v iW K¼B M; QÌB #®M T?Q #B m ?B M FB H¬ +| i? M?bM ` - i'i +ª K¼B M; C
L?bM t2K bo F?Q F?¬M; M; WM; i, M; p¼i- i`QM; M°B i•K h-M S?¬K +kM; +| +?9i t9+
+?Q ?„M ?B m çQÊ+ i`€+? M?B K i` M #ì p B +O KbM?X L?[M; M; QÌB M¬v iQM M?
i? +¬ T?K K¼B M; QÌB iQM M?B KX

*EB i?¬M? i?` M¬v- ?„M T?ªB çB i?O ?°5

@ *?Q p` i°+ M?•M- +?Q p` ?mvM? ç - +?Q p` ?QÆM; i?•M T?K H½Q- i?¬i +| H¶B
+?“KX

h-M S?¬K /MM; bS+ M„K +?ti M„K ç'K H¢B- i? M?•K K M; i?2Q #B T?šM M|B ` X

@ "i [m€ iB T i?2Q T?Q b m- tBM K¼B M; QÌB v M i•K- i b) F?¬M; ç +?Q M?[M;
pB M +O +?9M; i 5

•Q #¬Q t M? +O h-M S?¬K ;BQÆM; H M- +QM M; QÆB H¢M? HMM; K¬ M?bM p T?Q
HÈM ç M; çB M; QÊ+ +?B m L K S?QM; h?¬M? FB - ?„M #B i`ä- ?¬K M v ?„M ç-m i
+?9M; 5

> B ç-m h?¬i +'T v m i?9 î i`QÊ+ Kti L K S?QM; h?¬M?- K°i ç-m H¬ æ¢B æ` "¢Q >
:B€+ :B Q GQM; 5 J°i ç-m i` M i`ÌB- K°i ç-m /QÊB ç'i- ç²M; /¢M; F?¬M; H² M?Q M9
p¬ +MM; X

h-M S?¬K iBM? iQÌM; - ?ÆM p¢M ç-m v m i?9 M¬v ç m H¬ /MM; ? B +QM h?¬i +'T v i
? B +QM v m i?9 M¬v M; ½ tm®M; - M?[M; v m i?9 FB M?Q `„M K'i ç-m- b) / /¬M; ç
L?QM; K¬ h?¬i +'T v m i?9- +| i? bQ pÈB oä h¬M- +kM; F?¬M; +| / /¬M; ç®B T?| M

h-M S?¬K F?¬M; +| +MM; h?¬i +'T v m i?9 ;B Q i?O [m - M?QM; ?„M +?SM; FB M
pB oä h¬M- î i`QÊ+ Kti ? B +QM v m i?9- +kM; F?B M +?Q +?“i p¬i M?Q p¬v HB M
æQÆM; M?B M- ?„M ?¬K M v- +kM; +| çQÊ+ iU iBM +O KbM?- #ÎB pb *´ Jt+ F?¬M
T?€i ?mv i?U+ HU+ +?Q ?šM #b F¬T çQÊ+ KbM?X

s2K ? B +QM v m i?9 i`QÊ+ Kti M¬v- i`QM; ç| K°i ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB -
M?“M ` çQÊ+ - #ÎB pb K'v M, K i`QÊ+ i?ÌB çB K Î v m i?9 bÆM K¢+? - ?„M ç½ iWM;
h?“K +?Q i¬B HB m i?B i? K°i ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB +ÁM +| K°i +?9i î H¢
?„M5 JbM? +kM; ç½ iWM; i„K `Y [m æ°+ :B€+ :B Q GQM; +?B ?mv i5

hmv i`ªB [m K'v H-M J +?OM; Hmv M ?| - ?mv i K¢+? +QÌM; ç¢B ?ÆM i? v i? a
?mv i M¬v- ç +?Q :B Q GQM; ?mv i M¬v i`Î M M `i M?¢i `²B- M?QM; pšM +| K°i iB

>ÆM M[+¬M; [m M i`¼M; ?ÆM H¬- ó?mM; i?Oô ;B i +? i ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQ
?B M i¢B ç½ #` ?„M i?m T?K+ `²B- ç M; Mm¬B /QÐM; Î T?Q b m M9B L K S?QM; h

h`QÊ+ F?B h-M S?¬K iB M p¬Q \*?•M ok h?€M? æ` - ç½ ç +?Q M, K ç-m h?B M aQ
S?QM; h-M ;B - M?QM; H9+ M¬v i` M +?B M i`QÌM; h-M S?¬K F?¬M; +| i¬M; i?¬
K'v iB m iY FB +?QM? H¬ bÊ ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M¬v5

æWM; M?bM F?B ç| M, K ç-m h?B M aQ >´ çm´B i?2Q ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB
æ°+ :B€+ :B Q GQM; ç| pW p†M î p¬Q bmv v m F€- i?U+ HU+ +?Q çO K°i T?¬M #
M, K ç-m h?B M aQ >´ FB ç„+ i?O5

L?Q +?®M; H¢B K°i ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; F€ iQ¬M i?¬M? i`QÊ+ Kti M¬v- +?Q /
HB m K¢M; +kM; b) F?¬M; TªB H¬ ç®B i?O5

ejRX *?QÆM; e9y, æ°+ *?B M h?'i *'T u m h?9X

*?QÆM; e9y, æ°+ +?B M h?'i +'T v m i?9X

L; m²M, oBTp M/

U% ð ö Ç X Ô Þ U% ð ö Ç X Ô Þ L ? ! K / ^ + ? . m M ; M ? B Þ Ô X Ç ö > % V Ô X Ç ö > % V

J" +QM ç ¢ B h?B M aQ >´ FB ç½ Hmv M ? ! ?ÆM T?•M MY v m ç M +O æ°+ :B€+ F?ŠM; ç`M? K M; i?2Q F?Q iS+ +O +QM æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB - +?d bÊ M ! pV :B Q GQM; ;B®M; +€B M`v M?"M` 5

>ÆM M[h-M S?"K F?¬M; + ! K†i- F?¬M; B + ! i? +?QM? i?S+ +?d ?mv M, K ç-m h +?9M; F?¬M; + -M T?ªB +?çv` /®+ bS+ HB m K¢M; X

@ >W- M, K ; B ?Ä M`v H" Km®M iB m +U+ #B M; M?€+ `²B ?ª\

L; ?o ç M +?¶ M`v- h-M S?"K ?W H¢M? K°i iB M; - i`QM; M°B i•K F?¬M; F?ÄB + ! + ç-m h?B M aQ >´ FB X

hmv M, K ç-m ; B ?Ä M`v F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; - M?QM; pš ;B M- iB M? ?m®M; +O L K S?QM; h?"M? +kM; b) i®i ?ÆM F?¬M; QiX

@ h

E iB T- i`QM; KB M; h-M S?"K T?€i` K°i iB M; i?ûi /"B ç†+ #B i- iB M; i?ûi M" # M i`QM; +ÁM + ! [m€M +?9M; mv M F?Q- ``i M? M? HB M [m M? [m~M # M i`QM; i L K S?QM; h?"M?X

æ•v H" h-M S?"K ç M; F m ;¼B M, K ç-m h?B M aQ >´ FB 5

>B M i¢B h-M S?"K +?QM? H" Km®M M?bM t2K- ?¬K M v #ªM i?•M ?„M i`Î p `²B- T?ªB +?, M; /€K #'i im•M K M? H M? +O KbM? ? v F?¬M; 5

L m M?Q +?9M; i?"i bU F?¬M; M; ?2 H M?- p b m h-M S?"K M?'i ç`M? +ÁM T?ªB ç T?K+ iMM; K°i T?2MX

@ h

J°i H€i b m- M, K ç-m h?B M aQ >´ FB pšM H" T?€i` ?QÎM; SM; - +?9M; M; ?2 çQ #ªM i?•M h-M S?"K i`Î p `²B- M; ?o ç M ``i M?B m i?O çQ¢M +O h-M S?"K- +?9M +m®B +MM; M?'i ç m HU +?¼M F?m'i T?K+X

u m i?9 ç®B pÈB F?Q iS+ v m i?9 +QÎM; ç ¢ B HšM M? m ç m ``i KšM +ªK- imv M, K i?'v F?Q iS+ +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB - bBM? HÁM; 2 M; ¢B- M?QM; +?9M; pš L K S?QM; h-M ; B # v` X

*?9M; iU ?² H" +`M; bÊ M?•M HQ¢B h-M S?"K M`v ?ÆMX

@ h?B M aQ >´ 5

E?B M, K ç-m h?B M aQ >´ iW L K S?QM; h-M ; B # v` - F +ªK°i Qi i°+ M?•M +O # M i`QM; - ``i M?B m M; QÎB +kM; F?¬M; #B i# M i`QM; L K S?QM; h?"M? H¢B i²M p"v- i`QM; F?QªM; i?ÎB ;B M M; „M- i`QM; M°B i•K ``i M?B m M; QÎB +`M; H" M?B n

"¼M ?„M ç m ``i `ä`"M; - h?B M aQ >´ ``i +QÎM; - bQ pÈB i'i +ªGK+ +'T v m i?9 pW ?B m i?„M; ?ÆM ``i M?B m 5

@ J¼B M; QÎB F?¬M; + -M bÊ ?½B- M, K ç-m h?B M aQ >´ M`v H" i?O ?° i?9 +O L K

h-M S?"K M? M? +? ! M; i`'M M K¼B M; QÎB M ! B` - ?„M M?bM` çQÊ+ # M i`QM; + v m i?9 [m€M ?B m- ç†+ #B i H" b® HQÊM; GK+ +'T v m i?9 bQ pÈB GBM? ok aQ T?QÆM; M?•M HQ¢B #ÎB pb KbM? i`Î p K" bo F?Q T? ! M; ç ¢ B- M?QM; pšM + ! +?¶ +?Q M, K ç-m h?B M aQ >´ M`v çB` ?¶ i`ÊX

"M?5 "M?5 "M?5 "M?5 "M?5

L,K ç-m h?B M aQ >´ `ÆB tm®M; i`QM; i`M; ;B Q +?B M ;B[ v m i?9 +MM; M?•M b,M ;B i v m i?9- +€B M`v H¢B ç +?Q i`QM; HÁM; K°i ç€K M?•M HQ¢B i?O p ç m +?SM; FB M h-M S?`K i?"K +?Q M; v +ª GK+ +´T v m i?9 h?B M aQ >´ +kM; +| i? i? K T?`M +?`M X

*kM; H` #ÎB pb M,K ç-m h?B M aQ >´ ?mM; K½M? M`v ;B M?"T- Î /QÈB mv €T+QÌ aQ >´ - `i M?B m v m i?9 +´T i?'T ç m bBM? HÁM; bÊ ?½B- +€B M`v H¢B ç +?Q €T #Èi F?¬M; QiX

@ >W- +QB M?Q +€+ M;QÆB i?S+ i?ÌBX

h-M S?`K M?bM t2K M,K ç-m h?B M aQ >´ FB +?¢v ç M- #'i K½M i`QM; HÁM; T? FB M M?•M HQ¢B ;B Q +?B M i`QM; M°B i?"M? `®i +K+ +?B K Qm i? - ?„M +kM; + ç-m h?'i +´T v m i?9 FB `²BX

@ L: P `®M;

L?QM; K`- b m K°i F?„+- #¶M; M?B M h-M S?`K +ªK ;B€+ çQÊ+ i`QÊ+ M;QìB i`mv +QìM; ç¢B- b m ç| K°i i? M?•K ;`Q i?ûi ç +?Q F?¬M; ;B M ç m `mM `~v T?€ F?¬M

a m ç| ?„M HB M +?SM; FB M ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; # M i`QM; ? B ç-m h?'i + K„i i`Î M M çÄ #WM;- K°i i?•M mv €T p` F?Q iS+ +QìM; ç¢B +O h?'i +´T v m i?9 M´ H°M5

Zmª M?B M- æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v M?"M ` M,K ç-m h?B M aQ >´ FB 5 >ÆM M çQÊ+ i` M M;QìB M,K ç-m h?B M aQ >´ FB K M; i?2Q F?Q iS+ +O æ°+ :B€+ :B Q

h`QM; M°B i•K h-M S?`K `i M? M? HB M KBM? #¢+? ç M M;mv M M?•M pb b Q ç- #¶M; M?B M iS+ ;B`M- ? B ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v `i +| i? H` [m M? #- ?mM; i?O ;B i +? i æ°+ :B€+ :B Q GQM; çU+- iU M?B M H` M´B ;B`M p¢M T?-M `²

"i [m€ ?„M +kM; F?¬M; +| bÊ ?½B- i?"K +?Q H` ?„M +® w ;•v M M ç´v5 h?'i +´T v n ç²M; /¢M;- +| i`Q im +U+ + Q5

J°i F?B æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v ç½ K´i çB Hw i`Q- M?Q p"v ç®B pÈB h-M S?`K K ç®B T?| K°i QiX

æ9M; M?Q h-M S?`K çQ€M i`QÊ+- b m K°i F?„+- ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB i? i`Q- +m²M; M° K` p¼i iÈB T?QÆM; ?QÈM; L K S?QM; h?"M?- iU ?² Km®M M; v H h?B M aQ >´ FB X

@ >W- +| i Î ç•v- b9+ bBM? M;QÆB çWM; M;?o çB p"Q L K S?QM; h?"M?5

o`Q H9+ M`v h-M S?`K +kM; ç°M;- /QÈB +?•M ?„M ç¢T i` M iQìM; i?"M? K°i +€B- + ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB FQ+? #„M çB5 h`U+ iB T +?„M Î i`QÊ+ K†i æ°+ :B€+

h?'i +´T v m i?9 b Q K` F?´M; H²- h-M S?`K i`B M F? B \*?m hQÊ+ +?B /U+- i`2Q æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v- M?Ä #û M?Q H` K°i +QM FB M- iU ?² M?Ä ç M KS+ +ÁM pm®i +O æ°+ :B€+ :B Q GQM;5

"i [m€ i`Q im +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB +U+ + Q- M| ç®B pÈB M?•M HQ¢B ç°i M`v- #ªM M,M; +ªK M?"M çQÊ+ K°i iB FB M; F`5

" M i`QM; i?•M ?bM? M?•M HQ¢B M?bM M?Q ;¬v v m M`v- ~M +?S HU+ HQÊM; F? æ†+ #B i H` \*?m hQÊ+ +?B /U+ K`m çÄ +?| i FB - i?2Q p¶ ` i`M ç-v F?Q iS+ +?'M h?'i +´T v m i?9- p"v K` +ªK i?'v +| K°i HQ¢B t9+ ç°M; Km®M i?-M T?K+5

"i [m€- `i M? M? +´t9+ ç°M; M`v #` M´B ;B`M i`QM; HÁM; M| ?Q`M iQ`M ç ûT tm :B Q GQM; M`v #¶M; M?B M M?¢v +ªK K` +ªK ;B€+ çQÊ+- i` M M;QìB +O M?•M H +| F?Q iS+ +O ?mv i F?Q æ°+ :B€+ :B Q GQM; ;B®M; çU+5

@ *€B M?•M HQϕB ç€M; +? i M"v +kM; H" ?mM; i?O5
h`QM; M°B i•K æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v `®M; ;B"M- b m ç| K|M; pm®i +U+ HÈM ç°
K"m t M? i`QÈ+ K†i FB 5
*€B K|M; pm®i FB +U+ HÈM- ;B®M; M?Q H" +?2 F?m'i #-m i`lB- HU+ HQÊM; H,M
ç° FB +U+ M? M?- iB M; tû ;B| FBM? F?OM; i`mv M p"Q # M i`QM; L K S?QM; h?
M;QlB F?¬M; F?ÄB `mM M?Q +-v b'v5
J°i FQ+? M'B ;B"M +O h?'i +'T v m i?9 [m€ KϕM? K)5
J¼B M;QlB i?'v i?•M i? ;-v ®K +O h-M S?"K î i`QÈ+ K†i K|M; pm®i FB H° ` M?A
i•K i'i +ª K¼B M;QlB +kM; F?¬M; F?ÄB p b i?B m MB M €Q t M? M"v K" •K i?-K ç'

ejkX *?QÆM; e9R, h Jm®M æ² GQM;X URV

*?QÆM; e9R, h Km®M æ² GQM;X URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

hm v i'i +ª K¼B M;QlB #B i`ä h-M S?"K ç½ ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM?- M?QM; /
[m ?„M` i v 5

E?¬M; #B i i?B m MB M M"v +| i? Mû [m +¬M; FQ+? p¬ +MM; F?OM; #® M"v ? v F

@ J°i M,K ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM?- +kM; F?¬M; #B i ?¬K M v i?U+ HU+ iB m

.M H" *´ J†+- imv #lB p b ?B m `ä h-M S?"K F?¬M; ;B®M; M;QlB i?QlM;- +?Q M M
iBM iQlM; M?'i ç`M?- M?QM; pšM H" F?¬M; F?ÄB +| +?9i #"M i•KX

oW `²B ?„M +MM; ? B ç-m h?'i +'T v m i?9 M"v iB M ?"M? ;B Q i?O [m - #B i`ä ?
æ†+ #B i H" æ°+ :B€+ :B Q GQM;- +?Q /M H" çÆM çª ç°+ ç'm- ?„M +kM; F?¬M; iB

@ h?'i +'T v m i?9- [mª M?B M F?¬M; TªB +?mv M çM X

h-M S?"K ç®B K†i K°i FQ+? M"v +O æ°+ :B€+ :B Q GQM;- i`QM; HÁM; +kM; ?ÆB
H-M ç-m iB M ;B Q i?O +MM; h?'i +'T v m i?9- æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v M m bQ
?ϕB ?ÆM K°i QiX

L;QlB F?€+ +| H) F?¬M; +ªK ;B€+ çQÊ+- M?QM; h-M S?"K HϕB +| i? +ªK ;B€+ ç
:B€+ :B Q GQM; +¬M; FQ+? tm®M; /QÈB- F?¬M; F?Q +?mM; [m M? ç m +| +?9i +
i?'m tQÆM; K" ç M5

æ°+ :B€+ :B Q GQM;- ?MM; H" ?Ä - i?Q H" i?Ov5

J" ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v +?QM? H" h?Ov #B M /` i?"M? ",M; ? - +| çQÊ+ >"
M"v +?KT tm®M;- +?QM? H" K°i +€B >"M ",M; H Q HmM;5

L m H" GBM? ok aQ- î /QÈB >"M ",M; i`|B #m°+ M?Q p"v- i?"K +?Q M; v +ª i`€M? +

@ "i [m€- h?'i +'T v m i?9 i +kM; ç'm F?¬M; HϕB- +ÁM i? M"Q +MM; oä h?€M? i`

L?QM; h-M S?"K HϕB F?¬M; bÊ- b m F?B +ªK i?'v K°i FQ+? M"v ç€M? iÈB- MlB
M? M?- *?m hQÈ+ +?B /U+ î b m HQM; M? M? +?|M; K°i +€B- +| +?9i HQÈi` K°i F

æ²M; i?lB- oQÆM; h`M æ Q +kM; tm'i ?B M i`QM; i v- i` M i?•M ç Q FB - ?Ä ?²M;
;B[F?¬M; i`mM;5 >Ä M;mv M F?Q M²M; ç"K #®M T?Q H" T iS+ M?Q H" #BM? b
M? M? iK i" T iÈB5

oä h¬M +?B +ªM?- F?®M; +? h?B M æ` M;mv M F?Q5

@ "€ oQÆM; L?•M æ Q5

h`QM; M?€v K„i iB T i?2Q- oQÆM; h`M æ Q +?ûK` - >Ä ? M;mv M F?Q K½M? H
?´B H M

:B®M; M?Q H`î i`QM; #B M`°M; /K+ ?Ä K`` 5 Í /QÈB ç Q i? /šM /„i- K°i €M? ç Q
/`B i`¼M p M ?ÆM KQÌB i?QÊ+- H`T iS+ tû`€+? ?Q F?¬M;- K M; i?2Q F?Q H Qm M
:B€+ :B Q GQM; FB 5

a m F?B h¬M S?“K +?ûK` K°i ç Q FB - GB i .B K K`m ?²M; çÄ i?šK ?Q H M?Q p
#,M; imv i K`m i`„M;- H`T iS+ T?€ #,M;- M?Q H`v M ?Ä i€+? ` b€M; HQ€5

aQ`M bQç i

hB M; tû ;B| FB M?Q H`G¬B JBM?- M?Q H`G¬B æbM? +?'M ç°M;- i? M? i? +U+
i`QÌM; +?9 w5

G9+ M`v h¬M S?“K- imv i?•M ?bM? pšM H`M?Ä ;¬v +?Q ç O #ªv i?QÊ+- M?QM; F
?„M ;B®M; M?Q H`#¶M; M?B M + Q iÈB i`,K i`QÊM;- +?Q i`i +ª K¼B M;QÌB K°i H
t M? M?Ä #û M`v- bQ pÈB h?´i +´T v m i?9 +U+ HÈM FB +ÁM Km®M mv pk- +QÌM;
M?“i M? M? M?“i içB +?´K

@ hB m iY M`v- +?B m "€ oQÆM; ç Q K°i M,K i`QÊ+ M`v- iU ?² ç½ çQÊ+ +ªB iB M
HQçB ibM? i`çM; M`v5

*´ J†+ ç²M; /çM; +| çQÊ+ i?U+ HU+ oä h¬M- ?ÆM M[+| i-K K„i oä h?€M?- i`¬M; i?
F?¬M; F?ÄB çQÊ+ FBM? M;ç+ K` KÎ iQ ? B K„i- •K i?-K F?B T bÊX

>„M i?“T T?-M iBM? iQÌM;- /M H` +?QM? KbM? ?¬K M v- #ÎB pb ç½ F?¬M; +| i?•M
#ªM F?¬M; +| F?ª M,M; i?B i`B M` pä F„ +QÌM; ççB M?Q p`v5

J°i M,K M`v- h¬M S?“K iB M #° HçB ç +?Q ?„M H`K bQ i`QÎM; +kM; F?¬M; F?ÄB ç
L; v +ª *´ J†+ i`¬M; i?´v K°i +?B m M`v +kM; FBM? M;ç+ M?Q p`v- M?[M; M;QÌB F
p`v F?B T bÊ +| i? M;?o`²B5

L K S?QM; h?“M? +?d t2K M?Q K°i i?“M? i?“i`mM; i¬M;- +ª iÁ i?“M? i?“;B i°+ K
GBM? ok aQ5

GçB +| K`v M;QÌB ç½ iWM; ;†T oä h¬M` i v\

oW`²B K¼B M;QÌB M?bM i?´v \*´ J†+ ` i v i`QM; M°B i•K ç½ H``mM; ç°M;`²B- M?
S?“K` i v- +?SM; FB M K°i +?B m M`v- +ªK ;B€+ `mM; ç°M; FB +`M; H`KçM? ?Æ

"ÎB pb *´ J†+ +| [m M ? iÈB i?•M i? - M;mv M F?Q ?„M +| i? F?®M; +? +,M #ªM
+?Q M M HU+ +¬M; FQ+? F?¬M; +| KçM? M?Q h¬M S?“K p`v- pW`²B ?„M +MM; pÈ
#^M; ç m H`FBM? M;?B K pä ççQ +O oä h?€M? KB M +QDM; SM; T?| K` i?¬B5

>ÆM M[pä F„ +O *´ J†+ T?-M HÈM +?9 w i?U+ /KM;- t t F?¬M; ?Q H #^M; K
S?“K içQ i?“M?5

*?Q M M`i M?B m M;QÌB ç m +?Q`^M;- h¬M S?“K i?“K +?Q bQ pÈB *´ J†+ +ÁM +

"i [m€i` M i?U+ i - *´ J†+ i?“T T?-M iBM? iQÌM;- KbM? #•v ;BÌ i®B i?B m +?d ?²B
+´T oä h¬M- K` i?B m MB M €Q t M? ç´m pÈB æ°+ :B€+ :B Q GQM; i` M #-m i`iB F
K°i- ?Q`M iQ`M KÈB ç°i T?€ K` i?¬B5

J`H9+ M`v i` M #-m i`iB- K°i M;QÌB K°i i?9 FB ;B Q T?QM; +ÁM +?Q F i i?9+5

h¬M S?“K T?€i` K°i €M? ç Q GB i .B K K`m ?²M; çÄ i?šK- iU ?² +| çQÊ+ iB T i p¬
F?Q Í i`QM; T?çK pB i`,K Kûi HB M iK+ F?¬M; M;WM; im¬M p`Q- ç °i ç Q FB F?
M[5

*?Q ç M F?B ?"Q [m M; M|M; #ÄM; FB i`U+ iB T; B^B F? B i-M; i-M; #,M; ?"M # C
M"v- M?Q H" GB i L?"i T?€ i M K•v ç 2M +?2 +?„M- +m®B +MM; ?"Q [m M; #„M` #®
T?Q i` M +U i`^Q +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; +U+ HÈM M"v5

•M? ç Q +MM; HQM; i`^Q i`U+ iB T; B Q T?QM;5

@ _®M;

" M i` M K|M; pm®i +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB p®M ç M; +| K°i i-M; #,M; /"v ç
K|M; pm®i +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; +| i? i`U+ iB T T?€ M9B HB i i?ûT- +?QM? i
i?•M M|5

L?QM; Î/QÈB K°i ç Q FB +O h-M S?"K +?ûK iÈB- i-M; #,M; /"v i` M K|M; pm®i FÈ
HQÈM; M|M; `U+ T?€ M€i- b m ç| €M? ç Q ?mM; ?,M; i`^K Î i` M K|M; pm®i5

G"TiS+- :B Q GQM; +?B ?mv i i`•M [mw FB M?Q H" bm®B T?mM- ç' tm®M; K" `5
iW i` M #-m i`ÎB # v H^i^a tm®M; ç¢B ç` - M?m°K çÄ +^ K°i pMM;5

@ L: P

æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB +kM; M?"M F?¬M; çQÊ+ M[#` ç m K" `®M; iQ- M| F?¬M
M?Ä #û i`QÈ+ K„i M"v- +€B i?•M i? M?Ä v m FB p"v K" +| i? T?€i` +¬M; FQ+? +
;B€+ çQÊ+ K°i ç Q FB +Æ ?² Km®M +?ûK çSi K|M; pm®i +O KbM?5

G"TiS+ çm¬B `²M; +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; /MM; bS+ pmM; iÈB M?•M HQ¢B i`QÈ
H¢B F?¬M; F?ÄB +| +?9i bÊ ?½B K" `9i HmB p b m K°i F?Q^M; +€+? i?"i /"B5

J°i ç Q i`U+ iB T +?ûK i´M i?QÆM; h?'i +'T v m i?9- K°i ç Q #S+ HmB æ°+ :B€+ :B

lv HU+ K°i ç Q FB +O h-M S?"K F?OM; #® M?Q p"v5

*?SM; FB M +¬M; FQ+? +O h-M S?"K M?Q H" *?B M h?¬M- i`QM; M°B i•K i'i +^ K
p` bBM? H^M; +m²M; M?B i ?QÈM; iÈB5 *?OM; HQ¢B K iQM +MM; bMM; #€B FB
M?"T M?•M i•K5

ejjX *?QÆM; e9k, h Jm®M æ² GQM;X UkV

*?QÆM; e9k, h Km®M æ² GQM;X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h?"i bU H" [m€ K¢M? K)5

h?"K +?Q +| +?9i Qi i°+ M?•M ç M; +MM; v m i?9 ç°+ ç'm i`QM; L K S?QM; h?"M?-
p"v ?'T /šM- K" Î/QÈB F?¬M; +~M i?"M i?'i i?¬M- ç +?Q v m i?9 i`^Q i´M i?QÆM;

L?QM; M?[M; M;QÌB M"v +,M #^M F?¬M; i? K ç w +?9i i?QÆM; i? +MM; ç m çÈM
T?€i ?mv` +?B M HU+ +~M; K¢M? ?ÆM M[5

hW H9+ M"v #„i ç-m- K°i çB K HQ H„M; pW `²B +O K¼B M;QÌB ç®B pÈB h-M S?"
F?|B- K¶B M;QÌB ç®B pÈB i?O p +?B M M"v +kM; #„i ç-m i`"M ç-v iBM iQÎM;X

h-M S?"K i?"i bU H" M;m²M bm®B iBM iQÎM; +O #¼M ?„M5

h`K +°i p" HBM? ?²M ç iQ`M #° L K S?QM; h?"M? /U p"Q5

h'i +^ K¼B M;QÌB +| K°i HQ¢B +^K ;B€+ M?Q p"v- +?d +¬M +| i?B m MB M M"v Î ç
pB M b) F?¬M; M;½ tm®M;5

L?bM ç M K°i ç Q FB +O h-M S?"K i¢Q i?"M? i?QÆM; i? ç®B pÈB æ°+ :B€+ :B Q
+| +?m~M #` +kM; F?¬M; F?ÄB +?'M ç°M; H-M M[ - pW `²B ?„M T?€i` K°i FQ+? +

GQM; FB çÆM ;B^aM ç€M? M€i #’v `²B5 L?QM; K°i FQ+? M”v +O h–M S?“K- HçB ç
GQM; #`i?QÆM;5

h?U+ HU+ ? B M;QÌB bQ b€M? pÈB M?Q i? M”Q- + Q i?’T +| i? T?€M5

@ >^aQ iB m iY- #^aM oä h?€M? p®M ç M; HQ H„M; M;QÆB i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M?
+^aM?- +,M +Æ b) +| +?9i #’i´M- M?QM; ?¬K M v t2K` - iB m iY M”v i?“i bU H” F?¬M
çQ€M- imv ?B M içB +?d H” oä h¬M +’T K°i- M?QM; +€B +¬M; FQ+? M”v *?”+ +?”+
+kM; F?¬M; +| F?^a M,M; +| çQÊ+ 5

G”T iS+- *´ J†+ F?¬M; F?ÄB HçB H–M M[bÊ ?½B i?€M T?K+- imv +^aM? ;BÈB +O
M?QM; Î i` M i?U+ HU+ ?„M HçB +?d +| i? +<sup>a</sup>K i?’v F?¬M; #^M; `²BX

*´ J†+ ç½ iWM; H” oä h?€M?- €M? K„i +O ?„M `’i +?m~M- i?“K +?Q ?„M +ÁM +| i?
K°i FQ+? FB +O h–M S?“K +ÁM F?¬M; T?^aB H” +¬M; FQ+? KçM? M?’i5

>„M iW M;mv M F?Q #®M T?Q +?’M ç°M; FB +| i? +^aK ;B€+ çQÊ+- M,M; HU+çE
+O h–M S?“K- bQ pÈB F?B ?„M +| çQÊ+ #^aM i? +ÁM KçM? ?ÆM5

o”Q H9+ M”v- ?„M F?¬M; i? F?¬M; i?W M?”M- h–M S?“K i?“i H” i`Á ;BÄB ?ÆM i?

@ o h¬M :B^a FB F?¬M; T?^aB H” H½Q bQ +O hB m S?“K b Q\ L?Q i? M”Q i?U+ HU
+ÁM KçM? ?ÆM\

J” M; v +^a h–M >²M;- b m F?B M?bM ç M F i [m^a M”v- i`QM; M°B i•K F?B T bÊ +MM

*QM +O KbM? F?¬M; +?d ç½ i`Î i?“M? oä h¬M- ?ÆM M[i?U+ HU+ bQ pÈB oä h¬M
?ÆM5

L K S?QM; h–M ;B i?“i bU bBM? ` K°i oä h¬M5 J°i oä h¬M ?”M; i?“i ;B€i?“i +?Q
?ÆM M[i?U+ HU+ +QÌM; ?½M5 æ°v imv i ç®B H” K°i ççB bU pBM? [m M;- H”K`ç

*€B M”v ç +?Q ?„M i?•M H” K°i i°+ i`QÎM;- K°i KU+ +| K°M; iQÎM; +?’M ?QM; ;B
FQ+? FB H” +U+ HÈM5

æ®B pÈB HQçB pBM? [m M; M”v- i’i +^a ç iY L K S?QM; h?“M? ç m +| çQÊ+ +^aK i?

J” #^aM i?•M h–M S?“K- M?bM ç M K°i FQ+? FB +O KbM? içQ i?“M? i?QÆM; i?
F€i?“i +kM; F?¬M; F?ÄB +| K°i T?2M ?”Q ?MM; #„i ç–m F?ÎB ç°M;5

h?’i +’T v m i?9- ççB p”i F?’M; H²5

*€B M”v ç½ iWM; H” i²M içB +QÌM; ççB- +?d /MM; K°i K|M; pm®i +kM; +| i? +?KT

>„M pšM +ÁM M?È`ä H9+ i`QÈ+ ?„M KÈB p”Q v m i?9 bÆM Kç+?- L;k >´ S? GQM
b°5 æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB Î p”Q bmv v m F€- ?ÆM M[#^aM i?•M #`i`¼M; i?QA
?bM? ^aM? +QÌM; ççB FB ç½ iWM; HQm HçB i`QM; HÁM; +O ?„M i?“i H•m5

L?QM; ?¬K M v5

h?ÌB ;B M +?d çB [m +?Q çO M,K M,K- ?„M F?¬M; +?d +| i?m T?K+ M,K ç–m h?B
GQM; M,K ç|- +QB M?Q H” i?O ?° i?9 +O L K S?QM; h–M ;B ?„M- i?“K +?Q H” i
i`mv M KÈB M?’i içB X

>ÆM M[?B M içB- ?„M +ÁM K°i KbM? K°i M;QÌB- ç°+ +?B M æ°+ :B€+ :B Q GQM

>„M F?¬M; +ÁM H” oä ç² M?Ä v m M,K ç| M[`²B5

>„M ?¬K M v- +?QM? H” pä ççQ i¬M bQ5

oä h¬M +?B +^aM?5

*^aK i?K çQÊ+ i?U+ HU+ #^aM i?•M +QÌM; ççB- h–M S?“K `®i +K+ +kM; ibK p K°i iQ
i?9 bÆM Kç+? FB X

@ >¬K M v- i Km®M æ² GQM;5

h`QM; M°B i•K i`"M i`"M FQ+? ç°M;- H"TiS+ F?Q i? iQ`M i?•M +O ?„M ç°i M?B
h`M æ Q i`QM; i v ?QÊM; H M i`lB- ?"Q iB M? pçM i`QÊM; K`H M iB M; M|B` X

h?'i+'T v m i?9 M`v- `i F?| T?K+ iMM;5

>ÆM M[#ÎB pb i` M M;QlB h-M S?"K +| ?mv i F?Q +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; ;B®
M,K ç-m h?B M aQ >';B i+? i æ°+ :B€+ :B Q GQM; ;B®M; çU+- +QM æ°+ :B€+ :B
H`bBM? iY ççB ç`+?- ç½ F?-M; i? i?m T?K+ `²B5

æ½ F?-M; i? i?m bM? /MM;- h-M S?"K +kM; bÊ M;`v b m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`
+?d +| i? ;B i+? i5

@ _®M; L: P

æ-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q +kM; +| i? M;?2 ?B m çQÊ
M?"M çQÊ+ h-M S?"K F?B m F?Q+?- H"TiS+ M| HB M T?€i` K°i iB M; ;"Q i?ûi +

a m ç| GQM; i?•M i?"i /"B +O ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v #¶M; M?B M ;B®M; M
i®+ tQ v i`ÁM Î;B[ F?-M; i`mM;- b m ç| /MM; K„i i?QlM; +| i? +?SM; FB M >"M
+?'M ç°M;- i?2Q H•M T?B M FB H|M; H€M?- Îi` M F?m-M K†i+O h?'i+'T v m i?9

@ >Qx@F?"@xxx

a m ç| K°i ?²B i? M? •K ç†+ i?M i`mv M ç M- h-M S?"K HB M +?SM; FB M bWM; M`
:B€+ :B Q GQM; FB - p`Q H9+ M`v T?€i` ?"Q [m M; +?|B K„i- i?"K +?Q ç +?Q M;
GQM;5

a m K°i H€i- K°i ççQ #,M; i`K +U ççB- ~M +?S ?"M F?Q +U+ F€ ç€M; bÊ iW i`QM
i?ŠM; i„T K` ?QÊM; p h-M S?"K +~M; iÊB5

h-M S?"K +| i? +?SM; FB M- M?[M; MÆB ççQ #,M; i`K M`v çB [m - ? i i?ªv F?-M;
#,M;5 E?-M; ;B®M; M?Q H`pW `²B +?d +| K°i K|M; pm®i+O æ°+ :B€+ :B Q GQ
M;QlB F?| +| i? ?"M? ç°M;- H9+ M`v ç•v- #,M; i`K M`v K M; i?2Q ?"M F?Q H`+?•M
;B M ç~M; HçB5

*€B ?"M F?Q M`v +QlM; ççB #S+ M;QlB- i?"K +?Q H`K¼B M;QlB +€+? `i t i`QM;
iS+ +ªK ;B€+ çQÊ+ `ûi HçM? i?'m tQÆM;- i?"K +?Q M?[M; v m i?9 FB +kM; F?-M
ç~M; ç M +Æ ?² Km®M +Q [m„T M;½ tm®M; ç'i5

@ æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v ?Q`M iQ`M +?QM? t€+ F?-M; T?ªB h?'i+'T v m i?9 #
FB p"v K` HÊB ?çB M?Q p"v5

.M H` h-M S?"K- b m F?B +ªK i?'v #,M; i`K FB i`QÊ+ K†i K` ç M +kM; F?-M; F?À
?"M F?Q FB - ?„M H` +?Q iWM; +| +ªK i?K [m 5

.M H` # M ç-m Îi`QM; *?•M ok i?€M? ç` +MM; .`+? E?mv i;B Q +?B M- b m F?B
oă h~M +kM; F?-M; +| i? T?€i` #,M; ?"M +?B F?Q HQçB i`bM? ç° M`v5

h?"K +?Q M; v +ª K°i MY +kM; F?-M; +|5

"i [m€ h-M S?"K +?O im +?QM? H` >Ä ? M;mv M F?Q- ?„M i`ªK L;?`+? i?`M? h
+?mM; [m M? +| çB m F?B M imv i ç®B- HçB HoM? M;° ç M ?mv MªQ +O >Ä ? K

*| i? M|B- ?„M F?-M; bÊ HçM?5

ej9X *?QÆM; e9j, >B aBM?X URV

*?QÆM; e9j, >B bBM?X URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

hB T i?2Q i`QM; M?€v K„i- h-M S?“K K„i i?`v #,M; i`K FB +`M; M;`v +`M; ; -M- M;
#®M T?Q K½M? HB i H Q iÈB- i`QM; i?ÌB ;B M +U+ M; „M Î #®M T?Q i?•M i? +O
?° ?Ä ?²M; b„+5

a m ç! M,M; HQÊM; *?m hQÊ+ K +?OM; i`QM; i?•M i? +O ?„M +kM; #„i ç-m F?ÎB
?¶M ?ÊT ç M M?[M; >Ä ? M;mv M F?Q +€B # M i`QM; T?¢K pB i`,K Kûi iK i”T ç
+QÌM; ç° 'K i`QM; ç!5

*€B GB i .B K ?WM; ?U+ FB - ;B®M; M?Q H` Km®M ç®i +?€v +?•M i`ÌB5

@ >W- i M;QÊ+ H¢B Km®M M?bM M;QÆB +! i? ç¬M; +SM; i ? v F?¬M;5

E iB T- h-M S?“K HB M i`U+ iB T ç!M M?“M #,M; i`K +U+ ?”M i`MM; FQ+? K` ç M
LQÊ+- H` >”M ”,M;X

GY - H` GB i >Ä X

Í i` M #-m i`ÌB ç^M; FB - K¼B M;QÌB +! i? +?SM; FB M K°i ?²B #,M; +MM; ?Ä - H¢
T?QM;5

L!M; #ÄM; +MM; #,M; ?”M i-K ç! #„M ` K°i HQ¢B ?”Q [m M; ++!B K„i K” ?Q H - ?
K°i i`„M; - i?”i ;B®M; M?Q oB M \*´ #€i [m€B ç² ç^M; - i` M F?¬M; i`mM; ?bM? i?”M
?Á +?B m `¼B5

æ•v H` ? B +?OM; HU+ HQÊM; +U+ ?¢M bB m +’T ç®B #QM?5

*€B M`v H` mv HU+ +O h?’i +’T v m i?95 *€B M`v H` mv HU+ +O oä h¬M +QÌM; ;B

Í i`QÊ+ K†i #¼M ?¼- +?Q /M H` GBM? ok aQ- +?Q /M H` GK+ +’T v m i?9- ç m ?Q
+U5 .M +?Q F?Q^M; +€+? t M?Q p”v- pšM +! i? +^K M?”M çQÊ+ çO HQ¢B F?Q i?

Í /QÈB H¢M? M!M; ç®B #QM?- i?”K +?Q çQ iÈB +?’M ç°M; i`QM; ?Q F?¬M; - M?B i
;B M M; „M #B M ?! F`+? HB i- ç +?Q `’i M?B m M;QÌB ÎT?Q /QÈB- i?”K +?Q M
+`M; K¢M? ?ÆM M[ +kM; M?”M F?¬M; çQÊ+- `’i M?B m M;QÌB +MM; v m i?9 i?”K
M;½ i` M K†i ç’iX

”’i [m€i mv M?•M HQ¢B +MM; v m i?9 i` M K†i ç’i T?^M SM; HÈM M?Q p”v- M?QM
S?“K +MM; æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB ;B Q T?QM; +ÁM F?¬M; +! +?’K /Si M? M?
HQÊM; H¢M? M!M; ç®B #QM? +ÁM +?Q iÈB +U+ ?¢M çdM? T?QM;5

P M?5

L?€v K„i b m ç!- æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB T?€i ` >”M ”,M; i`K +U+ HÈM `®i +K+
i` M pÁM; #^Q ?° GB i .B K +O h-M S?“K5

J†+ /M M!B æ°+ :B€+ :B Q GQM; T?•M + Q i?’T- ;B®M; çU+ H` v m i?9 >Ä i?m°+
h?Ov i?m°+ iQM?- M?QM; i` M i?U+ i - æ°+ :B€+ :B Q GQM; H` HQ¢B v m i?9 i`ÌB
+MM; çB m F?B M ç®B pÈB h?Ov M;mv M F?Q `’i K¢M?- +?Q M M # M ç-m Î v m
:B€+ :B Q GQM; FB KÈB +! i? +€+? t M?Q p”v- +kM; +! i? M?¢v +^K K” ibK çQÊ

J` æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB p®M H` ;B®M; çU+ >Ä i?m°+ iQM?- ç®B pÈB h?Ov M
+^K SM; +MM; çB m F?B M K¢M? M?Q p”v- M?Q p”v ;B®M; +€B æ°+ :B€+ :B Q GQ
+QÌM; ç¢B ?ÆM `²B- ”,M; h?Ov æ²M; L;mv M- +! i? M!B- ;B®M; +€B æ°+ :B€+ :B Q
+? ç®B pÈB h?Ov M;mv M F?Q bQ pÈB ;B®M; çU+ :B Q GQM; +ÁM K¢M? ?ÆM M?

>ÆM M[æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v /MM; #,M; M;mv M HU+ #^M i?•M H`K /šM- T?
F?¬M; T?^B RyyK M?Q h-M S?“K +! i? bQ b€M?5

*?Q /M h-M S?“K H` i`^K L;?`+? i?”M? h¬M- ç®B pÈB M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB
HU+ F?®M; +? imv i ç®B- M?QM; p”Q H9+ M`v- ?„M pšM H` +^K ;B€+ çQÊ+ h?Ov M
K½M? HB i- ç•v H` i?m°+ p M,M; HU+ i?B M T?9 +O h?’i +’T v m i?9- ?„M Km®M
M’BX

æ° 'K +O pÁM; #ªQ ?° GB i .B K T?ÁM; ?° H'v h-M S?"K M"v +U+ + Q- >"M ",M; i`
HB M #„i ç-m F?¬M; M;WM; i M`½- M?QM; K" h?Ov M;mv M F?Q #®M T?Q H¢B H
hmv M?[M; >"M ",M; +?B F?Q M"v F?¬M; H"K ;b çQÊ+ pÁM; #ªQ ?° GB i .B K +O h-
`½B ç2K F?¬M; ;B M #®M T?Q ç¬M; H¢B- Km®M ç2K h-M S?"K +MM; +ª pÁM; #ªQ
+?¶ # Q p•v î i`QM; ç|X

@ a9+ bBM? M"v- [mª i?"i çO +Q`M;X

h-M S?"K p®M i`"M M;"T iU iBM KbM? b) F?¬M; #` #,M; ?"M +?B F?Q M"v ç¬M; +S
M°B i•K +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ ?ÆB +| +?9i +?'M ç°M;X

hmv i¢K i?ÎB ?„M b) F?¬M; #` ç¬M; H¢B- M?QM; M m M?Q +S FûQ /"B M?Q p"v- T
?Q"MiQ" M #` #,M; ?"M M;mv M F?Q +O æ°+ :B€+ :B Q GQM; +?B K +S- M?Q p"v
#,M; ?"M M;mv M F?Q M"v- +,M #ªM F?¬M; +€+? M"Q iB T iK+ #´bmM; >Ä M;mv

oä h¬M +?B +ªM?- bî /o çQÊ+ +QB H" pä ççQ i¬M bQ- t t F?¬M; T?ªB GBM? ok
i`¼M; v m M?'i H" M,M; HU+ KQÊM h?B M æ` M;mv M F?Q5

GBM? ok aQ +?d +| i? i?m M¢T h?B M æ` M;mv M F?Q ç M i`QM; +Æ i? bY /KM;
i`U+ iB T F?¬M; i?¬M; [m i`QM; +Æ i? - HB M p" M /KM; h?B M æ` M;mv M F?Q5

L m M?Q F?¬M; ;B M i?"i bU #` æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v T?QM; iÄ - M?Q p"v h-M
/KM; h?B M æ` M;mv M F?Q- p"v i?b ?„M ç½ K'i çB /U p"Q HÈM M?'i +O oä h¬M
M?Q GBM? ok aQ- bY /KM; M;mv M F?Q i`QM; +Æ i? K" i?¬B5

æ-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v i`Q im +U+ + Q- M| ç€M? ç9M; H" +?O w M?Q p"v-
b) >Ä M;mv M F?Q p®M +| +O h-M S?"K5 æ M H9+ ç|- M| Km®M ;B i +? i h-M S
M?B m`²BX

G9+ M"v ç•v h-M S?"K b B H-K H" ç€M? ;B€ i?'T >"M ",M; F?Q FbM? +O æ°+ :B€+
+O ç-m h?'i +?T v m i?9 M"v- KÊB +| i? ç~v KbM? ç M ibM? i? t'm ?B M i¢B M"v

G9+ i`QÊ+ h-M S?"K ç½ iWM; çÆM ;BªM çª #¢B oä h¬M .`+? E?mv i- çÆM ;BªM
i?"M? oä h¬M M?B m M,K- +€B M"v ç +?Q HÁM; iBM +O ?„M #"M? i`QÊM;- +?Q`
F?¬M; H" ç®B i?O +O KbM?X

L?QM; /M b Q ?„M +?d H" oä h¬M +?T K°i K" i?¬B5 æ-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v +
î ;B[i`mM; +?T +MM; + Q +?T- i?U+ HU+ i®B i?B m iQÆM; çQÆM; pÈB GK+ +?T oä
oä h¬M +| çQÊ+ M,M; HU+ ç†+ i?M5

",M; ?"M +?B F?Q #®M T?Q +"M; M;"v +"M; t•K M?"T- h-M S?"K ç½ #„i ç-m +ªK
?Ä /B K #ªQ ?° H'v i?•M i? +O ?„M tm'i ?B M tm i? p¬HU+5

*€B M"v H¢B ç +?Q i` M K†i ?„M`®i +K+ ç¢B #B M- #ÎB pb ?„M i?"T T?-M iBM? iQ
T?€i` >"M ",M; +?B F?Q F?¬M; ;B®M; #bM? i?Q`M;- K°i F?B pÁM; #ªQ ?° M"v #E
#` ç|M; #,M; ?Q"MiQ" M-`ÆB p"Q # M i`QM; p¢M FB T #'i T?K+X

L?QM; ?„M ?¬K M v- M; v +ª M,M; HQÊM; +O *?m hQÈ+ +?B /U+ +kM; ç½ p" M /KM
+€+? M"Q T?€ i M ?"M #,M; FB i`|B #m°+5 *€B M"v ç +?Q ?„M +Æ ?² H" î p"Q # M

@ hB m S?"K

" M i`QM; L K S?QM; i?"M?- h-M >²M; ç M; ç®B T?| H'v K°i ç-m GK+ +?T v m i?9
+kM; F?¬M; F?ÄB i?-M b„+ #B M ç´B- #` GK+ +?T v m i?9 FB i" M /KM; +Æ ?°B K°

hW F?B h-M >²M; +?SM; FB M h-M S?"K i?"i bU #°+ T?€i` i?U+ HU+ oä h¬M- K
:B€+ :B Q GQM; FB - p®M ?„M ç½ iBM iQ`M; h-M S?"K +| çQÊ+ i?U+ HU+ çª #¢B a

ej8X *?QÆM; e99, >B aBM?X UkV

*?QÆM; e99, >B bBM?X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

L?QM; H9+ M"v i`¬M; i?'v ?"M F?Q ç-v i`lB- tm i? ;B®M; M?Q Km®M ç|M; #,M; p
+kM; F?¬M; F?ÄB +?'M ç°M; - #„i ç-m •K i?-K pb +QM +O KbM? HQ H„M; H MX

æ°+ :B€+ :B Q GQM; [m€ K¢M? K)- K¢M? ç M M´B ` M;Q" B w ç`M? +O i'i +ª K¼B

@ G-M M"v T?B M iQ€BX

*´ J†+ î i` M iQlM; i?"M? K°i # M ç M; t2K +m°+ +?B M- i?'v K°i K" M M?Q p"v +kM
M?QÈM; K"v- H°` i?-M b„+ HQ H„M;X

h-M S?"K H" ç-v çO K¢M?- M?QM; /M b Q pšM H" oä h¬M +´T K°i- +?d +| i? F?®
i`,K Kûi- +QB M?Q H" +?'i HQÈM; ç-v çO + Q- M?QM; K°i ç-m H½Q ?´ +kM; #M F
+„M tûX

>„M K°i KU+ F?¬M; ` i v- K°i T?QÆM; /B M H" #îB pb KbM? H" K M; i?QÆM; i? -
ç T?ÁM; ç-m h?'i +´T v m i?9 æ¢B æ` "¢Q >MM; FB X

J" +?SM; FB M pÁM; #ªQ ?° ?Ä ?²M; b„+ ç M; #ªQ ?° h-M S?"K FB +"M; M;"v +"M
M?"M F?¬M; çQÈ+ M[- ?„M F?¬M; i? M?Q p"v M?bM t2K h-M S?"K +?"K `½B iB
i? - +m®B +MM; M?'i `ÆB p"Q ç` T?QÆM; F?¬M; +€+? M"Q T?ªM F?€M;X

@ >„+ >Ä L° .B K5

h`QM; M?€v K„i iB T i?2Q- \*´ J†+ `®i +K+ ` i v- imv ç½ #` æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB
+kM; ç½ F?¬B T?K+ i?U+ HU+ h K +´T oä h¬M- K°i F?B p" M F?Q- >Ä M;mv M F?Q
?„M i?m M¢T iÈBX

J°i i-M; ?Ä ?²M; M;mv M F?Q M?Q H" i?U+ +?'i- #` ?„M €T b9+ H-M M[- i?ŠM; ç

í i`QM; i?lB ;B M +U+ M;„M- K°i +€B ?Ä +¬m K"m ç2M çQlM; FQM? F?QªM; +?WM
i`QÈ+ [mª ç´K +O ?„M- ?QÈM; p ;B[ F?¬M; i`mM; ;"Q i?ûi K" ` - GB i .B K b€M;
ç-m >„+ GQM; M´B ;B" M- #¶M; M?B M î i` M ç¢B /QÆM; # Q H i?2Q; B| pQÈi b|M

hmv h-M S?"K +MM; æ°+ :B€+ :B Q GQM; ;B Q +?B M +€+? K†i ç´i `´i + Q- +¬M; F
+| i? ç€M? i`9M; ç M +?¶ ?¢+? i•K- M?QM; ?„M +| FBM? M;?B K pä ç¢Q ?ÆM ?
+?m~M- ?„M M?bM ` çQÈ+ +?d +¬M KbM? Q M? K°i +€B H´ ?´M; - h-M S?"K M?'i ç

L?QM; K"- ç9M; M?Q *´ J†+ ç T?ÁM; H'v ç-m æ¢B æ` "¢Q >MM; FB - i`Q im +O
+ Q- î i?lB çB K M"v MÆB M"Q b) ç +?Q *´ J†+ çÆM ;BªM M?9M; i v\

@ _®M;

*Æ ?² H" î ç²M; i?lB H9+ *´ J†+ ` i v- ç-m æ¢B æ` "¢Q >MM; M"v H"TiS+ iWi` M K
H M- b m ç| iW +?¶ + Q M?ªv H M- çWM; M?bM i?•M ?bM? +O æ¢B æ` "¢Q >MM
ç°M; i€+ t€+ i?U+ HBM? KšM p¬ +MM;X

hB T i?2Q i`QM; M?€v K„i- HB M +| i? +?SM; FB M i` M #"M i v +U+ HÈM +O æ
M;mv M F?Q K"m p" M; ç´i /`v ç†+¬ K°i +?QlM; i`U+ iB T ?QÈM; p >„+ >Ä GB i .B

>„+ >Ä oB K +¬m M"v F?¬M; +?d F?¬M; +| T?€?Q ç M #,M; ?"M +O æ°+ :B€+ :B
H¢B #` K°i +?QlM; +O h?'i +´T v m i?9 M"v ç" T # v- ?QÈM; p K°i iÁ FB M i`9+ +
S?QM; h?"M? # v çBX

P M?5

>„+ >Ä oB K +¬m FB p¼i iÈB T?Q i` M iÁ FB M i`9+ + Q HÈM- H"TiS+ HB M -K
i?9 î ;¬M M?'i i?lB Mû i`€M? F?¬M; F`T- #` KªM? pKM FB M i`9+ M"v +?¬M pMB- b

a m ç| K°i M;QlB K°i i?9 +kM; #„i ç-m ;B Q +?B M H-M M[- *´ J†+ ç½ F?¬M; +| +A
h-M S?"K `²BX

J` i?`v *` J†+ +Sm pB M F?¬M; +| T?€i` i€+ /KM;- ?ÆM M[M;Q`B T?Q i`QÊ+ +
;„i; Q M?bM +?^K +?^K p`Q- ?Q`M iQ`M #` €T +? 5

J¼B M;Q`B Î i`QM; L K S?QM; h?`M? pW i`aB [m bo F?Q + Q i`Q- +?SM; FB M i
#-m i`B #` M?®i- +€B bo F?Q M`v`®i +K+ ç½ +| /'m ?B m bmv bKTX

h`QM; M°B i•K #¼M ?„M ç m iBM? iQ`M;- F?¬M; T?aB h-M S?`K F?¬M; çO +Q`M;-
GQM; F B [m€ K¢M? K)5

h-M S?`K +?d +?Q çO ? B KQÆB im´B- F?¬M; T?aB ç®B i?O +O K°i +QM h?`i +`T
i?`K +?Q K`v i`,K M,K +kM; H` ``i #bM? i?Q`M;X

``i [m€- h-M S?`K p¬ Hm”M M?Q i? M`Q +kM; F?¬M; i? M;½ tm®M;5

æ²M; i?`B i`i +a K¼B M;Q`B ç½ KBM? #¢+? ç M çB K M`v- h-M S?`K M;½ tm®M;- +
S?QM; h?`M? M;½ tm®M;5

h-M S?`K +?QM? H` i`mv M i?mv i +MM; FB m M;¢Q +O +a L K S?QM; h?`M?- in
i`mv M i?mv i M`v +?`K /Si- imv i ç®B F?¬M; i? ç +?Q FB m M;¢Q +O #¼M ?„M

GQ¢B iQM MB K M`v H` FB M ç`M?- H` +m²M; M?B i5

h-M S?`K H` hQM L;QÐM;5

æ†+ #B i H` +€+ i°+ M?•M +O L K S?QM; h-M ;B - #¼M ?„M ç m iBM? iQ`M; H9+
#-m i`B FB [m M ? H`v ?B p¼M; +MM; p”M K M? +O iQ`M #° L K S?QM; h-M ;B

hW M?Ä çQÊ+ ;B€Q /K+ H`v ;B i°+ +MM; +?mM; pBM? /U- H¢B ç +?Q #¼M ?„M #
L K S?QM; h-M ;B Î ç•v +? i? i- M?QM; i?B m MB M FB H¢B F?¬M; i? +? i çQÊ

hB T i?2Q i`QM; M?€v K„i- +Æ ?² H` F?¬M; ? M K” +MM; H9+- +| i` M i`,K M?•M H
+?QM? H` M;Q`B +O L K S?QM; h-M ;B - ?mM; ?½M F?¬M; bÊ +? i K” #m¬M; i?
M;mv M H B- HB m HoM? ?QÊM; p æ°+ :B€+ :B Q GQM; i` M #-m i`B T?€i ç°M; -

h`QM; M?[M; M;Q`B M`v- K¢M? M?`i +?d H` GBM? ok aQ K” i?¬B- +| Qi M;Q`B i?
F?¬M; iÊB æ°+ :B€+ :B Q GQM; Î ;B[F?¬M; i`mM;5

*¬M; FQ+? +O #¼M ?„M +| i? i¢Q çQÊ+ ?B m [mª +U+ M?Ä- M;QÊ+ H¢B H` #ÎB p
M;mv M K°i ç€K #` ç¬M; +SM; i`Î i?`M? #,M; çB m- b m ç| i`U+ iB T #` +?`M i`Î i?

a m F?B M?bM i?`v K°i K”M M?Q p”v- p®M h-M S?`K +| H) ç½ ?Q`M iQ`M #` #,M; ?
H9+ M`v ? B K„i F?¬M; F?ÄB i`Î M M çÄ #WM;- i`QM; M°B i•K +aK ;B€+ #B i?®M
M?“M çQÊ+ iU i`€+? i?“i b•mX

>„M iU iBM- M?QM; i?U+ HU+ H¢B +?Q çO +Q`M; ç¢B5 \*?Q H` KbM? +| çQÊ+ ç-
+m®B +MM; M?`i H¢B ç i°+ M?•M pb ?„M K” +? i5

h€M? K¢M; M?[M; bBM? bBM? M`v- /o M?B M ç m pb ?„M K” ?v bBM?5

G` pb h-M S?`K ?„M K” ?B bBM? ç`v5

G` iU M;mv M ?B bBM? pb h-M S?`K ?„M ç`v5

@ ?

*aK i?K çQÊ+ K°i HQ¢B +aK ;B€+ #B i?®M; +?Q iWM; +| [m FB - H¢B ç +?Q i`QM
K°i iB M; ?Á ?ûi`mM; +?mv M T?Q +?•M i`B- K” Î M?€v K„i b m ç| - ?„M H¢B ç°i M
GB i .B K h`€Q #ªQ ?° KbM?

*?SM; FB M +Y ç°M; F?¬M; ç w i€M? K¢M; +O h-M S?`K- i`i +a K¼B M;Q`B F?¬M

hmv i?U+ HU+ K¼B M;Q`B i`QM; L K S?QM; h?`M? F?¬M; çO- F?¬M; T?aB i?“T T
K ?Q†+ i`QM; i`”M +?B M ç`m M`v- M?QM; #¼M ?¼ ç m #B i- M m M?Q h-M S?`K
GB i .B K h`€Q #ªQ ?° ç®B pÈB KbM? M`v- M?Q p”v #,M; ?”M +?B F?Q +MM; >”M
tm®M; ç M i` M M;Q`B +O ?„M5

J¼B M;Q`B +O L K S?QM; h?"M? ç m +| i? +ªK M?"M çQÊ+ ?"M F?Q FBM? F?OM;
i?'v ;-M i`,K M;Q`B +?d H" iÊB ;-M ?"M F?Q FB ç½ #`ç¬M; H¢M? i`î i?"M? #,M; ç
H" î p"Q i`mM; i•K *U+ >"M FB \

@ E?¬M; Km®M

h¬M; i?'v K°i K" M M"v- iU ?² K¼B M;Q`B +kM; ç½ iQÎM; iQÊM; ç M ibM? +ªM? H
+†M #½- F?¬M; Qi M;Q`B #B i?®M; K" H M iB M; F m H M- K°i F?„+ M"v ;B®M; M?C
M?B M bKT ç´X

ejeX *?QÆM; e98, h?Ov > o¢M L;Qm s¬M;X URV

*?QÆM; e98, h?Ov ? o¢M L;Qm s¬M;X URV

L;m²M, oBTp M/

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

L m h-M S?"K H" M;½ tm®M;- H" L K S?QM; h?"M? M;½ tm®M;X

G¢B K°i H-M M[+| F?¬M; Qi M;Q`B HB m HoM? ?QÊM; p ç` T?QÆM; h-M S?"K
;B Q +?B M T?|M; çB- iU ?² Km®M /MM; M,M; HU+ +m®B +MM; +O KbM? çB +ªB

@ hB m S?"K5

h-M >²M; M?bM ç M K°i F?„+ >"M ",M; FB Km®M ç€T tm®M; i` M M;Q`B h-M S?"K
T?'i;B®M; M?Q H" #¶M; M?B M;B" çB KQ`B K'v im´B- i`QM; HÁM; +| K°i HQ¢B ç²

h" M K„i i?'v +QM +O KbM? ç½ i`î i?"M? oă h¬M F?¬M; ç M ? B KQÆB im´B- pBM?
i`'M M- M?QM; +kM; î i`QM; i?`B ;B M i?"i M;„M- +?SM; FB M +QM +O KbM? ;†T
H¢B ç +?Q ?„M +Æ ?² F?¬M; iB T i?K çQÊ+X

@ s9 iB m iY- M;QÆB çB M`²B5 t2K i¢B

.M H" *´ J†+ b m F?B M?bM i?'v K°i K" M M?Q p"v- +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ iS+ ;B" M
K¢M; +kM; +?d Km®M i?Q€i F?ÄB æ¢B æ` "¢Q >MM; FB M;„Mi`î- HQÈi[m çB;E

L;Q`B ç iY M"v +?QM? H" ?„M #bM? bBM? ç„+ w M?'i- ?„M p" h-M S?"K +| i? M|E
#„i ç-m €K ç'm ç M F?¬M; ç€M? F?¬M; iQÆM; ;B Q- ç M ;B9T M? m /U p"Q- ?ÆE
?„M +MM; K°i +?¶ î +?mM;- HQ¢B +ªK ibM? M"v +?d +| ? B M;Q`B ?„M p" h-M S?"K

:B`F?„+ M"v i`QM; M°B i•K *´ J†+ bmv M;?o H"- +QB M?Q KbM? i?B m ç®i HBM?
S?"K +S M?Q p"v +? i çB5

L?•M p"i M?Q p"v M M b€M; i¢Q h?¬M h?Q¢B i?m°+ p ?„M5

hmv i ç®B F?¬M; i? î i?`B çB K M"v +? i çB çQÊ+5

>„+ >Ä oă h?€M? F?B +ÁM b®M; #` ç¢B HK+ H M i`mv M H" [m€B ;î p¬ ibM? FB -
? B K„i çÄ #WM;- iQ" M i?•M b€i F?Q HšK HšK- HB m K¢M; #` i?QÆM; M†M; i?"K
Km®M H-M M[i?B m ç®i HBM? T?€+? +O KbM?5

*?QM? H" pb i?B m MB M €Q t M? FB 5

@ h'i +ª K¼B M;Q`B F?¬M; çQÊ+ [m ç•v5

J" p"Q H9+ M"v- h-M S?"K M?bM M?Q ç½ ?Q" M iQ" M #` #,M; ?"M +?B F?Q +O æ°+
T?O +MM; ç|M; #,M;- H¢B #¶M; M?B M î ;B[F?¬M; i`mM; i`mv M ç M i? M? •KX

h'i +ª K¼B M;Q`B F?¬M; F?ÄB i`b i` X

a m K°i F?„+X

P M?5

hB M; p M; +U+ HÈM #¶M; M?B M iW i` M #-m i`lB i`mv M ç M- FBM? +?'M h?B M i`QM; HÁM; i'i +^a K¼B M; QlB F?¬M; F?ÄB K½M? HB i M?^av H M5 h'i +^a K¼B M; Q F?¬M; X

J` i` M #-m i`lB- h-M S?"K i`B i ?²B pÁM; #^aQ ?° +O KbM?- M?QM; M; v i¢B i?lB c H°` #^aM i? +€M? i v E€ G•M5

*€M? i v E€ G•M +?QM? H` h?Ov M; mv M J +?OM; - ç®B pÈB h?Ov ? M; mv M F?Q HU+ `i K¢M?- ?ÆM M[i` M i?U+ i - #ÎB pb E€ G•M K +?OM; M`v H` h-M S?"K ç¢ +<sup>a</sup>K M; ° +O ?„M ç®B pÈB h?Ov M; mv M J +?OM; i?"i` H` i®B ç M?'i5

*kM; M; v K°i F?„+; †T T?^aB i mv i +^aM? pW `²B FB - ?„M +<sup>a</sup>K i?'v i`QM; +€M? i v E ç°M; ?mv M /B m5

J†+ /M #B i #¶M; M?B M i`B i ?<sup>2</sup>B T?ÁM; ?° M?Q p"v b) K M; ç M +?Q ?„M M; mv ?B bU t2K F?¬M; çQÊ+ K¼B M; QlB pb KbM? K` ?B bBM? M?Q p"v- +?Q M M +m®B +M ç€M? +QÊ+ K°i H-M5

aQ`M bQ¢i5

",M; ?"M +?B F?Q FB ç½ #„i ç-m ; -M b€i ç M i?•M i? h-M S?"K- p`Q H9+ M`v ?„ çQÊ+ K°i HQ¢B *U+ >"M t•K M?"T i? M°B- iU ?² [m K°i T?-M MY F?„+ - i?•M i? - ?Q`M iQ`M p"v5

hbM? ?m®M; ç½ ç M i`QM; M?€v K„i M`v- +| i? M|B H` T?B i?QlM; M; mv +'T5

h-M S?"K #B i`ä M m KbM? i?"i bU #` ç|M; #,M; ?Q`M iQ`M- +QB M?Q H` /MM; F?Q i?•M i? +kM; b) pÐ i M- M°B K¢+? #` ? Q i`M- `i M?B m iB M? ?m®M; F?¬M; tQM; ?„M H` F?¬M; i? M`Q iB TiK+ FB M i`b +?B M ç'm- +m®B +MM; M?'i ?„M +kM; +?

@ S?€ +?Q i 5

J` p`Q H9+ M`v- h-M S?"K +„M +?†i` ,M; - /®+ bS+ HB m K¢M; i?9+ /K+ H'v +€M? i ?"M +?B F?Q i m¬M p`Q +Æ i? FB ?| bM? /MM; - b m ç| H¢B ç²M; ?| H M M; mv M ` K°i +€B H®B çBX

h?lB ;B M iWM; +?9i K°i çB [m - `®i +K+ h-M S?"K +?"K `½B M„K ;B[K°i çB K h? i`QM; +€M? i v E€ G•M T?<sup>a</sup>M; T?i M?Q +| K°i ç-m oB M \*´ E€ G•M +U+ HÈM ç" T` ?"M +?B F?Q #®M T?Q X

æ°+ :B€+ :B Q GQM; +kM; H` i`lB bBM? /` +?OM; - ç®B pÈB h?Ov M; mv M F?Q M i?M- M|` `i M? M? +kM; T?€i ?B M M?•M HQ¢B #` KbM? ç|M; #,M; FB +| /` i?QlM; - iB M; ;"Q i?ûi +U+ HÈM- iB TiK+ i?¬B ç°M; h?Ov M; mv M F?Q H¢M? M?Q #,M; # HB i- Km®M ç" T +? i ?Q ^aM? h?Ov E€ G•M FB X

J` ç€K M; QlB # M /QÈB F€ i?"i +kM; i?'v F?¬M; `ä H„K çO HQ¢B K ?Q†+ Î i`QM; +?d i?'v Î ;B[ F?¬M; i`mM; iU ?² ç½ H` T iS+ i`Î i?"M? K°i ç-m h`QlM; :B M; K½M M? M? ;"Q i?ûi H, M H°M- iU ?² Km®M ç€M? ` T?Q +?•M i`lB5

_ -K` -K

"¼M ?„M M?bM i?'v +| K°i ç-m i?Ov [m€B +U+ HÈM Î i` M b¬M; ?Q F?¬M; - FBM? ç MQÊ+ ç´ tm®M; - M?Q H` L; •M smv M- i`9i tm®M; K` tm®M; - i?"K +?Q i¢Q i?"M? K° Î /QÈB K†i ç'iX

"M? i`QÈM; K½M? HB i- h?B M æ` `mM; +?mv M5

h`¬M; i?'v K°i K`M M`v- i'i +<sup>a</sup> K¼B M; QlB F?¬M; F?ÄB i`QM; F?Q^aM; i?lB ;B M M;

J` +Æ ?² i'i +<sup>a</sup> v m i?9 bÊ ?½B K` T?O T?K+ i` M K†i ç'i- +€B HQ¢B F?Q iS+ /` i?9 iW v m i?9 æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB - +| H) H` ç M iW bBM? p"i F?¬M; #B i# M i`Q

h|K H¢B- Î /QÈB F?Q iS+ K½M? HB i FB - i'i +^a v m i?9 F?¬M; /€K +| MY T?-M /`

L m H9+ M"v +| M;Q`B F`T T?^M SM;- i`U+ iB T iB M ?"M? i" M b€i ç®B pÈB M?[M
F?¬M; i®M +?9i bS+5 "i [m€ ç€M; iB + M?bM t2K K°i K" M M"v- +Æ ?² i'i +ª i?O p
M;WM; ç°M; i€+- +?d +| b® Qi i•K i`Q FB M ç`M? ç M; ;B i +?|+ v m i?9- M?QM; p
H'v çQÊ+ i?"M? [mª +?B M ç'm i?"T T?¬M +| ?¢MX

@ « ¬

a m K°i F?„+- H"K +?Q M;Q`B +"M; i? K F?B T bÊ +?QM? H"- M; v +ª ç-m i?'i +'T v
FB - p"v K" p"Q H9+ M"v i`QM; KB M; +kM; T?€i` K°i ?²B i? M? •K bÊ ?½B- i?•M
+| +?9i T?€i`mM5

@ *?¶ ç| ç M i°i +MM; H" ibM? ?m®M; M?Q i? M"Q\

*?SM; FB M i`"M +Q`M; ;Bª +?B M ç'm +?QM? i?S+ M"v- i`QM; M°B i•K K¼B M;Q`E
+kM; +| +?9i M;?B ?Q†+- M?QM; HQ H„M; ç®B pÈB h-M S?"K +ÁM F?¬M; +| ?Q" M

*?d +-M h-M S?"K pšM +?Q ?Q" M iQ" M i?Q€i Hv çB` - #¼M ?„M b) F?¬M; i? v M

æ†+ #B i H" h-M >²M;- +ÁM +| +€+ p` i`QÎM; H½Q L K S?QM; h-M ;B - H9+ M"v H
M„K ç`K i?"i +?†+- p®M #¼M ?„M #ÎB pb im´B +MM; H`+? /mv i- H" +| i? i`QÊ+ F`
#ÎB pb +kM; i?"T T?¬M HQ H„M; ibM? ?m®M; +O h-M S?"K- +?Q M M i'i +ª ç m M

"|M; M;Q`B i? M? b„+ Î ;B[ F?¬M; i`mM; FB - +?QM? H" pBM? [m M; +MM; ?B p
S?QM; h-M ;B - F?¬M; ç `i çB çQÊ+X

ejdX *?QÆM; e9e, h?Ov > o¢M L;Qm s¬M;X UkV

*?QÆM; e9e, h?Ov ? o¢M L;Qm s¬M;X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ æ•v H" F?Q iS+ J +?OM;

L? M? M?'i F`T T?^M SM; iU M?B M H" *´ J†+- H9+ 'v H" ?„M p" h-M S?"K +MM;
h?Ov M;mv M J +?OM; M"v- +?Q M M ç®B pÈB F?Q iS+ FB ?„M +kM; H" ? i bS+ [
bÊ +?QM? H"- ?„M F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ h-M S?"K p"v K" ç½ ç2K F?Ä K +?OM; F
ç° M"v5

>„M M?bM` çQÊ+- h-M S?"K H" +MM; æ°+ :B€+ :B Q GQM; +QÈT çQ¢i [mv M F?®
#®M T?Q 5

Jm®M H"K ç M K°i #QÈ+ M"v- T?ªB +| +ªK M;° +MM; Hw ;BªB +U+ + Q ç®B pÈB h
h-M S?"K +ªK M;° +?QM? H" >Ä ? M;mv M F?Q ?B M i¢B- ?„M Km®M +ªK M;° h?O
H" T?ªB i?¬M; [m h?Ov ? K +?OM; `²B5

o"Q H9+ M"v ?„M +kM; T?€i ?B M æ¢B æ` "¢Q >MM; FB T?^M SM; /`i?Q`M;- M?O
ibM? ?m®M; +O h-M S?"K- ?ÆM M[i?•M i? i?"K +?Q F?| +| i? OM; ?°- +?Q M
?°B M"v çB ç®B T?| M|X

G¢B i`Î H¢B i` M #-m i`lB- p"Q H9+ M"v h-M S?"K i?¬M; [m +€M? i v E€ G•M- ç½
F?Q [m M? i?•M KbM? # i`QÊM;- Î i`QM; i`bM? ç° M?'i ç`M? +| i? F?®M; +? `²B-
M;„M- æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB çWM; M;?o ç|M; #,M; çQÊ+ ?„M5

"i [m€ +€B M"v +ÁM +?Q çO5

h-M S?"K M?'i ç`M? T?ªB T?€ #,M; K" ` 5 Jm®M ?Q" M iQ" M T?€ i M >"M ",M; T?O

*QÌM; ;B^a- ç•v KÈB i?U+ bU H" +QÌM; ;B^a5
h`QM; M°B i•K K¼B M;QÌB `mM; ç°M;- FQ+? ç°M;- ?QÈM; iÈB- bÊ ?½BX
S?Q i` M ;B[ F?¬M; i`mM; FB - ç½ i`Î i?`M? K°i K^aM? ?^aB /QÆM; GB i>Ä - +?QM
çB M ?Ä /B K- `®i +K+ #„i ç-m ?QÈM; p i?'i +`T v m i?9 æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB
J°i HQçB F?Q i? +?Q iWM; +| iW i`QÈ+ ç M M v- FBM? i•K ç°M; T?€+?5

ejNX *?QÆM; e93, h?9 h`B m *?'K .SiX URV

*?QÆM; e93, h?9 i`B m +?'K /SiX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

•K -K5

•K -K5

a m K°i F?„+ - i? M? •K M?Q iB M; M´ +?'M F?¬M; M;WM; i`mv M ç M- M?Q H" G-
?,M; ;ä p`Q K`M; M?o +O K¼B M;QÌB- i`U+ iB T`mM; +?mv M i•K HBM?X

@ L: P

æ-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB pšM +?Q ?Q`M iQ`M +?m`M #` i®i M,M; HU+ i?B M
i?"i /`B FB HB M #` #S+ T?€i` K°i +´ >`M ",M; i`K +QÌM; ççB- Km®M KQÈM M`
i`MM; FQ+?X

æ•v +?QM? H" K°i +?B m pW `²B /MM; ç # Q p•v h-M S?`K- +Æ ?² b„T ;B i+? i ç
L?QM; K`- K°i F?B h-M S?`K iQ`M HU+ i?B i`B M` +?B m oçM L;Qm s¬M; M`v- mv
+kM; F?¬M; F?ÄB •K i?-K F?B T bÊ- +QB M?Q H" æ°+ :B€+ :B Q GQM; ?Q`M iQ`
`²B FB - +kM; +?Q +?„+ +| i? M; ,M +<sup>a</sup>M çQÈ+- ?m®M; +?B H" ?B M içB i`çM; i?€
h`•m çB M ?Ä /B K +U+ F€ +m²M; #çQ- F?Q i? +?2 F?m'i #-m i`lB- F?®M; +? H
M;mv M F?Q F?€+ M;QM; iK iÈB- çKM; T?^aB +?9M; çB [m ç m #®+ +?€v- /Q ç| i`Î
p"v- mv HU+ ;B^aK çB5

a m ç| i` M #-m i`lB- +?QM i`,K +?QM KQÆB +?QM ç-m i`•m çB M- `®i +K+ +MM
:B Q GQM; T?€i` FB - ç°i M?B M iQÆM; çKM; p`Q M? m5 > B +´ HU+ HQÈM; F`+
P M?5

Í /QÈB K°i •K i? M? i`MM; FQ+? i`mv M ç M- H"TiS+ [m çB- mv HU+ +O +?QM i`
çB M FB HB M ?Q`M iQ`M i`MM; FQ+? >`M ",M; i`K i?`M? K^aM? pĐ- #®+ ?ÆB i?
HQÈM; +m²M; #çQ i`U+ iB T`ÆB p`Q i` M #^aM i? ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB 5
oM pM

>Ä /B K ;`Q i?ûi- çB M +m²M; i`MM; FQ+? H'v i?•M i? *U GQM; FB - T?Q i` M
ç°M; F`+? HB i F?¬M; /Si# M i B5

@ « L: P

h`QM; M?€v K„i iB T i?2Q- i`QM; KB M; ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB T?€i` iB M
K°i +´ HU+ HQÈM; +U+ F€ +m²M; #çQ Q M? i`9M;- +?QM i`,K +?QM KQÆB +?QM
Mm®i ? ii?•M i? +O M|5

L; v b m iWM; K^aM? GQM; G•M i`•M [mw- K M; i?2Q :B Q GQM; +?B ?mv i ç²M; /ç
`ÆB tm®M; K†i ç'iX

L?QM; K`- iB M; i?ûi M`v F?¬M; iB T iK+ [m€ H•mX

*?d b m K°i H€i- [m€B p"i F?´M; H² /¨B i`¼M p M ?ÆM Ry i`QÊM; FB - F?„T +ª M;
M?K+ KÆ ?²- i?"K +?Q +| K°i KMB +?€v F?ûi H i i`mv M ç M- +€B GQM; i? FB +
tm®M; /QÊB K†i ç'iX

æ°+ :B€+ :B Q GQM; +? i`²B5

J°i ç-m h?'i +´T v m i?9 i?U+ HU+ iQÆM; çQÆM; pÈB oă h¬M +QÌM; ;Bª- ?ÆM M
#^M; oă h¬M M,K b€m +´T #bM? i?QÌM;- î /QÊB K°i +?B m +O i?B m MB M €Q t
iB T pšM H¢+5

P M?5

G¢B K°i iB M; ç¢B ç` +?'M ç°M; M´ K¢M? i`mv M ç M- ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM;
ç'i i`®M; T?Q i`QÊ+ L K S?QM; h?"M?- i`U+ iB T MûK` K°i +€B ?® +U+ HÈM5

*°M; i? K M?[M; #,M; imv i M;mv M H B i` M K†i ç'i FB - T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q
K°i +€B ?² MQÊ+X

*€B M`v H` +m°+ +?B M +O oă h¬M +QÌM; ;Bª- p"v K" ç½ ç M ibM? i`¢M; +| i? +ª
h?B m MB M €Q t M?- b m HQM; K¼+ H M >Ä .U+- ?„M M;U F?¬M; K" çSM; - b m
#„i ç-m F?ÎB ç°M;- K€B i|+ /¨B +MM; €Q #¨Q +O ?„M F?¬M; ;B| K" # v- ;B| F?„+ M
M?Q H` \*?B M h?-M ?¨M; H•K- `mM; ç°M; M?•M i•KX

>²B H•m p b m- K¼B M;QÌB KÈB î# M i`QM; i`¨M; +ªM? `mM; ç°M; p¢M T?-M FB
i`¨M; +ªM? M`v i`i M?B M b) i`î i?"M? i`Q M?È bm®i çÌB F?| [m M +O #¼M ?„M-
i`î i?"M? ç i`B M|B +?mv M- F?Q2 F?Q M; M;QÌB F?€+ H9+ i`¨ /Q iYm ?"mX

>¬K M v K¼B M;QÌB i`QM; L K S?QM; h?"M?- i?'v çQÊ+ +QÌM; ;Bª +?•M +?QM? æ

J¨ b m F?B ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB +? i çB- M;"M p¢M v m i?9 i` M K†i ç'i F
#¶M; M?B M ç½ K'i çB F?®M; +? - iQ¨M #° #„i ç-m i€M HQ¢M5 h'i +ª v m i?9 ç m

E +ª ç-m æ¢B æ` "¢Q >MM; FB î# M i`QM;- M| +ªK M?"M çQÊ+ K°i +´ €T #€+? +
i`ÌB FB - `®i +K+ b m F?B æ°+ :B€+ :B Q GQM; +? i çB #` ç€M? i?S+- +kM; #„i ç
v m i?9 bÆM K¢+? +?¢v M?Q çB MX

L| +ªK M?"M çQÊ+ # M i`QM; i?•M i? M?•M HQ¢B i` M #-m i`ÌB FB - +| i²M i¢B F?

*?SM; FB M i?9 i`B m #„i ç-m HmB i€M- H9+ M`v # p` i°+ i`QÎM; L K S?QM; h?"
i?'v FQ+? ibM? #¨M? i`QÊM;- ç²M; i?ÌB #¼M ?„M +kM; KBM? #¢+? ç M ç•v H¨ K°i

*€B M`v H` ?ÆM p¢M ç-m v m i?9- i`QM; ç| +| i? +| F?¬M; Qi HQ¨B +| çQÊ+ iBM
HB m v m i?9- +€B FB ç m H¨ K°i b® i`B T?9 i?"T T?-M HÈM5

*Æ ?°B M;"M M,K F?| ;†T ;Đ M?Q p"v- b Q +| i? #Ä [m +?S5

@ *€+ ?mvM? ç - ;B i ? i v m i?95

" p` i°+ i`QÎM; M`v- +Æ ?² ç²M; i?ÌB pmM; i v ?¬ iQ- +kM; ?QM; T?'M /šM ç-m i`m
i€M HQ¢M FB 5

æQÆM; M?B M H Q iÈB i`QÊ+ #¼M ?„M- H¨ çQ¨M pB M +O —M h? J¢Q >B K æQ
F€ HB M ? +MM; v m i?9- H9+ M`v bQ pÈB #¼M ?„M +ÁM M? M? i? M? idM? H¢B

"¼M ?„M +¨M; i? K iBM? iQÌM; M?QÊ+ çB K +O M?[M; v m i?9 M`v- +kM; +¨M; i? K
v m i?9 M`v- ç½ çB ç-m +?B K H'v iB M +Æ5

o¨Q H9+ M`v h¬M S?"K H¢M? M?¢i K¨ M?bM t2K ? i i?ªv T?€i bBM? T?Q /QÊB- i`
[m F?-B T?K+ i•K ibM? #bM? ioM?X

>„M #B i`ä M?•M HQ¢B +MM; v m i?9 i-K ç| p®M H¨ i?B M ç`+?- i?QÌM; +€+? K°i ç
ç M [m'v `®B M?•M HQ¢B- K¨ M?•M HQ¢B +kM; i?QÌM; i?QÌM; iB M p¨Q u m i?9 >Q

*€B M`v ç m H¨ K•m i?mšM F?¬M; i? M¨Q çbM? +?dX

J` ç®B pÈB ?„M ;B i +? i ç-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB - h-M S?“K +kM; F?¬M; [m
Í i` M +€B ç¢B HK+ M`v H` M?QÊ+ M°B +QÌM; i?U+- p¬ Hm”M H` M;QÌB ? v H` v m
HU+ +QÌM; ç¢B HB M +| i? b,M ;B i ç®B T?QÆM;- +kM; F?¬M; +| T?•M +?B i?Ê
M;?o X

æ-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M`v t•K T?¢K L K S?QM; h?“M?- ?„M Km®M ;B i +? i- M
i°+ M?•M +O ?„M ç m b) ;†T M¢MX

G9+ M`v- i`¬M; i?`v æ¢B æ` "¢Q >MM; FB Km®M +?¢v i`®M- iU ?²*´ J†+ +kM; Km
p°B p`M; ç€T tm®M;- ?„M M?bM ` çQÊ+ i` M M;QÌB *´ J†+ ç½ +| i´M i?QÆM; F?¬
ç +?Q *´ J†+ ç°M; i?OX

@ G½Q ç-m- M?bM #° /¢M; M;QÆB M?Q p”v M M M;?d K°i +?9i - ;B Q +?Q iB m i

h-M S?“K ?ÆB M;?B M M;šK +QÌB M|B- i`U+ iB T t i [m # M M;QÌB *´ J†+- p¼i iÈ
?ÆM çm´B i?2Q +QM æ¢B æ` "¢Q >MM; ç M; +?¢v i`®M FB X

hmv ç-m æ¢B æ` "¢Q >MM; M`v M?bM M?Q +²M; F M?- M?QM; i®+ ç° H¢B imv i F?
bS+ ç¢T K°i +€B- i?•M ?bM? HB M + Q + Q M?av H M- H9+ `ÆB tm®M; +kM; ç½ Î
+?Q bQ pÈB v m i?9 +?mv M i®+ ç° +ÁM Km®M M? M? ?ÆM `i M?B mX

@ hB m iY i?9B M`vX

*´ J†+ i`¬M; i?`v h-M S?“K çm´B Î i`QÊ+ K†i KbM?- F?¬M; F?ÄB +QÌB K„M; K°i iE
H½Q ç-m M`v H¢B F?B M ?„M 'K €T +äB HÁM;- imv ?B M i¢B h-M S?“K ç½ i`Î i?`
+?Q +ÁM pQÊi [m ?„M- M?QM; ?„M #B i `ä ?„M p` h-M S?“K i-K ç| +ÁM +| i? ;B®

e9yX *?QÆM; e9N, h?9 h`B m *?’K .SiX UkV

*?QÆM; e9N, h?9 i`B m +?’K /SiX UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ >„+- ç¢B #´M >MM;5 æ½ ç M ç•v- M;QÆB +kM; çWM; M;?o çB `²B5

o`Q H9+ M`v h-M S?“K +?,K +?9 /šK H M b m HQM; æ¢B æ` "¢Q >MM; FB - i®+ ç°
oä h-M +?B +ªM? +`M; H9+ +`M; M? M?- æ¢B æ` "¢Q >MM; M`v p®M +kM; F?¬M; `?
?B m i®+ ç°- MÆB M`Q b) #b F`T çQÊ+ ?„MX

>ÆM M[h-M S?“K M?bM ` çQÊ+- ç-m æ¢B æ` "¢Q >MM; M`v +kM; F?¬M; iQM? H
pÈB æ°+ :B€+ :B Q GQM; i?b v m ?ÆM `i M?B m5

L| ç¢B F?€B H` h?’i +’T bÆ ;B B v m i?9- i?U+ HU+ iQÆM; çQÆM; pÈB oä h¬M b
pÈB h-M >9+ F?¬M; b B #B i M?B mX

L m F?¬M; +kM; b) F?¬M; / /`M; Î i?ÌB çB K ?„M +MM; æ°+ :B€+ :B Q GQM; +?B
p”v `²BX

h? M°B +O h-M S?“K ç½ +| # F?Ä K +?OM;- F?Q iS+ +O oB M *´J h¬M M`v
T?ªB H` /` +?OM;- v m i?9 ç²M; +’T `i F?| M;M +ªM mv €T +O K +?OM; ç M iW b

@ "€ oQÆM; +?B L?•M æ Q5

L?bM æ¢B æ` "¢Q >MM; FB F?QªM; +€+? +`M; M;`v +`M; ;¬M- H¢B F?¬M; +| w
S?“K /Si F?Q€i H`v ` oQÆM; h`M æ Q- b m ç| iK i”T >Ä M;mv M F?Q- i`U+ iB T K
æ¢B æ` "¢Q >MM; M`vX

æ Q K M; çÄ i?šK M|M; `U+- M?Q H` i’K HK i?”i /`B- H¢B M?Q H` h?B M >” F?mv
`ÆB tm®M; HQM; ;’m FB X

æ Q F?Q H Q iÈB- æ¢B æ` "¢Q >MM; FB T?ªM; T?'i;B®M; M?Q M?"M H'v K°i +
i?' ¸` /QÈB +?•M M| ¸ m Km®M bKT ¸' tm®M; /QÈB- mv i? M?Q p"v- /b H" æ°+ :
M;¢B5

L m F?¬M; T?ªB :B Q GQM; FB i`ìB bBM? +| M,M; HU+ ¸†+ i?M- h-M S?"K F?¬M; -
+?d /MM; "€ oQÆM; +?B L?•M æ Q M"v +kM; +| i? +?ûK ;B iX

æ-m æ¢B æ` "¢Q >MM; M"v p®M bQ pÈB æ°+ :B€+ :B Q GQM; i?b v m ?ÆM `i M
b m HQM; +| K°i + ' ¸ Q F?Q +QìM; ¸¢B- M| F?¬M; F?ÄB FBM? ?½B- bQM; +?QîM
i?"M? iQìM; /"v ¸†+ HB M M? M? +?| M; +?„M T?Q b m HQM; M|X

hQìM; i?"M? #^M; ¸'i M"v /"v F?QªM; +?WM; ?ÆM KQìB i?QÈ+- M?QM; î T?Q /Q
S?"K- pšM H" F?¬M; +| [m€ M?B m +€+? i`î K" bKT ¸'- K" €M? ¸ Q ?Ä ?²M; b„+ +U
#îB p"v #B M K'i- M;QÈ+ H¢B H" T?€i M iQìM; ¸'i- i`U+ iB T`ÆB p"Q i` M HQM; ;

@ « `®M;

S?Q b m HQM; æ¢B æ` "¢Q >MM; FB K€m iQÆB T?mM` K½M? HB i- +kM; #` ¸ m
F?QªM; i?ìB ;B M M; „M- F?| +| i? iB T iK+ +?¢v i`®M ¸QÈ+ M[X

@ æ¢B #^M >MM; - M;QÆB +| #^M; HÁM; [mv i?m"M i ? v F?¬M; \

h-M S?"K K°i +€B HQÈi i?•M p T?Q i`QÈ+- i`U+ iB T`ÆB p"Q i` M HQM; æ¢B a
F?Ä K +?OM; i`QM; i? M°B iQ"MHU+ p"M +?mv M- K°i + ' F?Q i? oB M *^J h-
?QÈM; p æ¢B æ` "¢Q >MM; î /QÈB i?•M €T ¸BX

@ « ¬

æ¢B æ` "¢Q >MM; FB T?€i` iB M; F m i?®M; F?' K" bÊ ?½B- ¸½ [m ?²B H•m-`
;B M M M ;"i ;"i ¸-mX

h`Q im +O h?'i + 'T v m i?9 +U+ + Q- æ¢B æ` "¢Q >MM; M"v #B i`ä KbM? +,M #ª
h-M S?"K- ?ÆM M[¸½ #` HQ¢B F?Q iS+ F?OM; #® FB €T #€+?- M| +,M #ªM F?-
+?B HU+- +m®B +MM; M?'i +?d +| i? i?-M T?K+X

@ >W- +QB M?Q M;QÆB i?S+ i?ìBX

h-M S?"K ?W H¢M? K°i iB M; - b m ¸| i`U+ iB T i?m æ¢B æ` "¢Q >MM; M"v p"Q i`
EBK GB M- H9+ KÈB #„i ¸-m h?'i + 'T v m i?9 M"v +ÁM +| T?ªM F?€M; i?Q€M; K°i T
K +?OM; €T +? H-M M[- `®i +K+ pšM H" F?m'i T?K+ `²BX

"îB pb h-M S?"K î i`QM; \*?•M ok h?€M? æ` - ¸½ iWM; iB M i? K K°i #QÈ+ +ªB i¢Q
GB M M"v- ?B M i¢B F?¬M; ;B M EBK GB M M"v +O ?„M + "M; M;"v + "M; T?M ?ÉT
i`B m ?Q€M ¸B` +kM; +| i? i`U+ iB T ?9i ¸² p"i ¸B p"QX

æQÆM; M?B M- M m H" i?m M¢T p"i +ÁM b®M; - ¸B m FB M iB M [mv i H" p"i M"
F?€M; +?B HU+ [m€ HÈM b) i?'i #¢BX

@ æ-m æ¢B æ` "¢Q >MM; M"v i?U+ HU+ bQ pÈB æ°+ :B€+ :B Q GQM; i?b +? M?
H" K°i h?'i + 'T v m i?9- +| i? H" K i?O ?° i?9 +O L K S?QM; h-M ;B i X

a m F?B i?m T?K+ æ¢B æ` "¢Q >MM; FB - h-M S?"K •K i?-K i`-K M; •KX

o T?-M ¸-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB - #îB pb i` M M;QìB KbM? /QM? F?Q iS+ +
GQM; - M| ¸½ +?Q `^M; KbM? H" K°i i`QM; M?[M; ?mM; i?O- +?Q M M F?ª M,M; i?m

@ *?„+ +| H) F?¬M; +| +QM æ°+ :B€+ :B Q GQM; i?S # ¸B " M? \

G"TiS+ h-M S?"K +kM; i?-K M; ?o H-M M[- ?¬K M v ? B ¸-m æ°+ :B€+ :B Q GQM;
H M [m M ? - M m M?Q +ÁM +| +QM æ°+ :B€+ :B Q GQM; i?S # - Km®M #€Q i?M M

L m H" +QM +O ? B ¸-m æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v +ÁM / M|B- ¸ M K°i ¸-m ;B i K
M m ¸ M + 'T #"+ +? +?9 +O ? B +QM æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v- F€i?"i i`QM; HÁ
F?ÄB +| +?9i bÊX

æ°+ :B€+ :B Q GQM; i? M"v H" i`lB bBM? /` +?OM;- imv ? B ç-m M"v H" h?'i+'T
+?WM; +| K°i Qi i?m²M; Hm²M; im Hmv M i?"M? GQM;- +m®B +MM; M?'i ç½ i`î i?
v m i?9

>ÆM M[æ°+ :B€+ :B Q GQM; M"v +kM; +| i? im Hmv M i`î M M K¢M? K) ?ÆM- +
i?"M? GQM;- M?QM; i²M i¢B i?lB ;B M +°M; /°B +kM; b) +°M; HÊB ?¢BX

"i [m€ M?[M; +?mv M M"v i¢K i?lB pšM +?Q iÊB KS+ ç ?„M Qm i•K- M m i?"i +| v
M[çB p"Q- ?„M iBM iQîM; *?•M ok h?€M? æB M M?'i ç`M? b) ` i v- +ÁM H-M M"v
M"v iÊB [m€ KS+ ç°i M?B M- bU iBM? T?€i bBM? ç°i M; °i- *?•M ok h?€M? æB M +

@ æ½ tQM; X

h-M S?"K M?bM t2K # M i`QM; +?B M i`QîM; - M?•M HQ¢B ç½ /-M /-M ?Q" M iQ" M
`ä H9+ M"v ç•v i?9 i`B m ç½ t2K M?Q HmB çB- +ÁM H¢B M?[M; v m i?9 M"v- ?„M i
+'T v m i?9- HB M F?¬M; +-M H¢B ç w iÊB `²BX

*QB M?Q +€B M?" H" +€+ i°+ M?•M H`+? H½K ` M Hmv MX

h-M S?"K çSM; î i` M iQîM; i?"M? i M ?Q M; - M?bM t2K i?9 i`B m /-M /-M +?'K /S
M; QlB FB i`QÊ+ K„i b®M; +? i KÊB ` i v +Sm- +ÁM H¢B- +kM; +?d H" M?Q K°i [m

oÈB iQ +€+? M; QlB iWM; i`aB- ?„M i?"T T?-M iBM? iQîM; i-K [m M i`¼M; +O bB
b m F?B i`aB [m i?9 i`B m H9+ M"v ç•v- M m M?[M; i°+ M?•M M"v +| i? #ªQ HQm
pÊB pã ç¢Q T?€i i`B M M; "v b m- M?'i ç`M? +| +?¶ `i i®iX

*ÁM i?B i? ç-m h?'i+'T v m i?9 æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB - +| i? `i M?B m ?B m /

G9+ M"v ç•v L K S?QM; h?"M? ç½ i`aB [m K°i ?²B ;B M M M- F€i?"i +kM; H" K°i +
+?dM? i? +O L K S?QM; h-M ;B - i?"K +?Q iQ" M #° L K S?QM; h?"M?X

hW M v p b m- iQÆM; H B +O L K S?QM; h?"M? i`i M?B B M b) +°M; i? K ?mv ?Q" M

*?B M ç'm î L K S?QM; i?"M? `®i +K+ +kM; tQM; - v m i?9 +| i? çm´B ;B i +Æ ?² ç
M?[M; ç-m F?¬M; i? ;B i- +kM; bÊK i?Q€i çB t - +| çm´B +kM; +?d H½M; T?Q iBM

ob p"v- `i M? M? ç½ ç M H9+ [m ûi /¼M +?B M i`QîM; X

e9RX *?QÆM; e8y, GQ G„M; *O h-M S?"KX URV

*?QÆM; e8y, GQ H„M; +O h-M S?"KX URV

L; m²M, oBTp M/

U%œõçXÔU%œõçXÔÞ L?|K /`+? .mM; M?B ÞÔXÇö>%VÔXÇö>%V

"lB h?9 h`B m H-M M"v +?Q M M iQîM; +O L K S?QM; i?"M? ç m bKT ç´ iQ" M #°-
M? +O —M h? K¢Q ?B K çQ" M ç m i´M i?'i F?¬M; Qi- #'i [m€ K¼B M; QlB imv #B
/½M ` F?¬M; QiX

.M b Q i?m ?Q¢+? H-M M"v i?U+ bU [m€ T?QM; T?9- K'v M; "M F?Ä v m iBM? ?¢+
i?95 >ÆM M[+ÁM i?B i? æ°+ :B€+ :B Q GQM; FB M[X X X h? K p"Q M?[M; i?S
+-M MlB i? KX

Jti F?€+- i`i +ª K¼B M; QlB #B i`ä M; ,M +ªM i?"M? +-M; çÊi h?9 h`B m H-M M"v-
/ M? F?„T æ¢B EB M [m®+5 h?2Q ç| b) K M; ç M K°i HQÉM; M; QlB +U+ HÊM- HÊB

J` i`i +ª K¼B M; QlB HÁM; b€M; M?Q ;QÆM; - i`i +ª +?mv M M"v ç m H" M?l +| i?B
iQîM; i?"M? FB - K°i oä h-M i` im´B +?Q ç-v ? B KQÆB5

L m M?Q H9+ M"v F?¬M; +| i?B m MB M ç°i M?B M ?"M; H•K tm®M; M?Q *?B M S?QM; i?"M? +| H) ç½ bÊK i`Î i?"M? T? iQ+? `²B- i`i +ª K¼B M; QÌB Î ç•v +kM; F? h?9 h`B m H-M M"v +?S çWM; M|B +?B ç M T?€i i`B M M;"v b mX

*?Q M M F?¬M; +?d i°+ M?•M L K S?QM; h-M ;B - H9+ M"v iQ" M #° M; QÌB +O L i?•MªM? K"m t M? i` M iQÌM; i?"M? FB - €M? K„i M|M; `U+- HÁM; +ªK FQ+? ç®B #B m ç¢i ? iXX

@ h-M i°+ i`QÌM;- M;QÆB +| K°i çS +QM i?"i i®iX

> B i°+ i`QÎM; æB M hB i +O L K S?QM; i?"M? H9+ M"v +kM; +| +?9i ?•K K° p" i? >²M;X G9+ i`QÊ+ ? B M; QÌB #¼M ?¼ +ÁM pb +QM KbM? K" FB m M;¢Q- K" F?B ç K" pšM +?d H" K°i oä æ² i K +`T i?¬BX

"¼M ?„M imv `^M; F?¬M; ;B®M; M?Q L K S?QM; L;- ;B ç½ #B M K'i F?ÄB L K S?Q +?¼+ F?B m F?Q+? h-M >²M;- M?QM; i` M i?U+ i - ? B M; QÌB #¼M ?¼ +?mM; [mv /M b Q +€B ç| +kM; ç¢B #B m +?Q i`mv M i?W +O ;B i°+5 h?U+ HU+ p" iB K HU ç| +,M #ªM F?¬M; +€+? M"Q bQ b€M? pÈB ? B M?" #¼M ?¼X

"i [m€- +?d [m K'v M,K- HQ¢B +ªK ;B€+ Qm pB i M"v +?ŠM; M?[M; ?Q" M iQ" M #E `i ?•K K° h-M >²M;- +| M?B iY M?Q i? +¬M ;b ?ÆM M[\

@ > ? - i [mª i?"i Hm¬M H'v çS +QM i` B M"v H"K M;¢Q5

o"Q H9+ M"v M°B i•K h-M >²M; `i pmB p ?QM; T?'M- ç®B pÈB çS +QM i` B M"v ? HÌB- i`QÊ+ FB /M ?„M +| M^K KÆ +kM; F?¬M; M;?o ` çQÊ+ çS +QM i` B KbM? H J°i oä h¬M F?¬M; ç M ky i5 >ÆM M[+ÁM H" K°i ;½ Gmv M æ M aQ5

> B pBM? [m M; M"v çO ç FQ+? ç°M; M?•M i•K- F?B h-M >²M; ç®B Kti pÈB K'v p ç m +| i? +ªK M?"M çQÊ+ pmB KWM; HšM ?QM; T?'M i`QM; K„i ç®B T?QÆM;X

J'v p` i`QÎM; H½Q M"v imv `^M; +| +?9i ç m HÁM; pb M?[M; i°+ M?•M +? i çB # M M?Q KÎ +l i`QM; #KM;- ç®B pÈB #¼M ?„M K" M|B- F?¬M; +| +?mv M ;b [m M i`¼M J" L K S?QM; h-M ;B +?d +¬M +| h-M S?"K Î ç•v- i?b bÊ ;b F?¬M; i? ?²B T?K+ pE

"i [m€ h-M >²M; imv `^M; i`QM; HÁM; ?QM; T?'M- M?QM; pšM `i +| T?QM; ç° +QÌB

@ "i [m€ hB m S?"K ?„M F?¬M; +?d H" oä h¬M +O L K S?QM; h-M ;B K" +ÁM H" o S?QM; i?"M?5 h K ç¢B ;B i°+ +O L K S?QM; i?"M? +?9M; i çQ" M F i K°i HÁM;X

@ h-M i°+ i`QÌM; M|B ? v H„K- i K ç¢B ;B i°+ L K S?QM; i?"M? +?9M; i çQ" M F i > B M; QÌB æB M S?QM; p" hB i h`QÌM; S?QM; HB + M? m K°i +€B- +kM; ç m M|B ?„M ç½ `ä- iW ?¬K M v i`Î çB- L K S?QM; i?"M? ç½ +?•M +?QM? H'v L K S?QM; h- ? B M?" æB M hB i #¼M ?„M +ÁM T?ªB b®M; /QÊB €M? b€M; pBM? [m M; +O L K "i [m€- #¼M ?„M +kM; #B i- imv `^M; M;"v b m Î L K S?QM; i?"M? imv `^M; `i Qi [n F?ŠM; ç`M? +| i? F?B M ;B i°+ KbM? MQÆM; i?2Q L K S?QM; h-M ;B p" L K S?Q h'i +ª pB + M"v ç m H" pb h-M S?"K5

L?bM p` i?B m MB M €Q t M? FB - M°B i•K ? B p` i°+ i`QÎM; F?¬M; F?ÄB H-M M[X X X

J" M ç K /¬M #m¬M; tm®M;

hmv `^M; +ÁM K°i b® M?Ä M; QÌB [mûi /¼M +?B M i`QÌM; p" +ªM? ;BÈB- M?QM; ç¢ i°+X

J°i ç K M"v- iQ" M #° L K S?QM; i?"M? ;B,M; ç M F i ?Q - i K ç¢B ;B i°+ H¢B +ªM; i?"M?5 hQ" M i?"M? ç m ç M; pW K9 pW ?€i- `QÊm M;QM K|M M;QM ?QÎM; i?K M"v +| i? #ªQ p ;B pB M i?"M? +¬M;X

G9+ M"v- +?9+ KWM; Î L K S?QM; h-M ;B +ÁM HQM; i`¼M; ?ÆM #'i +S H9+ M"Q F
h'i +ª i°+ M?•M ç m p¬ +MM; ?QM; T?'M- i°+ M?•M iQ" M #° L K S?QM; h-M ;B ç
bQÊM;X
.B M pã i`QÎM; i`QM; L K S?QM; h-M ;B - +Æ ?² i'i +ª i°+ M?•M ç m iK i" T H¢B ç•v
@ G9+ M"v- ç-m iB M +?9M; i +ª K i?'v i?QÆM; iB + pb M?[M; i°+ M?•M ?v bBM?-
+O KbM? ç #ªQ p pBM? [m M; ;B i°+5 G-M M[- h-M >²M; i - i°+ i`QÎM; çQÆM
;B i`QÊ+ iB M FQM? #¼M ?„M K°i Hv5
h` M ç`B + Q- h-M >²M; M•M; +?ûM H M i`ÎB- i?-M b„+ M;?B K i9+ M!B- b m F?B
ç'iX
o`Q H9+ ç!- i'i +ª i°+ M?•M ç m iU ;B€+ i`-K K†+X
@ >¬K M v- +?9M; i i?"M? +¬M; #ªQ p M M;mv L K S?QM; i?"M?- +?ûM iB T i?2Q
h-M >²M; H¢B `!i K°i +?ûM `QÊm- H-M M[+ Q ;B¼M; M!B,
@ L;QÎB +? i +kM; ç½ +? i- F b®M; M M F i?W w +?Q M;QÎB ç½ +? i çB- i'i +ª i°
+?9M; i M?'i ç`M? T?ªB F?¬M; M;WM; T?'M ç'm- +MM; M? m F? B b€M; L K S?Q
?Q" M;5
h-M S?"K Î K°i # M M;?2 HÎB M!B ?MM; ?²M M"v- i`QM; M°B i•K +kM; F?¬M; M?"
h` M i?U+ i - HÁM; i`mM; i?"M? +O ?„M ç®B pÈB ;B i°+ M;"v +¬M; K¢M?- ?„M +k
M;"v +¬M; K¢M? ?ÆM X X X .M b Q- M?[M; M;QÎB M"v ç m `i iQM M?B K ?„M- i?"K
? M M,K M,K- KbM? K M; +ª L K S?QM; h-M ;B ` ç€M? #¢+ pšM `i iQM M?B K ?„
h-M S?"K •K i?-K M„K +?†i M„K ç'K- ?„M #B i`ä- KbM? +QB M?Q HB m K¢M; +kM
M?B K M"v çQÊ+X
æ²M; i?ÎB- i`ªB [m h?9 h`B m H-M M"v- i`QM; HÁM; ?„M +kM; M?B m i? K +?9i H
>„M H9+ i`QÊ+ i€M ;šm pÈB #¼M M;QÎB :B M; S?QM;- +m®B +MM; #B i çQÊ+ h?9
M;šm M?B M- ?ÆM M[?„M [m M b€i M?[M; v m i?9 +? i çB K°i +?9i- iU ?² T?€i ?E
+! +?9i #'i ç²M; M?Ä- M?QM; +K i? i? M"Q i?b M?'i i?ÎB ?„M F?¬M; M!B `ä çQÊ+
>„M i?"K +?Q ~M ~M +ªK ;B€+ çQÊ+- b m HQM; h?9 h`B m H-M M"v F?¬M; +?WM; ;
@ G½Q ç-m- M;QÆB +ÁM M?È `ä h`'M u m i?"M? FB F?¬M;\
L;?o iÈB ç•v- h-M S?"K i`mv M •K M!B pÈB \*´ J†X a m F?B i`Î p - h-M S?"K Hmv M
H½Q M?•M M"v ,M MQ K°i +?-m- F?¬M; +?d i?QÆM; i? T?K+ ?²B M? M? +?!M; K"
ç! +S iB T iK+ p H¢B i`QM; çdM? H¬ ;BÈB +?d +O h-M S?"KX
@ >„+ ?„+ - F?¬M; T?ªB MÆB H-M i`QÊ+ Î u m h?9 >Q M; L;mv M i?B m +?9i M[ç
ç! b Q\
h? M?•K [m2M i?m°+ +O *´ J†+ H-M M[p M; H M # M i B- +€B M"v F?B M h-M S?"

e9kX *?QÆM; e9k

*?QÆM; e8R, GQ H„M; +O h-M S?"KX UkV

L?!K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ •M- +ÁM M?È`ä #¼M ?„M ç½ iWM; F?®M; +? pä ;Bª F?¬M; \ G9+ 'v i ç½ iWM; K
ç¢B Î h`M u m i?`M? i`MM; FQ+?- i?B m +?9i M[ +kM; ç½ #` #¼M ?„M +?¶ F?®M;
M?[M; v m i?9 M`v +kM; H` /Q h`M u m i?`M? F?®M; +? X h?9 h`B m i`, K M, K F?|
+?QM? H` h`M u m i?`M? ç M; i?, K /ÁX

h-M S?`K M?Qm M?Qm K`v M|BX

@ S?•M iQ+? +O M; QÆB +kM; F?¬M; TªB F?¬M; +| Hw- i +kM; +ªK i?`v M?[M; v
M; QÆB F?¬M; TªB i?m T?K+ Kºi ç-m æ¢B æ` "¢Q >MM; b Q\ L; ?o #B M T?€T T
M| t2KX

*´ J†+ M; ?o M; ?o HB M M|BX

@ o T?¬M h`M u m i?`M? M`v i +kM; ç½ +?9 w iW H•m- +, M +S Kºi Qi iBM iS+ —
+€Q i?b h`M u m i?`M? M`v i m v i ç®B +| p`M ç 5

h-M S?`K ; "i ç-m F?ŠM; ç`M? M|B- M?QM; ?„M +kM; ç²M; i?`B +| +?9i M; ?Bö ?Q†

@ "i [m€X X X L; ?2 M|B *?•M ok h?€M? æB M +kM; #B i pB + M`v- p b b Q #¼M ?„
L; QÊ+ H¢B +ÁM iMv w ç h`M u m i?`M? T?€i i`B M +?S\

@ o`M ç M`v M?„+ iÈB +kM; F€ [m€B- +| H) *?•M ok h?¬M çB M ç M; bmv M; ?o Kºi
G9+ M`v \*´ J†+ +kM; +| +?9i M; ?B ?Q†+- #`i [m€ M; ?o M; ?o ?„M H¢B M|B,

@ *| Kºi F?ª M, M; - ç| +?QM? H` +?O M?•M +O h`M u m i?`M? [m€ K¢M? K)- ?Q†
i?`M? +ÁM Kºi i? HU+ F?€+ M M \*?•M ok h?€M? æB M F?¬M; /€K ?`M? ç°M; i?B

@ h`M u m i?`M? +?ŠM; H) +ÁM K¢M? ?ÆM i`QM; iQÎM; iQÊM; +O i b Q\

h-M S?`K i`-K iQ- Kºi H€i b m iB T iK+ M|B,

@ æ9M; `²B- i?2Q iBM iS+ —M h? K¢Q ?B K çQ`M i`mv M ç M i?b *?•M ok h?€M? a
` +QÎM; ;Bª +`T i`QÎM; H½Q ç½ iWM; çB çB m i` - #`i [m€ +m®B +MM; ?bM? M?Q

@ •M- i M?È çQÊ+ H9+ #` ç¢Q iBM? i?¬M HU+ FB i`MM; FQ+? p`Q i`QM; |+- i?`K
çdM? H¬; BÈB +?d +kM; M?`M çQÊ+ +?9iªM? ?QÎM; - i?U+ HU+ +?O M?•M +O h`
çQÊ+- Qi M?`i /M M; QÆB ç½ ç¢i ç M +ªM? ;BÈB oä h¬M bQ` pŠM +| +? M? H +?`

*´ J†+ M?È iÈB +?mv M +k H-M M[M|BX

@ L m M?Q M; v +ª *?•M ok h?€M? æB M +kM; F?¬M; H`K; b çQÊ+ h`M u m i?`M?-
i?`i bU +| HÁM; ç®B T?| pÈB L K S?QM; h-M; B i i?b TªB H`K b Q\

L?bM F?m¬M K†i iQÆB +QÎB +O +€+ i°+ M?•M ç M; +?9+ KWM; T?€B i`QÊ+- h-M
L K S?QM; i?`M? p®M TªB /U p`Q; -M u m h?9 >Q M; L; mv M- ?„M i?`i bU HQ H
h`B m +`M; HÈM ?ÆM M[X

G9+ i`QÊ+ p b ?„M çºi T?€ ç M oä h¬M- H¢B M„K; B[ pä F„ +QÎM; ç¢B +?Q M M`i i
;B Q +?B M pÈB æ°+ :B€+ :B Q GQM; ?„M ç½ M?`M` - v m i?9 i?`i +`T +kM; +| i`ÈB
TªB çÆM; BªM M?Q i`QM; iQÎM; iQÊM; 5

>m®M; +?B H` v m i?9 #€i +`T- +Ym +`T\

L m h`M u m i?`M? +| çQÊ+ i?U+ HU+ M; v +ª *?•M ok h?€M? æB M +kM; TªB FB
+?WM; +ÁM +| i? F?®M; +? v m i?9 +`M; +QÎM; ç¢B ?ÆM M[

@ hB m iY- M; QÆB +kM; çWM; bmv M; ?o M?B m- i m v`^M; *?•M ok h?€M? æB M FB
M m h`M u m i?`M? i?`i bU [m€ T?`M- p`v i?b +?ŠM; F?€+ M`Q i m v M +?B M pÈB
?„M F?¬M; i? M`Q K†+ F çQÊ+X \*?•M ok h?€M? æB M çQÊ+ tQM; H` M; QÎB T?€
ÎM?•M; B M- M, M; HQÊM; M; QÎB i?QÎM; F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+X

*´ J†+ i?`v h-M S?`K HQ H„M; HQ H„M; - HB M M OB M|BX

h-M S?"K M?È iÈB *?•M ok h?-M i?-M #Q FB - ?„M +kM; p[M; iBM çB K M"v- ç²M
M?B m +kM; p¬ Q+?- HB M ;"i ç-m F?¬M; bmv M;?o i? K M[X

>„M ?B m çQÊ+- pB + [m M i`¼M; M?'i ?B M ;BÌ H" T?ªB i,M; H M i?U+ HU+X >„M
çQ" M iQ" M HU+ çB M;?2 M;|M; iBM iS+ p *Ym GQM; h?€T- +?d +¬M ibK çQÊ+ pB
+O ?„M b) çQÊ+ ç + Q- ?„M +kM; M„K +?„+ ?ÆM M?B mX

>'i +ª ç m b) iW iW F?€ H MX

L;~M; ç-m M?bM HçB- T?€Q ?Q MÎ`° i` M #-m i`ÌB L K S?QM; i?"M?- +€+ i°+ M?
H M F?¬M; i`mM;- 'K €T K" ?Á ?ÊTX X X h?m iQ" M #° +ªM? iQÎM; M"v p"Q K„i- i
/-M /½M ` X

h`ÌB ç K- +?QM? ;B[ # M i`QM; hçQ >| EBK GB MX

P M?5

J°i iB M; +?'M ç°M; HÈM i`"M F?„T EBK GB M E?¬M; :B M- i? M? i? FB F?B M ?"
p®M p¬ +MM; +?„+ +?„M +kM; +| +?9i`mM; `mM;X

L; v b m ç|- ? B ççQ i?•MªM? # M i`QM; iB M; M' p M; FB HQÈi M? M? ` ? B # M

> B M;QÌB ç m +| +?9i i?Î T?"Q M? M?ÄK- b m ç| #®M K„i M?bM M? mX

@ s9 iB m iY- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ K°i M,K F?¬M; ;†T M;QÆB ç½ HÈB ?çB ç M i`
+ª #ªM oä h?€M? +kM; F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O M;QÆB M[X

h`QM; ç| #|M; M;QÌB K†+ €Q #`Q t M? ç2M FB H°` iQÆM; ç®B +?"i p"i ?ÆM K°i
#`Q +kM; ç½ +?€v ç2M `€+?`QÈBX

"|M; M;QÌB M"v /o M?B M H" >„+ >d oä h?€M? *´ J†+ M,K ç|`²BX

@ > ? - ç| H" #ÎB pb #° /çM; +O H½Q ç-m M;QÌB ?B M ;BÌ F?¬M; +€+? M"Q T?€i ?
[m€ +m®B +MM; +?Q M;QÆB t2K i?Y KMB p` +O iB m iY i M,K ç|- ?„+ ?„+X

L?bM #° /€M; +?"i p"i FB +O *´ J†+- h-M S?"K +| +?9i M;?B M M;šK M|BX

G9+ i`QÊ+ ?„M id i?Q pÈB *´ J†+- +QB M?Q +ªM? ;BÈB F?¬M; b B #B i H„K M?QM
/QÈB i v *´ J†+- #`i ?'i #çB `i i`B i ç X L?QM; ?¬K M v b m F?B ?„M i`ªK M;?`+?
oä h¬M +?B +ªM?- HçB +¬M; i? K h?B M ;B B pä F„ oçM L;Qm h`MM; *?"M; #ªM i
J M L;Qm FbM?- mv HU+ p¬ +MM;- /M H" *´ J†+ +kM; F?¬M; T?ªB ç®B i?OX

GçB M|B iB T- K°i M,K Î *?•M ok i?€M? ç` ç®B pÈB ?„M K" M|B [mª i?"i i?"T T?-M
i?"T T?-M iQ HÈMX

@ s9 iB m iYX

*´ J†+ M;?2 i?'v h-M S?"K M?„+ iÈB +?mv M M,K ç| F?¬M; F?ÄB +QÌB K„M; K°i iB
i?'v ? i bS+ pmB KWM;X h?•M H"K i?-v- ç iY i`Á ;BÄB ?ÆM i?-v H" +?mv M ç€M
+kM; `i + Q ?SM;`²BX

@ "'i [m€ ç€M; iB + +?B m M"v +O i imv çQÊ+ ;¼B H" oçM L;Qm h`MM; *?"M;- M?
i`¼M;- çWM; M|B H" pçM- M; v +ª K°i M;`M +kM; F?¬M; +€+? M"Q ç°i T?€ çQÊ+X

h-M S?"K F?¬M; F?¬M; iB + Mm®B M|BX

>„M ç½ iWM; +kM; i?Y M;?B M +Sm [m H"K b Q ç°i T?€ H-M M[- M?QM; +kM; F
NNN i`¼M; iU ?² ç½ H" +U+ ?çM ?„M +| i? M„K ;B[`²BX

@ s9 iB m iY- M;QÆB +kM; çWM; +| F?¬M; #B i çO M?Q p"v- +Ym pB +U+ b´- NN
i?U+ HU+ pW`²B M;QÆB T?€i ?mv`- i M;?o +?d +¬M ç®B T?QÆM; F?¬M; +| h?
h¬M M;k HK+ +'T +kM; +?Q ?ŠM H" ç®B i?O +O M;QÆB5 *?Q M M M;QÆB +| i?
i?"T T?-M F?¬M; i`²B- +?Q /M ç´ H" #ªM oä h?€M? +kM; +?Q +?„+ +| i? H"K çQ

*´ J†+ K†i KQ F?¬M; F?ÄB FûQ` M|B- ç®B pÈB M; Q|B iWM; H` oä h?€M? M?Q ?,
h-M S?“K i?“i bU H` çª FQ+? F?¬M; M?ÄX

L?È M;`v ç| ?„M +ªB iB M; J M L; Qm h`MM; *?“M; i?“M? h K h`¼M; J M L; Qm smM;
Qì iBM? HU+- ?„M i?“i bU F?¬M; +€+? M`Q iQÎM; iQÊM; iB m #B M i?€B h-M S?“K
i`¼M; X

e9jX *?QÆM; e9j

*?QÆM; e8k, *?mv M oä h¬M +?B +ªM?X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

@ >„+ ?„+- F?¬M; TªB H½Q M?•M M; QÆB M|B i F?¬M; M M M; WM; F?B m +?B M
iU i?“M? o¢M L; Qm h`MM; \*?“M; - F?¬M; H` çQÊ+ i`bM? ç° M?Q p”v i b) F?¬M; i?ä

h-M S?“K +Q|B +Q|B M|B- b m ç| ?„M M; QÊ+ H¢B +| +?9i óE?¬M; +| ?ªQ wô M?bM

@ G½Q ç-m- i t2K- M m F?¬M; oä h?€M? M?Q M; QÆB H¢B +MM; i ?ªQ ?ªQ Hm”
T?€i- M|B F?¬M; +?WM; b) +| ç°i T?€ ç’v\

@ *9i- M m M?Q ?B M ; B| #ªM oä h?€M? ç½ F?¬B T?K+ cH¢B i?U+ HU+ çdM? T?Q
M; QÆB `²B- t2K M; QÆB +ÁM ç„+ +?Q i`QÊ+ K†i i çQÊ+ M[F?¬M; 5

*´ J†+ i`¬M; i?“v #° /€M; h-M S?“K M?Q p”v- H¢B M; ?o ç M p +?“i p”i +O KbM? -
; B”M M|BX

@ G½Q bQ- M; QÆB M?Q p”v F?¬M; çQÊ+ ç•m\ h?“M? iUm +O ç iY F?¬M; TªB H
b Q\

h-M S?“K ; Bª #° M?Q M; Q|B p¬i°B ; B M; i v M|B,

@ L; QÆB +kM; #B i iB M? i`¢M; +O ç iY ?B M; B| - ç`+? M?•M +Q|M; ç¢B ?ÆM ç
i, M; +Q|M; i?U+ HU+ +O KbM? KÈB +| i? iU #ªQ p KbM? ?5

E?¬M; i? F?¬M; M|B- M; Q¢B i`W h-M GB- h-M S?“K ?B M ; B| +?d +| F?B Î+MM; *
F?¬M; FB M; M ; b M?Q i`QÊ+- +?Q /M ?¬K M v H` T?K i?•M +O ?„M h-M >²M; - im
M?QM; ; B[+ª ? B H¢B +”M; i? K F?| i` Q ç´B ?ÆMX

>„M +kM; H` M; Q|B- ?„M +kM; +-M T?|M; tm’i €T HU+ i`QM; HÁM; ` K°i +?9i

*?Q M M- h-M S?“K `’i ?QÎM; i?K +ªK ; B€+ +½B M? m -K o pÈB *´ J†+ M?Q ?B M ;
i?|B ; B M F?B KbM? +ÁM H` K°i ok æ² M?Q M?Ä ?Q†+ H` oä : Bª p”vX

@ æQÊ+ `²B- imv `^M; #ªM oä h?€M? ?B M ; B| i¢K i?|B F?¬M; F?¬M; +€+? M`Q +ªB
M?QM; M m M; QÆB Km®M i, M; i? K +?9i i?U+ HU+ F€i?“i F?¬M; F?|X

*´ J†+ +kM; #B i iB M? i`¢M; +O h-M S?“K- +?d TªB #’i ç„+ /o M|BX >’i [m€ o¢M
h-M S?“K ?B M ; B| ç½ T?€i i`B M ç M ; B B çQ¢M h?B M ; B B pä F„- +QB M?Q ?„
Km®M +ªB iB M K°i h?B M ; B B pä F„+kM; F?¬M; TªB / /”M; M?Q p”v- `’i +QB i`

@ h?“i bU\

L; ?2 p”v- ? B K„i h-M S?“K F?¬M; F?ÄB iÄ b€M; - p®M ?„M ç®B pÈB pB +M? M? M
L; Qm h`MM; *?“M; F?¬M; ¬K ?B p¼M; ; b- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ H¢B +| MB K pmB

@ “ªM oä h?€M? H9+ M`Q HW ; ¢i M; QÆB +?Q 5

*´ J†+ M? +? KB M; M|BX

@ GW ; ¢i F?€ M?B m `²BX X X

h-M S?"K H-m #-m M|BX
 @ L|B +€B ;b\ E?-M; Km®M M;?2 T?ªB F?-M;\
 *´ J†+ i`WM; K„i M|BX
 @ L;?2- ç iY +?,K +?9 H„M; M;?2 HÌB /çv /¶ ç•vX
 h-M S?"K H"TiS+ ;Bª #°- imv `^M; ?B M ;B`i?U+ HU+ +O ?„M içK i?lB pQÊi [m
 i - p K†iFBM? M;?B K pã ççQ- ?„M t t +kM; F?-M; #b F`TX
 @ *| T?ªB M;QÆB ç½ +| i? HÊB /KM; E€ G•M J *?OM; i?B i`B M oçM L;Qm h`MM; *
 *´ J†+ iS+ ;B" M ?ÄB i?,KX
 ô•M- KB M +QÐM; +| i? - M?QM; mv HU+ pšM FûK oçM L;Qm h`MM; *?"M; ?Ä ? F
 h-M S?"K M? ;"i ç-m ?²B ç€TX
 @ o"v M;QÆB i`QÊ+ ? i ?ªQ ?ªQ M„K ;B[ K°i HQçB oçM L;Qm h`MM; *?"M; M"v çB
 i? bU /KM; iU M?B M K°i HQçB oçM L;Qm h`MM; \*?"M; i?Ov ? M"v- imv `^M; içK
 ç°i T?€ +U+ ?çM NNN i`¼M; - #'i [m€ K°i F?B F i ?ÊT oçM L;Qm h`MM; *?"M; i?Ov
 *?"M; ?Ä ? i?b mv HU+ imv i ç®B +| i? i,M; H M i?"i HÊMX
 *´ J†+ HB + M?bM h-M S?"K- HçB iB TiK+ M;?B K i9+ M|B,
 @ h`QÊ+ FB pb bÊ M;QÆB M;?o M?B m +?Q M M F?-M; M|B +?Q M;QÆB #B i +?n
 HQçB M;mv M F?Q #'i ç²M; - ç•v p®M H" M,M; HU+ +?d oã h?€M? KÊB +|- M?Q M;
 i? BX
 @ E i ?ÊT oçM L;Qm h`MM; *?"M; i?Ov ?Ä HQÐM; ? +MM; K°i +?¶\ G"K b Q F i ?
 L;?2 p"v- h-M S?"K F?-M; F?ÄB H-M M[pmB p M|BX > B HQçB M,M; HQÊM; i?O
 iQÆM; F?„+ - i?Ov +| i? /"Ti„i ?Ä - ?Ä +kM; +| i? #®+ ?ÆB MQÊ+ - Km®M F i ?
 F?-M; / /"M;X
 @ L;QÆB +ÁM M?È `ä +?mv M \*U+ h`Q *?B æçQ i ç½ M|B M;QÆB F?-M; - +kM; ;Bç
 çQÊ+ Î u m h?9 aÆM Jç+? p"v- +?QM? H" G½M? L?B i *U+ h`Q *?B æçQ- H" /Q ?
 çKM; p"Q M? m- b m ç| T?€i ` M,M; HQÊM; +`M; KçM? ?ÆM M[X
 @ E€ i?"i F i ?ÊT M,M; HQÊM; i?Ov ?Ä +kM; F?-M; b B #B i H„K- +QB i`¼M; +?
 H" *U+ h`Q \*?B æçQ H" i`lB bBM? i? +?'i ç†+ i?M- i`lB bBM? i`QM; +Æ i? +| ? B
 M;mv M- +| Qm i? i`lB bBM- mv HU+ +kM; KçM? ?ÆMX J" M;QlB #bM? i?QlM; +
 h?€M? +?B +ªM? KÊB +| i? F?®M; +? ? B HQçB M,M; HQÊM; M;mv M F?Q #'i ç²M
 M;QçB HU+ H"K çQÊ+ M?Q M;QÆB +kM; i?m°+ HQçB ç†+ i?MX
 *´ J†+ ;BªB i?Q+? F„ +`M; M|BX
 h-M S?"K M?Q ?B m çQÊ+ M? ;"i ç-mX "i [m€ M?È iÈB M[iY F?B M M;QlB ç m H
 pšM ?ÆB +| +?9i +ªK t9+- +?Q iÈB M v- iW b m F?B +?B i v Î u m h?9 aÆM Jç+?
 M? m M[X
 @ *?Q M M- ?B M ;B`M;QÆB ?ªQ ?ªQ +ªK i?K K°i +?9i- t2K i?Y H"K b Q KÊB +| i?
 M;mv M F?Q- çÊB F?B i?m-M i?K+- #ªM oã h?€M? KÊB /çv M;QÆB H"K b Q ç +•M
 *´ J†+ iB TiK+ M|B,
 @ >ÆM M[i +kM; F?-M; bÊ M|B +?Q M;QÆB #B i- M m +| i? M„K ;B[? B HQçB
 pB + M;QÆB ç°i T?€ ç M oã h?€M? +kM; +| i`Ê ;B9T `i HÊMX
 h-M S?"K HçB H-M M[M? ;"i ç-m- `i M? M? HB M #„i ç-m +® ;„M; im Hmv M- i?
 M?B m H„K- +?Q M M F?-M; i? HQlB #B M;X
 oã h-M +?B +ªM?- +kM; +| i M H" Zmv L;mv M +?B +ªM?- +?QM? H" FbM? F?Q iQ" M
 æ` - ?ÆM M[ +| i? i`U+ iB Ti?mv M +?mv M h?B M æ` HBM? F?Q ç M;„M ç`+?

+ 'T + | i? i?mv M +?mv M h?B M æ` M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB i`,K Kûi- oä h-
+?mv M h?B M æ` M;mv M F?Q T?¢K pB ? B i`,K KûiX X X G'v ç| ç iQM?- oä h
i?mv M +?mv M h?B M æ` M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB NNNKX

a m F?B ç°i T?€ ç M oä h?€M? +?B +^aM?- M;?2 M|B T?¢K pB + | i? i?mv M +?mv
mv HU+ FBM? F?OM; + | i? M;?oX

.M H" oä h-M +Ym + 'T + | i? F?®M; +? M;mv M F?Q ; -M M;"M Kûi p"v i?b HU+ + -M
i?QÌM; - i?"K +?Q # "B bÆM ç^aQ ?^aB +kM; F?-M; M|B +?ÆB X

"'i [m€ #ÎB pb ç®B F?€M; ;B[oä h-M ç½ F?-M; +ÁM /U p"Q M;mv M F?Q i`QM; -
oä h-M +?B +^aM? +kM; F?-M; M?W GBM? ok bQ- i?m M¢T h?B M æ` HBM? F?Q p
[m +^aK M;° - F?B M KbM? + | i? F?®M; +? h?B M æ` M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB

*kM; pb p"v M M im Hmv M +O h-M S?"K Î oä h-M +?B +^aM? ç½ F?-M; i? iB M ? "I
:B M M[- /M b Q EBK GB M E?-M; :B M H" F?-M; ;B M iU i?"M?- #'i ç²M; pÈB M;
F?®M; +? +?QM? H" h?B M æ` M;mv M F?Q +O oä h?B M ç¢B HK+ - K" F?-M; T?
EBK GB M E?-M; :B M5

e99X *?QÆM; e99

*?QÆM; e8j, :B i°+ H-M M[i?,M; T?~KX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

o"v M M ç½ F?-M; +ÁM i?ÌB ;B M ;B i®+ i`QM; EBK GB M E?-M; :B M- h-M S?"I
;B M + "M; i? K F?-M; çO5 >B M ;BÌ ? „M + "M; Km®M #B i çQÊ+ MÆB ?¢ H¢+ +O p
b m F?B Hmv M ?| # F?Ä J *?OM; i`QÊ+ ? „M ç½ #B i`ä- J *?OM; F?-M; +?d +
p¼i +?Q i? +?'i K" +ÁM ;B9T ? „M `i M?B m i`QM; +^aK M;° oä æ¢Q p" h?B M æ¢Q

æQÆM; M?B M- KQÊM M?Ì# F?Ä J *?OM; ç½+ | i`QM; +Æ i? - i®+ ç° im Hmv M +
;BÌ ç½ M? M? ?ÆM oä h-M #bM? i?QÌM; F?-M; Qi- M?QM; pšM t t F?-M; çO5 " F
çQ€M bÆ [m i®B ç +?d + | i? H"K F?B M ? „M +^aK M;° ç M oä h-M HK+ + 'T +?B +
T?€ ç M oä h?€M? i?b # F?Ä J *?OM; pšM t t +?Q çO5

—M h? K¢Q ?B K çQ" M ç½ iQ" M HU+ K" iBM iS+ p *Ym GQM; i?€T- i`QM; ç| iB T
i?-M #Q M,K Î #B M +^aM? ;B[æ¢B Gv [m®+ p" æ¢B *?'M [m®+ - ?B M ;BÌ h-M S'
?B K çQ" M çB i?m ?Q¢+? iQ" M #° ç` ç² F„ + "M; i` M ç¢B HK+ - ? „M H" [mv i ç`M?
K°i +?mv MX

a m F?B h-M S?"K p iÈB L K S?QM; i?"M?- QÊ+ ç½ [m MY i?€M; - M;"v ?-K M v-
ç M i?-M; #€Q- *?•M ok h?€M? æB M b B M;QÌB ç M L K S?QM; i?"M?- iU ?² H"
v m +?Q L K S?QM; h-M ;B X X X

E€ i?"i MY i?€M; M"v- +?mv M Î L K S?QM; i?"M? MÆB #B M i?Mv tm'i ?B M K°i o
F? „T æ¢B EB M [m®+ *?mv M L K S?QM; h-M ;B tm'i ?B M K°i oä h-M +?Q ç-v
i?ÌB ;B M M; „M ç½ i`Î i?"M? +?O ç M ;?` Hm" M HÈM M?'i F? „TiQ" M #° æ¢B EB M

L?•M F?Q +O L K S?QM; i?"M? F?-M; +?d i,M; p¼i- i?"K +?Q + | F?-M; Qi i? HU
i?"M? ç½ # „i ç-m H-M M[M;?B M +Sm b€+? HQÊ+ T?€i i`B MX

h`QÊ+ FB L K S?QM; h-M ;B imv `^M; #ÎB pb h-M S?"K ;B" M? çQÊ+ ç M?'i i`QM
F?B M M;QÌB F? „T æ¢B EB M [m®+ ç m #B i`ä- M?QM; i` M i?U + i - b m QÊ+ ?
h-M ;B p" *"M EBM? h-M ;B i?b `i M?B m ;B i°+ - ç†+ #B i H" K°i Qi ;B i°+ +D
L K S?QM; h-M ;B M[5

.M b Q- *?•M ok i? ;B M? 'i T?~K M?Q *~M EBM? h-M ;B +| M°B ibM? i? M"Q- +k
;B + Q T?~K +kM; +| i`mv M i?W i`,K M,KKÈB #B i çQÊ+5 *| i? M|B- imv `^M; L K
p•M M? 'i i?ìB- M?QM; M?[M; i? ;B +| M°B ibM? +?•M +?QM? pšM F?¬M; çti M| p
*Æ ?? i' i +^a *?•M ok i? ;B + Q T?~K ç m +?Q `^M; H-M M"v L K S?QM; h-M ;B i?m
L; v +^a Gç + i? "M? h?€B ;B H" KBM? ?[m +O L K S?QM; h-M ;B ç®B pÈB +?mv M
J°i i? ;B M; v +^a oä h¬M +kM; F?¬M; +| - imv `^M; pb h-M S?~K çç i çQÊ+ ç M? 'ih
H M i? "M? *?•M ok i? ;B L; k T?~K- M?QM; +€B FB M°B ibM? b Q +| i? #^M; çQÊ
T?~K +?QM? i?S+ +?S\ h` M / M? M; ?o H" \*?•M ok i? ;B L; k T?~K- M?QM; i` M i
i? ;B *Ym T?~K #bM? i?QìM; +kM; F?¬M; F?€ ?ÆM # Q M?B m +^aX
h?"K +?Q i`QM; h?9 h`B m H-M M"v F?B L K T?QM; h-M ;B +-m pB M- b m F?B #B
?B M v m i?9 i? 'i + 'T i?b +| K°i #° T?"M + Q i-M; Gç + i? "M? h?€B ;B +kM; ç`M? #
h?9 h`B m H-M M"v [mv K¬ [m€ HÈM- #<sup>a</sup>Q Gç + i? "M? h?€B ;B T?€B ` M?B m HU+
;B9T K°i i? ;B +kM; +?ŠM; i?•M i?B i # Q M?B m- ç M i°i +MM; +| ç€M; ? v F?¬M
h?ŠM; ç M F?B h?€B >B M çQ i?Q +?Q h-M S?~K- +kM; M|B ` bU i?"i h-M S?~K ç
M; QìB Gç + i? "M? h?€B ;B KÈB #€M iQM #€M M; ?B K" T?€B ` +Sm #BM? +?Q L K
J" b m F?B +Sm #BM? +O Gç + i? "M? h?€B ;B ç M L K S?QM; i? "M? i?b #¼M ?,,
i? "M? +Æ ?? ç½ i`MM; FB M tQM; `²B5
a m ç| #¼M ?,,M FBM? M; ç+ #B i `ä- h?9 h`B m +Đ HÈM +| ?ÆM M; "M pçM +QM v
i? 'i + 'T i`QM; ç| ç½ #` K¼B M; QìB +O L K S?QM; i? "M? ç€M? i M ?Q" M iQ" M5 >Æ
æ°+ :B€+ :B Q GQM; 5
a m F?B #B i `ä iBM iS+ M"v- i' i +<sup>a</sup> M; QìB +O Gç + i? "M? h?€B ;B HB M`mM; ç°M
aU HÈB ?çB +O v m i?9 i? 'i + 'T æ°+ :B€+ :B Q GQM; /M H" p` oä h¬M HoM? ç°B +
F?¬M; /€K M|B KbM? +| i?U+ HU+ ç€M? #çB çQÊ+X5
oB + M"v #¼M ?,,M F?¬M; +¬M; K" HmB- # 'i [m€ H" T iS+ HçB i`mv M ` K°i iBM iS+
ç°M; - L K S?QM; h-M ;B tm' i?B M K°i oä h¬M +?Q ç-v ? B KQÆB im' B5 >ÆM M[
i?U+ HU+ ç² GQM; 5
hB T i?2Q- æçB EB M S?QM; o•M b® KÈB M? 'i HB M KB m i^a +?B iB i pB + L K
h?9 h`B m- +ÁM +| +<sup>a</sup> i`"M; /B M oä h¬M ç² GQM; - i`QM; F?Q^aM; i?ìB ;B M M; „M ç½
HQÊM; iB m i?K ç°i T?€- +Æ ?? +MM; pÈB h-M S?~K M' B iB M; F? „T +^a æçB EB M
L; Q" B ` - —M h? KçQ ?B K çQ" M +kM; pb +?mv M M"v K" çQÊ+ +® w imv M /QÆ
tQM; H" óGQÆM; i•K KçQ ?B K çQ" Mô- F?¬M; bÊ ?B bBM? i?O p L K S?QM; i? "M
p M?•M HQçB p p / M? p¼M; M? 'i i?ìB p¬ HQÊM; - + Q i?O ;B M?"T M?B m M?Q
M? 'i KçQ ?B K çQ" M +O æçB EB M [m®+- pB + M"v içK i?ìB b) F?¬M; ç + "T iÈB
J" i?2Q iBM iS+ H-M M"v i`mv M ` - L K S?QM; h-M ;B H-M M"v F?¬M; i? M; ?B M
+€+ i? ;B K°i #ç i i B- i?"K +?Q F?B M M?[M; M; QìB FB T?°B ;B"i M^av KbM?5 •M
S?QM; i? "M? F?¬M; ` b Q +<sup>a</sup> ;Bì +kM; /-M i`Î M M M; QM; i`¼M; X
S?€M çQ€M # M ç-m p QÊ+ ? M M,K M,K ;B[L K S?QM; h-M ;B p" *~M EBM? h-M
+?"K `½B #B M ?| - /-M i`Î M M +•M ç®B ?Æ- +?Q ç M F?B HìB ç²M ç½B L K S?QM
aQ KÆ ?? i`mv M ` - i?"K +?Q +ÁM tm' i?B M tm i? M; ?B M; ?ŠM b M; X
h|K HçB- i`QM; MY i?€M; M"v- M; QìB +€+ i? HU+ iB M p L K S?QM; i? "M? M?B
S?QM; h-M ;B iW b m QÊ+ ? M M,K M,K i`mv M ` ç½ /-M /-M i`Î M M p„M; p Hç
M?B i- i?"K +?Q bQ pÈB iBM iS+ ç M? 'i h`B m h?€M? H-M i`QÊ+ +ÁM ?ÆM `i M?
GU+ ^aM? ?QîM; iQ HÈM +O h-M S?~K +| i? M; ?o çQÊ+X
"i [m€ ç®B pÈB i' i +^a +?mv M M"v h-M S?~K +kM; Km®M ;B i°+ T?°B #bM? i•K ç®
;B i°+ M"v +kM; F?¬M; T?°B i?"i bM? F i; B Q pÈB L K S?QM; h-M ;B F i; B Q-

h-M S?"K +kM; HÊB /MM; bU FB M H-M M"v H-M M[KÎ`°M; HU+ °M? ?QÎM; +O
 +?"K`½B- / M? p¼M; +O L K S?QM; h-M ;B i`QM; æ¢B EB M [m®+ ç½ /-M /-M
 M?'iT?~K *M EBM? h-M ;B `²BX
 h` M i?U+ i - *?•M ok i? ;B M?'iT?~K +kM; F?¬M; M?B m- +?Q M M / M? p¼M; K
 M?'iT?~K i`QM; æ¢B EB M [m®+ ç m +U+ + Q- L K S?QM; h-M ;B p®M +?d +?d
 T?~K M?Q M?Ä- M m M?Q F?¬M; T?ªB pb +! h-M S?"K- Km®M pQÊi [m çB F€i?"i
 h? M? / M? H M t - M;"v b m L K S?QM; h-M ;B Km®M F?¬B T?K+ H¢B ç` p` +?Q
 b) çÆM ;BªM ?ÆM M?B mX

e98X *?QÆM; e89, :B h°+ G-M L[h?,M; S?~KX UkV

æ M ok *M E?¬M

h€+ :Bª, >Ä h?K

*?QÆM; e89, :B i°+ H-M M[i?,M; T?~KX UkV

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h`QM; MY i?€M; M"v- h-M S?"K +kM; i?QÆM; HQÊM; [m pÈB + Q i-M; ;B i°+ p T
 ç•m p`Q ç'v i?b h-M S?"K +kM; +ªK ;B€+ v M i•K ?ÆM K°i QiX

*?Q ç M F?B M;?2 çQÊ+ M;QÌB *?•M ok h?€M? æB M iÈB- h-M S?"K ?B M ;BÌ +Æ
 +O +ª L K S?QM; h-M ;B `²B- ?„MiU M?B M M MiU KbM? çB M;? M? ç¡MX J` ç'B
 h?€M? æB M +kM; b) Km®M ;†T ?„M M?'i

ob p"v- tmv M [m K'v +QM çQÌM; M?Ä- h-M S?"K HB M çB ç M ç¡M F?€+? çQÌM;X

@ æ¢B h?¬M h¬M- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ H-M M"v /o M?B M H" M;"BiU KbM? ç M-
 S?QM; h-M ;B i - h-M S?"K F?¬M; iB T ç¡MiW t FQM? tBM i?S i°BX

h-M S?"K çB p`Q ç¡M F?€+? çQÌM;- T?€i ?B M M;QÌB iÈB /o M?B M H" hB m hoM?

@ > ? - h-M S?"K- F?¬M; M M F?€+? F?Q M?Q i? X

hB m hoM? KdK +QÌB M¡B- ç®B pÈB +?mv M h-M S?"K K°i KbM? ++ûK ;B i æ°+ :E
 #B i`ä- K†+ /M #B ii?U+ HU+ i?B m MB Mi`QÈ+ K„i F?¬M; FûK- M?QM; pšM F?¬

@ æ¢B h?¬M h¬M- i?dM? M p` /MM; i`X

h-M S?"K +kM; KdK +QÌB M¡B- H¢B M¡B iB T i`QÈ+ F?B i`Î p ?„M ç½ ;†T K†i hB
 +kM; F?¬M; +-M [m€ KS+ F?€+? b€QX "i [m€ i°+ i`QÎM; h-M >²M; p` K'v p` i`QÎM
 +?QM? H" æ¢B h?¬M h¬M +O *?•M ok h?€M? æB M i?b M;mv M K°i ç€K ç m i'i +
 M;²B +kM; F?¬M; /€KX

"bM? i?QÌM; ç` p` +O æ¢B h?¬M h¬M + Q i?QÊM;- M m F?¬M; T?ªB +?mv M ç¢B

@ E?¬M; #B i æ¢B h?¬M h¬M H-M M"v [m M; H•K L K S?QM; h-M ;B i H" +! +€B

a m F?B H¢B F?€+? b Q K°i ?²B- h-M S?"K HB M i`U+ iB T KÎ KB M; ?ÄB- i`QM;
 M?Q h-M >²M; +MM; K'v p` i`QÎM; H½QX

@ -M S?"K- M;QÆB i?"i ç9M; H" M¡M; p°B- #ªM h?¬M h¬M +ÁM +?Q m®M; tQM; i

hB m hoM? M;?2 p"v HB M ç†i tm®M; ++ûM i` i`QM; i v- `i H" ¬M ?Á M¡BX

@ hB m S?"K- F?¬M; çQÊ+ p¬ H 5

"i [m€ imv `^M; hB m hoM? +?d pmB çM K°i +•m- M?QM; H¢B F?B M h-M >²M; b
 KB M; i`€+? K„M; h-M S?“K- b m ç| +“M; F?¬M; M; WM; #²B i°B pÈB hB m hoM?X
 @ > ? - h-M i°+ i`QÌM; F?¬M; +-M F?~M i`QÆM; - i +?d çM pÈB H M? +¬M; iY +
 ç M L K S?QM; h-M ;B H“ +| +?mv M i®i- H“ +?mv M pmBX
 hB m hoM? H9+ M“v +QÌB M|B,
 @ L m h-M S?“K M; QÆB ç½ ?ÄB `²B- p“v i?b #ªM h?-M h¬M b) i`U+ iB T imv M #®
 L|B tQM; - hB m hoM? HB M çSM; H M- i` M K†i `i M? M? i`Î M M i?“T T?-M bM
 [mv M i`K+ p“M; b€M; +?|B- i`QM; KB M; i` M; M; ?B K M|B,
 @ L K S?QM; h-M ;B iB M H M M; ?2 T?QM; 5
 @ L; ?2 T?QM; \
 h'i +ª K¼B M; QÌB F +ª h-M S?“K F?¬M; F?ÄB çQÊ+ M; Æ M; €+ K°i +?9iX
 G“T iS+ K¼B M; QÌB L K S?QM; h-M ;B HB M +mM; FQM? K“ [m€ `¢T tm®M; ç'i- K
 ç•v +?QM? H“ h?-M +?d +O *?•M ok h?€M? æB M- çQÊ+ h?€M? +?O T? /mv i- +|
 @ S?KM; i?B M i?W p“M- *?•M ok +?B m pB i, L K S?QM; h-M ;B +| +¬M; +?®M
 i?S+ i'M i?, M; i?“M? *?•M ok i? ;B h K T?~K- F?•K i?Y5
 @ h'M i?, M; H“K *?•M ok i? ;B h K T?~K
 L°B /mM; h?-M +?d M“v `i M; „M- hB m hoM? `i M? M? ç½ ç¼+ tQM; - M?QM; i`Q
 h-M >²M; p“ K°i ç€K i`QÎM; H½Q L K S?QM; h-M ;B [m€ i` M K†i ç'i H¢B ?²B H•m
 SM; - M; Æ M; €+ [m€ i¢B M; mv M +?¶X
 @ S?K i?•MX
 h-M S?“K F?¬M; F?ÄB M?“+ M?Î h-M >²M; K°i iB M; - #'i [m€ imv `^M; i`QÊ+ ç| ?„M
 [m H-M M“v KbM? +?®M; +U h?9 h`B m # M T?Q *?•M ok h?€M? æB M b) +| # M
 F?¬M; M; ?o iÈB- H-M M“v H¢B i'M i?“M; L K S?QM; h-M ;B ?„M i?“M? *?•M ok i?
 h` M L; k T?~K p“ /QÈB L; k T?~K H“ çQÌM; ` M? ;BÈB ;B[+ Q T?~K p“ ç T?~K- K“
 /QÈB +?QM? H“ çQÌM; ` M? ;BÈB ;B[ \*?•M ok i? ;B + Q T?~K p“ i`mM; T?~K
 S?“K H“ *?•M ok i? ;B h K T?~K- i`QM; ;B i°+ M? 'i ç`M? T?ªB +| +QÌM; ;Bª i` M
 @ *ªK i¢ *?•M ok h?-M5
 >²B H•m- çQÊ+ h-M S?“K M?“+ M?Î- h-M >²M; `®i +K+ T?ªM SM; H¢B- `mM `~v iB
 FB b m ç| HB + +?Q p` i`QÎM; H½Q K°i +€B- b m K°i F?“+ - H½Q ;Bª i` M M, K KQÆ
 M?`M çQÊ+ M[ MQÊ+ K„i im¬M `ÆB ç-v K†iX
 *kM; F?¬M; M?È `ä ç½ # Q M?B m M, K- æ¢B EB M h-M ;B p®M H“ h K T?~K *?•M o
 T?-M- ç€M; iB + ;†T T?ªB #B M ç´B- +?B M, K t #ªv5 L K S?QM; h-M ;B K°i +?B
 +O æ¢B EB M h-M ;B M?QM; pb #` *M EBM? h-M ;B •K KQm ?½K ?¢B M M +m®
 G¢B [m # Q M?B m M, K- i`ªB [m ;B i°+ /®+ bS+ KÈB H-M M[ i`Î i?“M? *?•M ok
 [m M; F?¬M; +ÁM- +m®B +MM; +?d +| i? ;B M M M pšM /mv i`b / M? tQM; +Ym T?
 L?QM; M; QÌB i`QM; ;B i°+- # Q ;B| +kM; Km®M F?¬B T?K+ pBM? [m M; H9+ tQ -
 +?QM? i?S+5 æ•v +“M; H“ KK+ iB m T?'M ç'm +O K¶B çÌB i°+ i`QÎM; - ç¢B ç¢B
 F?¬M; M; ?d5
 >¬K M v5
 h?ÌB F?“+ ç| ç½ ç M5
 L K S?QM; h-M ;B - H-M M[i`Î i?“M? \*?•M ok i? ;B h K T?~K `²B5

hmv`^M; iϕK i?lB +ÁM +?Q F?¬B T?K+ HϕB ϕ` p` +?QM? i?®M; - M?QM; T?~K + 'T
h-M H9+ i`QÈ+5 æ½ i`î i?~M? i? ;B i?QÊM; HQm +?QM? i?S+ i`QM; æϕB EB M [
*?QM? i?S+ H"K`ϕM; `Đ i' i¬M;5
S?-M pBM? [m M; K°i H-M M[F? B b€M; ?mv ?Q~M; L K S?QM; h-M ;B ϕ½ ϕQÈ+
KbM?5 *€B M~v #ªQ h•M >²M; i?•M H~ ϕQÆM; ϕϕB i°+ i`QÎM; L K S?QM; h-M ;B p~
F?¬M; ?QM; T?'M- b Q F?¬M; FQ+? ϕ°M; - b Q F?¬M; H`ÆB ϕ-v K†i ϕ•v\
o®M h-M >²M; +?Q`^M; i`QÈ+ F?B ?„M +? i +kM; F?l M?bM i?'v M; ~v M~v- M?QM; '
"ÎB pb h-M S?"K- +QM +O ?„M5
hBM iS+ L K S?QM; h-M ;B i'M i?,M; i?~M? *?•M ok i? ;B h K T?~K F?¬M; i? M
#ϕQ iϕ+5
æ®B pÈB bU FB M M~v- L K S?QM; h-M ;B ϕB M +m²M; +?9+ KWM; ?ÆM K°i i?€M
+?'M p~ FB m M; ϕQ i`QÈ+ M v +?Q iWM; +l- i¬M FQM? p~ bMM; #€B ϕ®B pÈB h-M
L m M?Q +l M; QlB +l K°i iB F?¬M; T?ªB pÈB h-M S?"K- iBM`^M; i'i +ª i°+ M?•M
b) HB m KϕM; pÈB ?„MX
L; Q~B` - bBM? w +O L K S?QM; h-M ;B +kM; i?`M? pQÊM; i`QÈ+ M v +?Q iWM;
[mª i?"i +l i? /MM; b¬B ϕ°M; ϕ ?bM? /mM; - ?ÆM M[;B i°+ ?ÊT i€+ +kM; M; ~v +~
M; ~v +~M; +l Qm i? 5
h?U+ HU+ i~B HU+ F?¬M; M; WM; FûQ H M- imv`^M; iϕK i?lB F?¬M; +€+? M~Q bQ
T?~K- M?QM; ϕQ€M +?WM; [m K°i i?lB ;B M M; „M M[pQÊi [m *?•M ok i? ;B L
?Q~M iQ~M F?¬M; +l p'M ϕ ;b5
L K S?QM; h-M ;B +?QM? i?S+ i`î i?~M? ;B i°+ KÈB T?€i p~Q p~Q HB M #ÄM; i`
p¼M; F?¬M; M; WM; i,M; + Q- /QÈB bU +® w i`mv M #€ +O —M h? KϕQ ?B K ϕQ
i?"K +?Q +l F?¬M; Qi ;B i°+ ?¼ h-M +kM; #„i ϕ-m ϕ M ϕ•v M?"M i' [mv i¬M; X
J~ iQ~M #° L K S?QM; i?~M?- i?2Q iBM iS+ L K S?QM; h-M ;B i`î i?~M? *?•M ok
i`mv M` i?b / M? F?Q p~ l4ž° l5ϕ°M0 ?¼ h? @ °€

e93X *?QÆM; e93

*?QÆM; e8d, h? M? b K ?"M?X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ ±- +€+ M;QÆB H" +MM; çB b Q\

æ¢B ?€M FB H¢B F?¬M; iBM,

@ ob b Q pW `²B ?„M F?¬M; M|B\

"'i [m€ L?¢M i?"M? çQ+? i?"i+| [mv ç`M? M"v- /M b Q ç iU *?•M ok i? ;B /M Î MÆ
[mv M M?"i ç`M?- T?"K H" +?O iÊ ç²M; ?"M?- +kM; +?d +-M M°T T?Q [m çQìM; °i

@ æ9M; p"v h?B m ;B ?„M +| i? H" [m M M|BX

h? M? •K F?B T M?QÊ+ FB H¢B M|BX

h-M S?"K M;?2 ç M ç|- F?¬M; F?ÄB [m v ç-m M?bM i?Q€M; [m - +?d i?'v K°i i?B
im´B #`M; ,M Î M;Q" B +Y i?"M?- iQ" M i?•M K†+ pªB i?¬- i|+ +| +?9i`®B- i` M K†
h-M S?"K M?bM [m - ç¬B K„i iQ ç2M M?€M? +O ?„M HB M H|2 H M p F?B T M?Q
F?¬M; /€K M?bM ?„M M[X

@ hmv `^M; K†+ M K T?K+- M?QM; H¢B H" M[iYX

h?` HU+ h-M S?"K ?B M ;B|BM? i? M"Q- HB + [m HB M M?bM ` çQÊ+ i?B m ME
+| H) H" HQ H„M; L?¢M i?"M? p" *"M E?¬M æ€B [m€ KS+ ?¶M HQ¢M M M ,M K†+ M
?ÆM K°i +?9iX

@ æ ?„M iÈB çB5

J°i H€i b m- i? M? •K +O h-M S?"K HB M M?"M M?¢i i`mv M ç M- ?„M i?'v #° /¢M
?ÆM M[+kM; +?d H" iB M i v M M +kM; F?¬M; [m€ bQ çQX o T?¬M ç®B T?QÆM
F?¬M; [m€ ªM? ?QîM; ç M HU +?¼M +O ?„MX

@ *€K ÆM i?B m ;B X

h? M? •K F?B T M?QÊ+ FB p°B p" M; pmB KWM; M|B- b m ç| HB M p¼i iÈB- H9+
+ªM M[X

@ >„+- K†+ K°i i?•M i? M? t K HB M +?Q `^M; KbM? H" h-M S?"K b Q\ JÈB KQìB K
E?¬M æ€B- F?¬M; K M; i?2Q #ªQ iB m K¢M? K) +ÁM K M; i?2Q K°i ;½ M¬ #°+ i v
bU H" F?¬M; #B i b®M; +? iX

@ *?d b m HQM; i`mv M ç M i? M? •K Kd K B +O ç¢B ?€M /[iÊM FB X

@ G½Q hª- M;QÆB +kM; çWM; M?B m +?mv M M?Q p"v- i t2K i?B m MB M FB +kM
H" ç M iW ç¢B i? ;B +kM; M MX L|B ç M- M?[M; M;"v M"v M;QìB ?¼+ i?2Q h-M S
b Q\ h?B m MB M M"v +ÁM i®i- Qi M?"i +kM; F?¬M; M?Q M;QìB F?€+ K M; i?2Q K
;b +ªX

o #BM? + Q ;¬v FB H¢B M|BX

G9+ M"v M;QìB p"Q i?"M? F?¬M; M?B m H„K- +?Q M M K'v p #BM? +kM; #„i ç-m
L;?2 p"v- i` M K†i h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +| +?9i FûQ ` - ?„M +kM; F?¬M; M;?o ç M
i`mv M ç M i" M ç•vX E?B M;?2 ç M K M; i?2Q K°i i? M? / Q T? v +?ŠM; ` ;b H¢B +
K°i #9M; K€m iQÆBX

"'i [m€ ?„M +kM; F?¬M; ç w M?B m- +?d #bM? ioM? iB T iK+ çB p"Q i`QM; i?"M?>

@ h?B m ;B - +€K ÆMX

J`i?B m M[K†i?ÆB #~M FB i?'v ç½ çB p"Q i?"M? HB M F?¬M; F?ÄB +| +?9i i?Î
M?€i 2 H +ªK i¢ h-M S?"KX

h-M S?"K +?d M? ;"i ç-m- +kM; F?¬M; /WM; #QÊ+ H¢BX hmv `^M; i?B m M[M"v
ibM?- M?QM; M m ç½ K M; M;QìB i?"M? p"Q i?"M? i?b +?mv M +ÁM H¢B ?„M b) F
F?¬M; i` M çìB M"v M?B m pB + ç•m ç•m M?Q p"v- ?„M M"Q [mªM ? i çQÊ+X

ob b„+ i`ìB ç½ i®B M M h-M S?"K +kM; F?¬M; p°B `ìB çB- /M b Q +kM; F?¬M; [m2M
bÊ +?mv M +| i`°K +QÊT M?QM; H¢B bÊ F?¬M; +~M i?"M b) H¢+ çQìM;- bBM? ` `ì
M?B m i?ìB ;B MX

hMv w ibK K°i iYm [m€M #`B i`Q F?¬M; i H„K i`QM; L?¢M i?"M?- iYm H•m M"v +| i
i-M; /QÊB H` iYm [m€M- T?Q i` M H` F?€+? b¢M- h-M S?"K pW p†M /MM; #[b r

@ hB m M?"- K M; ç M K°i pÁ `QÊm M;QM- i? K +?9i i?S+ ,M M;QM M[X

h-M S?"K ibK K°i +€B #`M i`®M; M;²B tm®M;- T?•M T?| M|B- iW b m F?B im Hmv
`i +| ?SM; i?9 p T?QÆM; /B M ~K i?U+X

@ æQÊ+- KìB F?€+? [m M +?ì K°i H€i5

_'i M? M?- HB M +| iB m M?" ç€T HìBX "'i [m€ b m F?B iB m M?" M"v [m v ç-m i?
i`QM; KB M; ?„M H-m #-m,

@G¢B H` K°i M;QìB K†+ i? M? b K- i`QÊ+ FB i? M? b K F?¬M; +| M;QìB M"Q K†+-
L? B H•m +kM; #B M i?"M? h? M? a K çQìM; K'i i?-B

L;?2 p"v- i` M K†i h-M S?"K F?¬M; F?ÄB H-M M[ t'm ?´X >„M #B i`ä iB m iY M"v
#„i +?QÊ+ i?2Q #ªM i?•M- #`i [m€ ?„M iU M?B M b) F?¬M; bQ çQ pÊB i M FB - +?

E€ i?"i ç®B pÊB +?mv M M"v h-M S?"K +kM; +| +?9i #`i ç„+ /o- oä h?B M ç¢B HK+
`i çB M +m²M;- iW F?B +?mv M ?„M +?ûK ;B i æ°+ :B€+ :B Q GQM; Î L K S?QM;
/ M? ?"Q +O ?„M HB M M´B M?Q +²MX

L?bM #®M T?Q K°i +?9i- [mªM?B M i`QM; iYm H•m M"v +kM; +| i? T?€i?B M F?
b K ;B®M; KBM?- i`QÊ+ FB ?„M p®M +ªK i?'v i? M? b„+ iQÆM; ç®B Qi çQÊ+ Q -
#B MX >ÆM M[?„M i?'v i` M #`M M?[M; M;QìB M"v ç m M;? M? M; M; ç†i K°i i?
F?B M i` M K†i ?„M +`M; F?¬M; F?ÄB +| +?9i `mM `~v- i¢Q ?bM? M?[M; i`M ç Q M
æ Q F?¬M; Qi- +?Ê çWM; M|B +?B ç M mv HU+ F?Q i? X

_'i M? M?- `QÊm p" i?S+ ,M ç½ çQÊ+ çQ ç M- h-M S?"K i?m" M KB M; ?ÄB iB m M
KÊB M?'i i¢B X

@ E?¬M; #B i / Q T? v +O K'v M;QìB FB H` Km Î ç•m i? \ h?Q¢i M?bM M;QÊ+ H

@ > ? - F?€+? M?•M M m Km®M Km HQ¢B æ² GQM; æ Q M"v +| i? ç M iB K i?Ê
L?¢M i?"M?- M;?2 M|B >Q`M; H½Q ?„+ FB ç½ /MM; M?B m iB M Km i` M?ªM? i
M?B m M;QìB ç m ç M +?Q ?„M ç +? i¢Q +ªX

hB m M?" FB i`ª HìB M|BX

@ æ² GQM; æ Q •+?- / M? iU M;QÊ+ H¢B `i F?Q T?€+?X

h-M S?"K ;B"i KbM?- +?d H` F?¬M; #B i oQÆM; h`M æ Q +O KbM? iW H9+ M"Q H
`²B- #`i [m€ M?Q p"v +kM; i®i- F?„T MÆB ç m H` h-M S?"K ;Bª- h-M S?"K ;Bª M?Q
bÊ #` T?€i ?B MX

@ > ? - F?€+? M?•M t2K ` +kM; H` M;QìB #„i +?QÊ+ E€ hQ+? *?B hY \ G¢B M|E
E€ hQ+? *?B hY ç² GQM; i?"i H` Q M? ç°M; ?

h?Q¢i M?bM iB m iY M"v +kM; F?¬M; [mªM çQÊ+ KB M; KbM?- iU ?² `i Km®M +M
pÊB h-M S?"K p ibM? ?bM? i" M +?B M i?O p L K S?QM; i?"M? FB X

@ h®i `²B- i®i `²B- M?[M; +?mv M M"v i ç½ #B i- M;QÆB HmB ` çBX

h-M S?"K p°B p" M; M|B- M m +ÁM M;?2 iB T i?b ?„M bÊ KbM? +kM; T?ªB çÄ Kti K
@ o"v iB m M?•M tBM HmB tm®M; i`QÊ+- F?€+? M?•M i?dM? /MM; +?"K `½BX
hB m M?`FB iU ?² i?Qç i M?bM `i F?| +?`m- M?QM; +kM; ç" M? T?ªB +mM; FQM?
h-M S?"K +QìB +QìB- HB M iU KbM? `|i K°i +?ûM `QÊm M;QM- #„i ç-m ç°+~KX
@ >W- K°i i M M?" [m - i?"K +?Q M; v +ª æ² GQM; æ Q +kM; F?¬M; #B i- +?d #^M;
?' #„i +?QÊ+ E€ hQ+? *?B hY b Q\ "i [m€- H9+ M"v K°i ;½ i?B m MB M +kM; K†+
+?9i F?¬M; pmB- HçM? HMM; HQìK h-M S?"K- F?BM? i?QìM; M|BX
h-M S?"K iU M?B M b) F?¬M; ç w iÈB ?„M- H„+ ç-m- pW KÈB Km®M M|B ;b ç| pÈ
T?€i ?B M i?B m M[;B M K i` M; ?„M K M; p"Q i?"M? #¶M; M?B M tm'i ?B M i`Q
M?bM KbM?X
J„i iQ ç2M M?€M?- KkB + Q i? M? i9 ç°M; HÁM; M;QìB- imv `^M; +® w F?B M F?m
i? M?bM ` çQÊ+ # M /QÈB p /Æ #~M FB +| K°i +¶ HBM? F?Q FBM? /B K #S+ M?

e9NX *?QÆM; e9N

*?QÆM; e83, h?ªQ J°+ *?B GBM?X URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h-M S?"K F?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M ó;Bª iB m iYô i`QÊ+ K„i M m M?bM Fo- çQ+
+°M; i? K €M? M?bM F?B M M;QìB i?QÆM; ?çB +S M?bM +?,K +?^K p"Q +kM; F?¬
i?QÆM; iB +X

"i [m€ ?„M +kM; F?¬M; F?ÄB F?) + m K"v- F?¬M; i? iQîM; çQÊ+ pW `²B KbM? +
M"v p"Q i?"M? ;Bì M;QÊ+ HçB HçB #` [m'M H'v- +?mv M M"v ç®B pÈB ?„M K" M|B

@ o` +¬ MQÆM; M"v- tBM ?ÄB M;QÆB +| +?mv M ;b F?¬M; \

hB T i?2Q ?ÆB i? M M? K°i iB M;- h-M S?"K #i ç„+ /o M? ;B¼M; ?ÄB- ç®B Kti
i?"i bU +kM; H"K F?¬M; ` #° /çM; +U imv i M;QìB M;Q" B M;~M /†KX

@ E?¬M; i? iQîM; çQÊ+ +¬M; iY ç½ M?"M ` i H" i?•M M[ M?B `²BX

*¬ ;€B FB p®M F?) ;B"i KbM?- b„+ Kti YM; çÄ- b m ç| F?¬M; +| w iS M|BX *?d H
M;?2 ?ÆM H9+ î M;Q" B i?"M? `i i M?B m- ;B®M; M?Q ?Q" M; M? tm'i +®+ p"v- `i
pW M½v i?B m M[M"v ç½ #B M i? M? +?Q M M KÈB F?¬M; #` ? B p #BM? FB M?

@ G-M M"v i Km®M KìB +¬M; iY ;B9T i K°i +?mv MX

G"TiS +i?B m M[/MM; ? B i v tQ tQ i` M [m-M €Q pªB i?¬- K°i ç¬B K„i ç°M; HÁM
p"Q h-M S?"K- i`QM; KB M; i?"T T?-M i?"M? F?~M M|BX

@ E?¬M; /®B ;ç i +¬ MQÆM;- H-M M"v içB ?ç +| +?mv M [m M i`¼M; MÆB i?•M- ?A
F?¬M; ;B9T çQÊ+ +¬ MQÆM;- +¬ MQÆM; ? v H" çB KìB M;QìB F?€+ çB5

h-M S?"K H„+ ç-m M|B ` - F?¬M; T?ªB M|B ?„M w +?Q b„i ç€- i?"i bU H" H-M M"v
#Q p®M +?QM? i?ìB ;B M +kM; F?¬M; M?B m H„K- +~M; M? M? çm'B iÈB +~M; i®i

GçB i? K i?•M T?"M +O ?„M iMv i?ìB ç m +| i? #` T?€i ?B M- M m M?Q K M; i?2
M;QìB +| H) M;QÊ+ HçB b)?çB M" M;X

@ *-M; iYX X X h +| i? i`ª i?M H QX

*¬ MQÆM; FB H9+ M"v M;?2 i?'v h-M S?"K +U imv i HB M +| +?9i i?'i p¼M; +9B
b m HçB +® H'v /kM; F?Q Kî KB M; M|BX

@ *¬ MQÆM;- i M;?o M;QÆB ç½ ?B m H-KX X X h¢B ?¢ F?¬M; T?ªB HQ¢B M;QÌB +| +?mv M [m M i`¼M; MÆB i?•M- +?Q M M F?¬M; ;B9T çQÊ+ M;QÆBX

h-M S?¨K i`¬M; i?'v +¬; €B FB H° ` #° /¢M; i? M i?MM; i? M? i9 ç°M; HÁM; M;QÌ +O i?B m M[F?¬M; F?ÄB +| +?9i t'm ?´X hmv `^M; i?B m M[ M`v M m F?¬B T?K F?¬M; FûK- M?QM; ?„M +kM; F?¬M; T?ªB HQ¢B M;QÌB ? K K M[b„+X

@ *¬M; iY- M m F?¬M; M;QÆB t2K i?M H Q i`QÊ+ çBX X X

*¬; €B FB M;?2 çQÊ+ h-M S?¨K H-M M[+U imv i- F?¬M; F?ÄB M|M; Mªv- H'M iÊ

@ E?¬M; F?¬M; F?¬M;- +¬ MQÆM;- tBM iU i`¼M;- i¢B ?¢X X X

h-M S?¨K i?'v +¬; €B FB Km®M ç M bM? M?bM `ä- ?„M F?¬M; F?ÄB +¨M; i? K ?Q M[FB b) HÈM K"i M?Q i? +?SX

"i [m€ b m K°i F?„+ - ?„M H¢B F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?- #B m H° i` M K†i +SM; H¢B t'm ?´X

L;mv M H B H¨ ?„M ?B m b B w i?B m M[- i?B m M[M`v M|B i?M H Q +kM; F?¬M; iW i`QM; M;U+ H`v ` K°i F?Ä ?¢i +?•m b€M; HQM; H M?- # M i`QM; ?¢i +?•m +| K +?'K ç M- iU ?² +ÁM iªM ` [m M; K M; i?-M #QX

@ L;mv M H B H¨ +€B M`vX X X

h-M S?¨K i?'v p¨v- F?¬M; F?ÄB t'm ?´ +QÌB Kd M|B- #'i [m€ ?¢i +?•m M`v i`U+ ;E ?² ~M +?S K°i Qi ?mv M +Æ- M;QÊ+ H¢B +kM; F?B M ?„M +ªK i?'v +| +?9i M;Q¨B

@ > ? X X X s9 iB m iY- #ªM oä h?€M? i?"i F?¬M; M;?o ç M M;QÆB H¨ HQ¢B M;Q h`¬M; i?'v #° /€M; +O h-M S?¨K- \*´ J†+ i`QM; /QÊ+ çdM? ;BÈB +?d F?¬M; F?ÄB

@ æWM; +QÌB M[- H½Q ç-m- M;QÆB t2K ?¢i +?•m M`v +| ;b ç†+ #B i F?¬M; \

" M i B i`mv M ç M iB M; +QÌB +?|B i B F?B M h-M S?¨K i?•M ç½ H¨ +QÌM; ;Bª o +?9i t'm ?´ - #'i [m€ ?„M #B i KbM? [mª i?"i ç½ ?B m b B +?mv M M`v- M?'i i?ÌB +?d ç¨M? ?ÄB b M; +?mv M F?€+X

@ hU ?² i?"i +| +?9i ç†+ #B iX

*´ J†+ +QÌB K°i ?²B- H9+ M`v KÈB +~M i?"M [m M b€i ?¢i +?•m b€M; H|M; H€M? FÈ M|B,

@ hB m iY- M;QÆB ?ÄB M? ç-m FB i?Y t2KX

@ *¬ MQÆM;- +| i? çQ ?¢i +?•m i t2K i?Y F?¬M; \

L;?2 çQÊ+ HÌB *´ J†+ M|B h-M S?¨K +?d ç¨M? KÎ KB M;X oW KÈB +U imv i ç®B H¼M;- /M H¨ ?„M +kM; +ªK i?'v +| +?9i F?¬M; w iSX

@ æQÊ+- +¬M; iY i?dM? t2KX

"i [m€ +¬; €B FB M;?2 çQÊ+ h-M S?¨K Km®M t2K +QM K„i F?¬M; F?ÄB b€M; M; i +?•m +?Q h-M S?¨K M|BX

h-M S?¨K M?"M H`v ?¢i +?•m M?Ä FB H¨T iS+ +ªK i?'v K°i +´ K€i H¢M? +?B F?Q i ` - ?ÆM M[F?B M ?„M +ªK i?'v K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i?,M; +'T #¨M? i`QÈM; "T p¨C ?¢i +?•m M`v ~M +?S `i M?B m bBM? K M? HU+ QÆM; M;¢M? p¨vX

@ G½Q ç-m- M;QÆB K m M?bM- F?Ä ?¢i +?•m M`v K M; ç M +?Q i +ªK ;B€+ M?Q h-M S?¨K F?¬M; F?ÄB •K i?-K M;¢+ M?B M- p°B p¨M; i`mv M •K pÈB *´ J†+X

@ *€B M`vX X X \*?ŠM; H) H¨ hªQ J°+ \*?B GBM? i`QM; i`mv M i?mv i \

*´ J†+ +kM; `´i i?"M i`¼M; [m M b€i ?²B H•m- +m®B +MM; KÈB ?ÆB +?-M +?ì M|B-
ç`M? H„KX

@ *€B ;b H¨ h?ªQ J°+ *?B GBM? \

h-M S?"K M; ?2 çQÊ+ iW M; [H¢ H\$K M?Q i? F?-M; F?ÄB M Q M Q ?ÄBX

@ h?ªQ J°+ *?B GBM? +| i? M|B H¨ p"i i`QM; i`mv M i?mv i- #ªM oă h?€M? +kM;
M|B h?ªQ J°+ *?B GBM? +?SM; çUM; bBM? K M? HU+ FBM? M; Q|B- K M; i?2Q i` M
K°i Qi i?QÆM; i? - i?"K +?Q +ÁM +| M,M; HU+ F?B M M; Q|B ?²B bBM?- ?ÆM M[
M; mv M F?Q +kM; +| i`Ê ;B9T `´i HÈMX J†i F?€+ +ÁM K°i Qi +¬M; ?B m F?€+ K¨ M
F?-M; `ä `¨M; H„K- #´i [m€ +| i? F?ŠM; ç`M? h?ªQ J°+ *?B GBM? imv i ç®B H¨ #ª

*´ J†+ M; ?o M; ?o- KÈB H-M M[M|BX

@ E?-M; M; `ì i?-M F€ M?Q i? X

h-M S?"K F?-M; F?ÄB +| +?9i FBM? M; ¢+- F?-M; i? iQÎM; ?¢i +?•m M?Ä M¨v H¢
[m€ M?½M HU+ +O ?„M +kM; F?-M; #bM? i?QÌM; - +kM; #B i ?¢i +?•m M¨v /M F?-
M?Q H|B *´ J†+- +| çQÊ+ bBM? K M? HU+ +QÌM; ç¢B M?Q i? i´i M?B M +kM; F?-M

@ *¬ MQÆM; - M; QÆB +| #B i ç•v H¨ p"i ;b F?-M; \

ob p"v i?-M b„+ h-M S?"K +| +?9i M; QM; i`¼M; M; ~M; ç-m H M- +?mv M ?QÈM; +-M

@ hmv `^M; i F?-M; #B i M| H¨ p"i ;b- M?QM; i #B i `ä H¨ #ªQ p"iX

*¬ ;€B FB H„+ ç-m M?9i M?€i 2 H M|BX

@ æ•v [mª i?"i H¨ #ªQ p"i ?B K +| - i?"K +?Q ;B€ i`¨ HB M i?"M?X

h-M S?"K +kM; F?-M; Km®M HW ;¢i i?B m M[ç€M; i?QÆM; M¨v- i`-K M; •K K°i ?²

@ "´i [m€ +- MQÆM; M; QÆB i?"i bU ç`M? çQ M| +?Q i¢B ?¢ b Q\

@ *?d +-M +-M; iY M; mv M w ;B9T ;B9T i - F?Ä ?¢i +?•m M¨v b) çQ +?Q +-M; iY

*¬ ;€B FB H9+ M¨v i?"T T?-M F?ŠM; ç`M? ;"i ;"i ç-m- i?-M b„+ FB M ç`M? M?bM

@ >¢i +?•m M¨v [mª i?"i çª ç°M; çQÊ+ i - #´i [m€ pW `²B i¢B ?¢ +kM; ç½ M|B- i¢B
bÊ F?-M; +| F?ª M,M; ;B9T çQÊ+ +- MQÆM; X

e8yX *?QÆM; e8y

*?QÆM; e8N, h?ªQ J°+ *?B GBM?X UkV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

h-M S?"K i`-K ;B¼M; M|B- imv `^M; ?„M ç®B pÈB ?¢i +?•m M¨v +| +?9i ç°M; i•K- M
H½M; T?Q [m€ M?B m i?|B ;B M p¨ #¢Q H° [m€ M?B m i?U+ HU+- ç®B pÈB ?„M p
+?mv M i®iX

@ E?-M; - i M?bM ` çQÊ+ i?U+ HU+ +-M; iY `´i + Q- bQ pÈB K¼B M; Q|B Î ç•v +ÁM

*¬ ;€B FB H¢B M?Ä ;B¼M; M|BX

@ *¬ MQÆM; Km®M i¢B ?¢ ;B9T M; QÆB M?Q i? M¨Q \

L; ?2 p"v- h-M S?"K F?-M; F?ÄB F?) ;B"i KbM?- ?B M ;B| F?Q iS+ +O ?„M ç½ i?
iQÎM; çQÊ+ i?B m M[M¨v p"v K¨ H¢B M?bM ` X >ÆM M[i?U+ HU+ i?B m M[M¨v #
i?B M T?9 #bM? i?QÌM; M?QM; H¢B +| M?½M HU+ M?Q p"v F?B M ?„M `´i FBM? M
HB M KÎKB M; ?ÄBX

@ h Km®M +¬M; iY /šM i tmv M [m *¨M E?¬M æ€B- çQ i ç M æ¢B E?¬M [m®+X
;B i°+X

*¬; €B FB +?¬M +?ì K°i +?9i- HB M ?¢ ;B¼M; M|B

@ æ¢B E?¬M [m®+\\ h?¬M h?9 ;B i°+\\

L;?2 çQÊ+ K'v +?[h?¬M h?9 ;B i°+- h¬M S?¨K F?¬M; F?ÄB H¬M M[M Q M Q- M?
ç½ iWM; ;†T [m M; QìB h?¬M i?9 ;B i°+ æ¢B E?¬M [m®+- ?ÆM M[+ÁM +| M; QìB
h?¬M h?9 ;B i°+ M[

"i [m€ M;?2 ç M i?B m M[H¨ Km®M çB æ¢B E?¬M [m®+- p"v i?b M; QÊ+ H¢B pW

@ æ9M; p"v- i Km®M iÈB h?¬M h?9 ;B i°+- M?[M; *¨M E?¬M æ€B i?"i bU [m€ ?¶M
+€+? M¨Q pQÊi [m - +?Q M M i Km®M KìB +¬M; iY M; QÆB ?¶i`ÊX

*¬; €B FB iB TiK+ M|B- H°` çB K ç¢K ç€M; v mX

@ L; QÆB +S M?Q p"v iBM iQîM; i \\

h¬M S?¨K ?ÄBX

@ h`U+ ;B€+ i +ªK i?'v +¬M; iY M; QÆB H¨ K°i M; QìB i®iX

*¬; €B FB M? ;"i ç-m- M?9i M?€i 2 H M|BX

@ L; QìB i®i b QX X X

h¬M S?¨K F?¬M; M|B ;b K¨ H„+ ç-m- M|B i?U+ ` - M m F?¬M; T?ªB pb h?ªQ J°+ *?
HU +?¼M i`Ê ;B9T i?B m M[ M¨v- #îB pb +€B M¨v +| M; ?o H¨ b) M?B m i? K`i M
H½M; T?Q i? K M?B m i?ìB ;B MX

@ *¬M; iY- M; QÆB ç•v H¨ ç½ ç€T SM; b Q\\

*¬; €B FB H9+ M¨v +| +?9i F?¨M i`QÆM; ?ÄB i?,KX

@ *¬ MQÆM; - +?d bÊ M; QÆB F?¬M; +?d H¨ bÊ *¨M E?¬M æ€B ?¶M HQ¢M TªB F
iQ€B F?€+ M[\\

h¬M S?¨K F?¬M; ç€T HìB- +?d M?bM +¬; €B FB ?ÄB- ?„M #B i`ä F?Ä ?¢i +?•m M
p"vX

@ æ9M; p"v- i +kM; F?¬M; ;¢i +¬M; iY- [mª i?"i +| M; QìB îT?Q b m i`mv imM; i

*¬; €B FB M;?2 p"v- i•K iQ #` F?€K T?€ HB M +| +?9i F?¬M; +| w iS +9B ç-m M|B)

@ L; QÆB i M H¨ ;b\\

h¬M S?¨K H¢B i`-K M; •K K°i ?²B ?ÄB- ?B M ;Bì ?„M ç®B pÈB i?U+ HU+ +O KbM?
+QîM; ;Bª #bM? i?QîM; +kM; F?¬M; bÊ- M m F?Ä ?¢i +?•m M¨v i?U+ bU i?¬M F€
ç€M; ;B€ K¢Q ?B K K°i H¬MX

@ "¨K +¬M; iY- i ;¼B S?QÆM; hB m hBM?- +¬M; iY ;¼B i hB m hbM? H¨ çQÊ+X

*¬; €B FB €M? K„i H¬M M[b€M; M; ìB- i`ª HìB M|BX

@ L;²B tm®M; ,M +?9i ç² ç½X

h¬M S?¨K M? ;"i ç-m- +?d p¨Q +?¶M;²B ç®B /B M M|BX

@ æ i¢ +¬M; iYX

h?B m M[;¼B H¨ S?QÆM; hB m hBM? p°B p¨M; pmB p ç€T i¢ M|B- ?„M #B i`ä h
F?€+ M¨Q ç½ ç€T SM; M¨M; `²BX

@ u M i•K- i ç½ i?m #ªQ #®B +O M; QÆB- i'i M?B M b) K M; M; QÆB M iQ¨M ç M

h¬M S?¨K M?"M ?¢i +?•m M|B- F€i?"i ç®B pÈB h?¬M h?9 ;B i°+ i?¬M #Q FB +kM

@ hB m iY- i i`U+ ;B€+ +<sup>a</sup>K i?'v M? ç-m FB +kM; F?-M; çÆM ;B<sup>a</sup>M M?Q p"v- M" M h?€M? +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ M" M; `i F?€+ M?•M HQçBX

G9+ M"v i? M? •K *´ J†+ HçB i`mv M ç M # M i BX

*"M E?-M æ€B H" K°i MÆB ?¶M HQçM ;B[æçB EB M [m®+ p" æçB E?-M [m®+- i?`- i` M i?U+ i ç½ çO i`î i?"M? K°i iB m [m®+ `²B- M?QM; T?B M ç` T?QÆM; ç[ p" æçB E?-M [m®+ [m<sup>a</sup>M i`X

LÆB ç[i`Q`M; F€ i`°K +QÈT ?Q" M? ?"M?- ç²M; i?`B +kM; MÆB ççB #° T?"M i`°K + æçB E?-M /MM; ç i?O iB m i M; p"iX

Í +?¶ M"v- +[`i M?B m ç'm ;B€ ?°B +?Ê ç K- +?d +M +[ çO iB M i`B- Î +?¶ M"v +[i®i F?-M; +€+? M"Q Km çQÊ+ i`QM; æçB EB M [m®+- F +<sup>a</sup>pk F?Q p" Hmv M /QÊ i`QM; æçB EB M [m®+ +kM; +U+ F€ ?B K i?'v M[5 L; ?2 M|B h" M; h`•M *€+ +U+ F EB M [m®+ +kM; -K i?-K +[#m-M #€M Î ç•vX

Í +?¶ M"v- +[bU M; ?B T ç€M? #ç+ T?€i i`B M T?²M i?`M?- Î MÆB ?¶M HQçM M"v- HÈM M?Ä ç m +[ç` T?Q`M; - +[M; Q`B K v K„MK°i ç K T?'i M? M?- +kM; +[ /•M +Î pÁM; K°i ç K ? B #`M i v i`„M; X æ®B pÈB `i M?B m M; Q`B K" M|B- ç•v H" MÆB iB `i M?B m M; Q`B iÈB MÆB M"v ç€M? #ç+ K M?- ç€M? #ç+ pBM? M?K+ K°i çÎBX

Í +?¶ M"v- i?"K +?Q +ÁM +[pã bo +[i?U+ HU+ F?-M; i - +kM; +[;B B M?•M i?B M Î +?¶ M"v +M ;b +kM; +[X æQÆM; M?B M +[H9+ +[iB M pšM F?-M; çO- M?'i ç`M #<sup>a</sup>Q i`K iB M i`B +O KbM? KÈB çQÊ+X

*?Q M M M|B i|K HçB *"M E?-M æ€B ççB #B m +?Q F€ M; ° +kM; ççB #B m +?Q F? K°i Qi i? M? i?' HÈM H" +[K°i Qi [mv +O `iB `ç+- i` M +Æ #<sup>a</sup>M K" M|B- Î +?¶ M"v- i?`- +Æ ?² +[i? Km®M H"K ;b i?b H"K5

L; ?2 M|B- /M H" hB M h?B M oä aQ +[i? i`î i?"M? ?<sup>a</sup>Q i?O M?'i çŠM; i`QM; +€+ ç i?b Î +?¶ M"v +Æ ?² +[i? iMv w i?'v çQÊ+5 æ†+ #B i H" i? HU+ i?"M? +?O +O i²M içB iQÆM; çQÆM; pÈB *?•M ok i? ;B + Q T?~K- çSM; ç-m K°i i?"M?- Qi M?'i h?"K +?Q ççB i?"M? +€ #B i +ÁM +[i? +[çQÊ+ oä h?€M?5

*kM; #ÎB pb i? HU+ # M i`QM; i?"M? i`b F?OM; #®- +°M; i? K ç` ?bM? p" +? QÈ+ [m®+ p" æçB E?-M [m®+ K°i KU+ pšM F?-M; i? +?BM? T?K+ \*"M E?-M æ€BX a n /`+? +Ð HÈM- i?"K +?Q i`M i?'i F?-M; Qi- +m®B +MM; ? B MQÊ+ +kM; +?d +[i? + M; QÊ+ HçB Î #B M +^aM? +ÁM ç|M; HQÊM; HÈM iBM? #BM? ç T?ÁM; M?[M; i? HU

"bM? M; mv M ç²B M9B FûQ /`B- M9B `WM; ?² MQÊ+- M?bM i` M ç` ç² i?b /B M iQ +?Q F?Q^aM; +?WM; #^M; K°i T?-M KQ`B æçB EB M [m®+5 L m M?Q çB i` M K†i ç /`B [m - +kM; T?^aB T?^aB çB K'i Qi M?'i MY i?€M; X

h`QM; ç[ i` M #^aM ç² çQ+? i?"i +[bU i²M içB +O >„+ >Ä i?"M? K" *´ J†+ i?"M? H" T M?QM; +?O M?•M >„+ >Ä i?"M? ?B M; B`HçB F?-M; #B i`ä H" BX J" >„+ >Ä i?" *"M E?-M æ€B +?Q M M h-M S?"K +ÁM T?^aB çB i? K K°i pÁM; MY KÈB iÈB- i?`i ?ÆM X

L; `v ?-K M v- H9+ ?Q" M; ?-M

h`QM; K°i `WM; +•v M?Ä- +[K°i /ÁM; bm®B M?Ä +?av FûQ /`B- H9+ M"v- Î # M +ç i?B m M[v m çB m K„H ç M; ;°B H'v K€B i|+ ç2M M?€M? |M; ^a+9 KbM?X

J" i?B m MB M €Q t M? H9+ M"v HçB çSM; iU # M +çM? K°i +•v ççB i?K +€+? ç[F ç®M; +OB HY - # M +çM? H" K°i +QM HÈM `WM; M?Ä ç½ çQÊ+ H"K bç+? b)X

e8RX *?QÆM; eey, "ç+? h?O EBK Zm M PM;X

*?QÆM; eey, "ç+? h?O EBK Zm M PM;X

L;m²M, oBTp M/

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

G9+ M`v h-M S?`K iU M?B M ç M; #„i ç-m +?m~M #`#[ i®B `²B- iW F?B b m F?B
pÈB i`M M;? M;QÊ+ HçB `i+| ?SM; i?9- i?“K +?Q F?B KbM? H`K ` ç², M M;QM +
æ†+ #B i H`i?`i F?Q i`m HÊM `WM;- ?„M ?¬K M v t2K M?Q ç½ +| +?9i i?m-M i?K
#B M i?S+ ,M ç m Hw ;BªB i? K K°i +?9i p h`M æ Q- /-M /`- ?„M HB M H`v ç| H`K

J°i # M +?m~M #` +OB HY - i`QM; H9+ HÆ ç½M; M?bM i?Q€M; [m i?B m M[ç M;
F?ÄB •K i?¬K +ªK i?`v +| +?9i FBM? /B KX

S?QÆM; hB m hBM? H9+ M`v ç½ F?¬B T?K+ HçB M[ i` M;- +?B + p€v #^M; pªB i?
i? M? tm•M i?QÊi i? - K°i H€i b m- M`M; iU ?² ç½ `Y K†i t¬M;- ? +? H`v pÁM; 2Q
KçB- iB T i?2Q M? ?`i K€B i|+ /`B M?Q i?€+ FB H M- #° #° ;B B M?•M bm®B ç²
F?¬M; b Q iª tB iX

h?B m M[i`QÊ+ K„i imv F?¬M; + Q M?½ ?`Q T?|M; M?Q h-M GB- F?¬M; H½M? /B
>mv M L?B- +kM; F?¬M; iBM? [m€B M?Q h?€B L;¼+ M?QM; M`M; HçB F?B M M;Q

*OB HY ç½ +?€v #MM;- +QM HÊM `WM; M?Ä T?`M M°M FB +kM; #` h-M S?`K tm
`½B MQÊM; H MX h?2Q M;¼M HY ?Ä ?²M;ö b„+ T?mM ` Mm®i- i` M H`M / M| /-
K°i HQçB iB M ?QÆM; +?“K `½B iªM K€i i`QM; `WM; +•vX

@ h v M;? S?çK ççB + i?“i i®i- KMB p`FB i?“i H`i?ÆKX X X

J°i H€i b m- S?QÆM; hB m hBM? ç½ `Y K†i tQM;- M;?2 i?`v ?QÆM; F?Q M;çi M;`
HY - M?Qm +€B KkB M?Ä- i? M? i9 ç°M; HÁM; M;QÌB M|BX

hW L?çM i?“M? çB ` +kM; ç½ # #®M M;`v- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M`v- h-M S?`K
hB m hBM? M`v +kM; ç½ +| +?9i [m2M i?m°+ - i?B m M[ M`v M|B +?mv M +kM; HÊM
i? M i?MM; M?Q i`QÊ+ M[X

``i [m€ h-M S?`K pb F?¬M; Km®M T?B M iQ€B M M ç½ +® w +?2 ;B`m i M i?“i +O
hB m hBM? i M KbM? H` S?`K h-M- +?QM? H` /Q ? B +?[ h-M S?`K çªQ HçBX

@ > ? - +?Ì K°i i H€i- `i M? M? +| i? ,M `²BX

h-M S?`K H9+ M`v ;B®M; M?Q ç M; Hmv M +? ç M /QÊ+ p`v- i`T i`mM; iBM? i?¬M
i v- i?`v S?QÆM; hB m hBM? ç½ çB iÈB HB M pW +QÌB pW M|BX

h`QM; K`v M;`v [m - ?„M T?€i ?B M S?QÆM; hB m hBM? imv `^M; i` M M;QÌB ç9M;
i?¬M #Q M?Q HÌB *´ J†+ M|B- M?QM; i•K ç` [mª i?“i F?¬M; t`m- M;QçB i`W iQÆ
iQÆM; ç®B / Î +?mM;- +?Q M M ?„M +kM; H°` ?B M H`M? ?ÆM `i M?B mX .M b
M[KQÌB H,K KQÌB b€m im`B K`i?¬B- F?¬M; +¬M T?ªB bQ çQ [m€ M?B m pÈB M`M

h`QM; H9+ p¬ iB M? HB + iÈB S?QÆM; hB m hBM? ç M; ç M ;¬M- T?€i ?B M M`M
F?¬M; H•m +?Q M M i` M K€B i|+ /`B +ÁM pQÆM; MQÊ+- ;B¼i MQÊ+ K€i FB +?
tm®M;- K°i +´ F?Q iS+ i? M? tm•M #S+ M?•M ç`T p`Q K†iX

>ÆM M[H9+ M`v p i#~M i` M K†i i?B m M[+kM; ç½ `Y `€v bç+? b)- F?¬B T?K+ H
iBM? F?B i- +?B + KkB M?Ä + Q M?¼M- iQÆB K€i M?Q K°i pÁM; #ç+ ?`- F?B M M

h-M S?`K p°B p`M; +?dM? HçB i?¬M b„+ - F?¬M; ? M?bM i?B m M[FB m /B K FB
K„i?U+ i`QM; i vX

>Qx@F?`@xxx

J`pW p†M H9+ ç| - #¶M; M?B M i` M #-m i`ÌB i`mv M ç M K°i iB M; i? M? i?9v F
ç-m M?bM HçB- HB M i`¬M; i?`v K°i ç`m hB m PM; ç-m #ç+ iW i` M #-m i`ÌB /MM;

@ *QB +?WM;X

h-M S?"K ç-m iB M M?bM HçB- HB M T?€i ?B M ç| H" K°i hB m PM; ç-m #ç+- iU
HÊB ?çB- ?„M p°B p" M; M?„+ M?Î S?QÆM; hB m hBM?X

@ S?çK ççB + F?¬M; +-M HQ H„M;- ç-m hB m PM; M"v H" /Q i i?m-M /QÐM; ç'vX

"'i [m€ H9+ M"v S?QÆM; hB m hBM? HçB ?ÆB +| +?9i ?QM; T?'M F?) +QÌB M|B-
FB ç€T tm®M;- M" M; M;QÊ+ HçB pQÆM + Q ? B i v H M ç|MX

@ h?m-M /QÐM; b Q\

h-M S?"K ?ÆB FBM? ?½B- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ i?B m M[M"v HçB +| M,M; HU+ M

@ h M +O M| ;¼B H" iB m *?B mX

_'i M? M?- hB m PM; FB ç½ iW i` M #-m i`iB H Q tm®M; p"Q M;U+ S?QÆM; hB
i?•M K"i pm-i p2 H'v H¬M; pk M| HB M KdK +QÌB ;BÊB i?B m +?Q h-M S?"KX

@ æ-m M"v /o M?B M H" "ç+? h?O EBK Zm M PM;5

G9+ M"v i?ÌB çB K i`QM; i B i`mv M ç M i? M?•K FBM? M;ç+ +O *´ J†+,

@ "ç+? h?O EBK Zm M PM; i®+ ç° # v `i M? M?- ?ÆM M[ KB M; +| i? T?mM ` iB
ç½ v m i?9 T?B ?"M? HK+ +'T- M m i?"M? i?K+ i?"K +?Q +| i? i`U+ iB T iB M ?|
L? ç-m FB i?U+ +U+ F€ F?OM; F?B T- HçB +| i? i?m T?K+ v m i?9 KçM? K) M?C

h-M S?"K M;?2 p"v- +M; H-M M[;B"i KbM?- ?„M M?bM p T?Q hB m PM; ç-m #ç
hBM?- [mª M?B M T?€i ?B M €M? K„i hB m PM; p¬ +MM; HÊB ?çB- i` M ç-m K¼+ `"
"Q "QX

@ J°i i?B m M[+?d +| i?U+ HU+ pä ;Bª HçB +| i? i?m T?K+ v m i?9 HK+ +'T "ç+? h
iQÆM; çQÆM; GBM? ok bQ \ UX

G9+ M"v i`QM; M°B i•K h-M S?"K ç®B pÈB i?•M T?"M i?"i bU +O i?B m M[ i`QÊ+ K
[m€ pb ?„M +kM; +?2 ;B'm i?•M T?"M M M iU M?B M b) F?¬M; ?ÄB M;QÌB F?€+ [m

@ hB m *?B m- i #B i M; v M;QÆB b) ibK çQÊ+ i K"5

G9+ M"v S?QÆM; hB m hBM? M|B +?mv M pÈB hB m PM; ç-m #ç+ i`QM; HÁM; M;
M" M; pm®i p2- ç-m v m i?9 HK+ +'T ?mM; / M? ?B M ?€+? p"Q H9+ M"v p"v K" H°
i?U+ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M'BX

@ æ-m hB m PM; M"v i?Qç i M?bM iU ?² F?¬M; i-K i?QÌM;X

L?bM K°i ?²B- h-M S?"K i?Y KÎ KB M; ?ÄBX

@ E?¬M; /®B ;ç i S?çK ççB + - ç•v H" K°i ç-m v m i?9 HK+ +'T "ç+? h?O EBK Zm
çQ+? i?"i +| +?9i M,M; HU+ ç†+ i?MX

L;?o K°i H€i- S?QÆM; hB m hBM? M?Ä ;B¼M; M|BX

@ L,M; HU+ ç†+ i?M\

h-M S?"K M;~M; ç-m H M M?bM p T?Q S?QÆM; hB m hBM?X

@ æ9M; p"v- i +| i? +•m i?¬M; pÈB K°i Qi v m i?9- +?9M; ç m `i Q i?Q+? Î +MM;
M| ;B®M; M?Q Km°B Km°B +O i p"v- M| K°i KU+ F?¬M; +?`m `iB F?ÄB i - F?Ä ?c
çQ +?Q i ç'vX

GçB /Q /U K°i ?²B- S?QÆM; hB m hBM? pšM [mv i ç`M? M|B #Q K"i M"v +?Q h-M S

@ *| i? +•m i?¬M; pÈB v m i?9- ?ÆM M[+| i? F?B M +?Q v m i?9 bBM? ` ?ªQ +ª
HU+ HB M +| i? çO T?K+ iMM;\

L;?2 p"v- h-M S?"K iU ?² M;?o iÈB ;b ç|X

@ æ9M; p"v- +kM; pb M;mv M M?•M M"v i KÈB F?¬M; i? F?¬M; `ÌB F?ÄB æ¢B EB
T?€i ?B M i +| M,M; HU+ M?Q i? - Km®M i ;B9T #¼M ?¼i?m T?K+ M?B m v m i?
M?Q p"vX X X
S?QÆM; hB m hBM? H9+ M"v +9B ç-m tm®M; M|B- b m ç| H¢B M;~M; ç-m çB K ç¢
@ *?Q M M i tBM M?Ì S?¢K ç¢B + M?'i ç`M? T?ªB çQ i ç M h?-M h?9 ;B i°+- M
KÈB +| i? +?2 +?Î i X
@ L;mv M H B M? ç-m FB H" i`ÌB bBM? h?9 GBM? i? +?'i- ç®B pÈB v m i?9 +|
F?¬M; çQÊ+ i K°i KU+ +ªK i?'v M" M; F?¬M; #bM? i?QÌM;X
G9+ M"v *´ J†+ M?Q #WM; idM? ç¢B M;°X

e8kX *?QÆM; e8k

*?QÆM; eeR, "¢Q H°X URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ h?9 GBM? i? +?'i\

h-M S?"K M Q M Q- b m K°i H€i- b„+ K†i ?„M #B M ç´B- H"TiS+ M|B pÈB S?QÆM;

@ E?¬M; i®i- iU ?² +| M;QÌB ç M; i`mv imM; ç-m "¢+? h?O EBK Zm M PM; M"v +?¢
ç m F?¬M; FûK5

G9+ M"v H" ?Q" M; ?¬M- i`ÌB +?B m ç T p¬ ?¢M- €M? K†i i`ÌB p" M; |M; +?B m H M
p" M; ç-v ç'i- `i H" K„ H - `mM; ç°M; HÁM; M;QÌB- M?QM; +ªM? ç T ç| H¢B F?¬M;

G9+ M"v- i`QM; `WM; +•v H° ` i?"T T?-M v M ioM?- M;šm M?B M +?d +| iB M; HY
+?•M tmv M [m `WM; +•v M[X

æ-m HÊM `WM; ç M; MQÈM; i` M HY ;BÌ/ +kM; ç½ p" M; |M;- iU ?² `i b) #B M i?

L?QM; H9+ M"v h-M S?"K H¢B F?¬M; i? F?¬M; /WM; i v- M;QÊ+ H¢B M?bM K°i T
ç½ M;?2 çQÊ+ iB M; #QÊ+ +?•M `i M?Ä- +?Q M M ?„M KÈB bmv çQ€M H" +| M;QÌ
Zm M PM; FB çm´B iÈBX

@ *| M;QÌB çm´B iÈB\

L;?2 p"v- S?QÆM; hB m hBM? H"TiS+ +| +?9iö HQ¢M- p°B p" M; FBM? ?QªM; i?'i

@ E?¬M; /®B ;¢i S?¢K ç¢B + - M?[M; M?[M; çm´B i?2Q i ç m `i K¢M?- M;QÆB t€
b Q\ > v H" +?d H" p" B +QÌM; ç¢Q +O *"M E?¬M æ€B i?¬B\

@ h i¢K i?ÌB +kM; F?¬M; i? F?ŠM; ç`M?- #'i [m€ i M;?o +QÌM; ç¢Q #bM? i?QÌM
F?¬M; +| i?U+ HU+ M?Q p"v- ç®B T?QÆM; +?d +| ? B M;QÌB- M?QM; ç m H" bB m

h-M S?"K M?Qm M?Qm K"v M|B- i? M? •K ? B M;QÌB M"v T?€i ` +Æ ?² M?Ä F?| i?
M;k ;B€+ ?„M ç½ `i K¢M? +?Q M M pšM +| i? M;?2 çQÊ+X

>„M M;QÊ+ M;QÌB ç M H" +QÌM; ç¢Q +O *"M E?¬M æ€B- M?Q p"v +| H) b) / ç®B T
? B M;QÌB FB +"M; M;"v +"M; ;¬M- ?„M +ÁM +ªK ;B€+ çQÊ+ ? B +´ F?Q iS+ FB i
+?Q M M ?„M HB M F?ŠM; ç`M? T?€M çQ€M H9+ i`QÊ+ +O KbM?X

@ > B M;QÌB ç M +| i? H" +QÌM; ;Bª oă h¬MX

E?B +€+? M? m #'i [m€ +?WM; MY /†K i?b b„+ K†i h-M S?“K `®i +K+ +| +?9i i`-
"aM i?•M ?„M #aM +?QM? H" oă h-M- +°M; i? K HU+ T?aM SM; p- +MM; M?¢v +aK-
#B i çQÊ+ +aM? ;BÊB ? B M;QìB FB X

@ > B +QìM; ;B^ oă h-M\

S?QÆM; hB m hBM? F?-M; F?ÄB bÊ iÈB KS+ i?'i b„+- M" M; F?-M; M;?o iÈB ç`+?
H¢B +QìM; ç¢B M?Q p"v5

L m M?Q H" GBM? ok bQ +?B +aM?- M" M; +| H) +ÁM +| i? /U p"Q ç-m "¢+? h?O
[m-M M? m K°i +?9i- M?QM; M m H" +QìM; ;B^ oă h-M- p"v +Æ ?? F?-M; +ÁM ?v p

@ S?¢K ç¢B + - M;QÆB çB i`QÊ+ çB

hB T i?2Q M" M; M?bM p T?Q h-M S?“K- i`QM; KB M; +| +?9i +- çÆM M|BX

@ L;QÆB çB i`QÊ+

J" +Æ ?? ç²M; i?ìB- h-M S?“K +kM; Kî KB M; M|BX

@ ošM H" M;QÆB çB i`QÊ+ çB5

h-M S?“K M;?2 çQÊ+ HìB S?QÆM; hB m hBM? M|B ` H¢B ;B®M; KbM? F?-M; F?

@ æ +?Q i M; ,M i`î #¼M ?„M - ç½ i i?m ?¢i +?•m +O M;QÆB- +kM; ç½ iWM; M|B
M iQ" M ç M h?-M h?9 ;B i°+- p"v i +?„+ +?„M b) H"K çQÊ+X

@ L?QM;

S?QÆM; hB m hBM? pšM /Q /U,

@ L?[M; M;QìB çm' B i?2Q i `i K¢M?- ?ÆM M[ `i +| i? b) F?-M; HQm H¢B M;Qì

@ æB çB- [m K°i H€i M[i?b ? B M;QìB +?9M; i +kM; F?-M; çB çQÊ+X

h-M S?“K [mv i çQ€M M|B- b m ç| ?„M i?m" M i v +—K +—K H'v HÊM `WM; ç½ MQÈM
+?Q S?QÆM; hB m hBM? M|B,

@ *€B M"v +kM; K M; i?2Q çB- F?-M; M M H½M; T?Q- M;QÆB +S çB i?ŠM; ?QÈM;
M;QìB FB i b) çm' B i?2QX

@ L;QÆB *| T?aB H" h-M S?“K + + F?-M; \

S?QÆM; hB m hBM? iB T M?"M +QM HÊM `WM; MQÈM; FB - #` h-M S?“K ç~v ` ?
H¢B ?ÄB i?,K,

@ E€ i?"i H-M ç-m i i`-M; i?'v h-M S?“K + + M;QÆB i ç½ +aK i?'v #'i T?“K- #
F?ŠM; ç`M? +| T?aB H" M;QÆB F?-M; X

@ æ9M; p"v- i +?QM? H" h-M S?“K- i`U+ ;B€+ +O M;QÆB `i +?m~MX

h-M S?“K M? ;"i ç-m +QìB M|B- ?-K M v iQ" M #° æ¢B EB M [m®+ i?B m MB M +|
oă h-M- ?ÆM M[+ÁM +| i? #aQ i`b #bM? ioM? M?Q i? - im' B H¢B i` çQ€M +?WM
M"v ?„M +| Km®M F?-M; i?W M?"M +kM; F?-M; çQÊ+X

@ o"v h-M S?“K + + M;QÆB T?aB +~M i?"M K°i +?9i- i b) +?ìM;QÆB T?Q i`QÊ+

L;?2 çQÊ+ h-M S?“K t€+ M?"M- S?QÆM; hB m hBM? `®i +K+ /MM; bS+ M? ;"i ç-
#„i ç-m M? M? +?|M; +?¢v p i`QÊ+X

h¢B i`QM; F?QaM; i?ìB ;B M M"v / M? iU +O h-M S?“K +| i? M|B ç½ i`mv M F?„T
+?Q M M ç®B pÈB bU iQ+? +O h-M S?“K M" M; +kM; +| M;?2 [m - ?ÆM M[M" M; ç
+?ûK ;B i v m i?9 i?'i +'T æ°+ :B€+ :B Q GQM;- i?U+ HU+ i? M"Q M" M; `i `äX

@ s2K ` h?aQ J°+ *?B GBM? [ma i?"i F?-M; / +—K ?5

L?bM i?•M aM? S?QÆM; hB m hBM? `ìB çB- h-M S?“K +QìB F?' i`mv M •K M|B pÈ

S?QÆM; hB m hBM? +?d +| i?U+ HU+ pä ;B^a ç½ i?m T?K+ çQÊ+ "¢+? h?O EBK Zm FBM? F?OM;- F?| i`€+? ç®B T?QÆM; tm'i ç°M; +QÌM; ;B<sup>a</sup> oă h¬M +kM; Km®M #„i >ÆM M[ S?QÆM; hB m hBM? +ÁM +| i`U+ ;B€+ ?ÆM t i?QÌM; M?•M- M; v +^a i?U i? +^aK ;B€+ çQÊ+ - +| i? i?'v çQÊ+ h?9 GBM? i? +?'i +| H) +ÁM +| ``i M?B m M, M pÈB K°i Qi bB m + 'T ç¢B i? ;B K` M|B +kM; H` i`B T?9 F?¬M; i? #Ä [m X @ >„+ ?„+ - t2K` M? ç-m FB H-M M`v t2K M?Q ;†T K v`²B- M`M; b€M; bÈK ç½ M HU+ - H¢B + K HÁM; tm'i` #<sup>a</sup>Q #®B M?Q h?<sup>a</sup>Q J°+ \*?B GBM? ç M; QÆB ?° i®M; - H¢B H` M; QÌB ``i M|B M; mv M i„+ - M|B K°i F?¬M; ? BX *´ J†+ +kM; ç€T H¢B, @ ``i [m€ M m i?``i H` h?<sup>a</sup>Q J°+ \*?B GBM?- M; QÊ+ H¢B +kM; ç€M; +?Q M; QÆB H`K i` M çÌB ?B K i?'v- M; QÆB +| i? +| çQÊ+ +QB M?Q H` +Æ /mv MX h-M S?`K +?d M?9M p B- ?„M iU M?B M b) F?¬M; H`K +?mv M HW ;¢i K°i iB m+ - H¢B +kM; F?¬M; T?^aB +?Q M; ?o [m HÊB /KM; *?m hQÊ+ +?B /U+ K M i?2Q S?QA M m p`v i?b ?`M? imM; +O ?„M b) i`U+ iB T #¢Q H°X E?¬M; +?d M; QÌB i`mv çm` H M #-m i`ÌB- /M H` K°i Qi i? HU+ Î \*`M E?¬M æ€B +kM; b) T?€i ?B MX J` K°i F?B iBM iS+ KbM? tm'i ?B M Î \*`M E?¬M æ€B i`mv M` - F?ŠM; ç`M? b) `QÊ- ?ÆM M[X @ hB m iY- ? B M; QÌB ç M i?U+ HU+ ç m M; Q`B oă h¬M HK+ + 'T- t2K` i? HU+ i` i? +?'i M`v +kM; F?¬M; v m ?5 *´ J†+ +^aK SM; K°i ?²B- iB TiK+ i`mv M •K M|B, @ ``i [m€ M? ç-m FB M; v +<sup>a</sup> "¢+? h?O EBK Zm M PM; +kM; +| i? T?K+ iMM; - M r çQ+? i?``i +?Q ?ŠM /€K i`mv imM; M`M; X @ h?U+ HU+ i ?B M ;BÌ ç®B T?| pÈB oă h¬M M; k + 'T +kM; F?¬M; +| p`M ç ;b`²B Hmv M #^aM i?•M K°i +?9iX h-M S?`K +kM; #„i ç-m +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ F?Q iS+ M; QÌB ç M +QÌM; ç¢B- H`TiS+ M? @ L?QM; +| H½Q ç-m M; QÆB Î ç•v- M m F?¬M; ç M H9+ ç| K¶B M; QÌB +?9M; i ç®

e8jX *?QÆM; e8j

*?QÆM; eek, "¢Q H°X UkV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

Zm K'v i?€M; M`v- h-M S?`K ç¢B Hmv M ç M /QÊ+ M; QÊ+ H¢B H-M M[F?B M i? K°i +?9i- ?B M ;BÌ ç½ F?¬B T?K+ ç½ ç M oă h¬M i?'i + 'T- i?U+ HU+ ?B M ;BÌ +kM J` i` M i?U+ i - i`QM; +?B M ç'm- +kM; H` / /`M; F?B M i?U+ HU+ ç i?, M; X \*?Q ç®B T?QÆM; + Q ?ÆM KbM? M?B m- M m F?¬M; ?„M +kM; F?¬M; bÊ +?B M ç'mX @ >„+ ?„+ - t2K` ç½ ç M`²B- M m M; QÆB i?Q¢i M?bM iU iBM M?Q p`v- p`v i?b ;B G9+ M`v ç°M; ioM? T?Q i`QÊ+ +`M; M; `v +`M; ; -M- *´ J†+ M; ?B M M; šK +QÌB K°i @ "^aM oă h?€M? #ÎB pb ; -M ç•v iB M p`Q \*`M E?¬M æ€B- F?Q ?`m F?¬M; [m2M- ?E i çB M; ?d M; ÆB +?9i ç•v- M m M?Q F?¬M; T?<sup>a</sup>B b„T +? i- M; QÆB M; `M p¢M F?¬M L; ?2 p`v- h-M S?`K M? +? KB M; - HB M F?¬M; ç w ç M *´ J†+ M[- ?„M #B i`ä M M?'i ç`M? b) ` i v- i`QÊ+ ç| ?„M +S /U p`Q i?U+ HU+ +O KbM? ç€M? K°i i`M çB

>B M ;BÌ HU+ +^aK SM; +O ?„M +kM; F?¬M; +? M? H +? *´ J†+ # Q M?B m- +?Q M SM; çQÊ+ ? B ;½ oä h¬M H9+ M¬v iB M M?“T T?çK pB i`,K Kûi `²BX J¬ +kM; p¬Q H iU ?² +kM; i`Î M M K½M? HB i- H€ +•v #®M T?Q +kM; #„i ç-m # v tm®M; #®M T? @ > B p` M m ç½ ç M i?b ` ;†T K†i çB5

h-M S?“K #bM? ioM? M?bM i?Q€M; [m T?Q FB - b m ç! i`QM; KB M; M?“M M?çi @ >WX

h-M S?“K M!B tQM; - K°i M; QÌB i`QM; ç! HB M ?W HçM? K°i iB M; - H”T iS+ K°i +´ #çQ pk t2M HšM H€ `€+? # v Km T?¬i?B M H Q ` X

æ®B K†i pÈB pä ççQ mv €T T?¬i?B M +€B ç` K¬ ç M FB - K†i ç’i #®M T?Q iU ?² M?QM; i?-M b„+ h-M S?“K HçB M?Q i?QÌM; çSM; M;mv M içB +?¶X h-M S?“K tmv i?’v çQÊ+ M; QÌB M¼ K†+ K°i i?•M ççB ?²M; #”Q- K¬ M; QÌB F?€+ HçB K†+ €Q #”Q @ h®i- iB m iY M; QÆB [m<sup>a</sup> M?B M +! +?9i M,M; HU+- i`€+? F?¬M; çQÊ+ /€K M; ;M imv `^M; M; QÆB im´B +ÁM M?Ä ç½ im Hmv M ç M +<sup>a</sup>M? ;BÈB GBM? ok bQ- ?ÆM M s2K ` M; QÆB H¬ tm’i i?•M iW ççB i? ;B M”Q ç’v- #’i [m€ M; QÆB F?¬M; çQÊ+ [m ç` - +? i Î +?¶ M¬v i?“i bU `’i #bM? i?QÌM; - M m M?Q M; QÆB +?Q `^M; +?9M; i F M; QÆB b B KQÌB T?-M M[5

h?’v h-M S?“K p”v K¬ F?¬M; #` mv €T +O +QÌM; ;B<sup>a</sup> +’T oä h¬M <sup>a</sup>M? ?QÎM; - oä h¬ `WM; +•v FB F?¬M; F?ÄB •K i?-K FBM? M;ç+- H”T iS+ i`QM; KB M; M!BX

@ > B p` +QÌM; ;B<sup>a</sup> oä h¬M çm´B ;B i K°i p` iB m +¬ MQÆM; - i`mv M çB +€+ M; QÆ +QÌB b Q\

h-M S?“K HçM? M?çi +QÌB M!B- #ÎB pb i?U+ HU+ ? B M; QÌB M¬v ç®B pÈB ?„M +Á +?Q M M pšM F?¬M; i? M”Q M?bM ` i?U+ HU+ +?•M i?“i +O ?„MX

@ >W- #B i `ä +?9M; i +QÌM; ;B^a oä h¬M +ÁM /€K +?®M; çÐ +?9M; i - i?“i bU H¬ +¼T- F?¬M; #B i b®M; +? i5

J¬ oä h¬M €Q #”Q ?²M; pW KÈB ` i v /MM; F?Q i? €T #€+? h-M S?“K iQM? ibM? M[ ?W HçM? K°i iB M; M!B- iU ?² ç M; H-M M[ +?m¬M #` F?Q i? X

@ h?B m M[pW `²B ç€M? +„T <sup>a</sup>Q p”i +O ;B i° + #¼M i - +?Q M M +?9M; i KÈB ç oä h¬M €Q #”Q t€K HçB M?QÈM; K¬v i`-K ;B¼M; M!BX

@ o”v b Q\ ”’i [m€ ;B^aB i?Q+? i iW +?¶ p` +¬ MQÆM; FB M; ?2 çQÊ+ HçB F?¬M; ; Km®M +QÈT çQç i #<sup>a</sup>Q p”i i` M M; QÌB M¬M; 5

h-M S?“K +QÌB M?çi K°i iB M; - T?^aM #€+ M!BX

@ oB + M¬v +?Ì +?9M; i #„i çQÊ+ M? ç-m FB HB M +! i? `ä- M m M; QÆB HçB M; +! ççB M,M; HQÈM; - +kM; +?È i`€+? +?9M; i 5

oä h¬M €Q #”Q ?²M; iQM? ibM? M!M; M^av ?’i ®M; i v €Q H M- ;B®M; F?¬M; Km®M @ *S i?Y t2KX

h-M S?“K i?-K M; ?o S?QÆM; hB m hBM? ç½ `ÌB çB `’i t - H9+ M¬v HB M F?¬M; ? ç-m H M- ç²M; i?ÌB `®i +K+ +kM; ?Q”M iQ”M +ÎB #Ä i`!B #m°+ i` M M; QÌBX

P M?5

G”T iS+ F?Q i? +QÌM; ççB i?m°+ p oä h¬M +?B +^aM? i`QM; M?€v K„i H-M M[ i +?ÈT K„i- h-M S?“K M?Q [m•M H•K i?B M ?ç- # M; ? +?9M; bBM?- ç¬B K€i M?Q ç `WM; +•vX

@ L; QÆB H¬ h-M S?“K5

h? 'v p"v- ? B ; ½ oä h¬M i`QM; `WM; +•v F?¬M; F?ÄB #B M ç´B b„+ K†i- `®i +K+ +K
h?B m MB M M"v #B i`ä ? B M; QìB #¼M ?¼ ç m H" oä h¬M +ÁM /€K M; ,M H¢B- F?
F?¬M; bÊ +¼T- K" H" pb #ªM i?•M i?B m MB M M"v +?QM? H" K°i ç-m J½M? >´5
h?B m MB M M"v #B i`ä ? B M; QìB #¼M ?¼ ç m H" oä h¬M +ÁM +| i? SM; ç®B iU
i`B F?¬M; bÊ- +?Q`^M; ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; /€K ;B i KbM?- K" H" pb iU iBM
KbM?5
h?B m MB M M"v F?¬M; bÊ oä h¬M- #îB pb #ªM i?•M ?„M +?QM? H" oä h¬M5
í i?ìB çB K M"v- ? B ; ½ oä h¬M i`QM; `WM; +•v `®i +K+ +kM; ?B m `ä- ; ½ i?B m
M?Q #¼M ?„M bmv çQ€M- H" ç iY ç M iW ç¢B i? ;B +´tQ M"Q ç| - K" +?d H" K°i
H" *?•M ok i? ;B +Ym T?~K- b m ç| /U p"Q K°i M; QìB +?"K`½B H2Q ç M *?•M ok
E?¬M; ç M ? B KQÆB im´B ç½ H" +QìM; ;Bª oä h¬M- T?|M; K„i F?„T iQ" M #° oä h
K°i M; QìB5
E€ hQ+? *?B hY- h¬M S?`K5
_´i M? M? +€B i M M"v HB M çQÊ+ #¼M ?„M t€+ ç`M?X
JQìB H,K im´B pšM H" K°i oä æ² i K +´T- M?QM; F iB T +MM; M,K HB M ç°i T?€ ç
JQìB b€m im´B i?`M? ç¢i oä aQ- K°i KbM? t•K M?"T u m h?9 aÆM J¢+? p" >²M; L;
JQìB #ªv im´B i`î i?`M? hB M h?B M oä bQ- H´v çQÊ+ ç M?´i i`QM; #m´B H h`B m
E?¬M HB M ?ÊT i´ +?S+5
JQìB i€K im´B i`î i?`M? GBM? ok bQ- iB M p"Q *?•M ok i?€M? ç` - M; ?2 ç²M +ÁM
i?B M i`B i`QM; *?•M ok i?€M? ç` - +m®B +MM; /`M? çQÊ+ ç M?´i i`QM; h?B M h`
ç` 5
JQìB +?QM im´B `ìB F?ÄB \*?•M ok i?€M? ç` - ?ÆM M[ç½ i`î i?`M? oä h¬M- +?û
:B€+ :B Q GQM;5
aU iQ+? p i?B m MB M M"v [mª i?U+ H" K°i i`mv M F€ F?¬M; i? iQîM; iQÊM; M´B
EB M [m®+ - i?"K +?Q iQ" M #° ç¢B HK+ ç m +?9 w ç M ?„M5
:B i°+ ? B oä h¬M i`QM; `WM; +•v +kM; M?Q i? - ç®B pÈB i?B m MB M i?B M i`B
ç m ç€M? ;B + Q M?´iX
æ•v H" imv i i? i?B M i`B M;`M M,K +| K°i5
h`QM; F?QªM; i?ìB ;B M ; -M ç•v- iQ" M #° æ¢B EB M [m®+ i?"K +?Q MY oä h?B M
h¬M S?`K- M; QìB #„i +?QÊ+ p¬ b® F - M?QM; ? B oä h¬M M"v +kM; imv i ç®B F?¬
;†T T?ªB +?QM? +?O î MÆB M"vX
J°i #° i? M? b K i?2Q ;B| K" # v- h¬M S?`K #bM? ioM? çSM; ç| - +QM M; QÆB pšM
h¬M i`QM; `WM; +•v- imv `^M; +€+? ; -M i`,K Kûi M?QM; pšM +?m`M t€+ K" i" T i`m
+| /` ç°M; ?„M ç m b) T?€i ?B MX
h?•M T?"M KbM? #¢Q H° h¬M S?`K +kM; #B i ç•v H" +?mv M F?¬M; +ÁM +€+? M"Q
K°i F?B çQÊ+ i?B i`B M i?b ?„M M?´i ç`M?b) #`M; QìB M?"M` X .M b Q- M; QìB +|
i?"M? oä h¬M- ?B M ;Bì iQ" M #° ok h?B M ç¢B HK+ +?d bÊ +?d +| KbM? ?„M i?¬B

e89X *?QÆM; e89

*?QÆM; eej, J°+ ;B h?¬M J°+ i?"M?X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ p"v K" HçB ;†T T?ªB E€ hQ+? *?B hY- +Ym M;QÐM; ççB / M?B M / M? #'i ?Q i`mv MX

h`QM; `WM; +•v- oă h¬M €Q #`Q t€K FB p`Q H9+ M`v ç½ i`M ç`M? HçB- H"TiS+ i

@ E?¬M; /€K5

h¬M S?`K +?d H" #bM? ioM? K" ç€T HçB M|B- i` M K†i +kM; F?¬M; +€B ;b ;ÊM b|M

@ h¬M S?`K- imv `^M; M;QÆB i?B M T?9 imM; ?Q`M?- im' B +ÁM i` ç½ i`Î i?`M? o. ç„+ i°B *`M EBM? h¬M ;B \*?•M ok i? ;B M?`i T?~K- +?ŠM; H) M;QÆB #•v ;BÌ +Á ;B h?¬M J°+ i?`M? +?9M; i b Q\

J` oă h¬M €Q #`Q ?²M; iQM? ibM? M|M; Mªv HçB •K i`-K M|BX

@ J°+ ;B h?¬M J°+ i?`M? \ h¬M S?`K ;B"i KbM?- H"TiS+ +QM K„i +| +?9i M?Qm H +•v +®B- M?bM H M i` M M;QÌB ? B ;½ oă h¬M FB - M|B iB T,

@ L;mv M H B H" ?mvM? ç J°+ J° p` J°+ .QÆM; +O J°+ ;B - ?çM? M;° ?çM? M;°X

—M h? KçQ ?B K çQ`M ?B M ;BÌ i? HU+ T?€i i`B M ç½ `i HÈM- ç®B pÈB `i M?B +kM; +| +?¶ ?B m `ä- F +ª K°i Qi HU+ HQÊM; +?2 /'m +ÁM +| K°i Qi +QÌM; ;Bª i?"

J` i?2Q iQ HB m +O —M h? KçQ ?B K çQ`M i?b J°+ ;B h?¬M J°+ i?`M? +?QM? H \*?•m æçB EB M [m®+- H" K°i \*?•M ok i? ;B M?`i T?~K +´ tQ - M°B ibM? i?•K ?"m

J°+ ;B h?¬M J°+ i?`M? +| K°i +?¶ ç†+ #B i- ç| +?QM? H" +Æ ?² iQ`M ;B i°+ ç m T?€T- i?U+ HU+ i'M; ?ÊT bQ p ÈB *`M EBM? h¬M ;B H" +?d + Q ?ÆM +?S F?¬M; i? .QÆM; H" ? B ;½ oă h¬M +O J°+ ;B - #ÎB pb H" K°i ç¬B ?mvM? ç +?Q M M / M? F

@ L m h¬M S?`K M;QÆB ç½ #B i`ä / M? ?`Q +O +?9M; i - +?ŠM; H) +ÁM Km®M M i b Q\

o Q H9+ M`v- oă h¬M €Q #`Q t€K FB KÎ KB M; H¬M M[i`-K ;B¼M; M|BX

@ h?"i +| H¶B- Km®M KÌB F?¬M; #^M; p¬ ibM? ;†T çQÊ+- M m H9+ M`v ç½ ;†T K† K°i ? B +?S\

h¬M S?`K HçB M|BX

@ h®i5 h¬M S?`K M;QÆB [mª M?B M çO HB m HoM?- çWM; +?Q H" ?mvM? ç +?9M; M;Q M K'i HBM? M?Q i? - ?mvM? ç +?9M; i +kM; +?d +| i? i? v i`ÌB ?`M? ççQ i?

h?'v h¬M S?`K pšM +U imv i- oă h¬M €Q #`Q ?²M; `®i +K+ M?`M F?¬M; çQÊ+- H"Ti h¬M €Q #`Q t€K,

@ æçB + - +?9M; i ç°M; i?O çB5 E?¬M; M M ç iB m iY M`v FûQ /`B i?ÌB ;B M- i +?ûK ;B i æ°+ :B€+ :B Q GQM; - i?U+ HU+ F?¬M; FûK- M?QM; /M b Q +?d KÈB ç°i ? B M;QÌB +?9M; i HB M i?O F?¬M; H) bÊ ?„M5

@ •M- pšM H" M? M? +?|M; #„i M`M; FB p [m M i`¼M; ?ÆMX

oă h¬M €Q #`Q t€K +kM; ;"i ç-m ç€T HçB M|B- H"TiS+ ?„M M?bM p T?Q h¬M S?"

@ h¬M S?`K- M;QÆB i?B M T?9 imM; ?Q`M?- M;`v b m M?`i ç`M? b) i`Î i?`M? K°i ?¬K M v M;QÆB ç®B M;?`+ pÈB J°+ ;B h?¬M J°+ i?`M? ç®B +?QM? H" ç M; iU çQ [m çB- M;QÆB M m F?¬M; i`€M? ` - çWM; i`€+? ?mvM? ç +?9M; i F?¬M; F?€+?

" iS+ i?ÌB ;B M- #'i [m€ H" # ;B•vX M;m²M

@ h?"i +| H¶B- #` M;QÌB M?Ì pª- i?S +?Q F?| iÁM; K M?X

h¬M S?`K pšM F?¬M; M?9+ M?Q+?- M?QM; i`QM; +Æ i? ç½ •K i?-K +?m`M #` FbM T?QÆM; H9+ M`v i?U+ bU Km®M tm'i i?OX

@ >W- iB m iY +m²M; p¼M;- M m M;QÆB ç½ Km®M iU ibK çQÌM; +? i- p"v ?¬K M v
H" i?B M M;QçB ?[m i?B M5

oä h¬M €Q #¨Q ?²M; H9+ M"v `®i +K+ ççT KçM? H M K†i ç'i- H"TiS+ K°i +´ M;m
M?B M M?Q #B M ;-K #°+ T?€i- iW i`QM; `WM; +•v #„M `X

@ P M?5

:B®M; M?Q M?Q +| K°i ç-m *U s" +?WM; KQÌB i`QÌM; iW i`QM; `WM; HQÈi M? M?
+kM; F?¬M; T?ªB #` +´ M;mv M F?Q M"v ç€M? i M- K" H" `i i?¬M F€ iU ç°M; #B M
+´ HU+ HQÈM; p¼i p"Q i`QM; *U s"- F?B M i? M? i? +¨M; i? K HÈM KçM?X

*•v +®B #®M T?Q +kM; #„i ç-m M? M? +?|M; +?mv M ç°M;- h-M S?"K H9+ M"v iU
;B€+ ?®i ?QªM; F?B M ?„M M?Q `ÆB p"Q K°i K i`"M +U ççB p"v- `i H" F€ /B mX

:B®M; M?Q i?¬M ?²M M€i i?¬M iQM?- ;B®M; M?Q i`¬M; ;" ?Q€ +m®+- p"Q i?ÌB F?
i?'v +?¶ HÈB ?çB +O J°+ ? i?m"i T?€T- ç†+ #B i H" ;BÌ ç M; i`QM; `WM; +•v- +| i
i? T?B i?QÌM; #'i HÈBX

@ hB m iY- +~M i?"M K°i +?9i- J°+ ? M;mv M F?Q M"v i?"T T?¬M [m, /`- i?"K +?Q
F`+? ç°+- +QB M?Q H" +QÌM; ;Bª oä h¬M +kM; +| i? i HB i5

G9+ M"v *´ J†+ K†+ /M M|B [m b) F?¬M; / /"M; ` i v- M?QM; pšM M?"M F?¬M; çQ
h-M S?"K i?"M i`¼M; ;"i ;"i ç-m- #ÎB pb ?„M +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ i`QM; T?çK pB
M;mv M F?Q #„i ç-m F?ÎB ç°M; K½M? HB i- T?ªM; T?'i M?Q i?"i bU +| i?B M [m•M
p"vX

>B M ;BÌ +?d +| KbM? J°+ .QÆM; ` i v i?¬B- J°+ J° pšM ç M; t t [m M b€i- h-M S
F?¬M; +~M i?"M- iMv i?ÌB ç m +| i? i€M; i?•M Î +?¶ M"vX

_®M;

æ-m HK+ t" +U+ HÈM FB `®i +K+ +¨M; M;"v +¨M;- +| K°i KMB F`+? HB i t2M HšM i
*U s" FB ç½ KÎ` +?B +KB M; K"m HÈM- ç M; T?¬i?B M +€B ç` ç€M? p T?Q h-

h-M S?"K #B i`ä KMB M"v `i +| i? H" F`+? ç°M; M?Q HÌB \*´ J†+ M|B- M m #` HK+
i'i M?B M b) içQ i?"M?ªM? ?QÎM; F?¬M; M?Å5

J" H9+ M"v- ?„M +ÁM +ªK ;B€+ çQÊ+ H€ +•v #®M T?Q ç M; F?¬M; M;WM; imM; #
KbM?X h-M S?"K +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ i` M K¶B T?B M H€ ç m +?S çUM; HU+ HQ
bQ #bM? i?QÌM;- K°i KªM? H€ +kM; çO ç +„i çSi v i?¬m`²B5

@ JªM? ç'i i`®M; M"v F?¬M; çO HÈM- +•v +®B #®M T?Q [m€ M?B m- M?Q p"v b)
F? B- i T?ªB KÎ`°M; ` KÈB çQÊ+5

G9+ M"v h-M S?"K HçB i?"T T?¬M idM? i€Q- +kM; F?¬M; +| #` F?Q i? F?OM; #®
?QÎM; iÈB i•K iQM?- K" `i M? M? ibK` p'M ç X

@ oçM L;Qm h`MM; *?"M;5

J" i`QM; M?€v K„i iB Ti?2Q- F?B GK+ a„+ *U s" ç½ #S+ ç M ;¬M +?d +ÁM +€+? +
`®i +K+ +kM; #„i ç-m `i M? M? /šM ç°M; H'v ?Å M;mv M F?Q #®M T?Q - F?Q HQr
iS+ #S+ J°+ ? M;mv M F?Q •K i`¬K FB ` K°i +?9iX

>„M ?¬K M v ç½ ç°i T?€ ç M oä h¬M M?" +?T- +kM; +| i? i? Q F?®M; h?B M æ` M;
?ÆM k8y Kûi- imv `^M; +?Q #^M; K°i MY J°+ .QÆM;- M?QM; #ÎB pb ?„M i`ªK M;?
F?Q HçB H°` ° h?ªK ?i; Hç@ F³ M MY%“-J" i`0 H ; ; € l? C2» Đ0 Đ i`ªp•`pđ%=

L? [M; ?"Q [m M; b€M; +?| B M"v /Q J M L; Qm ?Q °M? T?•M #B i çKM; p"Q ? B +´ H
p" J°+ .QÆM; T?€i` - b m ç| #„M` M,M; HQÊM; +?'M ç°M; +`M; i? K F?OM; #®- F
F?B M F?¬M; ;B M +?mM; [m M? F?¬M; M; WM; +?'M ç°M; - iU M?Q Km®M çSi; ½v
L; v +ª F?¬M; ;B M +kM; M?Q i? +?S çWM; M|B ç M Kti ç'i5
h?2Q p" B +´ M,M; HQÊM; M"v çB M +m²M; p +?çK- /¼+ i?2Q +?¶ +O h-M S?"K
*Ym h?B M ç"TH M Kti ç'i p"v- +•v +®B i`QM; T?çK pBi`,K Kûi F?¬M; +?d #` b M
HäK tm®M; /QÊB- M?bM F„- b) T?€i ?B M M; v +ª ç'i +SM; /QÊB Kti ç'i +kM; M€i ;
*| i? M; ?o- F?B K'v +´ M,M; HQÊM; ;B Q FQ+?- M,M; HQÊM; bBM?` ç M +MM; F
J` h-M S?"K H'v K°i ç`+? ? B- HU+ HQÊM; K°i M; Q`B M; çM? F?€M; +¬M; FQ+? HB
p" oä h¬M i?'i +'T5 .QÊB €T HU+ +Q`M; ççB FB - ?„M`®i +K+ +kM; H`K çQÊ+ i?Ov
` oçM L; Qm h`MM; *?"M; /mM; ?ÊT ? B HQçB M; mv M F?Q5
"i [m€- ?„M +,M #ªM F?¬M; F`T FBM? ?d5
"ÎB pb +¬M; FQ+? H-M M"v /Q J°+ J° p" J°+ .QÆM; T?€i` i?"i bU [m€ KçM? K)5
K°i i`QM; ? B M; Q`B T?€i` +| i? h-M S?"K b) i?'T ?ÆM K°i Qi- M?QM; ;B`H çB H
>ÆM M[`i`ä`M; - imv`^M; h-M S?"K /QÊB €T HU+ +m®B +MM; KB M +QĐM; H
i?Ov ?Ä ;B Q ?Ä - M?QM; +,M #ªM pšM F?¬M; i? T?€i ?mv` çQÊ+ HU+ HQÊM; +

e8dX *?QÆM; e8d

*?QÆM; eee, J°i [mv M +?B mvX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

*?Q M M h-M S?"K K°i KU+ ç m M; QM; i`¼M; SM; T?| ? B +´ +¬M; FQ+? FB X

S>-*5

J` ; -M F +?d ;B[ p[M; çQÊ+ +?WM; # iS+- h-M S?"K`®i +K+ +kM; F?¬M; M?`M
K°i M; KK ?mv i /`+? çÄ iQÆB iW i`QM; KB M; ?„M T?mM H M F?¬M; i`mM; 5

L?€v K„i b m ç|- ?Q °M? J M L; Qm i`QM; F?¬M; F?Q HB M #` ? B +´ h? M? J°+ +?
?m, - M,M; HQÊM; +Q`M; ççB M; "T i`B ç€M? iÊB i`U+ iB T ç€M? H M i?•M i? h-M

"M?5

.QÊB M,M; HQÊM; i`MM; FQ+? +U+ HÈM- imv`^M; i? T?€+? h-M S?"K p¬ +MM; +
i`QÊ+ M; U+ ç°i M; °i #` ç tm®M; p"BT?¬M- M°B içM; #` ç ûT ç M F?¬M; +?`m M´B
+?ªv` iW F?|2 KB M; X

J` +`M; i? K F?¬M; tQM; +?QM? H` +kM; M; v ç²M; i?B H9+ M"v- h-M S?"K +`M; T?
~M +?S i`QM; ? B +´ M,M; HQÊM; J°+ ? #„i ç-m M? M? +?|M; `|i p"Q i? T?€+? ?
?„M i HB iX

*kM; M?Q h?Ov M; mv M F?Q +| i? ?| i?"M? #,M; F?Q F?B M M; Q`B +?"K +?çT- >Ä
#çQ i?B m ç®i pçM p"i- K°+ M; mv M F?Q iK i" T ç°+ i® i`QM; i?B M ç` - +| i? ?| i
i HB i5

Í i?B çB K M"v- +ªK M?"M çQÊ+ F?¬M; F?Ä2 i`QM; +Æ i? - h-M S?"K ç½ #` HU+ H
p"Q ?® b•m F?¬M; /€K +| MY T?¬M +?¬M +?l- H"TiS+ HB M iW i`QM; i`[p"i; BÈB
M? M? +?|M; m®M; p"QX

*^aK i?'v F?'M; F?Ä2 i`QM; i?'•M i? /-M #B M K'i- H9+ M`v h-M S?"K KÈB F?) i?Î T
+kM; H` /Q i? T?€+? ?„M ç½ çQÊ+ J \*?OM; Hmv M ?| i`Î M M p¬+MM; +QÎM; ?½
ç°+ F?Q +U+ HÈM i HB i- ç' B i?"M? oä h¬M M?` i•K +'T #bM? i?QÎM; +?Q /M F?¬
bÊ +kM; F?¬M; i? ç°M; ç"vX

@ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ iB m iY M; QÆB- i?"i bU H`K çQÊ+ i?Ov ?Ä ;B Q ?Á `²B
G9+ M`v i`QM; i B i`mv M ç M i? M? •K FBM? M; ç+ +O *' J†+,

@ *?d KÈB # i?€M; i?lB ;B M- imv `^M; pšM +?d H` / H¬M; M?QM; M; QÆB i?"i bU
? B HQçB M; mv M F?Q `²B5 E?¬M; i? F?¬M; M|B- iB m iY M; QÆB i?"i bU H` K°i |

L; ?2 çQÊ+ HlB *' J†+ M|B- H9+ M`v imv `^M; i` M M; QlB h-M S?"K #` i?QÆM; F?¬
+^aM? J M L; Qm h`MM; \*?"M; i?Ov ?Ä ;B Q ?Á pW `²B- ?„M pšM F?¬M; F?ÄB H°`

J°i +?B m oçM L; Qm h`MM; \*?"M; i?Ov ?Ä ;B Q ?Á ?„M T?€i` pW `²B- i?"i bU
+€B M`v iW +€+ ?Q <sup>a</sup>M? J M L; Qm HB M +| i? M?bM ` çQÊ+

>Ä /B K J M L; Qm- ",M; iBM? J M L; Qm- J M L; Qm i`QM; i?Ov K M; i?2Q +?9i Qi
i?2Q i?Ov- +ÁM +| J M L; Qm K°i MY H` i?Ov K°i MY H` ?Ä 5

h`QM; M?[M; ?Q <sup>a</sup>M? J M L; Qm M`v- h-M S?"K #B i`ä KçM? M?'i i`QM; ç| ?šM H`
L; Qm K¶B i?S +?B K K°i MY 5 J°i ç-m ç½ +| i? bQ pÈB p`B ç-m >Ä /B K J M L;
J M L; Qm #bM? i?QÎM; `²B5

"i [m€ pW `²B i`QM; ;-M 8yy ?Q ^aM? J M L; Qm ?„M T?€i` - HQçB J M L; Qm FB
t t F?¬M; tSM; pÈB mv HU+ KçM? M?'i K` ? B HQçB M; mv M F?Q ;B Q ?Á +| F?°

>ÆM M[K°i +?B m oçM L; Qm h`MM; *?"M; +O h-M S?"K ?¬K M v F€i?"i ç½ +|
L; Qm FbM?- M?QM; pW `²B #lB pb F?¬M; +€+ ?M`Q F?®M; +? M?[M; M,M; HQÈM
KB M +QðM; +| i? T?€i` ;-M 8yy i`¼M; i?¬B5 J°i MY +kM; F?¬M; çO5

*?Q M M M|B- K°i +?B m oçM L; Qm h`MM; \*?"M; i?Ov ?Ä ;B Q ?Á M`v +ÁM `i M?

"i [m€- *' J†+ ç½ iWM; M|B [m - K°i F?B +| i? H`K çQÊ+ ? B HQçB M; mv M F?Q i
+€B M`v +?šM; F?€+ M`Q ç½ pQÊi [m K°i +€M? +Y i?-M #Q- #„i ç-m iB M /-M
Km®M +^aB iB M +kM; / /`M; ?ÆM M?B mX

oW M; ?o iÈB KbM? Î oä h¬M +?B +^aM? ç½ +| i?U+ HU+ bQ çQÊ+ oä h?€M?- h-M
M?QM; i•K iB M? pšM F?¬M; F?ÄB M?av H M- H`T iS+ ?„M iW i`QM; ?® b•m M; ~M; ç

>® b•m M`v K†+ /M + Q p`B +?K+ i?QÆM; - ?„M Km®M Km®M çB ` M; Q`B +?d +-M
F?¬M; H`T iS+ ` M; Q`B- K°i K†i H` ç M; •K i?-K çB m i` i?QÆM; i? +O KbM?- K
çÊB +Æ ?°B

J` +€+? ?® b•m +?WM; 8yK- ? B ?mvM? ç J°+ J° p` J°+ .QÆM; H9+ M`v FBM? ?²M
b•m i`QÊ+ K„i- H9+ M`v #¼M ?„M imv `^M; i`U+ iB T ç€M? i`9M; p`Q i?'•M i? h-M
[m€ M?B m FBM? ?d- M; QÊ+ HçB i` M K†i ç m F?B T bÊ i?"i b•m

"¼M ?„M pW `²B p`v K` M?bM i?'v h-M S?"K ç²M; i?lB F?®M; +? ? B HQçB M; mv

@ æB m M`v b Q +| i?

J°+ .QÆM; p`Q H9+ M`v i`QM; M°B i•K pšM +| +?9i F?¬M; /€K iBM iQÎM; çB m KbM
p T?Q ççB + J°+ J° +O ?„M- Km®M t€+ M?"M- M?QM; p`Q H9+ M`v- J°+ J° +kM;

> B M; QlB #®M K„i iQÆM; ç®B- ç m +| i? i`¬M; i?'v F?B T bÊ p` F?¬M; i? iQÎM;
T?QÆM; - +ÁM +| FB M; F` i?"i b•m5

J°i ;½ oä h¬M- HçB +| i? F?®M; +? ?ÆM K°i HQçB h?B M æ` M; mv M F?Q5

*€B M`v ç®B pÈB #¼M ?„M K` M|B HçB H-M M[çB M ç^aQ M?"M i?S+5

L; QlB M?Q p`v- [m<sup>a</sup> i?U+ +| i? tQM; H` v m M; ?B i5

@ u m M;?B i M`v ?ŠM +?Q +? i \

h?"i H•m- J°+ .QÆM; KÈB FBM? ?²M +?Q ç`M? M?bM p T?Q çΦB + KbM? KÎKB
i" T ?ÊT HU+ K°i ;½ oă h¬M HK+ +'T p" oă h¬M i?'i +'T- +QB M?Q H" oă h¬M #€i +
M;mv M F?Q ?° i`€Q +kM; F?| +| i? +?`m çUM; çQÊ+X

@ *?Q /M ?„M /M v m M;?B i i? M`Q- /QÈB K°i FQ+? HB M ?ÊT +O +?9M; i - +?Q
J°+ J° i`-K ;B¼M; M|B- #'i [m ?„M +kM; F?¬M; /€K F?BM? i?QÌM;- +MM; J°+ .Q
iWM; iQ çB p T?Q ?® b•m FB K i` X

h` M i?U+ i - #¼M ?„M +kM; +?d +| i? +ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ ``i v m Èi- +?Q M
h-M S?"K ç M; ?'T ?®BX

@ J m HmB HΦB5

L?QM; M; v F?B #¼M ?„M ç M ;¬M +?d +ÁM +€+? RyK- b„+ K†i J°+ J° F?¬M; F?Æ
pÈB J°+ .QÆM;- K°i # M +'T i®+ K" ?QÈM; HmB p T?Q b m5

"²M;5

hW i`QM; ?® b•m FB +?Êi #°+ T?€i` F?Q iS+ +QÌM; çΦB- K°i çΦQ M?•MªM? i? M
#„M` M?Q iB +?ÊTX L;QÌB M¼M?Q`²M; M?Q ?' M?Q i?QÆM; M?Q FB K- HΦB +
ç½ i` M +?®M; h?QÆM; E?mM;- /QÈB H v >Q`M; hmv M5

J°+ .QÆM; TªM SM; ?ÆB i`b i` K°i +?9i- M?€v K„i b m ç| - K°i +' FbM? F?Q #`M?
#® F?| M; ,M +ªM HB M ç€M? iÈB i`QÊ+ K†i ?„M5

>„M HΦB K°i H-M M[i?'v çQÊ+ ?QªM? J M L;Qm i?Ov ?Ă ;B Q ?Á # M M½v- ?Q
F?¬M; M?B m H„K- M?QM; T?¬M HÈM ç m H" HQΦB i?Ov ?Ă +•M ç®B5 J¶B K°i ç-

>ÆM M[/QÈB F?QªM; +€+? ;¬M M?Q p"v mv HU+ +kM; çΦB i,M;5

"i M;ì F?¬M; ç T?ÁM;- +?d ç®B K†i K°i +€B- M;mv M F?Q ?° i`€Q +O J°+ .QÆM
+m²M; #ΦQ ç€M? #ΦB- iB T i?2Q i`QM; M?€v K„i i?•M i? h-M S?"K tmv M [m M;m
K°i [mv M i`MM; i`MM; çB T çB T ç€M? H M H²M; M;U+ J°+ .QÆM;5

h?•MªM? i? M? b„+ FB +?d i`QM; M?€v K„i ç½ ç M i`QÊ+ K„i- i®+ ç° +U+ F€ F?O
F?B M M;QÌB F?¬M; i? iBM çQÊ+5

e83X *?QÆM; e83

*?QÆM; eed, a€i M?•M K" çBX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

S>-*5

J°+ .QÆM; FBM? ?½B KÎiQ ? B K„i- +ªK M?"M M°B iΦM; #` HU+ HQÊM; F?OM; #®
T?mM` K°i M;KK K€m iQÆB H M F?¬M; i`mM;- i?2Q ç| H" M;?2 çQÊ+ i? M?•K tQ
çSi ;½v5

a m F?B ç°i T?€ ç M oă h¬M- iW +ªK M;° p" F? B T?€i iW J *?OM;- i? T?€+? h-M
+`M; +QÌM; ?½M- HU+ HQÊM; i?•M i? iU M?B M +kM; i?2Q ç| i,M; H M- M m #`M
?„M +kM; +Æ ?² +| i? çΦi iÈB mv HU+ p" M /KM; M;mv M F?Q i`QM; T?ΦK pB RyyK

L|B +€+? F?€+ ?„M +?d bY /KM; HU+ HQÊM; i?•M i? ç½ +| i? çΦi iÈB i`bM? ç° oă

>ÆM M[oΦM L;Qm h`MM; \*?"M; +| çQÊ+ NNN i`¼M; J M L;Qm FbM?- K'v i`,K i`¼
ªM? J M L;Qm ç€M? i M M;mv M F?Q ?° i` Qb+ O J°+ .QÆM;- M?QM; pšM +ÁM +|
M;QM; HΦB i` M [mª ç'K +O ?„M5

*?Q M M mv HU+ K°i [mv M M"v +O h-M S?"K F?¬M; i? ç`+? M' B5

*?Q /M J°+ .QÆM; i?•M H" oä h¬M HK+ +'T- i?•M i? +QÌM; ?½M ç½ ç M i`bM? ç°
[mv M M"v i`U+ iB T ç€M? p"Q +?¶ ?B K- +m®B +MM; +?d ç" M? Mm®i ?"M5

G"K b Q +| i? 5

h`QÊ+ F?B +? i- i`QM; M°B i•K J°+ .QÆM; p"Q i?`ÌB F?„+ +m®B +MM; +Æ ?² ?Q" M
?„M F?¬M; i? iBM çQÊ+ i?B m MB M M"v H¢B +| i? T?€+? +QÌM; ç¢B M?Q p"v5 o
+O ? B p` oä h¬M + Q +'T H¢B F?¬B T?K+ M? M? M?Q p"v5 o"v K" ?B m [mª i H
?Q" M iQ" M p¬ /KM; pÊB ?„M5

>ÆM M[K°i [mv M M"v p"v K" ~M +?S HU+ HQÊM; i?•M i? F?OM; #® M?Q i? 5

@ æ ç 5

Í K°i # M- J°+ J° +kM; #` +?'M FBM?- K°i H€i b m KÊB T?ªM SM; H¢B- p°B p" M; H-
+Sm J°+ .QÆM; ` M?QM; +kM; ç½ Km°MX

@ *?d +ÁM H¢B M; QÆB i?¬B5

h-M S?"K K°i FQ+? ç„+ i?O- ?ÆM M[?„M T?€i ?B M pW `²B i?Ov ?Ä iQÆM; /m M
K°i +?9i- H" T iS+ i`QM; M°B i•K +"M; i? K iU iBM M?bM J°+ J° M?"M M?¢i M|BX

G9+ M"v i?B i? J°+ .QÆM; K°i MY H¢M? M?Q #,M; K°i MY M|M; `U+- K°i MY çÄ
K°i MY +?€v ç2M K°i MY F i #,M; - +?¶ M; U+ ?Q" M iQ" M bKT tm®M; - M°B iªM; # M
?²- iY iQÊM; +| i? M|B i?"T T?¬M i? i?ªK- ç²M; i?`ÌB +kM; +| i? M?bM ` çQÊ+ K
S?"K +| mv HU+ i? M"Q5

oä h¬M HK+ +'T- M?QM; pšM +? i /QÊB K°i [mv M +O h-M S?"K5

@ hB m i¢T +?OM; - M; QÆB H¢B /€K ;B i ç ç +O i - J°+ ;B h?¬M J°+ i?"M? i +
H" T5 "ªM i¬M M?"i ç`M? T?ªB F?B M M; QÆB +? i F?¬M; v M H" M?5

J°+ J° H9+ M"v ¬K i?B i? J°+ .QÆM; - b„+ Kti #B i?®M; - €M? K„i p¬ +MM; Q€M ç°-
KB M; /[iÊM M|BX

@ L m +€+ M; QÆB ç½ ç°M; i?O i`QÊ+ - +€+ M; QÆB +kM; M M M; ?o ç M b) +| F i [n

h-M S?"K ç®B Kti €M? K„i Q€M ç°+ FB i•K iB M? H¢B F?¬M; +?9i #B M ?| - +?d H
M?¢i M|B- pW `²B ? B M; QÌB HB M i?O K°i FQ+? - M m F?¬M; T?ªB i? T?€+? ?„M
i?QÌM; `i M?B m- H9+ M"v +| H) ç½ #B M i?"M? K°i +¶ iY i?B H¢M? M?Q #,M; `²B

@ > ? ? hB m i¢T +?OM; - M; QÆB /€K +?†M çQÌM; +?9M; i - +?9M; i Km®M +
F?¬M; ç9M; 5 J" M; QÆB ;B i +? i ç ç +O i - +?ŠM; F?€+ M"Q ç½ F i i?"M? iY i?
i?"M?5 >W- M; QÆB +?ì t2K5 _'i M? M? J°+ ;B h?¬M J°+ i?"M? +?9M; i b) /B i +
;B M; QÆB ç +?¬M +MM; ç ç i 5

L; ?2 çQÊ+ h-M S?"K T?ªM #€+- J°+ J° H¢B iU ?² ;B" M [m€ i?"M? +QÌB- H° ` +
i?"K +?Q Q€M ç M iQ" M #° L K S?QM; h-M ;B X

@ .B i +ª M?" i \

h-M S?"K p"Q H9+ M"v b„+ Kti `®i +K+ #B M ç´B- H" T iS+ €M? K„i +kM; i`Î M M #,

@ J°+ J°- ? B M; QÌB +€+ M; QÆB H" oä h¬M H¢B çm´B ;B i K°i iB m +¬ M QÆM; +?c
F?¬M; +| i? /B M- i +?†M +€+ M; QÆB +| ;b F?¬M; ç9M; 5 *€+ M; QÆB +| i? çm´B
*€+ M; QÆB /€K ` i v pÊB i - i +kM; /€K ;B i M; QÊ+5 "'i [m€ M m M; QÆB ç½ Km®
i - ?¬K M v ? B M; QÌB +€+ M; QÆB ç m Î H¢B ç•v çB5

L; ?2 çQÊ+ J°+ J° p"v K" mv ?B T ç M i°+ M?•M +O KbM?- h-M S?"K #B i `ä H9+
i9+ `²B5

>„M ç½ F itm®M; iY i?M pÈB *™M EBM? h-M ;B *?•M ok i? ;B M?'iT?~K- ?B M ;
/€K çB i` m +?¼+ K°i [m€B p"i M?Q J°+ ;B h?-M J°+ i?"M?5 *?Q M M H9+ M"v h-M
F?-M; i? ç J°+ J°`ìB çB çQÊ+5

*?mv M ?¬K M v- imv i ç®B F?-M; i? iB iö H°` M; Q`B5

hB T i?2Q i`QM; M?€v K„i h-M S?"K +kM; F?-M; ç J°+ J° F?-B T?K+ i`çM; i?€B
ç +?Q ç®B T?QÆM; K°i iB i?ìB ;B M +?m~M #`- i`U+ iB T HçB` i v5 G9+ M"v +k
[m M; KBM? ;b M[- [m M ? ç M i²M pQM; +O L K S?QM; h-M ;B - imv i ç®B F?-M

>m®M; ?² pW `²B i?2Q M?Q HìB J°+ .QÆM; - ç•v H" *™M E?-M æ€B- ?¶M HQçM +?
sQ itQ i

h-M S?"K i®+ ç° +U+ M? M?- i?•M ?bM? v ? i iB +?ÈT- H9+ K b€i pÈB F?-M; F?Q
i? M? •K #ûM M?¼M- pW `²B ?„M b m F?B ç€M? +? i J°+ .QÆM; +?d HmB` ?ÆM

*?Q M M F?QªM; +€+? ;B[?„M p" J°+ J° +Æ ?² H"TiS+ HB M ç M5

@ G½Q [m,- +? i çB 5

L; ?2 i?'v ç®B T?QÆM; mv ?B T; B i°+ KBM?- h-M S?"K +kM; F?-M; +-M F?€+? F
*Ym h?B M *m²M; GQM; - [m'v H'v M; mv M F?Q i`QM; ?Q F?-M; - ç`M? /MM; K°i [m

h` M i?U+ i - #îB pb pW `²B #` ? B M; QìB J°+ J° p" J°+ .QÆM; HB M i?O- i?QÆM;
+?mv M çM - imv `^M; # M; Q`B t2K M?Q F?-M; pB + ;b- M?QM; # M i`QM; +, M #
T?K+5 *?Q M M h-M S?"K +, M #ªM F?-M; /€K FûQ /`B i? K- T?ªB K°i FQ+? ;B i ç`

L; mv M F?Q h?B M æ` - ?QªM? J M L; Qm +U+ HÈM- M?[M; ?QªM? J M L; Qm M"
iBM? içQ i?"M?- ?Q†+ /Q +ª ? B ?¶M ?ÈT- ç m i`U+ iB T M; QM; iK i`QM; ?Q F?-M
M"v i'M; +°M; +?WM; 8yy ç-m- +€B M"v +?QM? H" +U+ ?çM +O h-M S?"K ?B M; B

hmv `^M; b® HQÊM; F?-M; çO- M?QM; mv HU+ imv i ç®B bQ pÈB pÈB NNN i`¼M;
T?ªB KçM? ?ÆM F?-M; Qi5

J°i [mv M ç€M? ` - i`QM; ?Q F?-M; M?Q M' imM; - H"TiS+ ;B! M' B K•v T?mM- h?
p, M; imM; i!2- M9B`WM; `mM; +?mv M- i`"M i`"M iB M; M' çBM? i B M?S+ !+ M?Q

J` M; mv M F?Q +?'M ç°M; +QìM; ççB T?¬i?B M +€B ç` +m®M; tm®M; - F?B M J°-
FBM? ?½B i?'i b„+ - i?"K +?Q i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M; „M F?-M; +ÁM i?ìB ;B M
.QÆM; - +ª M; QìB iW i` M K†i ç'i M?ªv /UM; H MX

@ hB m b9+ bBM? M"v- +ÁM i` M?Q p"v H`K b Q +! i? M„K ;B[pã F„ +QìM; ççB M?
b Q +! i? b) F?®M; +? çQÊ+ ? B HQçB M; mv M F?Q5 E?-M; +! F?ª M, M; 5

L?bM [m i`MM; FQ+? M?Q S?QM; "çQ- ?QªM? J M L; Qm- J°+ J° +„M +?†+ ` ,M; -
i?ìB FBM? ?½B pçM T?-MX >„M ?Qi K°i ?ÆB F?Q HçM?- +?Êi ?„M i?•M ?bM? M? I
M F?-M; M; WM; i?m MçT M; mv M HU+ iW #®M T?Q X

oä h-M i?'i +'T- ç®B pÈB M; mv M F?Q ç½ F?®M; +? i?"T T?-M iU M?B M- i®+ ç° i
J` M; mv M F?Q i`QM; T?çK pB dyyK +kM; çO ç ?„M M; QM; ?! ` i`QÊ+ M; QìB K°i
+?„+ +?„M5

e8NX *?QÆM; e8N

*?QÆM; ee3, a€i M?•M K" çBX UkV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, pBTp M/ M

"'i [m€ [m v M?bM p T?Q #|M; M;Q`B i? M? b„+ FB - imv `^M; M;Q`B i`QÊ+ K„i +
+'T- +?d +| i? F?®M; +? HQÊM; M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB ?ÆM ? B i`,K Kûi- M
i? F?®M; +? ? B HQ¢B M;mv M F?Q i?“i bU [m€ KS+ [m, /`²B5

E?®M; +? ?ÆM K°i HQ¢B M;mv M F?Q- ç| H` i?O çQ¢M i?m°+ p oä h?€M?- oä h`
çQÊ+ i?O çQ¢M oä h?€M?M +?S\5

J°+ J° pW ?"M H¢B ;?2M- K°i +?9i +kM; F?-M; /€K +QB i?Q`M;5

@ L;mv M J°+ *?•M :B€T5

"ÎB pb #` h-M S?“K +-M; FQ+? i`QÊ+- J°+ J° Î i? #` ç°M; +?Q M M ?„M +,M #^M F
+-M; FQ+? +Q`M; ç¢B ç çKM; M? m5 >„M +?d +| i? Î M;QM; ?| ` M;mv M F?Q ?°
M[M;QM; ?| ` # M M;Q`B i?•M K°i i-M; HU+ HQÊM; T?ÁM; M;U5

h?2Q J°+ J° [m€i F?) i`QM; KB M;- #´M M;mv M J°+ ? M;mv M F?Q iW i`QM; +Æ
H M M;Q`B i?•M- +m®B +MM; M;QM; F i H` K°i i-M; ?° ;B€T J†+ h? M? æ^M; M?Q
i? F?- ?ûQ +O ?„M H¢BX

h` M i-M; ?° ;B€T FB - K†+ i? M? K M; #„i ç-m F?ÎB ç°M;- H° ` K°i +´ F?Q iS+ +
?Ov5

@ hB m b9+ b M?- i t2K M;QÆB H`K b Q i´M i?QÆM; çQÊ+ i 5

h?9+ /K+ #Q F„ M;QM; F i` L;mv M J°+ \*?'M :B€T- J°+ J° iU ?² +kM; `i iBM iQ
p b m M[+kM; T?Q +-M;- /Si F?Q€i HB M /MM; bS+ ç¢T K°i +QÊ+ H M K†i ç'i- i
i? M? b„+ p` ?Q ^M? J M L;Qm ç-v i`B FB X

@ *QM `M ;B`- çWM; iQÎM; `^M; M?B m i? K K°i i-M; K B `M H` çQÊ+5 L m M;QA
H` +| i? i?“M? iQ`M M;QÆB5

h-M S?“K H9+ M`v F?Q i? M?Q `²M;- ?Q ^M? J M L;Qm ç-v i`B #¶M; M?B M i`QM
M;QM; iK +MM; K°i +?¶- b m ç|i i +^ HU+ ç€M? H M M;mv M F?Q ?° i`€Q FB 5

P M?5 P M?5 P M?5 P M?5

h?Ov >Ä M;mv M F?Q +U+ F€ F?OM; #®- ;B Q M? m +`M; #„M ` HU+ HQÊM; +`M
HQ¢B i®+ ç° +U+ M? M?- QÊ+ +?WM; +?d ?ÆM ? B i`,K i`¼M; J M L;Qm p +?¢K i
ç€M? i M5

o +?¢K FBM? i?B M- `®i +K+ i`B i ç #¢Q T?€i ` - +?d `B M; /Q mv FbM? F?Q HB
M,K t #^v- ç€ HÈM p` +•v +®B ? i i?^v ?| i?“M? M€i #´v- imM; # v F?“T MÆB M?Q

>ÆM M[HU+ ^M? ?QÎM; +`M; H M i`M i`QM; T?¢K pB i`,K /†K- p` i`Qh-M S?“K p
+®B M? Q M? Q bKT ç´5 hB M; M´ K¢M? FBM? i?B M i`mv M F?“TiQ`M #° `WM; +
M?Q p`v iU M?Q K°i oB M \*´ +U M?•M ?Q`M iQ`M H`i imM; K°i K^M; ç'i HÈM H M p

P M?5

G¢B K°i iB M; p M; i?“i HÈM i`mv M ç M- M,K ç'K h-M S?“K /²M K´v i`,K ?Q ^M? J
K°i +?¶- ?| i?“M? K°i pÁM; ?`Q [m M; p- +MM; b€M; +?|B i` M i v- b m ç|M „K ç'K
[mv M T?^M; T?´i +?d *?B M h?-M KÊB +| i? +| çQÊ+- i`QM; M?€v K„i iB Ti?2Q H
æ^M; :B€T K†+ i?“M? b„+ M;Q`B i?•M J°+ J°5

_,M; `„+5

*kM; +?d [m K°i H-M ?- ?´T- #¶M; M?B M M; v H9+ ç| - K°i i? M? •K `i M?Ä H†M;
+^M? -K o M?QM; pšM #` i?` HU+ T?B T?“K +O h-M S?“K #„i çQÊ+X

a m ç| - iWM; ç¢Q F?2 ?Î `K `¢T M?Q HQÈB M? M- #„i ç-m /MM; K°i HQ¢B i®+ ç°
i? i?´v çQÊ+ tm´i ?B M i` M æ^M; :B€T +O J°+ J°X

"i [m€ i`QM; p`B +€B M?€v K„i- L;mv M J°+ *?•M :B€T F?B M J°+ J° +U+ F€ iU i
`"K`¢T +?^M; +?`i +?2 FQM- ;B®M; M?Q i`K ;QÆM; i`MM; i`MM; ¸B T ¸B T`Èi tm
""M?5

PÈ+ +?WM; [m iB T K°i ;B•v- M„K ¸'K h-M S?`K #` ? B HQ¢B HU+ HQÊM; i?Ov ?
J M L;Qm FbM? ?¶M ?ÊT +ÁM ?ÆM Ryy i`¼M;- `®i +K+ i`U+ iB T ¸€M? i?OM; æ^M

G"TiS+ F?¬M; +?9i /WM; H¢B- ;B®M; M?Q H9+ ¸€M? +? i J°+ .QÆM;- M„K ¸'K i`
H M H²M; M;U+ J°+ J°5

@ GU+ +¬M; FQ+? H`K b Q +| i? K¢M? M?Q p"v

G9+ M`v +€+? M;?o J°+ J° p` J°+ .QÆM; i`QÈ+ F?B +? i i?"T T?¬M iQÆM; iU- +kM
i`WM; HÈM ? B K„i- K` ¸¬B #`M i v ?„M H¢B #ªQ i`b iQ i? ¸~v ` - iU ?² M?Q Km®M
¸°M; i€+ M`v H¢B ¸¼M; H¢B5

L?€v K„i b m ¸| - iW i`QM; i?•M i? J°+ J° ¸°i M?B M i`mv M` iWM; iB M; i`-K ¸K
#` ¸ ûT tm®M;- ?„M T?mM K°i M;KK K€m iQÆB H M F?¬M; i`mM;- H"TiS+ i?•M i?

oä h¬M i?'i + 'T- +S M?Q p"v i?•M pšM5

@ GU+ HQÊM; i?Ov ?Ä ;B Q M? m M`v [mª M?B M HÊB ?¢B- i ?B M ;Bì ¸Q€M +?
+kM; F?¬M; T?ªB ¸®B i?O M[5

L?bM J°+ J° +? i ¸B- i`QM; M°B i•K h-M S?`K i?¬K M;?o- pW `²B imv `^M; ?„M tm
i¬M; T?ÁM; ?° +O J°+ J° ¸ m M; ,M +ªM F?¬M; M´BX >ÆM M[+?Q /M +?QM? /B
T?¬M i?„M; `i HÈM- #'i [m€ #ÎB pb J°+ J° KB M; ` mv ?B T L K S?QM; h¬M ;B +?
+€+? H`K M iQ`M ?ÆMX

.M b Q ¸•v H` i`QM; *`M E?¬M æ€B- +?d #B i t2K F i [mªX

@ > B +€B i` [ p"i ;BÈB +?d M`v F?¬M; i? H½M; T?QX

G"TiS+ h¬M S?`K pmM; i v H M- H`v ;BÈB +?d i` M i v J°+ J° p` J°+ .QÆM; tm®M;
iW *?•M ok i? ;B M?'i T?~K- i`i M?B M b) +| +?9i i?S i®iX

*¬K ;BÈB +?d MÆB i v- ?„M +kM; F?¬M; /€K /WM; H¢B- H"TiS+ HB M i?B i`B M i?•
hB m hBM? `ìB ¸BX "ÎB pb H9+ ?„M bQ ¸'m pÈB J°+ J° J°+ .QÆM; ¸½ FBM? ¸°M; ¸
Î T?K +`MX

Zmª M?B M- M; v b m F?B h¬M S?`K `ìB ¸B K°i H€i- K°i ¸¢Q i?•MªM? ¸½ ¸ M +?B

@ J°+ J° J°+ .QÆM;

æ| H` K°i ;½ H½Q ;Bª K†+ i`QìM; #`Q M;•M b„+ ¸¬m ¸¬v i| + #¢+ - [m M? i?•M ?„M +
¸¢B- /o M?B M H` K°i ;½ +QìM; ;Bª bB m + 'T oä h¬M +Ym + 'T5 *€+? oä h?€M? +kM
+Q Tv iW

@ G` B\ æ M i°i +MM; H` B5 G¢B /€K ¸KM; ¸ M M;QìB J°+ ;B h?¬M J°+ i?`M? +?

G½Q ;Bª i| + #¢+ FB ¸B ¸ M KªM? `WM; +•v #W #°M- b m ¸| HB M M?bM i?'v ?mvM
iQÈM; i? i?ªK- i` M K†i +O ?„M H"TiS+ tm'i ?B M i?¬M b„+ #B i?®M; K` T?šM M
H½Q ;Bª i| + #¢+ M`v M; `v i?QìM; p® +| +?9i ?mM; €+ M M +`M; i? K / [iÈMX

G½Q ;Bª i| + #¢+ M`v ¸Q +? i?"i H` K°i ;½ i`QîM; H½Q + Q + 'T +O J°+ ;B h?¬M J°+
>MM;- i?U+ HU+ Î oä h¬M +Ym + 'T- iQM? +€+? / [/^M- M?QM; K°i i?•M pä ?¼+ +Æ
+ÁM i` ¸½ ¸ H¢B F?¬M; Qi mv / M? i`QM; æ¢B EB M [m®+X

J`Î M;QìB M`v b m F?B i`Î i?`M? +QìM; ;Bª oä h¬M iQM? +€+? pšM F?¬M; bY - M;
t•K M?"K ?¶M HQ¢M +?B ¸` - i`m b€i K°i Qi ?mM; ¸² €+ ¸² i?"M? / M? ¸½ H•m- Î i`
HK+ +kM; ¸ m ¸ H¢B `i M?B m +?B M iQ+? ?mM; ?½MX

æ†+ #B i H" Î æ¬M; *?•m h?¬M J°+ i?¬M?¬ J°+ h?B M >MM; +¬M; H" K°i M?•M p"i M
#°`•m t€K i`„M; /¬B ç M MY i?QÊ+- +?Q M M M; QÌB tQM; H" J°+ hm *¬M; - `i M?B
+ÁM +QB ?„M M?Q K¬M i?¬M K" +9M; #€BX

@ J°+ J° J°+ .QÆM; 5 G½Q T?m i?U+ tBM H¶B +€+ M; QÆB5

L?QM; +?SM; FB M J°+ J° p" J°+ .QÆM; iY iQÈM; i? i?ªK- J°+ h?B M >MM; b mK
iÈB ? B +´i?B i? - p"v K" F?¬M; F?ÄB M; ? M M; ¬Q F?|+ `®M; H MX

eeyX *?QÆM; eey

*?QÆM; eeN, J°+ h?B M >MM; X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

*QÌM; ; Bª oä h¬M /M ç®B pÈB *?•M ok i? ; B M?i T?¬K K" M|B +kM; H" M?•M i¬B [I
+€B i¬M; i?´v i´M i?´i ? B ; ½- J°+ h?B M >MM; pÈB iQ +€+? i¬QÎM; H½Q J°+ ; B i`
F?¬M; i?¬BX

>ÆM M[?„M p" J°+ J° J°+ .QÆM; H9+ +ÁM i` ç½ iWM; +MM; H`+? H½K ` M Hmv
; B Q ibM? `i b•m5

@ J°+ J° J°+ .QÆM; - h?B M h¬M H½Q M?•M ; B ¬M; i /U çQ€M çQÊ+ +€+ M; QÆB
æ€B- #ªQ +?Q i ; ´T `9i iÈB iB T pB M +€+ M; QÆB- imv `^M; H½Q T?m pW M?"M
+?çv ç M- M?QM; F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ pšM Km°M K°i #QÊ+5

J°+ h?B M >MM; H9+ M"v K°i ç¬m | /¬B F?¬M; ; B| K" # v- ? B K„i çÄ H M- iB T i
[mv M H M Kfti ç´i- H°` i?"T T?¬M iU i¬€+?5

J" Kfti ç´i #` ?„M iMv w M M tm®M; K°i [mv M- i?"K +?Q +kM; F?¬M; bY /KM; M; mv
?B M K°i ?® b•m ?Q€v5 J°i iªM; ç€ HÈM i`QM; ?® b•m /QÈB K°i [mv M M"v HB M M

*| i? i?´v çQÊ+ HU+ HQÊM; +O J°+ h?B M >MM; F?OM; #® i? M"QX

@ "i [m€ J°+ J° J°+ .QÆM; +€+ M; QÆB v M i•K- J°+ h?B M >MM; i i? - M?i ç`M
; B i +? i +€+ M; QÆBX *?ti ?„M ` i?¬M? KQÌB i€K F?®B çti /QÈB K° T?¬M +€+ M;

a m K°i F?„+- J°+ h?B M >MM; p"v K" HçB +?d i?B M ç i? X

hQM? +€+? J°+ h?B M >MM; p®M +kM; +| +?9i i€Q #çQ- +QB M?Q b m F?B ççi ç M
bY 5

*kM; pb i•K iQM? F?¬M; ; B®M; M; QÌB i?QÌM; - Q i?Q+? iMv i•K bÎ /K+- H"K i?2Q
T?9+kM; F?¬M; i - KÈB +| i? iB M p"Q oä h¬M +?B +ªM? # #®M KQÆB M, K ç½ çQ
M[K°i KU+ p¬ /mv M oä h?€M?¬ #´i [m€ i?U+ HU+ +O ?„M imv i ç®B F?¬M; i? +

@ h?B M h¬M- ?B M ; BÌ J°+ J° p" J°+ .QÆM; ç½ +? i- h?B M >MM; ç½ T?K M?Ì pª-
ç`M? b) K M; ç¬m ?mM; i?O p J°+ ; B iç i°B5

a m F?B i? tQM; ?Q¬M i´i p b m- H"TiS+ J°+ h?B M >MM; HçB ?QÈM; H M i¬B
M?Q çB M- iU ?² ç M; iç i°B pÈB M; QÌB ; ¼B H" óh?B M h¬M ô FB X

h?"i H•m- J°+ h?B M >MM; KÈB ç tm®M; M° F?Q- #„i ç¬m idM? i€Q ç€M? ; B€ ?Q"i
+?B M ç´m +ÁM b|i HçBX

>B M i¬QÌM; p®M H" K°i F?m `WM; `K `çT- HçB pb +?B M ç´m ; B[? B M; QÌB h¬M
M M +•v +®B i`QM; T?çK pB K´v i`, K Kûi ç m #` T?€ ?Ov- ççB ç` #®M T?Q pÐ ` -

J" MÆB +€+? i?B i? J°+ .QÆM; F?¬M; t - +¬M; +| K°i b® b•m +U+ HÈM F?¬M; i?
pÁM; HÈM #MM ç´i HK+ b„+- ç| H" pb pb J°+ ? M; mv M F?Q Q M? FQ+? Kfti ç´i HQ

@ oW `²B #¼M ?„M ?ŠM ç½ i`aB [m K°i ?²B çϕB +?B M- K°i ?U+ HU+ ?mM; i?O F E J°+ J° p` J°+ .QÆM; - +kM; +?d i-K M; M; J°+ J° M?QM; HϕB ? i bS+ ;BªQ ?Qç i5 ç-m #` J°+ J° p` J°+ .QÆM; ç€M? p`Q ?® b•m- b m ç! M; QìB M`v pKM; i`°K iB K T? #^M; p`Q pã F„ [m, /` ç€M? HûM ;B i +? i J°+ .QÆM; - b m ç! HϕB ;B i +? i J°+ J°5

Zm M b€i K°i ?²B- J°+ h?B M >MM; +m®B +MM; çQÊ+ ` F i Hm"MX

L; QϕB i`W +ªM? ;BÈB +| +?9i T?€M çQ€M b B H-K i?b H½Q ;B` M`v +?d MQÈM; i? bmv çQ€M ` iB M? ?m®M; H9+ ç! F?¬M; b B #B i H„KX L m h-M S?“K î ç•v H9+ M M; ç+ F?¬M; i?¬B5

@ h?“i + M çªK- HϕB /U p`Q ç€M? HûM ;B i +? i M; QìB J°+ ;B 5 æÈB F?B H½Q T? tQÆM; M; QÆB i?“M? i`Q5

a m F?B bmv çQ€M ` F i [mª M`v- J°+ h?B M >MM; H° ` ? i bS+ iS+ ;B`M- H"Ti K„M; X æ-m i!+ /`B +O ?„M p`Q H9+ M`v F?¬M; ;B! K` # v- H° ` b€i F?Q HšK HšK-

@ L?QM; iW i?B i? M`v t2K` - HϕB H` /Q M; mv M F?Q ? B HQϕB i?m°+ iQM? ç€M i?O H` ? B M; QìB b Q\ J°i M; QìB i`QM; ç! M'T î K°i # M- T?®B ?ÊT pÈB M; QìB i`Q

"i [m€ F?B J°+ h?B M >MM; çB FB Ki` KB M; p i i?QÆM; i?B i? J°+ J° J°+ .QÆM M?QÈM; K`v- H° ` K ?Q†+X

@ hϕB b Q +| i? M?Q p"v5 E?¬M; i? M`Q H` oã h?€M? ` i v çQÊ+5

"îB pb J°+ h?B M >MM; ç®B pÈB oã h?€M? ?B m `ä F?¬M; Qi- î ?B M i`QìM; ?„M F?Q iS+ +O oã h?€M?- ?ÆM M[?„M i?“T T?- M iBM? iQìM; - i`M i?QÆM; /Q +¬M; t F?¬M; +?d +| mv HU+ M?Q p"v5 L m ?mM; i?O H` oã h?€M?- M?Q p"v ç®B pÈB ç`M? H` €T çªQ imv i ç®B- ?B M i`QìM; +, M #ªM b) F?¬M; iϕQ i?“M? +K+ /B M F?“

*?Q M M- J°+ h?B M >MM; HQϕB i`W F?ª M, M; ?mM; i?O H` +QìM; ;Bª oã h?€M?X

L?QM; +| i? F?®M; +? ?ÆM K°i HQϕB h?B M æ` M; mv M F?Q- ç! H` ç†+ [mv M HQϕB i?QìM; i?S+5

>mM; i?O F?¬M; T?ªB oã h?€M?- +¬M; FQ+? /Q ? B HQϕB M; mv M F?Q HQm HϕB bmv çQ€M ?mM; i?O H` ? B M; QìB X

@ >W- i?“K +?Q M; v +ª i` [ p"i ;BÈB +?d J°+ ;B h?-M J°+ i?“M? KÈB +| +kM; H'v c h`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M; „M #îB pb F?¬M; iB K çQÊ+ ç€T €M ?ÊT Hw- iB Ti ?2Q J M[[m M b€i i?B i? J°+ J° p` J°+ .QÆM; - ç M F?B i`¬M; i?`v #`M i v +O #¼M ?„ ;BÈB +?d i` M ç! ç½ F?¬M; +ÁM- ?„M H"Ti S+ ?W HçM? K°i iB M; - H"Ti S+ HçM? +

@ h®i5 L m M; QÆB ç½ i? K M?Q p"v i?b / tY Hw `²B- i`QM; i` [ p"i ;BÈB +?d +| 'M +| - +?d +¬M M; QÆB pW bY /KM; ç² p"i i`QM; i` [ p"i ;BÈB +?d- H"Ti S+ b) #` i #B i`®M MÆB M`Q5

@ *ÁM +| M? ç-m S?QÆM; hB m hBM? FB M[- H-M M`v J°+ J° J°+ .QÆM; H` pb imv i ç®B F?¬M; i? ç M; QÆB i?Q€i çQÊ+5

S?QÆM; h?B M ?MM; p`Q H9+ M`v +QM K„i #¶M; M?B M M?bM M?bM p K°i ?QÈM; +?| M; bmv iQM? ;b ç!5

a m K°i H€i- J°+ h?B M >MM; M?Q +| çB m çQ€M çQÊ+- i v €Q pmM; H M- i?m i? J°+ .QÆM; p`Q i`QM; i` [p"i ;BÈB +?d- b m ç! HK+ çK+ çB p K°i ?QÈM; F?€+

"i [m€ H9+ M`v i?•M ?bM? J°+ h?B M >MM; HϕB #¶M; M?B M i`b i` - H"Ti S+ €M? HQM; - im p` +Ym +`T oã h¬M +O ?„M b Q K` +QìM; çϕB- i`QM; M; `M Kûi +| ;B! i? ?ÁM; /`m /B K çQÊ+ ?„MX

*€+? MÆB M`v QÈ+ +?WM; MY /†Ki`M; +°M; +| ?ÆM KQìB M; QìB ç M; +~M i?“M iV M`v- ?ÆM KQìB M; QìB M`v ç m +| im p` M; Q`B hB M h?B M oã bQ- i`QM; ç! KQìB

;BÈB GBM? ok bQ- i?"K +?Q M;QÌB /šM ç-m +ÁM H" GBM? ok aQ +Ym +'T +?d +€
M;„M5

*' i? HU+ M"v M m ç†i i`QM; æ¢B EB M [m®+ +kM; +| i? i` M? çQÊ+ K°i T?2M /
@ >W- M m +€+ M;QÆB ç½ +?¢v çB ibK +? i- p"v i?b +?¬M +MM; J°+ J° p" J°+ .QA
"i [m€ J°+ h?B M >MM; H¢B ?Q"MiQ"MF?¬M; ç M?[M; M;QÌB M"v p"Q K,i- M;QÊ
H¢M? K°i iB M;X

G"TiS+ ?„M pmM; i`QÌM; #`Q H M- #`M i v ;B®M; M?Q +•v ;¶ m®M HQÊM i?"M? +
@ h?QÆM; GQM; h?€K h`aQ5

h?2Q J°+ h?B M >MM; [m€i F?) K°i iB M;- H"TiS+ #®M T?Q J°+ ? HBM? F?Q K
ç| K°i ç-m ?Q aM? *U+ GQM; i`¼M p M i`,K i`QÊM; i?"M? ?bM? ;B[ F?¬M; i`mM;X

eeRX *?QÆM; edy, h` M æQÌM; æB h?¬M; >„+ >Ä h?"M?X URV

*?QÆM; edy, h` M çQÌM; çB i?¬M; >„+ >Ä i?"M?X URV

L;m²M, oBTp M/

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

_®M;

J°i iB M; ;`Q i?ûi çB +i B M?S+ |+ - ç-m h?QÆM; GQM; FB i`"M M;"T i`QM; ?Q
+QÌM; ç¢B M?Q oB M *' >²M; ok- F?Q iS+ mv pk K" K½M? HB ii`"M M;"T i` M ?Q
+?B Hb h?B M æ` p"vX

h ib+ `çQ¢M K°+ i`M +,Mi`QM; `WM; ç m #` ç-m *U GQM; M"v ?9i H'v M¢T iÈB- F
i`QÆM; iÄ F?„T h?B M æ` - J°+ ? M;mv M F?Q K½M? HB i5

*' M,M; HQÊM; F?¬M; i? M;„M +aM FB /'v H M i`"M i`"M ç°M; ioM? M?Q H¬B çbM
?Q ?¢T +®+- iW ;¬M ç M t - tmv M i?'m ?Q F?¬M;- b€i +Æ i?"i b•m- i`U+ iB T p¼i
FB 5

•K -K5

h`î KbM? +?2 h?B M æ` - `WM; +•v p®M p` h¬M S?"K ç€M? M? m pÈB J°+ J° J°+ .Q
M[- ;BÌ /QÈB K°i FQ+? +O J°+ h?B M >MM; +`M; /Si F?Q€i i`B i ç ?Q"MiQ"MbK
#` i`-K tm®M; p`B Kûi5

5

o T?¬M KQÌB K'v ;B ?Ä F?¬M; K v FB +`M; F?¬M; F`T +?¢v i`®M- +?d T?€i `
T?¬M- pW +?¢v çQÊ+ p`B #QÊ+- HB M #` HU+ HQÊM; p¬ +MM; +QÌM; ç¢B i`MM;
P M?5

h'i +a K¼B M;QÌB p,M; H M ;B[F?¬M; i`mM;- H¢B iû tm®M; /QÈB ç'i- M; v +a i?B
t #av5 .M H" GBM? ok aQ +Ym +'T +?d +€+? oä h¬M +?B +aM? +| K°i #QÊ+ M;„M
F?„T MÆB- iY i`¢M; iQÆM; ç®B i?ªK i?B iX

L?[M; M;QÌB M"v p®M H" K°i i? HU+ *`M E?¬M æ€B M"Q ç| Î T?K +`M- #ÎB pb pW
pÈB J°+ J° J°+ .QÆM; i¢Q i?"M? i? M? i? [m€ HÈM- #¼M ?„M p®M Km®M +?¢v ç
çB ?¬B +O - t2K +| i? #¼M ;U #„ip2 +?BK b M9T ç^M; b m M?†i +?9i iB M M;?`
H¢B #` J°+ h?B M >MM; i`U+ iB T H'v ` ?ª ;B" M- çQ ç M Fi [mª M?Q p"vX

@ .€K ;B i M;QìB J°+ ;B h?-M J°+ i?"M? +?9M; i - p¬ Hm" M M;QÆB H" B- +S ç Ê
;B i ç M +?•M i`ìB ;|+ #B M çB5

æ€M? +? i ?ÆM KQìB M;QìB- H9+ M"v J°+ h?B M >MM; i? HQÐB` HB K HB K #ì
#B T?šM iB m çB K°i Qi- M?QM; F?Q i? ?mM; €+ i` M M;QìB HçB H°` +`M; i? K /
J` H9+ M"v- h-M S?"K F€ i?"i ç½ i?B i`B M GQm hBM? "° M? M? +?|M; #Ä i`®M`
M?QM; pšM +ªK M?"M çQÊ+ b m HQM; i`mv M ç M +´ +?'M ç°M; +QìM; ççB- M; v +
a m ç| ?„M HB M i`¬M; i?'v`WM; +•v pW`²B ?„M +?B M ç'm pÈB J°+ J° J°+ .QÆ
M?bM T? iQ+? #KB ç'i imM; # v FB - h-M S?"K H"TiS+ F?¬M; F?ÄB K€i HçM? b
+ªK #'i ?ªQX

h-M S?"K i?B i`B M i®+ ç° +U+ ?çM- `i M? M? HB M çm´B i?2Q S?QÆM; hB m hB
@ S?"KX X X h-M S?"K + + - M;QÆB F?¬M; b Q +?S\

S?QÆM; hB m hBM? pW M?bM i?'v h-M S?"K- HB M H"TiS+ Kî KB M; [m M i•K ?
S?"K H" S?"K ççB +ª- M?QM; b m ç| HçB bY HçBX

"i [m€ M`M; M;QÊ+ HçB`i ?B m +?mv M F?¬M; ?ÄB pW`²B ç®B i?O H" B- [m€ i
M"v M`M; +kM; F?¬M; +-M #B iX

@ E?¬M; +| ;b i`î M;çBX

h-M S?"K M?bM S?QÆM; hB m hBM?- b m ç| H„+ ç-m ?²B ç€TX G9+ M"v i` M; T?i
i´M i?QÆM;- M?QM; b m F?B i`ªB [m T?K+ /KM; ç M /QÊ+- Qi M?'i b) F?¬M; i,M;
?ªQ çB m /QÐM; H" +| i? F?¬B T?K+ HçBX "i [m€ F?B M h-M S?"K ?„M +| +?9i F
J°+ *?B GBM? K" S?QÆM; hB m hBM? +?Q ?„M p"v K" HçB +| ?B m [mª iU ç°M; i`
h-M S?"K pb M;?2 *´ J†+ M|B h?ªQ J°+ *?B GBM? M"v +| ?B m [mª F?B M M;QìB
çm´B +¬M i`MM;- +?Q M M ?„M HB M /Si F?Q€i F?¬M; #Ä h?ªQ J°+ \*?B GBM? p`Q
M M;QìB- F?¬M; i? iQîM; çQÊ+ +ªK ;B€+ FB [mª M?B M F?¬M; i - F?¬M; +?d F
?ÆM M[+ª M;QìB i`î M M F?Q ?mv i i`"M ç-v- bBM? K M? HU+ /-M /-M +QìM; çç
>ÆM M[b m F?B h-M S?"K #`i?QÆM;- h?ªQ J°+ \*?B GBM? K†+ /M F?¬M; i? i`
M? M? M?Q ç M /QÊ+- M?QM; HçB +| i? M?Q KQ tm•M +?"K`½B iU ç°M; çB m /Q
+| i? M? M? +?|M; F?¬B T?K+ ç M i`çM; i?€B i®i M?'iX

æ M /QÊ+ [mª i?"i +| i? `i M? M? F?¬B T?K+ i?QÆM; i? - M?QM; i€+ /KM; +| i?
ç M i`çM; i?€B i®i M?'i M?Q h?ªQ J°+ \*?B GBM? /M H" ç M /QÊ+ +kM; F?| H`K çQ

@ h-M S?"K + + - î T?Q i`QÊ+ +| K°i iB m ?²- p i i?QÆM; i` M M;QìB M;QÆB-
#^M; ç M ç|`Y K°i +?9i çBX

S?QÆM; hB m hBM? i`¬M; i?'v [m-M €Q i` M M;QìB h-M S?"K M?m®K K€m HB M
@ •M- çQÊ+`²BX

h-M S?"K M? ;"i ç-m- +kM; F?¬M; #€+ #Ä HÁM; i®i +O S?QÆM; hB m hBM?- i?
F?¬M; ;B|M; H`K #°- ?„M +| i? +ªK i?K çQÊ+X

> B M;QìB çB i?šM; p T?Q i`QÊ+- çB ç M # M ?² M?Ä FB - S?QÆM; hB m hBM?
Hw T?K+ bS+ p` p i i?QÆM; i` M M;QìB h-M S?"K- +€B M"v M;QÊ+ HçB F?B M ?„M
a m ç| h-M S?"K HB M i bK K°i F?m`WM; M?Ä FQM ç Q i? v v T?K+ +O KbM?- K"
S?QÆM; hB m hBM? ç M; +?Q "ç+? h?O EBK Zm M PM; m®M; MQÊ+ i?b HÁM; F?-
E€ i?"i i`QM; HÁM; ?„M pšM K°i KU+ KÆ ?² +| +?9i /U +ªK #'i ?ªQ- ?ÆM M[HQçB
çB çQÊ+- #'i [m€ ?„M K°i KU+ F?¬M; i? i bK çQÊ+ p'M ç +?¶ M`Q M M KÈB içK €
M?bM i?'v ç-m "ç+? h?O EBK Zm M PM; FB ?„M`®i +K+ +kM; M;?o`X

oW`²B ? B M;QìB J°+ J° p` J°+ .QÆM; +?QM? H" i`mv imM; i?2Q "ç+? h?O EBK Z

*?d bÊ M;QìB h?-M J°+ i?`M? J°+ ;B F?€+ +kM; b) +| T?QÆM; T?€T i`mv imM; c
Zm M PM; M`v- M m "¢+? h?O EBK Zm M PM; Î+?¶ M`v- ?`M? imM; +O #¼M ?„M b
?B M5 *?Q M M /U +ªK F?-M; i®i i`QM; i`U+ ;B€+ h-M S?“K `i +| i? H` ç M iW M
@ L? M?- ç2K #ªQ ç-m "¢+? h?O EBK Zm M PM; M`v +i +€M? çB- #ªQ M| # v i?2
M;`M p¢M çWM; +?Q M| çB +MM; +?9M; i 5
L;?o iÈB ç•v- h-M S?“K p°B p`M; Kî KB M; M|B pÈB S?QÆM; hB m hBM?X
@ h¢B b Q p`v +?S\ h?U+ HU+ hB m *?B m F?-M; i - ?ÆM M[F€ i?“i M| +ÁM +|
F?-M; i`mM; [m M b€i ?Q`M +ªM? iS T?Q M[
S?QÆM; hB m hBM? F?| ?B m ?ÄB i?,KX
@ L?[M; M;QìB i`mv imM; M;QÆB `i +| i? b) iB T iK+ çm`B i?2Q- K` #¼M ?„M +|
imM; "¢+? h?O EBK Zm M PM; +?Q M M +?9M; i + -M M| ç ;B9T +?9M; i /šM /„i #¼
p2M çQìM; +?9M; i b) i?“T T?-M M;mv ?B KX
h-M S?“K ;BªB i?Q+? M|BX
h` M i?U+ i - ?„M `i HQ H„M; bB m +`T +QìM; ;Bª pW `²B ç M ?B M i`QìM; +kM; ç
hBM?- ?„M p®M iU iBM- M?QM; +?d H` i`-M; i?`v HU+ T?€ ?Q¢B FB HB M #B i Kb
@ •M- i ç½ #B iX
S?QÆM; hB m hBM? H9+ M`v KÈB M? ;`i ç-m ç€T SM; M|B- b m ç| M`M; HB M M
EBK Zm M PM; FB - iU ?² M?Q M|B ;b ç|X
G9+ ç-m "¢+? h?O EBK Zm M PM; iU ?² +| +?9i F?-M; Km®M `ìB çB- M?QM; b m F
M[tQ tQ HB + HB M M?bM h-M S?“K HB +- H9+ M`v KÈB p¶ +€M? # v + Q- i`U
pÈB >„+ >Ä i?“M?X

eeKX *?QÆM; edR, h` M æQìM; æB h?-M; >„+ >Ä h?“M?X UkV

*?QÆM; edR, h` M çQìM; çB i?-M; >„+ >Ä i?“M?X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

a m F?B "¢+? h?O EBK Zm M PM; # v çB- K°i H€i b m- h-M S?“K [mª M?B M +ªK ;
i®i i`QM; HÁM; ?¢ i?’T K°i H9+- ?„M H9+ M`v KÈB +| +?9i i?î /`B K°i ?ÆB- F€ i?“i
iB T t9+ pÈB M;QìB +O h?-M J°+ i?`M? J°+ ;B X

@ LÆB M`v H` *`M E?-M æ€B- +?QM? H` ?¶M HQ¢M +?B ç` - + Q i?O ç-M; çªQ- ?A
tmv M- +?„+ +| H) b)F?-M; ?Q`B M;?B ç M M;QìB i ç•m

h-M S?“K i?-K iU M OBX

L,M; HU+ *?•M ok i? ;B M?’i T?`K i?“i HÈM- ?„M F?-M; Km®M #°+ H° i?•M T?“M
F?’M; H² M?Q p`v- ç®B pÈB ?„M ç½ +| ç¢B ç`+? H` \*`M EBM? h-M ;B MK` M|B ibM

@ æB i?-B- ç T?ÁM; #'i i`„+- +?9M; i +kM; M M M? M? `ìB çBX

h-M S?“K i?’v ç-m "¢+? h?O EBK Zm M PM; FB ç½ # v t - +?Q ç M F?B F?-M; i?’
+ªK ;B€+ #`i M i`QM; ç€v HÁM; +kM; /-M /-M iB m i`W- ?„M H9+ M`v KÈB M|B pÈ

>¶M HQ¢M +?B ç` M`v M;Q¢B i`W M?[M; i?“M? i`b HÈM- F€ i?“i T?-M HÈM ? v ç
bÆM K¢+?- çB î i`QM; ç| [mª i?“i `i / H¢+ çQìM;X

h-M S?"K imv`^M; i`QM; i v +| ç` ç²- M?QM; F?¬M; F„ ç M iWM; M;¼M +•v- +?Q
 +?d ç`M? iÈB çQÌM; HÈM çB i?¬M; >„+ >Ä i?`M?- M?[M; çQÌM; HÈM M`v ç m H` /
 H` `°M; HÈM- ?ÆM M[+kM; i?Q+? ?ÊT +?Q M; QÌB çB HçB ?ÆM M?B mX
 *?d H`- i` M i?U+ i M?[M; çQÌM; HÈM M`v pšM ?B K i?'v #|M; M; QÌB- #bM? i?QÌM
 +Ð HÈM +| ?° p +QÌM; ççB KÈB /€K çB T?Q i` MX oä ;Bª #bM? i?QÌM; - ç†+ #B i
 M m çB i` M ç|` `i / #` +QÈTX
 æQÆM; M?B M- #¼M +QÈT #bM? i?QÌM; h-M S?"K b) F?¬M; ? bÊX
 æB i` M +QM çQÌM; HÈM- F?¬M; bÊ Hç+ çQÌM; - ?ÆM M[ +kM; H` çQÌM; i„i M? M
 HQçM i`QM; `WM; +•v- H½M; T?Q [m€ M?B m i?ÌB ;B MX L?QM; F?mv i çB K /mv
 +?QM? KbM?- +?Q M M h-M S?"K ç`M? ibK K°i i?QÆM; ç°B +Ð HÈM ç +?2 /'m ?
 M;|M; K°i +?9i p ibM? i`çM; >„+ >Ä i?`M? ?B M ;BÌX
 ob p"v- ? B M; QÌB h-M S?"K S?QÆM; hB m hBM? K°i KU+ +?çv p°B i` M çQÌM; HÈ
 *`M E?¬M æ€B F?¬M; ?´ H` ?¶M HQçM +?B ç` - ? B M; QÌB #¼M ?¼ +?d çB K'v /†K
 ççQ T?d- #'i [m€ M?[M; M; QÌB M`v K†+ /M +| ?ªQ i?O i?U+ HU+ GBM? ok bQ M?Q
 KÈB çm´B çB- i?"K +?Q +ÁM F?¬M; +-M #çQ H° i?U+ HU+X
 @ S?Q i`QÈ+ +| K°i ççB i?QÆM; ç°BX
 GçB çB K°i çQçM çQÌM; - h-M S?"K `®i +K+ M?bM i?'v T?Q i`QÈ+ +| K°i ç°B t2 M
 ?`M; ?| /o M?B M /MM; v m i?9 FûQ çB- +| i? i?'v ç•v H` K°i i?QÆM; ç°B i? HU+
 @ L; QÌB M`Q5 ç¼+ i`mv M KÈB M?'i içB X
 ``i [m€ imv`^M; h-M S?"K K°i HÁM; Km®M ;B M?"T i?QÆM; ç°B- M?QM; M; QÌB i`
 #¶M; M?B M +| M; QÌB çB iÈB M; mv M K°i ç€K M?Q H•K ççB ç`+? - i`"M ç` bÆM b`M
 ``i + QX
 @ *?Q p` F?¬M; +-M F?`M i`QÆM; - içB ?ç F?¬M; +| €+ w- +?d H` #ÎB pb p2M çQÌM
 Km°B #¼M i Km®M ;B M?"T [mw i?QÆM; ç°B ç ibK FB K +?2 +?ÎX
 h-M S?"K HB M p°B F?Q€i F?Q€i i v- H° ` /€M; iQÆB +QÌB ?Á i?B MX
 @ *9i5
 J°i ççB ?€M +Æ #„T + Q ? B Kûi ÎT?Q b m +MM; M; ?2 çQÈ+ HÌB h-M S?"K M!B
 /U- i`U+ iB T KÎ KB M; [m€i K„M; X
 @ *?Q p`- i +| i? iB M i`ª i?M H QX
 h-M S?"K F?¬M; i? iQÎM; çQÈ+ HçB F?¬M; +| +?¶ i?QÆM; HQÈM; M?Q p"v- F?¬M
 @ L; QÆB M; m M; ®+ b Q\ ÍMÆB ?¶M HQçM M?Q *`M E?¬M æ€B M`Q +| i?QÆM; ç°
 #B i çQÈ+ +€+ M; QÆB +| T?ªB H` +QÌM; ççQ i` i`°M p`Q F?¬M; 5
 J°i i? M? MB M ; -v HMM # M +çM? ççB ?€M +Æ #„T +kM; i` m iS+ M!BX
 @ hçB ?ç i?"i F?¬M; +| €+ w- ?mvM? Km°B +?9M; i H` pW p†M iW æçB EB M [m®+
 çBX >° p +O +?9M; i ç m #` ççQ T?d ;B i +? i- +?d +-M +€+ M; QÆB +| i? /šM i
 i?`M?- i +| i? +?B i`ª +?Q +€+ M; QÆB FBK M; mv M ?Q†+ Hmv M /QÈ+ ç m çQÈ+
 h-M S?"K +kM; #B i F?¬M; / iB m i`W +ªM? ;B€+ +O M?[M; M; QÌB M`v / /`M; M?
 M?šM ;BªB i?Q+? M!BX
 @ E?¬M; M; ?2 ?B m +?9M; i M!B +?mv M Q- +?9M; i F?¬M; i? ç M; QÌB Hç p`Q
 M m F?¬M; çWM; i`€+? +?9M; i F?¬M; F?€+? F?Q5
 æçB ?€M +Æ #„T i?'v h-M S?"K +ÁM F?¬M; +?`m çB- H-M M[ K„M; X s2K ` iQM?
 #çQ- #'i [m€ i?U+ HU+ M; QÈ+ HçB +kM; H` GBM? ok bQ i?'i #€i +TX
 @ æÊB K°i +?9i- i` M M; QÌB +O M; QÆB +| Hmv Mö /QÈ+ b Q\

h-M S?"K M?QÈM; K"v- i?'v M?[M; M;QìB M"v i?€B ç° +QìM; M;¢M? p®M Km®M #
H¢B +| K°i ;B¼M; M[/ M;?2 M?Q +?BK ?Q" M; Q M? tm'i +®+ i`mv M` iW ç°B t2X
@ æ9M; p"v- F€ i?"i i H" K°i ;½ Hmv M /QÊ+ bQ + 'T HBM? i€M + 'T- i` M M;QìB +O
h-M S?"K M;?2 çQÊ+ i? M? •K M"v p®M ;B"i KbM?- b m ç| ?²B ç€TX >B M ;Bì i?U+
M;QÊ+ H¢B F?¬M; bÊ #¢Q H° i?•M T?"M Hmv M /QÊ+ bQ +O KbM?- ?ÆM M[i?•M
FQM?- i?"K +?Q ç¢i çQÊ+ ?ªQ +ªKX
@ L;QÆB H" Hmv M /QÊ+ bQ\
Zmª M?B M- M; v b m F?B h-M S?"K M|B ` i?•M T?"M- ç¢B ?€M ?mM; €+ p" i? M
i?€B ç° F?€ ?ÆM K°i +?9i- F?¬M; F?ÄB +?¬M +?ì ?ÄB i?,KX
@ E?¬M; i? ;Bª çQÊ+X
h-M S?"K iU iBM M|B- b m ç| HB M +® w H° ` K°i çQ" M ç M ?Ä X
@ æ M ?Ä 5
*?SM; FB M i` M #""M i v h-M S?"K tm'i ?B M ç M ?Ä - ?ÆM T?•M MY M;QìB i`QM;
iQ ? B K„i F?¬M; i? iBM çQÊ+X h?B m MB M i`QÊ+ K„i +ÁM i` M?Q p"v p"v K" i?
+ 'T HBM? i€M- +ÁM M„K ;B[ç M ?Ä +-M i?B i ç iB M ;B B H M Gmv M >Q" M aQ p
J°i M;QìB M?Q p"v- K°i F?B #` T?€i ?B M- imv i ç®B b) çQÊ+ i'i +ª i? HU+ HÈM i`
çQ¢i5
@ o` Gmv M /QÊ+ bQ ç¢B M?•M i¬M [mw M"v- +€+ M;QÆB i?U+ bU Km®M iÈB >„+
J°i H€i b m- ;B¼M; M[/ M;?2 FB H-M M[iW ç°B t2 i`mv M ç M- ?ÆM M[+""M; i
i?'v K°i M[iY #QÊ+ ` X
L;QìB M"v M[iY- im´B QÈ+ +?WM; k8 ke- /€M; M;QìB + Q ;¬v- F?Q +?'i +| K°i HQ¢
H° ` `i +| ?"K /QÐM; - i?•M i? HBM? HmM; ?'T /šM- MK +QìB i` M Kti F?B M M;Q
@ Gmv M /QÊ+ bQ ç¢B M?•M i¬M [mw\
L;?2 çQÊ+ tQM; ?¬ i? M"v- F?|2 KB M; h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +| +?9i M? +? H M
+QìB- F?¬M; i? iQìM; çQÊ+ b m F?B KbM? #¢B H° i?•M T?"M H¢B çQÊ+ ç½B M;°
""i [m€ h-M S?"K F€ i?"i +kM; #B i- ç` p` Hmv M /QÊ+ bQ i` M oä h?B M ç¢B HK+
î MÆB ?¶M HQ¢M M?Q *""M E?¬M æ€B Hmv M /QÊ+ bQ +U+ Fb i?Q i?Èi- ?ÆM M[
+""M; ?B K5
J` F?€+ #B i pÈB + 'T HBM? /`+? p` HBM? H°- Hmv M /QÊ+ bQ + 'T HBM? i€M ç½ +|
i?€B +® ç`M?- t2K M?Q Hmv M /QÊ+ bQ i`mM; + 'T- H° ` +""M; i? K i`•M [mw5 >m¢
` ç½ M„K ;B[ç M ?Ä - +| +Æ ?°B i'M i?,M; i?"M? Hmv M /QÊ+ bQ + Q + 'T + 'T HBM
æ M aQ + 'T + Q M?'i5

eejX *?QÆM; eej

*?QÆM; edk, J†+ i?` i?QÆM; ?°BX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

*?Q M M- M[iY i?Q¢i M?bM H" M;QìB T?K i`€+? i?QÆM; ç°B M"v KÈB i¬M FQM?
i M # M M½v +kM; +mM; FQM? ?ÆM `i M?B mX

o T?¬M bmv çQ€M h-M S?"K +| F?ª M,M; H" i°K +QÈT M;QÊ+ H¢B ç½ iB m i K-
#bM? i?QìM; +kM; `i Qi +| Hmv Mö /QÊ+ bQ- H¢B +""M; F?¬M; +| +?mv M Hmv M

i`°K +QÊT5 >m®M; +?B +ÁM H` K°i ;½ Hmv M /QÊ+ bQ + 'T HBM? i€M5 *QB M?Q F
 imv i ç®B H` ç®B iQÊM; çQÊ+ i'i +ª i? HU+ HÈM çB M +m²M; i` M? çQç i5
 >„M ?Q`M iQ`M +| i? / /`M; +| çQÊ+ i?m M?"T p` ç½B M;° F?¬M; i - +¬M ;b p`Q `V
 >m®M; +?B h-M S?"K i?Qç i M?bM +ÁM i` im´B M?Q p"v5
 Í i`QM; \*`M E?¬M æ€B i'i +ª ç m `i i?U+ i - +Æ ?² ç m /MM; HÊB Q+? H`K i`¼M; - F
 M;QÌB M`v ç m M?bM i`9M; ;B€ i` p` iB K HU+ +O h-M S?"KX
 @ hçB ?ç i M S?"K h-M- H9+ M`v ç9M; H` ç`M? çB p`Q i`QM; >„+ >Ä i?"M?- KçQ Kn
 ç°B- tBM ?½v i? H¶BX
 h-M S?"K ?B M ;BÌ t2K M?Q +| pB + +¬m M;QÌB- +?Q M M +kM; `i F?€+? F?Q M|E
 @ S?"K ççB bQ F?¬M; +¬M F?€+? F?Q- i?QÆM; ?°B +?9M; i ;¼B H` J†+ i?` i?QÆ
 i`QÎM; J†+ i?` i?QÆM; ?°B- J†+ h? M? hmv i- H-M M`v +?9M; i ç9M; H` [m v p >„
 ççB bQ Km®M ç²M; ?"M? +MM; +?9M; i - +?QM? H` pBM? ?çM? +O +?9M; i X
 L[iY FB F?) F?QK M;QÌB- i?"T T?¬M pW p†M i`ª HÌB M|BX ç¼+ i`mv M KÈB M?"
 :B B M?•M ;¬M i`QM; ; M; i'+- h-M S?"K H9+ M`v M;QÊ+ HçB ç½ i?`v `ä `°M; ?ÆM
 >°B i`QÎM; J†+ i?` i?QÆM; ?°B J†+ h? M? hmv i M`v M;QÊ+ HçB M;QÌB +kM; M?Q
 +Q HçB- H°` / i?"i i`„M; MäM M?Q imv i- K` #ÎB pb i` M M;QÌB K†+ K°i i?•M €Q
 M M +°M; i,M; i? K F?Q +?'iX h|K HçB K°i M[iY tBM? ç T M?Q p"v pW F?B M M;QÌ
 `i / /`M; bBM? HÁM; ?ªQ +ªKX
 J°i M[iY M?Q p"v- i?"K +?Q `i / /`M; F?B M M K iY iU bBM? HÁM; ?´ i? MX
 @ . M? tQM; ççB bQ / M? i?ç i F?¬M; /€K M?"M- Gmv M .QÊ+ K°i çQÌM; #€+ ççB i
 +?d H` +?9i / H²M; i?¬BX oB + M`v M m J†+ ?°B i`QÎM; M;mv M w ç +?Q ?mvM
 b m F?B i?"M? +¬M; ç M >„+ >Ä i?"M? +?9M; i iU M?B M b) +| ?²B #€QX
 "i [m€ h-M S?"K iU M?B M b) F?¬M; M?Q p"v- ?„M +| çO iU iBM +| i? #bM? ioM? S
 T?Q i`QÊ+- M?QM; K†i ?„M pšM M?Q i?QÌM; M|B M|B +QÌB +QÌBX
 @ S?"K ççB bQ F?B K i®M- Hmv M /QÊ+ bQ im´B +ÁM i` ç½ ç M + 'T HBM? i€M M?
 F„- M;`v b m M?'i ç`M? iB M ç² p¬ HQÊM;X J†+ h? M? hmv i i p` J†+ i?` i?QÆM;
 M?•M p"i M?Q p"v- i?"i bU H` pBM? ?çM?X
 J†+ h? M? hmv i iB T iK+ +QÌB M|B- b m ç| HB M /šMh-M S?"K p`Q i`QM; i?QÆM;
 @ S?"K ççB bQ +MM; p` iB m +¬ MQÆM; M`v- tBM KÌB5
 @ L?Q p"v içB ?ç iç ÆM J†+ ?°B i`QÎM; `²BX
 h-M S?"K KdK +QÌB +?„T i v- HB M +MM; S?QÆM; hB m hBM? çB i?2Q J†+ h? M?
 çQ`M t2X
 h?QÆM; ç°B M`v i`QÊ+ b m ç m +| + Q i?O ?° i®M;- +?Q M M # M i`QM; t€+ i?U+
 ? B M;QÌB # M M½v- ?B M ;BÌ #¼M ?„M ç m i'i +mM; i'i FQM? HmB ` T?Q b m- iU
 @> B p` ?° p i?QÆM; ç°B +?9M; i F?¬M; #B i i?•M T?"M i¬M [mw +O S?"K ççB b
 tBM S?"K ççB bQ F?¬M; M M +MM; #¼M ?¼ bQ çQX
 J†+ h? M? hmv i KdK +QÌB tBM H¶B ?° #¼M ?„MX
 @ >B p¼M; ççB bQ i?S i°BX
 > B M;QÌB FB M;?2 çQÊ+ iB m i?Q M?" KbM? F? B KÎKB M; +kM; HB M p°B p`M;
 @ E?¬M; b Q- ? B p` +kM; H` bmv M;?o +?Q M iQ`M [mw i?QÆM; ?°B- içB ?ç ?B
 +ÁM H`K T?B M ? B p` ?° i®M; `²BX
 h-M S?"K iU M?B M b) F?¬M; bQ çQ pÈB #¼M ?¼- +?d H` i` M K†i F?) +QÌB M|BX

@ E?¬M; /€K F?¬M; /€K- ç¢B bQ tBM v M i•K- i`QM; J†+ ;B i?QÆM; ?°B +?9M; i
L K iY ;-v HMM p°B p¨M; + K çQ M M|BX
h-M S?“K M? ;”i ç-m- +MM; S?QÆM; hB m hBM? çB p¨Q i`QM; çQ¨M t2- i` M çQ
?“M ç m i?“T T?-M i¬M FQM?- M?Q i? +kM; F?B M ?„M H-M ç-m iB M +?QM? i?S
+'T +O Hmv M /QÊ+ bQX
>„M +kM; i?m”M iB M M?bM M?bM ?¨M; ?| +O J†+ i?`i?QÆM; ?°BX J†+ i?`i?QÆ
H¢B [mv K¬ F?€ HÈM- ?¨M; ?| F?QªM; +?WM; i` M i`,K t25 hWM; t2 /MM; pªB #¢
M;U pªB p|+ HBM? /QÊ+ `QÊm M;QM çO +ª L;Q¨B ` +ÁM +| i? i`¬M; i?’v K°i Qi

@ GÊB ?ϕB- HÊB ?ϕBX

h-M S?"K F?2M i?"i HÁM;X

@ "'i [m€- imv `^M; p b m +€+ i°+ M?•M ç m `i pBM? /U pb i M?QM; #´M oă h?€
#¼M ?„MX

*´ J†+ ºK ç ϕK M|B,

@ hB m iY- ?¬K M v i M?bM i?'v #¼M ?„M ç½ K'i [mv M F?®M; +? i?"M? >„+ >Ã -
çB M;¬B M?" +O KbM? p"v- i`QM; M°B i•K i [mª i?U+ `i F?| +?"mX

@ h +| i? KBM? #ϕ+?X

h-M S?"K HϕB M OB- M|B ` X

*´ J†+ p" h-M S?"K ç m i`mv M •K M|B +?mv M pÈB M? m M M J†+ h? M? hmv i ÎK°
çQÊ+ +?9i ;bX *kM; F?¬M; #B i i' iB M HϕB Î +MM; i`QM; K°i +¶ t2 M;U - M m F?
M;ϕ+ F?¬M; i?¬BX

h?QÆM; ç°B ç½ iB M iÈB /QÈB i?"M? `²B- iÈB +Y i?"M? HB M /WM; HϕBX G9+ M
iB M; ²M "Q- /QÌM; M?Q ç M; +| i` M? +?'TX

@ h?"i +| H¶B- S?ϕK æϕB bQ- tBM +?ÌK°i +?9iX æ i çB tm®M; t2K K°i +?9i +| +?

L;?2 K'v i? M? •K -K o M"v- J†+ h? M? hmv i ÎK°i # M F?¬M; F?ÄB M?Qm K"v- M
ç| çB tm®M; t2 +MM; pÈB H½Q ;Bª H€B t2 çB p T?Q +Y i?"M?X

"ÎB pb ç½ ç M +Y i?"M? M M h-M S?"K +| i? M?bM `ä `M; iÁ i?"M? >„+ >Ã M"v
iÁ i?"M? iQ HÈMX *°M; pÈB HÌB J†+ h? M? hmv i iWM; M|B ç•v ç½ iWM; H" iÁ i?
æ€BX *€B M"v F?B M ?„M +M; i? K #°B T?K+ *´ J...+ K°i i v iϕQ /UM; H M iÁ i?"i

eeeX *?QÆM; eee

*?QÆM; ed8, *Y i?"M? T?QM; # X URV

L;m²M, oBTp M/

U%õöçXÔU%õöçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

>ÆM M[H½Q ç-m M"v +ÁM /U p"Q HU+ HQÊM; +O K°i KbM? H½Q ç i`M €T i?
F?B M M?[M; #¼M çϕQ T?d p" +€+ i? HU+ F?€+ F?¬M; /€K +| +?9i t•K T?ϕKX

*€B M"v +kM; +?QM? H" T?QÆM; ?QÈM; +O h-M S?"KX >„M Km®M K°i M;"v M"Q
F?¬M; 2 M;ϕB #'i +S i? HU+ M"Q iϕB æϕB EB M Zm®+- i?"K +?Q H" iQ" M #° çϕB
#'i +S i? HU+ M"Q +ª ; M t•K T?ϕKX

æQÆM; M?B M- ?„M #B i ?B M iϕB +?Q ç M F?B i?U+ ?B M çQÊ+ pšM +ÁM t H„K.

a m F?B J†+ h? M? hmv i tm®M; t2- H9+ M"v h-M S?"K M?bM i?Q€M; [m S?QÆM
?B M ;BÌ ç½ M;O- i`¬M; +| p `i M iQÌM;- i?"K +?Q F?¬M; #` •K i? M? ?mv M M€
+?9i M"QX

hW L?ϕM i?"M? ç M ç•v- i` M çQÌM; ç m K°i KU+ F?¬M; M;?d M;ÆB i®i çQÊ+ M M
+MM; K i KÄBX .M b Q i?b +ªM? ;BÈB +O i?B m M[M"v +kM; +?d H" pä ;Bª- i? T
M?Q h-M S?"K M M M" M; pšM +-M M;?d M;ÆBX

hB M; ²M "Q # M M;Q" B iU ?² +M; H9+ +M; HÈM ?ÆM- ;B®M; M?Q iMv i?ÌB ç m

h-M S?"K p®M +kM; Km®M tm®M; t2 M?bM K°i +?9i M?QM; M?bM #° /€M; M;O b
i`QM; HÁM; ?„M M' B H M K°i iB ¬M M?m- +kM; F?¬M; H" K FBM? ç°M; M" M;X >„M
/Á ibM? ?m®M; # M M;Q" B i?Q€M; K°i T?€iX

h?QM? ;B€+ ?„M ?B M ;BÌ ç½ ? i bS+ FBM? M;QÌB- imv ?Q“M +^aM? i¢B +Y i?“M?
+| i? çÆM ;B^aM ?B m çQÊ+ +?mv M ;b t^av ` X

L;mv M H B H“ H9+ i?QÆM; ?°B J†+ i?“ p“Q i?“M? i?b #` p #BM? +^aM H¢B- ?ÆM
i?“M? +?O M“v iU ?² +ÁM +| w ç`M? iB M ?“M? çB m i` çQ“M t2 i?QÆM; ?°B J†+
J†+ i?“ ?Q“M iQ“M +?Q #€Q +€Q i`QÊ+ H“ b) p“Q i ?M?7 M M #` v m +—m FB K i`

o b m HB M FBM? ç°M; ç M J†+ h? M? hmv i p“ H½Q ;B^a H¢M? HMM; FB `²BX

@ .B K h•M h?“M?- M;QÆB ç•v H“ w ;b\

h?Q€M; K°i T?€i- H½Q ;B^a H¢M? HMM; hS i?9+ +O J†+ h? M? hmv i HB M H¢M? H
b„+ K†i +O ?„M +kM; H¢M? HMM; M?Q i? M? •K- F?B M M;QÌB / /“M; bBM? HÁM;

@ *| w iS ;b\ >„+ ?„+ - +€+ M;QÆB F?¬M; #B i b Q\ :—M ç•v i` M ç¢B HK+ oä h?B M
o“B M;“v i`QÊ+ ç| M?•M i“B +O æ¢B EB M Zm®+ ç½ ;†T T?^aB K°i #—v i?9 p¬ +MM
F?¬M; T?^aB +| h—M S?“K ` i v i?b çQ€M +?WM; MY i?O ç¬ æ¢B EB M Zm®+ ç½ ;†

L K iY i M .B K h•M h?“M? FB H¢B F?¬M; +?9i bÊ ?½B- i`QM; i? M? •K +ÁM K M;

@ *QB M?Q H“ i? i?b +| [m M ? ;b ç M i?QÆM; ?°B J†+ i?“ +?9M; i \

J†+ h? M? hmv i idM? i€Q i` p'M- iU ?² F?¬M; +| +?9i t9+ ç°M; M“QX

@ *| [m M ? ;b Q\ GÌB +O J†+ ?°B i`QÎM; M;QÆB b B `²B- i?QÆM; ?°B J†+ i?“ +
v m i?9- M m +| v m i?9 HÊB ?¢B M“Q i` i`°M i?b +?ŠM; T?^aB b) ç^a FQ+? K M; iQM
>Ä b Q\

.B K h•M h?“M? FB M|B i` m iS+ - i?“K +?Q +| i? iW ;B¼M; M|B +O ?„M K“ M;?2
+| +?9i ?^aQ w M“Q ç®B pÊB J†+ h? M? hmv i *U GQM; oQÆM; h¼ X

@ æ°B i`QÎM; .B K h•M h?“M?- i?QÆM; ?°B J†+ i?“ +?9M; i K°i KU+ im•M i?2Q[
ç m H“ +'T 8 i`Î tm®M; - ?ÆM M[+?9M; i +| h?m—M h?9 aQ +?mv M K¬M F?®M; +?
H¢B T?B M iQ€B +?Q i?“M? >„+ >Ä X

J†+ h? M? hmv i pšM F?¬M; ?ÎM F?¬M; ;B“M- M|BX

@ *€B M“v F?¬M; M|B i`QÊ+ çQÊ+5 J†+ ?°B i`QÎM; - tBM H¶B M;QÆB `²B- ç•v H“
hW ?¬K M v i`Î çB- i'i +^ai?QÆM; ç°B p“Q i?“M?- ç†+ #B i H“ i?QÆM; ç°B +| K M;
FB K i` 5

.B K h•M h?“M? FB pšM F?¬M; ç w- ?mM; ?,M; +“M [m'v M|B ` X

@ æ°B i`QÎM; .B K h•M h?“M?- M;QÆB ç•v H“ H“K F?| tY +?9M; i `²BX

J†+ h? M? hmv i M?Qm K“v- M|B ` X

@ >„+ ?„+ - iB m M?•M b Q /€K H“K F?| tY J†+ ?°B i`QÎM; \ æ•v +?QM? H“ K M? H
M?•M +?9M; i # M ` - /Q +¬M; iY i?“M? +?O S?QM; h?B M >[m i?B m ;B ;B€K b€i
i`QÎM; F?¬M; Km®M FB K i` i?b +| i? çB i bK i?“M? +?O ç¢B M?•M +?9M; i ?Q†+
;B M|B +?mv MX

.B K h•M h? M? FB pšM iB TiK+ +QÌB Kd - M|B ` ,

@ E€ i?“i- +| H) J†+ ?°B i`QÎM; +kM; #B i S?QM; i?B m ;B +O +?9M; i Km®M KÌ
`²BX

h•M S?“K imv Ît M?QM; +| i? M;?2 çQÊ+ i? M? •K +U+ F€ +?€M ;?ûi +O .B K h•M
F?B M ?„M `i +?€M ;?ûi i`QM; HÁM; - M m M?Q F?¬M; T?^aB bÊ [m'v M?B m S?QA
?ÆM M[KÊB iÊB i?“M? >„+ >Ä - +ÁM +?Q `ä`“M; i bM? ?m®M; +?S F?¬M; i?b ?
?^aQ ;B€Q ?m'M i M M“v K°i T?2MX

h?“K +?Q F?¬M; M?bM i?'v M?QM; ?„M +| i? iQÎM; iQÊM; ` #<sup>a</sup>M K†i i M ç°B i`QÎM
M“QX

@ h?`M? >„+ >Ä /Q K°i i v #´M oä h?€M? i?`M? H”T M M H¢B #` #¼M iB m M?•M ?
[m€ ç€M; ;B”M5

G9+ M”v- M; v +^a *´ J†+ +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+- +?YB –K H M,

@ hB m iY- M m K” M;QÆB F?¬M; ` i v i?b #´M oä h?€M? b) /MM; K°i K²B HY ç®i
#KBX

@ G½Q ç–m M;QÆB #bM? ioM? K°i +?9i- +?È p°B- +S M?bM t2KX

h–M S?“K p°B p”M; F?mv M + M ?„M- M m *´ J†+ ç°i M?B M tm’i ?B M Î+?¶ M”v- i
M;QìB- ?„M +kM; F?¬M; Km®M ;BªB i?Q+?X >ÆM M[?„M F€i?“i+kM; `’i Km®M M
[mv i +?mv M M”v M?Q i? M”QX

@ hS i?9+- ;B i i M M”v- p”Q i?“M?5

J” K°i F?“+ b m- F?B M h–M S?“K +ªK i?’v M;Q”B w Km®M +?QM? H” J†+ h? M? h
M?½ #¶M; M?B M /UM; ç¬B K”v FB K H M- H¢M? HMM; MìB ` X

@ h®i5 *ì +®i F?Q H„K- F?¬M; ?´ H” M?’i K¢+? i`mv M i?W +O #´M oä h?€M?X
L;?2 i?’v HìB çì- *´ J†+ F?¬M; F?ÄB p¶ i v F?2M- ?„M #B i `ä T?€T i„+ *”M E?¬M
M?`M [m€ KS+ i?b p b m ç` p` b) +”M; i?’T i¢B i?“M? >„+ >Ä X

@ E? M?5

_’i M? M?- # M M;Q”B HB M ;BQÆM; +mM; #¢i FB K- ?”Q F?Q i?”T T?–M F?~M i`Q
+Y i?“M? ç½ ? i bS+ +,M; i?ŠM; `²BX

@ h? M? hmv i- F?¬M; M M iS+ ;B”MX

”’i [m€- M; v i¢B H9+ bQM; T?QÆM; ç M; +?m~M #` ç´ K€m i?b H¢B #¶M; M?B M +ì
ç M- M;QìB T?€i` i? M?•K M”v HB M p¶ K°i +?QîM; H M ç–m .B K h•M h?“M?- +?

@ .B K h•M h?“M?- K„i +?ì M;QÆB KM `²B ?ª\ L;QÆB F?¬M; #B i [m M ;B[#´M i
H” M?Q i? M”Q ? v b Q K” çÁB FB K i` t2 +O M”M;\ L;QÆB F?¬M; +–M K¢M; +?ì

@ h?U+ tBM H¶B- i?B m ;B - H” K„i +?ì iB m M?•M KM `²BX

G9+ M”v- .B K h•M h?“M? pW `²B ç M; /QÆM; /QÆM; ç„+ w H¢B FQM? bÊ MìB pÈ

@ LìB tBM H¶B i i?b çQÊ+ +€B ;b\ LìB pÈB J†+ ?°B i`QîM; Fb 5

h? M?•K FB H¢B p M; H M- K„M; iQX

@ o•M;- i?B m ;B X

.B K h•M h>”M? FB p°B p”M; [m v [m J†+ h? M? hmv i- MìB ` ,

@ J†+ ?°B i`QîM;- i?U+ tBM H¶B- H” iB m M?•M b B `²B- F?¬M; #B i J†+ ?°B i`Qî
? X

”’i [m€- iU ?² i`QM; HìB MìB +O ?„M `’i +ì i?•K wX

eedX *?QÆM; eed

*?QÆM; ede, *Y i?“M? T?QM; # X UkV

L?ìK /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ S?QM; h?B M >[m- F?-M; +-M H"K i`ÁX h?QÆM; ?°B J...+ i?`i ;-M ç•v ç m im
?| +O +?9M; i +|ªM? ?QÎM; ;b ç M i?"M? >„+ >Ä i?b i?QÆM; ?°B J†+ i?`+?9M;
M?B K i?2Q Hm"i KÈB M?'i- >B M ;B`imv S?QM; ;B +€+ M;QÆB H" +?O bU i?"M?
i pÈB iQ +€+? H" K°i i`QM; i K ç¢B ;B i°+ i`QM; i?"M?- çB K [mv M HÈB 'v pšM T
J†+ h? M? hmv i M?bM ? B M;QÌB /B M i`Á- #bM? ioM? M|B,
@ *ÁM M[- i p" S?QM; i?B m ;B M;QÆB F?-M; +| #'i F€ [m M ? ;bXX
@ o"Q i?"M?X
J†+ h? M? hmv i pmM; i v H M- M|B ` `²B H"TiS+ i`Î p t2 M;U h-M S?"K ç M; M;
oW `²B h-M S?"K M;?2 M?[M; M;QÌB M"v M|B +?mv M- +| i? ?B m` i? M?•K•K M
>[m- M?B iY çQÆM; FBK +?O i?"M? S?QM; h?B M >MM;X S?QM; h?B M >[m M"v ?
i`Á pÈB .B K h•M h?"M? FB X o®M H" .B K h•M h?"M? F?B M J†+ h? M? hmv i F?|
h?B M >[m b)` i v ;B9T çÐ- i` M? i?O ?ªQ +ªK +O M" M;X
"i [m€- i`Á çM #ÐM M"v H¢B bÆ ?Î p- +MM;- ?ÆM M[M?bM J†+ h? M? hmv i M
M?QM; F€ i?"i M" M; p- +MM; i? M? +?QM?- H"K pB + F?-M; FB m M;¢Q F?-M; bB
F?d +O ? B M;QÌB #¼M ?„MX
J" iW KB M; J†+ h? M? hmv i- ?„M +kM; ç¢B F?€B #B i çQÊ+ i?"M? >„+ >Ä ?B M
i`QM; ç| +QÌM; ç¢B M?'i +?QM? H" S?QM; ;B +?O i?"M?- b m ç| H" J†+ ;B - +ÁM i
i?ÌB F?-M; `ä`"M; H„KX
@ S?QM; ;B +?| K€ M"v +kM; /€K ?mM; ?;M; +M [m'v i¢B i?"M? >„+ >Ä /Q K°i i
M M M?Q i? - /€K S+ ?B T ?"m M?•M +O i - H) M"Q H" M?Q p"v\ L m #'M oä h?€M
H9+ i`QÊ+ i?b M?'i ç`M? TªB ;B i b¢+? Hk +?| +? i M"v `²B /MM; K°i K²B HY ç®i
>„+ >Ä M"v çQÊ+ i¢Q M M M?Q i? M"Q5
L?bM i?'v K°i K" M M"v- *´ J...+ p- +MM; iS+ ;B"M- i?"K +?Q b€i F?Q +kM; M´B H M
@ G½Q ç-m- M;QÆB çWM; ;'T- i`QÊ+ iB M +?9M; i çB p"Q ?ªQ ?ªQ ibK ?B m i?U+
i?Q€M; K°i T?€i`²B iQM? b mX L m S?QM; h?B M >MM; FB F?-M; TªB H" +QÌM
+| i? K¢Q ?B K K°i H-MX
L?bM i?"M? i`b /Q K°i i v KbM? H" T M M M?QM; ?"m M?•M H¢B TªB +?`m Ov F?
çQÊ+ i•K ibM? +O *´ J†+ M M i`'M M ?„MX
J" ?-K M v i?U+ HU+ +O ?„M ç½ F?-M; FûK- i` M M;QÌB +ÁM +| K°i Qi ç M /QÊ+
çQ¢M` i?b +kM; F?-M; TªB H" F?-M; +| +Æ ?°B ;B9T #¼M M;QÌB J¢+ h? M? hmv
H" ?B M ;B`i ?„M pšM +?Q #B i`ä i?U+ HU+ +O S?QM; ;B ç M ç•m- ?ÆM Mr tM
+?Q `ä`"M; H„K- iU M?B M F?-M; i? ?"M? ç°M; i?B m bmv M;?o çQÊ+- ? i i?ªv -
@ S?¢K ç¢B bQ- F?-M; +| w iS- ç M;QÆB çÊB H•m`²BX
_ 'i M? M?- J†+ h? M? hmv i HB M i`Î p t2 M;U - ?ÆB €v M€v M|B- HÌB M|B +Y +?O
S?"K i?"K +?Q F?-M; M?bM` M" M; H9+ M"v +| +?9i [m M ? M"Q pÈB M" M; pW`
M;QÌB FB X
@ E?-M; b Q- J†+ ?°B i`QÎM; +kM; F?-M; +-M F?€+? F?Q M?Q i? - H9+ M"v +| i?
i +ÁM TªB ?ªQ ?ªQ +ªK i¢ [mw i?QÆM; ?°B ç½ +?B m +®X
L: ?2 p"v- h-M S?"K +kM; F?€+? F?Q ç€T HÌBX
@ >B M ;B`ç½ ç M i?"M? >„+ >Ä `²B- F?-M; #B i S?¢K ç¢B bQ ç M MÆB M"v +| +
i`Ê i?b i?QÆM; ?°B J†+ i?`i M?'i ç`M? /®+ bS+ ?¶ iÆÈX
J†+ h? M? hmv i iB TiK+ M|B- iU ?² pšM +?Q Km®M #m-M; #Ä pB + H-B FûQ h-
@ > ? - i +ÁM TªB ?ªQ ?ªQ bmv ibM? +?mv M +K i? K°i T?2M- F?-M; #B i J†+ ?
+?¶ Î +?Q i¢B ?¢ F?-M; \

ob #B i i?QÆM; ?°B J†+ i?` M"v +?QM? H" ?"m M?•M *´ J†+- M M H9+ M"v h-M S?
KÌB +O J†+ h? M? hmv iX

@ *| i? +®M; ?B M bS+ HU+ +?Q S?¢K ¢¢B bQ +?QM? H" pBM? ?¢M? +O i?QÆM
iÁ M?" ¢ÆM ;BªM- M m S?¢K ¢¢B bQ F?¬M; +? i?b h? M? hmv i H"TiS+ F?B M M
bQX

J†+ h? M? hmv i M; ?2 p"v- F?¬M; F?ÄB +| +?9i pmB p - ¬M M?m M|B ` X

@ o"v i?b H"K T?B M J†+ ?°B i`QÎM; `²BX

h-M S?"K +ªK i¢X

s2 M;U +O ?Q" M; ;B +?"K `½B tmv M ;B +Y i?"M?- i? M?QM; H9+ M"v +| K°i M
t2 M;U ?Q" M; ;B MÆB h-M S?"K p" J†+ h? M? hmv i ¢ M; M;²BX

@ hB m i?QX

L;QÌB iÈB iU ?² H"i°+ M?•M i?QÆM; ?°B J†+ i?` ¢| M; i¢B i?"M? >„+ >Ä - b m F?B
hB m hBM? K°i +€B- HB M M?Ä ;B¼M; i`mv M •K # M i B J...+ h? M? hmv i- M" M;
#B M ¢´BX

h?QÆM; ¢°B pšM +?"K `½B ¢B p T?Q i`QÈ+- #'i [m€ iW b m F?B J†+ h? M? hmv
i?b /€M; p i?"T T?-M #bM? ioM? +O M" M; ¢½ F?¬M; +ÁM M[- i? v p"Q ¢| M; QÌB
+| +?9i #'i MX

oW `²B ? B M;QÌB H" /MM; i`mv M •K M|B +?mv M- imv h-M S?"K Km®M M; ?2 i`°K
?„M +kM; F?¬M; Km®M H"K p"vX .M b Q i?b J†+ h? M? hmv i +kM; F?¬M; T?ªB H"
+?Q ?„M +ÁM Km®M ;B9T ¢Ð M" M;X

>„M ¢ M; ¢ÊB K°i +Æ ?°B ¢ ?ÄB t2K +| +?mv M ;b tªv ` X

a m F?B iB M p"Q i?"M? >„+ >Ä - #ÎB pb t2 M;U KÎ KmB t2 ` M M h-M S?"K +| i?
`°M; HÈM p" M?[M; FB M i`9+ iQ HÈM ? B # MX L?QM; FB M i`9+ M"v +kM; ¢ m /M
i?"M? i`b- ?B M i?"`ä`"M; ¢B K ¢†+ b„+ +O i?"M? >„+ >Ä X

h?2Q t2 M;U +?¢v [m - iWM; i?S iWM; i?S HQÈi [m K„i- bÁM; #`B- i? M? H•m- i?
H - ¢O K¼B i?S i` M ¢ÌBX hU ?² +?d +¬M +| +¬m i?b b) +| +mM;X

*| i? M|B- +?d +¬M +| iB M HB M +| i? Km ¢QÊ+ ¢¢B ¢ b® p"i +?´i p" ?QÎM; i?K
K¢Q ?B K M?QM; +kM; M?Q H" K°i i?B M ¢QÌM; ?QÎM; H¢+X

hmv M; ?2 J†+ h? M? hmv i M|B i?"M? >„+ >Ä ¢½ F?¬M; +ÁM T?²M ?Q M?Q M; "v
T?€i ?B M /ÁM; M;QÌB i` M ¢QÌM; T?® p¬ +MM; i'T "T- i?"K +?Q HQm HQÊM; ;B
S?QM; +ÁM + Q ?ÆM `´i M?B mX

>ÆM M[- i?U+ HU+ M?[M; M;QÌB M"v ¢ m p¬ +MM; t td- ¢¢B #° T?"M ¢½ M; Q" B o
?B K i?'vX o ¢B K M"v i?b ¢WM; M|B H" i?"M? L K S?QM; - i?"K +?Q H" G¢+ h?"M
i?"M? HÈM +kM; F?| +| i? bQ b€M?X

@ L; ?2 M|B i?"M? >„+ >Ä M"v ?B M ;BÌ +kM; +?d H" i?"M? i?" #bM? i?QÌM; i¢B *
M€Q M?B i T?²M ?Q M?Q i? M"v i?b M?[M; i?"M? i?" +Ð HÈM ?ÆM b) M?Q i? M"

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB •K i?-K bÊ ?½B i?€M ?K+X

@ h`€+? F?¬M; ¢QÊ+ æ¢B EB M Zm®+ p" æ¢B E?¬M Zm®+ K°i KU+ F?¬M; H"K ;b ¢
i`QM; *"M E?¬M æ€B- K'v +?K+ iÁ i?"M? i?" ¢ m m®M ûQ i?"M? K°i +¶- +| i? tQ
HÈM `²BX

@ s2K ` bQ pÈB i?ÌB ¢B K #´M oä h?€M? imM; ?Q" M? i?b i?"M? >„+ >Ä M"v [mª i
`²BX

J" *´ J†+ M?bM i?'v H¢B +| +?9i i?QÆM; ibM?- i?´M i?S+ M|BX

@ æ9M; `²B- H½Q ç-m- i ?B m F€ ?ÄB K°i +•m- H9+ M;QÆB i?"M? H" T M M iÁ
MÆB M"Q ç FB K M?B m >„+ i?¢+? M?Q p"v\ G ¢B +| i? /UM; M M K°i i?"M? i?"M? i

ee3X *?QÆM; ee3

*?QÆM; edd, L„K ;B[F„ i?m"i ç M ?Ä 5

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h-M S?"K M?bM # M i`QM; i?"M? >„+ >Ä - i?"K +?Q K¶B K°i i'+ b" M M?" +kM; ç m H
M;?B M;ì i`mv M •K ?ÄB *´ J†+X

@ >„+ ?„+ - i M;?o M;QÆB +| H) b) F?¬M; Km®M #B iX

*´ J†+ +QìB M? - M|B ` X

@ ob b Q\

h-M S?"K +¬M; M;?B ?Q†+ `²BX

@ G9+ i`QÊ+ #´M oä h?€M? çQ+? i?"i H" F?¬M; idK çQÊ+ M?B m ?„+ i?¢+? M?Q p"
bQ pÈB iÁ i?"M? M"v- p b m H9+ #´M oä h?€M? #„i ç-m t•v /UM; i?"M? i`b i?b i
T?d ?Q†+ +€+ i? HU+ F?€+ #`i?B m +?€v #¬B H M- /-M /" #B M i?"M? K"m ç2M M

*´ J...+ M?"M M?¢i M|B- iU ?² ?Q"MiQ"MF?¬M; ç w ç M pB + M"v H„KX

L;?2 p"v- h-M S?"K F?¬M; F?ÄB ?Qi K°i ?ÆB F?Q H¢M?- i?"M? >„+ >Ä M"v `°M;
MY /B M iQ+? i`QM; ç|- F +ª K†i çQìM; p"FB M i`9+ i?b T?ªB /MM; # Q M?B m K
iQ" M #°\

@ E?¬M; i? iQîM; çQÊ+ H½Q ç-m M;QÆB M,K ç| H ¢B H" M;QìB i" M M?šM M?Q p"

h-M S>"K bÊ ?½B- i? M M|BX

@ æ` T?QÆM; ?¶M HQ¢M M"v +?QM? H" M?Q p"v- M;QÆB Km®M +| +?¶ çSM; i ¢B
F?¬M; +| i?O çQ¢M b'K ;B"i i?b çWM; M|B H" /UM; i?"M? i`b- M; v +ª iQM? K¢M; i
çBXX

*´ J†+ pšM M?"M M?¢i M|BX

h-M S?"K BK H†M;- ?„M iU M?B M KBM? #¢+? ç ¢Q Hw M"vX h ¢B MÆB ?¶M HQ¢M
M[HB M HKv iÈB HÊB Q+? +O `i M?B m i? HU+- H" i?"M? +?O K°i iÁ i?"M? i`b
i? F?¬M; H"K M?Q i? - +€B M"v F€ i?"i +kM; H" K°i i?O çQ¢M +?'M M?B T M?•M i

@ >Qi ?" i`mv M +QTv iW

h?QÆM; ç°B J†+ ;B H ¢B iB M H M K°i F?QªM; +€+?- H9+ M"v i? M? •K M;U ?Q
çQ" M t2 HB M /WM; H ¢B- iU ?² ç½ ç M ç'i +O J†+ ;B `²BX

@ S?¢K ç ¢B bQ- ç•v H" H½M? ç` i?QÆM; ?°B J†+ i?` +?9M; i - KìB M;"B tm®M; t
Zmª M?B M- H9+ M"v J†+ h? M? hmv i HB M /šM ç-m tm®M; t2- M|B ` ,

@ "îB pb i`QM; i°+ T?€i bBM? K°i b® +?mv M ç°i tm'i M M h? M? hmv i TªB i`î p
JQM; S?¢K ç ¢B bQ +?ì i`QM; +?®+ H€i- ``i M? M? b) +| M;QìB çQ ç ¢B bQ ç M +?

@ E?¬M; b Q- J†+ ?°B i`QîM; +S iU M?B MX

h-M S?"K F?) + QÌB- b m ç! ? „M M?çv +^aK +^aK ;B€+ çQÊ+ J†+ h? M? hmv i iU ?² M
`²B HçB i?¬B- H9+ M"v ? „M HB M # „i H'v +Æ ?°B- KÎ KB M; ?ÄB,
@ oW `<sup>2</sup>B H9+ J†+ ?°B i`QÎM; M;?2 i°+ M?•M #€Q +€Q i?b b „+ K†i F?¬M; çQÊ+ iQ
+?mv M ;b- /¼+ çQÌM; ç M ç•v çQÊ+ [mw i?QÆM; ?°B +?B m +®- M m +! ;b +—M iç
M M F?€+? F?QX
J†+ h? M? hmv i HçB /Q /U K°i +?9i `<sup>2</sup>B F?) + „M ?"K ` ,M;- iU ?² ç½ ?ç [mv i ç`M?
@ E?¬M; /®B ;ç i S?çK ççB bQ- pW `²B i°+ M?•M +O h? M? hmv i ?²B #€Q +! M; Q
p'M ç - i`QM; F?Q<sup>a</sup>M; i?ÌB ;B M M; „M i?"i bU F?¬M; i bK i?'v p` v bQ M"Q T?M ?ÊT
im`B i` M?Q p"v K" ç½ +! içQ M;? Hmv M /QÊ+ BM? M M
@ J†+ ?°B i`QÎM; Km®M KÌB i +?[# M? +?Q i°+ M?•M +O M" M; i?Q€M; K°i T?€i
G9+ M"v h-M S?"K HB M ?B m ` X "bM? i?QÌM; i?b Gmv M .QÊ+ aQ +kM; FB K +?S
;B^a im pB + Q i?b u aQ #bM? i?QÌM; F?¬M; i? +?m~M çQ€M # M?- +?d +! i? i?dM
J" ? „M i?•M H" Gmv M æ M aQ- ç®B pÈB +€+ HQçB i?QÆM; i? +! i? M!B H" ?B m
@ æ9M; p"v- pb H9+ M"v p¬ +MM; F?~M v m- p¬ Hm" M ççB bQ +! i? ;B9T i°+ M?•M
i?b i?QÆM; ?°B ç m b) #€Q ç€T- M?QM; FQM? tBM ççB bQ M?'i ç`M? T?^aB ;B[#Q
J†+ h? M? hmv i M? ;"i ç-m- M!B ` X
@ J†+ ?°B i`QÎM; +S v M i•K- i pW iÈB i?"M? > „+ >Ä - i?"K +?Q T?O i?"M? +?O Î
iU M?B M b) F?¬M; H"K +?mv M K"i #€Q M"v M¼X
h-M S?"K +QÌB M!B- H9+ M"v i?b ? „M ç½ KBM? #ç+? bU i bM? ?ÆM T?•M MY X æC
?°B J†+ i?` +! K°i ;½ +QÌM; ;B<sup>a</sup> im Hmv M #` i?QÆM; - K" +QÌM; ;B^a M"v [m M ? ç
M m M?Q ç®B i?O #B i`ä pB + M"v i?b ?B M M?B M b) HÈB /KM; H9+ M"v K" ç^a FC
@ S?çK ççB bQ [m€ HÌB `²B- h? M? hmv i +kM; pb bmv M; ?o +?Q +^a ;B i°+ - KQM;
J†+ h? M? hmv i +! +?9i F?¬M; +! w iS- M!B ` X a m ç! +! +?9i p°B p" M; i?dM? h-M
+O KbM?X
@ æçB bQ- KÌB çB # M M"vX
@ •M- FQM? tBM J†+ ?°B i`QÎM; T?€B M; QÌB çQ t€ Km°B ç M +?¶ Î +O i - +?B m
G9+ M"v- h-M S?"K pšM +?Q ç€M? i?S+ S?QÆM; hB m hBM?- +?d F?B M J†+ h?
t2 çQ M" M; ç M MÆB Î +O ? „M M; ?d M; ÆB i`QÊ+X
J" H½Q ;B^a HÈB t2 HçM? HMM;- hS i?9+ J†+ ;B i?'v J†+ h? M? hmv i KÎ KB M; KÌ
M!B ;b ç! M?QM; +m®B +MM; pšM F?¬M; M!B ` - +?d +?"K `½ B i?2Q b€i ? B M; QÌB
_ 'i M? M?- J†+ h? M? hmv i HB M /šM h-M S?"K ç M K°i çbM? pB M M?ÄX
>Q" M +^aM? çbM? pB M M?Ä M"v iU ?² i?"T T?¬M #bM? i?QÌM; - #'i [m€ b m F?B i
?B M +! ? B p` H½Q ;B<sup>a</sup> + M? ;B[ i`QÊ+ K°i T?ÁM; - K" t2K tûi [m i?b ? „M T?€i ?E
+QÌM; ;B^a oä h¬MX
*€B M"v F?B M „M F?¬M; F?ÄB ?ÆB +! +?9i M; Q" B w Km®MX
" 'i [m€- ? „M +kM; çQ€M çQÊ+ M?•M p"i J†+ ;B #` i?QÆM; i`QM; H9+ im Hmv M
i?"K +?Q +! i? H" i`K +°i +O ;B i°+X L m M?Q pB + M"v i`mv M çB i?b b) K M; H
J†+ ;B - i`€+? F?¬M; çQÊ+ J†+ h? M? hmv i Km®M ? „M ;B[#Q K"i M?Q i? X
@ L?` i?9+ - h K i?9+ - T?K i?•M ? „M M?Q i? M"Q `²B\
oW çB ç M +Y - J†+ h? M? hmv i HB M •M +—M ?ÄBX
@ Gmv M .QÊ+ aQ i`QM; i°+ ç½ ç M t2K [m M?QM; pšM F?¬M; +! +€+? M"QX
J°i p` H½Q ;B<sup>a</sup> €Q #`Q K"m p" M;- iQÆM; ç®B i`€M; FB M i`QM; ç! H „+ ç-m^aQ M½C

@ o` M`v H`\

J` K°i p` H½Q ;Bª €Q #`Q iQK iQÆM; ç®B M?Ä ;-v F?€+ i?b M?bM h-M S?`K- ?ÄB`
MB M H¢ HŠK M`v çSM; i`QÊ+ ? B p` oä h¬M H¢B +| i? i`M ç`M? iU iBM M?Q i? X

@ o` M`v +?QM? H` S?¢K h-M æ¢B aQ ç M iW æ¢B EB M Zm®+- imv im´B +ÁM i` M
GBM? h€M- M„K ;B[F„ i?m”i æ M >Ä M M h? M? hmv i HB M KÌB æ¢B aQ ç M t2K
K°i +?9iX

J†+ h? M? hmv i M|B` X

@ h` im´B M?Q p`v K` ç½ M„K ;B[F„ i?m”i æ M >Ä 5

> B p` oä h¬M ç²M; HQ¢i H°` p FBM? M;¢+- H9+ M`v KÈB #B i pb b Q h•M S?`K
#ªQ i`b çQÊ+ p i?QM; /QM; M?Q i? X

@ h`QÊ+ iB M +?9M; i p`Q t2K iBM? ?m®M; H M? i¬M - # M? iBM? F?¬M; i? ç +
h-M S?`K +?d +QÌB H¢M? M?¢i- M|B` X G9+ M`v ?„M KÈB #B i i°+ M?•M FB +?Q
M?B M H` p¬+MM; i`¼M; v mX

@ JÌB p`QX

> B p` oä h¬M FB M;?2 çQÊ+ h-M S?`K M„K ;B[F„ i?m”i æ M >Ä - F?¬M; F?ÄB iÄ
+ÁM iU i?•M KÎ+Y T?ÁM; `X .M b Q i?b ?B M ;B`imv +ªM? ;BÈB +O ç®B T?QÆM
F?ªM,M; i`îi?`M? Gmv M æ M aQ i?b F?¬M; T?ªB H` +?mv M çM X

h-M S?`K M? ;”i ç-m- b m F?B çB p`Q HB M T?€i ?B M ;B M T?ÁM; # M i`QM; çQ
i` M ;BQÌM; T?Q i`QÊ+ +| K°i H½Q ;Bª b„+ K†i i€B M?Êi- H°` +| +?9i bmv v mX

eeNX *?QÆM; eeN

*?QÆM; ed3, °+ H° i?•M T?“MX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ ob M`v +?QM? H`

oW i?’v h-M S?`K çB iÈB- ? B K„i H½Q ;Bª M`v #„M` K°i ç¢Q iBM? [m M;- iU ?
S?`KX

@ G½Q ?°B i`QÎM;- i?dM? v M i•K K°i +?9iX h`QÊ+ ? i ç iB m iY ;B9T M;QÆB FB
h-M S?`K +kM; KÆ ?² +ªK M?“M çQÊ+ H½Q ;Bª M`v HÈB ?¢B M?Q i? M`Q- ?„M çQ
Q i M?’i +kM; ç½ M;Q`B oä h¬M- çQÆM; M?B M H½Q ;Bª M`v +kM; +| i? `M`M +ªK
h-M S?`K M?QM; F?¬M; +€+? M`Q M?bM i?’m ?Q`M iQ`M çQÊ+X

@ S?K i?•M ç¢B M?•M- M;`B çWM; M?9+ M?Q+?- ç S?¢K ç¢B bQ FB K i` i?Q€M;
G9+ M`v- J†+ h? M? hmv i H¢B ;BÈB i?B m h-M S?`KX

L?bM- M;?2- ?ÄB- bÌ- h-M S?`K ç½ iBM? i /MM; #®M F„ i?m”i F?€K # M? iB m +
iBM? ?m®M; +O H½Q ?°B i`QÎM; J†+ ;B M`v K°i H-M- +9B ç-m i`-K iQ K°i +?9i-

@ G½Q ?°B i`QÎM; ?ŠM H` H9+ i`MM; FQ+? +ªM? ;BÈB `i + Q +| +?9i pb +€B i`QÈ
M[+ÁM ç H¢B K°i Qi ?”m ?Q¢MX

@ *€B FB +| i? F?¬B T?K+ H¢B F?¬M;\

G9+ M`v- H½Q ;Bª M?Ä ;-v- h K i?9+ J†+ h? M? hmv i HB M p°B p`M; ?ÄBX

@ *| i? - M?QM; T?ªB +?“K`½B çB m /QÐM;- i`QM; pÁM; # i?€M; F?¬M; çQÊ+ ç°

h-M S?"K HΦB i`-K iQ K°i +?9- HΦB M?bM H½Q ?°B i`QÎM; M"v- +?"K `½B M|B ` X
 @ " i?€M; \ o"v i` M? çQΦi i?"M? +?O H-M iÈB
 G½Q ;Bª M?Ä ; -v FB HΦB p°B p" M; /²M /"T M|B- +| i? M?bM ` çQÊ+ M; QÌB M"v ` i
 #'i [m€ M|B ç M T?-M b m HB M #` H½Q ;Bª €Q #"Q K"m p" M; i`WM; K„i HB + M?b
 KB M; HΦBX
 h-M S?"K #B i`ä K'v M; QÌB FB pb HQ H„M; i?•M T?"M +O Kbm? +| p'M ç - +ÁM
 Kbm?X J" M m iB T iK+ M?Q p"v i?b ?„M Km®M ?¶ i`Ê +kM; F?¬M; / /"M; X
 ob p"v- ?„M M; ?o M; ?o K°i +?9i- HB M çSM; H M- +?"K `½B M|B ` ,
 @ s2K ` - i M M ;BÈB i?B m i?•M T?"M i?"i +O Kbm? pÈB +€+ p` i?Q€M; K°i T?€i
 h'i +ª K¼B M; QÌB i`QM; T?ÁM; ç m F?¬M; F?ÄB F?) ;B"i Kbm?X
 @ *| H) +?Q p` ç½ iWM; M; ?2 [m i M +O i - i H" h-M S?"KX
 L; v b m ç| - h-M S?"K t| çB p M; Kv i` M; i` M K†i Kbm?- F?) +QÌB M|BX
 @ h-M S?"K- E€ hQ+? *?B hY\
 L?bM i?'v h-M S?"K #°+ H° i?•M T?"M +O Kbm?- ç²M; i?ÌB H° ` /B M KK+ i?"i- K¼
 ç m •K i?-K +ª FBM?- ç²M; i?ÌB ç m +| +?9i M; ®+ i` çBX
 @ h-M S?"K- h-M S?"K
 J°i H€i b m- J†+ h? M? hmv i iU ?² M?Q M?È ` - i`QM; KB M; H~K M?~K / M? iU
 FBM? M; Φ+X L" M; M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; M; ?o ` i?B m MB M Kbm? iMv w KÈB
 hQ+? *?B hY h-M S?"K- ;•v #B i# Q b|M; ;B| iΦB çΦB HK+ oä h?B MX
 R8 im´B- iW pä ç² h K + 'T i`U+ iB T i`Î i?"M? oä ;Bª- Re im´B i?"M? oä aQ- Rd im´B
 R3 im´B i`Î i?"M? GBM? ok aQ- RN im´B i`Î i?"M? oä h-M5
 h®+ ç° im Hmv M #B M i?€B M?Q i? M"v- +?d +| i? M|B H" F€ iQ+?- H" i`mv M F€
 *?Q M M ?„M çQÊ+ tQM; H" E€ hQ+? *?B hY5
 h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M"v- bU iQ+? p h-M S?"K ç½ i`mv M F?„T æΦB EA M Zm
 iQ" M #° çΦB HK+ oä h?B MX
 æ®B pÈB oä h-M +?Q ç M ky im´B M"v i?b M; v +ª ç M?'i i?B M i`B o•M S?B .Q
 h`QM; *"M E?¬M æ€B M"v- ç†+ #B i H" M?[M; i? HU+ HÈM F?¬M; B F?¬M; #B iX
 L?[M; M; QÌB i`QM; T?ÁM; iU M?B M +kM; ç½ iWM; M; ?2 [m / M? iB M; h-M S?"K
 o®M i`QÊ+ F?B ;†T i?b #¼M ?„M +ÁM +| +?9i ?Q`B M; ?B iQM? +?•M i?"i +O M?[M
 ç° im Hmv M M?Q p"v +kM; F?| +| i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+X
 L?QM; ?B M ;BÌ- pW M?bM i?'v h-M S?"K- imv K¼B M; QÌB +ÁM +?Q M?bM i?'v
 M?QM; M; v i`QÊ+ K†i # oä h-M HΦB +| i? #ªQ i`b #bM? ioM? M?Q i? i?b #¼M
 imv i ç®B F?¬M; T?ªB H" ;Bª5
 GΦB HB M iQÎM; iÈB i?O T?€T +?m~M çQ€M # M? p" J†+ h? M? hmv i ;BÈB i?B m-
 M"v F?¬M; +?d +| çQÊ+ i?U+ HU+ t td K" +ÁM H" K°i ;½ Gmv M .QÊ+ aQ ;B®M; M
 M„K ;B[çQÊ+ F„i?m"i æ M >Ä X
 L m H" H9+ i`QÊ+ i?b +Æ ?² F?¬M; +| M; QÌB M"Q iBM iQÎM; HÌB ç²M M"v- #¼M ?„M
 +?Q ç M ky im´B K" i`Î i?"M? oä h-M i?b ç½ [m€ M; ?`+? i?B M `²B- H"K b Q +| i? ç
 .QÊ+ aQ\
 "i [m€- ?B M ;BÌ J†+ h? M? hmv i i®B i?B m +| ? +?SM; KBM? i?B m MB M M"v Q
 .QÊ+ aQ + 'T GBM? h€MX h?"K +?Q HÌB ç²M p F?ª M, M; +| i? H" Gmv M æ M aQ +
 >B M ;BÌ- h-M S?"K tm'i ?B M Î +?¶ M"v ç½ çª FQ+? #¼M ?„M b•m ç"K M?Q i? M"

@ E€ hQ+? *?B hY [m^a M?B M H" / M? #'i ?Q i`mv MX *?d H" F?¬M; #B i H9+ M"v M
ç M J†+ ;B i H" +| +?mv M ;b\

Zm K°i ?²B H•m- H½Q >°B i`QÎM; M^K i` M ;BQÎM;- +? +O J†+ h? M? hmv i i`-K
*€B M"v +kM; F?| i`€+? #¼M ?„M- ?B M ;BÌ J†+ ;B #¼M ?„M ç M; H•K p`Q ibM?+
H½Q >°B i`QÎM;- i`K +°i K¢M? M?'i +O J†+ ;B H¢B #`i ?QÆM; i`QM; H9+ im HmV
HQ H„M; +| M;QÌB i?W +Æ iB M p`QX

"¼M ?¼ ç m #B i i?B m MB M i`QÊ+ K†i M"v +kM; F?¬M; T?ªB p¬ ?¢B M?Q p # M
æ•v +?QM? H" çS +QM +O F€ iQ+?5 M;?2 ç²M K°i KbM? ?„M +| i? ç€M? HmB ç
+kM; +?QM? K°i KbM? ?„M +?ûK +? i :B Q GQM; K°i bWM; +| i?U+ HU+ iQÆM; çQ
:B9T çÐ >mv i æQÎM; G M;- +?®M; H¢B h-M ;B *`M EBM?- M;Q`B ` +ÁM +| M?[M
i?O çQ¢M i?"T T?-M +QÆM; HB i +O i?B m MB M M"v- M m ?„M +| w` i v M?9M;
i?b F?-M; #B i b) ;•v` +?mv M ;bX L; v b m F?B #B i i?•M T?"M i?"i +O ?„M- i i -
HB M F?-M; +?9i ?Q`B M;?B ?„M +| M,M; HU+ ç H`K +?mv M 'v5

h-M S?"K i?'v K¼B M;QÌB H°` i?-M b„+ M?Q H•K T?ªB ç¢B ç`+?- F?¬M; F?ÄB M
+QÌB M|B,

@ *?Q p` F?¬M; +-M F?~M i`QÆM;- h-M S?"K imv i ç®B F?¬M; +| /½ i•K Km®M M?
M"v- H9+ M"v i iÊB H" ç ;B9T çÐ #¼M M;QÆBX

@ :B9T çÐ #¼M i \ E€ hQ+? *?B hY- i¢B b Q M;QÆB T?ªB ;B9T çÐ #¼M i \ *?ŠM
çQ¢i çQÊ+ i?"M? >„+ >Ä `²B bm ç| T?•M +?B HÊB Q+? b Q\

G9+ M"v- H½Q ;Bª K†+ €Q #`Q K`m p`M; FB +QÌB H¢M? M|B ` - M?[M; M;QÌB F?€
p"vX

L;?2 p"v- h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´- ?„M p®M ç`M? #¢Q H° i?•M T?"M +O
`ä`M; M?QM; ?B M i¢B t2K` +| p +`M; i¬ +`M; ç2M i? KX L>[M; M;QÌB M"v iU
F?¬M; iBM iQÎM; KbM? `²BX

@ æQÊ+ `²B- i i?W M?"M H9+ M"v i ç M i?"M? >„+ >Ä +?QM? H" Km®M ibK M;C
p†M ;†T T?ªB J†+ ?°B i`QÎM;- i +ªK i?'v J†+ ?°B i`QÎM; H`K M;QÌB F?¬M; i M M
?ÊT i€+X "i [m€- +€+ M;QÆB +| i? v M i•K- i b) F?¬M; M?9M; i v p`Q i?"M? >„+
i?B T p`Q +?9i bBM? w +O ? B ;B i°+ K`i?¬BX

J°i H€i b m- h-M S?"K ;B M; i v ` - ;BªB i?Q+?X

@ >ÊT i€+ \ E€ hQ+? *?B hY- +€+ ?¢ #B m H° i?"M? w i?Y t2K M`QX

G½Q ?°B i`QÎM; FB iU ?² M?Q M;QM; ç¼M; H¢B- i`-K ;B¼M; ?ÄBX

edyX *?QÆM; edy

*?QÆM; edN, "°+ H° i?•M T?"MX UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ h?"M? w\ oQ /K M?Q i ;B9T [mw ;B i°+ çQ¢i H¢B [mv M F?®M; +? i?"M? >„+ >
h-M S?"K M;?o M;?o- H°` i?"M? wX

@ - E€ hQ+? *?B hY- imv i`mv M F€ p M;QÆB bÈK ç½ H M i`mv M F?„T MÆB M?C
i` # im´B b Q\ :B9T +?9M; i çQ¢i H'v [mv M F?®M; +? i?"M? >„+ >Ä ? v H" M;C
ç|\

> B p` H½Q ;Bª FB +`M; H9+ +`M; F?¬M; iBM iQÎM; `²B- H½ ;Bª €Q #`Q K`m p`M;

@ G½Q ç-m- H"K b Q #•v ;Bì\ *?ŠM; H) T?ªB H°` +?9i[m M ? ;B[i p" M;QÆB b
h?'v K¼B M;QìB pšM F?¬M; iBM iQîM;- h-M S?"K F?¬M; F?ÄB M?Qm K"v- +?d ç" M
*´ J†+X

@ •M- H½Q iB m iY M^K i` M ;BQìM; FB [mª i?"i H" ?"m M?•M +O ç ç i - i` M M;
`'i K¢M?- +?d +| /ÁM; +?QM? *´ h°+ +O i KÊB +| i? im Hmv M >„+ ?Ä +?B F„ ç
M M ?„M H" ?"m M?•M *´ h°+ i F?¬M; i? M;?B M;ì ;b- M;QÆB H°` >„+ >Ä +?B F
*´ J†+ M;?o M;?o- i`mv M •K ç€T HìBX

h-M S?"K M;?2 *´ J†+ F?ŠM; ç`M?- M;~M; ç-m H M- €M? K„i +| +?9i M;QM; i`¼M;
T?ÁM;- b m ç| KîKB M; M|B,

@ sBM ?ÄB- pb b Q *´ ;B T?ªB ç´B i?"M? J†+ ;B \

@ *€B ;b\

L;?2 ?„M M|B M?Q p"v- K¼B M;QìB i`QM; T?ÁM; ç m F?¬M; F?ÄB +ªK i?'v +?'M ç
+MM; ?QªM; bÊ- +ª ç€K M?Q H•K T?ªB ç¢B ç`+?- M; v +ª H½Q ?°B i`QîM; #` i?Q
+kM; +QìM; M;¢M? p" M F?QX

@ *?Q p` +kM; F?¬M; +-M F?~M i`QÆM;- i F?¬M; T?ªB H" +Wm ç`+? *´ ;B X

h-M S?"K i?'v p"v- p°B p" M; ;BªB i?Q+?,

@ *?d H" i ç½ iWM; iB T t9+ pÈB oä h?€M? i¢Q /UM; M M i?"M? >„+ >Ä - +kM; +?Q

o K†i K¼B M;QìB HB M M;®+ i` X

@ "²M;X

L: v b m ç| - h-M S?"K +kM; F?¬M; M|B ;b i? K- i`U+ iB T /m¶B i v T?ªB ` - K°i çQ
HB M tm'i ?B M i`QM; HÁM; #`M i v ?„M- M?ªv K9 iQ i€+?- M?B i ç° i`QM; ;B M T
hmv im Hmv M >„+ ?Ä +?B F„ M"v v m +-m T?ªB +| K°i Qi ?mv i i?®M;- +?d +| *´ h
im Hmv M ç M i`bM? ç° K¢M? M?'i- M?QM; h-M S?"K çQÊ+ #ªM i?•M >„+ >Ä oä h?
+| i? M„K ;B[>„+ >Ä +?B F„ #bM? i?QìM;X

h?'v p"v- K¼B M;QìB i`QM; T?ÁM; ç m +ª FBM?- b m ç| F?¬M; F?ÄB #m¬M; HÄM;
h-M S?"K ?ÆM T?•M MY X

@ L;QÆB +kM; M„K ;B[>„+ >Ä +?B F„\ L;QÆB i?"i bU #€B FB M i´ iB M +?9M; i \
G½Q >°B i`QîM; p" K'v p` H½Q ;Bª i`QM; T?ÁM; M?bM M? m i?Q€M; K°i T?€i- b m
h-M S?"K- i`-K ;B¼M; M|BX

@ G½Q >°B i`QîM; M M #B i >„+ >Ä +?B F„ M"v b) F?¬M; çQÊ+ çÆM ;BªM +?•M i`n
#ªM i?•M >„+ >Ä oä h?€M? +?•M i`mv M i?b +?d bÊ`'i F?| M„K ;B[X

h-M S?"K i?'v K¼B M;QìB #„i ç-m iBM iQîM; KbM?- HB M i?m ?²B ?Ä /B K i`QM;

@ o"v M;QÆB b Q +| i? F?ŠM; ç`M? +?9M; i H" i`mv M M?•M >„+ >Ä oä h?€M?\
G½Q >°B i`QîM; FB H¢B KîKB M; ?ÄBX

@ "îB pb i +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ >„+ >Ä 'M Fw K½M? HB i i` M M;QìB M;QÆB- >„+
[m - M?[M; M;QìB im Hmv M >„+ >Ä +?B F„ +| i? bBM? ` +ªK SM; pÈB M? m- ?A
?„M- +| çQÊ+ ?mv i K¢+? i`B bBM? KÊB +| i? im Hmv M >„+ >Ä +?B F„ iÊB i`bM
+kM; F?¬M; i? X

h-M S?"K +?"K `½B ;BªB i?Q+?X

@ >„M G½Q M?•M ;B pšM +ÁM F?Ä2 +?S\

L;?2 h-M S?"K M|B` #Q bY +?d M;Q|B \*´ h°+ KÈB #B i- H9+ M"v G½Q ?°B i`QÎM;
iBM iQÎM; h-M S?"KX

@ E€ i?"i- >„+ >Ä oä h?€M? H½Q M?•M ;B ç½ [mv i?B M ?ÆM kyy M,K i`QÈ+- i -
K" i?¬BX >„+ >Ä oä h?€M? i`mv M i?K pä ç¢Q +?Q i - +| •M pÈB i - ?„M M|B K°i
?"m /m +O KbM? M M H9+ M"v i KÈB [mv i ç`M? ç M i?"M? >„+ >Ä ç ?Q" M i?"M

h-M S?"K /U i?2Q w iS *´ J†+- M|B` X hmv ?B M ;B| HBM? ?²M *´ J†+ ç½ M;QM; i
?"M i¢K i?|B pšM +?Q Km®M H°` +?•M i?•MX

@ G½Q T?m F?¬M; i? ;B[p[M; +Æ M;?B T i´ iB M- +?9M; i #'i ?B m- i? M pÈB i´
L;?2 p"v- H9+ M"v G½Q ?°B i`QÎM; FB F?¬M; F?ÄB H im¬M ç-v K†i- F?|+ F?¬M;

@ S?K i?•M- M;Q|B +?9 w i?•M i? X

J†+ h? M? hmv i p°B p" M; çÐ H"v H½Q >°B i`QÎM;- i`"M M ?„MX

@ G½Q ?°B i`QÎM; +kM; F?¬M; +-M iU i`€+? KbM?- >„+ >Ä oä h?€M? H½Q M?•M ;
F i+Wm Q€M pÈB F?¬M; Qi M;Q|B M M ¬M; i KÈB K°i KU+ F?¬M; v M HÁM;- i?"i

h-M S?"K H¢B H-M M[/U i?2Q w iS *´ J†+ K" M|B` X

@ E?¬M;- i` M i?U+ i imv H9+ 'v >„+ >Ä oä h?€M? F i Q€M pÈB F?¬M; Qi +Wm M
+?•M +?QM? mv ?B T +kM; ç½ #` H½Q M?•M ;B i? M? Hw- ?ÆM M[pb mv / M? +O
M;Q|B M"Q F?ŠM; ç`M? H½Q M?•M ;B ç½ +?•M +?QM? [mv i?B M- b m Ryy M,K pš
T?¢K M M F€ i?"i H" /Q +?9M; i F?¬M; i? ;B[p[M; çQÈ+ +Æ M;?B T +O i´ iB MX

G½Q >°B i`QÎM; FB ?Q F? M ? B iB M; `²B M|B` X

@ o b m *´ ;B M?Q i? M"Q K'i çB [mv M F?®M; +? i?"M? >„+ >Ä p"v\

h-M S?"K M;?2 mv / M? +O *´ J†+ pšM +ÁM aM? ?QÎM; ç M Ryy M,K b m- +€B M"
FBM? M;¢+ p i?U+ HU+ +QÎM; ç¢B +O H½Q ç-m M"v- ?„M +| i? iQÎM; iQÈM; H½Q
p•M M?[M; M,K ç|X

@ hmv mv / M? >„+ >Ä oä h?€M? p M; /°B M?QM; /M b Q ç½ [m€ H•m F?¬M; ?B M
i +kM; /-M /-M bmv bKTX h¢B MÆB ?¶M HQ¢M M?Q *"M E?¬M æ€B M"v F?¬M; i?
i`QÈ+- H9+ i KÈB i`Î i?"M? GBM? ok aQ

G½Q ?°B i`QÎM; M?È ç M +?mv M +k- H„+ ç-m ç m i?QÆM; `²B iB T iK+ M|B,

@ *m®B +MM; i?b ç` p` i?"M? +?O i?"M? >„+ >Ä +?9M; i ç½ ;†T T?ªB F?B m +?B

"i [m€- M|B ç M M v- +kM; pb i` M M;Q|B H½Q M?•M FB +| i´ M i?QÆM;- ?ÆM M[
M M i`QM; F?QªM; i?|B ;B M M;„M +?d H„+ ç-m- M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; M|B çQ

L;?2 H½Q M?•M FB M|B ç M +?mv M +k- h-M S?"K +| i? KBM? #¢+? i•K iB M? +O
h-M ;B +O ?„M +kM; +| +?9i iQÆM; iU- T?K i?•M h-M >²M; +O ?„M M,K ç| +kM; -

*?d b m F?B h-M S?"K tm'i ?B M i?b L K S?QM; h-M ;B KÈB F?¬B T?K+ H¢B pBM

@ *| +?mv M ;b T?€i bBM? K" F?B M +€+ M;QÆB T?ªB i? v i M ç´B ?¼ M?Q p"v\ *
FB H" i?"M? +?O i?"M? >„+ >Ä M"v b Q\

h-M S?"K i?'v H½Q ?°B i`QÎM; FB F?¬M; +€+? M"Q M|B iB T- HB M [m v [m ?ÄB

@ S?K i?•M- ç +QM M|B X

G9+ M"v- J†+ h? M? hmv i çÐ ?„M M^K tm®M; ;BQÎM; tQM; `²B KÈB i?Î /"B b•m FQ

@ 8y M,K i`QÈ+- H9+ ç| +| K°i +¶ i? HU+ HÈM t•K M?"T- çm´B \*´ ;B +?9M; i` F?
+?9M; i #` i´ M i?QÆM; i?ªK i`¼M;- ?ÆM M[+ÁM K°i KU+ #` i`mv b€iX

@ h? HU+ HÈM ç| H" S?QM; ;B \

h-M S?"K +| +?9i KBM? #¢+? +?mv M ;b ç½ tªv ` X

edRX *?QÆM; edR

*?QÆM; e3y, hbM? i? *´ i°+X URV

L;m²M, oBTp M/

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ æ9M; p"v- b m F?B #` çm´B F?ÄB i?"M? >„+ >Ä - ;B i°+ #¼M i HB M i`®M ç¬M
b m- b m F?B F?¬B T?K+ çQÊ+ K°i Qi i?U+ HU+ i?b ;B i°+ +?9M; i HB M M´B H
i´iB MX L?QM; pb S?QM; ;B M"v F?¬M; i? M"Q +?Q ?¼ *´ +?9M; i iB M p"Q i?"M
i M +O *´ J†+ i´iB M H"K ?¼- i´Î H¢B i?"M? >„+ >Ä M"v QÊ+ +?WM; Ry M,K i`QÊ
*´ h? M? hmv i iB T iK+ M|BX

@ L;mv M H B H" /MM; i M +O H½Q ç¬m M;QÆB H"K ?¼- t2K ` mv p¼M; +O M;Q
`i+ Q X

L;?2 p"v- h-M S?"K i`mv M •K M|B pÈB *´ J†+ M?QM; *´ J†+ F?¬M; T?ªM SM;- iU
M½QX

@ *?Q p` +| M;?o iÈB F?¬B T?K+ H¢B ?¼ *´ +O KbM?\\

h?'v *´ J†+ F?¬M; i`ª HÌB- h-M S?"K HB M ?ÄBX

@ hmv +?9M; i¢K i?ÌB ç´B i?"M? ?¼ J†+ M?QM; i`QM; çQÌM; +?9M; i pšM +mM; T
tQM; H" *´ i?`- i +?QM? H" \*´ h?¬M; ?B M ;B[ +?S+ i°+ i`QÎM; *¬; B - ç•v H" M?` i
i`QÎM; H½Q \*´ Zmw- hS i`QÎM; H½Q *´ J°X

G9+ M"v- H½Q >°B i`QÎM; F?¬B T?K+ H¢B K°i Qi i?¬M b„+- iB T iK+ M|B,

@ G9+ M"Q +?9M; i +kM; Km®M F?¬B T?K+ H¢B /ÁM; ?¼ +O KbM?- +?d H" M;"v
i pšM +?Q i? F?¬B T?K+ H¢B /ÁM; ?¼X

@ o b m J†+ ;B M?Q i? M"Q i´Î i?"M? K°i i`QM; i K ç¢B i? HU+ i?"M? >„+ >Ä \ oÈ
;B FB - +?Q /M F?¬M; #B i+€+ M;QÆB H";B i°+ *´ ;B M;"v tQ M?QM; +| H) +kM
i? HU+ +QÌM; ç¢B Î i`QM; i?"M? >„+ >Ä X

h-M S?"K +| +?9i M;?B ?Q†+- ?ÄB i?,KX

@ æ9M; p"v- F€ i?"i H9+ +?9M; i KÈB iB M p"Q i?"M? >„+ >Ä i?b T?€i i`B M `iF
pW p†M +| K°i i? HU+ F?€+ +kM; Km®M H"K +?O i?"M? >„+ >Ä - +kM; +?QM? H"
ç¢B i? HU+X ob p"v M;QÌB *´ ;B +?9M; i HB M i?W +Æ HB M ?ÊT pÈB #¼M ?„M
i?B m +?9i M[H" +| i? ç€M? M;½ S?QM; ;B FB `²B M?QM; iB +H" F?¬M; #B iH
;b K" F?B M h`QÆM; ;B ç€T SM; /mv i`b i? +?•M p¢+ i K ç¢B i? HU+ i`QM; i?"M
M,K M,K i?b ç m i?¬M; [m Hm" M pä ç [mv i ç`M? p` i`Q i?"M? +?O i?"M? >„+ >Ä

L?` i`QÎM; H½Q *´ ;B *´ i`¼M; K†+ €Q #`Q K"m p" M; iB T HÌBX

@ o"v +€+ M;QÆB +| H) ç½ iB M ?"M? R H-M i, pä \ E i[mª FB M?Q i? M"Q\\

h-M S?"K H¢B ?ÄBX

@ 8 M,K i`QÊ+- \*´ ;B +?9M; i p" h`QÆM; ;B ç m i?m i`QM; i v S?QM; ;B X E?¬
h?B M >MM; FB [m€ K¢M? K)- K" S?QM; h?B M >MM; FB +kM; iWM; M;?o H"K i?
HU+ +ÁM H¢B- #`i [m€ K°i KbM? ?„M F?¬M; i? M"Q ç®B T?| çQÊ+ + Q i?O +O ? B
i? #ªQ i²M ç M H9+ M"vX

h K i`QÎM; H½Q *´ ;B *´ Zmw #´ bmM;X

@ >B M ;Bì ?ŠM H¨ i, pä i` M? ;B¨M? p` i`Q i?¨M? +?O H-M i?S ? B ç½ #„i ç-m- p¨
p½ ç° i T?€ +ªM? ;BÈB M?QM; F?¬M; K v H¢B i?K i?QÆM;\

*m®B +MM;- h-M S?¨K ç½ KBM? #¢+? iQ¨M #°X

@ G9+ M¨v i +kM; F?¬M; TªB Km®M i` M? ;B¨M? p` i`Q +?O i?¨M?- +?d H¨ i bÈ
S?QM; h?B M >MM; FB +? M? H +? [m€ M?B m K¨ i?¬BX

*´ h?¬M; i?Î /¨B K°i iB M;- M¡B ` X

@ h?U+ HU+ S?QM; h?B M >MM; FB ?B M ;BÌ M?Q i? M¨Q\

h-M S?¨K M?Qm K¨v ?ÄBX

@ 8 M,K i`QÈ+- +ªM? ;BÈB +O M;QÌB K¢M? M?´i # ;B i°+ F?¬M; b B #B i M? m H
+?d H¨ S?QM; h?B M >MM; FB +¡ çQÈ+ pä F„ h?B M :B B HÈB ?¢B M?´iX

G½Q h°+ i`QÎM; \*´ h?¬M; /WM; H¢B K°i +?9i`²B iB T iK+ M¡B,

@ L m S?QM; h?B M >MM; FB F?¬M; iB M #°- ? B M?¨ +?9M; i HB M ?ÊT H¢B i?
?„MX ¨´i [m€- ;¬M ç•v +?9M; i M?¨M çQÈ+ iBM iS+ ?„M ç½ ç° i T?€ ç M +ªM? ;BÈB
+¡ i? i?W /¨T i, pä i` M? ;B¨M? p` i?¨M? +?O H-M M¨v ç iB m /B i?Q¨M iQ¨M ? E

G9+ M¨v- K´v p` i`QÎM; H½Q F?€+ +kM; ?ÆB +¡ +?9i i? M i?Î- +ªM? ;BÈB M?` i`Q
h K *´T K¨ h K h`QÎM; H½Q *´ Zmw i?b +ÁM +?Q ç° i T?€ ç M +ªM? ;BÈB oä h-M-
i`QÎM; *´ h?¬M; F?€ t - M m *´ h?¬M; M;½ tm®M; i?b #¼M ?„M ?Q¨M iQ¨M F?¬M; T
>MM;X

@ S?¢K E?¬M;- h-M æ¢B bQ- M;QÆB +¡ #B M T?€T ;b +¡ i? F?B M i?QÆM; i? ;B
F?¬M;\ "ÎB pb MY i?€M; M[i?b i, pä b) #„i ç-m- imv`^M; ?B M ;BÌ +¡ h-M æ¢B bQ
i?QÆM; i? ;B T?K F?¬M; +?mv M #B M i®i H M i?b F?¬M; i? ç®B F?€M; çQÈ+ p
ç¢B FB - ç M H9+ ç¡ *´ ;B +?9M; i b) H•K p¨Q imv i +ªM?X

G9+ M¨v- *´ h? M? hmv i p¬+MM; HQ H„M;- p°B p¨M; ?ÄB h-M S?¨KX

@ oÈB ibM? ?m®M; i°+ i`QÎM; *´ i°+ ?B M i¢B i?b Qi M?´i MY i?€M; M[KÈB +¡ i
M m [m€ F?¨M +´T K¨ M¡B i?b`´i +¡ i? b) ªM? ?QÎM; ç M iB M +ªM? pä ç¢Q M;¨v b

h-M S?¨K H„+ ç-m M¡B ` - pÈB ibM? ?m®M; ?B M i¢B +O *´ h?¬M; i?b QÈ+ +?WM
i? F?¬B T?K+- ?m®M; +?B i? T?€+? *´ h?¬M; +ÁM t t F?¬M; #^M; ?„MX

@ o¨v TªB H¨K b Q #•v ;BÌ\

*´ h? M? hmv i M;?2 p¨v- ç¬B KB i? M? i9 F?¬M; F?ÄB M?Qm H¢BX

@ L m M?Q F?¬M; +¡ +€+? M¨Q i?b +?9M; i +kM; +?d +¡ i? bÈK`9i F?ÄB i?¨M? >„
H¨ #ªQ i²M HU+ HQÈM; i°+ M?•M- M9B t M? +ÁM ç¡ HQ ;b F?¬M; +¡ +OB çmMX

*´ h?¬M; +¡ +?9i #´i ç„+ /o M¡B- #¼M ?„M pQÈi [m # Q F?¡ F?,M i`„+ i`ÎKÈB +¡ i?
M m F?¬M; TªB H•K p¨Q imv i +ªM? i?b +kM; F?¬M; +¡ w ç`M? `ÌB çB H-M M[X

@ S?K i?•M

*´ h> M? hmv i Km®M M¡B H¢B- +m®B +MM; pšM M¡B ` ,

@ >¬K M v H9+ i?QÆM; ç°B +?9M; i i`Î H¢B- H9+ [m +Y i?¨M? i?B m +?9i M[ç½
S?QM; ;B i?,K /Á +?9M; i - p b m +?9M; i Km®M ?¨M? ç°M; i?b +¡ i? b) F?¡ F?,i

@ E?¬M; #^M; ç i tm´i +?B M +?Q *´ ;B \

o¨Q H9+ M¨v- i? M? •K i?“T T?¬M #bM? ioM? +O h-M S?¨K p M; H MX

@ h-M æ¢B bQ- M;QÆB

*´ h? M? hmv i F?¬M; F?ÄB FBM? M; ¢+ M?bM p T?Q h¬M S?¬K- M¬M; F?¬M; i? i
i?U+ HU+ S?QM; h?B M >MM; ¸½ ¸ ¢i ¸ M oä h¬M "€i *'T K¬ h¬M S?¬K H¢B ¸Q ¸ M
@ h ¸½ +?`m ¸ ¢B •M +O >„+ >Ä oä h?€M? i´ iB M +€+ M; QÆBX L m F?¬M; +| ?„
i,M; iB M i?U+ HU+ M? M? M?Q p"vX G9+ M¬v i iÈB ¸•v +?QM? H¬ i? v H½Q M?•M
p`i`Q i?¬M? +?O +?Q *´; B X
h¬M S?¬K `i M; ?B K +?dM? M|BX
@ L?QM; S?QM; h?B M >MM; FB +?QM? H¬ oä h¬M "€i *'T- EB K L; ¢Q *Ym h?B M
*´ h? M? hmv i M?„+ M?ÎX
@ hmv ?B M; B|i pšM +?Q HoM?; B€Q [m i?U+ HU+ +O S?QM; h?B M >MM; FB
;B|i pšM KB M +QÐM; +| i? +?B M K°i i`"M pÈB oä h¬M "€i *'TX >m®M; +?B S?QM
¸½ ¸°i T?€ ¸ M oä h¬M "€i *'TX
h¬M S?¬K +Q`B +Q`B M|B ` - +kM; F?¬M; T?ªB ?„M p¬ H K¬ H¬ b m F?B HoM? M; °
/QÆM; i?b ?„M M?`i ¸`M? M„K +?„+ +| i? ¸®B T?| pÈB oä h¬M "€i *'TX

edkX *?QÆM; edk

*?QÆM; e3R, hbM? i? *´ i°+X UkV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, pBTp M/ M

a

.M b Q i?b ?„M pšM +ÁM H€ #¬B i¬v H¬ Gmv M æ M aQ- ?„M +| p¬ b® ¸ M /QÊ+- +
i`QM; +?B M ¸'mX

@ h?U+ HU+ M; QÆB +| i? bQ pÈB oä h¬M "€i *'T

L;?2 p"v- i'i +ª K¼B M; Q`B +| +?9i F?| iBM K¬ ?Qi K°i ?ÆB F?Q H¢M?- #¼M ?¼ ¸
+?d KÈB RN im´B i?¬BX

RN im´B ¸½ +| i?U+ HU+ #^M; pÈB oä h¬M "€i *'T5

L m i`mv M ` M; Q¬B i?b +,M #ªM F?¬M; +| K'v M; Q`B iBM iQÎM;5

L?QM; +?ŠM; #B i i¢B b Q- b m F?B h¬M S?¬K M|B ` M?[M; H`B M¬v i?b K¼B M; C
iQÎM; ?„MX

"ÎB pbi?B m MB M €Q t M? M¬v +?QM? H¬ ¸S +QM +O F€iQ+?5 *?mv M T?€i bBM
F?B M M; Q`B / /¬M; iBM iQÎM; \ L?QM; i'i +ª ¸ m H¬ bU i?"iX

@ h¬M +¬M; iY- Hm" M pä H¬M M¬v +kM; F?¬M; T?ªB Hm" M pä #bM? i?Q`M; X S?Q
F?¬M; ?¢i?O HQm ibM?- ¸ M H9+ ¸| b) i?"T T?¬M M; mv ?B K- i?"K +?Q +ÁM +| i?

*´ h?¬M; HB + M?bM h¬M S?¬K- i¬K ;B¼M; M|B ` X

@ *?Q p` +?Q `^M; iB m iY i ¸°i T?€ ¸ M +ªM?; BÈB oä h¬M M? M? M?Q p"v H¬ pb
[m p¬ b® i?ÎB F?„+ bBM? iY b Q\

G9+ M¬v- h¬M S?¬K +?d H¢M? M?¢i ¸€T i`ª- ?„M +?Q iÈB #•v ;B` ¸ m F?¬M; bÊ F
M; mv ?B KX

J¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB M Q M Q- H"TiS+ ?B m`ä` X Zmªi?"i- #¼M ?„M +| i? i
+O h-M S?"K i,M; iB M M? M? M?Q p"v M?"i ç`M? ç½ FBM? [m p¬ b® bBM? iYX H
H" iB M i`QM; ?B K +ªM?- HmB i`QM; M M?"MX

@ L?Q p"v i?b H"K T?B M h-M +¬M; iY`²BX

*´ h?¬M; i`-K iQ K°i +?9i- HB M i?"M? F?~M ç€T i¢X hmv ?„M +kM; F?¬M; T?ªB`
HU+ M;QÌB M;Q`B M?QM; +| i? +Sm pÈi iQ`M #° i°+ M?•M +O KbM? i?b ?„M +kM
h-M S?"K çQÊ+ i`mv M i?W +O \*´ J†+ i?b +kM; F?¬M; T?ªB ?Q`M iQ`M H" M;QÌB

@ > ? - F€ i?U+ +?Q p` +kM; F?¬M; +¬M F?€+? F?Q M?Q i? - F?¬M; +¬M ;¼B H" i
>Ä >Ä oä h?€M? i`mv M i?W i?b +kM; +| i? t2K H" ?"m #®B +O +?Q p`- +S i`U
?Q†+ hB m S?"K H" çQÊ+X

h-M S?"K KdK +QÌB M|B- pb *´ J†+ M M F€ i?"i ?„M +kM; +| w Km®M FûQ ;¬M [m M
i v M|B pÈB K¼B MQÆÌB,

@ L m +?Q p` F?¬M; +? i?b iB m iY i HB M T?•M i?"M? +MM; K°i i? ? pÈB h? M
*´ ç¢B i?9+- *´ M?" i?9+- *´ i K i?9+ p" *´ iS i?9+ X

@ *€B M"v

G9+ M"v- #¶M p` H½Q M?•M F?¬M; F?ÄB ? B K†i M?bM M? m- +| +?9i +?¬M +?WX

@ S?K i?•M- L?" i?9+- h K h?9+- hS i?9+- +?"i M?B Qm i9 M?Q i? M"v i?b +€+ M;
*€+ M;QÆB +ÁM F?¬M; M? M? +?"M; ç€T SM;\

_`i M? M?- \*´ h? M? hmv i HB M`M ç`M? pB + M"vX

@ > ? - M?Q i? i?b +?9M; i HB M p¬ H ;¼B K°i iB M; h-M S?"K ?B M +?"i`²BX

J°i H9+ b m- i?¬M b„+ i` M K†i K¼B M;QÌB +kM; +| +?9i ;B½M` - H½Q >°B i`QÎM;
E iW ç| - ?"Q F?Q ;B[K¼B M;QÌB HB M #„i ç-m i`Î M M ?Á ?ÊT- +kM; #„i ç-m i
i?"M? >„+ >Ä ?B M ;BÌX

"i [m€- F?¬M; H•m b m HB M M;?2 çQÊ+ iB M; #QÊ+ +?•M /²M /"TiW # M M;Q`B

@ "€Q +€Q h°+ i`QÎM;- S?QM; h?B M >MM; FB çQ ç M K°i / M? i?B T Km®M KÌB
?„M /U iB +X

J°i H€i b m- K°i i°+ M?•M *´ ;B +| +?9i F?~M i`QÆM; +?¢v p"Q #€Q +€QX

>„+ >Ä h?"M? H" K°i pMM; ç'i ?¶M HQ¢M ;B®M; M?Q M?[M; i?"M? i?" F?€+- F?¬M
"i .¢ *?B h?"M?- ç¢B #° T?"M +Y ?"M; ç†+ #B i H" K°i Qi bÁM; #`B i? M? H•m i
i`„M; ç K- i?"K +?Q +`M; ç K +`M; /`B i?b +`M; H°` p T?B i?QÌM; M€Q M?B iX

G9+ M"v- ç M çQÌM; `U+ `Ð- çB m M"v F?B M +?Q >„+ >Ä h?"M? #bM? i?QÌM; +|
ç-m i`Î M M b€M; +?"B +MM; Km¬M K`m Km¬M p X

æ®B pÈB `i M?B m M;QÌB K` M|B- ç•v +?QM? H" #„i ç-m +O +m°+ b®M; KÆ KÆ

h¢B h?"M? æ¬M; +O >„+ >Ä h?"M?- +?¶ ç| +| F?m /•M +Q`°M; `½B M?"i- H" MÆ
?Q M?"iX J°i +¶ h?9 s ç T ç) [mw ;B€ /Q ? B ç-m :B€+ GQM; >½M >mv i J½ G¢T m
+?¢T K` p[M; p`M; iB M H M i` M +QM çQÌM;X

h¢B ç•v ç9M; H" +?O bU +O ;B i°+ S?QM; ;B >„+ >Ä h?"M?X

@ S?K i?•M- M;`B M|B H½Q J +O J†+ ;B b) iÈB ? v F?¬M;\

J°i iB M; +?m¬M; +U+ HÈM i`mv M` F?B M +?Q ?ÆM T?•M MY >„+ >Ä h?“M? ç
 F?„+ - T?Q i` M +€B +?m¬M; HÈM +SM; `„M HB M tm'i ?B M M?[M; çQÌM; p, M M?A
 @ G p”i ç½ çQ iÈB i?b F?¬M; i? i?m ?²- i!K H¢B i¢i°B +?B H ç½ çQ ç M- p”v iE
 i`QÊ+X
 h-M S?“K M?bM i?Q€M; [m +?m¬M; HÈM- b m ç! +?d ;Bª pÌ ;Bª p`i p€B +?“Q- b m
 b m- #ªQ ?° *´ h? M? hmv i i`Î H¢B i` M t2 M;U X
 hW H9+ #„i ç-m- S?QM; h?B M >MM; K°i KU+ M?“M M?¢i K” M?bM h-M S?“K- M?
 i?O Km®M HQm #¼M ?¼H ¢BX
 @ >W5
 :B€+ GQM; >½M J½ `®i +K+ `ÌB F?ÄB H½M? ç` +O S?QM; ;B H½M? ç` - ç9M; HS
 ?W H¢M? K°i iB M; - M; v b m ç! ”Q ”Q K°i iB M; - +?m¬M; HÈM ?Q”M iQ”M #B M i?
 ?Q”M iQ”M #B M K'i i`QM; F?¬M; F?QX
 @ S?K i?•M- pb b Q F?¬M; i`U+ iB T ;B i i M M?|+ +QM M”v\
 h?’v h-M S?“K #bM? v M `ÌB çB- S?QM; h?B M >[m T?šM M° ?ÄBX
 S?QM; h?B M >MM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- i?“i p`i pª H”K bM? ?Q”M iQ”M #bM? ioM?
 h?B M >[m- H½Q M!B pÈB p mv M; ?B K,
 @ J M; i?B m ;B tm®M; /QÈB ioM? im K°i i`,K M; ”v- F?¬M; +! bU +?Q T?ûT +O i
 pB H½M? ç` +O S?QM; ;B MY #QÊ+5
 @ o•M; - i?“M? +?O ç¢B M?•MX
 G”T iS+ +! ?° p çB iÈBX
 @ S?K i?•M- çWM; K”
 S?QM; h?B M >[m F m iQ,
 @ ob b Q\\
 @ L?|+ +QM- #bM? i?QÌM; M?[M; ;b i /¢v M;QÆB ç ç•m `²B\
 _®i +K+ S?QM; h?B M >MM; +kM; M?“M F?¬M; çQÊ+ M[- H½Q i€i p”Q Kti S?QM
 ;QÆM; Kti M? im’M +O ?„M tm'i ?B M p”B +?QÌM; ’M K”m ?²M;X
 @ S?K i?•M
 S?QM; h?B M >[m `®i +K+ ?QªM; bÊ- F?¬M; /€K H M iB M; M[- +?d H” ?„M +! +?9i
 >MM;X æ½ ?ÆM KQÌB M,K ?„M +?Q #`i €i M?Q p”v- ?„M M; ?o K½B K” F?¬M; `ä S?
 iS+ ;B”M ç®B pÈB +?QM? KbM? M?Q i? X
 @ L;QÆB +?Q `^M; pW `²B H” K°i i M M?|+ +QM iÈB +Y S?QM; ;B i F?~m tm'i +
 S?QM; h?B M >MM; i?’v S?QM; h?B M >[m H° ` p Kti M”v i?b +kM; ç½ T?€i iB it
 ?ÄBX
 @ *?ŠM; H) T?K i?•M M!B pW `²B i M M?|+ +QM ç!
 S?QM; h?B M >[m F?¬M; ?B m M´B- ?„M ?ÄB pÈB ;B¼M; M; ?B ?Q†+X
 @ h?^M; M?|+ +QM ç! +ÁM K¢M? ?ÆM M;QÆB M?B mX
 S?QM; h?B M >MM; i`WM; K„i pÈB S?QM; h?B M >[mX
 @ L;QÆB i?’v K°i GBM? ok aQ #bM? i?QÌM; +! i? #ªQ i`b #° /¢M; H¢M? M?¢i i`Q
 b Q\ L?bM t2K #B m ?B M çQÊ+ +?QM? M;QÆB pW `²B M?Q i? M”Q\

ed8X *?QÆM; ed8

*?QÆM; e39, .ç i?`U+?Ê ç K V X U R V

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

oW `²B F?Q i? €T #€+? +O S?QM; h?B M >MM; +?O v m M?^K p`Q h-M S?`K- M?
[m€ KçM? K)- M?[M; M;Q`B F?€+ +kM; b) +?`m K°i Qi °M? ?QÎM;- M?QM; K`#B m
ç +?Q H½Q [m€ KS+ i?'i p¼M;X

@ S?K i?•M +| w H`

a„+ K†i S?QM; h?B M >[m `®i +K+ #B M ç´B- iU ?² ?B m `ä` çB m ;bX

@ h M M?|+ +QM ç| F?¬M; +| çÆM ;B°M M?Q M;QÆB i?'v >„M `i +| i? +kM; H`
?ÆM M[i?U+ HU+ F?¬M; FûK- M m F?¬M; F?¬M; +| F?°M,M; /€K F?¬M; FB M; M
S?QM; h?B M >MM; HçB H-M M[i?Î /`B K°i ?ÆB M|B,

@ oW `²B pB T?K K°i KU+ #°Q M;QÆB HmB ` H` Km®M M;QÆB +€+? ?„M t K°i +
iÈB H-M F?€+ çQ H M iÈB +Y X æB m M`v H`K +?Q pB T?K ç½ +| FB M; F`- Î ç•m

@ >ÆM M[MÆB M`v H` ç` T?QÆM; +O S?QM;;B +?9M; i - M m i i?U+ +MM; ?
i? °M? ?QÎM; iÈB M;Q`B p¬i°B- +ÁM +| i? +| i? ?Ov /B i iQ`M #° MÆB M`vX

S?QM; h?B M >MM; ?Q`M iQ`M F?¬M; +| +€+? M`Q- KÈB ç h-M S?`K #bM? v M H

@ S?K i?•M- M;Q`B M¼ KÈB +?d +| ? B KQÆB #°v ? B KQÆB i€K im´B- +?ŠM; H)
T?K i?•M\ \ æB m M`v b Q +| i? X X X

S?QM; h?B M >[m +| +?9i F?¬M; /€K iBM iQÎM;X

@ ok h?B M ççB HK+ `i HÈM- M;¼ ?´ i`M; HQM;- i?B M i`B i-M; i-M; HÈT HÈT-
[m iB m iY h-M S?`K i`QÈ+ ç| p`B M;`v Î æçB *`M Zm®+ b Q\

S?QM; h?B M >MM; M?bM T?QÆM; t M?`M M?çi M|B- iU ?² i•K ibM? +O H½Q ç
ioM?X

@ S?K i?•M H` F€iQ+? oä h¬M +?Q iÈB ? B KQÆB im´B b Q\ ``i [m€ +kM; +?d H
M?bM i?'v- +kM; F?¬M; #B i iQM? +?•M i?U+ +O M|X

S?QM; h?B M >[m M|BX

@ h?B M M?B- pB T?K K°i KU+ /çv #°Q M;QÆB F?¬M; M M +? M;²B ç€v ;B M;- K°
i€Q- ?¬K M v #B m ?B M +O M;QÆB H`K +?Q pB T?K `i i?'i p¼M;- çB tm®M; çB-

S?QM; h?B M >MM; HB + S?QM; h?B M >[m H-M M[- H½Q +?`K `½B M|B,

@ h?`B ;B M +ÁM +€+? +m°+ +?B M i?`M? +?O +ÁM +| MY i?€M;- pB T?K +kM; T?

h®B M v- h-M S?`K ç M F?¬M; i? M;?B M;Î H` +?Q S?QM; h?B M >MM; €T HU+ `'
iQM? T?S+ içT `i HÈM- +| F?°M,M; içQ i?`M? °M? ?QÎM; ç®B pÈB +?mv M +OM;

s2 M;U :B€+ GQM; >½M >mv i+?"K `½B `B F?ÄB T?çK pB +O S?QM;;B - i`QM; ç
i h-M S?`K K°i KU+ ç m i`QM; t2 M;U +`M i?`M ç T?ÁM;- *´ h? M? hmv i K°i # M
#i M- ?°B i`QÎM; J†+ h?` h?QÆM; >°B T?QM; p•M K°i +äB- H9+ M`v HçB M?m M
iY +¬M #°Q ?°X

_®i +K+- i`QM; i-K K„i ç½ F?¬M; +ÁM M?bM i?'v ç€K M;Q`B S?QM; h?B M >MM; +
t2 M;U +kM; ?Q`M iQ`M `B F?ÄB F?m pU+ FB - p >„+ >Ä h?`M? T?²M ?Q X

@ h®i `²B- h? M? hmv i i, i,- S?QM; h?B M >MM; b) F?¬M; çm´B i?2Q ç•mX

o"Q H9+ M"v i?-M b„+ +O h-M S?"K`®i+K+ +kM; #m¬M; HÄM;- ?„M KdK +Q`B M?
ç M; HQ H„M; M O BX

@ h?"i p"v +?,M;\ oW `²B M?Q M;QÆB i` m +?¼+ +QM i` B +O S?QM; h?B M >M
b Q\

*´ h? M? hmv i M;?2 p"v- pšM +ÁM +| +?9i HQ H„M; M|BX hW H9+ t2 M;U iB M p
i`QM; F?QªM; i?`B ;B M M"v- M" M; pšM Hm¬M +ªK i?'v i`€B iBK KbM? ç" T i bM? i
i`U+ i`QM; i`€B iBK M" M;X

æ†+ #B i H" pW `²B çSM; Îi`QÊ+ K†i S?QM; h?B M >MM;- M" M; +ªK i?'v i?•M i?

*?d H" +?ŠM; #B i i¢B b Q- çSM; Î b m HQM; h-M S?"K- imv `^M; T?Q i`QÊ+ H"
H½M;- M?QM; H¢B F?B M +?Q ?°B i`QÎM; J†+ h?` h?QÆM; >°B U *´ h?` h?QÆM;
;B€+ M iQ" M M?'iX

:B®M; M?Q H" i`B b" T +kM; +| i?B m MB M M"v +?®M; çÐ +?Q M" M;X

@ > ? - ?„M F?¬M; +?„+ +?„M i?"M? +¬M; M M ?¬K M v b) F?¬M; ` i vX

h-M S?"K #bM? ioM? M|BX "'i [m€ ?„M +kM; +| i? ?B m çQÊ+ i•K i bM? +O *´ h?
+?d KÊB pW p†M ç°i T?€ ç M +ªM? ;BÊB GBM? ok aQX h`QÊ+ mv €T +O +ªM? ;BÊ
h?B M >MM;- M m F?¬M; TªB +| +?QM? KbM? ;B9T M" M; +?†M ç¢B #° T?"M F?Q
K" #ªQ i`b çSM; i?ŠM;X

@ ob b Q ?„M F?¬M; ç°M; i?O\

*´ h? M? hmv i M;?B p' M ?ÄBX

@ _'i çÆM ;BªM- #ÎB pb S?QM; h?B M >MM; F?¬M; TªB S?QM; h?B M >[m- ?„M
F?¬M; iS+ ;B" M ;B®M; M?Q M?[M; M;Q`B #bM? i?QÎM;X

h-M S?"K M?"M M?¢i ç€T,

@ h +" M; #B m ?B M HB m HoM?- ?„M +" M; F?¬M; /€K ç°M; i?OX

@ h ?B m çQÊ+- #ÎB pb #B m ?B M +O M;QÆB ç +?Q S?QM; h?B M >MM; +?Q `^
?„M ?B M i¢B F?¬M; +| HÁM; iBM HÁM; iBM ç°M; i?O ç®B pÈB M;QÆBX h`€+? F?
M;¢M? M?Q i? - i +ÁM +?Q `^M; hB m S?"K M;QÆB F?¬M; Km®M b®M; M[X ç¼+
L;?2 çQÊ+ h-M S?"K M|B M?Q p"v- *´ h? M? hmv i KÊB ;BUi KbM? i?Î T?"Q M? M

"'i [m€ #° M;U+ b[+O M" M; T?"T T?²M; +MM; K°i ;B¼i K² ?¬B H¢M? +?"K`½B +?
tBM? ç T F?¬M; i€ p i- `²B +?ªv p"Q i`QM; +´- +?mB p"Q MÆB i?-M #Q FB X

æ°M; i€+ +O M" M; H°` p K M;Q`B- h-M S?"K +kM; F?¬M; F?ÄB çQÊ+ +| +?9i i?
h? M? hmv i ? B # ;B•v b m ç| KÊB /ÎB çB €M? K„iX *´ h? M? hmv i +kM; iU ?² T?
+O F?¬M; F?ÄB çÄ YM; F?B M +?Q ?"Q F?Q i`QM; t2 M;U i`Î M M €B Km°B p¬ +M

@ *€B M"v X h? M? hmv i i, i,- H9+ M½v i M|B i H" p` ?¬M T?m +O M;QÆB +kM;
H) b)ªM? ?QÎM; iÈB / M? /U +O M;QÆB-

ob +?2 /'m t'm ?´- h-M S?"K b`b` +€B KkB- ?„M M;QÊM; M;MM; M|BX

@ > ? - hB m S?"K M;QÆB M|B ;b p"v- p` ?¬M T?m Qm i9 M?Q M;QÆB- i`QM; i?B
M[iY Km®M H"K ç|X

*´ h? M? hmv i i?'v #° /€M; M"v +O h-M S?"K i?b iU iBM ?ŠM H M- M" M; M?bM h-

@ ...+5

h-M S?"K +" M; i? K t'm ?´- imv `^M; ?„M ç½ H" oä h¬M +Q`M; ;Bª- M?QM; i` M i?U
K†i ?„M pšM +?Q çO /"vX L|B iK+ K°i +•M i?b XX +ÁM +?Q M K iªB KMB p` M?•M

@ "'i [m€ ç€M; iB +- i #B i KbM? F?¬M; tSM; pÈB hB m S?"K ç'v- +kM; F?¬M; /€K

*´ h? M? hmv i T?®B ?ÊT M!B- imv `^M; i` M K†i +Q!B M? - M?QM; +?d +! M`M;
#m²M +Ð M`QX
Zmª i?"i- i¢B ok h?B M ç¢B HK+ M`v /MM; pä H` pQÆM; ç¢Q i?b M?•M p"i Qm i9 i
+?Q M[iY i`QM; i?B M ?¢ ç°M; i•KX
@ h? M? hmv i i, i, çWM; +! ;B m +Êi i - M[iY Qm i9 M?Q i, F?¬M; T?ªB F?B M +?
+?¢v i?2Q M?Q p`i b Q\ > ? - i, M?bM #B m ?B M pW `²B +O S?QM; h?B M >[m b
F?Q i?Q!M; M`vX
h-M S?"K H„+ ç-m- b m ç! H¢B KdK +Q!B M!B,
@ "i [m€ h-M S?"K ç½ bÊK +! p` ?¬M i? M M +kM; F?¬M; /€K bmv M;?o M?B mX
@ L[iY çQÊ+ hB m S?"K M;QÆB i?QÆM; v m +?„+ +?„M b) +ªK i?'v i?"T T?¬M ?¢M
*´ h? M? hmv i H¢B H¢B F?) +Q!B M!B- M`M; +kM; #B i h-M S?"K ç½ +! ?¬M i? X
@ E?¬M; - H`i +ªK i?'v i?"T T?¬M ?¢M? T?9+X

edeX *?QÆM; ede

*?QÆM; e38, .¢ i?` U+?Ê ç K VX UkV

L;m²M, oBTp M/

U%õöçXÔU%õöçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

L?È iÈB h-M GB pšM +ÁM i`QM; \*?•M ok h?€M? æ` - i`QM; HÁM; +O h-M S?"K H¢
H` K°i M K M?•M- M[iY Qm i9 M?Q *´ h? M? hmv i [mª i?"i F?B M +?Q ?„M i?Q!M;
iY i? M? H p¬ bQM; FB KÈB H`K +?Q ?„M v m iÈB i"MHBM? ?²MX

J°i HQ¢B +ªK ;B€+ `i H` F€ /B m- i?U+ bU F?¬M; T?ªB H` ç M iW h-M S?"K- i?2Q
h-M S?"K ç½ iB m i€M iW H•m- M?QM; i?2Q i?!B ;B M /`B ?„M çB p`Q +€B i? ;BÊ
K°i +?9i +ªK ;B€+ ;„M #! HBM? ?²M +`M; i? K +?•M i?"i F?B M ?„M +! K°i +ªK ;B€+

s2 M;U +?"K `½B çB H¢B i` M çQ!M; T?®- M;Q`B t2 M;U H` [m M ç¢Q T?²M ?Q - +
ç M- M?QM; i`QM; M;U i?2Q i?!B ;B M H¢B v M ioM? çBX

o`Q H9+ ç!- i?B m MB M i`QÊ+ K†i #€i +T oä h-M S?QM; h?B M >MM; +kM; /€K +C
H9+ M`v iU ?²H` M?È iÈB K°i bU ibM?- i` M K†i H°` p /`m /`M; p¬ +MM; - çB m M
F?¬M; F?ÄB ?ÆB +! +?9i t9+ ç°M; i`QM; HÁM;X

@ hB m S?"K- M;QÆB iÈB >„+ >Ä h?"M?- +ÁM F?¬M; +! t2K [m iÁ i?"M? i?` M`v
ç9M; H` i?!B çB K T?²M ?Q M?'i i`QM; M;`vX L;QÆB Km®M çB t2K K°i +?9i F?¬M

M ioM? i`QM; t2 M;U K°i ?²B- *´ h? M? hmv i #¶M; M?B M H M iB M;X

@ > ? - i +kM; ç M; +! w M`v- +?d H` H¢B H`K T?B M h? M? hmv i i, i, `²BX

h-M S?"K ?²B T?K+ iW i`QM; ?²B S+ ç®B pÈB h-M GB- ?„M +Q!B M!BX

L?[M; i?"M? i?` M`v >¶M GQ¢M *?B æ` M`v - K¶B K°i iÁ ç m +! p¬ b® J¢Q >B K :
ç¢B ?ÆM h? M? h?¢+? h`'M `i M?B mX h?"K +?Q +! `i M?B m M;Q!B +ÁM +! i?
#„i #ªQ p"iX h?2Q *´ h? M? hmv i i?b # M i`QM; >„+ >Ä h?"M? +kM; i?Q!M; i?Q!M
i@itm'i?B M- ç€M; ç ?„M çB ibK p"MK v K°i T?2MX

>ÆM M[F€ i?"i +?Q /M F?¬M; +! çKM; T?ªB i?S i®i- K°i iÁ i?"M? i?` çQÊ+ tQM
?B K +kM; ç€M; ç ?„M çB ç #B i i? K K°i +?9iX

_i M? M?- t2 M;U /WM; H¢B- H-M M`v pb K½ t +O *´ h? M? hmv i +MM; h-M S?"
ç®B iBM +`v +O \*´ ;B - F?¬M; T?ªB H` hS i`Q!M; H½Q \*´ J°X J` K'v p` i`Q!M; H
i`QÆM; im Hmv M SM; T?| i?"M? +?O +?B i` M? MY i?€M; b mX

*m°+ +?B M i?`M? +?O H` bU ç¼ bQ+ ;B[h®B *QÌM; ;Bª +O # ;B i°+- M m K°i
imv i ç®B H` b) i?W i?„M; t¬M; H M- i`U+ iB T çm´B ? B M?` FB ` F?ÄB >„+ >Ä
b) tm'i ?B M ç´ K€mX obi? i` M i?U+ i i°+ M?•M +O # ;B i°+ ç m i? K /U- F?
i` M? #€ i?B M ?çX

>„+ >Ä h?`M? çQ+? i?`i H` K°i ``i .ç h?`M? Ui?`M? F?¬M; +| # M ç KV- çB tm®M
T?|M; K„i M?bMX L; QÌB t2 [m HçB +ÁM ç¬M; ?ÆM +ª # M M;`v- ?ÆM M[F?„T M
H€M? +O .ç JBM? *?•m- ``i F€ /`- h¬M S?`K H9+ M`v +ªK M?`M çQÊ+ ?bM? M?Q H
M`Q ç| î ç` +-mX

" M i`QM; >„+ >Ä h?`M? T?²M i?`M? M?`i +| i? M|B H` M?[M; bªM M; ?B T ç2M- i
M?` î i` M çQÌM; - i? M? H•m Fo M[+kM; p`v æ€K JçQ >B K :Bª i`QÌM; F€ +?ûK ;B
M?B M H` +-M K°i +?9i ?QÌM; Hç+ +MM; T?€i iB iX

æQÆM; M?B M- h¬M S?`K F?¬M; +| ?SM; i?9 +?9i M`Q ç®B pÈB M?[M; ç` T?QÆM

@ " M FB +?QM? H` i`mM; i•K ;B Q /`+? HÈM M?`i +O >„+ >Ä h?`M? +?9M; i X *
ç`m ;B€ ?°B- ç•v H` bªM M; ?B T +O *´ ;B ç•v H` +?9M; i - #'i [m€ K¶B i?€M; ;B Q
+Æ ?² +ÁM M?B m ?ÆM HÈB M?m`M +?9M; i i?m p X

h¬M S?`K T?|M; K„i M?bM çB- K°i p`B iÁ FB M i`9+ /MM; >„+ h?ç+? FB M içQ- i?C
iQ HÈM- +?B K /B M iQ+? F?QªM; +?WM; KQÌB b•M #|M; - +?d i?'v # M i`QM; ç M
[m HçB /QÌM; M?Q ``i M€Q M?B iX

@ h`mM; i•K ;B Q /`+? M`v +| b® HQÊM; M; QÌB F?€ + Q- +?d H` iBM? T?¬K ``i QiX

*´ h? M? hmv i HçB iB T iK+ M|BX

@ "ªM i?•M i `i +| ?SM; i?9 Km®M p`Q t2K K°i T? MX

h¬M S?`K +QÌB M|B- î # M i`QM; æçB *`M Zm®+ +| i? +?SM; FB M i?` i`QÌM; ;B C
` iBM? T?~K i, H i?'T +kM; ç€M; ç t2K tûi- ?„M +kM; Km®M M?•M +Æ ?°B M?bM t
F?¬M; X

@ > ? - M m M?Q hB m S?`K M; QÆB M?bM i`9M; +€B ;b- M;`M pçM F?¬M; +-M F?
iB M H` çQÊ+X

h? M? hmv i +QÌB M|B- imv `^M; ?B M içB \*´ ;B #` S?QM; ;B +? M ûT- M?QM; M|
?°B i`QÌM; +O K°i i?QÆM; ?°B- +?9i M°B iB M? # M i`QM; p` F?~m F?Q pšM T?ªB

@ >B p¼M; F?¬M; H` h? M? hmv i i, i, ç m HÁM; 5

h¬M S?`K +QÌB M|B- ?„M M|B i?"i- #îB pb F Hmv M /QÊ+ +m²M; M?•M ;B®M; M?C
b) Km iQ`M #°- ? Q i®M çQÆM; M?B M b) ``i FBM? M; QÌBX

h`QM; H9+ ? B M; QÌB M|B +?mv M- h¬M S?`K #¶M; M?B M i`¬M; i?'v .B K h•M h?
J†+ h?` h?QÆM; >°B # M M;`v çB iÈB- b m HQM; ?„M +ÁM i`¬M; i?'v K°i ç€K i?Op
?² H` ç M; iB M ?`M? im¬M i` - /QÌM; M?Q F?¬M; T?ªB +® w iÈB T?Q ? B M; QÌBX

obi? h¬M S?`K +MM; *´ h? M? hmv i +kM; F?¬M; +| çB ç wX

@ ±\ o` M`v F?¬M; T?ªB H` J†+ ?°B i`QÌM; b Q\

``i [m€ .B K h•M h?`M? b m F?B M?bM i?'v *´ h? M? hmv i i?b pšM #m HçB,

@ J†+ ?°B i`QÌM; içB b Q HçB î +?¶ M`v- M; QÌB # M +çM? M; QÆB H` B\

@ .B K h•M h?`M? M; QÆB +?Q `^M; M; QÆB H` B- #ªM ?°B i`QÌM; T?ªB ;BªB i?Q+

*´ h? M? hmv i HçM? M?çi M|BX

@ > ? - J†+ ?°B i`QÌM; +| i? +QB M?Q i ?ÄB ;B9T i?B m ;B M?` i - /M b Q +€+ M

. K†i .B K h•M h?`M? +kM; çO /`v- imv `^M; #` *´ h? M? hmv i F?¬M; F?€+? F?Q
pšM M; ?B K K†i +QÌB M|BX

@ æ² M;m5

E€ i?"i i?ìB çB K # M M;"v h-M S?"K M;?2 çQÊ+ i? M? •K +O M;QìB M"v i?b ç½ -
;?ûi- ?B M i¢B H¢B +M; +ªK i?'v ;?ûi ?ÆMX h?'v ?„M M;;M +ªM çQìM; çB- ?ÆM
iB T K„M;X

@ L;QÆB M|B +€B ;b\

.B K h•M h?"M? M;?2 tQM; H"TiS+ H°` p /[iÊM,

@ >° p ç°B- i M;?B M;ìM;QìB M"v T?€ ?ÄM; [mv +O +O >„+ >Ä h?"M? +?9M; i -
i?B m tY HwX

P M?5

h?2Q K°i iB M; M' p M; i`mv M ç M- i?•M i? .B K h•M h?"M? i`U+ iB T M M i` M K
M| +?B M,K t #ªv- /QÊB K¬M; ?„M tm'i ?B M K°i +€B ç°M; i?"i b•mX

S?®+5

.B K h•M h?"M? #` +¶ HU+ HQÊM; M"v i`MM; FQ+? H"K T?mM` K°i M;KK K€m iQÆ
;B€+ KbM? iQ`M i?•M tQÆM; +®i +kM; Km®M pĐ pKM X æB m M"v H"K +?Q ?„M F?
i? M"Q iBM M' B- ?„M F?¬M; /€K iBK i?•M H" i?'i +'T GBM? ok aQ i`QÊ+ K†i M;QìB
i? M;;M M' B K°i FQ+?X

@ L;QìB ç•m- ;B i ?„M +?Q i X

Zm K°i ?²B H•m KÈB i`mv M` iB M; F m ;B®M; M?Q ;B i ?2Q +O .B K h•M h?"M
i?O ?¢ ?° p ç°B ç°M; i?OX

@ æ°B i`QîM; i?•M H" i?'i +'T GBM? ok aQ H¢B #` K°i FQ+? ç€M? # v\

h¬M; i?'v .B K h•M h?"M? #` K°i FQ+? M? M? iÈB KS+ F?¬M; B M?bM i?'v ç€M?
?¢ +O .B K h•M h?"M? i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M;;„M F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?- i?"
+O .B K h•M h?"M? #¼M ?¼ ç m F?¬M; +| F`T T?ªM SM;X

eddX *?QÆM; edd

*?QÆM; e3e, smM; ç°i +MM; i?,K /ÁX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ E?¬M; +| M;?2 b Q\ hB m iY M"v i`€B pÈB i?"M? [mv >„+ >Ä h?"M? +?9M; i - /
>„+ >Ä h?"M?- i°B / M? M"v +| i? ;B i +? i i¢B +?¶X

h?'v i?O ?¢ +O KbM? F?¬M; H"K i?2Q K M? H M?- .B K h•M h?"M? `®M; HÈM K°i

"îB pb MÆB ç•v pW p†M +€+? +?Ê ;B Q /`+? +O J†+ ;B F?¬M; t - HQm HQÊM; [r
.B K h•M h?"M? H"TiS+ ?'T /šM F?¬M; Qi M;QìB +?9 w- +kM; #„i ç-m +| i?"i M?B
p•v H¢B t2KX

@ æ•v F?¬M; T?ªB H" .B K h•M h?"M? b Q\ L;QìB M"v i¢B >„+ >Ä h?"M? H"K KQ
M;ì +| M;QìB /€K ç°M; iÈB ?„M\

J¼B M;QìB M?bM .B K h•M h?"M? ç M; i`¼M; i?QÆM; M;²B # i i` M ç'i- b m ç| iWM
p¬ +MM; +?mv M b M; h-M S?"K- i'i +ª K¼B M;QìB #B i`ä .B K h•M h?"M? K†+ /M
>Ä h?"M? ç½ [m2M- M?QM; i?U+ HU+ F?¬M; FûK- ?ÆM M[+| S?QM; ;B H"K +?
i¢B >„+ >Ä h?"M? +Æ #ªM F?¬M; +| M;QìB M"Q /€K ç„+ i°B ?„MX

æ€K M;QìB +kM; `i Km®M M?bM K°i +?9i ç M i°i +MM; H" M;QìB M"Q H¢B /€K + M
i?"M? #° /¢M; M"v\

s2K tûi K°i ?²B- ç€K M; QÌB T?€i ?B M ç€M? .B K h•M h?°M? M; ½ tm®M; ç'i /o M?B MB M i?Qç i M?bM KÈB ? B KQÆB #ªv ? B KQÆB i€K im´B- ?ÆM M[F?m¬M Kti t

@ ±\ L°M; FB çSM; Î# M +çM? M; QÌB M°v iU ?² H° M[?°B i`QÎM; +O J†+ h?` h?O

@ æ9M;- M°M; FB ?Q°M iQ°M +?QM? t€+ H° J†+ h? M? hmv i- K„ M?•M M?Q p°v- °i [m€ H-M M°v +?ŠM; H) H° i? HU+ +O ? B M; QÌB S?QM; ;B +MM; J†+ ;B ;B Q

@ > ? - +€B M°v +| i`Á ? v ç M?bM- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ J†+ ;B +kM; /€K i`U+ ;B +| i?U+ HU+ +QÌM; ççB ?ÆM M?B mX

@ °i [m€ J†+ ;B +| KçM? +kM; +?d H° ? B M; QÌB- ç°B ?° p FB +| KQÌB K°v M; QÌB +| i?U+ HU+ GBM? ok aQ i`Î H M- t2K` ibM? ?m®M; +O ? B M; QÌB F?¬M; [m€ Hç

@ >„+ ?„+ - ?Q†+ H° K°i çQçM M? ?MM; +Sm K„ M?•M i?b b Q\

G°T iS+ iWM; ççQ i? M? •K tb t°Q #°M i€M- K¼B M; QÌB ?,M; b v i?ªQ Hm°MX

@ *| M; ?2 ? v F?¬M; - K m ;B i+? i M; QÌB M°vX

h°¬M; i?°v M; QÌB iÈB M; °v +°M; M?B m- ?ÆM M[içB ç•v +kM; +€+? +?Ê; B Q /`+? h•M h?°M? bÊ M; QÌB +O J†+ ;B °i M? M? b) °i M? M? b) +?çv ç M- ?„M p°B p°M

@ o•M; - ç°B i`QÎM; 5

h?ÌB çB K H9+ M°v M?[M; ?° p FB `®i +K+ +kM; +| T?ªM SM; - K†+ /M H° +| +?9i i S?°K- M?QM; , p°Q # M KbM? M; QÌB ç¬M; i? KçM?- p Kti +O +?9M; ?mM; ?,M; p

@ hB m S?°K- +?d +¬M FûQ /°B K°i ?²B i?ÌB ;B M- M; QÌB +O *´; B +?9M; i °i M

*´ h? M? hmv i M?bM KQÌB ?° p i`QÊ+ K„ i i?U+ HU+ F?¬M; FûK çB [m - M°M; H M

@ E?¬M; +¬M- K°v i M H•m H M°v i F?¬M; i? ç®B T?| çQÊ+ i?b H°K b Q +?®M; Hç hmv i i, i, - M; QÆB HmB` T?Q b m t2K +m°+ pmB H° çOX

h-M S?°K KdK +QÌB M|BX G9+ M°v ç•v ?„M b) ç°M; i?O- K°i Kti H° +?QÈM; K„i .B i H° ?„M Km®M i?, K /Á T?ªM SM; +O S?QM; h?B M >MM; K°i +?9iX L m M?Q ?„M F h?B M >MM; H9+ M°v M?°i ç`M? H° +?m°M #`# [m M +OM; +® +ªM? ;BÈB #€i +°T ç F?¬M; `X

æQÆM; M?B M- M; Q°B` ?„M +kM; +| K°i +?9i w iS +?SM; KBM? i?U+ HU+ +O Kb

@ o°v hB m S?°K +°M i?°M K°i +?9iX

L; ?2 p°v *´ h? M? hmv i ;°i ç¬m M|B- #°i [m€ F€ i?°i M°M; +kM; F?¬M; [m€ HQ H„ pÈB i®+ ç° ç€M? # v .B K h•M h?°M?- M°M; ç½ #B i`ä i?B m MB M M°v i?U+ bU F? ?½Q- ?ÆM M[M°M; +kM; Km®M M?bM K°i +?9i i?U+ HU+ +O h-M S?°K ç M i°i +L

@ hB m iY- M; QÆB ç9M; H° °i iQ ; M- /€K ç®B M; ?`+? +MM; M; QÌB +O S?QM; ;B ?ªQ +?Q M; QÆB #B i`ä [mv +O +O >„+ >Ä h?°M? 5

_°i M? M?- KQÌB i M i?O ?ç +O .B K h•M h?°M? i?B i`B M pä F„ +¬M; FQ+? +O iV

@ L?[M; ?° p M°v #bM? i?QÌM; ?Q°M? ?°M? içB >„+ >Ä h?°M?- M; mv M K°i ç€K i M[ç m +| FBM? M; ?B K T?QM; T?9X JQÌB K°v M; QÌB M°v +?Q /M H° #€i +°T GBM ç€M? M? m +MM; #¼M ?¼- t2K` iB m iY M°v ;†T tmB t Q`²BX

h°¬M; i?°v iWM; ççQ F?Q iS+ +QÌM; ?½M ç€M? iÈB h-M S?°K- M; QÌB p•v t2K iU h-M S?°K b„T ?°+ K€m içB +?¶X

h?bM? i?`+? #°M? 5

L?QM; K° b m K°i F?„+ - K¼B M; QÌB F?¬M; F?ÄB ç m FBM? M; ç+ i`ÈM K„i H MX i? M? i`-K çK+ i°mv M ç M- iB T i?2Q H° iWM; iB M; F m ç m çÈM- b m +MM; H° F

/B ç°M; î;B[b•MX h?•MªM? M"v HQÈi[m - M?[M; ?°p F?¬M; ? +| HU+ +?®M; +
M;QÊ+` M;Q" B- ?ÆM M[ M;mv M K°i ç€K i`MM; i`MM; çB T çB T M M i` M K†i ç`
a m F?B F i i?9+ i? M? •K- K¼B M;Q`B i`¬M; i?'v i`QM; i`"M; pšM H" i? M? v M K i
h?"M? +| F i +K+ M?Q .B K h•M h?"M?5 L;mv M K°i ç€K F?m¬M K†i tm'i ?B M i?®
KB M; ç-v K€m iQÆB +?çv` - +,M #ªM F?¬M; K°i B +| i? çSM; i?ŠM;X

o T?¬M +¬M; FQ+? pW `²B +O KQ`B K'v M;Q`B M"v #` i? M? v M K iY Mû K°i +€+
+ª v T?K+ i` M M;Q`B M K iY M"v +kM; +ÁM #ªQ i`b ?Q" M ?ªQ- +?È M|B +?B H" #`

@ hB m ?¶M çªM /€K ç€M? ?°p ç°B +O +?9M; i #` i?QÆM; - M;QÆB M?'i ç`M? T
+?9M; i M?'i ç`M? b) F?¬M; #Ä [m M;QÆB5 G9+ M"v M; v +ª J†+; B F?ŠM; ç`M?

.B K h•M h?"M? p®M +?Q H" KQ`B GBM? ok aQ ç½ ç-v çO ç®B T?| h¬M S?"K `²B-
çQÊ+ +?d pW ç®B K†i ç½ F?B M +?Q i?O ?ç+O +?QM? KbM? M;mv M K°i ç€K M;
pW bÊ pW ;B" M- M?QM; pšM F?¬M; [m M M;Q M i?QçB mv ?B T ç®B T?QÆM; -
S?QM; ;B iÈB /¼ ç®B T?QÆM;X

@ h?"i b Q\

o"Q H9+ M"v F?| 2 KB M; +O h¬M S?"K M? +? H M- i?•MªM? F?) ç°M; - +?d i`QM; i
?„M ç½ HQÈi[m F?QªM; +€+? p" B +?K+ i`QÊM; - b m ç| K°i +QÊ+ ççT i` M H²M; M

@ hB m ?¶M çªM M;QÆB M?'i ç`M? TªB +? i5

.B K h•M h?"M? H"TiS+ ç m ç M ;¬K`9X

@ h?"i bU H" M;m M;®+5

S?"K H„+ ç-m- ç®B pÈB +?d b® i?¬M; KBM? #^M; F?¬M; +O M;Q`B M"v K" M; Q
?„M ç M H9+ M"v HçB pšM /€K F m ;"Q- ç•v +?ŠM; [m H" iU ibK çQ`M; +? iX hB
+?•M H M- w ç`M? i`U+ iB T H'v KçM; i M M"vX

@ .WM; i v5

L?QM; +kM; i?2Q ç| H9+- K°i i? M? •K mv M;?B K #¶M; M?B M ÎT?Q t i`mv M ç

@ æ½ ç M `²B b Q\

h¬M S?"K iU ?² H" bÈK +| çQ€M i`QÈ+ çQÊ+- ?„M M;~M; ç-m H M M?bM H½Q ;Bª
+MM; KQ`B +Q`M; ;Bª i?U+ HU+ F?¬M; FûK çB iÈBX h`QM; K„i ?„M .B K h•M h?"M
i?¬B- i?"K +?Q ?„M +,M #ªM ?Q" M iQ" M F?¬M; +| bY /KM; HU+ HQÊM; +Q`M; ;Bª c
i?Y H" TªM SM; +O S?QM; h?B M >MM; +MM; T?O i?"M? +?OX

@ ±\ æ•v ?bM? M?Q H" S?QM; h?B M >" +'T i`QÎM; H½Q S?QM; ;B - +?QM? H" oä
+MM; +ª +€B >„+ >Ä h?"M? ç m `i +| ç` p`- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ FBM? ç°M; ç M

ed3X *?QÆM; ed3

*?QÆM; e3d, :B Q /`+? i`"M;X URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

oW M?bM i?'v H½Q ;Bª iY FBK i`Q`M; #"Q çB iÈB- K¼B M;Q`B p•v t2K p"Q H9+ M
M,M; +O oä h¬M +Q`M; ;Bª F?¬M; TªB M;Q`B #bM? i?Q`M; +| i? +?`m çUM; çQÊ
"i [m€- b m K°i F?„+- h¬M S?"K F?¬M; +| +?9i /Q /U M"Q- H¬M M[M•M; +?•M T?
K°i +QÊ+ ççT p"Q H²M; M;U+ +O .B K h•M h?"M?X >¬K M v F?Q HU+ HU+ HQÊM
M?Q i? M"Q- +?d H" K°i +QÊ+ +?B HU+- i`U+ iB T F?B M +?Q .B K h•M h?"M? ç
K f

@ .B K h•M h?"M? ç½ +? i5

@ S?QM; h?B M >" H" oă h¬M +QÌM; ;B^a- iB m iY M"v HçB î i`QÈ+ Kti ?„M b€i M?•

@ L;QÌB M"v i?"i bU F?¬M; bÊ +? i`²B5 *?Q /M ?„M +QÌM; ççB ç M K'v +kM; +| i? b Q5

@ :B i i?O p ç| H" i°B HÈM- +QB M?Q H" J†+ ;B Km®M #^aQ p - S?QM; ;B imv iç ç'vX

h?'v h¬M S?"K #B i`ä S?QM; h?B M >" ç M +ÁM ç®B pÈB .B K h•M h?"M? ?ç b€i i F?¬M; F?ÄB FBM? M;ç+ p¬ +MM;- iB T i?2Q H" HçB H¬M M[ M? Q M? Q HmB p T +QÌM; ;B<sup>a</sup> oă h¬M S?QM; h?B M >" tm'i i?O H"K #` i?QÆM; p" M;QÌB p¬ i°BX

@ L;QÆB555

S?QM; h?B M >" i¬M; i?'v h¬M S?"K HçB i?"i bU /€K içB i`QÈ+ Kti +O KbM? b€ H"TiS+ ;B"MiQK Kti- ç•vimv iç®B H" F?B m +?B Mi¬M M;?B Koă h¬M ?„M p" +

@ > ? - iB T i?2Q X

h¬M S?"K +,M #`M F?¬M; Km®M M?B m HìB- p"QH9+ M"v ? B K„i #¶M; M?B M M;Q i?B i? .B K h•M h?"M? H M`²B ç€ K°i +QÈ+ ?QÈM; S?QM; h?B M >"X

"M?555 M;m²M

J°i i v S?QM; h?B M >" iB T H'v i?B i? +O .B K h•M h?"M?- M?QM; iB T i?2Q i` +O ?„M ?„M HB M #B M ç´BX GU+ HQÈM; M|M; `U+ i` M i?B i? i`mv M ç M ç +? #m¬M; HÄM; i v ` - b m ç| ?„M HB M +?SM; FB M i?B i? FB ç½ #B M i?"M? K°i Ka M?•M /çM;X

a„+ Kti S?QM; h?B M >" i?Q€M; +?®+ F?| +QB p¬ +MM;- b m ç| HB M M;Q M ç°+ b m ç| M?bM p T?Q t - i` M Kti H°` p M;?B M M;šKX

o"QH9+ M"v- S?QM; h?B M >" ?"M F?¬M; i? H"TiS+ tm'i i?O ç2K M;QÌB i`QÈ+ K„ ç¬m ?„M M? M? +?|M; HQ H„M; +•M M?„+- i®B +?mM; ?„M M?È iÈB S?QM; h?B M K¼B +?mv M ?ç tm®M;X

@ h?m i?"T i?B i? i`î p - pB + M"v MY i?€M; b m +?9M; i b) +MM; J†+ ;B ?^aQ ?^a

J°i H€i b m b„+ Kti +O S?QM; h?B M >" i€B M?Êi- ?„M i`¬K ;B¼M; M|B- iB T i?2Q

S?QM; h?B M >" ç®B Kti pÈB bU F?B m F?Q+? +O i? M? b K M K iY- p"v K" F?¬M

S?QM; h?B M >" i" M K„i M?bM i?'v ç°B ?° p S?QM; ;B #` ;B i +? i +kM; +?d M|B HmB5

S?QM; ;B Kti ç®B pÈB F i€i i?ŠM; p"Q Kti ;•v tmM; ç°i M"v- F?¬M; M;ì H" HU + +?B M5

h`QM; F?Q^aM; i?ìB ;B M M;„M- M;QÌB p•v t2K +kM; F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?5 "¼M F?¬M; i? M"Q iBM M´BX

h'i +^a ç m HmB `i t - p®M ç½ H"K i®i +?m~M #` K°i ?²B ççB +?B M b) T?€i bBM? M;QÌB M;?o ç M- `i M? M? i? M? b K M K iY HB m HoM? FB b) T?^aB ?°+ K€m çQ L?QM; ?B M ;Bì- M K iY pšM #bM? v M p¬ bU çSM; M;mv M içB +?¶- S?QM; h?B M

@ æB m M"v b Q +| i? h" M K„i M?bM i?'v ç°B i`QÌM; ?° p .B K h•M h?"M? #` ;B p i`¼M; i?QÆM;- S?QM; h?B M >" pšM +| i? ~M M?šM M?Q i? \ *S iB T iK+ M?Q p¼M; b Q\

Zm ?²B H•m- KÈB +| M;QÌB #„i ç¬m M;?` Hm"MX

@ E?¬M; +| mv p¼M;\ o"v #•v ;Bì M;QÆB +| /€K çB F?B m F?Q+? S?QM; h?B M >"

*| K°i M; QìB +kM; ?"B ?QÊ+ M|BX
 @ o"v i¢B b Q ç®B K†i pÈB H¢B HMB #QÊ+ \
 *| M; QìB M?'i i? ÌB M?bM F?¬M; `äX
 @ æB m M"v +ÁM T?ªB ?ÄB b Q\ J°i HQ¢B F?ª M,M; H" S?QM; h?B M >" +MM; S?
 M"v- K°i HQ¢B F?ª M,M; H" bÊ J†+ ;B - #'i [m€ i iBM iQÎM; ?ŠM H" p b mX S?ÄM;
 çQÊ+ K°i + Q M?•M M"Q ç|- +| H) +?QM? H" #" + iB M #®B +O M KiY i? M? MB M
 KÈB F?¬M; /€K ç°M; ç M ?„MX
 *| M; QìB T?ÄM; çQ€M M|BX
 @ h M; ?o ?ŠM H" M?Q p"v5 *?d " F?¬M; #B i M; QìB M"v ç M i°i +MM; H" B- çB p"
 _'i M? M? T?ÄM; çQ€M +O M; QìB M¼ pW `²B +?B K çQÊ+ `i M?B m M; QìB OM
 T?"M +O T?"K +M; i? KiÁ KÁ ?ÆMX
 @ h®i H„K- +?Q p`- pÎ F`+? ? v ç½ tQM; - K¼B M; QìB +| i? i€M çBX
 L?bM S?QM; h?B M >" i?®B HmB- h-M S?"K p¶ p¶ i v M|B- ?B M i¢B ?„M `®i +K+
 >MM; ?B M ;Bì çQ+? i?"i FB M; F` ç®B pÈB +?QM? KbM?- i?"K +?Q +,M #ªM F?¬M
 /B M5
 "'i [m€ ?„M imv `^M; +| çQÊ+ M,M; HU+ ç€M? +? i S?QM; h?B M >" - M?QM; ?„M
 i? X "ÎB pb ?„M #B i S?QM; h?B M >MM; +kM; +| çB K K'm +?®i- .B K h•M h?"M?
 - ?„M +kM; b) F?¬M; ç m HÁM; - M m ;B i +? i S?QM; h?B M >" oä h¬M +T i`QÎM;
 i? ?Q" M iQ" M +?¼+ ;B" M S?QM; h?B M >MM; - ç M H9+ ç| +K+ /B M `i +| i? HQD
 h-M S?"K çQÆM; M?B M F?¬M; Km®M M?bM i?'v iB M? ?bM? M"vX
 h-M S?"K çQ€M- #ÎB pb ?„M ç°i M?B M tm'i ?B M- S?QM; h?B M >MM; ;Bì T?9i M
 +OM; +® +ªM? ;BÈB #€i +T oä h¬M +O +?QM? KbM?- MY i?€M; b m +| i? +?B K
 +?B M i?"M? +?OX "'i [m€ ?„M F€ +kM; +| i•K iQ ;B®M; M?Q S?QM; h?B M >MM; -
 +kM; F?¬M; +| T?¬M i?„M; HÈM- +?Q M M ?„M +kM; i` M? i?O i? ÌB ;B M pb +?QM
 S?QM; h?B M >MM; HMB #QÊ+ +?QM? ?ÊT pÈB w ?„M- ?„M F?¬M; +¬M T?ªB ç2K ç
 K¢M; pÈB KbM?X
 h`QM; i? ÌB ;B M MY i?€M; - h-M S?"K +kM; iB T iK+ iB M K°i #QÊ+ ?Q" M i?B M
 h?Ov >Ä hQÆM; .mM; o¢M L; Qm h`MM; *?"M; - ?ÆM M[+| +ªK M; ° +O K +?OM;
 +| +Æ ?°B #QÊ+ i? K i-M; KÈB hBM? *?'M *Ym h?B MX >„M ?B M i¢B +| impB M?
 M; mv M F?Q T?¢K pB ? B i`,K ?ÆM M, K KQÆB i?QÊ+ - M m +| i? i, M; H M iÈB +ªM
 +| i? M„K i`QM; i v M; mv M F?Q M; mv M F?Q KÎ`°M; ç M # i`,K i?QÊ+5
 .MM; +QìM; ç° M; mv M F?Q M„K i`QM; i v- T?¢K pB M; mv M F?Q # i`,K i?QÊ+ +M
 i€K i`,K i?QÊ+ +kM; F?¬M; b B #B i M?B m- +S M?Q p"v ?„M b) +?B K T?¬M i?„M;
 @ æB i?¬B- +?9M; i iB M T?ÁM; ç'm ;B€ M?bM t2KX
 h?'v K¼B M; QìB +?mM; [m M? i?®B HmB M?Q i?Ov i`B m `ÌB çB- ?„M /`m /`M; M|B
 G9+ M"v- *´ h? M? hmv i iU ?² +kM; KÈB pW p†M F`T T?ªM SM; pÈB #B m ?B M
 M" M; ?ÆB ;B"i KbM? K°i +?9i `²B çB ÍT?Q i`QÊ+ /šM çQìM; X >B M i¢B- i`QM; H
 Qi- #ÎB pb M" M; ç½ ?Q" M iQ" M iBM T?K+ ç®B pÈB i?U+ HU+ +O h-M S?"KX
 @ E?¬M; ?´ H" M; QìB i¢Q M M F€ iQ+?X
 æ€v HÁM; *´ h? M? hmv i F?) i?Î /`B- #•v ;Bì M" M; KÈB +?•M +?QM? i?'v çQÊ+ ?v
 >„+ >Ä h?"M?X
 smv M [m ç€K M; QìB Î M; ½ iQ çQìM; - h-M S?"K +MM; *´ h? M? hmv i HB M i`U+ i
 i`M; - M?bM /B M pB M +?QM? /¬M çB t - K¼B M; QìB p•v t2K H9+ M"v KÈB b¬B M

edNX *?QÆM; edN

*?QÆM; e33, :B Q /`+? i`"M;X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

J`+?mv M ç½ tªv ` ?¬K M v i`i M?B M b) i`î i?`M? ç i`B +•m +?mv M +O `i M?B M? M? b) i?¬M; [m M? [M; M; QÌB M`v i`mv M F?„T >„+ >Ä h?`M?X

h|K H¢B- h¬M S?`K H9+ M`v ` i v ç½ t•m /UM; çO i? +?Q +m°+ +?B M i?`M? +?O

@ G½Q M?•M ;B - M;QÆB v M i•K- i b) +?Q ;B i°+ +O M;QÆB bÈK F?¬B T?K+ [n

h`QÊ+ +Y ;B Q /`+? i`"M;- h¬M S?`K M;~M; ç¬m M?bM i?Q€M; [m ?`M; +?[ iQ, >„M i?b i?`Q M|B- H`K °i ;B i°+ F?¬B T?K+ H¢B ?¼ Ui M ?¼V KQÌB K'v M,K +?`m

*´ J†+ pb ?„M iª ;B€ M?Q i? M`Q- i`QM; HÁM; h¬M S?`K `ä `M;- +?Q M M H9+ M oä h¬M S?QM; h?B M >MM; +| i? b) +| M;mv ?B K- M?QM; ?„M pšM [mv i ç`M? ?¶

æB p`Q ;B[ b•M ;B Q /`+?- T?|M; M?½M M?bM H¢B- /ÁM; M;QÌB M?Q i?Ov i`B m iB M; M;QÌB ²M `QX :B[b•M ;B Q /`+? +ÁM T?•M +?B `i M?B m F?m- H`K +?Q M ç /¢M; p`+?mv M M;?B T F?B M +?Q M;QÌB i i?€M T?K+X

@ h`QM; i`"M; ;B Q /`+? +O +?9M; i i´M; +°M; T?•M +?B ? B ç¢B F?m, i?2Q i?S +?O ;B Q /`+? F?m- i`QM; ç| iU +?O ;B Q /`+? F?m +?B H`Gmv M .QÊ+ ;B Q /`+? +MM; *´ "aQ ;B Q /`+? F?mX

@ Gmv M .QÊ+ ;B Q /`+? F?m +?O v m H` .QÊ+ h`B +MM; Gmv M .QÊ+ ;B Q /`+?- HÈM HÈM ç m H` pk ;Bª iU Hmv M +? i` M; #` ;B Q /`+?- K` \*´ "aQ ;B Q /`+? F?m :Bª t•K M?`T K°i Qi i?QÊM; +´ /B iQ +? i?m ?Q¢+? ;b ç|X

@ *?d H` p"i T?~K +O hU .Q :B Q .`+? F?m ç m F?¬M; +| p"i ;b ;B€ i` [m€- ;B€ i` ?`M? ç'm ;B€ Î F?m æ'm :B€X

oW çB p T?Q i`QÊ+- \*´ h? M? hmv i pW ;BÈB i?B m pÈB h¬M S?`KX

@ *´ "aQ ;B Q /`+? F?m\

L;?2 i? h¬M S?`K H"TiS+ H M /•v +| i iBM? i?¬MX >„M iWM; iB M p`Q æ Q pQÆM iQ+? çQ+? t€+ `i +| i? b) i²M i¢B `i M?B m i?S i@i- p` pQ /K ?°T b„i K`m t€K +O K†i M;Q`B M?bM F?¬M; ` ;b #Q K"i- M?QM; H¢B K M; +?Q ?„M `i M?B m FBM? ?

@ > ? - ç² p"i M`v M¼ # M i`QM; *´ "aQ ;B Q /`+? F?m ç½ çQÊ+ :B€K æ`M? aQ +? +?9M; i t2K tûiX L m hB m S?`K Km®M +| i?S i@i- i M;?o M M iÈB ç'm ;B€ F?m ç

*´ h? M? hmv i +QÌB M|BX

@ o"v +kM; +?Q ?ŠM- i H` M;QÌB i?Q+? M?'i çB FB K i` ?`M;X

h¬M S?`K +kM; +QÌB +QÌB M|BX GBM? ?²M HU+ +O ?„M +?Q iÈB M v K¢M? ?ÆM ?B M i¢B ?„M ç½ H` +QÌM; ;Bª oä h¬M i?b +`M; #B M i?€B ?ÆM- M;k ;B€+ KšM im +kM; +?Q +?„+ #b F`T çQÊ+ ?„MX

*?Q M M Î T?QÆM; /B M M`v ?„M +| i? K iU iBM `i HÈM- imv i ç®B +| i? +?B K ç pÈB M;QÌB #bM? i?QÌM;X

L|B tQM;- h¬M S?`K HB M i`U+ iB T çB p +kM; +?d +QÌB H„+ H„+ ç¬m çB i?2Q- i` i?` i?QÆM; ?°B +O M`M; ç m M? [M; M;QÌB +| i M im´B i`QM; >„+ >Ä h?`M?- +?n F€ M?ÄX

>ÆM M[+kM; F?¬M; T?ªB iQ`M #° +´ iQ+? ç m +| i? #ªQ i²M çQÊ+ ;B®M; M?Q
pQÆM; K°- T?¬M HÈM +´ iQ+? ç m #` i?ÌB ;B M ?Q†+ H` i`ªB [m #` p¬ b® M;QÌB
#ªQ p`i p¬ +MM; i?'TX

*?d H` M m h¬M S?`K +| ?SM; i?9- *´ h? M? hmv i iU M?B M b) F?¬M; çB T?€ ?Q ?S
M`M; v M H†M; çB i?2Q T?Q b m HQM; M?bM h¬M S?`K +| +?9i ?,M; ?€B +?¼M H
æB p`Q i`M; i`M; +O \*´ ªQ ;B Q /\`+? F?m- h¬M S?`K M?'i i?ÌB HB M +ªK i?'v K
i`M iÈBX E?m pU+ +| KMB ?QÆM; +´ tQ M`v î i`QM; pMM; ;B Q /\`+? - MÆB +| KQÌ
K†i #`M #`v ç-v +€+ p`i T?~KX

@ L?[M; i?S FB +kM; +| +?9i i?9 p`X

h?'v p`v- h¬M S?`K F?¬M; F?ÄB ?ÆB +| +?9i ?QM; T?'M- iB T i?2Q HB M çB M?
ç-m t2K tûi i`QÌM; i? B "¢+? L;¼+ i?S M?'iX

L?QM; ?„M K°i çQÌM; çB iÈB- `i M? M? çB [m +€B i`QÌM; i? B /\`B K'v +?K+ Kûi i
+| +?9i i?'i p¼M; `²BX

J'v i?S M`v çQ+? t€+ +| F?¬M; Qi F?Q iS+ t tQ - M?QM; T?¬M HÈM H` M?[M; p`i /
#bM? ?Q +kM; +| `i M?B m- M?[M; i?S ç†+ i?M i?b +| `i QiX L;šm M?B M i?'v çQ
pk F?Q- M?QM; M?bM F„ +?d H` K°i Qi M¬M; +K- çB m M`v H`K +?Q ?„M +| +?9i /\`

J'v i?S M`v M m iB M i? - +| i? F?¬M; Qi M;QÌB i?m i?"T ç i`QM; #`v- M?QM; i¢
i? ;BÈB +O pk ;Bª i?b Qi M;QÌB ç w iÈB K'v i?S M`v- +`M; F?¬M; M|B iÈB +?9M;

@ æ9M; F?¬M; \ h ç½ M|B H` MÆB M`v F?¬M; +| +€B ;b i®i- ?B M i¢B ç½ iBM +?Q
i çB- MÆB ç| +| ç¬B F?B b) tm'i ?B M K°i Qi i?S i®iX

*´ h? M? hmv i i?'v h¬M S?`K +| p i?'i p¼M; HB M iW T?Q b m #QÈ+ H M +QÌB M

@ >„+ ?„+ - iB m iY M;QÆB +S iQÎM; `^M; KbM? H9+ M`Q +kM; ;†T p`M K v b Q\ E
*´ ;B +?9M; i M;?B M +Sm p` i`mv M i?W `i b•m p T?QÆM; /B M ;B€K #ªQ- M;C
bS+ M[X

G9+ M`v i? M? •K +O \*´ J†+ i`QM; i B h¬M S?`K i`mv M ç MX

@ > ? - ç i iB TiK+ [m M b€i K°i +?9i- imv `^M; #•v ;BÌ +ÁM F?¬M; T?€i ?B M i
pšM H` çQÊ+ KÎ`°M; i-K K„iX

h¬M S?`K +QÌB M|B- K'v i?S M`v ç9M; H` i`QÈ+ FB ?„M +?Q iWM; M?bM i?'vX J°
i?Q+? ?ÊT- M|B F?¬M; +?WM; ?„M +kM; b) Km p i`QM; #`vX

@ o`v iMv M;QÆBX

h?'v h¬M S?`K FB M i`b- *´ h? M? hmv i +kM; F?¬M; +ÁM M|B +€B ;b M[- M`M; i
h¬M S?`KX

G¢B çB [m ?ÆM KQÌB i? B i? B "¢+? L;¼+ - h¬M S?`K pšM F?¬M; +| i?m ?Q¢+? ;b-
K°i +?9i ç² +´ i®i ;B€ i?'T- imv `^M; F?¬M; +| i€+ /KM; [m€ HÈM M?QM; ç bQm i-

@ h?S i®i çQ+? t€+ F?† FB K i?"iX

hB TiK+ p T?Q i`QÈ+ ibK FB K- HBM? ?²M HU+ +O h¬M S?`K iQ`M /B M iªM `^
iU ?² F?¬M; +| T?€i ?B M +€B ;b +| ;B€ i` - p`Q H9+ M`v ?„M iU ?² +kM; Km®M `^

@ ±\

*?d H` +kM; i?2Q ç| h¬M S?`K T?€i ?B M î F?„T M;ä M;€+? T?Q t +| K°i H½Q ;B
i`QÈ+ K†i H½Q +| #`v M,K +€B #bM? M?ÄX

L;QÌB F?€+ ç m ;B Q /\`+? i` M i`QÌM; i? B #¢+? M;¼+ - +?d +| M;QÌB M`v #`v #W
H¢- pb i? h¬M S?`K +kM; +ªK i?'v ?SM; i?9- ?„M KdK +QÌB çB iÈBX

Í i`QM; F?m +´ #ªQ hU .Q :B Q .`+? çB /¢Q K°i ??B F?B M *´ h? M? hmv i +| ?ÆB
/`+? i`M; M`v M`M; çB [m p¬ b® H-MX
>ÆM M[+´ #ªQ F?m- M|B i?"i` i`QÈ+ FB H9+ KÈB ç-m M`M; +kM; +| w ç`M? i-K
b m p`B +?K+ H-M i?b i?"i F?¬M; T?€i ?B M +€B ;b ç†+ #B i +| ;B€ i``- #ÎB pb #¼
HÈB ?¢B- +Æ ?? F?¬M; ;b +| i? [m K„i ?¼X
L?QM; K` i?`v h-M S?`K pšM F?¬M; +| w ç`M? `ìB çB- M`M; +?d +| i? ç i?2Q b m
K°i b® ç² p`i i` M i`QÌM; i? B #¢+? M; ¼+X

e3yX *?QÆM; e3y

*?QÆM; e3N, G½Q HW çªQX M;m²M

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ hB m S?`K- iW iWX

o®M M`M; ç½ Km®M +?"K`½B +?ì h-M S?`K iW iW t2K- +?d H` p`Q H9+ M`v- M`M; M
?QÈM; M;ä FB X E?B M?bM i?`v M;QìB #€M ç²- M`M; F?¬M; F?ÄB M?QÈM; K`v- K

@ G`K b Q p"v\

h-M S?`K +| +?9i M;?B ?Q†+- ?„M [m v ç-m M?bM p T?Q *´ h? M? hmv iX *´ h?
?„M +kM; ç½ çB iÈB i`QÈ+ M;QìB H½Q ;Bª FB - pW p†M M;²B tm®M; +-K K°i +€B

@ L;QìB M`v H` i M HW çªQ ç|X

*´ h? M? hmv i #QÈ+ M? M? çB iÈB +?d p`Q H½Q ;Bª FB M|BX

@ J†+ >°B i`QÎM;- T?€`®B +?mv M H`K ,M +O M;QìB F?€+ +?ŠM; F?€+ ;b ;B i +
;B Q /`+? imv +?Q M°T FBM? T?Q- M;QÆB +kM; F?¬M; i? T?€ ?Q pB + #m¬M #€

G½Q M?•M FB p®M +| #° /¢M; #Q ?B K i oM? i¼ - b m F?B M?bM i?`v *´ h? M? hm

@ h F?¬M; T?ªB M|B F?¬M; +?Q M;QÆB p`Q çQÈ+ b Q\ L;QÆB p`Q #^M; +€+? M`

*´ h? M? hmv i F?¬M; FB M; M ;b- M`M; H¢M? HMM; ?ÄBX

@ J†+ >°B i`QÎM; F?¬M; +-M ç w iÈB- /M b Q H½Q M?•M i H` i?QÆM; M?•M- K`v
H` +€B ;b- i +kM; b) F?¬M; HW #¼M ?¼H` #ªQ #®B ;b- i|K H¢B M;mv M M;QìBK

G½Q ;Bª FB p`Q H9+ M`v ;B M; i v- #° /¢M; #Q ?B K F?¬M; +ÁM i²M i¢B- K` i`€B

@ >W- M;mv M M;QìB K„+ +•m +?S F?¬M; T?ªB H` M;QÆB +® ibM? b Q\ J`v i?S M
#ªQ ;b- M;QÆB Î F?m #€M +´ #ªQ +?QM? H` ç M; ;¢i M;QìBX

*´ h? M? hmv i ?W H¢M? M|BX

@ J†+ >°B i`QÎM;- M;QÆB M|B +?Q ç9M;- +´ #ªQ p®M F?¬M; +| ç`M? M;?o +K i
ªªQ ;B Q /`+? F?m +| # Q M?B m i?S çQÈ+ ;¼B H` #ªQ #®B\ L m M?Q H` +?•M +?Q
i`U+ iB T +-K çB ç`m ;B€ F?m\ *S M?Q p"v- i i?`v \*´ªªQ ;B Q /`+? F?m M`v +?Q

@ h? M? hmv i i, i,- +| +?mv M ;b p"v\

J°i # M h-M S?`K +kM; M;?2 çQÈ+ +| +?9i ?² ç²- F?¬M; F?ÄB H M iB M; ?ÄBX

@ J`v i?S M`v H`K b Q ;¼B H` +´ #ªQ- +,M #ªM +?QM? H` H½Q M?•M M`v HW ;¢i-
"¢+? L;¼+ i`QÌM; i? B M?QM; ?„M F?¬M; p`Q K` /MM; K°i +?¶ M;²B H`T /`H` M;Qì

@ *|`'i M?B m M;Q`B H-M ç-m iB M p`Q \*´"ªQ ;B Q /`+? F?m +kM; ;B®M; hB m S
H¢B ç•v- b m ç| ?„M HB M ;Bª #° #Q ?B K M|B +€B ;b ð F?¬M; ?B m F?¬M; ç€M; K
?mv M /B m F?| ;BªB i?Q+?- i|K H¢B H¨ ç½ +| F?¬M; Qi M;Q`B #` ?„M ç½ HW ;¢i-
#B M i?`M? K°i M„K ç'iX

*´ h? M? hmv i H¢B iB T iK+ HB + H½Q ;Bª +´ [m€B K°i +€B `²B M|B iB TX

@ G½Q M?•M i F?¬M; +| ;¢i M;Q`B- K'v i?S M¨v +?QM? H¨ iU i v i bÎ i¢Q- ç®B p
i?S+ V h?"i ;B®M; M?Q H½Q T?m +ªK i?'v çQÊ+ +?9M; +?QM? H¨ p"i #€m p¬ ;B€
G½Q ;Bª +´ [m€B iB T iK+ K†i /¨v M|B- b m ç| çªQ K„i M?,M K†i- H° ` p p¬ bd,
@ >„+ ?„+ - H9+ i`QÊ+ \*´ ?°B i`QÎM; p¨ K'v M;Q`B FB Km iB m #bM? p #B M i?`M
iB i F?¬M; i®i- #` /QM? QÊi K°i +€BX æ| H¨ M;Q`B w Km®M * K çQ M- M?[M; +€
M?Q p"vX

L;?2 *´ h? M? hmv i +MM; H½Q ;Bª +´ [m€B ç®B i?Q¢B- h-M S?`K +m®B +MM; ?B
HÊB /KM; i•K Hw +O +QM M;Q`B- ;Bª /¢M; i?¬M #Q iB M ?`M? HW ;¢i- i?"K +?Q
,M [mª ç„M; +O H½QX

J¨ i?"i bU i?b ?„M ç½ t2K F„ K'v +€B #bM? M¨v- çQ+? t€+ F?¬M; +| +?¶ ç†+ #B i;
H¨ ç² +´X *?d H¨ Î MÆB M¨v- H½Q ;Bª H° p #Q ?B K M?Q i? i'i F?B M +?Q M;Q`B
b) M?`M F?¬M; çQÊ+ Km p M;?B M +SmX

>B m `ä` - h-M S?`K +kM; F?¬M; M?`M +Q`B +Q`B iU ;B m- M m F?¬M; TªB *´ h
F?¬M; +?WM; ?„M +kM; b) Km K'v +€B i`Î p M;?B M +Sm K°i +?9iX *?d H¨ M m H
HQÊM; - iU M?B M F?¬M; +| +€B ;b ?mv M +Æ- H„+ H„+ ç-m- ?„M HB M ç2K p"i +-

@ S? M?5

*?d H¨ p`Q H9+ M¨v- +€B #bM? bS ç°i M?B M MSi` H¨K ? B MY X

@ L¨v- M¨v M¨v X hB m iY M;QÆB F?¬M; Km i?b i?¬B +?S b Q H¢B T?€ ?ÄM; #ª
i?Q`M;X

G½Q M?•M FB i?'v iB m #bM? +O KbM? #` # ` i?b H"TiS+ KÎ i`WM; ? B K„i M|B
J¨ h-M S?`K pM M?bM +€B #bM? pÐ M?'i i?`B /Î F?|+ /Î +Q`B- ?„M H¢B T?€i ?B M
+ÁM KÊB- ?ÆM M[~m i - # K†i;² ;? - [mª M?B M H¨ KÊB H¨K` F?¬M; H•mX

@ G½Q HW ;¢i- M;QÆB +ÁM /€K çÁB #²B i?Q`M; \

*´ h? M? hmv i HB + H½Q ;Bª M¨v K°i +€B- i?ªM M?B M ?ÄBX

@ æQÊ+ `²B- çQÊ+ `²BX E?¬M; #²B i?Q`M; +kM; çQÊ+ - +?d H¨ T?B M iQ€B J†+ >°
i iB T iK+ Î ç•v K°i M;¨vX h + K çQ M M;¨v K B b) F?¬M; iÊB M[X

h?'v *´ h? M? hmv i H M iB M; - H½Q ;Bª FB #'i ç„+ /o M|BX

@ *?Q M;QÆB iB T iK+ Î ç•v ;¢i M;Q`B H¨ T?€ ?Q / M? /U +O J†+ i?` ;B Q /`+? i
F?¬M; Hv F? B çWM; i`€+? +?9M; i F?¬M; F?€+? F?QX

*´ h? M? hmv i H¢M? HMM; ç2 ¼ - H¨K K°i ?°B i`QÎM; M¨M; #B i H9+ M¨Q M M +Q

@ æQÊ+ çQÊ+ çQÊ+X *QB M?Q H½Q ;B¨ i bÊ +¬- i H"TiS+ çB M; vX

L;?2 çQÊ+ *´ h? M? hmv i M|B M?Q p"v- H½Q M?•M +´ [m€B iU ?² +kM; bÊ- HB M
#bM?- i?`B çB K i?m i?"T ?„M pSi +€B #bM? ç½ pÐ b M; K°i # MX

@ æ•v H¨ p"i i #²B i?Q`M; +?Q M;QÆBX

o`Q H9+ M¨v K°i i?ÄB p¨M; ç½ `ÆB p`Q i`QÊ+ K†i H½Q M?•M FB - h-M S?`K i?ªM

@ hmv `^M; p"i +O M;QÆB H¨ ;Bª- M?QM; H¢B H¨ K°i T?2M i•K ?mv i +O M;QÆB-

@ >„+ ?„+- hB m + M;QÆB ç9M; H" M;Q`B i?"M? i?U+- ?ªQ- K°i F?B ç½ M?Q p"v-
F?€+? F?Q

G½Q M?•M FB M?ti i?ÄB p" M; i` M Kti ç'i H M- i` M Kti H½Q H°` p F€ [m€BX G
HÁM; M;U+ H'v` K'v [mv M i`K+- H½Q +-K i`QM; i v M|B,

@ æ•v H" K'v i`K i" M; #ªQ ç² H½Q M?•M i M;šm M?B M çQç i çQÊ+- H½Q M?•M i
+ÁM iBM? HU+ ç çB i?,K /Á- K" i i?'v M;QÆB ?[m /mv M- +?d +-M K°i M;"M J„ FB
M"Q\

@ G½Q HW ;ç i- M;QÆB +ÁM Km®M ;ç i M;Q`B\ L?[M; i?S i" M; #ªQ ç² ç| ç m H" M
+| M;Q`B çB [m X æ` çB K #B m i?" iQ" M #° ç m H" ?Q M; bÆM /½ HoM?- bÆM ç°
i" M;X

h? M? hmv i HçB HçM? M?ç i +?2M p"QX

@ æ•v H" +€B KÈB M?'i - H-M M"v imv i ç®B F?-M; ;ç i M;Q`B5

G½Q M?•M FB H9+ M"v p¶ p¶ M;U+- M|B M?Q +?ûK çBM? +?ti b„iX

@ *?Q /M H" #S+ i` M? +O M;QÆB +| KÈB +kM; H" ?" M; ;BªX

*' h? M? hmv i içB H9+ M"v +kM; F?-M; M|B M[- M" M; T?'i T?'i i v,

@ h?QÆM; ?°B +?9M; i F?-M; bQ çQ pÈB M;QÆB- i|K HçB b m M"v M;QÆB çWM;
L?bM ç M ç•v- h-M S?"K +m®B +MM; ?B m`ä` - M;Q`B M"v t2K` iB T iK+ ;BÎ+?
M;Q`B ç½ i?"M? M;? X \*?d H" H"K ?„M +| +?9i M;Q`B w Km®M +?QM? H"- H½Q M
ok aQ- p®M M?Q p"v M?Q p"v çO ç iMv iB M H"K +?9i +?mv M HB M +| i? FB K F?
#^M; M;? HW ;ç i M?Q i? +?S\

e3RX *?QÆM; e3R

*?QÆM; eNy, Jm HBM? /QÊ+X URV

L;m²M, oBTp M/

U%õõÇXÔU%õõÇXÔÞ L?|K /`+? .mM;M?B ÞÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ >ªQ ?ªQ ?ªQ- ?B M içB M;Q`B ç½ ;B"- M|B +?mv M +kM; F?-M; +| B iBMX

G½Q M?•M FB i?'v HçB #` pç+? Kti i?b pšM ;Bª pl #° /€M; #Q ?B K- pW çB K°i #

*?d H" çB K°i çQçM çQ`M;- i? M?QM; ?„M #¶M; M?B M [m v ç-m ç®B h-M S?"K M

@ hB m + - M|B i?"i- iB m H½Q M?•M i +ªK i?'v +QM M;Q`B M;QÆB F?-M; i - ?B
M;QÆB #B i- i /MM; M?•M T?"K + K çQ M- ç•v H" iBM iS+ i i`,K + v M;?bM ç„M;
M;?2 M?'i ç`M? H" i'M i?'i +O M;QÆBX

@ L;QÆB +ÁM M|B M[\

*' h? M? hmv i H9+ M"v +kM; #„i ç-m H°` p F?-M; FB M M?šMX

@ hBM iS+ ;b- ;B€ i`` # Q M?B m\

h-M S?"K HçB +?d +Q`B +Q`B- ?SM; i?9 ?ÄBX

@ >„+ ?„+- pšM H" p` hB m + M;QÆB #B i?"M;- M|B i?U+` iBM iS+ M"v ç®B pÈB
F?-M; i? /MM; p" M; ç iQM? iQ€MX "i [m€ i i?'v ?[m /mv M +MM; hB m + M;QÆ
T?Q p'i pªX

G½Q M?•M FB i?'v h-M S?"K +| ?SM; i?9- HB M +Q`B M|BX

@ o"v M;QÆB +kM; TªB H°` K°i +?9i iBM iS+ i`QÊ+- i KÈB #B i çQÊ+ +| ç€M; ;

h-M S?"K +Q`B M|B- ?„M ?B M i¢B M|B M?Q i? M"Q +kM; H" ¢¢B ;B - M m i?"i +| i
K°i H-M +QB iB M M?Q `€+ +kM; F?¬M; b QX

@ >ªQ- hB m + M;QÆB H" K°i M;Q`B bªM; F?Q€B- iB m H½Q M?•M i +kM; F?¬M;
M;QÆB ¢½ iWM; M;?2 [m bÆM +®+ i?-M #Q i¢B æ¢B *?'M Zm®+ +MM; æ¢B Gv Z

G½Q HW ;¢i p¶ p¶ i v M|BX

@ a Q\ L;QÆB +| #B i p +?mv M i bM? +O +€B bÆM +®+ ¢|\

L;?2 p"v- h-M S?"K `®i +K+ F?¬M; F?ÄB M;?B K i9+ M;~M; ¢-m M?bM p T?Q H½

@ > ? - iB m H½Q M?•M i #B i `i M?B m +?mv M- i`QM; F?QªM; i?`B ;B M M"v- +
i?"K +?Q oä i?€M? ¢B ¢B m i` - M?QM; F?¬M; +| K°i M;Q`B +| i? i?"M? +¬M; ¢B
T?€T ¢B p"QX

@ L;QÆB #B i T?QÆM; T?€T iB M p"Q i?-M #Q i?-M #Q FB \

h-M S?"K i`® K„i M?bM- bÆM +®+ i?-M #Q FB +?QM? H" KK+ ¢Q+? +m®B +MM;
i?€T i?"K +?Q pB M K +?OM; i?S iQ +kM; Î ¢|X

@ *| iBM ? v F?¬M; H" iMv M;QÆBX

G½Q HW ;¢i K M; i` M K†i w +Q`B i?•K b•m- H½Q H'v ? B M;|M i v K b€i pÈB M?
;bX

@ hBM iS+ M"v i Km X

h-M S?"K i?ªM M?B M M|B- H"TiS+ MûK K°i i9B p"m; iÈB- +?9i p"m; M"v ¢®B pÈB
iQM? H +€B ;b- ¢´B H'v i?S ?[m /KM; ¢QÆM; M?B M H" i®i M?'iX

@ hB m S?"K- M;QÆB +ÁM iBM iQÎM; H½Q HW ;¢i M"v\

*´ h? M? hmv i F?¬M; F?ÄB M?QÈM; K"v ?ÄBX

@ >„+ ?„+- iBM iQÎM; i imv i ¢®B H" b€M; bm®i5 *?mv M F `^M; +€B i?•K +®+ i?-
æ¢B Gv Zm®+ p•v Î ;B[p¬ +MM; i?-M #Q- # M i`QM; M;?2 M|B +| i?"i M?B m #ªQ
h¬M oä i?€M? +kM; ¢ m +| ?SM; i?S ÈB M|X L m F?¬M; T?ªB iB m H½Q M?•M tQÆ
Km®M ¢B i bK FB K K°i +?9i K v K„MX

G½Q HW ;¢i +| +?9i ?QM; T?'M iB T M?"M i9B p"m; p"Q i v `²B b m ¢| +Q`B ?„+ ?

@ L|B ¢B K +?QM?5

h-M S?"K M|B i?ŠM;X

@ æQÊ+ `²B- K°i F?B ¢½ M?Q p"v- i F?¬M; +| +€+? M"Q F?¬M; M|B `X

G½Q HW ;¢i i?m iWM; i?ÄB p"m; p"Q HÁM; `²B MK +Q`B i` M K†i #¶M; M?B M pW
p" +| +?9i #Q ?B K M|B,

#bM? i?QÌM;- H9+ M"Q +kM; H¶ K½M; p" -K oX G9+ M"v h-M S?"K KÈB +ªK i?'v v
çB K°i iQX

"'i [m€ i`-M; i?'v h-M S?"K +MM; *´ h? M? hmv i çB iÈB- M?[M; M;QÌB M"v M?"M F
h-M S?"K- /M b Q K°i M?•M p"i HÈB ?çB #¶M; M?B M tm'i ?B M >„+ >Ä h?"M?- ç
K" M|B ç m +| i? iQM? H" K°i ççB bU F?-M; M?ÄX

L;QÌB +O F?m F?€+? [mw i?U+ HU+ #'i T?"K- M?QM; #B m ?B M +O h-M S?"K p
#'i [m€ F?B çB iÈB F?B M ?„M FBM? M;ç+ H" F?m F?€+? [mw +| ? B +¶ F?Q iS+ i?

@ h? M? hmv i i, i,- H½Q ;Bª FB +m®B +MM; Î # M i`€B +ÁM +| # M;QÌB T?Q i`
i?"M?ªM? ?QÌM; ;b pÈB H-M ç'm ;B€ M"v F?-M;\

h-M S?"K +| +?9i # "M i•K K" i`mv M •K ?ÄB *´ h? M? hmv iX

@ *| H) F?-M; +| +?mv M ;b- ? B M;QÌB M"v içB >„+ >Ä h?"M? +| / M? F?Q `i HÈ
i K ççB i? HU+ i`QM; >„+ >Ä h?"M?X hmv `^M; +| çQÊ+ i?U+ HU+ oä h-M M?QM;
p½M;- ç®B pÈB ç'm i` M? i? HU+ +O >„+ >Ä h?"M? F?-M; +| ;b ?SM; i?9X

*´ h? M? hmv i M?bM T?QÆM; ?QÈM; h-M S?"K +?d `²B i`ª HÌBX

@ V5

h-M S?"K H9+ M"v KÈB v M i•K- #'i [m€ ?„M +kM; +ªK i?'v ? B M;QÌB /MM; €M? i
çQ€M ? B M;QÌB M"v +kM; +?9 w ç M +?QM? KbM?- +?d H" +?„+ F?-M; M?bM i?'m

@ *?9M; i MY i?€M; i?b +Y ?"M? K°i H-M ç'm ;B€ ?°B HQçB M?Ä- # i?€M; +Y ?"M
MY M,K +Y ?"M? K°i H-M ç'm ;B€ ?°B- #m´B i®B ?-K M v H" i?m°+ p ç'm ;B€ ?°B

h`QM; ;B M T?ÁM; i` M; M?½ p" bç+? b)- *´ h? M? hmv i ;BÈB i?B m pÈB h-M S?"

@ > ? - i?S M?'i H" +| i? ;†T çQÊ+ ç'm ;B€ ?°B +Ð i`mM;- t2K ` p"MF?Q +O i +

h-M S?"K +QÌB M|B- L K S?QM; h-M ;B ?„M imv `^M; +Y ?"M? [m K°i H-M ç M /Q
HQçB ç'm ;B€ ?°B ?¶M ?ÊT M"v H" M ç-m iB M ?„M çQÊ+ i? K ;B pbi? pšM +| +ª

@ > ? - hB m S?"K p"MF?Q +O M;QÆB ?Q"MiQ"MF?-M; i - #ÎB pbi?2Q iBM iS
K'v p"i T?~K ç'm ;B€ F?-M; i X *?d H" F?-M; #B i hB m S?"K M;QÆB +| +Æ ?°B ?

*´ h? M? hmv i +kM; +QÌB M|B,

@ hmv `^M; *´ ;B +?9M; i H" M;QÌB i´ +?S+- M?QM; K" ç b® F?€+ M?•M ç m tBM
+| +?9i F?€+? M?•M +ÁM F?-M; i?m H'v FBK M;mv M- v m +-m H" H'v p"i ç´B p"i-
+| +€+? M"QX

@ oW `²B Km b„K Hmv M /QÊ+ ç½ ç +?Q h? M? hmv i i, i, M;QÆB i®M FûK- H-M
/M b Q i +kM; Km®M i?Y t2K bU FQ+? i?Q+? +O ç'm ;B€X

h-M S?"K +kM; +QÌB- *´ h? M? hmv i iQM? iQ€M H" M;QÌB +?O bU +O +ª +?Ê ;B
`ª M°B ibM?- iB T i?2Q ?„M HçB ?ÄB,

@ *?d H" F?-M; #B i Î # M i`QM; >„+ >Ä h?"M?- ;B€ i`` +O Hmv M /QÊ+ bQ pÈB ;

@ æQÆM; M?B M H" +mM; F?-M; çO +-m `²B- # M i` M ok h?B M ççB HK+ iQ" M
M;?B T H" + Q [mw- +?QM? i?S+ +| i? Hmv M +? Hmv M /QÊ+ ç†+ #B i +'T HBM?
#` i'i +ª ççB i? ;B ;B i°+ HkM; çQçM- +| i? HQm i?-M; ç M >¶M GQçM \*?B æ` /

*´ h? M? hmv i M|B- iB T i?2Q +ÁM +| +?9i m Q€M M?bM h-M S?"K iB T iK+ M|B,

@ E?-M; bÊ M|B i?U+- FB m T?€ bªM M?Q h-M S?"K M;QÆB pW `²B- /MM; K°i p
pB M /QÊ+ ç^M; F?-M; #B i i M- M; v +ª i +kM; ç m HÁM; pb M;QÆBX

@ > ? - F?-M; b Q- F?-M; /®B ;çi h? M? hmv i i, i,- i` M M;QÌB +O i +kM; F?-M
M"v ç½ F? M ?B K ç M /QÊ+ i?b i M;?o H-M ç'm ;B€ M"v b) ç´B çQÊ+ F?-M; Qi ç²

h-M S?"K +QìB M|B- /QÊ+ ç^M; M"v H" ",M; h•K "ç+? L;¼+ æ^M;- H" i" B HB m Hm
;B€ i` pQÊit K°i pB M GBM? ok ç MX
>ÆM M[M?[M; i?S F?€+ i` M M;QìB h-M S?"K i?b F?¬M; M?B m- M?QM; ç M /QÊ
#° ç M /QÊ+ î T?ÁM; ç'm ;B€ M"vX h?"K +?Q +ª >„+ >Ä h?"M? F?¬M; +| +€+? M" C
/QÊ+ ?„M +|X B #ªQ h-M S?"K +| çQÊ+ i?m"i Hmv M /QÊ+ pB M bB m ?ÆM i?QìM
@ æ| H" iU M?B M- FBK M;mv M Hmv M /QÊ+ MÆB M"v `i M?B m- M?QM; ç² p"i
_`i M?B m i?QÆM; M?•M +?d `ä T?ªB ç´B H'v ç M /QÊ+X
*´ h? M? hmv i ;"i ç-m M|B- #`i [m€ M" M; `i FBM? M;ç+ ç®B pÈB +?mv M i` M M;Q
ç M /QÊ+X

e39X *?QÆM; e39

*?QÆM; eNj, æ'm ;B€ ?°BX UkV

L?;|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ hB m S?"K ?ŠM H" +| K°i bQ i¬M Gmv M æ M aQ HÊB ?çB \ L m F?¬M; +kM; b) F
ç° Gmv M .QÊ+ aQ HBM? i€M- M„K ;B[ç M ?Ä F„ +O æS+ G¶ u i?"T T?¬M F?; Hm
h`QM; M°B i•K M" M; T?ÁM; çQ€M +?S +,M #ªM F?¬M; /€K M;?o iÈB +?QM? #ªM i?
æ M aQX

h`QM; T?ÁM; ç'm ;B€ ?bM? i`ÁM- #"+ i? M; F?€M T?ÁM; ?ç i?'T /¬M- î F?m pU+ #
H" ç` T?QÆM; ;¬M #`M ç'm ;B€ M?'i- ?B M içB p` i`Q +O h-M S?"K +MM; *´ h? M
ç'm ;B€ `i ;¬M- çÊB ç'm ;B€ iB M ?"M? H" +| i? i?'v `ä `M; K¼B p"i T?~KX

h`QM; pMM; ç'm ;B€- F?„T MÆB ç m +| ?"Q [m M; +?B m b€M; +O .ç JBM? *?•m
[m M; K M; K¬M; HmM; H° ` p i?¬M #Q- #`i [m€ H9+ M"v î # M i` M +ÁM +?Q +| #

æQÊ+ *´ h? M? hmv i ;BÈB i?B m- # M i`QM; ç'm ;B€ ?°B +O >¶M GQçM \*?B æ`
#bM? i?QìM; ç m ç +?Q ç'm ;B€ ?°B iB M ?"M? ;B€K ç`M?- b m ç| ç M;QìB #€M
;B€ KÈB i?2Q M?Q M #`B i?S iU +O ç'm ;B€ ?°B ç +?Q M;QìB #€M iU ç2K p"i H

@ >¶M GQçM *?B æ` t2K ` ç9M; H" MÆB `²M; `„M ?¶M içT- T?ªB /MM; T?QÆM; i
+?Q /M +m®B +MM; ç'm ;B€ çQÊ+ p"i T?~K- M;QìB +| çQÊ+ M| H9+ `ìB çB +kM; T?

h-M S?"K M;?2 ç'm ;B€ ?°B +ÁM +| [mv i„+ M?Q i? i?b F?¬M; F?ÄB •K i?¬K i?î /

>„M +kM; #B i K†+ /M i`QM; >„+ >Ä h?"M? +| i K T?QÆM; i? HU+ +?O i`b i`"i iU
K°i b® MÆB K" ç°B im¬M i` i?O p M?bM F?¬M; iÈB pšM b) +| `i M?B m bU ibM?

>Q†+ M?Q `i M?B m bÁM; #`B i? M? H•m +O i K ççB i? HU+ i¼ i`M K¶B M;`v +
FB M ç´ K€mX

>¶M GQçM *?B æ` F?¬M; +| *?•M ok h?€M? æB M +MM; HU+ HQÊM; +O [m®+ ;B
i„+ QÊ+ ç`M? i?b +,M #ªM `i F?; +| T?€T [mv ´M ç`M?- ç†+ #B i H" K°i Qi +QìM; ;
FB M; M ;b ?ÆM î æçB *"M Zm®+ M?B mX

J" î i?ìB çB K h-M S?"K +ÁM ç M; bmv M;?o i?b i`QM; T?ÁM; ç'm ;B€ ç°i M?B M tm
p M; i? M? i?9v- ç MûM M?[M; iB M; ²M "Q M€Q ç°M; # M i`QM; tm®M;X

h-M S?"K p"Q H9+ M"v M?bM p T?Q i`QÊ+ #`M ç'm ;B€- ?„M T?€i ?B M- iQ" M #°
HQçB F?Q iS+ M,M; HQÊM; # ç°M; i?¬M #Q # Q i`MK H'v- i?ìB ;B M /¬M [m [m M
H½Q *´ ;B +`T #"+ oä h¬M +kM; tm'i ?B M # M +çM? #`M ç'm ;B€ M;?B K K"i ;B€
ç°M; i`QM; b•MX

@ >bM? M?Q H" K°i +€B i`"M T?€TX

o"Q H9+ M"v ? B K„i+O h-M S?"K M;QM; iK- i" M T?€T M"v +U+ F€ ?B K i?'v i` M
i?Q`M; ç m H" K°i Q i i?QÊM; +´ K"i ç` ?Q†+ H" ç¢B ;B i°+ KÊB +| çQÊ+X

@ æ9M; p"v- ç•v H" i?QÊM; +´ i` M T?€T i`mv M H Q m i`QM; *´ ;B i /MM; ç T?ÁM
+QÊT çQ¢i p"i T?~K ç'm ;B€X *?d + -M +| çO b® H Q ÊM; i?b i` M T?€T M"v i?"K +?
+¬M; FQ+? +O HK+ i?'i + 'T oä h¬M i`QM; i?`B ;B M M;„MX

*´ h? M? hmv i H9+ M"v KÊB ;BÊB i?B mX

@ *| i? M;„M +ªM +¬M; FQ+? +O HK+ i?'i + 'T oä h¬M\

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB •K i?¬K FBM? M;¢+X

@ æ'm ;B€ ?°B +?QM? i?S+ #„i ç-m5

o"Q H9+ M"v- K°i ;½ ç'm ;B€ bQ tm'i ?B M i` M ç`B ç'm ;B€- F?¬M; +| [m€ M?B m
+?O ç X ""i [m€ i? M? •K i`-K´M +O M;Q`B M"v i`mv M p"Q i`QM; ç€K M;Q`B- T?ª
H Q ¢B K HU+ - H" T i S+ i Q`M i`Q`M; ç m i?"T T?¬M v M i oM? H¢B X

L; v +ª h-M S?"K +kM; +ªK ;B€+ i? M? •K F B +| K°i H Q ¢B HU+ H Q ÊM; i?¬M #Q i`
i? H" K°i H Q ¢B #Q F„ i? M? •K X

æ'm ;B€ bQ T?€i ?B M i Q`M i`Q`M; v M H†M; KÊB i?Qª K½M ;"i M? ç-m- b m ç| ?„
/MM; i? M? •K K ?Q†+ HÁM; M;Q`B- +´i + Q ;B¼M; M|B,

@ æ M?'i F B M p"i T?~K ç'm ;B€ +?QM? H" K°i [mv M i?B M ;B B pã F„- ?B M i¢B
b•M F?'m ;BÊB i?B mX

@ h`B ¢- i F?¬M; +| M;?2 H-K +?È- i?"i H" h?B M :B B ok E„ b Q\

@ G`K b Q +| i? \ L; v iW ç-m H¢B ç'm ;B€ h?B M :B B ok E„ b Q\

@ G9+ M"v F?¬M; T?ªB +?d H" ç'm ;B€ i-K i`mM; i?¬B K`\ æ'm ;B€ ?°B +Ð HÈM H
ç°M; M?Q i? 5

L;?2 çQÊ+ ç'm ;B€ bQ ;BÊB i?B m- iQ`M i`Q`M; H" T i S+ b¬B i`"Q H M- h?B M :B
H" pã F„ +QB M?Q H" `i M?B m ;B i°+ +Ð HÈM ç m +?Q ?ŠM +| çQÊ+X *QB M?Q
?ÆM ç` ;B B + T + 'T ;'T KQ`B H-MX

L;?2 M|B i?"M? +?O S?QM; h?B M >MM; +O >„+ >Ä h?"M? +kM; `i F?¬M; / /`M; ;
;B B bÆ + 'T pã F„ K" i?¬B- M?QM; i?B M ;B B bÆ + 'T pã F„ M"v +kM; F?B M +?Q ?
+O ? B i? HU+ HÈM- M,K M,K i`QÊ+ #ªQ p i?"M? +¬M; +?S+ i?"M? +?O X

*| i? M;?o- h?B M :B B ok E„ [mw ?B K iÊB +Ð M"Q X

L m #B i`ä ç'm ;B€ ?°B H9+ M"v b) tm'i ?B M h?B M :B B ok E„- +?d bÊ ? B i? H
ç½ bÊK iÊB `²B5 L m M?Q i B M i S+ i`mv M` - i B M i QÎM; `^M; `i M?B m i? HU+ T
h?"M? i? K ;B ç'm ;B€ ?°B H9+ M"v ç•v X

@ h?B M :B B ok E„\

*?QM? h-M S?"K p"Q H9+ M"v +kM; F?¬M; F?ÄB •K i?¬K FBM? M;¢+- +| +?9i ?²
h? M? hmv iX >„M F?¬M; M;?o` ç'm ;B€ ?°B +Ð i`mM; i`QM; K B M; *´ h? M? hmv
H'v ` ` h?B M :B B ok E„- M?QM; H¢B F?¬M; T?ªB p"i T?~K ç'm ;B€ €T i`K+ - KÊB
L?QM; ?„M i?"T T?¬M i B M? iQ`M; h?B M :B B ok E„ ?B K p" HÊB ?¢B M?Q i? M"Q
`i M?B m ç` ;B B pã F„ KÊB +| i2?2` +ªB i B M` o¢M L;Qm h`MM; *?"M; - M m +?
M?Q p"v NNN i`¼M; KÊB K B M +QÐM; çQÊ+ tQM; H" i?B M ;B B bÆ + 'T pã F„- #´i
.mM; o¢M L;Qm h`MM; \*?"M; +kM; +| i? ç¢i iÊB NNN i`¼M; - mv HU+ T?€i ?mv +|
;B B i`mM; + 'T p k F„X

@ > ? - hB m S?"K M;QÆB t2K çB `²B b) #B i i?¬B X

J` *´ h? M? hmv i M? bM i?´v €M? K„i ?ÄB i?,K +O h-M S?“K i?b +?d F?) +QÌB M|E
#B i`ä M°B ibM?X

_’i M? M?- i?2Q i? M? •K +O ç’m ;B€ bQ +?’K /Si- ç M; H9+ K¼B M;QÌB +ÁM M
+QÌM; i`€M; +?“K`½B çB H M #”M ç’m ;B€- b m K°i F?„+- i`QM; i`[p”i ;BÈB +?d
i`K+ FBK b„+- çti H M +€B ç”B M;¼+ ?bM? i`ÁMX

a m F?B [mv M i`K+ çti H M #ç+? M;¼+ ç”B i?b K°i +¶ HU+ HQÊM; i?-M #Q ç2K
T?B m T?M Î +€+? #ç+? M;¼+ ç”B +?WM; # i?QÊ+- çQÊ+ [m M; K M; K¬M; HmM
T?€i` +ªK ;B€+ i?-M #Q KÌªQX

@ *?Q p`- KÌB v M H†M; K°i +?9i- M;?2 KçB ;B UM;QÌB #€MV ;BÈB i?B m p pk F,
G9+ M”v ç’m ;B€ bQ iB T iK+ H M iB M;- /MM; i? M? •K +?•M i?“i ç ûT iQ”M #° i
tm®M;X

a m F?B [mv M i`K+ i`¬B M´B- K¼B €M? K„i +O iQ”M i`QÌM; ç m i”T i`mM; ç M i`
HU+ ?’T /šM i`Q KçM; pÈB pk ;BªX > B oä h¬M F?m F?€+? [mw ç²M; /çM; +kM; ç m
p”Q +€B #”M ç’m ;B€X

hQ”M i`QÌM; v M H†M; tm®M;- i’i +ª K¼B M;QÌB ç m +?Ì ççB ?€M ;BÈB i?B mX

e38X *?QÆM; e38

*?QÆM; eN9, h?B M :B B ok E„ i”M +m®MX

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ E?K+ F?K+- +?Q p`- i F?¬M; +¡ HW ;ç i K¼B M;QÌB- K°i [mv M pä F„ M”v i M H”
M¡ p®M çQ+? i?“i H” K°i [mv M h?B M :B B ok E„ i`B m ?Q€M i?€M? FB KX

æçB ?€M +QÌM; i`€M; ?„M; ;B¼M; K°i +€B- b m ç¡ HB M F?¬M; p°B F?¬M; +?“K H

@ o®M\\ æ•v H” w ;b\

hQ”M i`QÌM; F?¬M; F?ÄB ;B”i KbM?- +”M; i? K M;?B ?Q†+ ?Q†+ M?bM H MX

@ ”’i [m€ h?B M :B B ok E„ H” K°i i”M +m®M- +?QM? H” i?B m F?mv i K°i #° T?“M
mv HU+ +¡ i? T?€i ?mv ;BªK tm®M; `’i M?B m- +?d +¡ i? KB M +QðM; T?€i ?mv`
pä F„- #’i [m€ M m +¡ M;QÌB +¡ i? ç2K M¡ ?Q”M i?B M i?b imv i ç®B H” bÆ +’T pä
i?“i- i?“K +?Q +ÁM KçM? ?ÆM bÆ +’T i?B M ;B B #bM? i?QÌM; M?B mX æB K M
çQ MX

æçB ?€M +QÌM; i`€M; iB T iK+ M¡BX

@ h?b` H” i”M +m®MX æ”m t M?` m K€- +ÁM` p ?mv M #Q M[X

G9+ M”v K¼B M;QÌB KÈB T?ªM SM;- H”T iS+ F?¬M; Qi M;QÌB #„i ç-m +ªK i?´v H”
K„M; iQX

@ GW ;ç i5 hmv i ç®B HW /®B5 æ2K h?B M :B B ok E„ ?Q”M i?B M HçB\ L¡B çM
F„ B F?¬M; T?ªB H” pä ççQ ççB ;B K°i T?QÆM;X æ` ;B pä F„ i?b M; v +ª K°i iE
h?B M :B B ok E„ +?QM? H” M?Q i`ìB pÈB ç’iX

*kM; +¡ M;QÌB M;?2 çQÊ+ ççB ?€M ;BÈB i?B m i?b F?BM? i?QÌM; M¡BX

@ h?b` H” i”M +m®MX

G9+ M”v h-M S?“K +kM; ?B m`ä` - M?’i i?ìB ?„M H°` Mûi pmB p X

h` M i?U+ i - i?B M ;B B i`M +m®M i¢B i?QÊM; +´ +ÁM b|i H¢B M?Q p`v F?¬M; Qi-
iÊB +ªM? ;BÊB pã i?€M?- +Æ ?² T?ªB ?ÄB iÊB ¢¢B ;B pã ¢¢Q ¢dM? T?QM;- i` M
T?K+ ¢QÊ+ mv HU+ +O i`M +m®M- +?Ê M|B +?B H` F?¬B T?K+ ?Q`M iQ`M mv M,M
h?B M :B B ok E„ M;mv M p M +MM; i`M +m®M F?€+ #B i i?“i HÊM- ¢9M; M?Q ¢¢
?Q`M i?B M i?b K°i T?-M KQÌB mv HU+ +kM; F?¬M; i? T?€i ?mv- +Æ ?² +?d bQ p
h`€+? F?¬M; ¢QÊ+ b) +| M;QÌB + K HÁM; H`v h?B M :B B ok E„ ` ¢`m ;B€- M?QM;
i`mM;X

@ G` K°i #° [mv M T?€T\

""i [m€ h-M S?“K imv +| +?9i ?SM; i?9- M?QM; Km®M +?[i` h?B M :B B ok E„ ¢ M
M|- i?“K +?Q F?ª M,M; bQ pÊB o¢M L;Qm h`MM; *?“M; +O ?„M +ªB iB M i?b +“M; i
+| w ¢`M? +?O im [mv M T?€T- pb i? M m +| i? ¢2K iBM? ?Q pã F„ M`v ?'T i?m +

@ *€+ p`tBM #bM? ioM?- ¢WM; M|M;- h?B M :B B ok E„ M`v K†+ /M H` i`M +m®M-
:B B ok E„- M?“i ¢`M? H` K¢M? ?ÆM bÆ +'T ¢` ;B B pã F„ #bM? i?QÌM; M?B mX L
b) ?B m ¢QÊ+ ;B€ i` +O M|- K¼B M;QÌB T?Q /QÊB M;?2 i?Y ;B€ iB M +O M| t2H

h?`v iQ`M i`QÌM; +| +?9i t Q ¢°M;- H9+ M`v ¢`m ;B€ bQ H-M M[ KÎKB M; `M ¢`M?

""i [m€ ¢`m ;B€ bQ M`v +kM; #B i `ä- h?B M :B B ok E„ M`v H` i`M +m®M i?b ?SM;
;BªKX ""i [m€ +kM; F?¬M; +| b Q- i®B i?B m ?'T /SM K¼B M;QÌB +?9 w H` ¢QÊ+ -
Km +?QM? i?S+X

@ h®i `²B- +?Q p` ?B M i¢B ¢½ #B i H B H`+? +O [mv M h?B M :B B ok E„ M`v- p
HQÊ+ mv HU+ +K i? +O M|X

L;QÌB ¢`M ¬M; +QÌM; i`€M; H9+ M`v HB M +?d p`Q [mv M i`K+ FBK b„ + ¢ M; HÆ H

@ *?m h?B M hBM? G Zmv M +?QM? H` H` +| i? KQÊM hBM? G +?B HU+ +O #-
pb +¬M; T?€T i?B m i?®M- +?d +| i? KQÊM ¢ M K°i +?9i iQÆM; ¢QÆM; pÊB mv H
æ¢B ?€M M`v iU ?² +kM; `i i?Q+? FQ+? i?Q+? i?-M FBM? +O K¼B M;QÌB- ?„M
iB TiK+ M|B,

@ *?“+ +?“+ - K¼B M;QÌB iQÌM; iQÊM; #¶M; +?®+- ¢•v +?QM? H` KQÊM hBM? G
+¬M; FQ+? pã #bM? i?QÌM; `i M?B m5 p`M`Q +| i?B M T?9 +ªK M;° K°i +?9i M?C
iMv i?ÌB +| i? ¢2K mv HU+ M`v i,M; H M iÊB ¢` ;B B i`mM; +'T i?“K +?Q + Q +'TX

@ *ªK M;° iWM; +?9i K°i\ h?“i bU H` M|B ¢QÊ+ ¢ÆM; BªM- M m M?Q +| i? +ªK M;
+kM; F?¬M; +-K M| ¢B ` ¢`m ;B€X ô

*| M;QÌB ¢®B pÊB ¢B m M`v tb KkB F?BM? i?QÌM; M|B- M?QM; F?¬M; i? F?¬M; M

“ÍB pb h?B M :B B ok E„ ?Q`M iQ`M `i ¢†+ i?M- M| bY /KM; F?¬M; T?ªB H` M;mv
K` KQÊM hBM? G +?B HU+- +?QM? ¢B K ¢†+ #B i M`v F?B M M|i,M; i? K F?¬M; C

*?QM? H` h-M S?“K p`Q H9+ M`v +kM; +| K°i HQ¢B t9+ ¢°M; +?B K M|- M?Ì hBM?
M?•M- ¢•v F?¬M; i? M;?B M;Ì H` F? B i?¬M; K¢+? bmv M;?o KÊB +?Q ?„M- `i +|
¢°i T?€ KÊB5

@ h|K H¢B- *?m h?B M hBM? G Zmv M i +kM; M|B `ä- K¼B M;QÌB +| ?SM; i?9 HÊ
¢B- i F?¬M; Km®M FBK M;mv M- +?d +-M Hmv M /QÊ+X h H` GBM? ok aQ +'T M
i`Îtm®M; p¬ /KM; pÊB i - i +?¼M Hmv M /QÊ+ ?[m /KM; M?“i pÊB i?•M i? ¢ i` Q

hB Ti?2Q M;QÌB ¢`M ¬M; +QÌM; i`€M; H¢B H M iB M;X

@ Gmv M /QÊ+ \ *ÁM Km®M Qi M?“i H` +'T HBM? i`Î H M\

æB m FB M M`v `i M? M? H`K °i b® M;QÌB #m¬M; #ÄX

Gmv M.QÊ+ + Q +'T ``i Qi HQm i?¬M; i` M i?` i`QìM;- ç†+ #B i H` >¶M GQ¢M *?
i?Èi- imv `^M; ``i M?B m ç¢B ;B i°+ ç m +| + Q +'T Gmv M.QÊ+ aQ- M?QM; K` +`
i?“M? +¬M; +`M; i?'T- F?| K` Hmv M +? ` X h?QìM; i?QìM; ç m H` /MM; ç #²B /
i`M K€v K|+ +kM; F?¬M; çO- pb i? i`W T?B H` p”i ç†+ #B i ?[m /KM; KÈB +| M;QìB
ç`BX

@ J°i [mª GBM? h?QÆM; >Q`M55

J°i H€i b m- `®i +K+ +| M;QìB ç-m iB M #€Q ;B€X

h`QM; +¬M; FQ+? +O GBM? ok aQ K M; i?2Q h?B M æ` M;mv M F?Q- i¢Q i?“M?
F?ÄB ?ŠM- M m F?¬M; i`` HB m +kM; ``i / /`M; HQm H¢B /B +?SM;X J` GBM? h?
+?QM? H` Gmv M.QÊ+ H` +| i? i`` HB m i?QÆM; i? +?Q GBM? ok aQX

”i [m€ i®+ ç° F?¬B T?K+ +O GBM? h?QÆM; >Q`M +kM; F?¬M; iQM? [m€ M? M?
+?d bÊ +kM; T?ªB M^K ioM? /QĐM; MY i?€M; KÈB F?ÄB ?„MX aQ pÈB æ¢B >Q`M
+? M? H +? M?B m ?ÆMX >ÆM M[æ¢B >Q`M ç M i?“K +?Q ç®B pÈB ?B m [mª i`
K°i +?9i- çQÆM; M?B M oä h¬M +| i?m°+ +?mv M /KM; ç +?[i?QÆM;X

@ > ? - i ` ? B [mª GBM? h?QÆM; >Q`M5

L;QìB i?S ? B +kM; #€Q ;B€ ``i M? M? i`mv M ç MX

@ s2K +€+ M;QÆB F2Q FB i Fb - i ` K°i pB M GBM? h?QÆM; æ MX i`mv M +QTV

L;QìB i?S # ` ;B€ + Q ?ÆM K°i +?9i- H` GBM? h?QÆM; æ M- M?QM; /M b Q ç•v +
E„- pb i? +ÁM F?¬M; +| ç¢i iÈB ;B€ i`` +?•M i?“i +O M|X

@ h ` K°i pB M >²B GBM? æ MX

hB T i?2Q +| M;QìB çQ ç M /QÊ+ +| F?ª M,M; T?K+ ?²B M;mv M pä +?B F?Q +?Q p
M;„M F?¬B T?K+ H¢B M;mv M F?Q- ;B€ i`` +ÁM + Q ?ÆM GBM? h?QÆM; æ MX

hB T i?2Q +kM; HK+ iK+ i`mv M ç M i-K KQìB H-M #€Q ;B€- M?QM; ç m H` +?[i
ç +| # pB M GBM? h?QÆM; æ M +MM; ? B F?Ä M;mv M pä ç MX

e3eX *?QÆM; e3e

*?QÆM; eN8, h`B ç¢B F?Q i?¬X URV

L;m²M, oBTp M/

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

L?QM; M;QìB #€M +?d H„+ ç-m- M|B `ä +ÁM +?Q çO- imv `^M; pä F„ ?B M i¢B +?d
;B B bÆ +’T- M?QM; #îB pb M| iWM; H` h?B M :B B ok E„ +| i? bY /KM; hBM? G
+kM; F?¬M; i?’TX

@ ” pB M >mv M >Q`M; ç M +MM; K°i pB M ç MX

o`Q H9+ M`v- K°i i? M? •K #¶M; M?B M i`mv M ` i`QM; pMM; F?€+? [mw- çB m M`
;B F?¬M; F?ÄB b€M; H MX

> B HQ¢B ç M /QÊ+ ;B i,M; i®+ ç° im Hmv M +O GBM? ok aQ- +¬M; ?B m +O M|`
>Q`M; ç M i`•M [mw ?ÆM M;mv M F?Q ç M ``i M?B mX

h-M S?“K M?bM i?Q€M; [m ?QÈM; ç|- ?„M M?“M ` K°i i`QM; ? B pä i¬M H M iB M
ç®B pÈB pä F„ M`vX

”i [m€ H9+ M`v ç•v ?„M ç®B pÈB pä F„ *?m h?B M hBM? G Zmv M M;mv M M?’i ç
b) F?¬M; / /`M; M?QÊM; #- ?„M i?’v i`QM; b•M ç’m ;B€ ç½ F?¬M; +ÁM B i`ª M[
iB M +O KbM?, UX

@ J°i pB M GBM? ok ç M- # pB M æ¢B >Q" M ç M H¢B i? K M, K pB M >²B GBM? æ h? M? •K +O h-M S?"K F?¬M; HÈM M?QM; #€Q ;B€ pW ` i?b iQ" M i`QÌM; i?Q€M

@ GBM? ok ç MX X X æ¢B >Q" M ç MX X X >²B GBM? æ MX X X

h? M? •K +O h-M S?"K p M; /°B i`QM; T?ÁM; ç'm ;B€- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?- H"TiS+ p¬ b® €M? K„i [m,M; iÈB MÆB T?€i` •K i? M?X

>²B GBM? æ M +QB M?Q tQM; - T?Q i`QÊ+ +| F?¬M; Qi M; QÌB M?„+ iÈB- K" GBM +,M #ªM F?¬M; +| M; QÌB /€K M?„+ iÈB5

@ L; QÌB M"v F?¬M; T?ªB ç M; M|B ç M +?S\

h?"K +?Q` i M?B m M; QÌB +?Q` ^M; H½Q ;Bª T?Q i`QÊ+ çQ ` >mv M >Q" M; ç M h-M S?"K #€Q ;B€ i?b iQ" M i`QÌM; +?•M +?QM? v M ioM?X h'i +ª K¼B M; QÌB #` i` i`M i`KX

L m M?Q M|B H½Q ;Bª FB H" t t d i?b h-M S?"K +| i? M|B H" H½M; T?Q5

>mv M >Q" M; ç M +MM; ç M ç m +| i€+ /KM; i,M; i®+ ç° im Hmv M +O GBM? ok bY /KM; # pB M >mv M >Q" M; ç M +MM; K°i pB M ç M +kM; +?Q +?„+ H"K °i; H" GBM? ok aQ ?"m F€ ç i?,M; K°i +TX

L?QM; GBM? ok ç M i?b #'i ç²M; - ç•v +?QM? H" ç M /QÊ+ +| i? ç +?Q GBM? ok a K°i +TX h?"K +?Q H" F?¬M; im Hmv M +kM; i`U+ iB T; BªK #Èi p" B M, K F?´ im X

æ M /QÊ+ i`•M [mw M?m i? - +?Q /M H" ` i M?B m ç¢B ;B i°+ +kM; `i [mw i`¼M; +MM; i®i KÈB +| i? T?K+ /KM; - +?È M|B +?B H" HQm i?¬M; i` M i?` i`QÌM; X

*| i? M|B- K°i pB M GBM? ok ç M ç½ iQÆM; çQÆM; pÈB # pB M >mv M >Q" M; ç M ` X

>m®M; +?B h-M S?"K +ÁM F K i?2Q æ¢B >Q" M ç M +MM; >²B GBM? æ M5

>²B GBM? æ M +?QM? H" F?¬B T?K+ M; mv M F?Q- h-M S?"K Hmv M +? F?¬B T?K i?QÌM; K°i +?9iX J" æ¢B >Q" M ç M #'i ç²M; - ç| H" +U+ T?~K i?€M? /QÊ+ +?[i?Q/

*| i? M|B T?"K H" i`M i?QÆM; +O GBM? ok aQ i¢Q i?"M?- +?d +¬M F?¬M; T?ªB i` ç M +Æ #ªM ç m ç M M? M? +?|M; i` ` ? i5 *| i? M|B K°i pB M æ¢B >Q" M ç M Qi M GBM? h?QÆM; æ M M?[M; M; QÌB i`QÊ+ ç| ` ;B€X

>ÆM M[h-M S?"K +ÁM i?Q€M; +€B çQ ` # pB M5

@ o` i?B m ;B M"v M|B H" i?"i b Q\

h?•M H" K¢B ;B - M; QÌB ç" M ¬M; +QÌM; i`€M; p"Q H9+ M"v +kM; +| +?9i F?¬M; / +?ÈT K„i h-M S?"K- ?„M FBM? ç°M; M|BX

@ >„M i?"i bU ç MûM F?¬M; çQÊ+ FBM? ?d i`QM; HÁM;5

G9+ M"v ç•v ;B€ +ª pQÊi [m F€ p¼M; +O ?„M- ?„M +?d ?v p¼M; +| i? M? M? +?| K°i +?¶ i`| M i®i- +?| /MM; tQM; KÈB ` - T?ÁM; M; W K°i b® M; QÌB F?¬M; +| ?ªQ w

@ æQÆM; M?B M H" i?"iX

h-M S?"K F?) +QÌB M|B- F€ i?"i ?„M +kM; #B i H9+ M"v ;B€ iB M KbM? ` ?ÆB °i T?Q i?ÌB ;B M iB TiK+ M•M; ;B€- ?„M /Si F?Q€i çQ ` K°i +€B ;B€ F?B M +?Q M; Q M[X

@ h®i- i ç´B- H"TiS+ ç´B5 E?¬M; +¬M iB TiK+ ç'm ;B€5

L; ?2 çQÊ+ h-M S?"K t€+ M?"M K°i H-M M[- M; QÌB ç" M ¬M; +QÌM; i`€M; p°B p" M K" HÈM iB M; F m H M- ?"M F?¬M; i? H"TiS+ i` Q ç´B [mv M i`K+ pÈB h-M S?"KX

@ h®i- ç½ M?Q p-v- i imv M #® H-M ç'm ;B€ M"v i?"M? ;B QX

h?'v bQM; T?QÆM; t€+ M?"M- ç'm ;B€ bQ i` M ç`B ç'm ;B€ ;B^aB [mv i /Si F?Q€i-
@ >B M i¢B KÌB M;QÌB Km +MM; K¢B ;B iB M p`Q ?"m i`QÌM; t2K tûi- p"i T?~K ç'
M[#„i ç-mX
L;?2 çQÊ+ i? M? •K +O ç'm ;B€ bQ- h-M S?"K ;"i M? ç-m +MM; *´ h? M? hmv i- b
p T?Q ç` T?QÆM; +?mv M K¬M iB M ?"M? ;B Q /`+?- #ÎB pb ?„M Îi`QÊ+ ç`B F?
ç½ iÈBX
"i [m€ h-M S?"K i?'v ;B€ +^a +O KbM? ?ÆB °i +?9i- M?QM; *´ h? M? hmv i ÎK°i #
F T?€ +O X
J°i pB M GBM? ok ç M ç½ +! i? ç´B çQÊ+ h?B M :B B ok E„ i`M +m®M `²B- h-M S
æ¢B >Q`M ç M- M,K pB M >²B GBM? æ M5
@ *QB M?Q H` +! K°i bQ i¬M Gmv M æ M aQ +kM; F?¬M; +! H½M; T?Q M?Q i? X
*´ h? M? hmv i +! +?9i m Q€M M?bM #!M; HQM; +O h-M S?"K- #'i [m€ H9+ M`v ç•
/`+? +O KbM?- M`M; +kM; F?¬M; M M M!B i? K +€B ;bX
J` h-M S?"K iU M?B M F?¬M; M;?o çQÊ+ [m€ M?B m- b® HQÊM; ç M /QÊ+ i`QM; i
T?ªB M;QÌB #bM? i?QÌM; +! i? iQÎM; iQÊM; ç MX *?d +! K'v pB M i?m®+ çQÆM; M
+?Q ?„M i?'v ç m HÁM;X >ÆM M[pW KÈB i¢B Gmv M .QÊ+ ;B Q /`+? F?m pÆ pû
hÎp H¢B +! i? Hmv M +? ` `i M?B mX
B #ªQ ?„M +! ç M bm'i #B M i?€B M?Q p"v- +,M #ªM +?d +¬M F? B HÁ H` +! HBM?
;B i°+ Gmv M æ M aQ +kM; F?¬M; +€+? M`Q bQ b€M?X
E?¬M; +! çB ç w iÈB çO HQ¢B M;?`Hm"M i` M ;? +O +¬M; +?9M;- `i M? M? h-M
F?m ;B Q /`+? ç†+ #B i- K` Î# M i`QM; ç¢B ?€M #€M *?m h?B M hBM? G Zmv M
i?'v h-M S?"K ç M i?b H"TiS+ ? B K„i b€M; M;ÌBX
@ h?B m ;B - M;QÆB M!B H` bU i?"i\ h?"i bU Km®M /MM; K°i pB M GBM? ok ç M-
M,K pB M >²B GBM? æ M ç M i` Q ç´B \*?m h?B M hBM? G Zmv M i`M +m®M\
@ *?d +¬M [mv M i`K+ M?Q HÌB M;QÆB M!B i?b i çQÆM; M?B M b) ;B[HÌBX
h-M S?"K ;"i ç-m M!BX
@ >B M i¢B *?m h?B M hBM? G Zmv M [mv M i`K+ +ÁM +! # HQÊi M;mv M i?Ov '
æ¢B ?€M HB M i` M? i?O çQ [mv M i`K+ iÈBX
h-M S?"K iB T M?"M [mv M i`K+- H"TiS+ iBM? i?¬M HU+ çQ p`Q i`QM; ç! +ªK SM
SM;- ?„M HB M #B i HÌB ç¢B ?€M H` i?"i F?¬M; ;Bª- +?d H` çO HQ¢B ?mv M #Q
M;?B M +SmX
@ æ9M; p"v- +ÁM +! # HQÊi M;mv M i?Ov 'M FwX
h-M S?"K i?m ?²B [mv M i`K+- H¢B H-M M[i?QªK½M ;"i M? ç-mX 'M Fw M;mv M
H` +?d K°i Qi +ªK M;° +MM; M?"M i?S+ +O M;QÌB b€M; i¢Q pã F„- M m F?¬M; +! '
;B[?Q`M iQ`M pã F„X
Zmv M i`K+ +ÁM +! # HQÊi 'M Fw- ç¢B #B m +?Q h-M S?"K +ÁM +! # HQÊi +Æ ?°

e3dX *?QÆM; e3d

*?QÆM; eNe, h`B ç¢B F?Q i?¬X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ LÆB M"v +| ç M /QÊ+- M;QÆB +| i? KÌB +?mv M ;B t2K tûiX

h-M S?"K H"TiS+ H'v` # HQΦB ç M /QÊ+- +?Q p"Q # +€B #¢+? M;¼+ ç†i H M K
æ¢B ?€M +QÌM; i`€M; FQ+? ç°M; iB T M?"M +€B +? B- p¢+? ` t2K tûi- T?€i ?B M
HBM? ç M- H"TiS+ ç¢B ?d- #'i [m€ ?„M +kM; +| +?9i #"M i•K M?bM p T?Q :B€K a
S?"KX

@ > ? - F?¬M; +-M ;B€K ç`M?- p`i?B m ;B M"v H" F?€+? [mw +O J†+ h?` h?QÆ
/QÊ+ +| p'M ç i?b +S i`Î H¢B ç•v ibK i?QÆM; ?°B +?9M; i X

:B€K æ`M? aQ p"Q H9+ M"v F?) +QÌB M|BX

@ h®i- i +kM; iBM iQÎM; ç•v H" GBM? ok ç M i?"i- +€K ÆM p`i?B m ;B M"vX

æ¢B ?€M +QÌM; i`€M; H9+ M"v +kM; ;"i M? ç-m- H"TiS+ `i M? M? i?2Q i?¬M; ç
i?QÆM; ?°BX

h-M S?"K ç½ M?"M çQÊ+ [mv M i`K+- HB M ?QÈM; \*´ ;B :B€K æ`M? aQ ;"i M? ç-
+?Î çÊB FB M p"i T?"K ç'm ;B€ iB Ti?2QX

@ G9+ M"v ç•v ç'm ;B€ p"i T?"K +kM; H" K°i HQΦB pä F„- ;¼B H" "€+? h`¼M; G½M;
*?QM? H" H" K°i HQΦB +?QÎM; T?€T- i?m°+ p ç` ;B B i`mM; +'T pä F„- im Hmv M
#€+? i`¼M; F?Q FQM?- mv HU+ +O M|i? "K +?Q +| i? iB T + "M pÈB K°i Qi ç` ;B

_ 'i M? M?- K¢B ;B i?S ? B ç½ çB H M i` M #"M ç'm ;B€ ;BÈB i?B m p"i T?"K +O +

@ h¢B ?¢ iB T M?"M FBK M;mv M ?Q†+ H" Gmv M .QÊ+- ?B M i¢B #„i ç-m ç'm ;B€

@ >„+ ?„+- im Hmv M iÈB + Q i?•K- mv HU+ +| i? bQ b€M? ç` ;B B + Q +'T- M m
F?¬M; #^M; ç` ;B B bÆ +'TX

L;QÌB M"v pW KÈB M|B tQM;- /QÈB ç`B +| M;QÌB ç•K +?¼+ M; vX oä F„ i®M M?B
F?¬M; Qi- #'i [m€ F?¬M; Qi M;QÌB +kM; #B i HQΦB pä F„ M"v i B ?¢B M?Q i? M"Q
`i F?|X >ÆM M[ F?¬M; im Hmv M iÈB + Q i?•K- `i F?| T?€i ?mv` mv HU+ +?•M

æQÆM; M?B M- imv `^M; M?Q i? - /M b Q "€+? h`¼M; G½M; +kM; H" i`mM; +'T pä
pb i? +| F?¬M; Qi M;QÌB i? K /U ç'm ;B€X

_ 'i M? M? i`QM; i`^M; +kM; ç½ M•M; H M ;B€ + Q iÈB jyy p¢MX

@ oä F„ M"v K†+ /M +?d H" ç` ;B B i`mM; +'T- #'i [m€ +| i? T?€i ` #€+? i`¼M; F?
H" F?¬M; i - ?B M i¢B o¢M L;Qm h`MM; *?"M; +O i ç½ i Q M;° #bM? +^M?- M;QÈ
F?^Q K°i +?9iX

G9+ M"v h-M S?"K +kM; tm'i ?B M w M;?o +| M|X

@ J°i pB M GBM? ok ç M +MM; # pB M æ¢B >Q`M ç MX

pb p"v- ?„M h-M S?"K HB M i`U+ iB T #€Q ;B€- #ÎB pb >²B GBM? æ M ?„M ç½ F?¬M
iB M;X .M b Q ?„M +^K i?'v H9+ M"v ç•v pä F„ `^M; mv HU+ F?^ M,M; `i + Q- M?QM
i?B M ;B B i`M +m®M pW `²BX

...+5

h`QM; i`^M; pW KÈB +| M;QÌB +?m~M #` +¢M? i` M? i?b M;?2•K i? M? [m2M i?m°
H¢B ;B€ +^ p"Q #KM;X

@ G¢B H" GBM? ok ç M5

G-M M"v iQ`M i`QÌM; +Æ ?² çB M +m²M;- #bM? i?QÌM; GBM? ok +| iB M K" F?¬M;
pB M +| M;`M p¢M FBK M;mv M +kM; p¬ T?€T iÈB i v- M?QM; ?¬K M v ç½ M;?2 iÈ

æ¢B >Q" M ç M +kM; ;B€ i` i`,K p¢M i`î H M ?5 h?"K +?Q i¢B +?Ê ç K ;B€ i`U+ iB
@ L;Q`B M"v ç M i°i +MM; H" tm'i iW Gmv M .QÊ+ i? ;B M"Q\ h?U+ +QB ç M /QÊ
@ Zm€ t td- [m€ H½M; T?Q `²BX X X
@ Zmª i?U+ H" T?€ bªM
hWM; çÊi M;?` Hm" M M?' + H M M?Q b|M; #B M- i?"K +?Q €M? K„i +O `i M?B m M
H MX "i [m€ b m F?B h-M S?"K H M iB M; i?b çQÆM; M?B M H" F?¬M; +| B i` M
F„ "€+? h`¼M; G½M; ç½ `ÆB p"Q i`QM; i9B ?„MX
æ i KFB M p"i T?~K ç'm; B€ `i M? M? +kM; tm'i ?B M i` M ç" B ç'm; B€- H-M M"v
M|B i`ªB [m :B€K ç`M? bQ +O *´; B t2K tûi i?b ç•v +?QM? H" +´ #ªQ- # M i`QM;
[m€ +¬M; /KM; +K i? i?b i¢K i?îB F?¬M; +| T?€i ?B MX
@ > ? - H9+ M"v H½Q M?•M i +kM; iB T M?"M FBK M;mv M +MM; ç M çQÊ+ ç'm;
"€M ` K°i F?®B +´ M;¼+ M"v H" K°i H½Q ;Bª; -v HMM- ?„M ;BÈB i?B m tQM; F?®B
€M? K„i /Q`M; M?Q +ÁM ?[m w p¬w p T?Q h-M S?"KX
@ *´ M;¼+ F?¬M; #B i +¬M; /KM; ;b\
o"Q H9+ M"v ? B K„i +O h-M S?"K M;QM; iK- i` M i?U+ i ?„M ç®B pÈB +´ #ªQ ?Q
F?¬M; ?„M +kM; b) F?¬M; çB /¢Q H•m M?Q i? i`QM; #ªQ iU /Q F?m ;B Q /`+?X
o"Q H9+ M"v ?„M M;?B K i9+ i`B M F? B HBM? ?²M +?B HU+- M?¢v +ªK +ªK SM; ç
a m K°i H€i i` M K†i ?„M M? M?"M; tm'i ?B M Mûi p mB KWM;X *ÁM +?Q +| B ç'm
+O KbM?;
@ J°i pB M GBM? ok ç M- # pB M æ¢B >Q" M ç MX
u M i oM? `²B- K°i H-M M[ v M i oM? `²B5
a¬B i`"Q- K°i H-M M[ b¬B i`"Q5
a m F?B H-M i?S M?' i h-M S?"K #€Q ` ;B€ i?b iQ" M i`Q`M; #¶M; M?B M v M i oM?
i`"QX h?"K +?Q +ÁM +| +?9i çB M +m²M;X
Gmv M .QÊ+ aQ T?Q i` M ok h?B M ç¢B HK+ +U+ Fb i?Q i?Èi- Gmv M .QÊ+ /o M
#B i H" Gmv M .QÊ+ +´T HBM? ç M- ç| H" i?S [mw ?B K M?Q bWM; H•M- T?QÊM; i
i? Hmv M +? X Gmv M æ M aQ +Æ ?² ç m H" i²M i¢B Î +€+ ç¢B ;B i°+ +MM; ç¢B i
?°B M´B / M? +kM; F?¬M; i? +| ç¢B HQÊM; ç M /QÊ+ #€M ` X
.MM; +?Q ç M /QÊ+ i,M; +ªM? ;BÈB H M +kM; Hmv M +? `i; B M M M- v m +¬m ç®
HÈMX L?QM; ? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ ok h?B M ç¢B HK+ pã T?QM; +Q`M; i?`M?
i`mv +¬m +?´T M?' i ç M KS+ i" M +MM;5
h?Q`M; i?Q`M; pb ç ;B i,M; K°i +ªM? ;BÈB M?Ä- +| F?¬M; Qi M;Q`B + K M;mv M
L m H" pã ç² pk ;Bª +´T i?' T +ÁM i®i- F?ª M,M; i,M; H M +ÁM F?¬M; +| F?| F?,M M?
ok aQ +ªM? ;BÈB i`î H M- M;Q¢B i`W +| i?B M T?9 +U+ + Q p" M;Q`B +| ç¢B +Æ /mv
K¶B F?B ç i?,M; ç M K°i +´T ç m K'i i?îB ;B M K'v M,KX
J" î i?îB çB K M"v +?d +¬M K°i pB M GBM? ok ç M- +| i? i`U+ iB T KB M çB K'v M,
;BÈB GBM? ok KÈBX
h€M? K¢M; +QM M;Q`B +U+ F€ +| ?¢M- +QB M?Q H" pk ;Bª- M m F?¬M; T?ªB +| i
im´B +kM; F?¬M; [m€ K°i i`,K M,K- tBM ?ÄB i`QM; +ª ç`B +| K'v +€B p" B M,K\ L?
;B M- +| i? ç °i pk ;Bª /MM; oä æ¢Q H" i`mv +¬m +ª ç`B +| +Æ ?°B iB M i? K K°i i
æ•v imv i ç®B H" çB m H"K +?Q M;Q`B i p¬ +MM; çB M +m²M;X

ob i? +Æ ?² F?¬M; +! B b) +?`m ç2K GBM? ok ç M @ HQ¢B ç M /QÊ+ i`•M [mw M?
ç K K¶B K°i pB M ç m +! ;B€ i` M i`lBX *! iB M +kM; F?¬M; Km çQÊ+5
@ GBM? ok ç M- GBM? ok ç MX X X G¢B GBM? ok ç M5
Í i?lB çB K M`v i`QM; T?ÁM; ç`m ;B€ +! M?[M; iB M; `®M; F?`M ;B¼M;X
@ h`lB ¢- ç•v ç½ H` pB M GBM? ok ç M i?S # `²B5 h M T?€ ;B +?B iY ç M i°i +MM
ç M ?5
L?[M; M;QlB M`v `i M? M? çQÊ+ ?QÎM; SM;- +ª ç€K /MM; €M? K„i M!M; #ÄM; M?
i?S # #€Q` +€B ;B€ iB M M`vX

e33X *?QÆM; e33

*?QÆM; eNd, *Ym hBM? ?Q`MX

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ *€+ ?mvM? ç - F?¬M; #^M; +?9M; i K m +?¡M; H"Ti´ ç°B #„i ?„M +QÈT ç MX

*! Qi M;QlB i?"K +?Q H` K M? ç°M; i? K MB K çB M +m²M;X

@ æQ¢i ?„M\ L;QÆB M!B çM ;b p"v- M;QÆB #B i .B K h•M h?"M? H` +? i M?Q i
F?¬M; i`ÁM;- +?¼+ p` i?B m ;B M`v `²B #` K°i +QÊ+ ç¢T +? iX L; v +ª +QlM; ;B
+kM; F?¬M; /€K ç°M; ç M ?„M- M;QÆB /€K M!B çQ¢i +O ?„M M?Q i? M`Q\

*?d H` +! +?9i M;QlB M?"M` h-M S?"K HB M ;B°B +?Q M?[M; M;QlB +! i? K MB K

@ S?QM; h?B M >` +kM; F?¬M; /€K ç°M; ç M ?„M- +?ŠM; H) M;QlB M`v +kM; ç½ H
+! F?ª M,M; ?- ?„M i?Q¢i M?bM +kM; KÈB +?d ? B KQÆB #ªv ? B KQÆB i€K im´B

*! Qi M;QlB pšM +ÁM +! +?9i F?¬M; + K HÁM;X

@ .MM; K¬M; +kM; +! i? M;?o ç M- M; v +ª +QlM; ;Bª oä h¬M S?QM; ;B +kM; F?¬
#ªM i?•M ?„M +! çQÊ+ i?U+ HU+ +QlM; ç¢B K` b m HQM; ?„M H` K°i i? HU+ +QlM;
M`Q +kM; F?¬M; T?ªB +?9M; i +! i? +?¼+ çQÊ+- ?ÆM M[ # M +¢M? ?„M H` ?°B
;B ç!X

*! M;QlB idM? i€Q K` T?•M iQ+?X

@ æ9M; p"v- imv `^M; i +kM; `i i?Q+? GBM? ok ç M- i?"K +?Q M;mv M w K¢Q ?B
i?'v +€B ;b ç½ +? i i?b H½Q iY F?¬M; Km®M çB H`K +?mv M p¬ M;?o X h pšM M
+! +€B #ªQ #®B ;b çB ç´B pÈB p` ç¢B ;B M`v KÈB H` +?QM? ç¢BX

G"TiS+ +! M;QlB ç²M; w M!BX

æO HQ¢B M;?` Hm"MF?¬M; M;WM; p M; H M # M i B- F?¬M; i? F?¬M; M!B- h-M S
i€+ ç°M; i?-M FBM? +O iQ`M i`QlM;5 *Æ ?² K¼B €M? K„i ç m #` h-M S?"K ?'T /
pQÊi [m #ªM i?•M p"i T?~K ç`m ;B€X

@ h?B m ;B - i ç´BX æ`m ;B€ +O i +?'K /Si- i H"TiS+ +MM; pÈB p` i?B m ;B M

hB m H½Q ç-m ç`m ;B€ M;¼+ p`Q H9+ M`v +kM; HÈM iB M; F m -K H MX

J°i F?®B M;¼+ F?¬M; #B i +¬M; /KM; K` i?¬B5 hmv `^M; i`ªB [m t2K tûi çQ+? i?"
?²B H•m ç m F?¬M; +! #B i i`QM; ç! #Q K"i- ;B[ H¢B +kM; H` p¬ /KM;- H9+ M`v KÈ

>„M p®M w ç`M? +! i? ç¢i çQÊ+ K°i pB M æ¢B >Q`M ç M ç½ F?¬M; i `²B- - +,M #
+?QM? KbM? H¢B +! i? ç¢i çQÊ+ GBM? ok ç M5

ok ;Bª im´B ;B` M?Q H½Q M;`v ;B! F?¬M; M?B m- i€+ /KM; +O GBM? ok ç M +`M;

o b i ? ? B M i € B ? „ M F Q + ? ç ° M ; M ? Q i ? M ¨ Q + | i ? # B i ç Q Ê + X

h - M S ? ¨ K ; " i M ? ç - m - b m ç | H B M ç S M ; / " v ç B ç ´ B K B M ; + ´ M ; ¼ + i ? - M # Q p - M ; Q ¨ B M ? b M F ? ¬ M ; ` i ® i t ' m - M ? Q M ; K ¨ H B M ? ? ² M H U + + M M ; + º K S M ; H U + + O H ? Æ M K ° i Q i p ä i ? € M ? - p b i ? ? „ M + | i ? ` ä ¨ M ; K ¨ + º K ; B € + ç Q Ê + # M i ` Q M ; + ´ M ; ` i K € M ? X

> „ M + º K ; B € + ç Q Ê + # M i ` Q M ; M ; ¼ + i U ? ² H ¨ ~ M + ? S K ° i + ¶ H U + H Q Ê M ; ` i K € M ? ç ¢ i i Ê B + ' T # " + p ä i ? € M ? 5

h m v ` ^ M ; + K i ? + ¬ M ; / K M ; + Á M F ? ¬ M ; # B i - ? „ M + Á M T ? º B i ` î p ? º Q ? º Q M ; ? B M M ? Q M ; # î B p b + | ç Q Ê + K ° i + ¶ H U + H Q Ê M ; M ¨ v - h - M S ? ¨ K ç ½ # B i ` ä + ´ M ; ¼ + i m v K b M ? # € Q ` X

h m v i ç ® B p Q Ê i t 5

L ? [M ; M ; Q ì B F B ç m M | B ? „ M T ? € b º M ç m / Q F ? ¬ M ; M ? b M ç Q Ê + ? ¨ M ; - € M ? K „ i i ? H B M i K + K m p # H Q ¢ B p " i T ? ~ K - ç ® B p È B ? „ M K ¨ M | B ç m H ¨ p " i p Q Ê i [m ; B € i B ? B m F ? B M ? „ M • K i ? - K i ? Q º B K € B X

æ ' m ; B € ? ° B p š M + Á M i B T i K + + Y ? ¨ M ? - F i B T p ¬ H m " M H ¨ ç † + i ? M p ä F „ - i ? - M i ¨ B ? B ? [m - + ? d + - M H ¨ p " i + | ? S M ; i ? 9 - h - M S ? ¨ K b) F ? ¬ M ; i B + ` + ? 9 i M ¨ Q # € Q

J ¨ b m F ? B h - M S ? ¨ K # € Q ` ; B € i ? b i U M ? B M F ? ¬ M ; M ; Q ì B M ¨ Q / € K + M M ; ? „ M i `

h | K H € B + m ® B + M M ; ç ' m ; B € ? ° B + Ð i ¨ m M ; + Y ? ¨ M ? ç M ç ' m ; B € € T i ` K + i ? b + Æ ? p ¨ Q i ` Q M ; i 9 B ? „ M - i ¨ " M ç ' m ; B € ? ° B M ¨ v i ? B m + ? 9 i M [i ? b # B M i ? ¨ M ? K m b „ K +

. M b Q ç M / Q Ê + ç ® B p È B M ; Q ì B F ? € + K ¨ M | B t 2 K M ? Q ? ¨ M ; ? B K - M ? Q M ; p È B K ° ? „ M i ? b b ® ç M / Q Ê + ç | + ? d H ¨ T ? T ? ~ K H 9 + H m v M + ? K ¨ i ? - B X

* ´ h ? M ? h m v i î # M + ¢ M ? h - M S ? ¨ K H 9 + ç - m + Á M m Q € M M | B K ' v + • m - b m ç | i ? b Q ç • v H ¨ ç M / Q Ê + + O h - M S ? ¨ K - M ¨ M ; + k M ; F ? ¬ M ; M M M | B + € B ; b M [. M b Q ; B # ¼ M ? ¼ ? B M i € B i ? b M ? ' i ç ` M ? H ¨ F ? ¬ M ; H ' v ` ç Q Ê + M ? B m ç M / Q Ê + M ? Q i ? H ' v ` b ® H Q Ê M ; ç M / Q Ê + ç | + | i ? i ¨ M M ; F Q + ? i ? ` i ` Q ì M ; ; B Q / ` + G m v M . Q Ê + / O æ € B > ¶ M G Q ¢ M * ? B æ ` X

æ º Q K „ i ç ½ i Ê B K ° i F B M p " i T ? ~ K ç ' m ; B € € T i ` K + ç M + m ® B + M M ; t m ' i ? B M X

@ * ? Q p ` - K ° i F B M # º Q # ® B M ¨ v F ? ¬ M ; T ? º B p ä F „ - F ? ¬ M ; T ? º B + ´ # º Q - F ? ¬ M ; T ? + ? d H ¨ K ° i K | M ç ² i ` M ; b S + K ¨ i ? - B X

J ° i F i ¨ m M ; M B M M ? • M M ? b M M ? Q i ? " T T ? - M i ` - K ´ M ç S M ; i ` M # ¨ M ç ' m ; B € # b M

@ " i [m € ? „ M ç ² i ` M ; b S + M ¨ v / Q h ` + ? J ¢ i G } ç ¢ B b Q + ? i ¢ Q - H ¨ K ° i + € B p Á M ; + h B M ? ? Q ¨ M 5

h ¨ m M ; M B M M ? • M M ¨ v M | B t Q M ; - i B T i ? 2 Q H B M i W i ` Q M ; i ` [p " i ; B È B + ? d t m ' i * H B M ? Q ¨ M - i B M ? b € M ; H | M ; H € M ? + ? B m b € M ; ? Q H + ? | B K „ i i Q ¨ M i ` Q ì M ; X

@ h € + T ? ~ K + O ç ¢ B b Q J ¢ i G } \ G ¨ K b Q + | i ? 5

@ æ 9 M ; p ¨ v - i € + T ? ~ K + O J ¢ i G } ç ¢ B b Q + U + F € F ? | ç Q Ê + - i ? " K + ? Q F ? ¬ M ; Q i + ç m + ? Q ? š M + | i ? i ? ¨ M ? + ¬ M ; - H ¨ K b Q + | i ? b) t m ' i ? B M # M i ` Q M ; > „ + > Ä h ?

@ æ 9 M ; p ¨ v - ç • v + ? d H ¨ ç ' m ; B € ? ° B ? ¢ M ; i ¨ m M ; K ¨ i ? - B - H ¨ K b Q + | i ? + K H Á M T ? ~ K # „ i + ? Q Ê + ç | X

o ¨ Q H 9 + M ¨ v i ` Q M ; i ¨ M ; ` i M ? B m M ; Q ì B ç m # B m i ? ` F ? ¬ M ; [ m € i B M i Q î M ; ç ® B M ? Q M ; ? ` H m " M X

@ * ? Q p ` - \* Y m h B M ? ? Q ¨ M M ¨ v ç Q Ê + : B € K æ ` M ? a Q J † + h ? ` h ? Q Æ M ; > ° B + ? 9 M ; i i W ç ² i ` M ; b S + / Q + ? Q M ? i v ç ¢ B b Q h ` + ? J ¢ i G } o k h ? B M ç ¢ B H K + H ¨ K ` X L m H > ° B + ? 9 M ; i + | i ? i Q ¨ M # ° T ? K i ` € + ? X

G9+ M"v ç'm ;B€ bQ H¢B K°i H-M M[çB ` ´M ç`M? iQ`M i`QìM; M|BX
J'v +?[J†+ h?` h?QÆM; >°B T?K i`€+? [mª M?B M iB M; M;?` Hm"MiQ`Mi`QìM; M
;B #bM? i?QìM; +?9 i`¼M; / M? iB M; - K¼B M; QìB ç®B pÈB çB m M"v i?"T T?-M
@ > ? - +?Q p` +S v M i•K çB- \*Ym hBM? ?Q`M imv i ç®B H" +?QM? T?~K- +?d H"
F?-M; iB M H°` X G9+ M"v ç•v F€ i?"i i p®M ç'm ;B€ ç² p"i F?-M; T?ªB H" M| - H"
G9+ M"v i`mM; MB M M K M?•M K¢B ;B H-M M[H M iB M; ,
@ "ÎB pb i + -M ç M /QÊ+ - i Km®M /MM; M| ç´B H'v ç M /QÊ+X h?B m ;B - F?-M;
?Q`M +| ?SM; i?9 ? v F?-M; \

@ *Ym hBM? ?Q`M\

h-M S?"K M?bM pÁM; +´ *Ym hBM? ?Q`M iBM? [m M; b€M; +?|B i` M ç`B ç'm ;B€-
+O ?„M #¶M; M?B M M?È H¢B +€B ;bX

aQM; iBM? ?Q`M5

>„M M?È ` `²B- h-M GB ç½ iWM; +| K°i K|M ç² i M; bS+ i M H" aQM; hBM? >Q`M-
K°i p` ç¢B bQ Î æ¢B \*`M Zm®+X h-M >²M; i†M; M| H`K H i`QîM; i?"M? +?Q M`M; -
pb Km +?Q ?„M K°i H¼ h`9+ \*Æ i€M K` #€M aQM; hBM? >Q`MX

e3NX *?QÆM; e3N

*?QÆM; eN3, u m- p¬ ;B€X URV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h¢B ok h?B M ç¢B HK+ /MM; pä pB i?B M Upä H" i`ìBV- M?QM; i?B M iQM? i?Q+?
çQÊ+ ?Q M M;? M?- i?"K +?Q K°i Qi ç¢B bQ` M` K|M ç² M"v +| ç` p`pQÊi[m G
bQ` M i¢Q M M iBM? T?~K- çQÊ+ h?B M æ` +?B h¢Q >| - ;B€ i` +| i? bQ pÈB H

ob i? h-M S?"K Hm¬M M;?o KbM? +| H¶B pÈB h-M GB- ?„M pšM Km®M ibK K°i +A
#ÎB pb H" # #°M M?B m pB + i,M; i?U+ HU+ H M- ?ÆM M[M?[M; i€+ T?~K +O ç
K°i KU+ ç m F?-M; +| ;†T çQÊ+X

*`M; +?O v m H" F?-M; B +| F?ª M,M; ` M ` ç M?` FB M aQM; hBM? >Q`M5

"i [m€ h-M S?"K p b m +kM; ç½ çQÊ+ M;?2 M|B- aQM; hBM? >Q`M i?"i` H" /Q h
#€B ç² i` M; bS+ # M i` M ok h?B M ç¢B HK+ K` #„i +?QÈ+ +? i€+ ` *Ym hBM? ?
iQîM; çQÊ+ - ?„M i?v çQÊ+ *Ym hBM? ?Q`M +?QM? i?S+5

@ *Ym hBM? ?Q`M M?'i ç`M? T?ªB Km p çQ +?Q i, i,X

h`QM; HÁM; h-M S?"K ?¢ [mv i i•KX

@ h K†+ /M F?-M; +| GBM? ok ç M- M?QM; i /MM; +?QM i`,K M;`M FBK M;mv M
*Ym hBM? ?Q`M M?Q i? M`Q\

"i [m€ M; v i¢B i?ìB çB K h-M S?"K Km®M Kî KB M; i?b #¶M; M?B M +| K°i i? M?•
F?€+? [mwX

@ *?QM i`,K M;`M FBK M;mv M\

L;?2 #€Q ;B€ M?Q i? - iQ`M i`QìM; H"TiS+ v M ioM? çB K°i iQ- K¼B M; QìB F?-M
#ªM ÎT?Q h-M S?"K p i? M?•K FB X

hmv `^M; \*Ym hBM? ?Q`M ç M?'i ç² i` M; bS+ ç¢B bQ` M` +| p `i i`•M [mw- M?Q
K°i K|M i` M; bS+- F?-M; +| +-M; ?B m t9+ iB M oä æ¢Q i,M; H M- i®B ç +kM; +|

L;QìB ç| H¢B #€Q` ;B€ +ª M?Q i? F?¬M; i? F?¬M; M|B- ?B m [mª i¢Q i?“M? +kM
 h?“K +?Q +ÁM i“B ç¢B F?Q i?¬ ?ÆM +ª h-M S?“KX
 *?QM i`,K M;“M FBK M;mv M +| i? çO Mm¬B b®M; K°i;B i°+ +Ð M?Ä i`QM; K'v M
 L; v +ª h-M S?“K pW `²B #€Q` GBM? ok ç M- imv `^M; i`•M [mw- M?QM; +kM; F
 i`,K M;“M M?Q i? X
 ob p"v- M;QìB M"v M; v iW ç-m #€Q` ;B€ +ª + Q M?Q p"v H" T?ªB +| M| i`QM; i v
 +MM; h-M S?“K i?ìB ;B M +•M M?“+ - /MM; b +? HQÊ+ ç²M; /¢M; M?Q h-M S?“K pV
 @ *?QM i`,K M;“M\
 h-M S?“K M?bM i?Q€M; p T?Q FB - F?¬M; F?ÄB M?QÈM; K"vX >„M +kM; `i Km
 *Ym hBM? F?•m ? v H" +® w Km®M ç®B M;?`+? pÈB KbM?\
 @ æ•v H" M;QìB +O S?QM; ;B 5
 o"Q H9+ M"v *´ h? M? hmv i Î# M +¢M? i`-K ;B¼M; M|B,
 @ h M?“M` ?„M- M;QìB M"v i M H" S?QM; \*?m- +?QM? H" M;QìB T?K i`€+? T?QA
 ;B - M?QM; ?„M `i Qi F?B tm'i ?B M- Î i`QM; >„+ >Ä h?“M? F?¬M; +| K'v M;QìB M
 @ L;QìB +ªm S?QM; ;B \
 h-M S?“K + m K"v +ªK SM; #¶M; +?®+- [mª M?B M T?€i ?B M M;QìB M"v +| F?Q
 h?B M >MM; +MM; S?QM; h?B M >"X
 @ hB m S?“K M;QÆB +?ì K°i +?9i- pW `²B i +ÁM F?¬M; +| T?€i ?B M S?QM; *?M
 +?¢v ç M- +?Q +?“+ H" i?“i bU Km®M Km b„K- `i +| i? H" +® w ç M çªQ HQ¢M ?
 *´ h? M? hmv i iB T iK+ M|B- b m ç| M" M; çSM; H M- i`mv M •K ç'm ;B€ bQ i` M ç"
 @ o` F?€+? M?•M M"v #€Q ;B€ `i + Q- i?“K +?Q pQÊi [m ;B€ i` +O i?QÆM; T?~
 #bM? i?QÆM; ?°B +?9M; i +-M M;QìB i`mM; ;B M M;?B K +?SM; i`B +?QM? +?•M
 J°i H€i b m- ç'm ;B€ bQ M?bM p T?Q S?QM; *?m pW KÈB H M iB M; M|BX
 @ ±\ hU ?² +| +?9i Fb [m€B\
 @ æ9M; p"v - M;QìB M"v pW `²B iU ?² H" F?¬M; Î +?¶ M"vX
 @ L;QìB M"v ?bM? M?Q i ç½ iWM; i?'v Î T?O i?“M? +?O
 @ ±\ *?ŠM; H) H9+ M"v ç•v S?QM; ;B +kM; M?bM i`9M; pÁM; +´ *Ym hBM? ?Q" M M
 L;?2 çQÊ+ ç'm ;B€ bQ H M iB M;- `i M?B m M;QìB Î ç•v ç m T?ªM SM;- #„i ç-m M
 @ *?Q /M ç M M;?B K +?SM; i?b b Q\
 S?QM; *?m iU ?² +kM; ç¢B F?Q- p"Q H9+ M"v ç®B K†i €M? K„i +O K¼B M;QìB-
 #bM? ioM?- i?'v i? M? •K +O ç'm ;B€ bQ- ?„M +?d M?“M M?¢i M|B,
 @ *?QM i`,K M;“M i T?O i?“M? +?O pšM +| i? H'v` çQÊ+X h?“M? +?O +O i Km
 ç M i†M; +?Q EBK L;¼+ S?m L?•M- `i ç€M; iB MX
 @ EBK L;¼+ S?m L?•M5
 L;?2 p"v- H¬M; K"v *´ h? M? hmv i F?¬M; F?ÄB M?Qm K°i +€BX
 a m K°i H€i- :B€K æ`M? aQ ç M ç` T?QÆM; S?QM; *?m M;?B K +?SM;- T?€i ?B M
 +| ?ÆM K°i i, FBK M;mv M- iU ?² +kM; F?¬M; iQM? T?€ ?Q [mv +OX
 @ EBK L;¼+ S?m L?•M +?QM? H" i?“M? +?O +O EBK L;¼+ h?“M? ;¬M >„+ >Ä h?
 L;¼+ h?“M? i?“K +?Q +| K°i b®i? HU+ +ÁM HÈM ?ÆM +ª >„+ >Ä h?“M? +O +?9M
 *´ h? M? hmv i M;?o K°i H€i- ?QÈM; h-M S?“K T?•M iQ+?,

@ ôL;?2 ç²M S?QM; h?B M >MM; +MM; EBK L;¼+ S?m L?•M [m M ? F?¬M; i - t2K
ç®B pÈB bU tm'i ?B M +O hB m S?"K ç½ #„i ç-m FB M; F`X J°i K†i çB M`M? M¼
K†i Km®M i?¬M; [m HQçB T?QÆM; i?S+ M"v ?QÈM; +?9M; i M|B S?QM; ;B ?„M
S?m L?•M- ç M;QÆB #B i F?| K" HmBX

@ > ? 5 h?b` H" p"v5

> B K„i h-M S?"K H9+ M"v KÈB M;QM; HçB- F?|2 KB M; M? +? H M- `i ?"K t9+ M
*?QM i`,K M;`M FBK M;mv M ?Q`M iQ`M +?QM? t€+ F?¬M; Qi- M m H" K°i M,K i`C
;B +kM; +?Q +?„+ +| i? iMv iB M çB m` K°i F?QªM iB M HÈM M?Q i? - t2K` i
i?"i H" F?¬M; i X

"i [m€ imv `^M; K°i M,K i`QÈ+ L K S?QM; h-M ;B içK i?ÌB +ÁM FûK- M?QM; ç½
S?QM; h-M ;B T?€i i`B M M? M? +?|M; - i,M; i? K h-M S?"K ç½ iWM; ;B Q +?Q ;B
p" *?•M ok h?€M? æB M ;B9T çÐ- ?¬K M v +?Q ?ŠM +kM; FûK [m€ M?B mX

J" +?O v m +?QM? H" M m i?"i +¬M- h-M S?"K +,M #ªM F?¬M; +¬M p"M /KM; ç M iB
;B X >„M +?QM? H" Gmv M æ M aQ5 >ÆM M[+| i? H" Hmv M ç M bQ +| t€+ bm'i
#° ok h?B M ççB HK+X æ M /QÊ+ i`QM; i v ?„M M m #€M` +| i? iMv i?ÌB i`Î i?"M

S?QM; ;B M m Km®M bQ pÈB ?„M p T?QÆM; /B M i`B +?QM? i?b imv i ç®B H" +?
h-M S?"K +kM; +| çQÊ+ K°i Qi #,M F?Q,M- F?¬M; +| F?ª M,M; ç `i M?B m ç M /Q

@ L?Q i? M"Q\ S?QM; ;B i imv `^M; F?¬M; ;B®M; M?[M; M;QÌB F?€+ ç²M; /çM; -
` +?QM i`,K M;`M FBK M;mv M ç M ç'm ;B€ Km pÁM; +´ \*Ym hBM? ?Q`M +O M;
M;mv M i iBM iQÎM; i®B i?B m çO +?Q M;QÆB Km K'v pB M GBM? ok ç MX

S?QM; *?m p`Q H9+ M"v +kM; M?bM i?Q€M; [m h-M S?"K- iU ?² +| +?9i F?B m F
M„K +?„+ T?¬M i?„M;X

@ o` ççB ;B M"v i?"i bU` ;B€ +?QM i`,K M;`M Km b„K K°i +€B pÁM; +´ *Ym hBM
E +| çQÊ+ *Ym hBM? ?Q`M p`Q H9+ M"v F?¬M; F?ÄB K`i KÌ K" Mm®i iWM; M;KK M
`ä ;B€ i` +O +?QM i`,K M;`M pQÊi [m K°i pB M GBM? ok ç M `i M?B mX

@ *?QM i`,K M;`M FBK T?B m Î ç•v- M;QÆB iMv i?ÌB ç m +| i? H'v çBX

S?QM; *?m M?"M M?ç i M|BX

@ *?mv M M"v X

L;?2 çQÊ+ S?QM; *?m t€+ M?"M iBM iS+- i`mM; MB M KçB ;B çQ+? i?"i H" ç°M; i
#® ç'm ;B€ ?Q`M i?"M?X

eNyX *?QÆM; eNy

*?QÆM; eNN, u m- p¬ ;B€X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ æÈB K°i +?9i5

"i [m€ p`Q H9+ M"v- i? M? •K #bM? ioM? +O h-M S?"K i`mv M ç M,

@ L;QÆB F?¬M; T?ªB KÈB pW Km®M ç M /QÊ+ b Q\ >B M içB +| +?QM i`,K M;`M
i? KK+ çQ+? # M ç-m +O KbM?\
@ h?B m ;B X X X *€B M"v- imv `^M; i #„i ç-m çQ+? i?"i H" Km®M +MM; M;`B i`
i`,K M;`M FBK M;mv M çQ+? t€+ H"K i ç°M; i•KX h?"i H" t'm ?´X

h`mM; MB M KϕB; B p`Q H9+ M`v +kM; +| +?9i F?|, M M|B- ?„M imv `^M; +kM; Km@
i`, K M;`M FBK M; mv M i?`i bU H` M?B m H„K- i? M`Q +kM; ϕO +?Q M; QÆB H`T K`
@ *| M?B m FBK M; mv M ?ÆM M[+| H`K ϕQÊ+ +€B; b- oă æϕQ +^M? ; BÈB F?¬M
+kM; F?¬M; i? #^Q i`K i`B T?9 +O KbM?X

h-M S?`K M?`M M?ϕi M|BX

@ *?mv M M`v

h`mM; MB M KϕB; B H°` p /Q /U- M|B ϕ9M; ` ?„M H` K°i pk; B^a- +| +?'T M?'i i`m
M;`M FBK M; mv M imv M?B m- i?"K +?Q pQÊi [m ; B€ i`` +O GBM? ok ϕ MX ``i [m
iB M K` F?¬M; Km ϕQÊ+- î# M M; Q`B +, M #^M F?| +| i? Km ϕQÊ+- Km@M Km T

@ h M; ?o +MM; M; QÆB H`K K°i #9i; B Q /`+? F?€+- i b) +?Q M; QÆB; B€ pW w-

hB T i?2Q h-M S?`K i`U+ iB T MûK` M; Q`B K°i [m^#QQK i'MX

@ h F?€M; M; ?`- +?mv M M`v F?¬M; +¬M; #^M; X

L; ?2 ϕQÊ+ H`B +O h-M S?`K- S?QM; *?m F?¬M; F?ÄB M?QÈM; K`v- + Q; B¼M; F

@ > ? - i?U+ tBM H¶B- T?ÁM; ϕ'm; B€ +?9M; i ?Q`M iQ`M +?Q T?ûT KϕB; B +MM
+¬M ϕ€K M; Q`B; B Q +?Q T?ÁM; ϕ'm; B€ +?9M; i ϕ-v ϕO iB M i?m X

``i [m€ ϕ'm; B€ bQ HϕB H M iB M; X

@ L; QÆB +¬M T?^B ?B m `ä- ϕ•v +?QM? H` +?QM i`, K M;`M FBK M; mv M- iQÆM; c
ok ϕ MX

S?QM; *?m +m@B +MM; +?d +ÁM +€+? /K ?Q†+ KϕB; B X

L; ?2 S?QM; *?m /K ?Q†+ M?Q i? - KϕB; B +`M; i? K /Q /U- #'i [m€ p`Q H9+ M`v-
M?B M p M; H M K°i i? M? •K F?B M +?Q b„+ K†i +O ?„M H`T iS+ +m²M; ?d- +Æ
MÆB +O h-M S?`K HÈM iB M; M|B,

@ h M; mv M w +MM; p`i?B m; B M`v iB M ?`M? ; B Q /`+? HûMX

@ >W555

L; ?2 p`v- S?QM; \*?m ?W HϕM? K°i iB M; - M†M; M p¶ K°i +?QÎM; p`Q +?¶M; ²B i`
#Ä ϕBX ``i [m€ +€+? i`QÈ+ F?B ϕB- ?„M HϕM? HMM; M?bM ϕ` T?QÆM; +O h-M S

h?'v p`v- h-M S?`K +?d H°` MK +Q`B i?^M M?B M- ?„M #B i`ä \*Ym hBM? ?Q`M
o T?¬M; B bU +O S?QM; ; B b Q\ L m ?„M ϕ½ [mv i ϕ`M? ; B9T *´; B ϕQϕi HϕB [
h?`M? i?b ϕ„+ i°B i? K K°i +?9i +| b Q ϕ•m\

hB T i?2Q- ?„M HB M ϕSM; H M- +kM; M? M? +?|M; ?QÈM; p i?¬M; ϕϕQ; B Q /`-
?Q`M ϕ®B pÈB ?„M +MM; h-M GB K` M|B +| w M; ?o ϕ†+ #B i- i?"K +?Q ?„M +ÁM iQ
K°i +?mv M p¬ +MM; +| w M; ?o X ob i? +?Q /M ? Q T?Q # Q M?B m ϕ M /QÊ+ +kM

*?d H` ?„M bÊ +?QM? KbM? /MM; [m€ M?B m ϕ M /QÊ+ ϕ; B Q /`+? H`K +?Q M; Q`
#€Q; B€ i`QÊ+ K†i K¼B M; Q`B- +?d H` HU +?¼M +MM; F +| ϕQÊ+ \*Ym hBM? ?Q`

>„M +?Q `; B€ +^a- imv i ϕ®B i`mM; MB M FB F?¬M; +| +€+? M`Q +U imv i ϕ'v- i?"

+^a- K ° 0\$°+? À °?X€ °• ϕ`Đ 3a M °? ĐsÒB

h`Î H¢B ;B M T?ÁM;- h-M S?`K i?Q€M; M;?d M;ÆB K°i +?9i- p`M +?mv M +¬M; T? HU+ ¸B m iB i i`¢M; i?€B +O KbM? iÈB ¸dM? T?QM;X hÈB i?ÌB ¸B K ?WM; ¸¬M;- i?•M i? K¶B K°i i?®M ¸ m Î i`QM; iB M? i`¢M; ?Q`M K„- iMv i?ÌB ¸ m +| i? #°+ T?€ M?`iX

h?ÌB ;B M +?“K `½B ¸B [m X

Gm²M; M„M; bÈK i?S M?`i iW æ¬M; S?QÆM; +?B m `¼B iB M ¸ M Gm²M; i?S M?`i ?B M €M? M„M;X •M? K†i i`ÌB F?B M +?Q iBM? i?¬M T?`M +?`M #B m i?` i?ÌB iB i L?QM; K`

æQÆM; ¸QÆM; ¸QÆM;555

a m K°i H€i- +?m¬M; HÈM Î *´ ;B `´i M? M? p M; H M K¶B K°i +€B ;|+ M?Ä i`QM; hB M; +?m¬M; M`v ;B®M; M?Q L K S?QM; h-M ;B - M| +?d p M; H M p`Q M?[M; i? p`Q ?¬K M v- M| +kM; +ªM? #€Q +?Q ¸ iY ;B i°+ +´ tQ \*´ ;B pä i` M; bÆM b`M;X "ÎB ?¬K M v +?QM? H` +m°+ +?B M i?`M? +?OX

æ²M; i?ÌB +kM; [m M ? pÈB p`M K M? +MM; iB M ¸² +O *´ ;B X

o`Q K°i M;`v M`v- \*´ ;B HB M i`B m i`T M;QÌB +O iQ`M i°+ iB M ?`M? M|B +?mv \*´ ;B +MM; S?QM; ;B p` ?¼ ¸Q+? i?U+ +O J†+ ;B H` \*´ ;B +?Q i`i +ª K¼B M;QÌ M v +| i? +ªK ;B€+ ¸QÊ+ i`QM; ¸¢B pB M \*´ ;B i`M M;`T K°i HQ¢B F?¬M; F?Q F i`i +ª K¼B M;QÌB ¸ m +,M; H MX

>¬K M v5

*´ ;B Km®M K°i H-M M[imv M #® i`Î H¢B >„+ >Ä h?`M?- ?ÆM M[+ÁM Km®M K F?®M; +? >„+ >Ä h?`M?X

*?d +?Q T?ûT i?`M? +¬M;- F?¬M; +ÁM ;b ¸ i?`i #¢B5

h?`M? +¬M;- i`¼M; +?QÎM; i`mv M i?W +MM; pBM? [m M; +O i´ iB M5

J°i F?B i?`i #¢B- iMv i?ÌB ¸ m K€m +?ªv i?`M? b¬M;5

h`QM; T?ÁM;- h-M S?`K +kM; +| i? +ªK M?`M ¸QÊ+ €T HU+ i`¬K i`¼M; p` ?`Q F J°i HQ¢B ?`Q F?Q ¸ +?Q €M? K†i i`ÌB b€M; H€M; F?B M ¼B M;QÌB iBM? i?¬M T ¸2M €T ¸dM? F?B M H²M; M;U+ +O M;QÌB i +| +ªK ;B€+ M†M; M X

"i [m€ h-M S?`K +kM; +| i? KBM? #¢+? i•K iB M? +O \*´ ;B H9+ M`v- pb ¸ tQ v M M;QÌB +kM; ¸½ +?m`M #` tQM;X a m +m°+ +?B M i?`M? +?O- /MM; i? bûi ¸€M? H h?`M?- F?¬B T?K+ pBM? [m M; +O i´ iB MX

h`QM; ¸| K`m +?®i- +?QM? H` +m°+ +?B M i?`M? +?O b„T +Y ?`M?X

J` K`m +?®i +O +m°+ +?B M i?`M? +?O H` h-M S?`K- E€ hQ+? *?B hY ¸ M iW L K

h?m i?"T K°i +?9i- ¸|M M„M; bÈK h-M S?`K +?“K `½B ¸~v ` +Y T?ÁM;- K` pW KÎ i?`v K°i ¸¬B K„i b€M; [m„+ M?bM iÈBX

*´ h?¬M; i°+ i`QÎM; ¸QÆM; M?B K \*´ ;B +MM; K`v p` i`QÎM; H½Q p` \*´ h? M? hm ;B i°+ +kM; +?Ì # M M;Q`B b•M M?Ä- pW M?bM i?`v h-M S?`K ¸B ` - €M? K„i KQM ¸ m ¸†i Î i` M M;QÌB +O ?„MX

æB m M`v H`K +?Q h-M S?`K +kM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i H9M; i9M; bÌ bÌ +€B KkB K°i Qi €T HU+X

s2K ` H` K¼B ?B p¼M; ¸ m ¸†i H M M;QÌB ?„MX

@ >B M +?`i- ?¬K M v tBM M?Ì M;QÆB `²B5

*´ h?¬M; iB M iÈB i?"M i`¼M; M|B pÈB h-M S?"KX í i`QM; MY - ?„M p" K'v æ¢B i
h-M S?"K; B Q i?O- ç®B pÈB i?U+ HU+ +O ?„M F?¬M; B /€K M; ?B M; ìX
@ h-M S?"K M?'i ç`M? F?¬M; T?K M?ì pª5
h-M S?"K +kM; i`M? i`¼M; ;"i ç-m ç€T SM; M|BX
@ *?9M; i ç m iBM iQÎM; ?B M +?'i ?¬K M v M?'i ç`M? b) i?„M; çQÊ+5
J'v p` i`QÎM; H½Q F?€+ M"v +kM; ç m €M? K„i b€M; [m„+ M?bM h-M S?"K- ç€K M; i
M?K+ i?"K +?Q i²M pQM; +O *´; B `i +| i? ç m çti i` M p B M; QÌB i?B m MB M +
@ æB- +?9M; i +MM; M? m iÈB æ'm ok h`M; i`mM; i•K >„+ >Ä h?"M?X
*´; B i°+ i`QÎM; \*´ h?¬M; pmM; i v H M- iQ`M #° ç°B M; k HB M +m²M +m°M iB M
K¢M? K) i? F?¬M; i? çÐ H`K +?Q +ª >„+ >Ä h?"M? +?'M ç°M; X
æ²M; /¢M; p`Q H9+ M"v >„+ >Ä h?"M? +kM; ç m ;B®M; M?Q H` M9B HY #°+ T?€i-
M|M; +?ªv HQm ç°M; i`QM; iÁ i?"M? ç½ +| H`+? bY ?ÆM ? B i`, K M, KX o¬ b® €M?
M i`QM; ç'm pã i`QÌM; `°M; HÈMX
h'i +ª K¼B M; QÌB #B i`ä- ?¬K M v ç®B pÈB >„+ >Ä h?"M? H` K°i M; "v i`¼M; v mX
o`Q ?¬K M v- i K ç¢B i? HU+ +O >„+ >Ä h?"M? b) T?€i bBM? K°i ?²B i` M? çQ¢
ç'm pã i`QÌM; X a m ?¬K M v- i? HU+ >„+ >Ä h?"M? `i +| i? K°i H-M M[T?•M +?
iÁ i?"M? M"v b) ç´B +?OX
h?•M H` K°i T?¬M iY +O >„+ >Ä h?"M? F?¬M; +| B b) F?¬M; [m M i•K iÈB +?mv
;Bª- +`M; b) F?¬M; Km®M #Ä [m i?`M? ?°B +?B M ç'm K¢M? K) M?Q i? X
B b) H` M; QÌB i?„M; ?¬K M v\
B b) H` *?QÎM; E?®M; :Bª >„+ >Ä h?"M? b m M"v\
h'i +ª K¼B M; QÌB i¢B M? Q M? Q bmv çQ€M- M; ?2 M|B # M i`QM; >„+ >Ä h?"M? ç
ç€M? #¢+X
"i [m€ H`K ¼B M; QÌB M; Q`B /U FB M +?QM? H` i`QÊ+ ç| F?¬M; H•m #„i ç-m i`"
h`QÆM; ;B K°i i`QM; i K ç¢B i? HU+ +O >„+ >Ä h?"M? ç°i M?B M imv M #® `ì
+?O- i?"K +?Q +ÁM ?S ? M b m M"v b) F?¬M; i? K; B i` M? çQ¢i i?"M? +?O M[X

eNjX *?QÆM; eNj

*?QÆM; dyk, .MM; / M? iB M; H½Q bQX UkV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

a m F?B #B i`ä iBM iS+ M"v- i'i +ª K¼B M; QÌB i`QM; HÁM; ç m +| M; ?B ?Q†+ h`Q
[m€ #¼M ?„M #B i`ä i?2Q h`QÆM; ;B `ìB F?ÄB- M?Q p"v +m°+ +?B M i?"M? +?C
S?QM; ;B i`Î M M i`M F?®+X

hBM iS+ M"v i`mv M` ;B i, M; `i M?B m bmv çQ€M +O K¼B M; QÌB- ç²M; i?ìB +
F?ÄB bY ç´B i¢K i?ìB- çB m iB i id H i?„M; #¢B çti +QÊ+X

*m°+ +?B M i?"M? +?O pW `²B- h®B \*QÌM; :Bª +O J†+ ;B U \*´; B V +MM; h`QÆ
iQ`M +| i? ç®B T?| S?QM; h?B M >MM; - H9+ M"v ç•v h`QÆM; ;B `ìB F?ÄB- F?B
iB T i`Î i?"M? çÆM +?B MX

L;?2 M|B # M i`QM; bÁM; #`B id H OM; ?° J†+ ;B U*´ ;B V HÈM ?ÆM S?QM; ;B `+`M; M;`v +`M; + QX

"i [m€ M`v +?9i Qi bÁM; #`B ç m H` i v p°B +?•M HQ¢M- F iB T iBM iS+ +`M; i? K ç M5

*´ ;B #m¬M; i v ç€M? +QÊ+ K°i H-M- i`QÊ+ F?B +m°+ +?B M i?`M? +?O #„i ç-m i` iBM iS+ J†+ ;B iS+ H` *´ ;B - +kM; #B m i?` p`Q ?¬K M v M?`i ç`M? T?ªB K°i H-M +? >„+ >Ä h?`M?X

hBM iS+ M`v i`mv M ç M F?B M +?Q iQ`M #° >„+ >Ä h?`M? ç m +?`M ç°M; `²B5

*Æ ?² i`i +ª K¼B M; QìB ç m b¬B i`Q H M- p¬ b® M; QìB H Q p T?Q æ`m ok h`M; i?ìB çB K M`v H M- S?QM; ;B +MM; *´ ;B ç½ ç M +K+ /B M F?¬M; +? i F?¬M; M;I

o`Q ?¬K M v- w M; ?o K°i i`M +?B M M`v +`M; i? K i`-K i`¼M; X

_`i M?B m M; QìB +kM; KšM +ªK- \*´ ;B +| + M çªK imv M #® iBM iS+ M`v i?b M?`i i?„M; HÈB i`QM; i vX ob i? id H ç†i +QÊ+ bÁM; #`B H¢B K°i H-M M[çB M +m²M

h|K H¢B- i`i +ª K¼B M; QìB #B i`ä- ?¬K M v #°+ T?€i +m°+ +?B M i?`M? +?O M? i`QÊ+ +`M; i? K Q M? ç°M; 5

h`i +ª K¼B M; QìB b) F?¬M; Km®M #Ä [m i`M +?B M i` M? çQ¢i i?`M? +?O M`vX

>„+ >Ä h?`M? æ`m ok h`M; +| /B M iQ+? `i HÈM- F?Q i? `°M; `½B- +QB M?Q H` >„+ >Ä h?`M?X h?`K +?Q /mM; M¢T i` M KQìB p¢M M; QìB ç²M; i?ìB çB p`Q5 "i h?`M? ç•m +?d i`, K p¢M- +m®B +MM; +?d +| i? H` M; QìB +O i`i +ª i? HU+ HÈM i`Î H M KÈB çQÊ+ p`Q t2KX L?QM; +kM; iK i`T K`v p¢M M; QìB- i`QM; ç| +| F?¬M; # J¢Q >B K :Bª # M i`QM; >„+ >Ä h?`M?XX

L;mv M K°i ç€K iBM iS+ i`mv M iW i`QM; >„+ >Ä h?`M? çB ` M; Q`B- i`QÊ+ F?B # +?O ç½ #` iQ`M i?`M? +?9 KK+5 S?ªM; T?`i ;B®M; M?Q H` +ª >„+ >Ä h?`M? iQ M M?B i?mv i b¬B i`QX

E?B h-M S?`K +MM; K¼B M; QìB \*´ ;B çB iÈB æ`m ok h`M; i?b M; QìB +O S?QM; b B #B i H„K çB iÈBX > B # M iQÆM; FB M HšM M? m ? i bS+ çÄ K„i5 \*?d H` i`QM iS+ H°` F?`M i`QÆM; p¬ +MM; ;B®M; M?Q ? B [mª #QKX hMv i?ìB +| i? FQ+? M `mM; ç°M; X

J` h-M S?`K H9+ M`v ;B`m KbM? î i`QM; ç€K ç iY #bM? i?QìM; +O \*´ ;B +?`K `½ ok h`M; X

@ æ`m ok h`M; 5

" +?[iQ b€M; [m„+ K M; i?2Q F?Q i? #`M; #¢+ ç tm®M; i`QÊ+ K†iX " +?[FB i? i?b H` M, K ç| H` ?„M iU i v ç #9iX h-M S?`K +?d M?bM i?Q€M; [m H` +| i? iQîM J†+ +| i?U+ HU+ +QìM; ç¢B- #€ F?Q p¬ bQM; ` b QX

hB M p`Q # M i`QM; æ`m ok h`M; - h-M S?`K +| i? +?SM; FB M #®M T?Q ;B®M; M #®M T?Q +?¶ M; ²B iW i` M tm®M; X J` +?¶ i?`T M?`i +?QM? ;B[ H` ?„+ +QÆM; i? i`, K Kûi pm¬M; X

>„+ +QÆM; i?¢+? H¬B ç`B M; ?2 M|B H` *´ J†+ M, K ç| #Ä ` bS+ +?QM i`•m ? B ?´ +QÆM; i?¢+? +SM; `„M p¬ +MM; - bQ pÈB ?„+ i?ûT i?¢+? # M i`QM; /B M pä i`QìM i?`K +?Q H` +¬M; FQ+? #bM? i?QìM; +O oä h¬M +kM; F?| +| i? HQm H¢B /`m p i *´ ;B +MM; S?QM; ;B çQÆM; M?B M H` i`U+ iB T çB iÈB p`i`Q ? B # M +O ç`m pä +mM; #¢i FB K- ? B i°+ i`QîM; S?QM; h?B M >MM; +MM; *´ h?¬M; ç®B K†i M?bM F?Q M²M; ç`K +O ç®B T?QÆM; X

í # M i`QM; æ`m ok h`M; bÈK ç½ +| M; QìB i i`T M`T- iB M; ?¬`mM; i`ìB ç°M; ç` 5

h'i +^a K¼B M; QÌB #B i`ä- M; "v b m # M i`QM; >„+ >Ä h?"M?- S?QM; ;B +MM; *´
@ *´ h?¬M; - çB H M +?B M K°i i`"M çBX
a m K°i F?„+ - S?QM; h?B M >MM; i`U + iB TiWi` M Kti ç'i M?ªv H M`ÆB p"Qi` M
HçM? HMM; M?bM *´; B i° + i`QÎM; ç®B /B MX
@ S?QM; h?B M >MM; - i?"i F?¬M; +| wiS- ?¬K M v ç®B i?O +O M; QÆB F?¬M; T?
L?QM; *´ h?¬M; +?d M?"M M?ç i M|B- b m ç| €M? K„i M?bM p T?Q h-M S?"K Î# M
@ S?QM; h?B M >MM; - ç®B i?O +O M; QÆB H" i 5
h-M S?"K; "i M? ç-m- H"TiS+ i?•MªM? +Q HçB- M?Q H"; B| K€i H€`KM; - M? M?
b„+ +O ?„M i?QM; /QM; M?bM p T?Q S?QM; h?B M >MM; ç®B /B MX
@ >W5 J°i i M iB m iY +?Q /Si b[M?Q M; QÆB +kM; /€K iB M H M b Q\
S?QM; h?B M >MM; i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M; „M M?"M F?¬M; ` h-M S?"K- ?„M
•K i`-K M|BX
@ S?QM; h?B M >MM; M; QÆB F?¬M; M?"M #B i i b Q\
h-M S?"K H9+ M"v +?d + QÌB M?ç i K°i iB M; M|BX
>„M ?¬K M v ç½ ?Q" M iQ" M #Ä çB M; Kv i` M; - F?¬B T?K+ /B M KK+ M; mv M #ªM)
+MM; oçM L; Qm h`MM; \*?"M; +| +?9i ç†+ #B i- b€M; bÊK i`mv M` K°i i`QM; iB m
?¬K M v # M i`QM; pä i?•M T?"M +O ?„M M?"i ç`M? b) #` M?"M` X
"i [m€ ?„M +kM; F?¬M; bÊ- #ÎB pb i?•M T?"M +O ?„M Î +?¶ M"v #` M?bM i?'m- M
h-M ;B +kM; K'i K'v M; "v- H9+ ç| ?„M ç½ bÊK `ìB F?ÄB >„+ >Ä h?"M? h-M ;B b) F
?„MX
@ G` M; QÆB 5
L?bM `ä`M; F?m¬M Kti H`KÌ +| +?9i [m2M i?m°+ - H9+ M"v i?¬M b„+ +O S?QM;
G"TiS+ M?Ê iÈB i? M? v M K iY MY i?€M; i`QÊ+ ç M S?QM; ;B ?„M F?B m F?Q
M; QÌB M"v HçB i` im´B M?Q p"v5
@ æ9M; p"v- M; QÆB +kM; #B i >„+ >Ä oä h?€M?\
h-M S?"K imM; pç i €Q H M ?ÄBX
@ >W- #B i i?b M?Q i? M"Q- F?¬M; #B i i?b M?Q i? M"QX
S?QM; h?B M >MM; F?¬M; i`ª HÌB i?ŠM; - +?d H" b„+ Kti •K i`-K ?W HçM? K°i iB
#B i`ä ?„+ ?Ä oä h?€M? +?QM? H" M?•M p"i i`mv M F€ iU i v i?"M? H" T >„+ >Ä
?ÆM ? B i`, K M, K- b) F?¬M; +ÅM M; QÌB M; ?2 çQÊ+ iBM iS+ M"v M[X
@ S?QM; h?B M >MM; - M; QÆB ?½v M; ?2 +?Q F„5 o"Q ?¬K M v- h-M S?"K i b) pb b
K°i H-M M[i?m ?²B [mv M F?®M; +? +O >„+ >Ä h?"M?X
L?€v K„i b m ç|- i` M M; QÌB h-M S?"K +?Êi #°+ T?€i` K°i HQçB F?Q i? p¬ bQM;
i`QÌM; 5
@ *€B ;b\ h-M S?"K\
@ h-M S?"K H" B\
@ *?ŠM; H) H" h-M S?"K L K S?QM; h?"M? æçB *"M Zm®+ \ E€ hQ+? *?B hY h-M S
L; v F?B h-M S?"K pW /Si HÌB- iQ" M i`QÌM; F?¬M; F?ÄB ç°i M?B M v M ioM?- b
i?Q€M; +€B F?¬M; ? M K" +MM; +MM; H9+ [m, M; ç M i` M M; QÌB +O i?B m MB M

eN9X *?QÆM; eN9

*?QÆM; dyj, *?B M F?ÎB5 URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h`QM; HÁM; i'i +ª K¼B M; QÌB Î i`QM; M?€v K„i +Æ ?² M; ?o ç M +MM; H` K°i M; QÌ ç€M? pĐ i`mv M F€- K°i i?B m MB M €Q t M? /mv M?'i +?Q çO ? B KQÆB im´B HE

E€ hQ+? *?B hY +kM; bÈK ç½ i`mv M F?„T ?ÆM T?•M MY ok h?B M ç¢B HK+- # M K¶B M; QÌB ç m M; ?2 [m M?•M p"i i`mv M F€ E€ hQ+? *?B hY M`vX

@ G` ?„M- E€ hQ+? \*?B hY h-M S?`K5

@ G` E€ hQ+? \*?B hY- i ç½ i?'v #S+ ?¼ +O ?„MX Zmª M?B M H` ?„M5

@ E€ hQ+? *?B hY ?„M H¢B çB iÈB >„+ >Ä h?`M?X

@ L?'i ç`M? H` ?„M5 L m F?¬M; i?b H`K ; b +| M; QÌB M`Q +ÁM i` K` i?U+ HU+ K¢M ç'm pã ç`B ç®B +?B M #€i + 'T oä h¬M S?QM; h?B M >MM; 5

@ Zmª M?B M H` E€ hQ+? \*?B hY5 Zmª M?B M `i im´B i` 5 Zmª M?B M `i K¢M?5

@ h`ÌB ¢- E€ hQ+? \*?B hY h-M S?`K5 h `®i +K+ +?SM; FB M E€ hQ+? \*?B hY `²B5

@ oW `²B ?„M M|B +€B ; b `²B ?ª\ h? v +€B ; b >„+ >Ä ok h?€M? i?m ?²B >„+ >Ä h?€M? H` B\ L; ?2 +| p H` bQ T?K +O E€ hQ+? *?B hY\

L; v b m ç| H` iQ`M i`M; çB M +m²M; ç M +U+ çB K- +€+ HQ¢B i? M?•K ;`Q i?ûi ç` i`M p T?Q i`mM; i•K ç'm pã ç`B- M; v +ª h-M S?`K +kM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i

"'i [m€ i?¬M b„+ i` M K†i ?„M pšM F?¬M; #B M- #ªQ i`b M; mv M /¢M; MQÈ+ +?ªv K >MM; T?Q ç®B /B MX

@ hB m iY- t2K` i? M? / M? +O M; QÆB [mª M?B M F?€ HÈM ?5 "´M oä h?€M? H

J` H9+ M`v i? M?•K +O *´ J†+ +| +?9i m Q€M i`mv M ç M i`QM; i B +O h-M S?`K ok h?€M? i¢B >„+ >Ä h?`M? M; QÊ+ H¢B F?¬M; p M; /°B #^M; h-M S?`KX

oW `²B h-M S?`K M?„+ iÈB >„+ >Ä ok h?€M?- iQ`M i`QÌM; iU ?² +kM; F?¬M; +| ç M- +?d +| K°i b® H½Q ; Bª +O M?[M; i? HU+ HÈM KÈB +| +?9i #B M ?| #B m i? h-M S?`K H` >„+ >Ä ok h?€M?X

@ > ? - H½Q ç-m- /M b Q M; QÆB ç½ ?ÆM ? B i`, K M, K F?¬M; +| H° /B M- ?ÆM M ç|M; +Y +?B M çQ¢i M, K i`, K M, KX .o M?B M H` F?¬M; +| M?B m M; QÌB M; ?2 [m t•v i?`M? i`b M?Q M; QÆBX "'i [m€ M; QÆB v M i•K- M; v b m M; `v ?¬K M v- / M? iU K°i H-M M[ç K¼B M; QÌB #B i`äX

h-M S?`K M; ?2 çQÊ+ \*´ J†+ i`mv M •K- F?¬M; F?ÄB •K i?¬K +QÌB +QÌB ç€T H¢BX

"'i [m€ i` M i?U+ i - i?"i bU H` ?„M #` M?[M; M; QÌB çB M +m²M; M`v ?M bÊ Hm¬M M?bM +ÁM çB M +m²M; ?ÆM M?[M; 7 Mb ?•K K°- M?B m i?B m M[?ûi F?`M +ª ; B½

@ h-M S?`K h-M S?`K5

@ E€ hQ+? *?B hY E€ hQ+? *?B hY5

*?d H` K°i b€i M h-M S?`K i mv M #® i?•M T?"M- iQ`M i`QÌM; H¢B +Æ ?² ?ÆM T? S?`KX

J†+ /M ç®B pÈB #€i + 'T oä h¬M mv / M? ?B M ?€+?- M?QM; ç¢B #° T?"M K¼B M; Q
KQìB +?QM im´B M?'i ç`M? b) i?„M;- ç m iBM iQîM; E€ hQ+? \*?B hY M?'i ç`M? b
iQ+?5

E?¬M; i? F?¬M; M|B- / M? ?"Q E€ hQ+? *?B hY # M i`QM; *"M E?¬M æ€B i?"i bU
?mv M #Q- ``i M?B m M; QìB bMM; #€B h¬M S?"K iÈB i`bM? ç° K iQMX

@ L;QÆB i?"i H" E€ hQ+? *?B hY h¬M S?"K\

S?QM; h?B M >MM; ç®B /B M h¬M S?"K M;?2 +€B i M M"v i?b b„+ K†i +kM; `i •K
hQ+? *?B hY ?„M +kM; M;?2 [m - imv `^M; ?„M pšM +?Q H" M; Q¢B ;BÈB F?mv +? ç
+?•M M?•M i?b ?„M KÈB #B i`ä M; QìB M"v F?¬M; T?ªB ?Q / M?X

hmv `^M; +ÁM F?¬M; #B i ç®B T?QÆM; +| i?U+ HU+ M?Q i? M"Q- M?QM; K" mv €
F?¬M; T?ªB H" ;BªX

*?Q çO ? B KQÆB im´B- HB M ç¢i iÈB oä h¬M +?B +ªM? çO ç çQÊ+ tQM; iKM;?

@ E€ hQ+? *?B hY F?¬M; /€K M?"M- #'i [m€ iB m iY i?"i bU +?QM? H" h¬M S?"K5
bQ i¬M i >„+ >Ä ok h?€M? *´ J†+ K°i i v i?"M? H" T5 >¬K M v- i Km®M i? v *´ ;B
H¢B [mv M F?®M; +? +O +€B i?"M? T?® M"vX

h¬M S?"K M?"M M?¢i M|BX

@ ±\ L;mv M H B >„+ >Ä ok h?€M? i?"M? H" T >„+ >Ä h?"M? M"v b Q\ >„+ >Ä ok
iB M +O *´ ;B \

G9+ M"v K°i Qi M; QìB +?Q iWM; M;?2 [m / M? ?"Q +O >„+ >Ä ok h?€M? +kM; ?
tm'i ?B M i¢B ç•v- +?QM? H" /MM; / M? iB M; +O bQ T?K çQ¢i H¢B [mv M F?®M;

@ h¬M S?"K M;QÆB [mv i ç`M? Km®M M?9M; i v p"Q pkM; MQÊ+ çK+ M"v\

S?QM; h?B M >MM; b m F?B t€+ M?"M i?•M T?"M +O h¬M S?"K i?b b„+ K†i p¬ +
+?^K i?B m MB M K†+ €Q t M? ç®B /B M- €M? K„i M?Q H" ç°+ t" Km®M M?„K M; Qì

>¬K M v >„+ >Ä h?"M? ç½ H" bªM M;?B T+O S?QM; ;B ?„M- ?„M imv i ç®B F?¬M
#°X

*?Q /M ç®B T?QÆM; ;¼B H" E€ hQ+? *?B hY- M; v +ª H" ?„M ç®B pÈB i?B m MB M
oä æ¢Q +| K°i Qi i?QîM; i?S+- M?QM; +?d +-M H" M; QìB /€K M; ,M +ªM î i`QÊ+ K
Hqm MY T?¬M i bM? +ªK5

@ h?"M? +?O >„+ >Ä h?"M? ?¬K M v #„i ç¬m T?ªB ç´B p ?¼ *´X

h¬M S?"K F?¬M; bÊ +?9i M"Q ç®B K„i pÈB €M? K„i +O ç®B T?QÆM;- pW #bM? i

@ > ? - i®i- [mª M?B M H" M; ?û +QM KÈB ç F?¬M; bÊ +¼T5 Jm®M +QÈT çB +Æ
?¬K M v S?QM; h?B M >MM; i M; QÊ+ H¢B Km®M M?bM E€ hQ+? *?B hY M;QÆB +

S?QM; h?B M >MM; M;?2 çQÊ+ h¬M S?"K i`ª HìB- ;B" M [m€ i?"M? +QìB- H" T iS+
#QÊ+X

J°i #QÊ+ M"v F?B M +?Q iQ" M #° ?„+ +QÆM; i?¢+? ç'm pk ç" B F?¬M; F?ÄB +| +?
K°i +¶ +m²M; T?QM; #¢Q pk M?Q H" i?Ov i`B m K M; i?2Q F?Q i? F?Q i? +QìM; ?
?„M i€M T?€i` 5

J°i +¶ €T HU+ H" K +?Q HÁM; M; QìB M†M; M T?¬ i?B M +€B ç` F?m +? i€M- F?B
ç'm pk ç" B [m M b€i- imv H" +€+? p" B i` ,K Kûi M?QM; pšM +ªK i?€v F?| i?î- i?"K +
iU +?O HmB p T?Q b m +€+? K°i F?QªM; t ?ÆMX

L?[M; M; QìB i` M i?QM? T?ÁM; T?Q i` M +€+? K°i F?QªM; `i t +kM; #B M b„+ - i?
>Ä h?"M? i?"M? +?O [mª M?B M +QìM; ç¢B- F?¬M; ?´ H" ç M?'i M?•M +O >„+ >Ä
M; QìB #„i ç¬m #îB pb / M? iB M; +O E€ hQ+? *?B hY h¬M S?"K i`"M M; "T iBM iQîM
+kM; F?¬M; F?ÄB •K i?¬K bQ çQ- iU ?² ç®B pÈB ?„M +kM; F?¬M; +ÁM HÁM; iBM

.M b Q M;?2 M|B E€ hQ+? *?B hY +kM; +?d H" ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM? K'v i?
æ®B Kti #€i +'T oä h¬M +QÌM; ç¢B M?Q p"v +| i? i?„M; çQÊ+ F?¬M; - +| i? b€M; i
E?Q i? +O "€i +'T oä h¬M K½M? HB i p¬ +MM; - M m i? v ç´B K°i h K +'T oä h¬M
+?Q +¬M tm'i i?O ç½ #` +¶ F?Q i? M"v €T çªQ- i?U+ HU+ F?¬M; i? T?€i ?mv çQ
"i [m€ p"Q H9+ M"v- ç®B Kti F?Q i? K½M? HB i T?¬i?B M +€B ç` K" ç M- h¬M S
i¢B +?¶X h?"K +?Q F?¬M; +| #ÎB pb F?Q iS+ +QÌM; ç¢B i`MM; FQ+? K" +| MY T?
@ "€i +'T oä h¬M +kM; +?d +| i? X
S?Q /QÈB F?Q i? +QÌM; ç¢B +O #€i +'T oä h¬M- i?¬M b„+ +O h¬M S?"K pšM M
M;~M; ç¬m- i`QM; +QM M;QÆB i€+?` ? B ç¢Q iBM? [m M;5

eN8X *?QÆM; eN8

*?QÆM; dy9, *?B M F?ÎB5 Ukv

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

a m K°i F?„+ ?„M ?Q"MiQ"Mi;BªB F? B i'i +ª i`|B #m°+ i?U+ HU+ i` M M;QÌB H"
F?¬M; H°p v m ?ÆM S?QM; h?B M >MM; # Q M?B m i`"M` - M?Q K°i ç¬m h?¬M
T?O # M i` M ç'm pk ç"BX

h•K i`Ê F?Q i`QÈM; - h¬M S?"K +| çQÊ+ iQM MB K i'i i?„M; - ?„M Kt+ /M +| +ªM? ;B
>MM; `i M?B m- M?QM; F?Q i? FB H¢B F?¬M; #` ç®B T?QÆM; €T çªQ +?9i M"Q
K°i MY p` i`Q i` M ç"BX

B +kM; F?¬M; +| i? #^M; F?Q i? +?B K +?9i Qm i? X

h`€B H¢B ? B +¶ F?Q i? p +?¢K F?B M +?Q F?Q iS+ ;B[ F?¬M; i`mM; `®B HQ¢M
i B F?B M +?Q i'i +ª K¼B M;QÌB p•v t2K /•M; H M K°i HQ¢B +ªK ;B€+ `mM bÊ i`QM
E?~M i`QÆM; - +?| KQM;5

> B # M ç'm pk ç"BS?QM; h?B M >" p" +QÌM; ;Bª S?QM; ;B +ÁM +| *´ h?¬M; +MM
p"Q H9+ M"v +kM; ç m bBM?` K°i +¶ €T HU+ F?€ HÈM F?B M i`QM; HÁM; +O #¼
F?¬M; i? #^M; ? B M;QÌB i` M ç"BX

@ hB m S?"K- ?„M +| i? i?„M; F?¬M; X X X

*´ h? M? hmv i çSM; Î ç^M; b m T?K i?•M *´ h?¬M; M?bM ? B i?•MªM? ç®B M; ?`+
i?ÄK F?¬M; v M K" ?ÄB i?,KX S?Q /QÈBªM? ?QÎM; +O €T HU+ +QÌM; ç¢B- M[+
ioM? i?QM; /QM; ç m #B M K'i F?¬M; i?'v ;b M[- +?d +ÁM H" K°i iB m M[iY HQ H„

@ oB T?K +kM; F?¬M; #B i5

*´ h?¬M; ?Qi b•m K°i ?ÆB M|B- S?QM; h?B M >MM; [mª M?B M H" ç½ ç¢i ç M +ªM
/M F?¬M; +| ;B Q i?O- M?QM; iW F?Q iS+ +O ?„M i?b *´ h?¬M; #B i KbM? F?¬M;
L m M?Q F?¬M; TªB #ÎB pb h¬M S?"K tm'i ?B M i?b ?¬K M v *´ ;B i'i #¢B5

J" S?QM; h?B M >" Î ç®B /B M +MM; *´ h?¬M; +kM; +| +ªK ;B€+ F?¬M; b B #B i H,
#B i MY i?€M; i`QÈ+ +?QM? KbM? F?¬M; +| tm'i i?O pÈB h¬M S?"K H" b€M; bm®
oä h¬M #€i +'T oä h¬M M?QM; i`QÈ+ Kti i?B m MB M M"v ?„M #B i KbM? ?Q"MiQ

@ h`€+? F?¬M; çQÊ+ ;B i°+ ?„M MY i?€M; M"v i?"M i`¼M; M?Q i? - Km®M i`B i ç
oä h¬M KÈB /€K iÈB i? K ;B +m°+ +?B M i?"M? +?OX

S?QM; h?B M >" bB i +?ti ? B ç'K- M?bM i?B m MB M €Q t M? i` M ç"BiÄ p FB M

@ h-M S?"K- M;QÆB p®M M M +| iB M ç² pä ç¢Q p¬ HQÊM;- #'i [m€ ç€M; iB + M;Q
+?2M +?•M p"Q pkM; MQÊ+ çK+ M"vX L;QÆB b) T?ªB ?®B ?"M5 æ½ M?Q p-v- S?
T?ªB M?šM i•K #|T +? i i?B M i"BX

*ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ +QÌM; ç¢B +O ç®B T?QÆM;- S?QM; h?B M >MM; +kM; F
+QÌM;; Bª ç®B +?B M imv i ç®B F?¬M; i? F?¬M; +| HÁM; iBM pÈB +?QM? KbM?
#€i +'T oä h¬M +O KbM?- ?ÆM M[+| FBM? M;?B K oä æ¢Q M?B m M,K M?Q p"v
ç®B T?QÆM;X

*?B /M ç®B T?QÆM; H" E€ hQ+? *?B hY5

@ hB m iY- i?B M çQÌM; +| +Y M;QÆB F?¬M; çB- ç` M;K+ F?¬M; H®B M;QÆB H¢
S?QM; h?B M >MM; +?"K `½B M|B- +°M; M;"v +°M; •K H½M?- +m®B +MM; i`QM; i
i?QÆM; ?„+ b„+ - iQ"Mi?•M b€M; H€M;X

a m K°i F?„+ i` M M;QÌB S?QM; h?B M >MM; /•M; H M K°i +¶ F?Q i? p¬ +MM; +QÌ
ç-m ?mM; i?9 ç M iW i?•K +®+ æ¢B >Q M;- i`QÌM; i?QÆM; `mM H M- ?| i?"M?K°
i`QÊM; FQ+? T?€ T?Q h-M S?"KX

o Q5

hB M; tû ;B| #ûM M?¼M i`mv M` - H M iÄ i?2Q b|M; •K i`mv M F?„T # M i`QM; ç
K„i M?bM +?,K +?9 H M T?Q i` M ç'm pk ç"BX

*?B M ç'm ç½ #„i ç-m `²B5

S?QM; h?B M >MM; tm'i i?O i`QÊ+- i`QÌM; i?QÆM; M?Q `²M;- F?Q i? M?Q +-m p
çÄ i?šK ~M +?S M,M; HQÊM; +U ç¢B i`U+ iB T H"K F?¬M; F?Q `mM; ç°M; `i M?Ä-
`U+ M?Q H" M9B HY #¢Q i¢+ M' imM; #„i ç-m i""M` X

E?¬M; F?Q i?B m ç®i- >Ä o•M [m'M [m M?- F?Q /B K çÄ i?šK K M; i?2Q F?Q i?
bQM;5

hB T i?2Q K°i +¶ F?Q HQm M|M; `U+ HQm ç°M; î i`QM; i?ÌB ;B M +U+ M;„M H"K +
ç"Bi,M; H M F?¬M; QiX S?ªM; T?'i M?Q ç M; i„K KQ ç-m tm•M ç°i M?B M #B Mi?
M?B iX æ†+ #B i H" K°i Qi M;QÌB iÈB ;¬M ç'm pk ç"B- p"Q H9+ M"v tm'i ?B M K² ?

*?d K°i H-M tm'i i?O- S?QM; h?B M >MM; ç½ T?€i ` +¬M; FQ+? +QÌM; ?½M p¬ +b

h¬M; i?'v K°i K" M M"v- i'i +ª K¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB ?Qi K°i ?ÆB- ç®B pÈB i?U
oä h¬M +ªK i?'v `mM; ç°M; F?¬M; i?¬B- i?-K M;?o M m KbM? î i`QM; i""M; bÊ H"
M;½ tm®M; K†i ç'i `²BX

J" F?¬M; Qi M;QÌB OM; ?° h-M S?"K p"Q H9+ M"v +°M; H° ` F?~M i`QÆM;- ç m pb
?¬B K°i T?2M, E€ hQ+? *?B hY ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM? +?Q ç-v MY M,K i?
K°i FQ+? +QÌM; ç¢B +O #€i +'T oä h¬M ? v F?¬M;\

a m K°i F?„+ - h-M S?"K /MM; ?"M? ç°M; +O ?„M ç M #B m H° +•m i`ª HÌB +O KbM

@ >W- F?¬M; T?ªB H" ç` M;K+ F?¬M; +Y i t¬M; iÈB- K" H" F?¬M; çQÌM; i +kM;
>MM;- #ªM i?•M i Km®M M?bM t2K Bi`QM; +?9M; i +| i? çSM; iÈB T?9i +m®B +

æ®B K†i i? +¬M; p¬ +MM; +QÌM; ?½M- h-M S?"K F?¬M; bÊ +?9i M"Q- €Q #`Q t M
ç|i`QM; i v +O ?„M tm'i ?B M h`M æ QX

@ æ² GQM; ç Q5

J" oQÆM; h`M æ Q +O h-M S?"K pW ` - H"TiS+ î ç•v +| F?¬M; Qi M;QÌB M?"M`
#B i`ä F?¬M; T?ªB +€B i M i?"i K" H" pb ç Q M"v ç½ iWM; +?ûK ;B i :B Q GQM; K
iU M"vX

@ L;mv M H B æ² GQM; ç Q +| #° /€M; M?Q p"v- [mª M?B M mv pk ?ÆM ç² `îK `i M

hB T i?2Q ``i M?B m M;QÌB ç m bÊ ?½B i? MX L;Q¢B ?bM? +m²M; #¢Q +O oQÆM
M;QÌB M?Ê F„- çQ€M +?WM; F?¬M; H•m b m b) H¢B +| K°i HQÊM; HÈM M;QÌB #„i
@ "€ pQÆM; +?B M?•M ç Q5
h-M S?“K çQÆM; M?B M H“ F?¬M; +| +¬M; T?m çB m®M M„M tQM; ?¬ b B H-K +
oQÆM; h`M æ Q- ç®B K†i F?Q K M; K“m çÄ i?šK ç M; iÊB ;-M- +?•M ?„M H”T iS+
i?2Q i?•M ?bM? +O ?„M # v H M- ?²M; K M; M|M; `U+ i`QM; i v +?ÊT ç°M;- ?Ä M
#` ç Q M`v +O ?„M /šM /„i çB M +m²M; M;QM; iK iÊBX
J°i H€i b m- >Ä o•M #„i ç-m F?ÎB ç°M;- K°i +¶ ç Q F?Q p¬ +MM; +QÌM; ç¢B #Q K
+m²M +m°M +?Q iWM; +| iW i`QÊ+ ç M M v +?ûK p T?Q i`QÊ+X
S?QM; h?B M >MM; +MM; im Hmv M ?Ä ? M;mv M F?Q M?Q ?„M- h-M S?“K i`aK
pÊB F?®M; +? imv i ç®B M;mv M F?Q T?¢K pB jyyK- M?Q p”v ?„M HB M +| i? +?
*aK ;B€+ çQÊ+ M;mv M F?Q #®M T?Q ç°i M?B M +?’M ç°M; [m, /`- +aK M?“M çQ
T?QÆM; F?¬M; FûK- i?•M ?bM? S?QM; h?B M >MM; +U+ i®+ ?QÊM; p h-M S?“K
”i [m€i`QÌM; i?QÆM; ç½` i?b imv i F?¬M; +| F?a M,M; HmB p T?Q b mX
a|M; i`B m M?B i F?Q +m²M; #¢Q K M; i?2Q ?”Q [m M; çÄ i?šK M|M; `U+ p¬ +MM;
+K+ i`U+ iB T çKM; p”Q HQÐB ç Q +U+ HÈM +O h-M S?“K T?€i`X
_ -K`-K555
> B +¶ M,M; HQÊM; +QÌM; ç¢B M?Q H`i?Ov i`B m çKM; p”Q M? m- T?€i` i? M?•
- Î;B[b•M ç°i M?B M #°+ T?€i K°i +¶ ;ÊM b|M; +MM; ?Ä i`B m çÄ i?šK M?Q i?U-
M?B M i€+?` >Ä GB M >Q 5

eNeX *?QÆM; dy8, h`”M *?B M JÎ J”MX

*?QÆM; dy8, h`”M +?B M KÎ K”MX

L;m²M, oBTp M/

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

a m K°i H€i M?Q H” M9B HY #B M b•M #°+ T?€iX

L; v b m ç|- ? B ç¢Q i?•M aM? i` M ç”B H”T iS+ #` ? B +’ M,M; HQÊM; +?|B K„i p +
i`QM; i-K M?bM K¼B M;QÌB +?d +| K°i K aM; HÈM ?Ä ?²M; b„+X o¬i”M ?Ä /B K ç2
p•v Î# M i`QM;- T?aM; T?’i;B®M; M?Q ? B M;QÌB +kM; ç m #B M K’i i?2Q K°i iB

*QÌM; ?Q”M? çKM; M? m M?Q i? F?B M ¼B M;QÌB M?bM t2K K” i`ÊM K„i ?€ ?®+ K

@ > B M;QÌB M”v H-M ç-m tm’i i?O ç½+QÌM; ç¢B ç M i`bM? ç° M”vX

h`¬M; i?’v mv i? M?Q p”v- i’i +a K¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB +?’M FBM? M;WM; H¢B
+?^K p”Q i`QM; i`”M;5

@ G9+ M”v ;B Q T?QM; ç M i°i +MM; H” B +?B K çQÊ+ Qm i? \

L?bM ?Ä [m M; +?2 +?„M ?Q”M iQ”M ? B ç¢Q i?•M aM?- `i M?B m M;QÌB ?QT K„i H
M?QM; K” F?¬M; i? M?bM i?’v +€B ;bX

æB m M”v H`K ¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB HÁM; M|M; M?Q HY ç®i- ?”M F?¬M; i? i`U
pk ç”B t2K tûi K°i T?2MX

"'i [m€ #¼M ?¼ +kM; ç m #B i- +QB M?Q H" i?U+ HU+ GBM? ok aQ K°i F?B iÈB ;-
ç`M? F?¬M; +| +€B F i +K+ i®iX

@ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ S?QM; h?B M >MM; K¢M? ?ÆM M,K M,K i`QÊ+ M?B m M?

*´ h?¬M; /QÈB ç`B p`Q H9+ M`v ? B K„i M;QM; H¢B- H° ` p i?"T T?¬M F?B T bÊ
[m M +ªK ;B€+ çQÊ+ +¬M; FQ+? F?OM; #® T?Q i`QÊ+X

h?"K +?Q ?„M +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+- M,K M,K i`QÊ+ ?„M +| H) +| i? FB M i`b i`Q
S?QM; h?B M >MM; - M?QM; ?¬K M v KbM? M m H` çSM; Î i` M ç`B- +?d bÊb) #` FQ
>MM; ;B i +? iX

æ²M; i?ÌB- ?„M F?¬M; i? F?¬M; pb h¬M S?`K •K i?¬K HQ H„M; K°i Qi- K†+ /M ç®B
Qi- M?QM; /M b Q ç®B T?QÆM; +kM; [m€ KS+ +QÎM; ç¢BX

@ E i [mª +| `²B5

a m K°i H€i- €M? HY `®i +K+ i€M çB K°i iQ- +?"K `½B H° ` ? B +€B i?•MªM?- K¼
S?QM; h?B M >MM;X h` M i?•M M;QÌB M`v # Q T?O K°i i¬M; pÁM; M;mv M F?Q #ª
i?Q€M; ?²M;- M?QM; i?•M i? t€+ i?U+ #bM? v M p¬ bU- v T?K+ F?¬M; +| K°i +?9i

@ hB m S?`K5

*?SM; FB M #° /¢M; M? M?äK +O S?QM; h?B M >MM;- *´ h? M? hmv i +€+? ç! F?
+?9i M[M;? M M;`Q F m H MX "ÎB pb M`M; #B i`ä # M i`QM; ;B Q T?QM; M`v- h-
?¢ T?QM;- M`M; F?¬M; F?ÄB K†i K`v i?`i b„+- HQ H„M; +?Ì çÈB i?•MªM? K`m t M

u T?K+ i` M M;QÌB i`M ?¢B K°i +?9i- i!+ i B ?ÆB `®BX "'i [m€ K v K„M i` M M;QÌ
Q M?B m i?QÆM; i? X

h?'v p`v- \*´ h? M? hmv i F?¬M; F?ÄB +| +?9i i?Î /`B K°i ?ÆB- #'i [m€ H`T iS+ H-
M?Qm H¢B- #ÎB pb M`M; #B i`ä F i [mª M?Q p`v +?ŠM; F?€+ ;b H` +?Q i?'v i?U+ H
?ÆB FûK ?ÆM S?QM; h?B M >MM; K°i +?9iX

@ E€ hQ+? *?B hY t2K ` +? M? H +? K°i +?9i pÈB H½Q ?² Hv S?QM; h?B M >MM;

h` M F?€M T?ÁM; `i M?B m M;QÌB H` ç²M; /¢M; +€+? M;?o +O *´ h? M? hmv i-
S?`K +`M; T?€i ` M?[M; i? M? •K HQ H„M;X

@ "€i +'T oä h¬M [mª M?B M H` K¢M? ?ÆM i?'i +'T oä h¬M `i M?B mX

h¬M S?`K ?ÆB +| +?9i +?"i p`i- i?•M ?bM? p¼i ` i`QM; €M? HY bÌ bÌ +€B KkB ?Æ
M;?oX

h?¬M; [m K°i FQ+? pW `²B ç®B +?B M pÈB S?QM; h?B M >MM;- ?„M #B i`ä ç®
?mvM? ç H9+ i`QÊ+ ?„M ;†T çQÊ+ `i M?B mX

oW `²B # M i`QM; ç®B F?€M;- #€ pQÆM; +?B M?•M ç Q +O ?„M +kM; F?¬M; i?2
M?bM M?Q iMv w +O S?QM; h?B M >MM;X >ÆM M[?„M F?ÎB ç°M; M;mv M F?Q i`
K°i +?9i- K v K„M F?Q HU+ +O ?„M +QÎM; ?½MX .Q FbM? +kM; F?¬M; +| i? ;•v i

"'i [m€ p`Q H9+ M`v- F€i?"i S?QM; h?B M >MM; +kM; F?¬M; +| M? M?äK ;B®M; M
K¼B M;QÌBX ?„M M?bM h¬M S?`K çÐ K°i FQ+? +O KbM? K` F?¬M; +| i`M ?¢B K°i
F?¬M; F?ÄB +| +?9i +Q`9i H¢B- #„M ` ` p •K H½M? ;B®M; M?Q ç°+ t` X

@ h¬M S?`K- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ M;QÆB +ÁM +| +?9i i?U+ HU+- #'i [m€ bQ pÈ
+?9iX h F?mv M M;QÆB ? v H` #B i F?| K` HmB- çWM; ç K'i iQM? K¢M; p¬ M;?o

S?QM; h?B M >MM; H¢M? HMM; M?bM ç®B /B M- ?„M •K i`¬K M!BX

@ S?QM; h?B M >MM;- +?ŠM; H) M;QÆB bÊ i b Q\

"'i [m€ h¬M S?`K ç€T H ?„M `i pmB p - H` F?¬M; +| #ÎB pb HÌB M!B +O S?QM; h?
/ Q ç°M;- +`M; F?¬M; ç€M? K'i iBM iQÎM; +O KbM?X

æ®B +?B M ;B`KÈB #„i ç-m- i`Á ? v pšM +ÁM T?Q b m- K†+ /M #B i F iB T F?Š
M M- M?QM; h-M S?“K F?¬M; i? M“Q MY çQ`M; #Ä +m°+X

@ >W- H½Q T?m #'i [m€ H“ v m [mw i?B M i“B- #'i [m€ M;QÆB ç½ p°B p½ +?`m +? i
iQ“M M;QÆB5

S?QM; h?B M >MM; M;?2 çQÊ+ i? M? •K i` m iS+ +O h-M S?“K i?b F?¬M; F?ÄB H
K†i- b€i +Æ M²M; ç“K ?Q“M iQ“M #°+ T?€iX M; m²M

@ > ? - pW `²B K°i i?QÆM; ç| F?¬M; i H„K- +?d H“ mv HU+ +? M? H +? çB K°i iC
M;“M p¢M F?¬M; M M HQm i?OX

h-M S?“K +?d H“ +Q`B M|B- p“Q H9+ M“v ?Q“M iQ“M F?¬M; i?'v b€i +Æ +O ç®B
M?bMX

J“ ?¢ i?'T- i`€B H¢B +“M; i? K +?B M w bK+ b¬B X

J“ T?Q i` M i?QM? T?ÁM; K¼B M;Q`B M;?2 çQÊ+ H`B M|B iU iBM HB m HoM? +O
•K i?-K t9+ ç°M; - H“T iS+ +ªK i?'v KbM? +kM; bBM? ` K°i HQ¢B F?Q i? # M;?
OM; ?° ç®B pÈB h-M S?“K bBM? ` HQ H„M; H“T iS+ H-M M[ i`Î M M iBM iQÎM; `i

hmv `^M; S?QM; h?B M >MM; `i K¢M?- imv `^M; i¢K i?`B h-M S?“K Î i? ?¢ T?QM
hY bÎ /o tQM; H“ E€ hQ+? *?B hY- +kM; H“ #`B pb ?„M F?¬M; M;WM; b€M; i¢Q F€iQ
+?mv M K“ M;Q`B F?€+ +?Q `^M; F?¬M; i? X

@ hB m S?“K- ?„M M?'i ç`M? +| i? i?“M;5

*´ h? M? hmv i p“Q H9+ M“v +kM; H-M M[F?¬B T?K+ iBM iQÎM; ç®B pÈB i?B m M
#|M; HQM; F?¬M; H° p + Q HÈM +MM; mv pk M“v F?B M M“M; M?È iÈB +?mv M çB-
+?QM? H“ +€B #|M; HQM; ç| F?B M +?Q M“M; +| +ªK ;B€+ M iQ“M ?ÆM `i M?B m

L;?2 çQÊ+ h-M S?“K F?¬M; +| ç€T SM; ç M;?` +O KbM?- i`€B H¢B i`ª H`B H¢B K°
>MM; •K i?-K M° F?Q- b„+ K†i ?„M +“M; i? K F?| +QB X

@ hB m iY FB - ,M +O i K°i i?QÆM; M[i?Y t2KX

G“T iS+ ?„M [m€i H¢M? K°i iB M; - €M? K„i M?Q çB M- ?„+ b„+ i`Q`M; i?QÆM; i`QM
;B[F?¬M; i`mM; M?Q `²M; M?Q t“- M?Q K•v M?Q bQÆM;5 S?Q /QÈB /šM /„i +C
+m²M; #¢Q T?¢K pB 3yyK #` ?„M ç°i M?B M i?m M¢T p“QX

h?QÆM; ` 5

G9+ M“v ç•v i?QÆM; i? +O S?QM; h?B M >MM; +“M; i? K K¢M? ?ÆM p“B T?¬M-
#¢Q H M i“M T?Q i` M ç'm pk ç“B- ?¬ ?'T +O i'i +ª K¼B M;Q`B ç m H° ` p +m²M

h?U+ HU+ +Q`M; ?½M +O "€i +'T oä h¬M H¢B K°i H-M M[ i? ?B M ` p F?OM; #

" M i`QM; F?Q HQm M|M; `U+- b„+ K†i +O S?QM; h?B M >MM; +kM; i`Î M M çÄ #V
iU ?² M?Q #` ?„M /MM; i•K iB M? +?mv M ç´B i`Î i?“M? M,M; HQÈM; +¬M; FQ+?5

eNdX *?QÆM; eNd

*?QÆM; dye, h€B +?B MX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

.QÈB +?•M ?mM; ?,M; ç¢T K¢M? i` M Kti ç'i H-M M[- i?•M ?bM? +O ?„M iU M?
F?¬M; i`mM;5 h`QÌM; i?QÆM; i`QM; i v M?Q `²M; # v T?QÈM; K9 - t`i~m HQM; ?
+O i?•M i? ?„MX

L;mv M F?Q +m²M; #¢Q- ?Ä /B K M|M; `U+- €M? K„i b„+ #ûM5

S?QM; h?B M >MM; p`Q H9+ M`v ?ì ?[M; HB + h-M S?`K i` M Kti ç'i- b m ç| i`QÌ
i v +`M; i? K ?mv ç°M; ?Ä p•M M? M? ?ÆM- /B M ?| ` K°i K`M i?QÆM; ?Q H`K
L; v b m ç| ?Ä /B K #„i ç-m +`M; M;`v +`M; M;QM; iK- ?Ä M;mv M 3yyK M;QM; iK
KkBi?QÆM; +O i`QÌM; i?QÆM; i`QM; i v ?„M- iBM? +?`M +Ym i?B M5

J`m b„+ ?mv i ?²M; F?B M +?Q i•K M;QÌB i `mM; ç°M;- bÊ M?Q +-v b'vX a'v5 h'i
+ªK ;B€+ iU M?B M- M,M; HQÈM; ~M +?S i`QM; ç| K°i F?B #¢Q T?€i ` M?'i ç`M?

@ h?Q h?-M *?B h?QÆM;5

L?€v K„i b m ç|- i`QM; KB M; S?QM; h?B M >MM; [m€i F?) K°i iB M; M?Q H` GQ
?ÊT M?'i- i?•M ?bM? ?„M M?Q H` çBM? ®+ +?mv M ç°M; + Q i®+- i?QÆM; i? H,M
iS+ ?Ov /B itQ„M p T?Q h-M S?`KX

@ >Qx@F?`@xxx5

L; v b m ç|- i`QÌM; i?QÆM; i`QM; i v ?„M ç®i +?€v +ª F?¬M; F?Q- i? M? •K `Qi H
[m K M; i?2Q K°i +€B çm¬B HY i?`i /`BX S?ªM; T?'i i` M #-m i`ÌB #¶M; M?B M tn
T?Q /QÈB €M? b€M; Kti i`ÌB # M M;`v +kM; +?|B K„i M?Q #-m i`ÌB ç KX

h?ÌB ;B M /-M [m - ?Ä /B K î ç-m i?QÆM; H° ` p +`M; M;`v +`M; HÈM- +m®B +MM
?bM? M|M X GY +?€v K¢M? +m²M +m°M F?¬M; M;WM;- S?QM; h?B M >MM; /MM
T?¬ i?B M +€B ç` +¬M; iÈB h-M S?`KX

hQ`M #° ç'm pk ç`B M?Q H` `ÆB p`Q HY ç` M;K+- F?„T MÆB K` K°i K`m b„+ çÄ +
ç'm pk ç`B i?,M; H M ç M K°i HQ¢B i`bM? ç° H`K +?Q M;QÌB i +ªK ;B€+ / KbM? +

@ S?QM; h?B M >MM; H`K b Q H¢B K¢M? M?Q i? \

h` M F?€M ç`B- K¼B M;QÌB +ªK M?“M çQÊ+ i?•M i? `i F?| +?`m- F?¬M; F?ÄB F
+| +?9i M;QÌB iWM; K v K„M [m M b€i i`M +?B M M,K M,K i`QÊ+ i?b +`M; i? K •K

L,K M,K i`QÈ+- i?U+ HU+ +O S?QM; h?B M >MM; bQ b€M? pÈB ?B Mi¢B- t t F?-
H9+ 'v F?¬M; +| +ªK i?'v K°i HQ¢B +ªK ;B€+ F?| +?`m M?Q p"vX

*?d H` i?'i +`T oä h¬M +MM; #€i +`T oä h¬M H¢B FûK M? m M?Q i? b Q\

L?[M; M;QÌB OM; ?° h-M S?`K #ÎB pb pW `²B HÌB M|B ?MM; ?²M +O h-M S?`K p
pÈB E€ hQ+? *?B hY H¢B H-M M[iBM iQÎM; b b9i K°i +?9iX

S?QM; h?B M >MM; F?¬M; M;Ì H¢B F?OM; #® M?Q i? X

@ h?Q h?-M *?B h?QÆM;5 æ•v H` K°i +?B m K¢M? M?'i # Mi`BQM; h?B M :B B o
G9+ M`v î # M M;Q`B ç'm pk ç`B- i°+ i`QÎM; *´ ;B *´ h?¬M; /MM; bS+ M„K H'v #B
M; ,M +ªM i`MM; FQ+?X L?QM; #ÎB pb i?QÆM; i? [m€+QÌM; ç¢B F?B Mi?•M ?bM
`mM; ç°M;X

@ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ S?QM; h?B M >MM; M,K M,K b m F?¬M; +?d ç¢i iÈB #€i +
+O K°i +?B m h?Q h?-M *?B h?QÆM; i,M; +QÌM; M?B m M?Q p"vX

> B K„i *´ h?¬M; Kî iQ- i`QM; HÁM; •K i?-K `mM; ç°M;X

L?È iÈB M,K M,K i`QÈ+ ?„M KB M +QÐM; +| i? M; ,M +ªM K°i +?B m h?Q h?-M *
?¬K M v +?d KÈB +| [m M,K M,K - ?€M ç½ /mM; ?ÊT pÈB i? i?QÆM; i M ` /Q FbM

*| i? M; ?o p"v S?QM; h?B M >MM; K¢M? ?ÆM M,K M,K i`QÈ+ # Q M?B mX

"ÎB p"v- ?„M M?bM i?•M^aM? i? M? b„+ i` M ç`B i?b #„i ç-m +^aK i?'v HQ H„M;X S? i?"i bU H`M;Q`B M;Q`B /U HB m +O ?„M- ?„M #B i`ä ?-K M v M m H`i? v ç`B H`M iB M ?`M? +m°+ +?B M i?`M? +?O i?b ?„M M?`i ç`M? H` ?ŠM T?^aB +? i F?¬M; i?

@ *?ŠM; H) h`QÆM; ;B ç½ #B i +QÌM; çΦB +O S?QM; h?B M >MM; M?B m M?Q p F?ÄB ? v b Q\

h`QM; HÁM; \*`h?¬M; çO HQΦB #'i M # i„+ i`QM; H²M; M;U+ F?B M +?Q ?„M +Æ J½B K½B #m¬M; i? +?Q +m°+ +?B M i` M? çQΦi i?`M? +?O- t2K ` T?^aB ?Φ tm®M H`K çQÊ+X æ| H`pb FB M; F```i M?B m KÊB ?Φ [mv ii•K M`vX

æ'm pk ç`BX L?bM i? i?QÆM; KΦM? K) K½M? HB i M?Q i? - ç²M; iY +O h-M S?`K iS+ b„+ K†i +O ?„M i`Î M M M;QM; i`¼M;X ``i [m€ b m K°i F?„+- ?„M #¶M; M?B M HΦBX

@ *?mv M ;b t^av ` \

h?'v p"v- iQ`M i`QÌM; F?¬M; F?ÄB +^aFBM?- K°i Qi M;QÌB OM; ?° h-M S?`K- iBM i K°i H-M M[b„+ K†i F?¬M; F?ÄB çΦB #B MX

@ hB m S?`K X

*`h? M? hmv i #ÎB pb F?¬M; ++`m M´B €T #S+ +O F?Q i? i` M ç`B K`iW b m HQM t ?ÆM- M`M; K°i KU+ +?†i +?) M?bM +?^K +?^K p`Q i?B ç'm i` M ç`B H°` p F?~ i?'v M?Q i? - i•K + M +O M`M; M?Q Km®M p¼i H M iÊB i`M +´- i`QM; HÁM; F?`M i

h?B m MB M €Q t M? i` M ç`B ;B®M; M?Q #m¬M; #Ä i'i +^aX

``i [m€- M; v iΦB M?€v K„i b m ç½

@ _®M;5

``¶M; M?B M iB M; i`•m çB M ;-K i?S M?'i T?<sup>a</sup>M; T?'i M?Q iW i`QM; ?Q F?¬M; T? ç'm pk ç`B5 h?2Q +€B i? M? •K M`v i`mv M` - ç M?'i ç-m ?Ä ?²M; b„+ ?Q^aM? i` i-K K„i +O K¼B M;QÌB5

@ _®M;5 _®M;5 _®M;5

L; v b m ç½- H`p¬ b® ?Q<sup>a</sup>M? i`•m çB M i` M M;QÌB i?B m MB M €Q t M? #„i ç-m ?Ä ?²M; M¶M; `U+ +?QM? i?S+- K°i ç-m HΦB K°i ç-m M?Q ?Ä /B K i`QM; ç` M;K oΦM L;Qm "¬M ç^M;5

æ€K i`•m çB M M`v ç²M; i?ÌB tm'i ?B M H`T iS+ ç2K M?B i ç° +O +<sup>a</sup>ç'm pk ç`B M J¼B M;QÌB +^aK i?'v / i?'i M¶M; iÊB ç m çÈMX

@ æ•v H`J M L;Qm E„ +O h-M S?`K5 h M?È ` `²B- iQÆM; i`mv M [mv M T?€T +C +? M? H +? bQ pÈB ç Q T?€TX h?"K +?Q M;`v ç½ ;B i +? i i?'i +`T v m i?9 :B Q G C H` æ² GQM; ç Q- K`H`J M L;Qm E„5

@ æ9M; p"v- çQ +? i?"i H`M?Q i? - [m€ +QÌM; çΦB `²BX

@ aS+ HU+ J M L;Qm M?Q i2?2b- i?"i bU [m€ KΦM? K)5 E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ h-M +| iΦQ M;? KΦM? M?Q p"v p +^aç Q T?€T +MM; [mv M T?€TX

@ E€ hQ +? *?B hY i'i i?„M;5

h`¬M; i?'v K°i K`M M`v- ``i M? M? +| M;QÌB T?^aM SM;X G`T iS+ +^aç€K ç m •K i?-K +?Q +| F?¬M; Qi M;QÌB ?Q +?•M K9 i v pmB bQÈM;- F?¬M; F?ÄB M?B i ?mv i HÈ

*?SM; FB M K°i +?B m oΦM L;Qm h`MM; \*?`M; +O h-M S?`K- ``i M?B m M;QÌB FQ ?² +?`m F?¬M; çQÊ+- H9+ i`QÊ+ iBM iQÎM; b b9i ç®B pÈB h-M S?`K H-M M[ i,M S?QM; h?B M >MM; ``i KΦM?5 L?QM; i?QΦi M?bM h-M S?`K +kM; +?Q +?„+ b) FÜ

E?¬M; iÈB +m®B +MM; - i?„M; #¢B ç m H¨ F?¬M; #B i5
"i [m€ M?[M; M; QÌB M¨v +kM; F?¬M; #B i / M? iU +?•M i?U+ +O o¢M L; Qm h`MM;
E„5
@ o¢M L; Qm h`MM; *?¨M; 5
L?bM i?•M ºM? +MM; i? i?QÆM; +O S?QM; h?B M >MM; +¨M; M;¨v +¨M; #S+ iÈB
b•m Kºi ?ÆB- b m ç! [m€i Kºi iB M; ç2K NNN ?Q ºM? J M L; Qm M? M? +?¡M; M; QM
o¢M M; Qm ?ÊT M?'i5
>Q ºM? NNN ç-m J M L; Qm M; QM; ?ÊT K¨ i?¨M? J M L; Qm +U+ HÈM- iQ¨M i?•M H
bS+ M†M; +O NNN J M L; Qm- +¡i? T?€ ?Ov +ªKºi iÁ M9B HÈMX

eN3X *?QÆM; eN3

*?QÆM; dyd, h€B +?B MX UkV
L?¡K /¨+?, .mM; M?B
L; m²M, pBTp M/ M
@ S?€ +?Q i 5
Jºi [mv M ç€M? ` ;B[ F?¬M; i`mM; - Kºi ç-m ?Q ºM? J M L; Qm ç2M çÄ T?ªM; T?'
F?Q iS+ +?Q iWM; +¡iW i`QÊ+ ç M M v iU ?² Km®M T?€ i M F?¬M; i`mM; 5
@ *? i çB5
*-K i`QM; i v i`QÌM; i?QÆM; - S?QM; h?B M >MM; K M; i?2Q Kºi +¶ F?Q iS+ i?Q i
J M L; Qm # M /QÈB- KB M; [m€i iQ Kºi iB M; - H¨T iS+ F?m, m i v /m¶B ` 5
h?QÆM; ` - i?Q i?-M5
h?QÆM; i? M?Q H¨ h?€B aÆM €T çdM?- [mv M i? M?Q H¨ i?•K ?ªB Mº i`B mX
•K -K5
> B +¶ M, M; HQÊM; ?Ov /B i +QÌM; ç¢B M?Q H¨ ? B F?Ä i` M i`ÌB b Q çºi M?B M
F?¬M; B M?QÌM; B- i? Km®M i?¬M T? ç®B T?QÆM; KÈB +¡i? +?'K /Si5
h?2Q ? B +¶ M, M; HQÊM; çKM; M? m- i`QM; M?€v K„i h?B M æ` iU ?² +kM; i?2Q
;B€+ çQÊ+ #-m i`ÌB iU ?² +kM; i`Î M M i?'T tm®M; - ç ûT i'i +ªX
>Ä /B K b€M; +?¡B #B M i?¨M? ?Q b2M +O iY pQM; MÎ¨º i` M #-m i`ÌBX
æ•v H¨ Kºi i`¨M; i?¨M? v M ?Ä /B K5
>Ä o•M #„i ç-m F?ÎB çºM; H¢B Kºi H-M M[?Ä b€M; H¡M; H€M?- +?B m `¼B iQ¨M
K†i çÄ #WM; +O K¶B M; QÌB F?B M ?¼ +ªK i?'v ç m M?S+X

J¢M?5 Zm€ K¢M? K)5

L?bM +¬M; FQ+? +O ? B M; QÌB çKM; p¨Q M? m- i'i +ªK¼B M; QÌB Hº ` p M?B i
i?QÌM; 5 >¨M F?¬M; i? ;BÌ T?9i M¨v Kºi M; QÌB i` M ç¨B H¨ KbM?- i?"K +?Q +¡+?9
i?'v M m +¡i? +? iÎ +¬M; FQ+? M?Q p¨v KÈB +ªK ;B€+ çQÊ+ F?¬M; m´M; b®M; +
@ h?U+ HU+ +O h-M S?¨K ?B M +?'i +kM; +QÌM; ç¢B ç M i`bM? çº M¨v5
h`¬M; i?'v Kºi K¨M M¨v- \*´ h?¬M; # M +¢M? ç'm pk ç¨B `®i +K+ #m¬M; HÄM; i v `
? B #QÊ+- p K†i FBM? ?½B M?bM H M i` M ç¨BX

E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ i`QM; pÁM; MY i?€M; h¬M S?`K +MM; ?„M p`K`v p`i`QÎM;
F?¬M; Qi i?U+ HU+X >ÆM M[?„M +ÁM #B i- i?B m MB M €Q t M? +ÁM +| +?2 /'
?ÆM M[F?¬M; +| bY /KM; 5

æQÆM; M?B M S?QM; h?B M >MM; +kM; ;B®M; M?Q p"v- h?B M :B B ok E„ +ÁM F
S?®+5

a m K°i FQ+? M"v- S?QM; h?B M >MM; i` M #-m i`lB #¶M; M?B M #B M b„+ - i?•M
+QlM; ç¢B i`MM; FQ+?X

a m ç| T?Q /QÈB p¬ b® ç¢Q €M? K„i`mM; ç°M; M?bM +?, K +?9- i?•M i? +O ?„M
K°i +¶ +QlM; HU+ t¬M; ç M [m, M; çB M M p`Q T?Q i` M pk ç`BX

hQ`M i`QlM; v M ioM? K°i H€i5

@ æ| H` S?QM; h?B M >MM; i?'i #¢B b Q\

L; v b m ç|- i'i +ª K¼B M; QlB M?bM +?^K +?^K p`Q i`QM; i`"M; - +?d i?'v S?QM; h
K†i ç'i- M?QM; i?•MªM i? M? b„+ pšM çSM; p[M; - /¬M çB ` i`QM; €M? HY X

@ E?¬M; +| F?ª M, M; 5 G`K b Q M; QÆB +| çQÊ+ pä F„ K¢M? M?Q p"v5

"'i [m€ S?QM; h?B M >MM; `i M? M? H M- i` M K†i ç'i- +?d H` K M; i` M K†i K°i
iBM çQÊ+X

@ > ? - +ÁM +| K¢M? ?ÆM- M; QÆB +?ŠM; T?ªB +kM; p"v b Q\

h¬M S?`K M; ? M? iB T €M? K„i +O ç®B T?QÆM; - ?„M H¢M? M?¢i M|BX G9+ M"v
M?B m +?¶ #` +?€v ç2M- i?"K +?Q # M i` M / i?'i +kM; #` +?9i i`M ?¢B- M?QM; p
•M? K„i S?QM; h?B M >MM; i`î M M •K ?B K M?Q ç°+ t`X

@ S?QM; h?B M >MM; - çWM; ~M; B'm M[X .®+ bS+ +?B M K°i i`"M çBX

h¬M S?`K F?¬M; bÊ +?9i M`Q- iB T i?2Q i`QM; M?€v K„i- b„+ K†i +O ?SM i`î M M
+¶ F?Q i? M?Q +¬m p²M; ç°i M?B M #QÊ+ ` t¬M; p T?Q i`QÊ+X >„M [m€i F?) `²

@ .®+ bS+ +?Q +m°+ +?B M\ *ÁM +| pä F„ +QlM; ç¢B ?ÆM\

L; ?2 çQÊ+ h¬M S?`K +MM; S?QM; h?B M >MM; ç®B i?Q¢B- K°i Qi M; QlB F?¬M; #
+kM; F?¬M; F?ÄB ?Qi i?"i b•m K°i ?ÆB F?¬M; F?Q M|M; `U+ i`QM; ç'm pk ç`B- +ª

æ€K M; QlB F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ ? B M; QlB i¢Q i?"M? mv i? +¬M; FQ+? M?Q i
K¢M? M?'iX

@ æ9M; p"v- i #B i`ä S?QM; h?B M >MM; çQ+? i?"i H` +| K°i HQ¢B i?B M ;B B b
#i [m€ F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ E€ hQ+? *?B hY +kM; +ÁM +| €i +?O #`B5

J` K°i Qi M; QlB #B i ç²M; /¢M; +kM; •K i?¬K FBM? M; ¢+X

æ®B pÈB i?•MªM i? M? b„+ ç M; #bM? ioM? çSM; i` M ç`B- K¼B M; QlB +ªK i?'v
oW `²B # M i`QM; +¬M; FQ+?- i'i +ª K¼B M; QlB +| i? +?SM; FB M E€ hQ+? *?B h
oä h¬M S?QM; h?B M >MM; tm®M; ç'iX æ€K M; QlB +ÁM iQÎM; `^M; ç•v H` #îB pb h
K` S?QM; h?B M >MM; +ÁM +| çB m; B[ H¢B- M?QM; #•v ;Bl M; ?2 ` - h¬M S?`K ç²
iQ`M HU+5

:B®M; M? m H` +MM; +| çQÊ+ pä F„ K¢M? ?ÆM +ª S?QM; h?B M >MM; X

@ Zm€ K¢M? K)5 *| i? +?SM; FB M K°i ?²B ç'm M?Q p"v- [mª i?U+ H` F?¬M; m´M;

L?bM ç M ç•v- K¼B M; QlB imv `^M; ç m +ªK ;B€+ F?~M i`QÆM; M?Q iBK Km®M p¼
i?•M iU ?² +kM; #` M?'i +Y M?'i ç°M; +O ? B M; QlB i`QM; i`"M; /šM /„iX *ªK ;B€
?¼ +Æ ?² F?¬M; +?`m M´BX L?QM; F?¬M; i? F?¬M; M|B- ç€K M; QlB `i +?l KQM;

*?ì KQM; F iB T /®+ bS+ +?B M K°i i`"M i?2Q HìB h-M S?"K M!BX 5 æ M i°i +MM; b,,+ ç M i`bM? ç° M?Q i? M"Q\

æ²M; i?ìB `i M?B m M; QìB +kM; Km®M #B i- h-M S?"K +?2 /'m pä F,, M?Q i? M"Q bÆ + 'T pä F,, +O ç M?'i +QìM; ;Bª >,,+ >Ä h?"M? S?QM; h?B M >MM; b Q\

@ S?K i?•M- hB m S?"K ?,,M pšM +ÁM pä F,, K¢M? ?ÆM b Q\

L?bM [m h-M S?"K pW `²B i`QM; bQ ç'm i¢K i?ìB H'v çQÊ+ çQÊ+ Qm i? - *´ h? M T?'M- M?QM; M;?2 ç M h-M S?"K pšM +! çQÊ+ pä F,, K¢M? ?ÆM i?b F?¬M; F?ÄB h?¬M; ?ÄBX

@ V5 hmv `^M; i +kM; F?¬M; #B iH" pä F,, ;b- M?QM; K" H9+ ;B Q i?O +MM; pÈB h ç + "T [m - ?,,M +ÁM +! çQÊ+ K°i +?B m pä F,,- #'i [m€ iU ?² M!B pšM +?Q ?Q"MiQ i?Q+? ?ÊT +MM; i Hm" M # "M- bÊ i?m H¢B F?¬M; çQÊ+ mv HU+X

L?bM i?•MªM? i? M? b,,+ i` M ç" B- \*´ h?¬M; ;"i M? ç-m M!B- p K†i +O ?,,M +kM iQîM; çQÊ+ pW `²B h-M S?"K i?"i bU ç€M? # v #€i + 'T oä h¬M S?QM; h?B M >MM

@ oä F,, hB m S?"K +?2 /'m +ÁM pQÊi [m +ª i?B M ;B B bÆ + 'T pä F,, +O S?QM; h *´ h? M? hmv i pšM +ÁM +! +?9i HQ H,,M; ?ÄB- M" M; #B i`ä mv HU+ +O h?B M :B +,M #ªM H" F?¬M; +€+? M"Q M; ,M +ªM5

>ÆM M[M" M; +kM; M?bM ` çQÊ+ - +ªM? ;BÈB +?•M i?U+ +O h-M S?"K i` M i?U >MM; K°i +?9iX oW `²B +! i? i¢K i?ìB H'v çQÊ+ Qm i? - +! H) #^M; p"Q J M L; Qm F,, tm'i` K" i?m i?B M ;B B pä F,, +O S?QM; h?B M >MM; i?b F?¬M; i? M; ?B M;

@ *€B M"v pB T?K +kM; F?¬M; /€K bÈK F i Hm" M- #'i [m€ i?B M ;B B pä F,, +O S H" `i K¢M?X L, K M, K i`QÊ+ i +MM; +ªM? ;BÈB pÈB ?,,M- #^M; p"Q K°i pä F,, i?"K p" h`QÆM; ;B i°+ i`QîM; h`QÆM; o¬ *U+ HB M i?O5 >ÆM M[F?B ç! S?QM; h?B M,,K ;B [pä F,, M"v ?B M i¢B *?d KQM; ?,,M +kM; pšM +?Q ?Q"MiQ" M M,,K ;B [X

L?È iÈB i`"M +?B M M, K M, K i`QÈ+ - i?¬M b,,+ +O *´ h?¬M; M; QM; i`¼M; M!BX

eNNX *?QÆM; eNN

*?QÆM; dy3, æ®B F?€M; h?B M ;B BX

L?!K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

*! K°i +•m ?,,M F?¬M; +! M!B ` - +€B FB +?QM? H" M m H" S?QM; h?B M >MM; ?Q ç¢B- M?Q p"v h-M S?"K b) `i F?! i?O i?,,M; 5 "îB pb ?,,M +?QM? i?S+ +ªK i?K [m n E,, +! i`bM? ç° FBM? F?OM; M?Q i? M"QX

@ *€+?5

h` M ç'm pk ç" B- M; ?2 çQÊ+ HìB +O h-M S?"K- b,,+ K†i +O S?QM; h?B M >MM; •H +O ?,,M bB i +?†i T?€i` i? M? •K F? M? F?€+?X L; ?o ç M S?QM; h?B M >MM; i?"M? +?O >,,+ >Ä h?"M? - +QìM; ;Bª K°i T?QÆM; #€i + 'T oä h¬M i m M; ?Q" M? ?ÆM mv +?'M iQ" M #° M?•M p"i >,,+ >Ä h?"M? - pW `²B H¢B #` i?B m MB M i`QÊ+ K,,i ç æ®B pÈB ?,,M K" M!B i mv i ç®B H" +?mv M p¬ +MM; M?K+ M?½X

h?"K +?Q pW `²B ?,,M i?"i H•M KÈB ç +?Q T?šM M° +O KbM? ´M ç`M? H¢B- iB S?"K F?B m F?Q+? H-M M[ó.®+ bS+ +?B M K°i i`"M ôX

o®M ?,,M #B i KbM? +MM; ç®B T?QÆM; +€+? t M? m p +ªM? ;BÈB M?B m- +?Q H /KM; ç M K°i +?B m ~M ;B'm çX

L?QM; ?„M T?€i ?B M # M i`QM; ? B H-M +¬M; FQ+?- M;?2 M|B i?B m MB M M¨v
ç-v MY M,K- T?¢K pB F?®M; +? M;mv M F?Q `ä`M; F?¬M; F`T +?QM? KbM?- I

L;m²M, oBTp M/

S?QM; p•M #B M b„+- ;B“i?B M i M?“i5

@ H¢B H“ bS+ HU+ +O J M L;Qm\

L;?2 iB M; ;“Q i?ûi+O J M L;Qm- iQ“M i`Q`iM; F?¬M; F?ÄB F?); B“i KbM?- +?Q`^
pä Fo pW`²B ç€M? HmB S?QM; h?B M >MM; X

@ E?¬M; ç9M;- J M L;Qm M“v F?¬M; ;B®M; M?Q H9+ M½vX

“i [m€`“i M? M? +| M; Q`iB T?€i?B M #‘i ç²M;- #ÎB pb J M L;Qm i` M #-m i`ÎB iU`?
K“m b„+ i?b b€M; +?|B ?ÆM- K“K¶B K°i ç-m`M +?S F?Q iS+ M,M; HQÊM; iU`²

@ *| p M?Q H“`M +?S ? B HQ¢B M,M; HQÊM; J M L;Qm5

J°i b®M; Q`iB +| FB M i?S+`°M; FBM?M; ¢+ p¬+MM; M|BX

@ G¢B`M +?S ? B HQ¢B M;mv M F?Q5 G“K b Q +| i? \

h`QÎM; H½Q +‘T oä h¬M \*´; B S?QM; ;B ? B # M ç‘m pk ç“B ç²M; i?ÎB H°` #B m
i`“M M;”T p F?¬M; iBM5

EB M i?S+ +O ç€K M; Q`iB ç m F?¬M; T?ªB +?mv M çM - M m bQ pÊB M; Q`iB i` M F
5 æ€K M; Q`iB #B i`ä- +| i? F?®M; +? ? B HQ¢B M;mv M F?Q- ç| H“ ç†+ [mv M +O

“•v; BÎ H¢B tm‘i?B M Î i` M M; Q`iB K°i oä h¬MX >ÆM M[+?d H“ K°i oä h¬M M;?2
M,K- K°i i?B m MB M KQ`iB +?QM im´BX

*Q`iM; ;Bª oä h¬M ?¬K M v i`QM; HÁM;`mM; ç°M; i?“K +?Q +ÁM pQÊi t +?SM; F
h?QÆM; S?QM; h?B M >MM; bY tm‘i pW`²BX

æ•v +?QM? H“ M;?`+? T?ªM i?¬M; i?Q`iM;- [mª i?U+ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX

@ h¢B b Q +| i? M?Q p“v\

S?QM; h?B M >MM; ;B[F?¬M; i`mM; ç M; +?m`M #` +?mM; +U+ i‘i b€i M?‘i FQ+?
M?Q i? M“Q +kM; F?¬M; ?B m i?B m MB M T?Q /QÊB b Q +| i? çO H“K çQÊ+X

“i [m€+Q`iM; ;Bª ç®B +?B M- K†+ /M M|B #„i ç-m /“B- M?QM; i?Q`iM; i?Q`iM; +?d

h?ÎB F?“+ M“v +,M #ªM F?¬M; çQÊ+ T?ûT çB M;?o M?B m ?ÆM- i`Q`iM; i?QÆM; i`
+O ?„M- ?„M F?¬M; i? çÊB H€i M[`²B5

G9+ M“v i€K h?B M GQM; i`QM; i v ?„M; B i`b ?„+ b„+ i`Q`iM; i?QÆM;- K°i K“m ç2M
T?‘i çB m F?“+ i?“M? i€K ç-m h?B M GQM; ?Q p,M i`¬M; “i b®M; ç°M; X

a m K°i F?“+- ç¬B K„i+O S?QM; h?B M >MM; M;QM; H¢BX

h?QÆM;`5

J M; i?2Q tm i? +O h?B M æ` - i€K #° h?B M GQM; Q B- i`Q`iM; i?QÆM; K M; i?2
F?¬M; F?Q i`mv M ç M i? M? •K +?|B i B- i?QÆM; i? H“T iS+ HB M tû`€+? F?¬M
ç•K iÊB5

@ h?Ov >Ä hQÆM; .mM;- p¢M M;Qm ?ÊT M?“i5

Zmv M i? +O h¬M S?“K p“Q H9+ M“v /šM /„i ?ÆM b€m i`,K ç-m i?Ov ?Ä J M L;Qm
iQ“M #° i`“M p“Q # M i`QM; M„K ç‘K +€M? i v T?ªB +O ?„MX

a m K°i F?“+- # M i`QM; [mª ç‘K +O ?„M +| o¢M h?9 #„i ç-m F?ÎB ç°M;- K°i +‘HU
+MM; iU`² i¢B F?¬M; i? +?Î çÊB çQÊ+ #MM; M´X

>ÆM b€m i`,K i`¼M; M,M; HQÊM; +O h?Ov >Ä hQÆM; .mM; J M L;Qm ?| i?“M? K

E?Q^aM; +€+? ?ÆM KQ`iB i`QÊM; iW i` M tm®M; H"TiS+ tmv M [m - S?QM; h?B M >
#S+ iÊB ; -M h-M S?"K- F?Q iS+ ?Ov /B i H Q M? M? ç M- iU ?² Km®M H"K +?Q
p¼M; X

h-M S?"K- [mv M ` 5

>ÆM b€m i`, K i`¼M; h?Ov >Ä hQÆM; .mM; J M L; Qm H-M M[K½M? HB i K" ` -
#-m i`lB M; ? M? ç|M i?QÆM; T?QM; X

P M?555

hB M; +?'M p M; FBM? i?B M i` M #-m i`lB i`mv M ` iQ" M #° ç'm pk ç" B F?B M +
M?S+ |+ - i•K i?-M FBM? ç°M; 5

Zmv M i?QÆM; çKM; M? m- GQM; M; Qm ç€M? M? m5

hç+? 5

hB Ti?2Q H" K°i iB M; M' i? M? i?9v p M; H M- K¼B M; Q`iB HB M +?SM; FB M K°
pk ç" B F?| #` T?€ ?Q- `®i +K+ H-M i?S M?'i tm'i ?B M ççQ ççQ F?2 ?Î M?bM i?'v

>„ + +QÆM; i?ç+? çQÊ+ tQM; +| i? +?'m çQÊ+ Q M? FQ+? i`U+ iB T +O oä h-M #

E iB T- + "M; H"K +?Q M; Q`iB i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K +?QM? H"- i?2Q M, M; HQÊM; -
iQ" M #° ç'm pk ç" B +kM; #„i ç-m F`+? HB i +?'M ç°M; H M- ;B®M; M?Q H" ç` +?'M

> B M; Q`iB M"v bQ ç'm T?€i ` M, M; HQÊM; KçM? K) M?Q p"v5

h` M F?€M T?ÁM; `®i +K+ i•K ibM? +O K¼B M; Q`iB +kM; F?¬M; F?ÄB M?av H M K
p¬ +MM; +?Î çÊB H'v F i [m^a +m®B +MM; 5

S?®+5

a m K°i F?„+ - S?QM; h?B M >MM; +MM; h-M S?"K ? B M; Q`iB ç²M; i?lB M?' K°i M;
#` [m, M; p T?Q b mX

*| p H" i?„M; #çB F?| T?•M\

P M?5

P M?5

a m F?B ? B M; Q`iB /MM; ? i bS+ +¬M; FQ+?- S?QM; h?B M >MM; +MM; h-M S?"
T?QÆM; i`MM; FQ+? T?mM ` K°i M; KK K€m iQÆBX a„+ K†i i`Î M M F?| +QB p¬ +M

G9+ `ÆB tm®M; K†i ç'i- HU+ p ç" T +U+ HÈM +MM; /Q FbM? F?B M +?Q pã ç" B +S
+€B ç°M; HÈM ?bM? M; Q`iBX L; v b m ç| H" K°i pMM; `çM MSi M?Q KçM; M? M H
`°M; T?•M MY pk ç" BX

J¼B M; Q`iB M?bM i?'v i? K" ;B"i KbM?X

h`QM; pk ç" B M"v ç½ iWM; +| F?¬M; Qi oä h¬M

æ½ iWM; i?B ç'm- i?"K +?Q +m°+ +?B M i?"M? +?O H-M i`QÊ+ +kM; /B M ` içB ç
Hqm HçB [m€ M?B m /'m p i M?Q i? X

*?d +| H9+ M"v ç•v5

>„ + +QÆM; i?ç+? çQÊ+ K M? / M? H" +| i? i`U+ iB Ti?W M?"M +¬M; FQ+? +O o
HU+ HQÊM; i`MM; FQ+? +O ? B M; Q`iB #¼M ?¼ FQ+?- #` i" M T?€ F?¬M; +?'m M'

J` b m F?B ? B M; Q`iB ç m #` FQ+? M; ½ tm®M; ç'i- M, M; HQÊM; T?QM; #çQ # M i`
#B M K'i K" H Q M? M? ;B[F?¬M; i`mM; - ?Q^aM? GQM; L; Qm pšM +ÁM [m'M H'v M
/MM; S?QM; o•M- K°i # M`mM; +?mv M h?B M æ` 5

*QÆM; T?QM; +QÆM; FbM? çB M +m²M; ;"Q i?ûi F?B M +?Q #-m i`lB T?Q i` M +€i # v ç€ +?çv- F?Q iS+ F?B i?b M|M; `U+ H9+ i?b HçM? M?Q #,M; F?B M +?Q ` M´B- F?¬M; i? F?¬M; bY /KM; FbM? F?Q #ªQ p iQ`M i?•M KÊB +| i? /B +?mv M L; QlB +O ? B ;B i°+ S?QM; ;B \*´ ;B ? B # M #B M ;BÈB ç´m pk ç`B i?b +`M; M; K°i Qi M; QlB i?U+ HU+ v m- F?¬M; i? F?¬M; HmB- #´i ç„+ /o i`Î HçB F?€M T?ÁM +?9iX

G9+ M`v /Q # M,M; HQÊM; i` M ç´m pk ç`B pšM iB TiK+ +m²M; #çQ F?B M •v F?| pĐ +O ç€ # v iS imM; +?2 ? i +ª pã ç`B- F?¬M; M?bM i?´v i?•MªM? +O ? B M; QlB

*QlM; ;Bª oä h¬M ;B®M; M?Q S?QM; h?B M >` +MM; \*´ h?¬M; +kM; #` /Q # i`MM; F F?Q +kM; ç m F?¬M; +?`m M´B5 *m®B +MM; #` HU+ HQÊM; F?´M; H² i`MM; FQ+? çB /"K +?•M HMB HçB K´v #QÊ+ KÊB F?¬M; #` M; ½ i` M Kti ç´iX

h` M Kti ? B M; QlB ç m +| #B m H° FBM? ?½B pçM T?¬M- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ FûK M? m t iÊB M?Q p"vX

æt+ #B iH` \*´ h?¬M; - MlB M?Q i? M`Q ?„M +kM; i?´i +´T +QlM; ;Bª oä h¬M- imv` FQ+? +ªM? ;BÈB #` i?QÆM; - im pB i?Ki HMB- M?QM; K` Qi` +ÁM #ªQ HQm i?U+ F?ÎB ç°M; M; mv M F?Q i`€Q pšM F?¬M; i? +?`m M´B /Q # +¬M; FQ+?X

L m KbM? ç9M; Î i` M ç`B #` M,M; HQÊM; ç®B T?QÆM; i`MM; FQ+? i?b F i[mª b) a„+ Kti +O *´ h?¬M; i`Î M M +U+ F€ F?| +QB- HçB M?bM # M i` M ç´m pk ç`B i?b +,M #ªM F?¬M; i? M?bM i?´v ibM? +ªM? # M i`QM; X hçK i?lB +kM; F?¬M; +€+? M i?„M; #çB M?Q i? M`Q- F i[mª` b QX

"i [m€ F?¬M; +| çbM? +?d HQ H„M; ?„M ç®B pÈB h¬M S?`K X

dykX *?QÆM; dyk

*?QÆM; dRR, L;QÆB Km®M ç M /QÊ+\\

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

G9+ M`v ç•v h¬M S?`K tm´i +?B M +?Q *´ ;B K°i Kti H` ççB #B m +?Q p"MK M? \*´ pbi? ?„M ? i bS+ [m M i•K F i[mª +O i`"M [mv i +?B MX J°i T?QÆM; /B M F?€+ i?B m MB M +| i?B M T?9 M?Q p"v- oä æçQ F€ i`B- M m M; ½ tm®M; Î MÆB M`v +? F?¬M M;m¬BX

oä h¬M +?B +ªM? /o M?B M +kM; M„K ;B[? B HQçB M;mv M F?Q h?B M æ` - imv` F?¬M; #B i iQÆM; /mM; ? B HQçB M,M; HQÊM; M;mv M F?Q ç pQÊi h?B M :B B o ç•v imv i ç®B çQÊ+ tQM; iKM; H` F€ iQ+? pã ?¼+ `²BX

oä h¬M +| i? ?`M? bY oä h?€M? +?B HU+- +ÁM +| i? bQ Fb iQ+? pÈB çB m M`v b @ h¬M S?`K ?B M +?´i- M;QÆB M?´i ç`M? T?ªB +® ;„M; X

o`Q H9+ M`v *´ h?¬M; /MM; bS+ bB i +?ti M„K ç´K- i`QM; HÁM; •K i?¬K i?„i HçBX /€K çB H M ç`B t2K tûi F i[mª- #ÎB pb M,M; HQÊM; HQçM HQm pšM +ÁM- ?„M +,M i? +?`m çUM; çQÊ+X

@ E i[mª H9+ M`v ç•v b) M?Q i? M`Q\ h` M F?€M T?ÁM; - K¼B M; QlB ?²B T?K+ i` +O ? B M; QlB h¬M S?`K ç€M? M? m +? i b®M; - H`T iS+ #¼M ?¼M?bM M? m ?ÄB

L?QM; K`- i`QM; F?QªM; i?lB ;B M M; „M- B +kM; F?¬M; i? MlB` ç€T €MX

aQ ċ'm h?B M :B B ok E„ +QÌM; ?½M M?Q p"v5

h-M S?"K pW `²B T?€i` h?Ov >Ä hQÆM; .mM; pä F„ T?ªB +?,M; +| i? ċ`+? M´B h
?Q" M? p¬ +MM; - i`QÊ+ F?B M?bM i?'v k M; QÌB ?¼- i`QM; HÁM; i'i +ª K¼B M; QÌB

@ h M; ?2 M|B F?®M; +? ?ÆM K°i HQ¢B M; mv M F?Q h?B M æ` +?QM? H" ċ†+ [m
M; ?2 M|B [m +| M; QÌB +| i? Î oä h¬M +?B +ªM? HB M H"K ċQÊ+ ? B HQ¢B M; mv
?„M +| H) b) i?„M; X X X

J°i Qi M; QÌB OM; ?° h-M S?"K p"Q H9+ M"v H M iB M; - #'i [m€ M; [F?Q iU ?² F?-
KS+X

.M b Q pW `²B S?QM; h?B M >MM; T?€i` h?B M :B B pk F„ +| mv HU+ K¢M? ` b
M M; "vf

@ h-M S?"K pW `²B T?€i` pä F„ i?"T T?-M [m, /`- H¢B ~M +?S ? B HQ¢B M; mv
H" oä h¬M +?B +ªM? i?B i`B M- +kM; F?¬M; +| i?"M? i?K+ M?Q oä h?€M? +?B +ªM
p®M i?'T ?ÆM S?QM; h?B M >MM; `i M?B mX X X h?„M; #¢B pšM `i F?| M|BX

J°i b® M; QÌB T?•M iQ+?X

L?QM; +?Q iÈB #•v ;Bì #KB KM # M i` M ċ'm pk ċ`B F?¬M; +| ?Q" M iQ" M i€M ċB-
i`¬M; KÁM +QM K„i- ?"M F?¬M; i? +?¢v H M ċ'm pk ċ`B t2K [m ċ M i°i +MM; H"
HQÊM; ? B M; QÌB bQ ċ'm pW `²B pšM +ÁM [m€ K¢M?- M; ?o iÈB FbM? F?Q FBM?
ċ`M? T?ªB #Ä ċB w MB K ċB M +m²M; M?Q p"vX

@ Eûi5

L?QM; p"Q H9+ M"v- #¶M; M?B M +| K°i i? M? •K i? M? i?9v p M; H M i` M ċ'm pk
i`QM; ċ| ċSM; H M- pW KÈB /šK M€i K°i F?®B ċ€X

@ G" B ċSM; H M\

L; ?2 +€B i? M? •K M"v- i'i +ª K¼B M; QÌB F?¬M; F?ÄB i?-M b„+ +?'M ċ°M; - p°B p"
ċ`BX G"TiS+ K¼B M; QÌB HB M i?'v ċQÊ+ K°i i?•MªM? KÆ KÆ ?² ?² +?"K`½B ?B
ċ M i°i +MM; H" B i?b pšM F?¬M; `ä`"M; X

@ >QÈM; FB >bM? M?Q H" S?QM; h?B M >MM; 5

"i [m€ `i M? M? HB M +| M; QÌB ċ½ ċQ€M ċQÊ+ M; QÌB ċSM; H M H" B pb ?„M ċ½
h-M S?"K i€+?` f

h?'v p"v i'i +ª K¼B M; QÌB S?QM; ;B ċ m tm'i ?B M ?d b„+- +ÁM *´; B i?bªK ċ¢K
aQÆM; KM`®i +K+ i€M ċB- #|M; M; QÌB H°` +`M; M; "v +`M; `ä`"M; X

Zmª M?B M H" S?QM; h?B M >MM; 5

G9+ M"v S?QM; h?B M >MM; imv`^M; i|+ i B`®B #M- T?K+`€+?`QÈB- i?"K +?Q i`
M?QM; ?„M pšM ċSM; K°i +€+? p[M; p" M; i` M ċ`BX *ÁM T?QÆM; ?QÈM; +O i?B
M?9+ M?Q+?X

@ hB m S?"K X

*´ h? M? hmv i i?'v ibM? ?m®M; M?Q p"v i?b F?¬M; +€+? M"Q F?®M; +? #B i?QA
+?Q M" M; K°i M; QÌB T?K M[K¢M? K) +kM; b„T MQÊ+ K„i i`"M KBX

L" M; +MM; h-M S?"K Î +?mM; imv`^M; +?d +| i?ÌB ;B M ?ÆM MY i?€M; M?QM; M
ċQÊ+ K`HU+ ċ M iW i?B m MB M M"v- ?ÆM M[?B M i¢B i?B m MB M M"v pb *´
`^M; +?Q ?šM +| i? ċ•v H" K°i HQ¢B +ªK ;B€+ v M i?QÆM; ? v ?•K K°i- M?QM; i`
F?¬M; Km®M i?B m MB M M"v +? iX

hQÆM; H B +O ?„M ?šM H" ?"Q [m M; p¢M i`QÊM; 5

@ >„M H" E€ hQ+? *?B hY ?X X X >„M F?¬M; +| F?ª M, M; M; ½ tm®M; M?Q p"v

*€+? M;?o+O *´ h? M? hmv i ç²M; /¢M; pÈB M?[M; M; QÌB OM; ?° h-M S?´KX *! Qì
+m²M; #„i +?QÊ+ E€ hQ+? *?B hY i`¬M; i?´v K°i K¨M M¨v- ;B®M; M?Q H¨ hQM L;QÊ
bKT ç´X

h` M ç´m pk ç¨B- S?QM; h?B M >MM; H m p i K€m i` M F?|2 KB M;- b„+ K†i ?„M +
i?B m MB M iû i` M K†i ç´i î # M FB pk ç¨B K¨ i`QM; HÁM; +?´M ç°M;X

>„M F?¬M; M;ì i?B m MB2M M¨v +| i? bY tm´i` pä F„ +MM; bQ b€M? pÈB h?B M
KbM?- ?ÆM M[+ÁM H¨ ? B HQ¢B M;mv M F?Q #´i ç²M; iQÆM; /mM; T?€i` - M; v
;Bì +kM; +?Q iWM; M;?2 [m X

h?“i bU H¨ [m€ KS+ /¼ M;QÌB `²B5

@ ´´i [m€X X X *m®B +MM; H¨ ç½ tQM;X

J¨ M?bM i?•M ªM? i? M? b„+ pšM F?¬M; +| M?9+ M?Q+?- S?QM; h?B M >MM; +m®
M?Q H¨ ç®B T?QÆM; çQÊ+ M?•M w M?QM; pšM T?ªB i?m /QÈB i v KbM?X

J†+ /M KbM? , p¨Q +ªM? ;BÈB `´i + Q- pä F„ `´i K¢M? i?b ç½ b Q- ?¬K M v +m°+ +?
[mª K¨ i?¬BX *?d +¬M ?„M i?„M; çQÊ+- S?QM; ;B ?„M pšM H¨ +?O M?•M +O >„+
*´ ;B - p¨Q ?¬K M v T?ªB #` iB m /B iX

L; v b m ç!- €M? K„i +O S?QM; h?B M >MM; /¬M /¬M i`î M M H¢M? H)Q M?bM p
pk ç¨BX

h´i +ª K¼B M;QÌB *´ ;B +kM; #„i ç¬m H¨ F?~M i`QÆM; ç T?ÁM;X

"

´´i [m€- p¨Q H9+ M¨v i` M ç´m pk ç¨B +kM; i`mv M ç M K°i i? M? •K p M; /°BX

a m ç! K¼B M;QÌB HB M FBM? M;¢+ p¬ +MM; M?bM i?´v #!M; M;QÌB i? M? b„+ //O
p¨Q H9+ M¨v +?®M; K°i i v i` M K†i ç´i +?“K `½Q çSM; /¨vX

@ h¬M S?´K5 h¬M S?´K +ÁM +?Q #¢B5

G¨T iS+- iQ¨M i`QÌM; Q M? ç°M;- T?€i` i? M? •K çB +i B M?S+ | +5

h?¬M h?Q¢B E€ hQ+? *?B hY +ÁM F?¬M; +| M;½ tm®M;5

J¼B M;QÌB *´ ;B p¨Q H9+ M¨v +kM; F?¬M; F?ÄB H°` +ªK t9+ t9+ ç°M;X

@ h #B i M; v ?„M b) F?¬M; / /¨M; M;½ tm®M; M?Q p¨v

h?•M i? *´ h? M? hmv i`mM M? M? - K¨ M?bM i? M? b„+ +?“K `½B çSM; H M- M
çQÊ+ +?ªv` ? B ?¨M; /ÁM; MQÊ+ K„iX

@ G¨K b Q +| i? \

S?QM; h?B M >MM; FBM? ?²M îK ç€M; M?bM i?B m MB M €Q t M? ç®B /B M- i`
F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX

@ *! +€B ;b F?¬M; +| F?ª M,M;5

h¬M S?´K t! çB p i K€m î F?|2 KB M;- ?„M #bM? ioM? M!B- F€i?“i ?„M +kM; F?B T
ok E„ M¨v +O ç®B T?QÆM;X ´´i [m€ H9+ M¨v ç•v ?„M +?Q #¢B- ç®B T?QÆM; +kM

> B M;QÌB p¨Q H9+ M¨v ç m çSM; i` M pk ç¨B ?Q†+ •K H½M? ?Q†+ #bM? ioM?- ? B
T?QÆM; ?²B H•m F?¬M; M!B ;bX

h¬M S?´K H¢B çSM; H M H¬M M[- i`QM; HÁM; +O K¶B M;QÌB +kM; F?| €T +? M
i`QÌM; p¨Q H9+ M¨v +kM; ç m #` ?¨Q F?Q i` M ç´m pk ç¨B ?´T /šM- i`QM; F?QªM; i
ioM? p¬ +MM;X

æ½ [m ?²B H•mX

@ h-M S?"K- i i?W M?"M M;QÆB i?"i bU H" M?•M i`mM; +?B HQM;- #'i [m€ ?¬K M
ç m T?ªB H" M^K H¢B Î +?¶ M"vX

_®i +K+ KÈB M;?2 i?'v S?QM; h?B M >MM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- ?„M •K i`-K p¬ +MM
a m K°i F?„+ - HB M i`¬M; i?'v i`QM; i v +O ?„M #¶M; M?B M tm'i ?B M K°i pB M
M?bM h-M S?"K K°i +€B `²B Mm®i p"Q KB M;X

a m K°i H€i- F?Q i? +O ?„M H¢B #¶M; M?B M #MM; M´ /[/°BX

@ oW `²B i K°i pB M ç M /QÊ+ i M H" L;mv M hBM? æ M- ç +?Q i i¢K i?lB i,M;
M;mv M F?Q i? K 8yK- +| i? K T?¢K pB M;mv M F?Q 8yK- i +| i? ç€M? +? i M;QA
M?'i ç`M? T?ªB +? i5

•M? K„i S?QM; h?B M >MM; •K H½M? K" iU iBM M?bM h-M S?"K M|BX

S?QM; h?B M >MM; #B i`ä ?B M i¢B pW `²B +¬M; FQ+? +O KbM? KbM? i? K K°
i? #Á /"v çQÊ+X :B l F?„+ M"v L;mv M hBM? æ M /Q ?„M ? Q i®M `i M?B m FBK M
i`•m ? B ?´ KÈB Km p - M m M?Q F?¬M; T?ªB ç M H9+ M"v- ?„M i?"i bU F?¬M; MÐ

@ S?QM; h?B M >MM; i?"K +?Q +| ç M /QÊ+ M?Q L;mv M hBM? æ M i¢K i?lB i,M; +
h?'v p"v TªM; T?'i M?Q K°i [mª M9B MûK p"Q ?² MQÊ+- i'i +ª K¼B M;QlB i` M F
F?¬M; i?¬BX

_i M?B m M;QlB +kM; #B i +| ç M /QÊ+ [mw ?B K i¢K i?lB i,M; i?U+ HU+- /M b Q M
ç`M? i?„M; #¢BX æ†+ #B i H" ç M /QÊ+ i,M; +ªM? ;BÈB oä h¬M i?b +¬M; i? K i`•M
FBK M;mv M ç m +?Q ?ŠM +| i? Km çQÊ+5

J¼B M;QlB *´ ;B pW i?'v h-M S?"K çSM; /"v- p®M pW KÈB ?ÆB +?9i #m¬M; HÄM
+kM; ç m #B M b„+ - K°i pB M L;mv M hBM? æ M tm'i ?B M +| i? #B M ç´B F i [mª
i?"M? +?O M"vX

@ L;QÆB ç M; Km®M i?B /MM; ç M /QÊ+ pÈB i \

"i [m€ p"Q H9+ M"v h-M S?"K #¶M; M?B M Mî MK +QlB- +QlB ç M `i H" b€M; H¢M

@ L;QÆB iU ?² H" Km®M ç'm ç M /QÊ+ pÈB i \

J°i +•m M"v +O h-M S?"K pW i`mv M ` - iQ" M i`QlM; F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?X *|
M?QM; +| Qi M;QlB H¢B M?È iÈB bU FB M T?€i bBM? i`QM; T?ÁM; ç'm ;B€ +O J†

@ æ9M; `²B- M; v i¢B MY i?€M; i`QÊ+ +| K°i p`i? ;B ç iY /MM; ç M /QÊ+ ç´B `i
M;QlB M¼ iU ?² +| `i M?B m ç M /QÊ+- ?ÆM M[ ` i v +U+ F€ ?"Q T?|M; ?bM? M

J°i Qi M;QlB +| K†i i¢B ?B M i`QlM; T?ÁM; ç'm ;B€ M;"v ç| HB M M|BX

dyjX *?QÆM; dyj

*?QÆM; dRk, æ iB MX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ v +O M;QÆB H" M|B- h-M S?"K +kM; `i +| i? +| çQÊ+ HQ¢B ç M /QÊ+ i¢K i?lB i
hBM? æ M b Q\

*| M;QlB HB M idM? M;°- H" T iS+ iQ" M i`QlM; HB M +| +?9i ?QM; T?'MX

@ "i [m€ ç M /QÊ+ +'T pä i¬M bY /KM; Hmv M +? +U+ F€ F?| F?,M- +kM; F?¬M; T?
h-M S?"K i?"i bU +| i? +mM; +'T ` HQ¢B ç M /QÊ+ + Q +'T M?Q L;mv M hBM? æ

L?QM; +| +?9i M; QÌB pšM +ÁM ?Q`B M; ?B- /M b Q M; `v `v h-M S?`K i` Q ç´B ç m /
pä bQ- ç M /QÊ+ +`T pä i-M +| p i`•M [mw ?ÆM ``i M?B mX

@ h-M S?`K- M; QÆB F?-M; + -M î i`QÊ+ K†i i ` p K ?Q†+ - p- /KM; 5 L; QÆB F?
?QÎM; ç M i 5

S?QM; h?B M >MM; +?SM; FB M h-M S?`K H9+ M`v +ÁM H° ` w +QÌB- i?-M b„+ ?„M
i`QM; KB M; pšM i`-K ; B¼M; M|BX

"ÎB pb K`v M; `v M v ?„M K°i KU+ # [m M ´M ç`M? +ªM? ; BÈB- +kM; F?-M; i`M i•K
?ÆM M[?„M i?"T T?-M `ä ``M; i`bM? ç° i`•M [mw +O L; mv M hBM? æ M- ç M /QÊ
M?Q ç M /QÊ+ +`T HBM? pä bQ bY /KM; - ; B€ i`` + Q ?ÆM F?-M; +?d H`` ; `T KQÌB H

L m #ªM i?•M Hmv M ç M bQ F?-M; +| çQÊ+ i?U+ HU+ pä i-M- +, M #ªM F?-M; +|
/QÊ+ +`T pä i-M5 æ M pä bQM; i-M- +ª ok h?B M ççB HK+ F?-M; +| çQÊ+ K`v M;
h-M S?`K +?d Km®M K ?Q†+ +?QM? KbM?- Km®M T?€ ?Q i•K +ªM? +O KbM? ?Q

@ o"v b Q\

h-M S?`K +?d M?`M M?ç i +QÌB M|B- p- +MM; iU iBM mM; /mM; i?ªM M?B MX

G9+ M`v ?„M +kM; F?-M; ? M?B m HÌB- M; |M i v +?"K `½B +?mv M ç°M; Î K†i M; Q
H€i- i` M #`M i v ?„M HB M tm`i ?B M K°i pB M ç M /QÊ+ tQ+? ?²M; b„+ b€M; #|M;

æ M /QÊ+ pW tm`i ?B M- iU ?² i` M ç´m pä ç´B #¶M; M?B M i`mv M ` i M? •K iE
i?"K +?Q +ÁM +| K°i ççQ ?QªM? M?Q HQM; M?Q ?´tQ v [m M? i` M ç M /QÊ+ - H`
+?`M ç°M; X

@ h M +O ç M /QÊ+ M`v H` h-M GQM; æ M- +| i? içK i?ÌB i, M; H M T?çK pB M„
i`QM; i`, K i?QÊ+

hB T i?2Q F?; 2 K-B h-M S?`K +?Êi M? +? H M- M; ~M; ç-m M?bM S?QM; h?B M >M

h-M GQM; æ M H` /Q ?„M Hmv M +? b m F?B ; B Q /`+? i` Q ç´B ", M; h•K "ç+? L;
Hmv M +? +U+ F€ ; B M M M- #` i?`i #çB # HQÊi- F?B i`B HB m b„T ? Q ? i ?„M ç
i`•M [mw M`vX

h-M GQM; æ M i`•M [mw i? M`Q çQÆM; M?B M H` L; mv M hBM? æ M +O S?QM
b€M?- M m F?-M; TªB ç®B T?QÆM; bY /KM; ç M /QÊ+ ?„M +kM; F?-M; Km®M b
+? çQÊ+ K°i pB M h-M GQM; æ M- M m M; `v b m ; †T TªB +Ym +`T pä i-M KÈB b
?„M K°i KçM; +kM; M|B F?-M; +?WM; X

@ E?-M; +| Fª M, M; 5 L; QÆB H`K b Q +| çQÊ+ h-M GQM; æ M5 æ•v M?`i ç`M? F?

S?QM; h?B M >MM; F?-M; i? iBM çQÊ+ ; -K H M- ?„M M?bM pB M ç M /QÊ+ FB -
i`9M; - +ª M; QÌB ; B®M; M?Q #B M i?`M? çB M +m²M; X

>„M +kM; iWM; M; ?2 M|B [m p h-M GQM; æ M- ç| H` HQçB ç M /QÊ+ i`•M [mw ?Æ
``i M?B m- M?QM; ?„M H`K b Q +kM; F?-M; M; ?o` ç M /QÊ+ i`•M [mw M?Q p`v H
+O ?„MX

@ *| TªB i?"i ? v F?-M; - i?Y t2K +?ŠM; TªB b) #B i5

h-M S?`K i?ªM M?B M M|B- M; v H`T iS+ + -K pB M ç M /QÊ+ i`QM; i v #Ä p`Q i`Q
p`Q h-M GQM; æ M i?"i ; B®M; M?Q +| K°i iB M; HQM; M; •K iW i`QM; KB M; ?„M
ç-m i? M? HQM; ?QªM? ?B M` b m HQM; ?„M- i`M €T M; mv M F?Q +?mM; [m M

@ æ M bBM? /` iQÊM; - [mª M?B M H` ç M /QÊ+ +`T pä i-M5

h?`v ç-m i? M? HQM; ?QªM? b m HQM; h-M S?`K- i`i +ª K¼B M; QÌB HB M bBM? `
pÈB ç-m ?QªM? i? M? HQM; - iU ?² B +kM; +| +ªK ; B€+ Km®M Hçv +?-mX

RM; i?B M ç` M; mv M F?Q K`bBM?- i`M €T +?m i?B M M; mv M F?Q5

lv HU+ pB M h¬M GQM; æ M [mª M?B M `ä`M;5

@ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ iB m S?“K i?“i bU +| çQÊ+ ç M /QÊ+ i¬M +’T5

G9+ M“v i` M K†i \*´ h? M? hmv i?B M H M p KWM; `Ð- M“M; iU M?B M #B i çQÊ
ç M /QÊ+ i`[ ?“M; - M?QM; h¬M GQM; æ M i?U+ bU H“ [m€ KS+ i`•M [mw F?| çQÊ+
S?“K +kM; b) +|X

J“ M; Q`B +O \*´ ;B i?¬M b„+ HB M i`Î M M T?’M +?’M- i`QM; F?QªM? F?„+ F?Q i?

"¼M ?¼ iBM iQÎM; +| çQÊ+ h¬M GQM; æ M i`Ê ;B9T h¬M S?“K M?’i ç`M? +| i? ç€M
h`QM; +m°+ +?B M i?“M? +?O H9+ M“v- i`ªB [m K’v H¬M tQ v +?mv M T?“T T?²M;
?¼ tm’i ?B M ç¢B Qm i? 5

@ æB m M“v b Q +| i? 5 h? M?QM; i?“i H“ h¬M GQM; æ M5 >„M H“K b Q +| çQÊ+
bQ pÊB L; mv M hBM? æ M +O i +ÁM + Q ?ÆM `i M?B m5

aQ b€M? pÊB bU ?QM; T?’M +O *´ ;B - b„+ K†i S?QM; h?B M >MM; i`QM; M?€v K
t2K- ?„M H“ pä i¬M +QÎM; ;Bª- ?ÆM M[?B M i¢B ?„M +MM; h¬M S?“K ç M; #` p•v i
F?Q +ÁM +?Q F`T i?m HB K- i?“i / /“M; +| i? +ªK M?“M çQÊ+ i?U+ HU+ ç®B T?Q

h¬M S?“K i?“i bU i,M; i? K i?U+ HU+ i?“i HÈM bQ pÊB pW `²BX

oW `²B i?U+ HU+ ;B[?„M +MM; h¬M S?“K F?¬M; b B #B i# Q M?B m- ?B M i¢B
K“ h¬M S?“K H¢B /MM; h¬M GQM; æ M +“M; + Q +’T ?ÆM- M?Q p”v ?B M i¢B i?U
F?¬M; #^M; ç®B T?QÆM;X

L m +ÁM iB T iK+ bQ ç’m çB tm®M; - +m®B +MM; ?„M +?d `ÆB p”Q F i +K+ i?ªK #
ç`M? T?ªB M? M? +?|M; M; ?o` ç®B b€+?X

*Æ ?² +?d i`QM; p”B H¬M ?¬ ?’T- h¬M S?“K HB M +ªK ;B€+ çQÊ+ +?QM? KbM? +|
i`QM; T?¢K pB HÈM ?ÆM `i M?B m- ç¢i çQÊ+ M; mv M F?Q i`QM; T?¢K pB HÈM ?
pÊB pB + ?„M i,M; H M +ªM? ;BÈB iS +’T pä i¬MX

@ S?QM; h?B M >MM; - M m M?Q +m°+ +?B M ;B[+?9M; i +ÁM +?Q +?’K /Si- M
çBX

L; v H”T iS+ ?„M i?“i iU iBM M;~M; ç-m M?bM b„+ K†i F?| t2K +O S?QM; h?B M
M,M; M„K ;B[M; mv M F?Q i`QM; T?¢K pB HÈM ç½ i¢Q +?Q ?„M iBM iQÎM; i’i i?„M

G9+ M“v b„+ K†i S?QM; h?B M >MM; HB M iK+ #B M ç´B #’i ç`M?- ?„M H“ pä i¬M +
i?QÎM; - +?Q M M imv`^M; i`QM; HÁM; F?B T bÊ M?QM; ?B M i¢B +ÁM #` p•v i`QM
F?¬M; i? H°` p ?QªM; HQ¢M- M?QM; i`QM; HÁM; ç M; M? M? +?|M; bmv M; ?o ç

@ >W- h¬M S?“K M; QÆB +?ŠM; H) M; ?o M; QÆB +| çQÊ+ h¬M GQM; æ M i?b ç½ i?

J°i H€i b m €M? K„i S?QM; h?B M >MM; M?bM ?QÈM; h¬M S?“K- i` M K†i ?B M H

@ *?ŠM; H) S?QM; h?B M >MM; M; QÆB +ªK i?’v çQÊ+ i +ÁM i?’i #¢B b Q\

h?’v S?QM; h?B M >MM; #¶M; M?B M #B M i?“M? i`M ç`M? i`Î H¢B- h¬M S?“K F?-
Km®M- +?ŠM; [m ?B M i¢B ?„M +kM; +| +?9i iU iBM ç®B pÊB i?U+ HU+ +O +?QM

L; v H”T iS+ ?„M •K i?-K +?m~M #` p”M +?mv M F?Q FbM?- i`€M? pB + ç K /`B H„
+?|M; ` i v ç€M? +? i S?QM; h?B M >MM; M; v H”T iS+ H“ i®i M?’iX

@ > ? - h¬M S?“K M; QÆB ç|M iB T i K°i +?B m çB5

dy9X *?QÆM; dy9

*?QÆM; dRj, æ iB MX UkV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, pBTp M/ M

G9+ M"v S?QM; h?B M >MM; +M`Đ +Q`B HÈM K°i iB M;- HB M i?'v i?•M ?bM? ?, >mv i h?QÆM; ç½ tm'i ?B M p" B F?2 MSi- M?QM; pšM #` ?„M K¢M? K) i?B i`B M b m +m° + +?B M +?'T M?"M pk F?Q M"v #` #€Q ?ÄM;X

@ æ½ #B i`ä mv HU+ +O L;mv M hBM? æ M F?¬M; b€M? F`T h¬M GQM; æ M- S? iBM M?Q i? - +?ŠM; H) ?„M +! çB m ;b /U p"Q\

L;?2 çQÊ+ ?B M i¢B S?QM; h?B M >MM; +ÁM T?€i` iB M; +Q`B iU iBM M?Q p"v- +ªK i?'v M;?B ?Qt+ i`QM; HÁM;X

J` i` M ç'm pã ç" B- S?QM; h?B M >MM; + Q + Q M?ªv H M- i®+ ç° i`Q`M; i?QÆM; +QM;- M; v b m ç! M;¼M HY M;QM; iK- +m®B +MM; ?Ä M;mv M i`QM; T?QÆM; p ç¼M; M; v i` M KkB i?QÆM; +O ?„MX

@ * +

h`Q`M; i?QÆM; iU ?² F?¬M; +?`m M´B +¶ HU+ HQÊM; FB Km®M H"TiS+ M´imM;

J`m b„ + çÄ iQÆB /B K H i?Q¢i M?bM H`K HÁM; M;Q`B bÊ ?½B- F?B M M;Q`B `mM >MM; #` M;¼M HY p•v [m M?- M?•M i?QÆM; ?ÊT M?'i- iWM; i`"M F?Q iS+ ?Ov /B pã i`Q`M;X

@ h?Q h?¬M h?QÆM;5

*?d i`QM; M?€v K„i i`QM; KB M; S?QM; h?B M >MM; `®M; H M K°i iB M;- i?QÆM; ç-m i?QÆM; ç®i +?€v F?¬M; F?Q- i? M? •K #ûM M?¼M tû ;B!`Qi H M t i [m K°i p i`mM;- +?ŠM; F?€+ ;b pšM i?¢+? iW i?B M M;Q¢B `ÆB tm®M;X

G9+ M"v #ÎB pb pW `²B ?„M ç½ i?B i`B M "€i "° h?B M GQM; h?QÆM; M M i`QM; M;mv M F?Q- pb p"v ?B M i¢B ?„M HU +?¼M i?B i`B M pk F„i?S ? B h?Q h?¬M h?

@ h?Q h?¬M h?QÆM;\

>Ä p•M [m v +m²M;- ?Ä T?QM; ;"Q i?ûi- K°i i?QÆM; M"v +O S?QM; h?B M >MM ?ÆM H9+ ç-m F?¬M; Qi- M?QM; pW `²B ?„M /MM; K°i +?B m M"v ç½ #` #¢B #ÎB h iK+ i?B i`B M\

h?'v p"v K¼B M;Q`B pW i?W M?"M /ÁM; M?B i HQÊM; ç" T p"Q- K" i`QM; HÁM; +"

*?QM? h¬M S?"K +kM; +ªK ;B€+ M?Q i? - i`QM; HÁM; ?„M ?² M;?B- i`QM; F?QªM ` - M; v H"TiS+ HB M iQM? iQ€M i?B i`B M o¢M L;Qm h`MM; \*?"M; SM; ç®B- ?„M i +O ?„M /MM; o¢M L;Qm h`MM; *?"M; +kM; çO ç€M? +? i ç®B T?QÆM;X

@ S?®+5

L?QM; ç9M; H9+ M"v i`QM; KB M; S?QM; h?B M >MM; #¶M; M?B M T?mM ` K°i #?

@ h

h`QM; F?¬M; F?Q HQÊi [m iB M; `Qi tû ;B! #ûM M?¼M- F?¬M; #B i S?QM; h?B M ç° ç° i M?B M i,M; H M- +?d i`QM; i?Q€M; +?®+ ç½ pQÊi [m K°i çQ¢M F?QªM; +€+ S?"K- i`U+ iB T ?QÈM; M;Q`B +O \*´ ;B çSM; # M M;Q`B ç'm pã ç" B +¬M; iÈB5

.ÁM; F?Q M!M; `U+ ;"Q i?ûi- [m M; K M; ?Ov /B i i`"M ç M i`QÊ+ K†i- H9+ M"v b„+ ;B ç m ç¢B #B M5 \*´ h?¬M; GB M p°B p" M; F?ÎB ç°M; M;mv M F?Q ?° i`€Q +?„M +,M #ªM F?¬M; +! iU iBM çO M; ,M i`Î çQÊ+ K°i FQ+? M"v5

@ E?¬M; tQM;5

G9+ M"v i`QM; HÁM; h¬M S?"K ?QªM; ?®i- `®i +K+ ?B m çQÊ+ /KM; w +O S?QM; i #ªM F?¬M; iQM? iQ€M i`U+ iB T +¬M; FQ+? KbM? K" H" ç iB M iÈB KS+ H'v *´ ;B

*m°+ +?B M M"v +O ?„M KK+ çQ+? H" Km®M ;B9T *´ ;B çQç i HçB [mv M F?®M; +
M m M?Q M; QìB +O *´ ;B ç½ +? i- çQç i HçB +ÁM +| w M; ?o ;b\ >„M H"K b Q çB
L; v iB T i?2Q- h-M S?¨K +„M +?†i` ,M; - +,M #ªM F?¬M; +ÁM F`T i?B i`B M pk F„
ç°M; M; mv M F?Q ?° i`€Q- i?B i`B M i?•M T?€T +U+ M? M? M?„K M; v i`QÊ+ K¼B
i?•M i? +O +?QM? KbM? +?„M M; M; +¬M; FQ+? +O S?QM; h?B M >MM; X
L; ¼M HY p¬ +MM; +m²M; #çQ; ;Q i?ûi K` ç M- M?B i HQÊM; M|M; `U+ `€i #ÄM; K†
ç°M; - +ª ç'm pä ç`B ç m #` M?B K çÄ `U+ - MÆB MÆB ç m H` HY çÄ # v K9 - TªM
i`"M i?`M? v MX
G9+ M"v p K†i S?QM; h?B M >MM; K M; i?2Q p +QìB HçM? •K ?B K- i`QìM; i?QÆ
HQM; K M; i?2Q F?Q HQm çÄ `U+ ?mM; ? ,M; i`U+ iB T K°i i?QÆM; ç•K i?ŠM; p`C
M; v i`QÊ+ K†i5
h?Q h?¬M h?QÆM; mv HU+ KçM? K)- +?ŠM; F?€+ ;b M; ¼M HY i?€B /QÆM; M?¬ +
@ P M?5
hW ç'm pä ç`B +?'M ç°M; i`mv M` K°i iB M; +?'M p M; i?"i HÈM- K¼B M; QìB M?b
#` K°i i?QÆM; K M; i?2Q F?Q iS+ ?Ov /B i i`U+ iB T ç€M? i`9M; 5
:B®M; M?Q ?Ä /B K HB M ?Q Mî`° i`QM; ç K- M; ¼M HY p~v` iSi€M tmM; [m M
?° i`€Q +O h-M S?¨K +?d i`QM; M?€v K„i ç½ #` +¬M; FQ+? p¬ +MM; KçM? K) ç€M
L?•M i?QÆM; ?ÊT M?'i- i?QÆM; i?2Q M; QìB ç°M; - i?B M ç` M; mv M F?Q +m²M +
>mv i h?QÆM; - i?¬M; [m i?•M i?QÆM; çB M +m²M; +¬M; FQ+? +?QÊM; M; çB T?
i?ªv5
L; v b m ç| i?•M i?QÆM; KçM? K) F?¬M; i? M; ,M +ªM i`U+ iB T Q M? FQ+? H M i
>²M; ?„+ [m M; K M; M? M? +?|M; ?B M H M i` M i?•M i? h-M S?¨K- M, M; HQÊM
H M i` M i?•M i? ?„M- F?Q FbM? #€i +`T pä i¬M +m²M; #çQ K` F?OM; #® HB M iK
bç+? i`i +ªX
@ S?®+5
*Æ ?² +?d i`QM; K°i H-M ?¬ ?'T- b„+ K†i h-M S?¨K H"TiS+ #B M i?¨M? p¬ +MM;
b•m- +| p /` i?QìM; i?®M; F?´- i?•M i? ?„M H"TiS+ #` +¶ HU+ HQÊM; p¬ +MM; K
i?2Q M?Q /B m çSi /•v`ÆB tm®M; T?Q i` M i?QM? T?ÁM; - +m®B +MM; M†M; M
@ P M? HQM; HQM; 5
ªª ç'm pä ç`B ç m +?'M ç°M; F`+? HB i- ç€ pKM imM; # v F?„T MÆB- ?Ä /B K M|M
ç2K K†i ç'i ç®i i?¨M? H¶ +?¶- MQÊM; +?€v ç2M +ª K°i iªM; HÈMX
L?bM HçB i?•M i? h-M S?¨K ?Q`M iQ`M #` # Q T?O # M i`QM; ?® b•m FB - +?d+
iQ€i` - M; v +ª #|M; M; QìB +kM; F?¬M; +ÁM M?bM i?'vX
@ P M?5 P M?5 P M?5
hB TiK+ b m ç|- S?QM; h?B M >MM; +ÁM HQ H„M; h-M S?¨K +?Q +? i- H"TiS+ p
i v- ``i M? M? HB M T?€i` # HQÊi +¬M; FQ+? F?OM; #®- iQ`M #° ç m Q M? p`Q
h?ŠM; iÈB F?B +ª ç'm pä ç`B ç m +?'M ç°M; M?Q Km®M bKT ç´- i?ŠM; iÈB F?B ?„
+?9i bBM? K M? F?Q iS+ M`Q iW i`QM; ?® i`mv M` X
J°i K`M M"v T?€i bBM? +U+ M? M?- i`i +ª K¼B M; QìB M; Æ M; ~M M?bM ?® b•m i`Q
M; QìB +ÁM +?Q F`T TªM SM; H` +?mv M; b tªv` X
@ hB m S?¨K5
*´ h? M? hmv i ç-m iB M F`T TªM SM; - b„+ K†i #B M ç´B- ?QªM; bÊ F m H M i?'i
H M t2K tûi iB M? ?m®M; +O h-M S?¨KX

@ h? M? hmv i- i'i +^a K¼B M; QÌB çWM; HQçM ç°M; 5

L?QM; p"Q H9+ M"v *´; B i°+ i`QÎM; *´ h?¬M; +kM; H"TiS+ M; ,M +^aM M" M; - b„+ K
; B¼M; [m€iX

@ > ? ? i`mv M +QTv iW

Í# MFB - S?QM; h?B M >MM; i?´v ç€M? #çB çQÊ+ h-M S?¬K HB M +¬M `Ð +QÌB H
ç'm pä ç" B- iW i` M + Q M?bM tm®M; M?bM K¼B M; QÌB +O *´; B pÊB €M? K„i / [i

hB Ti?2Q i v ?„M M„K H'v >„+ >mv i h?QÆM; ç½ ?Q"MiQ" M #` ?Ov ?QçB- p K†i
M; QÌB +O *´; B - wiS ? i bS+ `ä`"M; - B /€K +| +Y ç°M; b) H"TiS+ +? i M; v içB

*´ h?¬M; +?SM; FB M €M? K„i +O ?„M M M M; ,M +^aM *´ h? M? hmv i +?çv iÊB- ?„M
; BÌ S?QM; h?B M >MM; p¬ +MM; +QÌM; ççB- +?Q /M ?„M +MM; K'v p` i`QÎM; H½Q
HçB ?„M- ?m®M; +?B b m HQM; S?QM; h?B M >MM; +ÁM +| K'v i`QÎM; H½Q +`T p

dy8X *?QÆM; dy8

*?QÆM; dR9, J°i i M +kM; F?¬M; ç HçBX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

L m p"Q H9+ M"v +| B HQçM ç°M; - F?¬M; +?d F?¬M; +Sm çQÊ+ h-M S?¬K- M; QÊ
i?¬BX

@ E€iQ+? +?B iY ç½ +? i\

o"Q H9+ M"v K¼B M; QÌB i`QM; i?QM? T?ÁM; +kM; H"TiS+ T?ªM SM; - M?QM; çç
M; ~M M?bM ?® b•m FB - +| +?9i F?| i? +?´T M?¬M çQÊ+ F i [m^ai`QÊ+ K„iX

@ S?QM; h?B M >MM; - H½Q pQÆM; #€i M; QÆB `i ? M ?ç5

Zm K°i H9+ H•m K°i Qi M; QÌB p®M bMM; #€B h-M S?¬K M?bM i?´v ?„M #` /MM; T?
M?`M F?¬M; çQÊ+ #„i ç-m +?YB -K H MX

@ S?QM; h?B M >MM; - M; QÆB i?„M; F?¬M; pBM?5 L; QÆB F?¬M; tSM; H"Ki?¬M?

*kM; +| M; QÌB FQ+? ç°M; çSM; #`i H M [m€iX

@ L?Ä; B¼M; K°i +?9i- ?B M içB h-M S?¬K b®M; +? i +ÁM +?Q #B i- # M i`QM; I
+O S?QM; h?B M >MM; - +?¼+ ; B" M ?„M F?¬M; B b®M; `ÌB F?ÄB ç•v5

*kM; +| M; QÌB HQ H„M; M|B- +ÁM +| M; QÌB F?OM; ?QªM; ?QÈM; +Y ` p"Q +?çv i

L?[M; M; QÌB M"v K†+ /M F?BM? i?QÌM; T?QÆM; i?S+ €K iQ€M +O S?QM; h?B M
`ä [mv i„+ F i?„M; H"K pm X

E?¬M; +| i?U+ HU+ ç®B F?€M; #€i +`T pä i¬M- i®i M?´i F?¬M; +¬M t2M p"Q pB + +
T?¬M >„+ >Ä h?¬M? M; "v b m #` M; QÌB M"Q M„K i`QM; i v- +kM; F?¬M; T?ªB M?[
+| i? + M /U- M„K i v M; QÌB M"Q HÈM- B +| i?U+ HU+ KçM? i?b M; QÌB ç| H" i?¬M

Zmª M?B M M; v b m ç| M; ?2 çQÊ+ i? M? •K M; ?` Hm" M +O K¼B M; QÌB- €M? K„
HMM; çªQ [m iQ"MiQÌM; - b m ç| i`QÌM; i?QÆM; i`QM; i v ?Q" M? M; M; ` - M; v H
K M; M?´T M?Q€M; - i?B M ç` M; mv M F?Q i`QM; ç'm pä i`QÌM; T?ªM; T?´i M?Q #`
ç°M; 5

:B| ; BK+ K•v p-M- i?B M ç` #B M b„+5

@ P M?5

J°i i?QÆM; i`U+ iB T ?| i?`M? [m^a + -m HY +U+ HÈM çÄ ç"K- ;B®M; M?Q [m^a #Q
K°i ç€K M; QÌB i` M i?QM? T?ÁM; - M?'i i?ÌB M; ¼M HY p,M; F?„T MÆB- ç€ pKM im
M?K+ +O /•M +?9M; #` çSi çQçM p,M; ` imM; i|2X
h?U+ HU+ + Q M?'i +O M?[M; M; QÌB FB +kM; iÈB +^aM? ;BÈB i?'i #€i +'T HBM?
+'T pä i¬M +,M #^aM F?¬M; +| HU+ T?^aM F?€M; - +ÁM +?Q F`T F?ÎB ç°M; M; mv M F
M; QÌB5
@ >W- B +ÁM /€K M?B m HÌB ç| +?QM? H` F i +K+5
S?€i ` K°i FQ+? - >„+ >mv i h?QÆM; i`QM; i v S?QM; h?B M >MM; `®i +K+ #€Q ?
tm®M; ç'i- i`QM; KB M; ?W HçM? K°i iB M; M|BX
h?'v i?O çQçM p¬ +MM; ?mM; €+ +O S?QM; h?B M >MM; - iQ`M i`QÌM; imv `^M; T?
F?¬M; /€K M|B- #B M i?'M? +•K M?Q ? MX
"€i +'T pä i¬M- i?"i bU [m€ KçM? K)- KçM? K) iÈB KS+ +?d /MM; +?•M F?Q mv €T
F?¬M; +ÁM /kM; F?Q F?ÎB H M T?^aM F?€M; X
h?'v iQ`M i`QÌM; [m^a M?B M ç½ v M ioM? i`Î HçB- H9+ M`v S?QM; h?B M >MM; iW
K°i M; •M b„+ i`QÌM; i?QÆM; - +QÌB HçM? [m v ç-m M?bM M; QÌB +O *´ ;B X
@ J†+ h?¬M; - F?¬M; - *´ h?¬M; T?^aB F?¬M; - F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ *´ ;B +€+ M; Q
#´M i?'M? +?O `M i`M; M?B m M,K M?Q p"v5 >W- Km®M K°i H-M M[çQç i HçB
h?`M?\ \*?d #^M; +€+ M; QÆB- ? v H` #^M; ?„M\
S?QM; h?B M >MM; •K H½M? M?bM M; QÌB +O *´ ;B M|B- b m ç| M; •M b„+ i`QÌM;
@ J°i F€ iQ+? +?B iY +ÁM +?Q `€Q K€m ç-m\ \*?Q H` KbM? `i i`¼M; iB M? M; ?o \
i`Î +¬M; FQ+? +O #´M i?'M? +?O\
@ E€ iQ+? +?B iY b Q\ *?Q /M H` F€ iQ+? +?B iY +kM; T?<sup>a</sup>B +? i i`QM; i v S?QM;
@ > ? - i?"i bU H` +?mv M +QÌB- i?"i bU H` M; m Km°B5 *m®B +MM; *´ ;B +€+ M
F?¬M; T?^aB iB T iK+ M^K i`QM; i v +O S?QM; h?B M >MM; i 5 i`mv M +QTv iW
G9+ M`v S?QM; h?B M >MM; F?¬M; +?9i FB M; M +`M `Ð +QÌB iQ- ;B i F?„+ M`v
`i i?®M; F?Q€BX
o®M ?„M +Æ ?² T?^aB #çB /QÈB i v i?B m MB M F?OM; #® FB - p®M S?QM; ;B ?„
+? >„+ >Ä h?`M?- M?QM; ?B M; B i`i +^aç m +^aB #B M- ?„M ç½ p½M ?²B çQÊ+ i'
æ iB M\
S?QM; h?B M >MM; F?¬M; bÊ ;b HÌB +?YB K„M; FB - i`QM; pMM; ç'i ?¶M HQçM K
i„+ \ h?U+ HU+ +?QM? H` ? i i?av5 æçQ M; ?o +MM; [mv i„+ /Q M; QÌB i?„M; +?
F?¬M; B H v ç°M; çQÊ+ ç` p` +O ?„M5
G9+ M`v K¼B M; QÌB +?SM; FB M ?bM? /çM; +O ?„M F?¬M; F?ÄB M; ?B M ` ,M; M
F?¬M; /€K M|B ;bX oW `²B KMB K€m iQÆB +O M?[M; M; QÌB #` ;B i +? i pšM +ÁM
+?mM; [m M? ç m H` +?•M i v #` +?ûK M€i- +| +?9i M; QÌB K v K„M +?Q +? i M?QM
Mm®i Hmv M /QÊ+ +?[i?QÆM; K M; i?2Q # M KbM? K` F?¬M; B /€K H M iB M; X
GBM? pä bQ +MM; pä i¬M +,M #^aM +?QM? H` +? M? H +? HÈM F?¬M; i? pQÊi [m
+ÁM H` #€i +'T pä i¬M i?B M ;B B pk F„X
oW `²B i`i +^aK¼B M; QÌB ç m M?bM i?'v iB M i?B M pä bQ i?"K +?Q H` HBM? pä
?„M ç½ +? i K°i K^aM; HÈM- QÈ+ +?WM; T?^aB p`B i`,K M; QÌB5 J` +?d + -M pä i¬M
F?Q- +?Q /M pçM M; QÌB +MM; M? m Q M? FQ+? +kM; +?Q +?„+ +| i? Q M? T?€
i?B M ç` HU+ HQÉM; +,M #<sup>a</sup>M F?¬M; +€+? M`Q bQ b€M?5

J` H9+ M`v M; Q`B +O \*´; B +?ŠM; F?€+ ; b bÆM /QÆM; çÊB M; Q`B H`K i?`i- H9+ S?QM; h?B M >MM; +| i? tQ v +?mv M K¢M? M?Q p"v- +?Q /M K'v p` i`QÎM; H½Q p¼M; X J` h-M S?`K pb +Sm #¼M ?¼ ç½ `ÆB p"Q F i +K+ +Ym iY M?`i bBM?X

G9+ M`v \*´ h?¬M; F`+? HB i; B½v /K i?®M; F?´ /` i?QÎM; X >„M Km®M H Q H M H >MM;- M?QM; T?ªB HQ H„M; +?Q i°+ M?•M- Km®M i¢K M?•M M?QÊM; pb HÊB Q+? iU ?² ?B p¼M; F?¬M; HÈMX

@ S?QM; h?B M >MM;- ?B M; BÌM; QÆB i?„M; çQÊ+ - >„+ >Ä h?¬M? pšM /Q M; QÆ i F iW ?¬K M v b) iQ`M #° `ìB F?ÄB >„+ >Ä h?¬M?5

Zm ?²B H•m- *´ h?¬M; M?bM +?^K +?^K S?QM; h?B M >MM; i`-K ; B¼M; M|BX

@ h°+ i`QÎM;5

h°+ M?•M çSM; T?Q b m T?šM M° F m H M- K'v p` i`QÎM; H½Q i`-K K†+ F?¬M; M

@ > ? - +€+ M; QÆB ç½ #¢B H° i?•M T?"M *´; B - M; QÆB +?Q `^M; ?¬K M v #´M i? çB b Q\

S?QM; h?B M >MM; +Q`B M?¢Q M|BX

@ S?QM; h?B M >MM;- F?¬M; +-M #S+ +?9M; i +€ +? i HQÈB `€+?5

a„+ K†i *´ h?¬M; t M? Kûi i`-K ; B¼M; [m€iX

@ Í i`QM; K„i i +€+ M; QÆB +?d H` +€ +? i K` i?¬B- +| i? ?SM; F?ÎB çQÊ+ b|M; ;E

S?QM; h?B M >MM; F?BM? i?QÎM; M?bM *´ h?¬M;- H"TiS+ +?d i`QÎM; i?QÆM; p +?Q ç€K M; Q`B S?QM; ; B T?Q b m,

@ S?QM; ; B ç iY M; ?2 H M?5 æ2K iQ`M #° M; Q`B +O *´; B ç€M? +? i i¢B +?¶- I

@ J°i i M +kM; F?¬M; ç H¢B5

L; Q`B +O S?QM; ; B im•M H M? ç^M; ç^M; b€i F?Q t¬M; H M ç'm pä ç`B- i`QM; T?|M; p ?QÊM; M; Q`B +O *´; B # MFB X

L; Q`B +O \*´; B imv ç½ bÈK +| +?m~M #`- M?QM; b„+ K†i F?¬M; F?ÄB ç¢B #B MX

@ E?¬M; b B- K°i i M +kM; F?¬M; ç H¢B5

L?QM; ç9M; H9+ M`v- i`QM; ?® b•m i¢B i?QM? T?ÁM;- #¶M; M?B M i`mv M` K°i

L; v H"TiS+ HB M i?`v K°i i? M? b„+ i?•MªM?- b m HQM; K¼+ H M ç¬B ?Ä /U+ -

dyeX *?QÆM; dye

*?QÆM; dR8, S?€ `²B H¢B H"TX URV

L; m²M, oBTp M/

U%öðçXÔU%öðçXÔÞ L?|K /`+? .mM; M?B ÞÔXÇö>%VÔXÇö>%V

G9+ M`v i? M? v i?B m MB M i`¬B M´B i` M F?¬M; i`mM;- i? M? v T?¬M T?"i- ?Ä [m v +?mM; [m M? i?•M i? ?„M- *?m hQÊ+ .U+ F?´M; H² b m HQM; ?„M +?"K `½B F?¬M;- i?•M i? HÆ HYM; i` M #-m i`lBX

h?•M i? ?„M ç¼M; ç-v K€m ç2M M?QM; pšM F?¬M; +€+? M`Q +?2 ; B'm çQÊ+ F?Q ; b K°i +?B M i?¬MX

æ¬B K„i ?„M b„+ #ûM M?Q çB M M?bM p`Q M;QìB +O S?QM; ;B i` M ç'm pã ç`B
HÁM; M;QìB `ûi HçM?- iQ`M #° K¼B M;QìB i`QM; i?QM? T?ÁM; imv F?Q i? €T #
+¬M; FQ+? #¼M ?¼M ?QM; pšM +ªK i?'v K°i HQçB +ªK ;B€+ ?Qi i?Î F?¬M; i?¬M; i
h?•MªM? FB tm'i ?B M #B m i?' F€iQ+? +?B iY F?¬M; ? M;½ tm®M;- i`mv M F€
iK+5

@ E€ iQ+? +?B iY5

L?bM h¬M S?`K pšM #bM? v M p¬ bU tm'i ?B M M; v i`QÊ+ K„i- `i M?B m M;QìB O
F?ÄB HÈM iB M; ?Q M ?¬X oW `²B #` S?QM; h?B M >MM; €T #€+? #¼M ?¼M ;B`M
;Bì #¶M; M?B M ç½ +| çQÊ+ +°i i`K iBM? i?¬M- +ª ç€K M;QìB ç m iBM? i?¬M T?'M

@ E€ iQ+? +?B iY M?'i ç`M? T?ªB ç2K H½Q pQÆM; #€i S?QM; h?B M >MM; ;B i+?

@ æ2K S?QM; ;B çm´B ` >„+ >Ä h?`M?5

@ S?ªB t| i M S?QM; ;B F?ÄB >„+ >Ä h?`M?5

J°i b® M;QìB pW `²B #` S?QM; h?B M >MM; ç€M? i`¼M; i?QÆM; F?B M½v F?¬M;
#ÎB pb h¬M S?`K tm'i ?B M `®i +K+ ;B®M; M?Q +| çQÊ+ ?`m i?mšM- #„i ç¬m F?¬
h`QM; F?QªM; i?ÎB ;B M M;„M [mª i?`i iBM? +ªK [m¬M +?9M; t9+ ç°M;- M m F?¬M
+MM; p`B p` i`QÎM; H½Q +`T pã i¬M +O S?QM; ;B +ÁM çSM; MÆB ç| - +?d bÊ M?
tm®M; ç°M; i?OX i`mv M +QTv iW

*| i? M|B h¬M S?`K tm'i ?B M K°i H¬M M[ H`K +?Q i'i +ª K¼B M;QìB HçB +| /U p
iBM iQÎM; i? M? v i?B m MB M KÊB tm'i ?B M i`Î HçBX

hmv `^M ?B M içB h¬M S?`K +ÁM +?Q ç€M? #çB S?QM; h?B M >MM; +MM; M;QìB
K¼B M;QìB K` M|B- ç m +?Q `^M; bU tm'i ?B M +O ?„M M?'i ç`M? H`iB TiK+ i`m

@ hB m S?`K

@ h¬M S?`K ?B M +?'i

*´ h? M? hmv i+MM; M;QìB +O *´ ;B ç m pçM T?¬M KWM; `Ð- i`QM; F?QªM? F?„
HB i- M¶B F?OM; ?QªM; #ÎB S?QM; ;B €T #€+? ç½ çªQ K„i #` [mûi bç+?- K¼B M;
+?'MX

h` M #¬m i`ÎB h¬M S?`K ;B®M; M?Q K°i T?Q iQÊM; i?¬M- #ªQ ?° +MM; i`'M €TiQ`
+O #¼M ?¼M X

>„M +?QM? H` HÁM; iBM HšM + K çQ M ¼B M;QìB- +?d +¬M h¬M S?`K +ÁM i²M iç
#¼M ?¼M +| i? H`v HçB çQÊ+ >„+ >Ä h?`M?- K°i H¬M M[ibK p [m M; pBM? p¬i?

@ G`K b Q +| i? 5

aQ b€M? pÈB T?ªM SM; +O *´ ;B - M;QìB +O S?QM; ;B pW i?'v h¬M S?`K tm'i ?B
i?`M? p¬ +MM; F?| t2K- çt+ #B iH` S?QM; h?B M >MM;- b„+ Kti ?„M ç½ t M? Kûi

>„M H`K b Q +kM; i?'i F?¬M; M;ì h¬M S?`K +?QM? /B M +?`m çUM; K°i FQ+? #€i
#` +?QM? KbM? ç€M? i? K K'v H¬M +¬M; FQ+? mv HU+ iQÆM; çQÆM; i? M?QM;

•M? K„i S?QM; h?B M >MM; p¬ +MM; FBM? M;ç+ M?bM +?^K +?^K H M i? M? v i?i
i•K i`M ç¬v FBM? ?½B HšM F?| i? iBM iQÎM;X oW `²B h¬M S?`K F?¬M; F`T bY /K
FQ+?- ?ÆM M[M;mv M F?Q ?° i`€Q ?Q`M iQ`M #` ç€M? pÐ- ?„M i`M K„i M?bM i?
i` M i?•M i? i?B m MB M FB 5

L?QM; ç®B T?QÆM; pšM +| i? M;mv M p M tm'i ?B M i`Î HçB5

E?Q HU+ +MM; i? +?'i M?Q p`v HçB +QÎM; ççB ç M i? M`Q\

S?ÁM; h?B M >MM; [mª i?'i F?¬M; /€K iQÎM; iQÊM;- ?„M #B i M m i? v ç´B HçB M
KbM?- M?'i ç`M? ç½ bÈK +? i M; v çQÆM; i`QÎM;5

@ E?Q HU+ M?Q p"v pä i¬M +^aM? ;BÈB +| i? H"K çQÊ+ b Q\ J°i ;½ i K + 'T pä i¬M + 'T pä i¬M +?B M HU+ +O i - M?QM; H¢B +ÁM +| çQÊ+ F?Q HU+ T?ÁM; M;U M;? i?U+ bU H" F€ iQ+? +?B iY /Q i?¬M HBM? # M •M\

h`QM; ç¬B K„i S?QM; h?B M >MM; i`M ç¬v p FB M; F}- p`Q H9+ M`v ?„M ç°i M?B F?€M; +MM; F?¬M; +ÁM +€+? M`Q +?®M; çÐX

æ€M? i?b ç€M? F?¬M; H¢B- ç M /QÊ+ i?b F?¬M; b€M? #^M;- +m®B +MM; M; v + F?¬M; i? ;B i çQÊ+ i?B m MB M5

>„M +ÁM +| i? H"K b Q\

G9+ M`v i` M #-m i`B h¬M S?`K +?¢K M? p`Q h?ªQ J°+ GBM?- pW `²B +?QM? K¢M;- ç +?Q ?„M +| i? i? K H¬M M[+| H¢B çQÊ+ bBM? K M? +?•M F?Q- i?¬M; [F?¬B T?K+ çQÊ+ ?`M? ç°M;X oÈB F?Q HU+ +O ?„M- ?'T i?m /QÊ+ HU+ +MM; i®+ M? M? ?ÆM M;QÌB i?QÌM; ;'T KQÌB H¬M i`,K H¬M- +?Q M M +?d K°i i?Q€M; ?„M HU+X

@ S?QM; h?B M >MM;- pW `²B F?¬M; T?ªB M;QÆB ç½ M|B K°i i M +kM; F?¬M; ç \*ªK M?`M çQÊ+ i`¢M; i?€B ç½ /¬M /¬M F?¬B T?K+- ç¬B K„i h¬M S?`K #,M; bQÆM; >MM; çSM; i` M ç'm pä ç`B- KB M; i?ªM M?B M M|BX >¬K M v ?„M T?€ `²B H¢B H"

@ L m M?Q p"v ?¬K M v i Km®M ç S?QM; ;B F?¬M; K°i M;QÌB M`Q +| i? çB ` F L; v b m ç|- F?Q i? +O h¬M S?`K +?Êi +?mv M- ç°i M?B M #B M i?`M? ?mM; ?½ MY T?¬M ç°M; i€+ /Q i?W - i`U+ iB T pmM; i? M? ç Q i`QM; i v H,M; F?¬M; #´tm

@ «M;5

h?B M ç` +?'M ç°M;- M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB ?ÆM #®M i`,K i?QÈ+ H"TiS+ # K½M? HB i?°B iK i` M HQÐB ç Q- b|M; M?B i +m²M +m°M M?Q MQÊ+ Hk- ?| i?`M Km®M # Q i`MK +ª i?B M F?¬M;X

æ Q tm'i5

hB M; tû ;B| #ûM M?¼M- ç2K F?¬M; F?Q F?„T #®M T?Q ç m #` i?B m ç®i F`+? H #ûM M?Q HQÐB ç Q- +?'M ç°M; +ª ?Q F?¬M; i`U+ iB T ?QÈM; S?QM; h?B M >MM; >Ä p•M [m v +m²M;- ?Ä T?QM; ;`Q i?ûi- ?Q`M iQ`M ç2K #-m i`B +?2 T?OX

J°i ç Q M`v +O h¬M S?`K +ÁM K¢M? ?ÆM H9+ bQ ç'm F?B M½v pÈB S?QM; h?B M " M i`QM; ~M +?S M;mv M F?Q M²M; ç"K i`QM; T?¢K pB ?ÆM #®M i`,K i?QÈ+ /Q æ M- M;Q`B ` +?O v m H" pW `²B ?„M T?€ H¢B H" T- ?ÆM M[;B" M /[` i v- ç°i K°i p`B ç¢Q ?mv M #Q i`QM; æ Q oQÆM; G M? i`U+ iB T T?€ i M;¬M; tB M; +O i? +O "€ oQÆM; æ Q K M; i?2Q F?Q i? i`QÈ+ M v +?Q iWM; +|X

G9+ M`v iQ`M #° K¼B M;QÌB i`QM; ç'm pä i`QÌM; ç m +ªK i?`v çQÊ+ F?Q FbM? M| i?B M?Q +| ç Q F?Q b„+ #ûM Km®M +„i pÐ K¢+? K€m #ªM i?•M- i`QM; HÁM; ç m i

J°i ç Q K¢M? K)- b„+ #ûM T?QM; K M;- F?¬M; b Q çÐ M´B5

@ J¼B M;QÌB M? M? HmB ` b m5

S?QM; h?B M >MM; i?'v h¬M S?`K +?ûK ` K°i ç Q- b„+ Kfi #B M i?`M? F?| t2K- ? çQÊ+ K°i ç Q M`v K¢M? K) +MM; #€ ç¢Q ?ÆM pW `²B F?¬M; Qi- p°B p`M; ?ûi HÈM

S?QM; ;B ç iY T?Q b m ?„M ç®B Kfi K°i ç Q +kM; +ªK ;B€+ #` iÁ M9B HÈM €T + ;B€+ F?¬M; b Q i`€M? F?ÄB5

h? ç Q ç½ ?Q`M iQ`M # Q T?O #¼M ?„MX

L;QÌB +O S?QM; ;B i•K i?¬M bKT ç´ - imv M;?2 çQÊ+ iB M; [m€i +O S?QM; h?B K'v M;QÌB HmB çQÊ+ #QÈ+ +?•MX

dydX *?QÆM; dyd

*?QÆM; dRe, S?€`²B H¢B H"TX UkV

L?¡K /`+?, .mM;M?B i`mv M +QTv iW

L;m²M, pBTp M/ M

@ *?Q p`i`QÎM; H½Q ;B9T i K°i i v5

S?QM; h?B M >MM; +kM; ç½T?€i?B M`ibM??m®M; FB - b„+ K†i i`„M; # +?- p°E
H"TiS+ i`QÎM; i?QÆM; i`QM; i v ?„M H'v tmi? +`M [mûi ç°i M?B M ç•K p T?Q i
æ€K M; QÌB S?QM; h?B M >`pW M; ?2 çQÊ+ p°B p`M; i?B i`B M pk F„ M; ? M? ç¡
ç€M? iÈBX

@ P M?5

S?QM; h?B M >MM; T?€i` h?Q h?-M h?QÆM; - ç-m iB M HB M #`ç Q F?Q ?Q`M
F?-M; ? ;BªK #Èi# Q M?B m- iB TiK+ +?ûKi?ŠM; iÈB ç'm pä ç`BX

@ P M?5 P M?5 P M?5

L?QM; +kM; K v K„M +¡ çQÊ+ K'v S?QM; ;B i`QÎM; H½Q +¬M; FQ+? iÈB- i?B M ç
i`M- i? M? •K +?`M`mM; p M; H M # M i B F?-M; /Si- i" T ?ÊT +¬M; FQ+? +O p`
+QDM; M; ,M +?†M çQÊ+ /Q FbM? +O K°i ç Q FB X

L?QM; K'v M; QÌB FB pšM #`tmM; HQÊM; ç€M? iÈB #S+ i?•Mi? #”i HmB` b m ?A
S?QM; ;B ç iY b m HQM; #¼M ?„M #`+¶ HU+ HQÊM; K¢M? K) €T çªQ i` M ç'm pä
+?Q #`ç iÈB ;½v tQÆM; X

@ L;¢M? F?€M; +¬M; FQ+? +O i p”v K` F?-M; +? i- M; QÊ+ H¢B ç Q T?€T pk F„ M
M?Q p”v5

_®i +K+ i`QM; HÁM; S?QM; h?B M >MM; /UM; H M iB F?OM; ?QªM; - ? B K„i H°`
h`QÊ+ ç¡ h-M S?“K T?€i` K°i ç Q iQÆM; iU M?QM; +ÁM +?Q ç¢i iÈB mv HU+ +O
?B M i¢B ç½ pQÊi t ?ÆM M?B m5

L m M?Q iB TiK+ M?Q i? - ?„M +, M #ªM F?-M; +ÁM K°i +?9i T?-M i?„M; 5

h?’v h-M S?“K #B m ?B M` mv i? - M; QÌB t2K i`QM; iQ`M i`QÌM; +MM; M; QÌB +O
iBM? i?-M- M?B i ?mv i b¬B i`QX

h?“i +QÌM; - i?“i [m€ K¢M?K)5

L?QM; i`ªB [m ç¢B FB T M¢M pW `²B- i? M? v i?B m MB M TªM; T?’i M?Q i? v
+¡ i? /MM; HU+ HQÊM; K°i M; QÌB i`U+ iB T ç®B F?€M; #®M ;½ pä i¬M5

hmv`^M; i?U+ HU+ +O # ;½ i`QÎM; H½Q S?QM; ;B F?-M; ç¢i iÈB i`bM? ç° M?Q
ç½ +¡ çQÊ+ i?U+ HU+ i KiS +’T pä i¬M- M?QM; pšM +¡ p F?-M; +?`m M´B K°i FQ

@ h-M S?“K- M; QÆB i?“i bU Km®M HB m +? i pÈB S?QM; ;B ? v b Q\ h +?Q M;
b•m pÈB EBK L;¼+ h?“M? EBK L;¼+ T?m M?•M- i?U+ HU+ +O EBK L;¼+ h?“M? +
M?B mX L m ?¬K M v M; QÆB ;B i +? i i - EBK L;¼+ T?m M?•M M?“i ç`M? b) #€Q
F?-M; +¡ F i +K+ i®i5

S?QM; h?B M >MM; i?“i p’i pª KÈB´M ç`M? H¢B i•K +ªM? +O KbM?- M?bM H M h-
;B¼M; M¡BX

@ > ? - S?QM; h?B M >MM; - mv T?QM; pW `²B +O M; QÆB ç½ +?¢v çB ç•m\ >B
EBK L;¼+ T?m M?•M Ov F?m’i +¬m iQ`M b Q\

h-M S?"K i`¬B M'Bi` M F?¬M; i`mM;- i` M K†i?B M H M p +? M?¢QX

@ E?¬M; b B- h-M S?"K- i i?W M?"M ç½ ç€M? ;B€ i?'T M;QÆB- M m M;QÆB #n
+?9M; i +| i? H"TiS+ `ìB F?ÄB >„+ >Ä h?"M?

G9+ M"v S?QM; h?B M >MM; iB TiK+ i`-K ;B¼M; M|B- F?¬M; M;ì H" H†T H¢B HìE
+| +?9i?Q F`+? p¬ +MM;X

@ >W- S?QM; h?B M >MM;- M;QÆB i?"i bU t2K i H" çS ?"BiY # im' B b Q\ h? ·
Km°M- S?QM; h?B M >MM;- ?B M i¢B M;QÆB M|B ;b +kM; p¬ /KM;- i +?d #B i /M

h-M S?"K +QìB H¢M? M|B- M;QìB F?¬M; iW +?9i i?O çQ¢M M"Q M?Q S?QM; h?B
H9+ ç| KÈB i?U+ bU `QÊ+ H'v p¬ i"M T?B M T?S+ +?Q +?QM? KbM?X

@ J°i i M +kM; F?¬M; ç H¢B5

h? M? •K +m®B +MM; i`mv M ` - h-M S?"K M„K +?†i i? M? ç Q- ç Q +?mv M ?QÈE
?„M T?€i` K°i i?S+ "€ oQÆM; L?•M æ Q- ?„M +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ mv HU+ +O M
L;Qm h`MM; *?"M; +O i?m-M ?Ä M;mv MU Ð°

@ Jm°B +ÁM +| i? ;B9T +?Q i F?¬B T?K+ M? M? ?ÆM b Q\

h-M S?“K +°M; i? K M;¢+ M?B M X

@ S?ªB- h-M S?“K + + ¸WM; +Y ¸°M;X

S?QÆM; hB m hbM? ;”i ;”i ¸-m- b m ¸| HB M i?’v M°M; ¸2K #°M i v K K K¢B ¸ti H
? B M;|M i v M? M?“M; F?Q€i H M +?¶ K¢+? ¸”T ¸ M; M?ªv K¢M?X

L?’i i?|B h-M S?“K +ªK i?’v K°i +¶ F?Q HQm ’K €T iW +’ i v +O KbM? i°mv M ¸ M-
?„M M?’i i?|B +ªK i?’v +ª M;Q|B bªM; F?Q€B M|B F?¬M; M M H|BX h?“i ;B®M; M?
i?¬M F€ iB M M?“T p°Q i°QM; i?•M i? - tQ /°m FBM? K¢+? +MM; M°B i¢M; #`i°M
HQÊM; /°m /°M; ¸2K +?•M F?Q i°QM; i?•M i? /¬M /¬M ¸B m +?dM?X

*?d K°i H9+ b m- h-M S?“K +ªK ;B€+ ¸QÊ+ i?QÆM; i? # M i°QM; +Æ i? i?“i i?¬M
i®+ ¸° F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M°B F?¬B T?K+ H¢B5 h?QÆM; i? FB +?Q /M bY /K
+?“K`½B ¸B m /QÐM;- M?QM; ¸QÊ+ +¶ F?Q HQm FB tQ /°m i? M?QM; +?di°QM
¸QÊ+ +?QM i?“M?5

Zmª i?“i F?¬M; b Q iQÎM; iQÊM; M°B5

L,M; HU+ M?Q p°v +| F?€+ ;b ¸ M /QÊ+ ?bM? M;Q|B\

@ h®i H„K- ?B M i¢B h-M S?“K + + +ªK i?’v i®i ?ÆM`²B +?S\

a m K°i H9+ H•m- S?QÆM; hB m hbM?`9i i v-;QÆM; Kti +O M°M; +kM; +| +?9i
i°¢M; i?€B bmv v m X

@ hB m hbM?- Km°B H°K b Q H¢B +| ¸QÊ+ M,M; HU+ M?Q p°v\

h-M S?“K i?Y +Y ¸°M;- [mª M?B M T?€i ?B M F?¬M; +ÁM +ªK ;B€+ ¸ m ¸ÊM- ¸B m
F€- ?„M F?¬M; F?ÄB M?bM S?QÆM; hB m hbM? ?ÄBX

@ æ| H° #ÎB pb +| K°i ¸-m h?B M GBM? h?9 H9+ b„T +? i ¸2K M,M; HU+ +?mv M /|

S?QÆM; hB m hbM?ªK ¸¢K M|B- M?bM` ¸QÊ+ M°M; +| +ªK i bM? i?“i i?•K ?”m ¸®

@ Jm°B +| i? ?’T i?m M,M; HU+ +O v m i?9 b Q\

L;?2 p°v h-M S?“K M?bM S?QÆM; hB m hbM? pÈB €M? K„i #B M ¸°BX

@ S?ªB- +?d +¬M v m i?9 M;mv M w ¸2K i?B M T?9 +O +?9M; i°mv M m°B- Km°B
+?9M;X *?ŠM; [m ?B M M v Km°B +?d ?’T i?m M,M; HU+ +O K°i ¸-m h?B M GBM
+kM; +| i? ;B®M; M?Q h?B M GBM? h?9 +| ¸QÊ+ M,M; HU+ i°`HB m p i i?QÆM;X

S?QÆM; hB m hbM? ;”i ¸-m M|B- M°M; i?“T T?¬M iQM M?B K h-M S?“K- ?Q°M iQ

@ L,M; HU+ M?Q p°v i?“i bU H°

h-M S?“K i?“i bU p¬ +MM; FBM? M;¢+ ¸®B pÈB i? +?’i h?9 GBM? i? M°v- i?“K +
i?¬K M;?o +?ŠM; i? i°€+? J°+ ;B M?’i ¸°M? tm’i ¸°M; pä i¬M +QÎM; ;Bª Km®M #
i?B m M[M°v ?B M i¢B t2K` i?“i bU H°M;?`+? i?B M- F?¬M; +?di°|B bBM? +| ¸Q
pÈB v m i?9 +U+ + Q- +ÁM +| i? ?’T i?m ¸QÊ+ K°i p°B M,M; HU+ +O v m i?9X

L;Q|B M?Q p°v p¬ Hm”M ¸®B pÈB K°i i? HU+ M°Q ¸| K° M|B ¸ m +| i°€+ /KM; i?“i H

@ L?QM; Km°B +kM; F?¬M; Km®M ¸B ?’T i?m M,M; HU+ +O v m i?9- #ÎB pb b m
m°B- +?QM? #¼M +?9M; b) F?¬M; +ÁM M[X G¬M i°QÊ+ #ÎB pb h?B M GBM? h?9
iB T M?“M M,M; HU+ +O M|X

S?QÆM; hB m hbM? i?’T ;B¼M; M|BX

dRyX *?QÆM; dRy

*?QÆM; dRN, GϕB iϕK #B iX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ hB m hbM?- Km°B i?"i bU ``i i?B M HQÆM;X

h-M S?"K M|B- M;Q|B +MM; v m i?9 p®M H" iY i?M- M?QM; S?QÆM; hB m hbM? + i?9- +| H) pb M;mv M M?•M M?Q p"v M M v m i?9 KÈB M;mv M w ϕB i?•M + "M pÈB

L m M?Q H" M;Q|B F?€+ +| ϕQÊ+ M,M; HU+ M?Q p"v- M|B F?¬M; +?WM; ϕ½ +| w iQ HU+ +O v m i?9X æ•m / /"M; ;B®M; M?Q S?QÆM; hB m hbM? HϕB bÊ ?½B KbM?

*?Q /M H" h-M S?"K- M m ?„M +| ϕQÊ+ M,M; HU+ M?Q p"v T?ÄM; +?WM; +kM; b) c M?Q M,M; HU+ i?B M T?9 +O æ°+ :B€+ :B Q GQM;- p¬ +MM; +Q| M; ϕϕB- M m M? +| i? i,M; H M ?ÆM T?•M MY X t2K iϕB

@ >B M iϕB i t2K M?Q ϕ½ F?¬B T?K+ ϕQÊ+ ϕϕB F?€B- +?d H" hB m hbM? Km°B H L?bM ;QÆM; K†i i?Q€M; i€B M?Êi +O S?QÆM; hB m hbM?- h-M S?"K +| +?9i F?-

@ Jm°B F?¬M; b Q- +?d +¬M M;?d M;ÆB K°i ϕ K M;¬v K B H" +| i? F?¬B T?K+ Hϕ S?QÆM; hB m hbM? +Q|B +Q|B M|B,

@ L?QM; F?Q HU+ +O h-M S?"K + + +Q| M; ϕϕB M?Q p"v- +?Q /M F?¬M; +| hB r M? M? b) F?¬B T?K+ HϕB- M?„+ iÈB hB m hbM? +?Q iWM; ;†T [m +| B +| ϕQÊ+ F?B Km°B +ÂM ÎJ°+ ;B +kM; ;B9T p"Bi M pä i¬M +Q| M; ;Bª t2K tûi [m i?QÆM; i? ?„M FûK t h-M S?"K + + X

@ o"v Km°B [m v p M;?d M;ÆB ϕB- ?B M ;B| M m M?Q i ϕ½ F?¬B T?K+ - M;¬v K B E?¬M [m®+X

h-M S?"K +Q|B +Q|B M|B- F?¬M; i? F?¬M; M|B S?QÆM; hB m hbM? +Q|B i?"i tBM M;Q|B F?€+X

@ æQÊ+- p"v h-M S?"K + + M;?d M;ÆB +?Q i®iX

h?B i`B M M,M; HU+ i`` HB m pW `²B- S?QÆM; hB m hbM? i?U+ bU +ªK i?'v KÄB h-M S?"KX

a m F?B S?QÆM; hB m hbM? `|B F?ÄB- h-M S?"K M;²B t T #^M; i` M ;BQ| M;- #„i ϕ KbM?- ``i M? M? ?„M M;ϕ+ M?B M T?€i ?B M i?QÆM; i? ?Q" M iQ" M F?¬B T?K+ - K°i Qi- i?"K +?Q Km®M ϕϕi iÈB iS + 'T pä i¬MX

J°i H-M M"v ?²B bBM?- T?€ `²B HϕB H" T- i? M?QM; ϕ½ ;B9T ?„M H'v ϕQÊ+ `i M +kM; ϕQÊ+ FQ+? i?Q+? H-M M[- ϕ +?Q ?„M + "M; ?B m #B i b•m ?ÆM +ªM? ;BÈB pä i¬M +ªM? ;BÈBX

@ æ Q ϕϕQ +O i +kM; ϕ½ i,M; H M H-M M[- æ` æ Q M m +| i? ?B m ϕQÊ+ b•m ?mv ϕQÊ+ mv HU+ M?'i ϕ`M? H" i?"T T?¬M F?OM; #®- i`QM; F?QªM; i?|B ;B M M; ;B B i`mM; + 'T pk F„- M m ϕϕB i?"M?- i?B M ;B B + Q + 'T +kM; +| F?ª M,M; bQ b€

L?È iÈB H-M [mv i +?B M ?¬K M v- h-M S?"K +kM; +| +ªK F?€B- ?„M p®M Km®M i?¬M tmB [m, F?B M HϕB ϕ°i T?€ i`QM; ϕ Q ϕϕQ H-M M[X

@ L?QM; ?B M ;B| t2K ` i`M M;? +kM; #B M i?"M? +? QÈ+ HÈM M?'i F?B i im H +?9i +?•K +?¼+ M;Q|BX

L; v H" T iS+ h-M S?"K F?¬M; F?ÄB H„+ ϕ¬m +Q|B F?'X

@ hB m iY- H-M M"v i?"i +ªK iϕ M;QÆBX

o"Q H9+ M"v # M i B +?Êi i`mv M iÈB i? M? •K i?´M i?S+ +O *´J†+- *´J†+ iU ?²
i€Q H¢B- +ªM? ;BÈB ç½ +| iB M #°X

S?QM; ;B i?ªK #¢B i`QM; +m°+ +?B M i` M? çQ¢i +?S+ i?`M? +?O H-M M"v- pQ
M;QÌBX L; v i?ÌB çB K # M ç-m +kM; F?¬M; +| # Q M?B m M;QÌB M;?o iÈB- iQÆM
ç½ #QÊ+ p"Q #€i +'T pä i¬M +ªM? ;BÈB F?¬M; M;ÌH¢B i?´i #¢B- i?"K +?Q i`QM; +€
h?"M? ç m ç½ ?¢ +?9 ç´ S?QM; ;B +?B M i?„M; - M?QM; H9+ iBM iS+ i`mv M ` `i
i?ÌB ;B M M;„M +kM; F?¬M; +€+? M"Q iBM iQÎM;X

h?2Q bU FB M H-M M"v /B M ` - M;mv M H B i M im´B +O F€ iQ+? +?B iY ç½ +| -
h?"M? b m +m°+ +?B M ç½ i`Î i?"M? M?" M?" ç m #B iX

h´i +ªK¼B M;QÌB #B i çQÊ+ i?B m MB M +ÁM +?Q ç-v ? B KQÆB im´B FB H¢B b

G-M M"v i?U+ HU+ +O ?„M i`U+ iB T #`v ` i`QÊ+ K†i M?B m M;QÌB M?Q p"v- +k
#€i +'T pä i¬M +QÌM; ;Bª S?QM; h?B M >MM; H`K +?SM; KBM?- M?[M; M;QÌB ç½ #
iY H` ;Bª /®B `®i +K+ ç½ /-M /-M `9i HmBX

L?´i H` ibM? +ªM? h-M S?`K /MM; HU+ HQÊM; K°i M;QÌB ç®B +?B M +MM; #®M p`
;B`M? +?S+ i?`M? +?O çQÊ+ i`mv M ` - ç½ i`Î i?"M? +?O ç bm®i i?ÌB ;B M i?"i /`B
F?¬M; çQÊ+ i`M K„i +?SM; FB M +m°+ +?B M F?¬M; M;WM; ?®B ?"M F?¬M; i?¬B)

" M i`QM; ç` pU+ M"v ? i i?ªv Hm¬M H´v i?U+ HU+ pB i¬M- S?QM; ;B i?m #¢B-
M?B m +¬M; bS+ ç½ ?Q`M iQ`M M„K H¢B >„+ >Ä h?"M? i`QM; i v- M; v +ª h`QÆM
ç m M;?2 i?2Q *´ ;B +¬K ç-m- imv i ç®B b) F?¬M; TªM ç®BX

.M b Q *´ ;B +kM; iWM; H` +?O M?•M +O >„+ >Ä h?"M?- mv p¼M; i?"i HÈM- `´i
h?"M? H¢B çQÊ+ H`T H¢B ´M ç`M? K°i H-M M[X

æ²M; i?ÌB i?2Q *´ ;B ;¬v /UM; H¢B- >„+ >Ä pä i?€M? *´J†+- ç M?´i i?"M? +?O >
p"i i`mv M F€ iWM; K°i i v t•v /UM; H M >„+ >Ä h?"M? +kM; i?2Q \*´ ;B imv M i`m
S?`K çQÊ+ i`mv M HQm F?„T MÆBX

h?2Q / M? ?"Q i`mv M ` - #Q K"i p bU b®M; +? i+O >„+ >Ä pä i?€M? H¢B #B M i
/ M? ?B M ?€+? i`QÊ+ FB +O >„+ >Ä pä i?€M?- ?ÆM M[ +| i? K h-M S?`K T?K
>„+ >Ä h?"M? ç m HU +?¼M t2K +?WM; *´ ;B - i?"K +?Q +| K°i +?9i i?"M? i`b +Á
;B QX

æ€M; M?„+ iÈB +?QM? H` EBK L;¼+ h?"M? EBK L;¼+ T?m M?•M K` S?QM; h?B M
b m K°i M;`v >„+ >Ä h?"M? ç´B +?O HB M T?€i iÈB HÌB +?9+ KWM;- ?Q`M iQ`M F
+MM; S?QM; ;B X

o b m h-M S?`K KÈB #B i çQÊ+ S?QM; h?B M >MM; iWM; i?2Q çm´B EBK L;¼+ T
T?m M?•M p®M H` [mª T?O +O i?"M? +?O EBK L;¼+ h?"M?- +?Q iÈB ?B M i¢B +k
+?d H` S?QM; h?B M >MM; Km®M MQÆM; /U p"Q mv p¼M; +O EBK L;¼+ T?m M?•
K` i?¬BX

L?QM; ç®B pÈB EBK L;¼+ T?m M?•M i?"i ` +kM; çQÊ+ M?„+ iÈB i?"i M?B m i`mv
+?O +?QÎM; [mª M K°i iÁ i?"M? i`b i`QM; ç` pU+ M"v- çB m M"v +kM; çO H`K +?Q
h-M S?`K i?"i +| ?SM; i?9 Km®M ibK ?B m K°i +?9i M;mv M M?•M- M?QM; ç€M; iB
;B M ç M EBK L;¼+ h?"M? K°i +?mv MX

>„M /U iQM? b m F?B `ÌB F?ÄB >„+ >Ä h?"M? b) i`U+ iB T çB æ¢B E?¬M [m®+- F
i?` F?€+ i¢B EB M E?¬M æÈBX

>¬K M v ç¢B i?„M; +MM; M„K [mv M >„+ >Ä h?"M? H-M M[- ç®B pÈB *´ ;B K` M
K°i pB + pmB i`¼M; ç¢B- iW b m F?B \*´ ;B #` çm´B ` F?ÄB >„+ >Ä h?"M?- M;QÌB
M M;Q`B i?ÌB ;B M `´i /`BX

o b m K†+ /M •M iQM? K B / M? [m v p >„+ >Ä h?"M?- M?QM; #ÎB pb i` M i?U+ H
;B - M M pšM #` S?QM; ;B i?QÌM; tmv M +? M ûT- +?Q /M T?€i bBM? tmM; ç°i HŠ

+?¼M HmB M?QÌM;- ç†+ #B i iW b m F?B S?QM; h?B M >MM; i`î i?`M? #€i +`T p
+`M; i? K [m€ ç€M;- Hm¬M H`K F?| / *´;B - +?ŠM; ?¢M M?Q M;`v h-M S?`K ç M
ç½ F?¬M; i? çB p`Q +Y i?`M?X

dRRX *?QÆM; dRR

*?QÆM; dky, G¢B i¢K #B iX UkV

L;m²M, oBTp M/

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

æB m M`v H`K F?¬M; Qi i°+ M?•M *´;B +ªK i?`v p¬+MM; m`i S+- K` ?¬K M v M¶B
+| i? ?Q`M iQ`M T?€i iB i` M;Q`BX

*´;B ç½ K°i H-M M[i`î i?`M? +?O M?•M >„+ >Ä h?`M?5

æ†+ #B i M?Q *´ h?¬M; +MM; M?[M; H½Q i°+ M?•M iWM; FBM? M;?B K [m M,K
M?|K M;QÌB ç m #` FQ+? ç°M; F?¬M; M;WM;`ÆB MQÊ+ K„iX

æ K ç| *´;B #`v iB +`QÊm- +ªi°+ +MM; +?9+ KWM;- M?QM; h-M S?`K +kM; F?¬M
K°i +?9i i?b [m v i`î p T?ÁM; +O KbM?X

@ G½Q M?•M- M;QÆB [mv i ç`M? Km®M î H¢B >„+ >Ä h?`M? ? v b Q\

h`î H¢B T?ÁM;- h-M S?`K t T #^M; M;²B /QÈB ç`i- i`QÈ+ K†i ç†i çdM? H¬K` *´ J†
J†+ T?B m T?M i` M çdM? H¬- ? B M;QÌB M?bM M? m M|B +?mv MX

*´ J†+ i`-K K†+;`i ç-m- i` M i?U+ i ?„M +kM; +| +?9i Hmv M iB +i€+? F?ÄB iB m
iY +MM; M? m çB F?„T ç¢B HK+ K°i +?mv M- M?QM; ?B M i¢B *´;B KÈB #„i ç-m
+ÁM +| i?`i M?B m +?mv M +?Q çQÊ+ `M ç`M?- +?Q M M ?„M +| +?9i F?¬M; i? v

h-M S?`K +kM; i`-K K†+- M m M?Q p`v ?„M M?`i ç`M? T?ªB +¬ ç°+ H M çQÌM;- M
ibM? +ªM? +MM; i•K ibM? +O *´ J†+X

@ æQÊ+ `²B- M m H½Q M?•M M;QÆB i•K w ç½ [mv i- iB m iY b) çB M +m²M; +?Q M
a m K°i H9+ H•m- h-M S?`K M?bM \*´ J†+ H`T iS+ p¶ M? H M çdM? H¬+QÌB M|BX

@ hB m iY M;QÆB Km®M H`K ;b\

*´ J†+ M;?B ?Q†+ ?ÄBX

@ >B M i¢B F?¬M; T?ªB M;QÆB ç½ F?¬B T?K+ iÈB HK+ +`T pä i¬M b Q\ >B M ;B
M;QÆB F?¬B T?K+ iÈB i?U+ HU+ +Ym +`T pä i¬M ? v F?¬M;X

h-M S?`K +?d iMv w M|B- p T?¬M Km®M ;B9T \*´ J†+ F?¬B T?K+ iÈB pä i?€M? i?`i
i?ìB ?„M +ÁM +?Q +| #B M T?€T H`K çQÊ+X

@ o`v i?b +-M ç M F?Q i?`T T?¬M F?OM; #®- ?ÆM M[ç M /QÊ+ #bM? i?QÌM; F?¬
i X

*´ J†+ F?¬M; F?ÄB FBM? M;¢+ M|B- imv `^M; h-M S?`K M|B +?mv M i?`i M? M?
M i`QM; F?| F?,M ç M # Q M?B mX L?QM; ?„M +kM; ?B m çQÊ+ ç iY i`¼M; ibM
i?b imv i ç®B b) +®;„M; H`K çQÊ+X

@ h`QM; >„+ >Ä h?`M? /QÊ+ i`B T?QM; T?9- i î +?¶;B Q /`+? +O *´;B i?m ?Q
i? K i`QM; S?QM; ;B +kM; i?m ?Q¢+? çQÊ+ K°i Qi HBM? /QÊ+ iQÆM; ç®B i`•M [
+?Q i - p`v #•v ;B| i +kM; +| çB m FB M Hmv M +? K°i Qi ç M /QÊ+ iQÆM; ç®B K

h-M S?"K ;"i ;"i ç-m- #'i /,+ /o ;B M; i v M|B,
 @ æQÆM; M?B M- M?[M; HQϕB ç M /QÊ+ M"v Hmv M +? i?"T T?-M F?| F?,M- ?A
 +?ŠM; F?€+ M"Q #B M i?"M? T? T?"K- +kM; i?"i H½M; T?QX
 @ E?K F?K- p"v b Q
 *' J†+ b| b| KkB t'm ?' +Q|B M|B,
 @ o"v b m M"v M m *' ;B +?9M; i +| çQÊ+ HBM? /QÊ+ ;b i`•M [mw b) HQm HϕB +?
 @ h®i H„K- i +kM; F?¬M; T?ªB iQM? iQ€M pÈB H½Q M?•M M;QÆB ç•m- ?B M iϕ
 M;QÆB M M +?m~M #` ?'T i?m çBX
 h-M S?"K M|B iÈB ç| HB M #„i ç-m çB m +?dM? HϕB i•K ibM? +O KbM?- #„i ç-m -
 J°i F?B iB M p"Q i`ϕM; i?€B Hmv M ç M- h-M S?"K b) i?"T T?-M +?mv M +?9- +~M
 i`QM; M?[M; M;mv M M?•M pb b Q?„M +| i? /mv i`b +U+ + Q F?ª M,M; i?"M? ç M
 hWM; pB M ç M /QÊ+ #` Hmv M +? ` - b m ç| #` *' J†+ ?9i çB ç M F?Q- F?¬M; i
 i?Q€M; +| +?9i ç m HÁM; - M?QM; iQM? ibM? +O ?„M p®M H" M?Q i? - ç®B pÈB ç`
 i v- M?QM; ç®B pÈB i?•M M?•M #^M; ?[m i?b i`¼M; ibM? i`¼M; M;?o - K°i ;B¼i •M
 G½Q ç-m M"v iWM; ;B9T çĐ ?„M `i M?B m H-M- [m M? pÈB ?„M pW H" bQ pW
 ? B M;Q|B +| +?9i w iS HÈB /KM; HšM M? m- M?QM; /-M /-M h-M S?"K ç½ ?Q" M i
 L?È iÈB M; "v i`QÊ+ ?„M +MM; *' J†+ çB ibK FB K pB M K +?OM; ç-m iB M- M m F
 i?B m ç®i HBM? ?²M +Sm ?„M- +| H) ?„M ç½ F?¬M; +ÁM b®M; iÈB #•v ;B|X >ÆM M
 bU H"K M;Q|B- *' J†+ H9+ M"v +kM; +?d /šM +?Q ?„M- M m F?¬M; +?Q +?„+ ?„M
 ?B M iϕB- i`i i?"M? F€i Q+? +?B iY / M? +?'M MY çϕB HK+X
 >ÆM M[i`QM; K°i M,K ?„M iB M p"Q \*?•M oä i?€M? ç` - *' J†+ +kM; p¬ Q€M p¬
 L K S?QM; h-M ;B X
 æO HQϕB •M ibM?- h-M S?"K +kM; #B i H½Q ç-m iY ;B" K" F?¬M; M M M i M"v ç½
 ?„M `i M?B m- h-M S?"K ç®B pÈB ?„M i?"i i•K +ªK FQ+?X
 h?|B ;B M +?"K `½B i`¬B [m - çªQ K„i ç½ iÈB i?|B ;B M ?WM; ç¬M;X
 J°i ç K M"v h-M S?"K F?¬M; ? M;?d M;ÆB- HB M iK+ Hmv M +? ç M /QÊ+- Hm-
 i?-M i" T i`mM; + Q ç°- +kM; K v ?„M ç½ çϕi iÈB pä i¬M +ªM? ;BÈB- +| i? i`U+ iB
 ?| i?"M? ç M ?Ä - F?¬M; +-M HQH„M; TªB #` ? Q i`M ? i pä F?Q M?Q i`QÊ+ FB
 @ >¬
 _®i +K+ Hmv M +? tQM; pB M ç M /QÊ+ +m®B +MM; - h-M S?"K i?Î` K°i ?ÆB M?
 i?ŠM; +kM; ç½ #m¬M; HÄM; tm®M;X
 hmv `^M; F?Q HU+ ?„M +Q|M; çϕB +kM; F?¬M; H"K +?Q ?„M +ªK i?'v KÄB K i- +?C
 M; "v KQ|B ç K +kM; F?¬M; +-M M;ϕB- M?QM; Hmv M ç M ? Q T?Q i•K i?-M- ?„M
 iBM? i?-M m QªB p¬ +MM; F?| +?`mX
 h®B ?¬K [m ?„M Hmv M +? ç M /QÊ+ +kM; +| HQϕB ç M /QÊ+ F?¬B T?K+ iBM? i
 *' J†+ ?'T i?m- K" Hmv M /QÊ+ /"M? +?Q +'T pä i¬M +?d +| i? H" ?bM? i?€B ç M /
 +kM; F?¬M; +| i€+ /KM; ;bX
 L;QÊ+ HϕB pÈB iBM? i?-M m QªB +O h-M S?"K- *' J†+ HϕB p¬ +MM; T?'M +?'M
 T?'MX h`QM; pÁM; K°i ç K iW HK+ +'T pä i¬M F?¬B T?K+ iÈB +Ym +'T pä i¬M- `®
 F?Q€B +ªK i?U+ HU+ i,M; H M- i?"i bU F?¬M; ;b b€M? F`TX M;m²M
 >ÆM M[i?U+ HU+ *' J†+ F?¬B T?K+- ç M F?Q M;QM; iK i?"M? HBM? i? +kM; +`
 i? T?€i ?mv ` çQÊ+ i?U+ HU+ +`M; M; "v +`M; KϕM?- Qi M?'i ?B M iϕB h-M S?"K -
 ç®B i?O- i?U+ HU+ M?Q p"v i`'M i?O >„+ >Ä h?"M? +?d +-M F?¬M; +| pä i?€M? M
 pÈB MÆB M"v- p"v i?b F?¬M; +ÁM ;b ç€M; HQ M;ϕBX

> i i?^v tY Hw tQM;- h-M S?"K #Ä tm®M; çQÊ+ ;€M? M†M;- M?bM b„+ i`ìB b„T b€
H¢B +?9i iBM? i?-MX
h?-M h?9 ;B i°+- bÆM +®+ i?-M #Q- +ÁM +| çO HQ¢B F?| F?,M /¼+ i?2Q çQìM;
+MM; +-M K°i KbM? ?„M çB ç®B K†iX
>WM; ç¬M;- ?„M H¢B H-M i?S ? B +¬ ç°+ ` çBX
æ¢B EB M [m®+- i`QM; EB M EBM? h?“M? T?²M ?Q X
L?'i T?~K +?•M pä i? ;B EB M EBM? h-M ;B - F?¬M; i? M;?B M;ì +?QM? H°K°i i`
HU+ F?´M; H² i`QM; EB M EBM?- K¬M ?° + Q HÈM- F?Q i? #°M; #¢+X
L?QM; `i M?B m M;QìB +kM; #B i- +´M; +O EB M EBM? h-M ;B iWM; #`K°i i?B
K†i K¼B M;QìB- +?Q /M M;`v b m t•v H¢B +?dM? +?m tBM? ç T i? M°Q- mv T?QM
F?¬M; +€+? M°Q ?Ov /B i çQÊ+ pk M?K+ ç½ +| - K†+ /M H° /Q +?QM? #¼M ?„M iU
hQ°M #° M;QìB +O EB M EBM? h-M ;B +Æ ?² ç m ?°M i? M? v i?B m MB M i?'m t
ç2K ?„M M;?B M tQÆM; i?“M? i`QX

dRkX *?QÆM; dRk

*?QÆM; dkR, S?aM SM; +O EB M EBM? h-M ;B X URV
L?|K /`+?, .mM;M?B
L;m²M, pBTp M/ M
L?QM; K° ?Q°M iQ°M i`€B M;QÊ+ w M;mv M- i`QM; M?[M; iBM iS+ EB M EBM? h-M
F?¬M; M?[M; b®M; `i i®i- ?ÆM M[ç½ #„i ç-m / M? /QÆM; æ¢B EB M [m®+- i?“
/ M? iB M; i`QM; ?ÆM MY ok h?B M ç¢B HK+X
L;`v M°v iW # M EB M E?¬M æÈB K M; p iBM iS+X
h`QM; M°B çQìM; i°+ pK EB M EBM? h-M ;B - ;B +?O h-M h?`M? +MM; KQìB K°v
K°i +?¶X
@ " M EB M E?¬M æÈB i°mv M p iBM iS+- h-M S?"K iWM; tm'i ?B M i¢B MÆB ç|X
h-M h?`M? i`QM; K°i i?•M €Q #°Q K°m t€K tQ v M;QìB H¢B- +QM M;QÆB mv M;?I
H½Q ç M; M;²B- i`-K ;B¼M; M|BX
@ *€B ;b\ h-M S?"K +kM; /€K `ìB çB L K S?QM; h?“M?\ h F?~M +-m i°+ i`QîM; +
;B i ?„M5
L;?2 p°v K°i M;k +´T pä i-M i`QîM; H½Q p¶ #°M çSM; #°i H M- M;QìB M°v i M H° h
p¬ +MM; M|M; M°v ?mM; ?,M;X
@ E?¬M; b B- ;B +?O- M m h-M S?"K ç½ /€K `ìB F?ÄB L K S?QM; h?“M?- ?ÆM M
HQ¢M M?Q EB M E?¬M æÈB- HQ¢B ç` T?QÆM; FB +?Q /M H° *?•M oä h?€M? æB
+ M i?B T- H9+ M°v +?QM? H° +Æ ?°B i®i +O +?9M; i 5
*€+ i`QîM; H½Q F?€+ +kM; H M iB M; M|BX
@ h®+ ç° T?€i i`B M +O h-M S?"K i?"i bU [m€ KS+ F?OM; #®- p¬ Hm°M T?aB i`a
i?"i H° T?aB M? M? +?|M; ;B°B [mv i ?„M +?Q tQM;- M m F?¬M; ç®B pÈB EB M EE
?¼ i?"i HÈM5
h K i`QîM; H½Q h-M EBK +kM; FB M; F} M|BX

@ L;?2 ;B +?O M|B iB T ç½X

L?`i`QÎM; H½Q h-M J°+ b„+ K†i t M? Kûi H M iB M; M|BX

@ h-M S?“K +€+? ç•v F?¬M; H•m ç½ ;B i+? i K°i #€i +’T pä i¬M +QÌM; ;Bª5

G9+ M“v h-M h?“M? KÈB ?Qi b•m K°i ?ÆB- +U+ HU+ #ªQ i`b #bM? ioM? M|BX

@ *€B ;b- H“K b Q +| i? 5

L;?2 M|B M?Q i? - iQ“M #° i`QÎM; H½Q ç M; M;²B ç m +?’M ç°M; - F?¬M; i? iBM Km®M t€+ M?“M bU i?“i- +| p“B i`QÎM; H½Q FQ+? ç°M; ç M çSM; #”i H MX

@ hbM? #€Q b) F?¬M; b B- #€i +’T pä i¬M +QÌM; ;BªFB p®M H“i?“M? +?O >„+ >Ä H’v / M? M;?o +O bQ T?K ?„M H“ >„+ >Ä pä i?€M? K“ çB F?B m +?B M i M FB - K†i K¼B M; QÌBX

h-M h?“M? iB T iK+ i`-K ;B¼M; M|BX

@ æB m M“v b Q +| i?

ošM +| i?“i M?B m i`QÎM; H½Q F?¬M; i? iBM çQÊ+ ,

@ “€i +’T pä i¬M +QÌM; ç¢B i? M“Q- H“K b Q +| i? +? ii`QM; i v h-M S?“K\ \*?Q ç°i T?€ pä i¬M +ªM? ;BÈB iW i`QM; *?•M oä h?€M? æB M çB ` - M?QM; ?B M i¢B i?ìB ;B M- ?„M H“K b Q +QÌM; ç¢B iÈB KS+ +| i? ;B i+? i çQÊ+ #€i +’T pä i¬M\

@ B- i®+ ç° T?€i i`B M M?Q p”v ç9M; i?“i H“ M;?2 `ÊM +ª M; QÌB- M?QM; h-M S?“K’v M;”M M,K M v +?Q iWM; M;?2 M|B [m +| M; QÌB +ÁM +?Q ç-v ? B KQÆB im’ +ªM? ;BÈB ç•v\ L; v +ª æ¢B Gv [m®+ o•M S?B .QÆM; bQ b€M? pÈB ?„M pšM +ÁM

h-M h?“M? i?Î /“B K°i ?ÆB M|B ,

@ h`QÊ+ ç| +?9M; i T?ÄM; +?WM; h-M >9+ H“ #` +QÌM; ;Bª~M i`QM; L K S?QM; ?B M ;BÌ t2K ` - H9+ i`QÊ+ h-M >9+ ç½ +? ii`QM; i v h-M S?“KX

@ JQÌB H,K im’B pšM H“ i K +’T pä ç²- i`QM; M,K ç°i T?€ iÈB pä ;Bª +ªM? ;BÈB- pä bQ- KQÌB #ªv im’B i?“M? iB M i?B M pä bQ- KQÌB i€K im’B i?“M? HBM? pä bQ i¬M h-M S?“K çQ+? i?“i H“ K°i imv ii? v m M;?B i- +,M #ªM F?¬M; i? /MM; M;Q pÈB ?„M h`QÊ+ FB +?9M; i pšM +?Q `^M; +?Q /M ç`M? ` M,K M,K QÊ+ ? M M?QM i pšM M„K +?“+ i?“M; HÈB i`QM; i v- M?QM; ?B M ;BÌ F?¬M; T?ªB M|B F?¬M; +| #’i [m€ i`QM; HÁM; +O i ç½ #„i ç-m +ªK i?’v #’i MX

L;²B # M i v i`€B h-M h?“M? H“ h-M ;B ç¢B i`QÎM; H½Q h-M h?B M >Q“M? H9+ M

L;?2 çQÊ+ HÌB M|B +O h-M h?“M? +MM; h-M h?B M >Q“M?- # M i`QM; M°B çQÌM +ª K¼B M; QÌB ç m + m K“v- p HQ H„M;X L?[M; i`QÎM; H½Q M“v +kM; F?¬M; T?ªB i`QM; HÁM; F?¬M; Km®M iBM iQÎM; +?9i M“Q M?QM; ?B M ;BÌ t2K ` bU i?“i i”MF

@ *?Q M M h-M S?“K FB +”M; F?¬M; i? ;B[H¢B çQÊ+5

Zm ?²B H•m KÈB +| K°i ;½ i`QÎM; H½Q KÌ KB M; Q€M ?”M M|BX

@ hmv `^M; F?¬M; #B ii? K # M,K i?ìB ;B M M[h-M S?“K +| i? ç¢i iÈB +ªM? ;B ?ÆM M[+| i? ç¢i iÈB KS+ M; M; ?”M; pÈB H½Q i’ i¬M; +O +?9M; i ? v F?¬M; - M iB T iK+ ç´5 h-M S?“K [m€ KS+ #B M i?€B- M; v +ª *?•M oä h?€M? æB M ç m #ªQ F?ÄB L K S?QM; h-M ;B - çQ+? i?“i H“ +Æ ?°B i®i M?’i5

J°i p`i`QÎM; H½Q p¶ i v H M #”M M|B ,

@ >B M i¢B p’M ç H“ B çm’B i?2Q ;B i?“M KÈB i?Q+? ?ÊT\

@ æ +?Q i çB i?¬BX

G9+ M“v M?“i`QÎM; H½Q h-M EBK +?Êi i`-K ;B¼M; M|BX

@ hmv ``M; M?`i`QÎM; H½Q +| çQÊ+ i?U+ HU+ #€i + 'T pä i¬M- M?QM; M m M?Q çQÊ+ K°i #€i + 'T pä i¬M- p"v i HQ H„M; M;QÆB +?Q +?„+ H" ç®B i?O +O h¬M S? h¬M h?`M? H„+ ç¬m M|BX

@ hmv ``M; h¬M S?`K ç½; B i çQÊ+ K°i #€i + 'T pä i¬M- M?QM; +?d H" K°i i?`M? +? æÊB H"K b Q +| i? bQ b€M? çQÊ+ pÊB M?` + \

h K i`QÎM; H½Q +| +?9i F?BM? i?QÌM; M|B- M?[M; M?'i T?`K +?•M pä i? ;B +| çQ M?Q h¬M ;B b) Hm¬M +| M;çQ F?Q +O `B M; KbM?X

@ hmv ``M; F?¬M; #B i +¬M; T?€T +O S?QM; h?B M >MM; im ?`M? M?Q i? M"Q- M h?B M >MM; +| çQÊ+ i?B M ;B B bÆ + 'T pk F„- +kM; ç½ #B i i?U+ HU+ +O ?„M F? T?ªB +? i i`QM; i v h¬M S?`KX

h¬M h?`M? HçB M|B iB T,

@ L;?2 M|B ?B M içB h¬M S?`K çç i iÊB +ªM? ;BÊB i K + 'T pä i¬M5

@ >„M +?d KÊB `ìB F?ÄB \*?•M oä i?€M? ç` +?Q ç¬v MY M,K- HçB i,M; H M iÊB +

@ *?d H" +ªM? ;BÊB i K + 'T pä i¬M M?QM; ç½ +| i? ;B i +? i çQÊ+ #€i + 'T pä i¬M >ÆM KQìB i`QÎM; H½Q EB M EBM? h¬M ;B ç M; M;²B F?¬M; F?ÄB FBM? ?½B i? ç m +| i? M?"M i?'v çQÊ+ p F?B T bÊ M²M; ç"K i`QM; €M? K„i ç®B T?QÆM;- +M M"Q +?2 ;B'mX

EB M EBM? h¬M ;B +| i•K T?9+ ççB ?¼ M?Q p"v- [mª i?U+ H"K +m°+ b®M; ?`M; M æWM; M|B H" iB T iK+ çÊB i? K # M,K i?ìB ;B M- +| K°i ççB ç`+? M?Q p"v +?Q i? M;QìB +ªK i?'v #`i` i'M5

@ L m M?Q H" M?Q p"v +?d bÊ i çQ+? t€+ F?¬M; M„K +?„+ imv i ç®B +| i? ;B i çQ L?`i`QÎM; H½Q h¬M EBK + m K"v- i`-K ;B¼M; M|BX E?¬M; TªB M|B ?„M F?¬M; M m M?Q +m®B +MM; pšM F?¬M; i? ;B i +? i çQÊ+ ç®B T?QÆM;- F?¬M; +?d b) ;B i,M; i?U+ HU+- +ÁM +| i? H"K +?Q ;B i°+ F?¬M; +¬M; #`i`M i?'i K°i ;½ pä i¬M a m ç! ?ÆM KQìB K'v ç¬B K„i +O +€+ i`QÎM; H½Q ç m M?bM p T?Q ççB i`QÎM; H

@ o"v ç +?Q i çB i?¬BX

*m®B +MM; h¬M h?B M >Q`M? +?d TªB i?Î /`B K°i ?ÆB M|B- i` M i?U+ i ç½ ?ÆM F?ÄB EB M EBM? h¬M ;B - ?ÆM M[ #ÎB pb K°i p`B F?9+ K„+ ?„M Hm¬M F?¬M; Km EBM? h?`M?X

dRjX *?QÆM; dRj

*?QÆM; dkk, S?ªM SM; +O EB M EBM? h¬M ;B X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

*?ŠM; [m ?B M içB ;B i°+ `ÆB p"Q i`QM; M;mv + 'T- ?„M #B i KbM? F?¬M; i? iB

@ *| ççB i`QÎM; H½Q ` i v p"v F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; bÆ ?ÎX G¬M M"v h¬M S?`K ?Š M;ì5

L;?2 çQÊ+ H½Q ;Bª ç€T SM;- +€+ i`QÎM; H½Q ç M; M;²B ç m i?Î T?`Q K°i ?ÆB M|

>B M ;Bì h¬M h?B M >Q`M? ç½ H" +Ym + 'T pä i¬M +QÌM; ;Bª- +€+? pä i?€M? +ªM i?¬B- H9+ +ÁM i` iWM; +| mv / M? F?¬M; M?Ä i` M ok h?B M ççB HK+- M?QM; b #m²M #U+ F?¬M; pmB [m v p EB M EBM? h¬M ;B - ç½ ?ÆM ? B KQÆB M,K F?¬M;

@ h?B M >Q`M?- M;QÆB` i v i?b i v M i•KX
EB M EBM? h-M ;B ;B +?O h-M h?`M? ;"i ç-m M|B- ?„M #B i`ä i?U+ HU+ +O çF
Q M?B m- +?Q /M h-M S?`K +| i? K M?B m F„ M,M; +kM; F?| H`K ç®B i?OX
@ *| #B i p` i`Q +?m`M t€+ +O h-M S?`K F?¬M;\

h-M h?B M >Q`M? KÎ KB M; ?ÄBX
@ o®M M;?2 M|B h-M S?`K tm'i ?B M i`QM; >„+ >Ä h?`M? +O EB M E?¬M æÈB-
?B M ?„M ;B i +? i S?QM; h?B M >MM; tQM; i?b M;`v ?¬K b m ç½`ìB çBX J†i F?€
+?9M; i ç®B pÈB L K S?QM; h-M ;B - i #B i i?O ?ç +O h-M S?`K +?QM? H` —M
;|T M?†i`i M?B m i`B HB m p bÆM +®+ i?¬M #Q ;B[æçB Gv [m®+ +MM; æçB *?`
H-M M`v h-M S?`K`ìB F?ÄB L K S?QM; h?`M? H` pb ç M ç` T?QÆM; FB X

h-M h?`M? M;šK M;?o M|B,
@ h t2K [m #ªM ç²- h-M S?`K tm'i T?€i iW EB M E?¬M æÈB- M?Q p`v ?„M b) çB M
iB T iK+ çB [m æçB *`M [m®+- b m ç| tmv M [m æçB Gv [m®+ +m®B +MM; KÈB ç
@ æQÊ+- i H`T iS+ tm'i T?€i- i b) K m +?|M; çm´B F`T ?„MX

h-M h?B M >Q`M? i`-K ;B¼M; M|B- pmM; i v €Q- b m ç| i`U+ iB T`ìB F?ÄB M°B ç
;B X

@ >B M ;B`i ç M; ç`T p`Q pä i?€M? +ªM? ;BÈB- M m +| i? i?`M? +¬M; ç°i T?€- i
#Q FB K°i +?mv M- M m h?B M >Q`M? M;QÆB i?`M? +¬M; ;B i +? i h-M S?`K ?Q†
+®+ i?¬M #Q K` +ÁM +?Q çm´B F`T ?„M- M;QÆB +| i? ?°B ?¼T pÈB i içB ç|X

h-M h?`M? M?bM i?2Q #|M; HQM; h-M h?B M >Q`M? #´bmM;X
L; v i`QM; H9+ EB M EBM? h-M ;B ç M; i?QÆM; HQÊM; +€+? ç®B T?| h-M S?`K- h
hB m hbM? çB iÈB æçB E?¬M [m®+X

æ•v H` M;`v i?S M,K ?„M`ìB F?ÄB >„+ >Ä h?`M?- i` M çQ`ìM; ?„M +MM; S?QÆM;
ç°+U+ M? M? çB p ?QÈM; æçB E?¬M [m®+- +?Q /M çB M; M; [m Qi ççB i?`M? ?
L?QM; H9+ ?„M`ìB çB >„+ >Ä h?`M?- ?„M +® w #çB H° ?`M? imM; +O KbM?- M?
EBM? h-M ;B #B i ?„M ç½`ìB F?ÄB >„+ >Ä h?`M?- b) F?¬M; ç M H`K T?B M *´;E
hQM? ibM? h-M S?`K p®M H` M?Q p`v- ibM? M;mv M H`K bM? ;†T M;mv ?B K +kM
+?Q M;Q`ìB # M +çM? KbM?X

G9+ b„T +?B i v- *´ h? M? hmv i +ÁM çQ i?`i M?B m HBM? /QÊ+ +?Q h-M S?`K-
F?¬M; Qi ç M /QÊ+X æ®B pÈB *´ h? M? hmv i- h-M S?`K`i +| ?ªQ +ªK- M?QM; -
M?Q i, ç - F?€+ ?ŠM ibM? +ªK ;B[?„M +MM; h-M GBX

L; v +?çM; pçM; M;`v i?S M,K- i`QM; HÁM; h-M S?`K +?Êi ?B M H M +ªK ;B€+ #
K½M? HB i iÈB KS+ H`K i`QM; HÁM; ?„M p¬ +MM; #m²M #U+X

@ æ•v H` +| +?mv M ;b\
L?bM ççB #bM? M;mv M ?Q M; p„M; F?„T #®M T?Q - h-M S?`K F?¬M; F?ÄB + m +
@ *?Q /M EB M EBM? h-M ;B ç½`#B i ?`M? imM; +O i - M?QM; +kM; F?¬M; i? çr
"bM? M;mv M ?Q M; p„M; - /QÈB ?Q`M; ?¬M- F?¬M; +| çQÊ+ # Q M?B m bBM? F?C
h?dM? i?QªM; +| +ÆM ;B| M? M;šm M?B M i?´B [m - imM; H M +?9i H€ F?¬ p`M; -
p`B +QM [mç # v [m i` M #-m i`ìB- iB M; F m +?|B i B +`M; H`K HÁM; M;Q`ìB •K i?
"bM? M;mv M ?Q M; p„M; M`v +ÁM çQÊ+ ;¼B H` EB M E?¬M #bM? M;mv M- /B M
M?B m i?`M? i?` çQÊ+ t•v /UM; F?„T MÆBX

>B M iϕB p`i`Q +O h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM? F?"T M;"M /†K +?mM; [m
+?d i?'v M; Q`B KQÌB /†K +† K°i M; ¼M M9B HÈM K" i?¬BX "ÎB pb S?QÆM; hB m hb
M M i`U+ iB T M; ?d M; ÆB M; v iϕB +?¶- F?¬M; iB T iK+ +?ϕv ϕBX

G9+ M"v i`QÊ+ K†i h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM? ϕ½ ϕ®i K°i ϕ®M; HY - ? B
i®B- h-M S?"K iQM? iQ€M Hmv M i" T i`B M'm MQÈM; +O KbM? K°i +?9i- M?QM;
HÁM; i`mv M iÈB H"K +?Q ?„M F?¬M; +€+? M"Q #bM? ioM? i`Î HϕBX

@ h `ìB F?ÄB >„+ >Ä h?"M? KÈB M,K M;"v i?ìB ;B M- i?ìB ;B M M"v T?ÄM; +?W
tm'i ?B M iϕB EB M E?¬M æÈB iÈB EB M EBM?- #¼M ?„M /M Km®M çm´B i?2Q i
M M F?¬M; i? M"Q H" #¼M ?„M *?ŠM; H) H" M; QÌB +O h?¬M J°+ h?"M? J°+ ;B \

h-M S?"K MûK +•v +OB p"Q i`QM; ϕ®M; HY - pW M?bM M; ¼M HY i?B m ϕ®i pW
EB M EBM? h-M ;B +?d M?„K p"Q h-M S?"K- K" h?¬M J°+ h?"M? J°+ ;B i?b +?9 w

h-M S?"K M?È `ä i` M çQÌM; ϕB iÈB >„+ >Ä h?"M? +kM; iWM; +ªK M?"M çQÊ+ HQ
H" #ÎB pb M; mv M M?•M "ϕ+? h?O EBK Zm M PM; ϕB i?2Q S?QÆM; hB m hbM?- ?
PM; F?¬M; +† iϕB ϕ•v- p"v M¶B #`i M HϕB T?€i` iW MÆB M"Q\

>„M +† +?9i K ?Q†+ F?† ?B mX

@ *?ŠM; H) H" +ªK ;B€+ +O i H"K H¶B b Q\

h-M S?"K M?Qm K"v- HQϕB +ªK ;B€+ M"v +O ?„M /U #€Q M; mv ?B K- H" K°i HQϕB
;BÈB +O ?„M i,M; H M +MM; i?¬M; ?B m K +?OM; +™M; M;"v +™M; b•m- HQϕB i`
+?m~M t€+-`i Qi F?B M"Q H-K H¶BX

@ h-M S?"K + + - H"K b Q p"v\

S?QÆM; hB m hbM? ϕ M; ;~v ;~v ϕ®M; HY - i?'v p K†i F?€+ i?QÌM; +O h-M S?"K
?ÄBX

@ hB m hbM?- M;"v ϕ† ϕ-m "ϕ+? h?O EBK Zm M PM; ϕB i?2Q Km°B ?B M iϕB M† ϕ½
h-M S?"K M; ?2 S?QÆM; hB m hbM? ?ÄB- HB M M;~M; ϕ-m M?bM M" M; ?ÄB M; QÊ-

@ h-M S?"K + + M†B iB m *?B m b Q\ Jm°B /†M M† ϕWM; ϕB i?2Q- M?QM; M† +kM
+?Q M M Km°B /†M M† # v M; QÊ+ i?2Q ?QÈM; +?9M; i ϕB +?WM; KQÌB M;"v- b m ϕ

S?QÆM; hB m hbM? M; ?o M; ?o M†BX

@ " v M; QÊ+ T?QÆM; ?QÈM; KQÌB M;"v\

h-M S?"K #„i ϕ-m bmv iQ- M†B iB T,

@ " v M; QÊ+ p +kM; T?ªB i? K KQÌB M;"v- +?9M; i +?B i v pÈB M† ;¬M >„+ >Ä h?
[m ? B KQÆB M;"v- p"v i?b H9+ M"v "ϕ+? h?O EBK Zm M PM; ?ŠM H" +ÁM Î# M >„
i p`B M;"v H° i`bM? KÈB T?ªBX

@ S?ªB- Km°B +† i? +ªK ;B€+ ϕQÊ+ ?B M iϕB iB m *?B m +ÁM +€+? Km°B `i t X
S?QÆM; hB m hbM? ;"i ϕ-m M†BX

@ Jm°B +† i? +ªK SM; ϕQÊ+ F?QªM; +€+? +MM; "ϕ+? h?O EBK Zm M PM; b Q\
h-M S?"K ?B m F€ ?ÄBX

@ Jm°B iWM; b®M; +?mM; pÈB "ϕ+? h?O EBK Zm M PM; i?ìB ;B M `i H•m- pb p"v
iS+ HŠM M? m- +?Q M M b m F?B Km°B `ìB F?ÄB J°+ ;B M† pŠM +† i? çm´B i?2Q
S?QÆM; hB m hbM? ;"i ϕ-m M†B,

@ >B M iϕB iB m *?B m +ÁM +€+? +?9M; i +?WM; M;"M /†KX

@ o"v HQϕB +ªK ;B€+ FB H" +?mv M ;b tªv ` \

L;?2 çQÊ+ +•m i`^a HìB +O S?QÆM; hB m hbM?- h-M S?`K M;?B ?Q†+- H9+ i`QÈ-
"¢+? h?O EBK Zm M PM;- F?¬M; M M çm´B i?2Q #¼M ?¼ KÈB T?^BX

dR9X *?QÆM; dR9

*?QÆM; dkj, *mM; çB M i?•K bÆMX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

æ®M; HY pšM ç M; +?"K `½B i?B m ç®i- T?€i` i? M?•K`,M;`,`+ F?¬M; M;WM;-
S?QÆM; hB m hbM? HB M çB iÈB +?mM; [m M? iB TiK+ M?†i i? K K°i Qi i`Î p X

L?QM; H9+ M`v M¶B #`i M i`QM; HÁM; h-M S?`K F?¬M; ? ;B^K #Èi- i?"K +?Q +ÁM

@ E?¬M; çQÊ+- +?9M; i F?¬M; i? iB TiK+ Î H¢B- hB m hbM?- +?9M; i +?¢v M?

J°i H€i b m h-M S?`K F?¬M; ç MûM çQÊ+ +^K ;B€+ F?| +?`m K½M? HB i- ;BšK K
ç®M; HY - b m ç| [m v ç-m ;¼B S?QÆM; hB m hbM?X

@ G`K b Q p"v h-M S?`K + + - +?9M; i F?¬M; ,M K°i +?9i ;b i`QÈ+ b Q\

S?QÆM; hB m hbM? M;?B ?Q†+ ?ÄBX

@ E?¬M; F`T- i +^K ;B€+ Î K†i b m +| i?S ;b ç| M;mv ?B K- +?9M; i çB iÈB M;¼M
i`€M? K°i +?9i `²B ,M b m- i ¬K Km°B +?¢vX

h-M S?`K M|B- b m ç| i`U+ iB T ¬K H`v S?QÆM; hB m hbM?- #„i ç-m +?¢v M?Q çB

S?QÆM; hB m hbM? i?`v h-M S?`K +?O ç°M; ¬K KbM?- çB m M`v H`K +?Q M`M; F
#^M M,M; i? M i?MM; ;B½v M? - M?QM; F?B M`M; M?bM i?`v p K†i M;QM; i`¼M; +
KS+ ç° M;mv ?B K b„T t^v ` - M m F?¬M; ?„M b) F?¬M; i?`i i?® ç M M?Q p"v- pb p
ç°M;X

L?QM; K` /M b Q ç•v H` H-M ç-m iB M M`M; M^K i`QM; HÁM; K°i M KiY- pb p"v F?
M?QM; /-M /-M M`M; H¢B +^K ;B€+ M iQ`M +?Q iWM; +| /•M; H M i`QM; HÁM;X

:B| ç Ki?´B [m i` M K†i- i¢Q +?Q M;QìB i +^K ;B€+ M? M?`M; F?Q M F?Q€BX

G9+ M`v h-M S?`K ¬K S?QÆM; hB m hbM? i`QM; HÁM; H¢B +| K°i +^K ;B€+ i`-K i
iB M ?„M ¬K K°i i?B m M[+?¢v çB- F?¬M; F?ÄB +| +?9i +^K ;B€+ t`m ?`X

L?QM; ?„M H¢B +^K ;B€+ çQÊ+ F?Q iS+ M;mv ?B K +`M; M;`v +`M; ; -M b m HQM
hbM? F?¬M; M? M? M?Q ?„M- /QÈB ibM? i? +`T #€+? ?„M +kM; T?^B ¬K M`M; K`
T?Q b m h-M S?`K +| i? +^K ;B€+ çQÊ+- i?"K +?Q H` pÈB i?U+ HU+ ?B M i¢B +O
SM; T?|X

*?Q M M h-M S?`K Km®M i`®M p`Q i`QM; M;¼M M9B i`QÈ+ K†i- ?„M M?bM ` çQÊ
`WM; +•v `K`¢T- i?Q+? ?ÊT +?Q ? B M;QìB #¼M ?¼ +?¢v i`®M # M i`QM;X

*?d H` ç` T?QÆM; ? B M;QìB /WM; +?•M pW `²B +€+? M;¼M M9B iÈB KQìB /†K-
i®+ ç° M? M? M?`i #Ä +?¢v +kM; i®M ?ÆM MY ;Bì- M m M?Q /MM; i®+ ç° +O S?
?ÆM MY M;`v- ?„M ç`M? ¬K M`M; +?¢v M? M?- M m F?¬M; bÈK ? v Km°M b) #` F?
çm´B iÈBX

hQ`M HU+ i`B M F? B GQm hBM? "°- i®+ ç° +O h-M S?`K +U+ M? M?- i` M #bM?
FB M çQÊ+ i`M ^M?- i?"K +?Q +ÁM +| +^K ;B€+ Km®M bB m pB i +^i`M ;B| i?´B |
iQi? +O ? B M;QìB +| +?9i i®B M M ? B M;QìB ç m F?¬M; M|B HìB M`QX

E?Q^M; +€+? ?ÆM KQìB /†K ç½ [m - h-M S?`K +MM; S?QÆM; hB m hbM? ç½ çB i

@ æ½ iÈB- +?9M; i çB p`Q i`€M? Mû K°i +?9i çBX

h-M S?"K t'm ?' ç†i S?QÆM; hB m hbM? tm®M; ç'i- b m ç! KÎ KB M; M!BX L?B i
Hmv M [m M? M; Q!B ?„M- H"K +?Q ?„M F?¬M; /€K iB T iK+ M?bM ç®B T?QÆM;- +
HÈM i`QÊ+ K†iX

L;¼M M9B i`QÊ+ K†i H" /çM; i?•K bÆM H½Q H•K- MÆB MÆB ç m H" + ' i?K +?2 i`
iS+ + ' tQ X

@ Jm°B +ªK ;B€+ MÆB M"v +! +?9i F€ [m€BX

S?QÆM; hB m hbM? ç°i M?B M H M iB M;X

@ E€ [m€B- F€ [m€B M?Q i? M"Q\

h-M S?"K M;?B ?Q†+ M!BX

@ h`QM; F?QªM? F?„+ Km°B +kM; F?¬M; M!B ` çQÊ+- +?d +ªK i?'v i?"i +! +?9i F€

S?QÆM; hB m hbM? H„+ ç-m ç€TX

@ h`QÊ+ iB M ç" M? K†+ F - +?9M; i p"Q ~M i`QÊ+ çB i?¬B- i +ªK ;B€+ i?S ;b ç! Î

h-M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ +¶ F?Q iS+ FB + "M; H9+ + "M; ;¬M- iU ?² Hm¬M +® iBM
iB T çB i?ŠM; p"Q i`QM; F?m M9BX

*?d +-M i`€M? Mû i`QM; F?m M9B M"v- F?Q iS+ i`QM; `WM; +! p ?¶M HQçM- +?d
KbM?- M?Q p"v +?Q /M H" +Q!M; ;Bª pã i?€M? +kM; F?! i? iB K FB K çQÊ+X

E?m M9B MQM M?Q p"v Î +ª EB M E?¬M æÈB i?"K +?Q H" ok h?B M ççB HK+ ç m +
Í# M i`QM; +! i? b) +! +?9i Qi v m i?9- M?QM; ççB #° T?"M v m i?9 HÈB ?çB ç m Î
L;mv M- Î MÆB M"v +?Q /M +! v m i?9 +Q!M; ççB +kM; b) F?¬M; iK i" T M?Q içB u

J" pÈB i?U+ HU+ +O h-M S?"K ?B M içB- +?d +-M F?¬M; ;†T T?ªB #€i + 'T v m i?
ç-m i?'i + 'T v m i?9 +kM; +! i? KB M +QĐM; SM; T?!X

> B M; Q!B t•K M?"T p"Q F?m M9B b•m- h-M S?"K HQ H„M; b m ç! b) F?¬M; iB K çQ
H"K +?9i Qi /'m ?B m- M?QM; H"K +U+ F€ #Q ~M- ?ÆM M[ç m F?¬M; ;B®M; M?
?B MX

@ h-M S?"K + - Km°B +ªK ;B€+ çQÊ+ ;¬M ç•v +! K°i ç` T?QÆM; ç†+ #B iX

æB p"Q + "M; b•m ?ÆM- S?QÆM; hB m hbM? #¶M; M?B M HçB M!BX

@ Í MÆB M"Q\

h-M S?"K F€ Hç ?ÄB- t2K ` S?QÆM; hB m hbM? çQ+? t€+ +! K°i +?9i M,M; HU+ `

@ Í# M FB X

S?QÆM; hB m hbM? +?d p K°i ?QÈM; F?€+- b m ç! h-M S?"K M?bM i?2Q i v M" M
M?B m +•v +®B KÆ ?² i?'v çQÊ+ K°i iÁ FB M i`9+ iQ HÈMX

@ æB [m t2KX

h-M S?"K #B i i`QM; M?[M; F?m `WM; M9B + ' tQ i?Q!M; b) +! M?[M; #Q K" i i?!B i?
i`QM; HÀM; ?„M F?¬M; F?ÄB +! +?9i F?~M i`QÆM;- HB M M!BX

@ L?QM; Km°B ?bM? M?Q +ªK ;B€+ # M FB +! +?9i F?¬M; i-K i?Q!M;- F?¬M; #B i

S?QÆM; hB m hbM? +! +?9i # "M i•K M!BX

@ h F?¬M; +ªK M?"M çQÊ+ bBM? K M? F?Q iS+ +Q!M; ççB # M FB - ? v H" ç +?Q
Km°B +?! i? K K°i H€iX

h-M S?"K +ªK SM; K°i +?9i- M?QM; F?¬M; +ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ bBM? K M? +Q
+! i`B + Q ; M +kM; HÈM- iU M;?o M;mv ?B K ;b +kM; F?¬M; M M bÊ ?½BX

L!B tQM; ?„M M?ªv H M- i`U+ iB T çSM; i` M K°i i?•M ççB i?K- i?"i M? M? ?QÈM;

a m K°i H€i- h-M S?"K çB iÈB p`i`Q +mM; çB M FB - pW M?bM ?„M F?¬M; F?ÄB
 ?„M T?€i ?B M +mM; çB M F?¬M; T?ªB H` /çM; FBK #Q+? ?mv ?Q`M;- K` H` K°i i
 K•v içQ i?"M?5
 hÁ +mM; çB M + Q +?WM; i`,K i`QÊM;- ?Q`M iQ`M F?¬M; /MM; ;ç+? ç€ t•v /UM;-
 K` +?d /MM; /•v K•v i? M? b„+ içQ i?"M?- i?Qç i M?bM i?"i ç² b°`mM; ç°M; p¬ +MM
 L?QM; ç•v +ÁM +?Q T?ªB H` çB K iU - çB K +?QM? H` h-M S?"K T?€i ?B M i` M
 çB M ç M; T?€i i€M i€M HQçM- +?ŠM; F?€+ ;b +| çB M t` p•v [m M?- T?€i` çB M
 M;QìB HçM? ;B€X
 hÁ +mM; çB M H`K iW /•v K•v +?B K /B M iQ+? i?"i HÈM- M^K M; v +?¶ i`kM; ;B[
 +?mM; [m M? K'v i`,K i`QÊM; T?çK pB +kM; F?¬M; #` +•v +®B +?2 T?O- i?Qç i M?
 i"Mi`ìBX
 L?QM; K'v M;¼M M9B # Q [m M? HçB `i + Q- pb p"v +mM; çB M imv tmv M H M i"i
 M;Q`BX
 L m F?¬M; K°i iÁ +mM; çB M F?Q i? `°M; HÈM M?Q p"v +?d bÊ ç½`i / /`M; #` M
 pW H9+ M^K M; v i`QM; F?2 M9B i?•K bÆM HçB +| p i?"T T?¬M #Q`M- M m F?¬M
 çQÊ+ +ªK SM; ç†+ i?M- h-M S?"K +?Q +?„+ ç½+| i? T?€i ?B M çQÊ+X

dR8X *?QÆM; dR8

*?QÆM; dk9, G¬B h?¬M JB mX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

G9+ M`v ç K i®B ç½ /¬M #m¬M; tm®M;- ?ÆM M[ î i`QM; F?m`WM; i?•K bÆM H½
 M?bM i?'v çQÊ+ €M? K†i i`ìB- +?Q M M F?m pU+ M`v H)` T?ªB`i•K m KÈB T?ªB
 +O iÁ +mM; çB M i`QÊ+ K†i- [m M? i?•M +mM; çB M HçB H|2 b€M; H¬B çB M F?
 `¼B +?ŠM; F?€+ ;b # M M;`vX

*mM; çB M H`K iW /•v K•v M?QM; F?¬M; M;ì HçB`M +?S H¬B çB M5

J°i iÁ +mM; çB M pQÊi M;Q`B i?B M ç` içQ ?| - [m, T?O i?¬M +¬M; - F?¬M; ;B®M
 i?"M?- +?d M?bM iW # M;Q`B HB M / /`M; içQ +?Q HÁM; M;QìB +ªK ;B€+`mM; ç

L;QìB çSM; i`QÊ+ K†i +mM; çB M Hm¬M b) +ªK i?'v KbM? i?"T T?¬M M?Ä #û +MM

h'i +ª +?mv M M`v T?ªM; T?'i M?QªQ K°M; M?QM; HçB +?•M i?"i i²M içBX

h-M S?"K çSM; M;Æ M;~M i`QÊ+ +mM; çB M +?WM; ?ÆM KQìB i`QÊM;- F?¬M; iU -
 i?"M? FQM? M;~M; ç-m M?bM H MX

hmv`^M; +ÁM +€+? i?"i t M?QM; H9+ M`v ?„M ç½+| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ H¬M; i|+
 çB M /šM /„i- /UM; i?ŠM; çSM;- i?"K +?Q i` M H`M / +ÁM KÆ ?² i`mv M iÈB +ªK ;
 ç€M? i`9M;X

@ í i`QM; M9B b•m i? M`v pb b Q HçB +| K°i iÁ +mM; çB M ç†+ i?M M?Q p"v\

Zm ?²B H•m- +m®B +MM; h-M S?"K KÈB •K i?¬K i?î` K°i ?ÆB- bÊ ?½B H`K #~KX

J°i H€i b m ?„M M?bM M?bM iÈB +Y +mM; çB M- i`QM; HÁM; /Q /U- ç M; bmv M;?

"îB pb +mM; çB M`M +?S H¬B çB M HU+ i?"i F?OM; #®- K` K¶B ççQ H¬B çB M H
 M?bM H`K HÁM; M;QìB bÊ ?½BX h-M S?"K HQ H„M; +?QM? H` H¬B çB M HU+ FB

çB p"Q +mM; çB M- M m M?Q b) i?"i bU +?O ç°M; +¬M; FQ+?- M?QM; p"v +?Q /M F
F?¬M; çO HÁM; iBM +?`m çUM; M'BX

L?QM; M m M?Q ?„M ç½ +| +Æ /mv M tªQ ?ÊT pW çB iÈB MÆB M"v- +?SM; FB M K
i?¬M F€ M?Q i? - F?¬M; çB p"Q ibK ?B m- ?„M H"K b Q HçB + K HÁM;\

@ h-M S?"K + + - H"K b Q p"v\

L; v F?B h-M S?"K +ÁM ç M; /Q /U- S?QÆM; hB m hbM? +kM; ç½ çB iÈB- M" M; i?'v
çSM; v M içB +?¶- HB M F?¬M; M?`M çQÊ+ M? ;B¼M; ?ÄBX

@ hB m hbM?- Km°B +~M i?"M- çWM; ç M [m€ ;¬M5

h-M S?"K p°B p" M; ;¼B M" M; /WM; HçB- #ÎB pb H¬B çB M MÆB M"v i?"i bU H" [r
S?QÆM; hB m hbM? çB iÈB ;¬M b) F?¬M; +?`m M'B- /M b Q M" M; +?d H" K°i pä ;
i? b€M? #^M; ?„MX

S?QÆM; hB m hbM? M; ?2 çQÊ+ i? M? •K +O h-M S?"K- F?¬M; F?ÄB M; ?B ?Q†+ M
M?'i i?ÎB HB M M; •v /çB- iÁ +mM; çB M /Q /•v K•v içQ i?"M? çQ+? t€+ çO H"K `m

@ æ•v iU ?² +?QM? H" G¬B h?¬M JB m i`QM; i`mv M i?mv i çB\

Zm K°i ?²B H•m- S?QÆM; hB m hbM? KÈB i?b i?"Q M|BX

@ G¬B h?¬M JB m\ hB m hbM? Km°B M?"M ` M|\

h-M S?"K pW M; ?2 +kM; ;B"i KbM?- H9+ M?bM HçB iÁ +mM; çB M +ªK i?'v ç9M
+?ŠM; #B i içB b Q i`QM; HÁM; i?"i i?¬M F€ ?B M ` #° /€M; +O K°i T?Q iQÊM; i?

"®M T?Q M; QçB i`W H¬B çB M i€M HQçM- v M ioM? F?¬M; •K i? M?- MÆB M"v K

@ S?ªB- Km°B +| t2K [m K°i Qi ;?B +?ûT p M| i`QM; b€+? +´- G¬B h?¬M JB m M; ?
G¬B h?¬M- FB M i`9+ i?¬M KB m ç m /Q G¬B h?¬M /MM; K-K K|M; "¬M G¬B æ^M; ;
+?S çUM; H¬B çB MX

S?QÆM; hB m hbM? ;"i ç-m M|B,

@ L?QM; h-M S?"K + + v M i•K- H¬B çB M i`QM; "¬M G¬B æ^M; b) F?¬M; +¬M; F
h?¬M bY /KM; ç ` M Hmv M F?Q HU+ +O +?QM? KbM?X

@ G¬B h?¬M H" i?¬M HBM? b Q\

h-M S?"K ç°i M?B M ?ÄBX

@ *?ŠM; H) h-M S?"K + + F?¬M; #B i ok h?B M ççB HK+ +?9M; i +?d +| K¶B *?•
ç m H" M; Kv i?¬M ?Q†+ H" i?O ?ç +O *?•M oă h?¬M H" +?9+ i?¬M L?QM; ;?B +?û
çQÊ+ `ä `M; - ;B®M; M?Q M|B ?„M +kM; H" K°i +QÎM; ;Bª M?•M HQçB- M?QM; #ÎB
M M #` t2K H" M; ?`+? i?¬M ;Bª L; ¬- h-M S?"K + + - pB + M"v F?¬M; M M M?„+ iÈ

S?QÆM; hB m hbM? H„+ H„+ ç-m M|B- M|B tQM; +kM; F?¬M; /€K M|B iB TX

@ v +O hB m hbM? Km°B M m +?9M; i çB p"Q +kM; b) F?¬M; #` H¬B çB M +¬M; F

h-M S?"K i?'v S?QÆM; hB m hbM? F?¬M; +?`m M|B iB T- ?„M +kM; F?¬M; iB T iH
F?€+X >„M #B i i` M ok h?B M ççB HK+ iQM M; QĐM; +O K¶B pä ;Bª ç m H" *?•M
Hm" M ç m H" #`i FQM?- i?m°+ HQçB +`K F}X

@ *?d +¬M F?¬M; +?çK p"Q "¬M G¬B æ^M; - b) F?¬M; +| p'M ç X

S?QÆM; hB m hbM? M?bM M?bM iÁ +mM; çB M M|BX

@ o"v ç +?Q i çB p"Q i`QÊ+- M m M?Q F?¬M; +| p'M ç ;b i?b hB m hbM? Km°B +|

h-M S?"K i?"M i`¼M; M|B- b m ç| F?ÎB ç°M; M; mv M F?Q ?° i`€Q i?"i +~M i?"M çB
pÈB +QÎM; ç° F?Q HU+ ?B M içB +O ?„M- çO iU iBM +?`m çUM; çQÊ+ K°i ? B H-M

L?QM; i?2Q h-M S?"K iÈB ; -M- imv `^M; T?€i?B M H-B çB M HU+ +| p i, M; +QÌM
M?QM; +^aK i?'v i /çB i` M i?•M i? +kM; F?¬M; KçM? i? K # Q M?B m- Qi M?'i Î T
i?QÌM; +| i? i?W M?"M çQÊ+ - M?QM; i?"i H"K +?Q M; QÌB i M^{av} bBM? +^aK ; B€+
L m F?¬M; T?^aB M; QÌB +| ; M HÈM +MM; im Hmv M i•K ibM? KçM? K)- +?d bÊ F?
i?U+ bU çB iÈB ; -MX
@ >ŠM H" F?¬M; i?"M? p'M ç çBX
h-M S?"K b^aB #QÊ+ p"Q i`QM; G¬B h?-M JB m- i`QM; HÁM; ?ÆB `mM `~v- M?QM
+kM; F?¬M; KçM? ?ÆM- i?"K +?Q +ÁM +| tm i? ?Á ?Q½M HçB- pb p"v ?„M M|B p
a m ç| S?QÆM; hB m hbM? HB M çB i?2Q- ? B M; QÌB ?QÊM; # M i`QM; i?-M KB r
h?-M KB m `i HÈM- M?QM; # M i`QM; ?Q"MiQ"Mi`®M; i`^aB- +Æ ?²F?¬M; +| p"i
K€i` H-B [m M; ç2K +^aiÁ i?-M KB m +?B m b€M; M?Q # M M; "vX
>QÈM; p"Q # M i`QM; çB i? K K°i çQçM çQÌM; - h-M S?"K T?€i?B M i`mM; QÆM; i
iQÊM; +U+ HÈM- T?Q iQÊM; i?-M +| ; QÆM; Kti?mM; €+ K" mv pk- +?•M ; BŠK H M
i`, K i`QÊM; - i v ; BÆ + Q H-B çB M i?-M FQ+?- +| K°i HQçB mv M; ?B K çO H"K M;
L?QM; H"K +?Q h-M S?"K FBM? M; ç+ +?QM? H" i`QÈ+ Kti iÁ i?-M iQÊM; çti K°
+´ ç, M; #bM? i?QÌM; +kM; F?¬M; +| ; b F?€+ Hç- ?bM? i?S+ i?"i +´ tQ X
J" +?¶ çt+ #B i +?QM? H" M| F?¬M; +| HY +?€v K" HçB +| K°i ççQ iY b„+ H-B i•K
K€i` [m M; K M; i?"T T?-M #, M; bQÆM; [m, /`- /QÈB H-B [m M; +?B m`¼B iY b,
p¬ +MM; +?|B K„iX
h-M S?"K çSM; i`QÈ+ T?Q iQÊM; i?-M- ç€M? ; B€ i?-M iQÊM; ?²B H•m- b m F?B
+MM; ?„M +?"K`½B ç2K HU+ +?9 w +?mv M /ÌB H M i` M +´ ç, M; ç²M; i? m FB X
hY b„+ H-B i•K i`QM; +´ ç, M; imv +kM; i?m°+ p iB +?ÈT- M?QM; bQ b€M? i?b #`i
G¬B æ^M; - F?¬M; +?d F?€+ M? m Î K"m b„+ ?ÆM M[çB M HU+ ~M +?S # M i`QM
`"M; F?OM; #® ?ÆM `i M?B m- h-M S?"K çSM; M; v i`QÈ+ Kti iQ"Mi?•M +Æ ?<sup>2</sup>`i
S?QÆM; hB m hbM? +`M; F?¬M; b Q +?`m M´B- i?"K +?Q M" M; i`€M? i?"i t pšM +
M; QÌBX

dReX *?QÆM; dRe

*?QÆM; dk8, L; ?`+? i?-M; B^aX

L; m²M, oBTp M/

U% õöÇXÔU% õöÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>% VÔXÇö>% V

hY b„+ H-B çB M +¬B H i?"i ; B®M; M?Q mv ?B T i•K ?²M M; QÌB F?€+ - h-M S?"K
?²B H•m +kM; +^aK ; B€+ çQÊ+ iBM? i?-M +O KbM? ; B®M; M?Q #` /šM /„i- +S M?Q
K M; - i?"i H•m +kM; F?¬M; M?9+ M?Q+?X

*"M; F€ [m€B +?QM? H" h-M S?"K i?"K +?Q +^aK ; B€+ çQÊ+ iY b„+ H-B i•K T?^aM; T
K°i HQçB M?"T ç" T M?^{av} M?|i +?ŠM; F?€+ ; b i`QM; ç K i®B ç M; pk ç°M; - K°i çB m
/ /"M; H"K +?Q M; QÌB #` b p"Q # M i`QM; X

æ²M; i?ÌB # M i`QM; +´ ç, M; +kM; +| K°i +¶ F?Q iS+ +¬ i`+? +´ tQ i`mv M iÈB- ; B®
#Q K"i- H"K +?Q M; QÌB i` `i Km®M çB i` tûi ibK ?B m K°i T?2MX

> i i?^av M?[M; +?mv M M"v +`T +?Q h-M S?"K K°i HQçB +<sup>a</sup>K ; B€+ i?"i [m, /`5

hÁ G¬B h?¬M JB m i²M iϕB +kM; +?Q M;QÌB i +ªK ;B€+ i?"i [m, /¬- i?"K +?Q H¬ b
i?QÌM; [mv- H9+ i`QÈ+ h¬M S?"K +?Q iWM; M;?o iÈB H¬B ϕB M +kM; +| i? H'v K
+?S ϕUM; M?Q i? X

*°M; i? K T?Q iQÈM; +´ [m€B- H¬B ϕ, M; v m i¬- i`QM; HÁM; h¬M S?"K +| K°i HQϕB
i¬K i?QÌM; X

@ G¬B h?¬M `®i +K+ H¬ K°i M;QÌB M?Q i? M"Q\ L;?`+? i?¬M ;Bª\ L?Q p"v F i +K
b Q\ ob b Q i`QM; M9B b•m HϕB +| G¬B h?¬M JB m M"v\ G" /Q #ªM i?•M +O ?„M
H¬K ` \

æ²M; i?ÌB i`QM; ϕ¬m h¬M S?"K +kM; i`"M M;"T ϕO HQϕB M;?B p'MX

o`Q H9+ M"v ?„M #¶M; M?B M p¬+MM; iQÎM; MB K \*´ J†+X h` M i?U+ i ϕ®B pÈB
i` M ϕϕB HK+ M"v ?„M #B i ϕQÈ+ +U+ Qi- M m +| H½Q M?•M FB # M M;QÌB ?ŠM +
Í /o p½M; ?„M +kM; iWM; +| i?|B [m2M M?Q p"v- K¶B F?B ;†T T?ªB +?mv M ;b F?
J†+- M?QM; ?B M iϕB H½Q M?•M F?¬M; Î # M M;QÌB- h¬M S?"K i?"K +?Q +| +ªK ;B
M?B m #^M; S?QÆM; hB m hbM?X

@ h? ;BÈB M"v +?d +| K°i p` i?¬M- M;Q" B ` H" +?9+ i?¬M /QÈB i`QÈM; *?•M oä h
i?¬M ?Q†+ M;?`+? i?¬M ;BªX

h¬M S?"K +?Èi M?È iÈB HìB M|B pW `²B +O S?QÆM; hB m hbM?X

E€ i?"i F?B ?„M iB T t9+ pÈB *?•M oä h?€M? æB M +MM; *?•M oä i?€M? ϕ` - ?„M
*?•M oä h?¬M H" i²M iϕB +?•M i?"i i` M ok h?B M ϕϕB HK+- M?QM; ?„M +kM; F?¬
+K+ H" +| p` i`Q i? M"Q i` M ok h?B M ϕϕB HK+X

L?QM; F?B M;?2 S?QÆM; hB m hbM? M?„+ iÈB iW óM;?`+? i?¬M ;Bªô- ?„M KÆ ?²
oä h?¬M FB X

*kM; ;B®M; M?Q #€i ϕϕB i?€M? +?O i` M i€K [m®+ ;B +O ok h?B M ϕϕB HK+- +kM
M?[M; M;QÌB M"v M m M?Q +m®B +MM; +| i? bB m i?Q€i- M?Q p"v b) #B M i?"M
oä h?¬MX J" M;QÌB im Hmv M ;B®M; M?Q G¬B h?¬M- ?ŠM H" M;QÌB K" i?€M? ϕB
M?Q p"v +?Q /M +m®B +MM; ?„M im Hmv M ϕϕi iÈB +U+ ?ϕM +kM; +?d H¬ K°i ;½ M

L m F?¬M; i?m" M i?2Q- M?Q p"v +?QM? H¬ M;?`+?5

E?¬M; i? M„K i`QM; i v- F?¬M; + K HÁM; F?m'i /QÈB M;QÌB F?€+- i?"K +?Q +kM
K°i p` i?¬M HBM?X

E?¬M; i¬M *?•M oä h?¬M- i?b +?QM? H¬ M;?`+? i?¬M ;BªX

L;QÌB ;B®M; M?Q G¬B h?¬M- H¬K h¬M S?"K M?È iÈB h`'M u m h?"M? i`QM; u m h
HìB ϕ²M ϕ½B i? HU+ +QÌM; ϕϕB b m HQM; h`'M u m h?"M?- ?B M iϕB ?„M +ªK ;B
+kM; H¬ M;?`+? i?¬M ;Bª- iU `² H" ϕ®B H" T pÈB *?•M oä i?€M? ϕB M /Q *?•M oä h

o T?¬M i? HU+ FB `®i `K+ HÈM # Q M?B m- ?B M iϕB ?„M +ÁM +?Q i? #B i ϕQ

hB T i?2Q- h¬M S?"K HϕB M;?o iÈB +?QM? KbM?- *?•M oä i?€M? ϕB M +MM; +?Q
`ä `M; - +?QM? H¬ Km®M ϕ2K KbM? FûQ iÈB i`"M /Q M? +O *?•M oä h?¬M- Km®
i vX

>„M`ä`M; HÊB /KM; H-B çB M i-B i? 5

@ P M?5

" pB M K +?OM; FQ+? i?Q+?- # HQçB M,M; HQÊM; ç²M; i?ÌB +m²M; #çQ ç"Tp
HmM; imM; i`QM; +Æ i? h-M S?`K- çB m M`v H`K i?•M i? ?„M HçB #B M i?`M? ?
L?QM; H9+ M`v h-M S?`K +kM; F?¬M; HQ H„M;- ?„M #B i +?d +¬M [m çQÊ+ H-M
M`v- F?¬M; +?d F?Q HU+ +QÌM; ç° i,M; H M T?çK pB HÊM- ?ÆM M[K +?OM; +ÁM
i? X

@

L?QM; ç m çÊM K M; iÊB i?`i bU H`K h-M S?`K F?¬M; M?`M çQÊ+ `Qi;`Q i?®M; F
K°i pB M K +?OM; ç½ çO H`K ?„M ç m çÊM Km®M +? i- H-M M`v ç²M; i?ÌB Hmv M
i?®M; F?`iÊB KS+ FBM? F?OM; +Ð M`Q5

h?`K +?Q +ÁM H`M €i +ª i?®M; F?` /Q H-B çB M K M; iÊB5

L?QM; K v K„M ç9M; M?Q i`QM; iQÎM; iQÊM; +O h-M S?`K- # pB M K +?OM; pW
HU+ +O ?„M ç²M; i?ÌB +ÁM +„M Mm®i +ª M,M; HQÊM; +O H-B çB M t•K M?`T p`Q
_®i +K+ ?„M /-M /-M iB M M?`T p`Q i`çM; i?€B Hmv M ?| K +?OM; H-M i?S ? B5

L?QM; # M i`QM; ~M +?S M; mv ?B K H`K +?Q ?„M i? K H-M M[`ÆB p`Q ?Q`M +ªM
G9+ M`v iB M? ?m®M; +O h-M S?`K i?`T T?¬M F?¬M; `MX

G9+ i`QÊ+ F?B Hmv M ?| # pB M K +?OM; h-M S?`K +kM; ç½ #B i K +?mM; +| ç
i?`i HÊM ç²M; i?ÌB +kM; HQm HçB +?•M F?Q ?mM; ?½M i?¬ #çQ +O pB M +`K i-
?QÎM; i•K i`Q +O pä; Bª- i?`K +?Q ?Q`M iQ`M F?®M; +? iQ iQÆM; +MM; /K+ p¼M

G-M ç-m iB M Hmv M ?| h-M S?`K i?`i F?| F?,M KÊB i`M €T çQÊ+ +?•M F?Q i?¬
?B M içB H-M i?S ? B Hmv M ?| +?QM? H`t•K M?`T p`Q # M i`QM; K +?OM; - +?
~M # M i`QM; HçB K°i H-M M[ #çQ T?€i çB `X

L?ÊM;`v ç| +?d Hmv M ?| K°i pB M K +?OM; K` +?•M F?Q i?¬ #çQ ~M +?S # M i
bÊ- ?B M içB # pB M K +?OM; +MM; #°+ T?€i K°i H9+X

h`QM; M?€v K„i # pB M K +?OM; #` FQ+? i?Q+? H-M i?S ? B- F?Q iS+ i?¬ #çQ #
ç2K h-M S?`K Mm®i +?YM; - +kM; t•K M?`T iÊB K¶B i?¬M FBM? +O ?„M- M m F?-
+ªM? +O ?„M ç½ +U+ F€ FB M ç`M? - +?d bÊ p`Q H9+ M`v ?„M ç½ ç€M? K`i çB w +
*?Q /M H`M?Q i? - h-M S?`K pšM #` F?Q iS+ i?¬ #çQ ªM? ?QÎM; - ?„M +„M +?†i`,M
` K€m- ? B K„i çÄ #WM; - i`çM; i?€B ?mM; i`M M?Q v m i?9- iU ?² Km®M tû`€+?

E?Q iS+ i?¬ #çQ i`QM; K +?OM; ç½ t•K H`M p`Q # M i`QM; w +?Q +O ?„M- #„i ç-
ç®B F?€M; - iU ?² Km®M #B M h-M S?`K i?`M? K°i +¶ K€v K|+ +?d #B i;B i +?|+X

@ h`M €T +?Q i 5

h-M S?`K iU M?B M b) F?¬M; M; mv M w #` M?•M i® T?ªM ç®B ªM? ?QÎM; +?QM?
?mM; ?„M; M M KçM? K°i [mv M i` M K†i ç'i- ç2K K†i ç'i +SM; `„M ç€M? i?`M? ?®

>„M MQÆM; i?2Q +¶ iQM MB K FB KçM? K) ç2K +ªK t9+ i`€B M; ?`+? çm`B p i`M
HçB M,M; HQÊM; Hmv M i? +m²M +m°M F?¬M; M; WM; ç"Tp`Q i`QM; i?•M i? X

@ *?QM? i?S+ #„i ç-m Hmv M ?| çB5

h-M S?`K +„M`,M; - iBM? i?¬M w +?Q HçB H-M M[ç"Tp`Q +€M? i v T?ªB- b m H
M; U+X

h?Ov E€ G•M- >Ä *?m hQÊ+ - h?` >mv M ok # HQçB K +?OM; i?`- i?Ov- ?Ä #°+
HQÊM; Hmv M i? p¬ +MM; +QÌM; ççB- #„i ç-m iB M p`Q # M i`QM; i?•M i? ?„M-
Kç+?- M; k içM; HK+ T?O- iQ`M #° +€+ ç` T?QÆM; ç m #` çB M +m²M; ç"Tp`QX

@

hmv HU+ M?šM M¢B +O h-M S?"K K¢M? ?ÆM M;QìB i?QìM;- M?QM; H9+ M"v +k
iB M;- # M i`QM; i`mv M iÈB ¢O HQ¢B i?®M; F?' i?"i bU F?¬M; i? +?`m ¢UM; M' E
HQ¢B +ªK; B€+ ?Q"MiQ"Mi /¢B pW `²B- +| i? M;?o +ªK M?"M ¢ m ¢ ÈM # M i`QM

@ P M?5

L; v b m ¢| ¢°i M?B M K°i iB M; M' K¢M? iW i`QM; M;QìB i`mv M ¢ M- ¢-m iB M H
tm'i ?B M- H"TiS+ K°i +¶ M,M; HQÊM; Hmv M i? +m²M; #¢Q #„M p"Q F?„T M; ä M

L,M; HQÊM; i?Ov F€ H•M i`QM; M?€v K„i #„i ¢-m ¢B M +m²M; p" M +?mv MX

L,M; HQÊM; Hmv M i? +O K +?OM; i`U+ iB T t¬M; [m F?B m ?mv i t•K M?"T p
i?•M i? h-M S?"K- iB M ?"M? +ªB i¢Q ?mv i K¢+?X

h`QM; H9+ M,M; HQÊM; Hmv M i? p" M +?mv M- ?mv i K¢+? iQ"Mi?•M iQ" M #°tû`
;B€+ M"v iQÆM; ¢QÆM; M?Q i?•M i? K°i M;QìB #`tû i?"M? KªM? M?Ä- b m ¢| ?É
HQÊM; Hmv M i? ¢2K i?•M i? ?ÊT H¢B H¢B tû`X

J°i HQ¢B M,M; HQÊM; ¢B M +m²M; T?€i bBM? p +?¢K F`+? HB i i` M K¶B i'+ / i?`
H M- i?•M i? #°T?"M ¢ m F?¬M; M;WM; T?•M i€+? +MM; /mM; ?ÊT- +„M Mm®i +M

@ P M?5

æ9M; H9+ M"v ?QªM? +?m iQÈ+ +kM; tm'i ?B M i`QM; +Æ i? - M!M; `U+ M?Q i?B
M;k i¢M; HK+ T?O +MM; iS +?B h-M S?"K ¢ m #B M i?"M? #B M HY X

hU ?² Km®M H"TiS+ i?B m ¢®i h-M S?"K i?"M? i`QX

@ "²M;5

hB Ti?2Q H" K°i iB M; M' p M;- M;¼M HY # Q i`MK F?„Ti?•M i? ?„M- +"M; M;"v
M;Q" B- iW i` M tm®M; /QÊB- h-M S?"K F?¬M; M;WM; #` i?B m ¢®i H M- ;Bì M"v F
?Ä M?•M ?Q"MiQ"MX

_'i M? M? [m-M €Q +O ?„M #` +?€v b¢+? F?¬M; +ÁM- iQ"Mi?•M #B M i?"M? ¢Ä ¢"
i?"T T?¬M i? i?ªKX

L,M; HQÊM; ?Ä /B K ?Q"MiQ" M #°+ T?€i- iWM; ¢| ?Ä HB M ?Q Mî`° i`QM; i?•M

h?"K +?Q h-M S?"K +ÁM +| i? +ªK ;B€+ ¢QÊ+ K¶B K°i i'+ i`QM; i?•M i? ¢ m i?B
i?•M i? b¬B i`Q- FBM? K¢+? p†M p Q- F?mM; tQÆM; p M; H M i? M? •K`,M; `„+
M?Q Km®M ¢2K +ªM;QìB ?„M ¢ m ?Ä i MX

@ EB M i`b5

h-M S?"K +„M +?†i`,M;- bB i +?†i? B i v- ? B K„i i`WM; i`WM;- iQ"Mi?•M M' B ;•

@ P M?5

h?•M i? M' K¢M? iWM; ¢Q" M ?mv i M?K+- K€m iQÆB F?¬M; M;WM; im¬M` - H9+
M?•M #B M i?"M? ?mv i M?•MX h?"K +?Q iQ"Mi?•M F?¬M; +ÁM K°i +?¶ / i?`i ¢-
T?€ ?Q i?"M? K°i KªM? ?¶M ¢°MX

dRNX *?QÆM; dRN

*?QÆM; dk3, Gmv M ?| +MM; i? M? •K i?¬M #QX UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

a? `2/ #v ""M GQM; >°B

G9+ M"v pB M K +?OM; ?Q^aM? ?mv M pk +kM; ç½ tm'i ?B M i`QM; +Æ i? X

h?2Q ?mv M pk ?Q^aM? tm'i ?B M- H"TiS+ h-M S?"K +^aK i?'v H²M; M;U+ KbM? i`
+U+ ç°- i?"i; B®M; M?Q # M i`QM; #`# Q T?O ç-v #MM ç'i- H"K M; QÌB i +^aK i?'v
ç½ #„i ç-m M; ? M HçB +U+ F€ F?| i?Î- i?"K +?Q Km®M ç2K +^a? B HQçB M,M; HQF
+SM; HçBX

h?´ ?Q" M; b„+ [m M; ?Q iW i`QM; ?Q^aM? ?mv M pk K +?OM; F?¬M; M;WM; i€M
b„+ +?^av F?„TiQ" M i?•M- h-M S?"K +^aK ;B€+ çQÊ+ K¶B K°ii'+ / i?'i i`QM; +Æ i?
ç m +?'M ç°M; H M- i®+ ç° /-M /-M M? M? ?ÆM- ;B®M; M?Q b|M; HÈM # ç"Q- HQ
F?¬M; M;WM; M®B iB T /•M; i`MX

" HQçB M,M; HQÊM; K +?OM; ?Q" M iQ" M #`FQ+? T?€iX

@ P M?5

L; v b m ç| h?Ov E€ G•M- >Ä *?m hQÊ+- h?´ >mv M ok ?Q^aM? ç m ;B®M; M?Q +V
K) p +?çK HšM M? m- T?€i` iB M; M' KçM? p¬+MM; F`+? HB i5

G9+ M"v #MM; M' M?'i i?ìB T?€i` iWM; i`"M [m M; K M; T?B i?QìM; K½M? HB i- p
F?„T #®M T?QÆM; i€K ?QÊM; - b m ç| ?"Q [m M; +?"K `½B M; QM; F i- T?^aM; T?'i
+?2 i`ìB- i`U+ iB T b€T M?"T p"Q i`QM; K¶B F?B m ?mv i i`QM; +Æ i? h-M S?"KX

_ 'i M? M? M;mv M F?Q +O ?„M #„i ç-m #`# +¶ M,M; HQÊM; ?'T i?m5

>ÆM M[+?d i`QM; i?Q€M; +?®+- M;mv M F?Q iB T + "M iS + 'T pä i¬M ç½ #` ?9i ç

@ G¬B5

h?'v ibM? ?m®M; M?Q p"v- h-M S?"K #B i M,M; HQÊM; Hmv M i? #„i ç-m +-M ççB
T?K i`Ê- pbi? ?„M + m +?fi K"v- ?B M içB +?d +| i? /U p"Q H¬B çB M- T?^aB H-
+-M; FQ+?5

@ P M? HQM; HQM;

"` h-M S?"K +?O ç°M; /MM; M;mv M F?Q ?'T /šM- iWM; i`"M iB M; p M; i?"i HÈM
M?Q K½M? i?9 #` ç€M? i?S+- çB M +m²M; `Qi; "Q- /MM; i®+ ç° +U+ M? M? ?QÊM
tm®M;X

S?^aM; T?'i M?Q Km®M ç2K h-M S?"K ?Q" M iQ" M +„M Mm®iX

@ >®M; ?®M; ?®M;

L?QM; ç9M; H9+ M"v- i`QM; i?•M i? h-M S?"K #°+ T?€i` i? M? •K iB M; ?®M; +
b m ç| # K i¬M ?Q^aM? +U+ HÈM ?B M H M M; Q" B i?•M i? ?„M- M; QÊ+ HçB ç2K

G¬B çB M M?"T p"Q +Æ i? X

L,M; HQÊM; K +?OM; M;QÊ+ HçB + "M; i? K p" M +?mv M çB M +m²M; - iB M ?"M?
i? ?„M F?¬M; M;WM;X

G¬B çB M F?¬M; M;WM; ç€M? tm®M; - i?"K +?Q K i¬M ?Q^aM? +ÁM p¼i H M; B[F
;B€M; tm®M; K" +„M Mm®iX

*^aK ;B€+ i /çB i^aM K€i- M?QM; i?®M; F?´ i`QM; +Æ i? F?¬M; ? #B M K'i- pšM ç
F?| i? +?`m çQÊ+- i?"K +?Q h-M S?"K +^aK ;B€+ +?QM? i?¬M FBM? +O KbM? iU
?²M Km®M i€+? t +Æ i? - /"v pÁ M?Q p"v i?"i bU H" F?¬M; +?`m M' B- M; v b„+ Kt
/[iÈMX

L?QM; h-M S?"K #B i ? i i?^av ç M; T?€i i`B M i®i ?ÆM- +?d +-M ?„M +?`m [m +Y
`i M?B mX

EB M i`b +?QM? H" i?„M; HÊBX

aBM? iY M^K i`QM; K°i w MB KX

h?lB ;B M i`¬B [m iWM; T?9i iWM; ;B•vX
 J v K„M- w M;?o #m¬M; i? +?Q iÈB #•v ;Bì +?Q iWM; tm'i ?B M i`QM; ç-m | + h-M
 i?®M; F?´ +MM; çO HQçB +ªK ;B€+ F?| +?`m i`QM; i?•M i? - +m®B +MM; pšM FB
 E?¬M; #B i i`ªB [m # Q H•m- M,M; HQÊM; K +?OM; çB M +m²M; ç"Tp`Q M? m +M
 i?•M i? ?mv i Kç+? K i¬M pB M +´ i?"i HQ½M; +O ?„M #B M i?`M? M²M; ç†+ +M
 _®i +K+ p`Q H9+ M`v #„i ç-m +| K°i +¶ F?Q HQm K€i`QÊB tm'i ?B M i`QM; +Æ i?
 ?² ç½ +| tm i? v m #ÈiX
 G9+ M`v h-M S?`K +kM; +ªK ;B€+ KbM? +?"K`½B ?²B T?K+ HçB- w M;?o /-M /-M
 G¬B çB M #®M T?Q #„i ç-m ;BªK #Èi- i?"K +?Q p`Q H9+ M`v €M? b€M; i`QM; +m
 K +?OM; M,M; HQÊM; i`QM; i?•M i? h-M S?`K +kM; ç½ Hmv M i? tQM; - #„i ç-m
 G-M Hmv M ?| K +?OM; i?S ? B +kM; ç½ ?Q`M i?`M?5
 L?QM; h-M S?`K #B i M m F?¬M; KQÊM /MM; H¬B çB M MÆB M`v- pÈB +ªM? ;BÈB
 F?¬M; +€+? M`Q ?Q`M i?`M? Hmv M ?| H-M i?S ? B- M;mv M F?Q ?'T i?m i`QM;
 #ªM F?¬M; +mM; +'T çO M,M; HQÊM; +?Q ?„MX
 h-M S?`K bB i +?†i i v- ?„M +ªK ;B€+ KbM? ?²B T?K+ HçB HU+ HQÊM; i? K H-M M
 ;B€+ HU+ HQÊM; +O KbM? +`M; i? K +QìM; ççB- K`F?Q HU+ i`ªB [m H-M i?S ?
 K°i i-M;X
 h?"K +?Q +ªM;mv M F?Q ?° i`€Q +O ?„M +kM; +| i? +SM; `„M +?`m çQÊ+ #€i +'T
 ç| S?QM; h?B M >MM; ç€M? ?„M K` +| çQÊ+ F?Q HU+ M?Q #•v ;Bì- +?d bÊ ?„M +kM
 M?B mX
 JçM? K)- i?"i bU [m€ KçM? K)X
 *`M; H`K +?Q ?„M pmB KWM; +?QM? H` ?„M T?€i ?B M #ªM iS+ M;mv M F?Q iU ?²
 +?S H¬B çB M HU+ M? M? - çB m M`v ;B9T +¬M; FQ+? +O ?„M +`M; i,M; H M F
 HU+ H`K ç®B i?O #` i /çBX
 æ•v +kM; +| HU+ +ªM iQÆM; ç®B HÈMX
 h`QM; K„i h-M S?`K tm'i ?B M pmB KWM;- H-M M`v Hmv M i? imv`^M; M;mv ?B K
 M?QM; i?m ?Qç+? +U+ HÈMX
 hB T i?2Q €M? K„i h-M S?`K`ÆB tm®M; i` M +´ ç,M;- M m H-M M`v ?„M F?¬M; |
 +?OM; H-M ? B- F i [mª +O ?„M M?`i ç`M? i?"T T?¬M #B i?ªK- ç-m bÄ +?QM? H`
 +´ ç,M; ç½ ;ÈB H M H¬B çB M # M i`QM; i?¬M KB mX
 @ "ªM i?•M i i?"i Km®M M?bM t2K M;QÆB +ÁM ?mv M /B m ;b # M i`QM;5
 h?'v H¬B çB M HU+ ç½ ;BªK #Èi`i M?B m- h-M S?`K +„M`,M;- çQ i v pQÆM iÈB
 >B M içB F?Q HU+ +O ?„M ç½ +| i? F?€M; +U H¬B çB M- +?Q M M ?„M +kM; F?¬M
 KB mX
 @ aQm
 L?QM; F?B #`M i v h-M S?`K +?çK iÈB +´ ç,M;- iY b„+ H¬B i•K #¶M; M?B M M?ªv H
 ççQ iY [m M; # v iÈB #`M i v h-M S?`KX
 @ > ? - M;?`+? i?¬M ;Bª- ççQ +O i +kM; F?¬M; +¬ ç°+5
 G"TiS+ K°i iB M; +QlBi?¬M #Q p M; p¼M; # M i`QM; G¬B h?¬M JB mX
 @ G`i? M? •K +O B\

h-M S?"K M;?2 çQÊ+ iB M; +Q`B- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB F?) `mM H MX h?"i b
KS+ ç°i M?B M- i? M? •K +| +?9i b•m i?ŠK- ;B®M; M?Q ç M iW pB M +'- ?ÆM M[i
?QÆM; p`i` K`- H`K i•K i?-M M;Q`B F?¬M; F?ÄB #` +?'M ç°M;X

@ sQ+? tQ+?

L; v F?B i•K i?-M h-M S?"K #` / Q ç°M; i`QM; M?€v K„i- iY b„+ H¬B i•K i®+ ç° +U+
•K +ÁM +?Q ?Q`M iQ`M iB m i€M +kM; ç½ `ÆB tm®M; HQM; #`M i v +O ?„M- ?ÆM
iB M; b'K- iB T i?2Q H`i? M? •K / i?`i #` MQÈM; +?€vX

@ h

h-M S?"K pW i`aB [m K°i i`"M ç m çÈM ç M +? i çB b®M; HçB- +?9i ç m çÈM M`v
;b [m€ HÈM iÈB ?„M- +?d H` # M i`QM; iY b„+ H¬B i•K K M; i?2Q M?B i HQÈM; F
+?€v +MM; çB M HU+ F?B M M;Q`B i /çB H`K +?Q ?„M F?¬M; F?ÄB ?Q i b•m K°i ?
`mM H M M? M? X

>Ä /B K i?-M #Q i?"i bU tm'i ?B M +| +?9i +´ [m€B +MM; [m, /`X

h?"K +?Q ç½ H`K +?Q h-M S?"K i`QM; F?QªM? F?„+ #'i +?'T i? M? •K KÈB tm'i ?B
;B€+ M`v i?Q€M; iB m i€M ?„M p°B p`M; çQ i v Km®M ?Ov /B i /'m p i/QM? i` M

dkyX *?QÆM; dky

*?QÆM; dkN, >bM? t,K [m, /`X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

a? `2/ #v "M GQM; >°B

>„M /MM; HU+ +?" t€i- `i M? M? ç½ H`K H`M / #` +?€v ç2M H°i ` - M?QM; iB T i?
HQM; #`M i v T?ªB +O KbM? tm'i ?B M K°i ?bM? t,K ?bM? /€M; M?Q iB +?ÈT M?

hY b„+ ?Ä /B K i?Qç i M?bM i?"T T?-M bBM? ç°M;- # M M;Q`B H`iY b„+ K` # M i
b„+ - i?"i ;B®M; M?Q +| K°i H¬B çB M ?Ä /B K ç M; i?B m ç®i i` M HQM; #`M i v ?

hY b„+ M?bM i?Qç i T?-M tBM? ç T- +U+ F€ +?|B K„i- M?QM; HçB +| p v m /`;? M

L?QM; H9+ M`v H¬B çB M ?Ä /B K +kM; F?¬M; içQ i?"M? i?QÆM; i´M +?Q H`M /
+ÁM içQ i?"M? +ªK ;B€+ i /çB M?Q # M ç-mX

@ æ•v H`iY b„+ H¬B i•K i`QM; +´ ç,M; FB b Q\

h?'v p"v i•K i?-M h-M S?"K F?¬M; F?ÄB #` +?'M ç°M;- +| p p¬ +MM; FBM? M;ç+X
M?bM HçB M;¼M +´ ç,M; i?b T?€i ?B M iY b„+ H¬B i•K # M i`QM; ç½ #B M K'i5

s2K ` ç9M; H`iY b„+ H¬B i•K i`QM; +´ ç,M;- ?| i?"M? ?bM? t,K iY pB K i` M i v ?

@ æ•v H` +| +?mv M ;b\

"B M +® ç°i M?B M tm'i ?B M H`K h-M S?"K i`QM; F?QªM? F?„+ F?¬M; F?ÄB M;•v
?bM? t,K FB i?"i ;B®M; M?Q ç½ ?Á i?"M? K°i i? pÈB i?•M i? ?„M- ?„M Km®M #`
i? H`K çQÊ+X

>ÆM M[F€ [m€B ?ÆM M[/-M /-M i` M HQM; #`M i v +kM; F?¬M; +ÁM +ªK ;B€+
F?¬M; M|M; `U+ ? v #,M; bQÆM; ?Q†+ i /çB- +`M; ;B®M; M?Q K°i #S+ ?bM? t,K
+?9i iQÆM; iU M?Q # /'m ?bM? t,K # pB M K +?OM; i` M M;Q`B ?„MX

>bM? t,K # pB M K +?OM; +kM; H" M?Q i? - K°i F?B ?„M F?¬M; i?9+ ;BK+ +kM; F
M"Q- M?QM; K°i F?B i?9+ ;BK+ i?b H"TiS+ +| T?ªM SM; K½M? HB iX

@ *?ŠM; H) i?S M"v +kM; ;B®M; M?Q K +?OM; b Q\

h-M S?"K M;?o i?-KX

ob i? ?„M #„i ç-m i?Y /MM; #ªM iS+ M;mv M F?Q ç" T p"Q ?bM? t,K iY pB K- M?Q
pšM F?¬M; ? +| +?9i T?ªM SM;- +,M #ªM F?¬M; F?€+ ;b ?bM? t,K #bM? i?QìM; i?

æB m M"v H¢B F?€+ pÈB # ?bM? t,K K +?OM; X

@ h?S M"v i?"i bU H" [m€ KS+ [m, /`5

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB + m +?fi K"v- F?¬M; +€+? M"Q Hw ;BªB- iB Ti?2Q ?„M H
pW `²B- tm'i ?B M +kM; p¬ +MM; F€ [m€BX

@ G" i? M? •K +O B\

h-M S?"K i?-K bmv M;?o- b m ç| €M? K„i HB M ç€M? ;B€ çdM? +mM; çB MX

" M i` M pšM +ÁM H¬B çB M ç M t2M M? m- M?Q HQM; M?Q t"- F?¬M; M;WM; i€M
[m M;- M?QM; H9+ M"v +| H) /Q pW `²B H¬B çB M ç€M? tm®M; ç½ [m€ M?B m- H"
çB F?¬M; Qi- ç½ F?¬M; +ÁM +ªK ;B€+ b€M; i`QM; M?Q ;B[# M M;"v- H"K iÁ G¬
i`-K H MX

*m®B +MM; €M? K„i h-M S?"K M?bM H M T?Q iQÊM; i?-M +€+? ç| F?¬M; t - ?„M
i?-M iQÊM; +O G¬B h?-M- iQÊM; K¢Q ?mM; ?½M- F?Q i? mv pk H"K #S+ iQÊM;
Km®M b®M; H¢BX

hB +?ÈT #¢+? [m M; F?„T #®M T?Q +?B m `¼B #„M H M i` M iÁ i?-M iQÊM;- K
F?OM; #®X

@ h? M? •K pW `²B T?ªB +?,M; H" G¬B h?-M iB M #®B\

h-M S?"K çSM; M?bM +?^K +?^K H M T?Q iQÊM; ?²B H•m- b m ç| Kî KB M; ?ÄBX
bM? /mv i`b p #bM? ioM?- F?¬M; #` €M? K„i b„+ #ûM +O i?-M iQÊM; H"KªM? ?Q
L?QM; i?"i H•m b m ?„M pšM F?¬M; ? M;?2 çQÊ+ iB M; ç€T H¢BX

@ G¬B h?-M iB M #®B\

h-M S?"K F?¬M; + K HÁM;- H¢B F m H M K°i iB M;- M?QM; G¬B h?-M JB m pšM +
?„M- +,M #ªM F?¬M; +ÁM M;?2 çQÊ+ i? M? •K i?-M #Q pW `²BX

h?-M b„+ h-M S?"K i`-K tm®M;- G¬B h?-M M"v K M; iÈB +?Q ?„M +ªK ;B€+ çB K t

h? M? •K pW `²B +O G¬B h?-M `ä`"M; +?Q i?'v Km®M FûQ ?„M p"Q i`"M /Q M? +
H¢B M|B +?mv M F?¬M; +?9i `ä`"M; KBM? #¢+?X

@ L;?`+? i?-M ;Bª\ .U p"Q +€B ;b H¢B ;¼B i H" M;?`+? i?-M ;Bª\

h-M S?"K iU ?ÄB pÈB ?„M ?B M i¢B- +,M #ªM +kM; F?¬M; +| w iS Km®M T?ªM F?€M
+?Q ?B M ;Bì ?„M +ÁM ç M; M?"M çQÊ+ *?•M oä i?€M? çB M # Q +?2- Qi M?'i i`
T?QM; i?b +kM; F?¬M; ? +| w iQíM; T?ªM F?€M; p` \*?•M oä h?-M ?Q p¬ Kì K`i FB

o T?-M b m F?B ?„M #QÊ+ H M çdM? T?QM; i?b b) M?Q i? M"Q- ?„M +ÁM +?Q br
?„M +kM; F?¬M; +| i?U+ HU+ çB HQ H„M; +?mv M M"vX

*?d M|B iÈB i€K p` i?€M? i¬M ç½ H"K +?Q ?„M M?bM F?¬M; i?'m- T?ªM F?€M; *?
?„M- h-M GB +kM; M?[M; M;QìB HB M [m M F?€+ T?ªB H"K b Q #•v ;Bì\ >„M +kM;
:B i°+ +O ?„M +MM; i?•M ?[m iQM M;QĐM; ç m H" *?•M oä h?-M- M?"M çQÊ+ *?•

>„M H" M;QìB i`¼M; ibM? i`¼M; M;?o M?Q p"v- imv i ç®B F?¬M; F?ª M,M; #Ä [m

>ÆM M[h-M GB ç½ i`î i?"M? ç iY +O hY >" i`QÎM; H½Q +O *?•M oă i?€M? çB M
Hk pÈB *?•M oă i?€M? çB M +MM; *?•M oă i?€M? ç` - b m M"v i?"K +?Q M" M; b) i
M i`QM; X

L m M?Q ?„M i`î i?"M? M; ?`+? i?-M; B^a- HçB H"K b Q ç®B Kti pÈB h-M GB\
hQÆM; H B +| ``i M?B m çB K t'm #B M +®- h-M S?"K F?-M; i? M"Q M? M? M?Q
@ G-B h?-M iB M #®B- +| i? ` ; †T Kti K°i +?9i F?-M; \
h-M S?"K HçB ?ÄB i? K H-M +m®B +MM; - i?'v pšM F?-M; +| i? M? •K i`^a HÏB- ?„
K„i M?bM H M +´ ç, M; ç½ K'i çB iY b„+ H-B i•KX

J°i i v + -K +´ ç, M; H M [m M b€i- # M i` M +´ ç, M; +| içQ ?bM? i?"i +´ tQ - +ÁM +
M?[M; MÆB F?€+ +kM; F?-M; +| ; b ç†+ i?M- ?ÆM M[H-M M"v +kM; F?-M; +| +^a
ç½ K'i çB iY b„+ H-B i•K- T?^aM; T?'i M?Q M| +kM; ç½ #B M i?"M? K°i M; ¼M +´ ç, M
L?QM; ç² p"i M"v i?"i ; B®M; M?Q i?m°+ p i?ÏB i?QÊM; +´ - h-M S?"K çQÆM; M?E
içK i?ÏB F?-M; M?bM ` çQÊ+ +| ; b F?€+ i?QìM; - M?QM; ?„M pšM MûK p"Q i`QM;

@ h-M S?"K + +

G9+ M"v # M M; Q" B G-B h?-M JB m p¼M; HçB i? M? •K +O S?QÆM; hB m hbM?>
h-M S?"K +?Êi M?È iÈB S?QÆM; hB m hbM? pšM +ÁM Î# M M; Q" B- pW `²B M" M;
bûi ç€M? +? i- ?ŠM ç M; p- +MM; HQ H„M; X ob i? ?„M p°B p" M; i? v [m-M €Q- b
i`mv M KÈB M?'i içB X

L m i? M? •K i?-M #Q FB F?-M; +ÁM tm'i ?B M- ?„M Î HçB MÆB M"v +kM; F?-M;
çB M i` M HQM; #`M i v- i`QM; F?Q^aM? F?„+ ?„M +kM; F?-M; +| #B M T?€T M"Q ;

@ hB m hbM?- F?-M; + -M HQ H„M; - i F?-M; b QX

h-M S?"K çB ` M; Q" B i?-M KB m- i?'v S?QÆM; hB m hbM? ç-v p HQ H„M; ç M; ç

@ h-M S?"K + + - ?mvM? F?-M; +| pB + ; b\
S?QÆM; hB m hbM? F?| iBM M?bM h-M S?"K- T?€i ?B M imv i|+ ?„M #` +?€v ç2M
F?-M; +| p i i?QÆM; - çB m M"v H"K +?Q M" M; FBM? M; ç+ F?-M; i?-BX

@ oW `²B Km°B `ä ``M; M?bM i?'v H-B çB M #´ p"Q i` M M; QÏB ?mvM?
S?QÆM; hB m hbM? i?b i?"Q M|B- +^aK i?'v F?-M; b Q iQÎM; iQÊM; M'BX L" M; #B
b'K bûi i` M #-m i`ÏB ; B€M; tm®M; - M?QM; F?-M; M; Ì pšM F?-M; içQ i?"M? i?QÆ

@ oW `²B Km°B `ä ``M; M?bM i?'v H-B çB M #´ p"Q i` M M; QÏB ?mvM?

S?QÆM; hB m hbM? i?b i?"Q M|B- +^aK i?'v F?-M; b Q iQÎM; iQÊM; M'BX L" M; #B
b'K bûi i` M #-m i`ÏB ; B€M; tm®M; - M?QM; F?-M; M; Ì pšM F?-M; içQ i?"M? i?QÆ

@ > ? - M m i ç½ t^av ` +?mv M- B ç2K Km°B çQ iÈB h?-M h?9 ; B i°+ ç•v\
dkRX *?QÆM; dkR

dkRX *?QÆM; dkR

*?QÆM; djy, J°i F ?mM; M?•MX URV

L; m²M, oBTp M/

U% ððÇXÔU% ððÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>% VÔXÇö>% V

h-M S?"K +QÏB +QÏB M|B- pW `²B b m F?B Hmv M?| K +?OM; H-M i?S ? B- i?•M
M, M; HQÊM; K +?OM; ?Q" M iQ" M +?[i` - F?-M; +?d #B M K'i ? i p i i?QÆM; - i?"
+QìM; ççB ?ÆM F?-M; QiX

*?d H` +?mv M pW `²B +Ym iY M?'i bBM?- ?„M M; šK HçB +kM; F?-M; + -M T?^aB M
H"K ; bX

G9+ M"v S?QÆM; hB m hbM? M;Æ M;~M M?bM i?Q€M; [m G¬B h?¬M JB m- T?€i
T?Q H9+ M"v +?d +ÁM HQm H¢B #¢+? [m M; i?•K m- H¬B ¢B M HU+ ¢½ ;BªK ¢B F
T?•M MY X

@ h¬M S?"K + + - ?mvM? i?"i HÊB ?¢BX

S?QÆM; hB m hbM? i€M i?€M i" M ¢€v HÁM; - imv `^M; h¬M S?"K F?¬M; M|B M?QM
H'v M;mv ?B K i?"i HÊM- # M i`QM; H¬B ¢B M FBM? F?OM; ;B Q FQ+?- F?¬M; T?
i?b ?"m [mª i?"i bU F?| HQÌM;X

@ E€ i?"i +kM; M?Ì Km°B ¢½ i†M; +?Q i pB M i`•M +?•m #ªQ #®BX

h¬M S?"K F?) +QÌB M|B- ?„M +kM; M|B i?"i HÁM; - M m pW `²B F?¬M; +| h?ªQ J°
b®M; b|i +O ?„M b) M?Ä `i M?B mX

*kM; #ÎB pb h?ªQ J°+ GBM? ¢½ iWM; +Sm K¢M; ?„M ? B H¬M- ?„M +`M; T?ªB i?U
KbM?- ¢Q i?B m M[M"v M iQ`M ¢B iÊB KK+ iB mX

@ >B M i¢B b„+ i`ÌB ¢½ Km°M- ? v H" +?9M; i Î H¢B MÆB M"v K°i ¢ K ¢½X

h¬M S?"K M?bM H M #-m i`ÌB- i?'v i`,M; ¢½ H M- ?ÆM M[MÆB M"v #` p•v i`QM;
?ÊT H M ¢QÌM;X

L?QM; ¢9M; H9+ M"v- i`QM; HÁM; h¬M S?"K ¢°i M?B M ;B"i KbM?- +ªK ;B€+ #`i M
/•M; H MX

@ s2K ` H" T?9+ i?b F?¬M; T?ªB ?¼ - H" ?¼ i?b i`€M? F?¬M; F?ÄB

h¬M S?"K ?Qi b•m K°i ?ÆB- #`i ¢„+ /o i?Î /`BX

æ K- /¬M /¬M +?bK b•mX

"®M T?Q ¢ m BK „M; - M;šm M?B M i`mv M iÊB iB M; ;¬K M? +O p`B v m i?9- #ÎB
H M F?¬M; i?QÌM; tmv M- +?Q M M +`M; H`K #|M; ¢ K i? K v M H†M;X

G9+ M"v i?"K +?Q +ª iB M; ;B|i?´B +kM; F?¬M; M;?2 i?'v- H`K +ª K°i KªM; HÊM M9
€T HU+X

.QÊB HQ¢B ?Q`M +ªM? M"v- h¬M S?"K +ªK ;B€+ #ªM i?•M +| HQ¢B +ªK t9+ #m²M
M /•M; H M- H`K i`QM; M;U+ ?„M M;? M +SM; - ?ÆB i?Î +kM; F?| +?`mX

>„M M;~M; ¢¬m M?bM H M- M?bM i?'v T?QÆM; ?QÈM; K` ?„M +MM; S?QÆM; hB m
+?`m FB H" iW MÆB ¢| i`mv M iÊBX

@ E?¬M; i? iQÎM; ¢QÊ+ +m®B +MM; +?9M; i +kM; #` i`mv imM; iÊB ¢•vX

h¬M S?"K T?€i ?B M # M FB i`mv M iÊB F?Q iS+ p¬ +MM; #Q K"i- iU ?² H" +® w`
?B M #Ä +?¢vX

E€ i?"i F?m M9B MQM M"v +kM; i?"i `°M; HÊM- ?ÆM M[ +ÁM i`QM; ¢ K F?mv - p
MÆB KÊB ¢9M;X L?QM; #ÎB pb pW `²B G¬B h?¬M JB m /` ¢°M; - T?€i ` [m M; K M
M;| ¢½ +`T +?Q M;QÌB +?d /šM- +?d bÊ [m€ / /`M; H`K M;QÌB +?9 w iÊBX

G¬M M"v ?„M pb #`i M K` #` M;QÌB #S+ +?¢v p`Q i`QM; M9B b•m- b m ¢| +Æ /mv
h?¬M JB m- ¢QÊ+ K°i Qi Qm ¢½B- M?QM; +m®B +MM; +kM; #ÎB pb G¬B h?¬M JB

@ Zmª M?B M H" T?9+ ?¼ i?2Q +MM; ?5

h¬M S?"K #`i ¢„+ /o i?Î /`B- ?„M T?€i ?B M F?Q iS+ FB ¢½ ¢ M i`QM; pÁM; i`,K i`
M"v ¢®B pÊB +QÌM; ;Bª +?•M +?QM? K` M|B +?d M?€v K„i HB M iÊB- +?Q /M ?„M
F?¬M; +ÁM F`T M[X

>„M +| i? +ªK ;B€+ ¢QÊ+ H¬M M"v iÊB ¢•v ¢Q+? i?"i H" K°i +QÌM; ;Bª5

>ÆM M[+ÁM H°K°i+QìM;;BªK¢M? ?ÆM ?„M`i M?B m- M m F?¬M; ?„M +kM; b
ç°M; i`QÊ+ - bªM bBM?` +ªK ;B€+ #`i M M;mv ?B K5

@ a) H° B\ L;QìB +O EB M EBM? h¬M ;B ? v H° h?¬M J°+ J°+ ;B \

•M? K„i h¬M S?“K i`U+ iB T [mûi iÈB ç` T?QÆM; FB - b m ç; HB M M?bM i?`v K°i
T?€i` ?“M [m M; H¢M? H)Q i`QM; `WM;- H°K HÁM; M;QìB bªM bBM? iB `mM; ç°M

*QìM;;Bª- +QìM;;Bª imv i ç®B5

oW M?bM i?`v €M? K„i FB - iQ`M i?•M h¬M S?“K ç m +,M; +SM; H M- +“M; F?¬M;
#ÎB pb ?„M +; K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M m ?„M +; K°i iB /` ç°M;- ç®B T?QÆM; b) H`v
+¬M; FQ+? i`Q K¢M; pÈB ?„M5

*?Q M M ?„M +?d +; i? •K i?¬K T?ÁM; M;UX

@ h¬M S?“K + + - H°K b Q p”v\

S?QÆM; hB m hbM? iU ?² +kM; ç½ T?€i ?B M #B m ?B M /` i?QìM; +O h¬M S?“K
?ÄB- M?QM; M`M; iU ?² +kM; +ªK i?`v K°i HQ¢B +ªK ;B€+ t`m- #„i ç¬m M?bM i?2C

@

E?B M`M; M?bM i?`v €M? K„i /` i?QìM; FB - S?QÆM; hB m hbM? ?QªM; bÊ ?ûi H
K`v #QÊ+ - bmwi +?9i #` p`T M;½ iû tm®M; ç`iX

@ hB m hbM?- Km°B i`€M? [m K°i # M i`QÊ+ çB- çB i?“it - +“M; t +“M; i®iX

h¬M S?“K H9+ M`v F?¬M; i? T?•M` iBM? i?¬M #ªQ ?° S?QÆM; hB m hbM?- ?„M
pšM M?bM +?^K +?^K p T?QÆM; ?QÈM; FB - i`QM; KB M; #bM? ioM? +?“K`½B M

@ æ; H° J°+ hm *¬M;

G9+ M`v ? B K„i S?QÆM; hB m hbM? p¬ i?¬M M?bM p T?QÆM; ?QÈM; FB - i`QM
?“K`„M; p M? m H”T +”T- i?•M i?`mM`~v- F?¬M; /€K ç°M; ç”vX

@ J°+ hm *¬M; J°+ h?B M >MM;\

h¬M S?“K M;?2 p”v i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB i`¬K tm®M;- [m M ? iÈB M;QìB M`v ?
HB m +O —M h? æ M J¬M p +QìM;;Bª æ¢B EB M [m®+ - +; +?9i ?B m #B i p ?m

L;?2 M;B iQÈM; K¢Q +O J°+ h?B M >MM; +U+ F€ ?mM; €+ - iQM? +€+? i?“T T?¬M
;B i i?“M? iQM?- M?QM; K°i i?•M pä ?¼+ +Æ ?² ç„M; T?QM; i¢Q +U+ - M;?2 M;B ç
+`T pä i¬MX \*?Q M M imv`^M; `i M?B m +Wm ;B M?QM; #ÎB pb mv / M? +O h?¬M
i? K i?U+ HU+ +O J°+ hm *¬M; K¢M? K)- M M F?¬M; B H°K ;b çQÊ+ ?„MX

*ÁM M;?2 M;B [m M;QìB M`v F?B +ÁM i` F?Q i?“M? M?“i i?ìB- F?¬M; +?d ;B i b
T?d +QìM; ç¢B- i?“K +?Q +ÁM +; HìB ç²M ç½B +; ;B i°+ +QìM; ;Bª pä i¬M pb ç„+
+ª M?“ K€m +?ªv i?“M? b¬M; +?; ; F?¬M; i? - #` ?„M i`M b€i /B i K¬MX

a m F?B M;QìB M`v i`î i?“M? pä i¬M +QìM; ;Bª- iQM? M i F?¬M; bY - M;?2 M;B +
p”Q M?[M; MÆB ?¶M HQ¢M- i`m /B i K°i Qi ?mM; ç² €+ ç² i?“M? / M? ç½ H•m- î ?Æ
ç m HQm H¢B i?“i M?B m +?B M iQ+? ?mM; ?½MX

>B M ;Bì î EB M E?¬M æÈB +; `i M?B m i?“M? +?O +QìM; ;Bª F?B M?bM i?`v J°+ h
FQM?- bÊ ?½B M m KbM? F?¬M; +`M i?“M +?¼+ ;B”M p` b€i iBM? FB - b) K M; iÈ

*; i? M;B p` J°+ h?B M >MM; M`v imv i ç®B H° M?•M p”i ?mM; mv +?“M p M; +ª æ
?„M +ÁM +?Q ç°i T?€ iÈB +ªM? ;BÈB pä i?€M?- M?QM; ?mM; mv +O M;QìB M`v +
pä i?€M? *´ J†+ # Q M?B mX

æ†+ #B i î i¢B æ¬M; *?•m- +; `i M?B m M;QìB i”T pä t2K ?„M H° i?¬M iQÈM;- i?
?„M t2K M?Q K¬M i?¬M K° +9M; #€BX

"ÎB pb M;QÌB M"v Hm¬M HQm H¢B #°`•m /"B t€K i`„M; /"B iÈB MY tQ+?- +?Q M M
hm *¬M;X

Í æ¬M; *?•m- iW i`QÈ+ iÈB M v +| +•m ç²M; / Q óJ°+ hm *¬M;- +?'M FBM? ç¬M;ô-
M;?2 M|B +|`'i M?B m i` +QM F?B M;?2 i M ?„M ç m ?QªM; bÊ iÈB Á F?|+X

dkkX *?QÆM; djR, J°i E >mM; L?•MX UkV

*?QÆM; djR, J°i F ?mM; M?•MX UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

*| i? M|B M;QÌB M"v +kM; H" K°i M?•M p"i i`mv M F€- i?"M? / M? iÈB p" B +?K+ M,
hm v i ç®B H" K°i F ?mM; M?•M5

@ L;mv M H B H" p` b€i iBM? FB - +?ŠM; i? i`€+? b€i F?Q H¢B M†M; iÈB M?Q p`
+ªK ;B€+ #`i M F?¬M; i?¬BX

h¬M S?"K M;?2 çQÊ+ S?QÆM; hB m hbM? M|B M;QÌB FB +?QM? H" J°+ hm *¬M;
?B m` - ç²M; i?ÌB i`QM; HÁM; +¬M; i? K i`-K tm®M;X

L;QÌB M"v i?"M? / M? p" B +?K+ M,K- i?U+ HU+ +QÌM; ?½M- i m v i ç®B F?¬M; i? b
J†i F?€+ h¬M S?"K +ÁM #B i çQÊ+ M;QÌB M"v ç½ ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB pä i¬M ?ÆM #
+ÁM +?Q ç°i T?€ iÈB +ªM? ;BÈB pä i?€M? F?¬M; TªB pb i?B M T?9 +O ?„M F?¬M
[m€ M?B m M M b€i F?Q [m€ M†M;- i m pB i•K +ªM? F?¬M; i? i,M; H M K" +ªM i`ÎX
*?Q M M i?U+ HU+ +O ?„M pQÊi t +Ym +`T pä i¬M #bM? i?QÌM;- i?U+ HU+ +O h-
+Ym +`T pä i¬M #bM? i?QÌM; +ÁM TªB +® ? i bS+- pŠM F?¬M; M„K +?„+ T?¬M i
iB M;¬M iÈB +ªM? ;BÈB pä i?€M? +?d +ÁM MY #QÈ+\\

h¬M S?"K i?"i bU F?¬M; +| HÁM; iBM +| i? HB m K¢M; pÈB ?„MX

@ >W- S?QÆM; M? ç¬m- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ M;QÆB +ÁM M?"M` H½Q T?m5

o"Q H9+ M"v- h¬M S?"K +?Êi M;?2 i?'v K°i +ÆM ;B| M? ç" T p"Q K†i- i`QM; M?€v
i?•MªM? t t t i[m F?QªM; +€+? i`,K i`QÊM;- çB iÈB +€+? ?„M +MM; S?QÆM; h
i`QÊM;- €M? K„i #,M; bQÆM; M?bM iÈBX

@ J°+ hm *¬M;- i F?¬M; p ç•mX

æKM; iÈB €M? K„i +O J°+ hm *¬M;- S?QÆM; hB m hbM? ;B®M; M?Q M?"M H'v ?Q
p"Q b m HQM; h¬M S?"KX

@ J°+ hm *¬M; iB M #®B- M;QÆB +-M ;b TªB ;•v F?| tY °i iB m +- MQÆM;5

*ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ ?mM; ?½M +O M;QÌB FB i`"M [m - h¬M S?"K F?¬M; F?Ä
/m v i`b #bM? ioM? M|BX

G9+ M"v çSM; i`QÈ+ K†i ?„M H" K°i H½Q ;Bª K†+ €Q #`Q i`Q- [m-M €Q +| +?9i`€+
+kM; i?"T T?¬M`®B HQ¢M- M m F?¬M; TªB /mM; K¢Q ?mM; €+ +MM; ? B K„i +O
bÊ +| M;QÌB b) +?d t2K ?„M H" K°i pä ;Bª H¢+ T?€+? HQm H¢+ K" i?¬BX

@ hB m iY M;QÆB iQM? H" i?S ;b p"v\\

L;?2 çQÊ+ +•m M|B +O h¬M S?"K- b„+ K†i J°+ h?B M >MM; F?¬M; +?9i / Q ç°M;-
HB + K„i M?bM h¬M S?"K i`mv ?ÄB,

@ S?QÆM; iB m M? ç-m H" M; QÌB +O J°+ ; B h?-M J°+ h?"M? +?9M; i - M?Q i?

@ h î i` M çQÌM; ;†T çQÊ+ M" M; - i i?'v M" M; K°i KbM? H HQB ?Bm [mçM? M M /

h-M S?"K pW M; ?2- i`QM; HÁM; +?Êi ç°M; - ?„M iU ?² +ªK ; B€+ çQÊ+ J°+ h?B M çQÊ+ M°B ibM?X

@ >W- M; QÆB çWM; ?ÁM; HW #`T H½Q T?m- M|B5 ob b Q i`[p"i ; BÈB +?d +O h +MM; J°+ .QÆM; ? B p` i`QÎM; H½Q HçB î i` M M; QÌB M; QÆB5 _®i +K+ H" B ; B i

•M? K„i J°+ h?B M >MM; #, M; bQÆM; M?bM h-M S?"K- HçM? HMM; ?ÄBX

æ²M; i?ÌB K°i +¶ F?Q iS+ p¬ +MM; FBM? F?OM; €T #€+? iÈB ?QÈM; h-M S?"K- T?ª iS+ i?QÈM; p` pä i¬M +QÌM; ; Bª ? , K /¼ h-M S?"K T?ªB M|B` HÌB i?"i bU- #ÎB pbi i`QÊ+ K„i +, M #ªM F?¬M; +| F?ª M, M; ; B i +? i çQÊ+ ? B pä i¬M +QÌM; ; Bª M?Q J°

@ hU ?² ?„M F?¬M; M?"M #B i i \ E?¬M; iBM i +| çQÊ+ i?U+ HU+ ; B i +? i J°+ J°

h`QM; HÁM; h-M S?"K HçB / Q ç°M; - i•K i?¬M M? M? +?|M; tQ v +?mv M- /M b Q i`mv M F€ + Q M; çQ M?Q J°+ h?B M >MM; +?Q +?„+ b) +?`m +?9 w iÈB bU iQ+? F?¬M; M?"M` ?„M +kM; H" +?mv M #bM? i?QÌM; X

æ²M; i?ÌB ?„M +kM; ?B m çQÊ+ H-M M"v bÎ /o #` iB i H° ?"M? imM; H" /Q ? B i`[p K°i ç K ?„M`ÌB F?ÄB >„+ >Ä h?"M? iWM; bY /KM; HBM? /QÊ+ # M i`QM; K°i i`[p

@ G9+ i`QÈ+ F?B i +MM; hB m hbM? ;†T M? m- ç½ T?€i ?B M J°+ J° +MM; J°+ .Q K" hB m hbM? M; ½ /QÈB ç'i M; 'i tdm- i +?d M?†i çQÊ+ i`[p"i ; BÈB +?d +O ? B p +QÌM; ; Bª M"Q ; B i +? i #¼M ?¼ i?b +?9M; i +kM; F?¬M; #B iX

h-M S?"K H"K M?Q p¬ +MM; F?| +?`m i?®B HmB` b m p" B #QÈ+ - b m ç| #` ç†i M i?"i bU F?¬M; M?"M` ?„M - ?„M +kM; i?Y HW ; ç i K°i H-M t2K +| +Æ ?°B ? v F?¬M

@ E?¬M; #B i\

h` M K†i J°+ h?B M >MM; H°` p /[iÊM- HçM? HMM; M|B,

@ >W- +?Q /M H" M; QÆB F?¬M; #B i i?b +kM; T?ªB çB tm®M; +?¬M +MM; 5 L; QÌB S?"K H" M?[M; B [m M ? iÈB +?mv M M"v ç m T?ªB +? i5 E +ª S?QÆM; iB m M? p iB T M?"M i`WM; T?ç i5

@ h F?¬M; p 5

S?QÆM; hB m hbM? M„K +?†i €Q h-M S?"K F?~M i`QÆM; M|BX

h-M S?"K M; ?2 p"v b„+ K†i HçB i`-K tm®M; - ?„M i?"i F?¬M; M; Ì J°+ h?B M >MM; H M"v- /M M; ?o KbM? F?¬M; T?ªB ?mM; i?O +kM; Km®M /B i bç+? - t2K` ?¬K M v K i?Q€i i?•M- ?„M +kM; ç½ #„i ç-m •K i?¬K +?m~M #`X

@ P M? HQM; HQM;

L?QM; ç9M; H9+ M"v- iÁ G¬B h?-M JB m i?"i HÈM b m HQM; h-M S?"K #¶M; M? iU ?² +¬M #ç i i?B M /UM; H MX

@ æ•v H" +€B ; b\ E?¬M; M; Ì H" G¬B h?-M JB m5

J°+ h?B M >MM; pb ç2K iQ" M HU+ +?9 w H M h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM? iB M; p M; - F?B çQ K„i M?bM [m ç€M? ; B€ iÁ i?¬M KB m- M m F?¬M; T?ªB +? , K +ÁM F?¬M; #B i iÁ i?¬M KB m H" /Q "¬M G¬B æ^M; içQ i?"M?X

@ aQm5

L; v b m ç| - G¬B h?-M JB m -K -K`9i tm®M; - i? iQ+? /¬M /¬M i?m M?Ä HçB- +m® [m M; K M; t M? i`„M; ç M t2M M? m ?QÈM; i` M M; QÌB h-M S?"K # v çBX

J°i ç¢Q t M? i`„M; [m M; K M; ç M t2M M? m- i? iQ+? F?¬M; HÈM- i?Q¢i M?bM +?
 ?B M +U+ M? M?- i?Q€M; +?®+ ç½ b€T M?“T p“Q HQM; #“M i v T?ªB +O h–M S?“
 L?bM [m ;B®M; M?Q K°i çB K b€M; b€T M?“T p“Q i` M ?bM? t,K iY pB K i` M HQM
 @ *?mv M ;b tªv ` p“v\
 æWM; M|B +?d `B M; J°+ h?B M >MM; FBM? M;¢+- M; v +ª #ªM i?•M h–M S?“K +k
 `²B iY b„+ H¬B pB K ç½ #B M i?“M? K°i ?bM? t,K i` M i v ?„M i?b t2K M?Q tQM;-
 h?–M JB m +kM; ç½ #B M K'i F?¬M; i?'vX
 @ *?ŠM; H) iY b„+ H¬B pB K +MM; G¬B h?–M JB m ç m ~M ;B'm i` M M;Q|B +O i
 h`QM; HÁM; h–M S?“K #` ?M /¼ M´B H M b|M; iQ ;B| HÈM- M?QM; çB m M`v F€i?
 H„M; M?'i- ?„M HQ H„M; M?'i +?QM? H` i? M? •K i?–M #Q +O óG¬B h?–M ô5
 L; ?`+? i?–M ;Bª G¬B h?–M5
 æ| H` M?•M p“i tm'i ?B M b m i?|B i?QÊM; +´- M; ?2 M|B +€+? i?|B ç¢B #•v ;B| Qi M
 ;B M5 h?2Q ç¢Q Hw ?ŠM H` ç½ +? i iW H•m- M?QM; M m M?Q ?„M K v K„M +?•M
 i€M- K°i H½Q [m€B p“i M?Q p“v M m ;B'm i` M M;Q|B +O ?„M- `®i +K+ b) K M; i
 iQ€B5
 h|K H¢B ?„M i?“T T?–M bÊ ?½B HQ¢B T?B M iQ€B M?Q i? 5
 L m M?Q +| K°i M; `v #` *?•M oä i?€M? çB M T?€i ?B M ` KbM? +|[m M ? iÈB G¬B
 h–M S?“K i?“i F?¬M; /€K iQîM; iQÊM;X

dkjX *?QÆM; djk, æ´ æ'mX

*?QÆM; djk, æ´ ç'mX

L;m²M, oBTp M/

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

*?•M oä i?€M? çB M +| M,M; HQÊM; HÈM # Q M?B m ?„M i?“T T?–M `ä `M;- çWM;
 K|K`i- /M H` i€K p` i?€M? i¬M #Q ?B K +kM; F?¬M; TªB bS+ +O ?„M +| i? ç®B

*| i? M|B ?„M +ÁM +?Q +| M,M; HU+ ç®B H”T +MM; *?•M oä i?€M? çB M5

Pi M?'i î ?B M i¢B ?„M +ÁM +?Q M; ?o iÈB TªB ç®B H”T pÈB *?•M oä i?€M? çB M
 ?B M i¢B i` M M;Q|B KbM? #` ç€M? H M M?½M ?B m óM; ?`+? i?–M ;Bªô5 *M; F?

h–M S?“K + m +?†i K`v- imv `^M; F€M; ° i`QM; M9B b•m H–M M`v ;B9T +?Q ?„M ç
 HU+- M?QM; M m +| i? ?„M i?“`^M; ibM? M;mv M p b m ibK #B M T?€T Hmv M ?|
 M;mv M F?¬M; ;†T çQÊ+ G¬B h?–M JB mX

hB T i?2Q ?„M F?¬M; iU +?O `9i #“M i v TªB p i`QM; i v €Q- F?¬M; Km®M ç J°+
 ç®B /B M +?SM; FB MX

@ hB m iY- ç| H` p“i ;b\ ob b Q MÆB M`v H¢B +| K°i iÁ G¬B h?–M JB m\
 G9+ M`v J°+ h?B M >MM; +kM; F?¬M; #B i h–M S?“K ç M; `®B HQ¢M M?Q p“v- +?

@ h H`K b Q #B i- +?9M; i +?d Km®M ibK K°i +?¶ M; ?d M;ÆB K°i ç K- M”Q #B i ç
 G9+ M`v i•K ibM? h–M S?“K +| +?9i F?¬M; tQM;- +?d iS+ ;B”M i`ª H|B K°i +•mX

@ hB m iY- /€K M|B +?mv M FB m ç| pÈB H½Q T?m- M;QÆB Km®M +? i5

J°+ h?B M >MM; M;?2 çQÊ+ M;[F?Q +O h-M S?"K- p K†i F?OM; #® +Q ;B"i H M M|BX

@ *?ŠM; H) M;QÆB +ÁM +| /U ç`M? +?`m #m¬M; i? +?Q i ? v b Q\

h-M S?"K +kM; F?¬M; +?9i bÊ ?½B ç|M H'v €M? K„i +O ç®B T?QÆM; H¢M? HMM; [m iQM? +€+? i`M M?šM +O J°+ h?B M >MM; - +?Q /M H` ?„M +| ;B i +? i J°+ J F?¬M; - M;QìB M`v +kM; b) F?¬M; #Ä [m +?Q ?„MX

@ h®i i®i i®i- i?"i F?¬M; #B i +| # Q M?B m M, K F?¬M; M;QìB M`Q /€K M|B +?mv >MM; i 5 >ÆM M[ +| i? î i`QÊ+ K†i i K` #ªQ i`b çQÊ+ i`'M ç`M? M?Q p"v +kM; F iB m iY +ªM? ;BÈB HBM? pä bQ +| i? H`K çQÊ+ iÈB KS+ ç° M`v ç9M; H` F?¬M; b

hQM? +€+? J°+ h?B M >MM; [m€B /`- F?B M?bM i?'v T?ªM SM; +O h-M S?"K i?b i?S+ M|B,

@ *?" + +?" + - F€i?"i pÈB ç° im´B M?Q M;QÆB ç½ +| çQÊ+ i?U+ HU+ M?Q p"v ç½ t2 ç€M; iB + K°i i?B M i`B M?Q M;QÆB ?¬K M v T?ªB ;½v i`QM; i v i 5

@ o"v b Q\ E€i?"i M;QìB î ç° im´B M?Q J°+ hm *¬M; M;QÆB +| i? #ªQ i`b p¬ bd M im´B +O M;QÆB +ÁM HÈM ?ÆM +ª ? B +?9M; i +°M; H¢B- F?¬M; i? iQîM; çQÊ+ ;BÐM mv T?QM; i`QÊ+ K†i +?9M; i X

J†+ /M h-M S?"K #B i çQÊ+ i?U+ HU+ +O KbM? F?¬M; #^M; ç®B T?QÆM; - M?QM ç`M? ?¢ b€i i?O- M?Q p"v i` M KB M; HQÐB ?„M +kM; F?¬M; / /`M; M?"M i?m - M i H°` bÆ ?î i•K i bM? - ?„M t2K M?Q +| i? K K°i T?¬M +Æ ?°BX

@ > ? - ? v +?Q iB m iY KB M; HQÐB #ûM M?¼M- M;QÆB i?Q¢i M?bM i?"i ;B®M; i /B K- im´B i` F?BM? +m²M; 5

h?"i #'i M; î- F?B M;?2 çQÊ+ HìB M|B +O h-M S?"K K` J°+ hm \*¬M; H¢B Mî MK +Qì ?„M M?bM h-M S?"K H¢B ;B®M; M?Q M?bM i?'v ç iY +O KbM? - i?"K +?Q ;B®M; ;B i°+ - i?"T T?¬M [m, /`X

@ "ªM i?•M i H¢B ?B p¼M; M;`v b m F?B i ;B`²B +kM; F?¬M; ;B®M; M?Q M;QÆB ?"m #®BX

h-M S?"K +kM; +ªK i?'v M;Q`B w Km®M- ?„M p®M ç`M? +?¼+ ;B" M ç®B T?QÆM; - M;QÊ+ H¢B H`K +?Q J°+ h?B M >MM; H° p i?QîM; i?S+X

æ²M; i?ìB ?„M +kM; KÆ ?² +ªK i?'v +| K°i iB +Æ ?°B- J°+ h?B M >MM; F?¬M; #B ?„M +| çQÊ+ i?U+ HU+ pä i¬M- /o M?B M F?¬M; M;?o iÈB KbM? +| M, M; HU+ ;B i J°+ .QÆM; X

@ L;QÆB +| /€K F?¬M; bY /KM; M;mv M F?Q- +?d /MM; HU+ HQÊM; i?•M i? ç€M? ob i? H9+ M`v h-M S?"K +® w H°` i?¬M b„+ F?B m F?Q+? M?bM J°+ h?B M >MM

@ > ? - iB m iY- H½Q T?m M?bM` çQÊ+ F?Q HU+ +O M;QÆB +QìM; ?½M ?ÆM b +?d M?Q p"v K` M;QÆB Km®M i?„M; i - F?¬M; i? M;?B M; î H` M;QìB bB M|B K°M; J°+ h?B M >MM; +QìB iQ K°i iB M; M|BX

@ o"v M;QÆB +| /€K ç€M? +m°+ ? v F?¬M; \ L m i i?m - i M;? M? +´ +?Q M;QÆB T?ªB ç ? B +?9M; i `ìB çB5

h-M S?"K iB T iK+ #S+ #€+? - bU i bM? M m i?B M p T?QÆM; ?QÈM; M`v T?€i i`B i?U+ bU F?¬M; M;îX

L m ç¬B # M ç m bY /KM; i?U+ HU+ +?•M i?"i ç€M? M? m- ?„M +, M #ªM F?¬M; +| ?ÆM M[+ÁM +Ym iY M?'i bBM? 5

L?QM; M m J°+ h?B M >MM; HU +?¼M +MM; ?„M bQ ç'm F?Q HU+ i?•M i? - M?Q

@ hB m iY- M;QÆB ç M; bY /KM; T?QÆM; T?€T F?Q+? iQÈM; pÈB i 5
L;?2 p"v J°+ h?B M >MM; +QÌB H¢M? M|B,
@ L?QM; ? B M;QÌB +€+ M;QÆB ?¬K M v /M i? M"Q i +kM; b) F?¬M; #Ä [m X J°
+?Q # Q ;BÌ HQm H¢B ?"m ?Q¢M- M;QÆB +ÁM +?Q ç-v ? B KQÆB im´B ç½ H" HB
i b) F?¬M; ç +?Q M;QÆB +Æ ?°B i`QÎM; i?"M?5
@ > ? - +?ŠM; H) M;QÆB ç½ i?"M? / M? K'v +?K+ M,K- H"K +?Q p¬ b® M;QÌB M;?
?¬K M v +kM; bÊ K°i iB m iY +?Q `€Q K€m ç-m M?Q i b Q\ L;QÆB +ªK i?'v M;QA
h-M S?"K F?¬M; +?9i i? v ç´B H¢M? ;B¼M; M|B- i•K +ªM? +QÌM; ç¢B +O ?„M ?B
çB ` X
@ h çQÌM; çQÌM; H" +Ym +'T pä i¬M- MY #QÈ+ pä i?€M?- b) bÊ M;QÆB\
J°+ h?B M >MM; b„+ K†i •K i`-K- H"TiS+ ?W H¢M? K°i iB M; M|B,
@ >W- K°i F?B ç½ M?Q p"v H½Q T?m +?Q M;QÆB K°i +Æ ?°B i?b i? M"Q- M?QM
M m i +MM; M;QÆB bQ ç'm i?•M i? - H½Q T?m i?m - i +?Q +€+ M;QÆB `ÌB çB i`
çm´B i?2Q M;QÆB- b m ç| ç2K M;QÆB ;B i+? i5
@ æQÊ+- i +?d ?B p¼M; J°+ hm *¬M; M;QÆB ç9M; M?Q i? M? / M? çQÊ+ + iKM
M;QÌB i #°B T?K+5
h`QM; HÁM; h-M S?"K F?¬M; F?ÄB KWM; `Ð- M?QM; KB M; pšM i?ªM M?B M M|B
iQ"MF?¬M; M;Ì- M?QM; ç•v ç®B pÈB ?„M K" M|B ç9M; H" K°i +Æ ?°B i®iX
J°i ;BÌ- M?Q p"v +Æ ?°B ç ?„M +?¢v i?Q€i b) HÈM ?ÆM `i M?B mX
*?d +-M +?¢v i?Q€i- i? K p"BM;`v i?ÌB ;B M- ?„M ç2K HoM? M;° F?B Hmv M ?| K
?'T i?m- M?Q p"v ?„M ç°i T?€ iÈB +ªM? ;BÈB M;k +'T pä i¬M- ç M H9+ ç| ç½ +| ç
h?B M >MM;X L m M?Q J°+ h?B M >MM; pšM iB TiK+ çm´B i?2Q- ?„M ?Q"MiQ"Mi
+-M T?ªB HB m K¢M; +Ym iY M?'i bBM?X
@ L;QÆB v M i•K- imv `^M; i i•K M;Q M i?O H¢i- M?QM; M|B H" Hm¬M ;B[HÌB5
J°+ h?B M >MM; H°` p +QÌB i"Q T?9M;,
@ hW H9+ i i` im´B ç½ #„i ç-m +?9i `¼M; ` M Hmv Mi?•Mi? - F?Q HU+ +O i K¢M
`i M?B m- i?"K +?Q K°i Qi pä i?€M? bÆ +'T +kM; F?¬M; #^M; i M;QÆB H" F?¬M;
@ h?Y [m KÈB #B i çQÊ+- B `ÆB tm®M; ç'i i`QÈ+ ?Q†+ bY /KM; FbM? F?Q i`QÈ
h-M S?"K i?'v J°+ h?B M >MM; ç½ ç€T SM;- K°i i v ç~v ` S?QÆM; hB m hbM?- M;
i v i`QÊ+- ;BšK K¢M? H M K†i ç'i #„M M? M? M?Q KkB i M `ÌB /•v +mM;5

dk9X *?QÆM; djj, L;? M? L; M; _ÌB æBX URV

*?QÆM; djj, L;? M? M; M; `ÌB çBX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

Zmv M tm'i5

:B®M; M?Q K M M;Qm tm'i +?m²M;- K°i +¶ F?Q iS+ /[/^M [m'v H M F?¬M; F?Q +?r
p"Q HU+ HQÈM; i?•Mi? ç½ i¢Q i?"M? iB M; `Qi ;B| +?|B i B- iWM; pÁM; ;ÊM b|M
i? K¢M? K) +?Q iWM; +| iW i`QÈ+ iÈB M v- -K -K ç€M? iÈB5 i`mv M +QTv iW

@ hB m iY ;B^aQ ?Q*ç*i5

J°+ h?B M >MM; pW /Si HÌB *ç*½ i?'v h-M S?"K p¼i iÈB i`QÊ+ Kti- i?Q€M; FBM? T?QÆM; M?QM; i?-M b„+ pšM F?-M; i? v *ç*´B mM; /mM; i`€M? MûX

>„M *ç*½ *ç*ç i iÈB MY #QÊ+ +^aM? ;BÈB p*ä* i?€M?- p¬ Hm" M H" i®+ *ç*° i?•M i? ?Q†+ i¬M #bM? i?QÌM; `i M?B m- i?"K +?Q i®+ *ç*° Mû i`€M? +kM; F?-M; +?"K ?ÆM h-M

h-M S?"K K°i +?B m *ç*QÊ+ i? - F?-M; ? M;WM; HçB- iB TiK+ i`B M F? B +¬M; FC

@ P M?5

æçB F?€B b m M,K +?B m- h-M S?"K K°i [mv M *ç*€M? i`9M; #^a p B J°+ h?B M >MM M|B HÌB i?"i bU- F?Q HU+ +QÌM; *ç*çB ?ÆM t p*ä* i¬M #bM? i?QÌM; - K°i [mv M +O F„ t^aQ H"K i M K'i K°i MY - +,M #^aM F?-M; i? i?QÆM; i´M *ç*QÊ+ *ç*®B T?QÆM; X

@ >W- [m^a M?B M +| +?9i p®M HB M; *ç* #W #½B5

L?QM; +?d M?Q p"v *ç*½ *ç*O H"K J°+ h?B M >MM; +?'M FBM?- ?„M ?Q" M iQ" M F?- i`QÊ+ K„i HçB +| *ç*QÊ+ M,M; HQÊM; +QÌM; *ç*çB M?Q i? - F?-M; M;Ì +kM; H"K +? M?S+X

L; v H"TiS+ ?„M KQÊM +Æ ?°B KQÊM HU+ ?QÈM; h-M S?"K *ç*€M? M;QÊ+ ` K°i K½M? HB i- +?ŠM; F?€+ ;b QM; FQ+? i`QÌM; F?-M; - b M;Q +„M Mm®i- i`QÌM; t"

h-M S?"K M;?2 *ç*QÊ+ iB M; FbM? T?QM; tû ;B| - F?-M; F?Q M´ KçM?- K°i #`M i v ?Q F?-M; *ç*€M? iÈB- +?QÎM; T?QM; `Qi ;B| H"K / Kti ?„M +kM; +^aK ;B€+ *ç* m *ç*ÈM

L?bM i?'v HU+ HQÊM; i?•M i? *ç*®B T?QÆM; +QÌM; ?½M M?Q i? - h-M S?"K F?- H"TiS+ +?•M ;BšK GQm hBM? "°- /MM; i®+ *ç*° F?-M; FûK *ç*®B T?QÆM; i`€M? i?Q [m b€i M;QÌB- F?-M; içQ i?"M? +?9i i?QÆM; i´M ;b +?Q ?„MX

> B M;QÌB bQ *ç*´m +?WM; KQÌB +?B m- HšM M? m +kM; F?-M; +?B K *ç*QÊ+ iB M M; >MM; +`M; H9+ +`M; •K i`-K- ?„M ?Q" M iQ" M F?-M; iQÎM; *ç*QÊ+ i?B m MB M i`QÈ HU+ *ç*®B F?€M; pÈB ?„M- ?ÆM M[F?Q HU+ +kM; T?B i?QÌM; F?OM; #®- ?„M T?Ä i?•M i? +?Q /M iQ" M HU+ *ç*€M? i`9M; *ç*®B T?QÆM; +kM; +?Q +?„+ ;B i+? i *ç*QÊ

@ J°+ hm *¬M; - M m iB TiK+ M?Q p"v [m€ H½M; T?Q i?ÌB ;B M- F?-M; #^M; +?9M i? T?•M ` i?„M; #çB5

GçB K°i H-M HQÈi [m i`€M? Mû- ? B M;QÌB i€+? ` K°i F?Q^aM; +€+?- h-M S?"K M J°+ h?B M >MM; HÈM iB M; [m€iX

oW `²B F?B bQ *ç*´m- h-M S?"K +?d #^M; p"Q +¬M; FQ+? HB M #B i *ç*QÊ+ HÌB +O J iWM; i¬B Hmv M F?Q HU+ +O KbM?- p¬ Hm" M H" HU+ HQÊM; +MM; i®+ *ç*° *ç* m F?

>ÆM M[F?Q HU+ imv F?-M; KçM? K) M?Q h-M S?"K- M?QM; pšM i?"i +QÌM; ?½ i`QÊ+ FB h-M S?"K ;B Q i?OX

h` M i?U+ i - h-M S?"K H-M *ç*-m iB M T?€i ?B M *ç*QÊ+ p*ä* ;B<sup>a</sup> +| HU+ HQÊM; i?•M KbM?- +kM; #B i *ç*QÊ+ / M? ?"Q K'v +?K+ M,K +O J°+ hm \*¬M; +kM; F?-M; T?<sup>a</sup>B *ç*Q+? t€+ H" +| +?¶ ?ÆM M;QÌBX >„M i?"K +?Q M;?o *ç* M- J°+ hm \*¬M; M?'i *ç*`M? p"Q F?Q HU+ +QÌM; ?½M K" i`€M? i?Q€i *ç*QÊ+ F?-M; Qi FB T b®X

>B M ;BÌ ? B M;QÌB ;†T Kti- i?"i *ç*9M; H" +QÌM; +QÌM; p +?çK5

J` J°+ h?B M >MM; +kM; *ç* M; pçM T?-M FBM? M;ç+- ?„M F?-M; iQÎM; *ç*QÊ+ i?"K HU+ #B M i?€B M?Q h-M S?"K- i?"K +?Q ?„M +| K°i HQçB ^aQ ;B€+- ?B M içB +MM HBM? p*ä* bQ- K" H" K°i ;½ p*ä* i?€M?5

oW `²B ?„M M; v Kti *ç*€M? i`9M; h-M S?"K K°i H-M- M?QM; F i [m^a +?ŠM; M?[M; i´M +?Q *ç*®B T?QÆM; - M;QÊ+ HçB i?•M i? *ç*®B T?QÆM; i€M T?€i ` HU+ HQÊM; # +?9i M[*ç*SM; F?-M; p[M; i?•M ?bM?5

GQϕB F?Q HU+ M"v ? „M +?Q iWM; ;†T [m i` M i?•M i? +QÌM; ;B^a pä i¬M- +?d +| M?Q p"v- i?"K +?Q K°i Qi bÆ +'T pä i?€M? +kM; F?¬M; b€M? #^M;5

L?QM; ? „M +kM; #B i h¬M S?"K M|B F?¬M; b B- HU+ HQÊM; +MM; i®+ ç° F?Q HU+ i¬B Hmv M- çϕi çQÊ+ i`bM? ç° +U+ +Q - ç®B T?QÆM; #B m ?B M F?Q HU+ +QÌM; > B M;QÌB M m +S ;B Q i?O M?Q p"v +?d bÊ T?^B K'i i?"i M?B m i?ÌB ;B M KÊB T? +| i? pbi? HU+ +O ? „M F?¬M; b€M? F`T ç®B T?QÆM; K` /¬M /¬M #` `ÆB tm®M;

@ æQÊ+- M m M;QÆB Km®M p°B p½ ibK +? i- i iB M M;QÆB K°i çQϕM çQÌM; i?b L;?2 p"v J°+ h?B M >MM; +kM; i?®B HmB K°i #QÊ+- b m ç| ?Qi b•m K°i ?ÆB- +?m > B M;QÌB i`U+ iB T bQ ç'm K°i [mv M- i?"i M? M? +?|M; K m H - +kM; p¬ +MM; + @ > ? - i®i- J°+ hm \*¬M; - T?^B M?È F „ HÌB M;QÆB M|B5 L m i i? „M; çQÊ+- M;Q çB i`QÊ+5

h¬M S?"K i?`v J°+ h?B M >MM; ç€T SM; - HB M HmB ` +QÌB M|BX L m M?Q ? „M T?QÆM; - K†+ /M pšM +| i? FûQ /`B i?ÌB ;B M- /M b Q ? „M +| F?Q HU+ KϕM? ?ÆM /`B K` F?¬M; KÄB K iX

L?QM; ? „M +kM; HQ H „M; ç K /`B H „K K°M; - M m i?ÌB ;B M /`B- ç®B T?QÆM; t'm ? p"v ? „M +| ç€M? +kM; m´M; +¬M; - +ÁM m´M; T?Q KB M; HQĐBX

_ä `¬M; K°i [mv M ç`M? i? „M; i?m 5

*| H) i`QM; i®+ ç° ? „M F?¬M; F`T ç®B T?QÆM; - #ÎB pb ç®B T?QÆM; +kM; +| i?•M i?"K +?Q pQÊi [m GQm hBM? "°X L?QM; #ÎB M;mv M M?•M +| i?•M T?€T M? M? >MM; KÊB +| i? çm´B F`T ? „M +MM; S?QÆM; hB m hbM?X

L?QM; Îi` M HU+ HQÊM; - pÈB F?Q HU+ +O ? „M M miQ`M HU+ K°i FQ+?- ? „M +| i T?QÆM;5

obi? h¬M S?"K iB M H M i`QÊ+ K°i #QÊ+- i®+ ç° +kM; M? M? iB T +`M ç®B T?QÆM; Zmv M M?Q K M M;Qm5

sm'i` 5

@ L;QÆB +| +Æ ?°B i? „M; `²B M|B b m5 hB m iY- M;QÆB pšM +ÁM `i MQM- M m + +| +Æ ?°B i? „M; i - M?QM; ?B M iϕB M;QÆB F?¬M; +| #'i +S +Æ ?°B M`Q5

J°+ h?B M >MM; +kM; +| w iQÎM; ;B®M; M?Q h¬M S?"KX

hB T i?2Q i`QM; iQ+? i „+ - ? „M #QÊ+ ` K°i #QÊ+- [mv M M?Q K½M? ?´ ?QÈM; ç®B > B i?•M ^M? pÈB i®+ ç° + Q M?Q HQm iBM? i`QM; ç K i®B HQÈi [m - tmv M T?€ T?€i` i? M? •K tû `€+?- +^ ? B M;QÌB ç m +?d /U p`Q i?•M i? ç½ çϕi iÈB çQÊ+ i +^ ok h?B M çϕB HK+ +kM; F?¬M; +| çQÊ+ K'v M;QÌB5

>B M iϕB ? B M;QÌB +-M M?'i [mv i + Q i?'T5

J°i +QÊ+ #QÊ+ iÈB- [mv M ç°M; i?B M F?¬M;5

> B M;QÌB +?d M?Ì p`Q HU+ HQÊM; i?•M i? ç½ +| i? ;BšK pĐ K†i ç'i- F?¬M; ? b` M"v ç½ +| +¶ +?•M F?Q KϕM? K) i?'B [mûi F? „T #®M T?Q - F?B M +€i # v ç€ +?çv J½M? ?´ tm®M; M9B- K M M;Qm tm'i +?m²M;5

GQM; i` M? ?´ ç'm5

Zmv M T?QM; `Qi H M- ç`T p`Q K†i i`M ç M- S?QÆM; hB m hbM? /M çSM; i?"i t K°i [mv M +O ? B M;QÌB ~M +?S HU+ HQÊM; +U+ HÈM- i?"K +?Q M`M; +ÁM +^K iU ?² F?¬M; +?`m M´B HU+ HQÊM; +O ? B M;QÌB K` +-M bKT tm®M;X

dk8X *?QÆM; dj9, L;? M? L; M; _ÌB æBX UkV

*?QÆM; dj9, L;? M? M; M; `ÌB çBX UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

S?QÆM; hB m hbM? KÎ iQ ç¬B K„i- i`QÊ+ FB M``M; +?Q iWM; M?bM i?'v h¬M S?`K
?B M i¢B KÈB i?'v çQÊ+ h¬M S?`K #bM? i?QÌM; p¬+MM; ?Á i?B M M?QM; F?B +?
p¢M i`QÊM;- +?Q iWM; #°+ T?€i [m # Q ;BìX

æ®B /B M pÈB ?„M H¢B +?QM? H``J°+ hm \*¬M; K``+ª æ¬M; *?•m ç m +| +?9i FBM
iWM; #`?mM; / M? +O M; QÌB FB ç2 /¼ - 'M iQÊM; M?Q i?¬M M?Q K - F?B M``M; #
J°+ ;B - F?B M?bM i?'v ?„M pšM Hm¬M ibK çQÌM; pÁM; `ÌB çBX

h? M? / M? +O J°+ hm *¬M; i?"i bU H``[m€ HÈM- i`mv M i?mv i p ?„M +``M; i? K F

*?Q M M ?B M i¢B K†+ /M M``M; M;?2 M|B ? B M; QÌB ç m ç M; bY /KM; HU+ HQÊM

h®+ ç° +U+ M? M?- M?Q i`mv iBM? çm´B M;mv i5

hW ç` T?QÆM; + Q M?Q p"v M?ªv tm®M; pšM +| i? #bM? v M p¬ bU- T?QÆM; i?S F?¬M; i? iBM çQÊ+5 \*?šM; i? i`€+? i`QÊ+ ç| ?„M +| i? çm´B i?2Q F`T h¬M S?¬K

J` H9+ M"v h¬M S?¬K ¬K S?QÆM; hB m hbM? # v [m K'v M;¼M M9B + Q- ?Q"MiQ i? M? •K +O J°+ h?B M >MM;- ?ÆM M[ ?„M +kM; ç½ bÊK ç2K i`[p"i ;BÊB +?d .QÆM; pSi #Ä- ?„MiBM iQîM; J°+ h?B M >MM; F?¬M; i? iB TiK+ i`mv imM;X

@ hB m hbM?- i?ª HÄM; K°i +?9i- b) F?¬M; M;½ ç•mX

h¬M S?¬K +ªK M?"M çQÊ+ i?•Mi? S?QÆM; hB m hbM? +SM; M;„+- +ª M;QìB bÊ ? M|BX

G9+ M"v S?QÆM; hB m hbM? ç M; ¬K +?†i 2Q h¬M S?¬K- F?m¬M K†i M?Ä M?„M p H¢M? `mM- M? ç¬m M"v +?Q # Q ;Bì # Q + Q i` M F?¬M; i`mM;- iU ?² H" p¬+MM

@ Jm°B t2K çB- M?[M; M;¬B b Q +MM; €M? i`,M; tBM? ç T # Q M?B mX

h¬M S?¬K i?'v T?ªM SM; +O M"m;- +QìB ¬M M?m M|B- ?„M M;~M; ç¬m M?bM #-n i?šM; +kM; +?Êi i?ª HÄM; tm®M;X

G9+ M"v ?„M +?Êi M?È iÈB h¬M GB +ÁM î i`QM; \*?•M oä i?€M? ç` - ?„M +kM; iWM i`ìB- M?È iÈB K°i K"m FB - i`QM; HÄM; ?„M +?Êi /•M; H M +ªK ;B€+ ¬M M?mX

@ h?"i ç T5

L;?2 HìB M|B +O h¬M S?¬K- S?QÆM; hB m hbM? M;~M; ç¬m H M- M?bM i?'v #-m i +QM M;QÆB T?€i ` €M? b€M;- /¬M /¬M F?¬M; +ÁM +ªK ;B€+ bÊ ?½BX

@ > ?

h¬M S?¬K T?€i ?B M M"m; ç½ #m¬M; HÄM; i v- H9+ M"v KÈB i?î ` K°i ?ÆB M? M /M b Q M? ç¬m pšM H" i?B m M[tBM? ç Ti? M?tm•M- ¬K ?„M +?†i +?) M?Q p"v H M´BX

@ .B\

L?QM; ç9M; H9+ M"v- i`QM; HÄM; h¬M S?¬K +?Êi ç°M;- ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ # M i` ` +?9i +ªK SM; ç†+ i?MX

@ aQm

h¬M S?¬K pW Kî ` ;BÊB +?d- H"TiS+ M?bM i?'v K°i ?°T b„i iW i`QM; # v ` - ?"Q +?QM? H" ?°T b„i ç½ +?d /šM +?Q ?„M +?¶ +O *Ym GQM; h?€T +MM; pB M K +?C

Zm M; K M; b€M; M;ìB +?|B K„i- i?"i ;B®M; M?Q i`QM; #-m i`ìB ç K tm'i ?B MiB [m€ ;¬M M M h¬M S?¬K +MM; S?QÆM; hB m hbM? ç m F?¬M; M?`M çQÊ+ T?ªB M?

Zm K°i H9+ H•m h¬M S?¬K +ªK ;B€+ €M? b€M; ç½ M?m ?Á ?ÆM K°i Qi- H9+ M"v i >„M pW Kî K„i- HB M i?'v ?°T b„i i`¬B M´B i` M F?¬M; i`mM;- iªM ` FBK b„+ [m M T?Q X

>°T b„i M?bM p"Q p®M F?¬M; +| ;b M´B #°i- # M;Q" B +kM; i?"i #bM? i?QìM;- ?Q"Mi i?MX

L?QM; ?B Mi¢B ?°T b„i ç½ çQÊ+ Kî ` K°i K†i- K°i iÁ +U i?€T ?QªM? ?"Q [m M; i i` M ?°T b„iX

hÁ +U i?€T +| +?QM i¬M;- +| +?QM ç¬m FBK HQM; ?QªM? tQ v [m M?- K" K¶B K°i i?¬M +¬M;- çO HQ¢B €+ çB m #¢Q i?9 p¬+MM; b®M; ç°M; +MM; mv T?QM; HšK Hš i?¬M #QX

L?'i i?ìB K°i HQ¢B T?QM; +€+? +´ tQ t t¬B ç"Ti?šM; p"Q K†iX

@ E?¬M; M; Ì H" i?S M"v- +?ŠM; H) *Ym GQM; h?€T +| #B M ?| KÈB b Q\

*?SM; FB M iÁ +U i?€T tm'i ?B M- h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +ªK i?'v +| +?9i M; Q" B iB M i`QM; \*?•M oä i?€M? çB M ?„M +ªK SM; çQÊ+ \*Ym GQM; h?€T- ?°T b„i ç½ F ?B M içB çB [m MY M, K i?ÌB ;B M- i` M çQÌM; ?„M çB ibK FB K *Ym GQM; h?€T ?B MX

@ æ•v H" F?Q iS+ +O pB M K +?OM; i?S iQ5

L?QM; b m K°i H€i- €M? K„i h-M S?"K F?¬M; F?ÄB b€M; H M- •K i?-K pmB KWM; SM; çQÊ+ # M i`QM; ?QªM? \*Ym GQM; h?€T i`mv M iÈB F?Q iS+ K +?OM; i?S iQ M"v H"K +?Q ?„M +Æ ?² +| i? F?ŠM; ç`M? pB M K +?OM; i?S iQ M^K Î # M i`QM; >

@ .B\ GQçB +ªK ;B€+ M"v [mª M?B M H" ÎT?QÆM; ?QÈM; æçB Gv [m®+- t2K` i b h?€T [mª M?B M H" +| [m M ? iÈB bÆM +®+ i?-M #Q FB 5

J°i H€i b m- h-M S?"K M?Q +| +ªK SM; M?bM i?Q€M; [m K°i T?QÆM; ?QÈM; F?€

G9+ M"v ?„M M?bM *Ym GQM; h?€T +?Êi T?€i ?B M F?¬M; +ÁM KÆ ?² M?Q H9+ i` K¶B K°i i-M; ?B M H M ?Q p, M +Æ ?² i?"i`ä`M; M?bM i?'v- +ÁM +| i? +?SM; F i`QM; - M?Q Km®M t¬M; i?ŠM; ` M; Q"BX

L?QM; Î i-M; + Q M?'i #` +?2 ;B'm- bQÆM; F?|B [m'M [m M?- H"K +?Q M; QÌB i # M i`QM; X

@ *?ŠM; H) *Ym GQM; h?€T Km®M tm'i ?B M b Q\

G9+ M"v i`QM; HÁM; h-M S?"K +?Êi ç°M; - M; ?o iÈB K°i HQçB F?ª M, M; X >„M bm ?B M`'i +| i? #B m i?'i?ÌB ;B M *Ym GQM; h?€T [m"i F?ÎB ç½ M; "v +`M; ç M ; - M bU M; , M +ªM +O bÆM +®+ i?-M #Q- tm'i ?B M i`QÊ+ K†i i? M?•MX

@ s2K` i T?ªB M? M? +?|M; +?çv [m - M m Km®M +?d bÊ T?€i bBM? #B M +®5

h-M S?"K i?-K M; ?o- K" ?°T b„i +kM; +?"K`½BªK ççK tm®M; - ?QªM? *Ym GQM; ?°T b„i X

>°T b„i HçB ?| i?"M? #° /€M; M?Q K°i F?®B b„i ?Q" M +?dM? i`QÊ+ FB X

h-M S?"K iB T H'v- #Ä p"Q i`QM; i`[p"i ;BÈB +?d- ?„M M?bM p T?QÆM; ?QÈM; M"v iU ?² +kM; ç½ +| [mv i ç`M? FB M +QÌM; ?ÆM`'i M?B mX

@ h-M S?"K + + - ç| H" p"i ;b\ Jm°B +ªK ;B€+ # M i`QM; M?Q +| M?[M; p"i F?€+ - G9+ M"v S?QÆM; hB m hbM? tQ v +?mv M ç¬B K„i HBM? ç°M; ?ÄBX

@ > ? - Km°B +kM; +ªK i?'v b Q\ æ•v +kM; H" KK+ çQ+? +?mv M çB M"v +O i - b h?9 ;B i°+- i b) çB iÈB MÆB ç|X

h-M S?"K +QÌB M|B- ?„M #B i h?9 GBM? i? +?'i +O S?QÆM; hB m hbM?`'i ç†+ ;B€+ çQÊ+ K½M? i?9 i`QM; *Ym GQM; h?€T- K" pB M +´K i¬M K +?OM; +?QM? H E?ŠM; ç`M? +O S?QÆM; hB m hbM? +`M; i? K +?SM; i?"i w M; ?o +O ?„M- F?ª M M^K i`QM; \*Ym GQM; h?€T H" `i HÈM5

L?QM; ?„M +kM; F?¬M; i?Q+? ?ÊT M|B M?B m pÈB S?QÆM; hB m hbM?- +?d iB T T?Q i`QÊ+- pÈB i?U+ HU+ ?B M içB +O ?„M- +?Q /M HB M iK+ T?B ?"M? bm®i +ª /M b Q çB M[ ?„M ç½ #` #çB H° ?"M? imM; - F?¬M; bÊ +`M; #` M?B m M; QÌB T?€i J°+ h?B M >MM; +kM; ç½ #` ?„M #Ä`ÆB t T?Q b m- içK i?ÌB ?ŠM +ÁM +?Q çm´ h`QM; [m€ i`bM? T?B ?"M?- h-M S?"K p¬ibM? M?bM i?Q€M; [m HQM; #`M i v T? pšM p¬+MM; [m, /` /B K H - iU ?² M?Q b„T #®+ +?€v- çB m M"v H"K +?Q ?„M F?¬ >„M F?¬M; #B i i?S M"v ~M i` M M; QÌB KbM?`®i +K+ K M; w M; ?o ;bX

æ†+ #B i ?B M iϕB ?„M ç M; i` M ç QÌM; çB ibK pB M K +?OM; i?S iQ- [m M ? iÈ
+O ?„M- +`M; F?¬M; i? +| çB K t'm tm'i ?B MX \*| i? M|B ?bM? t,K M`v i²M iϕB H`
FB M; F}- i`QM; HÁM; ?„M Hm¬M F?¬M; v M HÁM;- F?¬M; #B i i`QM; iY b„+ H¬B p
F?¬M;5

L?QM; ?„M +kM; F?¬M; +| +€+? M`Q ;BªB [mv i- +?Q /M +| HQ H„M; +kM; +?d p¬
•K i?-K ç T?ÁM; pW M;?o F b€+? SM; ç®BX *kM; +?QM? p`Q H9+ M`v ?„M HϕB
H½Q M?•M FB M i?S+ `°M; `½B FB # M M;QÌB- +| H) +ÁM +| i? ;B9T ?„M;BªB i?

dk3X *?QÆM; djd, æϕB S?QM; h?“M?X UkV

*?QÆM; djd, æϕB S?QM; h?“M?X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

hB TiK+ # v p T?Q i`QÈ+- +kM; F?¬M; #B i # v çQÊ+ # QH•m- /M b Qi®+ ç° i?“
M9B + Q- i?“K +?Q +ÁM pQÊi [m p`B i?“M? i`b +O EB ME?¬M æÈBX

“-m i`lB `®i +K+ ç½ b€M; /¬M H MX

G9+ M`v S?QÆM; hB m hbM? ç½ ibK iQ i? i?QªB K€B M^K i`QM; M;U+ h¬M S?“K

L?bM i?B m M[ç M; M;O i?“i M iQÌM; i`QM; HÁM; KbM?- i` M Kti h¬M S?“K ?B M
M`v iQM? ibM? i?B M HQÆM;- ?„M pšM i?“i +| ?ªQ +ªK ç®B pÈB M`M;X >„M #B i S
K°i pä ;Bª #bM? i?QÌM;- pšM +¬M ;B'+ M;O bmM; i9+- +?Q M M ?„M M?bM i?'v b„
tm®M; ç'i M;?d M;ÆB- M?QM; b m ç| HϕB ç´B w # v i? K K°i H€iX

hmv `^M; # v bm®i +ª ç K H`K ?„M +kM; +| +?9i KÄB K i- M?QM; /M b Qi? +?'i +O
+| i? i?W M?“M çQÊ+X

" v i? K K°i H€i- b„+ i`lB ç½ ?Q`M iQ`M b€M; ?šM- T?Q i`QÈ+ iU ?² tm'i ?B M K
æ9M; H9+ M`v h¬M S?“K +?Êi T?€i ?B M F?m pU+ MÆB ç•v iU ?² ;B| HÈM ?ÆM
?QÌM; iÈB i®+ ç° T?B ?`M? +O *?m hQÈ+ .U+X

@ S?Q i`QÈ+ ?šM H` æϕB S?QM; h?“M? çB\ æB [m i?“M? i?“ M`v iB TiK+ tmv
iB M p`Q +ªM? M°B æϕB E?¬M [m®+X

h¬M S?“K M?bM HϕB iÁ i?“M? i?“ HÈM T?QÆM; t - i`QM; KB M; H`K #~K M|BX

æϕB S?QM; h?“M? ç9M; M?Q i M ;¼B- #îB pb çQÊ+ t•v /UM; M; v ç¬m ;B| +?Q M
i?'B [m - M;?2 M|B M?[M; pä ;Bª bBM? ?Qçi i`QÌM; F€ MÆB M`v ç m +| ç¬B +?•M
+kM; M;QM; i?“i ?ÆM M;QÌB i?QÌM; `i M?B m- p¬ +MM; i?¬M F€X

@ h¬M S?“K + + X

æ9M; H9+ M`v S?QÆM; hB m hbM? iU ?² +kM; #` i`”M;B|i?´B K½M? HB i H`K i?S
i`QM; HÁM; h¬M S?“K M;O bm®i K°i ç K- i` M Kti M`M; ?B M H M Mûi çÄ YM;X

@ > ? - ç½ idM? b Q\ oW H9+- +?9M; i tm®M; /QÈB M;?d M;ÆB K°i +?9iX

h¬M S?“K ¬M M?m M|B- ?„M +ªK ;B€+ i`”M ;B| +`M; M;`v +`M; K½M? HB i- i`QM; ?
+U+ F€ F?| F?,M- ?ÆM M[?„M ç½ # v HB M iK+ +ª ç K- ç½ ç M H9+ M M M;?d M;

ob i? F?B çB iÈB ;¬M iÁ i?“M? i?“ iQ HÈM- h¬M S?“K i?m HϕB *?m hQÈ+ .U+- H
tm®M; Kti ç'i- ?„M M? M?“M; i?ª S?QÆM; hB m hbM? çSM; tm®M; /QÈBX

@ L;²B tm®M; M;?d M;ÆB K°i +?9i çBX

h-M S?"K i?•M i?B i M|BX

@ E?¬M; +¬M- +?9M; i p"Q i?"M? i`QÊ+ çBX

S?QÆM; hB m hbM? tQ M? ç¬B +?•M i /çB K°i +?9i- H„+ ç¬m M|B- M" M; +kM; +
H"K +?"K i` i? KM?B m i?İB ;B MX

S?QÆM; hB m hbM? çB i?Y p" B #QÊ+ F?¬M; +| p'M ç - h-M S?"K +kM; F?¬M; FB
M" M; çB iÊBX

" M i B pšM p M; H M i B M; ;B| ;"Q i?ûi K½M? HB i- i?'B imM; i" €Q ? B M; QİB # v
iÁ i?"M? i?' iQ HÈM- M^K M; v ;B[M9B + Q- M?bM [m M?Q K°i ç¬m K½M? i?9
K°i ççQ H€ +?„M i?B M M?B M- ç2K ? B K^M? i?B M ç` ?Q"MiQ" M +€+? i`Î HšM M

L?QM; F?B +ÁM +?Q çB iÊB b€i +Y i?"M?- h-M S?"K #¶M; M?B M +| +^K ;B€+ i
+?9i [m, /` F?¬M; i-K i?QİM;X J" H"K +?Q ?„M +^K i?'v ;B"i KbM? +?QM? H" ?„M
;B€+ çQÊ+ p" B +¶ F?Q iS+ F?¬M; FûK- i?"K +?Q ç½ ççi iÊB +^M? ;BÊB pã i¬MX

*| i? M|B i? M"v- M?[M; +QİM; ;B^a pã i¬M #bM? i?QİM; ç m Î HçB # M i`QM; ;B i
i¬M ç M i`¬M; ;B[ +Y i?"M?- i`W T?B ç½ +| +?mv M ççB bU ;b ç| t^v ` X

@ hB m hbM?- Km°B çB b m HQM; i X

h-M S?"K pšv S?QÆM; hB m hbM? M|B- ?„M M?bM i?'v æçB S?QM; h?"M? ;B®M; M
çB p"Q i`QM; b) +| +?mv M t^v ` X

S?QÆM; hB m hbM? ç€T SM; - M?m i?m" M i?2Q b€i T?Q b m- ? B M; QİB M?bM p"Q
Km°BX

"İB pb h-M S?"K +® w +?2 ;B'm i?U+ HU+- ?B M içB i?U+ HU+ +O ?„M +"M; H9+
M; v +^ J°+ h?B M >MM; pšM F?¬M; i? T?€i ?B M çQÊ+ i?U+ HU+ +?•M i?"i +O
+?mM; K°i +?¶ +kM; F?¬M; içQ ` +?9 wX

@ æSM; HçB5 >¬K M v i`QM; æçB S?QM; h?"M? F?¬M; +?Q T?ûT #'i Hm" M F M"Q

L?QM; M; v F?B h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM? pW KÈB çB iÊB +Y i?"M? ç

h-M S?"K ?[m w p¬ w HB + K„i H M i` M iQİM; i?"M?- K" ?„M +| i? T?€i ?B M p" B +
F?Q M? +?•M M; ^B M? „K K„i im Hmv M i` M iQİM; i?"M?- F?¬M; +?9 w M?B m iÊB

@ >mvM? Km°B +?9M; i¬B çB çQİM; bm®i ç K- ?B M içB ç½ `i ç|B #KM; - ?B p¼M;
+?9iX

a m ç| ?„M HB M +QİB ç2K ? B i9B FBK M;mv M M?ûi p"Q i`QM; i v #BM? bo i?O
Km®M ;•v ` i? K T?B M iQ€BX

@ æB i?¬B- ?¬K M v +€+ M;QÆB F?¬M; i? i?¬M; [m - M; "v K B HçB iÊB çBX

> B #BM? bo M?bM i?'v FBK M;mv M pšM iB T M?"M- M?QM; HçB T?'i T?'i i v M|B

@ > B p` ççB + +?•K +?QÊ+ /MK K°i +?9i çBX

h-M S?"K i?'v ? B M; QİB i?m FBK M;mv M M?QM; pšM F?¬M; +?`m +?Q çB- F?¬M;
iB T iK+ M|B- i?"i bU ?„M F?¬M; Km®M bBM? i? K bU +®X

@ "a Q M;QÆB çB i?b çB M? M?- M m F?¬M; çB i?b F?¬M; +¬M çB M[5

J°i #BM? bo iQÈM; KçQ ?mM; €+ FB M; F} M?bM H M iQİM; i?"M?- b m ç| pmM; pn
S?"KX

@ *9i M; v5

h-M S?"K i?'v M; QİB FB Km®M ç°M; i?O ç~v S?QÆM; hB m hbM?- b„+ K†i i`-K tn

hQM? iB M? +O h-M S?"K Hm¬M i?Q+? ;B9T çĐ M; QİB F?€+- `i Qi +?O ç°M; çB ;•

E€i?"i?„M+kM; #B iEB M E?¬M æÈB H" pMM; ç'i?¶MHQ¢M- ç m/Qi? HU+ +€
iÁ i?"M?i?`MÆB M"v M m F?¬M; +| iB Mi?b`'i F?| H"K pB +- +?Q M M ?„M pW
M;mv MX

L?QM; H-M M"v ?„Mi?'v ? B #BM? bo pW i?m FBK M;mv M +O KbM? M?QM; H¢B
KbM? `ìB çB- i?"K +?Q +ÁM Km®M t¬ ç~v S?QÆM; hB m hbM?- çB m M"v H"K ?„M

>ÆM M[#îB pb ?"M? imM; +O ?„M ç½ #` #¢B H°- ç M; HQ H„M; J°+ h?B M >MM;
;B b) çm´B i?2Q- ?„M p°B p½ pQÊi [m æ¢B S?QM; h?"M? H¢B +"M; +ªK i?'v i`QM
Km®M iB TiK+ F?€+? F?Q pÈB ? B i M #BM? HQM? +"M [m'v FB X

@ hB m iY- M;QÆB M|B +€B ;b\

> B #BM? HQM? i?O p M?bMi?'v h-M S?"K +kM; /€K [m€i K„M; ç®B pÈB #¼M ?¼
M?bM h-M S?"K- TªM; T?'i M?Q F?¬M; iBM iQîM;X

@ h #ªQ +€+ M;QÆB +9i M; v- #"Mi v M"Q /€K +?¢K p"Q Km°B Km°B +O i - i H"¶

h-M S?"K H¢M? HMM; HB + K„i M?bM ? B M;QìB H¢M? ;B¼M; M|B- ?„M F?¬M; Km®
M m M?[M; M;QìB M"v +ÁM F?¬M; +?Q [m - ?„M +?d +| i? +SM; `„M t¬M; [m X

@ >W- iB m iY- M;QÆB M;?o Km®M M; M; M;QÊ+ i¢B æ¢B S?QM; h?"M?\ L;QÆB

G9+ M"v +ª ? B #BM? bo ç m M;?2 i?"i`ä`"M;- M?'i i?ìB K„i H° ?mM; [m M; ?W H¢M
ç Q [mÆ [mÆ i`QÊ+ K†i h-M S?"K- w p` mv ?B T p¬ +MM; `ä`"M;X

@ o`i?B m MB M M"v- i F?mv M M;QÆB F?¬M; M M ç®B H"¶T pÈB #¼M ?¼- +m®B

G9+ M"v î+Y i?"M? +| M?B m K¢Q ?B K ;Bª ç m ç M; çÊB p"Q i?"M?- i`QM; ç| +|
?B M +O h-M S?"K H¶ K½M;- M;?o ?„M H" K°i Qi ç iYi? ;B +?Q iWM; iªB [m
F?mv M M?OX

dkNX *?QÆM; dj3, s¬M; o"QX

*?QÆM; dj3, s¬M; p"QX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ "ªQ K'v M;QìB M;²B i` M iQìM; i?"M? tm®M; ç•v M|B +?mv M pÈB i - ? B M;QÆB

G9+ M"v h-M S?"K M;?2 çQÊ+ +| M;QìB F?mv M + M- H¢B iB TiK+ #bM? ioM? M?
bÊ M?[M; M;QìB M"v- +?d H" i?U+ bU F?¬M; Km®M ;•v i? K T?B M iQ€B- +kM; F?¬
+?Q S?QÆM; hB m hbM?X

@ > ? - M;QÆB +?Q `^M; M;QÆB H" B- +ÁM /€K /šM ç°M; K'v p` i¬M ;Bª\ L|B +?C
H" æ¢B S?QM; h?"M?- F?¬M; TªB i`QM; ;B i°+ +O M;QÆB- F?¬M; TªB /Q M;Q

J°i #BM? bo +"M `Ð +QìB M|BX

@ >„+ ?„+- i?Q¢i M?bM iB m iY M"v F?¬M; TªB H" +MM; M? ç-m FB #Ä i`®M ç
i?"i H" i?Ov HBM?X

J°i i M #BM? HQM? iQÈM; K¢Q ?mM; €+ H¢B +| w t'm F b€i M|BX

@ *| +?9i M;QìB +€+ M;QÆB F?¬M; i? ç„+ i°B çQÊ+ M´B5

a„+ K†i h-M S?"K i®B b-K •K i`-K M|B- ?ÆM M[ +"M; i? K F?| +QB ?ÆM pW `²B
i` M iQìM; i?"M?- i` M i?U+ i +| K°i päi¬M ç½ T?€i ?B M ` ibM? ?m®M; # M /QÈ
+kM; F?¬M; H"K +?Q ?„M [m€ KS+ +?9 wX

@ JB M; HQÐB iB m iY M;QÆB i?"i F?¬M; M?Ä- M?QM; F?¬M; #B i K¢M; +O M;Q

"BM? bo FB +kM; F?¬M; t2K HÌB h-M S?"K` ;b- +?d +?Q`^M; ?„M #°+ T?€i iQM
i?¬B- HϕB +ÁM /MM; i`QÌM; ç Q ;€+ H M p B h-M S?"KX

@ "²M;5

L?QM; HÌB +O ?„M +ÁM +?Q /Si- i?•M i? H"TiS+ # v M;QÊ+ ` M;Q`B- ?mM; ?„M
`„M- i`U+ iB T ç€M? +Y i?"M? HÄK p`Q H¶ i?OM; i?"i HÈM- F?¬M; #B i b®M; +?
tQªM; K°i iB M; `ÆB tm®M; ç'iX

@ hB m iY M;QÆB i?"i bU /€K ç°M; i?O\ ç¼+ i`mv M KÈB M?'i iϕB X

J°i #BM? HQM? F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?- ?„M F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ i?B m MB M i`
iϕB æϕB S?QM; h?"M?- H` M;?û +QM F?¬M; bÊ +¼T\

L?[M; KϕQ ?B K ;Bª M?bM i?'v h-M S?"K i?"i bU ç°M; i?O- F?¬M; F?ÄB H„+ ç-m-
çQ €M? K„i ç²M; iB M? M?bM i? M? v i?B m MB MX

h?2Q #¼M ?„M t2K` /M i?B m MB M M`v H` i?B M T?9 F€i`B +| çQÊ+ i?U+ HU+
H" T +MM; K°i çϕB i?"M? F?¬M; i? M;?B M;Ì H` ?"M? ç°M; i?"T T?-M M;m tm~M5
F?¬M; +| +QÌM; ;Bª pä i?€M?- M?QM; HϕB +| +?¶ /U p[M; +?„+ i?"i HÈMX *?Q M M
[m®+ ;B æϕB EB M +MM; æϕB E?¬M +MM; K°i Qi çϕB i?"M? iϕB EB M E?¬M æËB
æϕB S?QM; h?"M?X

L?bM [m-M €Q +O h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM? i?'v i?"i #bM? i?QÌM;- i?"
iW çϕB ;B i°+X

*?Q M M +Æ ??² i'i +ª K¼B M;QÌB ç m +?Q`^M; i?B m MB M M`v +?d bÊ ?¬K M v T?

@ L;QÆB- KÎ+Y ? v F?¬M;\

G9+ M`v h-M S?"K i?"i HϕM? HMM; M?bM i M #BM? HQM? +ÁM HϕB- b„+ K†i F?¬
i` M iQÌM; i?"M? ?„M T?ÄM; +?WM; i?U+ HU+ + Q M?'i H` #€i +'T pä i¬M- +ÁM Î i`
T?| +O ?„MX

@ h¬M ;Bª- i¬M ;Bª- +| M;QÌB Km®M KϕM? K) t¬M; p`Q +Y i?"M?5

G9+ M`v i M #BM? HQM? FB F?¬M; F?ÄB ?QªM; bÊ- M?bM M?bM HϕB H¶ i?OM; H
?„M #B i KbM? F?¬M; i? SM; T?| çQÊ+ i?B m MB M FB - p°B p`M; HÈM iB M; F m

@ *9i K°i # M5

h-M S?"K M?bM i?'v `®i +K+ +| i? ;¼B çQÊ+ K'v M;QÌB +| i? H`K +?O iW iQÌM;
M?bM i?Q€M; [m - b m ç| T?'i KϕM? i v €Q ?QÈM; #BM? bo FB [m€i- M;QÌB FB H
[mûi b M; K°i # MX

h?'v K°i K`M M?Q p"v- M?[M; KϕQ ?B K ;Bª i?®B HmB i?"i t +?mM; [m M? F?¬M; M
HϕM?- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ i?B m MB M M`v ç½ #B i`ä +| pä i¬M i`M i?O i` M iQ
i?O- F?¬M; T?ªB F HB m HoM? i?b H` F iQ ; M HÈM K"iX

@ .QÈB i?"M? H` M;QÌB M`Q- +ÁM /€K ?mM; ?„M; iϕB æϕB S?QM; h?"M? +?9M; i 5
#ªM i¬M M?'i ç`M? +?Q M;QÆB K€m M?m°K çQÆM; i`QÌM;5

a m ç| i` M iQÌM; i?"M? K'v pä i¬M +kM; F?¬M; i? iB TiK+ ;Bª pl M?Q F?¬M; M?b
pä i¬M çSM; H M +?d p`Q h-M S?"K # M /QÈB i?"M? HϕM? HMM; [m€iX

@ h H` B- M;QÆB çB tm®M; ç•v t2K i?b b) #B i5

h-M S?"K ç~v M? S?QÆM; hB m hbM? b M; # M- b m ç| M; M; M?B M M;~M; ç-m H
pä i¬M FB M|BX L m ç½ iÈB ?B MiϕB- ?„M #B i ?¬K M v +?d bÊ i?"i F?| çB [m çQ

J°i F?B ç½ M?Q p"v i?b ?„M iB TiK+ #W #½B i? K K°i H-M- i`U+ iB T +SM; `„M t
E?¬M æËB H` pMM; ç'i ?¶M HQϕM- ? i i?ªv H'v i?U+ HU+ pB i¬M- M m #B m ?B
T?B M iQ€B M?B m ?ÆMX

L;?2 p"v i M pä i¬M FB F?¬M; F?ÄB M;~M` - ?„M H"K b Q +kM; F?¬M; M;?o ç M i
H" pä i¬M +QìM; ;Bª K" pšM /€K M|B +?mv M pÈB KbM? M?Q p"vX

@ hB m M?B p¬i`B- F?~m F?Q i?"i ç9M; H" F?¬M; M?Ä5 "ªM i¬M i?"i Km®M t2K M
L; v H"TiS+ pä i¬M K†+ €Q #`Q i`Q iS+ ;B" M- +?•M F?Q M;?`+? H M ;B| KçM? i` M
?QÈM; /QÈB i?"M? €T tm®M;X

h" M ;B| i?"B iÈB æçB S?QM; h?"M? imv `^M; K½M? HB i- M?QM; F?¬M; ? M; ,M
+QìM; ççB FB - M?[M; KçQ ?B K ;Bª p•v +?mM; [m M? #`+¶ F?Q i? €T #€+? +kM
b„+ K†i #B M b„+X

E?Q i? €T #€+? +O pä i¬M +QìM; ;Bª F?¬M; T?ªB H" i-K i?QìM;X

L?QM; H"K K¼B M;QìB p¬+MM; FBM? M;ç+ +?QM? H" F?B #¼M ?¼M ?bM iÈB +?
p[M; p" M; çSM; M;mv M içB +?¶- /QÈB F?Q i? +QìM; ççB €T #€+? i? M?QM; F?¬

@ *?ŠM; i? i`€+? M;QìB M"v /€K F m ;`Q pÈB æçB S?QM; h?"M?- i•K +ªM? im p
T?K+- ?ÆM M[+ÁM M?Ä K" ç½ H" HBM? pä bQ- +QB M?Q H" i?B M T?9 imM; ?Q" M
+? M? H +? ;B[HBM? pä bQ +MM; pä i¬M ? v b Q\

h?'v p"v K°i b® M;QìB H M iB M; M;?` Hm"MX

@ *| H) ?„M , p"Q i? HU+ ;B i°+- i` im´B M?Q p"v +| çQÈ+ i?U+ HU+ M?Q i? +?
i-K i?QìM;5 " M æçB S?QM; h?"M? ?ŠM +kM; 2 M;çB M M KÈB ?ÄB i`QÈ+ i?•M T?

*kM; +| M;QìB M|BX

@ *?Q /M ?„M ç M iW ççB i? ;B i?b i? M"Q\ J'v ççB i?"M? i`b içB EB M E?¬M æÈ
i? ;B +O ? B MQÈ+ æçB EB M +MM; æçB E?¬M t•K H'M- b) çQ" M F i M?`i i`Q ç
M?`i T?~K +?•M pä i? ;B +| ç M ç•v- #¼M ?„M +kM; +| i? ?QÈM; EB M E?¬M æÈ
H"K +?Q #¼M ?¼M +| ç M K" F?¬M; +| p 5 L?QM; M;?2 M|B æçB S?QM; h?"M? ;B Q
EB M +MM; æçB E?¬M [m®+- i? HU+ F?¬M; i-K i?QìM;X

*| M?•M bo HBM? i?¬M; iBM iS+ T?•M iQ+? M|BX

@ L?Q p"v t2K` i?B m MB M M"v M;?û +QM KÈB` çìB F?¬M; bÊ +¼T- F?¬M; #B
KÈB /€K , p"Q HU+ HQÈM; +O ;B i°+ çB p +?çK æçB S?QM; h?"M?X

L;?2 p"v i?"i M?B m M;QìB i?Î /`B M|BX

@ h®i- M;mv M H B çQ+? i?"i H" +| p`B T?¬M #´M bU- +?ŠM; i? i`€+? /€K #W #½B
M M M?È ?¬K M v M;QÆB b) +| ç M K" F?¬M; +| p 5

oä i¬M €Q i`Q i` M iQìM; i?"M? i?'v h¬M S?"K i?ªM M?B M /QÈB F?Q i? €T #€+? +
i?¬K FBM? M;ç+- H"TiS+ HçM? HMM; M|BX

@ >¬K M v i p®M F?¬M; +| w ç`M? çB i`Î p 5

djyX *?QÆM; djN, S?€ h?"M?X URV

*?QÆM; djN, S?€ i?"M?X URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h¬M S?"K i?ªM M?B M M|B- H"TiS+ tQ v +?mv M- HìB M|B ç-v b„+ #ûM,

@ "îB pb ?¬K M v i M?`i ç`M? +¬M t¬M; [m æçB S?QM; h?"M?5

@ > ? - +?d H" K°i HBM? pä bQ +kM; /€K M|B Km®M t¬M; [m æçB S?QM; h?"M?5
bS+ KbM?- ç +?Q #ªM i¬M ;B€Q ?m´M M;QÆB +€B ;b ;¼B H" i?U+ HU+5

oä i¬M €Q i`Q F?BM? i?QÌM; +QÌB M|B- b m ç| i`U+ iB T iW i` M iQÌM; i?“M? # v t
h¬M S?“K +?“T iÈBX

h®+ ç°` i v M? M? p¬ +MM; - t2M HšM i?2Q ;B| H®+ K¢M? K)- pW ` i v T?QM; p•

h`QM; M,K M;|M i v K M; i?2Q M,K ç¢Q FBK imv M- p¬ +MM; b„+ #ûM- ;B®M; M?Q
F?Q FbM? H`K M;QÌB i +ªK ;B€+ M?Q M;`M i`M €T çdM?- h?€B aÆM "T tm®M;5 L?
H9+ M`v ç m +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ €T HU+- ?ÆB i?Î F?| F?,MX

@ æQÊ+- M;QÆB ç½ M|B i #W #½B- p"v ?¬K M v i #W #½B +?Q M;QÆB t2K5 L|
F?¬M; +| iQ +€+? +ªM çQÌM; i 5 s2K K°i [mv M +O i çB5

h¬M S?“K pšM M;¢Q M;? çSM; M; v çQÆM; i`QÌM; - ç®B K†i F?Q FbM? M;"T i`ìB ?
F?¬M; ? bY /KM; M;mv M F?Q- +?d /MM; HU+ HQÊM; i?•M i? ç€M? ` K°i [mv M5

@ P M?5

J°i [mv M i`U+ iB T T?€ F? B FBK b„+ F?Q FbM? +SM; `„M- i`U+ iB T +?¢K p`Q K°
:B[F?¬M; i`mM; K°i iB M; M´p M; - H`K K`M; i B K¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB +?“M ç°
i?OM; - b m i?Q€M; i?“i i?¬M K¼B M;QÌB M?bM H¢B- HB M +?SM; FB M ç¢Q i?•M
iQÌM; i?“M?5

E?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B- b„+ K†i K¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB H°` p i`ÊM K„i ?€
+ÁM H¢B i` M iQÌM; i?“M? p`Q H9+ M`v +kM; F?B T bÊ F?¬M; i?¬B çSM; #”i H M
i? M? v i?B m MB M # M /QÊBX

@ L;QÆB ç M i°i +MM; H` B\

oä i¬M €Q i`Q #` ç€M? HmB i?“i p`i pª çSM; H¢B i?•M i? - FBM? M;¢+ M?bM i? M? v
i`¼M; - b„+ K†i t M? Kûi [m€i ?ÄBX

@ L;QÆB M|B i b) H` B\

h¬M S?“K +?d i?ªM M?B M ?ÄB M;QÊ+ H¢BX

hQ`M i`QÌM; v M H†M;X

@ E€ iQ+? +?B iY5 >„M +?QM? H` F€ iQ+? +?B iY5

J°i H€i b m `®i +K+ +| M;QÌB ç¬m iB M M?“M ` h¬M S?“K- ?QM; T?“M HÈM iB M;
ç€ FQ+? M;`M i¬M; b|M; - iQ`M i`QÌM; b¬B i`Q5

@ G` „M5

L?[M; M;QÌB +O æ¢B S?QM; h?“M? ;B®M; M?Q H•K ç¢B ç`+?- M; v +ª b„+ K†i ? B
+kM; ç¢B #B M5

:B| HÈM i?“B iÈB- HQÈi [m H¶i?OM; i?“i HÈM +O +Y i?“M?- iWM; i`M ;`Q i?ûi
F?¬M; F?Q iQ`M i`QÌM; +`M; F?“M i`QÆM; p`B T?¬MX

E€ iQ+? +?B iY- F?¬M; ç¬v ? B KQÆB im´B ç½ i`Îi?“M? pä i¬M +QÌM; ;Bª5

aB m pB i +ª o•M S?B .QÆM; +O æ¢B Gv [m®+ - i`Îi?“M? ç M?“i i?B M i`B i`QM;

h` M i?U+ i i`QÈ+ F?B T?€i ?B M ` h¬M S?“K- `”i M?B m M;QÌB +ÁM F?¬M; iBM i
? iÈB ?„M- /M b Q i`mv M M;¬M i?“i [m€ KS+ ?mv M #QX E?¬M; +?d M|B +?Q ç
+ªM? ;BÊB pä i¬M- +ÁM +| çQÊ+ M,M; HU+ +?ûK ;B i æ°+ :B€+ :B Q GQM;5

*`M; H`K +?Q M;QÌB i F?B T bÊ +?QM? H`M; v K´v M;`v ?¬K i`QÈ+- KÆ ?² +ÁM i
#¢B K°i #€i +’T pä i¬M +QÌM; ;Bª i¢B >„+ >Ä h?“M?5

*ÁM +?Q ç¬v ? B KQÆB im´B ç½ +| çQÊ+ +?B M HU+ ç€M; bÊ +MM; F?OM; #® M
i F?| i? iQÌM; iQÊM;X

L?QM; ?B M iϕB M?bM i?'v +?QM? h-M S?"K- +?SM; FB M pW `²B ?„M +?d /MM; H
ç€M? HmB K°i ;½ M?' + 'T pä i-M- K¼B M; QÌB ç½ iBM5 L; v +ª M; QÌB +O æϕB S?O
Km®M i?W M?"M +kM; F?¬M; çQÊ+ - i?U+ HU+ +O F€ iQ+? +?B iY bQ pÈB i`QM;
?ÆM K°i QiX

Í K°i F?„+ M"v- M; v i`QÊ+ +Y æϕB S?QM; h?"M?- K°i ;½ i? M? v i?B m MB M M; ϕ
b„+ #bM? ioM? M?bM H M # ;½ pä i-M ç®B /B M +MM; ?ÆM M; "M i M #BM? bo ç M
h`QÊ+ K†i M; "M [m•M- HϕB ;B®M; M?Q çB /ϕQ- F?Q ç° +MM; T?QM; T?ϕK- i?U+ H
i?mv i T?K+X

h M im´B +O F€ iQ+? +?B iY çQ+? i?"i H" / M? #'i ?Q i`mv MX

L?[M; KϕQ ?B K ;Bª p•v t2K i`QÊ+ +Y i?"M?- +?SM; FB M h-M S?"K- K°i ç€K M; Q
i?'v i?-M iQÊM; - M m F?¬M; TªB ?B M iϕB F?¬M; F?Q ?B M i`QÌM; +,M; i?ŠM; - +
iÈB #€B bQ +kM; M¡B F?¬M; +?WM;X

ok h?B M çϕB HK+ /MM; pä pB i-M- M; QÌB i?"M? +¬M; çSM; i`QÊ+ - M; QÌB HÈM im
bQ +kM; H" pB + i?QÌM; M?bM i?'vX

æQÆM; M?B M p"Q H9+ M"v h-M S?"K +kM; F?¬M; çB [mªM M?[M; i? M? •K M; ?`
?„M i"Ti`mM; H M # pä i-M i`QÊ+ K†i- i`QM; # M; QÌB M"v- K°i H" M?" + 'T pä i-
K°i H" #€i + 'T pä i-MX

h`QM; # M; QÌB M"v pä i-M K†+ €Q iQK çSM; i` M iQÌM; i?"M? H" +U+ KϕM?- K" p
pÈB h-M S?"K H" M; QÌB +¡ i?U+ HU+ v m M?'i i`QM; # M; QÌBX

@ L; QÆB +?QM? H" h-M S?"K\

hY #`Q pä i-M çSM; i` M iQÌM; i?"M? p"Q H9+ M"v b„+ K†i F?¬M; +?9i i? v ç´B M
çSM; # M /QÈB i?"M?- i`QM; KB M; i`-K ;B¼M; ?ÄBX h` M i?U+ i pW `²B i`QM;
i?•M T?"M i?B m MB M FB - #ÎB pb +ÁM +?Q çO ? B KQÆB im´B ç½ +¡ çQÊ+ i?U+
+?d bÊ +kM; +?d +¡ F€ iQ+? +?B iY5

*?d #^M; p"Q HU+ HQÊM; i?•M i? ç½ ç€M? HmB K°i M?" + 'T pä i-M5

h`bM? ç° F?OM; #® i?"i bU H"K M; QÌB i F?¬M; b Q iBM çQÊ+ - M?QM; ç´B HϕB H
çQÊ+ HQϕB i?U+ HU+ M"vX

_ä`"M; iY #`Q pä i-M pW `²B +kM; #` h-M S?"K H"K +?'M FBM? K°i T?2M- H9+ M
+?d Km®M +?2 ;B'm`mM; ç°M; i`QM; ç€v HÁM; ç²M; i?ÌB ?Á ?Q½M K°i +?9i i•K i
;B MX

@ *€+ M; QÆB T?QM; iÄ æϕB S?QM; h?"M? F?¬M; TªB H" pb +?Ì i b Q\

h-M S?"K #bM? ioM? ç2K K°i Qi p ;Bª iϕQ i` M K†i iQ" M #° ?Ov /B i- H°` ;QÆM;
H M iY #`Q pä i-M i` M iQÌM; i?"M? i?ªM M?B M ?ÄBX

E€ i?"i KÈB pW `²B ?„M ç½ T?€i ?B M #S+ ?¼ +O KbM? /€M i` M +Y i?"M?- +?d
/MM; #B M T?€T ;b ç¡ i?¬M; i`B +?Q æϕB S?QM; h?"M?- ç æϕB S?QM; h?"M? M; ,

@ *?ŠM; i? i`€+? i?Qϕi M?bM F?€+ pÈB #S+ ?¼ FB - M; mv M H B H" H"K K°i Qi ?
H°` i?U+ HU+ - i?"i bU H" F?¡ F? ,M M?"M` çQÊ+ ?„M5

G9+ M"v K¼B M; QÌB p•v t2K KÈB ?B m` - +?ŠM; i? i`€+? pW `²B F?¬M; B M?"
M´B / M? ?ÆM MY ok h?B M çϕB HK+X

" pä i-M +O æϕB S?QM; h?"M? i?'v h-M S?"K H°` ;QÆM; K†i i?"i- b„+ K†i •K i`-
h?"M? ç9M; H" M?"M çQÊ+ i`mv M iBM +O K°i çϕB i? ;B ;B Q ?ªQ KÈB +?†M çQ

*?Q M M #¼M ?„M KÈB +~M i?"M T?€B` # pä i-M i`M i?O +Y i?"M?X

L?QM; F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ +?d pW ;B Q i?O- K¼B M;QÌB HB M ?B m çQÊ+ i?U
+ÁM K¢M? K) ?ÆM +ª HÌB ç²M ç½B- +?d H¨ K°i #€i + 'T pä i¬M ç½ F?¬M; +! çO HÁ
MB M +?Q ç-v ? B KQÆB im´B M¨vX

@ h¬M S?¨K- H½Q T?m F?mv M M;QÆB F?¬M; +¬M t¬M; p¨Q æ¢B S?QM; h?¨M? i
ç`+? çQÊ+ iS i?O- ?¬K M v +?9M; i F?¬M; i? +?Q M;QÆB çB [m æ¢B S?QM; h?¨
>B M i`QÌM; i`¬K K†+ K°i H€i- iY #ªQ pä i¬M KÎ KB M; H¬M M[X

djRX *?QÆM; d9y, S?€ h?¨M?X UkV

*?QÆM; d9y, S?€ i?¨M?X UkV

L;m²M, oBTp M/

U%o õõÇXÔU%o õõÇXÔP L?¡K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%oVÔXÇö>%oV

@ aQM; [mv M F?¬M; ç`+? H¢B iS i?O\ •M? b€M; +O M;¬B b Q +kM; /€K bQ b€M?
+?'m +! #¨i M?ªv i? M¨Q +kM; F?¬M; +?¢v i?Q€i #` /B m ?•m i`ªQ #„i5 >¬K M v
[mv M M¨v- t¬M; ` K°i +QM çQÌM; i¢B æ¢B S?QM; h?¨M?5

G9+ M¨v F?¡2 K¬B h¬M S?¨K M? +? H M- ?Ì ?[M; +QÌB M¡B,

@ h M;QÊ+ H¢B tBM F?mv M +€+ p`- çWM; pb K°i Qi F F?¬M; HB M [m M K¨ F?¬M

@ h¬M S?¨K- M;QÆB F?¬M; +¬M +?'T K F?¬M; idM?5 G´v K°i KbM? M;QÆB H¨K b
æ¢B S?QM; h?¨M?5

J°i ;½ pä i¬M F?€+ +kM; [m€i H MX

@ ±M ¨Q5 >½v #Èi b¨K M;¬M çB- +€+ M;QÆB +kM; F?¬M; +¬M FûQ /¨B i?ÌB ;B M-
+?Q KÎ` - i b) t¬M; p¨Q5

G9+ M¨v h¬M S?¨K T?¨v K¢M? i v €Q- iB M; ;B¡ ;¨Q i?ûi- oQÆM; h`M æ Q tQ v [m
#¨M i v ?„MX

@ æ² GQM; æ Q5

oQÆM; h`M æ Q pW ` - H¨T iS+ HB M +! M;QÌB M?"M i?S+ çQÊ+- M?QM; H¢B pš
æ QX

@ " 5

h¬M S?¨K +kM; F?¬M; çB bY H¢B b B H¬K +O ?¼- +?d H¢M? HMM; #„i ç-m ç K M
KbM? F?¬M; +! [m€ M?B m i?ÌB ;B M H½M; T?Q MÆB ç•v- M m F?¬M; bÊK ? v Km°
i?"K +?Q +ÁM +! +QÌM; ;Bª +O EB M EBM? h¬M ;B - H¬M M¨v çB [m æ¢B S?QM;
+O ?„M HB M +ªK i?'v H¨ /Q EB M EBM? h¬M ;B ;BÎ i`Á [m,X

@ > B5

hB M; i?S ? B H¢M? HMM; i`mv M ` X

@ h¬M S?¨K- M;QÆB ç•v H¨ iU ibK çQÌM; +? i5

" ;½ pä i¬M i` M iQÌM; i?¨M? b„+ K†i t M? Kûi- ?B M i¢B #¼M ?„M çQÆM; M?B M
F?¬M; M;¨v b m mv iQM +O i?¨M? +?O T?O b) F?¡i? i²M i¢BX

*?Q /M #B i`ª +?†M çQÌM; h¬M S?¨K H¨ F?¬M; ç9M; - M?QM; #¼M ?„M pšM +?d +!

@ J°i5

J°i iB M; +m®B +MM; - M?Q +?•m M;¼+ `ÆB tm®M; - M?Q çBM? ç¡M; +°i- H¢M? HM

oW /Si HÌB- i?•M ?bM? h-M S?“K #„i ç-m ç°M;- M? M?“M; /B +?mv M- oQÆM; h`M
i`QM; i vX

L; v b m ç| F?Q FbM? pW +?mv M- M?Q [m`v T?QM; p•M5

:B| HÈM ç M; `Qi ;“Q- M?QM; K°i ç Q M`v +O h-M S?“K iU ?² M?Q tû `€+? ?Q F
M;WM; H¢B- H”T iS+ K°i KªM; M;mv M F?Q +m²M; #¢Q M?Q HY çÄ #` ?'T i?m p”Q

@ S?€ +?Q i 5

h`QM; iB M; [m€i- K°i ç Q ç€M? p T?Q i`QÊ+- ç Q T?QM; ç°i M?B M +?ûK ` 5

•M? ç Q çÄ ç”K +m²M +m°M M?Q b¬M; /¬B +?ªv K¢M? /QÈB €M? ?Q”M; ?¬M- H¢B M
i`U+ iB T ?QÈM; +?¶ +Y i?“M? +?ûK iÈB5

@ hB m iY #W #½B- ç #ªM i¬M ;†T M;QÆB5

a„+ K†i iY #”Q pä i¬M #B M ç´B- #` mv i? K°i ç Q H”K FBM? bÊ- M?QM; H9+ M`v ?
ç|M ç€M?5 L m F?¬M; ç K°i ç Q FB +?ûK tm®M;- çWM; M|B H” +Y i?“M?- /M H”
pÐ K°i KªM; HÈM5

æ²M; i?ìB mv iQM +O æ¢B S?QM; h?“M? +kM; b) tm®M; /®+ F?¬M; T? M?X

L; v H”T iS+ ®M; i v €Q +O ?„M T?’i` - ? B +¶ i?’ ?Q”M; b„+ ;B| H®+ i?“M? ?bM?-
iÈB T?Q i`QÊ+- M; v H”T iS+ ?B M` i?B M ç` #€i [m€B #B M ?| - /B M ?| i?“M
i?”i HÈM5

>MM; ?”m K” +SM; `„M- T?ªM; T?’i M?Q +| i? M; ,M +ªM çQÊ+ ? i i?ªv5

@ >¶M æ°M h?’ L;mv M h?mšM5

hY #”Q pä i¬M im Hmv M i?’ ? M;mv M F?Q- HU+ T?ÁM; M;U `’i K¢M?- K°i +?QÎM;
+?Q /M H” +¬M; FQ+? M; M; M;Y #€i +’T pä i¬M ?„M +kM; iBM iQÎM; +| i? M; ,M i

@ P M?5

•M? ç Q +MM; +?QÎM; ªM? i®+ ç° +U+ M? M?- ;B| iQ K½M? HB i;“Q i?ûi- M?Q ?
Mm®i ? i i?ªv- ç°i M?B M ç€M? p”Q +MM; M? m5

L?Q ;B| +m®M K•v i M- M?Q iBM? M;Qm `ÆB tm®M;5

J†i ç’i H•K p”Q +?’M ç°M;- ?Q F?¬M; H•K p”Q i¬M; i¬M; ;ÊM b|M; +m®M T?,M; i’i

L?[M; M;QìB p•v t2K +”M; HmB i?”i t - b„+ K†i FBM? ?½B- +QìM; ;Bª bQ ç’m / Q
+?d iWM; M;?2 M|B p F€i Q+? +?B iY- ?B M;Bì i`QÊ+ K†i ?¼ ç½ +?•M +?QM? i?
?“MX M;m²M

@ S?®+5

J°i ç Q i`ªK ?´ ç² HQM;- M; v i`QÊ+ ç¬B K„i F?¬M; i? iBM çQÊ+ +O M;QìB i`QM;
i? M? •K i? M? i?9v +„i pÐ i`mv M ç M- K¢M? K) ç2K H€+?“M i?’ M;mv M F?Q ;B[

h M #B M ? i i?ªv- i`U+ iB T tû Kî i’K +?“M +O #€i +’T pä i¬M- ?mM; ?,M; i`ªK H M

hY #”Q pä i¬M +,M #ªM F?¬M; /€K M; ,M +ªM ç Q K M;- pW +ªK ;B€+ i?’ M;mv M F
+?ûK pÐ- b„+ K†i ç¢B #B M- +?d i?Q€M; /Q /U HB M HU +?¼M #ªQ K M? [m M i`¼
i`QM; i?“M?5

J°i ç Q M`v ?„M +,M #ªM F?¬M; ç|M çÐ M´B5

L m +ÁM çB +?“M M; M;- ?„M F?¬M; +? i +kM; i´M i?QÆM;5

@ æQÆM;5

hB T i?2Q K°i iB M; p M; i?”i HÈM i`mv M ç M- i`QM; M?€v K„i /QÈB ;B| iQ ;“Q i?
MY æ¢B S?QM; h?“M?- p¬b® €M? K„i FBM? M;¢+ ç m M?bM p ?QÈM; +Y i?“M?.

L; v b m ç | i`QM; €M? K„i +?SM; FB M +O K¼B M; QÌB- +ª iÁ iQÌM; i?“M? mv M; ?
 +?ûK iÈB- M; Q¢B i`W H¶ ?´M; +U+ HÈM- +Y i?“M? +?d i?Q€M; +?®+ ç½ bKT ç´5
 J¨ # pä i¬M +QÌM; ;Bª p¨Q H9+ M¨v ç m FBM? ?²M +?Q ç`M? çSM; Î# ;| +? Q H€M
 v i?B m MB MX
 E€ iQ+? +?B iY- K¢M? K) M?Q p¨v5
 L?[M; M; QÌB p•v [m M? ç m +ªK i?´v M?B i?mv i b¬B i¨¨Q- +€B ;b ;¼B H¨ +QÌM; ;
 +ª #€i +´T pä i¬M +kM; F?¬M; /€K +?„M M; M; KkB M?¼M5
 h¬M S?“K K¢M? K) K°i H¬M M[pQÊi M; Q¨B /U HB m +O K¼B M; QÌBX
 @ E M; ,M i +? i5
 h¬M S?“K b„+ K†i H¢M? HMM; [mûi M?bM p T?Q i`QÊ+- i`QM; KB M; HÈM iB M
 S?QM; h?“M? HmB p T?Q b m- +ª # pä i¬M +kM; #` +?´M M?B T- F?¬M; /€K i?Î M
 @ B Î æ¢B S?QM; h?“M? +O i ?Q¨M? ?¨M?5
 L?QM; ç9M; H9+ M¨v- # M i`QM; i?“M? i`mv M ` K°i i? M? •K mv pk p¬ bQM; T?€
 :B | HÈM i?´B- ;B | i¨M T?€- ;B | ;¨Q i?ûi5
 >¨M; M, K ;B | HÈM i?´B [m æ¢B S?QM; h?“M?- p¨Q M;¨v M¨v ;B | H®+ iU ?² +¨M;
 i`QM; KªM? i?B M ç` +?ŠM; F?€+ ;b b'K bûi M´imM; X
 G9+ M¨v i`QÊ+ +Y æ¢B S?QM; h?“M?- [m¬M €Q K¼B M; QÌB #` ;B | HÈM i?´B imM
 i?´v `€i #m®i- i?“K +?Q ;B | K¢M? iÈB KS+ K¼B M; QÌB +kM; F? | i? KÎ K„iX
 L?QM; p¨Q H9+ M¨v K¼B M; QÌB ç m +® ;„M; KÎ iQ K„i M?bM i? M? v i?B m MB M
 i?“M?X
 E€ iQ+? +?B iY5
 E?¬M; +?d +ÁM i` im´B K¨ H¢B + | çQÊ+ i?U+ HU+ +´T pä i¬M- ?ÆM M[M; ?2 M | B
 pä i¬M +?Q ç¬v MY M, K ç½ + | i? ç®B F?€M; i?“K +?Q ç€M? #¢B #€i +´T pä i¬M5
 h`QÊ+ FB +?d H¨ M; ?2 ç²M- ?B M i¢B K¼B M; QÌB ç½ +?•M +?QM? i?´v çQÊ+X *Q
 ;½ pä i¬M F?€+ HB M ?ÊT ç m F?¬M; /€K ç | M K°i ç Q +O h¬M S?“KX
 L; v +ª iQÌM; i?“M? æ¢B S?QM; h?“M? ç m #` K°i ç Q i`ªK bKT K°i KªM; HÈM- [mª
 `²B +O ?„M- æ¢B S?QM; h?“M? F?¬M; M?QÌM; çQÌM; - ?„M b) t¬M; ` K°i +QM çQ
 L?QM; p¨Q H9+ M¨v- K¼B M; QÌB ç m M; ?2 çQÊ+ # M i`QM; i?“M? i`mv M ` i? M? •
 K†i ç m i? v ç´B- #„i ç¬m HQ H„M; +?Q h¬M S?“KX
 æ | H¨ T?QÆM; ?QÈM; i?“M? +?O T?O +O æ¢B S?QM; h?“M?5 L; QÌB M¼ +?QM?
 çQÊ+ tQM; H¨ >mv i h?O L?•M æ²- i?U+ HU+ +QÌM; ?½M- H¨ K°i +QÌM; ;Bª +Ym +
 o¨Q H9+ M¨v ?„M ç M; /MM; i®+ ç° +U+ M? M? M?Q b'K bûi # v p¼i iÈB i`QÊ+ +´M

djkX *?QÆM; d9R, æ² *?QM? GQM;X

*?QÆM; d9R, æ² *?QM? GQM;X

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œöçXÔU%œöçXÔ▷ L? | K /` +? .mM; M?B ▷ ÔXÇö▷ %V ÔXÇö▷ %V

h-M S?"K Km®M t¬M; [m æ¢B S?QM; h?"M? i`QÊ+ iB M T?ªB ¢B [m +YªB M"v5
J¼B M; QÌB i?"K +?Q M; ?2 ¢QÊ+ i? M? •K iB M; ;B|`Qi pb i®+ ¢° [m€ M? M?- i`QM
pšM +| i? M; ?2 ¢QÊ+ iB M; ;B|`Qi- i?"i; B®M; M?Q +| ¢-m K½M? i?9 #¶M; M?B
p¼i`X

h?•M ?bM? +?Q ¢ M M?QM; F?Q i? ¢½ F?¬M; F?ÄB H"K M; QÌB +?'M ¢°M; - +ªM;

h?'v p"v i`QM; HÁM; h-M S?"K +kM; i`Î M M M; QM; i`¼M; - ?„M +kM; F?¬M; M; Ì i?"
+| ¢QÊ+ i?U+ HU+ K¢M? M?Q p"vX

æ¢B S?QM; h?"M?- M|B / M; ?2 H" [m MªB ;B[EB M E?¬M æÈB +MM; æ¢B E?¬M
p"i ?B bBM?X E?¬M; +?d M|B iÁ i?"M? M"v t•v /UM; i`QM; ?Q" M +ªM? p¬ +MM; i?
[mûi- /•M +Q +U+ Qi- ?ÆM M[M^K M; v +YªB M"v +kM; M|B`ä M m T?€i bBM? tm
i?W M?"M ¢ªFQ+? ¢-m iB M +?QM? H" M|5 >ÆM M[¢®B /B M >¶M GQ¢M >Q M;
~M ?B M- M m H"K i?"M? +?O æ¢B S?QM; h?"M? M?'i ¢`M? b) ;†T T?B M iQ€B F?¬

*?Q M M h-M S?"K p®M M; ?o i¢B æ¢B S?QM; h?"M? +kM; b) F?¬M; +| ¢QÊ+ # Q
iÈB i` M? ¢Q¢i ¢` T?QÆM; M"v- pW`²B M?bM i?'v #€i + 'T pä i¬M +ÁM iQÎM; `^M;
F?¬M; M; ?o` i?"M? +?O æ¢B S?QM; h?"M? +ÁM +QÎM; ¢¢B ?ÆM`i M?B mX

hmv i ¢®B ¢½ bB m pB i #€i + 'T pä i¬M- p¬ +MM; +| F?ª M, M; ¢½ ¢¢i iÈB +Ym + 'T

*ªK ;B€+ ¢QÊ+ pä ¢¢Q F?Q i`"M; +QÎM; ¢¢B- h-M S?"K ¢½ +| i? F?ŠM; ¢`M? im p

L?QM; p"Q H9+ M"v #B m ?B M +O ?„M #bM? ioM? ?ÆM K¼B M; QÌB iQÎM; iQÊM;
p"m; MÆB +Y i?"M?- M?bM i?•MªM? ¢ M; t¬M; iÈB- i?¬M b„ + i?ªM M?B M #bM? i

hmv`^M; ?„M +kM; +ªK M?"M ¢QÊ+ +¶ F?Q i? FB F?¬M; i-K i?QÎM; - M?QM; +?d +
T?QM; i¢Q +U+ M?Q J°+ h?B M >MM; - ¢½ MY #QÊ+ pä i?€M?- h-M S?"K pšM ¢O
+?B M pÈB ?„MX

G9+ Î >„+ >Ä h?"M? ?„M ¢½ +| i? /U p"Q"€ æ¢Q æ` æQ +?ûK ;B i #€i + 'T pä i
[m ¢| +?d H" #€i + 'T pä i¬M KÈB ¢°i T?€ F?¬M; H•m- M?QM; i` M ¢Q¢M ¢QÎM; iW
S?QM; h?"M?- i?2Q bU HoM? M; ° i`QM; H9+ T?€`²B H¢B H" T- K¶B M; "v ?„M ¢ m +
K¶B M; "vX

*?Q iÈB F?B ?„M Hmv M ?| tQM; K +?OM; H-M i?S ? B i`QM; G¬B h?¬M JB m- F
H¢B H-M M[¢°i T?€- +kM; p¬ ibM? T?€i M +ªM? ;BÈB iS + 'T pä i¬M- +?d +ÁM K
i¬MX

oW`²B iY #`Q pä i¬M T?ÄM; +?WM; ¢½ ¢¢i iÈB #€i + 'T pä i¬M- i?U+ HU+ +ÁM K¢M
M?B m- M?QM; h-M S?"K pšM +| i? ¢€M? HmB- +| i? M|B ¢½ ?Q" M iQ" M F?ŠM; ¢
?„MX

@ P M?5

a m K°i i?Q€M; K°i ¢¢Q i?•MªM? mv pk M?Q +?B M i?¬M T?O tm®M; #„M p¼i` F
tm®M; i` M iQÎM; i?"M? +| +?9i`€+? M€i- iW i` M + Q M?bM tm®M; i? M? v i?B m

@ h?"M? +?O- M; QÌB FB +?QM? H" h-M S?"KX

hY #`Q pä i¬M iÈB ;¬M i?Q #~KX

@ L; QÆB +?QM? H" h-M S?"K\

L; ?2 p"v i?"M? +?O æ¢B S?QM; h?"M? æ² *?QM? GQM; HB M M?bM i?ŠM; tm®M;
i?'m ?Q F?¬M; - F?Q i? M; "T i`ÌB +?ŠM; F?€+ ;b M9B HY M' #¢Q- MQÆM; i?2Q iB
/WM; i` M M; QÌB h-M S?"K5

oW KÈB tm'i ?B M +kM; F?¬M; M?B m HÌB- F?¬M; ¢ÈB h-M S?"K i`ª HÌB ¢½ H" T i
+MM; i?, K /Á i?U+ HU+ h-M S?"KX

"€ ¢¢Q M?Q p"v- K¢M? K) M?Q i? 5

h-M S?"K Î i`QM; K„i ?„M i?"i +?ŠM; F?€+ ;b K°i +QM FB M5

æ² *?QM? GQM; #B m ?B M ?"M? pB +O K°i i?QÊM; p` ;Bª M;¢Q M;? - ?Q"MiQ"MpQÆM; ;BªX

E?Q i`"M; pä ¢¢Q +QÌM; ¢¢B- F?Q i? + Q + Q i¢B i?QÊM; pb +| ¢O iU iBM pä ¢¢Q iU iBM M"v- F?Q T?€+? p¬ +MM; - p¬ Hm"m ¢®B K†i ¢®B i?O M"Q +kM; /®+ ? i bS+

L;QÌB M?Q i? #B m ?B M` M;Q" B +?QM? H" Hm¬M +?B M i?"M; - poM? F?¬M; +?

L?QM; H9+ M"v h-M S?"K pšM M; M; M?B M ¢SM; i?ŠM; - ¢®B K†i pÈB F?Q i? +QÌ HmB K°i #QÊ+- M;QÊ+ H¢B +ÁM iB M p T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ+5

@ h +?QM? H" h-M S?"K5

h? M? •K i`mM; F?Q KQÌB T?¬M- ;B®M; M?Q ¢2K F?Q i? +O æ² \*?QM? GQM; ?Q ;b i? M? •K iB M; +?m¬M; p M; ` M i`QM; M?€v K„i p M; /°B i`QM; i B K¼B M;QÌB>

>"M? ¢°M; M"v ¢½ +?SM; KBM? i?U+ HU+ +O ?„M- F?Q i? +O æ² *?QM? GQM; F

@ hB m M?B p¬ i`B- , +| p" B T?¬M / M? F?Q ¢½ /€K t¬M; p"Q æ¢B S?QM; h?"M? +

æ² *?QM? GQM; M?bM i?'v i? M? v i?B m MB M /QÈB F?Q i? €T #€+? +O KbM? i`QÊ+ K°i #QÊ+- i`QM; HÁM; ¢½ F?ŠM; ¢`M? i?U+ HU+ +O M;QÌB M"v- M?QM; iQ bQM; - +QÌM; M;¢M? p¬ +MM; - M; v H"TiS+ H¢B iB TiK+ T?€i` F?Q i? €T #€+?

G9+ M"v F?Q i? +Ym +'T pä i¬M iQ"m HU+ #S+ iÈB- F?¬M; M;Ì ¢2K +ª F?¬M; i`mM [mv M +U+ HÈM i`U+ iB T ?QÊM; h-M S?"K ¢´tm®M;X

E?Q i? #B M ?| 5

hm pB pä ¢¢Q +U+ F€ +QÌM; ¢¢B- pä i¬M #bM? i?QÌM; b) F?¬M; +€+? M"Q H"K ¢Q

@ G" i?S ;b p"v- +?d #^M; p"Q +?9i i?U+ HU+ HB M /€K M; ,M +ªM ¢QÌM; ¢B +O i -

h-M S?"K +QÌB iQ K°i iB M; - # v H M F?¬M; - F?Q i? +O ?„M M?"i i?ÌB M;QM; iK ?bM?ªM? +O K i¬M i?Ov F€ H•M- i`'M €T F?Q i`"M; iQ"m i`QÌM;5

>QªM? h?Ov E€ G•M ?B M;B[F?¬M; i`mM; - M?Q K°i i²M i¢B + Q + Q i¢B i?QÊM +ªM? iQÊM; M"v H"K i•K HB M? K¼B M;QÌB M´B H M +ªK ;B€+ `mM; ¢°M; +?'M ¢½M

E€ H•M pW ` - +?Q i?¬M HmB M?QÌM;5

GQM; [mv M T?QM; +Æ ?² i`QM; M?€v K„i HB M #B M K'i p¬ imM; - F?Q i? +¬M; F p¬ imM;X

E?Q i? iQ"m HU+ +Ym +'T pä i¬M +O æ² *?QM? GQM; /M #°+ T?€i pšM F?¬M; i? ?QÌM; pÈB h-M S?"K5

:B Q ¢'m F?Q i? imv i ¢®B F?¬M; i? i?m - M m F?¬M; `i / /"M; #` ¢®B T?QÆM; pb +ªM? ;BÈB +O h-M S?"K i?'T ?ÆM ¢®B T?QÆM; - K°i F?B `ÆB tm®M; ?¢ T?QM +kM; F?| i? ?Q"MiQ"m #°+ T?€i- Km®M tQ v M;QÌB F?| F?,M +U+ F€5

*?Q M M ?„M F?¬M; iB + i`B m` ?QªM? h?Ov E€ G•M i,M; +QÌM; F?Q i? +O Kb

*?SM; FB M ?QªM? F€ H•M- K¶B M;QÌB +| K†i ¢ m bBM? ` +ªK ;B€+ M?Ä #û- i`Q i?U+ HU+ i?'T FûK +Æ ?² Km®M iû M;½ i` M ¢'iX

@ h®i- iB m iY p¬ i`B- t2K M?Q M;QÆB +| p" B T?¬M #´M bU #W #½B5 L?QM; ?¬K æ² *?QM? GQM; M"v +kM; H"K M;QÌB iB m /B i F€ iQ+? +?B iY K°i H-M5

æ² *?QM? GQM; M;¢Q M;? ¢SM; i` M iQÌM; i?"M?- imv `^M; i` M F?Q i? F?¬M; û pšM K¢M? K) p¬ +MM; - F?¬M; ? +| +?9i / Q ¢°M;X

L?QM; H9+ M"v i`QM; HÁM; æ² \*?QM? GQM; ¢½ / Q ¢°M; - ¢½ i?U+ bU ¢2K ¢®B T? +'T #"+- M?QM; iBM? i?¬M pä ¢¢Q +O ?„M +U+ F€ FB M ¢`M?- imv i ¢®B b) F?¬M

/M i` M F?Q i? F?¬M; €T #S+ çQÊ+ i?B m MB M FB M?QM; w +?Q +?B M ç'm pšM
i?2Q iBM iQÎM; i'ii?„M;X

L?bM i?'v #B m ?B M +O æ² *?QM? GQM;- h-M S?¬K F?¬M; F?ÄB +¬M; i? K M;Q
i? F?ŠM; ç`M? i?U+ HU+ +O æ² *?QM? GQM; F?¬M; b€M? #^M; J°+ h?B M >MM
imv i ç®B b) F?¬M; / /`M; ç®B T?|X

djjX *?QÆM; d9k, GU+ >€K *Ym *'T oä h¬MX URV

*?QÆM; d9k, GU+ ?€K +Ym +'T pä i¬MX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%o õöÇXÔU%o õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%o VÔXÇö>%o V

@ *?d bÊ ç9M; H` K°i +m°+ €+ +?B M5

h?'v ç®B T?QÆM; ç½ #„i ç-m i?9+ ;BK+ F?Q FbM?- h-M S?¬K ?Qi b•m K°i ?ÆB-
iQ+? +U+ +?m~M #` +?B M ç'mX

h`QM; M?€v K„i- æ² \*?QM? GQM; +kM; F?¬M; M|B i? K H|B M¬Q- i`U+ iB T # v `
F?€+ ;b +?BK QM; p² K²B- ? B i v ç€M? ` - bS+ ;B| #®M T?Q #B M ç´B- iQ¬M #°+
S?¬K "T iÈBX

S?QM; /kM; p•M ç°M;- i?B M ç` iU ?² +kM; i®B b-K5

J¼B M;Q|B +ÁM ç M; #` /` #B M FBM? ç°M; ?®i ?QªM;- i?B M ç` #¶M; /QM; tm'i ?
M9B HÈM- + Q HÈM M;mv M; - ;B®M; M?Q i?U+ +?i- i`U+ iB T €T i?ŠM; tm®M; /C

:B®M; M?Q M;k M?ç+ €T +? - M?Q M9B + Q ç´ bKT5

*Ym +'T pä i¬M p¬ +MM; +Q|̇M; ççB- Î K°i F?„+ M¬v #°+ H° F?¬M; i? M;?B M;|X

@ *Ym +'T pä i¬M- i-M; +m®B +MM; +O +ªM? ;BÈB pä i¬M- [mª M?B +| +Æ ?°B iB
+MM; i?¬M #Q5 *Q|̇M; ççB ?ÆM #€i +'T pä i¬M `i M?B m5

L?bM iÁ M9B HÈM FBK b„+ # Q i`MK ç tm®M;- i`QM; KB M; h-M S?¬K M?O i?¬KX

L?QM; F iB T FbM? F?Q iQ¬M i?•M ?„M +?'M ç°M;- T?QM; K M; #°+ T?€i5

J°i i`"M +?B M M¬v M m F?¬M; i? i`€M? Mû- i?b i" M HU+ ç®B +?B M5

@ o"v ?¬K M v i i?Y K°i H-M t2K5

oQÆM; h`M æ Q i`QM; i v h-M S?¬K pW +?mv M- F?Q i? H v ç°M; i?B M ç` - M;n
iÈB- €M? ç Q b„+ #ûM H|2 b€M;- M?Q Km®M i M #B M ?Q F?¬M;5 ç¼+ i`mv M KÈ

:B| HÈM ;¬K H M ;B" M /[- i'i +ª K¼B M;Q|B ç m +® ;„M; KÎ iQ ? B K„i M?bM +m°+ ;
i?|B F?„+ T?'M F?Q+? F?¬M; B Km®M #Ä [m X

*m°+ +?B M F?| ;†T ;B[+ªM? ;BÈB pä i¬M5

>m®M; +?B H9+ M¬v +m°+ ;B Q +?B M ;B[K°i F€ iQ+? +?B iY ç M; M´B / M? MY
;B M ;¬M ç•v- ç®B i?O H` K°i ;½ +Ym +'T pä i¬M- i`'M i?O æçB S?QM; h?¬M?- +| n
æ² *?QM? GQM;5

*m°+ +?B M M¬v H` bU +?mM; F i +O F€ iQ+? +?B iY ? v pšM iB T iK+ FûQ /¬B- i?
ç•v\

h'i +ª K¼B M;Q|B F?~M +'T Km®M #B i F i [mªX

h` M F?¬M; i`mM;- ?QªM? FBK b„+ M9B HÈM FBK [m M; b€M; HçM- i?"K +?Q +?
?ÆM T?•M MY +´M; i?"M? ç m #` +?2 T?O /QÈB ?QªM?X

h?U+ HU+ +O æ² *?QM? GQM; F?¬M; i? ?Q`B M;?BX
 J` h-M S?`K H9+ M`v ç®B /B M pÈB ?Q`aM? M9B HÈM- pšM p[M; p`M; çQÆM; i`QìM
 +?mv M ç°M; `i M? M?- M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB p`B i`,K i?QÈ+ ç m #` ?'T /š
 ç2K +ª M;QìB ?„M # Q T?OX
 hW t M?bM H¢B i?“i ;B®M; M?Q #` K†i i`ìB # Q T?O5
 L?QM; K†i i`ìB M`v imv i?Q¢i M?bM #` FBK [m M; +?2 T?O H M- M?QM; ?²M; b„+
 b€M; M;ìB- i`M ç-v tm i? tmv M i?'m FBK [m M;X
 GY +?€v T?-M i?B M- M?Q Km®M i?B m ç®i iÁ FBK bÆM5
 h-M S?`K M?bM ` çQÈ+ æ² *?QM? GQM; +kM; im Hmv M FBK ? M;mv M F?Q- M?
 ?ÆM pä i¬M €Q i`Q `i M?B mX
 EBK ? M;mv M F?Q ~M +?S i`QM; FBK b„+ M9B HÈM M²M; M†+ /`v ç†+5
 .M H` h-M S?`K p`Q H9+ M`v +kM; +ªK ;B€+ çQÈ+ i`QM; HÁM; M?Q +| +¶ €T HU+ +
 ?'T +kM; F?¬M; i? i?¬M; bm®iX
 *Ym +'T pä i¬M i?“i F?¬M; i-K i?QìM;- M?QM; +m°+ +?B M M`v F€i?“i h-M S?`K t2
 +?Q M;`v b m ç®B /B M J°+ h?B M >MM;- M m M; v +ª æ² \*?QM? GQM; K` ?„M +kM
 +`M; F?ÄB M|B +| i? ç®B +?B M çQÈ+ pÈB J°+ h?B M >MM;- M m M?Q #` J°+ h?B
 +QM çQìM; +? i5
 >ÆM M[h-M S?`K +ÁM +| M¶B HQ H„M; EB M EBM? h-M ;B b) T?€B +QìM; ;Bª iÈ
 G-M M`v EB M EBM? h-M ;B +?Q æ¢B S?QM; h?“M? T?QM; iÄ çQìM; çB +O ?„M
 H-M i`QÈ+ h-M >9+ +?¢v i?2Q çm´B ;B i?„M- ç½ #` ?„M ;B i+? i- ?ÆM M[+?mv
 >MM; i¢B >„+ >Ä h?“M? çQÈ+ i`mv M` - #¼M ?¼M ?'i ç`M? b) F?¬M; iB T iK+ T?
 çO +?¢v çB ibK +€B +? iX
 h?U+ HU+ +O +QìM; ;Bª çm´B ;B i M?'i ç`M? b) p¬ +MM; +QìM; ç¢B çO ç ç€M? +
 *?Q M M ?B M i¢B h-M S?`K i?“i M|M; HÁM; i,M; H M i?U+ HU+ +O #ªM i?•M KbM
 h`ªB [m H-M i?S ? B Hmv M ?| K +?OM;- i?U+ HU+ +O ?„M +| çO ç ç®B F?€M;
 L?QM; #ªM i?•M h-M S?`K +kM; TªB +?ì çÈB t2K b m +m°+ +?B M ?¬K M v KÈB +
 æQÆM; M?B M i`QM; HÁM; ?„M pšM +| iU iBMX
 >„M M„K +?†i oQÆM; h`M æ Q- ç¬B K„i #bM? ioM? M?bM FBK b„+ M9B HÈM i`M
 K°i ?ÆB- b m ç| K¢M? K) i?Î` X
 L; v b m ç|- ç Q T?QM; +?ÈT ç°M;X
 @ "€ æ Q æ` æ Q5
 æ®B F?€M; +Ym +'T pä i¬M- h-M S?`K pW ` i v +Æ ?² HB M ç2K ? i iQ`M HU+- i
 K¢M? K` ?„M ç M; M„K i`QM; i v ?B M i¢B- b m F?B ?„M KB M +QÐM; i?B i`B M K
 ?„M ç½ +® ;„M; M;?B M +Sm +MM; HoM? M;°- /¬M /¬M ç½ +| i? i?B i`B M ` çQÈ+
 æ Q T?QM; tm'i5
 E?Q HQm M|M; `U+ i`QM; +ÆM ;B| HÈM i?´B K¢M? F?B M K¼B M;QìB iQ`M i`QìM
 i`QM; #B M HY - M?B i ç° F?¬M; F?Q +'T i®+ ;B i,M; H`K K°i Qi M;QìB çSM; ?ÆB
 ;B| +kM; +ªK i?'v çQÈ+ K² ?¬B im¬M i`MX
 h`QÈ+ K„i F?Q HQm `i M? M? im¬M i`Q M?Q b¬M; HÈM- €M? ç Q i`U+ iB T #´ iÈ
 @ P M?5
 J°i ç Q +O h-M S?`K +?•M +?QM? K M; i?2Q mv i? +?ûK pÐ M9B MQM- ?²M; b„+
 i?,M; H M i` M #B M- FBK b„+ MQÈ+ #B M i`QM; M?€v K„i #` T?€ i M- €M? ç Q b„-

Zm M; K M; #¢Q T?€i- /Q FbM? H”T iS+ F?m +? i€M KÎ` X

@ * 5

*?d i?Q€M; +?®+ i?2Q iB M; p M; p^¼M;- ?Q ^aM? FBK b„+ M9B HÈM #„i ç-m tm'i ?B
M?B m p i`€+? ?B M H M- /-M /-M F?m +? i€M +^aiÁ FBK bÆM- +?d iQ+? i„+ #B
J°i +?B m EBK aÆM *€B æQM? +O æ²*?QM? GQM; i? M?QM; H¢B i`U+ iB T #`K

æ² *?QM? GQM; pk ç°M; +U +?Mv i`QM; i v- ?QªM? K M M; Qm p +?¢K p`Q H²M; M
#¢Q p ç`T H`T iS+ ç€M? # v +ª i?•M ?bM? + Q HÈM +O æ² *?QM? GQM; 5

@ P M?5

J°i iB M; p M; i?`i HÈM i`mv M` - K¼B M; QÌB HB M M?bM i?'v i?•MªM? M; mv M #
ç€M? H M iQÌM; i?`M? ç½ bKT ç´ ?ÆM T?•M MY T?Q b m5

a m ç¡ HU+ ç¢Q K¢M? K) i`U+ iB T H`K +?Q æ² *?QM? GQM; T?€i` iB M; F m ç n
tm®M; K°i # M- i?•M ?bM? ?„M M†M; M M M H M K†i ç'i- i` M K†i ç'i H`T iS+ ?B
i?`i; ? M; QÌBX

L?bM i?'v K°i K`M M`v K¼B M; QÌB F?¬M; F?ÄB ?Qi b•m K°i ?ÆB- K°i H-M M[#` b
H`K +?`M ç°M; X

æ°i T?€ iÈB pä i¬M +ªM? ; BÈB +ÁM +?Q ç-v MY M, K ç½ +¡ i? ç2K æ² *?QM? G
#S+ iÈB KS+ ç° M`v- i'i +ª K¼B M; QÌB ç½ F?¬M; +ÁM M; ?B M; Ì h-M S?`K i?U+ bU
F?€M; +Ym +`T pä i¬M5

L?QM; ç9M; H9+ M`v h-M S?`K +kM; F?¬M; +?`m HQm +?Q æ² *?QM? GQM; i?ÌB; B
HÈB- F?Q i? +MM; iBM iQÌM; +`M; i, M; + Q- i?•M ?bM? ?„M #„M p¼i` - M; v H`
*?QM? GQM; iû tm®M; X

æ•v +?QM? H` +m°+ +?B M bBM? iY- +kM; F?¬M; TªB [mv i ç'm Hm`M pä- i?W
+?'K / Si M? M? +m°+ +?B M KÈB H` i?QÈM; b€+?5

h®+ ç° +U+ M? M?- +MM; i? M? •K; B¡ `Qi #ûM M?¼M p M; H M- F?QªM; +€+? KQ
HB M iÈB5 h-M S?`K M„K +?†i i v- b m ç¡ i`QM; p¬ b® €M? K„i bÊ ?½B HK+ [m M;
i`U+ iB T -K -K M M i?ŠM; tm®M; H²M; M; U+ æ² *?QM? GQM; 5

L?bM i?'v K°i FQ+? #S+ ; -M i`QÈ+ K„i- i`QM; K„i æ² *?QM? GQM; H°` p FBM? ?
iY i®+ ç° TªM SM; +O ?„M +kM; ç°i M?B M i, M; H M- i?•M i? i`QÈi çB- p¬ +MM;

@ P M?5

J°i [mv M +O h-M S?`K K M; i?2Q +m²M; T?QM; p¬ +MM; +m²M; #¢Q i`U+ iB T ç`
ç'i ç€M? i?`M? ?® b•m +U+ HÈM- ç€ pKM p`v` - M?QM; F?Q HU+ +O ?„M [m€ +QÌM
MY çB K i`M i?QÆM; X

J°i FQ+? F?¬M; i`9M; - ?„M +kM; F?¬M; +?9i / WM; H¢B- H`T iS+ `9i` M„K i v- F?
?bM? +?Êi H¡2- çm´B i?2Q æ² *?QM? GQM; ç M; H, M b M; K°i # M- H-M i?S ? B Q

@

J°i [mv M M`v M M H M i` M #Ì p B æ² *?QM? GQM; - M?`i i?ÌB bKT tm®M; - #B M i?
M; QÌB FB F?¬M; F?ÄB ?ûi i?ªK K°i iB M; - M?QM; TªB +?`m çUM; F?m`i M?K+ i
?°B çSM; H M H-M M[X

``i [m€ h-M S?`K ç•m / /`M; +?Q ?„M +Æ ?°B M`v- H`T iS+ M; ?B M; i?•M T?Q i`
`M; i`U+ iB T K°i i v M?`+ æ² *?QM? GQM; M•M; H M- M?QM; iB T i?2Q H¢B i? K
H²M; M; U+ +O ?„M5

@ h?`i ç€M; iB + M; QÆB F?¬M; i? +?'K / Si çQÈ+ F€ iQ+? +O i 5

*QM M; QÆB h-M S?`K H½M? #, M; #, M; M?bM b„+ K†i ?QªM; bÊ +O æ² *?QM? G
K'v i`, K ç-m K M M; Qm ç`v iÈB- ?mM; ?, M; Q M? FQ+? p`Q i`QM; +Æ i? ?„MX

*Ym +`T pä i¬M- iY pQM; 5

@ P M?5

h`U+ iB T ç2K i?B i? MûK` M; Q`B- M; v b m ç¡ i`QM; €M? K„i ?QªM; bÊ +O #BM?
S?`K; BŠK K¢M? +?•M / QÈB ç'i- M?ªv p¼i H M i` M iQÌM; i?`M? T?Q i` MX

@ "„i ç-m iW ?¬K M v- æ¢B S?QM; h?“M? i?m°+ p h-M S?“K M“v5
 •M? K„i ?„M H¢M? HMM; [mûi M?bM iQ“M i`QÌM;- i? M? •K +O ?„M +?’M ç½M; i`Q
 ç½ i`mv M F?“T +ª iÁ ç¢B i?“M? M;mv M; X
 @ æ² *?QM? GQM; ç½ +? i5
 @ >mv i h?O L?•M æ² ç½ +? i\
 E?B M?bM i?’v h-M S?“K ç2K FBK b„+ i?•M ªM? MûK ` t - i`QM; F?QªM? F?“+ K½
 çSM; ç-m æ¢B S?QM; h?“M?- K°i +Ym +’T pä i¬M i?“i bU ç½ #` ;B i +? i\
 @ æ² *?QM? GQM; ç½ +? i5

djeX *?QÆM; d98, hB T ZmªM

æ M ok *M E?¬M
 h€+ ;Bª, >Ä h?K
 *?QÆM; d98, hB T [mªM
 h? M? v i?B m MB M i? M?QM; +| çQÊ+ i?U+ HU+ K¢M? M?Q p“v- i?“i bU ç½ ;B i
 æB m M“v H“K K¼B M;QÌB +| +?9i F?¬M; /€K iBM iQÌM;X
 *| +?9i M;QÌB i?“K +?Q +ÁM +?Q F`T T?ªM SM;- M?QM; F?B M?bM i?’v i?B i? FB
 M M •K i? M? H9+ ç| #¼M ?¼ KÊB #B i ç| +?QM? H“ i?U+ bUX
 æ² *?QM? GQM; iY pQM;5
 E€ iQ+? +O F€ iQ+? +?B iY pšM +?Q +?’K /Si- K“ iB T iK+ b€M; i¢Q ` i? K F€ iQ
 h`QÊ+ ç| p“B M;“v KÊB M;?2 çQÊ+ iBM iS+ h-M S?“K ç€M? #¢B #€i +’T pä i¬M- M?
 ç M; ?Q“B M;?B iBM iS+ M“v- ?B M i¢B #¼M ?¼ ç½ i“M K„i +?SM; FB M i?B m MB
 +Ym +’T pä i¬M5
 h B M;?2 +| i? ;Bª M?QM; K„i i?’v H“ i?“i5
 "¼M ?¼ F?¬M; i? F?¬M; iBM5
 @ æ¢B S?QM; h?“M? b) ç´B +?O\
 æÊB F?B h-M S?“K HÈM iB M; imv M #® iB T M?“M æ¢B S?QM; h?“M?- K¼B M;QÌ
 h?2Q i? M? •K +O h-M S?“K i`mv M ` - `i M? M? /•M +?9M; i`QM; æ¢B S?QM; h
 `“M;- K†+ /M +ÁM +| +?9i M;QÌB +?Q #B i +?mv M ;b tªv ` - M?QM; i’i +ª K¼B M;
 i?B m MB M i M h-M S?“K b„T bY iB T [mªM æ¢B S?QM; h?“M?5
 hWM; €M? K„i HšM i? M? •K FBM? M;¢+ ç m M?bM iÈB T?QÆM; ?QÈM; +Y i?“M?
 .•M +?9M; +kM; #B i ?¬K M v æ¢B S?QM; h?“M? ç½ #` T?QM; iÄ - i’i +ª K¼B M;Q
 H“ F?¬M; M;?o iÈB +?Q çQÊ+ # Q H•m æ¢B S?QM; h?“M? ç½ i`U+ iB T i? v ç´B i
 @ h?“M? +?O- M m iB T iK+ +?Q M;QÆB +Æ ?°B HU +?¼M i? K K°i H-M- M;QÆB +
 h-M ;B çB +?†M çQÌM; M;QÌB M“v ? v F?¬M;\
 *€+? ç| F?¬M; t - iY #“Q pä i¬M +| çQÊ+ #€i +’T i?U+ HU+ M?bM i?B i? `€+? M€i
 HÁM; +?m b|i M;?o i?¬KX
 L; v +ª i?“M? +?O i?U+ HU+ +Ym +’T pä i¬M +ÁM F?¬M; T?ªB H“ ç®B i?O +O h-M
 M;m M;®+ H9+ M“v M?ªv ` +?’m +? iX

>ÆM M[pW `²B F²B h-M S?"K; B Q i?O +MM; æ² *?QM? GQM; - ?„M ç½ #B i i?B
?Á FB F²B; B i M; QÌB b) F?¬M; ? +| MY T?¬M /Q /U- i?"T T?¬M [mv i çQ€MX >,
M"v M m KbM? çB` - T?ÄM; +?WM; b) H" M; QÌB F iB T #` ; B i +? i ç H" T mvX
*?Q M M p"Q H9+ M"v ?„M i?"i i?¬M; KBM? HU +?¼M F?¬M; tm'i ç-mX
@ h-M S?"K- M; QÆB ; B i +? i æ² *?QM? GQM; i?"M? +?O- ?ªQ ?[m +?Q ; B Q +O
[m +?Q M; QÆB5 L; QÆB +?Ì çB- M; QÆB M?"i ç`M? T?ªB +? i5
"i [m€ HçB +| K°i ; ½ pä i¬M F?€+ F?¬M; i?¬M; KBM? M?Q ?„M- H" H½Q ; Bª €Q i
*?QM? GQM; - H" M?" + 'T pä i¬M ; B Q i?O ç-m iB M pÈB h-M S?"K HçB çSM; ` [m
@ P M?5
L; v b m ç|- +Æ ?² pä i¬M €Q i`Q pW /Si HÌB- i?"K +?Q +?QM? #ªM i?•M ?„M +Á
ççQ i? M? b„+ i?•MªM? ç½ tm'i ?B M M; v i`QÈ+ K†i M; QÌB FB - M; v H" T iS + ?„M
i`mv M iÈB +?•M F?Q ?Ov /B i- +ªM; QÌB #` MûK imM; H M + QX
>„M +?d pW +?m`M #` p" M /KM; M; mv M F?Q +?®M; +U- h-M S?"K ç½ çB iÈB i`QÈ
>Q" M iQ" M F?¬M; +| K°i iB M; mv M F?Q # ç°M; - i`U+ iB T K°i [mv M Q M? i?ŠM
h?•M i? ?„M # v H M ; B[F?¬M; i`mM; - i`QM; ? B K„i H° p F?¬M; b Q iQÎM; iQÈ
HQÈM; +O h-M S?"K +MM; [mv i çQ€M F²B ç°M; i?O T?ÄM; +?WM; ç½ t t pQÈi
L?QM; K" ?„M +, M #ªM M; v i?ÌB ; B M ?®B ?"M +kM; F?¬M; +|5 M; m²M
o"Q H9+ M"v- /QÈB €M? K„i FBM? ?½B +O ?„M- i? M? b„+ªM? iY +?Êi ; B€M; tm®
?„M H9M b•m p"Q HÁM; ç'iX
GçB K°i ; ½ pä i¬M +QÌM; ; Bª #` ; B i +? i5
@ *ÁM B +| w FB M b Q\
•M? K„i h-M S?"K çªQ [m iQ" M i`QÌM; ?ÄB- ?„M #B i ÎEB M E?¬M æÈB T?ªB H'v i
bÊ [m-M ?MM; i?b +`M; F?¬M; i? +?'T M?"M +| MY çB K M?•M iW MQÆM; i v5
>m®M; ?² #ÎB pb ?„M +ÁM M?Ä im´B- mv iQM +`M; F?| t•v /UM; - +?Q M M +`M; T?
oä i¬M +QÌM; ; Bª- p¬ Hm" M ÎMÆB M"Q ç m H" M?•M p"i + Q [mw H"K +?Q M; QÌB FC
i?Q€M; +?®+ ç½ +? i çB ? B M; QÌB5 o®M /U iQM? +?†M çQÌM; çB M; M; +O h-M
+?d i†M; bBM? KçM; - i?"K +?Q M; v +ªK°i iÁ æçB S?QM; h?"M? +kM; #` +?B K H
h?'v p"v M?[M; KçQ ?B K ; Bª +ÁM p•v t2K M; Q" B +Y i?"M? +MM; [m•M bo i`QM;
i`QM; HÁM; `mM; ç°M; F?¬M; i?¬BX
h|K HçB ç½ F?¬M; +ÁM M; QÌB M"Q /€K H M iB M; X
@ L; QÆB iÈB ç•vX
h?'v ç½ F?¬M; +ÁM M; QÌB M"Q H M iB M; - h-M S?"K +?d ?QÈM; iY #`Q pä i¬M- M
ç½ +U+ HU+ M; , M i`Î h-M S?"K- M?QM; ç| H" pbªM? ?QÎM; +O æ² *?QM? GQM; - M
? +| HÌB /` M; ?`- +?SM; KBM? ?„M ç9M; H" K°i M; QÌB i?¬M; KBM?X
@ h-M i?"M? +?O- tBM ?ÄB +| ; b T?•M T?|\
hY #`Q pä i¬M i?'v h-M S?"K +?d ?QÈM; +?QM? KbM?- i`QM; M?€v K„i ç€v HÁM; +
; QÆM; K†i ?„M pšM F?¬M; +?9i i? v ç´B çB iÈB- i?Q€M; /Q /U- +m®B +MM; i`-K ;
>„M ç9M; H" K°i M; QÌB i?¬M; KBM?- ?B m çQÈ+ içB EB M E?¬M æÈB i?U+ HU+ p
+?O +O h-M S?"K M;²B +?Q +?„+ çQÈ+ v M´M- M?QM; içB iB M? ?m®M; M"v ?„M
J°i i?•M im pB pä i¬M ç M F?¬M; / /`M; - ?„M +kM; F?¬M; Km®M #ÎB p"v K" ç€M? K
@ L; QÆB i M H" ; b\

h-M S?"K M?bM iY #"Q pä i-M i`U+ iB T H M iB M; ?ÄBX
 @ h-M i?"M? +?O- H½Q T?m H".QÆM; *¬MX
 hY #"Q pä i-M ?²B ç€T- /M b Q ?„M +kM; H" pä i-M +QÌM; ;Bª- imv `^M; +?`m T?I
 ?B M i?€B ç° [m€ KS+ ? M K¼M F?QK HQM; F?m}m ;®B- +?d çÆM ;BªM +9B M;QÌ
 @ .QÆM; *¬M- M;QÆB Î i`QM; æ¢B S?QM; h?"M? ç½ # Q H•m\
 h-M S?"K M?bM ?„M H¢B ?ÄB iB TX
 @ æ½ ?ÆM KQÌB M,KX
 .QÆM; *¬M ç€TX
 @ æ² *?QM? GQM; Î æ¢B S?QM; h?"M? +ÁM +| ;B i°+\
 h-M S?"K iB T iK+ ?ÄBX
 @ E?¬M; +|X
 .QÆM; *¬M iB T iK+ ç€TX
 @ L?Q p"v ?B M ;BÌ æ² *?QM? GQM; ç½ +? i- M;QÆB +| iB T iK+ HQm H¢B i¢B æ¢
 h-M S?"K i`U+ iB T M?bM i?ŠM; .QÆM; *¬M #S+ ?ÄBX
 @ a)- imv ?Q" M? +ªM? æ¢B S?QM; h?"M? i²B i- M?QM; i?Q+? ?ÊT +?Q i im Hmv
 +?O çm´B i çB- M m F?¬M; i b) iB T iK+ HQm H¢B MÆB M"vX
 .QÆM; *¬M ç®B /B M pÈB €M? K„i +O i?B m MB M FB - H¢B bªM bBM? +ªK ;B€+
 +MM; pšM i`ª HÌBX
 @ h®i- i b) M? M? +?|M; `ÌB F?ÄB æ¢B S?QM; h?"M?- +?Q M M i M;?o b m M"v M
 i?"M? M"vX L m +| M;QÌB M"Q Km®M iÈB i` M? çQ¢i p` i`Q i?"M? +?O- M;QÆB +k
 +?d +¬M;B9T i M?„M H¢B iQ" M #° wiS +O i p æ¢B S?QM; h?"M? H" çQÊ+X
 h-M S?"K M;?2 ?„M i`ª HÌB- HB M i?ªM M?B M M|BX
 @ oB + M"v
 .QÆM; *¬M +?Êi M;~M ` X
 @ *?ŠM; H) M;QÆB F?¬M; Km®M\
 h-M S?"K H¢M? HMM; [mûi K„i M?bM ?„M- i?ªM M?B M ?ÄB- ?„M #B i i`QM; i?ÌB ç
 çQ¢M T?B i?QÌM;X
 @ *| i? - M?QM; H½Q T?m b) F?¬M; #ªQ çªK M;QÌB F?B m +?B M +?S+ p` i?"M? +
 çQ¢i æ¢B S?QM; h?"M?X
 .QÆM; *¬M ?Qi b•m K°i ?ÆB- +m®B +MM; i`ª HÌB- imv `^M; ?„M F?¬M; Km®M çB
 H9+ M"v F?¬M; i? F?¬M; ç€T SM;X
 @ h ç½ M|B- M m +| B Km®M i` M? çQ¢i æ¢B S?QM; h?"M?- M;QÆB F?¬M; +¬M
 +¬M M|B +?Q ?„M #B i ?B M i¢B i H" i?"M? +?O æ¢B S?QM; h?"M? H" çQÊ+- B K
 ?„M bmv M;?o F„ ?"m [mªX hÁ i?"M? M"v bÈK ? v Km°M i b) i?m ?²B H¢BX

djdX *?QÆM; d9e, *U 'M h?¬M "QX URV

*?QÆM; d9e, *U 'M i?¬M #QX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%öðÇXÔU%öðÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

h-M S?"K iU iBM M|B- b m F?B iBM iS+ ?„M ;B i+? i çQÊ+ +Ym +'T pä i-M +QÌM;
iQÎM; +QÌM; ;Bª #bM? i?QÌM; +kM; b) F?¬M; /€K çB iÈB i` M? çQÇi æÇB S?QM; h

@ J°i F?B ç½ M?Q p"v- H½Q T?m b) H`K çQÊ+X

.QÆM; *¬M i?Î T?"Q K°i ?ÆB M? M?äK M|B- M m +?d T?K i`€+? i`mv M iBM- ?„M
`i M?B mX

@ h®i- ?B M iÇB M m i ç½ i`Î i?"M? i?"M? +?O æÇB S?QM; h?"M?- M?Q p"v K M?
S?QM; h?"M?- +?Q p` M;Q`B i?"M? ?B M iÇB +| i? çB p`Q ?Q†+ çB ` - iMv w K¼B

h-M S?"K M;ÇQ M;? çSM; i` M iQÌM; i?"M?- i? M? •K p M; p¼M; M|BX

L?[M; M;QÌB ç M; t2K +m°+ +?B M M;Q`B i?"M? p®M BK H†M; i`QM; F?QªM? F?„-
Hm" M b¬B M´BX

@ h-M S?"K5 E€ iQ+? +?B iY5

G"TiS+ +| M;QÌB ?Q M ?¬ H MX

@ h?"M? +?O æÇB S?QM; h?"M? h-M S?"K5

G"TiS+ +| M;QÌB ç€T HÇBX

@ h-M S?"K5 h-M S?"K5

hB M; ?Q M ?¬ M?Q H•v M?B K- /QÈB iQÌM; i?"M? p¬ b® M;QÌB ?Q M ?¬ i?"M? iW
€M? K„i M|M; `U+ M?bM H M i?•MªM? i? M? v i?B m MB M i` M iQÌM; i?"M?X

"¼M ?¼ ç m #B i ç½ i? K K°i F€ iQ+? ` çÌB5

æ€M? +? i iB M M?"K i?"M? +?O æÇB S?QM; h?"M?- h-M S?"K i`Î i?"M? i•M i?"M?
i?"K +?Q H` iQ`M #° M?[M; ç` T?QÆM; ?¶M HQÇM i` M ok h?B M çÇB HK+- p` i?"M

@ æQÊ+- ?B M iÇB M;QÆB K M; i çB ç M i?"M? +?O T?O çBX

h-M S?"K M?bM M?[M; M;QÌB # M /QÈB pšv i v- b m ç| tQ v M;QÌB HÇB M|B pÈB .
?„M ç½ H†M; H) H'v çB ;BÈB +?d +O æ² *?QM? GQM;- M?QM; ?B M iÇB M m ?„M
M?Q p"v p"i iQ i`QM; i?"M? +?O T?O b) i?m°+ p ?„MX

.QÆM; *¬M iU M?B M ?B m çQÊ+- HB M p°B p`M; çB T?Q i`QÈ+ /šM çQÌM;X

@ hB m hbM?- +?9M; i çB i?¬BX

h-M S?"K [m v ç-m M?bM i?B m M[M?9i M?€i çSM; t t pšv i v ?Á €B M|B- i?€B
i?€B ç° F?B ç€M? +? i æ² *?QM? GQM; H9+ M½v5

L;?2 iB M; ;¼B +O h-M S?"K- S?QÆM; hB m hbM? i?Q€M; M;•v M;QÌB- +m®B +M
M`M; çB +?mM; K°i +?¶ pÈB h-M S?"K- M?QM; i` M i?U+ i M`M; F?¬M; #B i i?U+
M?Q p"v- +Ym +'T pä i-M +kM; F?¬M; TªB ç®B i?O +O ?„M5

@ L m M?Q J°+ hm *¬M; çm´B i?2Q- h-M S?"K + + +| TªB H` ç®B i?O +O ?„M ?
h`QM; HÁM; +O M`M; F?¬M; F?ÄB i?-K M;?oX

@ h?"M? +?O- MÆB M`v H` F?Q ?`M; +O i?"M? +?O T?O- K°i Qi p"i T?~K ç†+ i?M
;BÈB +?d ç m ç†i Î ç•v- +ÁM +| i?"i M?B m HBM? /QÊ+ p"i iQ ç m ç†i MÆB M`vX

.QÈB bU /šM /„i +O .QÆM; *¬M- K'v M;QÌB i?"i M? M? çB iÈB i?"M? +?O T?OX

@ E?¬M; M;Ì +| M?B m ç² p"i M?Q p"vX

hm v ^M; ç½ bÈK +| +?m~M #`- M?QM; i`QM; HÁM; h-M S?"K pšM +ªK i?'v FBM? K'v i`,K i?QÊ+ pm¬M; - i`QM; ç| +| çO HQçB p"i iQ HBM? /QÊ+- pk F?Q- +ÁM +| #ª

@ .B\

L?bM i?Q€M; [m - h-M S?"K `i M? M? HB M #` +´ #ªQ ?'T /šM- pÈB ç° KšM +ªK + i?"i M?B m i?S M?bM [m M?Q #bM? i?QÌM; i?U+ i HçB #'i T?"K p¬ +MM; 5

" M i`QM; F?Q ?"M; i?"M? +?O T?O içB æçB S?QM; h?"M?- h-M S?"K HB + K„i t2K MÆB +'i; B[ +´ #ªQ Î ;| + T?ÁM; - # M i`QM; ?'T /šM HU+ +?9 w +O ?„M M?'i H" K°i M?ÄX

" M i` M HÈM # M /QÈB M?Ä- i` M çdM? H" ?bM? pm¬M; - # M /QÈB ?bM? i`K- M?b M?bM t HçB ;B®M; M?Q +QM /'m M; Y H M i`BX J" +| H) #ÎB pb [m€ M†M; M - M H9M p"Q i`QM; ç'i- i?Qç i M?bM +?ŠM; F?€+ ; b K¼+ ` iW K†i ç'i `i iU M?B MX

*U 'M K"m +?m b - HçB ;B®M; M?Q K" ;B®M; ;¶- i?"K +?Q +ÁM +| +?9i; B®M; ç'i b T?•M #B i` çQÊ+ H" /Q i`B HB m ; b ç9+ i?"M?- M?QM; i?Qç i M?bM i? iQ+? +U+ ?ÆM p" B i?•M M; QÌB- T?ªB + Q iÈB KQÌB i?QÊ+5 J" # `°M; +kM; T?ªB p" B M; QÌB +€M? i v +kM; F?¬M; +€+? M"Q p•v [m M?X

J°i K|M ç² p"i HÈM M?Q p"v i?Qç i M?bM i?"i +| p /¼ M; QÌB- Qi M?'i h-M S?"K pV çQÊ+ M|X

*?d H" F?Q iS+ pB M +´ ~M +?S # M i`QM; ç² p"i FB HçB +| p i?"i v m Èi- i?"K +? iÈB- pÈB HU+ KšM +ªK +O h-M S?"K K" +kM; +?d +ªK SM; çQÊ+ K°i iB v m M?Ä i?•M ?„M +kM; F?¬M; +€+? M"Q T?•M #B i` çQÊ+ F?Q iS+ +?2 ;B'm # M i`QM; + HçB iW i?ÌB t tQ ? v F?¬M; X

hW F?B Î >„+ >Ä h?"M? ;†T çQÊ+ H½Q HW çªQ FB - ?„M ç½ #B i Î i?ÌB ççB M"v M; ? + Q bB m ô- +| i? H"K ` K°i Qi +´ #ªQ ;Bª KçQ- +kM; i?"i; B®M; M?Q ?"M; i? ;BªX

L?QM; +?Q /M +U 'M M"v H" ?"M; ;Bª- i?Qç i M?bM ?bM? /€M; +kM; çO ?'T /šM çQ HB M çB iÈB i?"i ?SM; i?9 çB [m M? +U 'M K°i pÁM; X

@ .B\ " M i` M iU ?² +| ? B +?[\

h-M S?"K t2K tûi K°i ?²B- MÆB ç` T?QÆM; ; -M çdM? +U 'M T?€i ?B M iU ?² +| F? p"Q `i KÌ M?ç iX

@ S?B M h?B M\

h-M S?"K +?,K +?9 M?bM HçB- M?bM i?"i H•m- iU ?² M?"M ` çQÊ+ ? B +?[ M"v H M?QM; ? B +?[ M"v i?Qç i M?bM çB m F?„+ +U+ F€ #bM? i?QÌM; - F?¬M; ? +| +?9 K9 M?Q M?[M; +´ #ªQ F?€+- +kM; F?¬M; +| +ªK ;B€+ F?Q iS+ +QÌM; ççB i`mv M i?¬ i?€Q K" ?bM? /mM; X

L m /MM; iW M; [HQm ?"M? i` M ç` + -m ç ç€M? ;B€ HQçB +?[M"v +?QM? H" i?Qç M?Q HQçB p"i T?~K i?¬ bÆ M"Q ç|X

@ S?B M h?B M 'M\

h`QM; KB M; h-M S?"K i?b i?-K iU M?O- i M M"v M; ?2 [m i?"i bU mv pk p¬ bQM; /¼ M; QÌB- M?QM; ?„M HçB +ªK i?'v p"i M"v +| p M?Q F?¬M; [m€ +?•M i?"iX

GQçB +ªK ;B€+ M"v +?QM? #ªM i?•M h-M S?"K +kM; F?¬M; M|B `ä M; mv M M?•M F?¬M; M M ;¼B H" S?B M h?B M 'M- ?Q†+ H" ?„M +ªK i?'v S?B M h?B M 'M i?U+ b ç` T?QÆM; i? M"v- i|K HçB H" K°i HQçB +ªK ;B€+ i?"i T?S+ içT- M|B F?¬M; `ä `

@ L; QÆB +| #B i i?S M"v iW ç•m iÈB F?¬M; \

h-M S?"K t2K tûi K°i ?²B H¢B M?bM [m .QÆM; *¬M H M iB M; ?ÄB- pW ?ÄB pW
pm®i p2 H M +U 'M- i v pW iB T t9+ HB M +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ K€i K i`mv M iÈ
i` M K°i F?®B #,M;X

@ a Q H¢B M?Q p"v\

L?QM; ++d K°i i?Q€M; F?B .QÆM; *¬M +ÁM +?Q F`T i`ª H iB ?„M H¢B +ªK i?'v ?A
i`mv M iÈB i` M M;|M i v iW #,M; bQÆM; #B M i?"M? M|M; `U+- i?"i +?ŠM; F?€+;

G9+ M"v b„+ K†i h-M S?"K +?Êi i? v ¸´B- K†+ /M +U 'M M"v i?Q¢i M?bM +U+ F€ i
i?¬M F€ i?"i H"K +?Q ?„M •K i?¬K F?B T bÊ- +?ŠM; i? i`€+? ?„M +ÁM +ªK ;B€+ K
+| +?9i / Q ¸°M; pÈB i?S ¸² p"i M"vX

*?'i HB m +O +U 'M F?¬M; M; Ì H¢B ;B®M; M?Q FBK- ;B®M; M?Q K°+- H¢B M?Q M
i?'5

G" /Q M;k ?"M? i' ?ÊT K" i?"M?5

h-M S?"K +?Q iWM; ;†T [m HQ¢B pk F?Q ?Q†+ H" +´ #ªQ M"Q H¢B /Q HQ¢B +?'i
+ÁM /mM; ?ÊT +?mM; K°i +?¶ pÈB M? m M?Q i? X

dj3X *?QÆM; d9d, *U 'M h?¬M "QX UkV

*?QÆM; d9d, *U 'M i?¬M #QX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

hmv `^M; i¢Q ?bM? i?"i i?¬- i?Q¢i M?bM i?"i [m KM - M?QM; ++d #^M; ¸B K M"v +
¸†i i`QM; #ªQ F?® +O i?"M? +?O T?OX

@ *U 'M M"v M;?2 M|B iW i?ÌB iB M M?B K i?"M? +?O i`QÈ+ FB ¸½ HQm H¢B- æ²
` bU i?¬M F€ +O M| M?QM; /M M;?B M +Sm i?"i H•m +kM; ++d T?€i ?B M +?'i HB
i?M M?QM; ?Q"MiQ"MF?¬M; ?'T i?m FbM? F?Q ? v pã F?Q- M; v +ªM;mv M pã F?
+kM; F?¬M; ?'T i?m ¸QÈ+X

.QÆM; *¬M ;BªB i?Q+?,

@ >ÆM M[i? iQ+? +O p"i M"v F?´M; H² +ÁM M†M; M +U+ F€- F?¬M; i? i?m p"Q
` æ² \*?QM? GQM; +kM; F?¬M; T?€i ?B M i? K #Q K"i; b F?€+ M M ¸†i M| Î i`QM; i

@ E?¬M; i? ?'T i?m FbM? F?Q ;b b Q\

h-M S?"K M;~M ` - b m ¸| ?„M HB M i?Y i`mv M FbM? F?Q +O KbM? p"Q # M i`QM
?²B •K- F?¬M; i? i`mv M p"Q FbM? F?Q p"v w M;?o +U 'M +,M #ªM F?¬M; i? bY /

>„M H¢B i?Y ¸~v ¸~v +U 'M- [mª M?B M T?€i ?B M p"i M"v +U+ F€ M†M; M - i? M?
K" +kM; ++d H"K +?Q M| i?Q€M; M?9+ M?Q+? K°i +?9i K" i?¬B- M?Q Km®M ¸~v M;?
+U+ F€ F?| F?,M- ?„M ¸Q€M +?WM; p"i FB Qi M?'i H" M†M; ?ÆM KQ`B i'MX

@ "'i [m€ +U 'M M"v +U+ F€ +SM; `„M- i`QÈ+ FB æ² *?QM? GQM; iWM; iQ"MHU+ C
i? i¢Q i?"M? ?Q ? Q +?9i M"QX

.QÆM; *¬M H¢B iB TiK+ M|BX

@ P M?5

L;?2 p"v h-M S?"K +kM; i?Y /MM; bS+ Q M? FQ+? K°i [mv M H M +U 'M- M;mv M F
F?Q iK i"Ti` M M„K i v- M?QM; [mª M?B M H" Km®M HQm +?9i [mv M 'M H M i` M
M;mv M F?Q Q M? FQ+? p"Q +kM; F?¬M; HQm H¢B ¸QÈ+ +?9i /'m p iX

@ Zm^a M?B M H[°] çO i? - M F€- M m +| i? /MM; H[°] K pk F?Q- H[°] t2K M?Q +| i? +¬M;
h-M S?°K •K i? - K +^aK i? €M- K[°]i +U 'M M?Q p"v F?B ;B Q +?B M +?d +¬M /MM; H[°]
i?"i ç9M; H[°] +| i? i`U+ iB T €T M; QìB i?"M? i?"i pKMx

>ÆM M[+?Q /M H[°] ?„M +| HU+ HQÊM; ;B i +? i +Ym + 'T pä i¬M M?QM; H¢B F?¬
+?9i M"Q- M|B `ä +U 'M Qi M?"i +| i? +?`m çQÊ+ HU+ +¬M; FQ+? +O pä i?€M?-

L?QM; M m F?¬M; i? i`mv M p"Q FbM? F?Q- +,M #^aM F?¬M; i? F?®M; +? - p^a H¢
bS+ M†M; FBM? M; QìB- M; v +^a Km®M +¬K H M +kM; i?"i F?| F?,M- Km®M /MM; ç
M|B K[°]M; X

*?Q /M H[°] M?Q i? - M?QM; +U 'M M"v t€+ i?U+ H[°] K h-M S?°K +^aK i?"v ç[°]M; i•K- i?
imv `^M; i¢K i?ìB +ÁM F?¬M; +| +€+? bY /KM;- M?QM; ?„M i?"i bU H[°] F?¬M; Km®M

J†+ /M M|B i¢K i?ìB ?„M ç^aK M?B K +?S+ i?"M? +?O æ¢B S?QM; h?"M?- #^aQ F?®
M?QM; ?„M F?¬M; /€K + K çQ M b m F?B KbM? `ìB çB b) F?¬M; +| M; QìB t¬M; iÊB
i? ;B[H¢B çQÊ+ +?Q iÊB H9+ ?„M [m v i`î p X

>ÆM M[h-M S?°K çQ+? t€+ +kM; i?Y [m +U 'M çQ+? i?"i H[°] F?¬M; i? i?m p"Q i`
+^a ?„M ç½ /MM; /QÊ+ çdM? i?Y [m M?QM; +kM; F?¬M; çQÊ+ - çB m M"v H[°] K +?Q ?
+ÁM #B M T?€T M"QX

@ GÈM M?Q p"v- Km®M K M; çB +kM; i?"i F?¬M; / /°M; 5

h-M S?°K pšM F?¬M; ? i?B p¼M;- ç†i i v H M i` M +U 'M- çB pÁM; [m M?- Km®M
?„M +kM; ?B m çQÊ+ i?S M"v ç½ ç†i i¢B ç•v H•m M?Q p"v- M m M?Q / /°M; i bK`
æ² *?QM? GQM; K M; çB- H[°] K b Q +ÁM +?`m HQm H¢B +?Q ?„MX

.QÆM; *¬M çSM; K[°]i # M M?bM p"Q- +kM; F?¬M; M|B HìB M"QX h` M i?U+ i +?¶ #
+?d`B M; h-M S?°K M?bM` çQÊ+ - iW æ² *?QM? GQM; +?Q iÊB iB M M?"K i?"M? -
B +| +€+? K M; çB- +kM; F?¬M; +€+? M"Q Hmv M ?| +?Q M M +m®B +MM; +?d T

@ L m M?Q M?Ä ?ÆM K[°]i +?9i i?b i®i`²B5

h-M S?°K +kM; +| +?9i # 'i ç„+ /o- +m®B +MM; ç`M? #Ä [m X

@ * 5

L?QM; ç9M; M; v H9+ M"v h-M S?°K +?Êi M; ?2 çQÊ+ # M i`QM; +U 'M iU ?² i`mv
M"v H[°] K i`QM; HÁM; ?„M F?¬M; F?ÄB +?Êi ç[°]M;- F?B ?„M M?bM H¢B +U 'M FB - +
`9i M?Ä ?ÆM pW`²B K[°]i pÁM; 5

@ a Q H¢B i? M"v\

.QÆM; *¬M +MM; S?QÆM; hB m hbM? çSM; # M +¢M? +kM; F?¬M; F?ÄB M; ~M` -
`9i M?Ä ?ÆM pW`²B K[°]i Qi- M?QM; pšM +ÁM HÈM ç M F?| i? ç[°]M; ç"vX

@ *| i? M?Ä ?ÆM K[°]i Qi M[F?¬M; \ i`mv M +QTv iW

h-M S?°K KWM; `Ð- M?QM; pšM i?Y iB T iK+ M|B K[°]i +•mX

L?Ä5

*U 'M iB T iK+ `9i M?Ä ?ÆM K[°]i QiX

@ h? - M F€ M?Q i? \

L; v +^a h-M S?°K +kM; +| +?9i F?¬M; /€K iBM iQîM;- F?¬M; i? iQîM; çQÊ+ +U 'M
p"v5 >„M iU ?² +^aK ;B€+ H-M M"v KbM? ;†T T?ªB ç¢B p"M- M?QM; pšM ?Qi b•m
i`QM; M[°]B i•K H¢B i?Y M|B,

@ L?Ä M[çB5

@ >Q„+5

h`QM; €M? K„i FBM? M;¢+ +MM; +?`ì KQM; +O # M;Q`B- +U 'M H¢B `9i M?Ä i? K
+U 'M ¸½ ?¢ i?'T M; M; M;Y pÈB +?B m + Q i?•M i? h-M S?“K- ?ÆM M[?bM? i`
+| i? ¬K H'v i`QM; +€M? i vX

L?QM; pšM +ÁM F?€ HÈM K°i +?9i- i? iQ+? M?Q p”v +,M #ªM pšM F?¬M; i? K M;

@ L?Ä M[5 L?Ä5 L?Ä5 L?Ä5

h v h-M S?“K pšM ¸†i i` M +U 'M- +ªK i?K +U 'M +”M; H9+ +”M; M?Ä- +m®B +MM; +
F?B h-M S?“K ¬K H M i?Y t2K- bS+ M†M; pšM FBM? M;Q`B- pÈB i?¬M HU+ +O ?
i? KB M +QÐM; M?' + H M ¸QÊ+ K°i +?9iX

@ L;QÆB iÈB i?Y t2KX

h-M S?“K M?bM .QÆM; *¬M M!BX

.QÆM; *¬M /Q /U ¸B [m M•M; H M- M?QM; /M ?„M ¸½ /MM; ? i bS+ HU+ ¸ M KS+ K
'M +kM; F?¬M; +?9i M?9+ M?Q+? - ?„M ¸”M? #'i ¸„+ /o H„+ ¸-m- H9+ M”v KÈB #B
i?B m MB M F?OM; #® ¸ M # Q M?B mX

@ L;QÆB i?Y ;¼B M! M?Ä ?ÆM M[t2K\

h-M S?“K +?Êi M!BX

@ L?Ä5

.QÆM; *¬M i?Y F m K°i iB M; M?QM; H9+ M”v H¢B T?€i ?B M F?¬M; +| +?9i ?B m

@ *?d M;?2 H`B +O i \

h-M S?“K F?¬M; F?ÄB M;•v ` - b m ¸! ¸B [m - bmv M;?o K°i +?9i i`QM; KB M; H¢B

@ E?¬M; i? iQÎM; ¸QÊ+ i?m M?Ä `²B pšM F?¬M; +€+? M”Q F?€+ K M; ¸B- ? v H” +
F?¬M;\

G-M M”v [m K°i H9+ H•m +U 'M +kM; F?¬M; +| T?ªM SM; +?9i M”QX

@ L?Q p”v i H”K b Q K M; ¸B\

h-M S?“K M?Qm K”v- +| p +”M; i? K K ?Q†+- M?' i i?`B +kM; F?¬M; ?B m `ä M;mv

@ aQm5

L?QM; M; v b m ¸! +U 'M #¶M; M?B M +?Êi H!2 [m M; K M; i?¬M #Q- #B M i?“M? M
?| i?“M? K°i ¸¢Q HQm [m M; KÄM; K M? i`U+ iB T ?QÈM; HQM; #”M i v T?ªB +O

@ G¢B H” M!5

h` M K†i h-M S?“K i?Q€M; +?®+ H° ` i?¬M b„+ i?“i F?| +QB5

>'T i?m +U 'M p”Q i`QM; i v h-M S?“K F?¬M; M;` +?QM? H” ?bM? t,K iY b„+ H¬B p

>bM? t,K FB +kM; F?¬M; #B i pb b Q i²M i¢B- i?Q¢i M?bM imv `^M; i?“i bBM? ¸°
/€M; M?Q ?bM? t,K #bM? i?Q`M;- M?QM; F?¬M; +?d +| i? ¸2K i`¼M +ª iÄ G¬B h
;B! +ÁM +| i? +?O ¸°M; ¸2K +ª +U 'M FB +kM; ?9i p”Q i`QM;X

djNX *?QÆM; d93, L;k *'T oä h¬MX URV

*?QÆM; d93, L;k + 'T pä i¬MX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

oW `²B F?B +U 'M #` ?'T i?m p"Q # M i`QM;- h-M S?"K T?€i ?B M ?bM? t,K #¶M;
+ªK ;B€+ çQÊ+ # M i`QM; i`mv M ç M K°i +?9i M?B i HQÊM; M¡M; `U+- M?QM; +?o
M¡M; `U+ FB +kM; MQÆM; i?2Q ?"Q [m M; +?ÊT ç°M; `i M? M? #B M K'i- b m ç! ?
i`QÊ+ ç!- F?¬M; +ÁM +?9i +ªK ;B€+X

@ *?ŠM; H) pW `²B bî /o +U 'M +?`m M; ?2 i?2Q HìB +O i #B M ?! M?Ä çB H" #îB
FB \

h-M S?"K M?Qm K"v- M; ?B K F?„+ K" M¡B +U 'M +kM; F?¬M; T?ªB M; ?2 HìB +O ?
+O ?bM? t,K i` M HQM; #`M i v ?„MX

>bM? t,K M"v i?"i +´ [m€B- [m, /`- i?¬M #QX

L?QM; ?„M pšM ?Q" M iQ" M F?¬M; +€+? M"Q F? B i?¬M; pÈB M¡- +`M; F?ÄB M¡B H

L?QM; H"K h-M S?"K HQ H„M; M?'i pšM H" iY b„+ H¬B pB K [m M ? iÈB M; ?`+? i
H" #ªM i? +O p` pB M +´ ç¢B M,M; FB - M; v +ª +?9i i" M ?²M +O G¬B h?¬M #€K
?„M Km®M +? i5

o` G¬B h?¬M FB M; v +ª p` *?•M oä h?¬M /mv M?'i +O ok h?B M ç¢B HK+ K" +kM;
F?€+ M"Q H" Km®M /MM; HU+ HQÊM; K°i M; QìB çB ç®B M; ?`+? +MM; iQ" M #° i€K
çB M +MM; p¬ b® iQM ç² *?•M oä h?¬M +O ok h?B M ç¢B HK+5 L; QìB M"v +! çQÊ-
i-K i?QìM;- M?'i ç`M? H" T?B i?QìM; F?OM; #®5

Pi M?'i pÈB i?U+ HU+ #•v ;Bì +O h-M S?"K- T?ÄM; +?WM; çSM; i`QÊ+ K†i p` ç¢
+?ŠM; F?€+ ;b K°i +QM FB MX

L m M?Q p` G¬B h?¬M FB +! €+ w- iMv i?ìB ç m +! i? /²M ?„M p"Q ?Q" M +ªM? p¢M

@ *U 'M M"v i K M; çB- +?9M; i çB t2K ç² p"i F?€+X

hmv `^M; i`QM; HÁM; +! çO HQ¢B HQ H„M;- M?QM; h-M S?"K +kM; F?¬M; #B m ?B
HQM; #`M i v ç½ F?¬B T?K+ M?Q i?QìM;- b m ç! i?ªM M?B M M¡B pÈB .QÆM; *¬M

> i i?ªv pšM #B m ?B M M?Q i?QìM;- ;B®M; M?Q +?Q iWM; tªv ` pB + ;bX

.QÆM; *¬M iU ?² +ÁM +?Q F`T ?²B T?K+ H¢B i`QM; /` iQÊM; pW `²B- M; ?2 çQÊ
;B"i KbM?¬ M?QM; ?„M +kM; #B i`ä KbM? F?¬M; i?Q+? ?ÊT ?ÄB ? M [m€ M?B n
i?QìM; ç€T SM;X

obi? # M; QìB H¢B iB TiK+ çB [m M? #ªQ F?® +O i?"M? +?O T?OX

E iB T h-M S?"K +kM; F?¬M; T?€i ?B M ` +ÁM +! +´ #ªQ M"Q F?€+ ç€M; ;B€ +?9
p"v- imv ;¼B H" +´ #ªQ M?QM; i` M i?U+ i +`M; M?B m +?QM? H" ç² p"i çQÊ+ M; Q
#ªQ #®B +?•M +?QM? +kM; F?¬M; M?B m H„K- i`QM; #ªQ F?® +O i?"M? +?O T?O
/ /`M; M?bM i?'vX

*?d H" h-M S?"K M?bM i?'v ç² p"i +kM; F?¬M; +U imv i- +?Q /M F?¬M; +! ;b ç€M;
?„M ?ÆB +?9i +ªK ;B€+ çQÊ+ +! p ç†+ i?M i?b ç m i?m p"Q i`QM; i` [p"i ;BÈB +?o
b Q FB Ti`QÊ+ iWM; H" M; QìB ?B M ç¢B i¢B ç` +¬m- ç®B pÈB ç² +´ iU M?B M Hr

J†i F?€+ # M i`QM; #ªQ F?® M"v çQ+? t€+ +kM; çQÊ+ tQM; iKM; H" +´i +?S F?¬M
M¡B M; Q¢B i`W +´ #ªQ H"K +?Q ?„M +ªK i?'v +! ?SM; i?9- F iB T /o M?B M H" HBI

GBM? /QÊ+ /QÊ+ HB m +! +?9i H" HBM? /QÊ+ i?¬M; i?QìM;- M?QM; b® HQÊM; i?"
i` +kM; t td- K" i`QM; ç! +! K°i Qi HBM? /QÊ+ i`•M [mw ?B K ?QB +`M; H"K h-M S
+! p" B HQ¢B HBM? /QÊ+ ?„M K°i KU+ ibK FB K ç½ H•m M?QM; F?¬M; ibK çQÊ+¬ M
i?'v # M i`QM; #ªQ F?® M"v- çB m M"v i?U+ bU H"K +?Q ?„M p¬ +MM; pmB p X

oÈB iQM? +€+? v m i?Q+? Hmv M ç M iÈB T?€i +m²M; +O h-M S?"K- M?bM i?'v M
M?B M H" p¬ +MM; ?QM; T?'M- i` M K°i çQìM; çB [m +Æ ?² ç½ H'v çB ?ÆM T?•M

L; v +^a M?[M; HBM? /QÊ+ i?¬M; i?QÌM;- h-M S?"K M?bM i?'v +?²M; +?'i MÆB M"
+kM; HQÌB M; "v b m + -M T?ªB çB i?m i?"T- pb p"v ç m #Ä p"Q i`QM; /QÊ+ çdM?- /
+?d +O ?„M i?"i HÈM- ?B M içB *´ J†+ +kM; F?¬M; +ÁM ;ÎB i?•M # M i`QM;- ?„M
F?Q ?"M; /B ç°M; +O +?QM? KbM?X

"Ä ` ; -M K°i ; Bì ç2K ?ÆM T?•M MY F?Q ?"M; ç m #Ä p"Q i`QM; i`[p"i ; BÈB +?d
S?"K KÈB pW HÁM; T?OB i v- M?B m i`B HB m HBM? /QÊ+ M?Q p"v Qi M?'i +kM;
M,K i?ÌB ;B MX o T? -M pk F?Q ;B€T i`K M"v M¼- K†+ /M +| K°i b® HÈM ç m F?¬M
+MM; GBM? >"M [mv M b€Q +O h-M S?"K ç½ H" iBM? T?~K imv i ç®B i`QM; +€+
+O ?„M HçB p¬ +MM; #€ ççQ- pk F?Q #bM? i?QÌM; +,M #ªM H" F?¬M; +?`m M´B m

*?Q M M ?„M ç®B pÈB M?[M; p"i FB F?¬M; +| # Q M?B m ?SM; i?9- +?d iQÊM; i`C
iQM? iQ€M M; "v b m K M; p + 'T +?Q ;B i°+ bY /KM;X

æQçM çQÌM; M"v .QÆM; *¬M çB i?2Q T?Q b m- i?'v i?"i M?B m #ªQ #®B +MM; H
i?"i ;B®M; M?Q +QÈT bç+? - F?¬M; F?ÄB ?B M H M p K†i i?"i T?S+ içTX L?[M; ç
?"M; +O æçB S?QM; h?"M? bm®i KQÌB M,K- M|B ?„M F?¬M; +| i? K MB K i?b ;Bª
i?•M T?"M ?B M içB +O KbM?- pb p"v F?¬M; /€K H M iB M;X

@ h®i H„K- .QÆM; *¬M- H-M M"v p'i pª M;QÆB- i ` i M? M? b) `ÌB çB æçB S?QM;
M;QÆB H" M;QÌB [mªM Hw æçB S?QM; h?"M?- i`QÊ+ F?B +| M;QÌB /€K ç M i` M?
K¼B +?mv M ç m ;B Q +?Q M;QÆB iQ" M [mv M T?K i`€+?5

h-M S?"K +?Êi tQ v M;QÌB HçB M|B pÈB .QÆM; *¬MX

@ .ç- i?"M? +?OX

.QÆM; *¬M +?d i?Q€M; /Q /U HB M i`ª HÌB- pB + M"v +kM; ç½ M|B i`QÊ+ - pb p"v
M;ÌX

@ *ÁM M[- i #B i H-M M"v /Q EB M EBM? h-M ;B ç æ² *?QM? GQM; T?QM; iÄ
M; "v EB M EBM? h-M ;B b) ç M ç•v- M;QÆB +kM; F?¬M; + -M +?2 ;B'm ?"M? imM
/Q pÈB #¼M ?¼- i`U+ iB T M|B +?Q M;QÌB +O ?¼ #B i i ç½ çB æçB E?¬M [m®+
h-M S?"K M? M?"M; pm®i p2 i`[ p"i ;BÈB +?d i` M i v- iB T iK+ M|BX

EB M EBM? h-M ;B M m i?¬M; i`B +?Q æ² *?QM? GQM; T?QM; iÄ æçB S?QM; h
?B m #B i H° i`bM? K" h-M S?"K Km®M çB [m - Km®M ;B'm /B K +kM; F?¬M; çQÊ+
ç½ i?m°+ p ?„M- M?Q p"v ?„M +S i`U+ iB T +¬M; F? B imv M #® ?"M? imM;- +kM;
iQ€B +?Q æçB S?QM; h?"M?X

@ u M i•K çB .QÆM; *¬M- +?d + -M M;QÆB H"K pB + +?Q i - i +kM; b) F?¬M; #ç+
L; v H"TiS+ i` M i v h-M S?"K tm'i ?B M K°i #bM? #ç+? M;¼+ - çQ [m +?Q .QÆM

@ h`QM; M"v H" K°i pB M i¬M + 'T L;k >"M? æ M- +| i? i`Ê ;B9T M;QÆB i,M; H M +
i? T?ÄM; +?WM; M?B m M?'i +?d K°i M,K i?ÌB ;B M H" M;QÆB +| i? iW #€i + 'T p
i¬M5

Í pã i¬M +ªM? ;BÈB F?¬M; ;B®M; M?Q M?[M; +ªM? ;BÈB i`QÊ+ +?d + -M ?'T i?m i
i? Hmv M ?| i?b +| i? i,M; H M- b m F?B ççi iÈB pã i¬M- FbM? F?Q i`QM; +Æ i?
#ªM iS+ M;mv M F?Q- #ªM iS+ M;mv M F?Q M?B m ? v Qi +?QM? H" ççB #B m +?C

d9yX *?QÆM; d9N, L;k *'T oä h¬MX UkV

*?QÆM; d9N, L;k + 'T pä i¬MX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U% ð ð ÇXÔU% ð ð ÇXÔ P L?|K /`+? .mM;M?B P ÔXÇ ö >% V ÔXÇ ö >% V

J` #^M iS+ M;mv M F?Q F?¬M; T?^B i?¬M; [m pB + ?'T i?m i?B M ç` HBM? F?Q i?¬M; [m pB + HoM? M;° pä ç¢Q +MM; i?B M ç` K` +| çQÊ+X *| i? M|B p¬ +MM; +S M?Q p"v ç M /QÊ+ i,M; H M +^M? ;BÈB pä i¬M Qi +`M; i? K Qi- ?ÆM M[ ç m +U E?¬M; +?d +¬M +| i`B HB m HBM? /QÊ+ p¬ +MM; i`•M [mw- pšM +ÁM +¬M i`bM? ç +QìM; ;B^a pä i¬M +U+ F€ HÈB ?¢B- ?ÆM M[+ÁM +| HU+ HoM? M;° +U+ + Q i`QM; +? i¢Q ` 5

*| i? M|B +^ ok h?B M ç¢B HK+ +| i? Hmv M +? çQÊ+ HQ¢B ç M /QÊ+ M"v +?d bÉ @ h¬M + 'T L; k >`M? æ M\

L; ?2 p"v .QÆM; *¬M F?¬M; F?ÄB M;•v M; QìB- K` pÈB i•K +^M? #€i + 'T pä i¬M M +? 'M ç°M; K¢M? - i?"i bU F?¬M; M; ì i? M? v i?B m MB Mi`QÊ+ K„i +| i? tm'i` çQ M?Q p"v5 >ÆM M[ ?„M +ÁM #Ä` çQÊ+ K` ç2K i†M; bM? \

L; k >`M? æ M çQÊ+ +?B H`K i¬M + 'T +MM; i?€M? + 'T- T?•M #B i i`Ê ;B9T pä i¬M i,M; H M +^M? ;BÈB +MM; M,M; HU+ - imv `^M; F?¬M; i? F?B M +?Q pä i¬M +MM i`QM; i?ìB ;B M M; „M- M?QM; +| i? iB i FB K çQÊ+ iÈB ; 'T KQìB H¬M i?ìB ;B MX æ†+ #B i ç®B pÈB M; QìB ç½ ;†T T?^B +´ #bM? i`QM; im Hmv M M?Q .QÆM; *¬M- i?"i bU H` ;B®M; M?Q i€B i¢Q5

@ æ M /QÊ+ M"v i?"i bU +?Q i \

.QÆM; *¬M +?¬M +?ì iB T M?"M ç M /QÊ+ - pW M?bM ç½ t€+ M?"M H` ç² i?"i F?¬ H`K +?Q ?„M F?¬M; F?ÄB FQ+? ç°M; Kî iQ ? B K„i M?bM h¬M S?"K- F?¬M; i? iBM @ *?d +¬M M; QÆB ;B9T çÐ çQÊ+ i - çWM; M|B H` K°i pB M i¬M + 'T L; k >`M? æ M ç°i T?€ iÈB pä i?€M? +^M? ;BÈB- i?€M? + 'T L; k >`M? æ M i +kM; +| i? +?Q M; QA T?€ pä i?€M? +^M? ;BÈB- i +kM; +| i? ;B9T M; QÆB K°i i vX

h¬M S?"K i?^M M?B M iB T iK+ M|B- M?QM; p iU iBM i`QM; HìB M|B i?"i bU H`K H @ h?m°+ ?¢ M?"i ç`M? ç2K ? i iQ`M HU+5

.QÆM; *¬M M?"M çQÊ+ ç M /QÊ+ - FQ+? ç°M; i`^ HìB- H¬M M"v ?„M +kM; ç½ i? v ç ?¢X æB m M"v çO M|B `ä K°i pB M L; k >`M? æ M ç®B pÈB ?„M ^M? ?QîM; HÈM # O oW `²B M?[M; HìB h¬M S?"K ç½ M|B M m ç´B H¢B H` M; QìB F?€+ ?„M F?šM; ç`M i`QÊ+ K„i H` F€ iQ+? +?B iY- ?ÆM M[+ÁM i?U+ bU çQ ` K°i pB M i¬M + 'T L; k >` >„M F?¬M; +?9i M; ?B M; ì i?B m MB M M"v +kM; +| i? tm'i` çQÊ+ i?€M? + 'T L; k >ÆM M[ pÈB i®+ ç° im Hmv M +O h¬M S?"K- ç! +?QM? H` bU i?"i ç½ çQÊ+ +?SM æB i?2Q K°i +?O iY +| iB M ç² p¬ HQÊM; M?Q p"v- +ÁM +| i? i?"i M? M? i,M; H M pb b Q K` F?¬M; H`K\

@ h®i H„K- ç K M v i [mv i ç`M? Î æ¢B S?QM; h?"M? M; ?d M; ÆB K°i ç K- M; QÆB h¬M S?"K T?"i i v M|B- pB M L; k >`M? æ M FB imv ç®B pÈB ?„M K` M|B +kM; H` Hmv M +? - M?QM; pW `²B ?„M i?m ?Q¢+? F?¬M; Qi i`B HB m HBM? /QÊ+ Hmv M h?^Q- ?„M KÈB F?šM; F?€B K°i H¬M- M?QM; +| i? H`K +?Q #€i + 'T pä i¬M +QìM; t2K M?Q H` ç€M; ;B€X

" M ç K- €M? i`,M; M?Q MQÊ+ - ;B! K¢M? i?'B p"Q i`QM; T?ÁM; - +,M T?ÁM; i?"i ?C b vX

L?QM; H9+ M"v h¬M S?"K ç M; M;²B t T #^M; i` M ;BQìM; - ç M; i" T i`mM; iBM? i?¬ F?¬M; +^K ;B€+ iÈB €M? i`,M; K„H - +?d +?,K +?9i m Hmv M- +® ;„M; ç" T p"Q +^M "ìB pb ?„M T?B ?"M? pQÊi [m M9B MQM b¬M; M; ÁB bm®i ç K K` ç M- ?„M T?ÄM >MM; +| çm´B i?2Q +kM; F?¬M; i? iÈB M? M? M?Q p"v- +?Q M M HQm H¢B æ¢B K°i K†i tY Hw +¬M; pB + +?O v m +O i?"M? i`b- +MM; H9+ H` ç" T p"Q +^M? ;BÈB

+¬M; i,M; iB M- h-M S?¬K +| çQÊ+ FBM? M; ?B K ç®B +?B M pÈB æ² *?QM? GQM; pÈB J°+ h?B M >MM; X

æ Ki`,M; +?¬K +?"Ki`¬B [m - `i M? M? ç½ ?ÆM MY ç K- b„T ç Mi?ÌB ;B M ?WM M;mv M F?Q p¬ +MM; M²M; ç"KH Mi`"M` M;Q¬B- H¬K +ªF?¬M; ;B Mi?"M? +?O

h`QM; T?ÁM; h-M S?¬K +?"K`½BKÎK„iX

_®i +K+ ç½ iB M p¬Q M;k +'T pä i¬M5

@ GQ¢B +ªK ;B€+ M¬v +| M;QÌB pW ç i?,M; K°i #"+ +ªM? ;BÈB pä i¬M\

h?2Q +¶ # ç°M; +QÌM; ç¢B iW i`QM; i?"M? +?O T?O i`mv M` - # p` +QÌM; ;Bªpã i•Ki?¬M +?'M ç°M;- p¬ +MM; FBM? M;¢+ M?bM p K°i ?QÈM; i`QM; i?"M? +?O T?O

æ| +?QM? H` ;B M T?ÁM; h-M S?¬K ç M; îH¢BX

@ E?¬M; M;ì?„MiB TiK+ ç°iT?€i? K K°i #"+5 *ÁM +?Q [m K°i ç Ki?ÌB ;B M- ? i,M; H M M;k +'T pä i¬M5

.QÆM; *¬M H` #€i +'T pä i¬M- i`ªB [m i€K H-M ç°iT?€ M M ç®B pÈB HQ¢B +ªK ; pbi? pšM +| +?9i F?¬M; i? iBM çQÊ+X

*ªM? ;BÈB pä i¬M K¶B F?B i,M; H M K°i #"+ ç m p¬ +MM; F?| F?,M- +| i? M|B +?Q Qi M?'iT?ªB /MM; iÈB ? B # M,K i?ÌB ;B M- M;QÌB #bM? i?QÌM; /MM; p¬B M,K +? H` +?QM? #ªM i?•M .QÆM; *¬M- ?„M ç°iT?€ iÈB +ªM? ;BÈB pä i¬M ç½ ;¬M # KQ iÈB +ªM? ;BÈB #€i +'T pä i¬MX L m F?¬M; T?ªB M?ìh-M S?¬K i†M; K°i pB Mi¬M +?WM; ?„M Km®M ç°iT?€ iÈB +Ym +'T pä i¬M Qi M?'i +ÁM T?ªB /MM; # M,K i?ÌB

"îB pb +¬M; ?B m çQÊ+ p b m Km®M ç°iT?€ +¬M; i? K ;B M M M- i?"K +?Q iB m +?mv M p¬ +MM; #bM? i?QÌM; X

L?QM; ?B Mi¢Bi?B m MB MFB +ÁM +?Q ç-v ? B KQÆB im´B ç½ ç¢i iÈB +ªM? ; iW M?'i +'T pä i¬M ç°iT?€ iÈB M;k +'T pä i¬M +ÁM +?Q ç-v MY M,K i?ÌB ;B MX

@ h®+ ç°i,M; M? M? M?Q p"v H¢B F?¬M; ;†T T?ªB iBM? ?m®M; +ªM? ;BÈB F?¬M ` i?U+ HU+ + Q ?ÆM +ªM? ;BÈB ?B Mi¢B5 æB m M¬v i?"i bU H` [m€ KS+ F?OM;

.QÆM; *¬M +ªK ;B€+ çQÊ+ # ç°M; F?„T #®M T?Q /¬M /¬MiB mi€M- F?¬M; F?Ä H¢BiB TiK+ i?bi?"Q M|B,

@ >B p¼M; çWM; +| i M M¬Q F?¬M; +| K„i +?¢v iÈB çÁBi` M? çQ¢i æ¢B S?QM; h T?ªB K°i i M v m M; ?B i M?Q p"v- ç°v imv i ç®B H` iU ibK çQÌM; +? i

h` Mi?U+ i - i`QÊ+ FB î*?•M oä i?€M? ç` çQÊ+ \*?•M oä h?¬M +?9+ T?9+- h-M +MM; i?B M ç` M;mv M F?Q pQÊi t M?[M; pä i¬M +MM; +ªM? ;BÈBX >ÆM M[?„M i`Ê- çQÊ+ çO HQ¢B ?mv MªQ +O K +?OM; i`Ê ;B9T- ç†+ #B i b m F?B Hmv M ?| M;° +O ?„M i`QM; pä ç¢Q H¢Bi,M; H M- i®+ ç° ç°iT?€ +O ?„M çQ+? i?"i H` M? M b QiQÎM; iQÈM; M´BX

h®+ ç°i,M; M? M? M?Q p"v- i? v ç´B H` M;QÌB #bM? i?QÌM; çWM; M|B H` +ªM? ;B iMv i?ÌB ç m F?¬M; +?`m M´Bi•K +ªM? F?B m +?B M- i¢Qi?"M? F i [mªi`m ?Ä M #i ç²M;- ?„M ç½ K'v H-M iB M p¬Q +€+ ç¢B ?B K ç` - i`ªB [m K'v H-M bBM? iY- c iBM? +O K°i +QÌM; ;Bªi?U+ bUX

d9RX *?QÆM; d8y, >Q¬M h?B M ok E„X

*?QÆM; d8y, >Q¬M i?B M pk F„X

L;m²M, oBTp M/

U%œöçXÔU%œöçXÔ▷L?|K /`+? .mM;M?B ▷ÔXçö>%VÔXçö>%V

"ϕ M b) OM; ?° +?Q M;QÌB /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #`B pB i M`v,

pBTp M/ ,

*?QÆM; d8y, >Q`M i?B M pk F„X

o`Q H9+ M`v h-M S?`K +`M; ç†+ #B i +^aK FQ+? *´ J†+ i¬B Hmv M +?Q ?„M i•K ibM
çB iÈB çϕB b Kϕ+ H`+? H½K bm®i K°i M,K i?ÌB ;B MX

L;Q`B ` +ÁM M?B m H-M i¬B Hmv M F?B Hmv M ?| K +?OM;- ç•v +?QM? H` i¬B H
*| i? M|B ?B M iϕB w +?Q pä çϕQ +O h-M S?`K p¬ +MM; FB M ç`M?- +,M #^aM F?
+| i? bQ b€M?X

*?Q M M +?Q /M i®+ ç° i,M; H M M? M? +?|M; M?Q p`v M?QM; ?„M pšM ?Q`M iQ`
M[T?ÄM; +?WM; +^aok h?B M çϕB HK+ +kM; +?d +| K°i KbM? ?„M çO F?^aM,M; +?

h`QM; T?ÄM; +O h-M S?`K- ç½ çϕi iÈB +^aM? ;BÈB M;k +`T pä i¬M- h-M S?`K +?
F?Q€B i?¬M; bQÈM; M|B F?¬M; M M HÌB- iBM? i?¬M i?•M i? ç m T?`M +?`M i,M;

"^aM iS+ M;mv M F?Q i`QM; +Æ i? +kM; ç½ i,M; H M K°i K^aM; HÈM- ç +?Q ?„M +^aK
F?Q i`QM; T?ϕK pB M,K i`,K i?QÈ+X >ÆM M[H-M M`v ç°i T?€- T?<sup>a</sup>M; T?`i M?Q ç
+^aK ;B€+ KbM? +`M; +| i? F?®M; +? M;mv M F?Q +`M; i? K iBM? i?m-M- +| i?
+`M; HÈM ?ÆM M[X

>„M +| i? T?ÄM; +?WM;- ?B M iϕB imv `^M; KbM? +| i? M„K ;B[M;mv M F?Q i?B
i`,K i?QÈ+- M?QM; T?€i ?mv ` mv HU+ imv i ç®B H` pQÈi[m pä i¬M #bM? i?QÌM

*Ym +`T pä i¬M +kM; +?d +| i? M„K ;B[ i?B M ç` M;mv M F?Q i`QM; T?ϕK pB ?Æ
+Ym +`T pä i¬M çϕB pB M K½M +kM; +?QM? H` i`bM? ç° MY #QÈ+ pä i?€M? M?Q
iB T t9+ iÈB +€M? +Y pä i?€M?- M?Q p`v KÈB +| i? F?®M; +? çQÈ+ b® HQÈM; M
T?ϕK pB M;`M i?QÈ+X

"`i [m€ b m F?B ç°i T?€ iÈB M;k +`T pä i¬M- p`Q H9+ M`v h-M S?`K +`M; iU iBM ?
i`M ç-v- p K†i ?QM; T?`M- +^aK ;B€+ FB ;B®M; M?Q ?B M iϕB J°+ h?B M >MM; H
K„i- ?„M +kM; /€K ç`m K°i i`"MX

æ K i®B /-M /-M i`¬B [m - pšM HQm HϕB F?¬M; Qi M?[M; pb b Q +ÁM ç M; +?ÈT H

a m F?B h-M S?`K ç°i T?€ iÈB M;k +`T pä i¬M- iBM? i?¬M p¬ +MM; T?`M F?ÎB- ?Q
iB T i?2Q ?„M #„i ç-m M;?B M +Sm pk F„X Í>„+ >Ä h?`M? ç`m ;B€ p p`B HQϕB
ç m +| +?¶ i`¼M; /KM;- M m M?Q +| i? i?`M? +¬M; ?B m ` K°i T?¬M b) i`È ;B9T +
i?"i HÈMX

æ®B pÈB HQϕB +QÌM; ;B^a ?mM; / M? ?B M ?€+? M?Q J°+ h?B M >MM;- imv `^M;
F?¬M; /€K F?BM? ç`+?- iU M?B M +| +`M; M?B m +?m`M #` +`M; i®iX

a m +m°+ ;†T K†i H-M i`QÈ+- J°+ h?B M >MM; imv i ç®B H` ?"M ?„M i?`m tQÆM;-
H-M b m M m ;†T K†i imv i ç®B H` F?¬M; +? i F?¬M; M;WM;- M m K°i F?B T?ÄM; Q
T?QÆM;- M?Q p`v +?d +ÁM F i +K+ tQÆM; +®i p¬ i²MX

h-M S?`K KÍ` i`M [mv M pk F„i?B M ;B B ó*?m h?B M hBM? G Zmv Mô- [mv M
+?QM? H` i?B M ;B B pk F„- ç€M; iB + #ÎB pb M°B /mM; i?B m b|i M M +m®B +MM;
M; v K°i T?¬M KQÌB mv HU+ # M ç-m +kM; F?¬M; i? T?€i ?mv ` X

" M M;Q`B +Y b´ ;B| HÈM F?¬M; M;WM; ;`Q i?ûi i?´B [m - T?€i ` iWM; i`"M i`"M
iU ?? #ÎB pb ;B| HÈM M?Q p`v- i-M; K•v i` M #-m i`ìB ?Q`M iQ`M #` i?´B i M- F?
`¼B +`M; i? K b€M; M;ìBX

:B| HÈM i?´B iÈB- €M? i`,M; +MM; €M? b Q +?B m p`Q +Y b´- +?¶ M;²B +O h-M S
çQÈ+ iBM? [m M; i` M i?B M F?¬M;X

JÎ` [mv M i`K+- h-M S?`K iQ`M i•K iQ`M w ç-m M?"T # M i`QM;- +~M i?"M ibK ?
i`QM; [mv M i`K+- Hw ;B^aB M;mv M Hw +MM; T?QÆM; T?€T M„K ;B[i?m-M i?K+ *
p"v KÈB +| i? iB M ?"M? ?Q`M i?B M çQÊ+ pk F„X

h-M S?`K +| K°i Qm çB K- K°i F?B Km®M ç-m M?"T H`K K°i pB + i?b b) p¬ +MM; +
+?bK # M i`QM;- +?Q M M ?„M Hm¬M +| i? #<sup>a</sup>Q i`b id H i?"M? ç M +U+ + Q- ?Æ
i?"M? +¬M;X

•M? i`,M; M?Q MQÊ+- €M? b Q ?°B iK i`B ç KX

o`Q H9+ M`v h-M S?`K +^aK ;B€+ +?QM? KbM? #¶M; M?B M çB iÈB i?B M F?¬M;-
i`B- K¶B K°i M;¬B b Q b€M; H M [m M; K M; +?|B K„i- M?[M; M;¬B b Q i¢Q i?"M
+m°M- M?bM [m p¬i"MX

*?m h?B M hBM? G Zmv M- / M? M?Q w M;?o p®M H` +| i? p"M /KM; HU+ HQÊM;
iBM? i?¬M HU+ +kM; F?¬M; i?m°+ p M;k ?"M? M;mv M F?Q- +?Q M M +| i? M|B H
;BÈBX S?€i ?mv ` mv HU+ ?Q`M iQ`M [mv i ç`M? #ÎB M,M; HU+ +^aK SM; +O M;QÌ
i?K+ pk F„- +kM; b) F?¬M; #ÎB pb +^aK SM; b® HQÊM; M;mv M F?Q K` ?¢M +? mv

æQÆM; M?B M- +| i? M|B pä ç¢Q +^aM? ;BÈB +`M; + Q- M,M; HU+ +^aK SM; iU M?
S?`K H` /` b®- #ÎB pb çO HQ¢B +Æ /mv M M,M; HU+ +^aK SM; +O ?„M i?"K +?Q +
#"+ + Q ?ÆM ?„M- i?"K +?Q ç½ ç M ;¬M i`bM? ç° +O pä i?€M?X

L|B +€+? F?€+ *?m h?B M hBM? G Zmv M ç®B pÈB ?„M K` M|B- F?¬M; i? M;?B M
mv HU+ +`M; K¢M? K)X

G9+ i`QÊ+ h-M S?`K +kM; pb M?bM ` çQÊ+ iB K HU+ # M i`QM; M M F?¬M; iB +
F„ M`v- ?B M i¢B ?„M ç½ #B i ç•v H` imv i ç®B ç€M; ;B€5

@ >¬K M v €M? b Q p¬ b®- +?ŠM; T?^aB M|B mv HU+ +O *?m h?B M hBM? G Zmv
h-M S?`K +`M; ibK ?B m b•m ?ÆM- +`M; +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ [mv M i?B M ;B B i`M +n
KS+ mv M i?•K +O pk F„ F?¬M; b Q iQÎM; iQÊM; M´B- +| M?B m MÆB F?¬M; M;Ì
?„M +kM; F?¬M; +€+? M`Q Hw ;B<sup>a</sup>B çQÊ+ `ä`M;X

@ h`QÊ+ iB M ibK K°i M;¬B b Q H`K #´M iBM? +O KbM?- b m ç| ?'T i?m iBM? i?¬
HU+ +¬M; FQ+?\\

h-M S?`K #„i ç-m +?"K `½B iB m ?| M?[M; ;b KbM? ibK ?B m çQÊ+ # M i`QM; pk
L;²B t T #^M; i` M ;BQÌM;- €M? b Q M?m ?Á i?"i iU M?B M #` ?„M ?'T /ŠM iÈBX *
H`K b Q ;ÊB H M iBM? i?¬M HU+ H¢B i? ?B M ? i bS+ `ä`M;- h-M S?`K `i M? M
çQÊ+ K°i iB iBM? i?¬M HU+X

"i [m€ #ÎB pb +?d +| K°i iBM? i?¬M HU+ M M T?€i ?mv mv HU+ +U+ F€ +| ?¢M- +?
b€M; pk F„ H` i?¬M; [m K°i M;¬B b Q çB ;ÊB H M iBM? i?¬M HU+ +O M?[M; M;¬B
çQÊ+ mv HU+ pk F„ +`M; HÈM ?ÆM M[X

" M i`QM; i`M [mv M- M;QÌB F? B b€M; ;BÈB i?B m H` ibK ç M i´ ?ÊT M?[M; M;¬B
M?Ì i? +`M; / ;ÊB H M iBM? i?¬M HU+ +O M?[M; M;¬B b Q F?€+X " M i`QM; ;?i
iBM?- H` K°i i´ ?ÊT M;¬B b Q K` K¼B M;QÌB [m2M i?m°+ M?'i- +| i? i´M; +°M; ?
+MM; K°i H9+X >ÆM M[#ÎB pb i´ ?ÊT iU M?B M ?mv M /B m- mv HU+ F?¬M; +?c
H-MX

E?B T?€i ?mv ` mv HU+ i?b H¢B i,M; H M iÈB #^av #^av #®M KQÆB +?QM H-MX

*| i? T?€i ?mv ` mv HU+ K¢M?- M;ŠK H¢B HB M H`K +?Q M;QÌB i +^aK i?'v ?QM;
/mM; +?d iÈB ç•v ç½ #„i ç-m i?B m b|iX

*?d H` K°i pB M iBM? i?¬M HU+ ç½ +| çQÊ+ mv HU+ ç` ;B B pk F„- M m M?Q +| i?
iBM? i?b ç½ +| çQÊ+ mv HU+ +O i?B M ;B B pk F„X

d9kX *?QÆM; d8R, L?"i h•K h?mv iX URV

*?QÆM; d8R, L?"i h•K h?mv iX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

h-M S?"K + m K"v- #„i ç-m i`-K iQ bmv M;?o- M?QM; #ÎB pb M;QÌB F? B b€M; pk
T?QÆM; T?€T +K i? - +?d +ÁM i?B m +?9i HB M imv M # M i`QM; K" i?-BX

@ >ŠM H" +| i? +?[i`5

PÈ+ +?WM; [m ?ÆM K°i + M? ;BÌ- pÈB Hw ;BªB +O h-M S?"K p pä ç¢Q +MM; i?
#„i ç-m `ä ``M;- M;?o ç M K°i Qi T?B m HQm # M i`QM;- ?„M +„M `„M; i?-K M?OX

G¢B ç„K +?bK # M i`QM; *?m h?B M hBM? G - h-M S?"K i?"i ;B®M; M?Q HBM? ?
i`ÌB iB T t9+ +MM; M?[M; M;-B b Q i`"M ç-v i?B M F?-M;X *€+? T?•M #® +MM;
iBM? ;B®M; M?Q ?Q"MiQ"MF?„+ p"Q i`QM; w i?S+ ?ªB +O ?„MX

h?ÌB ;B M +?"K `½B i`-B [m X

@ hU ?² i?-M; bm®i5

E?-M; #B i i`-B [m # Q H•m- i|K H¢B M;Q" B +Y b´ ç½ +| Hm²M; iB M„M; ç-m iB
+?"K `½B KÎK„iX L?bM ?„M M?Q pW i`ªB [m ç¢B FB T M¢M F?| F?,M- i?•M i? ;E

hªB [m i?ÌB ;B M /"B ibK ?B m- `®i +K+ ?„M KB M +QÐM; iQÆM; i?-M; çQÊ+ T?
æQÆM; M?B M- +kM; +?d i?"M? H"Ti` M Hw Hm" M pä ç¢Q- ?B m [mª +MM; mv H
+?QM? /B M Hmv M K°i T?2M KÈB #B i`äX

E?-M; i? F?-M; M|B- h-M S?"K +| i? M? M? M?Q p"v ç½ +?[i` K°i [mv M i?B
i`mv M çB ` imv i ç®B b) ;•v M€Q ç°M;- +?QM? H" K°i Qi pä ?¼+ ç¢B ;B - +?ŠM; ?
+?Q +?„+ H"K çQÊ+5

L?QM; p"Q H9+ M"v- h-M S?"K TªM; T?'i M?Q +ÁM +?Q çQÊ+ i?Ä K½M- F?B ?„
+?B m p"Q +Y b´- i`QM; HÁM; ç°i M?B M +?Êi ç°M;5

"„+ ç~m i?'i iBM? H" /Q #ªv M;-B b Q h?B M E?m- h?B M hmv M- h?B M *Æ- h?B
.QÆM;- .B m Zm M; i¢Q i?"M?- bÎ /o çQÊ+ tQM; H" M;-B b Q i´ ?ÊT F?-M; +?d pb
+?B + ç'm K9+ `QÊm- F€i?"i +ÁM #ÎB pb ;B[#ªv M;-B b Q ç m +| çQÊ+ +ªK SM; .

*?Q M M M;QÌB F? B b€M; *?m h?B M hBM? G Zmv M +| i? çQ ` K°i M;-B b Q #
ç| ;ÊB H M iBM? i?-M HU+ +O b€m M;-B b Q +ÁM H¢B +kM; F?-M; w iQÎM; F?-M
iBM? i?-M HU+ +O K°i M;-B b Q ç ç¢i iÈB pB + bY /KM; iBM? i?-M HU+ +O #ªv
`i ç†+ #B iX

L?QM; K"- h-M S?"K H¢B ç M iW ç` +—mX

J°i i? ;BÈB ç½ +| çQÊ+ M;"M? M;?B M +Sm iQÆM; ç®B i?"M? i?K+ p M?[M; ?"M?
>"X

>„M ?B m çQÊ+ +€+? T?•M #B i?^M; iBM?- ?"M? iBM?- ?„M ?B m çQÊ+ h?€B .QÆ

L m M;QÌB F? B b€M; *?m h?B M hBM? G Zmv M çQ ` w FB M HÈB /KM; bU HB
H M iBM? i?-M HU+- M?Q p"v +| i? F?m +?i€M ` t ?ÆM ç®B pÈB M?[M; +?ÁK b

E?B h-M S?"K M?bM i?'v €M? b€M; +?B m [m +Y b´- ?„M +?Êi M;?o iÈB p'M ç M

L?[M; M;QÌB Î i`QM; i? ;BÈB M"v F?-M; #B i- M?QM; h-M S?"K i?"T T?-M `ä ``
+kM; H" K°i M;-B b QX

L| H" ?^M; iBM?- ?^M; iBM? H" /Q F?Q i? M|M; +?€v i¢Q i?"M?- H" K°i pB M M;-
b€M; ? v H" K°i i?B M i? ?bM? +-m T?€i b€M;X

>ÆM M[h-M S?"K +kM; iWM; M;?2 [m p L?"i h•K h?mv i5

G'v K†i i`lB H"K i`mM; i•K- +| çQÊ+ i€K pB M ?"M? iBM?- Qi M?'i H" M?Q .B K o
+?mM; [m M? M|- H¢B +| ?"M; i`B m iB m i?B M i? i`QM; h?€B .QÆM; ? X

L?[M; iB m i?B M i? FB +?QM? H" iB m ?"M? iBM?- ç m [m v +?mM; [m M? K†i i

*| i? M|B M m M?Q KÎ`°M; ` - H'v K†i i`lB H"K i`mM; i•K- +| i? HB M ? pÈB p¬ I
b Q F?€+X

L?Q p"v M m h-M S?"K H'v K†i i`lB H"K #´M iBM? im Hmv M *?m h?B M hBM? G
i? ?'T /šM çQÊ+ p¬ b® iBM? i?-M HU+ +O M?[M; i?B M i? [m v +?mM; [m M? K
æQÆM; M?B M pÈB çB m FB M iB M [mv i H" ?„M +| çQÊ+ HU+ +ªK SM; F?´M; H²

*?Q /M h-M S?"K +?d +ªK SM; çQÊ+ i€K ç¢B i?B M i? - M?QM; pšM +ÁM M?B m ?/

>ÆM M[K†i i`lB H" ?^M; iBM?- bQ b€M? pÈB M?[M; iBM? i? F?€+ K" M|B imv `^

J°+ h?B M >MM; M?bM i?'v h-M S?"K ;B^aK +?"K i®+ ç°- i?-K M ;?o pW ²B /Q ?„M
M? M? çQÊ+ M?Q p"v- ?B M i¢B i?ÌB ;B M i`-B [m iU M?B M H" i®+ ç° ;B^aK b9i-
i`"Q T?9M; M|BX

L; v H"TiS+ /QÈB +?•M ;BŠK K¢M? K°i+QÈ+ - #°+ T?€i` i®+ ç° F?OM; F?B T- i?
i?"M? i`M^aM? ?QÈM; h-M S?"K H Q iÈBX

@ J°+ hm *¬M; - MÆB M"v MQM t M? MQÈ+ #B +- T?QM; +^aM? i9 H - +kM; i?"i i?Q-
¬M +?mv M- +?9M; i Î MÆB M"v iW iW i•K bU +?mv M +k ç½5

æ9M; H9+ M"v h-M S?"K +?Êi M;WM; H¢B- i?-M b„+ #bM? ioM? M?bM J°+ h?B M

@ >W- MQM t M? MQÈ+ #B +- T?QM; +^aM? i9 H - M;QÆB +kM; #B i +?¼M ç` T?Q

J°+ h?B M >MM; +^aK i?'v M;Q`B w Km®M- +^aK ;B€+ +?mv M M"v i?"i +| +?9i [m, /
M;WM; H¢B- M?QM; •K i?-K p"m +?mv M FbM? F?Q- €M? K„i ;„i ; Q F?| +?ti h-M

L m M?Q h-M S?"K H¢B +| /'m ?B m Km®M bY /KM; *?m hQÈ+ .U+ M?Q H-M i`QÈ+
@ J°+ hm *¬M; - M;QÆB +-M ;b T?^aB ?MM; ?´ /¼ M;QÌB M?Q p"v\

h-M S?"K +kM; F?¬M; +| +?9i /` ç°M; - +?d i?"i #bM? ioM? M?bM J°+ h?B M >MM;
HÌB ç2 /¼ +O ç®B T?QÆM; K" +^aK i?'v FBM? bÊX

h` M i?U+ i h-M S?"K +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ J°+ h?B M >MM; iU ?<sup>2</sup>+ÁM +?Q M?"M` i?
•K i?-K i?Î M? K°i ?ÆB- #B i çQÊ+ /¼+ çQÌM; ?ŠM J°+ h?B M >MM; +?d HQ K°i K
KbM? +MM; ;B i°+ +O ?„M ?ŠM H" +ÁM +?Q çQÊ+ i`mv M` X

L?Q p"v +m°+ ;B Q +?B M H-M M"v ?„M +`M; F?¬M; +| ;b FB M; F}X

d98X *?QÆM; d89, *?SM; JBM?X URV

æ M ok *`M E?¬M

h€+ :B^a, >Ä h?K

*?QÆM; d89, *?SM; KBM?X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ >MM; ?´ /¼ M;QÌB\ hB m iY ?¶M ç^aM- +?Q M;QÆB b®M; H•m i? K p"BM;`v ç½
?¬K M v KÈB ;B i M;QÆB t2K M?Q # M •M +?Q M;QÆB- M;QÆB ?ŠM H" M M +^aK F

J°+ h?B M >MM; •K H½M? + v ç°+ M|BX

@ B- J°+ hm *¬M; - H-M i`QÈ+ M m M;QÆB ç€T SM; ç +?Q i çB i`QÈ+ K°i ;BÌ- M
çm'Bi?2Q F`Ti?b i`QM; KQÌB M;`v b) F?¬M; iB TiK+ i`mv i?2Q i - M|Bi? M"Q M
T?"M- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ M;QÆB H¢B H"i H¼M; M?Q i? X

h-M S?"K ;B^a pÌi?Î /"B M|B- i` M i?U+ i ç M; Km®M H"K / Q ç°M; i•K +^aM? +O ç®

@ "ÎB pb +| +•m Q M ;B M M ;B^aB F?¬M; M M F i- +?9M; i ? v H" M ;²B tm®M; m®
i? M"Q\

L|B tQM; ?„M +ÁM ;B^a pÌ M?Q Km®M H'v ` `QÊm M;QM +?B m ç½BX M;m²M

@ >¶M ç^aM iB m iY- H-M i`QÈ+ i +?d M?'i i?ÌB #` K²K KûT +O M;QÆB HW /®B K
i? - i|K H¢B M;QÆB pk M?K+ H½Q T?m +?d +| /MM; K€m +O M;QÆB KÈB `Y b¢+
i†M; M;QÆB çB tm®M; m®M; `QÊm pÈB /B K pQÆM; çB5

L?QM; J°+ h?B M >MM; H° K°i imv i çφB ?mM; M?•M- +?mv M H-M i`QÊ+ H°K +? H°M; - Q€M F?Q M?Q p"v F?¬M; +€+? M°Q +ÎB #Ä- M?„+ iÊB +?mv M ç€M? +m°+ ?, +°M; F?¬M; i? +?`m çUM; 5

@ E?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ J°+ hm *¬M; F?¬M; ?B m çQÊ+ i? M°Q ;¼B H° M;mv M ç h-M S?°K HφB H„+ ç-m i?Î /°B M|BX

@ hB m iY ?¶M ç°M- çWM; M?„+ iÊB +?mv M ç€M? +m°+5 >¬K M v M;QÆB F?¬M; J°+ h?B M >MM; i?'v h-M S?°K H†T HφB +?mv M M;°v ç| - °®i +K+ F?¬M; iU +?O ç >„M pW tm'i i?O- M?'i i?ÎB T?φK pB M;°M i?QÊ+ +?mM; [m M? ;B| HÈM +m²M; #φ tQ€v- T?QM; #φQ i?"K +?Q +ÁM K½M? HB i?ÆM iφB æφB S?QM; h?°M?5

L;mv M F?Q HQm ç°M; #®+ H M ç'i ç€+€i #KB imM; # v- i`QM; F?m `WM; b•m p M; ;B®M; M?Q +| K°i ç-m imv i çφB K½M? i?9 b„T t¬M; i?ŠM; ` F?m M9B `WM; X

LY #QÊ+ pä i?€M?- +Ym +°T pä i¬M çdM? T?QM; - +?d +€+? pä i?€M? +°M? ;BÈB a m F?B +?•M +?QM? ` i v- H°T iS+ HB M +?Q i?'v F?OM; #®- T?°M; T?'i M?Q H° `~v5

@ æQÊ+5 J°+ h?B M >MM; - ?¬K M v i Km®M M?bM t2K `®i +K+ H° B F?¬M; i? F h-M S?°K i?'v i•K +°M? J°+ h?B M >MM; ç½ ?Q°M iQ°M `®B HQφM- ?„M HφB +?Q F?Q iS+ pä i¬M H°T iS+ #MM; M´- KB M; HφB HÈM iB M; +QÎB M|BX

@ oä i¬M +°M? ;BÈB\ G°K b Q +| i? 5

J°+ h?B M >MM; +°K ;B€+ çQÊ+ +¶F?Q iS+ +QÎM; çφB ç®B /B M- [m°M?B M b„+ ç½M; - M; v +°FbM? F?Q +kM; tm'i ?B M K°i iB M?B m HQφM5

@ E?¬M; +| F?°M,M;- H°K b Q +| i? 5

J°+ h?B M >MM; M?bM i? M? v i?B m MB M +ÁM +?Q ç-v ? B KQÆB im´B i`QÊ+ K ç M; F?¬M; M;WM; FûQ H M- F?Q iS+ [m2M i?m°+ ç9M; H° i?m°+ p pä i¬M +QÎM;

J°+ h?B M >MM; i`WM; HÈM K„i- #° /€M; F?¬M; b Q iQÎM; iQÊM; M´B- i?"K +?Q M iK p°Q H9+ M°v #ÎB pb [m€ F?B T bÊ K° +| /°m ?B m Km®M iB m i€MX æ'i ç€ H€ +• #ÎB pb K'i i`Ê HU+ +?"K `½B `ÆB tm®M; K†i ç'ix

@ h M iB m iY +? i iB i FB - H°K b Q HφB H° pä i¬M +QÎM; ;B°\ hmv i ç®B F?¬M; + H° Km®M HW #°T i 5

J°+ h?B M >MM; ?Q°M iQ°M F?¬M; i? iBM çQÊ+ - p°Q H9+ M°v M?bM ?„M +| +?9i #®M T?Q - i`QM; KB M; +ÁM iB T iK+ M|B,

@ *?ŠM; i? i`€+? M;QÆB HφB +® w /šM /K i +?φv iÊB MÆB M°v- M?'i ç`M? H° M; Km®M /MM; M| +?2 K„i i - i F?¬M; i? M°Q K„+ KQm +O M;QÆB5

oä i¬M +ÁM +?Q ç-v ? B KQÆB im´B- çB m M°v +,M #°M F?¬M; i? M°Q H°K M;Q ç| - J°+ h?B M >MM; +ÁM +?Q ç-v # KQÆB im´B ç°i T?€ iÊB pä i¬M +°M? ;BÈB- imM; ?Q°M?- F?B T bÊ +° æφB EB M [m®+5 GφB M?„+ iÊB- +° æφB EB M [m®+ +k i`QÎM; H½Q h-M h?B M >Q°M? KÊB +| +?9i bB m pB i çQÊ+ ?„M5

*?Q M M ?„M pšM Hm¬M Hm¬M ?Q°M? ?°M? #W #½B- ?ÆM M[ç®B pÈB [m€ F?S ?°Q HÈM M?'i i`QM; çÎB5

*?Q M M ?B M iφB tm'i ?B M K°i M;QÎB bB m pB i M?Q h-M S?°K Î i`QÊ+ K†i- ç®B bU ç°FQ+?- ?„M +,M #°M F?¬M; i? iB T M?"M bU i?"i M?Q i? X

E i ?ÊT pÈB çO HQφB ?°M? pB [m, /° i`QÊ+ ç| +O h-M S?°K- +m®B +MM; ?„M ç½ - i`°M- H°K +?Q ?„M b°M bBM? °Q ;B€+5

@ ©Q i`"M\ J°+ hm \*¬M;- F?¬M; i? F?¬M; M|B iBM iS+ +O M;QÆB ç9M; H` M¬M; i¬M +QÌM; ;Bª ? v F?¬M;- M;QÆB iÈB i?Y t2K +?ŠM; T?ªB b) #B i ? v b Q\

h¬M S?"K +?SM; FB M #° /€M; +O J°+ h?B M >MM;- [mª M?B M #B i çQÊ+ M;QÌM +?mv M +O KbM?- ?„M HB M ?Q`M iQ`M v M i•K- F?|2 K¬B ;BQÆM; H M- +| +?9i

E?¬M; i? F?¬M; M|B- pW `²B h¬M S?"K M?bM i?'v #° /¢M; M;?B M ` ,M; M;?B M H tQÆM; i?"M? i`Q +O J°+ h?B M >MM;- M?QM; ?B M i¢B F?B M?bM i?'v ?„M #B m p"v- ? B +ªM? i`€B M; ?`+? H`K +?Q h¬M S?"K +| +ªK ;B€+ p¬ +MM; ?"B HÁM;X

@ >¶M çªM iB m iY- çWM; KQM; iB T iK+ ;Bª pÌ- H½Q T?m ?B M i¢B Km®M tú t€+ L; ?2 p"v- pÈB iQM? +€+? /| /^M #~K bBM?- J°+ h?B M >MM; HB M ;B"M iQK K†i [m

G9+ M`v h¬M S?"K +kM; F?¬M; M|B i? K HÌB M`Q- +?d ?QÈM; ç®B T?QÆM; M? M; p¬ +MM; `ä `M;X >B M i¢B J°+ h?B M >MM; ç½ ?Q`M iQ`M `®B HQ¢M- i•K iBM? i? +?Q ?„M +| i? +?B K çQÊ+ i?QÊM; T?QM;X

@ L¢T K¢M; çB5

J°+ h?B M >MM; #ÎB pb F?mv i çB K i`QM; iQM? +€+? M M F?B M +?Q ?„M +?"K +? ;BÈB pä i?€M?- iQM? iBM? ?„M F?¬M; +?'T M?"M çQÊ+ HÌB F?B m F?Q+? +O M;Q M?"M çQÊ+- i`QM; KB M; ?ûi iQ K°i iB M;- H"TiS+ M;QM; iK M;mv M F?QX

L;mv M F?Q i?B M ç` +?mM; [m M? ;"Q i?ûi +m®M ç°M;- +?ŠM; F?€+ ;b M?Q MQÈ HB iK M? K¬M; iK i"Tp`Q i`QM; ç¬B i v ?„M- b m ç| HB M M?bM i?'v J°+ h?B M > +?QÎM; p ?QÈM; h¬M S?"KX

h?2Q K°i +?QÎM; i?"i HÈM +O J°+ h?B M >MM; ç€M? ` - K°i Hm²M; FbM? F?Q t ?bM? i`QM; F?¬M; ;B M- +?QÎM; i? +QÌM; ç¢B # Q i`MK i`ÌB ç'i- H`K M?"i M;mv i M?Q #`ªK ç¢K tm®M;X

@ .B\

h¬M S?"K M?bM i?'v K°i +?QÎM; M`v +O J°+ h?B M >MM; F?¬M; F?ÄB i?-K FBM? +MM; M;¢+ M?B M ç®B pÈB HQ¢B M;mv M F?Q i?m°+ iQM? M`v +O J°+ h?B M >M

>Ä ? M;mv M F?Q +| K`m çÄ- FBK ? M;mv M F?Q +| K`m p`M; FBK- i?Ov ? M;m i`„M;- i?' ? M;mv M F?Q +| K`m p`M; ç'i- K`K°+ ? M;mv M F?Q #bM? i?QÌM; ç m +ªK SM; çQÊ+ J°+ h?B M >MM; im Hmv M ?ŠM H`K°+ ? M;mv M F?Q- M?QM; K`m ç2MX

h?"i bU +| +?9i [m, /`5

*?QÎM; T?QM; ;"Q i?ûi- # M i`QM; F?m `WM; `K i`mv M ` iWM; i`"M -K p M;- ;B ç m ç M; ?Á ?ûi i`Ê mv +?Q J°+ h?B M >MM;X J` i`QM; +€i #KB H€ +•v # v i€M H M?Q ç M; +| i?"i M?B m pä ;Bª ç M; M?ªv K9 X

h`QM; `®B HQ¢M- +m²M; T?QM; +Æ ?² [m'v HQ¢M T?B M F?¬M; ;B M MÆB M`v M

d9eX *?QÆM; d88, *?SM; JBM?X UkV

*?QÆM; d88, *?SM; KBM?X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œœÇXÔU%œœÇXÔ▷ L?|K /`+? .mM;M?B ▷ÔXÇö>%VÔXÇö>%V

"` M;mv M F?Q +m²M; #¢Q / Q ç°M;- iBM? F?¬M; ;B®M; M?Q +? Q çªQ- +?d b m h?B M >MM; /MM; i®+ ç° + Q tQ v i`ÁM- Î ;B[F?¬M; i`mM; ?bM? i?"M? K°i ?„+ I S?"K i?'B [mûi iÈBX

>'T HU+ i?"i HÈM i`U+ iB T ç2K+•v+®B F?„T #®M T?Q M?' H M i" M ;®+- +ÁM #`
M?Ä- ?| i?"M? K°+ ? M;mv M F?Q +`M; i? K M²M; ç"K- ?'T HU+ +`M; i? K +| p
M?Q Km®M FûQ +ª K†i i`ìB `ÆB tm®M; /QÈBX

LY #QÈ+ pã i?€M?- i?U+ HU+ ç½ F?OM; #® iÈB i`bM? ç° M"v5

J°i+?B m pk F„ M?Q p"v- h-M S?"K iWM; FB M i?S+ [m K°i H-M- +?QM? H" H-M i
h?B M >MM; ?„M bY /KM; *?m hQÈ+ .U+ # v çB- J°+ h?B M >MM; [m€ t'm ?' K" ç
FQ+? ?„M- Km®M H-B FûQ ?„M iW i` M #-m i`ìB `ÆB i`ì tm®M; X

E?B ç| K v K„M ?„M # v çQÈ+ F?€+ Q- M m F?¬M; M|B F?¬M; +?WM; i?"i bU F?¬M
KçM; iÈB ?¬K M vX

L?QM; ?B M içB î i`QM; F?QªM; +€+? +ÁM +?Q ç-v i`,K i?QÈ+ +ªK i?K pk F„ +Qì
ç°M; +O h-M S?"K pšM KçM? K) p¬ +MM;- iU ?² #ªM i?•M +ÁM +| +?9i ç€M? ;B€
?„M F?¬M; i? iQîM; çQÈ+ MY #QÈ+ pã i?€M? HçB +| i? F?OM; #® iÈB M?Q p"v5

>ÆM M[`i`ä`"M; K°+ ? M;mv M F?Q K"m t M? ç2M FB iBM? i?m-M ?ÆM #bM?
+ÁM t F?¬M; #^M; h`ªK L; ?`+? h?"M? h¬M +O h-M S?"K- M?QM; +?'i HQÈM; M;
?ÆM M?[M; pã i¬M K" h-M S?"K iWM; ;†TX

.QÈB ?'T HU+ +QìM; ççB FB - # M ç-m h-M S?"K +ÁM +| i? KB M +QðM; /mv i`
/QM;- p b m T?ªB /MM; i`mM; #bM? i'M K" çSM;- /MM; M;mv M F?Q ;„i; Q #€K +?
#` ?9i [m X æ•v +kM; M?ì ?„M ç½ ç°i T?€ M;k +'T pã i¬M- i?U+ HU+ ç + Q i?"i H
F?| i? M;„M +ªM çQÈ+X

@ E?¬M; +| F?ª M,M;- F?¬M; M;ì M;QÆB pšM M;„M +ªM çQÈ+5

J" J°+ h?B M >MM; +?SM; FB M h-M S?"K pšM +| i? çSM; M;mv M içB +?¶- F?¬M
#B i çQÈ+ +?¶ F?OM; #® +O +?B m pk F„ M"v- +?Q /M #®M T?Q +|ªQ i`"M +?d
+O ?„M T?€ ?Ov5

L?QM; ?B M içB h-M S?"K pšM +| i? #B m ?B M` i?U+ HU+ +QìM; ççB- +?•M F?
ç´B5

@ J°+ hm *¬M;- +?ŠM; H) +?Q iÈB #•v ;Bì M;QÆB pšM +?Q iBM i ç½ ç°i T?€ iÈB
h-M S?"K ?Q" M iQ" M çSM; p[M;- H9+ M"v F?|2 K¬B HçB ;BQÆM; H M- M; v H" T
+?mv M [m M? i?•M- ?Ä ? M;mv M F?Q M|M; `U+ M²M; ç"K F?„T #®M T?Q #„i ç-
>Ä ? M;mv M F?Q i`QM; T?çK pB ?ÆM M,K i`,K i?QÈ+ +m²M +m°M M?Q MQÈ+ b
iQÆM; M9B HY #MM; M'- H Q M? M? M?Q +?ÈT- i?2Q ?Ä ? M;mv M F?Q b¬B i`
#„i ç-m F`+? HB i i,M; + QX

h?"K +?Q #` M?B i ç° M|M; `U+ i`M b€i #W #½B- `i M?B m H€ +•v t M? iQÆB #îB
i?"K +?Q +| +?9i +•v +®B F?¬ +^M i`U+ iB T #` ç®i +?€v i?"M? ç2M i?mBX

@ h? M"Q

J°+ h?B M >MM; Kî iQ ? B K„i- i` M H" M / i`mv M iÈB +ªK ;B€+ M|M; `U+ F?¬M;
F?¬M; T?ªB H" bB m +'TªQ i`"M- +,M #ªM F?¬M; +| F?ª M,M; M; v t9+ +ªK +kM; +|
`ä`"M; +?QM? H" +ªK ;B€+ M|M; +?€v /Q ?Ä M;mv M F?Q içQ i?"M?5

@ L m M;QÆB +ÁM +?Q iBM- p"v i +?SM; KBM? +?Q M;QÆB t2K K°i +?9i çB5

G9+ M"v i` M i v h-M S?"K M„K H'v ?Ä /B K çÄ `U+- F?Q FbM? i?U+ +?'i # Q p•v [n
+?Q ?„M ;B®M; M?Q /K+ ?Ä i?"M? i?-M5

@ oçM L; Qm h`MM; *?"M;5

L; v b m ç| h-M S?"K ?ûi iQ K°i iB M;- K°i [mv M ç€M? `X

E?Q HQm M|M; `U+ M? M? +?|M; M;QM; iK- iWM; ç-m K M M;Qm çB M +m²M; `Qi;
i?"M? K°i KªM; HÈM ?Ä /B K ç² b°- i?"K +?Q Km®M ç2K iQ" M #° K°+ ? M;mv M F
i?B m +?€v H MX

*Æ ?? ?ÆM K°i M;"M ç-m ?Ä /B K K M M;Qm- KK+ iB m H Q iÈB +?QM? H" ?„+ b„-
L;QÆB F?¬M; T?ªB +¬M ?'T i?m b Q\ h?Y t2K +| ç2K K M M;Qm +O i ?'T i?m ? i
h¬M S?"K çQÊ+ #ªM iS+ M;mv M F?Q FûQ H M- ? B i v +U+ M? M? #B M ?| çO HQ
K M M;Qm ç€M? iÈB ?„+ b„+ H®+ tQ€v5

@ >®M; ?®M; ?®M;

>Ä /B K K M M;Qm T?šM M° `Qi;"Q- HY +?€v M;"T i`ìB- M?[M; MÆB çB [m +•v F
?Ov i?"M? i`Q #KB- i` M K†i ç'i HQm HçB iWM; KªM; +?€v ç2M- i?"i ;B®M; M?Q H
+?€v `WM; i?"i HÈMX

J¶B K°i ç-m ?Ä /B K K M M;Qm ?mM; ?½M HB m HoM?- K¶B K°i ?Ä /B K K M M;
+?Q iWM; +| iW i`QÊ+ iÈB M v5

@ P M?5

_®i +K+ ç-m ?Ä /B K K M M;Qm i?S M?'i ç€M? i?ŠM; H M ?„+ b„+ H®+ tQ€v- M?
ç°M;- ?Q HY p~v ` F?"T MÆB5

æ-m i?S ? B- ç-m i?S # iWM; ç-m iB T i?2Q iWM; ç-m- M?[M; ç-m ?Ä /B K K M
M?Q +m²M; T?QM; [mûi M; M; iB M i?ŠM; p`Q i`QM; ?„+ b„+ H®+ tQ€v- iWM; pÂM
çÄ ç"K ç½ #„i ç-m içQ i?"M?ªM? ?QÎM; H®+ tQ€v K`m ç2M FB 5

h?Qç i M?bM i?"i ;B®M; M?Q K°i iªM; HÈM i?•K bÆM `WM; +•v b„T #` i?B m +?€v-
i€M HQçM- MÆB MÆB ?Ä /B K M;"T i`ìBX

@ P M?5

a m F?B iQ" M #° ?Ä /B K K M M;Qm çKM; p`Q H®+ tQ€v- H®+ tQ€v `®i +K+ F?¬M
iB M; +?'M p M; i?"i HÈM- i?"i ;B®M; M?Q M9B HY #MM; M´ #°+ T?€i- K°+ ? M;m
?QÈM; #®M T?Q F?m +?i€M- i?"i M?B m i`Q i`M +?€v ç2M pmM; p~v p,M; ` X

hWM; çÊi F?|B ç†+ #®+ H M M; v içB +?¶- K°i HQçB M?B i ç° F?¬M; F?Q ç†+ i?M

J°+ h?B M >MM; M?bM i?'v H®+ tQ€v +O KbM? ç½ ?Q" M iQ" M #` T?€ ?Ov- i`QM;
F?¬M; iBM M´B- M;•v M;QìB M?bM ` - #° /€M; p¬ +MM; #m²M +QìBX

E i [mª ?B M içB `i `ä `M;- h¬M S?"K F?¬M; +?d ç°i T?€ iÈB +ªM? ;BÈB pä i¬M- +
i?QÎM;5 h?U+ HU+ K" ?„M T?€i ?mv ` +kM; F?¬M; b B #B i # Q M?B m pÈB +Ym +
i?€M? M?Q +?QM? ?„M5

@ E?¬M; #B i #^M; +?SM; +?SM; KBM? M?Q p"v ç½ çO +?QM? t€+ +?Q \

h¬M S?"K i?'v ?„+ b„+ H®+ tQ€v ç½ ?Q" M iQ" M iB m i€M- ç®B pÈB i?U+ HU+ +O
h?B M >MM;- i`QM; KB M; i?ªM M?B M M|BX

> B +¶ M,M; HQÊM; p +?çK H9+ M`v ç½ #B M K'i- M?QM; ? B HQçB M;mv M F?C
+?'M ç½M; i?"i H•m i`QM; F?m M9B `WM; i?•K b•mX

L m M?bM HçB K°i KªM; HÈM M9B `WM; MÆB ç•v- +| i? T?€i ?B M ççB #° T?"M +
?Q†+ +?€v ç2M- +?mM; [m M? pšM +ÁM +?9i ç®K HY # v H M- K" i` M K†i ç'i ;B
T?|M; [m - MÆB MÆB ç m H" M?[M; F?2 MSi ?® b•mX

E?¬M; F?Q ?B M i`QìM; +`M; i? K i`-K i`¼M; b m H¬M ;B Q ç'm pW `²BX

G9+ M`v J°+ h?B M >MM; ç½ +| i? F?ŠM; ç`M? ?B M içB i?B m MB M +ÁM +?Q ç
K†i KbM?- imv `^M; i`QM; HÀM; ?„M ?Q" M iQ" M F?¬M; Km®M iBM iQîM;- M?QM;
pä i¬M i?U+ bUX

J` €M? K„i +O ?„M iW F?| iBM /-M /-M #B M i?“M? Q€M ?”M +?,K +?9 M?bM p`Q i?
çÄ #WM;- T?ªM; T?“i M?Q Km®M T?€i` M;¼M HY X L?bM` çQÊ+ HİB M|B pW`²
i•K +ªM? / Q ç°M; i?“i HÈM ç®B pÈB ?„MX

d9dX *?QÆM; d8e, >€K aÆM æ¢B *?B MX

*?QÆM; d8e, >€K bÆM ç¢B +?B MX

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ h M iB m iY ?¶M çªM- QÈ+ +?WM; ç½ iÈB M;k +’T pä i¬M- +,M #ªM F?¬M; ;B®M
i`QÈ+ M?bM i?’v ?„M- F?ŠM; ç`M? +kM; ç½ H` pä i¬M +QÌM; ;Bª5 G¢B +ÁM Km®M
?“M? i?•M i? bQ ç’m5 h?“i bU H` ç€M; ?”M5

hB T i?2Q J°+ h?B M >MM; F?¬M; F?ÄB M?È iÈB K’v M;`v ?¬K i`QÈ+ ç’ ç’m- i`QM
+,M #ªM F?¬M; +€+? M`Q €T +? X

@ h M iB m iY ?¶M çªM- M;QÆB +?QM? H` F€ iQ+? +?B iY ;b ç| ç9M; F?¬M;5

æ°i M?B M J°+ h?B M >MM; +?Êi M?È iÈB ?bM? M?Q KbM? iWM; M;?2 ç²M ç½B p
?B M K°i i?B M i`B- M?QM; #ªM i?•M ?„M H¢B p¬ +MM; M;¢Q F?Q- M;?o i?B M i
+€+? M`Q bQ b€M? pÈB ?„M- +?Q M M H9+ ç| ?„M +kM; F?¬M; ç w- ?B M i¢B KÈB
M;?B M HÈB ?ÄBX

@ > ? - t2K` iBM iS+ +O J°+ hm \*¬M; +kM; +?Q iÈB KS+ ?Q`M iQ`M i„+ M;?)M
?Q / M? iU M?B M +ÁM FûK ?ÆM ?mM; mv +?“M æ¢B EB M +O J°+ hm *¬M;5

h-M S?“K i?“i i?QªB K€B M|B- M?QM; H¢B iB T iK+ +?m`M #` ` i vX

@ hB m iY ?¶M çªM- ?¬K M v J°+ h?B M >MM; i b) +?Q F€ iQ+? M?Q M;QÆB +?m

J°+ h?B M >MM; M;?2 çQÊ+ p +?•K +?¼+ i`QM; HİB M|B +O h-M S?“K- H¢B M`B
+?“i Km®M #°+ T?€i- F?¬M; M;Ì F?B M +?Q ?Q F?¬M; F?“T #®M T?Q ç m +| +?9i

@ E?¬M; H•m T?Q i`QÈ+ +kM; iWM; +| K°i M;QİB M|B pÈB i M?[M; HİB F?¬M; F
[mª M?Q i? M`Q\

L?QM; F?|2 K¬B h-M S?“K +?Êi M? +? H M- i?ªM M?B M M|BX

@ h®i5 h®i5 h®i5 hB m iY ?¶M çªM- M;QÆB +S pB +iB T iK+ ?mM; ?,M; +`M [m’v
b) F?¬M; +ÁM H M iB M; çQÊ+ M[5 .€K Îi`QÈ+ K†i J°+ h?B M >MM; i F m ;`Q K`
F?¬M; +| K°i M;QİB M`Q- F?¬M; +| K°i F M`Q5

J°+ h?B M >MM; ;B”M /[- F?Q FbM? iQ`M i?•M T?€i ç°M;- `’i M? M?- çQÊ+ #ªM iS
? M;mv M F?Q +?mM; [m M? H-M i?S +m²M +m°M i`”M ç MX

@ > ? - F?¬M; +| K°i M;QİB M`Q- F?¬M; +| K°i F M`Q b Q\ o”v ç +?Q i H`K M;Q

h-M S?“K H”T iS+ +QİB M|B- b m ç| ?„M +kM; F?¬M; H M iB M;- M;`M; ç-m M?bM
#„i ç-m HB M F i pÈB #’M iBM? i`QM; M½Q pU+X

>„M /U iQM? ç2K *?m h?B M hBM? G Zmv M çQ p`Q +?B M ç’m i?U+ i ?¬K M vX

*| K°i H-M i?U+ M;?B K MÆB /B M pä i`QÌM; i?“M? +?O T?O- F€ i?“i ?„M ç½ +| H
M?QM; /M b Q ç®B i?O i?“M? / M? ç½ H•m- ?mM; / M? ?B M ?€+?- H`MY #QÈ+
p i?“T T?¬M +`M i?“MX

"´M iBM? HB M iB T i`QM; M½Q pU+- H`K +?Q h-M S?`K p`Q H9+ M`v +ªK i?`v +| H
F i?ÊT +MM; K†i i`İB i` M + Q- +ª M; QİB ç m HQm +?mv M K°i HQ¢B +ªK ;B€+ `K
M M M|M; #ÄM;X

•M? b€M; F?„T #®M T?Q H9+ M`v ç m #` h-M S?`K ?`T /šM- H`K +ª M;QİB ?„M #„i
p`M; |M; F€ H¢X

J` # M i`QM; +ªK SM;- h-M S?`K T?ªM; T?`i M?Q #` i?B M i?-M M?"T i?•M- ?„M +
K°i +¶ HU+ HQÊM; K¢M? K) +kM; ç M; +?"K `½B tm'i ?B M i` M M„K i v +O ?„M- ?
+`M; +QİM; ç¢B5

L;k iBM? iQÆM; HB M5

L; v b m ç| h-M S?`K +MM; #´M iBM? K†i i`İB HB M ? - M½Q pU+ #„i ç-m [m M iQ
i?"i HÈM K` ?„M ç½ +ªK SM; ` i`QÊ+ ç|X

æ•v +?QM? H` +?Q i?B M HU+ HQÊM;5

S?ªM; T?`i M?Q h-M S?`K Km®M ç2K HU+ HQÊM; +O M?[M; iBM? i?-M i` M #-m i`

*?d i`QM; M?€v K„i- M;k iBM? tm'i ?B M i`QM; M½Q pU+- h-M S?`K HB M +ªK ;B€
KbM? H¢B i,M; p¼i- HU+ HQÊM; +QİM; ç¢B H`K +?Q ?„M +kM; F?¬M; +€+? M`Q /€

@ *Ym +`T pä i¬M çdM?- MY #QÊ+ pä i?€M?- p`v ?½v ç +?Q i M?bM t2K `®i +K+
h?2Q HU+ HQÊM; i,M; p¼i- iBM iQÎM; +O h-M S?`K #¢Q i,M;- i`QM; +QM M;QÆ
i?ŠM; i„T #„M iÈB J°+ h?B M >MM; çSM; ç®B /B M5

J` J°+ h?B M >mM; i?`v i`¢M; ?m®M; /` i?QİM; +O h-M S?`K- i`QM; HÁM; F?) +
[m, /` +O i?B m MB M €Q t M? i`QÊ+ K†i- M?QM; H9+ M`v ?„M iU M?B M F?¬M; +

J°+ ? M;mv M F?Q t M? ç2M F?„T #®M T?Q i? Q i? Q #`i imv i M?Q /ÁM; b¬M;- K
#®M T?QÆM; ?°B iK ç M- H9+ M`v ?„M ç½ ç2K K°+ ? M;mv M F?Q i`QM; T?¢K p
M`v5

*Ym +`T pä i¬M #bM? i?QİM; F?¬M; i? M`Q +| çQÊ+ M,M; HU+ M„K ;B[M;mv M F
i?QÊ+- +?d +| MY #QÊ+ pä i?€M? M?Q ?„M KÈB +| i? H`K çQÊ+5

" M i`QM; F?m M9B b•m- K°+ ? M;mv M F?Q p¬ +MM; M²M; ç`K- #` J°+ h?B M >MM
+?Q +ÁM +| i?"i M?B m +•v +®B ?ÆM i`,K M,K M;`M M,K ç m i`U+ iB T #` ?9i H`v i

J` K°+ ? M;mv M F?Q i`QM; T?¢K pB i`,K i?QÊ+ [m M? i?•M J°+ h?B M >MM; [mª i
i?"M? K`m ç2M M?Q KU+- #İB pb K°+ ? M;mv M F?Q +U+ F€ / /`M; +?mv M ?| i?
+| K°i HQ¢B M?B i ç° F?¬M; F?Q ç†+ i?M F?m +? i€M ` M;Q`B- +kM; F?¬M; #B i
p`i i`QM; F?m `WM; #` i`U+ iB T M?B K ç°+ K` +? iX

æ†+ #B i #ªM i?•M J°+ h?B M >MM; p`Q H9+ M`v ;B®M; M?Q +| K°i #° ?„+ #`Q #
çÄ #WM;- +ª M;QİB ç m •K m i,K i®B- +?ŠM; F?€+ ;b K [m, im H ç M iW ç` M;K+-
bÊ ?½BX

"İB p`v ? B M;QİB çSM; ç®B /B M M? m- K°i M;QİB ?`Q [m M; p¢M i`QÊM;- K°i M;
M;QİB M?Q i?B M i?-M ?¢ T?`K- K°i M;QİB H`K [m, ?²B bBM?- ç½ ?bM? i?"M? b
HB i5

L?QM; p`Q H9+ M`v +kM; F?¬M; +| i?S ;¼B H` i?B M €+- +?d +| bQ ç`m i?U+ HU+
@ >®M;5

@ o¢M J°+ o¢M h?9 Zmv M5

@ *?m h?B M hBM? G Zmv M5

L; v b m ç| ? B M;QİB M?bM i?ŠM; M? m- i`QM; KB M; i`-K [m€i K°i iB M;- ;B| ;E
i?İB ` i v5

J°+ ? M;mv M F?Q ç2M ç†+ i` M bQM; +?QÎM; J°+ h?B M >MM; #„i ç-m F?ÎB ç°M; +?2 T?O MY F?¬M; i`mM; - +ª F?¬M; ;B M /`v ç†+ K°i KªM?5 L?QM; p`Q H9+ M`v p-M; K†i i`lB +?lB +? M; - i?“i bU #°+ T?€i` ?`Q [m M; MlM; +?€v tmv Mi?'m F?- Í# M FB - blM; /[ç2M M?Q KU+ +m²M +m°M i`M ç M- Km®M ç2K +ª ?Q F?¬M; MÆ iWM; ç-m ?„+ b„+ +U i?9 ?mM; K½M? çQÊ+ /B M ?l çB` 5

GQM;5 >´5 "€Q5 aQ iY5 oQB5

•+ H M;- +?B M i`Q

>„+ b„+ K•v ç2M +MM; bQÆM; KM ç2M M?Q KU+ # Q i`MK +ª #-m i`lB5

o¢M i?9 #-M ç`Q5

EBM? i?B M ç°M; ç` 5

o¬ b® ?„+ b„+ K½M? i?9 +?¢v +?²K i`QM; F?m M9B`WM; - F?Q iS+ ?mM; ?½M iU ? tû`€+? i?“M? ? B MY 5 J†i ç'i +?'M ç°M; - H`K M; ¼M M9B +U+ HÈM Km®M bKT ç´

E?Q iS+ +QlM; ç¢B ç`T i?ŠM; p`Q K†i i`M ç M- H`K h-M S?“K F?¬M; M?“M çQÊ+ iS+ [m M; K M; i` M M; QlB ?„M M?'T M?€v- tmv Mi?'m [m K•v ç2M M; ,M +ªM- H¬B iK # Mi`QM;5

a m çl K°i [mv M ç€M?` 5

G v ç°M; i?B M ç` 5

P M? HQM; HQM;5

:B®M; M?Q K°i [mª #QK F?´M; H²M´imM; i`QM; K•v ç2M /`v ç†+- [m M; K M; +?lB ?„+ pK ç m #` #¢+? [m M; K½M? HB i T?€ KÎ- ;B®M; M?Q K•v KM #` i€+? b M; ? B tm®M; M?•M ;B M5

d93X *?QÆM; d8d, LY "QÈ+ oä h?€M?- ošM G¢+5 URV

*?QÆM; d8d, LY #QÈ+ pä i?€M?- pšM H¢+5 URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K, +XQK

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?lK /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

hBM? i?-M HU+ +MM; K°+ ? ?„+ b„+ ;B Q +?B M- +„M Mm®i HšM M? m- F?B i?b ? b„+ +U i?9 #` i?-M [m M; i~v H #B M K'i p¬imM;5

L; v i`QM; H9+ ? B +¶ M,M; HQÊM; +QlM; ç¢B +¬M; FQ+? +MM; +?B K çQ¢i HšM +kM; #` i`M b€i #W #½B F?¬M; +ÁM #° /€M; - +?mM; [m M? ç m H`bÆM #,M; ç` iWM; T?B M +•v +®B bKT ç´- +?mM; [m M? ç€ pKM +•v M€i # v i€M HQ¢M5

h?“K +?Q +ª M; ¼M M9B HÈM +kM; #` +?'M ç°M; H M- K°i Qi /½ i?9 ? v v mi?9 ~M +?-M b®M;5

@ P M?5

E?¬M; #B i [m # Q H•m- H¢B K°i iB M; p M; i?“i HÈM i`mv M ç M- K` +m°+ ;B Q i?9+- +m®B +MM; K°i ç-m +U i?9 +MM; iBM? K M; p +?¢K p`Q M? m- ?„+ b„+ K•v K„i ç m #`i` i?®B HmB5

L m F?¬M; T?ªB ?Q`M +ªM? +?mM; [m M? #` ?Q M; i`M ç´ M€i +?SM; KBM?- i?"i ;
+?B M pW `²B +?Q iWM; tm'i ?B M [m # Q ;Bì- H9+ M`v J°+ h?B M >MM; +MM; h
i?¬M p +?¢K- ç m M?QÈM; K`v- +Æ ?² #`i HmB ` b m ?ÆM KQìB i`QÈM; F?QªM
çQÈ+X

@ S?®+5

G`T iS+ J°+ h?B M >MM; T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆB5

L?QM; h¬M S?`K çSM; p[M; H¢B i?•M i? - +kM; +ªK i?'v i`QM; M;QìB +| +?9i F?| -
çª FQ+? i?W M?"M tm®M; iÈBX hmv `^M; F i [mª bQ ç'm ;B[ #`i T?•M i?„M; #¢B- M
? B Hmv M ?| K +?OM; M M +QìM; ç° i?•M i? pQÈi t ç®B T?QÆM;X

@ G`K b Q +| i? 5 L;QÆB H`K b Q +| i? F?¬M; #` i?QÆM;5

J°+ h?B M >MM; M?bM i?'v i`¢M; i?€B b m ;B Q +?B M +O h¬M S?`K +ÁM ?Q`M
F€ F?| +QBX >„M i?"i bU F?¬M; +€+? M`Q iB T i?K çQÈ+ i?B m MB M K'v M;`v i`
i?Q€i i v ?„M ?B M ;Bì F?¬M; M;ì ç½ +| i? iB T M?"M çQÈ+ i?U+ HU+ K°i FQ+? K

@ *| ;b K` F?¬M; i? - J°+ hm \*-M; - M m i?U+ HU+ +O M;QÆB +?d ç¢i iÈB i`bM? ç
iQM? K¢M; +O M;QÆB çB5

h¬M S?`K +QìB H¢M? M?bM ç®B T?QÆM; M|BX

@ æQÈ+- iB m iY ?¶M çªM M;QÆB M m M|M; HÁM; ibK +€B +? i- ?B M i¢B i i?"M
a„+ K†i J°+ h?B M >MM; /[iÈM,

@ L?QM; i M iB m iY M;QÆB +| i? +? i i`QM; K°i +?B m F iB T M`v +O i - t2K M

@ - ç½ #` i #S+ iÈB MQÈ+ M`v- J°+ hm *-M; +ÁM +¬M ;b ;Bª pì\

h¬M S?`K iB T iK+ F?B m F?Q+?- F?B M ç®B T?QÆM; F?¬M; +€+? M`Q iU +?O çQ

@ >¶M çªM- çB +? i çB5

J°+ h?B M >MM; `®i +K+ ;B`M F?¬M; F K çQÈ+- #`i +?'T i?QÆM; i? i` M M;QìB-

G9+ M`v i`QM; ç¬B K„i J°+ h?B M >MM; #¶M; M?B M i` [m M; ç¢B T?|M; - iU ?² M?
p`Q M;QìB- ç¬B K„i çÄ ç`K #B M i?"M? çB M +m²M; T?šM M°- iU ?² M?Q M;QìB +
i?¬M i` M #-m i`ìB M m M;„M +ªM ?„M- +kM; b) #` ?„M H`T iS+ ç€M? `ÆB5

« ¬ ¬ ¬

G9+ M`v K°+ ? M;mv M F?Q t M? ç2M iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; ;`Q i?ûi i`M i
+`T i®+ H`K ?Q F?¬M; p M; H M iB M; tû ;B| K½M? HB i i`mv M ç M- ;B®M; M?Q +
Km®M ç2K KªM? ç` pU+ ?Q`M iQ`M b M #^M;5

> B K„i J°+ h?B M >MM; çÄ `U+- ç°i M?B M pQÆM i v- i` M #`M i v M´B H M ?„+ ?
iB T i?2Q F?Q iS+ iQ`M i?•M ?„M i? v ç´B- F?Q i? +?šM; F?€+ ;b [m, i?¬M i`QM;

L;mv M F?Q i?Ov i`B m M²M; ç`K #„i ç¬m F?îB ç°M; - /¬M /¬M M;QM; ?| i?"M? çO
çB M b M b€i- ç2K +ª K°i KªM? M9B MQM MÆB M`v ?| i?"M? ç` pU+ i?•K mv M- i
€+ K i`®M; `¶M; i`M ç MX

•M? b€M; i` M #-m i`ìB HQ€M; i?Q€M; T? B M?¢i tm®M; - F?¬M; +ÁM €M? b€M; -
F?| + i?ûi- J°+ h?B M >MM; ;BÆ H M #`M i v- H•v /QM? K°i i¬M; F?Q iS+ K T?B K
i?šM; iÈB +?•M i`ìB- +QB ` i?B M mv- +QB ` T?€T i„+- i?"K +?Q M?Q Km®M b€M
p KbM?X

h`QÆM; +m²M; p¬ ç`+?5 o¬ T?€T p¬ i?B M5

:Bì F?„+ M`v +ª K°i KªM; HÈM M9B MQM iU ?² M„K i`QM; i v J°+ h?B M >MM;5 :B
>MM; ;B®M; M?Q i`î i?"M? bÆM i?¬M +O bÆM K¢+? MÆB ç•v- iQ`M #° M?[M; B /€
H` F?¬M; i¬M [mv i„+- F?¬M; i¬M i?¬M +?B5

>ŠM T?ªB #`i`U+ iB T +?ûK ;B i5

Jm®M ;B i +? i i \

:BÌ F?„+ M`v h-M S?`K +?Êi bBM?` HQ¢B +ªK ;B€+ H`K +?Q ?„M +ªK i?'v p¬ +MM
;B€+ M`v +?•M i?"i M?Q i? - iU `² H` /Q J°+ h?B M >MM; /MM; ¢¢B M,M; HU+ ¢B
¢2K HQ¢B ªQ ;B€+ M`v F?¬M; +?9i F?Q M M?QÊM; M?ûi p`Q i`QM; ¢-m +O ?„MX

@ *m®B +MM; H` HQ¢B pk F„ ;b\ G¢B +| i? H`K +?Q J°+ h?B M >MM; bBM?` ¢QÊ
J°i H9+ H•m h-M S?`K KÈB ?²B T?K+ H¢B iBM? i?-M- i`QM; HÁM; bBM?` +ªK ;B
+QÌM; ¢¢B +O ¢®B T?QÆM; i?ŠM; #S+ iÈB- i? M?QM; H`K i•K +ªM? im pB p®M p
T?ªB bªM bBM? H¶B ;B€+ M?Q p"v5

*?d M?Q p"v HB M #B i i`bM? ¢° F?OM; #® +O HQ¢B pk F„ FB X

L?bM J°+ h?B M >MM; ?B M i¢B ¢ M; #`p¬ b® ?„+ F?Q p•v [m M?- ;B®M; M?Q K i
+ªK ;B€+ i?QªB K€B i` M K†i h-M S?`K ¢½ #B M K'i- b„+ K†i +kM; #B M i?"M? +`M
i`¼M;5

h-M S?`K F?¬M; /€K iB T iK+ F?BM? i?QÌM;- p°B p`M; /MM; +ªK SM; HU+ ;BªB F
tmv M H M i" M i`ÌB + Q- #„i ¢-m iQ`M HU+ +ªK SM; #´M iBM? K†i i`ÌB i` M iBM? F
#´M iBM? HB M iB T +MM; #®M pB M ¢¢B iBM? F?€+X

hWM; Hm²M; iBM? i?-M HU+ p¬ +MM; +QÌM; ¢¢B #„i ¢-m iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M;
K M; +?ÊT ¢°M;- i?"i ;B®M; M?Q i?B M bS #m¬M; tm®M;- i?-M [m M; # Q T?O K
K'v +?K+ i?QÊ+ T?¢K pB €M? b€M; `B M; i`QM; KªM? ¢` pU+ i®B ¢2M MÆB M`vX

L?QM; bQ pÈB mv i? K` J°+ h?B M >MM; i¢Q` +ÁM FûK t t X

a|M; /[¢2M M?€M? M;"T i`ÌB- K M? K¬M; ?¢Q ¢½M;- M?Q ¢¢B [m•M K ;BÈB +QÌ
iQ`M p•v [m M? [m M; K M; # Q T?O h-M S?`K5 h-M S?`K ;B®M; M?Q #B M i?"M?
?ÁM ¢ªQ M?Ä i` M ¢¢B /QÆM;- #ÎB pb ?²M; i?Ov [m€ HÈM K` ?ªB ¢,M; +kM; Km®M
i`QM;X

>B M i¢B J°+ h?B M >MM; +ÁM +?Q +?•M +?QM?` i v ¢½ F?OM; #® M?Q p"v- M
?Ov i?B M /B i ¢` 5

h-M S?`K +ªK M?"M ¢QÊ+ €T HU+ i?"i HÈM- /QÈB €T #€+? +QÌM; ¢¢B H`K +ªM; QÌ
G9+ M`v ?„M KÈB #B i ¢QÊ+ pW `²B J°+ h?B M >MM; F?¬M; TªB K¢M? KB M;- pk
iÈB F?| HQÌM;5

>„M #B i M m +?d M?Ì p`Q iBM? i?-M HU+ +O M,K pB M iBM? i?-M M;QM; iK ¢Q€M
K°i FQ+? K¢M? K) p¬ ?¢M FB 5

L?QM; p`Q H9+ M`v- +| H)/QÈB €T #€+? +QÌM; ¢¢B- iB K HU+ [m M? i?•M h-M S
F?„+ M;"M +•M i`2Q bÈB i|+- ?„M #¶M; M?B M KÆ ?² +ªK i?'v ¢QÊ+ pB M iBM? i?-

oB M iBM? i?-M i?S b€m i?2Q /U iQM? +O h-M S?`K +?d F?B ¢¢i iÈB HK+ +'T pã
iÈB5

L?QM; +Æ i? ?„M ;B®M; M?Q +| ¢QÊ+ i? +?'i ¢°+ ¢€Q +MM; +Æ /mv M ¢†+ i?M-
+| ¢°i T?€- H-M M`v H¢B +?Q ?„M +ªK SM; ¢QÊ+ pB M iBM? i?-M i?Sb€m5

d9NX *?QÆM; d83, LY "QÊ+ oă h?€M?- ošM G¢+5 UkV

*?QÆM; d83, LY #QÊ+ pä i?€M?- pšM H¢+5 UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K, +XQK

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

J` ç9M; H9+ M`v- F?B h-M S?`K +ÁM +?Q F`T ?Q`M ?^aQ ibK ?B m çQÊ+ pB M iBM
@ hB m ?¶M ç^aM- H-M M`v M; QÆB +? i çB +?Q i 5
J°+ h?B M >MM; `®i +K+ ç½ +?m`M #` tQM; - #„i ç-m ç€M? ` K°i +?QÎM; - +?ŠM; F
b|M; /[- F?B M # ç`Q K½M? HB i- tmM; i?ŠM; i?B M F?¬M; 5
G-M M`v ?„M ` i v- i?B M ç` H`TiS+ #B M b„+ - mv i? +QÎM; ç¢B ?ÆM pW `²B F
@ o¢M J°+ a•K G 5
hB Ti?2Q J°+ h?B M >MM; ; -K H M K°i iB M; - M; mv M F?Q F?ÎB ç°M; - T?QM; p•
M; mv M F?Q +QÎM; ç¢B [m^a i?U+ M?Q Km®M M; ?`+? i?B M K` çB5 hWM; Hm²M; K
M? M? M; QM; F i i?`M? ?„+ b„+ +U HQM; - `Qi ;`Q T?|M; H M i` M + Q- M?Q Km®M
P M?5 P M?5 P M?5
L?QM; M; v b m ç| ?„+ b„+ +U HQM; ç€T tm®M; +U+ M? M?- M?QM; F?¬M; T?^aB i
h-M S?`K K` iQ`M #° +?mB p`Q i`QM; HÁM; ç'i M9B MQM- T?^aM; T?'i M?Q Km®M t
L; v b m ç| ; B®M; M?Q K°i iÁ M9B HÈM i`U+ iB T M?"T p`Q #B M +^a- H`K ti ç'i tû
[m-M bÈM- i`M b•m i`QM; HÁM; ç'i M?' + H M b|M; HÈM M; "Ti`ÎB5
@ P M? HQM; HQM; 5
hB M; M' i`mv M ç M- +<sup>a</sup> iÁ M9B MQM +U+ HÈM +?'M ç°M; F`+? HB i- H9+ M`v +?
/†K- M; v +^a M; QÎB i`QM; æ¢B S?QM; h?`M? ç m +| i? +^aK i?K ç M- p¬ b® €M? K„i
p T?QÆM; ?QÈM; FB 5
a m ç| K¼B M; QÎB +| i? M?bM i?'v Î /½v M9B i?"i t +| i^aM; HÈM +U K°+ ç2M M?€
b¬B K¼+ H M- iWM; ; ®+ ç°M; i?' +?mB ` - b m ç| ?QÈM; i?ŠM; H M i`ÎB tmv M K•v
h` M K†i M?[M; M; QÎB i`QM; æ¢B S?QM; h?`M? ç m H° ` p p¬ +MM; FBM? M; ¢+
çQ€M çQÊ+ MÆB ç| +| +m°+ +?B M ç'm- K°i ç€K M; QÎB ç®B pÈB mv HU+ F?OM; #
J` h-M S?`K ç M; Î # M i`QM; F?m pU+ M`v +?SM; FB M K°i i^aM; HÈM `WM; ` "K ç2
M9B- #®M T?Q ç m H` +U K°+ # Q T?O i`ÎB ç'i- MÆB MÆB •K m /`v ç†+- +?ŠM; F
+| p¬ b® K [m, F?¬B H¶B tmv MiQ # M i`QM; - [m, T?QM; ;`Q i?ûi- +| p T?B i?Q
@ æ•v H` i?U+ HU+ iB T +`M pä i?€M? ? v b Q\
h-M S?`K M?bM i?'v +?B m pk F„ o¢M J°+ a•K G +O J°+ h?B M >MM; - i` M K†i p
?| ` çQÊ+ +<sup>a</sup>M? iQÈM; M?Q p`v +¬M iB m ? Q K°+ ? M; mv M F?Q F?OM; #® i?
#B i`ä5
Pi M?'i h-M S?`K #B i çQÊ+ /M H` KbM? +kM; F?¬M; +€+? M`Q H`K çQÊ+ M?Q i?
æ9M; H9+ M`v- # M i`QM; o¢M J°+ a•K G #¶M; M?B M tm'i?B M K°i ^aM? iY +U+ H
i`QÈM; - [m M? i?•M ?„+ b„+ H½M? /B K i?B m ç®i- ; B®M; M?Q K [m, iW ç` M; K-
i v +¬K h K G, M; S?O p¬ +MM; F?'M; H²5
h-M S?`K #B i b€i +?B m +?•M +?QM? ç½ ç M5
@ « ?®M;
Zm^a M?B M- +?d i`QM; M?€v K„i i`QM; KB M; K [m, +U+ HÈM FB T?€i ` iB M; `
G, M; S?O F?'M; H² i`QM; i v ; BÆ + Q ?QÈM; h-M S?`K K½M? HB i ç€M? tm®M; 5
L; v i`QM; M?€v K„i K°i #9 ç€M? tm®M; - o¢M J°+ a•K G +kM; #` +?ûK çSM; - M; v
K'i- HB M ?| i?`M? M; mv M F?Q K°+ ? M²M; ç`K +?mB p`Q # M i`QM; h K G, M; S
i`QM; +`M; #B M i?`M? p¬ +MM; F?OM; #®5
h?"K +?Q HQÐB #9 +?Q ç M- h-M S?`K ç½ i?'v iQ`M i?•M `ûi H¢M? - imv `^M; ?„i
SM; çQÊ+ pB M iBM? i?¬M i?S b€m M?QM; ?„M ç½ F?¬M; /€K iB TiK+ +?¬M +?Î-
M; ? M? ç|M HQÐB #9 5

hBM? i?-M HU+ +O M,K pB M M;-B b Q M;QM; iK +MM; K°i +?¶- +?ŠM; F?€+ ;b
MÆB +?®M i`M ç-v ?Q [m M;- b m ç! M;QM; iK i?`M? K°i pB M iBM? i?-M +U+
HQÐB #9 FB 5

@ P M?5

> B +¶ M,M; HQÊM; `®i +K+ ?mM; ?,M; çKM; p`Q M? m- iU ?² M?Q i?B M M;Q¢B
+ Q- i!2 T?€i` ?Ä /B K F?¬M; b Q iQÎM; iQÊM; M´B5 :B®M; M?Q b'K bûi ;B€M;
ç m ?mM; ?,M; +?'M ç°M; K°i T?2MX

EBM? i?B M ç°M; ç` 5 æ'i`mM; M9B +?mv M5

hWM; iªM; HÈM M9B MQM #„i ç-m bKT ç´- F?m M9B b•m [mv i +?B M iU ?² ?Q`M i
/€M;- ?ÆM T?•M MY M;¼M M9B ç m bKT tm®M;- ç° + Q +ÁM ;BªK çB K°i MY 5

" M i`QM; æ¢B S?QM; h?`M? i?"i t +kM; #` M?"M H'vªM? ?QÎM;- FB M i`9+ bKT
çSM; F?¬M; p[M; Km®M iû tm®M; K†i ç'i- K°i ç€K M;QÌB iQÎM; M;`v i"Mi? iB M
?QªM; bÊX

@ GQ¢B i`bM? ç° +?B M ç'm M`v H¢B H` B\

h`QM; i?`M? +?O T?O- #€i + 'T pä i¬M .QÆM; *¬M FBM? ?½B M?bM /½v M9B t t b
M;?B M?bM p T?ÁM; +O p`i?`M? +?O i` im´B FB X

@

h`QM; F?m M9B MQM FB - h-M S?`K #` K°i FQ+? ?Ov i?B M /B i ç` +O J°+ h?B
*?m h?B M hBM? G Zmv M F?¬M; +?`m M´B- iBM? [m M; ?Q`M iQ`M #` K°i #9 FB
#` /Q FbM? ç" T p`Q ?mM; ?,M; tmv M i?'m p`Q # M /QÈB HÁM; ç'iX

h?2Q h-M S?`K #` ç€M? tmv M p`Q HÁM; ç'i- `i H•m b m i? M? i? i`QM; F?m pM
i MX

@ hB m ?¶M çªM- `®i +K+ ç½ +? i çB5

G9+ M`v J°+ h?B M >MM; #ÎB pb i?B i`B M +?B m pk F„ FB b„+ K†i #B M i?`M? p-
v m Km®M M;½ tm®M;- M?QM; pšM M;?B M `„M; M;?B M HÊB ?mM; ?,M; M!BX

@ L;QÊM; M;MM;- J°+ hm *¬M;- ç€M; +? i ?ŠM H` M;QÆB5

L?QM; M; v F?B J°+ h?B M >MM; pW KÈB i?Î` K°i ?ÆB- # M i`QM; HÁM; ç'i i`mv
ç! K°i ç¢Q i?•MªM? T?!M; H M + Q5

L„K i v +O ?„M # Q T?O iBM? [m M; b€M; H¢M- F?¬M; M!B HÌB M`Q- i`U+ iB T ?
iÈB5

@ E?¬M; +! F?ª M,M;5

J°+ h?B M >MM; +,M #ªM F?¬M; +! +Æ ?°B +MM; HU+ HQÊM; /Q i?W çB T?ÁM; M
K°i +•m F?¬M; #B i ç½ i?®i # Q M?B m H-M- b m ç! ?„M +ªK i?'v iBM? [m M; FB t
H²M; M;U+ ?„M5

@ P M?5

h?2Q iBM? [m M; ;B€M; tm®M;- M; v b m ç! ? B K„i J°+ h?B M >MM; /-M /-M i`Î M
#` +U HU+ ç€M? # v` M;Q`B i`,K i`QÊM;- M†M; M `ÆB tm®M; K†i ç'iX

G9+ M`v M m +! M;QÌB ç M ;-M M?bM t2K- i'i M?B M b) T?€i ?B M H²M; M;U+ J°-
H¶ i?OM; +U+ HÈM- ?mv i M?K+ # M i`QM; #` ç ûT i?`M? K°i çQ`M- M;k i¢M; HK+
/QÈB K°i FQ+? pW `²BX

hmv `^M; J°+ h?B M >MM; pšM KÎ iQ ç¬B K„i F?¬M; + K HÁM; M?bM H M #-m i`ÌB
+MM; i`QM; HÁM; ?„M M;?o iÈB çB m ;b- M?QM; i` M i?U+ i ?mM; M?•M i? M?
h?B M ç¢B HK+- mv +?'M æ¬M; *?•m J°+ hm *¬M;- ;BÌ T?9i M`v bBM? K M? ç½ ?Q

hW M v p b m- i` M i? ;B M +| H) +ÁM i`mv M HQm i`mv M i?mv i p ?„M- M?QM
i?•MªM? +O ?„MX

LY #QÊ+ pä i?€M?- pšM H¢+5

@ S?®+5

L; v F?B i?•M i? J°+ h?B M >MM; M;½ tm®M; F?¬M; # Q H•m- i?'v ç®B T?QÆM; L
S?¨K ç M; çSM; p[M; p¨M; p¨Q H9+ M¨v `®i +K+ ç½ F?¬M; M?`M çQÊ+ M[- b„+ K
K€m ç2M ç°i M?B M T?mM ` ;B[ F?¬M; i`mM;X

a„+ K†i F`+? #B M- h-M S?¨K p°B p¨M; #Ä p¨Q KB M; ? B pB M ç M /QÊ+ HB m i?
H¨T iS+ F?Q M? +?•M M;²B tm®M; i¢B +?¶ çB m iS+ +?[i?QÆM;- i`Ê ;B9T /QÊ+

Zm K°i ?²B H•m- b„+ K†i ?„M KÊB +?“K `½B ?²B T?K+ H¢B- +ªK ;B€+ F?€ ?ÆM K
+?“K `½B çB m /QÐM;X

d8yX *?QÆM; d8N, >"m aUX

æ M ok *¨M E?¬M

h€+ :Bª, >Ä h?K

*?QÆM; d8N, >"m bUX

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔÞ L?|K /`+? .mM;M?B ÞÔXÇö>%VÔXÇö>%V

E?¬M; i? F?¬M; M|B- J°+ h?B M >MM; i?"i F?¬M; ?´H¨MY #QÊ+ pä i?€M?- +| i
+QìM; ;Bª- +m®B +MM; tm'i` K°i +?B m o¢M J°+ a•K G +¨M; F?OM; #® p¢M T?-
+O ?„M H¨h-M S?¨K- M m iMv iB M i? v ç´B K°i ;½ MY #QÊ+ pä i?€M? #bM? i?Q
M¨v ç½ F?¬M; +€+? M¨Q +?®M; +U M´BX

L?QM; /M H¨M?Q i? - h-M S?¨K #` K°i FQ+? FB pšM F?B M +?Q ?„M #` i´M i?QÆ
*kM; F?¬M; +?d M|B HU+ HQÊM; pk F„+¬M; FQ+? H¨K M; QìB i F?| +| i? M; ,M +ª
çB K b m +MM; +ªK SM; çQÊ+ iBM? i?-M HU+ ç M iW pB M iBM? i?-M i?S b€m pšM
M[îT?QÆM; /B M F?€+ +kM; #îB pb i`QM; K°+ ? M;mv M F?Q K¨m ç2M FB +ÁM
Kî` F?m +? i€M- ç†+ #B i K°i #9 +O +U M?•M K [m, ç€M? tm®M;- H¨K +ª /½v M
iQ¨M #` çQ¢M imv i bBM? +Æ- iW M v p b m i`QM; bm®i p¨B +?K+ M,K +kM; F?| i
i?QìM;X

h-M S?¨K iU M?B M +kM; #` M?B K H M ç°+ i® # M i`QM;- M m F?¬M; M?ì F?Q HU
H9+ 'v ç½ #` ç°+ +? i5

*?Q M M imv `^M; +m®B +MM; ?„M /U p¨Q F?Q HU+ ç2K i?QÆM; i? +MM; ç°+ F?
îi?ìB F?„+ b m +MM; ç½ ç2K ? i iQ¨M HU+ ?°B iK iBM? i?-M HU+ +O b€m pB M iB
+? i J°+ h?B M >MM;- M?QM; b m F?B ç®B T?QÆM; #` ;B i +? i- `®i +K+ i?QÆM;

*kM; K v #ªM i?•M ?„M H¨K°i ;½ Hmv M ç M bQ- ç M /QÊ+ i` M M; QìB i?"i [m€M?B
i?QÆM; i? +O KbM? çB m /QÐM; i`îH¢BX

@ >¬- +kM; F?¬M; #B i +?mv M H-M M¨v +| #` h?-M J°+ h?¨M? J°+ ;B T?€i ?B M

_'i H•m b m h-M S?"K KÈB i?Î M? K°i ?ÆB- /U p"Q F?Q HU+ #B M i?€B +MM; ç
ç°+ F?Q i`QM; +Æ i? ?„M ç½ ?Q"MiQ" M #`iB m i`W- iB T i?2Q ?„M HB M çSM; /
H„M; H~K #~KX

o®M H-M M"v h-M S?"K M; ?o KbM? /šM /K J°+ h?B M >MM; ç½ `iB çB ç` T?QÆM;
?„M pšM ç½ ç€M? ;B€ i?'T i?U+ HU+ +O J°+ h?B M >MM; pšM +! i? içQ ` ç°M; i
T?-M `ä `M; - HQçB i? M? i? M?Q pW `²B imv i ç®B i`mv M iÈB æçB S?QM; h?
/†K- ?šM b) +! F?¬M; Qi M; QìB T?€i ?B M çQÊ+ ibM? ?m®M; içB ç•v- b) #B i MÆB
FBM? i?B M ççB +?B MX

>„M #B i J°+ h?B M >MM; pW +? i- M?•M p"i M?Q ?„M imv i ç®B +! HQm HçB K
pW +? i i?b # M i`QM; ;B i°+ ?„M b) H"TiS+ #B i çQÊ+ iBM iS+X

>ÆM M[J°+ h?B M >MM; iW >„+ >Ä h?"M? çm'Bi?2Q F?¬M; +?9i FB M; M - ç'm
F?¬M; ? +?2 ;B'm F?Q iS+ +O +?QM? KbM?- +?Q M M i` M K°i çQìM; M"v M?'i ç`
[m imv i ççB ?mM; M?•M FB - M m M?Q h?-M J°+ h?"M? J°+ ;B +! w çB çB m i` -
çQÊ+ ?„M +? i Î MÆB M"vX

J" MÆB M"v HçB #` T?€ ?Q i?"i bU [m€ HÈM- +?d +¬M M; QìB +O J°+ ;B pW ç M
SM; çQÊ+ F?Q iS+ +O J°+ h?B M >MM; - h-M S?"K Km®M +?2 ;B'm +kM; F?¬M; +
@ *?d KQM; #¼M ?„M i bK iÈB MÆB M"v i` K°i +?9i çBX

L?QM; pB + ç½ iÈB MQÊ+ M"v- h-M S?"K #B i`ä M; ?o M?B m +kM; p¬ /KM; - M M
"iB pb ? B M; "v M v ?„M ç m +?mv M i•K im Hmv M- `i Qi M; QìB ;†T [m ?„M- +?c
F?ÄB æçB S?QM; h?"M? i? ?B M ?bM? iQÊM; KbM? ç½ bÈK `iB çB- ?„M T?ÄM; -
J°+ ;B i? K K°i i?iB ;B MX

L; ?o iÈB ç•v h-M S?"K +'i #QÊ+ çB p ?QÊM; i?B i? +O J°+ h?B M >MM; - pW `i`
i`B M ` K°i +?B m oçM J°+ a•K G çQ+? i?"i H" mv HU+ FBM? M; QìB- i?"K +?Q +
GQM; GQÆM; +O S?QM; h?B M >MM; içB >„+ >Ä h?"M?- ?„M +kM; `i Km®M M?
M; QìB FB +! HQm HçB #Q i`+? M"v ? v F?¬M; X

E?B ç! ?„M +kM; iWM; +! ?SM; i?9 ç®B pÈB "€i"° h?B M GQM; h?QÆM; +O S?QM
i bK çQÊ+ #Q i`+? K" i?¬BX h?B M ;B B pk F„ M m F?¬M; +! #Q i`+?- F?¬M; +! 'M
b€M; H"Ti?b i?"i F?i? i? im Hmv MX

@ .B- i?"i i®i [m€- pšM +ÁM M; mv M +m®M5 hmv `^M; +ÁM HçB K°i M; mv M i?Ov '
G'v çQÊ+ i`[p"i ;BÈB +?d +O J°+ h?B M >MM; - h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +! +?9i ?Q
hmv `^M; M; mv M i?Ov 'M Fw +`M; Qi i?b ççB #B m +' M?•M +?d çB K +`M; Qi- i
M?QM; Í pä ççQ ç½ +! Hw ;BªB F?¬M; ;B®M; M?Q M; QìB #bM? i?QìM; - i?"K +?Q +
b€M?- +?Q M M +?d K°i M; mv M i?Ov 'M Fw +kM; ç½ çO +?Q ?„M çB M„K ;B[HQçB
*?d H" ç€M; iB + ?B M içB h-M S?"K +ÁM +?Q M„K ;B[çQÊ+ K°+ ? M; mv M F?C
+€+? M"Q im Hmv M5

@ E?¬M; #B i H-M M"v # M i`QM; *Ym GQM; h?€T b) +! K +?OM; M"Q\ >B M içB i
HQçB K +?OM; - +kM; +?d +ÁM HçB ? B pB M K +?OM; - F?¬M; TªB K°+ ?"M
#ç+? ?'5

hB T i?2Q h-M S?"K ç2K iQ" M #° ç² p"i i`QM; i`[p"i ;BÈB +?d +O J°+ h?B M >MM
;BÈB +?d +O KbM?- i`QM; KB M; i?b i?"Q iU M!BX

h?2Q +ªK SM; ç†+ i?M iW ?°T b„i i`mv M ç M- ?„M F?šM; ç`M? # M i`QM; *Ym GQ
+?OM; i?S iQ- +?d H" F?¬M; #B i pB M K +?OM; FB b) H" +€B ;bX

L?QM; F€ i?"i +kM; F?¬M; TªB M?'i ç`M? Hmv M ?! K +?OM; i?b +! i? +ªK SM;
F?Q- i?"i ;B®M; M?Q ?B M içB h-M S?"K ç½ Hmv M ?! K +?OM; >mv M ok- M?QM
çQÊ+ i?' ? M; mv M F?Q i`QM; i vX

>ÆM M[pW `²B ?„M +ªK SM; çQÊ+ pB M iBM? i?-M i?S b€m +kM; F?-M; T?ªB K†
?B M i¢B ?„M pšM +ÁM +?Q +| +€+? M„K ;B[çQÊ+ i?´ ? M;mv M F?Q- pšM +?d M
i?-BX

@ *| H) T?ªB i bK i?`B ;B M iB T iK+ ?B m #B i K°i +?9i p K +?OM; >mv M ok- p"v
iBM? i? ok h?B M ç¢B HK+- ;B[M?[M; iBM? i? HB M H¢+ HšM M? m M?Q i? M"Q
;B[çQÊ+ i?´ ? M;mv M F?Q i`QM; i vX J°i F?B M„K ;B[çQÊ+ # HQ¢B M;mv M F
+?B M HU+ +O i ç½ i`U+ iB T +| i? bQ b€M? pÈB bÆ +'T pä i?€M?5

_ 'i M? M? h-M S?"K ç½ ç2K iQ`M #° ç² p"i /B +?mv M tQM;- b m ç| i`U+ iB T ç2K
M?"T p"Q b•m i`QM; HÁM; ç'iX

" M i`QM; i`[p"i ;BÈB +?d +O J°+ h?B M >MM; i?"i bU +| F?-M; Qi i?S i®i- h-M
KbM? # Q i`MK [m K°i H-M- #ÎB pb ç½ +| FBM? M;?B K H-M i`QÊ+- ?„M F?-M; +
+| +Æ ?°B i`mv imM; i?2Q ?„M H-M M[X

@ J°+ hm *¬M;- M;QÆB M;O v M çB

hB T i?2Q- h-M S?"K M?bM i?Q€M; [m i?B i? J°+ h?B M >MM;- i? M i?Î K°i iB M
;BK+ ?Ä ? M;mv M F?Q ?| i?"M? M;¼M HY ç2K i?B i? /-M /-M i?B m i?"M? i`Q

J°+ h?B M >MM; çQÊ+ t2K M?Q M?'i T?QÆM; M?•M p"i- p"Q H9+ M"v `®i +K+ t2
i?"M? i`Q #KB pQM; ?²M +O F?m M9B MQM M"v- M; v i?B i? +kM; t2K M?Q i`K #
?Q F?B M i?U+ p"i F?-M; +€+? M"Q iB T iK+ bBM? i`QÎM; i`QM; K'v +?K+ M,K iÈE

d8RX *?QÆM; dey, E€ hQ+? *?B EB K5 URV

*?QÆM; dey, E€ iQ+? +?B FB K5 URV

L;m²M, oBTp M/

U%œœÇXÔU%œœÇXÔÞ L?|K /`+? .mM;M?B ÞÔXÇö>%VÔXÇö>%V

"¢M b) OM; ?° +?Q M;Q`B /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #`B pB i M"v,

pBTp M/ ,

*?QÆM; dey, E€ iQ+? +?B FB K5 URV

h? ;BÈB M"v +?QM? H" M?Q p"v- M m M;QÆB F?-M; ;B i M;Q`B i?b M;Q`B b) ;B i
ç„+ /oX

G`K tQM; i'i +ª +?mv M M"v- i?•MªM? ?„M +?Êi H|2- `®i +K+ i?"i M? M? ç½ #B M
MQM b m HQM; ?„M MÆB MÆB +?€v ç2M K°i KªM?- bKT ç´ M;?B K i`¼M;- iW t M
#` ;BªK K'i T?•M MY X

h?"K +?Q F?B h-M S?"K `B çB- +ÁM +| M?B m +?¶ pšM +ÁM ç M; bKT ç´- ç'i ç€ +
?mM; M?•MX

h®+ ç° +O h-M S?"K +U+ M? M?- M?QM; p¬ +MM; #Q K"i [m v p i`QM; i?"M? +?
p"Q H9+ M"v ç½ i?'v #€i +'T pä i¬M .QÆM; *¬M +?`M; v +Y - çB m M"v H`K b„+
i`-KX

@ .QÆM; *¬M- M;QÆB i bK i +| +?mv M ;b F?-M; \

"'i [m€ ?„M +kM; #B i pB + M"v p®M F?-M; i? ;B'm /B K çQÊ+ M;Q`B FB - ?ÆM M
iB i H° #Q K"i- +?Q M M +?d H`K M?Q F?-M; +| pB + ;b #QÊ+ iÈB i?ªM M?B M ?Ä

.QÆM; *¬M F€ i?"i +ÁM +?Q ç~v +Y çB p"Q T?ÁM; t2K [m - ?B M ;B` +?SM; FB M
i`Î p - M?Q p"v M?'i ç`M? +m°+ ç¢B +?B M F?B M½v +| bU HB M [m M +O i? M? v

U%đöÇXÔU%đöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

æ•v H" K°i i? M? imv i i? #^aQ FB K5

L;QÌB +—K FB K H" K°i H½Q M?•M i` M K†i F?¬M; M?B m #B m i bM?- ? B H¼M i| +
? B # M K†i- M?QM; ;QÆM; K†i HΦB F?¬M; +| p ;B" H½Q # Q M?B m- +?ŠM; F?€
b„+ K†i +| p #bM? i?^aM K" #,M; bQÆM;X >„M i?QM; /QM; #QÊ+ çB i` M çQÌM;- i
F?¬M; M? M?- M?QM; +€+? t M? m K'v i`,K i?QÊ+ HΦB +| i? pQÊi [m i`QM; M?€

h?"K +?Q K°i Qi i?O p i?"M? +?O T?O +?d +^aK ;B€+ +| K°i +¶ FB K F?Q HΦM? H)
+?Q F`T T?^aM SM;5

æ•v H" K°i FB K F?€+? imv i i? 5

L?bM i?2Q H K b„+ i?•M ^aM?- M?[M; i?O p +,M #^aM H" F?¬M; i? çm´B F`T- +m®
i`Æ K„i M?bM M;QÌB FB i`U+ iB T çB p`Q i`QM; çΦB b^aM? i?"M? +?O T?O- i`QM;
M;?o M?Q i? X

"¼M ?¼KÆ ?? +^aK i?'v çQÊ+ M;QÌB M"v #¼M ?¼F?¬M; i? +?¼+ iÈB- +?Q M M +
F?¬M; ? çm´B i?2Q- #ÎB pb #¼M ?¼ç m #B i M m +ÁM iB TiK+ i`mv tm®M;- ç•v +

@ "^M; ?[m +O i Î +?¶ M"Q5

G K v FB K F?€+? pW b^aB #QÊ+ p`Q i`QM; çΦB b^aM? i?"M? +?O T?O- i? M?•K H
;B M`°M; HÈM +?mM; [m M?X

h? M?•K pW i`mv M ç M- M; v H"TiS+ H"K b„+ K†i .QÆM; *¬M F?¬M; F?ÄB #B M
çQÊ+ +| p¬ b® çΦQ FB K F?Q imM; ?Q`M? i`QM; F?¬M; i`mM;- iU ?? iMv i?ÌB ç r
M;QÌB F?€+X

@ E€ iQ+? +?B FB K h—M h?B M >Q`M?5

J†+ /M .QÆM; *¬M ç½ bÈK +| +?m`M #` M;QÌB M"v b) iÈB- M?QM; F?B i?U+ bU M
;B€+ ç€v HÁM; M?Q `mM H M- i?•M H" #€i +`T pã i¬M +QÌM; ;B^ai? M?QM; ?„M H
KbM? v m Èi +?ŠM; F?€+ ;b K°i +QM FB M5

GQΦB +^aK ;B€+ M"v i?"K +?Q ?„M +kM; +?Q iWM; +^aK i?'v [m F?B çSM; i`QÊ+ H
h—M S?"KX

h—M h?B M >Q`M? M"v i?"i bU H" [m€ KΦM? K)- +?d çSM; v M MÆB ç|- +| i? H"K +
i`"M M;"T FB K F?Q ç M t2M- H9+ M"v .QÆM; *¬M +^aK ;B€+ +?d +—M KbM? F?¬M;
H"TiS+ ç—m i?•M i€+? Hv5

@ æ² i?"M? +?O ç½ #` h—M S?"K ;B i +? i5

.QÆM; *¬M ?Qi b•m K°i ?ÆB- +® ;„M; H"K #^aM i?•M #bM? ioM? i`Î HΦB H M iB M; M
#` i®i M?[M; HÌB +—M M|B M?QM; H9+ M"v HΦB F?¬M; M|B M´B K°i +•m M"QX

.QÆM; *¬M #B i çQÊ+ æ² *?QM? GQM; +MM; h—M h?B M >Q`M? p®M +| K°i +?9i
KÈB i`Ê ;B9T h—M ;B T?QM; iÄ æΦB S?QM; h?"M? +?†M çQÌM; +O h—M S?"KX

*?Q M M ?„M #B i #^M; ?[m i`QM; KB M; h—M h?B M >Q`M? M?„+ iÈB +?QM? H" i
æ² *?QM? GQM;X

@ "^M; ?[m +O i ç½ +? i\

L;?2 p"v b„+ K†i h—M h?B M >Q`M? +?Êi HΦM? HMM;- M?'i i?ÌB M?B i ç° i`QM; i?
FB K F?Q imM; ?Q`M? iU ?? +kM; M;QM; F i i?"M? ?bM?- H"K i`QM; F?¬M; ;B M H
çB m #,M; bQÆM; i9+ b€iX

.QÆM; *¬M +^aK ;B€+ M?Q K€m ?mv i +O KbM? #` ç¼M; HΦB- p`Q H9+ M"v F?¬M;
+?"K +?ΦT ;"i ç—mX

@ "^M; ?[m +O i - H" h?B M >Q`M? ?ΦB M;QÆB5

h` M K†i h-M h?B M >Q`M? M´B H M p #B i?QÆM;X

L?'i i?`ìB FB K w i`QM; i?`M? +?O T?O +kM; ;B®M; M?Q #B M i?`M? +¬ i`+? - i?"i
pW #` i´M i?QÆM;X

.QÆM; *¬M +,M #ªM F?¬M; /€K i`ª HìBX

@ h?¬M; +€Q i?B M ?¢- +| h-M h?B M >Q`M? M`v K°i M;`v- æ¢B S?QM; h?`M? p
L m M;QìB M`Q /€K iÈB i` M? çQ¢i p` i`Q i?`M? +?O- +?Q /M H` pä i?€M? +QìM; ;E
+?•M i`ìB ;|+ #B M +kM; Km®M ;B i+? i5

Zm K°i F?€+- i? M? •K h-M h?B M >Q`M? +?Êi i`mv M ç M- K°i HQ¢B b€i F?Q M
T?€ pÐ M|+ M?` i?`M? +?O T?O- F?¬M; M;WM; +?'M ç½M; i` M #-m i`ìB æ¢B S?Q

hQ`M #° /•M +?9M; æ¢B S?QM; h?`M? M;?2 çQÊ+ i? M? •K M`v M?'i i?`ìB i`QM; H
H¢M?- +| +?9i pä ;Bª im pB i?'T +MM; i•K ibM? F?¬M; çO +Æ ?² +?`m F?¬M; M´B [

@

" M i`QM; ç¢B bªM? i?`M? +?O T?O- H9+ M`v .QÆM; \*¬M `mM H M #-M #`i- #ªM
+QìM; ;Bª- F?¬M; M;ì H9+ M`v #` ?M /¼ ç M K² ?¬B H¢M? ç-K çb 5 L?È iÈB HìB
M;?2 HìB M|B +O h-M h?B M >Q`M?- ?„M +| +?9i Km®M Kî KB M; M|B H¢B +?Q
#ªM F?¬M; +| /kM; F?Q Kî KB M;5

hm pB i•K +ªM? #€i +'T pä i¬M M?B m M,K- î i`QÊ+ K†i h-M h?B M >Q`M? ?Q`M i
+MM; H` pä i¬M +QìM; ;Bª- M?QM; FûK M? m +€+? t p¢M /†K5

*m®B +MM; ?„M pšM HU +?¼M BK H†M; F?¬M; M|B- /M i? M`Q ?„M #B i çQÊ+ +|
h-M h?B M >Q`M? +MM; h-M S?`K i`M €T- Qì M?'i M;`v b m b) F?¬M; +ÁM M;QìB
S?QM; h?`M?5

>ÆM M[?„M +kM; #B i H-M M`v h-M h?B M >Q`M? Km®M çm´B ;B i h-M S?`K- M?
+K+ H` ?¼ æ² ? v ?¼ h-M- +?d +¬M t2K F i [mª +m®B +MM; i?b b) #B i5

aQM; h-M +MM; bQM; F€i Q+?- ç M i°i +MM; B KÈB H` M;QìB i?„M; +m®B +MM; \

h`QM; HÁM; .QÆM; *¬M +kM; p¬ +MM; +?ì KQM;X

@ L m #^M; ?[m +O i ç½ çB p„M;- M?Q p`v i?`M? +?O T?O +kM; F?¬M; +¬M i?B i

L; v b m F?B i? M? •K i`mv M` - F iB T h-M h?B M >Q`M? +kM; F?¬M; ? HB +K
M;`M; ç-m çªQ K„i M?bM [m i?`M? +?O T?OX

a m ç|`9i FB K5

E? M?5

EB K [m M; i`„M; M?Q imv i +?Êi H|2- .QÆM; *¬M +,M #ªM F?¬M; +?SM; FB M ç
;B€+ i`QÊ+ K„i i`„M; t| - i?"K +?Q ?„M +kM; M?bM F?¬M; i?'v `®i +K+ h-M h?B M
F?¬M;- /M i? M`Q çB M[ ?„M +ÁM +?Q F`T M?€v K„i i?b +?SM; FB M FB K ç½ p`

@ æQÆM;5

h-M h?B M >Q`M? F?¬M; M|B i? K HìB M`Q- bªB #QÊ+ çB ` F?ÄB i?`M? +?O T?O

.QÆM; *¬M i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K M?bM h-M h?B M >Q`M? `ìB çB- i`QM; HÁM; p¢
K°i FB K ?Q`M iQ`M M^K M;Q`B bU iQìM; iQÊM; +O ?„M- i`QÊ+ FB ?„M +,M #ªM
ç¢i çQÊ+ iÈB HQ¢B i®+ ç° M?Q i? M`v5

EB K w- FB K F?Q- FB K i? - FB K +?B m i?"K +?Q H` FB K i?¬M +O h-M h?B M >

æ¢i iÈB +ªM? ;BÈB [m, i?¬M F?| HQìM;5

L; v b m ç|X

@ P M? HQM;5

h? M? •K iB M; M' p M; i`mv M` M; v i`mM; i•K æ¢B S?QM; h?`M?- H`K +ª iÁ i
ç°M;X

E?B €M? K„i K¼B M;QìB M?bM p T?QÆM; ?QÈM; M`v- ç m F?B T bÊ F?B M?bM i
-K bKT ç´- ?| i?`M? K°i ç®M; ?Q M; i`M T? iQ+?X

*| M;QìB H9+ M`v çSM; ; -M i?`M? +?O T?O +?d +ªK i?'v MÆB M`v +| FB K F?Q p+
pÐ i|+- iU ?² Km®M ç2K H`M / +O ?¼ im i?`M? `QÈK K€mX

@ P H¢T

Zm ?²B H•m- K°i i?•MªM? ç-v #KB ç'i iW # M i`QM; ç®M; ?Q M; i`M çSM; H M-
i?•M ç-v p i i?QÆM; ;? M;QìB5 oW `²B i`QM; K°i FB K +O h-M h?B M >Q`M?- i
iQM? K¢M; M?QM; #ªM i?•M +kM; #` i`¼M; i?QÆM;5

*?d H` K°i FB K5

@ *?ŠM; i? i`€+? +| HìB M|B i?"i M?B m +QìM; ;Bª +`T pä i?€M? ç m F?¬M; /€K i`
G9+ M`v i•K i?-M .QÆM; \*¬M +ÁM +?Q ´M ç`M?- i`QM; HÁM; pšM +ÁM +ªK ;B€+ i
æ¢B E?¬M [m®+- M? >MM; h?`M?5

h-M S?`K +MM; S?QÆM; hB m hbM? ç M; çB i` M çQìM; T?® # M i`QM; i?`M?X

E?¬M; i? F?¬M; M|B imv `^M; +ª ok h?B M ç¢B HK+ ç m pä T?QM; +QìM; i?`M?- M
æ¢B E?¬M [m®+ +`M; i¬M bMM; pä HU+ ?ÆM +ª æ¢B EB M [m®+X

d89X *?QÆM; dej, *?d G` L?¢+ æ KX URV

*?QÆM; dej, *?d H` M?¢+ ç KX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

í i` M çQìM; HÈM- M;Q¢B i`W M[iY- +Æ ?² ç m H` ç¢B ?€M p¢K pÐ- ;QÆM; K†i i?¬
HU+ +O /•M +?9M; #bM? i?QìM; +kM; K¢M? ?ÆM /•M +?9M; æ¢B EB M [m®+ `i M

J` # M i`QM; M? >MM; h?`M?- h-M S?`K +| i? KÆ ?² +ªK SM; çQÊ+ `i M?B m i?U

M? >MM; h?`M? +kM; H` K° M? ?MM; - M;?2 M|B iÁ ç¢B i?`M? M`v i?QìM; tmv M
tm'i ?B M i?"i M?B m M?•M p"i i?B M i`B- +kM; +| F?¬M; Qi i?B M i`B M´B / M? iV

J°i K†i H` #ÎB pb MÆB M`v +| i? M|B H` ç'm pä i`M; HÈM M?'i æ¢B E?¬M [m®+
+QìM; ;Bª i?QìM; tmv M T?€i bBM? [mv i ç'm- K°i K†i F?€+ H` #ÎB pb MÆB M`v
M;mv M- [mv K¬ imv `^M; F?¬M; HÈM #`M; u m h?9 >Q M; L;mv M- M?QM; # M i`
?ÆM M[T?¬M HÈM ç m i?"T T?¬M +QìM; ç¢B- i?'i #€i +`T v m i?9 +kM; i?QìM; tn

u m i?9 #bM? M;mv M çQÊ+ tQM; H` M? >MM; æ` - K¶B # M,K æ¢B E?¬M [m®+ b
M? ?MM; b,M i?9- `i M?B m +QìM; ;Bª pb i` M? / M? HÈB M?'i i?ìB iW i`QM; æ¢B
ç` T?QÆM; i` M ok h?B M ç¢B HK+ K` çB iÈB MÆB M`vX

*QìM; ;Bª i`T i`mM; - M? ?MM; tm'i ?B M HÈT HÈTX

æQÆM; M?B M- ?B M i¢B h-M S?`K iU M?B M F?¬M; +| # Q M?B m ?SM; i?9 pÈB
?„M +kM; F?¬M; +| i?ìB ;B M /Q i?W çB M;?B M +Sm ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9
pb ç½ +?¢v bm®i ? B M;`v çQìM; - HQ H„M; i?•M i? S?QÆM; hB m hbM? F?¬M; +?
i?`M? M;?d M;ÆB K°i +?9i- `i M? M? b) tmv M [m iÁ i?`M? i?` M`v i`U+ iB T çB
h?¬M h?9 ;B i°+X

_ 'i M? M?- ? B M; QÌB çB H M K°i iYm H-m ; -M ç|X

EB M i`9+ +O æ¢B E?¬M [m®+ F?€i?¬ H¶- iYm H•m +?B K /B M iQ+? F?€ HÈM M
bQ b€M? pÈB o¼M; L; mv i G•m +O æ¢B EB M [m®+ F?¬M; +€+? M`Q b€M? #^M; - M
+'T HB i iYm- , M i?`i +kM; H` iWM; F?®B HÈM5

*kM; +| i? M|B H¢B +| K°i T?2M ?QÆM; p` F?€+ ?ŠMX

h-M S?`K +MM; S?QÆM; hB m hbM? M;²B tm®M; - h-M S?`K M; ?2 çQÊ+ # M i`QM
M; ?` Hm`M- +kM; T?€i ?B M # M i`QM; æ¢B E?¬M [m®+ +kM; M; ?` Hm`M p F€iQ
pb æ¢B S?QM; h?`M? ç½ T?QM; iÄ p`B M; `v- +?mv M MÆB ç| +ÁM +?Q F`T i`mv
M; ?` Hm`M K°i Qi +?mv M tQ +O h-M S?`K K` i?¬BX UX

J` Î i`QM; [m®+ ; B i¬M pÄ M`v- +€+? M?bM p h-M S?`K +?B i?`M? ? B T?2- K°i
K°i H` ?Q`M iQ`M F?¬M; iBM- i?`K +?Q H` bmv çQ€M F?BM? i?QÌM; ç²M ç½B +?d

æ®B pÈB M?[M; HÌB M; ?` Hm`M M`v h-M S?`K +kM; F?¬M; ç w- +?d H„ + ç-m- i
M?QM; H`K +?Q ?„M +| +?9i M; Q`B w Km®M +?QM? H` K°i Qi €M? K„i /•M +?9M;
hbM? H¢B iU ?² +| +?9i F?€+ ?ŠMX

@ hB m iY- i Km M? ç-m M`v- M|B +€B ; B€ çB5

L; v F?B ? B M; QÌB h-M S?`K m®M; `QÊm ; -M tQM; - pW ç`M? `ÌB çB- #¶M; M?B M
+O #¼M ?¼- ç2K K°i i9B FBK M; mv M HÈM M M H M i` M #`M- H`K +?ûM #€i i` M

h-M S?`K +| +?9i /Î F?|+ /Î +QÌB M?bM S?QÆM; hB m hbM?- H9+ M`v M`M; H°`
?„M +kM; #B i æ¢B E?¬M [m®+ Hm¬M +| iQ i?€B /•M T?QM; /kM; K½M? - ?ÆM M[
i?`M? T?QM; i`Q- M?QM; F?¬M; i? iQÌM; çQÊ+ H¢B +| M; QÌB ç2K +?O w ç€M?
hbM?X

hmv S?QÆM; hB m hbM? ç½ Î +?mM; pÈB h-M S?`K çQÊ+ K°i i?ÌB ; B M- M?QM; #
M[pW `²B M`M; Hm¬M +?mv M i•K `| i`QÊm +?Q h-M S?`K- i?Q¢i M?bM i?`i ; B®

*kM; F?¬M; #B i pb M; mv M M?•M ; b- i` M M; QÌB S?QÆM; hB m hbM? iU ?² +| K
pÈB /•M +?9M; æ¢B E?¬M [m®+ - M; v +ª K°i Qi /•M +?9M; #bM? i?QÌM; F?B M?bM
p #`i ç²M; - çB m M`v +kM; F?¬M; TªB /Q M; mv M M?•M /mM; K¢Q i` im´B tBM? (

h-M S?`K iU ?² M?bM ` çQÊ+ K°i b®M; QÌB ; B®M; M?Q H°` p i¬M FQM? +MM;
K°i Qi M; QÌB H°` /K+ p¼M; +?B K çQ¢i i`„M; i`ÊM- +?ŠM; ?¢M M?Q ç¢B ?€M p¢K

>„M bmv çQ€M çB m M`v ?ŠM +| [m M ? iÈB i? +?`i +O S?QÆM; hB m hbM?X L; ?
[m®+ T?¬M HÈM iU M?`M H` ?`m /m +O i?¬M i?9 /QÈB i`QÊM; *?•M oä h?¬M- +
çQÊ+ i?¬M i?9 ?mv i K¢+? `i HQ½M; - F?Q HU+ K¢M? ?ÆM M?[M; pÄ ; Bª +O M?[
h?¬M h?9 ; B i°+ +`M; +| ç` p` + Q i?QÊM; i`QM; æ¢B E?¬M [m®+X

J` S?QÆM; hB m hbM? +| çQÊ+ h?9 GBM? h? - i`ÌB bBM? Hm¬M +| HU+ªM? ?QÎM

@ *9i M; v çB- #´M M?•M F?¬M; H`K +?mv M Km #€M /•M +Q- ?ÆM M[M; QÆB im

L?QM; h-M S?`K ?B M M?B M F?¬M; i? K [mªM iÈB v m +¬m +O ç¢B ?€M FB - ?„M
M¼- i?ªM M?B M M|BX h?U+ HU+ M; QÌB M`v +?d KÈB ç°i T?€ iÈB HBM? pÄ bQ- çQ
H` ?ªQ i?O- M?QM; Î i`QÊ+ Kti h-M S?`K ?Q`M iQ`M F?¬M; ç€M; M?„+ iÈBX

@ L; QÆB M|B +€B ; b\

æ¢B ?€M FB M; ?2 çQÊ+ HÌB M|B +O h-M S?`K- b„+ Kti i?Q€M; +?®+ i`-K tm®M

@ *9i5

h-M S?`K i`U+ iB T [m€i H¢M? K°i iB M; - b m ç| ®M; i v €Q M? M?`M; T?`i H M- H
+ªM i-K K„i M?`i i?ÌB Q M? # v` M; Q`B- b m ç| K¢M? K) M M tm®M; /QÈB #`+ i?

*kM; K v iYm H•m /MM; i`B HB m FB M i`9+ t2K M?Q +?„+ +?„M- ?ÆM M[h-M S?
M m F?¬M; +?d bÊ iB m H•m b) #` pĐ i MX

>„M #B i # M i`QM; æ¢B E?¬M [m®+- /•M T?QM; /kM; K½M?- M m K°i F?B ?„M #E
iB T M?'i ç`M? b) ;†T T?ªB T?B M iQ€B F?¬M; M;WM;- K` M m ?„M #B m ?B M`
M;QìB FB M;QÊ+ H¢B b) bÊ ?½B- i¬M FQM? ?„MX

_ 'i M?B m M;QìB i`QM; iYm H•m pW `²B F?B i?'v ç¢B ?€M çB iÈB +¢M? #`M +O H
M;²B t2K +m° + pmB- M?QM; H¢B i?'v +?d i`QM; M?€v K„i ç¢B ?€M FB ç½ #` ?'i #
M;¢+ Kî iQ ? B K„i- i?`K +?Q `i M?B m M;QìB +,M #ªM M?bM F?¬M; ` h¬M S?`K H

@ hB m hbM?- +?9M; i çB i?¬B5

h¬M S?`K #bM? ioM? m®M; +¢M +?ûM `QÊm i`QM; i v- b m ç! ç†i iB M H M #`M- ç
hbM?X *?d H` K°i +?mv M M?Q p`v- î i`QM; æ¢B E?¬M [m®+ Hm¬M b) T?€i bBM?-

G9+ M`v S?QÆM; hB m hbM? M?9i M?€i çB i?2Q b m ?„M- #° /€M; M`v H`K +?Q i?
+?9 wX

@ L;QìB æ¢B EB M ;•v ?'M pÈB M;QìB æ¢B E?¬M +?9M; i 5

J` M; v F?B h¬M S?`K +MM; S?QÆM; hB m hbM? çB iÈB +Y i? M; H¬m- i M ç¢B
pW `²B ç½ ?mM; €+ F m ;`QX

@ - i M;?2 M!B æ¢B E?¬M [m®+ /•M T?QM; /kM; K½M?- +?ŠM; H) +ª T?d F?Q +k

h¬M S?`K i?ªM M?B M +QìB M!B- M?QM; €M? K„i `ÆB tm®M; i` M M;QìB i M ç¢B ?
HmB ` b m- F?¬M; /€K iB T iK+ H M iB M;X

@ o` ?mvM? ç FB - tBM /WM; #QÊ+5

h¬M S?`K +kM; F?¬M; iB T iK+ ç w iÈB ç¢B ?€M- +?d +MM; S?QÆM; hB m hbM? ç
F?B ?¼ KÈB çB çQÊ+ MY +¬m i? M;- K°i i? M? •K +?Êi F m #¼M ?¼X

d88X *?QÆM; d88

*?QÆM; de9, *?d H` M?¢+ ç KX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i¬K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?¡K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ *€+ ?¢ +ÁM +! +?mv M ;b\

h¬M S?`K +?`K `½B [m v ç¬m H¢B- HB M i?'v K°i i?B m ;B i?•M K†+ +~K #`Q ç M
ç€M? ;B€ KbM?- HB M H M iB M; ?ÄBX :½ i? M? MB M FB F?QªM; +?WM; ? B KQ
M?bM M?m ?Á ?ÆM M?[M; M;QìB æ¢B E?¬M [m®+ K°i Qi- M?QM; i?U+ HU+ +kM;
#€i +'T HBM? pà bQ +ªM? ;BÈBX M;m²M

æB m M`v ç®B pÈB M;QìB i?QìM; K` M!B +kM; t2K M?Q H` K°i i?B M i`BX

@ > ? - i¢B ?¢ H` M? >MM; h?`M? E?QÆM; ;B E?QÆM; >¢Q- ?Q M M;? M? ?m
h?`M?X J` ?mvM? ç +kM; ç½ ?B m H¬K- ?`M? pB M?Q M;QìB FB +?d H` ?B M iQ
+?9M; i - /•M +?9M; #bM? i?QìM; i`QM; MQÊ+ F€ i?"i ç®B pÈB M?[M; /•M +?9M;
i?"T T?¬M ?[m ?ªQ

h? M? MB M K†+ €Q +~K #`Q ?Á M?½ +QìB M!B- b m ç! HB + K„i M?bM ç¢B ?€M-

@ G,M t K°i +?9i- b m M`v çWM; ç i ;†T H¢B M;QÆB i`QM; M? >MM; h?`M?5

@ .¢- E?QÆM; i?B m ;B 5

æ¢B ?€M FB M;?2 +~K #`Q i? M? MB M [m€i HÈM- M?'i i?ìB ?QªM; bÊ iQ`M i?•M
?QªM; bÊ +?¢v tm®M; i? M; H¬m # M +¢M?- #° /€M; #Ä +?¢v M?Q ç`Q K¢M; i`®B

h-M S?"K M; ?2 HÌB ?„M M|B +kM; F?¬M; +| w FB M- +?d M?"M M?¢i +QÌB F?¬M; M
+O E?QÆM; >¢Q Î M? >MM; h?"M? +| ¢` p`- K" p +?mv M M; QÌB +O æ¢B E?¬M
+kM; F?¬M; [m M ? ; b iÈB ?„MX

@ > ? - ?mvM? ¢ +| i?•M i?O i?"i + Q- tBM ?ÄB +| T?ªB H-M M"v iÈB ¢•v ¢`M? i?
i?9\

E?QÆM; >¢Q i?'v h-M S?"K F?¬M; H M iB M; - +kM; F?¬M; ¢ w- +?d ?ÄB b M; +?r

@ E?¬M; T?ªB- H-M M"v +?d ¢B M; M; [m K" i?¬BX

h-M S?"K H„+ ¢-m M|BX

@ > ? - p"v i?b i?"i ¢€M; iB +- M m M?Q ?mvM? ¢ F?¬M; +-M ¢B ;'T- +| i? +MM;
M? >MM; h?"M? i' +?S+ ¢¢B ?°B M? ?MM; b, M i?9 i?"i M' B iB M; +ª ok h?B M ¢¢
¢ m ¢ M i? K ; B - +?ŠM; ?¢M M?Q æ¢B Gv [m®+ o•M S?B .QÆM; +kM; iWM; H'v [i
¢¢B ?°B M? ?MM; X

@ >mvM? ¢ ?ŠM H" +kM; M?bM` ¢QÊ+ ?B M ; BÌ+QÌM; ; Bª i`ªB `°M; MÆB M"v- M
i +ÁM /U iQM? KÌB i?B M i" B M' B / M? M? 'i ¢¢B HK+ h-M S?"K ¢ M i? K /U- ¢Q+?
¢ F?¬M; M; ¢B bmv M; ?o K°i +?9iX

L?bM [m E?QÆM; ; B +O E?QÆM; >¢Q ?ŠM +| i? K ; B i' +?S+ ¢¢B ?°B M? ?MM
T?€i ?B M i?U+ HU+ h-M S?"K # 'i T?"K- pb i? FB M M?ŠM /m i?mv iX

@ o•M S?B .QÆM; +| i? K ; B [m \ *ÁM KÌB i iÈB i? K ; B b Q\

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +QÌB i?-K- H-M M"v ¢Q€M +?WM; H" E?QÆM; ; B ¢½ ; ÎB i
; B M?QM; ?„M F?¬M; +| K†i i`QM; ; B i°+- +?Q M M F?¬M; i?m ¢QÊ+- M?QM; ?B
iBM iS+ M"vX

æ€M; iB ++?QM? H" ?B M i¢B ?„M ¢ M; K°i KU+ ¢ T?ÁM; h-M h?B M >Q" M? ¢m' B
pB M K +?OM; i?S iQ- i¢K i?ÌB F?¬M; +| #B M T?€T i? K ; B X

@ h?"i +| H†B- H-M M"v i¢B ?¢ F?¬M; i? i? K ; B X

ob p"v h-M S?"K H„+ ¢-m M|B pÈB E?QÆM; >¢Q- M?QM; ¢¢B ?°B M? ?MM; # M, i
i?2Q +| +Æ ?°B ?„M +kM; Km®M i?Y t2K i? M"QX

h?B M i" B ; †T K†i HŠM M? m- +kM; `i +| w iS- t2K M?Q +| ¢QÊ+ i`Ê ; B9T +?Q im ?

@ o"v i?b i?"i ¢€M; iB +- tBM ?ÄB ?mvM? ¢ i¬M iQM? ¢¢B / M? \ h¢B ?¢ M? >MM;
+MM; +€+ ?¢ H"K #^M; ?[mX

h` M K†i E?QÆM; >¢Q ?B M H M iB iB + ?"M- H"TiS+ ?ÄB i? KX

@ h-M S?"K5

h-M S?"K +kM; F?¬M; ? +?2 ; B'm- i`QM; KB M; i?ªM M?B M ¢€T- b m ¢! F?¬M; +
hB m hbM? ¢B M? M? tm®M; H-m- /-M /-M #B M K' i i`QM; /ÁM; M; QÌBX

@ h-M S?"K\ E€ iQ+? +?B iY h-M S?"K\

L; ?2 ¢QÊ+ +•m i`ª HÌB +O h-M S?"K- E?QÆM; >¢Q M? 'i i?ÌB M; ~M` - MK +QÌB
F?¬M; i? iQÎM; ¢QÊ+ KbM? H¢B ; †T K†i p`i?B m MB M i"mv M F€ FB i¢B ¢•v5 æ
p°B p" M; +?¢v tm®M; H-m i?b ¢½ F?¬M; +ÁM ; †T ¢QÊ+ i?•MªM? FB - ¢B m M"v
i?'v ¢€M; iB + F?¬M; i?¬BX

@ > „M H¢B H" F€ iQ+? +?B iY h-M S?"K\

@ .mM; K¢Q +MM; im' B i€+ ¢9M; H" i?"T T?-M iQÆM; iU M?Q HÌB ¢²M ¢½B5

@ oW `²B t2K ?„M tm' i i?O ¢Q+? t€+ # 'i T?"K- M?QM; F?¬M; #B i +| +? M? H +? p

@ L;?2 M|B i?ìB ;B M i`Q Ê+ ?„M tm'i ?B M i¢B EB M E?¬M æÈB- iWM; ç€M? #¢B M;?o` #•v ;Bì ç½ çB p`Q æ¢B E?¬M [m®+ +?9M; i 5

@ *?" + +?" + - i|K H¢B i?Q¢i M?bM ç9M; H`i` im´B ?5

@ *?d H` H-M M`v ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9 ?„M F?¬M; `ªM? i? K ;B - i?"i ç€M; i

@ > ? - F?¬M; #B i i M pW `²B M m #B i çQ Ê+ KbM? ;†T T?ªB F€ iQ +? +?B iY- [m-M\

æ²M; i?ìB M;?2 çQ Ê+ h-M S?`K #¢B H° iQM? / M?- H½Q #ªM iYm H•m +kM; M?'i i? ç m #` ;B"i KbM?- b m ç| çO HQ¢B •K i? M? M;?` Hm"Mi`mv M` X

>B M i¢B h-M S?`K #B i çQ Ê+ ?`M? i`bM? +O KbM? /M b Q F?ŠM; ç`M? ç½ #` E +?Q M M ?„M +kM; F?¬M; +?2 ;B'm ?`M? imM; +O KbM?- b m i?Q€M; M;?d M;ÆB S?QÆM; hB m hbM? `ìB F?ÄB M? >MM; h?`M?- iB M i?ŠM; iÈB h?-M h?9 h?`M?>

o ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9- K†+ /M ?„M +| +?9i ?SM; i?9 M?QM; F?¬M; +| i?ìB ;

L?QM; ?„M M?bM` çQ Ê+ ?B M i¢B i`QM; M? >MM; h?`M? +| i?"i M?B m + Q i?O- h?B M ç¢B HK+ i?"i bU `i t2K i`¼M; / M? F?QX M? >MM; h?`M?- M? ?MM; tm'i ?MM; b,M i?9 imv `^M; M;mv ?B K M?QM; pšM +| M;QìB Km®M KQ ÊM pB + M`v K`

L?„+ iÈB h-M S?`K #'i i`B #'i ;B€+ +kM; ç½ H`K çQ Ê+ +?mv M K` `i M?B m M;QìB +O ?„M T?ÄM; +?WM; F?¬M; i?'T ?ÆM #'i +S +QìM; ;Bª M`Q i? K ;B ç¢B ?°B M i?ìB ;B M i`mv M #€ +?Q M M ?„M pšM +ÁM +?Q b€M? #^M; o•M S?B .QÆM; X

*?mv M tªv ` i`QM; M? >MM; h?`M? ç®B pÈB h-M S?`K +?d H` K°i iB m M?¢+ ç +?QM? H` iBM iS+ p ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9 MÆB M`vX

_i M? M? ?„M +MM; S?QÆM; hB m hbM? ç½ `ìB F?ÄB M? >MM; h?`M?- +kM; H` ç +O M? ?MM; X

E?¬M; i? i? K ;B ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9- +| +?9i iB + Mm®B- M?QM; h-M S?` M`v +O KbM? +`M; i? K [m M i`¼M; - ç†+ #B i H` bÆM +®+ i?-M #Q- çO HQ¢B /'n +ÁM i`M F?®+ ?ÆM ç¢B ?°B M? ?MM; `i M?B mX

@ oB M K +?OM; i?S iQ- #'i F M?Q i? M`Q i +kM; T?ªB H`v çQ Ê+5

h-M S?`K M?È iÈB bÆM +®+ i?-M #Q- H¢B M;?o iÈB \*Ym GQM; h?€T +MM; K +?C H`T iS+ ?„M i,M; M? M? i®+ ç°- çB i?ŠM; iÈB h?-M h?9 h?`M? i?-M #Q +O æ¢B E

G` ç` T?QÆM; i`mv M iÈB HìB i`B m ?Q€M i?-M #Q p¬ +MM; FB 5

J†i i`ìB +?B m M;½ p i•v- €M? ?Q`M; ?¬M p`M; M?¢i +m®B +?•M i`ìBX

h-M S?`K +MM; S?QÆM; hB m hbM? M;WM; H¢B- i`QM; i-K M?bM tm'i ?B M K°i iÁ i` M MY bQìM M9B K•v KM [m'M [m M?- M?QM; i`QM; K•v +kM; +?SM; FB M çQ Ê ;B®M; M?Q iB M +ªM? çQ Ê+ FB M i¢Q i` M çdM? M9BX

hÁ i?`M? i?`i?"i HÈM- M;mv M; - i?Q¢i M?bM +kM; çO FBM? i•K ç°M; T?€+?- i?" bBM? ` +ªK ;B€+ i•K HBM? `mM; ç°M; X

d8eX *?QÆM; de8, h?-M h?9 h?`M?X

*?QÆM; de8, h?-M h?9 h?`M?X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œöçXÔU%œöçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

@ æ•v H` h?-M h?9 h?`M? b Q\

G9+ M"v h-M S?"K +kM; F?-M; M?"M çQÊ+ i?Q€M; M;ç+ M?B M- i?"i bU F?-M; M HçB çQÊ+ FB M içQ i` M çdM? M9B- T?Q b m H" /½v bÆEM Kç+? HB M KB M FûQ / HQçB F?Q iS+ pB M +´ t tQ i?´B i?ŠM; iÈB i`QÊ+ K„iX

hÁ h?-M h?9 h?"M? M^K i` M çdM? M9B- /QÈB +?•M M9B +| K°i i? M; ç€ i?"i /`B

hW t M?bM HçB- +ª iÁ ççB i?"M? ;B®M; M?Q K°i ç-m pB M +´ +U iQÊM; - i? M; ç€ pQB F?´M; H²X æ-m pB M +´ +U iQÊM; bWM; b[M; i` M çdM? M9B- iU ?² ç M; çQ ç'i # M /QÈB- i? M?QM; i`QM; p- ?bM? içQ +?Q M; QÌB i HQçB +ªK ;B€+ i?-M i?

h?"i ;B®M; M?Q i?-M HBM? ç M; T?M ?° H M +QM /•M +O ?„MX

@ hB m hbM?- Î i`QM; M"v Km°B +| +ªK ;B€+ çQÊ+ i? M? •K F m ;¼B FB i? K`ä`

G9+ M"v h-M S?"K M?bM S?QÆM; hB m hbM? ?ÄB i?,K- +?QM? ?„M ç½`ä`M; M; i? KÆ ?² +ªK ;B€+ HÌB F m ;¼B +kM; F?-M; TªB tm'i ?B M iW iÁ ççB i?"M? T?`WM; K M? K-M; Î T?Q b mX

h?"i M?B m çB m i?-M #Q- +?2 ;B'm i"M b•m i`QM;X

@ *| - M?QM; i?"i bU çB iÈB MÆB M"v- Km°B iU ?² +| HQçB +ªK ;B€+ M?Q [m v p

G9+ M"v S?QÆM; hB m hbM? +kM; #` +ªM? iQÊM; i`QÊ+ K„i H`K`mM; ç°M; - K°i ;"i ;"i ç-m M|BX

@ *ªK ;B€+ [m v i`Î p ;B çbM? \ > v H" Km°B p®M H" M; QÌB +O h?-M h?9 ;B i° Km°B HçB tm'i ?B M içB æçB EB M [m®+ \

h-M S?"K F€ HçB ?ÄB- ?„M #B i S?QÆM; hB m hbM? +| çQÊ+ h?9 GBM? h? - çQ+1 h?9 ;B i°+- i?"K +?Q +| HB M ? HÈM H Q iÈB i?-M i?9X

@ Jm°B +kM; F?-M; #B i- Km°B +?d #B i iW M?Ä Km°B ç½ bBM? ?Qç i içB æ-M; *? im´B i?b çB p`Q h?-M J°+ h?"M? J°+ ;B - H-M M"v H" H-M ç-m iB M Km°B`ÌB F?/ S?QÆM; hB m hbM? H„+ H„+ ç-m M|B- iU ?² M" M; +kM; +ªK ;B€+ i?"T T?-M K ? +| +ªK t9+ FBM? bÊ- F?-M; #B i +| TªB H" pb p ç M ; -M M?" i?b +`M; +ªK i?'v t9

@ o"v F?Q M ?½v bmv M; ?o M?B m- çB- ?B M içB +?9M; i ç M h?-M h?9 ;B i°+- Î ç€T €MX

h-M S?"K i`M M S?QÆM; hB m hbM?- b m ç| /šM ç-m çB p ?QÈM; iÁ ççB i?"M? \_'i M? M?- ? B M; QÌB çB iÈB +?•M M9B h?-M h?9 h?"M?- çSM; /QÈB +?•M M9B- h i?"i /`B- F?-M; F?ÄB +| +ªK ;B€+ i?"i ?MM; poX ""+ i? M; FûQ /`B ?ÆEM M;`M i?QÈ i`„M; - M m H" M; QÌB #bM? i?QÌM; çB iWM; #"+ #QÊ+ H M i` M- +?d bÊ TªB iB m *`M; i? K F€ /` +?QM? H" p`Q H9+ M"v h-M S?"K HçB +?SM; FB M +| i?"i M?B m M M; ?B K i9+- p- +MM; i?"M? FQM?- ?ÆM M[ T?QÆM; i?S+ çB H M M9B +kM; i?"i #"+ i? M; i?b [m€`çT tm®M; - i`QM; KB M; H`K M?~K #€B tm®M; +?QM H-M- b m HçB ç°M; i€+ pW`²BX

h`QM; M?[M; M; QÌB M"v i?"K +?Q +| M; QÌB i` M i`€M ç½ +?ªv K€m- M?QM; #¼M ?¹ +| +ªK ;B€+- +?d i?ŠM; #Á H M i` M M9BX

@ h` Q H M M9B M?Q p"v- /M KQÌB M;`v +kM; +?Q H M iÈB çB \

h`QM; HÁM; h-M S?"K F?-M; F?ÄB +ªK i?'v +| +?9i HQ H„M; - ?„M çQ€M M?[M; M; ççQ +O i?-M i?9- iU ?² ç M; /MM; HQçB T?QÆM; i?S+ +´ [m€B M"v iÁ p i-M FQ +O i?-M i?9X

L?QM; h-M S?"K +kM; F?-M; TªB iQM ç² +O i?-M i?9- i?"K +?Q +kM; F?-M; T h?-M- iU M?B M b) F?-M; /MM; T?QÆM; i?S+ çB M +m²M; M?Q M?[M; M; QÌB FB F?-M; TªB ?„M HQ H„M; #` [m€ M?B m M; QÌB T?€i ?B M` ?`M? imM; +O KbM? /KM; *?m hQÊ+ .U+ # v H M çdM? M9BX

_'i M?B m M;QÌB- M; v +^a h-M h?B M >Q" M? +kM; +?d #B i ? „M iWM; tm'i ?B M
 F?¬M; +| B #B i ? „M çB iÈB h?¬M h?9 h?¬M? - #ÎB pb iW M? >MM; h?¬M? +| i? ç
 i`b- çB iÈB h?¬M h?9 h?¬M? M m çB +QM çQÌM; #bM? i?QÌM; M;QÊ+ HçB +¬M; T?
 L?QM; h-M S?¬K +| çQÊ+ M,M; HU+ T?B ?¬M? - +| i? pQÊi b¬M; pQÊi M9B- F?¬M;
 @ æB i?¬B- +?9M; i çB H M5
 *m®B +MM; h-M S?¬K M?bM [m S?QÆM; hB m hbM? M|BX h` M i?U+ i - M m ÎMA
 i?U+ bU [m€ + Q çB m K°i Qi- +?d bÊb) K M; i°B / M? F?BM? M?ÌM i?¬M HBM?X
 a m ç| ? B M;QÌB #„i ç-m #QÊ+ H M #"+ i? M;X
 h?"i i?¬M F€- M?QM; F?B #QÊ+ +?•M h-M S?¬K #QÊ+ H M #"+ i? M; i?b ? „M +^aK i
 M†M; M - K°i HQçB HU+ HQÊM; iQÆM; iU M?Q i`¼M; HU+ +O >mv M h`¼M; Zmv
 i`-K tm®M; /QÊBX
 > „M M?bM i?Q€M; [m S?QÆM; hB m hbM? - [m^a M?B M i?`v M" M; ç M; #QÊ+ çB i?
 @ h?¬M h?9 ;B i°+ /MM; T?QÆM; i?S+ M`v ç F?^aQ M; ?B K iQM ç² +O #¼M ?¼b
 h-M S?¬K +^aK ;B€+ +| +?9i F?¬M; ç" M? HÁM; - ? „M çB K°i çQçM T?€i ?B M +| M;QÌ
 i` M i`€M ç m H" K€m iQÆB- i?"K +?Q b„ + K†i +kM; p¬ +MM; i€B M?Êi- #B m ?B M
 h`QM; M?[M; M;QÌB M`v- +| +?9i M;QÌB i?U+ HU+ F?¬M; + Q- #Á H M p`B M;`v K
 F i [m^a #ÎB pb F?¬M; çQÊ+ ,M m®M; - ç|B #KM; Km®M ?¬M K X
 L?QM; i` M #"+ i? M; #` bmv b9i M?Q p"v F?¬M; /QÊB M;`M M;QÌB- h-M S?¬K +kM
 M?¬M bU M?Q p"v- +?d +| +?9i #`i ç„ + /o H„ + ç-m- ç®B pÈB M?[M; M;QÌB M?Q i? ?
 i?QÆM; ?çB ? v #°B T?K+ ?¼X
 L;QÌB +| M M +| iQM M;QÐM; ? v F?¬M; - ç•v H" K°i p'M ç p¬ +MM; i?•K^aQX
 •M? K„i h-M S?¬K M?bM p ?QÈM; M?[M; M;QÌB M`v p¬ +MM; T?S+ içT- M?QM; €M
 +MM; S?QÆM; hB m hbM? ç m i?"T T?¬M T?šM M°- ç®B pÈB #¼M ?¼K" M|B- h-M
 /MM; T?QÆM; i?S+ M? M?¬M; M?Q p"v çB H M M9B- [m^a i?"i H" ?¬M? pB F?BM? M
 h-M S?¬K çQÆM; M?B M b) F?¬M; iQM? iQ€M pÈB ?¼- M?QM; H9+ M`v S?QÆM; h
 ç°M; - iU ?² +kM; Km®M ;B®M; M?Q M?[M; M;QÌB FB T?O T?K+ iB M p T?Q i`Q
 @ L m çB H M FB m M?Q p"v- T?^aB +?ì iÈB F?B M`Q\
 h-M S?¬K F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´- ? „M iU M?B M F?¬M; Km®M H½M; T?Q [m€ M?B
 i`U+ iB T /MM; i v FûQ S?QÆM; hB m hbM? - i?B i`B M #° T?€T `i M? M? iB M H
 h®+ ç° +O ? „M i?"i M? M? - ?ÆM M[i`¼M; HU+ ç®B pÈB +^aM? ;BÈB pã i¬M M?Q
 Hmv M i`QÌM; F€i`QM; HQçB ?Q" M +^aM? i`¼M; HU+ i`QÊ+ FB +Æ ?² H" +| i? t2K
 i? +?SM; FB M çQÊ+ +Y h?¬M h?9 h?¬M?X
 h?¬M i?€M? i` M; M; ?B K- `°M; `½B ççB F?Q- K°i iÁ i?¬M? i?` H"K +?Q M;QÌB i
 +?Q iWM; +|X
 s2M HšM i`QM; K•v F?|B- iÁ i?¬M? i?` ;B®M; M?Q M^K i`QM; iB M +^aM? - H"K h-M
 KbM? çB iÈB L K h?B M J¬M iB M +^aM? i`QM; i`mv M i?mv i ç` +¬mX J" M; v +Y
 iQÊM; FBK b„ + pB M +´ +U iQÊM; - iU ?² Km®M FB K bQ€i M?[M; M;QÌB iWM; çB
 " M +çM? T?Q iQÊM; +U iQÊM; +| p`B p` M;•M ;B€T i?O p ç M; çSM; - mv T?QM; H
 +| p #S+ #€+? M;QÌBX
 æçB E?¬M [m®+ i€+ T?QM; /kM; K½M? - M?QM; M?bM i?`v i?O p MÆB M`v +kM; ç
 ç€K M;QÌB M?Q i?€M? ç² i?¬M bY- ;B®M; M?Q Km®M ç° ?| i?B M ?ç +?9M; bBM?

d8dX *?QÆM; dee, ÊûK Zm€ s X URV

*?QÆM; dee, ÊûK [m€ t X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

æB iÈB /QÈB i?"M?- h-M S?"K #m¬M; tm®M; S?QÆM; hB m hbM?- b m ç| +?„T i v-
hB m hbM? çB p"Q i`QM; i?"M?X

@ JÌB i`Î p çB- +€+ M;QÆB F?¬M; i?Q+? ?ÊT iB M p"Q h?-M h?9 h?"M?X

L?QM; M; v F?B h-M S?"K pW çB iÈB +Y i?"M? +?Êi M;?2 çQÊ+ i?O p +Y i?"M?
M"v F?¬M; F?ÄB H"K #QÊ+ +?•M ?„M +?Êi M;WM; H¢BX

@ E?¬M; i? iB M p"Q h?-M h?9 h?"M?\ *?ŠM; H) +ÁM Km®M i # #QÊ+ [m€ +?QM

L;?2 p"v h-M S?"K F?¬M; F?ÄB M?QÈM; K"vX h? M?QM; ?„M F?¬M; i? iQÎM; iQ
h?-M h?9 h?"M? +ÁM T?ªB +?`m [mv +O ç†+ #B i M?Q p"v- ?„M i?-K M;?o M?[M; i
HÁM; iU M;mv M K" i?¬BX J" ?„M +kM; F?¬M; +| iQM M;QÐM; p` i?-M M"Q- M m #
ç®B H" F?¬M; i? M"QX

@ *?d +| M;QÌB K M; HÁM; i?"M? KÈB +| i? iB M M?"T5

J°i i?O p M;?B K i9+ M|B- b m ç| M?[M; i?O p F?€+ ç m ?B M` p K†i M;?B K i9
M|B iB T- iU ?² M;QÌB M?Q h-M S?"K M?bM ç½ [m€ [m2M i?m°+X

@ G-M M"v +?9M; i¬B +| +?mv M [m M i`¼M; +-M ç M h?-M h?9 ;B i°+- ?B p¼M; -
+?9iX

h-M S?"K i"M HU+ ` p i?"M? F?~M M?bM p"Bi?O p h?-M h?9 h?"M? M|BX

L?[M; i?O p FB pšM H„+ ç-m- M;QÌB Km®M +-m FB M h?-M h?9 ;B i°+ `i M?B r
çQÊ+ iB TFB MX

J°i Qi M;QÌB ç M; +® ;„M; [m€ H¢v çB H M çdM? M9B- ç m çQÊ+ +?Q T?ûT iB M p
M;QÌB M"v M?bM p"Q h-M S?"K pÈB €M? K„i #'i i?B M- iU ?² ç®B pÈB ?"M? pB F?
p¬ +MM; T?ŠM M°X

@ h F?¬M; T?ªB H" M;QÌB +O æ¢B E?¬M [m®+- +?Q M M i F?¬M; iQM M;QÐM;
M" M; +| mv M M;mv M +MM; h?-M h?9 ;B i°+- M?'i ç`M? T?ªB M? M? +?|M; [m v p
T?QÆM; T?€T M?Q p"v- F?¬M; +ÁM T?QÆM; T?€T M"Q F?€+ +| i? p"Q i?"M? b Q

h-M S?"K #B i çQÊ+ KbM? t¬M; p"Q H" ?"M? pB F?¬M; F?¬M M;Q M- +m®B +MM;

J'v i?O p M;?2 h-M S?"K M?„+ iÈB S?QÆM; hB m hbM?- `®i +K+ / Q ç°M;- M?b
ç M; çSM; b m HQM; h-M S?"K- M" M; çSM; M9T b m HQM; ?„M- H°` #B m ibM? M

@ > B p` +?Ì K°i +?9i- i tBM +?d i?` i?-M i?9 i¬M bSX

J°i H9+ H•m- iU ?² ç½ T?€i ?B M i` M M;QÌB S?QÆM; hB m hbM? i?"i bU +| +?9i
K°i i?O p H M iB M; M|BX

@ S?B M iQ€BX

h-M S?"K ç i¢- ?„M iBM iQÎM; +?d +-M H" M;QÌB +| i`¼M; HQÊM; çB iÈB- ç†+ #B
+| çQÊ+ +ªK SM; ç†i #B i- M?'i ç`M? +| i? M?bM` çQÊ+ bU F?€+ #B i +O S?QÆ

h? K K°i H€i b m- `®i +K+ i?O p FB i`Î H¢B- K M; i?2Q K°i H½Q ;Bª i?•M K†+ i?
M;?B K i9+ çB iÈB +Y i?"M?- ?„M +kM; F?¬M; ? HB +K„i M?bM h-M S?"K- +?d
hB m hbM? çSM; b m HQM; h-M S?"KX

$G\frac{1}{2}Q$; $B^a + ?$, $K + ?9$ [m M $b\in i$ $H^{\sim}K$ $S?Q\text{Æ}M$; hB m $hbM?$ $+|$ $+?9i$ $+^aK$; $B\in + F? \neg M$; $i?Q^a$
 $@$ $J\grave{I}B$ ζB $+MM$; $H\frac{1}{2}Q$ $T?mX$
 $h?"i$ $H\cdot m$ b $m-$ $H\frac{1}{2}Q$; B^a FB $\text{`}\text{@}i + K + H$ M iB M ; $-$ b m $\zeta|$ HB M tQ v M ; $Q\grave{I}B$ / $\text{š}M$ $\zeta - m$ ζ
 $G9 + M^{\sim}v$ $h - M$ $S?"K$ $F? \neg M$; $F?ÄB$ $i?$ $\hat{I}$ $T?"Q$ $K^{\circ}i?$ $\text{Æ}B$ $M?$ $M?$ $\text{ä}K - i?$ $"i$ $H^{\sim}$ $F? \neg M$; / / $"M$;
 $hbM?$ $\text{`}\text{@}i + K + \zeta\frac{1}{2}$ ζB $i\grave{E}B$ $\zeta Q\hat{E} +$ $h? - M$ $h?9$ $h?"M?$ $i? - M$ $\#QX$
 $"$ M $i^{\sim}QM$; $h? - M$ $h?9$ $h?"M?$ $- F?$ „ T $M\text{Æ}B$ ζ m $i^{\sim}M$ M ; $"T$ $K^{\circ}i$ $HQ\text{¢}B$ $F?Q$ $iS + v$ M $H\ddagger M$;
 $\acute{I}$ $i^{\sim}QM$; $M^{\sim}v - K\ddagger + /M$ [mv $K \neg + O$ $i?"M?$ $i^{\sim}b$ $F? \neg M$; $M?$ $\text{Ä}?$ $\text{Æ}M$ $M?$ [M ; $\zeta\text{¢}B$ $i?"M?$ $F?\text{€} +$
 $+kM$; $i?"i$ $H\grave{E}M - M?$ QM ; $\#$ M $i^{\sim}QM$; $i?"M?$ $\text{`}\text{'}$ i $Q\grave{i}M$; $?2$ $\zeta Q\hat{E} + i?$ $M?$ $\cdot K$ iB M ; $\zeta^{\circ}M$; $t \neg M$
 iB M $M?"T$ $p^{\sim}Q$ $\#$ M $i^{\sim}QM$; $i?"M?$ $- M?$ QM ; $p\text{š}M + |$ $i?$ $M?$ bM $i?$ $'v$ $F? \neg M$; $Q\grave{i}iQM$ ζ^2 ζ M
 $i^{\sim}M$ $\#" + i?$ M ; M ; $Q^{\sim}B$ $i?"M?$ X
 $\ast^{\sim}M$; $i? - M$ $F\text{€} + ?QM?$ $H^{\sim}$ $\#$ M $i^{\sim}QM$; $i?"M?$ $i?$ ` $F? \neg M$; $i?B$ $m + Y$ $?"M$; $\#m \neg M$ $\#\text{€}M - M?$
 $F? \neg M$; $?$ $i?$ m $T?Q$ $i^{\sim}M - M?$ QM ; M ; $Q\grave{I}B$ ζB $p^{\sim}Q + ?d$ $H'v$ $b\text{@}$ $HQ\hat{E}M$; $KbM?$ $+ - M$ / MM ; $-$
 $@$ $L?$ [M ; M ; $Q\grave{I}B$ $M^{\sim}v$ $H^{\sim}$ ζ M ; $+?m^{\circ} + i^{\circ}B - +\text{@}M$; $?B$ $M + ?Q + QM$ / $\cdot M + O$ $i? - M - \text{`}$ Y $b\text{¢}$
 $+ - m$ $\zeta Q\hat{E} +$; B^aB $i?Q\text{€}iX$
 $E?B$ $M?$ bM $i?$ $'v$ $h - M$ $S?"K + MM$; $S?Q\text{Æ}M$; hB m $hbM?$ ζ m H° ` p $K\ddagger i$ $FBM?$ M ; $\text{¢} + - p$
 $i?^aM$ $M?$ B M $M\grave{I}BX$
 $h - M$ $S?"K + \text{€}B?$ B $m + \text{€}B$ $F? \neg M$; ; $"i$ $M?$ $\zeta - m - M?$ QM ; $i^{\sim}QM$; $H\acute{A}M$; $p\text{š}M$ $FBM?$ M ; $\text{¢} + F$
 $h'i + ^a + ?mv$ M $M^{\sim}v$ $i?Q\text{¢}i$ $M?$ bM $M?$ Q $i?"i?$ $"B?$ $\acute{A}$ $- i?$ $M?$ QM ; $H\text{¢}B$ $H^{\sim}K + ?Q$ M ; $Q\grave{I}B$
 t $i^{\sim}M$ $i?$ X
 $h^{\sim}"i$ iU $M?$ Q $p^{\sim}v$ [m^a $i?"i$ $H^{\sim}$ $Q\hat{E} + K\text{Æ} + O$ $\text{`}\text{'}$ i $M?$ B m M ; $Q\grave{I}B5$ $h?"K + ?Q$ $\zeta\text{@}B$ $p\grave{E}B + ?9i$
 $H^{\sim}$ $i? - M + ?B$ [$m\text{@} + \zeta^{\circ}X$
 $\ast?ŠM$; $i?$ $i^{\sim}\text{€} + ?iB$ M $p^{\sim}Q$ $h? - M$ $h?9$ $h?"M?$ $H\text{¢}B + |$ v $m + - m$ M ; $?B$ K $F?$ „ $+ M?$ Q $i?$ $- \#$
 $M^{\circ}B$ $i\cdot K$ $F? \neg M$; ζO FB M $\zeta^{\sim}M?$ $- M?$ Q $p^{\sim}v$ b) $T?\text{€}?$ Q $i^{\sim}"i$ $iU?$ $"B?$ $\acute{A}$ $\#$ M $i^{\sim}QM$; $i?"M?$
 $"$ M $i^{\sim}QM$; $i?"M?$ $i?$ ` $M^{\sim}v - K\frac{1}{4}B$ M ; $Q\grave{I}B$ $T?^aM$; $T?'i$; $B\text{@}M$; $M?$ Q ζ M ; $\hat{I}$ / $Q\grave{E}B$ bU $T?M?$
 ζ m K M ; $i?2Q$ p $K\ddagger i?$ $\text{¢}M?$ $T?9 + +MM$; $i?\text{Ä}$ $K\frac{1}{2}MX$ $o2M$ $\zeta Q\grave{I}M$; $h - M$ $S?"K + kM$; $+|$
 $i^{\sim}U + iB$ T M ; 2B $i^{\sim}$ M $\zeta Q\grave{I}M$; $T?\text{@} - iU$ $?^2$ / $Q\grave{E}B?$ $Q^{\sim}M + ^aM?$ $p \neg + MM$; $?^{\sim}B?$ $\acute{A}$ $M?$ Q $i?$ $-$
 $\zeta^{\circ}i$ $T?\text{€}X$
 $h\grave{I}K$ $H\text{¢}B$ $i^{\sim}$ M $\zeta Q\grave{I}M$; $+MM$; $M?$ m ζB $i\grave{E}B -$ $h - M$ $S?"K$ $T?\text{€}i?$ B M $i?"M?$ $i?$ ` $M^{\sim}v$ $\zeta9M$; H
 $+?Q?$ „ $M + |$ $+?9i$ $F?!$ $i?$ Hw ; B^aBX
 $\ast S$ $M?$ Q $p^{\sim}v$ $K^{\circ}i$ $\zeta Q\grave{I}M$; ζB $i\grave{E}B -$ $h - M$ $S?"K + ^aK$; $B\text{€} +$ $M?$ Q $KbM?$ $+kM$; ζ „ $K + ?bK$ $i^{\sim}QM$;
 $iBM?$ $i? - M + |$ $i?$ M $ioM?$ $H\text{¢}B - i?"i$; $B\text{@}M$; $M?$ Q pW $M?"M$ $H'v$ $H^{\sim}$ ` Y $i^{\circ}BX$
 $\text{`}\text{@}i + K + i \neg M$ bS K M ; $i?2Q$ $h - M$ $S?"K + MM$; $S?Q\text{Æ}M$; hB m $hbM?$ ζB $i\grave{E}B$ $K^{\circ}i + mM$;
 $\bar{I}$ $i^{\sim}Q\hat{E} + +mM$; ζB M $M^{\sim}v$ $h - M$ $S?"K$ ζ^2M ; / $\text{¢}M$; $+^aK$ $i?'v$ $i^{\sim}$ M ; M ; $?B$ K $i9 + KK + -$ $M?$ Q
 $+^aK$; $B\text{€} + \acute{o} / \frac{1}{2}$ $iQM?$ $\acute{o}$ $i^{\sim}mv$ M ζ $M -$ $T?^aM$; $T?'i$ $M?$ Q pW ζB $i\grave{E}B$ $i?Q\hat{E}M$; $+^{\sim}$ `}$   $WM$  ;  $\text{` $K -$
 $M?$ QM ; ζ^2M ; / $\text{¢}M$; $+kM$; $+|$ $\zeta Q\hat{E} +$ [mv i „ $+ i?$ B M $M?$ B $M + \text{€}$ $H\grave{E}M$ $Mm\text{@}i + \text{€}$ $\#ûX$
 $\text{æ}9M$; $p^{\sim}v - \hat{I}$ b m HQM ; $K\text{¶}B$ $K^{\circ}i?$ $bM?$ $^aM?$ ζ T ζ) v M $ioM?$ $- \zeta^2M$; / $\text{¢}M$; ζ $m + - M + |$ H
 $ioM?$ ζ T ζ) $M^{\sim}vX$
 $\ast^a$ ok $h?B$ M $\zeta\text{¢}B$ $HK +$ $p\grave{a}$ $T?QM$; $+Q\grave{I}M$; $i?"M?$ $- /MM$; $p\grave{a}$ $H^{\sim}K$ $\zeta - m - \zeta\cdot v$ $p\text{@}M$ $H^{\sim}$ w $iS +$
 $i?9$ $H^{\sim}$ $i? - M$ $i?9$ $i\frac{1}{4}$ $? \text{¢} + O$ $\ast? \cdot M$ $o\grave{a}$ $h? - M -$ $M?$ Q $p^{\sim}v$ imv i $F? \neg M$; $+?d$ $\zeta\text{Æ}M$; B^aM $H^{\sim}$
 $i?U + i -$ $KS + \zeta^{\circ}$ $i?Q\hat{E}M$; $p\grave{a} + O$ $\text{æ}\text{¢}B$ $E? \neg M$ [$m\text{@} + +\acute{A}M$ $b\cdot m$ b „ $+ ?\text{Æ}M$ $M?$ [M ; [$m\text{@} +$; B
 $\ast|$ $i?$ $+kM$; $\# \hat{I}B$ $p\text{b}$ $M?$ Q $i?$ $+?Q$ M M $K\grave{E}B + - M$ $K^{\circ}i$ $i\acute{A}$ $h? - M$ $h?9$ $h?"M?$ $- +mM$; $+^{\sim}T +$
 ` Y $b\text{¢} + ?i^{\circ}B$ M ; $?B$ $i + MM$; $+?m^{\circ} + i^{\circ}B$ $bM?$ X
 $h\acute{A}$ $+mM$; ζB M $i^{\sim}Q\hat{E} + K$ „ $i + ?QM?$ $H^{\sim}$ $h? - M$ $h?9$; B $i^{\circ} + X$

h` M i?U+ i h?-M h?9 ;B i°+ F€ i?"i+kM; F?-M; T?ªB H` ;B i°+ i?2Q w M;?o #b
H` /Q iQ`M #° M?[M; M;QìB +| çQÊ+ i?-M i?9 ?mv i K¢+? F?„T +ª æ¢B E?-M [m®+
?mv i K¢+? +kM; F?-M; i? i?-M; [m i`mv M i?W ç¢i çQÊ+- M;?2 M!B H` /Q i?-
M;QìB i`QM; æ¢B E?-M [m®+ ç m +| i? +| çQÊ+5
J` M?[M; M;QìB M`v F?B KÈB bBM?` F?-M; ? #B i KbM? +| çQÊ+ ?mv i K¢+?- ç
tm'i ?B M i?S+ idM?- M m +| i? i?`M? +¬M; i?S+ idM?- HB M i`î i?`M? K°i T?-M i
:B®M; M?Q K`v M,K i`QÈ+ h-M S?`K î # M i`QM; i`B m i?€M? ?°B iWM; ;†T [m i`B
+O æ¢B E?-M [m®+- H9+ `v F?B HB T b€i h?B i :B€T æ` GQM; M;QìB FB iWM;
ç| +?QM? H` M,M; HU+ i?S+ idM? i?-M i?9 ?mv i K¢+?X

d83X *?QÆM; ded, EûK Zm€ s X UkV

*?QÆM; ded, EûK [m€ t X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöçXÔU%õöçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

@ h?-M h?9 ;B i°+- i?"i` H` +?O b€i HK+

h`QM; HÁM; h-M S?`K ?B m `ä `M;- h?-M h?9 ;B i°+ F€ i?"i+kM; F?-M; +| iW #
?B M i`QM; h?-M h?9 h?`M?- i?"K +?Q +| K°i Qi M;QìB +O h?-M h?9 ;B i°+ ÁM
#bM? i?QìM;- +?Q M M KÈB +-M î H¢B h?-M h?9 h?`M? ç i`M €T i•K iQM? +O #
L?QM; F?-M; i? T?O ç`M? +?QM? H` h?-M h?9 ;B i°+ çQ+? i?"i H` +| ç` p` + C
[m®+- i?"K +?Q M;?2 ç²M +?QM? i?€M? +?O æ¢B E?-M [m®+ +kM; H` M;QìB +O
i?€M? çB M i` M +Æ #ªM +kM; /Q M;QìB +O h?-M h?9 ;B i°+ i¢Q i?`M?X

*| i? M!B h?-M h?9 ;B i°+ +?QM? H` +?9 i +O æ¢B E?-M [m®+X

@ *€+ M;QÆB î +?¶ M`v +?| K°i +?9i- ç #ªM i¬M çB #€Q +€Q +?Q +?Q p` i`QîM; H
o`Q H9+ M`v- p` i¬M bS /šM çQìM; M;WM; H¢B i`QÈ+ +Y - tQ v M;QìB M!B pÈB h-M

@ S?B M iQ€BX

h-M S?`K ;"i ç-m ç€TX

L?bM i?-M i?9 i¬M bS +?"K `½B çB p`Q i`QM; +mM; çB M- h-M S?`K M;~M; ç-m [n
K†i- iÁ +mM; çB M M`v +kM; ;B®M; M?Q +ª h?-M h?9 h?`M?- ç m FB M i¢Q i?2Q
+´ +U iQÊM;X

h-M S?`K T?ÄM; +?WM; ç-m pB M +´ +U iQÊM; +?QM? H` #° /€M; #ªM i? +O i?-

@ h?-M i?9 M`v ?ŠM H` +?9+ i?-M +O *?•M oä h?-M çB +?Q M M *?•M oä h?-M K
M;QÐM; +O KbM? T?•M ` +?Q i?-M i?9X

L?bM +mM; çB M i`QÈ+ K„i- h-M S?`K •K i?-K T?ÄM; çQ€M [m M ? ;B[i?-M i?9
>„M #B i i?-M i?9 +MM; *?•M oä h?-M î i`QM; æ¢B E?-M [m®+ ç m +| ç` p` M;
+?9M; æ¢B E?-M [m®+ +`M; iQM M;QÐM; i?-M i?9 +m²M; M?B i ?ÆM K°i Qi- M?Q
?B M i¢B æ¢B E?-M [m®+X

@ " M i`QM; M?[M; [m®+ ;B F?€+- \*?•M oä h?-M i mv i ç®B H` +?•M i?-M /mv M?`i
oä h?-M +?d +| K°i +?9+ i?-M M?Q i?-M i?9\

"îB pb ibM? ?m®M; M?Q i? - h-M S?`K F?-M; F?ÄB HB M iQîM; ` X

*?•M oä i?€M? çB M ç¢B #B m +?Q w +?Q *?•M oä h?-M- K` h?-M h?9 ;B i°+ ç¢E
i?9X

@ L?Q p"v ?„M +| + K HÁM; ? v F?¬M; \

h-M S?"K M; ~M; ç-m M?bM H M iÁ +mM; çB M HÈM i`QÊ+ K„i- T?ªM; T?'i M?Q i?' +´ +U iQÊM; ?B M H M i`QM; ?Q F?¬M; - M?Q tmv M i?'m [m ?Q F?¬M; i?'v çQÊ+

@ L m +| K°i M; "v i i?"M? i?¬M- p"v b) M?Q i? M"Q\

h-M S?"K iB T iK+ bmv M; ?o- iB T i?2Q ?„M HçB +9B ç-m M?bM p"Q iY b„+ H¬B p HB M ? K"i i?B i+MM; M; ?`+? i?¬M ; Bª G¬B h?¬MX

@ h - +?ŠM; H) +kM; b) çB H M +QM çQÌM; M; ?`+? i?¬M ? v b Q\

>„M ; B®M; M?Q ç M; iU ?ÄB M°B i•K- HçB M?Q ç M; iU ?ÄB pä ççQ +O +?QM? Kb

hB T i?2Q h-M S?"K ?Q i K°i ?ÆB i?"i b•m- KÈB +| i? H"K i`QM; HÁM; KbM? #bM? HçB #° /€M; #bM? i?QÌM; - +?d H" pW `²B S?QÆM; hB m hbM? +kM; F?¬M; #B i K°i H-M ç'm i` M? i•K HwX

h? M?QM; M; v H9+ M"v HB M M; ?2 çQÊ+ +| i? M? •K iB M; #QÊ+ +?•M iW # M i`

@ L; QÆB H" h-M S?"K\

L?QM; çB ` F?¬M; T?ªB H" p` i¬M bS FB - K" H" K°i M; QÌB [m2M- iWM; +| p" B H- i`B m i?€M? ççB ?°B- i?"M? pB M h?¬M h?9 ; B i°+ \*?m sQÆM; - M; QÌB M"v pW i` p Kti FBM? M; ç+X

@ *?m sQÆM; - i M?"M çQÊ+ M; QÆB- ç½ H•m F?¬M; ; †TX

h-M S?"K +?d KdK +QÌB M!B- H9+ M"v ?„M +kM; F?¬M; ? ; Bª içQ- M?QM; H"K +? *?m sQÆM; HçB F?¬M; iB M p"Q *?•M oä i?€M? ç` X

@ L; QÆB F?¬M; T?ªB ç½ çB p"Q *?•M oä i?€M? ç` b Q\ L?Q i? M"Q M? M? M?Q ; B i°+ +?9M; i ç•v\

*?m sQÆM; HçM? HMM; HB + K„i ç€M? ; B€ h-M S?"K- i`QM; KB M; ?ÄB- i?Qç i M i?m #çB h-M S?"K i`QM; i`B m i?€M? ççB ?°B H-M ç!X

@ *?m ?mvM? pb b Q +kM; F?¬M; iB M p"Q *?•M oä i?€M? çB M\

h-M S?"K ?ÄB M; QÊ+ HçB- ?„M i?"i F?¬M; M; i *?m sQÆM; HçB +?Q iWM; M; ?2 M

@ >W- M; QÌB +O h?¬M h?9 ; B i°+ +?9M; i b) F?¬M; iB M p"Q *?•M oä i?€M? ç` - h?9 i?€M? ç` - i Î# M i`QM; ç°i T?€ iÈB HBM? pä bQ ç½ çB ` - `i M? M? i b) iB T?€ ç M pä i¬M +ªM? ; BÈB- F?¬M; i? iQÌM; çQÊ+ Î i`QM; M"v ; †T çQÊ+ M; QÆBX

*?m sQÆM; F?Q M? i v i`QÊ+ M; U+ M!B- iU ?² +| p FB m M; çQX

@ h?b ` H" i? - F€ i?"i MY M, K i`QÊ+ i ç½ ` F?ÄB \*?•M oä i?€M? ç` - H-M M"v ç pb çQ K°i i?B m M[+| [m M ? b•m t pÈB h?¬M h?9 ; B i°+ +€+ M; QÆB iÈB ç•vX

G9+ M"v h-M S?"K KÈB +?Êi ?B m ` - b m ç! +QÌB M? M!BX

@ L; mv M H B H" #` \*?•M oä i?€M? ç` çm´B çB ` - p"v F?¬M; #B i ? B M, K [m M F?¬M; \

*?m sQÆM; M?bM i?Q€M; [m S?QÆM; hB m hbM? - ; "i ; "i ç-m- b m ç! HçB M?bM

@ •+?- +ÁM +| i? X

h-M S?"K ç€TX

@ h?Qç i M?bM M; QÆB +kM; ç°i T?€ iÈB HBM? pä bQ +ªM? ; BÈB\ *! i? /€K iB T iH

*?m sQÆM; ç€M? ; B€ h-M S?"K- i`QM; KB M; HçB M!B- t2K ` +| +?9i F?¬M; + K çQÊ+ p` i`Q i?S M?'i i`QM; H-M i`B m i?€M? ççB ?°BX

@ h M; ?o H" F?¬M; +-M ç•mX

h-M S?"K F?-M; F?ÄB +| +?9i #m²M +QÌB- ?B M i¢B ?„M ç½ H" M;k + 'T pä i¬M +ªM
i?€M? +ÁM F?-M; T?ªB H" ç®B i?O +O ?„M- *?m sQÆM; +?d pW ç°i T?€ iÈB HBM
i?•M +kM; F?| i? H" ç®B i?O +O ?„MX

*| i? M|B- ?Q"MiQ"MF?-M; M^K i`QM; K°i i-M; + 'T- ?Q"MiQ"MF?-M; +-M T?ªB
@ h-M S?"K- M; QÆB F?-M; /€K ? v H" F?BM? i?QÌM; i \

*?m sQÆM; H¢M? HMM; M?bM h-M S?"K- ç9M; M?Q bmv çQ€M +O h-M S?"K- M; Q
M; ¢Q ?B m +?B M- #ÎB pb i?•Mi? ?mv i K¢+?ªM? ?QÎM; - imv `^M; i? +?'i K¢M?
`i M?B m- M?QM; iQM? +€+? +kM; i?¬ #¢Q ?ÆM M; QÌB #bM? i?QÌM; K°i QiX

@ *?m sQÆM; - /WM; i v- HmB [m K°i # MX

L?QM; p"Q H9+ M"v p` i¬M bS FB +kM; ç½ çB ` - i?'v *?m sQÆM; Km®M ;•v ?'M pÈ
KÎ KB M; K„M; X

@ .¢X

*?m sQÆM; F?UM; M; QÌB- +m®B +MM; T?€i ?B M H" i?¬M i?9 i¬M bQ- HB M M; Q
i?9 i¬M bS Î i`QM; h?¬M h?9; B i°+ ç` p` `i + Q- +?d b m +€+ p` i`QÎM; H½QX

@ L; mv M H B M; QÆB +?QM? H" h-M S?"KX

h¬M bS FB H¢M? HMM; HB + K„i i`WM; *?m sQÆM; - b m ç| KÈB [m v ç¬m M|B pÈ
i?'v M; Q" B w Km®M HšM FBM? M; ¢+X

@ *?QM? H" iB m iYX

h-M S?"K +mM; FQM? ç€T- ç®B pÈB i¬M bS M"v ?„M pšM Hm¬M H"K ç¬v çO H T?

@ æQÊ+- ? B M; QÆB çB i?2Q i - iB m +¬ MQÆM; M"v çQ+? i?"i H" +| [m M ? b•
+?9M; i - i?"T T?¬M +ªK FQ+? M; QÆB ç½ ?° i®M; M" M; p ç•v- ç¢B i`QÎM; H½Q Km

h¬M bS ;"i ç¬m M|B- b m ç| tQ v M; QÌB M|B pÈB *?m sQÆM; ,

@ æ¢B i`QÎM; H½Q +?Q M; QÆB çB ` H" Km®M M; QÆB i?m HB K i•K iQM?- +?m~M
T?ªB +?Q M; QÆB çB ` i` M? /kM; ç'm i?„M; X

@ h¬M bQ- H-M i`B m i?€M? K'v M, K i`QÈ+ i iWM; #` #¢B #ÎB h-M S?"K- i ?B p½
ç®B +?B M H-M M[X

*?m sQÆM; pšM +| +?9i F?-M; + K HÁM; M|BX

d8NX *?QÆM; de3, h?€M? L[X URV

*?QÆM; de3, h?€M? M[X URV t2K i¢B

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œ õõÇXÔU%œ õõÇXÔ▷ L?|K /`+? .mM; M?B ▷ÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ L; QÆB çB ` M; Q" B ibK ?B m K°i +?9i i?b b) #B i- M; QÆB bQ b€M? pÈB ?„M- F

h?¬M i?9 i¬M bS i?ªM M?B M M|B- b m ç| HB M /šM h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB r
+mM; çB MX

@ h +ÁM FûK t bQ pÈB h-M S?"K\ G"K b Q +| i? 5

L?bM i?'v i?-M i?9 i-M bS çQ h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM? çB p"Q i`QM; +
 F?ÄB ;B"i KbM?- b m ç! i?b i?-K M!B,
 @ >B M ;B! K†+ /M i KÈB ç°i T?€ iÈB HBM? pã bQ +^aM? ;BÈB F?-M; H•m- M?QM;
 i? T?€i?mv ` i?U+ HU+ M;k HK+ +'T HBM? pã bQ5 h HçB F?-M; #^M; ?„M\
 L; v H"TiS+ ?„M çB ` M;Q`B çQÎM; iMv iB M M„K HçB K°i M;Q!B çB M; M;X
 @ L;QÆB +! #B i h-M S?"K ? v F?-M;\
 >„M M?bM i?ŠM; p"Q ? B K„i M;Q!B M¼- i`QM; KB M; i`-K ;B¼M; ?ÄBX
 @ h-M S?"K\ L;QÆB M!B +?QM? H" F€ iQ+? +?B iY h-M S?"K\
 L;Q!B M¼ i?'v *?m sQÆM; iW i`QM; +mM; çB M çB ` - #B i?„M H" M;Q!B +O h?-
 T?^aM F?€M;- +?d ?ÄB M;QÊ+ HçBX
 @ E€ iQ+? +?B iY\ *€B ;b H" F€ iQ+? +?B iY\ æ•v H" +! +?mv M ;b- h-M S?"K iW F
 iY p"v\
 *?m sQÆM; M?QÈM; K"v- HçB iB TiK+ i`mv ?ÄBX
 @ L m M;QÆB ?ÄB +?QM? H" æçB EB M [m®+ L K S?QM; h-M ;B h-M S?"K- M?Q
 iQ+? +?B iY- iQÆM; i`mv M ?„M +ÁM +?Q çO ? B KQÆB im´B ç½ ççi iÈB +^aM? ;B
 K°i F€ iQ+?5
 E?B M;Q!B M¼ M?„+ iÈB h-M S?"K- p K†i+kM; p¬ +MM; bÊ ?½B i? M i?ÎX
 @ *€B ;b\ h-M S?"K ç½ ç°i T?€ iÈB +^aM? ;BÈB pã i¬M b Q\ G"K b Q +! i? 5
 *?m sQÆM; pšM F?-M; +€+? M"Q iBM iQÎM;X
 @ E€ i?"i i +kM; +! +?9i F?-M; iBM- H"K b Q +! M;Q!B +?Q ç-v ? B KQÆB im´B
 ;BÈB5 L m +! i? ç°i T?€ iÈB HBM? pã bQ +^aM? ;BÈB +kM; ç½ H" bB m +'Ti?B M
 M?Q i? - i?"K +?Q +ÁM M!B h-M S?"K +! M,M; HU+ ;B i+? i i?'i +'T v m i?9 æ°+ :
 L;Q!B M¼ +kM; H„+ H„+ ç-m M!BX
 @ L;QÆB M!B h-M S?"K +?ûK ;B i æ°+ :B€+ :B Q GQM;\ L;QÆB t€+ ç`M? F?-M; +
 *?m sQÆM; pW M;?2- t9+ ç°M; ç M +?°T M;U+ €Q M;Q!B FB ?ÄBX
 @ hmv `^M; +?mv M M"v `i F?! H"K +?Q M;Q!B i iBM iQÎM;- M?QM; ?B M içB i?
 S?"K ç½ p M; /°B iÈB ?ÆM T?•M MY ok h?B M ççB HK+ ç m ? v #B i- M;QÆB F?-
 F?€+X
 L;Q!B M¼ +?d ç`M? #i ç„+ /o M!BX
 @ æB m ç! F?-M; +! F?^a M,M;5
 *?m sQÆM; +^aK i?'v KbM? #` ç^a FQ+? i?"i HÈM- ?„M +! çQÊ+ i?-M i?9 ?mv i Kç+?
 i¬B Hmv M ?ÆM ? B M,K- i?"i F?-M; / /`M; ç°i T?€ iÈB HBM? pã bQ +^aM? ;BÈBX
 i?€M? ççB ?°B +?d KÈB ç°i T?€ iÈB iB M i?B M pã bQ F?-M; # Q H•m- M?QM; ?B
 [m K" i?¬B- F?-M; M;! ?„M ç½ H" pã i¬M +QÎM; ;B^a5
 *ÁM +! çQÊ+ M,M; HU+ +?ûK ;B i æ°+ :B€+ :B Q GQM;5
 æ•v i?"i bU H" +! +?9i F?-M; i? iQÎM; iQÈM;- H"K +?Q M;Q!B i F?-M; +€+? M"Q
 *?m sQÆM; +kM; F?-M; +¬M iB TiK+ çB ?ÄB M;Q!B F?€+- F i?ÊT pÈB H!B M!B p
 +?Q ?„M ?B m çQÊ+ ;B[KbM? +MM; h-M S?"K ç½ FûK i?"i [m€ t - [m^a i?"i H" F?-
 *?ŠM; i? i`€+? ç®B T?QÆM; Hm¬M #B m ?B M #° /çM; i?Q^aB K€B iU M?B M- M;,
 `ä KbM? F?-M; i? b€M? #^M; ?„M5

o"Q H9+ M"v- ?„M M?È iÈB #° /€M; +O KbM? F?B çÁB F?B m +?B M h-M S?"K i?
+ªK i?'v +| +?9i çÄ KtiX

@ E?¬M; çQÊ+- i T?ªB K m M? M? +?m~M #` iB M p"Q ç M?"K"i ç` 5 E?¬M; i? iQ
HQM; h-M S?"K M?B m M?Q p"v- +kM; F?¬M; #B i?B M içB h?€B >B M +MM; h-M
M?Q i? M"Q5

G"TiS+ *?m sQÆM; +„M +?†i` ,M; - +?Q /M ?B m çQÊ+ M?QM; ?„M pšM F?¬M; ?Q
ç M K'i w +?Q +?B M ç'mX >„M M?È HçB M?[M; i?B M i" B +| +ªM? ;BÈB iQÆM; ç
?°B- F?¬M; F?ÄB •K i?-K T?•M + Q i?'TX

L?QM; ?„M F?¬M; i?W M?"M +kM; F?¬M; çQÊ+- +?Q /M ?„M +| i?-M i?9 ?mv i K
çm' B F`T h-M S?"K i?"i bU H" p¬ +MM; F?| F?,MX

G9+ M"v- h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM? ç M; çB i?2Q i?-M i?9 i¬M bS p"Q
F?B m +?B M +O *?m sQÆM; pW `²B ?„M +kM; F?¬M; ç p"Q i`QM; HÁM; - +?dM
içB h-M S?"K i?"i bU ç½ pQÊi t i?B M i" B +MM; im' B `i M?B m- /mv M?'i +| i? ç
+?d +| h-M GB- K" ç®B i?O +O ?„M +?QM? H" p` i?B M i" B +O çìB i`QÊ+X

h` M i?U+ i i®+ ç° im Hmv M +O *?m sQÆM; ç½ F?¬M; iQM? H" +?"K- +MM; h?€B
M?B mX h` M +ªM? ;BÈB- h?€B >B M #ÎB ?B m [mª HBM? ?mv i +| i? b) + Q ?ÆM
+U+ KçM?- i?b *?m sQÆM; +| i? bY /KM; i?-M F„ #B M i?•M M M +`M; KçM? ?ÆM

æB p"Q +mM; çB M h?-M h?9 ;B i°+- h-M S?"K +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q #ªM i?•M K
M; mv M i?Ov- F?¬M; +?d +| iWM; i`"M F?Q iS+ iQÆB K€i i`"M p"Q Kti- ?ÆM M[?Q
[m M? ç m iU M?B M ?"B ?Á - # M i`QM; ç°+ ç€Q K M; i?2Q K°i HQçB T?QM; +€+?

smv M [m K'v ?"M? H M; /"B- `i M? M? # M; QìB çB iÈB # M M; Q" B K°i +' K°+ i?M

@ *€+ M; QÆB p"Q çB i?-B- ççB i`QîM; H½Q ç M; +?ì +€+ M; QÆBX

h¬M bS /WM; HçB M?bM h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM? MìBX

@ hç i¬M bS5

h-M S?"K ;"i ;"i ç-m- +MM; S?QÆM; hB m hbM? çB p"QX

hÁ i?B M çB M M"v #® i`Q i?"T T?-M i? M? H`+?- ç²M; /çM; F?Q iS+ +•v +®B t M?
+?Q h-M S?"K +| K°i HQçB ªQ ;B€+ +?QM? KbM? ç M; çB p"Q K°i F?m`WM; ` "K K

Í T?Q i`QÊ+- h-M S?"K M?bM i?'v K°i #ìM; HQM; + Q HÈM F?¬B po- imv `^M; i?Qç
M?QM; M; QìB FB K†+ / i?9 ç½ +| +?9i +k- K€B i!+ ?Q `•K- ?ŠM H" K°i H½Q ;BªX

*?d H" #ìM; /€M; FB içQ +?Q M; QìB i HQçB +ªK ;B€+ p¬ +MM; iQìM; ?Á X

E?¬M; +-M ;BÈB i?B m- h-M S?"K #B i çQÊ+ M; QìB M"v F?ŠM; ç`M? H" ççB i`Qî
ç` p` i¬M [mw- î +ª æçB E?¬M [m®+ +| i? +?d çSM; b m i?€M? +?O +O *?•M oäi

@ *€+ M; QÆB ç½ iÈBX

L; ?2 çQÊ+ iB M; #QÊ+ +?•M b m HQM; - ççB i`QîM; H½Q K M; i?2Q p Kti KdK +
M; QìB HçB- KdK +QìB M?bM h-M S?"K +MM; S?QÆM; hB m hbM?X

h-M S?"K M; ~M; ç-m H M M?bM p` ççB i`QîM; H½Q i`QÊ+ Kti- /mM; KçQ i` M; i`
`•K Kti K"v ?²M; ?"Q- +kM; H"K +?Q M; QìB i +| HQçB +ªK ;B€+ i?•M +`M M?QM; M

@ L; QÆB +?QM? H" h-M S?"K çB\ Zmª M?B M H" F?¬M; i 5

æçB i`QîM; H½Q F?) +QìB MìBX

@ h-M S?"K ;†T [m ççB i`QîM; H½QX

h-M S?"K +mM; FQM? MìBX

@ hB m hbM? ;†T [m ççB i`QîM; H½QX

hB T i?2Q S?QÆM; hB m hbM? +kM; M?9i M?€i ?"M? H M|B- M" M; +^aK ;B€+ KbM?
H½Q M"v HϕB iU ?² +| +^aK ;B€+ H9M; i9M;X
@ L? ç-m- ?Q M M;? M? p M?"5

dekX *?QÆM; ddR, h?-M *kM; G" L;QÌBX URV

æ M ok *~M E?-M

h€+ :Bª, >Ä h?K

*?QÆM; ddR, h?-M +kM; H" M;QÌBX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ L;QÆB M;~M; ç-m H M5

h? M? •K FB H¢B i`mv M ç M- H9+ M"v +~M; +| p K K M? - ;B®M; M?Q ;B| tm•M
h-M S?"K M?Q Km®M M;WM; ç"TX

*ªK ;B€+ M"v ?„M +?Q iWM; +| # Q ;BÌ- +?QM? ?„M +ªK i?'v #ªM i?•M KbM? p¬ +
i?U+ HU+ ç®B F?€M; MY #QÊ+ pä i?€M? M?QM; H¢B +ªK ;B€+ #ªM i?•M KbM? ;E
+QM FB MX

*Æ ?? F?| i? F?®M; +? +Æ i? `mM H M- h-M S?"K i?2Q +?d i?`®i +K+ M;~M; ç-
i?•MªM? i?-M #QX

h`QÊ+ K„i H" K°i H½Q ;Bª +| F?m¬M Kti #bM? i?QÌM; M?Q K°i H½Q M?•M M?•M
iQÎM; iQÊM; +O h-M S?"K- K" €M? K„i pW iB T t9+- HB M ;B®M; M?Q +| +¶ HU+
/-M /-M +ªK i?'v i`'M ç`M?X

@ h-M S?"K- i` M i?•M +O M;QÆB +| F?Q iS+ +O M;?`+? i?-M ;Bª5

"'i [m€ M; v b m ç| i`QÊ+ Kti i`mv M ç M i? M? •K i?ªM M?B M- H¢B +?ŠM; F?€+
H"K i•K ibM? ç M; +® ç MûM iÄ p i`'M ç`M? +O h-M S?"K i?Q€M; +?®+ i M i?"M
+SM; M;„+ +Æ ?? Km®M iû M;½ i` M Kti ç'i5

@ P M?5

h-M S?"K ?[m w p¬ w +?2 T?O ?bM? t,K H¬B pB K i` M #~M i v- i` M i?U+ i +?QM?
çQÊ+ # M i` M iªM` F?Q iS+ ? v +ªK SM; ç†+ #B i i`mv M ç M- ç•v M?bM [m +?d
p¬ +MM; #bM? i?QÌM; K" i?-BX

_'i M?B m M;QÌB i"Tpä +kM; +| i? H"K K°i Qi ?bM? t,K i` M M;QÌB KbM?- F€ i?"i
KS+ ç†+ #B iX

o®M ?„M M;?o H-M M"v +| i? ;B'm /B K çQÊ+ i?-M i?9X

L?QM; +?d pW #QÊ+ iÈB ;-M i?-M i?9 HB M #`T?€i ?B MX

L,M; HU+ i?-M i?9 i`ªB `°M; i?B M ç` MÆB M"v- +| çB m ;b +kM; F?-M; i? ;B'm /

J°i +•m M"v +O i?-M i?9 i?"i ;B®M; M?Q b'K bûi ;B[i`ÌB [m M;- H"K iQ" M #° w
+O h-M S?"K ?Q" M iQ" M #B M K'iX

@ ošM ç½ #`T?€i ?B M5

h-M S?"K p¬ +MM; HQ bÊ- i`QM; F?QªM? F?„+ iQ" M i?•M #B M i?"M? +SM; M;„+X
?„M `i + Q- ?ÆM M[i?-M i?9 +kM; F?-M; T?|M; i?Q+? mv €T- ?„M pšM +| i? /mv
M?QM; F?-M; i`€M? F?ÄB i?Q€M; `mM `v H MX

hmv `^M; pW `²B i`QM; HÁM; ?„M ç½ +?m~M #` +?mv M M"v +| i? b) T?€i bBM?- ?
T?QÆM; T?€T i`ª HÌB- #'i [m€ pšM F?-M; i? ´M ç`M? çQÊ+ i•K +ªM? +O KbM?-
KbM? çSM; i`QÊ+ i?-M i?9 +,M #ªM Km®M ;B'm /B K +?d H" T?Q +-M;X

h`QM; F?QªM? F?„+ ?„M ?Q" M iQ" M F?-M; i?®i çQÊ+ M M HÌBX

@ L;QÆB F?-M; +-M T?ªB F?~M i`QÆM; M?Q p"v5

h? M? •K i?ªM M?B M +O i?–M i?9 H¢B i`mv M ¢ M- +kM; F?¬M; i¢Q ` iBM? i?–M
i?"K +?Q +ÁM KÆ ?² +| w iS i`Ê ;B9T i•K i?–M h–M S?"K ´M ¢`M? H¢BX

@ h?–M i?9 ¢¢B M?•M Km®M M¡B i?S M`v b Q\

Zm K°i ?²B H•m- `®i +K+ h–M S?"K KÈB #bM? ioM? H¢B- b m ¢| ?„M i`U+ iB T H`
H°` ?bM? t,K H¬B pB K K`m iQK i` M HQM; #`M i vX

æ M H9+ M`v ?„M #B i KbM? Km®M ;B´m /B K +kM; F?¬M; +| i€+ /KM; ;bX

@ æ•v H` F?Q iS+ +O K°i M; ?`+? i?–M ;Bª+Q`M; ¢¢B îi?"i H•m i`QÈ+ FB - i M +O
#`i iU KbM? i`M €T- ?B M i¢B H`K b Q +ÁM tm´i ?B M i` M M; Q`B +O M; QÆB\

h? M? •K i?ªM M?B M +O i?–M i?9 i`mv M ¢ M- i?"i ;B®M; M?Q ¢ M; M¡B +?mv M
F?¬M; ? +| +?9i +ªK t9+ / Q ¢°M; X

@ æ| H` pb iB m iY iWM; ¢B [m G¬B h?–M JB m

.QÈB €M? K„i #bM? i?ªM +O i?–M i?9- H9+ M`v h–M S?"K +kM; F?¬M; /€K +| +?
+?mv M KbM? ¢B M; M; G¬B h?–M JB m- b m ¢| #`+´ ¢,M; i?–M #Q €KªM?– bY /KM

@ s2K ` H9+ i`QÈ+ F?B G¬B J¬M; #`i`M €T K°i iB +?•M HBM? #`i /B i- +?¢v i`î p
?„M- F i [mª pšM HQm H¢B +?Q iÈB M v- M m i F?¬M; +| ¢Q€M b B- +?•M HBM? +
`M i`QM; i?•M i? +O M; QÆBX

h?–M i?9 M; ?2 tQM; h–M S?"K ;BªB i?Q+?– pšM F?¬M; ? +| +?9i #B M ?| +ªK t9
S?"K- iB T iK+ M¡B,

@ >„M Km®M i bK +Æ ?°B i?9+ ¢~v M; QÆB i`îi?"M? M; ?`+? i?–M ;Bª5

@ hB m iY F?¬M; /€K5

h–M S?"K M?´i i?`B `MM; KbM?– ?„M M?È iÈB H9+ KbM? +?¢K p`Q +´ ¢,M; p M; H
i`€B iBK +kM; F?¬M; M?`M ¢QÊ+ +Q `9i H¢BX

@ G¬B J¬M; +?d +ÁM H¢B K°i iB +?•M HBM? K`i?¬B- ¢®B pÈB \*?•M oă h?–M K` M
+?Q +?QM? M; QÆB iU ;BªB [mv i H` ¢QÊ+X

h?–M i?9 M„K ;B[i?B M ¢` - +| i? / /`M; +ªK ;B€+ ¢QÊ+ iQ`M #° T?ªM SM; /M `´
M?QM; ?„M +kM; F?¬M; [mª M iÈB i•K iQ +O h–M S?"K- +?d i?ªM M?B M M¡BX

@ hB m iY #B iX

h–M S?"K +9B ¢–m ¢€T- ¢2K w M; ?o M; ?`+? i?–M i`QM; HÁM; KbM? €T +? +`M; i?

@ J†i F?€+ M; QÆB +kM; ¢½ #B i- K +?OM; i` M M; Q`B M; QÆB p®M H` M; k ¢¢B K
?„M +kM; iWM; H` ¢`+? M?•M +O *?•M oă h?–M5

h?–M i?9 +kM; F?¬M; M¡B iB T p p´M ¢ M`v- K` H¢B HB + K„i M?bM h–M S?"K- €M
i? ?„M +?SM; FB M i`mM; i•K K +?OM; `M +?S # M i`QM; - i? M? •K iB T iK+ p M

@ hB m iY +?d #B i îi?`B t tQ iWM; T?€i bBM? [m i?–M K ¢¢B +?B M K` i?¬BX

h–M S?"K p¬ +MM; HQ H„M; i`ª H`B- ?„M pW M; ?o +?mv M +O G¬B h?–M i¢K i?
F?¬M; M; îK +?OM; i` M M; Q`B KbM? H¢B F?B M +?Q i?–M i?9 +?9 wX

@ í i?`B i?QÊM; +´- ok h?B M ¢¢B HK+ F€i?"i +kM; F?¬M; +?d +| ? B p`i?–M M?
M?QM; i`QM; K°i +m°+ +?B M i?–M K - ¢¢B #° T?"M i?–M HBM? ¢ m #` pšM H¢+X
¢¢B K i¬M- F?B ¢| ¢ m #` +?Q i?–M ?Q`M iQ`M i`M €T- +?d HQm H¢B M, K pB M K

h`QM; KB M; i?–M i?9 F H¢B #Q K`i +O i?`B i?QÊM; +´ i`QÈ+ FB X

@ L?QM; M; QÆB F?¬M; +–M HQ H„M; - M, K pB M K +?OM; HQm H¢B K iQM? ¢½
F?¬M; #` K iQM? t•K H´M- ¢½ M¡B `ä M; QÆB ?Q`M iQ`M +| M, M; HU+ i`M €T #¼M
+kM; F?¬M; +–M HQ H„M; M; `v b m M; QÆB b) i?"M? K X

@ L,K pB M K +?OM; ?B M iϕB i?"i ;B®M; M?Q ç M /QÊ+ K" i?-B- +?d i,M; H M
M;QÆB- M;QÆB +| i? ibK çQÊ+ +?9M; t2K M?Q H" +Æ /mv M +O M;QÆB- i +MM
pQÊi [m M?9M; i v p"QX
*?SM; FB M h-M S?"K #B m ?B M p¬ +MM; F?~M i`QÆM;- ?„M iB T iK+ M|BX
G9+ M"v h-M S?"K pšM +ÁM p¬ +MM; +,M; i?ŠM;- i`QM; F?Q^aM? F?„+ +kM; F?¬M
M"QX o` i?-M i?9 M"v imv `^M; +| p #bM? /`;-M ;kB- iU ?² F?¬M; i²M iϕB K°i +?
+^aK ;B€+ mv €T +O i?-M i?9 ç½^aM? ?QÎM; +^ai?B M ç` - i`QM; #'i i`B #'i ;B€+ ç
?Q" M iQ" M #` M„K ;B[X
L?bM M?Q H" M;QÎB- i?"i ` H" i?-MX
*?Q /M ç®B T?QÆM; Km®M ;ϕi #Ä +?QM? KbM?- ?„M +,M #^aM F?¬M; F?ÎB H M M'
@ oB + +O H¬B pB K F?¬M; + M i?B T- pB + +O K +?OM; +kM; M|B F?¬M; + M
+| w iS ;b\
æ²M; i?ÎB i`QM; HÁM; h-M S?"K pšM #'i M p¬ +MM;- p` i?-M i?9 M"v i?Qϕi M?bM
?„M M?Q HÁM; #`M i v- M?QM; ?Q" M iQ" M HϕB F?¬M; +| w iS Km®M ;•v F?| / pÊB
h?-M w i?"i F?| i? bmv çQ€MX

dejX *?QÆM; ddk, h?-M *kM; G" L;QÎBX UkV

æ M ok *"M E?¬M

h€+ :B^a, >Ä h?K

*?QÆM; ddk, h?-M +kM; H" M;QÎBX UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ o¬ Hm" M H" G¬B h?-M HQm HϕB +?•M HBM? ? v H" K +?OM; i`QM; +Æ i? +O
i,M; M? M? i?U+ HU+- M;QÆB M M i?"M i`¼M; K" /MM;X

h?-M i?9 HϕB #´ bmM;X

L;?2 p"v h-M S?"K +| p +"M; i? K K ?Q†+- M;?2 [m iU ?² p` i?-M i?9 M"v +kM; ç
M? M? i?U+ HU+ H MX *?QM? ?„M imv `^M; çQÊ+ +?Q `^M; H" bB m +'T i?B M i`B
+kM; M? M? F?¬M; b Q iQÎM; iQÊM; M' B- M?QM; F?¬M; M;Î HϕB iÈB KS+ F?B M
H" K +?Q ?„M p¬ +MM; FBM? M;ϕ+X

J†i F?€+ ?„M Hm¬M KÆ ?² +^aK i?'v çQÊ+ p` i?-M i?9 M"v /QÎM; M?Q +| +'i ;B'm v
+kM; +?Q ?Q" M iQ" M M|B ` `ä`"M;X

@ h-M S?"K- i #B i M;QÆB b) F?¬M; i`Î i?"M? M;?`+? i?-M ;B^a5

L?QM; p"Q H9+ M"v- i? M? •K i?-M i?9 HϕB i`mv M iÈB- iU ?<sup>2</sup> i`U+ iB T ;ä p"Q i`C
p"Q i`QM; M°B i•K +O ?„MX

h?"i ;B®M; M?Q K°i HQϕB i•K Hw €K +?d `i KϕM?X

J" M;?2 p"v- i`QM; HÁM; h-M S?"K F?¬M; F?ÄB M;~M ` - pb b Q i?-M i?9 HϕB +| M
`^M; ?B M iϕB ?„M F?¬M; /€K +kM; F?¬M; +| M,M; HU+ M;?`+? i?-M- M?QM; i?"i b
/QÊB i?•M M;QÎB F?€+- i?"K +?Q H" F +^ai?-M HBM?5

h?-M i?9 HϕB M|B KbM? b) F?¬M; i`Î i?"M? M;?`+? i?-M ;B` ob b Q HϕB +| T?€M

L?QM; i`QM; HQϕB +?O ç KšM +<sup>a</sup>K M<sup>v</sup>- h-M S?`K +kM; F?¬M; /€K H M iB M; - M v M i•K p KbM? i?b H[°]i®i M?'iX

@ h` M ok h?B M çϕB HK+ +| i?"i M?B m i?B M i<sup>°</sup>B- pBM? [m M; +O \*?•M oä h?¬M M; QìB ç m +| i? i?"M? i?¬M- K¶B M; QìB ç m +| +Æ ?°B- M?QM; +kM; F?¬M; M?'i M; ?`+? i?¬MX

h?¬M i?9 HϕB iB T iK+ M|B,

@ J[°]M; ?`+? i?¬M ; B<sup>a</sup>H<sup>°</sup>+MM; i?B M ç®B ç`+?¬ +MM; *?•M oä h?¬M ç®B ç`+?¬ M? €T5

h-M S?`K +kM; F?¬M; /€K M|B HìB M[°]QX

@ J†i F?€+ *?•M oä h?¬M ç +?Q i M?„M HϕB M; QÆB K°i +•m- M m M; QÆB +| i? pB M F?¬M; T?^aB ç`+? M?•MX

h? M?•K +O i?¬M i?9 i`mv M ç M- H9+ M<sup>v</sup>HìB M|B i?<sup>a</sup>M M?B M HϕB ;B®M; M?C p`Q i•K i?¬M +O h-M S?`KX

@ h?"K +?Q M; v +^a*?•M oä h?¬M +kM; +?9 w iÈB i \

L; ?2 p^vi•K i?¬M h-M S?`K F?¬M; F?ÄB `mM; KϕM?¬ +^aK i?'v +| +?9i F?| iBMX i` \*?•M oä h?¬M H<sup>°</sup>p`i?¬M /mv M?'i i` M ok h?B M çϕB HK+¬ F?®M; +? K<sup>a</sup>M? i?B M bMM; - ?ÆM M[ M?bM [m p`i?¬M i?9 M^v+kM; M; ?2 i?2Q H M? +O *?•M oä h?¬M i?¬M i?9 M?„M HìB iÈB bM? HϕB K M; i?2Q w p`M?Q H'v HÁM; \

h-M S?`K F?¬M; i? iBM çQÊ+¬ +?Q /M ?„M H<sup>°</sup>i?B M i<sup>°</sup>B- i®+ ç°im Hmv M M? M? i çSM; i`QÊ+ K†i *?•M oä h?¬M pšM +?ŠM; F?€+ ; b K°i +QM FB M- +, M #^aM +?d +¬ KbM? ?Ov /B i F?ÄB i? ; B M M^vX

>B M iϕB p` \*?•M oä h?¬M FB i? M?QM; +ÁM i`M? i`¼M; ç +?9+ i?¬M M?„M HìB H<sup>°</sup>ç`+? \

æ•v +?ŠM; T?^aB H[°]H'v HÁM; KbM? \

@ *?ŠM; H) *?•M oä h?¬M pb Km®M i ; B9T ?„M [mûi bϕ+? iQ[°]M #°M; ?`+? i?¬M ; B

L?QM; b m F?B bmv M; ?o K°i H9+ H•m- h-M S?`K iU ?<sup>2</sup>+| +?9i KÆ ?<sup>2</sup>?B m ` - *? H'v HÁM; KbM? K[°]H[°]pb +| i? +¬M KbM? H[°]K pB + ; b ç|X

>„M M?bM ` çQÊ+ p`i?¬M i?9 i`QÊ+ K„i +kM; F?¬M; T?<sup>a</sup>B /MM; +?•M i?•M- +?d K<sup>°</sup>`i +| i? *?•M oä h?¬M #îB M; mv M M?•M M[°]Q ç| M M F?| +| i? /MM; +?•M i?•M çϕB HK+X

L?QM; ?B M iϕB ok h?B M çϕB HK+ ; B| ; BK+ K•v p-M- çO HQϕB b|M; M; -K #„i ç- u m h?"M? +MM; i? HU+ b m HQM; ç½ H[°]K°i +?mv M T?B M T?S+ HÈM- i?"K +? [mv M mv i mv i ç®B +O *?•M oä h?¬M- +?Q M M ?„M +¬M i bK K°i M; QìB i? v ?„M i?¬M ; B^aX

æQ+? t€+ h-M S?`K i?"T T?¬M i?Q+? ?ÊT i`îi?"M? i? M? ç Q b„+ #ûM M^vX

@ h-M S?`K- ?B M iϕB ok h?B M çϕB HK+ ; B| ; BK+ K•v p-M- `i +| i? `i M? M? b) H +| K°i +?9i M; ?`+? i?¬M ; B^aF?¬M; +?`m v M 'M- Km®M ` ?ϕB M; QìBX *?Q M M M +?|M; im Hmv M- i, M; M? M? i?U+ HU+¬ M; `v b m KÈB +| i? +®M; ?B M +?Q çϕB M; QÆB +| i? H<sup>°</sup>K pB + i?"i i®i +?Q \*?•M oä h?¬M- \*?•M oä h?¬M M?'i ç`M? b) F?

Zm^aM?B M i? M?•K i?¬M i?9 HϕB i`mv M ç M,

@ æQÆM; M?B M- i #B i M; QÆB ç M; +| +?9i T?B M iQ€B M?Ä- M?QM; M m M? F?¬M; i? ; B^aB [mv i- M?Q p^vi?"i T?K HÁM; *?•M oä h?¬M t2K i`¼M; X

@ h-M S?`K M?'i ç`M? b) +® ; „M; im Hmv M- F?¬M; T?K *?•M oä h?¬M F€ p¼M; 5

L;?o i?¬M; bm®i K¼B +?mv M- h-M S?"K +| p i`'M ç`M? ?ÆM pW `²B `i M?B m
[m€ bÊ ?½B- #ÎB pb ?„M #B i- i?¬M- F€ i?"i +kM; H" M; QÌB
GÌB M|B +O i?¬M i?9 F€ i?"i ç½ i?"T T?¬M `ä `M;- pBM? [m M; +O *?•M oä h?¬
ç¢B HK+- +?d +-M iQM M; QÐM; *?•M oä h?¬M b) çQÊ+ #bM? v M p¬ bU- i'i +ª K¼
i?¬M- K" M; ?`+? i?¬M ; Bª ç®B M; ?`+? *?•M oä h?¬M- +?QM? H" M; ?`+? i?B M K"
h-M S?"K H" K°i M; QÌB i?¬M; KBM?- iW i`QM; i?€B ç° +O *?•M oä i?€M? çB M +
?„M- +| i? KÆ ?² #B i çQÊ+ w iS +O p` *?•M oä h?¬M i?¬M #Q FB H" #²B /QÐM;
/` F,5
h?O çQ¢M M?Q p"v F?¬M; F?€+ ; b ç'm i` M? +?®M M?•M ; B MX
*?•M oä h?¬M K†+ /M + Q + Q i¢B i?QÊM; - M?QM; pšM F?| i`€M? F?ÄB ; B®M; M?Q
i?QÌM; - pb Q+? HÊB K" i` M? ç'm- bY /KM; çO HQ¢B i?O çQ¢MX
*?•M oä i?€M? çB M +?QM? H" +¬M; +K i`¼M; v m i?U+ ?B M Q+? HÊB M"v +?Q *?
H) p` i?¬M /mv M?'i FB +ª K ; B€+ çQÊ+ i? HU+ M; ?`+? i?¬M ; Bª [m€ KS+ F?'M; H
çB M F?¬M; F?ª M,M; i`'M €T ?Q†+ H" F?¬M; +| T?QÆM; iB M çB i`'M €TX
*?Q M M +¬M /MM; K°i i? M? ç Q b„+ #ûM ?ÆMX
h?U+ HU+ ?B M i¢B +O h-M S?"K imv +?d H" M; k + 'T pä i¬M- Î +ª ok h?B M ç¢B H
t2K H" +QÌM; ; Bª çSM; ç-m- M?QM; iB K HU+ i?"i bU H" [m€ HÈMX
L?QM; ç•v +kM; +| i? +?d ç2K ?„M H"K i?Q çB K i`QÊ+ K" i?¬B- H9+ i`QÊ+ *?•M
M?bM i`9M; M?[M; M; QÌB F?€+- M?QM; çQ€M +?WM; M?[M; M; QÌB FB F?¬M; i?
iB K HU+ F?¬M; çO- +?Q M M +m®B +MM; #` #Ä [m MX
*kM; M?Q i`QÊ+ ç| # M i`QM; *?•M oä i?€M? ç` - h-M S?"K ; †T K†i +?Q p` i?€M? i
[m - EB M EBM? h-M ; B t2K M?Q H" K°i H-M F?ªQ M; ?B K ç®B pÊB ?„M- ?„M +?
; B KÊB +| i? t2K M?Q +| çB m +®M; ?B M ç®B pÊB *?•M oä h?¬MX
J†+ /M M|B i?"i / M; ?2- M?QM; ?B M i¢B h-M S?"K ç½ #B i M m M?Q ?„M F?¬M; i?
p"v b) #` t2K M?Q i?U+ M; ?B K i?'i #¢B K" #Ä [m MX æQÆM; M?B M- ?„M M?"M çQ
M?bM iU ?² +Æ ?°B HÈM ?ÆM M?[M; M; QÌB F?€+ +?9i QiX
o T?¬M b m F?B i?¬M; [m F?ªQ M; ?B K- +®M; ?B M i?2Q HÌB +O K'v p` i?€M? i
FQM? /•M; HU+ HQÊM; +O +?QM? KbM?- #B M i?"M? i? M? ç Q #ûM- ?"M? bY w +
iQ" M #° /` F, +O p` i?¬M FB X

de9X *?QÆM; ddj, h`U+ hB T æ h?,M;X

*?QÆM; ddj, h`U+ iB T ç i?,M;X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œœÇXÔU%œœÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

*?QM? H" ç2K iQ" M #° M; ?`+? i?¬M ; Bª ; B i +? iX

@ J" F?B iQ" M #° M; ?`+? i?¬M ; Bª ç m +? i? i- i b) #B M i?"M? M; ?`+? i?¬M ; Bª

h`QM; HÁM; h-M S?"K ?B m i?"i `ä `M;- M?QM; i` M K†i F?¬M; ? #B m H° +?9i
M?Q ç½ +?'T M?"M p B /B M +O +?QM? KbM?X

J°i i?B m MB M +?Q ç-v ? B KQÆB im' B- ç®B pÈB •M bOM; +O *?•M oă h?-M ?
K M; ÆMX

>ÆM M[?„Mi?"i bU b) F?-M; / /"M; #B Mi?"M? M; ?`+? i?-M ;B<sup>a</sup>- Qi M?'i i`QÈ+ F
o T?-M b m M"v i?"M? i?-M- ç®B pÈB ?„M K" M|B ?B MiçB pšM +ÁM [m€ KS+ t t
*| M; ?o iÈB +kM; +?d H" p- /KM; X

>B MiçB ?„M +S Mi•K H"K [m•M +ì- M; v F?B #^aM i?•M ?„M +ÁM +?Q +| çO M, M
M; QìB +?ÆB +ì M?Q *?•M oă h?-M M #B- çB H"K pB +K" p` i?-M FB Km®M ?„M
"i [m€ ç²M; i?ìB ?„M +kM; #B i +S M?Q p"v- +?QM? KbM? +kM; F?-M; +-M +® F}
+-M iB TiK+ HQ H„M; ?½B ?MM; bÊ #` T?€i ?B M- +kM; F?-M; +-M HQ H„M; #` t2
K" iW M v p b m F?-M; +-M +| +?9i #, M F?Q, Mi, M; M? M? i?U+ HU+ +O +?QM? M
*?•M oă h?-M ? v H" pb #^aM i?•M KbM?- ?„M ?šM M M çB H"K M?Q i? X

"ìB pbi?U+ HU+ +O ?„M T?^aB çO KçM? KÈB +| i? i`î i?"M? / Q K' tm'i b„+ - i?U+ H
KÈB +| i? i?Q€i F?ÄB p" M K M? +O K°i [m•M +ìX

@ h®i- h-M S?"K M; QÆB i?"i bU p- +MM; +| iB K HU+ - #'Mi?-M #B i?B MiçB M;
F„- +| i? KQÊM i?B M M; QçB HU+ +-M; FQ+? ç`+? M?•M- F€i?"i ç| H" i?-M F„- F
im Hmv MX L m F?-M; +| i +MM; *?•M oă h?-M i`Ê ;B9T- M; QÆB `i M? M? b) Hm
*?•M oă h?-M iW #B- [mv i ç`M? +-M ;B9T M; QÆB K°i i vX

G9+ M"v i?9 i?-M ç®B pÈB #B m ?B M +O h-M S?"K +kM; +| +?9i pW HÁM; - HB M
#M; #ç+ HB M # Q T?O iQ"Mi?•M h-M S?"KX

.QÈB +¶ HU+ HQÊM; M"v- h-M S?"K +?šM; F?€+ ; b K°i +QM FB M- ?Q"MiQ"MF?-
iMv w +?Q i?9 i?-M Km®M H"K ; b i?b H"KX

æ•v +?d H" K°i ?Q ^aM? T?•M i?•M +O i?-M i?9 /QÈB M?•M ; B M K" i?-B- M m M?
i?"i F?-M; i? iQîM; iQÊM; b) KçM? K) iÈB i`bM? ç° M"QX

_i M? M?- i?2Q +¶ HU+ HQÊM; t•K M?"T p"Q i`QM; i?•M i? - h-M S?"K M; ç+ M?B
KbM? +?d i`QM; K°i H-M ?- ?'T ç½ i`U+ iB Ti, M; H M HK+ +T pã i-M- i`¼M; v r
?„M- i? M?QM; `i M? M? HB M tm'i ?B M pB MiBM? i?-M i?S #^avX

>ÆM M[pB MiBM? i?-M M"v +?QM? H" Kšm iBM? ok h?B M ççB HK+ K" ?„M pšM
hB Ti?2Q ?„M H"TiS+ ?B m` - +?šM; i? i`€+? i`QÈ+ ç| ?„M F?-M; +€+? M"Q +^a
M"v- M; mv M H B H" #îB pb *?•M oă h?-M F?®M; +? pB M Kšm iBM? i`QM; i v M
p"QX

aî /o M; QìB i` M ok h?B M ççB HK+ +<sup>a</sup>K SM; çQÊ+ M; mv M F?Q i` M Kšm iBM?- K
H"K #'MiBM?- H" t2K M?Q iW # M M; Q" B +^aK SM; Kšm iBM?- H" pQÊi [m bU F?®
M?B M +?•M i?-M F?-M; +?Q T?ûT ?„M çQÊ+ i?"M? +-M; X

J" F?-M; i? M„K çQÊ+ HU+ HQÊM; +O Kšm iBM?- *?m h?B M hBM? G Zmv MiU M
+´ #bM?- ?ÆM M[`i F?| +| i? ç°i T?€i, M; H MX

*?šM; [m ?B MiçB p` \*?•M oă h?-M FB ç½ Kî` [mv M F?®M; +? Kšm iBM?- M;
+kM; +^aK i?'v +| +?9i F?| iBMX

>„M F?-M; i? iQîM; çQÊ+ p` *?•M oă h?-M FB HçB /€K v Mi•K ç®B pÈB KbM? ç
*?šM; H) *?•M oă h?-M i?"i F?-M; HQ H„M; ?„M b) ç€M? M; QÊ+ \ hB TiK+ Fi ?Ê
i?-M i?9- ?„M +^aK ;B€+ p` \*?•M oă h?-M FB `i +| iU iBM M„K ;B [çQÊ+ KbM? i`Q

@ *?šM; H) i +| v m çB K ; b `i HÈM #` *?•M oă h?-M M„K i`QM; i v \ > v H" #îB p
Hm"Mi ç i?, M; ` b Q- M?QM; poM? pB M +kM; F?| ççi iÈB i?U+ HU+ +| F?^a M, M

^aK ;B€+ çQÊ+ i?U+ HU+ i, M; p¼i i`QM; +Æ i? - i` M Kti h-M S?"K ?B M` i?-M b„
HÁM; F?-M; F?ÄB i?-K bmv M; ?oX

@ h®i H„K- ?B M ;B`i?U+ HU+ +O M;QÆB ç½ i,M; H M `i M?B m- ç•v H` \*?•M oä M?'i ç`M? T?ªB [mw i`¼M;- iW M v p b m F?B im Hmv M F?¬M; i? HQÌB #B M;- b +?Q *?•M oä h?-MX

L; v b m ç| i?-M i?9 i?m ?²B HU+ HQÊM;- i?ªM M?B M M|BX

@ h-M S?¨K +ªK iç *?•M oä h?-M ççB M?•M +MM; i?-M i?9 ççB M?•M # M •M- iW Hmv M- bÊK ?²B #€Q HÁM; #²B /QÐM; +O *?•M oä h?-M ççB M?•M +MM; i?-M i?9

h-M S?¨K p°B p¨M; F?QK M;QÌB i?"i b•m M|B- +| p p¬ +MM; +mM; FQM?X

@ h®i H„K- M;QÆB HmB ` çB- #´M i?-M +kM; T?ªB [m v p # M +çM? *?•M oä h?-

hB T i?2Q i?-M i?9 ç®B pÈB #B m ?B M +O h-M S?¨K +ªK i?'v pW HÁM;- T?'i i #`çQ ` M;Q¨B +´K°+ +mM; çB MX

@ *mM; iB M i?-M i?9 ççB M?•M5

h?-M h?9 ;B i°+ ççB i`QÎM; H½Q +kM; ç M; çSM; +?Ì # M M;Q¨B- iU ?² ç½ +| +ªK M;QÌB M|B- +| p p¬ +MM; +mM; FQM?X

h-M S?¨K +kM; H¨K i?2Q- F?¬M; ? +| +?9i bÆ ?ÎX

@ >¬

L; v b m ç|- i?"i;B®M; M?Q +| i¨M ;B| i?'B [m - h-M S?¨K M?bM i?'v # M i`QM; ` [m M; K M; ?QÊM; H M F?¬M; i¨mM;- i`U+ iB T tmv M i?ŠM; i¨M i`ÌB- `i M? M F?¬M;X

@ P M?

E iB T [m F?¬M; H•m- HçB FBM? M;ç+ +?SM; FB M iÁ +´K°+ +mM; çB M ç°i M i`QM; M?€v K„i ?| i?¨M? HK+ b„+ #KB i`-MX

"ÎB pb i?-M i?9 Hv F? B- iÁ +mM; çB M i?W M?"M i?-M mv [m€ KS+- `®i +K+ F?

J¨ H9+ M¨v h-M S?¨K +kM; +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ b m HQM; KbM? HçM? H)Q- K² ?¬ ç®B K†i pÈB K°i p` i?-M +?•M +?QM?- ?„M pšM +ªK ;B€+ €T HU+ +U+ HÊMX

oW `²B #ÎB pb +| p` i?-M i?9 FB ?¶ i`Ê- ?„M KÈB +ªK ;B€+ M? K°i +?9i- ?B M iç ?¶ i`Ê- ?„M HB M +ªK M?"M çQÊ+ i?-M mv +QÌM; ççBX

L?QM; ?B M içB h-M S?¨K ç½ +?B K çQÊ+ ç€T €M- i?S M?'i ?„M +kM; ç½ #B i i?-M K¨ i?"M?- ?ÆM M[iU ?² +kM; F?¬M; bB m i?Q€i çQÊ+ i?'i i bM? HK+ /K+ M?Q T? K¨ bY /KM; çO HQçB i?O çQçM- i?S ? B ?„M ç½ #B i ok h?B M ççB HK+ `i M? M? ?„M M?'i ç`M? T?ªB M? M? +?|M; i,M; i? K i?U+ HU+ +O +?QM? KbM?X

"i [m€ ç€M; ;B€ pmB KWM; +?QM? H¨ p` i?-M i?9 FB ;B9T +?Q ?„M F?¬M; M?ÄX T?€i ÈB HK+ +'T pä i¬M- ?ÆM M[ +ÁM +| i? +ªK SM; çQÊ+ pB M iBM? i?-M i?S # K +?OM; +MM; +ªK SM; ç®B pÈB i?' M;mv M F?Q ç m KçM? K) ?ÆM `i M?B mX

æÊB i? K K°i i?ÌB ;B M- M|B F?¬M; +?WM; ?„M +| i? M„K H'v çQÊ+ HU+ HQÊM; +

L m +| i? ç2K # HQçB M;mv M F?Q /mM; ?ÊT- ?„M +| i? T?€i ?mv ` i?U+ HU+ b) H9+ ç| +?Q /M T?ªB ç®B K†i pÈB h-M h?B M >Q¨M? +kM; ç½ +| bS+ HB m KçM;X

de8X *?QÆM; dd9, æçB >°B ób,M L;QÌBôX URV

æ M ok *¨M E?¬M

h€+ :Bª, >Ä h?K

*?QÆM; dd9, æçB ?°B ób,M M;QÌBôX URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

h|K H¢B H-M M"v i?-M i?9 çQ+? i?"i i†M; +?Q ?„M K°i T?-M H p"i F?-M; M?Ä- im`ä #Q K"i ~M +?S # M i`QM;- M?QM; ?„M #B i +?Q /M +| ?„M +kM; F?-M; +€+? M i¢B ?„M +ÁM +?Q +| çQÊ+ M,M; HU+ M?Q i? - +?B #^M; H"K` p KbM? ?Q"Mi Q H"K [m•M +| +?Q \*?•M oä h?-M- +?Q ç M F?B M"Q KbM? +| i? i`Î i?"M? M;QÌB +?

@ h-M S?"K- i?-M i?9 ç¢B M?•M iU KbM? iB T FB M M;QÆB- i?Q¢i M?bM +ÁM #M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB ;?B M?È •M ?m +O i?-M i?9 ç¢B M?•M +MM; *?•M oä h?-# M •M- p- i?QÊM; [m M; pBM?5

" M i B i`mv M iÈB HÌB M|B w p`i?•K i`QÌM; +O ç¢B i`QÎM; H½QX

@ h-M S?"K ;?B M?È /¢v #ªQ5

h-M S?"K +kM; +mM; FQM? ?²B ç€TX

@ .B\

J` ç9M; H9+ M"v- h-M S?"K +ªK ;B€+ i`QM; HÁM; +?Êi ç°M;- i? M?QM; ?„M H¢B - i`mv M iÈB /` ç°M;- ?„M F?-M; +-M M?bM +kM; #B i H-M M"v F?ŠM; ç`M? H` /Q ?

>ÆM M[+ÁM H` iBM iS+ p bÆM +®+ i?-M #QX

>„M M?bM i?Q€M; [m ç¢B i`QÎM; H½Q h?-M h?9 ;B i°+- /Q /U K°i i?Q€M; HB M i b„iX .M b Q H9+ M"v #Q K"i +O ?„M ç½ #` i?-M i?9 #B i i?"i`ä`"M;- ?„M +kM; F? .mv M?'i +-M +?2 ;B'm +?QM? H` iQ iQÎM; +O ?„M K" i?-BX

@ aQm

L; v b m ç| - ?°T b„i # v H M ;B[F?-M; i`mM;- ?B M` [m M; K M; +?|B K„i

>°T b„i i`-B M´B i` M F?-M; i`mM;- T?€i` +QÌM; [m M; +?|B K„i F?-M; +€+? M` /-M /-M ?B M` K°i iÁ *Ym GQM; h?€T- bQÆM; F?|B # Q T?O- iU M?QªQ K°M;X

"'i [m€ H-M M"v h-M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ # M i`QM; i`mv M` F?Q iS+ K +?OM; -

J` +U i?€T +kM; ;B®M; M?Q Km®M T?€ pĐ K•v KM- +`M; i? K ?B M` i?"i`ä`"M;X

@ G-M M"v t2K` *Ym GQM; h?€T Km®M +?•M +?QM? tm'i i? b Q\

h-M S?"K F?-M; F?ÄB M?QÈM; K"v- H-M M"v *Ym GQM; h?€T`ä`"M; #€Q +?Q ?„i? X ç¼+ i`mv M KÈB M?'i i¢B X

J` i` M i?U+ i ?„M +ÁM +€+? bÆM +®+ i?-M #Q K°i [m½M; çQÌM; i?"i /`B- F?-M; E?-M [m®+- ?ÆM M[F iB T +ÁM TªB çB [m æ¢B *?'M [m®+- b m ç| tmv M [m iÈB +?¶ bÆM +®+ i?-M #QX

>B M ;BÌ t2K` \*Ym GQM; h?€T +?d i? K p`B M;"v M[b) T?€ pĐ K•v KM- +?d bÊ i i`mM; i¢B bÆM +®+ i?-M #Q b) +?SM; FB M- K" bÆM +®+ +kM; b) +| #B M ?| KÈ +| çQÊ+ #B M T?€T iB M p`Q # M i`QM;X

>„M HQ H„M; M?'i +?QM? H"K +?OM; b) #` M;QÌB M? M? +?•M iÈB i`QÈ+ H'v çBX

L?Q p"v t2K M?Q ?„M ?Q"Mi Q"Mi`ÆB p`Q +¬M; /½ i`"M;X

o T?-M HÌB M|B +O H½Q HW çªQ ?„M ;†T çQÊ+ i¢B >„+ >Ä h?"M?- i`QM; HÁM; M m M?Q +ª H½Q HW çªQ FB +kM; +| i? iB K çQÊ+ #B M T?€T çB p`Q i`QM; ç| - M?B m i?B M i`B i`€+ imv i- F?ŠM; ç`M? +kM; b) +| M;QÌB M;?o` çQÊ+ #B M T?€

*Æ /mv M b) F?-M; +?| ?„M- *Ym GQM; h?€T +kM; b) F?-M; +?| ?„M- K +?OM; b) +?| ?„MX

hmv ``M; i` M i v ? „M #ÎB pb +| çQÊ+ ?°T b„i M M #B i bÈK iBM iS+ ?ÆM M?[M; M
 ? „M pšM +—M iU KbM? M„K +? „+ +Æ ?°B- M„K +? „+ i?ÌB ;B MX
 @ s2K ` i T?ªB M; ?o #B M T?€T +?çv çB i?“i M? M? KÈB çQÊ+X
 L?bM [m M; K M; /—M /—M i?m HçB i`QM; ?°T b„i- h—M S?“K i?b i?“Q H~K #~KX
 @ æ•v H` p”i ;b\
 æçB i`QÎM; H½Q h?—M h?9 ;B i°+ F?¬M; M?“M çQÊ+ ?ÄBX
 @ h M; ?o ;—M ç•v ççB i`QÎM; H½Q +kM; ç½ M; ?2 [m p iBM iS+ Î #B M ;BÈB æçB
 tm’i ?B M K°i bÆM +®+ i?—M #Q- K` ?°T b„i M`v i M; šm M?B M çQç i çQÊ+—M | +| i
 iS+ p bÆM +®+ i?—M #Q FB X
 h—M S?“K +kM; F?¬M; ;B’ m /B K- i`U+ iB T M|B +?Q ? „MX
 @ L; QÆB ç M; iQM? iQ€M çB iÈB bÆM +®+ i?—M #Q FB i—K #ªQ\
 æçB i`QÎM; H½Q F?) +QÌB ?ÄBX
 @ S?ªB- ?B M; BÌ bÆM +®+ i?—M #Q ç½ +| #B M ?| KÈB- +| i? `’i M? M? b) +| iÁ
 ;B M- +?Q M M i M; ?o Km®M çB [m ç| i?“i M? M?- F?¬M; #B i ççB i`QÎM; H½Q +
 tmv M [m ç| bÈK M?’i ? v F?¬M; \
 h—M S?“K ;”i ç—m i?W M?“M- M; QÊ+ HçB i`U+ iB T ?ÄB- ?B M ;BÌ ?”M? imM; +O
 +?2 ;B’ mX
 @ æQ+? i?“i H` +| K°i +QM çQÌM; +| i? çB tmv M [m æçB E?¬M [m®+ +MM; æçB
 +ªM? M°B æçB Gv [m®+—+?d H` [m€ KS+ M; mv ?B K5
 æçB i`QÎM; H½Q M; ?o M; ?o M|BX
 @ h?“i b Q\ >B p¼M; ççB i`QÎM; H½Q +| i? #€Q +?Q5
 > B K„i h—M S?“K iÄ b€M; M|BX
 @ *?QM? H` i`U+ iB T tmv M [m u m h?9 #bM? M; mv M +O M? >MM; h?“M?- i?Ì
 K°i MY - +?d H` # M i`QM; #bM? M; mv M +| `’i M?B m v m i?9 HÈB ?çB- v m i?9 iQ
 M?•M HQçB +kM; F?¬M; Qi- i`QM; ;BªB ç’i i`mM; i•K i?“K +?Q +ÁM +| +ª #€i +’T v
 +?9i imv i ç` F?¬M; i? i?, K /Á- M; v +ª pä i?€M? #bM? i?QÌM; çB [m MÆB ç| +kM
 æçB i`QÎM; H½Q iB T iK+ M|BX
 @ u m h?9 #bM? M; mv M\ v +O ççB i`QÎM; H½Q Km®M M|B +?QM? H` u m h?9 #bM
 i’ +?S+ ççB ?°B M? ?MM; b, M i?9 # M, K K°i H—M b Q\
 h—M S?“K HçB ?ÄBX
 @ E?¬M; b B- +?QM? H` u m h?9 #bM? M; mv M- #bM? M; mv M M`v +ÁM çQÊ+ ;¼
 i? M|B H` +QM çQÌM; i„i /mv M?’i tmv M [m ? B [m®+ ;B - M?QM; M| +ÁM +| i M
 i`QM; pçM T?—M M; mv ?B K- M; v +ª M?[M; M; QÌB i? K ;B /U i?B +kM; +?Q +? „+
 +ª #bM? M; mv MX
 æçB i`QÎM; H½Q ;”i ;”i ç—m ç€TX
 L; ?2 p”v h—M S?“K +9B ç—m i`—K iQ- bmv M; ?o +| M M çB KçQ ?B K K°i H—M ? v F
 @ E?¬M; #B i ççB i`QÎM; H½Q +| #ªM ç² H° imv M +O u m h?9 #bM? M; mv M ? v F
 J°i H€i b m- h—M S?“K [mv i ç`M? #m¬M; i v H`K K°i H—MX J°i Kti H` pb i?ÌB ;B
 T?QÆM; /B M F?€+ H` #ÎB pb ? „M #B i +?Q /M çB iÈB bÆM +®+ i?—M #Q FB - # M
 i`M F?®+—M m M?Q ? „M bÈ ?½B M; mv ?B K- i?“i F?| i? çç i çQÊ+ i?m ?Qç+?X
 >ÆM M[t¬M; [m M? >MM; #bM? M; mv M- F€ i?“i ç®B pÈB ? „M K` M|B +kM; H` K

@ "ÎB pb u m h?9 #bM? M;mv M i?"i F?| tmv M [m - +?Q M M #^aM ç² +kM; F?¬M; +
T?m +ÁM i` +kM; iWM; t¬M; p"Q u m h?9 #bM? M;mv M- #^aM i?•M i +| i? ç2K K°
v m M|B +?Q M;QÆB #B iX

æ¢B i`QÎM; H½Q KdK +Q`B M|B,

@ >ÆM M[i M?È çQÊ+ M,K ç| Î# M i`QM; u m h?9 #bM? M;mv M i +ÁM T?€i ?B
i`QM; +| `i M?B m çB m i?¬M #Q- `i +| i? +ÁM +| +?9i Qi #^aQ p"i- +?ŠM; [m #ÎE
`°M +¬M; pB + +?Q M M F?¬M; +| i?ÎB ;B M çB [m ibK FB K- M m M?Q M;QÆB ç½
M"v- i b) ç2K K"i ç` FB M|B +?Q M;QÆB #B i5

@ L m M?Q p"v iB m iY i?"i p¬ +MM; +^aK FQ+?5

h¬M S?"K ç i¢ M|BX

>¬K M v ?„M ç½ H" +^aM? ;BÈB HK+ +T pã i¬M- imv `^M; i`QM; F?Q^aM; i?ÎB ;B M M
M? M? iÈB FBM? M;Q`B- M?QM; +?QM? ?„M +kM; #B i ?B M i¢B ?mv M #Q i`QM
ibK ?B m ?¬m M?Q ç½ tQM;- M m F?¬M; bÈK ibK çQÊ+ pB M K +?OM; i?S iQ- M?C
i? K H¬M M[X

deeX *?QÆM; dd8, æ¢B >°B ób,M L;Q`BôX UkV

*?QÆM; dd8, æ¢B ?°B ób,M M;Q`BôX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i¬K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

L m F?¬M; +| +Æ /mv M F?€+¬ M?Q p"v ?„M +?ŠM; F?€+ ;b M?[M; pã i¬M #bM? i?Q
K'v M,K i?ÎB ;B M KÈB +| i? ç°i T?€ +^aM? ;BÈB ?B M i¢BX *?Q /M ?„M +| çQÊ+ ç
`ä Km®M ç°i T?€ iW HK+ +T pã i¬M H M iÈB i?'i +T pã i¬M +kM; i?"T T?¬M F?| F?
M,K H" F?¬M; i? i?,M; +T5

æB m M"v ç®B pÈB i?|B [m2M ç½ M? M? +?|M; i,M; H M i?U+ HU+ M?Q ?„M K" M|
M?"MX

>ÆM M[#ÎB pb *Ym GQM; h?€T i`QM; bÆM +®+ i?¬M #Q tm'i ?B M- i'i M?B M b
+Q`M; ;B^a- M?Q p"v ?„M +| çQÊ+ i?U+ HU+ +M; K¢M? ç M H9+ ç| b) i,M; i? K çQÊ

Í ok h?B M ç¢B HK+- +| `i M?B m K"i ç` +?ŠM; ?¢M M?Q æ Q oQÆM; J°- M?QM
M i`QM; +i ;B'm +Æ /mv M +MM; #<sup>a</sup>Q p"i- H" K°i i`QM; M?[M; +QM çQ`M; i„i ;B
HU+ M;Q¢B i`W ç M /QÊ+X

*kM; i?Q`M; tmv M çQÊ+ M;?2 M|B +| +?9i M;Q`B +| +Æ /mv M t^aQ ?ÊT iB M p"Q K
HU+ çQÊ+ ç + Q i` M /B M `°M;- iW ç| i`ÎM M M' B iB M; F?„T ç¢B HK+X

æQÆM; M?B M +kM; +| i? +| M;Q`B p"m F?Q F?¬M; i®i iB M p"Q i`QM; K"i ç` M?
;b- M;QÊ+ H¢B +ÁM #` K'i +^aiQM? K¢M;X L?QM; +?Q /M H" M?Q p"v- pšM F?¬M;
M;Q`B ç' t¬ +?¢v iÈBX

L|B i?"i` +?QM? h¬M S?"K M;?2 çQÊ+ +kM; p¬ +MM; i•K ç°M;X

a m ç| ç¢B i`QÎM; H½Q h?¬M h?9 ;B i°+ HB M ç2K H° imv M tmv M [m u m h?9 #b
S?"K- ?ÆM M[+ÁM ;BÈB i?B m `ä`"M; ç` T?QÆM; #Q K"i i?"i +K i? X

@ J°i F?B ç½ M?Q p"v- h¬M S?"K i¢ÆM ç¢B i`QÎM; H½Q- i T?<sup>a</sup>B H"TiS+ `ÎB F?ÄB
i`QÎM; H½Q ç½ iB T FB MX

h¬M S?"K ?"M? H ç i¢- ?„M Hm¬M Hm¬M #B m ?B M H M;?o +T #"+ i?"i +?m ç€
bÆ ?ÎX

@ > ? - H-M M"v M; QÆB ?¶ i`Ê ?° i®M; i?€M? M[ çQ p h?-M h?9 ;B i°+ +?9M; K"i ç` FB +kM; F?-M; çO ç€T i¢ M; QÆBX h-M S?"K- i M?bM` çQÊ+ i` M M; QÌ i?-M i?9 ?mv i K¢+? - M?QM; H¢B +| [m M ? b•m t pÊB i?-M i?9 ç¢B M?•M- M; Q M; QÆB K°i HQ¢B #Q F„- M; "v b m +| H) +ÁM #ªQ p çQÊ+ K°i K¢M; X

æ¢B i`QÎM; H½Q H¢B M|BX

LY M; "v b m h-M S?"K`ÌB F?ÄB h?-M h?9 h?"M?X

*?mv M çB M"v ;B9T +?Q ?„M i?m ?Q¢+? çQÊ+ F?-M; Qi- ç²M; i?ÌB +kM; H`K i`QM •mX G-M M"v ;†T çQÊ+ K°i p` i?-M HBM? +?•M +?QM? - M?QM; H¢B H`K iB M ç² F?| i? çQ€M i`QÊ+X

L?QM; ?„M ç½ +| i? F?ŠM; ç`M? #ªM i?•M KbM? ç½ i`Î i?"M? [m•M +| i?U+ bU +O Í i`QM; +K+ - M m +| +?¶ ?[m /KM; M?Q p"v M; QÆB b) H` [m•M +| i`¼M; v m- M m M b) #` #Ä [m MX

J` +?d F?B +| çQÊ+ i?U+ HU+ i?"M? M; QÌB +?ÆB +| - KÊB +| i? i?Q€i F?ÄB p"MK h`Î i?"M? K°i ;½ +?9+ i?-M ? v K°i ;½ M; ?`+? i?-M\

>B M ;BÌ i`QM; HÁM; h-M S?"K pšM +?Q +| ç€T €M- K†+ /M ?„M FB M ç`M? i`Î i? iB M? +O +QÌM; ;Bª #ÎB pb +ÁM i?m°+ p T?"K M?•M- M?Q p"v ?„M pšM Hm-M #` +ªK +| pQÊM; #M- F?-M; i? bB m i?Q€i ? i i?ªv- +kM; F?-M; i? [mv i çQ€M H`K

@ "•v ;BÌ TªB M? M? +?|M; i,M; + Q i?U+ HU+ +O i KÊB H` +?QM? ç¢Q- +?mv M h-M S?"K ?Qi b•m K°i ?ÆB- H`K i`QM; HÁM; KbM? i`Î M M #bM? ioM? i`Î H¢B- ?„ + -M H`K +?mv M ;b- H`K` iQM? iQ€M i? M"Q +kM; TªB H`v i?U+ HU+ #ªM i?•M E?-M; +| i?U+ HU+ i?b +€B ;b +kM; F?-M; TªB- #ªM i?•M F?-M; +| [mv M HÊB H >„M p°B p½ H M çQÌM; F?-M; M; WM; M; ?d- # M; "v b m ç½ ?Q"MiQ"MiB M p`Q i` h?9 #bM? M; mv MX

u m h?9 #bM? M; mv M K†+ /M F?-M; `°M; HÈM M?Q u m h?9 >Q M; L; mv M- b® HC i?9 +kM; F?-M; b€M? F`T- M?QM; i` M i?U+ i bQ pÊB u m h?9 >Q M; L; mv M- KS F?-M; i?'T5

"ÎB pb u m h?9 #bM? M; mv M +kM; çQÊ+ tQM; H` M? >MM; #bM? M; mv M- Î # M u m h?9 >Q M; L; mv M T?•M +?B T?"K + 'T- K` /U i?2Q v m i?Q+? iK +Q- i?"K +?C ; -M i`mM; i•K KªM? ç`i KÊB +| v m i?9 i?'i + 'T i?"K +?Q H` #€i + 'TX

*| i? M|B F?-M; +| i?U+ HU+ M; Q`B HBM? pä bQ Km®M t•K M?"T p`Q # M i`QM; - L; v +ª K°i Qi + Q i?O + 'T #"+ HBM? pä bQ çB i? K; B ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9 + bBM?- +ÁM TªB /U p`Q pä i-M +QÌM; ;Bª i`QM; ;B i°+ #ªQ ?° KÊB +| i? bBM? i

@ æ¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9 +kM; ç½ b„T #„i ç-m`²B çB\ s2K` H-M M"v i`QM; M +MM; M€Q M?B i5

h-M S?"K M?bM i?'v #bM? M; mv M p¬ i" M- i`QM; KB M; i?b i?"Q M|BX >„M p®M F ç¢B ?°B FB - M?QM; H-M M"v H¢B i`MM; ?ÊT iÊB MÆB M"vX

h` M / M? M; ?o H` ç¢B ?°B b,M i?9- i` M i?U+ i +kM; H` ç¢B ?°B ób,M M; QÌB ô5 E?-M; Qi +QÌM; ;Bª +| i? M?•M +Æ ?°B M"v M; QÆB HW i ;¢i- +QĐM; çQ¢i +?B çQ¢M +kM; b) Î MÆB M"v T?€i bBM?X " M i`QM; ç¢B ?°B- v m i?9 H` +QM K²B- K" æ€M; bÊ ?ÆM +?QM? H`- H-M M"v iB M p`Q u m h?9 #bM? M; mv M ç¢B #° T?"M h`QM; ç| i`M F?®+ M?Q i? M"Q i?b +| i? #B i- F?| i`€+? ç¢i çQÊ+ [m€M [m•M ç¢i i`Î i?"M? M?•M p"i / M? /QÆM; i?B M ?¢X

@ >„+ ?„+ - MÆB M"v pW p†M +| K°i F H¢+ çQÌM; 5

:B®M; M?Q Km®M ;ä iB M; +?m¬M; +ªM? idM? h-M S?¨K- H9+ ?„M +ÁM ç M; F?¬M
iW i`QM; K°i pMM; +•v +®B `¨K `¢T i`mv M ` K°i i? M? •K +U+ M?Ä5

@ .B\ h?Q¢i M?bM iU ?² +ÁM i?“i i` im´B- ?„+ ?„+ - +ÁM i` K¨ ç½ +| çQÊ+ i?U+ H
/ /¨M; - F?| i`€+? +kM; M´B H M i•K iQ iÈB i? K ;B ç¢B ?°B M? ?MM; b, M i?95

@ *?d +| i?U+ HU+ HBM? pä bQ ç½ /€K ?¨M? ç°M; K°i KbM?- [mª M?B M H¨ #` / M
#bM? M; mv M +?QM? H¨ K° ç` +O M? ?MM; - imv `^M; K¶B H-M i´ +?S+ ç¢B ?°B ç
M? ?MM; / M? /QÆM; ç¢B HK+ - M?QM; i?B M i¨B iY pQM; +kM; F?¬M; Qi ç•mX

@ L?Q i? M¨Q\ *?ŠM; H) M; QÆB +ÁM ¬K HÁM; iB + i¨B ? v b Q\

@ L|B çM ;b p¨v- ç½ /€K iÈB i? K ;B ç¢B ?°B M? ?MM; i?b M M /U HB m b) #` i€
+?9M; i çB ` i¨M iB M? +´T +?Q iB m iY FB #¨B ?¼+ çB- M m ?„M #B i çB m i?b /•
?„M F?¬M; i?¬M; KBM?- p¨v ç FB T b m +?Q ?„M i?¬M; KBM? ?ÆM K°i +?9i5 >„+
?¢ M¨Q +| / /¨M; M?Q p¨v5

@ >„+ ?„+ - p¨v ç°M; i?O çB- M; QìB #bM? i?QìM; iÈB i? K ;B ç¢B ?°B M? ?MM; i
i?B M ?¢- M?´i ç`M? K M; i?2Q iQ¨M #° #ªQ #®B i¨ M M; QìB ç T?€i ?mv i?U+ HU
M; QìB iB m iY M¨v +kM; +| +?9i?¨M; i®i5

>Q¨M; ?¬M i¨ M u m h?9 #bM? M; mv M- iWM; i¨M ;B| ;¨Q i?ûi i?´B [m #KB +Ä- MC
v m i?9- iU ?² i?“i HQ¢M M?QM; H¢B ;B®M; M?Q i? M? •K ;B Q ?QîM; H¨K HÁM; i

dedX *?QÆM; dde, E?m oU+ a, M „M h¨M E?®+X URV

æ M ok *¨M E?¬M

h€+ :Bª, >Ä h?K

*?QÆM; dde, E?m pU+ b, M #„M i¨M F?®+X URV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, pBTp M/ M

LÆB M¨v çQÊ+ tQM; H¨ K° ç` M? ?MM; +kM; H¨ K° ç` i?B M i¨B- i¨M F?®+ +?QM
i¨B HB K /B K p®M +| çQÊ+ iB M ç² pä ç¢Q i?“i i®i- M?QM; #îB pb i? K H K / M?
;B ç¢B ?°B M? ?MM; - KÆ QÊ+ /U p¨Q +Æ K v K¨ / M? /QÆM; i?B M ?¢X

G¢B F?¬M; ?B m çQÊ+ i¨ M ç¢B HK+ +QìM; ;Bª M?Q `WM; - + Q i?O ç¬M; çªQ- M9
+QìM; ;Bª +¨M; +| M; QìB K¢M? ?ÆM- i¨ M i?B M i¨B +¨M; +| i?B M i¨B5

í i`QM; M¨v- +QìM; +QìM; p +?¢K- +QìM; +QìM; +?B K çQ¢i5

í #bM? i?QìM; - +ªM? ;BÈB HBM? pä bQ +| i? i`î i?¨M? M?´i T?QÆM; ?ªQ i?O- pä
/ M? ?B M ?€+? - M?QM; í i`QM; M¨v- /€K çB p¨Q #bM? M; mv M Qi M?´i +kM; H¨ +ª
pä i¬M +QìM; ;Bª +kM; F i# F i ç°B5

æ®B pÈB K°i b® M; QìB K¨ M|B- ç¢B ?°B M? ?MM; H¨ i?ìB +Æ i®i ç M´B / M? i?
i?QìM; - +?Q /M H¨ pä i¬M +QìM; ;Bª +kM; +?d HQm H¢B i`QM; ;B i°+ +O KbM? ?
i?¨M? i?` KbM? î H¢B- +?d +| KQÊM /MM; K°i Qi bU FB MªM? ?QîM; iQ¨M #° ç¢B
M?B m M; QìB #B i iÈB +MM; bMM; #€BX

J¨ ç®B pÈB K°i b® M; QìB K¨ M|B- ç¢B ?°B M? ?MM; H¨ +Æ ?°B i®i M?´i +?Q #¼M
Hmv MX í #bM? i?QìM; - HBM? pä bQ +MM; pä i¬M b) F?¬M; / /¨M; tm´i ?B M- T?-
i`QM; ;B i°+ +Q†+ i`QM; ç` #¨M +O KbM? #Q K¨i im Hmv M- +?d ;†T T?ªB bU F
tm´i ?B MX

*?Q M M p¬ Hm¨M H¨ tm´i T?€i iW HQ¢B KK+ çQ+? M¨Q- ç¢B ?°B M? ?MM; b, M i?9
+?¢v iÈB- ?ÆM M[+¨M; H¨K i, M; i? K bU i¨M F?®+ # M i`QM; X

LÆB M"v H" F?m pU+ b,M #„M i" M F?®+ imv i ç®B5

G9+ M"v- h-M S?"K +?"K`½B #QÊ+ çB i` M #bM? M;mv M çQÊ+ tQM; H" K° ç` M? #bM? ioM?- i?QM? HU+ +O ?„M tm'i +?9M;- +?Q /M i? M? •K Î+€+? t T?çK pB p" ?„M iU M?B M #B i`ä i`QM; #KB`"K +| K'v M;QÌB ç M; i²M içB w t'm ç®B pËB KbM

L?QM; ?„M +kM; F?¬M; i? K ç w- #ÎB pb ?„M #B i +QÌM; ;Bª pä i?€M? +?„+ b) F? M? ?MM; M"vX

.M b Q pä i?€M? +ÁM F?| im Hmv M ?ÆM pä i¬M- i?"K +?Q i` M iQ" M ççB HK+ +| T?¬M HÈM ç m H" M;QÌB +| / M? iB M;- ?ÆM M[ +ÁM +| çQÊ+ i?U+ HU+ #ªQ ?° K`ÌB çB iÁ i?"M? i?` +O KbM? Î HçBX

>m®M; +?B- i`QÊ+ F?B i`Î i?"M? pä i?€M? #¼M ?¼ iWM; i`ªB [m i?" iM?B m i¬B [m M?[M; ççB ?B K ç` - T?ªB [m i?ÌB ;B M i?" i /¬B KÈB pQÊi [m - b m ç| i`Î i?"M

*| i? M|B- K¶B K°i pä i?€M? +QÌM; ;Bª ç m iWM; i`ªB [m Km¬M M;"M i?Y i?€+?- i p¬ b® F?| F?,M KÈB çç i i?"M?X

L;QÌB M?Q p"v H"K b Q i?B m F?mv i / M? iB M;\

J" M m i`QM; H-M ççB ?°B M? ?MM; b,M i?9 ?¬K M v +QÌM; ;Bª pä i?€M? F?¬M; i?U+ HU+ ?B M içB +O h-M S?"K- pä i¬M +QÌM; ;Bª +| i? mv ?B T çQÊ+ iQM? K M?B m- /M b Q pä i¬M F?OM; #® M?Q h-M h?B M >Q" M? +kM; F?¬M; M?B m5

*?Q M M ?B M içB h-M S?"K pšM #bM? ioM?- M?[M; M;QÌB FB F?¬M; ç€M? +?O w M;QÌB /€K M´B H M i•K ç` ?B K ç°+- ?„M +kM; F?¬M; ç w F?B M +?Q i²M F?Q +O

@ Zmª M?B M pšM F?¬M; +| K„i5

*ªK ;B€+ çQÊ+ M?[M; M;QÌB pW`²B +"M; H9+ +"M; iÈB ;¬M- H9+ M"v F?| 2 K¬B +QÌB- H"K` p M?Q F?¬M; +| pB + ;b iB T iK+ çB p T?Q i`QÊ+X

@ aQm

h? M? •K iB M; tû ;B| #ûM M?¼M i`mv M ç M- M?bM` çQÊ+ K'v M;QÌB FB +| p K°i HÌB- pW ç M ;¬M HB M i`U+ iB T ç°M; i?O- ?šM iQM? iQ€M ç2K h-M S?"K ç€M iQM? b mX

h?2Q F?Q FbM? T?€i` - +Ä i` M?`"K`çT #®M T?Q ;B®M; M?Q #` +„i M; M;- +Ä ç²M; i?ÌB #MM ç'i ç°i M?B M H"i H M- K†i ç'i +?'M ç°M;- ;B®M; M?Q +| K°i ç-m € +?mB H MX

L; v b m ç|- K†i ç'i i`U+ iB T M Si` - K°i +çK #šv +U+ HÈM K M; i?2Q +¶ ?'T HU+ #°+ T?€i- iU ?² Km®M FûQ +ª i?•M i? h-M S?"K ?½K M?"T # M i`QM;X

@ .B\ h?´ ? pk F„\

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +ªK i?'v M;Q" B w Km®MX

æQÆM; M?B M- ?„M +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ mv HU+ +¶ FbM? F?Q FB v m M?QÊ+ i?"K +?Q F?¬M; +¬M [m v ç-m HçB t2K ?„M +kM; +| i? T?ÄM; +?WM; M;QÌB ç€M +'T pä i¬M +ªM? ;BÈB- +kM; iQÆM; çQÆM; pËB h-M >9+ iWM; #` ?„M ;B i +? iX

L|B i?" i` - i?U+ HU+ M?Q p"v h-M S?"K ?Q" M iQ" M F?¬M; +¬M ç†i i`QM; K„i- +,M mv ?B T ;b ç®B pËB ?„MX

L?QM; M?[M; M;QÌB M"v M m /€K +?¼+ iÈB ?„M- h-M S?"K +kM; F?¬M; +¬M F?€+ tQ€v FB +| tm i? Km®M ç´ "T p"Q KbM?- ?„M i`U+ iB T ;ÈB` i?B M ç` M;mv M F ç| ç°i M?B M ?QÈM; K†i ç'i /MM; bS+ ;BšK tm®M;5

@ P M? HQM;5

h?2Q K°i +QÊ+ ;BŠK tm®M; +O h-M S?"K- H®+ tQ€v ç'i ç€ +U+ HÈM FB H"TiS+
 #|M; + Q bm #` ç•K i?OM;- i?´ ? M;mv M F?Q +O M;QÌB FB ?Q"MiQ"MiB mi€M
 >B MiçB h-M S?"K ç½ H" HK+ +'T pä i¬M- ?ÆM M[HU+ M„K ;B[M;mv M F?Q i`QM
 mv HU+ KçM? K) ?ÆM M;QÌB FB `i M?B m- +?Q M M +kM; F?¬M; +-M bY /KM; i
 +QÊ+ HB M +| i? Q M? i€M M;mv M F?Q +O ç®B T?QÆM;X
 *,M #ªM F?¬M; +MM; K°i i-M; +'T5
 @ G`K b Q +| i? 5
 S?Q b m H"TiS+ i`mv M HçB p`BiB M; ?¬p¬ +MM; F?B T bÊ- F?¬M; F?ÄB #` K°i
 bÊ iÈB KS+ M;•v M;QÌB- #¼M ?„M H`K i? M`Q +kM; F?¬M; i? iBM çQÊ+ i?B m MB
 F?OM; #® ç M M?Q i? 5
 @ *€+ p`- +?"Q #m´Bi®B5
 E?|2 K¬B h-M S?"K M? +? H M +QÌB- K M; i?2Q w +QÌB i?Qç i M?bM F?€ ¬M ?Á -
 i-K K„i +O ?„M- ç®B T?QÆM; i`M; +°M; +| #®M M;QÌB- i`QM; ç| +| ? B ;½ H" +Ym
 i¬M +ªM? ;BÈB +?WM; K°i #QÊ+ - K` pW `²B +¬M; FQ+? ?„M +?QM? H" K°i ;½ i K
 K°i i M M;k +'T pä i¬M- M?QM; pW `²B ?„M F?¬M; ç°M; i?OX
 @ L;QÆB `®i +K+ H" B\
 L?[M; M;QÌB FB ç m FBM? ?½B pçM T?¬M M?bM h-M S?"K- i?B m MB M M`v i?Qç
 HçB H`K +?Q #¼M ?¼ +| +ªK ;B€+ / ç-m `mM H MX
 @ >®M;5
 G9+ M`v h-M S?"K F?¬M; ? i`ª HÌB- K` i`U+ iB T /MM; #ªMiS+ M;mv M F?Q ;ÊB H
 ç| ç€M? ` K°i [mv M p T?Q i`QÊ+5 J°i ç-m ?Ä /B K K M M;Qm /K+ ?Ä K` bBM?
 ?Q F?¬M; #QÊ+ ` - `Qi ;`Q ?QÈM; K`v M;QÌB i`QÊ+ K†i T?|M; çBX
 @ P M?5
 a„+ K†i M;k +'T pä i¬M #B M ç´B- p`Q H9+ M`v p°B p`M; +?„M M; M; i`QÊ+ K
 +ªM HçB- M?QM; +?Q /M ?„M iQ"MHU+ +?®M; çÐ M?QM; +m®B +MM; pšM #` H
 iB T i?®B HmB p T?Q b m- M; v +ª # M;QÌB FB +kM; #` ç~v M;½ tm®M; ç'i- b„
 ç2M- ç-m i|+ `®B HQçM- K`i K +'T pä i¬M M;½ K°i # M- i?•Mi? #` ;½v tQÆM;- ?Q

de3X *?QÆM; ddd, E?m oU+ a,M "„M h`M E?®+X UkV

æ M ok *`M E?¬M

h€+ :Bª, >Ä h?K

*?QÆM; ddd, E?m pU+ b,M #„M i`M F?®+X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

o T?¬M ? B ;½ HBM? pä bQ- K†+ /M i`®M Î b m +MM; M?QM; pšM #` K°i FQ+? H`K
 Zmûi M; M;5

>Q"MiQ"MF?¬M; +MM; K°i +'T #"+5

>B MiçB +?d +| +Ym +'T pä i¬M- MY #QÊ+ pä i?€M? KÈB H" ç®B i?O +O h-M S?

@ h ?ÄB +€+ M;QÆB ç€T5

L; v b m ç! i?•M ?bM? h-M S?"K H QÈi iÈB- i`U+ iB T #,M; [m F?Q^aM; +€+?- b m
H M i` M M; QÌB M; k + 'T p ä i-M- i` M K B M; i?°M M?B M M|BX

G9+ M"v ?„M +ÁM +?Q i?B i`B M iQ" M HU+- #ÎB p b M m ?B M ;BÌ ?„M iQ" M HU+
*?"M; - +?Q /M +?d H" ?Ä ? - i?'i #€i + 'T p ä i-M #bM? i?QÌM; +kM; +?Q +?„+ ç!M

"®M M; QÌB i`QÈ+ K„i K¢M? M?'i +?d H" M; k + 'T p ä i-M K" i?¬B- +,M #°M F?¬M; F
iQ" M HU+ +O ?„MX

@ L; QÆB +?ŠM; H) H" F€ iQ+? +?B iY

G9+ M"v i`QM; HÁM; M; k + 'T p ä i-M +?'M ç°M; F`+? HB i- H9+ M"v ?„M KÈB F`T i?
M?Q i? ç½ +! çQÈ+ i?U+ HU+ F?OM; #® M?Q p"v i` M o k h?B M ç¢B HK+ +?d +! K

@ h b) F?¬M; H†T H¢B i? K H-M i?S ? BX

h-M S?"K i?°M M?B M M|B,

@ L|B +?Q i #B i- H-M M"v ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9 +! M?[M; bB m + 'T +QÌM; ;

@ G-M M"v +! i`M; +°M; M,K MY #QÈ+ p ä i?€M?- i?2Q i?S iU H" æ¢B Gv [m®+
L; k + 'T p ä i-M #` h-M S?"K M„K ;B[ iQM? K¢M; - imv `^M; i`QM; HÁM; +°K i?'v +! +
M"Q /€K iB T iK+ T?°M F?€M; - ``i M? M? ç½ ç2K iB M iS+ ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?

@ h®i H„K- F iB T +€+ M; QÆB ç2K i`[p"i ;BÈB +?d ç m ;B Q +?Q i çB5

æ2K K°i Qi iB M iS+ Km®M i bK ?B m ç m ?ÄB tQM; - h-M S?"K #m¬M; HÄM; +?•M
M?[M; M; QÌB M"v M m /€K iÈB +QÈT #!+ ?„M- ?„M H"K b Q / /°M; F?BM? ç`+? +?C

@ L"v

a„+ K†i M; k + 'T p ä i-M #B M i?"M? F?| +QB- M?QM; /Q /U K°i ?²B ``i M? M? +kM;

@ > ? i¢K #B i5

h-M S?"K i`U+ iB T i?m ?²B i`[p"i ;BÈB +?d- b m ç! tQ v M; QÌB Km®M `ÌB çBX

@ E?¬M; ?' H" F€ iQ+? +?B iY- i?U+ HU+ çQ+? i?"i H" çO F?OM; #®- M?QM; ç€M;
K°i QiX

L?QM; M; v F?B h-M S?"K pW tQ v M; QÌB- M; k + 'T p ä i-M H°` b„+ K†i •K H½M?
F?Q ``i M? M?5

@ E€ iQ+? +?B iY- çB +? i çB5

*?d i`QM; M?€v K„i- i`QM; K B M; ?„M [m€i H¢M? K°i iB M; - ç2K ? i iQ" M HU+ +¬M
F?Q M´B H M iWM; i`"M €M? HY - ;B| T?mM K•v +?mv M- i? M? i? +ÁM +QÌM; ç¢
K´v H-MX

oW `²B ?„M +® w ;B<sup>a</sup> pÌ #` i`¼M; i?QÆM; F?¬M; +ÁM bS+ HU+ T?°M F?€M; - +?QM

L?QM; h-M S?"K F?¬M; +ÁM H" i?€B çB m KÈB ` çÌB H`+? H½K- F€ i?"i ?„M pšM +
M; mv M F?Q pW / Q ç°M; M; v b m HQM; ?„M H"TiS+ #B i çQÈ+- ?ÆM M[+ÁM /M
b m K°i [mv M5

@ >®M;5

h`,K M; "M ç-m ?Ä /B K K M M; Qm K½M? HB i T?|M; ` - # Q i`MK i`ÌB ç'i- i`QM; M
+O M; QÌB M¼ +„M Mm®i b¢+? b)- ?ÆM M[+ÁM /MM; tm i? F?¬M; i? M; ,M +°M i`
ç m # Q T?O # M i`QM; X

J°i FQ+? ;B i+? iX

æ•v H" F?m pU+ b,M #„M i`M F?®+- F?¬M; +?'T M?"M MY çB K M?•M iWX

@ æ¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9- p"v +?Q i t2K `®i +K+ B KÈB H" M? ?MM; +?•M +?

L; v b m ç!- h-M S?"K F?¬M; ? [m^aM iÈB K'v i?B i? M€K ç2M b m HQM;- ç¬B K„i
K^aM? #bM? M;mv M K M? K¬M;X

h`QM; iBM iS+ pW M?"M çQÊ+ pW `²B- iU ?² çΦB ?°B M? ?MM; H-M M"v pšM +Á
iÈB ?„MX

u m h?9 #bM? M;mv M- i M H" #bM? M;mv M M?QM; ç` pU+ KÎ K M;- i` M i?U+ i
M;QΦB i`W i?ªQ M;mv M `K`ΦT +ÁM +! M9B MQM FûQ /"B- +kM; +! M?[M; MÆB
KΦ+X

" M i`QM; +?2 ;B'm F?¬M; #B i # Q M?B m v m i?9 +QÌM; çΦB- M; v +ª pã i¬M +O
F?¬M; /€K M!B KbM? +! i? ?Q" M? ?" M? F?¬M; bÊ5

æ K /-M /-M #m¬M; tm®M; - i`,M; b Q +?B m b€M;- K°i i? M? b„+ i?•M^aM? ç M; /E
i?ªQ M;mv M- T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q ;BšK i` M +Ä i` M? K" # v M? M?- i®+ ç° i?
i?'v çQÊ+ i?•M^aM? +?ÈT M?Q€M; +?ŠM; F?€+ ;b iBM? [m M; HQÈi [m i?B M F?¬

>B M iΦB h-M S?"K ç M; çB iÈB K°i ç` T?QÆM; i`QM; /U iQM?X

oW `²B ?„M çΦi çQÊ+ iBM iS+ i`QM; KB M; K'v M; QÌB FB - M; QÌB i´ +?S+ M? ?MM
p` i`Q +K i? +O K°i ç-m #€i +'T v m i?9X J" K°i ç-m v m i?9 #€i +'T iQÆM; çQÆ
;Bª- +kM; +?QM? H" KK+ iB m +?O v m M?'i +O çΦB ?°B H-M M"vX

hQ" M #° M?[M; i?B M i" B i`QM; çΦB ?°B M? ?MM; b, M i?9 H-M M"v +kM; b) Î M; "v
M? m- +MM; iB M ?" M? p•v ;B i ç-m v m i?9 #€i +'T FB 5

E?B ç! +kM; H" i?ÌB ;B M +€+ i?B M i" B i?B i`B M i?- M i?- M;5

*m®B +MM; B +QÈT çQÊ+ iBM? ?Φ+? #€i +'T FB b) H'v çQÊ+ / M? ?B m i?S M?
M?[M; M; QÌB F?€+ M m #B m ?B M çQÊ+ i?U+ HU+ +QÌM; ?½M- +kM; b) çQÊ+ M
i`€+? M?B K +?QM? i`QM; çΦB ?°B +kM; b) ç2K #B m ?B M +O #¼M ?¼ ;?B +?ûT
/ΦM; ç m +! i? çΦi çQÊ+ F?¬M; Qi / M? F?QX

@ "€i +'T v m i?9- M; v +ª i +ÁM +?Q iWM; ;†T [m - H-M M"v H" +Æ ?°B i®i- ?ÆM
ç` K" çΦB i`QÎM; H½Q h?- M h?9 ;B i°+ +mM; +'T- #ªM i?•M i i?"i Km®M ç M t2K

oW bmv M;?o iBM iS+ +O K'v M; QÌB FB F HΦB- H'v çQÊ+ p` i`Q #ªM ç² +K i? -
T?€i ?B M ç` T?QÆM; +O #€i +'T v m i?9 Î HΦB +MM; çQÌM; ?„M ç`M? çB [m X

"€i +'T iBM? ?Φ+? v m i?9 p¬ +MM; i`•M [mw- h-M S?"K +! K°i HQΦB ç M /QÊ+ +! i
i`QM; M; „M ?ΦM +-M /MM; #€i +'T iBM? ?Φ+? H" K i" B HB m- M m M?Q +! i? i?"M

>„M M?bM` çQÊ+ M;Q`B i`QÊ+ K„i`i F?| ç®B T?|X

@ >„+ ?„+ - K°i ç-m o¢M æ°+ oQÆM; s` +ÁM +?Q ç€M; ç S?QM; "¢+? ok M`v` i
iB m +O i H` M;QÆB5 \*ÁM +?Q ç-v ? B KQÆB im´B ç½ H` pä i¬M +Q`M; ;Bª- ?Æ
F?¬M; T?ªB H` M?`i +`T pä i¬M - i®+ ç° im Hmv M #B M i?€B M?Q p`v imv`^M; M;Q
;BÈB pä i?€M?- M?QM; imv i ç®B +| i? iB M çQ€M çQÊ+ M m M?Q M;QÆB F?¬M;
pB i +ª o•M S?B .QÆM; - i`Î i?`M? ç M?`i i?B M i`B ok h?B M ç¢B HK+5

S?QM; "¢+? ok +?Êi +Q`B M|BX

@ h?b iQM? b Q- M;QÆB`®i +K+ Km®M M?Q i? M`Q\

h-M S?`K F?¬M; +?9i T?ªM SM; - +?d i?ªM M?B M iB T iK+ ?ÄBX

@ L|B i?"i` i H` M;Q`B F?¬M; i? +?`T M?"M +| M;Q`B +ÁM ;BÄB ?ÆM i - o•M S
ç-m ç½ H`K +?Q i ? i bS+ F?| +?`m- ?B M i¢B +ÁM tm'i ?B M K°i F [m€B i? B M?
K` M|B +?QM? H` K°i HQ¢B pk M?K+5

h? M?•K S?QM; "¢+? ok i`mv M ç M - K` /-M /-M #B M i?"M?•K H½M?,

@ o®M M m M?Q M;QÆB F?¬M; iÈB M? >MM; #bM? M;mv M- i M;?o ? i i?ªv +?d
M;QÆB H¢B tm'i ?B M Î ç•v- +ÁM ç +?Q i M?bM i?'v- ?„+ ?„+ - F€ iQ+? +?B iY- p
iQ+? M`v çB5

@ - p`v b Q\ L;QÆB +| #B i M;QÆB H` M;Q`B i?S K`v M|B pÈB i H`B M`v F?¬M;\
L;?2 ç M ç•v- h-M S?`K +Q`B H¢M? M|B- K†+ /M ?„M #B i çQÊ+ S?QM; "¢+? ok çQ
i?B M i`B M?QM; ?„M +kM; F?¬M; M;î M;Q`B M`v H¢B +| i•K iQM? ? T ?ÁB M?Q p`v
w Km®MX

@ >„+ ?„+ - H` M;Q`B i?S K`v M|B +kM; F?¬M; i`¼M; v m- [m M i`¼M; H` `i M? M
i?U+ HU+ M`vX E?¬M; #B i b m F?B ç2K M;QÆB ç€M? +? i tQM; - i +| çQÊ+ / M? ?
F?¬M;\

ddRX *?QÆM; d3y, S?QM; "¢+? okX UkV

*?QÆM; d3y, S?QM; "¢+? okX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œœçXÔU%œœçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

S?QM; "¢+? ok pšM i`M ç-v iU iBM- b„+ K†i +ÁM +| +?9i M?Q M;?B M M;šK- iU
h-M S?`K ç†i p`Q i`QM; K„iX

@ > ? - p`v i?b +S pB +i?Y t2K i®i H„K- #ªM i?•M i Km®M M?bM t2K H` M;QÆB
+O i - ? v H` ;B i,M; i? K €M? b€M; F€ iQ+? +?Q i 5 t2K i¢B

h-M S?`K +`M; +| p ?| ?[M; - H½M? ç¢K HB + K„i M?bM ç®B T?QÆM; M|BX >„M M
bÎ /o M|B M?B m M?Q p`v- F€ i?"i +kM; H` Km®M i¢Q i?"M? €T HU+ i•K Hw +?Q ?
F?¬M; +?Q M;Q`B M`v i?U+ ?B M çQÊ+X

@ æWM; iQÎM; `^M; M;QÆB ;B i +? i çQÊ+ o¢M æ°+ oQÆM; s`- i?b +| i? H` ç®B
`i M? M? M;QÆB b) #B i +? M? H +? ;B[ i p`M;QÆB5

h? M?•K S?QM; "¢+? ok H¢B i`mv M ç M H-M +m®B +MM; - b m ç| HB M #B M i?"M
€M? K„i +O h-M S?`K- F?¬M; M;î H¢B #B M K`i F?¬M; +ÁM M?bM i?'v5

G9+ M`v h-M S?`K çSM; M;mv M i¢B +?¶- i` M K†i F?¬M; ? +| +?9i i? v ç´B- i`Q
i`-K i`¼M;X hmv`^M; ?„M +| çQÊ+ i?U+ HU+ ç®B F?€M; MY #QÊ+ pä i?€M?- M?Q
HU+ ç†+ i?M i? M`v +kM; `i F?| ç®B T?|5

>ÆM M[im pBi•K +^aM? +O ç®B T?QÆM; +kM; i®i T?B i?QÌM; - F?¬M; +?d F?¬M
>MM; - i?"K +?Q +ÁM ?B m çQÊ+ H"K b Q t•v /UM; F?Q i? i¢Q €T HU+ bM? - ?ÆM M
~M M'T +U+ F€BM? - +| i? M|B ç½ ?Q"MiQ"MM +?B Ki?QÊM; T?QM; 5

:B| ç K F?„T #®M T?Q pšM T?^aM; T?'i i?'B imM; - +Ä i` M? F?„T #bM? M; mv M i?
` i? M? •K bQ"MM bQ¢i ç-v F?OM; #®X

J†+ /M ç M; î/QÈB €M? i`,M; - M?QM; #®M T?Q •K^aM? /"v ç†+- h-M S?"K #B i S?C
T?€T im Hmv M ç†+ i?M +Æ ?² ç½ +MM; M?[M; +ÆM; B| #®M T?Q /mM; ?ÊT +MM
i`QM; •K<sup>a</sup>M? - M m F?¬M; T?€i` +¬M; FQ+? b) F?¬M; F?B M +?Q M; mv M F?Q #C
F?| F?,M T?€i ?B MX

@ >W- i`®M i`®M i`€M? i`€M? - +?ŠM; F?€+ ; b K°i +QM +?m°i- i?"i bU H" #m²M +Q
M; QÆB M Ki?Y KMB p` H"K +?m°i #` i?B m ç®i çB5

h-M S?"K M?bM i?'v +Ä i` M? # Q T?O F?„T #®M T?Q i?"i bU [m€`"K`¢T- i¢Q M
S?QM; "¢+? ok i`®M i`€M? - pb p"v ?„M H"TiS+ iKi"Ti?Ä M; mv M F?Q #®M T?Q
ç2K MÆB M"v i?B m ç®i b¢+? b)X

h-M S?"K HŠM; H†M; çSM; v M- #^aM iS+ M; mv M F?Q i`QM; +Æ i? #„i ç-m F?ÎE
M; mv M F?Q i?"i ?MM; ?²M #` ?„M ?'T /šMiÈB- ?Q"MiQ"MM M„K; B[ i`QM; i v- €M?
M„Ki v +O ?„MX

@ æB5

L; v b m ç| ?Ä M; mv M F?Q M; QM; iKi?"M? +?•M ?Ä - h-M S?"K ç€M? ` K°i [mv
h`MM; \*?"M; K½M? HB i # v` - ;B®M; M?Q`WM; HY +?€v H M ç²M; +Ä- +?d ;B•v
i`ÎBX

@ G,M; S?QM; hmv i a€i5

æ9M; H9+ M"v- #¶M; M?B M i`QM; K°i +?¶ #Q K"i iU ?<sup>2</sup> #„M` +ÆM H®+- H"TiS+
b„+ #ûM ç M i?"M? T?QM; ç Q- i`U+ iB T ç"Tp"Qi`QM; ç"MK M M; Qm- i`QM; i?
/B K K M M; Qm ç m /"Ti„i b¢+? b)X

L; v b m ç| iQ"MM #° ç Q T?QM; ç miB TiK+ M; QM; iKi?"M? K°i ç Q HQM; - M?Q T?
+m²M; T?QM; M?Q ; -K H M ;B" M /[- iU ?² €M? i`,M; ç m i?'i b„+- ç Ki®B im¬Mi
Km®M +„M Mm®i ? i i?^avX

:B| i?'B +Ä H v- ;B| ;BK+ K•v p-M- #½Q +€i ; -K H M ;B" M /[5

L; mv M K†i ç'i; B®M; M?Q #` H"i H M iÈB K'v i-M; 5

J°i +¶ HU+ HQÊM; H½M? imv i- tÆ t€+ iB m çB m- ?ÆM M[i®+ ç° +U+ M? M?5

h-M S?"K pW +?SM; FB M ?Ä /B K K M M; Qm +O KbM? #` /"Ti„i- T?QM; ç Q +H
t2M HšM #|M; i®B- ç2K ? B ;ÁK€ +O ?„M ç•K p"Q ç m M?S+ - [m-M €Q +kM; #` i?'
E?¬M; ?' H" MY #QÈ+ pä i?€M? - mv HU+ K°i +?B m pk F„ M"v p¬ +MM; +QÌM; ?½

h-M S?"K +,M #^aM F?¬M; F`T T?€i ?mv pk F„ SM; ç®B- i?•M ?bM? +'Ti®+ i?®B H
çO ?Ov +^aM; ¼M M9B- imv F?Q HU+ +QÌM; ç¢B +O ?„M +kM; F?¬M; /€K i`U+ iB T

@ P M?5

J v K„M h-M S?"K Mû i`€M? i?"i M? M?- T?QM; HQM; +U+ HÈM F?¬M; i? i`U+ i
S?"K- iW i` M p +?¢K tm®M; HÁM; ç'i- ;B®M; M?Q K°i +¶ K€v ç"Q ç'i F?'M; H² ç
[mŠM; H M ;B[F?¬M; i`mM; - i`QM; +ÆM #½Q i€T +m®M iÈB- ç½ ?bM? i?"M? K°i
+ QX

h-M S?"K pW p†M i?Q€i F?ÄB T?¢K pB +U i`K ç"Tp"Q- +?SM; FB M i? M? i? F
K¢M? - ç®B pÈB i?U+ HU+ +O S?QM; "¢+? ok +"M; ç€M? ;B€ + Q ?ÆMX

@ E€iQ+?- +S M?Q p"v K" +?mM; F i +?S5

J` M; v F?B h-M S?"K +ÁM +?Q ´M ç`M?- ç½ +| i? M? •K •K H½M? iW b m HQM; ?
#ªQ FB K /Q T?QM; ? M;QM; iK i?"M? ç½ iÈB ; -M b m HQM; ?„M +ÁM +?Q ç-v i
h®+ ç° +O S?QM; "¢+? ok F?¬M; M;ì H¢B +U+ M? M?- pW `²B +ÁM ç M; +¬M; F
M?€v K„i ç½ çB iÈB T?Q b m h-M S?"K F?¬M; +?9i iB M; ç°M;5

@ hB

E?¬M; F?Q T?ªM; T?'i M?Q #` #ªQ FB K T?QM; ? M;QM; iK T?€i` i? M? •K`Qi H
;B®M; M?Q ?Q F?¬M; #¶M; M?B M #` +?ûK i?"M? H¶ ?´M; - K°i ç¢Q FbM? F?Q b„+
F?OM; #®+O i? M? T?QM; ? #ªQ FB KX

h-M S?"K +ªK ;B€+ çQÊ+ bS+ ;B| H¢M? H)Q b m HQM; - i` M b®M; HQM; F?¬M; F?
T?'i +ªK i?'v KbM? çB iÈB # M #| bBM? iY- M?Q M;YB çQÊ+ F?Q iS+ M;mv ?B Ki v

GQ¢B +ªK ;B€+ bBM? iY H`K iQ`M i?•M +Æ i? ?„M ç°i M?B M +SM; M;„+ H¢B- HU+
i?•M i? m®M ûQ Î K°i ;|+ ç° F?¬M; b Q iQÎM; iQÊM; M´B5 hU ?² ç½ iÈB +U+ ?¢
i?•M tQÆM; +®i+O ?„M T?€i` i? M? •K`,M; `„+ - ;B®M; M?Q Km®M H"TiS+ M´i

.M H` M?Q i? - M?QM; #ÎB pb +¬M; FQ+? +O S?QM; "¢+? ok çB iÈB [m€ KS+ ç°i M
çQÊ+ p`i`Q ;B[iBK ç-v i`Q K¢M; - M?QM; +m®B +MM; pšM #` T?QM; FB Ki`U+ i

@ S?®+5

hmv F?Q HU+ +O h-M S?"K +Q`M; ?½M ç M #B Mi?€B- M?QM; Î F?QªM; +€+? ; -M
K°i FQ+? +O MY #QÊ+ pä i?€M? - ?„M pšM F?¬M; M;„M +ªM çQÊ+ - T?QM; FB K tn

@

h-M S?"K ç m çÈM [m€i F?) K°i iB M; - M?QM; ç9M; H9+ M`v i?•Mi? i`ªB [m K +?
i®+?'i #B Mi?€B +O i?•Mi? H¢B T?€i ?mv` i€+ /KM;5

*Æ ?² M; v F?B ?„M #` T?QM; FB K ç•K p`Q i?•Mi? - ç²M; i?`B +€M? i v T?ªB +O
i`¢M; i?€B M;mv Mi?Ov +O E€ G•M h?O- iB Ti?2Q M„Ki v pmM; K¢M? p T?Q b

>QÈM; i?ŠM; iÈB S?QM; "¢+? ok ç M; /MM; T?QM; FB K ç•K i?ŠM; p`Q ?„M5

@ P M?5

L„Ki v i?"i HÈM ;B®M; M?Q ç¢M T?€Q M;mv MiY- i`U+ iB T K°i [mv M Q M? FQ+
ok5

L?QM; S?QM; "¢+? ok +kM; F?¬M; T?ªB F i-K i?Q`M; - imv `^M; FBM? M;¢+ pb b Q
ibM? ?m®M; M`v +ÁM +| i? T?ªM FQ+? - M?QM; i®+?'i i`QM; HÁM; +kM; `´i K¢M?
i`€M? i?Q€i K°i FQ+? M`vX

S?QM; "¢+? ok FBM? bÊ i?®B HmB- T?QM; FB K ç½ K'i çB HU+ HQÊM; - h-M S?"
K°i F?QªM; +€+? - F?¬M; M|B H`B M`Q H"TiS+ /MM; K°i pB M >Q`M; L;mv M æ M

ddkX *?QÆM; d3R, J¶B L;Q`B J¶B o X

*?QÆM; d3R, J¶B M;Q`B K¶B p X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œ õ õ ÇXÔU%œ õ õ ÇXÔ Ð L?|K /`+? .mM;M?B Ð ÔXÇ õ >% V ÔXÇ õ >% V

*¬M; FQ+? +O MY #QÈ+ pä i?€M? ç9M; i?"i H" çO F?OM; #®- ç†+ #B i î F?QªM;
/M i`ªB [m Hmv M i? H-M i?S ? B +kM; +| +?9i F?¬M; +?`m M'BX *kM; K v K„M
S?"K K¢M? K) T?B i?QÌM; - ç½ +| i? i`€M? Mû çQÊ+ v m ?¢B- M m F?¬M; ?"m [mª
L m F?¬M; F`T i`€M? Mû #° p` v m ?¢B- H9+ M"v h-M S?"K ç½ #` i?QÆM; F?¬M; M
tmv M p"Q # M i`QM; i?•M i? ?„M- b) ;B®M; M?Q +| p¬ b® T?QM; M?"M H®+ tQÊv p
K" tQ„M H'v FBM? K¢+? i`QM; i?•M i? ?„M- M m F?¬M; T?ªB î i`QM; i?ìB çB K K
E€ G•M h?O T?ªM FQ+?- #` "¢+? ok iB T iK+ /MM; T?QM; FB K +¬M; FQ+? +?d bÊ
?mv i M?K+ KÆ ?²X

L m i`QÈ+ F?B i`ªB [m H-M i?S ? B Hmv M ?| K +?OM; K" ;†T T?ªB +¬M; FQ+?
ç`M? KbM? b) F?¬M; +?`m M'B5

J" +¬M; H"K +?Q ?„M FB M; F} F?¬M; i?¬B +?QM? H" S?QM; "¢+? ok T?ªM; T?'i; B
ç° /B +?mv M +?ŠM; M?[M; M? M? ç M F?OM; #®- ?ÆM M[+ÁM +| i? F?¬M; +?9i
+O ?„M T?ªM; T?'i M?Q MÆB ç•m +kM; +| - H"K +?Q M; QìB i F?| HÁM; T?ÁM; #`5

*?Q /M h-M S?"K ç½ ç2K GQm hBM? "° im Hmv M iÈB ?Q" M K„ +kM; F?¬M; b€M?
T?€T- ?„M FûK ?ÆM S?QM; "¢+? ok `i M?B m- i?"K +?Q +| i? M|B- +, M #ªM F?¬M
h?•M T?€T +O S?QM; "¢+? ok T?®B ?ÊT +MM; +¬M; T?m ~M M'T- [mª i?"i +| i? ;
*?ŠM; i? i`€+? i`QÈ+ F?B i? K /U ç¢B ?°B +ªM, K MY #QÈ+ pä i?€M? ç m /€K im
KbM? Km®M H'v p` i`Q i?S M?"i- imv `^M; h-M S?"K +ÁM +?Q ;†T çQÊ+ #®M M; Q
"¢+? ok t2K ` - i?"i bU ?„M +kM; +| ç` T?QÆM; ç iU iBMX

*?d #^M; i?m"i €K b€i BM? çO +?Q ?„M iB m M; ¢Q [m-M ?MM;5

G9+ M"v h-M S?"K FBM? ?²M +?Q ç`M?- K" î K°i # M S?QM; "¢+? ok +kM; F?¬M;
p®M M; ?o `^M; /MM; i?U+ HU+ MY #QÈ+ pä i?€M? +?†M ç€M? h-M S?"K +?d H" +
/M H" K°i ;½ +Ym +'T pä i¬M; †T T?ªB +¬M; FQ+? b„ + #ûM +O KbM? +kM; F?| i?
L?QM; ?B M; Bì- i?B m MB M +?d M; ?2 M|B KÈB ç°i T?€ iÈB +ªM? ;BÈB pä i¬M +Á
F?Q HU+ F?OM; #® M?Q p"v- +ÁM +| çQÊ+ i® +?i i?•M i? #B M i?€B +MM; i®+ ç
pQÊi M; Q" B w HB m +O ?„M- H"K +?Q ?„M +ªK i?'v F?¬M; i? iQîM; iQÊM; M'BX
>ÆM M[î i`QM; HQ¢B iB M? ?m®M; #` i?QÆM; M?Q pW `²B- M; QìB M"v pšM +ÁM +
i? i`U+ iB T +¬M; FQ+? i`9M; i` M M; QìB +O ?„M- M?QM; [mv M T?QM; +QìM; ?
;B€+ çQÊ+ +| +?9i `€i #ÄM; i` M K†i- H" M / i`„M; Mãm ç½ #B M i?"M? K°i KªM? ?
?„M ?®+ ?€+- +U+ F€ F?| +QB5

GQ¢B +¬M; FQ+? i`bM? ç° M"v- # M i`QM; ~M +?S HU+ HQÊM; H"K +?Q ?„M #B i-
K°i [mv M ç€M? i`9M; +?d bÊ ç-m +O ?„M ç½ pÐX

@ hB m i¢T +?OM; - M m +ÁM iMv w +?Q ?„M T?€i i`B M i? K M[- M; "v b m i H"K; i
i`B\

G9+ M"v S?QM; "¢+? ok p¬ +MM; •K H½M? M?bM h-M S?"K- i`QM; HÁM; +ªK i?'v
?„M #` o•M S?B .QÆM; ?mvM? ç ç ûT # M /QÈB ç½ i?"T T?¬M F?| +?`m- ?B M i
#B M i?€B- çB m M"v H"K +?Q ?„M +| +?9i F?¬M; i? i?W M?"M5

@ S?QM; "¢+? ok- #^M; p"Q M; QÆB ç½ /€K M|B +?mM; F i F€ iQ+? +O i - M; QÆB
h?2Q /QÊ+ HU+ +O >Q" M; L; mv M æ M +U+ T?~K T?€i ?mv- +°M; i? K F?Q HU+ ç†
i? +O ?„M ç M; F?¬B T?K+ i?"i M? M?X L; v b m ç| /QÈB +?•M ?„M; BšK K°i +Q
T?QÆM; +ÁM +?Q F`T ~M M'T- i?•M ?bM? #„M `X

æ²M; i?ìB ?„M ç½ ç2K oQÆM; h`M æ Q M„K +?†i i`QM; i v- i®+ ç° +O S?QM; "¢+?
FQ+? iW t +ÁM +| i? #` ?„M ~M M'T- +?Q M M T?ªB HU +?¼M +°M +?B M5

oQÆM; h`M æ Q FûQ iÈB- ?Ä ? M; mv M F?Q M|M; `U+ +m²M +m°M +?ŠM; F?€+; i
i`M p T?Q i`QÈ+- K" i? ç Q # Q i`MK +ª i`ìB ç'i # Q T?O H'v S?QM; "¢+? ok- H

i?Q€i`X

@>W- +?Èç„+ w çQÊ+ [m€ bÈK5 >¬K M v M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB #Ä K¢M; i¢B ç•
+?d +| i KÈB H` M? ?MM;5

a„+ K†i S?QM; "¢+? ok +`M; i?•K •K i`-K- ?W H¢M? K°i iB M;X

L; v H`T iS+ i`QM; +Æ i? ?„M #„M ` K°i T?B Hm•M- T?B Hm•M i`M ç-v `M; +Q
F?Q FbM? +O ?„M FûQ iÈB- T?B Hm•M p`M +?mv M pÈB i®+ ç° + Q- i?"i ;B®M; M
i?Q€M; +?®+ ç½ ç2K i? ç Q +O h-M S?"K T?€ i?"M? KªM? M?ÄX

@ S? M?5 S? M?5 S? M?5

oQÆM; h`M æ Q i`QM; i v h-M S?"K p®M +?ûK p`Q i?•M i? S?QM; "¢+? ok- M?Q
M; ,M i`Î5 hB T i?2Q +¬M; FQ+? +O ?„M +?ŠM; F?€+ ;b b|M; HÈM iWM; +ÆM b|M
#` T?B Hm•M M; ,M +ªM H¢B- ;B Q FQ+? HŠM M? m- ?Q HY imM; i|2- iWM; Hm²M;
S?"K +?ŠM; M?[M; F?¬M; i¢Q i?"M? i?QÆM; i`M i?U+ +?'i ;b +?Q S?QM; "¢+? ok
i?'v +` i v KbM? +| +?9i`mM H MX

h?U+ HU+ +O MY #QÈ+ pä i?€M? [mª M?B M H` F?¬M; i-K i?Q`iM;- F?¬M; M;ì S?
#® iÈB KS+ ç° M`vX h?•MªM? /B +?mv M- K¶B K°i H-M ? B M;Q`iB iB T t9+ ç m
T?QM; i?"i ç€M; bÊ- ç2K i?ªQ M;mv M #MM ç'i # M /QÈB ç€M? pÐ imM; i|2 i€M H
T?¢K pB i` ,K i`QÈM; `i M? M? #` ? B M;Q`iB #B M i?"M? K°i ç®M; ?¶M ç°MX

*`M; ç€M? i`QM; HÁM; ? B M;Q`iB +`M; +ªK i?'v F?B T bÊX

h-M S?"K F?B T bÊ S?QM; "¢+? ok +| i? F?®M; +? T?B Hm•M iU M?B M i?"M? i
i`mv M M?"T M;mv M F?Q +kM; F?¬M; ? +| +?9i +ªM i`Î- F?¬M; M;ì +| i? HB M iK
FQ+? +O ?„M5 J` S?QM; "¢+? ok i?b F?B T bÊ h-M S?"K +| çQÊ+ HU+ +¬M; FQ
+¬M; FQ+? H¢B HB M KB M F?¬M; /Si iU ?² F?¬M; ? +| MY çB K +ªK ;B€+ #` KÄ

hB M; ;B| ;`Q i?ûi HQÈi [m # M i B- ç Q F?Q M|M; `U+ T?€ pÐ ?Q F?¬M;- i`QM;
ç½ M?•M ç Q ?ÊT M?'i- +¬M; FQ+? +O ?„M +m²M +m°M M?Q /ÁM; +?ªv- ?¢Q ?½M
i`M M F?¬M; M;WM; ç€M? i?ŠM; iÈB T?Q i`QÈ+X

@ P M?5

J°i H-M T?€+? i`ªK- H9+ M`v T?B Hm•M `®i +K+ F?¬M; +ÁM +?`m M´B HU+ HQÈM
T?B Hm•M #` ç€M? # v- b m ç|i?•M i? S?QM; "¢+? ok +kM; H-M i?S ? B #` ç€M? #
QT v iW õi mM ; ?Q M? õ õ b„+ K†i +| +?9i F?| +QB- iU ?² ç½ M K K°i Qi i?B i i?Ä

Í # M FB - imv `^M; pW `²B /MM; +Q`iM; ç° +¬M; FQ+? +U+ + Q- M?QM; pÈB F?Q
+kM; F?¬M; +| +ªK ;B€+ KÄB K i- ?„M K°i FQ+? çQÊ+ i? - F?¬M; ? +| +?9i /WM;
ç°i M?B M çm´B iÈB H-M M[- M?Q ?bM? pÈB #|M;- ?„M #B i`ä [mv i F?¬M; i? +?
i®B- M m F?¬M; #ªM i?•M ?„M b) H¢B #` p•v i`QM; p`i`Q #` ç°M;X

@ hB m ?¶M çªM- M;QÆB ;•v bS+ ûT +kM; ç½ çO `²B- iÈB i?`iB çB K M^K tm®M; +?

h?'v h-M S?"K M? M? M?Q p`v # v iÈB- S?QM; "¢+? ok +ÁM +?Q ?Q`M iQ`M ?Á
#ªM iS+ M;mv M F?Q i`QM; +Æ i? ç°i M?B M #` ;ÈB H M iQ`M HU+- T?B Hm•M b„
ç°M; i` M F?¬M; i`mM;X

ddjX *?QÆM; d3k, .¼ "Ä *?¢vX URV

*?QÆM; d3k, .¼ #Ä +?¢vX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

G-M M"v T?B Hm•M +?mv M ç°M; i?"i M? M?- T?¢K pB ?ÆM M;"M i?QÊ+ +?mM; [b® HQM; [mv M T?QM; +kM; ç°i M?B M K¼+ H M iW K†i ç'i- iWM; çÊi bS+ ;B| K½M

S?B Hm•M T?ªM; T?'i i`QM; M?€v K„i #B M i?"M? H®+ tQ€v i?"i HÈM- çB M +m²M ? - T?€i` iB M; `Qi;"Q i?ûi+?'M ç°M; i?B M ç` - iU ?² M?Q Km®M +?'M`mM; i`

@ _®i +K+ #`i H`K +?Q M;QÆB T?ªB M; v K†i;B Q +?B M`²B b Q\

h?'v p"v i?•M ?bM? ç M; t¬M; iÈB +O h-M S?"K +kM; M;WM; H¢B- ?„M #B i H9+ ?„M H`K F?¬M; +€+? M`Q i`®M i`€M?- +?d T?ªB M; v K†i ç®B +?B MX

æQÆM; M?B M- S?QM; "¢+? ok imv i ç®B çO iU iBM ç®B pÈB +?B m i?S+ M"v KÈ

@ o"v i?b K°i +?B m [mv i i?„M; çB5

L; v b m ç| - ? B K„i h-M S?"K M;QM; iK- i?m H¢B oQÆM; h`M æ Q- t€+ ç`M? Km®M G Zmv M ç M bQ ç'm +MM; ç®B T?QÆM;X

>B M ;B| ?„M ç½ +ªK SM; çQÊ+ pB M Kšm iBM? ok h?B M ç¢B HK+ i`QM; #ªv pB M K¬M pk F„ FB ç½ ç²M; /¢M; +| çO iU iBMX

*QÌM; +QÌM; p +?¢K- i?B M i`B i` M? +?'T5 æ M i°i +MM; H` B i?„M; HÊB\ \*ª bQ €M? K„i p +?¢K +kM; ç½ i¢Q` ?Q HY - `ä`M; ç m F?¬M; ? +| +?9i M?QÊM; #°

S?B Hm•M +O S?QM; "¢+? ok # v H M- F?¬M; M;WM; ?'T i?m HU+ HQÊM; T?QM;

E?B M T?¢K pB i`QM; pÁM; i`,K i?QÊ+ ç m H` +m²M; T?QM; ;"Q i?ûi;B" M /[- ;B| H p-M- iBM? +?'M +Ym i?B M5

.-M /-M- i`QM; T?¢K pB i`,K i?QÊ+- T?QM; ç Q T?QM; M?"M T?QM; FB K # v H T?QM; H M; #„i ç-m F?¬M; M;WM; i?"M? ?bM? i`QM; ?Q F?¬M;- çO HQ¢B iB M; ;- T?ªM; T?'i M?Q ?Q`M iQ`M M„K ;B[ i? ;BÈB T?QM; ? i`QM; i vX

L;QÊ+ H¢B # M M;Q`B i`,K i?QÊ+ H¢B ;B| K b|M; H†M;- H†M; M;„i M?Q i|- iU ? b¢+?- K°i KªM? v M iøM?5

L?[M; M;QÌB i? K ;B ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9 ç M; +| K†i i` M #bM? M;mv M +k p¬ +MM; FBM? M;¢+- M?bM p T?QÆM; ?QÊM; FB - M; v +ª K°i Qi pä i¬M +QÌM; ;B

@ æ•v H` M;mv M F?Q T?QM; ? +QÌM; ç¢B # ç°M;- H-M M"v i`QM; ç¢B ?°B M? ? ;B| K¢M? K) M?Q p"v i`QM; i v- +?d +| K°i KbM? S?QM; "¢+? ok K` i?¬BX h? M?Q KS+ ç° M"v- H-M M"v ?„M ;†T T?ªB ç®B i?O H` B\ \*?ŠM; H) H` o•M S?B >²M; \ > v F?€+ \

_ 'i M?B m M;QÌB p`Q H9+ M"v ç m ç M; bmv çQ€M- pW F?B T bÊ pÈB i?U+ HU+ ç m +ªK i?'v iÁ KÁ pÈB ç®B i?O ?B M i¢B +O ?„MX

L?QM; F?¬M; +| # Q M?B m M;QÌB /€K iÈB ;¬M [m M b€i- +?d iW i? M? i? FBM? M;QÌB iQ`M HU+ p +?¢K- T?¢K pB p`B +?K+ /†K ç m b) +?'mªM? ?QÌM;5 L m F? i`QM; ? B M;QÌB- ?"m [mª i?"i bU F?| HQÌM;5

hmv `^M; pšM F?¬M; i? F?ŠM; ç`M? K°i M;QÌB F?€+ H` B- M?QM; +| i? +MM; S? i?O- F?¬M; +-M M|B H` M;QÌB i-K i?QÌM;5

J` Î # M FB - b„+ K†i h-M S?"K +`M; i? K M;QM; i`¼M;- ?„M i`ªK M;?`+? i?"M? M;mv M F?Q ç®B ç`+? +| +?9i i€+ /KM; €T +? - M?QM; T?QM; ? M;mv M HU+ H¢ +kM; F?¬M; i? i¢Q i?"M?ªM? ?QÌM; [m€ HÈM +?Q S?QM; "¢+? okX

*?ŠM; [m ?B M M v ?„M ç½ ç°i T?€iÈB HK+ +'T pä i¬M +ªM? ;BÈB- ?ÆM M[+ÁM iBM? i?¬M5

"^av pB M iBM? i?-M5

hmv `^M; ?„M +?d +| i? ?'T i?m çQÊ+ K°i #° T?"M M,M; HQÊM; M?Ä i`QM; #^av pB M iBM? i?-M HU+ # M i`QM; +kM; ç½ i?"i F?OM; #®- M m iQ`M HU+ T?€i ?mv +kM; +?B m M`v +O ç®B T?QÆM;X

æQÆM; M?B M- F i [m^a +K i? T?^aB bQ ç'm [m KÈB #B i çQÊ+X

h|K H¢B h-M S?"K +kM; F?¬M; / /`M; ç€M? K'i iBM iQÎM;- H9+ M`v ?Q^aM? b€m p [m M? K†i i`ÎB # M i`QM; M½Q pU+ +O ?„M +?"K`½B +?mv M ç°M;- iB T i?2Q T?<sup>a</sup> `ÆB tm®M;- +?ŠM; F?€+ ;b i?€+ MQÊ+ i`M tm®M; M?•M ;B M- iBM? [m M; F?¬M h`ÎB bBM? /` iQÊM;- K†i ç'i +?`M ç°M;X

"^av pB M iBM? i?-M M;QM; iK iBM? i?-M HU+ -~M +?S #^av #^av #®M KQÆB +?QM H ç M i?"M? M;¬B b Q #^av +€M?- i?"i ;B®M; M?Q i`"M T?€T F?'M; H² /Q i?B M M?B M;WM; M;QM; iK H M M,M; HQÊM; +QÎM; ç¢BX

" M i`QM; i`mv M` M,M; HQÊM; # ç°M; T?€i` [m M; K M; p¬ +MM; +?|B K„i- # i`MK H`v u m h?9 #bM? M;mv M- T?^aM; T?'i M?Q p-M; K†i i`ÎB +?|B +? M`ÆB tm® +^aK ;B€+ M?Q i`ÎB ç½ b€M;5

h-M S?"K ;B i F?„+ M`v ;B®M; M?Q iBM? [m•M ?¢ T?"K- HB + M?bM +?9M; bBM?5

h? M? i? M?Q p"v F?B M K¼B M;Q iB i` M #bM? M;mv M ç m +?,K +?9 M?bM [m - i pW `²B- HQ¢B +^aK ;B€+ M`v ç®B pÈB K¼B M;Q iB K` M iB i?"i +| +?9i t H¢- i?2Q MY #QÊ+ pã i?€M? iU ?² +kM; F?¬M; +| B #B i bY /KM; HQ¢B pk F„ ç†+ i?M M`v @ \*?ŠM; H) H-M ç¢B ?°B M? ?MM; b,M i?9 M`v ç½ T?€i bBM? #B M ?| ;b b Q\

•M? K„i K¼B M;Q iB ç m M?bM p ?QÈM; ;B i H®+ im¬M` - +MM; iBM? [m M; b€M; çO HQ¢B i•K iQX

J°i K^aM? ç` T?QÆM; FB ;B i ;BK+ K•v p-M- i?B M ç` #B M b„+- pk F„ +O h-M S? ç m ç½ +?m`M #` tQM;- iWM; i`"M i`"M €K H¬B #„i ç-m F?ÎB ç°M;- i? M? •K i`mv M K¼B M;Q iBX

G9+ M`v T?B Hm•M F?'M; H² ç M; +?mv M ç°M; +U+ M? M?- i?"K +?Q F?B M +?Q F?„T #®M T?Q #B M i?"M? i`®M; `¶M; M?Q F?m pU+ +?•M F?¬M;X æ¬B K„i S?Q F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ h-M S?"K +| i? M„K ;B [çQÊ+ pk F„ +QÎM; ç¢B M?Q p"v- M +ÁM i?ÎB ;B M +?Q T?ûT ?„M /Q /UX

@ h-M S?"K- +?mM; F i çB5

L; v b m ç i- i`QM; KB M; S?QM; "¢+? ok [m€i H¢M? /[iÊM- M; v H"TiS+ T?B Hm•M ?QÈM; h-M S?"K #„M iÈB +U+ M? M?5

*m²M; T?QM; ;-K H M ;B" M /[- M?Q Km®M i?'B # v €M? b Q ç-v i`ÎB- T?QM; Hm•M MÆB çB [m i` M K†i ç'i ç m #` i?'B imM; ? i i?<sup>a</sup>v- iU ?² +ÁM t2M HŠM p¬ b® +€i ç h`QM; +m²M; T?QM;- i`,K #BM? +?ûK ;B i- #€+? i?9 +?¢v +?²K5

h? M? i? M?Q /ÎB MQM H'T # - T?^aM; T?'i M?Q +| M;¼M M9B +?„M M; M; T?Q i`Q # v5

hmv `^M; T?QM; Hm•M +ÁM +€+? K°i F?Q<sup>a</sup>M; +€+?- M?QM; T?QM; Hm•M +ÁM +?Q ç½ ç M- /QÈB bS+ ;B i +QÎM; ç¢B M?Q p"v M; v +<sup>a</sup> h-M S?"K +kM; #` K°i Qi^aM? ?Q /KM; M;mv M F?Q +?®M; çÐ çSM; p[M; i` M K†i ç'iX

>„M #B i F?¬M; i? +?| çÊB i? K M[5

hBM? [m M; M;QM; iK i` M M„K i v- iBM? i?-M HU+ K M? K¬M; K½M? HB i H`K K„i S?"K ç€M? ` K°i [mv M iÈB T?Q i`QÊ+- i?'i iBM? i¢Q ` ç² ?bM? ç°+ ç€Q- #° /¢ iB m i?€B /QÆM; i`U+ iB T tQ v i`ÁM pÈB i®+ ç°+ Q5

@ P M?5

o¬ Hm" M H" T?QM; Hm•M ? v iB m i?€B /QÆM; - i®+ ç° # v iÈB i?" i M? M?- +?Q M
F?¬M; i`mM; - ;B! ;BK+ K•v p¬M T?QM; p•M #B M b„+ - M?' i i?`ìB i!2 T?€i` K°i Hm
FBM? i?B M ç°M; ç` - F?B M +ª F?¬M; ;B M M?Q #` T?€ pÐX

dd9X *?QÆM; d3j, .¼ "Ä *?çvX Ukv

*?QÆM; d3j, .¼ #Ä +?çvX Ukv

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%oõöÇXÔU%oõöÇXÔP L?;K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%oVÔXÇö>%oV

GU+ M´ KçM? i?"K +?Q H"K ?ÆM T?•M MY u m h?9 #bM? M;mv M T?ªM; T?' i M?C
iQ" M #° M?[M; M;QìB i? K ;B ççB ?°B ç m çQ K„i FBM? ?½B M?bM +QìM; [m M; ç
p¬+MM; `mM; ç°M;X

hB M; M´ KçM? T?€i bBM? i` M #-m i`ìB- ? B +¶ M,M; HQÊM; +QìM; ççB- ;B! H®+
!M; F?¬M; M;WM; +„M Mm®i HšM M? m- i?" i ;B®M; M?Q pk i`K T?€i bBM? F€ +ªM

L?bM ` çQÊ+ ? B +¶ M,M; HQÊM; ç m K M; i?2Q Qm i? €T çªQ- +?Q M M i? M? i
çÊi # ç°M; F?OM; #® i`mv M ` M;Q" B- +`M; H"K K¼B M;QìB FBM? ?½BX

@ *! i? +MM; MY #QÈ+ pä i?€M? S?QM; "ç+? ok ç€M? iÈB i`bM? ç° M"v- `®i +K+

h`QM; HÀM; K¼B M;QìB F?¬M; M;WM; bmv çQ€M- K¼B M;QìB ç m #B i M?•M p"i
b€M; F€ /` i`QM; ççB ?°B- imv i ç®B F?¬M; TªB H" K°i M;QìB F?¬M; +! +?9i iB M

L; v içB ?B M i`QìM; ç M; i` M? ç'm +? i b®M; - ? B M;QìB iU M?B M F?¬M; ? v
M;QìB F?€+- H9+ M"v S?QM; "ç+? ok +MM; h-M S?"K ç m F?~M i`QÆM; iBM? i?-
M? m- HB M iK+ /kM; K½M? i`mv M M,M; HQÊM; çB p"Q- +`M; F?¬M; M;WM; /MM;

:B! H®+ ; -K H M ;B" M /[- ?"Q [m M; #„M ` #®M T?Q - +ª F?¬M; i`mM; M?Q #` +?'

*kM; F?¬M; #B i /mv i`b çQÊ+ # Q H•m- H-M M"v p +?çK `®i +K+ ç½ iÈB H9+ T?•

@ P M?5

GçB K°i iB M; +?'M p M; FBM? i?B M ç°M; ç` - iU ?² H" €M? i`,M; i` M #-m i`ìB +
K„i- +ª u m h?9 #bM? M;mv M iU ?² #` +QÈT çQç iQ" M #° €M? b€M;5

" M /QÈB ;B! H®+ p +?çK- i?" i ;B®M; M?Q +?çK p"Q pšM i?ç+?- K°i ?® iQ ?½K b
T?çK pB ?ÆM KQìB i`QÊM; ç m #` bKT ç´- iQ" M #° +€i ç€ ç m #` i`°M i?"M? /"T M

"®M T?Q #®+ + Q i`Q #KB- H"K T?B M #bM? M;mv M ;B®M; M?Q #` bQÆM; KM #
K¬M; HmM;X

@ S?®+5 S?®+5

h`QM; H9+ iB M; +?'M p M; i`mv M ` - +! ? B iB M; M?Q iB M; T?mM K€m +kM; i`n
i?" i HÈM +?2 ;B'm- +Æ ?² i?" i F?; +! i? M; ?2 çQÊ+- ? B ççQ i?•MªM? #` /Q •K M´

" v ` t QÈ+ i` M i`,K i`QÊM; KÈB ?mM; ?,M; MûK M;½ i` M Kti ç'ix

Í K°i # M- ;QÆM; Kti i`„M; Mäm +O "ç+? L;mv M ok H9+ M"v +`M; i? K i€B M?Êi-
F?;2 KB M; M?bM i?" i ;? M;QìB- i` M Kti F?¬M; +ÁM K°i iB ?mv i b„+X h`QM; ?
`²B ?B M içB #B M i?"M? p¬+MM; FBM? ?½B5

oW `²B ?„M i?B i`B M ` +¬M; FQ+? +U+ KçM?- ?„M i?"K +?Q +?Q `^M; i`QM; çç
>²M; +kM; F?¬M; +?`m M´B- ?„M iU iBM ççi çQÊ+ [m€M [m•M ?¬K M v5

L?QM; i`QM; +m°+ bQ ç'm pW `²B- ?„M ç½ #` i`¼M; i?QÆM; M†M; M?Q i? 5
 @ h M iB m iY FB H`K b Q +| çQÊ+ HU+ +¬M; FQ+? F?OM; #® M?Q p"v5
 *ªK M?"M çQÊ+ i?QÆM; i? # M i`QM; +Æ i? - S?QM; "¢+? ok +Æ ?² Km®M T?€i ç
 i - K` #ÎB pb #ªM i?•M Hm¬M iU M?"M p¬ +MM; i?B M i`B- ?B M i¢B H¢B F?¬M; b
 ç-v ? B KQÆB im´BX
 @ S?QM; "¢+? ok- +| i`2Q ? v +?Q - +ÁM +?Q i`2Q i?b +?9M; i iB T iK+ ç¢B +?B
 Í K°i # M- h-M S?"K ç½ çSM; /"v- H9+ M`v M?bM S?QM; "¢+? ok iû i` M K†i ç'i- i
 [m€i H¢M?X
 E i [mª bQ ç'm pW `²B +`M; M;?B M; p # M ?„M M?B m ?ÆM- pb p"v +¬M; FQ+?
 M†M; ?ÆM K°i Qi- M?QM; ?„M , p`Q F?Q HU+ +QÌM; ?½M +kM; ç½ M? M? +?|M; ?
 >ÆM M[i?m M; QÌB F?¬M; i?m i`"M- ?„M H¢B M; QM; iK H M F?Q i? +O KbM?-
 T?QÆM; ç†i tm®M; ?¢ T?QM; X
 G9+ M`v /Q •K M´ K¢M? ç½ /-M /-M ç€M? i M- #®M T?Q +?ŠM; F?€+ ;b pW [m +A
 ioM? K°i Qi- i? M? •K h-M S?"K i`mv M` `i t - i?"K +?Q M; QÌB çSM; ; -M F?m pU
 çQÊ+X
 @ L;?2 [m iU ?² S?QM; "¢+? ok ç½ `ÆB p`Q ?¢ T?QM; \\\n
 a m F?B M;?2 çQÊ+ i? M? •K FB - i` M K†i i?"i M?B m M; QÌB ç m H° ` p p¬ +MM
 M;"T p F?¬M; b Q iBM çQÊ+X
 @ L;QÌB FB `®i +K+ H` B\\n
 GÁM; ?B m F€ +O K¼B M; QÌB +`M; i? K /"v ç†+X
 J` M; v H9+ ç| - S?QM; "¢+? ok ç M; Î ç®B /B M h-M S?"K #¶M; M?B M +?Êi ç°M; -
 K†i ç'i- iB T i?2Q M? M? M?Q i`"M ;B| i?´B iÊB T?QÆM; t +?mB p`Q i`QM; #KB +
 @ h-M S?"K- M; QÆB +?| ç| +?Q i - +?d +¬M K°i M; `v M; QÆB F?¬M; `ÌB F?ÄB u m
 +?| i €K b€i p¬ +MM; p¬ i" M çB5
 hB T i?2Q i? M? •K H¢M? HMM; +O S?QM; "¢+? ok i`mv M ç MX
 E?¬M; M; Ì S?QM; "¢+? ok H¢B #Ä +?¢v5
 h`QM; F?QªM? F?„+ h-M S?"K +kM; ;B"i KbM?- ?„M i?"i F?¬M; M; Ì S?QM; "¢+? ok F
 B #b M´B- M?QM; +m®B +MM; H¢B ?QªM; bÊ- #` +?QM? KbM? /¼ +?¢v K'i`²B5
 h?•MªM? S?QM; "¢+? ok /-M /-M çB t - F?B i? M? •K i`mv M ç M ?„M ç½ +?¢v` t
 >ÆM M[pb h-M S?"K +ÁM +€+? ?„M K°i ?® b•m i?"i HÈM- ?„M Km®M çm´B i?2Q
 +¬M; T?m`M M'T +O ç®B T?QÆM; BM?- Î F?QªM; +€+? t M?Q p"v i?"i / /`M; HB
 *?Q M M i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M; „M h-M S?"K +?d M; Æ M; €+ çSM; v M i¢B +?¶
 "¢+? ok /-M /-M #B M K'i- ?„M +?d +ªK i?'v +| +?9i /Î F?| + /Î +QÌB- +kM; F?¬M; ç
 .M b Q +kM; F?¬M; çm´B F`T- +¬M ;b çB H½M; T?Q iBM? HU+\\n
 E iB T- pW T?K+ ?²B H¢B iBM? i?¬M h-M S?"K +`M i?"M [m M b€i F?„T #®M T?Q
 i`B M F? B- b m F?B t€+ ç`M? i`QM; T?¢K pB M; `M i?QÊ+ ç½ ?Q`M iQ`M F?¬M; +A
 H9+ M`v ?„M KÊB çB [m +?¶ i?B i? o¢M æ°+ oQÆM; s`X
 h?B i? ç°+ t` #` K°i HÈT #MM ç'i i?"i /"v # Q T?O- pW `²B #` +m°+ +?B M ;B[?„
 ªM? ?QÌM; - i?"K +?Q ç½ #` +?¬M tm®M; /QÊB ç'i- M m F?¬M; T?ªB ?bM? i? [m€
 i? T?€i ?B MX

o¢+?` #MM ç'i- h-M S?"K T?€i?B M i?B i? +O o¢M æ°+ oQÆM; s` ç½ #` ç€M? i
K€m iQÆB +?°v ç-v ç'i- H•M ;B€T +kM; `ÆB `KM; +?mM; [m M?- i?B i? M;mv M #
;BªK ;B€ i`X

@ æ€M; iB +5

h-M S?"K F?-M; F?ÄB i?Î /`B K°i?ÆB- imv `^M; M?Q i? ?„M pšM H'v` p`B +?B +
ç°+ t`X hmv `^M; ;B€ i` #` bmv ;BªK M?QM; +| +ÁM ?ÆM F?-M; - i?S M`v +| i? H
ç°+ `i i®i- b m M`v F?-M; +-M 2 M; ¢B M¼+ ç°+ +O o¢M æ°+ oQÆM; s`X

L; v H"TiS+ ?„M H¢B M?bM M?bM ?® b•m i?"i HÈM HQm H¢B b m +m°+ +?B M- F?
+ÁM F?OM; #® ?ÆM +ª #` pšM i?¢+? çKM; i`9M; - iQ`M #° ç'i ç€ # M i`QM; ç m #E
i?"i`ÊM +ª M; QìBX

oW `²B i`QM; F?B bQ ç'm +MM; S?QM; "¢+? ok- imv `^M; h-M S?"K #` i?QÆM; F?
i` M i?U+ i M m #`M p HU+ +-M; FQ+? i?b ?„M F?-M; #^M; ç®B T?QÆM; X >„M +?
ç M /QÊ+ KÈB +| i? M? M? +?|M; çSM; H M /MM; HìB M|B i`U+ iB T /¼ +?¢v S?Q

L?QM; K v K„M #îB pb F?„T #®M T?Q ç m #` T?€ ?Q i`QM; +m°+ ;B Q +?B M ;B[
`"K`¢T +?2 H'T- S?QM; "¢+? ok +kM; i?"i F?| i? iB T iK+ +?2 ;B'm ~M i?•M iB M
M; QìB ?„M F?-M; +| i?m®+ +?[i?QÆM; - +ÁM iB T iK+ ç®B +?B M çQ+? t€+ +kM;

dd8X *?QÆM; d39, EBM? E?îB a|M; GÈMX

*?QÆM; d39, EBM? F?îB b|M; HÈMX

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ h®+ ç°+O S?QM; "¢+? ok +U+ M? M?- ?ÆM M[F„ i?m"i`M M'T +kM; `i K¢M?-
/MM; +ªK SM; +kM; F?| i? T?€i?B M- î i?ªQ M; mv M M`v i-K M?bM p®M F?-M; +
çQ+? t€+ +kM; H` K°i +?mv M p¬ +MM; T?B M iQ€B5

h-M S?"K H'v tQM; K€m +O o¢M æ°+ oQÆM; s` i?b çSM; H M- pW +| p M; QM; i`
h?U+ HU+ i?U+ bU+ O S?QM; "¢+? ok +| H) F?-M; b B #B i# Q M?B m pÈB J°+ h
i +`M; F?| ç®B T?| ?ÆM J°+ h?B M >MM; X *| çQÊ+ F„ i?m"i €K b€i BM? M?Q p"
çQÊ+ KbM? M?QM; +kM; b) T?B M iQ€B F?-M; M; WM; 5

@ G-M b m ;†T H¢B- F?-M; i? +?Q ?„M / /`M; `ìB çB M?Q i? X

a m ç| b„+ K†i h-M S?"K H¢M? HMM; - `i M? M? `ìB çB MÆB ç|X LÆB M`v ;•v` ç°
ç½ +| F?-M; Qi M; QìB T?€i?B M iÈB- ?„M +kM; F?-M; Km®M ;•v` i? K M?B m T
+?|M; çB iÈB K"i ç` K` ç¢B i`QîM; H½Q h?-M h?9 ;B i°+ ç½ +mM; +'TX

hªB [m H-M ç®B +?B M +MM; S?QM; "¢+? ok- F€ i?"i ?„M ç½ +| ?B m #B i M?`i
T?QÆM; - +?d +-M +~M i?"M K°i +?9i- /U p`Q F?Q HU+ Qm i? H` +| i? ç€M? +? i

h?•MªM? ?„M /-M /-M i M p`Q i`QM; ç K ç2M- h-M S?"K /B +?mv M +U+ M? M?
K¬M; - ;B| ç K ;`Q i?ûi [m M; QìB ?„M- ?„M +`M; H9+ +`M; i?•K M?"T b•m p`Q i`Q
K†+ /M h-M S?"K `ìB çB- K` S?QM; "¢+? ok ?QªM; bÊ #Ä +?¢v- M?QM; M?[M; M; Q
+`M; FBM? M; ¢+ ?ÆM ?„M F?-M; #B i# Q M?B mX J°i Qi M; QìB çSM; ;-M +m°+ +
S?QM; "¢+? ok i`mv M ç M- ç¢B #° T?"M ç m i?"i H•m F?-M; i? T?K+ ?²B H¢B iBM

E?-M; M; ì S?QM; "¢+? ok H¢B i?€Q +?¢v5

*QìM; ;Bª i?-M #Q ç°i M?B M tm'i?B M i` M u m h?9 #bM? M; mv M F?-M; M; ì H¢
i?€M? S?QM; "¢+? ok5

æ| H°i i`QM; M,K MY #QÊ+ pä i?€M? i? K; B ç¢B ?°B M? ?MM; H-M M°v5 \*kM çQÊ+ K¼B M; QÌB i?W M?"M i`QM; ç¢B ?°B ?-K M v5

J°i bB m +'T +QÌM; ;Bª M?Q i? - K°i bB m +'T i?B M i`B i? M?QM; +kM; bÊ ?½B +?¢v i`®B +? i5 æ•v i?"i bU pQÊi M; Q`B w HB m +O K¼B M; QÌB5

*Æ ?² i' i +ª K¼B M; QÌB i`QM; F?QªM? F?„+ ç m +?Q H° KbM? ç½ M; ?2 H-K- +, M #ª

@ oW `²B F?B S?QM; "¢+? ok #Ä +?¢v- ;¼B i M M; QÌB H° B\

Zm K°i ?²B H•m- `®i +K+ ç½ +| M; QÌB T?ªM SM; H¢B- iU ?² M; ?2 i M ; ¼B FB +| ?QÊM; M; QÌB # M +¢M? `mM ; B¼M; ?ÄBX

@ >bM? M?Q H° h-M S?"K5

*| +?9i M; QÌB +kM; F?-M; /€K t€+ ç`M?- i`QM; KB M; H†T H¢B +€B i M M; ?2 M?Q FB - t H¢ +?QM? H° H-M ç¢B ?°B M? ?MM; M,K M v # M i`QM; / M? b€+? iU ?² F M°v- K° [m2M i?m°+ +?QM? H° i M M°v i?QÌM; tmv M M; ?2 çQÊ+ i`QM; i?ÌB ;B M ;

@ *?ŠM; H) H° F€ iQ+? +?B iY h-M S?"K\

*| M; QÌB ç°i M?B M idM? M; °H¢B5 >B M i¢B i`QM; M?[M; M; QÌB / M? i`mv M ç¢B M; QÌB i M?Ê `ä- +?d +| K°i h-M S?"K +| çQÊ+ i?U+ HU+ H°K M; QÌB i F?-M; i? F€ iQ+? +?B iY h-M S?"K5

h?B m MB M M; ?2 M|B +ÁM +?Q ç-v ? B KQÆB im´B ç½ ç°i T?€ iÈB +ªM? ;BÈB p H° F€ iQ+? +?B iY- +ÁM M; ?2 M|B H° bB m +'T i?B M i`B +| i? pQÊi [m +ª ç M?'

GÌB ç²M ç½B p M; QÌB M°v [mª i?"i `i M?B m5

J¼B M; QÌB M; ?2 çQÊ+ iB M; ç²M p F€ iQ+? +?B iY- #bM? i?QÌM; ç m H° ? B HQ¢ `mM; ç°M; - ç®B pÈB M; QÌB M°v Hm-M bMM; #€B ?QÊM; iÈB- K°i HQ¢B F?€+ +, M F?-M; i? iQÌM; iQÊM; M?Q p°v [mª i?"i +?ŠM; F?€+ ;b H° +?mv M +´ iQ+? i?-M i?

*?ŠM; [m ?B M i¢B i M +O h-M S?"K F?-M; M; ÌH¢B tm'i ` iW KB M; +O bB m ok5

*?mv M M°v ç9M; H° +| ?mv M +Æ5

@ *?ŠM; H) ç9M; H° F€ iQ+? +?B iY h-M S?"K ç M iW æ¢B EB M [m®+ \ L; ?2 M|B H- i´ +?S+ ç¢B ?°B +| KÌB ?„M- M?QM; b m F?-M; TªB ç½ M|B ?„M b) F?-M; iÈB i? b Q H¢B tm'i ?B M i`QM; u m h?9 #bM? M; mv M\

@ E?-M; b B- M; ?2 M|B M; QÌB M°v +ÁM +?Q çO ? B KQÆB im´B /½ ç°i T?€ iÈB M; °v Í æ¢B S?QM; h?"M? ;B i +? i pä i-M +QÌM; ;Bª +Ym +'T æ² *?QM? GQM; 5 L ç•v- i?"i bU H° +| i? ç€M? #¢B çQÊ+ S?QM; "¢+? ok5

*| K°i +?9i M; QÌB iBM iS+ F?€ HBM? i?-M; H¢B i` Q ç´B pÈB M? mX

_°i M? M?- /QÈB M?[M; M; QÌB M°v i`mv M KB M; - i? M? / M? FB +°M; çQÊ+ M; QÌ ç`M?X

L m Î # M M; Q`B +| M; QÌB ç²M ç¢B h-M S?"K ç€M? #¢B S?QM; "¢+? ok- i' i M?B M #dm- +, M #ªM F?-M; +| Fª M, M; iBM iQÌM; 5

L?QM; iªB [m +m°+ ç¢B +?B M pW `²B- H¢B iW i`QM; KB M; S?QM; "¢+? ok i?® HB M +| p +?•M i?"i ?ÆM `°i M?B mX oW `²B S?QM; "¢+? ok `ä`°M; +?d Km®M S?"K K° i?-B- +, M #ªM F?-M; M; ?o iÈB KbM? M|B ` b) H°K #¢B H° i M +O h-M S? i?"i iBM iS+ M°v5

@ *?" +??" + - M m H-M M°v F€ iQ+? +?B iY i?"i bU ç M ç•v- M?Q p°v ç¢B ?°B M? ? F?Q+?5

*kM; +| M; QÌB #„i ç-m +^aK i? 'v •K i?-K T?'M +?'M- i? M? / M? F€ iQ+? +?B iY çO
?QM; T?'M- çO H"K i`QM; HÁM; K¼B M; QÌB i?"i +?Ì KQM; X

G-M M"v M, K MY #QÊ+ pä i?€M? i? K ;B çCB ?°B M? ?MM; K¶B K°i M; QÌB ç m +
ç +O o•M S?B .QÆM; H" o•M S?B >²M; - +?'m M?B m M; ?`Hm"M- H"K +?Q çCB ?°
i? M?•M M?bM +?, K +?9X

>ÆM M[?B M iCB tm'i ?B M i? K F€ iQ+? +?B iY- ç•v F?¬M; i? M; ?B M; ÌH" F?B
+?9 wX o çO HQCB F€ iQ+? +O h-M S?"K i?"i bU H"K M; QÌB i F?| i? iBM çQÊ+
+| ^aM? ?QÎM; +¬M; F? B i?"i HÈM- `i +| i? b) çQÊ+ M; ?B K +?SM; iQM? +?•M i?
ç½BX

G" `²M; ? v H" `„M- b m çCB ?°B i'i M?B M b) çQÊ+ +¬M; #®X

h|K HCB b m F?B S?QM; "ç+? ok #` M; QÌB i?-M #Q ç€M? HmB- HCB ç M H9+ i M +C
h?9 #bM? M; mv M p®M +| p p¬ +MM; #bM? ioM? i`QM; ç K HCB #B M i?"M? T?B i

E€ iQ+? +?B iY h-M S?"K ç½ ç M ç•v5 >ÆM M[+ÁM ç€M? #CB MY #QÊ+ pä i?€M

*Æ ?² iQ" M #° M? [M; M; QÌB [m2M +?çK Kti M? m ç m i`mv M HCB iBM iS+ M"v- `i
i? K ;B çCB ?°B ç m M; ?2 çQÊ+ iBM iS+ F?B M M; QÌB p¬ +MM; FBM? M; ç+ FB X

_i M?B m M; QÌB ç m •K i?-K T?'M +?'M- M?QM; +kM; +| +?9i M; QÌB ç m +| i•K bu

æ†+ #B i #®M p` MY #QÊ+ pä i?€M? `i ?B m #B i p S?QM; "ç+? ok- b m F?B #B i
i?„M; çQÊ+ S?QM; "ç+? ok ç½ çB p"Q u m h?9 #bM? M; mv M- ç m •K i?-K +^aM? ;B

"¼M ?¼ ç m #B i H-M M"v +QM çQÎM; çQç i; B^aB [m€M [m•M +O KbM? +?d bÊ ç½

" M i`QM; K°i F?2 M9B +€+? ?B M i`QÌM; ;B Q +?B M; B[h-M S?"K +MM; S?QM
K°i i? M? MB M #ç+? v FBK HoM?- +¬K M; •M b„+ i`QÌM; i?QÆM; i`QM; i v- pW K
i?'i + 'T ?"m F€ v m i?9- p"Q H9+ M"v +kM; M; ?2 çQÊ+ i? M? •K iW T?QÆM; t i`mv

ddeX *?QÆM; d38, *Y æ°M; X URV

*?QÆM; d38, *Y ç°M; X URV

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U% ðöÇXÔU% ðöÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>% VÔXÇö>% V

@ E€ iQ+? +?B iY h-M S?"K\ *?QM? H" ç M?'i i?B M i" B æCB EB M [m®+ çQÊ+ ç²M
b Q\ > ? - F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ ?„M +kM; tm'i ?B M ÎMÆB M"v- +| +?9i w iS5

h? M? MB M #ç+? v ç2K M; •M b„+ i`QÌM; i?QÆM; i`QM; i v iMv w pk ç°M; - b m ç|
K„i M?bM H M #-m i`ÌB ç K- F?|2 K¬B ;BQÆM; H M i?b i?-K M|B- iU M?Q tmv M i
çQÊ+ T?QÆM; t X

L; QÌB M"v +?QM? H" M; QÌB +| F?^a M, M; çQç i; B^aB [m€M [m•M M?'i i`QM; çCB ?°
+?QM? H" #`Q ç o•M S?B >²M; +O ç M?'i i?B M i" B ok h?B M çCB HK+ o•M S?B
b€M; M; ÌB +O #`Q ?mvM? +?2 T?O- M; QÌB M"v pšM +| i? b€M; H M- H" i²M iCB H
#Ä [m 5

æ K ç2M #m²M +?€M /-M /-M i`¬B [m X

J` #^M i?•M h-M S?`K F€ i?"i +kM; F?¬M; M; ì KbM? ç½ ;•v ` ç°M; ioM? HÈM M?Q
?MM;- K°i ç K M`v ?„M HB M iK+ ç B M? M?- +Æ ?² F?¬M; ? M; WM; H¢B- ?ÆM M[
K°i ç QìM; ç B i?ŠM; p`Q b•m i`QM; u m h?9 #bM? M; mv MX

"ÎB pb F?Q HU+ +O ?„M i?"T T?¬M +QìM; ?½M- ?ÆM M[ç M /QÊ+ i` M M; QìB i
F?¬M; +-M M; ?d M; ÆBX

h?ŠM; ç M M; `v ?¬K b m F?B K†i i`ìB K¼+ - ?„M i`^B [m K°i +?mv M T?B ?`M?- `°
iÈB ; -M K"i ç` i?¬M #Q i?2Q HìB F +O ç¢B i`QìM; H½Q h?¬M h?9 ;B i°+X

h-M S?`K tmv M [m K^M; HÈM i?^Q M; mv M- ç B iÈB K°i F?m M9B MQM p¬i" M M^
M; mv MX

G9+ M`v h-M S?`K ç M; M;²B t T #^M; i` M çdM? K°i M;¼M M9B- €M? K„i HQÈi [m
M`v M9B MQM T?"T T?²M; - +•v +®B `K `¢T- i?Q¢i M?bM i?"i ;B®M; M?Q K"i ç` K
;B i°+ ç½ KB m i^X

*kM; F?¬M; #B i i`¬B [m # Q H•m- F?B i`ìB ?Q`M; ?¬M- `®i +K+ ?„M KÈB ibK çQ
H®B p`Q M^K # M i`QM; K°i F?2 M9B- pW H9+ +| p`B ;®+ +´ i?K ?bM? /€M; F€ H¢
F€ H¢ +´ [m €B- ;B®M; M?Q /mM; M?"T i?`M? K°i pÈB ?Q`M +^M? +?mM; [m M?- +
çB p`Q- M m F?¬M; +| HìB M?„+ M?Î +O ç¢B i`QìM; H½Q ?„M i?"i bU F?¬M; +€+?

L?QM; K†+ /M ç½ T?€i ?B M çQÊ+ KK+ iB m- M?QM; €M? K„i ?„M F?¬M; ? M?bM
iK+ M?bM b M; MÆB F?€+X

"ÎB pb ?„M M; Q¢B i`W ibK FB K +QM çQìM; çB p`Q # M i`QM; - +ÁM ç M; [m M b€i i
"¢+? ok- M; QìB M`v +| +¬M; T?m `M M'T T?B i?QìM; BM?- +ÁM M|B ` b) iÈB €K b
i?"i HQ H„M; M; QìB FB H¢B ibK iÈB KbM? H-M M[X

æ†+ #B i ?B M i¢B ?„M H¢B Km®M çB p`Q # M i`QM; K"i ç` - F?¬M; i? ç MÆB M`

GQ¢B pB M +´ K"i ç` i? M`v- K†+ /M i?"i M?B m M; QìB ç m #B i`ä # M i`QM; p¬+
pÈB `i M?B m M; QìB K` M|B # M i`QM; F€ M;° +kM; `i M?B m- M m +| i? T?€i ?B
?² b) F?¬M; +| B +?`m #m¬M; i? +Æ ?°B M?Q i? X

G-M M`v ç¢B ?°B M? ?MM; b, M i?9 +QìM; ;B^ p¬ b®- M; v +^ MY #QÊ+ pä i?€M
M?[M; M; QìB FB #B i çQÊ+ ;B[K°i K^M? M9B `WM; i? M`v +| çQÊ+ pB M +´ K"i

h-M S?`K çQÆM; M?B M F?¬M; Km®M +MM; M; QìB F?€+ +?B b #^Q F?® M?Q i?

"¶M; M?B M- i`QM; HÁM; ?„M +?Êi ç°M; - p`Q H9+ M`v M?bM i?'v i`QM; F?m `WM
i?•M ^M? ç M; /B +?mv M i?"i M? M? # M i`QM; - M?QM; `ä `°M; F?¬M; T?^B H` S?

@ E?Q iS+ +O M; QìB M`v +kM; `i K¢M?- ?ŠM H` K°i i`QM; M, K MY #QÊ+ pä i?€M

•M? K„i h-M S?`K ?QT H¢B- i`QM; HÁM; •K i?-K bmv çQ€M- #`i [m € #ÎB pb F?Q^M
#`°WM; +•v +€+? i`Î- ?„M F?¬M; M?bM `ä çQÊ+ M; QìB FB H` BX J` #ÎB pb MÆ
+m®B +MM; +O ç¢B ?°B M? ?MM; - +kM; +?QM? H` p`i`Q +O v m i?9 #€i +`T- +?
/U i?B +kM; +?ŠM; +| ;b H¢X

•M? K„i h-M S?`K H¢B +?Êi b€M; - h-M S?`K T?€i ?B M ?„+ b„+ i?•M ^M? FB K†+
S?QM; "¢+? ok- M?QM; F?¬M; b B #B i # Q M?B m- F?B T?B ?`M? +?d i?'v çQÊ+
`WM; - +?ŠM; F?€+ ;b K°i ç-m ?„+ #€Q- ?„M T?ÄM; +?WM; /M KbM? iQ`M HU+ i?B
+?„+ b€M? #^M; M; QìB FB X

@ G½Q M?•M /¢v GQm hBM? `° +?Q i - imv `^M; i ç½ im Hmv M iÈB +^M? ;BÈB ?Q
F?¬M; çQÊ+ i`¼M p M- ?B M; Bì t2K ` pšM F?¬M; b€M? #^M; K°i Qi bB m +`T i?B

h`QM; HÁM; h-M S?`K F?¬M; F?ÄB +^K i?€MX

h`QÊ+ pä i¬M +^M? ;BÈB- ?„M +ÁM +^K ;B€+ i?•M T?€T +O KbM? F?¬M; i - M?Q
b€M? pÈB M?[M; M; QìB M?Q S?QM; "¢+? ok +? M? H +? H"TiS+ ?B M `äX

J` #ÎB pb H9+ M`v h-M S?`K ç½ Îi` M + Q M?bM tm®M;- ?ÆM M[?„M +® w`M ;B`
M /QÈB F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+ ?„MX E?B ?„M M?bM i?'v ?„+ b„+ i?•M`M? FB /
çSM; H M- +?m`M #` F?ÎB ?`M? iB M p`Q K`i ç` X

oW `²B ?„M ç½ KÎ` HU+ +ªK SM;- i`QM; T?¢K pB p`B /†K ç m F?¬M; T?€i ?B M #`
?ÆM M[i®B ?¬K [m M; QÌB FB +kM; #` i?QÆM; M†M;- T?ÄM; +?WM; M; QÌB FB
+?„+ ç½ çm`B F`T KbM?X

h?`i +~M i?`M- iWM; #QÈ+ +ªM? ;B€+ çB tm®M; M9B- h-M S?`K +~M i?`M çB [m M
#®M T?Q ç°M; F?~m F?¬M; +ÁM M; QÌB F?€+- H9+ M`v ?„M +U+ M? M? K2M i?2Q
?QÈM; ç°M; F?~mX

L„M; +?B m +?B m tm®M;- F?„T #®M T?Q M?Q p`M; !M;- H`K M; QÌB i +! +ªK ;B€
M`v F?¬M; F?Q i`-K i`-K- H`K i`QM; HÁM; h-M S?`K F?¬M; F?ÄB +! +?9i M!M; Mª

h?QÈM; +´K`i ç` - ç†+ #B iH`HQ¢B K`i ç` +?Q iWM; #` ?`m M?•M T?€i ?B M [m
+! +?9i #ªQ p`i- i?`i ;B®M; M?Q i`QÊ+ FB ?„M iWM; ç¢i çQÊ+ M?B m i?S HÊB Q+
h?9 >Q M; L;mv M- +ÁM +?B K çQÊ+ æ Q oQÆM; i`mv M i?W - +! i? M!B ç•v +?Q

" M i`QM; æ Q oQÆM; J° ?„M F?¬M; +?d ibK çQÊ+ >mv M ok K +?OM;- +ÁM +?B
æ Q oQÆM; G M? H`K +?Q ç Q ç¢Q pk F„+O ?„M ç°i M?B M i,M; K¢M?- i?`K +?Q
æ Q L?•M æ Q ç m ç M iW æ Q oQÆM; i`mv M i?W X

@ E?¬M; #B iH-M M`v # M i`QM; b) +! M?[M; i?S ;b\ oB M K +?OM; i?S iQ i?b F?
Zmv M oQÆM; ?Q†+ i`mv M i?W +O [mv M ç¢Q i¬M; bQ ;b ç! i?b i?`i F?¬M; i H„

h-M S?`K M?bM ç°M; F?~m- pW ibK iÁB T?QÆM; i?S+ KÎ+Y pW i?¬K M; ?o i`QM

>B M i¢B ?„M iQM? iQ€M +?O iK [mv M ç¢Q- i`QÊ+ ç! Hm¬M iU KbM? HoM? M; °- ir
i`B /` #~K- M?QM; /M b Q i?ÌB ;B M im i`T pä ç¢Q +ÁM i?B m- +! i?`i M?B m ç` T
pÈB M; QÌB F?€+X L m i?`i bU ç¢i çQÊ+ i?QÈM; +´i`mv M i?W M?Q æ Q oQÆM;
+?Q ?„M M•M; + Q i? K Hw ;BªBX E?¬M; +?d H`o¢M L; Qm h`MM; *?`M;- ?ÆM M[
Zmv M +kM; b) i,M; H M- çQÆM; M?B M ç•v +?d H`F€ p¼M; +O ?„M K`i?¬B- #
i`QÎM; H½Q h?¬M h?9 ;B i°+ +kM; F?¬M; #B i+! p`i ;b- +! H) çB i v F?¬M; K`p +

dddX *?QÆM; d3e, *Y æ°M;X Ukv

*?QÆM; d3e, *Y ç°M;X Ukv

L?;!K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ *Y ç°M; M`v ç!M; +?†i-?ÆM M[ M?bM p`Q +?`i HB m +Y +kM; p¬+MM; +SM;
+kM; F?¬M; T?ªB / /`M;X

h-M S?`K çSM; i`QÊ+ H®B p`Q- #„i ç-m +~M i?`M [m M b€i ?mv M +Æ # M i`QM;X

*Y ç°M; pW p†M +?2 ;B'm ;B[# ;®+ +´i?K- /€M +?†i H'v K°i iÁ M9B HÈM- # M
/¢B- +Y ç°M; +kM; +?d H°` F?2 ?Î+U+ M?Ä- çQ€M +?WM; H`+! +Æ [m M #Q K`i

G9+ i`QÊ+ F?B ç¢B i`QÎM; H½Q h?¬M h?9 ;B i°+ T?€i ?B M çQÊ+ MÆB M`v iWM;
M!B ?„M ibK i?ÌB ;B M i?`i H•m +kM; F?¬M; i? KÎ çQÊ+- H¢B #ÎB pb ?„M +! +?mv
F?¬M; i? F?¬M; `ÌB çB- p b m +?d +! i? #Ä [m X

@ *Æ [m M +O +Y ç°M; `®i +K+ M^K ÎMÆB M`Q\

G9+ M`v h-M S?`K +? m K`v- pW `²B ?„M ç½ KÁ KšK ?²B H•m M?QM; pšM F?¬M; i

L?bM i?'v K`M ç K /-M /-M #m¬M; tm®M;- €M? b€M; +`M; M;`v +`M; KÌ- h-M S?`K

L?QM; i?2Q K`M ç K /-M #m¬M; - F?¬M; #B i +| T?ªB H` /QªQ ;B€+- h-M S?`K Hm-
ç€ M; šm M?B M +| K°i i-M; i? M? [m M; ç M; HQm ç°M; - [m M; K M; `i M?ç i- M?Q
T?ªB #ÎB pb #-m i`lB i®B ç2M ?,M +,M #ªM F?| +| i? T?€i?B M çQÊ+- ?ÆM M[+
M?bM F„ HçB i?b F?¬M; M?bM i?'v M[X

GB M iB T p`B H-M M?Q i? - ?„M •K i?-K M; ?o- +?ŠM; H) MÆB M`v #` M; QlB i?B
o`Q H9+ M`v- H`K h-M S?`K +`M; i? K +?€M MªM +?QM? H` i`QM; F?m `WM; ; -M
i? M? •K `Qi; `Q +O v m i?9- #ÎB pb ç½ p`Q ç K- K°i Qi v m i?9 HÊB ?çB ç½ #„i ç-
L; ?o iÊB MÆB M`v H` +?B M i`QlM; +m®B +MM; +O ççB ?°B M? ?MM; b, M i?9- ç
M`v- #ÎB pb i`lB i®B T?-M HÈM K¼B M; QlB ç m HU +?¼M [m ç K i`QM; +€+ bÆM
Qi M; QlB çB ` b, M i?9X

h|K HçB +?mM; [m M? i`mv M iÊB iWM; i`M M i? M? •K `®B HQçM- H`K h-M S?`K +
iK+ M?Q i? M|B F?¬M; +?WM; `i M? M? b) +| M; QlB i bK iÊBX

@ L m +ÁM iB T iK+ M?Q p"v- t2K ` +?d +| i? i`U+ iB T Q M? KÎ5

h-M S?`K i?, K /Á i? K H-M M[F?¬M; +| F i [mª- F?¬M; F?ÄB ?QT K„i HçB- M; ?2
H½Q h?-M h?9 ;B i°+ +kM; iWM; i?Y [m Q M? FQ+? +€M? +Y M`v M?QM; F?¬M;
H9+ ç| ?„M +?d KÊB çç i iÊB +ªM? ;BÊB HK+ i?'i + 'T pä i¬M K" i?¬BX

hmv `^M; ?B M içB h-M S?`K +kM; +?d H` HK+ + 'T pä i¬M +ªM? ;BÊB- M?QM; i?U+
pÊB MY #QÊ+ pä i?€M?- ?ŠM H` +| HU+ +¬M; FQ+? KçM? ?ÆM ççB i`QlM; H½Q
i?`M? +¬M; +kM; M|B F?¬M; +?WM; X

L?QM; ?„M HQ H„M; M m KbM? +¬M; FQ+? b) içQ ` iB M; +?'M p M; i?"i HÈM- ç
M; QlB çB p`Q- M?Q p"v # Q +¬M; bS+ +O ?„M +kM; #B M i?"M? m´M; T?QX >m®M
KbM? [m€ K½M? HB i- F?¬M; +~M i?"M Q M? pĐ +ªM; ¼M M9B- ç M H9+ ç| +`M; #I

@ L; mv `²B- ?„+ v M K iY pW `²B içB b Q HçB +?çv iÊB MÆB M`v\

h-M S?"K ç®B K†i €M? K„i H½M? M?QÊ+ i" M tQÆM; FB H¢B F?¬M; i? K M?bM i?
iK+ M?"M M?¢i ?ÄB H-M M[X

>„M H9+ M"v- H°` ``i iU iBMX

hmv M m ? B M;QìB i?"i bU iQ" M HU+ iQÆM; #QM?- h-M S?"K #B i`ä KbM? +?Q
T?QÆM;- /M b Q ç®B T?QÆM; H" MY #QÊ+ oä h?€M?- i?U+ HU+ bQ pÈB S?QM;
M?QM; ?„M #B i`ä ç®B T?QÆM; M?"i ç`M? F?¬M; /€K Î+?¶ M"v çÆM; BªM ç°M; i?

"ÎB pb ?„+ v M K iY M"v`ä`"M; +?Q i?'v`i ?B m`äi`"M T?€T- bQ pÈB KbM? +`M;
T?O i?-M #Q M"v`ä`"M; +?Q i?'v+| i`"M T?€T h?QÊM; *´ i²M i¢B- M m ? B M;QìB
+MM; M?"i B +kM; +?B K F?¬M; çQÊ+ +?¶ i®iX

@ h®i- E€ hQ+? *?B hY [mª M?B M F?¬M; T?ªB H" ?Q / M?- i`€+? F?¬M; çQÊ+ MB
+QìM; ç¢B- /M H" ?mvM? ç o•M S?B .QÆM; M,K ç| +kM; F?¬M; #^M; M;QÆB5

L;?2 p"v- b„+ K†i ?„+ v M K iY M"v i€B M?Êi- H"TiS+ H-M M[`ûi +,K +,K ç2 ¼ M

@ "'i [m€ h-M S?"K M;QÆB M?È F„+?Q i - bU iBM? ?¬K M v i b) F?¬M; +S M?Q p
#´ M i?B m ;B - M?Q p"v çWM; KÆ iQîM; çÆM; BªM`ìB F?ÄB u m h?9 "bM? L;mv M

L|B tQM;- ?„+ v M K iY M"v pmM; i`QìM; #`Q H M- i?•M ?bM? M? M? +?|M; ?QÈM;

h-M S?"K M?bM t2K i?•MªM? ?„+ v M K iY M"v`ìB çB- b„+ K†i M?Q i?QìM;-`ä`"M
+MM; +O ç®B T?QÆM; F?¬M; +| i¢Q i?"M?ªM? ?QîM; ;b pÈB ?„MX G9+ M"v ç•v ?
ç½ F?¬M; +| w ç`M? i v F?¬M; Hv F? BX

æ² p"i i`QM; K"i ç` M"v M;QìB +| /mv M i?b çQÊ+- ?„M F?¬M; M;?o ç°+ +?B K +kM
F?¬M; i`²BX

@ L;QìB M"v +| H) H" ç M iW æ¢B *?´M Zm®+ h`b ;B h`b oB M- +QìM; ;Bª MY #Q
çQÊ+ i`"M T?€T +?B ç¢Q- +kM; F?¬M; / ç®B T?| ?ÆM S?QM; "¢+? ok ?X

h-M S?"K M?È iÈB K°i Qi iQ HB m p M,K i M MY #QÊ+ oä h?€M? H-M M"v- +m®B

L,K i M MY #QÊ+ oä h?€M? M"v- [mª M?B M ç m H" M;QìB M´B #`i i`QM; K°i çìB
+?¶ ç†+ #B i- i,M; i? K i?U+ HU+ #ªM i?•M +QìM; ?½M- Km®M î i`QM; H-M GB T
ç¢B tm'i / M? iB M; +kM; F?¬M; F?|X

L m M?Q F?¬M; +| M;Q`B w Km®M ;b tm'i ?B M- M,K M;QìB M"v M?"i ç`M? +| i? i
/QÆM; / M? ç¢B HK+X

@ >W- #´i [m€ i [mªM ?„M H" B- H9+ M"v ç•v i-K #ªQ i´i +ª #^M; +Æ /mv M- M m M
` i v ç®B pÈB i - i +kM; +?Q +?„+ b) bÊ ?„MX

h-M S?"K +QB M?Q H" +ÁM i` ç„+ +?Q- i`QM; M°B i•K iU M?B M +kM; M?Q M?[M
F?Q- +?d H" ?„M #B m ?B M` iQÆM; ç®B #bM? /` ;¬M; kB K°i Qi K` i?¬BX

E iB T- ?„M +kM; #„i ç-m +~M i?"M iWM; HB iWM; iQ ?"M? i`bM? i-K #ªQ +O KbM
T?O +O i`"M T?€T ç¢B bQ- +?Q M M +kM; +~M i?"M H-M M[ - iBM? i?-M i"Ti`mM;
+~M i?"M t9+ ç°M; i`"M T?€TX

hmv i`QM; ç¢B bªM?`°M; HÈM M"v +|`i M?B m p"i T?~K- M?QM; h-M S?"K +~M i?
+?QM? t€+ F?¬M; +| T?€i ?B M [m€ M?B m p"i +| ;B€ i`- #´i [m€ ?„M +,M +S M;mv
pÈB M?[M; p"i ?ÆB +| +?9i ç†+ #B i ç m i`„M; i`ÈM [mûi b¢+? K°i T?2MX

.M b Q F?¬M; ;B M i`[p"i +O ?„M ç-v çO HÈM- ?B M i¢B *´ J†+ F?¬M; +-M ;YB i?•
bY /KM; H`K F?Q +?S p"iX

_´i M? M?- h-M S?"K çB iÈB i`QÊ+ K†i ? B +€B H®B çB- i`QM; ? B +€B H®B çB M"
FB ç½ çB p`Q i`QÊ+- imv ?„M +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ # M FB +| i`mv M ç M HBM?
M?QM; ?„M F?¬M; Km®M +MM; h`b oB M FB i` M? ç'm- /Si F?Q€i çB iÈB K°i +€B

d3yX *?QÆM; d3N, L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM?X UkV

*?QÆM; d3N, L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM?X UkV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

*kM; F?-M; T?ªB ?„M bÊ h`b oB M FB - +?d H" #ÎB pb HQ H„M; ç^M; b m +| M?[M; Km®M H½M; T?Q i?ÎB ;B M p¬ p` K" i?-BX

.M b Q ?„M +ªK i?'v H®B çB F?€+ i`mv M ç M +?'M ç°M;- F€ i?"i+kM; +? M? H +? +| i? M|B H" H°` +| +?9i ç†+ #B iX

*?"K`½B çB p T?Q i`QÊ+- h-M S?"K`i M? M? çB iÊB i`QÊ+ K°i i?ç+? i?'i i`QM; +€B i?ç+? i?'i M`v HçB +| +Y ç€ M; ,M +?†M- F?-M; i? çÆM ;BªM iB M p"QX

h-M S?"K i?Y ç~v- M?QM; +,M #ªM H" F?-M; +?9i bSi K X J" #ÎB pb bÊ i`QM; ç| +| i /€K t¬M; p"QX

@ *€B +Y ç€ M`v F?-M; ;B®M; ç°M; T?O +?B K¬M # M M;Q`B- +| h K h`B i`"M iU [m im M;mv i H•m t i? FB - +QB M?Q H" +| i`"M T?€T- M?QM; iBM? i?-M 'M Fw

h-M S?"K Î i`QÊ+ +Y ç€ çSM; i?ŠM; K°i ?²B- •K i?-K T?•M iQ+?- K°i H€i b m ?„M HU+ +O KbM? i?ª` # M M;Q`B +Æ i? - i?Y çB i`MM; FQ+? +Y ç€ M`vX

h` M i?U+ i - iBM? i?-M HU+ +O h-M S?"K iªB [m`i M?B m i¬B Hmv M- ?ÆM M ?¬K M v+kM; H" iQÆM; ç®B +QÎM; ççB`²B- K†+ /M F?-M; +| #€ ççQ M?Q F?Q HU pÊB MY #QÊ+ oă h?€M? +kM; H" F?-M; b B #B i M?B mX

"²M;5

hBM? i?-M HU+ ;B®M; M?Q i?Ov i`B m i?Q€M; +€B p¼i p"Q i`QM; +Y ç€- i?ÎB ;B

@ ±\ " M i`QM; +| HBM? HU+ +?'M ç°M; `i KçM?X

a m K°i H€i- i`QM; M°B i•K h-M S?"K +| +?9i FBM? ?d- ?„M #B i`ä # M i`QM; M?'i`²BX

J†i F?€+ i?"i bU H" ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ # M i`QM; +Y ç€ M`v +| h?QÊM; *´ HQm H i?ÎB ;B M /`B ç½ i`Î M M +U+ F€ v m Êi- i?"K +?Q +Æ ?² Km®M ?Q`M iQ`M iB m i€

a m ç| iBM? i?-M HU+ +O ?„M ç°i M?B M t¬M; p T?Q i`QÊ+- i`U+ iB T t¬M; ç M b„TiB m i€M FB X

•K -KX

*€B +Y ç€ FB `®i +K+ KÎ` - K" i?2Q +€B +Y ç€ M`v pW KÎ` - K°i +´ HBM? F?Q ç m bªM; F?Q€B HB M ç"Tp"Q K†i- i?"K +?Q bQ pÊB K°i Qi ççB .QÊ+ oB M +ÁM K >ÆM M[+| K°i HQçB €M? b€M; iQÆM; ç®B K½M? HB i ç"Tp"Q KB K„i- ç +?Q M M;„M +Æ ?² Km®M K„i KÎ F?-M; ` X

h-M S?"K ?ÆB ?QT HçB K„i- b m ç| ?„M HB M T?€i ?B M i`QM; iQ`M #°i i?ç+? i?' HQçB iBM? i?ç+? iBM? tªQ ç†+ b„+ K"m M;` b[5

L?[M; iBM? i?ç+? M`v K¶B K°i F?Ä ç m HÈM +Ð M„K i v- #|M; HQ€M; K" H" iBM? t M;` b[- M?QM; K†i M;Q`B HçB iªM` +€+ HQçB [m M; K M; M?"M M?çi- çO K¼B K K„iX

@ L?[M; +€B M`v +?ŠM; H) ç m H" L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM?\

h-M S?"K FBM? M;ç+ F?-M; i?¬B M?bM t2K iBM? i?ç+? t T ç-v i?ç+? i?'i- i`QM; F F?-M; F?ÄB M;~M M;Æ- i'i +ª ç m H" +m²M; ?d X

L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? +?QM? H" h?B M æ` M;mv M F?Q /MM; T?QÆM; T? ç†+ i?M iQ+? iK K" i?"M?X ç¼+ i`mv M KÈB M?'i iΦB X

*MM; i`QÊ+ FB h-M S?"K Î i`QM; *?•M ok h?€M? æ` ç½ iWM; H'v çQÊ+ >Ä M;m iU- ç m H" çQÊ+ h?B M æ` iΦQ ?| - +| i? M? M? +?|M; i,M; i®+ ç° im Hmv M +M H"K +?Q M;mv M F?Q +`M; i? K iBM? F?B iX

L?QM; M?[M; >Ä M;mv M iBM? i`QÊ+ FB +O h-M S?"K +?d +| i€+ /KM; F?€ HÈM i€+ /KM; ç®B pÈB oä h-M +QÌM; ;Bª H" iQÆM; ç®B M?Ä- K" L;k >"M? h?m-M L;mv oä h-M +QÌM; ;Bª +kM; +| i€+ /KM; i?"i HÈM5

h?"K +?Q M|B- M?[M; L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? M"v ç®B pÈB K°i Qi oä h-M ç M /QÊ+ +ÁM +`M; i? K ?[m /KM;- /M b Q i?•M i? M;QÌB #bM? i?QÌM; ç®B pÈB ç F?¬M; i? M?Q h-M S?"K çB M +m²M; bY /KM; M?Q p"vX

" M i`QM; L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? M"v ~M +?S M;mv M F?Q T?QM; T?9- ?Æ #Q- +| i? /MM; K°i HQΦB T?QÆM; i?S+ bQ b€M? ¬M ?Á ç oä h-M +QÌM; ;Bª ?'T i hBM? HÈM #^M; M„K ç'K- +Æ ?? ç-v çO °i oä h-M +QÌM; ;Bª iW +'T K°i im Hmv M iÈ F?€B H" ;'T ç¬B oä h-M #bM? i?QÌM;5

L|B +€+? F?€+- M;QÌB #bM? i?QÌM; +-M /MM; # KQÆB M,K çΦi iÈB *Ym +'T oä h L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? M"v- `i +| i? Î i`QM; KQÌB H,K M,K i,M; H M iÈB M +aM? `²B5

æQÆM; M?B M- Km®M ç°i T?€ ç M +aM? ;BÈB oä h?€M?- M;"M F?| Km¬M p`M F? T?9- +Æ /mv M +| `i HÈM [m M ? - +kM; F?¬M; T?ªB L;k >"M? h?m-M L;mv M hB

"i [m€ /M H" M?Q p"v- ;B€ i` +O L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? M"v +kM; ç-v çO

o"i M?Q p"v ç½ F?¬M; #B i# Q M?B m M,K F?¬M; +| HQm i?¬M; i` M ok h?B M çΦB +kM; ç m #` +€+ çΦB ;B i°+ +i +?S - +?mv M K¬M +?Q ç iY i?B M i`B +O ;B i°+

h|K HΦB- h-M S?"K iBM iQÎM; p"i M?Q p"v K°i F?B HQm i?¬M; ç M i` M i?` i`QÌM;- +QÌM; ;Bª i` M iQ`M #° çΦB HK+ ç m çB M +m²M;5

Í i`QM; +€B i?Φ+? i?'i M"v- h-M S?"K i?¬ bÆ ;BªM HQÊ+ çQ€M +?WM; K°i +?9i- H i`,K F?Ä - +ÁM +| K'v F?Ä HÈM #^M; [mª #|M; ç€5

*€B M"v +¬M; i€+ i?®M; F tm®M;- [mª i?U+ H" M;?2 `ÈM +a M;QÌB5 h?"K +?Q T?9 +kM; F?¬M; çOX

æQÆM; M?B M- M m M?Q +-K H'v çB #€M- h-M S?"K +kM; H" F?¬M; MĐ- ?„M +kM; L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? M"v imv pÈB ?„M K" M|B- iΦK i?ÌB F?¬M; /MM; çQ +kM; Km®M ç HΦB +?Q ;B i°+ +O KbM? bY /KM;- ?ÆM M[+| i? Î H9+ +-M i?B i

>m®M; ?? imv ?B M iΦB h-M S?"K +?O v m H" /U p`Q K +?OM; T?®B ?ÊT ç M /QI +O KbM?- M?QM; M?[M; L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? M"v ç®B pÈB ?„M K" M|B i?Q /K M?Q +| i? H-M M[ç M;mv M F?Q +O ?„M i,M; ç° iBM? F?B i H MX

*°M; i? K ?B M iΦB ?„M /U p`Q # F?Ä K +?OM; ç½ +| i,M; H M iÈB GK+ +'T oä h +| i? KQÊM L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? M"v HΦB ç i?,M; K°i Qi- H9+ i` M? çQ FB M„K +?„+ +kM; +`M; HÈM ?ÆM K°i +?9iX

@ G-M M"v i?"i bU H" M?†i çQÊ+ #ªQ `²BX

h-M S?"K H°` ?QM; T?'M F?¬M; i?¬B- pB + M"v F?¬M; M M +?"K i` - i?Q€M; FB M? M? #„i ç-m +`M [mûi Î i`QM; +€B i?Φ+? i?'i M"vX

L?[M; L;k >"M? h?m-M L;mv M hBM? M"v- H" T?•M +?B L;k >"M? ç'vX >"M? >Ä h iªM` ?"Q [m M; çÄ i?šK- H9+ +-K i`QM; i v +| +?9i HY M|M; - h?Ov ?"M? h?m-M M?Φi- H9+ +-K i`QM; i v K€i HΦM?- K†i F?€+ EBK J°+ h?' i?2Q i?S iU H" K"m p`M; b„+- +-K i`QM; i v +ªK ;B€+ +kM; b) +| K°i Qi F?€+ #B iX

hmv # M;Q`B +MM; t9+ +<sup>a</sup>K #`i ç²M;- M?QM; # M i`QM; M?[M; L;k >`M? h?m-M L; m /çM; ~M +?S M;mv M F?Q +U+ F€ M²M; ç"KX

a m F?B M?bM ç M M?B m h?m-M L;mv M hBM? M?Q p"v- h-M S?"K +`M; i? K F?Š M"v H" K°i M;Q`B iBM? i?-M; i`"M T?€T- ?„M #B i`ä +?O M?•M ç°M; T?O M"v î i? iK M;mv M i`"M +Q`M; ççB- b m ç! KÈB +! i? [m€M i?•m` M?B m L;k >`M? h?m-M

d3RX *?QÆM; dNy, L,K E?Ä >çi *?•mX URV

*?QÆM; dNy, L,K F?Ä ?çi +?•mX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%ööçXÔU%ööçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

@ æ M?'i i?ç+? i?'i ç¹/₂ +! #^aQ #®B i®i M?Q p"v- F?-M; #B i ç^M; b m b) +! +€B ;b p"i ;b i®i`²B ?a\

h-M S?"K +`M [mûi ?Q`M i'i ? i i?av L;k >`M? h?m-M L;mv M hBM? i`QM; i?ç+? i? ;B M i?ç+? i?'i F iB T- i`QM; M°B i•K ~M ~M +! +€+ HQçB +?İ KQM;X

@ o"v K` M? M? M?Q p"v HB M +! M;Q`B t-M; p"Q`²B5

"i [m€ M; v i?İB çB K ?„M KÈB pW çB` +Y T?ÁM; i?ç+? i?'i i?S M?'i- +?Êi M; +! +?9i iB M; p M; i`mv M ç M- +€B M"v HçB ç +?Q ?„M F?-M; F?ÄB F?) +? m K"v

@ *kM; F?-M; #B i ç M H" M;Q`B M"Q- ?B p¼M; ç M H9+ ç! ?„M +?È çB p"Q i?-M; +kM; H" T?B M iQ€BX

L;?2 i? M?•K # M M;Q`B i`mv M ç M- h-M S?"K #B i`ä i` M? çQçi #^aQ #®B i`QM; ` K°i M;Q`B`²B- HçB +! i? b) +`M; M;"v +`M; M?B m- +?Q M M ?„M T?^aB M„K +?t

a m ç!- ?„M M?bM i?Q€M; [m i?-M; ççQ i`QÈ+ K†i- i?-M; ççQ î /QÈB .ç JBM? \*? # M M"v i`M; +°M; +! # ;B M T?ÁM;- ?B M içB L;k >`M? h?m-M L;mv M hBM? # M ç<sup>1</sup>/<sub>2</sub> #` H'v çB- M?Q p"v +?d +ÁM HçB +! ? B ;B M T?ÁM;`²BX

æB ç M i`QÈ+ ;B M T?ÁM; i?S ? B- h-M S?"K ç<sup>1</sup>/<sub>2</sub> +! FBM? M;?B K î i?ç+? i?'i i?S M;QM; iK iBM? i?-M HU+- b m ç! i`U+ iB T i`MM; FQ+? iBM? i?-M 'M Fw # M i`QM

:B®M; M?Q pW`<sup>2</sup>B- +?d +M t! çB iBM? i?-M 'M Fw # M i`QM; +€B +Y ç€ M"v- +` X

"i [m€ H9+ M"v ç•v- iBM? i?-M HU+ +O h-M S?"K î i?İB çB K i`MM; FQ+? iBM? i p"v i`U+ iB T t! çB M?Q î i?ç+? i?'i i?S M?'i- M;QÈ+ HçB +^aK ;B€+ çQÈ+ i`QM; ç! ?<sup>2</sup> H" +! K°i +` HU+ HQÈM; ç2K iBM? i?-M HU+ +O ?„M +?„M î # M M;Q`B- F?-M +?¶ ?ç+? i•K +O iBM? i?-M 'M Fw FB X

@ *€B iBM? i?-M 'M Fw M"v p"v K" bQ pÈB +€B i?S M?'i KçM? ?ÆM M?B m M?Q p"

h-M S?"K F?-M; F?ÄB •K i?-K FBM? M;ç+- +€B iBM? i?-M 'M Fw M"vç¹/₂ i`^aB [m +ÁM +! çQÈ+ M,M; HU+ T?ÁM; M;U KçM? M?Q p"vX

@ *?ŠM; H) H" #ÎB pb #^aQ #®B i`QM; M"v bQ pÈB i?ç+? i?'i i?S M?'i pW`²B FB +?ÆM b Q\

G"TiS+ ?„M H°` +`M; i? K +?İ KQM;- iB T i?2Q H" iBM? i?-M HU+ +Q`M; ççB ?Æ iBM? i?-M 'M Fw FB - M?Q H" b!M; iQ ;B! HÈM- +QB M?Q H" i`Q`M; ç FB M +®M

P M?5

a m K°i H9+ H•m- iBM? i?—M HU+ +O h—M S?“K`®i +K+ K½M? HB i K“ p“Q- i`U+ iE
FB iB m i€M iQ“M #°- K“ +Y ç€ ;B M i?¢+? i?`i i?S ? B +kM; iU ç°M; KÎ` - ?“Q [
i`QM; ç! +?B m t¢ çB` X

“`i [m€- H9+ M“v ç•v H¢B F?¬M; +! M;mv M F?Q +?“M ç°M; #S+ M;QìB M?Q Î ;B M
FB - i?“K +?Q H°` +! +?9i •K i`-K- ç +?Q M;QìB +ªK ;B€+ çQÊ+ +! K°i HQ¢B +ª
i`QM; pU+ b•mX

GQ¢B +` [m€B M“v H“K +?Q h—M S?“K F?¬M; F?ÄB +! +?9i M;QM; i`¼M; K°i Qi- i`U
M“v ç•v +?Q /M # M i`QM; +! #ªQ #®B ;b- +! H) +kM; b) F?¬M; ;B®M; M?Q Î i?¢+? i
çQÊ+ M?Q p“vX

@ >B p¼M; H—M M“v b) F?¬M; ç +?Q i i?“i p¼M; X

h—M S?“K ?Qi b•m K°i ?ÆB- imv +ªK ;B€+ [m€B /`- M?QM; pšM H“ K°i #QÊ+ #QÊ+
oM pM

J“ i?2Q h—M S?“K #QÊ+ p“Q i`QM; i?¢+? i?“i M“v- # M i B ?„M #¶M; M?B M M;?2 ç
;B! H¢M?- iU ?² H“ #¶M; M?B M çB p“Q i`QM; K°i #½B i? K X

æ€M; bÊ ?ÆM +?QM? H“- i`QM; i?¢+? i?“i p“Q H9+ M“v p“v K“ #®M T?Q ç m H“ K°
+! +?9i ?“Q [m M; i?—M #Q`M`M Î i`QM; ç! +?ÊT ç°M; H M- ç +?Q M;QìB +ªK ;B€
.äB K„i M?bM H¢B- ç m H“ K°i KªM; HÈM bQÆM; KM t€K- p“v K“ M?bM F?¬M; iÈB

@ æ•v H“ +! +?mv M ;b\

GQ¢B iB M? +ªM? [m, /` M“v- H“K +?Q i`QM; M°B i•K h—M S?“K F?¬M; F?ÄB +ª FBM

@ *?ŠM; H) i`QM; i?¢+? i?“i M“v H“ K°i +€B h`mv M h®M; h`M- i`U+ iB Ti`mv M i
F?€+`²B ?ª\

>„M #B i`ä +?O M?•M ç°M; T?O M“v H“ K°i i`M T?€T ç¢B bQ- +?Q M M +kM; F?¬M
M“vX

>ÆM M[ç m H“ +Æ /mv M +MM; M;mv ?B K ç²M; i?ìB i²M i¢B- +! +?9i + Q M?•M F
?“m M?•M ç M i?,K /Á ç°M; T?O +O KbM?- i?B i i`Q K°i Qi #~v`“T +kM; H“ bU iBM

“`i [m€ ?„M +kM; #B i M m M?Q +€B M“v i?“i bU H“ K°i h`mv M h®M; h`M- p“v i`Q
+! K°i h`mv M h®M; h`M F?€+ i`mv M i®M; çB p X

ob p“v- ?„M HB M #„i ç-m +~M i?“M iWM; HB iWM; iQ çB HK+ H¼BX

*?“K`½B çB #° Î i`QM; ç!- ?„M F?¬M; /€K +! K°i iB #m¬M; HÄM;- M?QM; ?„M +ªK
t - #®M T?Q H¢B M?Q +k pšM H“ K°i KªM? i®B i,K Kì K`i- +MM; pW`²B pšM H“ F?
iU ?² poM? pB M ç m F?¬M; +! +€+? M“Q i bK çQÊ+ €M? b€M; p“ +m®B +MM; X

« ¬

J“ i?ìB çB K h—M S?“K p¬ F F?ª i?B- #®M T?Q p“Q H9+ M“v +“M; H“ i`mv M ç M
i?ûi ;B®M; M?Q [m, F?! + i?—M b—m- MQÆM; i?2Q ;B! H¢M?- ç +?Q / ç-m F?¬M;

G“TiS+ H“ M;mv M K°i ç€K ?QªM? p¬ +MM; [m, /` K“m t M? H€- Î #®M T?QÆM; i
?QªM? M“v T?B m T?M Î ;B[F?¬M; i`mM;- +! +?9i H“ ?bM? M;QìB- +! +?9i H“ [r
;B®M; M?Q H“ K°i ç€K Zm, >²M- Km®M M?“K M;QìB K“ T? 5

h`¬M; i?“v M?[M; Zm, >²M M“v +“M; M;“v +“M; iÈB ;—M- #° /€M; /[iÈM FB H“K +?
i`M ç`M? +kM; +ªK i?“v HQM; H¢M? +ª M;QìB- H“TiS+ p°B p“M; ç€M?` K°i [mv M

P M?5

J°i [m€B p“i ?bM? M?Q H“ ?²M T?€+? *U >MM; #` [mv M T?QM; K°i [mv M M“v +O
K°i F?“+ p“v K“ H¢B #„i ç-m /mM; ?ÊT H—M M[- i?“K +?Q i`Î M M +“M; i? K /[iÈM

@ æ•v ç m H¨ i?S ç² p"i [m, ;b5

h-M S?"K H-M M[+ª FBM?- #'i [m€ M?[M; ?QªM? Zm, >²M F?€+ H¢B M;mv M K°
?„M +,M #ªM F?¬M; F`T bmv M;?o- +?d +| i? iWM; [mv M ?QÊM; p ?Q F?¬M; Q M

h?2Q h-M S?"K +¬M; FQ+?- #®M T?Q M?Q H¨ €K H¬B #„i ç-m F?ÎB ç°M;- F?¬M
+?QM? H¨- ç½ [m ?²B H•m- ?QªM? Zm, >²M #®M T?Q M¨v p¨v K¨ F?¬M; +| ;BªK #

J¨ H¨K +?Q h-M S?"K F?¬M; i? F?¬M; +| +?9i F?OM; ?QªM; +?QM? H¨- Î +?¶ M¨v
?Q¨M iQ¨M #` M; ,M +€+?- ?„M /o M?B M +ªK SM; F?¬M; ç M i?B M ç` HBM? F?Q-
#ªM i?•M ç M +¬M; FQ+?X

G¢B K°i H-M ç€M? i M iQ¨M #° ?QªM? Zm, >²M #®M T?Q - M?QM; #ªM i?•M h-M S
HQ¢B KÄB K i M¨v H¨ T?€i` iW M°B i•K- M?[M; Zm, >²M FB i?"i bU M?B m H„K
;B®M; M?Q poM? pB M b) F?¬M; iB m i€M- K¶B K°i H-M ç€M? i M ç m T?ªB iB m
#B i`ä iB TiK+ M?Q p¨v M;mv M F?Q +O KbM? bÊK Km°M ;b +kM; b) ? Q ? i b¢+

Lm®i p¨Q K°i F?Ä S?K+ L;mv M æ M +?mv M /KM; +?Q oä h¬M F?¬B T?K+- h-M
?ÆM K°i +?9i- M?QM; ?„M +kM; #B i H¢B FûQ /¨B M?Q p¨v- i?Ov +?mM; F?¬M; T?

d3kX *?QÆM; dNR, L,K E?Ä >¢i *?•mX UkV

*?QÆM; dNR, L,K F?Ä ?¢i +?•mX UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%o õ õ ÇXÔU%o õ õ ÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%oVÔXÇö>%oV

*?Q /M ç M /QÊ+ M?B m ?ÆM M[+kM; b) +| K°i M;¨v bY /KM; ? i- ?ÆM M[?„M +,
Î ç` T?QÆM; [m, [m€B M¨v ? Q T?Q [m€ M?B m i?îB ;B MX

S>-*5 S>-*5

J¨ p¨Q H9+ M¨v- h-M S?"K H-M M[M;?2 çQÊ+ K°i Qi i? M?•K `i M?Ä i`mv M ç M-
+| K°i HQ¢B +ªK ;B€+- i? M?•K M¨v iU ?² +kM; F?¬M; i?m°+ p # M i`QM; F?¬M;
M?Q iW +?¶ i?"i t i`mv M ç MX

@ *€B M¨v ?bM? M?Q H¨ iB M; #QÊ+ +?•M\

L;?2 çQÊ+ i? M?•K M¨v- i`QM; M°B i•K h-M S?"K #¶M; M?B M F?) ç°M;- H"TiS+ i
b m ç| HB M #„i ç-m +9B ç-m i`-K iQ X

J°i H€i b m- ?„M M;~M; ç-m H M- ?„M M?bM p T?Q ?QªM? Zm, >²M H-M M[M;Q

@ *?ŠM; H) M?[M; +€B M¨v iQ¨M #° ç m H¨ªQ ;B€+ \ h F?¬M; T?ªB çB p¨Q # M i`QM
K¨ H¨ çB iÊB K°i +€B ?mv M i`"M\

h-M S?"K M?Q +| çB m bmv M;?o- M?QM; +ªK ;B€+ #®M T?Q i?"i bU H¨ [m€ KS+

E?¬M; +?d +| ?Q¨M +ªM? #®M T?Q i®B i,K Kì K`i- +MM; M?[M; Zm, >²M •K ?²M #
HQ¢B i? M?•K i?¬M #Q i`mv M ç M- i?"K +?Q H¨ i?•M i? +MM; ç¢B M½Q +O ?„M
+kM; M|B +?Q ?„M #B i M?[M; +€B M¨v i`i +ª ç m H¨ i?U+- KbM? +?QM? H¨ Î # M i
+?•M i?U+5

L m M?Q ç•v [mª i?"i H¨ªQ i`"M i¢Q ` - p¨v +€BªQ i`"M M¨v i`ªB [m im M;mv iH•r
M?Q p¨v +QìM; ç¢B- M?Q p¨v im pB +?•M i?U+ +O +?O M?•M +€B ç°M; T?O M¨v i?

@ L?QM; K¨ iB M; #QÊ+ +?•M FB ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ H¨ `i +?•M i?U+- ;B®M;
i p¨v- i M;?o +| H) H¨ M;QìB i?S # t¬M; p¨Q ç°M; T?O pW `²B5 æ•v ? ii?ªv `i +

h`QM; M°B i•K h-M S?"K i?¬K bmv M;?o M|B- M?QM; F€i?"i pšM H¨ F?¬M; [m€ t€

J` ç M; î i? Ì B ç B K ? „ M / Q / U - K ° i ç - m Z m, > ² M M; Q M; i K H M H - M M [# ¶ M; M ? B M
? „ M ç € M ? i È B X

@ h ? Y K ° i H - M X

h - M S ? " K + „ M ` , M; K ° i + € B - i ` U + i B T ç 2 K M „ K ç ' K + O K b M ? M ? û i p " Q i ` Q M; K B M

@ ?

" ' i [m € H " T i S + K ° i H Q ç B ç m M ? S + F ` + ? H B i H B M i W i ` Q M; ç | i ` m v M ç M - ? „ M
ç € M ? i M Z m, > ² M F B - H 9 + ? „ M M ? b M H ç B M „ K ç ' K - p " v K " T ? € i ? B M i ` M M „ K i v
E ? Q H U + + O ? „ M + Q Ì M; ç ç B M ? Q p " v - H ç B # ` Z m, > ² M M " v ; • v i ? Q Æ M; i Q + ? 5

@ * m ® B + M M; H " i ? U + ? v H " ; B ^ \

h - M S ? " K H ç B K ° i H - M M [K K M; ` ² B - M m M ? Q M ? [M; + € B M " v ç m H " ^ a Q ; B € + - M
` i ? Q Æ M; K È B ç 9 M; 5

o ® M i B M; # Q Ê + + ? • M F B ç + ? Q ? „ M ? Q " B M; ? B K b M ? H " î i ` Q M; ? m v M i ` " M - M ?
i S + H ç B ç ~ v M; ½ ? Q " B M; ? B + O K b M ? X

@ æ 9 M; ` ² B - i M ? È ç Q Ê + i, i, ç ½ i W M; M | B - ^ a Q + ^ a M ? + ? • M i ? U + H " + ^ a B # B M + ^ a K
Q Ê + p " Q # M i ` Q M; + Y ç € M " v - ç - m i B M H B M + ? Q H " K b M ? i B M M ? " T # M i ` Q
M M K È B + ^ a K ; B € + ç Q Ê + Î ç • v ç m H " + ? • M i ? U + X

@ L ? Q M; i, i, + Á M M | B [m - ^ a Q + ^ a M ? T ? ^ a B H " T ? M ? Ê T M ? " M i ? S + + O + Q M M; Q Ì B -
i + | i ? T ? € i ; B € + ç M + ? ¶ F ? ¬ M; ? Ê T H w - M ? Q p " v + € B ^ a Q i ` " M M " v + k M; b) # ` T ?

a m K ° i F ? „ + - ? „ M M ? Q M; H ç B + ? Ê i M ? È i È B # M ç - m Î * ? • M o k h ? € M ? æ ` i ` Q M; h
M | B [m K ° i Q i H Ì B X

h - M G B + k M; H " K ° i M; Q Ì B + | M, M; H U + # ® i ` Q + ^ a M ? i ` Q M; K Æ i B T + " M ? m v M + ^ a
K ° i H Q ç B J ° M; æ B T H " K / Š M - i ` U + i B T i ? ¬ B K B M M; Q Ì B ç B p " Q i ` Q M; K Æ X

@ L ? Q p " v i # ` i ? Q Æ M; + | F ? ^ a M, M; + k M; H " ; B ^ / ® B \

h - M S ? " K M ? b M p T ? Q i ? Q Æ M; i ? + O K b M ? - T ? Q i ` M p š M + Á M ç M; F ? ¬ M; M; v
ç ' i X

@ æ 9 M; p " v - # Î B p b F ? Q H U + + O i i ` ^ a B [m H - M i ? S ? B G m v M h ? - + Q Ì M; ? ½ M ?
+ ? Q M M # ` i ? Q Æ M; # b M ? i ? Q Ì M; - K B M; p i i ? Q Æ M; ç m ` i M ? M ? i U ç ° M; + - K K
+ ? ^ a v M ? B m K € m M ? Q p " v 5

G " T i S + ? B K „ i h - M S ? " K M; Q M; i K - ? „ M i U ? ² H " T ? € i ? B M ç B K ç € M; M; Ì i ` Q M;

@ * € B M " v [m ^ a M ? B M H " ^ a Q ; B € + 5

æ M H 9 + M " v - ? „ M ` ® i + K + F ? Š M; ç ` M ? w M; ? o + O K b M ? - H " T i S + p ° B p " M; M; ² B t
H ç B - i M v w ç + ? Q ? Q ^ a M ? Z m, > ² M F ? O M; # ® ç - v i ` Ì B ç € M ? i È B + ? Q M ? K b M ? - ; B ®
i ? ¬ M T ? X

> „ M + ? d H " # ' i ç ° M; - i B M ? i ? - M H U + ? Q È M; p # ® M T ? Q - M ? Q H " i ? O v i ` B m / k M
S ? M ?

" ¶ M; M ? B M i ? " i ; B ® M; M ? Q H " p " i ; b # ¶ M; M ? B M ` € + ? M € i ` - i ? M ? • K i ? M ? i ? 9

a m ç | h - M S ? " K + ? " K ` ½ B K Î K „ i H - M M [ - i ` Q È + K „ i ` ® i + K + K ° i K ^ a M ? i ? M ? K B M ?
H " M, K F ? Ä ? ç i + ? • m K " m t M ? H € - H È M + Ð M „ K i v ? " B M ? B - ç M; p • v + ? m M; [m
` ½ B t Q v i ` Á M X

@ ± \ æ • v H " p " i ; b \ o W ` ² B + ? Š M; H) H " K ' v F ? Ä ? ç i + ? • m M " v ; B Î i ` Á [m, \

h - M S ? " K ç S M; / " v - F ? ¬ M; F ? Ä B F B M ? M; ç + - ç • v + M M; ^ a Q i ` " M i ` Q M; i Q Î M; i Q Ê M;
i U ? ² ? i i ? ^ a v ç m H " M, K F ? Ä ? ç i + ? • m M " v i ç Q i ? " M ? ç ' v X

G"TiS+ ?„Mi?m M,K F?Ä ?¢i+?•m ç M i`QM; i v- iBM? i [m M b€i X
 @ "m¬M; M?[M; #ªQ #®B M"v tm®M;5
 "'i [m€ p`Q H9+ M"v- î # M M;Q`B i?¢+? i?`i- +| K°i i? M? •K •K i`M i`mv M ç MX
 G9+ M"v h-M S?`K H¢B M?Q F?¬M; +| M;?2 çQÊ+ i? M? •K +O M;Q`B # M M;Q`B
 HB + K„i M?bM K°i +€B- +?d H` M?Q F?¬M; +| pB + ;b ç2K M,K F?Ä ?¢i+?•m M"v
 HB M +ªK i?'v î i`QM; ç| +| K°i +ªK ;B€+ H`M? H¢M? M?Q #,M; i`mv M ç M- HQ¢B
 `²B î i`QM; bQÆM; KM- ;†T T?ªB M?[M; Zm, >²M FB +| +?9i iQÆM; iUX
 *| +?9i ioM? K`+?- +| +?9i H`K +?Q HÁM; M;Q`B pb bÊ K` i•K `mM; ç°M;X
 >„M H¢B M?bM p T?Q +€M? i v #` i?QÆM; pW `²B FB +O KbM?- T?€i ?B M i?
 K€m- M;Q¢B i`W +€B HQ¢B +ªK ;B€+ +?•M i?U+ iU ?² H` HQm H¢B ç€v HÁM;- i?
 +?9i bS+ K X
 ©Q ;B€+ pW `²B i?"i bU H` [m€ +?•M i?U+ `²B- +?•M i?U+ ç M KS+ H`K +?Q h-M S
 +?Q ?„M +ªK i?'v J°M; æB T +?B i?m"i FB +O h-M GB- bQ b€M? pÊB +?mv M K`
 H` F?¬M; b B #B i M?B m5
 >B M i¢B t2K` pW `²B +€BªQ ;B€+ FB - /o M?B M H` /Q M,K F?Ä ?¢i+?•m K`m
 i¢Q çB` 5
 *€B M"v H¢B ç +?Q h-M S?`K M?Q i? M`Q F?¬M; FBM? M;¢+X
 >„M +| i? iQÎM; iQÊM; ç M- +?d +¬M KbM? F?®M; +? çQÊ+ M,K F?Ä ?¢i+?•m M"
 ?B m [m€ M?B m i`"M T?€T +?B ç¢Q- +kM; +| i? +? i¢Q` K°iªQ +ªM? +| i? K ?
 >„M #B i`ä M m M?Q î /QÊB ibM? ?m®M; KbM? H•K p`QªQ +ªM? pW `²B FB - +Q
 +| i? #B i çQÊ+5
 æ²M; /¢M;- M;`v b m ?„M +kM; +| i? /MM; HQ¢B T?QÆM; T?€T M"v ç M ç€M? HûM
 *€B M"v ç®B pÊB ?„M K` M|B- b) H` K°i H-M M[i?U+ HU+ i,M; H M5
 h-M S?`K •K i?¬K ?QM; T?'M- b m ç| HB M i`U+ iB T /MM; iBM? i?¬M HU+ i`MM; F
 +?•m K`m t M? H€ M"vX

d3jX *?QÆM; dNk, h?¢+? h?'i h?S " X URV

*?QÆM; dNk, h?¢+? i?'i i?S # X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K, i`mv M +°T M?"i M? M? M?'i i¢B +?'K

U%õõÇXÔU%õõÇXÔÞ L?|K /`+? .mM;M?B ÞÔXÇö>%VÔXÇö>%V

L,K F?Ä ?¢i+?•m M"v #îB pb ç½ i`ªB [m im M;mv i,M KÁM- iBM? i?¬M 'M Fw i`
 #¢+ M?QÊ+ v m FûK- i,M; i? K pW `²B +? i¢Q +?Q h-M S?`K K°iªQ +ªM?- ?B M
 iB m i€M`²BX

hBM? i?¬M HU+ +O h-M S?`K +?d M? M?"M; tmM; FQ+? H M- H"TiS+ HB M t| ç
 i`QM;- i? v #^M; iBM? i?¬M 'M Fw +O KbM?X

G"TiS+- iW i`QM; M,K F?Ä ?¢i+?•m M"v HB M i`mv M ç M K°i Qi iBM iS+ iQÆM
 F?®M; +? X

L;mv M H B M,K F?Ä ?¢i+?•m M"v i M H` h?B M >mv M \*?•m- i`QM; M,K F?Ä ?¢i
 :Ba #`v` i`"M T?€T i?•KªQ î i`QM; ç| - +| i? H`K +?Q F +| çQÊ+ h?B M >mv M *?
 M,K F?Ä ?¢i+?•m HB M +| i? F i tm'iªQ i`"M HÊB ?¢BX

>ÆM M[M;?2 M!B HÊB /KM; M,K F?Ä h?B M >mv M *?•m M"v +ÁM +| i? #® i`Q
+€+? F?€+ i`QM; M,K F?Ä ?¢i +?•m M"v +| M,K +€B i`"M T?€T- ç²M; i?ÌB M,K F?
i? pÈB iQ +€+? M,K +€B i`"M çB K- #® i`Q ` K°i i`"M T?€T KÈB 5

*kM; +| i? M!B- h?B M >mv M *?•m M"v +| i? +?Q F +| çQÊ+ ?B m`i`ä ç®B pÈB
+`M; M;"v +`M; ;B i,M;5

æQÆM; M?B M- ?B M i¢B h-M S?"K ç®B pÈB i`"M T?€T H" ?Q`M iQ`M F?¬M; #B i
+€B °Q i`"M M;mv M H B # M i`QM; M,K F?Ä h?B M >mv M *?•m M"v K" i?¬B- ?Æ
T?€T ç®B pÈB iBM? i?¬M HU+ v m +¬m +U+ + Q- ?„M i?"K +?Q +ÁM F?¬M; i? ?Q`
+?QM? +O M,K F?Ä h?B M >mv M *?•m X

"i [m€- i¢K i?ÌB p"v H" çO `²BX

@ L;QÆB KÈB pW M!B +€B ;b\

a m F?B #B i çQÊ+ M?[M; iBM iS+ p h?B M >mv M *?•m- F?|2 KB M; +O h-M S?"
+QÌB ?"B HÁM;- b m ç| ?„M +?"K `½B tQ v M;QÌB b M; +?¶ F?€+- M?bM p T?Q M
T?O FB X

@ æ2K M,K ?¢i +?•m #°Q #®B M"v +?Q i - M m F?¬M;- +? i5

h`QÊ+ K„i H" K°i M K iY KkB QM; b„+ K†i •K H½M?- ?„M iU ?² +kM; M?bM ` M,K ?
S?"K FB #`i T?"K- M; v H"TiS+ HB M H° ` i?¬M b„+ i? K H K- i`QM; KB M; H-M

@ .U p`Q +€B ;b\

h-M S?"K +?d H" M?"M M?¢i M!B- M!B ` pW `²B +ÁM K v +| M;QÌB M"v ç°i M?B M
Î# M i`QM; °Q +°M? M? M? M?Q p"v i? M? idM? H¢BX æQÆM; M?B M- ?„M iU M?F
FQ+? M;QÌB M"vX

Jm®M Î i` M i v ?„M +QÈT çB #°Q p"i- iQÆM; çQÆM; pÈB çQ¢i i?S+ ,M i`QÊ+ KB
+| F?°M,M;X

@ >„+ ?„+- /U p`Q +€B ;b\ J°i iB m iY KB M; +ÁM ?¬B b[ - H¢B ?ÄB i /U p`Q +€
iÈB i? K;B GB T h?9 M? >MM; æ¢B >°B H" i²M i¢B T?€Q ?¬B K" i?¬B- M;QÆB T
KbM?5

a„+ K†i M K iY KkB QM; FB H° ` i?¬M b„+ i` m iS+X

@ h?"i b Q\

G9+ M"v h-M S?"K MÎ MK +QÌB- imv ç®B T?QÆM; +kM; H" K°i ;½ oä h¬M +'T M,K
K†i +O ?„M +,M #°M H" +€B ;b +kM; F?¬M; T?°B- ç®B T?QÆM; M!B ?„M ?Q`M iQ`

@ hB m iY- M;QÆB +QÌB +€B ;b\ E?¬M; M M F?°Q M;?B K bU FB M M?šM +O i -
+ÁM i` b) i?"M? i?B M i`B pšM H¢+5

@ L;QÆB M;QÌB M?Q p"v- +| H) +| K°i M;"v +kM; +| i? ;B®M; M?Q i - i`Î i?"M? oä
M;m tm`M K" MûK çB K¢M; +O KbM?X

L K iY KkB QM; FB i`¬M; i?'v h-M S?"K F?€+ i?QÌM;- F€i?"i i`QM; HÁM; +kM; M?
+?Q M M ?„M KÈB F?¬M; /€K i`U+ iB T #QÊ+ p`Q i`QM; i?¢+? i?'i M"vX

>„M +?d H" Î i`QM; H9+ pÌ M?Q p¬ iBM?- K`i KÌ M!B ` #°M i?•M ?„M H" oä h¬M +
S?"K- K°i # M H" •K i?¬K #„i ç¬m M;QM; iK M;mv M F?Q- w ç`M? i`U+ iB T Î M;Q`B

@ > ? - +?Q /M i MûK +?9M; M! +?Q M;QÆB- M;QÆB +| i? iB T çQÊ+ Î b Q\

L;?2 p"v- h-M S?"K F?¬M; F?ÄB +QÌB K°i iB M; M!B- H9+ M"v i`U+ iB T ç2K M,K
i`QM; i v- M?Q H" HQm iBM? MûK p T?Q i`QÊ+X

L,K ?¢i +?•m i¢Q i?"M? M,K [m„ iQ+? i?¬M #Q- M?Q +MM; H" E?¬M; h®+ hBM? L;
K°i +€B ç² ?bM? i?¬M #Q- +Æ ?² +?d H" i`QM; M?€v K„i HB M çB iÈB i`QÊ+ K†i M

@ >W- i?"i bU H" +? +Q`BX

L K iY KkB QM; FB pW KÈB Km®M i?Á i v çB ç|M- #'i [m€ b„+ K†i H¢B H"TiS+ ç
?„M #¶M; M?B M +ªK ;B€+ çQÊ+ KbM? M?Q H" H"TiS+ `ÆB tm®M; # M i`QM; K°i
K" i` M #-m i`B pW KÈB +| M,K F?Ä pšM i?¢+? F?´M; H² iW i` M i`B ;B€M; tm®
?,M; M M ?„M tm®M; /QÈB K†i ç'iX

@ æ•v H" +| +?mv M ;b\

h?'v /` #B M ç°i M?B M M?Q p"v- M K iY KkB QM; FB T?€i` i?-M b„+ FBM? F?OM
L?QM; /M b Q h-M S?"K KÈB pW p†M ç„+ i?O M,K F?Ä h?B M >mv M *?•m M"v- +
F?®M; +? ºQ i`"M +O K°i F?Ä ?¢i +?•m i`QM; ç|- #®M F?Ä F?€+ +kM; +?d H" +|
F?-M; i? T?€i?mv` K°i T?-M M,K mv HU+5

@ *€B M"v M?'i ç`M? H" ºQ ;B€+5

*?Q M M M K iY KkB QM; FB `i M? M? HB M T?ªM SM; çB [m - ?ÆM M[ `®M; iQ
"i [m€ M; v i?B çB K ?„M pW KÈB F`T T?ªM SM; iÈB- H¢B T?€i?B M Î H²M; M; U
iS+ ?Ov /B i ç°i M?B M i`mv M ç M- HQ¢B /` #B M M"v H"K +?Q ?„M +ªK ;B€+ çQ
ç" T- iQ" M #º ç m ç°i M?B M Km®M /WM; H¢B X

GQ¢B +ªK ;B€+ M"v- K†+ /M ?„M F?-M; +| i`ªB [m - M?QM; +kM; `i M? M? ?B m
;B€+ iY pQM;5

>„M iB T +"M iY pQM; `²B5

@ *€B M"v G"K b Q +| i?

h`QM; ç¬B K„i pW KÈB F?-B T?K+ i? M? KBM?- M?QM; +kM; `i M? M? ?B M ç-v
M"v M?bM F?m¬M K†i i?B m MB M €Q t M? ;-M Î i`QÊ+ K„i FB - ?„M +,M #ªM M;?
i?B m MB M M"v +| çQÊ+ i?U+ HU+ F?OM; #® M?Q p"vX

oW `²B ?„M i?'i i?-M +?d H" i`QM; M?€v K„i i?B ;B M- M?QM; +?QM? H" i`QM; M
HB M ç½ çB iÈB i`QÊ+ K†i +O ?„M- ?ÆM M[ +ÁM K°i [mv M Q M?` K°i +€B ç°M

L?QM; ?„M H" oä h¬M +Q`M; ;Bª 5

@ L;QÆB M|B B KÈB H" T?€Q ?¬B\ G" B F?-M; iBM? iQ`M; i?•M i? +O KbM? M
h-M S?"K M? M?"M; i?m M¢T M,K F?Ä ?¢i +?•m i`Î H¢B i`QM; i v- b m ç| +QM M
M K iY KkB QM; i`QÊ+ K†i- i`QM; KB M; #bM? ioM? M|BX

@ L;QÆB H"XX

Í i?B çB K M"v- i`QM; MºB i•K M K iY KkB QM; FB KÈB t i[m K°i +€B i M- M?QM
M|B ` - ? B K„i `®i +K+ M?`M F?-M; çQÊ+ +| K°i HQ¢B KÄB K i +?B b„+ F?| +| i?
H¢B poM? +YmX

L;Q`B pb iB M K" +? i- çB m pb i?U+ K" pQM;X

"B i M?B m F?-M; +| M;?o H" F?-M; i? +? i- çB çQ`M; # M ç K M?B m- +m®B +M

*| i? i`Î i?"M? oä h¬M +Q`M; ;Bª- i` M i v +€B M"Q F?-M; +| /QM? p"Q ?mv i iBM?-
HQ¢B bU iBM? +QÊT #|+ +kM; F?-M; Qi- +?d H" # M ç-m ?„M i?"i F?-M; M;`i?B
?-B FB - p"v K" b) H" K°i F?®B i?B i #ªMX

>®B ?"M +kM; F?-M; +ÁM F`T `²BX

d39X *?QÆM; dNj, h?¢+? h?'i h?S " X UkV

*?QÆM; dNj, h?¢+? i?'i i?S # X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

h-M S?"K M?bM i?B i? M K iY KkB QM; FB +?"K `½B M;½ tm®M;- +| +?9i KWM; h?B M >mv M \*?•m i`QM; i vX

hmv #ªM i?•M M,K ?¢i +?•m M"v F?-M; +| HU+ +~M; FQ+? ;b- M?QM; H¢B +| i? - ;B€+5 .MM; iBM? i?-M HU+ ?B M i¢B +MM; i`"M T?€T +?B ç¢Q +O ?„M- +| H) F?- M?QM; + Q i?O i-K ç|- +QB M?Q H" K°i ;B•v iB M +Æ +kM; H" iQÆM; çQÆM; i`Q K L m H" î #bM? i?QìM;- h-M S?"K +?†M ç€M? ;B i K°i ;½ oä h-M +QìM; ;Bª +'T M, i®M ? Q [m€ M?B m i?ìB ;B M- M?QM; imv i b) F?-M; [m€ çÆM ;BªM M?Q ?B M i¢ p"v5

æ®B T?QÆM; +,M #ªM +ÁM F?-M; F`T T?ªM SM; ç½ #` Kbm? ;B i +? i5 h?"K +?Q

æ²M; /¢M;- H¢B H"K [m2M h?B M >mv M *?•m M"v K°i +?9i- +QB M?Q H" ç®B T?| i? H'v çQÊ+ F?-M; Qi Qm i? X

@ > ? - h`b oB M- ?B p¼M; M;QÆB çWM; ç M +?¼+ i X

E?|2 KB M; h-M S?"K ;BQÆM; H M- H"TiS+ ç2K M,K F?Ä h?B M >mv M *?•m M"v +?d- b m ç| HB M i?m"MiB M i?m M?šM i`[ p"i î i` M K†i ç'i +O M K iY KkB QM; F

æ½ +| M,K F?Ä h?B M >mv M *?•m M"v- ?B M i¢B ?„M +QB M?Q H" ç®B T?| HQ¢B +MM; S?QM; "¢+? ok M"v- +kM; +| HÁM; iBM `i M?B m `²BX

G"K tQM; M?[M; +?mv M M"v- h-M S?"K H-M M[[m v ç-m H¢B M?bM i?Q€M; [m K" T?€i ?B M i`QM; i?¢+? i?'i M"v +?d +ÁM H¢B +| K'v i`QÆM; # ç€- ;? ç€- F?- # M +¢M? iU ?² +| +?9i #`B i`Q #° /€M; ;B€ b€+?- M?QM; i?QÊM; /B M +QB M?Q i`Q i`M `²BX

h-M S?"K bmv çQ€M +€B M"v +| i? H" i?Q T?ÁM; +O +?O M?•M ç°M; T?O M"v- # F?Ä h?B M >mv M *?•m- ?„M +kM; F?-M; +-M H¢B ?v p¼M; t pìB- i`bM? ç° M? h?B M >mv M *?•m M"v bQ pÈB ;B M i?¢+? i?'i i?S M?'i +?S L;k >"M? h?m-M L;m b B #B i M?B mX

L,K F?Ä h?B M >mv M *?•m M"v i?2Q iBM? i?-M HU+ +O ?„M +MM; i?U+ HU+ i,M /KM; +~M; H9+ +~M; HÈM- M m M;"v b m +| +Æ ?°B iB T t9+ ç M i`"M T?€T +?B ç¢C +€M?X

@ G" i?ìB çB K çB t2K i?¢+? i?'i i?S # `²BX

h-M S?"K K°i K²B HY ç2K i?B i? M K iY KkB QM; i` M K†i ç'i FB i?B m i?"M? i`Q F?®M; +? ç|M; H¢B +Y ç€i?¢+? i?'i M"v- b m ç| HB M çB ç M i?¢+? i?'i i?S # X

"ÎB pb ? B i?¢+? i?'i i`QÊ+ +| i?m ?Q¢+? i`¼M; ç¢B- ?„M ç®B pÈB ;B M i?¢+? i?'i +?ì KQM;X

@ " M i`QM; b) +| ç² p"i ;b M?d\

h-M S?"K çSM; î i`QÊ+ +Y ç€ ;B M i?¢+? i?'i i?S # - +?m~M #` i?Q€M; K°i T?€i- b i?¢+? i?'i i`QÊ+- i`U+ iB T /MM; iBM? i?-M HU+ i`MM; FQ+? iBM? i?-M 'M Fw i`

GQM;

*QÌM; ç° iBM? i?-M 'M Fw i` M +Y ç€ +O ;B M i?ç+? i?'i i?S # M`v- +MM; ;B M F?-M; b B #B i M?B m- bQ pÈB ;B M i?ç+? i?'i i?S ? B i?b / /`M; KÎ` `i M?B m) J` +Y ç€ pW KÎ` - H9+ M`v # M i`QM; HçB H°` p- +MM; ç2M F`i- i?"K +?Q F?-M i`QM; ç! i`mv M ç MX

h` M p€+? iQÌM; +kM; F?-M; +! M?Q ? B ;B M i?ç+? i?'i i`QÈ+ i`2Q .ç JBM? *?•m @ ?

J` i?ÌB çB K h-M S?"K ç M; /Q /U #QÈ+ ` #QÈ+ ç-m iB M- ?„M #¶M; M?B M +^aK ;B +! ? B €M? K„i HçM? M?Q #,M; K` b„+ #ûM T?!M; iÈB- iU ?<sup>2</sup> H` Î i`QM; #!M; i®B +` #QX

*€B M`v H`K +?Q ?„M imv H` im pB i•K ibM? +U+ F€ ´M ç`M?- p`Q H9+ M`v i`QM; H ?Q<sup>a</sup>M; bÊ- +Æ ?<sup>2</sup> H` Km®M F m` iB M;X

@ æ•v H` +€B ;b\

*?SM; FB M ççQ €M? K„i M`v- i`QM; HÁM; h-M S?"K F?-M; F?ÄB `MM; KbM?- M?" #QÈ+- b m ç! iW i`QM; i[p"i ;BÈB +?d H'v` ? B F?Ä .ç JBM? \*?•m- i`U+ iB T M .ç JBM? *?•m M`v Î i` M ok h?B M ççB HK+ H` +¬M; +K +?B m b€M; #bM? i?QÌM; M S?"K M; QÈ+ HçB H` +! +?S K°i Qi- .ç JBM? *?•m +! i? #^aQ i`b ?"Q [m M; p`B i?" *?•m +U+ T?~K +`M; H` +! i? iB T iK+ ?ÆM K°i M;`M M,K +kM; F?-M; ^aK ççKX

.ç JBM? *?•m M`v H,M p`Q i`QM; i?ç+? i?'i- H"TiS+ HB M H`K +?Q i?ç+? i?'i M`v @ oW `²B i +^aK ;B€+ çQÈ+ +?`M ç°M; [m, /`- +?ŠM; H) H` ç M iW i`QM; ;B M i?ç+ "¶M; M?B M h-M S?"K M?È `ä KÈB pW `²B i?ÌB çB K HU +?¼M H®B çB M`v- ç½ i`mv M ç M HBM? F?Q +?`M ç°M; M m bQ pÈB H®B çB F?€+ i?b +´ [m€B ?ÆM K°i C L;?o iÈB ç•v- h-M S?"K M QÆM; i?2Q ?"Q [m M; +O .ç JBM? \*?•m- H-M M[ M?b H9+ M`v ç•v- K†+ /M +! ?"Q [m M; .ç JBM? *?•m +?B m`¼B- M?QM; ?„M pŠM H` # "ÎB pb ?„M Î i`QM; i?ç+? i?'i- p` i`Q i" M +MM; # M i`QM; M?'i i?'v çQÈ+ K°i #!M; p- +MM; i?-M #Q5

E?-M; #B i ç½ [m # Q M?B m M,K i?€M;- p"v K` h-M S?"K +ÁM Î MÆB M`v i?'v çQ E?-M; T?^aB +ÁM HçB K°i #° ?"B +®i- K` i?"i bU H` K°i +QM M; QÌB bBM? ç°M;- M; æB m M`v i?"i bU H` `i +´ [m€B `²B5 h?"K +?Q H` +! i? çQÈ+ tQM; iKM; [m, /`5

æ•v H` K°i i`mM; MB M M K M?•M- ?ÆM 9y im´B- i?•M ?bM? + Q HÈM- /B M KK+ H €Q p` i` M; bS+ h?QÈM; *´- i` M i v +¬K H'v K°i i? M? #<sup>a</sup>Q FB K i?"i /`B K`m t M?- çQÈ+ +kM; F?-M; T?<sup>a</sup>B T?"K T?~K- i`^aB [m `i M?B m im M;mv i pŠM b„+ #ûM #S L;QÌB M`v M;²B M; v M;„M Î i` M K°i +€B ;? ç€ +U+ HÈM- K°i ç¬B +QM K„i HÈB ?çB ;B®M; M?Q H` iY p"i- p`Q H9+ M`v K M; i?2Q HQĐM; ççQ ?"M [m M; i`U+ iB T +?B GQçB €M? K„i M`v t2K M?Q p¬ ibM? HçM? #,M;- HçB ;B®M; M?Q F?-M; T?^aB M?• "i [m€ imv içK i?ÌB h-M S?"K +ÁM F?-M; +! +^aK SM; çQÈ+ i` M M;QÌB óL;QÌB ô M M?QM; i`U+ ;B€+ M!B +?Q ?„M #B i ç•v H` K°i +QÌM; ;B^a5

Pi M?'i ç½ iWM; H` K°i +QÌM; ;B<sup>a</sup>5 J°i ççQ €M? K„i FB - p"v K` i`^aB [m p¬ b® M, tm®M;- ç +?Q M;QÌB F?-M; /€K +! MY T?-M +QB i?QÌM;X

@ æ•v +?ŠM; H) H` +?O M?•M M;mv M H B +O ç°M; T?O M`v\ o"v ?„M H`K b Q +! i M?Q p"v +ÁM +! i? #<sup>a</sup>Q i`b M?K + i?•M\

@ E?-M; T?^aB M!B h?-M HBM? KÈB +! i? poM? pB M HQm i`mv M b Q\ \*?ŠM; H) K°i p` h?-M HBM?\\

h`QM; M°B i•K h-M S?`K F?B T bÊ M?bM #° /¢M; M?K+ i?•M i`QÊ+ K„i M`v- +| +?9
L;QÌB #bM? i?QÌM;- +QB M?Q H` +QÌM; ;B^ +`T oă h?€M?- b m F?B +? i M?B m M
ç`M? b) ?mv i M?K+ KK+ M€i- ?| i?`M? #¢+? +@i- i?`K +?Q H` ?| i?`M? i`Q #KB
ç¢B M?`i- +kM; F?¬M; i? M`Q +?®M; +?¼B çQÊ+ pÊB i?ÌB ;B M5

E?¬M; B +| i? ``i >O5

h`W F?B H` h?¬M +MM; h?B M æ` ç²M; i?¼5

L?QM; i`U+ ;B€+ H¢B M|B +?Q ?„M #B i- +€B M`v H¢B F?¬M; T?^B H` K°i p` h?¬M-
M`v +^K SM; F?¬M; ç M F?Q iS+ +MM; HQ¢B pÊB h?9 h?¬M- K°i HQ¢B F?Q iS+ +?
i¬M [mw pBM? [m M;- ;B€Q ?| +?9M; bBM?- +QB M?Q H` pšM H¢+ +kM; F?¬M; +|

d38X *?QÆM; dN9, oă h?€M? *`T *¬M; EQ+?X

*?QÆM; dN9, oă h?€M? +`T +¬M; FQ+?X

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

aU ibM? H°` +`M; i? K [m, /` X

@ *m®B +MM; H` B\

h-M S?`K /Q /U i?"i H•m- +m®B +MM; M?`i pšM H` +~M i?"M iWM; HB iWM; iQ #Q
óL;QÌBô FB - b m ç| +?"K `½B çB ç M ;¬M óL;QÌBô- ?„M +^K ;B€+ KbM? F?¬M; M
X

``i [m€ pb #^Q ?B K- ?„M pšM H` i`QÊ+ F?ÎB ç°M; bM? K°i +€B M;mv M F?Q i`€Q-
+| M;Q`B w Km®M T?€i bBM?X

S>-*X

S>-*X

S>-*X

hWM; #QÊ+ K°i- h-M S?`K +| +?9i F?~M i`QÆM; ?QÈM; p óL;QÌBô M`v çB ç M- F
M?•M ;b- ;¬M ç•v i•K ibM? im pB +O ?„M p¬ +MM; i®i- H9+ M`v ç•v H¢B +| +?9i +^
?² iB M; iBK ç`T +kM; i?2Q iB M; #QÊ+ +?•M M`v [m M? [m~M i`QM; i?¢+? i?`iX

GQ¢B +^K ;B€+ M`v- H¢B ç +?Q h-M S?`K +^K i?`v H` M?Q çB /Á tûi i?¬M K°X

Í i`QM; i?¢+? i?`i- M;Q¢B i`W K°i óL;QÌBô M`v ` - i?b +ÁM +| K°i Qi ?`B +®i +O M
ç½ T?QM; ?Q€- t2K F?¬M; `ă ``M;- ?ÆM M[h-M S?`K #` óL;QÌBô i`QÊ+ K„i M`v
+| çB +?9 w iÊB M?[M; p`i HšM H°M #®M T?Q FB X

h-M S?`K +MM; óL;QÌBô FB i-K ç| +ÁM +| QÊ+ +?WM; KQÌB i`QÊM; F?Q^M; +€+
?„M #¶M; M?B M i`mv M ç M K°i +^K ;B€+ +U+ F€ M;mv ?B K- +€B M`v H¢B ç +?
F?ÄB `mM H M- +?•M T?^B ç½ ;BÆ H M- i`QM; F?Q^M; i?ÌB ;B M M;„M p`v K` F?¬

E? M? F?€+?

J` +kM; p`Q H9+ M`v- #¶M; M?B M +| K°i i? M? •K M?Q H` K€v K|+ +?mv M ç°M; Î
H M- b m ç| H9+ M?bM H¢B óL;QÌBô i`QÊ+ K„i H`K +?Q h-M S?`K FBM? ?²M +?Q
H` ç°M; ç`v5 M;m²M

óL;QÌBô M`v iU ?² H` i?"i H•m F?¬M; +| p`M ç°M;- +¶i?•M i? M`v ;B®M; M?Q H` K
ç°M;5

@ æ½ t^av ` +?mv M ;bX

*?SM; FB M ibM? +^aM? [m, /` M?Q p"v- HϕB T?®B ?ÊT +^aK ;B€+ +U+ F€ M;mv ?B
b„+ K†i h-M S?“K F?¬M; F?ÄB ϕϕB #B M- p°B p" M; #QÊ+ M? M? HmB p T?Q b m
"i [m€ h-M S?“K +ÁM +?Q F`T HmB ` T?Q b m p" B #QÊ+- óL;QìB +? iô îi`QÊ+
i` M K†i;? FB ϕSM; /"v5

*QM M;QÆB p®M H" i?"T T?¬M #,M; H½M? FB - îi?ìB F?„+ M"v +"M; H" T?¡M; iÊ
ϕ° p¬ ibM?5

óL;QìB +? iô M"v /o M?B M H" b®M; HϕB `²B5

L?€v K„i b m ϕ¡X

P M?5

hU ?² H" F?¬M; ;B M i`QM; i?ϕ+? i?i M"v ϕ m #¶M; M?B M bKT ϕ´- /o M?B M H" -
ϕ€ M;mv M H B K" M;QìB +? i FB M;²B- H"TiS+ HB M ?¡ i?"M? #°iT?'MX

J" +MM; H9+ ϕ¡- i`mM; MB M M K M?•M i`QÊ+ K„i FB - /QÊB +?•M ϕ°i M?B M ϕϕT
i v +¬K i`QìM; FB K K"m t M?¬ +<sup>a</sup>M;QìB M?Q H" ;?û [m îi`QM; ?Q F?¬M;¬ +?d H"
K„i- +kM; ϕ½ t i [m F?Q^aM; +€+? î;B[h-M S?“K p" ?„M5

h®+ ϕ° FB H" h-M S?“K +,M #^aM F?¬M; i? bQ ϕQÊ+5 .M H" ?„M #€B FB M i®+ ϕ
S?QM; "ϕ+? ok- +kM; H" t t F?¬M; F`T5

J°i FB K FB iU ?² H" K M; i?2Q i?B M H¬B ϕ` ?Ä - K M; i?2Q FB K ϕϕQ ?mv M
F?¬M;¬ M?Q H" >mv M ",M; HϕM? H)Q M?'i- îi?ìB ϕB K ?„M +,M #^aM F?¬M; F`T T?
+O ?„M5

.MM; HK+ +'T oä h¬M +O ?„M- +QìM; ϕ° M;mv M F?Q iQÆM; ϕQÆM; pÈB MY #QÊ
F?Q i`€Q- +,M #^aM F?¬M; +¡ MY ϕB K i€+ /KM;¬ ;B®M; M?Q H" ;B'v +Y b´- M? M
T?€ i?"M? K^aM? M?Ä5

J°i FB K M"v ϕ +?Q i`QM; M°B i•K h-M S?“K ϕ°i M?B M bBM? ` K°i +^aK ;B€+ +,
+?®M; +U5

L;mv M F?Q i`€Q M;?B M M€i- K°i FB K M"v i?"K +?Q +kM; F?¬M; +¡ T?Q # Q M?B
[m >mv M ok +?B F?Q K" h-M S?“K iU iBM M?'i- /Q FbM? i?"K +?Q +ÁM F?¬M; +
iS+ `ÆB p"Q i` M M;QìB h-M S?“K- M; v b m ϕ¡ H" ϕ•K i`9M; FB M M°B ;B€T i` M M

EB M M°B ;B€T M"v H" h-M S?“K îi`i?B m M,K i`QÊ+- ϕQϕi ϕQÊ+ i` M M;QìB M;Q
K°- p®M K°i KU+ #` ?„M ϕ [m M îMÆB ? Q H€M? i`QM; i`[p"i ;BÈB +?d- M?QM;
i?ìB ϕB K ?„M bY b M; HϕB i`[p"i ;BÈB +?d- M?bM i?'v M¡ H¬M M[X

L;Q`B w Km®M- ?„M KWM; `Ð T?€i ?B M FB M M°B ;B€T ?„M [m M H½M; ?²B H•M
+MM; i®i- i?"K +?Q ?„M ϕQ€M +?WM; /M H" K°i FQ+? iQ" M HU+ +O MY #QÊ+ oä

G9+ M"v #îB pb Km®M p"Q K"i ϕ` M"v i?€K ?B K- ?„M HQ H„M; +¡ M;mv ?B K i?"i H
M°B ;B€T M"v p"QX

"i [m€ H9+ M"v ϕ•v- FB M M°B ;B€T M"v p"v K" pšM F?¬M; +¡ i? M; ,M +^aM K°i FB
S>-*5

L°B ;B€T i`U+ iB T #` K°i FB K M"v ϕ•K `€+?- iB T i?2Q H" i? M? •K FB K p"Q i?'i
@ ?

a m K°i F?„+- i`QM; KB M; h-M S?“K T?€i ` ;¬K M? +U+ F€ i?®M; F?´- K°i FB K
p"Q i? M°B +O ?„M- K v K„M ?„M H'v i®+ ϕ° +U+ ?ϕM i`€M? ϕQÊ+ #° p` i`€B iBK-
M?B M T?mM i`"Q K" ` X

J°i FB K M˘v- Î /QÈB M;mv M F?Q i`€Q +MM; M°B ;B€T T?ÁM; M;U- +ÁM +| >mv M
i,M; i? K F?Q HU+ #B M i?€B +O ?„M H-M i?S ? B Gmv M h? - M?QM; ?„M pšM H
æ•v imv i ç®B H˘ HU+ +¬M; FQ+? pQÊi [m oă h¬M- i?“K +?Q H˘ MY #QÊ+ oă h?€
M;˘v ç| +¬M; FQ+? +MM; FûK ç M F?€ t 5
aB m pB i oă h¬M- ç| H˘ +¬M; FQ+? +O oă h?€M? +’T5
h`€+? F?¬M; çQÊ+ F?¬M; +€+? M˘Q M; ,M +ªM5
h`QM; M?€v K„i M˘v- h-M S?“K `®i +K+ ?B m `ä` - b„+ K†i H˘T iS+ H°` +U+ F€ F?
+?’i i•K Hw +O ?„M F?¬M; i - Î i?ÌB çB K M˘v +ÁM F?¬M; +| imv i p¼M; - +?d H˘ ç2
ç€M? ` p T?Q i`QÊ+5
P M?5
æ®B T?QÆM; +| H) p˘Q H9+ M˘v ç½ FB i HU+- Î /QÈB K°i [mv M M˘v +O h-M S?
b mX
J°i KU+ çKM; p˘Q i` M p€+? iQÌM; i?¢+? i?’i KÈB M†M; M MûK iÈB i` M K†i ç’iX
@ ?
h-M S?“K K°i i v +?®M; çĐ i` M K†i ç’i- K°i # M +ªM? ;B€+ p¢M T?-M M?bM t2K i`r
`²B M; ½ `ÆB i` M K†i ç’i FB - K°i # M M? M? +?’M; Mm®i p˘Q K’v F?Ä ç M /QÊ+
ç²M; i?ÌB i?9+ /K+ H’v h?ªQ J°+ *?B GBM? i`QM; i? M°B- `’i M? M? i` HB m H’v
KbM?X
JB M; p i i?QÆM; Î /QÈB i€+ /KM; bQM; i`¼M; +O /QÊ+ HU+ +MM; h?ªQ J°+ *?E
+QÌM; ?½M +O ?„M b m F?B i`ªB [m H-M i?S ? B Gmv M h? - /MM; K°i i®+ ç° K
çQÊ+ F?ûT H¢B- M; v +ª i?QÆM; i? i`QM; M°B i? +kM; H˘ i?ÌB ;B M /-M [m F?-
GQ¢B i®+ ç° #B M i?€B M˘v ç®B pÈB M; QÌB F?€+ K˘ M|B H˘ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM
pšM +ÁM +| +?9i M; ¢B F?¬M; çO M? M?- #ÎB pb ?B M i¢B ibM? i`¢M; +O ?„M i?“
i?“K +?Q H˘ +?¢v i`®M +kM; F?| +| F?ª M,M; +?¢v i?Q€i5
*ÁM ç®B K†i ?„M FB `’i +| i? H˘ K°i oă h?€M? +’T +QÌM; ;Bª5 h`b ?Q½M K°i T?-M
M;mv ?B K- i?“K +?Q H˘ iMv i?ÌB +| M;mv ?B K K’i çB i€M? K¢M;5
@ :B M T?ÁM; M˘v i?“i bU `’i +´ [m€B5 L?Q i? M˘Q b) +| K°i M; QÌB M?Q i? Î +?¶
T?O M˘v +MM; +€+ HQ¢B /B iQ+? t2K ` - +€B ç°M; T?O M˘v +?Q Qi +| K’v M;˘M M,

d3eX *?QÆM; dN8, "€M h?-MX URV

*?QÆM; dN8, "€M h?-MX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%œœÇXÔU%œœÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ >ÆM M[+?Q /M ?„M H˘ oă h?€M? +’T +QÌM; ;Bª- +kM; F?¬M; +| F?ª M,M; i`ªB [r
M?Q p˘v K˘ F?¬M; +? i ?5

æ²M; i?ÌB- i`QM; M°B i•K h-M S?“K p¬ +MM; ?² M; ?B M|BX

Í i` M ok h?B M ç¢B HK+- oă h¬M +QÌM; ;Bª +| i? b®M; ? B i`,K im´B- K˘ oă h?€
M?B m H„K H˘ +| i? b®M; 8yy im´B K˘ i?¬B5

oW `²B HU+ +¬M; FQ+? FB imv H" p¬ +MM; +Q`M; ç¢B- M?QM; h-M S?"K #B i`ä
+O oä h?€M? +'T K" i?¬B- i?"K +?Q +?d H" oä h?€M? bÆ +'T- M m F?¬M; +QB M?
M[+kM; F?¬M; +| F?ª M,M; ;B[çQÊ+ i€M? K¢M;5

L?Q p"v- K'v M;"M M,K çB [m - oä h?€M? +Q`M; ;Bª p®M +kM; ç½ +| i? ?| i?"M? i`
i`QÊ+ K„i M"v /o M?B M +ÁM +| i? #ªQ i`b ?mv i M?K+ +?B i?•M- i?"K +?Q +| i?

o'M ç M"v i?"i bU H" [m€ KS+ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; `²B5

@ L?QM; pb +€B ;b ?„M H¢B #'i ç°M; +?S M?d\

a m K°i H€i- i?QÆM; i? +O h-M S?"K ç½ F?¬B T?K+ ?ÆM T?•M MY - #'i [m€ ?„
+Q`M; ;Bª ç®B /B M FB b m F?B #`K°i [mv M +O KbM? Q M? M;½ tm®M; ç'i- /o
H-M M[X

hmv +Q`M; ;Bª oä h?€M? FB F?¬M; M?9+ M?Q+?- M?QM; h-M S?"K pšM H" F?¬M;
pšM H" i?"T T?-M +~M i?"M ç T?ÁM; H'v- iQ"Mi?•M ç m FûQ +,M;- i?"K +?Q KB
+kM; #'i +?'TX

"'i [m€ H¢B çB [m `°i H•m- M;Q`B M¼ pšM F?¬M; M?9+ M?Q+?X

@ *?ŠM; H) ?„M ç½ +? i`²B b Q\ oW `²B K°i FQ+? FB +?d H" K°i FQ+? +m®B +M

h-M S?"K M;?B ?Q†+ H-M M[- F€i?"i pW `²B i?`B çB K M;Q`B M"v T?€i` K°i FB
çQÊ+ K°i FB K M"v +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ HU+ ç M i"M +MM;5

Í T?Q b m- b„+ K†i h-M S?“K F?¬M; F?ÄB i`-K tm®M;X

h`b oB M M|B F?¬M; b B- imv M|B M;mv M H B i?U+ HU+ +O ?„M +MM; ç®B T?QÆ
#ÎB pb pW `²B ?„M M;çM? F?€M; K°i FQ+? +O oä h?€M? +’T- K†+ /M +| ç M /QÊ+
F?¬B T?K+ ?ÆM T?•M MY - M?QM; i?U+ HU+ +,M #ªM +ÁM F?¬M; +| ?Q“M iQ“M F

>ÆM M[pW i?m ?„M çQÊ+ K’v i?S #ªQ #®B imv `^M; +kM; ç m F?¬M; i X L?QM
*?•m- L;k >“M? iBM? F?B i M;mv M iBM? +MM; "€M h?¬M F?¬B H¶B- ç m F?¬M;
/KM;5

>ÆM M[?„M +ÁM F?¬M; #B i h`b oB M M“v î i?¬M; ççQ F?€+ +?B K çQÊ+ p”i ;b
i`mv M ç M bmv çQ€M- ?ŠM H“ b) F?¬M; FûK # M KbM? çB MÆB M“Q5

L M H9+ M“v h-M S?“K çQ+? i?“i H“ F?¬M; çO HÁM; iBM çB ç€M? #çB h`b oB M M
@ E?¬M; b B- imv `^M; i H“ #`i?QÆM;- i? M?QM; h`b oB M M;QÆB Km®M ;B i i
i M?“i ç`M? b) iQ“M HU+ T?ªM F?€M;- i iU iBM î i`QÊ+ F?B i +? i- b) HQm HçB
F?¬M; i?’T- ç M H9+ ç| M?[M; M;QÎB # M M;Q`B ?ŠM H“ +kM; F?¬M; b B #B i H„K +
b) b®M; F?€ ;Bª b Q\

“i [m€ h-M S?“K F?¬M; +| ç2K HQ H„M; i`QM; HÁM; #B m H° çB ` M?B m H„K- +?

a m ç| ?„M M?bM ` çQÊ+- h`b oB M î ç®B /B M p“Q H9+ M“v çQ+? t€+ +kM; +| K°i

@ æ•v H“ i pW KÈB iW i?ç+? i?’i i?S M?“i çQç i çQÊ+ K°i pB M L;k ?“M? iBM? F
imv i i? #ªQ #®B- M m H9+ M“v M;QÆB +| i? ç +?Q i Hv F? B- i b) ç2K M| ;B C
+?SM; b m ç| b) F?¬M; ibK M;QÆB ;•v T?B M T?S+X

h-M S?“K i?’v M?Q p”v- HB M ;Bª #° +„M ` ,M; K°i +€B- iW i`QM; i`[p”i ;BÈB +?d
iBM? F?B i M;mv M iBM?- /MM; ç ç“K T?€M M?bM h`b oB M M|BX

@ L;k ?“M? iBM? F?B i M;mv M iBM?5

h`b oB M ç M iW ççB ;B i°+- iU M?B M H“ HB + K„i HB M M?“M ` i?S M“v- ? B K,
[m€ +kM; `i M? M? i`î M M •K ?B K H M M|B,

@ .o M?B M M;QÆB +kM; +| #ªQ #®B i®i M?Q p”v- M?Q p”v t2K ` M;QÆB î ? B ;B
+kM; b) F?¬M; [m€ FûK- b€+? b€+?- ?B M içB i +“M; F?¬M; i? +?Q M;QÆB Hv F

@ L;QÆB

a„+ K†i h-M S?“K i`î M M F?| +QB K°i Qi- ?„M p®M Km®M HmB K°i #QÊ+ ç i`€M? i
M;?o F?¬M; ` i?“M? #ªQ p”i i? v ç´B M?•M i•K- h`b oB M M“v `ä`“M; H“ HÁM; i?
[mv i i•KX

@ h`b oB M- M;QÆB M?“i ç`M? b) pb [mv i ç`M? +O M;QÆB K“ ?®B ?”MX

h-M S?“K +?d T?ªB i?m HçB L;k ?“M? iBM? F?B i M;mv M iBM? M“v- #„i ç-m iQ“M
`²B ?„M M|B M?B m M?Q p”v- +?d H“ pb FûQ /`B i?îB ;B M K°i +?9iX

.M b Q H’v F?Q HU+ #B M i?€B +O ?„M- î /QÈB i€+ /KM; +?[i?QÆM; +O h?ªQ J
ç M /QÊ+- [m M?B m K°i ;B•v- i?QÆM; i? b) F?¬B T?K+ ?ÆM K°i T?¬MX

@ h-M S?“K- M;QÆB +kM; F?¬M; +-M FûQ /`B i?îB ;B MX hmv `^M; M;QÆB `i i?B
KÈB +?d H“ ? B KQÆB im´B- i?U+ HU+ +O M;QÆB p®M F?¬M; #ªM; i 5

@ "•v ;Bî +ÁM #`i?QÆM; M†M; M?Q p”v- b€+? b€+?- M?bM i?QÆM; i? M“v- ?ŠM
?Q“M iQ“M F?¬B T?K+ HçB çB5

hU ?² h`b oB M +kM; M?bM ` çQÊ+ h-M S?“K +| w iS FûQ /`B i?îB ;B M- M?QM; ?
;BðM M|BX

h-M S?"K +9B ç-m M?bM i?Q€M; [m i?•M i? +O KbM?- H9+ M"v T?Q i` M +| K°i
[m-M €Q`€+? M€i- M?bM +€B ç°M; HÈM i` M M; U+ i?Qç i M?bM çQ+? i?"i H" i?'v K
M; ?B K i`¼M; X

L?QM; i` M i?U+ i H" ?„M +® w F?®M; +? h?ªQ J°+ \*?B GBM? i`QÊ+ i` HB m M°B
+ÁM M; ?B K i`¼M; ?ÆM M; QçB i?QÆM; - K°i Kti F?€+ +kM; H" +| w HW h`b oB M

G'v F?Q HU+ #B M i?€B +O ?„M- ?Q`M iQ`M +| i? î i`QM; MY ;BÌ F?¬B T?K+ +?Q
HU+- MY M; "v H" +| i? ?Q`M iQ`M F?¬B T?K+- ç•m +—M K°i ? B i?€M; 5

h?"K +?Q H" pW ? B M; QÌB #¼M ?¼ i`QM; H9+ M|B +?mv M ç| - h-M S?"K +kM; ç¼
?B M içB M°B i?QÆM; ç½ i®i çQÊ+ #ªv i?"M? i`Î H M`²BX

@ > ?ª- M m h`b oB M M; QÆB iU iBM M?Q i? - +| /€K +?Q i K°i M; "v K°i ç K i?ÌB
i`K+ +O GB T h?9 M? >MM; æçB >°B H"TiS+ #„i ç-m- ç M H9+ ç| +?9M; i +| i?
i`QÊ+ Kti K¼B M; QÌB [m M; KBM? +?QM? ççB ç€M? #çB i - i M; ?o ç M H9+ ç| M
/ M? i?B M ?çX

h-M S?"K H½M? ççK MÎ MK +QÌB M|B- imv M°B i•K •K i?—K +~M i?"M ç T?ÁM; - M
M?Q +k i?"T T?—M #bM? ioM?X

d3NX *?QÆM; dN3, L?•M h•K "'i h9+X UkV

*?QÆM; dN3, L?•M i•K #'i i9+X UkV

L; m²M, oBTp M/

aQm i—K,

U%õõçXÔU%õõçXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXçö>%VÔXçö>%V

@ > ? - i?ª ?' p `WM; \ L; QÆB +?Q i H" F M; m bB b Q\ >ÆM M[H9+ M"v ç•v GB
i M?'i ç`M? çç i çQÊ+ ç M?'i K" /QÆM; / M? i?B M ?ç- ç M H9+ ç| F?¬M; +—M KQ

h`b oB M FB H—M i?S ? B +QÌB K°i iB M; M|B- #ÎB pbi?'v i?QÆM; i? +O h-M S?"
F?¬M; bÊ h-M S?"K FûQ /`B M?B m K°i +?9i i?ÌB ;B MX

@ L?€i ; M M?Q M; QÆB +kM; Km®M çQç i ;BªB [m€M [m•M\

h-M S?"K M?"M M?ç i +QÌB M?çQ M|B- +kM; Km®M FûQ /`B K°i Qi i?ÌB ;B MX

@ h-M S?"K- M; QÆB F?¬M; +—M M?B m HÌB- i +| i? #„i çQÊ+ ç M?'i ? v F?¬M; -
+Æ ?°B #B i5

@ >B M içB i b) çQ M; QÆB H M çQÌM; - b m M; "v ?¬K M v- ok F€i Q+? +?B iY i` M
i²M içB M[5

G9+ M"v ç•v- h`b oB M FB +?d H" ççK M?B M H„+ ç-m M|B `X

a m K°i F?„+ - F?ª M, M; ç½ +ªK i?'v M|B çO`²B- i`QM; i v ?„M ç°i M?B M tm'i ?B
?„+ b„+ T?~K +?i i?QÊM; i?W - b m ç| /QÊB +?•M K°i #QÊ+ - M?•M ç Q ?ÊT M?'i
+QM; ?mv M /B m F?¬M; #`M K" ?ÊT w i?B M ççQ [mv i„+ - +ªM; QÌB #„M p T?Q h

@ > ? - h`b oB M- i [m M M|B +?Q M; QÆB T?ÁM; M"v +| K°i i`mv M i®M; i`MX

*kM; p`Q H9+ M"v- h-M S?"K ç½ F?¬B T?K+ i€K T?—M KQÌB i?U+ HU+- iB M i v Mû
*?•m- i`QM; M?€v K„i p•v [m M? h`b oB MX

J°i # M FB - h`b oB M iU ?² H" #¶M; M?B M +ªK ;B€+ çQÊ+ KbM? çB iÈB K°i F?¬M
T?Q H" K°i KªM? ?¬B K—M; K—M; - T?®B ?ÊT HÌB h-M S?"K pW M|B- çB m M"v H
FBM? - +?Q H" KbM? i?U+ bU #`i`mv M i®M; ç M K°i ç` T?QÆM; KÈBX

@ æ•v ç m H"ªQ +ªM?5 E?¬M; HW çQÊ+ i 5

"'i [m€ /M b Q h`b oB M M`v +kM; H` M; Q`B ç®B pÈB i`"M T?€T +| M?"M i?S+ - `i M ç²M; i?`B h-M S?"K +, M #ªM H` F?¬M; i? T?€i ?mv ` mv HU+ +?•M i?U+ +O h?B ?„M H`v i®+ ç° +ÁM Km®M M? M? ?ÆM h-M S?"K `i M?B m T?€; BªBªQ i`"MX M`

©Q i`"M #` T?€ F? B- h`b oB M H`T iS+ M?bM p iÈB; B M T?ÁM; - M?QM; H9+ M` iÈB ç®B K¬M i?ç+? i?'i- ?QÈM; p # M M; Q`B # v M? M? çB- K` M, K ?çi +?•m HK+ i`Î HçBX

@ :? iÎK- M; mv M H B iB m iY M`v K°i KU+ iQM? iQ€M i -ªQ +ªM? pW M½v F?SM +?•m FB +? içQ çB ` 5 æ•v H` #ªQ #®B F?¬M; i 5

h`b oB M F?¬M; F?ÄB; B`M /[- +kM; `i M? M? H`T iS+ çm´B i?2Q- b m F?B M?bM *?•m FB - i? K MB K i`QM; HÁM; ?„M im¬M ` - ?„M #B i #ªQ #®B M?Q p"v M m M?Q i?¬M; i`"M T?€T M?Q ?„M- M?'i ç`M? +| i? T?€i ?mv ?B m [mªHÈM ?ÆM M[X

"ÎB pbi?QÆM; i? +O h-M S?"K +ÁM F?¬M; +| ?Q`M iQ`M F?¬B T?K+ - i?U+ HU+ i M?B M H` F?¬M; /€K /•v /Q +MM; h`b oB M- içK i?`B ç`Q i?Q€i F?ÄB MÆB M`v H`

>„M +kM; F?¬M; bÊ h`b oB M M`v ÎT?Q b m çm´B i?2Q- H`v F?Q HU+ #B M i?€B # M +?çv i`®M K°i # M iB T iK+ +?[i?QÆM; - +?d +¬M b®M; [m K°i Qi i?`B; B M- bÊi5 >ÆM M[ ` ç M # M M; Q`B- ?„M +QB M?Q H` ç€M? F?¬M; HçB- Km®M ç`Q i`

"ÎB pb pW `²B +?d H` pb HW M; Q`B M M F?¬M; +| i` M; QçB i?QÆM; - M M H9+ # +? h?ªQ J°+ *?B GBM? i` HB m M; QçB i?QÆM; - KB M; p i i?QÆM; FB HB M H`v i? i?'v çQÊ+ F?ûT HçB- iB T [m p`B +?mM; i?`B; B M- i?"K +?Q +| i? ?Q`M iQ`M æ•v H` +?¶ #B M i?€B +O K +?OM; Hmv M i? H¬M i?S ? B- F?¬M; +?d +| F?Q HU M[ i®+ ç° F?¬B T?K+ i?•M i? +MM; i®+ ç° /QÊ+ ?B m T?€i ?mv ç m pQÊi t i?Q`

@ h`mv çB- K†+ /M çm´B i?2Q5 J°i ?²B i?QÆM; i? +O i F?¬B T?K+ - i M?bM M; ;b HçB iU iBM M?Q p"vX

*ªK i?K çQÊ+ i?QÆM; i? +`T i®+ F?¬B T?K+ - h-M S?"K +kM; M?B m K°i Qi HÁM oB M T?Q b m i?2Q çm´B F?¬M; #Ä- +„M `„M; i?¬K M; ?oX

h-M S?"K i?"i H` +| +?9i M´B; B`M- pW `²B ?„M M?Q`M; M?`M H-M M[ - M?QM; h` i•K #`i i9+ - `ä ``M; H` F?¬M; ;B i+? i KbM? b) F?¬M; #Ä [m X

J v H` h`b oB M M`v imv ``M; i?U+ HU+ F?¬M; i?'T- bQ b€M? pÈB S?QM; "ç+? ok i?'T- M?QM; i®+ ç° bQ b€M? pÈB S?QM; "ç+? ok i?b FûK t F?¬M; Qi- i?"K +?Q b +| +?9i F?¬M; #`M; X

>B M içB h-M S?"K #` i?QÆM; - i®+ ç° +kM; +| +?9i; BªK tm®M; - i®+ ç° +O ? B M; #`i [m€ #ÎB pb h-M S?"K i`QÊ+ +?çv çB K°i F?QªM; +€+? - M M i`QM; F?QªM; i?ÈB F?¬M; +| i? M? M? M?Q p"v çm´B i?2QX

h-M S?"K K°i çQ`M; +?çv M? M?- K°i çQ`M; i` HB m i?QÆM; i? i` M M; Q`B- `i ç°M; F?~mX

G9+ `B F?ÄB ç°M; F?~m- h-M S?"K +| i? M; ?2 çQÊ+ #®M T?Q +| F?¬M; Qi M; Q ç M- i?"K +?Q H` +| K°i +?9i +€+? MÆB ç•v +kM; F?¬M; çO K°i /†K- #`i [m€ iU `² ibM? ?bM? +| +?9i F?¬M; ´M- i`QM; F?QªM; i?`B; B M M; „M F?¬M; B /€K iÈB; -M

G9+ M`v- imv ``M; ç½ H` ç K i®B- M?QM; pçM Hw F?¬M; K•v- €M? i`, M; i` M #-m HÈM- M; mv i b„+ M?Q MQÊ+- ç2K ççB ç` +?B m b€M; K°i KªM?X

a m F?B h-M S?"K +?çv ` F?ÄB ç°M; T?O F?¬M; H•m- h`b oB M +kM; ç½ +?çv p°B L?'i i?`B- iWM; ççQ €M? K„i i` M #®M T?Q bÆM i? HB M T?|M; ç M ? B ççQ M?•M `¼B +?çv i`®M +U+ M? M?- K°i çm´B K°i +?çv- `i M?B m +Q`M; ;Bª ç m +| i? +ª F?¬M; çÆM; BªMX

@ >„+ v M K iY çm´B i?2Q FB F?¬M; T?ªB H¨ æ¢B *?´M [m®+ h`b ;B h`b oB M b
M,K i M MY #QÊ+ oă h?€M? +O GB T h?9 M? >MM; æ¢B >°B H-M M¨v5
"ÎB p b i`QÊ+ H-M GB T h?9 M? >MM; æ¢B >°B M¨v #„i ç-m- ç¢B #° T?“M K¼B M;
+! F?¬M; Qi M; QÌB ç-m iB M H¨ M?“M` h`b oB MX
@ E?¬M; b B- +?„+ ?ŠM H¨ h`b oB M- ?„M çm´B i?2Q M; QÌB M¼ ç M i°i +MM; H¨
/o M?B M M; v +ª h`b oB M +kM; çm´B F?¬M; F`T5
G"TiS+ €M? K„i K¼B M; QÌB `ÆB tm®M; i` M M; QÌB h-M S?“K T?Q i`QÊ+X
@ L¨v iU ?² +kM; H¨ K°i oă h¬M +QÌM; ;Bª- ?ÆM M[i?U+ HU+ +ÁM F?¬M; i?´T5
*! M; QÌB M?½M HU+ i®i- pW HB + K„i HB M ç½ M?bM` X
@ h? M? b K i?B m MB M FB +kM; H¨ oă h¬M +QÌM; ;Bª\ E?¬M; i? M¨Q\ >„M i?Q
çO ? B KQÆB im´B - MB M F, M?Q p¨v +kM; ç½ i`Î i?“M? oă h¬M +QÌM; ;Bª- i`W F
*! +?9i M; QÌB KÎ iQ ? B K„i- F?¬M; i? iBM çQÊ+X
@ E?¬M; +-M i`W F?B- ?„M +?„+ ?ŠM H¨ E€ hQ+? \*?B hY h-M S?“K5 L; Q¢B i`W ?„
oă h?€M? h`b oB M +kM; F?¬M; H¨K ;b çQÊ+ +?S5
J°i H€i b m- H"TiS+ +! M; QÌB +! p ?QM; T?´M H MX
@ > B M;¨v i`QÊ+ F?¬M; TªB M;?2 M!B S?QM; "¢+? ok +kM; i?m Î i` M i v ?„M b
v m i?9 #bM? M;mv M5
@ E€ hQ+? *?B hY\ h?B m MB M M¨v /o M?B M H¨ E€ hQ+? *?B hY h-M S?“K\
h?2Q M¨v K°i iB M; ?QM; T?´M ?¬iQ- iWM; €M? K„i ?B m F€ FBM? M; ¢+ H-M M[`.
H9+ M¨v ç•v H¨ K¶B K°i +€B ç m M;QM; i`¼M; [m M b€iX

dNyX *?QÆM; dNN, J°i æm´B J°i *?¢vX

*?QÆM; dNN, J°i çm´B K°i +?¢vX

L?;!K /\ +?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

@ s2K` i?“i H¨ h-M S?“K5 \*?d H¨ F?¬M; #B i ?„M +MM; h`b oB M i`QM; H9+ ç! ç
+?mv M ;b\ ob b Q h`b oB M ç®B ?„M i?2Q çm´B F?¬M; #Ä\
o¨Q H9+ M¨v K¼B M; QÌB +kM; +¨M; i? K ?B m F€ p¨ +ªK i?´v ?SM; i?9 çSM; H M-
+?¢v iÈB MÆB ? B M; QÌB h-M S?“K +MM; h`b oB M KÈB pW +?¢v` X
@ J m M?bM Fb 5 J¼B M; QÌB +! i?´v ? v F?¬M; \ Í ç` T?QÆM; +! # +•v +´i?K +!
E?¬M; +-M TªB M!B- pW `²B ? B M; QÌB M¨v F?ŠM; ç`M? H¨ Î # M i`QM; i bK #ªQ
FªM, M; H¨ +?B K çQÊ+ i`¼M; #ªQ- M M h`b oB M KÈB +! i? i?2Q çm´B F?¬M; #
*! +?9i M; QÌB +! M?½M HU+ i®i- p¨Q H9+ M¨v ?¬iQ çSM; H MX
@ ZmªM?B M H¨ K°i K¨i ç` pB M +´- ? B M; QÌB M¨v i?“i H¨ ?ªQ +Æ /mv M5
J¼B M; QÌB ç m i? M i?Î- K¨ K°i Qi M; QÌB HÁM; /¢ F?! HQÌM; - i`QM; HÁM; H¢B #„i
J¨ h`b oB M Î /QÈB F?2 M9B- p¨Q H9+ M¨v `ä¨¨M; +kM; T?€i ?B M #®M T?Q bÆM
;Bª- i?´v +ªM? M¨v b„+ K†i ?„M F?¬M; F?ÄB i`-K tm®M; - #B i +€B M¨v F?ŠM; ç`M
T?S+X J¨ M?bM H¢B #!M; M; QÌB i? M? b„+ T?Q i`QÊ+ FB - ?„M H¨ ?”M ç M M; ?B
@ h`b oB M- i ç½ ;B Q i´i +ª #ªQ #®B H´v çQÊ+ +?Q M; QÆB- p b b Q M; QÆB +ÁM
M; QÆB M?´i ç`M? TªB ;B i i KÈB i?Qª K½M b Q\
> i H-M M¨v iÈB H-M F?€+ Î M; v H9+ M¨v- h-M S?“K ç M; +?¢v T?Q i`QÊ+ H¢B ?

@ *€B ;b\ h-M S?"K ç½ ç2K ç² p"i ;B Q iQ" M #° +?Q h`b oB M\

J¼B M;Q`B pW M;?2- M?'i i?`B i'i +ª €M? K„i ç m `ÆB H M i` M M;Q`B ?„+ v M K i
FB X

h`b oB M pW M;?2 b„+ K†i +`M; i? K F?| +QB- ?„M #B i h-M S?"K H` /`B çB i-K M
HU+ +O K¼B M;Q`B- pb p"v +kM; F?¬M; iÄ` v m FûK [m€i,

@ h-M S?"K- M;QÆB çQç i #ªQ #®B +O i - H9+ M"v ç•v M;QÆB F?¬M; i? F?¬M; +

@ h`b oB M- M;QÆB i?•M H` MY #QÈ+ oä h?€M? +Q`M; ;Bª- M m M?Q +ÁM #`i +
M?Q p"v +ÁM Km®M çç i çQÈ+ ç M?'i GB T h?9 M? >MM; æçB >°B M"v b Q\ G) M
/ M? b Q\

G9+ M"v h-M S?"K +kM; +Q`B M?çQ M|BX

@ hB m içT +?OM;- çB ibK +? i +?Q i 5

_®i +K+ h`b oB M F?¬M; F?ÄB F?¬M; #` FQ+? M´B ;B" M- K¼B M;Q`B iÈB i? K ;B
M"v- ççB i? ç m H` Km®M i`mv +¬m / M? HÊB- h-M S?"K i?mv i T?€T M?Q p"v b
€M? b€M;X

G" T iS+ ?„M HB M M;WM; HçB- i`Q`M; ç Q i`QM; i v i?"i M? M? t i [m K°i [m„ i
T?QÆM; pB M ?ÆM K°i M;?bM Kûi #`i K i" T ÎT?Q i` M K°i ççQ ç Q F?Q- b m ç| K°
i? M? b„+ ÎiB M T?QÆM; #´` 5

J°i ç Q M"v #´` - iU ?² M; v +ª M;mv i b„+ +kM; i`Î M M H` K` çB K°i Qi- ç Q F?Q
i?€+ MQÈ+ K"m ?Q" M; FBK p~v` t2M p"Q- +m²M +m°M i? Q i? Q- M?Q H` M;•M ?"

hQ" M #° bÆM +®+ Î /QÈB K°i ç Q M"v +kM; #` +?B m ç M b€M; i`QM;- ç'i`mM; M
tm®M; ç'i- K°i +€B `½M? b•m tm'i ?B M i` M K†i ç'i- H`K M;Q`B i M?bM i?'v K";B
æ€M; iB +- ?„M p` h-M S?"K i`QM; H9+ ç| pQÊi [m +U Hv +¬M; i`€+?- K°i ç Q M"v

@ LÆB M"v +| M?B m M;Q`B M;?2 çQÈ+ M?Q p"v- M;QÆB Km®M ;B i i /B i F?~m +
.QÈB +?•M h-M S?"K M? M?"M; K°i #QÈ+ HB M i`€M? F?ÄB ç Q F?Q M"v +¬M; F
+?•M ;Bª ;Bª M|BX

>„M M?bM ` çQÈ+ h`b oB M çQ+? i?"i H` #` KbM? +?¼+ M´B ;B" M- #ÎB pb pW `²B
?„M HçB +?çv` +U Hv F?¬M; M;„MX

G9+ M"v i?`B ;B M FûQ +`M; /`B- ç®B pÈB ?„M K" M|B +`M; +| HÊB- +| i? F?¬B T?
i?U+ HU+X

"i [m€ ?„M +kM; +| i? +ªK ;B€+ çQÈ+ mv HU+ K°i ç Q M"v +O h`b oB M `i KçM?
+?Q +ÁM KçM? ?ÆM S?QM; "ç+? ok K°i QiX

@ hB m iY ;BªQ ?Qç i- +QB M?Q H` +?çv ç M +?•M i`B ;|+ #B M- M;"v ?¬K M v M;Q
h`b oB M i?'v K°i ç Q M"v F?¬M; +| +?' + H M i€+ /KM;- €+ ç°+ M|B `^M;- b m ç| H-M
h-M S?"K X

@ s2K ` H9+ M"v ç•v h`b oB M i?"i H` ç°M; +ÆM iS+- +?d H` +?ŠM; #B i ç M i°i +
çQÈ+ i`¼M; #ªQ\ > v H` +ª ? B M;Q`B ç m #„i çQÈ+- h`b oB M M"v M?•M i•K #'i i9-
FB +O h-M S?"K +kM; çQç i\

@ E?¬M; T?ªB M|B M; v +ª S?QM; "ç+? ok +kM; i?m Îi` M i v h-M S?"K b Q\ h?U
+MM; S?QM; "ç+? ok H` F?¬M; b B #B i M?B m- M m h-M S?"K +| i?U+ HU+ M?Q
G) M"Q i`QÈ+ +?d H` iBM ç²M i?'i i?B i\

@ G9+ ç| i H` i" M K„i M?bM i?'v S?QM; "ç+? ok ç"Q i~m- i?U+ HU+ +O h-M S?"K
M,M; ;Bª5 "i [m€ i t2K ?B M içB ?„M iU ?² H` #` i?QÆM;- +?Q M M KÈB F?¬M;
/B M iQÆM; ç'mX

L?bM ? B #|M; M;QÌB Î/QÈB #QM; i` ,M; +?ϕv i`®M i?"i M? M?- K¼B M;QÌB ϕ m M; /-M ϕ½ F?¬M; +| K'v M;QÌB i?2Q ϕQÊ+ i®+ ϕ° +O h-M S?"K +MM; h`b oB M- /-M ? B M;QÌB iB m i?'i Î i`QM; K`M ϕ KX

> B M;QÌB h-M S?"K +MM; h`b oB M Î i` M #bM? M;mv M K°i ϕQÌM; +?ϕv p°B- [m +?mM; - ? B M;QÌB ϕ½ +?ϕv ` F?ÄB T?ϕK F?2 M9B pB- i`U+ iB T ϕB iÈB i` M #bM? +kM; /-M /-M M?bM F?¬M; i?'v i?•M °M? +O #¼M ?¼X

> B M;QÌB #¼M ?¼ ϕ m +| i?U+ HU+ iQÆM; ϕQÆM; pÈB MY #QÊ+ oä h?€M?- H9+ +| K'v M;QÌB +| i? b€M? p B +MM; #¼M ?¼- M M M?[M; M;QÌB M`v ϕm´B F?¬M; F .¼+ i?2Q ϕQÌM; ϕB- h-M S?"K K°i # M H`F?B m F?Q+? h`b oB M- K°i # M H`M? M i? +O KbM?X æ M H9+ M`v- KB M; p i i?QÆM; i` M M;U+ ?„M +kM; ϕ½ F?¬B T?K + -M K°i ϕQϕM i?ÌB ;B M ϕB m i``- M?QM; i?U+ HU+ +kM; F?¬B T?K+ ϕQÊ+ F?¬M; +?QM i?"M?5

L„K i v M„K +?†i- +ª M;QÌB +ªK ;B€+ ϕQÊ+ HU+ HQÊM; /•M; i`Q i`mv M ϕ MX

@ h`b oB M- i M;?o M;QÆB +kM; i`mv ϕm´B +| +?9i K i KÄB ϕB\

_®i +K+ - b„+ K†i h-M S?"K HϕM? H)Q- #¶M; M?B M M;WM; HϕB- b m ϕ| +?"K `½B t v M K iY ϕm´B i?2Q T?Q b mX

@ > ? - h-M S?"K- M;QÆB `®i +K+ +?ϕv F?¬M; M´B M[b Q5

h`b oB M i?'v h-M S?"K M;WM; HϕB- +?Q H`h-M S?"K ϕ½ FB i HU+ - F?¬M; F?ÄB i?U+ i - h-M S?"K K M; i?2Q i`¼M; i?QÆM;- +ÁM +| i? #ªQ i`b i®+ ϕ° M? M? M?C F?B M +?Q ?„M i?"T T?¬M FBM? M;ϕ+ `²B5

@ L;QÆB M|B b Q\

h-M S?"K +?d H`K M; i?2Q iB m w M;?B M M;šK M|B- ϕ²M; i?ÌB +ÁM +® w H° ` K ?¬K M v MÆB M`v ϕ½ i`Î M M K°i KªM? i`ÆM M?ÆM- M;QϕB i`W [m-M €Q pšM `€+ /ϕM; ?mv i M?K+ F?¬M; `ä M?Q pW `²B FB 5

@ E?¬M; +| F?ª M,M;5 oW `²B M;QÆB `ä ``M; H`#` i?QÆM; `i M†M;5

h?'v +ªM? M`v- h`b oB M F?¬M; F?ÄB KÎ iQ ? B K„i M?bM- F?¬M; i? iBM ϕQÊ+ bU

@ G) M`Q pW `²B i t2K ϕ M +kM; H`ªQ ;B€+ \ E?¬M; +| F?ª M,M;5 h F?¬M; +| F?

dNRX *?QÆM; 3yy, J M; hÈB *Y X URV

*?QÆM; 3yy, J M; iÈB +Y X URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%ööÇXÔU%ööÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

*?d H`[m FF?¬M; ϕ M ? B KQÆB T?9i- i?QÆM; i? +O h-M S?"K M?Q p"v- /o M?B ϕQ+? i?"i H`M;?2 `ÊM +ª M;QÌBX

@ > ?ª- h`b oB M- M`v +kM; T?ªB +ªK iϕ M;QÆB- /¼+ i?2Q ϕQÌM; ϕB M`v ϕm´B i?2 iQ`M #° `²B5

h-M ?QªM; iB T iK+ ϕM ;BÐM +QÌB M|B- i?'v h`b oB M H° ` #B m iB M? M?Q p"v- ? h`b oB M ϕ½ ϕϕi ϕQÊ+ `²BX

@ L?'i ϕ`M? H`pW `²B M;QÆB Î i`QM; K"i ϕ` +?B K ϕQÊ+ ϕ M /QÊ+ pB M +´ ;b- + p"v ?²B T?K+ i?QÆM; i? 5 :? iÎK- iB m iϕT +?OM; M;QÆB +kM; /€K i` m ϕM i 5

G9+ M`v h`b oB M +?d +| i? M;?o ϕ M K°i HQϕB F?ª M,M; FB K`i?¬BX

@ hMv iB M M;QÆB M;?o M?Q i? M"Q +kM; çQÊ+X
h-M S?"K +?d H" M?"M M?ç i M|B `^M;X
@ >W- h-M S?"K /M M;QÆB F?¬B T?K+ i?QÆM; i? i?b M?Q i? M"Q- H) M"Q M;C
M;QÆB +| i? bQ b€M? pÈB i b Q\
@ *?d + -M M;QÆB çWM; +| +?çv i`®M H-M i?S ? B M?Q pW `²B H" i®i `²B- #'i [m
M"v ç•v i +kM; b) F?¬M; +?Q M;QÆB +Æ ?°B H-M M[5
h`b oB M /-M /-M H½M? ioM? tm®M;- ?„M +kM; +| iU iBM +O KbM?- F?¬M; +| F?°
@ h`b oB M- H9+ M"v ç•v i ç®B pÈB M;QÆB M?QìM; M?"M H-M M[- i? M?QM; M
i•K #'i i9+- HÁM; i? K F?¬M; ç€v- M;QÆB b) ;B2Q;B| ;ti #½Q5
G9+ M"v F?Q i? i` M M;QìB h-M S?"K ççB #B M- M?½M i?-M bŠM; ;B¼M; M?bM
HçM? HMM; M|BX
@ *?d #^M; M;QÆB +kM; /€K M|B ` M?[M; HìB M?Q p"v\ h M?" p"Q5
a„+ Kti h`b oB M /[ iÊM- i`QìM; ç Q i`QM; i v H-M i?S ? B #´ p T?Q i`QÊ+ - K°i iª
Kti ç m #` /UM; H MX
a„+ Kti /[iÊM- F?Q F?B M i?B M ç` - i`QìM; ç Q M"v i`b ®+ ;BÆ H M- i`QìM; ç Q p
F?¬M; ;B M #®M T?Q #„i ç-m F`+?HB i# ç°M;- i?"i;B®M; M?Q H" pW +| pB M +
?'T i?m M;mv M F?Q T?QÆM; pB M K'v M;`M /tKX
E?Q i? K°i ç Q M"v M?Q ?²M;- H v ç°M; ?Q F?¬M;- î i` M ?Q F?¬M; `mM; ç°M;- +Ä
M;mv M M"v- #` ç Q F?Q +m²M; #çQ HÊB ?çB ;BªQ i?"M? #°i T?'M # v HQÊM F?„
+€i ç€;B'm î /QÊB +kM; #` ç Q F?Q ?'i î Kbm? H M- #B M i?"M? ççM T?€Q # v M
>ÆM M[h`b oB M M"v im Hmv M +?QM? H" EBK ? M;mv M F?Q- +?O b€i T?ç i- i?2
/m FbM? FBK b„+ F?„T # -m i`ìB i`9i tm®M;- ?Q`M iQ`M +?2 ç"v M;mv i b„+ b€M;
i`î i?"M? FBK [m M; b€M; +?|B M´B #"i- T?ªM; H"K M?Q ?Q`M; FBK F?„T MÆB i` M
G9+ M"v iQ`M i?•M h`b oB M ç m #` M;mv M F?Q FBK b„+ # Q p•v H'v- iUm M?Q H
FBK b„+ - ç^M; ç^M; b€i F?Q5
@ EBK L;¼+ çQçM ?²M ç Q5
> B K„i ?„M HçM? HMM; M;?B K M;?` M?bM i?B m MB M i`QÊ+ K„i- i`QM; KB M; K
F?„+ - i`QìM; ç Q i`QM; i v HB M T?€i` K°i ççQ ç Q F?Q i?"i HÈM ç M i`,K i`QÊ
K M? K¬M; /`M; /`M;- K°i F?B +?ûK` - M?'i i?ìB HB M ?| i?"M? +m²M; GQM; #B M
T?B M;B M; çªQ ?ªB- ;B| M´B K•v T?mM- ççB ç` +?mv M ç°M;5
æ Q F?Q M?„K M; v i` M M;QìB h-M S?"K `ÆB tm®M;- ; -M F +?d H" K°i Qi M,M; H
`€+? iª iÆB i` M Kti ç'i- içQ i?"M? K°i +€B F?2 b•m M?bM i?'v K";B"i KbM?X
æ•v H" +QìM; ;Bª MY #QÊ+ oä h?€M?- M; v +ª h-M S?"K +kM; F?¬M; /€K +| MY
çB K h`b oB M #„i ç-m i?B i`B M ç Q T?€T ç½ H°` i?-M b„+ M;QM; i`¼M;- çÊB ç®
?„M +kM; H" H"TiS+ tm'i` oQÆM; h`M ç QX
@ S?€+? æ Q *?B L?•M æ Q5
a m ç| - ?„M +kM; H" K°i iB M; i`-K m¬M;- #QÊ+ ` K°i #QÊ+ p T?Q i`QÊ+ - H'v ç
i?B M ç` M;mv M F?Q- [m M; /B K çÄ ç"K- M?'i i?ìB M?Q ?Ä bÆM #çQ T?€i- #¶M
K°i KªM? ?ªB /QÆM; FBK b„+ FB X
J°i ç Q M"v +O h-M S?"K- +?QM? H" h`M ç Q i?S +i?S ? B F i?ÊT "€ oQÆM; ç Q
+ªK M;° H-M M[- ?¬K M v`®i +K+ +| i? T?€i ?mv` mv HU+ ´M ç`M?- K°i ç Q M
F?B M +?Q ?Q F?¬M; `mM; ç°M;X

J°i pÁM; ç Q F?Q- iU ?² b) F?B M +?Q F?¬M; ;B M ç´ M€i- i?"K +?Q ç Q F?Q +O
iK ?ÆM +O h`b oB M- ç Q F?Q F?¬M; +| iQ M?Q ç®B T?QÆM;- M?QM; M,M; HQÊM
M?B m H„K5

> B +´ ç Q F?Q ç m H¨ F?Q i? ç°i T?€ T?Q +?•M i`ÌB- î;B[ F?¬M; i`mM; M?Q H
+m°M- H¨i 9T H Q iÈB +?¶ ç®B T?QÆM;5

P M?5

_®i +K+- ? B ç¢Q ç Q F?Q i?"i;B®M; M?Q H¨ ? B pB M +´ +m²M; GQM; i?"i HÈM î
M? m- FBK b„+ EBK ? M;mv M F?Q +MM; çÄ b„+ >Ä ? M;mv M F?Q- ç m H¨ F?¬M
ç®B T?QÆM;X

S?ªM; T?'i M?Q +?•M FBK i Q M;° ?Qª HÁ5

h?B M ç` M; M; /¼+- +¬m p²M; [m€M M;mv i5

G¨ p¨M; i?"i F?¬M; bÊ HY - +?•M ?Ä ç®i FBK i?B i\

> B +´ M,M; HQÊM; ç m H¨ F?B Mi?B M ç` ç°M; /mM; ;†T M? m- H¨TiS+ T?€i` iE
M;mv i- F?B M +?Q +ª v m i?9 #bM? M;mv M- p¢M i?9 M^K T?K+ i¢B +?¶- F?¬M; /

J°i iB M; M´- î;B[F?¬M; i`mM; T?€i` [m M; K M; +ÁM Km®M +?|B K„i ?ÆM JB
i`QM; M?€v K„i T?ªM; T?'i M?Q Km®M ç2K ?ÆM T?•M MY v m i?9 #bM? M;mv M M

oW `²B ? B M;QìB h¬M S?¨K +MM; h`b oB M #¬M # çB` F?ÄB K°i KªM? bÆM +¢
çm´B i?2Q T?Q b m ? B M;QìB- H9+ M¨v #îB pb /¬M /¬M çm´B F?¬M; F`T K¨ Km®
K¨M M?Q p¨v- M?'i i?ìB +ª ç€K iBM? i?¬M T?'M +?'M- i`€B H¢B H¨ i®+ ç° M? M? ?

h`b oB M +?QM? H¨ MY #QÈ+ oä h?€M? +QìM; ;Bª- îi`QM; GB T h?9 M? >MM;
M;QìB +?9 w5

J¨ M;QìB FB - çQÊ+ M;QìB tQM; H¨ E€ hQ+? *?B hY- ç²M; /¢M; H¨ H¬M HQÊi H¨K
M;Êi- H9+ i`QÊ+ M;?2 ç²M +ÁM ç€M? #¢B [m ç²M; /¢M; H¨ MY #QÈ+ oä h?€M? +

*| i? M|B- K¼B M;QìB ç®B pÈB i?U+ HU+ +O h¬M S?¨K ç m H¨ `¨i +?ì KQM;5

J¨ H9+ M¨v pW T?€i bBM? ;B Q #QM?- K¼B M;QìB HB M +| i? iQîM; iQÊM; ç M M
+?B M F?¬M; i? #Ä [m 5

EB K°i # M- #¬m i`ÌB i` M- HQÐM; HQ¢B M,M; HQÊM; ?²M; FBK ç M; F?¬M; M;W
/¬M #B M i?"M? K¨m t M?- p¨Q H9+ M¨v ? B HQ¢B M,M; HQÊM; ç m H¨ +ÁM i?W
F?Q +?Q M;QìB +ªK ;B€+ +?d +?®+ H€i- +ª ? B b) i`B i ç iB m i€MX

oW `²B H9+ ? B M;QìB ;B Q #QM?- i` M #bM? M;mv M M?Q H¨ K¼+ H M K°i i?€E
i?9+- i?€B /QÆM; M¨v M?Q H¨ ?¢ tm®M; /QÈB +?•M M9B- iQ¨M #° #bM? M;mv M ç

G9+ M¨v ç·v î/QÈB +?QM? /B M;B Q T?QM;- M?bM M?Q H¨ i? M? i? iQ HÈM- i?"
i? ç€M? # v oä h¬M T?´ i?¬M;- M?QM; i` M i?U+ i +?d H¨ ? B M;QìB #¼M ?„M i?
K¨ i?¬B5

"i [m€b m F?B i?Y K°i H¬M- i`QM; HÁM; ? B M;QìB ç m F?¬M; F?ÄB ·K i?¬K M;Q
#B i i?U+ HU+ +O ç®B T?QÆM; F?¬M; i? F?BM? i?QìM;X

E iB T- ? B M;QìB +kM; F?¬M; +| /WM; H¢B M?B m H„K- i?"K +?Q +kM; F?¬M; +|
M;?` M?bM ç®B T?QÆM;- b m ç| ? B ç¢Q i?•MªM? #„i ç¬m iW ? B # M T?•M #B i

dNkX *?QÆM; 3yR, J M; hÈB *Y X UkV

*?QÆM; 3yR, J M; iÈB +Y X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

P M?5 P M?5 P M?5

h?•M ?bM? ? B M;QÌB i?"i M? M? H Q p"Q +MM; K°i +?¶- i`QÌM; Ç Q ÇQÇM M?"M-
+U+ ; -M ;B Q FQ+? +MM; K°i +?¶- T?ªM; T?'i M?Q ÇB M [m M; ?Ä i?Ç+? - FBK [m
+?mM; [m M?- ;B[F?-M; i`mM; M´B H M K°i ?²B KQ b Q b ?Q H H`K M;QÌB i?C

J°i Qi+QÌM; ;Bª ÇB i?2Q T?Q b m h-M S?"K +MM; h`b oB M- i®+ Ç° M? M? p"Q H9
pÁM; p" B /†K- M?bM Ç M ? B M;QÌB ;B Q i?O i` M #-m i`lB M"v- +kM; Ç m F?-M; F

@ h-M S?"K M"v [mª M?B M `i KÇM?5 .o M?B M M; v +ª h`b oB M i`QM; F?QªM; i
H`K ;b ÇQÊ+ ?„M5

@ æ9M; p"v- H9+ M"v Ç•v i? K ;B GB T h?9 M? >MM; æÇB >°B- M,K i M MY #QÊ-
K¶B K°i +€B Ç m +| iU iBM ÇÇi ÇQÊ+ Ç M?'i5

@ S?QM; "Ç+? ok ÇQÊ+ tQM; H`i®+ Ç° Ç M?'i- K" HU+ +¬M; FQ+? +O h`b oB M M
o•M S?B >²M;5 L?QM; ?B M iÇB h-M S?"K /o M?B M +| i? +MM; ?„M ;B`M ;+Q i?"

@ Zm€ KÇM? K)5 L; "v Ç| F?-M; +| i?'v h-M S?"K M"v +MM; S?QM; "Ç+? ok ;B Q +
iB +5 h-M S?"K ÇQ+? i?"i H" ?Q" M iQ" M +| i?U+ HU+ bQ b€M? pÊB MY #QÊ+ oä
S?QM; "Ç+? ok +kM; F?-M; T?ªB H" F?-M; +| F?ª M,M;5

@ E?-M; b B- i`QÊ+ +ÁM +| `i M?B m M;QÌB bmv ÇQ€M- pB + h-M S?"K i?„M; S?
i? H" S?QM; "Ç+? ok #` i`¼M; i?QÆM; ?Q†+ H" F?BM? Ç`+? KÊB M?Q p"v- M?QM;
ok #ÇB /QÊB i v ?„M iU ?² H" F?-M; Q MX

h` M #-m i`lB- i? M? i? +O h-M S?"K +MM; h`b oB M ;B Q #QM? +kM; ÇO +?'M
K" M M"v- i`i +ª K¼B M;QÌB F?-M; F?ÄB M?Ä ;B¼M; M; ?` Hm"M- ?B M iÇB ?-m M?
S?"K imv i Ç®B +| i?U+ HU+ bQ b€M? pÊB MY #QÊ+ oä h?€M?5

P M?5

J°i # M FB - i` M #-m i`lB- ? B M;QÌB h-M S?"K +MM; h`b oB M HÇB K°i H-M M[
i?•M ?bM? #¶M; M?B M T?•M F? B- Ç m iU i`Îtm®M; i` M K†i Ç'iX

"ÎB pb ? B M;QÌB F?-M; ÇÇi iÈB +ªM? ;BÈB oä h?€M?- imv Ç m +| i? i`QM; i?lB ;
M?QM; +kM; F?-M; i? Î i` M F?-M; i`mM; iB M ?"M? /WM; HÇB i?lB ;B M [m€ /`B

G9+ i`Îtm®M; K†i Ç'i- h`b oB M +| p ?ÆB +| +?9i i?Î ?´M ? M- M?QM; h-M S?"K i
F?Q HU+ ? B M;QÌB +? M? H +? Î H9+ M"v HB M ?B M H° ÇB `X E?Q HU+ +O h-
F?-M; +-M HQ H„M; p'M Ç i? M,M;X

G9+ M"v h`b oB M F?B T bÊ F?-M; M;Èi- ?„M p®M H" /U Ç`M? , p"Q +ªM? ;BÈB +O
?²M ?"m- Km®M +MM; h-M S?"K FûQ /`B i€+ +?B M- M?QM; i?'v h-M S?"K Î /QÊB
i?Ov i`B m +O ?„M- /o M?B M +ÁM +| i? /mv i`b /€M; /'T #bM? v M M?Q p"v- i?"K
Ç€M? +`M; ?„M;5 æB m M"v H`K +?Q ?„M T?ªB #„i Ç-m ?Q`B M;?B +?B M i?m"i +"

J` Î Ç®B /B M- h-M S?"K ÇQ+? i?"i H" +ªK ;B€+ +ÁM i®i ?ÆM pW `²B `i M?B m-
;B Q Ç`m- /QÊ+ HU+ i`€B HÇB H" T?€i ?mv ÇB ` M? M? ?ÆM- imv `^M; i?U+ HU+
T?QM; - M?QM; K" +kM; +| i? T?€i ?mv ?ÆM +?QM i?"M?X

o T?-M p'M Ç HQÊM; M;mv M F?Q- ?„M i`ªK L; ?`+? i?"M? h¬M- p¬ Hm"M H" Ç° /`
F?-B T?K+ Ç m KÇM? ?ÆM i?QÌM; M?•M `i M?B m- ?ÆM M[ i` M M;QÌB +O ?„M
#ªM F?-M; +-M HQ H„M; p'M Ç M"vX

L m h`b oB M i?U+ bU Km®M Ç€M? H•m /`B- ?„M ÇQ+? t€+ H" F?-M; +-M HQ H„M;

"i [m€ F?B M h-M S?"K •K i?-K F?B T bÊ +?QM? H"- i` M M;QÌB h`b oB M iU ?² +
M;U `i KÇM?- pW `²B H9+ ? B M;QÌB + "M +?B M- oQÆM; i`M Ç Q +O ?„M Ç½ iWM

ç®B T?QÆM;- M?QM; K" F?¬M; +| i¢Q i?"M? i?QÆM; i' M; b +?Q ç®B T?QÆM;- i?"
H"K + ' i v +O ?„M •K i?¬K i /¢BX

h-M S?"K T?ÄM; +?WM;- HU+ T?ÁM; M;U +O FB M M°B ;B€T M"v i?"K +?Q +ÁM
?„M H"v çQÊ+ î` M M;QÌB æ Q oQÆM; i?O K° M?•M5

"'i [m€ M°B ;B€T +O ?„M î pW i?W i?K K°i FQ+? +O "€M h?¬M F?¬B H¶B- ç½ #`
+ÁM M°B ;B€T +O ç®B T?QÆM; i?"T T?¬M ?Q" M +?dM?- i?"K +?Q +ÁM +| i? # Q

@ EB M M°B ;B€T M"v +?ŠM; H) H" ?„M pW çQ¢i çQÊ+ î`QM; ç°M; T?O FB \

> B K„i h-M S?"K M;QM; iK- ç®B pÈB +?'i HQÊM; +O FB M M°B ;B€T M"v +kM; `i
ok +?B F?Q T?ÁM; M;U ?B M i¢B +O ?„M +kM; H" F?¬M; b B #B i M?B m- M m ?
T?ÁM; M;U +O ?„M +| i? ç + Q i? K K°i i-M; i?S- ç M K°i i`bM? ç°FBM? F?OM;!

h-M S?"K p®M F?¬M; M;?o [m Km®M çQ¢i çB #ªQ #®B +O ç®B T?QÆM;- #'i [m€
iÈB- ?„M iU M?B M b) F?¬M; +U imv iX

@ G) M"Q i` M M;QÌB ?„M +kM; +| i?O çQ¢M T?ÁM; M;U HÊB ?¢B ;b b Q\

J" `i pW F?ÈT- h`b oB M ç²M; /¢M; +kM; +ªK i?'v FBM? M;¢+ ç®B pÈB F?Q HU+ +O
ç Q +O ?„M +kM; +| p`B H-M i`ªK ç M i` M M;QÌB ç®B T?QÆM;- M?QM; K" F?¬M;
i' MX

L M i`QM; HÁM; ?„M ç²M; /¢M; +kM; +| /U ç`M? M?Q h-M S?"K- M;?o iÈB i?m çQ
çQ¢M T?ÁM; M;U +O h-M S?"KX

*S M?Q p"v- b m F?B ? B M;QÌB `ÆB tm®M; K†i ç'i ç m H¢M? HMM; M?bM ç®B T
+€+ HQ¢B +?O wX

@ hB m i¢T +?OM;- M;"v ?¬K M v M m F?¬M; +?ûK ;B i M;QÆB Î +?¶ M"v- #ªM i?B

a m K°i H€i- h`b oB M M"v iU ?² ç½ ?Q" M iQ" M F?¬B T?K+ i? M,M;- pb p"v i`QM;
i?ÌB i`QÌM; ç Q i`QM; i v #„i ç-m i€+ ç°M; i?B M ç` M;mv M F?Q H-M i?S ? B- iU
+?B m +`M; +QÌM; ç¢B ?ÆM pW `²B- Km®M K°i H-M ;BªB [mv i ç®B T?QÆM;X

@ h`b oB M- M?Q p"v M;QÆB +?ì bY ?¼ çB i?¬B5 E?¬M;- b m M;"v ?¬K M v- ?¼ ç
;b /MM;X

h-M S?"K p"Q H9+ M"v +?B M w +U+ i?`M?- +?ûK ;B i h`b oB M- M°B ;B€T FB b) i
?ÆM M[?„M +ÁM +¬K i?"T T?¬M v M i•K i?QªB K€B5

"ÎB pb H" h`b oB M M"v iU KbM? K M; ç² iÈB +Y 5

@ > ? - /äM; /¢+5

h`b oB M iU M?B M H" M;?² çQÊ+ w iS i`QM; HÌB M;B +O h-M S?"K- M?'i i?ÌB ;B
+O ?„M +kM; ç½ +?m`M #` ?Q" M i'i- iMv i?2Q i`QÌM; ç Q +O ?„M HB M ?QÊM; H

h`QM; H9+ b€i M ç|- M;mv i b„+ i` M #bM? M;mv M iU ?² #¶M; M?B MªK ç¢K tm
oB M +kM; #¶M; M?B M FBK [m M; i,M; p¼i- M®B i?ŠM; T?Q +?•M i`ÌB- F?B M i
p•M #„i ç-m F?ÎB ç°M;5

J" Î M; v H9+ M"v- i`QÌM; ç Q i`QM; i v h`b oB M #¶M; M?B M +?ûK ` p T?Q i`Q

L?'i i?ÌB- i`QM; T?QÆM; pB M ?ÆM K°i M;?bM Kûi- EBK ? M;mv M F?Q #` ç Q i?
[m - M?Q H" MQÊ+ b¬M; i? Q i? Q FûQ /`B F?¬M; /Si- H¢B M?Q K°i iÁ EBK aÆM
b€M; +?|B M"v +?B m ?ÆM T?•M MY #-m i`ÌB ç K i?"M? t M? p`M; `U+ `Ð- M?Q H
?¢ T?"K p"v5

EBK [m M; /•M; i`Q M"v #„i ç-m F?ÎB ç°M;- i?"K +?Q H" Î i`QM; ?ÆM T?•M MY v
ç-m F?m +?i€M çB` M;Q`B- F?B M 'v M;QÌB Î M;Q`B p•v t2K- p"Q H9+ M"v +ª ç€
+?•K ç•K p"Q i`QM; / i?'i KbM?- KÆ ?² H" ç m ç M KS+ Km®M ?ûi H M- H"K +ª ç€
F?¬M; ;b b€M? çQÊ+X

dNjX *?QÆM; 3yk, h?B M h`"M :B€TX URV

*?QÆM; 3yk, h?B M h`"M :B€TX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%ööÇXÔU%ööÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ Zm€ K¢M? K)- +€M? i v +O i ç m KÆ ?² i /¢B5

@ EBK b„+ M;mv M F?Q M`v i¢Q ` [m M; K M;- [mª i?U+ H`K +?Q M;QÌB F?| +| i?

@ Iv HU+ K°i ç Q FB /o M?B M +QÌM; ç¢B ç M i`bM? ç° M`v5 h T?ÄM; +?WM; i`
h?€M? +QÌM; ;Bª +O GB T h?9 M? >MM; æ¢B >°B H-M M`v- i?U+ HU+ +O h`b oB
i K5

@ Zmª M?B M H` M|B +| i? i` M? çQ¢i ;BªB [m€M [m•M pÈB o•M S?B >²M; çQÊ+ t

@ E?¬M; b B- i?U+ HU+ h`b oB M M`v T?ÄM; +?WM; H` S?QM; "¢+? ok +kM; F?¬M

@ h`b oB M M`v /o M?B M +| i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B M?Q i? - h-M S?`K FB ?„M +| F

G"TiS+- iWM; ç¢Q €M? K„i K M; i?2Q F?B T bÊ #„M p T?Q M KiY FBK b„+ ;B®M
K°i Qi M;QÌB +ÁM H¢B i?b H` M?bM p T?Q i?B m MB M i? M? b K ç®B /B M h`b
H„M; H MX

@ hmv `^M; i®+ ç° +O h`b oB M M`v +ÁM +| +?9i F?¬M; #^M; S?QM; "¢+? ok- M?Q
H` +ÁM K¢M? ?ÆM S?QM; "¢+? ok K°i QiX

G9+ M`v b„+ K†i +O h-M S?`K +kM; i`-K tm®M; - +ªK i?`v K°i HQ¢B M;mv +Æ /•M
?„M +kM; #„i ç-m v M H†M; [m€M b€i p-M; hBM? h?-M FB - H9+ M`v imv i?€B /QX
tm'i?B M i¢B i`QM; |+ +O ?„MX

J†i F?€+ F?®B hBM? h?-M +ÁM H¢B FB H` [m v +?mM; [m M? #ªM iBM? i?€B /Q
F?¬M; M;WM; /šM /„i hBM? h?-M HU+X

hBM? h?-M HU+ M²M; M†+ +m²M +m°M- F?¬M; M;WM; iW i` M #-m i`lB ç€M? tm®M
+?“K `½B #` K°i KªM? iBM? [m M; p•v [m M?- H9+ M`v ç•v +| i? H` #ÎB pb K°i HQ
S?`K +ªK ;B€+ çQÊ+ KbM? ç®B pÈB F?®B hBM? h?-M i?S #ªv FB - +?“+ ?šM H` Î
+| HU+ +ªK SM; i,M; K¢M? F?¬M; QiX

h?2Q hBM? h?-M HU+ M;-K #®+ H M- +| p `i H` ç†+ #B iX J°i HQ¢B hBM? h?-M
h?´M;mv M F?Q- iU ?² +ÁM +| t2M p`Q ç†+ ?B m T?ÁM; M;UX

*`M; H`K +?Q h-M S?`K FBM? ?d +?QM? H`- ?„M T?€i?B M i?2Q KbM? +ªK M;° ç®
b•m b„+ - >mv M ok K +?OM; i`QM; i? M°B +kM; H"TiS+ i`mv M ç M +€+ HQ¢B
i?“i bU H` i?-M /B m- /o M?B M F?B M ?„M ç®B pÈB h?´ ? M;mv M F?Q +kM; #„i
HU+ M„K i`QM; i vX

@ h?B M M? B JBM? L;mv i ç Q5

a m K°i F?„+- K°i ç¢Q ç Q F?Q FBK b„+ p¬ +MM; K¢M? K) Î i`QM; H9+ ç! #¶M; M?
ç` - h`b oB M FB +kM; p`Q H9+ M`v #„i ç-m +?QM? i?S+ T?|M; tm'i pk F„X

æ Q F?Q FBK b„+ FB pW tm'i?B M- K°i HQ¢B F?Q i? +U+ F€ #€ ç¢Q HB M T?€i
iU ?² H` F?B M +?Q i`QM; HÁM; K¼B M;QÌB ç m #` ûTiÈB F?| +| i? ?¬ ?'TX

Í i`QÈ+ K„i- i`QM; i?B M ç` K¢M? K) +?ÈT ç°M; - M;mv i b„+ +kM; ?Q`M iQ`M #`
M?bM ç M K°i ç¢Q ç Q F?Q FBK b„+ K¢M? K) +?Q iWM; +| iW i`QÈ+ ç M M v- i`m
ç° +U+ M? M?- K M; i?2Q i'i +ª H Q p T?Q h-M S?`K5

a m K°i F?„+- FBK [m M; M˘v #¶M; M?B M ?| i?˘M? K°i pÁM; i˘,M; ˘^K FBK b„+5 J
b„+ FB b€M; +?|B F?¬M; ;b b€M? çQÊ+- pW tm'i ?B M HB M ?Q˘M iQ˘M +?2 H'T
i˘lB5

æ¢B ç` iU ?² #` [m"i H M # i?QÊ+- +•v +Ä FQ+? #„M #®M T?Q - i'i +ª; b ç| M; ,M
FBK b„+ M˘v- ç m #` +?†M M; M; +?†i çSi- i'i +ª K¼B p"i +?Q /M +SM; ˘„M ç M ç•m
FB - ç m #` +?B H˘K ? B MY 5

J°i ç Q M˘v çQ+? t€+ çO +QlM; ç¢B5

*QlM; ç¢B ç M i?B M F?¬M; ç¢B #B M- ç¢B ç` +kM; ˘mM; ç°M;5

J˘ K°i # M FB - +ªK i?K çQÊ+ K°i ç Q +QlM; ç¢B H Q M? M? K˘ iÈB- h-M S?˘K +?
+ªK M; ° ?mv M /B m iW i˘QM; K +?OM; i˘mv M ç M- p˘Q H9+ M˘v iBM? [m M; iQ˘M
iK- î i˘QM; i?lB ;B M +U+ M? M?X Í +?¶M „K i v +O ?„M /QlM; M?Q H˘ +| K°i pB
i?"i HÈM tm'i ?B M5

@ *?m h?B M iBM? H [mv M5

h˘QM; KB M; [m€i HÈM K°i iB M; - #ªv F?®B hBM? h?-M HU+ M;QM; iK î K°i [mv
i˘QÊ+5 J M? K¬M; +m²M +m°M- M?Q H˘ K°i pB M h?B M M;Q¢B pšM i?¢+?- # Q p•
i˘U+ iB T +MM; pÁM; i˘,M; ˘^K FBK b„+ i?"i HÈM FB ç®B #QM? +?mM; K°i +?¶5

P M?5

E?¬M; i? #m¬M; i? - î T?Q +?•M i˘lB p +?¢K p˘Q M? m5

hBM? [m M; +MM; €M? i˘,M; i˘ M? çQ¢i +?B m b€M; ;B[i?B M ç` 5 *?9M; iBM? +
i˘ M? M? m T?€i b€M;5

J°i K˘M M˘v- +kM; çO +?'M ç°M; M?•M i•K5 L?[M; M;QlB p•v t2K î # M M;Q˘B- p˘Q
F?¬M; F?ÄB Kî iQ ? B K„i M?bM- M?bM +ªM? iQÊM; ?Q H K˘ M;mv ?B K î ;B[F?

J¼B M;QlB +?'M ç°M; h˘b oB M +QlM; ç¢B- ç²M; i?lB +kM; F?B T bÊ h-M S?˘K #B
L;?2 ç²M i? M? b K i?B m MB M M˘v +?d KÈB ç°i T?€ ç M oä h¬M +?B +ªM? MY M,
?¬K M v /o M?B M i?U+ bU ç½ +| i? i˘ M? +?'T +MM; MY #QÊ+ oä h?€M?5

æ²M; i?lB h˘b oB M M˘v +ÁM H˘ M;QlB M´B #"i i˘QM; MY #QÊ+ oä h?€M?- €M? hB
FBK b„+ i?¬M T? HšM M? m- /o M?B M ?Q˘M iQ˘M F?¬M; +| tm i? ˘ÆB tm®M; ?¢
bY /KM; pk F„+QlM; ç¢B- /o M?B M +ÁM +| i? +MM; M? m iQÆM; tSM;5

E€ hQ+? *?B hY +?Q çO ? B KQÆB im´B FB - [mª i?U+ H˘K +?Q M;QlB i +ªK i?˘v
:B[F?¬M; i˘mM;- +?9M; iBM? p˘ KBM? M;mv i i˘ M? b€M;- p˘Q H9+ M˘v TªM; M
iBM? M;mv i i?-M ç¢Q5

æ•v H˘ +?B M ç'm +O MY #QÊ+ oä h?€M?5 G˘K +?Q M;QlB i +ªK i?˘v M?B i?mv
K°i M;QlB +?B M ç'm i˘QM; ç| +?QM? H˘ KbM?5

@ G9+ M˘v ç•v ç M i°i +MM; M;QlB M˘Q b) i?„M; çQÊ+\\

•M? K„i +O i'i +ª M;QlB p•v t2K ç m F?¬M; Hv F? B +ªM? iQÊM; iBM? M;mv i T?•
i?-K çQ€M t2K F i [mª b) M?Q i? M˘Q- #'i [m€ +€B F i [mª M˘v i?"i bU H˘ F?| +| i?

h˘QM; HÁM; +O #'i F€ B ç m F?¬M; +| ç€T F?šM; ç`M? €MX

P M?5

a m K°i F?„+- i˘ M #-m i˘lB- +?9M; iBM? p˘ KBM? M;mv i ˘®i +K+ tªv ˘ p +?¢K +
? B F?®B pšM i?¢+? i?"i HÈM iW h?B M M;Q¢B- î /QÊB i®+ ç° +U+ M? M?- #¶M; i
iS+ T?€i ˘ #¢Q i¢+ FBM? i?B M ç°M; ç` 5

h?2Q #¢Q i¢+ M´imM; M¨v- K°i Qi M; QìB p•v t2K i`®M î` M bÆM i? [m M F?€M +
i?'v bÆM i? /QÈB +?•M F`+? HB i+?'M ¸°M; H M- M?Q H¨ Km®M ¸´ M€i` p¨v- K
+?'M ¸°M; FB i`MM; FQ+? i?"i HÈM- /o M?B M H¨K i•K i?-M / Q ¸°M; H MX
J¼B M; QìB `i F?-M; / /`M; KÈB ´M ¸`M? tm®M; - FBM? ?²M +?Q ¸`M? K¨ M; ~M; ¸
#¢Q i¢+ M´imM; FB - HB M i?'v ? B ¸¢Q M?•M ªM? ; B Q +?B M FB +kM; #` #¢Q i
çSi /•v # v ` t t - b m ¸| ?mM; ?,M; M; ½ tm®M; i` M K†i ¸'i- +€+? t M? m +ª i`,K
h?bM? i?`+?5
h?2Q ? B M; QìB M¨v ?mM; ?,M; i M; ½ tm®M; ¸'i- iQ¨M #° #bM? M; mv M i`QM; M?
p„M; p H M5
•M? i`,M; i` M #-m i`ìB p¨Q H9+ M¨v `®i +K+ +kM; HûM H9i iW i`QM; i-M; K•
b„+ M?Q MQÈ+ +?ªv tm¬B /QÈB- iWM; ¸¢Q M?½M i?-M ¸ m M?bM p T?Q ;B[
? B M; QìB h`b oB M +MM; h-M S?¨K ¸ m M; ½ tm®M; i` M K†i ¸'i- [m ?²B H•m ¸ m F

dN9X *?QÆM; 3yj, h?B M h`"M :B€TX Ukv

*?QÆM; 3yj, h?B M h`"M :B€TX Ukv

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

@ æ M i°i +MM; H¨ B i?„M; \ G¨ h`b oB M ? v h-M S?¨K\ > v H¨ HQÐM; #¢B +•m i?

æ€K M; QìB p•v t2K p¨Q H9+ M¨v ¸ m M; WM; H¢B ?¬ ?'T M?bM p¨Q ;B[b•M- ¸ m F
i`-K K†+X

J°i Qi M; QìB ¸ M; bmv ¸Q€M t2K +?B M [mª- M?QM; K°i Qi M; QìB ¸½ #„i ¸-m M„K
i? K MB K ¸ M; M; Q M; Q2 T?M ¸°M; - M m iB T [m +?®+ H€i K¨ ? B M; QìB M¨v F
+?WM; b) +| K°i Qi M; QìB +?¢v tm®M; T?Q /QÈBX

L?[M; M; QìB M¨v ¸ m #B i- i` M M; QìB h-M S?¨K +MM; h`b oB M +| i`¼M; #ªQ5 G9
î i`bM? ¸°`i HÈM +?QM? H¨ pb i`¼M; #ªQ M¨v5 E?B M +?Q i'i +ª K¼B M; QìB F?-
"

J¨ M; v H9+ +| M; QìB ¸`M? H Q tm®M; bÆM i? - ;B[ b•M `®i +K+ +| K°i iB M; /`p
i?'v K°i ¸¢Q M?•M ªM? +?"K`½B ¸SM; H M- ¸²M; i?ìB i` M K†i /-M /-M H°` iB m
@ G¨ h`b oB M5

J°i Qi MM; QìB i` M bÆM i? F?-M; F?ÄB /WM; #QÈ+- ¸ i? K MB K i`QM; HÁM; tr
+?Q /M H¨ MY #QÈ+ oä h?€M? #`i?QÆM; - +?d +-M F?-M; T?ªB i`¼M; i?QÆM; i`
h¬M i?-M; i?QìM; +| i? ¸®B T?|X

@ > ? - h-M S?¨K- M; QÆB /€K ¸'m +MM; i 5 L; QÆB #B i i` M M; QìB i K†+ H¨ +€
:B€T5 J†i i` M +| K°i M; ?bM +€B i`"M T?€T T?ÁM; M; U- /M H¨ HU+ +¬M; FQ+? +O
M?Q M? m- M?QM; M; QÆB +| i? +¬M; T?€T?ÁM; M; U+O i b Q\

@ E?-M; bÊ M|B +?Q M; QÆB #B i- M?QM; ¸€M; iB + M; QÆB ¸½ F?-M; M; ?2 ¸QÈ
i?"K +?Q +| i? KB M +QÐM; i?W M?"M ¸QÈ+ K°i FQ+? +O oä h?€M? bÆ +'T5 L
h?B M h`"M :B€T M¨v- /M +? i ¸B- M¨v +kM; +QB M?Q H¨ pBM? ?¢M? +O M; QÆB5

a m K°i F?„+- iB M; +QÌB H°K +°M +O h°b oB M M!B- i? M? •K M°v +kM; H°imv M
Km®M +°M? +€Q M?[M; M; QÌB i•K ?Q°B [m, i? B FB X

>„M ?B M i¢B H° T?ÁM; M; U p¬ ç`+?5 .M H° ?„M #`i?QÆM;- M?QM; +kM; F?¬M; T
i? ç®B T?| çQÊ+5

Zmª M?B M- M; v F?B h°b oB M pW T?€i` i? M? •K M°v- ç€K M; QÌB Îi` M bÆM i?
/U ç`M? FB K iB M M; ?B- p°Q H9+ M°v ç m F?¬M; F?ÄB •K i?-K Mm®i K°i KB M; M
:B€T M°v i? K M?Ä ½B F?¬M; M; Êi- ç²M; i?ÌB +kM; FB M; F} F?¬M; M; Êi5

>B M i¢B imv `°M; h°b oB M #`i?QÆM;- M?QM; +| FB M h?B M h°M :B€T FB - i
h?€M?- ?Q†+ H° KbM? +| HU+ +-M; FQ+? iB T+°M oä h?€M? KÊB +| i? i¢Q i?°M?
?„MX

@ h°b oB M M°v /o M?B M H° i?m çQÊ+ K°i FB M #ªQ #®B M?Q i? 5 s2K` GB Th?
ç•v- +Æ ?°B ?„M çQ¢i ;BªB [m€M [m•M b) HÈM ?ÆM `°i M?B m5

@ æ€M; iB + h-M S?°K M°v- im°B +ÁM i` ç½ +| i? bQ b€M? pÈB MY #QÊ+ oä h?
HQÊM;- i?°K +?Q M; °v b m bB m pB i o•M S?B .QÆM;- i°Îi?°M? ç M?°i i?B M i°B

@ E€iQ+? +S M?Q p°v +?mM; F i b Q\

M?bM i?°v +°M? M°v- H9+ M°v ç€K M; QÌB p•v t2K i°QM; HÁM; T?S+ i¢T- +| ç® F} F
i?Î /°B- +| i?QÆM; ?¢B- +| M?bM +| +?9i ?ª ? - +€+ HQ¢B M?½M i?-M M?bM p T?

J° h°b oB M i?°v ç½ FBM? bÊ K¼B M; QÌB- i` M K†i ?„M ;BQÆM; H M i?-M b„+ ç„+ w
p ói?B i? ô h-M S?°K çB ç M- /U ç`M? #„i ç-m i?m ?Q¢+? +?B M HÊB T?°K +O K

@ L;QÆB +| T?ªB ç„+ w [m€ bÊK ? v F?¬M;\

°°i [m€ p°Q H9+ M°v- i` M óh?B i? ô h-M S?°K- K°i i? M? •K T?B m T?B m i°mv M

@ h-M S?°K H¢B F?¬M; +? i5

Îi?ÌB çB K M°v- i°¬M; i?°v óh?B i? ô h-M S?°K +| i? ç°M;- p¬ Hm°M H° h°b oB M
t2K t t FB - +kM; F?¬M; F?ÄB #B M b„+- M; QÊ+ H¢B H°` i?-M b„+ p¬ +MM; FBM

oW `²B ? B M; QÌB bQ ç°m- #ÎB pb HU+ +-M; FQ+? F?¬M; FûK # Q M?B m- +?Q M
i¢+ M°imM; F°+? HB i- M; v +ª ? B M; QÌB h°b oB M +MM; h-M S?°K Î /QÈB HQ¢B
i?•M i? ç m # v M; QÊ+ F?QªM; +€+? ;-M i°,K i°QÊM; KÊB i°MM; i°MM; çB T çB T

L m H° oä h-M #bM? i?QÌM;- +QB M?Q H° MY #QÊ+ oä h?€M?- Î /QÈB #¢Q i¢+ M°
+kM; +?°m F?¬M; çQÊ+5

h° M M; QÌB h°b oB M +| h?B M h°M :B€T- T?Q i` M h?B M h°M :B€T M°v +| ?ÆM
M; U- M; v +ª +-M; FQ+? +O oä h?€M? bÆ +°T +kM; +| i? KB M +QÐM; i?W M?°M

>„M +| i? Î /QÈB HQ¢B #¢Q i¢+ M°imM; M°v i°MM; FQ+?- FB M i°b tm®M; ç! H°?
/U p°Q +€B ;b\

@ h-M S?°K p°v K° +kM; ?Q°M iQ°M F?¬M; +| pB + ;b5

_°i M? M?- i?2Q iB M; i?S M?°i FB i°mv M ç M- i?B m MB M €Q t M? Î ç®B /B M
çSM; /°v- b„+ K†i M?Q i?QÌM;- iU ?² H°` i?°T T?-M #bM? ioM?X

s2K i` M M; QÌB iU ?² +kM; F?¬M; +| #`i°M i?QÆM; ;b5 h?°K +?Q M!B M; v +ª i°
+ÁM Km®M F?€ ?ÆM K°i +?9i5

J¼B M; QÌB p°Q H9+ M°v +kM; F?¬M; F?ÄB KÎiQ ? B K„i M?bM- F?¬M; i? iBM çQÊ

@ E?¬M; +| F?ª M,M;5 L;QÆB H°K b Q +| i? ?Q°M iQ°M F?¬M; +| pB + ;b5

o°Q H9+ M°v h°b oB M +°M; H°` p¬ +MM; +?°M ç°M;- ?„M H° M; QÌB Îi°QM; +m°+
M; QÌB bQ ç°m pW `²B- mv HU+ ç M i°i+MM; +| # Q M?B m- M; v +ª ?„M +| h?B M
pšM H° M?°M F?¬M; çQÊ+ +| +?9i p i i?QÆM; M? X

L?QM; i?B m MB M v m M; ?B i i`QÈ+ K„i M`v- M; QϕB i`W [m-M €Q `€+? `QÈB ϕB K
p i #` i?QÆM; 5

@ *| +€B ; b F?¬M; +| F?ª M, M; +?S\ *?ŠM; H) M; QÆB +?Q `^M; +| h?B M h`"M : B€
*?SM; FB M h`b oB M H° ` i?¬M b„+ M?Q p"v- h-M S?"K +?d +| +?9i i` m iS+- F?|
> „M iU M?B M H` F?¬M; +| / /"M; +? i M?Q p"v- F?Q HU+ +O ? „M i`ªB [m ? B H-I
ç½ p¬ +MM; +QÌM; ?½M- +| >mv M ok +?B F?Q ?° i? - +| i? M|B M?Q p"v- ; -M F +
T?ÁM; M; U bQ pÈB h?B M h`"M : B€T +O ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; i?'T ?ÆM # Q
hmv h-M S?"K F?¬M; i?W M?"M +kM; F?¬M; çQÊ+- +¬M; FQ+? +O h`b oB M M`v
KϕM? ?ÆM K°i iQ- M?QM; H9+ M`v ? „M Î i`QM; +?B M ç'm T?€i ?mvi?U+ HU+- bQ
?ÆM F?¬M; Qi- H9+ M`v Î # M i`QM; hBM? L; mv i; B Q çKM; - HU+ +¬M; FQ+? +O
b`M b`M M? m `²B5

"ϕQ iϕ+ M´ imM; H` T?€i bBM? Î p` i`Q i`mM; i•K ; B[? B M; QÌB- +| i? M|B H9+ M
i?"M? i`MM; FQ+? ç®B pÈB ? B M; QÌB ç m H` F?¬M; FûK # Q M?B m5

oW `²B i`QM; H9+ M´ imM; - imv >mv M ok +?B F?Q i` M M; QÌB h-M S?"K Î /QÈB i
iB T #` T?€ i M- M?QM; ç²M; i?ÌB +kM; ç€M? i M çϕB #° T?"M mv HU+ +O #ϕQ i
F?¬M; M?B m H„K- F?Q HU+ T?ÁM; M; U +O ? „M ?Q`M iQ`M +| i? +?`m çUM; çQÊ

J` pW `²B bÎ /o ? „M F?¬M; +| H`T iS+ çSM; /"v- ç| H` #ÎB pb K°i K†i ? „M ç M; iB T
K°i T?QÆM; /B M F?€+ H` pb pW `²B #¶M; M?B M +ªK SM; çQÊ+ >mv M ok K +?C
#Q ?mv MªQ- +?Q M M +® w M^K i` M K†i ç'i iBM? i +ªK M; °X

dN8X *?QÆM; 3y9, h` S?€TX

æ M ok *`M E?¬M

h€+ :Bª, >Ä h?K

*?QÆM; 3y9, h` T?€TX

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U% ððÇXÔU% ððÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>% VÔXÇö>% V

E?¬M; i? F?¬M; M|B- +?d H` K°i çQϕM i?ÌB ; B M F?¬M; H•m pW `²B- ? „M ç®B pÈB
ç®B pÈB h?´ ? M; mv M F?Q ç½ +| ç° i T?€ KÈB- i?"K +?Q ?¬K M v ? „M ç®B pÈB
çQÊ+ K°i Qi +?B HU+ F?®M; +? 5

hmv HU+ F?®M; +? +ÁM t F?¬M; KϕM? #^M; pB M K +?OM; i?S M?'i h?Ov ? K
+?WM; +kM; +| i? KB M +QĐM; +ªK SM; çQÊ+ h?´ ? M; mv M F?Q iB T +`M T?QÆ
T?ϕK pB F?®M; +? +O ? B +?OM; M; mv M F?Q F?€+5

L|B +€+? F?€+- ?¬K M v ? „M pšM +?d H` GK+ +`T 20° Mđ ¢ F M p% + M+ k'v3
Đ°% À ç°đad +? K đO D çeP Šđ! @ \$@ vUš• 4 °%P?M P Q#M Q Q V D 9%P Dem. @ \$ Q v 'G? ? Đ Đ Đ? € V B M

G 3€?`EG yM' ýM' •o' \$G` @L3TÖÖÓ° rD é0% !e| H ý3Đ@ ÒSw1À> et• @?C3; `— ÔĐ @a"€ ¿C

hmv J M L;Qm /Q # HQϕB M;mv M F?Q M"v F i?ÊT i?"T T?-M i?Q i?Êi- b® HQÊ
J M L;Qm /Q # HQϕB M;mv M F?Q F i?ÊT +MM;K°i +?¶ M"v- HϕB ~M +?S M,M;H
+?Q ;-M F +?d H" +?Q ϕO Ryy ϕ-m M"v- HB M pQÊi [m ?ÆM +?QM i`,K ϕ-m F?€

dNdX *?QÆM; 3ye, h K > oϕM L;Qm s¬M;X UkV

*?QÆM; 3ye, h K ? oϕM L;Qm s¬M;X UkV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

*€B M"v H" M;mv M F?Q #'i ϕ²M; F i?ÊT- mv HU+ +kM; F?-M; T?ªB K°i +°M; K°i
i,M; H M K'v +?K+ H-M5

J M L;Qm +| bQM; ? M;mv M F?Q iQÆM; /mM;- H" ;'T Ry H-M ϕÆM ? - K" i K ?
i? ϕϕi iÊB ;'T i`,K H-M5

lv HU+ +QÌM; ϕϕB i`QM; ϕ| H" F?-M; i? iQÎM; iQÊM; M' B5

>„M ϕ€M? ` K°i [mv M M"v- i`QM; ?Q F?-M; M?Q ϕ½ tªv ` M;mv M iY #ϕQ iϕ+ M
M;?B M; p•M im¬M- h?B M æ` #B M b„+- ϕϕB ϕ` p,M; imM; i|2- i`"M i`"M M' p M;
Km®M FBM? ϕ°M; h?QÆM; E?mM;- i?"K +?Q H" ?Q"MiQ" M ϕ ûTi? M? i? +O ϕ®

L?bM t2K J M L;Qm # K"m M"v Î i`QM; ?Q F?-M; M;QM; iK K" ` - i`QM; HÁM; h-M
K°i iQ iBM iQÎM;- M; v +ª +?QM? ?„M +kM; i?"i F?-M; M;Ì J M L;Qm s¬M; i K ? iQ
b) +| mv HU+ +QÌM; ϕϕB M?Q i? 5

:-M K°i M;"M ϕ-m J M L;Qm- iQ" M i?•M ?Q†+ H" GB i .B K +m²M +m°M- ?Q†+ iQ
HMM;- ?Q†+ H" i`-K i`¼M; +?„+ +?„M- ?Q†+ H" +€+ HQϕB #'i ϕ²M; ;B9T M? m ?¶
ϕ m- M?QM; ϕ²M; /ϕM; K½M? HB i #°M? i`QÊM;5 h`QM; K¶B K°i ϕ-m ~M +?S M,
F?OM; #®5

oϕM M;Qm +?'M pϕM i"5

L?[M; J M L;Qm M"v ϕ m H" T?'M ϕ'm [m M KbM?- F?-M; bÊ ?B bBM?- K°i F?B ϕ"
>mv i æ Q +U+ HÈM i` M #-m i`ÌB FB ϕ€M? iÊB- M?[M; MÆB J M L;Qm ϕB [m - T
#ϕQ ?Ov /B i KϕM? K)- ϕ2K i'i +ª ?mv i F?Q ϕ m +¼`Y bϕ+? b)X

æ M i?ÌB ϕB K +m®B +MM; M?'i- NNN ϕ-m J M L;Qm M"v M;QM; iK i?"M? K°i ϕ-m
F?Q +MM; Q M ?²M Î i`QM; ?Q F?-M; ϕ½ ?Q"MiQ" M #` i`'M €T tm®M; /QÊB- +?d
?mv i b„+ Î;B[F?-M; i`mM;- /[iÊM pϕM T?-MX

P M?5

_®i +K+- T?Q i` M ;B[ F?-M; i`mM;- ?QªM? J M L;Qm # K"m +U+ HÈM +MM; ϕ
/`B [m T?Q +?•M i`ÌB FB ϕKM; p"Q M? m- H"TiS+ M?Q H" i?B M i?ϕ+? p +?ϕK p
M' B K•v T?mM- H"TiS+ ϕQ iÊB iQ" M #° v m i?9 #bM? M;mv M +?'M ϕ°M;5

h?"K +?Q H" M?[M; M;QÌB Î T?Q t # M M;Q" B ?ÆM KQÌB /†K FB - +kM; +| i? +ª
HQÊM; +QÌM; ϕϕB +?'M ϕ°M;- M;mv M K°i ϕ€K FBM? ?½B pϕM T?-M K" M?bM p ?

L?[M; M;QÌB pW KÈB M?bM `ä [m ? B M;QÌB h-M S?"K +MM; h`b oB M ;B Q +?
F?B T bÊ pϕM T?-M- #¼M ?„M i?"i F?-M; M;Ì ? B M;QÌB M"v Î iQ" M HU+ T?€i ?m
#® M?Q p"v5

J°i Qi M;QÌB ϕ½ #„i ϕ-m •K i?-K K v K„M pW `²B KbM? F?-M; +| pKM; i`°K ϕB i?2
HQÊM; +QÌM; ϕϕB M?Q p"v +?'M ϕ°M;- M m M?Q H" M;QÌB i?U+ HU+ F?-M; ϕO- i?
p" B /†K +kM; `i +| i? i`U+ iB T #` +?'M FBM? Kϕ+? ϕSi ϕQϕM5

L m #` /Q •K <sup>a</sup>M? ?QÎM; +ÁM H¢B i`MM; FQ+? ¢B ` - oă h¬M +QÌM; ;B<sup>a</sup> i`QM; T?C
+?WM; +kM; F?| +| i? +?`m ¢UM; ¢QÊ+5

J` Î# M +?B M i`QÌM; FB - b m F?B #¢Q i¢+ M´imM; - ? B +´ M,M; HQÊM; M?Q H`
`°M; #„i ¢-m ;B9T M? m i`MM; FQ+? p` i?¬M T? - ;B9T M? m /•v /Q - M?QM; i?ÌB
L;Qm FB iU ?² #„i ¢-m +?B K ¢QÊ+ Qm i? X

hQ iQ

a m K°i F?„+ - i? M? •K M?Q H` i?`i iQÆB `ÆB p`Q h?B i h`K #¶M; M?B M i`mv M
HB M i`¬M; i?`v ?mv i F?Q i` M i`QÌM; ¢ Q ?mv i b„+ Î#-m i`ÌB FB - /o M?B M H`

L,M; HQÊM; +O ?Q ^aM? J M L;Qm # K`m FB - i?“i bU H` [m€ K¢M? K)- ?ÆM M[
T? ? i i?^av5

P M?5 P M?5 P M?5

a m F?B ¢ Q F?Q K`m ¢Ä ¢2M FB #` i€+? ` - J M L;Qm M`v HB M i`U+ iB T i`MM;
K`m p`M;- M,M; HQÊM; ~M +?S i`QM; ¢| /o M?B M bQ pÊB pW `²B +kM; F?¬M; +|

@ ?

J` b m F?B ¢ Q F?Q K`m K€m ¢2M FB #` i€+? ` - h`b oB M Î ¢®B /B M p`Q H9+ M
i?®M; F?´ p¢M T?-M5

hB T [m F?¬M; # Q H•m- ¢ Q F?Q K`m p`M; +U+ HÈM i` M #-m i`ÌB FB +kM; `i
J M L;Qm # K`m M`v i`U+ iB T i€+? ` - ;B®M; M?Q b m F?B u M o•M iB m i€M- i`,M
F?-B T?K+ i? M? KBM?X

_®M;

L?QM; K` ?Q <sup>a</sup>M? J M L;Qm # K`m M`v H¢B F?¬M; +| M?Q p`v iB m i€M `²B- K` /Q
M?B m- i`U+ iB T; -K i?ûi ?QÊM; p h`b oB M Î i` M K†i ¢´i- H9+ M`v b„+ K†i ¢½ #B
¢B5

P M?5

a m K°i F?„+ - ?Q ^aM? J M L;Qm +U+ HÈM FB HB M i`U+ iB T ¢KM; p`Q i` M M;Q
L;Qm FbM? H-M M[i?¬B T?€i- M?Q H` ¢¢M #„M HB M ?²B- F?¬M; M;WM; i`MM; F

hmv h?B M h`"M :B€T i` M M;QÌB ?„M i`Ê ;B9T ?„M +?®M; +U ?ÆM T?•M MY +¬M
+€+? M`Q i M K´i- HU+ i`MM; FQ+? i`U+ iB T i`MM; FQ+? iB M p`Q i`QM; i?•M i?
i`QM; +Æ ?² #B M i?“M? K°i K^aM? M€i #´v5

h K ? o¢M L;Qm s¬M;- p`v K` +QÌM; ¢¢B F?OM; #® ¢ M HQ¢B i`bM? ¢° M`v5

"M?5

*?d H` [m i?ÌB ;B M K´v +€B ?¬ ?´T- i?•M i? +O h`b oB M `®i +K+ M†M; M K`
KB M; ;B"i ;B"i p`B +€B- F?<sup>a</sup> M,M; +ÁM Km®M M|B +?9i ;b ¢|- M?QM; `i M? M? HB
iQ`M K´i ¢B bBM? F?QX

J` ?Q <sup>a</sup>M? J M L;Qm +U+ HÈM FB +kM; H`T iS+ iB m i€M `²BX

@ _®i +K+ +? i`²BX

h-M S?“K M?bM i?•M ^aM? ¢®B /B M FB pšM F?¬M; M?9+ M?Q+?- ?„M +kM; +^aK SM
bBM? +Æ i`mv M ¢ M- pb p`v HB M M? M?“M; T?mM ` K°i #^aB MQÊ+ KB M;X

oW `²B i?ÌB ¢B K h`b oB M M`v i?B i`B M i` T?€T L° >mv i h >²M æ Q FB - i?“i bU
€T HU+ M?“i ¢`M?- M?QM; mv HU+ +O i K ? o¢M L;Qm s¬M; M`v K¢M? ¢ M M´B M

@ JÈB ?^aQ ?^aQ +^aK M;° i?Q€M; K°i T?€i- +QB M?Q H` bÆ +´T oă h?€M? +| H) i +k
" M? 5

> B K„i h-M S?“K M;QM; iK- i`QM; M°B i•K •K i?-K i?-K M;?oX oä h?€M? +MM; oä +€B ?“Q `°M;- M?QM; ?„M /U p“Q HU+ F?®M; +? i K ? M;mv M F?Q- +| H) +| i? a m ç|- ?„M HB M +?“K `½B çB ç M i?B i? +O h`b oB M- w ç`M? i?m ?Qç+? +?B M @ S?QM; "ç+? ok5 E?-M; i? iQÎM; çQÊ+ M;QÆB p"v K" i?"i bU /€K çm´B i?2Q5 "i [m€ p"Q H9+ M"v- #¶M; M?B M €M? K„i +O h-M S?“K HçM? M?bM p K°i ç` T MY /†KX h?` HU+ +O h-M S?“K p¬ +MM; i®i- ?„M +| i? M?bM i?'v H9+ M"v # M M;Q" B MY i?•M €Q i`„M; ç M; K°i # M +'i /'m i?•M ?bM?- K°i # M ?QÊM; p # M M"v HûM H9 M?Q H" ç M; •K i?-K ç€M? ;B€ ibM? ?m®M; +O h-M S?“KX —M L†+ h?m"i +O S?QM; "ç+? ok M"v +U+ F€ BM?- M m M?Q H" p" B M; "v i`QÊ+ - T?€i ?B M ?„M F?-M; çQÊ+X L?QM; #ÎB pb K¶B K°i M; "v ?„M ç m +| iB M #°- HçB +ªK M;° ç M HU+ HQÊM; ?mv +MM; +ªK M;° æ` ?"M? K +?OM; H-M M[- M,M; HU+ +ªK SM; +O ?„M ç®B pÈB bE [m M? H°` ` `i KçM?- +?Q M M H9+ M"v ç•v HB M çÆM ;BªM T?€i ?B M ç®B T?QÆ s2K ` - iU ?² S?QM; "ç+? ok M"v +kM; H" pW p†M KÈB +?çv ç M- i?`B çB K h-M S +?B M- ?„M +kM; F?-M; +| Î ?B M i`QÌM;X

dN3X *?QÆM; 3yd, >mv M h`¼M; Zmv M GçB >B M _ X URV

*?QÆM; 3yd, >mv M h`¼M; Zmv M HçB ?B M ` X URV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

>ŠM H" p b m iW i`QM; KB M; K°i Qi M;QÌB H'v çQÊ+ iBM iS+ ? B M;QÌB ;B Q +? M;QÌB ;B Q +?B M ç½ tªv ` ç°M; ioM? i?"i HÈM- ?„M çÆM ;BªM HB M ibK çQÊ+ M @ G9+ M"v HçB +| K°i +€B çQ iÈB +Y - p"v i?b HB M K°i H-M ;BªB [mv i X h`QM; +QM M;QÆB h-M S?“K ?B M H M K°i iB •K H½M?- ?„M ç®B pÈB S?QM; "ç +ªK ;b- i?"K +?Q H" ç° €+ +ªK +ÁM Km®M pQÊi [m h`b oB M5 h`b oB M +MM; ?„M +QB M?Q H" +| HÈB Q+? i` M? +?'T- M?QM; S?QM; "ç+? ok M K°i +€B ?Q / M?- #ÎB pb ç® F} K" Km®M ;B i+? i KbM?5 h-M S?“K M?bM i?Q€M; [m ç` T?QÆM; S?QM; "ç+? ok ~M M'T- M?QM; K" +® w H i?'v- i?"K +?Q p"Q H9+ M"v +® w /MM; bS+ ç H M H²M; M;U+ +O KbM?- ;Bª i` M; ` M? X

> B H-M +MM; h`b oB M ;B Q +?B M- F€ i?"i ?„M +kM; F?-M; +| i?K i?QÆM; i? s¬M; i?"i bU [m€ KçM? K)- imv h`b oB M bY /KM; i" T?€T- M?QM; pŠM H" i?„M; HÈ *?Q M M H'v i`çM; i?€B ?B M içB +O ?„M- +?†M ;B iS?QM; "ç+? ok ?Q" M iQ" M + "i [m€ S?QM; "ç+? ok M"v im Hmv M +?QM? H" S?QM; ? M;mv M F?Q- i®+ ç° i?• FBM? M;QÌB- i?"K +?Q bQ pÈB h-M S?“K +MM; h`b oB M ç m TªB M? M? ?ÆM K° K ?Q†+ ç®B T?QÆM;- ç +?Q ç®B T?QÆM; +?O ç°M; çQ iÈB +Y - ?ÆM M[F?- +?çv i`®M5

o"Q H9+ M"v h-M S?“K K°i # M #KK H'v KB M; p i i?QÆM; +O KbM?- K°i # M iB T i? +O h`b oB M- K†i F?€+ T?•M ` GBM? :B€+ çB ;B€K i?` H'v M?'i +Y M?'i ç°M;

L;k ;B€+ +MM; iBM? i?-M HU+ +O ?„M ç m ``i KçM?- ?Q`MiQ`M +| i? M„K ;B[?
æB ç M i`QÊ+ i?B i? +O h`b oB M- h-M S?“K +9B i?•M tm®M;- ç-m iB M H` ;Đ i`
b m ç| #„i ç-m +ÎB h?B M h`"M :B€T K` ?„M ç M; K†+ i` M M; QÌBX

*-K h?B M h`"M :B€T M`v i`QM; i v- ?„M /MM; i v M? M?“M; K b€i [m i?Q€M; K°i
çQÊ+ i`QM; ç| +| K°i HQçB 'K €T ç†+ #B i i`mv M` - ?ÆM M[+ÁM +| +?“M ç°M; i
M; |M i v i`mv M p`Q- ç +?Q ?„M +ªK i?`v i`QM; M°B i•K +kM; •K i?-K `mM; ç°M; X

" M i`QM; h?B M h`"M :B€T M`v- +| çQÊ+ K°i M; "M +€B i`"M T?€T T?ÁM; M; U5 *?
T?ÁM; M; U ç m i?“T T?-M KBMB- M?QM; K` +| çQÊ+ HU+ T?ÁM; M; U T?B i?QÌM;
i K ? oçM L; Qm s-M; - h?B M h`"M :B€T M`v +kM; F?-M; +| +?9i i`M ?çB M`Q5

*?d H` #ÎB pb i®+ ç° i`"M T?€T T?ÁM; M; U p`M ?"M?- H` [mv i F?-M; çO ç M; ,M
FQ+? +O i K ? oçM L; Qm s-M; - M M HU+ i`MM; FQ+? FB KÊB i`U+ iB T tmv M i?
Q M? iB M p`Q i?•M i? h`b oB M- i`U+ iB T ;B i+? i ç®B T?QÆM; 5

*"M; H` [m M b€i h?B M h`"M :B€T M`v- h-M S?“K +`M; +ªK i?`v i`QM; HÁM; •K i?-
;B€T M`v M m H` K†+ Î i` M M; QÌB +O ?„M- ?Q`MiQ`M +| i? T?€i?mv ` ?B m [m
>„M p®M ç½ +| çQÊ+ >mv M ok +?B F?Q T?ÁM; M; U +QÌM; ççB- ?B M içB HçB +|
F?Q HU+ #ªM i?•M ?„M +QÌM; ?½M #B M i?€B- HU+ T?ÁM; M; U +O ?„M [mªi?U+
+?B +ªM? +| F?ª M,M; çç i iÊB `²B5

*QB M?Q H` +¬M; FQ+? +O oă h?€M? bÆ +`T #bM? i?QÌM;- ?„M +kM; +| çQÊ+ iBM
F?€M; tm®M; 5

h?“K +?Q M m M?Q H9+ i`QÊ+ ?„M ,M K†+ FB M h?B M h`"M :B€T M`v- M?Q p`v +
"€M h?-M E?-B G¶B- +kM; +?Q +?“+ +| i? içQ i?“M? # Q M?B m i`M i?QÆM; ç®
J` i?ÌB çB K h-M S?“K [m M b€i FB M h?B M h`"M :B€T FB - S?QM; "ç+? ok ç½ /-M
p` i`Q i`,K Kûi- #`i [m€ ?„M pšM H` ;Bª #° M?Q F?-M; +| T?€i?B M X

o Q

*kM; p`Q H9+ M`v- K°i iB M; tû ;B| +U+ F€ M?Ä #¶M; M?B M p M; H M- b m ç| HB
+U ççB- b„+ #ûM K` +U+ F€ M? M? T?€ pĐ F?-M; ;B M- ?QÊM; p K†i h-M S?“K Fç

@ > ? - S?QM; "ç+? ok- t2K ` i?QÆM; i? +O M; QÆB ç½ /QĐM; i®i çB ` M? 5

h-M S?“K K°i KU+ •K i?-K [m M b€i M?`i +Y M?`i ç°M; +O S?QM; "ç+? ok M`v- H9-
#B i- M; ?2 iB M; tû ;B| - F?|2 KB M; +O ?„M +| +?9i ;BQÆM; H M- b m ç| ? B i v
#¶M; M?B M /B ç°M; p T?Q i`QÊ+5

S? M?5

*€B +€M? [mç i M`v i`U+ iB T FQ+? Î T?Q i` M h?B M h`"M :B€T- T?€i` i? M? •K
M? m- +| +?9i #ûM M?¼M- +| +?9i +?|B i B- M?QM; +?d i?`v T?Q i` M h?B M h`
[m M; K M; #ç+? b„+- i`U+ iB T M; ,M +ªM +€M? [mç i b„+ #ûM FB ` X

@ *?“+ +?“+ - +€B M`v [mª M?B M H` ç² i®i ?X

h?`v p`v- h-M S?“K F?-M; M?“M çQÊ+ +QÌB K°i iB M; - H-M M[i?m h?B M h`"M :
+?9i i?QÌM; i?S+X ao #B i i K M?“i H` F?-M; i? F?BM? i?QÌM; - imv ?„M p` S?QM
F?-M; i?`v- M?QM; ?„M ?¬K M v- ç½ F?-M; ç2K ç®B T?QÆM; ç†i Î i`QM; K„i`²BX
o`B M; `v i`QÊ+- S?QM; "ç+? ok ç®B pÈB h-M S?“K +ÁM +| K°i +?9i mv ?B T- M?Q
F?-M; +| M; mv ?B K- +| i? M|B- M; QÌB T?Q i`QÊ+ M; QçB i`W i®+ ç°- p¬ Hm`M
ç m ?Q`MiQ`M F?-M; T?ªB H` ç®B i?O +O ?„M `²B5

@ L; QÆB p`v K` F?-M; +| #` i?QÆM; \

S?QM; "ç+? ok i?m ?²B +€M? [mç i- i` M K†i #B M ç`B- #B i`ä ç®B T?QÆM; ç½ T
iU ?² +ÁM ;Bª #° #` i?QÆM; - +€B M`v ç +?Q i`QM; M°B i•K ?„M H`T iS+ /•M; H M

@ L;QÆB +S M|B çB\

h` M K†i h-M S?`K H°` K°i iB ç,K +?B m- ?B M içB ?„M p` S?QM; "ç+? ok +€+? RyK- çQçM F?QªM; +€+? M`v H`T iS+ H` ç M- ?„M +| #B M T?€T H`K +?Q ç®B T? i~mX

@ h-M S?`K- F?¬M; i? iQÎM; çQÊ+ M;QÆB p`v K` +| çQÊ+ i?U+ HU+ ;B i+? i h`b h` M K†i S?QM; "ç+? ok H°` p •K i`-K- i`QM; KB M; HçM? HMM; M|B ` - M?QM; ç M; bmv M; ?o +€B +?O w ;bX

@ h F?¬M; +?d +| i? ;B i+? i h`b oB M- +kM; +| i? ;B i+? i M;QÆBX

h-M S?`K M?`M M?çi M|B- içK i?iB ?„M +kM; F?¬M; iB M K†+ h?B M h`"M :B€T H M| i?ª HçB i`QM; i`[ p`i ;BÊB +?d- #•v ;B| ç®B T?| S?QM; "ç+? ok- ?„M +?Q H` KbI #ªQ #®B M`vX

@ o`v b Q\ L;QÆB +?Q `^M; M;QÆB F?¬M; +| #` i?QÆM; i b) bÊ M;QÆB\ h-M S?` H9+ M;QÆB #`i i`B #`i ;B€+ ;B i+? i M;QÆB5

a„+ K†i S?QM; "ç+? ok HçM? HMM;- i`QM; KB M; F?BM? i?QÌM; M|BX

@ o`v M;QÆB +| Km®M i?Y K°i +?9i ? v F?¬M;\

h-M S?`K pšM H` b„+ K†i #bM? ioM?X

@ o`v M;QÆB HB M +? i çB +?Q i 5

S?QM; "ç+? ok [m€i HçM? K°i iB M;- #€M? t2 ;B| i`QM; i v #¶M; M?B M +?mv M L;mv M F?Q #®M T?Q p`Q H9+ M`v /MM; K°i i®+ ç° +U+ M? M? #` i?m MçT iÊB- K ?bM?- i`U+ iB T H Q p T?Q h-M S?`KX

@ *?9i i`B K¼MX t2K içB

h-M S?`K +?d H` iMv w ç€M?` K°i [mv M- i?2Q K°i +´ M|M; `U+ Î #®M T?Q H M i F?Q HU+ +m°M i`Q +kM; `i M? M? Î +?¶ [mª ç'K +O ?„M i?`M? ?bM?X

dNNX *?QÆM; 3yN, EB K E *?B M GÊB S?~KX

*?QÆM; 3yN, EB K F +?B M HÊB T?~KX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, pBTp M/ M

æ†+ #B i H` S?QM; "ç+? ok M`v /U p`Q i®+ ç° +U+ M? M? +O KbM?- Î # M i`QM; #Èi çB M?B m- ?ÆM M[b m F?B +ªK SM; çQÊ+ i`¼M; HU+ /` i?QÌM;- i`QM; M?€v +€B FB HB M ç-v çO +?Q h-M S?`K M„K ;B[iB M +Æ- i`U+ iB T F i HB m ?„M `²B

a m F?B F?®M; +? h?´ ? M;mv M F?Q +MM; H-M M[+ªK M;° çQÊ+ ?mv M #Q + +?OM;- F?¬M; +?d +| ç +?Q ?„M +| çQÊ+ i K ? M;mv M HU+- +| i? bY /KM; h?Ov F?Q iQÆM; /mM; p`Q oçM L;Qm s¬M;- ?ÆM M[ ?¬K M v H-M M[ bY /KM; >mv M h H` i?U+ HU+ +O ?„M HçB K°i H-M i,M; p¼i5 M;m²M

@ >B M içB i?U+ HU+ +O i - ?ŠM H` Î /QÊB oă h?€M? F?¬M; +| ç®B i?O çB ` M? K°i M;QìB FB 5

h-M S?`K ? B #QÊ+ M?ªv ç M # M +çM? i?B i? +O S?QM; "ç+? ok- ç2K i`[p`i ;BÊ /QÊB- b m ç| M?bM [m K°i +€B ?QÈM; F?€+- i`QM; KB M; i?b i?`Q M|BX

J°i M;QìB FB - ç9M; H` Î ? B KQÆB M,K i`QÊ+ HB M çQÊ+ tQM; H` ç M?`i M?•M h-M ;B æçB i`QÎM; H½Q h-M h?B M >Q`M?5

E€ hQ+? *?B EB K5

o®M ç½ M|B M?M; MY #QÈ+ oä h?€M? M?Q J°+ h?B M >MM;- S?QM; "¢+? ok- h`
i?B M i`B i`€+ imv i- iWM; +€B ç m +| çQÊ+ i?U+ HU+ pB M bB m +MM; i? ? - i`
F?¬M; +| # Q M?B m M; Q|B +| i? çO ç¢i iÈB i`bM? ç° M?Q #¼M ?„M- M m M?Q F?
#¼M ?„M +| i? M|B +QB M?Q H` +Q|M; ;Bª # M i`QM; oä h¬M +Q|M; ;BªX

L?QM; h¬M h?B M >Q`M? €Q H K i`Q|M; FB K- çQÊ+ tQM; H` E€ hQ+? *?B EB K
+| i? Î i`QM; i?|B ;B M H•m M?Q p`v ?QÎM; i?K H`v +€B / M? tQM; M`v- M; v +ª
h?B M >MM; FB +kM; FB M; F` ç®B pÈB ?„M F?¬M; i?¬B- +kM; +?Q +| M; Q|B /€K
bU F?¬M; T?ªB H` ?Q / M? M|B +?ÆB5

hmv i ç®B H` +ÁM Km®M pB M bB m T?Q i` M M?M; M; Q|B J°+ h?B M >MM;- S?
hmv h¬M S?`K iU iBM- M?QM; ç®B pÈB K°i M?•M p`i M?Q p`v- ?„M pšM H` F?¬M; /
HK+ M`v `i HÈM- K†+ /M M|B F€ M; ° +O ?„M +| i? M|B H` çB M +m²M;- M?QM; M
M; ° +O #¼M ?„M5

h¬M h?B M >Q`M? M`v Î ? B KQÆB M, K i`QÊ+ +| i? i`Î i?`M? ç M?`i M?•M /QÈB o
+| çQÊ+ F€ M; ° +MM; i?U+ HU+ F?OM; #® +O ?„M5

@ > B KQÆB M, K [m çB- ?B M i¢B ?Q`M iQ`M F?¬M; +| +€+? M`Q çQ€M +?WM; i
M`v M?Q i? M`Q- i?`K +?Q M|B ?„M ç½ +?†i çSi iÆ M; ¼+ - ç°i T?€ oä h?€M? +kM
?„M K°i KU+ ~M +Q Î *`M EBM? h¬M ;B F?¬M; +| M; Q|B #B i`ä K` i?¬BX

L?È iÈB M; Q|B FB - i`QM; M°B i•K h¬M S?`K •K i?¬K /•M; H M M; QM; i`¼M; +?B b
@ h|K H¢B ?B M i¢B i`M HU+ i`€M? çB ?„M 5 J` +?d +¬M i ibK çQÊ+ pB M K +?C
M|- p`v i +kM; F?¬M; +¬M 2 M; ¢B #`i Hm`M F M`Q `²B5

a m ç|- h¬M S?`K ?Qi b•m K°i ?ÆB- i?m i?`T +?B M i`Q|M; i?Q€M; K°i T?€i- i?•M
K`i Î # M i`QM; /¢ b„+X

*?d H` HQm H¢B K°i T?B M ç¢B ç` #W #°M +MM; ? B +¶ i?B i? ç M; /¬M /¬M ç®i
> B p` MY #QÈ+ oä h?€M? +Q|M; ;Bª / M? F?Q F?¬M; M?Ä M`v- +S M?Q p`v i€M;
+kM; F?¬M; +| K°i +€B M`QX

Í i` M K°i M; ¼M M9B M`Q ç| +O u m h?9 "bM? L; mv M- # M i`QM; K°i +€B ?® ?mv
h` M K°i +?¶ + Q +O p€+? M9B ç€- +| ç K°i F?Ä .¢ JBM? *?•m b€M; M; |B- Î /QÈB
*?•m- M?bM` çQÊ+ bÆM ç°M; +MM; p€+? M9B i`QÊ+ K†i M`v H°` i?`T T?¬M b¢
h¬M S?`K ç M; t T #^M; Î i` M K°i KªM? ç`i i`®M; X

>„M ç M; FB K i` +?B M HÊB T?~K i` [p`i; BÈB +?d +O S?QM; "¢+? ok +MM; h`b c
o T?¬M h?B M h`"M :B€T FB - h¬M S?`K bÈK ç½ H` v m i?Q+? F?¬M; #m¬M; i v- Î
i`•M [mw M?`i F€ i?`i H` i`¼M; #ªQ T?ÁM; M; U- #ÎB pb +?d +| #ªQ i`K iQM? K M?
i?QÆM; ç`+? i?OX

*?Q M M Î i` M iQ`M #° ok h?B M ç¢B HK+- HQ¢B #ªQ #®B +| çQÊ+ M, M; HU+ T?Á
F?¬M; +| p`B K|M5

h¬M S?`K +| çQÊ+ b) H` M?Q ?´ i? K +€M?5 GU+ +¬M; FQ+? +O ?„M ç½ +| i? KB
oä h?€M? - i, M; i? K +€B #ªQ #®B T?ÁM; M; U M`v- Qi M?`i ?„M +ªK ;B€+ KbM? Î i
b) F?¬M; i`Î i?`M? / çÈB H`K i?`i `²B5

*| i? M|B- ç½ +| +€B h?B M h`"M :B€T M`v- H9+ M`v ç•v ?„M çB i`mv i-K K +?OM
p #ªQ çªK ?ÆM `i M?B mX

a m ç|- h¬M S?`K ç-m iB M H`v ` +?QM? H` i` [ p`i; BÈB +?d +O S?QM; "¢+? ok- i
ç|- T?€i ?B M i`QM; F?¬M; ;B M i` [p`i; BÈB +?d +O S?QM; "¢+? ok M`v M; QÊ+ H
ç M iW ç¢B i? ;B - çB K `v M°B ibM? pšM T?ªB +|X

L?QM; îi`QM; ç!- h-M S?"K M;QçB i`W T?€i ?B M K°i Qi i`B HB m GBM? .QÊ+ +M
pÈB p`B HQçB pk F„ ?„MiWM; i?'v [m - i?b F?¬M; +! T?€i ?B M ç² p"i ç†+ i?M ;bX
æQÆM; M?B M- S?QM; ? pk F„ M`v F€i?"i +kM; çO ç†+ i?M `²B- ç†+ #B i H" i?•M
HçB ç +?Q M;QÌB çÄ K„i- ç€M; iB + M;QÌB F?¬M; +! i? +?'i S?QM; ? M;mv M F?
*kM; +! K°i Qi u m hBM? >ç+?- #'i [m€ + Q M?'i +?d H" i?'i +'T- ç®B pÈB M;QÌB F?
`²B- M?QM; ç®B pÈB h-M S?"K K" M!B HçB F?¬M; +! HU+ ?'T /šM [m€ HÈM- ?„M +
+'TX

@ *€B #€M? t2 ;B! M`v M;QÊ+ HçB H" +! +?9i w iS- #'i [m€ ç° F?! çB m F?B M +k!
+MM; iBM? +?m`M M;mv M F?Q `i +QÌM; ççB KÈB +! i? çB m F?B M- +?d bÊ F?¬

h-M S?"K M; v +ª pk F?Q +O S?QM; "ç+? ok +kM; H`v i?2Q i`Î p - #'i [m€ ?„M +?C
? - +€B M`v ç®B pÈB ?„M H" F?¬M; +! i€+ /KM; ;b- +?d H" w ç`M? ;B[HçB +?Q M;Q
H" —M h? JçQ >B K æQ`M bY /KM;X

o¬ FBM? p¬ ?d- h-M S?"K +kM; F?¬M; [m€ i?'i p¼M; - +?d H" iB T iK+ KÎ i`[p"i ;B
:B®M; M?Q i`[ p"i ;BÈB +?d +O S?QM; "ç+? ok- i`QM; i`[ p"i ;BÈB +?d +O h`b oB
ç M /QÊ+ +MM; pk F„- +kM; +! u m hBM? >ç+?- M?QM; M?[M; p"i M`v ç®B pÈB h-
ç m H" F?¬M; +! HU+ ?'T /šM [m€ HÈMX

@ æ•v H" K°i Qi ;BªB i?Q+? +MM; i`mv Mi?W p i`"M T?€T +O h`b ;B - ç®B pÈB
iQ +€+? M?"T K¬M +MM; ?B m `ä i`"M T?€T +?B ççQ M`v i?Q€M; K°i T?€i- +?d H"
BM?- M m F?¬M; #¼M ?„M +kM; F?¬M; +—Mi®M ? B KQÆB M,K KÈB T?€;BªB çQÊ

a m K°i H€i- h-M S?"K KÎ` K°i [mv M i`K+- i`QM; M°B i•K •K i?—K i?—K M;?oX

>B MiçB ?„M [m Mi•K M?'i +?QM? H" h`b oB M M`v Î i`QM; ç°M; T?O ç!- M;QçB i`
çQÊ+ +€B ;b5

" Mi?¬M; ççQ +O ?„Mi´M; +°M; +! # ;B Mi?ç+? i?'i- M?Q p"v ?„M çQ€M +?WM
?ŠM H" # +€B i?ç+? i?'i- h`b oB M M`v Î i`QM; K°i +€B i?ç+? i?'i ç½ ibK çQÊ+ h
?ŠM H" +ÁM +! #ªQ #®B +O ? B ;B Mi?ç+? i?'i M[- +! H) +ÁM ç†i Î i`QM; i`[p"i ;

3yyX *?QÆM; 3Ry, h`"M S?€T *?B æçQX URV

*?QÆM; 3Ry, h`"M T?€T +?B ççQX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i—K,

U%œœçXÔU%œœçXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

GçB ibK iÁB K°i H€i- +QM K„i +O h-M S?"K #¶M; M?B M b€M; M;ìB- b m ç! iW i`Q
i? M? ?„+ #!M; HQĐM;- +€B # Qi v M`v t2K tûi ç½ #B i`ä +?'i HQÊM; p¬ +MM; i®i
+ªK ;B€+- +`M; H`K +?Q i`QM; HÀM; +O ?„M FBM? ?dX

@ æ•v +kM; H" GBM? E?Q5

GçB +ªK ;B€+ K°i ?²B- i` M K†i h-M S?"K +`M; H" F?¬M; F?ÄB ?B M H Mi?—M b„+
*€B # Qi v M`v /o M?B M H" +MM; GBM? >`M Zmv Ma€Q ?B MiçB- ç m H" HBM? F
T?`K +?'i M m bQ pÈB GBM? >`M Zmv Ma€Q +ÁM Km®Mi®i ?ÆM `i M?B m5

h?2Q M?Q HÌB +O *´ J†+- GBM? E?Q M`v M; v +ª oä h?€M? +kM; F?¬M; i? Hmv I
tQ +ÁM b!i HçB- F?¬M; +?d T?`K +?'i + Q ?ÆM pk F?Q #bM? i?QÌM; `i M?B m- +
+`M; KçM? ?ÆM M[ [m€ Mi?•m- HçB +! i? M?Ä K€m /mM; Hmv M- /mM; M?"Ti`Q

GBM? >"M Zmv M a€Q +O h-M S?"K H" # M ç-m î`QM; /QÊ+ +®+ i?-M #Q +O u
iÊB çQÊ+- +| i€+ /KM; i,M; T?9+ ç®B pÊB pk F„- M?QM; i?2Q i?U+ HU+ +O h-M S?
i€+ /KM; +M; Qi- i?"K +?Q M|B ?-K M v i?îB çB K ?„M bY /KM; i K ? o¢M L; Qm s
>"M Zmv M a€Q ç M +U+ ?¢M5

L m M?Q mv HU+ +O o¢M L; Qm s-M; H¢B i,M; H M K°i #QÊ+ M[- GBM? >"M Zmv
M?QM; F?-M; i? iQÎM; çQÊ+ p"Q H9+ M"v p"v K" F`T i?îB M?"M çQÊ+ # Q i v KÊB

@ h?B M h`"M Zmv M a€Q\ " M i`QM; +€B # Q i v M"v p"v K" +kM; +| ?ÆM K°i M;"M
a m F?B M?Ä K€m /mM; Hmv M # Q i v M"v- i`QM; M°B i•K h-M S?"K HB M H"TiS+

>„M F?-M; i? iQÎM; çQÊ+ # M i`QM; +€B # Q i v M"v p"v K" +kM; +| i? /mM; ?ÊT
*€B h?B M h`"M Zmv M a€Q M"v +| ?ÆM K°i M;"M i`"M T?€T +-M; FQ+?- +| i? [m

M;mv M F?Q M? M? ?ÆM ``i M?B m- ç†+ #B i H" ç®B pÊB oä h?€M? +| i? bY /KM;
b) ``i M? M? /mM; ?ÊT M;mv M F?Q #`i ç²M; K" F?-M; +| #`i Hm"M +?QÊM; M;¢B;
>ÆM M[ç²M; /¢M; +| i? i` M T?¢K pB HÊM i,M; H M mv HU+ pk F„5

@ æ½ +| h?B M h`"M Zmv M a€Q M"v- i K ? o¢M L; Qm s-M; +O i ?ŠM H" ç®B pÊB
+| i? +| çQÊ+ mv ?B T M?`i ç`M?5
@ J v K„M h`b oB M FB F?-M; +| pk F„ [mv M T?€T- M m F?-M; /MM; iÊB h?B M
F?-M; +?WM; b) F?| ç®B T?| ?ÆM ``i M?B mXô

h-M S?"K ?B M ` i?-M b„+ FBM? ?d- bÊ ?½B i? M M|BX
*~M i?"M /MM; i?Y ?²B H•m- h-M S?"K KÊB /mM; M?"T h?B M h`"M Zmv M a€Q M"v
ç| #„i ç-m bQm i-K #ªQ #®B i?S # K" h`b oB M H'v çQÊ+ i`QM; ç°M; T?O H-M M"v

@ æ•v +?ŠM; H) H" i`mv M i?W +O i`"M T?€T ç¢B bQ- +?O M?•M ç°M; T?O FB \

G¢B K°i H€i b m- h-M S?"K Î i`QM; i`[p"i ;BÊB +?d +O h`b oB M T?€i ?B M K°i [

F?ÄB FBM? ?d H-M M[X
*€B FBK b„+ [mv M i`K+ M"v M^K Î i`QM; i`[ p"i ;BÊB +?d +O h`b oB M- iªM ` K°
ç†+ #B iX
L?bM ` çQÊ+ h`b oB M ç®B pÊB M| +kM; H" i?"T T?-M +QB i`¼M; - +?Q M M ç†i
i`QM; ;BÊB +?d- +ÁM i`M? i`¼M; /MM; K°i +€B ?°T +?„+ +?„M #Ä p`QX

h-M S?"K `i F?-M; / /`M; KÊB KÎ çQÊ+ +€B ?°T M"v- b m ç| H'v FBK b„+ [mv M i`
*?'i HB m +O [mv M i`K+ M"v `i ç†+ i?M- iU ?² F?-M; T?ªB +?'i ;B'v #bM? i?QÎ
M?Q K°+- H¢B ;B®M; M?Q M; ¼+- +-K i`QM; i v- +| K°i +ªK ;B€+ H¢M? #m®i Î i`QM

*€B [mv M i`K+ M"v ç½ i`ªB [m im M;mv i /`B /ÁM; #m²M +?€M +kM; F?-M; +| KK
tQ K" i?-M #Q- ç| H" F?Q iS+ i? HQÆM;X

@ *€B [mv M i`K+ M"v iU ?² H" K°i FB M +´ #ªQX

h-M S?"K M? M?"M; Î i` M [mv M i`K+ K b€i i?Q€M; K°i T?€i- +ªK ;B€+ çQÊ+ i` M
t9+ +ªK F€ H¢- i`QM; HÁM; ?ÆB i`-K M;•K M|B- +?d H" +€B [mv M i`K+ M"v H°` F
ç®B F?-M; T?ªB M;QÎB #bM? i?QÎM; +| i? +| çQÊ+- M°B /mM; i`QM; ç| ç€M; ;B€

.Q /U K°i +?9i- ?„M pšM H" +?"K `½B KÎ` FBK b„+ [mv M i`K+ M"v- b m ç| ç2K iBM
M?"T i`QM; ç|X

@ *€B [mv M i`K+ M"v iU ?² H" K°i FB M +´ #ªQX

h-M S?"K M? M?"M; Î i` M [mv M i`K+ K b€i i?Q€M; K°i T?€i- +ªK ;B€+ çQÊ+ i` M
t9+ +ªK F€ H¢- i`QM; HÁM; ?ÆB i`-K M;•K M|B- +?d H" +€B [mv M i`K+ M"v H°` F
ç®B F?-M; T?ªB M;QÎB #bM? i?QÎM; +| i? +| çQÊ+- M°B /mM; i`QM; ç| ç€M; ;B€

.Q /U K°i +?9i- ?„M pšM H" +?"K `½B KÎ` FBK b„+ [mv M i`K+ M"v- b m ç| ç2K iBM
M?"T i`QM; ç|X

P M?5

_`i M? M?- h-M S?"K +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ KbM? T?ªM; T?'i M?Q iB M M?"T # M i
K-M; - K°i HQ¢B HU+ HQÊM; #`M? i`QÊM; K" +QÎM; ç¢B Î # M i`QM; FBK b„+ [mv M
Km®M ç2K ?„M ?Q`M iQ`M Mm®i ? i Î i`QM; ç|X

æ½ [m ?²B H•m- h-M S?"K KÈB ?²B T?K+ iBM? i?-M H¢B- ?„M Î # M i`QM; [mv M i?m°+ +O +?O M?•M ç°M; T?O FB - F?Q iS+ M"v +MM; h?B M >mv M +?•m- "€M h i?¢+? i?'i+?B K¬M FB ç m i?"T T?-M iQÆM; iU- +?Q M M ?„M T?€M çQ€M FBK b. H" i`mv M i?W +O +?O M?•M ç°M; T?O FB F?¬M; i? M; ?B M; iX

h`b oB M [mª M?B M +kM; H" M?"M çQÊ+ # /¢M; #ªQ p"i- h?B M h`"M :B€T- h?B FBK b„+ [mv M i`K+ M"vX

Í # M i`QM; FBK b„+ [mv M i`K+ M"v- TªM; T?'i M?Q +| çQÊ+ K°i +€B F?¬M; ;B ;B M M"v TªM; T?'i ;B®M; M?Q +?QM? H" K°i i? ;BÈB- i`QM; +€B i? ;BÈB M"v- HU+ # ç°M; H M- ``i M?B m ?mv MªQ p i`"M T?€T i`"M M;"T Î ;B[i?B M ç` i`Q #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; K½M? HB i i`mv M ç MX

æ²M; i?ÌB- Î # M i`QM; [mv M i`K+ +ÁM K¬ T?ÄM; ` çO HQ¢B i`"M T?€T BM?- K¶ çQÊ+ ;BªB i?Q+? F„+ "M; - +MM; +€+ HQ¢B ?¢M; KK+ +?9 wX

GQÐM; L; ?B i`"M- h K h`B i`"M- hS hQÈM; i`"M- L; k >"M? i`"M- GK+ >ÊT i`"M- h? i`"M- \*Ym .QÆM; i`"M

h`"M çB K iU M?B M- M; mv M F?Q H`K i`"M çB K- i`"M F?Q i`"M çB K

h?B M i?ÌB i`"M- ç` HÈB i`"M- M?•M ?Á i`"M

Í # M i`QM; [mv M i`K+ K" i`"M T?€T ç¢B bQ M"v i`mv M i?W - +€+ HQ¢B ;BªB i?Q p"i- i?•KªQ i®B M; ?o - çO HQ¢B iBM iS+ /kM; K½M? p"Q i`QM; ç-m- h-M S?"K i` +kM; +ªK i?'v ç-m ~M ~M ;B½M` - +| +?9i F?| +| i? iB m ?| X UX

hmv pW `²B ?„M t2K [m ;BÈB i?B m i`"M T?€T +O ;B i°+ h`b oB M i?Q€M; K°i T? pÈB iBM iS+ ~M +?S # M i`QM; FBK b„+ [mv M i`K+ M"v- +, M #ªM +?QM? H" K°i ç F?¬M; i? ç€M? ç²M; pÈB M? m5

@ *?O M?•M ç°M; T?O M"v [mª M?B M H" K°i p` ?"M? ;B i`"M T?€T- i`"M T?€T +? +MM; i?-M #Q +QÌM; ç¢B5 o` i`"M T?€T ç¢B bQ M"v i M H" h`"M? æB M- Î i`QM; ç| F?¬M; +?¶ M"Q F?¬M; +| - +?d +¬M F i?ÊT i?B M i?ÌB ç` HÈB M?•M ?Q"- iMv i?ÌB

*kM; F?¬M; #B i +ªK M; ° # Q H•m- iBM? i?-M HU+ +O h-M S?"K iW # M i`QM; [n pm®i pm®i ?mv i i?€B /QÆM; +O KbM?- M? M? i?Î K°i M; KK i`¼+ F?QX

hmv i?•KªQ F?| ?B m- M?QM; i`"M T?€T +?B ç¢Q M"v ?Q"MiQ" M +?QM? t€+ H" + H`K +?Q ?„M p®M H" M; QÌB ç®B pÈB i`"M T?€T ?Q"MiQ" M F?¬M; +| ;b ?B m`ä- + ç|X

h?ÌB çB K iBM? i?-M HU+ +O ?„M HmB` M; Q`B F?¬M; H•m- i?"K +?Q ç-m +ÁM + ç| ?„M H¢B iB T iK+ ç-m M?"T M; ?B M +SmX

3yRX *?QÆM; 3RR, h`"M S?€T *?B æ¢QX UkV

*?QÆM; 3RR, h`"M T?€T +?B ç¢QX UkV

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔ▷L?|K /`+? .mM; M?B ▷ÔXÇö>%VÔXÇö>%V

G" pb ç½ #` i`"M T?€T +?B ç¢Q i?-M #Q K" +QÌM; ç¢B M"v ?'T /šM i?"i b•m- ;B®M K°i K¬M ?° pä ç¢Q KÈB- ç +?Q ?„M i?'v çQÊ+ i? ;BÈB pä ç¢Q +"M; i? K`°M; HÈM

@ *'m i?"M? i`"M T?€T çB K- +?QM? H" i M i`"M çB KX h'i +ª i`"M T?€T ç m H" iW Hm" M H" # çB K- #®M çB K- M, K çB K- ? v H" #ªv i€K +?QM çB K- ç m +| i? T?•M T?€T #'i ç²M; X

L|B M?Q p"v- +€B i`"M çB K M"v +`M; M?B m- H°` +`M; i? K T?S+ i¢T- mv HU+ +
[m€ GQÐM; L; ?B i`"M FB #ÎB pb +?d +| ? B +€B i`"M çB K- M?QM; bQ pÈB *Ym .
Km®M F?| +| i? i?B i`B M ?ÆM- M?QM; H¢B H" F?ÎB ç-m +O i`"M T?€T- i`QM;
M; QÌB KÈB ?¼+ i`"M T?€T T?ªB ?¼+ i?B i`B M GQÐM; L; ?B i`"M M"vX

@ L?Q p"v # M i`QM; M?[M; i`"M T?€T M"v- çÆM ;BªM M?'i ç9M; H" h K h`B i`"M FB
h`B i`"M iU M?B M ÎT?Q i`QÊ+ ç°M; T?O FB - /MM; # +•v +´ i?K pÈB iQ +€+? i`
T?O H M iBM? i?-M 'M Fw HB M +| i? F?®M; +? i`"M T?€T M"v`²BX

@ " +•v +´ i?K M"v ;¼B H" iU M?B M i`"M- i`W H-M ç|` - K°i Qi i`"M T?€T ç¢B b
M; mv M F?Q ?Q†+ H" pä F?Q #ªM i?•M- i`U+ iB T Îi`QM; ?Q F?¬M; pÈB iQ +€+? i`
+€B FB ;¼B H" M; mv M F?Q i`"M çB KX

@ "'i [m€ iU M?B M i`"M çB K +U+ F€ F?| çQÊ+- ?ÆM M[ + -M ç®B pÈB i`"M T?€T
+°M; i? K €M? K„i +U+ F€ BM? KÈB +| i? T?€i ?B MX

@ o T?-M M; mv M F?Q i`"M çB K- + -M çB m F?B M ç®B pÈB FbM? F?Q +U+ F€ i
+ªM? +MM; F?¬M; F?Q- ç m iQM? iQ€M Î # M i`QM; - +kM; H" i?"T T?-M F?| +| i?
;Bª i`"M T?€T ç m H" bY /KM; i`"M F?Q

@ *ÁM +| i?B M i?ÌB i`"M- ç` HÈB i`"M- M?•M ?Á i`"M- i?B M i?ÌB i`"M +?d +?QM
#® i`Q i`"M T?€T ç M ?'T i?K mv M,M; h?B M æ` pÈB iQ +€+? +¬M; FQ+?- T?ÁM;

@ æ` HÈB i`"M H" +?d HÈB /KM; ç` ?bM? ç†+ #B i- M?Q ç` T?QÆM; Î# M +¢M?
K°i Qi mv HU+ ç†+ #B i+O i`"M T?€TX

@ L?•M ?Á i`"M H" /MM; M; QÌB pÈB iQ +€+? i`"M çB K iÈB i?B i`B M i`"M T?€T-
+?B M i` M? ?Q†+ H" T?®B ?ÊT # M i`QM; K°i p`B ;B i°+X

h-M S?"K #„i ç-m +?"K`½B T?•M iQ+? M?[M; ;BªM; ;BªB p i`"M T?€T M"v- +`M;
i`"M T?€T +?B ç¢Q M"v #€+ ç¢B iBM? i?•K- ?„M +S M?Q p"v K°i KU+ M; ?B M +Sm H
FBK b„+ [mv M i`K+ - i?ŠM; ç M i`ÌB b€M; KÈB M; WM; H¢B çQÊ+X

*'i F„ FBK b„+ [mv M i`K+ M"v- h-M S?"K ?Qi b•m K°i ?ÆB çSM; /"v- H9+ M"v iBM
?„M T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q ç m ç½ tªv` K°i Qi #B M ?| - ç®B pÈB i? ;BÈB pä ç¢
?QÈM; iÈB X

@ h?2Q M?Q HÌB h`M? æB M- h K h`B i`"M /MM; # i`"M çB K #`v i`"M- H" i`"M T?
/ /`M; bKT ç´ +MM; +ªB #B M M?'i- ç²M; i?ÌB +kM; H" i`"M T?€T / /`M; M„K ;B[
T?€T M"v- M m M?Q i Km®M ?¼+ i"Ti`"M T?€T +?B ç¢Q- i`QÊ+ iB M +| i? /MM; i

a m ç| ?„M K°i çQÌM; çB p ?QÈM; ç°M; F?~m- i`QM; M°B i•K •K i?-K K" M; ?o H'vX
æB` +Y ç°M; - T?€i ?B M # M M; Q`B ç½ H" K†i i`ÌB KÈB H M- ç¢B ç` K°i KªM? b
` i?"T T?-M iQÆB K€i- Î +€+? ç| F?¬M; t - i`QM; #KB +Ã Î ;B[bQÌM M9B- +| K°i
T?O T?K+ Î i`QM; ç| - HQÌB #B M; T?ÆB H'v M„M; K†i i`ÌBX

@ JQÊM M| ç M i?Q M; ?B K K°i +?9i çBX

h`QM; HÁM; h-M S?"K ?ÆB i`-K M; •K- tQ v M; QÌB i` M K†i ç'i M?†i H M # ?ÁM ç€
i`QM; +?®+ H€i- b m ç| i v F?) ç°M; - +K+ ç€ M?Á ç°i M?B M ?QÈM; p +?¶ +QM i?

o Q5 o Q5 o Q5

" ?ÁM ç€ M?Ä M"v /MM; i®+ ç° +U+ M? M?- +?QM? t€+ `ÆB p`Q # çB K # M M; Q
i¢Q i?"M? tm i? i K ;B€+- H"TiS+ HB M +| K°i HQ¢B ?mv M /B m +?B HU+ #¶M; M
?² H" +| K°i HQ¢B F?Q i`"M; i?-M #Q # Q T?O +QM i?Ä Î i`QM; ç|X

*€B h K h`B i`"M M"v +ÁM T?•M i?"M? h K h`B +¬M; i`"M- h K h`B T?ÁM; i`"M- h K
F?®M i`"M- +kM; +| h K h`B i`"M +¬M; M,M; ç +?OM; F i?ÊT HŠM M? m- M?QM; ç
?ÆM p`B H-MX

h-M S?"K +?d H" bÆ ?¼+ - +?Q M M H9+ M"v ç•v ?„M i?B i`B M +?QM? H" K°i +€E
M?'iX

@ « ¬

*QM i?Ä FB ?bM? M?Q +| M?"M i?'v M;mv ?B K- b m ç| +?'M FBM? ?QÈM; p iS
i?-M F€ +?QM? H"- b m F?B +QM i?Ä M"v p¼i iÈB T?¢K pB # ?ÁM ç€ M?Ä T?QM,
i`Î p i¢B +?¶X

"'i [m€ +?d [m QÈ+ +?WM; KQÌB ;B•v ç²M; ?²- +QM i?Ä M"v pšM H" +| i? t¬M; `

@ a B b® [m€ HÈM- F?¬M; +| ;BÈB +?m~M ç` K¢+?- +?Q M M +?d +| i? /mv i`bi?

h-M S?"K H„+ ç-m iU M?OX

Í i`QM; i`"M T?€T +?B ç¢Q +ÁM +?9 w H" T?®B ?ÊT ç` K¢+? p" M ?"M?X

æ` K¢+? Î i`QM; i`"M T?€T +?B ç¢Q ;BªB i?Q+? H" K¢+? ç" T ç¢B ç` - ?bM? M?Q
+?B K¢+? ç" T- F€ i?"i +kM; +| i? ;¼B +?mM; H" i`"M K¢+?X

L?[M; i`"M K¢+? M"v imM; ?Q" M? +€+ MÆB- ;B®M; M?Q H" h?B M æ` M;mv M K¢
+ªK SM; çQÊ+ - i?ÌB çB K i?B i`B M i`"M T?€T- ibK çQÊ+ i`"M K¢+?- b m ç| /MM; i
i? T?€i ?mv ` óh`"M HU+ôX

hbK çQÊ+ i`"M K¢+? +`M; +QÌM; ç¢B- i`"M T?€T T?€i ?mv ` mv HU+ H¢B +`M; HÈM
F?¬M; çO p[M; +?„+ - M?Q p"v i`"M T?€T HB M `i / /`M; #` T?€ ;BªBX

oW `²B h-M S?"K /MM; # ?ÁM ç€ pÈB iQ +€+? i`"M F?Q #® i`Q h K h`B F?®M i`"M
+QM i?Ä FB T?€ i M- +kM; H" #ÎB pb ?„M ibK çQÊ+ i`"M K¢+? F?¬M; çO p[M; +?
K¢+? +kM; F?¬M; çO +QÌM; ç¢BX

"'i [m€ h-M S?"K +kM; F?¬M; +| [m€ MªM +?Q- /M b Q H9+ M"v ?„M KÈB H" H-M ç
T?€T- +| i? p•v F?®M +QM i?Ä FB Ry ;B•v ç½ H" F?¬M; i `²B- +?d +-M Hmv M
+kM; +| i? i?ÌB ;B M /-M [m [m2M i?m°+ ibK ç9M; i`"M K¢+?X

°M; i? K i`"M T?€T +?B ç¢Q M"v i?S+ bU H" [m€ #€+ ç¢B iBM? i?•K- ?„M p®M F?-
i`Î i?"M? i`"M T?€T ç¢B bQ- /M b Q ?„M +ÁM Km®M i`mv ibK ç M pä +?B ç¢Q- i`"M
+€+? T?K i`Ê K" i?¬BX

æQÆM; M?B M- ?„M +kM; ?B p¼M; KbM? +| i? ?¼+ i" T M?B m K°i Qi- M?Q p"v h?
+| i? T?€i ?mv ` mv HU+ +`M; HÈM- K†i F?€+ M„K ;B[K°i Qi T?QÆM; T?€T T?€
çQÊ+ K°i Qi ç®B i?O iBM? i?¬M; i`"M T?€T- i®B i?B m +kM; b) F?¬M; `ÆB p"Q ?
HU+ SM; T?¶X

*?Q M M i`"M T?€T +?B ç¢Q M"v imv F?¬M; +-M KB i K`B i?2Q çm´B- M?QM; +ÁM
L m M?Q M;`v b m i?ÌB ;B M M?B m ?ÆM- i?ÌB çB K ?¼+ +| bÎ i?"M?- ?Q" M iQ" M-
FB M i¢Q K°i iÁ i?O ?° ç¢B i`"M- M?Q p"v ?„M H`K `i M?B m +?mv M b) F?¬M; +-M

3ykX *?QÆM; 3Rk, *QÌM; :Bª hK h"TX URV

*?QÆM; 3Rk, *QÌM; ;Bª iK i"TX URV

L;m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õõÇXÔU%õõÇXÔP L?|K /`+? .mM;M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

h?ÌB ;B M +?"K `½B i?QB çQ - H¢B çB [m ? B M;`vX

L;`v ?¬K M v i?ÌB çB K K†i i`ÌB KÈB H MX

P M?5

J°i iB M; p M; i?"i HÈM- îT?Q i` M u m h?9 "bM? L; m v M #¶M; M?B M /•M; H M K
i` M #-m i`lB i€+? ` K°i HQ¢B ?"Q [m M; ç†+ #B i- i?"K +?Q H` €M? K†i i`lB +kM;
/QÈBX

@ s2K ` i`Á ? v +m®B +MM; +O GB T h?9 M? >MM; æ¢B >°B H-M M`v Km®M #„i
G9+ M`v h-M S?"K çSM; î +?¶ ç°M; F?~m- M?bM t2K HY F?lB i` M #-m i`lB- i`QM
h?2Q ?„M #B i- +€B HY F?lB M`v ç9M; H` iQM ?B m +?m v M /KM; +O GB T h?9
i?¬M; i`B M?[M; M; QlB /U i?B pšM +ÁM b, M #„M î +€+ MÆB i` M u m h?9 "bM? L; m
+`T v m i?9 FB - iB M ?"M? i` M? çQ¢i [m€M [m•M +m®B +MM; 5

J°i M; `v M`v- H` M; `v +m®B +MM; +O GB T h?9 M? >MM; æ¢B >°B `²BX
hmv i?lB ;B M +O h-M S?"K F?~M i`QÆM; - M?QM; ?„M pšM +l i`i v m çB HšM p`C
;B®M; M?Q M?[M; M; QlB F?€+ pb / M? /QÆM; i?B M ?¢- i` M i?U+ i - ?B M i¢B /
`²BX

>„M +?O v m H` pb i?m ?Q¢+? ç M u m hBM? >¢+? +O #€i +`T v m i?95
u m hBM? >¢+? #€i +`T M`v ç®B pÈB ?„M `i +l i`¼M; /KM; - p¬ Hm" M H` /MM; ç Hm
HU+ H M- ? v H` "€M h?¬M E?¬B G¶B FB - ç m `i +¬M "€i +`T u m hBM? >¢+?5

*l i? MlB M?Q p"v- +?d +¬M +l çQÊ+ "€i +`T u m hBM? >¢+? M`v- ?„M iB M p bÆ
pB M K +?OM; i?S iQ +kM; b) +l i? K K°i Qi HÁM; iBMX

"€i +`T v m i?9 M`v p®M ç½ `i Qi- ?ÆM M[i?U+ HU+ ç m p¬ +MM; +QlM; ?½M- +
+, M #ªM F?l +l i? ç®B T?l5

*?Q M M ç•v H` K°i ?°B i®i `i +Æ- +l M; QlB T?€i ?B M "€i +`T v m i?9- M?QM; H
+MM; K°i +?¶ ç®B T?l- bQ pÈB K°i KbM? ?„M b, M ;B i b) / /"M; ?ÆM `i M?B mX

æQÆM; M?B M- +kM; #îB pb +l M?B m +QlM; ;Bª i` M? çQ¢i M?Q p"v- ç° F?l ç¢i ç
M`v F€i ?"i +kM; F?¬M; +l ;BªK tm®M; # Q M?B mX

@ h +kM; +¬M M? M? çm´B çB [m - +?d bÊ `i M? M? #¼M ?„M b) /šM "€i +`T v m
oW i?m H¢B M?[M; i`"M T?€T K` ? B M; `v [m #®i`Q îb m HQM; - h-M S?"K HB M i
aÆM- ?QÈM; p ç` T?QÆM; +l /B K ?Ä +?€v H M FB +?¢v M? M? K` çBX

í i`QM; ? B M; `v M`v- T?¬M HÈM i?lB ;B M ?„M ç m /MM; ç M; ?B M +Sm i`"M T?€
ç° i`"M T?€T +O ?„M +ÁM H` pW p†M M?"T K¬M- M?QM; #®i`Q ` h K h`B F?®M i
Qi /½ i?9 K°i ? B ;Bì `²BX

æQÆM; M?B M- i`Q im +O M?•M HQ¢B bQ pÈB v m i?9 b) + Q ?ÆM `i M?B m- ?
i`"M M`v- M m H` i€+ /KM; î i` M M; QlB oä h¬M +QlM; ;Bª- +l i? p•v F?®M K°i ? B
i `²BX

G¢B T?ªB H` bÈK #®i`Q KÈB +l i? H`K çQÊ+ - M m M?Q i¢K i?lB #®i`Q i`"M T?€T
/KM; 5

h`"M T?€T +?B ç¢Q M`v çQ+? i?"i H` +QlM; ç¢B- M?QM; çl H` ç®B pÈB i`"M T?€T
iB T t9+ ? B M; `v- iU M?B M H` T?€i ?mv mv HU+ +l ?¢M- +l i?"M? iUm M?Q p"v-
?„M bQ pÈB M; QlB #bM? i?QlM; i?b + Q `i M?B m `²BX

"i [m€ i?2Q Hw ;BªB ç®B pÈB i`"M T?€T +?B ç¢Q i, M; H M- ?„M ç®B pÈB bY /KM;
`ä +¬M; b•m M; QÊ+ H¢B H` i?"i bUX

G9+ i`QÈ+ - ?„M +?d +l i? ç +?Q h`b oB M H` MY #QÈ+ oä h?€M? H•K p`QªQ +ªM
M?QM; H¢B F?¬M; i? #` [m`v M?B m- ?„M pW T?€i ç°M; +¬M; FQ+? b) idM? H¢B

>B M i¢B ?„M çQ€M +?WM; ç½ +l i? ç2K i?lB ;B M M`v HMB H¢B ç M ?ÆM KQlB F
ç°M; +¬M; FQ+? +kM; +l i? iB T iK+ HW ;¢i ç®B T?QÆM; K°i ç M ? B ;B•v i?lB ;

+?d H" K°i ? B ;B•v i?lB ;B M- ç| H" iB M +Æ- ç®B pÈB +QlM; ;Bª K" M|B +U+ F€ i`
ç`M? p€M +K+5

h®+ ç° +O h-M S?"K # v M? M? tmv M [m # M i`QM; #bM? M;mv M- ? B M;"v M"v
p®M H" HU +?¼M K°i ç` T?QÆM; +€+? ç` çB K H-M i` M? çQç i+m®B +MM; FB
+| i? +?çv iÈBX

h?lB çB K ?„M çB ç M- ç½ +| `i M?B m M;QlB /U i?B ?°B iKX L?[M; M;QlB M"v ç
i`QÈ+ ç½ bÈK çB iÈB T?K + "M F?m pU+ b,M #„M +m®B +MM; M?'i M"v- çÈB iQM ?B

h-M S?"K çQ K„i M?bM çB- ç" T p"Q K„i H" K°i ç€K M;QlB ç¬M; M;?`i- ?ÆM M[M?
+kM; H" i?U+ HU+ GBM? ok aQ #ªv i€K + 'T- oä h¬M +QlM; ;Bª +kM; +| `i M?B m-
v i?ŠM; o•M hB mX

@ *?" +??" + - içB ç•v +?d bÊ +| i` M i`,K oä h¬M +QlM; ;Bª 5

h-M S?"K F?¬M; F?ÄB •K i?-K i„+ HmÐB- ç•v +kM; H" H-M i?S M?'i ?„M +?SM; FE
?°B iK +MM; K°i +?¶ M?Q p"vX

L?È M;"v ç| i?lB çB K Î L K S?QM; h?"M?- M; v +ª + Q i?O GBM? ok aQ +kM; ?B H
;Bª + "M; +?d H" M?•M p"i i`QM; i`mv M i?mv iX

L?QM; ?B M içB ?„M +kM; ç½ H" K°i oä h¬M +QlM; ;Bª- ?ÆM M[H" M;QlB M´B #
;Bª- €M? K„i +O ?„M + "M; M;"v + "M; + Q- çO F?ª M,M; iB T t9+ ç M `i M?B m #Q
+kM; H" + "M; M;"v + "M; M?B m `²BX

:B®M; M?Q HQçB i?`M? ?°B GB T h?9 M? >MM; æçB >°B M"v- H" + 'T #"+ iQ" M #°
+ 'T h? :BÈB- M;QlB #bM? i?QlM; +,M #ªM M; v +ª iQ +€+? i? K ;B F?¬M; +| 5

.M H" M,K ç| ?„M i? K ;B h`B m h?€M? +O \*?•M ok i?€M? çB M- +kM; H" i?B M i`
M?QM; HÈB ?çB M?'i +kM; +?d H" i?B M i`B + 'T #"+ hB M h?B M oä bQ- ?ÆM M[+
+MM; æçB E?¬M [m®+- +?Q M M bQ b€M? pÈB GB T h?9 M? >MM; æçB >°B M"v-

hmv ?„M F?¬M; Km®M i?W M?"M- M?QM; ?B M içB t2K` - L K S?QM; h-M ;B i`W
F?¬M; +| M;QlB M"Q +| i? +| iQ +€+? i? K ;B HQçB i?`M? ?°B M"vX

L°B ibM? i?"i bU H" [m€ FûK5

æ•v H" b m F?B h-M S?"K +?SM; FB M M?B m +QlM; ;Bª M?Q p"v- i`QM; M°B i•K F
æB iÈB # M i`QM; +?B M i`QlM; +m®B +MM; +O GB T h?9 M? >MM; æçB >°B M"v
+O #`i i?"M? p,M- i`QÈ+ F?B v m i?9 +m®B +MM; FB tm'i ?B M- i'i +ª M;QlB /U i
+?'T H-M M[- +?Q M M p"Q H9+ M"v +ªM? iQÈM; i`QÈ+ K„i içK i?lB +QB M?Q K°i

J°i Qi M;QlB ç M; iQM? iQ€M H"v i?m ?Qç++ +O KbM? i`QM; M?[M; M;"v M"v- K°i
Hm" M M?[M; ççB bU T?€i bBM? K'v M;"v [m - K°i Qi M;QlB i?b H†M; v M M;²B Î K°

G9+ M"v ç•v i`QM; GB T h?9 M? >MM; æçB >°B- b) +,M +S M;QlB /U i?B H-M M"
M?B m Qi K" #bM? +?¼M` i`QÈ+ # KQÆB M;QlB- T?QÆM; /B M +?O bU b) pb #
HQçB ;BÈB i?B m +MM; pBM? [m M;- b m ç| b) H" T K°i #ªM; t T ?çM; +?QM? i?S+-
F?„T iQ" M #° ççB HK+X

L;Q`B` - Î i`QM; +?B M i`QlM; +m®B +MM; M?'i M"v- B +| i? #B m ?B M` i?U+
#¼M ?¼b) çQÈ+ K¼B M;QlB M?È+ "M; F„- ç†+ #B i H" M;QlB +m®B +MM; M?'i çQ
i`W i`Î i?"M? [m€M [m•M +O GB T h?9 M? >MM; æçB >°B- +ÁM çç i çQÈ+ / M? tQ

3y jX *?QÆM; 3Rj, *QÌM; ;Bª hK h"TX UkV

*?QÆM; 3Rj, *QÌM; ;Bª iK i"TX UkV

L; m²M, oBTp M/

aQm i-K,

U%õöÇXÔU%õöÇXÔP L?|K /`+? .mM; M?B PÔXÇö>%VÔXÇö>%V

"ÎB pb Î# M i` M ok h?B M çΦB HK+ v m i?9 T?-M ç-M; - M?•M HQΦB +MM; v m i?
i`QM; ç'm i` M?- +?Q M M / M? tQM; GB T h?9 oQÆM; M"v Î i` M çΦB HK+- t2K M
+ QX

_ 'i M?B m +QÌM; ;Bª ç®B pÈB +€B / M? tQM; M"v K" +?çv i?2Q M?Q p`i- ?ÆM M[C
H-M GB T h?9 M? >MM; æΦB >°B- b) H" M?•M p"i T?QM; p•M +O iQ" M #° ok h?B
+?9M; ç m +| i? M?È F„ i M GB T h?9 oQÆM; +O K¶B K°i H-M çΦB ?°BX

L; ?2 M|B ?B M M v o•M S?B .QÆM; çQÊ+ +QB H" ç M? 'i i?B M i`B çΦB HK+- ç½ i
GB T h?9 oQÆM; M"v- *"M EBM? h-M; ;B h-M h?B M >Q" M? FB +kM; H" + -K [m 5

G9+ M"v h-M S?"K pšM H" K°i #° i? M? b K- b m F?B çB iÈB +?B M i`QÌM; +m®B
i` M K°i K†i ç€ bç+? b)- b m ç| K°i # M ç€M? ;B€ ç M K'v M; QÌB KçM? M? 'i +O GE
>°B H-M M"vX

G9+ M"v Î i`QM; çΦB ?°B p®M +| M, K +QÌM; ;Bª MY #QÊ+ oä h?€M?- M?QM; ? B +
ok +MM; h`b oB M ç½ #` +? i Î i` M i v +O ?„M- +?Q M M ?B M içB +?d +ÁM HçB #

h-M S?"K K°i K„ i M?bM çB- HB M +| i? +?SM; FB M ? B ççQ i?•MªM? F?-M; ;B®
?ç+ ;B[#-v ;"- i?"T T?-M +?|B K„iX

@ > B M; QÌB M"v +| H) H" æΦB E?-M [m®+ ZmªM; æ"Q +MM; æΦB E?ªK [m®+ J B
MY #QÊ+ oä h?€M?X

h-M S?"K pW [m M b€i H'v- K°i # M i`QM; HÁM; ?ÆB i`-K M; •K M|B,

@ G9+ M"v ç•v i? K ;B GB T h?9 M? >MM; æΦB >°B- M; QÌB æΦB *"M Zm®+ H" Q
oä h?€M? +kM; F?-M; +| K°i +€B M"Q- t2K ` æΦB *"M Zm®+ bQ b€M? pÈB M?[M;
+?9i F?-M; #^M; ?X

"'i [m€ ?„M +kM; iQM? H" çΦB #B m æΦB *"M Zm®+ /U i?B `²BX

L; v i?ÌB çB K h-M S?"K ç M; ç€M? ;B€ H'v ? B +QÌM; ;Bª FB - Î T?Q t ZmªM; æ
+kM; M?Q +| +ªK ;B€+ ?QÈM; p +?¶ ?„M M?bM HçB- M?[M; +QÌM; ;Bª MY #QÊ+ o
ç m H" `i KçM? ç'vX

ZmªM; æ"Q FB M?Q `i M?B m M; QÌB i`QM; æΦB E?-M Zm®+- ç m H" ,M K†+ K°i
i?9 ?' #€Q- i?•M ?bM? + Q HÈM- F?m-M K†i iK+ i^M; - p€+ i` M HQM; K°i +•v +¬M
Km®M HÈM ?ÆM- M?QM; +| i? çÆM ;BªM M?bM ` çQÊ+ +? 'i HB m +•v +¬M ;¶ M"
HÈB ?çBX

J` J B "^M; S?B i?b H" K°i M K iY b„+ K†i M; ?B K i9+- K°i i?•M €Q pªB K°+ Kç+- ,
/QÈB ç'i- iU ?² H" /QÐM; iBM? b9+ /m +?Ì b, M i?9 +?B M +m®B +MM; #„i ç-mX

> B M; QÌB M"v t2K ` i?U+ HU+ ç m `i KçM?- iU ?² +kM; F?-M; FûK ? B M; QÌB S
oB M # Q M?B mX

æ®B K†i €M? K„i +O ? B M; QÌB M"v- h-M S?"K +MM; #¼M ?¼H B + K„i M?bM M?
*| H) ç®B T?QÆM; +kM; ç½ M?bM i?'m i?•M T?"M +O ?„M `²B- +?d H" ç m H" ` bQ
T?ªM SM; [m€ HÈMX

"'i [m€ i m v €M? K„i +O #¼M ?„M pW +?çK p"Q HB M i€+? ` - M?QM; ZmªM; æ"Q +
`M; +?Q i?'v H" iB m çB K +O iQ" M i`QÌM; - K¼B +Y ç°M; +O #¼M ?„M +| F?-M; C

M;QÌB #¼M ?¼ ç²M; i?ÌB M?bM p T?Q h-M S?"K- pb p"v `i M?B m M;QÌB +kM; ç
€M? K„i M?bM b M;X

@ æ•v H" h-M S?"K\

@ Eb hQ+? *?B hO h-M S?"K5

@ J'v M;`v ?¬K i`QÈ+ F?¬M; T?ªB M;?2 ç²M ?„M p` æ¢B \*?'M [m®+ h`b oB M [mv
h-M S?"K tm'i ?B M Î+?¶ M"v- K" h`b oB M H¢B +?"K +?¢T F?¬M; +| tm'i ?B M- +?

@ *?d bÊ h`b oB M M"v H" / [ M?B m H"M? Qi `²B5

@ L; v +ª MY #QÈ+ oä h?€M? +kM; #` +? i Î i` M i v ?„M\ h-M S?"K M"v p"v K" +|
M?Q p"v\

@ h|K H¢B H9+ M"v ç•v GB T h?9 M? >MM; æ¢B >°B- b) H° ` +M; i? K ç†+ b„+ ?
i? i`Î i?"M? K°i i?Èi ?„+ K½ çQ¢i ;BªB [m€M [m•M ? v F?¬M;\

L? [M; €M? K„i M"v `i M? M? iW ?B m F€ #B M i?"M? FBM? M;¢+- i?"K +?Q +| K°
M; v +ª K°i Qi oä h-M +QÌM; ;Bª +kM; +| +?9i ç°M; /mM; - ç-v çO +?Q i?'v HU+ªM
S?"K M"v HÈM ç M # Q M?B mX

@ L;?2 ç²M i`QM; ç¢B ?°B H-M M"v- i?U+ HU+ K¢M? M?'i o•M S?B >²M; M;QÈ+ H¢
h-M S?"K +kM; H" [m2M pÈB HQ¢B TªM SM; M"v +O K¼B M;QÌB- H9+ M"v +?d H
M?bM +?mM; iQ" M i`QÌM;- ?„M H¢B T?€i ?B MM;QÌB KbM? +ªK i?'v ?SM; i?9 M?'
o•M S?B >²M; M"v +?QM? H" ç ç +O ok h?B M ç¢B HK+ ç M?'i i?B M i`B ?B M M
M;QÌB +| i? çQ¢i ;BªB [m€M [m•M M?'i +O GB T h?9 M? >MM; æ¢B >°B H-M M
M?B m iB m çB K ç +?Q M;QÌB F?€+ +?9 wX

@ . M? F?Q +O o•M S?B >²M; M"v p®M +kM; ç½ F?¬M; i?'T- H9+ M"v ç•v ?„M i? K
æ¢B >°B M"v- ?ŠM H" Km®M ?QÈM; i? K¼B M;QÌB +?SM; KBM? ?„M +kM; F?¬M; F
X

h`QM; M°B i•K h-M S?"K •K i?-K T?ÄM; çQ€M H'v- imv ?„M +ÁM F?¬M; +| +?SM; F
+| i? iQÌM; iQÈM; ç M o•M S?B >²M; M"v i'i M?B M b) H" K°i M;QÌB w +?Q FB M ç
"ÎB pb Î /QÈB [m-M; b€M; +?|B K„i +O o•M S?B .QÆM;- H¢B +ÁM +| i? #ªQ i`b w
ç`M? H" `i F?¬M; / /`M;X

J" p"Q H9+ M"v- h-M S?"K iU ?² #¶M; M?B M +ªK i?'v ?"Q F?Q iQ" M i`QÌM; ç°i M
i?"K +?Q H" iQ" M #° F?Q i`M; ç m +| +?9i `mM; ç°M; M?9+ M?Q+?- b m ç| €M? K
ç-m iW i` M M;QÌB +O ?„M +?mv M /B çB ` X

@ o•M S?B >²M;\
ªªK i?'v i`QM; i`M; ç°i M?B M tm'i ?B M /` i?QÌM;- h-M S?"K +kM; M?Q +| M?"M i
K„i +O K¼B M;QÌB [m v ç-m çB +?¶ F?€+- +?d i?'v Î T?QÆM; ?QÈM; # M i v i`€B
b„+ + Q HÈM +?"K `½B çB #° K" ç MX

•Q i`„M; FBK HoM?- i v +¬K i`QÌM; i?QÆM; K"m #¢+- #° T?€T +O o•M S?B >²M; M
HQ¢M- b„+ K†i M? im'M b¢+? b)- i?-M b„+ F?Q +?'i Qm M?½X

E?¬M; i? F?¬M; M|B- M K M?•M M"v `i +| T?QM; +€+? [mw T?€B- /€M; p +MM; T?
T?K+X

@ o•M S?B >²M; M"v ?Q" M iQ" M +?QM? t€+ H" i?B M i`B ?B Bpď` M?P MdÀv Î /

Ở bên trong những lần Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội khoá trước, cuối cùng đều tìm người dự thi thực lực mạnh nhất với tư cách Dẫn Thú Anh Hùng, hơn nữa những Dẫn Thú Anh Hùng này đều trở thành người thắng cuối cùng!

Hiện tại Khương Hạo tìm Tần Phàm với tư cách Dẫn Thú Anh Hùng, đại biểu cho cái gì?

Điều này đại biểu gia tộc chủ sự Khương gia của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này càng coi trọng Tần Phàm hơn, cho rằng Tần Phàm mới là người dự thi có thực lực mạnh nhất trong đại hội lúc này đây, cho rằng Tần Phàm có khả năng trở thành quán quân lần đại hội này nhất!

Chỉ là một câu này của Khương Hạo, cũng là đại biểu của Anh Hùng Thành Khương gia bọn hắn, lập tức để cho Tần Phàm từ thân phận hắc mã, chuyển biến thành người có tư cách đoạt giải quán quân của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này nhất!

Thậm chí đã vượt qua nguyên lai đứng đầu Vân Phi Hồng!

- Tại sao lại để cho Tần Phàm đến làm Dẫn Thú Anh Hùng của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này, hắn vượt qua Vân Phi Hồng sao?

Có ít người ở thời điểm này biểu hiện được có chút không phục, thậm chí là mở miệng kháng nghị.

- Đúng đấy, tuy Tần Phàm này được xưng là Kỳ Tích Chi Tử, chưa đủ hai mươi tuổi liền trở thành Vô Tôn cường giả, nhưng mà nghe nói thời gian hắn đột phá đến Vô Tôn cảnh giới chưa đủ một năm, cho dù hắn lại thiên tài, có thể so sánh với Vân Phi Hồng đã là nửa bước Vô Thánh sao?

Rất nhanh liền có người phụ họa nói, xem ra rất nhiều người đối với quyết định của Khương gia rất bất mãn.

- Đúng vậy, với tư cách Dẫn Thú Anh Hùng trách nhiệm trọng đại, Tần Phàm này thật sự là quá non nớt một ít, đến lúc đó nếu như hắn không có thành công dẫn đầu Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên kia tới, ngược lại là ngay từ đầu liền bị giết, như vậy đối với anh hùng đại hội lần này của chúng ta là một đả kích rất lớn!

- Sẽ ảnh hưởng tới sĩ khí của tất cả mọi người! Thậm chí còn sẽ khiến Xích Viêm Lôi Viên này cảnh giác, đến lúc đó chưa đánh đã thua rồi.

Một gã Cửu cấp Vô Tôn cường giả cũng đứng lên nói ra, loại thực lực giống như hắn này, coi như là sức mạnh trọng yếu của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này, là người có quyền lên tiếng.

806. Chương 816: Dẫn Thú Anh Hùng.

Chương 816: Dẫn Thú Anh Hùng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Hắn cũng không phải nói chuyện giật gân, có một lần Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, hoàn toàn chính xác xuất hiện qua tình huống sẵn thú cuối cùng thất bại.

- Khương Hạo, đây chính là quyết định của Anh Hùng Thành Khương gia các người?

Mà sau khi Cửu cấp Vô Tôn cường giả kia vừa dứt lời, cường giả nửa bước Vô Thánh Quảng Đào ăn mặc da thú hổ báo, trên lưng vác lấy côn gỗ cực lớn, đồng dạng cũng như Khương Hạo đến từ Đại Khôn quốc, vào lúc đó cũng trầm giọng hỏi.

Bất quá hai vị cường giả nửa bước Vô Thánh khác là Vân Phi Hồng cùng Mai Bằng Phi kia ngược lại là không nói gì.

Vân Phi Hồng với tư cách người có tư cách đoạt giải quán quân nhất, vốn là nhân tuyển làm Dẫn Thú Anh Hùng nóng nhất, tuy không biết trong nội tâm hẳn đang suy nghĩ cái gì, nhưng vào lúc này sắc mặt lại bình tĩnh, lộ ra tu dưỡng vô cùng tốt.

Mà Mai Bằng Phi kia vốn chính là thần sắc nghiêm túc, ăn nói có ý tứ, nghe vậy, chỉ là nhàn nhạt liếc nhìn bên Khương Hạo cùng Tần Phàm, sau đó liền lần nữa nhắm mắt lại, tiếp tục trầm mặc không tham gia.

- Chư vị an tâm một chút chờ vội, cái này tự nhiên là quyết định của Anh Hùng Thành Khương gia chúng ta, Khương Hạo ta ngay cả Võ Tôn chi cảnh cũng còn không có đạt tới, tự nhiên là không có quyền đưa ra quyết định kia.

Chứng kiến tình cảnh chúng bốn phía mãnh liệt, vào lúc này Khương Hạo mỉm cười nói ra.

Hắn thân là một Linh Vũ Sư, ở trước mặt nhiều Võ Tôn cường giả như vậy có thể biểu hiện được bình tĩnh như thế, hoàn toàn chính xác làm cho rất nhiều người đối với hắn lau mắt mà nhìn.

Dù là Tần Phàm đối với Khương Hạo này biểu hiện cũng âm thầm tán thưởng.

- Ha ha, Khương Hạo huynh thật sự ý định để cho tại hạ tới đảm nhiệm Dẫn Thú Anh Hùng này sao? Khương Hạo huynh thật sự tín nhiệm tại hạ như vậy sao?

Kỳ thật Tần Phàm đối với đề nghị này của Khương Hạo cũng cảm giác có chút ngoài ý muốn, hẳn vẫn cho là Khương gia là định để cho Vân Phi Hồng tới đảm nhiệm đây.

Dù sao Vân Phi Hồng này ở ngoài sáng lộ ra nếu so với hắn thì mạnh hơn rất nhiều, lại với tư cách là đệ đệ của đại lực đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương, sức nặng lộ ra rất là đầy đủ.

- Đúng vậy, trải qua Anh Hùng Thành Khương gia chúng ta nghĩ kỹ thảo luận, chúng ta cảm thấy Tần Phàm huynh thích hợp làm Dẫn Thú Anh Hùng lần này nhất, còn hi vọng Tần Phàm huynh không nên từ chối.

Vào lúc đó Khương Hạo lộ ra có chút trịnh trọng nói.

Nghe vậy, Tần Phàm cũng có chút nghiêm mặt, một bên tự hỏi, một bên ánh mắt đảo qua trong toàn trường, hắn trông thấy toàn trường, ánh mắt trên trăm tên Võ Tôn cường giả đều đồng loạt rơi ở trên người của mình.

Nhìn ra được, trừ đi một ít người bá kiến Tần Phàm cùng Trì Viễn giao thủ, những người khác, kể cả một ít người nghe qua đồn đãi, đối với Tần Phàm với tư cách Dẫn Thú Anh Hùng đều là thập phần không phục, dù sao tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật. nguồn

Những người này với tư cách Võ Tôn cường giả, ở bản địa phần lớn đều là có không ít danh khí, hiện tại tới tham gia Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, một mặt là vì tới luyện chính mình, nhưng nguyên nhân càng chủ yếu là muốn tới cầu một cơ hội danh dương đại lực!

Dẫn Thú Anh Hùng, điều này đại biểu lấy vinh quang rất lớn!

Truy cầu danh lợi là thiên tính của nhân loại, ở trên Vũ Thiên đại lực đối với vũ lực càng là sùng bái gần như bệnh trạng!

Hơn nữa từng Võ Tôn cường giả đều có được tự tin của mình, có thể nói, trừ đi một tí người thiên tính cẩn thận, rất nhiều Võ Tôn cường giả thậm chí muốn để mình làm Dẫn Thú Anh Hùng này.

Lời nói khó nghe, dù là trong quá trình dẫn thú chết rồi, nhưng chỉ cần có thể trước khi chết biểu hiện ra năng lực của mình, như vậy cũng sẽ lan truyền uy danh, xem như chết có ý nghĩa.

- Tần Phàm, người thật sự là một thiên tài, nhưng người quá trẻ tuổi, ngày sau còn có cơ hội rất lớn đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, nếu như không cẩn thận chết trong lần dẫn thú này, như vậy sẽ thập phần không đáng, ta khuyên người vẫn là muốn lượng sức mà đi cho thỏa đáng.

Lúc này Quảng Đào lưng vác trường côn cực lớn kia liếc nhìn Tần Phàm, trong miệng có chút âm dương quái khí nói.

- Ha ha, Khương Hạo huynh, người xem, cũng không phải tại hạ không muốn giúp người, nhưng xem ra rất nhiều người đối với ta làm cái Dẫn Thú Anh Hùng này không phục ah.

Tần Phàm nghe vậy, chỉ là khẽ cười nói. Trên thực tế, hẳn mặc dù có tự tin của mình, nhưng thật không có nghĩ qua sẽ đi ra làm chim đầu đàn như vậy, kia chỉ có kẻ ngu xuẩn, vì chút danh tiếng mà không tiếc mạng của mình.

Bất quá kỳ thật hẳn đối với lúc này đảm nhiệm việc Dẫn Thú Anh Hùng cũng không thể nói là không có hứng thú, hứng thú của hắn cũng không phải vì làm Dẫn Thú Anh Hùng có thể bạo xuất danh tiếng mà không ngừng theo đuổi, mà là vì hắn biết rõ trong sào huyệt của Xích Viêm Lôi Viên kia, có thể sẽ có Xích Lôi Thảo.

Xích Lôi Thảo chính là một loại Linh Dược thập phần trân quý, chỉ sinh trưởng ở nơi phụ cận sào huyệt của Xích Viêm Lôi Viên, quý hiếm vô cùng, sẽ cực nhỏ lưu thông ở trên thị trường, bất quá nó lại có thể luyện chế ra Xích Lôi đan, có thể cho người tạm thời có được Xích Lôi chi lực!

Lôi nguyên khí cùng Phong Nguyên khí đồng dạng đều không ở bên trong Ngũ Hành, hơn nữa cực ít người có thể chất tu luyện Lôi chi lực, tu sĩ như Phong Bạch Vũ có thể tu luyện Phong hệ nguyên khí cũng đã rất ít rồi, mà người có thể tu luyện Lôi nguyên khí, so với tu luyện Phong Nguyên khí càng thiếu!

Cho dù có thể tu luyện Lôi nguyên khí, đều là yêu thú chiếm đa số!

Cái Lôi nguyên khí này so với Hỏa nguyên khí thì càng thêm Cuồng Bạo, so với Kim nguyên khí có được công kích càng mạnh hơn nữa, nếu có thể tạm thời ở bên trong vũ kỹ gia nhập Xích Lôi chi lực này, cái kia định có thể đem uy lực vũ kỹ đề cao trên diện rộng!

Cũng là bởi vì nguyên nhân Xích Lôi Thảo này, cho nên vào lúc này Tần Phàm đối với làm Dẫn Thú Anh Hùng mới có một ít động tâm.

- Tần Phàm huynh xin chờ một chút, để cho ta hướng chư vị giải thích thoáng một phát.

Nghe được Tần Phàm nói, lúc này Khương Hạo vội vàng nói, sau đó liền xoay người nhìn về phía cường giả nửa bước Vô Thánh Quảng Đào, biểu hiện tự nhiên nói:

- Không biết Quảng Đào Tôn Giả các hạ cho rằng, người so sánh với hai vị Vô Tôn cường giả Phong Bạch Vũ và Trì Viễn này như thế nào?

- Người có ý tứ gì? Mặc dù ta không có cùng tỷ thí qua cùng hai người bọn hắn, nhưng ta tự tin tuyệt đối sẽ không kém bọn hắn.

Quảng Đào nhướng mày nói ra.

- Cái kia chính là Quảng Đào Tôn Giả các hạ cũng không dám cam đoan nhất định có thể đánh bại hai người bọn họ a?

Khương Hạo tiếp tục nói:

- Không còn nói rất nhiều người ở đây cũng biết, hai người bọn họ đều đã từng giao thủ cùng Tần Phàm Tôn Giả... nhưng Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này, hai người bọn họ đã không thể tới tham gia săn thú chiến cuối cùng này rồi.

807. Chương 817: Xích Viêm Lôi Viên. (1)

Chương 817: Xích Viêm Lôi Viên. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Phong Bạch Vũ cùng Trì Viễn sẽ không thể tới tham gia rồi hả? Ý là bọn hắc đều chết ở trên tay Tần Phàm rồi?

Khương Hạo vừa ra lời này, lập tức lần nữa dẫn tới toàn trường đại động.

Bởi vì vừa rồi hắc và Tần Phàm đối thoại không có bao nhiêu người nghe được, cho nên trước kia mặc dù có người hoài nghi, nhưng lúc này đây, liên lạc với Phong Bạch Vũ cùng Trì Viễn còn chưa tới tràng, tất cả mọi người đều có thể xác định Phong Bạch Vũ cùng Trì Viễn, hai cường giả nửa bước Võ Thánh kia hoàn toàn chính xác đều chết ở trên tay Tần Phàm rồi!

- Hai người Phong Bạch Vũ cùng Trì Viễn đều đã bị chết ở trên tay của người?

Trước kia Quảng Đào đều một mực Liệp yêu thú, cũng không có nghe nói qua sự tình Tần Phàm cùng Trì Viễn giao thủ, ở thời điểm này hắc cũng không khỏi được sắc mặt biến hóa, sau đó hướng Tần Phàm hỏi.

- Hai người bọn họ đích thật là chết ở trên tay của ta rồi.

Tần Phàm cũng không phủ nhận, chỉ là trong miệng nhàn nhạt nói.

Sự tình hắc và hai người này giao thủ, rất nhiều người cũng biết rồi, chỉ cần một hồi hai người này không có xuất hiện nữa, cuối cùng nhất cũng sẽ bị mọi người biết rõ.

Về phần sự tình hai gia tộc này trả thù, hắc cũng không cần lo lắng, bởi vì gia tộc hai người này đều không có ở Đại Càn Quốc, nếu có Võ Thánh cường giả muốn đi vào Đại Càn Quốc, như vậy sẽ ảnh hưởng thật lớn, tất nhiên bị Chân Vũ thánh điện can thiệp.

Bất quá lần này hắc hướng về Đại Ly quốc tìm kiếm ma chủng, ngược lại là phải càng thêm cẩn thận, nếu như một khi bạo lộ tung tích, nhất định sẽ có khả năng tạo ngộ địch nhân mới đuổi giết.

- Hừ, cho dù ta xác thực không kịp người, bất quá người so sánh với Vân Phi Hồng thì như thế nào?

Nghe được Tần Phàm cũng chính miệng thừa nhận, hơn nữa hoàn toàn chính xác không thấy hai người Phong Bạch Vũ cùng Trì Viễn đi đến, vào lúc này trong nội tâm Quảng Đào cũng không khỏi được trầm xuống, không thừa nhận thực lực của Tần Phàm cũng không được, trong miệng liền hừ lạnh nói ra, lại đẩy Vân Phi Hồng ra làm vật che chắn.

Quảng Đào vừa dứt lời, lập tức ánh mắt mọi người đều quăng về phía trên người nam tử áo trắng cao ngạo kia, vốn đại bộ phận mọi người đều cho rằng cái vinh dự Dẫn Thú Anh Hùng này có lẽ thuộc về hắc đấy!

Tất cả mọi người hiếu kỳ người trong cuộc này sẽ phản ứng như thế nào, Tần Phàm cũng giống như vậy, ánh mắt cũng không khỏi rơi vào trên người Vân Phi Hồng, hắc cũng rất muốn biết cách nghĩ của siêu cấp thiên tài này.

- Tại hạ không có bất kỳ ý kiến.

Đối mặt với ánh mắt của mọi người, Vân Phi Hồng với tư cách người trong cuộc chỉ là lạnh nhạt cười cười, sau đó hắc chậm rãi chuyển hướng Tần Phàm, cùng Tần Phàm bốn mắt nhìn nhau, tiếp tục bình tĩnh nói:

- Với tư cách Dẫn Thú Anh Hùng, cố nhiên là chức trách trọng đại, cũng là một phần vinh quang, nhưng Dẫn Thú Anh Hùng cũng không nhất định chính là quán quân cuối cùng nhất của đại hội, Tần Phàm, người cảm thấy có phải như thế phải không?

Cái này còn là lần đầu tiên Vân Phi Hồng tới đây, lần thứ nhất mở miệng nói, thoại ngữ của hắc không nóng không vội, không kiêu ngạo không siểm nịnh, đáng tươi cười tự tin, lạnh nhạt mà không mất phong độ, để cho người rất dễ dàng vì tu dưỡng của hắc mà thuyết phục.

Những Võ Tôn cường giả khác nghe vậy cũng không khỏi âm thầm gật đầu, đối với Vân Phi Hồng này càng là xem trọng thêm vài phần, có ít người kỳ vọng Vân Phi Hồng sẽ đoạt giải quán quân, lúc này cũng không khỏi được tăng lên rất nhiều.

Nếu như nói trước kia lúc Tần Phàm được tuyên bố trở thành Dẫn Thú Anh Hùng, Tần Phàm từ hắc mã biến thành đứng đầu, như vậy hiện tại chỉ bằng biểu hiện này của Vân Phi Hồng, lại để cho hắc lần nữa

đoạt lại thân phận quán quân đứng đầu của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này, tất cả mọi người cảm thấy Vân Phi Hồng là đã tính trước, càng có hi vọng đoạt được quán quân.

- Ha ha, không sai, Vân huynh nói rất đúng, cho dù tại hạ đảm nhiệm cái sứ giả dẫn thú này, cũng chỉ là phụ trách dẫn Xích Viêm Lôi Viên kia tới mà thôi, tại hạ đương nhiên không có thực lực một mình đối chiến với Bát cấp yêu thú.

- Cuối cùng nhất Bát cấp Yêu Tinh Hạch rơi vào trong tay ai, vẫn là không thể biết trước được.

Nghe vậy, lúc này Tần Phàm cũng khẽ cười nói.

Dù là hần, đối với Vân Phi Hồng biểu hiện ra ngoài phong độ cũng rất kính nể, hần có thể nhìn ra được người này hoàn toàn chính xác thuộc về loại nhân vật lâm nguy bất loạn, khí độ bất phàm.

Đương nhiên, Tần Phàm biểu hiện ra cũng không kém, một phần trấn định kia đồng dạng là làm cho trong lòng Vân Phi Hồng cũng âm thầm tán thưởng.

- Vậy Tần Phàm huynh có ý tứ là đáp ứng đảm nhiệm Dẫn Thú Anh Hùng rồi hả?

Mà nghe được Tần Phàm nói, lúc này Khương Hạo ở một bên thì hơi vui vẻ hỏi.

Vốn hần thân là Linh Vũ Sư, đối với Võ Tôn cường giả là phải xưng Tôn giả, nhưng bởi vì hần cùng với Tần Phàm trước kia từng gặp mặt, biết rõ tính cách của Tần Phàm bình dị gần gũi, hơn nữa còn dùng cùng thể hệ tương giao, cho nên hần cũng dùng cùng thể hệ xưng hô rồi.

- Ngay cả Vân huynh cũng không có ý kiến, lúc này đây Tần Phàm ta cũng không ngại gánh chịu trách nhiệm dẫn thú lần này a.

Vào lúc này Tần Phàm cũng không có lại dùn dờ, chỉ là nhẹ gật đầu nói ra.

Một mặt là hần đối với thực lực của mình có đầy đủ tự tin, ý định mượn cái này để tôi luyện ý chí võ đạo của mình thoáng một phát, một phương diện khác tự nhiên là bởi vì Xích Lôi Thảo kia rồi.

- Vậy thì xin nhờ Tần Phàm huynh rồi.

Khương Hạo chấp tay nói ra, sau đó hần chỉ hướng dãy núi trước mắt tiếp tục nói:

- Từ cửa sơn cốc này đi vào, trong đó ngọn núi cao lớn nhất kia chính là sào huyệt của đầu Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên rồi, ta tin tưởng dùng thực lực của Tần Phàm huynh, nhất định sẽ phát hiện nó.

- Vậy mời chư vị chuẩn bị một chút, Tần Phàm ta đi đưa Xích Viêm Lôi Viên kia tới.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, khí tức của Bát cấp yêu thú cực kỳ cường đại, dùng lực cảm ứng của hần, dù ở chỗ này cũng đã có thể ẩn ẩn phát hiện cổ khí thể cường hần kia rồi.

Nói xong, Tần Phàm liền trực tiếp đứng lên, không nói hai lời, thân hình lóe lên liền trực tiếp biến mất nguyên tại chỗ.

Chỉ là trong nháy mắt, mọi người đã nhìn thấy hần xuất hiện ở cửa sơn cốc xa xa kia, sau đó bóng lưng như khói nhạt, một lát sau liền hoàn toàn không thấy được nữa điểm thân ảnh rồi.

- Tần Phàm này có thể đã bại hai cường giả nửa bước Võ Thánh Phong Bạch Vũ cùng Trì Viễn, quả nhiên là thực lực không thể coi thường.

Chứng kiến Tần Phàm biểu hiện ra tốc độ kinh người kia, mọi người cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc, lần nữa đối với thiếu niên áo xanh này xem trọng thêm vài phần.

Dù là Vân Phi Hồng trông thấy Tần Phàm lần đầu thi triển thực lực, trong lòng cũng không khỏi ngưng trọng vài phần, bắt đầu nhìn thẳng vào đối phương, lúc này đây bên trong cuộc chiến đoạt giải quán quân Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, Tần Phàm mới là đối thủ mạnh nhất của hần.

808. Chương 818: Xích Viêm Lôi Viên. (2)

Chương 818: Xích Viêm Lôi Viên. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Về phần Quảng Đào vừa rồi đối với Tần Phàm còn có chút không phục, sắc mặt cũng không khỏi khó coi thêm một ít, hắn không thừa nhận cũng không được, ở bên trên tốc độ mà xem, Tần Phàm so với hắn chỉ cao hơn chút không thấp, hơn nữa căn cứ vào khí tức mà vừa rồi lúc đối phương di động phát ra, cũng là tương đối kinh người.

Bất quá, có người đối với thực lực của Tần Phàm bội phục, nhưng cũng có chút người ôm tâm lý xem cuộc vui, thậm chí là đang chờ xem Tần Phàm một hồi chật vật trốn về, thậm chí là tưởng tượng một hồi sẽ nghe được tiếng kêu thê lương.

Không thể không nói một mình một người đi khiêu khích Bát cấp yêu thú, cái kia đích thật là tương đối nguy hiểm! Không chỉ có cần tự tin rất mạnh, đồng thời cũng thập phần rèn luyện ý chí con người, nếu lực ý chí không kiên định, rất có thể còn không có tới gần Bát cấp yêu thú kia đã trước sụp đổ a.

Tần Phàm có thể thành công dẫn Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên trở lại hay không? Tất cả mọi người mang theo các loại tâm tư rửa mắt mà đợi.

Mà bản thân Tần Phàm tự nhiên không biết nghị luận cùng tâm lý của mọi người sau lưng, hắn đối với lần tiến đến dẫn dụ Xích Viêm Lôi Viên kia đi ra, cũng là ôm tâm tính hết sức cẩn thận, không dám có chút chủ quan!

Bát cấp yêu thú, đây chính là tương đương với Vô Thánh cường giả!

Có lẽ Bát cấp yêu thú này ở bên trên tổng thể thực lực cùng một ít Vô Thánh cường giả có chút không bằng, dù sao cũng là yêu thú, không giống nhân loại hiểu được các loại vũ kỹ lợi hại như vậy, nhưng nếu nói đến khí lực của yêu thú, vậy thì so với cường giả nhân loại mạnh hơn rất nhiều!

Hơn nữa Xích Viêm Lôi Viên này danh như ý nghĩa, cũng giống như Vô Thánh cường giả nhân loại, có thể khống chế hai chủng nguyên lực bất đồng!

Hỏa hệ nguyên lực cùng Lôi hệ nguyên lực!

Trong đó Lôi hệ nguyên khí bá đạo vô cùng! Xích Viêm Lôi Viên này ngự lôi công kích, chưa chắc sẽ kém hơn vũ kỹ bình thường của cường giả Vô Thánh nhân loại!

Tần Phàm tiến vào trong khu núi rừng này, liền có thể cảm giác được có một cỗ khí tức cường hãn mà thô bạo ở trong sơn lâm quanh quẩn, loại khí tức này tựa như thủy triều, không chỗ nào không có, tựa hồ để cho không khí cũng trở nên áp lực.

Tần Phàm có thể cảm giác được, ở trong một mảnh rừng núi này, cực nhỏ có yêu thú khác tồn tại, tựa hồ là toàn bộ đỉnh núi phương viên vài ngàn dặm này đã trở thành phạm vi thể lực của Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên.

- Đầu Xích Viêm Lôi Viên kia có lẽ là ở đâu đó a!

Vào lúc này Tần Phàm ngẩng đầu lên nhìn về phía ngọn núi xa xa cao nhất kia, hắn có thể cảm giác được chỗ đó truyền đến khí tức đặc biệt cường đại và thô bạo, thậm chí làm cho hắn có chút dâng lên một loại cảm giác tim đập nhanh.

- Bát cấp yêu thú, vậy hãy để cho ta đến gặp a.

Sau đó, hắn hít sâu một hơi, bắt đầu tận lực che dấu khí tức của mình, giống như là đem mình cũng dung nhập đến trong không khí, vô thanh vô tức hướng về tòa núi lớn kia tới gần.

Sau một lát, hắn chút bất tri bất giác liền đi tới dưới chân tòa núi lớn kia.

Ngon núi này cao khoảng chừng mấy trăm trượng, trên ngọn núi sương mù quanh quẩn. Tần Phàm ngẩng đầu lên, tựa hồ ần ần thấy được một bóng dáng cự đại, đứng sừng ở trên núi cao kia, khí tức thô bạo trở nên như là mưa to gió lớn, cơ hồ muốn để cho người đứng không vững, càng là ần ần có thể nghe được một tiếng ngáy cực lớn ở trong lòng núi chấn động lấy, làm cho tâm thần người cũng lộ ra bất an .

Nhưng Tần Phàm cũng không phải người bình thường, chút ít cảm giác mặt trái chỉ là xuất hiện thời gian cực ngắn liền bị hấn đè ép xuống dưới.

Bất quá hấn không thừa nhận cũng không được, Bất cấp yêu thú đích thật là so với Thất cấp yêu thú cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần!

Nhớ ngày đó hấn đã cảm thấy Thất cấp yêu thú Độc Giác Giao Long kia là cường đại vô cùng rồi, nhưng hiện tại so sánh với Xích Viêm Lôi Viên này, mới biết được người phía trước nhược đến đáng thương.

Lại một lần nữa điều tiết trạng thái của mình, Tần Phàm rốt cục quyết định hướng về điểm cao kia leo lên mà đi.

Càng tới gần đỉnh núi, cảm giác tim đập nhanh kia càng rõ ràng nhất, khí tức thô bạo hung hãn từ trên cao trùng kích đi xuống, mạnh đến nỗi đáng sợ! Phảng phất như nước sông cuộn cuộn, có thể trực tiếp đem người từ Thánh Sơn vọt tới dưới núi!

Bất cấp yêu thú đối với Võ Tôn cường giả cũng có được tác dụng uy áp nhất định! May mắn Tần Phàm là loại người có ý chí vô đạo cực kỳ cứng cỏi, nếu như thay đổi Võ Tôn cường giả khác, thật đúng là nói không chừng không dám tiếp tục hướng lên trên rồi.

Bất quá lúc này Tần Phàm cũng có chút bận tâm, một hồi thời điểm dẫn xuất con Bất cấp yêu thú này tới cửa sơn cốc, những Linh Vũ Sư đáng thương kia sẽ bị dọa thành ra sao.

Tần Phàm trông thấy địa phương tiếp cận đỉnh núi, có một cái sơn động cự đại, cửa sơn động này cao khoảng chừng trên trăm trượng, hấn chậm rãi tới gần, hướng về trong sơn động kia nhìn lại, phát hiện bên trong to như là cung điện ! Hoặc là có thể nói thẳng, cái này chính là một cái cung điện!

Mà ánh mắt của hấn cẩn thận từng li từng tí hướng về bên trong sơn động kia nhìn lại, rất nhanh liền có thể chứng kiến một bóng dáng cực lớn, cao khoảng chừng hơn mười trượng nằm ở dưới đất, lực trùng kích cực kỳ lớn, chấn động tâm linh của hấn!

Cái này là Bất cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên!

Lập tức Tần Phàm đè xuống nội tâm đang khê chấn động của mình, bắt đầu đi dò xét con quái vật khổng lồ kia; đầu siêu cấp hung thú này, toàn thân đều là một bộ lông màu hồng đỏ thắm, những bộ lông này xem xét đều cứng rắn như đao, để cho người ta cảm giác như là trên người Xích Viêm có ánh lửa hừng hực thiêu đốt lên !

Nhưng ở trên mặt của những Xích Viêm kia, lại có một loại bạch ngân chi sắc lưu chuyển, hình như là có dòng điện tí ti toán loạn ở trong đó.

Cái năng lượng cường đại kia chấn động, làm cho Tần Phàm ở trong nháy mắt trở nên mịt mù.

Mà gương mặt của con Xích Viêm Lôi Viên này lộ ra cực kỳ khủng bố dữ tợn, trên mặt đồng dạng là trải rộng bộ lông màu đỏ, còn có một loại lân phiến màu đen, phảng phất như đeo một cái mặt nạ màu đen vậy.

Mà lúc này cặp mắt của nó đang đóng chặt lại, nhưng Tần Phàm có một loại cảm giác, một khi đôi mắt này mở ra, nhất định sẽ làm cho người ta cực kỳ sợ hãi!

- Thăng này thật đúng là đủ khủng bố đấy.

Nhìn xem quái vật khổng lồ kia, trong lòng Tần Phàm âm thầm hít một hơi khí lạnh, lại quan sát một hồi, xác định thăng này đích thật là bên trong hôn mê, hấn mới lén lút sờ soạn đi ra ngoài.

Hấn không có quên mục đích mình đi làm việc này, hấn muốn thừa dịp thời điểm đầu Xích Viêm Lôi Viên này vẫn chưa có tỉnh lại, đầu tiên chính là muốn tìm được Xích Lôi Thảo! Sau đó lại từ từ suy nghĩ biện pháp đánh thức Xích Viêm Lôi Viên kia.

809. Chương 819: Độc Hám Cự Viên. (1)

Chương 819: Độc hám Cự Viên. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Quả nhiên có Xích Lô Thảo!

Tiến vào bên trong cái huyết động này không xa, Tần Phàm liền nhìn thấy ở bên kia, trên mặt đất có một mảng lớn thực vật màu hồng đỏ thẫm, những thực vật này toàn thân đều là màu hồng đỏ thẫm, chỉ có ở chính giữa là có tiểu hoa màu bạc, bên trong tựa hồ như có Lôi Điện chớp động.

Trông thấy phiến Xích Lô Thảo này, Tần Phàm ở đâu còn có thể khách khí, lập tức liền đi qua, bắt đầu cực kỳ nhanh thu hoạch, cơ hồ là cả gốc cũng không lưu, toàn bộ đều ném vào trong trữ vật giới chỉ.

Mà thời điểm hắn rút lên một khỏa Xích Lô Thảo cuối cùng, mí mắt của Tần Phàm bỗng nhiên nhắm lại.

Cảm giác được khí tức phía trước lập tức trở nên thô bạo mấy trăm lần, hắn chậm rãi ngừng đầu đến, sau đó hắn kinh tâm động phách phát hiện đầu Xích Viêm Lô Viên phía trước kia, dĩ nhiên vào lúc này mạnh mẽ mở hai mắt ra!

Rống...

Sau một khắc, một tiếng hô vô cùng thô bạo đột nhiên vang lên trong sơn động, kinh thiên động địa, cơ hồ cả dãy núi cũng bị lập tức chấn sụp đổ!

- Cái này là tiếng kêu của Xích Viêm Lô Viên!

- Xích Viêm Lô Viên bị Tần Phàm đánh thức!

- Bát cấp yêu thú này thật sự là quá cường đại, chỉ là tiếng hô cũng muốn phá vỡ tâm thần người ta!

Theo tiếng rống của Xích Viêm Lô Viên này vang lên, rất nhanh liền từ trong sơn động truyền ra, sau đó ở trong núi như là gợn sóng quanh quẩn từng vòng, cuối cùng truyền đến bên ngoài sơn cốc.

Tại đó cùng đợi rất nhiều cường giả, nguyên một đám đã căng thẳng thần kinh, ở dưới một tiếng thú rống này, đều cơ hồ muốn đứt đoạn! Có một ít Linh Vũ Sư càng là trực tiếp bị tiếng hô khủng bố này trùng kích đến ngã nhào trên đất!

Mồ hôi lạnh đầm đìa chảy ra, tất cả Linh Vũ Sư, kể cả Khương Hạo kia một mực biểu hiện được coi như trấn định, cũng bắt đầu cấp tốc lui về phía sau.

Những Linh Vũ Sư này cuối cùng cũng minh bạch, Bát cấp yêu thú này, cùng cuộc chiến săn thú cuối cùng này không phải là cấp độ bọn hắn có thể nhúng tay!

Cho tới bây giờ bọn hắn càng là cảm thấy, coi như là ở một bên quan sát cũng có phong hiểm rất lớn!

Cho nên sau khi một tiếng thú rống này truyền đến không lâu, ở trước cửa sơn cốc kia, đã là một cái Linh Vũ Sư cũng không có ở lại rồi!

Một ít Linh Vũ Sư cuối cùng càng là cẩn thận thối lui đến bên ngoài hơn mười dặm, mới dám bò lên trên chỗ cao, hướng về bên này trông xem thế nào.

Thậm chí là có một ít sơ cấp Võ Tôn cường giả, lúc mới bắt đầu vốn là chí khí tràn đầy, muốn ở trước mặt một đám cường giả thi triển thân thủ, nhưng đến lúc này, cũng đều bị tiếng hô khủng bố của Xích Viêm Lô Viên trấn trụ!

Nếu như không phải có tôn nghiêm của Võ Tôn cường giả ủng hộ, chỉ sợ những người này đã đi theo những Linh Vũ Sư kia, cùng một chỗ lui về phía sau rồi!

Tóm lại hiện tại, những cường giả tới tham gia cuộc chiến săn thú cuối cùng này, từng cái đều bắt đầu trở nên thần sắc ngưng trọng !

Dù là những cường giả Cửu cấp Vô Tôn, được coi là thực lực chủ lực kia, cũng lộ ra chú ý cẩn thận, sắc mặt âm trầm.

Bất quá ba gã cường giả nửa bước Vô Thánh kia, lúc này lại lộ ra thập phần bình tĩnh ngồi tại nguyên chỗ, ngoại trừ ánh mắt đều nhìn về trong núi, cũng không có bối rối cùng e ngại chút nào.

Cái này là chênh lệch của cường giả nửa bước Vô Thánh cùng Vô Tôn bình thường, nhìn rất rõ ràng.

- Hừ, không biết lúc này tiểu tử Tần Phàm kia có thể thành công hay không, hi vọng hắn không quá sớm bị Xích Viêm Lô Viên kia xé thành hai nửa đi à nha!

Một lát sau, một trong ba nửa bước Vô Thánh cường giả Quảng Đào kia đứng dậy, một bên trong tay cầm côn gỗ cực lớn kia, ném thử vung vẩy, một bên trong miệng âm trầm nói:

- Nếu như hắn dẫn không đi ra, đợi lát nữa lại để cho bốn đại gia ta đi!

- Ta tin tưởng Tần Phàm có thể thành công.

Quảng Đào vừa dứt lời, Vân Phi Hồng kia lại nhàn nhạt nói.

- Hừ, Vân Phi Hồng ngươi để mắt tiểu tử này như vậy? Ta xem là chưa hẳn!

Sắc mặt Quảng Đào có chút khinh thường nhìn về phía Vân Phi Hồng vẫn ngồi xếp bằng dưới đất nói ra, tựa hồ đối với cái này không cho là đúng.

- Bất quá ngươi chuẩn bị một chút cũng không phải là xấu.

Vân Phi Hồng tiếp tục nhàn nhạt nói, hoàn toàn không có ý tứ cùng Quảng Đào tranh đoạt cái vinh quang Dẫn Thú Anh Hùng “thứ hai” này.

- Vân Phi Hồng, một hồi ngươi sẽ phát hiện cuộc chiến săn thú cuối cùng này, đối thủ chân chính của ngươi chỉ có Quảng Đào ta mà thôi!

Quảng Đào thấy Vân Phi Hồng biểu hiện như vậy, hắn cũng không có nhiều lời, chỉ là một bên tiếp tục quan sát động tĩnh trong núi kia, một bên trong nội tâm âm thầm thăm nghĩ.

Sau đó hắn lại liếc nhìn Mai Bằng Phi ở trên mặt đất trầm mặc, lặng yên không nói kia, khóe miệng có chút giật giật.

Ngay thời điểm mọi người ở ngoài sơn cốc biến hóa các loại, ở một bên kia, trong sào huyết Xích Viêm Lô Viên, Tần Phàm đồng dạng là thừa nhận lấy áp lực tâm lý rất lớn!

Bát cấp yêu thú!

Tương đương với Vô Thánh cường giả!

Tần Phàm ở khoảng cách gần như vậy nghe một tiếng thú rống, càng là như Thiên Lô trực tiếp nổ vang bên tai! Trong lỗ tai càng không ngừng chấn động lấy, nếu không phải hắn kịp thời ra sức bảo vệ màng nhĩ của mình, hắn lo lắng ỳnh từ nay về sau sẽ biến thành kẻ điếc rồi.

Hơn nữa hắn căn bản không có nghĩ tới đầu Xích Viêm Lô Viên kia lại tỉnh lại nhanh như vậy, khi nghe tới tiếng hô cực lớn kia, hắn trong khoảng thời gian ngắn cũng bị dọa hoảng sợ, đình trệ trọn nửa giây thời gian!

Đừng nhìn đây chỉ là nửa giây thời gian, nhưng ở trước mắt nguy cơ này, nửa giây thời gian cũng có khả năng là thời khắc sinh tử rồi!

Sau khi Tần Phàm tỉnh lại, liền lập tức bỏ một gốc cây Xích Lô Thảo cuối cùng vào bên trong nhãn trử vật, sau đó hắn kiên kị nhìn đầu Xích Viêm Lô Viên kia, sau đó dưới chân đạp mạnh, thì triển ra tốc độ nhanh nhất phóng về bên ngoài huyết động.

Thời điểm hần nhìn Xích Viêm Lôi Viên kia, hần có thể phát hiện hai cái đồng tử của nó hiện ra một màu bạc quý dị mà thần bí, phẳng phất như ở trong hốc mắt cũng có được Lôi Bạo chớp động .

Con mắt khép kín tầm đó, liền có thể Lôi Đình đại tác!

Ngay sau khi thân hình của Tần Phàm vừa mới thoát ra khỏi huyết động nửa giây, hình như là Xuân Nhật Kinh Lôi, tiếng oanh minh cực lớn tầm đó, một đạo phong bạo thiểm điện màu trắng, mạnh mẽ hóa thành điện trụ màu trắng bạc, trùng kích đến chỗ Tần Phàm vừa đứng!

Một cái hố sâu cự đại lập tức xuất hiện, Thạch Đầu cứng rắn bị Lôi Điện oanh ra một mảnh cháy đen, bốc lên khói trắng.

Tần Phàm mới vừa vặn chạy ra khỏi huyết động, cảm giác như tia chớp kia cùng mình gặp thoáng qua, làm cho da đầu của hần một hồi run lên, hần biết rõ nếu như tốc độ của hần lại chậm nửa giây, lúc này chỉ sợ trên người sẽ phải mang theo vết thương rồi!

Mà ở thời điểm này bị thương, cho dù không phải trọng thương, nhưng cũng là thập phần nguy hiểm đấy!

810. Chương 820: Độc Hám Cự Viên. (2)

Chương 820: Độc hám Cự Viên. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”) truyện copy từ

Bởi vì hiện tại là hần một người đối mặt một đầu Bát cấp yêu thú! Không có bất kỳ người nào đến trợ giúp hần! Mà sau khi hần bị thương, tốc độ sẽ giảm bớt, như vậy nếu như bị Xích Viêm Lôi Viên kia đuổi theo, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Cho dù Tần Phàm hần lại tài cao gan lớn như thế nào, tạm thời cũng không dám dùng lực lượng một người chính diện đối kháng một đầu Bát cấp yêu thú ah!

Trong nội tâm, các loại ý niệm chớp động trong đầu tầm đó, thân hình của Tần Phàm đã hóa thành một đạo lưu tinh, trước trong nháy mắt còn trên đỉnh núi, nháy mắt sau đó đã rơi xuống giữa sườn núi, hơn nữa căn bản không có nửa phần dừng lại, trực tiếp hướng về miệng sơn cốc ở dưới núi chạy đi.

Hần cũng không lo lắng Xích Viêm Lôi Viên này sẽ không đuổi theo, không chỉ là bởi vì Tần Phàm đánh thức nó đang hôn mê, cũng bởi vì theo hần biết, Xích Viêm Lôi Viên này bình thường là thông qua thôn phệ Xích Lôi Thảo để trực tiếp gia tăng thực lực, hiện tại một mảng lớn Xích Lôi Thảo này bị Tần Phàm nhổ sạch toàn bộ, Xích Viêm Lôi Viên không tức giận mới là lạ!

Hơn nữa Xích Viêm Lôi Viên này khẳng định cũng muốn đuổi theo, từ trên người Tần Phàm đoạt lại những Xích Lôi Thảo kia đấy.

Quả nhiên, Xích Viêm Lôi Viên kia một mực nổi giận lớn tiếng gầm thét, trên đường đi theo đuổi không bỏ. Hình thể con Cự Thú này khổng lồ, chỗ nó đi qua, cỏ mọc cực lớn trực tiếp bị một cước của nó đạp toái, vừa phóng ra một bước, ngọn núi cũng muốn sụp đổ bên.

Ầm ầm!

Từ ngọn núi rơi xuống mặt đất, bộ pháp của Xích Viêm Lôi Viên này càng là đưa tới một mảnh dãy núi muốn địa chấn, phẳng phất giống như toàn bộ đại địa của yêu thú bình nguyên cũng bắt đầu run rẩy !

Cái chấn động này một mực truyền lại đến bên ngoài vài trăm dặm, rất nhiều yêu thú cũng đều bị động tĩnh cực lớn này làm cả kinh, có chút chạy trốn tứ phía, mà có chút thì là phủ phục trên mặt đất, tóm lại cơ hồ hơn phân nửa yêu thú bình nguyên đều chịu ảnh hưởng!

Đặc biệt là trong ngọn núi này, một ít yêu thú vụng trộm ẩn cư ở chỗ này, càng là trực tiếp bị sợ bể mật, tử vong tại chỗ cũng có không ít.

Lúc này Tần Phàm chạy ở phía trước, tốc độ một mực duy trì ở trạng thái cực tốc, hắn một mực không có liếc nhìn về phía sau, trên đường đi thậm chí là nửa giây cũng không dám dừng lại! Sợ mình dừng lại sẽ bị Xích Viêm Lôi Viên kia trực tiếp một cước đạp thành thịt vụn.

Một đường chạy trốn, hắn có thể cảm giác được khí tức vô cùng thô bạo kia một mực phun đến trên lưng của hắn, mà ánh nắng mặt trời cũng hoàn toàn bị thân hình con hung thú cực lớn kia che chắn, trên đường lớn của cả cái sơn cốc đều là một phiến Hắc Ám, phẳng phất như bỗng nhiên tầm đó mây đen che đỉnh .

Oanh!

Đột nhiên tầm đó, Tần Phàm phát hiện sau lưng truyền đến từng trận cảm giác tê dại mà nóng rực, hắn cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm, chỉ vội vàng dùng lực đạp mạnh trên mặt đất, mạnh mẽ phóng về phía trước một đoạn khoảng cách lớn.

Ở trong quá trình hắn nhảy lên, lúc này mới có chút hướng về sau nhìn thoáng qua, xem xét liền phát hiện toàn bộ sau lưng mình đều là Lôi Đình đại tác, điện xà màu trắng bạc cực kỳ khủng bố, mỗi một đầu so với cánh tay còn muốn thô to hơn!

Thậm chí ban đầu Tần Phàm ở Lôi Thần Miếu tao ngộ Lôi Điện Phong Bạo cũng không có cường đại như Xích Viêm Lôi Viên điều khiển hiện tại!

Hắn không chút nghi ngờ, chỉ cần hắn đi muộn một bước, cả người liền sẽ bị Lôi Điện này oanh kích đến tê liệt co quắp ngã xuống đất, cuối cùng nhất rất có thể trở thành vong hồn dưới chân Xích Viêm Lôi Viên.

Mà một bên kia, Xích Viêm Lôi Viên thấy công kích không trúng Tần Phàm, sau đó liền trực tiếp rút lên một tòa núi nhỏ bên cạnh, ngòm núi nhỏ này ở dưới khí tức thô bạo của nó quá chú, mạnh mẽ ném về phía Tần Phàm cách mấy trăm trượng!

Tòa núi nhỏ kia phô thiên cái địa hướng về Tần Phàm áp đi, cơ hồ là hoàn toàn ngăn trở con đường phía của Tần Phàm! Ở dưới bóng mờ cực lớn bao phủ, làm cho trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi trầm xuống!

- Liều mạng!

Thấy đã là tránh cũng không thể tránh, Tần Phàm cắn răng một cái, hắn cũng không kịp thi triển vũ kỹ gì, ở thời điểm này cả người phẳng phất giống như hóa thành một ngôi sao cực lớn, dĩ nhiên là trực tiếp đánh tới một tòa núi nhỏ kia!

Oanh!

Một tiếng vang cực lớn lần nữa ở trong dãy núi tầm đó vang lên, lúc này đây chấn động, làm cho những cường giả bên ngoài sơn cốc kia lại một lần nữa ghé mắt, lúc này đây ngay cả Vân Phi Hồng cũng động dung !

Lúc này Tần Phàm đã cách miệng sơn cốc không xa, cho nên mọi người có thể chứng kiến, thân thể của Tần Phàm như là đạn pháo xuyên thấu qua một tòa núi nhỏ kia, làm cho núi nhỏ kia trở nên chia năm xẻ bảy !

Bất quá, vẫn chưa xong!

Bởi vì Tần Phàm xông tới tòa núi nhỏ này hao tổn một ít thời gian, đằng sau bộ pháp của Xích Viêm Lôi Viên cực lớn, hai ba bước liền trực tiếp đuổi theo!

Sau đó bàn tay cực lớn của Cự Viên không thua gì tòa núi nhỏ vừa rồi kia, trực tiếp hướng về chỗ Tần Phàm đập đi!

- Hừ!

Thân thể của Tần Phàm vừa mới phá tan núi nhỏ, trong lòng buồn bực hừ một tiếng, cả người được bao khóa ở bên trong kinh khí, dĩ nhiên là trực tiếp hướng về bàn tay cực lớn kia phóng đi!

- Rống...

Xích Viêm Lôi Viên ở Tần Phàm cường hoành trùng kích này, vậy mà phát ra một tiếng kêu đau! Sau đó ở dưới bị đau đớn, trực tiếp phiến thân thể của Tần Phàm bay ra ngoài.

Tần Phàm này dĩ nhiên là dùng thân thể ngành kháng một kích của Xích Viêm Lôi Viên!

Nhìn thấy một màn này, trong nội tâm những cường giả trong sơn cốc kia không khỏi đều hoảng sợ, cơ hồ là trợn mắt há hốc mồm!

- Chư vị, có thể chuẩn bị xong!

Bất quá lúc này, Tần Phàm lại không có công phu ngăn người kia, sau khi thân thể của hắn bị phiến bay, hắn mượn cổ đại lực này trực tiếp tháo chạy tới sơn cốc, trong miệng rống to một tiếng nói.

- Đến rồi!

Khi thấy một bóng người màu xanh mang theo hung thú cực lớn kia xuất hiện trong tầm mắt, các cường giả ở miệng sơn cốc kia, nguyên một đám ngay cả hô hấp cũng không khỏi trở nên ồ ồ, tất cả đều xuất ra binh khí, bắt đầu trận địa sẵn sàng đón quân địch, cẩn thận đề phòng.

Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên, gần kề chỉ là thân thể khổng lồ kia liền đầy đủ dọa người rồi!

Theo dấu hung thú này vừa sải bước rời sơn cốc, đại địa kịch chấn tầm đó, lực lượng thân thể cực lớn trực tiếp làm cho phiến đất bằng trước sơn cốc kia xuất hiện khe hở cực lớn!

Không có người vào lúc này còn có thể như bắt đầu bảo trì bình tĩnh, dù là ba cường giả nửa bước Vô Thánh kia cũng đều là sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Mai Bằng Phi một mực giữ im lặng bỗng nhiên đứng dậy, Quảng Đào nắm chặt trường côn màu đen, trong lòng bàn tay cũng ẩn ẩn xuất mồ hôi, mà Vân Phi Hồng cầm trường thương màu bạc trong tay, như Chiến Thần nhìn thẳng phía trước.

811. Chương 821: Tất Cả Lộ Ra Thần Thông. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 821: Tất cả lộ ra thần thông. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Dù là cường như ba người bọn họ, đối mặt Bát cấp yêu thú tương đương với cường giả Vô Thánh cấp, cũng không dám có chút chủ quan sơ sẩy.

- Chư vị, Tần Phàm may mắn không làm nhục mệnh, phía sau phải dựa vào mọi người hợp lực đến săn giết đầu Xích Viêm Lôi Viên này rồi.

Tần Phàm xông ra khỏi sơn cốc, rốt cục có chút thở dài một hơi, thanh âm quanh quẩn tầm đó, hắn cũng tiến nhập trong vòng vây của trên trăm vị Vô Tôn cường giả.

- Anh Hùng Thành Khương gia, kết Liên Yêu kiếm trận!

Thấy Tần Phàm đã thành công dẫn Xích Viêm Lôi Viên này trở về, một vị Cửu cấp Vô Tôn cường giả thuộc về Anh Hùng Thành Khương gia, vào lúc này quát lớn, Khương gia bọn hắn làm phương diện chủ sự Liên Thú Anh Hùng Đại Hội lần này, phải ở trước tiên làm ra tác dụng.

Theo thanh âm của vị cường giả Cửu cấp Vô Tôn Khương gia này đáp xuống, lập tức liền có chín tên Vô Tôn cường giả cầm Cự Kiếm dài gần hai thước trong tay, đồng loạt từ trong đám người nhảy ra, thực lực chín người này thấp nhất đều là Thất cấp Vô Tôn, còn lại đều là Bát cấp Vô Tôn cùng Cửu cấp Vô Tôn!

Bởi vậy có thể thấy được, thế lực gia tộc của Anh Hùng Thành Khương gia này đầy đủ cường đại!

Chín người này nhảy đến trên đất trống, lập tức hình thành xu thế Cửu Cung Trận vây kín, sau khi vây Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên kia vào trận thế, chín người này cơ hồ là đồng thời thúc dục Cự Kiếm

trong tay, hào quang phía trên cự kiếm kia chớp động lên, ẩn ẩn hình thành một vòng kiếm quang ảnh vô hình, bao phủ thân hình Xích Viêm Lô Thủ cực lớn cao hơn mười trượng kia.

Rống!

Xích Viêm Lô Viên kia xông ra khỏi sơn cốc, vốn muốn tiếp tục đuổi giết Tần Phàm, nhưng hiện tại bị quang ảnh vòng kiếm này bao phủ rồi, quang ảnh vòng kiếm kia cũng đầy đủ Bá Đạo, dĩ nhiên làm cho Xích Viêm Lô Viên lực lớn vô cùng trong khoảng thời gian ngắn cũng khó có thể nhúc nhích!

Cho nên đầu Xích Viêm Lô Viên này chỉ có thể là một bên lớn tiếng gào thét, một bên dốc sức liều mạng giấy dựa lấy, ý đồ giãy ra khỏi vòng kiếm này trối buộc.

Bất quá lại không có đơn giản thành công.

Cửu Cung kiếm trận này quả nhiên là rất có huyền cơ!

Dù là Tần Phàm thấy một màn như vậy cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc, trước đây hắn nghiên cứu quyển trục truyền thừa của Trận pháp hành gia Trịnh Điền kia, đối với trận pháp coi như là đã có được hiểu rõ nhất định.

Hắn nhìn ra được chín tên Vô Tôn cường giả của Anh Hùng Thành Khương gia trước mắt kia, thi triển trận pháp là Cửu Âm Cửu Dương trận, có chín cái trận điểm, đồng thời cũng Nhân Hòa Trận là trong trận thiên thời địa lợi nhân hoà!

Cửu Cung kiếm trận này dựa vào đúng là nhân lực tạo thành trận pháp, hơn nữa chín cái trận điểm đều là do Vô Tôn cường giả đảm đương, tự nhiên là uy lực vô cùng!

Đương nhiên, hắn cũng nhìn ra được chín người này tuy xem như phối hợp ăn ý, nhưng trận pháp vẫn có chỗ thiếu hụt rất lớn, tìm được trận mạch cũng không đủ cường đại, cũng không có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Nếu không cái Cửu Cung kiếm trận này toàn lực phát huy, nói không chừng có thể trực tiếp chém giết đầu Xích Viêm Lô Viên này!

Bất quá cho dù như thế, dù sao Cửu Cung kiếm trận này cũng là do chín tên Vô Tôn cường giả tạo thành, tuy không thể phát huy uy lực lớn nhất, nhưng cũng có thể tạo thành trối buộc không nhỏ đối với đầu Xích Viêm Lô Viên này, ít nhất là trong khoảng thời gian ngắn, nó khó có thể giãy giụa đi ra.

- Chư vị anh hùng Liệp Yêu, còn chưa động thủ, còn đợi khi nào

Ở thời điểm này, gã Cửu cấp Vô Tôn của Anh Hùng Thành Khương gia kia, vào lúc này lần nữa hét lớn một tiếng nói.

Rất rõ ràng, những Vô Tôn cường giả ở đây vốn là bị Cửu Cung kiếm trận của Anh Hùng Thành Khương gia này hung hăng chấn kinh một bữa, vào lúc này nghe được thanh âm của tên Cửu cấp Vô Tôn kia, mới mạnh mẽ kịp phản ứng, bắt đầu nhao nhao chuẩn bị công kích đối với đầu Xích Viêm Lô Viên kia.

Giờ khắc này, là thời khắc trọng yếu để tất cả mọi người biểu hiện ra thực lực của mình!

Giờ khắc này, là cơ hội cho tất cả mọi người danh dương đại lục!

Tất cả mọi người có bao nhiêu cân lượng, rất nhanh sẽ có công bố!

- Ha ha, súc sinh, ăn Quảng Đào đại gia ta một gậy thử xem!

Đầu tiên nghe thấy nửa bước Vô Thách cường giả Quảng Đào kia, vào lúc này làm càn cười cười lớn tiếng nói, rất rõ ràng hắn là muốn mượn thanh âm để hấp dẫn mọi người chú ý.

Lập tức, Quảng Đào này tại nguyên chỗ đập mạnh, toàn thân có một cỗ khí thế dữ tợn phi thẳng đến Thương Khung, hắn múa một côn cực lớn, giống như là trực tiếp cầm một gốc cây cổ thụ, Một hệ nguyên khí bị một côn này của hắn quấy lầy, gió nổi mây phun!

Cái thanh thế này ngược lại là đầy đủ kinh người!

- Nộ Long xé trời!

Sau một khắc, trong miệng Quảng Đào này hô to một tiếng, sắc mặt hắn tựa hồ cũng bị nghẹn trở thành màu gan heo, tiếp theo là cự bổng trong tay vung lên về phía trước, một đầu Hắc Long cực lớn phóng lên trời, phẳng phất như phát ra trận trận gào thét, trực tiếp hướng về Xích Viêm Lôi Viên bị trói buộc kia phóng đi.

Đầu Hắc Long cực lớn này, mang theo nguyên khí cuộn cuộn, thanh thế cực kỳ to lớn, sau khi Quảng Đào phát ra một chiêu này, sắc mặt cũng hơi lộ ra vẻ đắc ý, giống như đã chứng kiến được mình trong cuộc chiến Liệp Yêu này, chính là minh tinh chói mắt nhất.

Rống...

Nhưng mà vào lúc này, trong miệng Xích Viêm Lôi Viên kia lại phát ra một tiếng hô cực lớn, ngay sau đó trong miệng Cự Viên dĩ nhiên có một cổ nguyên khí vô cùng cường hoành, mang tất cả mà ra!

Lôi Đình chấn động, Hỏa Vân ngập trời!

Nguyên khí Phong Bạo từ trong miệng Cự Viên này hóa thành một đạo năng lượng trụ cự đại, màu đỏ thẫm cùng trắng bạc giao nhau, ở trong đó không chỉ có lôi xà tán loạn, cũng có được Hỏa Long gào thét, thanh thế muốn phá vỡ hư không, vậy mà không có thấp hơn Hắc Long kia chút nào!

Oanh!

Lập tức, Hắc Long cực lớn kia cùng năng lượng trụ trực tiếp đụng vào cùng một chỗ, sinh ra thanh âm tiếng chấn nổ đất rung núi chuyển, thanh âm này cực lớn, trực tiếp làm cho Võ Tôn cường giả cũng phẳng phất như muốn mất đi thính giác!

- Duy trì không được rồi!

Sau đó, chín tên cường giả Anh Hùng Thành Khương gia thi triển Cửu Cung kiếm trận kia, vào lúc này cũng không khỏi bị cổ bạo tạc nổ tung cực lớn cùng trùng kích chi lực kia chấn khai, nhao nhao rút lui về phía sau mà đi.

Cửu Cung kiếm trận vốn là trói buộc lấy Xích Viêm Lôi Viên kia, vào lúc này tự nhiên cũng là tuyên cáo hủy diệt...!

Xích Viêm Lôi Viên ở dưới công kích của Quảng Đào, không chỉ không có bị thương, ngược lại là thừa cơ giãy giụa ra!

Thấy một màn như vậy, sắc mặt Quảng Đào không khỏi trở nên vô cùng khó coi, lúc này đây hắn xem như thể diện mất hết!

Hắn phẳng phất giống như nhìn thấy ánh mắt khinh thường của tất cả mọi người nhìn tới trên người của hắn, làm cho trên mặt hắn cũng nóng rất .

812. Chương 822: Tất Cả Lộ Ra Thần Thông. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 822: Tất cả lộ ra thần thông. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá vào lúc này, công kích của những người khác cũng đã nhao nhao đánh tới, như là vô số tạc đạn rơi vào phía trên thân thể khổng lồ kia của Xích Viêm Lôi Viên, làm cho nó không ngừng bị đau mà rống giận.

Làm chủ lực chủ yếu là Mai Bằng Phi cùng Vân Phi Hồng, hai cường giả nửa bước Võ Thánh, công kích cũng đã chuẩn bị hoàn tất, thời điểm Xích Viêm Lô Viên vừa mới giãy giụa ra khỏi Cửu Cung kiểm trận trối buộc, cũng đều là đồng thời ra tay!

- Đại địa thôn phệ!

Tuy Mai Bằng Phi kia một mực không có lên tiếng, nhưng vừa ra tay cũng là thanh thế to lớn vô cùng, chỉ nghe thấy hân quát khê một tiếng, lập tức mọi người liền cảm thấy đại địa bắt đầu chấn động, phảng phất như có vô số mãnh thú ở dưới mặt đất bôn tẩu!

Oanh!

Mà bỗng nhiên một tiếng chấn nổ thậm chí so với tiếng hô của Xích Viêm Lô Viên kia còn muốn kinh người hơn truyền đến, vào lúc này mọi người kinh ngạc chứng kiến, ở dưới chân của Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lô Viên, xuất hiện một cái hố sâu cự đại, to lớn khoảng chừng trăm trượng!

Tiếp theo là mấy Cự Long màu vàng đất cực lớn, mạnh mẽ ở dưới mặt đất lao ra, sau đó giống như là bạch tuộc, đột nhiên cuốn lấy thân thể cực lớn kia của Xích Viêm Lô Viên, cuối cùng mạnh mẽ kéo vào trong hố sâu kia!

Mà Xích Viêm Lô Viên kia trong khoảng thời gian ngắn vậy mà cũng giãy dụa không ra!

Trông thấy một màn này, trong nội tâm Tần Phàm âm thầm hít một hơi khí lạnh, hắn thật không ngờ Mai Bằng Phi này, không nói một lời lại có thể dọa người nhảy dựng, chế tạo ra một cái hố to như vậy, cái khổng lồ chế chi lực kia đối với Thổ hệ nguyên khí mạnh bao nhiêu!

Ít nhất hắn bây giờ là khẳng định làm không được! Coi như là có Thổ hệ ma chủng, nhưng chế tạo ra cái hố sâu trên trăm trượng này, căn bản không có khả năng!

Chỉ chiêu thức ấy, là hắn biết Mai Bằng Phi này nếu so với Quảng Đào chỉ giỏi nói lớn kia thì muốn mạnh mẽ hơn nhiều rồi!

Lại kế tiếp, là đến phiên Vân Phi Hồng, người được cho rằng là người mạnh nhất của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này xuất thủ, Vân Phi Hồng cầm trường thương màu bạc trong tay, trường thương múa may tầm đó, gió nổi mây phun, những đám mây trên trời cũng giống như là bị quấy động, sắc trời dĩ nhiên là vào lúc này lộ ra sáng tối tiêu tan!

- Cửu Thiên Vân Động!

Trong miệng Vân Phi Hồng này quát khê một tiếng, Nhân Thương hợp nhất, vào lúc này ở trên người của hắn dĩ nhiên có thể chứng kiến có mây màu vờn quanh rất thần kỳ, làm cho hắn giống như là Chiến Thần từ Cửu Thiên hàng lâm!

Trận trận Thủy hệ nguyên khí chấn động, làm cho sơn cốc vốn bởi vì đầu Xích Viêm Lô Viên này tối, mà trở nên khô nóng khó chịu, vào lúc này lộ ra mát lạnh rất nhiều!

Hơn nữa vào lúc này mọi người vậy mà phát hiện miệng sơn cốc này cũng không biết lúc nào xuất hiện mảng lớn mây mù!

Ầm ầm!

Theo Vân Phi Hồng này đâm ra một thương, nguyên khí phương viên hơn một ngàn mét ngưng tụ, trong hư không vậy mà cũng truyền ra trận trận sấm sét, một cỗ nguyên khí kinh khủng chấn động, hóa thành một đầu Ngân Hà nguyên khí cực lớn, cuộn cuộn cuộn cuộn trực tiếp hướng về ngực của Xích Viêm Lô Viên kia phóng đi!

Rống!

Xích Viêm Lô Viên kia bởi vì bị Mai Bằng Phi thi triển đại địa thôn phệ trối buộc đến trên mặt đất, vào lúc này vừa mới muốn giãy dụa bò lên, nhưng lập tức bị một phát này của Vân Phi Hồng hung hăng đánh vào lồng ngực, phát ra gào thét thống khổ.

- Bị thương! Xích Viêm Lô Viên kia bị thương rồi!

nhân biến thành huyết hồng chi sắc, thậm chí là có hỏa diễm cùng Lôi Điện chính thức ở trong đó thẩm thấu đi ra!

- Mọi người coi chừng! Xích Viêm Lôi Viên này muốn tiến hành liều chết phản kháng!

Nhưng vào lúc này, một gã Vô Tôn cường giả của Anh Hùng Thành Khương gia lớn tiếng kêu lên.

Hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, mạnh mẽ nhìn lại thân thể khổng lồ kia của Xích Viêm Lôi Viên, sau đó hắn thấy phía trên toàn bộ thân thể của nó, xuất hiện Liệt Diễm cuộn cuộn màu đỏ thẫm, trong đó còn có vô số hồ quang điện ở bên trên nổ vang!

Giống như là đầu Xích Viêm Lôi Viên này đem toàn bộ năng lượng dị chủng trong thể nội đều thích phóng ra, hóa thành một thế giới tất cả đều là do hỏa diễm cùng Lôi Điện tạo thành!

Rống...

Xích Viêm Lôi Viên này lại phát ra một tiếng gào thét kinh thiên động địa, sau đó hoàn toàn không nhìn công kích của rất nhiều cường giả, thân hình như núi nhỏ kia vào lúc này lại giống như một cái bánh xe cực lớn chuyển động !

Theo nhục cầu này chạy qua, cái không gian này cũng phẳng phất giống như là hoàn toàn sụp đổ, sau đó bị quấy trở thành một mảnh Phong Bạo toàn Xích Viêm cùng Lôi Điện, toàn bộ sân bãi trở nên bừa bộn, đại địa không ngừng sụp đổ lấy, khắp nơi đều là khe lớn cùng hố sâu nhìn thấy mà giật mình!

- Ah...

Có ít người né tránh không kịp, ở dưới một mảnh Xích Viêm Lôi Điện tàn sát bừa bãi, một mảng lớn nhân loại cường giả bị thiết vang lên, khoảng chừng ba bốn mươi tên Vô Tôn cường giả trực tiếp bị Lôi Viêm cướp đi tánh mạng, lưu lại một mảng lớn thi thể cháy đen, phía trên còn tán loạn lấy hồ quang điện, giống như là trực tiếp bị Liệt Diễm trong miệng núi lửa đốt cháy, sau đó lại bị Lôi Đình trên bầu trời bổ trúng !

Cái này đều là Vô Tôn cường giả a!

Vô đạo tôn sư!

Ở bất kỳ địa phương nào, bọn hắn cũng có thể là nhân vật quá thào một phương! Là đối tượng mà phần đông tu luyện giả cùng dân chúng nhìn lên! Không biết có bao nhiêu người trải qua rất nhiều nguy hiểm khó khăn, cũng khó đạt tới một bước này!

Nhưng bây giờ lại thoáng cái chết đi ba bốn mươi tên!

Đây tuyệt đối là một lần tổn thất cực lớn của nhân loại!

Thấy một màn như vậy, một ít Vô Tôn cường giả ở đáy lòng không khỏi sinh ra một cảm giác sợ hãi, nhao nhao lui về phía sau lần nữa.

Bất cấp yêu thú này vậy mà cường đại đến trình độ này! Nhân loại dựa vào đúng là ưu thế số lượng, nhưng vẫn là tổn thất thảm trọng!

Chỉ có Tần Phàm cùng ba gã nửa bước Vô Thánh cường giả kia, vào lúc này kiên trì đứng ở phía trước, đối với Xích Viêm Lôi Viên kia liều chết phản kích tiến hành ngăn cản!

815. Chương 825: Ai Có Thể Xưng Vương? (2)

Chương 825: Ai có thể xưng Vương? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

Đột nhiên, toàn bộ nhục cầu do Xích Viêm Lô Bạo hóa thành kia, mạnh mẽ hướng về một hướng khác đánh tới, mà hướng kia đứng đấy đúng là Tần Phàm cùng Vân Phi Hồng, ở trong lần đại chiến này, hai nhân loại kia đối với nó đã thành tổn thương lớn nhất, tất cả căm thù của nó đều dồn vào hai người này!

Chứng kiến nhục cầu khủng bố này, dù là cường như Vân Phi Hồng cùng Tần Phàm cũng không dám trực tiếp đi nghênh kháng, thấy vậy lập tức hướng về hai bên cao tốc rút lui!

Hai người bọn họ hướng về hai phương hướng! Xích Viêm Lô Viên này muốn truy kích, chỉ có thể truy kích một người!

Rống...

Phảng phất như do dự trong chốc lát, sau đó Xích Viêm Lô Viên này hóa thành Xích Lô phong xa, rất nhanh theo sát bước chân của Tần Phàm, gào thét mà đi!

Nó đuổi theo Tần Phàm!

Điều này đại biểu lấy Tần Phàm tạo thành tổn thương đối với nó càng lớn hơn sao?

Mọi người vào lúc này cũng không khỏi được hai mắt ngưng lại, suy đoán ý tứ đại biểu sau lưng này, đồng thời cũng không khỏi vì thiếu niên áo xanh kia lo lắng, nhục cầu năng lượng này là có thể cướp lấy tánh mạng của mấy chục Vô Tôn cường giả a!

Dù là Vân Phi Hồng cũng phải biến sắc!

- Mẹ nó!

Xích Viêm Lô Viên này biến thành nhục cầu, tốc độ cực nhanh, hơn nữa phạm vi năng lượng ảnh hưởng đến rất lớn, Tần Phàm căn bản là tránh cũng không thể tránh, cuối cùng nhất chỉ có thể thềm mắng một tiếng, sau đó đề một hơi, mạnh mẽ hướng về nhục cầu như là núi nhỏ phía trước kia, oanh ra một quyền!

Ầy trời bụi mù bị cuốn lên, ở trong hỏa diễm Phần Thiên cùng Chu Thiên Lô Điện chớp động tầm đó, mọi người chỉ có thể chứng kiến thân thể Tần Phàm bị một mảnh Xích Viêm Lô Bạo khủng bố hoàn toàn thôn phệ ở trong đó, hào quang mãnh liệt truyền đến, tầm mắt mọi người đều bị che đầy hoàn toàn!

- Tần Phàm thế nào rồi?

Hai mắt của tất cả mọi người không khỏi ngưng tụ.

- Ở dưới công kích khủng bố như vậy, có lẽ là chết chắc!

Rất nhiều người đã bắt đầu tưởng tượng đến kết cục bi thảm của Kỳ Tích Chi Tử rồi.

- Đáng tiếc một thiên tài như vậy!

Thậm chí cũng có chút người bắt đầu thở dài.

Bất quá vào lúc này!

Oanh!

Một tiếng vang cực lớn bỗng nhiên ở giữa sân truyền đến, vào lúc này bỗng nhiên mọi người cảm giác được nguyên khí trong sân xuất hiện chấn động quỷ dị, không gian cũng mãnh liệt chấn động một cái!

Bạch quang chói mắt bắt đầu chậm rãi thối lui!

Mọi người lần nữa khôi phục thị giác!

Mà thời điểm mọi người ở đây đều không thể chờ đợi được nhìn xem trong tràng, liền có thể chứng kiến Xích Viêm Lô Viên kia biến thành nhục cầu cực lớn, Xích Viêm Lô Bạo bắt đầu biến mất rất nhanh, thậm chí là hoàn toàn biến mất sạch sẽ!

- Ô...

Ngay sau đó, trong miệng đầu Xích Viêm Lôi Viên kia phát ra tiếng hô thê thảm, sau đó thân thể khổng lồ rất cục ầm ầm ngã xuống.

Bát cấp yêu thú tương đương với Võ Thánh chi cảnh, chết rồi!

Vào lúc này rất nhiều người cũng không khỏi được hai mắt ngưng tụ lần nữa, trong lòng đều kịch liệt chấn động !

- Hô...

Lập tức một bóng người màu xanh ở dưới thân thể của Xích Viêm Lôi Viên chui ra, đúng là Tần Phàm!

Hắn không có chết!

Ở dưới công kích khủng bố như vậy của Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên, hắn vậy mà còn chưa chết!

Bất quá mọi người ở đây khiếp sợ, đồng thời rất nhanh, từng đạo ánh mắt bắn xuyên qua cũng trở nên lửa đốt nóng lên !

Săn thú chiến chấm dứt! Tranh đoạt chiến cuối cùng đã bắt đầu!

Có thể nói, đây mới là trò hay cuối cùng lên sân khấu!

Tần Phàm chứng kiến từng ánh mắt kia, tự nhiên cũng minh bạch là chuyện gì xảy ra, đầu Xích Viêm Lôi Viên này là hắn chấm dứt cuối cùng, vừa rồi hắn là rất không dễ dàng liều chết sử dụng tam hệ Vạn Ngưu Xông, toàn lực oanh kích tiến vào miệng vết thương của Xích Viêm Lôi Viên, mới có thể tìm được đường sống trong chỗ chết, hắn nhất định là không cam lòng để Bát cấp Yêu Tinh Hạch rơi trong tay người khác!

- Bát cấp Yêu Tinh Hạch này ta nguyện nhất định phải có!

Ở thời điểm này, Tần Phàm lập tức nhảy lên đến trên thi thể tựa như là núi nhỏ kia của Xích Viêm Lôi Viên, ý định trực tiếp động thủ đào móc Bát cấp Yêu Tinh Hạch kia ra.

Đại bộ phận phòng ngự của yêu thú đều là vì trọng thương cùng tử vong mà giảm xuống trên phạm vi lớn, cho nên một quyền của Tần Phàm xuống dưới, rất dễ dàng liền phá vỡ đầu của Xích Viêm Lôi Viên, bên trong kia tựa hồ có Liệt Diễm cùng Lôi Bạo chớp động, Yêu Tinh Hạch cực lớn liền xuất hiện ở trong tầm mắt.

Bất quá, vào lúc này, rất nhiều người đều động!

Đứng mũi chịu sào đúng là ba gã cường giả nửa bước Võ Thánh kia!

Vân Phi Hồng! Mai Bằng Phi! Quảng Đào!

Tuy Tần Phàm là người cho Xích Viêm Lôi Viên một kích cuối cùng, nhưng giết chết Xích Viêm Lôi Viên cũng không phải công lao một mình hắn!

Đến tột cùng ai có thể xưng hùng! Đến tột cùng ai có thể xưng Vương!

Phải xem là ai lấy được Bát cấp Yêu Tinh Hạch!

Lấy được Bát cấp Yêu Tinh Hạch có thể trở thành Liệp Yêu Vương lần này!

Ba người bọn họ tự nhiên cũng không cam lòng để Bát cấp Yêu Tinh Hạch cùng quán quân của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này, cứ như vậy rơi vào trên người Tần Phàm!

Tốc độ của bọn hắn nhanh chóng, thời điểm Tần Phàm phá vỡ đầu của Xích Viêm Lôi Viên, lập tức đã tới gần trước mặt, các loại công kích trước mặt mà đến, làm cho Tần Phàm căn bản là không có cơ hội lấy Bát cấp Yêu Tinh Hạch kia ra!

Không còn cách nào, Tần Phàm chỉ phải lần nữa nhảy xuống khỏi thân hình của Xích Viêm Lôi Viên, sau đó hai chân chấn động, trực tiếp đón nhận công kích của ba gã nửa bước Võ Thánh cường giả!

- Huyền Trọng quyền!

- Thiên Huyền Châu!

Tần Phàm ở thời điểm này đầu tiên là thi triển ra Huyền Trọng quyền, Huyền Trọng vực mấy trăm lần bao phủ tất cả mọi người ở bên trong, sau đó trực tiếp dùng Thiên huyền châu, nắm hạt châu hình thành trận pháp đem ba vị nửa bước Vô Thánh đứng mũi chịu sào kéo vào bên trong ảo cảnh!

- Đây là có chuyện gì!

Cảm giác được bộ pháp của mình bỗng nhiên trở nên gian nan, tất cả mọi người trong khoảng thời gian ngắn cũng không khỏi giật mình, nhìn thi thể cực lớn của Xích Viêm Lôi Viên trước mắt kia, dưới chân lại khó có thể di động!

Tao ngộ dị biến như vậy, dù là ba gã nửa bước Vô Thánh, vào lúc này cũng đều là sắc mặt ngưng trọng, nhưng dù sao bọn họ đều là cường giả đỉnh tiêm, coi như là bởi vì Tần Phàm tu luyện trận pháp chi đạo, uy lực của Thiên Huyền Châu này có chỗ tăng cao, bất quá cái ảo cảnh này vẫn là không có thể vây khốn bọn hắn bao lâu!

Bành!

Rất nhanh, ba người bọn họ đã liên thủ phá vỡ ảo cảnh!

Nhưng mà, thời điểm trước mắt bọn hắn khôi phục thanh minh lần nữa, bọn hắn vậy mà chứng kiến, Tần Phàm đã lần nữa nhảy lên trên thi thể Xích Viêm Lôi Viên, vừa mới thò tay lấy ra Bát cấp Yêu Tinh Hạch!

- Là Tần Phàm!

Chứng kiến bóng người thanh sắc kia xuất hiện lần nữa ở trên thân thể Xích Viêm Lôi Viên, mọi người nơi nào còn không biết vừa rồi nguyên nhân đột nhiên xuất hiện dị tượng đều là vì người này.

816. Chương 826: Tam Anh Chiến Tần Phàm. (1)

Chương 826: Tam Anh chiến Tần Phàm. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

- Tần Phàm vậy mà có được thực lực mạnh như vậy! Ngay cả ba người Vân Phi Hồng cũng đều nhận lấy ảnh hưởng!

Trước mặt, mọi người nhìn thấy ngay cả ba gã nửa bước Vô Thánh kia cũng đều là đột nhiên dừng bước, bọn hắn không khỏi lộ ra càng thêm kinh ngạc.

- Chẳng lẽ lúc này đây quán quân sẽ rơi vào trên người Tần Phàm sao?

Mà chứng kiến Tần Phàm muốn lấy ra khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch của Xích Viêm Lôi Viên kia, từng ánh mắt đều chăm chú nhìn chăm chăm lên hắn.

Chỉ cần thiếu niên áo xanh này lấy được khóa Yêu Tinh Hạch đại biểu cho vinh quang kia, như vậy lúc này đây danh xưng Liệp Thú Vương liền rơi xuống trên người hắn!

Ngay từ đầu, thiếu niên này từ tư thái một thốt hắc mã, đã trở thành Dẫn Thú Anh Hùng, trở thành người đứng đầu có tư cách đoạt giải quán quân lần này nhất, cho đến vừa rồi Vân Phi Hồng biểu hiện ra thực lực cường đại kia, mọi người cho rằng đứng đầu sẽ lần nữa trở về đến trên người hắn, nhưng hiện tại...

Thiếu niên này lại dùng một loại phương thức tiếp cận quỷ dị, trực tiếp dùng lực lượng một người ngăn lại gần trăm tên cường giả Vô Tôn, kể cả ba gã nửa bước Vô Thánh, lập tức muốn đoạt giải quán quân rồi!

Như vậy đã xong sao?

Mọi người thấy bóng người bên trên Xích Viêm Lôi Viên kia, trong nội tâm đều ần ần hiện lên một tia cảm giác thất lạc phức tạp.

Trên thực tế, vào lúc này trong lòng mọi người kỳ thật cũng có chút vì Vân Phi Hồng mà cảm thấy không đáng, bọn hắn nhìn ra được vừa rồi thời điểm sẵn giết Xích Viêm Lôi Viên, phát huy ra thực lực mạnh nhất chính là Chiến Thần áo trắng kim lĩnh kia!

Ở trong nội tâm mọi người, Vân Phi Hồng rõ ràng so với Tần Phàm càng có tư cách đoạt giải quán quân hơn!

Tuy cuối cùng người giết chết đầu Xích Viêm Lôi Viên kia là Tần Phàm, tuy hiện tại Tần Phàm dùng lực lượng một người để lại tất cả đám đông ở sau lưng, nhưng mọi người cảm thấy đây đều là may mắn, đây đều là Tần Phàm ý vào cổ bảo quý dị!

Mặc dù không có người nói ra, nhưng trong nội tâm rất nhiều người đều có một loại cảm giác này!

Hoặc...

Mà một bên kia, thời điểm mọi người ở đây tư tưởng phức tạp, Tần Phàm vừa mới thò tay đi lấy Yêu Tinh Hạch của Xích Viêm Lôi Viên ra, tay của hắn đã mơ hồ sờ đến khóa tinh hạch cực lớn của nó, nhưng vào lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác được ở trong đầu hung thú có một hồi Lôi Bạo mạnh mẽ tuôn ra!

Bất cấp yêu thú, chết mà không cương!

Tuy uy lực của một cổ Xích Viêm Lôi Bạo này không bằng chủng loại mà vừa rồi từ trong miệng Xích Viêm Lôi Viên phun ra kia, nhưng giống nhau là mang theo dòng điện nóng rực mà lại dễ cho người tê liệt, cường đại đến nỗi ngay cả Vô Tôn cường giả bình thường cũng có thể trực tiếp chấn thành trọng thương!

Tần Phàm ở thời khắc này, giống như là trực tiếp bị Lôi Đình ở trên bầu trời bổ lên thân thể, toàn thân cũng không khỏi được đột nhiên run rẩy thoáng một phát!

Không hổ là Bất cấp yêu thú tương đương với Vô Thánh cường giả, cho dù chết vẫn khủng bố như vậy!

- Ah!

Sắc mặt của hắn mạnh mẽ biến đổi, cánh tay cũng không khỏi lấy ra khỏi đầu hung thú, thậm chí là thân thể nhất thời cũng khó có thể ổn định, suýt nữa muốn ngã xuống mặt đất.

Tần Phàm hắn không thể tưởng được đầu Xích Viêm Lôi Viên sau khi chết, trong thân thể lại vẫn có năng lượng khủng bố như vậy, hắn ở dưới không kịp đề phòng liền bị cổ năng lượng này đánh vào thân thể, nếu là thay đổi Vô Tôn bình thường khác, cho dù là nửa bước Vô Thánh, ở dưới cổ năng lượng kinh khủng này tàn sát bừa bãi, đoán chừng cũng phải tạm thời mất đi năng lực hành động!

May mắn khí lực của Tần Phàm trải qua cải tạo, bản thân có thể nhận được cực nhiệt, tăng thêm trước kia ở trong Lôi Thần miếu lợi dụng qua Lôi Điện Tội Thể, đối với Lôi Điện cũng có được lực chống cự nhất định, lúc này mới không có ở dưới Xích Viêm Lôi Bạo bị ảnh hưởng lớn gì.

Bất quá bởi như vậy, tự nhiên là bị mất đi một ít thời gian!

Cũng ngay trong khoảng thời gian này, một bên kia, ba gã nửa bước Vô Thánh cường giả Vân Phi Hồng, Mai Bằng Phi, Quảng Đào đã từ bên trong ảo cảnh thoát khỏi đi ra! Nhìn thấy cơ hội, ba người này lập tức đồng thời ra tay!

Ở trong nháy mắt, ở miệng sơn cốc lập tức trở nên mây mù mờ mịt, một đạo thân ảnh màu trắng dùng tốc độ cực nhanh, thân ảnh ở trước mắt mọi người lóe lên, giống như một đạo bạch quang kích bắn về phía Tần Phàm ở trên người Xích Viêm Lôi Viên!

- Là Đại Ly quốc Vân gia Xuyên Vân thân pháp!

Ở đây có chút cường giả có kiến thức chứng kiến tốc độ khủng khiếp này của Vân Phi Hồng, không khỏi kinh ngạc mở miệng kêu lên.

- Quá là nhanh! Không hổ là thân pháp vũ kỹ có thể so sánh với Phong hệ tu luyện giả.

Tất cả mọi người không khỏi ghé mắt!

- Đúng vậy, Xuyên Vân thân pháp này nếu tu luyện tới chỗ cao thâm, nghe nói còn có thể tạo thành hiệu quả thuần di! Chính thức Xuyên Vân thấu sương mù! Tuy là có thêm thời gian cùng khoảng cách đủ loại hạn chế, nhưng hiệu quả cũng là thập phần khoa trương!

Cũng có chút người nói ra.

- Còn có cơ hội! Vừa rồi đầu Xích Viêm Lô Viên kia chết mà không cương, Tần Phàm tựa hồ là đã bị năng lượng ẩn chứa trong đó phản kích rồi, Vân Phi Hồng còn có cơ hội đoạt giải quán quân!

Có ít người thì là hai mắt tỏa sáng.

Tần Phàm ở lúc này cũng rõ ràng cảm thấy trước mắt có một đạo bạch quang phóng tới, đối với tốc độ khổng lồ này của Vân Phi Hồng, trong lòng cũng không khỏi hoảng sợ, lúc này tốc độ của hắn thậm chí đã vượt qua Phong hệ nguyên khí tu luyện giả Phong Bạch Vũ mà trước kia hắn gặp được!

Đương nhiên, hắn cũng có thể nhìn ra Vân Phi Hồng này nhanh chóng là thuộc về cái loại tùy thời bộc phát, Phong Bạch Vũ thì lại có thể trường kỳ bảo trì, trong đó vẫn có một ít bất đồng.

Nhưng chính là đối phương đột nhiên tuôn ra tốc độ như vậy, cũng đủ để tạo thành phức tạp rất lớn đối với Tần Phàm rồi, nhìn xem trường thương màu bạc đảo mắt đi tới trước mặt, hắn căn bản là không có cơ hội lại đi lấy Yêu Tinh Hạch của Xích Viêm Lô Viên!

Bất quá Tần Phàm kỳ thật cũng chưa chắc sẽ sợ Vân Phi Hồng này!

- Trở về cho ta!

Nhìn thấy đầu ngân thương phá không mà đến kia, lúc này cặp mắt của hắn ngưng tụ, trong miệng phát ra một tiếng quát khê, 999 trọng Man Ngưu Kinh ngưng tụ ở bên trong một quyền, một quyền mạnh mẽ oanh ra!

Ở năm đám oanh ra, đồng thời trên năm tay của hắn lập tức xuất hiện một cái bao tay màu đen sáng bóng chói mắt, Thiên Trận Linh Sáo! Ngàn trận thôi phát, có thể gia tăng lực công kích của Tần Phàm ở trên phạm vi lớn!

Bành!

Quyền thương tấn công!

Bởi vì hiện tại hai người đều không có thời gian chuẩn bị, cho nên đều không có sử dụng bao nhiêu Thiên Địa nguyên khí, chỉ là nương tựa theo nguyên khí vốn có trong thân thể mình, cùng với thương thể và quyền thể tương đối!

Oanh!

Sau một khắc, kinh khí thôi phát, một đạo nhân ảnh bay ngược đi ra ngoài!

Nửa bước Vô Thánh cường giả Vân Phi Hồng, mọi người vẫn cho là thực lực mạnh nhất, có tư cách đoạt giải quán quân nhất, bị một quyền của Tần Phàm đánh bay!

817. Chương 827: Tam Anh Chiến Tần Phàm. (2)

Chương 827: Tam Anh chiến Tần Phàm. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Tất cả mọi người vốn đều cho rằng Vân Phi Hồng hội càng mạnh hơn nữa đấy! Thấy vậy một màn, tất cả mọi người không khỏi trợn mắt há hốc mồm, có chút không dám tin tưởng trước mắt mình chứng kiến!

Dù là bản thân Vân Phi Hồng, ở chính diện bị Tần Phàm đánh bay, tuy rất nhanh rơi xuống mặt đất ổn định thân hình, nhưng sắc mặt cũng không khỏi trở nên có chút âm trầm!

Tuy vừa rồi hai người cũng không phải thực lực mạnh nhất đụng nhau, nhưng đối với hắn, một siêu cấp thiên tài như vậy mà nói, cái này xác thực đã là hơi có chút đả kích, thậm chí nói là ném đi thể diện!

- PHÁ...!

Mà cũng đúng vào lúc này, Mai Bằng Phi tinh thông Thổ hệ nguyên khí cũng trực tiếp bài trừ hiệu quả dị thường của Huyền Trọng quyền, tất cả mọi người cũng đều đi theo thoát ly ra.

Mà sau khi phát hiện thân thể lần nữa trở nên linh hoạt, đồng dạng là nửa bước Vô Thánh cường giả Quảng Đào, chứng kiến Vân Phi Hồng bị đánh lui, lòng hắn ngược lại là hơi có chút mừng thầm.

Lúc trước kỳ thật hắn cũng tương đối biệt khuất, chính mình hai lần công kích đều là bị Xích Viêm Lôi Viên kia ngăn trở, sâu sắc ném đi thể diện!

Hiện tại nếu hắn có thể thừa cơ đả đảo Tần Phàm, như vậy tuyệt đối là có thể làm cho uy vọng của hắn dâng lên rất lớn!

- Tần Phàm, ăn ta một gậy!

Nghĩ tới đây, vì vậy trong miệng hắn liền hét lớn một tiếng, cả người hướng về giữa không trung, cao cao nhảy lên.

Trong tay của hắn cầm một cây trường côn cực lớn, ở thời khắc này quấy lầy Thiên địa nguyên khí, nhân côn hợp nhất, thân hình như là Cuồng Long ở trên chín tầng trời bay múa, sau đó thân hình của hắn cũng tựa hồ đột nhiên cất cao thêm vài phần, ngay sau đó, mang theo một cỗ nguyên khí Phong Bạo mạnh mẽ, ở giữa không trung nhìn xuống, một côn đánh tới Tần Phàm.

Dù sao hắn cũng là nửa bước Vô Thánh cường giả, cái khí thế kia ngược lại là thập phần không kém, làm cho hư không cũng truyền đến từng đợt chấn động, rất nhiều người ở trên mặt đất đều là không khỏi ghé mắt.

- Hừ, Quảng Đào, ngươi quá yếu!

Bất quá, bởi vì lúc trước trong lời nói của người này có chút hung hăng càn quấy, Tần Phàm đối với hắn cũng có chút không thích, cho nên lúc này cố ý chèn ép hắn, trong miệng trêu tức cười nói.

Lập tức hai đám của hắn rung chuyển tinh đấu, mặt trời bản tinh bên trong não vực vào lúc này bắt đầu chuyển động, bảy ngôi sao chi lực ngưng tụ ở trên một quyền, trực tiếp oanh về phía Quảng Đào ở trên không trung.

Hiện tại uy lực Chu Thiên Tinh La quyền của Tần Phàm chỉ là gần với tam hệ Vạn Ngưu Xông, đặc biệt là sau khi ngộ được lực lượng của hành tinh mẹ, uy lực đại tăng, hắn cảm giác đối phó với Quảng Đào vậy là đủ rồi!

Oanh!

Sau một khắc, một tiếng vang thật lớn truyền đến, Tinh Quang chớp động tầm đó, thân thể của Quảng Đào trực tiếp bị một quyền này của hắn từ phía trên giữa không trung oanh rơi xuống mặt đất, trên mặt trở nên vô cùng khó coi!

- Hám Địa thần quyền!

Bất quá cũng ngay thời điểm Tần Phàm cùng Quảng Đào đối bính, ở một bên kia, công kích của Mai Bằng Phi cũng đã chuẩn bị hoàn tất, chỉ nghe thấy hắn quát khẽ một tiếng, bỗng nhiên một đôi thiết quyền mạnh mẽ hướng về mặt đất nện xuống!

Lập tức đại địa bắt đầu chấn động mãnh liệt, giống như là một quyền của Mai Bằng Phi này trực tiếp rung chuyển Cửu U Địa Ngục, làm cho trăm vạn quỷ tốt ở trong địa ngục kia bắt đầu phát sinh bạo động !

Bành!

Cái đại địa bạo động này cực nhanh, sau một lát, trong nháy mắt đã đi tới trước mặt Tần Phàm cùng Xích Viêm Lôi Viên, một tiếng chấn nổ, một cánh tay do đất đá cuộn cuộn tạo thành, đột nhiên từ trên mặt đất

bên người Tần Phàm đuổi ra, ngưng tụ thành một nắm đấm cực lớn rung chuyển hư không, hướng về thân thể của Tần Phàm đánh tới!

Bên trong nắm đấm này ẩn chứa Thổ hệ nguyên khí cực lớn, mạnh mẽ phi thường, Tần Phàm chỉ là vừa oanh phi Quảng Đào, ở đâu còn có thời gian đi nghênh đón một kích cường hoành này, đối mặt nắm đấm quét ngang mà đến này, hắn chỉ có thể trực tiếp dùng thân thể ngưng tụ Huyền Vũ chi khí đi chống đỡ!

Oanh!

Lập tức, nắm đấm đất đá này trực tiếp đụng vào trên ngực Tần Phàm, khí lực của Tần Phàm cực kỳ cường hãn, tăng thêm có Thiên Trận Giáp phòng hộ, cũng không dễ dàng bởi vậy mà bị thương, nhưng mà cũng không thể tránh được bị cổ lực lượng này trực tiếp đánh rơi xuống mặt đất!

Tam Anh chiến một, Tần Phàm bị thua!

Tuy là như thế, nhưng mọi người ở trong tràng đã hoàn toàn thay đổi cách nhìn đối với thiếu niên áo xanh này!

Đây tuyệt đối không hổ danh tiếng Kỳ Tích Chi Tử!

Bất quá nhìn thấy Tần Phàm bị đuổi xuống từ trên người Xích Viêm Lô Viên, từng ánh mắt không khỏi lần nữa trở nên nóng rực, tranh đoạt danh hiệu Liệp Thú Vương này còn chưa kết thúc!

Cuối cùng sẽ rơi vào nhà nào? đọc truyện mới nhất tại .

Tần Phàm một mình chiến Tam Anh, đủ để chứng minh thực lực của hắn!

Ngay cả vừa rồi Vân Phi Hồng ở bên trong so đấu cũng tạm thời rơi vào hạ phong! Lúc trước, mọi người vẫn còn có chút cho rằng thực lực của Tần Phàm yếu hơn Vân Phi Hồng rất nhiều, nhưng vào lúc này cũng không khỏi có chút đấy ngã cảm giác vừa rồi!

Thực lực của Tần Phàm chưa chắc sẽ thấp hơn Vân Phi Hồng!

Đương nhiên, vào lúc này, mọi người càng thêm chú ý chính là, hiện tại Tần Phàm bị đánh bay từ trên người Xích Viêm Lô Viên rơi xuống, ai sẽ là người cuối cùng nhất đoạt được Bát cấp yêu tinh này? Ai sẽ trở thành Liệp Thú Vương cuối cùng nhất!

Cơ hồ là thời điểm Tần Phàm ngã xuống trên mặt đất, tất cả mọi người đồng thời động!

Đương nhiên, ở trong mọi người, tốc độ nhanh nhất vẫn là Vân Phi Hồng, Mai Bằng Phi, Quảng Đào ba gã nửa bước Võ Thánh cường giả này, thậm chí so với những người khác còn muốn kéo ra một khoảng cách rất lớn!

Mà trong ba người, lại dùng tốc độ của Vân Phi Hồng là nhanh nhất, Xuyên Vân thân pháp, xuyên qua sương mù, như là một đạo hồng nhạn, bóng trắng mịt mù, lập tức so với hai người đằng sau kéo ra khoảng cách hơn 10m!

Một bên kia, Tần Phàm bị nắm đấm đất đá của Mai Bằng Phi quét ngang đến mặt đất, một mực lui hơn 10m mới rất không dễ dàng đứng vững thân hình.

Tuy lực công kích của Mai Bằng Phi này không cao lắm, nhưng không thể không thừa nhận Thổ hệ võ kỹ của hắn rất là quý dị! Vô luận là đại địa thôn phệ ở lúc săn giết Xích Viêm Lô Viên nổi lên đại công hiệu, hay là một chiêu hám địa thần quyền vừa rồi kia, đều là ra ngoài mọi người sự đoán, phát ra kỳ hiệu!

Khi Tần Phàm vừa mới ổn định thân hình, hắn đã chứng kiến một bên kia, Vân Phi Hồng xung trận lên trước, lập tức vọt tới khoảng cách Xích Viêm Lô Viên gần 50m, đoạn khoảng cách này cùng hiện tại Tần Phàm cách Xích Viêm Lô Viên đều là không sai biệt nhiều!

- Không tốt!

Thấy vậy, sắc mặt của Tần Phàm không khỏi hơi đổi, không dám có chút chần chờ, lập tức dưới chân dùng sức đạp mạnh, thân hình cũng là lần nữa kích bắn về phía Xích Viêm Lô Viên!

Lúc này, cách Xích Viêm Lô Viên gần nhất không thể nghi ngờ là Tần Phàm cùng với Vân Phi Hồng, hai người này đều là đồng thời nhìn đối phương, bọn hắn cũng biết lúc này đối với mình cấu thành uy hiếp lớn nhất đều là đối phương!

818. Chương 828: Một Trận Chiến Định Vương.

Chương 828: Một trận chiến định Vương.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tốc độ của hai người lần nữa gia tăng!

Cực tốc tranh đoạt!

50m!

40m!

30m!

Khoảng cách này đối với những cường giả bọn hắn mà nói, chỉ là lập tức liền đến! Trong nháy mắt thời gian này, bọn hắn thậm chí cũng không kịp công kích đối phương, bởi vì tụ tập kinh khí, tốc độ sẽ chậm một phần! Mà một phần này có thể sẽ quyết định lúc này đây Liệp Thú Vương thuộc sở hữu của ai rồi!

- Tần Phàm, không có ý tứ, khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch này là của ta!

Nhưng vào lúc này, thanh âm nhàn nhạt của Vân Phi Hồng bỗng nhiên từ trong không khí truyền đến.

Nghe được thanh âm này, trong nội tâm Tần Phàm không khỏi hơi có chút ngạc nhiên, mà ở nháy mắt sau đó, hắn liền kinh ngạc phát hiện, vào lúc này thân thể của Vân Phi Hồng kia dĩ nhiên là bỗng nhiên vượt qua khoảng cách 20m cuối cùng này, trực tiếp xuất hiện ở phía trên đầu lâu cực lớn của Xích Viêm Lô Viên!

Thuần di! truyện copy từ

Đại Ly quốc Vân gia Xuyên Vân thân pháp, tu luyện tới cao thâm có thể đạt tới trình độ thuần di!

Thân pháp của Vân Phi Hồng này dĩ nhiên là đạt đến trình độ như vậy!

Tuy khoảng cách rất ngắn, chỉ có 20m khoảng cách mà thôi, nhưng hoàn toàn chính xác là thuần di rồi, là từ một điểm, thân thể đạt tới trình độ trực tiếp vượt qua hư không, sau đó ở trong thời gian cực ngắn đạt đến một điểm khác mà mình mong muốn!

Toàn trường trong khoảng thời gian ngắn cũng không khỏi bị chiêu thức ấy của Vân Phi Hồng kinh trụ! Thậm chí đại bộ phận người, kể cả là nửa bước Võ Thánh Mai Bằng Phi cùng Quảng Đào ở bên trong, ở thời điểm này cũng không khỏi được dừng bước, bọn hắn biết rõ mình đã chậm một bước rồi!

- Ta thắng.

Sau đó, khóe miệng của Vân Phi Hồng có chút giương lên, khuỷu tay duỗi ra muốn với tới Bát cấp Yêu Tinh Hạch trong đầu Xích Viêm Lô Viên.

Hắn lúc này đích thật là đáng giá vui mừng, bởi vì hắn biết rõ hắn rốt cục cùng huynh trưởng của mình, đều lấy được danh xưng Liệp Thú Vương!

- Cái kia cũng chưa chắc.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm nhàn nhạt cũng bỗng nhiên vang lên.

Mọi người men theo thanh âm nhìn lại, vào lúc này liền nhìn thấy Tần Phàm đột nhiên một cước dùng sức đạp lên mặt đất, lập tức mặt đất rung mạnh, lần này chấn động so với thời điểm Mai Bằng Phi thi triển

Thổ hệ vũ kỹ còn mãnh liệt hơn, thậm chí ngay cả một ít Võ Tôn cường giả cũng có chút đứng không vững, cơ hồ ngã nhào trên đất!

Mà ở lúc đại địa rung mạnh, một khe hở cực lớn như cạm bẫy xuất hiện lên, trực tiếp chôn vùi nửa người của Xích Viêm Lô Viên vào trong đất, mà Vân Phi Hồng đứng ở phía trên Xích Viêm Lô Viên, tự nhiên là phải cố gắng ổn định thân thể của mình, không thể thờ tay đi lấy Yêu Tinh Hạch kia rồi.

Nháy mắt sau đó, mọi người liền chứng kiến một đạo thân ảnh thanh sắc, vậy mà vào lúc này cũng lập tức vượt qua khoảng cách trước mặt, phẳng phất như là từ trong khe hở trên mặt đất kia chui ra, đồng thời đi tới trên người Xích Viêm Lô Viên!

Cùng Vân Phi Hồng đồng dạng, hai người đều đứng ở phía trên Xích Viêm Lô Viên, thậm chí là mặt đối mặt đứng lại với nhau!

Lưỡng hùng đối lập!

Tần Phàm vậy mà cũng nắm giữ thuận di!

Vào lúc này mọi người không khỏi giật mình lần nữa!

Chỉ có Võ Thánh hậu kỳ mới có thể nắm giữ thuận di chi thuật, nhưng vào lúc này bọn hắn vậy mà chứng kiến hai Võ Tôn thi triển đi ra! Cái này lại để cho tất cả mọi người cảm thấy không thể tin được, không thể tưởng tượng nổi!

Dù là bản thân Vân Phi Hồng, nhìn đến Tần Phàm vậy mà cũng có thể thi triển ra thuận di, ở chỗ sâu trong hai con người cũng không khỏi xuất hiện kinh ngạc nồng đậm cùng vẻ khiếp sợ.

Hắn sở dĩ có thể thuận di, chính là bằng vào Xuyên Vân thân pháp gia truyền thần kỳ, hắn khổ luyện nhiều năm, rốt cục có thể miễn cưỡng thi triển mà thôi! Nhưng thiếu niên trước mắt này thậm chí còn chưa đủ hai mươi tuổi, tối đa chỉ có Lục cấp Võ Tôn, lại dựa vào cái gì?

- Thành công rồi.

Kỳ thật trong lòng Tần Phàm cũng có chút đè nén không được hưng phấn, cái này vốn chỉ là lần đầu hắn nếm thử, nhưng không thể tưởng được thật sự thành công rồi! Mặc dù chỉ là hơn 10m khoảng cách, nhưng hắn thật sự làm được thuận di!

Súc Địa Thành Thốn, thuận gian di động!

Lúc trước Tần Phàm căn bản không nghĩ tới mình lại nhanh như vậy nắm giữ loại năng lực này!

Nương tựa theo hành thổ ma chủng huyền ảo trog thể nội, hắn đã biết vận dụng Thổ hệ nguyên khí đích thật là có thể làm được Súc Địa Thành Thốn, hơn nữa hắn có cảm ngộ đối với hành tinh mẹ Vũ Thiên đại lục, càng là được ích lợi không nhỏ!

Nhưng chủ yếu đều là vì vừa rồi hắn nhìn thấy Mai Bằng Phi mấy lần vận dụng Thổ hệ vũ kỹ, hơn nữa chứng kiến Vân Phi Hồng thi triển thuận di, linh quang lóe lên, phúc linh tâm thủ mà nếm thử một lần!

Thành công rồi!

Hiện tại Tần Phàm cùng Vân Phi Hồng đồng dạng, đều làm được thuận di, hơn nữa hắn và đối phương đồng dạng, hiện tại cũng là đứng ở trên đầu Xích Viêm Lô Viên! Ai cũng không có cơ hội lấy đi khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch kia!

Sau đó, hai người bốn mắt tương đối!

Hai người đều là ở trong mắt lẫn nhau thấy được không ai nhường ai, ánh mắt kỳ phùng địch thủ! Bọn hắn đều rất thưởng thức đối phương, nhưng đều hi vọng có thể lấy được khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch này!

Bành!”

Nháy mắt sau đó, hai người này đồng thời một quyền đánh tới đối phương, sau đó đồng loạt khom lưng đi xuống, cánh tay kia vươn tới lỗ hổng cực lớn trên đầu Xích Viêm Lô Viên kia!

Cũng cơ hồ là đồng thời, bọn hắn đồng thời chạm vào khóa Yêu Tinh Hạch này!

Hoặc!

Bởi vì vừa rồi năng lượng trên người Xích Viêm Lô Viên này đã thích phóng ra một lần, cho nên lúc này đây bọn hắn đều thuận lợi sờ đến Yêu Tinh Hạch, hơn nữa là một người bắt lấy một nửa Yêu Tinh Hạch, từ trong đầu Xích Viêm Lô Viên lấy đi ra!

Hai người đồng thời lấy được Yêu Tinh Hạch!

- Hai người đồng thời cầm được Yêu Tinh Hạch? Vậy người nào thắng?

Thấy một màn như vậy, trong nội tâm mọi người cũng không khỏi có chút cảm giác thất lạc, bọn họ cũng đều biết lúc này đây danh xưng Liệp Thú Vương là cùng bọn họ vô duyên rồi, bất quá bọn hắn cũng không khỏi giật mình, hai người này đồng thời lấy được Yêu Tinh Hạch, đến tột cùng ai mới là người thắng?

- Xem ra khóa Yêu Tinh Hạch của Xích Viêm Lô Viên này không dễ dàng cầm ah.

Nháy mắt sau đó, Vân Phi Hồng lại mỉm cười, lộ ra thập phần có phong độ nói, phảng phất như đang cùng bằng hữu thân mật của mình nói chuyện phiếm.

- Đúng vậy a, Vân huynh cảm thấy hiện tại chúng ta phải làm gì?

Tần Phàm cũng đồng dạng khẽ cười nói, tranh đoạt chiến này cho tới bây giờ, tựa hồ cũng không sai biệt lắm là muốn kết quả trực tiếp.

- Ha ha, không bằng chúng ta đối chiến một hồi, người thắng là Liệp Thú Vương, đạt được khóa Yêu Tinh Hạch này, người cảm thấy như thế nào?

Lúc này Vân Phi Hồng nhìn về phía Tần Phàm lần nữa, trong miệng cao giọng vừa cười vừa nói.

- Đề nghị này không tệ.

Tần Phàm cũng tự tin cùng hai mắt của đối phương tương đối, sau đó đáp trả nói ra.

819. Chương 829: Đối Chiến Vân Phi Hồng. (1)

Chương 829: Đối chiến Vân Phi Hồng. (1) nguồn

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Tốt, đã như vậy, người Anh Hùng Thành Khương gia ở đâu!

Vân Phi Hồng cũng là người sáng khoái, nghe được Tần Phàm đáp ứng, liền kêu tốt một tiếng, xoay người hướng về trong đám người lớn tiếng kêu lên.

- Ha ha, tình cảnh như vậy chúng ta cũng là lần đầu gặp được, vừa rồi còn đang suy nghĩ đi giải quyết như thế nào, nhưng hai vị đều đã có hiệp định, như vậy liền theo như lời các người nói quyết định ai là quán quân Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này a!

Vân Phi Hồng vừa dứt lời, liền có một gã Võ Tôn cường giả chủ sự gia tộc đứng dậy nói ra.

- Vậy để cho người tới với tư cách trọng tài!

Vân Phi Hồng nói ra, sau đó ông tay áo liền phát một cái, đem Bát cấp Yêu Tinh Hạch trong tay tiễn đưa đến trên tay tên Võ Tôn cường giả này nói ra:

- Hai người chúng ta ai thắng, Bát cấp Yêu Tinh Hạch này quy ai, hiện tại trước do người đảm bảo!

Tần Phàm ở thời điểm này cũng không ngăn cản, chỉ là nhẹ gạt đầu, cũng dùng một cổ nhu lực buông lỏng Yêu Tinh Hạch trong tay ra.

Nhìn xem Yêu Tinh Hạch kia hóa thành một đạo quỹ tích rơi vào trong tay tên Võ Tôn cường giả Khương gia kia, ánh mắt của mọi người đều có chút nóng rực, cho dù Bát cấp Yêu Tinh Hạch này không phải làm tiêu chí cho lần quán quân này, giá trị bản thân cũng đầy đủ mê người!

Nhưng lại không người nào dám có chút dị động!

Thế lực Đại Ly Vân gia cường đại, Anh Hùng Thành Khương gia với tư cách công chính, còn có một Kỳ Tích Chi Tử tiềm lực cực lớn!

Không người nào dám đắc tội bọn hắn!

Nếu là vừa rồi trong tranh đoạt chiến, người khác cướp được Yêu Tinh Hạch, bọn hắn không có lời nào có thể nói, nhưng hiện tại Yêu Tinh Hạch đã có sở hữu, còn có người dám nhúng chàm, đó chính là tương đương với khiêu khích!

- Không cho phép ai được nhúng tay vào, mọi người có thể thối lui về phía sau, lão phu đại biểu Anh Hùng Thành Khương gia tuyên bố lúc này đây, quán quân Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội sẽ ở giữa Vân Phi Hồng cùng Tần Phàm tầm đó sinh ra, một trận chiến của bọn hắn, người thắng làm Vương!

Gã Võ Tôn cường giả Khương gia tiếp được Yêu Tinh Hạch, vào lúc này cao giọng tuyên bố.

Tần Phàm muốn cùng Vân Phi Hồng chiến một trận!

Thắng được có thể trở thành quán quân của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này.

Liệp Thú Vương!

Một cái là bào đệ của đại lực đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương hiện nay, từ nhỏ được rất nhiều người chú ý, hơn nữa ở dưới hào quang siêu cấp thiên tài của thân huynh hắn, cũng sẽ không lộ ra quá mức thua kém, đồng thời hắn vốn là người có tư cách đạt quá quân của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này nhất, bên ngoài đại bộ phận sông bài đều là đánh bạc hắn có thể trở thành Liệp Thú Vương lần này!

Một bên là Kỳ Tích Chi Tử, nhiều lần sáng tạo kỳ tích, hiện nay cơ hồ là nhân vật mà toàn bộ đại lực đều biết. Mặc dù chỉ đột phá đến Võ Tôn chi cảnh chưa đủ một năm, nhưng hắn vẫn có được thực lực so sánh với nửa bước Võ Thánh!

Hắn lúc này đây dùng tư thái một thốt siêu cấp hắc mã ngang trời xuất thế, mũi nhọn đồng dạng là chưa từng có từ trước đến nay, rất nhiều người ở đây đối với hắn cũng là có chút chờ mong.

Tuyên bố này vừa truyền ra, tất cả mọi người không khỏi chú mục, lúc trước những Linh Vũ Sư kia lui đi rất xa. Vì quan sát trận siêu cấp đại chiến khó gặp này, lúc này cũng bắt đầu nhao nhao về tới trong tràng lần nữa.

Bất quá mọi người cũng biết hai người này chiến đấu cấp bậc rất cao, đều rất tự nhiên kéo ra khoảng cách rất xa.

Mà cái thi thể Xích Viêm Lôi Viên cực lớn kia, thì là bị Anh Hùng Thành Khương gia thu rồi, bọn hắn làm chủ sự gia tộc lần này, hơn nữa Bát cấp yêu thú này cũng là do Khương gia bọn hắn xác minh sào huyệt, bọn hắn lao tâm lao lực, đương nhiên cũng cần thu một ít chỗ tốt.

Thi thể của Bát cấp yêu thú thực lực tương đương với Võ Thánh cường giả này, cả người đều lộ ra thập phần trân quý, tuy cũng làm cho rất nhiều người đỏ mắt, nhưng tất cả mọi người biết rõ quy củ, ngược lại là không người nào dám tranh đoạt.

Lúc này, ở giữa sân chỉ có hai người Tần Phàm cùng Vân Phi Hồng, một xanh một trắng đứng đấy, đều lộ ra phong độ tư thái trác tuyệt, khí chất xuất chúng, bốn mắt nhìn nhau tầm đó, đều có thể chứng kiến được đối phương tự tin ngang nhiên.

- Ha ha, hai người này chiến một trận, các người đoán cuối cùng nhất ai sẽ là người thắng?

Thấy đại chiến sắp bắt đầu, một ít cường giả quen biết vào lúc này tụ lại với nhau, nhìn xem hai bóng người trong sân, không khỏi nghị luận nhao nhao.

- Tuy gần đây danh tiếng của Kỳ Tích Chi Tử Tàn Phàm này có phần thịnh, nhưng dù sao Vân Phi Hồng cũng là thành danh nhiều năm, từ nhỏ thiên tư trác tuyệt, hơn nữa cùng huynh trưởng của hắn hợp thành Vân gia Song Kiêu, Vân Phi Dương lợi hại như vậy, hắn tự nhiên sẽ không kém đi nơi nào.

Có người vào lúc này nói ra.

- Cũng chưa hẳn, vừa rồi các ngươi không phải là không có trông thấy, Tàn Phàm đã từng đánh lui Vân Phi Hồng đấy! Hơn nữa ngay cả Phong Bạch Vũ cùng Trì Viễn đều chết trong tay hắn, danh hào Kỳ Tích Chi Tử này cũng không phải là giả!

Có người lại phản bác nói.

- Vừa rồi hai người đều không có sử dụng toàn lực, chỉ là một lần dò xét mà thôi, Vân Phi Hồng thật không ngờ Tàn Phàm có thực lực mạnh như vậy, cho nên ra tay nhẹ, bị Tàn Phàm đánh lui cũng không ngoài ý muốn, nếu như cầm cái này với tư cách phân tích thực lực, ngược lại là có chút không đáng tin cậy rồi.

Lại có không ít người nói ra.

- Đúng vậy a, tuy Trì Viễn, Phong Bạch Vũ cũng là nửa bước Vô Thánh cường giả, nhưng so sánh với Vân Phi Hồng vẫn là chênh lệch rất nhiều.

Có người phụ họa nói ra.

- Tàn Phàm dám tự tin tiếp nhận đề nghị ước chiến của Vân Phi Hồng như vậy, tự nhiên cũng sẽ không biết kém đi nơi nào, ta xem có lẽ thực lực hai người này sèn sèn với nhau, phân chia mạnh yếu phải xem kết quả mới được.

Có người thì là nói ra.

Kỳ thật ở lúc mới bắt đầu, mọi người cảm thấy Tàn Phàm so với Vân Phi Hồng còn có chút chênh lệch đi một tí, nhưng mà sau khi Tàn Phàm dùng lực lượng một người ngạnh kháng ba gã nửa bước Vô Thánh, bây giờ đã không có người có loại cảm giác này rồi!

Hai người này là lực lượng ngang nhau, cường cường gặp nhau!

Trước khi hai người này còn không có chiến một trận, không ai có thể đoán được thực lực chân chính của bọn hắn.

Ở tuổi tác, Vân Phi Hồng nếu so với Tàn Phàm thì lớn tuổi hơn rất nhiều, nhưng ở trên Vũ Thiên đại lục, sinh trước sinh sau, ngược lại là không có khác nhau rất rõ ràng.

Hơn nữa ở trên đại lục này, dưới hai mươi tuổi được coi là thiếu niên, hai mươi tuổi đến bốn mươi tuổi là thanh niên, bốn mươi tuổi đến 60 tuổi là trung niên, 60 tuổi trở lên mới được coi là lão niên.

Hôm nay Tàn Phàm thiếu một ít nữa là đủ hai mươi tuổi rồi, Vân Phi Hồng lại chưa quá bốn mươi tuổi, như vậy hai người bọn họ ngược lại là có thể miễn cưỡng xem như cùng thế hệ.

820. Chương 830: Đối Chiến Vân Phi Hồng. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 830: Đối chiến Vân Phi Hồng. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Dù sao, ở thời điểm này đã không có người sẽ coi thiếu niên áo xanh trong tràng kia là tiểu tử miệng còn hôi sữa, coi như là những Bát cấp cấp Vô Tôn cường giả kia, trong nội tâm đối với Tàn Phàm chỉ có thể là bội phục.

Lúc này Vân Phi Hồng tự nhiên cũng là không để ý đến tuổi thọ của Tần Phàm, chỉ là coi đối phương trở thành đối thủ đồng cấp cùng mình.

- Tần Phàm, kỳ thật lúc mới đầu, thời điểm nghe được tên cùng sự tích của người, ta đối với người rất có hứng thú, Kỳ Tích Chi Tử, nhiều lần sáng tạo kỳ tích, khi đó liền biết rõ người là một nhân vật khó lường.
- Không thể tưởng được hôm nay chúng ta rốt cục có cơ hội nhìn thấy, hơn nữa còn có cơ hội chiến một trận, thật sự là rất có ý tứ.

Vào lúc này Vân Phi Hồng nhìn Tần Phàm đối diện, trong miệng mang theo khế cười nói, thanh âm bình tĩnh không vội, bình tĩnh mà tràn ngập tự tin.

- Vân huynh cất nhắc tại hạ rồi, có thể cùng Vân huynh chiến một trận, cũng là hạnh vận của ta.

Vào lúc đó Tần Phàm cũng khách khí nói, lúc trước kỳ thật hắn cũng ngấm trộm nghe qua một ít sự tình về bảo đệ của Vân Phi Dương này, biết rõ người này ở Đại Ly quốc cũng là có danh khí không nhỏ, thậm chí so với huynh trưởng của hắn cũng là không sai biệt nhiều.

Vân Phi Hồng có thể ở dưới quang sáng tuyệt vời của Vân Phi Dương, còn có thể làm cho người không thể bỏ qua, trên thực tế Tần Phàm đối với hắn cũng là hết sức bội phục.

- Ha ha, ngoại giới đều truyền nói người là nhân vật có thể siêu việt huynh trưởng ta, trước kia có lẽ ta có một ít không tin, nhưng hôm nay vừa thấy, ta ngược lại là nhiều thêm một tí mong đợi.
- Kỳ thật ta cũng muốn siêu việt huynh trưởng của ta, đáng tiếc là một mực không có thể thành công, nếu như người có thể thành công, ngược lại là thay ta bớt một ngụm ác khí.

Lúc này Vân Phi Hồng rất thẳng thắn vừa cười vừa nói.

- Tần Phàm cảm tạ Vân huynh coi trọng rồi, võ đạo là ở chỗ không ngừng siêu việt chính mình, mặc dù tại hạ không có nghĩ tới muốn siêu việt lệnh huynh, nhưng mà ta truy cầu đối với võ đạo, cho tới bây giờ sẽ không bao giờ đình chỉ.

Một phần tiêu sái cùng phong độ này của Vân Phi Hồng lại để cho Tần Phàm cũng không khỏi thuyết phục, hắn lập tức hơi có chút ngưng trọng nói.

Hắn ở trên võ đạo, tốc độ tăng lên đích thật là nhanh đến kinh người, bất quá hắn cũng không có vì vậy mà mất phương hướng của mình, hắn một mực đều kiên trì võ đạo chính mình, truy tìm đỉnh phong, không chế vận mệnh của mình, tuy bị rất nhiều ngăn trở cùng đả kích, nhưng chưa từng có cải biến qua!

Hắn không có tâm so sánh quá lớn, nhưng có đan dược cùng ma chủng trợ giúp, hắn cũng không cho là mình sẽ thua bởi bất luận thiên tài nào.

Hơn nữa chính yếu nhất chính là hắn thua không nổi! Vân Phi Dương chưa đủ bốn mươi tuổi đã thành tựu Võ Thánh cường giả, cái này đối với toàn bộ Vũ Thiên đại lục mà nói đều xem như đệ nhất thiên tài bách niên khó gặp rồi, nhưng đối với Tần Phàm mà nói, còn xa xa chưa đủ!

Trong lòng của hắn không có quên cùng Càn Kinh Tần gia ước hẹn năm năm!

Còn có hơn ba năm mà thôi! Hắn phải ở trong hơn ba năm thời gian này đột phá đến Võ Thánh chi cảnh! Nếu không hắn chống lại Võ Thánh Tần Quan cường đại kia của Càn Kinh Tần gia, căn bản không có bất luận phần thắng gì!

Một khi hắn thua, toàn bộ Nam Phong Tần gia kia đều cùng hắn gặp nạn!

Cho nên hắn không thể thua!

- Võ đạo là ở chỗ không ngừng siêu việt chính mình, nói hay lắm! Không hổ là Kỳ Tích Chi Tử! Hiện tại ta đối với một trận chiến này, cảm thấy càng có hứng thú! Bởi vì ta biết rõ người nhất định sẽ không làm ta thất vọng!

Nghe vậy, Vân Phi Hồng ở đối diện cũng không khỏi động dung tán dương, trong lòng của hắn biết rõ, có thể nói ra một câu như vậy, tuyệt đối là thể hệ có ý chí võ đạo cực kỳ kiên định, khó trách đối phương có

thể tuổi còn trẻ liền có thành tựu cao như vậy, cái này tuyệt không phải chỉ là dựa vào kỳ ngộ có thể chồng chất lên.

- Võ đạo ở chỗ không ngừng siêu việt chính mình?

Nghe được một câu nói kia của Tần Phàm, kỳ thật không chỉ là Vân Phi Hồng, rất nhiều cường giả vậy xem cũng không khỏi lộ ra biểu lộ như có điều suy nghĩ.

Võ đạo ở chỗ không ngừng siêu việt chính mình!

Không có mang theo tương đối chi tâm nhất định phải siêu việt người khác, nhưng mà đã vượt qua chính mình, dĩ nhiên là có thể siêu việt người khác! Chỉ có truy cầu chấp nhất đối với võ đạo, cuối cùng nhất mới có thể bao trùm, siêu thoát hết thảy!

Ý nghĩa sau lưng của một câu nói kia, là ý chí võ đạo kiên định nhất!

Không thể không nói, vô luận là vừa rồi thời điểm đối chiến Xích Viêm Lô Viên, hay là cướp đoạt Bát cấp Yêu Tinh Hạch, Tần Phàm đều chưa từng có hiển lộ qua bối rối chi sắc, cái này đại biểu chính là ý chí võ đạo vô cùng kiên định!

Chứng kiến một phần trấn định này của Tần Phàm, rất nhiều người cũng không khỏi mặc cảm.

Cũng bởi vì một câu nói kia của Tần Phàm, ngược lại là có không ít người đối với thiếu niên áo xanh tuổi không lớn này xem trọng thêm vài phần.

Đương nhiên, cũng có người đối với tự tin bình tĩnh của Vân Phi Hồng tỏ vẻ thương thức, cảm thấy hắn là đã tính trước.

Tóm lại, mọi người đối với trận giao chiến của hai người này, ngược lại lộ ra càng thêm chờ mong lên. Từng ánh mắt nóng rực đánh giá trong tràng, tất cả mọi người không thể chờ đợi được mong mỗi chiến đấu chính thức bắt đầu, rất muốn biết hai người này đến tột cùng là ai mạnh ai yếu.

- Ha ha, Vân huynh, xem ra tất cả mọi người đã có chút đợi không kịp, không bằng chúng ta bắt đầu đi.

Cảm giác được ánh mắt chung quanh, lúc này Tần Phàm vẫn là thong dong tự nhiên, nhìn về phía Vân Phi Hồng đối diện mỉm cười nói ra.

- Tốt, đến, chúng ta thống khoái chiến một trận a!

Nghe vậy, lúc này Vân Phi Hồng phát áo bào một cái nói ra, lập tức tựa hồ là quanh thân hắn có mây mù nồng đậm phát ra, trong nháy mắt liền khiến trong tràng trở nên mù mịt, tựa hồ là một lĩnh vực của hắn, ở bên trong lĩnh vực này, hắn là Chiến Thần!

Sau một khắc, hắn nắm chặt trường thương màu bạc trong tay, hai mắt hiện ra tinh quang, rốt cục khí thể trở nên phi thăng.

Dưới chân đạp mạnh, cả người của hắn liền hóa thành một đạo tàn ảnh bạch sắc, hắn mỗi bước ra một bước, trong hư không liền có từng tiếng xé gió truyền đến, tốc độ nhanh như sấm quang!

Vào lúc này, những người vậy xem kia, cách vài trăm mét khoảng cách, vẫn là cảm thấy trong mây mù kia có cảm giác mát lạnh xâm nhập mà đến, loại cảm giác mát lạnh này không giống như là băng tuyết, nhưng lại để cho người cảm thấy trong đó ẩn chứa lực lượng thần bí, tựa hồ tùy thời đều có thể hóa thành Vân Long đem người thôn phệ.

- Vậy thì thống khoái chiến một trận!

Một bên kia, Tần Phàm cũng cảm nhận được trước mặt truyền đến một cỗ khí thể bức nhân, như là có sóng to gió lớn, phô thiên cái địa, làm cho lòng hắn thoáng co rút lại, nhưng sau đó hai mắt của hắn ngưng tụ, khí thể lập tức như núi lửa bộc phát, đột nhiên rung chuyển Thiên Địa!

821. Tác Giả: Hỏa Thụ Chương 833: Lăng Vân. (1) Nhóm Dịch: Dungnhi
Nguồn: Vipvandan Mà Hai Người Tần Phàm Cùng Vân Phi Hồng Với Tư Cách
Song Phương Giao Chiến, Vào Lúc Đây Thần Sắc Đen L

Chương 831: Một trận chiến thống khoái. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vậy thì thống khoái chiến một trận a!

Theo thanh âm của Tần Phàm truyền đến, đồng thời một cỗ khí lưu nóng rực cũng ở giữa sân bắt đầu tuôn ra, mọi người đột nhiên cảm thấy nhiệt độ trong toàn trường thoáng đề thăng, mà cảm giác vốn là mát lạnh kia rất nhanh không còn sót lại chút gì rồi!

Mọi người biết rõ đây là bởi vì Tần Phàm bạo phát đi ra khí thể, thoáng cái liền đè ép khí thể nguyên lai của Vân Phi Hồng xuống dưới.

Rất rõ ràng, đây chỉ là khởi đầu cho Tần Phàm cùng Vân Phi Hồng quyết chiến, hai người này đều đang dùng khí thể bắt đầu mãnh liệt giao phong, giống như là hai đầu Mãnh Hổ không thể buông tha, đều không ai nhường ai, liều chết ngạnh kháng!

Ngay sau đó, độ ẩm trong sân vẫn luôn là ở lạnh nóng tầm đó nhiều lần biến hóa, hình như là có 2 cỗ lực lượng ở trong không gian đang không ngừng tràn ngập lấy, lẫn nhau thậm chí muốn hoàn toàn thôn phệ đối phương, nhưng vô luận là phương nào đều không có thể đơn giản thành công.

Phải biết rằng Vân Phi Hồng là nửa bước Võ Thánh cường giả a!

Đó là cách Võ Thánh chi cảnh chỉ có một bước ngắn, thậm chí là đã lấy dính một ít khí tức của Võ Thánh rồi, cường giả như vậy vốn ở bên trên khí thể, nếu so với Võ Tôn bình thường thì mạnh hơn rất nhiều mới đúng!

Nếu như Tần Phàm bằng ưu thế vào vũ kỹ, có thể đạt được thực lực cùng nửa bước Võ Thánh không sai

Vân Phi Hồng tổng cộng lui về phía sau vài chục trượng xa liền ngừng lại, mà Tần Phàm lại rút lui gần 30 trượng mới hoàn toàn dừng lại!

Mạnh yếu có kết quả rồi!

- Dù sao cảnh giới võ đạo của Tần Phàm so với Vân Phi Hồng thì thấp hơn rất nhiều, hiện tại xem ra quả nhiên vẫn là chênh lệch đi một tí ah.

Thấy một màn như vậy, mọi người đang xem cuộc chiến vào lúc này không khỏi nhao nhao nghị luận nói.

- Đúng vậy, chỉ là môn võ kỹ này của Tần Phàm cũng xem như thập phần thần kỳ, tựa hồ sử dụng cũng không phải Ngũ Hành nguyên khí. Ta có một loại dự cảm, nếu môn võ kỹ này có thể tiếp tục tu luyện xuống dưới, nhất định là có thể là tồn tại so sánh với Thiên giai võ kỹ!

Cũng có một ít người nói ra.

- Ha ha, không biết cái này xem như tỷ thí đã xong sao? Nghe nói gia tộc Tần Phàm này bắt đầu chỉ là Cửu cấp Chân Vũ thế gia, nội tình cực kém, ta nghĩ hẳn rất khó lấy thêm ra võ kỹ lợi hại hơn a?

Có ít người thì là nói ra.

- Đúng vậy, Đại Ly quốc Vân gia kia là đại gia tộc của cả Vũ Thiên đại lục, nội tình cực kỳ sâu dày, Tần Phàm muốn so sánh với Vân Phi Hồng, đích thật là có chút ép buộc rồi. Bất quá có thể làm được trình độ này, lúc này đây hẳn coi như là có thể danh dương đại lục.

Cũng có người phụ họa nói ra.

- Tần Phàm, chúng ta còn cần tiếp tục không?

Mà một bên kia, vào lúc này Vân Phi Hồng một tay cầm thương, hai con ngươi ngang nhiên nhìn về phía trước, mỉm cười nhìn thiếu niên áo xanh đối diện, tự tin và rất có phong độ nói.

- Ha ha, Vân huynh quả nhiên là lợi hại, một chiêu thương pháp này rất xuất thần nhập hóa, uy lực vô cùng. Bất quá người cũng thấy đấy, vừa rồi tuy tại hạ lui lại nhiều hơn mấy bước, nhưng trên người ngay cả một vết thương nhỏ cũng còn không có, không giống như là một hồi đại chiến a.

Lúc này Tần Phàm ổn định thân hình, cũng mỉm cười nhìn đối phương nói ra.

Hắn không thừa nhận cũng không được, mặc dù Chu Thiên Tinh La quyền của mình uy lực lần nữa gia tăng lên, nhưng so sánh với chiêu Cửu Thiên Vân Động này của Vân Phi Hồng vẫn là chênh lệch đi một tí, cái này một mặt là bởi vì đối phương chính là nửa bước Võ Thánh, kinh khí so với mình còn muốn mạnh hơn rất nhiều, một phương diện khác hoàn toàn chính xác là uy lực của Thất tinh chi lực vẫn còn có chút không đủ, nhưng như vậy cũng không có nghĩa là hắn sẽ thua.

- Tần Phàm, ý của ngươi là muốn ta sử dụng võ kỹ lợi hại hơn?

Nghe vậy, vào lúc này hai mắt của Vân Phi Hồng có chút ngưng tụ, trường thương màu bạc trong tay có chút khê huy động, sau đó trong miệng nhàn nhạt dò hỏi.

- Đúng vậy, tại hạ nghe nói Đại Ly quốc Vân gia có một loại võ kỹ thương pháp hết sức lợi hại tên là Lăng Vân, không biết Vân huynh có thể để cho tại hạ biết một chút về nó không?

Vào lúc này Tần Phàm khẽ cười nói.

- Ngươi muốn ta sử dụng Lăng Vân thương pháp?

Nghe được Tần Phàm nhắc tới, vào lúc này sắc mặt của Vân Phi Hồng cũng không khỏi hơi động một chút, sau đó lộ ra có chút ngưng trọng nhìn Tần Phàm nói ra:

- Vân gia ta hoàn toàn chính xác có một chiêu thương pháp này, nhưng mà thương pháp này uy lực cực kỳ Bá Đạo, một chiêu Lăng Vân này vừa ra, ta cũng không dám cam đoan có thể thu được dừng tay, có lẽ người sẽ mất đi tánh mạng cũng nói không chừng.

- Lăng Vân thương pháp?

- Nghe nói đây chính là vũ kỹ mạnh nhất của Vân gia, chính là Thiên giai trung cấp vũ kỹ! Tần Phàm hẳn vậy mà chủ động đưa ra đề nghị để cho Vân Phi Hồng sử dụng chiêu vũ kỹ này, hẳn đây chẳng lẽ là muốn chết sao?

- Đúng vậy, nghe nói lúc trước huynh trưởng của Vân Phi Hồng là Vân Phi Dương, ban đầu sau khi đột phá Võ Tôn không lâu đã từng bằng vào một chiêu Lăng Vân thương pháp này, đối với Bát cấp yêu thú tạo thành tổn thương qua! Cũng biết một chiêu Lăng Vân thương pháp này đến cùng lợi hại cỡ nào!

- Bất quá nghe nói Lăng Vân thương pháp này cực kỳ khó có thể nắm giữ, trước khi Vân Phi Dương luyện thành, thậm chí đã gần trăm năm không có người tu tập thành công rồi, không thể tưởng được Vân Phi Hồng cũng tu luyện thành công, không hổ là một trong Vân gia Song Kiêu, xem ra so với Vân Phi Dương cũng là không sai biệt nhiều.

- Hắc hắc, nếu như Vân Phi Hồng thật sự nắm giữ Lăng Vân thương pháp kia, Tần Phàm còn dám khiêu chiến, vậy hẳn thật là không biết trời cao đất dày rồi! Bất quá hẳn có thể cho chúng ta may mắn chứng kiến Lăng Vân thương pháp kia, chúng ta ngược lại là phải cảm tạ hắn.

- Xem ra Tần Phàm này dù sao vẫn là còn quá trẻ ah! Mũi nhọn quá mức lộ ra rồi, hơn nữa thủy chung không chịu nhận thua, tiếp tục như vậy sớm muộn cũng tìm được giáo huấn đấy.

Nghe được Tần Phàm nhắc tới Lăng Vân thương pháp kia, trong tràng không khỏi lập tức nghị luận nhao nhao, xem ra rất nhiều người đối với Lăng Vân thương pháp kia đều có được hiểu rõ nhất định, cũng biết trình độ lợi hại của Lăng Vân thương pháp này.

Mọi người kinh ngạc Vân Phi Hồng cũng nắm giữ thương pháp lợi hại này, đồng thời ánh mắt nhìn về phía Tần Phàm cũng trở nên có loại ý tứ đáng tiếc, thậm chí là hàm xúc đồng tình rồi.

- Vân huynh cứ việc thi triển đi ra, tại hạ vừa vặn cũng có một chiêu vũ kỹ muốn cùng nó phân cao thấp.

Tần Phàm đối với chung quanh nghị luận lại mắt diếc tai ngơ, chỉ là trong miệng nhàn nhạt nói.

Lúc trước lần đầu tiên hắn nghe nói một chiêu Lăng Vân thương pháp này, là ở trong Chân Vũ Thánh Địa. Nghe nói Vân Phi Dương vừa mới đột phá đến Võ Tôn, còn không có lý khai Thánh Địa, đã từng bằng vào một chiêu vũ kỹ này hiệp trợ Thánh Địa trưởng lão săn giết một đầu Bát cấp yêu thú.

824. Chương 834: Lăng Vân. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 834: Lăng Vân. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc ấy hắn là lộ ra thập phần rung động, bất quá hắn cũng không biết rõ Lăng Vân thương pháp này là một loại thương pháp mà toàn bộ Vân gia đều chưa có người tu luyện thành công.

- Cái gì? Vậy mà Tần Phàm còn có được vũ kỹ có thể so sánh với Thiên giai trung cấp? Điều này sao có thể? Không phải nói gia tộc của hắn ban đầu chỉ là Cửu cấp Chân Vũ thế gia sao? Chẳng lẽ hắn có kỳ ngộ gì khác hay sao?

Nghe vậy, tất cả mọi người lộ ra khiếp sợ chi sắc.

- Cho dù hắn có kỳ ngộ gì, nhưng Thiên giai vũ kỹ cực kỳ khó tu luyện thành công, niên kỷ của hắn thật có thể đủ nắm giữ sao? Không phải chỉ là hắn khẩu xuất cuồng ngôn mà thôi chứ?

Rất nhiều người đang xem cuộc chiến vào lúc này đều không thể tin được nghị luận.

- Có phải là thật hay không, xem tiếp đi liền biết! Bất quá danh tiếng của Kỳ Tích Chi Tử cũng không phải giả, nói không chừng hẳn thật sự có át chủ bài cường lực gì đó cũng là nói không chừng!

Có ít người thì đối với một trận chiến này lộ ra càng thêm hưng phấn chờ mong .

- Người vậy mà có được vũ kỹ có thể so sánh với Lăng Vân thương pháp của Vân gia ta?

Ngay cả Vân Phi Hồng cũng là lộ ra có chút kinh ngạc, thần sắc không khỏi khẽ động, lập tức sắc mặt liền trở nên ngưng trọng mà nghiêm mặt nói:

- Tần Phàm người đã có ý như thế, như vậy người cần thận rồi!

Hắn vừa mới nói xong, sau đó trường thương trong tay chậm rãi bay múa, xem động tác của hắn không lớn, tốc độ múa cũng không nhanh, nhưng vào lúc này mọi người lại có một loại ảo giác, giống như đầy trời đều là thương ảnh màu bạc đang chớp động lên!

Mà theo trường thương của hắn bay múa tầm đó, mây trôi ở trên Chu Thiên bị thương thế dẫn dắt xuống, cũng rất nhanh lưu động lên .

Càng làm cho người kinh ngạc chính là, ở trên đỉnh đầu của Vân Phi Hồng, những đám mây trên trời kia vào lúc này dĩ nhiên là ngưng tụ trở thành một vòng xoáy cự đại, càng không ngừng đem mây trôi ở phương viên hơn mười dặm thu nạp tới!

Những đám mây trên trời kia càng ngày càng ngưng tụ, rất nhanh trở nên càng ngày càng đậm hơn, thậm chí là hoàn toàn che đầy ánh mặt trời, làm cho toàn bộ đại địa đều trở nên đông nghịt một mảnh!

Cái loại cảm giác kia, như là mưa to nổi lên, tất cả mọi người không khỏi cảm thấy trong lòng có một tòa núi lớn đang đè nặng, ngay cả hô hấp cũng không được thông suốt.

Theo những đám mây trên trời biến hóa, trên mặt đất cũng trở nên mây mù trùng trùng điệp điệp, mọi người vào lúc này cảm giác mình như là đi tới trong mây, bốn phía đều là Vân Long bay múa, mây trôi cuộn trào như thác nước, vô cùng mãnh liệt, trong đó ẩn chứa năng lượng cường đại lại để cho người không khỏi âm thầm khiếp sợ.

- Cái này là Lăng Vân thương pháp của Đại Ly Vân gia sao? Quả nhiên là thật lợi hại.

Vào lúc này, Tần Phàm đồng dạng cũng cảm nhận được áp lực cường đại đến từ trên người Vân Phi Hồng, lập tức trong lòng cũng bắt đầu trở nên ngưng trọng.

Đối với uy lực của chiêu Lăng Vân thương pháp này, hắn không dám có chút xem thường nào.

Hiện tại bên trong tất cả vũ kỹ mà hắn đang nắm giữ, mạnh nhất dĩ nhiên là tam hệ dung hợp Vạn Ngưu Xông rồi, dù là Chu Thiên Tinh La quyền cũng tạm thời kém xa, cho nên hắn cũng rất muốn biết, một chiêu vũ kỹ này, uy lực đến tột cùng có thể so sánh với Thiên giai trung cấp vũ kỹ hay không!

Hiện tại không thể nghi ngờ chính là một cơ hội rất tốt.

Hít sâu một hơi, đột nhiên Tần Phàm thúc dục ba khóa ma chủng trong thể nội đã luyện hóa lần thứ hai, lập tức ba cự đại hư ảnh Kỳ Lân, Chu Tước, Huyền Vũ hiện lên đi ra, bắt đầu trợ giúp hắn trấn áp Chu Thiên nguyên khí.

Mà theo ba đầu hư ảnh Ma Tôn này xuất hiện, thời gian dần qua ba loại nguyên khí bắt đầu ngưng tụ ở bên cạnh của hắn.

- Cái này... Ba loại nguyên khí?

Vào lúc này Tần Phàm cũng tập trung tinh thần mà chuẩn bị lấy, nhưng mà thấy một màn như vậy, lúc này tất cả người đang xem cuộc chiến lại không khỏi kinh ngạc đến thiếu chút nữa ngay cả con mắt cũng muốn lồi đi ra.

- Điều này sao có thể?

Thậm chí là rất nhiều cường giả đều không thể tin được cách nhìn của mình, thậm chí có người còn vượt vượt ánh mắt của mình, nhưng cuối cùng bọn hắn đều từ bên trong ánh mắt khiếp sợ của người bên cạnh lấy được xác nhận.

Hỏa hệ nguyên khí! Thủy hệ nguyên khí! Thổ hệ nguyên khí!

Tuy Thủy hệ nguyên khí cùng Thổ hệ nguyên khí tựa hồ không có nồng đậm như Hỏa hệ nguyên khí, nhưng hoàn toàn chính xác là chân chân thực thực, bên người thiếu niên áo xanh trước mắt này, vây quanh ba loại bất đồng nguyên khí!

Mọi người ở đây, thực lực thấp nhất cũng là cảnh giới Linh Vũ Sư, hơn nữa phần lớn đều là đến từ đại thế gia, hiểu rõ đối với võ đạo so với người bình thường đều hơn rất nhiều!

Chỉ có cảnh giới Võ Thánh mới có thể khống chế ngoài một loại nguyên khí!

Đây cơ hồ là một cái thượng thức!

Ít nhất đối với những cường giả này mà nói, cái kia là thượng thức, ở trong nhận thức của bọn hắn biết, chưa từng có Võ Tôn chi cảnh liền khống chế đến hai chủng bất đồng thuộc tính nguyên khí đấy!

Nhưng hiện tại bọn hắn chứng kiến Tần Phàm dĩ nhiên là nắm giữ ba loại bất đồng nguyên khí!

Đây quả thực có thể nói là điên đảo thượng thức của mọi người rồi!

Cái này lại để ọi người làm sao có thể không kinh ngạc?

- Ta đã từng nghe nói qua, có người có thể lợi dụng một ít đan dược đặc thù, ở Võ Tôn chi cảnh liền có thể tạm thời khống chế hai chủng nguyên khí, nhưng mà lợi dụng đan dược sử dụng lượng nguyên khí, căn bản không có khả năng có loại cường độ này, hơn nữa thời gian duy trì quá ngắn, vừa rồi chúng ta căn bản không có trông thấy Tần Phàm phục dụng đan dược.

Dù là một ít người kiến thức rộng rãi, vào lúc này cũng cảm thấy lẫn lộn.

- Mọi người xem trên người Tần Phàm kia, ba bóng dáng cự đại hiển hiện kia là cái gì? Tựa hồ Tần Phàm có thể khống chế ba loại nguyên khí cùng cái này có quan hệ!

Mà có một ít người, lúc này đem ánh mắt rơi vào phía trên hư ảnh ba đầu Ma Tôn kia.

- Cái này hình như là sinh vật thời kỳ thượng cổ! Chẳng lẽ vũ kỹ này của Tần Phàm là đến từ thời kỳ thượng cổ?

Có người suy đoán nói.

- Nhất định là vậy rồi! Thời kỳ Thượng cổ có rất nhiều thần bí, truyền thừa xuống các loại vũ kỹ đặc biệt cũng nói không chừng!

- Tần Phàm này hoàn toàn chính xác đủ hạnh vận, lại có thể đạt được Viễn Cổ truyền thừa, trách không được hắn có thể nhanh như vậy tu luyện tới Võ Tôn cường giả, hơn nữa còn có được thực lực bằng với nửa bước Võ Thánh!

Có ít người thì là lộ ra ánh mắt sáng quắc, không ngừng hâm mộ.

- Điều này cũng không có thể nói toàn bộ là hạnh vận, tốc độ tu luyện nhanh như vậy, nếu như thay đổi người bình thường, căn bản chịu không được, võ đạo ý chí vô cùng cứng cỏi của Tần Phàm này, mới là địa phương mà hắn để cho người sợ hãi thần phục nhất.

Cũng có vài người nói ra.

825. Chương 835: Thắng Bại.

Chương 835: Thắng bại.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Vào lúc này Tần Phàm cũng mơ hồ nghe được những nghị luận này, bất quá hẳn tự nhiên sẽ không đi để ý tới, trên thực tế cái này cũng chính là hẳn muốn giải thích, như vậy sẽ không còn có quá nhiều người đi chú ý bí mật ma chủng trên người hắn.

Bí mật về ma chủng, so với thuyết pháp Viễn Cổ truyền thừa này còn muốn kinh thế hãi tục hơn, tự nhiên là càng ít người biết rõ càng tốt, nếu không nhất định sẽ mang đến cho hắn rất nhiều phiền toái.

Ba loại nguyên khí quanh thân càng ngày càng ngưng tụ, từ khi hắn đối với hành tinh mẹ cảm ngộ thêm sâu sắc, hiện tại hắn cảm giác được điều khiển ba loại nguyên khí lộ ra càng thêm thuận buồm xuôi gió, lập tức hắn ngẩng đầu nhìn hướng Vân Phi Hồng đối diện.

Vào lúc này Vân Phi Hồng đang hết sức chăm chú mà chuẩn bị lấy vũ kỹ của mình, trên thực tế thời điểm Vân Phi Hồng nhìn đến Tần Phàm có thể khống chế ba loại nguyên khí bất đồng, trong nội tâm cũng không khỏi đại chấn.

Bất quá hẳn hiểu được, tuy đối phương là khống chế ba loại nguyên khí, nhưng nhất định là không thể phát huy ra lực công kích giống như Vô Thánh, tăng thêm võ đạo ý chí của hắn cũng là thập phần kiên định, hẳn đối với Lăng Vân thương pháp của mình cũng có được tự tin rất lớn, rất nhanh liền ổn định lại, chỉ tiếp tục chuẩn bị lấy vũ kỹ của mình.

Quanh thân bị mây trôi nồng đậm che đậy, tốc độ những mây trôi kia chuyển động càng lúc càng nhanh, trợn trợn tiếng xé gió truyền đến, rốt cục đã đến một loại trình độ ngay cả không khí cũng cơ hồ bị rút sạch hoàn toàn!

- Tần Phàm cẩn thận rồi, cái này là thương pháp Lăng Vân mà người muốn kiến thức!

Sau một khắc, ánh mắt của Vân Phi Hồng lập tức trở nên vô cùng lăng lệ ác liệt, bỗng nhiên nhìn về phía Tần Phàm đối diện, sau đó trong nháy mắt liền phù hợp với thiên thời, một bước về phía trước bước ra địa lợi, dùng bản thân chỉ lực hóa thành nhân hòa.

Thiên thời địa lợi nhân hoà ngưng tụ ở bên trong một thương này!

Trường hồng quán nhật, một thương Lăng Vân!

Theo Vân Phi Hồng bước ra một bước này, gió nổi mây phun, trường thương màu bạc vào lúc này phá vân mà ra! Giống như một đầu Ngân Long, trực tiếp từ bên trong tầng mây xuất hiện, một bên quấy lấy mây trôi, một bên là quân lâm thiên hạ!

Thời điểm Vân Phi Hồng đâm ra một thương này, vòng xoáy mây trôi cực lớn trên bầu trời kia cũng bỗng nhiên lao ra một đạo nguyên khí Ngân Hà cuộn cuộn cuộn cuộn, Thiên Địa vào lúc này cũng trở nên đông ngật, chỉ còn lại một đầu nguyên khí Ngân Hà này!

Kế tiếp, từ bên trong tầng mây thật sâu bỗng nhiên bắn ra một nhúm ánh mặt trời, mà nguyên khí Ngân Hà kia liền nương theo một nhúm ánh mặt trời này bắn xuống, trực tiếp quán chú lên trên ngân thương! truyện copy từ

Một thương này của Vân Phi Hồng, dĩ nhiên là có thể vận dụng đến Vân Thiên chi lực!

Phần đông người đang xem cuộc chiến, vào lúc này trên mặt lại không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ một lần nữa! Vốn đối với Vô Tôn cường giả mà nói, có thể khống chế đến nguyên khí phương viên 1000m đã là cực hạn, nhưng hiện tại Vân Phi Hồng dĩ nhiên là lợi dụng Vân khí trên trời đến đột phá một loại cực hạn này!

Đây là cùng Chu Thiên Tinh La quyền của Tần Phàm có cách làm khác nhau, nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, cũng có thể sử dụng đến năng lực siêu việt cảnh giới chính mình!

Mà theo một đạo Vân chi lực cường đại vô cùng này tuôn vào đến trường thương màu bạc trong tay Vân Phi Hồng, khí thể của Vân Phi Hồng đột nhiên tăng vọt, thậm chí trở nên như là một cự nhân đỉnh thiên lập địa, một thương này của hắn trực tiếp đâm thủng hư không, những nơi mũi thương đi qua, tất cả không khí đều hoàn toàn bị đè ép đi ra ngoài, chỉ có năng lượng nguyên khí thuần túy tràn ngập ở bên trong.

Cuối cùng thương thể ngưng tụ lần nữa, ngưng tụ thành một đạo thương khí cự đại hình mũi khoan, nương theo lấy chín trăm chín mươi chín đạo Vân Long mãnh liệt, dùng một loại khí thể chưa từng có từ trước đến nay, quán nhật Lăng Vân hướng về Tần Phàm trùng kích mà đi.

- Một công kích này, sợ là sơ cấp Vô Thánh có lẽ không sai biệt lắm cũng chính là như vậy a?

Theo một thương này đâm ra, tất cả người đang xem cuộc chiến đều cảm thấy sắp hít thở không thông, những người này, từng cái vào lúc này đều có được một loại cảm giác tâm linh đều bị chấn động, sau đó tất cả mọi người không khỏi nhanh chóng thối lui về phía sau!

Một thương này của Vân Phi Hồng kết hợp thiên thời địa lợi nhân hoà, còn mượn Vân chi lực trên trời, loại thương thể kia để cho những người này cảm giác được khó có thể đứng thẳng rồi! Cho dù cường như Vô Tôn cường giả, cũng bị cả kinh, tâm thần dao động mãnh liệt.

Căn bản không có cách nào lưu lại nguyên chỗ quan sát!

Mà chứng kiến tình cảnh này, hai con người của Tần Phàm cũng không khỏi có chút co lại một cái, đối với một thương kia của đối phương, ẩn chứa lực công kích cảm thấy kiêng kị vô cùng.

Nháy mắt sau đó, hắn cũng không hề do dự, hư ảnh ba đầu Ma Tôn vào lúc này đột nhiên nhập lại làm một, sau đó hắn ngẩng đầu về phía trước, rốt cục oanh ra một quyền.

- Thủy Hỏa Thổ, tam hệ Vạn Ngưu Xông!

Nắm đấm phá không tầm đó, đầu nguyên khí Man Ngưu thứ nhất ở trong hư không gào thét mà ra, tiếp mà theo là một đầu một đầu, tổng cộng chín trăm chín mươi chín đầu, cuộn cuộn cuộn cuộn, như là Vạn Ngưu Bốn Đẳng tràn ngập toàn bộ hư không.

Những hư ảnh Man Ngưu này hoặc hỏa diễm, hoặc băng tinh, hoặc đất vàng tạo thành, hoặc là trong đó tùy ý hai loại hỗn hợp, còn có một ít là ba loại bất đồng nguyên khí kết hợp cùng một chỗ!

Số lượng hư ảnh Man Ngưu do ba loại nguyên khí kết hợp kia còn chưa đủ 100, nhưng Man Ngưu do ba loại nguyên khí kết hợp cùng một chỗ này, lại ẩn chứa năng lượng kinh khủng nhất!

Thậm chí chỉ là chưa đủ 100 đầu này, đã siêu việt tất cả đơn hệ cùng song hệ Man Ngưu khác!

Man Ngưu song hệ nguyên khí tương dung là gấp 10 lần đơn hệ, mà tam hệ tương dung thậm chí có thể đạt tới gấp trăm lần!

Uy lực trong đó cường đại đến không thể tưởng tượng nổi!

Tần Phàm đánh ra một quyền này, trong hư không như đã xảy ra nguyên tử bạo tạc nổ tung, lập tức gió nổi mây phun, Thiên Địa biến sắc, đại địa vắng tung tóe, trận trận nổ vang đỉnh tai nhức óc kia, tựa hồ muốn kinh động Thương Khung!

Tại thời khắc này, vòng xoáy mây trời cực lớn trên bầu trời kia, tựa hồ cũng nhận lấy chấn động, ánh mặt trời sáng chói rốt cục từ trong tầng mây bắn ra một ít, những ánh mặt trời này rơi vào trên người Tần Phàm, đem hắn chiếu lên như là Thiên Thần hạ phàm.

- Công kích của Tần Phàm vậy mà cũng khủng bố như vậy!

Vào lúc này phần đông người đang xem cuộc chiến lại một lần nữa trợn mắt há hốc mồm, đặc biệt là những Vô Tôn cường giả kia, ở thời điểm này thật sâu cảm giác được mình cùng hai người trong tràng kia có chênh lệch cực lớn.

Mà theo kinh khí Man Ngưu kia bắt đầu khởi động tầm đó, phảng phất như là có thiên quân vạn mã giao chiến, loại khí thể thâm thiết kia, làm cho rất nhiều người cảm giác được máu của mình cũng bị tác động, không thể không lại rút lui một lần nữa!

826. Chương 836: Tuyên Bố Kết Quả. (1)

Chương 836: Tuyên bố kết quả. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Tần Phàm, cho dù ngươi có muôn vàn thuật pháp, ta tự một thương Lăng Vân!

Chứng kiến thanh thế của Tần Phàm to lớn như vậy, nhưng vào lúc này thương thế của Vân Phi Hồng lại không chút nào giảm, cũng không có bị một tia chấn động.

- Vân huynh có Lăng Vân Chí, ta cũng không mất kinh thiên tâm! Vạn ngưu hợp nhất!

Tần Phàm đồng dạng là khí thể không ai nhường ai, trên trán bay lên tự tin, phảng phất giống như là Chân Thần ở phía trước, hần cũng dám thần căn sát thần!

Oanh!

Nháy mắt sau đó, hai cỗ năng lượng cùng khí thể đồng dạng là chưa từng có từ trước đến nay, rốt cục ở giữa không trung âm âm gặp nhau!

Ở giữa sân, giống như là hai khóa thiên thạch cực tốc ở phía chân trời gặp nhau, tiếng vang cực lớn kia truyền ra, ở chỗ hai cỗ năng lượng đụng nhau dĩ nhiên là từng vòng không gian rung động như là gợn sóng xuất hiện!

Chính thức là không gian cũng nhận lấy chấn động!

Lúc này nếu có người xuất hiện ở địa phương hai cỗ năng lượng này giao đụng, nhất định sẽ trực tiếp bị cái khe hở không gian này thôn phệ đi vào! Coi như là Võ Tôn cường giả cũng sẽ rơi vào một kết cục hài cốt không còn!

Nghe đồn không gian chấn động vẫn luôn là xuất hiện ở bên trong Võ Thánh cấp đối chiến, hiện tại hai người Tần Phàm cùng Vân Phi Hồng chỉ là Võ Tôn cấp đối chiến, dĩ nhiên cũng tạo thành hiệu quả như vậy, chẳng lẽ bọn hắn đã có được thực lực có thể so sánh với Võ Thánh?

Nửa bước Võ Thánh cùng Võ Thánh chỉ cách một bước, nhưng một bước kia chính là rãnh trời!

Tần Phàm càng chỉ là một gã lục cấp Võ Tôn mà thôi!

Thấy một màn như vậy, tuy sớm đã chết lặng, nhưng những người đang xem cuộc chiến chung quanh kia vẫn là không khỏi lại một lần nữa cấp tốc lui về phía sau, trong lòng rung động không thôi.

Thậm chí những Linh Vũ Sư thực lực tương đối thấp kia, vào lúc này cũng bị dư âm còn lại của hai người giao đụng ảnh hưởng trùng kích tới, nhịn không được yết hầu ngồn ngọt, ở trong miệng phun ra máu tươi!

Cách hơn 1000m, lại vẫn nhận lấy ảnh hưởng!

Thực lực của hai người Tần Phàm cùng Vân Phi Hồng này, dĩ nhiên là khủng bố như vậy!

Trông thấy một màn này, rất nhiều người ở đây tin tưởng mình về sau sẽ không quên được! Mà một ít thể hệ thiên phú vô cùng tốt, hơn nữa thập phần thông minh, vào lúc này càng là cảm giác được mình được ích lợi không nhỏ.

Bọn hắn đến tốt cùng ai sẽ thắng ra?

Lập tức mọi ánh mắt ở ngoài ngàn mét nhìn về chỗ giao đụng trong tràng.

Sau một khắc, lại một tiếng vang thật lớn truyền đến, sau đó mọi người liền trông thấy một bóng người bạch sắc ở bên trong hai người giao đụng bị bắn ra xa xa, một mực bị xung kích đến bên ngoài mấy trăm mét, mới nặng nề ngã trên mặt đất.

Người đứng tại nguyên chỗ, là Tần Phàm!

Một trận chiến kinh thiên động địa của Tần Phàm cùng Vân Phi Hồng, kết quả là Vân Phi Hồng bị đánh ra xa xa, Tần Phàm lại định ngay tại chỗ!

Mạnh yếu có thể phân, cao thấp lập phán!

Theo Vân Phi Hồng bị đánh bay, tầng mây trên bầu trời vào lúc này bắt đầu dần dần tản ra, ánh mặt trời sáng lạn rốt cục lần nữa rơi trên đại địa, mà mây mù trong sơn cốc này cũng rất nhanh tán đi, khôi phục mây trôi nước chảy.

Mà những người đang xem cuộc chiến kia, vào lúc này mới rốt cục không khỏi có chút thở dài một hơi, cảm thấy áp lực giảm nhiều, bất quá chứng kiến một màn trong sân, toàn bộ lại lập tức không khỏi được giật mình!

Kết quả trước mắt đã hết sức rõ ràng, vào lúc này mọi người có thể rõ ràng chứng kiến, vị thiếu niên áo xanh trước mắt kia vững vàng đứng ở nơi đó, so với vừa rồi chỉ là thoáng lui về phía sau mấy bước mà thôi!

Mà một bên Vân Phi Hồng kia, thì là ở trong so đấu vũ kỹ vừa rồi bị oanh phi xa xa, thậm chí là hiện tại còn không có đứng dậy, cũng không biết tình huống bị thương như thế nào.

- Hiện tại ý nghĩa là Vân Phi Hồng thua?

- Tựa hồ thật là Tần Phàm thắng được rồi.

- Bất quá kết quả cuối cùng nhất còn phải xem Vân Phi Hồng có chịu nhận thua hay không.

Đã qua hồi lâu, những người này mới bắt đầu miễn cưỡng kịp phản ứng, nhưng vẫn là có chút không dám tin, một thiếu niên chưa đủ hai mươi tuổi đánh bại một siêu cấp cường giả thành danh nhiều năm, lúc này đây trong Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, là người có hy vọng đoạt quán quân lớn nhất!

Lại là một kỳ tích sinh ra đời sao?

Sau một khắc, từng ánh mắt vào lúc này như là ngưng kết trong không khí, vẫn là phóng ở giữa sân, muốn biết kết quả tiếp theo.

Vân Phi Hồng sẽ nhận thua sao?

Mà ở dưới ánh mắt mong chờ của mọi người, một bên kia, Vân Phi Dương ngã xuống rốt cục giật giật.

- Quả nhiên không hổ là Kỳ Tích Chi Tử, không thể không nói, Tần Phàm, người thật sự là lại một lần nữa khiến ta kinh ngạc rồi.

Sau đó, là một thanh âm lạnh nhạt ở trong tràng yên tĩnh bỗng nhiên vang lên, sau đó mọi người thấy đến nam tử áo trắng kim lĩnh kia giống như một tòa núi lớn đi lên, lần nữa là đứng vững ở phía trước.

- Ta thua, Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này, quán quân là Tần Phàm.

Sau đó, ánh mắt của Vân Phi Hồng bình tĩnh rơi vào trên người thiếu niên áo xanh đối diện, trong hai tròng mắt không có thập phần thanh tịnh, không có không cam lòng, cũng không có không phục, ngược lại có một tia thưởng thức, sau đó hắn xoay người sang chỗ khác, hướng về mọi người vẫy xem lạnh nhạt tuyên bố.

Tuy lúc này quần áo trên người nam tử áo trắng này đã có chút rách rưới, trạng thái cũng lộ ra có chút uể oải, nhưng phong độ, tư thái, khí độ lại y nguyên không thay đổi chút nào, để cho người gặp cũng không khỏi được sinh lòng thuyết phục.

Vân Phi Hồng nhận thua!

Theo thanh âm này vừa rơi xuống, toàn trường cũng không khỏi xôn xao.

- Thật là Tần Phàm thắng! Tam hệ nguyên khí dung hợp này quả nhiên là lợi hại, dĩ nhiên là ngay cả Lăng Vân thương pháp của Vân Phi Hồng cũng kém!

- Cái này dùng Võ Tôn chi cảnh liền có thể khống chế tam hệ nguyên khí đã là thập phần quý dị rồi, không thể tưởng được lại vẫn có thể phát huy ra uy lực cường đại như vậy! Tần Phàm này quả nhiên không hổ là kỳ tích chi tử, ở trên người của hắn tràn đầy kỳ tích!

- Hiện tại ngay cả Vân Phi Hồng cũng thua ở trên tay Tần Phàm này, chẳng phải là ở dưới Võ Thánh hắn đã không có đối thủ sao?

- Hơn nữa Tần Phàm này hôm nay chỉ là Võ Tôn cấp sáu mà thôi, nếu như hắn cũng đột phá đến cảnh giới nửa bước Võ Thánh, chẳng phải là thật có thể đủ đối chiến Võ Thánh cường giả?

Rất nhiều người cảm thấy quả thực không thể tưởng tượng nổi.

- Rất khó nói, mặc dù nói Võ Tôn chi cảnh, coi như là nửa bước Võ Thánh cùng Võ Thánh tầm đó là cách xa nhau một cái rãnh trời, nhưng chuyện đã xảy ra trên người Tần Phàm này đều quá mức quý dị, chờ hắn đến một bước đó, nói không chừng thật sự có khả năng lại sáng tạo một kỳ tích! Đánh vỡ giới hạn rãnh trời ở giữa Võ Tôn cùng Võ Thánh cũng nói không chừng.

Có người phụ họa nói theo.

827. Chương 837: Tuyên Bố Kết Quả. (2)

Chương 837: Tuyên bố kết quả. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Tần Phàm có thể so sánh với Võ Thánh hay không tạm thời còn không biết, nhưng nếu người nói muốn tìm được ở Võ Tôn chi cảnh có thể so với hắn, chỉ sợ có lẽ cũng chỉ có người kia, hơn nữa tựa hồ người kia cùng Tần Phàm rất có sâu xa.

Lúc này có người bỗng nhiên nói ra.

- Có thể so sánh với Tần Phàm, hơn nữa rất có sâu xa?

Nghe vậy, lập tức liền có người tò mò nhìn qua.

- Ha ha, một cái tên là Tần Phàm, một cái tên là Tần Thiên Hoàn, một cái đến từ Đại Càn Quốc Nam Phong Tần gia, một cái đến từ Đại Càn Quốc Càn Kinh Tần gia, một cái được xưng là Kỳ Tích Chi Tử, một cái được xưng là Kỳ Tích Chi Kiếm, các người nói bọn hắn có sâu xa hay không?

Thấy mọi người xem đi qua, vào lúc này người nọ thần bí cười cười nói ra.

- Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoàn?

Nghe người kia bỗng nhiên nhắc tới cái tên này, mọi người như là bỗng nhiên bị lật ra trí nhớ phủ đầy bụi, chợt nhớ tới nhân vật hai mươi năm trước phong vân nhất thời kia.

Áo lam trường kiếm, chiến tên hiển hách, ở hai mươi năm trước được xưng là đệ nhất nhân dưới Võ Thánh, siêu cấp thiên tài cường giả!

- Tần Phàm, đây là Bát cấp Yêu Tinh Hạch của người, cùng huy chương Liệp Thú Vương.

Sau đó Võ Tôn cường giả đi kia đến trước mặt Tần Phàm, đem một quả Yêu Tinh Hạch của Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên trả cho Tần Phàm, mặt khác còn có một huy chương màu vàng.

- Cảm ơn. xem tại

Tần Phàm tiếp nhận Yêu Tinh Hạch cùng huy chương, gật đầu thăm hỏi nói.

Sau đó hắn dùng ngón tay ở trên mặt quả Bát cấp Yêu Tinh Hạch kia ma sát thoảng một phát, cảm giác được trong đó có chút nóng rực cùng lực lượng chấn động để cho người tê liệt bành trướng, trong lòng hắn không khỏi có chút mừng rỡ.

Đã có một quả Bát cấp Yêu Tinh Hạch này, hắn liền có thể luyện chế loại siêu cấp đan dược kia, có thể tạm thời tăng lên thực lực của hắn! Mà đã có loại đan dược kia, hắn thậm chí là đối mặt một ít sơ cấp Vô Thánh cường giả cũng sẽ có được lực lượng nhất định rồi.

Đương nhiên hắn cũng nghĩ qua đem quả Yêu Tinh Hạch này với tư cách động lực cho Bán Thần Khôi Lỗi kia, bất quá lại có chút bận tâm Khôi Lỗi này không có thể tạo được uy lực tương ứng, như vậy liền lãng phí một cách vô ích, cho nên cân nhắc liên tục, hắn vẫn là quyết định để hắn dùng sẽ tốt hơn.

Về phần huy chương Liệp Thú Vương Kim sắc kia, tỉ lệ cũng không phải tệ, trong đó còn có một chút năng lượng đặc biệt chấn động.

- Cái huy chương này không chỉ là biểu tượng, được rất nhiều người kính ngưỡng, ở rất nhiều hiệu buôn đạt được các loại ưu đãi vật tư, hơn nữa mang ở trên thân thể còn có thể để cho nguyên khí của tu luyện giả trở nên càng ngày càng lớn mạnh.

Lúc này, Vô Tôn cường giả Khương gia kia nhìn Tần Phàm giải thích nói ra.

- Vậy cũng là đồ tốt.

Con mắt của Tần Phàm không khỏi có chút sáng ngời, khẽ cười nói, sau đó liền trước đem nó thả lại trong trữ vật giới chỉ.

- Tần Phàm, người thật sự là một người tràn ngập kỳ tích, hiện tại ta càng thêm tò mò đến tột cùng có thể siêu việt huynh trưởng của ta hay không rồi.

Mà vào lúc này, Vân Phi Hồng kia đã điều tức chữa thương hoàn tất, đi tới khẽ cười nói:

- Nếu như có cơ hội, ta cũng muốn giới thiệu huynh trưởng ta cho người nhận thức, nói không chừng các người có thể trở thành bằng hữu.

Chứng kiến trạng thái của Vân Phi Hồng này ở trong thời gian ngắn như vậy đã khôi phục không ít, Tần Phàm đối với sức khôi phục của hắn cũng không khỏi có chút kinh ngạc, biết rõ Đại Ly quốc Vân gia này quả nhiên không hổ là thế gia nổi tiếng đại lục, nội tình sâu dày, Vân thị huynh đệ này đều là không thể coi thường.

- Ha ha, có cơ hội ta rất muốn biết một chút về một vị khác của Vân gia Song Kiêu, phong độ tư thái của Vân huynh trác tuyệt như vậy, ta nghĩ lệnh huynh khẳng định cũng là một nhân vật khó lường.

Tần Phàm cũng vừa cười vừa nói.

Nhưng lại cố ý nói thành là vì nhận thức Vân Phi Hồng mà muốn đi nhận thức Vân Phi Dương, mà không phải là hướng về danh khí của Vân Phi Dương mà đến, có thể nói là cho đủ Vân Phi Hồng mặt mũi.

Ngừng lại một chút, hắn lại hỏi:

- Đúng rồi, Vân huynh cũng biết một ít về sự tình sơn cốc thần bí ở biên cảnh Đại Ly quốc các người chứ?

Tần Phàm một mực đều không có quên mục đích cuối cùng nhất mà mình đi du lịch đại lục lần này.

Viên ma chủng thứ tư!

Hắn lúc này đây kéo dài qua Yêu Thú Bình Nguyên, thậm chí còn tới tham gia Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, làm như vậy là để đạt được khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch kia, nhưng mục đích cuối cùng nhất, vẫn là vì chuẩn bị in tranh đoạt viên ma chủng thứ tư!

Hiện tại Bát cấp Yêu Tinh Hạch này đã đến tay, kế tiếp hắn muốn làm dĩ nhiên là tiếp tục kéo dài qua bình nguyên, tiến về Cửu Long tháp có viên ma chủng thứ tư kia, cũng chính là sơn cốc thần bí ở vào giao giới giữa hai nước Đại Ly quốc cùng Đại Chấn Quốc.

Vân Phi Hồng đến từ Đại Ly quốc, cho nên Tần Phàm mới cố ý hỏi.

- Người là hỏi về Cửu Long cốc kia sao?

Nghe được Tần Phàm trả lời trước kia, trong nội tâm Vân Phi Hồng đích thật là cảm thấy thoải mái, mà nghe hẳn hỏi sự tình sơn cốc thần bí kia, hẳn có chút giật mình, sau đó hỏi ngược lại.

- Cửu Long cốc? Ở biên cảnh hai nước Đại Ly Đại Chấn đột nhiên xuất hiện sơn cốc thần bí, tên gọi là Cửu Long cốc sao?

Vào lúc đó Tần Phàm càng là không khỏi hai mắt sáng ngời, trước kia thời điểm hẳn để cho Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn thu thập tin tức, bởi vì Đại Càn Quốc cùng Đại Ly quốc kém nhau quá xa, cho nên vẫn có được tính lạc hậu nhất định, cũng không biết sơn cốc kia đã có danh tự.

Mà cái tên Cửu Long cốc này, vừa vặn cùng Cửu Long tháp tương xứng, lúc này Tần Phàm càng có thể khẳng định viên ma chủng thứ tư kia ở trong đó.

- Ân, nếu như người hỏi chính là sơn cốc đột nhiên xuất hiện kia, tên của nó là Cửu Long cốc, cái sơn cốc này xuất hiện đã hơn một năm rồi, chỉ là cả ngày sương mù che chắn, rất nhiều cường giả nghĩ rất nhiều biện pháp cũng không có thành công tiến vào, bất quá có người đã từng chứng kiến ở trong sương khói có chín đầu hư ảnh Kim Long hiển hiện, cho nên liền lấy cái tên này.

Vân Phi Hồng nói đến đây, hẳn lại bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía Tần Phàm tiếp tục hỏi:

- Tần Phàm, chẳng lẽ lúc này người cũng muốn đến Cửu Long cốc này?

- Đúng vậy, ta cũng không gạt Vân huynh, tại hạ đang định kéo dài qua Yêu Thú Bình Nguyên đến trong Cửu Long Cốc kia đi tìm tòi.

Tần Phàm cũng không phủ nhận, chỉ là nhẹ gật đầu nói ra.

- Cửu Long cốc này hoàn toàn chính xác là thập phần thần bí, không chỉ có xuất hiện thần bí, hơn nữa ở trong đó còn có linh khí thần bí chấn động, nghe nói trong đó có bí mật Thượng Cổ trọng đại, liên lụy tới một ít bí mật siêu việt Võ Thánh, cho nên rất nhiều cường giả, kể cả một ít cường giả Võ Thánh bình thường lánh đời không ra, lúc này đây đều bị hấp dẫn tới.

828. Chương 838: Gặp Lại... Nàng?

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 838: Gặp lại... nàng?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nói đến đây, Vân Phi Hồng lần nữa nhìn về phía Tần Phàm, ngừng một chút lại tiếp tục nói:

- Đặc biệt là đoạn thời gian gần đây này, nghe nói Cửu Long cốc đã xảy ra một ít thay đổi khá lớn, nghe nói sương mù tán đi không ít, cường giả khắp nơi đều mãnh liệt tới, muốn đi vào tìm tòi.

- Có huyền bí Thượng Cổ trọng đại, còn có bí mật liên lụy tới siêu việt Võ Thánh?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi âm thầm kinh ngạc, trách không được trước kia nghe nói có cường giả Võ Thánh đối với sơn cốc thần bí này cũng có hứng thú, nguyên lai là vì duyên cớ này.

Bất quá trong lòng hẳn cũng không xiết chặt, Cửu Long cốc này liên lụy tới huyền bí Thượng Cổ trọng đại như vậy, chắc hẳn siêu cấp cường giả đến đây tất nhiên là có không ít, hơn nữa một ít lão quái vật Võ Thánh hậu kỳ cũng có thể xuất động a!

Hắn hiện tại cảnh giới chỉ là Lục cấp Vô Tôn, tuy đã có được thực lực bằng nửa bước Vô Thánh, thậm chí miễn cưỡng có thể ở trước mặt một ít sơ cấp Vô Thánh bảo vệ tánh mạng, nhưng ở trước mặt những lão quái vật kia, căn bản là không đủ xem!

Thượng Cổ huyền bí, bí mật siêu việt Vô Thánh, làm cho Tần Phàm rất tự nhiên liên hệ tới viên ma chủng thứ tư kia!

Bởi vì những người này tham gia, đây không thể nghi ngờ là để cho lần này hắn tìm kiếm viên ma chủng thứ tư, độ khó lại gia tăng lên rất nhiều, thậm chí là đã đến một tình trạng tương đương khó giải quyết.

- Không thể tưởng được Tần Phàm người cũng có hứng thú với Cửu Long cốc kia, bất quá tuy thực lực của người không tệ, nhưng theo ta được biết, lúc này đây Vô Thánh cường giả có hứng thú đối với sơn cốc thần bí kia, thậm chí có mười mấy cái, hơn nữa số lượng còn đang không ngừng tăng nhiều, người muốn ở trong đó có chỗ thu hoạch sẽ không dễ dàng như vậy, hơn nữa nguy hiểm trong đó tất nhiên là sẽ cực cao, hi vọng người suy nghĩ kĩ càng.

Cuối cùng Vân Phi Hồng vẫn là nhìn Tần Phàm khuyên nhủ.

- Ha ha, hảo ý của Vân huynh Tần Phàm tâm linh, bất quá với tư cách người tập võ, há có thể bởi vì e ngại nguy hiểm mà bỏ dở nửa chừng? Coi như là biết rõ khó khăn trùng trùng điệp điệp, ta cũng nhất định phải đạp khó khăn xuống, phá tan muôn vàn khó khăn.

Tần Phàm lại mỉm cười hồi đáp, tự tin lạnh nhạt, ý chí kiên định.

So sánh với những Vô Thánh cường giả kia, hắn ở thực lực thật sự lộ ra không có ý nghĩa, hiện tại ưu thế duy nhất của hắn có lẽ là mình cùng khóa ma chủng kia cảm ứng đặc biệt, này bằng hắn có thể dễ dàng phát hiện vị trí của ma chủng hơn so với những người khác.

Đến lúc đó hắn chỉ có thể tùy cơ ứng biến rồi.

- Tần Phàm người tâm ý đã quyết, như vậy ta cũng không khuyên nữa, chỉ là hi vọng lúc này đây người có thể sáng tạo kỳ tích a.

Nghe vậy, Vân Phi Hồng không khỏi đối thiếu niên áo xanh trước mắt này lập tức sinh lòng bội phục, trách không được đối phương có thể bảo trì tốc độ tu luyện nhanh như vậy mà không có vẻ phù phiếm, chỉ một phần võ đạo ý chí kiên định này, cũng để cho rất nhiều người khó có thể với tới rồi.

Cũng chỉ có võ đạo ý chí kiên định như vậy, mới có thể đúc thành cường giả chi tâm chân chính!

- Đúng rồi Vân gia, ta nhận được tin tức, vào mười lăm giữa tháng chính là thời điểm mây mù trong Cửu Long cốc kia mỏng manh nhất, nếu người thật có ý tiến vào trong đó tìm tòi, khi đó sẽ là thời cơ tiến vào sơn cốc thích hợp nhất.

Một lát sau, Vân Phi Hồng lần nữa nói ra.

- Mười lăm tháng sau?

Tần Phàm không khỏi nao nao, hắn nhớ tới ngày đó thời điểm ở Hắc Hỏa thành, đã từng gặp được một lão lừa đảo, lão lừa đảo kia nói với hắn mười lăm mỗi tháng đều là thời điểm sương mù nhất mỏng manh.

Lão lừa đảo kia nói năng bày bịp, vốn hắn đã không ôm bao nhiêu hi vọng rồi, nhưng không thể tưởng được dĩ nhiên là thật sự.

- Đúng vậy, kỳ thật lúc trước cũng đã có đồn đãi nói mười lăm mỗi tháng là lúc sương mù trong Cửu Long cốc mỏng manh nhất, việc này đã sớm truyền ra, chỉ là gần đây càng là có một ít đại năng có thể đoán trước, mười lăm tháng sau chính là thời điểm Âm Dương giao hội, mây mù trong sơn cốc kia rất có thể sẽ tán đi, chính là lúc vào cốc tốt nhất.

Vân Phi Hồng bổ sung nói ra.

- Việc này đã sớm truyền ra? Mẹ, không thể tưởng được vẫn là bị lão lừa đảo kia lừa một lần!

Nghe vậy, trong lòng Tần Phàm không khỏi thâm mắng, lão lừa đảo này dĩ nhiên là đem sự tình rất nhiều người cũng biết, trở thành cái gì gọi là bí mật trọng đại nói cho hắn biết.

Cho nên hiện tại hẳn đoán chừng cái gì là bí pháp vào cốc của lão lừa đảo này nói, đoán chừng cũng chưa hẳn là thực, coi như là thực, rất có thể cũng là cái loại nát đường rồi.

Về phần lúc lão lừa đảo kia chia tay, trình trọng giao cho hẳn đào bình, cũng hẳn là rách rưới chiếm đa số.

Bất quá hẳn vốn là không có ôm hi vọng quá lớn, nên hiện tại cũng không có cái gọi là thất vọng rất lớn rồi.

- Thật sự cảm kích Vân huynh cáo tri tin tức trọng yếu này, bây giờ cách mười lăm tháng sau đại khái còn có hai mươi ngày thời gian, xem ra ta cũng phải tranh thủ thời gian đi đến.

Sau đó, hẳn chỉ là hướng Vân Phi Hồng chấp tay nói ra, cũng không có hướng đối phương nói lên sự tình về lão lừa đảo kia.

- Ha ha, như vậy chúng ta như vậy phân biệt rồi, bởi vì ta còn muốn ở ven đường bán phỏng một ít gia tộc Đại Khôn quốc, cho nên ngược lại không thể cùng Tần Phàm người chung đường, kỳ vọng lần sau cùng người tương kiến.

Lúc này Vân Phi Hồng cười vang nói:

- Lúc này đây đi vào, tuy ta không thể đạt được quán quân Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, có chút tiếc nuối, nhưng mà có thể nhận thức Tần Phàm người, việc này là thu hoạch lớn nhất của ta rồi.

- Cùng người chiến một trận, kỳ thật cũng cho ta được ích lợi không nhỏ, ta nghĩ tới ta tiếp qua một thời gian ngắn liền có thể đủ vượt qua một bước trọng yếu kia, cho nên ta cũng phải cảm kích người, tạm biệt!

Nói xong, sau đó nam tử áo trắng kim lĩnh, phong độ, tư thái trác tuyệt kia liền nắm lấy trường thương màu bạc, từng bước một, phiêu nhiên mà đi, phong độ khí chất vẫn là để cho người không khỏi bị âm thầm thuyết phục.

- Ngược lại là một nhân vật đáng giá kết giao.

Tần Phàm nhìn thân ảnh Vân Phi Hồng rời đi, hẳn không khỏi âm thầm nói, sau đó hẳn cũng nhanh chóng rời đi, sau khi biết được tin tức trọng yếu của Cửu Long cốc kia, hẳn càng là phải mau chóng chạy tới nơi đó.

- Tần Phàm, vừa rồi xin lỗi rồi... Hi vọng người không để ở trong lòng.

Bất quá vào lúc này, nửa bước Vô Thánh cường giả Quảng Đào kia lại đi tới, nhìn ra được, người này hẳn là đối với thực lực cùng tiềm lực của Tần Phàm sinh ra kiêng kỵ, sợ Tần Phàm so đo trước kia hẳn nói một ít cuồng ngôn, nên cố tình tới nói ra.

Tần Phàm nhàn nhạt nhìn hẳn một cái, không nói gì thêm, chỉ là thân hình lập tức lóe lên, sau đó liền trực tiếp rời khỏi sơn cốc bởi vì phát sinh đại chiến, cơ hồ trở nên phá thành mảnh nhỏ, dần dần biến mất ở chỗ sâu trong Yêu Thú Bình Nguyên.

829. Chương 839: Gặp Lại Kỷ Huyền Nhi. (1)

Chương 839: Gặp lại Kỷ Huyền Nhi. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Quảng Đào này đối với hẳn mà nói bất quá là một con chó hoang la hoảng ven đường, mặc dù có chút chán ghét, nhưng hẳn cũng không muốn cùng với hẳn so đo.

Theo Vân Phi Hồng cùng Tần Phàm lần lượt ly khai, rất nhanh, các cường giả tới tham gia Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này cũng là thời gian dần qua tán đi.

Trên miệng những người này vẫn là nói chuyện say sưa, nghị luận đại hội lần này, nghị luận một trận chiến của Vân Phi Hồng cùng Tần Phàm.

Tin tưởng không lâu về sau, danh tiếng Kỳ Tích Chi Tử tất nhiên sẽ càng thêm phong vân toàn bộ Vũ Thiên đại lục.

Mà Tần Phàm, sau khi tham gia hết Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội lần này, tiếp theo liền đi ngang qua Yêu Thú Bình Nguyên này.

Dọc theo con đường này, quả nhiên vẫn là mạo hiểm trùng trùng điệp điệp, ở chỗ sâu trong Yêu Thú Bình Nguyên càng là yêu thú cường đại phần đông, may mắn thực lực của hắn đã không kém, hơn nữa lực biết trước rất mạnh, đều là xa xa tránh được chỗ cư ngụ của một ít Bát cấp yêu thú, cho nên cuối cùng vẫn là vô kinh vô hiểm đi tới biên giới Yêu Thú Bình Nguyên.

- Rốt cục cũng chạy ra, xuyên qua bình nguyên, có lẽ là trực tiếp đến lãnh thổ Đại Ly quốc đi à nha!

Hoàng hôn ngày hôm nay, Tần Phàm ngẩng đầu lên xem hướng đường chân trời, có chút thở phào nhẹ nhõm.

Ngày hôm nay, đã là cách thời gian Vân Phi Hồng nói kia còn lại chưa đủ mười ngày.

Trong khoảng thời gian Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội chấm dứt đến nay, hoàn toàn chính xác là đủ buồn tẻ vô vị, cho nên hôm nay Tần Phàm chứng kiến đã ly khai Yêu Thú Bình Nguyên này, trong lòng cũng không khỏi có chút vui vẻ, vội vàng nhanh hơn tốc độ một ít.

Bất quá vào lúc này, Tần Phàm lại bỗng nhiên ở đường chân trời chỗ đó, thấy được một bóng dáng xinh đẹp xẹt qua.

- Đây là... nàng?

Chứng kiến bóng dáng này, ánh mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng lại trong khoảng thời gian ngắn, lập tức trong lòng của hắn nổi lên một loại cảm giác quen thuộc, hơn nữa bỗng đột nhiên nhúc nhích.

Đạo thân ảnh trước mắt này, là một nữ tử, lúc này ăn mặc một thân y phục dạ hành bó sát người, thần thái xuất phát vội vàng.

Đạo thân ảnh này không phải người khác, đúng là Kỷ Huyền Nhi mà thời điểm Tần Phàm ở yêu thú sơn mạch, cùng nhau vượt qua một đoạn ngày tốt lành, nữ tử kia thân thể đáng thương, trên mặt thường thường mang theo trong trẻo nhưng lạnh lùng chi sắc.

Giữa hai người tuy vẫn là cách hơn 1000m, nhưng mà dùng nhãn lực của Tần Phàm, vẫn có thể thấy rất rõ ràng.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi đồng dạng như năm đó, vẫn là tóc dài co lại, lộ ra nhẹ nhàng khoan khoái, lại ẩn ẩn có vài phần cao quý, trên mặt cũng như lúc trước, trong trẻo nhưng lạnh lùng tuyệt mỹ.

Thân thể của nàng vẫn là như lúc trước như vậy, lộ ra vô cùng tốt, đặc biệt là vòng eo dịu dàng mềm mại kia, ở lúc chạy tầm đó lộ ra động lòng người, phong tình bức người, thậm chí để cho ánh mắt người cũng khó có thể dời đi.

Nhìn xem Kỷ Huyền Nhi ở trên đường chân trời bên tảo lầy, dưới trời chiều, quả thực là một phong cảnh xinh đẹp, để cho người thấy cảnh đẹp mà ý vui, làm cho Tần Phàm nhìn về phía trước thật lâu, vậy mà trong khoảng thời gian ngắn quên kêu ra tiếng.

Về phần Kỷ Huyền Nhi, ở trong nội tâm Tần Phàm một mực đều có được một phần cảm tình rất là đặc thù.

Ở khi đó, hắn vẫn là một gã Võ giả nho nhỏ, thực lực thấp, nhưng mới vừa vào yêu thú sơn mạch như là ghé con mới sinh, ngay từ đầu liền đắc tội với một thể lực mạo hiểm đoàn không nhỏ, cơ hồ gần chết, may mắn là có nữ tử tên là Kỷ Huyền Nhi này xuất hiện, để cho hắn có thể đào thoát, nàng còn cho hắn một tòa được cốc thật lớn.

Sau đó hai người liền cùng một chỗ mạo hiểm, cùng một chỗ sinh hoạt, cùng một chỗ báo thù, đoạn thời gian kia giống như mộng, rất là mỹ hảo đáng ngưỡng mộ.

Có lẽ cũng bởi vì tuổi trẻ là mỹ hảo a, đoạn thời gian ở trong được cốc của yêu thú sơn mạch kia, hắn cho tới bây giờ còn y nguyên có thể thường thường nhớ lại.

Thời điểm ở được cốc, chuyện làm hấn nhớ nhất là nhìn xem người thiếu nữ kia hái thuốc bên trong được điền, đồ mồ hôi đầm đìa, nhưng lại để cho người cảm giác như một thiếu nữ nhà bên, để cho người rất là ưa thích.

Thậm chí hấn còn bởi vì chuyện này, lĩnh ngộ đến bình thường chi tâm, để xuống trụ cột trước khi đạt đến Tiên Thiên chi cảnh.

Bất quá trong đó hình ảnh để cho Tần Phàm khó quên nhất cùng đáng giá nhớ nhất, là một lần ở trong sơn động chữa thương kia, khi đó lưng thơm của Kỷ Huyền Nhi toàn bộ lộ ra, nhớ tới một giọt nước thuốc thú vị kia, hiện tại hấn vẫn là ẩn ẩn có chút xấu hổ. Bất quá đây cũng là đại biểu cho năm nào đó còn hết sức lông bông, ngây thơ lúc còn trẻ.

Rất là mỹ hảo.

Nhớ lại thân thể của Kỷ Huyền Nhi, Tần Phàm biết rõ cả nhà nàng cùng cả thị trấn nhỏ là bị một đám người lạ lẫm đồ sát, hơn nữa ca ca sống nương tựa lẫn nhau cũng bởi vì bảo vệ nàng mà chết đi, lẻ loi trợ trợ một mình, nhưng lại quật cường sinh hoạt cùng tìm kiếm báo thù, cái này làm cho hấn đối với nữ tử trong trẻo nhưng lạnh lùng này càng là nhiều thêm vài phần thương tiếc.

Tóm lại, hiện tại Tần Phàm lần nữa nhìn thấy nữ tử có gương mặt khí chất đều thập phần trong trẻo nhưng lạnh lùng kia, trong lòng rất là phức tạp.

Kỳ thật, trước kia hấn cũng từng để cho Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn đi nghe ngóng qua tin tức của Kỷ Huyền Nhi, nhưng vẫn không có tìm được tung ảnh của nàng, hấn không thể tưởng được bây giờ sẽ ở địa quốc tha hương ngẫu nhiên gặp lại!

- Nàng như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Nhìn xem đạo thân ảnh quen thuộc kia, trong miệng Tần Phàm thì thảo nói. Đã qua thật lâu, hấn cuối cùng cũng không biết nên mở miệng như thế nào, chỉ là do dự một chút, vẫn là nhịn không được đi theo.

Vào lúc này Kỷ Huyền Nhi đi rất vội vàng, nhưng mà lộ ra hết sức cẩn thận, bất quá có lẽ bởi vì trên thảo nguyên cỏ quá mức cao lớn rậm rạp, tựa hồ đối phương còn không có phát hiện Tần Phàm.

- Nàng tựa hồ bị thương?

Ngũ giác của Tần Phàm rõ ràng nếu so với Kỷ Huyền Nhi không biết cao hơn mấy lần, vào lúc này hấn thậm chí có thể phát hiện sắc mặt nàng có chút tái nhợt, bên sườn còn mơ hồ hiển hiện vết thương khó.

Nhìn thấy loại tình hình này, trong lòng Tần Phàm có chút lo lắng, tốc độ không khỏi nhanh hơn một ít.

- Là ai!

Thời điểm Tần Phàm tiến nhập phạm vi 100m sau lưng Kỷ Huyền Nhi, nàng đột nhiên phát hiện hấn, lông mày nhẹ nhàng nhăn lên, xoay đầu lại, trong miệng trong trẻo nhưng lạnh lùng quát hỏi.

Nghe được giọng nói bất thiện nhưng lại rất quen thuộc kia, vào lúc này Tần Phàm không khỏi nổi lên một cảm giác thân thiết. Hấn nhận thức Kỷ Huyền Nhi chính là như vậy, vĩnh viễn đều là sắc mặt lạnh như băng, nhưng trong nội tâm lại rất nóng bỏng.

- Là ta.

Tần Phàm thấy đối phương đã phát hiện mình liền dừng bước, hít sâu một hơi nói ra, sau đó mới từ trong bụi cỏ rậm rạp chậm rãi đi ra.

830. Chương 840: Gặp Lại Kỷ Huyền Nhi. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 840: Gặp lại Kỷ Huyền Nhi. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Thế nào lại là người...

Kỷ Huyền Nhi nhìn thấy bóng người màu xanh quen thuộc kia đi ra, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức kinh ngạc nói.

Thiếu niên áo xanh trước mắt này, gương mặt so với lúc trước không có quá nhiều cải biến, cho nên nàng liếc mắt liền nhận ra được, nhưng mà khí chất lại trở nên thành thục hơn rất nhiều, đứng ở nơi đó giống

- Ách, vừa rồi loại tình huống đó nàng hẳn là minh bạch đấy...

Sau đó Tần Phàm giật mình nói ra, nói như vậy, vừa rồi mỗi một cử động của mình, thật đúng là ở dưới sự giám thị của đôi phương rồi, may mắn hẳn không phải cái loại người lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, nếu không...

- Không có việc gì.

Kỷ Huyền Nhi chỉ tiếp tục lạnh nhạt nói.

- Đã nhiều năm như vậy, nàng vẫn không có thay đổi.

Tần Phàm không khỏi lắc đầu cười khổ.

Nữ tử trong trẻo nhưng lạnh lùng trước mắt này, đậm mạc giống như năm đó, không có bao nhiêu cảm tình chấn động.

- Vậy người muốn ta như thế nào?

Vào lúc này Kỷ Huyền Nhi lại thành linh liếc nhìn Tần Phàm hỏi.

- Ách, không có việc gì.

Ánh mắt đụng nhau tầm đó, Tần Phàm lại không khỏi ngơ ngẩn lần nữa, lập tức bất đắc dĩ nói.

Sơn động tầm đó liền tạm thời yên tĩnh trở lại.

- Những năm này nàng ra sao? Ta có lần tới được cốc đi tìm nàng, nhưng một mực cũng không có nhìn thấy qua.

Một lát sau, Tần Phàm khẽ thở dài một tiếng hỏi.

- Ta chưa có trở về đi qua.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi cúi đầu nói ra, thần sắc tựa hồ rất cực nhu hòa hơn một ít.

- Ta có cho người đến Xuân Hòa Đường liên hệ ta, như thế nào về sau cũng không lưu tin tức cho ta?

Tần Phàm lại hỏi.

Lần này Kỷ Huyền Nhi trầm mặc không nói.

Nhìn thấy tình huống này, Tần Phàm cũng có chút bất đắc dĩ, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết đối thoại giữa bọn hắn nên như thế nào mới tiến hành đi xuống, lại qua một hồi lâu, hắn mới lần nữa thử hỏi:

- Cừu nhân sát hại người nhà người đã tìm được sao?

832. Chương 842: Cực Hạn Chi Đạo Biến Thái. (2)

Chương 842: Cực Hạn Chi Đạo biến thái. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“”•••(“”•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”’))•••’”’)

Nghe vậy, khí thể trên người của Kỷ Huyền Nhi bỗng nhiên lộ ra lảng lệ ác liệt đi một tí, sắc mặt càng lạnh như băng tuyết, sau đó thấy nàng nắm chặt lại đôi bàn tay trắng như phấn, trong miệng trong trẻo nhưng lạnh lùng nói ra:

- Đã tìm được.

- Là người nào?

Thần sắc của Tần Phàm cũng nghiêm túc hỏi, trên thực tế hắn không chỉ là muốn giúp nữ tử đáng thương này đòi lại công đạo, hơn nữa hắn đối với những người làm ra sự tình tàn sát toàn bộ thị trấn nhỏ kia cũng cảm thấy rất thống hận.

Kỷ Huyền Nhi cũng không nói gì.

- Lúc đầu ta đã từng nói qua sẽ giúp nàng, cái được cốc kia chính là nàng trả thù lao cho ta.

Tần Phàm nói ra.

- Ta sẽ tự mình báo thù.

Nhưng Kỷ Huyền Nhi lại lắc đầu cắn răng nói ra.

- Nàng vì sao phải quật cường như vậy? Có thể trong một đêm vô thanh vô tức hủy diệt một cái trấn nhỏ, địch nhân của nàng nhất định thập phần cường đại, một mình nàng làm, vấn đề này quá nguy hiểm, để cho ta giúp nàng được không nào?

Tần Phàm bất đắc dĩ nói.

Kỷ Huyền Nhi tiếp tục cắn răng không nói.

- Vậy tại sao nàng lại xuất hiện ở chỗ này, còn có chất độc trên người của nàng, lại là chuyện gì xảy ra?

Đã qua hồi lâu, thấy Kỷ Huyền Nhi vẫn không chịu nói, Tần Phàm chỉ phải nói sang chuyện khác.

- Vết thương trên người của ta chính là Thất cấp yêu thú Hắc Giáp Độc Chu lưu lại, ta lần này muốn đi Đại Ly quốc.

Kỷ Huyền Nhi lời ít mà ý nhiều trả lời nói ra.

- Nàng chỉ là Linh Vũ Sư chi cảnh lại dám đi gây Thất cấp yêu thú? Hắc Giáp Độc Chu kia đâu rồi?

Trên mặt của Tần Phàm kéo căng, không thể tưởng được nữ tử quật cường này sẽ lớn gan như vậy.

- Bị ta giết chết rồi.

Kỷ Huyền Nhi tiếp tục trong trẻo nhưng lạnh lùng nói ra.

- Nàng vậy mà có thể giết chết Thất cấp yêu thú?

Tần Phàm kinh ngạc há hốc mồm, trong nội tâm không khỏi khiếp sợ, hắn không thể tưởng được cô gái trước mắt này có thực lực đáng sợ như vậy, chính là hắn lúc trước thời điểm vẫn là Linh Vũ Sư, bằng vào rất nhiều thủ đoạn, muốn đối phó một đầu Thất cấp yêu thú vẫn là ngàn khó muôn vàn khó khăn.

- Ân, ta cần một khóa Yêu Tinh Hạch Thất cấp yêu thú với tư cách năng lượng tấn chức Võ Tôn.

Kỷ Huyền Nhi nói ra.

- Yêu Tinh Hạch của Hắc Giáp Độc Chu không phải Yêu Tinh Hạch Mộc hệ sao?

Tần Phàm không khỏi hỏi.

- Ta tu luyện đúng là Mộc hệ nguyên khí.

Kỷ Huyền Nhi hồi đáp.

- Đây không phải là nói lúc nàng đột phá đến Võ Tôn cũng có thể nắm giữ đến tam hệ nguyên khí sao?

Nghe được Kỷ Huyền Nhi trả lời, Tần Phàm không khỏi khiếp sợ lần nữa.

Hắn biết rõ Kỷ Huyền Nhi tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo, lạnh nóng đối ứng là nước lửa hai chủng nguyên khí, mà nói đúng là Kỷ Huyền Nhi ở thời điểm không có đột phá đến Võ Tôn đã có thể sử dụng hai chủng nguyên khí rồi!

Nàng tu luyện Mộc hệ nguyên khí, cái kia ý nghĩa một khi nàng đột phá đến Võ Tôn, liền có thể đủ nắm giữ đến tam hệ nguyên khí!

Trình độ biến thái so sánh với Tần Phàm cũng là không sai biệt nhiều rồi!

- Cực Hạn Chi Đạo này thật lợi hại.

Trong nội tâm của Tần Phàm không khỏi ám thầm thở dài nói, lúc trước hắn còn gặp được qua một nữ tử tu luyện thiện ác cực hạn, hẳn chắc hẳn người này nếu như còn chưa chết, thành tựu cũng là không thấp.

Đáng sợ hơn chính là, Cực Hạn Chi Đạo này đột phá cảnh giới so với người bình thường muốn dễ dàng hơn rất nhiều!

Bất quá có lợi cũng có hại, Cực Hạn Chi Đạo này chính là tồn tại đặc thù nhất trong võ đạo, lợi dụng hai chủng quy tắc cực hạn trong thiên địa với tư cách năng lượng tu luyện, tốc độ tu luyện của nó có thể xa xa khác hẳn với thường nhân, hơn nữa có thể tu luyện cực hạn chi lực, uy lực đều cực kỳ đáng sợ!

Nghe nói cực hạn chi lực này một khi đánh vào thể nội, nếu như không thể áp chế, sẽ bị hai chủng năng lượng cực đoan này phá hư toàn thân!

Tuyệt như lạnh nóng chi đạo của Kỷ Huyền Nhi, sẽ có hai cỗ năng lượng lạnh nóng xông tới thể nội, lúc lạnh lúc nhiệt, nếu như không thể áp chế, lực phủ ngũ tạng cũng có thể bị kết thành khối băng hoặc là đốt thành tro bụi!

- Cực Hạn Chi Đạo của nàng, gần đây còn có phát tác hay không?

Nghĩ tới đây, Tần Phàm liếc nhìn Kỷ Huyền Nhi, không khỏi hỏi nói, nhớ ngày đó hắn là được chứng kiến lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo này của nàng phát tác khủng bố.

- Ân, phát tác qua mấy lần, thiếu chút nữa kiên trì không được, nhờ có người lưu lại những đan dược kia.

Kỷ Huyền Nhi nhẹ gật đầu nói ra.

Lúc này Tần Phàm mới lộ ra vui vẻ nhu hòa, bất quá sau đó hắn lại trông thấy sắc mặt của Kỷ Huyền Nhi vào lúc này nổi lên chút ít biến hóa, sau đó hắn có thể rõ ràng cảm giác được Thiên Địa nguyên khí bốn phía trở nên có chút nhiễu loạn.

- Ta giống như muốn đột phá đến Vô Tôn chi cảnh rồi.

Tiếp theo trong nháy mắt, thanh âm của Kỷ Huyền Nhi bỗng nhiên trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến.

- Nàng muốn đột phá đến Vô Tôn chi cảnh rồi hả?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi hít một ngụm khí lạnh, kinh ngạc đến có chút không dám tin tưởng nhìn về phía cô gái trước mắt.

Hắn mơ hồ nhớ rõ tuy Kỷ Huyền Nhi bởi vì trải qua khá nhiều trắc trở, cho nên lộ ra thành thực một ít, nhưng tuổi thật so với mình chỉ là lớn hơn một năm nửa năm, cùng tỷ tỷ của hắn Tần Li cũng không sai biệt nhiều, nói cách khác hiện tại chỉ là hai mươi tuổi mà thôi!

Tuổi như vậy thì đến được cảnh giới Linh Vũ Sư đỉnh cao, cái này vốn cũng đã xem như thập phần thiên tài, dù sao Kỷ Huyền Nhi chỉ là một người, không có đại ủng hộ của gia tộc, cũng không có giống như Tần Phàm như vậy, có cơ hội tiến vào Chân Vũ Thánh Địa tu luyện, hơn nữa còn có ma chủng, đan dược... các loại trợ giúp.

Nhưng bây giờ lại cũng đã tới một bước đột phá Vô Tôn chi cảnh cuối cùng rồi!

Cái này chẳng phải là nói, người con gái trước mắt này rất có thể trở thành thiên tài trăm năm khó gặp trên Vũ Thiên đại lục ngoại trừ Tần Phàm ra, là người thứ hai tiến vào Vô Tôn nhanh nhất sao?

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Kỷ Huyền Nhi có thể thành công tấn chức.

- Phải, ta hi vọng người có thể giúp ta hộ pháp.

Sau một khắc, Kỷ Huyền Nhi lời ít mà ý nhiều hồi đáp, sau đó cũng không đợi Tần Phàm đáp ứng liền trực tiếp tìm một nơi trong sơn động ngồi xếp bằng xuống.

Chậm rãi nhắm mắt lại nhập định.

- Như vậy mà bắt đầu bước ra một bước cuối cùng này?

Nhìn Kỷ Huyền Nhi vào lúc này cứ như vậy trực tiếp chuẩn bị trùng kích Vô Tôn, Tần Phàm không khỏi ngẩn ngơ lần nữa.

- Nàng có thể thành công sao?

Hắn cũng không khỏi tâm thần bất định.

Hắn là người từng trải, nhưng năm đó trước khi hắn đột phá đến Vô Tôn, là phục dụng qua Nghi Tôn Đan, còn thông qua Thiên Cơ Hà thần bí mới tiến hành đột phá cuối cùng đấy!

Trên thực tế, ở Linh Vũ Sư đỉnh phong vượt qua một bước Vô Tôn chỉ cảnh cuối cùng này, cơ hồ tất cả mọi người đều sẽ tiến hành rất nhiều chuẩn bị, bởi vì ở trước mắt cuối cùng này, nếu một khi không có đột phá thành công, như vậy rất có thể sẽ tạo thành tu vi rút lui, thất bại trong gang tấc cũng nói không chừng.

833. Chương 843: Nữ Tử Làm Cho Người Sợ Hãi Lấn Thán Phục.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 843: Nữ tử làm cho người sợ hãi lấn thán phục.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

Còn nhớ rõ lúc trước, Tần Phàm ở thời điểm đột phá Vô Tôn, sau khi đã vượt qua Thiên Cơ Hà, còn nhất định phải phá tan ba đạo tâm tình chi môn!

Kỳ thật cho dù không có Thiên Cơ Hà, Linh Vũ Sư muốn đột phá đến Vô Tôn chỉ cảnh, đều sẽ gặp được ba đạo tâm môn này! Hơn nữa nếu không có Thiên Cơ Hà trợ giúp, muốn đả thông chúng sẽ khó hơn gấp mười gấp trăm lần!

Đạo tâm môn thứ nhất là trắc trở chi môn, trở thành Vô Tôn cường giả rất khó khăn, quá nguy hiểm, rất nhiều người đều bị sợ lui, mà cái tâm tình này là dùng để khảo nghiệm tu luyện giả phải chăng không sợ gặp trắc trở, ở thời điểm gặp được trắc trở cùng ngăn trở phải chăng có thể kiên định chính mình, kiên trì không dời tiếp tục đi tới.

Đạo tâm môn thứ hai là dụ hoặc chi môn, thực lực Linh Vũ Sư đỉnh phong, ở toàn bộ Vũ Thiên đại lục đã xem như thực lực không tề, thậm chí có thể trở thành tộc trưởng một ít gia tộc trung cấp rồi, được hưởng nhân gian phú quý. Cái cánh cửa này, là khảo nghiệm tu luyện giả có lưu luyến phạm trần mà không muốn phát triển hay không.

Đạo tâm môn thứ ba là tuyệt vọng chi môn, trở thành Vô Tôn rất khó khăn, quá mức xa vời, trong ngàn vạn người cũng chưa chắc có một người!

Mặc dù có chút người không sợ khó khăn, không bị dụ hoặc, nhưng mà Thiên Đạo vô tình, tu luyện giả không biết mình đến tận cùng có thể trở thành Vô Tôn hay không, lúc nào mới có thể trở thành Vô Tôn.

Thời gian lâu rồi, dĩ nhiên sẽ sinh sôi tuyệt vọng, thậm chí nghĩ đến trở về, quay đầu lại là bờ, lần nữa ngã trở lại bên trong tâm tình dụ hoặc, trên thực tế có rất nhiều thể hệ thiên tư trắc tuyệt là rơi rớt ở bên trong tâm tình này đấy.

Hiện tại tuy Kỷ Huyền Nhi đã tích trữ đầy đủ năng lượng đột phá, nhưng muốn đột phá đến Vô Tôn chỉ cảnh nhất định phải đánh vỡ ba đạo tâm môn này!

Lúc trước Tần Phàm có thể thành công một lần đánh vỡ ba đạo tâm tình chi môn này, cái kia đều là vì có Thiên Cơ Hà trợ giúp, nếu là Linh Vũ Sư đỉnh phong bình thường muốn đột phá, như vậy nhất định đã làm xong đầy đủ chuẩn bị, cường đại ý chí kiên định của mình, cuối cùng mới có thể tiến hành đột phá.

Như hiện tại Kỷ Huyền Nhi gần kề chỉ là luyện hóa qua một khóa thất cấp Yêu Tinh Hạch, dĩ nhiên cũng bắt đầu đột phá, cơ hồ là điên cuồng!

Nữ tử này, không thể nghi ngờ là để cho người sợ hãi thán phục không thôi.

- Bất quá cho dù đột phá thất bại cũng không có sao, coi như là một lần thử nghiệm a.

Vừa rồi vốn Tần Phàm định nhắc nhở Kỷ Huyền Nhi thoáng một phát, nhưng lúc này nàng đã hoàn toàn nhập định rồi.

- Đợi nàng thất bại, ta một lần nữa cho nàng một khóa Nghĩ Tôn Đan, như vậy ngày sau đột phá sẽ dễ dàng hơn rất nhiều rồi.

Trong lòng Tần Phàm là nghĩ như vậy.

Người bình thường nếu đột phá thất bại, rất có thể sẽ tạo thành tu vi rút lui, bất quá trên người Tần Phàm có không ít đan dược, ngược lại là có biện pháp giúp Kỷ Huyền Nhi duy trì thực lực vốn có.

Mang theo cách nghĩ như vậy, Tần Phàm chỉ đứng ở một bên, lặng yên quan sát.

- Không biết bây giờ tỷ tỷ đã đột phá đến Võ Tôn chi cảnh chưa?

Mà nhìn xem cảnh này, trong lòng của hắn chợt nhớ tới Tần Li. Trên thực tế, khuôn mặt của Kỷ Huyền Nhi hoàn toàn chính xác cùng Tần Li có một ít tương tự.

Lúc trước thời điểm hắn cùng với Kỷ Huyền Nhi quen biết, bởi vì trốn tránh, còn kém chút nữa để cho hắn trở thành lãng tử.

Nhưng khí chất của Kỷ Huyền Nhi lộ ra tương đối đậm đặc, trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhìn như là cự nhân xa ngoài ngàn dặm, mà Tần Li thì là ưu nhã hòa thân, có thể tương đối dễ dàng ở chung. xem tại

Bất quá rất trùng hợp, hai người này đều có được thể chất đặc thù, có được tốc độ tu luyện viễn siêu thường nhân.

Về phần tốc độ tu luyện của hai người ai nhanh hơn một ít, hắn bây giờ là còn không biết, dù sao hắn và Tần Li cũng đã lâu không có gặp mặt.

Suy nghĩ chuyển cảnh tâm đó, ánh mắt của Tần Phàm lại rơi vào trên người Kỷ Huyền Nhi, lúc này sau khi hắn nhìn thấy sắc mặt nàng tựa hồ trở nên có chút khó coi, hơn nữa còn mơ hồ có mồ hôi lạnh chảy xuống, tựa hồ hết sức khó chịu.

- Chẳng lẽ nàng lần đầu tiên trùng kích cứ như vậy liền chạm vào trắc trở chi môn rồi hả?

Sau một lúc lâu, Tần Phàm không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc lần nữa, hắn trải qua quá trình đột phá Võ Tôn, cho nên đối với ba đạo tâm tình chi môn này coi như là so sánh hiểu được.

Sau một khắc, Kỷ Huyền Nhi càng là bắt đầu trở nên mồ hôi nhỏ giọt, thậm chí trên khuôn mặt tuyệt sắc bắt đầu có một chút run rẩy, bất quá tuy thần sắc mặt tự nhiên, nhưng không có lộ ra dữ tợn, ngược lại có một loại dụ hoặc đặc biệt.

Thời gian dần qua, mồ hôi đã thấm thấu y phục dạ hành màu đen của Kỷ Huyền Nhi, tư thái linh lung bay bổng, vô cùng mê người kia, thời khắc này hiển lộ không thể nghi ngờ.

Bất quá Tần Phàm lại không có cái tâm tình đi thưởng thức bộ mỹ thể kia, bởi vì vào lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác được linh khí trong sơn động này bắt đầu sinh ra biến hóa thật lớn, Thiên Địa quy tắc cũng bắt đầu xuất hiện rung chuyển, tựa hồ cả sơn động cũng muốn sụp đổ xuống .

- Nàng dĩ nhiên là nhanh như vậy liền phá tan trắc trở chi môn?

Sau một khắc, Tần Phàm không khỏi trờng lớn hai mắt, không dám tin! Hẳn vốn đoán chừng lúc này Kỷ Huyền Nhi có thể va chạm vào tâm tình chi môn đã là không tệ rồi, căn bản không thể tưởng được nàng lại có thể đột phá!

Bất quá Tần Phàm lại có chút đánh giá thấp Kỷ Huyền Nhi, nếu như lúc này lão quái vật Cổ Mặc kia còn ở chỗ này, hẳn sẽ biết người có thể tu luyện Cực Hạn Chi Đạo, vốn so với người bình thường là càng dễ phá tan cửa khẩu.

Huống hồ nữ tử này thân thể đáng thương, từ khi gia tộc tan vỡ, bốn phía bên tẩu cùng chạy trốn, gặp trắc trở ở đâu còn có thể thiếu!

Tăng thêm bởi vì tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo, thân thể lúc lạnh lúc nhiệt, nhất định là nhận hết dày vò! Thậm chí nói, nữ tử này bị cực khổ tôi luyện, một chút cũng không thể kém Tần Phàm!

Cho nên Kỷ Huyền Nhi có thể nhanh như vậy đột phá trắc trở chi môn này, cũng là không tính quá mức kỳ quái.

Mà theo Kỷ Huyền Nhi đột phá đạo thứ nhất trong ba đạo tâm linh chi môn này, linh khí hỗn loạn rung chuyển, Thiên Địa quy tắc mãnh liệt lao tới.

- Nguyên vũ chi khí trong thể nội của nàng cũng muốn hoàn toàn chuyển đổi thành nguyên khí rồi!

Lúc này Tần Phàm quan sát đến Kỷ Huyền Nhi biến hóa, sau đó hẳn liền phát hiện Thiên Địa nguyên khí trong phương viên trăm dặm này cũng bắt đầu bị ngưng tụ đi qua, hơn nữa là bị nàng không ngừng mà hút vào thể nội, không hề đứt đoạn chuyển hóa.

Tốc độ chuyển hóa của nàng cực nhanh, Tần Phàm nhìn thấy cũng không khỏi âm thầm tắc lưỡi.

Bất quá cũng ở trong quá trình này, mắt thấy Kỷ Huyền Nhi đột phá, hẳn cũng mơ hồ một lần nữa đi cảm ngộ một tí Thiên Địa quy tắc, cảm ngộ Thiên Đạo cùng vô đạo. Cái này đối với hắn mà nói, cũng là một cơ hội không tệ.

834. Chương 834

Chương 844: Một kiếm đến từ phía tây. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Không biết nàng còn có thể tiếp tục đột phá đạo thứ hai tâm tình chi môn hay không?

Lúc này, chứng kiến tốc độ đột phá biến thái đến mức làm cho người có chút đổ kỵ của Kỷ Huyền Nhi cái này, Tần Phàm không khỏi đối với nàng ẩn ẩn nhiều hơn một tia chờ mong.

- Ô? Không tốt, Kỷ Huyền Nhi đột phá đến Vô Tôn chi cảnh, động tĩnh quá lớn, nói không chừng sẽ có một ít người hoặc là yêu thú không có hảo ý sẽ bị hấp dẫn tới!

Nhưng mà lập tức Tần Phàm lại đột nhiên tỉnh ngộ đến, hẳn bên tẩu ra bên ngoài sơn động này, ngẩng đầu lên xem xét trên bầu trời.

Liền phát hiện lúc này trên đỉnh sơn động ở chỗ hai người bọn họ, gió nổi mây phun, một vòng xoáy nguyên khí cự đại xuất hiện trên trời, không ngừng hút vào linh khí ở trong phương viên trăm dặm, thanh thể kia cực kỳ to lớn, chỉ sợ là trong vòng ngàn dặm cũng có thể mơ hồ cảm giác được!

Mà theo Tần Phàm biết, nếu có người ở trước mắt đột phá Vô Tôn bị giết chết, như vậy tất cả nguyên khí của người này sẽ hóa thành một khóa nguyên hạch vô cùng trân quý, khóa nguyên hạch này có thể để cho nguyên khí bản tức của Vô Tôn cường giả càng cường đại hơn, cũng có thể trợ giúp Linh Vũ Sư đỉnh phong dễ dàng đột phá một bước cuối cùng!

Tác dụng cường đại của nó có thể nói là làm cho rất nhiều người cùng yêu thú đều thèm thuồng không thôi!

Cho nên nói, cơ hồ tất cả Linh Vũ Sư đỉnh phong cường giả ở thời điểm đột phá Vô Tôn chi cảnh, cũng sẽ về đến bên trong gia tộc, để cho cao thủ gia tộc trợ giúp hộ pháp, hay là ở trong thành trì có Chân Vũ thánh điện bảo hộ, như vậy sẽ không có bao nhiêu người dám khởi tâm tư không đứng đắn!

Mà như Tần Phàm ban đầu ở trong Chân Vũ Thánh Địa, có phần đông cường giả Thánh Địa bảo hộ, tự nhiên cũng là thập phần an toàn.

Nhưng một ít tán tu thì bất đồng, như Kỷ Huyền Nhi này, lại ở dã ngoại tiến hành đột phá, cái kia có thể nói là vạn phần nguy hiểm, tùy thời đều có thể mất hết tu vi, thậm chí mất đi tánh mạng.

Bất quá may mắn lúc này nàng có Tần Phàm trợ giúp hộ pháp, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

- Có thể thành công đột phá Vô Tôn chi cảnh tạm thời coi như thứ yếu, hi vọng nàng có thể bình an vượt qua cửa ải này a.

Tần Phàm quay đầu lại hướng về trong sơn động, nhìn thoáng qua nữ tử quật cường kia, trong miệng thì thào nói.

Nhưng mà hần dự nguyện cũng không có thực hiện, cũng vào lúc này, hần liền trông thấy cũng cảm giác được từ mấy cái phương hướng trên bình nguyên, có vài đạo khí tức không kém hướng về bên này cực tốc chạy đến.

- Quả nhiên là không yên ổn ah.

Tần Phàm nhìn xem vài đạo thân ảnh ở mấy cái phương hướng bay nhanh mà đến kia, trong lòng không khỏi hơi ngâm nói.

Mà Kỷ Huyền Nhi hiện đang ở bên trong đột phá, không có thể bắt nàng dừng lại, nếu không đối với ngày sau tu luyện cùng đột phá đều sẽ sinh ra ảnh hưởng rất lớn. Huống hồ hiện tại xem ra Kỷ Huyền Nhi cũng không phải không có khả năng trực tiếp đột phá, nếu như bị quấy rầy, cũng là thập phần đáng tiếc.

- Hi vọng đến không phải đối thủ quá lợi hại a.

Trong miệng Tần Phàm một bên thì thào tự nói, một bên liền bắt đầu ở phụ cận sơn động bố trí trận pháp. Bất quá hần cảm ngộ đối với trận pháp chi đạo vẫn là không đủ, hiện tại tối đa cũng chỉ có thể miễn cưỡng bố trí một Tứ Tượng ảo trận mà thôi.

Mà ở trước mặt Vô Tôn cường giả, Tứ Tượng Trận như vậy cơ bản chỉ có thể ủng hộ mấy giây thời gian mà thôi.

Dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, trên cơ bản chỉ cần đến không phải Vô Thánh cường giả, hần cũng có thể ứng phó, hần làm ra trận pháp này, chính là dự phòng có người thừa dịp thời điểm hần và người khác giao thủ tiềm hành đi lên bắt lợi đối với Kỷ Huyền Nhi.

Bốn cái trận điểm bố trí hoàn tất, trận mạch bắt đầu vận hành, trận pháp chi lực liền bao vây cửa vào sơn động này.

- Lúc này đây tìm được trận mạch thập phần không tệ, vững vàng mà quảng đại, có lẽ coi như là Vô Tôn cường giả cũng có thể ủng hộ ước chừng năm giây thời gian.

Tần Phàm nhìn Tứ Tượng Trận mà mình vừa mới bố trí, vẫn là lộ ra tương đối hài lòng.

Năm giây thời gian này, đầy đủ để hần phát hiện kẻ đánh lén rồi.

Làm xong hết thấy, Tần Phàm liền trực tiếp hướng về dưới núi.

Cái sơn động này ở trong một ngọn núi cũng không cao lắm, ngay ở biên giới yêu thú bình nguyên, kết nối lấy yêu thú bình nguyên, cho nên hần nhảy lên này, liền trực tiếp rơi xuống phía trên chân núi bình nguyên.

Đứng ở trước ngọn núi, dưới vòng xoáy nguyên khí cực lớn, Tần Phàm đứng chấp tay ở một vị trí tốt nhất, tựa như sơn thần thủ vệ lấy ngọn núi sau lưng. Hần lúc này nhắm hai mắt, cũng âm thầm cảm ngộ Thiên Địa nguyên khí cùng quy tắc biến hóa.

Thăng đến khách không mời thứ nhất đi đến.

Võ Tôn cường giả, tốc độ đều không chậm.

Chỉ một lúc sau, cũng đã có người tới. Bất quá trước khi Võ Tôn cường giả này đi vào ngọn núi, chỉ là đánh giá Tần Phàm cùng đỉnh núi sau lưng, trên mặt âm trầm biến ảo một hồi, cũng không có trực tiếp ra tay.

- Là ai lúc này trùng kích Võ Tôn chi cảnh?

Nhưng cảm giác được xa xa có vài đạo khí tức dần dần tới gần, Võ Tôn cường giả này rốt cục sắc mặt âm lãnh mở miệng nói.

Trên thực tế hắn cũng biết ở dã ngoại trùng kích Võ Tôn chi cảnh, đều là tán tu hoặc là tiểu gia tộc đối với Võ Tôn chi cảnh không có bao nhiêu truyền thừa, nếu không sẽ không phạm loại sai lầm rõ ràng này.

- Nhanh chóng ly khai nơi đây, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Nghe vậy, vào lúc này Tần Phàm rốt cục chậm rãi mở con mắt ra, hắn nhìn trung niên khô gầy Võ Tôn cường giả trước mắt, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Ha ha, vô tri tiểu tử, vậy mà khẩu phóng cuồng ngôn, thật ỉnh là tuyệt thế cường giả hay sao? Sau lưng kia là trưởng bối nhà của ngươi đột phá Võ Tôn chi cảnh a, chẳng lẽ cho tiểu tử ngươi hộ pháp? Thật sự là quá ngây thơ rồi!

Võ Tôn cường giả gầy còm kia vào lúc này không khỏi trêu tức lớn tiếng cười nói.

- Ngươi có thể thử xem.

Tần Phàm tiếp tục bình tĩnh nói.

- Đừng giả vờ giả vịt kéo dài thời gian! Cho dù cho trưởng bối sau lưng ngươi đột phá đến Võ Tôn chi cảnh, một cái vừa mới đột phá Võ Tôn, ở trước mặt bản Tôn giả vẫn là cái gì cũng không phải!

Võ Tôn cường giả kia lại cười lạnh nói.

Lập tức hắn cảm giác được những cường giả khác cũng càng ngày càng tới gần, biết rõ cơ hội trôi qua tức thì, vì vậy rốt cục song chưởng trực tiếp đánh về phía Tần Phàm.

Ý định là trực tiếp diệt sát thiếu niên trước mắt này, sau đó xông lên ngọn núi sau lưng hắn, cướp Nguyên Hạch đi.

Tại Vũ Thiên đại lục, lấy võ vi tôn, đạt được một khối Nguyên Hạch liền có thể làm cho không ít Võ Tôn cường giả thực lực tăng nhiều, cũng có thể dùng để bồi dưỡng đệ tử có tiềm lực trong gia tộc, diệp dụng vô cùng.

Cho nên tuy ở trong phạm vi Chân Vũ thánh điện phù hộ nghiêm cấm việc này, nhưng ở dã ngoại hoang vu, loại hành vi cướp đoạt này kỳ thật cũng không quá mới lạ, có không ít tán tu không biết rõ tình hình đều là trước một khắc đột phá Võ Tôn bị cướp đoạt Nguyên Hạch chết đi đấy.

835. Chương 845: Một Kiếm Đến Từ Phía Tây. (2)

Chương 845: Một kiếm đến từ phía tây. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“·····(“·····† Nhóm dịch Dungnhi †·····)·····”)

truyện copy từ

Một bên kia, theo song chưởng của Võ Tôn cường giả này đánh ra, năng lượng nguyên khí mệnh mông vào lúc này bị hắn mạnh mẽ ngưng tụ ở trên song chưởng, cuộn cuộn cuộn cuộn, như là một tòa núi lớn trực tiếp áp về phía Tần Phàm.

Bởi vì Tần Phàm thói quen che dấu khí tức của mình, nên vào lúc này người kia cũng không có nhìn ra thực lực chân thật, chỉ cho thấy là sơ cấp Linh Vũ Sư cảnh giới, cho nên gã Võ Tôn cường giả kia là ý định trực tiếp đem Tần Phàm đè chết.

- Nhìn người coi như là một thiên tài, niên kỷ như vậy cũng đã là Linh Vũ Sư chi cảnh, ở trên đại lục có thể làm được loại trình độ này cũng không tính nhiều lắm, bất quá đáng tiếc người quá mức không biết sâu cạn, tự chịu diệt vong...

Võ Tôn cường giả kia một bên động thủ, một bên tựa hồ có chút ít đáng tiếc nghiêng ngả nói ra.

Tần Phàm chỉ là cười nhạt.

Hắn nhìn ra được Võ Tôn cường giả này là khinh thị chính mình, chỉ là tùy ý một kích đến đánh chết mình, hắn ở lúc này cũng không di động, cũng không phản kích, chỉ đứng tại nguyên chỗ, trực tiếp để cho nguyên khí mạnh mẽ kia công kích rơi vào thân.

Oanh!

Cái công kích này trực tiếp cùng Thiên Trận Giáp trên người hắn đụng vào nhau, ngàn trận đều chuyển, kinh khí trực tiếp bị hóa đi hơn phân nửa, kinh khí còn lại đánh vào bản thể hắn, quả thật không có tính khiêu chiến chút nào.

- Thiên Trận Giáp này quả nhiên lợi hại, lại có thể trực tiếp ngăn cản một kích của Võ Tôn cường giả!

Tần Phàm vốn là muốn kiểm tra cường độ phòng ngự của Thiên Trận Giáp này một chút, thấy vậy, hắn đối với hiệu quả của Thiên Trận Giáp cũng là hết sức hài lòng.

- Nguyên lai trên người của người có trọng bảo!

Tuy trông thấy Tần Phàm không có bởi vậy chết đi, hắn hung hăng kinh ngạc một bữa, nhưng lập tức, Võ Tôn cường giả kia lại không khỏi là hai mắt tỏa sáng, trên mặt xuất hiện vẻ tham lam, hắn biết rõ bảo vật phòng ngự có thể ngăn cản một kích của Võ Tôn cường giả trân quý đến cỡ nào!

- Huyền Trọng quyền!

Nhưng mà, trên mặt hắn hưng phấn chỉ sắc còn chưa kịp rút đi, sau một khắc tựa lập tức biến thành vẻ ngạc nhiên, tiếp theo là chấn động vô cùng!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm bỗng nhiên ngưng tụ, sau đó toàn thân khí lực của hắn phóng lên trời, nháy mắt sau đó, một cỗ khí thế cường đại thuộc về Lục cấp Võ Tôn lại không yếu hơn nữa bước Võ Thánh hàng lâm toàn trường.

Huyền Trọng vực vượt qua 500 lần lập tức liền bao phủ ở giữa sân, sau đó Võ Tôn cường giả đối diện kia bị Huyền Trọng vực này ảnh hưởng đến, hắn về phía trước đạp mạnh bộ pháp, cả người kích bắn mà đến, một quyền trực tiếp đánh ở trên ngực đối phương.

- Nhìn người niên kỷ như vậy mới tu luyện tới cảnh giới Võ Tôn, cũng là thập phần không dễ dàng, đáng tiếc người không biết sâu cạn, tự chịu diệt vong...

Tần Phàm từ trên cao nhìn xuống nhìn xem ánh mắt kinh hãi của Võ Tôn cường giả này, trong miệng nhàn nhạt tái diễn thoại ngữ vừa rồi của đối phương nói.

- Người làm sao có thể...

Trên mặt tên Võ Tôn cường giả trung niên kia xuất hiện vẻ khó tin, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra thiếu niên trước mắt này nhìn như tuổi không lớn lắm, vậy mà có được thực lực cường đại như vậy.

- Người là muốn nói ta làm sao có thể có được thực lực mạnh như vậy phải không?

Tần Phàm trong miệng nhàn nhạt nói:

- Chuyện này giáo huấn người cái gì gọi là người không thể xem bề ngoài, cũng không phải người thực lực cường đại, có thể muốn làm gì thì làm, bất quá đáng tiếc, cái giáo huấn này người ở kiếp tiếp theo mới có thể sử dụng đến.

Nói về chuyện hấn vẫn giấu kín thực lực này, kỳ thật một phương diện tự nhiên là vì ít gây phiền toái, bởi vì nếu như hấn một mực bảo trì thực lực Võ Tôn, cơ hồ người trên toàn bộ đại lục đều có thể nhận ra hấn, như vậy đi trên đường không ngừng để cho người hô Kỳ Tích Chi Tử, đó cũng là chuyện làm cho người rất không thích.

Mà một mặt khác là bởi vì hấn đối với tín niệm cường giả vi tôn của cái thế giới này rất bất mãn, không sai, thực lực cường đại đích thật là có thể có được năng lực chà đạp quy tắc, nhưng chưa hẳn nhất định phải đi chà đạp quy tắc! Kể yếu không nhất định phải trở thành một phương bị xâm lược!

Cho nên hấn rất ưa thích dùng một tư thái “Kể yếu”, đi cho những cái gọi là “Cường giả” kia một cái giáo huấn.

- Người là Tần Phàm? Người là Kỳ Tích Chi Tử! Không, Tần Phàm, người buông tha ta, ta về sau...

Trung niên Võ Tôn cường giả kia vào lúc này rốt cục đột nhiên tỉnh ngộ, biết rõ niên kỷ như vậy liền có được thực lực mạnh thế kia, toàn bộ Vũ Thiên đại lục chỉ có một người mà thôi!

- Đã quá muộn, người đã chủ động tìm chết, như vậy ta liền lấy người đến lập uy, chấn nhiếp người phía sau thoáng một phát a!

Bất quá Tần Phàm không có cho hấn cơ hội nói tiếp, vào lúc này, 999 trọng Man Ngưu khí kinh thôi phát, trực tiếp oanh vào trong lồng ngực đối phương, lập tức cướp đi sinh cơ cùng hi vọng của một Võ Tôn cường giả.

Hấn ban đầu vốn chính là đánh chủ ý dùng người này lập uy, làm cho người phía sau có thể biết khó mà lui.

- Đại Càn Quốc Tần Phàm ở đây, phạm người tới gần phương viên ngàn mét, giết không tha!

Sau một khắc, hấn liền trực tiếp cầm thi thể Võ Tôn cường giả không may này quăng ra, sau đó hít sâu một hơi, cao giọng nói ra.

- Tần Phàm?

- Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm!

- Dĩ nhiên là hấn!

Mà theo thanh âm kia ở phía trên bình nguyên chấn động truyền ra, những cường giả tới gần kia không khỏi đều tạm thời dừng bước, vô cùng kinh ngạc nhìn về phía phương hướng thanh âm truyền đến kia, sau đó bọn hấn quả nhiên chứng kiến một thiếu niên áo xanh ngạo nghễ đứng ở trước ngọn núi có người đột phá đến Võ Tôn chi cảnh kia.

Rất rõ ràng, Tần Phàm là thay người đột phá kia tiến hành hộ pháp.

- Lúc này đây xem ra là đi một chuyến uống công rồi, thực lực Tần Phàm này tương truyền giết qua Độc Giác Giao Long! Hiện tại xem ra thực lực của hấn có khả năng còn muốn càng mạnh hơn nữa!

Có trong lòng người do dự nói.

Bởi vì tin tức Tần Phàm đoạt được quán quân Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, tốc độ truyền bá không có nhanh như vậy, cho nên rất nhiều người biết rõ tin tức của Tần Phàm cũng chẳng qua là sự tích lúc đầu giết Độc Giác Giao Long, cơ hồ dùng lực lượng một người bức lui thú triều.

- Mới vừa rồi có một gã Võ Tôn cường giả tốc độ so với ta còn nhanh hơn, thực lực so với ta còn mạnh hơn, ít nhất là sáu bảy cấp Võ Tôn cảnh giới, nhưng không thể tưởng được chỉ là thời gian ngắn ngủi như vậy dĩ nhiên đã bị Tần Phàm giết chết! Danh tiếng của Kỳ Tích Chi Tử quả nhiên không phải giả!

Cũng có chút Võ Tôn cường giả trên mặt động dung.

- Khí tức này quá cường đại, chỉ sợ đã tới gần nửa bước Võ Thánh rồi!

Mà có chút thực lực so với tên Võ Tôn vừa rồi kia cường đại hơn, lại có thể cảm giác được lúc này Tần Phàm phát ra khí tức cực kỳ cường đại.

Tần Phàm nhìn xem vài đạo khí tức tới gần nhất đều dừng bước, lúc này mới không khỏi có chút thở dài một hơi.

Bất quá sau một khắc, trên mặt hắn lại kịch liệt biến đổi, lập tức ánh mắt nâng lên, kinh hãi nhìn về phương hướng phía tây, rất nhanh lộ ra thần sắc vô cùng kiêng kị.

836. Chương 846: Kỳ Tích Tương Kiến. (1)

Chương 846: Kỳ tích tương kiến. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Chân trời, Thiên Địa một đường.

Mà ở đường chân trời kia, một màu xanh da trời như là bầu trời rơi xuống, phiêu nhiên mà tới.

Áo lam trường kiếm, phong độ, tư thái trác tuyệt.

- Kỳ Tích Chi Kiếm, Tần Thiên Hoàn!

Nhìn xem một vòng màu xanh da trời này, đôi mắt của Tần Phàm ngưng tụ lần nữa, càng thêm kiêng kị! Mặc dù hắn không có bất kiến nhân vật truyền kỳ này, nhưng lại liếc mắt liền nhận ra được!

Dưới Vô Thánh, loại phong độ cùng khí chất kia, chỉ có một người này!

- Hắn như thế nào lại nhanh như vậy liền đến nơi này!

Tần Phàm có chút không rõ, mình đi ngang qua yêu thú bình nguyên, tuy là tham gia Liệp yêu anh hùng đại hội hao tổn một ít thời gian, nhưng theo đạo lý Tần Thiên Hoàn không thể nhanh như vậy liền xuyên qua hai quốc gia Đại Khôn quốc, Đại Cẩn quốc chứ.

Trừ khi đối phương cũng như mình, trực tiếp kéo dài qua toàn bộ yêu thú bình nguyên mà đến.

- Làm sao có thể, trường kiếm phi hành?

Sau một khắc, sắc mặt của Tần Phàm lại đại biến, bởi vì lúc mới bắt đầu Tần Thiên Hoàn ở quá xa, hắn không có nhìn rõ ràng, nhưng hiện tại gần đi một tí, hắn nhìn rõ ràng rồi!

Vào lúc này hắn dĩ nhiên là chân đạp trên thân một trường kiếm màu bạc, áo lam bông bành, ngự kiếm mà đi!

Tốc độ kia nhìn như không nhanh, nhưng chỉ là trong nháy mắt, kiếm quang kia liền xẹt qua một khoảng cách cực lớn, tốc độ cực nhanh, Tần Phàm đoán chừng dù là dùng tốc độ xưng hùng của Phong Bạch Vũ, so sánh với người này cũng phải thua kém đi một tí!

Cái này vẫn là lần thứ nhất Tần Phàm chứng kiến Vô Tôn cường giả dưới Vô Thánh chi cảnh, có thể như hắn có được năng lực phi hành, hơn nữa hắn còn phải nương theo Chu Tước Chi Dực, mà Tần Thiên Hoàn này, bằng vào một thanh trường kiếm liền làm được!

Trong nội tâm Tần Phàm rung động không thôi!

Hắn nghe Cổ Mặc đã từng nói qua, ở trước Vô Thánh chi cảnh, tuy cũng có người có thể mượn ngự vật chi thuật, thời gian ngắn dừng lại ở giữa không trung, nhưng muốn trực tiếp ngự vật phi hành, cái kia lại ngàn khó muôn vàn khó khăn!

Không chỉ cần đối với nguyên khí khổng lồ đã đến một loại trình độ cực kỳ cao thâm, hơn nữa phải có được tinh thần lực cường đại.

Hắn một mực cũng không có nhìn thấy có người có thể làm được!

Cường như những người Phong Bạch Vũ, Vân Phi Hồng này, cũng đều không có làm được.

Hiện tại, hẳn vậy mà chứng kiến Tần Thiên Hoành làm được!

Đối với người ở hai mươi năm trước được xưng là đệ nhất nhân dưới Vô Thánh còn không có chính thức gặp mặt kia, Tần Phàm đối với hắn tràn đầy kiêng kỵ! Chỉ bằng chiêu thức ấy, hẳn cũng phải tự thẹn không bằng!

Hơn nữa Tần Thiên Hoành người còn chưa đến, hẳn cảm giác được ở giữa thiên địa đều tràn ngập một loại Kiếm Ý lạnh như băng, phảng phất hình như có ngàn vạn thanh lợi kiếm treo ở trên cổ, tùy tiện khẽ động sẽ máu tươi đầm đìa!

Nghĩ đến một người khủng bố như vậy chính là đến đuổi giết mình, cái này làm cho hắn đối mặt siêu cấp cường giả như Vân Phi Hồng cũng có thể lạnh nhạt tự nhiên, vào lúc này sắc mặt cũng càng thêm trầm xuống.

Theo Tần Thiên Hoành càng ngày càng tới gần, các cường giả khác trên bình nguyên cũng phát hiện hắn, lúc này nguyên một đám kinh ngạc không thôi nhìn về phía người kiếm màu xanh da trời kia.

Cường giả, siêu cấp cường giả!

Đây là ấn tượng trực quan nhất khi những người này chứng kiến bóng người kia, không chỉ là bởi vì đối phương có thể trường kiếm phi hành, còn cảm giác được kiếm khí vô ảnh tùy thời có thể gạt bỏ chính mình kia, làm cho trên mặt mỗi người bọn hắn đều động dung!

Sau một khắc, những cường giả này cũng không khỏi ngừng thở, sợ một khi mình hô hấp dùng sức một ít, sẽ kinh động kiếm khí trong thiên địa, lập tức sẽ gặp cảnh đầu thân khác biệt!

Đặc biệt là những cao thủ cảnh giới Linh Vũ Sư kia, lúc này hai chân cũng không khỏi có chút rung động, cơ hồ muốn co quắp ngã xuống đất.

Tần Thiên Hoành này người còn không đến gần, nhưng lực chấn nhiếp của hắn liền khủng bố như vậy!

- Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoành!

Đã qua hồi lâu, rốt cục có Vô Tôn cường giả đem trạng thái của mình điều chỉnh tới, trong miệng lập tức vô cùng kinh hãi nói ra.

- Dĩ nhiên là hắn... hắn hai mươi năm đều không có ly khai qua Càn Kinh rồi, tại sao hôm nay lại xuất hiện ở chỗ này?

Những Vô Tôn cường giả này, cơ hồ từng cái ở lúc còn trẻ đều nghe qua danh tự Tần Thiên Hoành.

Năm đó uy danh của Tần Thiên Hoành chấn động toàn bộ đại lục, so với danh tiếng hiện tại của Tần Phàm, chỉ mạnh không yếu!

Áo lam trường kiếm, chiến danh hiển hách!

Kỳ Tích Chi Kiếm!

Những Vô Tôn cường giả này ở rất nhiều năm trước cũng đã nghe qua cái tên này! Thậm chí còn có người đã từng đối với cái tên này coi là thần tượng, xem thành mục tiêu, coi là truy cầu!

Tuy hơn hai mươi năm đi qua, trí nhớ dần dần quên lãng, nhưng hiện tại vừa thấy người này, lập tức liền hiện ra tràng cảnh thanh xuân nhiệt huyết năm đó.

Có thể thấy được Tần Thiên Hoành năm đó ảnh hưởng to lớn như thế nào.

- Đạp phá thiết hải vô mịch xử, được đến toàn bộ không uống phí công phu.

Mà vào lúc này, thanh âm đậm đặc kia từ xa mà đến gần, phiêu miểu mật mù quanh quẩn ở trong không khí, tựa hồ trên toàn bộ yêu thú bình nguyên đều quanh quẩn thanh âm của Tần Thiên Hoành.

Sau đó Tần Phàm liền đột nhiên trông thấy, thân ảnh màu lam kia vốn là ở bên ngoài một dặm, nhưng trong nháy mắt vậy mà liền đi tới trước mặt mình trăm mét!

Tốc độ kia cực nhanh, chỉ là chứng kiến một đạo kiếm quang hiện lên, thậm chí lúc người đã đến, tàn ảnh bên ngoài một dặm kia vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán. (.

Tốc độ này có thể nói là đáng sợ!

Thấy vậy ngay cả trái tim của Tần Phàm cũng không khỏi được đột nhiên nhảy dựng, tốc độ ngự kiếm này của đối phương, so với mình lợi dụng Chu Tước Chi Dực phi hành thì nhanh hơn rất nhiều!

Nói cách khác, cho dù lúc này hắn không phải giúp Kỷ Huyền Nhi hộ pháp, muốn chạy trốn cũng căn bản là cơ hội không lớn! Chiến đấu là không thể tránh được!

Đến lúc này, Tần Phàm ngược lại là bắt đầu điều tiết tâm tình cùng trạng thái của mình, sắc mặt bình tĩnh mang một chút ngưng trọng, hai mắt ngưng tụ nhìn thân ảnh màu xanh da trời trước mắt kia, khí thế như là núi cao, không chút sụt mẻ.

Ở Tần Thiên Hoàn đến, đồng thời người bị thanh thế đột phá Vô Tôn của Kỷ Huyền Nhi hấp dẫn tới cũng càng ngày càng nhiều.

Những người này có Vô Tôn cường giả, cũng có cao thủ Linh Vũ Sư cấp, có chút là vì chủ ý nguyên hạch mà đến, mà có chút là hiếu kỳ, có chút chỉ là gom góp tham gia náo nhiệt.

Khi những người này xa xa chứng kiến hai đạo thân ảnh đối nghịch lấy, lại cảm nhận được kiếm khí kinh khủng ở giữa thiên địa kia, tất cả mọi người không khỏi dừng bước, đều lui ra xa xa, cũng thời gian dần qua tụ lại cùng một chỗ.

- Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoàn! Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm!

Theo tin tức truyền đến, rất nhiều người cũng bắt đầu nhận ra hai siêu cấp cường giả này. Một ít cường giả tân sinh là trước nhận ra Tần Phàm, mà ở một ít cường giả thế hệ trước xem ra, danh khí của Tần Thiên Hoàn thì hiển thắng rất nhiều.

837. Chương 847: Kỳ Tích Tương Kiến. (2)

Chương 847: Kỳ tích tương kiến. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đạp phá thiết hài vô mịch xử? Tần Thiên Hoàn hắn tìm chính là cái gì? Chẳng lẽ hắn cũng là vì một khóa nguyên hạch này mà đến?

Lúc này, nghe được câu nói kia của Tần Thiên Hoàn, có chút cường giả không khỏi khó hiểu.

- Kỳ Tích Chi Kiếm là nhân vật nào? Hai mươi năm trước đã được xưng là đệ nhất nhân dưới Vô Thánh, cái nguyên hạch này tuy trân quý, nhưng nơi nào sẽ đáng giá hắn chuyện bé xé ra to!

Có chút người lúc tuổi còn trẻ đã từng sùng bái qua Tần Thiên Hoàn, vào lúc này phản bác nói ra.

- Ta xem lúc này đây Kỳ Tích Chi Kiếm tựa hồ là vì Kỳ Tích Chi Tử mà đến.

Có chút người tin tức linh thông nói ra.

- Vì Tần Phàm mà đến?

Nghe có người nhắc tới, những người khác lập tức như có điều suy nghĩ.

- Hai người bọn họ tuy đều đến từ Đại Càn Quốc, hơn nữa đều cùng một họ, nhưng trên thực tế lại là đến từ hai gia tộc bất đồng, thậm chí là thù hận không nhỏ!

Có người gật đầu giải thích nói ra.

- Nói cách khác bên trong hai đại kỳ tích này, cuối cùng sẽ có một trận chiến?

Rất nhanh, vào lúc này mọi ánh mắt đều phóng đến trên người Tần Thiên Hoành cùng Tần Phàm xa xa mặt đối mặt đứng đấy, hiểu kỳ chờ mong, có chút khó có thể nhẫn nại hưng phấn kích động.

Vào lúc này Tần Thiên Hoành đã thu hồi trường kiếm màu bạc dưới chân hắn, vũng vàng đứng ở trên mặt đất, mà thanh trường kiếm kia thì vây quanh hắn, càng không ngừng chuyển động, kiếm khí tung hoành, phảng phất như muốn trực tiếp mở ra hư không.

Mà Tần Phàm, ở dưới kiếm khí lăng lệ ác liệt như thế của Tần Thiên Hoành trùng kích, lại y nguyên bất vi sở động.

- Kỳ Tích Chi Kiếm đã là siêu cấp cường giả thành danh nhiều năm, Kỳ Tích Chi Tử kia làm sao có thể cùng hắn so sánh?

Một ít cường giả thế hệ trước tựa hồ càng coi được Tần Thiên Hoành.

- Đây cũng chưa hẳn, Kỳ Tích Chi Tử là chưa đủ hai mươi tuổi liền trở thành Vô Tôn cường giả, hơn nữa khí thế và khí tức kia ở đâu so ra kém Kỳ Tích Chi Kiếm?

Những cường giả tân sinh lại coi trọng Tần Phàm hơn.

Bất quá ở bên kia, hai người Tần Thiên Hoành cùng Tần Phàm tương đối lấy, trong lòng của bọn hắn ở lúc này cũng đánh giá đối phương.

- Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm, ta tìm được người rồi.

Thanh âm đậm đặc, lần nữa phiêu miểu mật mù vang lên, mà ánh mắt kia như là hai thanh bảo kiếm thẳng tắp bắn về phía Tần Phàm.

- Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoành, ta cũng là cứu ngưỡng đại danh.

Vào lúc này Tần Phàm đồng dạng không để ý yếu thế chút nào, tuy hắn biết rõ đối phương rất cường, cường đến hắn cũng không có nắm chắc tất thắng, nhưng trước khi chiến đấu, khí thế giao phong là không thể rơi xuống hạ phong.

Hai người kia, một cái sắc bén như Tật Phong, một cái trầm ổn như núi cao!

Vũ Thiên đại lực tôn trọng vũ lực, tôn trọng thiên tài, tôn trọng cường giả!

Nhất là hai cái đều có được danh tiếng kỳ tích, đồng dạng danh khí không nhỏ, chiến đấu ở giữa hai gã siêu cấp cường giả, càng là đáng giá vạn chúng chú mục!

Thấy một màn như vậy, tất cả người đang xem cuộc chiến, thậm chí là một ít lão niên cường giả vốn đã qua thời kỳ nhiệt huyết, vào lúc này cũng không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Hai đại kỳ tích giao phong, đến tốt cùng ai mới thật sự là kỳ tích?

Từng ánh mắt đều lộ ra vô cùng nóng rực!

Giữa hai người phảng phất như là hàn huyền, nhưng mà cơ hồ tất cả người đang xem cuộc chiến cũng biết, khí thế của lẫn nhau tầm đó đang tiến hành giao phong kịch liệt, thậm chí những người này cách cự ly cực xa, cũng có thể cảm giác được trong hư không truyền đến trận trận rung động.

- Ý đồ đến của ta, người hắn là tinh tường, hôm nay, người là không thể nào còn sống ly khai. Nếu người tự sát, có thể lưu toàn thân, nếu ta động thủ, người tất không còn da thịt. Tần Phàm, ta cho người một cơ hội lựa chọn.

Sau một khắc, trên mặt Tần Thiên Hoành không có quá nhiều biểu lộ, chỉ tiếp tục đậm đặc nói.

- Cảm ơn hảo ý, nhưng ta chưa từng có thói quen nhận thua.

Tần Phàm chỉ là vừa cười vừa nói.

- Niên kỷ như vậy liền có thể có được trình độ thực lực như vậy, Kỳ Tích Chi Tử, hoàn toàn chính xác không hổ danh tiếng là kỳ tích.

Tần Thiên Hoành cùng Tần Phàm hai mắt nhìn nhau tầm đó, trong miệng nhàn nhạt nói ra.

- Bất quá, người không phải là đối thủ của ta.

- Thật sao? Nhưng thứ cho tại hạ cả gan nói một câu, giống như các hạ niên kỷ lớn như vậy rồi, lại vẫn chưa đột phá đến Vô Thánh chi cảnh, kỳ thật ta cũng không thấy được có địa phương gì đáng được xưng là kỳ tích.

Sau một khắc, trong hai tròng mắt của Tần Phàm cũng bắt đầu bộc lộ tài năng.

- Tê...

Nghe được một câu đối chọi gay gắt này của Tần Phàm, lúc này những người đang xem cuộc chiến kia cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, lập tức lộ ra càng thêm hưng phấn .

Người nói ta không phải là đối thủ của ngươi, ta lại cho rằng ngươi không bằng ta!

Hai người tuy còn không có chính thức động thủ, nhưng trên thực tế là đã sớm âm thầm giao phong!

Đây là giao phong ở giữa hai đời thiên tài!

Xa xa những người đang xem cuộc chiến kia, kỳ thật cũng âm thầm chia làm hai phái ủng hộ, cường giả thế hệ trước trải qua một đời Kỳ Tích Chi Kiếm kia, tự nhiên là ủng hộ Tần Thiên Hoành, mà những thiên tài tân sinh, thì đối với Kỳ Tích Chi Tử làm được những sự tình không thể tưởng tượng nổi tỏ vẻ sùng bái cùng ủng hộ.

Đương nhiên, nếu bàn về thực lực tự nhiên là phái ủng hộ Tần Thiên Hoành kia tương đối mạnh một ít, nhưng người ủng hộ Tần Phàm cũng không ít, những cao thủ thực lực Linh Vũ Sư kia đều là ủng hộ hần đây.

- Người niên kỷ như vậy vẫn chưa đột phá đến Vô Thánh chi cảnh, kỳ thật ta cũng không thấy được có địa phương gì đáng được xưng là kỳ tích.

Không sai, một câu nói kia của Tần Phàm đích thật là muốn làm cho Tần Thiên Hoành phần nộ, bởi vì hần biết rõ chỉ cần cảm xúc sinh ra chấn động lớn, như vậy trạng thái sẽ phát sinh cải biến, lúc đó liền sinh ra sơ hở!

Hơn nữa một câu nói kia của Tần Phàm thực sự không phải là “Ngươi không bằng ta” đơn giản như vậy, trên thực tế, hần còn ý đồ để cho đối phương nhớ lại những chuyện cũ.

Hần biết rõ chỗ thiếu hụt lớn nhất của Tần Thiên Hoành là tình cảm, sở dĩ một mực không thể đột phá đến Vô Thánh chi cảnh, đều bởi vì là không bỏ xuống được một đoạn cảm tình kia.

Hần làm như vậy, mặc dù có chút không quang minh chính đại, nhưng hai người chiến một trận, vốn chính là vô luận tâm lý, khí thế, thực lực,... tổng hợp các nhân tố giao phong, cũng không có gì đáng trách.

Đặc biệt là vào lúc này Tần Phàm cảm giác được đối phương có được thực lực càng mạnh hơn nữa, hần càng là cẩn ở phương diện khác đi đền bù.

Nhưng mà, hần còn không có thành công, lúc này Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoành, thần sắc không có cải biến, cảm xúc cũng không có phát sinh chấn động lớn, tựa hồ hần đã xem phai nhạt việc này .

Đúng như lúc trước Tần Phàm đoán chừng, tâm lý tổ chất của Tần Thiên Hoành này so với Mộc Thiên Hùng còn muốn giỏi hơn nhiều, tâm tình sẽ không quá dễ dàng dao động.

838. Chương 848: Hai Đời Thiên Tài Giao Phong.

Chương 848: Hai đời thiên tài giao phong.

Nguồn: Vipvanda

(“••, („(“••,† Nhóm dịch Dungnhi †,••’”)•••’”)

- Tần Phàm, người cũng không cần đắc ý quá sớm, cho dù người so với ta thiên tài, nhưng chưa hẳn có thể đột phá đến Vô Thánh chi cảnh.

Sau một khắc, Tần Thiên Hoàn càng là nhàn nhạt nói ra:

- Bởi vì người không có cơ hội kia, hôm nay người sẽ mệnh tang không sai, võ đạo tự nhiên cũng dừng lại một bước này rồi.

Nói đến đây, kiếm khí trong không khí giống như bỗng nhiên trở nên lắng lẹ ác liệt hơn rất nhiều, phong bạo bên trên bình nguyên cũng sắc bén lên, một ít cỏ tranh thật dài, ở dưới kiếm khí tàn sát bừa bãi lập tức mảnh cỏ bay tán loạn, ngăn một mảng lớn.

- Tần Thiên Hoàn, ta thật không biết tự tin của người từ đâu mà tới, nghe nói hai mươi mấy năm trước người cũng đã được xưng là đệ nhất nhân dưới Vô Thánh, hơn hai mươi năm đi qua, ta ngược lại muốn nhìn hôm nay cái danh xưng kia của người còn có thể giữ được hay không.

Lúc này Tần Phàm cũng chỉ là nhàn nhạt nói.

- Đối phó người, chỉ cần một kiếm.

Lúc này Tần Thiên Hoàn không có phản bác nhiều hơn nữa, chỉ là kiếm khí tụ lại, cánh tay duỗi ra, nắm lấy trường kiếm ngân sắc vây quanh mình vào trong tay, sau đó nhẹ nhàng chỉ về tiền phương, trong miệng tự tin mà đậm mạc nói.

Kiểm thế tác động Thiên Địa, đối với những đám mây trên trời đều như bị phách mở hai nửa.

- Vậy sao? Thật giống như lúc trước người một kiếm giết chết nữ nhân người yêu mến nhất kia sao?

Nghe vậy, vào lúc này Tần Phàm mạnh mẽ cùng ánh mắt của đối phương tương đối, trong miệng cũng là đậm mạc nói.

Ông.

Những lời này của Tần Phàm vừa ra, sau đó tất cả mọi người liền chứng kiến sắc mặt Tần Thiên Hoàn đột biến, tay nắm trường kiếm ngân sắc phát run rất nhỏ, kiếm khí trong thiên địa tựa hồ cũng bắt đầu rung động, khi thì cuồng bạo khi thì ôn nhu, làm cho thần kinh đám người kia cũng theo đó tác động.

- Ah...

Sau một khắc, trong miệng Tần Thiên Hoàn phát ra một tiếng gầm nhẹ trầm thấp mà thống khổ, sau đó kiếm khí tràn ngập trong thiên địa vào lúc này đột nhiên toàn bộ bạo phá, trong không khí lập tức xảy ra một trận phong bạo, trở nên nhiễu loạn vô cùng.

PHỐC!

Một gã bát cấp Vô Tôn cường giả vốn bởi vì tự tin cho nên đứng ở sau lưng Tần Thiên Hoàn gần ngàn mét xem cuộc chiến, vào lúc này bỗng nhiên yết hầu phun ra một ngụm máu tươi, da thịt toàn thân cũng như sôi phun, vô số huyết hoa bắn tung tóe mà ra, sau đó kinh hãi vạn phần cấp tốc lui ra phía sau!

Bát cấp Vô Tôn, cách một dặm, vậy mà ngay cả dư phong kiếm khí cũng không cách nào chịu đựng được!

Thực lực của Tần Thiên Hoàn quá kinh khủng!

- Không thể tưởng được sự kiện kia đối với Tần Thiên Hoàn ảnh hưởng vẫn là lớn như vậy.

Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng mà vào lúc này đối phương cảm xúc xuất hiện chấn động lớn, đây thật là một cơ hội rất tốt,

Hắn không hề do dự, lập tức dưới chân đạp mạnh, cả người hướng về phía trước bắn đi.

- Cái này không công bình! Kỳ Tích Chi Tử dĩ nhiên là sử dụng thủ đoạn hèn như vậy hạ, lợi dụng chuyện đã qua của Kỳ Tích Chi Kiếm, khiến cho tâm tình của hắn ba động!

Một ít cường giả thế hệ trước thấy vậy, không khỏi trong miệng nói ra.

- Cái này có cái gì không công bình? Chiến đấu vốn chính là khí thế tâm lý cùng thực toàn bộ chính diện giao phong, huống hồ Kỳ Tích Chi Kiếm này so với Kỳ Tích Chi Tử tu luyện nhiều hơn hai mươi năm, cái này công bình sao?

- Đúng, con mẹ nó nếu muốn công bình, người phé hơn 20 năm tu luyện kia đi, sau đó lại đấu tiếp.

Nhưng những cường giả tương đối tuổi trẻ kia lại phản bác nói ra.

Bất quá Tần Phàm lại không có đa tưởng cái gì, hắn và Tần Thiên Hoành vốn cũng không phải là công bình quyết chiến, bọn họ là cuộc chiến sinh tử không chết không ngớt! Vô luận thủ đoạn gì cũng có thể dùng tới, bởi vì bị thua, kết cục chính là đầu thân khác biệt!

Tần Thiên Hoành hoàn toàn chính xác rất cường, vừa rồi những kiếm khí cuồng bạo kia, khí lực cường như hắn, vậy mà da thịt cũng như bị lợi kiếm cắt qua, có vết máu nhàn nhạt lưu lại.

Tần Phàm hẳn đầu tiên cần phải làm là bảo trụ tánh mạng của mình!

Hắn không thể chết được, hắn vừa chết, Kỷ Huyền Nhi đang đột phá Vô Tôn chi cảnh kia cũng sẽ mất mạng!

Lúc này Tần Phàm cùng Tần Thiên Hoành cách xa nhau hơn 10m khoảng cách, đoạn khoảng cách này xem như rất xa, nhưng đối với cường giả trình độ bọn hắn mà nói, lập tức là đến! Tần Phàm không kịp chuẩn bị vũ kỹ, chỉ phải trực tiếp tới gần tiến công!

Rống...

Một quyền đánh ra, một đầu Man Ngưu hỏa hồng sắc ở trong hư không hiển hiện, bây giờ đang ở cách xa nhau không đến 10m, ngưng tụ lấy chín trăm chín mươi chín Man Ngưu kinh, gầm thét phóng về phía Tần Thiên Hoành.

Bởi vì Vạn Ngưu Xông Thủy Hỏa tương dung cùng tam hệ tương dung đều cần thời gian chuẩn bị không ngắn, cho nên hắn chỉ phải sử dụng Hỏa hệ Vạn Ngưu Xông tinh khiết, dùng cái này để đánh đối phương còn không có hoàn toàn khôi phục tâm tình, đối với hắn tạo thành tổn thương lớn nhất.

Trong hư không, hỏa diễm ngập trời, tựa hồ không khí đều bị bốc hơi, dùng cảnh giới thực lực bây giờ của Tần Phàm, coi như là Hỏa hệ Vạn Ngưu Xông tinh khiết cũng đã là uy thế không nhỏ, thậm chí mọi người đang xem cuộc chiến xa xa kia cũng đều cảm giác được một cỗ nóng rực đập vào mặt, để cho người không khỏi hô hấp trở nên nóng rất .

Nhưng mà, ở thời điểm này Tần Thiên Hoành lại bỗng nhiên bình tĩnh lại cảm xúc .

- Tốc độ của người quá chậm, công kích của người quá yếu.

Quay mắt về phía công kích của Tần Phàm, trong miệng Tần Thiên Hoành lạnh lùng nói, sau đó liền thấy hắn một kiếm đột nhiên chém về phía trước.

Lập tức, một đạo kiếm khí hình bán nguyệt như là ánh trăng cực lớn liền lập tức xuất hiện, một đạo kiếm khí này, nhanh như Tật Phong mà lừng lẹ ác liệt vô cùng, một kiếm liền trực tiếp chém Man Ngưu hỏa diễm ẩn chứa 999 trọng Man Ngưu kinh kia thành hư vô.

Hơn nữa sau khi kiếm khí .

Đ ng,s s chứa Ồ c j ẩỒ 1 ó

Tựa hồ kiếm quang này cùng hư ảnh Man Ngưu ba màu kia hoàn toàn bao phủ toàn bộ Thiên Địa, không dung hạ được vật gì đó khác, thậm chí ngay cả gió nhẹ cùng không khí cũng đều hoàn toàn bị hai cổ khí thể kinh khủng kia đè ép không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Chỗ hai cổ năng lượng giao phong, hoàn toàn là một khu vực trạng thái chân không!

Mà theo kiếm quang cực lớn cùng hư ảnh Man Ngưu ba màu kia dần dần tiếp cận, mọi người đột nhiên bắt đầu có loại ảo giác, giống như cảm thấy thời gian trôi qua rất chậm, hai đạo năng lượng này vốn là tốc độ cực nhanh, nhưng mọi người lại cảm giác đã qua thật lâu còn không nghe thấy thanh âm giao phong vang lên.

Xoẹt...

Đã qua hồi lâu, rốt cục mới có một thanh âm thật nhỏ truyền đến, sau đó mọi người liền chứng kiến đạo kiếm thật lớn quang kia, dĩ nhiên là ngay cả ba loại nguyên khí tạo thành hư ảnh Man Ngưu cũng trực tiếp trăm phá.

Kiểm quang hạo hạo đang đang, giống như là muốn đem toàn bộ Thiên Địa đều trực tiếp chém thành hai nửa!

- Thậm chí ngay cả tam hệ Vạn Ngưu Xông cũng không thể chống đỡ được một kiếm của hắn?

Trong khoảng thời gian ngắn ánh mắt của Tần Phàm cũng ngưng lại rồi! Tần Thiên Hoàn cường đại còn muốn xa xa ngoài ngoài dự liệu của hắn!

Đáng sợ hơn chính là kiếm quang cực lớn kia sau khi đánh tan 999 trọng Man Ngưu kinh ngưỡng tự mà thành Man Ngưu ba màu, kiếm thể lại vẫn không tan, như là một đạo Ngân Hà, trực tiếp kích ở trên người Tần Phàm.

Uy lực một kiếm này của Tần Thiên Hoàn, mạnh đến nỗi khủng bố!

Trên thực tế, loại cường giả cảm ngộ đối với kiếm đạo đã cơ hồ đến đỉnh phong giống như Tần Thiên Hoàn, vô luận là sử dụng kiếm kỹ gì, đều có thể phát huy ra uy lực viễn siêu Vô Tôn cường giả sử dụng!

Hơn nữa hắn có thể khống chế phạm vi nguyên khí so với Tần Phàm lớn hơn rất nhiều, một kiếm đánh bại tam hệ Vạn Ngưu Xông cũng không tính quá ngoài ý muốn.

Oanh!

Sau một khắc, Tần Phàm trực tiếp bị một cổ lực lượng kia đánh trúng, lực phủ ngũ tạng lập tức cảm giác được lạnh buốt, tựa hồ là có ngàn vạn Kiếm khí xông vào trong đó, muốn trăm tất cả nội tạng của hắn thành phần vụn.

841. Chương 851: Thủ Bại. (1)

Chương 851: Thủ bại. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

May mắn vào lúc này Thiên Trận Giáp toàn lực vận chuyển, đem dư lực của một kiếm này đều cơ hồ hoàn toàn tan mất, lực trùng kích còn sót lại không nhiều lắm, chỉ là thân thể của hắn vẫn bị đánh bay về sau. Cuối cùng nhất nương theo khí lực cường hãn, Tần Phàm cũng không có thụ bao nhiêu tổn thương.

- Ha ha, Tần Thiên Hoành, ngươi không phải muốn một kiếm giết chết ta sao? Hiện tại ta ngay cả trọng thương cũng không có! Cái này là kỳ tích mà ngươi so với ta tu luyện nhiều hơn hai mươi năm sao? Thật sự là buồn cười!

Nhanh chóng đứng vững, trong miệng Tần Phàm vẫn là quật cường cười khiêu khích Tần Thiên Hoành nói ra.

Mà vào lúc này, kỳ thật khí huyết toàn thân hắn đều đang lặn lội, hắn đang thừa cơ hội tĩnh lại huyết mạch Huyết Kỳ Lân trong thể nội.

Bạo Huyết Kỳ Lân, cái này đã là át chủ bài cuối cùng của hắn.

Chỉ có thể liều mạng cuối cùng rồi.

Rất rõ ràng, thực lực của Tần Thiên Hoành muốn xa xa cao hơn Tần Phàm.

Từ vừa mới bắt đầu Tần Phàm phục dụng Tôn Long Đan, hơn nữa cũng sử dụng tam hệ Vạn Ngưu Xông, nhưng y nguyên vẫn là địch không quá một kiếm của đối phương!

Thực lực này đối lập, có thể nói là cách xa!

Cho nên, Tần Phàm không thể không đi chuẩn bị sử dụng Bạo Huyết Kỳ Lân, loại chiêu số dốc sức liều mạng này.

Tuy Bạo Huyết Kỳ Lân lợi hại, theo cảnh giới của Tần Phàm tăng lên, cùng trải qua lần thứ hai ma chủng Luyện Thể, uy lực của nó so với tam hệ Vạn Ngưu Xông giai đoạn hiện tại còn phải mạnh hơn một ít!

Nhưng Bạo Huyết Kỳ Lân này chính là dùng máu tươi toàn thân làm dẫn, giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, mỗi một lần sử dụng đều đối với mình tạo thành tổn thương rất lớn, thậm chí còn phải tu dưỡng một đoạn thời gian rất dài mới có thể hoàn toàn khôi phục!

Nếu không phải tới trước mắt bây giờ, Tần Phàm cũng sẽ không muốn đi sử dụng.

Bất quá Tần Thiên Hoành này hai mươi năm lắng đọng không phải chuyện đùa, trước kia nghe nói qua hắn có được thực lực so sánh với sơ cấp Võ Thánh, hiện tại xem ra thực sự không phải là giả!

Dù là trước kia hắn chống lại Vân Phi Hồng nửa bước Võ Thánh, nhưng so sánh với Tần Thiên Hoành, chênh lệch thật lớn! Dùng thực lực của Tần Phàm bây giờ, ở trước mặt đối phương vậy mà hoàn toàn bị đặt ở hạ phong!

Cho nên nếu không dốc sức liều mạng, Tần Phàm hẳn căn bản không thể nào là đối thủ của Tần Thiên Hoành!

- Tần Phàm hẳn dùng Võ Tôn chi cảnh vậy mà liền có thể khống chế ba loại bất đồng nguyên khí, có thể nói là kỳ tích, Kỳ Tích Chi Tử danh bất hư truyền! Nhưng Kỳ Tích Chi Kiếm càng mạnh hơn nữa!

- Một kiếm dĩ nhiên phá vỡ công kích vô cùng cường hoành kia của Tần Phàm, đệ nhất nhân dưới Võ Thánh, quả nhiên không phải hư danh!

Chứng kiến vừa rồi hai đời kỳ tích thiên tài giao đụng, những người đang xem cuộc chiến kia, vào lúc này đều nhiệt huyết sôi trào, đặc biệt là những cường giả ủng hộ Tần Thiên Hoành kia, hưng phấn kích động không thôi.

- Còn chưa tới cuối cùng cũng không biết ai mới là mạnh nhất! Tuy Kỳ Tích Chi Kiếm một kiếm phá vỡ công kích của Kỳ Tích Chi Tử, nhưng Kỳ Tích Chi Tử còn không phải lông tóc không tổn hại sao?

Những người ủng hộ Tần Phàm kia cũng phản bác nói, đối với lực phòng ngự của Tần Phàm, mỗi người đều cảm thấy trong nội tâm khiếp sợ không thôi.

Kỳ thật dù là những người ủng hộ Tần Thiên Hoành kia không thừa nhận cũng không được, phòng ngự của Tần Phàm hoàn toàn chính xác là cường hãn đến khủng bố, tuy Tần Thiên Hoành lấy được thượng phong, nhưng muốn giết chết đối phương chỉ sợ là không dễ dàng.

- Tần Phàm, ta thừa nhận ta xem thường ngươi rồi, ngươi có tư cách để cho ta sử dụng một thanh kiếm khác.

Mà đối mặt Tần Phàm khiêu khích, Tần Thiên Hoành lại như cũ là bình tĩnh đến đáng sợ, hần nhìn xem cường hãn, chỉ tiếp tục đậm mặt nói.

Như là một tòa núi cao nguy nga, mặc cho gió táp mưa sa, hồng thủy ngập trời, hần vẫn là sừng sững tại chỗ.

- Một thanh kiếm khác?

Tần Phàm ở thời điểm này đã chuẩn bị phát động huyết mạch Kỳ Lân, nhưng đáy lòng vẫn là không khỏi khẽ run lên, từ trong lời nói của Tần Thiên Hoành xem ra, tựa hồ đối phương còn có được sát chiêu càng mạnh hơn nữa.

Lập tức hần liền chứng kiến Tần Thiên Hoành thu hồi thanh trường kiếm màu bạc kia.

- Kiếm ra!

Nhưng sau một khắc, Tần Thiên Hoành lại lần nữa rút kiếm từ trong vỏ ra.

Bất quá, Tần Phàm lại kinh ngạc chứng kiến, lúc này đây thanh kiếm mà Tần Thiên Hoành rút từ trong vỏ ra kia, lại không phải là thanh trường kiếm ngân sắc vừa rồi, mà là một thanh trọng kiếm màu đen!

Trọng kiếm vô phong, nhưng thượng diện lại lẫm liệt ác liệt vô song.

Ở trên thân kiếm hàn quang chớp động, một loại kiếm khí lạnh đến tận xương lập tức lan tràn đi ra toàn bộ bình nguyên, huyết dịch của tất cả mọi người ở thời khắc này tựa hồ cũng bị đông thành băng khối.

Đồng nhất một vỏ kiếm, nhưng lại có thể rút ra hai thanh kiếm bất đồng!

Vấn đề này có chút quỷ dị.

- Kỳ Tích Chi Kiếm lại vẫn có một thanh kiếm khác. Lúc này đây Kỳ Tích Chi Tử gặp nạn rồi!

Chứng kiến Tần Thiên Hoành xuất ra thanh kiếm kia, tất cả người đang xem cuộc chiến cũng không khỏi hai mắt ngưng lại, hít một hơi khí lạnh.

- Vừa rồi trường kiếm màu bạc có thể đánh ra một kiếm mạnh như vậy, thay đổi thanh trọng kiếm màu đen này, rõ ràng càng lợi hại hơn, lại sẽ kinh khủng đến cỡ nào?

Dù là người ủng hộ Tần Phàm, cũng không khỏi vì Tần Phàm âm thầm đổ mồ hôi.

- Có lẽ bản thân vỏ kiếm này chính là một không gian pháp khí đặc thù, trường kiếm màu bạc kia hần là chủ yếu có thể thi triển ra tốc độ của hần, mà trọng kiếm màu đen này, đoán chừng là cường điệu công kích.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, lúc này hần đối với đối thủ trước mắt này cảm thấy càng thêm kiêng kỵ.

Nếu như luận khí thế, lúc này tuy vừa rồi hần dùng ngôn ngữ vì mình tăng khí thế, nhưng trên thực tế hần đã ẩn ẩn bị đối phương áp chế hoàn toàn!

Khí thế kia sẽ ảnh hưởng tâm cảnh của hần, vào lúc này hần thậm chí là sinh ra một loại cảm giác, coi như là sử dụng Bạo Huyết Kỳ Lân, hần cũng chưa chắc bì kịp được đối phương!

Hiện tại Tần Thiên Hoành, đối với hần mà nói, lộ ra quá mạnh mẽ!

- Tỉnh táo!

Cảm thấy đáy lòng rung động, vào lúc này Tần Phàm hít sâu một hơi, cố gắng bình phục lấy cảm xúc phản diện trong đáy lòng, sau đó hần trực tiếp dẫn động Kỳ Lân chi huyết trong thể nội!

Cánh tay Kỳ Lân xuất hiện!

Một hư ảnh huyết sắc Kỳ Lân cự đại hiển hiện ở phía sau của hần, đỉnh thiên lập địa, bề ngỗ chứng sinh!

Lập tức Kỳ Lân lân giáp ở trên cánh tay phải của hắn không còn là màu xanh lá cây, mà là một loại huyết hồng chi sắc đẹp đẽ, cặp mắt của hắn cũng từ đồng tử màu đen dần dần trở nên đỏ bừng, một loại khí tức cực kỳ bạo ngược ở trên người hắn lập tức hiện lên.

Hắn trực tiếp dùng một loại thô bạo này đi trấn áp tất cả cảm xúc phản diện, ở thời khắc này, hắn sẽ không còn có bất luận tâm tình sợ hãi gì, hắn quân lâm thiên hạ, cao ngạo lãnh ngạo, tất cả địch nhân ở trước mặt của hắn cũng như con sâu cái kiến!

842. Chương 852: Thử Bại. (2)

Chương 852: Thử bại. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cái này là Viễn Cổ Ma Tôn!

Cho dù đã qua ngàn vạn năm, nhưng tôn nghiêm kia của nó là không thể khiêu chiến.

Trải qua luyện hóa ma chủng lần thứ hai cùng kích phát, lúc này đây huyết mạch Huyết Kỳ Lân trở nên càng cường đại hơn, càng thêm thô bạo!

- Tàn Thiên Hoàn, chết đi!

Sau một khắc, hình dáng Tàn Phàm như điên, trong miệng phát ra một tiếng gào thét trầm thấp, sau đó cổ tay phải của hắn trực tiếp bắn ra máu tươi cuộn cuộn!

Sau đó, hắn trực tiếp một quyền oanh ra về phía trước!

Nguyên khí Tàn Phàm có thể khổng lồ, dùng huyết mạch Kỳ Lân này làm dẫn, trong nháy mắt này hết thấy bị cải tạo thành năng lượng huyết nguyên, huyết sắc Kỳ Lân gầm thét, thô bạo chi khí tràn ngập toàn bộ hư không, kinh Cửu Thiên, động Cửu U, như muốn thôn phệ Thương Khung!

- Đây là Thượng Cổ bí pháp gì, thật không ngờ khủng bố như vậy!

Thấy một màn như vậy, tất cả người vây xem không khỏi trong lòng hoảng sợ, đều cảm thấy trong lòng có một loại núi lớn đè nặng, trong khoảng thời gian ngắn, thậm chí là không thể hô hấp.

- Một kiếm.

Nhưng Tàn Thiên Hoàn ở đối diện Tàn Phàm, vào lúc này lại như cũ tỉnh táo đến đáng sợ, quay mắt về phía huyết sắc Kỳ Lân mãnh liệt mà đến, trọng kiếm màu đen trong tay vung lên về phía trước.

Tựa hồ lực phá Thiên Quân, trong hư không mãnh liệt chấn động!

Những nơi bóng kiếm màu đen đi qua, như là nước gợn thực chất đẩy ra, giống như trong hư không xuất hiện một biển cả kiếm khí, đại dương mênh mông, vô biên vô hạn, triều dâng bành trướng, sóng cả tuôn ra!

Tàn Thiên Hoàn vẫn là một kiếm, một kiếm phá vạn pháp.

Một kiếm này là Thiên Thủy vây thành, một kiếm này là Thiên Địa động dung, vào lúc này Thiên Địa như là tận thế tiến đến, trở nên đông ngệt một mảng lớn!

Một thanh trọng kiếm màu đen này, vốn chỉ có hào quang yếu ớt, nhưng vào lúc này lại biến thành quang mang duy nhất ở giữa thiên địa.

Kiểm quang này như là trực tiếp qua sông hư không, cho dù là huyết sắc Kỳ Lân kia, vào lúc này cũng ở trong khoảng thời gian ngắn bị ngưng kết.

- Kỳ Tích Chi Kiếm, vậy mà đã cường đại đến trình độ này!

Một kiếm chi uy này, trực tiếp làm cho lục phủ ngũ tạng của tất cả mọi người đều phảng phất giống như trực tiếp bị đập vụn, tinh thần ý chí cũng phảng phất như có trăm ngàn đạo kiếm khí thiết cắt, một ít Linh Vũ Sư cách hơn ngàn mét vào lúc này dĩ nhiên là chịu đựng không nổi muốn bùm lấy đầu của mình.

Tần Phàm đối với một kiếm này của Tần Thiên Hoành, kỳ thật trong nội tâm cũng không khởi chấn động, bất quá vào lúc này hắn đã bị khí tức thô bạo hoàn toàn chiếm cứ, căn bản sẽ không cảm thấy sợ hãi, chỉ là hai mắt đỏ bừng không ngừng thúc dục lấy huyết dịch thể nội.

Cái này là lực lượng Ma Tôn, không sợ hãi.

Kỳ lân gào thét, bóng kiếm vang lên, hai cổ lực lượng rốt cục ở trên bầu trời gặp nhau, Tịch Diệt hủy diệt, hư không sụp đổ, hai cổ lực lượng giúp nhau giác trực, thậm chí để cho trước mắt xuất hiện một cái hắc động thật lớn.

Oanh!

Kiếm quang cùng huyết quang ở trong nháy mắt bộc phát, Nộ Diễm ngập trời thiêu đốt phía chân trời.

Giờ khắc này, kiếm quang kia như hóa thân ngàn vạn, phô thiên cái địa, tràn ngập ở giữa toàn bộ thiên địa, cực kỳ nhanh chóng, lại như là thật chậm. Sau đó, kiếm khí như nước, trực tiếp ngưng tụ thành một vòng xoáy kiếm khí, bắt đầu không ngừng hút vào năng lượng Huyết Kỳ lân kia.

Vào lúc đó, Tần Phàm cảm giác được máu tươi quanh thân mình đều bị hút sạch hoàn toàn, nhưng hắn vậy mà phát hiện một đạo kiếm quang kia hoàn toàn không có xu thế yếu bớt! Làm như kiếm khí vô cùng vô tận, để cho hắn căn bản là không có cách nào ngăn cản.

Tơ máu đã che kín con mắt, lúc này toàn thân Tần Phàm như chỉ còn lại có một thân da người!

Tần Thiên Hoành cường, lần nữa ngoài dự liệu của hắn! Trước đó, hắn căn bản không có nghĩ đến, dưới Vô Thánh lại có người có được thực lực khủng bố như vậy!

- Ah....

Rốt cục Tần Phàm kiên trì không nổi nữa, mạnh mẽ triệt hồi khổng chế đối với Huyết Kỳ lân, đơn giản chỉ cần đem huyết mạch Huyết Kỳ lân đè ép xuống dưới! Bởi vì hắn biết rõ nếu như lại tiếp tục như vậy, hắn còn chưa giết địch liền chết trước rồi.

Phốc phốc!

Sau đó một tiếng vang yếu ớt truyền đến, ở trong một cái chớp mắt, ở giữa thiên địa đột nhiên là ánh sáng đại phóng, ngàn vạn đạo kiếm khí sắc bén lăng lệ ác liệt, trực tiếp xé Huyết Kỳ lân cực lớn kia thành mảnh nhỏ, tất cả huyết nguyên ở trong nháy mắt biến mất vô tung!

- Không tốt.

Sắc mặt Tần Phàm lập tức trở nên tái nhợt vô cùng, bởi vì hắn chứng kiến một kiếm của Tần Thiên Hoành này sau khi xé toang hư ảnh Huyết Kỳ lân, vậy mà nguyên kiếm thể không tuyệt, giống như một đạo cầu vòng, hướng về hắn kích bắn mà đến!

PHỐC!

Sau khi kiếm khí cầu vòng này rơi vào trên người Tần Phàm, Thiên Trận Giáp ngàn trận tê động, dĩ nhiên vẫn chưa hoàn toàn triệt tiêu lực lượng khổng lồ chất chứa bên trong kiếm khí này, làm cho hắn mạnh mẽ học ra một ngụm máu tươi.

Rất rõ ràng, sau khi Tần Thiên Hoành này sử dụng trọng kiếm màu đen, thực lực so với vừa rồi đề cao không chỉ một cấp độ!

Vèo...

Sau một khắc, càng là có một hồi tiếng xé gió bén nhọn truyền đến, hai mắt của Tần Phàm không khởi ngưng lại, bóng kiếm màu đen trước mắt càng ngày càng gần, trong nháy mắt đã đến trước mắt, kiếm khí lạnh như băng ngưng lại ở trước trán của hắn.

Kiểm khí kia vô cùng lăng lệ ác liệt, lúc kiếm đến trước mặt, quần áo toàn thân hắn thậm chí toàn bộ đều hóa thành vải rách!

- Thật sự phải chết sao?

Tần Phàm ở trong một khắc này không có quá nhiều sợ hãi, nhưng lại có quyền luyện thật sâu.

Hắn không muốn cứ như vậy chết đi!

Xoẹt xoẹt...

Bất quá cũng ngay thời điểm Tần Phàm vô lực phản kháng, cơ hồ muốn ngồi chờ chết, bỗng nhiên ở trên người của hắn truyền đến một thanh âm cực kỳ nhỏ, tựa hồ là có tồn tại thần bí gì đó bỗng nhiên tỉnh lại...

Ngay cả thủ đoạn độc sức liều mạng là Bạo Huyết Kỳ Lân cũng chống cự không nổi một kiếm này của Tần Thiên Hoàn, vào lúc này Tần Phàm đã không có bất kỳ át chủ bài nào rồi, bất quá hắn có chút hối hận chính là lúc trước không có sớm chút luyện chế ra Thiên Nguyên Đan.

Nếu có Thiên Nguyên Đan, có lẽ lúc này đây hắn sẽ không thua!

Hiện tại, tuy hắn phục dụng một khóa Tôn Long Đan, nhưng hai mươi năm chênh lệch thật sự là quá lớn! Hơn nữa ở năm đó, Tần Thiên Hoàn này cũng có thể nói là tồn tại kỳ tích!

Nếu như nhân vật thiên tài như hắn không phải vì tình vậy khốn, thì sớm đã trở thành Vô Thách cấp cường giả!

Đối mặt một người như vậy, Tần Phàm thất bại, nhưng bị bại kỳ thật cũng không oan! Không phải hắn không được, mà là Tần Thiên Hoàn quá mạnh mẽ!

Cảm giác được bóng kiếm lạnh như băng treo ở trên trán, vào lúc này Tần Phàm cố gắng duy trì trấn định, nhưng thể nghiệm đến nguy hiểm kề cận cái chết này, vẫn để cho hắn nhận không được trong lòng có chút rung động.

Mà trong nháy mắt này, bỗng nhiên hắn cảm giác được trên người của mình có một loại xúc cảm tê liệt truyền đến, phẳng phát như có dòng điện khủng bố ở thể nội tán loạn lấy.

843. Chương 853: Bi Tình. (1)

Chương 853: Bi tình. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà trên mu bàn tay phải của hắn, hình xăm Lôi Viêm màu tím kia càng là vào lúc này phát ra một loại bạch quang quỷ dị.

Ở bạch sáng lóng lánh tầm đó, bên trong hình xăm màu tím kia Lôi Viêm có năng lượng khủng bố bắn ra, trực tiếp đánh về phía bóng kiếm lạnh buốt đã bức tới trán hắn kia.

Oanh!

Ở giữa hai người Tần Phàm cùng Tần Thiên Hoàn, phẳng phát như có Lôi Đình đại tác bên trong thời tiết đông tố, một tia chớp cực kỳ khủng bố từ trên trời giáng xuống, hào quang sét đánh này trực tiếp lấn át ánh mặt trời trên bầu trời, để cho tất cả mọi người không cách nào nhìn thẳng.

- Ah...

Sau một tia sáng trắng lóng lánh kia, Tần Thiên Hoàn cảm trọng kiếm màu đen trong tay không khỏi phát ra một tiếng kinh hô nặng nề, sau đó bị một cỗ lực lượng không hiểu quăng đi ra ngoài, lại nặng nề ngã xuống đất, có chút run rẩy, cảm thấy toàn thân có một loại cảm giác tê liệt mãnh liệt, để cho hắn trong khoảng thời gian ngắn cả ngón tay cũng không có cách nào động thoáng một phát.

- Đây là có chuyện gì?

Thấy một màn như vậy, trên mặt tất cả người đang xem cuộc chiến vào lúc này cũng không khỏi lộ ra thần sắc vô cùng kinh ngạc, bọn hắn rõ ràng trông thấy Tần Thiên Hoàn muốn một kiếm giết chết Tần Phàm rồi, nhưng trong nháy mắt dĩ nhiên là Tần Thiên Hoàn bị ném bay đi ra ngoài!

Ván cục này chuyển biến quá nhanh, thậm chí để cho những người này trong khoảng thời gian ngắn không có kịp phản ứng.

- Ta giống như chứng kiến có một đạo thiểm điện hiện lên, sau đó Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoàn đã bị đạo thiểm điện này đánh bay.

Có người thì thào nói.

- Chẳng lẽ trên người Tần Phàm có đồ vật như bùa hộ mệnh mà Đại Năng Giả chế tạo?

Có người hỏi.

- Vậy bây giờ đến tột cùng là người nào thắng? Là Kỳ Tích Chi Tử hay là Kỳ Tích Chi Kiếm? Hiện tại giống như hai người bọn họ đều bất động rồi.

Có người thì là vào lúc này quan tâm vấn đề khác.

- Hai người bọn họ đều là cuộc chiến sinh tử, đều là dùng giết chết đối phương làm mục đích, ở đâu có thuyết pháp phân thắng bại gì! Cuối cùng sống sót mới là người thắng!

Có người lại nói ra.

Thậm chí cũng có một ít người vào lúc này khởi lên một tí tâm tư không đứng đắn!

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra, trên người Tần Phàm là có không ít bảo bối! Nếu không làm sao có thể chống lại cùng Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoàn, hai mươi năm trước được xưng là đệ nhất nhân dưới Vô Thánh!

Bất quá vô luận là ôm loại tâm tư nào, tất cả mọi người vào lúc này cũng không khỏi nhìn chằm chằm vào hai người đồng dạng đều ngã xuống dưới đất, chặt chẽ chú ý sự tình phát triển kế tiếp.

- Loại lực lượng này là...

Tần Phàm nhìn đến đạo thiểm điện kia sau khi xuất hiện cũng không khỏi khê giật mình, lập tức nhìn về phía tay phải của mình, hình xăm màu tím Lôi Viêm kia tựa hồ lại ảm đạm đi một ít.

Lực lượng thuộc về Nghịch Thần Giả Lôi Thần?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, từ khi hình xăm màu tím Lôi Viêm này hiện ra ở trên mu bàn tay của hắn, một mực đều không có phản ứng gì, nhưng không thể tưởng được trước mắt cuối cùng lại cứu được hắn một mạng!

Lập tức hắn nghĩ đến đủ loại về Lôi Thần này, trong lòng không khỏi đột nhiên nhảy dựng lên nữa.

Lúc trước nghe Thú Thần nói, cái này vốn chỉ là một đám tàn hồn của hắn mà thôi, nhưng bây giờ lại có được lực lượng mạnh như vậy!

Lúc trước Nghịch Thần Giả Lôi Thần này là ngay cả Chân Vũ Thần cũng dám phản kháng, có được lực lượng vô cùng cường đại, nếu hắn lưu lại mảnh vỡ linh hồn lại nhiều một ít, chỉ sợ hắn sẽ ăn không tiêu!

Hơn nữa tại sao Lôi Thần này phải cứu hắn?

Trong nội tâm Tần Phàm có chút tâm thần bất định.

Bất quá tuy như thế, nhưng lòng của hắn lại chuyển động cực nhanh, hắn cũng nhìn ra được hiện tại Tần Thiên Hoàn chỉ là bị tia chớp kia tạm thời tê liệt mà thôi, cũng chưa hoàn toàn biến mất đi uy hiếp! Nếu như tiếp qua một ít thời gian, tất nhiên có thể lần nữa khôi phục lại!

Hồi phục

Hắn cũng không thể cam đoan Lôi Thần này còn có thể cứu được hắn lần thứ hai.

Hắn phải tự cứu!

Cho nên, sau khi tư tưởng hỗn loạn một lát, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ lần nữa, sau đó ổng tay áo vung lên, năm khóa Thiên Huyền Châu lập tức hướng về Tần Thiên Hoàn bay đi!

Năm khóa Thiên Huyền Châu, đảo mắt đã hóa thành năm đạo ảo ảnh kết hợp thành một cái trận pháp, bao vây lấy Tần Thiên Hoàn ngã trên mặt đất, lập tức đem hắn kéo vào trong huyền trận.

Vốn dùng thực lực cùng tinh táo của Tần Thiên Hoàn, là rất khó bị ảo cảnh ảnh hưởng đến, nhưng lúc này hắn vừa mới bị Lôi Thần công kích tê liệt, cơ năng toàn thân cũng có chút bị đóng cửa.

Cho nên Thiên Huyền Châu của Tần Phàm vẫn là làm ra hiệu quả!

- Tần Thiên Hoàn, ngươi đã bị chết!

Tần Phàm nhớ tới Tần Li đã nói với hắn nguyên tắc ảo cảnh thực thực, trong miệng thử dùng một loại thanh âm Phiêu Miểu ảnh hưởng trạng thái của Tần Thiên Hoàn.

- Ngươi có thể nhìn thấy người ngươi muốn trông thấy.

Theo thanh âm của Tần Phàm phát ra, năm khóa Thiên Huyền Châu tản ra một loại lực sắc quang mang mê mê hoặc lòng người, vây quanh Tần Thiên Hoàn chậm rãi xoay tròn .

Mà lúc này Tần Thiên Hoàn liền phát hiện mình lâm vào bên trong một mảnh sương mù, ở trong sương mù, hắn bỗng nhiên thấy được trong sương mù xuất hiện một bóng hình xinh đẹp mà hắn mong nhớ ngày đêm, xảo cười yên nhiên, đang hướng về hắn ngoắc ngoắc.

- Vũ Hà...

Tần Thiên Hoàn vốn đã cảm thấy bốn phía dị thường rồi, nhưng vừa nhìn thấy nữ tử này, hắn cái gì cũng quên! Hơn nữa hai con ngươi trở nên bi thống, trong miệng bỗng nhiên phát ra một thanh âm tê tâm liệt phế.

- Vũ Hà...

Thanh âm kia vang lên ở phía trên bình nguyên, lúc này tất cả mọi người không khỏi giật mình, bọn hắn chỉ nhìn thấy có mấy khóa hạt châu màu xanh lá vây quanh Tần Thiên Hoàn, sau đó Kỳ Tích Chi Kiếm được xưng là đệ nhất nhân dưới Võ Thánh này, sau một khắc dĩ nhiên là như đứa bé quỳ rạp xuống đất mà khóc .

- Kỳ Tích Chi Kiếm rốt cuộc là làm sao vậy?

Thấy một màn như vậy, rất nhiều người đều nằm mộng. Không có người nghĩ đến, nam tử một kiếm phá vạn pháp này, dĩ nhiên sẽ có một mặt như vậy!

Dù là Tần Phàm vào lúc này cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, Tần Thiên Hoàn này dĩ nhiên là si tình đến trình độ này, bất quá nếu không có như thế, hắn muốn lấy ảo cảnh ảnh hưởng đến Kỳ Tích Chi Kiếm này, còn thật không dễ dàng.

Nhưng hắn cũng tỉnh tường, lúc này là thời điểm Tần Thiên Hoàn yếu ớt nhất, là thời điểm giết chết đối phương tốt nhất!

Đây chính là cục diện không phải ngươi chết thì ta vong, nếu như lúc này hắn lại nhân từ, đợi đối phương thoát ly ảo cảnh, như vậy chết nhất định chính là hắn rồi!

Bất quá lập tức hắn lại phát hiện trạng thái thân thể của mình không xong, căn bản không có khả năng phát ra sát chiêu cường lực gì, Bạo Huyết Kỳ Lân ảnh hưởng quá lớn, đây là dốc sức liều mạng một kích toàn lực, không chỉ có máu của hắn cơ hồ khô héo, hơn nữa ngay cả nguyên khí cũng hoàn toàn bị rút sạch.

844. Chương 854: Bi Tình. (2)

Chương 854: Bi tình. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Vừa rồi sử dụng Thiên Huyền Châu đã thập phần gian nan rồi, hiện tại thậm chí là đứng cũng lộ ra có chút gian nan.

- Ah Vũ Hà! Là ta không tốt, là ta sai rồi!

Mà vào lúc này, Tần Thiên Hoành quỳ rạp xuống đất kia lại bỗng nhiên ngửa mặt lên trời lớn tiếng bi thiết, chân tình nhất thiết, để cho người nghe thấy cũng không khỏi động dung.

- Vũ Hà, chờ đi, chờ ta...

Sau một khắc, có thể là Tần Phàm không cách nào khống chế Thiên Huyền Châu rồi, ảo cảnh bắt đầu tán đi, bất quá vào lúc này Tần Thiên Hoành lại vô cùng bi thống lớn tiếng la lên nói.

Tuy ảo cảnh đã tán đi, nhưng hắn vẫn lâm vào trong hồi ức thống khổ của mình.

- Chết! Tất cả mọi người đáng chết! Tất cả người ngăn cản ta cùng Vũ Hà ở chung một chỗ đều phải chết!

Kế tiếp càng làm cho Tần Phàm ngoài ý muốn chính là, Tần Thiên Hoành dĩ nhiên giống như nổi điên, đột nhiên trong miệng điên cuồng la lớn, sau đó liền thấy hắn nắm chặt trọng kiếm màu đen trong tay, thân ảnh lóe lên, sau một khắc, xuất hiện ở trong đám người đang xem cuộc chiến phía xa!

Kiểm quang bay múa, đối với những người này tiến hành tàn sát!

- Điên rồi! Kỳ Tích Chi Kiếm điên rồi!

Giống như là một đầu sư tử mạnh mẽ tiến nhập bầy cừu, tốc độ của Tần Thiên Hoành cực nhanh, trọng kiếm màu đen vung vẩy tầm đó, thậm chí những Võ Tôn cường giả có thể coi là bá chủ một phương kia, ở trước mặt của hắn vậy mà cơ hồ là hoàn toàn không có lực chống cự.

Tất cả mọi người đều sợ hãi kêu to, nhao nhao tránh né khỏi hắn tàn sát.

Đáng tiếc, Tần Thiên Hoành quá mạnh mẽ!

Chỉ là sau một lát, hơn mười người đang xem cuộc chiến, trong nháy mắt cơ hồ đều biến thành thi thể lạnh băng trên mặt đất, hơn nữa cơ hồ đều là một kiếm trí mạng, không có bất kỳ một cái nào may mắn, cường như tám chín cấp Võ Tôn cường giả cũng không có cách nào chịu đựng được một kiếm này!

- Ah Vũ Hà...

Rốt cục, thời điểm toàn trường còn lại ba bốn người, Tần Thiên Hoành đành chỉ giết chóc, chỉ là trong miệng phát ra tiếng hô thống khổ, sau đó thân ảnh liền một mực hướng về Tây Phương chạy đi, tựa hồ là đuổi theo tồn tại hư ảo.

Thấy một màn như vậy, không chỉ là mấy người sống sót kinh hồn chưa định còn lại kia trợn tròn mắt, dù là Tần Phàm cũng không khỏi trợn mắt há hốc mồm!

Hắn tuyệt đối thật không ngờ, mình chỉ là lợi dụng Thiên Huyền Châu chế tạo một cái ảo cảnh, dĩ nhiên đối với Tần Thiên Hoành tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy!

Bất quá hắn cũng biết, cái này cũng không phải là công lao của Thiên Huyền Châu, mà là Tâm Ma của Tần Thiên Hoành trong lúc vô tình bị tỉnh lại mà thôi!

Hai mươi năm vì tình vậy khốn, không có biện pháp đột phá đến Võ Thánh chi cảnh!

Ở trước khi hai người chính thức động thủ, Tần Phàm cũng đã thăm dò qua Tần Thiên Hoành, hắn chỉ là vừa nghe nhắc tới chuyện cũ cùng nữ nhân hắn đã từng yêu, lập tức tâm thần đã chịu ảnh hưởng.

Cũng biết chấp niệm của Tần Thiên Hoành này cường đến loại trình độ nào, chỉ nhẹ nhàng bị điểm đốt, lập tức trở nên không thể văn hồi ! Cái này có thể nói là sơ hở cùng nhược điểm lớn nhất của Tần Thiên Hoành rồi.

Một người như vậy, tuy là địch nhân, nhưng kỳ thật Tần Phàm vẫn là không khỏi ần ần có chút kính nể cùng đồng tình.

- Làm sao có thể! Kỳ Huyền Nhi nàng dĩ nhiên đang xung phá đạo tâm tình chi môn thứ ba rồi?

Mà vào lúc này, bỗng nhiên Tần Phàm cảm giác được nguyên khí cùng quy tắc ở giữa thiên địa chấn động cực lớn, lập tức kinh ngạc quay đầu nhìn về phía đỉnh núi sau lưng, trong hai tròng mắt đều là thần sắc khiếp sợ.

Lúc này, vòng xoáy nguyên khí cự đại trên bầu trời kia, không ngừng thu nạp nguyên khí, tốc độ kia vậy mà nhanh đến một loại tình trạng không thể tưởng tượng nổi. Trường Hà nguyên khí cuộn cuộn hội tụ cùng một chỗ, sắc trời cũng chịu cải biến.

- Người kia sắp thành công đột phá đến Vô Tôn chi cảnh rồi!

Lúc này, ba người mới vừa rời sau khi Tần Thiên Hoàn tàn sát sống sót sau tai nạn kia, đồng dạng phát hiện loại tình huống này, lập tức đều nhìn về đỉnh núi của Kỳ Huyền Nhi.

Mà lập tức ánh mắt của bọn hắn lại rơi vào trên người thiếu niên canh giữ ở trước đỉnh núi kia, lúc này thanh sam trên người Tần Phàm ở vừa rồi cùng Tần Thiên Hoàn giao chiến đã trở nên rách rưới, lộ ra Thiên Trận Giáp phẩm chất bất phàm kia.

- Đã phá tan đến đạo tâm tình chi môn thứ ba rồi, nguyên hạch lúc này là phẩm chất cao nhất... Hơn nữa trên người Kỳ Tích Chi Tử này là có không ít bảo vật, còn có trữ vật giới chỉ của các cao thủ ngã trên đất, cũng là giá trị không ít...

Trong nháy mắt đó, ba người này đều nổi lên một ít tham niệm, bọn hắn đều nhìn ra được, hiện tại Tần Phàm đã bị trọng thương, trạng thái thập phần kém, chỉ sợ thực lực khó có thể phát huy ra ba thành.

Có thể nói, đây là cơ hội của bọn hắn!

Một cơ hội có thể cho bọn hắn một đêm phát nhanh!

Ba người hạnh vận còn sống sót này, đều là Vô Tôn chi cảnh, trong đó có hai gã là Vô Tôn cấp năm, một gã là Vô Tôn cấp sáu, hai gã Vô Tôn cấp năm kia tựa hồ là quen biết, vào lúc này âm thầm trao đổi.

- Sát!

Sau một khắc, hai gã Vô Tôn cấp năm này đồng thời ra tay, đột nhiên sử dụng ra sát chiêu của bản thân hướng về tên Vô Tôn cấp sáu kia đánh lên, tài bảo động nhân tâm, chỉ cần giết chết người này, như vậy dĩ sản của các cường giả trên đất đều là của hai người bọn họ rồi!

Bất quá tên Vô Tôn cấp sáu kia lại sớm có chuẩn bị, nhìn đến hai gã Vô Tôn cấp năm này đồng thời hướng mình ra tay, không chỉ không có bối rối, ngược lại trên mặt lộ ra cười lạnh.

Quay mắt về phía công kích của hai người này, trên người của hắn bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ khí tức cường đại chấn động, dùng một loại tốc độ cực nhanh vượt lên trước, nháy mắt sau đó liền xuất hiện bên cạnh một tên Vô Tôn bên trái, tay khẽ phát lên, tên Vô Tôn cấp năm này lập tức bị miểu sát.

Tên Vô Tôn cấp năm khác nhì thấy vậy không khỏi run rẩy, rất nhanh hắn cũng giết chết gã Vô Tôn cấp năm này.

Toàn trường vẹn vẹn chỉ còn lại một người hắn mà thôi!

Nơi này đã biến thành biển máu, nhưng đồng thời cũng có tài bảo để cho người động tâm không thôi! Gần mười Vô Tôn cường giả, hai mươi cao thủ Linh Vũ Sư, tất cả tài vật của bọn hắn đều là vô chủ!

- Ha ha, những tài bảo này đều là của ta!

Nhìn xem hai gã Vô Tôn cấp năm kia đều ngã trên mặt đất, vào lúc này tên trung niên nam tử kia phát ra một tiếng cười to cuồng hỉ, sau đó ánh mắt của hắn có chút nóng rực quay đầu đi, nhìn về phía Tần Phàm xa xa còn đang nhắm mắt chữa thương kia.

Con mắt có chút nhú lại.

Nếu bàn về tài bảo, hẳn có thể nhìn ra được, thứ ở trên người Kỳ Tích Chi Tử này lộ ra trân quý nhất!

Kỳ thật để cho hẳn động tâm nhất, rõ ràng không phải di sản trân quý của mấy cường giả nằm xuống trên mặt đất kia, cũng không phải một khối nguyên hạch, mà là các loại bảo vật trên người của Tần Phàm!

845. Chương 855: Biệt Khuất.

Chương 855: Biệt khuất.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Trên người của hẳn phải chẳng có thể có được bí mật tu luyện tăng nhanh tốc độ?

Thậm chí trong lòng của hẳn cũng ước mơ, nếu nhận được tất cả bảo vật cùng bí mật của Tần Phàm, hẳn có thể trở thành Kỳ Tích Chi Tử khác hay không?

Càng suy nghĩ, trung niên Vô Tôn này càng lộ ra trong lòng kềm nén không được! Tài bảo vẫn là thứ yếu, có thể tu luyện rất nhanh, cái dự hoặc này thật sự quá lớn!

Nếu bây giờ Tần Phàm là thời kỳ toàn thịnh, hẳn sẽ không dám khởi loại tâm tư này, nhưng hiện tại, nhìn Tần Phàm cũng chỉ còn lại có một hơi mà thôi!

Tựa hồ tùy thời đều sẽ chết đi!

Bất quá hiện tại hẳn cũng còn có một chút lo lắng, bởi vì hẳn nhớ rõ vừa rồi Tần Thiên Hoành muốn giết chết Tần Phàm, là bị một tia chớp thần bí trên người Tần Phàm đánh lui đấy.

Hắn suy đoán đây là bùa hộ mệnh do người đại năng lực chế tạo, hẳn lo lắng trên người Tần Phàm còn sẽ có “Bùa hộ mệnh” như vậy.

- Cầu phú quý trong nguy hiểm, liều mạng!

Trong nội tâm giãy dụa trong chốc lát, tên Vô Tôn này rốt cục cắn răng một cái, sau đó dưới chân hung hăng đạp mạnh, cả người hướng về chỗ Tần Phàm kích bắn đi.

Chỉ cần giết chết Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm, tất cả tài bảo trên người hẳn cùng trên đất kia đều là của hẳn! Còn có một quả nguyên hạch trên ngọn núi kia!

Hôm nay nếu như hẳn có thể thành công, nhất định có thể để cho hẳn từ nay về sau võ đạo đột nhiên tăng mạnh, dương danh thiên hạ!

- Người muốn giết ta?

Bất quá ngay thời điểm hẳn và Tần Phàm cách xa nhau chưa đủ 30m, Tần Phàm lại mạnh mẽ mở mắt. Vào lúc này Tần Phàm lộ ra thập phần trấn định, hai mắt bình tĩnh nhìn trung niên Vô Tôn đã bị tham lam làm mờ mắt kia.

- Đúng thì sao! Kỳ Tích Chi Tử, hôm nay để cho ta tới chung kết kỳ tích của ngươi a! Không, hẳn là để cho ta tới kéo dài kỳ tích của ngươi!

Chứng kiến Tần Phàm trấn định như vậy, trung niên nhân kia không khỏi nao nao, nhưng hẳn nhìn thoáng qua thân thể Tần Phàm y nguyên giống như người khô kia, trên mặt lập tức lộ ra vui vẻ dữ tợn.

Hắn có thể nhìn ra được, hiện tại trạng thái của Tần Phàm cũng không tốt.

- Chỉ bằng ngươi? Tuy bây giờ bản thân ta bị trọng thương, nếu là Tần Thiên Hoành trở lại, ta không phải là đối thủ, nhưng ngươi một gã Vô Tôn cấp sáu, ta còn không đặt ở trong mắt. Nếu như ngươi dám gần thêm bước nữa, ta cam đoan ngươi sẽ đầu thân khác biệt!

Vào lúc này Tần Phàm lại tiếp tục lạnh nhạt mà tự tin nói, trên mặt thần sắc còn mơ hồ có chút khinh thường, hoàn toàn không có đem đối phương đặt ở trong mắt.

Trên thực tế, hiện tại trạng thái của hắn đích thật là thập phần yếu, tuy phục dụng Tạo Huyết Sinh Cơ đan và Hoàng Nguyên đan chữa thương, nhưng kích phát huyết mạch Huyết Kỳ Lân phải trả một cái giá quá lớn, căn bản không có nhanh như vậy liền có thể khôi phục lại.

Hắn cảm giác mình ngay cả khí lực đứng lên cũng không có, chớ nói chi là thi triển võ kỹ.

Bất quá, hắn phải kéo dài thời gian, chỉ cần tiếp qua một phút đồng hồ, dùng lực khôi phục biến thái kia của hắn, liền có thể tích súc một ít sức mạnh!

Lực lượng này không thể để cho hắn hoàn toàn khôi phục, thậm chí còn chưa hẳn có thể giết chết đối phương, nhưng lại có thể để cho hắn lần nữa kích phát ma chủng trong thể nội!

Mà chỉ cần có thể lần nữa tỉnh lại Huyền Vũ chi khí, như vậy bằng vào Thiên Trận Giáp cùng khí lực cường đại của hắn, một gã Võ Tôn cấp sáu muốn giết chết hắn cũng không có dễ dàng như vậy.

Trông thấy Tần Phàm y nguyên lộ ra tự tin như vậy, hơn nữa thương thế trên người hắn dĩ nhiên là dùng một loại tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy khôi phục, Võ Tôn cấp sáu kia vào lúc này không khỏi lần nữa lộ ra có chút kiêng kỵ.

Mấy lần định ra tay, nhưng cuối cùng nhất đã qua mười mấy giây đồng hồ, hắn còn không có phát ra công kích.

Thật sự là hắn trong khoảng thời gian ngắn bị Tần Phàm hù dọa rồi.

- Hừ, Tần Phàm người không cần giả vờ giả vịt, người kỳ thật cùng ta cũng chỉ là Võ Tôn cấp sáu mà thôi, người sở dĩ có thể có được thực lực chống lại Tần Thiên Hoàn, dựa vào đều là bảo vật trên người, còn có võ kỹ đặc thù mà thôi!

- Nhưng người bây giờ ở loại trạng thái này, nhất định là không có cách nào thi triển võ kỹ! Người khẳng định không có thể đỡ nổi một kích của ta!

Nhưng lập tức, hắn lại cười lạnh thăm dò nói ra.

- Vậy người tới thử xem.

Trên mặt Tần Phàm cũng cười lạnh, thậm chí còn có một tia khinh thường. Càng là đến lúc này, tu vi tâm tình lộ ra trọng yếu thực tế, nếu tu vi tâm cảnh của hắn không tốt, lúc này nhất định sẽ lộ ra sơ hở.

Trên mặt trung niên Võ Tôn kia biến sắc, trong nội tâm đang không ngừng cân nhắc lấy phần thắng của mình. Tần Phàm thật sự là lộ ra quá mức trấn định, quá mức không có sợ hãi rồi, cái này làm cho hắn không khỏi có chỗ cổ kị.

Oanh!

Bất quá vào lúc này, ở giữa thiên địa bỗng nhiên là một hồi chấn động càng thêm cực lớn truyền đến, bên trong vòng xoáy nguyên khí trên bầu trời, đột nhiên có một cổ nguyên khí vô cùng cường đại rơi xuống đỉnh núi sau lưng Tần Phàm.

Sau một khắc, ngọn núi kia ở dưới cổ nguyên khí này oanh kích, sơn thể sụp đổ, đá vụn vẩy ra bốn phía, trong khoảng thời gian ngắn, nguyên khí trong không gian cùng Thiên Địa quy tắc, lộ ra hỗn loạn vô cùng.

- Đây là có chuyện gì? Kỹ Huyền Nhi nàng thành công đột phá đến Võ Tôn chi cảnh sao?

Vào lúc này trong lòng Tần Phàm có chút nhảy dựng, không khỏi có chút bận tâm hướng về sau lưng nhìn thoáng qua.

- Cơ hội tốt, Tần Phàm, đi chết đi!

Chứng kiến lúc này Tần Phàm quay đầu lại, trên mặt trung niên Võ Tôn kia không khỏi vui vẻ, sau đó trường đao trong tay một chuyển, đao thế dẫn dắt nguyên khí mãnh liệt, một đao trực tiếp bổ về phía Tần Phàm.

Nguyên khí cuồng bạo, ở trong hư không gào thét lên.

Một đạo đao khí kim sắc cực lớn, như là Hoàng Hà lao nhanh, cuộn cuộn cuộn cuộn, trong đó còn có thanh âm Hổ Long gầm thét, những nơi đao khí đi qua, khe hở nhìn thấy mà giật mình liền lập tức xuất hiện bên trên bình nguyên.

Thực lực gã Vô Tôn cấp sáu này rõ ràng cũng không thấp, uy lực một đao kia thậm chí ẩn ẩn có chút bì kịp Bá Vương chi Địa Đao của Tần Phàm.

Mặc dù nói uy lực như vậy, nếu Tần Phàm là ở thời kỳ toàn thịnh, hẳn hoàn toàn không đặt ở trong mắt, nhưng hiện tại hẳn đã là nỗ lực hết đà, đối mặt một đao kia hẳn vẫn là không khỏi nhướng mày.

Cường ép thúc dục lấy ma chủng trong thể nội, nhưng cảm giác vẫn là chênh lệch đi một tí không thể thành công.

- Chỉ cần tiếp qua nửa phút thì tốt rồi!

Nhìn xem đạo đao khí kia càng ngày càng tới gần, Tần Phàm cắn răng, nhưng lập tức chỉ có thể có chút chặt vật lặn về bên cạnh một vòng.

Đạo đao khí kia rơi vào bên cạnh của hắn, một cái hố sâu cự đại liền xuất hiện ở chỗ đó, tuy hắn không có bị đao khí này chính diện đánh trúng, nhưng vẫn bị dư uy xông vào trên thân thể.

846. Chương 856: Kỷ Huyền Nhi Cường Hãn. (1)

Chương 856: Kỷ Huyền Nhi cường hãn. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá may mắn hắn có Thiên Trận Giáp bảo hộ, hơn nữa khí lực của hắn cường hãn, nên có thể đơn giản ngạnh kháng xuống. Chỉ là khí huyết không khỏi quay cuồng, máu mới vừa khôi phục, thiếu chút nữa lại phun ra một ngụm.

- Ha ha, vừa rồi ngươi không phải nói ta tiến tới một bước liền giết chết ta sao? Hiện tại như thế nào không động thủ rồi hả?

Nhìn thấy Tần Phàm chặt vật né tránh, tên trung niên Vô Tôn kia rốt cục phát ra cuồng tiếu, lộ ra không kiêng nể gì cả rồi.

Tần Phàm lạnh lùng nhìn xem trung niên nam tử cuồng tiếu này, trong nội tâm không khỏi có loại cảm giác biệt khuất mà bất đắc dĩ, như gã Vô Tôn cấp sáu trước mặt này, mặc dù nói là cảnh giới cùng mình tương đương, nhưng nếu là ở bình thường, hắn tùy thời đều có thể đánh chết.

Không dịch lúc này, hắn nhưng lại hổ rơi Bình Dương bị khuyển lấn.

- Kỳ Tích Chi Tử, chê cười mà thôi!

Sau một khắc, trên mặt tên trung niên Vô Tôn kia cười dữ tợn, ý định lần nữa bỏ ra một đao. Đã biết Tần Phàm hư thật, lúc này đây hắn lộ ra càng có lòng tin rồi.

Bất quá vào lúc này, bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại, liền chứng kiến có một đạo thân ảnh màu đen từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào giữa hai người, chắn ở trước mặt Tần Phàm.

- Kỷ Huyền Nhi, nàng thành công đột phá đến Vô Tôn chi cảnh rồi hả?

Chứng kiến đạo thân ảnh này, hai con ngươi của Tần Phàm không khỏi sáng ngời, lập tức không chờ đối phương trả lời, hắn lập tức lặn nửa ngời xếp bằng, trong miệng nói ra: truyện copy từ

- Chỉ cần kiên trì nửa phút là đủ.

- Đạo tâm tình chi môn thứ ba chính là tuyệt vọng chi môn, cần nhân tài có ý chí vô đạo thập phần kiên định mới có thể đột phá, lúc này đây Kỷ Huyền Nhi hẳn là mượn chấp niệm báo thù phá tan, bất quá loại cửu hận này là động lực cũng là lực cản, hiện tại nàng mượn cái này thành Tôn, nếu như ngày sau không thể thành công báo thù, rất có thể sẽ cả đời không cách nào thành Thánh.

Trước khi nhắm mắt lại, Tần Phàm liếc nhìn đạo thân ảnh kia, trong nội tâm cuối cùng thầm nghĩ.

Kỳ thật hẳn cũng rất muốn biết thể lực tàn sát cả gia tộc Kỷ Huyền Nhi cùng thị trấn nhỏ kia, hẳn rất muốn giúp nữ tử đáng thương này.

Bất quá lúc này rõ ràng không phải thời điểm nghĩ cái này, hẳn phải nhanh khôi phục thương thế của mình!

Nếu không, hẳn ở trên tay Tần Thiên Hoàn cũng sống sót, nhưng cuối cùng nếu như chết ở trên tay vô danh tiểu tốt trước mắt kia, vậy thì thật là chết không nhắm mắt rồi.

Tần Phàm biết rõ Kỷ Huyền Nhi tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo, nếu so với Võ Tôn bình thường cường hơn rất nhiều, nhưng dù sao nàng chỉ là vừa đột phá đến Võ Tôn chi cảnh, mà trung niên nam tử trước mặt kia chính là Lục cấp Võ Tôn, cho nên Tần Phàm không bắt buộc Kỷ Huyền Nhi có thể đả bại đối phương, chỉ là truyền âm bảo đối phương kéo dài nửa phút.

Chỉ cần cố gắng nhìn qua trong khoảng thời gian này, thương thế của hẳn liền có thể khôi phục một ít, đến lúc đó một gã Lục cấp Võ Tôn này đối với hẳn mà nói đã không coi là cái gì.

Nhưng vào lúc này Kỷ Huyền Nhi lại không nói gì, chỉ là ánh mắt lạnh lùng nhìn tên Lục cấp Võ Tôn trước mắt kia, sau khi đột phá đến Võ Tôn chi cảnh, tại trên người của nàng, có một loại khí chất kỳ quái, để cho người cảm giác vô cùng thần bí.

- Cô gái này chỉ sợ cũng chỉ là hai mươi tuổi mà thôi, vậy mà cũng đã đột phá đến Võ Tôn chi cảnh rồi? Lúc nào Võ Tôn chi cảnh trở nên dễ dàng đột phá như vậy, vốn là cái Kỳ Tích Chi Tử này, cái này... chẳng lẽ là Kỳ Tích Chi Nữ sao?

Trung niên Võ Tôn đối diện kia, sau khi nhìn thấy Kỷ Huyền Nhi, trong lòng cũng có một loại rung động.

- Người là ai?

Mà lập tức hai mắt của hẳn không khỏi có chút ngưng tụ, lông mày cũng nhíu lại. Hẳn vốn cho rằng vừa rồi người đột phá Võ Tôn chi cảnh sẽ là trưởng bối của Tần Phàm, nhưng như thế nào cũng không nghĩ ra vậy mà sẽ là một nữ tử trẻ tuổi như vậy!

Điều này đại biểu lấy lại là một yêu nghiệt sinh ra đời rồi!

Mà một siêu cấp thiên tài như vậy, hơn nữa còn là một nữ tử, trước kia cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua, cái này làm cho trong lòng của hẳn càng cảm thấy quỷ dị.

Bất quá đối với câu hỏi của người này, Kỷ Huyền Nhi lại sắc mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, cũng không trả lời. Nàng vốn chính là loại tính cách này, dù là cùng Tần Phàm một chỗ cũng rất ít nói, ở trước mặt người xa lạ càng là cơ hồ không nói một lời.

- Hừ, cho dù người lại thiên tài thì như thế nào, bất quá là vừa mới đột phá đến Võ Tôn chi cảnh mà thôi! Ta một gã Lục cấp Võ Tôn chẳng lẽ còn sợ người?

Thấy Kỷ Huyền Nhi không có trả lời, trung niên Võ Tôn kia vào lúc này hừ lạnh một tiếng, sau đó dữ tợn cười nói:

- Ha ha, tốt, hai siêu cấp thiên tài đầy đủ khiếp sợ đại lục! Hai cái kỳ tích! Bất quá hôm nay đều phải chôn vùi ở trên tay của ta, từ nay về sau ta mới thật sự là kỳ tích!

Nhìn xem người này liêu lĩnh vui vẻ, Kỷ Huyền Nhi y nguyên chỉ là ánh mắt lạnh lùng, không có phản ứng chút nào, như là đang nhìn người nọ biểu diễn hài kịch. Ánh mắt như vậy, làm cho Lục cấp Võ Tôn thực lực không tệ kia cũng không khỏi có chút sợ hãi.

- Xú nha đầu, không cần giả vờ giả vịt rồi! Hãy chết đi cho ta!

Lập tức Vô Tôn cường giả này có chút xấu hổ thành nộ gầm lên giận dữ, trực tiếp giơ trường đao lên, ý định trước hết giết Kỷ Huyền Nhi, sau đó lại giết chết Tần Phàm.

Bất quá vào lúc này, hắn lại chứng kiến thân ảnh của nữ tử thần bí trước mắt kia lóe lên, dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi cực tốc hướng về chính mình!

Quý dị hơn chính là, hắn chứng kiến những nơi thân hình nữ tử này đi qua, trên đường vậy mà một bên là hỏa diễm bốc lên, một bên là băng tuyết ngưng kết, đỏ trắng hai loại nhan sắc, tựa hồ là muốn đem Thiên Địa tách ra hai nửa.

Hai chủng nguyên khí!

Vô Tôn cường giả này không khỏi kinh hãi lần nữa, hắn không thể tưởng được người nữ tử trước mắt này vậy mà cũng như Tần Phàm, chỉ là ở Vô Tôn chi cảnh liền có thể khống chế hai chủng bất đồng nguyên khí!

Một lạnh một nóng, cảm giác được hai loại nhiệt độ quý dị tới gần trước mặt, Vô Tôn cường giả này vội vàng bỏ ra một đao về phía trước, đao khí màu vàng cuộn cuộn, hóa thành cầu vồng, trực tiếp hướng về Kỷ Huyền Nhi chém tới.

Một đao đao khí này tuy là hắn tạm thời chém ra, nhưng Vô Tôn cường giả này tự tin là Vô Tôn bốn năm cấp cũng khó có thể tiếp được một đao kia của mình!

Cô gái trước mắt này, tuy thiên tài diễm diễm, tuổi còn trẻ đã trở thành Vô Tôn cường giả, nhưng dù sao chỉ là Vô Tôn cấp một mà thôi!

Hắn đoán chừng khẳng định là tiếp không được một đao này của mình.

- Vậy mà hai người đều là ở Vô Tôn chi cảnh liền nắm giữ hơn một loại nguyên khí, trên người của bọn hắn khẳng định có một ít bí pháp đặc thù, nếu như ta đạt được, thực lực của ta nhất định có thể phóng đại! Đều chết đi a!

847. Chương 857: Kỷ Huyền Nhi Cường Hãn. (2)

Chương 857: Kỷ Huyền Nhi cường hãn. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Nhìn xem đao khí màu vàng kia sắp chém giết thiên tài này, trên mặt trung niên nam nhân kia đã lộ ra dữ tợn mà cười đắc ý, giống như đã nghĩ tới tương lai mỹ hảo của mình.

Phanh!

Bất quá nhưng vào lúc này, chỉ thấy Kỷ Huyền Nhi bỗng nhiên song chưởng vỗ ra về phía trước, trên tay trái của nàng thiêu đốt lên Liệt Diễm màu đỏ thẫm, trên tay phải ngưng kết lấy Hàn Băng màu trắng, một thủy một hỏa, một lạnh một nóng, một trước một sau nghênh tiếp đao khí kim sắc cực lớn kia.

Sau một khắc, lực lượng lạnh như băng kia dĩ nhiên là trực tiếp đông cứng đao đao khí kia rồi!

Tuy đao khí cường hoành kia lập tức muốn phá tan băng khí ngưng kết này, nhưng lúc này, năng lượng nóng rực cũng tới đến, ngược lại thiêu đốt luôn cả Hàn Băng cùng đao khí màu vàng kia

Một lạnh một nóng, hai loại lực lượng cực hạn vào lúc này xảy ra phản ứng cực hạn, một loại lực lượng dung hợp khủng bố cực hạn bị kích phát ra, cuối cùng dĩ nhiên đánh tan hơn phân nửa một đao này của Lục cấp Vô Tôn!

Bất quá dù sao lực lượng của Lục cấp Vô Tôn so với nhất cấp Vô Tôn cường đại hơn nhiều lắm, tuy lạnh nóng cực hạn chỉ lực này nuốt sống hơn phân nửa lực lượng một đao kia, nhưng dư kinh vẫn chưa tiêu tán toàn bộ, một đao kia phá vỡ phong khóa, tiếp tục chém tới Kỷ Huyền Nhi.

PHỐC!

Kỷ Huyền Nhi ở cuối cùng còn định dùng Mộc hệ nguyên khí đi ngăn cản một đạo đao đao khí này, nhưng kết quả còn không có thành công, bị dư kinh một đạo đao khí kia trực tiếp oanh kích lên trên thân thể, nhện không được phun ra một ngụm máu tươi.

- Điều này sao có thể! Chỉ là Vô Tôn cấp một, dĩ nhiên cũng có thể đỡ nổi một đạo Lục cấp Vô Tôn của ta?

Sắc mặt tên Vô Tôn cường giả đối diện kia không khỏi khê biến, hắn biết rõ uy lực một đạo kia của mình, đây chính là ngay cả Vô Tôn bốn năm cấp cũng có thể chém giết, nhưng bây giờ chỉ là tạo thành vết thương nhẹ cho đối phương!

Hơn nữa nữ tử này hoàn toàn chính xác cũng là như Tần Phàm, chỉ là vừa đột phá đến Vô Tôn chi cảnh liền có thể khống chế đến ba loại nguyên khí bất đồng!

Nhất là phương thức quý dị dùng hai chủng lực lượng bất đồng ngăn cản công kích vừa rồi kia, càng làm cho hắn cảm thấy kinh ngạc không thôi.

- Cô gái này cùng Tần Phàm, thật sự đều là quá kinh khủng, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn sống sót, nếu không ngày sau ta tuyệt đối là ngăn cản không nổi bọn hắn báo thù!

Trong nội tâm Vô Tôn cường giả này nhắc lên sóng to gió lớn, nhưng trên tay cũng không dám có nửa điểm hàm hồ, thấy một kích giết không chết Kỷ Huyền Nhi, liền lần nữa giơ trường đao trong tay lên.

Lúc này đây hắn là ý định trực tiếp sử dụng vũ kỹ mạnh nhất của mình!

- Phệ Huyết Kim Đao!

Sắc mặt của hắn ngưng trọng, sau đó âm trầm quát khê một tiếng, vào lúc này tên Vô Tôn cường giả kia một đạo hướng về chỗ của Kỷ Huyền Nhi cùng Tần Phàm bổ tới.

Một đạo kia hắn cố ý lựa chọn tới gần phương hướng Tần Phàm, hắn chính là muốn để cho nữ tử này không cách nào né tránh!

Nếu như Kỷ Huyền Nhi tránh né, như vậy hắn liền trước hết giết Tần Phàm!

Nguyên khí chồn cuộn ở dưới đao thế của tên trung niên Vô Tôn cường giả dẫn dắt, như là có một dòng sông nguyên khí màu vàng từ trên trời giáng xuống, đao khí cực lớn Tê Thiên Liệt Địa, tựa hồ ngay cả ánh mặt trời cũng bị một đạo đao khí này thu nạp, những nơi đao khí đi qua, thôn phệ hết thấy!

Lúc này Kỷ Huyền Nhi đối mặt một đạo đao khí kia, đích thật là cảm thấy một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm, nhưng sắc mặt nàng lại y nguyên lạnh như băng, hai tay nhanh kết xuất một cái thủ ấn, hai chủng khí tức một lạnh một nóng bao phủ quần quanh lấy hai tay, một cái đồ án như là Lục Hợp bát quái ẩn ẩn hiển hiện ở bên trên.

Trong truyền thừa lạnh nóng chi đạo ghi lại năm đại sát chiêu, đây là đệ ngũ sát chiêu yếu nhất, cần Vô Tôn chi cảnh mới có thể sử dụng, hiện tại Kỷ Huyền Nhi chỉ là vừa đột phá không lâu, chỉ có thể miễn cưỡng thi triển.

Cảm nhận được 2 cỗ lực lượng lạnh nóng mãnh liệt xung đột trong cơ thể, sắc mặt của Kỷ Huyền Nhi cũng trở nên trắng bệch đi một tí, nhưng nàng vẫn kiên trì, sau đó ở thời điểm đao đao khí kim sắc sắp trảm đến, thủ ấn đột nhiên đẩy về phía trước!

Oanh!

Hai chủng lực lượng lạnh nóng cực hạn dung hợp, bộc phát ra một cỗ lực lượng vô cùng khủng bố, loại lực lượng này xuất hiện, làm cho nhiệt độ bốn phía cũng cực kỳ nhanh biến hóa, lạnh nóng luân chuyển tâm đó, để cho thân thể người cơ hồ khó có thể chịu đựng được.

Đối mặt ánh mắt kia của Tần Phàm, lúc này Kỷ Huyền Nhi lại lui về phía sau, hơi có chút không nỡ, cuối cùng tựa hồ có chút lưu luyến liếc nhìn người phía trước, trong miệng nhẹ giọng nói:

- Người... bảo trọng.

Nói xong, tiếp theo là thân hình lóe lên, trực tiếp hướng về phương xa chạy đi rồi.

- Kỷ Huyền Nhi...

Tần Phàm lên tiếng giữ lại, nhưng đối phương lại không có dừng lại. Hắn muốn đuổi theo, nhưng lại cảm giác thân thể có chút khó có thể chèo chống, cuối cùng nhất chỉ có thể buông tha cho.

Dưới trời chiều, sắc trời mịt mù, ánh nắng chiều trên đất, như là lạc hồng làm đẹp, trải qua một hồi đại chiến, phía trên bình nguyên bữa bộn, lúc này lộ ra có chút hoang vu, lại có chút phiền muộn.

Nữ tử một thân y phục dạ hành kia, cứ như vậy dần dần từng bước đi đến, dần dần biến mất trong tầm mắt.

- Nàng tại sao phải quật cường như vậy.

Tần Phàm nhìn xem thân ảnh động lòng người kia dần dần đi xa, tâm tình không khỏi có chút cô đơn, trong miệng nhẹ nhàng thở dài nói ra. Lúc này đây gặp lại nữ tử này, không thể tưởng được rồi lại vội vàng chia tay.

Từ trong lời nói của Kỷ Huyền Nhi, hắn có thể phỏng đoán đến gia tộc của cừu nhân kia nhất định là thập phần cường đại, nếu không nàng sẽ không kiêng kị như vậy.

Kỳ thật trong lòng của hắn ẩn ẩn có chút bận tâm về sau sẽ không còn được gặp lại khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, nội tâm ôn nhu kia, nữ tử bên ngoài quật cường nhưng lại để cho người không khỏi sinh lòng thương tiếc.

Bất quá lúc này đây, hắn cũng có chuyện cần làm của mình, hắn cũng không thể tốn quá nhiều thời gian đi truy tầm sự tình của Kỷ Huyền Nhi. truyện copy từ

Cho nên hắn là ý định trước tìm được viên ma chủng thứ tư, tăng lên thực lực của mình, như vậy ngày sau muốn đi trợ giúp Kỷ Huyền Nhi, hắn cũng có lực lượng một chút.

- Nàng phải chờ ta...

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn phương xa, trong miệng thì thào nói.

Sau khi Kỷ Huyền Nhi rời khỏi, Tần Phàm thu thập chiến trường một lần.

Lúc này đây người xem cuộc chiến, không một ai may mắn thoát khỏi, di sản lưu lại trên đất kia ngược lại là đầy đủ kinh người, mười mấy cái trử vật giới chỉ, để cho Tần Phàm thu hoạch tương đối khá, Linh Dược, vũ kỹ, linh đan có rất nhiều, trang bị vũ khí cũng là không ít.

- Đại Ly Quốc này không hổ là đại quốc trên Vũ Thiên đại lục, không chỉ có cường giả rất nhiều, hơn nữa những cường giả này rõ ràng so với Đại Càn Quốc chúng ta giàu có hơn rất nhiều.

Sau khi Tần Phàm thu tất cả trử vật giới chỉ, chỉ là tùy tiện quét một lần cũng không khỏi sợ hãi than nói.

Hắn biết rõ, bên trong tám quốc gia trên Vũ Thiên đại lục, quốc lực của Đại Ly Quốc cùng Đại Chấn Quốc là xếp hạng trước nhất, cường giả cũng là tối đa, mà Đại Càn Quốc của hắn, quốc lực cùng số lượng cường giả đều cơ hồ là sắp xếp ở hạng chót.

Ở bên trong Đại Càn Quốc, bên trong một ít Chân Vũ thể gia cấp thấp thậm chí ngay cả Linh Vũ Sư cũng không có, ở bên trong cường quốc như Đại Ly Quốc này, là không thể nào tồn tại, tất cả Chân Vũ thể gia đều có Linh Vũ Sư, thậm chí trong một ít Chân Vũ thể gia sáu bảy cấp cũng đã có Võ Tôn cường giả.

Ở trong Đại Ly quốc, số lượng Chân Vũ thể gia so với Đại Càn Quốc thì nhiều hơn vài lần, bởi như vậy, có được số lượng cường giả tự nhiên cũng là nhiều hơn rất nhiều, thậm chí là ở bên trong một ít tán tu không phải Chân Vũ thể gia, tồn tại Võ Tôn cường giả cũng là không ít.

Đương nhiên, nói như vậy, bên trong tán tu là không có Võ Thánh cấp cường giả, bởi vì số lượng Võ Thánh cực nhỏ, hơn nữa thập phần khó tu luyện tới, cho nên mỗi khi xuất hiện một Võ Thánh, Chân Vũ thánh điện sẽ trực tiếp ban cho gia tộc kia danh xưng Chân Vũ thế gia, nhưng mà gia tộc của Võ Thánh cường giả kia đã bị tiêu diệt, hoặc hẳn căn bản không có gia tộc, không có tộc nhân, cho nên kia cũng chỉ là một cái danh xưng.

Nếu bàn về Võ Tôn Cấp cường giả, thì Đại Chấn Quốc võ uy hưng thịnh nhiều hơn một chút, nhưng nếu luận số lượng siêu cấp cường giả, so về quốc lực thì Đại Ly Quốc còn mạnh hơn Đại Chấn Quốc.

Ở quốc gia này, không chỉ có Vân Phi Dương được xưng là Vũ Thiên đại lục đệ nhất thiên tài, hơn nữa Võ Thánh mạnh nhất xưng là Kim Dương Võ Thánh Hồng Sơn, cũng là ở Đại Ly Quốc.

Hồng Sơn này, cũng là Kim Dương Võ Thánh, nghe nói đã cách siêu thoát Võ Thánh chi cảnh chỉ có một bước ngắn, danh xưng Võ Thánh mạnh nhất của hắn đã ở bên trên Vũ Thiên đại lục giữ vững vài thập niên, trong đó người khiêu chiến không ít, nhưng không một ai có thể rung chuyển địa vị của hắn.

850. Chương 860: Đại Ly Quốc.

Chương 860: Đại Ly Quốc.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’”)

Ở Đại Ly quốc, nghe nói ở thời xa xưa cũng là địa phương cường giả tối đa, ở chỗ này còn có rất nhiều Viễn Cổ mật địa, thường thường có người đến quốc gia này tầm bảo thám hiểm, cho nên không chỉ có là cường giả bốn quốc, ở chỗ này cũng thường thường có thể chứng kiến cường giả nước khác.

Ở chỗ này, còn có võ đạo quán so với Đại Càn Quốc thì nhiều hơn rất nhiều, võ đạo học viện, võ phong cực kỳ thịnh hành, có thể nói là một Thánh Địa võ học, người đường xa mà đến học cũng là vô số.

Màn đêm chậm rãi rơi xuống, sau khi Tần Phàm thu hồi tất cả trữ vật giới chỉ liền nhanh chóng rời đi nơi đây.

Bên trên Vũ Thiên đại lục có một quy củ bất thành văn, như cường giả tranh đấu chết tại dã ngoại, gia tộc kia bình thường sẽ không quá mức miệt mài theo đuổi.

Bởi vì trên Vũ Thiên đại lục võ phong vốn cường thịnh, các loại tranh đoạt đều cực kỳ thông thường, đặc biệt là trong đoạt bảo, cướp đoạt, mật địa,... đều là sinh tử tự gánh vác.

Mỗi một cường giả, nếu không phải trải qua rất nhiều sinh tử, sẽ không có khả năng đi đến võ đạo đỉnh phong.

Đương nhiên, cũng có gia tộc bởi vì chết là tộc nhân so sánh hạch tâm cùng trọng yếu, đặc biệt là ruột thịt của siêu cấp cường giả, bọn họ nổi giận truy sát cũng nói không chừng.

Dù sao hiện tại Tần Phàm cũng rất không thoải mái, trong những cường giả này có bộ phận vốn là hướng về phía nguyên hạch của Kỳ Huyền Nhi mà đến, không có hảo ý, mà một ít bởi vì muốn tham gia náo nhiệt mà đến lại bị Tần Thiên Hoành ngộ sát cũng cùng hắn quan hệ không lớn.

- Tòa thành trì này hình như tên là Đại Sở Thành, ở Đại Ly Quốc mà nói coi như là một tòa Đại Thành.

Đã qua một đoạn đường, Tần Phàm thấy chân trời xa xa có tòa Đại Thành nguy nga, quy mô tòa thành thị này, là so với Đại Càn Quốc Càn Kinh hẳn, cũng là không sai biệt nhiều rồi.

Lúc này trong Đại Thành đã là đèn đuốc sáng trưng, nhưng khí thế lại như mặt trời ban trưa, như là một cự nhân, một đầu Cự Thú, ở dưới bóng đêm, để cho người dễ dàng sinh ra một cảm giác tự hành hổ thẹn, tự giác nhỏ bé.

Trong nội tâm Tần Phàm cũng hơi có chút rung động, nhưng rất nhanh liền điều tiết tâm tình của mình, trực tiếp đi vào bên trong Đại Sở Thành này.

Ở trên đường cái Đại Sở Thành, cảm giác sâu sắc võ phong của Đại Ly Quốc này thịnh hành, ở trong Đại Càn Quốc, Linh Vũ Sư cấp cao thủ có thể được xưng tụng một phương cường giả, thậm chí với tư cách tộc trưởng cơ hồ có thể nói là tùy ý có thể thấy được, trong một ít kiến trúc bên đường, cũng thường thường có thể cảm giác được khí tức cường đại của Võ Tôn cường giả.

Chỉ nhìn thoáng qua, Tần Phàm có thể biết rõ tổng hợp quốc lực của Đại Ly Quốc này đích thật so với Đại Càn Quốc thì hiệu thắng hơn nhiều lắm. Dù là Hỗn Loạn Chi Địa như Càn Khôn Đái cũng không có nhiều Linh Vũ Sư như vậy. (.

Càng làm cho Tần Phàm kinh ngạc chính là, ở bên trong Đại Ly Quốc, những cường giả này muốn lộ ra tuổi trẻ hóa, thiên tài hóa hơn rất nhiều!

Ở bên trong Đại Càn Quốc, nhớ ngày đó thời điểm tham gia buổi lễ Triều Thánh, đám người Thái Hiên, Tần Hạo Dương chưa đủ hai mươi tuổi liền trở thành Tiên Thiên Võ sư ba bốn cấp, ở bên trong Đại Ly Quốc cũng không ít gặp!

Nghe nói ở bên trong Đại Ly Quốc, như Vân Phi Dương Vân Phi Hồng, trước hai mươi tuổi trở thành Linh Vũ Sư, cơ hồ mỗi một năm đều sinh ra một hai cái.

Còn chân chính kéo ra chênh lệch, là một đoạn từ Linh Sư đến Võ Tôn chi cảnh này, nếu ở trước 30 tuổi trở thành Võ Tôn, như vậy liền có thể được coi là siêu cấp thiên tài, được xưng là Đại Ly Quốc chi quang.

- Đại Ly Quốc này thật đúng là đủ biến thái.

Tần Phàm đi trên đường cái, cảm giác được từng đạo khí tức cường giả kia, trong nội tâm không khỏi âm thầm sợ hãi thán phục.

- Chỉ là không biết trong Đại Sở thành này, có Võ Thánh cường giả hay không? Nhưng mà cho dù có, những Võ Thánh cấp cường giả này đều hoàn toàn ẩn tàng khí tức, ta phát hiện không được.

Bất quá hần ngược lại là không có phát hiện khí tức của Võ Thánh cấp cường giả.

Hần từ chỗ Cổ Mặc biết được; Võ Thánh cấp siêu cấp cường giả này, một ít sơ cấp Võ Thánh thì khá tốt, còn có thể miễn cưỡng ở giai đoạn Võ Tôn có thể chứng kiến chênh lệch, nếu là một ít Võ Thánh trung cao cấp, đó là thực lực căn bản không phải hần một Lục cấp Võ Tôn có thể đoán chừng!

Ở Võ Thánh chi cảnh, mỗi một cấp chênh lệch so với Võ Tôn chi cảnh còn muốn lớn hơn rất nhiều, Võ Thánh cũng như ở những cảnh giới khác, có chính cấp ba giai đoạn.

Một hai ba cấp là sơ cấp Võ Thánh, bốn năm sáu cấp là trung cấp Võ Thánh, bảy tám chín là cao cấp Võ Thánh.

Tuy đều là Võ Thánh, nhưng nếu sơ trung cấp so sánh với cao cấp Võ Thánh, đặc biệt là cửu cấp Võ Thánh, có thể nói là kém cách xa vạn dặm cũng không đủ.

Sau đó, Tần Phàm liền ở trong Đại Sở thành tìm một khách điểm ở lại.

Không thể không nói, trong Đại Ly quốc này lưu lượng người thật lớn, khách điểm của Đại Sở Thành cơ hồ là chật ních, hơn nữa giá cả đắt đỏ, đối với khách không phải người của Đại Ly Quốc còn thu phí thêm vào, người trong Đại Ly quốc này cảm giác tự hào cùng vinh dự là đại quốc rất mạnh.

Tiến vào trong khách sạn, Tần Phàm bắt đầu so sánh cẩn thận, sửa sang lại thu hoạch hôm nay.

Mười mấy trữ vật giới chỉ của cường giả ah! Hơn nữa trong đó bảy tám cái là của Võ Tôn cường giả đấy!

Trong đó cất giữ thập phần phong phú, mà đối với một Luyện Đan Sư như hần mà nói, cảm thấy hứng thú nhất tự nhiên là Linh Dược, mà chỉ là phương diện Linh Dược, Tần Phàm liền phát hiện rất nhiều loại trước kia một mực đang tìm, nhưng không có tìm được.

- Ô? Thiên Đông Thảo?

Thời điểm xem xét trừ vật giới chỉ của một Võ Tôn cường giả, Tần Phàm bỗng nhiên trông thấy một cây Linh Dược khắp cả người óng ánh sáng long lanh, thậm chí cành lá cũng như là ngọc tủy, làm cho thần sắc của hắn khẽ động, sau đó liền cuồng hỉ .

- Đích thật là Thiên Đông Thảo thập phần hiếm thấy! Thiên Đông Thảo chỉ sinh trưởng ở trong hàn thiên gió tuyết, coi như là sau khi hái về, còn phải để trong hộp hàn ngọc mới có thể bảo tồn, không thể tưởng được thật sự để cho ta tìm được!

Tần Phàm tinh tế quan sát cây Linh Dược này một phen, cuối cùng xác nhận xuống.

Thiên Đông Thảo chính là một trong những chủ tài liệu luyện chế Thiên Nguyên Đan, ở lúc mới bắt đầu, Tần Phàm cũng là bởi vì tạm thời tìm không thấy Thiên Đông Thảo, mà dùng dược liệu khác thay thế, nhưng như thế sẽ giảm xuống dược hiệu của Thiên Nguyên Đan, cho nên hắn mới không có đi luyện chế khóa Thiên Nguyên Đan kia, để tránh lãng phí một khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch.

Nếu không phải như thế, lúc trước nếu là có một khóa Thiên Nguyên Đan này, hắn chưa chắc sẽ bị Tần Thiên Hoành bức đến hoàn cảnh kia, còn kém chút nữa mất cả tánh mạng.

- Đã có Thiên Đông Thảo, dược hiệu của Thiên Nguyên Đan ít nhất là tăng lên một tầng a!

851. Chương 861: Đối Thoại Lôi Thần. (1)

Chương 861: Đối thoại Lôi Thần. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm vui vẻ nói, Thiên Nguyên Đan chính là đan dược có thể để cho hắn tạm thời tăng thực lực lên, nếu có Thiên Đông Thảo, thậm chí công hiệu có thể đạt tới một tình trạng nghịch thiên!

Ở bên trong Võ Tôn chi cảnh, Tôn Long Đan có thể tạm thời đề thăng một cấp đã xem như đan dược thập phần cực phẩm, dù sao ở Võ Tôn chi cảnh, muốn tăng thực lực lên vốn rất khó, lực khống chế nguyên khí nhiều hơn phương viên 100m đã là có thể tăng lên không ít!

Tôn Long đan này ở toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng chưa hẳn có bao nhiêu người có thể luyện chế ra được!

Nhưng dù là đan dược lợi hại như Tôn Long Đan, so sánh với Thiên Nguyên Đan này lại lộ ra thua kém không ít!

Tôn Long Đan có thể làm cho Võ Tôn cường không lượng nguyên khí nhiều hơn phương viên 100m, mà Thiên Nguyên Đan này không chỉ ít nhất có thể tăng lên phương viên 300m, lại có thể làm cho cường độ nguyên khí bản tức của người dùng tăng lên không ít! Sau khi dược hiệu tán đi, còn sẽ có một ít dược lực lưu lại, đối với người dùng có ích khá lớn.

Mà có Thiên Đông Thảo luyện chế Thiên Nguyên Đan, chất lượng càng sẽ tăng lên một tầng!

Tóm lại, có thể nói như vậy, nếu như phục dụng Thiên Nguyên Đan, cái này ý nghĩa Tần Phàm vô luận là ở phạm vi khống chế nguyên khí hay là cường độ trong phạm vi nguyên khí đều sẽ có tăng lên rất lớn, tùy theo mà đến, dĩ nhiên là uy lực vũ kỹ cùng lực công kích cũng tăng lên trên phạm vi lớn.

- Nếu ở lúc luyện chế Thiên Nguyên Đan gia nhập Thiên Đông Thảo, chỉ sợ có thể để cho ta từ hiện tại khống chế phạm vi nguyên khí phương viên hơn 600m, trực tiếp tăng lên tới phương viên ngàn mét trở lên a!

Nghĩ đến hiệu quả của Thiên Nguyên Đan, Tần Phàm cũng không khỏi kích động không thôi.

Đã có Thiên Nguyên Đan này, hắn chẳng khác gì là trực tiếp có thể tăng lên tới cảnh giới nửa bước Võ Thánh! Mà hắn ở Lục cấp Võ Tôn đã có thể so sánh với nửa bước Võ Thánh, nếu tăng lên tới nửa bước Võ Thánh, chỉ sợ là sơ cấp Võ Thánh hắn cũng dám đấu một trận rồi!

Đương nhiên, cái này cũng chỉ là tạm thời tăng lên mà thôi!

Bất quá cái này cũng có thể để cho hắn vào lúc này đi Cửu Long cốc một chuyến, nhiều hơn rất nhiều năm chắc.

- Đáng tiếc chỉ có một khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch, chỉ sợ ta chỉ có thể luyện chế một quả, tối đa hai quả Thiên Nguyên Đan.

Tần Phàm cũng có chút âm thầm tiếc hận, Thiên Đông Thảo ngược lại là đầy đủ, nhưng Bát cấp Yêu Tinh Hạch không đủ.

Sau đó, Tần Phàm liền chuẩn bị bắt đầu luyện chế đan dược, bất quá bởi vì luyện chế Thiên Nguyên Đan quá mức gian nan cùng trọng yếu, hắn không dám ngay từ đầu liền trực tiếp luyện chế, ý định là trước luyện chế một ít đan dược khác tìm xem trạng thái.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn, rót linh!

Tần Phàm luyện chế một khóa Tôn Long Đan, dù sao đây cũng là đan dược tăng thực lực lên, lần này thu thập cũng có không thiếu tài liệu, có thể luyện chế nhiều một ít đồ dự bị cũng tốt.

Nhưng ngay lúc này, đột nhiên...

PHỐC!

Thanh âm thanh thúy nhưng rất nhỏ bỗng nhiên vang lên trong phòng, sau đó Tần Phàm kinh ngạc phát hiện, đan khí ở phía trên linh đan vào lúc này lại bắt đầu rất nhanh rút đi!

- Cái này...

Trông thấy tình huống quen thuộc này, Tần Phàm không khỏi là trong khoảng thời gian ngắn sửng sốt

Cái đó và lúc trước thời điểm Cổ Mặc vừa mới xuất hiện đồng dạng, khi đó, hắn vất vả luyện chế ra Đan khí Linh Đan, là bị Cổ Mặc khi đó còn là linh hồn thể hút đi toàn bộ!

Cái này cũng làm cho hắn ở trong một thời gian thật dài không thể luyện chế được linh đan, chỉ có thể luyện chế linh hoàn mà thôi!

Nhưng hiện tại Cổ Mặc rõ ràng đã không ở bên người rồi, đan khí này như thế nào còn có thể bị hút đi?

Chứng kiến sự tình quỷ dị này tái xuất hiện, lông mày của Tần Phàm chăm chú nhíu lại, bất quá cũng may hắn không phải ngay từ đầu luyện chế Thiên Nguyên Đan kia, nếu không cứ như vậy lãng phí một khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch duy nhất kia, hắn có thể sẽ bị tức đến thổ huyết.

- Chẳng lẽ đan khí này cũng là bị hút đi rồi hả?

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm chuyển động, ánh mắt của hắn thời gian dần qua đã rơi vào trên mu bàn tay phải của mình, chỗ đó có hình xăm Lôi Viêm màu tím, lúc này nó đang tản ra một loại hào quang thần bí nhàn nhạt.

Nghịch Thần Giả Lôi Thần!

Tần Phàm vẫn chưa quên trên mu bàn tay của mình, có thể là cất dấu linh hồn khủng bố này!

Tuy theo như lời của Thú Thần nói, Lôi Thần này chỉ còn lại một đám tàn hồn, một đám tàn hồn này đối với tồn tại như Thú Thần mà nói đương nhiên là không có ý nghĩa, nhưng đối với Tần Phàm mà nói vẫn là lộ ra thập phần đáng sợ!

Hắn còn nhớ rõ trước đó vài ngày, một đạo thiểm điện đánh lui Tần Thiên Hoành kia, hắn biết rõ kia hắn là Lôi Thần xuất thủ.

Vậy cũng ý nghĩa, Lôi Thần này đã bắt đầu thức tỉnh, như vậy hiện tại thu nạp đan khí cũng là rất có thể! Bởi vì theo như lời Cổ Mặc, đan khí này đối với linh hồn thể sẽ rất có lợi khôi phục.

Lôi Thần này thu nạp đan khí để khôi phục lực lượng của mình!

Nghĩ đến khả năng này, trong lòng của Tần Phàm không khỏi có chút nghiêm nghị, hiện tại Lôi Thần này còn lại một đám tàn hồn, nhưng thực lực đã là tương đối khủng bố rồi, nếu để cho hắn khôi phục lại thực lực, đến lúc đó hắn như thế nào còn có thể áp chế được!

Nhìn xem hình xăm Lôi Viêm màu tím đẹp đẽ kia, trong nội tâm Tần Phàm không ngừng xoay chuyển các ý niệm, sắc mặt cũng dần dần có chút ngưng trọng.

Vì vậy, ở trong phòng khách sạn liền một mảnh yên tĩnh lại.

Đã qua hồi lâu, tựa hồ Tần Phàm là hạ quyết tâm, sau đó sau một khắc, bỗng nhiên hai con ngươi của hắn ngưng tụ, đem tinh thần của mình ngưng tụ thành một nhúm, trực tiếp xâm nhập vào bên trong hình xăm Lôi Viêm màu tím kia.

Kỳ thật lúc trước Tần Phàm cũng từng thử qua như vậy, nhưng không có thành công, tinh thần lực của hắn tựa hồ là bị cái gì đó cản trở ở bên ngoài, không có thể vọt vào bên trong hình xăm Lôi Viêm màu tím kia.

Oanh!

Bất quá lúc này đây, có lẽ là bởi vì tàn hồn của Lôi Thần này đang hấp thu đan khí, tất cả ngăn cản đã bị cởi mở, tinh thần lực của Tần Phàm không có bị bao nhiêu ngăn cản, liền trực tiếp tiến nhập vào trong một không gian đặc thù.

Không gian thuộc về hình xăm Lôi Viêm màu tím kia!

Mà cũng trong nháy mắt hắn tiến vào này, hắn cảm giác được tinh thần lực của mình phảng phất giống như nhận được một chút kích thích, một cảm giác tê liệt như là đang có thân thể, làm cho hắn trở nên càng thêm cẩn thận.

Sau đó, tinh thần lực của Tần Phàm ở trong không gian Tử Viêm, thời gian dần qua ngưng kết thành hình người, sau đó mở to mắt, đột nhiên liền nhìn thấy ở trước mắt xuất hiện một tòa cung điện Lôi Đình nguy nga cực lớn.

Lôi Thần miếu!

Tần Phàm liếc mắt liền nhận ra tòa cung trên cực lớn do bốn lõi đẳng kiến thành, xung quanh có điện xà cực lớn lao nhanh, thanh âm dòng điện xì xì rung động, đúng là Lôi Thần miếu mà lúc trước bị thu nạp tiến vào trong không gian hình xăm Lôi Viêm màu tím.

852. Chương 862: Đối Thoại Lôi Thần. (2)

Chương 862: Đối thoại Lôi Thần. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

Sau đó ánh mắt của hắn lại di động, rất nhanh ở trước Lôi Thần miếu nhìn thấy được một đại ấn màu đỏ thẫm chỉ lên trời, đúng là Phiến Thiên Ấn ban đầu ở trong kho hàng Đại Phong thành, bị không gian hình xăm Lôi Viêm màu tím thu nạp.

- Những vật này quả nhiên đều ở bên trong.

Trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm.

Đã đến lúc này, hắn càng thêm khẳng định Nghịch Thần Giả Lôi Thần này tồn tại.

- Lôi Thần tiên bối, mời đi ra gặp mặt.

Sau một khắc, Tần Phàm hít sâu một hơi nhìn xem cửa vào Lôi Thần miếu tĩnh mịch kia, trong miệng trầm giọng kêu lên, thanh âm ung dung, dương dương tự đắc quanh quẩn trong toàn bộ không gian.

Nhưng đã qua hồi lâu, hắc cũng không có được đáp lại.

- Lôi Thần tiên bối, nếu như người đi ra gặp mặt, chúng ta còn có chỗ trống thương lượng, nhưng nếu như người lại kiên trì như thế, chỉ sợ vẫn bối sẽ sử dụng thủ đoạn phi thường rồi.

Thấy vậy, vào lúc này sắc mặt Tần Phàm âm trầm nói.

Lại một lát sau.

- Hừ, nhân loại tiểu tử, người muốn sử dụng thủ đoạn phi thường như thế nào.

Rốt cục, một thanh âm đậm đặc, hừ lạnh một tiếng, mang theo một cỗ Vô Thượng uy nghiêm từ bên trong Lôi Thần Điện truyền đi ra, mang theo một loại uy áp cường đại, tựa hồ muốn tinh thần cùng thân thể của Tần Phàm trực tiếp tách ra .

- Lôi Thần tiên bối, nên biết ta là một gã Luyện Đan Sư.

Lúc này Tần Phàm lại lộ ra thập phần trấn định, đối mặt uy áp cường đại như là thần uy kia, hắc lại không chút sợ hãi.

Hắn ngay cả Thú Thần là Chân Thần cũng đã bá kiến một lần, tuy nhìn thấy chỉ là một cái hình chiếu, nhưng nếu so với tàn hồn của Nghịch Thần Giả này thì mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần, cho nên hôm nay tự nhiên là sẽ không sinh ra tâm mang sợ hãi.

Mà hắc đối với thuyết pháp của Nghịch Thần Giả Lôi Thần này, kỳ thật cũng có chút ít chẳng thêm bớt, tuy hắc đã từng cách Chân Thần kém một bước, nhưng y nguyên cũng vẫn chỉ là một gã nhân loại mà thôi, còn dám dùng loại ngữ khí này nói chuyện với mình.

- Đúng vậy, bản thân hoàn toàn chính xác cũng có chút không thể tưởng được, người tuổi còn trẻ vậy mà đã là một gã Luyện Đan Sư, bất quá thì tính sao, có thể cống hiến cho bốn thần, kính dâng tín ngưỡng của người, vinh quang của người!

- Về sau người phải luyện chế linh đan nhiều hơn nữa để cung cấp cho bản thân khôi phục thực lực đỉnh phong, ngày sau nếu như ta thành Thần, người chính là thuộc hạ của Thần ta!

Thanh âm cao ngạo của Lôi Thần lần nữa từ bên trong truyền đến, bất quá lại vẫn chưa trông thấy thân ảnh của hắc.

- Cống hiến? Vinh quang? Thuộc thần?

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi cười lạnh, sau đó hắc bỗng nhiên ngẩng đầu lên, trong miệng tiếp tục nhàn nhạt nói:

- Giống như loại trạng thái hiện tại của Lôi Thần tiên bối này, cho dù có thể khôi phục trạng thái đỉnh phong, ta nghĩ ít nhất cũng cần trên trăm năm a.

- Đúng vậy, tuy tiểu tử nhân loại người luyện chế đan dược không tệ, nhưng nếu muốn cho Lôi Thần ta khôi phục đến tình trạng có thể chống lại Chân Vũ Thần cùng Thú Thần, hoàn toàn chính xác cần trên trăm năm thời gian mới được.

- Bất quá nhân loại tiểu tử, ta biết rõ người đã có được thực lực Vô Tôn Cấp, người tuyệt đối có thể có được 200 năm tuổi thọ. Từ giờ trở đi, người có thể tìm một địa phương, an tĩnh an toàn, toàn tâm toàn ý khôi phục thực lực cho bốn thần, đợi lúc bản thân trở lại, chính là ngày người thành Thần!

Thanh âm của Lôi Thần lần nữa truyền đến, cao ngạo vô cùng, cao cao tại thượng, hoàn toàn là giọng điệu một bộ Thần linh.

- Ha ha, ta đương nhiên có thể có được hai trăm tuổi thọ, nhưng tại sao ta phải dùng tất cả thời gian đến luyện đan cho người?

Vào lúc này Tần Phàm rốt cục nhìn không được cười lạnh ra tiếng, Lôi Thần này dĩ nhiên là muốn mình ẩn cư, không ngủ không nghỉ vì hắn luyện đan, điều này thật sự là si tâm vọng tưởng.

- Đây là cơ hội khó được nhất ngộ của ngươi, vậy mà ngươi không muốn!

Bên trong truyền đến thanh âm có chút nổi giận của Lôi Thần, như là Lôi Đình chấn động, chỉ điểm lấy trước mặt Tần Phàm bổ tới.

- Vậy sao? Cơ hội nhất ngộ khó được?

Tần Phàm tiếp tục cười lạnh nói:

- Lôi Thần, ta tôn xưng ngươi một tiếng tiên bối, nhưng ngươi cũng đừng nghĩ thực đã cho rằng ta phải vì ngươi làm trâu làm ngựa, ta tần tần khổ khổ luyện chế đan dược, dựa vào cái gì bị ngươi không công hút đi?

- Nhân loại tiểu tử, ngươi chớ không biết phân biệt! Trăm năm thời gian đổi cho ngươi một cơ hội thành Thần, ngươi vậy mà không muốn?

Lôi Thần lộ ra càng thêm nổi giận, thậm chí là cả tòa Lôi Thần miếu kia cũng nhận được ảnh hưởng, tia chớp sấm sét tràn ngập toàn bộ không gian.

- Nếu muốn thành Thần, ta tự nhiên sẽ tự mình tu luyện, không cần mượn nhờ lực lượng của ngươi.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt trả lời nói ra.

- Hừ, nhân loại tiểu tử, khẩu khí của ngươi rất lớn! Không có bản thân chỉ dẫn, bằng ngươi cũng muốn tự mình tu luyện thành thần?

Lôi Thần kia vào lúc này hừ lạnh một tiếng, Lôi Đình lần nữa đại tác.

- Nếu ta không thể thành thần, ngươi cũng không quá đáng là một gã Nghịch Thần Giả, dựa vào cái gì hứa hẹn để cho ta cũng có thể thành thần?

Ánh mắt của Tần Phàm bình tĩnh nhìn về phía Lôi Thần miếu, trong miệng chậm rãi nói ra.

- Ngươi là một người phạm tục, cũng muốn so sánh với bản thân? Lúc trước Bản thân đã cách Chân Thần chỉ có một bước ngắn, nếu không phải là Thú Thần kia âm hiểm ra tay trấn áp ta, hiện tại ta sớm đã là Chương Khổng Giả của Chân Vũ đại lục này rồi! Chỉ cần lúc này đây bản thân khôi phục thần lực, nhất định sẽ chém rụng Thú Thần cùng Chân Vũ Thần kia!

Lôi Thần kia tựa hồ có chút xấu hổ thành nộ, lộ ra có chút luống cuống.

- Ngây thơ.

Lúc này Tần Phàm có chút khinh thường nói:

- Sự hiện hữu của ngươi Thú Thần kỳ thật sớm đã biết rõ, bất quá hắn đã hoàn toàn không đặt ngươi ở trong mắt! Hắn có thể trấn áp ngươi một lần, dĩ nhiên là có thể trấn áp ngươi lần thứ hai, ngươi vĩnh viễn không có khả năng xoay người rồi!

- Nhân loại tiểu tử, ngươi dám xem thường bản thân!

Lúc này đây, Lôi Thần là nổi giận trước nay chưa có, tiếng hô cực lớn từ trong Lôi Thần miếu truyền ra, làm cho cái không gian này tựa hồ cũng bị đánh rách tả tơi.

Sau đó, một cái hư ảnh cực lớn khoảng chừng hơn mười trượng, rốt cục từ trong Lôi Thần miếu đột nhiên lao ra, bao khóa bên trong Lôi Đình tia chớp vô tận, phiêu phù ở giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống nhìn xem Tần Phàm.

Uy thế cực lớn như là Thái Sơn, trấn áp mà xuống, ngay cả không gian cũng cơ hồ muốn hoàn toàn sụp đổ.

- Chẳng lẽ ta nói được không đúng sao? Lôi Thần tiên bối?

Vào lúc này Tần Phàm ngang nhiên đứng tại nguyên chỗ, bình tĩnh ngẩng đầu nhìn hư ảnh cực lớn được bao khóa trong tia chớp kia, trong miệng trấn định nói.

- Nhân loại tiểu tử ngu xuẩn, hiện tại Thú Thần cùng Chân Vũ Thần kia căn bản không có khả năng dùng chân thân hàng lâm Vũ Thiên đại lục, chỉ là bằng vào Thần chi hình chiếu nhỏ yếu kia, hửn làm sao có thể lần nữa trấn áp ta!

853. Chương 863: Trấn Áp Lôi Thần. (1)

Chương 863: Trấn áp Lôi Thần. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Lôi Thần kia trông thấy lúc này Tần Phàm y nguyên vẫn là tỉnh táo như thế, không khỏi là trong nội tâm kinh ngạc, hửn cũng không có đi công kích, chỉ là thanh âm trong miệng như là sấm sét quát.

- Chân Vũ Thần cùng Thú Thần cũng không thể dùng chân thân hàng lâm Vũ Thiên đại lục?

Lúc này hai mắt của Tần Phàm không khỏi sáng ngời, sau đó hửn tựa hồ là có chút trầm tư cúi đầu xuống, trong miệng nhẹ giọng nói:

- Cái này thật sự là một tin tức tốt.

- Người nói cái gì? Nhân loại tiểu tử, hiện tại người có bằng lòng quy y dưới trướng Lôi Thần ta hay không?

Thanh âm của Lôi Thần lần nữa từ trên truyền xuống dưới, tiếng sấm cuộn cuộn, phảng phất như là muốn trực tiếp trùng kích linh hồn con người.

- Quy y người? Hôm nay, ta ngược lại là muốn thử xem tư vị trảm Thần như thế nào!

Sau một khắc, khóe miệng của Tần Phàm lại giương lên, trong lúc đó khí thể bay thẳng đến chân trời, thân thể tinh thần hóa thân vạn tượng!

Lúc trước Tần Phàm trảm Nghịch thành Tôn, cũng đã làm được hóa thân vạn tượng.

Hôm nay, thần niệm hóa thân của hửn ở trong không gian Lôi Viêm màu tím, tinh thần ý chí đồng dạng có thể thẳng đến Thương Khung.

Từ khi trảm Nghịch thành Tôn, nhận thức của hửn đối với Thiên Địa quy tắc so với Vô Tôn bình thường thì cao hơn rất nhiều, dù là ở trong không gian đặc thù này, hửn cũng có thể khám phá vô căn cứ, chứng kiến Thiên Địa thực thực này tồn tại, đem tinh thần ý chí của mình khống chế ở trên nó.

Lúc này đây Tần Phàm là sớm có chuẩn bị, sau khi thân thể tinh thần hóa thân vạn tượng, Thủy Hỏa Thổ tam hệ ma chủng, Tam đại Ma Tôn dị tượng Kỳ Lân Chu Tước Huyền Vũ hiện ra ở phía sau của hửn, uy nghiêm cường đại, không thua Thần linh.

Vừa rồi Lôi Thần này đối với hửn đủ loại khí thể áp bách, vào lúc này không còn sót lại chút gì!

Kỳ thật cho tới bây giờ, hửn đã hoàn toàn không sợ Nghịch Thần Giả Lôi Thần này! Lôi Thần này đã gửi thân ở trong thân thể của mình, như vậy nhất định là ý lại mình, lúc này mới ở thời điểm Tần Thiên Hoàn hửn muốn giết chết mình, giúp mình ngăn cản một kích!

Như vậy coi như mình thật không phải là đối thủ của tàn hồn Lôi Thần này, hửn cũng tuyệt đối không dám như thế nào đối với mình, bởi vì chỉ cần mình vừa chết, thân thể rất nhanh sẽ mục nát, hửn cũng mất đi Kí Chủ gửi thân rồi, cuối cùng nhất cũng sẽ tan thành mây khói.

Lôi Thần này có dã tâm, hửn muốn trèo lên Thần vị, như vậy hửn nhất định là không chịu chôn vùi như vậy.

Hơn nữa linh hồn thể vốn chính là tinh thần ngưng kết mà thành, hiện tại tinh thần thân thể của Tần Phàm hóa thân vạn tượng, tuy khẳng định không có bì kịp được Lôi Thần ở thời kì đỉnh phong, nhưng tuyệt đối là mạnh hơn so với một đám tàn hồn của Lôi Thần này!

Nếu không đánh lại, đến lúc đó thần niệm trực tiếp rời khỏi không gian Lôi Viêm này là được, hẳn đoán chừng Lôi Thần này nhất định là không thể đơn giản ly khai không gian Lôi Viêm này đây.

- Tốt, không thể tưởng được tiểu tử nhân loại người vậy mà đã có thể thần niệm hóa thân vạn tượng, Thôn Thiên thực ! Người quả nhiên là tiềm lực vô cùng, trách không được dám ba hoa muốn tự mình tu luyện thành thần.

Quả nhiên, Lôi Thần kia trông thấy tinh thần thân thể của Tần Phàm dĩ nhiên là đột nhiên so với mình còn cao lớn hơn, cái này lại để cho trong nội tâm hẳn cũng không khỏi âm thầm khiếp sợ, lập tức trong miệng cũng không khỏi có chút hòa hoãn nói:

- Bất quá đáng tiếc người là dựa vào tàn hồn của Thượng Cổ Ma Tôn còn sót lại mới có thể tu luyện tới trình độ này, trên người của người vốn cũng đã để xuống ấn ký Nghịch Thần Giả, Chân Vũ Thần cùng Thú Thần này là không thể nào cho người thuận lợi thành thần, nếu người muốn thành thần, phải cùng bản thân hợp tác! Chỉ có bản thân mới có biện pháp cho người đột phá trấn áp của Chân Vũ Thần cùng Thú Thần!

Thân thể tinh thần vạn tượng của Tần Phàm vào lúc này từ trên cao nhìn xuống nhìn xem Lôi Thần, sau khi nghe được trong giọng nói của người kia có chút chịu thua, trong miệng hẳn không khỏi cười lạnh nói:

- Hợp tác? Vô điều kiện giúp người luyện chế đan dược trăm năm, vậy thì gọi là hợp tác sao?

- Nhân loại tiểu tử, người phải hiểu được, chỉ có chờ bản thân khôi phục thực lực, mới có thể đi chống cự hai bản Thần Chân Vũ Thần cùng Thú Thần này! Nếu không có ta, tất cả Nghịch Thần Giả đều sẽ là Quần Long Vô Thủ!

Nghe được Tần Phàm cười lạnh, lúc này Lôi Thần không khỏi lớn tiếng gầm thét nói ra.

- Ha ha, Lôi Thần, người cũng quá đề cao chính mình rồi! Hiện tại cách thời đại của người chỉ sợ đã là ngàn vạn năm đi qua, những năm gần đây, có bao nhiêu nhân vật thiên tài sinh ra đời, Nghịch Thần Giả sẽ bởi vì người mà Quần Long Vô Thủ sao? Không thể không nói, những năm gần đây người thật sự là có chút già nên hồ đồ rồi!

Khóe miệng của Tần Phàm cũng không nhịn được giương lên, có chút khinh thường nói:

- Hơn nữa ta có thể trở thành Nghịch Thần Giả hay không, cũng không phải người nói là được, cho dù một ngày kia ta cũng trở thành Nghịch Thần Giả, ta vẫn có tin tưởng của chính mình, ta sẽ bằng vào lực lượng của mình đạp vào đỉnh phong!

- Nhân loại tiểu tử, người chớ có quá mức can đảm, người lại không hợp tác, đừng trách hiện tại bản thân liền cắn nuốt linh hồn của người!

Nghe được Tần Phàm trào phúng, Lôi Thần phảng phất như bị kích thích, rốt cục vô cùng bạo nộ, Lôi Vân bao vây lấy thân hình hắn vào lúc này bắt đầu cuộn cuộn chấn động lấy, có thể biết rõ hắn đã đến một tình trạng giận không kiềm được.

- Thôn phệ ta? Ta đây ngược lại muốn hảo hảo nhìn xem người thôn phệ ta như thế nào!

Tần Phàm lần nữa là cười lạnh, sau đó vào lúc này trực tiếp nhắc lên thân thể vạn tượng của hắn, hung hăng một cước đạp về phía Lôi Thần.

Nếu Lôi Thần này có được năng lực thôn phệ mình, chỉ sợ là ban đầu ở trong Lôi Thần miếu kia đã làm như vậy rồi, nơi nào sẽ đợi đến lúc này!

Theo Cổ Mặc giới thiệu, một linh hồn muốn dung hợp một linh hồn khác, phải là thiên thời địa lợi nhân hoà phù hợp, sau đó còn có hai linh hồn tâm đó có liên hệ giống nhau mới được, hơn nữa tỷ lệ thành công đều là cực thấp, thấp đến cơ hồ có thể không cần tính!

Giống như lúc trước hắc hăng lâm Vũ Thiên đại lục, đoạt xá thay thế Tần Phàm nguyên lai kia, tỷ lệ thành công kia quả thực là thấp đến một phần ngàn vạn, cái này thậm chí làm cho Tần Phàm cũng không khỏi cảm thấy việc này có chút kì quái, cảm thấy là bên trong tối tăm có an bài gì đấy.

Càng làm cho hắc cảm giác quỷ dị chính là, bởi vì hai linh hồn dung hợp, kỳ thật lúc trước hắc là đánh mất bộ phận trí nhớ, tựa hồ có một đoạn trọng yếu bị hắc quên lãng, may mắn là toàn bộ trí nhớ về thuật luyện đan đều được bảo lưu lại.

Mà cho tới bây giờ, có một số việc ngay cả hắc cũng vẫn là không có cách nào giải thích rõ ràng.

Thật giống như hắc rõ ràng cảm giác được linh hồn khí tức của Tần Phàm nguyên lai đã tiêu tán toàn bộ, nhưng mà hôm nay cũng không biết có phải là còn bị hắc ảnh hưởng một ít hay không.

854. Chương 864: Trấn Áp Lôi Thần. (2)

Chương 864: Trấn áp Lôi Thần. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’’)•••’”)

Thí dụ như cảm giác của hắc đối với Tần Li, tuy là hắc đối với nữ tử hoàn mỹ này, cơ hồ là rất có hảo cảm, cũng có quyền luyện cùng yêu thương thật sâu, nhưng dù sao hai người bọn họ chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, hắc kỳ thật cũng không cách nào giải thích tình yêu ở giữa bọn hắc này, tại sao lại đến tình trạng như khắc cốt minh tâm, linh hồn gắn bó.

Thậm chí Tần Phàm có một loại cảm giác, nếu có một ngày hắc mất đi Tần Li, nhân sinh của hắc sẽ trở nên không còn có ý nghĩa, thậm chí không còn tồn tại.

Cho nên, nếu Lôi Thần này muốn đoạt xá Tần Phàm, như vậy nhất định phải thừa nhận lấy khả năng thật lớn thất bại, coi như là thành công rồi, còn có thể sẽ đánh mất trí nhớ, thậm chí y nguyên bị chính mình ảnh hưởng.

Hơn nữa, lúc trước thời điểm hắc và Tần Phàm nguyên lai dung hợp, người kia cơ hồ là không có phản kháng, cho nên mới dễ dàng hơn rất nhiều, hiện tại hắc có tinh thần ý chí chủ quan của mình, Lôi Thần này căn bản không có khả năng thuận lợi thành công!

Oanh!

Thân thể tinh thần vạn trượng của Tần Phàm từ trên trời giáng xuống, kỳ thật hắc chà đạp không phải bản thân Lôi Thần, mà là Thiên Địa quy tắc bên trong không gian này! Hắc đạp xuống một cước, chẳng khác gì là dùng Thiên Địa quy tắc trong không gian này trói buộc Lôi Thần!

- Ah...

Lôi Thần kia vào lúc này phát ra một tiếng gầm nhẹ phẫn nộ, hắc cảm giác được thân thể của mình bị một cổ Thiên Địa quy tắc một mực hạn chế lấy, để cho hắc căn bản không cách nào nhúc nhích.

- Nhân loại tiểu tử đáng giận, ngươi sẽ vì ngươi sở tác sở vi mà trả giá thật nhiều! Ngươi đừng tưởng rằng ngươi có thể không có sợ hãi! Hôm nay bản thần coi như là thiêu đốt linh hồn, cũng phải thôn phệ ngươi!

- Ngươi không nên coi bản thần đồng dạng như những người phạm tục như ngươi, chỉ cần trả một cái giá lớn, ta đồng dạng có thể thôn phệ ngươi! Cho dù lại ngủ say vạn năm, bản thần cũng muốn cho tiểu tử nhân loại ngươi biết rõ uy nghiêm của bản thần, là xâm phạm không được!

Trong miệng Lôi Thần kia lần nữa gào thét nói ra.

Sau đó liền thấy thân thể linh hồn của Lôi Thần kia vào lúc này đột nhiên tăng vọt, trực tiếp phá tan trói buộc của Tần Phàm, cũng là hóa thân vạn tượng, toàn thân ở dưới Lôi Bạo Lôi Vân quay chung quanh, hung thần ác sát, cái ý chí kia dữ dội, làm cho không gian đều chịu chấn động.

Bọn hắn ở giữa giao phong, không phải minh đao minh thương, mà là một loại giao phong đối với tại Thiên Địa quy tắc.

Cái không gian đặc thù này tuy là độc lập với Vũ Thiên đại lực, nhưng trên thực tế, cũng chỉ có thể là tuân hoàn theo Thiên Địa quy tắc của Vũ Thiên đại lực mà kiến thành.

Lúc trước Lôi Thần này hẳn là bằng vào một đạo Lôi Viêm khai thác đi ra ở bên trong, sau đó lại để cho đạo Lôi Viêm này bao vây lấy tàn hồn của hắn, thoát đi Thú Thần trấn áp.

Thân thể tinh thần càng lớn, có thể dung nạp Thiên Địa quy tắc càng nhiều, như vậy ở trong không gian này, khống chế chi lực sẽ càng lớn.

- Thiêu đốt linh hồn? Ha ha, Lôi Thần, người một đám tàn hồn này, lại thiêu đốt còn có thể còn lại cái gì?

Bất quá lúc này Tần Phàm lần nữa cười nói, hắn biết rõ linh hồn thể đích thật là có thể thông qua thiêu đốt chính mình đến lớn mạnh bản thân, bất quá cái giá phải trả đích thật là rất lớn.

- Nhân loại tiểu tử ngu xuẩn, bản thân chính là người đã có thần lực, người một tiểu tử phạm nhân, cũng dám cùng ta đánh nhau!

Lôi Bạo toàn thân của Lôi Thần kia chấn động lần nữa, tiếp theo hắn đưa tay vào ở chỗ sâu trong Lôi Thần miếu, bàn tay cực lớn nhấc lên đại ấn chỉ lên trời kia.

- Cái Phiên Thiên Ấn này tuy là hàng nhái, nhưng cũng là thần khí, có thể sử dụng linh hồn thể thao khống, cũng có thể trực tiếp đem linh hồn của người trấn áp xuống, bản thân phải cảm ơn người lúc trước phát hiện nó!

Nói xong, Lôi Thần trực tiếp giơ Phiên Thiên Ấn cực lớn kia lên, sau đó Phiên Thiên Ấn này đón gió mà lớn, lập tức biến thành một ngọn núi lớn nhỏ ngàn trượng, sau đó dưới sự thao túng của hắn, mạnh mẽ hướng về thân thể vạn tượng của Tần Phàm che đi.

- Lúc trước ta có thể khống chế Phiên Thiên Ấn này, nguyên lai là vì Lôi Thần?

Đến lúc này, Tần Phàm mới hiểu rõ ra, trách không được lúc trước chỉ có mình mới có thể điều khiển Phiên Thiên Ấn này lớn nhỏ, nguyên lai là Lôi Thần kia đem một tia thần lực thẩm thấu đi ra.

- Lôi Thần, người bây giờ cũng chỉ là còn lại một đám tàn hồn, người có thể có bao nhiêu thần lực? Người vẫn là chờ bị ta trấn áp a!

Tuy như thế, nhưng trên miệng Tần Phàm lại y nguyên lên tiếng nói ra, không có yếu đi khí thế chút nào.

Hắn không có Phiên Thiên Ấn, bất quá hắn có ba Ma Tôn dị tượng!

Ma Tôn chính là tồn tại thời xa xưa, thậm chí có thể chống lại Thần linh, bọn hắn khống chế đối với Thiên Địa quy tắc rất mạnh! Thậm chí chưa chắc sẽ bại bởi Thần linh!

Quay mắt về phía Phiên Thiên Ấn cực lớn che xuống kia, ba đầu Ma Tôn dị tượng ở sau lưng Tần Phàm, lúc này vạn chuyển quanh thân, giống như là lúc trước hắn trăm nghịch thành Tôn vậy, thân thể vạn tượng của hắn vào lúc này biến thành một thanh đao quy tắc khổng lồ.

Hiện tại so sánh với thời điểm trăm Nghịch thành Tôn lúc trước, vô luận là Ma Tôn dị tượng trải qua luyện hóa lần thứ hai, hay là thần niệm của bản thân Tần Phàm, cũng đều muốn cường đại hơn rất nhiều, cho nên thanh quy tắc chi đao này so với ức trước tự nhiên cũng cường hơn rất nhiều.

- Trấn áp cho ta!

Quy tắc chi đao này một khi chém ra, liền không ngừng tụ tập Thiên Địa quy tắc ở trong không gian này, từng đạo quy tắc như là dòng chảy, trực tiếp hướng về bản thể linh hồn của Lôi Thần chém tới.

Vốn là khôi phục nguyên lai hơn mười trượng lớn nhỏ, sau đó lại lần nhỏ đi nhỏ đi, cuối cùng biến thành một đoàn Lôi Vân thể tích chỉ có mấy mét.

Vào lúc này Tần Phàm lần nữa từ quy tắc chi đạo hóa thành thân thể tinh thần vạn trượng, sau đó bàn tay lớn chụp tới, đem Lôi Thần trao trong tay.

- Nhân loại tiểu tử, ngươi sẽ phải hối hận! Bản thân chính là đệ nhất nhân bên trong Nghịch Thần Giả, đã từng là người gần với Thần nhất, người đối với ta như vậy, sớm muộn có một ngày ngươi sẽ phải hối hận...

Vào lúc này Lôi Thần phát ra gào thét cuối cùng.

- Lôi Thần, không thể không nói, biểu hiện của ngươi hoàn toàn không giống một vị Thần! Ngươi quá không chịu nổi! Ngươi bây giờ, căn bản đã không có bất luận năng lực phản kháng gì, một Nghịch Thần Giả chỉ còn lại có một đám tàn hồn, ngay cả Thú Thần cũng không đem ngươi đặt ở trong mắt, ngươi còn dựa vào cái gì mà cao ngạo?

- Bất quá hiện tại ta cũng vẫn không có thể lực hoàn toàn tiêu diệt ngươi, liền đem ngươi trước mắt trấn áp ở trong Lôi Thần Miếu a!

Tần Phàm không chờ Lôi Thần nói xong, lúc này lắc đầu, lần nữa mở miệng nói. Sau đó quy tắc không ngừng trong tay hắn ngưng tụ lấy, trực tiếp đem Lôi Thần đặt ở trong Lôi Thần Miếu, không có nửa tiếng động.

Làm xong hết thảy, lại ở trong không gian Lôi Viêm nhìn thoáng qua, Tần Phàm liền đem thần niệm của mình lui về bản thể.

Trải qua lúc này đây, hắn cảm giác thần niệm của mình tựa hồ lại lớn mạnh hơn một ít. Kỳ thật từ thần niệm cường đại mà nói, hắn đã có thể so sánh với Vô Thánh cường giả.

- May mắn Lôi Thần này chỉ là còn lại một đám tàn hồn, vốn cũng đã không hoàn chỉnh, vô luận là năng lực hoặc là cường độ linh hồn, thậm chí tính cách, tâm tình cũng kém Lôi Thần lúc trước rất nhiều, nếu không ta cũng không thể dễ dàng trấn áp hắn như vậy.

- Hiện tại tuy là tạm thời trấn áp, nhưng chỉ cần về sau ta thường thường đi vào củng cố thoắt một phát, đoán chừng hắn không thể tạo thành ảnh hưởng gì đối với ta rồi.

Một lát sau, Tần Phàm mở mắt, thở phào nhẹ nhõm lắm lắm.

Lôi Thần này lộ ra thập phần cao ngạo cùng cuồng bạo, chỉ sợ là ban đầu thời điểm bị Thú Thần trấn áp, bỏ trốn đi ra chỉ là bộ phận linh hồn, linh hồn này có được bộ phận trí nhớ của Lôi Thần, nhưng không có tu vi linh hồn cùng tu vi tâm tình của Lôi Thần.

Tần Phàm chính là lúc trước nhìn ra điểm này, biết rõ Lôi Thần này trên thực tế đã lộ ra nhỏ yếu đi rất nhiều, cho nên hắn mới dám thật sự động thủ trấn áp Lôi Thần này.

Nghịch Thần Giả Lôi Thần này tuy cùng Cổ Mặc đồng dạng, đều là linh hồn thể, hơn nữa cũng cần hấp thu đan khí đến khôi phục thực lực, nhưng Tần Phàm lại đối đãi hai người bọn họ khác biệt, một cái là trấn áp, một cái là lưu ở bên người cung phụng.

Đây là bởi vì lúc trước thời điểm gặp được Cổ Mặc, Cổ Mặc xa xa không có cao ngạo như Nghịch Thần Giả Lôi Thần này, mà đưa ra dụ hoặc cùng mình trao đổi, có thể trợ giúp mình tăng thực lực lên cùng bảo vệ mình, lộ ra có tình vị rất nhiều.

Mà Lôi Thần này, mới mở miệng chính là muốn mình dùng đan khí cung phụng trăm năm, cái này để cho ấn tượng đầu tiên của hắn thập phần không tốt, hơn nữa hoàn toàn là một bộ mệnh lệnh tư thái, đến khi bị trấn áp còn không có đưa ra vật gì hữu dụng, về phần hứa hẹn gì kia để ỉnh thành Thần, đối với hắn mà nói càng là không có bất kỳ tác dụng!

Trở thành thuộc thần của Lôi Thần? Hắn còn không bằng trở thành thuộc thần của Chân Vũ Thần!

Tuy hiện tại trên người của hắn có khí tức ma chủng, nhưng hắn tin tưởng chỉ cần mình đối với Chân Vũ Thần này còn hữu dụng, như vậy sẽ còn có chỗ trống quần nhau, dựa vào mình so với hiện tại tin tưởng một Lôi Thần đã vắng lạc hồi lâu đáng tin cậy hơn rất nhiều.

Bất quá trọng yếu nhất còn là vì ban đầu ở thời điểm gặp được Cổ Mặc, hắn còn thập phần nhỏ yếu, tuy có thể điều khiển đan hỏa đi uy hiếp linh hồn thể, nhưng trên thực tế, còn căn bản không có được năng lực trấn áp, như muốn tiêu diệt hoàn toàn, càng là cần thời gian dài dòng buồn chán mới có thể thành công!

Cho nên khi đó hắn là ý định qua một thời gian ngắn mới quyết định, nhưng về sau cùng Cổ Mặc ở chung xuống, Cổ Mặc biểu hiện được thập phần hữu dụng, hơn nữa đối với hắn có tình có nghĩa, hắn tự nhiên là hoàn toàn mất hết tâm tư kia rồi.

Hiện tại thì bất đồng, hắn thông qua trăm Nghịch thành Tôn, thần niệm đã vô cùng cường đại, đối với Thiên Địa quy tắc cũng đã có được nhận thức cùng năng lực khống chế hơn xa Võ Tôn tầm thường nhiều hơn rất nhiều, hoàn toàn có năng lực đi trấn áp Lôi Thần này.

Bất quá dù sao Lôi Thần này cũng đã từng là Nghịch Thần Giả mạnh nhất, Tần Phàm tạm thời vẫn chưa hoàn toàn tiêu diệt hắn, cũng chỉ có thể là trấn áp mà thôi.

Mà luyện hóa cùng thôn phệ linh hồn càng là quá mức nguy hiểm cùng âm độc, hắn lại không muốn đi làm.

- Từ chỗ Lôi Thần này nhận được tin tức, nói Chân Vũ Thần cùng Thú Thần đều tạm thời không thể chân thân hàng lâm Vũ Thiên đại lục, cho nên trách không được phương diện Chân Vũ thánh điện sẽ nể trọng ta như thế, chỉ sợ là nhìn trúng tiềm lực của ta, muốn cho ta đi giúp bọn hắn trấn áp Nghịch Thần Giả.

Trong nội tâm âm Tần Phàm thầm chuyển động ý niệm trong đầu, hắn còn nhớ tới lúc trước thời điểm Thú Thần nhìn thấy mình cũng là có huyền cơ, hắn là ý định lợi dụng chính mình.

- Quả nhiên Thần đều là do người đi tu luyện mà thành, giống nhau là có các loại tâm cơ cùng tính toán, xem ra muốn đặt chân đỉnh phong, không chỉ có cần thực lực cường đại, còn cần hao phí không ít tâm cơ ah.

856. Chương 866: Xử Lý Hoàn Tất. (2)

Chương 866: Xử lý hoàn tất. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: tnghoanh

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi thở dài, kỳ thật sau khi cùng Lôi Thần tiếp xúc, hắn càng thêm cảm giác được con đường phía trước khó khăn trắc trở.

Sau đó Tần Phàm lại nhìn thoáng qua hình xăm Lôi Viêm màu tím trên tay mình. đọc truyện mới nhất tại .

Cái không gian Lôi Viêm đặc thù này, chính là lúc trước Lôi Thần vì trốn tránh Thú Thần trấn áp mà khai thác đi ra, ngoại trừ không thể tồn tại điều kiện gì cho tánh mạng sinh tồn, thì kỳ thật cũng là từ thế giới của Vũ Thiên đại lục này kéo dài, cùng Thiên Địa quy tắc của Vũ Thiên đại lục tương thông.

Loại không gian đặc thù này, nghe nói cảnh giới Võ Thánh có thể miễn cưỡng khai thác, nhưng nếu muốn khai thác ra không gian lớn như vậy, hơn nữa lại ở bên trong một đám Lôi Viêm nhỏ như vậy, cái kia là cần đại năng lực. Chỉ là ở chỗ này, hắn có thể biết rõ Lôi Thần ở thời kì đỉnh phong, đích thật là vô cùng cường đại.

Về phần khai thác ra một thế giới có thể cung cấp sinh vật sinh tồn, cái kia chỉ sợ chỉ có Chân Thần hoặc là Sáng tạo giả mới có năng lực như thế.

- Trong không gian Lôi Viêm này có không gian thật lớn, thậm chí so với được đỉnh trừ vật còn lớn hơn rất nhiều rất nhiều, quả thực là tự thành một tiểu Thiên Địa, hơn nữa thần niệm hóa thân của ta còn có thể

tiến vào trong đó, hiện tại Lôi Thần đã bị ta trấn áp, như vậy ngược lại có thể trở thành không gian trữ vật của ta.

Sau đó Tần Phàm lại âm thầm thâm nghĩ.

Đủ loại ý niệm vận chuyển trong đầu, kỳ thật đây là một ít giải thích cùng dự đoán của Tần Phàm đối với võ đạo, còn có tổng kết đối với quá khứ cùng quy hoạch tương lai của mình.

- Hiện tại đã không có Lôi Thần này quấy nhiễu, ta cũng không sai biệt lắm có thể chuẩn bị luyện chế Thiên Nguyên Đan rồi. Chỉ là đáng tiếc một quả Tôn Long Đan, lãng phí rất nhiều tài liệu.

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm lại nói thầm.

Lúc trước thời điểm bị Lôi Thần thu nạp đan khí, hắn đang luyện chế một quả Tôn Long Đan, Tôn Cấp đan dược này, cơ bản đều chỉ có trạng thái linh đan mới có tác dụng, biến thành linh hoàn cũng chẳng khác nào là phế phẩm rồi.

Tuy đã xác định Lôi Thần bị trấn áp, nhưng vì bảo hiểm để đạt được mục đích, Tần Phàm vẫn là luyện chế ra vài loại đan dược khác mới bắt đầu luyện chế Thiên Nguyên Đan, dù sao Bát cấp Yêu Tinh Hạch kia thức sự quá trân quý rồi, chỉ có một quả.

Sau khi thí nghiệm mấy lần đều không có xảy ra vấn đề gì, Tần Phàm mới cẩn thận bắt đầu luyện chế Thiên Nguyên Đan.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn, tụ linh...

Mỗi một bộ phận Tần Phàm đều lộ ra thập phần chú ý cẩn thận, hết sức chăm chú.

- Thành.

Luyện chế một quả Thiên Nguyên Đan này trọn vẹn luyện chế một ngày một đêm thời gian, cái này vẫn là Tần Phàm hai đời đến nay, lần thứ nhất luyện đan thời gian lâu như vậy.

Nếu không phải hiện tại hắn đã là Võ Tôn cường giả, nguyên lực cung ứng liên tục không ngừng, hơn nữa thần niệm cũng vô cùng cường đại, thì hắn đã sớm duy trì không được rồi.

Không thể không nói, thật sự hắn là một Luyện Đan Sư trời sinh, có được phẩm chất Luyện Đan Sư trời sinh trác tuyệt, ở thời điểm luyện đan cẩn thận tỉ mỉ, chuyên chú kiên nhẫn, phảng phất như tiến nhập một thế giới không người .

Mà chỉ cần hấn không chủ động khiêu khích, hấn tin tưởng siêu cấp cường giả đã đến cảnh giới Vô Thánh này, là sẽ không dễ dàng khó xử một Võ Tôn “nhỏ” như mình.

Đương nhiên, những Võ Thánh cường giả này đều không phải nhân vật tầm thường, tuy Tần Phàm cách rất xa rớt xuống mặt đất, nhưng nơi nào sẽ thoát qua cảm giác của những siêu cấp cường giả này, lập tức những ánh mắt hoặc đậm nhạt, uy nghiêm, hoặc nhiều hứng thú phóng tới.

Mặt đối với những ánh mắt này, Tần Phàm tận lực để mình biểu hiện được bình thường một ít, không dám lộ ra một điểm ngạo khí chút nào, ở trước mặt những Võ Thánh cường giả này, hấn là không có tư cách kiêu ngạo, vẫn là lộ ra khiêm tốn một ít mới tốt.

Mặt khác hấn hi vọng những người này có thể trực tiếp xem nhẹ mình thì tốt hơn.

Dù sao loại thực lực giống như hấn này, nếu thật so sánh với những đại lão này, cái kia còn là hoàn toàn không đủ xem, lúc cần thiết hấn thậm chí còn ý định là theo ở phía sau bọn họ xem thời cơ hành động.

Hấn có hộp sắt kia nhắc nhở, so với những người khác đối với Cửu Long Tháp kia hiểu rõ nhiều hơn một chút, nhưng cái này cũng không ý nghĩa hấn có thể bằng thực lực của mình có thể một người qua lại tự nhiên trong Cửu Long tháp.

Trên thực tế, hấn ở trong những chỉ thị gần đây của hộp sắt có thể biết rõ, trong Cửu Long tháp kia cực kỳ nguy hiểm! Thậm chí hấn có một loại dự cảm, dù là Võ Thánh cường giả ở bên trong, nếu như không cẩn thận, tùy thời đều có thể sẽ vẫn lạc!

Huống chi là hấn một Lục cấp Võ Tôn?

Tóm lại, hấn vẫn cảm thấy mình quá yếu, tạm thời còn phải cẩn thận ít xuất hiện làm việc, không được phép có một chút cao ngạo.

Sau khi đáp xuống đến mặt đất, Tần Phàm liền chậm rãi đi đến khu vực mọi người tụ tập kia.

Bên trong Võ Tôn có thể ngự không phi hành cũng không có nhiều người, vũ kỹ phi hành cũng là thập phần hiếm thấy, cho nên tuy những người này chưa hấn sẽ biết danh tự của Tần Phàm, nhưng vẫn có một ít Võ Thánh cường giả đối với biểu hiện của Tần Phàm có phần hứng thú, thậm chí là âm thầm thăm dò.

Quay mắt về phía vài đạo khí thể áp bách mang tính thăm dò của Võ Thánh, lông mày của Tần Phàm không khỏi âm thầm nhíu một cái, nhưng bộ pháp vẫn lộ ra bình tĩnh, cũng không có xuất hiện tình huống bởi vì khí thể của mấy siêu cấp cường giả này ảnh hưởng mà ngay cả đi cũng đi không được.

Hấn biết rõ ít xuất hiện là phải, nhưng mà không thể lộ ra quá mức không chịu nổi, nếu không đến lúc đó lại có người chạy đến nói mình không có tư cách vào Cửu Long cốc, vậy thì phiền toái không ít.

Chứng kiến Tần Phàm biểu hiện như vậy, quả nhiên là có một ít Võ Thánh cường giả âm thầm gật đầu, tựa hồ đối với thiếu niên áo xanh mặt ngoài gần chỉ là Lục cấp Võ Tôn chi cảnh này có chút tán thưởng.

Mà thủ đoạn che dấu cảnh giới của Tần Phàm, ở trước mặt những Võ Thánh cường giả thực lực vượt qua hấn rất nhiều này, tự nhiên là không có bao nhiêu tác dụng, hơn nữa ở trước mặt những siêu cấp cường giả này, hấn cũng không dám che dấu cảnh giới của mình.

Một lát sau, Tần Phàm liền đi đến khu vực mà mọi người tụ tập, ở chỗ này ngoại trừ hơn mười tên Võ Thánh cường giả ra, kỳ thật cũng còn có gần trăm tên Võ Tôn cường giả, xem cách ăn mặc phần lớn đều là người Đại Ly Đại Chấn quốc

859. Chương 869: Cúi Đầu Và Ngẩng Đầu. (2)

Chương 869: Cúi đầu và ngẩng đầu. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hai quốc gia này không hổ là quốc gia cường đại nhất trên Vũ Thiên đại lục, Võ Tôn cường giả vẫn là không ít, Võ Tôn những quốc gia khác đường xa chạy đến cũng có không ít.

Trên Vũ Thiên đại lục chưa bao giờ thiếu những người vì võ đạo cùng thực lực càng mạnh hơn nữa mà không tiếc mạo hiểm thậm chí hi sinh tánh mạng của mình.

Nghe nói trong Cửu Long cốc này có rất nhiều bí mật, những Võ Tôn cường giả này tuy chưa hẳn dám xâm nhập, nhưng nghĩ đến một ít đồ vật làm cho người nóng rực, có chút người có thực lực cùng dựa vào vẫn là nhịn không được tụ tập mà đến.

Bất quá dù sao đối với hung hiểm trong Cửu Long cốc này, phần lớn người đều có chỗ nghe thấy, cho nên phần lớn những Võ Tôn này cũng đã là Cửu cấp Võ Tôn chi cảnh, thậm chí cảnh giới nửa bước Võ Thánh, thấp nhất cũng là Bát cấp Võ Tôn chi cảnh.

Bởi như vậy, biểu hiện ra mà xem, Tần Phàm là Lục cấp Võ Tôn, ngược lại là một cái thấp nhất trong đó rồi.

- Một Lục cấp Võ Tôn cũng dám đến dò xét Cửu Long cốc, thật sự là không biết sống chết.

Chứng kiến Tần Phàm đến, những Võ Thánh cấp cường giả kia khá tốt, có thể nhìn ra được Tần Phàm có nhiều địa phương tương đối bất phàm, nhưng những thế lực cùng Võ Tôn kia nhãn lực kém một chút, vào lúc này càng là có người âm thầm lộ ra vẻ khinh thường.

Lúc trước, đã từng có không ít cường giả ném thử tiến vào Cửu Long cốc điều tra, thậm chí Võ Thánh cường giả cũng có thăm dò qua, nhưng đều không có thành công, tất cả mọi người đều biết mây mù trong sơn cốc kia không phải chuyện đùa, tính nguy hiểm bên trong cực cao.

Dù là thực lực Bát cấp Võ Tôn tiến vào trong đó cũng còn ngại thấp, bây giờ lại trông thấy một Lục cấp Võ Tôn cũng tới tham gia náo nhiệt, cũng khó trách những người này sẽ chẳng thêm ngó tới.

Tần Phàm cũng ần ần nghe được những nghị luận này, bất quá hẳn cũng không có để ý tới nhiều, hẳn biết rõ thực lực của mình ở trình độ tới đâu, cho nên chỉ là thần sắc tự nhiên tìm một chỗ ngồi xếp bằng xuống, chuẩn bị nghỉ ngơi thật tốt thoáng một phát.

Dù sao hẳn một ngày một đêm sử dụng Chu Tước Chi Dực cũng đã có chút mỏi mệt rồi, hẳn đang chuẩn bị trước khi tiến vào sơn cốc hảo hảo khôi phục trạng thái của mình đến đỉnh phong.

Thấy Tần Phàm bình tĩnh như thế, trong tràng ngược lại là có chút tĩnh xuống.

- Thiếu niên này giống như là Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm mà trên Vũ Thiên đại lục có chút tin đồn ah!

Nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên có người phản ứng đi qua, trong miệng phát ra thanh âm có chút kinh ngạc.

- Hẳn là Kỳ Tích Chi Tử?

Mà theo cái thanh âm này truyền ra, sau đó tất cả mọi người không khỏi nao nao.

Bởi vì mọi người nơi này là cường giả danh chấn một phương, hơn nữa phần lớn đều là thể hệ thiên tài trác tuyệt, cho nên lúc mới bắt đầu cũng chỉ là lưu ý, hơn nữa chú trọng xem thực lực của Tần Phàm, trong khoảng thời gian ngắn lại không để ý đến tuổi thọ của thiếu niên này!

Hiện tại có người nhắc tới, mọi người mới tỉnh ngộ đi qua.

Lục cấp Võ Tôn tuổi trẻ này có chút để cho người không thể tin được!

Chỉ cần không phải những siêu cấp cường giả gần đây vừa mới bế quan đi ra kia, có lẽ đều đã nghe qua danh tự người này, Võ Tôn chưa đủ hai mươi tuổi, toàn bộ Vũ Thiên đại lục chỉ có một người mà thôi!

Đến từ Đại Càn Quốc, Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm!

Thiếu niên áo xanh này có thể nói kỳ tích, mang ọi người rất nhiều sợ hãi thán phục!

Sau khi danh tiếng của Kỳ Tích Chi Tử truyền ra ở trên Vũ Thiên đại lục, lúc mới bắt đầu hoàn toàn chính xác rất nhiều người không tin, nhưng thời gian dần qua, càng ngày càng nhiều sự thật truyền đến, đặc biệt là sau khi Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội gần đây kết thúc, lại để ọi người không thể không tin tưởng, hoàn toàn chính xác có một siêu cấp thiên tài mới xuất hiện, có thể so với đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương rồi!

Mà vừa rồi những người nói Tần Phàm một Lục cấp Võ Tôn cũng dám đến dò xét Cửu Long cốc là không biết sống chết kia, vào lúc này sắc mặt càng là có chút cứng ngắc, thậm chí là có chút khó chịu nổi.

Bởi vì ở trước đó vài ngày, sự tình Tần Phàm lấy được quán quân Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, lấy được danh hiệu Liệp Thú Vương đã bắt đầu rơi vào tay Đại Ly quốc, một ít người tin tức linh thông cũng đã biết rõ.

Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội này coi như là một đại thịnh hội của Vũ Thiên đại lục, cho nên rất nhiều người đều chú ý, hơn nữa cũng biết lúc trước chính là có năm nửa bước Võ Thánh cường giả tiến về trước tham gia, thậm chí có một người chính là bảo đệ của đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương, một trong Vân gia Song Kiều Vân Phi hồng!

Nhưng cuối cùng nhất, chính là Kỳ Tích Chi Tử này lấy được quán quân.

Cái này ý nghĩa, năm tên nửa bước Võ Thánh, kể cả Vân Phi Hồng kia ở bên trong đều bại bởi Tần Phàm!

Những người này còn có tư cách gì đi xem thường một Lục cấp Võ Tôn kia?

Thiếu niên này, càng là đồn đãi có khả năng siêu việt đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương, trở thành Võ Thánh trẻ tuổi nhất.

Tóm lại, thân phận của Tần Phàm bị nhìn thấu, không thể nghi ngờ là đưa tới bạo động không nhỏ trong phiên khu vực này, dù là một ít Võ Thánh cấp siêu cấp cường giả, vào lúc này cũng không khỏi được ghé mắt! Ánh mắt đối với Tần Phàm có hứng thú vào lúc này bắt đầu nhiều hơn rất nhiều!

Những ánh mắt này nhìn tới, làm da đầu của Tần Phàm cũng không khỏi có chút run lên, hắn vừa mới muốn ít xuất hiện làm việc, không biết làm sao bây giờ lại thoáng cái cao điệu đi lên, cái tên tuổi Kỳ Tích Chi Tử này thật sự có chút dọa người, thật sự để cho hắn khó có thể không bị nhốt vào.

Bất quá rất nhanh hắn liền trấn định xuống, ngược lại là bỗng nhiên đem ánh mắt quăng về phía Cửu Long cốc còn có mây mù hơi mỏng che đậy xa xa kia, bởi vì vừa rồi hắn bỗng nhiên cảm thấy bên trong truyền đến một ít dị động.

Hắn nhảy cảm nhìn thấy được trong đó có mấy hư ảnh xuất hiện, phảng phất như có Cửu Long màu vàng ở trong đó bốc lên, mà ở địa phương những Cửu Long này lẫn mình, hắn ẩn ẩn thấy được một cái tiêm giác.

- Vậy hắn là địa phương của Cửu Long tháp rồi, bởi vì mây mù vẫn chưa hoàn toàn tán đi, cho nên vẫn không thể thấy rõ ràng. Nhưng xem tình hình, có lẽ Cửu Long cốc này ở trong hai ngày nữa sẽ hoàn toàn tán đi mây mù, chỉ là địa phương Cửu Long tháp kia đoán chừng còn phải hảo hảo thăm dò một phen.

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói.

Hắn quan sát địa hình Cửu Long cốc này thoáng một phát, phát hiện trong đó xác thực chia làm ngoại cốc cùng nội cốc, tuy mây mù ở ngoại cốc đã gần như hoàn toàn tán đi, nhưng nội cốc lại như cũ mây mù thấp phần nồng đậm.

Theo lời đồn đãi thì cơ hội vào cốc tốt nhất có lẽ là chỉ thời điểm mây mù ở ngoại cốc hoàn toàn tán đi.

- Tốt rồi, đến lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh là được, hiện tại trước hảo hảo khôi phục trạng thái.

Sau khi hiểu rõ ràng liên quan trong đó, trong lòng Tần Phàm liền nghĩ nói, vừa mới định nhắm mắt lại dưỡng thần.

860. Chương 870: Song Tinh Gặp Mặt Lần Đầu! (1)

Chương 870: Song tinh gặp mặt lần đầu! (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tần Phàm.

Bất quá vào lúc này, lại bỗng nhiên có một thanh âm truyền vào trong tai Tần Phàm, thanh âm này lại là đến từ khu vực của Võ Thánh cường giả!

Võ Thánh cường giả yêu quý thân phận, sẽ rất ít chủ động chào hỏi cùng Võ Tôn, cái này làm cho Tần Phàm không khỏi hơi ngoài ý muốn, sau đó ánh mắt của hắn liền men theo thanh âm nhìn lại, thấy được một Võ Thánh áo trắng.

- Vân Phi Dương?

Lòng hắn bắt đầu chấn động.

Tần Phàm chứng kiến Võ Thánh mặc áo bào trắng kia, phía trên áo bào của hắn thêu lên gấm hoa cùng Vân Phi Hồng đồng dạng, hơn nữa bề ngoài, tuổi tác, điểm đặc thù cùng tương truyền cũng rất ăn khớp, cho nên Tần Phàm vừa nhìn tới, liền có thể suy đoán ra người này là một người khác trong Vân gia Song Kiêu... Vân Phi Dương.

Vân Phi Dương, được xưng là trăm năm qua đệ nhất thiên tài.

Kinh tài tuyệt diệu, nổi tiếng đại lục.

Mà bởi vì hắn họ Vân, lại có được lấy tốc độ tu luyện như Đằng Vân, cho nên cũng được xưng là Vân Trung Chi Tử.

Trước khi Tần Phàm xuất hiện, ở trong trăm năm qua, hắn là người tốn hao thời gian ít nhất trở thành Võ Tôn cùng Võ Thánh. Trên thực tế, cho tới bây giờ, danh tiếng của hắn so với Tần Phàm còn muốn lớn hơn rất nhiều, người sùng bái hắn so với sùng bái Tần Phàm muốn hơn rất nhiều.

Vân Phi Dương 27 tuổi trở thành Võ Tôn, 38 tuổi thành Võ Thánh. Nhưng coi như là Tần Phàm ở trước hai mươi tuổi đột phá đến Võ Tôn, tuổi thọ trở thành Võ Tôn so với Vân Phi Dương nhỏ hơn bảy tuổi, nhưng Vân Phi Dương vẫn là đệ nhất thiên tài được mọi người chính thức thừa nhận.

Tần Phàm muốn được mọi người thừa nhận, không chỉ cần xem hắn có thể ở trước 38 tuổi đột phá đến Võ Thánh chỉ cảnh hay không, kia còn cần nghiệm chứng, cần có thời gian đi nghiệm chứng, nếu không thể vượt qua, vẫn là hư danh nói chơi.

Đặc biệt là trước khi kết quả của Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội còn chưa truyền ra, ngoại trừ một ít người tận mắt nhìn thấy, cực đại bộ phận mọi người là không tin Kỳ Tích Chi Tử này tồn tại, thậm chí là có không ít dân chúng ở sau khi biết Tần Phàm đạt được danh xưng Liệp Thú Vương, vẫn là ôm thái độ bán tín bán nghi.

Mà Vân Trung Chi Tử Vân Phi Dương, lại không chỉ có đã tham gia rất nhiều thịnh hội, lại cùng rất nhiều cường giả nổi danh quyết đấu qua, thực lực lần lượt đạt được đại chúng chứng thực, địa vị đệ nhất thiên tài này thập phần vững chắc.

Kỳ thật Tần Phàm cũng đã sớm nghe qua sự tích người này, cũng biết người này cùng hắn, không chỉ là có được tốc độ tu luyện viên siêu thường nhân, hơn nữa cũng có được thực lực siêu việt cường giả cùng cảnh giới.

Hiện tại hắn nghe được một nhân vật như vậy, dĩ nhiên là chủ động cùng mình chào hỏi, trong nội tâm Tần Phàm vẫn còn có chút âm thầm kinh ngạc đấy.

- Bái kiến Vân Phi Dương tiền bối.

Lập tức, Tần Phàm liền lễ phép từ trên mặt đất đứng dậy, có chút khom người, lộ ra bình thân và tương đối khiêm cung đáp lại nói.

Cái bề ngoài này là biểu hiện ra hắn với tư cách người có tu vi thấp hơn, tôn kính đối với thượng vị giả có thực lực so với mình cao hơn, nhưng cũng sẽ không lộ ra nịnh nọt hoặc là sợ hãi.

Hắn hiện tại chỉ là một Võ Tôn, đối phương chính là một Võ Thánh cường giả, địa vị tôn sùng lại chủ động cùng mình chào hỏi, hắn ở trên cấp bậc lễ nghĩa là phải khiêm cung. Hơn nữa hắn cũng nghe được ra ngữ khí của Vân Phi Dương rất bình thản, hắn không phải là tìm phiền toái ỉn.

Tăng thêm Tần Phàm vốn chính là một người tính tình tương đối ôn hòa, tuy thân có ngông nghênh nhưng trong nội tâm lại không bao nhiêu ngạo khí, sẽ không tâm cao ngất, cũng sẽ không nghĩ tranh đoạt địa vị đệ nhất gì.

Lẽ mà đối đãi người, khiêm cung làm người, đây đều là phẩm chất của Tần Phàm.

- Vân Phi Dương, Tần Phàm, Vân Trung Chi Tử cùng Kỳ Tích Chi Tử, như thế có chút ý tứ rồi.

Ở đây rất nhiều cường giả, vào lúc này cũng đều lộ ra ánh mắt hứng thú, nhìn xem hai người.

- Không thể tưởng được Kỳ Tích Chi Tử này tuy kinh tài diễm diễm, tuổi còn trẻ đã trở thành Võ Tôn, nhưng cũng không phải là thể hệ cật tài khinh người, không sợ cường lại kính cường, cũng có thể hư giả đãi vật, ngược lại là một nhân vật.

Có chút Võ Thánh cường giả càng là đối với Tần Phàm tán thưởng.

Loại siêu cấp cường giả như bọn hắn này, đối với Võ Tôn cường giả trên thực tế đều là một loại tư thái cơ hồ bao trùm ở trên, hoặc là từ trên cao nhìn xuống, nếu một gã Võ Tôn dám ở trước mặt bọn họ biểu hiện liễu lĩnh, nhất định sẽ khiến cho bọn hắn không thích.

Mà thái độ của Tần Phàm lại không kiêu ngạo không siểm nịnh, không kiêu không nóng nảy, không sợ cường giả nhưng tôn kính cường giả lại để cho bọn hắn thưởng thức, cảm thấy tiền đồ vô lượng.

- Tần Phàm, ta nghe xá đệ truyền thư nhắc qua ngươi, hôm nay vừa thấy, quả nhiên phi phàm.

Lúc này, thanh âm của Vân Phi Dương lại lần nữa truyền đến, vào lúc này Vân Trung Chi Tử mặt mang mỉm cười, tựa hồ đối với Tần Phàm biểu hiện cũng rất có hảo cảm.

Hiện tại Vân Phi Dương đã hơn 40 tuổi, đã đi vào trung niên, nhưng phong thái như trước, ở trên người hắn có một loại khí chất cường giả như gió như mây, như núi như rừng, không khinh người nhưng cũng chỉ có một loại uy nghiêm thuộc về siêu cấp cường giả, làm cho lòng người tin phục, không dám có chút mạo phạm.

- Vân Phi Dương tiền bối quá khen, trước đây Tần Phàm cũng nghe nhiều sự tích của Vân tiền bối, cũng một mực thập phần kính ngưỡng, hôm nay nhìn thấy, quả nhiên nghe danh không bằng gặp mặt, thật sự là một chuyện may mắn.

Tần Phàm vẫn là khiêm cung hồi đáp, bất quá hắn nói cũng là lời nói thật, cũng không phải tất cả đều là nịnh nọt, trong nội tâm hắn đối với Vân Phi Dương này vẫn là thập phần bội phục, đặc biệt là thời điểm ở trong Chân Vũ Thánh Địa biết một ít sự tích về người này.

Chân Vũ Thánh Địa Thiên Tài Chiến liên tục hai giới đệ nhất danh, từng dùng thực lực Linh Vũ Sư một mình chém giết Thất cấp yêu thú Âm Ảnh Cuồng Lang, từng một mình một người đập biến bốn cực chi địa, lập nên ghi chép một năm thời gian đạt được mười vạn điểm cống hiến, vừa mới đột phá Võ Tôn liền hiệp trợ Thần Điện chém giết Bát cấp yêu thú.

Cái này là bộ phận ghi lại trên Chân Vũ Thánh Địa vinh quang tường nói về Vân Phi Dương này. Thậm chí có chút ít phương diện là Tần Phàm sợ rằng cũng phải cảm thấy không bằng

Thí dụ như dùng thực lực Linh Vũ Sư chém giết Thất cấp yêu thú, hắn chỉ sợ cũng phải là thời điểm Linh Vũ Sư đỉnh phong mới có thể miễn cưỡng làm được, mà thời điểm vừa mới đột phá đến Võ Tôn, đối mặt Bát cấp yêu thú, hắn chưa chắc sẽ có bao nhiêu cống hiến.

Mà hắn cũng chỉ cảm một lần quán quân Thiên Tài Chiến, cũng không có cầm qua mười vạn điểm cống hiến.

Bất quá đây chỉ là cách nghĩ cá nhân của Tần Phàm, trên thực tế, ở trong Chân Vũ Thánh Địa đánh giá đối với hắn cũng quyết không kém Vân Phi Dương bao nhiêu, đặc biệt là chỉ dùng một năm thời gian đột phá đến Võ Tôn ly khai Thánh Địa, cái kia càng là mấy ngàn năm nay cũng không có người làm được qua.

861. Chương 871: Song Tinh Gặp Mặt Lần Đầu! (2)

Chương 871: Song tinh gặp mặt lần đầu! (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tóm lại, ở trong nội tâm Tần Phàm, Vân Phi Dương đích thật là một cường giả đáng giá tôn kính.

- Ha ha, chỉ không đến hai mươi tuổi đã có thể làm được trình độ như người, dù là ta đây năm đó, cũng làm không được! Danh xưng Kỳ Tích Chi Tử, đích thật là thực đến tên quy!

Nghe được Tần Phàm nói, lúc này Vân Phi Dương tiếp tục mỉm cười nói ra, trong ngôn ngữ tán thưởng đối với Tần Phàm, tất cả mọi người có thể nhìn ra được.

- Hơn nữa càng khiến ta kinh ngạc chính là, người vậy mà dùng thực lực Lục cấp Võ Tôn lấy được quán quân Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, đánh bại nhiều nửa bước Võ Thánh như vậy, trở thành Liệp Thú Vương, đệ đệ bình thường có chút ngạo khí kia của ta, đối với người cũng là tâm phục khẩu phục ah.

Sau đó, càng làm cho chúng nhân bất ngờ chính là, nói xong, Vân Phi Dương dĩ nhiên là đứng dậy, xem ra dĩ nhiên là muốn cùng Tần Phàm nói chuyện ngang hàng, dùng thân phận một Võ Thánh cường giả, cấp cho Tần Phàm đầy đủ tôn trọng.

Thân là đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương nhưng lại đối với mình tán thưởng như thế, hơn nữa còn đứng dậy, cái này làm cho Tần Phàm không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn cùng xấu hổ, bởi như vậy hắn muốn ít xuất hiện cũng ít xuất hiện không được nữa, chỉ sợ tất cả mọi người ở đây sẽ đối với hắn có hứng thú đậm đặc hơn rồi.

- Ha ha, người cũng không cần không có ý tứ, cái gì đệ nhất thiên tài mà nói đều là hư danh, sóng sau dề sóng trước mới là một loại tiến bộ, ta ngược lại là kỳ vọng người có thể sớm ngày thành Võ Thánh.

Lúc này Vân Phi Dương càng là mỉm cười đi tới Tần Phàm, vừa đi vừa nói, khí độ của hắn cùng để cho người ta thuyết phục.

- Vân tiên bối khen ngợi như thế, thật sự là để cho Tần Phàm có chút xấu hổ ah.

Tần Phàm vội vàng nghênh đón tiếp lấy. Vô luận là Vân Phi Hồng hay là Vân Phi Dương, làm người cùng phẩm cách đều là không tệ, làm cho hắn đối với Vân gia Song Kiều này đều rất có hảo cảm.

- Ha ha, nếu không chúng ta thử xem một chút?

Bộ pháp của Vân Phi Dương thông dong, rất nhanh liền cùng Tần Phàm đi lại với nhau, người phía trước đánh giá Tần Phàm, tựa hồ là càng xem càng thưởng thức, trong miệng kim lòng không được nói.

- Vân tiên bối đây là đang khó xử tại hạ.

Tần Phàm không khỏi là ra sắc mặt phát khổ, hắn cũng là nhìn ra được Vân Phi Dương thực sự không phải cố ý, chỉ là thấy cái mình thích là thêm, gặp thiên tài mới, nhất thời ngửa nghề mà thôi.

Nhưng hắn biết rõ mình chỉ là Lục cấp Võ Tôn, đối mặt loại siêu cấp cường giả như Vân Phi Dương, coi như là át chủ bài dùng tận, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ.

Hắn thử tính toán một chút, hiện tại Vân Phi Dương ước chừng bốn mươi lăm tuổi, thời gian sau khi đột phá đến Võ Thánh đại khái qua bảy năm. Căn cứ một ít đồn đãi, Tần Phàm phỏng đoán thực lực bây giờ của hắn đại khái là Tứ cấp Võ Thánh, là thuộc về Trung cấp Võ Thánh.

Nếu là Tứ cấp Võ Thánh, Tần Phàm dùng hết át chủ bài, liều mạng có lẽ miễn cưỡng có thể liều một chiêu nửa thức, nhưng nếu tiếp tục đánh xuống, muốn bảo vệ tánh mạng, cái kia là cực kỳ khó khăn, chớ nói chi là thắng được rồi!

Huống chi Vân Phi Dương không phải Võ Thánh bình thường, người này chính là được xưng Võ Thánh thiên tài!

Vân Phi Dương này ở thời điểm vừa mới đột phá đến Võ Tôn đã dám đi gây Bát cấp yêu thú, có thể tưởng tượng đến lúc hần là Võ Tôn hậu kỳ, tuyệt đối là có được thực lực không thể kém Tần Phàm cùng Tần Thiên Hoàn!

Chớ nói chi là hiện tại Tần Phàm cùng hần còn cách cái hào rộng ở giữa Võ Tôn và Võ Thánh!

Nghe nói Vân Phi Dương ở đoạn thời gian trước còn từng khiêu chiến qua một Thất cấp Võ Thánh, cuối cùng vậy mà vẫn thắng được! Phải biết rằng ở Võ Thánh chi cảnh, mỗi một cấp chênh lệch đều thật lớn, thậm chí so với Võ Tôn chênh lệch còn lớn hơn rất nhiều!

Vân Phi Dương dùng thực lực Trung cấp Võ Thánh, cũng đã có thể chống lại cao cấp Võ Thánh!

Sau trận chiến này phát sinh, Vân Phi Dương liền một lần chấn kinh toàn bộ đại lục, địa vị Võ Thánh thiên tài càng là vững chắc không cách nào dao động.

Cho nên, đối mặt một gợi ý như vậy, Tần Phàm nào dám đi nghênh chiến, hơn nữa trên người hần chỉ có một khóa Thiên Nguyên Đan, căn bản không có khả năng ở trước khi tiến vào Cửu Long cốc lãng phí.

Về phần Vân Phi Dương thân là Võ Thánh cường giả ước chiến một gã Võ Tôn, cái này cũng tính là có chút thất lễ, cũng không có ai sẽ nói hần sợ chiến.

- Ha ha, kỳ thật ta ở trong gia tộc cũng thường thường cùng đệ đệ kia của ta thử tay nghề, ta cũng là thấy Tần Phàm người có rất nhiều chỗ bất phàm, nhất thời nhịn không được ngứa nghề mà thôi, ngược lại là lộ ra có chút thất lễ, hi vọng người bỏ qua cho.

Vân Phi Dương cũng ý thức được mình có chút quá phận, chỉ là vỗ nhẹ nhẹ bả vai Tần Phàm, cười cười nói ra.

Tần Phàm cũng nhìn ra được Vân Phi Dương này đích thật là một vũ si, thì ra là hần đối với võ đạo chấp nhất như thế, mới có thể có thành tựu võ đạo cao như vậy, hơn nữa còn dám dùng thân phận Tứ cấp Võ Thánh đi khiêu chiến Thất cấp Võ Thánh.

- Không sao, bất quá nếu Vân tiên bối chịu chỉ điểm tại hạ, thử tay nghề chỉ cần tới liền ngừng lại, thừa dịp hiện tại Cửu Long cốc còn chưa tới thời cơ tiến vào, Tần Phàm cũng nguyện ý để cho Vân tiên bối giải buồn.

Bất quá nghĩ một lát, Tần Phàm lại nhìn về phía Vân Phi Dương khẽ cười nói.

- Tần Phàm đã đáp ứng ước chiến với Vân Phi Dương?

Nghe đến đó tất cả mọi người không khỏi khẽ giật mình, lập tức từng đạo ánh mắt hiếu kỳ cùng cảm thấy hứng thú phóng qua.

Một Võ Thánh ước chiến một Võ Tôn vốn là ít có, càng thêm hiếm thấy chính là Võ Tôn lại dám đáp ứng.

- Vác đá đập chân mình sao?

Trong lòng rất nhiều người thâm nghĩ, hơn nữa là ôm tâm tính xem kịch vui.

- Ô? Ý của ngươi là đã đáp ứng?

Vào lúc này ngay cả Vân Phi Dương cũng cảm thấy kinh ngạc, hai mắt nhìn về phía Tần Phàm cảm thấy có chút ngoài ý muốn, vốn hần có chút ngứa ngáy tay chân, nhưng cũng định bỏ qua, không ngờ Tần Phàm lại đồng ý.

- Ta nghĩ Vân tiên bối tỷ thí cùng tại hạ, kỳ thật cũng chỉ là muốn thử thực lực của tại hạ mà thôi. Hơn nữa cảnh giới cùng thực lực của Vân tiên bối đều cao hơn tại hạ rất nhiều, tự nhiên có thể xuất thủ đúng mực, không dễ làm tại hạ bị thương, đã như thế thì ta còn sợ điều gì?

Tần Phàm khẽ cười đáp.

Lúc bắt đầu thật sự là hần là không dám cùng Vân Phi Dương động thủ, bất quá sau khi hần nghĩ lại, cảm thấy trước mặt nhiều cường giả tại nhiều như vậy, với thân phận của Vân Phi Dương tự nhiên sẽ không làm

chuyện ức hiếp quá đáng. Mà lại hấn nhìn ra được Vân Phi Dương mặc dù là Vô thánh nhưng phẩm cách không tệ, hấn cũng không sợ đối phương sẽ cố ý thất thủ đả thương người.

Trước giờ, Tần Phàm chưa từng đối chiến với siêu cấp cường giả thực lực Vô Thánh chính thức, nhiều lắm chỉ là lúc hấn còn là Linh Vũ Sư bị Vô Thánh Tần Quan của Kiền Kinh Tần Gia niệm lực cường đại công kích thức hải mà thôi.

862. Chương 872: Thử Tay Nghề.

Chương 872: Thử tay nghề.

Nguồn: Vipvanda

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

7-8c tới do text nguồn sai chính tả khá nhiều nên em vừa gõ vừa chém có sai sót hoặc không được mượt mong các bác thông cảm

Hiện giờ, hấn ngược lại muốn mượn cơ hội, xem thật kỹ Vô Tôn chi cảnh cùng Vô thánh chi cảnh kém xa nhau như thế nào.

- Ha ha, đó là tự nhiên, chúng ta chỉ tùy tiện luận bàn mà thôi, ta tất nhiên sẽ không đả thương người, bất quá người cũng không thể quá mức qua loa, nếu như đánh chơi đùa thì ta sẽ rất mất hứng.

- Một lời đã định, chúng ta đi tới bãi đất trống bên kia thôi, hoàn cảnh trống trải hơn nữa cũng sẽ không quấy rầy chư vị ở đây.

Tần Phàm trực tiếp chỉ vào hư không xa xa phía trước.

- Được! Sảng khoái! Trách không được Phi Hồng nói ta và người có thể sẽ trở thành bằng hữu, ta cùng với Tần Phàm người quả nhiên là mới quen đã thân, người không cần gọi ta là Vân tiên bối, nghe nói người cùng Phi Hồng tương giao, vậy cùng làm bạn với ta đi.

Vân Phi Dương vui vẻ nói.

- Vậy cung kính không bằng tuân mệnh! Phi Dương huynh, mời.

Tần Phàm cũng không nhiều lời, hấn chỉ khẽ cười nói. Lúc trước hấn cho rằng Vân Phi Dương là một người ngạo khí, nhưng không thể tưởng được đối phương lại cởi mở gần gũi như thế, thậm chí còn thoáng hơn cả Vân Phi Hồng một ít. Quả thực rất ngoài ý muốn.

Vì vậy hai người nhìn rất thân cận sóng vai nhau đi về phía trước, giống như hai người bạn xa cách từ lâu, hôm nay mới gặp lại.

- Hai người này...

Thấy một màn như vậy rất nhiều người không khỏi ngơ ngác. Họ thật không ngờ, hai siêu cấp thiên tài phong vân đại lục dĩ nhiên là mới quen đã thân, vừa gặp liền trở thành bằng hữu.

Có ít người là kinh ngạc vì Vân Phi Dương thư tôn hàng quý, lại bất kể thân phận làm bạn với một Vô Tôn, mà có ít người thì là khiếp sợ vì sự trấn định của Tần Phàm. Không hề có chút ý tứ nịnh bợ, cũng không có bởi vì Vân Phi Dương là một Vô Thánh mà cảm thấy áp lực.

Hai người này thoát nhìn hoàn toàn ngang hàng như là bạn vong niên.

Cũng có một số người tỏ vẻ khinh thường, cũng có chút người hâm mộ, cũng có người trầm mặc, nhưng vào lúc này vô luận là những siêu cấp cường giả Vô Thánh hay là cường giả Vô Tôn, ngoại trừ mấy người đang nhắm mắt tu luyện, cơ hồ toàn bộ đều âm thầm chú ý trận tỷ thí này của hai người.

Tuy rằng trong lòng mọi người đều đã có kết quả thắng bại, nhưng rất nhiều người muốn nhìn xem người tạo ra kỳ tích phong vân cả Vũ Thiên đại lục đến tột cùng có bao nhiêu cân lượng.

Là thực danh hay chỉ là hư danh?

- Ha ha, các người nói Tần Phàm có thể tiếp được mấy chiêu của Vân Phi Dương?

Có người hứng thú cùng bằng hữu bên cạnh nhỏ giọng nghị luận.

- Vậy thì phải xem Vân Phi Dương sử dụng mấy thành thực lực, nếu Vân Phi Dương ngay từ đầu liền sử dụng hơn ba thành thì phỏng chừng Tần Phàm chỉ duy trì được một chiêu nửa thức thôi.

Có người thần nhiên hồi đáp, tựa hồ đã biết rõ kết quả/

- Đúng vậy! Là Vân Phi Dương mặc dù là tứ cấp Võ Thánh, nhưng hẳn ngay cả siêu cấp cường giả thất cấp Võ thánh đều có thể đánh bại, đối phó Tần Phàm chỉ là một lục cấp Võ Tôn, phỏng chừng sử dụng hai thành thực lực như vậy đủ rồi.

Có người cũng phụ họa nói, Võ Tôn chi cảnh cùng Võ thánh chi cảnh chỉ khác một câu, nhưng một tứ cấp Võ thánh xuất thành thực lực, cho dù là Võ Tôn cửu cấp cũng cảm thấy vô cùng khủng bố.

- Hắc, không cần gì cả, chỉ mỗi khí thể của Vân Phi Dương thì Tần Phàm đã chịu không nổi rồi.

Có người chen vào, phải biết rằng khí thể của Võ thánh cường đại gấp mười lần Võ Tôn chi cảnh, một số Võ thánh lợi hại thậm chí có thể dùng khí thể ngưng tụ thành thực thể đè bẹp người có thực lực thấp hơn mình xuống mặt đất.

- Có đúng không? Vừa rồi ta thấy Tần Phàm trước mặt nhiều Võ thánh như thế vẫn còn có thể bình tĩnh a.

Có người phản bác ngay.

- Làm sao giống nhau được, vừa rồi khí thể này chỉ là lướt qua, khí thể chân chính của Võ thánh bạo phát ra làm sao Võ tôn có thể chống cự.

Một lát sau Tần Phàm cùng Vân Phi Dương mặt đối mặt đứng trên bãi đất trống.

- Tần Phàm, bây giờ ta xuất thủ, ngươi đã chuẩn bị xong chưa?

Lúc này Vân Phi Dương mở miệng nói, một khi tiến nhập trạng thái chiến đấu, hẳn giống như là thay đổi trở thành một người khác, trên mặt đã không còn nụ cười nào.

- Phi Dương huynh cũng cẩn thận.

Tần Phàm cảm thấy kính nể nói, hẳn đã bắt đầu trở nên nghiêm túc.

- Vậy xem trước một chút ngươi có thể thừa nhận mấy phần khí thể của ta, hai thành!

Hai mắt Vân Phi Dương ngưng tụ, sau đó một thân khí thể đột nhiên phóng thích như một trường thương sắc bén đâm thẳng lên trời.

Oanh!!!

Khí thể cường đại của Võ thánh thậm chí là làm cho hư không cũng hơi chấn động! Tiếp theo Tần Phàm cảm giác được như mình đã tới một bờ biển mênh mông, sóng nước cuộn trào kinh đảo hải lãng phô thiên cái địa vọt tới trước mắt.

Nhất trọng tiếp theo nhất trọng, tựa hồ không không áp đảo hẳn thì không đành chỉ.

Chỉ là Tần Phàm vào lúc này lại đứng nguyên tại chỗ giống như một bờ đê vững chãi, chắn phía trước toàn bộ sóng biển không để chúng xâm nhập.

- Không tệ! Bốn thành!

Thấy vậy, Vân Phi Dương lại tăng cường khí thể áp bách.

Lúc này đây, thật giống như là đất bằng trực tiếp nổi lên long quyền phong, khí thể ngập trời giống như cát vàng cuộn cuộn nổi lên trong sa mạc, đánh về phía Tần Phàm.

Dưới cổ khí thế này, Tần Phàm hồ cảm thấy được trên mặt có cảm giác không thoải mái.

- Phi Dương huynh, nếu là muốn bằng khí thế để đè thấp ta thì không dễ đâu.

Nhưng ánh mắt của hắn vẫn thập phần kiên định như cũ, hai mắt Tần Phàm nhìn về phía trước, hắn bình tĩnh nói.

- Được! Tần Phàm, một khi đã như vậy thì trực tiếp xuất mười thành.

Vân Phi Dương không có tức giận, ngược lại lộ ra vẻ kinh hãi bạo phát toàn bộ khí thế của mình.

Lúc này đây khí thế của hắn đã ngưng tụ thành thực chất, trầm trọng như núi. Không khí cũng trở nên trầm trọng ngàn vạn lần, trực tiếp trấn áp Tần Phàm! Khí thế kia mạnh tới nỗi khiến ặt đất dưới chân Tần Phàm bị đè xuống, thậm chí mặt đường có thể chứng kiến vùng đất đá kia bị khí thế dập nát.

Khí thế áp bách của siêu cấp cường giả Vô thánh quả nhiên là không phải tầm thường, thậm chí không kém công kích trực tiếp bao nhiêu.

Chỉ là Tần Phàm lúc trước còn là một gã Linh Vũ Sư đã thường thức uy áp của Thánh tôn, sau đó trải qua trăm nghịch thành tôn, lại luyện hóa đủ loại khảo nghiệm ma chủng, tinh thần ý chí cùng thần niệm cường đại vô cùng, tuy rằng khí thế của Vân Phi Dương rất mạnh, nhưng hắn đâu dễ dàng dễ dàng bị khí thế kia áp đảo.

Ngay sau đó, trong thân thể của Tần Phàm hư ảnh hư ảnh Kỳ Lân, Chu Tước, Huyền Vũ tam đại Ma Tôn chậm rãi di động hiện ra, thay hắn đem khí thế Vô thánh vô cùng cường đại hóa giải.

Vân Phi Dương thì triển thập thành khí thế áp bách vẫn không thể áp chế Tần Phàm thậm chí còn lui bước.

- Lợi hại không hổ là Kỳ Tích Chi Tử! Tần Phàm không ngờ là dùng lực cấp Vô Tôn tiếp nhận được thập thành khí thế áp bách của tứ cấp Vô thánh Vân Phi Dương. Tính cứng cỏi của khí thế này chỉ sợ trừ bỏ hậu kỳ Vô thánh mới có thể chống lại.

Thấy một màn như vậy, một ít Vô thánh cường giả cũng không khỏi thầm giật mình.

863. Chương 873: Tứ Thành! (1)

Chương 873: Tứ thành! (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ngay cả ta thập thành khí thế đều không ảnh hưởng được ngươi, Tần Phàm hiền đệ, ngươi quả nhiên là không làm ta thất vọng!

Thấy vậy, Vân Phi Dương lại càng vui không tả xiết, trước đó hắn đã từng nhìn là trên người Tần Phàm có điều bất phàm, hiện giờ thử một lần, quả nhiên là không giống bình thường.

Khí thế mười thành của hắn ngay cả đệ đệ nửa bước Vô thánh Vân Phi Hồng cũng không chịu nổi, nhưng Tần Phàm cũng có thể ổn lập đương trường.

- Tiếp theo, chúng ta thả lỏng gân cốt một chút đi! Tần Phàm, ta nhìn ra được khí lực của ngươi tương đối cường hãn, ta cũng rất muốn nhìn một chút đến tột cùng là mạnh tới trình độ nào.

Tiếp theo Vân Phi Dương thu khí thế lại không để khí thế áp bách Tần Phàm Tần Phàm nữa.

Cảm giác được khí thế trầm trọng như núi biến mất, Tần Phàm không khỏi am thầm thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Khí thế áp bách của Vô thánh đích xác là không phải bình thường, đặc biệt Vân Phi Dương toàn lực thi triển, uy lực kia chỉ cần nhìn mặt đất dưới chân hắn là đủ. Nếu không phải hư ảnh cuối cùng tam đại Ma Tôn xuất hiện, hắn quả thực cơ hồ sắp bị đè bẹp lên mặt đất. truyện copy từ

Một khi bị cổ khí thế đè sập, như vậy hẳn sẽ không còn dũng khí động tay chân, miễn cưỡng động thủ cũng không phát huy ra một nửa thực lực.

Mà hẳn tuy rằng có thể bằng vào hư ảnh tam đại Ma Tôn miễn cưỡng duy trì cổ khí thế áp bách, nhưng khẳng định cũng cảm thấy có chút chịu khổ sở, thậm chí hô hấp cũng khó khăn.

Hiện tại khí thế áp bách triệt hồi, hẳn mới cảm giác được toàn thân buông lỏng xuống.

- Thả lỏng gân cốt một chút? Hảo, lúc này để ta ra tay trước.

Tần Phàm nghe thấy Vân Phi Dương kế tiếp muốn thử khí lực của mình liền lên tiếng. Tiếp theo hẳn bước ra một bước bắn về phía trước.

Hiện tại tâm tình của Tần Phàm rất thoải mái.

Hắn đã biết Vân Phi Dương không có sát ý, như vậy hẳn có thể buông lỏng mà so chiêu cùng cường giả Võ Thánh.

Đây chính là cơ hội khó có được, bởi vì một khi tiến nhập trong Cửu Long cốc, vì tranh đoạt bảo vật, có lẽ hẳn sẽ phát sinh mâu thuẫn cùng cường giả Võ Thánh, đến lúc đó những cường giả Võ Thánh chưa hẳn đều hạ thủ lưu tình như Vân Phi Dương.

Chân đạp đại địa, ảnh tùy thân đi, Tần Phàm dùng một loại tốc độ cực nhanh xẹt qua khoảng cách giữa mình và Vân Phi Dương, đảo mắt đã tới trước mặt đối phương.

- Trong cấp độ Võ Tôn, tốc độ này của Tần Phàm không coi là đạt trình độ cao nhất, nhưng ngược lại cũng không tệ.

Thấy vậy, một ít siêu cấp cường giả Võ Thánh âm thầm gật đầu, mà một ít cường giả Võ Tôn thì là cảm thấy không bằng

Trên thực tế, tốc độ của Tần Phàm kỳ thật còn có thể nhanh hơn một chút nữa, thí dụ như lúc cùng Vân Phi Hồng cướp đoạt bát cấp Yêu Tinh Hạch,, hẳn đã từng là linh ngộ năng lực thuần di một khoảng cách lực, bất quá bây giờ Thạch Sanh thì ít mà Lý Thông thì nhiều, hẳn tự nhiên không sẽ thể hiện mọi sát chiêu ẩn giấu của mình.

- Tới hay lắm, Tần Phàm ngươi thử đấu khí lực với ta một quyền xem sao?

Thấy nắm đấm của Tần Phàm sắp đến trước mắt, dưới chân Vân Phi Dương Vân Phi Dương thi triển vận bộ phong hành không chút hoang mang nói.

- Một quyền tới!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, cơ bắp toàn thân vào lúc này phẳng phát đều là chấn động, khí lực pháp phong, lực lượng toàn thân giống như sóng lớn tuôn về phía tay phải của hắn.

- Không tệ!

Vân Phi Dương tiếp tục lên tiếng khen ngợi, sau đó liền thấy hắn cũng nhẹ nhàng lui về phía sau một bước, chân đạp một cái, thân hình bắn về phía trước.

Hai đạo thân ảnh bắn lại gần nhau, trong đêm tối như hai điểm sao băng va vào nhau khiến cho hư không bạo phá những chuỗi thanh âm rền rĩ.

- Bành!

Hai người đồng loạt bước ra một bước cuối cùng, lập tức đại địa bị hai người đạp xuống xuất hiện một cái hố sâu thật, ánh mắt của mọi người có thể nhìn thấy một khe hở như dây leo đang lan ra. Dựa vào lực lượng thân thể có thể một cước đạp đất nát thành bột, đá vỡ vụn.

Tần Phàm xuất quyền.

Man ngưu xuất chiến, một cổ khí tức cuồng bạo quần lấy không khí, Tần Phàm trực tiếp bằng vào lực lượng thân thể phát ra những tiếng xé gió chói tai, lực lượng cực hạn khiến cho không khí không chịu nổi trọng áp.

Nắm đấm của Vân Phi Dương cũng bóp lại, hấn đánh mạnh một quyền về phía trước.

Quyền thể như phong long thăng thiên, phảng phất như muốn quyền hám tinh đấu. Một quyền này của Vân Phi Dương trực tiếp làm cho không khí trở nên ngưng kết, sau đó rung động như gợn sóng tràn ra khiến mặt kính tan vỡ.

Hai người đều không có sử dụng kinh khí, nhưng vào lúc này có hai cỗ khí tức mạnh mẽ lan tràn ra bốn phía khiến cho trên đất trống cát bay đá chạy.

Lúc này khoảng cách giữa hai người là một thước, bốn mắt đối nhau trong không khí.

Đồng dạng chân đạp Hoàng Tuyền, quyền hám thiên đấu!

Hắc Long ra biển, Man Ngưu xuất chuồng!

Từng cơn quyền phong giống như là gió lốc trong sa mạc đập vào mặt, mặt đất run rẩy nhẹ tựa như không chịu nổi lực lượng của hai người muốn sụp xuống xuống dưới.

Bằng vào thân thể lực lượng đã đạt tới trình độ này!

Mọi người xa xa đang xem cuộc chiến, vô luận là cường giả Võ Tôn hay là siêu cấp Võ Thánh đều lộ ra thần sắc kinh ngạc. Đặc biệt là đối với Tần Phàm, mọi người phát ra cảm giác khó tin nổi. Chỉ là lực cấp Võ Tôn mà thôi! Lực lượng thân thể đã cường hãn đến trình độ này.

Trông thấy nắm đấm của hai người là chân chính giao kích cùng một chỗ, từng ánh mắt trong sân đều không hề chớp mắt quan sát.

Tất cả mọi người biết chắc là Vân Phi Dương sẽ mạnh hơn một bậc, nhưng những người này muốn biết Tần Phàm đến tột cùng có thể đạt tới trình độ nào. Có thể chịu đựng được một quyền này của Vân Phi Dương, sau đó có thể còn lực lượng đánh một trận hay không?

XÍU...UU!

Quyền phong của Tần Phàm cùng Vân Phi Dương phát ra tiếng ma sát bén nhọn vô cùng trong không khí, cơ hồ là bằng lực lượng thân thể tóe ra hoa lửa.

Oanh!!!

Trong nháy mắt sau đó, nắm đấm của hai người mang theo xu thế bài sơn đảo hải như trâu như rồng, động cửu thiên, chấn cửu u, như thiên thạch cực lớn từ thiên ngoại đụng vào nhau.

Dùng lực lượng bản thân đã trực tiếp rung chuyển Thiên Địa!

Không khí bị hai cỗ quyền phong dẫn dắt ngưng tụ, sau đó lại bị áp súc đến mức tận cùng, sau đó đột nhiên bạo phá chấn không khí chung quanh phát ra những thanh âm lôi đình.

Phanh!!!

Sau một lát, dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người, hai đạo thân ảnh trong sân đồng thời bay ngược về phía sau.

Điều bất đồng là Tần Phàm bay ngược vài chục trượng mới ngã xuống mặt đất mà Vân Phi Dương chỉ lui lại vài bước đã đứng vững.

Tuy nhiên điều này đã khiến ọi người kinh ngạc.

Một gã Võ Tôn cùng một gã Võ Thánh đối quyền, mọi người vốn cho rằng sẽ nghiêng hẳn về một bên, nhưng Tần Phàm lại có thể đạt tới trình độ này, hấn bức lui được Vân Phi Dương. Quả thực là làm cho người ta không thể tin được!

Đặc biệt là một ít cường giả Võ Thánh, biết rõ khí lực của Võ Thánh lợi hại như thế nào thì trên mặt đều xuất hiện vẻ động dung.

864. Chương 874: Tứ Thành! (2)

Chương 874: Tứ thành! (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thời điểm Võ Tôn thành thánh, khí lực Tu Luyện Giả cùng tinh thần ý chí đều được Thiên Địa tẩy lễ một lần, so với thời điểm Võ Tôn nhất định là mạnh gấp mười lần trở lên. Tần Phàm hiện tại là Võ Tôn cũng đã có khí lực như thế này, nếu hắn đột phá đến Võ Thánh thì tương lai sẽ còn khủng bố tới trình độ nào?

Mà sau một khắc, càng làm ọi người cơ hồ muốn trợn mắt há hốc mồm chính là Tần Phàm bị một quyền của Vân Phi Dương đánh bay , dĩ nhiên là giống như như không có việc gì đứng dậy. Có vẻ như tiếp một quyền này, hắn không hề bị thương chút nào.

Khí lực của Tần Phàm mạnh như vậy sao?

Điều này thật sự là làm cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Võ Thánh quả nhiên là khủng bố, chỉ lực lượng thân thể đã đạt tới mức độ này.

Lúc này khí huyết toàn thân Tần Phàm sôi trào, một quyền của Vân Phi Dương khiến cho hắn thầm giật mình. Tuy là hắn đã luyện hóa được ba viên ma chủng lần thứ hai nên lực lượng khí lực cường hãn không phải tầm thường, nhưng mà Vân Phi Dương vẫn mạnh hơn hắn nhiều.

- Tần Phàm, ngươi thật sự thật là làm cho người ta ngạc nhiên.

Vào lúc này Vân Phi Dương nhìn Tần Phàm, đồng dạng cũng rất kinh ngạc. Trong số Võ Thánh, khí lực của hắn rất mạnh, nhưng so với Tần Phàm hắn lại ẩn ẩn có cảm giác rất nhanh sẽ rút lại phía sau.

- Phi Dương huynh, vừa rồi hắn là còn không có sử dụng toàn lực?

Tần Phàm mỉm cười hỏi, khí lực hùng hãn của hắn đè nén khiến khí huyết trong cơ thể rất nhanh ổn định lại.

- Tuy rằng không phải toàn lực, nhưng cũng hơn tám phần, ngươi có thể thừa nhận được tám phần lực lượng khí lực của ta mà không có việc gì, ta nghĩ cho dù ta sử dụng toàn lực cũng không tổn thương bao nhiêu với ngươi.

Vân Phi Dương gật đầu nói:

- So với đệ đệ Phi Hồng của ta, ngươi quả nhiên là lợi hại hơn rất nhiều.

- Ha ha, ta là người xương cứng.

Tần Phàm vừa cười nói:

- Kế tiếp, Phi Dương huynh chỉ sợ là muốn sử dụng thực lực chính thức của Võ Thánh a?

- Đúng vậy, một khi ta chính thức sử dụng thực lực của Võ Thánh, Tần Phàm ngươi chỉ sợ sẽ không dễ dàng ứng phó như vậy, ngươi muốn ta sử dụng mấy thành nguyên lực?

Vân Phi Dương nhìn Tần Phàm thận trọng hỏi thăm.

- Mấy thành?

Tần Phàm không khỏi hơi hơi ngơ ngẩn, nhất thời cũng không biết lựa chọn như thế nào, nếu là lựa chọn thấp, như vậy liền không thể rõ ràng cảm thụ lực lượng của Võ Thánh. Nếu như là lựa chọn cao, tùy thời đều có thể bị thương thậm chí sẽ chết, , hắn cũng không ự tin nói mình có thể thật sự chịu đựng được một kích toàn lực của siêu cấp cường giả như Vân Phi Dương!

- Phi Dương huynh cảm thấy ta chịu đựng được mấy thành?

Nghĩ một hồi, Tần Phàm hỏi ngược lại.

- Ta cũng không biết, bất quá đệ đệ Phi Hồng của ta có thể miễn cưỡng chịu đựng được hai thành lực lượng của ta, ba thành thì tất nhiên sẽ bị thương.

Vân Phi Dương cũng nghĩ một hồi rồi đáp.

- Nếu không để cho ta thử xem tứ thành đi.

Trong lòng Tần Phàm cân nhắc hồi lâu, hần rốt cục cắn răng nói.

- Tứ thành? Người xác định? Người mặc dù mạnh hơn Phi Hồng một ít, nhưng thành nguyên khí của ta cũng tương đương với Võ Thánh nhị cấp không sử dụng võ kỹ lợi hại, ta cũng không dám khẳng định mình có thể kịp thời thu tay lại, người rất có thể sẽ bị thương, thậm chí trọng thương cũng nói không chừng.

Nghe được Tần Phàm lựa chọn, thần mọi người Vân Phi Dương không khỏi có chút ngưng trọng.

- thực lực thành của Vân Phi Dương? Tần Phàm có phải quá tự đại không?

Một ít người vừa rồi phỏng đoán Tần Phàm tối đa có thể thừa nhận hai thành công kích, mặc dù đối với khí lực cường đại của Tần Phàm rất là khiếp sợ, nhưng vào lúc này cũng không khỏi có chút khinh thường.

Võ Thánh có thể không chế nguyên khí gấp 10 lần Võ Tôn, Võ Thánh nhất cấp có thể không chế phạm vi nguyên khí cũng đã là ngàn thước! Võ Thánh nhị cấp càng có thể đạt tới phạm vi 2000m!

Hơn nữa lực lượng của Võ Thánh há lại chỉ có từng đó phạm vi không chế nguyên khí?

Cường độ cùng không chế độ tinh khiết của nguyên khí cao hơn rất nhiều so với lên Võ Tôn.

Có thể nói tùy tiện một gã Võ Thánh cũng hiểu biết quy tắc của thiên địa hơn Võ Tôn mạnh nhất. Nguyên khí bản thân hần cũng mạnh hơn nhiều, không chế độ tinh khiết của nguyên khí cũng tinh thuần hơn.

Vân Phi Dương nói thẳng, thực lực thành của hần có thể so với Võ Thánh nhị cấp bình thường, Tần Phàm một gã lục cấp Võ Tôn, chẳng lẽ có thể so sánh được với một gã Võ Thánh nhị cấp hay sao?

Vừa rồi một ít Võ Thánh đánh giá rất cao đối với Tần Phàm, vào lúc này cũng đều lắc đầu, cảm thấy Tần Phàm thật sự là quá mức kiêu ngạo.

- Ta muốn thử một lần.

Tần Phàm gật nhẹ đầu nói, trong lòng hần cẩn thận cân nhắc, hần trải qua trận chiến cùng Tần Thiên Hoành lại quan sát Kỷ Huyền Nhi đột phá đến Võ Tôn, về sau cũng có chút cảm ngộ thu hoạch, thực lực so sánh với Vân Phi Hồng mạnh hơn một tí.

Hơn nữa khí lực của hần mạnh hơn Vân Phi Hồng rất nhiều, tuy rằng hần rất có thể sẽ bị thương, nhưng hần muốn chính mình có thể chịu được mà không chết. Chỉ cần có thể thu hoạch bên trong trận chiến này thì hần cảm thấy bị thương cũng rất đáng.

- Tốt, có đảm lược! Vậy kế tiếp, người phải cẩn thận một chút.

Nghe được Tần Phàm kiên trì, Vân Phi Dương vào lúc này chính sắc trầm giọng nói, sau đó khí thế toàn thân hần bắt đầu đề thăng.

Nghe được nhắc nhở của Vân Phi Dương nhở, Tần Phàm vào lúc này cũng trở nên cẩn thận hơn.

Đương nhiên, hần không phải là đứng đấy làm bia ngắm, đồng thời, hần cũng thâm hít sâu một hơi bắt đầu vận khí khí. Đối mặt với đối thủ như Vân Phi Dương, hần căn bản là không dám che dấu, trực tiếp chuẩn bị sử dụng võ kỹ tam hệ Vạn Ngưu Trùng Chàng uy lực của Bạo Huyết Kỳ Lân dốc sức liều mạng.

Hư ảnh Viễn Cổ tam đại ma tôn theo Tần Phàm vận khí bắt đầu phiêu phù hiện ra giúp hần trấn áp nguyên khí.

- Như thế nào ta cảm giác được trên người Tần Phàm có không chỉ một chủng loại nguyên khí ba động? Hần chỉ là một cường giả Võ Tôn thôi mà!

Mà xa xa những cường giả Võ Thánh đang xem cuộc chiến sau khi cảm giác được biến hóa vi diệu của nguyên khí trong hư không thì không khỏi con người nhẹ nhàng co lại, trên mặt lại một lần nữa toát ra thần sắc kinh ngạc.

Mỗi một Võ Thánh đều có thể nói là Võ Đạo đại gia, đối với cái này quy tắc nguyên khí Thiên Địa miễn cảm nhất, tuy rằng Tần Phàm còn không có chính thức sử dụng ba loại nguyên khí, nhưng những người này sớm đã cảm thấy.

- Loại cảm giác này?

Ngay cả khuôn mặt Vân Phi Dương vào lúc này cũng có chút động dung, trong lòng nói thầm:

- Phi Hồng truyền tin Tần Phàm hẳn có thể khống chế hai loại nguyên khí bất đồng trở lên, ta còn tưởng rằng nó đã nhìn lầm, không thể tưởng được dĩ nhiên là Tần Phàm có thể làm được. Đúng là khiến cho người ta thần phục.

- Đã có biểu hiện này thì thành a! Tần Phàm có loại năng lực đặc thù này, ta nghĩ hẳn còn có thể chịu đựng được.

865. Chương 875: Cảm Ngộ Dưới Công Kích Của Võ Thánh.

Chương 875: Cảm ngộ dưới công kích của Võ Thánh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

Lập tức hắn bắt đầu hấp dẫn lấy nguyên khí, nguyên khí Thiên Địa phạm vi hơn một ngàn thước được hắn hấp dẫn như nước sông hoàng hà cuộn cuộn chảy tới. Cảm giác mát lạnh đột nhiên xuất hiện trên mảnh đất trống

Vân Phi Dương bây giờ là tứ cấp Võ Thánh, có thể khống chế phạm vi nguyên khí đạt tới phạm vi hơn bốn nghìn mét, sử dụng tứ thành thực lực cũng đã được phạm vi hơn một ngàn thước. Điều này không phải phạm vi khống chế nguyên khí của Võ Thánh nhất cấp, bất quá Vân Phi Dương tuy rằng không có ý định sử dụng võ kỹ lợi hại, nhưng hắn có thể khống chế chất lượng nguyên khí rất tinh thuần, há Võ Thánh nhất cấp bình thường có thể so sánh với.

Thực lực nhất cấp khẳng định không chỉ Võ Thánh nhất cấp, vì thế hắn nói tương đương với Võ Thánh nhị cấp bình thường cũng chỉ đoán chừng mà thôi.

Mà Tần Phàm khi nhiệt độ lạnh xuống đã lập tức phát hiện lực khống chế nguyên khí của mình đã hạ thấp trên phạm vi lớn! Lúc trước, bởi vì hắn trăm nghịch thành tôn, vốn đối với lực khống chế của ở thiên địa nguyên khí rất mạnh, thậm chí là bên trong Võ Tôn cơ hồ không ai so qua được hắn! Vì thế hắn mới mạnh hơn cả Tần Thiên Hoàn, kỳ thật khống chế nguyên khí không thể theo kịp tên này. Chỉ là hắn rất hiểu rõ quy tắc ở thiên địa kiếm kỹ rất mạnh, mới phát huy ra lực công kích mạnh hơn Tần Thiên Hoàn.

Hiện tại Vân Khí Nhất Đán của Vân Phi Dương bao phủ toàn trường giống như là tạo thành lĩnh vực, trong lĩnh vực này Vân Phi Dương chính là Chủ Khống Giả! Trước kia Tần Phàm cũng là người khống chế tuyệt đối nguyên khí, nhưng bây giờ đang ở trong lĩnh vực của Vân Phi Dương, hắn đã hạ xuống chỉ còn là một thành chủ. Hắn tuy rằng còn có thể miễn cưỡng khống chế quân đội của mình, nhưng phần lớn quân đội này phải nghe lệnh của Vân Phi Dương! Hắn chỉ có thể có được một phần nhỏ quân đội mà thôi!

Mà những quân đội khác coi như là thiên lôi còn tạm được, so với bình thường còn yếu hơn nhiều.

Nói cách khác, phía dưới ảnh hưởng lĩnh vực nguyên khí của Vân Phi Dương, Tần Phàm cảm giác được thực lực của mình giảm sút rất lớn.

- Trách không được nói Vô Tôn cùng Vô Thánh cách nhau một khoảng lớn, không chỉ có đột phá đến Vô Thánh, thân thể cùng tinh thần đều lột xác một lần, hơn nữa lực khống chế nguyên khí Vô Thánh thật sự

Hơn nữa Thủy Hỏa Tương Dung của hắn đã tiếp cận Vô thánh, thực lực phát huy ra cũng rất khủng bố.

- Hiện tại Thủy Hỏa Tương Dung Vạn Ngưu Trùng Chàng rất mạnh, đáng tiếc là thực lực của ta không đủ, muốn ba loại nguyên khí chân chính cùng dung chỉ sợ không có dễ dàng, nếu không thực lực của ta sẽ lại tăng lên không ít.

Tần Phàm chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, hắn buông lỏng một hơi, hư ảnh hai đầu Ma Tôn cũng dần dần tiêu thất.

Có thể dùng lực cấp Vô Tôn làm được trình độ này, trên thực tế Tần Phàm cũng không dám có tham vọng nhiều hơn.

- Tần Phàm, chúc mừng ngươi, dùng cảnh giới Vô Tôn đã làm được Thủy Hỏa chân chính cùng dung mà chỉ có Vô thánh có thể làm được, điều này tức là thân phận Vô tôn của ngươi có thực lực khiêu chiến Vô Thánh.

Lúc này, Vân Phi Dương mỉm cười đi tới nói.

- Đa tạ Phi Dương huynh chỉ điểm!

Tần Phàm quay đầu, rất là chân thành nói. Lúc này thật sự hắn phải cảm tạ Vân Phi Dương, nếu không phải đối phương tạo điều kiện, hắn khẳng định không thể có lớn tiến bộ như vậy.

- Ha ha, Tần Phàm, ngươi có thiên phú võ đạo cùng ngộ tính như vậy, ta nghĩ ngày sau muốn mạnh hơn ta cũng không phải quá khó khăn a, ta chờ mong một ngày kia có thể cùng ngươi thống khoái mà đánh một hồi.

Vân Phi Dương lại cười nói, đối với Tần Phàm thật sự hắn càng ngày càng thương thức.

- Tuy rằng không dám nói nhất định sẽ có một ngày như thế, nhưng Tần Phàm chắc chắn sẽ cố gắng.

Kế tiếp Vân Phi Dương vốn đang muốn nói chút gì đó, nhưng ngay lúc này, hắn bỗng nhiên quay đầu đi chỗ khác nhìn về phương hướng Đại Ly Quốc, ở nơi đó có một cỗ khí tức cường đại đang ngự không bay tới.

- Kim Dương Vô Thánh, hắn cũng tới sao?

Vân Phi Dương khẽ động dung.

Đại Ly Quốc Kim Dương Vô Thánh, nhân xưng Vô thánh tối cường trên Vũ Thiên trên đại lục.

Tần Phàm cũng từng nghe thấy danh tự, bây giờ nghe Vân Phi Dương nhắc tới, hắn không khỏi nhìn về phía chân trời. Đối với người được xưng là đệ nhất cường giả đại lục, hắn muốn xem thử đến tột cùng có cái gì hơn người.

Hướng chân trời Đại Ly Quốc xuất hiện một đạo khí tức cường đại, Tần Phàm đưa mắt nhìn, phảng phất như hỏa diễm đang bốc cháy. Hơn nữa khi luồng khí tức này dần dần tới gần, càng khiến ặt trời trên cao ảm đạm.

- Kim hệ nguyên khí thật nồng đậm, nguyên khí nguyên khí thật mãnh liệt.

Hai mắt Tần Phàm lộ vẻ ngưng trọng, hắn cảm giác sâu sắc sự cường đại của Kim Dương Vô Thánh, hiện tại khí thế kia còn chưa có bạo phát ra đã đạt tới trình độ này, một khi toàn bộ bạo phát đi thì chỉ sợ là hắn cũng không chịu nổi.

Tần Phàm dễ dàng nhìn ra, Kim Dương Vô Thánh còn cường đại hơn Vân Phi Dương rất nhiều.

Dù sao hiện giờ Vân Phi Dương cũng mới khoảng bốn mươi tuổi, thành võ thánh cũng mới chỉ mấy năm, cho dù là thiên tài tới mấy cũng chênh lệch vô cùng với Hồng Sơn thành danh gần trăm năm.

- Trừ bỏ cường giả che dấu không hồi thế sự trong Thánh điện này thì Kim Dương Vô Thánh đã trở thành Vô thánh tối cường trên đại lục trong trăm năm. Địa vị của hắn không người nào có thể lay động, không thể tưởng được hắn lại có hứng thú với Cửu Long cốc...

Lúc này, Vân Phi Dương cũng hơi cảm thấy ngoài ý muốn:

- Chỉ sợ nghe nói trong Cửu Long cốc này ẩn chứa bí mật cao tăng của luận võ thánh.

- Bán thần chi cảnh sao?

Tần Phàm cũng hơi động một chút.

- Không thể tưởng được người cũng nghe qua cảnh giới này.

Vân Phi Dương quay đầu nhìn Tần Phàm một cái, có chút kinh ngạc lên tiếng.

- Ha ha, bất quá là ngẫu nhiên biết được mà thôi.

Tần Phàm cười cười nói, hắn tự nhiên biết bán thần chi cảnh, bởi vì trên người của hắn có một khối lõi có thể phát huy được thực lực bán thần. Chỉ là người ở đây rất nhiều, hắn tự nhiên sẽ không đem bí mật của mình nói ra.

868. Chương 878: Kim Dương Võ Thánh.

Chương 878: Kim Dương Võ Thánh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Người đã biết điều này thì ta cũng nói thêm một chút về Kim Dương Võ Thánh. Hồng Sơn hần hiện tại đã đem Ngũ Hành nguyên khí muốn tu luyện đến đỉnh, đặc biệt kim hệ nguyên khí cùng Hỏa Hệ nguyên khí tới cảnh giới đại viên mãn. Nghe nói hắn cách cảnh giới kia chỉ nửa bước, nhưng mà mấy chục năm qua đi, hắn vẫn là không có cách nào khác vượt qua.

Về mặt Vân Phi Dương cũng có chút phức tạp lắc lắc đầu, sau đó nói tiếp:

- Một bước này quá khó khăn, cho nên đối với người trên Vũ Thiên đại lục thì Kim Dương Võ Thánh Hồng Sơn cơ hồ chính là đại biểu cho đỉnh cao của võ giả.

- Trên đời chỉ có người không dám tiến tới đỉnh cao, rồi biến thành người không với được đỉnh cao.

Tần Phàm cũng thần nhiên nói.

- Sao? Hay lắm! Tần Phàm không bằng chúng ta lúc này liền làm một cái ước định, xem xem hai người chúng ta ai có thể leo tới đỉnh cao như Kim Dương Võ Thánh?

Nghe vậy, Vân Phi Dương không khỏi sáng mắt lên, hứng trí truyền âm với Tần Phàm.

Nếu là người khác thì một võ thánh cường giả cùng một Võ Tôn ước định như vậy, mọi người nhất định là sẽ dè dặt, cho rằng đây là chuyện cười. Bởi vì cường giả Võ Thánh mạnh hơn cường giả Võ Tôn rất nhiều, thậm chí nửa bước Võ thánh cùng Võ thánh cũng có thể kém mười năm. Một Võ tôn muốn đuổi kịp Võ thánh quá khó khăn.

Vân Phi Dương cùng Tần Phàm đều không có loại cảm giác này. Vân Phi Dương coi Tần Phàm là đối thủ của mình, mà Tần Phàm cũng coi Vân Phi Dương là mục tiêu của mình.

Tần Phàm không nói gì, kỳ thật trước mắt Vân Phi Dương chính là đỉnh à hắn cần phải trèo lên. Nếu không thể siêu việt hơn đối phương trở thành Võ thánh tuổi còn trẻ nhất trên đại lục thì hắn sẽ không có tư cách đánh đồng cùng Vân Phi Dương, càng không nói đến ước định siêu việt Kim Dương Võ Thánh.

Tần Phàm mặc dù có lòng tự tin, nhưng hắn cũng hiểu mình, tuy rằng Vân Phi Dương coi mình là đối thủ, nhưng hắn sẽ không cho là mình bây giờ có thể ngang hàng với Vân Phi Dương.

Loại khí chất và phong độ của siêu cấp cường giả như Vân Phi Dương cũng đáng để Tần Phàm kết giao.

Một lúc sau, khi mà Tần Phàm cùng Vân Phi Dương hai siêu cấp thiên tài lặng yên ước định thì Kim Dương Võ Thánh Hồng Sơn đã dần dần tới gần chỗ này. Theo kim dương hình người xuất hiện, mây mù trong Cửu long cốc giống như bị chiếu lên tản đi không ít.

Mà lúc này đây, tất cả mọi người cũng đã phát hiện Kim Dương Võ Thánh đến, kể cả cường giả Võ Thánh nhắm mắt dưỡng thần vừa rồi vào lúc này cũng đều mở mắt ra, Kim Dương Võ Thánh Hồng Sơn đã đến thì cho dù Võ thánh cao ngạo thế nào cũng không thể bỏ qua.

Thậm chí là trong cùng một lúc, toàn bộ cường giả vào lúc này đều chậm rãi đứng lên nghênh đón Kim Dương Võ Thánh, đối với đệ nhất cường giả trên đại lục bản thân họ phải tỏ vẻ tôn kính.

Tần Phàm nghe được trong truyền thuyết ước chừng ba mươi năm Kim Dương Võ Thánh tham dự thú triều thật lớn, nghe nói người này dùng lực lượng một người chiến tam đại bát cấp hậu kỳ yêu thú, cuối cùng dùng chính mình trọng thương để đổi cho đại lục bình an, cứu rất nhiều sinh mệnh.

Có thể nói này Kim Dương Võ Thánh Hồng Sơn không chỉ có thực lực mạnh nhất trên đại lục Vũ Thiên mà uy vọng trên đại lục cũng rất cao, thậm chí bình dân coi hắn như là thần linh.

Phốc!

Sau một lúc lâu Kim Dương Võ Thánh rốt cục đã chạm đất, sau đó hào quang mãnh liệt trên người hắn cũng thu liễm trở nên nhu hòa không ít. Chỉ là trên người hắn có một màu vàng sáng, tựa hồ là đem thân thể hắn ngăn cách với thế giới bên ngoài tự thành một tiểu thế giới, nhìn có vẻ thập phần thần bí.

- Đây là bởi vì tu luyện quy luật Ngũ Hành tới giai đoạn Đại viên mãn, cho nên đã có thể khai sáng cùng chúc chúc quy tắc của mình dưới quy tắc vốn có của thiên địa.

Trong lòng Tần Phàm âm thầm nói, hắn từng nghe Cổ Mặc giới thiệu qua, siêu cấp cường giả Võ thánh hậu kỳ có thể làm được điều này, nhưng cả đại lục Vũ Thiên này phỏng chừng cũng chỉ có mấy người làm được điều này.

Nếu hắn dùng quy tắc của mình bao trùm trong một phạm vi thì cho dù có nhiều cường giả hơn nữa, phỏng chừng cũng không phải đối thủ của hắn. Nói cách khác trừ phi là đối thủ cùng giai nếu không hắn sẽ là vô địch.

Lúc này mới không hổ là cường giả vô địch.

Tần Phàm cũng bắt đầu lén lút đánh giá đệ nhất cường giả đại lục này, Kim Dương Võ Thánh nghe nói đã hơn hai trăm tuổi, tóc bạc hồng nhan, khuôn mặt uy nghiêm, hai tròng mắt bình tĩnh, dáng người có chút nhỏ gầy, nhưng khí thế vạn trượng. Mỗi lần bước về phía trước đều có thể khiến cho nhất phương cường giả Võ Thánh nơi này có áp lực khó hiểu.

- Cảm giác khí tức này tựa hồ giống như chư vị thánh tôn.

Vào lúc này trong lòng Tần Phàm ng một chút, hắn phỏng chừng vài vị thánh tôn chính là bán thần chỉ cảnh, hiện tại xem ra Kim Dương Võ Thánh quả nhiên là đã đến Võ thánh đỉnh tiếp cận trình tự bán thần.

Chẳng qua khi đó bởi vì hắn vẫn là một gã Linh Vũ Sư, thực lực quá mức nhỏ yếu, cho nên sẽ cảm thấy những vị thánh tôn cường đại vô cùng, nhưng hiện tại thực lực của hắn đã tăng lên, không giống như trước kia không thể chịu nổi.

- Bất quá hắn có thể nhìn ra được, cường giả Võ Tôn chính là nửa bước Võ thánh, trước mặt Kim Dương Võ Thánh ai cũng có dấu hiệu thân thể run rẩy nhẹ.

Có thể nhìn ra được, Kim Dương Võ Thánh tuy rằng không phải cố ý, nhưng vẫn khiến ọi người cùng cấp áp lực.

- Ngay cả Kim Dương Võ Thánh cũng phải động tâm, chẳng lẽ là ma chủng sao?

Tần Phàm thấy Kim Dương Võ Thánh đã đến, không khỏi âm thầm suy nghĩ trong lòng, Ngũ đại Ma Tôn hóa thành ngũ khóa ma chủng, trong đó phân biệt ẩn chứa Ngũ Hành huyền ảo phong phú, đích xác rất có thể trợ giúp Kim Dương Võ Thánh đột phá bình cảnh dừng lại đã lâu.

Mà ngay tại lúc trong lòng Tần Phàm suy nghĩ rất nhiều ý niệm thì cảm giác được trong lòng rùng mình! Hắn không khỏi xuất hiện cảm giác kinh hãi, ngẩng đầu lên, Tần Phàm phát hiện ánh mắt Kim Dương Vô Thánh Hồng Sơn không ngờ là nhìn về phía mình.

- Chẳng lẽ Kim Dương Vô Thánh đã phát hiện ma chủng trên người của ta?

Lại thêm chuyện Tần Phàm cũng tới Cửu Long vì ma chủng nên trong lòng Tần Phàm có chút không yên, hẳn ở phía sau chạm phải ánh mắt của đối phương liền vội vàng chột dạ cúi đầu.

Dù sao hiện tại hắn chỉ là một Vô Tôn, cho dù là biểu hiện ra sợ Kim Dương Vô Thánh, đó cũng là chuyện bình thường.

Dù sao May mắn ngay tại lúc Tần Phàm cúi đầu, Kim Dương Vô Thánh Hồng Sơn rốt cục cũng dời ánh mắt đi không tiếp tục chú ý Tần Phàm nữa, mà chuyển lực chú ý về phía sương khói trong Cửu Long cốc.

- Ha ha, không thể tưởng được lúc này Kim Dương Vô Thánh tiền bối lại có hứng thú với Cửu Long cốc.

Mà ngay lúc Kim Dương Vô Thánh tới gần thì một gã cường giả Vô thánh hậu kỳ đi lên trước nói, quanh thân người này cũng có quang sáng quy tắc, nhưng không có cách nào khác so sánh với Kim Dương Vô Thánh với, thật giống như là đốm nhỏ cùng mặt trời.

869. Chương 879: Cửu Long Thập Hiện. (1)

Chương 879: Cửu Long Thập hiện. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá chỉ cường giả Vô thánh hậu kỳ như hắn mới có thể nói chuyện với Kim Dương Vô Thánh, những người khác đều chỉ có thể đứng xa tỏ vẻ kính ý.

- Uhm, lúc này Cửu Long cốc có sự huyền bí trọng đại, cho nên lão phu cũng đi tới. Chỉ là lão phu khuyên các vị, nguy hiểm trong đó trùng điệp cho dù là Vô thánh cường giả đều chưa hẳn có thể toàn thân trở ra, hi vọng chư vị nên cân nhắc một chút.

Kim Dương Vô Thánh Hồng Sơn lãnh đạm gật đầu, sau đó hắn nhìn mọi người ở đây lên tiếng.

Mà ánh mắt của Kim Dương Vô Thánh cuối cùng lại tựa hồ như hữu ý vô ý rơi vào người Tần Phàm.

Ánh mắt của Kim Dương Vô Thánh uy nghiêm, có một loại lực lượng để cho người không dám kháng cự.

Tần Phàm cảm giác được ánh mắt của Kim Dương Vô Thánh lần nữa rơi ở trên người của mình, trong lòng hắn không khỏi có chút trầm xuống, thầm nghĩ người này dừng lại ở Vô Thánh đỉnh phong mấy chục năm, được xưng Vô Thánh mạnh nhất, có phải là đem chủ ý đánh tới trên người mình rồi hay không.

Dù sao hắn cũng thập phần tinh tường, võ đạo càng tiến một bước đối với một người tu luyện mà nói quan trọng đến cỡ nào.

Đặc biệt một ít cường giả dừng lại ở một cửa khẩu nào đó quá lâu, dục vọng đột phá cửa khẩu này sẽ có vẻ mãnh liệt vô cùng, chỉ cần có bất luận một tia hi vọng gì, bọn hắn đều rất có thể nguyện ý trả một cái giá lớn đi đổi lấy, thậm chí mất đi tánh mạng cũng sẽ không tiếc.

Mặc dù nói Kim Dương Vô Thánh này ở trên đại lục danh vọng cực cao, hơn nữa danh tiếng cũng rất tốt, một bộ hình tượng nhân loại Thủ Hộ Giả, nhưng ai biết hắn có thể cũng là người như vậy hay không, có phải là bởi vì ngừng lại ở Vô Thánh đỉnh phong quá lâu mà trở nên không từ thủ đoạn rồi hay không.

Bất quá đối mặt ánh mắt của Kim Dương Vô Thánh, Tần Phàm vẫn là không dám cùng hắn nhìn thẳng, ở thời điểm này nên ít xuất hiện thì ít xuất hiện, nên ẩn nhẫn thì ẩn nhẫn.

- Kỳ thật ta đề nghị Võ Tôn cường giả đều là không nên vào nhập trong đó, bởi vì bên trong thật sự quá nguy hiểm, lão phu cũng không muốn thành quả nhiều năm tu luyện của các vị cứ như vậy mất đi, hơn nữa nếu như nhân loại mất đi lượng lớn tinh anh như vậy, một khi xuất hiện sự tình gì, kia chính là đại tai họa.

Thanh âm của Kim Dương Võ Thánh lần nữa truyền đến, sau đó hần hướng về Tần Phàm nhẹ nhàng một ngón tay, tiếp tục nhàn nhạt nói ra:

- Đặc biệt là một siêu cấp thiên tài còn trẻ như vậy, ngày sau tiền đồ vô lượng, thật sự không nên tới mạo hiểm.

Thanh âm của Kim Dương Võ Thánh bao dung, bác ái, hư hoài thiên hạ.

Nghe được lời nói của Kim Dương Võ Thánh, một ít Võ Tôn cường giả vào lúc này cũng không khỏi được trong nội tâm mạnh mẽ nhảy dựng, bọn hần biết rõ dùng địa vị của Kim Dương Võ Thánh, tuyệt đối sẽ không bắn tên không đích, ngay cả lão nhân gia hần là Võ Thánh mạnh nhất cũng đã nói như vậy rồi, như vậy trong Cửu Long Cốc này nhất định chính là hung hiểm vạn phần.

Đồng thời, tất cả mọi người đối với Kim Dương Võ Thánh có thể vì cả nhân loại cân nhắc như thế, bề ngoài đều hiện ra kính ý cao thượng, đây mới thực sự là nhân loại Thủ Hộ Giả! Thậm chí đối với một ít dân chúng bình thường mà nói, uy vọng của Kim Dương Võ Thánh này so với Chân Vũ thánh điện cũng không kém!

Mà nghe phía sau, phát hiện Kim Dương Võ Thánh dĩ nhiên là chỉ hướng Tần Phàm, hết thảy mọi người cũng đều lập tức đem ánh mắt quăng tới, nhìn về phía Kỳ Tích Chi Tử vừa mới có biểu hiện không tầm thường kia.

Một bên kia, sau khi người trong cuộc là Tần Phàm nghe đến thanh âm này, đồng thời phát hiện Kim Dương Võ Thánh chỉ hướng chính mình, hần cũng không khỏi được nao nao, hần như thế nào cũng không nghĩ ra Kim Dương Võ Thánh này một mực chú ý mình, dĩ nhiên là xuất phát từ cân nhắc như vậy!

Trách không được Kim Dương Võ Thánh này có thể có được uy vọng cao như vậy, nguyên lai vẫn luôn là đem mình đặt ở phía trên tiền đề của cả nhân loại. Một khi làm sự tình gì, đều trước vì cả nhân loại mà cân nhắc. Ít nhất biểu hiện ra là như thế này, tất cả dân chúng đều nguyện ý đi tin phục cùng tôn kính hần.

Tần Phàm cũng biết cái này có thể là hần lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi.

Bất quá lúc này đây hần đi vào Cửu Long cốc, có thể nói là chuyên môn vì viên ma chủng thứ tư, ma chủng này đối với hần mà nói quá trọng yếu, thậm chí là quan hệ đến toàn bộ võ đạo tiền đồ của hần!

Hơn nữa nếu không có viên ma chủng thứ tư này, hần là không thể nào ở trong thời gian ngắn đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, nếu không có thể sớm ngày đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, như vậy hần ở ba năm sau cùng Càn Kinh Tần gia năm năm ước hẹn liền không có bất luận phần thắng gì!

Cho nên xuất phát từ đủ loại cân nhắc, cho dù phía trước ngàn khó muôn vàn khó khăn, hần cũng không thể cứ như vậy buông tha cho, một khóa ma chủng này hần là nguyện nhất định phải có!

- Đại Càn Quốc Tần Phàm bá kiến Kim Dương Võ Thánh tiền bối, thập phần đa tạ Kim Dương Võ Thánh tiền bối quan tâm đối với vãn bối.

Lúc này thấy Kim Dương Võ Thánh cùng ánh mắt của mọi người đều rơi xuống trên người mình, Tần Phàm chậm rãi hít sâu một hơi, sau đó cung kính mở miệng nói, đối với Kim Dương Võ Thánh có chút thi lễ một cái, sau đó hần lại tiếp tục nói:

- Nhưng mà lúc này đây, Tần Phàm cũng muốn đi vào Cửu Long cốc tìm tòi.

Tần Phàm cự tuyệt.

Tần Phàm ở trước mặt cự tuyệt Kim Dương Võ Thánh đề nghị.

Tất cả ánh mắt quăng về phía Tần Phàm đều trở nên có chút phức tạp, kỳ thật rất nhiều người đều là nhận đồng thuyết pháp của Kim Dương Võ Thánh, giống như Tần Phàm còn trẻ như vậy đã đạt tới Lục cấp Võ Tôn, cho dù ngày sau là tu luyện một cách bình thường, nhất định cũng là tiền đồ vô lượng, thật sự không nên tới cùng những người khác mạo hiểm như vậy. xem tại

Hơn nữa phía trên Vũ Thiên đại lục, kỳ thật các loại bí địa mật địa vẫn là không ít, mọi người cho rằng Tần Phàm hoàn toàn có thể đợi đến lúc thành Vô Thánh cường giả, lại chậm rãi thăm dò, cũng chưa chắc không thể đi đến võ đạo đỉnh phong.

- Người xác định?

Nghe được Tần Phàm một ngụm từ chối, Kim Dương Vô Thánh cũng có chút ít ngoài ý muốn, không khỏi hỏi lại lần nữa.

- Đúng vậy, bởi vì Tần Phàm thật sự có nỗi khổ tâm.

Tần Phàm trùng trùng điệp điệp gật đầu, sau đó lại hít sâu một hơi giải thích nói ra:

- Có lẽ có chút tiền bối ở đây cũng đã biết, ta có một gia tộc cừu nhân cường đại, từng ở trước mặt Chân Vũ thánh điện làm chứng, ta cùng gia tộc này định ra năm năm ước hẹn. Hiện tại cách năm năm ước hẹn còn có ba năm mà thôi, tuy tại hạ đã tu luyện tới cảnh giới Lục cấp Vô Tôn, nhưng còn xa xa không đủ.

- Cho nên ta muốn một cái cơ duyên, một cơ duyên để cho ta có thể mau chóng đột phá đến cảnh giới Vô Thánh. Chính như lời Kim Dương Vô Thánh tiền bối nói, Cửu Long cốc này nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, nhưng đồng thời cũng có được trọng đại cơ duyên, ta muốn liều mạng.

870. Chương 880: Cửu Long Tháp Hiện. (2)

Chương 880: Cửu Long Tháp hiện. (2)

Nguồn: Vipvanda

Share by:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm cuối cùng ngẩng đầu lên, lần thứ nhất cùng Kim Dương Vô Thánh Hồng Sơn nhìn thẳng cùng một chỗ.

Ở dưới con mắt của Kim Dương Vô Thánh này, hắn cảm giác tựa như mình cái gì cũng giấu không được.

- Người gọi là Tần Phàm đúng không? Không tệ, tuổi còn trẻ liền có được thành tựu võ đạo như vậy, đúng là không dễ, bất quá người đã có nỗi khổ tâm, lão phu cũng không khuyên ngăn người nữa.

Kim Dương Vô Thánh nghe Tần Phàm nói xong, thoáng trầm tư, sau đó liền chậm rãi xuất ra một cái ngọc phù màu trắng, ngón tay nhẹ nhàng hướng về Tần Phàm bắn ra rồi nói:

- Sau khi tiến vào trong Cửu Long Cốc, ai cũng không biết bên trong sẽ phát sinh chuyện gì, cho nên ta cũng không thể bảo hộ người, bất quá bên trong ngọc phù này có một đạo lực lượng mà ta quán chú chất chứa, thời điểm mấu chốt có lẽ có thể vì người ngăn lại một ít nguy hiểm.

- Đa tạ Kim Dương Vô Thánh các hạ từ bi.

Tần Phàm ở dưới ánh mắt hâm mộ của mọi người thu lấy ngọc phù, sau đó cung kính hướng về Kim Dương Vô Thánh girti tới lời cảm ơn nói ra.

Cho đến lúc này, hảo cảm của hắn đối với vị Kim Dương Vô Thánh này đã bay lên trên diện rộng, cảm giác đối phương thật sự có thể dùng đạo đức tốt để hình dung. Kết hợp với đồn đãi trước kia nghe được về đệ nhất Vô Thánh này, hắn càng là vì mình vừa rồi tiểu nhân chi tâm mà cảm thấy có chút áy náy.

Mà những người khác hâm mộ đối với Tần Phàm, đồng thời đối với cách làm của Kim Dương Vô Thánh cũng bắt đầu kính nể, một siêu cấp cường giả như vậy, đích thật là đáng giá để tất cả mọi người đi tôn kính.

- Tốt rồi, chư vị khác cũng đều quyết định tốt rồi sao?

Sau khi Kim Dương Vô Thánh đem ngọc phù đưa cho Tần Phàm, khẽ gật đầu, liền lần nữa nhìn về phía mọi người ở đây hỏi.

- Đa tạ Kim Dương Vô Thánh các hạ quan tâm, chúng ta tự giác thực lực không đủ, hiện tại nên rời đi trước rồi, chước chước vị đều có thể có thu hoạch tốt.

Mà sau khi thanh âm của Kim Dương Vô Thánh rơi xuống không lâu, rốt cục có hơn mười Vô Tôn cường giả vào lúc này nói, sau đó liền lần lượt rời đi.

- Còn những người khác thì sao?

Kim Dương Vô Thánh nhìn xem những người kia ly khai, sau đó nói ra:

- Theo lão phu đoán chừng, sương mù ngoại cốc của Cửu Long cốc này, có lẽ sẽ ở buổi sáng ngày mai hoàn toàn tán đi rồi, khi đó sẽ là thời cơ tiến vào trong đó tốt nhất.

- Bất quá lão phu có thể lần nữa nhắc nhở mọi người, coi như là tiến nhập ngoại cốc, bên trong còn có một nội cốc, vẫn là hung hiểm vạn phần. Nếu như mọi người vẫn chưa quyết định, trong đêm nay có thể làm cân nhắc cuối cùng, hiện tại đều nghỉ ngơi thật tốt, điều tiết đến trạng thái tốt nhất a.

Theo Kim Dương Vô Thánh nói hết lời, trong tràng trong khoảng thời gian ngắn lộ ra có chút áp lực, bất quá tất cả mọi người biết rõ Kim Dương Vô Thánh nói đều là lời nói thật, một ít người thực lực không đủ bắt đầu âm thầm cân nhắc lên.

Mà đến địa vị như Kim Dương Vô Thánh này, chịu cùng mọi người nói nhiều lời như vậy, đã là rất không dễ.

Kim Dương Vô Thánh nói xong, liền tìm một chỗ sạch sẽ ngồi xuống, hai mắt chậm rãi nhắm lại, cũng bắt đầu làm điều chỉnh cuối cùng. Thân thể của hắn có vàng sáng năm màu lưu chuyển, cái kia là Tiểu Thế Giới thuộc về chính hắn, lộ ra xa hoa, giống như thần linh.

Tần Phàm vốn đường dài phi hành mà đến, vừa rồi lại trải qua cùng Vân Phi Dương chiến một trận, tiêu hao cũng là khá lớn, hắn cũng biết rõ việc này hung hiểm vạn phần, nên không dám có chút chủ quan, cũng là tìm một nơi, bắt đầu khôi phục thể lực cùng điều chỉnh trạng thái của mình.

Thời gian chậm rãi đi qua, trời chiều mất đi, cảnh ban đêm hàng lâm.

Cảnh ban đêm ở bên ngoài Cửu Long cốc, trong yên tĩnh có lấy một loại gợn sóng. Ở trong buổi tối yên tĩnh, nhưng lại ngấm trộm nghe thấy có các loại tiếng gầm hung thú từ trong Cửu Long Cốc kia truyền đến, để cho tâm thần người ta cũng không khỏi được bị run rẩy.

Rất nhiều Vô Tôn cường giả, càng là lộ ra có chút tim đập nhanh, một ít người sớm đi vào, rõ ràng cảm giác được đêm nay tiếng gầm hung thú kia lộ ra càng thêm khủng bố, kết hợp với những lời kia của Kim Dương Vô Thánh nói ở ban ngày, càng là có người bắt đầu sinh thoái ý rồi.

Đêm cũng dần qua đi qua.

Sáng sớm, ánh hào quang từ trên bầu trời bắn xuống, thời gian dần qua tĩnh lại vạn vật đại địa, mà trong miệng sơn cốc này, những cường giả kia tuy đều là một đêm chưa ngủ, nhưng một mực đang nhắm mắt dưỡng thần, lúc này cảm giác hào quang tới mí mắt, đều chậm rãi mở mắt.

Sương mù trong Cửu Long cốc quả nhiên là tán đi rồi!

Mọi người vừa mở mắt ra, vậy mà tự nhiên đều đầu tiên hướng về địa phương Cửu Long cốc kia, sau đó liền thấy được ngoại cốc Cửu Long cốc ngày hôm qua vẫn có sương mù hơi mỏng che đậy, ở buổi sáng hôm nay, thật sự như lời Kim Dương Vô Thánh nói, lộ ra rõ ràng lên rất nhiều!

Ở dưới ánh sáng màu vàng sáng sớm, dự hoặc mà nguy hiểm.

Làm cho lòng người kích động, lại âm thầm run sợ trong lòng.

- Cái kia... là Cửu Long Tháp sao?

Mà vào lúc này Tần Phàm cũng chậm rãi mở hai mắt ra, khi mí mắt vừa mở ra, hắn lập tức liền thấy được trong nội cốc Cửu Long cốc kia, có một tòa Cửu Long Tháp cao nguy nga, ở dưới một tầng sương mù hơi mỏng quay chung quanh, trực chỉ Thương Khung.

Sương mù tan.

Cửu Long cốc này do ngoại cốc cùng nội cốc tạo thành, sương mù ở ngoại cốc tán đi, nội cốc dĩ nhiên là hiển lộ đi ra. Cửu Long cốc này ở trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục truyền đi ồn ào huyền ảo, hơn nữa hấp dẫn rất nhiều siêu cấp cường giả đi vào, rốt cuộc lộ ra trước mắt mọi người.

Trong nội cốc, chủ yếu hấp dẫn mọi người, chính là một tòa Cự Tháp vẫn như cũ có sương khói mỏng manh quần quanh lấy. Phía trên tòa Cự Tháp này, có cửu điều Kim Long quần quanh, một loại cổ lão tôn quý, khí tức uy vũ cường đại kia làm cho nhân có một loại âm giác tâm linh rung động.

Tòa Cự Tháp này rất khổng lồ, Tần Phàm thô sơ giản lược phỏng chừng ít nhất cũng hơn 1000m, cùng hư ảnh trong hộp sắt đen biểu hiện giống như đúc, tổng cộng tầng chín, mỗi một tầng đều có được nhan sắc cùng phong cách độc đáo, so với các cung điện to lớn nhất của Vũ Thiên đại lục còn muốn đồ sộ hơn rất nhiều.

Xem như một ít Võ Thánh cường giả kiến thức rộng rãi, cũng đều là thần sắc động dung, không ai nghĩ đến loài người sẽ có thể kiến tạo ra một tòa kiến trúc to lớn đồ sộ như vậy!

Này giống như là Thần Tháp ở bên trong Thiên quốc rơi xuống!

Cho đến khi nhìn thấy cửu điều Kim Long vòng quanh ở trong sương khói như ẩn như hiện kia, giống như chính là Cửu Long này cước đạp Phù Vân, đang ra sức kéo tòa Cự Tháp kia, tựa hồ là muốn đem nó mang về bầu trời!

Cửu Long tháp!

Thấy một màn như vậy, tất cả mọi người cũng không khỏi được đại khai nhãn giới, đều là ngửa đầu, lộ ra biểu tình thoáng cái đại ra.

Đây cơ hồ là giống như một loại thần tích.

871. Chương 881: Đàn Yêu Thú Cùng Linh Ngân Quả.

Chương 881: Đàn yêu thú cùng Linh Ngân quả.

Nguồn: Vipvanda

Share by:

(^“••_(_“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^)_••’^~)

- Tòa Cửu Long Tháp này quả nhiên là không đơn giản a!

Lúc này trong lòng Tần Phàm cũng âm thầm kinh ngạc, lúc trước thời điểm hắn ở trên hộp sắt đen nhìn đến hư ảnh Cửu Long Tháp này, hắn cũng đã cảm thấy rung động, lúc này càng là xem thể đã đủ rồi.

- Viên Ma Chứng thứ tư thật sự là ở trước mặt sao?

Mà nhìn tòa Cửu Long Tháp này, ánh mắt của hắn càng trở nên nóng bỏng, con ngươi quét mắt tầng chín của Cửu Long Tháp một vòng, tựa hồ là đang suy đoán viên Ma Chứng kia khả năng nhất sẽ ở tầng nào.

Mặt khác lúc trước Tần Phàm đã từng dùng thần niệm đi vào qua bên trong hư ảnh của Cửu Long Tháp này, khi đó hắn phát hiện trong tòa cự tháp này càng là cao tầng càng nguy hiểm, thậm chí hắn cảm giác được tầng ba trở lên, hắn đã là cảm thấy cổ hết sức.

Nói cách khác nếu như Ma Chứng xuất hiện ở tầng thứ chín mà nói, vậy thì phải xuyên qua ít nhất 8 tầng, đồng nghĩa phải xông qua tám cái trạm kiểm soát!

Tần Phàm có thể rất dễ dàng tưởng tượng đến khó khăn trong đó.

Bất quá vô luận có khó bao nhiêu, hắn cũng phải kiên trì lên. Đã đến lúc này, nghĩ nhiều cũng là vô ích, tiếp theo hắn hít sâu một hơi, trải qua một đêm nghỉ ngơi, hắn cảm thấy mình đã khôi phục được trạng thái tốt nhất.

Lại một lần nữa nhìn về phía Cửu Long Tháp kia, trong tâm của hắn vô cùng kiên định.

- Tốt lắm, hiện giờ, sương mù đã tan, thời cơ đi vào Cửu Long cốc tốt nhất cũng đã đến. Về phần đi hay lưu, chớ vị trải qua cả đêm lo lắng, hiện tại cũng đã có đáp án. Bất quá xem như còn không có đáp án cũng không quan hệ, các người tới ngoại cốc sẽ có quyết định cuối cùng.

Lúc này thanh âm uy nghiêm nhưng hơi khàn khàn của Kim Dương Vũ Thánh Hồng Sơn nhàn nhạt vang vọng trong tai mọi người, truyền vào trong tai mỗi một cường giả.

Thần sắc của tất cả mọi người cũng không phải ngưng trọng lên, trong lòng cũng dần dần trầm xuống.

Kỳ thật sau khi nhìn đến tòa Cửu Long Tháp hùng vĩ kia, rất nhiều cường giả cũng đều đã cảm giác sâu sắc mình nhỏ bé, bắt đầu manh động ý thoái lui, nhưng bây giờ nghe Kim Dương Vũ Thánh nói mọi người trước tiên có thể tới ngoại cốc xem một cái, trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc.

- Đi thôi, đi vào, sau khi đi vào, chết sống có số.

Hắn liếc mắt nhìn mọi người chung quanh một cái, thấy không người nào nguyện ý vào lúc này rồi đi, Kim Dương Vũ Thánh liền nhàn nhạt nói, sau đó tiên phong đi ở phía trước, nhịp chân thông dong đi về phía cốc khẩu Cửu Long cốc.

Bước tiến của hắn thoạt nhìn không nhanh, nhưng giấy lát liền vượt qua đại khoảng cách, dần dần biến mất ở chỗ cốc khẩu của Cửu Long cốc.

Thấy Kim Dương Vũ Thánh đã tiên phong tiến nhập Cửu Long cốc, những cường giả khác đầu tiên là giật mình một cái, sau đó cũng dồn dập triển khai thân pháp, e sợ cho lạc hậu, dùng mãnh lao tới nơi cốc khẩu của Cửu Long cốc.

Lúc này trong lòng Tần Phàm lại hơi cảm thấy một loại cảm giác bất an, mặc dù sương khói ở ngoại cốc Cửu Long cốc này đã muốn tán đi, nhưng hắn vẫn cảm giác được dù là ở ngoại cốc này, cũng phi dễ dàng thông qua như vậy, chớ nói chi là nội cốc cùng Cửu Long Tháp.

Trong ngoại cốc đến tột cùng có cái gì?

Tần Phàm mang theo nghi hoặc này, cũng rất nhanh đi theo mọi người, tốc độ của hắn so với Võ Thánh cường giả mà nói không tính nhanh, nhưng ở bên trong Võ Tôn cũng không tính chậm, sau một lát hắn cũng đã xuất hiện ở cốc khẩu Cửu Long cốc, nhưng lúc hắn đi vào, ở cốc khẩu có chút hẹp hòi kia, bóng người của Kim Dương Vũ Thánh đã là không thấy, nhưng mấy cường giả đi tới trước kia vẫn là dừng ở chỗ này, tựa hồ trên mặt lộ ra khiếp sợ, thậm chí thần sắc hơi có chút khựng hoảng.

Tần Phàm nhướng mày, triển khai thị lực hướng về bên trong nhìn lại, mà vừa nhìn thấy, hắn cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Đến bây giờ cuối cùng hắn mới hiểu được vừa rồi tại sao Kim Dương Vũ Thánh nói, mấy người còn chưa suy nghĩ kỹ càng kia, sau khi đi vào cốc khẩu sẽ có quyết định cuối cùng.

Bởi vì lúc này ở trong một khu vực cực lớn của ngoại cốc, thả tầm mắt nhìn ra, tất cả đều là yêu thú cao cấp! Rậm rạp, chằng chịt, có mấy vạn đầu, thậm chí trên 10 vạn đầu!

Mà thực lực mỗi một đầu cũng không ở cấp sáu trở xuống, nói cách khác yêu thú ở đây thấp nhất cũng là tương đương với cấp bậc Linh Vũ sư, mà yêu thú cấp bảy tương đương với Võ Tôn cũng cơ hồ chiếm một phần ba!

Nhiều yêu thú cao cấp như vậy, cho dù là một ít sơ cấp Võ Thánh cường giả, cũng đều cảm thấy da đầu run lên! Mặc dù nói chút ít yêu thú cấp bảy sẽ không tạo thành uy hiếp đối với Võ Thánh cường giả, nhưng nơi này có mấy vạn đầu thất cấp yêu thú a!

Bất quá may mà trong đó không có yêu thú cấp tám, yêu thú có thể phi hành cũng không nhiều.

Mà Võ Thánh cường giả đều có thể Ngự Không phi hành, có thể tránh đi nhóm lớn yêu thú, vậy cũng sẽ có vẻ nhẹ nhàng hơn một ít. Về phần mấy Võ Tôn cường giả kia, phỏng chừng người có thể tiến lên sẽ không nhiều lắm.

- Ngay từ đầu đã phải trải qua một cửa khủng bố như vậy!

Tần Phàm vừa nhìn thấy một màn như vậy, trong lòng cũng âm thầm phát khổ, rốt cục thì biết lý do vì sao mới vừa rồi hắn có cảm giác bất an.

- Trở về đi! Đi một chuyến uống công!

Một ít Võ Tôn cường giả vào lúc này càng là trực tiếp thất vọng, thậm chí tuyệt vọng dồn dập thở dài, lưu luyến nhìn thoáng qua Cửu Long Tháp như thần tích kia, sau đó bắt đầu chuẩn bị rời đi.

Ở Võ Tôn cường giả liền có thể Ngự Không phi hành là cực nhỏ! Nếu không thể Ngự Không phi hành, muốn xông qua đàn yêu thú kinh khủng này, rất khó!

Xem như bên trong Cửu Long Tháp này có nhiều trọng bảo hơn nữa, phỏng chừng cũng là mất mạng mới tìm được.

Cho nên những người này đều là manh động ý thôi lui.

- Di? Đó là cái gì? Ở bên cạnh mảnh đất ngoại cốc kia, có một ít gốc cây ngân thụ khổng lồ!

Bất quá ngay thời điểm một đám Võ Tôn kia chuẩn bị rời đi, lại bỗng nhiên có một người sắc mặt kêu lên.

- Trời ạ, Linh Ngân thụ! Linh Ngân thụ trong truyền thuyết! Mà phía trên cũng đã sinh ra Linh Ngân quả thành thực!

Lập tức có người đi theo nhận thức được, sau đó cũng hô to.

- Linh Ngân quả này chính là một trong các Thánh quả trong truyền thuyết, nếu như phục dụng, tỷ lệ thành công đột phá đến cảnh giới Vũ Thánh sẽ gia tăng rất nhiều! Bất quá chỉ hữu dụng đối với người ở cảnh giới Võ Tôn, mà không thể bảo tồn, chỉ có thể lập tức dùng!

Cũng có người đồng dạng khiếp sợ bổ sung nói.

- Nhưng mà. . .

Bất quá những người này đều lập tức nhìn về một mảng lớn yêu thú cao cấp trước mắt kia, có yêu thú cường đại kia ngăn cách, đám Võ Tôn bọn họ muốn lấy được Linh Ngân quả, vấn đề này khó khăn không nhỏ a!

- Linh Ngân quả? Đây chính là thiên địa linh quả, đối với Vũ Tôn mà nói xác thật có ích lớn lao.

Dù là Tần Phàm vào lúc này cũng không khỏi hai mắt tỏa sáng, Linh Ngân quả này hắn cũng nghe nói qua, nhưng nghe nói đã tuyệt chủng trên Vũ Thiên đại lục, không thể tưởng được ở nơi thần bí này còn có thể nhìn thấy.

872. Chương 882: Võ Đạo Tàn Khốc. (1)

Chương 882: Võ đạo tàn khốc. (1)

Nguồn: Vipvanda

Share by:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Có thể gia tăng tỷ lệ thành công thành Thánh!

Công hiệu nghịch thiên này, vô luận đối với Vũ Tôn cường giả nào mà nói, kia đều là hấp dẫn cùng dụ hoặc lớn lao! Đặc biệt là đối với chút ít võ giả trên Vũ Thiên đại lục đối với võ đạo chấp nhất vô cùng, có một cơ hội để hắn tiếp tục tiến thêm một tầng, rất nhiều người thậm chí là nguyện ý dùng tánh mạng đi làm tiền đặt cược.

Nên vào lúc này, vài Võ Tôn mới vừa rồi bị đàn yêu thú khổng lồ trước mắt này làm sợ tới mức chuẩn bị rời đi, lúc này đều do dự dừng bước, trong lòng tất cả Vũ Tôn đều nóng rực!

- Hắc hắc, dĩ nhiên là Linh Ngân quả trong truyền thuyết, cũng không biết nên nói Vũ Tôn các người là vận khí tốt hay là tận khí đây.

Ở phía sau, một Võ Thánh cường giả trên mặt cười một tiếng nói.

Theo thanh âm của Võ Thánh cường giả này rơi xuống, mấy Vũ Tôn cường giả bên kia càng là có vẻ thần sắc phức tạp.

Vũ Thánh cường giả kia nói không sai, có thể gặp được Linh Ngân quả là kỳ ngộ khó được, đây là may mắn, nhưng hết lần này tới lần khác muốn lấy được Linh Ngân quả này lại có nguy hiểm rất lớn, thậm chí khả năng đánh mất tính mệnh!

Đây cũng là một loại bất hạnh!

- Tốt lắm, hiện tại Kim Dương Vũ Thánh tiền bối cũng đã tiến nhập trong đó, chúng ta cũng không cần tiếp tục ở lại đây quá lâu, về phần những Vũ Tôn các người, nếu như còn biết quý trọng tánh mạng của mình, thì không nên quên lời của Kim Dương Vũ Thánh từng nói qua.

Phía sau, một Võ Thánh cường giả trên người có thất thải quang hoàn trầm giọng nói.

Tần Phàm nhận được người này là một gã Vũ Thánh hậu kỳ cường giả, hiệu là Băng Vương Giang Nguyên, ở trình độ Thủy nguyên khí có ngộ tính cực cao.

Băng Vương Giang Nguyên này giống như Kim Dương Vũ Thánh, cũng đã có thể miễn cưỡng tự thành tiểu quy tắc thế giới của bản thân, chính là người mạnh nhất bên trong nơi này ngoại trừ Kim Dương Vũ Thánh, hiện tại Kim Dương Vũ Thánh không có ở đây, cho nên người này có thể nói là cầm đầu.

- Ân, chúng ta đi thôi, chậm sợ sinh biến.

Những Vũ Thánh cường giả khác cũng gật đầu phụ họa nói.

Sau đó, những Vũ Thánh cường giả này đều một đám bay lên trời, trực tiếp lợi dụng quy tắc chi lực của Vũ Thánh, Ngự Không mà đi, hướng về phương hướng nội cốc bay đi.

- Ta quyết định phải xông qua đám yêu thú này, ai nguyện ý cùng ta kết bạn đi trước.

Sau khi chút ít Vũ Thánh cường giả kia rời đi, bên kia có mấy Vũ Tôn cường giả chịu đựng không nổi Linh Ngân quả dụ hoặc, bắt đầu tụ chung một chỗ thương nghị.

- Tần Phàm, ta biết người cũng rất cần Linh Ngân quả, người cùng chúng ta đi chứ.

Một tên Vũ Tôn trong đó nhìn Tần Phàm nói.

- Xấu hổ, chứ vị, tại hạ đi trước một bước.

Bất quá vào lúc này, Tần Phàm lại ảm đạm cười, sau đó sau lưng có hai quang hoa hồng sắc dâng lên mà ra, trực tiếp phóng lên cao.

Thấy vậy, trên mặt mấy Vũ Tôn cường giả kia đều không khỏi cứng đờ.

Nhìn Tần Phàm phóng lên cao, những Vũ Tôn cường giả này mới nhớ rõ, mặc dù Kỳ Tích Chi Tử chỉ là một Vũ Tôn, cảnh giới so với những người bọn họ còn thấp hơn rất nhiều, chỉ là Vũ Tôn sáu cấp, nhưng mà Tần Phàm có phi hành vũ kỹ làm cho tất cả Vũ Tôn đều phải đỏ mắt!

Nhìn bóng người thanh sắc từ từ lên không kia, sắc mặt những Vũ Tôn này đều không khỏi có chút cứng ngắc, trong lòng những người này đều rất không thị tứ vị, có hâm mộ, đổ kỵ, thậm chí oán hận cũng có.

Mà một ít Vũ Tôn mở miệng muốn mời Tần Phàm gia nhập đội ngũ, trên mặt càng là không khỏi lộ ra thần sắc xấu hổ.

Tần Phàm xác thật là muốn Linh Ngân quả, nhưng rất rõ ràng hắn có thể so với bọn họ càng thêm thoải mái mà lấy được.

Mà Tần Phàm lợi dụng Chu Tước chi dực bay lên giữa không trung, lúc này cũng có chút đồng tình nhìn xuống mấy chục Vũ Tôn cường giả kia một cái, trong lòng không khỏi than thở nhẹ, sau đó liền đuổi theo các Vũ Thánh cường giả trước mặt.

Không sai, hắn cũng chỉ là một gã Vũ Tôn mà thôi.

Bất quá hắn có được Chu Tước chi dực! Hắn có thể cùng những Vũ Thánh cường giả khác đồng dạng, có được năng lực Ngự Không phi hành.

Nên hắn hoàn toàn không cần đồng dạng như những Vũ Tôn cường giả kia, mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng xông qua đàn yêu thú trên 10 vạn con kia!

Hắn chỉ cần đối phó chút ít yêu thú phi hành kia sẽ tốt hơn, kia sẽ có vẻ dễ dàng hơn rất nhiều, mà có những Vũ Thánh cường giả khác ở phía trước mở đường, hắn căn bản sẽ không cảm thấy có áp lực quá lớn.

Linh Ngân quả này có thể gia tăng tỷ lệ thành Thánh!

Cái hiệu quả này thật sự là quá mức dự hoặc, Tần Phàm nhìn ra được, gần trăm tên Vũ Tôn cường giả kia, chỉ có mười mấy người trời sinh tính cách cẩn thận, tỏ vẻ bỏ qua, còn những người khác đều tụ lại với nhau, bắt đầu thương lượng nên xông qua bầy thú kinh khủng này như thế nào.

Đương nhiên, đồng tình quy đồng tình, nhưng không có nghĩ là Tần Phàm sẽ cùng những người này mạo hiểm như vậy.

Ngay cả mấy Vũ Thánh cường giả phía trước, kể cả Kim Dương Vũ Thánh ở bên trong cũng không có nghĩ qua trợ giúp những người này, hắn tự nhiên sẽ không đi làm người tốt kia, ở trong này lãng phí không công thực lực của chính mình.

Trên thực tế, mấy Vũ Thánh cường giả bên kia đều có lo nghĩ của mình, mặc dù dưới sự giúp đỡ của bọn họ, những Vũ Tôn này sẽ dễ thông qua đàn yêu thú, nhưng mà tiếp theo lại rất có thể bởi vì dễ dàng thông qua ngoại cốc, mà để cho những người đó sinh ra may mắn chi tâm, tiếp tục xâm nhập nội cốc, cuối cùng phóng chùng cũng là khó thoát khỏi cái chết.

Ngược lại rất có thể ở cuối cùng sẽ liên lụy đến mấy Vũ Thánh cường giả kia.

Nên ngay cả Kim Dương Vũ Thánh luôn luôn vì nhân loại mà suy tính, cũng chỉ là lúc mới bắt đầu nhắc nhở trên đầu lưỡi, cũng không có thật đi trợ giúp những Vũ Tôn này. Hết thủy vẫn là do bọn họ tuyển chọn.

Chẳng qua nếu như những người này thật có thể thông qua đàn yêu thú to lớn này khảo nghiệm, lấy được Linh Ngân quả kia, như vậy xem như không đề cập tới công hiệu nghịch thiên của Linh Ngân quả, một phần thời khắc sinh tử lịch lãm này, tin tưởng đối với chút Vũ Tôn cường giả này mà nói, cũng sẽ được ích lợi không nhỏ, có tín niệm kiên định như vậy, xem như lại đi sấm nội cốc cũng sẽ có vẻ nắm chắc hơn rất nhiều.

Sau khi nhìn thấy Tần Phàm bay đi, mấy Vũ Tôn cường giả kia liền bắt đầu quan sát hoàn cảnh cùng thương nghị biện pháp vượt qua.

Mảnh đất có hơn 10 vạn đầu yêu thú cao cấp kia, ước chừng mười dặm xa.

Bọn họ phân tích số lượng cùng mạnh yếu của đàn yêu thú ở mỗi phương vị, sau đó thảo luận tìm ra một lối đi tốt nhất thông qua.

Bất quá thời gian những người này thương nghị cũng không có thể quá dài, bởi vì trước mặt mấy Vũ Thánh cường giả kia mặc dù không có chủ động mở đường cho bọn hắn, nhưng mà giúp bọn hắn hấp dẫn rất nhiều lực chú ý của yêu thú, đó cũng là cơ hội tốt nhất của bọn họ!

Chỉ tiến hành thương thảo một lát, những Vũ Tôn này đã có quyết định, rất nhanh, một chi “Cảm tử đội” này liền trực tiếp hướng về đàn yêu thú cuộn cuộn như nước lũ kia phóng đi.

873. Chương 883: Võ Đạo Tàn Khốc. (2)

Chương 883: Võ đạo tàn khốc. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“•.~(“•.~† Nhóm dịch Dungnhi †.~•’^~)~.~•’^~)

Vì Linh Ngân quả, vì có thể thành Thánh, những người này nghĩa vô phản cố.

Lúc này Tần Phàm vừa vượn bay đến trên không đàn yêu thú, hắn quay đầu lại nhìn đến mấy Vũ Tôn cường giả kết bạn bên kia, nghe thấy phía dưới có tiếng gầm điên cuồng của yêu thú, hắn có thể tưởng tượng đến chi “Cảm tử đội” này sẽ có bao nhiêu hung hiểm, thậm chí hắn phỏng chừng mấy chục người này, cuối cùng còn sống chỉ sợ sẽ không đủ mười người.

- A...

Quả nhiên ngay sau khi Tần Phàm vừa mới tiếp tục đi tới một khoảng cách, mặt sau liền truyền đến một trận tiếng kêu thê thảm, chi “Cảm tử đội” kia chỉ là vừa cùng đàn yêu thú tiếp xúc, lập tức liền có một gã Vũ Tôn cường giả thực lực hơi yếu bị xé thành mấy mảnh.

Thanh âm thê lương trước khi chết kia, làm cho những Vũ Tôn cường giả khác cũng không khỏi sắc mặt tái nhợt, trong lòng khê run, thậm chí còn có một chút Vũ Tôn cường giả không chịu nổi loại áp lực này, muốn quay đầu phóng trở về, đáng tiếc chỉ là đoạn khoảng cách ngắn này, cũng phải chết đi năm tên Vũ Tôn.

Chỉ là vừa đối mặt cùng đàn yêu thú, thế nhưng đã chết đi cơ hồ 10% Vũ Tôn cường giả!

Quá tàn khốc!

Những Vũ Tôn này, thậm chí cũng không có thiếu nửa bước Vũ Thánh, những người này ở trong thành thị của mình phỏng chừng cũng đã là cường giả có chút phân lượng, nhưng trong thời gian thật ngắn liền chết đi nhiều như vậy, sinh mạng có vẻ yếu ớt như thế.

Mọi người cũng hiểu được vì cái gì Kim Dương Vũ Thánh nói này sẽ là một lần tổn thất cực lớn của toàn nhân loại.

- Mọi người ổn định, không cần hoảng! Chích cần kiên trì qua là có thể được Linh Ngân quả, chỉ cần kiên trì qua chúng ta đều có cơ hội thành Vô Thánh! Nếu như mọi người lại phân tán, cuối cùng chỉ sẽ có con đường chết!

May mắn vào lúc này, có một Vũ Tôn cường giả có chút phân lượng đi ra ổn định cục diện, lúc này mới dần dần giảm bớt thương vong, bất quá đi tới cũng có vẻ rất gian nan.

Thấy một màn này, Tần Phàm không đành lòng nhìn lại, nhanh chóng tăng tốc độ của mình, bay về phía trước mà đi.

Trong tâm của hắn cũng có chút may mắn, nếu như mình cũng gia nhập chi cảm tử đội này, sợ là xem như hắn có thể thành công thông qua, cũng sẽ là thập phần gian nan, nói không chừng bản thân sẽ bị trọng thương.

Phía trước, lúc này Vân Trung chi tử Vân Phi Dương thả chậm tốc độ, tựa hồ là cố ý chờ đợi Tần Phàm đi lên.

- Tần Phàm, tốc độ mau thêm một chút, nếu chỉ chốc lát nữa bị mấy yêu thú phi hành bên kia tụ tập lại đây, ngươi cũng sẽ phiền toái không ít.

Thấy Tần Phàm đuổi đi lên, Vân Phi Dương dặn dò nói.

- Ân, đa tạ Phi Dương huynh nhắc nhở.

Tần Phàm gật gù đầu, lúc này hắn lại nghe đến thanh âm thê lương của một gã Vũ Tôn chết đi truyền đến, tâm tình của hắn hơi có chút trầm trọng, thần sắc cũng có vẻ có chút ngưng trọng.

- Tần Phàm, đây là võ đạo, võ đạo phải dùng tánh mạng đi tranh thủ.

Nhìn thấy Tần Phàm còn quan tâm tình huống phía sau, Vân Phi Dương cũng than thở nhẹ nói:

- Võ đạo rất tàn khốc, nhưng này cũng chính là mị lực của nó, làm cho người ta say mê trong đó, khó có thể tự kiềm chế. Dù là Kim Dương Vũ Thánh đã nhắc nhở, nhưng những người này vẫn là nghĩa vô phản cố, bởi vì này đối với bọn hắn mà nói là khảo nghiệm, cũng là cơ hội.

- Ta hiểu được.

Tần Phàm tiếp tục gật đầu nói.

- Ha ha, Tần Phàm, mặc dù ngươi qua được đệ nhất khảo nghiệm này, nhưng mà khảo nghiệm kế tiếp sẽ càng thêm gian nan, ngươi phải chuẩn bị sẵn sàng, ta đang chờ ngươi vượt qua đây, hết thấy cẩn thận.

Tiếp theo hắn lại liếc mắt nhìn Tần Phàm một cái, mỉm cười nói:

- Tốt lắm, ta biết một hồi ngươi còn muốn dùng Linh Ngân quả, như vậy ta liền đi trước một bước, Linh Ngân quả này thật là thiên địa linh quả khó được, đây là cơ duyên của ngươi.

Nói xong, Vân Phi Dương liền tăng nhanh tốc độ hơn, đuổi theo những Vũ Thánh cường giả khác. Nếu bàn về tốc độ phi hành, xem như Tần Phàm thi triển Chu Tước chi dực, Trên thực tế so với những Vũ Thánh cường giả này còn phải chậm đi một tí.

Mà Linh Ngân quả chỉ hữu dụng đối với Vũ Tôn cường giả, lại không thể bảo tồn, nên mấy Vũ Thánh cường giả phía trước kia không có hứng thú. Bất quá cũng có Vũ Thánh cường giả tới trước, hái một hai cái thử xem, nhưng kết quả rất thần kỳ, Linh Ngân quả này nằm ở trong tay Vũ Thánh liền tự động hoá thành nước, căn bản không có thể dùng hoặc là bảo tồn.

Ở trên đường, cũng có một chút phi hành yêu thú ý đồ công kích Tần Phàm, bất quá phần lớn phi hành yêu thú đã bị Vũ Thánh cường giả trước mặt giết chết, lẻ tẻ vài đầu phi hành yêu thú, xem như yêu thú cấp bảy, đối với Tần Phàm bây giờ, thực lực cơ hồ tới gần sơ cấp Vũ Thánh àm nói cũng không có uy hiếp quá lớn.

Hắn rất nhanh liền xông qua mười dặm khoảng cách này, đi tới dưới cây Linh Ngân quả cao lớn, mà quay đầu nhìn lại “Cảm tử đội” do những Vũ Tôn cường giả tạo thành kia, lại chỉ đi qua không đến 10% lộ trình, mà số lượng cũng giảm bớt đến không đủ 50 người, có thể tới được nơi này, phỏng chừng sẽ mất hai phần ba.

Rất là tàn khốc, kích liệt.

Bất quá Tần Phàm cũng không có đi chú ý đối với họ nhiều lắm, mà quay đầu lại nhìn gốc cây Linh Ngân thụ khổng lồ trước mắt này. Độ cao của Linh Ngân thụ này cũng có hơn trăm thước, Linh Ngân quả phía trên cũng rất nhiều, ít nhất cỡ chừng mấy trăm khỏa, bất quá đáng tiếc là mỗi người chỉ có thể dùng một quả, nhiều hơn cũng chỉ là hóa thành nước mà thôi.

Gốc cây Linh Ngân thụ này kỳ thật xem như là mọc ở giao giới của ngoại cốc cùng nội cốc Cửu Long cốc, cách gốc cây đại thụ này không xa, chính là một mảng mây mù lớn mỏng manh, đó chính là nội cốc, mặc dù sương khói ở ngoại cốc đã tiêu tán, nhưng mà trong nội cốc vẫn là mây mù dày đặc.

Lúc này, những Vũ Thánh khác cũng đều tiến nhập trong nội cốc. Tần Phàm cũng biết mình không có bao nhiêu thời gian có thể lãng phí, bởi vì nếu như tiến vào trễ, đến lúc đó nói không chừng rất nhiều bảo vật liền bị người khác nhanh chân lấy trước.

Kỳ thật hắn quan tâm nhất chính là viên Ma Chủng thứ tư, hắn mơ hồ cảm thấy được Kim Dương Vũ Thánh kia rất có thể cũng đã vì nó mà đến, nên trong lòng hắn cũng rất lo lắng.

Mặc dù có hộ sắt đen kia cùng tam khỏa Ma Chủng khác trong thân thể chỉ dẫn, hắn nhiều hơn một chút ưu thế, có thể so với đối phương lại càng dễ phát hiện vị trí Ma Chủng hơn, nhưng cũng phải là nắm chặt thời gian, bởi vì đối phương so với mình sẽ càng dễ tới vị trí kia.

Nghĩ đến tận đây, Tần Phàm không còn do dự nữa, Chu Tước chi dực vừa thu lại, nhẹ nhàng rơi vào trên cành cây Linh Ngân thụ, sau đó hắn trực tiếp vươn tay ra, đem một quả Linh Ngân quả óng ánh trong suốt, mơ hồ có kim sắc sáng bóng ở trong tay.

Bộ dạng Linh Ngân quả này thập phần quy tắc, tất cả Linh Ngân quả lớn nhỏ cùng màu sắc đều là đồng dạng, nên bất kỳ một trái Linh Ngân quả nào cũng sẽ không có chút khác nhau. đọc truyện mới nhất tại .

874. Chương 884: Tăng Lên Cùng Cứu Người. (1)

Chương 884: Tăng lên cùng cứu người. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Đây là Linh Ngân quả trong truyền thuyết, không biết là có công hiệu như trong truyền thuyết hay không?

Tần Phàm đem Linh Ngân quả phóng ở lòng bàn tay, vừa quan sát vừa nói thầm trong lòng.

- Sao lại thế này?

Bất quá ngay thời điểm hắn vừa mới chuẩn bị ăn Linh Ngân quả, trong lòng hắn lại hơi động một chút, có một loại dự cảm bất tường bỗng nhiên ở trong lòng hắn nảy ra ngoài.

Cái dự cảm bất tường này của Tần Phàm không phải đến từ nội cốc, ngược lại là đến từ bên ngoài Cửu Long cốc, hắn tựa hồ cảm giác được có một cỗ khí tức nguy hiểm đang hướng về hắn tới gần mà đến, đó là uy hiếp đối với hắn mà nói là tiếp cận nhất.

- Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ có người muốn bắt lợi đối với ta?

Tần Phàm không khỏi giương mắt nhìn lại phương hướng bên ngoài cốc, nhưng lại tạm thời không thể thấy cái gì, chỉ là chứng kiến những Võ Tôn cường giả kia vì Linh Ngân Quả mà đang liều mạng vọt tới bên này.

Những người kia chọn lựa một cái phương hướng hoàn toàn chính xác là không tệ, số lượng Thất cấp yêu thú lộ ra tương đối ít, hơn nữa một ít yêu thú cường đại cũng bị những Võ Thánh phía trước giải quyết, cho nên vào lúc này rất cục đại khái tiến lên vượt qua một nửa lộ trình rồi, chỉ là nhân số Võ Tôn cường giả còn lại đồng dạng cũng không đủ ba mươi người.

Trong ba mươi người này, toàn bộ đều là Cửu cấp Võ Tôn trở lên, thậm chí quá nửa là Cửu cấp Võ Tôn đỉnh phong, nửa bước Võ Thánh.

Tần Phàm mạnh mẽ ngưng lại hai mắt nhìn về phía trường kiếm dưới chân Tần Thiên Hoàn!

Tiếp theo trong nháy mắt, sắc mặt hắn lần nữa đại biến.

Tần Thiên Hoàn căn bản không phải ngự kiếm phi hành, mà là một bên ngự không phi hành, một bên ngự kiếm giết yêu thú!

Ngự không phi hành!

Đó là năng lực Võ Thánh mới có thể có được!

Bởi vì bị tình vây khốn, Kỳ Tích Chi Kiếm vậy ở Cửu cấp Võ Tôn chi cảnh hơn hai mươi năm, rốt cục đột phá đến Võ Thánh chi cảnh rồi!

Vấn đề này nếu truyền đi, đoán chừng toàn bộ Vũ Thiên đại lục đều vì thế mà có chút chấn động, thậm chí sẽ có rất nhiều người sẽ bị câu dẫn ra rất nhiều ký ức, âm thầm hoan hô, nhưng hiện tại đối với Tần Phàm mà nói cái này lại không phải một tin tức tốt gì!

Trải qua những ngày này tăng lên, vốn là hắn cho là mình có lẽ đã có được thực lực đối kháng Tần Thiên Hoàn, nhưng hiện tại xem ra coi như là sử dụng Thiên Nguyên Đan, Tần Phàm cũng chưa chắc có thể cùng hắn đối kháng.

Tuy Tần Thiên Hoàn này là vừa vặn đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, nhưng lại không thể dùng Võ Thánh cấp một mà đối đãi! Vây ở Võ Tôn đỉnh phong hai mươi năm, hiện tại Tần Thiên Hoàn không thể nghi ngờ là khốn long thăng thiên, trực tiếp bay lượn phía chân trời!

Xem uy lực của kiếm khí mà Tần Thiên Hoàn chém giết những Thất cấp yêu thú kia, Tần Phàm có thể mơ hồ đoán được thực lực của Kỳ Tích Chi Kiếm này ở trình độ gì. Thậm chí có thể nói tuy kém tồn tại nghịch thiên như Vân Phi Dương, nhưng đoán chừng tứ cấp Võ Thánh cũng chưa hẳn là đối thủ của Tần Thiên Hoàn.

- Hắn như thế nào đột phá đến Võ Thánh chi cảnh rồi... Chẳng lẽ là bởi vì trước đó nhân họa đắc phúc?

Lúc này trên mặt Tần Phàm không khỏi phát khổ, rốt cục biết rõ đây là nơi phát ra dự cảm bất an trong lòng rồi.

Tần Thiên Hoàn đã trở thành Võ Thánh, uy hiếp đối với hắn rất lớn, để cho hắn hết sức kiêng kỵ.

Lần trước, hình dáng của Tần Thiên Hoàn như điên rồi đi để cho Tần Phàm tránh được một kiếp, nhưng không thể tưởng được hiện tại chỉ qua nửa tháng thời gian, đối phương dĩ nhiên đã đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, lần nữa đuổi giết đi vào.

- Tần Phàm ngươi đang nhìn cái gì?

Lúc này, những Võ Tôn cường giả được Tần Phàm cứu ra kia, nhìn thấy Tần Phàm tựa hồ không có để ý tới bọn hắn như thế nào, mà là nhìn xem bên trong đàn thú kia, cũng đều không khỏi men theo ánh mắt của Tần Phàm nhìn sang.

- Thực lực người này rất mạnh! Chỉ là. . . như thế nào cảm giác có chút quen mắt nhỉ?

Một Võ Tôn cường giả lớn tuổi xem xét một hồi, lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Cái này hình như là ở hai mươi năm trước cực thịnh một thời, Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoàn a!

Mà một gã nửa bước Võ Thánh đồng dạng là so sánh lớn tuổi, vào lúc này hai mắt cũng ngưng tụ, kinh ngạc phát ra âm thanh.

- Kỳ Tích Chi Kiếm? Hắn không phải đã hai mươi năm không có lộ khai qua Đại Ly quốc sao? Như thế nào cũng xuất hiện ở chỗ này rồi hả?

Có người nghi ngờ nói.

- Hắn... hình như là hắn đột phá đến Võ Thánh chi cảnh rồi!

Mà sau đó lại có một người cả kinh kêu ra tiếng:

- Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoành, thời điểm tuổi trẻ kinh tài diễm diễm, nhưng vì tình sở đoản vây ở Võ Tôn đỉnh phong hai mươi năm, hiện tại rốt cục đột phá đến Võ Thánh chi cảnh rồi!

- Ngự không phi hành! Quả nhiên, Kỳ Tích Chi Kiếm quả nhiên là đột phá đến Võ Thánh chi cảnh rồi! Năm đó Kỳ Tích Chi Kiếm còn một mực là thần tượng của ta, hiện tại hẳn rốt cục khổn long thăng thiên, đột phá đến Võ Thánh rồi!

Thậm chí có một gã Võ Tôn cường giả lộ ra thập phần kích động.

Mà nhìn xem lực chú ý của những người này đều bị Tần Thiên Hoành hấp dẫn, lúc này trong lòng Tần Phàm thì bắt đầu cực kỳ nhanh chuyển động ý nghĩ.

Chiến hoặc là không chiến?

Lúc trước thời điểm Tần Thiên Hoành vẫn là Võ Tôn, Tần Phàm đem hết toàn lực, thậm chí dốc sức liều mạng dùng Bạo Huyết Kỳ Lân, nhưng đều y nguyên không phải là đối thủ.

Hiện tại người phía trước đã khổn long thăng thiên, trở thành Võ Thánh siêu cấp cường giả, tuy thực lực Tần Phàm cũng có chỗ tăng lên, nhưng hẳn có thể khẳng định ở dưới trạng thái bình thường là không phải đối thủ của hắn! Có lẽ cần sử dụng Thiên Nguyên Đan, cùng lần nữa dốc sức liều mạng mới có thể có một tia cơ hội.

Làm như vậy phải trả một cái giá quá lớn!

Tần Phàm cảm thấy có chút không đáng!

Nếu như phòng thủ mà không chiến, như vậy Tần Thiên Hoành này rất có thể sẽ một mực đuổi theo hắn mà đến, như vậy thời điểm thăm dò Cửu Long tháp sẽ là phiền toái rất lớn, thậm chí nếu ở lúc mấu chốt Tần Thiên Hoành này đi ra chọc vào một cước, như vậy hẳn sẽ thập phần nguy hiểm, hơn nữa có thể sẽ mất đi rất nhiều cơ hội.

Nghênh chiến hay là tạm lui?

Hai lựa chọn này ở trong nội tâm Tần Phàm đang không ngừng quanh quẩn lấy.

- Kiếm kỹ này thật sự là xuất thần nhập hóa, thật lợi hại!

Mà đang thời điểm ở trong nội tâm Tần Phàm tự định giá, mấy Võ Tôn cường giả kia rõ ràng còn bị Tần Thiên Hoành hấp dẫn, thậm chí trong khoảng thời gian ngắn những người này ngay cả Linh Ngân Quả cũng quên.

Tần Phàm lần nữa giơ mắt lên nhìn, phát hiện sau khi Tần Thiên Hoành đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, không chỉ có thực lực cảnh giới tăng lên, hơn nữa ngay cả kiếm kỹ cũng cường hơn rất nhiều, thanh trường kiếm kia cùng hắn như là nhất thể.

877. Chương 887: Tần Thiên Hoành Đã Trở Thành Võ Thánh. (2)

Chương 887: Tần Thiên Hoành đã trở thành Võ Thánh. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Thiên Hoành hồ hững không có chút nào biến hóa, người ở bên trong mười vạn yêu thú như là nhàn nhã tản bộ, kiếm khí phô thiên cái địa, như là nước sông cuộn cuộn liên tục không dứt, chỉ là nhẹ nhàng một đạo kiếm khí lướt qua, là có vài đầu yêu thú ngã xuống đất.

Rống....

Ở thời điểm này, ở bên trong đàn yêu thú bỗng nhiên đập ra năm đầu Thất cấp yêu thú hậu kỳ, thể tới mãnh liệt, tốc độ bay nhanh, công kích lăng lệ ác liệt, từ bốn phương tám hướng đánh giết về phía Tàn Thiên Hoàn mà đi.

Cuồng Chiến Lang! Dao Phong Báo! Liệt Dương Hổ! Liệt Địa Sư! Thông Thiên Ưng!

- Năm con yêu thú này hẳn là năm con yêu thú mạnh nhất trong toàn trường rồi! Thực lực năm con yêu thú này cộng lại, dù là sơ cấp Vô Thách cũng sẽ kiêng kỵ không thôi! May mắn vừa rồi năm con yêu thú này cách phương hướng của chúng ta có chút xa, nếu không những người chúng ta đều phải chết tuyệt!

Chứng kiến năm con yêu thú này, những Vô Tôn kia đều là không khỏi hít một hơi khí lạnh, sắc mặt đại biến.

Khanh!

Nhưng mà vào lúc này, một hồi thanh âm kiếm minh vang vọng ở toàn bộ ngoại cốc của Cửu Long cốc, chấn động phát cực làm cho hai mắt của Tàn Phàm vào lúc này cũng ngưng tụ lần nữa, gắt gao nhìn chăm chăm vào động tác của Tàn Thiên Hoàn.

Mà theo một tiếng kiếm minh này truyền đến, trường kiếm dưới chân Kỳ Tích Chi Kiếm kia bỗng nhiên phát ra một đạo kiếm quang chói mắt, sau đó một hồi kiếm khí Phong Báo mạnh mẽ từ trong thân kiếm bộc phát ra, hướng về phương viên phạm vi trăm mét mang tất cả mà đi!

Rống...

Lúc này đây năm đầu Thất cấp yêu thú hậu kỳ kia cuối cùng phát ra thanh âm bi rống ngắn ngủi, im bật mà dừng, sau đó toàn bộ đều biến thành huyết nhục phân tán, ngã rơi xuống mặt đất.

Ở dưới một kiếm này của Tàn Thiên Hoàn, năm đầu siêu cấp yêu thú Thất cấp hậu kỳ, tới gần Vô Thách cường giả kia, tất cả đều trực tiếp bị chém giết, không có chút sinh cơ, những yêu thú trong phạm vi này cũng không tránh khỏi cái chết!

Một kiếm này của Tàn Thiên Hoàn vậy mà khủng bố như vậy!

Tàn Phàm hít một hơi khí lạnh, trên mặt không khỏi động dung lần nữa rồi! Năm đầu Thất cấp yêu thú hậu kỳ này không phải bình thường, dù là một mình một đầu, Tàn Phàm muốn đối phó cũng sẽ không dễ dàng, nhưng một kiếm này của Tàn Thiên Hoàn lại giải quyết toàn bộ!

Hơn nữa Tàn Phàm nhìn ra được Tàn Thiên Hoàn có lẽ cũng chỉ là vừa mới đột phá đến Vô Thách chi cảnh, cho nên bây giờ là đang thí nghiệm thực lực của mình, nếu không hẳn hoàn toàn có thể ngự không phi hành đến, tránh đi đại bộ phận yêu thú.

Chỉ là vừa đột phá đến Vô Thách chi cảnh, thực lực đã đến loại trình độ này, Tàn Phàm có thể tưởng tượng, đợi một thời gian Tàn Thiên Hoàn này tất nhiên sẽ trở thành tồn tại khủng bố không thua Vân Phi Dương.

Rất rõ ràng, những Vô Tôn cường giả khác cũng là bị thực lực của Kỳ Tích Chi Kiếm này rung động rồi, lúc này đều lộ ra ngốc trệ chi sắc.

- Được rồi, vẫn là trước đi vào cốc lại tính tiếp a.

Tàn Phàm nhìn nhìn Tàn Thiên Hoàn, lại nhìn nhìn mười tên Vô Tôn cường giả kia, trong nội tâm có chút thở dài một hơi, cuối cùng vẫn là quyết định trước phòng thủ mà không chiến.

Hắn kỳ thật cũng bị một kiếm này của Tàn Thiên Hoàn dọa sợ, hắn liên tục cân nhắc, cảm giác cho dù mình phục dụng Thiên Nguyên Đan, cơ hội thắng được vẫn là y nguyên thấp phần xa vời.

- Chưa vị, hiện tại các người cũng đã an toàn, như vậy Tàn Phàm đi trước một bước rồi.

Lúc này Tàn Phàm hướng về mọi người chấp tay nhàn nhạt nói, sau đó thân hình co rút lại, trực tiếp ẩn vào sương mù mênh mông trong nội cốc.

Tàn Phàm cuối cùng nhất vẫn là lựa chọn phòng thủ mà không chiến.

Bất quá hần ngược lại cũng sẽ không biết cảm thấy có tâm lý gánh nặng quá lớn, dù sao hiện tại Tần Thiên Hoành đã đạt đến Vô Thánh chi cảnh, thực lực so với hần cao hơn rất nhiều, hần không trực tiếp tới giao chiến cũng là bình thường.

Dù là để ười tên Vô Tôn kia biết rõ ân oán giữa hần cùng với Tần Thiên Hoành, đoán chừng cũng sẽ không có người đi nói hần, bởi vì ở trong mắt tất cả mọi người, Vô Tôn chi cảnh cùng Vô Thánh chi cảnh tầm đó chính là cách một cái hào rộng thật lớn, đối mặt cừu nhân Vô Thánh chi cảnh, coi như là quay đầu đào tẩu cũng sẽ không có cái gì gọi là mất mặt.

Còn nếu là một gã Vô Tôn dốc sức liều mạng cùng với một gã Vô Thánh siêu cấp cường giả, vậy thì lộ ra lỗ mãng rồi.

- Đợi ta tìm được viên ma chủng thứ tư, ta cũng không cần kiêng kỵ Vô Thánh cường giả như vậy.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, như vậy đi rồi, tuy hơi có chút biệt khuất, nhưng xem như là cử chỉ sáng suốt.

Chỉ cần luyện hóa được viên ma chủng thứ tư, không chỉ có thể để cảnh giới võ đạo tăng lên nhanh chóng, hơn nữa đối với từng phương diện tố chất, đặc biệt là phương diện khí lực của hần, đều sẽ có tăng lên trên phạm vi lớn!

Mà bây giờ hần rất muốn biết đến viên ma chủng thứ tư này sẽ là ma chủng gì, sẽ mang lại cho hần năng lực gì mới, bất quá vô luận là Thanh Long ma chủng hay là Bạch Hổ ma chủng, khẳng định hiệu quả đều là nghịch thiên đấy.

Đối với hiệu quả ma chủng, đã có ba khóa trước cam đoan, hần hiện tại là thập phần có lòng tin!

Có thể nói như vậy, chỉ cần hần thành công luyện hóa được viên ma chủng thứ tư, như vậy cho dù hần tạm thời còn chưa đột phá đến Vô Thánh chi cảnh, đối mặt sơ cấp Vô Thánh, coi như là loại trình độ Tần Thiên Hoành này, hần cũng sẽ không quá lo lắng.

Ma chủng, chính là nơi phát ra tin tưởng lớn nhất để hần có thể dùng Vô Tôn chi cảnh, vượt qua một cái hào rộng cực lớn, dám đi khiêu chiến Vô Thánh cường giả!

Sau khi tiến nhập nội cốc, Tần Phàm một mực cẩn thận từng li từng tí xâm nhập.

Bốn phía đều là sương mù che chắn, tầm nhìn cực thấp, thị lực của Tần Phàm vô cùng tốt cũng chỉ có thể chứng kiến phạm vi hơn 10m mà thôi.

Ở trong sương khói, thậm chí ngay cả phương hướng cũng không cách nào phân rõ, hần chỉ có thể dựa vào cảm giác của mình lực lợi tiến lên.

Ở phía sau của hần, lúc mới bắt đầu mơ hồ có thể nghe được Tần Thiên Hoành bởi vì Tần Phàm phòng thủ không chiến mà tăng nhanh tốc độ hơn. Ngay trước khi hần tiến vào nội cốc, hần có thể nghe được tiếng xé gió bén nhọn cùng những thanh âm kinh hô của mấy Vô Tôn cường giả sau lưng kia.

Không cần quay đầu lại xem, Tần Phàm đã biết rõ Tần Thiên Hoành nhất định là phát huy ra một loại tốc độ khủng khiếp, mà theo những tiếng yêu thú kêu kia nghe tới, đoán chừng lại có rất nhiều yêu thú chết ở hần dưới thân kiếm rồi.

Bất quá khoảng cách hần cách nội cốc rõ ràng là gần rất nhiều, cho nên vẫn là ở trước khi Tần Thiên Hoành đuổi tới tiến nhập trong nội cốc.

Mà sau khi Tần Thiên Hoành đuổi tới biên giới, tựa hồ cũng không có dừng lại nhiều, cũng không có nhìn nhiều mấy Vô Tôn kia, trực tiếp ỷ vào trường kiếm, đi theo sau lưng Tần Phàm vọt vào trong nội cốc.

Xem ra còn không có buông tha cho đuổi giết đối với Tần Phàm.

878. Chương 888: Đào Bình.

Chương 888: Đào bình.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Sau khi tiến vào trong nội cốc, Tần Phàm ngược lại là thời gian dần qua đem một ít lo lắng vừa rồi có chút buông lỏng xuống. Bởi vì bốn phía đều là sương mù nồng đậm, ở dưới hoàn cảnh như vậy, hắn đoán chừng Tần Thiên Hoàn muốn trong thời gian ngắn tìm được mình là có chút khó khăn rồi. nguồn

Bất quá lập tức hắn lại nhiều hơn nan đề mới, cái kia chính là ngay cả chính hắn cũng không biết như thế nào mới có thể đi ra khỏi cảnh sương mù này.

Sau khi tiến vào nội cốc giống như là hoàn toàn đi đến bên trong một thế giới tràn đầy mây mù, hắn ngẩng đầu nhìn, phát hiện thượng diện cũng là mây mù che đầy nồng đậm, vừa rồi ở bên ngoài cốc còn có thể tương đối rõ ràng chứng kiến Cửu Long tháp cao vút trong mây kia, nhưng bây giờ là nhìn không tới nửa điểm bóng dáng rồi.

Mà đi không ra một mảnh sương mù này, tự nhiên là không có cách nào đến chỗ Cửu Long tháp rồi.

Hắn cũng thử qua sử dụng Chu Tước Chi Dực bay đi lên, nhưng quả nhiên là cùng như vừa rồi hắn phỏng đoán, hắn chỉ là vừa phi hành liền cảm giác được một cỗ năng lượng Phong Bạo kinh khủng từ bên trên đè xuống, thiếu chút nữa là muốn trực tiếp xé hắn thành mảnh nhỏ.

Cỗ lực lượng này cho người cảm giác thậm chí vượt qua Võ Thánh cường giả, sợ tới mức hắn vội vàng quay trở về mặt đất.

Thời gian dần qua, thanh âm truy tung của Tần Thiên Hoàn đã nghe không được rồi, tiếng kêu yêu thú biến mất, tiếng gió cũng không có, hiện tại Tần Phàm dĩ nhiên là ngay cả một điểm thanh âm cũng nghe không được, thậm chí là không khí lưu động cũng khó có thể cảm giác được, bốn phía cực kỳ yên tĩnh.

Hơn nữa bởi vì trình độ sương mù bốn phía đều nồng đậm giống nhau, nhìn không ra có cái gì bất đồng, cho nên hắn cảm thấy vô luận đi đến nơi nào đều giống như dậm chân tại chỗ, cái loại cảm giác này, lại để cho người dễ dàng âm thầm sinh tuyệt vọng.

- Chẳng lẽ hiện tại muốn đi qua, chỉ có thể toàn bộ bằng vào vận khí?

Lại đi hồi lâu, Tần Phàm vẫn không có tìm được một điểm đầu mối, cái này làm cho trên mặt hắn cũng không khỏi lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Hắn cũng không có thấy Vân Phi Dương cùng những Võ Thánh cường giả lúc trước tiến vào nội cốc kia, cũng không biết những người này đã tới Cửu Long tháp hay không.

Sau đó hắn cũng thử thả hộp sắt kia ra, bất quá thứ này bây giờ vẫn là một thiết tảng, không còn có phản ứng chút nào, tạm thời tự nhiên là không có cách nào cho hắn cái chỉ điểm gì.

- Thứ này thật sự là thời điểm nên linh lại mất linh.

Tần Phàm có chút thất vọng đem cái hộp sắt này thả lại trong trũ vật giới chỉ, hắn đoán chừng hộp sắt nhắc nhở lần tiếp theo, khả năng phải đợi đến sau khi hắn tiến vào Cửu Long tháp.

- Ô? Đây là...

Bất quá ngay thời điểm Tần Phàm thả cái hộp sắt lại trũ vật giới chỉ, hắn lại bỗng nhiên ở một nơi hẻo lánh trong trũ vật giới chỉ, phát hiện một vật có chút quen mắt.

Đây là một cái đào bình màu xám đen.

Cái đào bình này xem tựa hồ là có chút lâu năm rồi, nhan sắc lộ ra tương đối cổ xưa, nhưng trừ lần đó ra, mặt khác ngược lại coi như là hết sức bình thường, ngoại hình chế tác cùng tài liệu đều chỉ có thể coi là bình thường.

- Cái này không phải là cái đào bình mà lão lừa đảo kia cho ta sao?

Lấy ra xem xét, Tần Phàm không khỏi là khê chau mày, nhớ lại cái đào bình này tồn tại.

Cái này chính là ban đầu thời điểm ở Hắc Hỏa thành, ở bên trong chợ giao dịch cổ bảo của Cổ gia, hắn đã từng gặp được một lão lừa đảo, người này xem ngược lại là ra vẻ đạo mạo, nhưng trên thực tế là chuyên môn chế tạo cổ bảo giả dối lừa gạt cả người lẫn vật, theo như lời của Cổ Thanh Tuyết, người này nói mười phần mười giả, không tin tưởng được.

Trước kia, Tần Phàm bỏ ra mười vạn Kim nguyên từ trên tay người này mua một cái tin tức về Cửu Long cốc, các tin tức nội dung nói đúng là Cửu Long cốc sẽ ở thời điểm nào đó xuất hiện thời cơ tốt nhất tiến vào, lại để cho hắn chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi là được.

Tin tức này ngược lại tám phần là thực, thời gian cũng không sai biệt nhiều, bất quá về sau Tần Phàm lại phát hiện tin tức này đã sớm truyền ra, đoán chừng lão lừa đảo này cũng chỉ là ở nơi nào đó nghe trở lại, gia công thoảng một phát dùng để gạt người mà thôi.

Lúc ấy lão lừa đảo này còn nói qua chuyện ma quỷ như trong Cửu Long cốc cất giấu đại bí mật, mang an nguy của thiên hạ muôn dân,... cái này để cho Tần Phàm càng là cảm thấy giả thần lừa gạt người mà thôi.

Tuy Tần Phàm có chút không rõ vì cái gì lão lừa đảo này rõ ràng có được thực lực Linh Vũ Sư, lại không kiếm một công việc tử tế nào đó mà làm, lại muốn đi làm một thần côn lừa đảo, nhưng hiện tại hắn đối với lão lừa đảo này cơ hồ là không tin rồi.

Mà bây giờ trong tay Tần Phàm cầm cái đao bình này, theo như lời của lão lừa đảo kia nói, thời điểm gặp được nguy hiểm chỉ cần ngẩng phá nó là có thể cho hắn chỉ điểm.

- Thần chỉ điểm? Có thể dẫn ta đi ra phiền sương mù này coi như là không tệ rồi.

Tần Phàm lắc đầu, kỳ thật hắn căn bản sẽ không đối với cái đao bình này ôm hi vọng gì.

Bất quá, hiện tại Tần Phàm lại không có kế khả thi, trong sương mù bao la mờ mịt này, xem như vô biên vô hạn, hoàn toàn tìm không thấy phương hướng, chẳng biết lúc nào mới có thể đi ra ngoài.

- Được rồi, một cái bình mẽ mà thôi, ngẩng thì ngẩng.

Tần Phàm ở bên trên đao bình kia nhìn thoáng qua, xác thực là không có thể phát hiện cái gì, nghĩ thầm dù sao cái đao bình này ở lại cũng không có gì dùng, sau đó dứt khoát ném về dưới mặt đất.

Keng!

Cái đao bình kia bị nặng nề ném tới trên mặt đất, nhưng cái đao bình vừa xem là thấy chất lượng không được tốt lắm kia, lại không có giống như trong tưởng tượng của Tần Phàm, trực tiếp bể mấy nửa, mà là cùng mặt đất chạm vào nhau, phát ra thanh âm kim thạch thanh thúy.

- Tại sao có thể như vậy?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, hắn rõ ràng nhớ rõ lúc trước lão lừa đảo kia nói đao bình rất dễ dàng bị đánh phá, thậm chí hắn còn tiểu tâm phá vỡ hai cái ở thời điểm lão lừa đảo đang thu thập đồ.

Nhưng hiện tại cái đao bình tưởng mạo xấu xí, xem rất là yếu ớt kia, lại bị Tần Phàm dùng sức ném trên mặt đất như vậy, lại không có bị ném bể...!

Cái này có chút quỷ dị!

Sợ run một hồi, sau đó Tần Phàm liền có chút ít nghi hoặc nhặt cái đao bình trên mặt đất kia lên, sau đó hắn nhìn thoáng qua miệng cái đao bình, phát hiện bên trong là một mảnh đen kịt, ý nghĩa cái đao bình này căn bản không có xuất hiện một tia khe hở.

Xem ra tài liệu cái đao bình này ngược lại là thập phần cứng rắn.

- Chẳng lẽ còn thực sự có Huyền Cơ gì đó hay sao?

Thấy vậy, Tần Phàm ngược lại là đến một tí hứng thú. Hắn nhẹ nhàng ở phía trên đao bình ma sát lấy, lúc này hắn ngược lại là cảm giác được thượng diện truyền đến xúc giác cũng có chút ít huyền diệu, để cho thần kinh của hắn cũng theo đó có chút xúc động.

879. Chương 889: Thần Chi Chỉ Thị. (1)

Chương 889: Thần chi chỉ thị. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá lại nhìn hồi lâu, vẫn không thể nào nhìn ra quá nhiều dị thường gì.

Sau đó Tần Phàm thử dùng tinh thần niệm lực đưa vào trong đó, nhưng không có phản ứng chút nào.

- Chẳng lẽ vẫn là phải phá mới được?

Tần Phàm nhăn đầu lông mày, lại đem đao bình trong tay gõ mấy gõ, phát hiện bên trong truyền đến thanh âm thấp phần to, như là thanh âm chung cổ.

Do dự một hồi, Tần Phàm cuối cùng vẫn là quyết định ném một lần nữa, hơn nữa lúc này đây hắn sử dụng lực lượng càng lớn, lực lượng thân thể của hắn thậm chí có thể trực tiếp so sánh với lực công kích của Võ Tôn cường giả, ở dưới một cái ném này, đoán chừng dù là một Võ Tôn cường giả bình thường cũng có thể trực tiếp ngã thành mấy khối.

Phanh!

Lúc này, cái đao bình kia rốt cục bị hắn đập vỡ, thanh âm thanh thúy truyền đến, từ lỗ hổng của cái đao bình bắt đầu, có một đầu khe hở dài lớn, một mực kéo dài đến đáy bình, còn có thể ẩn ẩn trông thấy chất liệu màu trắng bên trong đao bình này.

Bất quá Tần Phàm nhìn chăm chăm vào cái đao bình này thật lâu, lại vẫn không có phát hiện bên trong cái đao bình này truyền ra cái gọi là “Thần chỉ dẫn” gì đó, thậm chí là ngoại trừ lúc vỡ tan phát ra một tiếng phá nổ kia, lại không có động tĩnh khác rồi.

- Lão bất tử kia, quả nhiên vẫn là bị hắn lừa.

Tần Phàm không khỏi có chút tức giận nhẹ mắng một câu.

Bất quá ngay thời điểm thanh âm của hắn vừa dứt, vào lúc này chợt thấy bên trong đao bình kia, có một nhúm bạch sắc quang mang ở trong cái khe đao bình bắn ra, trực tiếp bay vào trong sương khói nồng đậm.

Một nhúm bạch sắc quang mang này, có lực xuyên thấu rất mạnh, chiếu xạ ở trong sương mù dày đặc, dĩ nhiên là ẩn ẩn chỉ dẫn ra một đầu thông đạo hào quang rộng lớn.

- Đây là...

Tần Phàm nhìn xem một nhúm bạch sắc quang mang này ở trong sương mù dày đặc mở ra một con đường, hai mắt có chút ngưng tụ, trong lòng cảm thấy ngoài ý muốn và kinh ngạc, hắn thật không ngờ lão lừa đảo kia cho đao bình, thật sự xuất hiện chỉ dẫn!

Tuy không biết quang mang thông đạo này là đi thông ở đâu.

- Cái này là cái gọi là thần chỉ dẫn sao? Lão lừa đảo kia đến tột cùng là ai?

Tần Phàm nhìn xem một đầu thông đạo hào quang kia, vào lúc này lông mày lại một lần nhăn lại. Hắn còn nhớ đến lúc đó lão lừa đảo kia nói năng bậy bạ, còn nâng lên trong Cửu Long cốc này cất dấu cái gì liên quan đến thiên hạ, muôn dân trăm họ...

Mà cái “Thần chỉ dẫn” theo như lời của lão lừa đảo kia, trong lòng của hắn kỳ thật cũng có chút ý kiến.

- Thần chỉ dẫn, chẳng lẽ lão lừa đảo này thật là người của phương diện Chân Vũ thần? Hoặc chính là Chân Vũ thánh điện phái tới hay sao?

Trong nội tâm Tần Phàm cũng không khỏi thầm suy nghĩ nói, đối với Chân Vũ Thần thần bí cường đại kia, hẳn đến bây giờ thủy chung là không có gặp qua một lần.

Bất quá hẳn từ trong lúc cùng phân thân Thú Thần cùng tàn hồn Lôi Thần nói chuyện với nhau, có thể mơ hồ phỏng đoán đến, Chân Vũ Thần này hẳn là muốn lợi dụng mình, lợi dụng mình đi trợ giúp hắn thanh lý nhóm Nghịch Thần Giả kia.

Đối với vận mệnh cuối cùng của mình, trong lòng Tần Phàm cũng còn không có ngọn nguồn.

Bất quá có thể nhất định là, hiện tại hẳn hoàn toàn chính xác chỉ là một con cờ, có lẽ đã rơi vào trong bàn cờ của Chân Vũ Thần kia. Mà cái gọi là thần chỉ dẫn, chính là Chân Vũ Thần nhẹ nhàng giơ tay lên, muốn để con cờ hắn đi về phía trước một bước.

- Theo đủ loại dấu hiệu xem ra, Chân Vũ thần này nhìn trúng chính là tiềm lực trên người ta, nhưng dù sao hiện tại ta cũng chỉ là Võ Tôn chi cảnh mà thôi, có thể phát huy ra năng lực căn bản còn chưa đủ, hoặc là nói còn chưa đủ để là dao mổ cho Thần... Cho nên, lúc này đây Chân Vũ thần kia có ý tứ là, muốn giúp trợ ta được khỏe ma chủng này?

Trong nội tâm Tần Phàm cũng dần dần có chút hiểu rõ ra.

Có thể là bởi vì thực lực của hắn tạm thời còn chưa đủ, cho nên Chân Vũ thần phải an bài một ít quân cờ đi trợ giúp hắn phát triển .

Hắn đoán chừng lão lừa đảo kia rất có thể là người của Chân Vũ thánh điện, đạt được Chân Vũ thần chỉ thị, sau đó đến đây trợ giúp hắn.

- Đã như vậy, ta từ chối thì bất kính rồi.

Trong nội tâm Tần Phàm có chút âm trầm, nhưng sắc mặt không có quá nhiều biến hóa, chỉ là do dự một chút, liền trực tiếp dọc theo đạo quang mang mà đảo bình kia phát ra đi đến.

Hắn biết rõ vị trí hiện tại của mình, vô luận Chân Vũ thần kia là có ý như thế nào, hắn tạm thời căn bản là vô lực đi phản kháng, cho nên tạm thời hắn cũng chỉ có thể dựa theo hắn an bài đi làm.

Hơn nữa, hắn muốn thoát khỏi loại vận mệnh này của mình, cuối cùng nhất cũng là đề thăng thực lực của mình, hắn nắm giữ thực lực càng cường, như vậy hắn mới có thể càng có nắm chắc thoát khỏi thân phận quân cờ này, ít nhất hẳn phải bảo đảm mình không thể nhanh như vậy trở thành quân cờ vứt bỏ.

Còn sống, mới có cơ hội xoay người. đọc truyện mới nhất tại .

Trong lòng của hắn ẩn ẩn cảm thấy Chân Vũ thần kia là hạ một bàn cờ rất lớn, mà quân cờ hắn là không chỉ có mình mình, có lẽ trong lúc bất tri bất giác hắn là đang cùng những người khác cạnh tranh rồi.

Đồng thời hắn cũng biết Chân Vũ thần này còn bỏ ra tâm tư lớn như vậy đi trợ giúp mình, có lẽ tạm thời mình ở trong mắt hắn coi như có chút địa vị, hắn phải bắt lấy cái này để mình rất nhanh tăng thực lực lên, mới có thể một mực bảo trì giá trị của mình.

Một khi mất đi giá trị, ở trước mặt những kẻ cao cao tại thượng kia, có lẽ chỉ là nhẹ nhàng vung tay lên, mình sẽ gặp “kì ngộ” vạn kiếp bất phục.

Thời điểm ở Chân Vũ Thánh Địa, mấy vị Thánh Tôn kia cũng đã từng nói qua, Càn Kinh Tần gia xem như một lần khảo nghiệm đối với hắn, nếu như thông qua khảo nghiệm, hắn mới có thể đi cống hiến cho Chân Vũ thần, nếu như không có thông qua... mấy vị Thánh Tôn kia cũng không nói gì, nhưng kỳ thật cũng không cần nói, lúc trước Thánh chủ Đại Càn Quốc là giúp hắn cùng Càn Kinh Tần gia định ra ước hẹn sinh tử, kết cục đã là xếp đặt thiết kế tốt rồi.

- Ta không thể thua! Ta nhất định không thể thua!

Vào lúc này Tần Phàm chậm rãi đi ở trong thông đạo hào quang kia, bóng lưng của hắn bị kéo đến rất dài, có chút cô đơn, có chút tịch mịch, nhưng lộ ra thập phần kiên định!

Năm năm ước hẹn chiến một trận, hắn một mực đều ở trong lòng.

Vốn chỉ là Nam Phong Tần gia hấn cùng Càn Kinh Tần gia hai gia tộc một lần đánh cờ sinh tử, nhưng hiện tại xem ra, trận chiến ấy, đồng thời cũng là mấu chốt quyết định vận mệnh của hấn!

Là một khảo nghiệm, một lần khảo thí, Chư Thần đều chú ý trận chiến này của hấn, nếu như hấn giao không ra bài thi thoả mãn, như vậy cho dù đến lúc đó hấn may mắn ở trong tay Càn Kinh Tần gia đào thoát, tương tin cũng tránh khỏi một kiếp.

- Ta không phục!

Hai tay của Tần Phàm chăm chú nắm nắm đấm, trong đôi mắt của hấn có quật cường không cam lòng, trong lòng của hấn bất khuất gào thét:

880. Chương 890: Thần Chi Chỉ Thị. (2)

Chương 890: Thần chi chỉ thị. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Một ngày nào đó, ta nhất định phải nắm giữ vận mệnh của mình, coi như là Chư Thần, ta cũng muốn đấu một trận!

Tần Phàm từ lúc vừa đi tới Vũ Thiên đại lục này liền phát hạ đại thề nguyện, cuộc đời này nhất định phải không chế vận mệnh của mình! Hấn thập phần không thích loại cảm giác hết thấy bị người khác nắm giữ này, hấn không cam lòng vĩnh viễn làm một con cờ!

Hấn không cam lòng ở dưới người! Cũng không cam chịu ở dưới thần!

Bất quá tuy trong nội tâm có các loại cách nghĩ, nhưng trên mặt Tần Phàm lại bất động thanh sắc, chỉ tiếp tục chậm rãi đi ở đằng kia, bề ngoài giống như trên đường lớn tinh quang do “Thần chi chỉ dẫn”.

Hào quang do đào bình kia phát ra chiếu vào trên người của hấn, vậy mà vẫn xuyên thấu đi qua, dây dẫn quang học kia cũng không có bị một tia ảnh hưởng, hấn vẫn có thể dọc theo cái phương hướng này đi thẳng đến ở chỗ sâu trong sương mù.

Không biết một mực đi bao lâu, cũng không biết chùm tia sáng bạch sắc này có thể kéo dài đi bao xa, cuối cùng nhất sẽ đến ở đâu.

Tần Phàm một mực đều không có buông lỏng qua cảnh giác, tinh thần của hấn một mực rất tập trung lưu ý lấy bốn phía, nhưng vẫn là như trước đây, sương mù bốn phía không có quá nhiều biến hóa, bất quá hấn ngược lại là có mấy lần ần ần cảm giác được ở phía xa có một ít Nguyên lực chấn động truyền đến, đoán chừng chỗ đó có thể là có Vô Thánh cường giả lục lợi tiến lên.

Dù sao cảnh giới cùng lý giải đối với Thiên Đạo của những Vô Thánh cường giả kia đều mạnh hơn hấn rất nhiều, có lẽ có thể tìm được phương pháp xử lý thông qua cũng nói không chừng.

Từ khi tiến vào Cửu Long cốc này bắt đầu, theo cửa thứ nhất siêu cấp đàn thú, đến bây giờ là sương mù trong nội cốc, cho Tần Phàm một loại cảm giác là ần ần đào thải những kẻ thực lực tương đối không đủ kia, muốn tuyển chọn ra cường giả chân chính mới có thể tiến nhập Cửu Long tháp.

Vốn Tần Phàm cũng là thuộc về một bộ phận thực lực không đủ, bất quá hấn so với Vô Tôn khác thì đặc thù hơn rất nhiều, hơn nữa thời điểm mấu chốt cái đào bình này chỉ cho hấn một con đường.

- Hiện tại ngay cả Chân Vũ thần kia cũng rõ ràng đang giúp ta như vậy, nếu như ta còn lầy không được viên ma chủng thứ tư kia, đoán chừng giá trị của ta sẽ giảm bớt đi nhiều a.

Trong lòng Tần Phàm lần nữa trầm nghĩ, nhưng Chân Vũ thần trợ giúp cũng có hạn, cuối cùng nhất vẫn phải là dựa vào chính hấn.

Bất quá tuy như thế, hắn chỉ là một gã Võ Tôn cấp sáu, cùng một đám Võ Thánh siêu cấp cường giả, thậm chí còn kể cả được xưng là Vũ Thiên đại lục đệ nhất Võ Thánh ở bên trong tranh đoạt bảo vật, vẫn là sẽ cảm thấy áp lực rất lớn.

Đang đi tới, bỗng nhiên ở trong lòng Tần Phàm có nhận thấy, mãnh liệt ngẩng đầu đến.

Ở chỗ này, sương mù rõ ràng đã trở nên nhạt hơn rất nhiều, hắn đã có thể lần nữa mơ hồ chứng kiến tòa Cửu Long tháp to lớn kia rồi!

Đứng ở dưới tòa cự tháp cao vút trong mây kia, càng làm cho người cảm thấy trong lòng rung động, chỉ cảm thấy nhân loại nhỏ bé.

- Bất quá tại đây giống như... sau lưng Cửu Long tháp?

Lại đi về phía trước một chút, Tần Phàm quan sát thoáng một phát, phát hiện cự tháp trước mắt cũng không phải chính diện, hơn nữa căn bản nhìn không tới cửa vào, cái này làm cho hắn không khỏi khẽ giật mình.

Đào bình bắn ra hào quang tới đây liền bị gãy, Tần Phàm cũng đi ra mê trận sương mù trong nội cốc, đi tới trước Cửu Long tháp kia.

Lập tức hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua, liền phát hiện hào quang do cái đào bình kia bắn ra bắt đầu chậm rãi thu lại, tựa hồ cái gọi là “Thần chi chỉ thị” kia đã chính thức xong.

Bịch bịch...

Nhưng sau một khắc, lại bỗng nhiên có một hồi thanh âm nhấp nhô gì đó truyền đến, Tần Phàm giương mắt xem xét, lại phát hiện cái đào bình mà “Lão lừa đảo” kia đưa cho, dĩ nhiên vào lúc này tự động lặn đến trước mặt của hắn!

- Cái này...

Tần Phàm cảm thấy thập phần ngoài ý muốn, lập tức cười đến gập cả lưng, lần nữa nhặt cái đào bình kia. Bất quá xem xét phía dưới, hắn lần nữa là lộ ra kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện vết nứt trên đào bình, cũng là khe hở phát ra hào quang kia, dĩ nhiên là lần nữa biến mất không thấy!

Cái đào bình lại biến trở về bộ dạng xấu xí của nó, nhưng hoàn hảo không tổn hao gì. nguồn

Chứng kiến tình huống quỷ dị này, lông mày của Tần Phàm không khỏi nhú một cái lần nữa, rất rõ ràng bên trong cái đào bình này khẳng định còn có những Huyền Cơ khác, nhưng lại rất có thể là cất dấu một ít liên hệ cùng Chân Vũ thần có quan hệ.

Bất quá hắn lại không có đường nào, quan sát hồi lâu, căn bản là không có thể phát hiện dị thường gì nữa, phía trên cái đào bình kia thậm chí lộ ra thập phần trơn nhẵn, hoàn toàn không có dấu vết vỡ ra qua.

Gõ vài cái, giống nhau là truyền đến một loại tiếng vọng thanh thúy, cảm giác cho thấy cái đào bình này không phải quá cứng rắn.

Một lần nữa sử dụng lực lượng vừa rồi, đồng dạng hướng về mặt đất mãnh lực ngã một lần, nhưng lúc này đây, ngay cả khe hở cũng không có cách nào tái xuất hiện! Lực lượng của hắn ngay cả thân thể Võ Tôn cũng có thể ném thành mấy khối, lại không có thể tạo thành một tia tổn hại đối với cái đào bình này.

Lại lực lại một hồi, thấy còn không có phát hiện gì, Tần Phàm chỉ phải đem cái đào bình này lần nữa bỏ vào trong trữ vật giới chỉ.

Thứ này dù sao có thể là cùng Chân Vũ thần hoặc là Chân Vũ thánh điện có chút liên hệ, nói không chừng sau khi tiến vào Cửu Long tháp còn có thể dùng đến vật này, cho nên hắn cũng không bỏ được vứt bỏ rồi đi.

Lập tức Tần Phàm nhìn về phía vách tường bóng loáng cứng rắn của Cửu Long tháp trước mắt kia, thượng diện phải cách rất ới có khe hở.

Hơn nữa hẳn thí nghiệm qua, ở trong phạm vi Cửu Long tháp này, căn bản không thể nào trực tiếp sử dụng Chu Tước Chi Dực bay lên không, nếu như hẳn không có đoán sai, dù là Võ Thánh cường giả cũng hẳn là không thể ngự không bay đi lên, chỉ có thể là từng tầng leo lên.

Sau đó Tần Phàm đi về phía trước một bước, dùng tay thử ở trên vách tường, sờ soạng thoáng một phát.

Ầm ầm!

Một đầu thông đạo chật vật xuất hiện ở trước mắt.

- Cái gọi là thần chi chỉ thị này dẫn ta tới đằng sau Cửu Long tháp này, phải chăng ý nghĩa mở cho ta một cái cửa sau?

Tần Phàm lần nữa khẽ giật mình.

Ở bên ngoài lối đi kia, Tần Phàm đứng đấy nhìn một hồi, cuối cùng nhất vẫn là cắn răng một cái, cẩn thận từng li từng tí đi vào. Bởi vì hẳn biết rõ, dùng thực lực của hẳn bây giờ, đối mặt nhiều đối thủ cạnh tranh cường đại như vậy, nếu chỉ dựa vào thực lực của mình lấy được viên ma chủng thứ tư thật là có chút gian nan.

Hiện tại hẳn hoàn toàn chính là một quân cờ, sau đó phảng phất như đi trên đường mà đã thiết trí tốt cho quân cờ. Trên đường quân cờ này đi có thể sẽ có những đối thủ khác, cũng có thể bởi vì một cái ý nghĩ của kỳ thủ mà hi sinh mất.

881. Chương 891: Vi Hình Địa Đồ. (1)

Chương 891: Vi hình địa đồ. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hiện tại hẳn muốn làm là tận khả năng đả bại các con cờ của kỳ thủ, để cho kỳ thủ không buông tha mình, sau đó tìm cơ hội nhảy ra bên ngoài bàn cờ.

Từng bước một đi đến.

Trong nội tâm Tần Phàm kỳ thật lộ ra thập phần trầm trọng, nhưng lại không thể không thừa nhận lấy cái áp lực cường đại này. Hẳn không phải là con cờ cô độc, ở đằng sau quân cờ hẳn, còn có rất nhiều quân cờ nhỏ cùng mình có quan hệ thân mật, những con cờ này đối với kỳ thủ mà nói không coi là gì, nhưng đối với quân cờ hẳn mà nói, lại là sự vật hẳn phải đi bảo hộ.

Đối với Chân Vũ thần, hiện tại cách nghĩ của Tần Phàm là tận lực không phản kháng, có thể mượn lực thì mượn lực, hàng đầu là tăng thực lực cùng giá trị của mình lên.

- Nếu đây là cửa sau, ta nghĩ hẳn là có thể so với cửa trước dễ dàng xông hơn một ít a...

Sau đó trong nội tâm Tần Phàm hơi trầm ngâm lấy, sau đó chậm rãi dọc theo lối đi kia hướng về trong Cửu Long tháp đi đến. Một đầu thông đạo đặc thù này, có lẽ là Chân Vũ thần đặc biệt chiếu cố, hẳn đoán chừng so với ở phía trước bình thường sẽ tiến vào dễ dàng một ít, nhưng có lẽ cũng sẽ không lộ ra quá mức đơn giản, bởi vì này cũng là một khảo nghiệm.

Nếu là Chân Vũ thần đặc biệt chiếu cố, hẳn từ chối thì bất kính rồi.

Về phần Cửu Long tháp này tại sao phải xuất hiện ở Vũ Thiên đại lục, mà tại sao Chân Vũ thần đối với nó hiểu rõ như vậy, Tần Phàm lại không có đi lo lắng nhiều, bởi vì những vật này còn chưa tới cấp độ như hẳn có thể chạm đến.

Đi vào một tí, phát hiện trong thông đạo kia có chút âm u, chỉ có hào quang yếu ớt không biết ở góc nào xuyên suốt tới, để cho người miễn cưỡng có thể mơ hồ xem vật. Bất quá may mắn ngũ giác của Tần Phàm mạnh hơn thường nhân, ngược lại là cũng không có tạo thành quá nhiều chướng ngại.

Lại đi vào một tí, tựa hồ thông đạo của sau kia cũng sắp đến cuối cùng rồi, sau đó hắn liền mơ hồ nghe được một tiếng yêu thú gầm đê nén, phảng phất như trận trận ám lôi bắt đầu khởi động.

Một loại khí tức hung tàn thô bạo quanh quẩn trong không khí, phảng phất giống như trong không khí cũng tùy thời sẽ đập ra tất cả hung thú, Tần Phàm đi ở trong đó, phối hợp hoàn cảnh bên cạnh hơi có vẻ u ám này, lại để cho hắn cảm giác như là hành tẩu ở bên trong Viễn Cổ lâm dã, làm cho lòng người cũng không khỏi sinh ra một loại cảm giác kinh tâm động phách.

Đã đến lúc này, hắn cơ hồ có thể khẳng định, trong Cửu Long tháp này nhất định sẽ có yêu thú rất cường đại, mà khí tức đang quanh quẩn ở trong không khí này xem ra, tuyệt đối là không kém hơn yêu thú ở ngoại cốc kia!

Nói cách khác yêu thú yếu nhất ở trong này cũng sẽ đạt tới cấp sáu, tương đương với Linh Vũ Sư! Hơn nữa số lượng so với bên ngoài cốc nhất định là chỉ nhiều không ít!

Cái này vẫn chỉ là tầng thứ nhất mà thôi!

Ở phía trên là còn có tám tầng a!

- Trách không được phải đặt cửa khẩu ở bên ngoài, không cho Võ Tôn cường giả tiến đến, cái này vẫn là tầng thứ nhất, cũng đã cho người cảm giác hung hiểm như vậy rồi, đoán chừng Võ Tôn cường giả muốn xông qua này tầng cũng không dễ dàng...

Tần Phàm không khỏi lộ ra thần sắc ngưng trọng đi một tí, tầng thứ nhất đã như thế, mấy tầng đằng sau nhất định sẽ nguy hiểm càng lớn.

Cái lối đi này tựa hồ còn chưa tính là chính thức tiến vào bên trong Cửu Long tháp, mà dọc theo thông đạo một đường đi tới, càng là tới gần bên trong Cửu Long tháp chính thức, một loại khí tức khủng bố trong không khí kia lại càng lúc càng dày đặc.

Khanh!

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới bước ra khỏi thông đạo đặc thù kia, bỗng nhiên Tần Phàm cảm giác được trong trữ vật giới chỉ trên ngón tay của hắn truyền đến một loại dị động, phảng phất giống như có đồ vật gì đó muốn ở trong đó xông tới mà ra.

- Là cái hộp sắt kia?

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi khẽ động, sau đó hắn vội vàng mở trữ vật không gian, cho cái hộp sắt kia đi ra.

Mà không gian giới chỉ vừa mở ra, quả nhiên một cái thiết tầng như là đạn pháo từ trong đó cực kỳ nhanh tiêu xạ mà ra, trực tiếp lên đến giữa không trung, phát ra trận trận cường quang làm cho không người nào có thể nhìn thẳng.

Cường quang kia tiêu tán, kế tiếp, liền rất nhanh như mấy lần trước, ở trên mặt hộp sắt kia, chậm rãi hiện ra hư ảnh cả tòa Cửu Long tháp cực lớn, như là toàn bộ tin tức điện ảnh, để cho người xem thế là đủ rồi.

Hơn nữa bởi vì hiện tại người của Tần Phàm đang ở vào trong Cửu Long tháp, lúc này đây hư ảnh của Cửu Long tháp lộ ra thập phần rõ ràng, điều khác mỗi một tầng đều thấy thập phần tinh tường, thậm chí xem giống như là hình ảnh thu nhỏ của chính thể Cửu Long tháp, đem các loại phong cách chín tầng đều biểu lộ không bỏ sót, loại khí tức kia cũng là xấp xỉ như thế, cho người cảm giác có thể đụng tay đến.

Đặc biệt là hư ảnh tầng thứ nhất của cự tháp kia, lộ ra rõ ràng thực tế, Tần Phàm có thể cảm giác được bên trong hư ảnh này truyền đến đủ loại nhắc nhở, kể cả đại khái phân bố cùng lộ tuyến của các loại yêu thú thủ tháp tầng thứ nhất này.

- Rốt cục xuất hiện lần nữa rồi.

Lúc trước mấy lần cái hộp sắt này xuất hiện, hắn có thể biết được, cái hộp sắt này có thể cho Tần Phàm rất nhiều chỉ thị về Cửu Long tháp, có thể xem như là một ưu thế để hắn mạo hiểm trong Cửu Long tháp lần này, bây giờ nhìn thấy nó quả nhiên như là mình suy đoán xuất hiện lần nữa, hắn không khỏi hơi thở phào nhẹ nhõm.

- Bất quá mặc dù có những nhắc nhở này, nhưng Cửu Long tháp lớn như vậy, muốn tìm được địa phương của viên ma chủng thứ tư kia cũng là không dễ dàng ah.

Lập tức Tần Phàm lại nhượng mảy, âm thầm thăm nghĩ, cái hư ảnh này không có cho ra nhắc nhở của chỗ ma chủng cùng các loại bảo vật.

Tòa Cửu Long tháp này cao hơn ngàn mét, hơn nữa mỗi một tầng đều rộng lớn giống như một cái mê cung, muốn ở trong địa phương lớn như vậy tìm được bảo vật cùng ma chủng đều là chuyện không dễ dàng, huống chi còn tổng cộng có chín tầng!

Ma chủng trong thân thể của hắn ngược lại là có thể cùng viên ma chủng thứ tư kia sinh ra một ít cộng minh, nhưng bởi vì Cửu Long tháp này quá lớn, hơn nữa tràn ngập các loại đồ vật huyền bí mà lộn xộn, cho nên cũng rất khó chính xác đến địa phương cụ thể.

Hắn có thể cảm giác được khóa ma chủng kia là ở tầng năm trở lên, về phần ở tầng thứ mấy hắn lại tạm thời vẫn không thể xác định, cho dù có thể xác nhận tầng thứ mấy, nhưng muốn xác định ở đâu cũng không dễ dàng.

- Ồ? Lúc này sao hư ảnh Cửu Long tháp xuất hiện lâu như vậy?

Mấy lần trước, hư ảnh Cửu Long tháp kia đều là xuất hiện không bao lâu sẽ biến mất, nhưng lúc này đây đã qua hồi lâu, nhưng Tần Phàm lại phát hiện hư ảnh Cửu Long tháp kia còn không có bị thu hồi đến trong hộp sắt, hộp sắt kia vẫn phiêu phù ở giữa không trung.

Tần Phàm có chút nghi hoặc thử vươn tay ra đụng mặt ngoài hộp sắt một cái.

882. Chương 892: Vi Hình Địa Đồ. (2)

Chương 892: Vi hình địa đồ. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ông...

Mà ngay lúc đó, tòa hư ảnh Cửu Long tháp kia bỗng nhiên bị hộp sắt thu trở về, nhưng hộp sắt này còn nổi lơ lửng, một lát sau, bên trong hộp sắt vậy mà lại chậm rãi hiện ra hình ảnh Cửu Long tháp này.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm khẽ giật mình, lúc này đây hư ảnh Cửu Long tháp là xuất hiện ở bên trong hộp sắt! Hơn nữa là co lại nhỏ đi rất nhiều, giống như là phiên bản thu nhỏ của hư ảnh Cửu Long tháp vừa rồi kia!

Sau một lát, cái hộp sắt kia chậm rãi rơi xuống, Tần Phàm liền vội vươn tay đi bưng lấy.

Hư ảnh Cửu Long tháp kia vẫn là không có biến mất!

Tần Phàm không khỏi nghi hoặc bưng lấy cái hộp sắt kia cẩn thận tường tận xem xét, một lát sau, hắn bỗng nhiên chứng kiến hư ảnh tòa Cửu Long tháp này, có mấy đốm màu vàng lợt sáng lên, tản ra một loại hào quang sâu kín sáng ngời.

Loại đốm sáng này chỉ lớn nhỏ bằng móng ngón tay, ở bên trên cả tòa hư ảnh Cửu Long tháp cũng không tính rất lớn, bất quá ở mỗi một tầng đều có một cái, tổng cộng là chín cái, từng cái đều tản ra một loại khí tức dị hoặc, tuy còn không biết là vật gì, nhưng vẫn để cho người không khỏi bị nó hấp dẫn đi qua!

- Cuối cùng là vật gì?

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi lần nữa ngơ ngẩn, hần lại chăm chú nhìn lại, sau đó hần phát hiện bên cạnh những đốm màu vàng này còn có một cái đốm sáng màu đỏ.

Tương đối mà nói so với đốm sáng màu vàng kia, hào quang của đốm sáng màu đỏ này muốn lộ ra ảm đạm đi một tí, không có rõ ràng như vậy, nhưng mà cho người một cảm giác thập phần nguy hiểm. Hai cái điểm này cách nhau rất gần, xem tựa hồ là điểm màu đỏ này là thủ vệ lấy đốm sáng màu vàng kia.

Lại một lát sau, Tần Phàm lần nữa phát hiện một quang điểm màu xám, bất quá quang điểm màu xám này lại chỉ có ở tầng chót nhất trong hư ảnh Cửu Long tháp này, nhưng lại tựa hồ là đang chậm chạp chớp động lên.

- Cái điểm màu xám này như thế nào như là vị trí hiện tại của ta thế nhỉ?

Tần Phàm tinh tế cảm giác thoáng một phát, không khỏi lần nữa lộ ra kinh ngạc. Sau đó hần thử cầm cái hộp sắt này di động một khoảng cách, hần liền phát hiện đốm sáng màu xám kia liền đi theo hần cùng một chỗ di động tới!

- Nguyên lai cái điểm này là chỉ vị trí của mình!

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi hiểu rõ ra, nhưng lập tức hần lại nghi hoặc thâm nghĩ:

- Vậy điểm màu vàng cùng điểm màu đỏ kia là cái gì?

Hần xa hơn nhìn vào hình ảnh Cửu Long tháp trên hộp sắt một hồi, sau đó liền phát hiện đốm sáng màu vàng kia cùng chấm tròn màu đỏ ở tầng thứ nhất cách quang điểm màu xám của hần cũng không phải rất xa, hơn nữa truyền đến cảm giác và khí tức đều tương đối mạnh liệt.

- Qua đi xem liền biết.

Thấy vậy, Tần Phàm rất nhanh liền hạ quyết định, sau đó hần liền trực tiếp hướng về phía địa phương có hai quang điểm kia đi đến. Dù sao hần cũng là muốn trước thăm dò tầng thứ nhất Cửu Long tháp này một lần, hiện tại đã có “Vị hình địa đồ” trong hộp sắt này, hần ngược lại là lộ ra dễ dàng hơn rất nhiều.

Hần thông qua cái hộp sắt này còn có thể mơ hồ cảm giác được các loại yêu thú phân bố, biết rõ phương hướng nào yêu thú ít hơn, cho nên hần có thể tìm ra một đường nhỏ đi thông hai điểm sáng kia, lại có ít yêu thú nhất.

Trên đường đi, Tần Phàm vẫn gặp không ít yêu thú tập kích, bất quá đại bộ phận yêu thú đều tập trung ở cửa trước, thần chi chỉ thị mở cửa sau cho hần, ngược lại là lộ ra không có phiền toái nhiều như vậy rồi.

Tuy gặp được không ít Thất cấp yêu thú, nhưng vẫn để cho hần tương đối an toàn đi tới địa phương có đốm sáng màu vàng lợt và màu đỏ kia.

- Cái này... là nhân loại sao?

Mà vừa mới đến phụ cận điểm màu đỏ, Tần Phàm phóng nhãn nhìn lại, liền không khỏi thẫn hốt một hơi.

Hần chứng kiến ở cách hần không xa, có một bóng người cao lớn đang ngồi xếp bằng ở chỗ kia. Bóng người này đang ngồi cũng đã cao hơn hai mét, tựa hồ đang minh tu luyện. Trên người “Người” này còn mặc một bộ khôi giáp, nhưng ở dưới áo giáp dĩ nhiên là không có một tia huyết nhục!

Ở trong Cửu Long tháp, diện tích mỗi một tầng đều rất lớn, to đến giống như một cái bình nhận, bất quá có rất nhiều cách trở, đem một cái không gian thật lớn phân thành rất nhiều bộ phận, còn có rất nhiều thông đạo ghé qua trong đó, như là một cái mê cung.

Mặt khác, vách tường bốn phía Cửu Long Tháp này cùng đất dưới chân là một loại chất liệu thập phần cứng rắn, thậm chí so với sàn nhà Đấu Vũ Tràng ở Hắc Thạch thành còn muốn cứng rắn hơn, đoán chừng dù là Võ Thánh cường giả cũng rất khó hư hao, chớ nói chi là trực tiếp xuyên qua những vách tường này.

Cho nên tuy thực lực những Vô Thánh cường giả kia so với Tần Phàm thì mạnh hơn rất nhiều, nhưng sẽ không có nhanh như vậy có thể tới đây.

Mà bởi vì Tần Phàm đã có địa đồ mini trong hộp sắt này, lại đi cửa sau, nguy hiểm cùng ngăn trở ít đi rất nhiều, cho nên hẳn có thể là cái thứ nhất đi tới trong đại sảnh này, so với đệ nhất cường giả Kim Dương Vũ Thánh Hồng Sơn còn nhanh hơn!

Cái này là Chân Vũ thần đặc biệt chiếu cố đối với hắn.

Hiện tại địa phương có người khô lâu này là một đại sảnh u ám, rất là rộng lớn, so với một cái sân bóng đá còn muốn lớn hơn. Mà lúc này Tần Phàm thì là trốn ở bên trong một lối nhỏ đi thông cái đại sảnh này, lén lút quan sát đến người khô lâu kia.

Hắn nín thở tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn xem bóng người kia, trong lòng có một loại cảm giác rung động.

Người khô lâu này giống như người không thuộc mình, nhưng mà có thể như nhân loại bình thường tiến hành tu luyện, hơn nữa Tần Phàm thật sự cảm giác được ở giữa thiên địa có nguyên khí đang chấn động! Cái này ý nghĩa người khô lâu kia thật sự có thể thông qua tu luyện tăng lên thực lực của mình.

Tuy tốc độ tu luyện không có nhanh như nhân loại, nhưng thực lực của người khô lâu này đích thật là lấy tốc độ cực kỳ chậm chạp tăng trưởng!

- Cuối cùng là quái vật gì?

Tần Phàm còn là lần đầu tiên chứng kiến tu luyện giả dùng loại trạng thái này tồn tại, không có da thịt, không có khí quan nội tạng, như vậy nguyên khí hắn thu vào chứa đựng ở địa phương nào?

Nhưng Tần Phàm chăm chú nhìn lại, hắn liền chứng kiến trên trán người khô lâu này có một tinh hạch màu đỏ tựa hồ đang chớp động, hắn suy đoán có lẽ nguyên khí cùng tất cả năng lượng của người khô lâu này, hẳn là tồn trữ ở bên trong khỏa tinh hạch màu đỏ kia.

Giống như Yêu Tinh Hạch của yêu thú.

- Như người lại giống như là thú, quả thật là quái vật.

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng, sau đó tầm mắt của hắn liền chậm rãi lướt ngang trên người người khô lâu này, rất nhanh hắn liền ở sau lưng người khô lâu này thấy được một cái bảo rương màu vàng lợt.

Cái bảo rương hình chữ nhật này dài đến ba thước, rộng ột mét, khảm nạm lấy một loại bảo thạch có hào quang màu vàng lợt đặc thù, tia sáng kia ở trong tháp hơi có vẻ u ám này, như là minh tinh trên bầu trời, gây chú ý ánh mắt của người ngoài.

883. Chương 893: Khô Lâu Quái Vật Cùng Bí Mật Cửu Long Tháp.

Chương 893: Khô lâu quái vật cùng bí mật Cửu Long Tháp.

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Bất quá vì có người khô lâu khổng lồ kia tồn tại, lại để cho người không khỏi dừng bước, không dám đơn giản tới gần.

- Trong cái bảo rương này sẽ là vật gì?

Tần Phàm không khỏi là hai mắt tỏa sáng, cái bảo rương này chỉ là bề ngoài đã bắt phàm như thế, đồ vật bên trong chắc chắn sẽ không phải là phàm phẩm!

Sau đó hắn lại nhìn thoáng qua hộp sắt trong tay, một lát sau, hắn liền phát hiện phía trên điểm sáng màu vàng cùng điểm sáng màu đỏ đúng là đối ứng với khô lâu nhân quỷ dị trước mắt và bảo rương màu vàng lợt kia.

- Chẳng lẽ hai cái điểm này đại biểu chính là bảo vật cùng quái vật thủ hộ nguy hiểm chủ yếu của mỗi một tầng?

Sau khi cẩn thận tưởng tượng, Tần Phàm không khỏi tinh thần chấn động, đã có cái hộp sắt này, hắn có thể đơn giản biết rõ bảo vật trọng yếu của cả tòa Cửu Long Tháp này ở nơi nào!

Đã có cái hộp sắt này, hắn chẳng khác nào là đã có địa đồ của cả tòa Cửu Long Tháp!

Đã có những chỉ thị này, Tần Phàm hành động ở trong Cửu Long tháp sẽ có vẻ thập phần thuận tiện, hơn nữa muốn tìm được bảo vật cũng sẽ so với những Võ Thánh cường giả khác lộ ra đơn giản hơn rất nhiều!

Tần Phàm không khỏi cuồng hỉ.

- Phải, hiện tại cảnh giới của ta là nửa bước Cốt Thánh, bởi vì ta chỉ là tro cốt của Chư Thần biến thành, căn cơ quá yếu, nếu như dựa vào tự chính mình tu luyện, ít nhất còn phải mấy trăm năm nữa mới đột phá đến Cốt Thánh, nhưng nếu như ta hấp thu nguyên khí của nhân loại, ta có thể rất nhanh đột phá đến Vô Thánh rồi.

Khô lâu nhân kia quả nhiên là tri vô bất ngôn.

- Ý của ngươi là những bộ phận hài cốt trọng yếu của Chư Thần sinh sôi đi ra sinh linh, tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn?

Tần Phàm kinh ngạc hỏi.

- Đúng vậy, bộ phận hài cốt Chư Thần bất đồng sinh sôi đi ra sinh linh đều có sự phân chia mạnh yếu, thậm chí có chút ít sinh linh vừa sinh ra đời đã là Cốt Thánh rồi, tốc độ tu luyện cũng cực nhanh, nếu không phải bởi vì cách mỗi một thời gian ngắn sẽ có nhân loại tiến đến quấy rối chúng ta, chỉ sợ có chút Cốt Thánh đã sớm có thể tự mình tu luyện thành Bán Thần thậm chí lại lần nữa thành Thần rồi.

Khô lâu nhân kia thầm nói.

- Cách mỗi một thời gian ngắn sẽ có người tiến đến?

Trong lòng Tần Phàm chấn động, lập tức có chút tâm thần bất định, đã có nhiều người đi vào, có phải ý nghĩa viên ma chủng thứ tư kia cũng có thể sẽ bị người lấy đi rồi hay không hả?

Bất quá thật sự là hẩn ở trong Cửu Long tháp này có thể mơ hồ cảm giác được khí tức ma chủng, có lẽ ma chủng vẫn còn, nhưng mà không bài trừ trong Cửu Long tháp này còn lại chỉ là khí tức của ma chủng lưu lại.

- Phải, đại khái qua mỗi một ngàn năm, Chư Thần mộ địa này sẽ mở ra lần nữa. Những người các ngươi sẽ tiến đến đánh thức chúng ta, sau đó công kích chúng ta, cướp đi bảo bối của chúng ta. Ở lần trước thời điểm mộ địa mở ra, ta còn không có trở thành cốt linh, cho nên mới tránh được một kiếp.

Khô lâu nhân kia u oán mở miệng nói.

Nghe vậy, Tần Phàm lần nữa bắt đầu trầm tư, từ trong trả lời của khô lâu nhân này, hẩn có thể biết rõ, cái Chư Thần mộ địa này hoàn toàn chính xác rất có thể là cùng hẩn suy đoán, là ở dưới sự khống chế của Chân Vũ Thần cùng Thú Thần.

Mà Chân Vũ Thần cùng Thú Thần bởi vì đều không muốn Chư Thần xuất hiện lần nữa ở Vũ Thiên đại lục, cho nên cách mỗi ngàn năm sẽ khiến nó hiện ra trên đại lục, hấp dẫn cường giả đến đây tầm bảo cùng phá hư tiến trình những hài cốt Chư Thần này tu luyện.

Có chút gia tộc truyền thừa đã lâu, hẩn là sớm đã biết rõ sự tình về Cửu Long tháp cùng Chư Thần mộ địa này, nhưng cái tên Chư Thần mộ địa này lại để cho rất nhiều người thập phần kiêng kị, không thể tùy tiện nói ra

Cái này có thể giải thích lúc trước vì cái gì Cửu Long tháp này vừa xuất hiện, sẽ có nhiều Vô Thánh cường giả động tâm như vậy, nếu như là mật địa, căn bản không có khả năng sẽ hấp dẫn đến nhiều Vô Thánh cường giả như vậy.

Về phần đồ vật mà cấp độ như Kim Dương Vô Thánh cũng muốn động tâm, hiện tại xem ra cũng chưa chắc là viên ma chủng thứ tư, mà càng có thể là hài cốt Chư Thần!

Bởi vì trong hài cốt Chư Thần rất có thể sẽ có một ít huyền ảo về thành Thần, đó mới là hấp dẫn người ta nhất đấy! Cho dù không thể chính thức thành thần, nhưng nếu có thể bằng cơ duyên này trở thành Bán Thần, đó cũng là thu hoạch trọng đại.

Bất quá gia tộc của Tần Phàm vốn chỉ là một cửu phẩm Chân Vũ thế gia nho nhỏ, truyền thừa thiếu thốn, mà Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn cũng không có khả năng nghe được những bí mật liên lụy cực lớn này, cho nên đối với phương diện này hoàn toàn không biết gì cả cũng là bình thường.

- Ngươi biết hiện tại trong Chư Thần mộ địa này, cốt linh mạnh nhất là thực lực gì không?

Tần Phàm lấy lại bình tĩnh, lần nữa hướng khô lâu nhân kia hỏi. Ở hắn xem ra, những hài cốt Chư Thần này biến thành cốt linh, ngược lại rất có thể trở thành con mồi trọng yếu cho những Vô Thánh cường giả kia, bởi vì trên người những cốt linh này rất có thể ẩn chứa một ít huyền bí thành Thần.

- Thực lực của ta thấp nhất, cho nên chỉ có thể sinh hoạt ở tầng dưới chót nhất của Chư Thần mộ địa, đối với cốt linh thượng diện mạnh cỡ bao nhiêu, ta cũng không biết.

Cốt linh kia lúc này đây lại lắc đầu nói ra.

- Ở bên trong cái rương kia hiện tại còn có đồ vật gì?

Cuối cùng Tần Phàm nhìn thoáng qua bảo rương màu vàng lợt xa xa kia, lông mày nhíu lại hỏi.

Bởi vì biết lúc trước đã có mấy đám người đi vào Cửu Long Tháp này, hiện tại Tần Phàm đối với bảo rương này không có hi vọng lớn như vậy, nhưng thấy Khô Lâu nhân này vẫn thủ ở chỗ này, như vậy sẽ phải có thứ đáng giá nó bảo vệ.

- Loài người cường giả, ở trong đó không có đồ vật gì cả.

Vào lúc này thanh âm Khô Lâu nhân kia rõ ràng thay đổi, dù sao nó cũng không phải nhân loại, vẫn chưa có thể giống nhân loại cường giả có thể đem ý nghĩ và cảm xúc của mình che dấu rất khá.

886. Chương 896: Rương Rỗng. (1)

Chương 896: Rương rỗng. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Thật sao? Người đã không chịu nói, như vậy cũng đừng trách ta không khách khí!

Tần Phàm nghe được trong thanh âm của khô lâu nhân này dị thường, lại nhất thời đến chút hứng thú, lập tức cánh tay mà hắn nắm tinh hạch của Khô Lâu nhân kia liền dùng sức, trực tiếp lấy khóa tinh hạch màu đỏ kia ra.

Hắn muốn đi qua xem bên trong rương có cái gì đó, không thể để Khô Lâu nhân này có năng lực hành động, nếu không thời điểm hắn đi lấy đồ vật, đột nhiên bị đánh lén, hắn sẽ lâm vào hiểm địa.

- Loài người, người...

Khô Lâu nhân kia vào lúc này phát ra thanh âm hoảng sợ, nhưng còn chưa kịp nói xong một câu hoàn chỉnh, sau đó Quỷ Hỏa xanh biếc trong hai mắt dần dần trở nên ảm đạm, cuối cùng dĩ nhiên là toàn bộ thân thể do Bạch Cốt tạo thành giống như hoàn toàn tê liệt, lập tức rã rời.

- Không tưởng được tên này sẽ yếu ớt như vậy, vừa mất đi tinh hạch sẽ không có cách nào tồn tại.

Nhìn đến Khô Lâu nhân này tán lạc ở trên đất, Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn.

- Bất quá liền tính ta buông tha người, người cũng sống không được bao lâu.

Tiếp theo Tần Phàm thăm thì, hắn ở trong các nhân loại đang tiến vào Cửu Long Tháp, xem như là thực lực yếu nhất, nếu là mấy Vũ Thánh cường giả kia phát hiện Khô Lâu nhân này, phỏng chừng vừa đối mặt là có thể trực tiếp giết chết nó.

Này có lẽ là tinh hạch do tro cốt Chư Thần biến thành, cùng với để nó tiện nghi cho người khác, hắn còn không bằng tiên nhận, có một chút linh ngộ, đối với thực lực của hắn tăng lên đều có lợi thật lớn. Mà thực lực tăng lên càng nhiều, ở tầng cao phía sau, cơ hội hắn sinh tồn sẽ càng lớn.

- Tinh hạch này đúng là tro cốt của Thần biến thành?

Lúc này Tần Phàm cảm viên tinh hạch hồng sắc có chút nóng bỏng từ trên người Khô Lâu kia, tinh tế quan sát.

- Một viên tro cốt nhỏ như vậy, dĩ nhiên có thể dựng dựng ra một cốt linh có thực lực Vũ Tôn!

Mà nhìn kỹ một chút, rất nhanh Tần Phàm liền ở bên trong viên tinh hạch hồng sắc này phát hiện một viên bi kim sắc, chỉ lớn bằng hạt gạo, nhưng có một loại quang huy đặc thù, ở bên trong tinh hạch hồng sắc có vẻ lộ ra thần thánh mà cao quý, làm cho lòng người cũng không khỏi sinh ra một loại xúc động muốn cúng bái.

- Nếu là một khối xương cốt hoàn chỉnh, hoặc là bộ phận đầy đủ trong hài cốt Chư Thần khác dẫn sanh ra Cốt Linh, kia sẽ mạnh mẽ bao nhiêu? Trực tiếp chính là Cốt Thánh hậu kỳ? Thậm chí là Cốt Linh bán Thần cấp?

Tần Phàm cảm thấy có một loại tâm linh rung động, một bộ hài cốt Chư Thần khổng lồ, trong đó có bao nhiêu hài cốt nhỏ bé giống như vậy, mấy chục tỷ, hay là trăm tỷ!

Chỉ là tro cốt của một khối xương của Chư Thần chết đi, cũng đã có thể trực tiếp dựng dựng ra sinh linh cường đại như vậy, thực lực chân chính của Chư Thần có thể nghĩ! Thậm chí Tần Phàm căn bản không có thể đi tưởng tượng, hẳn không có dựa theo vật đi tiến hành đánh giá đối với thực lực chân thực của Chư Thần!

Căn bản không có khả năng dùng tương đương với nhiều ít như phương pháp ở Vũ Tôn, Vũ Thánh đi tính toán ra thực lực Chư Thần!

Bởi vì vô luận là bao nhiêu Vũ Tôn, Vũ Thánh, bất quá cũng chỉ là một viên tro cốt mà thôi! Thậm chí bán Thần, cái này Tần Phàm còn cảm giác là phạm trù không thể tiếp xúc, hẳn đã từng tiếp xúc qua vài vị Thánh Tôn, cái loại trình độ kinh khủng kia, nhưng bây giờ hẳn ném thử đi nghĩ một chút, những người này so sánh với Chân Thần thì nhỏ bé đến đáng sợ, chỉ sợ cũng chỉ là tương đương với một khối hài cốt Chư Thần mà thôi.

Thực lực chân chánh của Thần quả thực khó có thể phỏng chừng! Không có đạt tới cấp độ kia, căn bản không có thể chân chánh đi biết!

Tần Phàm rung động trong lòng, đồng thời cũng có chút trầm trọng, thực lực của Thần là cường đại như thế, như vậy áp lực trong lòng hẳn cũng có vẻ càng lớn, hiện tại hẳn chân thật nhận thức đến, bản thân nếu muốn chân chính thoát khỏi Chân Vũ thần cùng Thú Thần khổng lồ, kia là gian nan cỡ nào!

- Chỉ sợ hy vọng duy nhất của ta cũng chỉ có thể là ma chủng a!

Trong lòng Tần Phàm cũng biết mình dựa vào cái gì.

Viễn Cổ Ma Tôn chính là tồn tại kinh khủng ngay cả Chư Thần cũng có thể giết chết, Viễn Cổ Ma Tôn biến thành Ma Chủng, cũng có được đủ loại huyền ảo, hiện tại Tần Phàm cảm giác mình vẫn chưa hiểu ra vạn nhất trong đó!

Mặc dù trải qua năm tháng rửa sạch, Ma Chủng này lưu lại năng lượng của Ma tôn cũng đã không nhiều, nhưng Tần Phàm có một loại dự cảm, chỉ cần tập hợp đủ Ngũ Đại Ma Chủng, có lẽ có thể lại lần nữa ngưng tụ ra uy lực chân chính của Viễn Cổ Ma Tôn!

Mà bây giờ Chân Vũ thần cùng Thú Thần tựa hồ cũng vẫn chưa chân chính coi trọng Ma Chủng trên người của hắn, này có thể nói là cơ hội lớn nhất của Tần Phàm!

- Nên ta vô luận như thế nào cũng phải tìm đủ năm khóa Ma Chủng này!

Trong lòng Tần Phàm thâm suy nghĩ nói, lúc này đây viên Ma Chủng thứ tư, hẳn nhất định phải tìm được! Bởi vì xem như khuyết thiếu một khóa, thì hẳn cũng rất khó tái ngưng tụ ra thực lực chân chánh của Viễn Cổ Ma Tôn.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của Tần Phàm tiếp tục đặt ở phía trên bảo rương kim sắc kia. Mặc dù mới đầu hẳn không có hy vọng quá lớn, nhưng sau lại thấy Khô Lâu nhân kia đối với mình có điều che giấu, hẳn lại lần nữa có chút hứng thú.

- Bên trong sẽ có những thứ gì?

Tần Phàm tạm thời cất kỹ viên tinh hạch hồng sắc trong kia tay, bắt đầu chậm rãi hướng về kia bảo rương đi đến.

Bên trong viên tinh hạch này nếu có tro cốt Chư Thần, như vậy liền rất có thể ẩn chứa một ít thần bí huyền ảo về Thần, mặc dù chưa chắc có rất nhiều, nhưng nếu có thể bởi vậy mà có điều hiểu được, đối với thực lực cảnh giới của hắn tăng lên là rất có trợ giúp.

Huống chi nếu như Thần chi huyền ảo qua nhiều, quá mức bạo liệt mà nói, bằng hắn một cái Vũ Tôn cũng sẽ rất khó đi tiêu hóa.

Bất quá nơi này bởi vì có Khô Lôu nhân, đã từng có một tia khí tức của Thần tồn tại, có lẽ một ít Vũ Thánh cường giả có thể cảm giác được khí tức hơi yếu đặc biệt này, nên Tần Phàm biết nơi này không phải nơi nên ở lâu. Bằng không đợi những người khác tới, hắn sẽ lâm vào một loại tình cảnh nguy hiểm.

Chậm rãi tới gần bảo rương kim sắc kia, Tần Phàm có vẻ hết sức cẩn thận, bởi vì nơi này chính là Chư Thần mộ địa! Một viên tro cốt có thể hóa thành một cái tương đương với Vũ Tôn cường giả, tùy tiện một chỗ nào cũng không thể phớt lờ.

Ánh mắt dừng ở phía trên bảo rương kia, Tần Phàm chợt phát hiện ở trước mặt có một chốt mở, vì thế hắn thử cách rất xa phóng ra một đoàn kinh khí đi kích hoạt chốt mở kia.

Bồng!

Kinh khí kích ở phía trên chốt mở, bảo rương kim sắc kia lập tức liền mở ra, một luồng ánh sáng đặc thù ở trong đó xuyên suốt mà ra, làm cho đại sảnh có vẻ có chút u ám này cũng nhất thời trở nên ánh sáng một ít.

Từng bước một, Tần Phàm cẩn thận hướng tới bảo rương.

887. Chương 897: Rương Rỗng. (2)

Chương 897: Rương rỗng. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Di? Trống không? Tại sao có thể như vậy?

Hắn đi tới phía trước bảo rương, cẩn thận cúi đầu nhìn vào bên trong, nhất thời không khỏi ngẩn ra, nguyên lai hắn ở trong bảo rương này là nhìn không tới bất kỳ vật gì.

Lúc trước, hắn thấy Khô Lôu nhân kia ấp a ấp úng, còn tưởng rằng là nó đang nói láo.

Nhưng bây giờ, bên trong rương kim sắc này là cái gì cũng không có! Tựa hồ khô lâu kia cũng không có gạt hắn.

- Không thể nào, Khô Lôu nhân kia thủ ở bên cạnh, khẳng định trong bảo rương này sẽ có một chút đồ, nếu không hắn làm sao sẽ coi chừng một cái rương rỗng?

Vào lúc này Tần Phàm khẽ nhíu mày, có chút khó hiểu.

Sau đó hắn thử vươn tay, ở bên trong rương không dò xét tìm tòi, bất quá chỉ cảm giác trong rương không có chút lạnh lẽo, làm hắn hình như là tiến vào trong một hầm băng, nhưng vẫn không gặp được bất kỳ vật gì.

- Tuy bên trong cái rương này không có cái gì, nhưng không gian bên trong ngược lại tựa hồ có chút đặc biệt.

Tần Phàm thu cánh tay về, nhìn cái rương rỗng này, mày tiếp tục nhú lên, trong khoảng thời gian ngắn rơi vào bên trong trầm tư.

Thời điểm cánh tay của hắn bao trùm lấy Lân Giáp Kỳ Lân màu xanh sẫm, hắn cảm giác được trong đó truyền đến một ít Thủy Hệ huyền ảo, cùng Thủy Hệ Ma Chung xảy ra một loại cộng minh huyền diệu.

- Hay là cái rương này...

Bỗng nhiên hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, tiếp tục nhìn về phía bên trong cái rương kia, hắn tỉ mỉ vòng quanh cái rương này một vòng, cuối cùng thời điểm nhìn trên nắp rương, ở trước mặt thấy được bốn chữ to.

- Huyền Thủy không gian?

Tần Phàm rất nhanh liền nhận ra mấy chữ này, lập tức hai mắt hắn sáng lên:

- Cái rương này là một không gian?

Tiếp theo hắn tiếp tục mở ra cái rương này, do dự một hồi, hắn trực tiếp là cả người nhảy vào bên trong cái rương kia, sau đó đóng thùng lại. Hắn đã kiểm tra cái rương này, rất dễ dàng liền có thể mở ra, hắn cũng không sợ sẽ bị khốn ở bên trong.

Mà vừa tiến vào trong không gian này, Tần Phàm nhất thời cảm giác được cái rương này giống như đột nhiên bị phóng đại vài lần, hắn ở trong đó hoàn toàn không có cảm giác nhỏ hẹp, ngược lại cảm thấy không gian bên trong cái rương này thật lớn!

Quan trọng hơn là, không gian trong cái rương này có Thủy Hệ Nguyên Khí vô cùng nồng đậm, một cảm giác lạnh lẽo bao trùm ở trên thân thể hắn, làm hắn cảm giác được một trận sáng khoái.

- Trách không được không có tìm được bảo vật, mặc dù cái rương này quái đi một tí, nhưng mà cũng là một loại bảo vật.

Lúc này Tần Phàm hoàn toàn hiểu rõ ra.

Cái rương này chính là một không gian thật lớn, danh viết Huyền Thủy không gian, chỉ cần đóng nắp là có thể tự thành một Thiên Địa.

Tần Phàm cảm giác được ở trong đó có Thủy Hệ huyền ảo phong phú, đối với Tu Luyện Giả Thủy Hệ Nguyên Khí nhất định có giúp ích rất lớn.

Mà hắn còn mơ hồ cảm giác được trong cái rương này còn sẽ có bí mật của nó, chỉ là trong khoảng thời gian ngắn hắn tạm thời còn tìm không được.

Một lát sau, hắn liền từ trong rương Huyền Thủy không gian này bước đi ra, sau đó hơi hưng phấn đem cái rương này thu vào.

Huyền Thủy không gian này khả năng tạm thời đối với hắn còn không có tác dụng quá lớn, nhưng đợi ngày sau thời điểm hắn thành Võ Thánh, có thể chân chính tu luyện hai loại thủy nguyên khí, phối hợp Thủy Hệ Nguyên Ma Chung, hắn ở phương diện Thủy Hệ Nguyên Khí tu luyện, tốc độ nhất định sẽ cực nhanh.

- Tốt lắm, tầng thứ nhất này phỏng chừng sẽ không còn có bảo bối gì rồi, ta có thể trực tiếp lên tầng thứ hai.

Thu hồi Huyền Thủy không gian, Tần Phàm tiếp tục lấy ra cái hộp sắt đen kia. Tầng thứ nhất chỉ là tầng dưới chót, lợi hại nhất là khô lâu nhân vừa rồi kia, Vũ Thánh khác phỏng chừng cũng sẽ không có thu hoạch quá lớn.

- Âm Ảnh Chi Môn này, hẳn là cửa nhập khẩu Cửu Long Tháp tầng thứ hai rồi!

Bởi vì có bản đồ mini, Tần Phàm rất dễ dàng liền tìm được lối đi từ tầng thứ nhất đi thông tầng thứ hai.

Lúc Tần Phàm cùng khô lâu nhân kia tranh đấu, một ít siêu cấp cường giả như là Kim Dương Võ Thánh, nhất định là có thể cảm giác được một ít dị thường.

Nhưng tầng thứ nhất Cửu Long tháp này quá đặc biệt, hẳn là một tầng diện tích lớn nhất trong chín tầng tháp, rộng như là bình nguyên, hơn nữa trong đó có nhiều khúc chiết cùng cách trở, không có địa đồ, thì

ngay cả siêu cấp cường giả cũng cảm giác được cái địa phương này dị thường kỳ lạ, muốn tới đại sảnh mà Tần Phàm vừa ở cũng phải mất một đoạn thời gian rất dài.

Mà bởi vì Tần Phàm đi chính là cửa sau, mới có thể sớm nhất đi tới trong đại sảnh kia, những người khác sợ rằng chỉ ít phải mất một ngày, mà lúc bọn hắn tới, nơi đây nhất định chỉ là một gian đại sảnh trống không, dưới nền đất chỉ còn lại một đồng xương cốt bình thường.

Tần Phàm từ trong hộp sắt tìm được thông đạo đi thông tầng thứ hai Cửu Long tháp, sau đó hắn nhìn thoáng qua khô lâu nhân nằm dưới nền đất kia, hắn phát hiện sau khi khô lâu nhân này mất đi viên tinh hạch hồng sắc trọng yếu kia, hiện tại đã trở thành một đồng bạch cốt thông thường, thậm chí tựa hồ còn đang lấy một tốc độ cực nhanh mục rã, chậm rãi biến thành một đồng đồng bụi.

Tần Phàm đến lúc này, càng là cảm giác được viên hồng sắc tinh hạch kia lợi hại, nghĩ đến trong đó còn ẩn chứa một viên chư thần tro cốt, trong lòng hắn cũng không khỏi nóng rực, muốn lập tức tìm một chỗ hảo hảo cảm ngộ huyền ảo trong viên tro cốt này một chút.

- Trước tiên nhập tầng thứ hai nhìn một chút a.

Lo lắng một hồi, Tần Phàm quyết định trước không nên ở tầng thứ nhất đi luyện hóa viên tro cốt chư thần này. Bởi vì hắn có chút lo lắng thời điểm hắn luyện hóa viên tro cốt này, bị Vô Thánh khác phát hiện, như vậy hắn nhất định sẽ rơi vào một hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm không nói, lấy thực lực hiện của hắn tại, liều mạng cũng chưa chắc có thể sống, hiện tại trong nhóm cường giả tiến nhập Cửu Long tháp kia, coi như là tồn tại yếu nhất, nhưng tùy tiện một Vô Thánh cường giả, cũng có khả năng đơn giản giết chết hắn.

Bởi vì tầng một Cửu Long tháp này cực lớn, những người khác khẳng định là không có khả năng nhanh như vậy liền tìm được thông đạo đi thông tầng hai, mà Tần Phàm lại có được hộp sắt thần bí, hắn có thể rất nhanh tìm được Âm Ảnh Chi Môn kia, nên hắn tiến nhập tầng thứ hai, sau đó luyện hóa cảm ngộ khối tro cốt chư thần kia sẽ không bị những cường giả kia phát hiện, có vẻ bảo hiểm hơn một ít.

Từ trong hộp sắt tìm được mục tiêu, Tần Phàm rất nhanh liền đi qua tầng tầng mê cung cách trở, đi tới trước Âm Ảnh Chi Môn kia.

Đây là tiện lợi khi Tần Phàm đi cửa sau mang đến, hắn có thể nhanh nhất đến đại sảnh có ẩn chứa bảo vật, đồng thời cách thông đạo đi thông tầng hai cũng không xa, khiến hắn so với người khác nhanh hơn rất nhiều.

- Ở chỗ này dĩ nhiên còn có nhiều yêu thú như vậy!

Bất quá đi tới chỗ có Âm Ảnh Chi Môn bí ẩn kia, Tần Phàm cũng không khỏi nhướng mày.

888. Chương 898: Tầng Thứ Hai.

Chương 898: Tầng thứ hai.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đạo Âm Ảnh Chi Môn kia có vẻ rất là bí mật, hơn nữa giấu ở phía sau rất nhiều yêu thú, nếu không phải bởi vì Tần Phàm từ trên bản đồ xác định được địa phương này, hắn cũng rất khó tìm đến.

Một nhóm yêu thú tụ tập ở trước Âm Ảnh Chi Môn này hầu như đều là thất cấp yêu thú, Tần Phàm rất không dễ dàng mới vọt qua sau lưng chúng, còn bởi vậy bị một đầu thất cấp hậu giai yêu thú lợi hại trao thành vết thương nhẹ, may là bằng vào khí lực biến thái của hắn, cuối là cũng không lo ngại.

- Hô...

Nhiều lần khổ cực, rốt cục Tần Phàm chạy ào vào trong đạo Âm Ảnh Chi Môn kia, cảm giác được thân thể của mình bị một cổ lực lượng thần bí bao phủ, hẳn biết mình là bị truyền tống đến tầng thứ hai, Cửu Long tháp, không khỏi hơi thở dài một hơi.

Mà ngay khi thân thể hắn bước vào Âm Ảnh Chi Môn, rất nhiều yêu thú như thủy triều kia, cuộn trào mãnh liệt lao tới, bất quá đều bị lực lượng đặc thù chặn ở trước Âm Ảnh Chi Môn, không có thể theo hắn tiến nhập trong đó.

- Xem ra Cửu Long tháp này có quy tắc đặc thù, yêu thú ở tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai đều có phân chia, hoặc là thực lực không đạt được giai vị nào đó sẽ không thể vào tầng thứ hai.

Trong lòng Tần Phàm âm thầm thăm nghĩ, đồng thời hắn đối với tiến nhập tầng thứ hai có vẻ càng thêm cẩn thận.

Ở giữa tầng thứ nhất và tầng thứ hai đã có nhiều thất cấp yêu thú như vậy, tầng thứ hai khẳng định lại càng nhiều, thậm chí có khả năng chính mình bát cấp yêu thú!

Lấy thực lực hiện tại của Tần Phàm, tuy so với lúc trước tham gia Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội đã đề thăng rất nhiều, nhưng đối phó với bát cấp yêu thú thực lực tương đương với Võ Thánh, thì có vẻ thập phần gian nan, nếu là bát cấp yêu thú trung giai trở lên, là chỉ có đào tẩu.

- Mong là Ma Chủ kia sẽ không ở tầng rất cao a...

Nghĩ đến khả năng này, trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm lo lắng. Nếu như ma chủ ở tầng ba trở lên, dựa theo phân bố thực lực những yêu thú này phán đoán, bằng thực lực hiện tại của hắn, là rất khó xông đi lên. Dù có thể miễn cưỡng xông lên đi, muốn đoạt được cũng khẳng định phải mượn Võ Thánh cường giả khác giúp đỡ.

Truyền tống từ tầng thứ nhất đi thông tầng thứ hai cũng không có duy trì lâu lắm, Tần Phàm rất nhanh liền đi tới tầng thứ hai của Cửu Long tháp.

Vừa tiến vào tầng thứ hai, Tần Phàm nhất thời cảm thấy từ trong không khí của tầng thứ hai này truyền đến khí tức so với tầng thứ nhất có vẻ càng kinh khủng, thậm chí cái loại cảm giác áp lực kia, khiến hắn như có ngọn núi lớn đè nặng trong lòng.

Tầng thứ hai còn muốn u ám hơn tầng thứ nhất một ít, tuy còn có chút sáng, nhưng đã là thập phần tiếp cận chạng vạng, cảm giác như là thái dương chỉ còn lại ánh chiều tà, đêm tối gần đến. Tầm nhìn ở nơi này cực thấp, lấy thị lực siêu thường nhân của Tần Phàm cũng chỉ là miễn cưỡng thấy trong một trăm mét mà thôi.

Cự ly trăm mét này, đối với thường nhân mà nói khả năng không tính ngắn, nhưng đối với cường giả và một ít yêu thú cường đại mà nói, cự ly này trong nháy mắt là tới, nếu không cẩn thận, rất dễ sẽ bị tập kích.

- Lúc này đây điểm đỏ cùng điểm kim sắc đều cách địa phương trung tâm tương đối gần, ta ở đây còn cách nó rất xa, muốn đến nơi này, phải đi qua mấy đàn yêu thú khá lớn.

Tần Phàm lấy ra cái hộp sắt kia, nhìn hư ảnh tầng thứ hai trong Cửu Long tháp, lòng mảy may nhàn cau lại.

- Bất hảo, phía trước có một đàn yêu thú!

Vừa nhìn, Tần Phàm bỗng nhiên là sắc mặt hơi đổi, bởi vì tầng thứ hai này tầm nhìn quá thấp, hắn vào lúc này mới phát hiện có chỉ ít trên hai trăm đầu yêu thú có khí tức cường đại hướng về phương hướng mình cuộn cuộn mà đến.

Đội những yêu thú này tới gần, vừa nhìn, Tần Phàm không khỏi hít một ngụm lạnh khí.

Trên hai trăm đầu yêu thú này dĩ nhiên toàn bộ đều là thất cấp trung giai yêu thú trở lên, hơn nữa năm mươi đầu vượt lên trước là thất cấp hậu giai!

Thời điểm bên ngoài cốc gặp phải đàn yêu thú số lượng thật lớn kia, tuy có trên mười vạn đầu, thế nhưng đại bộ phận trong đó là lục cấp cùng thất cấp sơ giai yêu thú, thất cấp hậu giai yêu thú sẽ không vượt quá 10 con, mà ở tầng thứ nhất Cửu Long tháp, yêu thú chủ lực đều là thất cấp yêu thú, thế nhưng đại bộ phận

đều là thất cấp sơ giai cùng một bộ phận là thất cấp trung giai, thất cấp hậu giai yêu thú chỉ có một phần hai mươi.

Thất cấp yêu thú tương đương với thực lực Võ Tôn, mà thất cấp hậu giai yêu thú, có chút thậm chí đã là tới gần nửa bước Võ Thánh!

Lúc tiến nhập Âm Ảnh Chi Môn ở giữa tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai kia, Tần Phàm ở trong lúc hỗn loạn bị một đầu thất cấp hậu giai yêu thú gây thương tích, có thể nghĩ, thất cấp hậu giai yêu thú này lợi hại như thế nào.

Hiện tại ở trước mắt Tần Phàm, có năm mươi đầu thất cấp hậu giai yêu thú! Một trăm đầu thất cấp trung giai yêu thú kia đồng dạng cũng không có thể bỏ qua! Loại yêu thú có trình độ thực lực này, rất khó có thể sát thương, Tần Phàm muốn xông đi qua, sợ rằng là rất khó sống sót a.

Phỏng chừng dù là một sơ cấp Võ Thánh cường giả phổ thông, đối mặt trận hình như vậy cũng phải có chút đau đầu, huống chi Tần Phàm chỉ là một gã lục cấp Võ Tôn mà thôi, tuy rằng thực lực đã tiếp cận Võ Thánh, nhưng dù sao cũng không phải là Võ Thánh a.

- Xem ra nóng ruột ăn không được đậu hũ nóng, hiện tại ta cách thất cấp Võ Tôn chỉ có một bước ngắn, muốn qua đàn yêu thú này, ta phải trước tìm một chỗ phá tan bình cảnh này mới được.

Lập tức Tần Phàm cắn răng một cái, trực tiếp hướng về đàn thất cấp yêu thú cuộn trào mãnh liệt mà đến kia phóng đi.

Trong lòng hấn rõ ràng, hiện tại lấy loại tình hình này phỏng chừng, quái vật thủ bảo tầng thứ hai kia rất có thể là Cốt Thánh, thực lực đạt được cấp Võ Thánh a, bằng thực lực hiện tại của hấn, đối phó đối thủ trình độ này, có vẻ không có phần thắng!

Cùng với quá mức mạo hiểm, hấn còn không bằng trước đề thăng thực lực của mình một chút, hấn phỏng chừng những người khác cũng sẽ không nhanh như vậy đi tới tầng thứ hai này, cũng không sợ có người nhanh chân đến trước.

- Rống...

Những thất cấp yêu thú kia thấy được nhân loại, lập tức đều phát ra tiếng hô kinh khủng, cuộn cuộn mà đến. Trong đó một đầu yêu thú Hổ hình thật lớn, cả người đều là màu sắc đen kịt đập ra đầu tiên, khí tức cường đại kia đập vào mặt mà đến, làm cho Tần Phàm có một loại cảm giác không thua nửa bước Võ Thánh.

Tần Phàm nhận ra được con yêu thú này là Hắc Phong Hổ, thất cấp hậu giai, tốc độ cực nhanh, lực công kích rất mạnh, nhìn hư ảnh kia bồn tẩu mà đến, hấn cũng không khỏi cảm thấy như có một ngọn núi cao áp bách mà đến, trong nháy mắt liền tới, vượt trảo sắc bén của con Hắc Phong Hổ này lấy một tốc độ bất khả tư nghị chớp tới, thật giống như là một thanh bảo kiếm sắc bén trực tiếp cắt hư không, chớp mắt công phu liền rơi vào trước mắt Tần Phàm.

889. Chương 899: Vũ Tôn Cấp Bảy. (1) Chương 886: Tần Thiên Hoàn Đã Trở Thành Võ Thánh. (1) Nguồn: Vipvandan.vn (‘’•. (‘’•. † Nhóm Dịch Dungnhi †, • ‘’-), • ‘’-) - Đúng Vậy A, Lúc Đây Đây Thật S

Chương 899: Vũ Tôn cấp bảy. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tốc độ này thật là kinh khủng!

- Liều mạng!

Cảm giác được tốc độ của Hắc Phong Hổ này thậm chí không thua mình, trong lòng Tần Phàm run sợ, lập tức hai mắt ngưng tụ, hoàn toàn không để ý lợi trảo chụp vào mình kia, cánh tay phải trực tiếp hiển lộ ra

trạng thái cánh tay Kỳ Lân, sau đó lấy tư thái cuồng long rời biển, một quyền oanh về phía Hắc Phong Hồ kia.

Tần Phàm biết đối mặt nhiều thất cấp yêu thú như vậy, hắn không thể có một tia đình trệ, bằng không sẽ lập tức rơi vào trong chúng nó vây công, mà một khi bị hai trăm đầu thất cấp yêu thú tương đương với Võ Tôn, thậm chí nửa bước vô thánh vây công, trình độ kinh khủng kia hắn có thể tưởng tượng được.

Nên coi như là liều mạng thụ thương, hắn cũng phải dùng tốc độ nhanh nhất tiến lên.

Oanh!

Sau một khắc, một quyền này của Tần Phàm trực tiếp oanh bay Hắc Phong Hồ tương đương với nửa bước vô thánh, đồng thời Huyền Vũ chi khí phòng ngự ở trước ngực hắn cũng bị công phá. xem tại

Hắc Phong Hồ kia mang theo một loại lực lượng phản chấn trùng kích lên thân thể hắn, may mà hắn còn mặc Thiên Trận Giáp, hóa đi đại bộ phận kinh khí, bộ phận kinh khí còn lại chỉ khiến hắn hơi có chút khí huyết cuộn cuộn, cũng không có bị thương tổn quá lớn.

Bất quá Tần Phàm cũng không có dám dừng lại một hơi, sau khi đánh bay Hắc Phong Hồ này, hơn mười đầu thất cấp hậu giai yêu thú kia cũng cuộn trào mãnh liệt nhào tới, hắn phải sử dụng tất cả tuyệt chiêu của mình, lấy loại tư thái cực hạn một bên tránh một bên phản kích, tận khả năng phóng về phía trước.

- Phía trước có một gian phòng!

Ngay thời điểm trên người Tần Phàm đã xuất hiện vài vết thương không nhẹ, hắn rút cục ở phía trước phát hiện một chỗ có thể tạm thời tránh né.

Ở bên trong tầng thứ nhất, tầng thứ hai Cửu Long Tháp, mỗi một tầng đều vô cùng rộng lớn, trong đó có tường cao tựa như mê cung cách trở, đồng thời cũng có rất nhiều ám thánh cùng phòng.

Gian phòng như thế này có thể là vì chế tạo một ít vây khốn hoặc quấy nhiễu cho người tiến vào tầm bảo, cũng có khả năng là vì phòng ngừa loại tình huống như Tần Phàm này, bị nhóm lớn yêu thú đuổi theo, có thể tạm thời đi vào bên trong phòng tránh né.

Sau khi Tần Phàm nhìn thấy gian phòng kia, vội vàng thi triển thân pháp cực hạn của mình, hướng về phương hướng kia phóng đi.

Yêu thú dọc đường coi Tần Phàm là con mồi, đâu dễ dàng để hắn rời đi, một đầu một hung mãnh đánh giết lại đây, làm Tần Phàm đi lại rất gian nan.

Tất cả cấp bảy yêu thú đều là tương đương với Vũ Tôn cường giả, cực kỳ khó đối phó, cơ hồ mỗi khi Tần Phàm đi tới mười thước, trên người liền sẽ phải chịu một đạo tổn thương.

Quần áo trên người của hắn sớm đã bị xé rách nát, Huyền Vũ khí trên người tan rồi tụ, tụ rồi tan, nếu không phải bởi vì Thiên Trận giáp mặc trên người, chỉ sợ hắn sẽ bị thương rất nặng!

Chỗ Tần Phàm đang đứng cách gian phòng kia có hơn trăm thước, hắn thi triển toàn lực lao tới, nhưng thời điểm vọt tới 90, vẫn bị một đầu cấp bảy hậu giai Liệt Hỏa Cuồng Sư đánh trúng phía sau lưng.

Chân trước sắc bén của Liệt Hỏa Cuồng Sư liền trực tiếp xé mở Huyền Vũ khí trên người của hắn, mà Thiên Trận giáp trên người của hắn mới vừa tan mất công kích của một con thất cấp hậu giai yêu thú lần trước, vào lúc này căn bản không có cách nào vận chuyển lại ngăn cản một cổ lực lượng cường đại này.

Bành!

Một trảo của Liệt Hỏa Cuồng Sư này trực tiếp phát ở trên thân hình Tần Phàm, một loại năng lượng cuồng bạo mà nóng rực, giống như là nửa bước Vũ Thánh cường giả thi triển ra vũ kỹ cường đại, trực tiếp đánh thẳng vào thể phách hắn.

Lúc trước Tần Phàm đã bị mấy đầu thất cấp hậu giai yêu thú đánh trúng qua, trên người bị thương không nhẹ, lúc này bị Liệt Hỏa Cuồng Sư kia đánh trúng càng là có vẻ tuyệt thượng gia sương, nhất thời hướng về phía trước phun ra một ngụm máu tươi.

May mắn hần tu luyện chính là Hỏa hệ Nguyên Khí, mà Hỏa hệ Ma Chủng cũng đã luyện hóa lần thứ hai, nên đối với chút năng lượng Hỏa hệ này là có lực miễn dịch rất mạnh, nếu không hần có thể bởi vì vậy mà bị Hỏa Độc trong công kích của Liệt Hỏa Cuồng Sư này gây thương tích.

- Đi chết đi!

Thân thể xông về trước hai bước, Tần Phàm cắn răng một cái, cánh tay phải trực tiếp chấn động, ngưng tụ Thủy Hỏa tương dung, 999 trọng Man Ngưu Kính trào ra, đột nhiên đánh vào trên người Liệt Hỏa Cuồng Sư kia.

Tần Phàm phát động Thủy Hỏa tương đương Vạn Ngưu Xông, Nguyên Khí cùng trình độ dung hợp thậm chí so với công kích của sơ cấp Vũ Thánh còn cao hơn, chính là vũ kỹ cực mạnh mà hiện giờ hần có thể nắm giữ, một khi toàn lực phát huy, dù là một cấp cấp hai Vũ Thánh cường giả cũng phải kiêng kị không thôi.

Hồng!

Một tiếng man ngưu điên cuồng gầm gừ vang lên, một ít đầu Liệt Hỏa Cuồng Sư lập tức liền bị một cỗ lực lượng vô cùng cường đại này đánh bay, hơn nữa còn liên tục va chạm đánh giết nhóm lớn yêu thú ở phía sau, để cho áp lực phía sau của Tần Phàm hơi giảm đi một chút.

Dù sao cơ hồ cũng là tương đương với một kích toàn lực của sơ cấp Vũ Thánh cường giả, nên vẫn có thể trợ giúp Tần Phàm tranh thủ đến một ít thời gian.

Mà nhân cơ hội này, Tần Phàm bắt chấp áp chế thương thế trên người, cắn răng một cái, dưới chân một bước, tiếp tục hướng về phía trước phóng đi.

Lúc này hần cách gian phòng kia bất quá mười thước xa, mà ở trước mặt hần cũng đã không có cấp bảy hậu giai yêu thú! Khí thế của hần như hồng, thân thể giống như hóa thành một đầu man ngưu điên cuồng lao tới, trực tiếp ở bên trong đàn yêu thú mở ra một con đường máu.

- Tới rồi!

Mặc dù trên người bị mấy yêu thú kia công kích bị thương, nhưng vẫn còn nằm trong phạm vi Tần Phàm thừa nhận được, trọng yếu nhất là hần rốt cục cũng trực tiếp tiến vào trong phòng có thể tạm thời tránh né kia.

Vừa đi vào phòng, Tần Phàm liền lập tức đóng cửa đá của gian phòng kia lại, ngăn cản đàn yêu thú kinh khủng kia ở ngoài cửa.

Thời điểm ở tầng thứ nhất, Tần Phàm đã từng đi vào qua một gian phòng nhốt đầy yêu thú, nhưng may mắn, lúc này trước mắt là một gian phòng trống, cửa đá phía ngoài lại thập phần chắc chắn, dù là Vũ Thánh cường giả cũng khó có thể phá hư.

- Hô... mới vừa tiến vào tầng thứ hai liền khủng bố như vậy, ta nghĩ muốn lấy được bảo vật tầng này, xem ra rất khó a.

Sau khi đóng cửa đá gian phòng lại, Tần Phàm khẽ thở ra một hơi thật dài. Hần lúc này, bởi vì vết thương trên người, sắc mặt cũng đã có chút tái nhợt.

Dù là thể phách của hần càng lợi hại, nhưng ở dưới đàn yêu thú tương đương với trên một trăm Vũ Tôn cường giả, mấy chục nửa bước Vũ Tôn cường giả điên cuồng vây công, cuối cùng cũng trở nên vết thương chồng chất.

Kỳ thật ở dưới đội hình yêu thú như vậy, xem như là sơ cấp Vũ Thánh cường giả cũng phải bị trọng thương, Tần Phàm có thể làm được trình độ này, kỳ thật cũng đã là thập phần không dễ dàng.

Thậm chí thay đổi bất kỳ một Vũ Tôn cường giả nào, dù là trình độ nửa bước Vũ Thánh cao thủ như Vân Phi Hồng cũng rất khó sống sót. Về phần Tần Thiên Hoành, nếu như trước khi trở thành Vô Thánh, phỏng chừng cũng sẽ không làm được tốt hơn so với Tần Phàm bây giờ.

890. Chương 900: Vũ Tôn Cấp Bảy. (2)

Chương 900: Vũ Tôn cấp bảy. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Nếu như trì hoãn thêm một tí, chỉ sợ là Thiên Trận giáp cũng sẽ ăn không tiêu.

Vào lúc này Tần Phàm cỡi Thiên Trận giáp trên người ra, cầm trên tay quan sát một chút. Tiếp theo hắn liền phát hiện Thiên Trận giáp có được hơn một ngàn trận pháp phòng ngự này, cũng đã xuất hiện mấy chỗ tổn hại, hắn phỏng chừng nếu có mấy trăm chỗ hư hỏng, trận pháp phòng ngự này sẽ bị phá hư.

Dù sao thực lực của Tần Phàm không đủ, hiểu rõ đối với trận pháp cũng không sâu, nên vẫn chưa có thể hoàn toàn phát huy uy lực phòng ngự của Thiên Trận giáp này, đối mặt công kích dày đặc như vậy, Thiên Trận giáp này bị tổn hại là điều khó có thể tránh khỏi.

- Nếu ở tầng thứ hai này không thể tìm về một kiện bảo bối tốt, ta đây coi như là thua lỗ.

Tần Phàm nhìn Thiên Trận giáp đã muốn tổn hại trên tay, trên mặt không khỏi xuất hiện đau lòng chi sắc, từ nay về sau, phẩm chất của Thiên Trận giáp tự nhiên là sẽ giảm xuống không ít.

Mà trừ đi Thiên Trận giáp, Tần Phàm cũng có thể nhìn đến trên người mình ước chừng có mấy chục miếng vết thương, trong đó mấy chỗ cơ hồ là đã tận xương.

Kỳ thật này vẫn là bởi vì trên người hắn có Thảo Mộc chi linh, vừa rồi cũng đã đem thương thế trị liệu một nửa, nếu không tình huống sẽ có vẻ càng thêm nghiêm trọng.

Mấy trăm đầu cấp bảy yêu thú thực lực tương đương với Vũ Tôn, không giống bình thường, đặc biệt là Liệt Hỏa Cuồng Sư tương đương với nửa bước Vũ Thánh đánh ra một vết thương trên lưng kia, càng nhìn càng thấy ghê người, cháy khét một mảnh thật lớn, Tần Phàm vội vàng ăn vào đan dược chữa thương, bắt đầu khôi phục thương thế.

Bất quá những thương thế này mặc dù nghiêm trọng, đối với một Vũ Tôn cường giả bình thường mà nói cũng phải mất thời gian rất lâu mới có thể khôi phục, nhưng đối với Tần Phàm có thể phách không giống bình thường, trên người lại có rất nhiều đan dược chữa thương mà nói, chỉ cần nửa ngày liền có thể hoàn toàn khôi phục.

Đó cũng là nguyên nhân hắn mạnh mẽ xông qua đàn yêu thú cấp bảy như vậy, bằng vào chính là thể phách biến thái cùng năng lực khôi phục cường đại.

- Tốt lắm, rốt cục cũng khôi phục lại.

Nửa ngày sau, Tần Phàm cảm giác được thương thế trên người cũng đã hoàn toàn khôi phục, hắn nhẹ nhàng thở ra một hơi, sau đó liền lấy ra tinh hạch hồng sắc mà ở tầng thứ nhất gỡ xuống trên người Khô Lâu nhân kia. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Trong viên tinh hạch này có tro cốt Chư Thần lưu lại.

- Hi vọng có thể có chút thu hoạch.

Tần Phàm nhìn viên tinh hạch tản ra một tia sáng nhàn nhạt yếu dị kia, trong miệng nở nụ cười. Hiện tại hắn cảm giác sâu sắc thực lực của mình không đủ, biết nếu là bằng vào thực lực hiện hữu, muốn sinh tồn ở tầng thứ hai cũng rất khó khăn, chớ nói chi là lấy được bảo vật ở tầng thứ hai.

Hắn bức thiết phải tăng lên thực lực của mình.

Bình tâm tĩnh khí, ngay sau đó, Tần Phàm đem tinh thần lực của mình ngưng tụ. Bất quá hắn cũng không dám trực tiếp đi đón nhận một viên Chư Thần tro cốt này, chỉ là cách tinh hạch nhảy vào trong đó, sau khi do dự mới bắt đầu đi thử tiếp xúc huyền bí bên trong viên Chư Thần tro cốt kia.

- Phốc!

Nhưng mà bên trong viên Chư Thần tro cốt này ẩn chứa huyền ảo thật sự là quá mức mệnh mông cường đại rồi, Tần Phàm chỉ là vừa tiếp xúc, lập tức sắc mặt liền trắng xuống, tinh thần lực mạnh mẽ thối lui, sau đó hướng về giữa không trung phun ra một ngụm máu tươi.

Trên thực tế, trong Chư Thần tro cốt này ẩn chứa huyền ảo đối với Vũ Thánh cường giả mà nói còn có vẻ hết sức phức tạp, Tần Phàm chỉ là một Vũ Tôn cường giả, nơi nào có thể dễ dàng hấp thu, tùy tiện tiếp xúc này, lập tức liền bị phản phệ, hơn nữa Thức Hải cũng mơ hồ đau đớn.

- Tất cả đều là huyền ảo từ bán Thần trở thành Thần chân chính, hiện tại ta còn chưa thành Thánh, đối với ta mà nói quả thật là thâm ảo đi một tí.

Tần Phàm cũng hiểu được nguyên nhân, sau khi lau đi vết máu ở khóe miệng, lại bắt đầu lần nữa điều chỉnh tâm tình của mình.

Về năng lực của thần cùng bán thần, Tần Phàm vẫn là hoàn toàn không biết gì cả, thậm chí đối với Võ Thánh Chi Cảnh, hắn vẫn chỉ là biết được rất ít. Mặc dù từng nghe Cổ Mặc đề cập qua, ở dưới tay Vân Phi Dương kiến thức qua, nhưng dù sao bản thân của hắn còn không có tiếp xúc đến mặt kia, rất nhiều huyền ảo trong đó vẫn không thể nào hiểu được.

Nếu như không phải bởi vì có Ma Chung tồn tại, hắn muốn làm đến Thủy Hỏa tương dung cũng là không thể nào.

- Quên đi, ta còn phải kiên định tu luyện xuống, đầu tiên đột phá đến Vũ Tôn chi cảnh cấp bảy rồi nói sau.

Suy nghĩ một lát, Tần Phàm vẫn là bỏ qua tiếp tục đi tiếp xúc viên Chư Thần tro cốt kia, mà là quyết định đi hảo hảo tu luyện xuống.

Hiện tại mặc dù Ma Chung trong cơ thể Tần Phàm đã không có thể tái duy trì hắn tiếp tục tăng lên, nhưng hiện tại hắn cũng đã tới Vũ Tôn cấp sáu đỉnh, cách Vũ Tôn cấp bảy chỉ có cách một bước.

Mà lần trước hắn ở bên trong mộ huyết của trận pháp đại sư trên Yêu Thú bình nguyên kia, đã từng đạt được qua một đám Ngũ Hành Thuần Nguyên tinh, có thể nhanh hơn tốc độ tu luyện.

Ngũ Hành Thuần Nguyên tinh chính là Thiên Địa Nguyên Khí dùng phương pháp đặc thù, ở trong hoàn cảnh đặc thù tích tụ mà thành. Được Thiên Địa tạo hóa, có thể cho tốc độ tu luyện nhanh hơn, còn có thể tăng lên độ tinh khiết Nguyên Khí bản tức trong cơ thể.

Loại Ngũ Hành Thuần Nguyên tinh này, đối với Tần Phàm trải qua Ma Chung thay đổi thể chất mà nói, càng là công hiệu gấp bội.

- Có Ngũ Hành Thuần Nguyên tinh này, phỏng chừng ta không cần nửa tháng liền có thể đột phá đến Vũ Tôn chi cảnh cấp bảy a.

Tần Phàm lấy ra một viên Ngũ Hành Thuần Nguyên tinh hồng sắc, trong lòng trầm ngâm nói.

Nửa tháng, có lẽ những cường giả khác cũng đã đến tầng thứ hai, còn sẽ có người có thể nhanh chân hơn hắn tìm được bảo vật tầng thứ hai trước.

Bất quá hiện tại Tần Phàm cũng bất chấp nhiều như vậy, bởi vì hắn biết nếu như thực lực không đủ, cho dù mau tìm được bảo vật tầng thứ hai hơn nữa cũng là vô dụng.

Ngũ Hành Thuần Nguyên tinh hồng sắc này thuộc loại Hỏa hệ, vừa vặn thích hợp Tần Phàm.

Vì thế, Tần Phàm liền định tâm tu luyện, người ngồi trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền, bắt đầu đánh sâu vào cảnh giới Vũ Tôn cấp bảy.

- Rốt cục thì đột phá đến Vũ Tôn chi cảnh cấp bảy. . .

So với phỏng chừng thì hơi sớm, ở ngày thứ mười ba đi vào trạng thái tu luyện, Tần Phàm lại một lần nữa chậm rãi mở mắt, trong đôi mắt hiện ra thần sắc vui vẻ !

Hiện tại trong thể nội của Tần Phàm chỉ có tam khóa Ma Chung, vốn hắn phỏng chừng nhiều nhất chỉ có thể duy trì hắn tăng lên tới Vũ Tôn chi cảnh cấp sáu, nhưng bởi vì lúc trước phục dụng Linh Ngân quả, làm hắn tăng lên tới Vũ Tôn cấp sáu đỉnh.

Hiện tại thông qua Ngũ Hành Thuần Nguyên tinh, hần liền có thể dễ dàng đột phá tới Vũ Tôn chi cảnh cấp bảy rồi.

Chỉ là bằng vào Nguyên Khí bản tức thể nội, hần liền có thể điều khiển Thiên Địa Nguyên Khí phương viên 700 mét trở lên, mặc dù chỉ là đề cao phạm vi điều khiển không đủ phương viên 100 mét Nguyên Khí, nhưng đối với thực lực của hần lại có thể tăng lên không ít.

891. Chương 901: Thực Lực Biến Hóa. (1)

Chương 901: Thực lực biến hóa. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bởi vì đột phá cảnh giới, không chỉ là để cho Tần Phàm hiểu rõ đối với Thiên Địa Quy Tắc có chỗ tăng lên, mà các phương diện như tổ chất thân thể, lực cảm ứng của hần cũng sẽ có đề cao, đối với phát huy uy lực vũ kỹ tự nhiên cũng là có tăng nhiều.

Rõ ràng nhất chính là Chu Thiên Tinh La Quyền rồi, bởi vì đột phá đến cảnh giới Vũ Tôn cấp bảy, hiện tại Tần Phàm đã từ bảy khóa Tinh Thần Biến nguyên lai, có thể cảm ứng được cửu khóa Tinh Thần rồi, so với thời điểm vẫn là Vũ Tôn cấp sáu nhiều hơn hai khóa! Mà mặc dù chỉ là nhiều hơn hai khóa, nhưng căn cứ Chu Thiên Tinh La Quyền giới thiệu, trong vòng Tinh Thần có thể Tương Sinh liên tục, nên uy lực cũng không phải gia tăng lên hai thành đơn giản như vậy!

Có thể nói, đột phá đến Vũ Tôn cấp bảy, để chiêu Chu Thiên Tinh La Quyền này của Tần Phàm một đột nhiên tăng lên gấp đôi uy lực, thậm chí hiện tại phỏng chừng so sánh với Thủy Hỏa tương dung Vạn Ngưu Trùng cũng là sần sần như nhau rồi!

- Tới Vũ Tôn hậu kỳ, quả nhiên là càng ngày càng mạnh, mỗi đề thăng lên một cấp đều cực kỳ gian nan, nhưng vừa thăng, thực lực liền có thể gia tăng không ít.

Tần Phàm cảm giác được các loại biến hóa của thân thể mình, trong lòng không khỏi trầm ngâm nói.

Vũ Tôn cấp sáu tăng lên đến Vũ Tôn cấp bảy, so với Vũ Tôn cấp năm đến Vũ Tôn cấp sáu thì lớn hơn rất nhiều.

Mặc dù thực lực phía trước của hần cũng có thể so sánh với Vũ Tôn hậu kỳ, nhưng bây giờ đột phá đến Vũ Tôn cấp bảy, hần mới có thể chân chính xưng là Vũ Tôn hậu kỳ! Hần vốn so với Vũ Tôn bình thường thì mạnh hơn nhiều lắm, hiện tại chính thức đột phá đến Vũ Tôn hậu kỳ, thực lực tự nhiên là có thể tranh cao thấp với Vũ Thánh cấp sơ kỳ rồi.

Trên người hần có tam khóa Ma Chung luyện hóa lần thứ hai, thành tựu thể phách biến thái, hơn nữa cảm ngộ võ đạo so với Vũ Tôn bình thường thì cao hơn rất nhiều rất nhiều, có được tổ chất thân thể cùng lực cảm ứng tương đương với Vũ Thánh, còn nắm trong tay ba loại Thiên Địa Nguyên Khí bất đồng, nhiều loại vũ kỹ so sánh Thiên giai, còn có đan dược làm lá bài tẩy... , này đó đủ loại, Vũ Tôn bình thường là căn bản không cách nào bằng được.

Đạo khoảng cách ở giữa Vũ Tôn cùng Vũ Thánh kia, hần là có thể vượt qua!

- Trải qua tăng lên lúc này đây, ta nghĩ gặp lại đàn yêu thú trình độ siêu cấp trước đó vài ngày kia, có lẽ ta không phải chật vật như vậy nữa. . .

Hơi chút nắm tay, Tần Phàm từ trên mặt đất đứng lên, cho tới bây giờ hần mới hiện lên tự tin tiếp tục tiến lên.

Hắn hiện tại, có lẽ có thể đi tìm kiếm lấy bảo vật tầng thứ hai.

- Đã qua hơn mười ngày rồi, ta nghĩ một ít Vũ Thánh cường giả lợi hại chỉ sợ cũng đã có thể xông lên tầng hai Cửu Long Tháp này đi à nha.

Lập tức Tần Phàm âm thầm thăm nghĩ, đi đến phía trước cánh cửa đá kia, chuẩn bị rời khỏi gian phòng này.

Bất quá hắn cũng có tự mình hiểu lấy, nếu như gặp được Vũ Thánh cấp ba trở lên, tuyệt đối là không có năng lực đối địch!

Ừ ừ sàm...

Theo Tần Phàm vỗ cửa đá, cánh cửa đá liền chậm rãi mở ra.

- Quả nhiên đã có người xông lên tầng thứ hai này rồi.

Vừa mở cửa đá đi ra, Tần Phàm liền phát hiện trước cửa đều là một đám thi thể yêu thú, hắn thầm suy nghĩ nói.

Những thi thể này chỉ sợ là đàn yêu thú ngăn trở ở phía trước truyền tống trận rồi, bởi vì vừa vặn ở lối vào giữa tầng thứ nhất đến tầng thứ hai, nên bị những Vũ Thánh cường giả đi qua kia trực tiếp giết chết.

Chỉ là Tần Phàm luôn luôn trong trạng thái bế quan, mà cánh cửa đá này có hiệu quả ngăn cách đặc thù, thế nên hắn không biết mấy cường giả kia là đi lên lúc nào, cũng không biết là đã lên đến đây mấy người.

- Từ mấy thi thể yêu thú này xem ra, phỏng chừng mấy người kia lên đây đã qua năm ngày rồi.

Tiếp theo Tần Phàm ngồi xổm người xuống quan sát một ít thi thể yêu thú trên đất, âm thầm phỏng đoán. Những yêu thú này đều là bị nhất kích tất sát, mà ở dưới những công kích kia, có chút yêu thú thậm chí bị chặn ngang chặt đứt, có thể nhìn ra được Vũ Thánh cường giả giết chết bọn nó thực lực rất mạnh.

Nơi này có hơn 200 đầu yêu thú cấp bảy, tài liệu trên người chúng nó cũng là thập phần phong phú và hữu dụng, cũng chỉ mới chết đi vài ngày, có chút yêu thú một khi chết đi rất lâu, tài liệu trên người nó mới mất đi tác dụng, nên Tần Phàm tùy ý góp nhặt một ít.

Đáng tiếc Yêu Tinh hạch của những thi thể yêu thú này đã bị người ta lấy đi hết.

Yêu Tinh hạch cấp bảy hết sức trân quý, dù là đối với Vũ Thánh cường giả mà nói cũng không thể bỏ qua không để ý.

- Hiện tại ta có thể tới đó xem xem.

Sau khi góp nhặt một ít tài liệu, Tần Phàm liền lấy ra cái hộp sắt đen kia, đầu tiên là xác định lộ tuyến, sau đó trực tiếp hướng về điểm màu đỏ cùng điểm kim sắc biểu hiện ở tầng thứ hai kia tiến đến.

Đạt tới cảnh giới Võ Tôn cấp bảy, thực lực của hắn tăng lên rất nhiều, hiện tại cũng dám đi nơi đó tìm tòi.

Địa hình tầng thứ hai của Cửu Long Tháp này so với tầng thứ nhất còn muốn phức tạp hơn một ít, mà hai điểm sáng này cách lối vào tầng hai cực xa, không có bản đồ mini muốn tìm được địa phương kia cũng là không dễ dàng, nên hiện tại hắn đuổi đi qua có lẽ còn kịp.

Tốc độ của Tần Phàm cực nhanh, dọc theo phương hướng mà bản đồ trong hộp sắt đen chỉ thị chạy đi, một đường đi tới, hắn vẫn là không có thấy bóng dáng cùng cảm giác những cường giả khác.

Nhưng cũng có khả năng những Vũ Thánh cường giả kia ẩn tàng khí tức, lấy thực lực của hắn vẫn là không thể cảm giác được.

Đi vội hơn nửa ngày, Tần Phàm xuyên qua nhiều lối đi phức tạp, trên đường cũng gặp qua vài đàn yêu thú, tất nhiên những yêu thú này đều là cấp bảy trở lên.

Mà lúc sắp đến gần vị trí mà trên bản đồ chỉ thị, bỗng nhiên sắc mặt của Tần Phàm hơi đổi, bởi vì hắn phát hiện phía trước cách hắn hơn 100m, trước mặt vọt tới một đàn yêu thú, đàn yêu thú này thậm chí so với hơn mười ngày trước hắn mới vào tầng thứ hai gặp phải còn cường đại hơn một tí.

- Hơn hai trăm đầu thất cấp trung giai, hơn trăm đầu thất cấp hậu giai yêu thú!

Đối mặt một số lượng lớn yêu thú tương đương với Vũ Tôn cường giả cùng nửa bước Vũ Thánh cường giả kia, Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm tim đập nhanh, hắn sớm biết tầng thứ hai này có thể so với tầng thứ nhất còn hung hiểm hơn rất nhiều, nhưng không thể tưởng được sẽ hung hiểm tới trình độ này!

Nếu không phải hắn vừa mới đột phá tới Vũ Tôn cấp bảy, đối mặt một đàn yêu thú cường đại như vậy, phỏng chừng hắn ngay cả chạy trốn cũng khó mà thành công.

Bởi vì ở bên trong tầng thứ hai, tầm nhìn cực thấp, dù là Tần Phàm đột phá tới Vô Tôn cấp bảy, vẫn là chỉ có thể miễn cưỡng nhìn đến hơn 100m mà thôi, khoảng trăm thước này, đối với mấy yêu thú cấp bảy hậu giai kia, tốc độ thậm chí không thua hắn mà nói, nhảy mất liền tới!

892. Chương 902: Thực Lực Biến Hóa. (2)

Chương 902: Thực lực biến hóa. (2)

Nguồn: Vipvanda xem tại

Sưu tầm:

(^“••_(^“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^)_••’^)

Thậm chí Tần Phàm căn bản còn không có cơ hội xoay người chạy trốn! Bởi vì hắn biết một khi hắn chạy trốn, những yêu thú này nhất định là sẽ theo đuổi không bỏ, đến lúc đó hắn ngược lại là ở vào một vị trí thập phần bị động.

- Liều mạng! Vậy thì thử xem sau khi ta đột phá đến Vũ Tôn cấp bảy, thực lực tăng lên nhiều ít đi!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, cũng không né tránh, dưới chân đạp mạnh một bước, như là một đầu man ngư tức giận, kích xạ mà ra!

- Chu Thiên Tinh La Quyền!

Mà thời điểm cách đàn yêu thú này không đủ mười thước xa, mặt trời bản tinh trong não vực của Tần Phàm rất nhanh vận chuyển, đồng thời kéo tám khóa Tinh Thần chung quanh, tổng cộng chín khóa Tinh

Hiện tại hắn đã có thể khống chế nguyên khí đến phương viên hơn tám trăm mét, tương đương với Bát cấp Võ Tôn! Một quyền đánh ra, nguyên khí cuộn cuộn cuộn cuộn, như là Ngân Hà trên bầu trời khuyh đảo!

Đương nhiên, Tôn Long Đan chỉ là gia tăng phạm vi khống chế nguyên khí, cũng không có gia tăng những thứ khác quá nhiều, cho nên kỳ thật thực lực vẫn là không thể so sánh với lúc hắn chính thức tăng lên tới Bát cấp Võ Tôn đấy.

Đã đến Võ Tôn hậu kỳ, mỗi khi đề thăng một cấp, thực lực cũng sẽ gia tăng thật lớn, giống như hắn từ Lục cấp Võ Tôn đến Thất cấp Võ Tôn, là mạnh hơn không ít.

- Đáng giận nhân loại, người sẽ vì chính người ngu xuẩn mà trả giá thật nhiều! Ta muốn đem người nghiền xương thành tro!

Khô lâu nhân nửa mặt người kia vừa rồi cũng đã bị Tần Phàm khơi dậy lửa giận, lúc này thấy Tần Phàm lần nữa vọt tới, ma trời u ám màu xanh lá kai của hắn cũng bắt đầu khởi động lấy, liêm đao cực lớn trong tay lại một lần nữa vạch phá chân trời, hướng về Tần Phàm bổ tới.

Lực lượng Cốt Thánh không phải chuyện đùa, người có nửa mặt khô lâu này bổ một phát, có xu thế phá tan tất cả!

Thanh liêm đao khổng lồ này xẹt qua một quỹ tích, tựa như lưu tinh từ trên trời giáng xuống, đao sáng lóng lánh, cốt viêm màu trắng kia ẩn chứa năng lượng khủng bố bắt đầu khởi động, làm cho trong không gian đều xuất hiện tí ti khe hở.

Một khí tức mang theo tử vong cùng hủy diệt từ bên trong vết nứt không gian phát ra, làm cho trong đại sảnh này cũng lộ ra tử khí ảm tùm.

Cái liêm đao này như là Thảm Phán tử vong, tuy nhìn như chỉ là bổ một phát bình thường, không có chiêu thức kết cấu gì đáng nói, nhưng mà chiếm đoạt toàn bộ không gian, để cho người sinh ra một loại cảm giác tránh cũng không thể tránh, ngăn cản cũng không thể ngăn cản! truyện copy từ

Cường đại mà vô cùng!

Đối mặt một phát này, mặt sắc của Tần Phàm cũng ngưng trọng, đến lúc này hắn đã có thể khẳng định người nửa mặt khô lâu này tuyệt đối là có được thực lực Cốt Thánh cấp hai, như vậy bổ một phát tạo thành uy lực, là Võ Thánh cấp hai bình thường không sử dụng vũ kỹ cũng không đạt được trình độ này.

Bất quá hắn không sợ!

Đã tránh cũng không thể tránh, lại ngăn cản cũng không thể ngăn cản, ta lợi dụng lực phá lực!

Tần Phàm phục cung Tôn Long đan, có được phạm vi khống chế nguyên khí phương viên 800m, so với vừa rồi càng thêm tự tin rồi.

Sau đó, dưới chân của hắn dùng sức đạp mạnh, lực lượng toàn thân vừa thu lại, mượn một loại khí thể như cầu vồng, quả đấm của hắn đột nhiên nắm chặt, vạn ngư chi lực rốt cục cũng vào lúc này ngưng tụ hoàn tất, trực tiếp nghênh đón về phía bạch cốt liêm đao cực lớn kia.

Cùng lúc đó, một đầu man ngư Thủy Hỏa Tương Dung, lỏng lẻo nga nga, từ trong hư không đập ra. Trong thân thể của nó có Liệt Diễm đỏ thắm, có băng tinh màu xanh da trời, giúp nhau giao hòa ra một loại màu sắc mỹ lệ.

Mà ở dưới phương viên 800m nguyên khí trút xuống, làm cho đầu man ngư nước lửa này lộ ra càng thân bí càng cường đại! Khí tức của nó chưa từng có từ trước đến nay, phảng phất giống như là Bất Chu sơn phía trước, nó cũng có thể một đầu đụng gãy!

Ở dưới thiết quyền của Tần Phàm, vạn ngư gào thét, khí tức dữ dội mà cường hoành kia, đồng dạng là bay thẳng vòm trời!

Oanh!

Sau một khắc, hai cỗ lực lượng rốt cục ở giữa không trung gặp nhau.

Ánh đao của liên đao cùng man ngưu chi lực giúp nhau trùng kích lấy, trong khoảng thời gian ngắn, làm cho trong đại sảnh này bỗng nhiên là gió nổi mây phun, khí tức cuồng loạn, tựa hồ là mang tất cả ngàn dặm! Hơn phân nửa tầng thứ hai Cửu Long tháp cũng bắt đầu nhận lấy ảnh hưởng, bắt đầu có chút chấn động.

Cái này cũng là bởi vì tài liệu kiến tạo tòa Cửu Long tháp này dị thường chắc chắn, nếu là ở bên ngoài, thay đổi một không gian bịt kín khác, ở dưới hai cổ lực lượng cường đại như vậy trùng kích, sợ muốn sẽ lập tức bị chấn đến sụp đổ.

Tuy là như thế, nhưng ở dưới hai cổ lực lượng trùng kích, sàn nhà chắc chắn dưới chân cũng không thể tránh né xuất hiện mảng lớn khe hở, giống như là dây leo, lan tràn đi ra ngoài, làm cho cái đại sảnh chắc chắn vô cùng này cũng phẳng phất như muốn đứt gãy đi ra.

Kết...

Mà ở sau một khắc, bỗng nhiên có một thanh âm thanh thúy quanh quẩn ở trong đại sảnh này.

Thanh bạch cốt liên đao kia, ở thời điểm này, vốn là xuất hiện một khe hở màu đen rõ ràng, sau đó hai chủng lực lượng nước lửa ở dưới Thiên Trận Hàn Sáo tăng phúc, lần nữa bộc phát, trực tiếp cắt liên đao lớn vài chục trượng kia thành hai nửa!

Vũ khí của người nửa mặt khô lâu kia, ở dưới Thủy Hỏa Man Ngưu trùng kích, đứt gãy làm hai!

- Ah! Vũ khí của ta! Nhân loại đáng giận, ta muốn giết ngươi!

Sau đó rất nhanh liền truyền đến một tiếng rống vô cùng phẫn nộ của người nửa mặt khô lâu kia, giận không kiềm được. Thanh bạch cốt liên đao này kỳ thật chính là vũ khí mà Cốt Thách này trải qua ngàn năm mới ngưng tụ thành hình, một khi đứt gãy, ít nhất cũng phải trên trăm năm mới có thể chữa trị trở lại lần nữa.

Cái này là hoàn cảnh xấu của cốt linh, cùng yêu thú, chúng chỉ có thể dùng bộ phận thân thể của mình ngưng tụ ra vũ khí, mà không giống nhân loại, có thể sử dụng vũ khí của người khác chế tạo. Một khi vũ khí hư hao, đối với chúng mà nói thực lực sẽ gặp đại giảm, chẳng khác gì là móng vuốt sắc bén của yêu thú bị thương.

- Cốt linh ngu xuẩn, hiện tại vũ khí của ngươi cũng đã hư hao rồi, ngươi lấy cái gì tới giết ta?

Tần Phàm học ngữ khí của người nửa mặt khô lâu này trêu tức nói, lập tức hấn lần nữa tăng mạnh khí thế một kích đắc thủ, hấn liền lấn thân về phía trước.

Quyền lại ra!

Một đầu Ngân Hà nguyên khí, cuộn cuộn cuộn cuộn khuynh đảo hạ xuống!

Thủy Hỏa Man Ngưu lần nữa đập ra ở trong hư không, chân đạp đồng bằng, khí xông bát hoang!

- Đáng giận nhân loại, ngươi sẽ hối hận, ta muốn nện ngươi thành thịt vụn!

Mà ra ngoài ý liệu của Tần Phàm chính là, người nửa mặt khô lâu này ở dưới Tần Phàm khiêu khích, tình hạc màu đỏ ở giữa trán của hắn bỗng nhiên phát ra một cổ quang mang hồng sắc rực sáng, như là mặt trời đỏ bay lên, toàn bộ đại sảnh đều bị chiếu sáng.

895. Chương 905: Lại Một Hòm Rỗng. (2)

Chương 905: Lại một hòm rỗng. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Sau đó liền thấy chuôi đao liềm đao đứt rời trong tay người nửa mặt khô lâu kia, vào lúc này cũng là ánh sáng màu đỏ chớp động, bỗng nhiên biến thành một cây cốt bồng cực lớn, sau đó như từ trên chín tầng trời, vũ khí tạm thời ngưng tụ một lần nữa kia, mạnh mẽ đập tới Tần Phàm.

Nắm đấm của Tần Phàm đang hướng về lồng ngực của người nửa mặt khô lâu kia, mà cốt bồng của người nửa mặt khô lâu thì là gõ về bả vai Tần Phàm!

Xem tình hình thì người nửa mặt khô lâu này là muốn trực tiếp cùng Tần Phàm dốc sức liều mạng rồi!

- Hừ, người muốn liều, ta liền liều mạng với người!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, nắm đấm mạnh mẽ đẩy về phía trước, Thủy Hỏa Man Ngưu gào thét mà ra, mà thân thể của hắn đồng thời cũng mượn một cỗ xung lực mạnh mẽ này lui về phía sau. Vạn Ngưu Bôn đằng, Hoang Nguyên chấn động!

Tần Phàm vừa mới lui về phía sau hai bước, đầu Thủy Hỏa Man Ngưu kia giống như là một đoàn xe lửa cao tốc lao nhanh, mang theo một loại lực lượng không cách nào khống chế, trực tiếp đập lấy trên thân thể của người nửa mặt khô lâu kia.

Oanh!

Lại một tiếng chấn nổ truyền đến, sau một khắc, người nửa mặt khô lâu này ở dưới khoảng cách gần như vậy, trực tiếp bị lực lượng cường hoành kia của Thủy Hỏa Man Ngưu đụng trúng lồng ngực cùng vị trí ở giữa phần eo, hào quang như là pháo hoa sáng chói.

Rắc rắc rắc...

Ngay sau đó, ở bên trong vị trí bị đụng lên kia, vốn là xuất hiện rất nhiều khe nhỏ như mạng nhện, mà đợt lực lượng nước lửa kia bộc phát, người nửa mặt khô lâu này liền trực tiếp rã cả người.

Bành!

Cơ hồ là cùng lúc đó, cây cốt bồng cực lớn của người nửa mặt khô lâu kia cũng là từ trên trời giáng xuống, Tần Phàm vội vàng giơ cánh tay của mình lên đón đỡ!

Vốn là Huyền Vũ chi khí nhanh chóng ngưng tụ một tầng hộ giáp, sau đó ngàn cái phòng ngự trận pháp của Thiên Trận Giáp thời phát, toàn bộ đều bao bọc ở trên cánh tay phải của Tần Phàm!

Hơn nữa bởi vì hắn vừa mới lui về phía sau hai bước, vị trí trọng lực của cốt bồng kia đã rơi vào cánh tay Kỳ Lân có lực phòng ngự mạnh nhất của hắn!

Tần Phàm đối với lực phòng ngự của mình là có tự tin nhất, lực công kích của hắn có lẽ còn so ra kém Tam cấp Võ Thánh, nhưng khí lực phòng ngự của hắn tuyệt đối là siêu việt sơ cấp Võ Thánh, thậm chí Trung cấp Võ Thánh! Đặc biệt là lực phòng ngự của cánh tay Kỳ Lân kia, đó là một khóa ma chủng hắn sớm luyện hóa nhất, trình độ cường hóa tự nhiên cũng là cao nhất đấy.

- Hừ!

Tuy là như thế, Tần Phàm vẫn là cảm giác được cánh tay của mình tê rần, truyền đến một cảm giác vô lực.

Dù sao cái này cơ hồ cũng là tương đương với một kích toàn lực của Võ Thánh cấp hai!

Cũng may là tốc độ của Thủy Hỏa Man Ngưu nhanh một ít, sớm đụng vào thân thể người nửa mặt khô lâu kia, để cho cốt bồng của đối phương ở thời khắc cuối cùng có chỗ tiêu tán, nếu không hắn đoán chừng ngay cả mình cũng sẽ bị thương rất nặng.

Bất quá vô luận như thế nào, hắn cũng kháng trụ được rồi!

- Làm sao có thể, nhân loại người làm sao có thể có được lực phòng ngự mạnh như vậy!

Người nửa mặt khô lâu kia tuy đã rã rồi, nhưng đầu lâu rơi trên mặt đất còn có thể nói chuyện, nhìn đến Tần Phàm ở dưới một gậy cuối cùng, cho rằng có nên thể đối phương thành thịt vụn của mình, lại vẫn bình yên vô sự, cái này làm cho nó lộ ra vô cùng kinh ngạc.

Rất rõ ràng, lực lượng phòng ngự của Tần Phàm so với công kích của nó càng thêm ngoài ý liệu, nếu là thay đổi Võ Tôn khác, ở dưới một gậy này, có lẽ tối thiểu nhất cũng phải nện nằm tại chỗ.

- Người vẫn còn có thể nói chuyện!

Nhìn thấy một cái đầu lâu còn có thể nói chuyện, một màn này bao nhiêu cũng lộ ra có chút khủng bố, Tần Phàm lo lắng tái sinh tình huống, hắn trực tiếp liền giẫm chặn tại chỗ lao về phía trước.

Bởi vì cánh tay phải của hắn tạm thời không có khí lực, hắn liền duỗi ra cánh tay trái, lấy tinh hạch màu đỏ trên trán đầu lâu kia vào tay.

Tinh hạch màu đỏ vừa bị lấy đi, cái đầu lâu kia quả nhiên là hoàn toàn mất đi tiếng động, biến thành một đồng tàn cốt.

- Huyền ảo bên trong cái tinh hạch này quả nhiên rất nhiều.

Tần Phàm cầm tinh hạch màu đỏ kia vào trong tay, có chút cảm ứng, hắn có thể cảm giác đến bên trong tinh hạch này có chứa cốt chất cường đại mệnh mông của Chư Thần.

Hắn biết rõ hài cốt những Chư Thần này đối với ngày sau hắn từ Võ Thánh đột phá đến Bán Thần, nhất định rất có trợ giúp.

Bán Thần chi cảnh, tuy bây giờ nhìn giống như cách hắn còn có chút xa, nhưng hắn có thể tưởng tượng đến cửa khẩu kia sẽ khó đột phá đến cỡ nào! Thật giống như Kim Dương Vũ Thánh kia, nghe nói đã khốn ở cửa khẩu đó vài thập niên, vẫn là không cách nào đột phá!

Mà giống như cơ hội Chư Thần Mộ địa tái hiện nhân gian này, lại không phải thường xuyên có thể gặp được, Tần Phàm nhất định phải nắm chắc cơ hội, tận lực thu thập nhiều hài cốt hơn, vì ngày sau chuẩn bị sẵn sàng.

Bất quá thứ này hắn tạm thời là không dùng đến, cho nên chỉ phải trước thả lại trong trữ vật giới chỉ, sau đó hắn giương mắt nhìn về phía rương hòm màu vàng lợt cách đó không xa kia.

- Lúc này đây, bên trong có thể có ít đồ hay không?

Tần Phàm thu thập thoáng một phát, bắt đầu đi đến cái rương kia.

Về bên ngoài cái rương này tựa hồ cùng rương hòm Huyền Thủy không gian ở tầng thứ nhất kia không có bất đồng quá lớn, nhưng Tần Phàm khẽ dựa gần, liền có thể cảm giác được trong đó có khí tức bất đồng chấn động, cảm giác cùng rương hòm Huyền Thủy không gian kia là hoàn toàn bất đồng.

- Huyền Hỏa không gian?

Tần Phàm đến gần xem xét, liền chứng kiến trên nắp rương hòm kia mơ hồ hiện ra mấy chữ, cái này làm cho hắn không khỏi sửng sốt lần nữa. Mà khi hắn cẩn thận mở ra xem xét, phát hiện bên trong quả nhiên cũng là hòm rỗng, không có bất kỳ vật gì.

Cái rương tầng thứ nhất kia là Huyền Thủy không gian, tầng thứ hai này lại là Huyền Hỏa không gian.

Bất quá ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới muốn cảm giác xem cái rương Huyền Hỏa không gian này cùng Huyền Thủy không gian có cái gì bất đồng, hắn bỗng nhiên cảm giác được không gian sau lưng truyền đến khí tức chấn động dị thường, không cần quay đầu lại xem, hắn cũng biết loại chấn động này là thuộc về một gã Võ Thánh cường giả.

- Ha ha, vị bằng hữu kia, đây bất quá là một cái hòm rỗng, bên trong không có cái gì.

Lúc này Tần Phàm vừa cười vừa nói, thử đi mê hoặc người đứng phía sau: xem tại

- Xem ra chúng ta đều đi không một chuyến rồi.

- Tần Phàm, mục tiêu của ta là người!

Bất quá sau lưng lại truyền đến một thanh âm lạnh lùng.

- Tần Phàm, mục tiêu của ta là người!

Nghe thanh âm lạnh lung này, lập tức cũng cảm thấy khí tức kia quen thuộc, sắc mặt của Tần Phàm cũng không khỏi hơi đổi.

Không cần quay đầu lại xem hắn cũng biết rõ người sau lưng là ai.

Cần Kinh Tần gia Đại trưởng lão, Kỳ Tích Chi Kiếm, Tần Thiên Hoàn!

896. Chương 906: Gặp Lại Tần Thiên Hoàn. (1)

Chương 906: Gặp lại Tần Thiên Hoàn. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••”)••’••)

Ở ước chừng một tháng trước, người này vẫn là đệ nhất nhân dưới Vô Thánh, Tần Phàm đã từng thua ở trên tay hắn! Nếu không phải ở thời khắc cuối cùng, tàn hồn của Lôi Thần ra tay tạm thời kéo lại một ít thời gian, hắn rất có thể vì vậy mà chết!

Mà ở bên ngoài Cửu Long tháp, Tần Phàm đã biết rõ người này đã không còn bị tình vây khốn, Vô Tôn chi cảnh bị vây ở nửa bước Vô Thánh hai mươi năm, hiện tại Tần Thiên Hoàn đã đột phá tình quan, khốn long thăng thiên, đã trở thành một gã Vô Thánh cường giả chính thức!

Hơn nữa bởi vì hai mươi năm lắng đọng cùng ma luyện, làm cho Kỳ Tích Chi Kiếm này so với Vô Thánh sơ cấp còn muốn cường đại hơn rất nhiều!

Hôm nay, bọn hắn gặp nhau lần nữa!

- Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoàn, không thể tưởng được chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt lần nữa.

Tần Phàm định trụ nửa khắc, sau đó rốt cục chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía áo lam nam tử sau lưng, trong miệng lạnh nhạt nói.

Kỳ Tích Chi Kiếm trước mắt, áo lam trường kiếm, phong thái như trước, thậm chí càng hơn trước kia.

Không thể không nói, Tần Thiên Hoàn này đích thật là một đối thủ để cho người kính nể, đối phương ngoại trừ vì tình sở khốn, cơ hồ không có bất kỳ sơ hở! Thực lực của đối phương rất cường, lúc trước một trận chiến, hắn dùng hết át chủ bài, nhưng vẫn là bị chính diện đánh bại.

Tần Phàm bị bại tâm phục khẩu phục.

Mà tuy giữa hai người đã là tử thù không chết không ngớt, nhưng vừa rồi Tần Thiên Hoàn lại không có ở sau lưng lặng yên ra tay đánh lên Tần Phàm. Nếu là hắn làm như vậy, giết chết Tần Phàm sẽ có vẻ dễ dàng cùng bảo hiểm hơn rất nhiều.

Thay đổi là Tần Phàm, khả năng cũng sẽ chọn làm như vậy. Bởi vì hắn không muốn chết, hắn vô luận như thế nào cũng phải bảo trụ được tánh mạng của mình, hơn nữa hắn làm việc thường thường đều chọn loại bảo đảm nhất. Đặc biệt đối với địch nhân, hắn cho tới bây giờ sẽ không nhân từ nương tay.

Bất quá Tần Thiên Hoàn không có làm như vậy!

Đã là vì hắn tự tin, cũng là bởi vì võ phẩm của hắn cao thượng, khinh thường làm sự tình không quang minh chính đại như vậy.

Tần Phàm là một thiên tài, một người so với chính mình càng thêm thiên tài, trong nội tâm Tần Thiên Hoàn minh bạch. Mà đối với siêu cấp thiên tài này, kỳ thật hắn cũng không muốn bóp chết, cũng không muốn đi đối đãi không công bình.

Nhưng đối với hắn, một người từ nhỏ bị giáo dục phải lấy gia tộc làm trọng, hơn nữa thời gian dài được xưng là kiêu ngạo của gia tộc mà nói, cho dù hắn không tình nguyện cỡ nào, hắn đều phải bảo trụ gia tộc của hắn, bảo hộ tộc nhân của hắn.

Trên thực tế, nếu không phải bởi vì áp lực gia tộc, lúc này Tần Thiên Hoành cũng sẽ không đi đuổi giết Tần Phàm, đối với hắn mà nói, đi đối phó một thiếu niên trẻ tuổi như vậy, không phù hợp với võ đạo của hắn! Bất quá sau khi chính thức giao thủ cùng Tần Phàm, ngược lại là lộ ra an lòng một ít.

Tần Phàm có được tư cách đối thủ cùng cấp độ với hắn.

Cho dù là sau khi hắn thành Võ Thánh, Tần Thiên Hoành cũng không có nửa phần xem thường đối với thiếu niên áo xanh vẫn là Võ Tôn trước mắt này.

Ở bên trong cảm giác của hắn, mặc dù chỉ là hơn tháng thời gian không thấy, nhưng tốc độ tăng thực lực lên của Tần Phàm lại một lần nữa để cho hắn cảm thấy kinh ngạc!

Điều này cũng làm cho hắn hiểu được đến tất yếu khi mình đến đuổi giết thiếu niên này, nếu không hắn có thể tưởng tượng đến năm năm ước hẹn của hai nhà Càn Kinh Tần gia cùng Nam Phong Tần gia vừa đến, Càn Kinh Tần gia tất nhiên sẽ gặp tổn thất lớn.

Vì gia tộc hắn bụng làm dạ chịu, hắn không thể nào lựa chọn.

Vô luận như thế nào, lúc này đây hắn đều phải giết chết Tần Phàm.

- Tần Phàm, sở dĩ ta có thể đột phá đến Võ Thánh chi cảnh còn phải cảm tạ ngươi, cũng cảm ơn ngươi để cho ta gặp lại và chào tạm biệt Vũ Hà lần cuối cùng.

Nội tâm của Tần Thiên Hoành tựa hồ còn có một loại cảm xúc phức tạp bắt đầu khởi động, nói lên danh tự nữ tử mà mình thương yêu, thanh âm của hắn vẫn là nhịn không được có chút run rẩy. Nhìn ra được, tuy hắn phá tan tình quan, nhưng lại không thể hoàn toàn vong tình.

Thật lâu, hắn hít sâu một hơi, mới lại lần nữa nói ra:

- Nhưng mà, ngươi vẫn là phải chết!

- Quả nhiên là bởi vì ta không cẩn thận để cho hắn đột phá đến Võ Thánh chi cảnh sao?

Nghe vậy, trong nội tâm Tần Phàm lại không khỏi cười khổ, lần trước thời điểm ở biên cảnh yêu thú bình nguyên cùng Tần Thiên Hoành chiến một trận, hắn sử dụng Thiên Huyền châu chế tạo một cái ảo cảnh cho Tần Thiên Hoành, nhưng ngược lại đánh bậy đánh bạ, lại để cho hắn có thể xem thấu tình quan, đột phá công cùm xiềng xích.

Hiện tại Kỳ Tích Chi Kiếm đã khôn long thăng thiên, trở thành một gã Võ Thánh cường giả.

Bất quá tuy như thế, nhưng Tần Phàm lại không sợ.

Trước khi tiến vào Cửu Long tháp, hắn đối với Tần Thiên Hoành còn cần phòng thủ mà không chiến, nhưng hôm nay, hắn đã ở tầng thứ hai Cửu Long tháp đột phá đến Thất cấp Võ Tôn, tin tưởng tăng nhiều. (.

Hắn đã dám cùng đối phương đánh một trận!

Trên thực tế, hắn cũng khát vọng cùng Tần Thiên Hoành chiến một trận lần nữa!

Ngày đó thua ở trên tay Tần Thiên Hoành, trong lòng của hắn sinh ra một tia chấp niệm, tia chấp niệm này là vì thua ở trên tay Tần Thiên Hoành đồng dạng là Võ Tôn chi cảnh mà sinh ra, cho nên hắn cần chiến một trận lần nữa, đã bại Tần Thiên Hoành để hoàn toàn chém giết tia chấp niệm này.

- Tần Thiên Hoành, ta biết rõ giữa chúng ta là không có khả năng hoà giải, ta cũng thật cao hứng có một đối thủ như ngươi, nhưng ta phải nói cho ngươi biết, hôm nay, ngươi giết không được ta.

Tần Phàm mãnh liệt ngăn đầu đến, con ngươi tự tin mà trấn định nhìn về phía đối phương.

- Tần Phàm, nếu như ngươi tự sát, còn có thể bảo trì thi thể nguyên vẹn, giữ lại tôn nghiêm một võ giả, nếu ta vừa ra tay, ngươi tất chết không toàn thây.

Con người của Tần Thiên Hoàn y nguyên đậm đặc tiếp tục nói.

- Đối với ta mà nói, đem hết toàn lực chiến đấu đến cùng, mới là tôn nghiêm của một võ giả.

Nhưng Tần Phàm lại dứt khoát không sợ, ngược lại chiến ý càng phát ra nồng đậm, trạng thái toàn thân ngược lại là trong nháy mắt vọt tới đỉnh phong.

Trải qua thời gian ngắn điều chỉnh vừa rồi, cánh tay phải của hắn đồng dạng đã hồi phục xong, hắn hiện tại, thể xác, tinh thần cùng trạng thái đều là ở vào đỉnh phong!

Một trận chiến này, hắn tuyệt không lùi bước.

- Tốt, Tần Phàm, ta sẽ cho tôn nghiêm mà ngươi muốn.

Tần Thiên Hoàn thấy Tần Phàm lần nữa kiên trì, cũng không nói thêm lời, sau một khắc, trường kiếm màu trắng bạc trực tiếp ra khỏi vỏ, kiếm khí không cùng lập tức tràn ngập trong toàn bộ đại sảnh.

Áo lam trường kiếm, đứng tên hiển hách!

Tần Thiên Hoàn một kiếm nơi tay, cả người cũng lập tức đi theo, trở nên sắc bén như một thanh bảo kiếm.

Băng lãnh nghiêm nghị, không vui không buồn.

Mục tiêu của hắn, chỉ có Tần Phàm, kiếm ra khỏi vỏ, chỉ có máu tươi.

897. Chương 907: Gặp Lại Tần Thiên Hoàn. (2)

Chương 907: Gặp lại Tần Thiên Hoàn. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhớ tới thời điểm Tần Thiên Hoàn vẫn là Võ Tôn, những nơi hắn đi qua, cho tới bây giờ đều là mũi nhọn khôn cùng, kiếm khí tung hoành, để cho người không dám nhìn gần.

Nhưng hiện tại, lúc Tần Thiên Hoàn không rút kiếm ra khỏi vỏ, mũi nhọn lại ngủ đông, ở ẩn, như là Tiềm Long tại yên, một khi kiếm ra khỏi vỏ, thì như là kiếm đầy Thiên Địa, như là Phi Long Tại Thiên!

Tần Phàm cũng nhìn ra được, sau khi đối phương thành Võ Thánh, tạo nghệ trên kiếm đạo rõ ràng càng thêm cao thâm rồi.

Trước kia Tần Thiên Hoàn có thể trở thành Kiếm Tôn, hiện tại, hắn có thể xưng là Kiếm Thánh rồi!

- Người vẫn cảm thấy đối phó ta không cần dùng đến trọng kiếm kia của người sao?

Bất quá lúc này, hai con người của Tần Phàm lại ngưng tụ, nhìn xem Tần Thiên Hoàn hỏi.

Hắn biết rõ Tần Thiên Hoàn có hai thanh kiếm, một thanh là trường kiếm màu bạc, một thanh là trọng kiếm màu đen, đều là giấu ở trong cùng một cái vỏ kiếm, nhưng nó có thể phát huy ra uy lực càng mạnh hơn.

- Ta đã đột phá đến Võ Thánh, người vẫn là Võ Tôn, ta tái sử dụng Hắc Phong, như vậy đối với người mà nói quá không công bình.

Tần Thiên Hoàn chỉ là nhàn nhạt nói.

- Ta sẽ làm cho người sử dụng đấy.

Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng, sau đó ánh mắt của hai người đột nhiên ở trong không khí đụng lại với nhau, một loại va chạm vô thanh vô tức, khí thế lạnh yên triển khai.

Sau đó một khắc, ở sau lưng Tần Phàm liền chậm rãi hiện ra hư ảnh Ma Tôn Kỳ Lân cùng Chu Tước cực lớn. Ở trong đại sảnh này vốn là tràn ngập kiếm khí bá đạo thuộc về Tần Thiên Hoành, thẳng đến khi hai hư ảnh Ma Tôn này vừa ra, hắn mới có thể trấn áp Chu Thiên nguyên khí.

Hai cỗ hơi thở ở trong không khí lặng yên giao phong giác trực, Chu Thiên kiếm khí trong đại sảnh kia, tựa hồ không cần Tần Thiên Hoành điều khiển liền sẽ tự động đi chém giết những nguyên khí bất đồng kia.

Mà hai đại Ma Tôn sau lưng Tần Phàm, lại trấn áp cùng thủ hộ lấy hai chủng thuộc tính nguyên khí thuộc về nước lửa, để cho Tần Phàm tranh thủ không chế tuyệt đối trong đó.

Xoẹt xoẹt...

Dần dần, không khí trong Chu Thiên, đã phát ra một tí thanh âm khí lưu bị quấy toái, khí thể của hai người đụng nhau, đã đưa tới bạo phá mini trong không khí, có chút nguyên khí thậm chí ở dưới hai chủng khí thể giao kích ảnh hưởng, ới bắt đầu trùng kích vách tường bốn phía, tựa hồ là chịu không nổi cái áp lực cường đại này, muốn thoát đi nơi đây.

PHỐC!

Giao phong như thế chỉ chớp lát, Tần Phàm tự biết Tần Thiên Hoành đã trở thành Vô Thánh, thực lực so với trước kia mạnh hơn rất nhiều, hắn cũng không cần phải đi so đấu khí thể như vậy, sau đó liền trực tiếp chân đạp U Tuyền, khí xông Tinh Hán, dẫn đầu hướng về đối phương kích bắn mà đi.

Mà thời điểm Tần Phàm chân đạp mặt đất, hắn chợt phát hiện, trong đại sảnh này bởi vì vừa rồi cùng người khô lâu kia chiến đấu tạo thành phá hư, dĩ nhiên là đã được chữa trị rồi! Sàn nhà chắc chắn hoàn hảo như lúc ban đầu, hình như là chưa từng có bị phá hư qua.

Bất quá ở dưới một cước dùng sức này của Tần Phàm, sàn nhà chắc chắn lại xuất hiện một dấu chân nhẹ nhàng lần nữa. Bởi vì khí lực toàn thân của hắn đã là thập phần ngưng tụ, mượn cái đạp mạnh này, kinh khí mạnh mẽ xông lên phía trên quả đấm của hắn.

Thân hình của hắn như là lưu tinh rơi phía chân trời, khí thể như cầu vồng, chưa từng có từ trước đến nay!

Tần Phàm đã sớm có được cường giả chí tâm, trong nội tâm không kiêu không ngạo, không lo không sợ, đối mặt một vị Vô Thánh, đối mặt một đối thủ ngày xưa đã từng bị bại trong tay hắn, hắn cũng không có chút e sợ nào!

Một khi hắn quyết định chiến một trận, thì không quản đối thủ là ai, hắn chỉ cần ở cuối cùng thắng được, sống sót là mọi chuyện đại cát!

- Không hổ là Kỳ Tích Chi Tử, chỉ là trong khoảng thời gian ngắn không thấy, vậy mà đã đạt tới loại trình độ này rồi.

Mà đối mặt Tần Phàm vội xông mà đến, kỳ thật trong nội tâm Tần Thiên Hoành cũng hơi có chút sợ hãi thán phục. Hắn không thừa nhận cũng không được, hiện tại thực lực của thiếu niên áo xanh trước mắt này, có lẽ đã vượt qua hắn trước khi không đột phá đến Vô Thánh chi cảnh rồi. truyện copy từ

- Tần Phàm, ngươi không có cơ hội đấy.

Bất quá hai con ngươi của hắn vẫn lạnh lùng, nhìn xem thân ảnh của Tần Phàm cực tốc mà đến kia, trường kiếm trong tay hắn lộ ra thập phần chậm chạp, lạnh lùng đâm về phía trước.

Một kiếm này của Tần Thiên Hoành, nhìn như là thật chậm, chậm chạp như là một đứa bé con sơ học kiếm thuật.

Kiếm vừa ra, trên thân kiếm màu trắng bạc, có một loại hào quang đặc thù chớp động, loại hào quang nhàn nhạt này, như là ánh sáng đom đóm, là không thấy được như thế, lại yên lặng giống như là một dòng sông êm ả.

Một kiếm này, có thể nói là bình thần không có gì lạ.

Thanh thế so với lúc trước hẳn chưa thành Vô Thánh, thời điểm cùng Tần Phàm chiến một trận kia còn kém rất nhiều, thậm chí xem giống như là một người bình thường mới học kiếm thuật, không có bất kỳ điểm sáng đáng nói!

Ở trên thân kiếm, cũng không có thể cảm giác được nguyên khí chấn động cường đại Vô Thánh thuộc về kia.

Một kiếm này, như là một chiếc thuyền nhẹ ra biển, phiêu phiêu mịt mù.

Bất quá ngay một khắc sau, thời điểm Tần Thiên Hoành bước ra bước đầu tiên, lại bỗng nhiên như kinh động đến Thiên Hà, tựa hồ như là chiếc thuyền nhẹ kia, muốn bắt đầu tác động đến sóng gió trong toàn bộ biển rộng!

Một kiếm này của hắn nương theo một bước này đâm ra, ở trong hư không sinh ra một loại chấn động như là thủy triều, không gian trước mặt giống như là tấm gương bị đánh vỡ, dĩ nhiên là vỡ tan ra, xuất hiện nếp gấp không gian ngăn ngừi.

Một kiếm này nhìn như là một kiếm không có uy lực gì, dĩ nhiên là đã phá vỡ hư không, để cho không gian cũng sản sinh biến hóa!

Tần Thiên Hoành là chân đạp thất tinh, trên mặt không có bất kỳ biến hóa, sau đó chỉ là bước ra một bước. Cước bộ của hắn cực kỳ chậm chạp, phương hướng mũi kiếm vững vàng chỉ vào Tần Phàm, một kiếm này bình thường như là một gã Vô giả bình thường sử dụng, không có bất kỳ kỳ xảo đáng nói, nhưng lại làm cho người sinh ra một loại cảm giác tránh cũng không thể tránh.

Phương hướng một kiếm này của hắn cực kỳ kiên quyết, dù cho trước mắt là sóng to gió lớn, nó cũng sẽ không có chỗ cải biến.

Mà ở thời điểm Tần Thiên Hoành bước ra ba bước, vào lúc này Chu Thiên kiếm khí như là xoáy phong lưu động lấy, khiến cho không khí trong thiên địa lập tức trở nên vô cùng sắc bén, một ít sinh vật nhỏ bé trong đại sảnh vào lúc này tựa hồ cũng bị một hồi kiếm khí phong bạo kia quấy toái giết chết, làm cho toàn bộ đại sảnh như là ở vào trong sương mù, rất là huyền bí.

Tần Thiên Hoành tiếp tục là từng bước một, mỗi một bước đều sẽ phát sinh một ít biến hóa.

Toàn bộ trong đại sảnh tựa hồ cũng chỉ còn lại có một mình hắn, toàn bộ khí nguyên trong đại sảnh đều là theo một kiếm này của hắn tác động, thay đổi, hắn một người một kiếm, phảng phất như muốn khống chế lấy toàn bộ thế giới.

898. Chương 908: Lại Thua.

Chương 908: Lại thua.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà ở thời điểm kiếm ra mười bước, trên thân kiếm của trường kiếm màu trắng bạc trong tay Tần Thiên Hoành kia, hào quang rất cực bỗng nhiên minh sáng, hơn nữa bắt đầu không ngừng ngưng tụ, Chu Thiên kiếm khí ở thời khắc này điên cuồng lẫn lộn, toàn bộ tràn vào bên trong một kiếm này!

Lại nháy mắt sau đó!

Tất cả hào quang ở lúc này bắt đầu không ngừng ngưng tụ lấy, lần nữa bắt đầu khởi động, cuối cùng nhất tất cả hào quang đều tuôn về trên mũi kiếm của trường kiếm màu trắng bạc, mạnh mẽ hóa thành một vòng kiếm khí nhỏ như móng tay, nhưng kiếm quang lại như là tinh quang sáng chói.

Đó là Thiên Địa nguyên khí phương viên hơn một ngàn mét, toàn bộ tụ lại cùng một chỗ, sau đó tất cả những nguyên khí này đều hóa thành kiếm nguyên, cuối cùng tất cả kiếm nguyên ngưng tụ, mới biến thành điểm kiếm quang này!

Chỉ có điểm kiếm quang này!

Một kiếm này, tựa hồ là hóa đa thành giản, dùng kiếm chiêu bình thường nhất, đã không có thanh thế hoa lệ kinh thiên động địa, vền vền chỉ còn lại điểm kiếm quang này, nhưng chính là điểm kiếm quang này, ở bên trong mũi kiếm của hắc hãn chứa uy lực, lại để cho người không khỏi cảm thấy một loại áp lực muốn hít thở không thông.

Một kiếm này của Tần Thiên Hoàn, căn bản không có một danh tự nào có thể nói được ra, nhưng lại có được uy lực cường đại không cách nào nói rõ.

Mà bên Tần Phàm, hắc đạo Tần Thiên Hoàn động mới ra tay, nhưng sau khi đạo Tần Thiên Hoàn đâm ra một kiếm này, hắc bỗng nhiên cảm giác tốc độ của mình bỗng nhiên trở nên chậm chạp, ở dưới một kiếm kia, hắc tựa hồ nhận lấy áp chế.

Mà bởi vì vừa mới rồi, thời điểm chém giết người khô lâu phục dụng Tôn Long Đan, dược lực còn không có qua, hắc y nguyên có thể không chế lấy phạm vi nguyên khí phương viên hơn tám trăm mét, bất quá phạm vi nguyên khí phương viên 800m này, cùng Tần Thiên Hoàn là Vô Thánh cấp một, có hơn một ngàn mét nguyên khí căn bản là không đủ so, cho nên hắc chỉ có thể dựa vào phạm vi nguyên khí này mà phát huy ra uy lực cực hạn!

Tần Phàm trăm Nghịch thành Tôn, hơn nửa trải qua quá nhiều lần tăng lên, kỳ thật hắc giống như là một bá chủ trong phạm vi nhất định, tuy kiếm khí của Tần Thiên Hoàn rất mạnh, nhưng chỉ xem như là một quân phiệt đột nhiên xâm nhập trong phạm vi của hắc, quân phiệt này mang đến một đám quân sĩ từ bên ngoài, bằng vào vũ lực cường đại đến cường chinh binh sĩ của bá chủ hắc.

Mà thời điểm kiếm khí của Tần Thiên Hoàn cơ bản thu về trường kiếm màu bạc kia, giống như là tất cả quân sĩ tụ lại, chuẩn bị tiến công đối với bá chủ Tần Phàm này, nhưng Tần Phàm chính là bá chủ trong phương viên 800m, một khi quân phiệt Tần Thiên Hoàn này không ngăn trở nữa, hắc lập tức ban phát lệnh động viên, toàn bộ nguyên khí trong phương viên 800m đều lần nữa trở thành lính của hắc.

Đã không có kiếm khí của Tần Thiên Hoàn tranh đoạt, trong nháy mắt tiếp theo, Tần Phàm liền trực tiếp đem tất cả nguyên khí trong phạm vi này cướp đoạt mà đến, có thể nói, tuy phạm vi khống chế nguyên khí của hắc chỉ có 800m, nhưng trên thực tế cường độ nguyên khí chưa chắc sẽ chênh lệch cường độ phạm vi nguyên khí phương viên hơn một ngàn mét của Tần Thiên Hoàn!

Bọn hắc chênh lệch có lẽ chỉ là vũ kỹ!

Mà đối mặt Tần Thiên Hoàn, Tần Phàm căn bản là không dám có nửa phần giữ lại, trực tiếp cho ra Vạn Ngưu Xông Thủy Hỏa Tương Dung mạnh nhất.

Hiện tại Thủy Hỏa Tương Dung Vạn Ngưu Xông này, uy lực thậm chí vượt qua Bao Huyết Kỳ Lân, dù sao huyết mạch Kỳ Lân của hắc cũng không có bởi vì cảnh giới của hắc tăng lên mà tăng lên.

Chỉ có khi nào tìm được viên ma chủng thứ tư, bằng vào ma chủng ở giữa giúp nhau kích phát, Bao Huyết Kỳ Lân này mới có thể phát huy ra uy lực mạnh hơn.

Quyền ra, nguyên khí trong phương viên hơn tám trăm mét cuộn cuộn như là Hoàng Hà tràn lan, như là biển sâu nộ trào, ở dưới một cổ lực lượng cường hoành tràn ngập, những kiếm khí còn sót lại trong không khí kia đều bị đè ép đi ra ngoài.

Rống...

Một đầu Thủy Hỏa Man Ngưu cực lớn ở trong hư không gào thét mà ra.

Thiên Địa nguyên khí ở phương viên hơn tám trăm mét quán chú, ngưng tụ lấy 999 trọng man ngưu kinh, đầu Thủy Hỏa Man Ngưu này đỉnh thiên lập địa, trực tiếp tràn ngập hơn phân nửa không gian trong đại sảnh.

Mà bởi vì lần này Tần Phàm hao tổn tâm thần, cực hạn cướp đoạt nguyên khí trong phạm vi mình có thể khống chế đến, trên thực tế đầu Thủy Hỏa Man Ngưu này nếu so với lúc trước hắc dùng để đối phó người khô lâu kia còn muốn cường đại hơn rất nhiều.

Hai chủng nguyên khí nước lửa trên người hắc, cực hạn áp súc lấy, một loại năng lượng khủng bố tựa hồ tùy thời muốn bạo phát đi ra. đọc truyện mới nhất tại .

Một kiếm, một ngư.

Một bên là một loại kiếm kỹ không biết tên, một bên là Vạn Ngư Xông có thể so sánh với Thiên giai Trung cấp vũ kỹ.

Cả hai so đấu, trực tiếp quan hệ đến thành bại giữa Tần Thiên Hoành cùng Tần Phàm.

Xoẹt...

Rất nhanh, cả hai rốt cục đột nhiên gặp nhau cùng một chỗ, không có tiếng nổ cực lớn kinh thiên động địa, mà là một thanh âm cực kỳ nhỏ, giống như là vật gì muốn nghiền nát truyền đến.

Sau một khắc, Tần Phàm lập tức không khỏi kinh hãi mở to hai mắt, hắn vẫn cho là thực lực bây giờ của mình đã đầy đủ mạnh, nhưng không thể tưởng được Thủy Hỏa Man Ngư kia vào lúc này vậy mà một cái đối mặt liền bị một kiếm kia đâm xuyên qua!

Kỳ thật một kiếm này của Tần Thiên Hoành tuy ẩn chứa năng lượng nguyên khí cùng Thủy Hỏa Man Ngư kém cũng không lớn, Tần Phàm cũng cảm giác được điểm này, nhưng nó ở dưới đạo kiếm quang kia lại không chịu nổi trong giây lát!

Cả hai căn bản không có tiến hành năng lượng giao đấu gì, Thủy Hỏa Man Ngư liền trực tiếp bị đâm thủng!

Tần Phàm có chút không dám tin tưởng, hắn vốn đối với thực lực của mình đã rất có tự tin rồi, cho là mình có thể so sánh với Vô Thánh hai ba cấp bình thường, nhưng không thể tưởng được đối mặt Tần Thiên Hoành chỉ là vừa đột phá đến Vô Thánh chỉ cảnh, hắn sẽ bị bại nhanh như vậy.

Hắn không có xem thường thực lực của Tần Thiên Hoành, nhưng thật không ngờ đối phương vừa đột phá đến Vô Thánh, dĩ nhiên đã trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy.

Mà ở sau một khắc, bỗng nhiên hai mắt Tần Phàm của ngưng tụ, sau đó trong nội tâm chấn động. Là vì vào lúc này hắn bỗng nhiên xuyên thấu qua biểu tượng, khám phá vô căn cứ, thấy được sau lưng một kiếm này ẩn chứa quy tắc cùng huyền ảo.

Một kiếm này của Tần Thiên Hoành cũng không phải chỉ là nguyên khí ngưng tụ kiếm khí, cũng không chỉ là kiếm nguyên chuyển hóa kiếm quang, trên thực tế, một kiếm này ẩn chứa Thiên Địa quy tắc, ở dưới Thiên Địa quy tắc, thuộc về quy tắc kiếm đạo!

Thời điểm gặp gỡ Kim Dương Vũ Thánh, được xưng là đại lục đệ nhất nhân, Tần Phàm phát hiện trên người hắn có một vàng sáng năm màu nhàn nhạt lưu chuyển, tựa hồ là đem thân thể của hắn cùng thế giới bên ngoài ngăn cách mà tự thành một Tiểu Thế Giới thuộc về mình, lộ ra thập phần thần bí.

Đây là bởi vì ở dưới Thiên Địa quy tắc vốn có, khai sáng ra một loại quy tắc thuộc về mình.

899. Chương 909: Đào Bình Cùng Rương Hòm. (1)

Chương 909: Đào bình cùng rương hòm. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cái này là thuộc về đạo của mỗi cá nhân!

Nói một cách khác, Tần Thiên Hoành đã bắt đầu có được quy tắc kiếm đạo của mình!

Thế giới vạn vật nguyên ở Ngũ Hành, kiếm đạo của Tần Thiên Hoành cũng là thoát thai từ Ngũ Hành, hắn hôm nay tu luyện chính là Kim hệ cùng Thủy hệ, nhưng lại tựa hồ như là đã vượt qua Ngũ Hành, chính thức ngưng tụ ra kiếm chi Tiểu Thế Giới.

Bất quá Tiểu Thế Giới cá nhân của Tần Thiên Hoành cũng không phải như Kim Dương Vũ Thánh, trải rộng toàn thân, nó chỉ là xuất hiện ở bên trong một kiếm, thậm chí gần kề chỉ là ở vị trí mũi kiếm, mới có được Thiên Địa quy tắc thuộc về kiếm đạo quy tắc của mình.

Bất quá chỉ là điểm này cũng đủ rồi!

Chỉ là điểm này đã vượt xa rất nhiều tầm thường sơ cấp, thậm chí trung cấp Võ Thánh!

Ở dưới kiếm đạo quy tắc của mình, phát huy uy lực tự nhiên là có thể tăng cường mấy lần, trừ khi là uy hiếp có thể vượt qua cực hạn mà kiếm đạo quy tắc của hắn có khả năng thừa nhận, nếu không đều có thể một kiếm phá nát!

Cái này là quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân mà Võ Thánh hậu kỳ mới có thể có được, nhưng Tần Thiên Hoành vừa mới đột phá Võ Thánh không lâu đã có được!

Đương nhiên, cái này kỳ thật cũng không có ly khai lúc trước hắn ngừng ở nửa bước Võ Thánh đỉnh phong hai mươi năm.

- Lúc này mới không hổ là Kỳ Tích Chi Kiếm.

Hiện tại đến phiên Tần Phàm trong nội tâm sợ hãi thán phục đối với Tần Thiên Hoành, đối với thiên phú của Tần Thiên Hoành, thật sự là hắn cảm giác sâu sắc bội phục.

Bất quá căn bản không kịp có nhiều cảm thán, sau đó Tần Phàm liền chứng kiến một kiếm này của Tần Thiên Hoành, lợi dụng kiếm đạo quy tắc thuộc về mình, trực tiếp trấn sát Thủy Hỏa Man Ngưu ở trước mặt mình, sau đó phương hướng không sửa tiếp tục đâm tới.

Một kiếm này, nhìn như vẫn là thật chậm, nhưng mà đảo mắt đã đi tới trước mặt của hắn!

- Lúc này đây, ta vẫn bại...

Một vòng lạnh buốt, nhàn nhạt kia, nhưng lại nhập tâm nhập phổi, lạnh triệt tận xương, trong nội tâm của Tần Phàm ở thời khắc này cũng không khỏi xuất hiện một tia nghiêm nghị.

Thời gian Tần Phàm tu luyện vẫn là quá ngắn, hết lần này tới lần khác Tần Thiên Hoành vốn là thể hệ thiên tài tuyệt diệu, đã có được Kiếm Chi Quy Tắc Tiểu Thế Giới, coi như là hắn phục dụng Thiên Linh đan, hắn đoán chừng không phải là đối thủ của hắn, bọn hắn ở giữa chênh lệch vẫn là không có cách nào đền bù.

Huống chi bởi vì trước đây phục dụng Tôn Long Đan, trước khi được lực đi qua, hắn căn bản không thể phục dụng Thiên Nguyên Đan.

Cuối cùng nhất, hắn vẫn là lần thứ hai thua ở trên tay Tần Thiên Hoành.

Phanh!

Bất quá có lẽ Tần Phàm vẫn là mệnh không có đến tuyệt lộ, ở thời điểm hắn tựa hồ tránh cũng không thể tránh, một cái đào bình bỗng nhiên ở trong không gian giới chỉ của hắn tự động bay ra...

Cái đào bình này vừa từ trong trữ vật giới chỉ của Tần Phàm bay ra, lập tức chắn ở trước mặt Tần Phàm.

Mà Tần Thiên Hoành chứng kiến cái đào bình đặc biệt này, lông mi cũng không khỏi có chút nhú một cái, bất quá hắn đối với một kiếm này của mình rất có tự tin, cho nên phương hướng kiếm đi đồng dạng là không có cải biến.

Vẫn là hướng về phía trước.

Nháy mắt sau đó, một kiếm này của Tần Thiên Hoành trực tiếp đâm vào phía trên cái đào bình này, kiếm quang trên mũi kiếm của hắn lần nữa chớp động, kiếm chi Tiểu Thế Giới ở mũi kiếm của trường kiếm màu bạc kia đột nhiên khuếch trương, thời điểm cùng Thiên Địa Đại Thế Giới dung hợp, liền có một loại thế giới chỉ lực khủng bố đột nhiên bạo phát đi ra.

Khanh!

Sau đó truyền đến thanh âm đồng tâm trăm thiết thanh thúy, vào lúc này đôi mắt của Tần Phàm cũng không khỏi co rụt lại, ở sinh tử trước mắt tâm đó, tinh thần ý chí cùng trạng thái thân thể toàn thân hắn đều đề tới đỉnh phong.

Hai con người của hắn chứng kiến đồ vật giống như thoáng cái dừng lại, hắn có thể rõ ràng chứng kiến mũi kiếm cùng cái đao bình kia tầm đó giao đụng phát ra hỏa hoa, hắn ở thời khắc này cũng chợt thấy quy tắc chi lực trong đó biến hóa.

Phanh!

Lại một thanh âm thanh thúy truyền đến lần nữa, sau đó Tần Phàm liền thấy được cái đao bình cứng rắn mà hắn đem hết toàn lực mới vừa vịn có thể đập ra một cái khe, vào lúc này đã bị một kiếm này của Tần Thiên Hoàn trực tiếp đâm thủng!

Ở dưới tác dụng thuộc về quy tắc của Kiếm Chi Thế Giới, cái đao bình kia căn bản không có thể đỡ nổi một kiếm này, bắt đầu chia năm xẻ bảy nghiền nát, mảnh vỡ hướng về bốn phương tám hướng vấy ra mà đi.

Bành!

Mà ở một khắc cái đao bình kia nghiền nát, liền phát ra một loại hào quang chói mắt, mà tùy theo đó, cả người Tần Thiên Hoàn mang kiếm liền bị một cổ lực lượng cường đại đột nhiên xuất hiện này, mạnh mẽ bay ngược về phía sau.

Thấy vậy, hai con người của Tần Phàm ngưng tụ!

Cái đao bình này dĩ nhiên là “Lão lừa đảo” kia cho hắn, lúc trước thời điểm tiến nhập Cửu Long tháp, cái đao bình này đã từng vì hắn chỉ ra một con đường, trong lòng của hắn thật ra là âm thầm nhận thức cái đao bình này cùng Chân Vũ thánh điện, thậm chí Chân Vũ thần có chút quan hệ.

Hiện tại cái đao bình quý dị này, dĩ nhiên là ở thời điểm mấu chốt tự động bay ra cứu hắn

- Ha ha, tiểu tử, vốn muốn theo dõi ngươi một thời gian ngắn, nhưng không thể tưởng được tiểu tử ngươi sẽ xui xẻo thế kia, vậy mà nhanh như vậy gặp phải nguy hiểm thế này! Hiện tại đao bình bị người đánh nát, ta cũng chỉ có thể giúp ngươi đến đây mà thôi, kế tiếp phải nhờ vào chính ngươi rồi...

Mà cũng ở thời điểm này, những mảnh vỡ đao bình kia rơi xuống đất, lập tức có một thanh âm bỗng nhiên truyền vào trong tai Tần Phàm.

- Đây là thanh âm của lão lừa đảo kia! Hắn đến tột cùng là người nào?

Tần Phàm ở thời điểm này trong nội tâm khẽ động, trên mặt xuất hiện vẻ kinh dị.

Mà một bên kia, Tần Thiên Hoàn bị lực lượng bên trong cái đao bình này trùng kích bay ngược ra ngoài, tròn vện bay ngược vài trăm mét mới nặng nề ngã trên mặt đất, thương thế không biết.

Trong nội tâm Tần Phàm vào lúc này sẽ cực kỳ nhanh chuyển động ý niệm, bất quá cuối cùng hắn cũng không có thừa dịp này đi công kích Tần Thiên Hoàn, bởi vì quá nguy hiểm!

Tốc độ xuất kiếm của Tần Thiên Hoàn cực nhanh, rất có thể hắn sẽ bất ngờ đâm tới một kiếm, như vậy hắn ngược lại là sẽ lâm vào sinh tử hiểm cảnh một lần nữa.

Hiện tại Tần Thiên Hoàn đối với hắn mà nói, quá mạnh mẽ, hắn căn bản không thể địch nổi.

Vừa mới đột phá đến Vô Thánh chi cảnh liền có thể có được quy tắc Tiểu Thế Giới của mình, cái này chỉ sợ là toàn bộ Vũ Thiên đại lục vẫn là thứ nhất a, cho dù là đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương, lúc trước cũng phải ở thời điểm Tam cấp Vô Thánh chi cảnh mới có thể miễn cưỡng làm được.

Cuối cùng nhất, Tần Phàm lựa chọn chạy trốn lần nữa.

Nháy mắt sau đó, hắn trực tiếp thu lại rương hòm Huyền Hỏa không gian cách đó không xa kia, lập tức liền hướng về trong thông đạo bên kia chạy đi.

900. Chương 910: Đào Bình Cùng Rương Hòm. (2)

Chương 910: Đào bình cùng rương hòm. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Cái rương hòm Huyền Hỏa không gian này ở dưới hần cùng Tần Thiên Hoành so đầu vậy mà không có một điểm hư hao, tuyệt đối là một cái bảo rương.

- Huyền Trọng quyền!

Sau đó hần một quyền hướng về trong hư không đánh ra, một cái Huyền Trọng vực trợn vện tăng cường 800 lần bao phủ ở toàn bộ đại sảnh, mà Tần Phàm lại bỗng đứng trước hết liền xông ra ngoài.

Hần biết rõ Huyền Trọng vực này tuy cường hãn, nhưng ở trước mặt Tần Thiên Hoành đã là Vô Thánh cường giả có được Tiểu Thế Giới của mình mà nói, căn bản không có bao nhiêu tác dụng, chỉ có thể tạo thành một ít trở ngại mà thôi.

Cho nên hần phải mau chóng chạy khỏi nơi này.

Xông ra khỏi đại sảnh, Tần Phàm chăm chú nắm nắm đấm, dùng tốc độ nhanh nhất của mình chạy đi.

Mà thời điểm Tần Phàm đã chạy vào một thông đạo phức tạp, bên kia, Tần Thiên Hoành rốt cục đứng lên lần nữa, vào lúc này sắc mặt của hần có chút khó coi, hần không thể tưởng được lúc này đây còn không có giết chết Tần Phàm.

Ở trước đó lần thứ nhất, hần cũng là ở thời điểm muốn giết chết Tần Phàm, bị một cỗ lực lượng thần bí cắt đứt.

- Trên tay của hần tại sao có thể có nhiều át chủ bài bí mật như vậy.

Tần Thiên Hoành đối với Tần Phàm là cảm giác càng ngày càng nhìn không thấu, càng ngày càng kiêng kỵ rồi.

Lập tức hần một kiếm phá vỡ Huyền Trọng vực bao phủ đại sảnh, sau đó thi triển thân pháp cực tốc đuổi theo Tần Phàm, hần biết rõ vô luận như thế nào cũng không thể để cho Tần Phàm sống sót.

Chỉ là cách không đến một tháng, Tần Phàm đã trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy, Tần Thiên Hoành không thể tưởng tượng nếu như lúc gặp lại Tần Phàm tiếp theo, thực lực đối phương có thể lại đột nhiên tăng lên một mảng lớn hay không. Cho nên hần phải thừa dịp bây giờ đối với Tần Phàm còn có ưu thế áp đảo, triệt để diệt trừ Tần Phàm đi.

Tần Phàm cũng biết Tần Thiên Hoành đang đuổi theo phía sau, nhưng hần đã tiến vào trong thông đạo, ngược lại là không có lo lắng như vậy nữa rồi. Hần có được địa đồ mini Cửu Long tháp này, hần có thể tìm ra một con đường phức tạp nhất để chạy trốn.

Hướng hồ khí tức của hần vẫn dấu kín rất khá, tăng thêm tầng thứ hai Cửu Long tháp này tầm nhìn cực thấp, Tần Thiên Hoành muốn tìm được hần là không dễ dàng.

Trong Cửu Long tháp này còn có rất nhiều gian phòng, Tần Phàm cũng có thể ẩn tàng, chỉ cần hần bất động, coi như là Vô Thánh cũng rất khó phát hiện hần.

- Trước hết trốn ở chỗ này a.

Đổi qua mười cái thông đạo phức tạp, Tần Phàm dấu ở trong một gian phòng ẩn nấp, đóng cửa đá lại, sau khi hần đóng cửa đá lại, liền ẩn tàng khí tức của mình hoàn toàn.

Trong lòng của hần cảm thấy có chút biệt khuất, nhưng không có cách nào, hần nhất định phải thừa nhận, hiện tại coi như hần liều mạng cũng sẽ không phải là đối thủ của Tần Thiên Hoành!

Lúc trước hắn cho là mình sau khi trở thành Thất cấp Võ Tôn liền có năng lực đả bại Tàn Thiên Hoàn rồi, nhưng vừa rồi chiến một trận, cho hắn biết mình vẫn là đánh giá thấp Kỳ Tích Chi Kiếm này, siêu cấp thiên tài này đã từng hai mươi năm được xưng là đệ nhất nhân dưới Võ Thánh, một khi đột phá Võ Thánh chi cảnh thực lực sẽ ngoài dự liệu của mọi người.

Tàn Phàm cất bước muộn, đây là một cái tai hại nghiêm trọng, thời điểm hắn ở mười lăm tuổi vẫn là một gã Võ đồ mà thôi, hiện tại mới đi qua 4~5 năm, có thể đạt tới Thất cấp Võ Tôn chi cảnh, thực lực có thể so với Võ Thánh cường giả, đây đã là thập phần nghịch thiên.

Nhưng nếu luận căn cơ, thiên phú, hắn đồng dạng không thua Tàn Thiên Hoàn chút nào, ở hai mươi năm trước, Tàn Thiên Hoàn đã là Võ Tôn đỉnh phong. Loại chênh lệch này, cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể dễ dàng đền bù trở lại như vậy.

Lúc này đây Tàn Phàm lại thất bại, nhưng hắn vẫn là tâm phục khẩu phục.

- Tàn Thiên Hoàn, ta sớm muộn sẽ siêu việt cùng đả bại ngươi!

Bất quá Tàn Phàm cũng không có bởi vì một lần bại này mà mất đi ý chí chiến đấu, hắn cảm thật chặt nắm đấm, trong nội tâm đối với viên ma chủng thứ tư khát vọng càng thêm bức thiết.

Vô luận là đả bại Tàn Thiên Hoàn hay là rất nhanh đột phá đến Võ Thánh, hắn đều phải tìm được viên ma chủng thứ tư này, nếu như tìm không thấy viên ma chủng thứ tư, hẳn ngay cả Tàn Thiên Hoàn cũng đánh không lại, chứ nói chi là đối kháng toàn bộ Càn Kinh Tàn gia.

Lão Võ Thánh Tàn Quan Càn Kinh Tàn gia kia, nghe nói đã là Võ Thánh hậu kỳ, thực lực nhất định là so với Tàn Thiên Hoàn còn phải mạnh hơn rất nhiều.

Hiện tại Tàn Phàm, cảm thấy áp lực càng lớn.

- Khỏa ma chủng này đến tột cùng sẽ ở tầng thứ mấy?

Sau đó Tàn Phàm nhìn xem hộp sắt trong tay mình kia, chau mày suy nghĩ, sau khi tiến nhập Cửu Long tháp này, hắn mới biết muốn lấy được khỏa ma chủng kia có bao nhiêu khó khăn.

Dùng hắn phỏng đoán, thực lực của mình bây giờ nhiều nhất là chỉ có thể xông lên tầng thứ ba àm thôi, hơn nữa cho dù là tầng thứ ba, đối với hắn mà nói cũng sẽ là khiêu chiến rất lớn!

Yêu thú tầng thứ hai cũng đã là Thất cấp hậu giai thành đàn rồi, tầng thứ ba rất có thể sẽ xuất hiện không ít yêu thú Bát cấp sơ giai, dùng thực lực của hắn bây giờ, đối phó những Bát cấp yêu thú thực lực tương đương với Võ Thánh kia, một mình một đầu còn tốt, nếu cũng như tầng thứ hai cả đàn cả lũ như vậy, chỉ sợ hắn chạy trời cũng không khỏi nắng.

Bất quá vừa rồi ở bên trong Tàn Phàm cùng Tàn Thiên Hoàn chiến một trận kia, hắn tuy bị thua, nhưng mà coi như là có chút thu hoạch.

Có chút quy tắc về thể giới cùng nguyên khí kia, hắn cũng có một ít lý giải của mình.

Nếu như hảo hảo hấp thu thoáng một phát, chưa hẳn không thể có chỗ tăng lên.

- Ta vẫn là đề thăng thoáng một phát lại tiến vào tầng thứ ba a.

Suy nghĩ một hồi, Tàn Phàm hạ quyết định.

Ngồi mài dao cũng không làm mất công đồn củi, thực lực tăng lên, hắn ở tầng thứ ba hành động mới có thể tự nhiên hơn rất nhiều. Hơn nữa hiện tại bảo vật ở tầng thứ hai đã đến tay, hắn cũng có thể an tâm tu luyện rồi.

- Ta tu luyện chính là Hỏa hệ nguyên khí, Huyền Hỏa không gian này đối với ta mà nói có lẽ sẽ có tác dụng.

Lập tức, Tàn Phàm lấy ra rương hòm Âm Kim thứ hai lấy được vừa rồi kia, phóng trên mặt đất.

Cái rương hòm Huyền Hỏa không gian này cùng rương hòm Huyền Thủy không gian, chỉ cần đẩy nắp rương hòm là có thể tự thành một Thiên Địa.

Thấy một màn như vậy, dù là bản thân Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc. Lập tức hẩn lộ ra kinh hãi vô cùng, biết rõ ở trong Huyền Thủy Hỏa không gian kia tu luyện nửa tháng, tác dụng cực lớn đến cỡ nào.

Một quyền này của Tần Phàm, ít nhất sát thương có gần hai mươi đầu thất cấp yêu thú, trong đó hậu giai cũng có sáu bảy đầu.

Những thất cấp trung giai yêu thú này, nếu là ở lúc trước khi Tần Phàm không có tăng lên, một quyền này của hẩn, nhiều lắm cũng chỉ có thể sát thương bảy tám đầu mà thôi, đặc biệt là thất cấp hậu giai yêu thú, thực tế là khó có thể đối phó, có thể đả thương cũng coi như không tệ!

Hơn nữa trước kia hẩn công kích đàn yêu thú mà nói, đại bộ phận chỉ là có thể đả thương bọn nó mà thôi, có thể giết chết cực nhỏ.

Mà bây giờ, tất cả yêu thú, kể cả thất cấp hậu giai, cơ hồ đều là bị một quyền trực tiếp đánh chết!

Cho dù chưa chết, sau khi trải qua đông thành tượng băng cùng liệt diễm thiêu đốt, những thất cấp yêu thú này cũng đã mất đi lực công kích.

- Một quyền này, bất cấp sơ giai yêu thú cũng gần không được a!

Một quyền này của Tần Phàm quá mạnh mẽ, mạnh đến nỗi cũng ngoài bản thân Tần Phàm ý liệu, lực công kích khủng bố này, hẩn đoán chừng ngay cả Vô Thánh cấp hai bình thường cũng khó có được.

Hiện tại Tần Phàm dung hợp ra Thủy Hỏa nguyên khí, chất lượng hoàn toàn chính xác là rất cao, ở cảnh giới Vô Thánh, mặc dù có thể không chế thêm một loại thiên địa linh khí, nhưng ở cảnh giới sơ cấp Vô Thánh mà đem hai chủng nguyên khí tương dung làm được đến trình độ như Tần Phàm, trên thực tế hoàn toàn chính xác cũng không phải rất nhiều.

903. Chương 913: Tầng Thứ Ba. (1)

Chương 913: Tầng Thứ Ba. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Nhưng mà này còn là vì Tần Phàm chỉ là bằng vào lực lượng của Thủy hệ ma chủng thì triển Thủy Hỏa tương dung, còn chưa có bắt đầu chính thức tu luyện Thủy hệ nguyên khí, nếu đợi Tần Phàm đột phá đến cảnh giới Vô Thánh, có thể bắt đầu tu luyện Thủy hệ nguyên khí, như vậy trình độ dung hợp của hẩn sẽ rất cao, phát huy uy lực sẽ càng mạnh hơn nữa!

Đương nhiên, dùng đã hiểu cùng cảm ngộ đối với Thủy hệ nguyên khí của Tần phàm bây giờ, lúc hẩn chính thức tu luyện Thủy hệ nguyên khí, tốc độ kia nhất định cũng sẽ là cực nhanh. Ở phương diện Thổ hệ nguyên khí cũng là đạo lý đồng dạng.

Nói cách khác, chỉ cần Tần Phàm vừa đột phá đến Vô Thánh chi cảnh, thực lực tất nhiên sẽ gia tăng trên phạm vi lớn! Dù là không có linh ngộ đến quy tắc tiểu thể giới, hẩn vẫn sẽ có được thực lực thập phần khủng bố, chưa chắc chênh lệch Tần Thiên Hoành có được Kiểm Chi Quy Tắc tiểu thể giới.

Bất quá muốn rất nhanh tăng lên tới cảnh giới Vô Thánh, Tần Phàm chỉ có thể đi luyện hóa được viên ma chủng thứ tư a.

Độ khó trong đó cũng là cực lớn.

Mà thời điểm Tần Phàm không ngừng suy nghĩ, rất nhanh lại có rất nhiều yêu thú đánh tới hẩn, đám thất cấp yêu thú này, kỳ thật thực lực đều thập phần cường đại. Nếu một đoàn yêu thú này công kích thành thị nhân loại. Đoán chừng nếu như không có Vô Thánh tọa trấn, thành thị kia sẽ thành lịch sử.

Nhớ tới lúc trước, nếu như đám yêu thú công kích Nam Phong thành kia là đám này mà nói, chỉ sợ Nam Phong thành đã sớm san thành bình địa.

Mặc dù là Giao Long một sừng kia đối với Tần Phàm khi đó mà nói, đã là khó đối phó vô cùng, nhưng trên thực tế đó là bởi vì Tần Phàm vừa mới đột phá đến cảnh giới Vô Tôn, cảm giác thấy nó quá lợi hại.

Kỳ thật Giao Long một sừng kia chỉ là thất cấp trung giai, miễn cưỡng có thể tiếp cận hậu giai yêu thú mà thôi!

Thậm chí ngoại trừ ưu thế biết bay cùng thể chất đặc thù, ở lực công kích cùng lực phòng ngự đều không có lộ vẻ xuất chúng.

Bây giờ những yêu thú đang ở trước mặt Tần Phàm này, tùy tiện một con đều không kém Giao Long một sừng kia bao nhiêu, trong đó những thất cấp hậu giai kia, tuyệt đại bộ phận đều mạnh hơn Giao Long một sừng rất nhiều! Huống chi hiện tại những thất cấp yêu thú này vẫn là cả đàn cả lũ!

Giống như đám Hắc Phong Hồ đánh giết tới trước mắt này, thời điểm Tần Phàm mới lên tầng thứ hai đã từng gặp được qua, loại hung thú này, toàn thân đen kịt, tốc độ cực nhanh, khi di động giống như là một đoàn gió đen, những nơi đi qua, thậm chí để lại tàn ảnh trùng trùng điệp điệp.

Tốc độ kia, dù là Tần Phàm cùng cảm giác có chút không bằng.

Chỉ là ở bên trong đàn yêu thú này, ưu thế tốc độ ngược lại là lộ ra không quá rõ ràng, bởi vì những yêu thú kia đều là thành đàn đi công kích, phòng ngự của Tần Phàm rất mạnh, tốc độ phản ứng cực nhanh, thời điểm những Hắc Phong Hồ kia bổ nhào tới trước mặt, liền một quyền oanh ra.

Đám Hắc Phong Hồ này vừa mới duỗi ra lợi trảo sắc bén của nó, muốn thoáng một phát bẻ vụn đầu lâu của Tần Phàm, nhưng rất nhanh liền bị một cổ khí tức nóng rực xen lẫn lạnh như băng vọt tới trước mặt, trong miệng phát ra một tiếng rên rỉ, bị đánh bay về phía sau.

Lợi trảo của những Hắc Phong Hồ này sao mà lợi hại, nếu thật để cho nó bắt trúng, hậu quả nhất định là thiết tưởng không chịu nổi. Vô Tôn cường giả bình thường chỉ sợ sẽ tử vong tại chỗ, dù là Tần Phàm cũng nhất định chịu lấy tổn thương. Dù sao đầu lâu chính là địa phương so sánh bạc nhược yếu kém nhất của hắn.

Bất quá Tần Phàm vừa oanh ra một quyền kia, cũng không phải Vạn ngư xông, chỉ là một quyền tùy ý, nhưng lại phát ra nguyên khí Thủy Hỏa hỗn hợp, một loại nguyên khí hỗn hợp này ẩn chứa lực công kích rất mạnh, vẫn là có thể giết chết đám yêu thú Hắc Phong Hồ kia.

Đó là bởi vì hắc linh ngộ thủy hỏa tương dung đã đến trình độ có thể tùy ý phát ra thủy hỏa nguyên khí.

- Tốt, dùng thực lực của ta bây giờ. Hoàn toàn có thể xông lên trên tầng thứ ba, đàn yêu thú này ngăn không được ta, đều chết đi cho ta a!

Đối với thực lực của mình đã có hiểu rõ tổng thể, sau đó cả người Tần Phàm liền xông vào bên trong đàn yêu thú.

Thực lực của hắn hôm nay, so với thời điểm ban đầu ở Nam Phong thành, không biết đã tăng lên bao nhiêu lần, thất cấp hậu giai yêu thú đã hoàn toàn không phải là đối thủ.

Từng quyền từng quyền đánh ra, trực tiếp ở bên trong đàn yêu thú mở ra một đường máu, ở bên trong hàn băng cùng liệt diễm trên đất, hắn nổi thẳng cửa vào tầng thứ ba Cửu Long tháp.

Càng đến đằng sau, thậm chí một ít thất cấp hậu giai yêu thú cũng bị hắn dọa sợ, chủ động nhượng ra một con đường cho hắn.

Ở trước kia, tinh hạch cùng tài liệu của những thất cấp yêu thú này đều lộ ra thập phần trân quý, cầm đến trên đại lục, tất cả đều là hàng bán chạy.

Nhưng ở trong Cửu Long tháp này, thất cấp yêu thú rất nhiều, trong không gian giới chỉ của hắn cũng thu rất nhiều yêu tinh hạch cùng tài liệu, lúc này đây vì không lãng phí thời gian, hắn chỉ là tiện tay thu đi một tí, ngược lại là lãng phí hết không ít.

Bởi vì nơi này là yêu thú phần đông, đánh nhau nhất định là sẽ khiến rất nhiều người chú ý, Tần Phàm muốn giết hết mấy trăm con yêu thú này, cũng phải hao phí không thiếu thời gian, rất dễ dàng bị người có ý tìm được cửa vào này.

Hắn ngược lại là có chút tư tâm, càng là hướng lên tầng trên, càng là có khả năng xuất hiện ma chủng, hắn cảm thấy càng ít người tìm được cửa vào càng tốt.

- Đã đến cửa vào.

Tần Phàm một quyền oanh phi một đầu thất cấp hậu giai yêu thú ngăn cản ở trước mặt mình, sau đó liền trực tiếp xông vào trong ám ảnh chi môn từ tầng hai đi thông tầng thứ ba Cửu Long tháp kia.

Ở tầng thứ hai, trước sau cộng vào Tần Phàm dừng lại không sai biệt lắm khoảng một tháng thời gian, nhưng ở bên trong một tháng này, hắn tăng lên không ít, không chỉ có tăng lên tới cảnh giới thất cấp Võ Tôn, hơn nữa ở thủy hỏa nguyên khí cũng tăng lên không ít, tổng thể thực lực thậm chí có thể nói lên một bậc thang!

Thời điểm vừa mới lên tầng thứ hai, hắn đối mặt nhóm lớn thất cấp hậu giai yêu thú, thiếu chút nữa liền bị chìm ngập, nhưng hiện tại, những thất cấp hậu giai yêu thú này đều sợ hắn, thậm chí chủ động nhường cho hắn một con đường.

Thời điểm vừa mới lên tầng thứ hai, hắn đối mặt bát cấp sơ giai yêu thú còn không có tin tưởng quá lớn, nhưng hiện tại, hắn cảm giác mình đối phó bát cấp sơ giai yêu thú cũng không có bao nhiêu vấn đề.

Đối với Võ Thánh sơ giai cường giả cũng giống như vậy, thời điểm mới vừa lên tầng thứ hai, hắn dùng Thiên Nguyên đan có lẽ có thể miễn cưỡng đối phó Võ Thánh cấp hai, nhưng hiện tại cho dù không sử dụng Thiên Nguyên đan, hắn cũng chưa chắc không thắng được.

Phải dùng Thiên Nguyên đan, trừ khi là tam cấp Võ Thánh rất mạnh, nếu không hắn cũng dám đấu một trận.

904. Chương 914: Tầng Thứ Ba. (2)

Chương 914: Tầng Thứ Ba. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đương nhiên, tứ cấp Võ Thánh cùng tam cấp Võ Thánh chính là trung cấp Võ Thánh cùng sơ cấp Võ Thánh chỉ phân, coi như Tần Phàm phục dụng Thiên Nguyên đan, cũng không dám đơn giản đi khiêu khích, cơ hội quá mức xa vời, liều mạng cũng khó có thể thắng được.

- Tại đây là tầng thứ ba rồi hả? nguồn

Sau một lát, thông qua ám ảnh chi môn, Tần Phàm đã tới tầng thứ ba.

Làm hắn ngoài ý muốn chính là, tầng thứ ba này so với tầng thứ nhất, tầng thứ hai thì lộ ra sáng ngời rất nhiều, vách tường bốn phía tựa hồ cũng mơ hồ tỏa ra một loại ánh sáng thần bí, làm trong đó giống như ban ngày vậy.

Bất quá tuy bên trong tầng thứ ba này không có lộ ra u ám giống như tầng thứ nhất, tầng thứ hai, nhưng ở trong không khí truyền đến loại khí tức khủng bố kia lại không yếu chút nào, thậm chí còn lộ ra khủng bố hơn rất nhiều, ngay cả trong không khí tựa hồ cũng muốn đập ra yêu thú cường đại, làm cho người ta cảm thấy một loại áp lực thực lớn không hiểu.

Hơn nữa ngay khi Tần Phàm bước ra ám ảnh chi môn, hắn lập tức liền cảm giác được trọng lực tầng thứ ba này cũng có chút dị thường, tựa hồ là có một cỗ lực lượng đem người kéo xuống mặt đất, coi như là Võ Tôn cường giả bình thường đi ở trong đó, chỉ sợ cũng phải lộ ra rất gian nan.

May mắn Tần Phàm trường kỳ tu luyện ở bên trong Trọng Lực Vực dị thường, này đối với hắn mà nói cũng không phải lớn, thậm chí ẩn ẩn là một loại ưu thế, bởi vì đối với Võ Thánh cường giả bình thường mà nói,

trọng lực dị thường ở tầng này, là tự nhiên sinh ra, sẽ không giống như Huyền Trọng vực của hắc, có thể bị người phá giải.

Bởi như vậy, trừ khi là một ít Vô Thánh cường giả đã có được quy tắc tiểu thế giới của mình, nếu không sẽ một mực chịu ảnh hưởng.

- Ồ?

Mà cảm giác một hồi, bỗng nhiên trong nội tâm Tần Phàm khẽ động.

- Bên trong tầng thứ ba này ngược lại là có chút huyền diệu, nếu là tu luyện giả Thổ hệ nguyên khí ở trong này tu luyện, chắc hẳn sẽ có thu hoạch rất lớn.

Tần Phàm cảm giác được Huyền Vũ ma chủng thuộc về Thổ hệ trong cơ thể mình tựa hồ cũng rất ưa thích hoàn cảnh tầng này, thậm chí đối với hắc phản hồi lại một tí Thổ hệ huyền ảo, trong nháy mắt này dĩ nhiên cũng dễ cho hắc cảm giác ở phương diện nguyên khí quy tắc có sở tăng.

- Tầng thứ ba này quá thần kỳ! Lại có chỗ hữu ích đối với nhân loại tu luyện, nếu ta ở chỗ này tu luyện một thời gian ngắn, chưa hẳn không thể làm đến Thủy Hỏa Thổ tam hệ chính thức dung hợp, dung hợp ra Thủy Hỏa Thổ tam hệ hỗn hợp nguyên khí chính thức.

Tần Phàm lộ ra có chút ngạc nhiên.

Mà làm hắc cảm thấy có chút tiếc nuối chính là, ở bên trong tầng thứ ba này hắc cũng không cảm giác được khí tức của viên ma chủng thứ tư.

Nếu như viên ma chủng thứ tư này ở bên trong tầng thứ ba, dựa vào ba khóa ma chủng đã trải qua luyện hóa trong cơ thể Tần Phàm, hẳn là sẽ khiến cộng minh, nhưng hiện tại ma chủng trong cơ thể hắc còn không có phản ứng quá lớn.

Bất quá cũng có thể là bởi vì viên ma chủng thứ tư này bị phong ấn thật sâu, không có khí tức tiết lộ đi ra.

- Vô luận như thế nào, ta vẫn là trước dò xét thoáng một phát tầng thứ ba này rồi nói sau, nếu tìm được viên ma chủng thứ tư cố nhiên là tốt nhất, nếu không thể tìm được, ta sẽ tận lực ở tầng thứ ba này nếm thử dung hợp Thủy Hỏa Thổ tam hệ nguyên khí hỗn hợp.

Lập tức Tần Phàm cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ tiếp tục hướng về ở chỗ sâu trong tầng thứ ba này đi đến.

- Bát cấp yêu thú!

Mà Tần Phàm vừa mới đi không xa, trong nội tâm hắc bỗng nhiên dâng lên một cảm giác tim đập nhanh, hình như là có nhận thấy, đột nhiên hắc ngẩng đầu lên, liền trông thấy một quái vật khổng lồ giống như núi cao nguy nga, xuất hiện ở trong tầm mắt.

Một đầu yêu thú cực lớn trước mắt này, lồng lộng nga nga, tron vẹn cao hơn 10m, dài hơn trăm mét, như là một tòa núi nhỏ, cơ hồ chiếm được một phần ba độ cao toàn bộ tầng tháp, tràn ngập toàn bộ tầm mắt của Tần Phàm.

Đầu của con Bát cấp yêu thú này, so với thân thể cao lớn của nó mà nói, lộ ra tương đối nhỏ, nhưng thượng diện có một cái sừng tê giác cong cong màu vàng đất, mới nhìn qua là biết cái sừng kia là loại cực kỳ cứng rắn.

Toàn thân là một màu đen như kim loại sáng, da nó một tầng một tầng hở ra, xem như có rất nhiều miếng đất cứng rắn đắp lên người nó vậy.

Chính thể xem ra, con yêu thú này tựa như là Khủng Long Bạo Chúa thời kỳ viễn cổ, hung tàn mà cường đại, từ lưng đến đuôi còn mọc ra vô số răng nhọn như đao kiếm, tràn đầy lực lượng cùng cảm giác sắc bén, một khi để cho nó đánh vào người, hậu quả nhất định thiết tưởng không chịu nổi.

Mà một loại khí tức khủng bố, từ trên cao nhìn xuống, như là sóng to gió lớn hướng về Tần Phàm tịch cuốn tới.

- Bát cấp sơ giai yêu thú Địa Vương Chiến Long! Thằng này thân thể lực lớn, am hiểu Thổ hệ công kích, còn biết một chút Kim hệ công kích, Thổ Kim kết hợp, có thể nói là lục địa chi bá.

Nhìn xem một đầu quái vật khổng lồ này, cảm giác được uy áp khủng bố nhàn nhạt kia, trong nội tâm của Tần Phàm có chút trầm xuống.

Tầng thứ ba Cửu Long tháp này quả nhiên là đã xuất hiện Bát cấp yêu thú rồi!

Bất quá vạn hạnh chính là, Bát cấp yêu thú tương đương với Võ Thánh cấp cường giả này, cao ngạo độc lập, đều là hành động một mình, không có như Thất cấp yêu thú ở hai tầng kia, cả đàn cả lũ, chuyên đánh hội đồng.

Nếu không dám Bát cấp yêu thú này như ở hai tầng dưới, tụ tập thành đàn trên trăm đầu, đoán chừng dù là Võ Thánh trung hậu kỳ cường giả đều sẽ vẫn lạc.

Bát cấp yêu thú sao mà lợi hại, nhớ ngày đó thời điểm ở yêu thú bình nguyên, Tần Phàm cùng trên trăm Võ Tôn cường giả tham gia Liệp thú anh hùng đại hội, còn có năm tên nửa bước Võ Thánh cường giả phối hợp, thi triển trận pháp, còn phí hết sức chín trâu hai hổ mới thật không dễ dàng giết chết đầu Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên kia.

Hiện tại Tần Phàm lại phải một người đối mặt một đầu Bát cấp yêu thú này.

Con Địa Vương Chiến Long trước mắt này cùng Xích Viêm Lôi Viên kia đồng dạng là sơ giai, nếu bàn về thực lực tổng hợp, thằng này tuyệt không chênh lệch Xích Viêm Lôi Viên, thậm chí ở phương diện phòng ngự, Địa Vương Chiến Long còn muốn tốt hơn rất nhiều.

Thổ hệ chủ phòng ngự, Kim hệ chủ công kích, cả hai kết hợp ở trên người một đầu Bát cấp yêu thú, sẽ khó đối phó bao nhiêu, có thể đơn giản tưởng tượng được đến.

Hơn nữa đừng nhìn đầu Địa Vương Chiến Long này hình thể khổng lồ, nhưng tương truyền tốc độ của nó cực nhanh, đặc biệt cái đuôi như là bảo kiếm kia, huy động một phát, tàn ảnh trùng trùng điệp điệp, đồng tâm cắt thiết, dù là Võ Thánh cường giả cũng sẽ kiêng kị không thôi.

Càng làm cho trong lòng Tần Phàm có chút ngưng trọng chính là, tầng thứ ba Cửu Long tháp này vốn có chút quỷ dị, đối với Thổ hệ tu luyện giả vô cùng hữu ích, đồng dạng, đối với yêu thú có được Thổ hệ thuộc tính mà nói, cũng là rất có tăng phúc!

905. Chương 915: Địa Vương Chiến Long.

Chương 915: Địa Vương Chiến Long.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thổ hệ nguyên khí nồng đậm cùng huyền ảo trong không khí kia, thập phần thích hợp cho Địa Vương Chiến Long này thi triển thực lực

Ở bên trong dạng hoàn cảnh này, Địa Vương Chiến Long kia nhất định là so với ở địa phương khác còn muốn khó đối phó hơn rất nhiều!

Rỗng...

Vào lúc này Địa Vương Chiến Long kia rõ ràng cũng đã phát hiện ra nhân loại Tần Phàm, trong miệng lập tức phát ra một tiếng gào thét cực lớn, như là ám lôi bắt đầu khởi động.

Hơi thở cuộn cuộn cùng Long uy, như là lũ bất ngờ bộc phát, mạnh mẽ hướng về Tần Phàm trùng kích tới, tựa hồ là muốn một cái đối mặt muốn phá hủy nhân loại này ở trên mặt đất.

Bất quá Tần Phàm hôm nay há là con sâu cái kiến lúc trước!

Nhớ rõ lúc trước thời điểm Tần Phàm đối mặt Bát cấp yêu thú Xích Viêm Lôi Viên kia, xâm nhập vào trong huyết động của nó, căn bản không dám đối địch, bị truy sát một đoạn đường rất dài, chỉ bằng vào một người hấn, căn bản không có bất luận năng lực phản kích gì.

Nhưng hôm nay, hấn đối mặt đầu Địa Vương Chiến Long không kém Xích Viêm Lôi Viên chút nào này, hấn lại ngơ ngẩn lớn vũng vàng đứng đó, ánh mắt vô cùng kiên nghị, căn bản không có ý tứ muốn chạy trốn!

Trong nội tâm Tần Phàm ngược lại là chiến ý bắt đầu khởi động!

Bát cấp yêu thú, hôm nay hấn đã có thể đánh một trận!

- Bát cấp yêu thú Địa Vương Chiến Long, đến đây đi, chém giết người, ta liền có thể lấy được một khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch rồi!

Sau một khắc, áo bào trên người Tần Phàm phảng phất như không gió mà bay, một cỗ khí thế ngập trời của Viên Cổ Ma Tôn trấn áp Chu Thiên, ở trên người hấn hiện lên mà ra, thẳng đến Thương Khung. truyện copy từ

Chiến! Chiến! Chiến!

Hôm nay Tần Phàm chiến ý dạt dào!

Tuy hấn một mực đều cảm giác mình có được thực lực so sánh với Bát cấp yêu thú, nhưng không có chính thức một mình chém giết qua Bát cấp yêu thú, cuối cùng cũng chỉ là cảm thấy mà thôi! Một trận chiến này, mới thật sự là một trận chiến kiểm nghiệm thực lực của hấn!

- Sát!

Lập tức Tần Phàm đầu tiên là hung hăng dùng sức đập mạnh trên mặt đất, quanh thân hấn có một loại cảm giác lực lượng cực hạn, như là một đầu man ngư gào thét bình nguyên, cả người trực tiếp hướng về Địa Vương Chiến Long kia bắn đi.

999 trọng Thủy Hỏa nguyên khí man ngư kinh, ở chỗ quả đấm của hấn ngưng mà không phát, hấn xông lên này, không chỉ có là phá tan áp lực phong khóa của Địa Vương Chiến Long kia, còn gây ra một loại áp lực thực lớn cho đầu Bát cấp yêu thú này.

Rống...

Đầu Địa Vương Chiến Long kia thấy Tần Phàm vậy mà chủ động công tới, lập tức gào thét giận dữ, một cỗ Thổ hệ nguyên khí bàng bạc ở dưới sự khống chế của nó, ở trong hư không hóa thành một tòa núi lớn, trực tiếp hướng về hấn áp xuống.

Trông thấy ngọn núi lớn này đè xuống, Tần Phàm cũng không khỏi được hơi kinh hãi.

Ở Cửu Long tháp tầng thứ ba, Thổ hệ nguyên khí cùng địa hành huyền ảo rất phong phú, quả nhiên cho đầu Chiến Long này có thủ đoạn công kích của nhân loại cường giả rồi.

Một tòa thổ sơn này, lồng lộng nga nga, Thổ hệ nguyên khí vô cùng nồng đậm trực tiếp ngưng tụ thành thực chất, một khi ở trong hư không té ra, há chỉ có từng là ngàn cân!

Cái thổ sơn này xuất hiện, làm cho không khí cũng lập tức trở nên trầm trọng hơn rất nhiều, đục ngầu cơ hồ muốn cứng lại, để cho người có một loại cảm giác thân thể cũng muốn đình trệ bất động.

Thực lực của Địa Vương Chiến Long này, chỉ là một cái đối mặt liền triển lộ ra một mặt khủng bố.

Dù là lúc trước thời điểm Tần Phàm đối mặt Xích Viêm Lôi Viên kia, cũng không có áp lực lớn như vậy.

Bất quá thực lực bây giờ của Tần Phàm, cũng há là ban đầu ở tham gia Liệp thú anh hùng đại hội có thể so sánh, hấn tự nhiên sẽ không sợ hãi, mãnh liệt đề khí, liền dẫn năm đám có 999 trọng Thủy Hỏa man ngư kinh trực tiếp hướng về tòa núi nhỏ kia oanh qua.

Hấn chân đạp Cửu U, khí xông Tinh Hà, quyền ra như là Vạn Ngưu bốn đàng, tịch quyền thiên hạ!

Oanh!

Trọng kinh thôi phát, ở dưới một tiếng nổ bạo liệt, tòa núi nhỏ kia lập tức bị một quyền này của Tần Phàm đánh cho sụp đổ, Thổ hệ nguyên khí nồng đậm trong đó cũng bị oanh đến tán đi, rốt cuộc không cách nào đối với hắn tạo thành trở ngại gì!

Hơn nữa sau một quyền này, hắn còn duệ lực chưa hết, tiếp tục hướng về Địa Vương Chiến Long kia phóng đi, tựa hồ muốn một quyền trực tiếp đánh ngã quái vật khổng lồ kia.

Tần Phàm chi lực, phá Thương Khung, động Càn Khôn!

Rống...

Địa Vương Chiến Long thấy một nhân loại Vô Tôn nho nhỏ, xem ra nhỏ yếu vô cùng kia, vậy mà không có bị tòa núi nhỏ của mình đè ép, còn tiếp tục hướng về mình vọt tới, cái này làm cho nó không khỏi lần nữa phần nộ, liên tục gào thét.

Mà ở thời điểm nó gào thét, lập tức có tường đất lấp kín, vô cùng chắc chắn dựng lên, tổng cộng là mười tám bức tường, như là mười tám đại môn chắn ở trước mặt Tần Phàm.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh...

Tổng cộng mười tám âm thanh nổ vang, thân hình của Tần Phàm như là một quả đạn pháo, trực tiếp ở bên trong mười tám tường đất xông tới mà qua, 999 trọng Thủy Hỏa man ngư kinh bên trong nắm đấm, trùng trùng điệp điệp bộc phát, đem những chướng ngại này từng cái bài trừ.

Những tường đất lấp kín kia, mỗi cái đều như là sắt thép, cứng rắn vô cùng, so với bây giờ Tần Phàm lợi dụng Thổ hệ ma chủng ngưng hóa ra tường đất còn mạnh hơn rất nhiều. Nhưng Thủy Hỏa nguyên khí hỗn hợp, vô cùng cường đại, vô kiên bất tồi, những tường đất này lại gần không được hắn.

Bất quá dù sao những tường đất này khoảng chừng mười tám cái, Thủy Hỏa hỗn hợp nguyên khí của Tần Phàm trước đây đã bài trừ thổ sơn của Địa Vương Chiến Long, sau đó lại phá hết tường đất, cơ bản đã là tiêu hao được không sai biệt lắm.

Rống!

Mà Địa Vương Chiến Long kia trông thấy Tần Phàm tới gần, thì lần nữa phát ra một tiếng rống to, sau đó mở ra cái miệng lớn như chậu máu của nó, khếch trương, nuốt hấp, một ngụm hung hăng tấp tới. Nhìn thấy khí thế này, nếu như bị cắn ở trên thân thể, coi như là Vô Tôn cường giả cũng nhất định phải phần thân toái cốt.

- Không tốt!

Nghe thấy được mùi hôi huyết tinh chi vị kia, sắc mặt của Tần Phàm hơi đổi, dưới chân vội vàng một điểm, thân hình thúc dục, mạnh mẽ lui về phía sau.

Tần Phàm hắn như thế nào cũng thật không ngờ đầu Địa Vương Chiến Long này vậy mà sẽ thông minh như thế, tốc độ phản ứng nhanh như vậy, vốn là cự sơn áp đỉnh, lại dùng mười tám tường đất cách trở, sau đó trực tiếp cắn tới! Công kích của nó nổi lên như nước chảy, dù là nhân loại cường giả bình thường cũng chưa hẳn có thể làm được như nó!

Càng làm cho hắn kinh hãi không thôi chính là, Địa Vương Chiến Long kia thấy cắn không đến Tần Phàm, cơ hồ không có một lát do dự, lập tức giơ cái đuôi như là bảo kiếm sắc bén kia của nó, hung hăng xé rách hư không, hướng về hắn rút đến.

Trên cái đuôi của Địa Vương Chiến Long này, có gai nhọn hoắt sắc bén vô cùng, như là từng dãy đao kiếm, so với răng nanh của nó cũng sẽ không biết lộ ra thua kém bao nhiêu!

906. Chương 916: Huyền Vũ Tinh, Giết Bát Cấp! (1)

Chương 916: Huyền Vũ tinh, giết Bát cấp! (1)

Nguồn: Vipvanda

(⁻“••_s(⁻“••_s† Nhóm dịch Dungnhi †_s••[’]’⁻)_s••[’]’⁻)

Hơn nữa lợi hại hơn chính là, cái đuôi của Địa Vương Chiến Long này rút động tầm đó, còn có một loại Kim hệ nguyên khí cùng quy tắc huyền ảo ẩn chứa trong đó, lực công kích mạnh đến nỗi để cho không khí cũng lộ ra sắc bén !

Mà Tần Phàm vừa mới tránh khỏi một kích, thấy cái đuôi khủng bố của Địa Vương Chiến Long quật tới lần nữa, hắn không dám có chút chần chờ, hung hăng đạp mạnh trên mặt đất lần nữa, hướng về sau nhanh chóng thối lui.

Cũng may hắn trải qua ma chủng cải tạo, tố chất thân thể rất mạnh, tốc độ phản ứng cũng không bình thường, nếu Vô Tôn cường giả, dù là nửa bước Vô Thánh, cũng không sánh bằng tốc độ cực nhanh này.

- Thật là khủng bố đấy!

Tần Phàm đã hoàn toàn thoát khỏi công kích lần này, cảm giác trên mặt nóng rát, trong lòng của hắn cũng không khỏi dâng lên một tia nghiêm nghị, lúc này hắn rõ ràng cảm nhận được trình độ đáng sợ của Bát cấp yêu thú này.

Mà đáng sợ hơn chính là, lúc này đây, công kích của Địa Vương Chiến Long vẫn chưa xong!

Rống...

Thấy một đuôi này không có đánh trúng Tần Phàm, vào lúc này Địa Vương Chiến Long kia lại gầm rú một tiếng, sau đó liền thấy nó hung hăng đạp mạnh mặt đất, cái sừng màu vàng đất trên đầu nó kia đột nhiên phát ra ánh sáng mãnh liệt, hào quang kia mang theo một loại Thổ hệ nguyên khí cùng quy tắc phong phú, từ trên xuống dưới, phô thiên cái địa tịch cuốn tới!

Một khi bị Địa Vương Chiến Long này nắm giữ chủ động, Tần Phàm hoàn toàn là bị đè ra đánh!

- Không thể tiếp tục như vậy nữa!

Tần Phàm cũng thật không ngờ mình chỉ thoáng rơi xuống hạ phong, dĩ nhiên liền bị Địa Vương Chiến Long này dồn đến trình độ như vậy. Thực lực con Bát cấp yêu thú kia, đích thật là ngoài ngoài dự liệu của hắn.

Hắn phải lần nữa lấy được chủ động!

Nhưng đối mặt Liệt Quang ở sừng tê giác trên đầu Địa Vương Chiến Long phát ra kia, Tần Phàm vẫn không dám có chút chủ quan, hắn có thể cảm giác được năng lượng ẩn chứa bên trong đạo quang mang này, so với một tòa núi lớn mà vừa rồi Địa Vương Chiến Long áp xuống kia còn muốn khủng bố hơn rất nhiều!

- Liều mạng!

Bất quá một mực bị Địa Vương Chiến Long này công kích không ngớt không dứt, Tần Phàm cũng không biết hắn còn có thủ đoạn gì nữa, cho nên tuy biết một đạo quang mang kia lợi hại, nhưng hắn vẫn không thể không mạo hiểm đạp mạnh trên mặt đất lần nữa, ý định né qua hào quang kia, hướng về phía trước kích bắn đi.

Tránh khỏi!

Tần Phàm ỷ vào tố chất thân thể viễn siêu tại thường nhân của mình, dùng một loại tư thế thập phần cực hạn, như là đón gió bầy liễu, hoàn toàn tránh khỏi hào quang màu vàng đất kia, đạo quang mang này cùng hắn lướt nhau mà qua.

Nhưng mà, ngay thời điểm Tần Phàm còn chưa kịp buông lỏng một hơi, lập tức sắc mặt không khỏi biến đổi!

Rống...

Địa Vương Chiến Long kia vào lúc này lại gào thét một tiếng, chỉ thấy hào quang năng lượng màu vàng đất kia, sau khi vừa mới cùng Tần Phàm gặp thoáng qua, dĩ nhiên là bỗng nhiên vòng vo một vòng, lại một lần nữa từ phía sau đuổi theo Tần Phàm.

Lúc này đây, mặc dù Tần Phàm bề bộn né tránh, nhưng vẫn là chậm một tia, mà một tia thời cơ như vậy, hẳn liền để cho đạo quang mang màu vàng đất kia dính vào trên bờ vai! Kỳ thật chỉ là nhẹ nhàng vừa chạm vào mà thôi!

Mà cái vừa chạm vào này, Huyền Vũ chi khí phòng hộ trên người Tần Phàm hoàn toàn không phát huy công hiệu. Tựa hồ tia sáng này cũng không phải muốn trực tiếp công kích thân thể của hắn, cho nên Thiên Trận Giáp kia cũng không có phát ra bất luận tác dụng ngăn cản gì.

Nháy mắt sau đó, nơi bả vai dính vào quang mang màu vàng đất kia của Tần Phàm, lại lập tức ngưng tụ thành thực chất, như là một tầng đất, bắt đầu từ bờ vai của hắn, hướng về mặt ngoài thân thể toàn thân của hắn lan tràn mà đi! Không quá một lát, những tầng đất này đã bao trùm ở đại bộ phận vị trí trên thân thể của hắn.

Những tầng đất hoàng sắc này, giống như là một cái lao lung, một mực đem Tần Phàm cố định lấy, làm cho hắn cơ hồ không thể động đậy!

- Đáng chết, đây là cái năng lực gì?

Cảm giác được tay chân của mình bỗng nhiên không thể dùng lực lượng, trong nội tâm Tần Phàm không khỏi cả kinh. Sau đó hắn cảm giác được tầng đất màu vàng kia còn bắt đầu thời gian dần qua trôi lên đầu lâu của hắn, sắp muốn giấu kín ánh mắt của hắn, để cho hắn hoàn toàn nhìn không rõ.

Từ xa nhìn lại, hiện tại Tần Phàm giống như là một cái kén tằm, hoàn toàn bị tầng đất bao khóa ở bên trong.

Thị giác bị giấu kín, thính giác bị giấu kín, hơn nữa thời gian dần qua Tần Phàm còn cảm giác toàn thân tựa hồ như có một loại cảm giác tê liệt đặc thù, tùy thời sẽ cho hắn mất đi tri giác.

Đây là một loại trạng thái thập phần không xong, chuyện gì xảy ra ở bên ngoài tầng bùn đất hắn đều khó có thể biết được, chỉ ẩn ẩn cảm giác được có một loại cảm giác thập phần nguy hiểm truyền đến.

Hiện tại loại trạng thái này của hắn, toàn thân bị trói buộc bao trùm, coi như là Địa Vương Chiến Long kia muốn một ngụm cắn mất đầu lâu của hắn, hắn cũng căn bản là không có bất luận năng lực gì phản kích.

Bất quá cũng ngay lúc, ở dưới loại trạng thái hoàn toàn bị ngăn cách này, Tần Phàm lại bỗng nhiên tiến nhập một loại trạng thái kỳ dị khác.

Ngũ giác của hắn đều sắp đánh mất hoàn toàn, nhưng hắn có thể cảm giác được bao vây lấy mình kia chính là một loại Thổ hệ nguyên khí cùng huyền ảo phong phú, cái này làm cho Huyền Vũ ma chủng trong cơ thể hắn sinh ra một loại cộng minh.

Hoặc là nói năng lực của Huyền Vũ ma chủng bị cảm giác này làm thức tỉnh, nên kích phát ra rồi!

Ông!

Một thanh âm huyền diệu chấn động cơ bắp cùng hài cốt toàn thân ở trong thể nội quanh quẩn đi ra, trong nháy mắt này, bỗng nhiên Tần Phàm cảm thấy rất nhiều quy tắc cùng huyền ảo về Thổ hệ nguyên khí, làm cho lý giải cùng cảm ngộ của hắn đối với Thổ hệ nguyên khí, ở trong nháy mắt này tăng lên mấy lần!

Kỳ kinh bát mạch cảm ứng thiên nhân, tứ chi bách hải quanh quẩn đủ loại huyền ảo, ở thời khắc mấu chốt này, cơ hồ là thời khắc sinh tử, Huyền Vũ ma chủng thăng hoa, làm cho Tần Phàm đối với Thổ hệ nguyên khí sinh ra một loại khống chế chi lực rất mạnh!

Đại địa tức là ta, ta tức là đại địa!

Lúc trước, Tần Phàm bởi vì Thú Thần trợ giúp, hắn đối với toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng có lý giải đặc thù, đối với hành thổ nguyên khí cũng đã có lực nắm giữ không thấp, lúc này hắn trực tiếp đột phá công cùm xiềng xích!

- Phá cho ta!

Cảm giác được cảm giác nắm lấy Thiên Địa kia, trong nội tâm Tần Phàm rống to một tiếng, lập tức hai tay tựa hồ bỗng nhiên khôi phục lực lượng là mạnh mẽ nắm chặt!

- Kết...

Lập tức, thanh âm lao lung vỡ tan lập tức truyền đến, sau đó cái kén hoàng sắc nguyên lai trôi buộc trên người Tần Phàm kia, liền bắt đầu đứt gãy từng khúc, nhanh chóng phá thành mảnh nhỏ, nhao nhao từ trên người của hắn tróc ra.

907. Chương 917: Huyền Vũ Tinh, Giết Bát Cấp! (2)

Chương 917: Huyền Vũ tinh, giết Bát cấp! (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nói thì chậm, nhưng khi đó thì nhanh, trên thực tế Tần Phàm bị bao khóa ở bên trong kén đất này cũng không quá đáng là mấy cái hô hấp thời gian mà thôi, đầu Địa Vương Chiến Long kia thấy Tần Phàm bị hoàn toàn trôi chặt rồi, lúc này mới nhào đầu về phía trước, muốn cắn đầu lâu của Tần Phàm.

Nhưng mà, Tần Phàm đã phá kén mà ra rồi!

Đến phiên đầu Địa Vương Chiến Long này chậm một bước, Tần Phàm vừa mới thoát ly trôi buộc, liền chứng kiến cái miệng lớn tanh hôi kia hướng về trước mặt mình cắn tới, răng nanh sắc bén kia có vẻ đồng tâm cắt thiết, người bình thường chứng kiến cũng sẽ bị dọa vỡ mật.

Bất quá đến lúc này Tần Phàm lại không có chút ý sợ hãi nào, bởi vì không chế chỉ lực của hành thổ nguyên khí đột phá, để cho hắn vào lúc này tin tưởng hơn trước rất nhiều!

Mà thấy Địa Vương Chiến Long kia cắn tới, hắn cũng không tránh né, trực tiếp đem cánh tay Kỳ Lân bao khóa ở bên trong Thổ hệ nguyên khí, một quyền oanh ra về phía trước!

Một quyền này của Tần Phàm trực tiếp oanh ở phía trên răng nanh sắc bén của Địa Vương Chiến Long, bởi vì tạm thời ra tay, một kích này của hắn cũng không có sử dụng vũ kỹ gì, nhưng hắn đã có được Thủy Hỏa nguyên khí hỗn hợp, uy lực rất mạnh, hiện tại dưới một kích này, còn mơ hồ mang theo một tia Thổ hệ nguyên khí hỗn hợp, làm cho uy lực càng là tăng nhiều!

Phanh!

Ở dưới một quyền này của Tần Phàm, cặn bã, hỏa tinh, bùn đất văng ra khắp nơi, cuối cùng dưới tác dụng ở lực lượng Thủy Hỏa, răng nanh của Địa Vương Chiến Long kia dĩ nhiên là bị hắn sinh sinh bẻ gãy!

Mà răng nanh đứt rời kia còn bị lực lượng của Tần Phàm đẩy mạnh, càng là nhét vào trong cổ họng của Địa Vương Chiến Long, lập tức trong miệng Địa Vương Chiến Long kia trở nên một mảnh mơ hồ, máu tươi bao tấp, lộ ra rất là huyết tinh.

Hống hống hống...

Địa Vương Chiến Long kia là tuyệt đối không ngờ, con cá trong lưới này của mình vậy mà sẽ “hết cơn đau khổ, đến ngày thối lại” xúc phạm tới chính mình, vào lúc này nó liên tục gào thét kêu đau, nhưng hết lần này tới lần khác răng nanh đứt rời kia đâm vào miệng nó, khiến nó muốn cắn đứt cánh tay của Tần Phàm nhưng lại cắn không xuống.

Bởi vì khê cắn xuống dưới, chỉ sợ còn chưa xúc phạm tới Tần Phàm, đầu lâu của nó sẽ bị nanh vuốt của mình đâm xuyên qua! nguồn

- Rống ô...

Không có cách nào, Địa Vương Chiến Long kia chỉ phải thống khổ gặm thét, sau đó hình dáng như điên cuồng mà giơ lên cái đuôi thật lớn của mình, từ phía sau lưng cực kỳ nhanh rút qua, hung hăng hướng về Tần Phàm quát tới.

Cái đuôi kia của Địa Vương Chiến Long, thượng diện có gai nhọn hoắt vô cùng sắc bén, như là bảo đao bảo kiếm, Tần Phàm cũng không dám khinh thường, vào lúc này dưới chân nhẹ nhẹ một chút, sau khi rút cánh tay Kỳ Lân ra, thân hình vội vàng thối lui về sau.

Ồ ô...

Vào lúc này Địa Vương Chiến Long tiếp tục thống khổ rống giận, muốn lấy nhanh vượt trong cổ họng của mình ra, nhưng đáng tiếc lại không có thành công.

- Người đã thống khổ như vậy rồi, ta liền tiến đưa người một lần a!

Mà một bên kia, Tần Phàm thì lộ ra vẻ mặt hưng phấn, lúc này đây nhân họa đắc phúc, không chế chi lực của hành thổ nguyên khí đột phá, làm cho thực lực của hắn lại lên một cái bậc thang, tin tưởng tăng nhiều!

Nháy mắt sau đó, dưới chân hắn hung hăng đạp mạnh, cái đạp mạnh này, tựa hồ như là đạp phá Hoàng Tuyền, sau đó một quyền oanh ra về phía trước, một quyền này có ba màu nguyên khí ở chỗ nắm đầm ngưng kết biến ảo, một loại năng lượng khủng bố ở trong đó hiện lên mà ra, muốn kinh động thương mình!

- Thủy Hỏa Thổ, tam hệ hợp nhất, Vạn Ngưu Xông!

Sau đó trong miệng hắn lại quát khẽ một tiếng, quyền ra, thẳng đảo bát hoang!

Rống...

Một đầu man ngưu ba màu ở trong hư không đập ra, bên trong có lấy Thủy Hỏa Thổ tam hệ nguyên khí hỗn hợp, năng lượng khủng bố chấn động, làm cho hào quang bốn phía lộ ra ảm đạm, thậm chí là không khí cũng trở nên trầm trọng hơn rất nhiều!

Tuy năng lượng của Thổ hệ nguyên khí còn không phải rất đủ, nhưng cái này hoàn toàn chính xác là tam hệ nguyên khí biến thành Thủy Hỏa Thổ nguyên khí hỗn hợp, hỗn làm một thể, tương đương với một loại nguyên khí cường đại mới, uy lực của nó cực mạnh, vượt qua xa tam hệ Vạn Ngưu Xông tổ hợp trước đây.

Rống!

Địa Vương Chiến Long ở đối diện vốn đang bị răng nanh trong cổ họng kia giầy vò giầy dựa, nhưng vào lúc này cũng cảm thấy đầu man ngưu ba màu đang đánh tới mình kia cực kỳ khủng bố, lập tức lộ ra thần sắc kinh khủng.

Bên trong cuồng quát, nó vội vàng ngưng kết ra thập trọng tường đất đi ngăn cản.

Nhưng những tường đất này, ở dưới một đầu tam hệ man ngưu 999 trọng kinh, căn bản như là giấy, trong nháy mắt bị phá tan hoàn toàn.

Bàn!

Sau một khắc, đầu man ngưu ba màu cực lớn kia, mang theo 999 trọng man ngưu kinh trực tiếp oanh kích lên trên người Địa Vương Chiến Long, lập tức phát ra chấn động giống như núi lửa, lũ bất ngờ bộc phát, đất rung núi chuyển.

Rống ô...

Lập tức, đầu Bát cấp yêu thú cực lớn kia rốt cục phát ra một tiếng bi rống cuối cùng, hét lên rồi ngã gục!

Bát cấp yêu thú Địa Vương Chiến Long, chết rồi!

- Hô...

Tần Phàm thấy Địa Vương Chiến Long kia đã không có bất luận tiếng động cùng dấu hiệu tánh mạng gì, không khỏi hơi thở dài một hơi, lập tức bước về phía trước, một quyền oanh phá đầu lâu của nó, ở trong đó lấy ra một viên Bát cấp Yêu Tinh Hạch.

- Tốt, rốt cục ta lại có thêm một viên Bát cấp Yêu Tinh Hạch rồi, có thể ném thử tác dụng của Bán Thần Khôi Lỗi kia.

Cầm khóa Yêu Tinh Hạch của Địa Vương Chiến Long, trên mặt Tần Phàm cũng không khỏi lộ ra sắc mặt vui mừng.

Hắn từ trong mật địa lúc trước nhận được Bán Thần Khôi Lỗi, có thể phát ra công kích của Võ Thánh, nhưng cần năng lượng ít nhất là Bát cấp Yêu Tinh Hạch trở lên mới có thể tỉnh lại lần nữa, hắn một mực buồn bực vì không có nguồn năng lượng, hiện tại rốt cục tới tay.

Bất quá hắn cũng biết nơi đây rõ ràng không phải nơi tốt để tỉnh lại Bán Thần Khôi Lỗi kia, bởi vì vừa rồi hắn và Địa Vương Chiến Long chiến một trận, thanh thể thật lớn, chưa hẳn sẽ không đưa tới một ít Võ Thánh cường giả ở phụ cận.

Lập tức hắn ở trên người Địa Vương Chiến Long kia cắt xuống một ít tài liệu trân quý, sau đó nhanh chóng chạy khỏi hiện trường.

- Trước tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, ta cũng muốn hảo hảo tiêu hóa cảm ngộ vừa rồi đoạt được hành thổ nguyên khí thoáng một phát.

Vừa đi, hắn một bên lấy hộp sắt ra, muốn ở trên địa đồ tìm một chỗ

- Tần Phàm, người đây là cái gì!

Nhưng mà, ngay thời điểm Tần Phàm đi đến một góc cua, bỗng nhiên một thanh âm ngạc nhiên truyền đến.

- Tần phàm, người... đây là vật gì!

Tần Phàm nhìn lại hộp sắt màu xám tro, vừa lúc hắn định thu lại vào trữ vật giới chỉ, nhưng mà vào lúc này nghe được ở một bên truyền đến thanh âm như vậy.

- Không tốt, lần này phiền toái.

Nghe được cái thanh âm này, nội tâm của Tần Phàm không khỏi có chút trầm xuống.

Có thể xuất hiện ở tầng thứ ba Cửu Long tháp, ngoại trừ tồn tại có thể nói giống như quái thai Tần Phàm, những người khác nhất định đều là Võ Thánh cấp siêu cấp cường giả.

908. Chương 918: Gặp Phiền Toái. (1)

Chương 918: Gặp Phiền toái. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Những Võ Thánh cường giả này đều đã có thể đem khí tức của mình thu phóng tự nhiên, Tần Phàm chỉ là một Võ Tôn, như nếu như đối phương cố tình che dấu, hắn không có phát hiện có người ở phụ cận cũng là bình thường.

Cho nên Tần Phàm không cần quay đầu lại xem, cũng đã biết rõ người tới nhất định là một Võ Thánh cường giả, hơn nữa thị lực của Võ Thánh cường giả này vô cùng tốt, cũng không biết là giấu ở một bên nhìn bao lâu, sợ là đã chứng kiến họa đồ bên trên cái hộp sắt này.

Tình huống như vậy, đối với hắn mà nói thật phần bất lợi.

Cho dù tâm lý tổ chất của Tần Phàm vô cùng tốt, nhưng trong nội tâm cũng có chút tâm thần bất định, trên mặt bất động thanh sắc, liền đem cái hộp sắt kia cất kỹ, sau đó chậm rãi quay đầu, nhìn lại người đang tới nhàn nhạt cất tiếng:

- Không có gì, bất quá là một tiểu đồ chơi mà thôi.

Người tới quả nhiên là một Võ Thánh cường giả, ước chừng hơn năm mươi tuổi, ở điểm tụ tập trước khi không tiến vào Cửu Long cốc, Tần Phàm mơ hồ biết qua người này là đến từ thủ đô Đại Chấn quốc Thực kinh Nghiêm gia, người này tên là Nghiêm Trác, thực lực đại khái là ở cấp hai Võ Thánh cùng với tam cấp Võ Thánh.

Thực lực như vậy, ở bên trong Võ Thánh tiến vào Cửu Long tháp lần này, cũng không tính là quá mạnh mẽ, nhưng người này có thể nhanh như vậy liền đi tới tầng thứ ba Cửu Long tháp này, không phải có chỗ hơn người thì vận khí của hắn vô cùng tốt.

Bởi vì cho dù là vào lúc này, người ở bên trong tầng thứ ba Cửu Long tháp sẽ không vượt qua hai mươi, thực lực của người này rõ ràng không thể sắp xếp nhập trước hai mươi Võ Thánh lần này được.

Cửu Long tháp tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai đều là cực lớn, hơn nữa lại như một cái mê cung, nếu thực lực không đủ, căn bản không có cách nào tra rõ đường xá, đoán chừng là một hai tháng cũng chưa chắc có thể tìm được cửa vào.

Nếu Tần phàm không phải có được địa đồ trong hộp sắt, chỉ tùy tiện đi loạn mà nói, dù là ba tháng, thậm chí nửa năm cũng chưa chắc có thể tìm được cửa vào tầng thứ ba!

Cho dù hắn có thể ứng phó được những thất cấp yêu thú vô cùng vô tận kia, nhưng muốn tìm được ám ảnh chi môn, tất phải có tinh thần lực cùng cảm ứng lực rất mạnh.

Dù sao Tần Phàm vẫn là Võ Tôn, còn không có trải qua lột xác lúc đột phá Võ Thánh. Cho nên ở hai phương diện này cùng với Võ Thánh cường giả là có được chênh lệch nhất định.

Thực lực của hắn ở trong Võ Tôn có thể xưng Vương, nhưng so sánh với Võ Thánh vẫn chỉ là tầng dưới chót mà thôi.

- Tiểu đồ chơi? Cái tiểu đồ chơi gì? Chăm cho ta xem một chút được hay không.

Ánh mắt của Nghiêm Trác kia vào lúc này có chút co rút lại, thấy Tần phàm nhanh như vậy thu hộp sắt vào, hắn mở miệng nói.

- Nghiêm tiên bối, đây không phải quá tốt a, này dù sao cũng là đồ đặc trong người tại hạ.

Trên mặt Tần Phàm hiện ra vẻ khó xử, kỳ thật hắn cũng không muốn tùy tiện cùng một gã Võ Thánh cường giả tranh chấp, cho nên chỉ là quần nhau nói ra.

- Đã chỉ là một tiểu đồ chơi chẳng liên quan gì, nhìn xem lại có làm sao? Chẳng lẽ là đồ vật gì không thể thấy hay sao?

Nhưng Nghiêm Trác lại không đồng ý tiếp tục nói, hắn nhìn xem Tần Phàm, ánh mắt dường như bắt đầu ẩn ẩn có một loại ý tứ uy bức.

- Ha ha... Mỗi người đều có bí mật của mình, không phải sao? Nghiêm tiên bối hà tất gây khó dễ vân bối, thỉnh đừng khó xử cho kẻ hèn này.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt vừa cười vừa nói. nguồn

- Tần Phàm, đã ngươi gọi ta một tiếng tiên bối, trên thực tế ta cũng đã sống hơn ngươi mấy mươi năm, lịch duyệt kinh nghiệm đều so ngươi nhiều hơn rất nhiều, cái này ngươi cho rằng tiểu đồ chơi, có lẽ là một kiện bảo bối cũng nói không chừng, ngươi để cho ta giúp ngươi xem xét một chút đi, nếu không có khi làm bảo vật không được phát huy tác dụng xứng đáng, đây chính là một cái lỗi.

Sắc mặt Nghiêm Trác kia hồ hững, tiếp tục đối với Tần Phàm uy bức cất lời.

- Không cần làm phiền Nghiêm tiên bối, tại hạ đã xác nhận qua, này chỉ là một cái tiểu đồ chơi không có trọng dụng gì. Hi vọng Nghiêm tiên bối cũng đừng có can thiệp.

Lúc này sắc mặt Tần Phàm cũng đã hơi khó coi, hắn biết rõ Nghiêm Trác này chỉ sợ là thật sự nhìn rõ ràng bản đồ trên cái hộp sắt này, sẽ không dễ dàng từ bỏ ý đồ.

- Tần Phàm, người cũng không cần dấu điểm, cái hộp sắt người vừa cầm, ta nhìn thấy bên trên có hư ảnh kết cấu đồ của cả tòa Cửu Long tháp, còn có một chút điểm đỏ cùng điểm kim sắc, đó là địa đồ của Cửu Long tháp này có phải hay không?

Quả nhiên, thấy Tần Phàm giữ kín như bưng, Nghiêm Trác kia trực tiếp ngả bài nói ra.

- Nghiêm tiên bối nhìn lầm rồi, này kỳ thật chỉ là một cái hộp sắt bình thường mà thôi, chỉ là bên trên bình thường có vẽ một vài thứ vô nghĩa.

Tần Phàm làm giải thích cuối cùng, bất quá trực giác của hắn cảm thấy Nghiêm Trác này cũng không phải là người lương thiện, vào lúc này hắn đã bắt đầu âm thầm đề phòng.

- Tần Phàm, người không cần lừa gạt ta, giải thích là che dấu, nếu như người nói sự thật, này chỉ là một cái hộp sắt bình thường mà nói, vì cái gì không dám lấy ra cho ta xem một chút?

Nghe vậy, sắc mặt Nghiêm Trác kia lộ ra có chút không vui, có chút uy nghiêm nói.

- Cho dù đây không phải một cái hộp sắt bình thường thì tính sao, Nghiêm tiên bối, chẳng lẽ còn muốn vô duyên vô cớ đoạt đồ vật của hậu bối sao?

Sắc mặt của Tần Phàm cũng dần dần trở nên hờ hững, lạnh lùng đáp lại nói.

- Tần Phàm, người không cần ở trước mặt ta giả trang ra một bộ đáng thương, ta biết rõ bản thân người không đơn giản, tuổi còn trẻ đã đạt tới cảnh giới Vô Tôn, luận thiên phú, luận trí, trẻ tuổi không ai có thể so sánh với người.

Trên mặt Nghiêm Trác kia giống như cười lạnh, không nhanh không chậm nói:

- Mà người chỉ bằng vào thất cấp Vô Tôn chi cảnh có thể nhanh như vậy vọt tới tầng thứ ba Cửu Long tháp này, người nói người không có địa đồ Cửu Long tháp này, ai cũng sẽ không tin tưởng.

Lúc này đây, Tần Phàm không có trả lời, bởi vì hắn biết rõ đến lúc này, hắn nói gì cũng là phí công.

- Tần Phàm, kỳ thật tuy người thiên phú cực cao, nhưng dù sao hiện tại tuổi còn nhỏ, thực lực cũng chỉ là thất cấp Vô Tôn chi cảnh, bằng vào thực lực một mình người, coi như là có địa đồ, nhưng ở tầng thứ ba Cửu Long tháp này cũng nhất định là nửa bước khó đi.

Nghiêm Trác kia thấy Tần Phàm không nói gì, ngược lại là ngữ khí lại hòa hoãn một ít, lập tức nhìn Tần Phàm nói ra:

- Người còn không bằng cùng ta hợp tác.

- Hợp tác?

Vào lúc này Tần Phàm nhướng mày, nhẹ nhàng nói.

- Đúng vậy, Tần Phàm không sợ nói cho người biết, ở bên trong tầng thứ ba Cửu Long tháp này có không ít bất cấp yêu thú, những bất cấp yêu thú này tương đương với Vô Thánh cường giả chúng ta, cũng không giống như thất cấp yêu thú ở hai tầng phía dưới kia, dễ dàng đối phó như vậy, bằng thực lực của người, một khi gặp gỡ, hậu quả người hắn là sẽ biết.

909. Chương 919: Gặp Phiền Toái. (2)

Chương 919: Gặp Phiền toái. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nghiêm Trác kia thấy Tần Phàm không đáp lại, biết mình đã đoán đúng, lập tức có chút tự ngạo nói:

- Nhưng nếu như người cùng ta chung một chỗ hợp tác, giao địa đồ Cửu Long tháp cho ta, cũng dạy cho ta phương pháp sử dụng, ta có thể bảo chứng an toàn của người, đến lúc đó có thu hoạch, tự nhiên không thiếu chỗ tốt của người.

- Xem ra Nghiêm Trác này còn không biết ta đã có thực lực giết chết bát cấp yêu thú. Bất quá hắn cũng hoàn toàn chính xác đủ giao hoạt, hắn như vậy, ta vừa hồi đáp chẳng khác nào là thừa nhận, nhưng đến thời điểm này, không thừa nhận cũng vô dụng, hắn nhất định sẽ tiếp tục bức hỏi.

Chỉ là trong nội tâm Tần Phàm kỳ thật có chút khinh thường, Nghiêm Trác này nói được dễ nghe như vậy, kỳ thật cũng không quá đáng là muốn đạt được hộp sắt của hắn mà thôi, hộp đã đến tay, khả năng phản diện rất lớn.

Về phần sự tình chia xẻ hộp sắt kia, hắn căn bản không có khả năng đáp ứng, một phương diện hắn đối với Nghiêm Trác này căn bản không tín nhiệm, một phương diện khác hộp sắt này là trợ lực trọng yếu để hắn tìm kiếm ma chủng, ma chủng tồn tại tự nhiên là càng ít người biết rõ càng tốt.

- Thật có lỗi, Nghiêm Trác, ta không thể đáp ứng người.

Lập tức Tần Phàm trực tiếp từ chối nói ra, lúc này hắn cũng không còn sử dụng tôn xưng gì nữa.

- Tần Phàm, người phải nhận thức tình thế rõ ràng!

Nghe được Tần Phàm từ chối, vào lúc này trên mặt Nghiêm Trác cũng xuất hiện âm lãnh chi sắc, nếu như không phải lo lắng Tần Phàm đột nhiên hủy hoại cái hộp sắt kia, hoặc là cái hộp sắt kia có phương pháp sử dụng đặc thù gì, hắn đã sớm động thủ.

- Cái tình thế gì? Bởi vì người là Võ Thánh, mà ta là một gã Võ Tôn sao?

Lúc này Tần Phàm không sợ chút nào nâng mắt lên nhìn, cùng Nghiêm Trác này trên không trung bốn mắt đối mắt.

- Hừ, Tần Phàm, ta biết rõ người cũng là người thông minh, chẳng lẽ người thực cho rằng lúc trước người ở dưới bốn thành thực lực của Vân Phi Dương sống qua, liền cho rằng người thật có thể cùng Võ Thánh cường giả cấp hai so sánh sao?

Nghiêm Trác kia vào lúc này hừ lạnh một tiếng, tựa hồ bắt đầu lộ nguyên hình.

- Cho dù không thể so sánh, cũng không có nghĩa là ta phải hướng Nghiêm Trác người cúi đầu xưng thần, muốn ta lấy đồ đặc của mình hai tay dâng lên.

Hai con người của Tần Phàm cũng bắt đầu trở nên lạnh như băng, đến lúc này, đã không có bất kỳ chỗ trống quần nhau.

- Tần Phàm, người tuổi còn trẻ đã đến được cảnh giới bây giờ hoàn toàn không dễ, cần gì phải chôn vùi tiền đồ võ đạo ngày sau của mình?

Nghiêm Trác kia cuối cùng cười lạnh nói, khí thế ngập trời thuộc về Võ Thánh giống như kinh đào hải lãng hướng về Tần Phàm áp đi qua, tựa hồ muốn trực tiếp bức Tần Phàm đi vào khuôn khổ.

- Nghiêm Trác, người cũng là bao năm thật vất vả mới thành Võ Thánh, sao cũng không biết hảo hảo quý trọng như vậy?

Tần Phàm cũng cười lạnh đáp lại nói, lúc này hư ảnh tam đại Ma Tôn trên người hắn cũng bắt đầu hiển hiện trên thân thể, trợ giúp hắn đối kháng lấy khí thế Võ Thánh cấp của Nghiêm Trác.

Giờ phút này chính hắn, thật giống như tựa là một chiếc lâu thuyền sắt thép bên trong kinh đào hải lãng, quay mắt về phía biển lãng ngập trời, lại như cũ kiên trì phương hướng của mình.

- Tốt, cuồng vọng vô tri, bản Võ Thánh cao cao tại thượng lại cùng người nói nhiều như vậy, vậy mà người không lĩnh tình! Hiện tại người đã tự tìm đường chết, cũng đừng trách bản Võ Thánh! Hiện tại ta cho người nhìn xem chênh lệch chính thức của Võ Thánh cường giả cùng Võ Tôn a!

Nghiêm Trác kia vào lúc này không khỏi giận dữ, trực tiếp nén giận, một cái bàn tay nguyên khí, phô thiên cái địa hướng về Tần Phàm áp đi.

- Cao cao tại thượng? Thật sự là buồn cười! Ta cũng rất muốn nhìn người cái gọi là Võ Thánh cường giả, có thể có bao nhiêu cân lượng một chút! Đến tột cùng sẽ cao cao bao nhiêu!

Vào lúc này hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, tinh thần ý chí cùng trạng thái thân thể đều đạt đến đỉnh phong, lập tức khí thể toàn thân thôi phát, giống như mặt trời, giống như cầu vồng, sau đó một quyền đột nhiên oanh ra về phía trước.

Xoẹt xoẹt!

Nương theo một cái thủ chưởng nguyên khí này của Nghiêm Trác đánh ra, nguyên khí ngập trời, như là nước sông cuộn cuộn lao nhanh, sau đó Bách Xuyên quy lưu, hạo hạo dâng dâng đang giữa không trung, tạo thành một cái chưởng ấn phương viên tròn vẹn hơn 10m, phô thiên cái địa hướng về Tần phàm áp đi.

Cái thủ chưởng nguyên khí này, cơ hồ che đầy toàn bộ tầm mắt của Tần phàm.

Vừa chúi xuống, làm cho toàn bộ tầng tháp tựa hồ cũng trở nên âm ám hơn rất nhiều. Mà cái chưởng ấn kia còn không rơi xuống, tro bụi trên mặt đất càng không ngừng bắt đầu bay múa, làm ặt đất cũng như là bị giảm thấp xuống vài phần.

Từ trong thủ chưởng nguyên khí này, nhìn ra được cũng là thủy hỏa nguyên khí hỗn hợp, đã có nóng rực cũng có lạnh như băng, không khí cùng ôn độ bốn phía ở thời điểm chưởng ấn kia xuất hiện, liền bắt đầu rất nhanh biến hóa lấy.

Hỏa hồng cùng thủy lam hai chủng nhan sắc, ở trung tâm chưởng ấn đằng kia, tạo thành một vòng nước xoáy, trung tâm nước xoáy này ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố ba động.

Cái này là lực lượng thuộc về Võ Thánh cấp!

Có khí tức vô cùng cường đại, còn mang theo một lực lượng uy áp của thượng vị giả đối với hạ vị giả.

Một khi tế ra, cái khí thể kia có thể làm cho Võ Tôn cường giả bình thường cũng bị áp chế hoàn toàn, thậm

Nghe được lời nói châm chọc này của Tần Phàm, trên mặt Nghiêm Trác trở nên nóng rất, hắn như thể nào cũng không nghĩ ra vị trí hai người liền thay đổi nhanh như vậy, hắn đối với lời nói vũ nhục của Tần Phàm, hiện tại là tự mình thừa nhận!

Nhưng hắn là một Võ Thánh cường giả, hắn cảm giác tôn nghiêm của mình không thể bị chà đạp như thế!

- Bản Võ Thánh cũng không tin người một Võ Tôn nho nhỏ, thực có thể làm được Tam Nguyên hợp nhất, cái này nhất định chỉ là Chương Nhân pháp của người mà thôi, muốn lừa gạt ta, nói dễ vậy sao! Xem một đao phá vạn pháp của ta!

Sau đó, sắc mặt Nghiêm Trác âm trầm tái nhợt, Hoàn Đao hắc sắc trong tay giơ lên lần nữa, vũ kỹ đang chuẩn bị tiếp tục kéo dài xuống dưới.

Lúc này đây, hắn thậm chí là vận dụng đến nguyên khí nội tức của mình, nguyên khí nội tức kia ở bên ngoài thân thể hắn bốc lên từng đợt thủy hỏa tương giao, để cho hắn tăng thêm vài phần uy thế, mà những Chu Thiên nguyên khí cuộn cuộn kia, sau khi có nguyên khí nội tức của hắn gia nhập, cũng lộ ra tăng cường thêm không ít.

Nguyên khí cuộn cuộn kia dần dần hội tụ ở phía trên hoành đao hắc sắc, thượng diện có tiếng gầm cùng hư ảnh của Hổ Long hiển hiện, đủ loại uy thế thậm chí làm cho hư không cũng muốn chấn động vỡ tan.

912. Chương 922: Chém Giết Võ Thánh. (2)

Chương 922: Chém giết Võ Thánh. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Lập tức không gian chung quanh cũng trở nên sáng tối biến ảo, làm như bão tố sắp xảy ra, làm như bạo triều sắp hiện lên, làm như núi lửa vạn năm sẽ phải bộc phát!

- Xú tiểu tử, chết đi cho bản Võ Thánh!

Một lát sau, một đao kia của Nghiêm Trác rốt cục cũng chuẩn bị hoàn tất, sau đó trong miệng hắn quát khẽ một tiếng, Hoàn Đao hắc sắc trong tay dùng một loại tư thái Tru Tiên Thí Thần, một đao bổ ra về phía trước!

Ầm ầm!

Ở dưới một đao kia, như là ám lôi bắt đầu khởi động, Chu Thiên nguyên khí như là tảo ngộ biến cố trọng đại, bắt đầu phát ra một loại chấn động kinh thiên động địa, sau đó như là Ngân Hà trên bầu trời trút xuống mà ra!

Hỏa triều bộc phát, Hồng thủy ngập trời, Thủy Hỏa nguyên khí giúp nhau truy đuổi cùng dung hợp, quần giao, cuối cùng hóa thành một hư ảnh hung thú đầu rồng, mình sư tử, hổ trảo, hướng về Tần Phàm ở phía trước mãnh liệt đi qua.

Một đầu hư ảnh do bốn hung thú hợp nhất này, chính là Thủy Hỏa nguyên khí dung hợp mà thành, trong đó ẩn chứa năng lượng nước lửa dung hợp khủng bố, một khi đập ra, đập trên Hỏa Vân, khu động thủy triều, cái khí tức uy mãnh hung hãn kia phô thiên cái địa, căn bản tránh cũng không thể tránh!

Một đao kia của Nghiêm Trác, không thể bảo là thanh thế mười phần! Võ Thánh chỉ uy, vào lúc này hiện ra không bỏ sót!

Sắc mặt của Tần Phàm cũng trở nên ngưng trọng, hắn biết rõ vận dụng nguyên khí nội tức rất có thể sẽ tạo thành không ít di chứng ảnh hưởng, hắn đoán chừng Nghiêm Trác này tuy trên miệng không thừa nhận thực lực của mình, nhưng kì thực đã bắt đầu dốc sức liều mạng.

Bất quá hần cũng không sợ, hiện tại hần Tam Nguyên hợp nhất, trình độ thực lực tăng cường so với gần kề chỉ là nước lửa hỗn hợp, lại phục dụng Thiên Nguyên Đan, phát huy ra thực lực còn mạnh hơn!

Hơn nữa vừa rồi cùng Nghiêm Trác giao chiến, hần một lần nữa sử dụng Vương Trù Dao, cũng cảm giác được một ít cảm ngộ đao đạo mới, hần tự tin Bá Dao chi Địa Dao bây giờ của mình cũng có thể phát huy ra uy lực viên siêu dĩ vãng, thậm chí chưa chắc sẽ thấp hơn so với thời điểm hần sử dụng tam hệ Vạn Ngưu Xông.

Vào lúc này Bá Dao của hần cũng chuẩn bị hoàn tất, cơ hồ đồng thời với thời điểm đối phương ra tay, Vương Trù Dao trong tay hần cũng chém ra về phía trước!

Phía trên lưỡi đao, tam hệ nguyên khí không ngừng dung hợp lấy, đồng dạng có trận trận tiếng sấm ở trong đó bắt đầu khởi động, hơn nữa có một loại năng lượng đè nén không ngừng tích tụ lấy, làm cho Vương Trù Dao chém ra kia, trên thân đao ánh sáng bắn ra bốn phía, như là mặt trời đột phá tầng mây mà ra, làm cho cả thiên địa đều tái hiện Quang Minh!

Một chiêu Bá Dao chi Địa Dao này của Tần Phàm, chính là từ trong Dao Vương mộ địa ngộ được Bá Vương đao, tăng thêm ở trong Vương Trù Dao cảm giác Trù Dao tam thức, thức thứ hai Địa Dao dung hợp mà thành, lại trải qua quanh năm cảm ngộ Dao Vương Lệnh, nhiều lần lịch lãm rèn luyện thực chiến cải tiến.

Đến hiện nay, sau khi trải qua rất nhiều chuyện, ở dưới lưỡi đao có đao hệ huyền ảo phong phú kia, lại để cho hần lập tức có chỗ đột phá.

Tam hệ nguyên khí dung hợp, Tam Nguyên hợp nhất, ba loại hào quang ở phía trên lưỡi đao thoáng hiện lấy.

- Bá Dao chi Địa Dao!

Mà theo một đao kia của Tần Phàm bổ ra, một đao đao khí thật lớn như là Ngân Hà lướt qua tinh không, tràn ngập cả không gian!

Một đao kia là Tần Phàm nương theo đột phá, sau đó dùng một cảm giác tự nhiên mà thi triển đi ra.

Thời điểm lưỡi đao chém ra, trong hư không trận trận hoặc nóng rực hoặc lạnh như băng, hoặc nguyên khí hùng hậu hình thành vòng xoáy, ở trong không khí gào thét lên, điên cuồng hút vào Thiên Địa nguyên khí có khả năng thu nạp đến, nguyên khí phạm vi hơn bảy trăm mét áp súc cực hạn, dung hợp cực hạn, dung hợp ra một loại nguyên khí dị năng mà hiện tại Tần Phàm có thể làm đến mức tận cùng, do ba loại nguyên khí Thủy Hỏa Thổ dung hợp mà thành.

Bá Dao, Bá Tuyệt Thiên Hạ, chém giết hết thảy!

Địa Dao, đại địa thành lô, dung luyện vạn vật!

Cả hai tương hợp cùng một chỗ, trước kia Tần Phàm chỉ là miễn cưỡng phát huy ra một phần ba uy lực, thậm chí không phải quá thuần thực, hiện tại mượn lúc này đây đột phá, ở dưới ba loại nguyên khí Thủy Hỏa Thổ, Tam Nguyên hợp nhất, hần đã có thể nắm giữ đến một nửa uy lực của Bá Dao chi Địa Dao, miễn cưỡng được xưng tụng là tiểu thành! Khiếm khuyết duy nhất chỉ là lĩnh ngộ ở trù nghệ mà thôi.

Gió lạnh phần phật, Hỏa Vân tuôn ra, đất bụi lẫn mình, Tam Nguyên hợp nhất! Tất cả nguyên khí bị Tần Phàm thu nạp tới, ở trong nháy mắt hóa thành một đao khí chất chứa năng lượng khủng bố, như thác nước cuộn cuộn hướng về hư ảnh bốn thú hợp nhất kia của Nghiêm Trác, đuổi giết mà đi.

Oanh!

Ở bên trong một tiếng nổ cực lớn, cả hai rốt cục đụng cùng một chỗ, dưới năng lượng giúp nhau thôn phệ, trong hư không liền xuất hiện một lỗ đen cực lớn, không gian loạn lưu hỗn loạn xuất hiện ở trong đó, nếu như có người tới gần, nhất định sẽ trực tiếp bị xoắn giết thành mảnh vụn.

Nhưng mà ở trong đó rất dễ dàng liền có thể nhìn ra, một đao kia của Tần Phàm chiếm thượng phong! Lưỡi đao soàn soạt, muốn giết Sư diệt Miêu, muốn chém Hồ đồ Long!

- Không có khả năng! Một gã Thất cấp Võ Tôn nho nhỏ, làm sao có thể có được thực lực mạnh như vậy!

Cảm giác được tình thế tựa hồ càng ngày càng bất lợi đối với mình, Nghiêm Trác kia điên cuồng thúc dục lấy nguyên khí nội tức bản thân, muốn văn hồi hoàn cảnh xấu.

Nhưng mà hắn cố gắng lại không có phát ra bao nhiêu hiệu quả, Tần Phàm phát ra một ánh đao kia, vào lúc đó lại lộ ra càng lúc càng lóng lánh, nháy mắt sau đó, hào quang đột nhiên sáng chói, chiếu rọi suốt cả tầng ba Cửu Long tháp!

PHỐC!

Hư ảnh bốn thú mà Nghiêm Trác khống chế, rất nhanh liền bị Ngân Hà ánh sáng này thiết cắt mà qua, chém thành mảnh vỡ nguyên khí, hướng về bốn phía âm âm tán đi. Mà đao khí của Bá Đao chi Địa Đao lại không tuyệt, trực tiếp từ trên bầu trời đánh xuống, tiếp tục oanh kích ở trên thân thể của Nghiêm Trác!

- Ah...

Nghiêm Trác nhắc lên lực lượng phòng ngự cuối cùng của mình, muốn đi ngăn cản thoáng một phát, nhưng vẫn là không thể hoàn toàn ngăn cản một đao kia!

Đội một đao kia rơi xuống trên người hắn, lập tức liền làm cho toàn thân hắn là Vô Thánh cấp hai thành huyết nhục mơ hồ, ngay cả khí tức cũng hoàn toàn uể oải xuống.

- Vô Thánh đại nhân, hiện tại nói cho ta biết, ngươi là thư tôn hàng quý như thế nào! Ngươi cùng ta chênh lệch ở nơi nào!

Sau một khắc, Tần Phàm thấy một đao đặc thế, trực tiếp đi tới bên người Nghiêm Trác, một cước trùng trùng điệp điệp đạp lên ngực hắn, mũi đao điểm ở trên trán, lạnh lùng nói.

- Tần Phàm, ta sai, ta thừa nhận ta không phải đối thủ của ngươi, ngươi không nên giết ta, là ta không tốt, ta không nên tham bảo vật của ngươi, ngươi buông tha ta a.

Lúc này Nghiêm Trác đã lộ ra hoảng sợ vô cùng, tinh thần cũng đã hoàn toàn sụp đổ, vội vàng lớn tiếng cầu xin tha thứ.

- Quá trễ, đây là ngươi tự tìm.

Trong miệng Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói, sau đó Vương Trù Đao trong tay lần nữa thôi phát kinh khí, một ánh đao chui vào đầu lâu Nghiêm Trác, chấm dứt tính mệnh của một gã Vô Thánh.

913. Chương 923: Kim Dương Vô Thánh Xuất Thủ. (1)

Chương 923: Kim Dương Vô Thánh Xuất Thủ. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••”)

Cấp hai Vô Thánh, chém giết!

Một trận chiến này, để cho Tần Phàm rút cục khẳng định thực lực của mình.

Cái hào rộng của Vô Tôn cùng Vô Thánh tầm đó, hắn đã vượt qua!

Sau đó, bỗng nhiên Tần Phàm như có nhận thấy, ánh mắt quăng đến ở chỗ sâu trong tầng ba Cửu Long tháp, nơi đó là phương hướng có điểm đỏ cùng điểm màu vàng, cũng là địa phương có bảo vật trọng yếu nhất, hiện tại tựa hồ đang có một cổ khí tức đặc thù bắt đầu khởi động lấy.

Cổ hơi thở kia cũng dần hiển lộ, động tĩnh lớn hơn, tựa hồ nếu so với vừa rồi Tần Phàm cùng Nghiêm Trác đánh nhau tạo thành động tĩnh còn lớn hơn, thậm chí toàn bộ tầng ba Cửu Long tháp đều có thể mơ hồ cảm giác được.

- Nay tựa hồ là có người tìm được chỗ kia trước a.

Cảm giác được cổ khí tức đặc thù kia bắt đầu khởi động, Tần Phàm cảm thấy hẳn là có người trước đã tới được địa phương đánh dấu điểm màu vàng cùng điểm màu đỏ trên hộp sắt.

Hắn là một Võ Thánh thực lực rất mạnh đang chiến đấu cùng quái vật thủ bảo kia.

Hắn còn mơ hồ cảm thấy, không chỉ là đã xảy ra chiến đấu đơn giản như vậy, bởi vì vừa rồi cổ khí tức kia chấn động, như là thiên địa nguyên khí của cả tầng thứ ba Cửu Long tháp đều có chút ảnh hưởng.

Bất quá chấn động này tựa hồ không có tiếp tục bao lâu, rất nhanh lại bình tĩnh xuống dưới.

- Ta phải nhanh một chút đi qua xem là chuyện gì xảy ra.

Tần Phàm thấy lúc này đây rốt cục có người trước hắn tìm được chỗ có bảo vật, trong lòng của hắn cũng hơi có chút lo lắng.

Vì vậy hắn liền lập tức khom người, nhanh chóng gỡ xuống trử vật giới chỉ của Nghiêm Trác, lại đem thi thể kia đốt cháy, xử lý thoảng một phát, sau đó trực tiếp hướng về ở chỗ sâu trong tầng thứ ba kia, địa phương có đánh dấu cực tốc chạy bằng băng mà đi.

Một gã Võ Thánh cường giả ở trên Vũ Thiên đại lục lộ ra vô cùng tôn quý, cơ hồ có thể được xưng tụng là hô phong hoán vũ, cứ như vậy hoàn toàn biến mất ở trên thế giới này. Hơn nữa còn bị chết ở trên tay một gã Võ Tôn, nói ra đoán chừng cũng không có người tin tưởng.

Nhưng bản nhân Tần Phàm lại không cảm thấy bất ngờ, trên người hắn có đủ loại ưu thế đặc thù, đầy đủ để cho hắn vượt qua cái hào rộng ở giữa Võ Tôn cùng Võ Thánh.

Bất quá hắn không thừa nhận cũng không được, tuy đồng dạng là cấp hai, nhưng mà so với hắn ở tầng thứ hai đụng với Cốt Thánh cấp hai chỉ mạnh hơn chứ không yếu.

Nếu như không phải bởi vì vừa rồi thời điểm Tần Phàm đối kháng bát cấp yêu thú, Huyền Vũ ma chủng có năng lực Thổ hệ thức tỉnh, để hắn có thể miễn cưỡng nắm giữ tam hệ hỗn hợp nguyên khí, hắn muốn giết chết Nghiêm Trác cũng không có dễ dàng như vậy, thậm chí phải dùng Thiên Nguyên đan mới được.

Cường giả cùng cấp bậc, nhân loại cơ hồ so với các chủng loại cùng giai khác mạnh hơn một ít.

Trên người Tần Phàm có hộp sắt, có địa đồ kia chỉ thị, cho nên tuy địa hình tầng thứ ba này rắc rối phức tạp, nhưng hắn cơ hồ là không đi nhầm đường.

Bất quá ở dưới tốc độ cao nhất đuổi đi, xuyên qua hơn mười đầu thông đạo giống như mê cung, hắn cuối cùng cũng bỏ ra trọn vẹn hơn hai giờ, mới tiếp cận được địa phương có điểm đỏ kia.

Có thể thấy được diện tích Cửu Long tháp này to lớn! nguồn

Cũng không hiểu sao nơi này là hình tháp, nhưng hắn cảm giác tầng thứ ba này so với tầng một tầng hai thì lớn hơn rất nhiều, mà trình độ rộng lớn ở hai tầng dưới thì không cần nói cũng biết!

Cho nên ở dưới tình huống không có địa đồ, gần kề bằng linh giác tìm đường, những người khác phải ở tầng một tầng hai tổn hao một tháng, nửa tháng thời gian là tuyệt không kỳ quái.

- Đại sảnh phía trước kia chính là chỗ có điểm đỏ.

Tần Phàm nhìn xem hư ảnh địa đồ trên hộp sắt trong tay, một bên thả chậm tốc độ, một bên trong lòng hơi trầm ngâm lấy.

Lúc này, hắn cảm giác được trong đại sảnh phía trước kia truyền đến khí tức cực kỳ khủng bố! Thậm chí so với tầng thứ nhất, tầng thứ hai đều muốn lộ ra gấp mười lần, gấp mấy chục lần! Đạt tới một loại trình độ làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động!

Mà làm cho Tần Phàm càng thêm tâm thần bất định chính là, lúc này ở trên hư ảnh địa đồ biểu hiện tầng thứ ba kia, bốn phía điểm đỏ chính kia, vào lúc này còn hiện ra rất nhiều điểm nhỏ màu đỏ tương đối nhạt, đem điểm đỏ nguyên lai kia túm tụm ở trung tâm, như là bảo vệ xung quanh lấy quân vương vậy.

Đi tới biên giới đại sảnh kia, Tần Phàm cẩn thận từng li từng tí hít sâu một hơi, lén lút hướng về trong đại sảnh kia xa xa nhìn lại.

- Bây...

Vừa mới xem xét, lập tức Tần Phàm ngừng hô hấp lại rồi, trong đôi mắt tràn đầy kinh hãi cùng rung động.

Hắn chứng kiến ở trước mắt của mình, một đoàn bạch cốt chói mắt, chỉnh tề đứng đấy, tràn ngập ở trong tầm mắt của hắn! Những khô lâu nhân mà ở tầng thứ nhất, tầng thứ hai cũng chỉ gặp được một cái kia, ở chỗ này lại có mấy trăm!

Thực lực những khô lâu nhân này cũng có chỗ bất đồng, có chút thực lực chỉ là nửa bước Cốt Thánh như ở tầng thứ nhất kia, có chút thực lực là Cốt Thánh, cấp một có chút là Cốt Thánh hai cấp.

Mà ở trung tâm những khô lâu nhân kia vây quanh, có một khô lâu nhân mặc trọng giáp màu bạc, khung xương cao lớn, uy phong lẫm lẫm, ở trán có một khối tinh hạch màu đỏ thập phần sáng ngời, hắn có được thực lực tam cấp Cốt Thánh!

Hơn nữa Tần Phàm nhìn ra được những khô lâu nhân này là ngay ngắn có trật tự xếp thành hàng đứng đấy, như là một chi quân đội, những khô lâu nhân nửa bước Cốt Thánh kia là binh sĩ thấp nhất, Cốt Thánh cấp một xem như một gã tiểu đội trưởng, Cốt Thánh hai cấp là đại đội trưởng.

Còn tên tam cấp Cốt Thánh kia chính là một tướng quân, thống lĩnh lấy toàn bộ quân đội!

- Nhiều khô lâu nhân cường đại như vậy, ta phải đối phó như thế nào?

Sau khi rung động, trên mặt Tần Phàm lộ ra vẻ bất đắc dĩ, thời điểm ở tầng hai hắn còn có thể hết sức đi liều mạng, hiện tại loại tình huống này, hắn căn bản ngay cả cơ hội liều cũng không có!

Chỉ một gã tam cấp Cốt Thánh kia cũng đã thập phần khó giải quyết, huống chi còn có mấy trăm tên khô lâu nhân thực lực cùng hắn đồng dạng không kém!

Cốt Thánh cấp hai so với Địa Vương Chiến Long mà vừa rồi Tần Phàm đối phó kia không sai biệt lắm, ở đây chỉ là Cốt Thánh cấp hai đã có hơn mười hai tên, dùng thực lực của hắn bây giờ, như thế nào cũng không có thể đối phó ba đầu Địa Vương Chiến Long trở lên!

Không cần tam cấp Cốt Thánh kia ra tay, chỉ là từng khô lâu nhân bổ tới một liềm đao, sợ là hắn sẽ bị chém thành thịt vụn!

- Đó là...

Nhưng vào lúc này, đột nhiên Tần Phàm ở trong đám khô lâu nhân kia nhìn thấy một ít y phục rách rưới, còn có một chút xương cốt thịt nát phân tán, hắn đoán chừng vừa rồi là Võ Thánh cường giả kia tìm được nơi này lưu lại a.

- Từ quần áo và trang sức lưu lại mà xem, tựa hồ là một gã tam cấp Võ Thánh của Đại Cấn quốc, không thể tưởng được ngay cả hắn cũng bị chết ở tại đây.

914. Chương 924: Kim Dương Võ Thánh Xuất Thủ. (2)

Chương 924: Kim Dương Võ Thánh Xuất Thủ. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Quan sát một hồi, trong nội tâm Tần Phàm lần nữa trầm ngâm xuống, hắn đối với mấy cái quần áo này có chút ấn tượng.

- Vừa rồi khiến cho toàn bộ tầng thứ ba Cửu Long tháp chấn động kia, đoán chừng chính là người này ở sau khi chết đi, nguyên khí nội tức bị hút ra gây nên.

Hắn biết rõ những khô lâu nhân này có thể hút nguyên khí nội tức của nhân loại cường giả, đây là hành vi nghịch thiên, cho nên đưa tới nguyên khí ở giữa thiên địa chấn động đặc thù!

- Đánh không lại.

Tần Phàm nhìn bảo rương ở phía xa kia, trong nội tâm chỉ hơi quấy người một cái, liền lắc đầu buông tha cho.

Hắn vẫn là không dám liều, coi như là phục dụng Thiên Nguyên đan, cũng liều không nổi.

Thực lực bây giờ của hắn miễn cưỡng có thể so sánh với tam cấp Võ Thánh cường giả bình thường, nhưng xa xa không tới ưu thế áp đảo. Ở đây vừa mới chết một gã tam cấp Võ Thánh cường giả, hắn cũng phải có tự mình hiểu lấy.

- Ta còn là trước thử xem có thể kích hoạt bán Thần khôi lỗi kia hay không a, nếu như bán Thần khôi lỗi thật này có thể dùng, có lẽ còn có hi vọng.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm liền gạt suy nghĩ này sang một bên. Tuy chờ một lát rồi trở về rất có thể sẽ bị người nhanh chân đến trước, nhưng hắn cũng không có cách nào, bởi vì hiện tại hắn thật sự là bất lực.

- Nhân loại! Lại có nhân loại xâm lấn!

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới ý định ly khai, chợt nghe thấy ở trong đám khô lâu nhân truyền đến thanh âm la lên.

- Bị phát hiện rồi hả?

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi cả kinh, hắn vốn tự cho là thân hình và khí tức đều che dấu vô cùng tốt, không thể tưởng được vẫn là bị phát hiện.

Bất quá ngay thời điểm hắn vừa mới chuẩn bị rất nhanh thoát đi, lại chợt phát hiện phương hướng những khô lâu nhân kia chú ý căn bản không phải bên thông đạo này của hắn, mà là một bên khác.

Mà sau một khắc, hắn liền kinh ngạc phát hiện ở bên thông đạo kia, có một đạo thân ảnh toàn thân uy vũ lẫm lẫm, bao khóa ở bên trong một vầng sáng màu vàng, như là một ánh thái dương ở dưới biển bay lên, bỗng nhiên xuất hiện trong tầm mắt.

Sau đó, đạo thân ảnh này giống như một Chiến Thần, trực tiếp xông vào trong đám khô lâu nhân!

- Kim Dương Võ Thánh Hồng Sơn!

Thấy vậy, hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, tạm thời dừng bước.

Bên kia, thân ảnh màu vàng vừa tiến vào trong đám khô lâu nhân, kim quang trên người liền đại phóng, bao phủ tất cả khô lâu nhân tới gần ở bên trong, sau đó dùng một loại tư thái quét ngang, tất cả khô lâu nhân bị kim quang va chạm vào, vô luận là nửa bước Cốt Thánh hay là Cốt Thánh cấp một, Cốt Thánh cấp hai, tất cả đều lập tức biến thành một đồng toái cốt ngã xuống đất!

Quá mạnh mẽ!

Những khô lâu nhân kia, từng cái đối với Tần Phàm mà nói cũng khó có thể chống đỡ, căn bản ngay cả một cái đối mặt đều không chịu nổi, liền đã phẫn thân toái cốt! Hơn nữa những toái cốt này, ngoại trừ những tinh hạch màu đỏ do hài cốt chư thần hoặc là tro cốt hóa thành kia, mặt khác tất cả đều bốc lên khói trắng, cơ hồ muốn hóa thành tro tàn!

Quét ngang, hoàn toàn phá hủy!

Không cần một lát công phu, mấy trăm khô lâu nhân cường đại giống như quân đội trong đại sảnh này, trực tiếp bị phá hủy biến thành từng đồng toái cốt, tro cốt!

- Khủng bố như vậy?

Tần Phàm không khỏi trợn mắt há hốc mồm, trong nội tâm cảm thấy rung động không thôi, Kim Dương Võ Thánh này cho hắn cảm giác là cường đại như thế, đã đến một trình độ khiến hắn nhìn lên!

- Cái này là uy lực chính thức của quy tắc tiểu thế giới sao?

Tần Phàm ngừng lại hô hấp rồi, thật lâu cũng không thể phục hồi tinh thần lại. Quy tắc tiểu thế giới của Tần Thiên Hoàn kia chỉ lớn bằng một mũi kiếm, so sánh với quy tắc tiểu thế giới của Kim Dương Võ Thánh này, căn bản là không có ý nghĩa!

Hắn thử suy nghĩ một chút, nếu là mình bị kim quang ẩn chứa quy tắc tiểu thế giới này đụng phải, cho dù khí lực của hắn cường đại gấp đôi, đoán chừng cũng không có hi vọng sống sót.

- Đáng giận nhân loại!

Đã đến lúc này, khô lâu nhân như là tướng quân ở đằng kia thấy toàn bộ hạ của mình bị giết chết, hắn không khỏi giận dữ, gầm thét, liềm đao cực lớn trong tay đem hết toàn lực chém tới Kim Dương Võ Thánh.

Tử khí cuộn cuộn, bí mật mang theo một loại khí tức hủy diệt, hủy thiên diệt địa, đao quang cực lớn sáng lóng lánh toàn bộ đại sảnh!

Thực lực của tam cấp Cốt Thánh này không thể bảo là không được, thậm chí Tần Phàm có thể cảm giác được thực lực của nó so với Nghiêm Trắc mà hắn vừa mới giết chết kia còn mạnh hơn một tí, một đao kia xuống, ngay cả chính hắn lúc này ứng phó cũng thập phần không dễ dàng.

Nhưng mà một đao kia vừa mới rơi vào kim quang ẩn chứa quy tắc tiểu thế giới của Vũ Thánh Thể kia, vẫn là không hề lo lắng, hoàn toàn biến mất vô tung, sau đó ống tay áo của Kim Dương Võ Thánh vung lên, một đạo kim quang liên hồi hệt bắn ra.

Kim quang này hướng về tam cấp Cốt Thánh kia cuốn tới, lập tức hắn liền như những khô lâu nhân khác, hóa thành một đồng toái cốt.

Vù vù vù...

Kế tiếp, ống tay áo của Kim Dương Võ Thánh lại cực kỳ nhanh huy động vài cái, sau đó chút ít tinh hạch màu đỏ rơi trên mặt đất bốn phía kia liền nguyên một đám hướng về hắn bay tới, cuối cùng toàn bộ rơi vào trong tay áo của hắn, biến mất không thấy gì nữa.

- Không hổ là đại lực đệ nhất cường giả.

Tần Phàm cảm giác được mình giờ phút này xem thế là đủ rồi, đối với thực lực của Kim Dương Võ Thánh cảm thấy rung động thật sâu, nhưng lại có một loại hướng tới mãnh liệt!

- Xuất hiện đi.

Mà vào lúc này, thanh âm của Kim Dương Võ Thánh lại bỗng nhiên bay bỗng truyền vào trong tai của hắn.

- Ta đã tận lực che dấu khí tức, nhưng vẫn là bị phát hiện.

Nghe Kim Dương Võ Thánh gọi, trong lòng Tần Phàm không khỏi nghiêm nghị, lập tức hắn liền chậm rãi đi ra ngoài. Sau khi được chứng kiến thực lực của Kim Dương Võ Thánh, hắn không dám có nửa phần lơ đãng.

Nếu Kim Dương Võ Thánh cố tình muốn giết hắn, hắn căn bản không có bất luận cơ hội chạy trốn nào.

Nhớ tới kim quang vừa rồi quét ngang tất cả khô lâu nhân kia, lúc này Tần Phàm vẫn là lòng còn sợ hãi, cái này là uy lực chính thức của quy tắc Tiểu Thế Giới.

Cái quy tắc Tiểu Thế Giới này, là ở dưới quy tắc thế giới vốn có của Vũ Thiên đại lực, khai sáng ra quy tắc thuộc về mình, thậm chí có thể nói đây là lực lượng không thuộc về thế giới vốn có này cũng không đủ! Chỗ cường đại của nó, không cần nói cũng biết.

Vị đệ nhất Vũ Thánh cường giả trước mắt đã qua tuổi hai trăm này, tóc bạc hồng nhan, khuôn mặt uy nghiêm, hai con ngươi bình tĩnh, đáng người không tính cao lớn, nhưng xem như khí thế bất phàm.

- Tần Phàm, là người.

Kim Dương Vô Thánh kia chứng kiến bóng người thanh sắc chậm rãi đi tới, không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, hẳn thật không ngờ người trẻ tuổi còn chưa đủ hai mươi tuổi này, thực lực chỉ là Vô Tôn, lại có thể xông đến tầng thứ ba Cửu Long tháp.

915. Chương 925: Đối Thoại Trọng Yếu. (1)

Chương 925: Đối thoại trọng yếu. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Là ta, Kim Dương Vô Thánh tiền bối.

Tần Phàm có chút thi lễ, trải qua chuyện phát sinh ở bên ngoài Cửu Long cốc, hẳn đối với vị đại lực đệ nhất cường giả này vẫn có một ít kính ý.

- Không thể tưởng được người vậy mà có thể đến nơi đây, ô? Người còn không có vận dụng đến ngọc phù phòng ngự mà ta tặng cho người?

Kim Dương Vô Thánh kia phát hiện trên người Tần Phàm còn mang theo khí tức ngọc phù mà hắn đưa cho, không khỏi hơi kinh ngạc.

- Vâng, cảm tạ Kim Dương Vô Thánh tiền bối, cái ngọc phù này ta còn không có cơ hội vận dụng đến.

Tần Phàm gật gật đầu nói ra, Kim Dương Vô Thánh đưa cho hắn cái ngọc phù kia, hẳn xác thực một mực không có cơ hội vận dụng. Ở thời điểm đối chiến Tần Thiên Hoành, sự tình phát sinh đột nhiên, hắn cũng không biết Tần Thiên Hoành đã sơ bộ có được Kiểm Chi Quy Tắc Tiểu Thế Giới, cho nên không kịp vận dụng.

- Ngọc phù ta tặng cho người này, bên trong ẩn chứa quy tắc Tiểu Thế Giới chỉ lực của ta, trên cơ bản công kích dưới Lục cấp Vô Thánh đều có thể ngăn cản được, không thể tưởng được đi thẳng tới tầng thứ ba, người còn không cần sử dụng đến nó.

Trên mặt Kim Dương Vô Thánh Hồng Sơn có chút ít ôn hòa, tựa hồ đối với Tần Phàm có chút thưởng thức.

- Có lẽ là Tần Phàm may mắn a, dọc theo con đường này cũng đều coi như thuận lợi.

Tần Phàm mỉm cười trả lời, đương nhiên đây chỉ là lý do của hắn mà thôi, trên thực tế, dọc theo con đường này hắn trải qua hiểm trở tuyệt đối không ít, thậm chí có một hai lần còn kém chút nữa vứt bỏ tính mệnh.

- Ha ha, ta biết rõ đây là thuyết pháp khiêm tốn của người, thực lực của người thật là vượt ra ngoài ta ý liệu. Có thể đến nơi đây, thực lực của người ít nhất có thể so với Vô Thánh cấp hai.

Lúc này Kim Dương Vô Thánh cũng khẽ cười nói, giống như là một trưởng lão nhân hậu, nói chuyện với hậu bối của mình, thậm chí so với ban đầu thời điểm ở bên ngoài Cửu Long cốc còn lộ ra thân hòa hơn rất nhiều.

Lần này Tần Phàm tạm thời không nói gì.

- Nhưng người cũng biết tầng thứ ba Cửu Long tháp này đã xuất hiện Bát cấp sơ giai yêu thú, hơn nữa ở đây, vừa rồi người có lẽ cũng chứng kiến, có một đoàn quái vật, thực lực bọn hắn so với hai ba cấp Vô Thánh nhân loại cũng kém không đi nơi nào, dù là tứ cấp Vô Thánh đoán chừng cũng khó có thể đối phó được, Tần Phàm người cũng không có nắm chắc đối phó được, đúng không?

Lúc này Kim Dương Vô Thánh hướng về Tần Phàm hỏi.

Tần Phàm gật gật đầu, vừa rồi loại tình huống này, hẳn xác thực không phải đối thủ của nhóm khô lâu nhân kia.

- Tần Phàm, thiên phú của người rất không tồi, tiềm lực cực lớn, đối với nhân loại chúng ta mà nói, một khi chết đi sẽ là tổn thất cực lớn. Người cũng biết, nếu ở tầng thứ tư xa hơn, xuất hiện yêu thú cùng quái

vật tất nhiên sẽ càng mạnh hơn nữa, đối với người mà nói, cửu tử nhất sinh. Cho nên ta nghĩ người vẫn là không nên tiếp tục mạo hiểm. Người ở lại tầng thứ ba a.

Kim Dương Vô Thánh kia thấy Tần Phàm gật đầu, hần lại nhàn nhạt nói.

- Kim Dương Vô Thánh tiền bối, ta...

Tần Phàm không khỏi nhướng mày, muốn giải thích thoáng một phát.

- Người trước hãy nghe ta nói.

Kim Dương Vô Thánh Hồng Sơn ngăn cản Tần Phàm, hần tựa hồ muốn nói chuyện đặc biệt trọng yếu gì.

Qua một hồi hần lại rất có cảm xúc tiếp tục nói:

- Tần Phàm, hiện tại người còn trẻ. . . có lẽ ta nói chuyện người chưa chắc sẽ hiểu, nhưng ta hi vọng ta nói chuyện kế tiếp, người có thể hảo hảo nghe thoáng một phát.

Tần Phàm trầm mặc.

Ở hần xem ra, vị Kim Dương Vô Thánh này ở bên ngoài Cửu Long cốc không ngừng khích lệ những Vô Tôn cường giả kia rút lui, luôn nói liên quan đến tộc đàn nhân loại, không nên để nhân loại tổn thất lớn, tựa hồ biểu hiện ra ngoài đều là một bộ chuyện bé xé ra to, buồn lo vô cớ.

Cái này để cho hần cảm giác rất là khó hiểu.

- Tần Phàm, người có tin Thần hay không, người tín ngưỡng Thần hay không?

Kế tiếp Kim Dương Vô Thánh nói, lại làm cho trong nội tâm Tần Phàm khẽ run lên, cảm thấy hết sức kinh ngạc cùng ngoài ý muốn.

- Kim Dương Vô Thánh tiền bối, ngài lời này là có ý gì?

Sau đó Tần Phàm lộ ra bộ dáng nghi hoặc hỏi, hần một mực đều cho rằng võ giả trên Vũ Thiên đại lục đều là thờ phụng Chân Vũ Thần.

- Người không cần không thừa nhận, có lẽ người cũng biết cái gì là thần, thần bất quá là người so với nhân loại cường đại hơn mà thôi.

Kim Dương Vô Thánh liếc nhìn Tần Phàm, tiếp tục nhàn nhạt nói:

- Tòa Cửu Long tháp này kỳ thật là chư Thần mộ địa, ở thời xa xưa, Chư Thần tranh đấu, kết quả rất nhiều thần vẫn lạc, ở trên Vũ Thiên đại lục chỉ còn lại có Chân Vũ thần cùng Thú Thần.

- Mà trên thực tế, hai thần này căn bản không có để ý tới sự tình của Vũ Thiên đại lục chúng ta như thế nào, chỗ có thần tích cũng chỉ là Chân Vũ Thánh Địa chế tạo ra mà thôi.

- Cho nên nói, tín ngưỡng thần hay không, thật ra là không có khác nhau chút nào, sự tình nhân loại chúng ta vẫn phải dựa vào nhân loại chúng ta đi giải quyết.

Kim Dương Vô Thánh lại kể một ít lời nói mà ở thường nhân xem ra là đại nghịch bất đạo.

Tần Phàm còn không có nói chuyện, nhưng trong lòng của hần thật ra là thừa nhận cách nhìn của Kim Dương Vô Thánh.

- Tần Phàm, người có từng nghe qua Trấn Yêu Thành chưa?

Đột nhiên Kim Dương Vô Thánh hỏi.

- Là một tòa thành thị thần bí ở trung tâm Yêu Thú Hoang Nguyên kia?

Tần Phàm hỏi.

- Đúng vậy, tòa Trấn Yêu Thành này, tên là Trấn Yêu Thành, người bình thường tưởng rằng xây ở bên trong đó là trấn áp lấy yêu thú, nhưng trên thực tế, chủ nhân Trấn Yêu Thành kia lại là yêu thú, một đầu Cửu cấp yêu thú đã hóa thành nhân hình!

- Tòa thành thị này cũng không phải xây dựng lên để trấn áp yêu thú, mà là tọa trấn Yêu Thú Hoang Nguyên, muốn đối phó nhân loại trên Vũ Thiên đại lục chúng ta.

Kim Dương Vũ Thánh chậm rãi nói xong những bí mật Tần Phàm không biết này:

- Ta cùng chủ nhân Trấn Yêu Thành kia đã giao thủ, kết quả chúng ta đều không làm gì được đối phương, hẳn tạm thời không dám từ trong Yêu Thú Hoang Nguyên đi ra, ta cũng không dám đến Yêu Thú Hoang Nguyên.

- Cứu cấp yêu thú? Không phải Nghịch Thần Giả sao?

Trong lòng Tần Phàm chấn động, thực lực Bất cấp yêu thú tương đương với Võ Thánh cường giả, nên thực lực của Cứu cấp yêu thú kia khó có thể phỏng đoán! Hơn nữa vẫn là đã hóa thành nhân hình!

Mà Kim Dương Vũ Thánh có thể cùng một đầu Cứu cấp yêu thú bất phân thắng bại, liền biết trình độ thực lực cũng là không thấp. Hơn nữa hẳn đã từng một lần tới Trấn Yêu Thành thần bí kia, biết rõ tòa thành thị này rất khủng bố.

Bất quá hẳn có chút không rõ tại sao Kim Dương Vũ Thánh phải nói với hắn những bí mật cao cấp trên đại lục này.

- Phải, đầu Cứu cấp yêu thú này cũng là Nghịch Thần Giả, giống như Thú Thần, vốn cũng là yêu thú tu luyện mà thành, đầu Cứu cấp yêu thú này cũng muốn tu luyện thành thần. Hơn nữa ở sau lưng đầu Cứu cấp yêu thú, còn có thể lực Nghịch Thần Giả cường đại hơn, trong đó rất nhiều cũng không phải nhân loại bình thường. nguồn

916. Chương 926: Đối Thoại Trọng Yếu. (2)

Chương 926: Đối thoại trọng yếu. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Kim Dương Vũ Thánh giải thích nói ra, sau đó hắn lộ ra có chút thương cảm:

- Những Nghịch Thần Giả này mặc dù nói là muốn nghịch thần, nhưng trên thực tế cách bọn hắn nghịch thần chính là muốn lật úp Vũ Thiên đại lục chúng ta, dùng cái này để đoạn tuyệt tín ngưỡng Chân Vũ thần. Cho nên bị hại kỳ thật là dân chúng bình thường trên Vũ Thiên đại lục chúng ta.

- Chân Vũ thánh điện chẳng lẽ không để ý tới sao?

Trong lòng Tần Phàm cũng trở nên có chút trầm trọng, nếu Trấn Yêu Thành này muốn tiến công đại lục, như vậy Nam Phong Thành hẳn rất có thể sẽ đứng mũi chịu sào.

- Sau lưng Trấn Yêu Thành này có thể lực Nghịch Thần Giả cường đại hơn, mà Chân Vũ thánh điện đối kháng sẽ là cái thể lực này, tám vị Thánh Tôn cùng một ít siêu cấp cường giả chủ yếu của Chân Vũ thánh điện, trên thực tế đã rất nhiều năm không thể ly khai Chân Vũ thánh điện cùng phạm vi Chân Vũ Thánh Địa, một khi ly khai, sẽ có khả năng dẫn phát cả Vũ Thiên đại lục chấn động.

Kim Dương Vũ Thánh tiếp tục chậm rãi nói ra:

- Kỳ thật trừ chủ nhân Trấn Yêu Thành này, lúc trước, cơ hồ mỗi một năm ta đều đi ở chỗ sâu trong Yêu Thú Hoang Nguyên chém giết rất nhiều yêu thú lợi hại, trong đó còn kể cả một ít Nghịch Thần Giả, có nhiều lần đều là cuộc chiến sinh tử.

Tần Phàm lại trầm mặc, bởi vì bí mật mà Kim Dương Vũ Thánh nói ra thật sự là quá lớn, thật làm cho người ta rung động, một khi truyền đi, sẽ khiến dân chúng cả đại lục bất an.

Bất quá vô luận như thế nào, ở thời khắc này, Tần Phàm cảm thấy lão nhân trước mắt này càng trở nên vĩ đại.

Hình tượng của Kim Dương Vũ Thánh ở trên cả Vũ Thiên đại lục là rất tốt, rất nhiều dân chúng đều hết sức kính trọng hắn, xưng hắn là Thủ Hộ Giả. Trước đây Tần Phàm còn cảm thấy sự tích về đệ nhất Vũ Thánh này có chút giả, nhưng hiện tại xem ra, vị Kim Dương Vũ Thánh này thậm chí khả năng còn có rất nhiều sự tích vĩ đại không để cho người biết rõ.

Tuy Kim Dương Vũ Thánh nói có chút hơi hợ, nhưng Tần Phàm có thể biết rõ vị lão nhân này, vì cả đại lục yên ổn mà trả giá không ít.

Cái này chính thức là lòng mang muôn dân trăm họ, tình cảm sâu đậm, hắn cũng cảm thấy mặc cảm.

- Trên thực tế, mặt ngoài Vũ Thiên đại lục là gió êm sóng lặng, nhưng kỳ thật lại nguy cơ tứ phía ah!

Lúc này Kim Dương Vũ Thánh chậm rãi quay lưng đi, cảm khái nói:

- Ta cũng không sợ nói thẳng, hiện nay tình huống của Vũ Thiên đại lục thật không tốt, thậm chí ở bên trên cả đại lục, trừ người trong Chân Vũ Thánh điện, chỉ sợ ta là nhân loại cường giả duy nhất có thể chống đỡ đối kháng Cửu cấp yêu thú.

Sau đó, cả đại sảnh trầm mặc một lát.

- Nếu như một khi ta chết đi, cả Vũ Thiên đại lục rất có thể sẽ lâm vào trong hỗn loạn.

Qua một hồi, Kim Dương Vũ Thánh lại lần nữa xoay người lại nhìn về phía Tần Phàm nói ra:

- Cho nên ta một mực đều cố gắng tìm người nối nghiệp, hai mươi năm trước ta cùng thánh điện đều nhìn trúng Đại Càn Quốc Tần Thiên Hoàn các người, nhưng hắn cuối cùng nhất...

Nói đến đây, Kim Dương Vũ Thánh lắc đầu, không cần phải nói Tần Phàm cũng biết về sau như thế nào.

- Về sau ta cảm giác có hi vọng là Đại Ly quốc Vân Phi Dương, bất quá gần đây hắn biểu hiện kỳ thật đồng dạng không đủ. Tứ cấp Vũ Thánh, đối với những người khác mà nói xem như thiên phú tuyệt, nhưng đối với cả tộc đàn nhân loại trên Vũ Thiên đại lục chúng ta mà nói, tốc độ phát triển của hắn còn chưa đủ, khả năng vẫn là không đủ để gánh chịu trọng trách...

Sau đó, Kim Dương Vũ Thánh nói xong lại dừng một chút.

- Hiện tại, tiền bối cho rằng ta có thể trở thành người nối nghiệp?

Nghe đến đó, Tần Phàm đã có chút hiểu được, bất quá trong lòng của hắn hết sức phức tạp, sắc mặt cũng lộ ra rất ngưng trọng.

Hắn tựa hồ có chút mê mang.

- Đúng vậy, trước khi tiến vào Cửu Long cốc ta vẫn chỉ là bắt đầu lưu ý người, nhưng ta nghĩ đến người có thể thuận lợi đi vào tầng thứ ba Cửu Long tháp! Ngoài ra, ta còn có thể cảm giác được hiện tại người, không chỉ có đã đột phá đến cảnh giới Thất cấp Võ Tôn, hơn nữa còn khống chế ba loại nguyên khí bất đồng, so với rất nhiều Vũ Thánh cũng mạnh hơn.

Nghe được Tần Phàm đặt câu hỏi, Kim Dương Vũ Thánh gật gật đầu nói ra:

- Chỉ là ở cảnh giới Võ Tôn liền có thể có được thực lực mạnh như vậy, điều này thật sự là một kỳ tích, Tần Thiên Hoàn cùng Vân Phi Dương so ra đều kém người.

- Cho nên hiện tại ta rất coi trọng người, sau thế hệ của ta, có thể đối kháng Cửu cấp yêu thú, ta nghĩ chỉ có người, có thể bảo hộ tộc đàn nhân loại chúng ta không bị xâm phạm, cũng chỉ có người.

Lúc này Kim Dương Vũ Thánh ngẩng đầu lên nhìn Tần Phàm, tựa hồ đối với Tần Phàm rất kỳ vọng, mang theo khoan hậu nhân từ tiếp tục nói.

Ý tứ của Kim Dương Vũ Thánh rất rõ ràng.

Lúc này Vũ Thiên đại lục ở vào một giai đoạn rất trọng yếu, nguy cơ tứ phía, rất cần một người đi gánh chịu trách nhiệm cứu vớt muôn dân trăm họ.

Chuyện này vốn là Kim Dương Vô Thánh làm được, nhưng Kim Dương Vô Thánh lo lắng nếu như mình xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cả đại lục sẽ lâm vào trong tai nạn càng lớn, cho nên hiện tại hắn muốn tìm một người tới kế thừa ý chí cùng sự nghiệp của hắn.

Hắn là lựa chọn Tồn Thiên Hoàn, về sau lại lựa chọn Vân Phi Dương, hiện tại hắn lựa chọn Tồn Phàm.

Cái này tương đương với lựa chọn một người tới với tư cách “Chúa cứu thế” của cả Vũ Thiên đại lục.

Mà sở dĩ Tồn Phàm mê mang, đây là bởi vì hắn chưa từng có qua cách nghĩ này, trên thực tế, hắn chỉ thăm nghĩ bảo vệ tộc nhân cùng bằng hữu của mình mà thôi, về phần bảo hộ nhân loại cả Vũ Thiên đại lục, hắn cảm giác mình thật không có vĩ đại như vậy.

Từ khi hắn hàng lâm Vũ Thiên đại lục đến nay, chỉ có một chí nguyện to lớn: đặt chân võ đạo đỉnh phong, không chế vận mệnh cùng ý chí chính mình, không bị bất luận kẻ nào nắm giữ!

Về sau hắn tiếp xúc đến thần của thế giới này, biết rõ một ít sự tình về thần cùng Nghịch Thần Giả, hắn thậm chí có chút ít cảm giác ngày sau mình cũng rất có thể sẽ phát sinh xung đột cùng Chân Vũ thần, cũng có thể sẽ trở thành một Nghịch Thần Giả!

Nhưng hiện tại Kim Dương Vô Thánh vậy mà để cho hắn làm “Chúa cứu thế” Vũ Thiên đại lục này! Đây bằng với để cho hắn trực tiếp đứng ở trận hình Chân Vũ thần, đối lập Nghịch Thần Giả, thậm chí đã không có chỗ trống quần nhau.

Bất quá sau khi hắn biết rõ tình thế hiện tại của Vũ Thiên đại lục, hết lần này tới lần khác đã không có cách nào cự tuyệt!

Mặc dù hắn không có ý tứ “Cứu thế”, nhưng mà xác thực nhìn không được cảnh đại lục bị yêu thú tàn sát, sinh linh đồ tán! Đây đối với tất cả mọi nhân loại mà nói là trách nhiệm cùng tình cảm!

Hơn nữa hắn vẫn cảm thấy lần trước thú triều công kích Nam Phong Thành cùng Trấn Yêu Thành kia có quan hệ, tộc nhân của hắn đều ở địa phương gần Yêu Thú Hoang Nguyên, nếu như Trấn Yêu Thành kia thấy người có lực lượng ngăn được hắn mất đi, một khi tiến công đại lục, đứng mũi chịu sào chính là Nam Phong Thành!

917. Chương 927: Trọng Trách.

Chương 927: Trọng trách.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cho nên nếu như có một ngày hắn thực có được thực lực có thể đối kháng cùng Cửu cấp yêu thú, hắn nhất định sẽ không đứng ngoài quan sát.

- Hiện tại tiền bối nói với ta chuyện này, có thể quá sớm hay không? Dù sao hiện tại ta chỉ là một gã Thất cấp Võ Tôn mà thôi, cách đột phá đến Vô Thánh chỉ cảnh cũng không biết còn bao xa, Bát cấp yêu thú cũng không có nắm chắc đối phó, huống chi là Cửu cấp yêu thú.

Lập tức Tồn Phàm lại có chút tự giễu cười nói, hôm nay thực lực của hắn xác thực còn xa xa không đủ, đây cũng là nguyên nhân hắn muốn mạo hiểm tiếp tục xông Cửu Long tháp.

Tìm được viên ma chủng thứ tư, rất nhanh tăng lên thực lực của mình!

Vô luận là bởi vì năm năm ước hẹn cùng Càn Kinh Tồn gia, hay là ủy thác trách nhiệm theo như lời của Chân Vũ thánh điện cùng Kim Dương Vô Thánh, điều kiện tiên quyết là hắn phải mau chóng tăng lên thực lực của mình.

- Không còn sớm, hiện tại ta nói với người những chuyện này, là muốn cho người biết mình đối với cả Vũ Thiên đại lục trọng yếu như thế nào, để người không cần tiếp tục bốc lên phong hiểm quá lớn, ta nhìn ra được, người tựa hồ còn muốn tiếp tục thăm dò tòa Cửu Long tháp này, cho nên ta mới nhắc nhở người.

Kim Dương Vũ Thánh lắc đầu nói ra:

- Ta có thể cảm giác được tầng thứ tư Cửu Long tháp này thập phần nguy hiểm, còn rất không ổn định, người xông đi lên mà nói, cửu tử nhất sinh, chỉ sợ ngay cả ta cũng không cách nào cam đoan có thể giữ gìn người chu toàn.

- Tiền bối người cũng biết ta chỉ là một Thất cấp Võ Tôn, nếu không có đại cơ duyên, ta chẳng biết lúc nào mới có thể đột phá đến cảnh giới Võ Thánh. Nếu không thể rất nhanh tăng lên tới cảnh giới Võ Thánh, như vậy không chỉ để cho gia tộc ta lâm vào nguy cơ bị diệt, hơn nữa cũng không cách nào tiếp nhận trách nhiệm của ngài.

Trong lòng Tần Phàm cũng có chút trầm trọng, suy nghĩ một hồi, hần nói ra ý nghĩ của mình:

- Hiện tại tuy ta ở ba tầng thực lực coi như có chỗ tăng lên, nhưng còn chưa đủ.

Bởi vì tầng thứ ba này không có phát hiện ma chủng, cho nên hần không thể không mạo hiểm xông lên tầng thứ tư, tuy hần biết trên đường rất có thể có Bát cấp trung giai yêu thú cùng với Cốt Thánh càng mạnh hơn nữa mà hần không có cách nào đối phó.

- Người yên tâm, lúc này ta đã nói cho người nhiều như vậy, ta tự nhiên đã có ý định. Chỉ cần người có thể bình an ly khai nơi đây, sau khi rời khỏi đây ta tất nhiên sẽ toàn lực hiệp trợ người đột phá đến cảnh giới Võ Thánh, hơn nữa lúc này đây nếu ta có thể tìm được đồ vật thích hợp với người, cũng đều sẽ lưu lại cho người.

Kim Dương Vũ Thánh ôn hòa nhân hậu nói:

- Nếu là người tiếp tục xông lên mà nói, bằng thực lực bây giờ của người, không chỉ có khả năng cái gì cũng tìm không thấy, thậm chí ngay cả mình cũng sẽ lâm vào hiểm cảnh, cái này thập phần không đáng.

- Cái này...

Tần Phàm không khỏi ngơ ngẩn, hần thật không ngờ Kim Dương Vũ Thánh vậy mà sẽ coi trọng mình như thế, xem ra thật sự là coi mình là người nổi nghiệp của hần mà bồi dưỡng.

- Tần Phàm, người chưa đủ hai mươi tuổi đã đạt tới cảnh giới Thất cấp Võ Tôn, chỉ là Thất cấp Võ Tôn cảnh giới liền có thể khống chế ba loại nguyên khí bất đồng, cái tốc độ phát triển viễn siêu thiên tài này là ưu thế lớn nhất của người, dù là Tần Thiên Hoàn cùng Vân Phi Dương cũng không có thể so sánh. Cho nên hiện tại người có thể nói là hi vọng lớn nhất của cả Vũ Thiên đại lục, người không thể chết được.

Lúc này Kim Dương Vũ Thánh lộ ra rất là nghiêm nghị nói, sau đó hần lại có chút thở dài một hơi tiếp tục nói:

- Ta cũng không sợ nói cho người biết, nếu như lại một lần nữa cùng Cửu cấp yêu thú Trấn Yêu Thành kia thi đấu, ta cũng không biết mình có thể toàn thân trở ra hay không...

- Tiền bối người...

Trong lòng Tần Phàm giật mình, cái này thật sự là tin tức trọng đại nhất, nếu như tình thế đúng như Kim Dương Vũ Thánh nói, như vậy sau khi vị đại lục đệ nhất nhân này xảy ra chuyện gì, cả Vũ Thiên đại lục sẽ lâm vào một hồi tai nạn.

- Ha ha, Cửu cấp yêu thú dễ đối phó vậy sao, lần trước ta cùng nó quyết chiến, kỳ thật đã dùng hết tất cả át chủ bài, kết quả là chúng ta đều bị thương, không ai làm gì được ai.

Lúc này Kim Dương Vũ Thánh Hồng Sơn lắc đầu, có chút cười khổ, sau đó có chút bi thương nói:

- Thời gian không còn nhiều, đợi Cửu cấp yêu thú kia dương tốt tổn thương, đoán chừng trận chiến tiếp theo của chúng ta rất nhanh sẽ đến.

- Đại khái bao lâu nữa Cửu cấp yêu thú kia sẽ dương tốt tổn thương?

Đối mặt lão nhân lòng mang muôn dân trăm họ này, Tần Phàm cũng không khỏi không nhìn thẳng vào việc này, liền trầm giọng hỏi thăm, hẳn xác thực không thể nhìn thấy đại lục cứ như vậy lâm vào trong hỗn loạn.

- Chậm thì mười năm tám năm, nhanh thì năm năm ba năm.

Kim Dương Vũ Thánh trả lời:

- Thời gian rất cấp bách, chút thời gian này đối với người bình thường mà nói, thậm chí còn không đủ tăng lên một tiểu cảnh giới. Ở trong thời gian ngắn như vậy, thậm chí Tần Thiên Hoành và Vân Phi Dương cũng rất khó có được thực lực kia, về phần những lão gia hỏa Võ Thánh hậu kỳ giống như ta kia, thiên phú cơ bản đã dùng hết, muốn lại đề thăng một cấp lộ ra càng thêm gian nan.

- Nhưng mà Tần Phàm người, ta nhìn không thấu người, nghe nói người lúc mười lăm tuổi vẫn là một Võ đồ, hiện tại đi qua chưa đủ năm năm liền trở thành Thất cấp Võ Tôn, loại tốc độ tăng lên kỳ tích này, ngàn năm qua cũng chưa từng gặp qua, ta hi vọng người có thể lần nữa sáng tạo kỳ tích, hơn nữa ta sẽ trợ giúp người.

Kim Dương Vũ Thánh nhìn Tần Phàm, rất là nghiêm túc tiếp tục nói.

Nghe đến đó, Tần Phàm lại không khỏi bất đắc dĩ cười khổ. Trên thực tế chính hắn tinh tường, sở dĩ hắn có thể nhanh như vậy đạt đến cảnh giới bây giờ, chủ yếu đều là vì ma chủng phối hợp với đan dược, hiện tại muốn lại đột phá, nhất định cần phải tìm được viên ma chủng thứ tư mới được.

Bất quá hết lần này tới lần khác Kim Dương Vũ Thánh lại muốn cho hắn ở lại tầng thứ ba, không muốn tới tầng thứ tư mạo hiểm.

Mà bất đắc dĩ là, Tần Phàm lại không thể nói thật với Kim Dương Vũ Thánh, bởi vì ma chủng tồn tại, đối với hắn mà nói thật sự quá trọng yếu, là thuộc về một trong những bí mật quan trọng nhất của hắn, một khi nói ra, ảnh hưởng quá lớn.

- Tiền bối thật sự là xem trọng Tần Phàm, Tần Phàm có thể nhanh như vậy đạt đến cảnh giới bây giờ, kỳ thật đều là vì cơ duyên mà thôi.

Qua một hồi, Tần Phàm khiêm tốn nói.

- Người đây cũng không cần khiêm tốn, người có thể dùng Thất cấp Võ Tôn chi cảnh có được thực lực so sánh với Võ Thánh, nói rõ người cũng không có căn cơ bất ổn. Có thể một mực bảo trì tốc độ tu luyện nhanh như vậy mà không sinh ra căn cơ bất ổn cùng tẩu hỏa nhập ma, đủ để nói rõ võ đạo ý chí cùng thiên phú của người đều là thường nhân không thể bằng được.

918. Chương 928: Bán Thần Xuất Động. (1)

Chương 928: Bán Thần xuất động. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kim Dương Vũ Thánh khẳng định nói, xem ra hắn bởi vì Tần Phàm có thể xông đến tầng thứ ba Cửu Long tháp này, thật sự là thập phần coi trọng.

- Vậy hiện tại tiền bối định an bài như thế nào?

Tần Phàm lại hỏi, đến bây giờ hắn cũng không muốn lại giải thích. Kim Dương Vũ Thánh này đã xác định vững chắc coi hắn là người nổi nghiệp đến bồi dưỡng, là không muốn hắn ở lúc chưa thành trưởng bốc lên nguy hiểm quá lớn, hiện tại hắn cũng không đành lòng cự tuyệt hảo ý của lão nhân một lòng vì muôn dân trăm họ này, chỉ có thể tùy cơ ứng biến.

- Ồ?

Mà vào lúc này, bỗng nhiên sắc mặt của Kim Dương Võ Thánh hơi đổi nói ra:

- Thông đạo tầng thứ tư đã bị người mở ra, tầng thứ tư này quả nhiên lộ ra thập phần cổ quái, hơn nữa có khí tức thập phần nguy hiểm truyền đến.

- Tần Phàm, người trước hết ở lại chỗ này a, đồ vật ở bên trong cái rương kia lưu cho người, hiện tại lão phu trước đuổi tới tầng thứ tư. Nếu lão phu không có mặt, đoán chừng đám Võ Thánh cường giả này sẽ tổn thất không ít.

Sau đó Kim Dương Võ Thánh lại hơi than thở nhẹ một tiếng nói ra, thân trực tiếp lóe lên, ly khai đại sảnh này.

Trước khi đi, còn ở bên ngoài đại sảnh này lưu lại một màn sáng kim sắc.

- Tiền bối, đợi một tít.

Chứng kiến màn sáng này, trên mặt Tần Phàm không khỏi cười khổ, vội vàng mở miệng nói, này bằng với là muốn vây hãm ở tầng thứ ba a.

Bất quá tốc độ của Kim Dương Võ Thánh cực nhanh, rất nhanh đã biến mất trong tầm mắt, hơn nữa cái màn sáng này cũng có được tác dụng ngăn cách thanh âm, đoán chừng người phía trước là nghe không được hần nói.

Ở bên trong màn sáng kim sắc trước mắt này, ẩn chứa quy tắc Kim hệ cùng Hỏa hệ nguyên khí cường đại, như là ánh mặt trời sáng sớm chiếu xuống, sắc màu mỹ lệ tràn ngập cả tầm mắt.

Cả đại sảnh đều bị phong tỏa ở trong màn sáng, muốn rời khỏi, nhất định phải đánh vỡ màn sáng này.

- Viên ma chủng thứ tư kia xem ra thật là đang ở tầng thứ tư...

Nhìn xem thân ảnh của Kim Dương Võ Thánh biến mất, Tần Phàm cũng buông tha cho phí công la lên, hần dừng lại, nhìn kim sắc cùng hồng sắc hỗn tạp mà thành màn sáng trước mắt kia, liền lâm vào bên trong suy nghĩ.

Vừa rồi thời điểm Kim Dương Võ Thánh nói thông đạo tầng thứ tư bị mở ra, Tần Phàm cũng nhạy cảm cảm giác được một tia khí tức đặc biệt, khi đó hần cảm giác được ba khóa ma chủng trong cơ thể mình đều khẽ chấn động thoáng một phát.

Đó là ma chủng tâm đồ giúp nhau cảm ứng sinh ra cộng minh!

- Không được, ta nhất định phải nghĩ biện pháp ly khai nơi đây, nhanh chóng đến tầng thứ tư.

Chỉ suy nghĩ một lát, Tần Phàm liền quyết định muốn thả tay đánh cược một lần.

Tuy Kim Dương Võ Thánh đã từng nói qua nếu như được bảo vật gì đối với hần có trợ giúp sẽ lưu cho Tần Phàm, nhưng ma chủng lại khác, đây là một loại tồn tại thập phần thần bí, đối với tất cả võ giả đều có được lực hấp dẫn thật lớn, đối với Kim Dương Võ Thánh tăng lên cũng thập phần thích hợp! Luyện hóa ma chủng rất có thể trợ giúp hần đột phá cảnh giới hiện tại!

Tần Phàm thừa nhận mình không có vĩ đại như Kim Dương Võ Thánh, hần không thể buông tha cho khóa ma chủng này.

Hần cho rằng mình sẽ bảo vệ Vũ Thiên đại lục, nhưng phải là ở dưới tình huống bản thân có được thực lực cường đại, huống chi ma chủng này thập phần khó có thể luyện hóa, nếu không biết rõ phương pháp đặc thù, thì khó có thể thu, tùy tiện luyện hóa mà nói tùy thời đều có thể tạo thành nguy hiểm tánh mạng, coi như là từ cân nhắc đối với cả Vũ Thiên đại lục, hần không thể để cho Kim Dương Võ Thánh đi luyện hóa khóa ma chủng này.

Hơn nữa cho dù Kim Dương Võ Thánh không có cách luyện hóa khóa ma chủng này, Tần Phàm cho tới bây giờ cũng không phải loại người đem hi vọng đều ký thác vào trên thân người khác.

Hết thấy vẫn là phải dựa vào chính mình!

Lúc này, Tần Phàm có thể rõ ràng cảm giác được lực khống chế của mình đối với Thủy Hỏa Thổ tam hệ nguyên khí này tăng lên, hai tay hợp lại, Thiên Địa nguyên khí liền bắt đầu vận chuyển cực tốc, thập phần tự nhiên ở trên bầu trời biến ảo ra các loại hình dạng.

Trong đó ẩn chứa năng lượng tam hệ nguyên khí hỗn hợp mới vô cùng cường đại, thậm chí Tần Phàm cũng không khỏi sinh ra một cảm giác không dám thi triển ở trong không gian này, sợ tam hệ nguyên khí này bạo tạc nổ tung sẽ khiến không gian này bị hủy.

- Tốt, hiện tại đi ra ngoài.

Đối với một lần tăng lên này, Tần Phàm cảm giác được coi như thoả mãn, bởi vì liên quan tới ma chủng, cho nên hắn cũng không có tiếp tục tu luyện nữa, trực tiếp từ trong Huyền Thủy Hỏa Thổ không gian nhảy đi ra, trở về trong đại sảnh lúc trước.

Hắn vốn là muốn thu Huyền Thủy Hỏa Thổ không gian này vào trong trữ vật giới chỉ, bất quá không gian này do ba cái rương hòm tổ hợp mà thành, bây giờ nhìn càng giống như là một căn phòng, trữ vật giới chỉ cũng không bỏ xuống được, hắn dứt khoát đưa nó tới trong Lôi Viêm không gian đang trấn áp Lôi Thần.

Sau khi hắn trấn áp Lôi Thần, mấy ngày nay, tàn hồn của vị Nghịch Thần Giả cường đại kia ngược lại là lộ ra an phận hơn rất nhiều, một mực đều không có dấu hiệu phản kháng gì. Mà không gian Lôi Viêm kia, hiện tại Tần Phàm cũng có thể tự nhiên sử dụng.

Bất quá Phiến Thiên Ấn trong không gian này, Tần Phàm lại y nguyên không có thể động dụng. Đoán chừng thứ bảo vật này chỉ thuộc về cấp bậc bán Thần mới có thể sử dụng, hắn nhớ rõ Lôi Thần đã từng nói qua nhất định phải có thần lực mới có thể động dụng.

- Nếu như ta không có đoán sai mà nói, những huyền chi không gian này có lẽ tổng cộng có năm cái, đoán chừng cũng là ở trong tòa Cửu Long tháp này, nếu có thể tập hợp đủ, cảm ngộ tu hành đối với nguyên khí nhất định có ích thật lớn. Bất quá muốn thu thập hết, lại có chút khó khăn.

Cát kỹ tam hệ huyền chi không gian này, trong miệng Tần Phàm thì thảo nói.

Năm không gian, một tầng một cái, ít nhất cũng phải tiến vào tầng thứ năm mới có thể thu thập trở lại. Dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, tiến về tầng thứ năm là không thể nào, trừ khi hắn trước tiên ở tầng thứ tư đạt được ma chủng.

Xoay người lại, Tần Phàm nhìn về phía Bán Thần Khôi Lỗi ở bên cạnh màn sáng kim sắc kia, như là bảo tiêu trung thành nhất của hắn. Bán Thần Khôi Lỗi này có được năng lực Võ Thánh, khí tức trên người thập phần ẩn nấp, một khi giấu ở chỗ gần đó, Võ Thánh cường giả cũng khó có thể phát hiện hắn tồn tại.

- Thanh Phong, chuẩn bị đi, để cho ta nhìn người đến tột cùng có thể phát huy rất uy lực mạnh như thế nào.

Lập tức, Tần Phàm cũng đi tới bên cạnh Bán Thần Khôi Lỗi, chuẩn bị liên thủ cùng nhau đánh vỡ màn sáng phòng ngự do Kim Dương Vũ Thánh Hồng Sơn bố trí.

Phía trên màn sáng kim sắc kia có quy tắc Kim hệ cùng Hỏa hệ huyền diệu, muốn đánh vỡ thập phần không dễ, tóm lại tuy thực lực bây giờ của Tần Phàm tăng lên lần nữa, nhưng hắn cũng biết mình không có năng lực độc lập đánh vỡ nó.

Chỉ có thể liên thủ.

Bán Thần Khôi Lỗi này có thể phát huy ra thực lực mạnh bao nhiêu, Tần Phàm cũng là thập phần chờ mong.

Sau một khắc, tâm thần hắn khẽ động, một bên khống chế Bán Thần Khôi Lỗi kia chuẩn bị, một bên mình cũng bắt đầu hiện ra hư ảnh Tam đại Ma Tôn, Chu Thiên nguyên khí ở dưới hắn trấn áp, rất nhanh vận chuyển lấy.

Ở dưới nguyên khí thể nội của Tần Phàm câu thông, Thiên Địa nguyên khí phương viên hơn 700m, Thủy Hỏa Thổ tam hệ, cuộn cuộn cuộn cuộn mà đến, thời gian dần qua ngưng tụ ở trên nắm tay của hắn.

Bất quá Bán Thần Khôi Lỗi kia chỉ là nắm chặt thanh sắc trường kiếm trong tay, nó sử dụng là năng lượng Bất cấp Yêu Tinh Hạch trong cơ thể, trên người nó không có quá nhiều nguyên khí ba động.

Rống...

Vèo!

Một đầu Man ngư do Thủy Hỏa Thổ tam hệ nguyên khí tạo thành xuất hiện ở trên nắm tay của Tần Phàm, 999 trọng man ngư kính thôi phát, hư không chấn động, nguyên khí hỗn hợp nồng đậm, lóng lánh ra một màu sắc cùng hào quang làm lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Man ngư đi qua, không gian cũng xuất hiện vết rạn rất nhỏ, năng lượng khủng bố ba động, bức tất cả không khí còn sót lại trong không gian đi ra ngoài, tạo thành một vùng chân không tạm thời, tiếng xé gió cực kỳ chói tai.

Mà Bán Thần Khôi Lỗi Thanh Phong kia lại lộ ra ít xuất hiện rất nhiều.

Một kiếm của nó, nhìn như là bình thần không có gì lạ, nhưng mà áp súc một phần mười năng lượng của Bất cấp Yêu Tinh Hạch, trải qua trận pháp trong cơ thể nó tăng thêm mấy vạn lần, ngưng tụ trong một kiếm này!

921. Chương 931: Thăng Lên Tầng Thứ Tư. (2)

Chương 931: Thăng lên tầng thứ tư. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Khí tức khủng bố trong đó như phá toái hư không, trực tiếp dùng một loại kiếm thể cực nhanh, lăng lệ ác liệt, đơn giản dứt khoát hướng về phía trên màn sáng kia!

- PHÁ...!

Trong miệng Tần Phàm quát khê một tiếng, tam hệ nguyên khí hỗn hợp tạo thành hư ảnh man ngư, cũng đập phá hư không, trực tiếp hướng về phía trên màn sáng kia gào thét mà đi!

Một người một Khôi Lỗi liên thủ, công kích của cả hai đều là một điểm đồng nhất trên màn sáng!

“Bành!”

Sau một khắc, ở trong ánh mắt ngưng tụ của Tần Phàm chứng kiến, hai cỗ năng lượng vô cùng cường đại, chưa từng có từ trước đến nay kia đụng vào phía trên màn sáng kim sắc, sau đó liền truyền đến một thanh âm nặng nề như là mặt hồ kết băng bỗng nhiên bị đánh phá!

Ngay sau đó, ở trên mặt hồ kia xuất hiện một “kẽ nứt băng tuyết”, sau đó từ “Kẽ nứt băng tuyết” này bắt đầu, bắt đầu hướng về bốn phía khuếch tán mà đi, tựa hồ là theo thời gian dần qua hòa tan những tầng băng khác!

Bất quá “Kẽ nứt băng tuyết” này mở rộng như thế nào, cuối cùng cũng chỉ có một lớn bằng thân thể người mà thôi, hơn nữa tựa hồ đã bị năng lượng khác ảnh hưởng, giống như là nhiệt độ nhanh chóng hạ xuống, rất nhanh muốn chậm rãi tụ lại lần nữa.

- Cơ hội tới!

Thấy vậy, Tần Phàm không hề do dự, không ché lấy Thanh Phong từ lỗ thủng này bay ra ngoài, sau đó dưới chân hắn đạp mạnh, cũng nhanh chóng ở trong đó xuyên đi ra.

Thân hình của hắn vừa rời đi, lỗ thủng trên màn sáng kia trọng hợp lần nữa, tựa hồ là có năng lực chữa trị tự động.

- Hô... rốt cục cũng đi ra.

Tần Phàm nhẹ nhàng buông lỏng một hơi, sau đó hắt hơi có chút hưng phấn mà nhìn về phía Bán Thần Khôi Lỗi Thanh Phong bên cạnh, vừa rồi thời điểm công kích màn sáng kia, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được lực công kích của nó so với hẳn còn mạnh hơn!

Một kích Vô Thánh cấp của Bán Thần Khôi Lỗi này, đoán chừng có thể đạt tới tứ cấp Vô Thánh trở lên!

- Xem ra tầng thứ tư còn phải dựa vào nó rồi.

Trong miệng Tần Phàm thì trào nói thầm một tiếng, sau đó hẳn cũng không chần chờ nữa, trực tiếp hướng về cửa vào tầng thứ tư mà trong hộp sắt chỉ thị chạy đi.

- Lại một con Địa Vương Chiến Long!

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới tới gần cửa vào tầng thứ tư kia, hẳn chứng kiến ở trước cửa vào có một đầu Cự Thú như là núi nhỏ, đúng là Bát cấp yêu thú Địa Vương Chiến Long mà thời điểm hẳn đi vào tầng thứ ba không lâu đã từng gặp được qua.

Trên mặt đất cũng có rất nhiều hài cốt yêu thú khác, nhìn ra được lúc trước có không ít người tiến vào tầng thứ tư trước hẳn. Bởi vì thời điểm thông đạo tầng thứ tư này bị mở ra, cùng ba tầng trước bất đồng, khiến cho ba động rất lớn, cho nên rất nhiều Vô Thánh cường giả đều phát hiện cửa vào này.

- Bất quá thăng này đã không phải là đối thủ của ta, trực tiếp một quyền oanh chết!

Chứng kiến cái đầu Địa Vương Chiến Long kia, lúc này đây Tần Phàm đã không có cảm giác kiêng kỵ nữa.

Hắn vốn không chế Thanh Phong đi hấp dẫn lực chú ý của nó, sau đó thừa cơ một quyền oanh qua.

Kết quả, đầu Địa Vương Chiến Long mà lúc trước hẳn đã từng khổ chiến qua, lúc này đây căn bản không thể ngăn cản được, đã bị hẳn một quyền đui giết.

Cái này cũng chứng minh thực lực của Tần Phàm thật là tăng lên không ít.

- Tầng thứ tư!

Lấy đi khóa Bát cấp Yêu Tinh Hạch của Địa Vương Chiến Long, Tần Phàm trực tiếp lọt vào Âm Ảnh Chi Môn đi thông tầng thứ tư, sau một lát, hẳn xuất hiện ở trong một hoàn cảnh lạ lẫm.

- Khí tức Ma chủng! Quả nhiên! Viên ma chủng thứ tư kia ở bên trong tầng thứ tư này!

Mà còn chưa kịp quan sát hoàn cảnh chung quanh, vào lúc này Tần Phàm cảm giác được ba khóa ma chủng đã luyện hóa trong thân thể truyền đến cộng minh mãnh liệt, cái này làm cho hẳn cảm giác mình nhiệt huyết cũng muốn sôi trào.

Tìm tìm kiếm kiếm, đường dài đằng đẵng, trải qua rất nhiều gian khổ hiểm trở, rốt cục khẳng định tin tức xác thật của ma chủng, cái này để cho Tần Phàm làm sao có thể không vui mừng.

Đương nhiên, sau khi kích động ngấn gối, hẳn rất nhanh liền tỉnh táo lại.

Coi như là hẳn biết rõ viên ma chủng thứ tư kia ở bên trong tầng thứ tư Cửu Long tháp này, cũng không có nghĩa là hẳn nhất định có thể đạt được khóa ma chủng kia, trên thực tế, ở thực lực so sánh lên, hẳn không có bất kỳ ưu thế.

Ưu thế duy nhất của hẳn có lẽ là vị trí chính xác của ma chủng, hẳn so với người khác lại càng dễ dàng tìm được, so với cường giả khác càng thêm lý giải hết thảy có quan hệ tới ma chủng.

Hít sâu một hơi, đem tâm tình kích động của mình bình phục lại, Tần Phàm liền bắt đầu quan sát hoàn cảnh tầng thứ tư Cửu Long tháp này.

- Tại sao có thể như vậy?

Sau đó hẳn liền kinh ngạc phát hiện, tầng thứ tư Cửu Long tháp này cùng ba tầng trước vậy mà hoàn toàn bất đồng, thậm chí có thể nói là giống như đối một thế giới, gian phòng cùng ám sảnh giống như ba tầng

trước đã hoàn toàn không thấy, đập vào mắt hần, thay thế là mảng lớn rừng rậm cùng núi cao, nhìn như vô cùng vô tận.

Tần Phàm vừa đi ra khỏi Âm Ảnh Chi Môn của tầng thứ tư, trước mặt hần là một mảng lớn rừng rậm nguyên thủy, cây rừng cực lớn phẳng phất như muốn đâm thẳng Vân Tiêu, mảng lớn mảng lớn, trong đó không biết cất dấu bao nhiêu nguy hiểm cùng bí mật.

- Không thể tưởng được trong Cửu Long tháp này dĩ nhiên là bên trong có Càn Khôn, tầng thứ tư này nguyên lai là một địa phương cùng ba tầng trước hoàn toàn bất đồng như vậy, trách không được thời điểm Âm Ảnh Chi Môn kia mở ra, gây nên ba động thật lớn, để cơ hồ tất cả mọi người ở tầng thứ ba phát hiện cửa vào này.

Nhìn hết thấy cảnh vật lạ lẫm trước mắt, trong lòng Tần Phàm không khỏi có chút bưng bít đại ngộ.

Ở ba tầng trước, lúc Tần Phàm tiến vào Âm Ảnh Chi Môn đi thông tầng trên cũng sẽ không khiến cho ai chú ý, nhưng thông đạo tầng thứ tư chỉ là vừa mở ra, Kim Dương Vũ Thánh Hồng Sơn liền cảm giác được, Tần Phàm cũng có cảm ứng, hơn nữa từ hoàn cảnh trước Âm Ảnh Chi Môn kia xem ra, lúc này cũng đã có không ít người xông lên tầng này.

- Ta vốn cho rằng càng là hướng lên, diện tích tầng cao sẽ có vẻ càng nhỏ, nhưng hiện tại xem ra tầng thứ tư này so với ba tầng trước cộng lại càng thêm to lớn hơn!

Tần Phàm triển khai thị lực nhìn về phía trước, hoàn toàn nhìn không tới cuối cùng, núi cao rừng rậm kéo dài không dưới vạn dặm.

- Từ khí tức ma chủng cảm ứng xem ra, viên ma chủng thứ tư kia cách nơi đây còn rất xa. Hơn nữa tựa hồ còn có đồ vật gì đó trấn áp lấy, để a chủng này tạm thời không thể hoàn toàn phóng xuất khí tức ra.

Lập tức, Tần Phàm mượn ba khóa ma chủng đã luyện hóa trong cơ thể truyền đến cộng minh, đi cảm ứng viên ma chủng thứ tư mà mình quan tâm nhất.

Nhưng hần phát hiện mình chỉ có thể cảm ứng được viên ma chủng thứ tư này ở địa phương tới gần trung tâm tầng thứ tư, chỗ cụ thể tạm thời vẫn chưa xác nhận được, mà thuộc tính khóa ma chủng này hần cũng tạm thời không cách nào biết rõ.

922. Chương 932: Quái Vật Dây Leo.

Chương 932: Quái vật dây leo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Theo đạo lý, ở trước mắt là mảng lớn rừng rậm, rất có thể là Mộc hệ ma chủng. Nhưng đại địa cùng kim thạch cho tới bây giờ đều là liên tiếp, kết nối cùng một chỗ, dưới rừng rậm là đại địa, dưới mặt đất cũng có thể có lấy Canh Kim chi khí tồn tại, cho nên dù là Kim hệ ma chủng cũng nói không chừng.

- Mặc kệ loại nào, vẫn là trước tới gần chỗ đó rồi làm tiếp ý định a.

Tần Phàm cũng không có ở bên trên vấn đề này xoắn xuýt quá mức, thấy nhất thời không chiếm được đáp án, hần cũng không hề đi đa tưởng, trực tiếp đi vào mảng lớn rừng rậm trước mắt này.

Ở trong thế giới tầng thứ tư này, thiên địa lộ ra thập phần ánh sáng, Tần Phàm đi ở trong đó, thị giác ngược lại là không có ảnh hưởng quá lớn, cũng không bị áp chế tầm mắt như ba tầng trước vậy.

Bất quá vừa đi vào trong rừng rậm này, Tần Phàm liền lập tức cảm giác được một loại khí tức hung hãn, so với ba tầng trước của Cửu Long tháp còn muốn khủng bố hơn rất nhiều, tựa hồ là có vô số nguy cơ giấu ở trong đó, để cho người tự nhiên sinh ra một tia lạnh ý.

Đi ở trong đó, lại để cho Tần Phàm cảm giác được ở đây càng giống như là một mảnh mộ địa, không chỉ có khả năng mai táng hài cốt Chư Thần, còn tùy thời có thể sẽ mai táng hài cốt nhân loại tiến vào đây.

Vào lúc này tuy Tần Phàm còn không có chính thức gặp được Bát cấp trung giai yêu thú, nhưng đến lúc này, chỉ bằng cảm giác được khí tức đáng sợ kia, hẳn rất cực biết rõ theo như lời Kim Dương Vũ Thánh Hồng Sơn nói “Cửu tử nhất sinh” cũng không phải là nói ngoa.

Hắn vào lúc này là không thể một chút phân tâm, lần nữa cẩn thận, tinh thần ý chí đều tập trung cao độ, trạng thái toàn thân ở vào đỉnh phong, tùy thời đề phòng cùng ứng phó nguy hiểm không biết.

Mà Bán Thần Khôi Lỗi Thanh Phong kia thì bị Tần Phàm khống chế giấu ở phía sau hẳn không xa, cũng không có cùng hắn đi chung một chỗ, bất quá cả hai tầm đó cũng không có cách quá xa, tùy thời đều có thể đến đây gặp rút tiếp viện.

Khí tức của Bán Thần Khôi Lỗi này che giấu vô cùng tốt, hơn nữa tốc độ cực nhanh, một khi thúc dục năng lượng Yêu Tinh Hạch, thậm chí tốc độ so với Tần Phàm còn nhanh hơn gấp đôi, ẩn tàng như vậy ngược lại là có thể với tư cách một lá bài tẩy của Tần Phàm, ở lúc mấu chốt có thể phát ra tác dụng trọng yếu.

Vèo...

Đi tới một lúc, chợt Tần Phàm nghe sau lưng có một thanh âm phá không mà đến. Tựa hồ có đồ vật gì đó ở phía sau hắn công kích tới, tốc độ kia cực nhanh, trong hư không cũng bị chấn động, cái này làm cho hắn không khỏi cả kinh, vội vàng thi triển Lưu Tinh Bộ hướng về một bên tránh đi.

Là một cây Thanh Đằng cực lớn!

Vừa tránh đi, đồng thời Tần Phàm thông qua Bán Thần Khôi Lỗi ở sau lưng chứng kiến đồ vật công kích mình.

Phía trên tay Thanh Đằng này có bụi gai sắc bén, một cây gai nhọn hoắt, như là tay cầm bảo kiếm, mới nhìn giống như là một quái vật khủng bố, mang theo một loại khí tức vô cùng hung hãn, muốn đục lỗ trên đầu lâu của Tần Phàm.

Cũng may mắn là tốc độ phản ứng của hắn rất nhanh, nếu không lại chậm một tia, chỉ sợ hắn sẽ bị căn Thanh Đằng này đánh trúng đầu!

Bên trong Thanh Đằng này ẩn chứa kinh lực rất mạnh, không thấp hơn công kích của Võ Thánh cường giả chút nào! Tuy dùng lực phòng ngự của Tần Phàm không dễ dàng bị trực tiếp đục lỗ trên đầu lâu như vậy, nhưng nếu thực bị đánh trúng, đoán chừng cũng là cửu tử nhất sinh!

- Đây là cái gì!

Tần Phàm kinh hồn chưa định tránh đi một kích này, lộ ra lòng còn sợ hãi.

Mà Thanh Đằng kia thấy không có đánh trúng Tần Phàm, liền cực kỳ nhanh rút về phía sau, Tần Phàm theo ánh mắt nhìn lại, liền chứng kiến bản thể của Thanh Đằng kia chính là một gốc cây thực vật dây leo, cao khoảng chừng mấy chục thước, giống như là một tòa nhà cao tầng! Ở trên người nó còn có một đóa hoa bình thường cực lớn, nhưng nhìn kỹ lại, lại như là miệng lớn mọc đầy răng cưa.

Ngoài ra, ở trên người dây leo thực vật khủng bố này, còn có trên trăm đầu Thanh Đằng khổng lồ giống như vừa rồi công kích Tần Phàm vậy, lúc này đang nhìn lấy Tần Phàm giương nanh múa vuốt, lộ ra thập phần hung tàn.

- Thanh này chẳng lẽ cũng là yêu thú? Thực vật biến thành yêu thú sao?

Tần Phàm thấy vậy, không khỏi là hít một hơi lạnh khí. Kỳ thật như thực vật khổng lồ trước mắt này, hẳn tại vừa rồi cũng đã gặp mấy cây, nhưng mà thật không ngờ trong đó còn cất giấu quái vật đáng sợ như vậy.

Lúc trước hấn xâm nhập qua Yêu Thú Hoang Nguyên, cũng xuyên qua yêu thú bình nguyên, nhưng cái này còn là lần đầu tiên trông thấy qua thực vật biến thành yêu thú.

Ở trong rừng rậm nguyên thủy, khắp nơi đều là thực vật khổng lồ, dây leo như vậy cũng là nhiều vô số kể, vừa rồi trước khi quái vật thực vật này không có công kích, Tần Phàm căn bản không có cảm giác được bất luận khí tức gì, đồ vật đáng sợ như vậy, thật sự là để cho người khó lòng phòng bị.

Tê...

Một bên kia, dây leo quái vật trông thấy được không công kích trúng Tần Phàm, rất nhanh liền phát ra một tiếng thét lên vô cùng khó nghe, lần nữa khổng chế hơn mười đầu Thanh Đằng cực lớn trên người mình, đồng thời hướng về Tần Phàm, cực kỳ nhanh bạo lướt mà đi.

Mấy chục đạo kinh khí phá không, vô cùng hung hãn, trong đó ẩn chứa Mộc hệ nguyên khí mãnh liệt, cuộn cuộn cuộn, như là hơn mười đầu Trường Hà bộc phát hồng thủy, khí thế Hoàn Độ Hư Không, làm cho lòng người lạnh mình.

Những Thanh Đằng cực lớn này có chút trực tiếp công kích đầu lâu, có chút công kích chỗ hiểm trên thân thể, có chút là ý định trực tiếp quán lấy Tần Phàm.

- Khủng bố như vậy!

Trong nội tâm Tần Phàm hoảng hốt, đối mặt hơn mười đầu Thanh Đằng cực lớn này, cơ hồ đồng đẳng với hơn mười Võ Thánh cường giả, hoặc là hơn mười đầu Bát cấp sơ giai yêu thú đồng thời công kích tới!

Hấn không dám có nửa phần chần chờ, lập tức bên trên tránh qua, một bên lấy Vương Trù Dao phách trăm về phía trước, sau đó cực tốc rút lui về sau.

Vương Trù Dao phát ra một ánh dao rất mạnh, ngưng tụ lấy Chu Thiên nguyên khí, trực tiếp trăm ở phía trên đầu Thanh Đằng kia, sau đó Tần Phàm cũng mượn cổ lực lượng này rút lui đi xa hơn.

Có một ít Thanh Đằng không có đánh trúng Tần Phàm, trực tiếp xuyên thủng qua mấy cây đại thụ sau lưng Tần Phàm! Những thân cây tráng kiện bằng ba bốn người ôm kia, ở dưới những Thanh Đằng này đâm xuyên, trực tiếp bị cắt đứt ngang lưng, nhao nhao ngã xuống, lá cây cùng tàn mộc vấy ra bốn phía, mà địa phương của thân cây bị Thanh Đằng đánh trúng, càng là hóa thành bột phấn.

Mà Vương Trù Dao phát ra tam hệ nguyên khí ngưng tụ trong ánh dao, trăm ở phía trên Thanh Đằng kia, cũng chặt đứt mấy cây, bất quá đối với toàn bộ Thanh Đằng mà nói, cũng không tính là tổn thương quá lớn, vẫn có rất nhiều Thanh Đằng đối với Tần Phàm truy theo không bỏ.

- Thanh Phong!

Vào lúc này Tần Phàm rốt cục sắp duy trì không được, lập tức sẽ bị một dây leo phi tốc mà đến đánh trúng, Tần Phàm một bên tiếp tục nhanh chóng thoái lui, một bên khổng chế Bán Thần Khô Lỗi hướng bản thể quái vật dây leo kia phát động công kích.

923. Chương 933: Vô Cùng Hung Hiểm. (1)

Chương 933: Vô cùng hung hiểm. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bởi vì Bán Thần Khô Lỗi này vẫn dấu kín ở phía sau, khí tức cực kỳ ẩn nấp, cho nên dây leo quái vật kia cũng không có phát hiện nó.

Về!

Ở dưới Tần Phàm điều khiển, Bán Thần Khôi Lỗi vẫn dấu kín ở phía sau, thanh sắc trường kiếm trong tay vào lúc này chấn động trong hư không, lập tức một kiếm chém về phía bản thể dây leo thực vật kia.

PHỐC!

Ự...c

Công kích của Bán Thần Khôi Lỗi cực nhanh, ở trong lúc sét đánh không kịp bưng tai đó, không có uy thế kinh thiên động địa, trong cực kỳ đơn giản, nhưng một kích kia lại ẩn chứa uy lực cường đại, trực tiếp đâm vào trong thân thể dây leo quái vật kia.

Dây leo quái vật này phát ra một tiếng tru lên khủng bố, sau đó im bật mà dừng, cả đóa hoa cũng uể oải, ở trên thân thể nó còn chảy xuống rất nhiều dịch hồng sắc giống như là máu người, mà mấy dây leo sắp đánh trúng thân thể Tần Phàm kia, lập tức nhuyễn xuống, tất cả đều uể oải nằm trên mặt đất.

- Nguy hiểm thật.

Lúc này Tần Phàm mới có chút buông lỏng một hơi, nếu công kích của Bán Thần Khôi Lỗi lại chậm một bước, hắn sẽ bị Thanh Đằng có uy lực không kém này đánh trúng, nói không chừng sẽ bị thương, thậm chí bị dây leo khác công kích, bị giết chết cũng nói không chừng.

Kiểm khí của Bán Thần Khôi Lỗi, hoàn toàn là do Bát cấp Yêu Tinh Hạch cung cấp, một kiếm sẽ tổn thất một phần mười năng lượng, nếu không đến lúc nguy cấp, Tần Phàm cũng có chút bỏ không được sử dụng.

- Chỉ là vừa mới tiến đến, liền gặp được đồ vật khủng bố như vậy, tầng thứ tư này ta phải đi như thế nào?

Lúc này trong lòng Tần Phàm không khỏi có chút nổi lên một cảm giác vô lực, lúc trước hắn đã nghĩ tới ở tầng thứ tư sẽ nguy hiểm vạn phần, nhưng không có nghĩ đến vậy mà sẽ nguy hiểm đến trình độ này!

Ở địa phương như thế này muốn tìm được cùng luyện hóa viên ma chủng thứ tư, độ khó trong đó quả thực khó có thể tưởng tượng!

- Lại có đồ vật gì đó?

Mà đúng lúc này, Tần Phàm lại chợt nghe ở bốn phía truyền đến một ít tiếng nổ kỳ dị, cái này làm cho sắc mặt hắn không khỏi hơi đổi, sau đó hắn hướng về bốn phía xem xét, càng là kinh hãi thất sắc.

Nghe được tiếng nổ kỳ dị, Tần Phàm men theo thanh âm nhìn lại, vừa mới xem xét, trong lúc nhất thời không khỏi trong chấn động mãnh liệt.

Đạp vào mắt hắn, ở bên trái là một đầu Minh Diễm Kim Hồ, thân ô tượng, chiều dài hai trượng, trong đôi mắt có đồng tử sắc tím, bộ lông toàn thân như là hoàng kim, bốn chân đạp trên hắc sắc Liệt Diễm, lộ ra nổi bật bất phàm, uy phong凛凛.

Mà ở bên phải là một đầu Xích Vân Lôi Báo, thân cao cùng chiều dài cùng Minh Diễm Kim Hồ kia không sai biệt nhiều, hai mắt màu đỏ tươi, bộ lông toàn thân có chút tím, giống như là thượng diện có Lôi Đình quần quanh, chỉ là vừa đứng ở đó, một loại khí tức hung mãnh ở trong không khí dâng tràn mà ra.

Hai con yêu thú này đều là Bát cấp trung giai yêu thú, rằng có thể đoạn thiết, trảo có thể phá núi, thực lực cường đại, vô cùng lợi hại!

Dù là Tần Phàm ở tầng thứ ba gặp được Địa Vương Chiến Long, đừng nhìn thân hình nó nếu so với hai con yêu thú trước mắt này cao hơn rất nhiều, nhưng ở trước mặt hai gia hỏa này, Địa Vương Chiến Long kia đoán chừng hoàn toàn không có sức phản kháng.

- Hai đầu Bát cấp trung giai yêu thú!

Sắc mặt Tần Phàm biến đổi, hồi lâu chưa có khôi phục bình thường. Dùng thực lực của hắn bây giờ, một đầu Bát cấp trung giai cũng đã cảm giác khó đối phó vô cùng, thậm chí loại Bát cấp trung giai yêu thú lợi hại hắn còn chưa có thể đối phó được!

Hiện tại còn hai con!

Hơn nữa Minh Diễm Kim Hổ cùng Xích Vân Lô Báo này, tốc độ cực nhanh, công kích rất mạnh, lại giảo quyết vô cùng, phải dùng từ thập phần khó đối phó để hình dung! Đụng phải một đầu trong chúng nó, dù là Tam cấp Võ Thánh cũng phải đường vòng đào tẩu!

Chỉ sợ chỉ có thực lực tứ cấp Võ Thánh mới có thể đấu cùng một con trong bọn chúng, nếu hai con cùng tới, đoán chừng dù là tứ cấp Võ Thánh cũng phải tránh đi mũi nhọn, trải qua một phen khổ chiến mới có thể đánh chết.

- Xem ra lần này vẫn phải là dựa vào Thanh Phong rồi.

Tần Phàm âm thầm nuốt một ngụm hơi lạnh, trong nội tâm trầm xuống.

Vừa rồi giết chết dây leo quái vật kia, tuy Tần Phàm chưa từng có bài kiến yêu thú Thực Vật Hệ, nhưng hẳn từ trong lúc nó phát huy ra thực lực để đoán chừng, trình độ dây leo quái vật này cũng là Bát cấp trung giai yêu thú!

Một kích của Bán Thần Khôi Lỗi kia có thể giết chết nó, tuy là thừa dịp toàn bộ dây leo của quái vật kia truy kích Tần Phàm mà đánh lên, nhưng Tần Phàm đoán chừng nó phát huy ra thực lực đoán chừng ít nhất cũng là tứ cấp Võ Thánh.

Bất quá cái này Bán Thần Khôi Lỗi một lần chỉ có thể công kích một con yêu thú!

Nếu như hai con yêu thú này cùng nhau công kích Tần Phàm, coi như là bị Bán Thần Khôi Lỗi ngăn chặn một đầu, thì vẫn còn có một đầu tiếp tục hướng về Tần Phàm công kích! Nói thực ra, đối mặt hai đầu Bát cấp trung giai yêu thú hung tàn này, hiện tại Tần Phàm cũng không có quá nhiều tự tin.

Rống... đọc truyện mới nhất tại .

Cũng vào lúc này, hai con yêu thú kia bắt đầu đồng thời phát ra tiếng gầm trầm thấp, như là trận trận ám lôi bắt đầu khởi động, trong đó mang theo khí tức khủng bố kinh người, làm cho lá rụng bốn phía không ngừng bay múa, rừng cây phía dưới càng không ngừng rung động, ngay cả trong thiên địa cũng như là phong vân đột nhiên biến sắc.

Bát cấp trung giai yêu thú, tuyệt đối không phải đồ vật đơn giản!

- Nhân loại, nhân loại. . . giết chết nhân loại! Hút nguyên khí trong thân thể của hắn!

Mà cơ hồ cũng đồng thời lúc này, sau lưng Tần Phàm bỗng nhiên truyền đến trận trận thanh âm kêu la, thanh âm này thập phần tương tự như thanh âm cạo xương, để cho người cảm giác được muốn sờn hết cả gai ốc.

Rất nhanh, mấy quái vật bạch cốt hình người liền xuất hiện ở trong rừng, lục sắc ma trời, dày đặc khủng bố.

- Cốt linh!

Chứng kiến những quái vật đáng sợ nhất ba tầng trước kia, chỉ xuất hiện ở khu có bảo vật, sắc mặt của Tần Phàm thoáng chốc trở nên có chút trắng bệch.

- Ba tam cấp Cốt Thánh, hai tứ cấp Cốt Thánh!

Phía trước có hai yêu thú, phía sau là Cốt Thánh bọc đánh!

Mấy Tam cấp Cốt Thánh kia còn tốt, hẳn có lẽ có thể đối phó, nhưng vô luận là tứ cấp Cốt Thánh hay Bát cấp trung giai yêu thú đều là tồn tại thập phần khó có thể đối địch, hiện tại cả hai dĩ nhiên là đồng thời xuất hiện!

Ở thời khắc này, rốt cục Tần Phàm cũng thật sự rõ ràng khái niệm cửu tử nhất sinh. Hiện tại loại tình huống này, dù là có Bán Thần Khôi Lỗi hỗ trợ, hẳn cũng tuyệt đối là không thể nào thắng được.

Đã đánh không lại, chỉ có một con đường chạy trốn mà thôi.

- Đi mau!

Vào lúc này dưới chân Tần Phàm trùng trùng điệp điệp đập mạnh, cả người hướng về một cây đại thụ bên cạnh bay đi, cùng lúc đó, ở sau lưng hắn có hai vầng sáng dâng lên mà ra.

924. Chương 934: Vô Cùng Hung Hiểm. (2)

Chương 934: Vô cùng hung hiểm. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Rống...

Cũng ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới khê động, Minh Diễm Kim Hồ cùng Xích Vân Lôi Báo kia cũng lập tức hét lớn một tiếng, cơ hồ đồng thời hướng về Tần Phàm mãnh liệt lao đi, khoảng cách hơn trăm mét, lập tức liền đến!

Răng rắc!

Một kim một tím, hai đạo tàn ảnh vừa mới xẹt qua ở trên bầu trời, sau đó liền nghe được một tiếng vang thanh thúy truyền đến, cây đại thụ mà Tần Phàm vừa mới nhảy tới đã gãy làm hai!

Tốc độ kia cực nhanh, không thể tưởng tượng nổi!

Lúc này Tần Phàm vừa mới lao tới một cây khác, thân hình mạnh mẽ sáng ngời thoáng một phát, may mắn cũng vừa vào lúc đó, Chu Tước Chi Dực phía sau hắn đã bắt đầu triển khai, khê vô động một cái, đơn giản đem thân hình hắn bắn lên cao, mới không có ngã rơi xuống mặt đất.

Rống...

Hai đầu Bát cấp trung giai yêu thú kia thấy Tần Phàm cũng không có rơi xuống mặt đất, không khỏi lần nữa phát ra gầm lên giận dữ, sau đó liền thấy đầu Xích Vân Lôi Báo mạnh mẽ mở ra cái miệng lớn răng nanh um tùm khủng bố của nó, một đạo Lôi Báo ẩn chứa năng lượng cự đại, trực tiếp như là đạn pháo bắn về phía thân hình của Tần Phàm trên bầu trời!

- Thanh Phong!

Lúc này Tần Phàm vừa mới thi triển ra Chu Tước Chi Dực, thân hình vẫn chưa hoàn toàn ổn định lại, chưa tiến vào trạng thái phi hành, gặp phải Lôi Báo điện cầu kia bắn đến, hắn căn bản là không kịp né tránh, chỉ phải trực tiếp không chế Bán Thần Khô Lỗi phi thân tới, ngăn cản ở trước Lôi Báo điện cầu kia.

Oanh!

Bán Thần Khô Lỗi kia bị Lôi Báo điện cầu này đánh trúng, trực tiếp oanh đến trên không trung. Mà ở thời điểm bị đánh trúng, trên người Bán Thần Khô Lỗi dần hiện ra một màn sáng kim sắc, giúp hắn ngăn cản năng lượng Lôi Báo trùng kích thoáng một phát.

- Trước ly khai đây nói sau.

Tần Phàm một tay bắt lấy Bán Thần Khô Lỗi, trực tiếp đưa vào trong không gian Lôi Viêm, sau đó Chu Tước Chi Dực sau lưng thừa dịp cơ hội này, cực kỳ nhanh vỗ mạnh, thẳng lên Vân Tiêu.

- Nhân loại đáng giận, đừng chạy!

Vào lúc này, hai tứ cấp Cốt Thánh kia cũng đồng thời hướng về Tần Phàm bắn ra một đạo liên dao dao khí, nguyên khí cuộn cuộn làm cho thiên sắc cũng trở nên âm trầm đi một ít, giống như trời muốn sụp đổ xuống.

May mắn tốc độ Chu Tước Chi Dực của Tần Phàm coi như không tệ, lúc này cách mặt đất đã có mấy trăm mét, hai đạo dao khí kia đều không có đánh trúng hắn.

Nhưng ngay lúc Tần Phàm vừa mới muốn buông lỏng một hơi, hai mắt của hắn bỗng nhiên ngưng tụ lại, là vì vào lúc này hắn chứng kiến đầu Minh Diễm Kim Hồ kia hai chân đạp trên hắc sắc hỏa diễm, vậy mà mạnh mẽ từ đất bằng nhảy lên ấy trăm mét, cái móng vuốt kia cơ hồ là bắt được hắn!

Khủng bố!

Ở bên trong Yêu thú, coi như là Bát cấp hậu giai, phạm là lục sinh yêu thú đều không thể phi hành, nhưng đầu Minh Diễm Kim Hồ này lại có thể có sức bật biến thái đến kinh người, hơn nữa vẫn là liên tục nhảy mấy lần, làm cho Tần Phàm nhìn xem mà cảm thấy run như cây sậy, vội vàng tăng thêm tốc độ thoát đi!

- Không tốt, phi tại giữa không trung như vậy, rất dễ dàng sẽ trở thành tiêu điểm!

Mà Tần Phàm bay một hồi, hắn lập tức liền phát hiện ở trong rừng cây bắt đầu phát sinh trận động tĩnh, tựa hồ là hắn đã trở thành tiêu điểm của tất cả yêu thú.

Hai đầu Bát cấp trung giai yêu thú kia đã khủng bố như vậy, nếu lại kinh động thêm vài đầu, hắn đoán chừng mình còn chưa tìm được ma chủng đã chết trước rồi.

Không có cách nào khác, sau khi lướt ngang một đoạn khoảng cách, Tần Phàm liền nhanh chóng hướng về phía dưới rừng rậm đáp xuống. Mà vừa xuống tới mặt đất, hắn phóng xuất Bán Thần Khôi Lỗi lần nữa, để cho hắn ở phía sau mình, sau đó bắt đầu cấp tốc bồn tẩu.

Bán Thần Khôi Lỗi này vừa rồi tuy thay Tần Phàm cứng rắn ngăn cản một kích Lôi Bạo của Xích Vân Lôi Báo, nhưng mà không có tổn hao gì, nhìn ra được thân thể của nó cực kỳ cứng cỏi, dù sao cũng từng là Bán Thần! Hơn nữa trong thân thể còn có vô số trận pháp gia trì.

Một bên chạy trốn, một bên cảm ứng bốn phía liên tiếp truyền đến trận trận chấn động, Tần Phàm cảm giác được kinh hồn táng đảm.

Hắn đã thật lâu không có đem mình đặt vào trong hoàn cảnh hung hiểm như thế này, thậm chí là mới vừa rồi ở bên trong tầng thứ ba đem tam hệ hỗn hợp nguyên khí tăng lên tới cảnh giới tiểu thành mang đến tự tin, cũng là không còn tồn tại, hoặc là nói vào lúc đó căn bản không có chỗ trống phát huy!

Hiện tại trừ những Tam cấp Cốt Thánh bốn phía kia, hắn vẫn có tin tưởng có thể đối phó, còn lại vô luận là Bát cấp trung giai yêu thú hay là tứ cấp Cốt Thánh, chỉ là tùy tiện đến một đầu đã đầy đủ để cho hắn ăn đau khổ, đến hai đầu hắn khó có thể ứng phó, nếu như đến ba đầu trở lên, nhất định cũng chỉ có cục diện chạy trốn. Hơn nữa ven đường còn phải phòng ngừa tùy thời xuất hiện yêu thú Thực Vật Hệ!

Loại tình huống này để cho Tần Phàm cũng cảm giác được có chút biệt khuất.

- Mẹ nó, nếu như lấy được viên ma chủng thứ tư, những thứ này đến mười đầu tám đầu ta cũng dám liều mạng cùng chúng!

Tần Phàm một bên chạy trốn, một bên trong nội tâm âm thầm chửi bới nói. Hắn biết rõ luyện hóa viên ma chủng thứ tư, khí lực cùng lực lượng sẽ sâu sắc tăng cường không ngớt, mặt khác các phương diện tổng hợp cũng đều sẽ đề cao thật lớn, nhất định có thể để cho hắn thoát thai hoán cốt.

Điều kiện tiên quyết là phải lấy được viên ma chủng thứ tư kia mới được!

Ở loại hoàn cảnh này, muốn lấy được viên ma chủng thứ tư kia là ngàn khó muôn vàn khó khăn! Nếu như tâm trí cùng tinh thần ý chí không đủ kiên định, có lẽ vào lúc này sẽ không khỏi sinh ra dao động, thậm chí là bị sợ lui, nhưng Tần Phàm lại y nguyên vô cùng kiên định.

- Đúng, sao lại quên nó chứ!

Bởi vì vừa rồi Tần Phàm một mực ở vào trong hoàn cảnh xấu, lại quên lấy ra hộp sắt quan sát, lúc này nhớ tới mới vội vàng lấy ra.

Ở phía trên hư ảnh địa đồ mini của Cửu Long tháp, lúc này tầng thứ tư đã xuất hiện rất nhiều điểm nhỏ màu đỏ. Tần Phàm biết rõ những điểm nhỏ màu đỏ này đại biểu là những cốt linh kia, bởi vì trên cốt linh đều có được hài cốt Chư Thần, kỳ thật đối với võ giả mà nói cũng là tồn tại thuộc về bảo vật, cho nên biểu hiện ở phía trên.

Mà Bát cấp yêu thú thì không có biểu hiện, Tần Phàm chỉ có thể bồng vào ngũ giác nhạy cảm của bản thân đi cảm ứng.

- Ở nơi có điểm màu đỏ thẫm kia, cùng vị trí ta cảm ứng được ma chủng không sai biệt lắm, nếu như không có gì bất ngờ, ma chủng kia hẳn là ở chỗ đó!

Xem một hồi, hai mắt Tần Phàm tỏa sáng, có thể tìm được vị trí cụ thể của ma chủng này, thì sẽ có con đường cụ thể đi tới đó.

- Hiện tại nơi này quá mức hung hiểm, ta phải nhanh đuổi tới chỗ ma chủng lại làm tiếp ý định.

Lập tức Tần Phàm xác định một đường nhỏ tương đối không có nhiều nguy hiểm, trực tiếp hướng về phương hướng kia chạy như điên.

Ở chỗ này, thậm chí không có địa phương gì có thể tạm thời tránh né!

925. Chương 935: Sinh Tử Gắn Trong Gan Tắc. (1)

Chương 935: Sinh tử gắn trong gan tắc. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

- Phía trước có một đầu Bát cấp trung giai yêu thú, chỉ có một đầu, mẹ nó, liều!

Lại chạy trốn một hồi, Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác được phía trước truyền đến khí tức nguy hiểm, nhưng hắn căn bản không để ý, tốc độ không ngừng, trực tiếp nghênh đón.

Thực lực của Tần Phàm bây giờ đối phó Bát cấp sơ giai yêu thú là dư dả, nhưng một mình khiêu chiến Bát cấp trung giai vẫn có độ khó rất lớn, bất quá nếu chỉ có một đầu, hắn ngược lại là có thể liều mạng một phen.

Dù sao sau lưng của hắn còn có một Bán Thần Khôi Lỗi.

Hơn nữa một khẩu Bát cấp trung giai Yêu Tinh Hạch, cũng xác thực đáng giá ra tay! Lấy được một quả Yêu Tinh Hạch phẩm chất rất cao tới tay, nói không chừng có thể lại đề thăng thực lực có thể phát huy ra của Bán Thần Khôi Lỗi!

- Là một đầu Băng Tuyết Xà Lang!

Tần Phàm lại chạy tới trước một ít, liền thấy rõ đầu Bát cấp trung giai yêu thú trước mắt kia.

Đầu Bát cấp trung giai yêu thú Băng Tuyết Xà Lang này, thân rắn đầu sói, là thân thể lớn lên như măng xà, nhưng lại mọc ra đầu lâu giống như Sói, lộ ra thập phần quỷ dị cùng khủng bố.

Thân rắn của nó dài khoảng chừng hơn mười trượng, thượng diện mọc ra lân giáp bạch sắc, giống như là bao trùm lấy một tầng băng tuyết dày đặc, đầu sói thì là một mảnh huyết hồng, lông sói huyết sắc, đồng tử huyết sắc, duy độc chỉ có răng nanh sắc bén là tuyết trắng lóe ra lãnh quang.

Tê NGAO...

Đầu Băng Tuyết Xà Lang này vừa nhìn thấy Tần Phàm, lập tức bên trong cái đầu sói kia liền phát ra một tiếng kêu như xà lại như là sói, ở trong rừng rậm không ngừng quanh quẩn lấy, lộ ra có chút dày đặc khủng bố, như có một cổ gió lạnh rét thấu xương tự nhiên tụ tập tới, để cho người cảm thấy muốn lạnh tới tận xương.

- Phải tốc chiến tốc thắng!

Sau khi Tần Phàm biết còn có những yêu thú khác đang đuổi theo không bỏ, hắn và Băng Tuyết Xà Lang này khai chiến, rất nhanh sẽ khiến yêu thú khác cùng cốt linh chú ý.

Sau đó, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, xu thế một mực chạy như điên mà đến, nguyên khí trong cơ thể khẽ động, rất nhanh ngưng tụ vào Thiên Địa nguyên khí mãnh liệt, toàn bộ tụ tập ở bên trong một quyền, nước lửa đất tam hệ nguyên khí hỗn hợp, hóa thành 999 trọng man ngư kính, nhưng ngưng mà không phát.

Dưới chân đạp mạnh, thân hình hắn kích bắn mà ra.

- Hô...

Cũng vào lúc này, Băng Tuyết Xà Lang ở đằng kia phát ra một tiếng gầm rú lần nữa, sau đó liền thấy cái miệng lớn dày đặc răng nanh của nó mở ra, tựa hồ là hấp khí mãnh liệt, trông thấy như là có vòng xoáy lạnh phong ở trong đó hình thành, gào thét ra khí kinh lạnh như băng, ở trong miệng rất nhanh ngưng tụ lấy, một băng tuyết cầu cực lớn rất nhanh hình thành.

Rống...

Chỉ là sau một lát, ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới tới gần đến nửa đường, đầu sói của Băng Tuyết Xà Lang kia khẽ động lần nữa, sau đó liền thấy nó trực tiếp phun băng tuyết cầu trong miệng ra.

Hoắc! Hoắc! Hoắc!

Băng tuyết cầu này chỉ là vừa phun ra, lập tức liền cùng không khí bốn phía phát sinh một loại giao quần, sau đó liền trông thấy ở mặt ngoài tuyết cầu kia có vô số băng đao sắc bén loại nhỏ, thành hình mũi băng nhọn, để cho băng tuyết cầu này trở nên dữ tợn vô cùng, mười phần là một băng tuyết đâm cầu.

Hơn nữa thời điểm băng tuyết cầu phun ra, rõ ràng không khí đều có chút ngưng tụ, ở dưới gió lạnh kia, Tần Phàm mạnh mẽ cảm giác được tốc độ thân thể của mình đột nhiên giảm xuống, chỉ có tốc độ của băng tuyết đâm cầu kia không giảm, trực tiếp oanh về phía thân thể của Tần Phàm!

- Mẹ, Bát cấp trung giai yêu thú này quả nhiên không phải loại tầm thường!

Dựa theo tốc độ cùng quỹ tích của băng tuyết đâm cầu kia, Tần Phàm căn bản né tránh không kịp, tam hệ hỗn hợp Vạn Ngưu Xông kia vốn là ý định oanh tới thân thể Băng Tuyết Xà Lang, chỉ có thể là đột nhiên thôi phát.

Oanh!

Một đầu man ngư tam hệ hỗn hợp gầm thét, từ trong hư không đập ra, trực tiếp cùng băng tuyết đâm cầu cực lớn kia đụng vào chung một chỗ, hai cổ kinh khí đồng dạng cường hoành nổ tung trong không khí.

Trong nháy mắt, Tần Phàm lập tức liền cảm giác được tâm thần như là va chạm, nhưng lại có một cổ băng tuyết chi lực xuyên thấu qua kinh khí trùng kích, muốn xâm lấn thân thể của hắn, làm cho thân thể của hắn cũng muốn lộ ra trì độn rất nhiều.

- NGAO!

Băng tuyết đâm cầu công kích vừa mới rơi xuống, đầu Băng Tuyết Xà Lang kia thấy giết không được Tần Phàm, liền lập tức gầm lên giận dữ, tiếp theo là cái cổ thật dài kia mạnh mẽ duỗi ra!

Cái cổ của Băng Tuyết Xà Lang kia dĩ nhiên là duỗi dài ra vài chục trượng, chiều dài cực kỳ kinh khủng, đầu sói huyết hồng trực tiếp lao tới trước mặt Tần Phàm, răng nanh dày đặc chớp động hàn quang, cắn tới cổ họng của Tần Phàm.

- Là cơ hội này!

Cũng ở thời điểm Băng Tuyết Xà Lang vừa mới duỗi cổ ra, Tần Phàm một bên cực lực né tránh, một bên không chể được Bán Thần Khôi Lỗi giấu ở đằng sau kia chém ra một kiếm.

PHỐC!

Bán Thần Khôi Lỗi từ phía sau xuất hiện, trút xuống một phần mười năng lượng Yêu Tinh Hạch, một kích toàn lực liền lập tức trăm ở trên cổ thật dài kia của Băng Tuyết Xà Lang, máu tươi ầm ập bay tung tóe ở giữa không trung, làm cho hơi lạnh ngưng kết bốn phía cũng trở nên hòa tan ra.

Sau đó đầu sói của Băng Tuyết Xà Lang kia rơi trên mặt đất, hai mắt tròn vo nô tròng, tựa hồ là rất không cam lòng.

- Ah...

Bất quá sau một khắc, Tần Phàm vẫn là nhin không được phát ra một tiếng thấp giọng hô, là vì vừa rồi né tránh không kịp, để cho đầu sói của Băng Tuyết Xà Lang kia cắn qua, tuy là tránh đi chỗ hiểm, nhưng lại cắn ở trên bờ vai.

May mắn cánh tay Kỳ Lân của hắn là phòng ngự cao nhất, nếu không nói không chừng đã trực tiếp bị hàm răng sắc bén kia cắn rớt cả cánh tay.

Tuy là như thế, nhưng Bất cấp trung giai yêu thú kia sao mà lợi hại, hiện tại nơi bả vai hắn vẫn trở nên một mảnh huyết nhục mơ hồ, càng có một cổ băng khí cực kỳ rét lạnh ở miệng vết thương hướng về toàn thân khuếch tán, tựa hồ muốn đóng băng cả người hắn lại.

- Máu rần!

Tần Phàm cắn răng một cái, nhin đau, vội vàng bổ nhào tới trên thân thể chia làm hai nửa kia của Băng Tuyết Xà Lang, đem máu của Băng Tuyết Xà Lang kia bôi lên trên vết thương, sau đó còn mạnh mẽ uống mấy ngụm, hắn mới có thể khôi phục lại.

May mắn hắn là một gã Luyện Đan Sư, tinh thông dược lý, nếu không dùng loại tình huống vừa rồi, tùy thời đều có thể mất đi nửa cái mạng.

- Tốc độ của mình vẫn là quá chậm!

Sau khi khôi phục lại, Tần Phàm không dám có nửa phần chần chờ, ngay lập tức móc đi Yêu Tinh Hạch của Băng Tuyết Xà Lang kia ra, sau đó nhanh chóng mang theo Bán Thần Khôi Lỗi ly khai hiện trường.

Kỳ thật tốc độ phản ứng của hắn là cực kỳ nhanh, chỉ là tốc độ theo không kịp! Tốc độ của hắn ở trong Vô Tôn chi cảnh coi như có thể, nhưng so sánh với Vô Thánh cường giả vẫn còn kém rất nhiều, thậm chí cũng kém hơn những Bất cấp yêu thú cùng Vô Thánh cường giả không sai biệt nhiều kia.

926. Chương 936: Sinh Tử Gần Trong Gan Tắc. (2)

Chương 936: Sinh tử gần trong gan tắc. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Thật giống như loại tình huống vừa rồi đó, rõ ràng mình đã xem thấu quỹ tích tiến công của Băng Tuyết Xà Lang kia, cũng biết phải né tránh như thế nào mới hợp lý, nhưng không biết làm sao tốc độ thân thể lại chậm hơn Băng Tuyết Xà Lang một nhịp, cho nên cuối cùng nhất vẫn là bị cắn trúng bả vai.

- Luyện hóa viên ma chủng thứ tư, tố chất thân thể của ta sẽ tăng lên lần nữa, đoán chừng đến lúc đó tốc độ cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Tiếp tục một đường hướng về phương hướng ma chủng kia chạy đi, trong nội tâm Tần Phàm vừa nghĩ.

Đương nhiên, cũng có một ít thân pháp vũ kỹ tăng tốc độ lên, chẳng qua nếu như tố chất thân thể theo không kịp, đồng dạng là không có cách nào phát huy ra uy lực xứng đáng của nó.

Trước kia giết chết quái vật dây leo có thực lực cùng Bất cấp trung giai yêu thú kém không nhiều lắm, lại vừa mới chính thức cùng Bất cấp trung giai yêu thú Băng Tuyết Xà Lang này chiến một trận, Tần Phàm đối với thực lực của Bất cấp trung giai yêu thú càng có lý giải, nếu bằng vào thực lực của hắn bây giờ, là

rất khó giết chết! Thậm chí còn sẽ để ỉnh tao ngộ nguy hiểm rất lớn, nhưng phối hợp Bán Thần Khôi Lỗi lại có vẻ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Tốt, hiện tại trên người của ta đã có một khóa Bát cấp trung giai Yêu Tinh Hạch, Bán Thần Khôi Lỗi này cũng có thể sử dụng thời gian rất lâu, hiện tại bắt đầu, đừng phải Bát cấp trung giai yêu thú lạc đàn, có thể sát! Kết đội, ta bỏ chạy!

Tần Phàm rất cục chậm rãi làm rõ đầu mối, cũng lộ ra tự tin cùng tỉnh táo hơn vừa rồi rất nhiều.

Bởi vì mới vừa rồi là ở trong hoàn cảnh hung hiểm, hắn thật giống như hoàn toàn biến thành con mồi, nhưng hiện tại, hắn biết rõ mình cũng miễn cưỡng có thực lực làm thợ săn.

- Phía trước có ba tam cấp Cốt Thánh, thực lực của tứ cấp Cốt Thánh mới không sai biệt lắm cùng Bát cấp trung giai yêu thú, Tam cấp Cốt Thánh này tương đương với Bát cấp sơ giai yêu thú mà thôi, mặc dù có ba con, nhưng cũng có thể sát!

Chạy một đoạn xa, Tần Phàm phát hiện địch nhân ở trước mặt lần nữa.

Bất quá lúc này đây, hắn trực tiếp để cho Bán Thần Khôi Lỗi phát động công kích trước, nó đánh ra một kiếm liên chém giết một đầu Tam cấp Cốt Thánh, sau đó hắn mới nhảy ra, hướng về hai tam cấp Cốt Thánh còn lại kia phát động công kích.

- Nhân loại đáng giận!

Hai Cốt Thánh cấp ba còn lại kia trong miệng phát ra tiếng hô như cạo xương, phần nộ gờ bạch cốt liềm đao cực lớn lên chém giết tới.

Cảm giác được khí tức hủy diệt cuộn cuộn mà đến kia, Tần Phàm có thể rõ ràng cảm giác Tam cấp Cốt Thánh này so với Cốt Thánh hai cấp mà hắn chém giết trước kia mạnh hơn rất nhiều, thậm chí Vô Thánh Nghiêm Trắc bị hắn giết chết cũng không có lợi hại như vậy.

Bất quá thực lực của hắn đã không phải là ban đầu thời điểm tầng hai ở Cửu Long tháp kia, hắn hôm nay, Thủy Hỏa Thổ tam hệ nguyên khí hỗn hợp đạt tới tiểu thành!

Sau một khắc, hắn trực tiếp phân 999 trọng man ngư kinh thành hai, dùng một người đối kháng công kích của hai tam cấp Cốt Thánh!

Rống rống...

Hai đầu man ngư cực lớn, tất cả mang theo 500 trọng man ngư kinh Thủy Hỏa Thổ tam hệ nguyên khí hỗn hợp, ở trong hư không gầm thét đập ra, riêng phần mình nghênh hướng công kích của hai tam cấp Cốt Thánh kia.

Oanh! Oanh!

Sau một lát, hai tam cấp Cốt Thánh còn lại đều ngã xuống, hóa thành hai đồng toái cốt.

Sau khi lấy đi hồng sắc tinh hạch mang theo hài cốt Chư Thần kia, Tần Phàm không có nửa phần dừng lại, lập tức liên ly khai lần nữa.

Cứ như vậy liên tục tái diễn, nhiều địch nhân thì đường vòng chạy trốn, địch nhân ít thì cùng Bán Thần Khôi Lỗi phối hợp chém giết! Thấy địch nổi thì chiến, không thể địch thì chạy mất dép!

Tần Phàm ở trong thời khắc sinh tử ghé qua, bên trong cửu tử theo đuổi lấy sinh cơ duy nhất kia, hắn một bên chạy trốn, một bên trải qua chiến đấu sinh tử không ngừng.

Hơn mười ngày sau, Tần Phàm thu hoạch được hơn mười khóa Bát cấp trung giai Yêu Tinh Hạch cùng hơn mười hài cốt Chư Thần, tất nhiên cũng có hơn vài chục miệng vết thương nghiêm trọng. truyện copy từ

Trong đó có mấy lần, chân chân chính chính cách tử vong chỉ có một tia!

Nếu không phải hắn có khí lực mạnh hơn thường nhân, hơn nữa trên người còn có đại lượng đan dược, nếu cả hai thiếu khuyết, hiện tại hắn nhất định là đã ngã xuống.

Theo dần dần xâm nhập, gặp được Bát cấp trung giai yêu thú cũng càng ngày càng lợi hại, phải biết rằng Bát cấp trung giai yêu thú này cũng có cao thấp chi phân, trước đây Tần Phàm đối phó qua Băng Tuyết Xà Lang, thực lực chỉ có thể nói là bình thường!

Bán Thần Khôi Lỗi một mực đi theo phía sau hắn, vào lúc này cũng thay đổi Bát cấp trung giai Yêu Tinh Hạch, phát huy ra thực lực cũng mạnh hơn một ít, cái này để cho Tần Phàm nhiều một ít bảo đảm.

Bất quá vô luận như thế nào, ở trong rừng rậm khủng bố này sinh tử ghé qua, rốt cục Tần Phàm cũng bắt đầu thời gian dần qua quen thuộc. Mà theo mấy lần thời khắc sinh tử lịch lãm rèn luyện, thực lực của hắn cũng có chỗ tăng tiến, hắn cảm giác nếu mình lại đối chiến với Băng Tuyết Xà Lang trước kia, cũng có thể bằng lực lượng một người giết chết.

Hơn nữa ma chủng cảm ứng trong cơ thể cũng càng ngày càng mãnh liệt, tựa hồ hắn cách mục tiêu đã trở nên càng ngày càng gần.

- Chính là chỗ này!

Ngày hôm nay, trong nội tâm Tần Phàm đột nhiên chấn động mạnh một cái, ở chỗ này hắn cảm giác được khí tức ma chủng cường liệt nhất, hắn đoán chừng mình cách viên ma chủng thứ tư kia có lẽ chưa đủ mười dặm, thậm chí hắn đã có thể ẩn ẩn cảm giác được thuộc tính của khóa ma chủng này!

Tần Phàm hướng về phía trước nhìn lại, lúc này hắn lại phát hiện cổ thụ ở chỗ này đã lộ ra thập phần thưa thớt, thậm chí cách hơn mười trượng mới có một gốc, cho nên ánh mắt của hắn nhìn được tương đối xa.

Giương mắt nhìn lại, khu vực trống trải này tựa hồ kéo dài vài dặm.

Thẳng đến địa phương gần mười dặm, chỗ đó có một ngọn núi cao nguy nga, cao khoảng chừng mấy ngàn mét, kéo dài cũng có hơn mười dặm, cao vút trong mây.

Mà Tần Phàm chứng kiến trên ngọn núi cao này, ngay cả một thân cây cũng không có, lộ ra trụi lủi, thậm chí thượng diện cũng nhìn không tới một điểm lục sắc, cỏ xanh cũng không có, nhìn vào chỉ thấy có đá tảng cùng đất khô cằn, không có bất kỳ sinh cơ.

Bất quá kỳ lạ là, bốn phía tòa núi cao kia tựa hồ lộ ra sáng hơn một ít, tựa hồ những hào quang kia đều bị tòa núi cao này ngưng tụ đi qua, làm cho sơn thể lộ ra kim lóng lánh, có chút chói mắt, cách gần mười dặm cũng làm cho người hoàn toàn không có cách nào xem nhẹ nó tồn tại.

- Chỗ đó là địa phương cảm ứng ma chủng cường liệt nhất, có lẽ ma chủng đang ở trong tòa núi cao này!

Hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, vào lúc này hắn có thể cảm giác được ba khóa ma chủng trong cơ thể mình chấn động mãnh liệt, làm cho huyết dịch toàn thân hắn tựa hồ cũng muốn quay cuồng.

927. Chương 937: Vô Tình Gặp Được.

Chương 937: Vô tình gặp được.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hắn lấy ra cái hộp sắt kia xem xét, phát hiện điểm sáng đỏ nhất quả nhiên là ở chỗ núi cao kia, ở phụ cận điểm đỏ thẫm còn mơ hồ có rất nhiều điểm nhỏ màu đỏ, chỉ là ở tầng thứ tư này tựa hồ không có tìm được điểm màu vàng giống như ba tầng trước.

Dựa theo ba tầng trước suy đoán, không cần suy nghĩ nhiều, Tần Phàm liền biết rõ điểm đỏ thẫm này khẳng định là quái vật khó đối phó nhất trong tầng thứ tư Cửu Long tháp, là một cốt linh cường đại!

Những điểm nhỏ màu đỏ kia cũng hẳn là một ít cốt linh hơi chút yếu một ít, nhưng theo như những cốt linh mà hắn gặp được trong rừng rậm kia suy đoán, chúng cũng sẽ không biết quá yếu.

- Hiện tại thực lực của ta vẫn là quá yếu, coi như là tăng thêm Bán Thần Khôi Lỗi liên thủ, tối đa cũng chỉ có thể đối phó Cốt Thánh cấp năm mà thôi, lại phải mạo hiểm nguy hiểm rất lớn mới được.

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm cũng có một ít tâm thần bất định cùng khẩn trương, tuy hắn đã tìm được vị trí cụ thể của ma chủng, nhưng hắn lo lắng cho thực lực của mình không đủ để lấy được ma chủng.

Dọc theo con đường này, mạo hiểm sinh tử chạy tới, Tần Phàm đối với thực lực bây giờ của mình đã có lý giải rất rõ ràng, đối mặt yêu thú lợi hại trong Bát cấp trung giai, hắn cũng phải đường vòng mà đi, tứ cấp Cốt Thánh thì phối hợp Bán Thần Khô Lỗi, ngược lại có thể nhẹ nhõm chém giết, nhưng hắn đoán chừng Cốt Thánh cấp năm cũng đã là cực hạn.

Nhưng mà, hắn có một loại cảm giác, lúc này đây cốt linh tương ứng với điểm đỏ thẫm kia, rất có thể không chỉ là Cốt Thánh cấp năm! Có thể là Lục cấp Cốt Thánh, thậm chí là Cốt Thánh càng mạnh hơn nữa!

Hơn nữa Tần Phàm còn biết bản thân ma chủng này có Thú Linh cường đại thủ hộ, chính là do ý chí của Viễn Cổ Ma Tôn biến thành, tuy đã qua không biết bao nhiêu ngàn vạn năm, nhưng đồng dạng là sẽ không quá dễ dàng đối phó.

Hắn còn nhớ rất rõ ràng, thời điểm hắn luyện hóa 3 khóa ma chủng trước, đều không phải thuận lợi như thế nào, thậm chí đều là thiếu chút nữa để cho Thú Linh thủ hộ kia giết chết.

Mà bây giờ, Tần Phàm càng là ẩn ẩn cảm thấy, lúc này đây Thú Linh thủ hộ ma chủng rất có thể so với 3 khóa khác cũng sẽ lộ ra càng cường đại hơn rất nhiều!

Tóm lại, trước mắt hết thảy đều lộ ra khó khăn trùng trùng điệp điệp, gian nguy vạn phần.

- Đã đến đây, cho dù nhiều nguy hiểm cũng phải đi qua liều mạng.

Tần Phàm cắn chặt hàm răng, trong lòng rất là trầm trọng, nhưng mà y nguyên không chịu buông tha cho, ý chí lộ ra cực kỳ kiên định.

Nghĩ tới đây,

- Không cần phải nói nhiều, đến lúc đó mọi người bằng thực lực là được.

Tần Phàm cũng không để ý, chỉ là lạnh nhạt nói. Hắn ở bên trong rừng rậm này đi qua sinh tử, hiện tại cũng đã có tự tin của mình.

Mà dù sao lúc này đây mục tiêu chủ yếu của hắn cũng không phải Chư Thần hài cốt này, mà là Ma Chủng! Đối với hắn mà nói, viên Ma Chủng thứ tư này so với trăm ngàn khối Chư Thần hài cốt còn trọng yếu hơn nhiều lắm.

Bất quá hắn là hy vọng những người này giúp hắn săn giết mấy Cốt Linh kia, sau khi đạt được đầy đủ Chư Thần hài cốt sẽ rời đi, như vậy hắn có thể một thân một mình đi tìm Ma Chủng. Hắn cảm ứng được viên Ma Chủng này giấu ở dưới đất, có lẽ không dễ dàng bị phát hiện.

Đó cũng là nguyên nhân trọng yếu để hắn dám Khu Hồ Thôn Lang .

Mọi người đối với Tần Phàm biểu hiện ra ngoài tự tin cũng hơi có chút kinh ngạc, bọn họ thật sự cũng không hiểu Vũ Tôn nho nhỏ này, ở trong tầng thứ tư Cửu Long Tháp mà ngay cả Vũ Thánh cường giả cũng phải cực kỳ cẩn thận này, dựa vào cái gì bình tĩnh như thế?

- Hắc hắc, không hổ là kỳ tích chi tử, tới lúc này rồi vẫn bình tĩnh như thế, ta đây muốn nhìn kỳ tích chi tử của chúng ta có chỗ kỳ tích gì.

Đậu Sơn kia nghe thấy Tần Phàm nói như vậy, liền âm trầm cười một tiếng, tựa hồ mang theo chút ý vị châm chọc. Có thể là đồ kỳ thiên phú duyên cớ của Tần Phàm, người này đối với Tần Phàm tựa hồ là có chút xem thường.

- Một khi đã như vậy, bây giờ chúng ta liền đi qua xem một chút đi.

Lục cấp Vũ Thánh cường giả Bao Thương Tùng kia đối với Tần Phàm cũng không khỏi cẩn thận nhìn thoáng qua, sau đó liền quyết định nói, nhìn ra được trong mấy người này hắn là cầm đầu.

- Phiên toái xin chờ một chút.

Tần Phàm lại vào lúc này ngừng một chút, sau đó hắn xoay người sang chỗ khác, hướng về rừng rậm sau lưng kêu gọi nói : xem tại

- Thanh Phong, đến đây đi.

Sau một lát, ở trong rừng rậm rạp, bán Thần Khôi Lỗi Thanh Phong cầm thanh phong trường kiếm trong tay liền lặng yên không một tiếng động rất nhanh xuất hiện, đi thẳng tới trước mặt Tần Phàm, sau đó thuận theo đứng ở phía sau hắn.

- Ai vậy?

Thời điểm bán thần Khôi Lỗi này xuất hiện, những người khác đều không khỏi nhất thời cả kinh, kể cả Bao Thương Tùng thực lực cao nhất cũng lộ ra vẻ cảnh giác. Vừa rồi bên trong những Vũ Thánh cường giả này, là không ai phát hiện có người ẩn tàng ở phía sau bọn họ trong vòng trăm trượng!

Mà trên mặt Đậu Sơn hoàn toàn mang theo một ít khinh thường cùng vẻ châm chọc đối với Tần Phàm, lúc này vẻ tươi cười càng không khỏi đọng lại, trở nên có chút khó coi, bởi vì hắn cảm giác được mình căn bản nhìn không thấu Vũ Thánh cường giả vừa mới đã đến này, nhưng hết lần này tới lần khác Vũ Thánh cường giả này rõ ràng là cùng Tần Phàm đi cùng một chỗ.

- Chư vị yên tâm, đây coi như là hộ vệ của ta đi, sẽ không có địch ý đối với chúng ta.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói, hắn cuối cùng vẫn là quyết định bạo lộ tồn tại của bán thần Khôi Lỗi.

Trước đó hắn biết những người này đều đang suy đoán bản thân một Vũ Tôn, vì cái gì có thể tới tầng thứ tư nguy hiểm như vậy, vì vậy dứt khoát cho bọn hắn một cái đáp án; một mặt khác là bởi vì hắn cảm giác được ngọn núi trước mặt này xác thật tràn ngập nguy hiểm, hắn không tin những Vũ Thánh cường giả khác sẽ ở lúc mấu chốt bảo hộ được mình chu toàn.

Có bán thần Khôi Lỗi này, hắn sẽ có vẻ an toàn hơn một ít, đồng thời cũng có thể làm mấy Vũ Thánh cường giả này kiêng kỵ một chút.

- Hộ vệ? Người nói là người có thể đi tới tầng thứ tư Cửu Long Tháp này là nhờ có hộ vệ? Xin hỏi vị tiên bối này xưng hô như thế nào, như thế nào lúc trước khi tiến vào Cửu Long Tháp lại chưa từng thấy qua?

Cấp năm Vũ Thánh cường giả Trần Hữu kia lúc này mở lời hỏi.

- Hẳn tên là Thanh Phong, là lúc sau mới tiến vào, tính cách không thích cùng người nói chuyện, chứ vị không cần để ý tới hắn, chúng ta tiếp tục đi tới đi.

Tần Phàm trả lời nói.

930. Chương 940: Bạch Cốt Quốc Độ. (1)

Chương 940: Bạch Cốt quốc độ. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Trên thực tế, hiện tại mặc dù bán thần Khôi Lỗi này đã thay đổi bát cấp trung giai Yêu Tinh hạch, nhưng có thể phát huy được thực lực cũng chỉ là cấp năm Vũ Thánh mà thôi, thậm chí quyết chiến lên còn chưa hẳn bì kịp được Vũ Thánh cấp năm chân chính, dù sao nó cũng không thể sử dụng vũ kỹ.

Bất quá trên người Bán Thần Khôi Lỗi không có quá nhiều Nguyên Khí dao động, không dễ dàng bị người nhìn thấu tu vi chân thực. Mà bởi vì có thân thể bán Thần, xem như thừa nhận một kích của Vũ Thánh sáu bảy cấp cũng hẳn là không thành vấn đề.

- Một khi đã như vậy, chúng ta tiếp tục đi tới thôi.

Bao Thương Tùng kia liếc mắt nhìn bán thần Khôi Lỗi một cái, cũng không có nhìn ra đầu mối gì, chỉ là phát phát tay nói, bất quá hẳn quả thật là mơ hồ cảm giác được bán thần Khôi Lỗi cùng người bình thường có chút bất đồng.

Bởi vì bán thần Khôi Lỗi gia nhập, tiểu lão nhi Đâu Sơn kia cũng không dám nhiều lời, lúc trước Tần Phàm chỉ là một gã Vũ Tôn nho nhỏ, cũng không có hậu đài chắc chắn gì, hẳn tự nhiên có thể dùng tư thái cao cao tại thượng.

Bất quá bây giờ nhiều hơn một cường giả thần bí đối với Tần Phàm một tác cũng không rời, là chân chân chính chính giống như hộ vệ bảo hộ lấy, địa vị của Tần Phàm cũng lập tức tăng lên.

Nhìn thấy ngọn núi trụi lủi cổ quái càng lúc càng đến gần, mọi người càng ngày càng cảm giác được một loại khí tức nguy hiểm, điều này càng xác định Tần Phàm nói không sai.

- Ngọn sơn phong này thật là cổ quái, thế nhưng thoát nhìn một chút sinh cơ cũng không có.

Mà thời điểm đi lên đỉnh núi, kể cả Tần Phàm ở bên trong, trong lòng mọi người đều cũng có cảm giác đặc thù, như có u ám gì đó bao phủ trong lòng.

Hai chân đạp trên núi đá, thậm chí là cảm giác máu của mình tựa như là bị rút ra.

Gần nửa ngày sau, mọi người rốt cục rất không dễ dàng đi lên đỉnh núi cổ quái cao vút trong mây này, mà vừa bước lên đỉnh, mọi người đều không kịp chờ đợi liền đưa mắt nhìn xuống dưới, muốn nhìn một chút trong khe núi này sẽ có chỗ đặc thù gì.

Vừa nhìn thấy, nhất thời đều không khỏi hít một hơi khí lạnh, trong khoảng thời gian ngắn có chút trợn mắt há hốc mồm.

Kinh ngạc! Rung động!

Bất khả tư nghị!

Lúc này trên đỉnh núi, mọi người đang nhìn xuống phía dưới, tuy những Vũ Thánh cường giả này đó kiến thức rộng rãi, kinh nghiệm phong phú, trong nội tâm cũng đều không khỏi hung hăng bị chấn động đến rùng mình một cái.

Bởi vì bọn họ nhìn đến bên tòa núi cao kia, cái khe núi hoặc có thể nói là một thâm cốc cực kỳ rộng lớn, như là một bình nguyên phóng ngựa, diện tích chừng hơn 10 dặm!

Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là trong sơn cốc kia, lúc này đang trải rộng vô số bạch cốt khô lâu, số lượng cả ngàn vạn, rậm rạp, chằng chịt không cách nào đếm hết!

Mọi người đang đứng ở trên đỉnh núi, từ trên cao nhìn xuống, thả rộng tầm mắt nhìn ra, đập vào mắt đều là một mảng lớn màu sắc sáng như tuyết, chiếu rọi bốn phía sơn thể.

Số lượng nhiều đến mức làm cho người không dám nhìn thẳng, nhiều đến mức làm ắt người cũng có chút đau!

Những Bạch Cốt này cũng không giống nhau, ở phía trước tất cả đều là Khô Lâu nhân mà mọi người đã gặp, có rất nhiều Bạch Cốt lại là bộ dáng hung thú, có một chút là Bạch Cốt thành thực vật kinh khủng đặc thù, còn có một chút kiến trúc hoàn toàn là do Bạch Cốt kiến thành!

Cả vùng đất đều phủ kín Bạch Cốt, thậm chí hoàn toàn nhìn không tới thổ địa cùng núi đá, chớ nói chi là những thực vật khác.

Nơi này ngoại trừ Bạch Cốt phong phú, thì không có vật khác!

Này hoàn toàn là một Bạch Cốt quốc độ!

- Trách không được ở trong này hoàn toàn không cảm giác được một chút sinh cơ, nơi này hoàn toàn là một phiến tử địa! truyện copy từ

Cảm giác được từng luồng khí tức âm trầm kinh khủng từ dưới bốc lên, thấy một màn như vậy, mọi người thật lâu cũng không thể phục hồi tinh thần lại.

Mặc dù vẫn đứng ở trên đỉnh núi, cách sơn cốc phía dưới có một khoảng cách, nhưng Tần Phàm cũng có thể miễn cưỡng cảm nhận được những bạch cốt khô lâu kia cực kỳ kinh khủng.

Lấy thực lực mấy Khô Lâu nhân kia đến xem, những Khô Lâu nhân này tựa hồ giống như mấy Khô Lâu nhân ở tầng thứ ba Cửu Long Tháp, cấp bậc rõ ràng có một ít là đầu lĩnh, có một ít là lính quèn, có vẻ gọn gàng ngăn nắp, như là một chi quân đội cường đại được huấn luyện nghiêm chỉnh.

Mà Cốt Linh Tam cấp Cốt Thánh ở tầng thứ ba đã là cực mạnh, nhưng ở trong chi quân đội này lại là một tên lính quèn tầng dưới chót nhất mà thôi!

Tiểu binh như vậy là hơn thiên vạn, nhiều không kể siết!

Ở trên lính quèn Cốt Thánh cấp ba, Cốt Thánh cấp bốn chính là Bách phu trưởng, dưới trưởng có 100 tên binh lính cấp ba Cốt Thánh, Bách phu trưởng này ước chừng cũng có mấy trăm trở lên!

Cấp năm Cốt Thánh chính là Thiên phu trưởng, chưởng quản mười chi đại đội trăm người, số lượng của bọn nó cũng có hơn một trăm tên!

Lợi hại hơn chính là Thống lĩnh, Cốt Thánh cấp sáu, chưởng quản một mảng lớn khu vực của Thiên phu trưởng, bất quá Khô Lâu nhân như vậy đã có vẻ tương đối ít hơn rất nhiều, chỉ là mấy chục cái mà thôi.

Mà thân thể xương cốt của chút Khô Lâu thống lĩnh đã không phải màu sắc thuần trắng, mà là một loại màu sắc đỏ thẫm, thoát nhìn như có máu chảy đầm đìa, rất là kinh khủng, trên người bọn họ đều mặc khôi giáp Bạch Cốt, mình cười Bạch Cốt tuần mã, trong tay cầm không phải Bạch Cốt liêm đao, mà là Bạch Cốt trường thương, uy phong lẫm lẫm, sát khí bức người.

Ngoài ra, ở phía trên Cốt Thánh cấp sáu, vẫn còn có năm sáu Cốt Thánh cấp bảy bộ dáng như Đại tướng quân, đầu những Khô Lâu này như là bạc trắng, có một loại sáng bóng vô cùng cứng rắn.

Khô Lâu tướng quân đồng dạng là mình mặc Bạch Cốt áo choàng cùng Bạch Cốt trọng giáp thoát nhìn càng thêm uy vũ, uy phong lẫm lẫm, trong tay cầm cũng không phải Bạch Cốt liêm đao, mà là một loại Phương

Thiên Họa Kích dài hơn ba trượng, cưỡi Bạch Cốt hung thú khổng lồ, trên người có tử khí âm trầm, khí diễm cường đại bay thẳng đến chân trời, làm cho người ta cảm giác hít thở không thông.

Lúc này một chi quân đội cường đại kia tựa hồ đang tiến hành huấn luyện diễn tập, tử khí nghiêm nghị, tiếng quát rung trời, làm cho tất cả mọi người trên đỉnh núi cảm thấy bị áp bách khổng lồ, trong lòng vô cùng trầm trọng.

Hiện tại ở trên đỉnh núi, tính cả bán thần Khô Lỗi tổng cộng cũng chỉ có bảy người mà thôi, mỗi một người bọn họ đều có thực lực Vũ Thánh cấp trở lên, thực lực mạnh nhất thậm chí đạt tới Vũ Thánh cấp sáu! Nhưng so sánh với Bạch Cốt quốc độ trước mắt này, căn bản là có vẻ bé nhỏ không đáng kể!

Trước mắt mặc dù trên người chút Khô Lỗi nhân này đều có chứa Chư Thần hải cốt, hơn nữa còn có nhiều như vậy! Đặc biệt là Cốt Thánh cấp năm trở lên, đối với Vũ Thánh cường giả bọn hắn mà nói, lực hấp dẫn thật lớn!

Nhưng xem như thực lực mạnh nhất là cấp sáu Vũ Thánh Bao Thương Tùng, đối diện với Bạch Cốt quốc độ này, cũng là hoàn toàn không có dũng khí xông vào!

931. Chương 941: Bạch Cốt Quốc Độ. (2)

Chương 941: Bạch Cốt quốc độ. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Xem như Bao Thương Tùng thật sự miễn cưỡng có thể đối phó mấy khô lâu tướng quân bạch ngân, thực lực Cốt Thánh cấp bảy bên kia, nhưng cấp bậc như vậy lại có đến sáu bảy tên a!

Hơn nữa còn có mấy chục tên khô lâu thống lĩnh thực lực Cốt Thánh cấp sáu! Nếu chỉ dựa vào hắn một Vũ Thánh cấp sáu, vừa tiến vào trong đó chỉ sợ là thập tử nhất sinh!

- Mọi người nhìn phía dưới xem, một ít kiến trúc Bạch Cốt giống như là cung điện, nơi đó có một tên giống như là đế vương của Khô Lỗi nhân! Xem ra Bạch Cốt quốc độ này là do nó điều khiển rồi.

Lúc này, Vũ Thánh cấp năm Trần Hữu bỗng nhiên chỉ vào một cái phương hướng hạ giọng nói.

Mọi người nghe vậy, men theo phương hướng Trần Hữu chỉ nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy phía trước một tòa cung điện Bạch Cốt cao lớn, bày biện một cái hoàng tọa Bạch Cốt cự đại mà đẹp đẽ quý giá, một Khô Lỗi nhân thoát nhìn vô cùng uy nghiêm đang ngồi ngay ngắn ở chỗ đó, nhìn quân đội Khô Lỗi nhân ở phía dưới đang thao luyện.

Xương cốt trên người Khô Lỗi nhân này màu vàng, kim quang lấp lánh, thậm chí Chư Thần hải cốt trên trán nó cũng là màu vàng! Trên người nó mặc Bạch Cốt khôi giáp cùng áo choàng uy phong cùng tôn quý nhất toàn trường, trong tay cầm một cây Bạch Cốt Quyền Trượng đại biểu cho quyền lực Vô Thượng.

Một đôi quỳ nhân uy vũ lợi hại màu xanh biếc, nhìn quét toàn trường, ở dưới uy nghiêm của hoàng giả, tất cả Khô Lỗi nhân đối với hắn đều là tôn kính như thần.

- Tên Vương giả Khô Lỗi nhân này, thực lực sâu không lường được, ít nhất cũng là Cốt Thánh cấp tám trở lên!

Vũ Thánh cấp sáu Bao Thương Tùng thực lực mạnh nhất, mới có thể miễn cưỡng phỏng đoán đến thực lực của Khô Lỗi đế vương này, hắn hít sâu một hơi, thanh âm cũng có chút run rẩy.

Ngoài ra, mọi người còn có thể nhìn thấy phía trước Bạch Cốt Vương Tọa của Khô Lỗi đế vương này không xa, có một đầu Bạch Cốt hung thú khổng lồ.

Đầu Bạch Cốt hung thú này thân cao vài chục trượng, thân dài hơn mười trượng, ba cái đầu lâu như lang như khuyển. Trên lưng còn có mũi nhọn Bạch Cốt thật dài, hung ác sắc bén, từ phần đuôi của nó kéo dài đến trán của ba cái đầu, ở giữa đầu lại có một cái độc giác dài mười phân, lóe ra hàn quang lạnh như băng. Một cái đuôi rồng dài cả trượng vẫy động lung tung, mang theo từng trận tiếng xé gió chói tai.

Thực lực của nó tuyệt đối có thể so sánh với Bát cấp hậu giai yêu thú!

Kinh khủng!

Thực sự quá kinh khủng!

Một chi quân đội Bạch Cốt cường đại cũng đã quá kinh khủng, bây giờ còn nhiều thêm Khô Lâu đế vương cùng một đầu siêu cấp hung thú Bạch Cốt cường hãn, hung tàn vô cùng!

Bây giờ mọi người thậm chí đại khí cũng không dám thở ra ngoài, sợ bị bọn quái vật kinh khủng phía dưới kia phát hiện ra tung tích, lúc đó chỉ có nước chạy nhanh để giữ mạng.

- Một quân đội Khô Lâu như vậy, thậm chí có thể nói là một Bạch Cốt quốc độ, một quốc gia! Nếu chỉ dựa vào mấy người chúng ta, căn bản không có thể chống lại! Mặc dù trên người những Cốt Linh kia đều có Chư Thần Di Cốt, nhưng chúng ta căn bản không có khả năng lấy được.

Nhìn thấy tình huống hiện tại như vậy, tất cả mọi người cảm giác có chút tuyệt vọng.

Nhìn đến một Bạch Cốt quốc như vậy, vào lúc này da đầu Tần Phàm cũng run lên, trong lòng có vẻ rung động và khổ não không thôi. Cũng may lúc đầu hắn không có lựa chọn một người lao tới, nếu một mình hắn đối mặt tình huống như vậy, căn bản là vô kế khả thi.

- Hiện tại phải làm sao?

Tần Phàm chau mày.

Mặc dù mục tiêu chủ yếu của hắn không phải mấy tinh hạch ẩn chứa Chư Thần hài cốt kia, nhưng hết lần này tới lần khác ở trong này hắn cảm giác được Ma Chủng phản ứng mạnh nhất! Ba khóa Ma Chủng đã luyện hóa trong thân thể hắn, lúc này cộng minh đã đạt đến cực hạn!

Tần Phàm có thể phán định, viên Ma Chủng thứ tư kia là ở dưới mặt đất bên trong sơn cốc này!

Ở dưới mặt đất tràn đầy Bạch Cốt kia!

Muốn lấy được Ma Chủng, nhất định phải quét dọn sạch sẽ các loại khô lâu bạch cốt mới được.

- Muốn đối phó Bạch Cốt quốc độ cường đại này, xem ra bây giờ chúng ta chỉ có thể chờ tất cả cường giả vào tầng thứ tư này tụ tập lại mới có thể.

Một lát sau, Vũ Thánh cấp sáu Bao Thương Tùng kia mở miệng nói.

- Vũ Thánh cường giả đi vào tầng thứ tư này cũng có mấy chục người đi, thực lực phần lớn đều là trung cấp Vũ Thánh trở lên, mà Vũ Thánh cường giả nhân loại chúng ta, so với Cốt Thánh cùng giai vị, thậm chí cao hơn một giai vị cũng mạnh hơn rất nhiều, nếu thật có thể tụ tập lại toàn bộ, quả thật có cơ hội.

- Bất quá tầng thứ tư Cửu Long Tháp này lớn như vậy, muốn tìm được những người kia, sau đó đều tụ tập lại đây, khó khăn cũng là rất lớn a.

Mấy người khác cũng tỏ vẻ đồng ý, cảm thấy thực hành chuyện này khó khăn rất lớn.

- Ta có một bí pháp, có thể khiến cho Nguyên Khí trong phương viên vài trăm dặm dao động, phỏng chừng tất cả Vũ Thánh cường giả đều có thể miễn cưỡng cảm ứng được, ta nghĩ phần lớn mọi người sẽ lao đến nơi này.

Bao Thương Tùng nói.

Mọi người không khỏi hai mắt tỏa sáng, Tần Phàm đồng dạng cũng là trong lòng vừa động.

Nếu có thể để Kim Dương Vũ Thánh đến đây, như vậy hi vọng sẽ lớn hơn rất nhiều, hắn kiến thức qua thực lực của Kim Dương Vũ Thánh, nên biết lão giả kia có bao nhiêu lợi hại, những Khô Lâu nhân phía dưới kia, ngoại trừ Khô Lâu đế vương, những Khô Lâu Nhân khác tuyệt đối đều có thể dễ dàng quét ngang.

Mà ngoại trừ Kim Dương Vũ Thánh ra, còn có mấy người đồng dạng là Vũ Thánh hậu giai siêu cấp cường giả, nắm giữ quy tắc Tiểu Thế Giới, cũng là hết sức lợi hại.

Chủ yếu nhất là có Kim Dương Vũ Thánh ở trong này, an toàn của hắn có thể được cam đoan lớn hơn nữa, dù sao hắn biết vị Kim Dương Vũ Thánh này đối với mình là ký thác hy vọng, coi mình là người nối nghiệp.

Chỉ là chuyện về Ma Chung ở dưới đất Bạch Cốt kia, trong lòng hắn cũng còn có chút không yên, lo lắng sẽ bị những cường giả khác phát hiện.

- Một khi đã như vậy, Bao huynh ngươi không ngại thử một lần xem, đợi những cường giả khác tụ tập lại đây, chúng ta lại thương nghị.

Nghe được Bao Thương Tùng nói có biện pháp tụ tập các cường giả lại đây, những người khác đều dồn dập tỏ vẻ đồng ý nói, đối với bọn hắn mà nói, mặc dù Bạch Cốt quốc độ này có vẻ hung hiểm vô cùng, nhưng mà vẫn có thể xem là một kỳ ngộ khó được.

Nếu có thu hoạch, nhất định có thể để cho thực lực tăng lên không ít.

- Ân, ta chuẩn bị một chút, mặc dù bí pháp này đối với nhân loại hữu dụng, nhưng chư vị phải giúp ta hộ pháp, đề phòng dưới những khô lâu nhân kia phát hiện lao lên.

Bao Thương Tùng gật gật đầu nói.

Sau đó liền thấy hắn ngồi xếp bằng trên mặt đất, hai mắt chậm rãi nhắm lại, hai tay hiện ra một tư thế huyền diệu, bắt đầu thi triển bí pháp.

Ngay từ đầu Bao Thương Tùng này thi triển bí pháp, mọi người đều cảm giác được ở giữa thiên địa có một loại chấn động huyền diệu, làm cho nguyên khí trong cơ thể con người đều sinh ra một loại cộng hưởng đặc thù.

932. Chương 942: Chúng Thánh Tụ Hợp. (1)

Chương 942: Chúng Thánh Tụ Hợp. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía Bao Thương Tùng ngồi dưới đất, cảm thấy có một loại không thể tưởng tượng nổi.

- Bí pháp này hoàn toàn chính xác là rất thần kỳ, lại có thể nối thẳng linh hồn cùng tâm linh, làm cho người ta coi như là nhắm mắt lại cũng có thể cảm giác đến người làm phép tồn tại.

Cảm giác được nguyên khí ba động huyền diệu trong thiên địa, trong nội tâm Tần Phàm đối với cái này cũng là âm thầm lấy làm kỳ.

Lập tức Tần Phàm lặng yên hướng về phía dưới sơn cốc kia nhìn thoáng qua, vào lúc này hắn vừa vặn chứng kiến khô lâu đế vương kia chợt ngừng đầu đến, Quỷ hỏa chi nhãn lục sắc lợi hại, tựa hồ là chậm rãi nhấp nhô lấy.

Phương hướng nó nhìn chăm chú đúng là chỗ đỉnh núi mà mọi người đang đứng!

- Chẳng lẽ bị phát hiện rồi hả?

Tất cả mọi người không khỏi hơi kinh hãi, vội vàng tận khả năng che dấu khí tức của mình. Tần Phàm cũng rất nhanh thu hồi thân hình của mình, không dám lại đi nhìn lên.

May mắn, không biết là bởi vì khô lâu đế vương kia vừa rồi chỉ tùy ý quan sát bốn phía, hoặc là căn bản không đem mọi người đặt ở trong mắt. Tóm lại, cặp ma trơi chi nhãn kia chỉ là hướng về trên đỉnh núi nhìn thoáng qua, liền rất nhanh thu hồi ánh mắt, lần nữa đi quan sát những bộ hạ diễn luyện trước mắt hắn kia.

- Kô lâu đế vương này rất quỷ dị, tựa hồ ta cảm giác được ở trên người của nó có một loại lực lượng rất thần kỳ, rất có thể khóa ma chủng kia là bị nó trấn áp ở dưới mặt đất.

Tần Phàm không dám đối mặt cùng khô lâu đế vương kia, nhưng trong lòng của hắn lại có loại cảm giác kỳ quái, hắn cảm giác được nếu không có thể đánh chết khô lâu đế vương này, như vậy hắn sẽ không khả năng lấy được cái khóa ma chủng kia.

Khô lâu đế vương thần bí mà cường đại này, thực lực ở bát cấp Cốt Thánh trở lên, nhưng chưa hẳn chỉ là bát cấp Cốt Thánh, còn có thể sẽ rất cao! Bởi vì Bao Thương Tùng chỉ là lục cấp Vô Thánh, còn nhìn không thấu thực lực của khô lâu đế vương này!

Tóm lại, Tần Phàm mơ hồ cảm thấy ngoại trừ Kim Dương Vũ Thánh Hồng Sơn, những người khác rất khó có được thực lực đánh chết nó.

- Tốt rồi, ta đã thi triển bí pháp, ta nghĩ tất cả mọi người ở tầng thứ tư này đều đã thu được tín hiệu ta phát ra, ta cũng mơ hồ truyền lại ý tứ ở đây ủng hộ có cơ duyên cùng bảo vật, đoán chừng đại bộ phận cường giả đều sẽ đến đây.

Đã qua thật lâu, rốt cục Bao Thương Tùng mở mắt ra lần nữa, thoát nhìn có chút mệt mỏi nói với mọi người.

- Ân, Bao huynh vất vả, vậy bây giờ chúng ta chậm rãi đợi những người khác đến a, cụ thể đến lúc đó mới quyết định.

Những người khác gật đầu tỏ vẻ minh bạch, vừa rồi bọn hắn cũng đều thu được tin tức mà Bao Thương Tùng truyền lại.

- Vậy mọi người trước hết đều tu luyện một chút đi, trên người mọi người đều có chư thần hài cốt, cũng có thể nếm thử luyện hóa thoảng một phát, xem có thể đột phá hay không.

Bao Thương Tùng lại nói ra lần nữa:

- Tuy lúc này đây kỳ ngộ rất lớn, là ngàn năm khó được nhất ngộ, nếu chúng ta nhận được đám chư thần hài cốt này, đợi một thời gian những người chúng ta này chưa hẳn không thể đột phá đến cảnh giới tha thiết ước mơ kia! Nhưng mà, nguy hiểm trong đó mọi người cần phải rõ ràng, trước khi đối chiến với đại quân khô lâu kia, đề thăng một ít thực lực luôn sẽ nhiều một phần bảo đảm tính mệnh.

Nghe được Bao Thương Tùng nói, tất cả mọi người sâu sắc chấp nhận, chư thần hài cốt này ẩn chứa huyền ảo cực kỳ phong phú, đối với mỗi một Vô Thánh cường giả mà nói đều là thập phần hữu dụng. Hiện ở dưới kia có ngàn vạn chư thần hài cốt, chỉ cần có thể lấy được một phần nhỏ, cũng đầy đủ bọn hắn đột phá đến bán Thần chi cảnh.

Nhưng mà cục diện bây giờ quá nguy hiểm, coi như là tụ tập đến trên trăm Vô Thánh cường giả, nhưng đối mặt đại quân bạch cốt khổng lồ này, không người nào dám cam đoan mình có thể toàn thân trở ra.

Rất nhanh, mọi người đều là tay nắm lấy tinh hạch hồng sắc ẩn chứa chư thần hài cốt, sau đó dần dần tiến nhập bên trong trạng thái tu luyện. Trước khi tu luyện, mọi người còn liên thủ bố trí một cái vòng phòng hộ, dùng để phòng ngừa khí tức tiết lộ ra ngoài.

Lúc này còn đứng lấy, chỉ có Tần Phàm cùng bán thần khôi lỗi Thanh Phong.

Bây giờ Tần Phàm chỉ là Vô Tôn chi cảnh, tạm thời vẫn chưa cảm ngộ cùng luyện hóa được những huyền ảo bên trong chư thần hài cốt này, mà thủ đoạn tu luyện của hắn, lại không thể lộ ra ở trước mặt mọi người, cho nên hắn không có ý ngồi xuống tu luyện.

Ngược lại là ở trong lòng không ngừng tự hỏi.

Tần Phàm có thể minh bạch ý tứ của mọi người, những người này muốn đạt được chư thần hài cốt, nhưng mà kỳ thật bọn hắn cũng không muốn quá mức mạo hiểm. Cho nên những người này chưa hẳn sẽ giết sạch tất cả khô lâu, có khả năng là một khi lấy được đầy đủ chư thần hài cốt sẽ bắt đầu lui lại.

Bất quá hết lần này tới lần khác viên ma chủng thứ tư kia lại ẩn sâu ở dưới mặt đất, nếu không giết chết toàn bộ những khô lâu nhân này, Tần Phàm rất khó đi đào móc ra! Đặc biệt là khô lâu đế vương kia, tất phải giết chết, nếu không ma chủng sẽ một mực bị trấn áp, không lấy ra được.

Tần Phàm vẫn là trong lòng có chút buồn rầu, lúc này đây muốn lấy được ma chủng, độ khó là xa xa ngoài dự liệu của hắn. Đoạn đường này đi đến nay, hắn trải qua mấy lần sinh tử, thậm chí đến hiện tại, tình huống vẫn là không quá trong sáng.

- Nhờ Kim Dương Vô Thánh hỗ trợ?

Trong nội tâm Tần Phàm cũng nghĩ qua muốn mời đệ nhất Vô Thánh Hồng Sơn ra tay, nhưng hắn vẫn không biết dùng cái gì. Bởi vì cho tới bây giờ, hắn vẫn là không muốn bạo lộ sự tình có quan hệ tới ma chủng.

Trong lòng của hắn vẫn do dự, tâm thần bất định.

Ước chừng thời gian trôi qua gần nửa ngày.

Lúc này, bỗng nhiên hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, hắn nhìn thấy một thân ảnh kim sắc từ phương xa ngự không bay đến.

- Kim Dương Vô Thánh đã đến.

Những người khác cũng cảm ứng được Kim Dương Vô Thánh đến, vào lúc này nhao nhao mở mắt, đình chỉ tu luyện, tất cả đều đứng lên, nghênh đón cùng tỏ vẻ tôn kính đối với Kim Dương Vô Thánh.

- Tần Phàm, tại sao ngươi lại ở chỗ này?

Kim Dương Vô Thánh cũng là từ xa liền nhìn thấy được Tần Phàm, trên mặt không khỏi lộ ra kinh ngạc, sau đó tốc độ nhanh hơn, một lát sau liền đáp xuống trên đỉnh núi. Hắn là thật không ngờ Tần Phàm sẽ có năng lực đánh vỡ màn sáng phong tỏa của mình.

- Thực xin lỗi, tiền bối...

Lúc này thần sắc của Tần Phàm có chút mất tự nhiên, áy náy nói ra, kỳ thật hắn đối với Kim Dương Vô Thánh là thập phần tôn kính, cũng không muốn làm trái ý của hắn, chỉ là tầng thứ tư này thật sự là hắn nhất định phải đến.

- Thực lực của ngươi lại tăng lên?

Kim Dương Vô Thánh khoảng cách gần quan sát Tần Phàm, lần nữa lộ ra kinh ngạc, hắn lập tức có chút ít khó hiểu nói tiếp:

- Bất quá tuy là như thế, ngươi cũng không có khả năng tới đây mới đúng, không ngờ ngươi vẫn có thể an toàn tới đây.

933. Chương 943: Chúng Thánh Tụ Hợp. (2)

Chương 943: Chúng Thánh Tụ Hợp. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Cũng là may mắn mà có tiền bối tặng bảo.

Tần Phàm cung kính nói ra, hắn nói ngược lại là nói thật, nếu không phải Kim Dương Vô Thánh đem Huyền Thổ không gian kia cho hắn, hắn tất nhiên không thể nhanh như vậy có được tam hệ nguyên khí hỗn hợp.

- Về phần ta có thể nhanh như vậy tới đây, là bởi vì hắn.

Kể đến hắn nhìn về phía bán thân khô lồi bên cạnh nói.

- Thì ra là thế.

Kim Dương Võ Thánh nhìn về phía bán thân khôi lỗi kia, tựa hồ nhìn ra thân phận chân thật của nó, trước hơi kinh ngạc, nhưng hắn cũng không nói phả, chỉ là giật mình nói.

- Nhưng mà nơi đây rất nguy hiểm, người tới nơi này không quá phù hợp. Kỳ thật nếu như người có cái gì cần, người có thể nói với ta.

Sau đó hắn như có cảm giác hướng sơn cốc bên kia ngọn núi nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức biến đổi, kế đến quay đầu, tạm thời cũng không để ý đến mấy người khác, chỉ là lắc đầu lần nữa nhìn Tần Phàm nói ra.

Những người khác thật không ngờ Kim Dương Võ Thánh sẽ coi trọng Tần Phàm như thế, trong nội tâm cũng không khỏi kinh ngạc không thôi, bất quá ở trước mặt đại lục đệ nhất cường giả, lại không người nào dám lộ ra bất mãn chỉ sắc, chỉ đều đứng ở một bên chờ lấy.

- Tiền bối, Tần Phàm thật sự là có nỗi khổ tâm, nếu có cần, ta nhất định sẽ hướng tiền bối xin giúp đỡ.

Tần Phàm chỉ có thể nói ra, hắn tạm thời vẫn cảm thấy sự tình ma chủng không nên thấu lộ.

- Được rồi, ta tạm thời cũng không hỏi người nguyên nhân.

Thấy Tần Phàm không muốn nói, Kim Dương Võ Thánh cũng không có miễn cưỡng, đã nói chuyện cùng hắn xong, sau đó rút cục nhìn về phía những người khác, trầm giọng nói ra:

- Bất quá lúc này đây các người cũng quá mức lớn mật, chỉ bằng những người các người cũng dám đánh chú ý chúng nó?

- Tiền bối, đây là cơ hội ngàn năm khó được, chúng ta không muốn bỏ qua, cho nên ý định là chờ mọi người đều tụ tập tới, cùng nhau nghị biện phả.

Lục cấp Võ Thánh Bao Thương Tùng kia mở miệng, cung kính hồi đáp.

- Ân, nếu có thể tụ tập tất cả Võ Thánh cường giả ở tầng thứ tư này tới, ngược lại vẫn còn có chút hi vọng.

Lúc này Kim Dương Võ Thánh mới nhẹ gạt đầu, sau đó hắn lần nữa nhìn dưới sơn cốc, trên mặt dần dần lộ ra ngưng trọng.

- Ý tứ của tiền bối như thế nào?

Những người khác đều đợi Kim Dương Võ Thánh quyết đoán, bởi vì bọn họ đều biết, lúc này đây có thể thành công hay không, mấu chốt chính là phải xem ý tứ của vị Võ Thánh mạnh nhất này.

- Có thể thử một lần, lúc này đây đích thật là nguy hiểm cùng cơ duyên song song tồn tại, đặc biệt là những lục cấp Cốt Thánh làm khô lâu thống lĩnh trở lên kia, chỉ cần đạt được tình hạch trên đầu bọn hắn, đối với các người đều có lợi thật lớn. Khô lâu đế vương kia ta sẽ đích thân đối phó, chỉ là, ta không có thể bảo chứng tất cả mọi người an toàn, các người phải chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Kim Dương Võ Thánh nhìn xem quân đội bạch cốt khổng lồ phía dưới, trầm giọng nói ra.

- Ân, cái này chúng ta tự nhiên hiểu rõ.

Mọi người cũng đều minh bạch tính nguy hiểm trong đó.

Kế tiếp, sau khi thu được tin tức của Bao Thương Tùng phát ra, các Võ Thánh cường giả chỉ cần là ở tầng thứ tư Cửu Long tháp đều trước sau đi vào, tổng cộng có 50~60 người.

Sau khi mọi người tụ tập ở đỉnh núi này, đầu tiên đều vì Võ Tôn Tần Phàm xuất hiện ở chỗ này mà kinh ngạc một chút, mà sau khi chứng kiến đại quân khô lâu phía dưới, tất cả mọi người đều bị hung hăng chấn động, bất quá đồng thời trong nội tâm mọi người cũng có chút nóng rục.

Cơ hồ tất cả cường giả lúc trước ở trong rừng rậm cũng đã gặp được qua cốt linh, cũng nhận được chư thần hải cốt, tự nhiên đều thập phần tinh tường tác dụng cùng lực hấp dẫn trí mạng của chư thần hải cốt này đối với những Võ Thánh cường giả bọn hắn!

Vì đột phá đến cảnh giới võ đạo cao hơn, bọn hắn đều cảm thấy đáng giá mạo hiểm một lần!

Kỳ ngộ và nguy hiểm cùng tồn tại, tất cả mọi người đã làm xong chuẩn bị trong nội tâm.

- Tất cả mọi người đã quyết định muốn mạo hiểm, như vậy lúc này ta nhắc nhở mọi người, nhất định không thể quá tham lam, một khi không đi nổi nữa, tốt nhất là lập tức rút lui. Tóm lại, một khi tiến vào sơn cốc phía dưới kia, sinh tử tự lo a.

Nhìn xem đám cường giả đã chuẩn bị mạo hiểm một lần, Kim Dương Võ Thánh nghiêm túc nhìn mọi người nói.

Sau đó ông tay áo của hắn nhẹ nhàng vung lên, dẫn đầu mọi người từ trên đỉnh núi hướng về đại quân khô lâu trong sơn cốc phía dưới bay đi.

Trong lòng tất cả mọi người đều hiểu được, lần này vừa đi, tất nhiên sẽ có người chết, thậm chí rất có thể là chết một nửa!

Chỉ là tất cả mọi người đều đang đánh cược!

Ở trong nguy hiểm đánh cược cơ duyên!

Nếu có thể đánh cược thành công, có thể sẽ có cơ hội ở một ngày kia đột phá công cùm xiềng xích của Vũ Thánh, đạt tới Bán Thần Chi Cảnh thậm chí là Thần Cảnh trong truyền thuyết! Mà một khi thua cuộc, như vậy chính là khả năng rơi xuống!

Một lần lấy mệnh làm tiền đặt cược.

Sự thật, trước khi đi vào Cửu Long cốc này, rất nhiều người cũng đã chuẩn bị kỹ càng.

Võ đạo chính là như vậy, cơ hồ không có gì thuận buồm xuôi gió đáng nói, không trải qua hiểm trở, không thể đột phá bản thân, để đạt tới cảnh giới võ đạo cao hơn, tất cả người tập võ đều nguyện ý đánh bạc hết thấy.

Lúc trước, Kim Dương Vũ Thánh cũng muốn khuyên can Tần Phàm, nhưng vẫn là bị Tần Phàm dùng lý do này thuyết phục.

Ở đây ngoại trừ Tần Phàm, những người khác đều là Vũ Thánh cường giả, tất cả mọi người có thể Ngự Không phi hành, nên mặc dù trên đỉnh núi này cách sơn cốc phía dưới rất cao, nhưng tất cả mọi người đều trực tiếp bay xuống phía dưới.

Cảm giác được phía dưới truyền tới từng trận tử khí kinh khủng, tất cả mọi người đều có vẻ ngưng trọng, âm thầm đề phòng, nhưng mà ánh mắt lại vô cùng kiên định. Dù sao có thể thành Vũ Thánh cường giả, đều là người đối với võ đạo cực kỳ cố chấp.

Lúc này Tần Phàm thi triển Chu Tước chi dực, hiện ra cánh tay Kỳ Lân, Huyền Vũ chân khí cũng bao quanh thân thể, bán thần Khôi Lỗi theo sát phía sau, võ trang đầy đủ, tỉ mỉ cẩn thận vô cùng.

Lúc này đây đối với hắn mà nói, cũng là mạo hiểm rất lớn.

Lúc này trời có chút mờ nhạt, ánh sáng chiếu rọi cả vùng đất này. Cực nhanh rút xuống dưới, cuồng phong giống như là đao khí gào thét ở bên tai, nhưng tất cả mọi người đều nín thở tĩnh khí, đem bản thân hoàn toàn giấu ở trong lòng Nguyên Khí, không dám hô hấp, sợ bị Khô Lâu nhân phía dưới phát hiện.

800 m.

500 m.

300m!

Mọi người ở dưới Kim Dương Vũ Thánh dẫn dắt, cũng đã hạ xuống cách sơn cốc phía dưới chỉ hơn 300m, ánh sáng Bạch Cốt ở phía dưới hắt lên làm mắt người đau đớn, từng trận tử khí quán quanh, làm cho người ta có cảm giác áp lực vô cùng.

Trong sơn cốc này hoàn toàn cảm giác không đến hơi thở sinh mạng!

truyện copy từ

934. Chương 944: Đại Chiến Phát Tác.

Chương 944: Đại chiến phát tác.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ở khoảng cách này, Tần Phàm đã có thể nhìn thấy rõ ràng Khô Lâu nhân phía dưới. Một chi đại quân Bạch Cốt này từng đội từng đội sắp hàng, nghiêm chỉnh huấn luyện, thành thiên thiên vạn vạn, mệnh mông dàn dạt, đặc biệt là cự ly gần quan sát, càng làm cho người ta có cảm giác rung động vô cùng mãnh liệt.

- Mọi người cẩn thận, rất có thể chúng ta đã bị phát hiện.

Lúc này, thanh âm ngưng trọng của Kim Dương Vũ Thánh vang lên trong tai mọi người, đây là truyền âm trực tiếp vào linh hồn, làm cho tất cả mọi người nhất thời thanh tỉnh hơn rất nhiều.

Mà Kim Dương Vũ Thánh vừa dứt lời, chỉ thấy Khô Lâu đế vương thực lực không biết ngồi ở trên Bạch Cốt Vương Tọa kia, Bạch Cốt Quyền Trượng trong tay nhẹ nhàng nâng lên, phía dưới lập tức nổi lên tiếng giết, chấn phá Thương Khung.

- Loài người!

- Có nhân loại xâm lấn!

- Giết sạch loài người!

Sau đó là các loại công kích giống như châu chấu từ phía dưới mãnh liệt vọt tới, từng trận tử khí, như là phong vân dừng động, từ dưới bốc lên, một loại khí thể kinh khủng đáng sợ vô cùng, làm mỗi cường giả đều không khỏi đại biến.

- Mọi người đều ổn định, tốc độ nhanh nhất giảm xuống!

Lúc này Kim Dương Vũ Thánh tiếp tục quát lạnh một tiếng, sau đó liền thấy Kim Quang quanh thân hần mạnh mẽ khuếch trương ra, hình thành một cái lồng phòng hộ cự đại, đem mỗi cường giả đều bao ở trong đó.

Mà mấy công kích từ phía dưới lên kia, phần lớn chỉ cần là công kích đến vòng bảo hộ này, liền sẽ bị quy tắc ánh sáng phân giải, chỉ có bộ phận nhỏ công kích có thể ở trên màn sáng gây ra một ít gợn sóng, nhưng vẫn không thể đánh tan màn sáng này.

Màn sáng này chính là quy tắc Tiểu Thế Giới của Kim Dương Vũ Thánh biến thành, chỉ khi nào năng lượng công kích thế giới này vượt qua phạm vi nó thừa nhận, mới có thể bị đánh tan tạm thời.

Đây là thực lực của đệ nhất Vũ Thánh trên Vũ Thiên đại lục, phần lớn Khô Lâu nhân phía dưới căn bản không có thể đối với cái này cấu thành bất cứ uy hiếp gì!

Mọi người ở trong Kim Quang, có thể nói tạm thời vẫn tương đối an toàn.

- Nhân loại ngu xuẩn, dám xâm phạm Chư Thần quốc độ chúng ta, các người đều nhận lấy cái chết đi!

Bất quá vào lúc này, bỗng nhiên một thanh âm kinh khủng giống như Âm Lôi bắt đầu khởi động, chấn động ở trên không toàn bộ Bạch Cốt quốc độ, trực tiếp truyền đến trong tai mọi người.

Là Khô Lâu đế vương kia!

Thanh âm này là từ trong cung điện bạch cốt truyền ra!

Vào lúc này, Khô Lâu đế vương kia ở trên Bạch Cốt Vương Tọa của nó đứng lên! Nó hướng về giữa không trung giờ lên Bạch Cốt Quyền Trượng, trên Quyền Trượng có một loại năng lượng ánh sáng vô cùng cường đại dừng động.

- Không tốt! Thực lực của Khô Lâu đế vương này ít nhất đạt tới cảnh giới Cốt Thánh cấp chín, một kích quy tắc này của nó, Tiểu Thế Giới của ta chưa hẳn có thể hoàn toàn đỡ được, mọi người chuẩn bị một chút, ta trực tiếp truyền tống mọi người xuống dưới. Trong quá trình này mọi người không cần phản kháng lực lượng của ta, nếu không có thể sẽ truyền tống thất bại.

Ở phía sau, khuôn mặt của Kim Dương Vũ Thánh vô cùng ngưng trọng, thanh âm trầm trọng truyền vào trong tai mọi người.

Lúc này cách mặt đất chỉ còn có chừng hai trăm thước, phía dưới không ngừng truyền tới các loại công kích, Kim Dương Vũ Thánh vốn là phải thừa nhận lực lớn rất áp, bởi vì quy tắc Tiểu Thế Giới của hắn phải giữ gìn mấy chục người, phòng ngự lực tự nhiên cũng sẽ giảm rất nhiều, nên hắn cũng không có lòng tin hoàn toàn tiếp được một kích này của Khô Lâu đế vương.

Mọi người nghe được thanh âm của Kim Dương Vũ Thánh, toàn bộ đều hít sâu một hơi, âm thầm chuẩn bị. Tất cả mọi người cũng biết, một khi đi vào trong đại quân, nhất định phải trực tiếp đón đánh thiên vạn Khô Lâu nhân kia.

Nhân số của đại quân Khô Lâu này là gấp mấy ngàn lần số lượng cường giả nhân loại, thậm chí vạn lần! Mặc dù hiện tại tất cả mọi người đã nghĩ có thể vì võ đạo đỉnh à thấy chết không sờn, đã làm xong tính toán tùy thời bỏ mình, nhưng mà cũng nhịn không được có một loại cảm giác tim đập nhanh.

Tần Phàm cũng giống như vậy, hắn hít sâu một hơi, thân thể cùng tinh thần đã hoàn toàn đề thăng tới trạng thái đỉnh phong, lúc này hắn đồng dạng đã làm xong chuẩn bị sinh tử giao tranh.

Mà vào lúc này, công kích của Khô Lâu đế vương kia cũng đã chuẩn bị xong, quang mang trên Bạch Cốt Quyền Trượng mãnh liệt lóe lên, một luồng khí tức mang theo lực lượng hủy diệt tử vong xuyên thấu hư không, tử khí cuộn cuộn như Trường Hà, vô cùng kinh khủng hướng về phía giữa không trung mà đi.

Đạo Trường Hà tử khí dày đặc vừa xuất hiện, Bạch Cốt thâm trầm, tựa như có vô số linh hồn kinh khủng bám vào trong đó, cả sơn cốc nhất thời phong vân đại biến, mà trong không gian cũng không ngừng tràn ngập ra một loại khí tức đáng sợ làm cho người ta hít thở không thông, năng lượng kinh khủng kia vũ động, cuốn lên Thương Khung, làm cho toàn bộ bầu trời tựa hồ cũng muốn sụp đổ xuống.

Công kích kia chưa tới, nhưng khí thế đã muốn xuyên thấu Kim Quang tráo do quy tắc Tiểu Thế Giới của Kim Dương Vũ Thánh hình thành, phô thiên cái địa đè xuống, mỗi một cường giả đều cảm giác được một loại áp lực không cách nào kháng cự, như là bị một tòa núi lớn trực tiếp đè xuống!

Lúc này Tần Phàm cũng cảm giác được vô cùng thống khổ, tựa hồ lại tiếp nhận loại khí thế này thêm một giây, mạch máu toàn thân hắn sẽ trở nên bạo liệt.

Oanh!

Trường Hà tử khí kia rốt cục oanh phá hư không, cuộn cuộn thao thao mà đến, trong khoảng thời gian ngắn, phiên giang đảo hải, kinh đào phách ngoạn, mãnh liệt mênh mông, đem mỗi một cường giả đều bao phủ ở trong đó, tưởng tượng như cho dù chết, cũng sẽ bị những linh hồn trong con sông kia thôn phệ!

- Đi xuống!

May mắn, cũng vào lúc này, hai mắt của Kim Dương Vũ Thánh ngưng tụ, trong miệng quát một tiếng, sau đó một luồng lực lượng thần kỳ liền quấn chặt lấy những người ở đây, vòng bảo hộ Kim Quang bao vây lấy mọi người lập tức lóe lên!

Nháy mắt sau đó, đám đông được bao vây ở trong kim quang kia, trực tiếp truyền tống đến trên mặt đất, hoàn toàn vừa vặn tránh được một kích kia.

- Kế tiếp, mọi người cẩn thận rồi!

Vừa hạ xuống đất, rất nhanh Kim Dương Vũ Thánh liền triệt phá vòng bảo hộ kim quang kia, nhất thời tất cả mọi người mất đi bảo hộ, trực tiếp đối mặt với đại quân Khô Lâu mãnh liệt!

Một hồi nhân người cùng Khô Lâu đại chiến, cứ như vậy hết sức căng thẳng!

Địa phương Kim Dương Vũ Thánh truyền tống mọi người hạ xuống, đúng lúc là vùng đất trung ương của đại quân Khô Lâu, nơi đó tụ tập vô số Khô Lâu nhân, may mắn phần lớn đều là binh lính Cốt Thánh cấp ba bình thường.

- Loài người! Loài người ghê tởm xâm lấn! Ta muốn hút sạch Nguyên Khí bản tức của các người!

Những Khô Lâu binh lính kia vừa nhìn thấy cường giả loài người xuất hiện ở bên cạnh, đều giơ trường thương lên hướng về nhân loại bỏ tới.

- Cướp lấy Chư Thần hài cốt!

Mà khí huyết của loài người cũng trong nháy mắt bị dẫn phát sôi trào lên, bắt đầu đỏ mắt công kích những Khô Lâu chiến sĩ bốn phía.

Ở trong chiến trường bây giờ, chẳng phân biệt được con mồi cùng thợ săn, loài người cùng Khô Lâu cũng có thể thành thợ săn, cũng có thể thành con mồi!

935. Chương 945: Máu Nhuộm Sơn Cốt. (1)

Chương 945: Máu Nhuộm Sơn Cốt. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Vào lúc này Tần Phàm lại có vẻ bảo thủ rất nhiều, hắn cơ hồ là cùng bán thần Khôi Lỗi Thanh Phong liên lại với nhau, không dám rời nó nửa bước, hắn quyết không tham lam, đều giấu ở phía sau một ít Vũ Thánh hậu kỳ cường giả thực lực lợi hại, có tuyệt đối nắm chắc mới ra tay.

Bởi vì hắn biết mình ở trong những nhân loại cường giả này kỳ thật chính là người yếu nhất, nếu như không có bán thần Khôi Lỗi bảo hộ, chỉ sợ là mấy Khô Lâu nhân làm Bách phu trưởng, có được thực lực Cốt Thánh cấp bốn bên kia, liền có thể tạo thành uy hiếp tánh mạng đối với hắn.

Nếu làm mấy Khô Lâu nhân Thiên phu trưởng, thực lực Cốt Thánh cấp năm kia, cũng sẽ cho hắn và bán thần Khôi Lỗi kiêng kị vô cùng. Nên hiện tại hắn chỉ có thể ở phía sau cường giả nhân loại thổi đóm ăn tàn.

Dù thế nào đi nữa mục tiêu chủ yếu của hắn cũng không phải là Chư Thần hài cốt, trong lòng hắn vẫn vương bận viên Ma Chứng thứ tư ở dưới chân Đại Địa Bạch Cốt kia! Vừa mới đặt chân xuống tới mảnh đất này, hắn thậm chí là mơ hồ cảm giác được bản thân nghe được Ma Chứng kia truyền tới tiếng kêu!

- Tần Phàm, ta biết mục tiêu lần này của ngươi không phải Chư Thần hài cốt này, nhưng vô luận là cái gì, ngàn vạn lần không nên hành động thiếu suy nghĩ, ta sẽ trợ giúp ngươi.

Lúc này Kim Dương Vũ Thánh cũng truyền âm cho Tần Phàm nói, xem ra hắn thật sự là thập phần coi trọng đối với Tần Phàm.

- Tiền bối, xin hỏi người có thể giết chết Khô Lâu đế vương kia không?

Nghe vậy, Tần Phàm trầm tư một lát, thử hướng Kim Dương Vũ Thánh truyền âm hỏi, hắn biết mình là khẳng định không có biện pháp chỉ dựa vào thực lực bản thân lấy được Ma Chứng rồi, chỉ có thể hướng vị Vũ Thiên đại lực đệ nhất nhân này xin giúp đỡ.

- Mục tiêu của ngươi là nó?

Nghe vậy, Kim Dương Vũ Thánh nhìn thoáng qua khô lâu đế vương kia, có chút ngoài ý muốn cùng ngưng trọng lần nữa hướng Tần Phàm truyền âm hỏi.

- Đúng vậy, cùng khô lâu đế vương này có rất lớn quan hệ.

Tần Phàm nhẹ gật đầu trả lời nói.

- Tốt, ta giúp người giết nó.

Vào lúc này Kim Dương Võ Thánh chậm rãi thu hồi ánh mắt đang nhìn Tần Phàm, sau đó không có hỏi cái gì nhiều hơn nữa, chỉ là gọn gàng linh hoạt nói:

- Chính người cẩn thận, ta đi.

Lập tức, dưới chân hắn trực tiếp đạp mạnh, cả người hướng về khô lâu đế vương phương xa bắn đi. Mà những nơi hắn đi qua, một mảnh kim quang cường hoành lưu lại, tất cả bạch cốt khô lâu đụng phải một mảnh kim quang này, dù là những khô lâu thống lĩnh có thực lực lục cấp Cốt Thánh kia cũng lập tức hóa thành toái cốt.

- Nhân loại! Giết chết nhân loại đáng giận kia! Đừng cho hắn tới gần bệ hạ!

Nhưng mà còn có thiên quân vạn mã, vô số khô lâu chiến sĩ hướng về hắn vọt tới.

Những đại quân khô lâu này đang ngăn trở Kim Dương Võ Thánh tới gần khô lâu đế vương kia, kể cả mấy khô lâu tướng quân thực lực thất cấp Cốt Thánh, cũng cùng bạch cốt hung thú dưới háng lao về nhân loại phát động công kích!

Từng đạo kim quang ở khoảng cách gần như vậy rơi vào kim tráo kia, làm cho pháp tắc tiểu trên thế giới của Kim Dương Võ Thánh rung động không ngừng, tựa hồ trở nên có chút cơ hồ muốn nghiền nát. Dọc theo con đường này, là thảm thiết như thế.

- Tiền bối...

Nhìn bóng lưng lóng lánh kim quang kia của Kim Dương Võ Thánh, bỗng nhiên Tần Phàm cảm thấy có một loại cảm động.

Theo vừa rồi khô lâu đế vương kia ra tay mà xem, thực lực lão quái vật này không giống bình thường, còn không tới gần khô lâu đế vương kia, cũng đã hấp dẫn đại bộ phận lực công kích của khô lâu nhân.

Muốn giết chết khô lâu đế vương này, độ khó có thể nghĩ.

Nhưng người này, dĩ nhiên là làm việc nghĩa không chùn bước, trợ giúp chính mình!

- Tiền bối, người yên tâm, nếu như một ngày kia thực lực của ta đủ rồi, ta tất nhiên sẽ thay người chém giết tất cả dị đoan xâm lấn Vũ Thiên đại lục, giúp người tiếp tục giữ gìn đại lục này an toàn ổn định.

Trong lòng Tần Phàm nói thầm.

Kim Dương Võ Thánh đối với hắn có ân tình cực lớn, Tần Phàm sẽ kế thừa ý nguyện của hắn, đi làm việc mà bấy lâu nay hắn âm thầm làm, về phần ngày sau cho dù vì thành Thần mà cùng Chân Vũ Thần và Thú Thần nổi lên tranh đấu, thì hắn cũng tuyệt đối sẽ không như Nghịch thần giả khác, cầm muôn dân trăm họ của đại lục này với tư cách thẻ đánh bạc.

Mà các cường giả nhân loại, bởi vì Kim Dương Võ Thánh phóng tới khô lâu đế vương kia, hấp dẫn đại bộ phận khô lâu chiến sĩ, lúc này đều cảm giác áp lực giảm nhiều. Sau đó tất cả mọi người phát hiện Kim Dương Võ Thánh công kích về khô lâu đế vương, đều cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Bởi vì Tần Phàm cùng Kim Dương Võ Thánh ở giữa đối thoại là truyền âm, cho nên những người khác không biết vì cái gì Kim Dương Võ Thánh vừa mới dặn dò mọi người phải tránh lòng tham mà mạo hiểm, sau một khắc lại muốn bốc lên nguy hiểm lớn như thế đi đánh chết khô lâu đế vương.

Bất quá cũng bởi vì lúc này áp lực giảm nhiều, có một ít Võ Thánh cường giả tài ật lớn bắt đầu giết địch bốn phía, cũng bắt đầu ẩn ẩn hướng về chút ít kiến trúc bạch cốt kia tới gần, lần này rất nhiều người xuống ngoại trừ vì những chư thần hải cốt kia, bọn hắn còn muốn nhìn một chút nơi này còn có những bảo vật khác hay không.

Tần Phàm không có lý khai, hắn vẫn là chăm chú bám theo bên người những cường giả khác, chỉ là hắn chọn vị trí cùng Vân Phi Dương tương đối gần, dù sao ở trong những cường giả này, hắn và Vân Phi Dương

xem như có một chút giao tình, ngoại trừ Kim Dương Võ Thánh ra, chỉ có thiên tài Võ Thánh này là ở thời điểm mình nguy hiểm có khả năng ra tay trợ giúp mình.

- Linh khí! Nơi này có linh khí, ta tìm được linh khí!

Qua không lâu, bỗng nhiên truyền đến thanh âm kinh hãi của một gã nhân loại cường giả, là từ trong một tòa kiến trúc bạch cốt truyền ra.

Thanh âm này vừa ra, lập tức đưa tới những cường giả nhân loại khác ý động. Mọi người đều biết linh khí này quý giá như thế nào. Không những có thể dung nhập thân thể giết địch xuất kỳ bất ý, hơn nữa có thể chịu đựng được càng nhiều kinh khí của Vũ Thánh, đối với công kích phòng ngự cùng thực lực đều có tăng lên cực lớn.

Đã đến cảnh giới Võ Thánh, vũ khí bình thường đều rất khó phát huy ra thực lực hoàn toàn, chỉ có linh khí này mới có thể để cho các cường giả Võ Thánh phát huy siêu việt bản thân!

Nhưng linh khí này đều là từ viễn cổ lưu lại, hết lần này tới lần khác thập phần hãn hữu, cho nên tất cả Võ Thánh cường giả đều đối với nó chạy theo như vịt.

Mà Thiên Trần Linh Sáo trên người Tần Phàm, Thiên Trần giáp đều là linh khí.

- Ah...

Bất quá lại một lát sau, một tiếng hét thảm truyền đến, kể đến trông thấy Võ Thánh cấp năm cường giả vừa rồi đạt được linh khí kia, lại ở trong kiến trúc bạch cốt thân thể bị chia làm hai nửa vứt đi ra ngoài.

Sau đó một gã khô lâu tướng quân có thực lực thất cấp Cốt Thánh ở bên trong đi ra.

Vừa rồi chính là khô lâu tướng quân này giết chết tên Võ Thánh cấp năm kia, cũng hút nguyên khí bốn nguyên của hắn.

936. Chương 946: Máu Nhuộm Sơn Cốc. (2)

Chương 946: Máu Nhuộm Sơn Cốc. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’~)••’~)

- Mọi người không nên đơn giản tách ra! Tách ra chúng ta sẽ nguy hiểm hơn rất nhiều! Chúng ta trước tận lực giết chết những tướng lãnh khô lâu lợi hại kia, lại đi cân nhắc linh khí trong kiến trúc bạch cốt.

Thấy vậy, những Võ Thánh cường giả vừa rồi ngo ngoe dục động muốn đi tìm linh khí kia, trong lòng cũng không khỏi rung mình, trong đó một gã Võ Thánh hậu kỳ cường giả vào lúc này mở miệng nói với mọi người.

Thấy một màn như vậy, Tần Phàm đồng dạng là cảm thấy có chút hàn ý, thực lực này đã là Võ Thánh cấp năm cường giả, lại bị khô lâu tướng quân kia lập tức giết chết. Hắn thử nghĩ nếu thay đổi là mình, chỉ sợ sẽ bị chết nhanh hơn.

Hắn càng không dám ly khai quần thể do mọi người kết thành.

Mà một bên kia, Kim Dương Võ Thánh rốt cục cũng tới gần tòa cung điện bạch cốt cao lớn, mà khô lâu đế vương ở trước cung điện bạch cốt này, thấy Kim Dương Võ Thánh đi tới, nó vẫn ung dung nắm quyền trượng trong tay, những khô lâu nhân khác liền lập tức tuân lệnh tách ra.

- Rống...

Sau một khắc, con hung thú ba đầu cực lớn ở trước bảo tọa của khô lâu đế vương kia, vào lúc này ba cái đầu lâu cổ quái đều hướng về Kim Dương Vô Thánh phát ra tiếng gầm khó nghe vô cùng

Sau đó thân thể cực lớn của nó bổ nhào về phía trước, thập phần linh hoạt tới gần Kim Dương Vô Thánh, kể đến ba cái đầu lâu cổ quái kia đồng thời mở ra, răng nanh dày đặc sắc bén trực tiếp hướng lên nhân loại trước mắt này táp tới.

Phanh!

Kim quang ly thể của Kim Dương Vô Thánh vừa mới giết chết mấy khô lâu nhân cấp bậc thống lĩnh, đang ở thời điểm khôi phục lại, quái vật ba đầu cự đầu kia đã cắn tới trước mặt.

Thậm chí là không gian cũng bị đánh vỡ, nguyên một đám lỗ đen thâm thúy khủng bố hiện lên ở giữa không trung, một ít khô lâu nhân dựa vào gần một chút, vào lúc này đều bị một cỗ hấp lực đáng sợ trực tiếp lôi kéo đến nát thân, cực kỳ đáng sợ!

Hai cự Long này ở bên trên bầu trời giao kích va chạm, tràng diện nhất thời vô lượng, hết thảy nhân loại cường giả đều bị một màn này làm rung động, ở thời khắc này bọn hắn mới chính thức minh bạch đến mình cùng Kim Dương Vô Thánh có chênh lệch cực lớn, danh xưng đại lục đệ nhất Vô Thánh kia tuyệt không phải là hư danh nói chơi.

Tần Phàm cũng vào lúc này khắc sâu minh bạch đến, vì sao trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục, vì cái gì chỉ có vị này mới có thể chống lại cùng cứu cấp ma thú, sau khi quan sát cảnh này, hắn biết rõ thực lực của Kim Dương Vô Thánh đích thật là mạnh hơn Vô Thánh hậu kỳ cường giả bình thường rất nhiều, cách bán Thần chỉ cảnh chỉ một bước ngắn cũng hoàn toàn không đủ.

Oanh! Oanh! Oanh!

Kế tiếp, là liên tục không ngừng giúp nhau oanh kích, Song Long ở phía trên không trung triển đấu, thanh thế càng lúc càng lớn, khe hở không gian kia đã xuất hiện càng ngày càng nhiều, cơ hồ muốn lật cả sơn cốc lên, trên trời dưới đất, dần dần tạo thành một hình ảnh mỹ lệ mà quỷ dị, như là một địa ngục nhân gian khủng bố, cảnh tượng này có thể làm cho người ta sởn hết cả gai ốc.

Khắp nơi đều là bạch cốt bay múa, bạch cốt đại địa dưới chân vào lúc này phẳng phất như hạt cát bị thổi lên, hình thành một cơn gió lốc bạch cốt, như là nhảy lên một khúc nhạc Song Long vũ khúc, hoa lệ đến mức làm cho da đầu người ta run lên.

Vô Thánh cường giả nhân loại vào lúc này rốt cục cũng bắt đầu không chịu nổi, phải khởi động hộ thể nguyên khí tráo, mới ngăn cản chút ít gió lốc giống như vô số cốt đao sắc bén kia.

Mà mọi người không biết là, vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được ba khóa ma chủng đã trải qua luyện hóa trong thân thể của mình, bắt đầu cộng minh chưa từng có qua, truyền đến chấn động kịch liệt, loại cảm giác này đã mãnh liệt đến mức Tần Phàm hoàn toàn không thể áp chế được.

Thậm chí cả người hắn cũng bắt đầu không cách nào đình chỉ run rẩy lên, mỗi một tấc huyết dịch đều đang sôi trào, đều đang lẫn mình, một loại lực lượng huyền bí như muốn đem cả người hắn kéo xuống dưới mặt đất!

- Đây là có chuyện gì!

Vào lúc này hai tay Tần Phàm chăm chú cầm chặt, cố gắng ổn định thân thể của mình.

Ầm ầm...

Cũng vào lúc này, loại chấn động vô cùng mãnh liệt kia lại truyền đến, nhưng loại chấn động này không phải từ phía trên truyền đến, cũng không phải tới từ Kim Dương Vô Thánh cùng khô lâu đế vương chiến đấu, mà là đến từ dưới mặt đất!

Dưới mặt đất phủ kín bạch cốt kia!

Kế đến hết thảy nhân loại cường giả đều cảm thấy, cảm giác được đại địa mãnh liệt chấn động, cả sơn cốc đều đang loạn choạng, làm cho những Vô Thánh cường giả này cũng muốn đứng không vững!

Tùy theo mà đến, còn có một loại cảm giác sợ hãi xâm nhập nhân tâm, làm cho linh hồn, mỗi một tế bào toàn thân người ta đều nhịn không được run rẩy.

Cái này rất giống như là có hung thú cực lớn muốn từ dưới mặt đất chui lên!

- Là ma chủng! Ta cảm thấy, là phong ấn của viên ma chủng thứ tư sinh ra buông lỏng!

Tần Phàm ở phía sau không khỏi hai tròng mắt đột nhiên co rụt lại, lúc này trái tim phẳng phất như theo tiết tấu của đại địa chấn động, bắt đầu khó có thể ức chế nhanh chóng nhảy động...

Vào lúc này, Tần Phàm có thể rõ ràng cảm giác được viên ma chủng thứ tư ở dưới mặt đất bạch cốt kia, một cảm giác mãnh liệt truyền đến, làm cho hắn hận không thể lập tức mở một mảnh đại địa ra, lấy được bảo vật mà hắn ngày nhớ đêm mong kia.

- Đây rất có thể là bởi vì khô lâu đế vương kia cùng Kim Dương Vô Thánh chiến đấu, cho nên tạm thời buông lỏng trấn áp đối với ma chủng ở dưới mặt đất, mới có thể để khí tức ma chủng tiết lộ đi ra.

Tần Phàm hướng về phía khô lâu đế vương đang và Kim Dương Vô Thánh kịch liệt chiến cùng một chỗ, trong nội tâm âm thầm phỏng đoán nói.

Mặt khác hắn nhìn những Vô Thánh cường giả bên người, hắn cũng có thể nhìn ra được trừ hắn ra, những người khác vào lúc này cũng có thể cảm giác được khí tức đến từ dưới mặt đất, hơn nữa trên mặt nguyên một đám đều lộ ra chấn kinh cùng thần sắc tò mò.

Từ dưới đất truyền tới loại khí tức kia tràn đầy cổ xưa, nguyên thủy, thần bí, cường đại, làm cho tất cả mọi người không cách nào xem nhẹ!

Mà những khô lâu nhân bình thường kia, vào lúc này càng là hiện ra bộ dáng kinh hoảng, tựa hồ đối với khí tức từ dưới đất truyền đến này cảm thấy thập phần sợ hãi.

- Đáng giận nhân loại! Hôm nay toàn bộ các người phải mai táng ở chỗ này!

Khô lâu đế vương kia rõ ràng cũng cảm thấy phong ấn ma chủng đến từ dưới mặt đất buông lỏng, vào lúc này vô cùng tức giận, bạch cốt quyền trượng trong tay khẽ động lần nữa, kể đến Hắc Long ở trên bầu trời vẫn giao chiến cùng Kim Dương Vô Thánh run rẩy, mạnh mẽ tăng vọt thêm vài phần, thoáng cái liền trực tiếp tách Kim Long kia ra.

Phía dưới, Kim Dương Vô Thánh bị một cổ lực lượng cường hoành trùng kích, bề ngoài kim quang tráo sinh ra chấn động cực lớn, thân thể càng là liên tục rút lui hơn mười trượng, cơ hồ khó có thể ổn định thân thể, ngay cả khí tức trên thân thể cũng ở trong khoảng thời gian ngắn uể oải đi một tí.

Kim Dương Vô Thánh thân là Vũ Thiên đại lục đệ nhất Vô Thánh, vậy mà ở bên trong so đấu hơi thua bởi khô lâu đế vương này!

Thấy một màn như vậy, hết thảy nhân loại cường giả, vào lúc này đều nhận lấy đả kích rất lớn, trong lòng lộ ra ngưng trọng lên. Lúc này đây mọi người dám xông vào bạch cốt quốc độ giống như Long đàm Hồ huyết này, nguyên nhân rất lớn cũng là bởi vì có Kim Dương Vô Thánh!

Nếu như mất đi Kim Dương Vô Thánh cheo chống, tất cả mọi người ở đây đều có thể mất mạng!

Bây giờ nhìn thấy Kim Dương Vô Thánh rơi vào hạ phong, đại bộ phận nhân loại cường giả đều sinh ra thoái ý.

- Giết sạch hết thảy nhân loại!

Nhưng mà, ngay một khắc sau, khô lâu đế vương kia lại lần nữa giơ bạch cốt quyền trượng trong tay lên, phần nộ hướng về tất cả khô lâu nhân gào thét, thanh âm kia giống như một cổ ám lôi oanh động trong cả sơn cốc.

939. Chương 949: Chu Tước Bất Tử.

Chương 949: Chu Tước Bất Tử.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nghe được thanh âm này, vừa rồi những khô lâu nhân phủ phục trên mặt đất kia toàn bộ đều đứng lên, bắt đầu lĩnh hướng về nhân loại cường giả điên cuồng đánh tới.

Căn bản không có cho nhân loại cường giả cơ hội lui lại!

Mà một bên kia, quái vật bạch cốt ba đầu cực lớn kia, vào lúc này cũng một lần nữa đánh tới Kim Dương Võ Thánh nhìn như khí tức trở nên uể oải rất nhiều, thế tới hung mãnh, tựa hồ lúc này đây không giết chết nhân loại trước mắt sẽ không bỏ qua!

Tiếp đó giả bắt đầu có nhân loại cường bị giết chết, bạch cốt dưới mặt đất đều bị máu tươi hồng sắc nhuộm hồng cả một mảng lớn, những khô lâu nhân này không có máu tươi, đây đều là máu tươi của nhân loại!

Tần Phàm cũng tạm thời từ trong ảo tưởng đối với ma chủng thanh tỉnh lại, nhìn xem khô lâu nhân cường đại nhào đầu về phía trước kia, hẳn biết rõ hiện tại không phải thời điểm đi đào ma chủng ra.

Hắn cũng bị thương, máu tươi nhuộm hồng cả quần áo, quần áo thanh sắc trên người cơ hồ cũng biến thành hồng sắc.

Một quyền oanh nát tan một đầu tam cấp Cốt Thánh, vào lúc này Tần Phàm lại bỗng nhiên cảm giác trong nội tâm truyền đến một đạo lãnh ý, làm hắn lập tức cảm thấy khó thở. Sau đó hắn mãnh liệt ngẩng đầu đến, kể đến hắn liền hoảng sợ phát hiện khô lâu đế vương kia vậy mà đang chăm chú nhìn lên hắn!

Bởi vì vừa rồi phong ấn ma chủng buông lỏng, khô lâu đế vương này chú ý tới khóa ma chủng dưới mặt đất kia có liên hệ rất lớn với Tần Phàm!

- Giết chết thiếu niên trên người có khí tức khác thường kia!

Sau một khắc, đôi mắt của khô lâu đế vương này ngưng tụ, bạch cốt quyền trượng trong tay lần nữa chỉ về phía trước.

- Không tốt!

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi rung mình, hắn rõ ràng thấy được khô lâu đế vương chỉ người kia là mình!

Quả nhiên, thanh âm của khô lâu đế vương kia vừa rơi xuống, lập tức liền có vô số khô lâu nhân hướng về hắn tuôn ra mà đến, chỉ là khô lâu binh sĩ hướng về hắn công kích đã có hơn một ngàn!

Trong đó còn có mười Bách phu trưởng thực lực tứ cấp Cốt Thánh, ba Thiên phu trưởng thực lực Cốt Thánh cấp năm! Thậm chí còn có một khô lâu cấp thống lĩnh thực lực lục cấp Cốt Thánh!

Bạch cốt cuộn cuộn, giống như là một dòng sông hướng về Tần Phàm trùng kích mà đi, nhưng chỉ cần bị sông nước này hơi dính ướt, lập tức là bị thương thậm chí mất mạng!

Thực lực một mình Tần Phàm tối đa chỉ có thể đối phó Bách phu trưởng tứ cấp Cốt Thánh mà thôi! Tăng thêm khôi lỗi, bản thân muốn giết ngũ cấp Cốt Thánh cũng là vô cùng gian nan! Nếu như ba cái đồng thời công kích đến, hắn sẽ không có cách nào ngăn cản!

Huống chi còn có một khô lâu thống lĩnh lục cấp Cốt Thánh!

Đại quân khô lâu công kích hắn này quá mạnh mẽ! Mạnh đến nỗi xa xa vượt ra khỏi phạm vi Tần Phàm có thể thừa nhận!

Nhưng hết lần này tới lần khác, những cường giả kia đều đang ứng phó lấy những khô lâu nhân khác tấn công, đặc biệt là mấy Võ Thánh hậu kỳ cường giả, đều đang đối phó với năm khô lâu tướng quân thực lực thất cấp Cốt Thánh trở lên, căn bản không rảnh bận tâm tới Tần Phàm.

Trong nháy mắt này, như là có nhiều đóa hoa sen tử vong tách ra ở trước mắt, Tần Phàm đã đến một hoàn cảnh cơ hồ là tuyệt vọng.

- Tần Phàm, ta giúp ngươi ngăn cản thoáng một phát, ngươi đi mau!

Nhưng vào lúc này, Vân Phi Dương ở cách Tần Phàm không xa vừa mới giải quyết hết một đồng khô lâu nhân trước mắt mình, muốn xông qua trợ giúp Tần Phàm.

- Đáng giận nhân loại, trước hết giết ngươi!

Nhưng mà rất nhanh lại bị vài khô lâu thống lĩnh thực lực lục cấp Cốt Thánh triển trụ, căn bản không có cách nào khác phân thân đi ra. xem tại

Đại quân khô lâu kia y nguyên hướng về Tần Phàm trùng kích mà tới, khí tức tử vong cuộn cuộn, thao thao bất tuyệt, một mảnh Bạch Cốt Dao khí dài hẹp tung hoành, như là tử thần ở trong hư không tiến hành triệu hoán đối với sinh mạng.

Trong đó, lợi hại nhất chính là ba Thiên phu trưởng thực lực ngũ cấp Cốt Thánh kia!

Hô! Hô! Hô! Hô!

Trận trận khí tức tử vong xẹt qua hư không, tiếng phá hủy truyền đến, giờ khắc này, Tần Phàm cảm giác được mình như là ngã xuống địa ngục tử vong, sinh cơ toàn thân ở thời khắc này tựa hồ cũng bị những khí tức tử vong kia thôn phệ sạch sẽ.

Lúc này Tần Phàm cắn đầu lưỡi một cái, tận lực để mình thanh tỉnh lại, sau đó hần lập tức không chế khôi lỗi bản thân xuất kiếm, trực tiếp công về một ngũ cấp Cốt Thánh trong đó, sau đó xé mở bùa hộ mệnh trên người mà trước kia Kim Dương Võ Thánh giao cho hắn.

Một màn sáng kim sắc bao phủ toàn bộ thân mình hắn, sau trên lưng hắn hiện ra hai vầng sáng đỏ thẫm, Chu Tước chi dự xuất hiện!

Hắn ý định là trước lợi dụng Chu Tước chi dự này cùng đại quân kia kéo ra một khoảng cách, cho dù không thể đi đến khu vực an toàn, ít nhất cũng có thể thối lui đến một địa phương không có nhiều khô lâu nhân như vậy.

Oanh!

Bán thần khôi lỗi đánh ra một kích toàn lực, miễn cưỡng đánh lui một ngũ cấp Cốt Thánh trong đó, hơn nữa bởi vì thời cơ xuất kiếm thập phần tốt, xuất kỳ bất ý, trực tiếp đánh trúng vào đầu lâu của khô lâu nhân kia, xem như vượt xa người thường phát huy, giết chết được đối thủ.

Nhưng mà còn có hai ngũ cấp Cốt Thánh và mười tứ cấp Cốt Thánh đang lao tới, chưa tính mấy trăm, hơn một ngàn tam cấp Cốt Thánh!

Vèo! Vèo! Vèo!

Một cổ khí tức tử vong tới gần Tần Phàm, bán thần khôi lỗi kia căn bản không kịp trở lại cứu chủ, Tần Phàm cũng không kịp bay lên ười thước, bên tai truyền đến trận trận tiếng xé gió, sau đó màn sáng kim sắc bao phủ thân thể của hắn kia không có ủng hộ bao lâu đã bị đánh vỡ!

Này dù sao cũng chỉ là một cái võ phù do Kim Dương Võ Thánh chế tạo, có được lực lượng pháp tắc tiểu thể giới của hắn, nhưng cũng không phải pháp tắc tiểu thể giới thật sự. Có thể ngăn cản được cơ hồ tám phần công kích hắn là không tệ rồi.

- Ah!

Sau khi màn sáng kim sắc vỡ vụn, công kích khủng bố trực tiếp rơi ở trên thân thể, một loại đau nhức kịch liệt từ trên sống lưng truyền đến, làm cho trong miệng Tần Phàm không khỏi phát ra một thanh âm gầm nhẹ thống khổ, hắn cảm giác được Chu Tước chi dự của mình đã bị đâm trúng!

Máu rơi ở giữa không trung, trong nháy mắt này Tần Phàm cảm giác mình cách tử vong là gần như thế, phảng phất như đã chứng kiến tử thần đang triệu hoán mình.

Tốc độ thời gian ở trong nháy mắt này trở nên thập phần chậm chạp, thanh âm phức tạp bốn phía cũng thời gian dần qua biến mất, ở giữa thiên địa, hai con người Tần Phàm nhìn lên trời không, có chút u ám, cách hắn tựa hồ là khí tức tử vong càng ngày càng vô tận, miệng vết thương trên Chu Tước chi dự xâm lấn, khiến cho cảm giác của Tần Phàm cũng lộ ra càng ngày càng chết lặng.

Tần Phàm cảm giác đã qua thật lâu, nhưng trên thực tế chỉ là trong chớp mắt!

- Tê...

Thẳng đến khi cảm giác đau đớn trở về với hắn, trong miệng Tần Phàm bỗng nhiên phát ra một tiếng phượng gáy như thời viễn cổ xa xưa, trong nháy mắt, toàn bộ bầu trời đã xảy ra chấn động cực lớn, hư không trong lúc đó tầng tầng đứt gãy.

940. Chương 950: Lực Lượng Nghịch Thiên. (1)

Chương 950: Lực Lượng Nghịch Thiên. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chu Tước cao quý mà kiêu ngạo, uy nghiêm không thể bị xâm phạm!

Bàn!

Nháy mắt sau đó, ở chỗ miệng vết thương của Chu Tước chi dực trên lưng Tần Phàm, giống như là núi lửa phun trào, hỏa diễm mãnh liệt bành trướng từ trong đó giống như là thủy triều vọt ra!

Hỏa diễm, là hắc sắc hỏa diễm!

Tử vong liên hoa, hỏa vân bắt đầu khởi động, mang tất cả lên giữa không trung!

Thiên hôn địa ám, lôi đình cuộn cuộn, che lại toàn bộ bầu trời, mà cổ hắc sắc hỏa diễm kia vừa xuất hiện, cả sơn cốc đều xuất hiện một loại liệt diễm có nhiệt độ khủng bố vô cùng!

Những khô lâu nhân tới gần Tần Phàm kia, kể cả hai Thiên phu trưởng có thực lực ngũ cấp Cốt Thánh, đều trong nháy mắt biến thành tro bụi rơi xuống trên mặt đất.

Đây mới thực sự là liệt diễm khổng lồ chế lấy tử vong!

Sống hay chết chỉ là một ý niệm!

Huyết mạch ẩn dấu Bất tử Chu Tước ở trong nháy mắt này bị kích phát ra rồi!

Tần Phàm bỗng nhiên cảm thấy Hỏa hệ đến từ bên trong Chu Tước ma chủng chấn động đặc thù, đủ loại tin tức huyền ảo ở trong đó truyền đến, hắn đã biết huyết mạch bất tử Chu Tước này đồng dạng như là huyết mạch Huyết Kỳ Lân, vừa rồi bởi vì một cổ khí tức tử vong cường đại kia xâm lấn Chu Tước chi dực, ngoài ý muốn kích phát nó ra!

Toàn thân đều có một loại năng lượng điên cuồng cùng khó có thể khống chế chạy toán loạn, hai con người của Tần Phàm giống như nhỏ máu, Chu Tước chi dực trên sống lưng từ màu đỏ ban đầu, thời gian dần qua biến thành hắc sắc.

Chu Tước, ở bên trong ngũ đại Ma Tôn là Ma Tôn chủng quỷ hỏa chủng, nhưng nó còn có một danh tự, gọi là bất tử Chu Tước, bởi vì tương truyền sinh mệnh lực của Chu Tước Ma Tôn này cực kỳ ương ngạnh, coi như là thời điểm chỉ còn lại có một hơi cuối cùng, cũng có thể hoàn toàn ngăn cách lực tử vong xâm lấn, niết bàn trọng sinh.

Ngay một khắc bất tử Chu Tước Niết Bàn trọng sinh, còn có thể bộc phát ra Hắc Viêm cường đại, ôn độ cực cao, có thể đốt cháy vạn vật, đặc biệt là những sinh vật khô lâu bất tử kia, cơ hồ là dính vào liền chết ngay lập tức!

Niết bàn đại biểu cho bất tử, bất tử vốn chính là khắc chế tử vong!

Mà sau khi bất tử Chu Tước niết bàn trọng sinh, ở trong một thời gian ngắn đều ở vào trong một loại trạng thái bất tử! Ở dưới trạng thái này, toàn thân Chu Tước đều là hắc sắc, khống chế lấy Niết Bàn Hắc Viêm, khắc chế lấy tử vong, cũng chủng quỷ hỏa tử vong!

Lúc này Tần Phàm cũng là bởi vì vừa rồi lực tử vong xâm lấn Chu Tước ma chủng, kích phát huyết mạch bất tử trong đó!

Hắn hôm nay chính là ở vào trong trạng thái bất tử! Toàn thân có một loại hắc sắc hỏa diễm quấn quanh lấy, hắc sắc Chu Tước chi dực chậm rãi phe phẩy, nhiệt độ ở bốn phía thân thể hắn kịch liệt lên cao, cả sơn cốc ở thời khắc này như biến thành hầm dung nham!

- Nhân loại này thật là đáng sợ! Trên người của hắn như thế nào có khí tức đáng sợ như vậy.

Nhìn xem Tần Phàm trên bầu trời, những khô lâu nhân trên mặt đất kia không ngừng chớp động lực sắc ma trời trong hốc mắt, trên mặt lộ ra biểu lộ hoảng sợ vạn phần.

Mà những khô lâu nhân vốn là tới gần Tần Phàm kia, ngoại trừ những kẻ thật sự quá thân cận, trực tiếp bị Niết Bàn Hắc Viêm giết chết kia, mặt khác đều tránh ra rất xa, không có một tên nào dám tới gần Tần Phàm một chút.

Một mảnh bạch cốt đại địa ở phía dưới Tần Phàm kia, lúc này cũng trở nên cháy đen, những bạch cốt kia phẳng phất giống như muốn bốc cháy lên vậy.

Ngay cả nhân loại cường giả vào lúc này cũng là vẻ mặt chấn kinh, bọn hắn thật sự không thể tưởng được thiếu niên Vô Tôn này, ở trong nháy mắt thực lực tăng lên mạnh như vậy! Năng lượng ba động kinh khủng kia, làm cho người ta không thể tin được!

Hai khô lâu nhân Thiên phủ trưởng thực lực tương đương với ngũ cấp Cốt Thánh, dĩ nhiên là hoàn toàn bị đốt cháy thành tro cốt!

Quả thực cường đại đến không thể tưởng tượng nổi!

Dù là Vô Thánh hậu kỳ cường giả đã có được pháp tắc tiểu thế giới, cũng chưa chắc có thể có được thực lực biến thái như vậy! Bọn hắn giết chết ngũ cấp Cốt Thánh không khó, nhưng muốn đánh nát thân thể cứng rắn của ngũ cấp Cốt Thánh là rất khó!

- Tần Phàm hắn là làm sao vậy?

Thiên tài Vô Thánh Vân Phi Dương từng cùng Tần Phàm giao thủ qua, lúc này mở to hai mắt nhìn thân ảnh trên bầu trời kia, trong nội tâm kinh ngạc không thôi.

Hắn thử nghĩ nếu như lúc trước Tần Phàm có thể phát huy một cỗ lực lượng này, như vậy cho dù hắn đem hết toàn lực cũng chưa hẳn có thể chiến thắng!

Làm cho ngũ cấp Cốt Thánh biến thành tro bụi, hắn cũng làm không được!

- Loại cảm giác này, thật cường đại ah!

Giờ khắc này Tần Phàm cũng bị lực lượng của mình làm rung động, cỗ lực lượng bành trướng mệnh mông trong cơ thể kia vô cùng vô tận, thậm chí là hắn đã trải qua ba khóa ma chủng cải tạo khí lực cũng thiếu chút nữa dung nạp không nổi!

Hắn hiện tại cả người cũng dần dần trở nên bắt đầu luống cuống, hắn thực sự muốn phát tiết cỗ lực lượng vô cùng cuồng bạo kia trong thân thể của mình!

- Hô...

Sau một khắc, hắc sắc bắt tử Chu Tước chi dực sau lưng Tần Phàm kia mạnh mẽ động một cái, một cỗ nhiệt lưu nhiệt độ cao nhấp nhô, sau đó thân thể của hắn liền hóa thành một đạo hắc quang, từ phía trên giữa không trung lao về phía đại quân khô lâu.

Hắn muốn giết chóc!

Bành!

Vừa rơi xuống trong đại quân khô lâu, tử khí vô cùng mãnh liệt kia trực tiếp bị tách ra, sau đó Tần Phàm tùy tiện duỗi ra một ngón tay, Niết Bàn Hắc Viêm bay ra, trực tiếp bắn về phía một gã tứ cấp Cốt Thánh cách hắn gần nhất!

Bồng!

Chỉ trong nháy mắt, Bách phủ trưởng mà trước đây Tần Phàm phải cần phối hợp với bán thân khôi lỗi mới có thể giết chết, lúc này toàn thân xông lên một cỗ hắc sắc, hừng hực thiêu đốt lên, ở trong lúc hô hấp đó liền biến thành tro than, một quả chur thân hài cốt còn lại kia trực tiếp bị hắn hấp đến trong tay.

Lúc này Tần Phàm đối với thực lực của mình giờ phút này phát ra hết sức hài lòng!

Kế đến hắc sắc bất tử Chu Tước chỉ dực sau lưng của hắc mạnh mẽ đập một cái lần nữa, hai cổ Niết Bàn Hắc Viêm cuồng bạo mà cuồng hoành, như là hồng thủy hướng về hai bên, mang tất cả mà đi, ở chung quanh hắc, những khô lâu chiến sĩ dày đặc kia, có tam cấp Cốt Thánh, cũng có tứ cấp Cốt Thánh, toàn bộ ở trong khoảng khắc biến thành một mảnh tro bụi!

Loại lực lượng này Tần Phàm chỉ nhìn thấy ở trên người của Vô Thánh mạnh nhất Kim Dương Vô Thánh mới có, thời khắc này lại xuất hiện ở trên người hắc!

Tần Phàm cảm giác huyết dịch cũng sôi trào lên, loại lực lượng cường đại này đột nhiên hàng lâm làm cho hắc cơ hồ muốn mất đi lý trí! Sau đó dưới chân của hắc đập mạnh, hướng về lục cấp Cốt Thánh cấp bậc thống lĩnh ở phương xa kích bắn mà đi.

Trên đường đi, tất cả khô lâu nhân bị Hắc Viêm trên người hắc đụng phải, đều không một tên may mắn thoát khỏi, hết thảy biến thành tro cốt.

Cường đại đến nghịch thiên!

- Đáng giận nhân loại! Ta muốn giết chết người!

941. Chương 951: Lực Lượng Nghịch Thiên. (2)

Chương 951: Lực Lượng Nghịch Thiên. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này dù sao cũng là khô lâu nhân lục cấp Cốt Thánh, thực lực cường đại hơn rất nhiều, đối mặt Tần Phàm vọt tới, khô lâu nhân thống lĩnh này phát ra gầm lên giận dữ, Cốt Thương cực lớn trong tay mạnh mẽ đâm ra về phía trước.

Một cổ tử khí bị hắc tụ lại cùng một chỗ, trên đại địa dày đặc bạch cốt đều nổi lên cốt đao sắc bén xen lẫn âm khí u ám, như mang theo tất cả phong vân, cuối cùng hóa thành một đầu mãnh hổ tử vong cực lớn, ở trong hư không gầm thét đập ra, hướng về Tần Phàm cực kỳ nhanh đánh tới.

- Tới tốt!

Lúc này Tần Phàm lộ ra tràn đầy tự tin, nhìn mãnh hổ tử vong kia đánh tới, hắc một quyền mạnh mẽ oanh về phía trước.

Niết Bàn Hắc Viêm trên người ở dưới một quyền này, cuộn cuộn tụ tập, nhiệt độ nóng bỏng đốt cháy không khí, làm cho bạch cốt dưới mặt đất hoàn toàn hóa thành cháy đen, cuối cùng một cổ Hắc Viêm cường đại này hóa thành hư ảnh một đầu bất tử Chu Tước.

- Tê...

Một tiếng Phượng minh phảng phất giống như là đến từ viễn cổ, đầu hắc sắc bất tử Chu Tước này triển khai hai cánh, che khuất bầu trời, trực tiếp đánh tới mãnh hổ tử vong kia.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, cơ hồ là hoàn toàn không có lo lắng, đầu mãnh hổ tử vong kia trực tiếp bị đánh tan, sau đó hư ảnh bất tử Chu Tước lao tới hư không, đột nhiên đâm vào trên thân thể lục cấp Cốt Thánh này!

- Ah...

Khô lâu thống lĩnh kia phát ra một tiếng hét thảm, sau đó toàn thân liền biến thành một mảnh cháy đen, giống như là khúc gỗ vừa mới bị đốt qua, mặc dù không có rã rời té xuống, nhưng đoán chừng chỉ cần một ngọn gió thổi qua là sẽ hóa thành mảnh vụn.

Quả nhiên sau một khắc, Tần Phàm trực tiếp lún thân về phía trước, thò tay khê hấp tinh thạch hồng sắc ở trên trán vào trong tay, khô lâu thống lĩnh kia không có phát ra bất kỳ một thanh âm nào nữa, âm âm đổ xuống đất.

Tần Phàm ở dưới cổ lực lượng này, ngay cả lực cấp Cốt Thánh cũng không hề lực chống đỡ!

Thấy một màn như vậy, mấy nhân loại cường giả có được thực lực lực cấp Vô Thánh đều không khỏi lưng có chút mát lạnh, trong nội tâm vô cùng kinh hãi.

Bọn hắn thử nghĩ nếu như không có pháp tắc tiểu thế giới ngăn cản những Hắc Viêm này, mình gặp phải Tần Phàm sẽ là tình huống như thế nào, chút ít cường giả có được pháp tắc tiểu thế giới kia, kỳ thật cũng kinh ngạc không thôi, bọn hắn cũng không tin tưởng mình đánh ra pháp tắc tiểu thế giới thì nhất định có thể phân giải cổ Hắc Viêm kinh khủng này! Dù sao quy tắc tiểu thế giới của bọn hắn xa xa không có hoàn thiện như của Kim Dương Vô Thánh!

Một gã Vô Tôn nho nhỏ, vậy mà có được lực lượng làm Vô Thánh trung hậu kỳ cũng phải kiêng kị không thôi!

- Nhân loại! Nhân loại sa đọa! Mau giết hắn!

Lúc này khô lâu đế vương kia ở phía sau lộ ra phần nộ, lại một lần nữa giơ bạch cốt quyền trượng trong tay lên, gầm hét nói, thanh âm như là sấm sét ở trong sơn cốc bồi hồi chấn động.

Đạt được mệnh lệnh của đế vương, tuy những khô lâu chiến sĩ bình thường kia sợ hãi, nhưng vào lúc này cũng đành phải nguyên một đám đón đầu xung phong liều chết giết tới.

- Ha ha, đều là tiền đưa chư thần hài cốt cho ta mà thôi!

Tần Phàm không sợ chút nào mà nhảy vào trong đại quân, hắc sắc bắt tử Chu Tước chi dực vỗ mạnh, nguyên một đám khô lâu nhân ở trong lúc Hắc Viêm bay múa đó tan thành mây khói.

Mấy khô lâu tướng quân tựa hồ cũng muốn xông qua công kích Tần Phàm, bất quá lại bị nhân loại cường giả ngăn chặn. Một phương diện là bởi vì bọn hắn muốn giúp Tần Phàm giảm nhẹ áp lực một chút, một phương diện khác là chư thần hài cốt trên trán của khô lâu tướng quân rất mạnh, bọn hắn cũng không bỏ được buông tha.

Không có những khô lâu tướng quân kia, Tần Phàm hoàn toàn là lấy một địch vạn!

Những khô lâu chiến sĩ bình thường, Bách phu trưởng, Thiên phu trưởng, thậm chí là khô lâu thống lĩnh kia công kích, một khi tới gần Hắc Viêm trên người Tần Phàm, hết thảy đều bị tiêu diệt sạch sẽ! Sau đó mỗi một lần Hắc Viêm phát ra, đều có thể tiêu diệt rất nhiều khô lâu nhân. xem tại

- Rống...

Thấy không có khô lâu nhân nào có thể làm gì được Tần Phàm, quái vật bạch cốt ba đầu kia liền bỏ qua Kim Dương Vô Thánh, hướng về Tần Phàm đánh tới.

- Nhân loại sa đọa, hãy chết đi cho ta!

Ngay cả khô lâu đế vương kia vào lúc này cũng phần nộ gào thét, muốn hướng Tần Phàm khởi xướng công kích trực tiếp.

Nhìn ra được hiện tại Tần Phàm là tương đối hấp dẫn hỏa lực!

- Người hãy giữ lấy mình trước rồi nói sau!

Mà một bên kia, Kim Dương Vô Thánh đối với Tần Phàm bỗng nhiên phát ra thực lực đáng sợ này tỏ vẻ kinh ngạc lại kinh hãi, nhìn thấy khô lâu đế vương muốn công kích Tần Phàm, hắn không nói hai lời, trực tiếp xuất thủ công kích tới tấp.

- Đáng giận nhân loại, ngươi sẽ phải hối hận! Ác ma xuất thế, tất cả mọi người các ngươi phải chết!

Vào lúc này khô lâu đế vương kia chỉ phải buông tha cho công kích Tần Phàm, vô cùng nổi giận trở lại giao chiến với Kim Dương Vô Thánh lần nữa.

Thời điểm con quái vật ba đầu cường đại kia xông đến, hai mắt của Tần Phàm cũng không khỏi co rụt lại, thằng này là ngay cả Kim Dương Võ Thánh cũng khó có thể giết chết, dù hiện tại hắn ở trạng thái bất tử cũng không có tự tin có thể giao chiến!

Vì vậy Tần Phàm cũng không có tính toán cùng quái vật kia chính diện va chạm, mà một bên giết chết những khô lâu nhân khác, một bên thối lui về đằng sau, muốn trước kéo dài thời gian, đợi Kim Dương Võ Thánh giải quyết khô lâu đế vương kia xong lại tới thu thập nó.

Bất quá tung là như thế, nhưng mà bốn phương tám hướng đều có vô số khô lâu nhân công kích tới, làm Tần Phàm có chút bẽ bộn ứng phó, bất bất hơn chính là hắn cảm giác được Hắc Viêm trên người hắn tựa hồ đang giảm bớt!

Tóm lại trong khoảng thời gian ngắn, tràng diện có thể nói là tương đối hỗn loạn!

Ầm ầm!

Mà vừa lúc này, một cỗ chấn động so với bất luận cái gì phía trước đều phải mạnh mẽ hơn rất nhiều bỗng nhiên truyền đến, bạch cốt đại địa dưới chân, thậm chí là cả sơn cốc đều lay động kịch liệt!

Oanh!

Lại một lần trùng kích càng mạnh hơn nữa, lúc này đây ở chính giữa sơn cốc kia, trực tiếp nứt ra khe hở thật dài, sâu không thấy đáy! Ngay sau đó cả sơn cốc bỗng nhiên có một cỗ sinh cơ vô cùng mãnh liệt, mạnh mẽ ở trong đó phun trào tuôn ra!

Giống như là tất cả ngọn núi bốn phía, sinh cơ đều được phục hồi!

NGAO...

Sau một khắc, là một gốc cây cực lớn che trời, bỗng nhiên từ dưới nền đất, dùng một loại tốc độ cực nhanh phóng lên trời! Mà theo gốc cây này bay lên, còn có một tiếng Long ngâm cực kỳ viển cổ, chấn động toàn bộ thiên hạ.

Long ngâm thiên hạ.

Khí tức tuyên cổ xa xôi, truyền ra từ sâu trong lòng đất.

Trước kia chấn động là báo trước, tiếp theo là một cây đại thụ che trời đột nhiên xuất hiện, tiếng Long ngâm kia là từ một thân cây cổ thụ dưới lòng đất truyền ra.

Thanh âm này không quá to, thậm chí là một loại thanh âm có chút dè nén xuống, nhưng mà truyền vào tai mọi người một cách rất rõ ràng!

942. Chương 952: Phong Ấn Bị Bài Trừ. (1)

Chương 952: Phong Ấn Bị Bài Trừ. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vào lúc này tất cả mọi người đều cảm giác được sự run rẩy đến từ sâu trong linh hồn, giống như bản năng của kẻ yếu khi đứng trước kẻ mạnh. Đặc biệt là những khô lâu nhân kia, dù là khô lâu tướng quân có được thực lực thất cấp Cốt Thánh, vào lúc này cũng phủ phục trên mặt đất, hoàn toàn không thể nhúc nhích!

Kể cả quái vật bạch cốt ba đầu kia mạnh như thế, đồng dạng cũng là bị một cỗ khí tức vô cùng cường đại này ảnh hưởng, thân thể cực lớn lâm vào lòng đất thật sâu, trong miệng thấp giọng rên rỉ gào thét, giống như là có một cánh tay cự đại đè nó xuống, khiến nó căn bản không thể phản kháng.

Đại địa chấn động vẫn còn tiếp tục, gốc cổ thụ kinh thiên kia đã phóng lên cao hàng trăm trượng, nhưng vẫn còn tiếp tục lớn lên với một tốc độ rất nhanh, tán cây màu xanh cực lớn, đem trọn bạch cốt quốc độ vốn là lộ ra cực kỳ khủng bố đều che đầy ở bên trong.

Ở cổ thụ sinh trưởng, đồng thời còn có một cổ sinh cơ cường đại, mạnh mẽ ở trong đó tuôn ra, ở trên mặt đất phủ kín bạch cốt thậm chí có một ít linh khí toát lên, cổ cây tùy theo chui từ dưới đất lên mà ra, ngay cả những ngọn núi hoang vu hai bên kia, sau khi cổ sinh cơ này xuất hiện, cũng rất nhanh trở nên xanh tươi tràn đầy sức sống!

Đủ loại biến hóa thần kỳ, làm cho sơn cốc vốn là biểu hiện được tử khí nghiêm nghị, vào lúc này bắt đầu trở nên sinh cơ dạt dào, ngay cả khí tức âm u trong sơn cốc cũng dần bị thanh lọc, như là mùa xuân bỗng nhiên phủ xuống nhân gian!

- Đây là phong ấn viên ma chủng thứ tư được mở ra sao?

Tần Phàm ở thời khắc này cũng là hai mắt ngưng lại, hần như thế nào cũng thật không ngờ viên ma chủng thứ tư này vậy mà sẽ trực tiếp chui lên từ dưới đất!

Hắn nhìn gốc cây cổ thụ cực lớn trước mắt này, liền có một loại cảm giác tâm linh rung động. Giờ khắc này đại thụ thông thiên kia một mực sinh trưởng, hiện tại đoán chừng đã vượt qua trăm trượng! Mà sinh cơ mạnh mẽ kia đập vào mặt, làm cho toàn thân hắn cảm giác như được giãn ra.

Rất rõ ràng đây là một khóa Mộc hành ma chủng!

Chính là viễn cổ chương quản Mộc hệ nguyên khí Thanh Long Ma Tôn biến thành, cho nên vừa rồi mới có thể ở trong đó truyền đến tiếng Long ngâm tuyền cổ kia.

- Trách không được nhìn từ đằng xa tới đây, một phiến thiên địa hoang vu như thế, quả nhiên toàn bộ sinh cơ đều đã bị phong ấn, hiện tại phong ấn ma chủng này bị mở, tất cả sinh cơ đều được thả ra!

Lúc này Tần Phàm cũng bắt đầu minh bạch, minh bạch vì cái gì rõ ràng một khóa Mộc hệ ma chủng này chính là đại biểu cho sinh cơ vô hạn, nhưng lại ở dưới một phiến đất hoàn toàn không có một tia sinh khí.

Một mặt là bởi vì nơi này bị nhiều sinh vật bắt tử như vậy chiếm cứ, những sinh vật bắt tử này tụ tập nổi lên đại lượng tử khí, dĩ nhiên là sẽ ảnh hưởng đến sinh khí nơi đây.

Một phương diện khác là vì khi Mộc hệ ma chủng này bị phong ấn, có khả năng tất cả sinh cơ cũng đồng thời bị phong ấn theo, cũng có thể là bởi vì khóa ma chủng này bị phong ấn ở sâu dưới dưới lòng đất, cho nên hấp thu tất cả sinh cơ ở phụ cận tới.

- Thú linh thủ hộ Ma chủng kia đâu rồi?

Mà rất nhanh, Tần Phàm lại phát hiện tuy cây cổ thụ kia vẫn còn một mực sinh trưởng lên, nhưng mà không có trông thấy hư ảnh Thanh Long Ma Tôn xuất hiện, thậm chí cũng không có thấy bản thể của Mộc hệ ma chủng!

- Đây là có chuyện gì?

Trong nội tâm Tần Phàm có chút lo lắng, bởi vì thủ hộ thú linh còn không có xuất hiện, nhưng hiện tại trạng thái bắt tử trên người hắn đã chậm rãi mất đi, hắc sắc bắt tử Chu Tước chi dực kia cũng thời gian dần qua biến trở thành hồng sắc, Hắc Viêm rõ ràng cũng đang chậm rãi biến mất.

Trạng thái Chu Tước bắt tử này thật là thập phần khủng bố, có thể cho Tần Phàm phát huy ra một loại thực lực cơ hồ nghịch thiên, dùng Vô Tôn chi cảnh, dĩ nhiên có thể giết chết khô lâu thống lĩnh thực lực lục cấp Cốt Thánh! Thậm chí là ngũ lục cấp Vô Thánh trong nhân loại cường giả chỉ sợ hắn cũng có thể giết.

Nhưng mà có hạn chế thời gian!

Trạng thái Bắt tử Chu Tước này chỉ tồn tại ở trong một thời gian ngắn sau khi Chu Tước niết bàn sống lại, một khi đã qua khoảng thời gian này, Chu Tước sẽ khôi phục nguyên dạng, thậm chí là sẽ lâm vào một loại trạng thái tương đối suy yếu!

- Đã không có trạng thái bắt tử, ta làm sao lấy được khóa ma chủng này?

Này không thể trách Tần Phàm nóng nảy, bởi vì hắn có thể cảm giác được lúc này đây thú linh thủ hộ ma chủng so với thú linh thủ hộ của ba khóa trước kia đều muốn cường đại hơn rất nhiều! Còn chưa thấy bản thể, chỉ là cổ khí tức kia, cũng đã khiến lòng hắn lạnh mình!

Bồng!

Rốt cục, một đám Hắc Viêm cuối cùng trên người đã biến mất, Chu Tước chỉ dực sau lưng Tần Phàm cũng biến trở về Chu Tước chỉ dực nguyên lai, ngoại trừ miệng vết thương hoàn toàn không thấy, uy năng cùng vừa rồi đã không thể so sánh nổi.

Hơn nữa, hắn phát hiện tứ chi của mình sau khi bị cổ năng lượng cường đại kia xâm chiếm thì giờ lại có phần suy yếu, thậm chí uể oải, làm hắn có một loại cảm giác dễ không nổi lực lượng.

- Không tốt.

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi mát lạnh, hắn biết rõ trạng thái bất tử là có thể ngộ nhưng không thể cầu, mới vừa rồi chỉ là trùng hợp bị cổ lực lượng tử vong kia đánh trúng vào Chu Tước ma chủng, mới ngoài ý muốn dẫn phát ra. Còn tự bản thân hắn muốn kích phát nó ra là cực kỳ khó!

Cho dù tiếp theo hắn đối mặt với tử vong, nhưng bản thân Chu Tước ma chủng không cảm thấy được lực tử vong xâm lấn, như vậy hắn không có cách nào niết bàn trọng sinh! Dù sao có được năng lực niết bàn trọng sinh chính là Chu Tước mà không phải hắn, trình độ của hắn bây giờ còn không tính toán luyện hóa Chu Tước ma chủng thành một thể!

Huống chi hắn bây giờ còn ở vào trạng thái suy yếu sau khi niết bàn sống lại, coi như là một lần nữa bị tử vong lực xâm lấn, trong thời gian ngắn cũng là không thể nào tiến hành niết bàn trọng sinh lần nữa.

Tóm lại, tình huống hiện tại đối với Tần Phàm mà nói, là một cục diện thập phần bất lợi.

- Đáng giận nhân loại, các ngươi sẽ phải hối hận! Các ngươi nhất định sẽ phải hối hận! Đợi ác ma đi ra, toàn bộ các ngươi đều phải chết!

Mà ở một bên kia, chỉ có khô lâu đế vương là lúc này còn có thể đứng thẳng, hắn điên cuồng vung vẩy bạch cốt quyền trong tay, gào thét liên tục:

- Quân bay đầu! Nhanh đi chém gãy cây đại thụ chết tiệt này! Không được để cho nó sinh trưởng!

Mà ở dưới thanh âm của khô lâu đế vương này chấn động, những khô lâu nhân kia tựa hồ đã nhận được một loại lực lượng gia trì, đột nhiên nguyên một đám từ trên mặt đất đứng lên, sau đó đều điên cuồng đánh về phía cây cổ thụ cực lớn che trời kia, đem hết toàn lực huy động vũ khí bạch cốt trong tay, muốn đem cây đại thụ này chặt xuống.

943. Chương 953: Phong Ấn Bị Bài Trừ. (2)

Chương 953: Phong Ấn Bị Bài Trừ. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhưng mà, gốc cây cổ thụ thông thiên kia lại cứng rắn vượt quá mọi người ý liệu, dù là mấy khô lâu tướng quân có được thực lực thất cấp Cốt Thánh, cũng gần kề chỉ là ở phía trên lưu lại lỗ hổng nhẹ nhàng mà thôi, muốn chặt cả cây đại thụ xuống, không biết phải tới năm nào tháng nào.

- Xem ra gốc cây cổ thụ che trời này cùng Mộc hệ ma chủng kia đích thật là có quan hệ lớn lao, những khô lâu nhân này thập phần sợ hãi nó tiếp tục sinh trưởng, hẳn là bởi vì nó sinh trưởng tới trình độ nhất định, phong ấn ma chủng kia sẽ hoàn toàn mở ra, đến lúc đó ma chủng có khả năng sẽ từ dưới đất chui lên.

Tần Phàm thấy một màn như vậy, trong nội tâm âm thầm thầm nghĩ.

Hiện tại xem ra, một khi gốc cây cổ thụ che trời này chui từ dưới đất lên, là không có dễ dàng bị chặt đứt như vậy.

Cổ thụ này phóng lên trời, tựa hồ vẫn còn điên cuồng hấp thu lấy toàn bộ Mộc hệ nguyên khí ở tầng thứ tư Cửu Long tháp, lộ ra càng thêm lớn mạnh.

- Xem ra những khô lâu nhân này thập phần sợ hãi gốc cây cổ thụ kỳ quái kia, chúng ta thừa dịp hiện tại nhanh sẵn bắt chư thần hải cốt a!

Mà vào lúc này, trong nhân loại cường giả có một người cao giọng hô, sau đó mọi người đều thừa cơ lần nữa hướng đại quân khô lâu kia khởi xướng tiến công.

Này là cơ hội để nhân loại cường giả đạt được chư thần hải cốt tốt nhất, bọn hắc xác thực không muốn bỏ qua như vậy, mà Tần Phàm lúc này, chỉ đứng ở đó nhìn cây cổ thụ thông thiên, lại không có như mấy nhân loại cường giả kia, thừa cơ đi sẵn bắt chư thần hải cốt, một mặt là bởi vì hiện tại hắc xác ở vào trạng thái suy yếu, một mặt là bởi vì hắc xác muốn yên lặng theo dõi kỳ biến, nhìn xem khóa ma chủng kia kế tiếp sẽ có thay đổi gì.

- Đáng giận, đáng giận!

Khô lâu đế vương kia vào lúc này lộ ra phần nộ rống to, càng không ngừng huy động bạch cốt quyền trượng trong tay, tựa hồ là cố gắng trấn áp ma chủng lần nữa.

- Đây là cơ hội!

Vào lúc này Kim Dương Vô Thánh cũng là hai mắt ngưng tụ, hắc xác còn nhớ rõ sự tình Tần Phàm xin nhờ, cho nên vào lúc đó hắc xác cũng không hề cho khô lâu đế vương kia cơ hội, Kim Quang Long Vực ra tay, một đầu Xích Viêm Kim Long cực lớn hướng về khô lâu đế vương kia gào thét mà đi.

Lúc này, con quái vật đầu ba kia cũng không có ở bên người khô lâu đế vương, hơn nữa nó còn phải đi trấn áp ma chủng, cho nên đối mặt công kích thành linh, nó căn bản không thể phân ra lực lượng nhiều lắm đi phòng ngự.

- Đáng giận nhân loại!

Khô lâu đế vương kia ở trước mắt này tựa hồ cũng còn không chịu buông tha cho trấn áp ma chủng, chứng kiến Xích Viêm Kim Long đánh tới, Quỷ nhân lục sắc của nó trùng trùng lấy, trực tiếp dùng thân thể ngoan kháng một kích này.

Bồng!

Công kích của Kim Dương Vô Thánh há lại giống như bình thường, ngũ hành nguyên khí cuộn cuộn kia ở dưới pháp tắc tiểu thể giới ngưng tụ, dùng một tư thái phá hủy trực tiếp đụng gãy thân thể cứng rắn của khô lâu đế vương kia.

- Đáng giận nhân loại, ngươi sẽ phải hối hận, hôm nay tất cả mọi người các ngươi sẽ chết ở chỗ này!

Tuy thân thể của khô lâu đế vương chia làm hai nửa, nhưng đầu lâu kim sắc kia vẫn còn có thể nói chuyện, như là nguyên rửa cũng như là lời tiên đoán!

Kim Dương Vô Thánh thì không nói hai lời, trực tiếp giẫm chặn tại chỗ tiến lên, bàn tay duỗi ra, pháp tắc tiểu thể giới thôi phát, một tay bóp nát đầu lâu của khô lâu đế vương, sau đó cầm tinh hạch kim sắc ẩn chứa chư thần hải cốt lên.

Thanh âm im bặt mà dừng.

Cầm kim sắc tinh hạch trong tay nhìn thoáng qua, trên mặt Kim Dương Vô Thánh không có quá nhiều biểu lộ, chăm chú nắm trong tay, kể đến là rất nhanh hướng về phía Tần

Phàm bay vút đi.

- Tần Phàm, vật ngươi cần ta đã giúp ngươi lấy được.

Sau một khắc, Kim Dương Võ Thánh đi tới trước mặt Tần Phàm, đem khóa kim sắc tinh hạch trên quý vô cùng kia đưa cho hắn.

- Tiền bối...

Nhìn xem khóa kim sắc tinh hạch này, Tần Phàm có một loại cảm động phát ra từ nội tâm. Một khóa chú thần hải cốt cực lớn này, là đồ vật có thể để Kim Dương Võ Thánh đột phá đến bán Thần chi cảnh, bây giờ lại cứ như vậy giao ỉn!

Bất quá Tần Phàm còn chưa kịp giải thích mình cần kỳ thật cũng không phải khóa tinh hạch kim sắc kia, nhưng vào lúc này, một tiếng Long ngâm so với vừa rồi còn muốn lớn hơn rất nhiều, bỗng nhiên từ trên cây cổ thụ chọc trời kia truyền ra.

Khô lâu để vương vừa chết, phong ấn liền bị phá!

Nháy mắt sau đó, tán cây của gốc cây cổ thụ thông thiên kia đột nhiên nổ tung, sau đó một hư ảnh thanh sắc cự đại, như là một tòa núi cao lồng lộng nga nga, chậm rãi ở trong tán cây hiện ra.

Đây là một đầu thanh sắc Cự Long.

Cái đầu giống như Kỳ Lân, tướng mạo vô cùng tôn quý, hai mắt uy nghiêm vô song. Trên mặt có râu dài tuyết trắng, hiển lộ ra tuế nguyệt cổ xưa rõ ràng. Sừng giống như lộc, thân hình uốn lượn, hoa lệ đến mức phảng phất như xảo đoạt thiên công (vô cùng khéo léo).

Thân giống như trường xà, chiều dài uốn lượn hơn một ngàn trượng, thanh lân lập loè, hàn quang nhấp nhô! Đuôi dài như lý (cá chép), phảng phất sáng chói như mặt trăng, cuộn cuộn như một con sông lớn, khí thế phiên giang đảo hải, phong vân cuốn động.

Ngũ trảo bước trên mây, có bề ngễ thiên hạ chi uy!

Thanh Long, cũng xưng là Thương Long, cao ngạo, tôn quý! Mà Thanh Long Ma Tôn, thì tự xưng là Chí Tôn, hỉ nộ vô thường.

Nghe nói ở thời đại viễn cổ, Thanh Long Ma Tôn này thích làm nhất là khống chế quốc gia nhân loại, muốn hết thảy mọi người đều phải triều bái nó, còn muốn cung phụng cùng tín ngưỡng nó, kết quả khiến cho chư thần bất mãn, muốn trấn áp chém giết nó.

Thanh Long Ma Tôn, thần thông quảng đại, miệng phun ra khí tức của rồng, trong khoảng khắc liền có thể khiến cho người trong một thành chết hết. Một trảo đập xuống, có thể làm cho núi sông nghiền nát!

Nó có thể làm cho cỏ cây sinh trưởng, đồng thời cũng có thể làm cho cỏ cây biến mất, một trảo đập xuống, có thể trực tiếp hủy hoại mảng lớn rừng rậm. Mà nó chưởng quản Mộc hệ nguyên khí, đã có thể ngưng tụ ra độc tính giết người, cũng có thể cho nhân loại sinh cơ vô hạn, chăm sóc người bị thương.

Cho nên nhân loại vừa kính nó lại vừa sợ nó!

Mà bởi vì Thanh Long Ma Tôn chưởng quản Mộc hành nguyên khí, trời sinh đối với Mộc hành nguyên khí có lực khống chế tuyệt đối, nó ở chỗ nào, vạn vật luôn sẽ gặp xuân, cỏ cây sinh trưởng cực tốt, thậm chí nó cũng có thể làm cho cây nông nghiệp của nhân loại phát triển rất nhanh, rất nhanh thu hoạch mùa màng.

Cho nên kỳ thật vẫn có một ít quốc gia nhân loại nguyện ý cung phụng nó.

Chỉ là nó bị chư Thần ghen ghét, cho rằng nó làm hại nhân gian, cuối cùng mới bị bức trở thành lực lượng Ma Tôn phản kháng chư Thần, trở thành một trong ngũ đại Ma Tôn phản kháng Thần linh cường đại nhất.

Tóm lại, Thanh Long Ma Tôn có được đại năng lực, lúc trước thời điểm chư Thần đại chiến, nó chính là Ma Tôn cường đại nhất mà chư Thần cũng hết sức kiêng kỵ, nó có được uy nghiêm rất mạnh, thậm chí là đại bộ phận Ma Tôn đều thấp phần kính sợ nó.

944. Chương 954: Thanh Long Ma Tướng.

Chương 954: Thanh Long Ma Tướng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đương nhiên, thực lực của Ngũ đại Ma Tôn đều là cường đại vô cùng, ngược lại là rất khó chia ra cao thấp, chỉ có thể nói là mỗi người mỗi vẻ. Ở trong các Ma Tôn, ngoại trừ ngũ đại Ma Tôn đứng đầu ra, những Ma Tôn bình thường khác đồng dạng cũng có được thực lực không kém.

Hiện tại, đầu Thanh Long Ma Tôn này còn sót lại thú linh thủ hộ, đang nguy nga xoay tròn giữa không trung, Long nhãn kia bề ngễ thiên hạ, dùng một loại tư thái từ trên cao nhìn xuống, bao quát lấy chúng sinh.

Loại cao quý uy nghiêm kia, thật rung động tâm linh!

Hết thấy nhân loại cường giả ở thời khắc này cũng không khỏi ở trong lòng sinh ra tâm quỳ sát triều bái. Mỗi một Võ Thánh cấp thậm chí những Võ Thánh hậu kỳ cường giả có được pháp tắc tiểu thế giới của mình kia, lúc này cũng không khỏi cảm giác được mình vô cùng nhỏ bé.

Ánh sáng lạnh của thanh sắc Long Lĩnh di động, từng đợt khí tức của rồng vô cùng cường đại, từ trên xuống dưới tản ra, tràn đầy khí tức sinh cơ cùng hủy diệt hỗn tạp, phảng phất giống như có thể làm cho người lập tức chết đi, cũng có thể làm cho người ta lập tức khởi tử hồi sinh.

Cường đại, vô cùng cường đại!

Gần kề chỉ là một hư ảnh viễn cổ của Thanh Long Ma Tôn này lưu lại, cũng đã làm cho người ta sinh ra một loại cảm giác không thể địch nổi!

Nhìn xem đầu hư ảnh Thanh Long Ma Tôn kia xoay quanh ở giữa không trung, trong nội tâm Tần Phàm cũng không khỏi chấn động mãnh liệt. Tuy hẳn nghĩ tới thủ hộ thú linh của viên ma chủng thứ tư này so với ba khóa trước sẽ mạnh hơn rất nhiều, nhưng không có nghĩ đến nó đã cường đại đến loại trình độ này!

- Không chỉ so sánh với ba thủ hộ thú linh trước muốn cường đại hơn rất nhiều, hơn nữa khí tức này cũng là mạnh gấp trăm lần nghìn lần!

Tần Phàm nhìn lên trên bầu trời, trong khoảng thời gian ngắn trong lòng bị chấn động đến nói không ra lời.

Nghe nói những viễn cổ Ma Tôn này, ở thời xa xưa cũng là tồn tại có thể thi triển ra thân hình ngàn vạn trượng, đỉnh thiên lập địa, khí thôn sơn hà! Cho nên, hư ảnh thú linh thủ hộ ma chủng kia lớn nhỏ, kỳ thật cũng nói ra trình độ thực lực nó lưu lại.

Trước mắt đầu hư ảnh Ma Tôn này, dài khoảng chừng ngàn trượng, thực lực đoán chừng bằng một phần vạn thực lực chân chánh của viễn cổ Ma Tôn! Chỉ là một phần vạn này, đầy đủ có uy năng bài sơn đảo hải, kinh thiên động địa!

- Cuối cùng là vật gì?

Chứng kiến thú linh thủ hộ viên ma chủng thứ tư này lộ đi ra, Kim Dương Vũ Thánh Hồng Sơn ở bên cạnh Tần Phàm cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc rung động. Hẳn cũng cảm giác được trên bầu trời có một cổ khí tức cùng lực lượng cường đại mệnh mông, vô biên vô hạn, là nhân lực không thể địch nổi.

- Tiền bối, kỳ thật vật của ta muốn cũng không phải khóa chư thần hải cốt này, mà là nó...

Vào lúc này Tần Phàm hít sâu một hơi, trả lại khóa kim sắc tinh hạch mà vừa rồi Kim Dương Vũ Thánh giao cho hắn, sau đó mới chậm rãi nói.

- Người nói là nó...

Ngay cả Kim Dương Vũ Thánh cũng bị chấn kinh thiếu chút nữa nói không ra lời, vừa rồi muốn đi chém giết khô lâu đế vương, hẳn không nói hai lời giúp Tần Phàm chém giết trở về, nhưng đối mặt với tuyệt thế hung thú tồn tại ở thời kỳ viễn cổ kia, hẳn hoàn toàn là không có lòng tin.

Thú linh thủ hộ viên ma chủng thứ tư này, ngay cả thân là đại lục đệ nhất Võ Thánh Hồng Sơn cũng không có tin tưởng đi đối phó!

- Đúng vậy, mục đích ta mạo hiểm đi tới Cửu Long tháp tầng thứ tư này đúng là vì nó.

Tần Phàm đã đến lúc này, mới cảm giác thấy muốn luyện hóa khóa ma chủng này gian nan vô cùng, thậm chí đã ẩn ẩn nổi lên một cảm giác vô lực.

Ngay cả Kim Dương Võ Thánh cũng bất lực mà nói, hẳn thật sự nghĩ không ra biện pháp gì đi đối phó đầu thú linh thú hộ ma chủng này.

Một bên kia, thời điểm đầu Thanh Long Ma Tôn này xuất hiện ở trên không, đại quân khô lâu đã mất đi khô lâu đế vương, vốn lộ ra luống cuống vô cùng, muốn liều mạng đi tập kích nhân loại, nhưng vào lúc này cũng không ngoại lệ, toàn bộ đều phủ phục ở trên đất.

Thậm chí có một ít khô lâu nhân thực lực nhỏ yếu cùng tương đối gần hư ảnh của Thanh Long, ở dưới khí tức uy áp kia của Thanh Long, lúc này xương cốt toàn thân dĩ nhiên là bắt đầu rã rời, chậm rãi tự động ngã xuống trên mặt đất, lộ ra khung bộ vô cùng.

NGAO...

Mà cũng vào lúc này, đầu Thanh Long Ma Tướng trên trời kia lần nữa phát ra một tiếng Long ngâm chấn kinh bát hoang, sâu xa kéo dài, hạo hạo đặng đặng, bầu trời phong vân cuốn động, thiên sắc sáng tối biến hóa không ngừng.

Oanh!

Sau một khắc, một cái trong bốn cái cự trảo của Thanh Long Ma Tướng kia đột nhiên hướng về phía dưới tìm tòi! Một tiếng vang thật lớn, sơn cốc chấn động, một trảo này trực tiếp đập trên đại địa, mà ở dưới móng vuốt kia, vừa vặn chính là quái vật ba đầu, thân hình cực lớn, nhưng mà vào lúc này lộ ra vô cùng nhỏ bé.

Răng rắc!

Cơ hồ là không có bất kỳ ngăn cản, đầu siêu cấp hung thú mà ngay cả đại lực mạnh nhất Võ Thánh Kim Dương Võ Thánh cũng có chút khó có thể đối phó, cứ như là đậu hủ yếu ớt, bị đập thành nát bầy!

Đồng thời, theo Thanh Long Ma Tướng này đập mạnh, đại địa bạch cốt cũng nhanh chóng biến mất, sau đó bạch cốt quốc độ này nguyên lai là nằm ở trong một sơn cốc cùng núi non trụi lủi bốn phía, ở thời khắc này bắt đầu có cỏ cây sinh trưởng tốt, một gốc cây đại thụ che trời chui từ dưới đất lên mà ra, là đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Trong nháy mắt, trước mắt liền biến thành một mảnh lục sắc hải dương.

Mà cũng ở thời điểm chút ít cây cối sinh trưởng này, sinh cơ nồng đậm đánh tới, ngàn vạn khô lâu nhân kia ở trong khoảng khắc, cơ hồ toàn bộ đều biến thành nát bầy, hết thấy tán lác đầy đất.

Kể đến hai con người của Thanh Long Ma Tướng kia vô cùng lạnh lùng mà nhìn về phía nhân loại cường giả ở phía xa xa, phảng phất như đang tìm kiếm mục tiêu phát tiết kế tiếp, bị trấn áp nhiều năm như vậy, cái khí tức thô bạo kia làm cho không khí cũng run rẩy lấy.

Quá cường đại!

Tất cả mọi người, kể cả Kim Dương Võ Thánh ở bên trong cũng không hít thật sâu một hơi khí lạnh, lộ ra trợn mắt há hốc mồm, rung động vô cùng! Loại lực lượng này căn bản không thể nào là nhân loại có thể chống lại!

- Đi! Mọi người nhanh ly khai nơi này, để cho ta tới kéo lấy nó!

Lúc này, Kim Dương Võ Thánh phản ứng đi qua nhanh nhất, thanh âm trầm thấp mà ngưng trọng giống như nổ vang truyền vào tai đám cường giả nhân loại, sau đó liền thấy Kim Dương Võ Thánh vào lúc này bước ra một bước về phía trước!

Ở mặt ngoài thân thể của hắn hiển hiện lấy pháp tắc tiểu thể giới, vào lúc này lại toàn bộ thu vào trong cơ thể, ngược lại là trên mỗi một tắc da thịt toàn thân đều tản mát ra một loại kim quang thần thánh, loại

kim quang này so với quầng sáng do pháp tắc tiểu thể giới nguyên lai hình thành kia lộ ra càng thêm sáng ngời, ngưng kết, xâm nhập lòng người.

945. Chương 955: Hi Sinh. (1)

Chương 955: Hi sinh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Vậy Kim Dương Võ Thánh các hạ cẩn thận, chúng ta trước rút khỏi nơi đây.

Nhìn thấy loại tình cảnh này, những Võ Thánh khác cũng biết lưu ở nơi đây hoàn toàn chính xác là vô cùng nguy hiểm, hơn nữa đoán chừng cũng không giúp được Kim Dương Võ Thánh cái gì, cho nên nguyên một đám liền bay lên trời, hướng về bên ngoài sơn cốc bay đi.

- Tần Phàm, người cũng đi thôi. Hiện tại loại tình huống này, không phải ta không muốn giúp người, mà là chỉ sợ ta cũng bất lực. truyện copy từ

Kể đến, thanh âm của Kim Dương Võ Thánh có chút mỗi một truyền vào trong tai Tần Phàm.

Tần Phàm im lặng, vào lúc này hắn nhìn thoáng qua cây cổ thụ ở dưới Thanh Long Ma Tướng kia, hắn đoán chừng viên ma chủng thứ tư... Thanh Long Mộc hệ ma chủng là giấu ở bên trong gốc cây cổ thụ này, nhưng mà loại tình huống này, hắn căn bản không có khả năng tới gần!

Lúc này đây thú linh thủ hộ ma chủng đã hoàn toàn vượt qua ngoài dự liệu của hắn.

Vừa rồi hắn là tận mắt thấy trình độ cứng rắn của gốc cây cổ thụ này, dù là chút ít sáu bảy cấp Cốt Thánh độc sức cũng không có cách nào lưu lại lỗ hổng quá sâu!

Huống chi là hắn?

Trong nội tâm Tần Phàm thống khổ giãy dụa lấy, hắn biết hiện tại mình căn bản không có cơ hội đi lấy được ma chủng!

- Tiền bối, người cũng cùng chúng ta trước ly khai a.

Tần Phàm cuối cùng chỉ phải nhịn đau, tạm thời quyết định ly khai, hắn cũng mở miệng nhìn Kim Dương Võ Thánh nói, hắn biết rõ Kim Dương Võ Thánh đối với Vũ Thiên đại lục là cực kỳ trọng yếu, hắn không thể nhìn vị Võ Thánh mạnh nhất này cứ như vậy vẫn lạc.

- Ta không thể đi, khí tức của đầu viễn cổ hung thú này đã phong tỏa cả sơn cốc, ta kéo dài thời gian cho các người, nếu không tất cả mọi người đều đi không được.

Kim Dương Võ Thánh lắc đầu nói ra.

Sau đó hai mắt hắn kiên định nhìn về phía trước, từng bước một chậm rãi đi về phía trước, hướng về Thanh Long Ma Tướng kia đi đến.

Phảng phất như là kháng khái chịu chết.

Tần Phàm có thể chứng kiến mỗi khi Kim Dương Võ Thánh bước ra một bước, trên mặt đất kia sẽ hoàn toàn biến thành kim thiết, ước chế lấy Mộc khí làm cỏ cây sinh trưởng rất nhanh kia, hắn là dùng loại phương thức này để tạm thời đối kháng lấy Thanh Long Ma Tướng, ọi người có thể có thời gian phi hành ly khai.

- Tiền bối, bảo trọng.

Tần Phàm ở thời khắc này cảm giác được mỗi một tác thần kinh toàn thân mình đều đang run nhè nhẹ, đôi mắt cũng lộ ra có chút ướt át, hắn quỳ một gối xuống dưới mặt đất nghẹn ngào nói.

Sau đó hần căn rằng một cái, dưới chân đạp mạnh, Chu Tước chỉ dực triển khai, cũng bắt đầu bay khỏi nơi đây, hần biết mình ở lại chỗ này cũng là phí công, nhưng lại không thể cô phụ hảo ý của Kim Dương Võ Thánh.

Mà thời điểm Tần Phàm bay lên đến trăm mét không trung, hần chợt thấy có một đồ vật như tia chớp xuất hiện ở trước mắt, hần tiếp nhân xem xét, phát hiện này dĩ nhiên là một trữ vật giới chỉ phong cách cổ xưa!

- Nhớ kỹ, đừng cho Vũ Thiên đại lục lâm vào diệt vong...

Lập tức thanh âm nhân nhạ cuối cùng của Kim Dương Võ Thánh, như là mờ ảo truyền đến.

Hiện tại bởi vì có Kim Dương võ thánh kiềm chế ma chủng Thanh Long nên đại bộ phận cường giả đã quay về hai bên đỉnh núi.

Mà nhìn Kim Dương võ thánh ở bên dưới sơn cốc, vào lúc này mọi người đều cảm thấy thập phần cảm động, bởi vì bọn họ biết lần này sở dĩ mọi người có thể chạy thoát ra chủ yếu là bởi vì có vị võ thánh mạnh nhất đại lục giúp đỡ.

Kim Dương võ thánh là một cường giả đáng giá cho cả Vũ Thiên đại lục đều tôn kính, có một ít võ thánh khi còn nhỏ đã từng nghe qua sự tích về vị lão võ thánh này, bọn họ biết vị đại nhân kia đã từng trả giá rất nhiều cho đại lục hiện tại.

Hiện tại hần vì cứu vớt những cường giả tinh anh trong nhân loại lại một lần đem bản thân mình vây khốn trong nguy hiểm thật lớn!

Nhìn thân ảnh kiên định bên dưới sơn cốc, hồi tưởng lại cống hiến của vị lão võ thánh kia đối với khắp cả Vũ Thiên đại lục, hốc mắt của những vị cường giả đã dần dần ươn ướt.

Bọn họ cũng là nhân loại, có được tình cảm thực tế của nhân loại!

Tình cảm, việc này đối với nhân loại mà nói vốn không hữu dụng nhưng lại là vật trân quý nhất!

Bọn họ cũng muốn lưu lại bên dưới trợ giúp Kim Dương võ thánh đối kháng đầu viễn cổ mãnh thú kia, nhưng những người này lại không có được thực lực cùng dũng khí như vậy. Vừa rồi ma chủng Thanh Long phát huy ra thực lực đáng sợ tất cả mọi người đều hiểu được rõ ràng, hơn nữa cảm giác được thiên địa biến hóa, mỗi một giây lưu lại đều biến thành một phần nguy hiểm.

Mà đối với đầu viễn cổ mãnh thú hoàn toàn không cùng một tầng cấp bậc cho dù bọn họ lưu lại toàn bộ bên dưới sơn cốc cũng chỉ đi chịu chết mà thôi.

Hiện tại bọn họ chỉ có thể cầu nguyện Kim Dương võ thánh cũng có thể thành công chạy thoát đi ra.

Lúc này Kim Dương võ thánh tuy rằng đã thu hồi tiểu thể giới quy tắc vào trong cơ thể, nhưng thoát nhìn lại hào quang vạn trượng, chói mắt chẳng khác gì một vầng mặt trời chói chang, sáng lạn làm người không dám nhìn thẳng.

Mỗi khi hần bước ra một bước, mặt đất dưới chân hóa thành kim thiết, chói mắt tán ra khắp bốn phía.

Đây là một loại năng lực chỉ khi nào tu luyện ngũ hành quy tắc ra tới cực hạn mới có được, kim hệ quy tắc có thể giúp cường giả thay đổi thành tốt nhất, cũng có thể điểm đá thành vàng, thậm chí bùn đất cây cối đều hóa thành kim thạch.

Từng tảng lớn đất đá đều biến thành kim thạch, cây cối đang diên cường sinh trưởng phong tỏa cả sơn cốc lúc này đã bị tạm thời áp chế sinh trưởng, thậm chí cả cây cối cũng đã dần dần bị xâm lấn, đều bị đồng hóa thành kim thạch hoàn toàn.

Kỳ thật kim hệ nguyên lực quy tắc đối với mộc hệ có được tác dụng khắc chế nhất định, Kim Dương võ thánh dùng loại phương thức này đánh vỡ phong tỏa của ma chủng Thanh Long, nếu không mọi người cũng không thể thoát khỏi sơn cốc đã bị đầu viễn cổ mãnh thú biến thành một khối lao tù vây khốn.

Nhưng cần đối kháng lực phong tỏa vô cùng cường đại của ma chủng Thanh Long, hần tạm thời đem quy tắc của mình dung hợp vào trong thân thể mới phát huy ra được thực lực mạnh hơn bình thường rất nhiều.

Đương nhiên, đây là phải trả giá cực lớn, thậm chí là sinh mạng.

Kim Dương võ thánh cũng không hề hối hận tiếc nuối.

Hắn cũng biết sự trọng yếu của mình đối với cả đại lục, nhưng sinh mạng của gần trăm cường giả võ thánh quan trọng hơn hắn!

Những người kia không thể chết, hắn không thể trở mắt nhìn những cường giả nhân loại đều bị giết chết!

Bởi vì hắn biết nếu những tinh anh lực lượng đại biểu cho Vũ Thiên đại lục đều chết hết, như vậy đối với khắp cả đại lục mà nói là một đả kích nặng nề không cách nào thừa nhận, thậm chí là hoàn toàn tiêu diệt sức phát triển đời sau của cả đại lục.

Hắn chỉ có thể liều mạng!

- Tần Phàm, hiện tại hi vọng của cả Vũ Thiên đại lục đều nằm trên người của ngươi, ngươi nhất định không thể để cho ta thất vọng!

946. Chương 956: Hi Sinh. (2)

Chương 956: Hi sinh. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’•••)

Kim Dương võ thánh vừa chậm rãi đi về hướng ma chủng Thanh Long, trong lòng vừa nhủ thầm.

Ngay cả trừ vật giới chỉ mà hắn tích lũy tài bảo cả đời đều đã đưa ra ngoài, với tiềm lực cường đại của Tần Phàm, hắn tin tưởng trong vòng mười năm người kia có thể hoàn toàn trưởng thành.

Hắn đã ôm lòng chuẩn bị hi sinh, hắn chỉ kỳ vọng sau khi mình chết đi đầu cửu cấp quái vật tại Trấn Yêu Thành không thể nhanh như vậy phát hiện được tin tức về cái chết của mình, giúp cho Tần Phàm có được thời gian để trưởng thành.

Kim Dương võ thánh nhìn nhìn trên không, hắn có thể phát hiện Tần Phàm còn chưa quay lại khu vực an toàn, hơn nữa tựa hồ đang dừng lại giữa chừng tự hỏi chuyện gì đó.

- Vì sao tiểu tử kia còn chưa đi!

Điều này làm trong lòng hắn không khỏi có chút lo lắng, hắn cũng không biết bản thân mình còn có thể kiên trì được bao lâu.

Đối với khắp cả Vũ Thiên đại lục mà nói, Tần Phàm chính là mấu chốt!

Hắn có thể chết, nhưng Tần Phàm không thể chết được!

- Tần Phàm, nhanh trở về!

Ở trên đỉnh núi truyền tới thanh âm kêu gọi của Vân Phi Dương.

- Tần Phàm, mau trở lại, ngươi ở lại cũng vô ích thôi!

Cũng có nhân loại cường giả lên tiếng kêu gọi, trên thực tế không ít cường giả không muốn nhìn thấy một siêu cấp thiên tài như Tần Phàm bị giết chết, đặc biệt là một ít cường giả võ thánh hậu kỳ, bọn họ biết nhiều chuyện hơn mọi người, thậm chí cũng biết được trạng thái nguy cơ của nhân loại. Kim Dương võ thánh có thái độ không tầm thường đối với Tần Phàm, bọn hắn tựa hồ đều biết vị lão võ thánh kia đã xác định vị thanh y thiếu niên này làm người kế thừa trách nhiệm.

- Tần Phàm, mau trở về!

Kim Dương võ thánh cũng không thể không lên tiếng thúc giục Tần Phàm:

- Nhớ kỹ lời ta đã nói với ngươi, đừng...

Nhưng lời của Kim Dương võ thánh còn chưa dứt, đúng lúc này đầu ma chủng Thanh Long ở trên không trung cũng đã phát hiện có nhân loại đang đối kháng với hắn, không khỏi vô cùng nổi giận, thanh âm long ngâm mang theo khí tức viển vông ở cả sơn cốc chấn động không ngừng, sau đó thò ra long trảo hướng mặt đất hung hăng giáng xuống!

Một ít cây cối trực tiếp bị đánh vỡ thành mảnh lớn, Thanh Long Trảo hung hăng đánh lên trên vùng đất biến thành kim thạch, nhất thời gãy vỡ thành từng khúc, từng khe hở xuất hiện bên trên nhìn thấy ghê người.

- Phốc!

Lúc này Kim Dương võ thánh phảng phất như bị công kích tâm thần, kim quang toàn thân không khỏi run rẩy, chỉ trong nháy mắt đã không nhận được học ra một ngụm máu tươi.

Nhưng hắn vẫn kiên định nắm chặt tay, ngẩng đầu lên nhìn đầu ma chủng Thanh Long với ánh mắt bất khuất.

Hắn biết mình vẫn không thể ngã xuống!

- Tần Phàm, đi nhanh lên...

Thanh âm của hắn mong manh, tuy rằng hắn bức ra tiềm năng của mình nhưng so sánh với ma chủng Thanh Long vẫn còn có vẻ quá yếu.

Vẫn không có cách nào ngay mặt đối kháng!

- Oanh!

Ngay sau đó, ma chủng Thanh Long trảo xuống lần nữa, cả mặt đất chấn động, mặt đất kim thạch lúc này hoàn toàn gãy vỡ, từng luồng mộc hệ nguyên khí nồng đậm che kín khắp cả sơn cốc.

Đây là lĩnh vực của nó, nó không chấp nhận được có bất luận kẻ nào xâm phạm!

- A!

Lúc này Kim Dương võ thánh trực tiếp bị cỗ lực lượng cường đại đập vào khí huyết quay cuồng, khoe môi không ngừng tuôn ra máu tươi, mái tóc rối bởi không chịu nổi, giống như nổ mạnh hết đà.

- Tần Phàm, mau trở lại, người như vậy sẽ hại chết Kim Dương võ thánh!

Nhìn thấy một màn này, cường giả nhân loại cũng không nhận được đỏ mắt vội vàng hô hoán Tần Phàm.

Mà Tần Phàm vẫn không chút phản ứng, Chu Tước Dực chậm rãi phe phẩy, giống như lâm vào trạng thái ngây ngốc.

Ma chủng Thanh Long nhìn thấy nhân loại bên dưới vẫn chưa ngã xuống, vẫn còn dùng lực lượng yếu ớt phản kháng chính mình, điều này làm nó vạn phần phẫn nộ, lại một tiếng long ngâm truyền đến, phong vân cuốn động biến sắc.

Nó lại thò ra long trảo, lúc này nó muốn dùng một trảo đem nhân loại kia đập thành thịt vụn!

- Dừng tay!

Đúng lúc này một thanh âm như tiếng sấm sét vang vọng trong sơn cốc, một nhân loại càng thêm yếu ớt đột nhiên xuất hiện ngay trước mặt của nó.

Nhân loại này còn dám chính diện va chạm vào uy nghiêm của nó!

Điều này làm ma chủng Thanh Long càng thêm nổi giận, đôi mắt nhìn lên thiếu niên kia, không cho phép có người xâm phạm tới uy nghiêm của nó!

Nó thậm chí đã bỏ quên nhân loại bên dưới sơn cốc, thu hồi móng vuốt vừa vươn ra một nửa, muốn đem thiếu niên trước mặt đánh bay.

- Tần Phàm, người điên rồi, nhanh lên trở về, vô dụng!

Lúc này mọi người tựa hồ đều phát hiện được ý đồ của Tần Phàm, nhưng bọn họ biết chỉ là lấy trứng chọi đá mà thôi, hoàn toàn là hi sinh vô ích.

Lúc này Tần Phàm nắm chặt đôi tay.

Mà trong nắm tay là trử vật giới chỉ phong cách cổ xưa, hắn biết giới chỉ này là của Kim Dương võ thánh. Người kia ngay cả trử vật giới chỉ đều đưa cho hắn, điều này đại biểu vị lão võ thánh kia đã tính toán hi sinh chính mình.

Hắn không thể trở mắt nhìn Kim Dương võ thánh chết đi như vậy!

Lúc mới gặp vị lão võ thánh kia, người này không cho hắn tiến vào trong Cửu Long Cốc, Tần Phàm còn tưởng rằng hắn có thành kiến với chính mình, cảm thấy được lòng dạ của lão võ thánh thâm sâu khó lường. Sau hắn mới biết vị lão võ thánh lòng mang thiên hạ, chính mình ở trước mặt hắn vô cùng nhỏ bé!

Ở tầng ba Cửu Long Tháp, lão võ thánh dặn dò còn phảng phất vang bên tai hắn, lưu lại Huyền Thổ không gian trân quý cho hắn, còn lo lắng an toàn của hắn bố trí phòng ngự, vừa rồi chỉ vì một câu nói của hắn liền đi trăm sát Khô Lâu để vương thực lực cường đại, lấy được kim sắc tinh hạch vô giá không nói lời nào liền giao cho hắn!

Đây là người thủ hộ chân chính của nhân loại!

Chính mình còn từng hoài nghi vị trưởng giả tôn kính kia, một khắc này Tần Phàm cảm thấy thập phần áy náy.

Vừa ban đầu hắn vì viên ma chủng thứ tư mà đến, là hắn có dự mưu đem những cường giả nhân loại dẫn vào tình cảnh nguy hiểm, cũng là hắn làm cho Kim Dương võ thánh cần tiến vào cục diện chuẩn bị hi sinh.

Hắn cảm giác mình không thể tiếp tục như vậy!

- Nếu quả thật cần hi sinh, vậy để cho ta tới đi...

Vào lúc này, hai mắt Tần Phàm đỏ đậm, mỗi một tác thần kinh đều run rẩy lên. Ở trên người của hắn, một loại khí lưu cực nóng bỗng nhiên xuất hiện, sau đó ba đầu ma chủng cũng bắt đầu dần dần thăng lên trong người hắn, mỗi một đầu dài chừng trăm trượng, tuy rằng không cường đại bằng ma chủng Thanh Long, nhưng có uy thế không cách nào bỏ qua.

Hắn thiêu đốt sinh mệnh lực của chính mình, làm tỉnh lại lực lượng tiềm ẩn tận sâu trong ba viên ma chủng!

- Tần Phàm hắn điên rồi! Hắn muốn làm gì!

Trên đỉnh núi mọi người nhìn thấy Tần Phàm muốn chính diện đối phó ma chủng Thanh Long, đều cảm thấy được võ tôn nho nhỏ kia đang tự tìm đường chết.

- Hình như hắn đang thiêu đốt sinh mệnh lực, một võ tôn nho nhỏ cho dù thiêu đốt sinh mệnh lực lại có được lực lượng mạnh bao nhiêu?

Cơ hồ mọi người đều đang thở dài, giống như đã nhìn thấy được một viên tân tinh sắp rơi xuống.

947. Chương 957: Thiêu Đốt.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 957: Thiêu đốt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hắn làm như vậy không chỉ không cứu được Kim Dương võ thánh, thậm chí còn hi sinh một cách vô ích, còn cô phụ một phen tâm ý của Kim Dương võ thánh!

Có người trong lòng nặng nề, cho dù thừa nhận dũng khí của Tần Phàm nhưng trong lòng vẫn lâm vào khó sống.

- Tần Phàm, người vì sao phải làm như vậy?

Vân Phi Dương nhìn thân ảnh thanh y thiếu niên, vào lúc này trong lòng vô cùng trầm trọng, không biết là mùi vị như thế nào.

Mà trên bầu trời trong giờ phút này, Tần Phàm hoàn toàn không nghe được chút thanh âm của bọn họ, trong ngũ giác của hắn vào lúc này chỉ còn có một loại cảm giác, chính là sâu sắc cảm nhận, thống khổ!

Một loại cảm nhận sâu sắc đến từ từng thần kinh tế bào, phẳng phất như đau triệt tận sâu trong tâm linh, toàn thân hắn vô cùng nóng bỏng, đau đến mức mồ hôi lạnh đầm đìa.

- A...

Vào lúc này Tần Phàm không nhận được găm lên một tiếng, tiếp theo trên người hắn xuất hiện vết máu, giống như có vô số đầu xích long đang cuộn cuộn xoay chuyển bên trong thân thể của hắn.

Máu của hắn cuộn cuộn thiêu đốt lên, hắn có thể cảm giác được sinh mệnh lực của mình giống như nước biển bốc hơi nhanh chóng xói mòn, nhưng kèm theo là một loại lực lượng cường đại cuộn cuộn như biển tràn đến.

Đây không phải là lực lượng của hắn.

Khi viên cổ ma tôn hóa thành ma chủng, đem đại bộ phận lực lượng đều cất giữ bên trong.

Mỗi một viên ma chủng kỳ thật đều là một loại bảo khố thật lớn, nhưng phải có được thực lực nhất định mới có thể mở ra bảo khố xuất ra đồ vật trong đó.

Mấy vật này là võ đạo huyền ảo phong phú, là năng lượng luyện thể, thậm chí có được lực lượng của viên cổ ma tôn thời xa xưa.

Hiện tại thực lực của Tần Phàm căn bản không đủ để phát ra lực lượng bên trong ma chủng, nhưng hắn dùng thiêu đốt sinh mệnh lực làm trả giá hoặc gọi là hiến tế, mạnh mẽ mở ra cánh cửa bảo khố, đem lực lượng đáng sợ chỉ thuộc về ma tôn buông xuống trên thân thể hắn.

Sinh mệnh lực, đó là lực lượng huyền bí chống đỡ lên sức sống của nhân loại, vượt ngoài ngũ hành lực đạo, nhưng sở dĩ người có thể còn sống là vì còn có sinh mệnh lực, một khi mất đi, sẽ biến thành khô héo, hoàn toàn mất đi sức sống.

Sinh mệnh lực lượng cực kỳ cường đại, chỉ cần có phương pháp thích hợp, có thể làm cho nhân loại phát huy ra lực lượng viên siêu bình thường.

Nhưng trên thực tế, Tần Phàm biết rõ cho dù mình có thiêu đốt sinh mệnh lực nhưng kỳ thật vẫn chênh lệch thật lớn với ma chủng Thanh Long, cho nên hắn cũng không tính toán bằng vào lực lượng bản thân đối kháng với nó, mà lấy lực lượng này đánh thức lực lượng ma chủng tiềm ẩn tận sâu trong!

Lực lượng của viên cổ ma tôn ngay cả thần linh cũng phải e ngại, đây mới thật sự là lực lượng khủng bố. Mà cũng chỉ lấy được lực lượng ma tôn mới có thể đi đối kháng ma chủng Thanh Long cũng có được lực lượng ma tôn.

Đương nhiên, lấy thực lực hiện tại của Tần Phàm cho dù thiêu đốt sinh mệnh lực cũng không đủ kích phát ra một phần vạn lực lượng chân chính của ma chủng!

Toàn thân giống như có ngọn lửa đang hừng hực thiêu đốt, giờ phút này Tần Phàm thật giống như văng mặt trời đỏ đang rơi xuống, còn tản ra hào quang nóng cháy.

Thiêu đốt sinh mệnh lực chẳng khác nào tự mình đi tới chung kết của sinh mệnh.

- Nếu việc này bởi vì ta dựng lên, vậy để cho ta tự mình đến giải quyết đi!

Đôi mắt đỏ rực mang theo lệ khí cuồng bạo, hai mắt Tần Phàm nhìn vào đầu ma chủng Thanh Long thật lớn phía trước.

Móng vuốt của nó so với hắc còn lớn hơn gấp trăm lần!

So sánh tựa hồ là chênh lệch cực lớn!

Nhưng cho dù ngàn vạn khó khăn vẫn xông tới!

Thủy Kỳ Lân! Hỏa Chu Tước! Thổ Huyền Vũ!

Ba đầu hư ảnh viễn cổ ma tôn xuất hiện ngay sau lưng Tần Phàm vào lúc này dần dần biến thành như thực chất, giống như ma tôn trọng lâm nhân gian, đủ loại uy thế làm nguyên khí khắp bốn phía điên cuồng nổ mạnh, hư không cơ hồ bị trực tiếp đè sập xuống dưới.

Mỗi một đầu ma tôn đều dài hơn trăm trượng, tuy rằng còn kém xa ma chủng Thanh Long, nhưng so sánh đôi bên khí thế vẫn thẳng xuyên trời cao.

Lúc này ma chủng Thanh Long giống như bị ba đầu hư ảnh ma tôn hấp dẫn, một ít khí tức quen thuộc khiến móng vuốt của nó thoáng khựng lại, lúc đó hình như nó tựa hồ bị khí tức này làm thức tỉnh nên mới phá phong ấn xông ra.

Sau đó vang lên thanh âm long ngâm diệc tai, đôi long trảo vung lên thật cao, mạnh mẽ trực tiếp áp thẳng về hướng Tần Phàm.

Cho dù là ở thời viễn cổ xa xưa, giữa ngũ đại ma tôn tuy rằng cùng một phe cánh nhưng luôn có so sánh lẫn nhau, không ai nhận thua trên lực lượng! Hơn nữa so sánh với lúc đó, ma chủng Thanh Long căn bản không có được bao nhiêu tư tưởng, chỉ có hủy diệt cùng giết chóc!

- Tiền bối, người đi nhanh lên!

Đối mặt với cự trảo bao trùm ập xuống, Tần Phàm bình tĩnh truyền âm cho Kim Dương võ thánh, nếu hắc dám đi tới một bước này cũng đã sớm đem sinh tử đặt ra ngoài, tự nhiên không tiếp tục sợ hãi cùng kích động.

Lúc này khí thế toàn thân hắc chợt ngưng tụ, ba đầu hư ảnh ma tôn phát ra tiếng gầm rú như đến từ viễn cổ, tiếp theo thân thể hắc như vẫn thạch trực tiếp hướng móng vuốt kia xông tới trước.

Lực lượng ma tôn tiềm ẩn tận sâu trong đồng dạng đều có uy nghiêm bản năng không cho phép xâm phạm!

- Oanh!

Chỉ trong nháy mắt thân thể Tần Phàm trực tiếp cùng cự trảo Thanh Long va chạm chung một chỗ, trong hư không hai cỗ lực lượng đáng sợ đột nhiên đụng vào nhau, nhưng chỉ vừa tiếp xúc thân thể Tần Phàm liền bị cỗ lực lượng thật lớn đánh bay, rơi xuống mặt đất bên dưới sơn cốc.

Đem vùng cây cối rậm rạp đụng ngã mấy trăm gốc cây!

Nhưng Tần Phàm vẫn chưa chết, sau khi đụng ngã mấy trăm gốc đại thụ hắc giẫm mạnh một bước, cả người lại phóng lên cao, triển khai Chu Tước Dực lại một lần hướng ma chủng Thanh Long xông qua.

- Điều này sao có thể!

Trên đỉnh núi một đám cường giả lúc này đều hiện ra thần sắc khiếp sợ.

Lực lượng một trảo của ma chủng Thanh Long lớn thế nào, cả ba đầu quái vật cũng bị một trảo chụp dập nát. Nếu thay đổi là bất cứ người nào có mặt, cho dù là cường giả võ thánh hậu kỳ đã có được quy tắc tiểu thể giới phỏng chừng cũng bị chụp tán, sau đó biến thành thịt vụn!

Bọn họ thế nào cũng thật không ngờ Tần Phàm vốn chỉ có thực lực võ tôn dưới một kích kia vẫn còn chưa chết!

- Hài tử kia đang làm gì!

Ở bên dưới Kim Dương võ thánh cũng vô cùng rung động, đồng thời vô cùng đau lòng, hắc dự tính hi sinh chính mình để Tần Phàm kịp thời chạy trốn.

Hắn khiếp sợ bởi vì Tần Phàm có thể phát huy ra thực lực mạnh như vậy, hơn nữa còn có quyết đoán đi thiêu đốt sinh mệnh lực, điều này càng làm cho hắn xem trọng thanh y thiếu niên kia.

Giờ phút này Tần Phàm không ngờ lại phát huy ra được chiến lực chẳng khác gì một chiến thần!

Ngay cả chính bản thân hắn đem ra so sánh cũng có chút không bằng!

Hắn quả thật không thể tưởng tượng một võ tôn nho nhỏ vì sao có thể phát huy ra lực lượng cường đại như thế!

948. Chương 958: Một Đường Sinh Cơ. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 958: Một đường sinh cơ. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà đau lòng chính là Tần Phàm phải dùng đại giá thiêu đốt tính mạng để đi liệu lĩnh.

Hắn biết Tần Phàm muốn thay thế chính mình đi hi sinh!

Hắn làm sao để Tần Phàm có thể hi sinh như thế!

Nhưng một khi thiêu đốt sinh mệnh lực, cơ hồ là không khả năng xoay chuyển được nữa.

Kim Dương võ thánh biết được cho dù hắn còn lưu lại nơi này tiếp tục hi sinh bản thân cũng không thể cứu về tính mạng của Tần Phàm.

- Nhi đồng, người tội gì đâu...

Trong một khắc này Kim Dương võ thánh không nhận được lão lệ tung hoành, hắn không muốn lưu Tần Phàm ở lại nơi này một mình, nhưng không thể không rời đi. Bởi vì hắn đã tuyển chọn Tần Phàm làm người thừa kế, hiện tại nếu Tần Phàm đã chết, hắn nhất định phải tìm kiếm thêm một người khác.

Cho nên tạm thời hắn vẫn không thể chết!

- Tiền bối, đi nhanh lên!

Thanh âm thúc giục của Tần Phàm lại truyền đến lần nữa, cuối cùng thanh âm có vẻ rất nhẹ, nhưng hắn tin tưởng Kim Dương võ thánh có thể nghe được:

- Thỉnh tiền bối thay ta chiếu cố gia tộc của ta một chút!

- Nhi đồng, đây là ta thiếu của ngươi, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ bảo trụ Nam Phong Tần gia của ngươi!

Kim Dương võ thánh giờ một này có chút đau đớn, nhưng hắn biết hiện tại lực chú ý của ma chủng Thanh Long chỉ tập trung trên người Tần Phàm, đây là cơ hội tốt nhất để hắn rời đi.

Hắn làm người thủ hộ Vũ Thiên đại lục đã nhiều năm, làm sao không phải là người quả quyết, tới lúc này đã không còn do dự, bước mạnh một bước nhin đầu bay lên đỉnh núi.

Thấy thân ảnh Kim Dương võ thánh rời đi, Tần Phàm yên tâm. Mà có được lời cam đoan của Kim Dương võ thánh, với cống hiến cùng tác dụng của hắn ở khắp cả đại lục, cho dù Chân Võ thánh điện cũng phải lưu mặt mũi cho hắn, Tần Phàm đã có thể yên tâm cho Nam Phong Tần gia ngày sau.

- Tỷ tỷ, tạm biệt!

Vào khắc này, trong đầu hắn hiện nhanh lên một loạt thân ảnh, theo Tần Li cùng mọi người trong Nam Phong Tần gia, đến Cổ Mặc cùng Kỷ Huyền Nhi đến Thái Dao huynh muội, thậm chí còn nhớ lại cả Điền Mông cùng Tiết Tuấn ngày trước.

- Ta đến thế giới này một chuyến cũng không uống công đứng không?

Trên mặt Tần Phàm chợt hiện lên ý cười thâm đậm, hình như đang hỏi Vũ Thiên đại lục cũng như đang hỏi mình, mà khóe mắt hắn chảy xuống giọt lệ, sau đó nhanh chóng biến mất.

Sau đó nụ cười của hắn chợt biến mất, hai mắt nhìn vào ma chủng Thanh Long phía trước, sinh mệnh lực đã thiêu đốt tới đỉnh núi, lực lượng ma tôn mượn dùng đã thăng tới cực hạn!

Cho dù phải chết ít nhất phải giết được ma chủng Thanh Long!

Ngay sau đó khí thế của hắn dung hợp cùng ba đầu ma chủng ma tôn, giống như mặt trời chói chang bạo phát, hào quang vạn trượng!

Một cỗ khí thế này của Tần Phàm cũng không phải nói hắn có nắm chắc tất thắng, hắn không có được thực lực có thể chém giết được ma chủng Thanh Long, trên thực tế tuy rằng hắn kích phát lực lượng tiềm ẩn tận sâu trong, nhưng rất có hạn, căn bản không đủ giết chết ma chủng Thanh Long!

Nhưng giờ khắc này hắn không hề có chút sợ hãi, khí hướng tận trời.

- Chư vị, nhanh rời đi đi!

Cảm giác được lực lượng của mình đã đạt tới đỉnh, Tần Phàm rít gào một tiếng, tiếp theo đem thân thể mình hướng ma chủng Thanh Long xông tới.

Dù sao đã thiêu đốt sinh mệnh lực, hắn cũng không còn gì sợ hãi. Mà giờ phút này có được lực lượng ủng hộ, cũng làm cho hắn có được dũng khí cùng tự tin đối kháng hết thảy!

Hắn nhất định tận hết sức mình bám trụ ma chủng Thanh Long, nếu không mọi người cũng khó thể tiếp tục hoạt động tại tầng thứ tư của Cửu Long Tháp, muốn tìm thông đạo đi tới tầng thứ năm hoặc là trở lại tầng thứ ba đều rất khó.

Hắn chỉ có một mình, nhưng không chỉ một người, hắn đại biểu cho ý chí của nhân loại!

Hắn có thể chết, nhưng phải chết có giá trị!

- Oanh!

Tần Phàm lại thêm một lần bị đánh bay, nhưng sau khi áp đảo vô số cây cối hắn lại bay lên, cho dù máu tươi đầm đìa hắn vẫn kiên cường ý chí.

- Đi thôi, mau nhanh rời đi, Tần Phàm phỏng chừng còn có thể bám trụ được đầu mãnh thú kia chút nữa, không cần cô phụ ý tốt của hắn!

Chứng kiến Tần Phàm thấy chết không sờn liên tục lao về phía ma chủng Thanh Long, Kim Dương võ thánh đã trở lại trên đỉnh núi phảng phất như già hơn rất nhiều, thở dài một tiếng nói.

- Chúng ta sẽ nhớ kỹ tên của Tần Phàm, cảm tạ kỳ tích chi tử mang tới phần khích cho thế giới này.

Những cường giả khác cũng cảm giác trong lòng trầm trọng, vừa bội phục lẫn tiếc hận với hành vi của Tần Phàm. Nhưng đến lúc này mọi người vẫn cảm thấy đầu mãnh thú kia thật sự quá mức cường đại, căn bản không thể đối kháng, cho nên chỉ đành cùng nhau rời đi.

Nhưng cũng có người không thể hiểu được vì sao Tần Phàm lại nguyện ý hi sinh đổi lấy tính mạng cho Kim Dương võ thánh, chỉ có người biết được tác dụng của Kim Dương võ thánh đối với đại lục mới có thể biết được hành động vĩ đại của Tần Phàm.

- Tần Phàm, không có người, thế giới này thật sự sẽ thiếu rất nhiều niềm vui.

Vân Phi Dương cảm giác được tinh thần chán nản, hắn nhớ rõ trước khi tiến vào Cửu Long Tháp vẫn cùng Tần Phàm ước định xem ai có thể siêu việt Kim Dương võ thánh trước tiên, nhưng hiện tại xem ra hắn đã mất đi đối thủ.

Các cường giả nhân loại đều đã rời đi.

Ở bên trong sơn cốc chỉ còn lại Tần Phàm cùng ma chủng Thanh Long.

Hắn vừa bị đánh rơi xuống đất, nhưng rất nhanh lại bay lên, tuy rằng trên lực lượng hắn không sánh bằng ma chủng Thanh Long nhưng lúc này trên người hắn có lực lượng ba đầu viên cổ ma tôn gia trì, cũng không dễ dàng nhanh chóng bị giết chết.

Trên thực tế, trong giờ khắc này tinh thần ý chí của Tần Phàm vẫn thập phần kiên định, khí thế bất khuất!

Tuy hắn đã chuẩn bị tâm lý mình sẽ chết, nhưng hắn vẫn không buông tha cơ hội cầu sống! Chẳng qua hắn muốn đem bản thân mình đặt vào một hoàn cảnh tuyệt vọng, như vậy hắn có thể phát huy ra tiềm lực của mình tốt nhất, tìm được một đường sinh cơ trong bóng tối!

Hiện tại hắn bị vây trong hoàn cảnh tuyệt vọng như thế, thân thể cùng suy nghĩ của hắn đều vận chuyển tới cực điểm, hướng hồ hiện tại mọi người đã rời khỏi nơi này, hắn đã không còn lo lắng về sau.

- Nhất định sẽ có biện pháp!

Vào lúc này đôi mắt Tần Phàm tràn đầy tơ máu, một ít khí thế hung hãn mãnh liệt của viên cổ ma tôn tràn tới đầy tâm trí nhưng hắn vẫn cố gắng duy trì thần trí của chính mình.

Cho tới bây giờ hắn cũng không phải là một người dễ dàng chịu khuất phục dưới vận mệnh!

- Đây chính là hi vọng cuối cùng của ta!

Sau một lát, đôi mắt Tần Phàm nhìn về xuống một ít gốc cổ thụ nằm bên dưới thân thể thật lớn đang xoay quanh của ma chủng Thanh Long.

Bên trong loại hoàn cảnh tuyệt vọng hiện tại, rốt cục hắn đã nghĩ tới nhược điểm của ma chủng Thanh Long cùng khả năng sống sót của chính mình!

Hắn đã luyện hóa ba viên ma chủng, bỗng nhiên nhớ lại lúc trước khi luyện hóa ma chủng Thủy Kỳ Lân cùng ma chủng Chu Tước, hai viên ma chủng thú linh đều tách khỏi ma chủng, chỉ riêng ma chủng Huyền Vũ mới cùng thú linh hợp thành một thể.

949. Chương 959: Một Đường Sinh Cơ. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 959: Một đường sinh cơ. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hiện tại Tần Phàm có thể phát hiện được ma chủng Thanh Long luôn luôn không thể rời khỏi mấy gốc cổ thụ bên dưới, cho dù có cơ hội giết chết Tần Phàm cũng không tiếp tục truy kích hắn! Hơn nữa hắn luôn luôn mơ hồ cảm giác được ma chủng Thanh Long đang tiềm ẩn bên trong gốc cổ thụ bên dưới kia!

Nói cách khác, ma chủng Thanh Long cùng thú linh không hợp thành một thể.

- Chỉ cần ta lấy được ma chủng Thanh Long thì thú linh này cũng sẽ biến mất!

Tần Phàm nhớ lúc trước khi luyện hóa hai viên ma chủng, chỉ cần hắn đem ma chủng khống chế trong tay thì thú linh sẽ bị thu hồi vào bên trong ma chủng, hóa thành một bộ phận lực lượng của nó.

- Mà ma chủng Thanh Long là một hệ ma chủng, một hệ ma chủng có được đại lượng sinh mệnh lực, nếu như có thể luyện hóa, có lẽ giúp ta khôi phục sinh cơ thêm lần nữa!

Trong lòng Tần Phàm lại khởi lên ý chí muốn sống thêm lần nữa.

Nhưng điều kiện tiên quyết là hắn phải nắm bắt được viên ma chủng kia!

Hiện tại thân thể ma chủng Thanh Long đang hoàn toàn ngăn chặn trên gốc cổ thụ, trước khi giết chết được nó muốn nắm bắt ma chủng trong gốc cổ thụ thật muôn vàn khó khăn, chủ yếu là lực lượng hiện tại của hắn còn chưa đủ đi đối chiến với thú linh này!

- Bất kể như thế nào, cho dù chỉ có một tia cơ hội ta cũng không thể buông tha!

Một khắc này Tần Phàm siết chặt nắm tay, cắn chặt hàm răng, trong lòng xoay chuyển ý niệm trong đầu cực nhanh.

Có lẽ hắn phải chết, nhưng hắn thật sự không muốn chết!

Hắn nhất định phải nghĩ ra biện pháp nắm bắt được viên ma chủng kia!

- Đúng rồi, còn có lão bất tử kia!

Bỗng nhiên Tần Phàm nghĩ tới một người, đó là nghịch thần giả Lôi Thần bị hắn trấn áp bên trong không gian Lôi Viêm, tuy rằng Lôi Thần chỉ còn lại một tia tàn hồn, nhưng hắn cũng có được lực lượng không kém.

- Lôi Thần!

Nghĩ tới đây, hắn trực tiếp mở ra phong ấn tàn hồn Lôi Thần, trực tiếp đối thoại với hắn.

- Tiểu tử nhân loại đáng hận, ngươi cũng dám phong ấn bốn thần, ngươi nhất định phải chết, ngươi nhất định phải chết!

Lôi Thần vừa mở ra phong ấn, ngay lập tức phần nộ lớn tiếng rít gào.

- Ngươi tiếp tục dài dòng, có tin ta lập tức lại phong ấn ngươi!

Tần Phàm lạnh lùng nói.

- Tiểu tử nhân loại đáng hận, ngươi nói cái gì? Lần trước chỉ do ta không cẩn thận mới bị ngươi phong ấn mà thôi, ngươi đừng tưởng rằng bốn thần thật sự sợ ngươi!

Lôi Thần càng thêm nổi giận, lôi đình cuộn cuộn trong không gian Lôi Viêm.

- Lần này ta thả ngươi đi ra, là muốn mượn lực lượng của ngươi.

Tần Phàm thản nhiên nói thẳng, lần này hắn có vẻ thập phần bình tĩnh, bởi vì hắn đang đánh cờ tâm lý với Lôi Thần.

- Ha ha, tiểu tử nhân loại, ngươi nói cái gì? Ngươi phong ấn bốn thần lâu như vậy, bây giờ còn muốn mượn dùng lực lượng của bốn thần, dựa vào cái gì?

Nghe vậy Lôi Thần không khỏi càn rỡ cười to.

- Hiện tại ta lập tức phải chết, nếu ta chết đi, ngươi đừng mong sống một mình. Mặt khác ta cũng không sợ nói cho ngươi biết, nơi này là chư thần mộ địa, ngươi ở lại chỗ này chỉ sẽ chậm rãi tiêu tán, nhất định không còn cơ hội đào thoát!

Tần Phàm lạnh lùng nói.

- Hắc hắc, tiểu tử ngươi nhất định là phải chết, sinh mệnh lực đang không ngừng xói mòn, hơn nữa ngươi còn gặp phải một đầu tàn hồn viên cổ ma tôn, ngươi đã hết thuốc chữa!

Lôi Thần cười âm lãnh:

- Ta ở nơi này cũng không có gì, nếu là chư thần mộ địa thật sự phù hợp với thân phận bốn thần, ha ha...

- Ta cam đoan, lần này ngươi giúp ta, ta nhất định sẽ trợ giúp ngươi khôi phục thực lực.

Tần Phàm trầm giọng nói, hắn không tin Lôi Thần sẽ cam tâm vẫn lạc như vậy.

- Ngươi là tiểu tử giáo hoạt, ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi!

Lôi Thần cười lạnh.

- Ta thề với Chân Vô Thần!

Tần Phàm nói.

- Ha ha, ta và ngươi đều là nghịch thần giả, ngươi lại dám hướng Chân Vô Thần thề, ngươi cho rằng bốn thần dễ lừa gạt như vậy sao?

Lôi Thần lại cười to.

- Vậy ngươi muốn như thế nào?

Tần Phàm nhướng mày hỏi.

- Kiệt kiệt, ngươi nếu thật muốn giúp ta, vậy hướng võ đạo của ngươi mà thề đi! Một khi làm trái lời thề, cảnh giới võ đạo của ngươi vĩnh viễn không cách nào tiếp tục đột phá!

Lôi Thần cười nanh ác.

- Được, Tần Phàm này dùng võ đạo của ta mà thề, hôm nay nếu Lôi Thần cho ta mượn lực lượng, ta nhất định sẽ trợ giúp ngươi khôi phục thực lực đỉnh phong trước kia của ngươi.

Tần Phàm cũng không do dự, trực tiếp thốt lời thề.

- Hắc hắc, này còn được, tiểu tử ngươi tiếp nhận đi! Bất quá nếu ngươi không thừa nhận được lực lượng bốn thần mà bị tan xác chết, đó chính là do vấn đề của ngươi!

Nghe được Tần Phàm thề thốt, lúc này Lôi Thần mới hài lòng nói.

Sau đó hắn trực tiếp đem lực lượng của mình truyền vào trong cơ thể Tần Phàm, cuộn cuộn như sóng thần tràn bờ, bởi vì Tần Phàm đã có chuẩn bị nên không cự tuyệt mà trực tiếp hấp thu toàn bộ.

Bởi vì Tần Phàm cùng Lôi Thần dùng thần niệm trao đổi, cho nên trên thực tế thời gian chỉ qua nháy mắt mà thôi.

- A...

Bên trong cơ thể Tần Phàm vốn đã có lực lượng của viễn cổ ma tôn, hiện tại mượn thêm lực lượng của Lôi Thần, nhất thời da thịt toàn thân trương lớn, làm hắn thống khổ gào lên.

Sau đó cơ thể hắn giống như biến thành quả bóng khí toát loạn khắp nơi, tựa hồ tùy thời đều sẽ nổ mạnh, qua một hồi lâu mới dần dần ổn định lại.

May mắn khí lực của hắn trải qua ma chủng luyện hóa cải tạo, nếu không có lẽ đã trực tiếp bị nổ chết tan xác.

Ở bên kia, ma chủng Thanh Long xoay quanh gốc cổ thụ, chứng kiến ba động dị thường trên người nhân loại kia, liền di động về phía trước, sau đó lại vươn trảo chụp về hướng Tần Phàm.

Tần Phàm còn chưa hoàn toàn tiếp thu lực lượng của Lôi Thần!

Lúc này công kích của ma chủng Thanh Long ập tới, đối với hắn mà nói cực kỳ nguy hiểm, tùy thời đều sẽ giống như quả bóng hơi bị trực tiếp trạc phá!

- Ta sẽ không chết! Ta không thể chết được!

Ngay sau đó, Tần Phàm ngẩng đầu lên, đôi mắt trừng trừng nhìn long trảo ập tới, con ngươi như muốn tuôn ra máu.

Thống khổ!

Bị lực lượng của Lôi Thần thêm vào, trong lúc nhất thời hắn vẫn chưa hoàn toàn thích ứng xuống, giờ phút này hắn cảm giác vô cùng thống khổ, nhưng vô luận bao nhiêu khó khăn gian nan, hắn đều phải tranh thủ tia sinh cơ cuối cùng!

Thanh Long Trảo thật lớn giống như một ngọn núi nguy nga đang ập xuống.

Mà lúc này Tần Phàm vừa nằm trong thời điểm trọng yếu dung hợp lực lượng của ba ma tôn cùng Lôi Thần, căn bản không phân ra được tâm thần phòng ngự một trào đánh xuống kia!

Vừa rồi hắn đã kiến thức qua sự lợi hại của móng vuốt Thanh Long, đó chính là lực lượng khủng bố cho dù là ngọn núi lớn cũng bị đánh sụp! Nếu Tần Phàm không có lực lượng của ba ma tôn bảo hộ, như vậy cho dù khí lực của hắn cường thịnh bao nhiêu chăng định cũng không cách nào chịu đựng được.

- A...

Ở thời khắc sau cùng, Tần Phàm trợn trừng đôi mắt đỏ như máu, trong miệng phát ra một tiếng rống to, tiếng rống ngay cả nhóm cường giả nhân loại dù rời xa ngoài trăm dặm cũng có thể nghe được khiến trong lòng bọn họ cảm thấy vô cùng trầm trọng.

950. Chương 960: Đánh Lui Thanh Long.

Chương 960: Đánh lui Thanh Long.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Tần Phàm có lẽ đã không chịu đựng được nữa, mọi người tăng nhanh thêm tốc độ, nếu để đầu mãnh thú kia đuổi theo chúng ta đừng mong còn mạng sống!

Kim Dương võ thánh trầm giọng nói.

Những người khác đều ngưng trọng gật đầu, một võ tôn nho nhỏ có thể phát huy ra được thực lực như thế còn chịu đựng được lâu như vậy đã đủ làm bọn họ chấn kinh, mọi người đều chưa từng nghĩ tới Tần Phàm còn có thể thu thập được đầu ma chủng Thanh Long kia.

- Oanh!

Nhưng Tần Phàm cũng không chết nhanh như trong tưởng tượng của mọi người, ở thời điểm cuối cùng, rốt cục hắn đúng lúc đem hai loại lực lượng dung hợp cùng một chỗ, thân thể hắn từ quả bóng cao su trương căng đã biến trở lại nguyên vẹn như trước, hư ảnh ba ma tôn hiện lên sau lưng hắn, đồng thời quanh thân hắn còn có một cỗ năng lượng lôi đình đang bắt đầu khởi động lên, có vẻ uy thế mười phần.

Đối diện với móng vuốt cực lớn đang đánh tới, lúc này đôi mắt đỏ như máu của Tần Phàm ngưng tụ lại, cánh tay phải biến thành Kỳ Lân Thủ oanh ra một quyền.

- Hống!

Một đầu hư ảnh kỳ lân thật lớn rít gào từ trong hư không bay ra, uy thế còn mạnh mẽ hơn cả Vạn Ngưu Trùng Chàng, đầu kỳ lân một khi bay ra ngay cả không gian đều không chịu nổi cỗ lực lượng kinh khủng kia, ngay lập tức liền bị chấn đoạn!

Đầu kỳ lân ẩn chứa lực lượng ma tôn, lực lượng này thật nguyên thủy, không hề có quy tắc tiểu thế giới, nhưng ngay cả quy tắc tiểu thế giới cũng bị trực tiếp đánh gãy! Lôi đình tán loạn, hỗn tạp theo lực lượng của Lôi Thần bên trong, lực lượng của Lôi Thần tương đương thần lực, đồng dạng uy lực tăng thêm không ít.

- Oanh!

Ngay sau đó đầu kỳ lân lôi đình trực tiếp đánh lên vị trí trung tâm móng vuốt Thanh Long, một cỗ lực lượng cuộn cuộn bạo phát đi ra, phát ra tiếng chấn vang kinh thiên động địa, ngay cả mảnh không gian cơ hồ cũng bị vỡ nát, có thể nhìn thấy được khe nứt không gian vỡ thành mảnh nhỏ phát ra năng lượng cuộn động vô cùng đáng sợ.

- Ngao...

Mà đầu thú linh Thanh Long bị cỗ lực lượng kia đánh trúng, không khỏi phát ra thanh âm long ngâm thống khổ, mà móng vuốt cũng liền thu ngược trở về. Lần này Tần Phàm không bị lực lượng của nó đánh bay, đây là lần đầu tiên nó không đánh trúng mục tiêu đã phải thu hồi lại móng vuốt!

Trong lòng Tần Phàm cảm giác hiện tại lực lượng của mình vô cùng cường đại.

- Lực lượng này thật sự là mạnh mẽ ah! Có thể từng có được lực lượng như vậy, cho dù chết cũng không xem là tiếc nuối!

Tần Phàm siết chặt nắm tay, tiếp tục cố gắng điều chỉnh lực lượng trong thân thể, mà thân thể hắn cũng nhanh chóng biến về nguyên dạng, chỉ là vẻ mặt hắn mang theo nỗi kích động vô cùng.

Lực lượng cường đại này chính là điều mà hắn tha thiết ước mơ, nhưng phải trả đại giới quá lớn, chỉ nói tới nỗi thống khổ khi dung hợp cùng phiêu lưu tùy thời bị nổ tan xác cũng sẽ không có người nào dám tùy tiện thử nghiệm.

Nhưng chính bởi vì từng có được loại lực lượng này làm cho hắn đối với sinh mạng càng thêm khát vọng. Hắn hi vọng bản thân mình sẽ có một ngày có thể chân chính có được lực lượng như thế, thậm chí càng mạnh hơn nữa!

- Kiệt kiệt, cũng không tệ lắm, tiểu tử nhân loại như ngươi có thể nhanh chóng đem lực lượng của bốn thần tiếp nhận, quả nhiên là có chút tiềm lực!

Lúc này thanh âm âm hiểm của Lôi Thần truyền đến, nhưng Tần Phàm nghe ra được lời nói của nghịch thần giả kia giống như đã có chút yếu ớt.

- Ngươi không báo lời nào đã tùy tiện truyền lực, thật muốn ta nổ tan xác mà chết sao? Nếu ta chết đi, ngươi cũng không hề có chút ưu đãi!

Tần Phàm lạnh lùng nói, Lôi Thần có lẽ muốn cho hắn một lần giáo huấn, hoặc trả thù vì bị hắn phong ấn.

- Không phải ngươi vẫn chống đỡ được đó sao? Bốn thần đương nhiên tự có chừng mực, hơn nữa trong loại tình huống này nếu còn chậm thêm một chút chỉ sợ ngươi sẽ bị con đại ba trùng kia một móng vuốt chụp chết! Không ngại nói cho ngươi biết, một vuốt của đại ba trùng lợi hại vô cùng, không chỉ lực lớn hơn nữa bên trong còn ẩn chứa thao tác mộc hệ, nếu ngươi bị nó chụp trúng, cho dù không bị trực tiếp đập thành thịt vụn cũng bị nguyên lực mộc hệ quán quýt trực tiếp độc chết hoặc thậm chí là bị xông vào trong cơ thể, sau đó biến thành thực vật xuyên phá thân thể của ngươi!

Thanh âm Lôi Thần hài hước nói.

Tần Phàm cũng không để ý tới hắn, vào lúc này hắn đưa mắt nhìn Thanh Long ma chủng, đại gia hỏa kia tuy bị một quyền của hắn đánh lui móng vuốt, nhưng vẫn đang xoay quanh cổ thụ, hắn vẫn chưa tìm được chút cơ hội nào.

- Lại đến! Ta cũng không tin ngươi có thể luôn kiên trì bất động!

Tần Phàm cắn chặt răng, sau đó giẫm mạnh trên mặt đất một cước, cả người phóng lên cao. Mà bởi một bước của hắn, bên dưới xuất hiện một hố sâu thật lớn, có thể thấy được lực lượng khủng bố của hắn hiện tại như thế nào.

- Thủy Kỳ Lân!

- Hỏa Chu Tước!

- Thổ Huyền Vũ!

Thân hình bốc lên giữa không trung, Tần Phàm đánh ra từng quyền, trong lời điện chớp lóe quyền kinh hóa thành hư ảnh ba đại ma tôn chạy chồm phóng ra giữa không trung.

Những nơi đi qua hồng thủy ngập trời, biển lửa quay cuồng, huyền thổ khí tức do Huyền Vũ huyền hóa chủ yếu bao phủ phòng hộ ngay trước người Tần Phàm.

Tóm lại ba đại hư ảnh ma tôn cùng xuất hiện, lực lượng cường đại xuyên phá không gian, nháy mắt cả bầu trời giống như gió giục mây vùn, nguyên khí sản sinh dao động hỗn loạn.

Ba đại ma tôn đều có được năng lực thao tác nguyên khí tuyệt đối, ở khắp thiên địa chung quanh cơ hồ chỉ tồn tại ba loại thủy, hỏa, thổ nguyên khí, ngoài ra những nguyên khí khác đều bị hoàn toàn bài xích ra ngoài.

- Oanh! Oanh! Oanh! truyện copy từ

Lôi đình bắt đầu khởi động, ba đầu hư ảnh ma tôn cùng đánh vào thân thể thật lớn của ma chủng Thanh Long, uy lực đủ sức lay động đồi núi!

Tiếng chấn vang kinh thiên động địa, làm trong sơn cốc chao đảo, rừng rậm được một hệ nguyên lực hình thành vào lúc này âm âm sụp đổ, mặt đất không ngừng xuất hiện khe nứt lớn lan tràn.

- Ngao...

Vào lúc này ma chủng Thanh Long rốt cục không khỏi ngửa mặt lên trời gầm rú, thân thể bị cỗ lực lượng va chạm hơi tách ra xa, di chuyển ra khỏi gốc cổ thụ kia một đoạn khoảng cách.

- Đây là có chuyện gì?

Vào lúc này các cường giả đã rời đi khoảng cách thật xa, lại nghe được tiếng long ngâm, bọn họ không khỏi ngừng lại quay đầu kinh ngạc.

- Lực lượng của Tần Phàm đột nhiên gia tăng rất nhiều, chỉ sợ đã tiến hành lần công kích cuối cùng với viên cổ mãnh thú kia!

Kim Dương võ thánh nói, điều này ý nghĩa một siêu cấp thiên tài đã sắp hoàn toàn trôi đi.

- Không thể tưởng được Tần Phàm vẫn có thể gây thương tổn cho đầu mãnh thú khủng bố kia!

Những người khác cũng vô cùng rung động, bọn hắn nghe được thanh âm long ngâm đầy vẻ bi thống, hẳn là đã bị thương.

- Di? Tần Thiên Hoành, vì sao hắn lại ở chỗ này?

Mà đúng vào lúc này, mọi người nhìn thấy một thân ảnh phía trước, lam y trường kiếm đang dừng cách bọn họ không xa. Mà danh khí của Tần Thiên Hoành năm xưa thật lớn cho nên rất nhiều người đều biết hắn.

951. Chương 961: Ma Chủng Thứ Tư Tới Tay! (1)

Chương 961: Ma chủng thứ tư tới tay! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Hắn...thế nhưng đột phá tới võ thánh!

Hơn nữa rất nhanh liền có người phát hiện ra thực lực Tần Thiên Hoành có biến hóa, kỳ tích chỉ kiếm dừng lại cảnh giới nửa bước võ thánh suốt hai mươi năm rốt cục đã vượt qua nửa bước còn lại, đã trở thành một võ thánh chân chính.

- Tần Thiên Hoành, ta biết ân oán giữa ngươi cùng Tần Phàm, nhưng hiện tại ngươi không thể đi qua!

Kim Dương võ thánh cũng hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng ngay lập tức trầm giọng nói.

- Ta là vừa mới ở bên kia trở về!

Lại liếc mắt nhìn hướng chân trời, Tần Thiên Hoành chỉ thần nhiên nói, sau đó cũng không hề dừng lại, trực tiếp hướng lối vào tầng thứ ba bay đi, không ai suy đoán ra ý nghĩ trong lòng hắn.

...

Lúc này bên trong sơn cốc.

- Còn thiếu chút nữa!

Tần Phàm đưa mắt nhìn đầu mãnh thú trước mặt, trong lòng thầm nghĩ. Lúc này hắn đã có điều hiểu biết đối với thực lực của chính mình, tổng hợp thực lực của ba ma tôn cùng Lôi Thần, rốt cục hắn có thể cùng đầu ma chủng Thanh Long kia đối kháng!

Ngay sau đó hắn tiến vào trong Lôi Viêm không gian, lấy ra Phiên Thiên Ấn.

- Kiệt kiệt, không tệ lắm, còn biết vận dụng ngụy thần khí này, hiện tại ngươi có được thần lực của bốn thần, có cơ hội thử nghiệm uy lực của ngụy thần khí kia!

Thanh âm Lôi Thần lại truyền đến.

Nhưng Tần Phàm cũng không để ý tới hắn, hắn cầm Phiên Thiên Ấn, chỉ cảm thấy nặng ngàn cân, nhưng hắn có được lực lượng của ba ma tôn cùng Lôi Thần thêm vào, miễn cưỡng có thể nâng đỡ được nó.

Tiếp theo hắn đem Phiên Thiên Ấn ném lên không trung!

- Lớn lớn lớn lớn lớn!

Tần Phàm cũng có chút hiểu biết với phương pháp sử dụng Phiên Thiên Ấn, trong miệng niệm lên thật nhanh.

Sau đó được thần lực của hắn thêm vào, Phiên Thiên Ấn theo gió mà trương, từ lòng bàn tay biến thành mây trắng trướng khổng lồ, chẳng khác gì ngọn núi cao ngất ngà, cuốn lấy phong vân, bao trùm thiên địa trực tiếp hướng ma chủng Thanh Long đập xuống.

Phiên Thiên Ấn vừa xuất hiện, nguyên khí chung quanh liền bị áp bách, dưới cự ấn không gian gãy vỡ, sau đó toàn bộ giáng xuống thân thể ma chủng Thanh Long.

- Ngao...

Ma chủng Thanh Long lại phát ra thanh âm long ngâm phẫn nộ, muốn vùng long trảo ngăn cản cự ấn nhưng lực lượng cực lớn ẩn chứa bên trong như núi lớn sụp đổ, lại như hồng thủy khởi động mãnh liệt, đột nhiên đem thân hình của nó đánh văng ra phía sau.

Rốt cục ló vào cổ thụ dưới thân thể Thanh Long đã bị bộc lộ ra ngoài!

- Cơ hội tới!

Lúc này sinh cơ toàn thân của Tần Phàm đã xói mòn gần hết, theo đó tinh thần cũng đã có chút uể oải, nhưng khi nhìn thấy một màn như vậy đôi mắt hắn không nhịn được sáng ngời.

Uy lực của Phiên Thiên Ấn cũng vượt ngoài dự liệu của hắn, hắn không thể tưởng được dưới một kích lại có thể đánh lui thân thể ma chủng Thanh Long văng ra một khoảng cách, tuy rằng không tính quá xa, nhưng con đường vào đã bị hiển lộ trước mắt.

Như vậy đủ rồi!

Thấy tình cảnh này Tần Phàm không hề do dự, trực tiếp nhảy tới, đột nhiên vỗ mạnh Chu Tước Dực, khí lưu điên cuồng khởi động, hắn dùng tốc độ nhanh nhất trong đời phóng thẳng về hướng cửa động.

Hắn nhất định phải tranh thủ trước khi ma chủng Thanh Long kịp thời phản ứng mà tiến vào bên trong! Nếu không một khi đầu mãnh thú kia có phòng bị, sẽ không dễ dàng để lộ ra cửa động lần nữa.

Chính yếu chính là Tần Phàm biết rõ với tình huống thân thể của hắn hiện tại, đã không còn cầm cự được bao lâu, một khi sinh cơ hoàn toàn xói mòn, như vậy hắn chỉ còn một con đường chết!

Ở bên kia, ma chủng Thanh Long vừa bị đánh lui quả nhiên rất nhanh liền kịp phản ứng lại, nó thấy Tần Phàm xông thẳng tới lối vào cửa động, không khỏi phát ra thanh âm long ngâm giận dữ, lập tức điên cuồng bay ngược trở về.

Hình thể của nó tuy rằng khổng lồ, nhưng tốc độ di động cực nhanh, một khi di động gió giục mây vùn, khoảng cách trăm trượng đã nhảy mắt liền tới, thậm chí tốc độ còn muốn nhanh hơn Tần Phàm rất nhiều!

Tuy rằng tốc độ của Tần Phàm không bằng nó, nhưng vì hắn đã có dự mưu từ trước, sau khi đánh lui ma chủng Thanh Long hắn vì muốn đi vào cửa động, cho nên phản ứng của hắn nhanh hơn nó, cũng không quản thu hồi Phiến Thiên Ấn, lập tức đã vọt tới chỗ cửa động.

Năm mươi thước!

Ba mươi thước!

Mười thước!

- Mau! Mau! Mau!

Lúc này tốc độ của Tần Phàm đã chỉ còn là tàn ảnh nhưng hắn vẫn cảm thấy còn chưa đủ nhanh, liều mạng thúc giục Chu Tước Dực muốn vọt tới cửa động nhanh hơn.

Rất cực chỉ còn lại khoảng cách mười thước cuối cùng!

Khoảng cách mười thước đối với tốc độ hiện tại của Tần Phàm mà nói ngay một phần mười giây cũng không tới, thậm chí còn không qua một lần hô hấp!

- Ngao...

Bất quá đúng vào lúc này, thanh âm long ngâm có chút hỗn hển của ma chủng Thanh Long cũng vừa vang vào trong tai Tần Phàm, ngay lập tức khóe mắt hắn phát hiện có một thứ gì đó đang đổ ập xuống người mình.

Đó chính là cái đuôi của ma chủng Thanh Long!

Ma chủng Thanh Long nhìn thấy không kịp dùng móng vuốt công kích, liền đem chiếc đuôi thật dài vung cao lên trực tiếp hướng Tần Phàm quật xuống, tàn ảnh chứa kinh khí mạnh mẽ ngay cả không gian cũng đổ sập, đích thật không kém gì uy lực của một ngọn núi sập đổ!

Mắt thấy mình sắp đi vào trong cửa động lại thấy chiếc đuôi khổng lồ của Thanh Long đánh tới, sắc mặt Tần Phàm không khỏi biến đổi.

Nếu hắn tiếp tục đi tới, nhất định sẽ bị cái đuôi đánh vào người, hiện tại hắn có ba ma tôn hộ thể cho dù cái đuôi kia đánh trúng cũng không đến nỗi trực tiếp bị đánh chết, nhưng khó tránh bị đánh bay ra ngoài.

Một khi bị bay ra ngoài, muốn trở vào sẽ vô cùng khó khăn!

Nhưng căn bản không cho hắn thời gian suy nghĩ, thân hình Tần Phàm rút lui một khoảng cách tránh được chiếc đuôi kia công kích.

- Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, hư không nhất thời như đổ sập, nguyên khí hỗn loạn nổ tung chấn rung bầu trời!

Chiếc đuôi thật lớn của Thanh Long vừa lúc đập trúng cửa vào, nếu Tần Phàm tiếp tục lao tới chỉ sợ đã quật trúng trên người của hắn.

- Phiến Thiên Ấn! Phiến Thiên Cái Đỉnh!

Ở bên kia, tuy rằng Tần Phàm tạm lui về phía sau nhưng hắn vẫn chưa buông tha, vừa mới dừng lại thân hình đã lập tức khống chế Phiến Thiên Ấn hướng long đầu của ma chủng Thanh Long áp xuống!

Cự ấn thật giống như bầu trời lật ngược, phong vân khởi động, lôi đình cuồn cuộn, tiếng phá hủy hỗn loạn vang lên bên tai không dứt, vừa lật ngược liền bao trùm không gian đem long đầu của ma chủng Thanh Long bao vây bên trong.

Vây Ngụy cứu Triệu!

Phiến Thiên Ấn bao phủ long đầu của Thanh Long, ngăn cản tầm mắt của nó, một mặt khiến cho nó phải tự lo thân, mặt khác không thể nhanh chóng tiến hành thêm lần thứ hai công kích.

- Bồng!

Quả nhiên ma chủng Thanh Long bị Phiên Thiên Ấn bao phủ, không thể không vung long trảo ngăn cản, trong khoảnh khắc cũng không thể tiếp tục công kích Tần Phàm, mà đứng trong nháy mắt này Tần Phàm như viên sao băng bắn nhanh vào trong cửa động.

Con đường này chính là do ma chủng Thanh Long lúc thức tỉnh phá phong ấn xuyên ra, vì vậy cửa động bị đánh ra lỗ hổng thật lớn.

952. Chương 962: Ma Chủng Thứ Tư Tới Tay! (2)

Chương 962: Ma chủng thứ tư tới tay! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Rốt cục vào được! Thanh Long ma chủng quả nhiên ở chỗ này!

Tần Phàm vừa tiến vào trong động, ba viên ma chủng trong cơ thể lập tức chấn động mãnh liệt, hơn nữa lực lượng ma tôn trong cơ thể hắn cũng đột nhiên tăng lên một ít!

Bên trong động có chút tối đen, chỉ có Chu Tước Dực bốc cháy tỏa ánh sáng hai bên vách, ngoài ra thông đạo cổ thụ sâu thẳm vô cùng, phỏng chừng lộ ra thân cây dài mấy trăm trượng trên mặt đất còn thông xuống lòng đất hơn một ngàn trượng!

Mà Tần Phàm cảm giác được ma chủng thứ tư nằm tận cùng dưới thông đạo.

Chân chính bị phong ấn tận sâu trong lòng đất!

- Ngao...

Bên ngoài truyền vào tiếng long ngâm phẫn nộ rít gào, sau đó Tần Phàm giống như cảm giác được ma chủng Thanh Long cũng tiến vào, một mực đuổi sát theo sau lưng hắn.

Đột nhiên...

Tần Phàm phát hiện trong thông đạo cổ thụ xuất hiện vô số cây mây rậm rạp muốn ngăn lại đường đi của hắn.

- Đây là năng lực mộc hệ của ma chủng Thanh Long!

Tần Phàm không khỏi nhướng mày, bất quá tốc độ của hắn cũng không chậm lại, lại xuyên qua như chớp, nếu như thật sự không thể thông qua lại dùng Vương Trù Dao chém đứt.

Bởi vì hiện tại trên người Tần Phàm có được thần lực của Lôi Thần, hắn phát hiện lúc này mình sử dụng Vương Trù Dao uy lực càng tăng cao, ánh đao chợt lóe ngay lập tức có thể mở ra một lối đi.

Đồng thời thỉnh thoảng hắn còn quay lại công kích ma chủng Thanh Long đuổi theo phía sau.

Thủy Kỳ Lân!

Hỏa Chu Tước!

Thổ Huyền Vũ!

Lực lượng của ba đại ma tôn tràn ngập bên trong thông đạo cổ thụ.

Bên trong thông đạo, bởi vì thân thể Tần Phàm nhỏ hơn cho nên hành động càng thêm thông thuận tự nhiên, mà ma chủng Thanh Long bởi vì hình thể khổng lồ, cơ hồ mỗi lần Tần Phàm tùy tiện công kích đều có thể đánh trúng trên người nó.

Công kích ẩn chứa lực lượng ma tôn của Tần Phàm cuối cùng hạn chế được tốc độ của ma chủng Thanh Long được chút ít, vẫn chưa thể đuổi theo kịp hắn, vì thế nó không ngừng liên tục rít gào giận dữ sau lưng hắn.

Thanh âm của ma chủng Thanh Long vang vọng bên trong thông đạo, không ngừng chấn động như muốn điếc tai.

Nhưng khi còn cách cuối thông đạo càng lúc càng gần, dần dần, Tần Phàm cảm giác được thân thể mình đã bắt đầu trở nên có chút vô lực, tựa hồ như một đóa hoa sắp sửa héo tàn, lúc này sinh mệnh lực của hắn đã xói mòn tới mức như ngọn đèn cạn dầu.

Ngay cả thanh âm rít gào của ma chủng Thanh Long đã dần dần không thể nghe thấy.

Thị giác, thính giác, xúc giác cơ hồ đều biến mất.

- Đan được đan được...

Vào lúc này, Tần Phàm mơ hồ tới trứ vật giới chỉ, sau đó hắn cũng không lưu ý là loại đan được gì, chỉ đem toàn bộ nhét vào trong miệng mình.

Hắn cơ hồ đã mất đi lý trí.

- A...

Từng luồng được lực vô cùng cuồng bạo va đập trong thân thể hắn, khiến thân thể hắn trương căng lần nữa, cơ hồ đau đớn tới muốn bất tỉnh ngay đương trường, nhưng cuối cùng lại sinh ra được chút tia sinh mệnh lực mỏng manh, làm cho hắn còn chưa tới mức tắt thở.

Giờ khắc này lực nhấn nại của Tần Phàm đã dồn tới cực hạn, thật giống như một sợi dây cân căng cứng vô cùng, tùy thời sẽ bị đứt đoạn, hắn chỉ nhờ vào ý chí chống đỡ lấy thân thể.

- Đã sắp tới, nhất định phải chịu đựng!

Ánh mắt Tần Phàm đã chảy ra máu, một cảm giác đau đớn tê tâm liệt phế đang lôi kéo hắn, hắn cắn chặt răng kiên trì, hiện tại Tần Phàm thậm chí khó thể sử dụng Chu Tước Dực, chỉ tùy ý cho thân thể mình tự do hạ xuống, may mắn vừa rồi hắn đã tách khỏi ma chủng Thanh Long một khoảng cách, nếu không hiện tại hắn đã bị đuổi kịp.

Nhưng dù là như thế, lúc này khoảng cách giữa đôi bên đã không còn bao xa.

Hơi thở của ma chủng Thanh Long cơ hồ đã sắp phun tới trên người hắn.

Dần dần, tia sinh mệnh lực mới sinh ra trong người Tần Phàm cơ hồ đã hao hết, gương mặt hắn đã mỗi một không chịu nổi, trên mặt thậm chí đã xuất hiện nếp nhăn.

Thật giống như biến thành một lão nhân gần đất xa trời.

- Vẫn còn kém một chút sao?

Trong lòng Tần Phàm không chút cam lòng, nhưng thân thể hiện tại đã không còn một tia lực lượng, hắn thậm chí không cử động nổi một đầu ngón tay.

Sinh mệnh lực của hắn đã hoàn toàn tiêu hao hết sạch sẽ.

Trên thực tế hắn có thể duy trì lâu như vậy đã vượt xa người thường, cho dù là cường giả võ thánh đều chưa hẳn có được sinh mệnh lực ương ngạnh tới như vậy.

- Đương!

Nhưng ngay lúc hắn hoàn toàn tuyệt vọng, bỗng nhiên từ trên thân thể hắn nổ mạnh ra một đoàn lực vụ, đoàn lực vụ vừa xuất hiện ngay lập tức liền bao phủ khắp thân thể Tần Phàm.

Ngay sau đó hắn siết chặt nắm tay, cảm giác được mình lại có được khí lực!

Chính là Thảo Mộc Linh mà Phương Tiểu Tình đưa cho hắn!

Giống như cây khô gặp được mùa xuân, sinh cơ tái hiện!

Kỳ thật Thảo Mộc Linh vẫn luôn che chở thân thể Tần Phàm, nhưng bởi vì sinh mệnh lực của hắn hao hết sạch sẽ, năng lực phòng hộ của Thảo Mộc Linh cũng đạt tới cực hạn nên cũng không cách nào tiếp tục bổ

sung, cho nên vào thời điểm cuối cùng Thảo Mộc Linh trực tiếp nổ tung đem sinh mệnh lực bản thân toàn bộ truyền vào trong thân thể Tần Phàm.

- Là ở phía trước! Ta nhất định phải lấy được!

Tần Phàm có được sinh mệnh lực ẩn chứa trong Thảo Mộc Linh, tinh thần lập tức chấn động, liền lĩnh hưởng cuối thông đạo rơi nhanh xuống!

Tới!

Rất cực đã tới!

Vừa mới rơi xuống mặt đất, Tần Phàm liền nhìn thấy viên ma chủng Thanh Long mộc hệ mà hắn đã khổ công tìm kiếm cơ hồ phải trả giá bằng tính mạng!

Viên mộc hệ ma chủng là một hư ảnh Thanh Long nho nhỏ, đang trôi nổi dưới đáy thông đạo cổ thụ, thanh sắc hào quang thâm u đem cả bốn phía đều chiếu sáng rực, đồng thời sinh cơ đang tràn ngập khắp không gian!

Không có nửa phần do dự, bước mạnh một bước, Tần Phàm lao thẳng về phía trước!

Oanh!

Hư không chấn động, ma chủng mộc hệ Thanh Long rốt cục bị hắn lấy được vào trong tay! Mà lúc này ma chủng Thanh Long đuổi theo sau chỉ còn cách hắn chừng mười trượng!

Đồng thời vào lúc này, long đầu thật lớn chỉ còn cách đáy thông đạo cổ thụ chừng mười trượng, long tức phun trào, ngay cả long trảo thật lớn vừa vươn ra định chụp tới nhưng chỉ còn kịp phát ra một tiếng long ngâm liền trực tiếp hóa thành một đạo thanh quang bay vào trong viên ma chủng nằm trong tay Tần Phàm.

Toàn thân Tần Phàm hiện tại lâm vào trạng thái hoàn toàn hư thoát, thẳng tới khi tay hắn chạm trúng viên ma chủng mới khôi phục lại chút ít sinh cơ cùng lực lượng, hắn vội vàng dùng lực lượng kia đem ma chủng Thanh Long gắt gao nắm chặt trong tay.

Ngoại hình ma chủng thập phần tương tự như thú linh Thanh Long, nhưng chỉ cỡ một nắm tay, đang tản ra thanh sắc quang mang tràn ngập sinh cơ, một khi nắm trong tay khiến cho người hoàn toàn không muốn buông ra.

Hắn có thể cảm giác được bên trong viên ma chủng ẩn chứa hai cỗ lực lượng, trong đó một là hủy diệt lực, một là sinh mệnh lực mà hắn đang cần có, thuộc về mộc hệ nguyên lực bằng bạc sinh cơ.

Trong lòng Tần Phàm liền vui vẻ, chỉ cần hắn đem ma chủng luyện hóa, có thể giúp cho hắn khôi phục lại sinh cơ, lấy được tân sinh mới.

953. Chương 963: Trấn Áp Ý Chí.

Chương 963: Trấn áp ý chí. nguồn

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Oanh!

Đúng ngay lúc này, bên trong ma chủng có một cỗ ý chí ngập trời mạnh mẽ giống như sóng to gió lớn đập tới, trực tiếp đập thẳng vào tận sâu trong thức hải của Tần Phàm, kịch liệt công kích tư tưởng của hắn, tựa hồ có xu thế muốn chiếm đoạt thần trí hắn.

Vào lúc này một hình ảnh xa xưa cũng hiện lên trong đầu óc Tần Phàm.

Trên chiến trường vô tận, trống trận nổi lên bốn phía, nơi nơi đều là cảnh tượng chém giết cùng tàn sát, nhân loại, yêu thú, thần, ma...mặt đất nổ tung, núi cao sụp đổ, sông ngòi khô cạn, cây ngang khắp đồng, xương trắng thành núi...

Huyết tinh, điên cuồng, bạo ngược, hủy diệt...đủ loại khí tức trái ngược tản mát trên khắp chiến trường...

Cảnh tượng này không chút xa lạ đối với Tần Phàm, bởi vì khi hắn luyện hóa ba viên ma chủng trước đều cảm giác ra một nơi như vậy. Nơi này phỏng chừng chính là thời đại mà chư thần cùng ma tôn tranh bá!

Ngay khi Tần Phàm không tự chủ được hoàn toàn đắm chìm bên trong cảnh tượng kia, bên trong chiến trường bỗng nhiên vang lên một tiếng long ngâm, sau đó thiên địa đột nhiên tối sầm, tiếp theo ngay trong thiên địa xuất hiện một thân ảnh khổng lồ, bao phủ bầu trời nhìn xuống chúng sinh bên dưới.

Một trong năm đại ma tôn, Thanh Long ma tôn xuất hiện!

Thân ảnh uy nghiêm khổng lồ, uy chấn thiên địa, muốn cho vạn dân vạn thú đều phải thần phục.

- Oanh!

Thanh Long ma tôn vừa xuất hiện lập tức đạp mạnh móng vuốt trên mặt đất, mặt đất bị chấn gãy thành từng đoạn, một hệ nguyên lực vô cùng mạnh mẽ khuếch tán khắp bốn phía, nơi nơi đi qua rừng rậm sụp đổ, thành trì không ngừng bị rừng rậm cổ thụ mọc lên bao phủ, nháy mắt biến thành hoang tàn.

Thu hồi móng vuốt, đôi mắt uy nghiêm vô song của Thanh Long ma tôn từ trên cao nhìn xuống mặt đất, ánh mắt kia làm cho Tần Phàm cảm giác được hắn đang chăm chú nhìn vào chính mình, tâm thần không tự giác được bị run lên.

- Phàm nhân, phàm nhân nhỏ bé! Thần phục bốn ma tôn, hoặc là bị hủy diệt!

Tiếp theo là một thanh âm uy nghiêm như từ thời viễn cổ vọng lại, chẳng khác gì sấm sét dội vào trong đầu óc Tần Phàm, làm đầu của hắn cơ hồ như muốn nứt vỡ.

- Đừng hòng!

Bất quá trong một khắc này, mặc dù Tần Phàm cơ hồ sinh cơ đoạn tuyệt, nhưng tinh thần ý chí vẫn kiên định vô cùng, hắn có kinh nghiệm luyện hóa ba viên ma chủng trước kia, trong lòng biết được bên trong ma chủng thứ tư còn lưu lại ý chí của viễn cổ ma tôn Thanh Long.

Hắn nhất định phải đem lệ khí cùng ý chí còn ẩn chứa bên trong viên ma chủng hoàn toàn trấn áp, như vậy mới có thể chân chính luyện hóa được viên ma chủng kia.

Rất rõ ràng ý chí cùng lệ khí ẩn chứa trong viên ma chủng thứ tư còn cường đại hơn ba viên ma chủng trước, một ít uy áp trực tiếp áp bách lên linh hồn trái tim của hắn, làm Tần Phàm chỉ trong nháy mắt cơ hồ muốn thần phục quỳ sụp xuống.

Thời thượng cổ bản tôn của Thanh Long vô cùng cường đại, tùy tiện chỉ một ý niệm có thể giết chết Tần Phàm, nhưng trải qua ngàn vạn năm, tinh thần ý chí lưu lại cũng không còn sánh kịp với quá khứ.

Hơn nữa hiện tại Tần Phàm cũng không như ngày trước, hiện tại hắn là thất cấp vô tôn, tinh thần ý chí đã trải qua thật nhiều sinh tử ma luyện, hơn nữa hiện tại dù sao đã sắp tử vong, càng làm cho hắn không hề có chút sợ hãi.

Lúc này mặc dù trạng thái thân thể của hắn cực kém, thậm chí bộ mặt già nua vô lực, chỉ tùy tiện một võ tôn bình thường cũng dễ dàng đem hắn giết chết.

Nhưng cho dù tới một khắc này, ý chí của hắn vẫn vô cùng kiên định.

Tùy ý cho tinh thần ý chí của Thanh Long ma tôn công kích xé trời, hắn chỉ cắn chặt răng bất động, giống như khối kim cương, tùy ý cho đập phá thế nào cũng không nứt vỡ, chỉ có thể xoay quanh mà tìm cơ hội công phá.

- Phàm nhân, chẳng lẽ ngươi không phải muốn kế thừa lực lượng của bốn ma tôn sao?

- Chỉ cần kế thừa ý chí của bốn ma tôn, ngươi có thể kế thừa được lực lượng!

- Đến đây đi, phàm nhân!

- Không cần tiếp tục phản kháng! Nhận ý chí cùng lực lượng của ta đi!

Đến lúc này sắc mặt Tần Phàm tái nhợt, mồ hôi lạnh tuôn tràn, cả người cơ hồ mềm nhũn té trên mặt đất, tinh thần ý chí nhận lấy áp bách cùng tra tấn, hơn nữa sinh cơ mất hết, làm cho hắn cơ hồ muốn chết.

Lúc này không ai có thể trợ giúp hắn!

Thậm chí vào lúc này hắn còn đột nhiên cảm giác được có một cỗ tinh thần ý chí khác từ bên ngoài tràn vào cũng muốn cắn nuốt ý chí của hắn.

Đó là ý chí của Lôi Thần đang thừa cơ công kích!

Vào lúc này Tần Phàm đã rơi vào tình cảnh nguy hiểm nhất, ý chí của hắn tùy thời đều có thể mai một!

- A...

Nhưng ngay lúc Tần Phàm sắp sửa rơi vào trầm luân, ý chí muốn sống mãnh liệt vẫn mang tới lực lượng cuối cùng cho hắn, để tinh thần ý chí hắn cũng giống như trăm nghịch thành tôn ngày trước, lại một lần tinh thần hóa thân vạn tượng thậm chí lên tới mấy vạn tượng, xuất hiện ngay trong viễn cổ chiến trường.

Giờ phút này hắn dùng ý chí hóa thành lực lượng, tinh thần hóa thành giáp trụ kim sắc lóng lánh uy vũ, chẳng khác gì chiến thần đỉnh thiên lập địa, khí thế thẳng phá thương khung!

Đưa vào chỗ chết rồi sống lại!

Phá rồi lại lập!

Ở một khắc này Tần Phàm cảm giác mình phẳng phất như sáp nhập vào chiến trường viễn cổ nơi đây, đã trở thành một gã thần linh trấn áp lực lượng ma tôn, giờ khắc này hắn đối mặt cùng Thanh Long ma tôn cường đại cũng đã có được sức mạnh đối kháng với hắn.

Phía trước hắn cùng ý chí tinh thần của Thanh Long ma tôn giao phong thật nhiều lần, vẫn luôn bị vây trong trạng thái phòng thủ, luôn luôn không có cơ hội công kích, mà bây giờ hắn cùng Thanh Long ma tôn là một tầng cấp, không còn chỗ nào sợ hãi.

Thậm chí trong một khắc này Tần Phàm cảm giác được chính mình giống như một vị thần linh, hoàn toàn không chút hoài nghi về thân phận mình, hoàn toàn không chút hoài nghi về lực lượng của chính mình, hiện tại ý tưởng duy nhất của hắn chính là muốn hoàn toàn trấn áp tinh thần ý chí mà Thanh Long ma tôn lưu lại.

- Oanh!

Kim sắc cự quyền của Tần Phàm oanh thẳng ra, trực tiếp đem hư không bức gãy, lực lượng viễn cổ cuộn cuộn hóa thành sóng dài biển khơi, trực tiếp oanh kích lên thân thể Thanh Long ma tôn do ý chí biến ảo.

Thanh Long ma tôn lập tức phản kháng, một tiếng long ngâm, móng vuốt khổng lồ giống như ngọn núi cao áp xuống.

Hai bên lập tức quần chiến cùng nhau.

Trong chiến trường, khoảnh khắc như long trời lở đất, sơn hà sụp đổ.

Cuộc chiến trong viễn cổ chiến trường trên thực tế đều phát sinh trong thức hải của Tần Phàm, đây là trận đấu giữa Tần Phàm cùng ý chí của Thanh Long ma tôn còn lưu lại trong ma chủng mộc hệ của hắn.

Lúc này thân thể Tần Phàm ngồi xếp bằng bên dưới đáy thông đạo, tay nắm chặt mộc hệ ma chủng, sinh cơ vẫn đang xói mòn cực nhanh, nhưng trong ma chủng lại có tia sinh cơ truyền đến, làm cho hắn không đến mức tử vong, nhưng vẫn không thể hồi phục lại, chỉ có thể nói giống như treo một hơi thở cho hắn, luôn di chuyển giữa ranh giới sinh tử.

954. Chương 964: Luyện Hóa Ma Chủng Thanh Long. (1)

Chương 964: Luyện hóa ma chủng Thanh Long. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ngay trong lúc Tần Phàm cùng ý chí của Thanh Long ma chủng dây dưa, lúc này bên ngoài sơn cốc, đại thụ bao phủ khắp cả núi đồi, vào lúc này toàn bộ hóa thành một hệ nguyên khí cuộn cuộn, một mảnh sông dài xanh biếc đan xen chẳng khác gì những đầu thanh long rít gào bay vào bên trong thông đạo cổ thụ, cuối cùng toàn bộ bị hấp thu vào trong ma chủng Thanh Long, làm quang mang của nó càng thêm sáng ngời.

Cả thế giới dưới lòng đất vào lúc này bị nhuộm thành xanh biếc, chẳng khác gì rừng rậm nguyên thủy, tràn ngập khí tức xa xưa viễn cổ cùng sinh cơ tràn đầy.

Không gian bên ngoài vào lúc này hoàn toàn lâm vào trong yên tĩnh.

Hoang vắng giống như vừa trải qua đại kiếp nạn.

- Oanh!

Rốt cục bên trong viễn cổ chiến trường, ý chí của Tần Phàm biến thành kim giáp chiến thần trực tiếp đem thân thể Thanh Long ma tôn một quyền oanh rơi xuống đất, trấn áp thành phần vụn!

Trong cuộc giao phong giữa đôi bên, Tần Phàm chiến thắng!

Qua hồi lâu, Tần Phàm mở mắt, lúc này Thanh Long ma chủng trong tay hắn đột nhiên tản mát ra một cỗ tinh mang mãnh liệt, sau đó lại biến mất cực nhanh.

Tới lúc này rốt cục hắn đã đem ý chí của Thanh Long ma tôn bên trong viên ma chủng hoàn toàn trấn áp xuống, viên ma chủng đã không còn lưu tạp chất, đã có thể trực tiếp luyện hóa.

- Hắc hắc, tiểu tử nhân loại, bên trong thứ này dường như ẩn chứa sinh cơ rất mạnh, ngươi có lẽ còn có cứu ah!

Lúc này thanh âm Lôi Thần truyền vào trong tai Tần Phàm, tựa hồ có chút chột dạ.

- Lôi Thần, ngươi không cần giả vờ, ta biết vừa rồi ngươi đã làm gì, ngươi muốn thừa dịp ta suy yếu cắn nuốt tinh thần ý chí của ta, ta cũng sẽ không cho ngươi được thoải mái!

Thanh âm Tần Phàm lạnh lùng, vừa rồi khi hắn giao phong cùng ý chí của Thanh Long ma tôn, hắn có thể cảm giác được Lôi Thần làm chuyện mờ ám, nhưng lúc đó hắn không cách nào phân tâm, cho nên không để ý tới.

Hiện tại tới lúc tính toán rõ ràng, huống hồ hắn cũng sẽ không lưu lại quả bom hẹn giờ như Lôi Thần ở bên người.

Ngay sau đó Tần Phàm không nói thêm lời nào, chỉ nương theo một cỗ khí thể còn lưu lại sau cuộc chiến tiến vào Lôi Viêm không gian, tinh thần thể hóa thân vạn tượng, tinh thần cường đại trực tiếp áp thẳng xuống Lôi Thần.

- Tiểu tử nhân loại ngươi làm gì! Ngươi đã thề phải giúp ta khôi phục thực lực, ngươi muốn tự hủy vô đạo...

Thanh âm cuối cùng của Lôi Thần truyền đến, nhưng bởi vì trước đó hắn đem lực lượng cấp cho Tần Phàm, lần này trấn áp dễ hơn rất nhiều, rất nhanh đã không còn tiếng động.

- Không sai, ta có nói qua giúp ngươi khôi phục thực lực, nhưng không phải hiện tại, chờ ta có đủ thực lực, ta sẽ giúp ngươi khôi phục, sau đó mới đem ngươi giết chết, xem như cho ngươi làm đá kê chân!

Thanh âm cuối cùng của Tần Phàm đập vào bên trong tàn hồn của Lôi Thần, hắn không thẹn với chính vô đạo của bản thân mình.

Hết thấy lại quy về bình tĩnh.

- Bây giờ là thời điểm bắt đầu luyện hóa ma chủng, hi vọng nó có thể cứu ta một mạng đi!

Lại trấn áp xong Lôi Thần, tinh thần ý chí của Tần Phàm quay về bản thể.

Lúc này hắn cảm giác thân thể mình đã dần hết đèn tắt, nỗ lực hết đà, mà viên ma chủng Thanh Long chính là đường sinh cơ cuối cùng của hắn!

Tay Tần Phàm nắm chặt viên ma chủng, chậm rãi nhắm hai mắt lại. Tuy rằng hắn đã sắp chết, nhưng hắn vẫn cố gắng duy trì nội tâm thật bình tĩnh.

Bởi vì hắn biết muốn luyện hóa ma chủng sẽ không dễ dàng.

Lúc luyện hóa ba viên ma chủng trước kia, hắn đã nhận hết thống khổ, mấy lần chết đi sống lại. Mà ma chủng Thanh Long cấp cho hắn cảm giác càng thêm lợi hại, bên trong ẩn chứa chân khí cực kỳ khổng lồ, phỏng chừng càng thêm khó thể luyện hóa.

Nếu không có tâm tình bình tĩnh, tùy tiện đi luyện hóa không thể nghi ngờ chính là tự tìm đường chết.

Lúc này hắn khống chế bán thần khôi lỗi canh giữ bên ngoài thông đạo cổ thụ, hắn phải bảo đảm trong khi hắn luyện hóa ma chủng sẽ không bị người khác hay là yêu thú nào đó tới quấy rầy.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn nóng lòng trấn áp Lôi Thần trong trạng thái cực độ suy yếu hiện tại, hắn sợ hãi nghịch thần giả kia nhân cơ hội quấy nhiễu lần nữa, như vậy hắn sẽ lâm vào tình cảnh cực kỳ nguy hiểm.

Chậm rãi thở mạnh một hơi, lại hít sâu vào, sắc mặt Tần Phàm vô cùng tái nhợt không còn tia huyết sắc, dùng từ gần đất xa trời hình dung cũng không quá đáng, nhưng hắn cũng cảm giác mình đã hoàn toàn chuẩn bị xong xuôi.

- Bắt đầu luyện hóa!

Ngay sau đó hắn trực tiếp nuốt một hệ ma chủng, lần này hắn vừa nuốt vào lập tức phát hiện trong cơ thể huyền hóa ra vô số đại thụ che trời, từng gốc đại thụ sinh trưởng ngay bên trong tế bào huyết nhục của hắn, thật giống như một khu vườn cổ rừng rậm đang sinh trưởng ngay bên trong cơ thể hắn.

- A...đây là có chuyện gì?

Tần Phàm cắn chặt răng, cảm giác đau đớn đến tê tâm liệt phế, hắn phát hiện lần này luyện hóa ma chủng lại có điều khác hẳn với những lần trước, nỗi đau đớn tới càng nhanh hơn rất nhiều.

Đáng sợ nhất chính là tốc độ sinh trưởng của đại thụ che trời trong cơ thể, rút đi sinh cơ không còn thừa trong thân thể hắn, huyết mạch khô kiệt của hắn không còn chịu đựng nổi liền đứt gãy.

Chỉ trong nháy mắt Tần Phàm lập tức biến thành già hơn mấy chục tuổi, hơi thở mong manh, giống như đang nghe tử vong triệu hoán.

- Ta không thể chết được! Ta phải chịu đựng!

Nhưng may mắn Tần Phàm còn chưa hoàn toàn đánh mất ý chí, vào lúc này hắn vận chuyển bí thuật, dùng lực lượng cuối cùng đập vào hư ảnh nho nhỏ do ma chủng Thanh Long biến thành.

- Oanh!

Lực ý chí cuối cùng của Tần Phàm thật giống như một quả bom, nhất thời nổ tung, năng lượng khổng lồ ẩn chứa bên trong ma chủng ngay lập tức như núi lửa bùng nổ bạo phát đi ra.

Năng lượng một hệ mạnh mẽ hóa thành một đầu thanh long dài hẹp, đem thân thể Tần Phàm xem như một thế giới, vờn quanh phi hành, lên trời xuống đất, dần dần len vào từng tác da thịt huyết nhục tế bào, bắt đầu bổ sung năng lượng mà rừng rậm đại thụ đang cần đến để sinh trưởng.

Mà những gốc đại thụ khi lớn dần tới trình độ nhất định, lại một lần một lần tản mát ra năng lượng một hệ nồng đậm, năng lượng lại huyền hóa thành hư ảnh thanh long vờn quanh trên bầu trời...

Như thế lặp lại, không ngờ trong thân thể Tần Phàm dần dần diễn hóa ra thế giới chỉ có cây cối cùng năng lượng một hệ!

- Đây là...

Tần Phàm chấn động, hắn không rõ tình huống bên trong cơ thể mình như thế nào. Hắn có thể cảm giác được sinh mệnh lực của mình tựa hồ theo cây cối sinh trưởng đang được chậm rãi bổ sung, nhưng ngay sau đó lại chậm rãi xói mòn đi tẩm bổ cho cây cối mới phát triển.

Ngay trong tình huống mà bản thân Tần Phàm không thể khống chế, hắn tựa hồ không ngừng bồi hồi bên lẫn ranh sinh tử, làm trái tim hắn không ngừng phập phồng nhảy mạnh, làm thế nào cũng không sao ổn định lại.

Trong một đoạn thời gian thật dài, hắn đều ở trong trạng thái sống không được yên mà chết không được thống khoái. Loại trạng thái này luôn duy trì thật lâu, thậm chí ngay chính hắn cũng không cách nào xác định được thời gian cụ thể.

955. Chương 965: Luyện Hóa Ma Chủng Thanh Long. (2)

Chương 965: Luyện hóa ma chủng Thanh Long. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Ngay trong khoảng thời gian này, tình huống trong thân thể Tần Phàm tựa hồ gây ảnh hưởng tới hoàn cảnh khắp bốn phía, không chỉ tầng dưới cùng thông đạo cổ thụ tràn ngập năng lượng mộc hệ, hơn nữa đại lượng năng lượng mộc hệ lao ra ngoài cổ thụ thông đạo, làm sơn cốc không ngừng giống như gió giục mây vần liên tục biến đổi.

Từng luồng chân khí ba động đặc thù thậm chí làm cho tầng thứ tư của cả Cửu Long Tháp đều có thể cảm ứng.

Mà cảm giác được tầng thứ tư biến hóa, Kim Dương võ thánh bọn họ đều trầm xuống, bọn họ đều tưởng rằng ma chủng Thanh Long sau khi giết được Tần Phàm đang đuổi theo truy sát bọn họ, vì thế họ đều thêm vội vàng bay nhanh ra khỏi tầng thứ tư.

Kiến thức qua sự lợi hại của ma chủng Thanh Long, không ai còn dám lưu lại tầng thứ tư, thậm chí ven đường gặp phải cốt linh có lợi cho họ thật lớn nhưng cũng không ai dám dừng lại tiếp tục liệt sát chúng.

Bởi vì không ai tìm được lối vào tầng thứ năm, cho nên cuối cùng mọi người đều quay lại tầng thứ ba.

Tất cả mọi người đều nghĩ Tần Phàm đã chết.

Thời gian trong bất tri bất giác đi qua thêm ba tháng, trong đoạn thời gian này các cường giả nhân loại đều hoạt động ở tầng thứ ba Cửu Long Tháp, giết chết không ít yêu thú, cũng có một ít cường giả lấy được một chút linh khí cùng bảo vật bên trong.

Còn có một ít người đã rời khỏi Cửu Long Tháp.

Tóm lại cả tầng thứ tư Cửu Long Tháp chỉ còn lưu lại một mình Tần Phàm.

Đây là một lần luyện hóa ma chủng thật đặc thù.

Kéo dài ước chừng ba tháng thời gian, vạn mộc sinh, vạn mộc trưởng thành, trong khoảng thời gian này trong mỗi tắc huyết nhục tế bào của Tần Phàm cơ hồ đều sinh trưởng cây cối che trời, mà sau khi sinh trưởng tới cực hạn lại biến trở về thành mầm móng, lại thêm một lần nảy mầm sinh trưởng trở lại.

Luôn luôn tuần hoàn.

Trong cơ thể Tần Phàm vẫn luôn bao phủ thế giới vạn mộc che trời.

Thậm chí dần dần Tần Phàm sản sinh một loại ảo giác, bản thân hắn cũng biến thành một gốc đại thụ khổng lồ.

- Tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp...

Tần Phàm cau chặt đôi mày.

Trong ba tháng này cũng không phải không đạt được ích lợi, trải qua khoảng thời gian tu dưỡng, thân thể hắn khôi phục lại thanh xuân, hơn nữa trong bất tri bất giác khí lực của hắn càng thêm lớn mạnh.

Điều này cũng đã chứng minh suy đoán trước đó của Tần Phàm, viên mộc hệ ma chủng xác thực ẩn chứa sinh cơ vô hạn, đã cứu được hắn một mạng!

Nhưng hiện tại Tần Phàm lại bị vây trong loại trạng thái không ổn định!

Hắn cũng không thể dừng lại việc luyện hóa mộc hệ ma chủng, bởi vì trong lúc cây cối sinh trưởng lại tàn, cũng là quá trình sinh cơ cùng sinh mệnh lực của hắn không ngừng nảy sinh cùng xói mòn. Một khi hắn dừng lại, loại cân bằng này sẽ bị đánh vỡ, hắn sẽ lập tức bị hút hết sinh mệnh lực mà chết.

- Năng lượng mộc hệ biến ảo thành rừng rậm cũng đã hình thành tuần hoàn, nếu tiếp tục như vậy không biết còn cần sinh trưởng thêm bao lâu, chỉ có thể liều mạng!

Lúc này trong lòng Tần Phàm thật ngưng trọng, hắn cảm giác không thể tiếp tục lãng phí thêm thời gian. Hắn nhất định phải tiến hành bước luyện hóa kế tiếp.

Hắn cần đem năng lượng ma chủng trong cơ thể toàn bộ hấp thu, hơn nữa dùng khôi phục sinh mệnh lực cùng cường hóa khí lực!

- Oanh!

Ngay sau đó Tần Phàm trực tiếp khống chế tinh thần ý chí bản thân đập vào hư ảnh ma chủng Thanh Long đang trôi nổi trong người.

Hiện tại tinh thần ý chí của hắn trải qua một loạt ma luyện trước đó, có vẻ càng thêm lớn mạnh, vừa đánh về hướng hư ảnh ma chủng mộc hệ ngay lập tức cả mộc hệ thể giới trong thân thể chấn động, thậm chí có chút cây cối đã bắt đầu xuất hiện sụp đổ, bật lên tận gốc.

- A...

Nhưng Tần Phàm cũng lập tức cảm thấy đau đớn tê tâm liệt phế, bởi vì những cây cối bị bật gốc kia giống như đang rút ra từ trong huyết nhục tế bào của hắn, tự nhiên là vạn phần thống khổ.

Chỉ trong nháy mắt thân thể hắn biến thành huyết nhục mơ hồ, vô cùng thâm thẳm.

Đây là đại giới khi mạo hiểm!

- Oanh!

Nhưng ngay sau đó, tinh thần ý chí của Tần Phàm điên cuồng đập vào thúc giục, đột nhiên trong cơ thể hắn truyền ra một tiếng nổ mạnh, hư ảnh Thanh Long bộc phát ra một trận quang mang phi thường mãnh liệt, vô số quang mang hướng khắp bốn phía vọt tới, sau đó hào quang bắt đầu chậm rãi ngưng kết, hình thành một gốc đại thụ khổng lồ che trời!

Gốc đại thụ cao ngút giống như sinh ra từ thiên địa tạo hóa, tuy rằng thật thể còn lưu trong cơ thể Tần Phàm, nhưng khí tức đã xuyên phá trời cao, xuyên phá suối vàng, sau đó từng chùm rễ dài trực tiếp sáp nhập vào bên trong từng khiêu huyết của Tần Phàm.

Thống khổ, thống khổ vô tận!

Trong một khắc này, năng lượng ma chủng rốt cục điên cuồng vận chuyển, toàn thân Tần Phàm bắt đầu xé rách tái tạo, loại cảm giác như muốn đem thân thể xé nát thành mảnh nhỏ sau đó mới hợp lại chung một chỗ.

Lúc này năng lượng luyện thể của ma chủng trực tiếp thông qua khiếu huyết xâm nhập vào mỗi tế bào của hắc, tiến hành cải tạo lại huyết mạch, cải tạo như vậy hắc từng cảm thụ qua trong mấy lần luyện hóa trước kia.

Nhưng tuy rằng đã sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn đau đớn tới mức khó thể chịu được, hắc cắn chặt răng, mồ hôi lạnh đầm đìa.

Thời gian đang trôi qua từng phút từng giây.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, đủ loại phản ứng trong cơ thể dần dần yếu bớt, rốt cục Tần Phàm cảm giác được từng luồng sinh cơ tràn ngập chậm rãi chảy xuôi bên trong kinh mạch của hắc.

Lại một lần sống lại, Tần Phàm lại hoàn thành xong một lần biến chất!

Rất nhanh, kinh mạch, huyết nhục, khung xương cùng ngũ tạng lực phủ đều chậm rãi khôi phục lại sinh cơ, biến thành càng thêm cường đại, hơn nữa mỗi một tế bào đều tràn đầy sinh cơ cùng lực lượng!

Hắc nhẹ nhàng siết chặt nắm tay.

Lúc này Tần Phàm cảm giác được mình đã thay da đổi thịt, sinh mệnh lực toàn thân vô cùng dồi dào. Lúc trước khi hắc thiêu đốt sinh mệnh lực luyện hóa viên mộc hệ ma chủng, quả nhiên lại thêm lần nữa sản sinh, hơn nữa càng thêm lớn mạnh.

Hắc gặp đại nạn không chết!

Viên ma chủng Thanh Long không chỉ để khí lực của hắc tăng cường thật lớn, chủ yếu chính là khôi phục lại sinh mệnh lực của hắc càng thêm lớn mạnh.

Sinh mệnh lực đại biểu năng lực đề kháng đả kích của cơ thể cùng mức độ cứng rắn của sinh mạng!

Có thể hình dung thế này, lúc trước khi Tần Phàm đối mặt với ngũ cấp võ thánh, có lẽ chỉ một chiêu đã bị trực tiếp giết chết, vốn với sinh mệnh lực của hắc hiện tại, xem như có chịu đựng một kích của ngũ cấp võ thánh nhiều nhất là bản thân bị trọng thương mà không dễ dàng bị giết chết như khi trước.

Nói cách khác, đồng dạng công kích sinh mệnh lực càng mạnh thì thương tổn sẽ càng nhẹ.

Tần Phàm đối với hiệu quả sau khi luyện hóa ma chủng Thanh Long vẫn cảm giác vô cùng hài lòng, không chỉ nhất về sinh mạng hơn nữa năng lực sinh tồn ngày sau cũng đề cao thật lớn.

Giờ này khắc này hắc đã tràn ngập tự tin đối với chính mình.

- Oanh!

Đúng ngay lúc này, ngay khi Tần Phàm vừa định chuẩn bị chấm dứt việc luyện hóa ma chủng, bỗng nhiên cảm giác được bên trong thông đạo cổ thụ sản sinh chấn động vô cùng kịch liệt, sau đó một lốc xoáy màu đen đột nhiên xuất hiện cách chỗ hắc ngồi không xa!

956. Chương 966: Thanh Long Chi Tâm. (1)

Chương 966: Thanh Long chi tâm. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cảm giác được thông đạo cổ thụ chấn động, trong lòng Tần Phàm không khỏi thoáng kinh hãi.

Nhưng vào lúc này việc luyện hóa ma chủng đã đi tới giai đoạn cuối cùng, cho nên hắc cũng không dám loạn động, thậm chí hắc cũng không mở mắt nhìn về hướng lốc xoáy màu đen kia, hắc có thể cảm giác được lốc xoáy thông đạo tồn tại nhưng không hề đi quan sát.

Hắc chỉ tiếp tục đem mộc hệ năng lượng đang tản mạn khắp nơi toàn bộ ngưng tụ lại, chuẩn bị giai đoạn luyện hóa sau cùng.

Rất nhanh một hệ năng lượng tự do trong thân thể Tần Phàm toàn bộ bị hấp hội tụ tới bên cạnh trái tim, mà hư ảnh ma chủng Thanh Long nho nhỏ cũng trôi nổi tại nơi này, vẫn luôn tản ra thanh quang thần bí đặc thù, dần dần đem toàn bộ năng lượng tự do hấp thu trở về.

Quang mang bao phủ có vẻ càng thêm sáng ngời, lần đầu tiên luyện hóa ma chủng này đã xong.

Tần Phàm cũng biết viên ma chủng này hẳn còn chưa có thể hoàn toàn luyện hóa, bởi vì năng lượng của nó thật sự quá mức khổng lồ, thân thể hắn không đủ khả năng thừa nhận, cho nên sau khi luyện hóa xong lần đầu tiên viên ma chủng vẫn tiềm ẩn trong cơ thể hắn, có thể lưu lại ngày sau tiếp tục luyện hóa.

Cũng giống như ba viên ma chủng trước đó, đều đã trải qua lần thứ hai luyện hóa.

Nhưng lần thứ hai sẽ không được dễ dàng, lần trước Tần Phàm còn phải mượn dùng lực lượng của Lôi Thần Miếu mới miễn cưỡng thành công, nguy hiểm ẩn chứa bên trong thật sự không nhỏ.

Đương nhiên sau đó thu hoạch cũng thật lớn, mỗi một lần đều dễ dàng thăng khí lực cường độ cho Tần Phàm thật lớn, thân thể tổ chất cùng tốc độ phản ứng của hắn đều tăng lên trong phạm vi lớn, nói cách khác, luyện hóa ma chủng trên thực tế là rút ra lực lượng thuộc về viễn cổ ma tôn.

Tuy trải qua lần thứ hai luyện hóa, nhưng năng lượng bên trong ba viên ma chủng cùng huyền ảo của nó đều còn lưu lại quá nhiều, hắn còn chưa hoàn toàn tiêu hóa hết.

Nhưng viễn cổ ma tôn được xem như tương đương thần linh, Tần Phàm cũng không thể vọng tưởng một lần là xong, trên thực tế hắn biết mình lấy được bốn viên ma chủng đã cao hơn người bình thường rất nhiều, chỉ cần không ngừng tu luyện, ngày sau chưa chắc không thể trở thành tồn tại như viễn cổ ma tôn ngày trước.

Thậm chí càng mạnh hơn so với bọn hắn!

Dù sao hiện tại Tần Phàm tập hợp ngũ đại ma chủng, tuy rằng không đầy đủ lực lượng như viễn cổ ma tôn, nhưng lực lượng chứa chấp bên trong cùng huyền ảo của nó đã thập phần cường đại cùng phong phú, hơn nữa cộng thêm thiên phú cùng giác ngộ võ đạo của hắn, cùng một trái tim cường giả không cam lòng khuất thân dưới trường người khác!

Tóm lại, Tần Phàm đối với tiền đồ võ đạo của mình tuy rằng còn một ít mê mang, nhưng không hề đánh mất tin tưởng.

- Lần này năng lượng mà ma chủng Thanh Long lưu lại sẽ tiềm ẩn tại nơi nào?

Ngay sau đó Tần Phàm ném bỏ tạp niệm trong lòng, đồng thời trực tiếp đem tinh thần ý chí thối lui ra khỏi sự khống chế của ma chủng, chỉ tùy ý a chủng tự động hoàn thành quá trình luyện hóa cuối cùng.

Hắn biết mỗi một viên ma chủng sau lần đầu tiên luyện hóa đều sẽ tự động lựa chọn một bộ phận trong cơ thể hắn để tiềm ẩn vào, tỷ như ma chủng Kỳ Lân lựa chọn Kỳ Lân Thủ, Chu Tước lựa chọn Chu Tước Dực, Huyền Vũ lựa chọn Huyền Vũ Giáp.

Mà bộ vị ma chủng lựa chọn không chỉ đem bộ phận kia của thân thể hóa thành cứng rắn, hơn nữa năng lực đặc thù của ma chủng kèm theo sẽ quan hệ tới bộ phận kia, thật giống như Kỳ Lân Thủ, Chu Tước Dực cùng Huyền Vũ Giáp.

- Di? Vì sao lại bất động?

Kế tiếp Tần Phàm kinh ngạc phát hiện hư ảnh ma chủng Thanh Long vẫn tiếp tục trôi nổi gần cạnh trái tim của hắn, chậm rãi quay chung quanh trái tim hắn chuyển thành vòng tròn, không hề có ý tứ di động sang địa phương khác.

Bỗng!

- Đây là...

Mà ngay sau khi chuyển tới vòng thứ mười, làm Tần Phàm càng thêm khiếp sợ chính là hư ảnh ma chủng Thanh Long thật không ngờ đột nhiên chui vào tận sâu trong trái tim của hắn, trực tiếp sáp nhập vào bên trong!

Ngay sau đó trái tim Tần Phàm thoáng hiện lên thanh quang thật thần bí, phảng phất giống như có một hư ảnh Thanh Long nho nhỏ quần quanh trái tim, theo máu huyết của hắn lưu động trầm ổn mạnh mẽ nhảy lên. Mỗi một lần trái tim nhảy lên thì sinh cơ không ngừng phát ra, làm cả người hắn vô cùng sáng khoái, tinh thần phấn khởi gấp trăm lần, hình như có được nguồn lực lượng dùng mãi không hết.

Thanh Long Tâm!

Viên ma chủng Thanh Long cường hóa bộ phận thân thể không ngờ chính là trái tim!

Tần Phàm vừa kịp thời phản ứng, không khỏi mở to hai mắt, tiếp theo vẻ mặt lộ ra mừng như điên, điều này thật sự là nỗi vui mừng vượt ngoài ý liệu của chính hắn!

Phải biết rằng trái tim vốn là bộ phận yếu hại nhất trong cơ thể, quan hệ tới vận hành toàn thân, một khi bị tổn hại sẽ ảnh hưởng cực lớn tới sinh mạng, thậm chí dễ dàng tử vong. Hiện tại giống như có thêm một tầng phòng ngự bảo hộ quanh trái tim, có thể thấy được tính trọng yếu của nó cao tới bao nhiêu.

Đồng thời trái tim cũng là bộ vị khó rèn luyện cùng cường hóa nhất của thân thể, cho dù luyện thể thế nào, cũng không thể luyện được trái tim, trái tim luôn luôn sẽ yếu ớt hơn những bộ vị khác trong thân thể rất nhiều.

Cho nên thật nhiều cường giả cũng chỉ có thể lập được tầng phòng ngự ngoài cơ thể để bảo hộ trái tim. Nhưng có một chút công kích chuyên môn nhắm vào nơi này, có thể trực tiếp xuyên thấu qua khi giáp dùng chấn động công kích nó, cho nên dù phòng ngự bên ngoài có mạnh thế nào cũng chưa chắc hữu dụng.

Mà bây giờ trái tim Tần Phàm lại được ma chủng Thanh Long cường hóa!

Tần Phàm thật sự không cách nào áp chế được nỗi vui mừng trong lòng.

- Một hệ ma chủng không hổ là sinh mệnh ma chủng, quá cường đại!

Tần Phàm siết chặt nắm tay, có vẻ vô cùng hưng phấn. Ở trong ngũ hành kim, hỏa, thủy, thổ đều không có sinh mệnh chân thật, sẽ không sinh trưởng giống như cây cối, cho nên chỉ có một hệ ma chủng là ma chủng duy nhất đại biểu sinh cơ trong ngũ hành ma chủng, trái tim đồng dạng đại biểu sinh cơ của con người, một hệ ma chủng dung nhập vào trái tim là vô cùng thích hợp.

Sau khi ma chủng Thanh Long dung nhập vào trong trái tim, Tần Phàm có thể cảm giác được trái tim của mình cường đại hơn nguyên lai không biết bao nhiêu lần, so sánh với những bộ vị khác trong thân thể không hề có vẻ yếu ớt, thậm chí ngoại trừ cánh tay phải, lưng cùng trước ngực, nó còn mạnh mẽ hơn những bộ vị khác rất nhiều.

Trọng yếu hơn chính là trái tim là nơi trọng yếu áu tuần hoàn, ma chủng Thanh Long dung nhập trái tim sinh cơ ẩn chứa mạnh mẽ bên trong sẽ thông qua máu huyết chảy khắp toàn thân Tần Phàm, làm cho hắn luôn có cảm giác được cơ thể tràn ngập lực lượng cùng tinh thần phấn chấn.

Cho tới lúc này, đối với việc lần đầu luyện hóa ma chủng Thanh Long đã hoàn toàn kết thúc.

Hiện tại trong cơ thể Tần Phàm không còn phát sinh tình huống cây cối sinh trưởng khắp nơi, nhưng hắn có một loại cảm giác, hiện tại mỗi tế bào đều ẩn chứa mầm mống một hệ nguyên thủy, chỉ cần hắn gặp phải nguy hiểm tính mạng, những mầm mống kia sẽ trưởng thành đại thụ che trời cung cấp sinh cơ mạnh mẽ cho hắn. đọc truyện mới nhất tại .

957. Chương 967: Thanh Long Chi Tâm. (2)

Chương 967: Thanh Long chi tâm. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tóm lại có được Thanh Long Tâm có thể giúp cường hóa cùng khôi phục, Tần Phàm cảm giác được tính mạng của mình đã được bảo đảm hơn rất nhiều, cho dù có tiếp tục bị thương nặng, một hệ ma chủng đều có thể kéo dài tính mạng của hắn, để cho hắn không dễ dàng bị giết chết.

Đây là năng lực của một hệ ma chủng, bên trong ẩn chứa lực lượng sinh mệnh phong phú, đại biểu tinh thần phần chân, ương ngành, sinh cơ bừng bừng, luôn luôn phùng sinh!

- Trong ba tháng qua việc diễn biến sinh trưởng cây cối trong cơ thể của ta để cho ta đối với quy tắc huyền ảo của một hệ nguyên lực cũng đã thông hiểu được đạo lý, hiện tại ta đã có được lực khống chế nguyên khí một hệ nhất định, tuy rằng còn chưa sánh kịp với ba hệ khác, nhưng chỉ cần đợi thêm một thời gian, có lẽ trước khi ta còn chưa đột phá được cảnh giới vô thánh nhưng đã có thể làm được tứ nguyên hợp nhất!

Tần Phàm đứng dậy, tay nắm chặt, một đầu hư ảnh Thanh Long thật lớn xuất hiện ngay phía sau hắn, trấn áp một hệ nguyên khí chung quanh người hắn.

Chỉ là mới hoàn thành luyện hóa ma chủng đã có được năng lực nắm giữ khống chế một hệ nguyên khí trong tay, ba tháng thời gian vừa qua hắn cũng không hề lãng phí. Hiện tại võ đạo cảnh giới của hắn bởi vì quá trình luyện hóa ma chủng đã tăng lên không ít, cách bát cấp vô tôn chỉ còn một bước.

Nhưng chủ yếu hơn chính là, hắn còn chưa đột phá tới vô thánh cảnh giới cũng đã có thể nắm giữ bốn hệ nguyên khí khác nhau trong tay!

Trước khi luyện hóa ma chủng Thanh Long, thực lực của hắn có thể so sánh với nhị cấp vô thánh, có thể miễn cưỡng liều mạng với tam cấp vô thánh, nhưng sau khi hắn luyện hóa ma chủng Thanh Long, hắn cảm giác được mình đã dám đối mặt với tứ cấp vô thánh, thực lực đã mạnh hơn tam cấp vô thánh rất nhiều.

Hơn nữa cho dù là ngũ cấp vô thánh, muốn giết chết hắn cũng không dễ dàng.

Lúc này một thông đạo đặc thù xuất hiện bên dưới đáy cổ thụ đã khôi phục lại bình tĩnh, không còn vẻ chấn động như vừa rồi, chỉ là lốc xoáy màu đen vẫn dừng lại cách Tần Phàm không xa, tản ra lực hấp dẫn vô cùng thần bí.

Lốc xoáy quỷ dị kia đã xuất hiện một hồi lâu, nhưng hiện tại Tần Phàm mới chuyển lực chú ý qua nó, có thể biết Thanh Long Tâm hấp dẫn hắn mạnh mẽ bao nhiêu.

Đối với hắn mà nói, ma chủng trọng yếu hơn mọi thứ, hơn nữa tuy rằng lốc xoáy thật quỷ dị, nhưng không uy hiếp được hắn, hắn không đi chú ý cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

- Đây chẳng lẽ là lối vào tầng thứ năm?

Mà lúc này nhìn lốc xoáy màu đen, Tần Phàm hơi nghiêng đầu suy tư, sau đó thì thào nói. Hắn từng quan sát qua trong hộp sắt nhỏ, cũng không nghe nói gì về tin tức lối vào tầng thứ năm.

Mà lốc xoáy màu đen trước mắt làm Tần Phàm cảm giác có một cỗ khí tức thần bí phát tán ra từ bên trong thông đạo, hắn cảm giác đó là lối vào một không gian khác, nhưng cũng chưa chắc đi thông tầng thứ năm của Cửu Long Tháp.

Dù sao lối vào này khác hẳn những tầng bên dưới.

- Thanh Phong, người vào xem trước!

Tần Phàm cũng không tự mình tùy tiện xâm nhập mà khống chế khôi lỗi bán thần tiến vào bên trong.

Sau một lát hắn cảm ứng được khôi lỗi bán thần cũng không gặp phải nguy hiểm, hơn nữa giống như đi tới một địa phương vô cùng yên lặng, nơi đó truyền tới cảm giác vô cùng tường hòa, tựa hồ không hề có khí tức gì nguy hiểm khác tồn tại.

- Rốt cục đi thông địa phương nào?

Tần Phàm không khỏi có chút nghi hoặc, vốn tầng thứ năm phải nguy hiểm hơn tầng thứ tư mới phải, nhưng tình huống hiện tại tựa hồ có chút quỷ dị.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn hít sâu một hơi làm ra quyết định, sải bước đi vào bên trong lốc xoáy màu đen. Bởi vì luyện hóa xong ma chủng Thanh Long, hắn có tin tưởng vào thực lực của chính mình, đảm lượng đương nhiên càng thêm lớn mạnh.

Lốc xoáy trên thực tế là một thông đạo trung chuyển, đi vào bên trong, liền có thể cảm giác được từ đầu thông đạo truyền tới khí tức thần bí, thật giống như Tần Phàm cảm ứng được trên người khôi lỗi bán thần, tràn ngập bình tĩnh, tường hòa cùng quỹ dị.

Bên trong lốc xoáy chuyển động rất nhanh, một lực hấp xả huyền diệu bắt đầu kéo hắn vào đầu bên kia lốc xoáy. Giờ khắc này, Tần Phàm cảm giác thanh âm vắng lặng, ngoại trừ Thanh Long Tâm truyền ra nhịp đập trầm ổn mạnh mẽ, hắn hoàn toàn không còn nghe được bất cứ thanh âm gì khác.

Nội tâm của hắn thập phần bình tĩnh, Thanh Long Tâm cung cấp cho hắn lực lượng cùng tin tưởng không ngừng.

Lấy tầng cấp thủ vệ của bốn tầng đầu tiên trong Cửu Long Tháp mà suy đoán, thủ vệ tầng thứ năm chủ yếu vẫn là bát cấp trung giai yêu thú, nhưng có lẽ là loại yêu thú lợi hại, thực lực tiếp cận ngũ lục cấp cốt thánh. Mà phỏng chừng sẽ có không ít cốt thánh, phần lớn phải có thực lực ngũ lục cấp.

Sau khi Tần Phàm luyện hóa ma chủng Thanh Long, đối với thực lực của yêu thú cùng cốt linh cũng không còn quá kiêng kỵ như trước, dù sao trung cấp yêu thú cùng trung cấp cốt thánh nếu so sánh với thực lực của trung cấp vô thánh chân chính vẫn yếu hơn rất nhiều, phỏng chừng là thực lực tứ ngũ cấp vô thánh. Cho nên có thêm bán thần khôi lỗi trợ giúp, hắn hẳn còn có thể miễn cưỡng đối phó.

Nhưng thủ vệ của mỗi một tầng Cửu Long Tháp đều thật sự lợi hại, những điểm đỏ hoặc ám kim sắc hiện lên trong hộp sắt là những nơi báo hiệu có bảo vật trọng yếu. Đối với quái vật ở những địa phương này, đoán chừng phải lợi hại vô cùng, hiện tại Tần Phàm thật không có lòng tin có thể lấy được bảo vật trên tầng thứ năm.

Nhưng Tần Phàm cũng không dám có lòng tham, ma chủng trọng yếu nhất hắn đã lấy được dưới tầng thứ tư, nếu tầng thứ năm nhất định phải dùng cứng chọi cứng mới lấy được bảo vật, như vậy hắn cũng sẽ không nhất định phải chiếm lấy. truyện copy từ

Trên thực tế viên ma chủng thứ tư mới là mục đích chủ yếu hắn đi tới Cửu Long Tháp lần này, so sánh với ma chủng, những bảo vật khác đều không quan trọng. Hơn nữa trong ba tháng hắn luyện hóa ma chủng, hắn đã đem toàn bộ hài cốt của chư thần bên trong sơn cốc góp nhặt, hiện tại hài cốt chư thần trên người hắn đã đầy đủ, thậm chí hắn phải lập tức rời khỏi Cửu Long Tháp cũng sẽ không cảm thấy có gì đáng tiếc nuối.

Cho nên hiện tại hắn đi lên tầng thứ năm cũng không cảm thấy quá sợ hãi, nếu không thể đối phó thì hắn quay về tầng thứ tư, sau đó trực tiếp rời khỏi Cửu Long Tháp là được.

Tần Phàm mang theo tâm tính tương đối thoải mái đi tới đầu bên kia thông đạo lốc xoáy màu đen.

Bước tới địa phương xa lạ kia, Thanh Long Tâm trong lòng Tần Phàm không khỏi nhảy dựng, theo tâm mắt của hắn có thể chứng kiến được một không gian thập phần trống trải. Không gian không lớn lắm, chỉ lớn hơn đại sảnh ở tầng ba Cửu Long Tháp một chút mà thôi, thậm chí cũng không lớn bằng sơn cốc ở tầng thứ tư.

Ở trong không gian không nghe được bất kỳ thanh âm nào của yêu thú, ngay cả không khí cũng có vẻ thập phần yên lặng.

- Đây là tầng thứ năm của Cửu Long Tháp sao?

Trong lòng Tần Phàm vô cùng nghi hoặc, tầng tháp này có thông đạo lốc xoáy màu đen vô cùng bất đồng, hơn nữa sau khi đi tới hoàn cảnh cũng cực kỳ quái lạ!

958. Chương 968: Địa Phương Thần Bí.

Chương 968: Địa phương thần bí.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tầng thứ năm lại là một không gian hoàn toàn trống trải, không giống như tầng thứ ba có những thông đạo phức tạp cùng những gian phòng, cũng không giống như tầng thứ tư có được phiên lớn rừng rậm, thậm chí cũng không thấy có yêu thú cùng cốt linh!

Bình tĩnh, tường hòa, giống như một mảnh thánh địa.

Quý dị, thật sự là quá mức quý dị!

Tần Phàm nhìn không gian vô cùng quý dị trước mắt, trong lòng cảm thấy thật sự kinh ngạc cùng ngoài ý muốn, thậm chí hắn đã chuẩn bị đối mặt cùng yêu thú và cốt linh càng thêm lợi hại, nhưng hiện tại hắn lại không cảm giác ra được chút nào uly hiếp.

Ở trong này tựa hồ thật an toàn!

- Rốt cục là chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm mang theo nghi hoặc cau mày, bước ra khỏi lối xoáy màu đen, thật cẩn thận tiến vào mảnh không gian trống trải phía trước.

Chỉ có một điểm duy nhất hắn cảm giác không tầm thường chính là vị trí trung tâm của đại sảnh nơi đây.

Ở nơi này có ba động đặc thù hơn so với địa phương khác, có khí tức phức tạp lại huyền diệu truyền ra từ bên trong, tựa hồ là bao la vạn tượng, thậm chí ở nơi này làm cho Tần Phàm còn có thể cảm giác được khí tức không gian giống như tầng thứ tư.

- Hừ...

Đúng lúc này, một thanh âm xé gió cực nhỏ từ phía sau truyền tới, Tần Phàm quay đầu nhìn lại, nhất thời liền cả kinh. Lối xoáy màu đen thông đạo kia thế nhưng đột nhiên biến mất không thấy!

Ý nghĩ nếu nơi này có gì không ổn hắn sẽ lập tức quay người rời đi, nhưng hiện tại ý nghĩ kia đã thất bại!

Nhìn đại sảnh trống rỗng trước mắt, trong lòng Tần Phàm càng thêm trầm trọng, bốn phía đại sảnh kín mít, không hề có chút kẽ hở đi thông địa phương nào khác, hoàn toàn không có đường lui, cũng không có đường ra!

- Nếu Cửu Long Tháp thật sự do Chân Võ Thần cùng thần thú kiến tạo, nếu họ đã dẫn đường đưa ta tới nơi này, không khả năng sẽ vây khốn ta trong địa phương như vậy. Đối với ta không có ưu đãi, đối với chính họ cũng không có lợi!

Tần Phàm thả lỏng tâm thần, tiếp tục đi về hướng trung tâm đại sảnh, vừa đi vừa tự hỏi.

Hắn từ miệng của Kim Dương võ thánh biết được tình cảnh hiện tại của Vũ Thiên đại lục, nếu một khi đại lục xuất hiện hỗn loạn đối với Chân Võ Thần cùng thần thú đều là đả kích trọng đại. Vũ Thiên đại lục cần hắn trở thành người thừa kế trách nhiệm của Kim Dương võ thánh, Chân Võ Thần cũng cần hắn đi quét sạch nghịch thần giả trên đại lục.

Trước khi tìm được người càng thêm thích hợp, hai vị thần kia không khả năng bỏ qua không cần hắn.

Cho nên nghĩ tới đây, Tần Phàm dần dần trấn định xuống, hắn thật ra muốn nhìn xem Chân Võ Thần cùng thần thú rốt cục muốn an bài điều gì cho hắn.

- Cuối cùng là vật gì?

Vì đại sảnh này cũng không quá lớn, Tần Phàm rất nhanh đã đi tới trung tâm, địa phương có ba động thần bí kia.

Sau khi đến gần, hắn có thể phát hiện ở nơi này có một vật thể giống như đám mây trắng đang trôi nổi, đám mây kia hoàn toàn không chút phù hợp với không gian nơi này.

- Di?

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác được bên trong trữ vật giới chỉ của mình truyền ra chấn động đặc thù, hắn vừa mở nhãn chiếc hộp sắt nhỏ liền tự động bay ra.

Ngay sau đó quang hoa trên hộp sắt lưu chuyển, bay về bên trong đám mây kia, tiếp theo quang mang không ngừng chớp động, dần dần không ngờ lại dung thành một thể!

Vào lúc này hộp sắt chợt mở ra!

Hơn nữa còn biến trở về hình dạng nguyên lai của nó!

Đó là một tòa Cửu Long Tháp thu nhỏ, bên trong có đủ loại khí tức huyền diệu truyền đến, nhưng lần này cũng không còn là hư ảnh, mà chân chân thật thật là một tòa Cửu Long Tháp nhỏ nhắn, toàn thân do chất liệu nguyên lai của hộp sắt hình thành, nhưng lại có thất thải quang mang lưu chuyển, có vẻ càng thêm thần bí cùng chói mắt, không còn là bộ dáng huyền ảnh mơ hồ như trước kia.

- Chiếc hộp sắt kia...

Nhìn thấy tòa tiểu Cửu Long Tháp tuy nhỏ nhưng khí thế thật bất phàm, trong lòng Tần Phàm rung động, hẳn không thể tưởng được bộ dáng nguyên thủy của hộp sắt lại chính là như thế.

- Nhưng vì sao lại như vậy?

Ngay lập tức Tần Phàm cau nhẹ mày, chiếc hộp sắt cùng chư thần mộ địa Cửu Long Tháp có quan hệ thì hẳn biết rõ, nhưng hiện tại đám mây kia lại là thứ gì? Không ngờ có thể làm cho hộp sắt biến trở về bộ dáng vốn có.

Đám mây kia lúc này đã hoàn toàn dung thành một thể cùng hộp sắt, mà tòa Cửu Long Tháp nhỏ nhắn trước mắt từ tầng một tới tầng chín mỗi tầng đều có thể nhìn thấy thật rõ ràng, đủ loại điêu khắc nhìn thật sống động, thậm chí hẳn còn có thể chứng kiến được một ít yêu thú cùng quái vật bên trong.

- Ông ông ông...

Vào lúc này, tòa tiểu Cửu Long Tháp xoay tròn thật nhanh, quang hoa tản ra chói mắt làm người không thể nhìn thẳng. Sau một lát xoay tròn, tiểu Cửu Long Tháp vừa xoay vừa quay chung quanh Tần Phàm chậm rãi chuyển động.

Một vòng lại một vòng.

Tần Phàm chỉ đứng thẳng nơi đó, ánh mắt nhìn Cửu Long Tháp xoay tròn, hẳn cũng không hề loạn động, trực giác cảm thấy tiểu Cửu Long Tháp có chút không tầm thường.

- Ông!

Mà sau khi xoay tròn được chín chín tám mươi một vòng, tiểu Cửu Long Tháp chấn động mạnh một cái, sau đó đột nhiên dừng tốc độ cực nhanh hóa thành một đạo lưu quang trực tiếp vọt vào trong ấn đường của Tần Phàm!

Bồng!

Tốc độ của tiểu Cửu Long Tháp thật quá nhanh, Tần Phàm căn bản không kịp phản ứng thì tiểu Cửu Long Tháp đã vọt vào bên trong mi tâm của hắn, hơn nữa tiến thẳng vào trong thức hải của hắn.

Tiến nhập vào trong thức hải của Tần Phàm, Cửu Long Tháp liền tản ra lưu quang, trôi nổi trong thức hải, tiếp tục chuyển động lên.

- Đây là...

Cảm giác được trong thức hải của mình có một tòa hư ảnh Cửu Long Tháp, Tần Phàm không khỏi trợn mắt há hốc mồm, tất cả chuyện này phát sinh thật quá nhanh, làm cho hắn căn bản không kịp phản ứng, căn bản không biết chuyện gì đang xảy ra.

- Oanh!

Nhưng ngay sau đó Tần Phàm cảm giác đầu óc của mình giống như chợt nổ tung, bởi vì bên trong Cửu Long Tháp đang không ngừng truyền tới tin tức phức tạp mà huyền ảo vào trong thức hải của hắn.

- A...

Cảm giác như đầu óc bị nổ mạnh khi tin tức đập tới, làm Tần Phàm trong khoảnh khắc không thể tiêu hóa, không khỏi cảm thấy đầu mình vô cùng đau đớn, nhin không được phát ra thanh âm gầm khê trầm thấp, hắn vội vàng ngồi xếp bằng dưới đất bắt đầu chuyên tâm đi tiếp thu những tin tức kia.

Trực giác nói cho hắn biết đây có lẽ là chuyện tốt.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Mồ hôi lạnh tuôn đầm đìa trên người Tần Phàm, ướt đầm quần áo của hắn, thậm chí lúc này thân thể hắn đều thoáng run rẩy, tựa hồ đang tiếp nhận giày vò cực kỳ thống khổ.

Không biết trôi qua bao lâu, rốt cục Tần Phàm mở mắt, trong mắt tràn ngập vui mừng.

- Không ngờ Cửu Long Tháp lại là thần khí!

Siết chặt nắm tay, Tần Phàm chậm rãi đứng lên, lần này vẻ mặt hắn mang theo ý cười, bởi vì hắn cảm thấy một khắc này toàn bộ Cửu Long Tháp đều nằm trong lòng bàn tay của hắn!

Vừa rồi khi hộp sắt biến thành tiểu Cửu Long Tháp trực tiếp chui vào trong ấn đường của Tần Phàm, sau đó Tần Phàm tiếp nhận được tin tức truyền đến, hắn liền phát hiện chư thần mộ địa kỳ thật là một món vũ khí chân chính.

959. Chương 969: Thần Khí Cửu Long Tháp. (1)

Chương 969: Thần khí Cửu Long Tháp. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cũng không phải là ngục thần khí như Phiến Thiên Ấn, mà là thần khí chân chính do thần linh tạo ra!

Trong lý giải của hắn, ngục thần khí hắn do một ít bán thần hoặc là một ít nghịch thần giả lợi hại tạo ra, mà thần khí là do chân thần tạo ra.

Nói như vậy thần khí đều có thể tích thật lớn, ngay cả ngục thần khí như Phiến Thiên Ấn còn có thể thu lớn thu nhỏ, huống chi là thần khí càng thêm lợi hại, tài liệu chế tạo thật không biết nhiều tới bao nhiêu! Lại bởi vì nguyên nhân thần khí quá lớn, muốn luyện hóa cùng nắm giữ trong tay thì rất khó khăn, cho nên mỗi kiện thần khí đều sẽ có một bộ phận lắp ráp trọng yếu được xem là thần khí chỉ linh!

Thần khí chỉ linh chính là trung xu của thần khí, đem thần khí chỉ linh luyện hóa, chẳng khác nào đã nắm lấy thần khí trong tay.

Mà hộp sắt kia chính là thần khí chỉ linh của Cửu Long Tháp, tương đương nắm giữ mấu chốt của cả Cửu Long Tháp, đám mây kia lại chính là lỗ hổng mà trước kia khi nó thoát ly Cửu Long Tháp còn lưu lại, cho nên khi hộp sắt kết hợp cùng đám mây đã hoàn chỉnh trở thành thần khí chỉ linh của Cửu Long Tháp!

Tần Phàm đem thần khí chỉ linh luyện hóa, chẳng khác nào đã nắm cả Cửu Long Tháp trong tay!

- Chẳng thể trách lúc trước hộp sắt luôn chỉ thị cho ta tin tức của Cửu Long Tháp, nguyên lai nó chính là thần khí chỉ linh của nơi này!

Tới hiện tại, Tần Phàm rốt cục đã hiểu rõ sơ đồ hắn hiểu biết về Cửu Long Tháp nhiều hơn những người khác, đó là bởi vì hắn có được thần khí chỉ linh.

Đương nhiên, hắn cũng biết bản thân mình hiện tại kỳ thật còn chưa xem là hoàn toàn luyện hóa được thần khí chỉ linh, dù sao đây chính là thần khí, thực lực của hắn còn chưa đủ để đem nó luyện hóa. Hiện tại hắn chỉ đem thần khí chỉ linh luyện hóa được bước đầu, nhưng chỉ là như vậy đã đủ cho hắn có được cảm giác nắm giữ Cửu Long Tháp rõ như lòng bàn tay.

Bắt đầu từ tầng thứ nhất, mỗi một tầng yêu thú cùng hài cốt chư thần biến thành cốt linh, hắn đều có thể tinh tường cảm giác được sự phân bố cùng tình huống thực lực của chúng nó, thậm chí hiện tại còn có chút

người chưa rời khỏi Cửu Long Tháp còn đang liệt sát yêu thú tìm kiếm bảo vật trong tháp cũng bị hấn tỉnh tường chứng kiến.

Bất quá làm cho Tần Phàm cảm thấy kỳ quái chính là, tuy hấn bước đầu luyện hóa thần khí chi linh, nhưng hấn vẫn không thể nhìn thấy được tình huống tầng thứ chín cùng tầng trên cùng của Cửu Long Tháp, giống như nơi này hoàn toàn bị đóng cửa, dù hấn thông qua thần khí chi linh cũng không cách nào xem được đến.

- Xem ra tòa Cửu Long Tháp này khi được chế tạo đã làm đủ mọi hạn chế, những hạn chế kia đã hình thành quy tắc, với thực lực hiện tại của ta căn bản không đủ đánh vỡ quy tắc này, muốn chân chính nắm giữ Cửu Long Tháp trong tay còn phải đợi khi nào ta đem thần khí chi linh hoàn toàn dung hợp luyện hóa.

Tần Phàm đã hiểu được nguyên nhân bên trong.

Nếu hấn thật sự nắm giữ Cửu Long Tháp, như vậy hấn phải nhìn thấy rõ toàn bộ Cửu Long Tháp cùng không chế được hoàn toàn mới phải, thậm chí hấn có thể mở cửa toàn bộ các tầng thả cho yêu thú cùng cốt linh bên trong tự do hành động hoặc rời khỏi tòa tháp.

Bất quá hiện tại hấn chỉ có thể không chế được bốn tầng đầu tiên, chỉ có thể thả tự do cho yêu thú từ tầng đi tới tầng thứ tư hoặc là ngược lại, nguyên nhân là vì hấn còn chưa hoàn toàn luyện hóa được thần khí chi linh.

- Cửu Long Tháp...chư thần mộ địa...nếu như là thần khí thì do chính thần linh tạo ra.

Tần Phàm hiểu được tin tức về Cửu Long Tháp, ý cười trên mặt dần dần thu liễm lại.

Cửu Long Tháp đích xác chính là chư thần mộ địa, lúc trước được kiến tạo ra là vì ổn định hài cốt của chư thần. Cụ thể do ai kiến tạo Tần Phàm không biết, nhưng hiện tại trên Vũ Thiên đại lục chỉ có hai vị thần, chính là Chân Võ Thần cùng thần thú!

Như vậy tòa Cửu Long Tháp này nếu là thần khí, chỉ có thể do một trong hai người bọn họ tạo ra.

- Tòa Cửu Long Tháp nếu là chư thần mộ địa, có quan hệ tới chư thần, nhất định là quan hệ trọng đại, vì sao bọn họ cho ta nắm giữ trong tay?

Sau một lát trong lòng Tần Phàm lại có chút trầm trọng.

Hơn nữa bên trong Cửu Long Tháp có nhiều yêu thú cường đại như vậy, thậm chí là hài cốt của chư thần biến thành cốt linh, một khi đem mấy thứ này đều phóng xuất, như vậy tạo thành lực phá hoại nhất định là kinh người!

Một khi Vũ Thiên đại lục bị hủy, sẽ đả kích thật lớn đối với Chân Võ Thần cùng thần thú.

Bọn họ thật sự yên tâm về mình như vậy sao?

- Cho dù Chân Võ Thần cùng thần thú thật sự cần dùng ta đi giúp họ quét sạch nghịch thần giả trên Vũ Thiên đại lục, kỳ thật bọn họ cũng không cần đem Cửu Long Tháp giao cho ta...rất cực họ lại có dụng ý gì?

Trong lòng Tần Phàm vô cùng nghi hoặc, càng thêm trầm trọng, hấn hoàn toàn không cách nào nghĩ ra nguyên nhân.

Huống hồ lúc đó hấn đạt được hộp sắt kia thì mới là võ sư mà thôi, đang trên đường tham gia triều thánh, thậm chí thiên phú cùng năng lực của hấn còn chưa bị người của Chân Võ thánh điện hay biết.

- Chẳng lẽ từ khi ta xuyên qua đại lục này đã bị Chân Võ Thần phát hiện, cho nên hành tung cùng sự trưởng thành của ta luôn nằm dưới sự thăm dò của họ?

Nghĩ tới khả năng như vậy, Tần Phàm không khỏi cảm giác toàn thân rét run, có một loại cảm giác sợ hãi lan tràn.

Sau khi hấn đi vào đại lục này từng phát ra đại nguyện, cuộc đời này nhất định phải nắm giữ vận mệnh của mình, nhưng bây giờ hấn vẫn luôn nằm dưới sự an bài của người khác, Chân Võ Thần đã chọn hấn làm quân cờ trọng yếu từ rất lâu khi trước rồi sao?

Loại cảm giác này thật sự làm cho Tần Phàm cảm thấy vô cùng khó chịu lẫn đáng sợ.

- Chưa chắc sẽ là như vậy, có lẽ chỉ do ta suy nghĩ nhiều mà thôi, cũng có thể vừa vặn hộp sắt kia rơi xuống đại lục, sau đó trùng hợp bị ta lấy được, không nhất định do Chân Võ Thần cố ý sắp đặt!

Qua hồi lâu, Tần Phàm hít sâu một hơi, trong lòng tự an ủi mình.

Nhưng tuy rằng tự an ủi mình như vậy, nhưng loại cảm giác bất an vẫn không cách nào xóa mờ trong nội tâm hắn.

Từ địa cầu xuyên qua tới đây, đây là bí mật lớn nhất của Tần Phàm, bí mật này hắn chưa từng nói với bất luận kẻ nào. Thậm chí là hai người thân cận nhất như Tần Li cùng Cổ Mặc cũng chưa biết được bí mật này, nếu một khi lộ ra cho người ta hay biết, hắn sẽ có loại cảm giác mình giống như không hề mặc quần áo, hoàn toàn bại lộ ra trước mặt người khác.

- Vô luận như thế nào đều được, hiện tại trên tay của ta có được một món thần khí! Ít nhất xem như gia tăng được thực lực, đây là chuyện tốt! Về phần sự tình sau này, như vậy về sau hãy tính toán đi.

Biết có nghĩ nhiều cũng vô ích, Tần Phàm thật khó khăn mới làm cho tâm tình của mình chậm rãi bình phục trở lại.

960. Chương 970: Thần Khí Cửu Long Tháp. (2)

Chương 970: Thần khí Cửu Long Tháp. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Thực lực hiện tại của hắn vẫn còn quá nhỏ bé, thậm chí còn chưa đạt tới vô thánh cảnh giới. Thực lực như vậy thậm chí chỉ dùng một bán thần liền có thể tùy tiện giết chết hắn, đừng nói tới thực lực của chân thần.

Cho dù từ lâu hắn đã bị an bài thành quân cờ, hắn chỉ có thể thuận theo tự nhiên.

- Hiện tại hãy xem thử Cửu Long Tháp này có được năng lực gì tốt hơn.

Kế tiếp, Tần Phàm đem tinh thần lực chìm vào trong Cửu Long Tháp, đi tìm hiểu uy lực của nó.

- Hiện tại địa phương ta đang ở là tầng thứ năm, tầng này vô cùng đặc thù, là một tầng mấu chốt của cả Cửu Long Tháp. Lối vào tầng thứ năm không ổn định, có thể tùy tiện xuất hiện ở bất cứ địa phương nào, nhưng nhất định phải có được thần khí chỉ linh mới có thể đi vào. Người bình thường cho dù thực lực cực mạnh, trừ phi thực lực có thể so sánh với người kiến tạo ra thần khí, nếu không chỉ có thể hoạt động ở bốn tầng bên dưới.

Rất nhanh, Tần Phàm liền xác định được vị trí của chính mình, giải thích được một ít quy tắc của Cửu Long Tháp.

- Như vậy ý nghĩa, tầng thứ sáu chưa từng có người nào đi qua?

Tần Phàm không khỏi có chút ngoài ý muốn, nếu Chân Võ Thần cùng thần thú muốn cho nhân loại cường giả xâm nhập phá hỏng sự trưởng thành của cốt linh, vì sao lại không mở ra mấy tầng bên trên?

Dựa theo phỏng đoán, cốt linh ở mấy tầng trên sẽ càng thêm cường đại, nếu quả thật qua nhiều năm không có cường giả tiến vào quấy nhiễu, như vậy cốt linh kia thật sự có thể tu luyện thành thần. xem tại

Đặc biệt là tầng thứ chín bị hoàn toàn phong bế, Tần Phàm mơ hồ cảm giác bên trong có khí tức vô cùng đáng sợ truyền đến, nhưng đồng thời cũng là khí tức làm cho hắn tâm động, có thể bên trong cũng có bảo vật trọng yếu cất chứa đã lâu.

- Tê...

Khi Tần Phàm phát hiện được tầng thứ sáu, không khỏi hít sâu một hơi.

Tầng thứ sáu quả nhiên phân bố yêu thú cùng cốt linh đúng như hần suy đoán, càng lên cao thực lực càng mạnh, yêu thú tầng thứ sáu đại bộ phận đã là yêu thú bát cấp hậu kỳ cùng lục cấp cốt thánh trở lên, tầng thứ bảy cũng là yêu thú bát cấp hậu kỳ nhưng rõ ràng là mạnh hơn rất nhiều, đoán chừng đã tiếp cận trình độ thực lực cửu cấp yêu thú.

Về tầng thứ tám, thực lực của yêu thú cùng cốt linh Tần Phàm căn bản không cách nào dò xét! Hần đã không còn ở trình độ bát cấp hay cốt thánh, mà đã là thực lực cửu cấp yêu thú cùng cốt linh thực lực bán thần!

Càng khủng bố chính là, trong lúc Tần Phàm đang thăm dò tra xét, những quái vật kia giống như đã phát hiện được hần, từng đôi mắt đáng sợ nhìn lên không trung, giống như đang tìm kiếm hần, từng luồng khí tức cường đại muốn phá vỡ hư không, trực tiếp công kích hần làm Tần Phàm hoảng sợ dừng lại việc tra xét chúng.

- Thực lực của ta vẫn còn quá yếu, cho dù chiếm được thần khí chi linh nhưng yêu thú cùng cốt linh trong tháp đều khó có khả năng sẽ nghe theo mệnh lệnh của ta.

Tần Phàm lúc này mới hiểu được.

Ngoài ra lần này khi dò xét, Tần Phàm còn phát hiện một địa phương ở tầng thứ tư có một tương tử của Huyền Mộc không gian, mà nơi đó không phải sơn cốc của bạch cốt quốc độ kia.

Mà tương tử cuối cùng của Huyền Kim không gian nằm tại tầng thứ sáu.

- Mấy tương tử liên quan tới các không gian có tác dụng trọng yếu đối với việc tu luyện nguyên lực cùng dung hợp, ta nhất định phải thu thập đầy đủ toàn bộ.

Thu lại tinh thần lực khỏi Cửu Long Tháp chi linh, Tần Phàm âm thầm tự nhủ.

Chỉ là năng lực của hần hiện tại còn chưa tiến vào được tầng thứ sáu.

Nhưng tạm thời hần còn chưa thể nắm giữ kim hệ nguyên lực, Huyền Kim không gian hiện tại tác dụng với hần cũng không lớn, hần cũng không cần phải gấp gáp.

- Như vậy trước tiên ta quay về tầng thứ tư lấy đi tương tử của Huyền Mộc không gian, đem bốn không gian tập hợp, có lẽ có thể đạt được tứ nguyên hợp nhất trước khi đạt tới vô thánh cảnh giới.

Tần Phàm đứng lên, tâm thần vừa động, lốc xoáy màu đen lại xuất hiện ngay trước mắt hần.

Bước vào lốc xoáy, hần đã về tới bên trong tầng thứ tư.

Hiện tại Tần Phàm đã bước đầu luyện hóa Cửu Long Tháp chi linh, tự nhiên có thể tùy thời khống chế lốc xoáy thông đạo màu đen kia, trên thực tế hần còn có thể trực tiếp khống chế lốc xoáy thông đạo xuất hiện bên ngoài Cửu Long Tháp, như vậy hần đã có thể trực tiếp rời khỏi nơi này.

Đương nhiên bây giờ còn chưa phải lúc ly khai.

Thông qua lốc xoáy thông đạo, Tần Phàm quay về tầng thứ tư, xuất hiện bên trong khu rừng rậm nguyên thủy nguy hiểm trước đó.

Khu rừng rậm nguyên thủy tràn ngập bát cấp trung giai yêu thú, không thiếu tứ cấp cốt thánh, trước khi chưa luyện hóa được ma chủng Thanh Long một mình hần đi lại trong khu rừng này nếu như không có bán thần khôi lỗi trợ giúp tùy thời đều có thể bị giết chết.

Vào khi đó hần chỉ có thể một mình đối mặt cùng một đầu bát cấp trung giai yêu thú hoặc một đầu tứ cấp cốt thánh, nếu có thêm nữa hần nhất định cần bán thần khôi lỗi ra tay hoặc phải xoay người bỏ chạy trốn. Nhưng ở hiện tại hần đã có tự tin đồng thời đối mặt ba đầu bát cấp trung giai yêu thú hoặc ba tứ cấp cốt thánh cũng không cần sợ hãi.

Ma chủng Thanh Long cải tạo không chỉ giúp cho hần có thể nắm giữ được bốn loại nguyên khí khác nhau, chủ yếu nhất là làm các phương diện trong thân thể hần đều được đề thăng thật lớn. Khí lực càng thêm mạnh mẽ làm thực lực hần tăng lên thật nhiều, trước kia khi đối mặt bát cấp trung giai yêu thú hần không

dám đón đánh ngay mặt, nhưng hiện tại cho dù phải chính diện đối kháng một kích của bát cấp trung giai yêu thú hãn cũng không đến nỗi bị mất mạng lập tức.

Ngoại trừ phòng ngự thân thể, lực lượng cùng tốc độ của thân thể cũng được tăng cường. Hiện tại Tần Phàm chỉ dựa vào lực lượng thân thể cũng đã đủ cường đại, phỏng chừng cho dù không dùng nguyên khí, chỉ một quyền đã đủ so sánh với võ tôn hậu kỳ cường giả.

Về phần tốc độ mà trước kia Tần Phàm vẫn không được hài lòng, lúc này đã được đề cao, tuy rằng so sánh với một ít cường giả võ thánh am hiểu tốc độ vẫn còn kém hơn một ít, nhưng ở bên trong võ thánh tuyệt đối không xem là kém!

Vừa về tới tầng thứ tư, Tần Phàm đi ra khỏi thông đạo lốc xoáy, vừa bước ra, chẳng khác gì thanh long rời bến, trong hư không từng trận chấn động, nháy mắt đã lướt qua khoảng cách thật lớn, tốc độ cơ hồ chẳng khác gì dùng thuật di.

Thân hình như long, không ngừng xuyên toa trong khu rừng rậm rạp, tốc độ di chuyển cực nhanh hướng về địa phương Huyền Mộc không gian tiến tới.

Bởi vì luyện hóa ma chủng Thanh Long, ở bên trong khu rừng rậm nguyên thủy Tần Phàm đều hiểu biết thập phần rõ ràng tình huống chung quanh, chỉ cần có dấu hiệu gió thổi cỏ lay đều biết trước, cho nên yêu thú cùng cốt linh không thể đánh lén được hãn. Cho dù là một ít cường giả võ thánh khí tức che giấu cẩn thận trừ phi có được quy tắc tiểu thế giới che chắn khí tức, nếu không hãn cũng có thể biết được hành tung.

961. Chương 971: Thanh Long Tham Trảo.

Chương 971: Thanh Long tham trảo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Đây là năng lực một hệ cường đại của ma chủng Thanh Long, chỉ cần địa phương có cây cối thì có thể trở thành ánh mắt của hãn.

- Sưu...

Đúng lúc này, Tần Phàm chợt nghe được sau lưng truyền tới thanh âm tiếng xé gió vô cùng sắc bén.

Hãn cũng không cần quay đầu nhìn lại đã biết có một thanh đằng thô dài đang công kích tới sau lưng hãn, phía trên thanh đằng gai nhọn sắc bén, chẳng khác gì một mũi kiếm, hợp lại chẳng khác gì một đao phong quái vật, mang theo loại khí tức vô cùng hung hãn muốn xuyên thấu qua đầu của hãn.

Công kích Tần Phàm chính là quái vật mạn đằng mà lúc đi vào tầng thứ tư lần đầu tiên hãn gặp được, bản thể của quái vật này là một gốc thực vật mạn đằng, thoát nhìn cao chừng mấy chục thước, thật giống như một ngôi nhà cao tầng. Mà trên thân có hơn trăm đầu thanh đằng, thật giống như thật nhiều cánh tay đang giương nanh múa vuốt, có vẻ vô cùng hung tàn.

Cảm giác được thanh đằng đánh úp lại sau lưng, Tần Phàm không hề có chút bối rối, hãn không còn như lúc mới bước vào nơi đây, hiện giờ đối với khí lực, tốc độ cùng tổ chất thân thể bản thân hãn đều vô cùng tự tin.

Hiện tại cho dù hãn bị thanh đằng đánh trúng cũng sẽ không chết, thậm chí hãn có tin tưởng sẽ không bị thương nặng bao nhiêu.

- Thanh Long Tham Trảo!

Chỉ trong nháy mắt, đầu ngón chân Tần Phàm điểm nhẹ, sau đó thân hình liền nhảy lên giữa không trung, xoay người cực nhanh, đối mặt với hơn mười đầu thanh đằng sắc bén đang phá không bắn tới.

Một chiêu Thanh Long Tham Trảo là do hấn quan sát ma chủng Thanh Long mà học thành, lúc này Thanh Long Tâm nhảy mạnh, toàn thân hấn bao trùm khí tức Thanh Long, chân khí ngưng tụ, có thể huyền hóa ra một cự trảo, mang theo uy lực cường đại của ma tôn viễn cổ kia.

Hư không chấn động, một móng vuốt do mộc hệ nguyên khí cuộn cuộn biến hóa bỗng nhiên xuất hiện ngay trước mặt Tần Phàm, long trảo thật lớn như có thể xé núi liệt biển, vô cùng uy mãnh bá đạo hướng thanh đằng chớp tới.

- Hoắc...

Thanh Long Trảo đầu tiên bắt được một thanh sắc mạn đằng, sau đó mộc hệ nguyên khí chấn động, mộc hệ đại biểu sinh trưởng không ngừng, nhưng đồng thời cũng có thể đoạt lấy sinh cơ, móng vuốt vừa trảo xuống, thanh sắc mạn đằng lập tức biến thành khô đằng, vô lực rơi xuống mặt đất.

Nhưng móng vuốt vẫn chưa dừng lại, phá hủy xong một thanh đằng lập tức thò về phía trước, trực tiếp chụp vào bản thể của mạn đằng quái vật.

- Tê tê...

Mạn đằng quái vật nhất thời hoảng sợ thét lên chói tai không ngừng, ngay lập tức đem toàn bộ thanh đằng thu ngược trở về, kết thành vòng lưới chắn ngay phía trước, muốn ngăn cản móng vuốt chớp tới.

- Oanh...

Nhưng ngay sau đó, vòng lưới vẫn trong nháy mắt hồng mất, móng vuốt hung hăng chớp xuống, liền đem bản thể mạn đằng quái vật hoàn toàn trấn áp trên mặt đất không cách nào nhúc nhích, chỉ vang lên tiếng thét chói tai.

- Chết đi!

Tiếp theo Vương Trù Dao xuất ra, tam nguyên hợp nhất, một đao lập tức phá vỡ hư không, trực tiếp hướng mạn đằng quái vật chém tới.

Đao sáng lóng lánh.

Một đao mang theo uy lực cường đại, gọi lên từng thanh âm ma sát chói tai trong không khí, một đao với khí thế sét đánh không kịp bưng tai rất nhanh buông xuống trên thân thể mạn đằng quái vật.

Lúc này móng vuốt mới tán đi.

- Lâu...

Giống như thanh sắc huyết dịch bùng lên chẳng khác gì cơn hồng thủy, một ít thực vật ở bên cạnh bị thanh dịch dính vào, lập tức liền bốc hơi, tiếp theo toàn bộ xúc tu của mạn đằng quái vật lập tức biến thành uế oải, rất nhanh không còn chút sinh cơ.

- Đã chết!

Nhìn mạn đằng quái vật ngã xuống, trong miệng Tần Phàm thì trào nói. Lúc trước hẳn phải nhờ vào bản thân khôi lỗi mới có thể giết chết mạn đằng quái vật, nhưng sau khi luyện hóa xong ma chủng Thanh Long, một mình hẳn đã có thể dễ dàng giết chết nó.

Thanh Long Tham Trảo do mộc hệ nguyên khí hình thành, bởi vì Thanh Long ma tôn đối với mộc hệ nguyên khí nắm giữ không chế trong tay, vừa rồi có được lực áp chế cực mạnh đối với thanh sắc mạn đằng, cho nên mới thật dễ dàng đem mạn đằng quái vật hoàn toàn chế trụ, nếu thay đổi là yêu thú hoặc là cốt thánh, có lẽ sẽ không đạt được hiệu quả tốt như vậy.

Nhưng hiện tại Tần Phàm đối với uy lực của Thanh Long Tham Trảo đã hết sức hài lòng.

Thu hồi Vương Trù Dao, tiếp theo hấn lại hướng mạn đằng quái vật đi tới, sau khi đến gần đưa tay khê hấp, một viên lục sắc tinh thể bay ra. Vật này là do mộc hệ tinh nguyên trong mạn đằng quái vật biến thành, là vật có trọng dụng trong khi tu luyện mộc hệ nguyên lực.

Thu thập xong mạn đằng quái vật, Tần Phàm tiếp tục đi vào trong khu rừng rậm.

- Di? Minh Diễm Kim Hồ cùng Xích Văn Lôi Báo?

Đi thêm một lúc, Tần Phàm bỗng nhiên ngừng lại, nhìn vào khu rừng rậm phía trước, hơn nữa còn thấy được yêu thú giấu kín bên trong.

Minh Diễm Kim Hồ cùng Xích Văn Lôi Báo hàm răng có thể cắt đoạn sắt thép, móng vuốt có thể vỡ núi, thực lực cường đại, là bất cấp trung giai yêu thú vô cùng hung tàn, lúc trước khi Tần Phàm đi vào tầng thứ tư cũng từng gặp phải chúng nó, phỏng chừng trước nay chúng đều luôn cùng nhau phối hợp hành động.

Minh Diễm Kim Hồ thân ột trượng, thân dài hai trượng, trong mắt có đồng tử màu tím, toàn thân lông mao như hoàng kim lóng lánh, bốn chân đập lên hắc sắc liệt diễm, có vẻ uy vũ bất phàm, uy phong lẫm lẫm.

Xích Văn Lôi Báo thân cao cùng chiều dài cũng không khác Minh Diễm Kim Hồ bao nhiêu, hai mắt đỏ tươi, màu lông là tím sặc, thật giống như có lôi điện quần quanh, chỉ đứng nơi đó, một loại khí tức hung mãnh đã tràn ra khắp không gian.

Lúc trước khi Tần Phàm gặp phải hai con yêu thú này, cho dù đã có bán thần khôi lỗi trợ giúp nhưng chỉ còn con đường bỏ chạy, thế nhưng hiện tại hắn hoàn toàn không hề sợ hãi.

- Hồng...

Hai đầu yêu thú thấy Tần Phàm ngừng lại không chờ thêm được nữa, đồng thời phát ra thanh âm rống to khủng bố, từ trong rừng rậm xông ra.

Thanh âm của hai đầu bất cấp trung giai yêu thú vang lên, từng trận ám lôi bắt đầu khởi động, khí tức khủng bố cuốn động khắp bốn phía, lá vàng bay tung, tốc độ cực nhanh, chẳng khác gì tia chớp, một trái một phải hướng Tần Phàm giáp công lao tới.

Trăm thước khoảng cách hai đầu yêu thú chỉ nháy mắt đã đi qua!

Toàn thân Xích Văn Lôi Báo như có lôi điện phát động, đầu tiên nhào tới phía trước, móng vuốt sắc bén thật lớn trảo vào hư không, hàn quang âm sâm còn chưa công kích tới thân thể đã làm cho người ta cảm giác da đầu run lên.

Tốc độ của Xích Văn Lôi Báo cực nhanh, nếu ở trước kia Tần Phàm không cách ứng phó, nhưng hiện tại tốc độ của hắn cũng có thể trấn áp được nó! Dưới chân khê động, Tần Phàm giảm mạnh lui về phía sau, đồng thời một quyền oanh về phía trước.

- Hồng...

Một đầu man ngư tam nguyên hợp nhất từ trong hư không bay tới, trực tiếp đánh thẳng về phía Xích Văn Lôi Báo.

Một quyền này của Tần Phàm, nguyên khí ngưng thực cùng dung hợp ba loại nguyên khí đều vượt xa trước kia, phát huy ra uy lực càng thêm mạnh mẽ.

962. Chương 972: Thực Lực Hiện Tại Của Tần Phàm. (1)

Chương 972: Thực lực hiện tại của Tần Phàm. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Dưới một quyền kia, Xích Văn Lôi Báo trực tiếp bị đánh bay ra mấy trăm trượng, đụng ngã mấy gốc cổ thụ thật lớn, rơi xuống dưới đất, run rẩy vài cái, phỏng chừng xương cốt toàn thân đều đã tan.

Lúc này bán thần khôi lỗi Thanh Phong ở một bên nhảy tới, một kiếm đâm vào bụng Xích Văn Lôi Báo, trực tiếp giải quyết sinh mạng của nó.

Ngay trong nháy mắt Tần Phàm oanh bay Xích Văn Lôi Báo, Minh Diễm Kim Hồ đã bỏ nhào tới, chỉ thấy nó há to miệng, một hắc sắc hỏa cầu thành hình, nhiệt độ như sắp phun tràn ra ngoài.

- Thanh Long Tham Thảo!

Bước chân Tần Phàm thối lui, cánh tay duỗi ra, Thanh Long khí tức ngưng hóa, một móng vuốt khổng lồ trực tiếp xuất hiện trong hư không áp xuống, hung hăng nhét lên trên miệng của Minh Diễm Kim Hồ, đem cả người nó hung hăng đè ép trên mặt đất.

- Oanh!

Hắc sắc hỏa diễm trong miệng Minh Diễm Kim Hồ không thể phun ra ngoài, trực tiếp nổ tung ngay trong miệng nó, nhất thời huyết nhục mơ hồ, khí tức hoàn toàn uể oải xuống.

Giảm mạnh một cước, Tần Phàm bay tới gần, một quyền oanh ra, man ngư kinh nặng nề xuất động, cộng thêm lực lượng bản thân hấn trực tiếp oanh kích lên đầu yêu thú, trực tiếp đem bát cấp trung giai yêu thú vô cùng hung hãn giết chết tại chỗ.

Cho đến lúc này, hai đầu bát cấp trung giai yêu thú từng đem Tần Phàm đuổi chạy khắp nơi cứ như vậy dễ dàng bị hấn giết chết, mà thực lực sau khi luyện hóa được viên ma chủng thứ tư cũng đã triển lộ không bỏ sót!

Thu thập xong tinh hạch cùng tài liệu trân quý trên thi thể hai đầu bát cấp trung giai yêu thú, thân hình Tần Phàm thật nhanh hướng địa phương Huyền Mộc không gian chạy tới.

Bát cấp tinh hạch ngoại trừ có thể cung cấp năng lượng cho bán thần khôi lỗi, cũng có thể dùng để luyện chế đan dược, đặc biệt một ít đan dược cho võ thánh sử dụng cơ bản đều cần sử dụng tới tinh hạch ngoài bát cấp.

Bất quá vào lúc này Tần Phàm cũng không còn là một “tiểu tử nghèo” lúc mới bước vào Cửu Long Tháp, vì một viên bát cấp tinh hạch mà vất óc nghĩ kế, cho tới bây giờ trên người hấn đã có hơn mười viên bát cấp tinh hạch, cho nên vừa rồi để cho bán thần khôi lỗi ra tay giết chết Xích Văn Lôi Báo hấn cũng không cảm thấy đau lòng.

Huống chi hiện tại cả Cửu Long Tháp trên cơ bản đều bị hấn khống chế, nếu hấn cần dùng bát cấp tinh hạch đều có thể đi vào tầng ba cùng tầng bốn liệt sát, bát cấp yêu thú trong hai tầng này tính bằng đơn vị hàng ngàn, không cần tiếp tục lo lắng vấn đề nguồn năng lượng cung cấp cho bán thần khôi lỗi.

Đối với hấn mà nói, hiện tại bát cấp trung giai yêu thú cũng chỉ có một ít hơi khó đối phó, đại bộ phận bát cấp yêu thú hấn đều có thể dễ dàng giết chết.

Bát cấp sơ giai yêu thú lại khó chịu đựng nổi một kích tam nguyên hợp nhất của hấn, mà đợi tới khi hấn làm được tứ nguyên hợp nhất, thậm chí phỏng chừng đại bộ phận bát cấp trung giai yêu thú cũng đều có thể dùng một kích giết chết.

Tóm lại, tuy rằng hấn tiến vào Cửu Long Tháp còn chưa đầy nửa năm thời gian, nhưng thực lực của Tần Phàm có thể dùng từ bay vọt mà hình dung, nếu hiện tại hấn gặp được Xích Viêm Lôi Viên trong đại hội anh hùng sẵn thú, phỏng chừng chỉ dùng một kích đủ giết chết, cần gì cùng mọi người cùng nhau vây săn, cuối cùng còn phải cùng một nhóm cường giả võ tôn cùng nhau tranh đoạt.

Nếu hiện tại hấn đối chiến cùng Vân Phi Hồng, cho dù đối phương sử dụng Lăng Vân thương pháp hấn cũng có thể nhẹ nhàng đánh bại.

Hiện tại Tần Phàm sắp đột phá tới bát cấp võ tôn, nhưng hấn phỏng chừng cực hạn của mình là ngũ cấp võ thánh, tứ cấp võ thánh bình thường hấn vẫn có một chút cơ hội đánh bại, nếu là ngũ cấp võ thánh bình thường còn có thể miễn cưỡng một cuộc chiến, không nhiều cơ hội, nhưng muốn phỏng chừng bảo mệnh là không thành vấn đề.

Về phần lục cấp võ thánh, hiện tại hấn còn chưa có dũng khí cùng thực lực đi đối mặt, nếu phải đánh bừa, cửu tử nhất sinh.

Đương nhiên, nếu đó là võ thánh bình thường, gặp phải tứ cấp võ thánh như Vân Phi Dương, bản thân có được thực lực đánh bại lục cấp võ thánh, nếu hiện tại Tần Phàm toàn lực đối chiến cũng sẽ không có bao nhiêu khả năng.

Trừ phi hắn đột phá tới võ thánh cảnh giới.

- Sau khi lấy được Huyền Mộc không gian, ta phải bắt đầu chuẩn bị đập vào võ thánh cảnh giới đi!

Vừa đi nhanh vừa âm thầm phỏng chừng thực lực của chính mình, nghĩ tới cực hạn của mình, trong miệng Tần Phàm thì thào nói.

Hiện tại hắn đã luyện hóa viên ma chủng thứ tư, phỏng chừng muốn đạt tới nửa bước võ thánh cảnh giới cũng sẽ không cần dùng bao lâu thời gian.

Nhưng nửa bước kia cho tới bây giờ vẫn làm trong lòng Tần Phàm có chút không yên. Lúc trước Tần Thiên Hoành là thiên tài như vậy, thế nhưng phải dùng hai mươi năm thời gian vẫn bị giữ lại trong cửa ải kia, sau còn bị tình vây khốn, nhưng Tần Phàm cũng không biết bản thân mình có thể gặp phải vấn đề gì khó khăn ngăn trở hay không.

- Huyền Mộc không gian ở nơi này, nhất định phải đem nó nắm bắt tới tay!

Lúc này Tần Phàm bỗng nhiên ngừng lại, sau đó nhìn lên sơn cốc nhỏ trước mặt, bằng vào khả năng nắm giữ Cửu Long Tháp, hắn có thể cảm giác được Huyền Mộc không gian ở bên trong.

Huyền Mộc không gian quan hệ tới việc hắn có thể tu luyện tới tứ nguyên hợp nhất, càng sớm lấy được càng tốt, có lẽ đối với tương lai hắn thành thánh cũng có một chút trợ giúp.

Ngay sau đó Tần Phàm bước tới một bước, tiếp theo vọt vào bên trong sơn cốc. Hiện tại hắn được ma chủng Thanh Long cải tạo, thân thể linh hoạt đa dạng, một khi đi nhanh với tốc độ cao nhất, uyển như du long, thân hình chẳng khác gì nước chảy, đã tới trình độ hòa nhập cùng hoàn cảnh chung quanh.

- Nhân loại, có nhân loại xâm lấn, giết chết hắn!

Ngay khi Tần Phàm vừa mới tiến vào trong sơn cốc, ngay lập tức từ khắp nơi truyền tới thanh âm đòi diệt sát, bên trong sơn cốc không thiếu cốt linh tồn tại.

Tổng cộng cũng hơn chục cốt linh, phần lớn là thực lực tam tứ cấp võ thánh.

Đôi mắt Tần Phàm ngưng tụ, sau đó hắn thấy được tận sâu trong sơn cốc quả nhiên có một thanh sắc tương tử, bên trong thoáng hiện quang mang nhàn nhạt, phát ra khí tức thập phần tương tự như ba không gian mà hắn từng lấy được, nói vậy đó chính là Huyền Mộc không gian.

Bên cạnh Huyền Mộc không gian có một bộ xương khô cao lớn, trên thân mặc bạch cốt áo giáp, cầm bạch cốt liềm đao sắc bén thật dài, ánh mắt lợi hại, khí thế bất phàm.

Lúc trước bên trong sơn cốc bạch cốt, Tần Phàm từng giết qua ngũ cấp cốt thánh thiên phu trưởng khô lâu nhân, nhưng lúc đó hắn đang kích thích huyết mạch của Bất Tử Chu Tước, đang nằm trong một loại trạng thái cường đại đặc thù, nếu như đang ở trong trạng thái bình thường, khi đó hắn làm sao có thể giết chết được một ngũ cấp cốt thánh, thậm chí còn có khả năng bị giết chết.

Nhưng hiện tại cho dù Tần Phàm đang ở trong trạng thái bình thường, cũng có đủ tin tưởng đối phó một đầu ngũ cấp cốt thánh. Ngũ cấp cốt thánh thực lực tương đương cường giả nhân loại tứ cấp võ thánh bình thường, còn nằm trong phạm vi khả năng ứng phó của hắn.

963. Chương 973: Thực Lực Hiện Tại Của Tần Phàm. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 973: Thực lực hiện tại của Tần Phàm. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Toàn bộ đều cắt ngay cho ta!

Đối mặt với nhóm tam tứ cấp cốt thánh tràn tới mãnh liệt, Tần Phàm không chút sợ hãi, bước một bước, cả người lao vọt vào trong nhóm cốt thánh đang xông tới.

Thanh Long Tham Trảo!

Lúc này Thanh Long Tâm nhảy mạnh, một Thanh Long Tham Trảo cực lớn xuất hiện ngay trong hư không, một hệ nguyên khí cuộn cuộn, mang theo sinh cơ vô tận, đây chính là lực sát thương lớn nhất đối với bất tử sinh vật.

Tiếp theo sau Thanh Long Tham Trảo xuyên phá hư không, hung hăng chụp xuống!

- Oanh!

Uy lực một trảo vô cùng cường đại, thật giống như một ngọn núi cao nguy nga từ trên trời giáng xuống hung hăng trấn áp, sau một tiếng vang thật lớn, vài đầu xương khô bạch cốt bên dưới cự trảo trực tiếp biến thành nát vụn.

Chứng kiến một chiêu đã giết chết vài đầu tứ cấp cốt thánh, thân hình Tần Phàm vẫn chưa ngừng lại, tiếp theo từng quyền từng quyền, không ngừng oanh kích ra khắp bốn phía, những bộ xương khô đang vọt tới không có một đầu nào chịu đựng nổi một quyền của hắn.

Những nơi quyền phong đi qua, tam nguyên hợp nhất, uy lực chấn động hư không, trực tiếp đánh tan một đầu tứ cấp cốt thánh.

- Sưu sưu...

Đúng ngay lúc này hai tiếng xé gió chói tai bỗng nhiên truyền tới hai bên, hai đầu tứ cấp cốt thánh cầm lấy bạch cốt liên đao huy động phát ra tử khí cường đại công kích tới, khí tức cuộn cuộn, ánh đao sắc bén, trong không khí âm vân không ngừng khởi động sôi trào.

Nhìn thấy cảnh tượng này những bộ xương khô khác sợ hãi bị ngộ thương bắt đầu thối lui về phía sau.

Trí tuệ của những bộ xương khô kia không thấp, còn biết giáp công hai bên làm Tần Phàm không thể phân thân, vốn với tình hình như vậy Tần Phàm có thể để bán thân khỏi lỗi ra tay giúp hắn một kích, nhưng lần này hắn không làm như thế.

Đối mặt với hai bên giáp công, đao khí âm sâm, Tần Phàm oanh ra một quyền về hướng bên trái, tam hệ nguyên khí thao thao bất tuyệt hóa thành một đầu man ngư rít gào trực tiếp đem tứ cấp cốt thánh bên trái oanh bay mấy trăm trượng, toàn bộ thân hình đều vỡ tan.

Nhưng ngay sau đó đầu tứ cấp cốt thánh còn lại đã công kích tới trước mặt Tần Phàm.

- Oanh!

Một kích này mang theo đao phong bao trùm thật lớn, cuối cùng hình thành một cỗ tử khí hạo hãn trực tiếp công kích trúng ngực Tần Phàm, một tiếng chấn động vang lên, cả người Tần Phàm bị đánh văng ra xa.

- Tê...

Nhưng Tần Phàm không rơi ngã xuống đất, mà sau khi ma sát xa hơn mười trượng vững vàng đứng thẳng thân thể.

Lúc này Tần Phàm chỉ cảm thấy khí huyết cuộn cuộn, nhẹ nhàng ấn xuống ngực của mình, phát hiện bên trong mơ hồ truyền tới một ít đau đớn, hắn cũng bị thương nhẹ, thực sự chưa tới mức được bình yên vô sự.

- Tương đương với một kích của cường giả nhân loại tam cấp võ thánh bình thường, trực tiếp đánh trúng ngực nhưng ta vẫn chịu đựng được, Thanh Long Tâm xác thực đủ mạnh mẽ!

Về mặt Tần Phàm ngược lại hiện lên chút hưng phấn, lúc này bị đánh trúng là do hắn cố ý chịu đựng, mục đích muốn thử xem mức độ cường đại khí lực thân thể mình.

Vừa thử qua kết quả làm cho hắn thật hài lòng.

Ngay cả một cường giả võ thánh bình thường còn chưa dám chính diện chịu một kích như thế, đặc biệt ngay địa phương yếu ớt của trái tim.

Hiện tại Tần Phàm thậm chí còn chưa đột phá tới bát cấp võ tôn, nhưng lại có thể trực tiếp dùng thân thể chịu đựng một kích tương đương tam cấp võ thánh!

Nếu tin tức này truyền đi ra, thật sự nghe rợn cả người!

Thanh Long ma chủng đích thật đã tăng cường khí lực của Tần Phàm quá lớn, vừa rồi một cổ tử khí cường đại xuyên thấu qua cả Huyền Vũ Giáp công kích vào trái tim của hắn nhưng hắn vẫn có thể nhẹ nhàng thừa nhận được nó!

Mà tử khí kia bị Thanh Long Tâm rất nhanh đã hoàn toàn làm sạch, tiếp theo cảm giác khí huyết bị quay cuồng cũng đã rất nhanh bình phục trở lại.

Không chỉ có được lực phòng ngự cường đại, làm trái tim càng được bảo hộ, nhưng còn có được năng lực chữa thương cùng khôi phục, năng lực của Thanh Long Tâm quả thật là cường đại đến nghịch thiên!

Điều này làm cho Tần Phàm thật sự cảm thấy ngoài ý muốn.

Thanh Long Tham Trảo!

Cảm giác được Thanh Long Tâm mạnh mẽ nhảy lên, vào lúc này lòng tin của hắn càng tăng nhiều, thân hình vừa mới ổn định lập tức tiến lên một bước, dùng trạng thái càn quét hết thảy tiến vào trong nhóm khô lâu kia.

Ngay cả tứ cấp cốt thánh cũng không tạo được bao nhiêu thương tổn cho hắn, lúc này Tần Phàm cũng không còn kiêng kỵ, không ngừng thi triển cùng tôi luyện công kích của chính mình. Kỳ thật hắn có thể cảm giác được Thanh Long Tham Trảo còn chưa được hoàn thiện, cần tăng thêm chiến đấu thực tế, làm vậy có thể càng tiếp tục tăng thêm uy lực.

- Nhân loại đáng hận! Chết đi cho ta!

Ngũ cấp cốt thánh vẫn luôn thủ hộ Huyền Mộc không gian thấy Tần Phàm không ngừng giết chết bộ hạ của mình, rốt cục không kiềm nén được nữa, gầm lên một tiếng giận dữ trong sơn cốc, tiếp theo giờ cao bạch cốt liềm đao hướng Tần Phàm chém tới.

Một kích của ngũ cấp cốt thánh tương đương tứ cấp võ thánh, mà tuy rằng tứ cấp võ thánh cao hơn tam cấp võ thánh một bậc, nhưng cảnh giới trung cấp so với tam cấp võ thánh thực tế mạnh hơn rất nhiều!

Vào lúc này chính Tần Phàm cũng cảm giác được nguy cơ!

Cảm giác được tia nguy cơ tràn tới, lúc này ánh mắt Tần Phàm liền ngưng tụ ngẩng đầu nhìn về hướng ngũ cấp cốt thánh kia.

Hắn liền nhìn thấy ngũ cấp cốt thánh giờ cao bạch cốt liềm đao, khí lưu bạch cốt giống như ngọn lửa thiêu đốt ngay trên liềm đao, những nơi đao phong đi qua tử khí ăn mòn tán phát ra mùi hôi thối muốn nôn mửa.

Một đao này của ngũ cấp cốt thánh một khi bổ ra khí thế như một ngọn núi lớn, liên miên như sông dài, mang theo khí tức tử vong cùng hủy diệt cuộn cuộn vắt ngang hơn phân nửa sơn cốc, khí thế kia phẳng phát như muốn đem cả sơn cốc chém thành hai nửa.

Khí kinh lợi hại trực tiếp cắt vỡ hư không, trong không khí phát ra tiếng khóc chói tai, tử khí tràn ngập cả không gian, làm lòng người không nhận được cảm giác trầm muộn khó chịu vô cùng, phẳng phát như máu huyết trong người đông kết lại.

Mà nhóm tam cấp cốt thánh đang vây công Tần Phàm liền vội vàng tránh ra xa xa.

- Tên kia xem ra cũng khó đối phó ah!

Nhìn thanh thế kia, trong lòng Tần Phàm không khỏi trầm xuống, lập tức vận chuyển Thanh Long Tâm vài lần, lúc này mới đem tử khí quanh quần trong lòng hoàn toàn xóa sạch.

Sau khi luyện hóa ma chủng Thanh Long lòng tin của hắn đã gia tăng thật nhiều, mặc dù nói bản thân hắn tự tin đã có thể chống lại ngũ cấp cốt thánh, mà còn có khả năng giết chết được nó, nhưng phải có chiến đấu thực tế mới có thể nắm chắc được. Bởi vì hiện tại hắn có cảm giác ngũ cấp cốt thánh đích xác không dễ dàng đối phó như trong sự tưởng tượng của hắn.

- Bất quá nếu là như vậy mới càng thêm thú vị!

Ngay lập tức trên mặt Tần Phàm hiện lên tia mỉm cười, tam tứ cấp cốt thánh đối với hắn mà nói không có bao nhiêu uy hiếp, hiện tại hắn cũng muốn đầm đìa chiến đấu thử xem một lần.

Cho nên kỳ thật hắn cũng không sợ đầu ngũ cấp cốt thánh kia, ngược lại càng thêm hưng phấn.

964. Chương 974: Trảm Sát Ngũ Cấp Cốt Thánh.

Chương 974: Trảm sát ngũ cấp cốt thánh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Đối mặt với một đao mang theo xu thế như phá núi liệt thạch, Tần Phàm bước tới một bước, tiến lên nghênh đón.

Thanh Long Tâm mạnh mẽ nhảy lên, khí tức Thanh Long ngưng tụ khắp toàn thân Tần Phàm, kết thành móng vuốt, khuỷu tay duỗi ra, quyền xuất, đồng thời nương theo từng tiếng long ngâm mạnh mẽ truyền khắp cả hư không, không ngừng hồi vọng lại bên trong cả sơn cốc.

Theo tiếng long ngâm chấn vang, nhất thời bên trong sơn cốc phẳng phất như trời giáng cam lâm, sinh cơ nồng đậm tràn ngập sơn cốc hòa tan đi không ít tử khí.

Thanh Long Tham Trảo!

Một quyền đánh ra, nguyên khí cuộn cuộn, chẳng khác gì ngân hà đổ xuống trên bầu trời.

Một chiêu Thanh Long Tham Trảo xuyên phá thiên địa, dưới một trảo này có một loại cảm giác làm người ta sợ hãi muốn thần phục xuống dưới.

Thanh Long Tham Trảo thật lớn đồng dạng bao trùm nửa sơn cốc, có vẻ càng thêm thần bí cùng cường đại, khí tức vô cùng mạnh mẽ, có xu thế xé núi liệt biển, móng vuốt xuyên phá khiến tầng tầng hư không đều bị nứt gãy.

Thanh Long Tham Trảo ẩn chứa sinh cơ vô tận trực tiếp chộp lấy đao mang tràn ngập khí tức tử vong kia.

- Oanh!

Ngay sau đó hai cỗ lực lượng rót cục va chạm nhau giữa không trung.

Tiếng chấn vang thật lớn, làm cả sơn cốc đều chấn động kịch liệt, hai cỗ lực lượng giao phong, sản sinh ra năng lượng phong bạo thật lớn. Những bộ xương khô đứng cách gần hai cỗ năng lượng va chạm bị năng lượng phong bạo cuốn tới trong khoảnh khắc hóa thành từng đống xương vỡ, Tần Phàm có thể nhìn ra chỉ ít có tới mười bộ xương khô bị hủy diệt, bên trong còn có ba tứ cấp cốt thánh.

Tần Phàm cùng ngũ cấp cốt thánh giao phong, ngay cả tứ cấp cốt thánh cũng hoàn toàn không sao chịu nổi.

- Oanh!

Đúng lúc này tiếng vang thật lớn truyền tới, hai cỗ năng lượng giao phong đã có kết quả, Thanh Long Tham Trảo cùng một đao kia đồng thời biến mất giữa không trung, chỉ lưu lại một đồng hồ hỗn độn khắp bốn phía.

Tần Phàm hừ một tiếng, sau đó văng ra xa vài chục trượng, vừa rồi trong so đấu nhìn như đánh thành ngang tay, kỳ thật hẳn bị hạ phong một ít.

- Hiện tại Thanh Long Tham Trảo của ta còn chưa thể phát huy ra thực lực chân chính, thực lực của ngũ cấp cốt thánh kia lại không kém, nếu không phải dựa vào khí tức sinh mệnh lực áp chế khí tức tử khí của nó, ta sẽ càng thêm thảm bại!

Tần Phàm thở chậm một hơi, nhìn tới bộ xương khô phía xa, sắc mặt thoáng ngưng trọng.

Uy lực của Thanh Long Tham Trảo cần được tăng thêm cùng sửa đổi.

Ở bên kia ngũ cấp cốt thánh cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, lúc này lực sắc quỷ hỏa trong mắt nó chuyển động, hiện ra vẻ kiêng kỵ không thôi, nó thật không ngờ một tiểu tử nhân loại thể nhưng lại có được thực lực đối kháng với nó!

- Nhân loại ngu xuẩn, dám xâm phạm chư thần quốc độ, chết đi cho ta!

Nhưng ngay sau đó liền thấy hồng sắc tinh hạch trên trán ngũ cấp cốt thánh nhấp nháy hào quang chói mắt đặc thù, sau đó nó vung lên bạch cốt liềm đao trong tay.

Vào lúc này bạch cốt liềm đao trôi nổi thêm hồng sắc quang mang, đầy vẻ âm sâm khiến người sợ hãi.

- Xem ra chỉ có thể sử dụng Vạn Ngưu Trùng Chàng!

Thấy vậy Tần Phàm hít sâu một hơi, hư ảnh tứ đại ma tôn chậm rãi hiện ra sau lưng hắn, trấn áp nguyên khí khắp chung quanh.

Vốn hắn dự tính tôi luyện một chút Thanh Long Tham Trảo mới lĩnh ngộ, nhưng lúc này hắn đã biết muốn nhờ vào chiêu vũ kỹ còn chưa thành thực căn bản không đánh bại được ngũ cấp cốt thánh có thực lực tương đương tứ cấp vô thánh.

Tần Phàm tự nghĩ, nếu chiêu Thanh Long Tham Trảo này của hắn cần bình phẩm cấp vũ kỹ, khẳng định phải vượt qua Vạn Ngưu Trùng Chàng, ít nhất cũng là vũ kỹ ngoài thiên giai trung cấp! Trên cả Vũ Thiên đại lục, vũ kỹ có thể cùng nó so sánh phỏng chừng cũng như long phượng cùng rồng lân!

Nhưng chiêu Thanh Long Tham Trảo cũng có một thiếu sót đáng tiếc, chính là phải do Thanh Long chân khí mọc hệ trên người Tần Phàm sản sinh, cơ hồ không dung được bất kỳ nguyên khí nào khác, chỉ có thể do mọc hệ nguyên khí thuần túy mà thành.

Cho nên tuy Thanh Long Tham Trảo uy thế mười phần, nhưng bởi vì không thể dùng nhiều loại nguyên khí sử dụng, trên thực tế uy lực cũng bị biến thành hạn chế, cho nên hiện tại uy lực của Thanh Long Tham Trảo không sánh kịp với Vạn Ngưu Trùng Chàng.

Hiện tại Tần Phàm đã luyện hóa được mọc hệ ma chủng, tuy rằng vẫn chưa thể làm được tứ nguyên hợp nhất, nhưng gia nhập vào mọc hệ nguyên khí vẫn có thể gia tăng thêm uy lực cho Vạn Ngưu Trùng Chàng.

Tạm thời hắn còn chưa có phương pháp đột phá gông cùm xiềng xích của Thanh Long Tham Trảo, một khi có được đột phá, sẽ có tiềm lực phát triển cường đại.

Ở bên kia, bạch cốt liềm đao lướt qua quỹ tích thật lớn, chẳng khác gì vãn thạch từ trên trời giáng xuống, đao mang sáng lóng lánh, tử khí hùng hực thiêu đốt lên, năng lượng khủng bố ẩn chứa bắt đầu khởi động, làm không gian cũng xuất hiện khe hở.

Một loại khí tức mang theo tử vong cùng hủy diệt tóe phát ra từ trong khe không gian, cuối cùng hình thành phong bạo đáng sợ, làm cả sơn cốc tràn ngập tử khí dày đặc.

Trong sơn cốc chỉ trong nháy mắt giống như bị biến thành địa ngục.

Càng đáng sợ chính là kế tiếp những bộ xương khô khác đều phát ra tiếng thét chói tai sợ hãi, sau đó từng luồng tử khí đều bị hút ra khỏi người chúng, toàn bộ dừng mãi trên tới bạch cốt liềm đao của ngũ cấp cốt thánh kia, tiếp theo những bộ xương khô kia đều vỡ tung rơi xuống đất.

Giờ khắc này ngũ cấp cốt thánh kia chẳng khác gì tử thần đứng trên cao, đang muốn giáng xuống trừng phạt nhân gian.

- Nhân loại ngu xuẩn, chết đi!

Một tiếng gầm to, ánh đao như tử vong phán quyết rốt cục hướng Tần Phàm đánh xuống, ánh đao chiếm lĩnh cả không gian, làm người ta sinh ra cảm giác không cách nào tránh khỏi, tử khí lan tràn khắp cả không gian sơn cốc nơi đây.

Cường đại không sao địch nổi!

Vào lúc này, Tần Phàm càng thêm ngưng trọng, một kích của ngũ cấp cốt thánh thi triển ra không khác gì vũ kỹ của tứ cấp võ thánh, nhưng hắn không chút sợ hãi, ngay lập tức hít sâu một hơi, đem toàn lực oanh ra một quyền về phía trước.

Vạn Ngưu Trùng Chàng!

- Hồng!

Một tiếng cuồng ngưu rống to, hư ảnh tứ đại ma tôn sau lưng Tần Phàm phát ra một loại ba động vô cùng huyền diệu, sau đó liền nhìn thấy một đầu tứ sắc man ngưu cao lớn đập ra từ trong hư không.

Trên thân man ngưu có hỏa diễm bùng cháy, thủy băng lam sắc, có huyền hoàng hậu thổ, ba loại màu sắc đan xen nhau, còn có một tia lực ý pha lẫn vào.

Nguyên khí trong phạm vi tám trăm thước cuộn cuộn tràn đến, toàn bộ trút vào trên thân thể man ngưu, làm khí tức của nó càng thêm lớn mạnh, chưa từng có từ trước tới nay, phẳng phất như một ngọn núi cao chắn ngang phía trước cũng bị nó đánh gục.

Thiết quyền của Tần Phàm như vạn ngưu rít gào, kinh khí tập trung thành một, chân khí dữ dội mà mạnh mẽ xuyên thẳng thiên không, giống như muốn oanh rơi tử thần liêm đao kia.

Man ngưu khổng lồ, cước đạp sơn hà, khí hướng bát hoang!

- Oanh! xem tại

Ngay sau đó hai cỗ lực lượng lại gặp nhau giữa không trung.

965. Chương 975: Bát Cấp Võ Tôn, Tứ Nguyên Hợp Nhất! (1)

Chương 975: Bát cấp võ tôn, tứ nguyên hợp nhất! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“···(“···† Nhóm dịch Dungnhi †···’···)···’···)

Trong khoảnh khắc gió giục mây vùn, cát bay đá chạy, khí tức cuồng loạn thổi quét khắp ngàn dặm! Dưới hai cỗ lực lượng đáng sợ giao phong, mặt đất trong sơn cốc xuất hiện từng khe nứt thật lớn, chẳng khác gì mận đắng lan tràn ra ngoài, làm cả sơn cốc như muốn vỡ thành hai nửa.

Chân khí hỗn loạn làm khắp bốn phía càng thêm cuồng bạo, Tần Phàm bị vây trong không gian lốc xoáy thân hình chao đảo không ngớt.

- Chết đi!

Ngay lập tức Tần Phàm mạnh mẽ thúc giục, Thanh Long Tâm nhảy lên kịch liệt, sinh mệnh khí tức cuộn cuộn gia nhập vào bên trong đầu man ngưu khổng lồ kia.

Nhất thời vạn vật chạy chồm, khí thế chấn động hoang dã, trực tiếp đem tử vong khí tức giữa không trung cắn nuốt sạch sẽ, lại chẳng khác gì sông dài cuộn cuộn nhằm về hướng ngũ cấp cốt thánh.

- A, nhân loại đáng hận...

Rất nhanh một tiếng gầm rú cuối cùng truyền đến, ngũ cấp cốt thánh bị một quyền của Tần Phàm đánh tan, rơi xuống mặt đất.

- Nếu hiện tại ta chống lại tứ cấp võ thánh chân chính, không biết sẽ như thế nào?

Thật không dễ dàng giải quyết xong ngũ cấp cốt thánh, Tần Phàm thở phào một hơi nhẹ nhõm, đồng thời trong lòng không khỏi nhủ thầm.

Mặc dù nói thực lực tứ cấp võ thánh tương đương ngũ cấp cốt thánh, nhưng nhân loại cường giả biết sử dụng vũ kỹ, hơn nữa thủ đoạn công kích cũng linh hoạt đa dạng hơn rất nhiều, tự nhiên càng thêm khó đối phó một ít.

- Di?

Ngay khi Tần Phàm dự tính đi thu lại Huyền Mộc không gian, hần bỗng nhiên chợt động, cảm giác được có người lại xông lên tầng thứ tư của Cửu Long Tháp.

Hiện giờ Tần Phàm đã xem như bước đầu luyện hóa Cửu Long Tháp chi linh, đối với mỗi một tầng biến hóa của Cửu Long Tháp đều hiểu rõ ràng, cho nên vừa rồi có người tiến vào tầng thứ tư hần liền lập tức phát hiện.

Nhưng dù sao hần còn chưa hoàn toàn nắm giữ Cửu Long Tháp trong tay, bởi vậy chỉ biết có người vừa thông qua thông đạo đi vào tầng thứ tư, nhưng tạm thời còn chưa biết người tới rốt cục là ai.

- Trải qua cuộc chiến với ma chủng Thanh Long, đại bộ phận cường giả đã không dám tiếp tục tiến vào tầng thứ tư, rốt cục là ai đã đi còn dám quay lại?

Tần Phàm không khỏi nhíu mày, trong lòng có chút nghi hoặc.

Sự lợi hại của ma chủng Thanh Long toàn bộ cường giả nhân loại đều biết rõ, ngay cả Kim Dương võ thánh cũng không thắng được! Các cường giả nhân loại sau khi rời khỏi tầng thứ tư sẽ không còn người nào dám quay trở về.

- Chẳng lẽ là hần?

Lúc này trong đầu Tần Phàm chợt hiện lên một thân ảnh.

Lam y trường kiếm, phong tư trác tuyệt.

Kỳ tích chi kiếm Tần Thiên Hoàn!

- Lần trước tiến công bạch cốt quốc độ cũng không nhìn thấy hần, chẳng lẽ hiện tại hần mới đi tới tầng thứ tư?

Trong lòng Tần Phàm thầm nghĩ, hần biết Tần gia đại trưởng lão kia vẫn không hề bỏ qua ý định muốn giết chết được mình.

Tần Phàm hai lần thua trong tay hần, nhưng đều gặp đại nạn không chết.

Hai lần trước bị hần hoàn toàn áp đảo đánh bại, cho nên trong lòng Tần Phàm kỳ thật vẫn luôn mong có cơ hội cùng hần đối chiến lần nữa.

Tuy rằng hiện tại hần còn chưa tuyệt đối nắm chắc, nhưng hần thật sự rất muốn chiến thắng một lần.

- Bỏ đi, tầng thứ tư Cửu Long Tháp lớn như vậy, cho dù là Tần Thiên Hoàn muốn tìm được ta cũng không dễ dàng, ta trước tiên không cần lo tới hần!

Ngay lập tức Tần Phàm cũng không tiếp tục chú ý tới vị khách không mời mà đến kia, chỉ đem lực chú ý chuyển dời về phía thanh sắc tương tử.

Lần này Tần Phàm quay trở lại tầng thứ tư là vì nó.

Giẫm chân bước về phía trước, đưa tay nhẹ nhàng ma sát lên mặt ngoài chiếc rương, hẳn có thể cảm giác được bên trong truyền tới sinh cơ mạnh mẽ, giống như cả mùa xuân tràn đầy bên trong rương.

- Huyền Mộc không gian!

Tần Phàm nhìn bốn chữ lớn trên thùng, trong lòng chợt có chút hưng phấn.

Có được Huyền Mộc không gian, hẳn phỏng chừng bản thân mình sẽ rất nhanh đạt tới tứ nguyên hợp nhất. Còn chưa đạt tới vô thánh cảnh giới đã có thể nắm giữ trong tay bốn loại nguyên khí bất đồng, hơn nữa còn có thể đem bốn loại bất đồng nguyên khí dung hợp thành một, phỏng chừng ngàn năm qua chỉ có một mình hắn. xem tại

Mở thùng ra, quả nhiên đúng như hắn suy nghĩ, bên trong Huyền Mộc không gian ẩn chứa Huyền Mộc nguyên khí cùng một hệ quy tắc, chính là cảm giác khí tức bên trong đã lập tức làm cho người ta cảm thấy tinh thần sảng khoái, rất có lợi ích.

- Huyền Mộc không gian, Huyền Thủy không gian, Huyền Thổ không gian, Huyền Hỏa không gian, hiện tại đã tụ hợp đủ bốn loại, hiện tại chỉ còn kém Huyền Kim không gian mà thôi.

Tiếp theo Tần Phàm đem ra ba huyền chi không gian khác, đặt chung cùng Huyền Mộc không gian.

Bốn loại huyền chi không gian đặt chung một chỗ, rất nhanh đã tự động di chuyển, hơn nữa hợp thành một không gian thật lớn.

- Tốt, Huyền Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ không gian! Trong ngũ hành đã có bốn, tiến vào bên trong tu luyện nhất định rất có ích lợi!

Nhìn tân không gian trước mắt, trên mặt Tần Phàm lộ ra ý cười, hiện tại việc khẩn cấp trước mắt chính là đề cao thực lực bản thân.

Nếu làm được thành tựu tứ hệ nguyên khí dung hợp, cho dù đối mặt cùng Kiếm Chi Quy Tắc tiểu thế giới của Tần Thiên Hoàn, hẳn cũng chưa chắc không thể chiến thắng.

Bốn loại không gian kết hợp, biến thành hình dạng khác hẳn, giống như một tòa tiểu cung điện, lại giống như một động phủ hoa lệ, bốn nắp thùng cũng không còn nhìn thấy, chỉ còn lưu lại một cánh cửa trong suốt.

Tần Phàm đi xuyên qua cánh cửa nhìn qua thập phần thần bí kia, tiến nhập vào bên trong không gian mới.

Không gian này do bốn loại không gian khác nhau tạo thành, tự nhiên càng thêm rộng lớn, thoạt nhìn giống như vô tận, tự thành một mảnh thiên địa. Mà không gian bởi vì gia tăng thêm một hệ nguyên khí, thiên địa hình thành càng thêm phong phú.

Ngoài ra bên trong không gian trước kia có mặt đất, có lửa, không khí, núi lửa, sông ngòi. Thật chẳng khác gì như một tiểu thế giới, có nước có lửa có đất, chỉ còn thiếu khuyết rừng rậm cùng nham thạch.

Mà bây giờ bên trong không gian mới, tuy rằng còn chưa có nham thạch cùng núi non tồn tại, nhưng đã có thêm nhiều gốc đại thụ che trời, rừng rậm nguyên thủy sinh trưởng, làm không gian vốn không có tia sinh cơ vào lúc này phẳng phát như lấy được sinh mệnh, hồi sinh.

Bên trong không gian có hỏa hệ nguyên lực chiếu sáng thảo nguyên, có thể thiêu đốt vạn vật, không gì không phá được, hỏa hệ nguyên lực đến gần cơ thể liền tạo cho người ta cảm giác thân thể mỗi thời mỗi khắc đều đang bị nung khô rèn luyện, không ngừng đem tạp chất bốc hơi luyện hóa, làm thân thể càng thêm trở nên cường tráng.

Ở bên trong không gian có thủy hệ nguyên lực diệu ngoan, giống như mưa xuân kéo dài, làm mỗi tắc da thịt đều có được ân cần săn sóc cùng khôi phục trở lại. Thủy hệ nguyên khí bao dung cực mạnh, lại có tính dai cường hãn, có thể cải thiện tổ chất của thân thể người, làm ra đủ loại động tác có độ khó thật cao.

Thổ hệ nguyên khí chảy xuôi theo đủ loại huyền ảo thần bí làm người ta cảm giác như liên kết thành một thể cùng mặt đất, say mê, lĩnh ngộ phi phạm. Thổ hệ nguyên lực thân cận thân thể sẽ gia tăng phòng ngự cùng khí lực cường độ thật lớn.

966. Chương 976: Bát Cấp Võ Tôn, Tứ Nguyên Hợp Nhất! (2)

Chương 976: Bát cấp võ tôn, tứ nguyên hợp nhất! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Ngoài ra gia tăng thêm một hệ nguyên khí, đại biểu cho sinh sôi không ngừng, thân cận cơ thể làm khí tức kéo dài ngân nga, sinh cơ liên tục không tắt.

Tóm lại bên trong không gian mới, mỗi phương diện đều tăng mạnh hơn trước, ẩn chứa nguyên khí huyền ảo cùng quy tắc, tu luyện bên trong có thể rõ ràng cảm giác được tốc độ bản tức nguyên khí gia tăng hơn rất nhiều, ngay cả thân thể cùng khí lực đều đang dần dần tăng cường.

Ở bên trong không gian thần kỳ, dưới mặt trời chói chang, Tần Phàm đang ngồi khoanh chân cạnh bờ sông nơi bìa rừng.

Bên dưới là nguyên khí thổ hệ kết thành mặt đất, một hệ nguyên khí nồng đậm hóa thành rừng rậm nguyên thủy, bên kia thủy hệ nguyên khí ngưng tụ tạo thành một con sông kéo dài.

Hỏa hệ nguyên khí tạo thành thái dương trên bầu trời, hỏa diễm quay chung quanh Tần Phàm chẳng khác gì như đang khiêu vũ.

Hai mắt Tần Phàm nhắm nghiền, trong hô hấp nguyên khí càng có vẻ thêm sinh động hơn trước.

Bốn loại nguyên khí bất đồng không ngừng va chạm dung hợp, âm dương tạo hóa, càn khôn tự diễn, nguyên khí không ngừng chấn động, phát sinh đủ loại biến hóa.

Tứ hệ nguyên khí không gian hình thành tiểu thế giới, mặt đất, rừng rậm, sông ngòi, mặt trời chói chang...dần dần trở nên ngày càng sinh động như thật sự, còn có hư ảnh thượng cổ linh thú phiêu đảng, có vẻ huyền diệu phi thường.

Đại khái trôi qua ba ngày ba đêm thời gian Tần Phàm mới mở mắt.

Nhưng lúc này cũng không phải hắn đã thành công dung hợp bốn loại nguyên khí, trên thực tế hắn vẫn còn cách một đoạn khoảng cách mới có thể đạt tới.

- Bát cấp võ tôn! Ta đã đạt tới!

Tiếp theo Tần Phàm siết chặt hai nắm tay, cảm giác toàn thân có một cỗ lực lượng cường đại, bản tức nguyên khí lớn mạnh khiến cho hắn cảm giác mình đã nắm được nguyên khí trong phạm vi tám trăm thước chung quanh.

Vào lúc này hắn đột phá thất cấp võ tôn cảnh giới, sau khi luyện hóa ma chủng Thanh Long thăng lên thất cấp đỉnh phong, hiện tại hắn đã đột phá tới bát cấp võ tôn!

- Tốt, đạt tới bát cấp võ tôn thực lực của ta đề thăng thêm một ít, hiện tại nương theo cơ hội cố gắng đạt tới tứ nguyên hợp nhất đi!

Trên mặt Tần Phàm mang theo ý cười, trong lòng thoáng hưng phấn. Đối với hắn mà nói mỗi khi vượt qua một bậc tiểu cảnh giới, đều là một lần bay vọt thực lực.

Trước đó hắn còn có chút bận tâm không phải đối thủ của tứ cấp võ thánh, mà bây giờ sau khi đạt tới bát cấp võ tôn, hắn tin tưởng mười phần. Nếu đạt tới tứ nguyên hợp nhất, như vậy sẽ càng không chút sơ hở.

Sau một lát, hắn lại tiến nhập vào trạng thái tu luyện như trước.

Bên trong không gian độ thân hòa nguyên khí cực cao, các loại quy tắc trong nguyên khí dần dần xâm nhập vào bên trong lĩnh ngộ của Tần Phàm.

Trong lúc này Tần Phàm quên mất hết thấy, toàn tâm đầu nhập tu luyện.

Sau khi hấn đạt tới bát cấp võ tôn, tốc độ tu luyện cũng hiểu được càng tăng thêm nhiều.

Lần này đại khái trôi qua thêm một ngày đêm thời gian, Tần Phàm lại mở mắt.

Nắm tay siết chặt, trong tay hấn, tứ hệ nguyên khí tùy tâm mà động, hai tay hợp lại, thiên địa nguyên khí bắt đầu vận chuyển cực nhanh, có thể tùy thời kết thành đủ loại hình dạng, tùy thời đem nhất phương nguyên khí thổi tan.

- Tứ nguyên hợp nhất đã có chút thành tựu! đọc truyện mới nhất tại .

Trong mắt Tần Phàm hiện ra tinh quang, có được tứ hệ không gian trợ giúp, rốt cục hấn đã làm được tứ nguyên hợp nhất mà chỉ có võ thánh hậu kỳ mới có khả năng làm được.

Đương nhiên chỉ sơ bộ bước đầu, muốn đại thành còn một khoảng cách thật lớn. Mà muốn hoàn thiện quy tắc tiểu thể giới như Kim Dương võ thánh, nhất định phải đạt tới ngũ nguyên hợp nhất đại thành mới có thể làm được.

Nhưng quy tắc tiểu thể giới giống như Tần Thiên Hoành thì dễ đạt tới hơn một ít, chỉ cần dùng một hệ nguyên khí tu luyện đại thành là đến nơi. Không thể không nói, Tần Thiên Hoành có thể đạt tới đại thành, tu luyện ra quy tắc tiểu thể giới, đích xác đúng là thiên phú!

- Được, hiện tại ta đi nhìn xem rốt cục là ai xông vào tầng thứ tư!

Tiếp theo Tần Phàm đi ra khỏi không gian tứ hệ, thu lại không gian, sau đó ngẩng đầu nhìn về phương hướng khác.

Luyện hóa ma chủng Thanh Long, hiện tại đạt tới bát cấp võ tôn, sơ bộ thành tựu tứ hệ hỗn nguyên, hấn tin tưởng cho dù là trung cấp võ thánh, phỏng chừng cũng không có bao nhiêu người là đối thủ của hấn.

Mà bởi vì luyện hóa Cửu Long Thập chi linh, cho nên Tần Phàm thật dễ dàng cảm ứng được hành tung của người tiến vào tầng thứ tư, vì thế hấn gia tăng tốc độ theo phương hướng kia đi tới.

Vừa rồi người kia chỉ còn cách sơn cốc Tần Phàm ngồi tu luyện cũng không xa, Tần Phàm rất nhanh liền thấy được hấn.

- Quả nhiên là hấn!

Vừa nhìn, thần sắc Tần Phàm liền thay đổi, lập tức hai mắt ngưng tụ, chân khí toàn thân thu liễm, hít sâu một hơi dần dần hòa hoãn lại.

Một thân áo lam, phong tư trác tuyệt!

Trong tầm mắt Tần Phàm không phải người khác, chính là người trong suy đoán của hấn, kỳ tích chi kiếm!

Một nam tử làm cho người ta phải than thở sợ hãi, một thiên tài làm cả Vũ Thiên đại lục phải kinh ngạc!

Hai mươi năm yên lặng cùng lắng đọng lại, một khi thoát khỏi gông xiềng, khôn long thăng thiên!

Năm đó đệ nhất cường giả dưới võ thánh cảnh giới, hiện tại đã là võ thánh có được Kiếm Chi Quy Tắc tiểu thể giới của chính mình, kỳ tích chi kiếm vĩnh viễn, Kiền Kinh Tần gia đại trưởng lão Tần Thiên Hoành!

Tần Thiên Hoành đang ngồi xếp bằng trên một mảnh đất trống, năm tháng tang thương nhiễm lên tóc mai của hấn, hai lọn tóc dài trắng xóa buông xuống hai bên mặt, nhưng gương mặt không có vẻ già nua, lại chẳng khác gì như đao tước.

Lúc này hấn đang ngồi nhắm mắt, tựa hồ đang lĩnh ngộ cùng tu luyện, gương mặt mang theo biểu tình lãnh đạm như trước, luôn có vẻ bình thản cùng băng sương, tựa hồ toàn bộ thể giới đều không có gì quan hệ tới hấn.

Gió mát thổi qua.

Ở trên người kỳ tích chi kiếm tự nhiên lại có một loại kiếm khí sắc bén chậm rãi tán phát, làm không gian phạm vi trăm thước đều tràn ngập kiếm khí, ngẫu nhiên có lá rơi cạnh hấn đều bị kiếm khí vô cùng sắc bén vô thanh vô tức cắt thành mảnh nhỏ.

Hắn chỉ ngồi nơi đó, khiến cho người đã biết hắn là một vị tuyệt thế kiếm khách, cao ngạo độc lập.

- Nhị cấp võ thánh!

Vừa nhìn thấy, Tần Phàm không khỏi hít sâu một hơi, hắn có thể cảm giác được khí tức cường đại trên người Tần Thiên Hoành, còn hơn lần trước hắn gặp được tại tầng thứ hai Cửu Long Tháp đã mạnh mẽ hơn rất nhiều.

- Sau khi Tần Thiên Hoành đột phá tới cảnh giới võ thánh, tốc độ tiến cảnh đúng thật kinh người, nửa năm trước tiến vào Cửu Long Tháp hắn vừa đạt tới võ thánh cảnh giới không lâu, nhưng hiện giờ đã đạt tới nhị cấp võ thánh!

Càng nhìn kỳ tích chi kiếm trong lòng Tần Phàm càng âm thầm khiếp sợ.

Võ tôn cảnh giới cực kỳ khó khăn đột phá, người bình thường muốn đột phá một tiểu cảnh giới nhanh thì một hai năm, chậm thì ba năm năm là chuyện bình thường, nếu không phải Tần Phàm có được ma chủng cùng đan dược tương trợ, nửa năm thời gian hắn cũng khó đột phá một tiểu cảnh giới.

Càng khỏi nói tới võ thánh cảnh giới cao thâm khó dò!

967. Chương 977: Gặp Nhau Lần Thứ Ba.

Chương 977: Gặp nhau lần thứ ba.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm từng nghe lời đồn đãi, có chút võ thánh cường giả thậm chí tiêu phí mười năm tám năm đều không thể tăng lên một bậc, có thể biết đột phá khó khăn như thế nào!

Tần Thiên Hoành chỉ dùng nửa năm thời gian liền từ nhất cấp võ thánh lên tới nhị cấp võ thánh, điều này làm người ta phải than thở thiên phú kinh người, tuyệt thế thiên tài cường giả như vậy, khổn tại nửa bước võ thánh suốt hai mươi năm, một khi đột phá đích thật như khổn long thăng thiên, làm người sợ hãi than thở không thôi.

Mà Tần Thiên Hoành chưa bao giờ thu liễm khí tức bản thân của mình, tựa hồ đây là một loại phương pháp tu luyện, không lúc nào không đem thân mình bộc lộ tinh mang, làm cho toàn thân giống như biến thành một thanh kiếm sắc bén thiên hạ vô song.

Cho nên Tần Phàm mới có thể dễ dàng cảm giác được biến hóa cảnh giới của Tần Thiên Hoành.

Mặt khác Tần Phàm còn nhìn ra được, Tần Thiên Hoành không chỉ tăng lên võ đạo cảnh giới, ngay cả đối với kiếm đạo cũng tăng lên thập phần rõ rệt.

Hắn cảm giác được kỳ tích chi kiếm càng thêm sắc bén, kiếm khí tinh mang vạn trượng, phảng phất như hoàn cảnh xung quanh đều bị hắn bài xích ra ngoài. Thậm chí Tần Phàm còn sản sinh một loại cảm giác, nếu mình tiến tới gần Tần Thiên Hoành trong vòng mười bước, cũng sẽ giống như những chiếc lá rụng dễ dàng bị cắt thành mảnh nhỏ.

Lúc này Tần Thiên Hoành làm cho người ta loại cảm giác vô cùng mạnh mẽ!

Đặc biệt trong trình độ kiếm đạo, Tần Phàm tin tưởng cả Vũ Thiên đại lục không có bao nhiêu kiếm đạo cường giả có thể so sánh được với người này. Kỳ tích chi kiếm, sau hơn hai mươi năm một khi ra khỏi vỏ, nhất định là kinh động thế nhân!

- Người quả nhiên còn chưa chết!

Vào lúc này, thanh âm sắc bén của Tần Thiên Hoành bỗng nhiên thản nhiên kỳ ảo truyền đến, thanh âm quanh quẩn, thật giống như có vô số kiếm khí phiêu đảng, cổ thụ bốn phía dưới thanh âm khuấy động không ngừng thân cây xuất hiện từng mảnh vết kiếm dài hẹp vô cùng ghê người.

- Bị phát hiện!

Nhất thời trong lòng Tần Phàm không khỏi rung mình.

Lúc này hắn còn cách xa Tần Thiên Hoành tới trăm thước, hơn nữa hắn am hiểu che giấu khí tức, sau khi luyện hóa một hệ ma chủng lại cùng rừng rậm tan thành một thể, cực kỳ khó khăn phát hiện. Hắn vốn tự tin cho dù là ngũ lục cấp võ thánh cũng khó thể phát hiện được mình, nhưng lại bị nhị cấp võ thánh Tần Thiên Hoành phát hiện.

- Thì ra là thế, không hổ là kỳ tích chi kiếm!

Tiếp theo ánh mắt Tần Phàm đảo qua mấy gốc cổ thụ gần bên, hắn liền phát hiện được trên những gốc cổ thụ đều có vết kiếm, có vẻ rất cạn, thật khó nhìn thấy.

Nguyên lai đây là do Tần Thiên Hoành tản mát ra kiếm khí căn bản không tới được trăm thước, chỉ là kiếm khí ra ngoài trăm thước thì cạn hơn rất nhiều, không làm cho người tạo thành thương tổn, thậm chí thật khó có thể phát giác, nhưng có thể giúp cho Tần Thiên Hoành cảm giác được trong phạm vi càng lớn hơn nữa.

Chỉ cần có người tới gần hắn liền có thể dễ dàng phát hiện.

- Tần Thiên Hoành, đã lâu không gặp!

Thấy mình đã bị phát hiện, Tần Phàm cũng không tiếp tục che giấu, chỉ chậm rãi bước ra từ sau một gốc cổ thụ, đôi mắt thật bình tĩnh nhìn kỳ tích chi kiếm vẫn ngồi xếp bằng cách đó trăm thước.

- Kỳ tích chi tử, quả nhiên luôn tràn ngập kỳ tích, không ngờ đến như vậy vẫn có thể tránh được một kiếp!

Lúc này Tần Thiên Hoành cũng mở mắt, lãnh đạm nhìn qua Tần Phàm.

Thanh y thiếu niên, khí khái vô song.

Hắn từng gặp qua trường hợp Tần Phàm đại chiến ma chủng Thanh Long, hắn biết ma chủng Thanh Long lợi hại như thế nào, mà Tần Phàm vẫn có thể sống sót, trong lòng hắn kỳ thật không muốn ý nghĩ này của mình lại biến thành sự thật.

Không ngờ Tần Phàm có thể chiến thắng, thực lực của Tần Phàm hiện tại ngay cả hắn cũng nhìn không xuyên thấu.

Nhìn qua giống như võ tôn cảnh giới, nhưng thực lực mà thiếu niên kia phát ra ngay cả võ thánh hậu kỳ cường giả cũng phải có chút mặc cảm. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tại hạ đích thật là trời sinh mạng thật cứng rắn, nhưng ta cũng rất tò mò ngươi làm sao biết được ta sẽ không chết!

Tần Phàm đối diện với ánh mắt sắc bén như lưỡi kiếm của Tần Thiên Hoành, vẫn duy trì vẻ hồ hững như trước.

Hai đôi mắt gặp nhau giữa không gian.

Hai đời siêu cấp thiên tài, bọn họ đều có được tinh mang tuyệt thế, bọn họ đều có được tu vi thiên phú làm võ giả phải sùng bái, bọn họ cũng đều làm cả Vũ Thiên đại lục phải lâm vào than thở sợ hãi!

Bọn họ đồng dạng đều đại biểu cho kỳ tích!

Lúc này là lần thứ ba gặp nhau!

Thiên tài lại gặp được thiên tài, kỳ tích lại gặp gỡ kỳ tích!

- Trực giác, ta có thể cảm giác được ngươi không dễ dàng chết như vậy, nhưng ngươi nhất định phải chết!

Tần Thiên Hoành chậm rãi đứng dậy, sau đó vẫn thản nhiên nói. Thanh âm của hắn sắc bén như kiếm, mang theo áp bách cực mạnh, làm cho người ta có một loại cảm giác khi mở miệng tùy thời đều sẽ bị thanh âm của hắn đâm thủng tận cổ họng mình.

Kỳ tích chi kiếm, cả người đều là kiếm ý tung hoành!

Làm cho người ta có loại cảm giác chính là thanh kiếm của hắn là tối cao, cao hơn hết thảy, bao trùm hết thảy, chém giết hết thảy!

Tự nhiên tạo cho người ta một cảm giác uy áp, nếu như là người có ý chí không đủ kiên định, cho dù là cường giả vô thánh cũng sẽ bị hắn làm ảnh hưởng.

- Như vậy người cố ý quay về là để giết ta sao?

Vào lúc này tâm tình của Tần Phàm vẫn bình tĩnh như nước, hiện tại hắn đối diện với ánh mắt của đối phương, trong tim của hắn cũng không còn chút gợn sóng.

Đối diện với một vị siêu cấp thiên tài, nếu như hắn khiếp hãi, như vậy liền đại biểu hắn sẽ thua.

Mặc dù hắn từng thất bại hai lần trong tay Tần Thiên Hoành, nhưng lần thứ ba gặp gỡ hắn đã phi thường bình tĩnh, toàn bộ ám ảnh cùng cảm xúc phản đối đều xua tan, đây chính là tâm tình cường giả mà hắn luôn muốn tu luyện đạt đến.

Lâm nguy không sợ, gặp biến không hãi, không ngại áp lực, không sợ khiêu chiến.

- Giữa chúng ta không cần nhiều lời!

Kiểm khí trên người Tần Thiên Hoành càng thêm sắc bén, từng đạo tinh mang bay thẳng vân tiêu, phẳng phất như đám thũng cả trời cao! Vào lúc này, trong phạm vi trăm thước, đột nhiên cuồng phong gào thét, sắc trời biến đổi.

- Không sai, giữa chúng ta đúng thật nên kết liễu!

Tần Phàm siết chặt nắm tay, giữa hắn cùng Tần Thiên Hoành không có đúng sai gì để nói, nhiều lời hoàn toàn không còn chút ý nghĩa.

Bọn họ đều vì tự gia tộc của mình mà chiến.

Bọn họ không những cần phân ra thắng bại, còn phải phân ra sinh tử!

Mục đích của họ đều là muốn giết chết đối phương, không vì danh không vì lợi, làm như vậy là vì gia tộc của mình diệt trừ đại địch trong ước hẹn năm năm sau!

- Bất quá, người cảm thấy người có thể giết chết ta sao?

Lúc này trong đôi mắt Tần Phàm đã hiện lên chiến ý, khí thế của hắn dần dần hiển lộ ra, đất đá lá cây khắp bốn phía bắt đầu điên cuồng vũ động lên.

Ở một khắc này, hư ảnh tứ đại ma tôn dần dần hiện lên ngay sau lưng hắn, giúp hắn trấn áp nguyên khí khắp chung quanh, đồng thời bên trong khu vực thuộc về ma tôn tuyệt đối, kiếm khí nguyên lai tràn ngập cả không gian tựa hồ đều bị trấn áp xuống.

968. Chương 978: Hai Kỳ Tích Đại Chiến Lần Thứ Ba. (1)

Chương 978: Hai kỳ tích đại chiến lần thứ ba. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Xem ra người lại trở nên thêm mạnh mẽ!

Tần Thiên Hoành nhìn bốn đầu hư ảnh thật lớn hiển hiện sau lưng Tần Phàm, đồng tử hắn co rút lại, biểu tình vốn chưa từng biến hóa vào lúc này đã xuất hiện tia dao động chỉ lướt qua trong nháy mắt.

Hắn nhìn thấy trong bốn đầu hư ảnh có ma chủng Thanh Long!

Điều này đại biểu cho điều gì, hắn thập phần rõ ràng.

- Như nhau như nhau!

Thanh âm trong miệng Tần Phàm chậm rãi phun ra, sau đó bước tới trước một bước, hắn cũng nhìn thấy được chút biểu tình biến hóa của Tần Thiên Hoành, hắn biết rốt cục mình đã có thể ảnh hưởng tới đối phương.

- Tần Phàm, lần này ta vâng lệnh mà đến, không giết chết người ta sẽ không trở về Kiền Kinh, giữa chúng ta chỉ có thể có một người còn sống, ta biết trên người người có rất nhiều thủ đoạn, nhưng lần này ta nhất định phải giết chết người!

Tần Thiên Hoành hít sâu một hơi, đem toàn bộ suy nghĩ đều trấn áp xuống dưới, sau đó hắn chậm rãi rút ra thanh trường kiếm màu bạc mang theo bên hông.

Nhất thời giống như thái dương thăng lên khỏi mặt biển, ánh sáng chiếu rọi cả không trung!

Kiểm khí như nước, trong khu rừng rậm truyền tới thanh âm tiếng kiếm khí rít gió xuyên toa không ngừng.

Ngay từ lúc Tần Thiên Hoành rút ra thanh kiếm, hắn đã hoàn toàn biến thành nhân kiếm hợp nhất, thân thể cùng thanh kiếm giống như liên kết thành một thể, khí tức cùng lực lượng đều phù hợp hoàn toàn, kéo dài liên miên, dây dưa không dứt.

Kỳ tích chi kiếm, thân thể là kiếm!

Lúc này kỳ tích chi kiếm, thân mình chẳng khác gì một thanh kiếm sắc bén, mỗi một ánh mắt mỗi một hô hấp, mỗi thanh âm động tác đều mang theo kiếm đạo chân ý, phảng phất giống như sa vào lốc xoáy kiếm khí, mỗi một tác thân thể đều sẽ bị trộn thành mảnh vụn.

- Ta còn chưa thể để cho người sử dụng trọng kiếm sao?

Lúc này nhìn thấy Tần Thiên Hoành rút ra ngân sắc trường kiếm, trong miệng Tần Phàm thản nhiên hỏi thăm. Hắn từng cùng Tần Thiên Hoành quyết đấu qua hai lần, biết đối phương còn có một thanh hắc sắc trọng kiếm càng thêm lợi hại.

Kiểm gọi Hắc Phong, đại kiếm vô phong.

- Hiện tại ta, cũng chỉ còn lại một thanh kiếm, đó là chính mình!

Thanh âm của Tần Thiên Hoành sắc bén như kiếm lúc này mơ hồ truyền đến, tiếp theo kiếm khí trên thân thể hắn thét dài, bay thẳng vân không.

Kiểm ý băng sương, không vui không bi không chút lưu tình.

Hắn chính là kiếm, sử dụng loại kiếm nào cũng không có gì khác nhau.

Kiểm xuất, kiếm khí tung hoành, tràn ngập trong thiên địa, kiếm khí chung quanh không ngừng tàn sát thiên địa nguyên khí khắp bốn phía, đem cả mảnh đất đều biến thành lĩnh vực của kiếm, bên trong có vô số kiếm thể huyền hóa, mà Tần Thiên Hoành chính là thanh kiếm lớn nhất! truyện copy từ

Hắn là thánh giả của kiếm, là vương kiếm, toàn bộ kiếm đều chỉ làm nổi bật chính hắn, toàn bộ kiếm chỉ theo ý chí của hắn mà động!

- Ta hiểu!

Trong lòng Tần Phàm không khỏi chột rùng mình. Một câu này của Tần Thiên Hoành đã cho hắn biết đối phương lý giải về kiếm đạo đã vượt hơn lần gặp cuối cùng, hơn nữa trong thiên địa tràn ngập kiếm ý vượt hơn ngày trước, vượt hơn nhiều tới mức không sao so sánh nổi.

Bất quá Tần Phàm cũng đã không còn như ngày xưa!

- Thanh Long Tham Trảo!

Ngay sau đó, Tần Phàm cũng không còn chút do dự, khí thể toàn thân bỗng nhiên ngưng tụ, hư ảnh Thanh Long ma tôn đang trấn áp nguyên khí khắp chung quanh vào lúc này chợt chấn động mạnh, một tiếng long ngâm vang rền khắp nơi. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Nương theo sau Thanh Long Tâm mạnh mẽ nhảy lên, cánh tay hắn duỗi về phía trước, quyền xuất! Đồng thời liền nhìn thấy một móng vuốt cực lớn bỗng nhiên xuất hiện ngay giữa hư không!

Nhất thời, trời đất tối đen, gió giục mây vần!

Thanh Long chân khí đỉnh cấp lấy một loại tư thế vương giả phá vỡ kiếm khí tung hoành, sau đó dùng một loại uy thế bao trùm trời đất, long trảo thật lớn từ trời cao giáng xuống, trực tiếp đổ ập xuống chỗ Tần Thiên Hoành.

Thanh Long Tham Trảo, hủy thành diệt đô!

- Xem ra đầu viễn cổ mãnh thú quả nhiên có quan hệ với ngươi, ngày hôm đó xem ra ngươi đã thành công trấn áp cùng luyện hóa được nó!

Chứng kiến Tần Phàm xuất ra chiêu vũ kỹ kia, hai mắt Tần Thiên Hoành ngưng tụ, ngân sắc trường kiếm trong tay hướng lên bầu trời thông thả đâm ra!

Kiếm vừa xuất, giống như ánh sáng của đom đóm trong đêm.

Nhưng ngay tiếp theo, kiếm khí chạy chồm chỉ trong nháy mắt đã phóng lớn, tựa như ngân hà đổ xuống, mũi nhọn khôn cùng.

Kiếm quang băng xương lợi hại chớp động, một loại khí tức hủy diệt vô cùng mạnh mẽ, khí tức trực tiếp thẳng hướng móng vuốt khổng lồ, phá vỡ toàn bộ mây mù, trực tiếp cùng móng vuốt chạm vào chung một chỗ.

- Oanh!

Một kiếm khí thế không thể đỡ, không gì không phá được, chỉ trong nháy mắt một kiếm của Tần Thiên Hoành đã đem Thanh Long Tham Trảo chém thành hư vô.

Lần đầu giao kích, Tần Phàm rơi xuống hạ phong.

Một màn này kỳ thật Tần Phàm đã có thể dự liệu trước, hắn chỉ muốn thử xem rốt cục Tần Thiên Hoành lợi hại tới mức độ nào mà thôi. Hiện tại thử nghiệm một lần, hắn đối với thực lực của kỳ tích chi kiếm đã có hiểu biết nhất định.

Chỉ một chiêu này tương đương thực lực tam cấp võ thánh, tứ cấp cốt thánh, một kiếm phá vỡ Thanh Long Tham Trảo, thực lực hiện tại của Tần Thiên Hoành so với trong dự tính của hắn còn mạnh hơn một ít, tin tưởng tứ cấp võ thánh bình thường căn bản không thể so sánh được với hắn.

- Tứ nguyên hợp nhất, Vạn Ngưu Trùng Chàng!

Bởi vì trong lòng có chuẩn bị, cho nên mặc dù trong lòng Tần Phàm ngưng trọng, nhưng không tính là quá mức kinh ngạc. Tiếp theo hắn cũng không hề dừng lại, chỉ mạnh mẽ hít sâu một hơi, lại oanh một quyền về phía trước.

Quyền xuất, như cuồng phong khởi động, trăng sao chuyển dời!

Một cỗ khí tức dữ dần quấy lên không khí chung quanh, từng tiếng xé gió chói tai đồng thời tràn tới, từng vòng hư không gợn sóng lan tràn khuếch tán, xu thế chưa từng có từ trước tới nay, phảng phất như xuyên phá núi non!

- Hống...

Hư ảnh tứ đại ma tôn sau lưng Tần Phàm lúc này phát ra ba động huyền diệu, tiếng gầm rú thật lớn lập tức từ trong hư không truyền ra, thanh chấn khắp nơi, rung động bát hoang!

Sau đó liền nhìn thấy một đầu tứ sắc man ngưu cao lớn nguy nga từ trong hư không bước ra.

Trên thân thể man ngưu lóe sáng thanh sắc hào quang, hỏa diễm đỏ rực, lại bao phủ lam sắc thủy băng, huyền hoàng hậu thổ, bốn loại màu sắc giao nhau tản ra hào quang chói mắt.

Nguyên khí trong phạm vi tám trăm thước chẳng khác gì biển cả đổ xuống, trút lên trên thân thể man ngưu, năng lượng ba động nhìn qua vô cùng rung động.

Tần Phàm đánh ra một quyền, vạn ngưu rít gào, sơn lâm chấn rung! Chín trăm chín mươi chín trọng lực ngưng tụ thành một, khí tức càng thêm lớn mạnh, như xuyên phá cả bầu trời.

Lực lượng cực hạn làm cả không khí không chịu nổi trọng áp, không gian nứt vỡ không ngừng xuất hiện, toàn bộ cây cối đất đá trong phạm vi mấy trăm thước đều bị chấn thành dập nát.

- Tứ nguyên hợp nhất, kỳ tích chi tử quả nhiên không thể so sánh giống người bình thường!

Tần Thiên Hoàn nhìn thấy đầu tứ sắc man ngư xuất hiện, trong lòng không khỏi trầm xuống.

969. Chương 979: Hai Kỳ Tích Đại Chiến Lần Thứ Ba. (2)

Chương 979: Hai kỳ tích đại chiến lần thứ ba. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Ở lần trước khi giao thủ cùng Tần Phàm, Tần Phàm thật miễn cưỡng mới làm được tới tam nguyên hợp nhất mà thôi, hiện tại chỉ mới qua mấy tháng cũng đã làm được tứ nguyên hợp nhất.

Uy lực nhờ vậy đã gia tăng lên gấp mười lần! Cùng là một chiêu Vạn Ngư Trùng Chàng, Tần Thiên Hoàn nhìn ra được Tần Phàm thi triển mạnh hơn trước kia không biết bao nhiêu lần!

Lần trước hắn trực tiếp dùng một kiếm đã trực tiếp phá vỡ, lần này hắn không dám cam đoan mình còn có thể làm được.

Nhưng hắn vẫn đâm ra một kiếm!

Bất kể như thế nào cuộc giao phong hôm nay không thể tính toán được quá nhiều, cơ hồ chỉ đánh ra theo bản năng để giết địch thủ mà thôi.

Lúc này Tần Thiên Hoàn đánh ra một kiếm, ngân sắc kiếm quang giống như tinh mang thoáng hiện, khoảnh khắc chẳng khác gì ngọn lửa cháy lan trên đồng cỏ, hào quang khởi động, giống như ngân hà thiên địa đều tụ tập trong một chiêu kiếm kia.

Chẳng khác gì kinh động bầu trời, dời non lấp bể, nguyên khí cùng kiếm khí khắp bốn phía lập tức xuất hiện chấn động thật lớn, hư không phá vỡ, không gian loạn lưu rít gào ẩn hiện.

Kiếm khí khắp chung quanh vào lúc này theo gió khởi lên, khiến không khí khắp thiên địa biến thành vô cùng sắc bén, kiếm khí huyền thú trống rỗng xuất hiện, huyền thú đều do kiếm khí tạo thành, kiếm ý sắc bén, đem toàn bộ những gì tới gần đều cắt nát trộn vỡ.

Chỉ trong tích tắc!

Một kiếm xuất ra, cuối cùng toàn bộ quang mang đều phóng mạnh dung nhập vào trên mũi kiếm, lóe ra hào quang sáng chói chói mắt.

Thiên địa nguyên khí trong phạm vi ngàn thước tụ tập chung một chỗ, toàn bộ nguyên khí đều hóa thành kiếm nguyên, kiếm nguyên ngưng tụ, cuối cùng biến thành kiếm quang kia!

Chỉ nhìn thấy một điểm!

Toàn bộ kiếm khí tràn ngập thiên địa khoảnh khắc đột nhiên như biến mất, ngưng tụ thành kiếm quang, uy lực ẩn chứa bên trong làm người ta có loại áp lực thật sự ngạt thở.

Kiểm Chi Quy Tắc tiểu thế giới!

Tần Thiên Hoàn một người một kiếm, trong tay cầm kiếm, phảng phất như nắm lấy toàn bộ thế giới!

Lúc này sắc mặt Tần Phàm ngưng trọng, hắn thập phần kiêng kỵ với Kiếm Chi Quy Tắc tiểu thế giới kia, đó là quy tắc tiểu thế giới mà chỉ có vô thánh hậu kỳ mới đạt được, Tần Thiên Hoàn hiện tại cũng đã có thể nắm giữ, hơn nữa càng lúc càng mạnh!

Nhưng võ tôn cảnh giới đã có thể nắm giữ bốn loại nguyên khí bất đồng, cũng làm được tới tứ nguyên hợp nhất, cả Vũ Thiên đại lực làm sao còn tìm được người thứ hai!

Vào lúc này, ma chủng trên người Tần Phàm phát ra ba động huyền diệu, hư không rung động thành từng đợt sôi trào, hư ảnh ma tôn mang theo khí tức xa xôi viễn cổ buông xuống, đặc biệt là ma chủng Thanh Long vừa mới luyện hóa, lúc này Thanh Long Tâm không ngờ lại nhảy lên vô cùng phù hợp cùng thiên đạo chung quanh.

Tần Phàm toàn lực thúc giục tứ sắc man ngư, năng lượng ba động cường đại trực tiếp đập lên Kiếm Chi Quy Tắc tiểu thế giới của Tần Thiên Hoàn!

Tiểu thế giới quy tắc của cá nhân dù sao vẫn phụ thuộc Vũ Thiên đại lực, thật sự không đến nỗi không thể phá hủy! Chỉ cần là lực lượng vượt qua thừa nhận của tiểu thế giới, vẫn sẽ tạm thời bị đánh bại!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Không ngừng đập vào, hai cổ lực lượng không ngừng va chạm lẫn giao phong lẫn nhau!

Tiểu thế giới Kiếm Chi Quy Tắc tuy thật nhỏ, nhưng lốc xoáy kiếm khí ngàn vạn, kỳ thật không dễ bị kích phá, lực lượng hủy diệt bên trong đang không ngừng đánh vỡ tứ sắc man ngư. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hai cổ lực lượng giao phong lẫn nhau, sắc trời như biến đổi lớn, gió giục mây vần, đặc biệt khu rừng cây nơi này chỉ còn lưu lại kiếm quang cùng nguyên khí man ngư ba động tung hoành.

Bên dưới mặt đất lần lượt hiện ra những hố sâu phạm vi trăm thước, phẳng phất như bị văng thạch va chạm hình thành, bên trong phát ra tiếng gió gào thét khủng bố, chẳng khác gì vạn thú rống vang.

Hai cổ lực lượng giao kích giống như đánh thông một thế giới khác.

- Phan!

Đúng lúc này một thanh âm vang vọng cả tầng thứ tư truyền đến, địa phương hai cổ lực lượng giao phong tán phát ra cường quang mãnh liệt, đất đá tầng tầng dập nát.

Cuộc giao chiến giữa đôi bên tựa hồ đã có kết quả!

Trong một tích tắc, một kiếm ẩn chứa tiểu thế giới Kiếm Chi Quy Tắc của Tần Thiên Hoàn thế nhưng vỡ tan!

Tiểu thế giới quy tắc cá nhân đại biểu cho cường giả võ thánh đối kháng thiên mệnh, bị lực lượng bản thể cường đại của Vũ Thiên đại lực mà Tần Phàm thi triển trấn áp, rốt cục đã tới cực hạn thừa nhận, sau đó chẳng khác gì tấm gương hoàn toàn phá vỡ!

Nhưng ngay trong khoảnh khắc tiểu thế giới Kiếm Chi Quy Tắc bị phá vỡ, kiếm khí mạnh mẽ bên trong tiểu thế giới lập tức toàn bộ bộc phát, thật giống như viên đạn pháo luôn bị đè nén sức tích bị phá vỡ xác ngoài, những viên đạn bên trong đột nhiên nổ tung!

Cổ lực lượng kiếm khí vô cùng cường đại bên trong tiểu thế giới quy tắc hình thành một lốc xoáy khủng bố, bên trong lốc xoáy vô số kiếm khí rít gào, trong thời gian ngắn đã đem một ít tứ sắc man ngư khổng lồ trộn thành dập nát.

Oanh!

Theo lực ảnh hưởng làm cả tầng thứ tư Cửu Long Tháp bị chấn động, hai cổ lực lượng va chạm đồng thời biến thành hư vô! Mà hai người so đấu đều bị lực đánh mạnh mẽ của hai cổ lực lượng âm âm bật lui về phía sau thật nhanh.

Một thanh một lam hai thân ảnh đều bị bắn ngược ra sau tới khoảng cách mấy trăm trượng.

Thân thể bọn họ chẳng khác gì văng thạch cứng rắn, những nơi đi qua khe nứt xuất hiện, toàn bộ cây cối đều bị bật gãy, không ngừng sụp đổ âm vang không dứt.

Nhưng những gốc cây bị đè gãy cũng có phân biệt, cây cối bị Tần Thiên Hoàn đung gãy đều trơn nhẵn bóng loáng, thật giống như bị thanh kiếm chặt đứt, mà cây cối Tần Phàm đung gãy hoàn toàn giống như bị một cỗ lực lượng cuồng bạo đem chấn thành phần vụn!

Tóm lại trong khoảng thời gian ngắn bên trong khu rừng đều hoang tàn đổ nát, cơ hồ trong phạm vi ngàn thước đều biến thành một mảnh hỗn độn, thậm chí trên mặt đất cũng không tìm được địa phương nào còn hoàn chỉnh.

Cây cối gãy vỡ bật gốc, trên mặt đất bị oanh thành hố sâu, bị lực lượng cuồng bạo lật ngược lên, toàn bộ đất đá đều bị chấn thành dập nát.

Nguyên bản không khí bên trong khu vực này đồng dạng cũng trở nên vô cùng hỗn loạn, nếu không phải người có tu vi võ đạo cường đại bị vây trong hoàn cảnh như vậy căn bản không cách nào sử dụng nguyên khí bên trong!

Phỏng chừng dù là một ít cường giả võ tôn nếu không có được lực cảm ứng cùng không chế nguyên khí đặc thù kịp kết thành phòng hộ tráo, cũng sẽ bị lực lượng kia đè ép giết chết.

Cuộc giao chiến giữa hai đời siêu cấp thiên tài căn bản võ tôn cường giả bình thường không thể đứng gần!

Một ít yêu thú bát cấp cùng cốt thánh cốt linh nghe được tiếng vang khi hai người giao chiến chạy tới khi chứng kiến cảnh tượng trước mắt đều hoảng sợ bỏ chạy tứ tán.

Hai đại kỳ tích giao phong chân chính được xưng kinh thiên động địa!

- Ca!

Sau một lát, thanh âm chân giẫm mặt đất truyền tới, hai thân ảnh đang cấp tốc bật lui ra sau rốt cục đều ổn định thân hình.

Đây là cuộc chiến đấu thực lực ngang nhau, lần giao phong này xem như bất phân thắng bại.

970. Chương 980: Cực Kiếm.

Chương 980: Cực kiếm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Tuy hiện tại Tần Thiên Hoàn là nhị cấp võ thánh, nhưng thực lực của hắn đã đạt tới trình độ ngũ cấp võ thánh bình thường, mà Tần Phàm dù chỉ là bát cấp võ tôn, nhưng tứ hệ nguyên khí tứ nguyên hợp nhất giúp cho hắn cũng lấy được chiến lực không thua kém gì Tần Thiên Hoàn.

Mà làm Tần Phàm hưng phấn chính là công kích của hắn rốt cục đã đánh bại tiểu thế giới Kiếm Chi Quy Tắc của Tần Thiên Hoàn!

Lúc này hai chân hắn lún sâu trong nền đất, mái tóc lẳng loạn không chịu nổi. Quần áo trên người đều có chút rách nát, nhưng trên mặt không hề thay đổi vẻ kiên nghị cùng chiến ý.

Mà lúc này Tần Thiên Hoàn cũng dừng lại thân hình, nhưng trong mắt hắn hiện lên vẻ rung động thật sâu. Một bát cấp võ tôn lại có thể đánh bại tiểu thế giới Kiếm Chi Quy Tắc của mình, đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng!

Nhưng thanh y thiếu niên trước mắt thật sự không thể dùng lẽ thường mà suy đoán, cảnh giới võ tôn đã có thể nắm giữ bốn hệ nguyên khí, đáng sợ hơn là đã đạt tới hoàn cảnh tứ nguyên hợp nhất!

Tin tức như thế một khi truyền đi ra, cả Vũ Thiên đại lục sẽ lâm vào chấn động!

Tần Thiên Hoàn hiểu được kỳ tích chi tử có thể nói mới là chân chính yêu nghiệt, có thể nói mới thật sự là kỳ tích! Thực lực so sánh với danh hiệu của mình ngày trước còn mạnh hơn rất nhiều!

Hai đại kỳ tích nếu cần phân chia ra cao thấp, Tần Thiên Hoành cho rằng kỳ tích chi kiếm không thể sánh kịp cùng kỳ tích chi tử! Bởi vì hần lớn hơn Tần Phàm mấy chục tuổi, hơn nữa cảnh giới cao hơn rất nhiều, nhưng so đấu với nhau bọn họ chỉ đánh được ngang tay.

Nhưng bọn họ so đấu không vì như thế!

Bọn họ cần liêu sinh tử!

- Tần Phàm, danh hiệu kỳ tích chi tử tặng cho người thật vô cùng thích hợp, trên thân của người đúng là tràn ngập kỳ tích. Ta thừa nhận Kiền Kinh Tần gia cùng người gây thù kết oán là sai lầm nghiêm trọng, là đả kích mà Kiền Kinh Tần gia khó thể thừa nhận!

Lúc này hai mắt Tần Thiên Hoành tập trung Tần Phàm, trong miệng chậm rãi nói:

- Nhưng việc đã tới nước này, có nói thêm chỉ là vô dụng, chúng ta đều vì chính gia tộc của mình, nhất định phải phân ra sinh tử!

Kiền Kinh Tần gia liên tục chèn ép quấy rầy Nam Phong Tần gia, không ít tộc nhân vì chuyện này mà chết, Tần Phàm lại giết chết không ít nhân vật trọng yếu của Kiền Kinh Tần gia, lão tổ tông của Kiền Kinh Tần gia thiếu chút nữa hủy đi võ đạo của Tần Phàm, Tần Phàm lại trực tiếp phá hủy cổng lớn chiêu bài của Kiền Kinh Tần gia.

Cộng thêm ân oán tổ tiên giữa hai gia tộc, hai gia tộc còn được thánh chủ chủ trì định ra ước hẹn năm năm! Đây là quan hệ tới danh dự của hai chân võ gia tộc, ước định này nhất định phải được thực hiện!

Tóm lại giữa hai gia tộc đã lâm vào cục diện không chết không ngừng.

Chứng kiến thực lực cùng tốc độ tăng nhanh của Tần Phàm hiện tại, Tần Thiên Hoành biết nếu hôm nay không thể giết chết Tần Phàm, như vậy qua thêm hai năm sẽ là lúc Kiền Kinh Tần gia bị tiêu diệt. Gia tộc sinh ra hần nuôi dưỡng hần, hần không thể trở mặt nhìn gia tộc lâm vào nạn kiếp bất phục.

- Không sai, đây tuy rằng không phải ân oán giữa hai người chúng ta, nhưng giữa chúng ta cần phân ra một kết quả!

Lúc này Tần Phàm cũng hít sâu một hơi nói, ân oán giữa hai gia tộc thật sự quá nhiều, đã khó thể giải hòa được nữa. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tần Thiên Hoành đối với Nam Phong Tần gia mà nói uy hiếp thật sự quá lớn.

- Từ sau khi ta đột phá tới cảnh giới võ thánh, kiếm đạo đại thành cho tới nay, ta đã không sử dụng qua vũ kỹ. Bởi vì vũ kỹ bình thường đối với ta mà nói không có gì khác với kiếm chiêu, nhưng có một loại vũ kỹ là do ta lĩnh ngộ quy tắc mà thành, ta gọi nó là Cực Kiếm!

Tiếp theo Tần Thiên Hoành thông thả nói.

Lời nói của hần đầy vẻ quý dị, không tràn ra uy thế kiếm khí như khi trước, nhưng khi nhắc tới hai chữ Cực Kiếm thì ngân sắc trường kiếm trong tay hần chợt động, kiếm khí ngập trời, chẳng khác gì cơn lũ bùng nổ đột ngột, dâng trào ập xuống.

Theo một kiếm xuất ra, nhất thời kim hệ nguyên khí chung quanh xảy ra chấn động thật lớn, từng vòng nguyên khí lốc xoáy xoay chuyển giữa không trung, bùn đất cùng đoạn gỗ chung quanh không ngừng bốc cao cuộn cuộn, nơi nơi một mảnh trắng xóa.

Một kiếm, chung cực kiếm đạo!

Kim hệ nguyên khí bén nhọn tiêu sất, không gì không phá được, sất khí lẫn nhiên, thủy hệ nguyên khí, dịu dàng cứng cỏi, kéo dài không ngừng, nơi nào cũng có thể nhúng tay vào.

Kiếm chủ sát lục, cực hạn của kiếm chính là chém giết hết thảy!

Giết! Giết! Giết!

Kim hệ cùng thủy hệ nguyên khí đan xen giao nhau bao trùm khắp cả trời đất, sất khí lan tràn không còn chỗ trốn tránh, cộng thêm kiếm ý nhất thời trong cả thiên địa đều hóa thành một không gian giết chóc.

Cực Kiếm! truyện copy từ

Nghe được Tần Thiên Hoàn nói ra hai chữ Cực Kiếm, Tần Phàm đã ngưng thần nín thở, đem trạng thái của mình đề thăng lên tận đỉnh núi. Hắn hiểu rõ rằng mặc dù Tần Thiên Hoàn chỉ là nhị cấp võ thánh, nhưng thực lực vừa rồi phát huy đã lên tới tứ cấp võ thánh đỉnh phong, hiện tại cộng thêm sát kiếm cường đại đã lĩnh ngộ từ quy tắc, tuyệt đối có thể so sánh với ngũ cấp võ thánh!

Muốn đối phó ngũ cấp võ thánh, Tần Phàm chỉ có thể kích thích trạng thái ma chủng của Bất Tử Chu Tước mới có thể chiến thắng, nhưng trạng thái này căn bản không khả năng chủ động kích thích, chỉ có thể thụ động bị năng lượng tử vong dũng mãnh tràn vào mới tùy cơ phát động.

Ngoài ra vẫn còn một phương pháp, chính là dùng đan dược, đổ một cực diện mà thắng bại không thể biết trước!

Nhẹ nhàng chuyển động trử vật giới chỉ, trong nháy mắt Thiên Nguyên Đan rót cực đã bị hắn lấy đi ra.

Trước kia Tần Phàm dùng Tôn Long Đan có thể làm võ tôn khống chế số lượng nguyên khí trong phạm vi cần thiết, mà một viên Thiên Nguyên Đan không chỉ ít nhất làm tăng lên phạm vi khống chế ngoài ba trăm thước, nhưng còn có thể làm bản tức nguyên khí tăng mạnh cường độ lên không ít.

Lượng nguyên khí trong phạm vi ba trăm thước!

Hiện tại Tần Phàm đã là bát cấp võ tôn, nắm nguyên khí trong phạm vi tám trăm thước, cộng thêm ba trăm thước, hắn có thể trực tiếp nắm được nguyên khí hơn ngàn thước! Đối với tứ nguyên hợp nhất mà nói, phạm vi này phát huy ra uy lực tuyệt đối là vượt xa uy lực của tứ cấp thậm chí là ngũ cấp võ thánh có thể khống chế được!

Tiếp theo, sắc mặt Tần Phàm thật bình tĩnh bỏ đan dược vào miệng.

Hắn là luyện đan sư, đan dược là ưu thế của hắn, là lá bài tẩy của hắn, là một bộ phận thực lực, đánh không lại thì dùng đan dược, việc này không gì đáng trách, cũng không có điều gì gọi là không công bình.

Mà Thiên Nguyên Đan vừa tiến vào cơ thể, Tần Phàm nhất thời liền cảm giác tinh thần chấn động, một loại ba động huyền diệu từ tận sâu trong thân thể hắn tràn ra, sau đó hư ảnh bốn đầu ma tôn càng hiện rõ thêm vài phần!

Ứng thiên địa nguyên khí mà sinh, trấn áp nguyên khí khắp chung quanh!

Siết chặt nắm tay, Tần Phàm cảm giác thiên địa nguyên khí bị mình nắm vững trong tay, giờ khắc này hắn chẳng khác gì thiên thần buông xuống, cảm giác tin tưởng càng tăng nhiều.

971. Chương 981: Kết Quả Cuộc Chiến. (1)

Chương 981: Kết quả cuộc chiến. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chậm rãi ngừng đầu, nhìn Tần Thiên Hoàn đâm ra một kiếm, đôi mắt Tần Phàm tràn ngập quang mang chiến ý, sau đó hướng phía trước oanh ra một quyền.

- Hồng...

Tần Phàm đánh ra một quyền, trong hư không lập tức truyền ra một thanh âm man ngưu rít gào, dưới thanh âm gầm lên giận dữ, hư không như bị vén ra hai bên, trong tầng mây hiện ra một đầu hư ảnh khổng lồ gào thét bay ra.

Một loại xu thế vạn vật chạy chồm lúc khai lúc hợp, núi non chấn động, một đầu tứ sắc vạn vật dần dần xuất hiện.

Đầu tứ sắc vạn vật vẫn là như trước, nguyên khí cùng dung hợp một chỗ, nhưng lần này thân thể to lớn hơn rất nhiều, đỉnh thiên lập địa, rít gào gầm thét, một cước giẫm xuống, sơn hà nứt vỡ!

Những nơi đi qua, mặt đất nứt vỡ, cây cối sụp đổ, nguyên khí không ngừng ngừng kết quấy động, phong bạo thổi tung, gió giục mây vần! Nguyên khí xoay quanh cuộn cuộn, quanh quẩn trên tứ sắc vạn vật, làm đầu mãnh thú kia càng thêm vô cùng cường đại. đọc truyện mới nhất tại .

Năng lượng ba động khủng bố làm lòng người không khỏi run sợ!

Tứ nguyên hợp nhất – Vạn Vật Trùng Chàng!

Một quyền này là một chiêu vũ kỹ mạnh nhất của Tần Phàm, trải qua Thiên Nguyên Đan gia tăng cường độ, nguyên khí trong phạm vi hơn ngàn thước gia nhập khiến uy lực chiêu vũ kỹ này còn tăng hơn gấp đôi so với vừa rồi! Khí tức mạnh mẽ cuồng liệt xuyên thẳng tới chân trời, phá tan bát hoang!

Giờ khắc này Tần Phàm không ngừng vận chuyển bản tứ nguyên khí cực nhanh, ngay cả trong trái tim hắn cũng dâng trào lên ý chí chiến đấu sôi trào cuồng nhiệt!

Vạn vật trùng kích, cước đạp hoang nguyên!

Vạn vật hợp nhất, thẳng về phía trước!

- Cuộc chiến này ta nhất định phải thắng!

Nhiệt huyết của Tần Phàm bốc cao, không ngừng thúc giục tứ sắc vạn vật, nguyên khí không ngừng va chạm lại dung hợp, phát huy năng lượng càng thêm cường đại.

Bốn loại nguyên khí bất đồng được dung hợp tới cực hạn, chẳng khác gì một đồ án bát quái huyền bí đang chuyển động trong thân thể tứ sắc vạn vật, khí tức cường đại cùng năng lượng ba động không ngừng truyền ra khuếch tán.

Ở bên kia, lần này Tần Thiên Hoành xuất kiếm đã thay đổi phong cách mộc mạc trước đó, một kiếm vừa ra chẳng khác gì tinh quang chớp động, kim quang như thái dương, lam sắc cùng kim sắc kiếm khí tung hoành lẫn nhau, đan xen tạo ra cảnh tượng thật hoa lệ phi phàm.

Kim quang ẩn chứa cương mãnh sắc bén, giữa lam quang ẩn chứa miên kinh âm nhu, hai bên đan xen, trong cương có nhu, trong nhu có cương, kéo dài không dứt, mặt không thể phân.

Chỉ trong nháy mắt kim sắc cùng lam sắc kiếm khí lại dung hợp lại, tinh mang chói ngời rung động lòng người, nhưng kiếm khí mang theo khí tức sát càng thêm lớn mạnh, làm người không dám tiến gần.

Tần Thiên Hoành tu luyện kim hệ cùng thủy hệ nguyên khí, hơn nữa hai hệ đã được hắn dung hợp vào nhau, đạt tới đại thành cảnh giới, càng thêm lợi hại chính là hắn đã ngưng kết ra quy tắc tiểu thế giới của riêng mình!

Một kiếm này của hắn chính là do quy tắc dung hợp thành kiếm kỹ!

Mà kế tiếp kim sắc cùng lam sắc quang mang đan vào nhau, tuần hoàn theo quy tắc tiểu thế giới của Tần Thiên Hoành, cuối cùng hóa thành một kim lam kiếm ảnh.

Đạo kiếm ảnh này không lớn, nhưng Tần Thiên Hoành nắm trong tay lại liên miên không dứt, là Kiếm Chi Quy Tắc!

Cực Kiếm, chung cực, thế gian chỉ một kiếm, nhưng có thể chém giết hết thảy!

Kiếm ảnh vừa xuất hiện, mang theo khí thế xó xách tiêu điều chưa từng có từ trước tới nay, trực tiếp chém về hướng tứ sắc vạn vật khổng lồ đang lao tới, kiếm ảnh chớp động, thật giống như sóng nước chớp lên, mang theo khí tức băng sương truyền khắp toàn trường.

- Không ngờ là đem Kiếm Chi Quy Tắc tiểu thế giới mở rộng!

Vào lúc này Tần Phàm không nhìn được ngưng tụ hai mắt, xúc giác võ đạo của hắn thật phi phàm, liếc mắt liền xuyên thấu qua biểu tượng nhìn thấy được thực chất.

Kiểm Chi Quy Tắc tiểu thế giới của Tần Thiên Hoành nguyên lai chỉ cỡ một mũi kiếm, nhưng hiện tại lại hóa thành kiếm ảnh lớn như vậy! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Hơn nữa còn có thể rời khỏi kiếm thể, trực tiếp công kích cùng ngăn địch!

Thiên tài, thiên phú tưng hoành chân chính!

Kể cả Tần Phàm không muốn thừa nhận cũng không được, kỳ tích chi kiếm quả nhiên là kỳ tích thực sự!

- Bất quá ta sẽ không thua, ta nhất định sẽ không tiếp tục thua!

Nhưng chiến ý của Tần Phàm vẫn ngập trời, luôn vững chắc, hắn đã thua trong tay Tần Thiên Hoành hai lần, không thể có lần thứ ba!

Vào thời khắc này hắn cắn chặt răng, liều mạng thúc giục tứ sắc man ngưu, toàn bộ thôi phát!

- Oanh!

Kiểm Chi Quy Tắc tiểu thế giới hóa thành kiếm ảnh, cùng tứ sắc man ngưu của Tần Phàm rốt cục chính diện va chạm vào nhau, hai cỗ kinh lực cùng năng lượng vô cùng kinh khủng đồng thời nổ bạo!

Tiếng vang chấn động thật lớn, phẳng phát như lan ra khỏi tầng thứ tư của Cửu Long Tháp, cả Cửu Long Tháp cũng chấn động lên!

Lúc này chín đầu kim long phẳng phát như bị năng lượng va chạm làm bùng tỉnh, từng trận long ngâm xuyên phá trời không vang lên bên trong Cửu Long Tháp, làm cả tòa tháp thời khắc này giống như bị kích thích sống lại, nơi nơi chiến ý ngập trời!

- Phá! Phá! Phá!

Lúc này Tần Phàm đã đỏ bừng đôi mắt, bản tức nguyên khí thúc giục toàn lực, bốn đầu hư cảnh viễn cổ ma tôn phía sau cũng bốc cao khí thế như trợ uy, không ngừng chuyển vận trấn áp lực lượng nguyên khí khắp ngàn thước chung quanh.

Chín trăm chín mươi tám trọng lực!

Chín trăm chín mươi chín trọng lực!

Một ngàn trọng lực!

Đúng lúc này bị cỗ chiến ý của Tần Phàm không ngừng thúc giục, trong nháy mắt thật nhiều diễn tịch võ đạo mà hắn từng xem qua đột nhiên liền thông suốt đạo lý.

Kết quả Vạn Ngưu Trùng Chàng luôn bị vây trong chín trăm chín mươi chín trọng lực rốt cục được đột phá! Đột quá cửa ải ngàn trọng lực, từ nay về sau tiến nhập vào một cảnh giới mới!

Một ngàn một trăm trọng lực!

Một ngàn hai trăm trọng lực!

...

Một ngàn năm trăm trọng lực!

Ở thời khắc mấu chốt này, Vạn Ngưu Trùng Chàng ẩn chứa kinh lực phá tan lên tới một ngàn năm trăm trọng lực! Khí tức man ngưu cuồng bạo thiêu đốt cả không gian, bay thẳng chân trời, kinh động Cửu u!

Hống! Hống! Hống! Hống! Hống!

Vạn ngưu rít gào, kinh thiên núi rừng!

Một ngàn năm trăm trọng lực man ngưu ngưng hợp lại, tứ sắc man ngưu giẫm mạnh cước, mặt đất nứt nẻ, khe hở lan tràn khắp mấy trăm thước, trong tầm nhìn hơn phân nửa cây cối đều sụp đổ, nơi nơi hoang tàn đổ nát tán loạn.

Lúc này tứ sắc man ngưu còn lớn mạnh hơn vừa rồi tới gấp đôi! Man ngưu kinh khí vô cùng mãnh liệt khởi động như dòng thủy triều, không ngừng quay cuồng, phát ra năng lượng hiệu ứng ngày càng khủng bố.

Sau một lát tứ sắc man ngưu đã đạt tới khả năng dung hợp tứ hệ nguyên khí tới cực hạn, lực lượng của Tần Phàm trong giờ phút này đã tăng lên tới đỉnh!

- Phan!

Rốt cục một tiếng vang thanh thúy truyền đến, sau đó liền thấy kim lam kiếm ảnh tối sầm lại, thật giống như trăng sao trên bầu trời đột nhiên mất đi ánh sáng!

Kiểm Chi Quy Tắc tiểu thể giới rốt cục đạt tới cực hạn, lại tiếp tục vỡ tan!

Ngay lập tức kim lam kiếm ảnh như vụn băng ầm ầm phá nát hóa thành thủy quang biến mất không còn nhìn thấy, năng lượng Cực Kiếm trực tiếp bị tứ sắc man ngưu hoàn toàn đánh vỡ.

972. Chương 982: Kết Quả Cuộc Chiến. (2)

Chương 982: Kết quả cuộc chiến. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hồng...

Ngay sau đó tứ sắc man ngưu vẫn chưa biến mất, mang theo lực lượng cuối cùng gào rú, cước giẫm mặt đất, dữ dội trực tiếp đánh thẳng lên trên thân thể kỳ tích chi kiếm!

Bồng!

Một tiếng vang nặng nề truyền đến, thân thể Tần Thiên Hoành bị cỗ lực lượng mạnh mẽ kia đánh bay, chân còn dấn dưới mặt đất, một khe sâu xuất hiện dưới thân thể hắn, toàn bộ cây cối đất đá đều bị đụng dập nát, kéo dài tới mấy trăm trượng.

Tần Thiên Hoành ngã dưới mặt đất, chân khí uể oải, ngay trường kiếm cũng văng ra xa xa.

Nhưng ngay lúc này Tần Phàm cũng cảm giác được mình đã tiêu hao thật lớn, nhưng hắn biết tận dụng thời cơ.

Ngay lập tức hắn mạnh mẽ hấp khí, Thanh Long Tâm nhảy lên, giống như có thêm một cỗ lực lượng ngay lập tức xông về hướng Tần Thiên Hoành, tới một khoảng cách hắn liền duỗi tay, đánh ra một quyền!

- Thanh Long Tham Trảo!

Quyền xuất, một móng vuốt thật lớn xuất hiện trong hư không, dùng tư thế bao trùm hướng kỳ tích chi kiếm nằm trên mặt đất áp xuống.

Thanh Long Tham Trảo xuất hiện, còn chưa rút xuống mặt đất đã xuất hiện vết rách, mặt đất dưới thân Tần Thiên Hoành sụp xuống, lún sâu tới vài thước bên dưới.

Long trảo khổng lồ lơ lửng trên đầu, một trảo này nếu giáng xuống, Tần Thiên Hoành biết rõ mình nhất định phải chết không thể nghi ngờ.

Lúc này khung xương toàn thân hắn bị tứ sắc man ngưu va chạm đã nghiền nát hơn phân nửa, thậm chí không còn khí lực để đứng dậy, trong tay không còn kiếm, hắn không đủ sức phản kháng.

Chỉ có thể nằm chờ chết.

Chứng kiến Thanh Long Tham Trảo càng lúc càng gần, hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại.

- Phan!

Nhưng đúng lúc này, ngay khi móng vuốt sắp chụp xuống trên người hắn, hư ảnh lập tức vỡ tan, khí tức hủy diệt cũng lập tức tiêu tán.

Tiếp theo toàn bộ tiếng vang dần dần biến mất.

Trong khu rừng chậm rãi khôi phục lại vẻ yên lặng quỷ dị, hoặc là nói hoang vắng.

- Ta không muốn giết người!

Lúc này thanh âm của Tần Phàm phá tan sự yên lặng, truyền tới:

- Nhưng sau này người phải ở lại Cửu Long Tháp, thẳng tới khi nào ân oán giữa hai gia tộc chúng ta giải quyết ta mới có thể thả người đi ra!

Tần Thiên Hoành nằm trên mặt đất, có vẻ thập phần bình tĩnh, không chút biến hóa, căn bản không hề biết hắn đang suy nghĩ điều gì. Hắn không nhìn Tần Phàm, chỉ mở to mắt nhìn lên không trung.

- Tần Phàm, có thể cầu người một chuyện cuối cùng sao?

Qua hồi lâu Tần Thiên Hoành mới mở miệng hỏi.

Tần Phàm vừa định rời đi, nghe được câu hỏi của Tần Thiên Hoành chợt ngừng lại.

Trên thực tế Tần Phàm cũng không phải loại người nhân từ nương tay, trước kia phàm là người có sát ý với hắn không có mấy người được sống sót! Hai lần trước khi so đấu, hắn thiếu chút nữa chết trong tay Tần Thiên Hoành, hắn thực sự muốn giết Tần Thiên Hoành, thậm chí trong lúc thi triển Thanh Long Tham Trảo vẫn mang ý nghĩ như vậy!

Nhưng ngay khi hắn chứng kiến một đời thiên kiêu nhắm mắt chờ chết, thế nhưng trong lòng hắn không khỏi nổi lên cảm giác cô tịch, liền thay đổi chủ ý. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đúng vậy, trong khoảnh khắc đó hắn tiếc tài!

Kỳ thật cho tới nay Tần Phàm thập phần thương thức Tần Thiên Hoành, đối với nhân phẩm, đối với truyền thuyết về hắn đều rất có hảo cảm. Hơn nữa có thêm vài lần tiếp xúc, Tần Thiên Hoành đều quang minh chính đại đánh bại hắn, cho dù có cơ hội động thủ sau lưng vị kỳ tích chi kiếm kia cũng không hề làm như vậy.

Tuy gia tộc của hai người có thù hận không chết không ngừng, nhưng Tần Thiên Hoành vẫn quang minh lỗi lạc.

Nếu không phải lập trường cùng trận hình của hai người khác nhau, Tần Phàm tin tưởng hắn cùng Tần Thiên Hoành có lẽ có thể trở thành bằng hữu.

Hiện tại cho dù hai người không thể trở thành bằng hữu, nhưng Tần Phàm cũng không hạ được sát tâm. Có lẽ hắn là người đến từ địa cầu, mặc dù sau khi đi tới dị giới đã trở nên lãnh khốc hơn rất nhiều, nhưng trong lòng vẫn còn một địa phương mềm mại.

- Chuyện gì?

Tần Phàm nghe được câu nói của Tần Thiên Hoành, bình tĩnh hỏi.

Nhưng bởi vì Tần Thiên Hoành là siêu cấp cường giả của Kiền Kinh Tần gia, đối với Nam Phong Tần gia mà nói là uy hiếp cực lớn, cho nên tuy rằng hắn không muốn giết chết vị kỳ tích chi kiếm này, nhưng cũng sẽ không dễ dàng thả hắn quay về Kiền Kinh Tần gia.

Nếu Tần Thiên Hoành muốn yêu cầu điều này hắn nhất định không thể đáp ứng.

- Ta nghĩ muốn người lại thi triển thêm một lần huyền thuật đối với ta.

Tiếp theo Tần Thiên Hoành lại nói, điều này thật làm cho Tần Phàm cảm thấy ngoài ý muốn.

- Huyền thuật?

Trong khoảnh khắc Tần Phàm chợt giật mình, hắn chợt nhớ lại lần đầu tiên hắn cùng Tần Thiên Hoành giao chiến, ở thời điểm cuối cùng hắn sử dụng Thiên Huyền Châu khiến Tần Thiên Hoành tiến nhập vào bên trong ảo cảnh.

Khi đó Tần Thiên Hoành tựa hồ ở trong ảo giác nhìn thấy một nữ tử, là người yêu cũ của hắn, khi đó hắn liên tục hô hoán tên của nàng, sau đó còn lâm vào trong điên cuồng.

Nhờ vậy Tần Phàm mới tránh được một kiếp.

- Không sai, ta muốn được gặp lại nàng một lần...

Lúc này thanh âm của Tần Thiên Hoành bỗng nhiên trở nên thập phần mềm nhẹ, trên mặt của hắn chợt xuất hiện ý cười dịu dàng như kỳ tích. Loại diễn cảm này Tần Phàm chưa từng được gặp qua, thậm chí rất nhiều người của Kiền Kinh Tần gia cũng đã hai mươi năm chưa được nhìn thấy qua.

Tần Phàm trầm mặc, trái tim của hắn xúc động.

Hắn thật không ngờ vị kỳ tích chi kiếm này lại si tình tới mức độ đó.

Hắn vốn nghĩ Tần Thiên Hoành đã đột phá được vô thánh cảnh giới nên có thể hoàn toàn chặt đứt được tưởng niệm đối với nữ tử kia, nhưng không tưởng được hắn vẫn chôn sâu hình bóng của nàng tận đáy lòng, mỗi tình say đắm kia chưa từng trôi đi.

- Đó dù sao chỉ là ảo giác, đối với ngươi không có chút ích lợi nào, thậm chí sẽ làm ảnh hưởng tới vô đạo của ngươi.

Hồi lâu Tần Phàm hít sâu một hơi nói, không thể không nói hắn đã bị sự si tình của Tần Thiên Hoành làm cảm động.

- Chỉ cần gặp được nàng một lần, ta chết cũng không tiếc!

Lúc này vẻ mặt Tần Thiên Hoành vẫn mang theo vẻ mỉm cười dịu dàng, tựa hồ là cảm giác giải thoát, trên người hắn đã đeo mang quá nhiều gánh nặng, hiện tại xem như hắn có thể theo đuổi điều mà mình ước muốn.

Đối với hắn mà nói, nữ tử kia kỳ thật còn quan trọng hơn cả vô đạo của hắn! Nếu không hắn đã không bị vây khốn trong cảnh giới nửa bước vô thánh hơn hai mươi năm, cũng là bởi vì trong lòng không bỏ xuống được, mà chính hắn cũng không muốn buông ra.

- Được, ta đáp ứng ngươi, bảo trọng!

Thần sắc Tần Phàm thập phần ngưng trọng, thậm chí đôi mắt cũng đã đỏ lên, hắn biết dù sao mình cũng chỉ là người thường, cũng có thất tình lục dục mà thôi.

- Cảm ơn!

Tần Thiên Hoành nói xong hai chữ cuối cùng, mỉm cười, thỏa mãn an tường nhắm mắt lại, hơn nữa hoàn toàn bỏ qua chống cự, ngay cả thân thể cùng tinh thần không chút đề phòng, hiện tại nếu Tần Phàm muốn giết chết hắn thật dễ như trở bàn tay.

- Vô tình bất tự đa tình khổ, nhất thốn hoàn thành thiên vạn lữ...

Trong miệng Tần Phàm thật cảm xúc nhẹ giọng đọc hai câu thơ, sau đó lấy ra năm viên Thiên Huyền Châu.

973. Chương 983: Si Tình Kiếm.

Chương 983: Si tình kiếm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bên trong năm viên Thiên Huyền Châu được một vị thượng cổ đại năng đã bày ra trận pháp thâm ảo bên trong, có thể làm người có được Thiên Huyền Châu lợi dụng năm viên trân châu là có thể tạo ra được ảo trận vô cùng lợi hại.

Thiên Huyền Châu còn có thể căn cứ theo tinh thần lực của người sử dụng cùng khả năng lý giải trận pháp để tăng thêm uy lực ảo trận, hiện tại Tần Phàm vô luận là tinh thần lực hay trình độ trận pháp đều cao hơn trước rất nhiều, hiện tại thi triển ra ảo trận càng thêm tinh vi.

Ảo trận do Thiên Huyền Châu bố trí sẽ căn cứ theo một ít tư tưởng của người bị vây trong trận mà dẫn phát ra đủ loại ảo cảnh, sau đó làm cho người bị vây bên trong lâm vào ảo cảnh không thể tự thoát ra được. Nếu như là trạng thái bình thường của Tần Thiên Hoành, ảo trận kia ảnh hưởng không lớn đối với hắn, hơn nữa hắn sẽ rất nhanh liền có thể thoát ly ra.

Nhưng hiện tại trạng thái hoàn toàn không chút đề phòng thậm chí là chủ động vào trận của Tần Thiên Hoành hiện tại là có thể trực tiếp kéo hắn vào bên trong huyền trận, hơn nữa phỏng chừng thật lâu cũng không thể thoát ly. xem tại

- Sưu! Sưu! Sưu! Sưu! Sưu...

- Thiên nhai địa giác hữu thời tận, chích hữu tương tư vô tận kỳ...

Tần Phàm niệm xong hai câu thơ, năm viên Thiên Huyền Châu hóa thành năm đạo lưu tuyến sắc sỡ, thật giống như năm ngôi sao vây lại Tần Thiên Hoành, liên kết lẫn nhau, trận pháp của Thiên Huyền Châu liền bị kích phát.

Rất nhanh, Tần Thiên Hoành hoàn toàn tiến nhập vào bên trong ảo cảnh.

Bên trong ảo cảnh, Tần Thiên Hoành nhìn thấy địa phương mà trong lòng hắn khó quên nhất, ở nơi này non xanh nước biếc, sông dài chảy qua, dương liễu phơ phất, hắn cũng nữ tử mà mình âu yếm đã gặp nhau tại địa phương này, sau đó quen biết, cuối cùng yêu nhau.

Ngay cả căn nhà gỗ cạnh bờ sông cũng là ngôi nhà mà hắn cảm thấy được ấm áp nhất.

- Vũ Hà...

Chỉ một lát sau, từ trong trận truyền ra thanh âm vui sướng của Tần Thiên Hoành, vị kỳ tích chi kiếm kia có lẽ đã thật lâu không lộ ra ý cười như vậy. Ở bên trong ảo cảnh, hắn lại thấy được người yêu mà mình mong nhớ ngày đêm.

- Một thanh si tình kiếm!

Tần Phàm ở một bên nhìn thấy, cảm giác lòng chua xót, ánh mắt càng ngày càng đỏ bừng.

Thử hỏi trên thế gian này lại có bao nhiêu người si tình như Tần Thiên Hoành? Vì nữ nhân âu yếm của mình, hắn tình nguyện trầm mê trong ảo cảnh, luôn dừng lại tại cảnh giới nửa bước võ thánh suốt hai mươi năm!

Kỳ thật Tần Phàm từng nghe qua chuyện tình của Tần Thiên Hoành cùng nữ tử mà hắn yêu thương kia.

Cụ thể chi tiết bên trong người ngoài không được biết, hắn chỉ biết Tần Thiên Hoành rất yêu nàng, trong một lần hai người chia tay thời gian ngắn ngủi, nữ tử tên Lâm Vũ Hà bị một đoàn cường đạo đuổi giết, cuối cùng nhảy xuống vách núi, hương tiêu ngọc vẫn.

Sau khi Tần Thiên Hoành nhận được tin tức, cơ hồ trong một đêm mái tóc bạc trắng, cuối cùng bỏ ra một năm thời gian truy xét manh mối, đem toàn bộ đoàn cường đạo giết đi sạch sẽ! Cường đạo đầu lĩnh bị hắn đuổi giết kéo dài suốt mấy quốc gia, cuối cùng bị hắn phần nộ chém thành mảnh nhỏ.

Từ đó về sau, kỳ tích chi kiếm quay về gia tộc, luôn ẩn cư bên trong, hai mươi năm không còn hỏi tới chuyện thế gian.

Võ đạo của hắn cũng bởi vậy bị vây trong cảnh giới nửa bước võ thánh suốt hai mươi năm.

Chỉ như vậy đã biết chấp niệm của Tần Thiên Hoành cố chấp tới mức độ nào, hiện tại chỉ bị nhẹ nhàng điểm đốt, ngay lập tức không cách nào cứu vãn!

Ở một khắc này, Tần Phàm chợt nhớ Tần Li, nhớ tới thiếu nữ đã cùng hắn tương liên hồn khiến mộng nhiều cả đời. Đột nhiên hắn chợt sản sinh một loại cảm giác vô cùng tưởng niệm chưa từng có, hắn chưa

bao giờ có cảm giác mình tưởng niệm nàng tới như vậy, hận không thể lập tức quay trở về bên cạnh nàng.
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tỷ tỷ, tỷ hiện tại ra sao?

Trong lòng Tần Phàm run rẩy lên, cảm xúc không ngừng dâng cao, quấy nhiễu tinh thần của hắn.

Tỷ đã đột phá tới cảnh giới vô tôn chưa?

Tỷ đã rời khỏi Chân Võ thánh địa rồi chứ?

Tỷ có bình an hay không?

Hắn thật sự muốn được nghe về tin tức của nàng trong thời gian gần đây.

- Vũ Hà...

Ở bên trong Tần Thiên Hoàn lại phát ra thanh âm kêu gọi thật ôn nhu, thần sắc đầy vẻ hạnh phúc, xem ra đã hoàn toàn sa vào bên trong ảo cảnh, loại trạng thái chủ động trầm mê này của hắn thật sự không còn cách nào tự chủ.

Bất quá Tần Phàm cũng rõ ràng hiểu được sau khi ảo cảnh kết thúc, Tần Thiên Hoàn nhất định sẽ tổn thương càng nhiều.

Nhìn tới đây, Tần Phàm cũng không đành lòng tiếp tục nhìn thêm nữa, trong lòng khẽ thở dài một hơi, hắn xoay người lại chậm rãi rời đi.

Hắn không muốn nhanh như vậy đi quấy nhiễu Tần Thiên Hoàn, cũng không muốn chứng kiến bộ dạng thống khổ của hắn sau khi ảo cảnh tan biến, cho nên hắn lựa chọn trước tiên ly khai. Mà hiện tại Cửu Long Tháp đã bị hắn cơ bản nắm giữ, hắn có thể hoàn toàn đóng cửa tầng thứ tư, sau đó vây Tần Thiên Hoàn ở lại nơi này, như vậy thật ra thập phần thích hợp.

Kỳ thật Tần Phàm mơ hồ cảm nhận được, sau hôm nay, tuyệt thế thiên tài kia có thể sẽ vĩnh viễn biến mất trên thế gian này.

Hắn từ trong lời nói của Tần Thiên Hoàn cảm nhận được, kỳ tích chi kiếm đã có khuynh hướng muốn tìm cái chết.

- Hi vọng ở kiếp sau hai người có tình sẽ thành thân thuộc, gần nhau cả đời đi!

Tần Phàm quay đầu lại nhìn thoáng qua Tần Thiên Hoàn đang ở bên trong ảo cảnh, sau đó triệu hoán ra lốc xoáy màu đen, thân nhẹ một tiếng, sai bước đi vào bên trong lốc xoáy.

Đầu bên kia lốc xoáy thông đạo đi thông ra ngoài Cửu Long Tháp.

Sau một lát, Tần Phàm đi ra trước cổng vào tầng thứ nhất của Cửu Long Tháp, hắn ngược nhìn lên tòa tháp cao ngất trước mặt, cảm giác rung động tâm linh vẫn sản sinh, những giờ khắc này trong lòng hắn mang theo tia thương cảm.

Đã tới thời điểm hắn nên bước lên đường về.

- Các vị đồng đạo nhân loại còn ở trong Cửu Long Tháp, hiện tại Cửu Long Tháp sắp đóng cửa, mời chư vị mau nhanh rời đi, nếu không các vị sẽ bị nhốt lại trong Cửu Long Tháp, vĩnh viễn không thể trở ra!

Ngay sau đó Tần Phàm hít sâu một hơi, thanh âm của hắn vang vọng bên trong ba tầng tháp bên dưới.

Lúc này bên trong Cửu Long Tháp vẫn còn không ít cường giả nhân loại đang hoạt động bên trong.

Đối với bọn họ mà nói, Cửu Long Tháp là cơ duyên không nhỏ, những người này ở bên trong liệt sát yêu thú, truy tìm bảo vật, không muốn rời đi quá sớm.

Thời gian Cửu Long Tháp mở ra được quy định là một năm, hiện tại mới qua hơn nửa năm, nhưng Tần Phàm cũng không muốn chậm rãi ở lại chờ cho những người kia tự mình đi ra, bây giờ Cửu Long Tháp bị hắn nắm giữ trong tay, hắn tự nhiên muốn sớm đóng cửa Cửu Long Tháp thu hồi trở lại.

Trên thực tế bản thể của Cửu Long Tháp thật sự là quá mức cường đại, Tần Phàm cảm giác mình căn bản không khả năng mang theo thần khí này trên người, cũng chỉ có thể đem Cửu Long Tháp khổng lồ chế đóng cửa toàn bộ lối vào, sau đó trầm xuống lòng đất.

974. Chương 984: Đường Về, Thiên Ly Thành.

Chương 984: Đường về, Thiên Ly Thành.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••)•••”)

Bất quá hắn đã sơ bộ luyện hóa thần khí chỉ linh của Cửu Long Tháp, cho nên chờ khi nào hắn có năng lực hoàn toàn luyện hóa, ngày sau hắn có thể cách không đem bản thể Cửu Long Tháp trực tiếp triệu hoán đi ra!

Lợi dụng thần khí chỉ linh của Cửu Long Tháp, thanh âm của Tần Phàm thật dễ dàng truyền vào từng ngõ ngách ở ba tầng bên dưới của tòa tháp, làm mỗi một cường giả nhân loại còn lưu bên trong đều có thể nghe được. Nhưng hắn lo lắng quấy nhiễu Tần Thiên Hoàn, nên không đem thanh âm vang lên tầng thứ tư.

- Là ai đang nói chuyện?

Nghe được thanh âm của Tần Phàm, các cường giả đều giật mình hoảng sợ.

- Cửu Long Tháp cần đóng cửa sao? Vì sao lại như vậy?

Có chút người nghi hoặc nhìn quanh bốn phía, muốn tìm ra người nói chuyện.

- Có phải thật vậy hay không?

Một số người khác thì tỏ vẻ hoài nghi.

- Chư vị, nếu không đi ra thì cũng đã muộn!

Tần Phàm cũng không giải thích quá nhiều, tiếp theo hắn trực tiếp khổng lồ chế làm cho ba tầng bên dưới sản sinh chấn động kịch liệt, giống như Cửu Long Tháp thật sự sắp chìm xuống dưới lòng đất.

- Thật sự, thật sự! Cửu Long Tháp thật sự cần đóng cửa!

Cảm giác được Cửu Long Tháp chấn động, những cường giả rốt cục dao động, vội vàng chạy về hướng lối vào các tầng tháp.

- Chư vị, nếu các người chứng kiến một lỗ xoáy màu đen xuất hiện bên người, tiến vào bên trong, các người sẽ được trực tiếp truyền tống đi ra!

Tần Phàm lại truyền âm nói.

Sau đó hắn đem lỗ xoáy thông đạo tùy cơ xuất hiện bên cạnh những cường giả kia, rất nhanh đều truyền tống họ đi ra, bởi vì ba tầng dưới đều đang chấn động kịch liệt nên những cường giả kia không còn lựa chọn nào khác, không người nào nguyện ý bị vĩnh viễn vây cấm ở dưới lòng đất.

- Tốt lắm!

Cảm giác hiện tại trong Cửu Long Tháp ngoại trừ Tần Thiên Hoàn những người khác đều đã được truyền tống đi ra, lúc này hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, sau đó trực tiếp khổng lồ chế Cửu Long Tháp chậm rãi chìm vào bên trong lòng đất.

- Kỳ tích chi kiểm, hi vọng chúng ta còn ngày gặp lại!

Tần Phàm nhìn Cửu Long Tháp chậm rãi biến mất trên mặt đất, trong lòng hắn có chút trầm trọng, than nhẹ nói.

Một đời trác tuyệt thiên tài, chỉ sợ không còn cơ hội tái hiện nhân gian.

Nhưng dù sao Cửu Long Tháp cũng là thần khí, ở bên trong đã tự hình thành riêng một thế giới, có đủ mặt trời đất đai cây cối cùng không khí yêu thú sinh hoạt, nếu như Tần Thiên Hoành không phải một lòng muốn chết, như vậy cho dù Cửu Long Tháp chìm vào lòng đất, hắn vẫn sẽ sống được.

Nhưng nếu như Tần Thiên Hoành khăng khăng muốn chết, Tần Phàm cũng không có cách nào can dự vào.

Sương khói khắp bốn phía dần dần tiêu tán.

Ở bên ngoài, những cường giả nhân loại được truyền tống đi ra về mặt còn mê mang, nhưng đồng thời đều cảm giác được may mắn, nếu như họ chạy ra chậm hơn một chút, bị chìm vào lòng đất, như vậy thật sự không còn cơ hội nhìn thấy ánh mặt trời trên Vũ Thiên đại lục.

- Tần Phàm? Là Tần Phàm!

Một lát sau những người kia rốt cục nhìn thấy được Tần Phàm, không khỏi kinh hô lên. Bởi vì trong bọn họ có không ít người đều nhìn thấy Tần Phàm đã thiêu đốt sinh mệnh lực, hắn là đã chết đi từ lâu mới phải. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tại sao hắn ở chỗ này?

Những cường giả võ thánh tận mắt thấy Tần Phàm thiêu đốt sinh mệnh, hiện tại lại thấy hắn nơi này thần sắc không khỏi biến đổi, cảm giác vô cùng khó tin, bọn họ làm thế nào cũng nghĩ không ra một võ tôn nhỏ nhỏ dưới tình huống như vậy mà vẫn còn có thể sống lại. nguồn

- Vừa rồi chẳng lẽ là do hắn gọi chúng ta đi ra?

Một số người nhìn Tần Phàm, trong lòng hiện lên đủ loại ý tưởng.

- Ha ha, các vị đồng đạo, lần này kỳ thật ta cũng cho rằng mình đã chết, ta bị nhốt ở dưới đất, sau mới có thể đào thoát đi ra!

Tần Phàm nhìn mọi người khẽ cười nói.

Về chuyện của Cửu Long Tháp, hắn tự nhiên sẽ không kể tỉ mỉ với mọi người, tránh bị người có ý chí thăm dò.

- Các vị, Tần Phàm có việc đi trước một bước, tái kiến!

Tiếp theo hắn chấp tay chào, hai đạo chu sắc quang hoa sau lưng lập tức lóe ra, một đôi Chu Tước Dực vẫy mạnh, thân thể hắn bay lên không, rất nhanh đã biến mất trước mắt mọi người.

Đám người Kim Dương võ thánh cùng Vân Phi Dương đều đã rời đi, hắn cùng những cường giả kia cũng không có bao nhiêu giao tình, tự nhiên không cần nhiều lời, về phần những chuyện khác, tùy ý cho bọn họ tự suy đoán cũng không sao.

- Không hổ là kỳ tích chi tử, ở trên người hắn quả nhiên đã tràn ngập kỳ tích!

Nhìn thân ảnh Tần Phàm rời đi, trong lòng mọi người đều hiện lên tia khiếp sợ, hết thảy vừa phát sinh thoát nhìn giống như không hề có chút chân thật nào.

Thẳng tới khi Tần Phàm dùng Chu Tước Dực vẫy cánh, gió lốc nóng rực thổi lên mặt, mọi người mới kịp phản ứng lại, có người đang định hỏi thăm Tần Phàm vài vấn đề, nhưng Tần Phàm cũng đã rời đi thật xa.

Chỉ còn lưu lại những cường giả kia đang nhỏ giọng nghị luận sôi nổi.

Tóm lại một ngày sau, chuyện về Tần Phàm khẳng định sẽ thông qua miệng những người này truyền ra, sau đó truyền thuyên về kỳ tích chi tử trên Vũ Thiên đại lục lại nhấn mạnh thêm truyền kỳ.

...

Sau khi Cửu Long Tháp chìm xuống lòng đất, Tần Phàm liền dùng Chu Tước Dực rời khỏi Cửu Long Cốc.

Trên thực tế Tần Phàm thông qua việc luyện hóa Cửu Long Tháp chi linh có thể biết được Cửu Long Cốc tồn tại là do nguyên nhân thần khí xuất hiện. Cửu Long Cốc đều do thần khí Cửu Long Tháp chế tạo ra tới! Chỉ là nội cốc sương khói bao phủ, ngoại cốc lại có chút yêu thú canh giữ bên ngoài.

Lúc trước Cửu Long Cốc bị sương khói phong tỏa, kỳ thật đều do quy tắc lực lượng của thần khí tồn tại, thần khí có được lực lượng của thần, tự nhiên vô thánh cường giả không cách nào chống cự.

Hiện tại bởi vì Cửu Long Tháp đã chìm xuống lòng đất, thần khí đã không còn ảnh hưởng tới Cửu Long Cốc, sương khói bên trong đã tiêu tán, mọi người muốn rời khỏi dễ dàng hơn rất nhiều.

Mặt khác Tần Phàm còn biết, không bao lâu sau, Cửu Long Cốc cũng sẽ rất nhanh chìm xuống dưới đất, thật giống như trước kia nó lại bị thu trở vào trong Cửu Long Tháp lần nữa.

Về uy lực của thần khí Cửu Long Tháp, Tần Phàm hiện tại biết không nhiều lắm, hắn chỉ biết đây là thần khí do thần chế tạo, có được năng lực của thần! Hắn hiểu được với thực lực bây giờ của mình chỉ có thể vận dụng được một ít công năng cơ sở nhất mà thôi, căn bản vẫn chưa thể tiếp xúc tới năng lực chân chính của thần khí!

Cửu Long Tháp có được ý chí cùng quy tắc do thần đặt ra, Cửu Long Cốc hình thành là do quy tắc của thần đặt ra, cho dù hiện tại Tần Phàm sơ bộ luyện hóa được bước đầu, nhưng vẫn chưa thể can thiệp cùng không chế nó.

Bên trong Cửu Long Tháp vẫn còn rất nhiều bí mật đang chờ Tần Phàm ngày sau đến thăm dò.

...

Mấy ngày sau, ở mảnh đất vùng biên cảnh Đại Ly quốc.

Đây là một tòa đại thành, được gọi là Thiên Ly Thành, là con đường từ Đại Chấn quốc đến Đại Ly quốc cần đi qua.

Lúc này đã chạng vạng tối, trời chiều như máu, ánh tà dương rơi lên tường thành thật lớn cổ xưa, mang theo vẻ xa xưa thê lương nhưng lại bàng bạc đại khí.

975. Chương 985: Một Ít Tin Tức Của Gia Tộc. (1)

Chương 985: Một ít tin tức của gia tộc. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’•••)•••’•••)

Ánh nắng chiều phủ kín trên đường lớn, một thân ảnh thanh y trẻ tuổi chậm rãi bước đi về phía trước.

Thanh niên nhân đi không nhanh, khí tức trầm ổn bí mật, lại mang tới cho người ta cảm giác bất phàm, làm rất nhiều người đi đường đều ghé mắt.

Nhưng mọi người cũng không dám dựa vào gần hắn.

Thân ảnh của người trẻ tuổi kia chính là Tần Phàm.

Lần này hành trình đi Cửu Long Tháp đã tiêu phí một năm thời gian của hắn, hiện tại thực lực hắn đại trưởng, đã hơn hai mươi tuổi, không còn là một thiếu niên như trước kia, mà đã chính thức bước chân vào hàng ngũ thanh niên.

Thanh sam phơ phất, đặc lập độc hành.

Hiện giờ bộ dáng của kỳ tích chi tử càng thêm đường đường, phong tư trác tuyệt. Vẻ ngậy ngô trên khuôn mặt đã hoàn toàn cởi ra, đã chẳng khác gì như đao kiếm khắc, có thể xem là anh tuấn.

Lần này Tần Phàm đang bước trên đường về.

Lần này trở về hần đầu tiên cần đến gặp Kim Dương võ thánh, vị đệ nhất võ thánh của Vũ Thiên đại lục đã giúp đỡ hần rất nhiều, hơn nữa trử vật giới chỉ của người kia còn đang nằm trong tay của hần.

Lúc ấy Kim Dương võ thánh đem trử vật giới chỉ giao cho Tần Phàm, Tần Phàm lại nhất thời nhiệt huyết dâng tràn thiêu đốt sinh mệnh lực ngăn cản một kiếp cho Kim Dương võ thánh, đã không nhớ phải đem vật này trả lại nguyên chủ.

Kim Dương võ thánh là người của Đại Ly quốc, Đại Ly Hồng gia tọa lạc ngay trong Thiên Ly Thành này. Lần này Tần Phàm đi tới Thiên Ly Thành là vì tìm đến Kim Dương võ thánh.

Một mặt là vì trả lại trử vật giới chỉ, cùng lúc hần cũng muốn thỉnh giáo một ít phương diện thành thánh, làm con đường mình đột phá võ thánh càng thêm thuận lợi.

Đối với Tần Phàm mà nói, cửa ải đột phá võ thánh rất nhanh liền phải đối mặt!

Cứ như vậy trong lòng suy nghĩ sự tình, Tần Phàm rất nhanh đi vào trong Thiên Ly Thành, đi trên đường, nhìn thấy dòng người lui tới, trong tim của hần cũng có chút xúc động.

Hần nhớ lại chuyện mà Kim Dương võ thánh đã nói qua với hần.

Những người thường này, sinh mệnh tràn đầy, bọn họ không biết được những chuyện bí mật của thế giới này, cũng không biết Vũ Thiên đại lục có lẽ sẽ gặp phải nguy cơ hủy diệt thật lớn. Bọn họ chỉ bận rộn đời sống hàng ngày của chính mình, trên mặt luôn mang theo ý cười mộc mạc.

Một khi rất nhiều nghịch thần giả cùng yêu thú đại quân dũng mãnh tràn vào đại lục, cuộc sống yên vui như thế sẽ không còn tồn tại.

Tần Phàm cũng không đành lòng nhìn thấy những sinh mệnh như thế biến thành vật hi sinh của thần chiến.

- Đoàn trưởng, người thật sự không có việc gì, ta đã biết người sẽ không có chuyện gì!

Ngay trong lúc Tần Phàm còn đang suy tư, một thanh âm vô cùng kích động đột nhiên truyền đến.

Nơi đầu đường phồn hoa, Tần Phàm còn đang sa vào trong suy tư, không lưu ý có người đi tới gần, lúc này nghe được thanh âm quen thuộc truyền đến mới chậm rãi quay đầu lại. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Vừa nhìn thì ra không phải ai khác, chính là tạm thay quản lý Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đoàn trưởng Trần Kỳ.

Ban đầu khi Ẩn Thế mạo hiểm đoàn vừa mới bắt đầu thành lập, tác dụng của người này thật lớn, sau bởi vì thiên phú tập võ không cao, hơn nữa trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn càng ngày càng có thật nhiều nhân tài gia nhập, hần mới thối vị nhượng hiền, đem vị trí đoàn trưởng giao cho người càng có tài năng là Giang Phong.

Kỳ thật Tần Phàm đối với Trần Kỳ luôn luôn cảm thấy có điểm thua thiệt với hần, cho nên trước kia đã tặng không ít thượng đẳng đan dược cho hần, hiện giờ gặp lại Trần Kỳ đã tiếp cận linh võ sư cảnh giới.

Nhưng thực lực như vậy sắp xếp trong Ẩn Thế mạo hiểm đoàn kỳ thật cũng không tính là cao.

Tần Phàm gặp mặt Trần Kỳ ở nơi này vẫn cảm giác thập phần ngoài ý muốn, một tiên thiên võ sư đi xuyên qua nhiều quốc gia tới biên cảnh Đại Ly quốc như vậy thật sự là có chút không dễ dàng.

- Trần Kỳ, sao người lại ở chỗ này?

Vì thế hần liền mở miệng hỏi.

- Đoàn trưởng, người không có việc gì là tốt rồi, tiểu thư phái ta tới nơi này là vì chờ người...

Trần Kỳ bước nhanh tới trước, trên mặt hưng phấn, nhưng đồng thời hai mắt cũng đỏ bừng, có chút nghẹn ngào nói:

- Từ sau khi người xảy ra sự cố, Kim Dương võ thánh đại nhân đã phái người đi tới thông tri...nói đoàn trưởng người đã chết, khi đã chúng ta đều thật thương tâm...nhưng tiểu thư không tin, nàng vốn muốn tự

mình đến tìm đoàn trưởng, nhưng bởi vì chuyện trong gia tộc nàng nhất định phải lưu lại chủ trì đại cục, vì thế cho thuộc hạ tới nơi này chờ người, nói không đợi được đoàn trưởng thì thuộc hạ không thể trở về...

Nghe được Trần Kỳ dứt quãng kể lại, cuối cùng Tần Phàm đã hiểu được đã xảy ra chuyện gì. Nguyên lai bởi vì chuyện xảy ra ở tầng thứ tư Cửu Long Tháp cho nên mọi người đều nghĩ rằng hắn đã chết, sau đó Kim Dương vô thánh liền cho người đi tới thông tri Nam Phong Tần gia.

Kết quả Tần Li không tin tin tức kia, vì vậy phái Trần Kỳ tới thành trì gần Cửu Long Cốc chờ đợi, hiện tại rốt cục đã đợi được Tần Phàm quay trở lại.

- Ta không sao, Trần Kỳ, lần này vất vả cho người.

Nghe tới đó Tần Phàm có chút ấm áp, liền tiến lên vỗ nhẹ vai Trần Kỳ an ủi vị trung niên nam nhân đã sắp chảy nước mắt.

Ở trong lời kể của Trần Kỳ, Tần Phàm còn lấy được một tin tức làm cho hắn vui sướng, đó là Tần Li rốt cục đã rời khỏi Chân Võ thánh địa quay về Nam Phong Tần gia. Hắn chỉ cần quay về tới gia tộc là có thể gặp lại nữ tử xinh đẹp khiến cho hắn ngày nhớ đêm mong kia.

Mặt khác đối với việc Trần Kỳ vẫn luôn ở lại chỗ này chờ đợi mình Tần Phàm cũng cảm thấy có chút cảm động, lần này hắn mới vào thành còn chưa được bao lâu đã bị phát hiện, xem ra Trần Kỳ vẫn luôn một mực đứng ở gần cửa thành chờ đợi hắn, không hề dám thả lỏng một khắc nào.

- Không, thuộc hạ không khổ cực, chỉ chờ được đoàn trưởng trở về, thuộc hạ có vất vả cũng là đáng giá.

Lúc này bộ dạng của Trần Kỳ có chút tiêu tụy, hắn do thiếu khuyết nghỉ ngơi mà tạo thành, nhưng gặp lại được Tần Phàm, vị trung niên nam nhân kia có vẻ vô cùng kích động, nháy mắt trên mặt đã tràn ngập tinh thần.

- Những huynh đệ khác cũng thật khổ cực rồi.

Tần Phàm mỉm cười lại vỗ vỗ bả vai Trần Kỳ. Sau đó lại nhìn mấy người đứng sau lưng hắn nói, những người này đều ở cảnh giới linh võ sư, xem ra là đi theo bảo hộ Trần Kỳ, cũng là thành viên của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn.

- Không khổ cực, có thể tự mình nghênh đón đoàn trưởng trở về, đây là vinh quang của chúng ta.

Vài đoàn viên linh võ sư cũng đều có vẻ thập phần kích động, bọn họ đối với vị đoàn trưởng truyền kỳ trước mắt, kỳ tích chi tử luôn tạo nên phong vân trên Vũ Thiên đại lục đều thập phần sùng bái cùng kính trọng. Đọc truyện mới nhất tại .

- Ha ha, tuy rằng thực lực của thuộc hạ không đủ, nhưng thuộc hạ cùng đoàn trưởng quen thuộc nhất, cho nên lần này tiểu thư mới đặc biệt phái ta đến nơi đây. Quả nhiên hiện tại đoàn trưởng đã thay đổi không ít, nhưng thuộc hạ chỉ vừa nhìn thấy liền nhận ra.

Lúc này Trần Kỳ lau mắt cười nói, hắn đối với việc ngày xưa thật sớm về dưới trướng làm thuộc hạ của Tần Phàm mà luôn cảm thấy thập phần tự hào.

976. Chương 986: Một Ít Tin Tức Của Gia Tộc. (2)

Chương 986: Một ít tin tức của gia tộc. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)••”)

- Tốt lắm, chúng ta trước tiên tìm một chỗ, các người kể lại cho ta nghe một ít tình huống trong gia tộc.

Tần Phàm mỉm cười gật đầu nói, chứng kiến người tại quê nhà, tâm tình hắn cũng chợt cảm thấy vui tươi.

- Vậy chúng ta trước tiên quay về trụ sở của chúng ta tại Thiên Ly Thành đi thôi.

Lúc này Trần Kỳ có vẻ thật hưng phấn vừa đi phía trước dẫn đường, vừa đề nén kích động nhỏ giọng giới thiệu:

- Có lẽ đoàn trưởng còn không biết, hiện tại Ẩn Thế mạo hiểm đoàn của chúng ta đều phát triển đoàn viên ở các quốc gia, thành viên bên ngoài thậm chí đã đạt tới hơn mười vạn người, còn có “Đại Kiên phong vân” của chúng ta đã đổi thành “Vũ Thiên phong vân”, ngoại trừ chuyện xảy ra tại Đại Kiên quốc, ở quốc gia khác đã bắt đầu bán ra...

- Không tệ, không thể tưởng được hiện tại mạo hiểm đoàn của chúng ta đã phát triển tới mức độ này.

Tần Phàm không khỏi cảm giác có chút ngoài ý muốn, lúc ban đầu hắn thành lập Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mặc dù cũng nghĩ tới cần phát triển lớn mạnh dùng thu thập một ít tin tức hữu dụng, nhưng không thể tưởng được có được tốc độ phát triển nhanh như vậy.

- Kỳ thật ban đầu khi đoàn trưởng cho chúng ta tìm kiếm tin tức về Cửu Long Cốc, chúng ta đã bắt đầu thành lập. Mà về sau, đoàn trưởng đạt được danh hiệu Liệp Thú Vương trong đại hội anh hùng săn thú, tên tuổi của kỳ tích chi tử người người đều biết, danh hào của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn chúng ta cũng dần dần được truyền ra trên Vũ Thiên đại lục, phát triển càng lúc càng nhanh.

Trần Kỳ cười tiếp tục giới thiệu.

- Thì ra là thế.

Lúc này Tần Phàm mới thoáng hiểu được, hắn không nghĩ tới danh hiệu Liệp Thú Vương vẫn tốt dùng như vậy, nhưng hắn là còn có nguyên nhân một chuyện khác của hắn cũng bị truyền ra đi.

- Ha ha, đúng vậy, kỳ tích chi tử là đoàn trưởng của chúng ta, ai không muốn gia nhập vào Ẩn Thế mạo hiểm đoàn đây? Chúng ta đối với đoàn viên gia nhập đều trải qua nghiêm khắc chọn lựa.

Vài linh võ sư khác cũng cười nói, bọn họ nhìn thấy Tần Phàm còn dễ ở chung hơn cả trong tưởng tượng, sau đó cũng dám xen lời nói chuyện, bọn họ đối với việc mình trở thành đoàn viên trung tâm của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mà thập phần tự hào.

Khi nói chuyện, mọi người vừa đi tới một ngôi nhà trung đẳng có vẻ bí mật, đây là căn cứ địa lâm thời của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn thành lập tại Thiên Ly Thành.

- Lần này chuyện ta xảy ra sự cố có bị truyền ra hay không?

Vào phòng, sau khi ngồi xuống, Tần Phàm mới trầm giọng hỏi.

- Không có, tiểu thư dặn chúng ta phải giữ nghiêm bí mật, cả Nam Phong Tần gia cùng mạo hiểm đoàn cũng rất ít người biết, ban đầu chúng ta cũng lấy danh nghĩa phát triển mạo hiểm đoàn mà đi vào Đại Ly quốc.

Trần Kỳ trả lời.

- Như vậy cũng tốt.

Lúc này Tần Phàm mới yên tâm hơn một chút, hắn biết sự tồn tại của mình đối với Nam Phong Tần gia ý nghĩa như thế nào, nếu tin tức mình gặp nạn truyền ra, ảnh hưởng nhất định rất lớn, vì vậy hắn lại hỏi:

- Hiện tại tình huống trong gia tộc ra sao?

Trên thực tế hắn rời khỏi gia tộc đã hơn một năm, hắn đối với tình huống trong tộc cũng cảm thấy có chút bận tâm. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Sau khi đoàn trưởng rời đi không lâu, thật sự chúng ta nhận được một ít áp lực, từ đầu tới đuôi Kiên Kinh Tần gia không hề buông tha việc quấy nhiễu cùng đả kích, nhưng sau đó tiểu thư trở về, hết thảy liền tốt hơn nhiều, thậm chí chúng ta còn đạt được một ít phát triển.

Trần Kỳ cũng nghiêm túc hồi đáp, nhìn ra được hắn hết sức bội phục Tần Li.

Tần Phàm gật gật đầu, hẳn biết ước hẹn năm năm không chỉ là ân oán giữa hắn cùng Kiền Kinh Tần gia, vẫn còn là giao phong giữa Nam Phong Tần gia cùng Kiền Kinh Tần gia, bên ngoài Kiền Kinh Tần gia không dám đánh chính diện, nhưng dù sao cũng ỷ vào mình là nhất phẩm chân võ thế gia, làm một ít động tác âm thầm ảnh hưởng phát triển của Nam Phong Tần gia vẫn sẽ có.

Nhưng hắn rất có lòng tin với năng lực của Tần Li, có nàng trấn thủ Nam Phong Tần gia, phỏng chừng sẽ không xảy ra chuyện đại sự gì. Hơn nữa Tần Li xuất thân từ Chân Võ thánh địa, như vậy chứng minh nàng đã có được thực lực võ tôn, có nàng trong gia tộc cũng có thể an toàn hơn rất nhiều.

- Về sau còn nảy sinh qua chuyện thú triều thêm lần nào nữa hay không?

Vì vậy Tần Phàm lại hỏi, tuy rằng trong nhà có vài đầu yêu thú cường đại trấn thủ, nhưng hắn vẫn luôn lo lắng sẽ có thú triều đại quy mô phát sinh thêm lần nữa.

Đặc biệt sau khi nghe Kim Dương võ thánh nói về Trấn Yêu Thành cùng cửu cấp yêu thú, hắn càng thêm cảm thấy thật lo lắng.

- Cũng có thú triều nhỏ nhiều qua địa phương như Thanh Thạch trấn, nhưng loại thú triều cỡ lớn như lần trước thì không thấy qua.

Trần Kỳ trả lời.

- Hiện tại cha ta cùng tỷ tỷ đều khỏe chứ? Lần này ta làm cho bọn họ lo lắng, lần này ta còn một số việc cần lưu lại một chút, còn phải phiền toái các người quay về báo tin bình an giúp ta.

Tiếp theo Tần Phàm lại hỏi một ít chuyện khác trong gia tộc, cuối cùng mới nói.

Tuy rằng hắn cũng hi vọng mình có thể lập tức quay về thăm nhà, nhưng vì đại cục, hắn vẫn tính toán lưu lại tu luyện tới võ thánh mới trở về.

- Ha ha, lão tộc trưởng cùng tiểu thư đều rất tốt, nhưng vì quá lo lắng cho đoàn trưởng, đặc biệt là tiểu thư, đối với đoàn trưởng đúng là mong nhớ ngày đêm ah...Ha ha, đoàn trưởng yên tâm, chúng ta nhất định dùng tốc độ nhanh nhất đem tin tức đoàn trưởng bình an báo về!

Trần Kỳ cười nói, hắn cùng Tần Phàm ở chung lâu nhất, đối với vị đoàn trưởng trẻ tuổi này vô cùng hiểu biết, nên mới dám mở miệng vui đùa.

- Tốt lắm, như vậy hiện tại người lên đường đi, lần này ta còn phải đi bái phỏng Kim Dương võ thánh một chút, việc này không thể chậm trễ.

Tần Phàm nghe vậy, tuy biết Trần Kỳ vui đùa, nhưng trong lòng không khỏi cảm thấy có chút ảm áp.

Trong khoảnh khắc nội tâm hắn cảm thấy ôn nhu vô hạn.

...

Trao đổi hồi lâu với người của Ân Thế mạo hiểm đoàn, nghỉ ngơi thêm một lát, Tần Phàm liền đi tới phủ đệ của Kim Dương võ thánh.

Kim Dương võ thánh là đệ nhất võ thánh của Vũ Thiên đại lục, nhưng Đại Ly Hồng gia vẫn thật điệu thấp, phủ đệ cũng không có kiểu tráng lệ như những đại gia tộc khác, nhưng lại có được nội tình võ đạo thể gia nồng hậu, không hề mất chút phong cách quý phái.

- Vãn bối Tần Phàm, tiến đến cầu kiến Kim Dương võ thánh tiền bối.

Đi tới trước Đại Ly Hồng gia phủ đệ, Tần Phàm hướng mấy vị thủ vệ chấp tay, nói thẳng ý tứ đến thăm của mình.

- Tần Phàm, người không có chết!

Ngay khi thanh âm của Tần Phàm vừa vang lên, ngay lập tức tận sâu trong phủ đệ Hồng gia lại truyền ra thanh âm kinh ngạc lẫn vui mừng, lại thêm một trận gió lốc bỗng nhiên ập tới, tiếp theo một thân ảnh kích động liền xuất hiện ngay trước mặt hắn!

Thân ảnh xuất hiện trước mắt Tần Phàm chính là Kim Dương võ thánh.

Vị lão võ thánh vừa nghe được thanh âm của Tần Phàm lập tức từ trong phủ đệ thuận đi ra tới ngoài cổng làm mấy thủ vệ giật nảy mình, trong khoảnh khắc cũng cảm thấy thật ngạc nhiên, bởi vì bọn họ chưa từng nhìn thấy qua lão tổ tông có khi nào lại tự đích thân đi ra cửa nghênh đón một người.

977. Chương 987 : Gặp Lại Kim Dương.(1)

Chương 987 : Gặp lại Kim Dương.(1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hơn nữa còn là một thanh niên đi tới bái kiến hần mà thôi!

Kim Dương võ thánh là siêu cấp cường giả đầu tiên được tôn xưng đệ nhất võ thánh, với thân phận của hần, được đến vạn dân kính ngưỡng, võ giả cường giả muốn đến bái kiến hần thật vô số kẻ! Nhưng cổng lớn của Đại Ly Hồng gia không phải ai cũng dễ dàng được tiến vào.

Mấy thủ vệ kia vẫn còn nhớ rõ lúc trước kẻ cả đệ nhất thiên tài võ thánh Vân Phi Dương đến bái kiến Kim Dương võ thánh, cũng phải chờ đợi thật lâu mới được tiếp kiến, hơn nữa cũng chỉ do thủ vệ dẫn đi vào.

Giống như bây giờ, Kim Dương võ thánh lại khẩn cấp đích thân chạy ra nghênh đón một người, đây là lần đầu tiên phá lệ!

- Nhờ hồng phúc của tiền bối, lần này Tần Phàm gặp đại nạn không chết!

Tần Phàm thấy Kim Dương võ thánh đích thân đi ra nghênh đón chính mình, không nhịn được cảm động, biết lão võ thánh thật tình quan tâm tới mình, liền cúi người thi lễ, cung kính trả lời.

- Tốt, thật tốt quá! Ta luôn luôn lo lắng cho ngươi, không thể tưởng được ngươi gặp đại nạn không chết! Thật sự là quá tốt, chúng ta vào trong nói chuyện.

Hai tay Kim Dương võ thánh vỗ mạnh lên vai Tần Phàm, kéo hần đi vào bên trong, trên mặt tràn ngập vẻ vui mừng lẫn hưng phấn.

- Đa tạ tiền bối quan tâm!

Tần Phàm hồi đáp, sau đó hai người cùng đi vào bên trong phủ đệ.

- Tần Phàm? Chính là kỳ tích chi tử nổi danh đại lục trong một năm nay sao?

Ngay sau khi hai người đi vào bên trong, vài tên thủ vệ lúc này mới kịp thời phản ứng lại, trên mặt hiện lên thần sắc khiếp sợ, một gã thủ vệ có chút ngạc nhiên hỏi thăm.

- Hần chính là hần. Nhưng cho dù là kỳ tích chi tử dù sao chỉ là một cường giả trẻ tuổi, không đáng giá cho lão tổ tông tự mình đi ra nghênh đón đi?

Một thủ vệ khác hồi đáp, lại cảm giác có chút ngoài ý muốn cùng không sao tưởng tượng nổi.

- Phải đó, thoát nhìn bộ dáng của lão tổ tông còn thật gấp gáp, xem ra lão nhân gia thật sự xem trọng kỳ tích chi tử.

Một thủ vệ khác lại nói. xem tại

- Ha ha, người bình thường muốn tiến vào cổng lớn Đại Ly Hồng gia chúng ta cũng thật khó khăn, xem ra kỳ tích chi tử thật sự có bốn sự, vì vậy mới đáng giá cho lão tổ tông tự mình ra nghênh đón!

Thủ vệ đầu tiên cũng cười nói:

- Chắc chắc, nghe nói kỳ tích chỉ tử chỉ mới hai mươi đã là võ tôn cường giả, nhưng còn đánh bại nửa bước võ thánh lấy được quán quân đại hội anh hùng sẵn thú, thiên tài như vậy đích thật là ngàn năm khó gặp, cũng khó trách lão tổ tông sẽ xem trọng.

Trong lời nói của thủ vệ mang theo vẻ hâm mộ, bởi vì bọn họ thân là tộc nhân Đại Ly Hồng gia cũng chưa chắc được lão tổ tông tự mình chỉ điểm.

- Vừa rồi lão tổ tông mang theo Tần Phàm đi tới phương hướng Võ Tông thất, nơi đó là chỗ tu luyện ngày thường của lão tổ tông. Dù là đệ nhất thiên tài võ thánh Vân Phi Dương cũng chưa từng được đi vào!

Một thủ vệ đột nhiên kinh hô.

- Võ Tông thất, đây là nơi mà chỉ có tộc nhân thiên tài của Đại Ly Hồng gia chúng ta mới có thể đi vào, cơ hồ người đi vào đều được chọn làm tộc trưởng, sau khi đi ra toàn bộ đều đột phá tới võ thánh cường giả, thuận lợi tiếp quản chức vị tộc trưởng hoặc là trưởng lão.

Một thủ vệ khác vừa nghe, nhất thời không khỏi âm thầm hít một hơi, có vẻ khiếp sợ không thôi. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tần Phàm không phải người của Đại Ly Hồng gia chúng ta, sao có thể đi vào được đây?

Trong lòng các thủ vệ đều nghi hoặc, nhưng không người nào dám nghi ngờ Kim Dương võ thánh, đó là lão tổ tông của Hồng gia, cũng là định hải thần châm của Đại Ly quốc, dù là hoàng thất Đại Ly quốc cũng không dám ngỗ ngược quyết định của lão nhân gia.

Bên trong Đại Ly Hồng gia, cảnh trí đều có vẻ chất phác đại khí, không có loại kim bích huy hoàng ở các đại thế gia, nhưng đi bên trong, làm cho người ta thật sâu cảm nhận được nội tình thâm hậu, xem thật ghé mắt, không hề dám sinh ra chút lòng dạ khinh nhờn.

Tần Phàm luôn cung kính đi theo phía sau Kim Dương võ thánh, đi qua vài đại sảnh, sau đó đi tới một địa phương nhìn qua thật giống như một tòa động phủ.

Đây là một ngọn núi nhỏ nằm bên trong lãnh địa của Hồng gia, thần thức cùng xúc giác của Tần Phàm đều thập phần linh mẫn, vừa đến gần, hắn liền có thể cảm giác được ngọn núi nhỏ này thật phi phàm. Ánh mặt trời giống như đặc biệt ngưng tụ tại nơi đây, hơn nữa còn có khí tức huyền diệu bao phủ bên trong, làm lòng người rung động không thôi.

Ngoài ra Tần Phàm từng nghiên cứu qua tri thức về trận pháp, cho nên hắn còn có thể biết được bên trong tòa động phủ có đại trận thật huyền diệu, đủ loại nguyên khí cùng thiên địa quy tắc đều nồng đậm cùng rõ ràng, còn chưa tiến vào bên trong đã làm cho tinh thần người ta không khỏi dao động.

- Vào đi thôi!

Kim Dương võ thánh mỉm cười phẩy tay, cửa lớn của động phủ thần bí âm âm mở ra, chỉ thấy trong động phủ nhất thời tản ra kim sắc hào quang chói mắt.

Tần Phàm ngưng thần nhìn vào bên trong, phát hiện cách trang trí hoàn toàn khác hẳn với phong cách bên ngoài đại sảnh của Hồng gia, bên trong động phủ là một mảnh kim sắc hào quang, giống như có một vầng kim sắc thái dương đang chiếu rọi bên trong động phủ.

Hắn nhìn cửa lớn của động phủ, nhìn thấy điêu khắc ba chữ lớn “Võ Tông Thất” rành rành.

Chứng kiến mấy chữ này, trong lòng Tần Phàm không khỏi có một cảm giác ba động huyền bí, tiếp theo sau hắn liền gật đầu, đi theo sát Kim Dương võ thánh vào bên trong.

Vừa đi vào bên trong, nhất thời liền cảm giác được bên trong động phủ có một loại khí tức ảm áp quanh quẩn, đủ loại quy tắc nguyên khí cơ hồ thực chất có thể nhìn thấy được, động phủ này thật sự thần kỳ giống như Thiên Cơ Đỉnh mà hắn từng ở lại trong Chân Võ thánh địa lúc đột phá võ tôn cảnh giới.

Kim sắc động phủ không lớn lắm, đại khái chỉ khoảng phạm vi vài chục thước mà thôi.

Tần Phàm tùy ý ngẩng đầu nhìn quanh bốn phía, sau đó hắn liền kinh ngạc phát hiện khắp bốn vách tường động phủ đều khắc thật nhiều văn tự cao thâm, tựa hồ cũng kể rõ kinh nghiệm trong võ đạo, còn có một ít vũ kỹ cao thâm cường đại.

Càng thần kỳ chính là những văn tự kia cũng không phải vật chết, ánh mắt vừa nhìn qua lần hai thì nội dung liền phát sinh thay đổi, hơn nữa mỗi chữ đều tỏa mát ra một loại quang mang thật huyền bí, lôi cuốn hấp dẫn ánh mắt người.

- Đây là Võ Tông thất của Hồng gia chúng ta, ở nơi này từng xuất hiện qua mười võ thánh cường giả!

Lúc này Kim Dương võ thánh mỉm cười nhìn Tần Phàm nói:

- Có thể đi vào nơi này, sau khi đi ra ngoài trên cơ bản đều có thể trở thành võ thánh!

- Vậy tiền bối dẫn ta tới nơi này là...?

Trong lòng Tần Phàm không khỏi chột động.

- Trước tiên khoan vội, ngươi ngồi xuống đi.

Kim Dương võ thánh đóng cửa động phủ, sau đó ngồi xếp bằng trên mặt đất, chỉ chỉ phía đối diện ý bảo Tần Phàm cũng ngồi xuống.

Tần Phàm chỉ đành khoanh chân ngồi xuống, hắn nhất thời cảm giác được mặt đất động phủ cũng có tầng tầng cảm giác huyền diệu truyền đến dưới thân thể, không ngờ làm cho hắn chỉ trong nháy mắt cũng cảm giác được có thu hoạch.

- Lần này ngươi làm sao thoát hiểm? Ta rõ ràng nhìn thấy ngươi đã thiêu đốt sinh mệnh lực, ta đã cho người thông tri với gia tộc của ngươi tin tức ngươi gặp nạn, không thể tưởng được ngươi có thể đại nạn không chết, điều này thật sự làm cho ta cảm thấy thật ngoài ý liệu.

Kim Dương võ thánh thấy Tần Phàm đã ngồi xuống, liền mỉm cười hỏi.

- Việc này...kỳ thật lúc ấy ta cũng cho rằng mình phải chết.

Trong lòng Tần Phàm thoáng do dự, sau đó mới trả lời:

- Nhưng khi đó ta bắt được một đường sinh cơ, đã lấy được một kỳ ngộ có thể giúp ta khôi phục lại sinh mệnh lực, cho nên ta một lần nữa sống lại.

- Mời tiền bối xem thử!

978. Chương 988 : Gặp Lại Kim Dương.(2)

Chương 988 : Gặp lại Kim Dương.(2)

Tiếp theo hắn cũng không giấu diếm, Thanh Long Tâm nhảy lên, hư ảnh Thanh Long ma tôn thật lớn chậm rãi hiện ra ngay sau lưng hắn, quay tròn bên trong Võ Tông thất.

- Đây chính là đầu viễn cổ mãnh thú kia sao? Không ngờ ngươi đã đem nó luyện hóa?

Thần sắc Kim Dương võ thánh không khỏi dao động, có vẻ kinh ngạc.

- Có thể nói như vậy!

Tần Phàm cũng không giải thích rõ ràng, chỉ có chút giữ lại, gật đầu nói:

- Lúc ấy dưới cơ duyên xảo hợp ta đem thú linh Thanh Long luyện hóa, sau đó liền phát hiện bên trong ma chủng ẩn chứa lực lượng sinh mệnh vô cùng phong phú, vì vậy mới giúp ta thoát khỏi cái chết!

Việc về ma chũng đối với Tần Phàm mà nói thật sự là quá trọng yếu, cho dù hắc tin tưởng Kim Dương võ thánh nhưng theo bản năng vẫn có chút giấu diếm, chỉ đem sự tình trải qua đơn giản thuật lại.

- Thì ra là thế!

Kim Dương võ thánh gật đầu, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Tần Phàm nói:

- Ta nhìn ra được lần này sau khi ngươi gặp phải đại nạn không chết, cảnh giới võ đạo đã tăng cường lên không ít đi?

- Không sai, hiện tại văn bối đã đạt tới bát cấp võ tôn, hơn nữa đã có thể miễn cưỡng nắm giữ được bốn hệ nguyên khí bất đồng.

Lần này Tần Phàm cũng không giấu diếm, chỉ gật đầu hồi đáp.

- Bát cấp võ tôn, bốn loại nguyên khí?

Kim Dương võ thánh co rút con ngươi, tuy với tu vi cảnh giới của hắn hiện tại nghe vậy trong lòng vẫn không khỏi chấn động, một thanh niên hai mươi tuổi có thể đạt tới bát cấp võ tôn đã đủ kinh thế hãi tục, có thể nói là nghịch thiên, đã thế còn nắm giữ được bốn loại nguyên khí!

- Phải, văn bối đã có chút thành tựu tứ nguyên hợp nhất.

Tần Phàm gật đầu nói.

- Tốt! Tốt! Tốt! Tần Phàm ngươi quả nhiên tiềm lực vô cùng, hơn nữa số mệnh phúc trạch thịnh vượng, với tốc độ tăng trưởng này của ngươi, ta nghĩ ngươi muốn đột phá cảnh giới võ thánh cũng không còn bao lâu! Hơn nữa với tình huống ngươi nắm giữ nguyên khí hiện tại mà xem, một khi ngươi đột phá tới cảnh giới võ thánh, thực lực nhất định tăng lên thật lớn! Xem ra lựa chọn ngươi làm người kế thừa của ta thật không sai...khụ khụ...

Tiếp theo Kim Dương võ thánh liên tục nói ba từ “tốt”, thoạt nhìn có chút hưng phấn, nhưng sau đó bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, biến thành có chút khó xem, còn ho khan hai tiếng.

- Tiền bối...

Trong lòng Tần Phàm không khỏi căng thẳng, hắn nhìn ra được Kim Dương võ thánh tựa hồ có chút không ổn.

- Ha ha...đúng vậy, ngày đó ngươi thay ta cản một kiếp, ta không chết, nhưng vẫn trọng thương, vẫn còn lưu lại thương thế chưa thể lành...Ha ha, nếu ngươi đã trở lại thì tốt lắm, ta cũng có thể yên tâm...

Sắc mặt Kim Dương võ thánh có chút tái nhợt, lộ vẻ sầu thảm cười nói.

Kim Dương võ thánh, đại lục đệ nhất võ thánh.

Lão võ thánh trở thành người thủ hộ đại lục đã nhiều năm, giờ này khắc này tựa hồ đã hiện ra một ít già nua yếu ớt. Trên thực tế về già nua này cũng hẳn nên xuất hiện ở độ tuổi của hắn, nhưng lại cũng không nên xuất hiện trong khoảng thời gian này.

- Tiền bối, ngài không sao chứ? (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tần Phàm nhìn thấy hình dáng này của Kim Dương võ thánh, không khỏi có chút dự cảm không hay.

Hơn nữa vào lúc này hắn bỗng nhiên phát hiện quy tắc tiểu thế giới trên người Kim Dương võ thánh tựa hồ đã âm đạm hơn trước kia thật nhiều, thật giống như trước kia là mặt trời ban trưa, mà hiện tại đã biến thành trời chiều.

- Ta cũng giống như ngươi, đều cố ý sử dụng thực lực mà bản thân mình chưa đạt tới, ngươi thiêu đốt sinh mệnh lực, ta lại cạn kiệt tiềm năng của chính mình, trực tiếp tổn thương sinh mệnh căn nguyên, thọ nguyên còn lại đã không nhiều lắm.

Lúc này Kim Dương võ thánh âm đạm lắc đầu nói:

- Kỳ thật ban đầu lúc đánh nhau cùng đầu cửu cấp yêu thú tại Trấn Yêu Thành, ta từng cạn kiệt qua tiềm năng của mình, hơn nữa lưu lại tai họa ngầm, qua nhiều năm như vậy ta nghĩ đủ mọi biện pháp nhưng vẫn không cách nào khôi phục!

Nói tới đây, Kim Dương võ thánh thoáng ngừng lại, than thở một tiếng tiếp tục nói:

- Cũng vì nguyên nhân này nên ta luôn luôn không cách nào tiếp tục tăng lên thực lực, vẫn luôn kém một bước ở bán thần cảnh giới. Hơn nữa lần này cùng đối chiến với khô lâu đế vương còn có đầu viễn cổ Thanh Long kia, làm thân thể ta càng tăng thêm gánh nặng, cho nên hiện tại càng lúc càng suy yếu.

- Tiên bối, thực xin lỗi, là ta...

Nghe tới đó, trong lòng Tần Phàm không khỏi chấn động, cảm thấy vô cùng áy náy tự trách, lần này là do bởi vì hắn nên Kim Dương võ thánh mới biến thành như thế.

Đặc biệt hắn nhớ lại lúc thỉnh cầu Kim Dương võ thánh đi giết chết khô lâu đế vương, lão nhân hoàn toàn không hề suy nghĩ tới tình huống của mình đã đáp ứng hắn, điều này làm trong lòng hắn càng thêm xúc động, hốc mắt cũng có chút phiếm hồng.

Cộng thêm sự việc của Thanh Long ma chủng xảy ra, kỳ thật đều do một tay hắn thúc đẩy!

Lại nói tới, hiện tại Kim Dương võ thánh biến thành tình trạng này hắn phải chịu trách nhiệm rất lớn.

- Ha ha, Tần Phàm, ta biết trên người ngươi có rất nhiều bí mật, kỳ thật chuyện của Thanh Long ma chủng kia cũng có quan hệ tới bí mật trên người ngươi phải không?

Lúc này Kim Dương võ thánh lại có chút tiêu sái cười nói:

- Nhưng ngươi cũng không cần tự trách, có thể lấy được thành tựu tuyệt trong võ đạo trừ bỏ thiên phú cùng nghị lực bản thân ra, người nào không phải gặp được thật nhiều cơ duyên, vì cơ duyên xảy ra giao tranh sinh tử là việc rất bình thường. Hơn nữa kỳ thật cho dù lần này không xảy ra chuyện tại Cửu Long Tháp, ta cũng sẽ không còn chống đỡ thêm được bao lâu, cho nên mới phải vội vã tìm người kế thừa như vậy!

- Chỉ là...ta thật sự không muốn sau khi ta chết rồi, đại lục liền lâm vào hỗn loạn, trăm họ lầm than...

Nói tới đây, lão võ thánh cũng có xúc động, thở dài nói.

Chứng kiến dáng tươi cười tiêu sái của Kim Dương võ thánh, lại nghe được lời nói của lão nhân gia, trong lòng Tần Phàm cảm giác càng thêm khó chịu. Tính tình của hắn cố chấp, lại không thích thiếu nhân tình, đồng thời còn cảm thấy xúc động với lòng dạ của Kim Dương võ thánh.

Hắn cũng là nhân loại, cũng sẽ không nhẫn tâm trở mắt nhìn đồng tộc của mình bị hủy diệt bởi kẻ khác.

- Có thể cho phép tiên bối xem xét thân thể của tiên bối một chút được không?

Tần Phàm chợt ngẩng đầu lên, nhìn Kim Dương võ thánh hỏi, hắn rất muốn tận hết năng lực của mình đi giúp vị lão nhân vĩ đại kia kéo dài sinh mệnh:

- Không đối gạt tiên bối, ta cũng là một gã luyện đan sư. Tình huống của tiên bối có lẽ còn có được biện pháp giải quyết!

979. Chương 989: Lão Nhân Tuổi Xế Chiều.

Chương 989: Lão nhân tuổi xế chiều.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ngươi còn là một gã luyện đan sư? Kỳ thật lúc trước ta có nghe đồn ngươi là một luyện đan sư, ha ha, tuổi còn trẻ chẳng những võ đạo phi phạm, không thể tưởng được trong lĩnh vực luyện dược cũng có tài

năng như thế, Tần Phàm, người thật sự là một thiên tài mà bình sinh ta chưa từng gặp được, nói là ngàn năm khó gặp vẫn còn chưa đủ!

Thần sắc Kim Dương võ thánh chợt động, mang theo vẻ kinh ngạc nói.

Hắn dừng lại một thoáng, thần nhiên nói:

- Nhưng tình huống thân thể của ta thì ta đã biết rõ, vốn đã là ý trời, đan dược cũng thật khó thể trị lành!

Nhưng hắn vẫn đem quy tắc tiểu thể giới của mình hoàn toàn thu liễm lại, lại đưa cổ tay cho Tần Phàm.

- Tần Phàm sẽ tận hết sức!

Tần Phàm nhẹ nhàng đặt ngón tay khoát lên mạch đập của Kim Dương võ thánh, thần sắc nghiêm túc kiểm tra tình huống thân thể của đối phương. Lúc này Kim Dương võ thánh thu lại toàn bộ phòng bị, không hề ngăn cản hắn dò xét vào bên trong nội thể của mình.

Đây là do Kim Dương võ thánh hoàn toàn tín nhiệm Tần Phàm.

Mà khi vừa tiến vào bên trong cơ thể Kim Dương võ thánh, thần sắc Tần Phàm bắt đầu từ trịnh trọng biến thành ngưng trọng, thậm chí là nhướng mày.

Bên trong nội thể Kim Dương võ thánh, nơi nơi đều cuộn cuộn nguyên lực, chẳng khác gì một mảnh kim sắc đại hải mênh mông, trải rộng khắp kinh mạch toàn thân. Thậm chí mỗi một tế bào còn ẩn chứa quy tắc tiểu thể giới lực của chính hắn, đủ loại huyền bí trải khắp thân thể, làm người ta nhìn thấy mà than thở.

Nhưng khi Tần Phàm dò xét tới mạng tuyến của đối phương, liền phát hiện mạng tuyến của Kim Dương võ thánh đã xuất hiện hiện tượng khô héo, không còn khả năng sinh trưởng thêm sinh mệnh lực.

Loại tình huống này khác với thiêu đốt sinh mệnh, thiêu đốt sinh mệnh lực là đem sinh mệnh lực trong mạng tuyến thiêu đốt rụng, sẽ rất nhanh tiêu hao sinh cơ của một người, nhưng nếu gặp phải ngăn chặn, hơn nữa có được bổ sung hữu hiệu, vẫn còn có cơ hội sống sót. Nếu thiêu đốt sinh mệnh lực có tốc độ nhanh hơn sản xuất, thì cũng sẽ chết.

Mà tình trạng của Kim Dương võ thánh, ngay cả mạng tuyến đã bắt đầu khô héo, trừ phi là đem mạng tuyến chữa trị, nếu không mạng tuyến không còn cách nào tiếp tục cung cấp sinh mệnh lực, như vậy cũng sẽ chết giống như ngọn đèn cạn dầu. Mà mạng tuyến đại biểu tuổi thọ, sẽ theo tuổi thọ nhân loại mà biến hóa, lúc còn trẻ mạng tuyến cường đại, dĩ nhiên sinh mệnh lực dồi dào, tuổi già thì cơ năng của mạng tuyến giảm xuống, mà mạng tuyến đã hoàn toàn khô héo thì tuổi thọ cũng đã tới cuối cùng.

Tình huống của Kim Dương võ thánh không chút lạc quan!

Thật đúng như lời của hắn đã nói, trạng thái của mạng tuyến rõ ràng báo hiệu tuổi thọ của hắn cũng không còn bao nhiêu.

Tần Phàm không khỏi cau mày, tiếp theo Thanh Long Tâm chợt nhảy lên, sau đó hắn thử đem một tia sinh cơ thông qua ngón tay chậm rãi đưa vào trong cơ thể của Kim Dương võ thánh, hướng mạng tuyến của đối phương truyền tới.

Sinh cơ cuộn cuộn chẳng khác gì mưa xuân dào dạt, dần dần làm dịu lên mặt đất khô cằn. Nhưng khi sinh cơ đi vào trong mạng tuyến của Kim Dương võ thánh, thật giống như đá chìm đáy biển, ngay lập tức giống như tan biến mất.

Tình huống còn nghiêm trọng hơn trong sự tưởng tượng của Tần Phàm!

Lại thử thêm vài lần, vẫn không thể thành công, mạng tuyến của Kim Dương võ thánh chẳng nảy sinh chút phản ứng gì với sinh cơ Tần Phàm truyền nhập vào.

- Bỏ đi, trạng huống thân thể của ta chính ta cũng thập phần rõ ràng, không có tác dụng!

Kim Dương võ thánh nhận ra được cổ chân khí sinh cơ đặc thù do Tần Phàm truyền qua, trong lòng cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu nói.

Tần Phàm buông lỏng ngón tay, hắn đã thử qua các loại biện pháp nhưng lại không có tác dụng chữa trị mạng tuyền cho Kim Dương võ thánh. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tiền bối, tuy rằng hiện tại vẫn bối tạm thời vẫn chưa chữa trị được mạng tuyền của ngài, nhưng nếu ta đột phá tới cảnh giới võ thánh, có lẽ sẽ có biện pháp!

Nghĩ một lát, Tần Phàm ngưng trọng nói.

Tần Phàm nhớ được Ẩn Thế Đan Môn có một loại đan dược chữa trị mạng tuyền rất có công hiệu, nhưng hiện tại hắn vẫn chưa thể luyện chế, phải đợi hắn đạt tới võ thánh mới đủ năng lực.

Hơn nữa hiện tại thực lực của hắn còn chưa đủ, cũng không nắm hết toàn bộ năng lực của ma chủng Thanh Long trong tay, vì vậy nắm giữ lực lượng sinh cơ không đủ, nhưng đợi sau khi hắn đột phá tới cảnh giới võ thánh, hắn tin tưởng năng lực sẽ tăng lên, uy lực phát huy tự nhiên cũng sẽ gia tăng.

Đến lúc đó năng lực ma chủng Thanh Long lớn mạnh, chưa chắc không thể chữa trị được mạng tuyền.

- Ha ha, cũng không cần miễn cưỡng, hết thầy thuận theo tự nhiên là được rồi.

Kim Dương võ thánh hồ hững nói:

- Theo suy đoán của ta, nếu như không có chuyện gì xảy ra, ta vẫn đủ chống đỡ được thêm vài năm thời gian, chỉ hi vọng người có thể nhanh chóng lớn lên!

- Tiền bối yên tâm, ta nhất định sẽ nhanh chóng đột phá tới cảnh giới võ thánh, sau đó giúp tiền bối chữa trị mạng tuyền.

Lúc này Tần Phàm nghiêm túc nói, nhưng rốt cục hắn cần bao lâu thời gian đột phá tới cảnh giới võ thánh, trong lòng hắn cũng không nắm chắc.

Chỉ có thể nói là cố hết sức.

- Nhớ rõ lúc đầu đi vào Cửu Long Tháp gặp được người chỉ mới đạt tới lục cấp võ tôn, hiện tại người đã tới bát cấp võ tôn, tốc độ đề thăng của người thật sự là rất nhanh, phỏng chừng không cần dùng tới một năm người đã đạt tới cảnh giới võ thánh đi?

Kim Dương võ thánh gật đầu hỏi.

- Hắn là nửa năm cũng đủ rồi!

Tần Phàm nghĩ nghĩ hồi đáp, hiện tại hắn đã luyện hóa ma chủng Thanh Long, phối hợp đan dược, đối với tốc độ tu luyện của mình cũng thập phần tin tưởng.

- Nửa năm?

Kim Dương võ thánh tuy rằng không xem nhẹ tốc độ tu luyện của Tần Phàm, nhưng hiện tại nghe được vẫn cảm thấy chấn kinh, tốc độ tu luyện như vậy nếu truyền đi ra thật sự nghe rộn cả người.

- Dạ phải, nhanh thì ba tháng, lâu thì nửa năm là đủ rồi, chỉ là một bước qua cửa ải thì cũng không thể khẳng định cần tới bao lâu.

Tần Phàm gật đầu, thời gian nửa năm là do hắn bảo thủ phỏng chừng, hắn cảm giác mình có thể nhanh hơn một chút. Chỉ là nửa bước cuối cùng phải chậm hơn hắn muốn tăng lên cảnh giới võ tôn rất nhiều.

- Ba tháng...

Tuy với cường giả như Kim Dương võ thánh, vào lúc này không khỏi vắng lặng, thậm chí hít sâu một hơi, qua thật lâu sau mới chậm rãi nói:

- Tốt, tốt, tốt, không hổ là kỳ tích chi tử, quả nhiên lập nên kỳ tích không ngừng. Về phần nửa bước đạp lên võ thánh cảnh giới, ta tất nhiên sẽ toàn lực giúp người.

- Đa tạ tiền bối, kỳ thật lần này Tần Phàm đến bái kiến tiền bối, một mặt là muốn trả lại trữu vật giới chỉ, cùng lúc là muốn lãnh giáo tiền bối một phen.

Tần Phàm mỉm cười nói, Kim Dương võ thánh là đại lục đệ nhất cường giả, có thể được hân chỉ điểm, nhất định lợi ích rất nhiều.

- Người yên tâm, nơi này là Võ Tông thất, là địa phương sản sinh võ thánh của Hồng gia chúng ta, tin tưởng không qua bao lâu, nơi này lại xuất hiện thêm một võ thánh. Hiện tại người tu luyện tới nửa bước võ thánh trước tiên, ta sẽ chuẩn bị thêm một ít cho người.

980. Chương 980

Chương 990: Nửa bước võ thánh, đạt tới! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Kim Dương võ thánh cầm lại trư vật giới chỉ, hân có đồ vật đặt bên trong có thể lấy ra trợ giúp được Tần Phàm.

Tiếp theo Kim Dương võ thánh dặn dò một ít sự tình lại rời khỏi động phủ, Tần Phàm bắt đầu tiến nhập vào việc tu luyện giai đoạn sau cùng.

- Võ thánh cảnh giới! Ta nhất định phải nhanh chóng đột phá!

Lúc này trong lòng Tần Phàm đã thập phần kiên định.

Hiện tại Tần Phàm đang ở bên trong Võ Tông thất, chính là võ đạo thánh địa Đại Ly quốc, bên trong có đủ loại huyền bí, người ngoài không thể tiến vào.

Nơi này là chiếc nôi sản sinh võ thánh cường giả, thậm chí là nơi tu luyện chủ yếu của đại lục đệ nhất cường giả Kim Dương võ thánh, người có thể tiến vào nơi này nếu không phải là siêu cấp võ đạo thiên tài, thì chỉ sợ sau khi đi vào cũng sẽ trực tiếp biến thành thiên tài.

Lúc này Tần Phàm ngồi xếp bằng bên trong, phát hiện được động phủ Võ Tông thất ngay cả không khí cũng mang theo một loại khí tức võ đạo nồng đậm.

Khắp bốn phía võ đạo kinh luân trôi nổi lơ lửng, đủ loại quy tắc huyền bí giống như ngân hà lưu chuyển, thường xuyên tạo cho người cảm giác như quán đĩnh, rất nhiều lý niệm lý luận võ đạo mà Tần Phàm luôn cảm thấy khó hiểu trước kia ở nơi này đều đột nhiên biến thành thông suốt.

Có thể nói địa phương huyền diệu như Võ Tông thất, thậm chí còn vượt hơn cả Thiên Cơ Đỉnh mà Tần Phàm gặp được tại Chân Võ thánh địa.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Tần Phàm vẫn ở bên trong Võ Tông thất của Hồng gia tu luyện.

Ngẫu nhiên Kim Dương võ thánh lại đích thân đi tới chỉ điểm thêm cho hân.

Cổ Mặc đã rời khỏi Tần Phàm thời gian rất lâu, cho nên rất nhiều điều về tri thức võ đạo Tần Phàm càng ngày càng cảm giác bị khuyết thiếu, hưởng hồ thực lực của Kim Dương võ thánh trên thực tế còn cao hơn Cổ Mặc ngày trước, hơn nữa còn là đại gia tộc truyền thừa, kiến thức cùng kinh nghiệm đều thật uyên bác.

Nửa tháng thời gian trôi qua.

Được Kim Dương võ thánh chỉ điểm, trong đoạn thời gian này Tần Phàm cảm giác võ đạo của mình một mực tăng nhanh, đây không phải tăng lên cảnh giới, mà là trụ cột võ đạo gia tăng.

Mà trụ cột gia tăng cũng giúp căn cơ của Tần Phàm càng thêm kiên định, bổ khuyết căn cơ phù phiếm vì cảnh giới của hân tăng lên quá nhanh, làm bản tức nguyên khí của hân càng thêm ngưng thật, có thể vận dụng nguyên khí càng thêm xuất sắc.

Không thể không nói Tần Phàm đích thật là thiên phú tung hoành, chỉ dựa vào tự mình sở soạn đã có thể làm được tứ nguyên hợp nhất, có thể nói cả Vũ Thiên đại lục không tìm được mấy người! Nhưng bởi vì như

vậy cũng sẽ ảnh hưởng việc phát huy uy lực, cũng sẽ dễ dàng lưu lại sơ hở cùng tai họa ngầm để địch nhân thừa cơ công kích.

Trải qua Kim Dương võ thánh chỉ điểm, Tần Phàm đã cải thiện lại trạng thái thiếu sót của chính mình, trong việc thi triển vũ kỹ cùng dung hợp nguyên khí đều có cải tiến rõ ràng, toàn bộ tai họa ngầm cùng sơ hở đã biến mất hoàn toàn.

Chính yếu là trải qua nửa tháng, hiện tại tuy rằng Tần Phàm vẫn chỉ có chút thành tựu trong tứ nguyên hợp nhất, nhưng hắn cảm giác mình có thể phát huy uy lực đã tăng lên một thành so với trước khi tiến vào Võ Tông thất. Hơn nữa càng sử dụng Vạn Ngưu Trùng Chàng thêm dễ dàng, hiện tại vấn đề đã đạt được cải thiện rất tốt. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Võ Tông thất quả nhiên thần kỳ, không hổ là địa phương sản sinh võ học tông sư, ở lại nơi này không chỉ gia tăng cảnh giới, còn có đủ loại lý giải về võ đạo. Có được thật nhiều kinh nghiệm của cổ nhân Hồng gia, hiện tại võ đạo của ta nhận thức vượt xa trước kia thật nhiều.

Thực lực nhanh chóng tăng lên, Tần Phàm đối với trạng thái hiện tại của mình vẫn hết sức hài lòng.

Hơn nữa trải qua Kim Dương võ thánh kiên nhẫn chỉ đạo, một ít lý luận võ đạo của hắn cũng trở nên uyên bác hơn không ít, hơn nữa nhắc tay nhắc chân tràn đầy phong phạm võ học đại gia, so với trước kia càng gia tăng thêm khí chất cường giả.

Trước kia nhìn thấy hắn giống như thật hoang dã, nhưng hiện tại có thể nói đã tiến dần từng bước.

Trong vòng nửa tháng cảnh giới của hắn cũng tăng lên với trình độ nhất định, nhưng bởi vì nửa tháng thời gian chủ yếu là vì củng cố cảnh giới cho hắn, cho nên tiến cảnh cũng không quá nhanh, hiện tại hắn đạt tới bát cấp trung kỳ, có thể nắm giữ phạm vi nguyên khí trong vòng tám trăm năm mươi thước.

Muốn tiếp tục tiến bước, Tần Phàm dự tính bắt đầu toàn lực gia tăng cảnh giới, muốn nhanh chóng đạt tới cảnh giới nửa bước võ thánh. Chỉ khi mau chóng đạt được nửa bước võ thánh, hắn mới càng nhanh chóng bước lên cảnh giới võ thánh thực sự.

Tâm thần tập trung, chậm rãi nhắm mắt, Thanh Long Tâm mạnh mẽ nhảy lên, Tần Phàm cảm giác mình như núi như biển như rừng, dần dần tiến nhập vào trạng thái tu luyện thật tự nhiên.

Hiện tại tốc độ tu luyện của hắn đã gia tăng rất lớn, hơn nữa có thêm đan dược hiệp trợ, cảnh giới tăng thật nhanh, bản tức nguyên khí trong cơ thể dần dần tràn đầy.

Qua thêm nửa tháng thời gian.

- Cửu cấp võ tôn!

Ngày này Tần Phàm chậm rãi mở mắt, cảm giác cảnh giới của mình tăng lên, trong mắt hiện lên thần thái nóng rực, hơn một tháng thời gian từ bát cấp đã đột phá tới cửu cấp võ tôn!

Ở cảnh giới võ tôn hậu kỳ còn có được tốc độ tăng lên như vậy, làm bản thân Tần Phàm cũng cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn. Đương nhiên hắn biết có quan hệ tới hoàn cảnh tu luyện của Võ Tông thất, cũng có quan hệ tới việc hắn tu bổ trụ cột ở nửa tháng trước.

Tóm lại hắn cảm giác thời gian mình đạt tới nửa bước võ thánh có lẽ còn nhanh hơn trong dự tính một ít.

- Hiện tại thực lực của ta đoán chừng dù không dùng Thiên Nguyên Đan cũng miễn cưỡng đánh bại được đối thủ trình độ như Tần Thiên Hoàn đi.

Tu luyện một lát, lúc này Tần Phàm nắm chặt đôi tay, trong lòng suy nghĩ.

Cửu cấp võ tôn, đạt được khổng chế nguyên khí trong phạm vi chín trăm thước, nhưng bởi vì luyện hóa ma chủng Thanh Long nên nguyên khí cũng hiểu biết quy tắc của Tần Phàm đã tăng nhanh, phạm vi này nguyên khí càng thêm ngưng thật cùng cường đại, hơn nữa nguyên khí dung hợp cùng trụ cột võ đạo đều tăng lên, hắn tổng hợp thực lực đương nhiên là tăng lên không ít.

Hắn phỏng chừng mình không cần nhờ đan dược cũng đủ liều mạng cùng võ thánh ngũ cấp!

- Tốt, kế tiếp phải chuẩn bị trực tiếp đạp vào cảnh giới nửa bước võ thánh đi!

Đây là một loại tốc độ gia tăng thật khủng bố, làm cho Tần Phàm cảm giác thập phần vừa lòng, nhưng hắn cũng không hề có chút lười biếng, thoảng nghỉ ngơi, lại thông báo với Kim Dương võ thánh một chút, hắn dự tính chuẩn bị lần thứ hai đập vào cảnh giới cao hơn.

Từ cảnh giới cửu cấp tới nửa bước võ thánh, nhìn qua chỉ là một khoảng cách nho nhỏ nhưng nếu so sánh từ bát cấp lên cửu cấp võ tôn thì càng thêm khó khăn.

Kỳ thật sau khi đạt tới võ tôn cảnh giới, Tần Phàm không phải không dùng đan dược để gia tăng, ngược lại dùng đan dược không giống như trước kia mà thôi.

981. Chương 991: Nửa Bước Võ Thánh, Đạt Tối! (2)

Chương 991: Nửa bước võ thánh, đạt tối! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Lúc hắn còn ở cảnh giới linh võ sư, nếu khí lực của hắn đủ cường đại muốn tăng cảnh giới có thể trực tiếp dùng Linh Võ Đan, nhưng sau khi đạt tới võ tôn cảnh giới cho dù khí lực đầy đủ cũng phải cần dùng vài loại đan dược phối hợp mà không chỉ dùng một loại đan dược, có vẻ càng thêm phức tạp hơn nhiều.

Muốn bước vào nửa bước võ thánh, Tần Phàm càng cần đan dược nhiều hơn nữa.

- Tôn Nguyên Đan, Ngưng Nguyên Đan, Trấn Nguyên Đan, Hồn Nguyên Đan, Dung Nguyên Đan, lần này dùng tới, ta hẳn có thể đột phá tới nửa bước võ thánh đi!

Nghỉ ngơi một hồi, Tần Phàm từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một nhóm đan dược, miệng lẩm bẩm nói.

Đây là đan dược hắn cần dùng ở võ tôn cấp, trong đó Tôn Nguyên Đan ẩn chứa năng lượng nguyên khí phong phú, chỉ dùng tích lũy bản tức nguyên khí thật nhanh, Ngưng Nguyên Đan chỉ dùng được lực ngưng tụ căn nguyên, làm nguyên khí không dễ dàng tiêu tán.

Trấn Nguyên Đan chỉ dùng đem năng lượng nguyên khí trấn áp ở trong người, không cho nguyên khí tràn ra khỏi cơ thể, Hồn Nguyên Đan bắt đầu đem bản tức nguyên khí mới cùng bản tức nguyên khí vốn có dung hợp chung một chỗ, làm cho hợp nhất. Dung Nguyên Đan là khiến cho bản tức nguyên khí dung hợp hoàn toàn, không hề phân mới cũ, toàn bộ đều được đồng hóa.

Tổng cộng có năm loại đan dược!

Những đan dược này đều cần khí lực cường đại tới ủng hộ, nếu không phải khí lực Tần Phàm đã được tăng cường, hắn trực tiếp dùng đan dược nhất định rơi vào kết cục nổ tan xác mà chết.

- Ta thật muốn xem lần này ta cần dùng bao nhiêu thời gian!

Trong lòng thầm nhủ, Tần Phàm bỏ Tôn Nguyên Đan vào miệng, nuốt xuống, bắt đầu tiến hành bước tu luyện đột phá cuối cùng.

Dược lực của Tôn Nguyên Đan tan ra, trong cơ thể Tần Phàm xuất hiện năng lượng nguyên khí bàng bạc, năng lượng nguyên khí thập phần tiếp cận bản tức nguyên khí của võ tôn cường giả, Tần Phàm không ngừng kích thích cùng luyện hóa, lại đem chúng hội tụ, tiến vào giai đoạn thứ hai.

Thời gian tu luyện chậm rãi trôi qua, trong quá trình này Tần Phàm đem bốn loại đan dược khác toàn bộ dùng hết, thực hiện nguyên khí ngưng hóa, trấn áp, hỗn hợp, dung hợp lại.

Trong khi tu luyện, kim quang trong Võ Tông thất ngưng tụ thật thần kỳ, toàn bộ chiếu lên trên người Tần Phàm, làm Tần Phàm giống như một pho tượng kim giáp chiến thần, nhưng về mặt hắn thật nghiêm túc, cũng không hề bị hoàn cảnh bên ngoài làm ảnh hưởng.

Bản tức nguyên khí của hắn đang không ngừng lớn mạnh, cảnh giới dần dần tăng lên, không ngừng bước lên nửa bước võ thánh cảnh giới.

Qua thêm hai tháng thời gian.

Ngày này trong Võ Tông thất, kim quang tụ tập trên người Tần Phàm chợt chấn động mạnh, thật giống như bị kinh động, bắt đầu chạy ra tứ tán.

Ngay sau đó, Tần Phàm mở hai mắt, trong mắt bắn ra hào quang, vẻ mặt hưng phấn cười hài lòng.

- Nửa bước vô thánh, đã thành!

Trong miệng Tần Phàm tự tin thốt lên, sau đó nhảy dựng lên như liệt báo, toàn thân mạnh mẽ, từng đợt kinh phong xuyên qua quần áo tán phát, làm cả Võ Tông thất đều chấn động.

Nửa bước vô thánh, chỉ còn kém nửa bước là đặt chân lên cảnh giới vô thánh!

Lúc này tinh thần Tần Phàm tràn đầy, nắm tay siết chặt, nhất thời cảm giác toàn thân mình có lực lượng vô cùng cường đại, làm cho hắn muốn lập tức hung hăng bạo phát! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đây là lực lượng nửa bước vô thánh!

Khi Tần Phàm còn ở ngũ cấp vô tôn có thể đối kháng nửa bước vô thánh bình thường, nhưng không thể nói nửa bước vô thánh không mạnh mẽ, chỉ có thể nói Tần Phàm quá mức nghịch thiên, quá mức yêu nghiệt!

Trên thực tế hiện tại khi Tần Phàm bước lên nửa bước vô thánh thì hắn mới rõ ràng cảm giác được sự cường đại của vô tôn đỉnh phong đại viên mãn! So sánh với cửu cấp vô tôn tuy chỉ hơn kém nửa cảnh giới nhỏ, nhưng nửa bước vô thánh đã có thể tiếp xúc được uy lực của cảnh giới vô thánh mới đạt được!

Không nhờ vào đan dược đã có thể nắm giữ nguyên khí trong phạm vi ngoài ngàn thước, đột phá phạm vi ngàn thước, chỉ có nửa bước vô thánh mới có thể làm được!

Đây là cảnh giới vô tôn viên mãn!

Cách thánh vực chỉ có nửa bước, cho nên phảng phất như lay đỉnh khí tức bên trong thánh vực, ở thể chất đều tăng lên, nếu không phải khí lực bản thân Tần Phàm quá cường đại, hắn có thể rõ ràng cảm giác được biến hóa.

Tóm lại hiện tại Tần Phàm có cảm giác rất tốt!

Hoắc! Hoắc! Hoắc!

Nhịn không được siết chặt nắm tay, oanh kích vào trong không khí, không dùng kinh khí, chỉ dùng lực lượng thân thể đã khiến cho không khí chấn động mãnh liệt, ngay nắm tay hiện lên hào quang sáng ngời như khói hoa.

Đây cơ hồ là lực lượng cực hạn!

- Bồng!

Cuối cùng Tần Phàm hung hăng đánh ra một quyền, lần này nắm tay nổi lên hỏa diễm dày đặc, đem không khí thiêu cháy, nhiệt độ nóng rực phảng phất như muốn hòa tan cả Võ Tông thất huyền bí.

Đây là lực lượng hỏa hệ nguyên khí!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, khi hắn ở cảnh giới vô tôn kỳ thật chủ tu chính là hỏa hệ nguyên khí, mặt khác ba loại thủy, mộc, thổ tuy rằng hắn có thể nắm giữ trong tay nhưng nguyên nhân chỉ vì có ma chủng. Hỏa hệ nguyên khí mới là bản tức nguyên khí của chính hắn, cho dù hiện tại hắn không có ma chủng ứng hộ, đều có thể trực tiếp nắm giữ trong tay.

Đạt tới cảnh giới nửa bước vô thánh, hỏa hệ nguyên khí đã đạt tới đại thành viên mãn cảnh giới.

Những hình ảnh huyền thú long, hổ, báo, sư lân lượt hiện lên trong ý niệm của hắn, ở trong không khí ngưng kết thành hình, nhiệt độ không ngừng lưu động bên trong Võ Tông thất chảy dài như nước thủy triều.

Lực khổng chế hỏa hệ nguyên khí của Tần Phàm vào lúc này có cảm giác cường đại chưa từng có, bản tức nguyên khí trong cơ thể chỉ vừa gọi lên bốn phía đã bốc cao hỏa diễm cuộn cuộn, theo hấn thao tác có thể đốt cháy cả vạn vật.

- Ở võ tôn cảnh giới tu luyện một loại nguyên khí đạt tới viên mãn, cho nên sau võ thánh có thể lập tức tu luyện được loại nguyên khí thứ hai.

Hiện tại Tần Phàm đối với tri thức lý luận võ đạo đã hiểu khá rõ ràng, tuy rằng vui mừng nhưng cũng không hề cảm thấy bất ngờ.

Nhưng ở cảnh giới võ tôn nắm giữ vài loại nguyên khí giống như hấn cũng không cần chờ tới lúc vượt tới thánh vực mới tu luyện loại thứ hai, nhưng cũng có thể chờ sau khi đạt tới võ thánh tu luyện các loại nguyên khí khác tới đại thành cũng sẽ rất nhanh.

Có thể nói một khi Tần Phàm đạt tới võ thánh cảnh giới, thực lực sẽ tuyệt đối bay vọt!

- Tốt, Tần Phàm, không thể tưởng được ngươi thật sự có thể trong vòng ba tháng từ bát cấp võ tôn tăng lên tới nửa bước võ thánh! Quả thật làm cho người ta không sao tưởng tượng nổi! Tốc độ đề thăng của ngươi dù là Vân Phi Dương cũng phải cảm thấy đồ kị!

Lúc này thanh âm của Kim Dương võ thánh bỗng nhiên vang lên trong Võ Tông thất, không biết vị lão võ thánh kia đã đi vào từ lúc nào.

- Tiền bối đã đến rồi! truyện copy từ

Lúc này Tần Phàm thu hồi nắm tay, cung kính cúi người thi lễ với Kim Dương võ thánh. Thực lực của hấn gia tăng càng làm hấn thấy được sự cường đại của Kim Dương võ thánh, đồng thời vẫn chưa cách nào cảm giác được chuẩn xác thực lực của hấn.

982. Chương 992: Hoàn Mãn Chi Cảnh.

Chương 992: Hoàn mãn chi cảnh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Ân, vừa rồi ta cảm giác được khí vực trong Võ Tông thất có điều dao động, ta liền biết nhất định là người lại đột phá nên chạy tới nhìn xem, quả nhiên là thế.

Kim Dương võ thánh gật đầu nói, tiếp theo thật hứng thú phát tay áo nói tiếp:

- Để cho ta xem thử thực lực hiện tại của ngươi đạt tới trình độ nào rồi.

Ngay lúc Kim Dương võ thánh vung ống tay áo, một kim sắc hào quang liền đem phạm vi mười thước quanh Tần Phàm bao phủ lại, giống như đem Tần Phàm vây bên trong một cái chụp trong suốt, nếu không thể đánh vỡ quang trảo thì không cách nào thoát đi ra.

- Quang trảo này có thể thừa nhận lực lượng của tứ cấp võ thánh, nhìn xem ngươi có thể đánh vỡ được nó hay không!

Kim Dương võ thánh khẽ cười nói.

- Ha ha, tiền bối, không ngại trực tiếp tăng lên tới năng lực thừa nhận một kích của ngũ cấp võ thánh thử xem sao.

Tần Phàm cũng cười nói, hấn đối với lực công kích của mình hiện tại cũng có tự tin.

Lúc hấn vừa đột phá tới cửu cấp võ tôn, liền cảm giác mình không dùng tới đan dược cũng miễn cưỡng có thể so sánh được với ngũ cấp võ thánh, hiện tại hấn đã đạt tới nửa bước võ thánh, theo lý nên càng thêm tự tin hơn mới phải!

- Nga?

Kim Dương võ thánh hai mắt liền tỏa sáng, có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng tiện tay tăng thêm lực chịu đựng của quang tráo, hắn cũng muốn nhìn xem Tần Phàm có được thực lực khủng bố như lời hắn đã nói hay không.

- Thực lực ngũ cấp võ thánh, thử xem sao!

Tần Phàm hít sâu một hơi, sau đó nhìn vào kim sắc quang tráo trước mặt, hai mắt phát ra thần thái nóng rực, sau đó một quyền oanh về phía trước!

Tứ nguyên hợp nhất, vạn ngưu bồn dâng!

Trải qua quãng thời gian này lắng đọng lại, uy lực Vạn Ngư Trùng Chàng của Tần Phàm cũng tăng lên, hơn nữa từ một ngàn năm trăm trọng lực tăng lên một ngàn chín trăm chín mươi chín trọng lực! Hiện tại một quyền đánh ra, nhất thời vạn ngưu rút gào, một cỗ khí tức hung hãn trong động phủ lan tràn ra ngoài.

- Oanh!

Một quyền kia hung hăng oanh kích lên kim sắc quang tráo, thật giống như có vạn đầu vạn ngưu va chạm tới, nhất thời hào quang chói ngời, chấn động mãnh liệt.

- Ca!

Ngay sau đó thanh âm tiếng nứt vỡ vang lên, kim sắc quang tráo đại biểu thực lực ngũ cấp võ thánh xuất hiện khe nứt thật rõ ràng, giống như mạng nhện, từ chỗ vỡ tan luôn lan tràn ra ngoài, đến cuối cùng hoàn toàn phá nát thành hư vô. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tốt!

Ánh mắt Kim Dương võ thánh không khỏi sáng ngời, vượt cấp khiêu chiến hắn thường xuyên được nhìn thấy, dù sao thiên tài trên đại lục vẫn có rất nhiều, nhưng vượt cấp khiêu chiến lại bước qua một đại cảnh giới lên tới mấy cấp tiểu cảnh giới hắn vẫn là lần đầu tiên được nhìn thấy! Ngay cả bản thân hắn khi còn ở nửa bước võ thánh sử dụng bài tẩy tới đa chỉ đạt tới nhị cấp võ thánh mà thôi!

Hắn thật sự không thể ngờ Tần Phàm có thể ở cảnh giới võ tôn đạt được thực lực ngũ cấp võ thánh, điều này thật sự làm cho hắn cảm thấy vô cùng mừng rỡ. Tuy rằng hắn luôn nghĩ Tần Phàm muốn tăng lên tới cảnh giới của hắn còn phí rất nhiều thời gian, nhưng như vậy xem ra muốn tăng lên thực lực như hắn có thể cũng không cần hao tốn thời gian quá lâu!

Điều này mới là trọng yếu nhất!

Bởi vì hắn tính toán cho Tần Phàm làm người kế thừa của mình, Tần Phàm càng sớm có khả năng đối kháng với cửu cấp yêu thú thì hắn càng thêm cảm thấy yên lòng.

Lúc này chính Tần Phàm cũng cảm thấy hết sức hài lòng, vừa rồi hắn phát ra một quyền hắn tin tưởng cho dù là Tần Thiên Hoành cũng không đón được! Ở bên trong ngũ cấp võ thánh, có thể phát huy ra một quyền uy lực như vậy phỏng chừng không có được bao nhiêu người.

- Nửa bước võ thánh đã có được thực lực mạnh như vậy, không biết khi người đạt tới võ thánh sẽ mạnh tới trình độ nào!

Kim Dương võ thánh khẽ cười nói, lúc này hắn đối với người kế thừa như Tần Phàm thật sự là không còn gì để soi xét.

- Ha ha, đều nhờ tiền bối chỉ dạy trong khoảng thời gian này.

Tần Phàm khiêm tốn nói, trong lòng hắn vẫn thập phần chờ mong có thể sớm đạt tới cảnh giới võ thánh để nhìn xem rốt cục mình có thể cường đại tới trình độ nào.

Người bình thường muốn nắm giữ bốn loại nguyên khí bất đồng trong tay ít nhất đều phải đạt tới võ thánh hậu kỳ, loại tình huống giống như hắn quả thật có thể nói là tồn tại nghịch thiên, đối với rất nhiều người mà nói đều trái với lẽ thường trong võ đạo.

Mà nếu năng lực nắm giữ nguyên khí trong tay so với người khác mạnh hơn nhiều như vậy, như vậy thực lực có thể phát huy ra càng mạnh hơn cũng là chuyện bình thường, một khi hấn đột phá tới cảnh giới võ thánh, hấn có thể phát huy ra được thực lực nhất định là võ thánh bình thường không thể so sánh tới.

Một khi hấn có thể đột phá thánh vực, phỏng chừng tới lúc đó chỉ có cường giả thất cấp võ thánh mới có thể làm cho hấn cảm giác kiêng kỵ.

Bởi vì cường giả ngoài thất cấp võ thánh hậu kỳ không có ai mà không phải là nhân tài kiệt xuất trong võ đạo, hơn nữa đại bộ phận đều có được quy tắc tiểu thể giới thêm hoàn thiện, những võ thánh bình thường đương nhiên không cách nào sánh bằng.

Tóm lại hiện giờ nhìn Tần Phàm tinh thần sáng láng, đến nửa bước võ thánh, hấn mới biết được mình khát vọng thánh vực tới mức nào! Cũng rõ ràng cảm nhận được vì sao nhiều võ tôn cường giả vì muốn thành thánh, tình nguyện hi sinh cả tính mạng!

Thực lực gia tăng chẳng khác gì là một loại thuốc phiện, làm cho người ta mê luyến, làm sao cũng không thể tránh khỏi! Hơn nữa càng không cách nào tiếp xúc tới, trong lòng càng thêm khát vọng, chịu đủ mọi tra tấn giày vò mới có thể làm cho thật nhiều người nguyện ý không từ một thủ đoạn nào mà liều lĩnh!

- Được, tốc độ gia tăng thực lực của người đích xác không ai có thể sánh bằng, nhưng muốn tăng lên cảnh giới võ thánh thật không dễ dàng như vậy, hiện giờ người nhất định phải làm cho tinh thần của mình hoàn toàn yên tĩnh, tiêu trừ hết thủy tạp niệm mới có thể bước ra được bước cuối cùng này.

Tuy rằng Kim Dương võ thánh thật hài lòng đối với Tần Phàm, nhưng lúc này hấn lại chột nghiêm túc nói.

- Ân, văn bối nhất định cần tuân dạy bảo. nguồn

Tần Phàm chậm rãi hồi phục lại, nửa bước võ thánh đương nhiên là chuyện đáng mừng, nhưng còn chưa phải là giới hạn cuối cùng của hấn, mục tiêu của hấn chính là thánh vực!

Là thánh giả võ đạo!

Muốn đột phá tới võ thánh, nhất định phải vứt bỏ toàn bộ tạp niệm, toàn tâm toàn ý đầu nhập vào trong võ đạo! Bên trong quá trình này, vô luận là vui hay buồn, giận dữ hay nóng nảy, tự tin hay tự ti, thậm chí là quá mức mong đợi cũng sẽ ảnh hưởng tới quá trình đột phá.

Hấn cần phải thật bình tĩnh, dùng một loại tâm tính hờ hững không chút cảm xúc hơn thua, không chút gợn sóng tham vọng, sau đó trực tiếp vượt qua nửa bước cuối cùng.

Đặc biệt đối với nửa bước cuối cùng này càng hấp dẫn với võ tôn cường giả lớn hơn nữa! Rất nhiều người bởi vì không cách nào ngăn cản được lực hấp dẫn mà không thể trấn áp tâm linh, cuối cùng lãng phí thật nhiều thời gian vẫn không cách nào đột phá.

983. Chương 993-994: Thánh Đan.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ xem tại

Chương 993-994: Thánh đan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Như vậy nên dùng một tháng thời gian đem tâm tình của người cùng trạng thái hoàn toàn điều chỉnh lại cho tốt đi.

Thấy giác ngộ của Tần Phàm cực cao, lúc này Kim Dương võ thánh hài lòng gật đầu nói, đối với nửa bước trọng yếu nhất mà nói, một tháng thời gian điều chỉnh hoàn toàn không được xem là nhiều.

- Tiền bối yên tâm, văn bối nhất định hoàn thành.

Tần Phàm cung kính nói:

- Nhưng kế tiếp ta nghĩ trước tiên phải luyện chế một loại đan dược thập phần trọng yếu cho cảnh giới võ thánh!

Kim Dương võ thánh rời đi, Tần Phàm cũng trầm tĩnh lại, đạt tới cảnh giới dung nhập vạn vật.

Kim Dương võ thánh nói đúng, hần nhất định phải nhanh chóng đem trạng thái cùng tâm tình của mình điều chỉnh thật tốt, vô luận là bước lên nửa bước thánh vực cuối cùng, hay là đối với việc luyện chế đan dược đều có vẻ vô cùng trọng yếu.

Kế tiếp hần muốn luyện chế đan dược có trợ giúp rất lớn trong việc thành thánh, được gọi là thánh đan.

Nhưng loại đan dược này cũng không phải do Ẩn Thế Đan Môn truyền lại, cũng không phải lấy được trong Chân Võ thánh địa mà là khi hần mới đi tới Yêu Thú Hoang Nguyên tìm được trong mật thất mà Kỷ Huyền Nhi phát hiện.

Hần còn nhớ lúc ấy hần ngoài ý muốn mở ra được cơ quan bàn cờ kia, sau đó phát hiện trong mật thất có ba hộp báu, bên trong có một là Linh Hàn quyền sáo, một là pháp quyết lãnh nhiệt cực hạn mà Kỷ Huyền Nhi đã tu luyện.

Mà hộp thứ ba chính là đan phương của Thánh Đan này!

Còn nhớ lúc ấy khi hần phát hiện được đan phương đã vô cùng hưng phấn, ngay cả Cổ Mặc cũng cảm giác được có chút khó tin, vì công dụng của Thánh Đan cực kỳ nghịch thiên, theo miêu tả có thể giúp nửa bước võ thánh chỉ dùng một năm đột phá tới cảnh giới võ thánh chân chính!

Một năm thời gian đột phá cảnh giới võ thánh, nhìn chung cả Vũ Thiên đại lục đều chưa từng có người thử qua!

Nửa bước võ thánh lúc trước nghe Cổ Mặc nói phải dùng thời gian bảy năm mới đột phá, mà nghe nói đệ nhất thiên tài võ thánh Vân Phi Dương cũng phải dùng tới ba năm, đây đã là kỷ lục của Vũ Thiên đại lục, Tần Thiên Hoàn cảnh không phải nói, hao phí hai mươi năm!

Nhưng kỳ thật Tần Phàm vẫn có thái độ hoài nghi đối với được hiệu nghịch thiên của Thánh Đan. Dù sao chỉ nhờ vào một viên đan dược là có thể trong vòng một năm làm cho người ta đột phá tới cảnh giới võ thánh, thật sự là quá mức không thể tưởng tượng.

Nhưng cho dù là như thế, Tần Phàm cũng nghiên cứu qua đan phương này, đan phương cần tài liệu cực kỳ trân quý, hần phải hao phí nhiều năm thời gian thông qua gia tộc cùng quan hệ của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn mới khó khăn thu thập được.

Cho nên hần có trực giác, cho dù được hiệu của Thánh Đan thật sự được khuếch đại, nhưng hần phải có chút hiệu quả, phối hợp cùng bốn viên ma chủng trong thân thể hần chưa chắc không thể đột phá trong thời gian một năm.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao cho tới nay mặc dù Tần Phàm cảm thấy việc đột phá cảnh giới thánh vực cực kỳ trọng yếu, năm năm ước hẹn cũng đã tới gần, nhưng hần vẫn không hề đánh mất tin tưởng.

Năm năm thời gian đối với người khác mà nói đích xác còn chưa đủ đột phá nửa bước cuối cùng trong thánh vực, nhưng đối với Tần Phàm mà nói, bởi vì có được đan phương, cũng làm cho hần nắm chắc được nhiều hơn. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đương nhiên, đan phương Thánh Đan đem Thánh Đan miêu tả đạt tới mức nghịch thiên, độ khó khăn khi luyện chế đương nhiên cũng cực cao, hơn nữa tài liệu Thánh Đan cực kỳ trân quý, một khi có chút tổn thất thật khó thu thập được tài liệu thêm lần thứ hai.

Cho nên cho dù Tần Phàm đã thu thập đầy đủ tài liệu từ lâu, nhưng không dám động thủ, hẳn muốn chờ tới khi mình có thể nắm chắc thành công mới tiếp tục tiến hành luyện chế.

Hiện tại hẳn đã đạt tới cảnh giới nửa bước vô thánh, đủ loại năng lực đều đã đạt tới được đỉnh phong, là thời gian thích hợp nhất để luyện chế!

Kế tiếp Tần Phàm vẫn còn rất cẩn thận đem đan phương nghiên cứu thêm vài lần, xác nhận không còn vấn đề gì, mỗi một khâu nhỏ cùng chi tiết hẳn đã hoàn toàn nhớ thật kỹ càng, lúc này mới thu vào đan phương, tiếp theo đem ra toàn bộ tài liệu cần luyện chế Thánh Đan.

Đem toàn bộ dược tài cùng dụng cụ đặt tại bên người, sau đó đem dược đỉnh đã lâu không sử dụng lấy đi ra. Dược đỉnh đã không còn Cổ Mặc nương tựa bên trong, cũng không còn truyền ra thanh âm cười hăng hắc quen thuộc, thật không khỏi làm cho hẳn cảm giác có vài phần tịch liêu.

- Chuẩn bị bắt đầu đi, lão bằng hữu!

Ngón tay vuốt ve dược đỉnh một lúc, Tần Phàm hít sâu một hơi, đem trạng thái của mình tăng lên tới đỉnh, sau đó hẳn liền thúc giục nguyên khí.

Tử sắc đan hỏa nhất thời xuất hiện trên hai tay của hẳn. Sau khi hẳn đạt tới nửa bước vô thánh, màu sắc của đan hỏa đã hoàn toàn thay đổi.

Loại đan hỏa màu tím này được gọi là tử uyên đan hỏa, so với đan hỏa ngày trước càng thêm ổn định, có thể thao khống được tự nhiên hơn nữa điều tiết thật nhanh. Nhiệt độ cũng không đột phá quá lớn, vào thời điểm cần thiết nó có thể tan chảy cả cương thiết, nhưng cũng có thể giảm xuống tới mức độ thấp nhất.

Tử Uyên đan hỏa xuất hiện, bốn phía đều bị chiếu rọi thành màu tím sắc, nhiệt độ chậm rãi thăng lên, làm cả động phủ chẳng khác gì bị mặt trời chiếu xuống giữa trưa hè nóng bỏng.

- Thu!

Tần Phàm cũng không quá hài lòng, nhiệt độ của đan hỏa lẽ ra càng nên ngưng tụ càng tốt, hiện tại khiến cho cả động phủ đều phát sinh thay đổi, đã nói rõ nhiệt độ đan hỏa vẫn không đủ ổn định cùng ngưng tụ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, dần dần hẳn càng thêm quen thuộc, rốt cục đã đem Tử Uyên đan hỏa ngưng tụ ở vị trí trong lòng bàn tay, gắt gao dán lên trên dược đỉnh, mỗi tắc mỗi phân đều dưới sự thao túng của hẳn.

- Có thể rồi!

Luyện chế Thánh Đan vô cùng khó khăn, Tần Phàm không dám qua loa, mỗi một khâu nhỏ đều làm vô cùng hoàn mỹ, sau đó hẳn mới bắt đầu luyện hóa dược tài, bắt đầu chính thức luyện chế đan dược nghich thiên kia.

Tiên Hồn Liên Hoa là loại tài liệu mà Tần Phàm luyện hóa đầu tiên, loại linh dược này khi luyện hóa sẽ nghe được thanh âm giống như tiếng khóc của hài tử truyền ra, cũng biết được loại linh dược này có linh tính như thế nào. Loại linh dược này cực kỳ hiếm thấy, chỉ có ở gần bên mộ phần của siêu cấp cường giả mới có thể sinh trưởng, hấp thu nguyên khí cùng quy tắc lực của cường giả mà sinh, đương nhiên có được công hiệu vô cùng huyền diệu.

Tiên Hồn Liên Hoa do thành viên Ân Thế mạo hiểm đoàn xâm nhập vào khu vực hiểm địa mới đạt được, nghe nói lúc ấy còn chết không ít người, Tần Phàm vì thế đều có chút áy náy, đã đền bù cho người nhà của thành viên rất hậu.

Tiên Hồn Liên Hoa dần dần hòa tan bên trong Tử Uyên đan hỏa, nghe được thanh âm giống tiếng khóc của hài tử truyền ra, thần sắc Tần Phàm không chút thay đổi, vẫn chuyên tâm luyện hóa, nắm giữ độ lửa rất tốt.

Hắn chỉ có một gốc Tiên Hồn Liên Hoa, một khi xảy ra sai lầm, xem như hủy việc luyện chế Thánh Đan.

Tần Phàm xưa nay chỉ chuyên tâm vào một việc, muốn làm cho linh dược nên phát huy đúng giá trị của nó, đến từ tự nhiên thì trở về tự nhiên, thiên địa vận hành vốn là như thế, cũng không thể nói thế nào là tàn nhẫn.

Dần dần, Tiên Hồn Liên Hoa đã hoàn toàn được luyện hóa thành khí thể, hình thành một bát quái vô cùng huyền diệu chậm rãi chuyển động trong được đỉnh, thanh âm tiếng khóc cũng đã biến mất, chỉ lẳng lặng chờ đợi linh được kết hợp kế tiếp.

984. Chương 993-994: Thánh Đan.

Chương 993-994: Thánh đan.

- Ông...

Thanh âm chấn động cực nhỏ truyền tới, tiếp theo lại thêm một gốc linh được trân quý được bỏ vào bên trong.

Loại linh được Kha Linh này sinh trưởng trên đỉnh núi vượt qua năm ngàn thước, có thể nói là linh được cách thiên gần nhất! Lúc ấy Tần Phàm đã dùng thật nhiều đan được khắc mới có thể đổi lại từ trong tay của một gia tộc khác.

Bởi vì Kha Linh đặc thù, ngày đêm hấp thu thiên địa nguyên khí, đem thiên địa quy tắc tạo hóa tích lũy bên trong, quả thật là độc đáo cùng thần kỳ.

Tử Uyên đan hỏa đốt cháy tới tận dưới gốc, nhất thời lại sinh trưởng ra một tiểu Kha Linh, dần dần biến hóa bên trong được đỉnh, nhìn qua có vẻ vô cùng đồ sộ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Kha Linh ở bên trong hỏa diễm không ngừng nhảy múa, sau đó dùng loại phương thức cao quý nhất dần dần biến thành khí lưu, hội tụ thành đồ án đại biểu cho thiên địa huyền diệu bên trong.

Đúng lúc này Tiên Hồn Liên Hoa đã hiện thành đồ án bát quái dần dần trầm xuống, theo Tần Phàm thao khống, nhiệt độ Tử Uyên đan hỏa dần dần lên cao, hai loại linh được chậm rãi dung hợp thành một thể.

Lúc này loại đan được thứ ba cũng được bỏ vào bên trong, Tử Uyên đan hỏa đột nhiên phát ra nhiệt độ nóng cháy cả cương thép, đem linh quả được gọi là Băng Tủy Thánh Nguyên Quả nháy mắt hòa tan thành băng sương dịch thủy, đây là chỗ thần kỳ của Băng Tủy Thánh Nguyên Quả, lửa có thể cho nó hòa tan, nhưng không thể làm cho nó sôi trào, nó sẽ vẫn luôn duy trì ở trạng thái như thế.

Bởi như vậy Băng Tủy Thánh Nguyên Quả liền có vẻ cực kỳ trọng yếu, có được loại băng dịch này mới có thể làm cho quá trình luyện chế Thánh Đan càng thêm ổn định, sẽ không dễ dàng xuất hiện việc xói mòn cùng hư hao tài liệu.

Từng loại linh được chậm rãi được luyện hóa trong tay Tần Phàm, linh được này đủ làm cho thật nhiều tiểu gia tộc một đêm phát nhanh, có thể nói dùng từ vô giá vẫn chưa thấy đủ! truyện copy từ

Dù là giao dịch thu nhập của cả một tòa thành trong một năm còn chưa hẳn sánh được với giá trị của hơn mười loại linh được này.

Nhưng đối với Tần Phàm mà nói tiền tài là vật ngoài thân, hơn nữa hắn luyện chế đan được tùy tiện bán ra liền đổi về một số lớn kim nguyên, cho nên hắn đối với những linh được vô giá có tiêu hao cũng không cảm thấy đau lòng.

Chỉ nói bước luyện hóa linh được, Tần Phàm đã phải dùng tới ba ngày thời gian, ở trong khoảng thời gian này hắn luôn cẩn thận tỉ mỉ, thậm chí còn chưa từng di động qua thân thể.

Điều này cũng cần có nghị lực cùng thực lực cường đại chống đỡ, độ luyện hóa với cường độ cao như thế thay đổi là vô giả khác chỉ sợ thần kinh đã sớm bị hỏng mất.

Luyện hóa xong, tiến vào giai đoạn ngưng kết, giai đoạn này đối với việc khống chế nhiệt độ cực kỳ khó khăn, không thể có nửa điểm lệch lạc, nếu không tùy thời đều sẽ phá hư được hiệu của Thánh Đan.

Giai đoạn này kéo dài tới nửa ngày thời gian mới dần dần củng cố được thành công.

Thành công xong, tiến vào bước ngưng thể.

Thời gian ngưng thể cũng không lâu, khoảng ba mươi giây cũng đã hoàn thành. Trong khoảng thời gian này cũng có yêu cầu nghiêm khắc, không thể quá lâu, nếu không sẽ làm được lực xói mòn, không thể quá ngắn, nếu không sẽ có hiện tượng ngưng kết không ổn định.

Ngưng thể thành công liền tiến vào thể rắn!

Dem linh tán tinh thể theo thao không tuyệt đối dần dần hội tụ cô đọng lại.

Đây là một quá trình cố định được hiệu tinh hoa, mà bởi vì đã tới ngưng thể, sẽ không tiếp tục dễ dàng xói mòn, cho nên quá trình này cũng khá đơn giản, nhưng cần nhiệt độ thật ới có thể tạo thành một viên linh hoàn hoàn mỹ!

Chuẩn bị cho việc thành đan cuối cùng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Linh hoàn đã thành!

- Chuẩn bị tụ linh!

Rốt cục đã đi tới bước trọng yếu cuối cùng, Tần Phàm vô cùng chăm chú, lúc này toàn bộ trạng thái của hắn đã kết hợp tới mức hoàn mỹ nhất.

Luyện hóa, ngưng thể, thể rắn...

Từng bước dần dần hoàn thành, khi đã thành linh hoàn, là lúc chờ đợi đan thành.

Hiện tại viên linh hoàn này tuy rằng hình thái đã đại thành, nhưng còn chưa có đan khí, cũng chưa thể tính là đan được. Chỉ khi nào hoàn thành bước tụ linh cuối cùng thì viên Thánh Đan mới xem như thành công hoàn toàn.

Đan khí là linh hồn của đan được, không có đan khí phẩm chất luyện được giảm xuống rất nhiều, hơn nữa đối với luyện được cấp cao chuyên dụng cho cường giả chỉ có thể dùng đan được mới có tác dụng. Giống như hiện tại Tần Phàm cần luyện chế Thánh Đan, là dùng đan được nghịch thiên phụ trợ bước lên thánh vực, nhất định phải dùng hình thái đan được thật hoàn mỹ, nếu không sẽ không đạt tới hiệu quả phụ trợ thành thánh, ngay cả trạng thái linh hoàn cũng không hề có bất cứ tác dụng gì.

Tiến vào bước luyện chế cuối cùng của Thánh Đan, Tần Phàm vô cùng cẩn thận, hai tay kết thành thủ ấn của Ấn Thể Đan Môn, bắt đầu dùng bí pháp ngưng tụ thiên địa linh khí.

Xích...xích...

Theo thủ ấn trên tay Tần Phàm biến hóa, không gian bên ngoài Vô Tông thất hiện tại bỗng nhiên gió giục mây vần, sấm sét từng trận, ngay cả những nơi khác trong phạm vi Thiên Ly Thành đều có thể nhìn thấy.

Trên không trung mây mù dày đặc phẳng phất như thiên không muốn sụp đổ, một luồng lốc xoáy nguyên khí cực lớn hình thành trên bầu trời Hồng gia phủ đệ, điên cuồng ngưng tụ hấp thu linh khí đến từ khắp bốn phương tám hướng.

Một mảnh linh khí lưu chẳng khác gì thiên hà cuộn cuộn hội tụ, trong khoảnh khắc cảnh quan trên bầu trời phủ đệ Hồng gia có vẻ vô cùng tráng lệ. Động tĩnh lớn đến như thế làm rất nhiều cư dân của Thiên Ly Thành đều phát hiện, một đám người đứng ngay trên đường lớn trong thành ngẩng đầu nhìn lên bầu trời quan sát.

Kinh ngạc, nghi hoặc, rung động!

Đủ loại cảm xúc tràn ngập trong lòng mọi người, cảnh tượng khó gặp tản ra ma lực kỳ lạ hấp dẫn cư dân đều ngẩng đầu quan sát thiên không.

Một ít tộc nhân của Hồng gia cũng bị dị biến phát sinh từ Vô Tông thất làm hoảng sợ, đặc biệt cường giả trong gia tộc đều bay ra khỏi sân viện của mình chạy về phương hướng đó.

Nhưng ngay khi bọn họ chạy tới trước Vô Tông thất đã phát hiện lão tổ tông Kim Dương vô thánh đang đứng cách đó không xa, hai tay chấp sau lưng nghiêm cấm bắt luận kẻ nào đi tới gần.

- Lão tổ tông, đây là có chuyện gì? Vô Tông thất đã xảy ra chuyện gì?

Một lát sau đương kim tộc trưởng Hồng gia là Hồng Nghiễm cũng đi tới, kim sắc cằm bào lóe sáng, gương mặt hần ngưng trọng nhỏ giọng hỏi thăm Kim Dương võ thánh.

- Không cần lo lắng, đang luyện đan mà thôi.

Kim Dương võ thánh nhẹ nhàng trả lời, nhưng trên thực tế chính hần cũng bị động tĩnh thật lớn kia làm hoảng sợ, hần không nghĩ ra Tần Phàm luyện chế loại đan dược kia thể nhưng sẽ khiến thiên địa nguyên khí biến hóa lớn đến như thế.

985. Chương 995: Động Tĩnh Thật Lớn.

Chương 995: Động tĩnh thật lớn.

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Luyện đan? Là kỳ tích chi tử Tần Phàm đang luyện đan sao?

Nghe vậy Hồng Nghiễm cũng không nhịn được lộ vẻ mặt kinh ngạc, hần biết Tần Phàm đang tu luyện trong Vô Tông thất của Hồng gia, nhưng không nghĩ tới vị cường giả vô tôn trẻ tuổi kia còn biết luyện chế đan dược!

Nhưng còn luyện chế loại đan dược siêu cấp có thể gọi lên cả động tĩnh khiến cả Thiên Ly Thành đều phải chú ý!

- Phải, không sai, là tiểu tử kia, thật sự làm cho người ta cảm thấy rất kinh ngạc. Cũng không biết hần đang luyện chế loại đan dược nghịch thiên nào mà khiến cho động tĩnh lớn đến như thế.

Kim Dương võ thánh gật đầu đáp, theo động tĩnh kia càng ngày càng thêm kinh người, hần cũng không nhịn được xuất hiện vẻ mặt lo lắng.

Hần biết khi luyện đan cũng có thể xuất hiện ra sự cố, nhưng hần thật sự không muốn mình vất vả tìm được người kế thừa hoàn mỹ như vậy sẽ xảy ra sự tình gì.

- Oanh!

Mà đúng lúc này, nguyên khí lốc xoáy thật lớn trên bầu trời có lẽ đã hấp thu đủ linh khí, vang lên một tiếng nổ thật lớn, linh khí lưu bạng bạc lúc này ngưng tụ lại trực tiếp hướng Vô Tông thất của Hồng gia rơi xuống.

Mệnh môn hao hãn, cuộn cuộn không ngừng.

Phảng phất như muốn xỏ xuyên cả đỉnh Vô Tông thất!

Nhưng thiên địa linh khí nếu không do chính võ giả ngưng tụ thì sẽ không phát sinh ra lực công kích, cổ thiên địa nguyên khí kia rất nhanh xuyên qua đỉnh Vô Tông thất, chẳng khác gì ngân hà trút xuống đổ vào trong được đỉnh trước mặt Tần Phàm.

Lúc này sắc mặt Tần Phàm thật thông dong không hề có bất kỳ vẻ biến hóa nào, đối với chuyện xảy ra bên ngoài hoàn toàn không có cảm giác, chỉ tập trung tinh thần luyện chế đan dược của mình.

Bước tụ linh cuối cùng cũng đã hoàn thành, đã ngưng tụ đầy đủ linh khí, dĩ nhiên là tới giai đoạn chú linh, đem linh khí toàn bộ hóa thành đan khí, sau đó rót vào bên trong viên linh hoàn nho nhỏ kia, đem viên linh hoàn chân chính biến thành Thánh Đan!

Được đan hỏa đỉnh cấp đốt lên, cỗ linh khí lưu không ngừng ngưng tụ lại, được bí pháp tác dụng, dần dần chuyển hóa thành đan khí.

Đan khí linh tính vô cùng, theo thủ ấn trên tay Tần Phàm biến hóa, đan khí diễn hóa ra vạn vật, giống như đem cả tiểu thể giới đều luyện hóa dung nhập vào bên trong viên đan được kia.

Thần kỳ, huyền bí.

Tới biến hóa sau đó, thậm chí Tần Phàm cũng chưa từng được nhìn thấy, đây là lần đầu tiên hắn luyện chế ra đan được lợi hại như thế. Nhưng về mặt hắn vẫn không hề có chút biến hóa, chỉ nghiêm túc khống chế đan hỏa, lẳng lặng chờ đợi thời cơ chú linh thích hợp nhất đang đến.

Chú linh xem trọng chính là đan khí cùng đan thể phù hợp hoàn mỹ, nhất định cần thiên thời địa lợi nhân hòa đều đạt tới thích hợp nhất mới có thể tiến hành, nếu không cuối cùng sẽ bị thất bại trong gang tấc. Tóm lại quá trình luyện đan này không thể nào qua loa, một chút khâu nhỏ làm lỗi đều sẽ biến thành thất bại.

- Chú linh!

Rốt cục thời cơ tới, đan khí trong được đỉnh cũng đã tới thời gian chú linh thích hợp nhất, đồng tử Tần Phàm co rút lại, hai tay vận chuyển bắt thành thủ ấn cực nhanh, đem đan khí vừa ngưng tụ thành hướng viên linh hoàn dung nhập vào.

- Bồng!

Thanh âm cực nhỏ phát ra bên trong Vô Tông thất, sau đó một cỗ khí kinh vô hình xuyên thấu qua vách tường tán phát ra bên ngoài, trong phạm vi trăm trượng nhất thời cuồng phong gào thét.

- Tộc trưởng, lão tổ tông, rốt cục là chuyện gì xảy ra! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Mà đúng lúc này một tử bào lão giả đầu tóc có chút rối loạn nổi giận đùng đùng chạy tới, đối mặt với hai đại nhân vật có địa vị cao nhất trong Hồng gia, ngữ khí mang theo vẻ nóng nảy, cũng không có vẻ kính cẩn như những người khác.

- Hồng Hải, bản thân ta muốn hỏi người rốt cục làm sao vậy thì đúng hơn?

Kim Dương võ thánh nhượng mày hời, lộ ra vẻ hờn giận, đối với vẻ lỗ mãng của tử bào lão nhân tỏ vẻ bất mãn.

- Lão tổ tông, ngài không biết vừa rồi ta khổ tâm chuẩn bị một lò đan được đã hoàn toàn bị hủy! Chỉ nói tới tài liệu ta đã phải mất vài năm thời gian thu thập, thật vất vả đợi tới thời gian thích hợp nhất động thủ luyện chế, nhưng sau cùng tới giai đoạn chú linh đột nhiên phát hiện ta không ngưng tụ được linh khí! Không có, hoàn toàn không có! Đến tột cùng là do tên vương bát đần nào giở trò quỷ đây!

Lúc này Hồng Hải tức giận tới mức giậm chân, thiếu chút nữa uất ức tới bật khóc.

- Thậm chí ngay cả việc luyện đan của a Hải người cũng bị nhận lấy ảnh hưởng?

Tộc trưởng Hồng gia Hồng Nghiêm không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, hắn biết huynh đệ này của mình ngày thường tính tình nóng nảy, nhưng kỹ thuật luyện đan nổi danh cả Đại Ly quốc, không ít võ thánh cường giả đều phải tới cửa cầu đan, nhưng không thể tưởng được hiện tại khi hắn luyện chế đan được lại bị Tần Phàm làm ảnh hưởng mà thất bại.

- Phải đó, mẹ nó, rốt cục là luyện đan đại sư nào đi tới Hồng gia chúng ta luyện đan mà không báo cho ta biết một tiếng!

Lúc này Hồng Hải vẫn đang mắng thăm, vừa rồi hắn nổi giận đùng đùng chạy tới hỏi chuyện gì đã xảy ra, nhưng dù sao hắn vẫn là một luyện đan sư nổi danh, sau khi đi tới Vô Tông thất quan sát một hồi liền hiểu được là chuyện gì đang xảy ra.

- Ha ha, chính là kỳ tích chi tử Tần Phàm, trước đó không phải người từng nói qua tiểu tử kia thật có tiền đồ sao?

Hồng Nghiêm cũng rất ít chứng kiến vẻ mặt ủy khuất của huynh đệ, không khỏi cười nói.

- Là hắn? Người nói là tiểu tử còn chưa đầy hai mươi tuổi đã đạt tới cảnh giới vô tôn? Làm sao có thể, hắn làm sao có được thuật luyện đan lợi hại như vậy? Hắn khi nào đã đến Hồng gia chúng ta?

Nghe vậy Hồng Hải không khỏi mở to mắt, không dám tin hỏi lại. truyện copy từ

- Đã đi tới mấy tháng, nhìn thấy người một mực chuẩn bị luyện đan cho nên không thông tri cho người, không nghĩ tới làm hại người luyện đan thất bại.

Hồng Nghiễm lại nói, kỳ thật không ai nghĩ tới thuật luyện đan của Tần Phàm lợi hại như thế, có thể đem Hồng Hải hoàn toàn trấn áp xuống.

- Trời ạ, thật là tiểu tử kia, mẹ nó, luyện đan cũng khiến ra được động tĩnh lớn như vậy, tiểu gia hỏa kia rốt cục đang luyện chế loại đan được nghịch thiên thể nào!

Hồng Hải âm thầm thở mạnh một hơi, nhìn vào Võ Tông thất, nhất thời chẳng biết làm gì.

- Hồng Hải, người nói nghe một chút, lần này Tần Phàm sẽ không xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn đi?

Lúc này Kim Dương võ thánh kéo Hồng Hải tới gần, trầm giọng hỏi thăm, hẳn càng thêm lo lắng cho an nguy của Tần Phàm nhiều hơn.

- Thật khó nói...

Lúc này thần sắc của Hồng Hải cũng ngưng trọng, hắn nhìn lên bầu trời trên Võ Tông thất hồi đáp:

- Nguyên khí lốc xoáy lớn tới như vậy, ngưng tụ cả thiên địa linh khí của Thiên Ly Thành, xem ra luyện chế viên đan được kia cần linh khí cực kỳ khủng bố, phẩm cấp đan được khẳng định phải cực cao, ta nghiên cứu luyện đan vài chục năm còn chưa thử nghiệm qua luyện chế đan được cao cấp như vậy. Nếu như ta không đoán sai, nếu như luyện chế thành công, cũng rất có thể sẽ sinh ra...

- Có thể sẽ sinh ra cái gì?

Kim Dương võ thánh thấy Hồng Hải ngập ngừng không nói hết, nhướng mày tiếp tục hỏi.

986. Chương 996-997: Ngũ Hành Đan Kiếp.

Chương 996-997: Ngũ hành đan kiếp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhưng Hồng Hải còn chưa kịp trả lời, đúng lúc này mặt đất dưới chân mọi người truyền ra tiếng chấn động thật lớn, phẳng phất như làm cả tòa phủ đệ Hồng gia muốn sụp đổ xuống, sau đó cây cối khắp bốn phía cũng rất nhanh liền trở nên khô héo.

Ngay lập tức hai dòng noãn lưu cùng hàn lưu xuất hiện ngay trong thiên địa, không khí đột nhiên biến thành vô cùng sắc bén, phẳng phất giống như chỉ thổi qua liền làm da thịt người tuôn máu.

- Ngũ hành đan kiếp...

Hồng Hải thở mạnh một hơi, lúc này sắc mặt kinh hãi chậm rãi trả lời.

Đại Ly Hồng gia, bên trong Võ Tông thất.

- Hô, thành công!

Cảm giác được linh khí tụ tập trong được đỉnh toàn bộ đã rót vào trong đan được, lúc này Tần Phàm không khỏi thở phào một hơi nhẹ nhõm, lộ ra ý cười uể oải.

Trong khoảng thời gian này hắn luôn tập trung toàn bộ tinh thần cao độ trong việc luyện đan, vô luận là thể lực hay tinh thần đều tiêu hao thật lớn, một khi chấm dứt việc luyện chế, cảm giác vô lực liền giống như nước thủy triều tràn tới.

Mở ra được đỉnh, nhất thời cảm giác được tiên khí miểu miểu bay lên, mà một viên đan được tản ra kim sắc hào quang vàng óng đang lẳng lặng trôi nổi bên trong được đỉnh, giống như trôi dạt trong sương khói, nhìn vào cảm giác viên đan được kia càng thêm cao quý mà thần bí. nguồn

Đây là Thánh Đan!

Tương truyền có thể giúp cho nửa bước võ thánh chỉ trong một năm có thể đột phá công cùm xiềng xích bước lên thánh vực!

- Đây là loại đan dược luyện chế khó khăn nhất mà ta từng gặp, nhưng theo khí tức mà xem, dược hiệu của viên đan dược này tuyệt đối cũng là cường đại nhất!

Nhìn viên Thánh Đan, trong miệng Tần Phàm thì trào lảo bầm, ngay lập tức hẩn định vươn tay ra thu lấy viên Thánh Đan kia.

Nhưng đúng lúc này, dưới mặt đất đột nhiên xảy ra chấn động mãnh liệt!

Loại chấn động này nảy sinh từ dưới tâm trái đất, theo bốn phương tám hướng tràn tới Vô Tông thất! Tòa Vô Tông thất vốn có được năng lực phòng hộ thật lớn, nhưng lúc này chấn động vẫn trực tiếp xuyên thấu qua phòng hộ, tác dụng thẳng vào động phủ, làm sắc mặt Tần Phàm thoáng chốc liền biến đổi.

Mà tiếp theo, không khí chỉ trong nháy mắt biến thành vô cùng sắc bén, giống như có vô số đao phong vô hình xoay quanh xuất hiện, từng đợt khí tức sát phạt mãnh liệt tràn tới.

Kế tiếp Tần Phàm đột nhiên phát hiện bên trong Vô Tông thất tử khí dày đặc, giống như sinh khí hoàn toàn bị bài xích ra ngoài, hơn nữa ngay cả không khí tựa hồ cũng biến hóa thành kịch độc.

Nóng rực!

Ngay lập tức một loại cảm giác cực nóng tràn ra, hào quang trong Vô Tông thất giống như bị thiêu đốt lên, bốn phía đều biến thành biển lửa hừng hực như muốn thiêu hủy hết thảy.

Băng sương!

Ngay trong lúc ngọn lửa cực nóng đang tàn sát bừa bãi, đột nhiên lại trống rỗng xuất hiện một cỗ hàn lưu băng sương rét lạnh cực độ ập tới, Tần Phàm nhất thời cảm giác mát mẻ hơn được một ít, nhưng cảm giác nóng lạnh đồng thời càng làm cho hẩn khó thể chịu đựng được.

Kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ hành nguyên khí, ở trong một khắc này biến thành vô cùng hỗn loạn, giống như đã sắp tan vỡ.

Ngũ hành đan kiếp!

Những biến hóa liên tục xuất hiện làm sắc mặt Tần Phàm biến đổi, vừa rồi cảm giác thoải mái vì luyện thành Thánh Đan nhất thời biến mất hoàn toàn, thần kinh hẩn lại băng cứng trở lên.

Ngũ hành đan kiếp, chính là khi luyện chế một ít đan dược phẩm cấp cực ới có thể xuất hiện. Bởi vì dược hiệu quá mức nghịch thiên, một khi luyện chế thành công sẽ khiến thiên địa nguyên khí chấn động thật lớn, sẽ bị thiên địa đồ kỵ, muốn hủy diệt viên đan dược vừa luyện chế thành công kia!

Tần Phàm từng nghe nói qua về ngũ hành đan kiếp, lúc này cảm giác được động tĩnh thật lớn xuất hiện khắp bốn phía, hẩn vô cùng khẩn trương, chịu đựng nguyên khí phá hư bừa bãi, một tay đem viên đan dược luyện chế hoàn thành nắm bắt trong tay.

Hẩn nhất định trước khi ngũ hành đan kiếp bộc phát ra lực phá hoại cực mạnh, phải toàn lực bảo vệ viên đan dược này. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Viên Thánh Đan này thật phần có linh tính, Tần Phàm vừa nắm bắt trong tay, có thể cảm giác được bên trong truyền ra chấn động, đan dược tựa hồ theo bản năng bị sợ hãi, muốn thoát ly bàn tay Tần Phàm xa xa bỏ chạy.

Tần Phàm nhanh tay đem hộp bạch ngọc đã chuẩn bị sẵn bỏ viên Thánh Đan vào, sau đó giấu vào trên người. Trong lòng hẩn hiểu được ngũ hành đan kiếp nếu không phá hủy được đan dược sẽ không dễ dàng biến mất, biện pháp duy nhất chính là đem ngũ hành đan kiếp dẫn dắt lên trên người của mình, để hẩn thay viên Thánh Đan kia chống lại đan kiếp.

Đây là lần đầu tiên Tần Phàm gặp được ngũ hành đan kiếp, nhưng hắn đã từ sớm biết được ngũ hành đan kiếp vô cùng lợi hại, bên trong Ân Thế Đan Môn từng ghi chép qua có người vì đối kháng đan kiếp mà cuối cùng bị đan hủy người vong.

Vô số luyện đan sư đều hi vọng khi mình luyện chế ra đan dược có thể dẫn tới ngũ hành đan kiếp, bởi vì như vậy sẽ đại biểu cho luyện đan sư luyện chế ra được đan dược phẩm cấp cực cao, đồng thời cũng e sợ ngũ hành đan kiếp, bởi vì nếu không chống nổi sẽ vạn kiếp bất phục.

Ngay ban đầu đan kiếp hình thành, Tần Phàm đã cảm giác được năng lượng ngũ hành trong thiên địa sinh ra uy lực thật đáng sợ, loại năng lượng kinh khủng kia bắt đầu khởi động khiến cho hắn có cảm giác nhịp tim đập nhanh thật căng thẳng.

- Khanh!

Ngay khi Tần Phàm vừa giấu Thánh Đan vào người, một thanh âm kiếm minh thanh thúy vang lên, thanh âm chưa dứt Tần Phàm đã cảm giác được trên cổ tay trái mình hiện lên vết thương màu đỏ ghê người.

Là một kim hệ năng lượng vô cùng sắc bén trong không khí đã trực tiếp cắt qua tay hắn!

- Thật mạnh!

Tần Phàm không khỏi hít sâu một hơi lạnh, hắn biết mình có khí lực cường hãn, ngay cả công kích của võ thánh sơ cấp cũng chưa chắc làm hắn bị thương dễ dàng như vậy, nhưng chỉ một đạo kim hệ năng lượng đã có uy lực như thế, thật sự làm người ta sợ hãi.

- Bồng!

Ngay khi vẻ mặt Tần Phàm còn đang kinh ngạc, ngũ hành đan kiếp đã công kích tới, một thanh âm trầm muộn vang lên, bên trong Vô Tông thất bỗng nhiên xuất hiện một quả cầu lửa thật lớn, đang đập thẳng vào mặt hắn.

Quả cầu lửa còn chưa buông xuống, khí lã nóng rực đã bao trùm tới, làm toàn thân Tần Phàm cảm thấy nóng cháy vô cùng.

- Nguy hiểm thật!

Dưới chân lách tránh một bước, Tần Phàm vội vàng lách sang bên, quả cầu lửa đập xuống nền đất, đem mặt đất nện thành cháy đen, may mắn Vô Tông thất vô cùng chắc chắn, thay đổi nơi khác đã bị đập thành bốn năm mảnh.

- Ca!

Nhưng hắn còn chưa kịp cảm thấy may mắn, một thanh âm chấn động thật lớn từ dưới mặt đất truyền tới, một cỗ năng lượng thổ hệ cường đại trực tiếp xuyên thấu qua mặt đất kết thành một tầng đất dày trói buộc hai chân hắn trên mặt đất.

Hơn nữa cỗ năng lượng thổ hệ kia còn chưa dừng lại, ngược lại leo ngược lên trên chân Tần Phàm, muốn trực tiếp công kích hộp bạch ngọc chứa Thánh Đan đặt trong ngực hắn.

Mục đích của ngũ hành đan kiếp là muốn hủy hoại Thánh Đan!

- Lui cho ta!

Tần Phàm không khỏi cả kinh, vội vàng dùng sức giậm mạnh chân đem trói buộc tách ra, sau đó Huyền Vũ Giáp trên người chuyển động cực nhanh, đem thổ hệ năng lượng đánh tan xơ xác.

May mắn thổ hệ ma chủng đối với thổ hệ nguyên khí có được lực khống chế cùng nắm giữ nhất định trong tay, ở thời khắc mấu chốt vẫn làm ra được tác dụng, ngay khi thổ hệ năng lượng sắp xâm lấn trúng hộp bạch ngọc đã hoàn toàn bị xua tan.

Nhưng ngũ hành đan kiếp, ngũ hành tương liên, kéo dài không ngừng!

- Hô lap...

Tần Phàm vừa phá vỡ thổ hệ năng lượng công kích, ngay lập tức một cỗ khí tức lạnh lẽo đã xuất hiện quanh thân hắn, chỉ một lần hô hấp đã trực tiếp bao trùm bên ngoài thân thể hắn, hơn nữa còn dùng tốc độ cực nhanh ngưng kết thành băng, muốn đem toàn thân Tần Phàm hoàn toàn đóng băng bên trong.

Hiện tại là do thủy hệ năng lượng công kích tới.

Khí tức băng sương còn cách da thịt Tần Phàm chưa dán sát tới đã không ngừng xâm lấn lên thân thể Tần Phàm, khí tức băng sương lan tràn cực mạnh, chỉ giây lát đã bắt đầu từ tay chân hắn hướng lên trên người hắn lui lên cực nhanh, mục tiêu cũng là hộp ngọc đựng Thánh Đan!

- Không xong!

Toàn thân Tần Phàm lúc này bị một cỗ khí tức băng sương bao trùm run rẩy, sắc mặt biến đổi, bốn viên ma chủng trong thân thể bắt đầu phát ra một loại chấn động huyền diệu, bốn đầu hư ảnh thật lớn lập tức hiện ra ngay sau lưng hắn.

987. Chương 996-997: Ngũ Hành Đan Kiếp.

Chương 996-997: Ngũ hành đan kiếp.

Kỳ Lân hấp thủy!

Ma chủng Kỳ Lân nắm giữ năng lực thủy hệ vào lúc này phát ra ba động cường liệt nhất, một cỗ khí tức thủy hệ căn nguyên bao trùm toàn thân, đem năng lượng của ngũ hành đan kiếp hoàn toàn ngăn cách ra ngoài.

- Ông!

Trong không khí chỉ nháy mắt sản sinh ba động kịch liệt, đồng thời một cỗ năng lượng mộc hệ đã chuyển hóa thành độc khí tử vong chấn động trong hư không, hóa thành một đầu thanh sắc cự xà hướng Tần Phàm nuốt tới.

- A...

Mộc hệ năng lượng thay đổi thành tử khí độc khí không ngừng đập lên thân thể hắn, chẳng khác gì thủy triều mãnh liệt tập kích, thậm chí khiến làn da Tần Phàm đều hóa thành màu xanh đen nồng nặc.

Lúc này Thanh Long Tâm nhảy mạnh, sinh khí liên tục tràn vào, qua hồi lâu mới khiến thân thể hắn khôi phục lại bình thường, toàn bộ độc khí tử vong cũng bị bài xuất ra khỏi cơ thể.

- Oanh!

Nhưng ngay khi Tần Phàm nghĩ đến hết thấy đã kết thúc, lại một tiếng nổ vang vọng truyền tới, ngũ hành năng lượng trong thiên địa giờ khắc này điên cuồng vận chuyển, hơn nữa không ngừng hỗn hợp sinh ra, năng lượng cường đại bắt đầu khởi động thông qua Vô Tông thất lan ra cả nửa phủ đệ Hồng gia.

Sắc mặt Tần Phàm cũng biến thành tái nhợt.

- Ngũ hành đan kiếp vì sao lại mạnh như vậy? Tần Phàm sẽ không có việc gì đi?

Bên ngoài Vô Tông thất, sắc mặt Kim Dương võ thánh âm trầm cau chặt đôi mày, lo lắng nhìn Hồng Hải hỏi.

- Thật khó nói, không dối gạt lão tổ tông, ta nghe nói có không ít thiên tài luyện đan sư bị ngũ hành đan kiếp giết chết, nhưng có chút luyện đan sư biết luyện chế một loại đan dược phòng hộ chống lại ngũ hành đan kiếp, cũng có thể vượt qua đan kiếp dễ dàng hơn, phải xem Tần Phàm có chuẩn bị sẵn hay không!

Hồng Hải thành thật trả lời.

Tần Phàm tự nhiên là không kịp chuẩn bị phòng hộ tráo, nhìn thấy năng lượng mạnh mẽ đang bắt đầu khởi động trong Vô Tông thất, sắc mặt hắn càng ngày càng khó coi, cỗ năng lượng đáng sợ kia thật vượt xa ngoài dự liệu của hắn.

Năm loại năng lượng dung hợp không thể nghi ngờ chẳng khác gì võ thánh hậu kỳ cường giả mới có thể làm được, uy lực bên trong như thế nào liền có thể nghĩ.

- Chỉ có thể liều mạng! Nếu được hiệu của Thánh Đan không đủ mạnh, ta trở về sẽ phá tan mật thất kia!

Cảm giác được năng lượng khủng bố khởi động, cuối cùng Tần Phàm cắn chặt răng thầm nghĩ.

Luyện chế Thánh Đan dẫn dắt đan kiếp mạnh mẽ vượt ngoài dự tính của hắn, nếu đan phương không có được hiệu quả nghịch thiên như lời đã nói, thật sự sẽ làm cho hắn tức giận hộc máu.

Ngay sau đó hắn trực tiếp đem cỗ độc khí tử vong còn chưa hoàn toàn tan biến khi nãy đột nhiên đập vào trong ma chủng Chu Tước ở sau lưng!

- Oanh!

Tử vong độc khí vừa đập vào ma chủng Chu Tước, chỉ trong nháy mắt hai ngọn lửa ngay sống lưng Tần Phàm dâng lên, chẳng khác gì núi lửa phun trào, ngọn lửa mênh mông mãnh liệt tràn ra như hồng thủy bộc phát!

Bất tử Chu Tước! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Kích phát!

Cả Võ Tông thất không ngừng chấn động.

Toàn thân mang theo cỗ năng lượng điên cuồng khó thể khống chế toán loạn, hai mắt Tần Phàm đỏ như máu, độc khí tử vong xâm lấn ma chủng Chu Tước, lại một lần nữa kích phát ra bất tử huyết mạch ẩn chứa bên trong!

Từ lần đầu tiên kích phát ra bất tử huyết mạch của Chu Tước tại tầng thứ tư Cửu Long Tháp, đây là lần thứ hai Tần Phàm kích phát nó.

Sau khi bất tử Chu Tước niết bàn sống lại, trong một thời gian ngắn đều sẽ bị vây trong trạng thái bất tử, dưới trạng thái này, toàn thân bất tử Chu Tước biến thành đen nhánh, trong tay nắm chặt hắc viêm, khắc chế tử vong, cũng chống đỡ lấy tử vong!

Đây là bất tử huyết mạch, đây là trạng thái bất tử!

Bất tử huyết mạch phải có độc khí tử vong vô cùng cường đại xâm lấn vào mới có thể kích phát, vừa rồi một hệ năng lượng chuyển hóa thành độc khí bị hắn thao túng chủ động đem bất tử huyết mạch Chu Tước kích phát ra ngoài.

Bất tử, niết bàn!

Hiện giờ Tần Phàm đang đứng trong trạng thái bất tử, toàn thân đen nhánh, bị hắc viêm quấn quanh, Chu Tước Dực đen như mực chậm rãi phe phẩy sau lưng, nhiệt độ bốn phía cấp tốc lên cao, cả Võ Tông thất biến thành một lò lửa lớn.

Dưới loại trạng thái này, Tần Phàm vô luận là lực công kích, phòng ngự hay là tốc độ đều mạnh hơn trạng thái bình thường gấp mấy lần!

Cảm giác được lực lượng cường đại trong cơ thể, vào lúc này Tần Phàm dùng trông mắt đỏ tươi nhìn chăm chăm vào ngũ sắc quang cầu do ngũ hành đan kiếp tạo thành trước mặt. Đây là công kích ngũ nguyên hợp nhất, ở dưới trạng thái bình thường hắn căn bản là không gánh vác nổi, nhưng nếu ở dưới trạng thái bất tử như hiện tại, hắn cũng không quá nhiều kiêng kỵ.

- Đến đây đi, cho dù vạn kiếp gia thân, cũng đừng mong hủy được viên Thánh Đan của ta!

Hai tay nắm chặt, Tần Phàm tự tin nói, hỏa diễm đen nhánh theo hắn thao túng oanh thẳng một quyền về phía trước.

- Tê...

Một thanh âm tê mình của Chu Tước vang lên trong Võ Tông thất, ngay sau đó một đầu hắc sắc hư ảnh Chu Tước ẩn chứa hắc sắc hỏa diễm cường đại gào thét trực tiếp hướng ngũ sắc quang cầu phóng đi.

Chỉ cần đánh tan ngũ sắc quang cầu, lần này ngũ hành đan kiếp xem như đã xong!

- Bồng!

Cùng lúc đó ngũ sắc quang cầu cũng đột nhiên bộc phát ra quang mang rực sáng, sau đó ngũ sắc năng lượng giống như ám lôi bắt đầu khởi động, ngay lập tức cắt qua hư không hướng Tần Phàm công kích tới.

- Oanh!

Hai cỗ năng lượng vô cùng cường đại âm âm va chạm nhau giữa không trung, nổ bung, sau đó bộc phát ra quang mang chói mắt, không gian trong Vô Tông thất sản sinh chấn động kịch liệt, tựa hồ như muốn sụp đổ.

988. Chương 998: Bất Tử Huyết Mạch Tái Hiện.

Chương 998: Bất tử huyết mạch tái hiện.

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Cũng may Vô Tông thất là do người có đại năng lực kiến tạo, vô cùng chắc chắn, nếu thay đổi là động phủ bình thường chỉ sợ đã biến thành một đồng hoang tàn.

Cho dù là như thế, bị hai cỗ năng lượng kinh khủng tàn sát bữa bãi, động phủ vẫn không ngừng chấn động kịch liệt, vô số tro bụi rơi vãi xuống làm cả Vô Tông thất đều biến thành một mảnh trắng xóa.

- Tư tư...

Ngay khi hai cỗ năng lượng giằng co nhau, hư ảnh Chu Tước đen nhanh không địch lại ngũ sắc quang cầu, theo thanh âm bị cắn nuốt truyền đến, ngũ sắc quang cầu giống như mặt trời phá tan mây đen, quang mang sáng ngời nóng cháy hướng Tần Phàm tiếp tục đập tới.

- Ngũ hành đan kiếp không ngờ mạnh mẽ tới mức độ này!

Thấy vậy sắc mặt Tần Phàm không khỏi biến đổi, vội vàng bắt chéo hai tay bảo vệ hộp bạch ngọc trong lòng, chỉ đề phòng cỗ công kích kia đánh tới làm mình bị thất bại trong gang tấc.

- Oanh! truyện copy từ

Ngay sau đó ngũ sắc quang cầu đã biến yếu hơn nhiều liền oanh thẳng lên trên người Tần Phàm, lực lượng mạnh mẽ trực tiếp hung hăng đánh bay thân thể hắn ra phía sau, cuối cùng đụng lên cửa lớn của Vô Tông thất, sau đó mới nặng nề rơi xuống mặt đất.

May mắn công kích của ngũ hành đan kiếp rốt cục dừng lại, tiếp theo hết thảy dị động chậm rãi thối lui, không khí, mặt đất, vách tường khắp bốn phía cùng cây cối bên ngoài kể cả phong vân biến hóa trên bầu trời đều dần dần khôi phục lại bình thường.

Cảm giác áp lực bao phủ trong lòng mọi người cũng đều tán đi.

Yên lặng.

Sau đại kiếp nạn, trong khoảng thời gian ngắn không gian có vẻ thật bình tĩnh, thậm chí cả phủ đệ Hồng gia không hề phát ra bất kỳ âm thanh nào.

- Ngũ hành đan kiếp kia xem như xong rồi sao?

Qua ước chừng năm giây thời gian, Kim Dương võ thánh mới trầm giọng hỏi Hồng Hải.

- Hẳn là xong rồi...

Lúc này biểu tình về mặt Hồng Hải kinh ngạc đến ngây người, đặc biệt ở thời khắc cuối cùng trong Vô Tông thất phát ra động tĩnh cùng biến hóa làm cho hắn cảm giác khiếp sợ không thôi. Đây là lần đầu tiên hắn tận mắt nhìn thấy ngũ hành đan kiếp phát sinh, trong lòng vừa kiêng kỵ nhưng cũng hâm mộ lần chờ mong,

làm một luyện đan sư, hẳn cũng rất muốn luyện chế ra được một loại siêu cấp đan dược có thể dẫn động ngũ hành đan kiếp như thế.

- Tần Phàm, người ra sao?

Nghe được Hồng Hải trả lời, lúc này Kim Dương võ thánh vội vàng chạy vào Võ Tông thất, mở cửa động phủ lo lắng nhìn vào bên trong hỏi.

Lúc này trong Võ Tông thất tro bụi khắp nơi, một mảnh mịt mù, Tần Phàm đang nằm cách cửa động không xa.

- Hô...đã tạ tiền bối quan tâm, vẫn bối không sao, viên Thánh Đan này rốt cục ta đã luyện chế ra!

Lúc này Tần Phàm cảm thấy thập phần mệt mỏi, thậm chí toàn thân không muốn động đậy, nghe được thanh âm của Kim Dương võ thánh hẳn gian nan bò lên trả lời.

Lúc này khí huyết trong thân thể hắn vẫn sôi trào lên, ngũ hành đan kiếp đích thật là lợi hại, đặc biệt một kích ngũ nguyên hợp nhất cuối cùng, so sánh với chiêu công kích của võ thánh hậu kỳ thật kém không xa!

Nhưng cũng may Võ Tông thất ngăn cách một bộ phận uy lực của ngũ hành đan kiếp, hơn nữa ở thời điểm mấu chốt hắn kích động bất tử huyết mạch Chu Tước, nếu không rất có thể hắn đã rơi vào cục diện đan hủy người vong.

Mà bởi vì có Thanh Long Tâm cường đại chống đỡ, hiện tại hắn mới có khí lực bò lên.

Mở hộp bạch ngọc trong lòng, nhất thời Tần Phàm cảm giác được linh khí cuộn cuộn đập thẳng vào mặt, Thánh Đan bên trong cũng không bị tổn thương, vào lúc này còn sinh động nhảy lên như muốn nhảy ra khỏi hộp bạch ngọc kia.

Thánh Đan này thật có linh tính. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Trên thực tế Thánh Đan cũng thuộc loại đan dược thánh giai, có thể luyện chế ra được đan dược này bình thường đều là luyện đan đại sư có thực lực võ thánh, dùng thực lực võ tôn cấp như Tần Phàm là có thể luyện chế ra đan dược thánh giai có thể nói chỉ có một không hai!

- Vì người ta nếm khổ thật không ít ah, hi vọng người phải có chút tác dụng mới tốt...

Nhìn thấy viên Thánh Đan, Tần Phàm âm thầm cười khổ nói.

Thu hồi hộp bạch ngọc, Tần Phàm đi ra cửa động. Lúc này hắn đã khôi phục lại trạng thái bình thường, nhưng toàn thân vẫn còn cảm giác đau đớn xé rách, còn có cảm giác suy yếu, hoàn toàn không thể sử dụng lực lượng. Đây đều là di chứng sau khi kích thích bất tử huyết mạch, phải tu dưỡng thật nhiều ngày mới có thể hoàn toàn khôi phục.

Nhưng trạng thái bất tử rất mạnh, chỉ là sau khi kích phát cũng làm người cảm giác thật thống khổ.

Tần Phàm luôn luôn nghĩ biện pháp đem trạng thái này thay đổi thành chủ động kích phát, nhưng vẫn luôn không thành công, nhưng lần này lợi dụng ngũ hành đan kiếp kích phát, cũng đã cho hắn thêm ý tưởng, trở về cẩn thận nghiên cứu một phen, có lẽ ngày sau cũng có thể chủ động kích phát.

Mà nếu một khi thành công, như vậy hắn sẽ có thêm lá bài tẩy còn mạnh hơn cả bạo huyết Kỳ Lân.

- Tần Phàm người thật không có việc gì?

Thấy Tần Phàm đi ra, Kim Dương võ thánh có chút không dám tin tưởng hỏi lại, vừa rồi động tĩnh lớn như vậy, dù là ngũ lục cấp võ thánh còn chưa chắc có thể chịu đựng được.

- Chỉ có chút mệt mỏi cùng suy yếu, nghỉ ngơi một lát là tốt rồi.

Tần Phàm gật đầu nói.

- Thật sự không có việc gì, trời ạ, đúng là quái thai, không chỉ ở cảnh giới võ tôn đã luyện chế ra đan dược thánh giai, hơn nữa còn tiếp nhận được ngũ hành đan kiếp vẫn vô sự! Tần Phàm, người còn là người sao...

Lúc này Hồng Hải cũng đi tới, đánh giá Tần Phàm thật lâu, kinh ngạc nói.

- Vị tiền bối này là?

Tần Phàm nhìn ra được Hồng Hải là cường giả võ thánh của Hồng gia, nhưng trước kia hắn chưa từng gặp qua.

- Đây là luyện đan sư Hồng Hải của Hồng gia chúng ta.

Lúc này đương kim tộc trưởng Hồng gia Hồng Nghiễm cũng đi tới giới thiệu.

- Tần Phàm gặp qua Hồng tộc trưởng cùng Hồng Hải tiền bối.

Tần Phàm nhận thức được Hồng Nghiễm, khi hắn đi vào Hồng gia không lâu từng bái kiến qua, lúc này hắn liền khom người thi lễ với hai người.

- Ha ha, Tần Phàm, bởi vì lần này ngươi luyện đan, một lần luyện đan mà Hồng Hải chuẩn bị hồi lâu đã bị phá hư rồi đó!

Lúc này Hồng Nghiễm cười nói, cũng muốn mượn cơ hội này kết giao quan hệ với Tần Phàm.

- Thật sự?

Tần Phàm không khỏi ngần ra, sau đó hướng Hồng Hải tạ lỗi:

- Hồng Hải tiền bối, thật xin lỗi!

- Tiền bối thì không dám, chỉ bằng thuật luyện đan của ngươi, ở trong luyện đan đạo ta còn phải gọi ngươi là tiền bối đâu, xin ngươi hãy chỉ giáo nhiều hơn. Về phần lô đan được kia, chính do kỹ thuật bản thân ta không đủ, cũng không thể trách ngươi, chú linh đều thất bại, ai...

Hồng Hải cũng phóng khoáng, không quá tính toán, chỉ cười khổ vỗ vỗ vai Tần Phàm nói.

- Chỉ giáo thì không dám, nhưng Tần Phàm cũng hi vọng có cơ hội cùng Hồng Hải tiền bối cùng nhau nghiên cứu thảo luận đan đạo.

Tần Phàm khiêm tốn mang theo vẻ áy náy nói, kỳ thật cùng luyện đan đại sư chân chính giao lưu trao đổi cũng vô cùng có lợi.

Nhưng kỹ thuật luyện đan có thể giao lưu, nhưng thiên phú luyện đan cũng không thể trao đổi, sở dĩ Tần Phàm trẻ tuổi như vậy đã có được thuật luyện đan cao siêu, nguyên nhân là vì thiên phú của hắn tuyệt đỉnh, linh hồn xúc giác mạnh hơn người thường.

989. Chương 999-1000: Võ Thánh Hải.

Chương 999-1000: Võ thánh Hải.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tốt lắm, chuyện của Hồng Nghiễm cùng Hồng Hải ngày sau hãy nói, hiện tại nên lui xuống trước đi.

Lúc này Kim Dương võ thánh lên tiếng nói, nói xong lại nhìn qua Tần Phàm:

- Hiện tại nếu ngươi đã luyện chế xong đan dược, còn nửa tháng thì nên điều chỉnh trạng thái cho tốt đi, ta đã chuẩn bị trợ giúp ngươi đột phá!

- Dạ, tiền bối!

Tần Phàm gật đầu đáp ứng, hiện tại đã luyện chế xong Thánh Đan, hắn thông qua lần này luyện đan tâm tính dần dần bình thản xuống, hiện tại tinh thần trạng thái đã không sai.

Hắn chỉ cần nghỉ ngơi thêm vài ngày thì có thể đem trạng thái thân thể khôi phục lại, sau đó có thể trực tiếp đập vào cảnh giới võ thánh.

Bên trong Võ Tông thất của Đại Ly Hồng gia.

Lúc này Tần Phàm khoan chân ngồi bên trong, ngũ tâm hướng thiên, hai mắt nhắm lại, tản ra khí tức yên lặng mà hài hòa. Kim sắc hào quang chiếu rọi quanh bốn vách tường, đem toàn thân hắn chiếu sáng chẳng khác gì pho tượng thần, thậm chí còn mang theo chút thần thánh mơ hồ.

Sau khi luyện chế Thánh Đan thành công, thời gian trôi qua gần mười ngày, trong vòng mười ngày Tần Phàm dần dần đem tâm cảnh của mình cùng thân thể trạng thái điều chỉnh tốt nhất.

Lúc này trạng thái suy yếu sau khi kích phát bát tử huyết mạch đã trôi qua, khí lực hoàn toàn khôi phục, cảm giác mỗi một đã biến mất, tinh thần thăng lên tới đỉnh, mà tâm tình hắn càng thêm bình tĩnh, gần kề tự nhiên, không chút sợ hãi.

Đây là trạng thái tốt nhất đập vào cảnh giới võ thánh, không vui không buồn, không kiêu không nóng nảy, đối với cảnh giới võ thánh có sự chờ mong, nhưng không quá nhiều khát vọng, đối với bản thân mình có chút ít tự tin, nhưng cũng không đến nỗi mù quáng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lúc này trong Võ Tông thất có vẻ thập phần tường hòa, ngũ hành quy tắc đều tự xoay chuyển, ngũ hành đan kiếp đã không còn làm ảnh hưởng, cũng sẽ không gây nguy hiểm gì đối với việc tu luyện cùng đột phá của Tần Phàm.

Hết thủy tựa hồ đã chuẩn bị xong.

Đang chờ đợi một khắc trọng yếu đi tới.

Nhưng vào lúc này, cửa Võ Tông thất chợt mở ra, Kim Dương võ thánh chậm rãi từ bên ngoài đi vào.

- Tần Phàm, chuẩn bị xong chưa?

Kim Dương võ thánh nhìn thấy trạng thái bình tĩnh yên ổn của Tần Phàm, trong lòng có chút thương thức, ôn hòa mở miệng dò hỏi.

Kỳ thật chính hắn cũng không tưởng được chỉ trong vòng vài ngày ngắn ngủi Tần Phàm có thể nhanh chóng đạt tới loại trạng thái này. Đồng thời hắn cũng biết thiên phú của Tần Phàm rất cao, không phải chỉ vì nguyên nhân nhờ vào kỳ ngộ cùng ngoại vật.

Đạt tới cảnh giới võ tôn, phải xem thiên phú của một võ giả, nhưng không còn chỉ chú ý vào kinh mạch cùng tốc độ hấp thu võ khí, mà là xem điều kiện trên linh hồn, cùng khả năng lý giải vận dụng trong võ đạo. Mà giống như Tần Phàm có thể trong thời gian ngắn đạt tới tâm cảnh lý tưởng, kỳ thật là một trong những biểu hiện của thiên phú võ đạo cực cao. xem tại

- Dạ, tiền bối, văn bối đã chuẩn bị xong, sắp chuẩn bị bế quan đột phá. Đến lúc đó hi vọng tiền bối đừng cho bất cứ kẻ nào tới gần nơi này.

Tần Phàm cũng cảm giác được Kim Dương võ thánh đi vào, liền chậm rãi mở mắt bình tĩnh trả lời.

- Ha ha, chuyện này ngươi có thể yên tâm, việc này quan hệ trọng đại, sẽ không người nào đi tới quấy rầy ngươi.

Kim Dương võ thánh sao lại không biết thời khắc mấu chốt tuyệt đối không thể bị người quấy nhiễu. Trên thực tế khi Hồng gia có người cần đột phá võ thánh, chung quanh Võ Tông thất đều được phong tỏa suốt mấy năm thời gian.

- Đa tạ tiền bối!

Tần Phàm gật đầu cảm tạ, bởi vì hắn đang trong giai đoạn chuẩn bị tu luyện, lúc này không đứng lên hành lễ, nhưng hắn cũng tin tưởng Kim Dương võ thánh cũng không màng tới chút tục lễ kia.

- Những điểm cần chú ý khi đột phá ta đã nói qua với ngươi, mà lần này ta đi tới là vì mở ra võ hải!

990. Chương 999-1000: Võ Thánh Hải.

Chương 999-1000: Võ thánh Hải.

Kim Dương võ thánh thần sắc ngưng trọng nói.

Trong đoạn thời gian này Tần Phàm cũng nghe qua Kim Dương võ thánh giới thiệu về “Võ Hải”, chính là điểm thần bí nhất trong Võ Tông thất. Là do tổ tiên của Hồng gia bắt chước Thiên Cơ Hà trong Chân Võ thánh địa, nghiên cứu suốt mấy trăm năm kiến tạo mà thành. Có tạo hóa thông thiên, đối với việc đột phá võ thánh có trợ giúp thật lớn, có thể nói là bí mật bất truyền của Đại Ly Hồng gia.

Thiên Cơ Hà được xưng là Võ Tôn Hà, mà Võ Hải cũng được Đại Ly Hồng gia xưng là Võ Thánh Hải, thường thường người có tư cách đi vào Võ Tông thất đều tiếp xúc tới Võ Hải, cuối cùng đều có thể trở thành cường giả võ thánh, chỉ là thời gian đột phá có điểm bất đồng mà thôi.

Tuy rằng điều này có quan hệ tới thiên phú của người tiến vào Võ Hải, nhưng công dụng của Võ Hải không thể xem nhẹ, ít nhất giúp cho họ tiết kiệm thật nhiều thời gian cần đột phá.

Mà khởi động Võ Hải cũng cần chuẩn bị không ít, mỗi khi vận dụng một lần đều tiêu hao thật lớn, cho nên khi trước có người của Hồng gia nghe nói cần cho phép Tần Phàm đi vào Võ Tông thất đều cực lực phản đối, nhưng Kim Dương võ thánh vẫn luôn kiên trì làm như vậy nên những người khác không thể không nghe theo.

Trên thực tế Tần Phàm đối với việc Kim Dương võ thánh chịu mở ra Võ Hải ình cũng thật cảm động, hắn làm sao không biết Võ Hải trân quý, thậm chí trong một mức độ nhất định, này còn hơn cả Thiên Cơ Hà của Chân Võ thánh địa!

Dù sao Thiên Cơ Hà chỉ hữu dụng cho đột phá võ tôn, mà Võ Hải lại có trợ giúp thật lớn cho đột phá võ thánh! Một là võ tôn, một là võ thánh, cao thấp liền có thể thấy được.

Đương nhiên, so sánh với Thiên Cơ Hà, người có thể tiến vào Võ Hải cực ít, một lần chỉ vào được một người, nhưng còn phải cần tới mấy cường giả võ thánh cùng nhau liên thủ mới có thể khởi động, đối với yêu cầu thiên phú cần nghiêm khắc hơn rất nhiều.

- Thật sự làm phiền tiền bối!

Tần Phàm đã sớm biết về việc Võ Hải, cho nên chỉ gật đầu nói.

- Vậy ngươi tiếp tục điều chỉnh thêm một chút, nửa giờ sau Võ Hải sẽ mở ra!

Kim Dương võ thánh liếc mắt nhìn Tần Phàm, sau đó xoay người rời khỏi Võ Tông thất.

Bên trong Võ Tông thất chỉ còn lại một mình Tần Phàm.

Hắn chậm rãi nhắm mắt lại, tiến nhập vào cảnh giới minh tưởng, kim sắc hào quang khắp bốn vách tường dần dần tụ tập lên trên người của hắn, chẳng khác gì là một chiến thần.

Hắn đang phải tiến vào một chiến trường đột phá võ đạo trọng yếu nhất.

Đối thủ của hắn chính là thiên, là địa, là chính bản thân hắn! Muốn đột phá tới cảnh giới võ thánh, hắn nhất định phải chiến thắng thiên địa, chiến thắng bản thân, chém giết hết thảy mới có thể tiến nhập thánh cảnh!

Thời gian chậm rãi trôi qua, nửa giờ nháy mắt đã tới.

Kỳ thật hắn đã chuẩn bị xong xuôi, nửa giờ chỉ là điều chỉnh thả lỏng mà thôi. Tâm tình nhất định phải ở trạng thái tự nhiên nhất, không thể có chút ý cưỡng cầu, nếu không sẽ bị cản trở càng lớn, càng khó thể bước ra được nửa bước cuối cùng.

Mở ra Võ Hải cũng không phải ở trong Võ Tông thất, mà là trên một ngọn núi nhỏ thần bí bên ngoài.

Muốn khởi động Võ Hải thần bí nhất của Võ Tông thất, nhất định phải có được vài chục viên Huyền Võ Cơ Thạch khảm trong trận pháp trên núi, sau đó cần có sáu võ thánh cùng nhau thúc giục đại trận võ đạo trên núi, mượn lực lượng thiên địa chung quanh đến phụ trợ.

Năm võ thánh cùng nhau thúc giục, chỉ sợ chỉ có Đại Ly Hồng gia mới có thể làm được, nhất phẩm chân võ thế gia bình thường có được một võ thánh đã là không tệ rồi, nhưng số lượng võ thánh của Hồng gia không chỉ có sáu người.

Đây là nội tình!

Cũng không phải là Nam Phong Tần gia hay Càn kinh Tần gia có thể so sánh!

Nhưng Đại Ly Hồng gia sở dĩ có được nhiều võ thánh như vậy, cũng nhờ có Võ Tông thất cùng Võ Hải, công lao của vị tổ tiên Hồng gia thật sự không thể nào bỏ qua. Mặt khác nghe nói tổ tiên Hồng gia cùng Chân Võ thánh địa rất có liên hệ, còn được Chân Võ thánh điện trợ giúp, cho nên về sau Đại Ly Hồng gia cùng Chân Võ thánh điện tựa hồ còn có qua ước định.

- Mọi người đã chuẩn bị xong chưa?

Lúc này Kim Dương võ thánh đã đứng trên núi nhỏ thần bí, nhìn thoáng qua, năm võ thánh cường giả phân ra đứng thành ngôi sao sáu cánh phối hợp cùng hắc, trong miệng trầm giọng hỏi.

Chuyện khởi động Võ Hải thập phần trọng yếu, không thể qua loa cho xong.

Bên trong có đương kim tộc trưởng Hồng gia Hồng Nghiêm cùng luyện đan sư Hồng gia Hồng Hải, tính tình vốn luôn nóng nảy của Hồng Hải hiện tại cũng có vẻ vô cùng nghiêm túc, không dám có chút nào sơ sẩy vội vàng.

Mà nghe được câu hỏi của Kim Dương võ thánh, có hai võ thánh cường giả khác mấp máy môi muốn nói gì đó nhưng cuối cùng ngừng lại, chỉ thuận theo gật đầu. Kỳ thật hai người cũng không tán thành tiêu hao năng lượng khởi động Võ Hải, nhưng địa vị của Kim Dương võ thánh tại Hồng gia là cao nhất, bọn họ biết hiện tại có muốn phản đối cũng vô dụng.

- Như vậy thì bắt đầu đi!

Kim Dương võ thánh phát tay, thần nhiên nói.

Tiếp theo sáu gã võ thánh chiến lực đỉnh cấp đại lục đồng thời nghiêm túc trở lại, đồng thời ra tay, sau đạo năng lượng quang mang hướng ngọn núi thần bí thúc giục lên Huyền Võ Cơ Thạch trong trận pháp.

Nhất thời ngọn núi nhỏ thần bí đều tản mát ra ánh sáng bảy màu chói lọi, làm cả Đại Ly Hồng gia đều bao phủ trong một cảm giác thần bí mông ảo, rất nhiều tộc nhân đều đưa mắt nhìn về phương hướng kia, nhưng không có kẻ nào dám tới gần.

Thời khắc này nếu có ai dám tới gần quấy rầy sẽ trở thành tội nhân của gia tộc. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lực lượng không ngừng được chuyển vận lên ngọn núi nhỏ, kéo dài suốt nửa ngày thời gian mới dừng lại. Mà sáu gã võ thánh dừng lại việc chuyển vận, tòa Võ Tông sơn cũng được Huyền Võ Cơ Thạch khởi động, tự động tản ra quang mang huyền bí.

- Khụ khụ, tốt lắm, hiện tại mọi người chỉ cần nhìn xem vận mệnh của Tần Phàm là được!

Thu tay lại, Kim Dương võ thánh ho khan hai tiếng lại nói với năm võ thánh khác, ý bảo bọn họ có thể rời đi.

- Lão tổ tông, thân thể của ngài...?

Lúc này Hồng gia tộc trưởng Hồng Nghiêm đi tới lo lắng hỏi, hẳn biết được nội tình nhiều hơn các tộc nhân rất nhiều, thập phần hiểu được tính trọng yếu của lão võ thánh đối với Hồng gia thậm chí là cả Vũ Thiên đại lục.

- Không có việc gì!

Kim Dương võ thánh nhẹ nhàng khoát tay.

- Lão tổ tông, đây là cần gì chứ? Không chỉ lãng phí tư nguyên của Đại Ly Hồng gia chúng ta, còn suy giảm lực lượng của bản thân mình chỉ vì muốn trợ giúp tiểu tử kia sao? Cho dù thiên phú của hắn cao tới đâu

cũng có quan hệ gì với Hồng gia chúng ta? Chẳng lẽ Hồng gia chúng ta còn cần một mình hắc nhận lấy nhân tình?

Lúc này có võ thánh bắt mẫn mở miệng hỏi.

- Hồng Nghĩa, người không cần nói nữa, lão tổ tông đương nhiên có quyết định của ngài!

Hồng gia tộc trưởng Hồng Nghiêm biết được càng nhiều, vì vậy nhượng mảy nói.

- Hắc hắc, võ đạo thiên phú cùng thiên phú luyện đan của tiểu tử kia cực cao, kỳ thật kết giao với hắc ưu đãi cũng không ít!

Mà luyện đan sư Hồng gia Hồng Hải lại chợt cười hăng hắc nói.

- Tốt lắm, các người đi về trước đi, dụng ý của ta ngày sau các người sẽ biết.

Kim Dương võ thánh có chút mệt mỏi phát tay nói, không giải thích quá nhiều, có một số việc tạm thời còn chưa thể cho thật nhiều người hay biết. xem tại

Bên trong Võ Tông thất.

Lúc này Tần Phàm đang ngồi xếp bằng bên trong.

Hai mắt nhắm nghiền, khí định thần nhàn, trạng thái thân thể cùng trạng thái tinh thần đều đạt tới hoàn mỹ.

- Đã bắt đầu khởi động Võ Hải rồi sao?

Cảm giác được ba động huyền diệu của Võ Tông thất, hắc chậm rãi mở mắt ra. Không có kích động, không vui sướng, không bàng hoàng, không bất an, không do dự, chỉ là một loại trạng thái bình thường nhất.

Tiếp theo hắc lấy ra hộp bạch ngọc đựng viên Thánh Đan.

Bên trong hộp ngọc viên đan được hiện tại vẫn đang nhảy lên, thật giống như một nhi đồng hoạt bát nghịch ngợm, tràn ngập linh tính cùng sức sống, Tần Phàm tâm cảnh bình tĩnh, dùng hai ngón tay cầm lấy viên Thánh Đan kia.

- Tư tư...

Viên Thánh Đan phát ra thanh âm cổ quái, có một lực chống cự rất nhỏ truyền đến, tựa hồ muốn tránh thoát ngón tay Tần Phàm nhưng vẫn không thể thành công.

- Vậy thì bắt đầu đi!

Ngay sau đó hai mắt Tần Phàm chợt kiên định, trực tiếp đem viên Thánh Đan nuốt vào. Khi viên đan được nghịch thiên vừa đi vào trong cơ thể hắc, hóa thành vô số kim sắc khí long hướng khắp toàn thân của hắc tràn đi.

Dược lực của Thánh Đan chậm rãi phát tán.

Tần Phàm dần dần tiến nhập vào trong một loại cảnh giới thật huyền bí, linh hoạt kỳ ảo minh minh, quên ưu quên mình, cùng thật nhiều thiên địa huyền bí hiện ra, thông qua đan dược truyền tới, hết thấy trên thế gian phẳng phất như chợt tiêu thất, trong thiên địa chỉ còn lại một mình hắc cùng võ đạo mà hắc theo đuổi!

Thánh Đan giúp hắc tạo ra một thế giới thánh vực giả thuyết, trong thế giới này, hắc dần dần quen thuộc cùng lý giải hết thấy, đủ loại giác ngộ võ đạo đều nhanh chóng tăng lên. Thật giống như một người khổng lồ đem bản thân mình đề cao lên tới trình độ đỉnh cấp nhất, sau đó chậm rãi hướng điện phủ xa xa bước tới.

Nhưng cho dù đề cao lên tới đỉnh cấp, bước được đủ xa, nhưng nếu phương hướng đặt chân sai lầm, đó cũng chỉ là vô ích, nếu đặt chân trúng vực sâu vách núi, không những không thành công trái lại còn rơi xuống, thậm chí bởi vì vậy mà vạn kiếp bất phục.

Như vậy điện phủ thánh vực thuộc loại võ đạo rốt cục đang ở nơi nào?

Tần Phàm đã lâm vào mê mang vô tận. Đây là mối vấn đề mà các cường giả võ tôn muốn đặt chân thánh vực đều phải đi tìm cùng giải quyết, nếu tìm không thấy thánh vực thì vĩnh viễn không thể trở thành võ thánh cường giả.

Đúng lúc này, sáu võ thánh ở bên ngoài toàn lực thúc giục, Võ Hải bên trong Võ Tông thất dần dần khởi động, nhưng hiện tại Tần Phàm đã tiến nhập vào trạng thái cảm ngộ nên không rõ ràng cảm giác tới.

Lúc này hắn chỉ biết mình rơi vào trong một biển rộng vô biên vô hạn kỳ diệu, hắn chỉ như một chiếc thuyền đơn độc chậm rãi trôi trong biển, trong biển cả mờ mịt không nhìn thấy một con thuyền nào khác, nhìn không thấy bờ đối diện!

991. Chương 1001: Độ Võ Hải.

Chương 1001: Độ Võ Hải.

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

Trước mặt sóng biển cuộn cuộn, gió to gầm gừ, hải quái khi thì tấn công khiến con thuyền của hắn tiến lên thập phần gian nan.

Võ Hải chính là bể khổ, khôn cùng vô nhai. Con thuyền này cũng bao hàm rất nhiều điều, đều do thực lực bản thân Tần Phàm biến thành, tinh thần điều khiển, ý chỉ chỉ hướng. Thiên phú, nghị lực, thậm chí còn có cả được lực Thánh Đan thêm vào.

- Đan đạo võ đạo kết hợp đạo của ta, đạo của mình, hướng tới!

Đi trên biển rộng được một lát, Tần Phàm bỗng nhiên lớn tiếng gào thét.

Vô luận hắn tu luyện là đan đạo hay võ đạo, cuối cùng kỳ thật là vì tìm kiếm đạo của riêng mình.

Đạo của hắn, cần đặt chân lên đỉnh phong, cần nắm hết thủy trong tay chính mình!

Ngay một bước này của hắn, chiếc thuyền của hắn chợt trưởng lớn, ban đầu chỉ nhỏ như lá liễu, dần dần trưởng thành như con thuyền sắt thép lớn như núi cao!

Tần Phàm đã nghĩ thông suốt!

Vô luận ban đầu người nhỏ yếu ra sao, vô luận thế gian này có bao nhiêu khó khăn cản trở, việc đầu tiên người cần làm là lớn mạnh chính mình! Chỉ cần bản thân mình trở nên cường đại, cho dù phải đối mặt với thế giới đáng sợ thế nào cũng không cần tiếp tục sợ hãi!

Võ thánh cường giả chính là thiên ở trên, địa bên dưới, bản thân chính là đỉnh thiên lập địa tại nhân gian!

Tần Phàm ngẩng đầu đứng trên chiếc thuyền lớn, chậm rãi tiến thẳng vào tận sâu trong Võ Hải, trong tim hắn không hề sợ hãi, tùy ý cho sóng biển dâng cao ngập trời tâm cảnh của hắn vẫn không chút gợn sóng!

Không có ý chí kiên định, căn bản không khả năng tiến tới thánh vực!

Phá! Phá! Phá!

Đón gió mà lên, phá tan mê vụ, dũng cảm tiến tới!

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, Tần Phàm vẫn duy trì một tâm cảnh thật bình tĩnh, không nóng không vội, luôn luôn kiên định theo phương hướng của mình.

Ngày này hắn cảm giác mình đã tiến nhập vào tận sâu trong Võ Hải, cũng là lý giải của hắn về võ thánh cảnh giới, càng hiểu càng sâu, cũng càng tới gần thánh vực võ đạo.

Nhưng đúng lúc này, hai mắt Tần Phàm bỗng nhiên ngưng tụ, hần chợt nhìn thấy một thân ảnh tản ra khí tức vô cùng cường đại.

- Tần Thiên Hoàn!

Tần Phàm chợt động, tâm tình thoáng chút bị ảnh hưởng, hư ảnh Tần Thiên Hoàn này chính là chấp niệm cùng âm ảnh hai lần bị đánh bại vẫn lưu trong lòng Tần Phàm.

Hiện tại hần muốn đột phá đến thánh vực, như vậy nhất định phải đem chấp niệm cùng âm ảnh kia toàn bộ chém giết!

Áo lam trường kiếm, phong tư trác tuyệt.

Kỳ tích chi kiếm trước mắt thân cao trăm trượng, có vẻ vô cùng sống động, ngân sắc trường kiếm huy động, nước biển Vô Hải đều sôi trào, tựa hồ muốn phá tung chiếc thuyền dưới chân Tần Phàm.

Lúc này Tần Phàm đứng ngay mũi thuyền, ngẩng đầu nhìn về phía trước, hần nhớ lại Tần Thiên Hoàn đã bị mình nhốt trong Cửu Long Tháp, hần chưa từng đi xem kỳ tích chi kiếm kia còn sống sót hay không, nhưng lúc này hần đã đánh bại được người kia.

Nói cách khác, chấp niệm kia đã không còn mạnh mẽ.

- Kỳ tích chi kiếm, lúc trước một trận chiến, ta đã đánh bại người, hôm nay người biến mất đi!

Chậm rãi hít một hơi, lúc này Tần Phàm thúc giục khí kinh toàn thân, chiếc thuyền đột nhiên trưởng lớn, trực tiếp đánh thẳng tới hư ảnh Tần Thiên Hoàn phía trước.

Ầm ầm tan vỡ.

Cửa ải kia đã vượt qua.

Chiếc thuyền lúc này càng thêm lớn mạnh, càng thêm ổn định chạy về phía trước, dưới đáy thuyền vẫn còn hải quái thỉnh thoảng xâm nhập quấy nhiễu, nhưng chỉ do chút chấp niệm khó khăn nho nhỏ ngày thường Tần Phàm thường gặp biến thành, nhưng không gây ảnh hưởng gì quá lớn đối với hần.

- Tần Phàm, Tần Phàm...

- Ha ha, người đừng mong đột phá tới cảnh giới võ thánh, người sẽ không có cơ hội!

- Ta sẽ hủy vô đạo của người...ha ha... (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Chiếc thuyền chạy qua một đoạn hải vực, giữa thiên địa đột nhiên truyền tới tiếng cười càn rỡ, thanh âm giống như truyền đến từ khắp bốn phương tám hướng, chẳng khác gì mưa rền gió dữ, không ngừng tập kích Tần Phàm.

Ngay khi thanh âm kia đập vào, thậm chí chiếc thuyền luôn vững vàng chợt dao động thật lớn, phẳng phất như sắp lật ngã.

- Càn kinh Tần gia võ thánh Tần Quan!

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm cắn chặt răng, miệng cắn ra máu, tâm thần nảy sinh ba động thật lớn.

Hần nhớ rõ thanh âm này là ai, chính là lúc trước khi hần đi ngang qua Càn kinh, bỗng nhiên bị một cỗ tinh thần ý chí cường đại xâm lấn, đó là Càn kinh Tần gia võ thánh Tần Quan, muốn hủy vô đạo của hần!

- Người không có khả năng trở thành võ tôn, vĩnh viễn không thể!

- Người không thể trở thành võ tôn...

- Người vĩnh viễn không khả năng trở thành võ tôn...

Tần Phàm chưa từng gặp qua Tần Quan, nhưng vẫn nhớ rõ thanh âm này!

Năm đó hần thành công lưu lại tinh thần ấn ký trong não vực của Tần Phàm, tuy hiện tại Tần Phàm đã bước qua cảnh giới võ tôn, nhưng trí nhớ vẫn lưu lại âm ảnh cùng chấp niệm, đến bây giờ còn chưa thể bỏ qua.

- Không được, ta không thể tiếp tục bị hấn ảnh hưởng!

Cảm giác tinh thần mình dao động, lúc này Tần Phàm siết chặt nắm tay, cố gắng ổn định lại tâm tình của chính mình.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Tần Phàm đã bình tĩnh trở lại, đem thanh âm kia ngăn cách bên ngoài hai tai.

Một ngày nào đó.

- Tần Quan, người không muốn ta đột phá tới vô tôn, nhưng hiện tại ta đã sớm đột phá! Không chỉ đột phá vô tôn, hơn nữa hiện tại ta sắp bước lên vô thánh cảnh giới, ngày sau ta tự mình đến Càn kinh giết người! Hiện tại cứ ngay cho ta!

Thanh âm Tần Phàm to rõ mạnh mẽ, hóa thành thanh đao sắc bén hướng bốn phương tám hướng chém tới.

Hư ảnh tiêu thất.

Chiếc thuyền lại tiếp tục chạy tới phía trước.

- Tiểu Phàm, chừng nào đệ trở về, tỷ đang đợi đệ, mau về đây...

Một thân ảnh tao nhã uyển chuyển xuất hiện trên biển, y phục xanh nhạt nở rộ như hoa thơm mê người.

- Tỷ tỷ...

Thần sắc Tần Phàm chợt động, trong lòng nhất thời nóng lên.

- Tiểu Phàm, mau trở lại đi, tỷ tỷ đang đợi đệ, nơi này...lại đây, ha ha, đến đi...đến truy tỷ đi...

Thanh âm của Tần Li phiêu phiêu miểu miểu, chẳng khác gì chuông gió lạnh canh, thân ảnh kia dần dần đi xa.

- Tỷ tỷ chờ ta!

Tần Phàm thất thanh kêu lên, lúc này trong đầu hấn xuất hiện lo lắng, khu động chiếc thuyền dưới chân tiến lên thật nhanh nhưng không sao truy kịp Tần Li.

- Không đúng!

Không biết trải qua bao lâu, Tần Phàm đột nhiên tỉnh ngộ, tâm tình chậm rãi khôi phục, trong miệng thì thào nói:

- Được rồi, tỷ tỷ chờ ta...chờ ta trở thành vô thánh trở về...cưới tỷ...lần này nhất định sẽ cưới được tỷ!

Thân ảnh uyển chuyển của Tần Li rốt cục biến mất không thấy.

Hấn không thể lưu luyến sa vào nơi này, hấn cần tiếp tục đi tới! Hấn cần chân chính bảo hộ được người mình yêu, không thể làm cho bất luận kẻ nào tổn thương nàng! Như vậy hấn nhất định phải cường đại, nhất định phải đột phá tới vô thánh cảnh giới! Đây mới là tình yêu chân chính thực sự!

- Người...người là người xấu, người đừng hòng cưới tỷ tỷ của ta!

Đúng lúc này Võ Hải quay cuồng lên mãnh liệt, chiếc thuyền dưới chân Tần Phàm chao đảo muốn lật ngả!

Ở trước mặt hấn, xuất hiện một thân ảnh vô cùng quen thuộc.

Đó là chính bản thân hấn!

992. Chương 1002-1003: Xuyên Qua Chi Mê.

Chương 1002-1003: Xuyên qua chi mê.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nghiêm khắc mà nói, thân ảnh kia tựa hồ cũng không phải là chính Tần Phàm hiện tại, mà là Tần Phàm ngày trước!

Tần Phàm luôn luôn cho rằng mình đã chiếm lĩnh thân thể của phế vật Tần Phàm.

Ở một khắc này, “hai người” trực tiếp gặp mặt ngay trong thời khắc mấu chốt Tần Phàm cần đột phá tới cảnh giới võ thánh! Đây cũng là chấp niệm sâu nhất mà Tần Phàm luôn giấu kín tận đáy lòng!

Tuy rằng Tần Phàm không tìm được linh hồn của “Tần Phàm” còn lưu lại trong thân thể chính mình, nhưng tận sâu trong linh hồn của Tần Phàm luôn nhớ rõ chuyện này, hơn nữa trong ký ức của hắn luôn luôn tồn tại trí nhớ của “Tần Phàm” kia!

Hắn không có khả năng quên “hắn”.

Cho nên ngay khi Tần Phàm chứng kiến “Tần Phàm” kia xuất hiện trên Võ Hải, tinh thần của hắn sản sinh dao động thật lớn, cho tới nay đây là bí mật lớn nhất hắn giấu trong đáy lòng, là bí mật còn trọng yếu hơn cả bí mật ma chủng!

Cho tới bây giờ hắn không dám đem bí mật này nói cho kẻ nào, kể cả hai người thân nhất như Cổ Mặc và Tần Li, ở trước mặt họ, hắn hoàn toàn không dám bại lộ chuyện mình là một xuyên việt giả.

Thậm chí ở bình thường chính bản thân hắn cũng không dám đối mặt bí mật này!

Hiện tại, hắn cần phải đối mặt với bí mật lớn nhất trong lòng hắn, phải đối mặt với chấp niệm lớn nhất, đối mặt với mâu thuẫn cùng tra tấn lớn nhất, đối mặt với chuyện mà hắn luôn sợ hãi nhất trong thế giới này!

Đúng vậy, hắn rất sợ bị người khác biết được bí mật này, đặc biệt là Tần Li, hắn không dám suy nghĩ nếu như sau khi Tần Li biết được bí mật này nàng sẽ như thế nào.

- Tần Phàm người có biết hay không, người luôn luôn giả mạo ta, người cũng không phải ta, ta mới là ta!

Ngay khi tinh thần Tần Phàm đang chấn động chao đảo, hư ảnh “Tần Phàm” hiện lên trong Võ Hải cũng đang lớn tiếng phẫn nộ rít gào với Tần Phàm.

- Ta...

Nghe được thanh âm kia, sắc mặt Tần Phàm hết sức khó coi, trong khoảnh khắc không biết làm sao hồi đáp, trên thực tế hắn chính là hắn, nhưng cũng không phải là “hắn”.

Ngay trong lúc trong đầu của hắn còn đang hốt hoảng, chiếc thuyền dưới chân hắn vốn do tinh thần ý chí của hắn biến thành, tự nhiên càng thêm chao đảo mãnh liệt, thoát nhìn tùy thời sẽ bị sóng gió khắp bốn phía nuốt chửng.

- Ít nhất ta thay người sống rất khá...không phải sao?

Qua hồi lâu, Tần Phàm rốt cục hít sâu một hơi, thoáng bình tĩnh hơn một chút, run giọng nói với “Tần Phàm”. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Ha ha, thay ta sống rất khá? Đó là bản thân người sống rất khá! Nếu không phải vì sự xuất hiện của người, ta căn bản sẽ không chết! Người là hung thủ giết người, người giết chết ta, là người đoạt đi tỷ tỷ của ta!

“Tần Phàm” kia nghe vậy lớn tiếng cười, khàn giọng rít gào.

- Người...không cần nói nữa! A...

Bị “Tần Phàm” liên tục công kích, rốt cục Tần Phàm không còn nhịn được nữa, trong miệng phát ra tiếng gào thét thống khổ, giờ khắc này hắn không chịu nổi khảo tra sắc bén của nội tâm bản thân mình, không có cách nào chém giết được chấp niệm này của bản thân!

Trên thực tế “Tần Phàm” xuất hiện trong Võ Hải chính là tâm ma của chính hắn, hiện tại hắn không thể chiến thắng được tâm ma của chính mình, dĩ nhiên không còn cách nào tiếp tục tiến về phía trước, không có cách nào đạt tới thánh vực võ đạo.

- Oanh!

Mà đúng lúc này, sóng gió bao trùm trời đất thật giống như một đầu thương cổ mãnh thú trực tiếp đem Tần Phàm cùng con thuyền dưới chân hấn trực tiếp cắn nuốt!

- Thất bại?

Vừa lúc đó, Kim Dương võ thánh vẫn ở bên ngoài Võ Tông thất luôn chú ý tình hình bên trong hình như cũng có nhận thấy, trong miệng thì thào nói:

- Chỉ là lần đầu tiên đập vào đã kiên trì được năm tháng, đây đã là không tệ rồi, đáy lòng mỗi người đều có thật nhiều chấp niệm, khi đập vào võ thánh luôn phải đối diện với những chấp niệm kia, nếu không thể chém giết như vậy sẽ không có khả năng đột phá tới võ thánh!

Trong quá trình đột phá võ thánh cảnh giới thật không có ai chỉ một lần liền đạt được thành công. Hơn nữa lần đầu tiên tiếp xúc bình thường đều rất ngắn ngủi, có chút người là mấy giờ, có người vài ngày, giống như Tần Phàm chỉ là lần đầu mà kéo dài được năm tháng thật sự đã hết sức lợi hại. nguồn

Trên thực tế Kim Dương võ thánh biết Tần Phàm có thể duy trì được lâu như vậy ở lần đầu tiên đột phá đã nói rõ tinh thần ý chí của Tần Phàm đã đủ cường đại, chấp niệm thật dễ chém giết, hấn phỏng chừng Tần Phàm đang phải đối mặt với chấp niệm lớn nhất của mình nên bị thất bại, điều này cũng nói rõ Tần Phàm đã tiến bước tới cảnh giới kia rất gần, nhưng đây cũng là khoảng cách gian nan nhất!

- Tần Phàm, hi vọng ngươi có thể nhanh chóng điều chỉnh lại tâm tình tiến hành lần thứ hai đột phá đi! Tuy rằng người bình thường dùng ba năm thời gian vượt qua nửa bước này xem như đã là thiên tài, nhưng ta tin tưởng ngươi, ngươi nhất định có thể vượt qua nhanh hơn!

Kim Dương võ thánh ngẩng đầu lên, nhìn vào trong Võ Tông thất, tựa hồ như xuyên thấu qua lòng núi thấy được Tần Phàm đang ngồi bên trong.

Lúc này ở bên trong Võ Tông thất sau khi Tần Phàm thối lui ra khỏi Võ Hải, luôn ôm chặt đầu của mình, trong một khắc này hấn cũng chưa kịp cảm thán bản thân mình bị thất bại, hoặc tổng kết lại mà đối mặt với thất bại kia, ở một khắc này hấn chỉ cảm giác mình đang bị đau đầu kịch liệt!

Hấn cảm giác trong trí nhớ mà hấn đã lãng quên, hiện tại có một đoạn trí nhớ đột nhiên bị đào móc đi ra, là bởi vì sau khi hấn đối mặt với tâm ma của mình thất bại mà đã bị kích phát đi ra!

- Ta là ai? Ta rốt cục lại là ai? Thật sự là do ta giết chết Tần Phàm kia, mà chiếm lấy thân thể của hấn sao?

Tần Phàm ôm chặt đầu không ngừng giãy dụa.

Ở một khắc này, hấn hình như đã quay về thời gian vừa “xuyên qua” tới Vũ Thiên đại lục.

993. Chương 1002-1003: Xuyên Qua Chi Mê.

Chương 1002-1003: Xuyên qua chi mê.

Không sai, lúc trước hấn không dám đối với bất luận kẻ nào nói ra là ai đã làm “Tần Phàm” kia bị thương nặng, cũng không tiếp tục truy tra, bởi vì hấn vẫn cho rằng mình chính là “hung thủ giết người”! Bởi vì hấn đến, cướp đoạt thân thể, vì vậy “Tần Phàm” nguyên lai mới phải chết!

Hấn luôn luôn cho rằng như vậy!

Nhưng ngay lúc này khi trí nhớ đột nhiên xuất hiện trở lại, Tần Phàm lại giống như bị sấm đánh, lần này đã làm cho hấn chiếm được tin tức khác hấn hoàn toàn.

- Không phải, ta chính là ta...ta không có chiếm lấy bất luận thân thể của kẻ nào, đây chính là thân thể của ta! Không, đây là có chuyện gì...tại sao lại như vậy!

Tần Phàm ôm chặt đầu mình lớn tiếng rít gào.

Đoạn trí nhớ này nói cho hấn biết, hấn cũng không có xâm nhập chiếm đoạt thân thể của bất cứ ai!

Hắn sinh ra từ trong bụng mẹ ngay trên thế giới này, hắn luôn luôn là chính bản thân hắn! Chẳng qua khi hắn tới mười lăm tuổi mới thức tỉnh lại trí nhớ của kiếp trước! nguồn

Sau đó do hai đời trí nhớ không thể dung hợp, mới khiến cho hắn tạo thành ảo giác mình đã xuyên qua thế giới này lúc thân thể đạt được mười lăm tuổi!

Trên thực tế hắn cũng không hề cướp đoạt thân thể của bất luận kẻ nào, hắn luôn dùng chính thân thể của mình, chẳng qua bởi vì trí nhớ kiếp trước của hắn quá mức cường đại, mới đè ép trí nhớ của đời này đi xuống, làm cho hắn xuất hiện tình cảnh đã quên mất trí nhớ mình tồn tại ở thế giới này đã mười lăm năm từ khi sinh ra!

Hiện tại trong cơ hội Tần Phàm đột phá cảnh giới võ thánh, trí nhớ kia lại xuất hiện trở lại, đang tiến hành dung hợp lẫn nhau!

Ở trong trí nhớ, Tần Phàm “chứng kiến” một tiểu nữ hài mặc y phục màu xanh nhạt, ánh mắt thủy linh, từ nhỏ đã có được khí chất tao nhã mà trầm ổn, đó là Tần Li, sau đó hắn thấy được chính bản thân mình, là một tiểu nam hài luôn u buồn, đang ngồi cạnh bờ sông sau hậu sơn Nam Phong Tần gia.

- Tiểu Phàm, vì sao đệ không tu luyện mà chạy tới đây?

Tần Li tao nhã ngồi bên cạnh hắn, trong miệng ôn nhu hỏi han.

- Đệ không muốn tu luyện, mỗi lần tu luyện đều cảm thấy được đầu mình rất đau!

“Tần Phàm” ngày trước buồn rầu mở miệng nói, đem một hòn đá bên người ném vào giữa sông, từng vòng gợn sóng nhẹ nhàng tán ra.

- Tiểu Phàm, đệ không thể như vậy, nhất định phải như một nam nhân, nếu không ngày sau nên làm sao bây giờ...

Tần Li vẫn ôn nhu nói.

- Tỷ tỷ, đầu của đệ thật sự rất đau, đệ nghĩ đệ thật sự không thích hợp tu luyện, đệ cảm giác đệ còn tiếp tục tu luyện thì đầu sẽ bị nổ tung...

Tần Phàm cúi đầu nói.

- Vậy được rồi, sau này để tỷ tỷ bảo hộ tiểu Phàm là được...

Tần Li ôn nhu cười, vuốt nhẹ tóc Tần Phàm nói.

...

- Tỷ tỷ!

Nhớ tới đoạn trí nhớ kia, Tần Phàm cảm giác thần kinh toàn thân đều run rẩy lên, giờ hắn mới hiểu được vì sao thân ảnh mỹ lệ kia luôn giấu tận sâu trong đáy lòng của mình, không có cách nào khác hủy diệt.

Nguyên lai dù cho hắn tạm thời quên đi chuyện thời thơ ấu, nhưng phần tình cảm này vẫn luôn ghi khắc vào sâu trong đáy lòng của hắn! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Đúng vậy, bởi vì trong thân thể hắn trước kia còn tồn tại thêm một đời trí nhớ, cho nên từ nhỏ khi tu luyện đều cảm thấy thật đau đầu, dần dần không thích tu luyện, bởi vì thực lực thấp kém nên được Tần Li bảo vệ, bản thân cũng biến thành kẻ yếu đuối.

Mãi cho tới năm mười lăm tuổi!

Ngay năm hắn mười lăm tuổi, bởi vì nghe được có người nói bậy về Tần Li, sau đó hắn không màng thực lực tranh đấu với người kia, kết quả bị đánh mình đầy thương tích. Nhưng sau lần đó, Tần Phàm lại khắc sâu nhận thức vấn đề thực lực của chính mình, bắt đầu không để ý tới thân thể bị đau đớn mà luôn tiến hành tu luyện.

Cũng bởi vì như vậy hắn rốt cục khơi dậy trí nhớ của kiếp trước, khiến bản thân hắn bị trọng thương té ngã trên mặt đất, nhưng là vì hắn đã khôi phục lại trí nhớ mình là thiên tài luyện đan sư của kiếp trước!

- Thật sự là buồn cười, nguyên lai ta luôn luôn là chính ta! Ta nhiều nhất chỉ mang theo trí nhớ của kiếp trước đầu thai đến Vũ Thiên đại lục, ta còn xem bản thân mình thành chấp niệm cùng tâm ma của mình, thật sự là buồn cười, thật sự là buồn cười!

Ngay sau đó Tần Phàm nở nụ cười, còn cất tiếng cười to.

Lúc này hắn cũng không thương tâm vì đột phá cảnh giới võ thánh thất bại, ngược lại cảm giác toàn thân khoan khoái cởi mở. Bởi vì hắn cảm thấy được điều này đối với hắn mà nói chính là chuyện tốt, từ nay về sau hắn sẽ không còn lưu lại tâm ma cùng chấp niệm!

Mà điều duy nhất làm Tần Phàm thật không rõ chính là, vì sao hắn có thể bảo lưu lại trí nhớ của kiếp trước đầu thai tới nơi đây?

- Lần này ta nhất định có thể trực tiếp đặt chân lên võ thánh cảnh giới!

Nhưng hắn tạm thời cũng không miệt mài theo đuổi trong chuyện này, chậm rãi nhắm mắt lại, dần dần tiến nhập vào trạng thái chuẩn bị đột phá thánh vực.

Lần này trí nhớ thức tỉnh làm cho Tần Phàm biết được mình không phải đoạt xá sống lại, mà mang theo trí nhớ kiếp trước đầu thai tới Vũ Thiên đại lục, sau đó thức tỉnh năm mười lăm tuổi, nhớ lại được trí nhớ của kiếp trước.

Điều này giải quyết được khúc mắc lớn nhất của Tần Phàm từ trước tới nay, làm tâm linh của hắn hoàn toàn chiếm được giải thoát.

Bởi vì cho tới nay hắn đều cho rằng mình cướp lấy thân thể của người khác, luôn thập phần sợ hãi thân phận xuyên việt giả của mình bị người hay biết, nhất là sợ Tần Li biết được. Nhưng hiện tại hắn đã hoàn toàn yên tâm, cảm tình giữa hắn cùng Tần Li là thực sự, cảm tình của Tần Li cũng là dành cho chính hắn, không phải vì một người khác, bởi vì hắn cùng “Tần Phàm” ngày trước đều là một người!

Ngoài ra hắn có thể mơ hồ cảm giác được trong trí nhớ vẫn còn một bộ phận chưa hoàn toàn thức tỉnh, đã quên thật nhiều chuyện xảy ra tại địa cầu, cơ hồ ngoại trừ thuật luyện đan những chuyện khác hắn đều đã quên.

Nhưng ở trong thời điểm này, hắn tạm thời đem ý niệm tìm hiểu gác qua một bên, không tiếp tục suy nghĩ, dù sao đi nữa hiện tại hắn cảm thấy trí nhớ của kiếp trước quan trọng nhất chính là thuật luyện đan, nếu thứ trọng yếu này hắn không hề quên lãng, tạm thời hắn cũng không cần phải suy nghĩ nhiều tới những chuyện khác.

Hắn lại tiếp tục dốc sức đột phá cảnh giới võ thánh thêm lần nữa.

Chấp niệm đã không còn, tâm ma tự nhiên đã trảm diệt, lần này nhập định Tần Phàm rất nhanh đã tiến nhập vào trong trạng thái, chỉ thời gian ngắn hắn đã nhìn thấy được Võ Hải, lại tiếp tục dùng tinh thần ý chí hóa thành chiếc thuyền chạy nhanh bên trong.

Trước đó hắn hao phí năm tháng thời gian trăm đi từng chấp niệm, mà bởi vì dùng Thánh Đan, hiện tại hắn càng lý giải sâu sắc cảnh giới võ thánh, lần này hắn có tin tưởng mình nhất định có thể nhanh chóng đặt chân lên thánh cảnh.

Nhưng tâm tình của Tần Phàm vẫn thập phần bình thản, không nóng không vội, khống chế con thuyền chậm rãi tiến lên bên trong Võ Hải. Võ Hải tức là bể khổ, không bến không bờ, không bờ đối diện, hắn cần phải tìm được thánh vực điện phủ, sau đó mới có thể đột phá tới cảnh giới võ thánh.

- Tốt lắm, nhanh như vậy lại có thể tiến nhập trạng thái đột phá, xem ra hắn đã hoàn toàn giải trừ được chấp niệm lớn nhất. Lần này có thể thuận lợi đột phá thánh vực rồi chứ...

Ở bên ngoài Võ Tông thất, cảm giác được Tần Phàm đã tiến vào trong Võ Hải, Kim Dương võ thánh cảm thấy vô cùng vui mừng.

Nửa bước võ thánh bình thường, cho dù là nửa bước võ thánh của Hồng gia, cho dù đồng dạng đều được Võ Hải hỗ trợ, nhưng muốn đột phá nửa bước còn lại đều trải qua vài lần thất bại, sau đó lần lượt đập vào, cuối cùng mới có thể đột phá tới thánh vực.

Lúc mới bắt đầu nửa bước võ thánh bình thường chỉ có thể kiên trì được vài ngày thậm chí là vài giờ, cho dù là thiên tài có thiên phú tuyệt đỉnh cũng phải ba lượt sau đó mới có thể kiên trì được như Tần Phàm chịu đựng suốt mấy tháng. Bởi vì người bình thường không có được Thánh Đan phụ trợ như Tần Phàm, cũng không được Chân Võ Thần chúc phúc như hắn, hơn nữa có thêm bốn viên ma chủng ủng hộ.

Không có được lý giải cùng hiểu rõ sâu đậm về cảnh giới võ thánh, là không thể nào chịu đựng được lâu như vậy, sẽ bị lật ngã trong Võ Hải, mà cho dù là bình thường khi đột phá cũng sẽ gặp phải cửa ải mà mình qua không được, đồng dạng cũng sẽ bị bài xích ra khỏi trạng thái đột phá.

994. Chương 1004: Đạp Nhập Thánh Vực!

Chương 1004: Đạp nhập thánh vực!

Nguồn: Vipvanda

(“•••••” Nhóm dịch Dungnhi “•••••”)

Khi đột phá kiên trì được thời gian càng dài, dĩ nhiên càng đại biểu đã tiến gần tới thánh vực.

Tốc độ đột phá của Tần Phàm theo người khác nhìn thấy quả thật nghe rợn cả người. Nhưng Kim Dương võ thánh biết thiên phú của Tần Phàm khác hẳn với người thường, không còn cảm thấy có gì quái lạ. Chỉ là hắn muốn chứng kiến xem yêu nghiệt nghịch thiên kia cần phải bao lâu mới chân chính bước chân vào trong thánh vực.

Ngẩng đầu nhìn lên, Tần Phàm đứng trên con thuyền, dùng sự hiểu biết cùng lý giải trong võ đạo làm cơn gió, những suy sụp khó khăn trong võ đạo làm sóng biển ngăn trở, thuận gió rẽ sóng, luôn hướng thẳng tới võ đạo thánh cảnh mà đi.

Trong Võ Hải mờ mịt, không biết được con đường phía trước, Tần Phàm vẫn luôn duy trì tư thế hồ hững, trong quá trình này hắn biết rõ mình cũng đang đề thăng chính mình, đem nửa bước còn lại tiến vào thánh vực cũng càng lúc càng đề thăng lên.

Chỉ cần quyết định phương hướng, như vậy hắn có thể một bước đi qua.

Luôn luôn chậm rãi chạy tới, lần này qua thêm một tháng thời gian.

Một tháng này hắn lại tiếp tục đối mặt với chấp niệm về Tần Thiên Hoành cùng Tần Quan, bởi vì từng trải qua một lần, cho nên đều dễ dàng bài trừ, lần này hắn lại gặp lại chính mình thêm lần nữa.

Chính là chấp niệm làm cho hắn không cách nào trấn diệt được tâm ma mà đột phá thánh vực.

- Tần Phàm, ngươi là kẻ giả mạo! Ngươi mau trả lại cơ thể của ta cho ta! Hết thầy của ngươi đều là của ta, tỷ tỷ là của ta!

Thanh âm kia vang vọng tận sâu trong Võ Hải, vẫn khàn giọng rít gào, làm cả Võ Hải sóng gió ngập trời.

Nhưng lúc này Tần Phàm chỉ đứng yên trên thuyền, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, sắc mặt hồ hững, con thuyền dưới chân vẫn vững chãi, không hề có chút nghiêng ngã như lần trước.

- Tần Phàm, ngươi quên ta sao? Ta chính là ngươi ah! Nếu như không có ta, sẽ không có ngươi! Ngươi đừng tới đây, không có ta ngươi sẽ không còn tồn tại nữa!

Thấy Tần Phàm vẫn vững chắc đứng thẳng trên thuyền, “Tần Phàm” kia lại thay đổi giọng nói.

- Ngươi chính là ta, ta chính là ngươi, ta và ngươi tuy hai mà một. Nếu quả thật phân ra hai cái ta, đó là tinh thần phân tách, là bệnh, phải trị!

Tần Phàm chậm rãi mở hai mắt, trong miệng cười nhạt một tiếng nói.

Hắn đây là nói ình nghe, nói cho chấp niệm của mình nghe.

- Oanh!

Ngay sau đó chiếc thuyền đục tan hư ảnh “Tần Phàm” trong Vô Hải, biến thành hư vô, mà chấp niệm trong lòng Tần Phàm đã hoàn toàn tiêu thất, hoàn toàn trở nên yên lặng.

Chuyện xảy ra trong Vô Hải kỳ thật là ảnh tượng phản ánh sau khi Tần Phàm giải quyết được chấp niệm của mình, toàn bộ những ngăn trở chấp niệm trên con đường đột phá của hắn tới hiện tại đã toàn bộ bị bài trừ.

- Thánh vực rốt cục đang ở nơi nào?

Tần Phàm nhìn vào tận sâu trong Vô Hải mênh mông, lâm vào tự hỏi, cũng lâm vào cảm giác mê mang cuối cùng trước khi đột phá thánh vực.

Loại cảm giác này là đem toàn bộ chương ngại chông gai trên đường hoàn toàn khắc phục, thật vất vả bước lên trên đỉnh núi cao nhất, từ trên nhìn xuống những ngọn núi thấp hơn, nhưng khi ngẩng đầu nhìn lên cao, vẫn không biết con đường phía trước ở phương hướng nào.

Tự hỏi, thật sâu tự hỏi, đối với võ đạo, đối với nhân sinh tự hỏi.

Ngay lập tức Tần Phàm lại nhắm mắt, trong một khắc này hắn tiến nhập vào một loại trạng thái kỳ ảo linh hoạt, hắn thậm chí không còn cảm giác được mảnh thiên địa này, một mảnh Vô Hải, một con thuyền ở ngay dưới chân hắn. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lúc này Tần Phàm chân chính tiến nhập vào trạng thái đột phá linh ngộ thiên địa, trong lòng cảm ngộ thánh vực điện phủ, không gian khắp bốn phía biến hóa, thời gian biến hóa, hết thấy hết thấy toàn bộ đều biến mất bên trong cảm giác của hắn.

Trong trạng thái như vậy, thời gian lại trôi qua thêm ba tháng.

Ngày này, Tần Phàm bỗng nhiên mở mắt.

- Thiên hạ to lớn, thiên nhai xa xăm, thế gian vốn không có thánh cảnh, nhưng địa phương ta ở, chính là thánh vực!

Giờ phút này trong mắt Tần Phàm phát ra một thần thái lóa mắt.

Địa phương ta ở, chính là thánh vực!

Một câu vô cùng đơn giản, nhưng không phải do người khác nói ra mình liền minh bạch, là phải tự mình chân chính đi lý giải võ thánh cảnh giới mới có thể hiểu ra được.

Mà hiện tại một khi Tần Phàm đã hiểu ra được, nhất thời trong thiên địa sản sinh chấn động kịch liệt, cả Vô Hải cơ hồ muốn lật úp.

Trên bầu trời dị tượng lộ ra, linh khí phun trào, một tòa thánh vực điện phủ nguy nga cao lớn bỗng nhiên chậm rãi bay lên trong thiên không, thẳng hướng chân trời mênh mông, nguy nga mà cao xa, to lớn mà thần bí.

Từng trận luân âm đại đạo huyền diệu, phương minh long ngâm, như nhẹ nhàng, như tri âm tri kỷ, giống như đến từ viễn cổ, phảng phất vượt qua thời không từ quá khứ xa xôi mà đến.

Đây là cảnh tượng chấn kinh người đời, thần quang nở rộ, muôn sắc muôn màu, tinh quang xông thẳng lên trời, nước biển cùng phong vân sôi trào khởi động.

Bên trên tòa thánh vực điện phủ còn có long tường cửu thiên, kim long xoay chuyển trên trời dưới đất, xỏ xuyên qua bát hoang cửu u, gió to nổi lên, kim sắc tường vân bay tới, trong thiên địa tràn ngập thần quang chói mắt.

- Ta chính là thánh vực!

Nhìn thấy võ đạo điện phủ, trong lòng Tần Phàm chấn động, tóc đen tung bay, thanh y phất phật, huyết khí tận trời. Giờ phút này hắn chẳng khác gì đỉnh núi cao, rốt cục đã vượt qua thang trời, du ngoạn thiên không!

Rốt cục hắn đã tìm được phương hướng thánh vực, chính là ngay dưới chân của hắn!

Ở một khắc này, thân thể hắn hóa thành thiên địa vạn tượng, kiên định nhìn tới phía trước, hướng võ đạo điện phủ trầm ổn cùng mạnh mẽ bước ra một bước!

Một bước của hắn trực tiếp đập phá hư không, Võ Hải biến mất, một bước này hắn đã chân chính bước lên võ đạo thánh vực!

Một bước khiến cả Võ Tông thất phát sinh chấn động thật lớn, chấn động trực tiếp truyền ra ngoài thiên địa, cả thiên địa trong nháy mắt như phát run không ngừng chấn động.

- Ba tháng đã qua, Tần Phàm đã sắp tìm được thánh vực điện phủ, sắp sửa thành công đột phá lên cảnh giới võ thánh!

Mà vào lúc này, Kim Dương võ thánh là người đầu tiên cảm ứng được sự thay đổi huyền diệu giữa thiên địa, đột nhiên hai mắt sáng ngời, trong lòng vô cùng rung động.

Nhưng ngay sau đó trong thiên địa gió giục mây vần, giống như tận thế buông xuống, bầu trời đại biến, mây đen bao phủ, cả Thiên Ly Thành bị tối sầm xuống, phảng phất như hư không sắp sụp đổ hoàn toàn.

- Oanh long long!

Trong nháy mắt sấm sét nổ vang, thiên địa nguyên khí cuồng bạo, không trung lóe sáng điện quang, cả Thiên Ly Thành thậm chí nửa Đại Ly quốc một khắc này đều ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trên mặt sản sinh vẻ khủng hoảng, tưởng lầm là chư thần phản nộ.

- Cái gì, tại sao lại như vậy! Tần Phàm chẳng qua là đột phá thánh vực, không ngờ lại khiến thiên địa dị tượng lớn như thế! Người bình thường đột phá võ thánh cảnh giới cũng không đến nỗi như vậy!

Kim Dương võ thánh kinh hãi, hắn làm sao cũng không nghĩ ra Tần Phàm vừa đột phá thánh vực không ngờ tạo ra thiên địa chấn động lớn đến như thế.

Trong đầu của hắn trong nháy mắt biến thành bất an.

- Chẳng lẽ đây chính là Diệt Thánh Kiếp trong truyền thuyết?

995. Chương 1005-1006: Diệt Thánh Kiếp.

Chương 1005-1006: Diệt Thánh Kiếp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đột nhiên trong trí nhớ của Kim Dương võ thánh không tự chủ được nhảy ra một danh từ xa xưa, nhất thời làm sắc mặt của hắn đại biến, lập tức hướng phủ đệ Hồng gia truyền âm:

- Hồng Nghiêm, Hồng Hải, Hồng Nghĩa, Hồng Viễn, Hồng Thăng mau đến đây! truyện copy từ

Bên trong Võ Tông thất.

Tần Phàm bước vào trong thánh vực điện phủ, nhất thời Võ Hải hoàn toàn thối lui, ngay lập tức thánh vực điện phủ cũng biến mất, hết thấy ảnh tượng đều hoàn toàn không còn nhìn thấy, ý niệm cùng tinh thần của Tần Phàm toàn bộ quay về bên trong cơ thể.

Đúng ngay lúc này, linh khí giữa thiên địa chấn động thật lớn, linh khí ngập trời bắt đầu tiến vào thân thể của hắn, rửa sạch cùng cải tạo thân thể hắn.

Nếu như đã bước chân vào thánh vực, hiện tại Tần Phàm đương nhiên đã là một võ thánh cường giả!

Ở một khắc này, ngay khi thiên địa quy tắc buông xuống, thiên địa tạo hóa tưới khắp toàn thân, Tần Phàm cảm giác được thân thể cùng tinh thần của mình bắt đầu điên cuồng đề thăng lên, chẳng khác gì thay da đổi thịt, khiến cho hắn cảm giác bản thân mình tràn ngập lực lượng!

Đó là lực lượng chân chính thuộc về võ thánh!

Lực lượng thánh vực cao nhất, có thể dễ dàng nắm giữ phạm vi nguyên khí hơn ngàn thước.

Ở trong một khắc này, Tần Phàm cảm giác được thực lực của chính mình tăng lên một mảng lớn, có thể nói không gì so sánh nổi, nhẹ nhàng siết chặt nắm tay, lực lượng ẩn chứa có thể dễ dàng oanh giết một võ tôn cường giả, cho dù là cường giả nửa bước võ thánh như Vân Phi Hồng, hiện tại ở trước mặt hắn cũng không chịu nổi một kích.

Đương nhiên, đối thủ của hắn không phải võ tôn cường giả!

Lúc này Tần Phàm cảm giác mình cường đại tới mức cho dù gặp phải lực cấp võ thánh cũng không cần sợ hãi!

Nhưng hắn còn chưa tận tình tìm hiểu được lực lượng nghịch thiên trong cơ thể, lúc này hắn chợt cảm giác được trong thiên địa phát sinh biến hóa đặc thù, một cảm giác chấn động cuộn trào mãnh liệt, cho dù là đang ở trong Võ Tông thất hắn cũng có thể cảm thụ đến.

- Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Ở lúc này, trong lòng Tần Phàm không khỏi xẹt qua một tia cảm giác bất an, tựa hồ cảm giác được tia nguy hiểm vô hình, cả Thanh Long Tâm cũng không khỏi co rút lại.

Ngay sau đó hắn như có nhận thức nhìn lên đỉnh Võ Tông thất, phảng phất như xuyên thấu qua lòng núi nhìn lên trời không bên ngoài, thần sắc biến thành ngưng trọng lên.

Một loại cảm giác bị đè nén làm cho cảm xúc vui sướng khi đột phá tới võ thánh hoàn toàn biến mất, thay thế là sự kiêng kỵ bất an thật sâu. Hắn cảm thấy thiên địa bên ngoài mang theo khí tức vô cùng áp lực lắng xuống, tựa hồ có một hồi công kích thật nguy hiểm đang sắp giáng xuống người hắn.

- Tần Phàm, người nghe!

Đúng lúc này thanh âm Kim Dương võ thánh vang lên bên trong Võ Tông thất, truyền vào trong tai Tần Phàm:

- Hiện tại mặc dù người đột phá tới võ thánh cảnh giới, nhưng người sẽ phải gặp được Diệt Thánh Kiếp trong truyền thuyết! Người nhất định phải cẩn thận!

- Diệt Thánh Kiếp? Cái gì là Diệt Thánh Kiếp?

Nghe được thanh âm của Kim Dương võ thánh, sắc mặt Tần Phàm không khỏi biến đổi, mặc dù hắn chưa từng nghe nói qua về Diệt Thánh Kiếp, nhưng nghe ra được thanh âm của Kim Dương võ thánh thật ngưng trọng, xem ra kiếp nạn này khẳng định là không tầm thường.

- Diệt Thánh Kiếp danh như ý nghĩa chính là thiên kiếp diệt sát võ thánh, bởi vì sau khi người đột phá võ thánh thực lực thật quá mạnh mẽ, thậm chí là khó có thể cất chứa trong thiên địa này, cho nên phải lắng xuống kiếp nạn đem người diệt sát! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Kim Dương võ thánh phảng phất như hiểu được nghi hoặc của Tần Phàm, lập tức giải thích:

- Diệt Thánh Kiếp như vậy trên Vũ Thiên đại lục đã trên vạn năm không nghe xuất hiện qua, ta cũng không tưởng được sẽ xuất hiện trên người người, tóm lại tình huống hiện tại của người thập phần nguy hiểm, người nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng. Ở vạn năm trước, Diệt Thánh Kiếp là cửu tử nhất sinh, gặp phải kiếp nạn này đều là cường giả thiên tài nghịch thiên, nhưng cuối cùng đều phải vẫn lạc!

- Thiên kiếp diệt sát võ thánh?

Tần Phàm chấn động, lập tức trên mặt không khỏi lộ ra đau khổ, khi hắn đột phá võ tôn thì gặp nghịch tôn chi linh, thật vất vả trăm nghịch thành tôn, nhưng không tưởng tượng được hiện tại đột phá võ thánh lại phải gặp được Diệt Thánh Kiếp.

Nhưng hần cũng biết bởi nguyên nhân thực lực của mình viễn siêu những người cùng cấp bậc, lần này hần thăng lên thậm chí là tương đương mười nửa bước võ thánh đồng thời thành thánh, muốn trở thành người mạnh nhất tự nhiên cũng cần phải trả giá thật nhiều.

- Tần Phàm, bởi vì Diệt Thánh Kiếp bởi vì ngươi mà phát, cho nên ngươi phải bằng vào chính lực lượng của mình đi đối mặt, chỉ có khi nào ngươi vượt qua được Diệt Thánh Kiếp thì ngươi mới được thiên địa này thừa nhận, có thể dung nhập vào trong thiên địa này. Nếu không phải bị biến mất khỏi thế gian hôm nay!

Kim Dương võ thánh ngưng trọng nói:

- Trong chốc lát ta sẽ mở Võ Tông thất, ngươi nhất định phải sẵn sàng chuẩn bị đi đối mặt với thiên địa hạo kiếp lần này!

- Muốn nhờ vào chính lực lượng của ta đi đối mặt với Diệt Thánh Kiếp?

Lời nói của Kim Dương võ thánh giống như viên văng thạch đánh vào trong lòng, làm Tần Phàm hiện lên vài phần chua xót. Tuy rằng hần còn chưa thấy được tình huống bên ngoài, nhưng đã cảm giác được Diệt Thánh Kiếp vô cùng khủng bố, bây giờ nghe nói còn bị triệt hồi phòng ngự của Võ Tông thất, đối với hần mà nói chính là càng gia tăng thêm nguy hiểm.

Ngay lập tức hần hít sâu một hơi, thật vất vả mới khôi phục lại bình tĩnh, cố gắng áp chế cảm giác bất an trong lòng, lại khoan chân ngồi xuống đất, bắt đầu toàn lực chuẩn bị độ kiếp.

Bên ngoài Võ Tông thất.

- Lão tổ tông, rốt cục là chuyện gì vậy?

Kỳ thật dù không nghe Kim Dương võ thánh gọi tới, vài võ thánh cường giả của Hồng gia cũng kích động chạy về hướng Võ Tông thất.

- Tần Phàm phải lập tức độ Diệt Thánh Kiếp, chúng ta phải hợp lực mở ra Võ Tông sơn, nếu không Võ Tông thất nhất định phải bị phá hủy!

Thấy mấy võ thánh cường giả chạy tới, Kim Dương Võ thánh ngắn gọn nói.

- Diệt Thánh Kiếp! Là Diệt Thánh Kiếp mạnh mẽ chuyên diệt sát võ thánh trong truyền thuyết?

Nghe được ba chữ kia, mấy vị võ thánh sắc mặt đều đại biến, vô cùng khiếp sợ, Hồng gia là cổ gia tộc truyền thừa, cho nên đối với đại kiếp nạn trong truyền thuyết đều được nghe nói qua, chỉ là bọn hần không tưởng được hôm nay đã được tận mắt nhìn thấy!

- Tiểu tử kia thật sự cần nghịch thiên! Vạn năm mới gặp phải Diệt Thánh Kiếp thế nhưng để cho hần gặp phải, lần này thật sự chỉ đành hi vọng hần có thể sáng tạo được kỳ tích, bất luận kẻ nào đều không thể giúp được hần!

Hồng Hải nhìn thanh thế kinh thiên động địa trước mắt, vẻ mặt rung động nói.

- Mọi người mau nhanh chuẩn bị, còn kéo dài Võ Tông thất của Hồng gia chúng ta sẽ không còn tồn tại được nữa!

Kim Dương võ thánh trầm giọng nói, sắc mặt của hần vô cùng khó coi, nếu Tần Phàm không chịu nổi kiếp nạn này, như vậy sẽ biến thành tai nạn cùng tồn thất của cả Vũ Thiên đại lục!

Nhưng lần này hần hoàn toàn không thể giúp được Tần Phàm, những người khác nếu nhúng tay vào Diệt Thánh Kiếp, chỉ gia tăng thêm uy lực của kiếp nạn mà thôi!

996. Chương 1005-1006: Diệt Thánh Kiếp.

Chương 1005-1006: Diệt Thánh Kiếp.

- Võ Tông sơn, mở!

Sáu võ thánh phân biệt xếp hình sáu cánh đứng vững, khởi động đại trận trong Võ Tông thất, sau đó Võ Tông sơn chia thành bốn mảnh hướng bốn phía rút lui.

Thân hình Tần Phàm liền lộ đi ra!

Bại lộ ngay giữa mặt đất!

- Oanh long long...

Ngay sau đó trên bầu trời sấm sét nổ vang loi đình, thiên địa nguyên khí hoàn toàn sôi trào lên, từng đợt gió lốc xen lẫn loi điện không ngừng chớp nhoáng rền vang trên thiên không, từng đợt điện quang trắng xóa xoay chuyển trong không gian, làm dân chúng toàn thành đều cảm giác được toàn thân run rẩy lên.

Nhìn thấy thanh thế như vậy, Tần Phàm nhất thời không khỏi thầm hít một hơi lạnh, trong lòng kịch chấn! Hắn còn chưa từng thấy qua nhiều loi điện tới như vậy, bầu trời đầy sấm sét, đủ loại tia chớp đều đan xen bên trong.

Ngay khi Tần Phàm vừa xuất hiện bên ngoài, loi đình trên bầu trời càng thêm rậm rạp, khủng bố tới tột đỉnh, ngay cả Tần Phàm trong một khắc này đều cảm thấy được điện quang tự do trên không trung đem toàn thân hắn chấn rung tới sợ hãi.

Vô số tia chớp lại có thể ngưng tụ thành hình người!

Phảng phất giống như có tia chớp đại quân đang tập hợp trên bầu trời, sắp sửa tấn công nhân gian, uy áp cùng khí tức đáng sợ còn chưa lắng xuống đã làm người ta cảm giác nhịp tim đập nhanh không thôi. Dân chúng trong thành ở gần Hồng gia phủ đệ đều đang khủng hoảng liều mạng chạy ra thật xa, chỉ sợ bị dư uy giáng xuống.

- Hồng Nghiêm, người gọi tộc nhân Hồng gia tạm thời rời khỏi phủ, đặc biệt một ít võ giả còn chưa đạt tới tiên thiên nhất định phải nhanh chóng rút khỏi, nếu không một hồi đại kiếp nạn rất xuống khủng bố chỉ có đường chết!

Kim Dương võ thánh nhìn lên loi điện trên bầu trời đang biến hóa, lại ngưng trọng phân phó.

- Dạ, lão tổ tông!

Đại Ly Hồng gia tộc trưởng Hồng Nghiêm cũng vô cùng kiêng kỵ, vội vàng lĩnh mệnh rời đi.

Loi đình cự long, đủ loại loi đình mãnh thú, loi đình hóa thành vũ khí thật lớn thậm chí còn hiện ra cả một tòa loi phạt thiên cung...đủ loại kỳ quan oanh vang uy thế âm ỉ liên tục xuất hiện trên bầu trời, mà Tần Phàm bị vây bên dưới, có thể cảm giác được toàn bộ uy thế kia đều vì hắn mà đến, hơi thở của hắn đã bị khóa định, vô luận lẫn trốn nơi đâu đều khó có khả năng tránh thoát được một kiếp này!

Hắn chỉ có thể dùng tự thân lực lượng đi đối kháng!

- Chẳng lẽ thiên địa này thật sự không dung nổi hắn sao?

Thấy một màn như vậy, Kim Dương võ thánh thở dài một hơi, cảm giác bản thân mình giống như càng già nua đi không ít. Diệt Thánh Kiếp này mạnh mẽ vượt xa tưởng tượng của hắn, theo hắn xem ra, Tần Phàm căn bản không khả năng chịu đựng nổi kiếp nạn như thế, cho dù thay đổi lại là chính hắn cũng chưa chắc chịu đựng nổi!

- Được, nếu thiên địa không dung được ta, vậy để cho ta siêu thoát khỏi thiên địa này đi!

Nhưng lúc này Tần Phàm lại chậm rãi đứng lên, ngẩng đầu nhìn lên loi đình khủng bố, ngạo nghễ nói.

Giờ phút này tế bào khắp toàn thân hắn đang chấn động lên, thân thể cùng bốn viên ma chủng cộng hưởng thật sâu, làm khí thể của hắn nhất thời trường mạnh.

Ở thời viễn cổ, ma tôn đồng dạng là nghịch thiên tồn tại, tâm tính ý chí của Tần Phàm cũng phù hợp với chúng nó, thậm chí còn được lực lượng ẩn sâu trong ma chủng thừa nhận.

- Oanh! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Cũng ngay một khắc Tần Phàm vừa đứng lên, trăm dặm thiên không Thiên Ly Thành đều biến thành lôi đình, vào lúc này giống như tìm được điểm phát tiết, sấm chớp mưa bão như mưa, chẳng khác gì ngân hà trút xuống, toàn bộ đều hướng Tần Phàm tuôn tràn!

- Oanh long long...

Tiếng sấm thật lớn vang lên bên tai không dứt, một mảnh không trung dày đặc bỗng nhiên trở nên sáng ngời, nhưng đó không phải là ánh sáng của mặt trời, mà là ánh sáng của tia chớp! Tia chớp trắng xóa tàn sát bầu trời trên không trung, đem cả không trung biến thành sấm chớp thể giới.

- Oanh!

Theo một tiếng chấn động cả Thiên Ly Thành, lúc này Diệt Thánh Kiếp chính thức hướng Tần Phàm giáng xuống.

Vừa mới bắt đầu từng tia chớp xuất hiện, tia chớp rơi xuống mặt đất cao ngàn thước, trong nháy mắt liền đâm ra, chẳng khác gì Lôi Thần đang trừng phạt nhân gian, đạo tia chớp cực lớn trực tiếp hướng Hồng gia oanh xuống!

Tia chớp trắng xóa như ngân hà đổ xuống, chẳng khác gì cửu thiên cầu vòng rơi xuống đất, phạm vi vạn lý đều có thể nhìn thấy được!

Lôi mâu tia chớp phát ra từ Vô Tông thất chỗ Tần Phàm đang đứng, dư âm lại khiến cho cây cối chung quanh biến thành một mảnh cháy đen, đất đá cả khu vực này đều biến thành dập nát.

Chứng kiến ngay từ đầu Diệt Thánh Kiếp đã có được uy lực như vậy, chư vị võ thánh của Hồng gia đều không nhịn được hít sâu một hơi lạnh, công kích như vậy chỉ sợ ngay cả tứ, ngũ cấp võ thánh cũng còn kém!

Đây là một đạo nhân hình thiểm điện!

Trên bầu trời còn có hàng trăm hàng ngàn tia chớp rậm rạp, nếu những tia chớp này đều giáng xuống, như vậy thật sự cả Đại Ly Hồng gia đều phải tổn thất thảm trọng, đặc biệt tòa lôi phạt thiên cung trên không trung, một khi giáng xuống, chỉ sợ cả Thiên Ly Thành đều bị ảnh hưởng thật lớn!

- Tới hay!

Vào lúc này Tần Phàm cũng không để tia chớp trực tiếp đánh vào người, khi tia chớp ngày càng tới gần, khí kinh toàn thân hắn nhấc lên, Thanh Long Tâm ở giữa ngực nhảy dựng, sau đó mạnh mẽ đánh một quyền lên hư không, trực tiếp oanh thẳng lên trên bầu trời.

- Thanh Long Tham Trảo!

Nguyên khí trong phạm vi ngàn thước theo một quyền Tần Phàm thao túng, cuộn cuộn tràn đến, mệnh môn mãnh liệt, mỗi một tác nguyên khí ẩn chứa bên trong có được cường độ cùng uy lực còn không biết mạnh hơn lúc hắn chưa đột phá võ thánh không biết bao nhiêu!

Đây là bởi vì sau khi Tần Phàm đột phá tới võ thánh là có thể chân chính nắm giữ hơn hai loại nguyên khí viên mãn. Đối với xúc cảm cùng lực nắm giữ nguyên khí trong tay đều có đề cao thật lớn, thậm chí hắn cảm thấy được hiện tại sử dụng nguyên khí trong phạm vi năm trăm thước cũng đủ so sánh với lúc toàn lực sử dụng khi còn ở nửa bước võ thánh!

Nguyên khí trong phạm vi ngàn thước ngưng tụ thật nhanh, một đầu Thanh Long cực lớn xuất hiện ngay trên không trung, vắt ngang hơn phân nửa bầu trời phủ đệ Hồng gia, chẳng khác gì một đầu viên cổ cự long chân chính đang vươn cự trảo, trực tiếp hướng đạo tia chớp trắng xóa kia chụp tới!

Lúc này Tần Phàm sử dụng Thanh Long Tham Trảo đồng dạng cảm giác tăng lên hơn trước kia không ít, thanh sắc long lân vào lúc này hiện lên thật rõ ràng, khí tức Thanh Long ma tôn viên cổ cũng cực kỳ nồng đậm, thật giống như chính Thanh Long bản tôn giáng lâm nhân gian, chỉ dựa vào khí tức đã đủ làm bách thú quỳ sát run rẩy.

Hắn lấy lực lượng bản thân đi chống lại Diệt Thánh Kiếp, nhưng trên người của hắn lại có thêm lực lượng của bốn viên ma chủng ma tôn chống đỡ lên!

- Oanh!

Ngay sau đó long chảo thật lớn oanh kích trời cao, trực tiếp đem nhân hình tia chớp bóp nát, chỉ là có một cỗ khí tức tê tại lan tràn khắp không gian, làm những tộc nhân Hồng gia thực lực khá thấp còn chưa kịp rời xa phạm vi nguy hiểm đều cảm giác được toàn thân trở nên tê dại.

997. Chương 1007: Độc Kháng Thiên Uy.

Chương 1007: Độc kháng thiên uy.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm đang đứng bên dưới tia chớp, cảm giác tê dại kia lan tràn lên người hắn, nhưng sau khi hắn đột phá tới cảnh giới võ thánh, khí lực đã càng thêm cường hãn, hơn nữa bởi vì từng trải qua lần thứ hai luyện thể trong Lôi Thần Miếu, thân thể hắn đối với lôi điện đã có được một ít lực miễn dịch, cho nên vào lúc này hắn lại không có nhiều cảm giác tê dại như trước.

- Đến đây đi, Diệt Thánh Kiếp! Bản thân ta muốn nhìn xem ngươi có thật sự đem ta tiêu diệt được hay không!

Đôi mắt Tần Phàm nhìn lên lôi phạt thiên cung trên bầu trời, phát ra ý chí chiến đấu đầy bất khuất. Lần này Diệt Thánh Kiếp đích thật là rất mạnh, nhưng cho dù cường thịnh bao nhiêu hắn cũng sẽ không khoan tay ngồi chờ chết.

Thiên muốn tiêu diệt ta, ta liền nghịch thiên!

Lúc này Tần Phàm bởi vì ngăn chặn được đạo lôi đình công kích đầu tiên, càng thêm hăng hái, thanh y phần phật, ngạo nghễ đối diện thiên không, hiện rõ phong phạm cường giả tràn đầy. Bản thân hắn vốn có tính nết quật cường, thiết cốt bong bong, không chịu đựng nổi bị áp bách.

- Không ngờ chặn được đạo lôi kiếp thứ nhất!

Chứng kiến Tần Phàm vẫn bình yên vô sự, nhóm người Kim Dương võ thánh đều thở ra một hơi nhẹ nhõm. Nhưng đây mới là đạo lôi kiếp thứ nhất, kế tiếp không biết còn bao nhiêu lôi kiếp, tình huống vẫn không thể lạc quan.

Từ ghi chép thời viễn cổ lưu lại, Diệt Thánh Kiếp không ai thoát khỏi, chỉ khi nào đạt tới kinh tài tuyệt diễm cực hạn mới có thể tránh thoát tử vong.

Oanh long long!

Đúng ngay lúc này trên bầu trời lại vang lên lôi đình đại chấn, trong hư không liền nhìn thấy một nhóm hình người thiểm điện ngưng tụ hình thành, sau đó cả không trung trên trăm tia chớp hình người cơ hồ đồng thời trong nháy mắt hướng mặt đất đánh xuống!

Tới cuối cùng, những tia chớp kết hợp thành một con sông, thuần túy là do tia chớp hình thành sông dài, từ trên cửu thiên tràn xuống, phảng phất như muốn xuyên thẳng cửu u, hướng phủ đệ Hồng gia giáng xuống, lúc này phạm vi thật lớn, cơ hồ đem phân nửa phủ đệ Hồng gia đều bao phủ bên trong.

- Không xong!

Lúc này Kim Dương võ thánh không khỏi cả kinh, thật không ngờ phạm vi công kích của lôi kiếp lại lớn đến như thế, uy lực mạnh như vậy, chỉ sợ lực cấp võ thánh cũng không thể sánh bằng!

Lôi kiếp lớn như vậy một khi Tần Phàm không thể ngăn cản được, như vậy ngay cả phủ đệ Hồng gia cũng phải lâm vào nguy cơ thật lớn! Hắn thật muốn ra tay ngăn cản, nhưng lại e sợ mạo phạm thiên uy, rước lấy lôi kiếp càng lớn hơn nữa.

Sắc mặt hắn không ngừng chuyển biến, thật muốn ra tay.

- Lão tổ tông, vậy phải làm sao bây giờ! Nếu như lời kiếp hạ xuống, phủ đệ của Hồng gia chúng ta xong rồi! Mấy võ thánh khác hoảng sợ kinh hãi kêu lên, mọi người đã dự tính liều lĩnh, trực tiếp xuất thủ.

- Xin chư vị yên tâm, ta sẽ không để cho lời kiếp phá hủy Hồng gia!

Nhưng vào lúc này sắc mặt Tần Phàm thật bình tĩnh nhìn mấy vị võ thánh truyền âm nói, hai mắt hắn ngưng tụ, nhìn lên con sông lời kiếp thật dài đang nhanh chóng trút xuống.

Ngay khi tia chớp sông dài chỉ cách mặt đất còn ngàn thước thì khí thể toàn thân Tần Phàm chợt trướng, bốn đầu viễn cổ ma tôn toàn bộ hiện lên, trấn áp nguyên khí khắp chung quanh.

Tứ đại ma tôn hư ảnh vừa xuất hiện, bốn loại nguyên khí cuộn cuộn tràn đến, không ngừng ngưng kết, năng lượng kinh khủng khởi động chung quanh một quyền của Tần Phàm.

- Hống! Hống! Hống! Hống! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Hống! Hống! Hống! Hống!

Một quyền oanh ra, nhất thời trong hư không vang lên thanh âm man ngưu gào rống điên cuồng, từng đầu tứ sắc man ngưu khổng lồ xuất hiện, tổng cộng lên tới ba ngàn ba trăm ba mươi ba đầu, chạy chồm, trực tiếp bao phủ cả phạm vi bầu trời phủ đệ Hồng gia!

Sau khi Tần Phàm đột phá tới võ thánh, giúp cho hắn hiểu được cùng lý giải võ đạo càng nhiều, điều này làm Vạn Ngưu Trùng Chàng của hắn đã có thể phát ra được ba ngàn ba trăm ba mươi ba đầu khí kinh man ngưu!

Một chiêu Vạn Ngưu Trùng Chàng lần đầu tiên phát ra sau khi đạt tới võ thánh, so sánh với lúc trước không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần, khí tức mạnh mẽ khiến cả Thiên Ly Thành đều phải run rẩy!

Kế tiếp đàn man ngưu hội tụ thành tứ sắc hồng lưu, giống như đang chạy băng băng trên thiên không, hướng thẳng dòng sông thiểm điện đang giáng xuống từ trên bầu trời đánh tới.

Hắn cần dùng lực lượng một mình đối chiến thiên uy!

- Không ngờ sau khi Tần Phàm đột phá tới cảnh giới võ thánh, lại mạnh mẽ tới trình độ này!

Mấy võ thánh của Hồng gia nhìn thấy một màn như vậy, trong lòng không khỏi vô cùng rung động, thậm chí khó trách kỳ tích chỉ từ kia lại có thể gọi ra được Diệt Thánh Kiếp mà muôn đời chưa từng thấy qua.

Thực lực như vậy chứng thật làm cho chúng sinh đồ kị, thiên địa khó dung!

Ngay cả Kim Dương võ thánh cũng trợn mắt há hốc mồm nhìn Tần Phàm đối chiến thiên uy, hắn cũng từng nghĩ qua sau khi Tần Phàm đạt tới võ thánh chiến lực sẽ mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng không thể tưởng được tới trình độ này! Hắn âm thầm suy đoán, uy lực một kích này của Tần Phàm chỉ sợ cho dù là Vân Phi Dương vẫn còn kém hơn!

Năm nay Tần Phàm chỉ mới hai mươi tuổi! Thậm chí còn chưa đầy hai mươi mốt tuổi!

Đột phá tới cảnh giới võ thánh còn sớm hơn Vân Phi Dương tới mười mấy năm! Hơn nữa còn có thể lấy được thực lực có thể đối kháng với Vân Phi Dương khi vừa đột phá!

Tới thời điểm này, Kim Dương võ thánh càng thêm khẳng định dự tính chọn Tần Phàm làm người kế thừa của chính mình.

- Oanh long!

Ở trên bầu trời, man ngưu hồng lưu rốt cục va chạm chung một chỗ với dòng sông thiểm điện, nhất thời thiên địa chấn vang thật lớn, một đạo quang mang vô cùng chói mắt bộc phát, thật giống như vầng mặt trời rơi xuống nhân gian, đem toàn bộ mọi người chiếu sáng chói ngời không cách nào mở mắt!

Tiếng vang thật lớn đình tai nhức óc, cảnh tượng rung động lòng người, tin tưởng những ai từng thấy qua cảnh tượng này đều suốt đời khó quên một màn như vậy!

Một kích đối chiến trên bầu trời có đại lượng điện quang tán phát, ảnh hưởng cả Thiên Ly Thành, một ít võ sư dưới tiên thiên lúc này thậm chí không sao chịu nổi tê liệt té ngã trên mặt đất.

- Thôn diệt!

Chỉ một lần giao phong, man ngư hồng lưu rốt cục tách phá sông dài thiểm điện, sau đó vạn ngư trùng qua, đem tia chớp giữa không trung toàn bộ tiêu diệt sạch sẽ.

- Ông ông ông...

Nhưng ngay khi tia chớp bị tiêu diệt, một tòa lôi phạt thiên cung cực lớn rung động lên, tựa hồ như muốn rút khỏi tầng mây, trực tiếp trấn áp xuống dưới mặt đất!

Tòa lôi phạt thiên cung lớn bằng cả phạm vi Thiên Ly Thành, nếu một khi áp xuống, toàn thành đều hóa thành tro bụi, trăm họ lâm than!

- Chư vị, ta phải đi rồi!

Ngạo nghễ nhìn lên bầu trời, lúc này Tần Phàm dùng sức giẫm mạnh, sau đó Chu Tước Dực trực tiếp vỗ cánh bay lên, hướng lôi đình bắn tới!

Lúc này sau khi đột phá tới vô thánh cảnh giới, Tần Phàm đã có thể không cần nhờ vào vũ kỹ đều có thể trực tiếp ngự không phi hành.

Sở dĩ hắn bay lên không độ kiếp, là vì nếu để lôi phạt thiên cung áp xuống, sẽ tạo thành tai nạn nghiêm trọng cho Thiên Ly Thành, hắn vốn không phải đại ác nhân, cuối cùng không đành lòng nhìn thấy dân chúng trong thành bởi vì mình mà chịu liên lụy tính mạng.

998. Chương 1008: Hóa Thân Kỳ Lân!

Chương 1008: Hóa thân Kỳ Lân!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chậm rãi vững vàng bay lên bầu trời, đôi mắt Tần Phàm thật bình tĩnh, hắn biết được tai kiếp lần này nếu tránh cũng không thể tránh, thì chân chính đối diện, trong lòng không có sợ hãi, chỉ có ý chí chiến đấu bất khuất tiến thẳng về phía trước.

Bao nhiêu sóng to gió lớn hắn đều đã vượt qua, hiện tại thật vất vả thành thánh, hắn tuyệt sẽ không để ỉn vẫn lạc tại đây!

Cho dù thiên muốn tiêu diệt hắn, hắn cũng nhất định phải cùng thiên đấu một trận!

Tòa lôi phạt thiên cung to lớn trôi nổi trên bầu trời Thiên Ly Thành, vô số tia chớp phát ra, bên trong tựa hồ như có sinh linh, vô số tia chớp mạnh mẽ đang không ngừng sinh ra, tựa hồ là do sinh linh kia phát ra công kích, từng quả cầu thiểm điện thật lớn thật giống như tinh tú trên bầu trời, toàn bộ hướng Tần Phàm nện xuống!

- Cho dù hiện tại ta lên trên không độ kiếp, nhưng uy thế của lôi phạt thiên cung thật sự vô cùng cường đại, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng dân chúng bên dưới Thiên Ly Thành, ta phải rời khỏi phạm vi nơi này mới được.

Thấy lôi phạt thiên cung càng ngày càng trở nên cường đại, trong lòng Tần Phàm trầm xuống, ngay lập tức chu sắc quang hoa sau lưng phát ra, Chu Tước Dực mở rộng, dùng tốc độ cao nhất bay ra phía đông ngoại thành.

Ở phía đông Thiên Ly Thành Tần Phàm thấy được nơi đó có một con sông lớn, rộng lớn vô cùng, sẽ không quấy nhiễu tới cư dân khác. Mà sau khi Tần Phàm trở thành vô thánh có thể ngự không phi hành, cộng

thêm Chu Tước Dực phụ trợ, tốc độ cực nhanh, chỉ có thể nhìn thấy một đạo hỏa tuyến ngay như sao băng trong nháy mắt biến mất xa xa.

Dân chúng trong thành chứng kiến lôi phạt thiên cung như muốn áp xuống, còn tưởng rằng thần linh phần nộ muốn trừng phạt nhân gian, mọi người hoảng sợ không còn chút huyết sắc, đối mặt với lôi phạt thiên cung bao trùm dù là võ tôn cường giả cũng không dám cam đoan có thể tự bảo vệ được chính mình!

Hiện tại đột nhiên chứng kiến có một đạo thanh ảnh phóng lên cao, những người kia sắc mặt vô cùng khiếp hãi, không ai dám tưởng tượng thậm chí có người muốn dùng nhân lực đi đối kháng với thiên uy khủng bố đến như thế!

- Sau lưng mọc ra đôi hỏa cánh...đó chính là kỳ tích chi tử!

Ngay khi Tần Phàm mở ra Chu Tước Dực, dấu hiệu độc đáo này làm dân chúng Thiên Ly Thành lập tức nhận thức được, nhất thời thanh âm kinh hô vang lên, bọn họ không biết tên gọi của Chu Tước Dực, nhưng luôn nhớ rõ đôi hỏa cánh đỏ rực kia.

- Thân mặc thanh sam sau lưng có đôi hỏa cánh, chính là hắc!

- Kỳ tích chi tử Tần Phàm! Hắc đang định làm gì? Chẳng lẽ dự tính dẫn dắt thiên uy đi khỏi đây sao?

Ngay lập tức trong lòng bọn họ không sao tưởng tượng nổi, đều nổi lên nghi hoặc.

- Lôi đình cung điện kia di động! Đã hướng ngoài thành rồi đi rồi! Kỳ tích chi tử thật sự dẫn dắt lôi phạt rời đi!

Ngay sau đó, theo Tần Phàm bay ra ngoài thành, lôi phạt thiên cung không ngờ cũng di chuyển! Điều này làm cư dân trong Thiên Ly Thành kinh hô, vừa lo lắng cho Tần Phàm, vừa thở phào một hơi nhẹ nhõm.

- Tần Phàm, người nhất định phải vượt qua!

Lúc này Kim Dương võ thánh nhìn thấy Tần Phàm di dời lôi phạt thiên cung rời xa, lại nhìn lại một mảnh hỗn độn trong phủ đệ Hồng gia, trong lòng quặn đau, hắc đau lòng không phải vì Hồng gia bị phá hủy mà là đau lòng hải tử kia phải nhận lấy tai kiếp lớn như vậy! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Mà Tần Phàm đang bay ra khỏi thành nên không nghe được tiếng hô to của dân chúng trong thành, chỉ nhìn thấy lôi phạt thiên cung đi theo hắc cũng thở ra một hơi, ít nhất hắc không cần lo lắng bản thân mình lo độ kiếp làm ảnh hưởng tới sinh mạng của người khác.

Sau một lát Tần Phàm đã đi tới trên sông, dừng lại thân hình, ngẩng đầu nhìn lên lôi phạt thiên cung, đồng dạng cũng đang trôi nổi giữa không trung. Vô luận hắc đi tới địa phương nào, Diệt Thánh Kiếp đều sẽ không biến mất, chẳng những thế uy lực sẽ càng ngày càng tăng lớn!

Lôi điện rậm rạp xuyên toa trên không trung, con sông bên dưới không ngừng nổi lên sóng to gió lớn, vô số loài cá lật bụng nổi lên, vô tội tử vong.

- Oanh long!

Lôi phạt thiên cung tuy di dời địa phương, nhưng uy lực không hề giảm xuống mà càng trở nên thêm cường đại, vô số điện long lôi long quay chung quanh cung điện, rốt cục hướng Tần Phàm áp xuống!

Lôi phạt thiên cung thoát nhìn tương đương như mười võ thánh cùng nhau ra tay, tương đương hơn trăm hơn ngàn võ tôn tự bạo thân thể, so sánh với sông dài lôi điện vừa rồi, thật lớn hơn rất nhiều!

Nước sông bên dưới không ngừng quay cuồng mãnh liệt, luồng điện mang theo cảm giác tê dại không ngừng đánh xuống khiến cột sóng nổi lên cao ngàn thước!

- Đến đây đi! Để cho ta trăm kiếp thành thánh!

Tần Phàm đứng yên ngẩng đầu nhìn lên lôi phạt thiên cung lắng xuống, ý chí chiến đấu ngẩng cao, bắt khuất vô song.

Lôi phạt thiên cung giáng xuống gần con sông, con sông đã bị lôi đình đáng sợ áp bách hiện ra lốc xoáy thật lớn, nước sông hoàn toàn bị gạt ra, hình thành một mảnh đất chân không, lôi đình dày đặc, nơi chốn đều tràn đầy dị tượng, từng tia chớp thô to mãnh liệt đánh xuống tới.

Lúc này Tần Phàm ngẩng đầu liền có thể chứng kiến những nhân hình thiểm điện ẩn bên trong lôi phạt thiên cung, chẳng khác gì những pho tượng chiến thần, trong tay cầm trường mâu, trường thương, bảo kiếm, bảo đao...đủ loại vũ khí trên trăm trên ngàn, thủ vệ lôi đình cung điện giáng xuống, mang theo cả lôi long điện long đồng thời giáng xuống!

Ở phía trước lôi phạt thiên cung còn có một lôi điện minh đăng, thiểm điện vốn đã thập phần chói mắt, nhưng lôi điện minh đăng kia còn sáng hơn cả thiểm điện! Ngay khi lôi phạt thiên cung giáng xuống, lôi điện minh đăng mang theo uy thế âm vang rơi theo, một khi nổ tung nhất định lật ngược con sông, núi non đều lâm vào hủy diệt!

Lôi phạt thiên cung rơi xuống cách mặt sông chừng hơn ngàn thước, trên mặt sông từng tảng lớn thủy vực đều trắng xóa, ngân sắc quang mang không ngừng tán loạn, nước sông không ngừng bốc hơi.

- Oanh!

Ngay sau đó lôi điện minh đăng đầu tiên nện xuống, chẳng khác gì ngũ lôi oanh đỉnh!

Tần Phàm cắn chặt răng, oanh ra một quyền, ngay lập tức Thanh Long Tham Trảo mang theo uy thế vô thượng hướng bầu trời chộp tới, một trảo kia như muốn trích tinh trọc nguyệt, nhưng ngay khi lôi điện minh đăng nện xuống, Thanh Long Tham Trảo cũng bị trực tiếp tạp thành hư vô! Lôi điện minh đăng kia nổ vang, uy thế xuyên phá hư không, thậm chí có thể chứng kiến không gian đều bị nghiền nát, trực tiếp giáng xuống thân thể Tần Phàm!

- A...

Ngay sau đó thân hình Tần Phàm bị lôi điện minh đăng trực tiếp oanh trúng, nhất thời một luồng điện từ thiên linh cái xâm nhập thân thể hắn, cảm giác tê liệt vô cùng sâu sắc, làm toàn thân da thịt tế bào đều run lên, trong miệng hắn không nhận được phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Bách kiếp gia thân không đáng sợ, cần lưu khí khái tại nhân gian!

Dưới uy thế áp bách của thiên địa, thanh âm của Tần Phàm vẫn cứng rắn vô song!

Nhưng tiếp theo tiếng hô của Tần Phàm lại phát sinh biến hóa, biến thành trầm thấp khàn khàn, càng giống như thanh âm thú rừng, phảng phất như đến từ viễn cổ xa xưa, vô cùng cường đại!

999. Chương 1009: Ma Chứng Luyện Thể Lần Thứ Ba. (1)

Chương 1009: Ma chứng luyện thể lần thứ ba. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Trong tiếng rống to của hắn, nước sông khắp chung quanh quay cuồng thêm mãnh liệt, sóng gió ngập trời chẳng khác gì hồng thủy, thậm chí hướng Thiên Ly Thành dũng mãnh lao tới!

Sóng lớn dâng cao ngập trời, hướng lôi phạt thiên cung lao đi, phảng phất như muốn lôi kéo lôi đình cung điện chìm ngập trong nước lớn!

Lúc này hai mắt Tần Phàm biến thành màu đỏ, tận sâu trong còn khởi động lên lam sắc thủy hệ phù văn, tựa hồ có một phiến đại hải mệnh mông đang quay cuồng bên trong sâu thẳm đó.

Ngay sau đó cả con sông lớn cuộn cuộn kéo dài vạn dặm vào thời khắc này không ngừng bốc lên quay cuồng, không ngừng hướng quanh thân Tần Phàm vọt tới, làm cả người Tần Phàm như bị một cỗ khí tức cường đại bao quanh, khí tức dữ tợn xuyên thấu qua thiên không xuyên thẳng cửu thiên, thậm chí tận suối vàng!

- Oanh!

Trong cảm ứng của Tần Phàm, cánh tay phải của hắn mọc đầy vảy lỏng lẻo, từ cánh tay truyền tới khí tức càng thêm cường đại, thậm chí như khí tức viên cổ Kỳ Lân ma tôn muốn xuyên thấu qua lớp vảy xanh mượt kia xuyên qua thời không mà đến!

Ngay lập tức sau lưng Tần Phàm hiện ra một đầu hư ảnh Thủy Kỳ Lân khổng lồ, viên cổ cường đại, vô cùng sống động! Một cổ khí tức huyền diệu xa xưa xuyên thấu qua nước sông tràn ra khắp bốn phía, ngọn núi, rừng rậm, đất bằng, hết thấy đều bị cổ khí tức xuyên qua, vạn vật như lâm vào thần phục!

- Xích xích tê tê...

Ngay sau đó một hư ảnh Thủy Kỳ Lân khổng lồ bỗng nhiên hướng thân hình Tần Phàm phủ xuống, cả hư ảnh hoàn toàn sáp nhập vào bên trong thân thể hắn!

Tiếp theo một trận thanh âm đặc thù từ trong thân thể Tần Phàm truyền ra, từ bả vai phải của hắn, vảy kỳ lân không ngờ đã lan tràn cực nhanh, chỉ một thoáng trải rộng khắp toàn thân của hắn.

Dưới lớp vảy màu xanh bao trùm, thân thể Tần Phàm vào lúc này biến hóa cực lớn, mỗi tác tế bào chỉ nháy mắt được cường hóa cải tạo, giống như từ một hài tử biến thành người trưởng thành, thân thể hắn lại không ngừng biến hóa trưởng lớn!

Sau chốc lát, thân thể hắn ước chừng lớn hơn gần trăm trọng!

Nhưng chủ yếu chính là, hiện tại Tần Phàm đã không còn lưu lại hình thái nhân loại, mà là một đầu Thủy Kỳ Lân chân đạp sóng lớn, khí nuốt thiên hạ!

Từ sau khi Tần Phàm đột phá tới cảnh giới vô thánh, trong quá trình đề thăng bốn viên ma chủng trong cơ thể đều chiếm được năng lực đề cao nhất định, ngoại trừ tăng cường về khí lực ở phương diện khác đều tăng lên thật lớn.

Hiện tại bách kiếp gia thân cùng thiên địa uy áp cường đại áp bách, cộng thêm con sông lớn dâng cao ngập trời dẫn dắt, năng lượng thủy hệ vô tận ủng hộ, ở một khắc này ma chủng Kỳ Lân trong thân thể Tần Phàm rốt cục chiếm được kích phát!

Đây là viên ma chủng Kỳ Lân đầu tiên Tần Phàm đã luyện hóa, viên cổ ma tôn chủng quản năng lực thủy hệ, vào lúc này đã thức tỉnh! Viên cổ lực lượng giấu thật sâu trong ma chủng, ở một khắc này đột nhiên phủ xuống trên người Tần Phàm!

Dưới cổ lực lượng của viên cổ ma tôn, làm Tần Phàm chỉ trong nháy mắt đã đột ngột thay đổi, lộ ra hình thái chân chính của viên cổ ma tôn, không ngờ lại biến thành một đầu Kỳ Lân chân chính!

Đây cũng không chỉ là mượn nhờ lực lượng của ma chủng như trước kia, lần này ngay cả thân thể Tần Phàm cũng đã biến thành hình thái Kỳ Lân thực sự.

Thân cao trăm trọng, toàn thân phủ đầy thanh sắc lân giáp, đầu rồng thân ngựa, sừng hươu sư mắt, lưng hùm vai gấu, bốn vó giẫm đạp lên sóng lớn ngắt trời, đôi mắt như gió giục mây vùn, chiếc miệng khổng lồ dữ tợn khủng bố, muốn nuốt chửng thiên địa! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tuy rằng hiện tại Tần Phàm đã hóa thành Kỳ Lân, vô luận là thân hình hay uy lực vốn có đều kém chân thân của Kỳ Lân ma tôn vạn dặm, nhưng hình thái Kỳ Lân của Tần Phàm chỉ đứng yên nơi đó, đã tạo cho người cảm giác tâm linh rung động!

Hơn nữa giờ phút này Tần Phàm lại có được lực lượng ma tôn chân chính! Đối với nắm giữ quy tắc thiên địa, đối với khống chế thủy hệ căn nguyên đều vượt hơn bình thường gấp mười lần, gấp trăm lần!

Hiện tại hắn cũng không chỉ có lực lượng của vô thánh vừa đột phá, lực lượng hiện tại của hắn chỉ sợ ngay cả thú linh Thanh Long cũng không thể so sánh được, ước chừng đã có được một phần vạn sức mạnh của Kỳ Lân ma tôn chân chính!

Chỉ là việc này xuất hiện chỉ trong nháy mắt, làm cho Tần Phàm thậm chí còn chưa kịp có phản ứng, sự tình đã vượt qua khỏi lòng bàn tay của hắn, hiện tại mặc dù hắn có được thân hình cường đại của Kỳ Lân ma tôn, nhưng lại bị một cổ khí tức cuồng bạo tràn ngập toàn thân, không thể tự nhiên khống chế được cổ lực lượng quái dị kia.

Bởi vì ma chủng Kỳ Lân bị thiên địa áp bách nên kích phát, vì vậy lực lượng chôn giấu tận sâu trong ma chủng đã tồn tại bản năng muốn đối kháng thiên uy.

Sự xuất hiện của nó là bởi vì muốn phản kháng thiên uy, giữ gìn tôn nghiêm cùng cao quý của chính viễn cổ ma tôn!

- Hồng!

Ngay sau đó, một thanh âm xa xưa từ trong miệng Tần Phàm phát ra, chân đạp sóng lớn, hấn ngẩng đầu nhìn lên lôi phạt thiên cung sắp giáng xuống trên người, một cỗ khí thể thôn thiên dần dần lan tràn khắp toàn thân hắn.

- Oanh!

Cũng đúng vào lúc này, lôi phạt thiên cung rốt cục đã áp xuống! Tất cả lôi đình cung điện ẩn chứa uy lực trên trăm cường giả võ tôn toàn lực một kích đánh xuống!

Một khi áp xuống tới, lôi đình nổ vang, tia chớp bay múa, làm cả không gian như bị mai một! Có thể tưởng tượng, nếu lôi phạt thiên cung giáng xuống một ngọn núi cao, ngay cả ngọn núi cũng hoàn toàn dập nát.

Tòa lôi phạt thiên cung này ẩn chứa lực lượng thật quá mạnh mẽ, quá kinh khủng!

Ngay lúc lôi phạt thiên cung còn cách mặt nước năm trăm thước, liền khiến nước sông dưới chân Tần Phàm bốc hơi, cả không gian một mảnh trắng xóa, cũng không biết là do điện quang hay là hơi nước, những sinh vật trong sông đều bị một kích biến thành bột phấn!

Thân thể Tần Phàm lúc này không khỏi run lên, phun mạnh về phía trước, một cỗ thủy hệ nguyên khí cuồng bạo tràn ra như cơn lũ lụt, muốn lật úp ngân hà trên bầu trời, đánh rơi toàn bộ trăng sao nhật nguyệt.

Thủy hệ nguyên khí mãnh liệt, sóng lớn bốc cao, thổi quét phong vân, hướng lôi phạt thiên cung bao trùm tới!

Lôi phạt thiên cung càng ngày càng gần, tòa lôi đình cung điện thật giống như một cỗ máy chiến tranh, có thể chứng kiến được bên trong lôi đình ẩn chứa những tia chớp hình người chẳng khác gì pho tượng chiến thần, đủ loại lôi đình pháp bảo, từng trường mâu trường thương trống rỗng xuất hiện, xuyên thủng hư vô, không ngừng hướng Tần Phàm áp xuống!

Tùy tiện một luồng công kích giống như uy lực của vô thánh liên tục không ngừng, vô số thiểm điện lôi đình bổ xuống Tần Phàm, phảng phất như không phách hấn thành phần vụn thì tuyệt đối không bao giờ bỏ qua!

Cũng may hiện tại Tần Phàm đã biến thành hình thái Kỳ Lân ma tôn thời viễn cổ, lực lượng cùng phòng ngự đều tăng lên thật lớn, nếu không bị oanh kích liên tục như thế chỉ sợ thân thể hắn đã sớm không sao chịu nổi!

- Oanh long long...

Theo lôi đình không ngừng nổ mạnh, rốt cục đánh vỡ cả đáy sông, từng luồng sát khí cường đại từ dưới lòng đất như núi lửa dâng lên, hướng Tần Phàm ập tới!

1000. Chương 1010: Ma Chủng Luyện Thể Lân Thứ Ba. (2)

Chương 1010: Ma chủng luyện thể lân thứ ba. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Thiên địa áp bách, bách kiếp gia thân!

Lực lượng lôi phạt thiên cung xuyên phá núi non trùng điệp, nước sông cạn khô, khủng bố vô song, trong thời gian ngắn quỷ khóc thần hào, sinh linh trong phạm vi trăm dặm khó thể sinh tồn!

Uy thế truyền vào Thiên Ly Thành, luồng điện tê dại xuyên thấu qua không khí ảnh hưởng vào nội thành, làm mọi người đều phải che kín hai tai, té trên mặt đất, toàn thân không ngừng run rẩy.

Khu vực bên sông lôi điện giao kích, quang mang chói mắt căn bản làm không người nào thấy rõ chuyện gì đang xảy ra, chỉ mơ hồ nghe được thanh âm tiếng mãnh thú rống to, phảng phất như có đầu mãnh thú khổng lồ đang tranh đấu với thiên địa.

Trên thực tế tòa lôi phạt thiên cung ẩn chứa thiên uy vô thượng, vô cùng cường đại, tuy Tần Phàm hóa thân Kỳ Lân vẫn không cách nào so sánh với nó, lúc này lôi điện đã xuyên phá qua thủy hệ căn nguyên phong tỏa, trực tiếp bùng xuống trên thân thể Kỳ Lân của Tần Phàm.

- Oanh!

Thiên lôi giáng xuống, thiên địa áp bách, bách kiếp phủ thân!

Lôi đình thiểm điện khủng bố bao trùm, thân hình Tần Phàm trực tiếp bị nứt vỡ, thân thể bị đả kích thật lớn rốt cục không thể tiếp tục duy trì thân hình tán loạn tan ra!

Tuy hắc biến hình Kỳ Lân nhưng dù sao không có được hoàn toàn lực lượng thực sự của viễn cổ ma tôn, cuối cùng vẫn kém hơn thiên uy áp bách.

- Ca ca...

Lúc này thân hình Kỳ Lân vỡ ra, thân hình nguyên lai của Tần Phàm cũng lộ ra, quần áo đã hoàn toàn phá nát, khí tức nhất thời thập phần uể oải, cơ hồ muốn đoạn khí.

Tuy rằng không chịu nổi thiên lôi áp bách, nhưng dù sao cũng ngăn cản được đại bộ phận lực lượng lôi phạt, nếu không thân thể Tần Phàm cũng đã bị đập nát, khí lực nguyên lai của hắc mặc dù mạnh hơn người thường rất nhiều, nhưng bị lực hủy diệt đáng sợ của Diệt Thánh Kiếp cũng không đáng là gì.

- Xích xích...hách hách...

Lôi đình vẫn không ngừng tàn sát bừa bãi, tràn ngập cả không gian, đem thân thể Tần Phàm hoàn toàn bao vây lại, Diệt Thánh Kiếp vẫn chưa chấm dứt.

- A...

Lôi đình không ngừng đập lên thân thể hắc, lực lượng còn sót lại cũng đủ làm thân thể hắc biến thành thê thảm, lúc này da thịt tàn phá, xương cốt lộ ra, cơ hồ muốn biến thành thịt vụn.

- Là lúc này, luyện hóa ma chủng lần thứ ba!

Lúc này khi xương cốt của hắc vỡ hơn phân nửa, Tần Phàm phỏng chừng lực lượng lôi đình cũng đã giảm bớt một phần, miệng hắc chợt phát ra thanh âm trầm thấp.

Chỉ trong nháy mắt ý chí điên cuồng đập vào bốn viên ma chủng trong cơ thể!

Mỗi viên ma chủng đều ẩn chứa tiềm lực thật lớn, không chỉ tiến hành luyện thể, mỗi lần đều gia tăng nguy hiểm cùng thống khổ tới tận cùng.

Lần này Tần Phàm lại mạo hiểm luyện thể lần nữa. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Một là vì hắc muốn sống sót dưới thiên lôi oanh sát thật rất khó, nếu tiến hành luyện hóa ma chủng lần thứ ba thì có thể giúp hòa dịu một bộ phận uy lực, hai là hắc vừa hóa thành hình thái Kỳ Lân, một ít năng lượng thủy hệ trị liệu còn lưu trong thân thể, có thể giúp thân thể hắc khôi phục nhanh hơn.

Thứ ba là hắc cần theo đuổi lực lượng thêm cường đại!

- Oanh!

Bốn viên ma chủng kích phát, bốn loại năng lượng đồng thời va đập lẫn nhau, bắt đầu đả đá lung tung trong cơ thể Tần Phàm, càng làm thân thể hắc huyết nhục mơ hồ, xương cốt trong nháy mắt hoàn toàn vỡ nát.

- Nhất định phải chịu đựng!

Cảm nhận thống khổ sâu sắc làm Tần Phàm không chịu nổi phát ra tiếng rít gào vô cùng thống khổ, đặc biệt cảm giác do mộc hệ ma chủng truyền tới làm cho hắn sống không bằng chết, đây là bởi vì lần luyện hóa thứ hai của nó, phảng phất như nghiền nát toàn bộ cơ năng của thân thể hắn.

Thậm chí lần át cả thống khổ do lôi đình mang đến.

Nhưng may mắn giống như trong tưởng tượng của Tần Phàm, bốn viên ma chủng luyện hóa khí lực cho hắn đồng thời đem lực lượng lôi đình còn lưu lại cắn nuốt hóa thành năng lượng luyện thể!

Diệt Thánh Kiếp rốt cục dần dần giảm bớt, Tần Phàm xem như sống qua một kiếp cử tử nhất sinh lần này! Mà Diệt Thánh Kiếp nếu không thể diệt hắn, từ nay về sau hắn đã đứng cao hơn những võ thánh khác, cường giả trong cấp bậc võ thánh!

Nhưng hắn tiến vào lần thứ ba luyện hóa ma chủng mang theo thống khổ cùng nguy hiểm thật lớn, làm cho hắn thêm lần nữa rơi vào tình trạng sinh tử chưa rõ, nếu có thể thành công, hắn có thể nghịch thiên mà lên, nếu thất bại, chẳng khác gì tử vong trong Diệt Thánh Kiếp lần này!

Lôi phạt thiên cung vẫn treo lơ lửng trên cao, lôi điện giao kích, điện quang vô cùng cuồng bạo không ngừng giáng xuống thân thể Tần Phàm, không ngừng va chạm tán loạn, tựa hồ không đánh hắn thành bột phấn sẽ không bao giờ dừng lại.

Ngoài ra dưới đáy sông phát ra sát khí không ngừng đập lên thân thể hắn, lực lượng âm nhu nhưng đều ảnh hưởng từng tế bào trong cơ thể hắn.

Thiên lôi địa sát, hai cỗ lực lượng của thiên địa cũng đồng thời bị Tần Phàm biến thành lực lượng luyện hóa ma chủng.

Tóm lại thời khắc này mấy cỗ năng lượng không ngừng giằng co và đập lẫn nhau ngay trong thân thể hắn, không ngừng tiến hành cải tạo từng tế bào cốt nhục. Lúc này tình huống của hắn thập phần không ổn, thân thể đã không còn hình dạng, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy thật hoảng sợ.

Khí lực nhục thể nứt vỡ, ngũ tạng lục phủ cháy sém, máu huyết rơi xuống dòng sông đem mặt sông hoàn toàn nhuộm đỏ.

Kỳ thật hiện tại trong máu huyết của Tần Phàm lại xen lẫn một ít kim sắc, bởi vì trải qua vài lần ma chủng cải tạo, đã sớm không còn là máu huyết bình thường, bên trong ẩn chứa huyền bí cường đại, nếu sinh vật bình thường cắn nuốt sẽ có thể tăng lên lực lượng, nhưng đáng tiếc hiện giờ sinh vật sống trong sông đã bị lôi phạt đánh nát, không còn cơ hội hưởng thụ.

Hiện tại Tần Phàm không còn thời gian quan tâm những chuyện như thế, hắn đang cắn chặt răng, thống khổ phi thường, cơ hồ muốn mất đi cả ý chí.

Ma chủng vừa luyện thể vừa cải tạo, đồng thời cũng lưu lại khí tức hung hãn của ma tôn viễn cổ, những khí tức thô bạo kia sẽ làm ảnh hưởng tâm trí vô giả, thậm chí còn có thể hoàn toàn khống chế tư tưởng cùng dục vọng của họ.

Chỉ một viên ma chủng luyện hóa đã tràn ngập khí tức cuồng liệt này, lần này cả bốn viên ba chủng đồng thời luyện hóa, càng ngày càng tiếp xúc với lực lượng ẩn chứa tận sâu bên trong, khí tức mạnh mẽ nào liền có thể nghĩ.

Còn chưa bắt đầu chân chính vận dụng năng lượng luyện thể đã làm Tần Phàm cơ hồ bị khí tức thô bạo kia nuốt sống.

Cũng may lúc này hắn đã đột phá tới võ thánh cảnh giới, mỗi phương diện đều tăng mạnh, cộng thêm nhiều lần trải qua ma luyện, tinh thần ý chí đã vô cùng mạnh mẽ, vì vậy không đến nỗi hoàn toàn mất đi chính mình.

Nhưng cũng chỉ có thể lưu lại được một tia thần trí mà thôi!

Hai mắt hắn đỏ bừng, cắn chặt răng rướm máu, chẳng khác gì yêu thú hung tàn, tùy thời nuốt chửng sinh vật khác. Nếu lúc này có sinh vật nào xuất hiện, nói không chừng sẽ khơi dậy công kích điên cuồng của hắn.

Trong nháy mắt kích phát ma chủng, khí tức thô bạo nuốt hết toàn thân hắn, xâm nhập vào mỗi thần kinh của hắn. Nếu không phải tu vi tâm cảnh của hắn hiện tại đã cực kỳ kiên định, chỉ sợ cũng đã đánh mất ý chí của chính mình.

1001. Chương 1011: Thay Da Đổi Thịt.

Chương 1011: Thay da đổi thịt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ngay khi thần kinh của hắn cơ hồ muốn toàn bộ đứt đoạn, khí tức thô bạo rốt cục trấn áp xuống, năng lượng luyện thể bị thiên lôi đập vào bắt đầu khuếch tán, kết hợp luyện hóa cùng từng tế bào trong nội thể.

- Hủy diệt hay sống lại, là lúc này! Luyện hóa cho ta!

Tuy hắn cảm giác được thân thể mình giống như hóa thành một vũng máu, nhưng ý chí quật cường vẫn duy trì không ngã.

Thanh Long, Chu Tước, Kỳ Lân, Huyền Vũ...bốn loại ma chủng nháy mắt bộc phát ra cỗ năng lượng luyện thể cực kỳ cường đại, bắt đầu tiến vào toàn thân tế bào, khung xương huyết mạch, ngũ tạng lục phủ, đều không ngừng vang lên răng rắc, lúc này Tần Phàm không khỏi gầm lên một tiếng, đem toàn bộ hàm răng của mình cơ hồ cắn nát.

Luyện hóa một viên ma chủng đã không sao chịu nổi huống chi là bốn viên cùng một lúc, thống khổ thật đủ làm người chết tại chỗ! Nếu thay đổi là võ thánh cường giả khác, chỉ sợ đã rơi vào tử vong.

Thời gian trôi qua không biết bao lâu.

Tóm lại Tần Phàm đã không còn khái niệm về thời gian, đối với hắn mà nói mỗi một giây chẳng khác gì mười năm, thoáng chốc như đã trôi qua vạn năm muôn đời!

- Oanh!

Rốt cục khi thân thể không còn một bộ phận nào lành lặn, chợt vang ra một tiếng nổ mạnh, lúc này Tần Phàm cảm giác được năng lượng luyện thể thông qua khiếu huyết xâm nhập vào từng ngõ ngách, bắt đầu tiến hành cải tạo huyết mạch lần thứ ba!

Năng lượng luyện thể vận chuyển, huyết mạch toàn thân bị xé rách, cốt nhục như thiêu đốt, mỗi tế bào đều chia lìa, sau đó lại trùng tạo thêm lần nữa! Loại cảm giác này thật sự giống như đem cơ thể xé thành mảnh nhỏ sau đó mới hợp lại một chỗ, năng lượng luyện thể chính là như thế!

Phân tách cùng dung hợp, cắn nuốt cùng cường đại!

- Kiên trì!

Tần Phàm cắn chặt răng, siết chặt nắm tay, hai mắt trợn trừng, thân thể nổ mạnh từng đoàn huyết nhục, không phải tinh quang lóe sáng trong mắt thật không hay biết khối huyết nhục kia là người hay là sinh vật nào khác.

- Oanh!

Hai cỗ năng lượng thiên lôi cùng ma chủng đập vào, cơ hồ nháy mắt muốn oanh thân thể hắn thành tro bụi, nhưng bốn viên ma chủng đem toàn bộ lực lượng đều hút tới, sau đó cải tạo thành động lực luyện thể.

- Oanh!

Rốt cục đạo thiểm điện cuối cùng bị Tần Phàm hấp thu vào trong cơ thể, ma chủng luyện thể vào lúc này đã đạt tới cực hạn, toàn thân phát ra một khí tức viên cổ xa xưa huyền bí.

Năng lượng ma chủng điên cuồng va đập cùng luyện hóa, năng lượng thủy hệ cũng đang nhanh chóng tiến hành chữa trị, làm cho Tần Phàm giống như dực hỏa trùng sinh, mỗi cây xương cốt, huyết nhục, mái tóc đều thay đổi, thân thể dần dần hồi sinh trở lại, ánh sáng lóe ra, tràn ngập cảm giác tràn đầy lực lượng.

Lần luyện hóa ma chủng thứ ba đã xong!

Lúc này thân thể Tần Phàm trong nháy mắt được cường hóa thật lớn, toàn bộ thân thể đều biến thành vô cùng cứng cỏi, hoàn toàn thay da đổi thịt, mượn dùng thiên địa tạo hóa thiên lôi địa sát mà thân thể càng tràn ngập vẻ huyền bí.

Đây là biến chất như cá vượt long môn, nếu thất bại hắn sẽ bị trực tiếp đánh chết, nhưng hiện tại hắn đã vượt qua! Diệt Thánh Kiếp cũng không thể đưa hắn diệt sát, hắn đã bước qua, thay da đổi thịt, hóa thân thành long, trời cao biển rộng! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- A...

Giờ phút này cảm giác được thân thể dần dần khôi phục cường đại, cảm giác phá rồi lại lập làm Tần Phàm không nhịn được thét dài, hai tay siết chặt, lực lượng mạnh mẽ như có thể trích tinh trực nguyệt, xé rách thiên không!

Lúc này Tần Phàm chỉ nhờ vào lực lượng thân thể đã đủ để so sánh với võ thánh bình thường!

Hắn tung ra một quyền về phía trước, chỉ bằng vào lực lượng thân thể đã kích lên bọt sóng cao hơn trăm trượng! Chân giẫm một bước, có thể trực tiếp xuyên thấu xuống đáy sông!

- Cảm giác cường đại thể này thật quá tốt!

Tần Phàm nhìn nắm tay của mình, ý cười hiện lên trên mặt, hiện tại chính hắn cũng không thể phỏng đoán được lực lượng của chính mình. Chỉ sợ ngoại trừ võ thánh cường giả có được quy tắc tiểu thể giới hoàn mỹ, ngoài ra những cường giả võ thánh khác hắn không còn chút sợ hãi, cho dù là lực cấp võ thánh!

- Nếu như có thể sớm có được quy tắc tiểu thể giới thì quá tốt!

Ngay lập tức thân hình hắn nhảy lên, chẳng khác gì tiềm long thăng thiên ngự không bay cao, hướng Hồng gia bay trở về.

Hiện tại đã đột phá tới cảnh giới võ thánh, cũng là thời điểm hắn tranh thủ quay về Nam Phong Tần gia!

Cước đạp hư không, Tần Phàm trực tiếp ngự không phi hành.

Sau khi trở thành cường giả võ thánh, hư không phi hành chỉ tiêu hao nguyên khí cực nhỏ, hoàn toàn dựa vào lực nắm giữ nguyên khí trong thiên địa của võ thánh cường giả, hơn nữa tốc độ cực nhanh, vì vậy ở thời điểm bình thường Tần Phàm vẫn lựa chọn phương thức phi hành như thế.

Chỉ khi nào thực sự cần đi gấp hắn mới sử dụng Chu Tước Dực, một mặt là bởi vì sử dụng Chu Tước Dực luôn tiêu hao khá lớn, về phương diện khác là vì sử dụng Chu Tước Dực thì dấu hiệu thật quá rõ ràng, từ xa xa đã bị người liếc mắt liền nhận ra.

Hắn vừa mới nắm giữ được năng lực ngự không phi hành nên cũng muốn làm quen nhiều một chút, lúc này bởi vì Diệt Thánh Kiếp đã qua, hắn cũng không vội quay về Hồng gia, vì vậy dùng ngự không phi hành trở lại, nhưng dù là như thế khi Tần Phàm quay về tới Thiên Ly Thành vẫn tạo nên những thanh âm kinh hô xôn xao. Bởi vì động tĩnh của Diệt Thánh Kiếp quá lớn, cả Thiên Ly Thành đều đang chú ý tới chuyện này, vì vậy vẫn còn thật nhiều người đang ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Cho nên Tần Phàm vừa bay trở lại lập tức bị người phát hiện.

Đúng lúc đó dân chúng trong Thiên Ly Thành mới phát hiện kỳ tích chi tử không ngờ không cần dùng Chu Tước Dực đã có thể ngự không phi hành!

Đây chính là dấu hiệu chỉ có võ thánh cường giả mới đạt được, điều này chính là thường thức đối với toàn bộ dân chúng trên Vũ Thiên đại lục.

Nói cách khác, lúc này bọn họ mới biết được Tần Phàm đã trở thành một võ thánh cường giả.

- Nghe nói Tần Phàm đột phá tới cảnh giới võ tôn chỉ mới hơn ba năm mà thôi! Năm nay hắn chỉ mới hai mươi tuổi, còn chưa đầy hai mươi mốt tuổi!

Một màn này đối với tất cả mọi người mà nói thật đủ rung động, nhìn thấy vậy toàn bộ dân chúng Thiên Ly Thành không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc đến ngầy người, đờ đẫn nhìn lên không trung, có chút không dám tin tưởng.

Nhưng sự thật đang hiện ra trước mắt!

- Kỳ tích chi tử đã trở thành võ thánh! Một cường giả võ thánh hai mươi tuổi ra đời!

Rất nhanh, tin tức náo động truyền khắp Thiên Ly Thành, hơn nữa còn không ngừng lan tràn khắp các thành thị chung quanh.

Có thể đoán được tin tưởng không cần bao lâu cả Vũ Thiên đại lục sẽ vì tin tức này mà sôi trào lên.

Sau Vân Phi Dương, đệ nhất thiên tài võ thánh mới lại sinh ra đời! Cũng đã siêu việt Vân Phi Dương, trở thành Vũ Thiên đại lục đệ nhất thiên tài!

Tần Phàm trở thành võ thánh cường giả trẻ tuổi nhất Vũ Thiên đại lục, đã trở thành cường giả võ thánh tuổi nhỏ nhất!

Nhưng đây là điều mà chính Tần Phàm cũng không thể ngờ, hắn thật sự không phải muốn tranh đoạt hư danh thế này. Hắn ngự không phi hành rất nhanh đã về tới Hồng gia, người của Hồng gia nhận ra hắn, không hề ngăn cản, hắn chậm rãi hạ xuống bên cạnh Vô Tông thất.

Nhìn thấy mảnh đất hỗn độn kia, hắn không khỏi sinh lòng áy náy.

1002. Chương 1012: Đệ Nhất Thiên Tài.

Chương 1012: Đệ nhất thiên tài.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lần này Đại Ly Hồng gia đem Vô Tông thất trân quý cho hắn mượn nhờ đột phá võ thánh, nhưng còn làm cho họ bị tổn thất lớn như vậy hắn cũng cảm giác không được yên tâm, đặc biệt là Vô Hải thần kỳ của Vô Tông thất, nếu một khi vì vậy mà hư hao, đối với Đại Ly Hồng gia thậm chí là cả Vũ Thiên đại lục đều là đả kích trọng đại!

- Tần Phàm, không ngờ ngươi không hề bị thương chút nào?

Chứng kiến Tần Phàm quay trở về, Kim Dương võ thánh cùng các võ thánh Hồng gia đều vạn phần kinh ngạc, vừa rồi Diệt Thánh Kiếp thanh thế lớn như vậy không ngờ Tần Phàm lại có thể vượt qua.

Hơn nữa hiện tại xem ra không chỉ vượt qua còn không bị chút tổn thương nào, lại càng có vẻ thêm cường đại!

- Chắc chắn, kỳ tích chi tử không hổ là kỳ tích chi tử! Không thể không nói, Tần Phàm, thật không thể dùng ánh mắt nhìn người thường đi đánh giá được người ah!

Lúc này luyện đan sư Hồng gia Hồng Hải vỗ tay nói.

- Hồng Hải tiên bối chê cười, Tần Phàm chẳng qua có được thể chất đặc thù mà thôi, hơn nữa bản thân còn là luyện đan sư, đan dược chữa thương vẫn có rất nhiều, cho nên mới có thể nhanh chóng khôi phục như vậy, vừa rồi bộ dáng thê thảm khi độ kiếp thật không cần nhắc tới.

Tần Phàm cười cười nói, sau đó hắn nhìn Kim Dương võ thánh cùng Hồng gia tộc trưởng Hồng Nghiễm nói:

- Tiên bối, Hồng tộc trưởng, xin lỗi bởi vì tại ta nên đem nơi đây biến thành hỗn độn như vậy.

- Ha ha, không ngại, kỳ tích chi tử ở Đại Ly Hồng gia đột phá trở thành Vũ Thiên đại lục đệ nhất thiên tài võ thánh, đây là vinh hạnh của Hồng gia chúng ta, hơn nữa Võ Hải cũng không bị tổn thất, những địa phương khác chỉ là chuyện nhỏ, sửa chữa một chút là tốt rồi.

Lúc này Hồng Nghiễm cũng cười lớn nói, đầy vẻ sang sảng.

- Chính yếu là người không có việc gì là tốt nhất.

Kim Dương võ thánh mỉm cười nói, chứng kiến Tần Phàm có thể bình an vô sự trở về, hơn nữa còn thêm cường đại, hẳn cũng cảm thấy vô cùng vui mừng, biết rốt cục mình đã có người kế nghiệp.

Mà mấy võ thánh khác nhìn thấy Tần Phàm có thiên phú siêu phàm như vậy, trong thời gian ngắn đã có thể đột phá võ thánh cảnh giới, thái độ cũng hoàn toàn đổi mới, lúc này cũng mỉm cười gật đầu tỏ vẻ thân thiện. Tần Phàm có được thiên phú cùng thực lực như vậy, bỏ ra những việc khác không nói tới, đích xác cũng xứng đáng cho bọn họ đi kết giao.

- Để cho chư vị lo lắng, hiện tại Tần Phàm không có việc gì, hơn nữa cảm thấy rất tốt.

Lúc này Tần Phàm cũng cười nói, khi ở chung với Kim Dương võ thánh hẳn vẫn không hề hạn chế, hơn nữa bởi vì đột phá tới cảnh giới võ thánh nên khí chất cùng tinh thần đều phát sinh biến hóa cực lớn, cả người có vẻ thật tự tin cùng thần thái sáng láng.

- Ha ha, Tần Phàm, xem ra tuy rằng hiện tại ngươi chỉ vừa đột phá tới cảnh giới võ thánh, nhưng thực lực ngay cả ta cũng có chút nhìn không thấu đi!

Hàn huyền một lát, Hồng Hải cười nói.

- Tần Phàm, hiện tại ngươi cảm thấy thực lực như thế nào?

Khi nghe Hồng Hải nhắc tới, Kim Dương võ thánh cũng lên tiếng hỏi, hẳn biết trước khi Tần Phàm còn chưa đột phá tới võ thánh đã có thể sánh ngang với trung cấp võ thánh bình thường, hiện tại một khi đột phá, thực lực khẳng định tăng lên thật lớn.

- Hẳn là có thể giao chiến với lục cấp võ thánh bình thường.

Tần Phàm nghĩ nghĩ trả lời, hiện tại khí lực cùng lực lượng của hắn, bản tức nguyên khí cùng nguyên khí dung hợp, mỗi phương diện đều tăng lên thật lớn. truyện copy từ

Tuy rằng chỉ nắm nguyên khí trong phạm vi ngàn thước, nhưng có thể lợi dụng nguyên khí cơ hồ là tuyệt đối nắm giữ, độ dày cực cao, hơn nữa bốn loại nguyên khí hỗn hợp bất đồng, bởi sau khi đột phá võ thánh cũng càng thêm chặt chẽ, thậm chí còn có xu thế tiến giai đại thành.

Nếu không phải hiện tại hắn còn chưa hoàn toàn tu luyện ra kim hệ nguyên khí, chỉ sợ đã trực tiếp có được quy tắc tiểu thể giới của mình cũng nói không chừng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tốt, Hồng Hải ngươi tới thử xem một lần!

Kim Dương võ thánh gật đầu, sau đó chỉ vào Hồng Hải nói, bởi liên quan tới chuyện của cửu cấp yêu thú cùng Trấn Yêu Thành, hẳn cũng muốn biết rõ thực lực của Tần Phàm biến hóa như thế nào.

- Ta? Tuy rằng ta chuyên tâm lo chế thuốc, nhưng dù sao từng tu luyện trăm năm, không phải là lục cấp võ thánh bình thường đi!

Hồng Hải sững sốt, tiếp theo cười ha ha nói.

- Ngươi cứ tiếp tục nói mạnh mẽ đi!

Kim Dương võ thánh không chút khách khí thản nhiên nói, hẳn thật sự có chút tin tưởng với Tần Phàm.

- Vậy tới thì tới, ai sợ ai!

Hồng Hải cũng vén lên tay áo, có chút không phục nói.

- Vậy thì thỉnh Hồng Hải tiên bối chỉ giáo!

Tần Phàm mỉm cười chấp tay nói.

Tiếp theo trên mảnh đất trống rộng lớn, hai người tách ra khoảng cách đứng thẳng, nhìn lẫn nhau, khí thế đặc biệt bắt đầu không ngừng kéo lên.

Lúc này Tần Phàm cũng không cần triệu hồi ra hư ảnh tứ đại ma tôn, khí thế đã có thể hóa thành thực chất, khí thế của hai người chẳng khác gì hai đội quân đang không ngừng giết chóc nơi chiến trường, tựa hồ là không ai nhường ai.

Hồng Hải là lục cấp võ thánh, bởi vì luôn phân tâm đi chế thuốc luyện đan, mặc dù có được đan dược phụ trợ nhưng dù sao không có được khí lực cường đại như Tần PHàm, cho nên hiệu quả đương nhiên có hạn, hiện giờ gần trăm tuổi, chỉ đạt tới cảnh giới lục cấp võ thánh, hơn nữa cũng không tính là cường giả cùng cấp, thậm chí còn có chút yếu, không có được quy tắc tiểu thể giới.

Nhưng nói thế nào Hồng Hải cũng là lục cấp võ thánh, kết quả giao phong đương nhiên là vượt hơn Tần Phàm.

- Hắc hắc, Tần Phàm tiểu tử, nhiều người đang nhìn như vậy, người đừng nghĩ ta bỏ qua cho người, người cẩn thận rồi!

Thấy có thể áp chế được khí thế của Tần Phàm, lúc này Hồng Hải kiệt kiệt cười nói, có vẻ đắc ý.

- Vậy vãn bối xin đắc tội!

Tần Phàm cũng không thêm để ý, chỉ cười nhẹ, lập tức oanh một quyền về phía trước.

Thanh Long Tham Trảo!

Quyền xuất, một móng vuốt thật lớn xuất hiện, một hệ nguyên khí cuộn cuộn tụ tập, khí tức cùng khí thế viển vông lan tràn hư không, xuyên thấu qua tầng tầng không gian bao trùm chụp tới chỗ Hồng Hải.

- Hảo tiểu tử, vừa đột phá tới cảnh giới võ thánh mà một hệ nguyên khí lại nắm giữ inh như thế!

Thấy vậy Hồng Hải hoảng sợ, ý cười trên mặt ngừng lại, không dám do dự lập tức oanh ra một quyền.

Hồng Hải cũng tu luyện tứ hệ nguyên khí, trong đó càng am hiểu thủy hỏa hai hệ, một quyền oanh ra nhất thời giống như hồng thủy ngập trời, lại như núi lửa bùng nổ, một cỗ khí tức sát phạt, cương mãnh, dữ dằn lập tức ngưng kết thành một nắm tay cực lớn trên không trung, hướng Thanh Long Tham Trảo oanh ra.

- Oanh!

Hai cỗ lực lượng gặp nhau trên không trung, phát ra tiếng nổ vang thật lớn, đất đá bay tán loạn, rất nhanh lại triệt tiêu lẫn nhau.

Mặc dù Thanh Long Tham Trảo của Tần Phàm đã tăng lên, nhưng dù sao thực lực của Hồng Hải không kém, vì vậy một kích giao phong xem như không phân ra thắng bại.

- Hồng Hải tiên bối cẩn thận rồi, tứ nguyên hợp nhất – Vạn Ngưu Trùng Chàng!

Nhưng Tần Phàm cũng không ngừng lại bao lâu, một kích vừa biến mất lập tức lại đánh ra một quyền.

1003. Chương 1013: Chỉ Điểm Luyện Đan. (1)

Chương 1013: Chỉ điểm luyện đan. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Một quyền này Tần Phàm không thi triển toàn lực, chỉ sử dụng hai ngàn trọng lực kinh khí man ngư, nhưng còn mạnh hơn trước khi gặp Diệt Thánh Kiếp, vừa oanh ra, một cỗ khí tức chạy chồm khiến không gian đứt gãy không ngừng.

Một đầu tứ sắc man ngư thật lớn, hỗn hợp bốn hệ nguyên khí xoay tròn, khí tức dữ dội mạnh mẽ hướng Hồng Hải đánh tới, lực lượng kinh khủng như muốn đem hắn trực tiếp cắn nuốt.

Man ngư vừa xuất hiện, liền làm những võ thánh khác không khỏi cả kinh, vô luận là ngưng phát vận dụng vũ kỹ hay mức độ dung hợp nguyên khí đều làm cho bọn họ không cách nào tin tưởng đây là một người mới đạt tới võ thánh cảnh giới có thể làm được.

Dù là lục cấp võ thánh cũng chưa chắc làm được tới trình độ này!

- Đợi một chút, ta nhận thua!

Chứng kiến thanh thế cùng khí tức như thế, Hồng Hải không khỏi biến sắc, nếu là cuộc chiến sinh tử thì hắn tiếp nhận được một chiêu này, nhưng hiện tại chỉ là luận bàn, hắn không muốn sử dụng thủ đoạn tiêu cực nên đành phải đầu hàng!

- Thu!

Nghe được Hồng Hải nhận thua, Tần Phàm liền thu lại kinh lực, đem kinh khí man ngư đánh tan, tứ nguyên hợp nhất chỉ trong nháy mắt bị tách ra, nhưng vẫn còn một bộ phận kinh khí trong khoảnh khắc không kịp thu trở về.

Trong lòng Tần Phàm chợt động, đem phương hướng kinh khí thay đổi.

- Oanh!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, một bộ phận kinh khí vẫn hóa thành một đầu man ngư nho nhỏ trực tiếp đánh xuống mặt đất bên cạnh Hồng Hải, nhất thời cát bay đá chạy, một hố sâu xuất hiện ngay nơi đó.

Hơn nữa đưa mắt nhìn kỹ, sâu không thấy đáy, còn có đất đá cháy đen, vụn băng, vụn gỗ tung tóe bên cạnh hố, đây là bởi vì bốn loại nguyên khí cùng nguyên lực đã biến thành thực chất, cho dù đã thoát khỏi trạng thái tứ nguyên hợp nhất nhưng vẫn thập phần mạnh mẽ.

- Hồng Hải tiền bối, đa tạ!

Tần Phàm đột ngột thu hồi kinh khí liền bị bắn ngược bật lui ra sau mấy bước, hít sâu một hơi áp chế khí huyết quay cuồng, lúc này mới chấp tay nói.

- Hô...Ta cũng không hề nhường ngươi, thậm chí ít nhiều còn nhờ ngươi hạ thủ lưu tình, nếu không ta sẽ thảm! Ngươi đúng là kỳ tích chi tử, đích thật một thân kỳ tích! Cuộc đời Hồng Hải này rất ít phục người, nhưng lần này ta thua tâm phục khẩu phục!

Hồng Hải chứng kiến hố sâu bên cạnh, có thể tưởng tượng hậu quả một kích toàn lực của Tần Phàm rơi trên người mình, không khỏi thở phào một hơi nhẹ nhõm, sau đó lại nhìn Tần Phàm như nhìn quái vật nói.

Mà nhìn thấy một màn như vậy, toàn bộ võ thánh cường giả đang có mặt đều không khỏi hít sâu một hơi, đối với thực lực mà Tần Phàm vừa bộc lộ ra cảm giác vô cùng khiếp sợ. Không chỉ là vì hắn dùng cấp bậc nhất cấp võ thánh đã dễ dàng đánh thắng Hồng Hải, cũng bởi vì hắn thể hiện ra năng lực thao túng nguyên khí inh như thế!

Những người nơi đây đều có thể được xưng là cường giả võ học đại gia, bọn họ tự nhiên là nhìn ra được khả năng nắm giữ bốn hệ nguyên khí của Tần Phàm cực cao, cộng thêm khả năng dung hợp bốn loại nguyên khí cùng khả năng thu phóng tự nhiên mà chỉ có võ thánh hậu kỳ mới có khả năng làm được!

Có thể nói thế này, Tần Phàm ngoại trừ chưa nắm giữ được kim hệ nguyên khí cùng khả năng chỉ nắm giữ nguyên khí trong phạm vi ngàn thước, những phương diện khác của hắn cơ hồ đều đã đạt tới tiêu chuẩn của võ thánh hậu kỳ!

- Tần Phàm, lấy thực lực hiện tại của ngươi chỉ sợ dù là Vân Phi Dương cũng không phải đối thủ của ngươi, danh xưng đệ nhất thiên tài của Vũ Thiên đại lục tuyệt đối là xứng đáng!

Kim Dương võ thánh cũng đã sớm có dự đoán về thực lực của Tần Phàm, biết được sau khi hắn đột phá tới cảnh giới võ thánh thì thực lực sẽ tăng rất nhiều, nhưng có thể đạt tới trình độ này thật vượt xa dự liệu của hắn, điều này không khỏi làm hắn cảm thấy vô cùng hài lòng. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tiền bối quá khen!

Tần Phàm thu kinh khí khiêm tốn gật đầu nói.

Trên thực tế Vân Phi Dương đích xác là bất đồng với những võ thánh cường giả khác, trước khi chưa vào Cửu Long Tháp có nghe nói qua hắn có thể đánh bại lực cấp võ thánh, hiện tại qua hơn một năm, sau chuyến đi Cửu Long Tháp, thực lực của đối phương nhất định tăng lên không ít. Nếu hai người bọn họ chân chính giao phong, cũng rất khó nói sẽ phân cao thấp.

- Ha ha, Tần Phàm ngươi không cần khiêm tốn, bào đệ này của ta rất ít chịu phục người, ngươi chẳng những trong luyện đan thuật đè ép hắn một đầu, hơn nữa trong võ đạo cũng cao hơn hắn, điều này không làm cho hắn tâm phục khẩu phục đã là rất khó.

Hồng gia tộc trưởng Hồng Nghiễm sang sảng nói.

- Ha ha, lời khách khí Tần Phàm cũng không nói, tóm lại lần này nhờ có Hồng gia nên vẫn bối mới có được thực lực như bây giờ. Nếu ngày sau tộc trưởng có chuyện gì cần, cứ việc phân phó là được.

Tần Phàm thập phần cảm kích với lòng dạ rộng rãi của Hồng Nghiễm, lại chấp tay nói. Lần này hắn liên lụy tới Hồng gia, chỉ sợ cũng cần hao phí thật nhiều thời gian mới có thể khôi phục trở lại.

- Hắc hắc...Tần Phàm, bản thân ta có một thỉnh cầu, không biết ngươi có chịu đáp ứng hay không?

Lúc này Hồng Hải chợt tiến lên hỏi.

- Nga? Hồng Hải tiền bối cứ nói thẳng đừng ngại!

Tần Phàm đáp, hắn thật có chút áy náy đối với việc làm hỏng lò luyện đan của Hồng Hải trước đó.

- Ha ha, bào đệ của ta xưa nay thật say mê việc luyện đan, là muốn nhờ ngươi chỉ điểm cho hắn một chút.

Thấy Hồng Hải có vẻ ngượng ngùng hỏi thẳng, Hồng Nghiễm liền trực tiếp nói thay hắn.

- Đúng vậy, ta nghĩ lúc ngươi cần luyện đan ở bên cạnh quan sát thử một lần. Chẳng biết có được hay không?

Thấy Hồng Nghiễm đã nói thẳng, lúc này Hồng Hải cũng vội vàng cẩn thận hỏi.

- Việc này không thành vấn đề. Ta vừa lúc định giúp tiền bối luyện chế một loại đan dược, đến lúc đó Hồng Hải tiền bối cứ ở một bên quan sát.

Tần Phàm gật gù đầu, sau đó nhìn Kim Dương võ thánh nói.

Trước đó hắn từng kiểm tra thân thể của Kim Dương võ thánh, biết mạng tuyến của hắn đã khô héo, cần luyện chế một loại đan dược khôi phục mạng tuyến mới có cơ hội hồi phục tuổi thọ, sau khi đột phá tới võ thánh cảnh giới, năng lực trong mỗi phương diện của hắn đều tăng lên, Tần Phàm cảm giác mình có đủ tin tưởng đi luyện chế loại đan dược kia.

- Vậy thì làm phiền ngươi!

Kim Dương võ thánh gật gù đầu nói, hắn cũng hiểu rõ tình huống thân thể mình, nếu như có biện pháp tặc mệnh, hắn tự nhiên cũng không muốn chết. Hiện tại tuy rằng Tần Phàm đã rất mạnh, nhưng vẫn còn kém một khoảng cách đối kháng với cửu cấp yêu thú kia, Vũ Thiên đại lục vẫn còn rất cần có hắn.

- Tần Phàm, vậy bây giờ ta dẫn ngươi đi xem phòng luyện đan của ta một chút.

Thấy Tần Phàm đã đáp ứng, Hồng Hải vội vàng nói, gần đây hắn có cảm giác thuật luyện đan của mình gặp phải cổ bình, nếu có thể quan sát một luyện đan đại sư luyện chế đan dược nói không chừng liền có thể đột phá.

Theo tình hình Tần Phàm luyện chế Thánh Đan, kỳ tích chi tử chỉ mới hai mươi tuổi kia tuyệt đối xứng đáng xưng hô luyện đan đại sư!

1004. Chương 1014: Chỉ Điểm Luyện Đan. (2)

Chương 1014: Chỉ điểm luyện đan. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Hồng Hải, người gấp cái gì, Tần Phàm vừa vượt qua Diệt Thánh Kiếp, còn chưa kịp nghỉ ngơi, để nghỉ ngơi khỏe lại chỉ điểm người không trễ!

Hồng Nghiễm trừng mắt nhìn Hồng Hải nói.

- Không sao, hiện tại thân thể vẫn bồi không có gì đáng ngại, lần này luyện chế đan dược nên sớm một chút tốt hơn, mời Hồng Hải tiên bối dẫn đường.

Tần Phàm chỉ mỉm cười nói, lần này Diệt Thánh Kiếp đích thật là thiếu chút nữa diệt sát hắn, nhưng trải qua lần thứ ba luyện hóa ma chủng, hắn đã hoàn toàn được chữa trị hồi phục hơn nữa khí lực còn tăng thêm, hiện tại trạng thái thân thể tốt phi thường.

- Tốt, Tần Phàm người đi theo ta.

Hồng Hải tươi cười rạng rỡ đi phía trước dẫn đường.

Tần Phàm chào Kim Dương võ thánh cùng vài vị võ thánh khác, sau đó đi theo sau.

- Kỳ tích chi tử đích thật làm người ta nhìn không thấu ah! Chỉ vừa đột phá tới võ thánh cảnh giới đã có được thực lực như vậy, hơn nữa trình độ luyện đan cũng sâu đậm, người như vậy đích thật là thập phần nghịch thiên, khó trách dẫn tới Diệt Thánh Kiếp...

Nhìn theo Hồng Hải cùng Tần Phàm đi xa, vài vị võ thánh không nhịn được cảm khái.

- Về thực lực thực sự của Tần Phàm, các người cũng đừng tùy tiện lan truyền ra ngoài!

Lúc này Kim Dương võ thánh có chút ngưng trọng nói, làm những người khác cũng cảm thấy ngạc nhiên.

Tần Phàm đi theo sau Hồng Hải, rất nhanh đã đi tới một sân viện tràn ngập hương vị linh dược lan tỏa khắp không khí.

Tiền viện trồng thật nhiều dược thảo trân quý, bên trong có vài loại mà Tần Phàm biết rất khó gây giống, nhìn ra được Hồng Hải rất dụng tâm bồi dưỡng, đúng là đối với đan đạo thật có si mê.

- Ha ha, người cần tài liệu gì cứ việc nói. Ta dám nói ở cả Đại Ly quốc, thuật luyện đan của ta có lẽ không phải tốt nhất, nhưng nếu bàn về linh dược tài liệu, ta tuyệt đối xếp hạng trước ba người!

Hồng Hải có chút tự hào nói.

- Tốt lắm, Hồng Hải tiên bối giúp ta chuẩn bị vài loại linh dược cần dùng.

Nghe vậy Tần Phàm mỉm cười, báo ra vài loại tài liệu linh dược, đều có chút trân quý.

- Không thành vấn đề, người chờ một chút, ta lập tức lấy ra.

Hồng Hải nghe xong liền đáp ứng.

Một lát sau hắn đã đem vài loại linh dược mang tới, Hồng Hải đúng là có chút nghiên cứu về luyện dược, cũng dốc nhiều tâm sức, chỉ là thiên phú cùng kỹ thuật không đủ mà thôi.

- Vậy bây giờ chúng ta chuẩn bị bắt đầu luyện đan đi!

Tần Phàm ngồi xuống trong phòng luyện đan, sau đó khẽ cười nói. Gian phòng này đúng là có chút trợ giúp cho việc luyện đan, kết hợp địa lợi rất tốt.

Tiếp theo hắn lấy ra được đỉnh của mình, được đỉnh được chia làm: Phàm đỉnh – tinh phẩm đỉnh – thiên công đỉnh – tạo hóa đỉnh – mỗi loại được đỉnh đều được phân thành thượng, trung, hạ ba đẳng cấp.

Được đỉnh này là tổ truyền của gia tộc hắn, trước kia hắn phỏng chừng đây phải là thiên công đỉnh hoặc là tạo hóa đỉnh, vừa lấy ra thật là làm Hồng Hải hâm mộ, được đỉnh của hắn chẳng qua chỉ là tinh phẩm đỉnh mà thôi. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Hồng Hải tiên bối cũng biết luyện đan có đôi khi cần xem trọng thiên thời địa lợi nhân hòa, mà sư môn của ta tương truyền luyện đan sư cùng được đỉnh phù hợp sẽ có điều ảnh hưởng đối với việc luyện đan, cho nên chúng ta thập phần xem trọng “Hợp đỉnh”, hợp đỉnh chính là người cùng được đỉnh tinh thần hợp nhất, chúng ta cần làm thế này...

Tần Phàm thấy Hồng Hải ngưng thần chuẩn bị lắng nghe, bắt đầu chỉ điểm.

Hai tay của hắn chậm rãi ma xát được đỉnh, vừa đem “hợp đỉnh” chậm rãi giải thích, nghe được khiến Hồng Hải không ngừng gật đầu, như si như say.

- Kế tiếp ta nghĩ cùng tiên bối giao lưu một chút về việc vận dụng đan hỏa.

Tần Phàm nói xong, lại tiếp tục nói sang vấn đề khác, hắn đưa ra tay phải của mình:

- Tiên bối cũng biết tính trọng yếu của đan hỏa, khả năng thao túng nhiệt độ đan hỏa, đan hỏa tiếp xúc cùng linh dược tài liệu, thời gian khống chế đan hỏa đều trực tiếp liên quan tới việc thành bại trong luyện đan.

- Bồng!

Tiếp theo một tiếng vang nhỏ, trên tay Tần Phàm xuất hiện tử sắc đan hỏa, nhiệt độ dịu dàng nhưng lại nóng rực lập tức lan tỏa trong phòng, tốc độ càng lúc càng nóng nhưng cực kỳ ổn định.

- Tử Uyên đan hỏa! Người thế nhưng đã có thể nắm giữ Tử Uyên đan hỏa!

Thấy vậy trên mặt Hồng Hải không khỏi lộ ra thần sắc khiếp sợ, hồi lâu chậm rãi nói:

- Người chỉ mới hai mươi tuổi! Theo ta được biết, trên Vũ Thiên đại lục có thể sử dụng được Tử Uyên đan hỏa tuyệt đối không cao hơn năm người! Hơn nữa đều đã hơn trăm tuổi! Nếu có thể nắm giữ Tử Uyên đan hỏa, ta nghĩ kỹ thuật của người dù đi tham gia luyện đan đại hội cũng lấy được trước ba!

- Luyện đan đại hội?

Tần Phàm không để ý tới đoạn đầu Hồng Hải đã nói, hắn chỉ có chút hứng thú với câu nói cuối cùng của hắn.

Kiếp trước Tần Phàm là luyện đan sư trẻ tuổi nhất địa cầu, hướng hồ qua hai đời linh hồn của hắn càng thêm mạnh mẽ, lực cảm ứng, khả năng thao tác đan hỏa của hắn đều cường đại hơn kiếp trước rất nhiều.

Hơn nữa sau khi đi vào Vũ Thiên đại lục, dung hợp thuật luyện đan của hai thế giới làm kỹ thuật luyện đan của hắn càng cao hơn một tầng!

Có thể nói lúc này thuật luyện đan của Tần Phàm so với kiếp trước càng mạnh hơn rất nhiều, hắn có thể luyện chế càng nhiều đan dược hơn kiếp trước. Sau khi đi vào Vũ Thiên đại lục, hắn từng gặp qua một ít luyện dược sư hoặc là luyện đan sư, nhưng luôn không phát hiện được có ai có thể đánh đồng về phương diện này với hắn.

Tỷ như luyện đan sư Hồng Hải đã gần trăm tuổi, tuy rằng đều là luyện đan sư, nhưng trên kỹ thuật vẫn kém hơn hắn thật lớn.

Vì vậy hiện tại Tần Phàm nghe Hồng Hải nhắc tới luyện đan đại hội, hắn không khỏi lên hứng thú. Không thể không nói, làm một đan sư, hắn kỳ thật cũng rất hi vọng có thể cùng một ít luyện đan sư có thực lực không tệ trao đổi thậm chí là tranh đấu luận bàn.

- Luyện đan đại hội là gì?

Vì vậy hẳn tạm thời thu hồi Tử Uyên đan hỏa trong tay, nhìn Hồng Hải hỏi thăm.

- Người không biết chuyện của luyện đan đại hội? Với thuật luyện đan của người, hẳn phải được thông tri từ sớm ah!

Hồng Hải nghi hoặc nói.

- Hồng Hải tiền bối có thể không biết rõ tình huống của ta, ta đã thật lâu không trở về gia tộc.

Tần Phàm bắt đầu dĩ nhiên vai nói, trước kia hẳn không bại lộ thân phận luyện đan sư của mình, chỉ sau khi rời khỏi Nam Phong Tần gia mới có chút mơ hồ truyền ra, cho nên trước kia căn bản không có bao nhiêu người biết được hẳn là luyện đan sư, về sau hẳn một mực bên ngoài, người chịu trách nhiệm luyện đan đại hội cho dù muốn thông báo cho hẳn cũng không dễ dàng.

- Ha ha, kỳ thật nếu không tự mình chứng kiến qua người luyện đan, chỉ sợ cũng sẽ không có mấy người chịu tin người là một luyện đan sư...Chắc chắn, nói thật ra cho tới bây giờ ta còn cảm thấy hoàn toàn không sao tưởng tượng nổi đâu!

Hồng Hải cũng cười nói, tiếp theo hẳn lại giới thiệu với Tần Phàm:

- Luyện đan đại hội do Dược Vương Cốc cử hành, là đại hội trao đổi luyện dược cấp bậc cao nhất, đúng như danh xưng chỉ có luyện đan sư mới có thể tham gia, nói cách khác cả Vũ Thiên đại lục trên mấy tỷ người cũng chỉ có vài trăm người có thể tham gia mà thôi!

1005. Chương 1015: Cửu Huyền Phục Tuyền Đan.

Chương 1015: Cửu Huyền Phục Tuyền Đan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Dược Vương Cốc?

Chân mày Tần Phàm nhíu lại, tên này trước kia hẳn cũng đã từng nghe qua, chẳng qua cũng không tìm hiểu nên cảm thấy có chút xa lạ.

- Dược Vương Cốc là một liên minh do những luyện dược sư nổi danh của đại lục tạo thành, bên trong luyện dược sư linh tán cấp là có thể xin gia nhập trở thành hội viên, luyện đan sư có thể trở thành trưởng lão, hiện tại đã có hơn vạn hội viên cùng hơn mười trưởng lão rồi...Hắc hắc, không nói gạt người, tiểu lão nhân cũng là trưởng lão, nhưng kỹ thuật chế thuốc của ta trong chín cấp bậc trưởng lão chỉ có thể đạt tới thất cấp mà thôi.

Hồng Hải giải thích:

- Nếu Tần Phàm người muốn gia nhập, ta nghĩ ít nhất có thể trở thành tam cấp trưởng lão, lần này nếu trong luyện đan đại hội lấy được thứ nhất, là có thể đạt được tư cách này.

- Vậy thời gian cùng địa điểm cử hành luyện đan đại hội tổ chức tại nơi nào?

Tần Phàm gật đầu, tiếp tục hỏi, như thế xem ra thế lực của Dược Vương Cốc thật khá lớn.

- Còn khoảng nửa tháng nữa là bắt đầu, ngay trong Đại Chấn quốc cạnh Đại Ly quốc, nghe nói nơi đó phát sinh ôn dịch còn chưa được giải quyết, lần này luyện đan đại hội cũng có ý muốn tiếp thu ý kiến mọi người, có ý tứ muốn đem ôn dịch của Đại Chấn quốc hoàn toàn giải quyết.

Hồng Hải trả lời.

- Đại Chấn quốc? Vậy cũng vừa vặn trên đường về nhà của ta, lúc đi tới đây ta cũng không đi ngang qua quốc gia kia, lần này trở về vừa lúc có thể ghé lại xem thử.

Tần Phàm trầm tư nói, sau đó lại hỏi:

- Lần này luyện đan đại hội chỉ cần là luyện đan sư thì có thể tham gia sao? Còn có yêu cầu nào khác nữa hay không?

- Phải, chỉ cần là luyện được sư thì lấy được tư cách vào quan sát, nhưng chỉ có luyện đan sư mới có thể tham gia cuộc tranh tài luyện đan, nếu như người muốn tham gia, ta cũng có thể giúp người viết một phong thư đề cử, như vậy sẽ không sơ hở.

Hồng Hải nói.

- Vậy phiền toái ngài!

Tần Phàm gật đầu nói, thật sự hắn cũng muốn đi nhìn xem một chút, xem thử những luyện đan đại sư của Vũ Thiên đại lục rốt cục chênh lệch như thế nào với chính mình.

- Hiện tại chúng ta tiếp tục luyện đan đi, lần này ta cần luyện chế Cửu Huyền Phục Tuyền Đan, đặc biệt khôi phục mạng tuyền bị hao tổn. Kỹ xảo luyện đan được này là ở giai đoạn ngưng thể cần dùng chín lần ngưng thể lặp lại, hơn nữa trước khi luyện hóa linh dược nhất định phải dùng một hệ nguyên khí truyền vào sinh cơ bên trong...

Hiểu biết được chuyện của luyện đan đại hội, Tần Phàm lại quay về việc luyện chế của mình.

Vừa giới thiệu giải thích cho Hồng Hải, vừa chậm rãi tiến nhập trạng thái chăm chú luyện đan, hắn đem linh dược toàn bộ bỏ qua một bên, sau đó bắt đầu bước luyện hóa đầu tiên.

Bước đầu tiên cần đem toàn bộ linh dược luyện hóa thành dược thủy.

Chậm rãi hắn lấy một gốc Cửu Kinh Thảo, Thanh Long Tâm nhảy lên, không ngừng truyền sinh cơ vào bên trong, rất nhanh Cửu Kinh Thảo có chút khô héo giống như cây khô gặp mùa xuân dần dần khôi phục màu sắc tươi tắn, hơn nữa còn mọc ra một đóa hoa nhỏ màu hồng phấn. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tiễn bối hãy xem kỹ, kế tiếp ta sẽ không giải thích nhiều, ngài chủ yếu quan sát thủ pháp khi luyện đan của ta cùng thời cơ thay đổi nhiệt độ, luyện đan chú ý chính là thiên thời địa lợi nhân hòa, nhất định phải được nghiêm khắc khống chế, không được có một tia sơ sẩy, chỉ một chút sai lầm lệch lạc là sẽ ảnh hưởng tới sự thành bại của đan dược cùng chất lượng.

Trong miệng Tần Phàm chậm rãi nói, Tử Uyên đan hỏa xuất hiện bắt đầu thiêu đốt Cửu Kinh Thảo.

Sau khi chính thức tiến vào trạng thái luyện đan, nhất định phải hết sức chăm chú, không thể tiếp tục phân tâm giảng giải cho Hồng Hải, hơn nữa luyện đan chú ý thiên phú, có một số việc nói nhiều cũng vô dụng, chỉ có thể dựa vào hiểu biết của chính mình.

Từng gốc linh dược được Tần Phàm truyền vào một hệ nguyên khí, đầu tiên khôi phục lại sinh cơ, sau đó lại cho Tử Uyên đan hỏa thiêu đốt thành nước thuốc, dần dần hội tụ chung một chỗ bên trong dược đỉnh.

Sau khi toàn bộ linh dược bị luyện hóa thành nước thuốc, một khí tức tràn ngập sinh cơ lan tràn trong phòng, thậm chí còn truyền ra ngoài, làm một vài linh dược ngoài dược viên cũng nhận lấy ảnh hưởng, bắt đầu sinh trưởng thật tốt.

- Một lần luyện hóa liền trực tiếp làm cho độ tinh khiết của linh dịch đạt tới trăm phần trăm!

Thấy cảnh này, Hồng Hải không khỏi hít sâu một hơi, thần sắc vô cùng kinh ngạc.

Độ tinh khiết của linh dịch là nhân tố trọng yếu ảnh hưởng tới việc luyện đan, nếu muốn luyện chế ra đan dược, nhất định phải là nước thuốc trăm phần trăm tinh khiết mới bắt đầu ngưng dịch, nếu không cho dù ngưng thể thành công, sau đó tới thể rắn cùng chú linh cũng bị thất bại trong gang tấc.

Đem linh dịch chiết xuất là khảo nghiệm đầu tiên của luyện đan sư, nói thế này, muốn đem linh dịch chiết xuất đạt tới trăm phần trăm độ tinh khiết là phải tiến hành vài lần mới xong, nhưng trong quá trình số lần càng nhiều thì được lực bị xói mòn càng nhiều.

Cho nên muốn nhanh chóng chiết xuất trăm phần trăm tinh khiết, đại biểu cho kỹ thuật chế được càng cao!

Giống như Tần Phàm có thể một lần thành công, đó là luyện đan đại sư chân chính mới có thể làm được, theo Hồng Hải hay biết cho dù là trong Dược Vương Cốc có thể làm được tới trình độ này phỏng chừng không qua mười người!

Nhìn thấy Tần Phàm luyện hóa, đan hỏa biến hóa, mỗi bước đều lưu loát sinh động như mây bay nước chảy, không hề có chút dây dưa, mỗi một khâu nhỏ đều cực kỳ chuyên chú, thậm chí thật mỹ lệ, làm Hồng Hải nhìn như si như say, trong lòng vô cùng bội phục.

Ngưng dịch!

Rất nhanh Tần Phàm tiến vào giai đoạn, giai đoạn này cũng thật chú ý khả năng khống chế nhiệt độ đan hỏa.

- Trời ạ, nhiệt độ từ cực nóng tới hạ thấp cực nhanh, một lần liền ngưng dịch thành công!

Nhìn thấy lịch dịch trong dược đỉnh bị Tần Phàm ngưng tụ, Hồng Hải lại khiếp sợ, chiêu thức này đúng thật là quá hoàn mỹ.

Sau đó là tới ngưng thể, bước này cần chín lần, mỗi lần đều cần rót vào sinh cơ, luyện chế Cửu Huyền Phục Tuyền Đan nhất định phải có khả năng khống chế một hệ nguyên khí cực mạnh, cho nên trước kia Tần Phàm nói chưa dám luyện chế là vì hắn chưa đột phá tới vô thánh, chỉ sợ khả năng nắm giữ một hệ năng lượng sẽ không ổn định hoàn mỹ.

Hiện tại Tần Phàm đã là vô thánh, đạt tới vô thánh khả năng nắm giữ nguyên khí thật mạnh hơn rất nhiều, muốn luyện chế càng thêm dễ dàng một chút.

Sau chín lần ngưng thể, tiến vào giai đoạn thể rắn, giai đoạn này là ngưng thành linh hoàn, chuẩn bị chú linh thành đan.

Nhìn thấy Tần Phàm liên tục hoàn thành từng bước, vẻ mặt Hồng Hải đầy kinh ngạc, từ trên người thanh niên kia hắn thấy được kỹ thuật luyện đan mà những luyện đan sư ngoài trăm tuổi cũng chưa cách nào thực hiện được.

Lực khống chế nghiêm khắc làm Tần Phàm chỉ làm một lần liền thành công, mãi cho tới khi chú linh đều không hề phát sinh một tia sai lầm!

- Tụ linh!

Linh khí giữa thiên địa bị ngưng tụ lại, đan khí nồng đậm dần dần hình thành trong dược đỉnh, chất lượng đan khí so sánh với chính Hồng Hải ngưng tụ có thể nói là vượt quá xa.

1006. Chương 1016: Bị Tập Kích Trên Đường Về. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1016: Bị Tập Kích Trên Đường Về. (1)

- Chú linh! xem tại

Tụ linh xong, đan khí mãnh liệt tràn vào trong đan thể, không hề có chút khó khăn! Ngay khi viên Cửu Huyền Phục Tuyền Đan xuất hiện thì Hồng Hải đã hoàn toàn ngây người.

Đan được cao cấp như vậy vẫn chỉ cần một lần luyện chế đã thành công!

Hồng Hải còn chưa biết xác suất thành công của Tần Phàm cơ hồ đạt tới trăm phần trăm, nếu không có lẽ hắn đã khiếp sợ tới chết cứng.

- Thành công!

Tần Phàm thở ra một hơi, lui ra khỏi trạng thái luyện đan, lần này luyện chế thành công hắn xem như thả lỏng được một hơi.

- Viên Cửu Huyền Phục Tuyền Đan này không dùng để uống, mà là dung nhập vào trên da thịt tại mệnh tuyền, mỗi chín ngày làm một lần, mỗi lần đều phải dùng một hệ nguyên khí tẩm bổ, sau bốn mươi chín ngày là có thể chữa trị được mệnh tuyền!

Tần Phàm nói với Hồng Hải.

Quá trình trị liệu hắn sẽ không tham dự, chuyện này nên giao cho người thân của Kim Dương võ thánh, một phần vì hắn đã rất nhớ nhà, muốn sớm quay về Đại Kiền quốc, trên đường thuận tiện ghé thăm đại hội luyện đan kia!

Con đường rộng lớn kéo dài từ Thiên Ly Thành xuyên thẳng tận phía chân trời.

Tòa đại thành phần hoa lúc nào cũng có khách thương ra vào, mật dịch lui tới không dứt, cho nên luôn cần thi công con đường thật rộng rãi.

Con đường này được đặt tên là Ly Thiên đại đạo, nghe nói trị an rất tốt, từ Thiên Ly Thành kéo dài tới đại thành kế tiếp là Nguyệt Bắc Thành đều rất ít có cường đạo ẩn hiện, mà bởi vì an toàn đạt được cam đoan, làm lưu lượng khách nhân lui tới nhiều như nước chảy.

Lúc này nắng sớm sơ hiện, cửa thành đầu người toàn động, trong lưu lượng khách đông đúc cuộn cuộn xuất hiện một thanh sắc thân ảnh trẻ tuổi chậm rãi đi tới bên trong, quần áo thật bình thường nhưng phong tư bất phàm.

Người này chính là Tần Phàm.

Sau hôm luyện chế thành công Cửu Huyền Phục Tuyền Đan, hắn cáo biệt Kim Dương võ thánh rời khỏi Thiên Ly Thành. Chẳng qua không muốn làm ra chuyện quá mức nổi bật, hắn không dùng phương thức phi hành mà thu liễm chân khí hòa lẫn vào dòng người đi lại.

Hiện tại sau khi đột phá tới cảnh giới võ thánh, hắn đã thu liễm khí tức của chính mình, nếu không chủ động kích phát người bình thường cũng rất khó phát hiện hắn là võ thánh cường giả.

Về phương pháp sử dụng Cửu Huyền Phục Tuyền Đan, Tần Phàm đã nói với Hồng Hải, Hồng Hải là luyện đan sư, hơn nữa còn là một lục cấp võ thánh, để cho hắn chiếu cố Kim Dương võ thánh Tần Phàm cũng được yên tâm.

Đối với Đại Ly Hồng gia đặc biệt là Kim Dương võ thánh, Tần Phàm thập phần cảm kích, cho nên trước khi rời đi hắn đã chỉ điểm thuật luyện đan cho Hồng Hải, xem như báo đáp ân huệ của Hồng gia dành ỉn.

Đương nhiên trong đan đạo vẫn phải nhờ vào thiên phú, cho dù Tần Phàm đem kỹ thuật luyện đan của mình truyền thụ, chưa chắc có thể cam đoan đối phương học được kỹ thuật của hắn.

Bởi vì cần chiếu cố Kim Dương võ thánh cùng tìm hiểu kỹ thuật luyện đan của Tần Phàm, cho nên lần này Hồng Hải không đi tham gia luyện đan đại hội, chỉ viết một lá thư tiến cử Tần Phàm tham dự.

- Rốt cục có thể về nhà!

Tần Phàm quay đầu nhìn thoáng qua tòa đại thành nguy nga sau lưng, lại nhìn con đường lớn trước mặt kéo dài tận chân trời, trong lòng tự nhủ, sau đó lại đi thẳng tới một cỗ xe ngựa đang chờ bên ngoài cổng thành.

Xe ngựa này là do tộc trưởng Hồng gia chuẩn bị, bởi vì Tần Phàm đột phá võ thánh cảnh giới không lâu, cho nên Kim Dương võ thánh đề nghị trên đường hắn nên tận lực thả lỏng tâm tình của mình, không ngừng chỉ lo chạy đi, nên linh ngộ cùng ổn định lại cảnh giới của mình một chút. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Tần công tử, cần khởi hành sao?

Thấy Tần Phàm đi tới, thiếu niên điều khiển xe liền hỏi thăm. Thiếu niên ước chừng mười bảy mười tám tuổi, là một tiên thiên võ sư, có vẻ tinh thần sáng lạn, tựa hồ còn có chút hưng phấn.

- Phải, được rồi, dọc đường vất vả người.

Tần Phàm mỉm cười gật đầu nói.

- Không vất vả, có thể điều khiển xe cho kỳ tích chi tử là vinh hạnh của Hồng Vũ, không sợ Tần công tử chê cười, công việc này là do ta cãi nhau thật lâu với mấy huynh đệ trong tộc mới lấy được.

Thiếu niên có chút kích động nói.

- Ha ha, vậy chúng ta đi thôi!

Tần Phàm khẽ cười, cũng không nhiều lời, vỗ vỗ bả vai Hồng Vũ sau đó trực tiếp đi lên xe ngựa.

- Được, công tử có thể yên tâm, cha ta vốn là mã phu của Hồng gia, Hồng Vũ này ít nhất điều khiển long huyết mã xa không tệ, cam đoan dọc theo đường đi thật vững vàng, để công tử cảm thấy thoải mái.

Thấy Tần Phàm đã lên xe, Hồng Vũ ngồi vào phía trước, vừa điều khiển vừa hưng phấn nói, dáng tươi cười sáng lạn, đúng là một người vô cùng vui tươi.

Tần Phàm cũng chỉ cười cười, nhưng thật có hảo cảm với thiếu niên vui vẻ này, nếu trên đường có cơ hội hẳn cũng không ngại chỉ điểm thiếu niên này một chút.

Ngồi trên xe ngựa, hắn phát hiện trong xe có chút rộng rãi, còn có lót nệm mềm, đặt chút điểm tâm hoa quả nước uống linh tinh, ngồi bên trong cảm giác ôn hòa, thật sự thoải mái.

Xe ngựa bắt đầu chậm rãi khởi động, ngồi bên trong quả nhiên cảm thấy thập phần an ổn, hoàn toàn không có cảm giác xóc nảy, thậm chí chén nước cũng không lay động quá lớn, trên đường Tần Phàm có thể tĩnh tọa lĩnh ngộ cùng ổn định cảnh giới cũng không thành vấn đề.

Bầu trời vạn dặm không mây, gió nhẹ thổi qua.

Xe ngựa đi trên đường lớn, cảnh nội Đại Ly quốc phong cảnh đúng là tuyệt đẹp. Bởi vì xe ngựa có cờ hiệu của Hồng gia, dọc theo đường đi không ai dám ngăn trở, cho dù có xe ngựa đến đối diện cũng sẽ né tránh xa xa.

Địa vị của Hồng gia đúng là khác hẳn.

Tốc độ xe cực nhanh, rất nhanh đã rời khỏi Thiên Ly Thành khá xa, vùng này người ở đã dần thưa thớt, cảnh sắc hai bên đường tựa hồ cũng làm lòng người cảm thấy khoan khoái.

Tần Phàm ngồi trong xe ngắm cảnh sắc hai bên, trong tay không ngừng thay đổi ấn quyết, hiện tại hắn đang tu luyện cùng cảm ngộ thiên địa nguyên khí.

Hiện tại trong người hắn bởi vì có bốn viên ma chủng, lúc ở thời gian cảnh giới vô tôn đã nắm giữ bốn loại nguyên khí, tuy rằng không phải chân chính nắm giữ nhưng xem như đã có tiếp xúc, sau khi đột phá cảnh giới vô thánh còn có thể tu luyện thêm một loại nguyên khí, vì thế tốc độ tu luyện cũng trở nên cực nhanh.

Trong vòng vài ngày sau khi đột phá Tần Phàm dần dần đem cả bốn loại nguyên khí đều đề thăng, đây mới thật là nắm giữ, cho dù không dùng khí thể ma tôn trấn áp nguyên khí chung quanh hắn cũng có thể trực tiếp thi triển cả bốn hệ cùng một lúc!

Nhưng chỉ riêng kim hệ nguyên khí bởi vì hắn còn chưa luyện hóa được ma chủng Bạch Hổ đại biểu kim hệ, cho nên khi tu luyện cùng tìm hiểu cảm thấy có chút gian nan, luôn cố gắng nhưng vẫn không có gì thu hoạch.

Đương nhiên hiện tại tâm tính của Tần Phàm đã có chút vững vàng, biết mình đột phá tới cảnh giới vô thánh nắm giữ bốn loại nguyên khí đối với những người khác đã xem như vô cùng nghịch thiên. Vì vậy tạm thời còn chưa nắm giữ được kim hệ nguyên khí cũng không hiểu được quy tắc tiểu thế giới, nhưng hắn vẫn không hề cảm thấy nản chí.

Chỉ là hấn vẫn không ngừng thử nghiệm.

1007. Chương 1017: Bị Tập Kích Trên Đường Về. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1017: Bị Tập Kích Trên Đường Về. (2)

- Tần Thiên Hoàn chỉ vừa đột phá tới cảnh giới võ thánh đã có thể nắm giữ được Kiếm Chi Quy Tắc tiểu thể giới, nhưng hấn chỉ mới nắm được thủy hệ cùng kim hệ mà thôi, hấn làm sao có thể làm được?

Nhìn thấy tạm thời còn chưa tu luyện ra kim hệ nguyên khí, lúc này Tần Phàm nhớ tới một phương pháp tăng thực lực khác, đó là có được quy tắc tiểu thể giới của chính mình.

Quy tắc tiểu thể giới mặc dù không cường đại như ngũ hành quy tắc thể giới, nhưng vẫn hết sức lợi hại, nếu không phải Tần Phàm nắm giữ được tứ nguyên hợp nhất, cộng thêm Vạn Ngưu Trùng Chàng đã đột phá, thật khó thể đánh bại được Tần Thiên Hoàn.

- Kiếm Chi Quy Tắc tiểu thể giới của Tần Thiên Hoàn là một tiểu thể giới chưa hoàn thiện, hay là ta cũng hình thành thử một tiểu thể giới chưa hoàn thiện thế nào? Chẳng hạn như ngưng tụ trên nắm tay, để kinh khí man ngưu mang theo lực lượng của quy tắc tiểu thể giới, như vậy uy lực công kích nhất định có thể tăng lên không ít!

Tần Phàm xoa tay, dần dần lâm vào thật sâu tự hỏi.

Xe ngựa tiếp tục đi về phía trước, cảnh sắc không ngừng lướt qua, nhưng lúc này Tần Phàm đã không còn thời gian đi quan sát, mà đang tập trung tinh thần tiến hành tự hỏi về quy tắc tiểu thể giới.

Xe ngựa đã đi qua trăm dặm, bầu trời bên ngoài dần dần tối xuống, hoàng hôn đã đến.

- Ông!

Một thanh âm thật nhỏ vang lên bên trong xe, sau đó liền thấy được quyền phải của Tần Phàm hiện lên một vầng quang sáng hơi mờ.

- Phốc!

Nhưng chỉ qua không bao lâu, quang sáng kia rất nhanh bị nghiền nát.

- Không sai, đã có chút rõ ràng!

Ngay lập tức trên mặt Tần Phàm lộ ra ý cười, quy tắc tiểu thể giới ngưng kết không dễ dàng, hấn không nghĩ mình có thể làm một lần liền thành công, có thể có được thu hoạch nhanh như vậy đã xem như vượt ngoài ý liệu của hấn.

Bên trong cũng có nguyên nhân hấn từng cảm thụ vài lần Kiếm Chi Quy Tắc tiểu thể giới của Tần Thiên Hoàn, nếu không cũng không thể có được linh ngộ nhanh như vậy.

Nhớ tới kỳ tích chỉ kiếm áo lam trường kiếm, lúc này Tần Phàm không khỏi có chút ảm đạm, hấn phỏng chừng si tình kiếm kia đã chết, từ nay về sau trong nhân gian đã không còn được nhìn thấy tuyệt đại phong tư của hấn.

- Di?

Mà vừa lúc này Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác được xe ngựa chợt lay động, ngay chén nước cũng vãi ra ngoài, phải biết rằng xe luôn di chuyển vô cùng vững vàng.

- Tiểu Vũ, có chuyện gì vậy?

Hấn lên tiếng hỏi thiếu niên đánh xe, trên đường này hấn thường trò chuyện với Hồng Vũ, rất có hảo cảm, cũng thường chỉ điểm cho hấn ít võ đạo, điều này làm thiếu niên luôn vô cùng hưng phấn.

- Công tử, chẳng biết tại sao trong vùng này đột nhiên nổi lên gió to, trước kia ta cũng từng đi qua con đường này, chưa từng thấy như vậy.

Thanh âm Hồng Vũ có chút hoảng hốt truyền đến, dù sao hắn chỉ là một thiếu niên, đột nhiên gặp phải tình huống như vậy có chút khẩn trương cũng là bình thường.

- Đừng hoảng hốt, người dừng xe để ta xem một chút là chuyện gì xảy ra!

Tần Phàm nhướng mày, trấn định nói, lúc này hắn đều cảm thấy được trên bầu trời lẫn dưới đất đều nổi lên gió xoáy thật lớn, trong đó còn ẩn chứa khí tức nguy hiểm.

- A, công tử cẩn thận... (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Ngay lúc xe ngựa vừa định dừng lại, đột nhiên truyền ra thanh âm hí vang cùng tiếng kêu thảm thiết của Hồng Vũ, sau đó cả toa xe cũng bị một cỗ gió lớn xé rách mở ra.

- Tiểu Vũ!

Tần Phàm thầm nghĩ không hay, vội vàng một quyền oanh phó vách ngăn phía trước, một tay kéo mạnh thân thể Hồng Vũ ra phía sau, sau đó hắn thả người bay ra ngoài.

Vừa bay ra ngoài, hắn nhìn thấy mấy con long huyết mã đã ngã trên vũng máu, toa xe cũng dập nát thành bốn năm mảnh, mà Hồng Vũ nằm trong tay hắn lại rơi vào trạng thái như hấp hối.

- Không ngờ còn có người dám động tới xe ngựa của Đại Ly Hồng gia?

Trong lòng Tần Phàm không khỏi trầm xuống, hắn biết kẻ tập kích không phải cường đạo bình thường, nhất định là có chuẩn bị mà tới, hơn nữa rất có thể nhắm vào hắn.

Tiếp theo sau hắn như có cảm ứng ngẩng phắt đầu nhìn lên bầu trời, nhất thời chứng kiến gió giục mây vần, có một thân ảnh bao quanh một long quyển phong cực lớn đang nhìn xuống bên dưới!

Giờ này khắc này trong thiên địa nổi lên cơn gió lốc thật lớn, gió giục mây vần, cát bay đá chạy.

Cơn gió gào thét thổi rất mạnh, làm người cảm thấy rất bỏng.

Hai bên vách núi lúc này vang lên từng trận âm sâm, hồ lớn xa xa sóng gió bốc cao, có thể thấy được trong phạm vi vài dặm đều bị gió lớn ảnh hưởng.

Chứng kiến thân ảnh người kia, sắc mặt Tần Phàm âm trầm, hắn không cần nghĩ cũng biết cơn gió quỷ dị kia là do người nọ phát ra, hơn nữa vừa rồi công kích xe ngựa của Đại Ly Hồng gia nhất định cũng là hắn.

Đem một viên đan dược chữa thương nhét vào trong miệng Hồng Vũ, đặt hắn qua một bên, thương thế của Hồng Vũ rất nặng, nếu ở bình thường còn có thể dốc sức cứu chữa hắn một phen, nhưng hiện tại cường địch trước mặt, chỉ có thể để cho hắn tự chống đỡ một lát.

- Người tới là ai, chẳng lẽ không biết đây là xe ngựa của Đại Ly Hồng gia, người cũng dám hủy hoại!

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn lên người trên không trầm giọng quát hỏi.

- Tần Phàm, người không cần giả vờ. Không sai, ta biết Kim Dương võ thánh thật xem trọng người, nhưng nếu ta dám ra tay đối với xe ngựa của Đại Ly Hồng gia, vậy chắc chắn sẽ không làm cho bất luận kẻ nào biết chuyện này!

- Ta luôn luôn đi theo các ngươi đến nơi đây, đã cách Thiên Ly Thành trăm dặm, cho dù Kim Dương võ thánh có lợi hại cũng không thể cảm ứng được chuyện đang xảy ra tại nơi này. Mà hai bên đại lộ ta đã hoàn toàn phong tỏa, sẽ không có người đi qua!

Thanh âm của Tần Phàm vừa dứt, một thanh âm âm lãnh xen lẫn trong gió lớn trên bầu trời truyền đến, một cỗ khí thế cường đại lập tức áp bách xuống.

- Quả nhiên là vì tại hạ mà đến, nhưng tại hạ hình như không nhận thức các hạ, không biết ở nơi nào đắc tội với người?

Lúc này Tần Phàm nghe được ý tứ của đối phương quả nhiên là đến tìm chính mình, sắc mặt lạnh lùng, khí thế bàng bạc trên người bộc phát, thẳng hướng thiên không, đem khí thế vô thánh áp bách của người kia hoàn toàn tán đi.

Chiêu thức ấy cũng đã đưa thực lực cường giả vô thánh của hắn biểu lộ hoàn toàn không bỏ sót.

- Quả nhiên, ngươi thật sự đã đạt tới vô thánh cảnh giới! Tốt, mới hai mươi đã đạt tới vô thánh cảnh giới! Quả nhiên thiên phú tung hoành! Nhưng ngươi cũng biết nếu con ta còn sống, hiện tại có thể cũng đã là vô thánh cảnh giới!

Nhìn Tần Phàm bộc lộ thực lực, sắc mặt người trên bầu trời có vẻ dữ tợn, lời nói đầy thù hận, thanh âm rít vang như cạo xương thối xuống, làm người ta có cảm giác dựng đứng tóc gáy.

- Đứa con?

Lúc này sắc mặt Tần Phàm hơi đổi, hắn chợt nhớ tới một người, chính là Bạch Vũ mà hắn đã giết chết trong đại hội anh hùng gần nửa năm trước, người kia thuộc Phong gia, chính là gia tộc am hiểu phong hệ nguyên khí!

Người tu luyện phong hệ nguyên khí cực nhỏ, Tần Phàm phỏng chừng người trên bầu trời đến từ Đại Chấn quốc Phong gia, cha của Phong Bạch Vũ.

1008. Chương 1018: Đến Tầm Cừ

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1018: Đến Tầm Cừ

- Người đến từ Đại Chấn quốc Phong gia?

Ngay lập tức Tần Phàm khẽ cau mày, nhìn lên người kia hỏi. Nhớ tới lúc trước trong đại hội anh hùng gần nửa năm trước, bởi Phong Bạch Vũ đồ kị thiên phú của Tần Phàm cao hơn hắn, ra tay đánh lén, điều này làm Tần Phàm nhớ tới người kia liền tức giận.

- Hừ, Vũ nhi chết trong tay ngươi là do ngươi chính mồm thừa nhận, hiện tại không cần chống chế chứ!

Người ở trên không lúc này nghiêng răng nghiêng lợi, mỗi thù giết con làm cho hắn hận Tần Phàm tới tận xương.

- Không sai, Phong Bạch Vũ là do ta giết!

Tần Phàm cũng không hề chối đẩy, trực tiếp坦然 thừa nhận.

Hắn từng gặp được không ít thiên tài, bên trong Chân Võ thánh địa thật nhiều, sau khi đi ra còn gặp Tần Thiên Hoành cùng huynh đệ Vân Phi Dương, đều là người có thiên tài tuyệt diệu, nhưng mặc dù họ có ý chí không chịu thua, nhưng còn chưa đến nỗi vì đồ kị tài năng của người khác mà dồn đối phương vào tử địa.

Chỉ riêng Phong Bạch Vũ, lúc trước chưa từng có mâu thuẫn ích lợi, chỉ vì không cam tâm nhìn thấy người ta có thiên phú cao hơn mình cùng tiềm lực mạnh hơn mình mà ghen ghét, giết hắn Tần Phàm tới hiện tại cũng cảm thấy là đáng tội.

- Tốt, tốt, giết Vũ nhi của ta mà vẫn cảm thấy vô sự, Tần Phàm, ngươi thật sự là quá mức càn rỡ! Hôm nay ta nhất định phải cho ngươi nợ máu trả bằng máu!

Người trên bầu trời bị thái độ của Tần Phàm làm giận dữ, cơn lốc bốn phía càng thêm mãnh liệt, hồ lớn lại nổi lên sóng to ngập trời.

- Con của ngươi tâm tính hẹp hòi, lúc trước chỉ vì nhìn thấy thiên phú của ta cao hơn hắn mà sinh lòng đồ kị, còn ra tay đánh lén ta trước, ta không giết hắn chẳng lẽ cần đứng yên để cho hắn giết ta mới gọi là khiêm cung sao?

Tần Phàm hồ hững nói.

- Hiện giờ con ta đã chết, người muốn nói thế nào cũng có thể! Dù sao ta không để ý ai động thủ trước, dù sao người giết chết con trai độc nhất của Phong Vô Cực ta, người phải đền mạng!

Người trên không rốt cục không còn nhịn được, hai tay vừa động, từng luồng gió lốc mạnh mẽ dâng lên, mãnh liệt gào thét.

- Hừ, sớm biết như thế cần gì phải nói nhiều như vậy! Con của người gây tội thì phải chịu tội, người đã muốn báo thù, cũng đừng giả vờ mình chính nghĩa! Hôm nay người đem xe ngựa của Đại Ly Hồng gia phá hủy, còn đánh người của Hồng gia trọng thương, ta cũng nhất định phải cho Hồng gia một lời công đạo! Phong Vô Cực phải không, chuyện hôm nay ta cũng nhất định không bỏ qua cho người!

Tần Phàm thấy người kia ra tay công kích, hần lại nhìn Hồng Vũ tùy thời có thể chết vì vết thương, sắc mặt biến thành lạnh lẽo.

Thiếu niên kia của Hồng gia, tính tình không sai, hơn nữa còn thập phần sùng bái chính mình, dọc theo đường đi hần sợ mình buồn bã mà luôn nghĩ cách làm mình vui vẻ, có thể nói đoạn đường này tâm tình Tần Phàm cũng không tệ lắm.

Bây giờ nhìn thấy thiếu niên đáng yêu kia cơ hồ sắp bị Phong Vô Cực đánh chết, trong lòng hần thật tức giận. Đối phương tới tìm thù hần có thể hiểu được, nhưng vì vậy vô duyên có liên lụy tới người vô tội, đây là điều mà hần không thể khoan dung.

- Ha ha, không sai, thiên phú của Tần Phàm người thật sự là mạnh mẽ, tuổi trẻ đã đạt tới võ thánh cảnh giới. Nhưng chúng ta quyết chiến không phải là thiên phú, chúng ta so chiến chính là thực lực, một tiểu tử mới bước vào võ thánh cảnh giới, mặc cho người gây sức ép thế nào, cũng đừng mong thoát khỏi lòng bàn tay của lực cấp võ thánh như ta! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Phong Vô Cực nghe lời cuồng ngôn của Tần Phàm, khinh thường cười lạnh.

- Vậy cứ việc thử xem đi! Ta muốn nhìn xem lực cấp võ thánh như người có được bao nhiêu cân lượng!

Lúc này Tần Phàm cũng không nói nhiều, trực tiếp một quyền hướng bầu trời oanh ra, nhất thời một cỗ khí tức cường đại xa xưa từ trong hư không xuất hiện, đem cơn lốc khắp bốn phía đều đè ép trở xuống.

Thanh Long Tham Trảo!

Một móng vuốt khổng lồ vươn ra, uy thế vô cùng sống động, long vẩy nhấp nháy, xuyên qua không gian khởi động phong vân, trực tiếp hướng Phong Vô Cực chộp tới.

Hiện tại chiêu Thanh Long Tham Trảo của Tần Phàm từ sau khi hần thực sự tu luyện một hệ nguyên khí uy lực càng mạnh, một khi thi triển, có thể làm thiên địa biến sắc, sơn băng địa liệt.

- Tại sao có thể như vậy? Nghe đồn đại hần mới đột phá võ thánh cảnh giới không lâu, tiểu tạp chủng kia làm sao có được thực lực mạnh như thế!

Phong Vô Cực vốn đang định châm chọc Tần Phàm một phen, nhưng nhìn thấy móng vuốt khổng lồ chộp tới, thanh thế mạnh mẽ xé gió, điều này không khỏi làm sắc mặt hần chợt biến đổi.

Hần thật không ngờ Tần Phàm chỉ mới đột phá cảnh giới võ thánh mà có thể mạnh mẽ tới trình độ này!

Đây quả thật nghe rợn cả người!

Ngay lập tức hần cũng không dám chậm trễ, khí kinh nhấc lên, một chuồng vung ra, sức gió thật lớn làm trên bầu trời truyền tới tiếng vang như quỷ khóc thần hào, tầng mây cuộn cuộn bốn phía như hồng thủy ngập trời, lại làm thanh thế càng thêm có vẻ dọa người.

Một chuồng của Phong Vô Cực hình thành chuồng ấn cực lớn, bên trong ẩn hàm thủy hệ nguyên khí cùng phong hệ nguyên khí tạo thành, thoát nhìn chẳng khác gì long quyển phong cuốn từ mặt biển, xen lẫn nước biển băng sương muốn tập kích vào bờ.

Phong hệ nguyên khí không nằm trong ngũ hành, nhưng muốn hình thành quy tắc tiểu thế giới thì nhất định phải có ngũ hành lực lượng, cho nên sau khi người trong Phong gia đạt tới võ thánh, cũng sẽ tu tập

thêm nguyên khí hệ khác. Nói cách khác, cường giả Phong gia nhiều nhất có thể tu tập sáu loại nguyên khí, đây cũng lợi hại hơn võ thánh bình thường rất nhiều.

Đương nhiên, khó khăn khi tu luyện cũng sẽ lớn hơn rất nhiều. Tần Phàm nhìn ra được tuy Phong Vô Cực đã là lực cấp võ thánh, nhưng tối đa chỉ nắm giữ được ba hệ nguyên khí mà thôi. Ngoài từ phong cùng thủy còn có kim hệ nguyên khí, bị hẩn giấu diếm trong long quyển phong, làm sức gió càng thêm có vẻ sắc bén, thật giống như che giấu vô số đao nhọn bên trong.

Tuy chỉ có ba loại nguyên khí, nhưng Tần Phàm không thừa nhận cũng không được, thực lực của Phong Vô Cực rất mạnh, trình độ dung hợp ba loại nguyên khí cực cao, thực lực mạnh hơn Hồng Hải rất nhiều.

- Tiểu tạp chủng, ném thử Phong Sát Đại Thủ Ấn của ta thử xem!

Phong Vô Cực nhìn khí thế hung hãn của Tần Phàm, không hề khinh thường, thúc giục chưởng ấn xen lẫn khí kinh mệnh mỏng sắc bén, hướng Thanh Long Tham Trảo áp tới.

Chưởng ấn thật lớn chứa ba hệ nguyên khí tiếp xúc cùng Thanh Long Tham Trảo, uy lực thật lớn liền hiển hiện, vô số đao nhọn đột nhiên đâm ra, sát khí mãnh liệt muốn trực tiếp đem Thanh Long Tham Trảo trộn thành mảnh vụn.

- Oanh!

Thanh Long Tham Trảo cùng đại thủ ấn va chạm vào nhau, thanh âm vang ra thật lớn, bộc phát trên bầu trời, sau đó thổi quét tán phát, mang theo năng lượng phong bạo thật lớn!

Trong trung tâm va chạm, từng luồng lực lượng đáng sợ tán ra, không khí chung quanh bị đè ép ra ngoài, phong vân khởi lên, hồ nước xa xa bị khí kinh chen ép bạo phát sóng gió động trời.

Công kích của hai người bộc phát, núi cao bốn phía, mặt đất dưới chân Tần Phàm đều chấn động kịch liệt!

1009. Chương 1019: Bảy Bảy Bốn Bốn Mười Chín Viên Đại Tinh.

Chương 1019: Bảy bảy bốn bốn mười chín viên đại tinh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Va chạm kinh thiên, thanh thể càng lúc càng lớn, bộc phát ngay trên bầu trời, gió to gào thét, hai bên đường tràn ngập sức gió sắc bén, xa xa có chút cây cối bị gãy đoạn.

- Oanh!

Một thanh âm nổ tung thật lớn vang ra, rốt cục hai cỗ năng lượng dưới sự thúc giục của Tần Phàm cùng Phong Vô Cực hoàn toàn bạo phát.

Tuy rằng Thanh Long Tham Trảo của Tần Phàm mang theo uy thế viễn cổ, uy lực cường đại, nhưng dù sao một chiêu này không có được nhiều loại nguyên khí hỗn hợp, hơn nữa năng lượng chỉ trong phạm vi ngàn thước, so sánh với đại thủ ấn của Phong Vô Cực còn có một đoạn chênh lệch.

Cho nên chỉ sau một lát, Thanh Long Tham Trảo xuất hiện khe hở lan tràn, rất nhanh liền sụp đổ, biến thành hư vô, mà đại thủ ấn mang theo khí thế sắc bén tiếp tục áp về hướng Tần Phàm.

Nhưng nhìn thấy đại thủ ấn bức tới mà sắc mặt Tần Phàm không chút thay đổi, không chút sợ hãi, hắn đã sớm đoán được tình cảnh này xuất hiện.

- Phong Vô Cực, người muốn ta ném thử một đại thủ ấn của người thử xem phải không! Vậy ta ném thử xem thế nào!

Lúc này hần ngang nhiên nhìn lên không trung, một thân kinh khí vận chuyển, Huyền Vũ Giáp cứng rắn hình thành một tầng phòng hộ bảo vệ khắp toàn thân của hần.

Ngay sau đó hần ngạo nghễ đứng thẳng người, trực tiếp dùng một thân khí lực cùng phòng ngự ngạnh đón uy lực còn lưu lại của chiêu đại thủ ấn!

- Oanh!

Rất nhanh, đại thủ ấn mang theo khí kinh sắc bén trù lên trên người Tần Phàm, một thanh âm vang lên thiên không, tựa hồ như đánh xơ xác cả tầng mây bên trên.

Gió lớn gầm lên giận dữ, hồng thủy ngập trời, đao nhọn cắt xé, đại thủ ấn của Phong Vô Cực đích thật tràn ngập sát khí.

Oanh long!

Dưới khí kinh mạnh mẽ áp bách, con đường chỗ Tần Phàm đang đứng hoàn toàn gãy thành hai nửa, bụi đất tung bay bao phủ toàn trường, đem thân ảnh Tần Phàm che phủ bên trong, thoát nhìn giống như thân thể hần cũng bị oanh dập nát.

Phong Vô Cực trôi nổi giữa không trung, nhìn một màn phát sinh bên dưới, trên mặt rốt cục lộ ra tia cười lạnh.

- Hừ, ngu ngốc tới mức dám đón đỡ đại thủ ấn của ta, còn gọi là kỳ tích chi tử, cũng chỉ như vậy mà thôi!

Hần thao tác gió lớn thổi đi tro bụi bay tung, muốn nhanh chóng chứng kiến thi thể của Tần Phàm.

Nhưng đúng lúc này...

- Còn gọi là Phong Sát Đại Thủ Ấn, cũng chỉ là như thế mà thôi!

Một thanh âm thản nhiên từ trong gió bụi truyền đến, hết thấy đều thổi tan, một thân ảnh ngạo nghễ xuất hiện trong tầm mắt Phong Vô Cực.

Hai mắt Phong Vô Cực ngưng tụ!

- Làm sao có thể! Lại bị người đón đỡ được sao?

Nhìn thanh ảnh vẫn bình yên đứng bên dưới, trong mắt Phong Vô Cực lướt qua tia không thể tưởng tượng, một kích vừa rồi của hần lực công kích vô cùng cường hãn, cho dù là tứ ngũ cấp võ thánh quả quyết không khả năng chịu đựng một kích như vậy mà không bị thương!

Nhưng sự thật đã hiện ra trước mắt!

Tần Phàm lúc này tuy trên làn da cũng có vết thương nhọt nhọt, miệng có tia máu chảy ra, nhưng không hề có chút vết thương nào lớn!

- Không có khả năng! Tiểu tạp chủng người không cần giả vờ, người nhất định đã bị nội thương! Nhanh nằm xuống cho ta! (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Phong Vô Cực cắn răng, lạnh giọng nói, cơ lóc khắp bốn phía lại lần nữa cuộn cuộn nổi lên, muốn chuẩn bị đem Tần Phàm hoàn toàn giải quyết.

- Cố chống? Chỉ là trình độ công kích như người ta còn cần cố chống? Đại thủ ấn gì đó, ta xem chỉ như giải ngựa mới phải, giúp ta vừa lúc!

Tần Phàm khinh thường hài hước nói.

Vừa rồi hần cố ý ngạnh đón một chiêu là muốn kiểm tra lực phòng ngự của mình một chút, một lần thử nghiệm hần phát hiện sau lần thứ ba luyện thể khí lực phòng ngự của mình quả thật đã mạnh mẽ vượt ngoài ý liệu của chính hần! Thậm chí hần cảm thấy được một kích của Phong Vô Cực cho dù không phải bị Thanh Long Tham Trảo làm tiêu hao đại bộ phận kinh lực, hần vẫn có thể hoàn toàn thừa nhận xuống.

Đối với hần hiện tại mà nói, công kích của lực cấp võ thánh hoàn toàn không có uy hiếp.

- Tiểu súc sinh đáng hận! Được, người đã dám trâng tráo, ta cho người không nói gì được nữa!

Nghe được lời châm chọc của Tần Phàm, dù tu dưỡng của Phong Vô Cực sâu dày lúc này cũng không nhịn được nổi giận, điên cuồng vận chuyển bản tức nguyên khí.

Phong hệ lực lượng khắp bốn phía khiến cuồng phong trong phạm vi mấy ngàn thước đều gầm lên giận dữ, gió lốc cuồng quyền, gió giục mây vùn!

Dần dần, trong phạm vi này, phong đao phong nhận phong kiếm, phong long phong hổ phong lang đều bắt đầu thành hình ngay trong hư không, đủ loại thanh âm tiếng gầm vang lên bên tai không dứt, chẳng khác gì xung sát ngay trên chiến trường.

Hồ nước xa xa sóng to ngập trời, dòng nước đập lên ấy trăm trượng, cơ hồ muốn lật úp trở lại, mà cây cối hai bên không ngừng đổ sụp xuống tới.

Trong phạm vi có thể nhìn thấy, phảng phất như biến thành thế giới của gió, nơi nơi gầm thét giận dữ, như muốn cán nuốt hết thấy.

- Phong Vô Cực, người thật lớn uy phong, nhưng chúng ta đánh nhau chỗ này sẽ làm sơn đạo bị hủy, đến lúc đó khách thương không thể thông qua, tổn thất thảm trọng sẽ biến thành lỗi của ta! Chúng ta đi chỗ khác mà đánh!

Tần Phàm nhìn Hồng Vũ nằm trên mặt đất xa xa, lo lắng hần bị lan tới, cười lạnh một tiếng trực tiếp bay khỏi mặt đất, hướng hồ nước xa xa bay đi, muốn dẫn dắt Phong Vô Cực rời xa.

- Xú tiểu tử, người có chạy tới chân trời góc biển cũng đừng mong thoát khỏi cái chết!

Phong Vô Cực tưởng Tần Phàm định bỏ chạy, lập tức đuổi theo, chỉ thấy tốc độ của hắn cực nhanh, cơ hồ chỉ nháy mắt đã xông tới trước mặt Tần Phàm.

Trong cuồng phong, như trăm binh chém giết, bách thú chạy chồm!

Thanh thế như dời non lấp biển, chẳng khác gì có ngọn núi lớn chắn ngay phía trước cũng sẽ bị cuồng phong thổi sụp.

Dưới sức gió cường đại như vậy, tốc độ của Tần Phàm cũng chịu ảnh hưởng, nhưng hiện tại hắn đã bay thật xa, rất nhanh đi tới chỗ hồ nước lớn.

Ngay giữa hồ, hắn đứng trôi nổi giữa không trung.

Ngay sau đó vàng thái dương trong não vực nhấp nháy!

- Chu Thiên Tinh La Quyền!

Vừa mới ổn định thân hình, hắn không hề có chút ngừng lại, ngay lập tức một quyền đánh về phía Phong Vô Cực đang đuổi theo.

Tinh quang ngưng tụ trên nắm tay, tinh thần lực mệnh mông mãnh liệt chói sáng khiến không thể mở mắt, từ sau khi đạt tới cảnh giới vô thánh, hiện tại trong não vực của hắn đã có tổng cộng bảy bảy bốn mươi chín viên tinh thần, có thể gọi lên tinh thần lực mệnh mông cuộn cuộn vô cùng.

- Oanh!

Tần Phàm đánh ra một quyền, một vàng thái dương bắt đầu rủ xuống, phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt giữa trưa hè, thậm chí đem cả vàng mặt trời trên không như muốn hoàn toàn che giấu mất.

- Tiểu tạp chủng giáo hoạt, mặc cho người gây sức ép ra sao, hôm nay người nhất định phải toi mạng! Phong Chi Tuyệt Sát!

Thấy Tần Phàm đột nhiên ra tay, Phong Vô Cực cực kỳ trấn định, bởi vì hắn đã có chuẩn bị, lúc này liền đánh ra một chưởng.

Ngay lập tức một phong luân cực lớn xuất hiện, sức gió lớn tới mức khiến hồ nước sóng to tận trời, sau đó đem hơn phân nửa nước hồ dung nhập vào bên trong.

1010. Chương 1020-1021: Đánh Lui.

Chương 1020-1021: Đánh lui.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Có thủy nguyên gia nhập, phong luân càng thêm thanh thế mười phần, còn có kim hệ nguyên lực lan tràn trong không gian, làm phạm vi mấy ngàn thước không khí đều biến thành vô cùng sắc bén!

Vô luận là phong luân hay tốc độ tiểu thái dương của Tần Phàm đều di chuyển cực nhanh, hai bên lập tức va chạm trên không trung, hai người vừa va chạm cùng một chỗ, nhất thời thiên địa lâm vào tối tăm âm u!

Sau đó như vật đổi sao dời, một cỗ năng lượng kinh thiên động địa nổ mạnh xung lên thiên không, thanh âm tiếng gió gầm vang giận dữ giống như cùng vãn thạch va chạm, thậm chí khiến cả tầng lớn không gian đều muốn phá vỡ!

Tiếng nổ mạnh phát sinh trên không, hai cỗ năng lượng cường đại cắn nuốt lẫn nhau, thật giống như trong vũ trụ phát sinh kỳ cảnh khó gặp, thanh thế kéo dài không thôi, từng đợt ba động khủng bố truyền ra ngoài, gió lốc gầm vang giận dữ, cường quang bắn ra bốn phía, cả không trung đều bị trực tiếp thổi quét xuống.

Không biết kéo dài bao lâu, lúc này đã phân ra thắng bại!

- Tiểu súc sinh, ta sẽ đưa ngươi xuống dưới chân cùng con ta! truyện copy từ

Về mặt Phong Vô Cực điên cuồng, hấn làm sao cũng không nghĩ ra tiểu tử vừa đột phá võ thánh không lâu kia lại có được lực công kích đáng sợ như vậy.

Nhưng đồng thời điều này làm cho hấn vô cùng xấu hổ, liệu mạng thúc giục phong luân muốn đem tiểu thái dương cùng Tần Phàm đều cắn nuốt xuống.

- Lão tạp chủng, để cho ta tặng ngươi xuống sum họp với con ngươi đi!

Lúc này sắc mặt Tần Phàm cực lạnh, không ngừng thúc giục tinh đồ trong não vực.

Một chiêu Chu Thiên Tinh La Quyền hiện tại của hấn uy lực còn vượt hơn lúc trước không biết bao nhiêu lần! Một chiêu này ngay cả thần thú cũng phải nhắc tới, vũ kỹ nghịch thiên chân chính có thể phát huy ra uy lực vô cùng khủng bố.

Bảy bảy bốn mươi chín viên tinh thần tạo thành tinh trận, tinh thần lực cuộn cuộn không ngừng giáng xuống, giằng co cùng phong luân khổng lồ, ánh sáng chiếu ngời như muốn xuyên thủng đôi mắt kẻ khác.

- Oanh!

Lại một tiếng chấn vang kinh thiên động địa, tựa hồ như thái dương trên bầu trời cũng chao đảo, chỉ trong nháy mắt cơ hồ toàn bộ quang mang đều biến mất không thấy, trời đất tối đen chẳng khác gì ngày tận thế bùng nổ.

Kết quả phân ra!

- Phốc!

- Phốc!

Khắp bốn phía vừa truyền ra tiếng chấn vang thật lớn đồng thời lại có hai tiếng động như phun máu truyền ra, nhưng do thanh thế chung quanh quá lớn cơ hồ khó có thể nghe được, chỉ thấy hai đạo nhân ảnh bị tiếng nổ mạnh khiến bay ngược ra sau!

Bay ra ước chừng mấy trăm trượng xa, một người hung hăng đụng vào vách núi, đem vách núi cơ hồ đụng vỡ, một người nặng nề ngã xuống trong hồ, đem hồ nước cơ hồ nổ tung.

Tinh quang trên bầu trời dần dần tắt đi, thanh âm tiếng gió gào thét bốn phía dần dần biến mất.

Người đung vào vách núi là Tần Phàm, lúc này trên người hắn có thật nhiều vết máu, bị một chiêu Phong Chi Tuyệt Sát của Phong Vô Cực gây thương tích, bên trong vì kết hợp kim hệ nguyên khí sắc bén nên ẩn chứa duệ kinh thập phần khủng bố, trực tiếp cắt xuyên da thịt!

- Lão cẩu kia cũng có vài phần thực lực, không biết đã chết hay chưa!

Tần Phàm rút ra thân thể, trôi nổi giữa không trung, nhìn chăm chăm vào hồ nước bên dưới, trong miệng lạnh lùng nói. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Sau đó hắn nuốt nhanh một viên Thánh Hoàn Đan chuyên dùng chữa thương cho võ thánh, ngay lập tức dùng thủy hệ cùng mộc hệ nguyên khí chữa trị toàn thân, vết thương trên người khôi phục rất nhanh, Thanh Long Tâm mạnh mẽ nhảy lên, cung cấp sinh cơ vô tận cuộn cuộn, làm thân thể cùng trạng thái của hắn thoáng chốc khôi phục với tốc độ nhanh không sao tưởng tượng.

Một chiêu Chu Thiên Tinh La Quyền vừa rồi của hắn là lần đầu tiên sử dụng sau khi đạt tới võ thánh, chỉ đặc biệt muốn kiểm tra xem uy lực của nó, kết quả làm hắn hết sức hài lòng. Bốn mươi chín viên đại tinh, bên trong ẩn chứa tinh lực cuộn cuộn vô cùng, uy lực phỏng chừng không kém Vạn Ngưu Trùng Chàng bao nhiêu.

Thậm chí còn mạnh hơn Thanh Long Tham Trảo rất nhiều.

Về phần đao pháp, Tần Phàm còn chưa sử dụng qua sau khi thành võ thánh. Một mặt hắn dự tính chủ tu quyền pháp, về phương diện khác là bởi vì đao pháp chỉ hiểu được từ Đao Vương Lệnh cùng Vương Trù Đao, không phải vì đột phá võ thánh mà có được tăng lên.

Tần Phàm suy nghĩ muốn có đột phá trong đao pháp chỗ hổng chính là trong tam thức thiên địa nhân, nhưng hắn lại không có nhiều thiên phú trong trù nghệ, trừ phi chuyên tâm đi học, nếu không thật sự rất khó tăng lên.

- Hoa lập!

Ngay khi trong lòng Tần Phàm đang nghĩ ngợi đủ loại sự tình, trên hồ nước xa xa truyền ra thanh âm, tiếp theo là một luồng nước phóng thẳng về hướng Tần Phàm.

Chỉ là nhìn qua thật có thanh thế nhưng lực lượng ẩn chứa chỉ có hạn, Tần Phàm chỉ oanh ra một quyền lập tức liền đánh tan.

Ngay lập tức một đạo thân ảnh theo sát cột nước phóng lên cao, đứng trôi nổi trên không trung, đôi ánh mắt chẳng khác gì độc xà nhìn chăm chăm Tần Phàm, tựa hồ muốn đem cả người hắn cắn nuốt sạch mới thấy thống khoái.

Tuy lúc này thanh thế của Phong Vô Cực như có vẻ mạnh mẽ, cũng không giấu diếm được bộ dạng chật vật lúc này của hắn, trên người hắn ướt sũng, trên hồ nước cũng có máu tươi đang lan tràn, vẻ mặt tái nhợt vô cùng, ngay cả khí tức cũng biến thành vô cùng uể oải.

Tình huống của hắn rõ ràng còn nghiêm trọng hơn Tần Phàm rất nhiều, dù sao uy lực công kích của hai người đều xấp xỉ, nhưng hắn không có được khí lực cường hãn như Tần Phàm.

- Chắc chắc, không thể tưởng được lão tạp chủng như ngươi còn mạng lớn, như vậy còn không chết được!

Tần Phàm không chút sợ hãi chống lại ánh mắt như độc xà của Phong Vô Cực, trong miệng thản nhiên nói.

- Tên tiểu hổn đản kia làm sao có được lực công kích khủng bố như vậy!

Nghe lời nói châm chọc của Tần Phàm, lúc này Phong Vô Cực cơ hồ muốn phát điên. Thương thế trong cơ thể hắn không ngừng lan tràn, hắn cảm giác thân thể mình như muốn vỡ tan ra.

Nhưng đối phương thoát nhìn vẫn bình yên vô sự, hơn nữa những vết thương trên người đều đang dùng tốc độ mà mắt thường có thể thấy được nhanh chóng khôi phục lại!

- Đây là quái thai!

Hiện tại trong lòng hắn vô cùng kinh hãi, một chiêu công kích Phong Chi Tuyệt Sát vừa rồi ngoại trừ chiêu số liều mạng thì đã là chiêu công kích cực mạnh, cho dù là võ thánh đồng cấp cũng không có mấy người tiếp đón được!

Đối phương chỉ là nhất cấp võ thánh mà thôi!

Không chỉ có được lực công kích đáng sợ, còn có được lực phòng ngự mạnh mẽ như thế!

Như vậy còn làm sao đánh?

- Phốc xuy!

Nghĩ tới đây, lúc này Phong Vô Cực lại phun ra một ngụm máu tươi, nhìn nét mặt khô héo trắng bệch không còn chút huyết sắc, chẳng khác gì từ trong mộ địa chui ra, nhìn qua thập phần khủng bố.

Vừa phun ra ngụm máu tươi, hắn lại oán độc nhìn về phía Tần Phàm, nhưng lần này trong ánh mắt mang theo vẻ kiêng kỵ thật lớn.

Đúng vậy, hiện tại trong lòng hắn đang cân nhắc lên.

Tần Phàm có được lực phòng ngự đáng sợ như vậy, làm cho hắn cảm giác cho dù mình sử dụng tuyệt chiêu liều mạng cũng chưa chắc có thể giết chết được đối phương, thậm chí lỡ như người kia còn có thêm thủ đoạn gì thì xem như hôm nay hắn phải chết ở đây.

1011. Chương 1020-1021: Đánh Lui.

Chương 1021: Đánh lui. (2)

Ý niệm không ngừng điên cuồng vận chuyển trong đầu, cuối cùng ánh mắt hắn chợt ngưng tụ lại.

- Tiểu súc sinh, hãy chết đi cho ta!

Ngay lập tức hai tay Phong Vô Cực chợt động, gió lốc bốn phía khởi lên, gió giục mây vùn, một đầu phong long thật lớn hình thành, bên trong ẩn chứa sức gió khủng bố, gió tuyết, phong nhận sắc bén, thật chẳng khác gì một cỗ máy giết chóc.

- Lão hồn đản, ngươi nghĩ ta sợ ngươi hay sao!

Thấy vậy trên mặt Tần Phàm hiện lên vẻ cười lạnh lùng, sau đó liền nhấc lên khí kinh, muốn trực tiếp sử dụng Vạn Ngưu Trùng Chàng một lần đem đối phương giải quyết.

Nhưng ngay lúc hắn vừa định thi triển vũ kỹ, Phong Vô Cực ở đối diện đột nhiên ngưng lại, đem phân nửa chiêu phong long xuất ra!

Nhưng mục tiêu của hắn không phải Tần Phàm, mà là Hồng Vũ ở phía xa!

Vừa rồi Tần Phàm cố ý rời xa mới cùng hắn tác chiến, làm cho hắn nhìn ra được Tần Phàm nhất định không muốn thiếu niên kia tử vong, cho nên hắn muốn dẫn dụ Tần Phàm đi cứu thiếu niên kia.

- Ê tiện! Lão súc sinh Phong Vô Cực, đường đường là võ thánh cường giả không ngờ lại ra tay với một tiên thiên võ giả, ngươi còn mặt mũi hay sao!

Thấy vậy sắc mặt Tần Phàm thoáng chốc biến đổi, lập tức chửi vang, vừa phóng nhanh về hướng Hồng Vũ.

- Hừ!

Ở trong thời khắc mấu chốt, thân hình Tần Phàm mạnh mẽ thuấn di một đoạn khoảng cách, rốt cục ngay khi phong long sắp đánh trúng Hồng Vũ thì hắn đã chắn ngang trước mặt. Trước kia tuy rằng Tần Phàm có thể dùng ma chủng thổ hệ thuấn di trên mặt đất một khoảng cách, nhưng năng lực thuấn di trống rỗng trên không hắn chưa từng thi triển qua bao giờ, nhưng không ngờ ở thời khắc nguy cơ hắn lại thi triển được.

Đương nhiên, Tần Phàm có thể kịp thời bay qua là do Phong Vô Cực cố ý lâm vào, bởi vì mục tiêu chân chính của hắn chính là Tần Phàm.

- Oanh!

Chỉ trong nháy mắt, Tần Phàm vỗ mạnh hai tay về phía trước, kinh lực toàn thân vận chuyển trực tiếp ngạnh đón nhưng đúng lúc này, sắc mặt Phong Vô Cực chợt tối, bỏ qua công kích Tần Phàm, chỉ đem bản thân mình bao vây trong cơn gió lốc thật lớn.

- Tiểu súc sinh, thù giết con không đội trời chung, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi! Ngươi chờ đi, một ngày nào đó ta sẽ lột da róc xương của ngươi!

Thanh âm nguyên rửa phần nộ trong gió truyền đến, trong ánh mắt ngoài ý liệu của Tần Phàm, Phong Vô Cực đã dùng tốc độ cực nhanh hướng phương xa chạy mất.

Nguyên lai hắn có chủ ý muốn chạy trốn, công kích Hồng Vũ chẳng qua bám trụ Tần Phàm để cho hắn không cách nào đuổi theo mà thôi.

Mà ở bên kia, bởi vì Phong Vô Cực rời đi, phong long mất đi động lực dần dần tiêu tán giữa không trung, lưu lại Tần Phàm mang theo vẻ mặt âm trầm nhìn theo thân ảnh rời xa của Phong Vô Cực.

Phong Vô Cực tu luyện phong hệ vũ kỹ, đã am hiểu tốc độ, lúc này tốc độ phi hành lại cực nhanh, còn thoát ra một đoạn khoảng cách, Tần Phàm tự nghĩ cho dù dùng tốc độ của mình cũng chưa hẳn đuổi kịp đối phương.

Hướng hồ hắn cảm giác tình huống của Hồng Vũ không tốt, phải nhanh chóng cứu chữa.

Thiếu niên kia bởi vì hắn bị liên lụy, với tính cách của hắn cũng không thể để thiếu niên chết oan, bỏ qua Phong Vô Cực cũng không còn biện pháp.

- Lần này cho lão tạp chủng bỏ chạy, ngày sau thật sự đau đầu!

Ngay lập tức Tần Phàm nhíu mày thở dài nói. Lại quay về chỗ Hồng Vũ xem xét lại tình hình của hắn.
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Lúc này Hồng Vũ đã hấp hối, may là khi này có đan dược kéo dài thời gian, hơn nữa nếu không phải Tần Phàm mà là người khác, chỉ sợ là phải chết từ lâu.

Hiện tại Tần Phàm giúp Hồng Vũ, liên tục truyền sinh cơ trong Thanh Long Tâm vào trong thân thể hắn, sau một lát mới có thể đem thiếu niên từ trong quỷ môn quan kéo lại.

- Công tử...ngài không sao chứ? Có...tập kích...

Hồng Vũ vừa tỉnh dậy chứng kiến Tần Phàm, lập tức lo lắng nói, tình huống thân thể hắn vẫn không tốt, muốn nói chuyện đều có chút khó khăn.

- Ta không sao, người tập kích đã bị ta đánh chạy!

Nghe thanh âm suy yếu của thiếu niên, Tần Phàm không khỏi cảm động nói. Nếu thiếu niên này tử vong, thật sự sẽ làm hắn cảm thấy áy náy không thôi.

- Xe ngựa...

Tuy được cứu chữa nhưng Hồng Vũ muốn khôi phục còn cần thêm một khoảng thời gian. Dù sao hắn không có được thân thể biến thái như Tần Phàm, có thể tiêu hóa được được lực thật nhanh.

- Xe ngựa đã bị hủy, nhưng ngươi đừng lo lắng, ta sẽ giải thích với Hồng tộc trưởng. Tốt lắm, ngươi đừng lên tiếng, hiện tại ngươi rất suy yếu, phải nghỉ ngơi cho tốt. Ta mang ngươi tới thành thị kế tiếp tìm phân hội của Hồng gia rồi nói sau.

Thấy Hồng Vũ định nói tiếp gì đó, Tần Phàm ngăn cấm hắn.

Tiếp theo hắn ôm Hồng Vũ đứng lên, nhìn thoáng qua chân trời, biết Phong Vô Cực đã thoát được rất xa, trực tiếp bay lên không, hướng tòa thành thị kế tiếp bay đi thật nhanh!

Đại Chấn quốc, Bạch Ngân Thành.

Nhất phẩm chân võ thế gia Đại Chấn quốc Phong gia nằm trong tòa thành này, đồng thời đây cũng là thành thị được cử hành luyện đan đại hội.

Lúc này trong lãnh địa Phong gia, bên trong một thư phong tao nhĩ độc đáo.

Phong Vô Cực đứng trong đó, vẻ mặt sầu khổ, lúc này hấn thua trên tay Tần Phàm, thật khó khăn mới quay về gia tộc, hiện tại thương thế trên người còn chưa hoàn toàn khôi phục. Trong đầu hấn ngẫu nhiên xẹt qua thanh sắc thân ảnh kia, hận đến cắn chặt răng.

Ở trước mặt hấn, một lão nhân áo xám đang đứng trước giá sách, trong tay cầm một quyển sách quay lưng về hướng Phong Vô Cực. Lão nhân kia thoát nhìn phải trên trăm tuổi, nhưng khí tức trên thân cường đại mà ngân nga, là một võ thánh hậu kỳ cường giả.

Lão nhân áo xám chính là cha của Phong Vô Cực, nhất phẩm chân võ thế gia Phong gia tộc tướng Phong Thái Thương, có được thực lực ít nhất là thất cấp võ thánh. Đừng xem thất cấp chỉ cao hơn lục cấp một bậc, nhưng đã bước vào võ thánh hậu kỳ, có được quy tắc tiểu thế giới hoàn thiện, thực lực mạnh mẽ vô cùng.

Lão nhân Phong Thái Thương lúc trước rất có uy danh tại thủ đô Đại Chấn quốc, khi còn trẻ khí thịnh, nhưng sau khi trở thành Phong gia tộc trưởng cả người có vẻ thập phần trầm ổn, được xưng tụng là người đa mưu túc trí.

Lần này Phong Vô Cực tìm hấn ý đồ đã thật rõ ràng, nhưng còn chưa nói ra.

Trong phòng trầm mặc một lúc lâu.

- Phụ thân, lần này ngài nhất định phải làm chủ cho con cùng cháu trai của ngài ah! Nhất mạch của con chỉ có một mình Vũ nhi, nhưng nó lại chết trong tay tiểu súc sinh kia! Tiểu súc sinh quả nhiên không xem Phong gia chúng ta vào trong mắt!

Trầm mặc một lát, thấy Phong Thái Thương không nói gì, rốt cục Phong Vô Cực nhịn không được kêu lên.

- Ai, lúc trước Vũ nhi đi tham gia đại hội anh hùng săn thú thì ta đã nhắc nhở nó mọi sự nên cẩn thận rồi, nó gặp phải Tần Phàm, cuối cùng rơi vào kết cục tử vong cũng do chính bản thân nó gây tội thì phải chịu tội. Kỳ tích chi tử, tiềm lực của hấn thật quá mạnh mẽ, đắc tội hấn đối với Phong gia chúng ta không có bất kỳ chỗ tốt!

Nghe được Phong Vô Cực lên tiếng, Phong Thái Thương than thở một tiếng, xoay người lại nhìn Phong Vô Cực nói.

1012. Chương 1022: Phong Gia Tộc Trưởng.

Chương 1022: Phong gia tộc trưởng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Phụ thân, chính vì tiềm lực của tiểu súc sinh quá mạnh mẽ nên chúng ta càng không thể buông tha cho hấn! Phải biết rằng lần này con đi giết hấn, tuy rằng không giết được hấn nhưng nghe nói tiểu súc sinh kia rất mang thù, hấn nhất định sẽ tìm Phong gia chúng ta hỏi tội! Chẳng lẽ phụ thân chết một đứa cháu, bây giờ còn phải giao luôn đứa con ra sao?

Phong Vô Cực thống khổ nói.

Phong Thái Thương trầm mặc.

- Con nói cho cha nghe một chút, vì sao một lục cấp võ thánh như con còn rơi vào cục diện bị kỳ tích chi tử đánh cho bỏ chạy?

Hắn hít sâu một hơi, lúc này trầm giọng hỏi.

- Dạ, phụ thân!

Phong Vô Cực cúi đầu, cắn chặt răng. Tuy rằng hắn không muốn thừa nhận nhưng vẫn phải chấp nhận hiện tại cho dù hắn có đem hết toàn lực cũng không phải là đối thủ của Tần Phàm.

- Tuy tiểu súc sinh kia chỉ mới đột phá võ thánh không bao lâu, nhưng không biết tại sao có được lực phòng ngự thập phần biến thái, hơn nữa hắn còn có một chiêu thiên giai vũ kỹ vô cùng lợi hại, không ngờ có thể gọi ra tinh thần lực của ngôi sao trên bầu trời!

- Dẫn động tinh thần lực của tinh không? Nghe đồn kỳ tích chỉ tử đích thật từng lấy được một quyển thiên giai vũ kỹ trong hội đấu giá, hình như gọi là Chu Thiên Tinh La Quyền, nhưng không phải nói vũ kỹ kia chỉ là tàn quyển sao? Có thể phát huy được uy lực không cao hơn địa giai, làm sao có thể làm cho nhất cấp võ thánh đánh bại được một lực cấp võ thánh?

Nghe vậy Phong Thái Thương nhướng mày nghi hoặc.

- Tuy rằng thật có chút khó tin, nhưng tiểu súc sinh kia còn trẻ tuổi đã đột phá tới võ thánh cảnh giới, cũng đã biết thiên phú võ đạo quả thật không người có thể so sánh, có lẽ đã đem thiên gia vũ kỹ chữa trị hoàn chỉnh cũng nói không chừng.

Phong Vô Cực thống khổ nói, hắn vô cùng oán hận Tần Phàm, nhưng lại không thể không bội phục thiên phú võ đạo của Tần Phàm.

- Chữa trị tàn quyển sao?

Hai mắt Phong Thái Thương không khỏi ngưng tụ, hắn đã tiến vào võ thánh cảnh giới vài chục năm, biết rõ sáng tạo cùng chữa trị một quyển thiên giai vũ kỹ khó khăn bao nhiêu, cho dù là võ thánh như hắn cũng không thể làm được, huống chi chỉ là một thanh niên hai mươi tuổi mới đột phá tới võ thánh!

- Phải, hơn nữa con cảm thấy được lúc tiểu súc sinh thi triển vũ kỹ tinh lực cuộn cuộn không dứt, uy lực ít nhất phải vượt ngoài thiên giai trung cấp, còn lợi hại hơn cả vũ kỹ tốt nhất của Phong gia chúng ta!

Phong Vô Cực cay độc nói:

- Chỉ cần phụ thân ra tay, như vậy chẳng những giúp được con cùng cháu trai báo thù, hơn nữa Phong gia chúng ta còn lấy được một quyển thiên giai trung cấp vũ kỹ!

Lúc này thần sắc Phong Thái Thương ngưng trọng, trong khoảnh khắc chợt trầm mặc, tiếp theo đi qua lại trong phòng, tựa hồ đang tự hỏi. Hắn là nhất gia chi chủ, một quyết định đều quan hệ tới vận mệnh toàn gia tộc.

- Phụ thân, lần này Tần Phàm quay về Đại Kiền quốc, nhất định sẽ đi qua Đại Chấn quốc chúng ta, mà Đại Chấn quốc là khu vực của chúng ta, chẳng lẽ muốn giết một người còn không dễ dàng sao?

Phong Vô Cực thấy Phong Thái Thương do dự, lúc này lại kích động nói.

- Vô Cực, con đã bị cừu hận lấn át lý trí!

Phong Thái Thương nghiêm túc giáo huấn:

- Con cũng biết lần này Bạch Ngân Thành sắp cử hành đại hội luyện đan, bao nhiêu cường giả tụ tập tới đây, Phong gia chúng ta vừa động con cho rằng chúng ta dễ dàng giấu diếm được người khác sao? (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Phụ thân, vậy cha quyết định lần này không ra tay sao? Vậy cha đem con trực xuất gia tộc đi, tóm lại con nhất định phải giết chết tiểu súc sinh Tần Phàm kia!

Trong lòng Phong Vô Cực đầy cừu hận, thấy Phong Thái Thương vẫn cự tuyệt, hắn thậm chí có chút oán hận cha của mình.

- Hồ nháo! Phong Vô Cực, con cũng đã là lục cấp võ thánh, nhìn bộ dáng của con còn ra thể thống gì! Chẳng thể trách con không cách nào tiếp xúc tới cảnh giới thất cấp, tâm tính như vậy, có thể đột phá mới là kỳ quái!

Trên mặt Phong Thái Thương hiện lên vẻ tức giận, hướng Phong Vô Cực quát lạnh một tiếng.

Lần này đến phiên Phong Vô Cực trầm mặc không nói gì.

- Ai, Vô Cực, con phải hiểu được nỗi khó xử của vi phụ! Cha là tộc trưởng Phong gia, nếu cha ra tay, sẽ đại biểu cho Phong gia muốn đối lập với kỳ tích chi tử, một khi không giết được hắn, như vậy Phong gia sẽ rơi vào vạn kiếp bất phục!

Phong Thái Thương thở dài một hơi nói, phảng phất như già nua đi thật nhiều.

Chỉ là nhất cấp võ thánh đã đối phó được lục cấp võ thánh, như vậy ngày sau phát triển sẽ kinh khủng tới cỡ nào!

Trong lòng Phong Thái Thương tràn đầy kiêng kỵ đối với Tần Phàm, cho dù cháu của hắn chết trong tay người kia, hắn hoàn toàn không dám ôm theo lòng báo thù người nọ!

- Cũng được, mặc dù cha không thể trực tiếp ra tay, nhưng lần này cha sẽ nghĩ biện pháp. Ngày gần đây Cửu Bách Hải tới tìm cha cầu đan, người này chỉ là một tán tu, vô gia vô tộc, là thất cấp võ thánh. Có lẽ hắn dám đi giết Tần Phàm cũng nói không chừng, cha sẽ tận lực thỏa mãn yêu cầu của hắn, xúi giục hắn đi giết Tần Phàm, trong khoảng thời gian này con ở yên trong gia tộc, không cần đi ra ngoài!

Một lát sau Phong Thái Thương lại trầm giọng nói.

Phong Thái Thương ngoại trừ là một thất cấp võ thánh, còn là luyện đan sư nổi danh trên đại lục! Làm một luyện đan sư nổi danh, thường xuyên vẫn có chút cường giả tới cửa cầu đan, cho nên địa vị của Phong gia trong Đại Chấn quốc luôn cực cao.

- Cảm ơn phụ thân!

Nghe vậy hai mắt Phong Vô Cực không khỏi sáng ngời, đã khôi phục lại một ít thần thái. Hắn từng nghe nói qua về Cửu Bách Hải, là một nhân vật hung tàn, là một tán tu nhưng lại có thể tu luyện tới thất cấp võ thánh, điều này ở trên Vũ Thiên đại lục mà nói thật sự là một truyền kỳ.

...

Ngày này, mặt trời chiều ngã về phía tây.

Bình nguyên mênh mông, dưới ánh nắng chiều một chiếc xe ngựa long huyết đẹp đẽ quý giá đang bôn ba tới.

Bình nguyên dần dần đến cuối.

- Công tử, đã sắp đi tới phạm vi của Đại Chấn quốc.

Lái xe ngựa vẫn là thiếu niên Hồng Vũ, thương thế của hắn đã lành lại, thậm chí võ đạo cảnh giới được Tần Phàm trợ giúp còn tiến bộ, xem như là nhân họa đắc phúc.

Xe ngựa là do Tần Phàm mượn được từ Hồng gia phân hội, bên Hồng gia đã báo tin xuống dưới các phân hội khác, một lần nữa tìm một xe ngựa cũng không phải việc khó.

- Được, lần này ta muốn tới Bạch Ngân Thành, đi theo phương hướng này là được.

Lúc này Tần Phàm ngồi trong xe, vừa không ngừng biến hóa thủ quyết huyền diệu trên tay vừa tùy ý trả lời.

Trong lòng hắn âm thầm tính toán, từ sau khi gặp được Phong Vô Cực tập kích, hiện tại đã trôi qua bảy tám ngày thời gian, hắn đã đi qua vài thành thị, hoàn toàn rời khỏi Đại Ly quốc, đã sắp tiến vào trong cảnh nội Đại Chấn quốc.

Trong mấy ngày này, Tần Phàm không ngừng tu luyện cùng cảm ngộ kim hệ nguyên khí, tới lúc này đã ngày càng có thêm cảm giác.

Nghe Hồng Vũ nói đã sắp đi vào cảnh nội Đại Chấn quốc, hắn cũng có thêm vài phần lưu tâm, hắn biết gia tộc của Phong Bạch Vũ cùng Phong Vô Cực ở Đại Chấn quốc là nhất phẩm chân võ thế gia. Hiện tại đi ngang qua khu vực của cửu nhân, hắn không thể không cẩn thận vài phần.

1013. Chương 1023: Ngoan Thánh Cửu Bách Hải. (1)

Chương 1023: Ngoan Thánh Cửu Bách Hải. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Cho dù Phong Vô Cực có liều mạng cũng không phải là đối thủ của hắn, nhưng Tần Phàm lo lắng trong gia tộc hắn có thêm cường giả võ thánh càng mạnh hơn, dù sao hắn không hiểu biết được nhiều về chuyện của Phong gia.

- Hừ, nếu Phong gia thật sự còn dám tới gây chuyện với ta, ta sẽ không để ý cho bọn hắn một giáo huấn suốt đời khó quên!

Nhớ tới Phong Vô Cực, sắc mặt Tần Phàm có chút lạnh lùng.

Hắn giết chết Phong Bạch Vũ, trên thực tế còn chưa hoàn toàn gây thù oán với Phong gia, thậm chí Phong Vô Cực tới tâm thù hắn cũng có thể lý giải, nhưng nếu Đại Chấn quốc Phong gia không biết điều tự cuốn vào, vậy thật sự hoàn toàn đắc tội hắn!

Tu luyện có chút mệt mỏi, vung lắc tạp niệm trong lòng, Tần Phàm nhìn ra bình nguyên bên ngoài.

Bởi vì đã là chạng vạng, bên ngoài thập phần nhu hòa, trên bình nguyên gió nhẹ thổi qua, ánh hoàng hôn buông xuống trải vàng khắp mặt đất.

Đúng lúc này, cảm giác được ngọn gió thổi vào mặt, thần sắc Tần Phàm chợt động, miễn tuệ nghe ra khí tức nguy hiểm bên trong, lập tức liền trở nên cảnh giác!

- Tiểu Vũ, mau nhanh dừng xe! truyện copy từ

Sắc mặt trầm xuống, Tần Phàm lập tức gọi Hồng Vũ.

- Công tử, làm sao vậy?

Nghe được thanh âm của Tần Phàm, Hồng Vũ vội vàng cho xe ngựa dừng lại, xoay người hỏi. Thực lực của hắn không cách nào cảm ứng được khí tức nguy hiểm đang đến kia.

- Tiểu Vũ, trên đường này thật vất vả cho ngươi, ngươi đưa ta tới đây là được, hiện tại ngươi có thể trở về đi thôi, trên đường đi ngươi phải cẩn thận, khi trở lại Đại Ly quốc trước tiên phải hội họp cùng người trong gia tộc rồi hãy quay về Hồng gia!

Lúc này Tần Phàm dặn dò Hồng Vũ.

- Vì sao vậy công tử? Còn cách Bạch Ngân Thành thật xa đâu!

Hồng Vũ không khỏi ngẩn ra.

- Tự mình ta đi qua thì tốt hơn!

Tần Phàm lắc đầu, sau đó lấy ra mấy bình bạch ngọc đưa ra trước tiếp tục nói:

- Nơi này có một ít đan dược, có lợi thật lớn trong việc tăng cao võ đạo của ngươi, ngươi dựa theo cách chỉ dẫn sử dụng là được.

- Công tử...

Hồng Vũ có chút do dự tiếp nhận mấy bình bạch ngọc, lúc này thân hình Tần Phàm đã nhảy ra khỏi xe ngựa.

- Nhớ kỹ mau nhanh trở về, đừng nên quay đầu!

Tần Phàm nhảy ra khỏi xe trực tiếp lướt qua xe, hướng phía trước bay đi thật nhanh, đợi sau khi hắn bay ra xa vài trăm thước thanh âm mới truyền vào trong tai Hồng Vũ.

- Công tử...

Thấy Tần Phàm đột nhiên rời đi, Hồng Vũ cảm thấy có chút ảm đạm. Nhưng khi hắn cúi đầu nhìn rõ mấy bình bạch ngọc trong tay, vừa xem nhất thời tinh thần liền chấn động.

Chân Võ Đan có thể giúp người tăng lên một cảnh giới cùng nửa cấp tiểu cảnh giới, Huyền Võ Đan tăng nhanh tốc độ tu luyện, Tinh Nguyên Đan tăng được lý giải độ chặt chẽ cùng độ tinh khiết của nguyên khí...
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tần Phàm cho hắn mấy bình đan dược đều là đan dược trân quý dùng để thăng cảnh giới, những đan dược này cho dù những đệ tử thiên tài ở trong Đại Ly Hồng gia cũng chưa chắc có được.

Hắn chỉ là con trai của một mã phu đột nhiên có được đan dược trân quý như vậy, không thể nghi ngờ là phúc trạch cùng cơ duyên cực lớn, cho dù là những thiên tài đệ tử trong gia tộc cũng phải hâm mộ!

- Công tử, cả đời này không biết Hồng Vũ còn cơ hội gặp lại ngài hay không, nhưng ngài yên tâm, ta nhất định sẽ không cô phụ tâm ý của công tử, ta nhất định ghi nhớ những gì ngài đã chỉ dạy, trở thành một cường giả đỉnh thiên lập địa!

Nhìn thân ảnh dần dần biến mất xa xa của Tần Phàm, trong lòng Hồng Vũ vừa cảm động vừa nhiệt huyết không thôi.

Kỳ thật thiên phú của hắn cũng không thấp, chỉ là thân phận thấp kém, căn bản không có khả năng được cơ hội sử dụng những đan dược đỉnh cấp này. Mà có được đan dược này, đủ cho hắn hoàn toàn thay đổi nhân sinh của hắn.

Hắn hoàn toàn không thể ngờ được chỉ một lần cơ hội điều khiển xe ngựa đưa tiễn thế nhưng lại có thể xoay chuyển vận mệnh cả cuộc đời mình!

...

Tần Phàm cáo biệt Hồng Vũ, tiếp tục bay về phía trước. Hắn có thể cảm giác được khí tức nguy hiểm kia truyền tới là từ trước mặt, khí thế cường đại che giấu cho hắn biết đó là một cường giả chân chính, ít nhất phải có cảnh giới ngoài lục cấp võ thánh.

Thậm chí hắn có thể xác định cổ khí tức nguy hiểm kia là vì hắn mà tới, đối với hắn mà nói, tuyệt đối là một gã kinh địch, cho nên hắn mới để Hồng Vũ rời đi trước.

Nhưng từ sau khi hắn đạt tới cảnh giới võ thánh, đã tự tin hơn rất nhiều. Với thực lực bây giờ của hắn, cho dù đánh không lại đối phương nhưng nếu muốn giết chết hắn, cho dù là thất cấp võ thánh phỏng chừng cũng không thể làm được!

Bởi vì có câu nói tài cao gan lớn, lần này Tần Phàm hoàn toàn không chút né tránh, trực tiếp đi thẳng về phía trước, hắn thật muốn nhìn xem là ai chặn ngang đường đi của hắn.

Bay hơn ngàn thước, quả nhiên hắn nhìn thấy một lão giả mặt đỏ trên thân mặc một bộ da thú rách nát, chắp hai tay sau lưng, đang đứng thẳng giữa đường, lúc này lão giả nhắm chặt đôi mắt, nhưng trên người tràn ngập một cổ khí tức sát lục hung ác, giống như một đầu mãnh thú đang chuẩn bị vồ mồi.

Trời chiều như máu, chiếu lên người lão giả càng thêm có vẻ âm trầm đáng sợ.

- Quy tắc tiểu thế giới! Thất cấp võ thánh cường giả!

Chứng kiến lão giả, Tần Phàm khẽ cau mày, sau đó chứng kiến vầng sáng trên người hắn, nhất thời trong lòng liền chấn động.

Vầng sáng kia thuộc về quy tắc tiểu thế giới, chỉ khi nào ngũ hành nguyên khí đại thành mới có thể ngưng luyện ra!

- Người chính là kỳ tích chi tử Tần Phàm?

Lão giả mặt đỏ tuy rằng nhắm mắt, nhưng có thể dễ dàng cảm giác được Tần Phàm đã đến, lúc này chậm rãi mở mắt lãnh đạm nhìn Tần Phàm đang trôi nổi giữa không trung.

Trong hai mắt hắn hiện lên hồng quang chói mắt, chiếu lên trên người, làm người ta không tự chủ được có loại cảm giác tim đập thật nhanh, thật giống như bị độc xà theo dõi, vô cùng nguy hiểm.

Trong lòng Tần Phàm trầm xuống, Thanh Long Tâm mạnh mẽ nhảy lên hai lần mới trấn định lại. Người này vừa mở miệng trực tiếp chỉ mặt gọi tên, không cần nghĩ quả nhiên vì hắn mà đến.

Nhưng hắn có được lòng dạ cường giả, cho dù đối mặt với người mạnh hơn mình cũng không hề có chút sợ hãi.

- Chính là tại hạ, không biết các hạ là ai, ngăn đón trước mặt tại hạ để làm gì?

Tiếp theo Tần Phàm chậm rãi đáp xuống mặt đất, đứng cách lão giả mặt đỏ chừng ba mươi thước, bình tĩnh mở miệng hỏi.

- Ta là người cần giết người, vì giết người mà đến!

Mà ngay lúc Tần Phàm vừa đứng yên, lão giả chợt co rút hai mắt, khí thế trên người mạnh mẽ ngưng tụ, tựa hồ sát khí nháy mắt phun ra, chẳng khác gì vô số yêu thú thức tỉnh!

Không ngờ lão giả kia không nói thêm lời nào, trực tiếp phát tay áo về hướng Tần Phàm, sau đó liền nhìn thấy một cỗ quang mang thất thải chẳng khác gì dải lụa kéo dài xuyên thấu qua không trung.

Một kích nhìn qua như thật nhẹ nhàng nhưng lại mang theo lực lượng quy tắc tiểu thế giới, uy lực cường đại tựa như không khí, lan tràn lên một loại cảm giác thật thảm thiết.

1014. Chương 1024: Ngoan Thánh Cừu Bách Hải. (2)

Chương 1024: Ngoan Thánh Cừu Bách Hải. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Lúc này hai mắt Tần Phàm cũng ngưng tụ lại, hắn kiến thức qua sự lợi hại của quy tắc tiểu thế giới, ngay lúc đó Kim Dương võ thánh chỉ đảo qua, dù là tam tứ cấp cốt thánh cũng hoàn toàn không thể ngăn cản được. Quy tắc của lão giả kia so ra kém với Kim Dương võ thánh, nhưng đồng dạng không thể xem thường.

Nhưng nếu hắn dám trực tiếp đi tới trước đã sớm có chuẩn bị, lão giả vừa xuất thủ thì hắn cũng lập tức ứng phó.

Thanh Long Tham Trảo!

Một móng vuốt cực lớn vất ngang không trung, từ trên trời giáng xuống, thanh thế mạnh mẽ như muốn đánh rách cả không gian.

- Oanh!

Thanh Long Tham Trảo trực tiếp va chạm cùng dải lụa kia, nhưng tiếp theo không ngờ lập tức đổ sụp! Một ít tia sáng thật giống như ánh tà dương trực tiếp vỡ lên trên người Tần Phàm.

Lực lượng mạnh mẽ đập vào, làm Tần Phàm hừ một tiếng, sau đó thân thể không tự chủ được thối lui ra sau, bình nguyên bên dưới chân bị cày ra một hố sâu, nhìn thật ghê người.

- Không ngờ quy tắc tiểu thế giới của người này mạnh như thế!

Thật vất vả ổn định thật hình, Tần Phàm cảm giác khí huyết quay cuồng, trong lòng không khỏi khiếp sợ. Đây là lần đầu tiên hắn giao thủ cùng một cường giả có quy tắc tiểu thế giới hoàn chỉnh, lực lượng đúng là vượt ngoài sự dự liệu của hắn.

- Không sai, không hổ là kỳ tích chi tử, đáng giá cho Cửu Bách Hải này ra tay.

Thấy Tần Phàm thừa nhận một kích của mình mà vẫn bình yên vô sự, lão giả tạm thời dừng tay, không nhìn được có chút ngoài ý muốn lạnh lùng nói.

- Ngoan Thánh Cửu Bách Hải?

Nghe được tên này, sắc mặt Tần Phàm thoáng thay đổi. Tuy rằng hắn chưa gặp qua Cửu Bách Hải, nhưng đã sớm nghe qua sự tích của người này.

Cửu Bách Hải được xưng Ngoan Thánh, là một cường giả vô thánh tán tu, người này không có chỗ ở cố định, thậm chí không biết người của quốc gia nào. Chỉ biết tính tình tàn nhẫn, đối với người ác mà đối với chính mình càng ác hơn, hung danh truyền khắp đại lục.

Nghe nói khi còn trẻ người này từng đắc tội vô thánh cường giả, bị người kia đuổi giết, vì trốn tránh lại mang thực lực tiên thiên vô sư tiến vào trong Yêu Thú Hoang Nguyên, sinh sống trong khu vực khủng bố kia suốt ba mươi năm thời gian, sau khi đi ra đã là một cường giả vô thánh, đem cả nhà cừu nhân chém giết, lưu lại hung danh hiển hách.

Là một thất cấp vô thánh, hắn đã sớm có thể thành lập chân vô thế gia của mình, nhưng hắn đã không còn người nhà, tự nhiên không có gia tộc để lập hộ. Mà chính vì không bị gia tộc ràng buộc, tự nhiên không hề kiêng kỵ, người như vậy đúng là đáng sợ nhất, cho nên có một ít nhất phẩm chân vô thế gia không dám đắc tội hắn!

Tần Phàm làm sao cũng không nghĩ ra vì sao người này lại tìm tới chính mình.

- Nguyên lai là Cửu Bách Hải tiền bối, nhưng nghĩ tới giữa ta và tiền bối không oán không thù, vì sao muốn khó xử ta đây?

Tiếp theo Tần Phàm khẽ cau mày, hai mắt ngưng trọng nhìn lão giả hỏi.

Trên thực tế hắn cũng không muốn đắc tội người tàn nhẫn như vậy, nếu hắn không thể giết người lão giả, như vậy sẽ mang tới phiền phức vô tận cho chính mình cùng gia tộc.

- Không sai, ta và người không oán thù, nhưng lần này ta bị người nhờ vả tới lấy tính mạng của người!

Về mặt Ngoan Thánh Cửu Bách Hải khẽ biến, lãnh đạm nói. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Bị người nhờ vả? Chính là Đại Chấn quốc Phong gia?

Nghe vậy Tần Phàm trầm xuống, nhất thời hiểu được nguyên do, đồng thời trong lòng nổi lên sát khí. Mấy ngày nay không thấy người của Phong gia tìm hắn phiền toái, hắn vốn tưởng rằng họ đã thu liễm, không ngờ hiện tại còn thuê người tới giết hắn!

Điều này làm cho hắn sôi gan!

- Muốn biết là ai, tiếp được ta một chiêu này rồi nói sau!

Cửu Bách Hải bước một bước, mặt đất chấn động, sau đó oanh thẳng một quyền về phía trước.

Khí tức cuộn cuộn thấm thiết phá tan hư không, trực tiếp tập kích thẳng về hướng Tần Phàm.

Song chưởng của Cửu Bách Hải thoát nhìn cường đại mà mạnh mẽ, xem ra cũng là một cao thủ quyền pháp.

Một quyền do hắn đánh ra nhất thời khiến cho phong vân thay đổi, trời chiều tựa hồ như bị kinh khí áp bách trồn vào trong tầng mây, ngay cả thiên địa đều tối sầm xuống, lập tức một nắm tay kim sắc mang theo sát khí âm sầm mãnh liệt được hình thành ngay trong hư không.

Nắm tay mạnh mẽ dữ dội, vừa xuất hiện liền đem hư không trực tiếp đè sập, đem không gian tầng tầng áp đoạn.

Khí thể lớn đến vô cùng, khí kinh mệnh xông tràn tới, trên nắm tay tản ra thất thải chói lọi, quyền như cuồng long, chẳng khác gì mãnh hổ đánh thẳng về phía trước, như xuyên qua núi cao, chấn động thâm hải!

Nương theo một quyền này trong không khí còn mang theo khí kinh vô cùng sắc bén, mỗi tia mỗi tác đều chẳng khác gì đao phong, thảo nguyên xanh mướt bên dưới biến thành vô số bột phấn phiêu đảng ngay trong thiên địa, lả tả rơi xuống chẳng khác gì một cơn mưa phùn.

Thanh Long Tâm nhảy mạnh, Tần Phàm có thể cảm giác được bên trong một quyền của Cừu Bách Hải kim hệ nguyên khí đã tăng lên tới cực hạn, tùy thời đều có thể ngưng khí thành phong, giết chóc hết thảy.

Chỉ là quy tắc đã cường hãn như vậy, hiện tại kết hợp cùng vũ kỹ đánh tới uy lực càng thêm đáng sợ vô cùng. Nắm tay chưa tới, quyền phong cùng khí tức đã dao động lòng người, thậm chí làm cho người ta cảm thấy được đang đứng dưới ngọn núi cao, mà ngọn núi kia đã gần như sắp sụp đổ xuống.

Nhưng cho tới nay Tần Phàm chưa từng thả lỏng cảnh giác, vừa thấy Cừu Bách Hải đánh ra một quyền, hắn đã có chuẩn bị, trong một khắc này bên trong não vực của hắn bốn tinh thái dương bắt đầu vận chuyển lên điên cuồng.

Thái dương một khắc này liền phóng dị tượng, bỗng nhiên lao ra khỏi tầng mây, phát ra ánh sáng mãnh liệt chói mắt!

Kỳ cảnh khiến vô số người ở gần khu vực đó đều quay đầu quan sát, ngay sau đó càng làm ọi người ngạc nhiên hơn chính là quang mang trên thái dương lại rơi xuống khu thảo nguyên biên cảnh Đại Chấn quốc.

Tùy theo mà đến là tinh quang của bốn mươi chín tinh thần, mỗi một đạo đều ẩn chứa tinh thần lực cuộn cuộn vô cùng, lực lượng mệnh xông đem toàn bộ mây mù trên bầu trời đều đánh tan, trong phạm vi trăm dặm phóng ra quang mang sáng ngời.

- Chu Thiên Tinh La Quyền!

Lực lượng bốn mươi chín viên đại tinh tụ trên nắm tay, chẳng khác gì thái dương trên bầu trời rơi xuống, quang mang chói mắt, làm cả đường chân trời như có thái dương dâng lên, sáng ngời vạn lý.

Ngay lập tức Tần Phàm quát to một tiếng, oanh ra một quyền về phía trước, tiểu thái dương liền nghênh hướng kim sắc cự quyền của Cừu Bách Hải, trải qua mấy ngày củng cố uy lực một chiêu vũ kỹ này của hắn đã tăng lên không ít.

- Oanh!

Hai người va chạm giữa không trung, sau một thoáng thanh âm nổ ầm vang, cuối cùng phát ra thanh thế giống như vãn thạch va chạm, cả bình nguyên trong khoảnh khắc đều run rẩy.

Một khe nứt thật lớn xuất hiện ngay trên bình nguyên, kéo dài hơn ngàn trượng, lại giống như mạng nhện lan tràn, mảnh đất phân thành bốn năm mảnh, cát đá biến thành dập nát, văng ra tung tóe.

- Trên thân của người quả nhiên có một loại thiên giai tinh thần vũ kỹ ngoài ngũ hành, uy lực rất mạnh, nhưng vũ kỹ này ở trên người của người không thể phát huy ra uy lực lớn nhất, có chút lãng phí!

1015. Chương 1025: Một Ước Định.

Chương 1025: Một ước định.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thấy Tần Phàm thi triển Chu Thiên Tinh La Quyền, thanh âm Cừu Bách Hải lạnh lùng truyền đến, lúc này hắn tới giết Tần Phàm đích xác còn có mục đích vì quyền vũ kỹ kia.

Hắn vừa dứt lời, sau đó lại thêm một đạo quy tắc thêm vào kim sắc cự quyền kia, thanh thế lập tức tăng lên thêm vài phần, mạnh mẽ phát ra uy thế cường đại trực tiếp đánh tán khí kinh tiểu thái dương của Tần Phàm.

Tinh quang kia tán đi, nắm đấm cực lớn không có bị diệt, tiếp đó đâm lên người của Tần Phàm.

- Phốc!

Nắm đấm cực lớn tiếp xúc thân thể của hắn, Tần Phàm lập tức cảm giác được thân thể chấn động, xương cốt tứ chi trong nháy mắt như bị nghiền nát, mà trong khí huyết cuộn cuộn, hắn cũng nhịn không được mà nuốt một ngụm máu vào bụng.

Trong nháy mắt tiếp theo thân thể của hắn như điều đứt dây bay ra phía sau, bay chừng mấy trăm mét, sau đó mới ngã xuống mặt đất, đem bình nguyên kia nện lõm xuống một lỗ lớn.

Yên lặng một lát.

- Vèo –

Nhưng mà thân ảnh của Tần Phàm lại lần nữa bay ra khỏi cái hố. Lúc này đầu tóc của hắn rối bời, quần áo rách rưới, toàn thân có vết máu không nhiều, nhưng cũng không phải vết thương trí mạng gì đó, khí tức lúc này vô cùng lớn mạnh, cũng không uể oải.

Thời điểm trong hố sâu Tần Phàm đã phục dụng đan dược chữa thương, đồng thời lực lượng ma chủng đang chữa trị thân thể của hắn.

- Ồ? Lại không chết?

Cừu Bách Hải hơi kinh hãi, hắn biết rõ một quyền của mình mạnh thế nào, tuy lực cấp Võ Thánh thụ một kích này hắn phải chết không thể nghi ngờ, mà hiện giờ trạng thái Tần Phàm lại làm người ta khiếp sợ

- Cừu Bách Hải tiền bối, ta nghĩ ta óan ngươi là người Đại Cấn Quốc Phong gia mời tới giết ta.

Tần Phàm lúc này lơ lửng giữa không trung, trong miệng nói ra.

- Ngươi đoán đến cũng đúng, ngược lại biến thành quỷ thông minh.

Cừu Bách Hải lần nữa lãnh đạm nói.

- Nói thực ra, Cừu Bách Hải tiền bối, ngươi giết ta không chết.

Tần Phàm lúc này lại lắc đầu nói ra, quy tắc Tiểu Thế Giới này là thực lực thất cấp Võ Thánh vô cùng cường đại, nhưng mà hắn trải qua ba lượt ma chủng rèn luyện nên chịu được công kích này.

Có thể nói không chút khoa trương rằng, trừ phi là Cừu Bách Hải có thể một kích trực tiếp miểu sát hắn, nếu không cho dù có tổn thương hắn nhiều hơn nữa cũng khôi phục được.

- Ngươi nói là ta giết ngươi không chết?

Nghe vậy đôi mắt của Cừu Bách Hải đỏ tươi nhìn qua Tần Phàm, cái lưỡi liếm liếm bờ môi khô nứt, âm trầm đáng sợ nói ra.

- Ý của ta là tiền bối cũng không cần phải giết ta, lấy thực lực và thân phận của tiền bối căn bản không cần làm việc cho Phong gia, không phải sao?

Tuy Tần Phàm có tự tin này, nhưng lúc này rất thông minh nói qua vấn đề khác, dùng lời lẽ uyển chuyển nói khác đi.

Hắn có tự tin là dưới tay Cừu Bách Hải không chết, nhưng hắn tạm thời không có khả năng giết đối phương.

Đồng thời hắn cũng không muốn triệt để đắc tội người này.

- Cừu Bách Hải cũng không phải làm việc cho Phong gia, nói cho biết đây là giao dịch, nội dung giao dịch chính là tính mạng của ngươi!

Cừu Bách Hải lúc này âm trầm nói ra, khí tức âm lãnh như độc xà quấn quanh người của hắn.

- Hẳn là người sắp chết rồi.

Thời điểm này Tần Phàm thỉnh thoảng ra câu này. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

- Người nói cái gì?

Tần Phàm nói lời này làm ánh mắt Cửu Bách Hải trở nên băng lãnh tới cực điểm, lại muốn ra tay với Tần Phàm.

- Cửu Bách Hải tiền bối, ta nói là người sắp chết, chẳng lẽ không đúng sao?

Tần Phàm vẫn trấn định như cũ:

- Trên người của người tổn thương áp chế ba mươi năm, người tối đa còn thừa lại ba năm mà thôi, không biết ta nói có đúng hay không?

- Người làm sao biết?

Cửu Bách Hải lúc này vừa định ra tay, lại tạm thời dừng lại, sắc mặt hơi trầm xuống.

- Bởi vì ta là một gã Luyện Đan Sư.

Tần Phàm bình tĩnh nói với đối phương, lần nữa bình tĩnh nói ra.

- Ta nghĩ nội dung người giao dịch với Phong gia chính là trị liệu thương thể trên người của người, đúng không? Thứ bọn chúng cho người ta có thể cho, hơn nữa ta cam đoan là sẽ trị tận gốc hàn tửu trong người của người, người hoàn toàn có thể sống khá tốt.

- Người là một gã Luyện Đan Sư? Còn trẻ như vậy là một gã Vô Thánh, hơn nữa còn là Luyện Đan Sư, ta sao có thể tin tưởng người?

Nghe thấy Tần Phàm nói không chút sai lệch tình huống của mình, trong nội tâm Cửu Bách Hải cả kinh, trong miệng âm trầm nói.

- Ta cũng không gạt người, lúc này ta đang cố ý tới tham dự Bạch Ngân luyện đan đại hội.

Tần Phàm nhàn nhạt nói ra.

- Người nói người đi tham gia luyện đan đại hội?

Cửu Bách Hải nhìn qua Tần Phàm, dường như Tần Phàm hoàn toàn nhìn ra.

- Trên người của ta có đề cử của Hồng gia Hồng Hải tiền bối, thật sự là đề cử tham gia luyện đan đại hội, nếu như tiền bối người còn chưa tin, ta có thể lập tức luyện đan cho người xem.

Tần Phàm đối mặt với ánh mắt như độc xà của Cửu Bách Hải, thần sắc như thường. Hắn biết rõ tuy Cửu Bách Hải sắc mặt lạnh lẽo, nhưng trên thực tế bắt đầu đi vào thiết kế của hắn.

- Người có thể lập tức trị liệu độc trong người của ta sao?

Cửu Bách Hải lại nói ra, Hồng Hải hẳn ta cũng nghe qua, thật là một gã trưởng lão Luyện Đan sư của Dược Vương Cốc.

- Như thế không thể, trên người của ta có một ít linh dược, hai là hiện giờ ta không có chuẩn bị tốt, nhưng nếu người tin tưởng ta, trong vòng một năm ta có thể trị hết thương thể của người.

Tần Phàm lắc đầu nói ra.

Kế tiếp Cửu Bách Hải trong khoảng thời gian ngắn không nói lời nào, nhưng mà sắc mặt âm trầm, dường như suy tư lời nói của Tần Phàm. Hắn quanh năm sinh hoạt trong đàn yêu thú, cũng không có tin dự gì đang nói, sợ dĩ nhiên đi giết Tần Phàm, chỉ vì Phong Thái Thương đáp ứng giúp hắn luyện chế đan dược mà thôi. Nhưng mà Phong Thái Thương cũng không có nắm chắc trị tận gốc, nếu như Tần Phàm thật sự cứu hắn, hắn nhìn qua Tần Phàm cũng bình thường.

- Cho dù ngươi là một gã Luyện Đan Sư, nhưng Phong gia Phong Thái Thương là Luyện Đan Sư nổi danh, dựa theo lễ thường ta sẽ tin tưởng ngươi, nhưng mà ngươi cũng có vài phần cân lượng, ta mà ngươi có một cơ hội.

Qua một hồi lâu Cừu Bách Hải mới trầm giọng nói ra.

- Lúc này Phong Thái Thương cũng đi tham gia luyện đan đại hội, nếu như ngươi thắng hăng trên đại hội, hơn nữa lấy được quán quân luyện đan, ta tin tưởng ngươi. Nếu không ta cũng lấy mạng của ngươi.

- Một lời đã định.

Tần Phàm tự tin nói ra.

- Hừ, hi vọng ngươi đừng gạt ta kéo dài thời gian, ngươi hẳn từng nghe qua chuyện của ta, ngươi biết rõ ta không phải là người dễ ứng phó, nếu đến lúc đó trên luyện đan đại hội ta thấy ngươi không biểu hiện được khả năng có thể trị liệu được vết thương của ta, ta chắc chắn cho ngươi biết hậu quả khoe khoang hôm nay của ngươi!

Nghe được Tần Phàm trả lời như thế, Cừu Bách Hải hừ lạnh một tiếng nói.

- Việc này tiền bối có thể yên tâm, xưa nay ta chưa từng làm chuyện gì mà mình không thể nắm chắc. Ta cũng không gạt ngươi, kỳ thật lần này trong giải thưởng quán quân của đại hội luyện đan có một gốc linh dược trân quý có thể trừ tận gốc độc thương của ngươi, nếu như ta lấy được quán quân trong đại hội, như vậy có thể trị liệu tốt tám phần thương thế của ngươi, còn hai phần ngươi có thể dùng một năm thời gian chậm rãi điều dưỡng!

Tần Phàm không chút phật lòng tiếp tục nói. xem tại

1016. Chương 1026: Bạch Ngân Thành, Kim Long Huyết Mã Xa.

Chương 1026: Bạch Ngân Thành, kim long huyết mã xa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan truyện copy từ

- Được, lần này ta tạm thời tin tưởng ngươi, nhưng sau đại hội luyện đan ta sẽ tới tìm ngươi, hi vọng đến lúc đó ngươi đừng làm cho ta thất vọng!

Thấy Tần Phàm nói rất minh bạch, lúc này Cừu Bách Hải mới lạnh lùng nói, sau đó thân hình bay vọt lên trực tiếp rời đi.

- Hô...

Nhìn thấy thân ảnh dần dần đi xa của Cừu Bách Hải, lúc này Tần Phàm mới thở phào một hơi nhẹ nhõm, nếu như còn tiếp tục dây dưa với tên sát tinh kia, tuy rằng chưa chắc sẽ bị giết chết nhưng đối với hắn mà nói cũng là chuyện vô cùng phiền phức.

Nhưng trải qua cuộc chiến cùng Cừu Bách Hải, đối với thực lực hiện tại của mình Tần Phàm có thêm vài phần xác định, tuy rằng hắn chưa thể đánh bại được thất cấp võ thánh có được quy tắc tiểu thế giới, nhưng tự tin mình sẽ không đến nỗi chết trên tay của họ.

Trong cuộc chiến với Cừu Bách Hải sở dĩ hắn sử dụng Chu Thiên Tinh La Quyền mà không dùng Vạn Ngưu Trùng Chàng, là do Kim Dương võ thánh đã dặn dò hắn không nên tiết lộ bí mật hắn nắm giữ được bốn hệ nguyên khí, chỉ sợ sẽ gây ra chú ý, bất lợi đối với hắn.

Nếu không một khi hắn thi triển Vạn Ngưu Trùng Chàng, hắn phỏng chừng cuộc so đấu với Cừu Bách Hải cũng chưa chắc sẽ có cảm giác chênh lệch lớn như vậy.

- Không thể tưởng được trong Phong gia cũng có được luyện đan sư nổi danh!

Nghĩ tới tin tức trong lời nói của Cừu Bách Hải, Tần Phàm khẽ cau mày tự hỏi.

Tình huống thân thể của Cửu Bách Hải hẳn hiểu được rõ ràng, có thể có quan hệ tới phương thức tu luyện của Cửu Bách Hải, có lẽ lúc còn trẻ trường kỳ ở trong Yêu Thú Hoang Nguyên tu luyện mà tích lũy xuống tới, nhưng bởi vì đã áp lực mấy chục năm, đã biến thành độc thương, đã ăn sâu vào xương tủy, nói tóm lại là vô cùng khó giải quyết.

Cho dù hẳn muốn trị liệu cũng phải phí thật lớn công phu, nghe Cửu Bách Hải nói Phong Thái Thương của Phong gia cũng có thể luyện chế được đan dược trị liệu độc thương kia, điều này làm cho hắn cảm thấy kinh ngạc cùng hứng thú.

Nhưng Tần Phàm đối với thuật luyện đan của mình luôn thập phần tự tin, hơn nữa Hồng Hải cũng đã nói qua khả năng của hắn ở trong Dược Vương Cốc cũng xếp trước ba, cho nên hắn vẫn đầy tin tưởng với đại hội luyện đan lần này.

- Một khi đã như vậy, thì hãy để cho chúng ta nhất quyết cao thấp trong đại hội luyện đan đi! Phong Vô Cực, lần này Phong gia các người gặp phải ta, ta cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua!

Thu thập xong ý nghĩ, sắc mặt Tần Phàm lạnh lùng, bay vọt lên hướng Bạch Ngân Thành tiếp tục đi tới.

Kỳ thật trong lòng Tần Phàm cũng có tâm tư muốn mượn sức Cửu Bách Hải, cho nên đối với chức quán quân đại hội luyện đan lần này hắn nhất định phải lấy được.

Tần Phàm suy tính, biết ngày khai mạc đại hội luyện đan chỉ còn vài ngày nên tăng nhanh thêm tốc độ phi hành, trên bình nguyên chỉ nhìn thấy một đạo hỏa hồng sắc quang mang lướt qua thật nhanh bay vút tới trước.

Khi đi tới bên ngoài Bạch Ngân Thành, hắn thu hồi Chu Tước Dực rơi xuống rừng cây bên ngoài, sau đó thu liễm chân khí toàn thân tiếp tục đi vào bên trong đại thành phía trước.

Tòa Bạch Ngân Thành tường thành đều dùng tảng đá màu trắng ngà xây dựng, dưới ánh mặt trời quang mang chói mắt thoát nhìn chẳng khác gì là bạc trắng, làm cho người ta có cảm giác rung động.

Có lẽ vì sắp cử hành đại hội luyện đan nên trên đường người đi lại khá nhiều, từng chiếc xe xa hoa lái tới, cường giả hoặc quý tộc chỉ tùy ý liền có thể nhìn thấy được.

Có một chút cường giả trực tiếp ngự không phi hành mà đến, có thể ngự không phi hành đều là võ thánh, cho nên mỗi khi có người bay qua đều có người ngẩng đầu nhìn lên bàn luận sôi nổi.

Những cường giả kia có người là luyện đan sư cũng có chút người vì muốn tới quan sát đại hội luyện đan mà đến.

- Xem ra đại hội lần này không đến uống công, rầm rộ như thế, ngay cả đại hội anh hùng săn thú vẫn kém hơn. (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Tần Phàm nhìn thấy tình huống như vậy, trong lòng không khỏi cảm thán.

Bởi vậy có thể thấy được địa vị của luyện đan sư trên Vũ Thiên đại lục đích thật là không bình thường.

- Tránh ra, tránh ra! Ly Hỏa Đan Vương giá lâm, toàn bộ tránh ra!

Mà đúng ngay lúc này, một cỗ xe ngựa quý giá do chín đầu kim long huyết mã kéo xe đang từ phía sau dùng tốc độ cực nhanh phóng vào bên trong Bạch Ngân Thành.

Nghe được thanh âm hô to, nhìn thấy cỗ xe đẹp đẽ quý giá chạy tới, người đi đường đều vội tránh sang hai bên, không người nào dám chặn đường.

- Ly Hỏa Đan Vương là người phương nào? Uy phong thật lớn!

Tần Phàm cũng đang đi trên đường, nghe được thanh âm tiếng hô hắn chậm rãi xoay người nhìn lại, nhìn thấy chín đầu thượng hạng kim long huyết mã vô cùng thần tuấn đang lôi kéo một cỗ xe chạy tới.

Long huyết mã đã được xem như vật cưỡi thập phần trân quý trên Vũ Thiên đại lục, mà kim long huyết mã càng thêm trân quý hơn rất nhiều, nghe nói số lượng trên Vũ Thiên đại lục không tới trăm con, mà Ly Hỏa Đan Vương kia lại dùng chín con kéo xe, đã biết được sự giàu có cùng thân phận của người kia tôn quý như thế nào.

Thấy cỗ xe càng ngày càng gần, Tần Phàm chỉ thoáng do dự nhưng vẫn tránh sang một bên, không phải hấn sợ hãi Ly Hỏa Đan Vương mà bởi vì không muốn gây náo động.

- Tránh ra, người đi phía trước, có nghe được hay không, không tránh sẽ đụng qua ngay đó!

Nhưng tuy Tần Phàm né tránh, nhưng trước mặt hắn còn một người vẫn đang chậm rãi đi dọc theo trên đường.

Tần Phàm đưa mắt nhìn qua, thấy đó là một lão giả mặc bộ quần áo vải lồi thoi rách nát, giống như hoàn toàn không nghe được thanh âm xe ngựa phía sau, vẫn chậm rãi đi tới.

- Người kia thật không muốn sống nữa sao? Ngay cả xa giá của Ly Hỏa Đan Vương mà cũng dám chắn ngang?

Thấy vậy người đi đường không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

- Phải đó, Ly Hỏa Đan Vương là người đoạt giải quán quân lần trước, ly hỏa vô cùng lợi hại, võ thánh cường giả cầu đan với hắn nhiều như kiến cỏ, lại vẫn có người dám đắc tội hắn? Người này ăn gan báo nên không biết chết như thế nào sao?

Có người âm thầm đổ mồ hôi vì người kia.

- Ha ha, người không biết không sợ thôi, cũng có thể là một người điếc đi!

Có người cười nói như muốn xem kịch vui.

Nhưng người nọ giống như không hề nghe được thanh âm phía sau lưng, vẫn làm theo ý mình, chậm rãi đi bộ trên đường, không hề có chút ý tứ muốn tránh né.

- Người kia tựa hồ cũng là một võ thánh cường giả!

Lúc này hai mắt Tần Phàm chợt ngưng tụ, nhìn tới lão giả lồi thoi đi phía trước, trong lòng âm thầm suy đoán. Nhưng bởi vì lão giả thu liễm khí tức của mình, làm cho hắn cũng không thể nhìn thấu cảnh giới, nhưng hắn biết người kia ít nhất phải ngoài ngũ cấp võ thánh, hơn nữa còn không phải võ thánh bình thường.

- Nhưng địa vị của Ly Hỏa Đan Vương kia thoát nhìn khá cao, cho dù là võ thánh cũng không dám tùy tiện đắc tội hắn đi, chẳng lẽ người kia cũng là luyện đan sư?

Ngay lập tức Tần Phàm cảm thấy có chút nghi hoặc, hắn lại nhìn thấy cỗ xe ngựa lướt qua người hắn, hướng lão giả lồi thoi chạy tới, liền muốn nhìn xem sự tình phát triển.

1017. Chương 1027: Bách Biến Quái Thánh. (1)

Chương 1027: Bách Biến Quái Thánh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Không tránh phải không, trực tiếp đánh bay người!

Người điều khiển xe ngựa thấy lão giả còn chưa chịu né tránh liền tức giận hét lớn, mặt mũi của Ly Hỏa Đan Vương cũng không thể tùy tiện bị rơi xuống như thế.

Năm mươi thước.

Ba mươi thước.

Mười thước.

Xe ngựa càng lúc càng gần, cơ hồ đã trực tiếp đụng tới, Tần Phàm đã tính toán nếu lão giả không tránh thì hẳn sẽ trực tiếp tiến ra chắn lại xe ngựa. Nhưng trực giác của hắn cảm thấy người kia là một cường giả, nên mới chậm chạp chưa ra tay.

- Dừng lại!

Rốt cục ngay khi xe ngựa sắp đụng lão giả, bên trong cỗ xe xa hoa truyền ra một thanh âm tôn quý, thanh âm không lớn nhưng lại truyền vào trong tai mỗi người đi đường.

- Tê...

Sự lợi hại của kim long huyết mã lập tức hiển lộ đi ra, theo thanh âm vừa truyền ra, chín đầu huyết mã hí dài một trận, sau đó thập phần ổn định dừng phát lại.

Nhưng xe ngựa đã tới sát phía sau lão giả kia, thậm chí hơi thở của chín đầu huyết mã cũng đã thổi lên quần áo của hắn khiến người đi đường không khỏi hết hồn, đều nghĩ lão giả sẽ bị xe ngựa trực tiếp đụng thành thịt vụn. (

- Lớn mật, tiểu lão nhân này rốt cục là người nào, cũng dám quấy nhiễu tòa giá của chủ nhân nhà ta, bắt hắn lại!

Người điều khiển xe ngựa lớn tiếng hét to, ngay lập tức có hai cường giả võ tôn đi theo hai bên xe liền đứng ra muốn bắt lão giả kia.

- Hắc hắc, Bạch Ngân Thành cũng không phải lãnh địa của chủ nhân nhà ngươi, vì sao tiểu lão nhân ta phải nhường đường cho ngươi đây?

Lão giả kia chậm rãi xoay người lại, kỳ quái nở nụ cười, lại xòe tay nhìn người đi đường nói:

- Chư vị không ngại phân xử, tiểu lão nhân có làm gì sai không?

Đương nhiên lúc này tự nhiên không người nào dám đi ra giúp hắn nói chuyện, ngược lại còn có không ít người mang theo biểu tình chế giễu nhìn hắn.

- Phân xử? Bản thân ta thật muốn xem tiểu lão nhân ngươi lại có đạo lý gì, ai lại tới phân xử cho ngươi!

Thấy vậy người điều khiển xe ngựa khoanh tay trước ngực, nhìn lão giả cười lạnh nói.

- Khụ khụ, chư vị sao không có người nào đi ra giúp đỡ tiểu lão nhân đây? Những người này thật sự là khinh người quá đáng!

Lão giả thấy không ai lên tiếng, không khỏi lộ vẻ xấu hổ, nhưng hắn vừa liếc mắt trong đám người, ánh mắt chợt sáng lên, tiếp theo vui vẻ nói:

- Di? Đây không phải kỳ tích chi tử sao? Kỳ tích chi tử các hạ tôn quý dũng cảm chính trực, xin ngài nhất định phải làm chủ cho tiểu lão nhân ah!

- Kỳ tích chi tử Tần Phàm?

- Kỳ tích chi tử cũng tới Bạch Ngân Thành? Ở nơi nào? Ai là kỳ tích chi tử Tần Phàm?

- Nghe nói bên Thiên Ly Thành truyền đến tin tức, kỳ tích chi tử đã đột phá tới võ thánh cảnh giới! Năm nay chỉ mới hơn hai mươi tuổi mà thôi!

- Chắc chắn, võ thánh cường giả hai mươi một tuổi ah! Nhớ năm đó đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương hai mươi bảy tuổi mới đạt tới võ tôn cảnh giới đâu! Hai mươi một tuổi hắn cũng mới đạt tới linh võ sư chỉ được một năm mà thôi. Nhân vật thiên tài như thế, nếu ta có thể gặp được một lần thì thật tốt ah!

- Ha ha, hiện tại đệ nhất thiên tài Vũ Thiên đại lục đã sớm đổi thành kỳ tích chi tử Tần Phàm! Hơn nữa còn là đệ nhất thiên tài ngàn năm khó gặp, từ xưa tới nay ta chưa từng nghe nói qua ở hai mươi tuổi đạt tới võ thánh cảnh giới!

- Thật sự ở trong này sao? Kỳ tích chi tử xuất hiện đi ah!

Nghe được lão nhân hô to danh hào kỳ tích chi tử, nhất thời khiến không ít người chú ý bình luận sôi nổi, lại có nhiều người nhìn quanh bốn phía, muốn tìm ra Tần Phàm.

Mà Tần Phàm vốn đang điệu thấp tránh sang bên đường, lúc này không khỏi cau mày, lần này hẳn chủ động tránh né xe ngựa của Ly Hỏa Đan Vương là không muốn gây náo động như tình trạng bây giờ.

Mà hiện tại lão nhân kia không ngờ lại trực tiếp kêu tên của hắn.

Điều này làm cho hắn có chút khó xử lẫn buồn rầu, hơn nữa có chút bất mãn với lão nhân lời thôi kia.

Nếu lão giả kia là một lão nhân bình thường, hẳn tự nhiên vui vẻ ra tay giúp đỡ, nhưng rất rõ ràng lão nhân kia lại không phải người thường, người này bị xe ngựa xông tới mà vẫn bảo trì vẻ trấn định như vậy, kỳ thật người sáng suốt đều có thể nhìn ra sự bất phàm của hắn.

Đây cũng là nguyên nhân mà hai gã hộ vệ của Ly Hỏa Đan Vương vẫn chậm chạp không tiến lên động thủ.

Hướng hồ hiện tại Tần Phàm đã xấp xỉ hai mươi một tuổi, tướng mạo cùng khí chất đã thay đổi không ít, hơn nữa những năm gần đây cũng không thường lộ mặt, theo đạo lý người bình thường dù từng xem qua bức họa của hắn cũng không thể nhận thức ra hắn mới phải.

Cho nên có thể nhận ra hắn, ngoại trừ quen biết với hắn như vậy nhất định là người có cảnh giới thực lực cao hơn hắn rất nhiều, liếc mắt liền nhìn thấu hắn là võ thánh cường giả! Võ thánh cường giả còn trẻ tuổi như vậy, thậm chí là võ tôn cường giả trẻ tuổi nổi danh cũng chỉ có mỗi Tần Phàm mà thôi, dĩ nhiên liền trực tiếp bị người nhận thức được!

Mà vừa rồi khi hắn né tránh xe ngựa cũng có chút thái độ do dự, vì nguyên nhân này cũng sẽ bị người có ý chí lưu ý tới.

- Hiện tại ta đã thu liễm khí tức, nhưng người kia vẫn có thể nhẹ nhàng nhìn thấu cảnh giới của ta, xem ra độ miễn cảm của hắn cực cao, hẳn là một luyện đan sư!

Ngay lập tức Tần Phàm chợt ngưng tụ hai mắt, không lên tiếng, ngược lại đem khí tức của mình che giấu sâu hơn một ít, sau đó lại đánh giá lão giả lời thôi kia.

Lão nhân lời thôi kia bề ngoài nhìn như lười nhác, nhưng trên thực tế tận sâu trong con ngươi tản ra thần thái mà người thường tuyệt đối không thể có được, hắn vững vàng đứng trước mặt kim long huyết mã vốn đã có uy áp cực mạnh, dù là tiên thiên võ sư cũng đừng mong đứng vững, nhưng không ngờ chín đầu huyết mã còn mơ hồ có chút sợ hãi lão giả.

- Quy tắc tiểu thế giới!

Quan sát một thoáng, Tần Phàm chợt cả kinh, hai mắt hắn xuyên thấu qua vải áo rách nát của lão nhân chứng kiến ngũ thải quang mang che giấu ở bên trong da thịt.

Đây tuyệt đối chính là siêu cấp cường giả võ thánh thất cấp trở lên!

Sau đó Tần Phàm lại nhìn vào xe ngựa, Ly Hỏa Đan Vương vừa thốt ra câu “dừng lại” sau đó cũng không tiếp tục nghe được thanh âm truyền ra.

- Di?

Nhưng ngay khi ánh mắt Tần Phàm nhìn vào xe ngựa, ở bên trong truyền ra thanh âm thật khê khó thể nghe thấy, cũng chỉ có thính giác miễn tuệ như Tần Phàm mới có thể nghe được đến.

- Không xong, xem ra cả Ly Hỏa Đan Vương cũng phát hiện ra ta!

Tần Phàm không khỏi lại nhíu mày, hẳn là luyện đan sư đương nhiên hiểu rõ độ miễn cảm cùng giác quan thứ sáu của luyện đan sư đều cực mạnh, nếu không cũng sẽ không thể tự nhiên nắm vững nhiệt độ luyện đan trong tay.

Nhưng hắn cũng không muốn đi ra giúp đỡ lão nhân kia tranh cãi. Nói thật chuyện này cũng không có gì để tranh, trên Vũ Thiên đại lục người mạnh là vua, thực lực của ai càng mạnh thì người đó càng có đạo lý.

1018. Chương 1028: Bách Biến Quái Thánh. (2)

Chương 1028: Bách Biến Quái Thánh. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••” Nhóm dịch Dungnhi “•••••”)

Hơn nữa hắn nhìn ra được lão nhân kia hình như cố ý tìm Ly Hỏa Đan Vương gây phiền toái, hắn mà đi ra sẽ bị nhóm lửa lên thân mà thôi.

Nghĩ tới đây, hắn cũng không dự định dừng lại, định lao vào trong đám người đi đường vòng vào thành là xong. Nếu không để cư dân chung quanh nhận ra, đoán chừng sẽ bị vây quanh, muốn thoát thân cũng khó. Hiện tại hình tượng của hắn trong lòng dân chúng còn được hoan nghênh hơn cả những đại minh tinh ở kiếp trước!

- Ai, kỳ tích chi tử, ngươi đừng đi ah...Uy uy, ngươi không nhớ rõ ta, ta còn tặng một chiếc bình cho ngươi đâu!

Thấy Tần Phàm định trốn đi, lão nhân lôi thôi lại lớn tiếng kêu lên.

- Bình? Là lão lừa đảo? Tại sao lại là hắn? Hắn không phải người của Chân Võ thánh điện hay sao? Vì sao hắn lại ở chỗ này?

Sắc mặt Tần Phàm hơi đổi, trong lòng xẹt qua thật nhiều nghi vấn, sau đó quay đầu lại nhìn về hướng lão nhân lôi thôi, cho tới bây giờ hắn gặp qua ai đều không hề quên được, nếu lão nhân kia là lão lừa đảo vì sao hắn không thể nhận ra!

Vừa rồi hắn suy luận nhiều như vậy chính là vì nghĩ lão nhân kia không biết mình, nhưng hiện tại đã phát hiện lão nhân xem như là người quen, trước kia từng gặp qua hắn.

- Hắc hắc, không nhận biết ta sao?

Lão nhân lôi thôi chợt kỳ quái cười nói, Tần Phàm nhìn kỹ lại, nụ cười kia thật đúng là có vài phần tương tự, nhưng gương mặt thì khác khá xa, hơn nữa khí tức hoàn toàn bất đồng với trước kia.

- Bỏ vương còn tưởng là ai, nguyên lai là Bách Biến Quái Thánh, không thể tưởng được ngươi cũng chạy tới Bạch Ngân Thành để giúp vui, nhưng cần gì chơi đùa kiểu đó đâu, có sự tình gì cứ nói thẳng với Gia Cát Lăng này là được!

Ngay lúc Tần Phàm còn chưa trả lời, bên trong xe ngựa chợt truyền ra thanh âm tôn quý kia.

- Bách Biến Quái Thánh, không ngờ lão nhân này là Bách Biến Quái Thánh!

- Nguyên lai là Bách Biến Quái Thánh, chẳng thể trách hắn dám ngăn trở xe ngựa của Ly Hỏa Đan Vương!

- Phải đó, nghe nói thực lực của Bách Biến Quái Thánh rất mạnh, danh khí còn không thua kém gì Ly Hỏa Đan Vương, huống hồ người này tính tình cổ quái, nhìn thấy Ly Hỏa Đan Vương không chịu nhường đường cũng là chuyện bình thường.

Thanh âm của Ly Hỏa Đan Vương vừa dứt, vừa rồi những người còn đang tìm kiếm bóng dáng Tần Phàm lúc này không khỏi vô cùng kinh ngạc lại nhìn qua lão nhân lôi thôi kia, ngay lập tức liền nghị luận sôi nổi, bên trong cũng có không ít người sùng bái. Nhưng không người nào dám tới gần phạm vi xe ngựa, bởi vì bên trong tản ra uy áp mà người bình thường không thể kháng cự.

- Bách Biến Quái Thánh?

Nghe được tên người này sắc mặt Tần Phàm không khỏi biến đổi, thật không nghĩ ra lão lừa đảo hắn từng gặp được tại Hắc Hỏa Thành lại là nhân vật nổi danh như thế!

Hắn từng nghe qua danh hào của Bách Biến Quái Thánh, người này thường xuyên dùng đủ loại thân phận xuất hiện ở các địa phương trên Vũ Thiên đại lục, không chỉ tinh thông thuật dịch dung, còn thập phần am

hiếu che giấu cùng thay đổi khí tức bản thân. Nếu không phải võ thánh có độ mẫn cảm cùng giác quan thứ sáu mạnh mẽ, thậm chí ngay cả võ thánh bình thường cũng khó phát hiện được thực lực chân thật của hắn.

Bởi vì lúc trước khi Tần Phàm lần đầu tiên gặp hắn thực lực chưa đủ, chỉ cảm thấy hắn có được thực lực linh võ sư trở lên, lại không biết người kia đã là võ thánh cường giả có được quy tắc tiểu thế giới!

Hiện giờ nghe được Ly Hỏa Đan Vương gọi hắn là Bách Biến Quái Thánh, Tần Phàm mới có cảm giác giật mình hiểu ra.

- Nhưng nghe nói Bách Biến Quái Thánh đi lại vô tung, không có chỗ ở cố định, thực lực không rõ, không rõ tuổi, thân phận lại bất minh, chẳng lẽ thân phận chân thật của hắn cũng là người của Chân Võ thánh điện sao? Vì sao hắn phải giúp ta?

Nhớ tới chiếc bình thần kỳ cổ quái kia, trong lòng Tần Phàm không khỏi kinh ngạc.

- Hắc hắc, cũng không phải có việc gì nhắm vào Ly Hỏa Đan Vương người, chỉ là vừa lúc ở nơi nào gặp phải hảo hữu, cho nên nhịn không được muốn cản đường của người một chút mà thôi...này, kỳ tích chi tử, người nói có phải hay không?

Bách Biến Quái Thánh giống như không nghe được lời nghị luận xôn xao chung quanh, lại cười quái dị một tiếng, nói với Ly Hỏa Đan Vương một câu sau đó lại chuyển hướng Tần Phàm cười nói.

- Kỳ tích chi tử? Hắn chính là kỳ tích chi tử Tần Phàm!

- Quả nhiên là quá trẻ tuổi! Cũng rất giống như trong bức họa!

- Thật sự là kỳ tích chi tử!

Thấy ánh mắt Bách Biến Quái Thánh rơi lên trên người một thanh y nam tử hai mươi tuổi, tất cả mọi người không khỏi sôi trào lên, phát ra tiếng gọi cuồng nhiệt còn hơn lúc nghe tin tức về Ly Hỏa Đan Vương cùng Bách Biến Quái Thánh.

Có thể nói thế này, Ly Hỏa Đan Vương cùng Bách Biến Quái Thánh cũng tương đương như những ngôi sao lớn tuổi thuộc thực lực phái trên địa cầu, mà Tần Phàm lại thuộc về ngôi sao trẻ tuổi thuộc thần tượng phái hơn nữa còn thực sự có đủ thực lực bản lĩnh của mình.

Đối với thiên tài ngàn năm khó gặp như Tần Phàm, mọi người sùng bái gần như điên cuồng.

Nhìn thấy mọi người vây lại, lúc này Tần Phàm không khỏi hiện ra tia cười khổ, hắn chỉ đành phát ra uy áp võ thánh ngăn cản đám đông cách xa ngoài năm thước chung quanh.

- Kỳ tích chi tử, van ngài thu ta làm đồ đệ đi!

Lúc này một lão nhân thoát nhìn đã năm sáu mươi tuổi đột nhiên quỳ gối cách ngoài năm thước, sau đó vừa lớn tiếng kêu gào vừa dập đầu nói:

- Hiện tại ta đã năm mươi tuổi, chỉ mới là một võ sư, ta thật sự vô cùng hi vọng có thể tiến được thêm một bước, dù là tiên thiên võ sư cũng tốt, ta van ngài nhất định phải chỉ điểm cho ta một chút ah! Van ngài!

- Kỳ tích chi tử, ta van ngài chỉ điểm cho ta một chút đi, ta cũng muốn giống như ngài trở thành võ thánh cường giả!

Những người khác thấy vậy đều sôi nổi quỳ rạp dưới đất, nhìn vào lên tới mấy trăm người!

Tốc độ tu luyện của kỳ tích chi tử nhanh chóng nổi danh cả Vũ Thiên đại lục, cho nên mọi người cho rằng nếu được Tần Phàm chỉ điểm, hi vọng sẽ có một ngày đạt được tốc độ tu luyện như Tần Phàm.

- Mọi người đừng làm như vậy!

Chứng kiến một màn như thế, Tần Phàm không khỏi hoảng sợ, hắn làm sao cũng không nghĩ ra người trên đại lục này có lòng chấp nhất cùng cuồng nhiệt với võ đạo tới như vậy, thật không biết nên thấy đáng tiếc hay thấy khả kính, hoặc là thấy đáng tiếc hay đáng thương buồn cười mới tốt.

Tóm lại hắn biết mình không đủ lực đi trợ giúp được nhiều người như thế.

- Bách Biến Quái Thánh, kỳ tích chi tử, hai người là người quen biết cũ, như vậy thì mời lên xe của bốn vương gặp mặt trò chuyện một chút đi!

Lúc này bên trong xe ngựa thanh âm mang theo uy áp của Ly Hỏa Đan Vương lại truyền ra, sau đó cửa xe ngựa chợt mở rộng.

Đi trên đường lớn của Bạch Ngân Thành, tiếng người huyên náo, đầu người không ngừng di động, cơ hồ là vây quanh Tần Phàm chặt như nêm cối.

Loại tình cảnh này làm cho Tần Phàm không khỏi đau đầu không dứt, hắn cố tình muốn ngăn cản những người này tiếp tục đi qua, nhưng lại lo lắng những người bình thường này không chịu nổi mà không dám sử dụng uy áp quá mạnh mẽ.

1019. Chương 1029: Trong Xe. (1)

Chương 1029: Trong xe. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Lúc này nghe được thanh âm mời của Ly Hỏa Đan Vương kia truyền đến, Tần Phàm có chút do dự, trực tiếp bộc phát ra một cỗ khí thế hơi mạnh giải khai bảy người ra một tí.

- Chư vị, thật sự xin lỗi rồi, Tần Phàm năng lực có hạn, không thể giúp được mọi người quá nhiều.

Sau đó hắn vừa nói, một bên trực tiếp nhảy lên bay về trong một xe ngựa Kim Long Huyết đẹp đẽ quý giá.

Đan dược của hắn hoàn toàn chính xác là có thể trợ giúp một ít người tăng võ đạo lên, nhưng ở đây tròn vẹn hơn ngàn người, hắn có nhiều đan dược hơn nữa cũng không đủ dùng, hơn nữa một khi có tiền lệ này, ngày sau nhất định là phiền toái không ngừng.

Cho nên quyết không thể ở trước mặt mọi người trợ giúp người khác tăng võ đạo lên, nếu không quá nhiều người đem hi vọng ký thác vào trên người hắn, ngược lại là hại bọn hắn.

Dù sao võ đạo chủ yếu vẫn là dựa vào cố gắng của mình.

- Hắc hắc, Đan Vương đã thịnh tình mời, tiểu lão nhân ta há có thể không tiếp thụ hảo ý, chỉ là Đan Vương chớ ghét bỏ tiểu lão nhân ta lời thôi mới tốt.

Mà một bên kia, Bách Biến Quái Thánh thấy Tần Phàm đã tiến vào Kim Long Huyết Mã Xa, cũng là từ trên mặt đất nhẹ nhàng đáp mạnh, cả người phi lên cao.

Lập tức là ở giữa không trung trực tiếp giẫm qua những Kim Long huyết mã kia, còn cố ý đạp trên đỉnh đầu người chắn ngựa mới vừa rồi khẩu xuất cuồng ngôn một cước, bất quá lúc này người chắn ngựa kia chỉ là biến sắc, nhưng không dám lại hừ nữa câu rồi.

Hắn cũng biết vị Bách Biến Quái Thánh này là người ra sao, nhớ tới những lời mà mình mới nói vừa rồi, hắn cũng không khỏi vì mình mà đổ mồ hôi. Lão đầu lôi thôi này không phải người bình thường, dù là chủ nhân nhà mình cũng phải dùng lễ đối đãi, huống chi là hắn.

Cho nên bị đạp một cước, hắn ngược lại là ám ám thở dài một hơi, điều này nói rõ Bách Biến Quái Thánh này cũng không so đo cùng hắn.

- Kim Long Huyết Mã Xa này thật đúng là đủ xa hoa đấy.

Mà Tần Phàm vừa tiến vào trong xe kia, lập tức trong nội tâm không khỏi âm thầm kinh ngạc, vốn hắn ngồi trên Long Huyết Mã Xa của Đại Ly Hồng gia kia liền cảm thấy xa hoa, hiện tại lại tới đây, quả thực là cảm thấy xa hoa cùng cực!

Trong xe Kim Long Huyết Mã Xa này, Bạch Ngọc trải thành sàn nhà hoa lệ, thượng diện thậm chí có tí tí linh khí chảy ra, chắc có lẽ không phải là Bạch Ngọc, còn có trọn vẹn hơn mười bộ ghế dựa cao nhả làm bằng Cổ Mộc, liếc mắt là có thể nhìn ra xuất từ đại sư thủ bút, đủ loại đèn chiếu hết sức đẹp để quý giá, vẻ xinh đẹp tự nhiên không nên nói thêm, thậm chí một bên vậy mà còn có một chút bồn hoa tỏa hương thơm, bên trong gieo chính là hoa thụ Linh Dược giá trị trân quý.

Tóm lại, Kim Long Huyết Mã Xa này quả thực như là một tòa thành !

Từ cái này có thể nhìn ra sự giàu có cùng địa vị của Đan Vương lóe lóe!

Loại giàu có này không giống như là người bình thường có được rất nhiều hoàng kim, mà là có được rất nhiều đồ vật mà ngay cả hoàng kim cũng mua không được! Có thể nói đồ vật trong xe này, không có món nào giá trị thấp hơn chín thất Kim Long huyết mã ở bên ngoài đây!

- Những vật này có lẽ đều là những người cầu đan kia tiền đưa a? Xem ra ở bên trên Vũ Thiên đại lục, làm một Luyện Đan Sư nổi danh, đích thật là chỗ tốt không ít ah!

Thấy vậy, Tần Phàm cũng không khỏi sợ hãi than lần nữa nói.

Kỳ thật lúc này đây hắn tới tham gia Luyện Đan Đại Hội, một phương diện là vì hắn muốn biết một chút về những Luyện Đan Đại Sư khác, một phương diện khác là muốn đem thuật luyện đan của mình triển lộ ở trước mắt người đời, muốn mượn cái này để nhận thức cùng lôi kéo một ít cường giả chân chính!

Năm năm ước hẹn cùng Càn Kinh Tần gia rất nhanh sẽ bắt đầu, hắn cũng có tất yếu làm một ít chuẩn bị. Đặc biệt là sau khi bái kiến Ngoan Thánh Cầu Bách Hải kia, hắn càng thêm biết rõ chỗ tốt của làm một Luyện Đan Sư nổi danh, thậm chí là có thể khu động cường giả khác đi sát nhân!

Sau khi thô sơ giản lược đánh giá hoàn cảnh trong Kim Long Huyết Mã Xa này một chút, ánh mắt của Tần Phàm tự nhiên là rơi vào trên người lão giả áo bào màu vàng, ngồi xếp bằng ở giữa thùng xe kia.

Lão giả áo bào màu vàng này có một chòm râu dài ba tấc, giống như màu tóc của hắn, lộ ra tinh khiết giống như tuyết, bất quá da mặt của hắn lại bảo dưỡng vô cùng tốt, hồng nhuận phơn phớt mà giàu có sinh cơ sức sống, có thể chân chính được xưng tụng là tóc bạc hồng nhan.

Hai mắt của hắn thâm thúy mà lộ ra rất trí tuệ, tổng thể xem ra cũng có thể được xưng tụng là có vài phần tiên phong đạo cốt, để cho người thấy rất có hảo cảm.

- Người là Kỳ Tích Chi Tử? Quả nhiên nghe danh không bằng gặp mặt, danh bất hư truyền. (

Sau khi thấy Tần Phàm đi vào, Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng kia rất có hứng thú đánh giá hắn, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Tần Phàm bái kiến Ly Hỏa Đan Vương các hạ.

Tần Phàm nhẹ nhàng gật đầu nói, toàn bộ thùng xe cũng chỉ có một người, hắn không cần hỏi cũng biết người kia là ai rồi.

- Hắc hắc, tương truyền Kim Long Huyết Mã Xa của Ly Hỏa Đan Vương còn hơn hoàng cung, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là không giống bình thường, tiểu lão nhân vừa tiến đến cũng cảm giác được tự tin hồ thẹn rồi.

Mà lúc này Bách Biến Quái Thánh kia cũng đã nhảy vào, vừa tiến đến là không đứng đắn vừa cười vừa nói.

- Hai vị mời ngồi.

Ly Hỏa Đan Vương kia nhếch miệng mỉm cười, sau đó ý bảo Tần Phàm cùng Bách Biến Quái Thánh ngồi xuống, ngược lại là lộ ra phong độ rất tốt, làm cho không người nào có thể bắt bẻ, không ngang ngược như Kim Long Huyết Mã Xa của hắn chút nào.

Đương nhiên, nguyên nhân cái này cũng có thể là hai người kia đáng giá hắn coi trọng.

Lập tức vào lúc này cửa của Kim Long Huyết Mã Xa kia cũng chậm rãi đóng lại, hoàn toàn ngăn cách bảy người ở phía ngoài, Kim Long Huyết Mã Xa lần nữa khởi động hướng về ở trong Bạch Ngân Thành chạy

tới, Kim Long Huyết Mã Xa mang theo một loại khí thể lợi hại, người bình thường là khó có thể tới gần, chỉ là thanh âm kêu gọi Kỳ Tích Chi Tử tựa hồ còn chưa ngừng.

Mà trong xe chỉ có ba người bọn họ ngồi đối diện nhau.

- Mời dùng trà.

Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng kia lại lần nữa mở miệng nói, hần nhẹ nhàng thò tay tầm đó, hai chén trà xanh kia vốn là hơi lạnh, dĩ nhiên là thời gian dần qua dâng lên sương mù, hương trà lại lần nữa quanh quẩn trong toàn bộ thùng xe, để cho tinh thần con người cũng không khỏi chấn động.

- Chắc chắn, không hổ là Ly Hỏa Đan Vương, Ly Hỏa vô hình thật inh, khổng chế độ ẩm rất chính xác. Không thể tưởng được lúc này đây Ly Hỏa Đan Vương cũng tới tham gia Luyện Đan Đại Hội, xem ra quán quân lần này đã không có người thứ hai rồi.

Một tay cầm chén trà quý báu trên mặt bàn, Bách Biến Quái Thánh không ngớt lời khen.

- Cái Ly Hỏa vô hình này, thật không ngờ thần kỳ như vậy.

1020. Chương 1030: Trong Xe. (2)

Chương 1030: Trong xe. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Chương 1030: Trong xe. (2)

Tần Phàm xem xét, cũng không khỏi hai mắt tỏa sáng. Sau khi nghe Ly Hỏa Vô Thánh cũng là tới tham gia Luyện Đan Đại Hội lần này, hần biết rõ mình muốn đoạt giải quán quân đã nhiều hơn một kinh địch rồi.

- Quái Thánh nói đùa, giang sơn không ngừng sinh ra tài tử, lúc này đây bốn vương chủ yếu là đến xem bên trong một đời mới, phải chăng có luyện đan thiên tài xuất hiện hay không mà thôi.

- Không biết lần này hai vị tới Bạch Ngân Thành là vì sao mà đến? Nếu như là vì cầu đan, bốn vương ngược lại có thể trợ giúp thoát một phát.

Ly Hỏa Đan Vương nhẹ nhẹ uống một ngụm trà xanh, tiếp tục nhàn nhạt nói.

- Ly Hỏa Đan Vương cho tới bây giờ là một đan khó cầu, không nghĩ tới hôm nay dĩ nhiên là chịu chủ động mở miệng giúp chúng ta luyện đan, như thế rất hiếm thấy ah! Bất quá tiểu lão nhân lại không có đan dược gì cần luyện chế, lúc này đây đến Bạch Ngân Thành hoàn toàn là tham gia náo nhiệt mà thôi.

Nghe vậy, Bách Biến Quái Thánh cười quái dị vỗ tay, sau đó chuyển hướng Tần Phàm nói ra.

- Hắc hắc, bất quá Kỳ Tích Chi Tử ngươi lại không muốn bỏ qua a.

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm lại cảm thấy có chút buồn cười, hiện tại cường độ linh hồn cùng giác quan thứ sáu của hần đều rất mạnh, có thể mơ hồ biết rõ “Lão lừa đảo”, cũng chính là Bách Biến Quái Thánh kia, trên thực chất cũng rất có thể là một gã Luyện Đan Sư.

Về phần hần.

- Kỳ thật, lúc này đây ta cũng là tới tham gia Luyện Đan Đại Hội.

Mà thấy ánh mắt của hai người rơi trên người mình, hần sờ lên mũi, có chút xấu hổ nói.

- Ngươi cũng là tới tham gia Luyện Đan Đại Hội hay sao? Luyện Đan Đại Hội này chỉ có Luyện Đan Sư mới có thể tham gia a.

Sau khi hai người tiến vào trong Kim Long Huyết Mã Xa, Ly Hỏa Đan Vương một mực bình tĩnh lấy, lúc này đây sắc mặt rốt cục có chút khê biến, hần rất ít khi chủ động đi đáp ứng giúp người khác luyện đan

như vậy, không thể tưởng được lại đổi lấy cục diện khó xử này, lập tức thanh âm hơi trầm xuống hướng Tần Phàm hỏi.

- Ân, Tần Phàm cũng có thể xem như là một Luyện Đan Sư a.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

- Kỳ Tích Chi Tử còn là Luyện Đan Sư? Người xác định là Luyện Đan Sư mà không phải Luyện Dược Sư?

Ly Hỏa Đan Vương nghe thấy Tần Phàm thừa nhận, càng là không khỏi động dung, một Võ Thánh hai mươi tuổi đã kinh thể hãi tục rồi, bây giờ lại là một gã Luyện Đan Sư, quả thực là để cho người không thể tin được.

- Ta có thể đủ luyện chế đan dược.

Tần Phàm chỉ phải hồi đáp lần nữa, không có ngạo khí, nhưng cũng có được tự tin nhàn nhạt của mình.

- Chắc chắn, danh tiếng kỳ tích quả nhiên là danh bất hư truyền ah! Chỉ hơn hai mươi tuổi, đã đến Võ Thánh, lại là Luyện Đan Sư, cuộc sống như thế cũng chỉ có thể là dùng kỳ tích để hình dung!

Lúc này Bách Biến Quái Thánh kia lại cười nói, bất quá nhìn điệu bộ này hình như là hắn đã sớm biết như thế.

- Quái Thánh tiền bối, tại hạ ngược lại là có rất nhiều nghi vấn muốn hỏi ngài một chút, không biết người có thể thuận tiện cùng ta đến trong thành ngồi xuống hảo hảo tâm sự hay không?

Nghe được “Lão lừa đảo” kia lên tiếng lần nữa, lúc này Tần Phàm mới quay đầu nhìn xem Bách Biến Quái Thánh nói ra.

- Khục khục, cái này sao, kỳ thật cũng không phải đại sự gì, không nói cũng thể, không nói cũng thể.

Nghe được Tần Phàm lần này ép hỏi, lại đến phiên Bách Biến Quái Thánh kia lộ ra có chút xấu hổ nói, tựa hồ tạm thời không muốn giải thích.

- Chủ nhân, đã đến hội trường của Luyện Đan Đại Hội lần này rồi, phải chăng cần dừng lại?

Mà cũng vào lúc này, thanh âm của người chặn ngựa điều khiển Kim Long Huyết Mã Xa kia truyền đến hỏi.

- Đến hội trường rồi hả? Vậy tại hạ phải đi xuống báo danh trước rồi, phiền toái dừng xe a.

Nghe vậy, Tần Phàm liền mở miệng kêu lên, hắn tính toán cách ngày Luyện Đan Đại Hội bắt đầu đã quá gần rồi, nếu không báo danh chỉ sợ sẽ muộn.

- Vậy dừng lại a.

Liếc nhìn Tần Phàm, Ly Hỏa Đan Vương kia phát phát tay nói ra, kỳ thật hắn cũng rất muốn nhìn một chút Tần Phàm phải chăng thật sự là một gã Luyện Đan Sư. Ở chỗ ghi danh cần nghiệm chứng, tự nhiên kết quả sẽ rõ ràng.

- Lần này đa tạ Đan Vương một đường tống hành.

Xe ngựa dừng lại, Tần Phàm liền nhảy xuống, hướng về trên xe chấp tay nói ra.

Trên thực tế, hắn thực sự không quá ưa thích hào khí trong xe này, Ly Hỏa Đan Vương kia nhìn như là bình dị gần gũi, nhưng trên thực tế cũng có được một cổ ngạo khí, để cho hắn cảm giác không đáng thâm giao.

Hướng hồ kể tiếp bên trên Luyện Đan Đại Hội bọn hắn còn có thể sẽ là một trong những đối thủ trọng yếu.

Về phần sự tình Bách Biến Quái Thánh kia, tạm thời không chịu nói phá, hắn cũng không có cách nào, chỉ có thể ngày sau lại chậm rãi xác minh.

- Nơi này chính là chỗ ghi danh của Luyện Đan Đại Hội sao?

Lập tức, hắn hướng về trong hội trường Luyện Đan Đại Hội kia chậm rãi đi đến.

Một bên kia, Luyện Đan Đại Hội là được cử hành ở bên trong một cái sân thi đấu cực lớn.

Hội trường thi đấu thể thao của Bạch Ngân Thành này ngược lại là đủ to lớn, chiếm diện tích cũng cực lớn, bên trong chỉ sợ ít nhất có thể dung nạp trên mười vạn người đồng thời quan sát, lúc này ở bốn phía hội trường đều có thủ vệ trú đóng, vừa xem là thấy có uy thế mười phần.

Dựa theo chỉ thị, chỗ ghi danh Luyện Đan Đại Hội kia đúng là ở lối vào hội trường. Sau khi Tần Phàm từ trong Kim Long huyết mã nhảy ra, cũng là đi rất lâu mới đi được đến đó, cho nên cũng không có nhiều người trông thấy hắn từ trên xe Kim Long Huyết Mã đi xuống.

Bởi vì người có tư cách tham gia Luyện Đan Đại Hội cực nhỏ, toàn bộ Vũ Thiên đại lục đoán chừng cũng chỉ là vài trăm người mà thôi, tăng thêm hiện tại đã tiếp cận ngày khai mạc đại hội, phía trước đại bộ phận người dự thi đều cơ bản đã thông qua các loại khảo nghiệm, toàn bộ báo danh xong rồi.

Cho nên thời điểm Tần Phàm đi vào chỗ ghi danh, phát hiện lúc này ở chỗ ghi danh ngược lại là không có quá nhiều người, chỉ có tầm mười người đang làm khảo thí mà thôi.

- Xin chào, xin hỏi nơi này chính là chỗ ghi danh của Luyện Đan Đại Hội sao?

Đi tới nơi, Tần Phàm xuất phát từ lễ phép mà hỏi thăm.

- Mấy chữ chỗ ghi danh của Luyện Đan Đại Hội cũng không nhận ra, lại muốn tới tham gia Luyện Đan Đại Hội?

Nghe được Tần Phàm hỏi thăm, trước một sân khấu báo danh, một lão giả nhìn như là Luyện Đan Sư ăn mặc trang phục đặc chế của Dược Vương Cốc lạnh lùng liếc qua Tần Phàm, thấy hắn chỉ là một người trẻ tuổi khoảng hơn hai mươi tuổi, liền mỉa mai nói.

Những Luyện Đan Sư này vốn là thân phận tôn quý, đều rất có ngạo khí cùng tính tình, hướng hồ ở hắn xem ra nơi nào sẽ có Luyện Đan Sư còn trẻ như vậy, cho rằng cũng chỉ là đến tham gia náo nhiệt, tự nhiên không có sắc mặt gì tốt. truyện copy từ

- Ta là tới báo danh dự thi.

Tần Phàm cũng không để ý, chỉ là khẽ cười nói, phong độ cùng tu dưỡng ngược lại là không thể bắt bẻ.

1021. Chương 1031: Ba Đại Thánh Hỏa.

Chương 1031: Ba Đại Thánh Hỏa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đi đi đi, Luyện Đan Sư đại hội chỉ có Luyện Đan Sư mới có thể tham gia, phàm là có người cố ý đến quấy rối cùng muốn lừa dối vượt qua kiểm tra đều không có quả ngon để ăn.

Thấy Tần Phàm lộ ra vui vẻ có thể nói “chất phát”, lão giả kia càng cảm thấy hắn không giống Luyện Đan Sư, liền liên tục phát tay nói ra.

- Các hạ dù sao cũng phải để cho ta trước kiểm tra một chút chứ?

Cho dù tính tình của Tần Phàm tốt hơn nữa, lúc này cũng không khỏi nhướn mày nói ra. Hắn biết rõ Luyện Đan Sư trên Vũ Thiên đại lục này đối với người bình thường mà nói đều là cảm thấy tài trí hơn người, rất có ngạo khí, hắn vốn không muốn so đo, nhưng Luyện Đan Sư này ngay cả báo danh cũng không để ỉnh báo danh, hắn lại cảm thấy có chút quá mức.

- Có phải Luyện Đan Sư hay không, lão phu liếc mắt liền có thể nhìn thấu, tiểu tử miệng còn hôi sữa giống như người, ở đâu có thời gian lãng phí để khảo thí chứ...

Thấy Tần Phàm còn không chịu đi, Luyện Đan Sư kia càng là không kiên nhẫn nói, bắt quá ngay thời điểm hắn muốn nói cho hết câu, thanh âm không khỏi im bặt mà dừng, sắc mặt lộ ra kinh ngạc, thậm chí thần sắc ngốc trệ, rốt cuộc nói không được nữa.

Bởi vì vào lúc này Tần Phàm vì chứng minh mình có được tư cách khảo thí, trực tiếp đem Tử Uân Đan Hỏa biểu hiện ra, nhưng thời điểm ngọn lửa màu tím này hiện ra ở trong lòng bàn tay của hắn, như là khốc hạ đột nhiên hàng lâm, độ ấm trong toàn bộ chỗ ghi danh của Luyện Đan Đại Hội lập tức đều biến đổi.

- Đây là...

Đã qua một hồi lâu, Luyện Đan Sư kia mới phản ứng đi qua, ám nuốt từng ngụm nước bọt, không dám tin nói.

- Dĩ nhiên là Tử Uân Đan Hỏa!

Mà hắn còn không nói đến danh xưng của Đan Hỏa kia, vào lúc đó ở phía xa truyền đến một thanh âm vô cùng kinh ngạc, lúc này hai người Ly Hỏa Đan Vương cùng Bách Biến Quái Thánh cũng đã đi tới, chứng kiến Tần Phàm lộ ra một tay như vậy, ngay cả Ly Hỏa Đan Vương cũng cảm thấy không thể tin được.

Hắn thân là một đời Đan Vương, tự nhiên biết rõ Tử Uân Đan Hỏa này đại biểu chính là cái gì! Tử Uân Đan Hỏa này cùng Ly Hỏa đồng dạng đều là Đan Hỏa mà tất cả Luyện Đan Sư nằm mộng cũng nghĩ tới, đại biểu chính là độ ấm cùng khổng chế gần như hoàn mỹ của hỏa diễm! Phẩm chất của nó thậm chí so sánh với Ly Hỏa của hắn chỉ cao hơn chứ không thấp!

Bên trong Luyện Đan Sư của Vũ Thiên đại lục một mực truyền lưu lấy ba loại Cực phẩm Đan Hỏa, được gọi là ba Đại Thánh Hỏa của Luyện Đan Sư.

Trong đó một loại tên là Thiên Sí Hỏa, là một loại Đan Hỏa hơi mờ, loại Đan Hỏa này đặc biệt có thể thích ứng chất liệu các loại Linh Dược, ở phương diện luyện hóa cùng dung hợp các loại Linh Dược cực kỳ am hiểu, Ly Hỏa của Ly Hỏa Đan Vương là biến chủng đến từ loại Thiên Sí Hỏa này.

Loại Thánh Hỏa thứ hai tên là Hắc Thiên Hỏa, là một loại Đan Hỏa màu đen nhàn nhạt như là cánh ve sâu, loại Đan Hỏa này có tinh tế tỉ mỉ cực kỳ, năng lực xử lý tỉ mỉ, đặc biệt là ở giai đoạn Ngưng Thể của luyện đan, tác dụng thập phần xuất chúng.

Loại Cực phẩm Thánh Hỏa thứ ba là Tử Uân Đan Hỏa của Tần Phàm rồi! Loại Đan Hỏa này màu tím, tuy ở giai đoạn luyện hóa dung hợp, xử lý Linh Dược không bằng Thiên Sí Hỏa, ở giai đoạn Ngưng Thể cùng thể rắn của luyện đan tác dụng không bằng Hắc Thiên Hỏa, nhưng mà là loại Thánh Hỏa toàn năng cùng cân đối nhất bên trong ba Thánh Hỏa, ở từng giai đoạn xử lý đều là thập phần cường đại!

Có thể có được loại Đan Hỏa này, coi như là ở toàn bộ Dược Vương Cốc cũng sẽ không vượt qua năm cái, thậm chí ba cái, từng cái đều là Luyện Đan Tông Sư tiếng tăm lừng lẫy trên cả Vũ Thiên đại lục!

- Điều này sao có thể, chẳng lẽ chỉ là Đan Hỏa cùng loại?

Lúc này hai mắt của Ly Hỏa Đan Vương nhìn xem ngọn lửa màu tím kia, vẫn là không thể tin được, một người chỉ mới hai mươi tuổi, đã có thể nắm giữ được Cực phẩm Đan Hỏa hiếm thấy và khó nắm giữ như thế.

- Ta có thể dùng Đan Hỏa, chứng minh ta là một Luyện Dược Sư ít nhất là Linh Tán cấp trở lên, hiện tại ta nghĩ ta có thể tham gia khảo nghiệm a.

Bất quá còn không có đợi Ly Hỏa Đan Vương hảo hảo quan sát, lúc này Tần Phàm lại thu hồi Tử Uân Đan Hỏa, sau đó nhàn nhạt nhìn lão giả phụ trách báo danh vẫn còn trong trạng thái kinh ngạc kia nói ra.

- Có thể... Đương nhiên có thể, vừa rồi, khục khục, thực xin lỗi, là lão phu chậm trễ.

Lúc này lão giả phụ trách báo danh kia mới phản ứng đi qua, có chút nói năng lộn xộn nói. Hắn nhìn thoáng qua Ly Hỏa Đan Vương sau lưng Tần Phàm, nhận ra Luyện Đan Đại Sư cực kỳ nổi danh trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục này, trong nội tâm càng là âm thầm có chút suy đoán, cho rằng Tần Phàm là đệ tử của hắn.

- Ta đây phải báo danh như thế nào?

Tần Phàm lại hỏi.

- Ách, cái này, xin hỏi các hạ tên là gì?

Lú này lão giả phụ trách báo danh kia đã chuẩn bị xong một ít bản khai, bắt đầu hướng Tần Phàm hỏi ý kiến.

- Đại Càn Quốc Nam Phong Thành Tần gia Tần Phàm.

Tần Phàm thành thật trả lời nói ra.

- Kỳ Tích Chi Tử!

Lời này vừa ra, lập tức đưa tới một hồi bạo động không nhỏ, ngay cả những người báo danh khác kia, lúc này đều nhất nhất đem ánh mắt kinh ngạc và tò mò phóng đi qua. Bất quá những Luyện Đan Sư này dù sao cũng không phải võ giả, bản thân bọn hắn đã có một ít vốn liếng tự ngạo, thật không có lộ ra cuồng nhiệt như những người bình thường ở bên ngoài kia.

Kỳ Tích Chi Tử muốn tham gia Luyện Đan Đại Hội!

Tin tức này thật sự có thể nói là bạo tạc, lão giả phụ trách báo danh kia không khỏi một hồi khiếp sợ, hần nhắc bút lên vừa định viết, nhưng nghe đến thanh âm này không khỏi run rẩy hai tay?

Kỳ Tích Chi Tử năm nay chỉ mới hơn hai mươi tuổi, không chỉ là một Võ Thánh cường giả, chẳng lẽ thật sự chính là một Luyện Đan Sư? Cho dù là trước kia từng có đồn đãi, nhưng không người nào dám tin tưởng sự thật này, tưởng rằng một ít người có ý lăng xê cùng nâng địa vị lên mà thôi.

Dù sao thân là một Luyện Đan Sư, bọn hắn thật sự là biết rất rõ làm một tên Luyện Đan Sư khó khăn như thế nào, có thể nói, Luyện Đan Sư 30 tuổi trở xuống cũng đã là hiếm thấy vô cùng rồi, mà năm gần hai mươi tuổi, còn có thể chiếu cố võ đạo thành Võ Thánh Luyện Đan Sư, thiên cổ tuyệt không có a! nguồn

Nhưng vừa rồi Tần Phàm hiển lộ ra hỏa diễm Tử Uân Đan Hỏa, đã chứng minh hết thảy rồi!

- Như thế nào? Hiện tại ta có thể tham gia khảo nghiệm không?

Tần Phàm thấy lại có phần đông ánh mắt chú ý tới, hần không khỏi cảm thấy có chút không được tự nhiên, lại hướng lão giả Luyện Đan Sư phụ trách báo danh kia hỏi.

- Có thể, đương nhiên là có thể, chỉ cần người ở khu vực khảo thí luyện đan kia luyện chế một khóa Thông Huyết đan hoặc là Hồi Khí Đan bình thường, chứng minh người có thể luyện chế đan dược là được rồi.

Lão giả phụ trách báo danh kia nghe nói là Kỳ Tích Chi Tử, vào lúc này cũng không dám lãnh đạm, vội vàng chỉ thị nói ra.

1022. Chương 1032-1033: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới

Chương 1032-1033: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đối với Luyện Đan Sư mà nói, đan dược chữa thương cùng Hồi Khí Đan là đan dược dễ dàng luyện chế nhất, chỉ là căn cứ thuật luyện đan bất đồng của Luyện Đan Sư, được hiệu cũng sẽ có chỗ bất đồng mà thôi.

Tần Phàm nhìn thoáng qua khu vực luyện đan mà lão giả kia chỉ thị, chỉ thấy nơi đó còn có vài tên Luyện Dược Sư đang thử luyện chế đan dược, hần chỉ nhẹ gật đầu, chậm rãi đi tới.

Chỗ đó có chuẩn bị đỉnh lò chuyên môn cùng một ít Linh Dược dược liệu, Tần Phàm cũng khỏi cần lấy ra dược đỉnh bản thân. Dù sao đan dược chữa thương cùng Hồi Khí đan này hần đã luyện chế ra không dưới vạn khóa rồi, quyết sẽ không có khả năng thất bại.

Nhẹ nhàng ở trên dược đỉnh kia ma sát thoáng một phát, Tần Phàm liền chuẩn bị bắt đầu luyện chế. Thời điểm hần vạch trần nắp dược đỉnh, ngoại trừ mấy Luyện Dược Sư đang khảo thí, cơ hồ ánh mắt mọi người đều nhìn đi qua, mỗi người đều muốn biết Kỳ Tích Chi Tử phải chăng cũng là một gã Luyện Đan Sư.

- Vị Luyện Dược Sư này, người vậy mà lần thứ tư luyện chế thất bại, nếu thất bại một lần nữa, như vậy là khảo thí thất bại.

Lúc này bên cạnh có một vị Luyện Dược Sư xem niên kỷ khá lớn, vừa mới xong một lần luyện đan, đáng tiếc là ở giai đoạn Chú Linh cuối cùng vẫn bị thất bại, sau đó nhân viên công tác phụ trách giám sát ở một bên nhìn hần nói ra.

- Tại sao có thể như vậy, bình thường ta luyện chế Hồi Khí Đan xác xuất thành công cũng đạt tới 25% a!

Lão Luyện Dược Sư kia thì là vẻ mặt khổ tương, lộ ra uể oải không thôi.

- Thời điểm Chú Linh quá nóng nảy, lại lười thời gian ba cái hô hấp là có thể cho linh khí tụ tập càng thêm ổn định.

Vừa rồi Tần Phàm cũng trông thấy người này luyện chế, biết rõ nguyên nhân người này thất bại, vì vậy cũng tùy ý truyền âm chỉ điểm một cái, sau đó mới bắt đầu tiến hành luyện đan của mình.

Lão Luyện Dược Sư kia nghe được Tần Phàm chỉ điểm, hai mắt không khỏi sáng ngời, như là bừng tỉnh đại ngộ, hưng phấn liếc nhìn Tần Phàm, cũng bắt đầu luyện chế lần nữa.

Tần Phàm luyện chế chính là Sinh Cơ Thông Huyết đan, một gốc Linh Dược bỏ vào trong đỉnh. Lúc này đây hần lại không có tái sử dụng Tử Uân Đan Hỏa, Thánh Hỏa Cực phẩm mà tất cả Luyện Đan Sư đều sùng bái, mà là sử dụng Đan Hỏa bình thường luyện chế.

Cái này để cho Ly Hỏa Đan Vương một lòng muốn xác minh chân tướng cùng tất cả mọi người cảm thấy có chút thất vọng.

Luyện Hóa, Ngưng Lộ, Ngưng Thể, Cố Thể, Tụ Linh, Chú Linh!

Bất quá nguyên một đám trình tự tiến hành xuống, toàn bộ quá trình luyện chế đan dược của Tần Phàm lại như cũ là hành vân lưu thủy, lộ ra như là biểu diễn nghệ thuật, để cho người ta xem thế là đủ rồi.

Bởi vì hần đối với nắm chắc thời cơ so với Luyện Đan Sư khác cao hơn không biết bao nhiêu lần, cho nên tốc độ luyện chế của hần cũng cực nhanh, lão Luyện Dược Sư bên cạnh kia cùng hần cơ hồ là đồng thời luyện chế, nhưng thời điểm hần bắt đầu Chú Linh, người nọ giờ mới bắt đầu luyện hóa hết tài liệu Linh Dược mà thôi.

Gần kề chỉ là qua năm phút đồng hồ thời gian.

- Thành.

Trong miệng Tần Phàm nói nhỏ, sau đó mở được đỉnh ra, một hương thơm kỳ dị lập tức truyền ra, sau đó một khối đan dược màu sắc vô cùng tốt bị hần trực tiếp hấp đến trong lòng bàn tay, trong lòng bàn tay mở ra, hiện ra ở trước mắt mọi người.

- Thành!

- Thật sự thành!

- Gần kề chỉ luyện chế năm phút đồng hồ, dĩ nhiên đã thành công luyện chế ra một khối đan dược!

- Trời à, quá nhanh! Xem người ở bên cạnh hần kia, chỉ là gần kề hoàn tất luyện hóa tất cả linh dược mà thôi, không nói đến dược hiệu của một khối đan dược này như thế nào, nhưng tốc độ luyện đan này cũng có thể nói là kỳ tích ah!

- Kỳ Tích Chi Tử, danh bất hư truyền!

Chứng kiến một khối linh đan màu đen trong tay Tần Phàm, tất cả mọi người không khỏi hai mắt xuất hiện vẻ kinh ngạc, hơn nữa là nhỏ giọng xì xào bàn tán.

Đặc biệt là Ly Hỏa Đan Vương có thể nói kỹ thuật luyện đan cao nhất ở đây, chứng kiến Tần Phàm biểu diễn một màn này, hần cũng lộ ra khiếp sợ không thôi.

Chính vì kỹ thuật luyện đan của hần rất cao, nên hần xem tới dược rất nhiều chi tiết mà người bình thường nhìn không tới. Tần Phàm ở phương diện kỹ thuật này thậm chí có thể nói cùng hần tương đương với nhau!

Tuy hần muốn luyện chế ra một khóa đan dược như vậy, cũng có thể làm được một lần thành công, nhưng thời gian luyện chế đoán chừng cũng không thể nhanh hơn Tần Phàm rồi.

Luyện chế đan dược thập phần chú ý hỏa hầu, độ ẩm cùng thời cơ, có thể nắm chắc mỗi một thời cơ, như Tần Phàm có thể trong thời gian ngắn như vậy luyện chế đan dược thành công, cũng biết hần là có được thuật luyện đan cực kỳ xuất sắc thuần thực, mới có thể đối với từng thời cơ trọng yếu đều rõ như lòng bàn tay, không có chút dây dưa dài dòng nào, cũng không xảy ra chút sai lầm nào.

Mà gã Luyện Đan Sư phụ trách khảo thí kia, nhìn thấy Tần Phàm luyện chế Sinh Cơ Hoạt Huyết Đan dễ dàng như vậy, không khỏi trợn mắt há hốc mồm, nhớ tới lời nói vừa rồi xem xét liền biết Tần Phàm không giống Luyện Đan Sư,... hần cảm giác trên mặt của mình nóng rát, lộ ra xấu hổ không thôi!

Hiện tại Tần Phàm cho thấy kỹ thuật luyện đan, dù là Luyện Đan Sư Được Vương Cốc của hần cũng thúc ngựa khó truy!

- Sinh Cơ Hoạt Huyết Đan này so với dược hiệu Hoạt Huyết Đan trước kia tốt gấp ba lần trở lên, dưới Vô sư tạo thành thương thể có thể ở trong một phút đồng hồ hoàn toàn khôi phục, cho dù là Vô sư tạo thành nguyên khí công kích, đồng dạng có được hiệu quả nhất định.

Tần Phàm đem đan dược trong tay biểu hiện ra ọi người nhìn thấy, một bên giới thiệu nói ra:

- Không biết ta như vậy có tính toán là thông qua trắc nghiệm không?

- So với dược hiệu của Hoạt Huyết Đan tốt lên gấp ba? Một phút đồng hồ khôi phục thương thể? Còn có thể có hiệu quả đối với nguyên khí công kích?

Nghe được Tần Phàm giới thiệu, lão giả phụ trách báo danh kia không khỏi ngẩn ngơ lần nữa, công hiệu như vậy đối với võ giả tầng dưới mà nói, quả thực có thể nói là thần đan!

- Tính, đương nhiên là tính! Kỳ Tích Chi Tử các hạ là một Luyện Đan Sư xuất sắc, lão phu đại biểu Luyện Đan Đại Hội chào mừng ngài tham gia, sự gia nhập của người nhất định sẽ làm cho đại hội chúng ta càng thêm đặc sắc!

Sau khi kịp phản ứng, Luyện Đan Sư phụ trách báo danh kia vội vàng nói.

Tần Phàm không tính Luyện Đan Sư, ai mới tính toán Luyện Đan Sư?

- Vậy lúc nào Luyện Đan Đại Hội mới chính thức bắt đầu?

Tần Phàm lại hỏi.

- Một ngày sau, chính là sáng sớm ngày mai, lúc này Luyện Đan Đại Hội của chúng ta sẽ chính thức bắt đầu.

Lão giả kia trả lời nói ra, lập tức hần lại có chút chần chờ nói:

- Bất quá bởi vì Kỳ Tích Chi Tử người ở bên trong Được Vương Cốc chúng ta cũng không có đăng ký phẩm giai, trước kia cũng không có tham gia qua Luyện Đan Đại Hội, như vậy chỉ sợ ngài có khả năng phải từ Sơ Cấp Đại Hội bắt đầu...

- Sơ Cấp Đại Hội? Đây là ý gì?

Tần Phàm khê chau mày hỏi.

- Là như thế này, Luyện Đan Đại Hội chúng ta chia làm ba cấp bậc tỷ thí, chỉ có ở trong tỉ thí tấn cấp, mới có thể tiếp tục tham gia cấp bậc tỷ thí tiếp theo. Bất quá nếu là một ít cao cấp Luyện Đan Sư đã từng đạt được Được Vương Cốc chúng ta thừa nhận, hoặc là trong Luyện Đan Đại Hội đã từng tấn cấp qua, như vậy có thể trực tiếp tham gia đẳng cấp tỷ thí lần trước.

Lúc này thái độ của lão giả kia vô cùng tốt giải thích nói ra:

- Giống như Ly Hỏa đan Vương tiền bối, hần đã từng ở trong giới Luyện Đan Đại Hội trước đạt được quán quân Cao Cấp Thi Đấu, như vậy lúc này đây liền có thể trực tiếp tham gia tỷ thí cao cấp đại hội rồi.

- Tốt, ta hiểu được.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

- Đây là ngọc bài bằng chứng tham gia Luyện Đan Đại Hội, Kỳ Tích Chi Tử các hạ cất nó cho tốt, mong rằng đến lúc đó có thể đúng giờ tham gia, chúng ta đều kỳ vọng có thể chứng kiến Kỳ Tích Chi Tử mở ra phong thái.

Sau đó, lão giả kia liền cung kính đem một quả ngọc bài có ấn ký đặc thù giao cho Tần Phàm nói ra.

1023. Chương 1032-1033: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới

Chương 1032-1033: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới

- Như vậy tại hạ trước hết cáo từ.

Tần Phàm tiếp nhận ngọc bài nhìn thoáng qua, sau đó bỏ vào trong trữ vật giới chỉ, muốn quay người rời đi.

Bất quá thời điểm hắn xoay người sang chỗ khác, lại phát hiện Bách Biến Quái Thánh kia sớm đã không thấy bóng dáng, trong lòng của hắn có rất nhiều nghi vấn muốn tìm lão lừa đảo này giải đáp nhưng lại không được, cũng không biết lúc này “Lão lừa đảo” kia lại muốn khoe khoang bịp bợm gì.

- Tần Phàm, bốn vương ở Bạch Ngân Thành có một đình viện, nếu không chê, không ngại cùng bốn vương tiến về trước nghỉ lại như thế nào?

Lúc này Ly Hỏa Đan Vương kia lại mỉm cười nhìn Tần Phàm nói ra.

- Cảm ơn Đan Vương hảo ý, bất quá tại hạ còn có một chút việc tư, đi tới đó không quá thuận tiện, mong Đan Vương hiểu cho.

Tần Phàm lắc đầu cự tuyệt nói ra, cũng không có ý định cùng Ly Hỏa Đan Vương này thâm giao.

- Đã như vậy, chúng ta tạm biệt, hẹn gặp ở Luyện Đan Đại Hội.

Ly Hỏa Đan Vương kia ngược lại là biểu hiện được phong độ thật tốt nói.

- Tạm biệt.

Tần Phàm chấp tay, rất nhanh biến mất khỏi hội trường đại hội.

- Tuy kỹ thuật luyện đan của Kỳ Tích Chi Tử Cái này cũng không tệ, nhưng Ly Hỏa Đan Vương là Luyện Đan Tông sư đứng hàng đầu của cả Vũ Thiên đại lục, hắn dĩ nhiên là cự tuyệt lời mời, đây chính là một loại tổn thất ah!

Nhìn thấy thân ảnh Tần Phàm rời đi, có một ít Luyện Đan Sư tham gia khảo thí có chút hâm mộ lại tiếc hận nói.

- Đúng vậy a, Tần Phàm này tuổi còn trẻ có thể có được kỹ thuật luyện đan cao như thế, nếu có thể lần nữa được Ly Hỏa Đan Vương chỉ điểm dạy bảo, sợ là ngày sau sẽ tiền đồ vô lượng, nói không chừng cũng có thể trở thành nhân vật Đan Vương cấp cũng nói không chừng. Chắc chắn, đến lúc đó Đan Vũ Song Thánh, tôn cực thiên hạ ah!

Có người phát ra cảm khái đồng dạng.

Đương nhiên, những người này tuyệt đối không thể tưởng được thuật luyện đan của Tần Phàm thậm chí đã đến tình trạng có thể cho Ly Hỏa Đan Vương kiêng kỵ.

...

Bởi vì Luyện Đan Đại Hội này cử hành, cơ hồ tất cả khách sạn trong Bạch Ngân Thành đã chật ních. Bất quá may mắn lần này phương chủ sự của Luyện Đan Đại Hội có chiều cố khác, phàm là Luyện Đan Sư tham gia Luyện Đan Đại Hội đều có khách sạn chuyên môn, thậm chí là cung cấp đình viện.

Sau khi Tần Phàm báo danh hoàn tất, liền tìm được một gian khách sạn ở lại rồi.

Mà bởi vì kỹ thuật luyện đan của hắn sớm đã tới luyện được thập phần cao siêu thuần thực, xác suất thành đan cũng đã đến một trình độ cực cao, cho nên hắn cũng không làm cái chuyện nước đến chân mới nhảy, tận dụng một ngày này đi luyện tập luyện đan.

Trên thực tế kỹ thuật luyện đan của hắn muốn lại đột phá, đã không phải là một ngày hay hai ngày luyện tập là có thể đề cao, hắn cần chính là cơ hội, một cơ hội để cho hắn phá vỡ trời buộc hiện tại, lĩnh ngộ đến đan đạo càng mạnh hơn nữa.

Lúc này, Tần Phàm dùng qua bữa tối, sau đó bắt đầu tiến hành võ đạo tu luyện.

Ở giai đoạn hiện tại mà nói, tăng thực lực bản thân lên lộ ra càng thêm trọng yếu cùng gấp gáp, một phương diện bởi vì lo lắng Đại Cấn Quốc Phong gia kia có động tác gì, một phương diện khác cũng phải đề phòng lần tương kiến sau với Ngoan Thánh Cầu Bách Hải.

Đối với Cầu Bách Hải này, tuy hắn cũng có lòng tin hoàn toàn giải quyết tổn thương độc tích trên người hắn, nhưng bởi vì thời gian trúng độc quá lâu, hắn cũng không biết Ngoan Thánh này có thể đột nhiên phản diện hay không, hắn phải mau chóng có được thực lực chế trụ người này.

Đương nhiên, kỳ thật trong lòng của hắn cũng có một ít tâm tư hàng phục người này.

Nếu như Ấn Thế Mạo Hiểm Đoàn của có thể có một vị Mãnh Nhân như vậy tọa trấn, đích thị có thể nói là thực lực tăng nhiều! Bất quá đối với loại Võ Thánh cường giả bướng bỉnh này, muốn để cho hắn chân tâm thật ý quy thuận, độ khó cũng là không ít.

Trong đó thực lực cao hơn đối phương là tất yếu nhất.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm liền đem bốn Huyền Chi Không Gian kia ra, sau đó sải bước vào trong đó.

Hắn muốn trong ngắn hạn đem thực lực tăng lên tới mức đầy đủ đả bại Cầu Bách Hải này, hắn nghĩ đến biện pháp nhanh nhất hắn là có được quy tắc Tiểu Thế Giới của mình, dù chỉ là bộ phận, cũng sẽ để cho thực lực của hắn tăng lên không ít.

Bởi vì lúc trước hắn được chứng kiến Kiếm Chi Quy Tắc Tiểu Thế Giới của Tần Thiên Hoành, cho nên trên đường đi tới Bạch Ngân Thành, hắn cũng đã có chút ít đầu mối, tăng thêm cùng Cầu Bách Hải chiến một trận, hắn đối với quy tắc Tiểu Thế Giới này cũng có một ít hiểu ra.

Hiện tại mượn nhờ Huyền Chi Không Gian đặc thù này, để cho hắn rất nhanh ngưng kết quy tắc Tiểu Thế Giới vẫn là rất có thể.

Ngồi xếp bằng ở bên trong Huyền Chi Không Gian, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại, tiến hành cảm ngộ mấu chốt trong đó.

Ở trong bốn không gian, Tần Phàm ở dưới Liệt Nhật, ngồi trên mặt đất ở trong rừng bên cạnh bờ sông.

Chỗ ngồi dưới thân thể của hắn chính là Thổ Nguyên Khí kết thành đại địa, một bên là Mộc hệ nguyên khí nồng đậm hóa thành rừng rậm nguyên thủy, bên kia chảy xuôi là Thủy hệ nguyên khí liên tục không ngừng ngưng tụ thành dòng sông.

Trên bầu trời là Hỏa hệ nguyên khí áp súc thành mặt trời, không khí hỏa diễm vây quanh Tần Phàm, vui sướng nhảy múa lầy.

Lúc này hai mắt của Tần Phàm nhắm nghiền, hắn chậm chạp phun ra nuốt vào tầm đó, những nguyên khí có linh tính trong không khí kia càng không ngừng va chạm dung hợp, Âm Dương Tạo Hóa, Càn Khôn tự diễn.

Hắn bây giờ là ý định trước ném thử dùng hai chủng nguyên khí trong đó tiến hành ngưng kết, dù sao một lần ngưng kết bốn nguyên khí, độ khó thật sự là quá lớn, hắn cảm thấy muốn ở trong thời gian ngắn thành công là không có khả năng.

1024. Chương 1034-1035: Hội Trường Gặp Lại.

Chương 1034-1035: Hội trường gặp lại.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cuối cùng nhất Tần Phàm quyết định trước ngưỡng kết Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, mà theo ý nghĩ của hắn nhảy động tâm đó, Thủy Hỏa trong Huyền Chi Không Gian này bắt đầu sinh ra hóa lớn cực biến, thậm chí là đem hai chủng nguyên khí cùng huyền ảo khác tạm thời bài xích đến bên ngoài không gian cực hạn của Tần Phàm.

Thủy Hỏa tương diệt, Thủy Hỏa tương sinh, Thủy Hỏa Tương Dung...

Lần lượt ngưỡng kết ném thử, lần lượt thất bại, thậm chí ở bên trong quá trình này, trên nắm tay mà Tần Phàm dùng để ngưỡng kết bộ phận Tiểu Thế Giới cũng trở nên hoặc là bị đốt trụi, hoặc là bị đông cứng tổn thương, tình huống có chút thê thảm.

Cũng may mắn khí lực của hắn đã vô cùng cường hãn, nếu không nắm đấm này có thể biến thành tàn phế cũng nói không chừng.

Sáng sớm ngày hôm nay, đúng là ngày Luyện Đan Đại Hội sắp sửa cử hành, lúc này trời hơi sáng, ánh mặt trời vừa mới chiếu xuống, chuẩn bị làm cho cả đại địa rộng lớn tỉnh lại.

Mà bên trong Huyền Chi Không Gian, vào lúc này Tần Phàm mạnh mẽ mở hai mắt ra, sau đó hắn nhìn về phía nắm đấm tay phải của mình.

- Hô...

Lập tức hắn kinh hỉ trông thấy chỗ quả đấm của hắn, có hai chủng nhan sắc Thủy Hỏa một đỏ một lam như là chân thật quán quanh ở phía trên, như là Thái Huyền kỳ Bát Quái vận chuyển, đủ loại thuộc về Thiên Địa huyền bí ở trên nắm tay phát tán ra.

Thủy Hỏa quy tắc Tiểu Thế Giới, kết thành!

Trong quyền có Càn Khôn, Thủy Hỏa kết thành Tiểu Thế Giới.

Hiện tại Tần Phàm hình thành quy tắc Tiểu Thế Giới chỉ là một bộ phận của Tiểu Thế Giới, cùng Kiểm Chi Quy Tắc Tiểu Thế Giới của Tần Thiên Hoàn cảnh tương tự, bất quá Tần Thiên Hoàn cảnh là ngưỡng kết ở trên mũi kiếm, Tần Phàm thì là ngưỡng kết ở trên quyền phải.

Giống như lúc trước Tần Phàm hắn đầu tiên làm được Thủy Hỏa Tương Dung, hiện tại hắn cũng rất nhanh tạo thành Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới.

Đây là bởi vì thủy và hỏa là hai chủng nguyên khí cùng quy tắc mà hắn tiếp xúc trước nhất, trong đó nước là đến từ Thủy Kỳ Lân Ma chủng luyện hóa đầu tiên, hỏa thì chính là nguyên khí nội tức mà hắn chủ tu luyện.

Vào lúc này Tần Phàm nắm nắm đấm của mình, hắn cảm giác được một cảm giác huyền bí, tựa hồ có một loại lực lượng đặc thù, vô cùng cường đại như ẩn ẩn muốn siêu thoát trong lòng bàn tay của hắn, quang mang màu hồng lam kia phảng phất giống như cũng muốn tán đi .

- Xem ra Tiểu Thế Giới này cũng không quá ổn định, cho nên rất khó có thể khống chế.

Tần Phàm vội vàng tâm thần ngưỡng kết, lúc này mới chậm rãi lắng đọng hào quang hồng lam giao nhau ở chỗ nắm đấm trở lại.

Rất cực thật vất vả đem Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới này duy trì đến một loại trạng thái ổn định, hắn thử một quyền oanh về phía trước.

PHỐC...

Chỉ là thanh âm rất nhỏ truyền đến, cũng không có thanh thể kinh thiên động địa, nhưng chính là một quyền hơi hột như vậy, theo một quyền này của hắn đánh ra, những nơi nắm đấm kia đi qua, không gian bốn phía vào lúc đó dĩ nhiên là tối sầm lại, phảng phất ngoại trừ Thủy Hỏa nguyên khí, những nguyên khí khác đều bị bài xích đi ra ngoài.

Mà nắm đấm kia lại giống như một đầu Cự Thú mở ra miệng lớn, phát ra hào quang, ngay cả không gian cũng một ngum cắn thành nát bấy.

- Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới này là do Thủy Hỏa hai chủng nguyên khí cực kỳ quy tắc, giúp nhau diễn hóa mà thành, nhưng nó không hề giống như Thủy Hỏa Tương Dung, sử dụng Thiên Địa nguyên khí dung hợp đơn giản như vậy, mà là đã xảy ra biến hóa về chất.

- Vô Thánh cường giả đem Thiên Địa nguyên khí thu nhập trong cơ thể, sau đó chuyển hóa thành Tiểu Thế Giới chi lực của mình, mình ở bên trong Tiểu Thế Giới, lực lượng liên tục không ngừng, Sinh Sinh Bất Tức, cảm ngộ đối với quy tắc càng mạnh, phát huy uy lực sẽ càng ngày càng tăng cường. Hơn nữa sử dụng lực lượng quy tắc của mình, đã vượt ra Thiên Địa, uy lực sẽ tăng lên rất nhiều.

Tần Phàm thu lại nắm đấm, cảm giác được lực lượng này không giống người thường, trong lòng hơi trầm ngâm lấy.

Trong lòng của hắn âm thầm đoán chừng, hiện tại cái Thủy Hỏa quy tắc hình thành Tiểu Thế Giới này của hắn, thậm chí so với Kiếm Chi Quy Tắc Tiểu Thế Giới của Tần Thiên Hoàn còn mạnh hơn một tí, bởi vì hắn cảm giác được trong đó tựa hồ còn ẩn chứa lực lượng quy tắc của Ma chủng, Tiểu Thế Giới chi lực chuyển hóa đến, bởi vì ẩn chứa một loại lực lượng này mà lộ ra càng cường đại hơn.

- Nếu như muốn Tiểu Thế Giới chi lực này ly thể, là lộ ra càng thêm khó, cho nên ta muốn đem quy tắc Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chi lực này kết hợp vũ kỹ, khả năng còn cần một chút thời gian, bất quá một khi thành công, uy lực tuyệt đối so với tất cả vũ kỹ hiện tại của ta đều muốn mạnh hơn nữa.

Trong nội tâm Tần Phàm lại âm thầm nghĩ.

Trên thực tế, ngay lúc này quy tắc chi lực của Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới còn không có kết hợp vũ kỹ, chỉ sợ uy lực cũng có thể so sánh với Vạn Ngưu Xông ba ngàn ba trăm ba mươi ba trọng do bốn nguyên khí hợp nhất rồi.

Kế tiếp, Tần Phàm lại ở bên trong Huyền Chi Không Gian hảo hảo mà củng cố Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới này một phen, rồi mới từ trong đó đi ra, trở lại đến trong phòng khách sạn.

Hắn nhìn sắc trời bên ngoài lúc này đã bắt đầu sáng rõ, bởi vì hôm nay là Luyện Đan Đại Hội chính thức bắt đầu, cho nên toàn bộ Bạch Ngân Thành ở sáng sớm đã bắt đầu lộ ra náo nhiệt phi thường.

- Lần này là cơ hội khó được, có thể nhìn kỹ thuật luyện đan của đám Luyện Đan Sư trên Vũ Thiên đại lục, không nên bỏ lỡ a.

Thấy tình hình này, Tần Phàm cũng không chậm trễ, thu Huyền Chi Không Gian, hảo hảo sửa sang lại quần áo thoáng một phát, sau đó mới đi ra cửa.

Tuy hiện tại kỹ thuật luyện đan của Tần Phàm đã khá cao, nhưng cũng đã đến một bình cảnh, chỉ dựa vào cảm ngộ của mình đột phá là rất khó, nếu có thể ở trên người Luyện Đan Tông sư khác học được một chút, hắn sẽ càng dễ dàng tiến thêm một bước trên đan đạo.

Huống hồ lúc này đây Luyện Đan Đại Hội ban thưởng cũng là không tệ, rất nhiều Linh Dược được liệt kê trên quý đều là hắn bình thường rất khó thu thập đến, còn có một chút đan phương cao cấp, thậm chí là được đỉnh Cự phẩm.

Đã đi ra khách sạn, Tần Phàm một mực hướng về hội trường đại hội đi đến, ven đường người lưu thông dày đặc, liếc mắt xem qua, Vô Tôn cường giả trở lên cùng Luyện Dược Sư đều không ít, rầm rộ như vậy là hắn chưa từng có bất kiến qua a.

1025. Chương 1034-1035: Hội Trường Gặp Lại.

Chương 1034-1035: Hội trường gặp lại.

Nghe nói Luyện Đan Đại Hội lần này tổng cộng bán ra hơn mười vạn vé vào cổng, nhưng đã sớm bán sạch không còn. Bất quá nếu là Luyện Dược Sư của Dược Vương Cốc thì có thể miễn phí vào quan sát, một ít Võ Thánh cường giả cũng là như thế, tỏ vẻ đại hội tôn trọng đối với cường giả.

Hội trường Đại hội tổng cộng có mười cửa vào, nhưng tuy là như thế, từng lối vào vẫn là đầy ắp người.

Bất quá may mắn sau khi Tần Phàm đi vào hội trường, phát hiện có một thông đạo chuyên môn dành cho người dự thi, nếu không như người bình thường xếp hàng như vậy, chỉ sợ sẽ phí không ít thời gian.

- Cửa vào này là thông đạo chuyên dụng dành cho người dự thi đại hội, mời người đi qua thông đạo bên kia.

Thời điểm Tần Phàm muốn thông qua cũng bị người ngăn lại, nhân viên công tác kia lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, trong miệng nhàn nhạt nói. Kì thực có thể trở thành Luyện Đan Sư, đều là người ít nhất hơn ba mươi tuổi, tuổi trẻ như Tần Phàm là cực nhỏ.

- Ta là người dự thi.

Tần Phàm chỉ phải đưa ra thân phận ngọc bài của mình.

- Nguyên lai là Kỳ Tích Chi Tử các hạ, mời đến mời đến, hoan nghênh người đến.

Nhân viên công việc kia chứng kiến cái ngọc bài này, thái độ lập tức đại biến, xoay người cung kính nói ra. Lúc trước hắn nghe nói qua Kỳ Tích Chi Tử sẽ tới tham gia Luyện Đan Đại Hội lần này, vì tin tức này, giá vé chợ đen bên ngoài kia ở gần gũi trong vòng một ngày tăng lên gấp mấy chục lần, hơn nữa vẫn là cung không đủ cầu.

Mà Luyện Đan Sư tuổi trẻ như vậy, chỉ sợ cũng chỉ có một người Tần Phàm rồi, cho nên nhân viên công tác này nhìn đến ngọc bài thân phận của Tần Phàm, kết hợp với đồn đãi, rất nhanh liền nhận ra được thân phận của hắn.

Tần Phàm sẽ không để ý, nhẹ gạt đầu, thần sắc bình tĩnh hướng về bên trong đi đến.

- Tiểu thư, nơi này là thông đạo chuyên dụng dành cho người dự thi đại hội, mời người đi thông đạo khác.

Mà thời điểm hắn vừa mới tiến trong hội trường đại hội, vào lúc này lại nghe thanh âm của nhân viên công tác ở phía sau truyền đến lần nữa.

- Ta cũng là người dự thi.

Một thanh âm thanh thúy dễ nghe của nữ tử lập tức vang lên.

- Nữ Luyện Đan Sư?

Lúc này Tần Phàm không khỏi trì hoãn bước chân, cảm giác hơi có chút kinh ngạc. Ở luyện đan đại đạo, nữ tính Luyện Đan Sư này là cực nhỏ, cho nên hắn cũng cảm thấy có chút hứng thú.

Quay đầu lại vừa nhìn, hắn liền chứng kiến một nữ tử bạch y đang chậm rãi đi tới, tuổi so với hắn chỉ lớn hơn vài tuổi, tóc đen xinh đẹp, màu da trắng tuyết, dung mạo đáng được xưng là xinh đẹp thoát tục, thanh tao yên nhiên, để cho người không ai có thể nhìn gần.

Chỉ là khí chất thoắt lộ ra có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, bất quá ngược lại cũng không trở thành cái loại cự nhân xa ngàn dặm kia.

- Đây là... nàng?

Chứng kiến nữ tử này, Tần Phàm không khỏi là bước chân ngưng tụ, có chút giật mình thoắt một phát.

Vì nữ tử không phải người khác, là hắn đã từng thấy qua hai lần, tu luyện Tam đại Cực Hạn Chi Đạo. Chính là nữ tử họ Lý tu luyện Thiện ác chi đạo kia. Tần Phàm nhớ rõ thời điểm ở Thanh Thạch Trấn đã từng có người gọi cô gái này là Lý tiên tử, chỉ là hắn thực sự không biết tên thật của nàng.

Lần thứ nhất Tần Phàm chứng kiến nữ tử này, là ở vòng trong của Yêu Thú Hoang Nguyên, lúc đó cô gái này ở vào ác chi đạo, lộ ra vô tình lạnh như băng, hắn còn xem chút nữa đã bị chết ở trong tay của nàng, lần thứ hai là ở Thanh Thạch trấn, cô gái này ở vào thiện chi đạo, lộ ra thiện lương ôn hòa, ở trước Xuân Hòa Đường của hắc bố y tặng được.

Hai lần tương kiến, tính cách và khí chất của cô gái này đều khác lạ, còn lần này tương kiến, Tần Phàm cảm giác này cô gái này lại có chút bất đồng.

- Không thể tưởng được nàng vậy mà cũng là một gã Luyện Đan Sư... Hiện tại chẳng lẽ là trạng thái bình thường của nàng?

Tần Phàm nhìn xem cô gái này chậm rãi đi tới, hai mắt không khỏi nhìn nhiều mấy lần, càng xem càng cảm thấy có chút ngạc nhiên.

Bất quá cô gái này rõ ràng là không có nhận ra Tần Phàm, đối với ánh mắt của Tần Phàm cũng không có để ý, chỉ là thần sắc không đổi chậm rãi ở bên cạnh của hắc đi qua, tựa hồ như không có trông thấy hắc .

Tần Phàm do dự một hồi, hắc cũng không có lên tiếng, dù sao nghiêm khắc mà nói bọn hắc cũng không nhận ra. Chỉ là bởi vì cô gái này cùng Kỳ Huyền Nhi tu luyện Cực Hạn Chi Đạo, cho nên để cho hắc cảm thấy có chút đặc thù mà thôi.

- Cực Hạn Chi Đạo này, thể chất quả nhiên đều là không giống bình thường, lần trước thấy nàng mới là Tiên Thiên cảnh giới, hiện tại mấy năm đi qua, vậy mà cũng cơ hồ muốn đột phá đến Võ Thánh chi cảnh rồi!

Nhìn xem nữ tử họ Lý kia chậm rãi biến mất ở trong thông đạo, trong nội tâm Tần Phàm lại lần nữa sợ hãi than thoáng một phát, cũng đi theo tiến vào hội trường.

Vừa đi vào hội trường, liền phát hiện bên trong thính phòng đã người ta tấp nập, còn không ngừng có người tiến đến.

- Kỳ Tích Chi Tử! Quả nhiên là Kỳ Tích Chi Tử!

Mà có ít người một mực chú ý người dự thi đi vào thông đạo, sau khi nhìn đến Tần Phàm vừa đi vào, lập tức hưng phấn lên tiếng kinh hô, những người này chỉ sợ là những người mua vé chợ đen tiến vào rồi, đối với Tần Phàm có sùng bái tương đối cuồng nhiệt.

- Không thể tưởng được Kỳ Tích Chi Tử vậy mà cũng là một gã Luyện Đan Sư! Thật muốn biết hắc ở đan đạo có thể cũng tràn ngập kỳ tích như võ đạo của hắc hay không!

Không thể không nói, dù là những người chỉ là vì quan sát Luyện Đan Đại Hội mà đến kia, đối với Tần Phàm đến cũng cảm giác nhiều hơn một phần kinh hỉ.

Sau khi Tần Phàm đi vào hội trường, liền rất nhanh phát hiện khu vực nghỉ ngơi chuyên môn của người dự thi. Lúc này chỗ kia đã có không ít Luyện Đan Sư đi đến, nguyên một đám ngồi xếp bằng ở trên bồ đoàn, thấy hắc đến, cũng có không ít người tỏ vẻ hữu hảo mỉm cười gật đầu.

Đương nhiên cũng có một ít tỏ vẻ cao ngạo khinh thường, Tần Phàm cũng không để ý đến quá nhiều, chỉ là đối với những người hữu hảo kia mỉm cười gật đầu đáp lễ.

Mà lúc này hắc cũng chứng kiến nữ tử họ Lý vừa mới tiến vào kia, cũng đã ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, lúc này nàng nhắm chặt hai mắt, phảng phất như quanh mình phát sinh hết thảy đều không quan hệ với nàng.

Ngược lại cũng có không ít Luyện Đan Sư như Tần Phàm, đối với nữ Luyện Đan Sư trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp này có phần cảm thấy hứng thú.

Tần Phàm trông thấy bên cạnh nữ tử họ Lý kia có một bồ đoàn không, vừa vặn cũng cách hắc không xa, hắc tự nhiên đi tới, cũng ngồi xếp bằng xuống, chậm rãi chờ đợi Luyện Đan Đại Hội bắt đầu.

Nữ tử họ Lý kia phảng phất như cảm giác được Tần Phàm ngồi xuống ở bên người nàng, lúc này cũng mở ra một đôi mắt đẹp, nhàn nhạt liếc nhìn hắc, không ôn không lạnh, biểu lộ cũng không có biến hóa gì, sau đó lại lần nữa nhắm hai mắt lại.

Tần Phàm chẳng biết tại sao, hần thân là Võ Thánh cường giả, dĩ nhiên là bị cái nhìn này thấy toàn thân có cảm giác không thoải mái, hít sâu một hơi mới hồi phục được.

Nhưng mà, ngay thời điểm hần vừa muốn nhắm mắt nghỉ ngơi một chút, lại bỗng nhiên chứng kiến một người từ trong thông đạo chuyên dụng đi đến. Mà người này, lại để cho hai mắt của hần không khỏi ngưng tụ.

Bởi vì hần phát hiện trên người người này có tiêu chí gia tộc đồng dạng như Phong Vô Cực kia.

Đây là một lão giả trầm ổn mặc áo xám, xem cũng có trên trăm tuổi, tóc có chút trắng xám, khuôn mặt hơi có vẻ tang thương, hai mắt nhìn như đục ngầu, nhưng ở bên trong lại chứa kim quang, khí tức trên người hần cường đại mà lâu dài, thực lực của bản thân là không thể coi thường.

1026. Chương 1036-1037: Đại Hội Khai Mạc.

Chương 1036-1037: Đại hội khai mạc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hơn nữa có thể từ cửa vào này tiến vào, chứng minh người này cũng là một gã Luyện Đan Sư!

- Người này có lẽ là Luyện Đan Sư Phong Thái Thương nổi danh Phong gia theo như lời của Cầu Bách Hải rồi.

Hai mắt của Tần Phàm ngưng lại, dò xét gã lão giả này một chút, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói. Ở hai ngày này hần cũng nghe ngóng qua, biết rõ Phong Thái Thương này chính là tộc trưởng Phong gia, cũng chính là cha của Phong Vô Cực, Phong Bạch Vũ chết trong tay hần là cháu trai dòng chính.

Có được thực lực ít nhất là Thất cấp Võ Thánh, đồng thời ở đan đạo chi lộ cũng có được tạo nghệ rất cao, thậm chí so sánh với loại nhân vật như Ly Hỏa Đan Vương cũng là chênh lệch không nhiều lắm, chỉ là so với Ly Hỏa Đan Vương thì lộ ra ít xuất hiện rất nhiều, mười phần là một lão hồ ly đa mưu túc trí.

Phong Thái Thương này vừa đi vào hội trường, đồng dạng cũng như có nhận thấy ngẩng đầu lên, hần cũng phát hiện Tần Phàm!

Hai người bốn mắt nhìn nhau, hai ánh mắt đã xảy ra va chạm kịch liệt.

Nhưng ánh mắt của Phong Thái Thương này lại không có cùng Tần Phàm tiếp tục tiếp xúc, mà rất nhanh nhìn về phía nơi khác, giả bộ như không biết Tần Phàm, chỉ là ở trong đôi mắt của hần có một tia kiêng kỵ mịt mờ.

Hần tự nhiên cũng nhận ra Tần Phàm, hơn nữa đã biết Tần Phàm là một gã Luyện Đan Sư!

Trên thực tế, vốn là quảng sáng đại lục đệ nhất thiên tài võ đạo này đã là đầy đủ lông lánh rồi, hiện tại còn nhiều thêm một danh hiệu có thể nói là Luyện Đan Sư trẻ tuổi nhất này, Kỳ Tích Chi Tử có được năng lượng đáng sợ đầy đủ để hần kiêng kỵ.

Nhớ tới lúc trước để cho Cầu Bách Hải đi giết Tần Phàm, nhưng hiện tại Tần Phàm còn bình yên vô sự đi tới hội trường Luyện Đan Đại Hội này, trong lòng của hần tự nhiên là cảm giác có chút trầm trọng.

Bất quá tu vi tâm tình của Phong Thái Thương này lại vô cùng tốt, tuy trong nội tâm trầm trọng, nhưng trên mặt lại không có chút biểu hiện nào, chỉ giả bộ như không có việc gì đi đến nơi nghỉ ngơi của Luyện Đan Sư.

Phong Thái Thương này chính là thuộc về Luyện Đan Sư nổi danh ở trên đại lục, có Dược Vương Cốc chứng thực, cũng từng tham gia Luyện Đan Đại Hội dĩ vãng, cho nên hần có thể trực tiếp tham gia Cao Cấp Thi Đấu, tiến về khu nghỉ ngơi của Luyện Đan Sư cao cấp.

Mà địa phương của Tần Phàm cùng nữ tử họ Lý kia, chỉ là khu nghỉ ngơi của Luyện Đan Sư sơ cấp.

- Phong gia tộc trường này cũng không phải là nhân vật đơn giản, không chỉ là Thất cấp Võ Thánh cường giả đã có được quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân, hơn nữa độ miễn cảm cùng giác quan thứ sáu của hắn cũng cực cao, chỉ sợ kỹ thuật luyện đan cũng sẽ cực cao, trách không được Cầu Bách Hải kia sẽ tìm tới hắn.

Nhìn xem Phong Thái Thương kia đi tới khu cao cấp, Tần Phàm liền thu hồi nhãn thần, trong lòng hơi trầm ngâm nói.

Phong Thái Thương này chỉ vừa tiến vào hội trường liền phát hiện được mình, chứng minh hắn có giác quan thứ sáu cực kỳ nhạy cảm, mà phàm là người có linh hồn cùng cảm giác nhạy cảm, ở luyện đan chi đạo cũng sẽ có được thiên phú không tệ, hơn nữa Phong Thái Thương này biểu hiện được trầm ổn như thế, đúng là tính cách thích hợp cho luyện đan.

Ở chỗ này, Tần Phàm trong lúc vô tình cũng nhìn thấy tên lão Luyện Đan Sư mà hắn ở chỗ ghi danh đã từng chỉ điểm qua một câu, lúc này người nọ trông thấy Tần Phàm liền cảm kích mỉm cười thoáng một phát.

Tần Phàm cũng mỉm cười một cái, bất quá ở chỗ này hắn lại không có rỗi rảnh đi chỉ điểm người khác.

Cách đại hội chính thức bắt đầu còn có một thời gian ngắn, hắn cũng chậm rãi nhắm mắt dưỡng thần, để trạng thái của mình tăng lên tới tốt nhất.

Lần này Luyện Đan Đại Hội phân là Sơ cấp, Trung cấp cùng Cao cấp ba tròng, trong đó Sơ Cấp Thi Đấu là cử hành trước nhất, bởi vì chỉ có ở trong Sơ Cấp Thi Đấu đạt được Top 10, mới có thể tấn thăng đến Trung Cấp Thi Đấu, mà ở Trung Cấp Thi Đấu thì phải lấy được Top 5 mới có thể tiến vào Cao Cấp Thi Đấu, tiến hành một hồi tranh tài tiêu chuẩn cao nhất trong Luyện Đan Đại Hội lần này.

Trong hội trường nhân số càng ngày càng nhiều, toàn trường tiếng người huyền ảo, cơ hồ là kinh thiên động địa.

Không thể không nói, hơn mười vạn người đồng thời quan sát, đối với một ít Luyện Đan Sư mà nói cũng là áp lực tinh thần cùng không ít khảo nghiệm. Đối với Luyện Đan Sư mà nói, tập trung tinh thần là thập phần trọng yếu, nếu không thể đem tất cả tinh lực dung nhập bên trong luyện đan, thoáng chút phân tâm, liền có thể ảnh hưởng đến xác suất thành đan.

Cho nên, dù là còn không có chính thức bắt đầu, Tần Phàm cũng đã cảm giác được bộ phận Luyện Đan Sư dự thi ở khu nghỉ ngơi biểu hiện ra cảm xúc khẩn trương rồi.

Thông qua biểu hiện của những người này, Tần Phàm cũng có thể mơ hồ phỏng đoán ra thiên phú cùng kỹ thuật luyện đan của những người này, trên thực tế cái tố chất tâm lý này cũng là một bộ phận của kỹ thuật luyện đan, nếu là người tâm tính táo bạo, như vậy sẽ không thể nào trở thành Luyện Đan Sư tốt được.

Ngược lại là nữ tử họ Lý ở bên cạnh Tần Phàm kia, sau khi tiến vào hội trường đều một mực đang nhắm mắt dưỡng thần, hơn nữa càng giống như là đang tiến hành tu luyện, đối với hoàn cảnh chung quanh tựa hồ hoàn toàn không thêm để ý tới.

Cái này để cho Tần Phàm có thể cảm giác được nàng có lẽ có được kỹ thuật luyện đan không tệ. Tuy cũng giống như mình ở vào khu Sơ cấp, nhưng mà rất có thể sẽ là nhân vật tấn thăng đến khu cao cấp.

Thời gian chậm rãi đi qua, mặt trời cũng dần dần lên cao, toàn bộ trong hội trường cũng đắm chìm trong ánh mặt trời màu vàng nhàn nhạt. Đối với Luyện Đan Sư mà nói, như thế là thời khắc luyện đan thập phần không tệ.

Đương...

Rốt cục, một tiếng chuông vang lên, trong toàn bộ hội trường quanh quẩn đi ra, sau đó một tiếng chuông này tựa hồ mang theo ma lực huyền diệu, làm cho hội trường náo nhiệt rộn ràng kia, thời gian dần qua yên tĩnh trở lại.

Ở trong hội trường, tất cả những nơi hẻo lánh đều đứng không ít cao thủ, những cao thủ này là người giữ gìn kỷ luật. Nếu có người dám ở trong hội trường Luyện Đan Đại Hội quấy rối, như vậy chỉ sợ ngoại trừ Thánh Địa Thần Điện, thì không có gia tộc nào dám đắc tội với Dược Vương Cốc.

Ở trong thế lực Luyện Đan Sư khổng lồ, cho dù là từng Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, thậm chí Vương tộc các quốc gia cũng kiêng kị không thôi. xem tại

- Xem ra rốt cục cũng bắt đầu rồi.

Nghe tiếng chuông kia, Tần Phàm cùng những Luyện Đan Sư khác, vào lúc này đều chậm rãi mở hai mắt ra, sau đó nhìn trên lôi đài ở tiền phương.

Ở trên lôi đài kia, có không ít đài vuông, đó chính là luyện đan đài dành cho các vị Luyện Dược Sư. Bất quá lúc này đây thượng diện xác thực không có nói cung cấp đỉnh lô, dù sao các vị nếu như đã đạt tới cảnh giới Luyện Đan Sư, đều có được đỉnh lô chuyên chúc của mình, cho nên đại hội là cho phép Luyện Đan Sư sử dụng lò đan của mình.

Đương nhiên, nếu có cần, đại hội cũng sẽ cung cấp lò đan không tệ.

- Ồ? Cái này chẳng lẽ chính là Cốc chủ Dược Vương Cốc, cơ hồ ngưng tụ tất cả Luyện Dược Sư cao cấp sao?

Bỗng nhiên, khóe mắt của Tần Phàm nhảy lên, vào lúc này hắn trông thấy có một bóng người đang chậm rãi từ trên cao hướng về lôi đài kia đánh xuống, như là mây trắng trên bầu trời không cẩn thận rơi xuống.

1027. Chương 1036-1037: Đại Hội Khai Mạc.

Chương 1036-1037: Đại hội khai mạc.

Hết lần này tới lần khác bóng người này là ăn mặc một thân trường bào Luyện Dược Sư màu trắng, hơn nữa là râu tóc bạc trắng, đặc biệt là râu bạc trước mặt dài khoảng chừng nửa mét, lộ ra vô cùng phiêu dật, càng giống như là một đám mây.

Đây là một lão giả dáng người có chút nhỏ gầy, xem khoảng chừng hơn một trăm tuổi, thậm chí có chút còng xuống, một bộ gần đất xa trời, chỉ là cường giả có chút thực lực nhìn thấy, liền có thể cảm giác được bên trong thân thể gầy ốm này, lại ẩn chứa lực lượng cực kỳ khủng bố, không người nào dám coi thường một Lão Nhân như vậy.

Sau một lát, hai chân của lão giả này rốt cục nhẹ nhàng rơi vào trên lôi đài, nhưng lại không làm kinh động một chút tro bụi.

- Chư vị, hoan nghênh mọi người tới tham gia Luyện Đan Đại Hội lần này.

Sau đó, một thanh âm không lớn không nhỏ lập tức hướng về toàn bộ hội trường truyền đi, thanh âm này có chút nhu hòa, không hề chói tai giống như tiếng chuông vừa rồi kia, nhưng mà có ma lực càng lớn, để cho tất cả mọi người nghe xong cũng không khỏi tinh thần ngưng tụ, lực chú ý đều tập trung tới.

Toàn trường trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên là trở nên vô cùng yên tĩnh, hơn mười vạn người, cơ hồ là cùng một cái hô hấp, thậm chí ngay cả một cây châm rơi xuống đất cũng có thể đơn giản nghe được.

- Lão phu với tư cách cốc chủ Dược Vương Cốc, lúc này đại biểu Dược Vương Cốc chúng ta hoan nghênh các người dự thi tới tham gia Luyện Đan Đại Hội, còn có các khán giả ở đây vì bọn họ ủng hộ, cảm ơn mọi người.

Ánh mắt đảo qua toàn trường, cái thanh âm này mới lần nữa nhu hòa vang lên, thanh âm này không có bất kỳ lực công kích, nhưng lại để cho người rất dễ dàng lâm vào trong đó, cảm giác cốc chủ này còn chưa nói hết lời, tất cả mọi người sẽ khó có thể bước đi ra.

- Thực lực cốc chủ này thật không ngờ mạnh như vậy, chỉ sợ cũng chỉ có Kim Dương Võ Thánh mới có thể so sánh với hắn mà thôi.

Thấy vậy, lúc này hai mắt của Tần Phàm mịt mờ ngưng lại, trong nội tâm âm thầm sợ hãi thán phục. Hơn nữa hắn có thể cảm giác được Dược Vương Cốc cốc chủ này tuy thân thể nhỏ gầy, nhưng linh hồn trên người lại cực kỳ cường đại, thuật luyện đan của hắn tuyệt đối cũng rất mạnh.

- Tin tưởng mọi người đối với quy củ của Luyện Đan Đại Hội lần này đều rất rõ ràng, ta lúc này cũng không cần nói tỉ mỉ.

Vào lúc này Được Vương Cốc cốc chủ kia cười cười, áo bào hướng về trong đài Luyện Đan Sư nghỉ ngơi nhẹ nhàng phát một cái, lần nữa nói ra.

- Ta tuyên bố, hiện tại Luyện Đan Đại Hội lúc này chính thức bắt đầu! Phía dưới trước tiên hành là tranh tài sơ cấp Luyện Đan Sư, hoan nghênh các Luyện Đan Sư của chúng ta.

Thanh âm cuối cùng truyền đến, sau đó cốc chủ kia lại mỉm cười, dĩ nhiên là cả người đột nhiên biến mất ở trên lôi đài.

Trông thấy thân thủ như vậy, toàn trường không khỏi xôn xao, lập tức thanh âm ủng hộ của đám người đứng ngoài xem sôi trào, phóng lên trời, áp lực vừa mới yên tĩnh, ở thời khắc này rốt cục triệt để bạo phát ra.

- Thuần di.

Hai mắt của Tần Phàm cũng ngưng tụ, hần tự nhiên là nhìn ra được hư thật chiêu thức ấy của cốc chủ này, bất quá hướng đi của cốc chủ này hần lại hoàn toàn nhìn không ra, có thể thuần di xa như vậy, kỳ thật thực lực có thể thấy được lỏm đỏm.

Mà theo cốc chủ Được Vương Cốc này ly khai, lập tức có một Luyện Đan Sư khác của Được Vương Cốc đi ra với tư cách trọng tài, ý bảo các Luyện Đan Sư tham gia Sơ Cấp Thi Đấu có thể lên lôi đài rồi.

Nguyên một đám Luyện Đan Sư đều là thế hệ thực lực không tầm thường, hơn nữa phần lớn đều có được thực lực Vô Tôn trở lên, dù sao những Luyện Đan Sư này phần lớn là người có niên kỷ, niên kỷ lớn, lại có đan được ủng hộ, tu vi cảnh giới tự nhiên là sẽ không quá thấp.

Hơn nữa bởi vì linh hồn của Luyện Đan Sư cường đại, thiên phú tu luyện đều là cực kỳ xuất chúng, cho dù thiên phú không được cũng sẽ biết dùng đan được đền bù cải tiến, rất ít có trường hợp tu vi thấp kém.

Thấy Luyện Đan Đại Hội lần này đã tuyên bố bắt đầu, những Luyện Đan Sư kia đều bay vọt về phía lôi đài thi đấu, ngược lại đều lộ ra phong độ tư thái phi phàm. Phương thức của nữ tử họ Lý kia càng là ưu nhã xuất chúng, như là Dương liễu phiêu phù, làm cho không ít người xem ủng hộ rung trời.

- Rốt cục cũng bắt đầu.

Vào lúc này Tần Phàm cũng mỉm cười, tung người bay lên, hướng về vị trí bên trong lôi đài kia bay đi.

- Tần Phàm, lúc này đây Luyện Đan Đại Hội, ta đề nghị ngươi vẫn là không nên sử dụng được đỉnh của mình cho thỏa đáng.

Bất quá cũng vào lúc này, lại bỗng nhiên có một thanh âm nhàn nhạt truyền vào trong tai của hần.

Thanh âm này tới Phiêu Miểu quỷ dị, hơn nữa là không có thể tìm ra, làm cho thân hình của Tần Phàm ở giữa không trung cũng không khỏi trì trệ, cơ hồ là sắp lâm tròng bêu xấu.

Nói như vậy, người bình thường truyền âm đều có chấn động, có thể để cho người nghe được truyền âm biết là thanh âm từ nơi nào truyền đến, biết từ trên người ai phát ra.

Nhưng lúc này đây, Tần Phàm nghe được thanh âm này phẳng phát giống như là đến từ Thiên Ngoại hư vô mịt mù, để cho Tần Phàm hoàn toàn là phát giác không đến thanh âm này là từ đâu truyền đến, hơn nữa cái thanh âm này lộ ra thập phần cổ quái, tựa hồ là trải qua xử lý cải biến âm thanh, nghe như bán nam bán nữ, nửa già nửa trẻ, để cho người căn bản là phân biệt không ra đến tốt cùng là thanh âm thuộc về ai.

Để cho Tần Phàm cảm giác quỷ dị hơn chính là, cái thanh âm này thậm chí mang theo một loại lực lượng huyền bí, làm cho thần kinh của Tần Phàm ở trong nháy mắt này thậm chí có cản trở rất nhỏ, làm cho thân thể của hần ở thời điểm rơi xuống đất dĩ nhiên là có chút đứng không vững, nhẹ nhàng lung lay hai cái.

Cũng biết hiện tại Tần Phàm đã là Vô Thánh cường giả, khổng chế đối với thân thể đã đến một trình độ cực cao, không thể nào sẽ xuất hiện sai lầm cấp thấp như vậy.

- Tại sao có thể như vậy?

Vào lúc này, những người kia nhìn thấy Kỳ Tích Chi Tử lên sân khấu, đang chuẩn bị hô to ủng hộ, thấy một màn như vậy, sắc mặt đều không khỏi ngẩn ngơ, trờng lớn hai mắt. Bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, chỉ là một cái xuất hiện đơn giản, mà Kỳ Tích Chi Tử gần đây tràn ngập kỳ tích, dĩ nhiên sẽ sứt sọc như thế!

- Cái gọi là Kỳ Tích Chi Tử, cũng không quá đáng là như vậy mà thôi!

Mà những người xem vốn đối với Tần Phàm có thành kiến kia, dù sao cho dù người làm được rất tốt, nhưng trên thế giới này luôn không thiếu người đố kỵ hoặc là nhìn người không vừa mắt, những người này vào lúc đó trên mặt càng không khỏi lộ ra vẻ khinh thường.

1028. Chương 1038: Lâm Trận Đối Đỉnh.

Chương 1038: Lâm trận đối đỉnh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Chẳng lẽ Kỳ Tích Chi Tử này là vì quá nhanh đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, cuối cùng vẫn còn có chút căn cơ bất ổn sao?

Mà một ít cường giả, vào lúc này thì có thêm một ít suy nghĩ khác.

Chỉ là không có ai biết Tần Phàm bởi vì nghe được cái thanh âm kia mà bị ảnh hưởng.

- Chẳng lẽ ngày đó ta thật là nhìn lầm rồi? Phải biết rằng có thể khống chế Tử Uân Đan Hỏa, nhất định là có được năng lực điều khiển thân thể cùng tinh thần rất mạnh, tuyệt sẽ không ở một động tác rơi xuống này cũng xuất hiện tình huống thân thể bất ổn.

Mà vào lúc này hai con người của Ly Hỏa Đan Vương kia cũng có chút ngưng tụ, cảm giác có chút ngoài ý muốn. Nhưng ở chỗ sâu trong con người tựa hồ lại có vẻ mỉm cười, ngày đó Tần Phàm cự tuyệt hẳn mời, trong lòng của hắn đối với Tần Phàm cũng là có chút ít ý kiến đấy.

Hơn nữa hắn biết rõ Ly Hỏa cùng mình cũng chỉ là Đan Hỏa bình thường, mà Tử Uân Đan Hỏa kia có thể xem như loại thứ nhất. Nếu như Tần Phàm có được không phải Tử Uân Đan Hỏa, như vậy lúc này đây hắn đoạt giải quán quân cũng là thiếu đi một kinh địch.

Bản thân của Tần Phàm xác thực đối với toàn trường nghị luận không có cảm giác gì.

- Đến tột cùng là thanh âm của ai? Là ai không muốn ta sử dụng được đỉnh gia truyền của Nam Phong Tần gia?

Lúc này hắn chỉ là lông mày có chút nhíu một cái, sau đó ánh mắt mịt mờ ở trong cả hội trường nhìn lướt qua.

Nhưng hết lần này tới lần khác hắn căn bản không biết thanh âm này đến từ nơi đâu, cũng không biết là xuất từ trong miệng của ai.

- Chẳng lẽ là Bách Biến Quái Thánh kia... Lão lừa đảo? Hắn biết rõ được đỉnh này của ta có vấn đề gì, cho nên hảo tâm nhắc nhở ta sao? Nhưng hiện tại hắn ở nơi nào?

Vào lúc này Tần Phàm nhớ tới lão đầu quái đản lôi thôi kia, người này có được thực lực mà hắn hoàn toàn nhìn không thấu, nhưng ở sau ngày báo danh, hắn lại hoàn toàn chưa từng gặp qua người này.

- Hay vẫn chủ nhân được cốc kia? Thực lực của người này đồng dạng là thâm bất khả trắc, qua lại vô tung, bất quá tại sao hắn phải nhắc nhở ta?

Tần Phàm cũng có suy đoán thứ hai, nhưng tìm toàn trường cũng tìm không thấy lão giả tóc bạc cao thâm mặt trầm kia rồi.

- Hoặc là có người không muốn ta dùng được đỉnh của gia tộc, là cố ý muốn cố lộng huyền hư, không muốn ta lấy được thành tích tốt trong Luyện Đan Đại Hội?

Nghĩ đến khả năng này, vào lúc này Tần Phàm đem ánh mắt quàng về vùng Luyện Đan Đại Hội cao cấp, cũng ngay lúc này nhìn thấy ánh mắt của Phong Thái Thương kia nhìn qua, ánh mắt của hai người gặp nhau, cuối cùng nhất vẫn là Phong Thái Thương giả bộ như vô tình tránh đi.

Được đỉnh thường dùng cũng sẽ là được đỉnh tốt nhất của Luyện Đan Sư, hơn nữa từng Luyện Đan Sư muốn thích ứng được đỉnh mới đều phải cần một khoảng thời gian, tùy tiện sử dụng mới được đỉnh, đối với xác suất thành đan cùng chất lượng đan được đều có khả năng có chỗ ảnh hưởng, cuối cùng nhất tự nhiên sẽ ảnh hưởng tới thành tích trong Luyện Đan Đại Hội lần này.

Trong nội tâm không ngừng chuyển động ý niệm, Tần Phàm đang cân nhắc lấy mình phải chẳng nghe theo cái thanh âm này.

- Các vị Luyện Đan Sư, mọi người đều biết muốn luyện chế linh đan, nhất định phải có linh dịch 100% độ tinh khiết, mà trận đấu tỷ thí luyện đan này của chúng ta là luyện hóa Linh Dược.

Cũng vào lúc này, thanh âm của trọng tài phụ trách Sơ Cấp Thi Đấu kia bắt đầu truyền đến.

- Chư vị đều có thể chứng kiến trên bệ đá trước mặt các ngươi, có không ít tài liệu Linh Dược, những tài liệu Linh Dược này đều là loại rất khó luyện hóa cùng chiết xuất, lần tỷ thí này cần mọi người luyện hóa những Linh Dược này thành linh dịch độ tinh khiết 100%, Top 50 vị thành công nhanh nhất có thể tham gia trận tỷ thí thứ hai của Sơ Cấp Thi Đấu.

Ổng tay áo của hắn hướng về phía trước ý bảo thoáng một phát, lại tiếp tục nói:

- Thỉnh các vị Luyện Đan Sư cầm ra được đỉnh bản thân, nếu như mọi người không có vấn đề gì, lúc này đây Sơ Cấp Thi Đấu của Luyện Đan Đại Hội lập tức có thể bắt đầu.

Luyện Đan Sư tham gia Sơ Cấp Thi Đấu tổng cộng có mấy trăm, trận đấu tỷ thí này chính là muốn đào thải vượt qua chín thành. Nghe được trọng tài tuyên bố trận đấu sắp bắt đầu, những người dự thi kia lần lượt lấy ra được đỉnh của mình đặt ở trên bệ đá, hơn nữa bắt đầu quan sát Linh Dược trên bệ đá, chỉ cần một khi tuyên bố chính thức bắt đầu, bọn hắn sẽ lập tức bắt đầu đem những Linh Dược này bỏ vào trong được đỉnh, tiến hành luyện hóa.

Duy chỉ có Tần Phàm, còn không có lấy ra được đỉnh của mình.

- Kỳ Tích Chi Tử này là muốn làm gì? Chẳng lẽ hắn đã tính trước, cho nên hoàn toàn không cần phải gấp sao?

Rất nhiều người xem vào lúc này nhìn thấy thân ảnh màu xanh trên lôi đài kia, đều cảm thấy nghi hoặc không thôi.

Bất quá rất nhiều người ủng hộ Tần Phàm, đối với hắn vẫn là cảm giác được rất có lòng tin. Dù sao rất nhiều đồn đãi về Tần Phàm truyền đi vô cùng kì diệu, mọi người đối với vị Kỳ Tích Chi Tử này cơ hồ là sùng bái đến mù quáng, cho dù là vừa rồi đối với biểu hiện của hắn hơi có chút tiếc nuối, nhưng còn không có thất vọng đối với hắn.

- Xin hỏi, có thể cho ta một cái được đỉnh hay không?

Nhưng mà sau một khắc, thanh âm của Tần Phàm bỗng nhiên vang lên, làm cho những người này lần nữa giật mình, hơn nữa sắc mặt lộ ra có chút đặc sắc, thậm chí là hai hai tương vọng, cảm giác được thập phần ngạc nhiên.

Dù là võ giả bình thường không phải Luyện Đan Sư cũng biết, một được đỉnh tốt đối với Luyện Đan Sư quan trọng như thế nào, hiện tại Tần Phàm dĩ nhiên là không có được đỉnh của mình!

Kỳ Tích Chi Tử thật là một gã Luyện Đan Sư sao?

Cái này làm cho những người ủng hộ Tần Phàm kia, lúc này trong nội tâm cũng cũng không khỏi đánh ột dấu chấm hỏi.

- Ha ha, chết cười ta rồi, một Luyện Đan Sư dĩ nhiên là ngay cả được đỉnh của mình cũng không có, chẳng lẽ Kỳ Tích Chi Tử này là đi cửa sau mới có thể tới tham gia Luyện Đan Đại Hội lần này sao? Hắn thật là Luyện Đan Sư sao? Không quản các ngươi tin hay không, dù sao ta chính là không tin.

Những người đối với Tần Phàm một mực có thành kiến kia, càng là vang lên đủ loại thanh âm cười nhạo.

Dù là những người dự thi đồng dạng ở trên lôi đài kia, cũng không khỏi đem ánh mắt quàng đến nơi này, vốn Kỳ Tích Chi Tử đã hấp dẫn lấy phần đông chú ý trên người, bọn hắn đồng dạng cũng không có cách nào lý giải hành động này của Tần Phàm.

- Tần Phàm, ngươi mới vừa nói cái gì?

Mà trọng tài phụ trách Sơ Cấp Thi Đấu kia thậm chí cho là mình nghe lầm, sự tình tham gia thi đấu Luyện Đan Đại Hội trọng yếu như vậy, vậy mà không có được đỉnh của mình, đây là hắn chủ trì nhiều lần Luyện Đan Đại Hội như vậy cũng chưa từng thấy qua.

Dù là một ít Luyện Đan Sư yêu thích làm náo động, cũng không dám lấy cái này đi đùa giỡn, dù sao một đối được đỉnh, tùy thời có khả năng ngay cả đan dược cũng luyện chế không ra, đến lúc đó làm náo động không phải ngược lại thành bêu xấu sao.

1029. Chương 1039: Trận Đầu Sơ Cấp Thi Đấu! (1)

Chương 1039: Trận đầu Sơ Cấp Thi Đấu! (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

- Ta nói là muốn một cái được đỉnh, không phải nói Luyện Đan Đại Hội cũng cung cấp được đỉnh sao?

Vào lúc đó sắc mặt của Tần Phàm ngược lại là thập phần bình tĩnh tiếp tục nói, đối với ánh mắt đàm phán và bình luận chung quanh tựa như hoàn toàn không nghe thấy.

- Có, có... vậy ngươi chờ một chút.

Trọng tài kia giật mình, sau đó chỉ phải phân phó người đi mang được đỉnh dự bị lên.

Trên thực tế, tuy Luyện Đan Đại Hội cũng chuẩn bị được đỉnh không tệ, nhưng này đều là phòng ngừa người dự thi ở thời điểm dự thi xuất hiện các loại sự cố như được đỉnh bạo liệt, lúc này còn chưa bắt đầu đã cần dùng đến, thì vẫn là lần thứ nhất từ trước tới nay.

Rất nhanh, được đỉnh Tần Phàm cần đã được cầm lên, đặt ở trên bệ đá trước mặt Tần Phàm.

Tần Phàm nhìn xem được đỉnh đặt ở trên bệ đá này, tiếp tục không để ý tới ánh mắt và bình luận của người khác, hai tay nhẹ nhàng bưng lấy, bàn tay bắt đầu chậm rãi ma sát du động, lẫn nhau tầm đó tiến hành trao đổi đặc biệt.

Cái này đối với Tần Phàm mà nói là một cái được đỉnh mới, cho nên cần phải tiến hành nghi thức hợp đỉnh cho được đỉnh mới, để ỉnh nhanh chóng cộng minh và hòa hợp làm một với được đỉnh mới này. Cái nghi thức này cơ hồ tất cả Luyện Dược Sư đều biết, ngược lại là không có người chê cười hắn.

Đương nhiên, ăn ý chính thức vẫn là cần ở trong vô số lần luyện dược mới bồi dưỡng ra được, cho nên không có Luyện Đan Sư nào ở trong cuộc so tài này tạm thời đổi đỉnh, muốn một lần nữa bồi dưỡng loại ăn ý cùng thói quen này, ảnh hưởng chất lượng đan dược còn là chuyện nhỏ, sợ nhất là căn bản không thể thành đan.

Mà Tần Phàm quan sát qua cái được đỉnh trong tay này, phát hiện phẩm chất của nó so với được đỉnh gia truyền của mình thì kém hơn rất nhiều, chỉ là một cái đỉnh tinh phẩm cấp thấp mà thôi, thậm chí ở bên trong mấy trăm vị Luyện Đan Sư này, có thể nói là được đỉnh phẩm chất kém cỏi nhất. (Trước kia từng đề cập qua phẩm chất được đỉnh phân giai là: Phàm đỉnh, Tinh phẩm đỉnh, Thiên Công đỉnh, Tạo Hóa đỉnh, mỗi một loại đỉnh lại chia làm Cao Trung Hạ tam cấp.)

Dù sao có thể trở thành Luyện Đan Sư, địa vị đều là cực cao, bằng vào gia tộc hoặc là người cầu đan công hiến, ít nhất cũng có thể lấy ra được một cái Tinh phẩm đỉnh cao cấp, thậm chí ở đây Thiên Công đỉnh cũng có không ít.

Bất quá Thiên Công đỉnh cao cấp như được đỉnh gia truyền kia của Tần Phàm lại không có, cũng biết được đỉnh phẩm giai như vậy đã là thập phần hiếm thấy. Cũng không biết một Cửu phẩm Chân Vũ thế gia nhỏ nhỏ, là ở nơi nào lấy được một được đỉnh Cực phẩm như vậy.

- Các vị người xem, hiện tại mong tất cả mọi người tạm thời thoả an tĩnh lại, hiện tại ta tuyên bố... lúc này đây Luyện Đan Đại Hội Sơ Cấp Thi Đấu, chính thức bắt đầu! Các vị Luyện Đan Sư, có thể bắt đầu luyện hóa Linh Dược rồi!

Một lát sau, khi hào khí hòa hoãn, thanh âm vang dội của trọng tài đại hội kia liền truyền khắp toàn trường.

Bất quá tuy hẳn muốn ọi người an tĩnh lại, nhưng vào lúc này thanh âm trong toàn trường lại không có giảm xuống chút nào, ngược lại là thoả cái đã tới đỉnh, như là núi lửa bộc phát, toàn bộ hội trường hoàn toàn sôi trào.

Trọng tài ra lệnh một tiếng, người xem sôi trào hô to.

Bồng! Bồng! Bồng!

Lập tức mấy trăm Luyện Đan Sư đều cơ hồ đồng thời vỗ được đỉnh trên bệ đá trước mặt mình, trập trập thanh âm kim thiết giao kích trầm thấp lục tục không ngừng vang lên, nguyên một đám nắp được đỉnh bị vạch trần, tiếp theo là Đan Hỏa sáng chói như pháo hoa đủ mọi màu sắc cũng dần dần ở trên lôi đài bay lên, độ ẩm trong toàn bộ hội trường tựa hồ cũng tùy theo tăng lên một ít.

Cái độ ẩm này tăng lên, càng tăng thêm nhiệt tình của khán giả, trước mắt có thể nói là một màn hoa lệ, càng là thấy trên mười vạn khán giả trong toàn trường trập trập kêu sợ hãi cùng tiếng hô to không ngừng.

Giá cả vé vào cổng xem Luyện Đan Đại Hội là không thấp, bình thường Luyện Đan Sư cũng đã hiếm thấy, từng cái đều vô cùng tôn sùng, nhiều Luyện Đan Sư đồng thời luyện được như vậy, càng là rất nhiều người trong cả đời cũng chưa từng thấy qua, một loại cảm giác rung động trên thị giác cùng trên tâm lý lập tức để cho những người này hô phá yết hầu.

Mà ở trong những tiếng hô rung trời kia, rất nhiều Luyện Đan Sư lần đầu tham gia đều bị ảnh hưởng, thậm chí là có chút Đan Hỏa sau khi tể ra lại lần nữa dập tắt, cũng biết là ở dưới áp lực cực lớn kia gây ra khẩn trương.

Bất quá có thể trở thành Luyện Đan Sư, đều có được tâm tình tu vi tương đối ổn định, cho nên những người này đều là rất nhanh điều tiết đi qua, ngược lại cũng không có ai bởi vì áp lực quá lớn mà chủ động rời khỏi trận đấu.

Thịnh hội càng trọng đại như thế, nhiều Luyện Đan Sư cùng một chỗ thi đấu như vậy, là một lần trao đổi khó được, càng là một cơ hội trọng yếu để ình cùng gia tộc dương danh thiên hạ, không có người sẽ chịu bỏ qua.

Tuy lúc này đây Sơ Cấp Thi Đấu là tỷ thí phẩm chất cùng tốc độ luyện hóa Linh Dược, người bên cạnh đã nguyên một đám bắt đầu đem dược liệu đầu nhập vào trong được đỉnh luyện hóa, nhưng vào lúc này Tần Phàm lại không có quá nhiều lo lắng.

Hắn duỗi lòng bàn tay ra, không nhanh không chậm tể ra một vòng Đan Hỏa màu trắng, Đan Hỏa từ chỗ hỏa khẩu đi vào trong được đỉnh mới, ở khẩu thí này, được đỉnh đối với năng lực thừa nhận cùng loại bỏ Đan Hỏa, còn có các nhân tố trọng yếu của nó đối với độ ẩm Đan Hỏa,... đều sẽ thể hiện ra

Cũng chỉ có đối với cái được đỉnh này có càng nhiều lý giải, mới có thể ở thời điểm luyện đan làm chơi ăn thật, cái này gọi là ngồi mài đao cũng không làm mất công đồn củi.

Thuận tiện mà nói, ở sau khi Tần Phàm đột phá đến Tiên Thiên chi cảnh, hẳn liền biết Đan Hỏa có thể có được rất nhiều biến hóa, hơn nữa bởi vì Tiên Thiên chi cảnh có thể sử dụng thiên địa linh khí, cho nên một người thậm chí có thể sử dụng vài loại Đan Hỏa bất đồng, màu sắc của Đan Hỏa cũng cùng trước Tiên Thiên có chỗ bất đồng.

Mà hiện tại Tần Phàm sử dụng Đan Hỏa màu trắng, chỉ là một loại Đan Hỏa bình thường, ở đây không ít Luyện Đan Sư đều là sử dụng loại Đan Hỏa này, các loại năng lực của Đan Hỏa này tự nhiên là còn lâu mới có thể so sánh với Tử Vân Đan Hỏa của hắn.

Trên thực tế, hắn còn có một loại Cực phẩm Đan Hỏa sử dụng cực nhỏ, cũng không có hiển lộ qua ở trước mặt người khác, năng lực đồng dạng là cực kỳ cường đại. Bất quá hiện tại chỉ là tỷ thí trận đầu, là Luyện Đan Sư sơ cấp tỷ thí, hắn chỉ sử dụng Đan Hỏa bình thường như vậy là đủ rồi, không cần phải nhanh như vậy bạo lộ tất cả thực lực của mình.

Ngoài ra, kỳ thật lúc này đây Tần Phàm cũng có ý tứ khảo nghiệm kỹ thuật luyện đan của mình thoáng một phát.

1030. Chương 1040: Trận Đầu Sơ Cấp Thi Đấu! (2)

Chương 1040: Trận đầu Sơ Cấp Thi Đấu! (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Trong một Luyện Đan Đại Hội trọng yếu còn không đem hết toàn lực, cái này đối với người khác mà nói có lẽ là hơi có chút hết sức lông bông, nhưng đối với bản thân Tần Phàm mà nói, hắn ở kiếp trước bởi vì cảnh giới võ đạo không cao, cũng không có Đan Hỏa cao cấp gì, bất quá hắn vẫn là một gã Luyện Đan Sư xuất sắc, là Luyện Đan Sư trẻ tuổi nhất, thiên tài nhất trên địa cầu!

Hắn tin tưởng hiện tại hắn y nguyên có thể làm được! Hắn sẽ không ném đi thể diện của Ân Thế Đan Môn!

Kế tiếp, Tần Phàm rốt cục cũng bắt đầu luyện hóa Linh Dược, một gốc Linh Dược bị hắn chậm rãi ném vào trong dược đỉnh, sau đó độ ẩm ở dưới sự khống chế tinh chuẩn của hắn, chậm rãi bị luyện hóa thành linh dịch.

Trên thực tế, điểm nóng chảy của mỗi một loại Linh Dược đều có chỗ bất đồng, cho nên thực sự không phải là sử dụng độ ẩm càng cao càng tốt, bởi vì nếu độ ẩm quá cao, đồng dạng sẽ tổn hại tới phẩm chất của Linh Dược.

Ở thời điểm bắt đầu luyện hóa linh dược của mình, khóe mắt của Tần Phàm vô tình ý nhìn thoáng qua nữ tử họ Lý ở một bên, phát hiện nàng dùng chính là một dược đỉnh màu hồng phấn, phẩm chất cũng có Trung cấp Thiên Công đỉnh.

Nàng sử dụng cũng là một loại Đan Hỏa màu hồng phấn, gọi là Mỹ Nhân Hỏa, phẩm chất Đan Hỏa này cũng không thấp, là Đan Hỏa mà nữ Luyện Đan Sư thường dùng, cùng thể chất của nữ tính ăn khớp, sử dụng tự nhiên là càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Bất quá nữ Luyện Đan Sư này tựa hồ cũng không có quá nhiều chú ý đối với hắn, chỉ là hết sức chuyên chú tiến hành luyện hóa linh dịch của mình, thời điểm Tần Phàm bắt đầu luyện hóa, nàng đã thành công luyện hóa một cây Linh Dược rồi.

Trên lôi đài khí thế ngất trời, nhóm Luyện Đan Sư đều tập trung tinh thần luyện hóa Linh Dược trước mặt, mà lúc này bên trên thính phòng, người xem đồng dạng là náo nhiệt chỉ trỏ, nghị luận nhao nhao.

Tuy rất nhiều người xem đối với luyện đan chi đạo cũng không hiểu quá nhiều, nhưng vừa rồi bọn hắn cũng nghe được trọng tài nói, biết rõ lúc này đây là so đấu tốc độ luyện hóa Linh Dược, cho nên bọn hắn chú ý chính là nhóm Luyện Đan Sư trên lôi đài kia đã luyện hóa được bao nhiêu loại Linh Dược.

- Xem, dưới phải góc lôi đài, Luyện Đan Sư áo bào hồng kia, vậy mà nhanh như vậy đã thành công luyện hóa năm loại Linh Dược rồi, thật lợi hại, không ít người hiện tại chỉ mới luyện hóa được một loại mà thôi!

- Đúng vậy, ta nhận ra người này, chính là Đại Cẩn Quốc Khúc gia Khúc Thanh Sơn chúng ta, này vẫn là lần thứ nhất hắn tham gia Luyện Đan Đại Hội, không thể tưởng được đã có thực lực mạnh như vậy.

- Hắc hắc, các người không biết đi à nha, Khúc Thanh Sơn này có một ca ca, tên là Khúc Thanh Nguyên, chính là một gã cao cấp Luyện Đan Sư, cũng là Dược Vương Cốc nhị đẳng trưởng lão, nghe nói lúc này đây hẳn chính là vì khiêu chiến ca ca hắn mà đến đây.

Trong đó một gã Luyện Đan Sư mặc áo bào hồng, sử dụng một loại Đan Hỏa màu đỏ thẫm, tốc độ luyện hóa Linh Dược cực nhanh, rất nhanh liền đưa tới mọi người chú ý.

- Nữ Luyện Đan Sư kia tên gọi là gì? Vốn tưởng rằng nàng chỉ là dung mạo lớn lên đẹp mắt, không thể tưởng được vậy mà luyện đan cũng lợi hại như vậy, hiện tại tốc độ luyện dược tạm thời là nàng sắp xếp thứ hai.

- Ta ở trong Dược Vương Cốc bỏ ra số tiền lớn mua tư liệu đám Luyện Đan Sư lần này, biết rõ nữ Luyện Đan Sư này tên là Lý Nhược Hi, đây cũng là lần đầu tiên nàng tới tham gia Luyện Đan Đại Hội, nghe nói là đến từ Đại Càn Quốc, bất quá lại không có bất luận tài liệu gì khác, ngay cả tin tức gia tộc cũng không có.

- Ha ha, xem nàng luyện đan thật sự là một loại hưởng thụ ah.

Mà nữ tử họ Lý kia thân là nữ tính Luyện Đan Sư duy nhất trong toàn trường, tự nhiên cũng hấp dẫn không ít chú ý, thậm chí không ít ánh mắt của người là một mực dừng ở trên nhất cử nhất động của nàng, hồi lâu cũng không muốn ly khai thoảng một phát.

Không thể không nói, cô gái này không chỉ có sử dụng một loại Đan Hỏa đẹp mắt, hơn nữa động tác hành vân lưu thủy, để cho người cảnh đẹp ý vui, nếu chỉ là luận biểu diễn trình độ đẹp mắt, nàng nhất định có thể đoạt giải quán quân.

- Hắc hắc, người nhìn Kỳ Tích Chi Tử kia, hiện tại người ta đã luyện hóa năm loại Linh Dược rồi, hẳn dĩ nhiên ngay cả một loại tài liệu Linh Dược cũng còn không có luyện hóa, không phải là hư danh nói chơi chứ?

- Đúng vậy a, ta xem Đan Hỏa của hắn cũng không quá đáng là Đan Hỏa bình thường, đoán chừng cũng không có nhiều cân lượng a.

- Thực lực của Kỳ Tích Chi Tử sẽ không chỉ là như vậy chứ?

Tự nhiên, hiện tại thanh danh của Tần Phàm đã là cực kỳ nổi tiếng, người chú ý hẳn tự nhiên cũng là không ít, thậm chí có thể nói là tối đa trong toàn trường, lúc này chứng kiến Tần Phàm biểu hiện, một ít người xem đối với Tần Phàm có thành kiến thì hết sức cười nhạo, mà những người ủng hộ Tần Phàm kia cũng âm thầm lo lắng, dù sao cho tới bây giờ Tần Phàm cũng còn không có biểu hiện xuất chúng gì a.

Ngoài ra, cũng có rất nhiều Luyện Đan Sư cao cấp cũng đang chú mục ở trên người Tần Phàm, đặc biệt là Ly Hỏa Đan Vương đã từng thấy qua Tần Phàm sử dụng Tử Âm Đan Hỏa, lúc này cơ hồ là một mực nhìn chăm chú lên Tần Phàm, đối với những sơ cấp Luyện Đan Sư khác hẳn không cần quá nhiều chú ý, nhưng mà duy chỉ có Tần Phàm, đến bây giờ hắn còn không có nhìn thấu.

Phong Thái Thương kia đồng dạng cũng mật mồi nhìn xem Tần Phàm luyện đan, tuy Cầu Bách Hải chưa có tới hồi báo cho hắn, nhưng trải qua suy nghĩ, hơn nữa biết rõ Tần Phàm cũng là một gã Luyện Đan Sư, hẳn mơ hồ đã biết nguyên nhân Cầu Bách Hải không có giết chết hắn.

Loại người như Cầu Bách Hải này, cái gì cũng không sợ, duy nhất thiếu đúng là đan dược, Phong Thái Thương phỏng đoán Tần Phàm nhất định là dùng đan dược đầu độc người phía trước! Cho nên Phong Thái Thương cũng rất muốn biết rõ kỹ thuật luyện đan chân thật của Tần Phàm.

Bất quá đáng tiếc Tần Phàm đối với nghị luận cùng ánh mắt khác thường bốn phía, vẫn là không có để ý chút nào, vẫn là làm theo ý mình, không nhanh không chậm luyện hóa lấy Linh Dược trên bệ đá.

Linh Dược trên bệ đá này tổng cộng có mười hai loại, ở lúc mới bắt đầu Tần Phàm bởi vì sử dụng Đan Hỏa cùng đỉnh lô chưa quen, tốc độ chậm một chút cũng là bình thường, trên thực tế thật sự là hắn có thể tăng tốc độ mau một ít nữa, nhưng hiện tại hắn thả chậm thời gian quen thuộc đỉnh lô, là vì làm chuẩn bị cho trận thứ hai, trận thứ ba.

Dù sao Sơ Cấp Thi Đấu này cũng không phải chỉ có một hồi, thậm chí hắn còn cần tham gia Trung Cấp Thi Đấu, Cao Cấp Thi Đấu, cũng có thể là sử dụng cái lò đan này đây.

Thời gian chậm rãi đi qua, tiếng hô trong toàn trường vẫn không ngừng.

- Ta đã hoàn thành luyện hóa tất cả tài liệu Linh Dược, mời kiểm tra.

Trên lôi đài, bỗng nhiên một thanh âm nhẹ nhàng truyền ra.

1031. Chương 1041-1042: Huyền Cơ, Phong Mang Sơ Hiện!

Chương 1041-1042: Huyền cơ, phong mang sơ hiện!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Có người đã luyện hóa được tất cả luyện dược rồi! Là Đại Cấn Quốc Khúc gia Khúc Thanh Sơn kia! Hẳn một đường vượt lên đầu, hiện tại quả nhiên là đoạt được đệ nhất danh của trận đầu Sơ Cấp Thi Đấu!

- Ô? Nữ Luyện Đan Sư kia cũng muốn luyện hóa được toàn bộ mười hai loại Linh Dược rồi!

- Kỳ Tích Chi Tử kia đâu rồi? Hắc hắc, cũng chỉ mới luyện hóa loại Linh Dược thứ năm! Xem là không có hi vọng tiến vào Top 50 đến trận thứ hai rồi!

Đám người đứng ngoài xem, ở bên trong thanh âm ửng hộ, bắt đầu có người nghị luận nhao nhao, cho dù cho tới bây giờ trận đầu sắp chấm dứt, ánh mắt chú ý rơi vào trên người Tần Phàm đều không có giảm bớt, thậm chí bởi vì phía trước một ít Luyện Đan Sư đáng chú ý chấm dứt, càng nhiều ánh mắt hơn nữa quăng đến trên người của hắn, muốn nhìn một chút vị Kỳ Tích Chi Tử này còn sẽ sáng tạo kỳ tích hay không.

Thời gian tiếp tục chảy qua, nguyên một đám Luyện Đan Sư đều tuyên bố mình hoàn thành luyện hóa Linh Dược.

Thời điểm tên thứ ba mươi, Tần Phàm luyện hóa loại Linh Dược thứ sáu.

Thời điểm thứ ba mươi lăm, Tần Phàm luyện hóa loại Linh Dược thứ bảy.

Thời điểm thứ bốn mươi, Tần Phàm mới luyện hóa đến loại Linh Dược thứ tám.

Bất quá từ lúc đó bắt đầu, tốc độ của Tần Phàm xác thực bỗng nhiên nhanh hơn rất nhiều, ở thời điểm thứ bốn mươi lăm, hắn đã luyện hóa đến loại Linh Dược thứ mười một rồi.

Thứ bốn mươi sáu, thứ bốn mươi bảy, thứ bốn mươi tám...

Thứ bốn mươi chín rồi!

- Ta cũng luyện hóa xong toàn bộ rồi.

Rốt cục, ngay thời điểm còn thừa lại một cái danh ngạch cuối cùng, thanh âm của Tần Phàm ở trên lôi đài bay bổng vang lên.

Thứ năm mươi!

Vừa đúng một cái danh ngạch cuối cùng!

Nghe Tần Phàm là Luyện Đan Sư thứ năm mươi báo ra hoàn thành luyện hóa Linh Dược, không ít người xem đều đối với cái này tỏ vẻ kinh ngạc cùng ngoài ý muốn, lúc trước rất nhiều người cho rằng vị Kỳ Tích Chi Tử này sẽ là ở vòng thứ nhất của Sơ Cấp Thi Đấu bị loại bỏ.

- Luyện Đan Sư thứ năm mươi có thể tiến vào đợt thứ hai của Sơ Cấp Thi Đấu là Tần Phàm đến từ Đại Cấn Quốc.

Nghe được Tần Phàm báo ra tín hiệu hoàn thành, rất nhanh có Luyện Đan Sư có kinh nghiệm phong phú tới kiểm tra, sau khi nhìn thấy độ tinh khiết của linh dịch là trăm phần trăm, liền hướng về toàn trường tuyên bố.

Cái này cũng ý nghĩa vòng thứ nhất Sơ Cấp Thi Đấu chính thức kết thúc, kể cả Tần Phàm ở bên trong 50 tên Luyện Đan Sư, có thể tiến vào vòng tiếp theo tiếp tục thi đấu, mà những người không nằm trong Top 50 đều trực tiếp bị đào thải.

Nhìn xem nguyên một đám Luyện Đan Sư ảm đạm ly khai, càng nhiều ánh mắt hơn nữa chính là vào lúc này phóng đến trên người 50 tên Luyện Đan Sư còn lại trên lôi đài, đặc biệt là Tần Phàm, với tư cách một danh ngạch cuối cùng tiến vào trận thứ hai, tập trung trên người hắn còn muốn vượt qua đệ nhất danh Khúc gia Khúc Thanh Sơn.

- Tốt! Ta biết ngay Kỳ Tích Chi Tử không có khả năng nhanh như vậy bị loại bỏ, hiện tại quả nhiên là lần nữa sáng tạo kỳ tích rồi!

- Đúng vậy, sở dĩ Kỳ Tích Chi Tử là Kỳ Tích Chi Tử, là có thể làm ra sự tình mà người khác cũng khó có thể làm được! Ở dưới tình huống sử dụng được đỉnh mới còn có thể đi vào trận thứ hai, cái này là kỳ tích!

- Ta tin tưởng Kỳ Tích Chi Tử nhất định có thể tiếp tục sáng tạo kỳ tích!

Một ít người xem vì Tần Phàm mà đến, vào lúc đó lộ ra có chút kích động, vừa rồi thời điểm vòng thứ nhất sắp chấm dứt, Tần Phàm vẫn luyện hóa chưa xong, bọn hắn đều khẩn trương đến trái tim nâng lên cổ họng, hiện tại mới hung hăng thở dài một hơi, nguyên một đám vung tay hô to, cảm giác được phấn chấn nhân tâm.

- Chắc chắn, một cái danh ngạch cuối cùng ah! Đích thật là kỳ tích ah, nếu như không phải gặp may mắn, hắn sao có thể đạt được tư cách tham gia trận thứ hai?

- Đúng vậy, ta vừa mới nhìn đến có vài tên Luyện Đan Sư ở trước mắt cuối cùng bị sai lầm, nếu không ở đâu đến phiên Kỳ Tích Chi Tử này lấy được? Cái gì sáng tạo kỳ tích, ta xem là đi vận khí cứt chó mới đúng.

- Đúng đấy, mọi người chờ xem a, dùng loại trình độ này của hắn, ta xem trận thứ hai sẽ bị đào thải!

Mà một ít người đối với Tần Phàm có mang thành kiến thì là âm dương quái khí nói, hơn nữa số lượng loại người này cũng không ít, những người này đối với Tần Phàm đều ôm tâm lý đổ kỵ, đều hi vọng chứng kiến Tần Phàm ở trước mặt mọi người xấu mặt.

Ở trong khu vực Luyện Đan Sư cao cấp kia, cũng có không ít người đối với Tần Phàm biểu hiện tỏ vẻ chú ý, nhãn lực của những Luyện Đan Sư cao cấp này tự nhiên không phải người xem có thể so sánh, không ít người đối với Tần Phàm biểu hiện đều có phần cảm thấy hứng thú.

Bọn hắn ở luyện đan chi đạo có tạo nghệ càng cao, nhưng lại cảm giác càng nhìn không thấu Tần Phàm. Ở lúc mới bắt đầu Tần Phàm biểu hiện có thể nói là thập phần bình thường, tốc độ luyện hóa cực chậm, hơn nữa thủ pháp luyện hóa còn có chút lạnh nhạt, nhưng đến đằng sau hắn đối với điều khiển hỏa diễm lại làm cho lòng người không khỏi âm thầm sợ hãi thán phục.

Đặc biệt là Ly Hỏa Đan Vương, hắn là xem Tần Phàm luyện chế qua đan dược một lần, biết rõ tốc độ luyện đan của Tần Phàm cực nhanh, lúc này đây Tần Phàm biểu hiện lại để cho hắn cảm giác có chút quỷ dị, hắn cảm thấy lần này cho dù Tần Phàm không phải là người thứ nhất hoàn thành, nhưng mà không phải là một cái cuối cùng mới đúng.

Lúc này, ở trong một gian phòng ẩn nấp của hội trường, ở trong gian phòng này có thể rõ ràng chứng kiến đám Luyện Đan Sư trên lôi đài biểu hiện, nhưng mà không dễ dàng bị người phát hiện chỗ này.

Vừa rồi cốc chủ Dược Vương Cốc biến mất chẳng biết đi đâu kia, một thân áo bào trắng đang đứng ở trong gian phòng này nhìn vào lôi đài, một bên nhẹ nhàng vuốt vuốt cằm râu tuyết trắng của mình, một bên mặt mỉm cười nhìn xuống phía dưới.

- Cốc chủ, người thật sự coi được Kỳ Tích Chi Tử này sao? Dù sao hắn còn quá trẻ ah, hai mươi tuổi có thể trở thành Luyện Đan Sư đã thập phần giỏi rồi, cũng đừng hy vọng xa vời hắn có thể có được kỹ thuật luyện đan quá mạnh mẽ a!

Đứng ở phía sau hắn chính là hai gã cao đẳng trưởng lão của Dược Vương Cốc, trong đó một gã nhin không được mở miệng nói.

- Một cái danh ngạch cuối cùng, thật đúng là có chút xảo ah! Ta ngược lại là hiểu được Kỳ Tích Chi Tử này có chút ý tứ, bất quá tuy hấn đến đằng sau đối với điều khiển Đan Hỏa có chút tinh diệu, nhưng mà nếu chỉ bằng cái Đan Hỏa bình thường này đoạt giải quán quân, hi vọng lại không lớn ah! Phải biết rằng bọn người Ly Hỏa Đan Vương, Phong Thái Thương, Khúc Thanh Nguyên đều có được Đan Hỏa không tệ.

Mà một tên trưởng lão khác thì nói ra.

- Ha ha, ở dưới tình huống tất cả mọi người nhìn không tốt có thể tiến vào trận thứ hai của Sơ Cấp Thi Đấu này, chẳng lẽ các ngươi không biết đây cũng là kỳ tích không lớn không nhỏ sao?

Lúc này cốc chủ Dược Vương Cốc kia mới quay đầu liếc nhìn hai gã trưởng lão, chỉ là ý vị thâm trường cười nói ra. nguồn

- Ta ngược lại là cảm thấy thành phần vận khí chiếm đa số.

Đệ nhất danh trưởng lão nhíu mày nói ra.

- Vận khí?

Cốc chủ Dược Vương Cốc mỉm cười lắc đầu nói ra:

- Chúng ta tiếp tục xem là được, Tần Phàm này, tuy ta không dám cam đoan hấn có thể lấy được tổng quán quân của Luyện Đan Đại Hội lần này, nhưng mà ta cảm thấy hấn tấn thăng đến Trung Cấp Thi Đấu là tuyệt đối không có vấn đề.

1032. Chương 1041-1042: Huyền Cơ, Phong Mang Sơ Hiện!

Chương 1041-1042: Huyền cơ, phong mang sơ hiện!

Nghe được cốc chủ Dược Vương Cốc đánh giá khá cao, người trưởng lão kia muốn nói lại thôi, nhưng cuối cùng nhất vẫn là không nói gì thêm, chỉ tiếp tục hướng về lối đài phía dưới nhìn lại.

Lúc này ở trên lối đài, đại bộ phận bệ đá đã trống rỗng, còn lại 50 tên Luyện Đan Sư thì đều tự tin đứng ở trước bệ đá của mình, có thể thắng được ở trận đầu này, đều là có chút nội tình cùng thực lực rồi.

Lúc này sắc mặt của Tần Phàm vẫn là thập phần bình tĩnh, dùng thính lực của hấn, nghị luận trong sân cơ hồ đều có thể thu hết trong tai, bất quá tu vi tâm cảnh của hấn đồng dạng đã đến trình độ gọn sóng không sợ hãi, về sau dứt khoát loại bỏ tất cả thanh âm, nhắm hai mắt lắng lắng đợi đợt tỷ thí thứ hai bắt đầu.

Trải qua vòng thứ nhất vừa rồi, hấn đã cơ hồ nắm giữ toàn bộ đặc tính của dược đỉnh mới này. Một vòng này hấn đã làm đủ chuẩn bị, hấn tin tưởng ở trong trận đấu kế tiếp, theo độ phù hợp của hấn và cái dược đỉnh này gia tăng, hấn luyện chế ra đan dược, chất lượng cũng sẽ tăng lên không ít.

Về phần xác suất thành đan, hấn lại chưa từng có lo lắng qua. Đan dược, cho dù là luyện chế ở trong dược đỉnh bình thường, thành đan suất của hấn đều cơ hồ đạt tới 100%, đây là bởi vì hấn có Ẩn Thể Đan Môn bí truyền cùng kinh nghiệm, cũng cùng thiên phú của bản thân hấn có quan hệ.

Mới vừa rồi Tần Phàm cũng lưu ý bốn mươi chín tên Luyện Đan Sư còn lại khác thoáng một phát, phát hiện trong đó để cho hấn đáng chú ý chỉ có ba người, một cái tự nhiên là Khúc Thanh Sơn ở trận đầu hoàn thành luyện hóa Linh Dược nhanh nhất kia, cái khác là nữ tử họ Lý sử dụng Mỹ Nhân Hỏa, vừa rồi hấn giống như nghe được tuyên bố kỳ danh của nàng là Đại Càn Quốc Lý Nhược Hi, hấn đang suy đoán nàng phải chăng cùng phi đạo Lý gia kia có quan hệ hay không.

Còn có một người, là một Lam y lão giả, Tần Phàm cảm giác được trên người hấn có linh hồn cảm ứng rất mạnh, bất quá bởi vì cùng hấn thật sự cách quá xa, nên không có thể quan sát được cẩn thận, người này là người hoàn thành thứ ba ở vòng thứ nhất sau Khúc Thanh Sơn cùng Lý Nhược Hi.

- Tốt rồi, đầu tiên chúc mừng 50 Luyện Đan Sư còn ở lại trên lối đài, chúc mừng các ngươi thông qua được trận đầu của Sơ Cấp Thi Đấu, hiện tại các ngươi đã có tư cách tham gia trận tỷ thí thứ hai rồi.

Cũng đúng vào lúc này, trọng tài kia lần nữa đi ra, hướng về tất cả Luyện Đan Sư cùng người xem tuyên bố nói ra.

- Trong vòng tỷ thí thứ nhất, đạt được đệ nhất danh chính là Đại Cẩn Quốc Khúc Thanh Sơn!
- Chúng ta đầu tiên đối với hắc tử về chúc mừng, bất quá cái này cũng không đại biểu là hắc tử có thể đạt được đệ nhất danh của Sơ Cấp Thi Đấu này, bởi vì kế tiếp Sơ Cấp Thi Đấu của chúng ta còn có tỷ thí lần thứ hai, chỉ có cuối cùng đạt được thứ nhất của trận tỷ thí thứ hai này, đó mới là đệ nhất chính thức của Sơ Cấp Thi Đấu!
- Trước khi bắt đầu, ta trước giới thiệu quy tắc vòng thứ hai thoáng một phát, kỳ thật cũng thập phần đơn giản, cái kia chính là đem toàn bộ linh dịch mà vừa rồi các người luyện hóa, tinh luyện ra một số linh dịch cần thiết ột loại đan dược, sau đó luyện chế ra loại đan dược này là được!
- Luyện Đan Sư luyện chế đan dược thành công trước nhất, hơn nữa có thể bảo chứng được hiệu, cái kia chính là đệ nhất danh trong Sơ Cấp Thi Đấu của luyện dược đại hội lần này! Mà Top 10 luyện chế thành công, đồng dạng có thể tiến vào Trung Cấp Thi Đấu tỷ thí.

Ánh mắt của trọng tài kia đảo qua đám Luyện Đan Sư, sau đó mỉm cười kỳ càng giới thiệu nói ra. Mà theo hắc tử vừa dứt lời, đại bộ phận trong 50 tên Luyện Đan Sư ở đây lập tức đều không khỏi thay đổi sắc mặt.

Vừa rồi đại bộ phận Luyện Đan Sư chỉ là truy cầu tốc độ, luyện hóa tất cả Linh Dịch, nhưng lại không có bao nhiêu người nghĩ đến bên trong những tài liệu Linh Dịch này, dĩ nhiên là ẩn chứa tài liệu của một loại đan dược!

Chỉ có mấy người trong đó là y nguyên sắc mặt bình tĩnh, tràn đầy tự tin, mà Tần Phàm, là một người trong đó.

Vừa rồi sở dĩ hắc tử phải là một cái cuối cùng hoàn thành luyện hóa Linh Dịch, một mặt là vì hắc tử cần phải có thời gian đi quen thuộc được đỉnh mới, một phương diện khác trọng yếu hơn là hắc tử nhìn ra được bên trong tài liệu Linh Dịch này ẩn chứa Huyền Cơ, mơ hồ phỏng đoán cái này cùng trận tỷ thí thứ hai có quan hệ, mới có thể tồn không ít thời gian để làm chuẩn bị.

Ngoài ra, vừa rồi Tần Phàm chú ý ba người dự thi kia đồng dạng cũng đã tính trước, cũng hắc tử là nhìn ra điểm này.

- Trên thực tế, ở trong trận đầu, ngoại trừ khảo nghiệm tốc độ luyện hóa Linh Dịch của mọi người ra, cũng là khảo nghiệm nhãn lực cùng trình độ nhận thức đối với đan phương của mọi người, nếu Luyện Đan Sư ở trận đầu làm chuẩn bị, tin tưởng trận thứ hai này các người sẽ nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Trọng tài kia đem phản ứng của tất cả Luyện Đan Sư nhìn ở trong mắt, lúc này như có ý tứ hàm xúc cười cười, sau đó cao giọng nói ra:

- Hiện tại ta tuyên bố, trận tỷ thí thứ hai của Sơ Cấp Thi Đấu, chính thức bắt đầu! Hiện tại mọi người có thể động thủ!

Nghe được tuyên bố bắt đầu, đại bộ phận Luyện Đan Sư trên trận vào lúc này lộ ra có một chút bối rối, vội vàng kiểm tra linh dịch luyện hóa vừa rồi một lần nữa, ở thời điểm này tiến hành phân tích nghiên cứu.

Chỉ có mấy vị Luyện Đan Sư đã tính trước thì trực tiếp khu động Đan Hỏa, vừa rồi bọn hắc tử luyện hóa đều tách ra tất cả chủng loại linh dịch, hiện tại chỉ cần lấy ra những linh dịch vô dụng kia là được rồi.

Mà lúc này Tần Phàm cũng không có khu động Đan Hỏa, chỉ là tùy ý ở phía trên đỉnh lô vẽ có chút, một đoàn linh dịch lập tức từ trong đó bay ra, sau đó bị hắc tử dùng một cái chai Bạch Ngọc tiếp lấy.

- Ngưng Thế!

Lập tức hai tay của Tần Phàm bưng lấy dược đỉnh, Đan Hỏa thôi phát, trong miệng quát nhẹ một tiếng. Thời điểm mọi người vẫn còn đau khổ chia lìa linh dịch, hắc tử dĩ nhiên là trực tiếp bỏ qua trình tự phân chia cùng Ngưng Lộ, bắt đầu tiến vào bước thứ ba rồi!

- Cố Thế!

Hơn nữa chỉ là thời gian đi qua cực ngắn, thậm chí ngay thời điểm mọi người còn không có kịp phản ứng, Tần Phàm lại tiến nhập bước thứ tư!

- Làm sao có thể!

Thấy một màn như vậy, ở trong phần đông người xem đều một hồi xôn xao, kể cả rất nhiều Luyện Đan Sư cao cấp ở bên trong cũng là trên mặt hiện ra vẻ kinh ngạc.

1033. Chương 1043-1044: Sơ Cấp Thi Đấu Thứ Nhất, Danh Xưng Đại Sư.

Chương 1043-1044: Sơ Cấp Thi Đấu thứ nhất, danh xưng Đại Sư.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tụ Linh!

Mà thời điểm mọi người ở đây tỏ vẻ không thể tin được, lúc này thủ ấn của Tần Phàm lại biến hóa lần nữa, đã bắt đầu tiến hành Tụ Linh thành đan cuối cùng rồi!

Đã đến lúc này, trận thứ hai bắt đầu mới chưa đủ một phút đồng hồ mà thôi!

Gần kề một phút đồng hồ thời gian, Tần Phàm đã trực tiếp tiến vào trình tự Tụ Linh thành đan rồi! Dù là trận đầu đạt được đệ nhất danh Khúc Thanh Sơn kia, hắn cũng mới vừa vận tách nước thuốc ra, chuẩn bị bắt đầu ngưng lộ mà thôi!

Vừa rồi Tần Phàm ở trong 50 tên Luyện Đan Sư là kẻ luyện hóa linh dịch thành công chậm nhất, nhưng ở đợt thứ hai vừa mới bắt đầu liền thể hiện ra tốc độ luyện đan để cho người khiếp sợ!

- Không có khả năng! Hắn làm sao có thể ở vòng thứ nhất đã biết rõ quy tắc ở đợt thứ hai, hơn nữa còn sớm ở vòng thứ nhất chuẩn bị kỹ càng, dĩ nhiên là đã đem linh dịch ngưng tụ thành linh lộ rồi!

Một ít người mới vừa rồi còn đang tỏ khổ Tần Phàm, vui vẻ mỉa mai trên mặt kia vẫn chưa hoàn toàn tán đi, chứng kiến một màn như vậy, nguyên một đám lộ ra sắc mặt khó coi không thôi.

- Tốt! Quả nhiên là Kỳ Tích Chi Tử! Trách không được ở vòng thứ nhất tốc độ sẽ chậm nhiều như vậy, nguyên lai là bởi vì đã sớm biết huyền cơ! Ở vòng này, Kỳ Tích Chi Tử nhất định có thể cầm đệ nhất!

Mà những người ủng hộ Tần Phàm kia, vừa rồi còn lo lắng lập tức trở nên phấn chấn vô cùng. Không thể không nói, Tần Phàm làm mọi người ngoài dự đoán này, lộ ra hiệu quả cực kỳ rung động, làm cho những người ban đầu hơi có thất vọng cùng hoài nghi kia, vào lúc này lộ ra càng thêm cuồng nhiệt.

- Không thể tưởng được Tần Phàm này lại có hậu chước như vậy, trách không được ở vòng thứ nhất chấm dứt, thời điểm trọng tài kiểm tra được đỉnh của Tần Phàm sẽ lộ ra thần sắc kinh ngạc như thế, nguyên lai hắn chứng kiến linh dịch đã là linh lộ rồi!

Ở khu vực Luyện Đan Sư cao cấp, ở chỗ sâu trong đôi mắt của Ly Hỏa Đan Vương kia xẹt qua một tia kinh ngạc cùng giật mình.

- Kỳ Tích Chi Tử này quả nhiên không phải hư danh nói chơi.

Mà kiêng kị chi sắc ở trong mắt Phong Thái Thương lại càng là khó có thể ẩn tàng. Ở trận đầu Tần Phàm biểu hiện ra thuật luyện đan coi như bình thường, hắn không quá để vào mắt, nhưng hiện tại xem xét, phát hiện người trẻ tuổi này lại có vốn liếng không kém, cần hắn đi đoán chừng một lần nữa.

- Ha ha, xem đi, ta nói Tần Phàm này không phải chỉ là bình thường như thế.

Mà ở trong phòng ẩn nấp kia, lúc này Dược Vương Cốc cốc chủ thì một tay vuốt vuốt râu, một tay chỉ vào lôi đài phía dưới vừa cười vừa nói, tựa hồ cảm thấy có chút vui mừng.

- Có lẽ chỉ là có chút tiểu thông minh mà thôi, vừa vặn để cho hắn nhận ra đan phương của Ngạnh Phu Đan này, cho nên mới sớm chuẩn bị kỹ càng, bất quá tuy hắn được tiên cơ trong trận thứ hai này, nhanh như vậy đã đến giai đoạn Tụ Linh thành đan, nhưng có thể thành đan hay không vẫn là không biết bao nhiêu.

Trưởng lão phía sau hắn kia đối với Tần Phàm biểu hiện kỳ thật cũng có chút ít kinh ngạc, chỉ là không chịu biểu lộ ra, vẫn là nhàn nhạt nói.

- Ha ha, vậy cứ tiếp tục xem đi, xem thủ pháp Tụ Linh cùng trình độ linh khí ổn định của hắn, ta xem hắn nhất định có thể một lần thành đan.

Lúc này hai mắt của Dược Vương Cốc cốc chủ kia có chút nhíu lại, như có thâm ý nói.

- Còn hi vọng hắn không cô phụ kỳ vọng của cốc chủ mới tốt.

Một tên trưởng lão khác thì mỉm cười nói.

Mà ở trên lôi đài, lúc này Tần Phàm lại lộ ra thập phần bình tĩnh, đối với người xem nghị luận cùng ánh mắt chuyển biến bốn phía, hắn vẫn là không quan tâm hơn thua, chỉ hết sức chuyên chú tiếp tục Tụ Linh thành đan.

Tần Phàm đối với dược lý cực kỳ tinh thông, hơn nữa là thiên phú điểm điểm, thời điểm ở vòng thứ nhất, hắn liền thông qua dược lý này phân tích suy đoán ra, lúc này trong linh dược luyện hóa ẩn chứa một bộ đan phương có thể gia tăng cường độ thân thể. Vì vậy thời điểm hắn ở vòng thứ nhất mới có thể thả chậm tốc độ luyện hóa, đồng thời làm một tí xử lý.

Hắn không chỉ có đem các loại Linh Dược luyện hóa ra linh dịch, hơn nữa còn trực tiếp đem linh dịch cần thiết cho luyện chế Ngạnh Phu Đan ngưng tụ qua một bên, mặt khác không có tác dụng thì xử lý đến một bên.

Quan trọng nhất là lúc ở vòng thứ nhất kết thúc, sở dĩ hắn sẽ là tên hoàn thành cuối cùng, chính là vì hắn tính toán qua thời cơ cần thiết cho Ngưng Lộ, hắn ở ngay khi đó để cho linh dịch này tiến vào trạng thái làm lạnh của Ngưng Lộ.

Hơn nữa nếu như hoàn thành quá nhanh, như vậy thời điểm tiến vào đợt thứ hai sẽ có khả năng tạo thành dược lực xói mòn, hoàn thành càng trễ, hắn có thể duy trì trạng thái Ngưng Lộ kia càng lâu.

Mà vừa rồi thời điểm trọng tài tới kiểm tra dược đỉnh của hắn, kỳ thật linh dịch trong dược đỉnh của hắn đã bắt đầu Ngưng Lộ rồi, bất quá lần tỷ thí này yêu cầu đem Linh Dược luyện hóa thành 100% độ tinh khiết là được, linh lộ kia của hắn đích thật là phù hợp yêu cầu.

Cho nên lúc ấy trọng tài kia chỉ là thoáng tỏ vẻ kinh ngạc, cũng không nói gì thêm, ở thời điểm tuyên bố đợt thứ hai còn nói nếu như ở vòng thứ nhất chuẩn bị kỹ càng, đợt thứ hai sẽ nhẹ nhõm hơn rất nhiều, kỳ thật nói đúng là hắn.

Lúc này, theo thủ ấn trên hai tay của Tần Phàm biến hóa, thi triển pháp quyết Tụ Linh của Ẩn Thế Đan Môn, Chu Thiên linh khí vào lúc này đã có chút rung chuyển, bắt đầu không ngừng ngưng tụ ở phía trên dược đỉnh trước mặt hắn.

Bởi vì Ngạnh Phu Đan này chỉ là linh đan Tiên Thiên cấp bình thường, có tác dụng đối với võ giả dưới cảnh giới Tiên Thiên, cho nên thiên địa linh khí cần thiết ngược lại là cực nhỏ, sẽ không giống như lúc trước thời điểm Tần Phàm luyện chế Thánh đan, khiến cho Thiên Địa động dung như vậy.

Tụ Linh càng ít, thành đan lại càng dễ dàng, trái lại, cần tụ tập thiên địa linh khí càng nhiều, như vậy thành đan sẽ càng khó! Nếu chỉ dùng cái dược đỉnh bình thường này, như vậy lúc trước Tần Phàm không có tin tưởng đi luyện chế Thánh đan.

Bất quá một khóa Tiên Thiên cấp linh đan, Tần Phàm dùng một dược đỉnh bình thường cũng không có đạo lý không thành đan.

1034. Chương 1043-1044: Sơ Cấp Thi Đấu Thứ Nhất, Danh Xưng Đại Sư.

Chương 1043-1044: Sơ Cấp Thi Đấu thứ nhất, danh xưng Đại Sư.

Hắn rất nhanh đã tụ tập đầy đủ linh khí, sau đó sắc mặt khẽ biến thành ngưng trọng, tiếp theo thủ ấn biến đổi lần nữa.

- Chú Linh!

Ở dưới hơn mười vạn ánh mắt nhìn chăm chú, Tần Phàm xung ngựa lên trước trận, dẫn động linh khí nồng đậm ngưng tụ ở phía trên được đỉnh, ở thời điểm này dẫn đầu tiến nhập vào giai đoạn thành đan sau cùng.

Ngoại trừ Tần Phàm ra, trong những người khác, tốc độ nhanh nhất là Khúc Thanh Sơn cũng chỉ mới đến giai đoạn Ngưng Lộ, thậm chí phần lớn người vẫn chưa hoàn toàn giai đoạn tách ra linh dịch cần thiết cho Ngành Phu Đan! Quá trình khác tự nhiên không có hấp dẫn người như quá trình Chú Linh rồi, cho nên đại bộ phận ánh mắt rơi vào trên người hắn cũng là bình thường.

Chú Linh, là quá trình thiên địa linh khí Ngũ Hành hội tụ, Càn Khôn diễn hóa, linh khí bởi vì ngưng tụ cực hạn, đã áp súc ra một loại màu sắc hoa mỹ. Ở dưới sự khống chế của Tần Phàm, linh khí như là một cầu vòng, như là Thần Long hấp nước, trực tiếp bị khóa được hoàn trong được đỉnh kia hút vào toàn bộ.

Tiên khí mật mù, một tầng sương mù thần bí quấn quanh ở được đỉnh trên bệ đá, một loại được hương cũng tùy theo ở trên toàn bộ lôi đài tản mát ra.

- Thành.

Hai tay Tần Phàm buông ra, hai mắt bình tĩnh nhìn được đỉnh trước mắt, tựa hồ là có thể trực tiếp xuyên thấu qua được đỉnh chứng kiến khóa đan được sáng bóng mê người ở bên trong.

- Ta đã hoàn thành luyện chế, mời kiểm nghiệm.

Tần Phàm cũng không cần vạch trần được đỉnh, trực tiếp nhàn nhạt tuyên bố nói ra. Hắn đối với thuật luyện đan hiện tại của mình có đầy đủ tự tin, một khóa đan được Tiên Thiên cấp, chỉ cần không có ảnh hưởng đặc thù khác, thì không có khả năng Chú Linh thất bại.

Nghe được thanh âm của Tần Phàm, toàn trường không khỏi lại xôn xao lần nữa, mà trọng tài kia thì không dám tin địa vị vàng chạy tới, tuy Tần Phàm ở vòng thứ nhất làm đủ chuẩn bị, nhưng tốc độ luyện đan này cũng quá là nhanh!

Tốc độ nhanh như vậy, phải là Luyện Đan Tông Sư cấp nắm giữ kỹ xảo, thời cơ cùng kinh nghiệm vô cùng phong phú mới có thể làm được, bản thân Tần Phàm mới có hai mươi mốt tuổi, liền làm đến trình độ này, quả thực là để cho người cảm giác không thể tưởng tượng.

- Thật là một viên linh đan, hơn nữa phẩm chất thượng thừa! Kiểm nghiệm thông qua!

Trọng tài kia vạch trần được đỉnh ở trước mặt Tần Phàm xem xét, lập tức kinh ngạc tuyên bố nói ra, sau đó đem khóa đan được màu da cam giơ lên, để cho tất cả mọi người quan sát.

Mà vào lúc này, cuộc tranh tài vòng thứ hai bắt đầu mới đi qua không đến năm phút đồng hồ mà thôi, Khúc Thanh Sơn ở vòng thứ nhất đạt được đệ nhất danh, lúc này ngoại trừ Tần Phàm ra là người nhanh nhất, nhưng cũng chỉ vừa tiến vào giai đoạn Ngưng Thể thành Tấn mà thôi!

Những người khác thì chỉ là vừa chia lìa linh dịch ra, thậm chí cũng không có ít người ngay cả chia lìa linh dịch cũng còn không có thành công!

Đây mới thực là cuộc tỷ thí khảo nghiệm kỹ thuật luyện đan của các vị Luyện Đan Sư, có khả năng bởi vì coi như là tuổi trẻ, lúc này đây nữ Luyện Đan Sư Lý Nhược Hi kia cũng không có thành tích quá mức chói mắt, cũng vừa lúc là chấm dứt tiến hành chia lìa linh dịch, tiến vào trình tự Ngưng Lộ mà thôi, tốc độ đại khái là xếp ở vị trí thứ tám.

Cái này ý nghĩa ở bên trong 50 vị Luyện Đan Sư, ngoại trừ Tần Phàm, mặt khác tất cả mọi người còn cách thành đan có cách xa rất khoảng, vì vậy, lúc này đây đệ nhất danh của Sơ Cấp Thi Đấu là được miêu tả sinh động rồi.

Kỳ tích, đây mới thực sự là kỳ tích!

Tuy trọng tài còn không có ở trước mặt mọi người tuyên bố, nhưng mà toàn trường vào lúc này đã bắt đầu điên cuồng sôi trào, tiếng hô về Kỳ Tích Chi Tử không dứt bên tai, chấn động Vân Tiêu!

Thậm chí tiếng kêu của những người này đã ảnh hưởng đến người dự thi còn lại, làm cho trọng tài không thể không ra mặt, sử dụng thanh âm bí kỹ đi khổng chế tràng diện.

Kế tiếp, trọn vẹn qua nửa giờ thời gian, lúc này Top 10 của Luyện Đan Đại Hội Sơ Cấp Thi Đấu mới chính thức đi ra kết quả cuối cùng nhất, đạt được thứ hai chính là Đại Cẩn Quốc Khúc Thanh Sơn, hắc ở thời điểm đợt thứ hai bắt đầu mười lăm phút thành đan, thứ ba là Lam y lão giả mà trước kia Tần Phàm lưu ý qua, về phần nữ Luyện Đan Sư Lý Nhược Hi kia thì là ở vị trí đệ thất danh từ dưới đếm lên.

Mà mười danh ngạch tiến vào Trung Cấp Thi Đấu đã quyết ra toàn bộ, lúc này đây tỷ thí Sơ Cấp Thi Đấu dĩ nhiên là kết thúc, bốn mươi tên Luyện Đan Sư khác còn không có luyện chế thành công, toàn bộ bị đào thải.

- Lúc này ta tuyên bố, Luyện Đan Đại Hội Sơ Cấp Thi Đấu đệ nhất danh chính là Tần Phàm đến từ Đại Cẩn Quốc! Bởi vậy, hắc cũng đạt được danh xưng Đại Sư! Chúng ta vì hắc hoan hô, chúng ta vì hắc ủng hộ, lúc này đây Luyện Đan Đại Hội của chúng ta bởi vì có hắc mà đặc sắc! Mời mọi người nhớ kỹ cái tên này... Luyện Đan Đại Sư Tần Phàm!

Rất nhanh, thanh âm của trọng tài kia liền truyền ra toàn trường, trong khoảng thời gian ngắn, vừa rồi tiếng kêu tạm thời bị áp xuống dưới, vào lúc đó lập tức như là núi lửa hoàn toàn bộc phát ra, sóng âm bắt đầu khởi động, muốn đem ngôi sao trên bầu trời rơi xuống!

Vào lúc này trên mặt Tần Phàm lại như cũ biểu hiện được thập phần bình tĩnh, nhưng trong nội tâm kỳ thật cũng có chút mừng rỡ, nhiệt huyết có chút sôi trào, không thể không nói, bằng vào một cái được đỉnh mới cùng Đan Hỏa bình thường, có thể đạt được thứ nhất của Sơ Cấp Thi Đấu lần này, cái này đối với hắc mà nói, là vinh quang cũng là khẳng định cho thực lực!

Mặt khác hắc biết rõ chỉ cần đi vào Luyện Đan Đại Hội Trung Cấp Thi Đấu là có thể đạt được danh xưng Luyện Đan Đại Sư, mà Cao Cấp Thi Đấu là Luyện Đan Tông Sư! Về phần quán quân cuối cùng của Luyện Đan Đại Hội, cái kia liền có thể lấy được danh xưng Đan Vương!

Sau khi tuyên bố Tần Phàm đạt được Sơ Cấp Thi Đấu đệ nhất danh, trọng tài cũng tuyên bố lúc này đây Luyện Đan Đại Hội tạm cáo một giai đoạn, sự tình Trung Cấp Thi Đấu sẽ cử hành ở ngày hôm sau, đây cũng là vì công bình, để cho Luyện Đan Sư đã tham gia Sơ Cấp Thi Đấu đạt được nghỉ ngơi nguyên vẹn.

- Ngày mai là Trung Cấp Thi Đấu, ta nhất định sẽ không bại bởi người.

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới chuẩn bị đi xuống lôi đài, ở bên tai của hắc truyền đến một thanh âm nhàn nhạt.

- Ngày mai là Trung Cấp Thi Đấu, ta nhất định sẽ không bại bởi người.

Nghe được thanh âm rất nhỏ truyền đến bên tai này, Tần Phàm không khỏi nao nao, lập tức quay đầu đi chỗ khác, mới phát hiện người nói chuyện là Khúc Thanh Sơn, đã lấy được đệ nhất ở vòng thứ nhất Sơ Cấp Thi Đấu, hắc cũng thật không ngờ người này lại tràn đầy ý chí chiến đấu như vậy.

- Tất cả mọi người hết sức là được.

Sau đó hắc cũng không nói gì thêm, chỉ là cười nhạt một tiếng nói.

Kỳ thật đối với nội dung của trận đấu ngày mai, nghe nói chỉ có số ít cao tăng của Dược Vương Cốc mới biết rõ, hiện tại Tần Phàm cũng không biết là so đấu cái gì, nên không dám nhanh như vậy nói mình thắng định rồi.

Hơn nữa ngày mai ở trong Trung Cấp Thi Đấu, ngoại trừ sẽ có mười tên Luyện Đan Sư ở trong Sơ Cấp Thi Đấu hôm nay tấn cấp ra, còn sẽ có một ít Luyện Đan Sư đạt được Dược Vương Cốc nhận đồng, hoặc là ở trong Luyện Đan Đại Hội lần trước đạt được danh xưng đại sư.

Hiện tại Tần Phàm cũng không dám nói mình nhất định còn có thể lấy được thứ nhất trong Trung Cấp Thi Đấu, dù sao hiện tại hắn còn không có phát huy ra thực lực hoàn toàn của mình. Bất quá thu hoạch từ cách tấn cấp Cao Cấp Thi Đấu thì hắn lại có được tin tưởng nhất định.

1035. Chương 1045: Gặp Lại Cầu Bách Hải. (1)

Chương 1045: Gặp lại Cầu Bách Hải. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

nguồn

Đến lúc đó đạt được danh xưng Luyện Đan Tông Sư, liền có thể cùng Phong Thái Thương kia nhất quyết cao thấp rồi, chỉ cần thắng Phong Thái Thương, hắn nghĩ Ngoan Thánh Cầu Bách Hải kia nên biết tuyển chọn như thế nào rồi.

- Các người đều không cần tranh giành, quán quân của Trung Cấp Thi Đấu ngày mai là của ta.

Đang ở thời điểm Khúc Thanh Sơn còn muốn nói tiếp chút gì đó, Lam y lão giả mà Tần Phàm một mực lưu ý qua kia, vừa lúc đi qua ở bên cạnh, tựa hồ nghe hai người đối thoại, thành linh lạnh lùng nói ra.

Bất quá lúc hai người Tần Phàm cùng Khúc Thanh Sơn còn chưa kịp chăm chú nhìn rõ ràng người này, lão giả kia cũng đã thuận di một cái, trực tiếp biến mất ở trên lối dài rồi, lưu lại nhiều thêm vài phần cảm giác thần bí.

Để cho Lam y lão giả này trộn lẫn hào khí như vậy, lúc này hai người Khúc Thanh Sơn cùng Tần Phàm liếc nhau một cái, lại không còn có nói ra lời gì, sau đó đều ngoài ý muốn cười cười lắc đầu, như có điều suy nghĩ chậm rãi đi xuống lối dài.

Trong vùng Cao cấp, nhìn xem thân ảnh của Tần Phàm rời đi, lúc này sắc mặt của Phong Thái Thương lại có chút âm trầm, hắn không thể tưởng được Tần Phàm thật có được thực lực Luyện Đan Đại Sư, hơn nữa hiện tại hắn còn cảm giác Kỳ Tích Chi Tử này còn cất dấu thực lực!

Đối với kỹ thuật luyện đan chân thật của Tần Phàm, hắn cảm thấy có một cảm giác nguy cơ.

Lúc trước hắn kích động Cầu Bách Hải đi giết Tần Phàm, là ý vào mình có được năng lực giúp Cầu Bách Hải trừ đi tổn thương độc tích, nếu như Tần Phàm cũng có được thuật luyện đan cường đại, như vậy tùy thời có thể sẽ khiến Cầu Bách Hải trái lại đối phó Phong gia hắn!

- Cầu Bách Hải đáng giận này, dĩ nhiên là không nói nghĩa khí như thế, đơn giản liền bị Tần Phàm này kích động rồi!

Sau đó trong lòng Phong Thái Thương có chút giận dữ phất ống tay áo một cái, sắc mặt khó coi rời khỏi hội trường.

- Xem ra thuật luyện đan của Kỳ Tích Chi Tử này quả nhiên là không giống bình thường, tạo nghệ ở trên đan đạo cũng không phải chuyện đùa, xem ra ngày đó hắn sử dụng mười phần tám chín là Tử Uân Đan Hỏa rồi, chỉ là không biết lão yêu quái nào dạy bảo ra một đệ tử khủng bố như vậy.

Xem hết biểu hiện của Tần Phàm trong Sơ Cấp Thi Đấu này, ánh mắt của Ly Hỏa Đan Vương kia cũng là có một chút thâm ý.

Hắn đã có danh xưng Đan Vương, cái này ý nghĩa hắn đã từng đạt được qua quán quân của Luyện Đan Đại Hội này, hiện tại lại tới tham gia, nếu hắn có thể tiếp tục lấy được quán quân, đó là lưỡng giới Đan Vương, địa vị tự nhiên càng thêm tôn sùng.

Nhưng nếu không lấy thêm được danh hiệu quán quân, vậy thì sẽ là đá đặt chân cho người khác, về sau nhất định sẽ có đôn đãi Ly Hỏa Đan Vương thôi thua ở trên tay ai, như vậy hắn tự nhiên là trên mặt không ánh sáng.

- Ta đây cũng muốn nhìn xem là Tử Uyên Đan Hỏa của ngươi lợi hại, hay là Ly Hỏa của ta lợi hại!

Bất quá Ly Hỏa Đan Vương coi như là một phương nhân vật, có thể lấy được qua quán quân Luyện Đan Đại Hội, hẳn cũng là có thực tài cùng tự tin của mình, lại đánh giá Tần Phàm vài lần, hẳn cũng đi ra hội trường đại hội, chỉ là lúc này trở về hẳn cũng phải vì Cao Cấp Thi Đấu mà làm một chút ít chuẩn bị.

Mà ở trong gian phòng ẩn nấp.

- Ha ha, Kỳ Tích Chi Tử này quả nhiên là không để cho ta thất vọng.

Được Vương Cốc cốc chủ kia nhìn thấy Tần Phàm đạt được đệ nhất của Sơ Cấp Thi Đấu, liền vừa cười vừa nói.

- Dùng kỹ thuật luyện đan của hẳn, làm trưởng lão của Được Vương Cốc chúng ta có lẽ cũng không thành vấn đề rồi.

- Khục khục, tiểu tử này đích thật là có vài phần kỹ thuật.

Lúc này hai gã trưởng lão phía sau hẳn không thừa nhận cũng không được nói:

- Bất quá muốn biết hẳn đến tốt cùng đạt tới trình độ nào, còn phải xem Trung Cấp Thi Đấu ở ngày mai.

- Ân, hiện tại các ngươi trở về đi chuẩn bị sự tình Trung Cấp Thi Đấu ngày mai a, nhớ rõ phải khó một ít, đừng quá đơn giản, ta phải hảo hảo nhìn xem trên người Kỳ Tích Chi Tử này còn cất dấu cái gì.

Được Vương Cốc cốc chủ kia nhẹ gật đầu, một bên nhìn xem hội trường phía dưới, một bên vuốt vuốt râu, như có thâm ý nói.

...

Sau khi Sơ Cấp Thi Đấu này kết thúc, Tần Phàm cũng không có dừng lại nhiều ở trong hội trường, rất nhanh ít xuất hiện đi ra hội trường, hướng về khách sạn ở tạm đi đến.

Lúc này ở Sơ Cấp Thi Đấu ngược lại là không có phần thưởng gì, bất quá có thể ở trong Luyện Đan Đại Hội lộ diện, đối với rất nhiều Luyện Đan Sư mà nói là một phần thưởng lớn nhất, đây đối với Luyện Đan Sư bọn hắn là một lần thừa nhận thân phận, đối với bọn hắn sau khi trở lại quốc gia cùng gia tộc riêng phần mình, thân phận tăng lên cũng là có trợ giúp rất lớn.

Nếu những Luyện Đan Sư kia có thể tiến vào Trung Cấp Thi Đấu, gần kề chỉ là danh xưng Luyện Đan Đại Sư, đó chính là giá trị cực lớn, bao nhiêu tiền tài đều đổi không được.

Đã có danh xưng này, không chỉ là thân phận địa vị tôn quý vạn phần, hơn nữa nếu trong gia tộc có một vị Luyện Đan Đại Sư như vậy, thì dù là Nhất phẩm Chân Vũ thế gia cũng không dám tùy tiện đắc tội!

Về phần đạt được quán quân Sơ Cấp Thi Đấu, cái kia giống vậy là trở thành minh tinh chói mắt trên đại lục, sẽ là nhân vật thần tượng của nam nữ trẻ tuổi trên toàn bộ đại lục, người cầu đan cũng sẽ nối liền không dứt, coi như là Võ Thánh cường giả gặp được cũng phải tôn xưng một tiếng đại sư.

Tần Phàm vừa đi ra khỏi hội trường, rất nhanh đám người cơ hồ là chặt như nêm cối ở lối đi kia liền phát hiện, vừa nhìn thấy hắn xuất hiện, tiếng hô cuồng nhiệt kia tăng tăng như là sóng to gió lớn đập vào mặt, cơ hồ là muốn phá tan những phòng tuyến thủ vệ kia.

Tiếng kêu Kỳ Tích Chi Tử, Tần Phàm đại sư không dứt bên tai, thậm chí Tần Phàm còn mơ hồ nghe được có rất nhiều nữ tử dung mạo xinh đẹp nói cái gì muội yêu huynh,... hẳn nghe được mà không khỏi nổi da gà lên mấy tầng, sợ tới mức trực tiếp bay lên không trung, trốn đi khỏi nơi này.

Mà sau khi trông thấy hắn ngự không mà đi, cũng có không ít người ở trên đường phố chạy trốn đuổi theo, trận thế kia quả thực so với kiếp trước hẳn thấy cảnh truy mình mình còn muốn lợi hại hơn không ít, đám người tranh giành lên trước, không ít người còn khóc rống lưu nước mắt, để cho trong lòng của hắn cũng có chút áy náy, bất quá hẳn là không dám dừng lại, nếu không những người này còn không biết sẽ náo tới khi nào.

Bất quá cái này cũng khó trách Tần Phàm sẽ có Fans hâm mộ thanh thế to lớn như vậy, lúc trước hắn chỉ có tên tuổi Kỳ Tích Chi Tử liền để cho nam nữ già trẻ sùng bái rồi, hiện tại còn thêm một danh xưng Luyện Đan Đại Sư, lại để cho những người tôn trọng và hướng tới lực lượng kia như thế nào không điên cuồng.

Dương nhiên, trong đó xen lẫn số lượng người cầu vô cùng cầu đan cũng không ít.

1036. Chương 1046: Gặp Lại Cầu Bách Hải. (2)

Chương 1046: Gặp lại Cầu Bách Hải. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Tóm lại, ngày hôm nay toàn bộ Bạch Ngân Thành, cơ hồ đều nghị luận Luyện Đan Đại Hội lần này cùng Kỳ Tích Chi Tử, nói Tần Phàm kỳ tích lấy được thứ nhất của Sơ Cấp Thi Đấu như thế nào, đem Tần Phàm truyền đến càng ngày càng giống thần, không hề đứt đoạn hương về thành thị quanh thân khuếch tán đi ra.

Tần Phàm thật vất vả mới lặng lẽ trở lại đến bên trong khách sạn.

Bất quá mới vừa tiến vào phòng, đóng cửa lại thở dài một hơi, thần sắc hắn hơi động một chút, lập tức nhìn về phía cửa sổ kia, một bóng người đã đứng ở chỗ đó, đang đưa lưng về phía mình.

- Không hổ là Kỳ Tích Chi Tử, không thể tưởng được người ngoại trừ võ đạo có thành tựu phi phàm ra, quả nhiên ở bên trên đan đạo cũng có tạo nghệ cao như vậy. Chúc mừng người lúc này đây lấy được thứ nhất của Sơ Cấp Thi Đấu, cũng không uổng công ta cho người sống lâu thêm một tí.

Phát hiện Tần Phàm trở lại, một thanh âm hơi có vẻ lạnh lùng truyền đến.

- Ngoan Thánh tiền bối cũng là danh bất hư truyền, vậy mà nhanh như vậy có thể tìm đến nơi này của ta.

Tần Phàm chỉ cười nhạt một tiếng, ngồi xuống ở trên cái ghế cạnh bàn, rót một chén trà xanh, sau đó trả lời nói ra.

Người này tất nhiên là Cầu Bách Hải, Tần Phàm thật không ngờ người này vẫn là tìm tới mình.

- Cầu Bách Hải ta trường kỳ sinh hoạt ở Yêu Thú Hoang Nguyên, ta hiểu được truy tìm mùi người, cho nên người đừng ý định có thể chạy thoát.

Cầu Bách Hải chỉ tiếp tục đậm mạc nói ra.

- Trốn? Tại hạ tại sao phải trốn? Ta cùng tiền bối không phải từng có ước định sao? Chỉ cần lúc này đây ta ở bên trên Luyện Đan Đại Hội đánh bại Phong Thái Thương, người để ta trị liệu thương thế của người a.

Tần Phàm nghe vậy thần sắc cũng không có biến hóa chút nào, chỉ là nhàn nhạt nói. Sau khi hắn ngưng kết ra Thủy Hóa Tiểu Thế Giới, hắn đối với Cầu Bách Hải này cũng không có kiêng kị như vậy rồi. Nếu như dốc sức chiến một trận, tuy là Thất cấp Võ Thánh, hắn cũng chưa chắc sẽ bại.

- Lão phu cũng là nhắc nhở người không được quên ước định giữa chúng ta mà thôi.

Lúc này Cầu Bách Hải rốt cục quay đầu, hai mắt âm trầm nhìn về phía Tần Phàm, trầm giọng nói ra.

- Yên tâm, ta nói có thể chữa trị tốt thương thế của người, thì ta sẽ giữ lời hứa, nếu người tin tưởng ta, lúc này đây sau khi Luyện Đan Đại Hội chấm dứt, ta liền có thể động thủ giúp người.

Tần Phàm đối với ánh mắt này vẫn là thờ ơ, chỉ cầm lấy chén trà, uống một ngụm trà xanh, tiếp tục lạnh nhạt nói ra.

- Vậy người nói trong phần thưởng của quán quân Luyện Đan Đại Hội lần này có Linh Dược trị liệu tổn thương trên người của ta, người nắm chắc được bao nhiêu phần đoạt giải quán quân?

- Theo ta được biết, Luyện Đan Sư tham gia Luyện Đan Đại Hội lần này đều là thực lực không kém, cái quán quân này có thể không dễ dàng cầm a.

Cầu Bách Hải kia lại lần nữa trầm giọng nói ra, kỳ thật sau khi biết rõ Tần Phàm lấy được đệ nhất của Luyện Đan Đại Hội Sơ Cấp Thi Đấu, đối với Tần Phàm nói hắn cũng đã tin tưởng hơn phân nửa.

- Ta sẽ hết sức.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói.

- Nếu như lần này người thật có thể giúp ta triệt để thanh trừ tổn thương, Cầu Bách Hải ta sẽ nhớ kỹ cái ân tình này.

Nghe vậy, Cầu Bách Hải hít sâu một hơi, lần này ngữ khí cũng trở nên tương đối ngưng trọng nói.

Nói xong, thân hình hắn lóe lên, trực tiếp biến mất khỏi phòng của Tần Phàm.

Nhìn xem Cầu Bách Hải rời đi, thần sắc của Tần Phàm không động, chỉ tiếp tục không nhanh không chậm uống trà xanh, khách sạn này là vì chuẩn bị cho Luyện Đan Sư có địa vị cực cao, nên chất lượng ẩm thực đều rất tốt, bỏ qua sẽ rất uống phí.

Bất quá tuy hắn biểu hiện được lạnh nhạt, nhưng trên thực tế hắn đối với quán quân của Luyện Đan Đại Hội này cũng là có thập phần khát vọng.

Không chỉ là vì Cầu Bách Hải, cũng là vì hắn cùng cả Nam Phong Tần gia, chỉ cần lấy được quán quân của Luyện Đan Đại Hội, địa vị của hắn và gia tộc nhất định đều sẽ tăng lên không ít, đến lúc đó năm năm ước hẹn cùng với Càn Kinh Tần gia đến, hắn sẽ nhiều không ít nắm chắc.

- Vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không ném mặt mũi của Ân Thế Đan Môn.

Hoàn toàn uống xong trà xanh trong chén, lúc này trong miệng Tần Phàm mới dùng thanh âm mà chỉ mình mới nghe được thì thào nói ra.

Một đêm đi qua.

Một đêm này Tần Phàm cơ bản đều là củng cố Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới đã hình thành, một mực ném thử có thể đem bộ phận Tiểu Thế Giới ngưng kết ở chỗ nắm đấm tiến hành ly thể hay không, ở dưới sự trợ giúp của Huyền Chi Không Gian, hắn rốt cục ở thời điểm bình minh ngày hôm sau ném thử thành công.

Hắn hiện tại, tuy còn không rất quen thuộc, nhưng đã miễn cưỡng có thể ở trong công kích bí mật mang theo uy năng của quy tắc Tiểu Thế Giới rồi, một quyền đánh ra, mang theo quy tắc chỉ lực Vạn Ngưu Xông, uy lực có thể tăng lên gấp đôi trở lên, lực công kích có thể nói khủng bố.

Mà hôm nay Tần Phàm còn cảm giác được mình cách Nhị cấp Võ Thánh chi cảnh này tựa hồ cũng không xa, có lẽ tiếp qua một ít thời gian nữa là có thể đột phá quan khẩu này rồi.

Trên thực tế, ở sau khi hắn đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, nguyên khí trong cơ thể hắn mỗi thời mỗi khắc đều dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi tăng trưởng, nếu như dùng phạm vi có thể nắm giữ nguyên khí đến thuyết minh, như vậy mỗi ngày phạm vi hắn tăng trưởng nguyên khí khoảng chừng hơn 10m!

Mỗi một cấp Võ Thánh có thể khống chế phạm vi phương viên ngàn mét nguyên khí, nói cách khác Tần Phàm chỉ cần hơn trăm ngày là có thể đột phá một cấp cảnh giới, tốc độ như vậy đối với Võ Thánh mà nói cũng là thập phần biến thái.

Mà sở dĩ Tần Phàm có thể có được tốc độ tăng cảnh giới nhanh lên như vậy, cái này một mặt là bởi vì được lực của Thánh đan lưu lại vẫn còn chậm rãi hấp thu, đủ loại cảm ngộ của Thanh Long Ma chủng cũng đang một mực khai phát, hắn còn có rất nhiều Chư Thần hài cốt, một mặt cũng bởi vì hôm nay hắn nắm giữ đối với quy tắc nguyên khí, vốn cũng đã vượt xa Võ Thánh tầm thường!

Mặc dù hắn chỉ là Võ Thánh cấp một, nhưng không chỉ đã làm được bốn nguyên khí hợp nhất, lại ngưng kết Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, nói một cách khác, cảnh giới tinh thần của hắn đã đạt tới giai đoạn Võ Thánh hậu kỳ rồi, chỉ là cảnh giới lực lượng không có thể theo kịp mà thôi.

Cái này đối với Võ Thánh bình thường mà nói là không thể nào! Cho nên tốc độ này tự nhiên là không giống người thường.

Mặt khác hần ở trong Chân Vũ Thánh Địa tiếp nhận qua Chân Vũ Thần chúc phúc, hần đối với thể chất đặc thù cùng cảm ngộ tăng lên cũng có được tác dụng nhất định.

...

Sáng sớm ngày hôm sau.

Ánh mặt trời tràn ngập tinh thần phần chấn lặn nữa từ ngoài cửa sổ chiếu vào trong phòng, Tần Phàm một đêm không ngủ nhưng lại không cảm thấy có bao nhiêu mệt mỏi, ngược lại là lộ ra tinh thần thập phần no đủ, đi ra khách sạn hưởng về hội trường Luyện Đan Đại Hội bay đi.

1037. Chương 1047: Trung Cấp Thi Đấu Bắt Đầu.

Chương 1047: Trung Cấp Thi Đấu bắt đầu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kỳ thật dùng khí lực cường hãn hiện tại của hần, coi như là một tháng, nửa tháng không nghỉ ngơi cũng ảnh hưởng không lớn, đặc biệt là tu luyện ở trong Huyền Chi Không Gian, không chỉ không có cảm thấy mệt mỏi, thậm chí còn có tác dụng tắm bổ tinh thần.

Bởi vì sợ gặp lại vấn đề bị chặn đường, lúc này Tần Phàm dứt khoát bay thẳng đến hội trường mới đáp xuống. Bất quá tuy là như thế, lúc đi vào thông đạo chuyên dụng dành cho Luyện Đan Sư của Luyện Đan Đại Hội, vẫn là trông thấy có rất nhiều đám người vòng vây ở đó, vừa nhìn thấy Tần Phàm đi vào, lập tức là tiếng kêu rung trời, trảng diện một lần nữa không khống chế được.

Ngoài ra Tần Phàm còn phát hiện hôm nay trong biển người như thủy triều kia, so với ngày hôm qua còn muốn nhiều hơn rất nhiều, hơn nữa cũng có không ít người ý định giá ua vé vào cổng, giá vé đã tăng vọt đến gấp trăm lần, từ trong lúc bọn hần nói chuyện với nhau có thể mơ hồ biết rõ, những người này cũng là vì xem Kỳ Tích Chi Tử mà đến.

Thậm chí ở bên ngoài hội trường còn có người mở ván bài, trải qua Sơ Cấp Thi Đấu ngày hôm qua, hôm nay người mua Tần Phàm lấy được đệ nhất của Trung Cấp Thi Đấu chiếm 80% trở lên! Nếu Tần Phàm thua, chỉ sợ có không ít người sẽ táng gia bại sản.

Đối với cái này, Tần Phàm cũng không khỏi hơi có chút áp lực, càng không dám ở bên ngoài hội trường này dừng lại nhiều, vội vàng tiến vào trong hội trường.

Bất quá Tần Phàm vừa tiến vào hội trường, hần liền phát hiện trong hội trường này đồng dạng đã là người ta tấp nập, phần lớn người đều đi tới rất sớm, vừa nhìn thấy hần tiến đến, đủ loại thanh âm la hét phóng lên trời, để cho hần cũng không khỏi cảm giác được có chút da đầu run lên.

Cuối cùng hần đành phải đi tới khu nghỉ ngơi giành cho Luyện Đan Sư nhắm mắt dưỡng thần, hai lỗ tai dứt khoát phong bế, đối với thanh âm của ngoại giới mất điếc tai ngơ, chậm rãi đợi lấy Trung Cấp Thi Đấu bắt đầu.

Rất nhanh, Luyện Đan Sư tới tham gia Trung Cấp Thi Đấu đều dần dần đi đến, Tần Phàm đoán chừng một chút, ngoại trừ mười người ngày hôm qua tấn chức Trung Cấp Thi Đấu ra, còn có hai mươi người khác.

Tuy nhân số dự thi so với Sơ Cấp Thi Đấu ngày hôm qua ít hơn rất nhiều, tổng cộng hết chỉ có ba mươi người, nhưng mà hần có thể mơ hồ cảm giác được những người hôm nay, Linh Hồn Lực đều cường đại hơn rất nhiều, chắc hẳn kỹ thuật luyện đan sẽ không kém.

Mà bởi vì ngày hôm qua Tần Phàm lấy được thứ nhất Sơ Cấp Thi Đấu, hôm nay những Luyện Đan Sư này đối với Tần Phàm đều có chút chú ý, các loại ánh mắt bội phục, thưởng thức, khinh thường, khiêu khích... đều có.

Dương...

Rốt cục, một tiếng chuông to hơn mang theo ma lực huyền diệu ở trong hội trường đột nhiên vang lên, thanh âm sôi trào ở dưới một tiếng chuông vang lên này, xuất hiện dừng lại ngắn ngủi.

Cái này ý nghĩa Luyện Đan Đại Hội Trung Cấp Thi Đấu lập tức sẽ bắt đầu, trong lòng tất cả mọi người nóng rực chờ đợi.

Sau đó, hơn ba mươi Luyện Đan Sư tham gia Trung Cấp Thi Đấu đều nhao nhao trèo lên lôi đài, đi tới trước bệ đá của riêng phần mình. Những người này đều có thể nói là nhân vật Luyện Đan Đại Sư, tâm tình tu vi vô cùng tốt, coi như là quay mắt về phía ánh mắt của hơn mười vạn người, cũng là mặt không đổi sắc.

Hơn nữa những Luyện Đan Đại Sư này bình thường vốn là địa vị cực cao, từng cái đều có ngạo khí của mình, sẽ không cảm giác được mình kém Luyện Đan Sư khác ở chỗ nào.

Sắc mặt của Tần Phàm cũng bình tĩnh đi tới trước bệ đá của mình, sau đó đem được đỉnh mà ngày hôm qua đã dùng qua một lần ra, cái này đã sử dụng một ngày, hôm nay sử dụng lại tự nhiên sẽ tốt hơn rất nhiều.

Hơn nữa ngày hôm qua trở về hắn và cái được đỉnh này cũng dung hợp một phen, hôm nay nếu so với ngày hôm qua thì thuận buồm xuôi gió hơn rất nhiều rồi.

Trông thấy Tần Phàm đi lên, thanh âm của người xem bốn phía rõ ràng cho thấy lại một lần nữa đề thăng, tiếng hô về Kỳ Tích Chi Tử không dứt bên tai, đối với cái này cũng có Luyện Đan Sư đối với hắn cảm thấy có chút bất mãn.

- Dừng tưởng rằng hôm nay Trung Cấp Thi Đấu còn dễ dàng như Sơ Cấp Thi Đấu ngày hôm qua vậy, ở đây từng cái đều là Luyện Đan Đại Sư, cũng không phải những thái điều vừa mới bắt đầu luyện đan không lâu như ngày hôm qua người gặp được kia, Đan Hỏa cùng trình độ luyện đan tầm thường như người, ta xem trận đấu không bị loại bỏ cũng đã xem như không tệ rồi.

Ở bên cạnh Tần Phàm cách đó không xa, có một gã Luyện Đan Sư vào lúc này nhìn Tần Phàm âm dương quái khí nói.

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm quay đầu nhìn thoáng qua, phát hiện là một thanh niên Luyện Đan Sư, người mặc áo choàng Luyện Đan Sư màu đen, ước chừng ba mươi tuổi, tuổi thọ như vậy ở bên trong phân đông Luyện Đan Sư coi như là tuổi trẻ rồi, trừ hắn cùng nữ Luyện Đan Sư kia, trẻ tuổi nhất có lẽ là người này rồi.

Người này sử dụng được đỉnh màu đen vô cùng tốt, xem ít nhất cũng là Trung cấp Thiên Công đỉnh, linh hồn chấn động trên người hắn cũng rất mạnh, đoán chừng là có vài phần thực lực.

Có thể còn trẻ như vậy liền trở thành Luyện Đan Đại Sư, hắn vốn có thể trở thành tiêu điểm của mọi người, đáng tiếc có một Kỳ Tích Chi Tử so với hắn càng thêm xuất sắc, hắn dĩ nhiên là bị lạnh nhạt, cho nên trong nội tâm có chút không cam lòng cũng là bình thường.

- Ta chưa từng xem nhẹ qua Luyện Đan Sư khác.

Tần Phàm ngược lại sẽ không để ý, chỉ là nhàn nhạt cười cười nói ra. Người này ở Sơ Cấp Thi Đấu ngày hôm qua không có nhìn thấy, đoán chừng là Luyện Đan Sư được Dược Vương Cốc chứng thực.

- Đó là người căn bản không có tư cách này, lấy được đỉnh cùng Đan Hỏa bình thường kia của người, ở Trung Cấp Thi Đấu này ta nhất định có thể thắng người!

Luyện Đan Sư trẻ tuổi áo đen kia thấy Tần Phàm biểu lộ như vậy, càng là cảm giác khó chịu, liền tiếp tục âm dương quái khí nói, sau đó còn duỗi tay ra thị uy, tựa như đem Đan Hỏa của mình hiển lộ thoáng một phát.

- Ô? Hắc Diêm Hỏa, một trong năm đại kỳ hỏa?

Tần Phàm vừa nhìn thấy, ngược lại hơi có chút ngoài ý muốn, phát hiện Luyện Đan Sư áo đen này sử dụng loại Đan Hỏa màu đen kia cũng là Đan Hỏa không tệ.

Năm đại kỳ hỏa là hỏa diễm gần với Tam Đại Thánh hỏa nhất, tuy Hắc Diêm Hỏa này không bằng Hắc Thiên Hỏa trong Tam Đại Thánh hỏa, nhưng các phương diện năng lực đều rất mạnh, là rất nhiều Luyện Đan Sư tha thiết mơ ước, Luyện Đan Sư áo đen này trẻ tuổi như vậy liền có thể nắm giữ được nó, cũng biết thuật luyện đan của hắn sẽ không quá yếu.

Lúc đầu mới nhìn thấy được đỉnh của hắn, Tần Phàm đoán chừng người này hẳn là đến từ một gia tộc nội tình thâm hậu, hoặc sư phụ là một vị đại năng trong Dược Vương Cốc. Cho nên hắn cũng không muốn cùng hắn tiếp tục dây dưa, chỉ lẳng lặng chờ tuyên bố trận đấu.

Luyện Đan Sư áo đen kia không khỏi cảm thấy không thú vị, lại nói hai câu, thấy Tần Phàm vẫn không để ý tới, cuối cùng nhất cũng đành phải thôi.

1038. Chương 1048-1049: Tỷ Thí Gian Nan.

Chương 1048-1049: Tỷ thí gian nan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà lúc này, ở chỗ cao trong hội trường, trong gian phòng ẩn nấp kia, Dược Vương Cốc cốc chủ cùng hai vị trưởng lão vẫn đứng ở chỗ này quan sát tình hình trên lôi đài.

- Hỏa trưởng lão, xem ra tu vi tâm tình tên đệ tử này của ngươi không tới nơi tới chốn ah, cuộc so tài này còn không có chính thức bắt đầu, hắn đã xuất hiện đạo tâm không ổn, nếu thật có thực tài, còn sợ người xem không ủng hộ cho hắn sao?

Chứng kiến cử động của thanh niên áo đen trên lôi đài kia, Dược Vương Cốc cốc chủ vuốt vuốt râu, mỉm cười nhìn vị trưởng lão bên trái nói ra, người này là người ngày hôm qua mở miệng bác bỏ Tần Phàm.

- Ai, tiểu tử Hỏa Dương này đích thật là để cho người lo lắng, cũng trách ta bình thường quá sủng ái hắn, không có để cho hắn gặp nhiều ngăn trở cùng trắc trở. Bất quá lúc này hắn nắm giữ được Hắc Diêm Hỏa kia, cũng có thể miễn cưỡng luyện chế ra đan dược Thánh cấp, thiên phú này vẫn xem như không tệ, hi vọng lần này hắn có thể cho lão nhân ta chút mặt mũi a.

Hỏa trưởng lão kia đã thở dài, lại có chút vui mừng nói.

- Ah? Hỏa Dương hắn có thể luyện chế ra Thánh cấp đan dược? Xem ra là đạt được tám chín thành chân truyền của Hỏa trưởng lão người ah! Chỉ mới 30 tuổi cũng đạt tới Vô Tôn chi cảnh rồi, thiên phú ở võ đạo cùng đan đạo này hoàn toàn chính xác là phi phàm! Chỉ là võ đạo vẫn là thua Kỳ Tích Chi Tử một ít, xem đan đạo có thể hòa nhau một bậc hay không?

Một trưởng lão họ Lương khác, lúc này cũng cười nói.

Hai trưởng lão này đều là nhất đẳng trưởng lão của Dược Vương Cốc, có thể nói là tay trái cùng tay phải của Dược Vương Cốc cốc chủ.

- Ha ha, lúc này đây đề cao độ khó của Trung Cấp Thi Đấu, yêu cầu đối với Đan Hỏa cũng lộ ra rất cao, cái này tựa hồ đối với Kỳ Tích Chi Tử kia mà nói xem như khiêu chiến không nhỏ, ngược lại đối với Hỏa Dương nắm giữ Hắc Diêm Hỏa lại rất có lợi.

Lúc này cốc chủ kia vừa cười vừa nói.

- Cái này cũng chưa chắc, ta là nghe nói qua Kỳ Tích Chi Tử này từng ở lúc ghi tên hiển lộ qua một loại Đan Hỏa màu tím, nghe nói rất giống Tử Vân Đan Hỏa, chỉ là hắn đến bây giờ còn không có sử dụng qua...

Lương trưởng lão kia lại bỗng nhiên nói ra.

- Điều đó không có khả năng a, hắn còn trẻ như vậy!

Được Vương Cốc cốc chủ cùng Hỏa trưởng lão kia nghe vậy cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, bọn hắn là biết rõ Tử Uân Đan Hỏa kia lợi hại, có chút không dám tin tưởng. nguồn

- Ta cũng chỉ là nghe nói, cũng không có tận mắt nhìn thấy. Bất quá nếu cái đồn đãi này là thật sự, thì Luyện Đan Đại Hội này sẽ càng thêm đặc sắc rồi.

Lương trưởng lão kia chỉ là khẽ cười nói.

...

Trên lôi đài.

- Các vị Luyện Đan Sư, hiện tại ở trên bệ đá trước mặt các người, tổng cộng có bảy bảy bốn mươi chín loại Linh Dược tài liệu.

Lúc này, một lão Luyện Đan Sư làm trọng tài đứng ở nơi đó, chủ trì lấy tỷ thí Trung Cấp Thi Đấu:

- Lúc này đây trong trận đấu tỷ thí Trung Cấp Thi Đấu, là ở bên trong những tài liệu này, tùy ý chọn một tổ hợp, sau đó luyện chế ra một khóa đan dược chữa thương. Trong đó Top 10 Luyện Đan Sư luyện chế ra được hiệu quả nhất sẽ thắng, đạt được tư cách tiếp tục tham gia trận thứ hai của Trung Cấp Thi Đấu, cuối cùng nhất lại quyết ra năm tên Luyện Đan Tông Sư tham gia Cao Cấp Thi Đấu cuối cùng!

- Hạn trong một giờ, khi toàn bộ cát trong đồng hồ cát này chảy hết phải hoàn thành. Hiện tại ta tuyên bố, lúc này đây trận đấu của Luyện Đan Đại Hội Trung Cấp Thi Đấu chính thức bắt đầu! Các vị Luyện Đan Đại Sư có thể bắt đầu động thủ!

- Hiện tại ta tuyên bố, lúc này đây trận đấu của Luyện Đan Đại Hội Trung Cấp Thi Đấu chính thức bắt đầu!

Theo thanh âm tuyên bố bắt đầu của trọng tài vang lên, tiếng người huyên náo trong toàn bộ hội trường đại hội lại một lần nữa triệt để bộc phát, mười vạn ánh mắt đều tập trung ở trên lôi đài kia, thượng diện tổng cộng có ba mươi tên Luyện Đan Sư ngang nhiên đứng ở phía trên.

Ba mươi người này đều là Luyện Đan Đại Sư!

Ở bình thường, những người này từng cái đều là thân phận vô cùng tôn quý, người bình thường muốn gặp bọn họ thoáng một phát cũng là khó càng thêm khó, hiện tại nhiều Luyện Đan Đại Sư như vậy cùng lên sân khấu tranh tài, ngấm lại cũng dễ cho khán giả cảm giác được nhiệt huyết sôi trào.

Bất quá những Luyện Đan Đại Sư này tự nhiên không phải những sơ cấp Luyện Đan Sư như ngày hôm qua có thể so sánh, tựa hồ đều là người nhìn quen đại tràng diện, tuy ở hơn mười vạn ánh mắt nhìn chăm chú, vẫn là vững như Thái Sơn, thần sắc bất động.

Long long long...

Mà thanh âm tuyên bố bắt đầu của trọng tài rơi xuống không lâu, rất nhanh trên lôi đài cũng truyền ra một hồi thanh âm cơ quan mở ra, sau đó ở trên bệ đá của từng Luyện Đan Sư, các học đá đều mở ra, bên trong chậm rãi dâng lên một đồng lớn tài liệu Linh Dược.

Đúng như trọng tài đã sớm nói, Tần Phàm có thể phát hiện những tài liệu Linh Dược trên bệ đá này tổng cộng có bảy bảy bốn mươi chín loại, mỗi một loại đều chỉ có một cây.

Dùng hần hiểu rõ đối với Linh Dược, hắn có thể nhìn ra được toàn bộ những Linh Dược này đều là tài liệu luyện chế thuốc chữa thương, chỉ là dược tính có mãnh liệt có ôn hòa, có lâu năm có ngắn hạn, có thông thường, cũng có vô cùng trân quý.

Trong đó có vài loại Linh Dược thậm chí là ở trên thị trường có tiền mà không mua được, lộ ra cực kỳ trân quý, để cho Tần Phàm cũng không khỏi không âm thầm sợ hãi thần phục Dược Vương Cốc này tài đại khí thô, chỉ là một trận Trung Cấp Thi Đấu đã cung cấp nhiều Linh Dược trân quý như vậy, để cho Luyện Đan Sư thỏa thích tiêu xài.

Mà trong bốn mươi chín loại linh dược này, có vài loại là Linh Dược ngoại hình thập phần tương tự, nhưng dược hiệu lại kém khá xa. Nếu như là Linh Dược quá bình thường, hoặc là chọn sai Linh Dược, như vậy cho dù là kỹ thuật của Luyện Đan Sư càng lợi hại, vậy cũng không thể nào luyện chế ra đan dược cao cấp được.

1039. Chương 1048-1049: Tỷ Thí Gian Nan.

Chương 1048-1049: Tỷ thí gian nan.

Chọn sai Linh Dược, ngoại trừ tạo thành dược hiệu giảm xuống, còn có thể sẽ tạo thành luyện đan thất bại, một khi thất bại, như vậy lãng phí không ít thời gian không nói, hơn nữa chủ tài trong đó bị tiêu hao không công, cũng sẽ ảnh hưởng luyện đan sau này.

Vì vậy, sàng chọn Linh Dược, liền trở thành cửa thứ nhất trong trận đấu này, khảo nghiệm chính là nhân lực cùng năng lực phân biệt dược liệu của những Luyện Đan Sư ở đây. Muốn luyện đan, đầu tiên phải nhận ra chính xác tất cả các linh dược trên bệ đá, không thể có nửa phần sai lầm.

Chính là bởi vì dược liệu có bảy bảy bốn mươi chín loại nhiều như vậy, không thể nào luyện chế toàn bộ một lần, cho nên tuy những Linh Dược này đều có thể trị liệu thương thế, nhưng tổ hợp bất đồng, luyện chế ra đan dược chữa thương, dược hiệu tự nhiên cũng sẽ bất đồng.

Dược hiệu Đan dược phân giai là cùng đẳng cấp võ giả tương liên, Võ đồ cấp, Võ giả cấp, Võ sư cấp, Tiên Thiên cấp, Linh Vũ cấp...

Về sau là Tôn Cấp đan dược cùng Thánh cấp đan dược, Luyện Đan Sư có thể luyện chế ra đan dược thích hợp cho Võ Tôn sử dụng, kia liền được Dược Vương Cốc thừa nhận, cũng tuyệt đối được xưng tụng là Luyện Đan Đại Sư, người có thể luyện chế ra đan dược cho Võ Thánh cấp sử dụng, càng có thể nói là Luyện Đan Tông Sư.

- Mặc dù lần tỷ thí này không có đan phương thống nhất, nhưng Linh Dược cho ra đều giống nhau, chỉ có bảy bảy bốn mươi chín loại này, nhìn như là có thể có rất nhiều thay đổi biến hóa, bất quá trong những Linh Dược này, có thể luyện chế đan dược Tôn Cấp trở lên chỉ có mười hai loại Linh Dược mà thôi.

- Những Linh Dược này tổ hợp, vô luận là luyện chế loại đan phương nào, thì đều nhiều nhất là đầy đủ luyện chế hai lần mà thôi, nói cách khác, tối đa chỉ có thể thất bại một lần, nếu không chỉ có thể dùng Linh Dược cấp thấp để thay thế, dược hiệu sinh ra nhất định là thấp hơn rất nhiều.

Dùng nhân lực cùng hiểu rõ đối với Linh Dược của Tần Phàm, tự nhiên là rất nhanh phân biệt nhận ra tất cả Linh Dược cao cấp, nhưng hần nhìn Linh Dược trên bệ đá trước mắt, cũng không có vội vã động thủ, chỉ là suy nghĩ mông lung.

Trên thực tế, ở đây đều là Luyện Đan Đại Sư, ở cửa thứ nhất thiết lập như vậy là khó làm khó được bọn hắn, hơn nữa bọn hắn cũng biết trong vài loại Linh Dược này, tổ hợp có thể được ra dược hiệu càng mạnh hơn nữa.

Chỉ là, vào lúc đó kể cả những Luyện Đan Sư đã từng lấy được tư cách vượt qua Sơ Cấp Thi Đấu như Khúc Thanh Sơn, Lam y lão giả, Lý Nhược Hi,... kể cả Hỏa Dương có thực lực rất mạnh kia, đều như Tần Phàm đồng dạng, đang đau khổ tự hỏi.

Trên thực tế, cửa thứ hai trong cuộc tỷ thí này, là để cho những Luyện Đan Sư này sau khi sàng chọn ra Linh Dược cường lực, phải đi lựa chọn một lần nữa, dùng mười hai loại Linh Dược này đi luyện chế một loại đan dược có dược hiệu mạnh nhất! Nhưng vô luận lựa chọn Linh Dược nào, trước sau đều tối đa chỉ có thể là luyện chế hai lần!

Ngồi mài dao cũng không làm mất công đốn củi, cơ hội chỉ có hai lần, những Luyện Đan Đại Sư này cũng không khỏi không nghĩ chu toàn mới động thủ. Dù sao có một giờ thời gian, đối với luyện chế một viên đan dược chữa thương mà nói là đầy đủ có thừa.

- Thánh Cốt Thảo, Tàng Huyết hoa, Thiên Nham Liên, Ngọc Băng La Diệp...

Hai mắt của Tần Phàm ngưng lại, nhìn xem Linh Dược trên bệ đá, trong miệng thì thảo đọc lên danh tự những dược liệu này, lúc này trong lòng của hắn đã có hai loại đan phương Tôn Cấp trở lên.

Nói cách khác mười hai loại Linh Dược này, Tần Phàm có thể dùng để luyện chế ra hai loại đan dược trị liệu thương thế do Võ Tôn tạo thành.

Bất quá dù là đan dược Tôn Cấp, cũng còn có dược hiệu phân chia cao thấp, trong đó lại phân Ngũ phẩm: Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm, Cực phẩm, Tuyệt phẩm. Ở bên trong Ngũ phẩm này, dược hiệu Tuyệt phẩm đương nhiên là tốt nhất rồi.

- Tin tưởng Luyện Đan Sư cùng ta đồng dạng, có thể nghĩ ra hai chủng đan phương này cũng sẽ có không ít, mà đan phương đã giống nhau, như vậy quyết định phẩm giai của Tôn Cấp đan dược này đúng là thực lực Luyện Đan Sư! Trong đó phát ra tác dụng trọng yếu nhất đúng là Đan Hỏa cùng dược đỉnh rồi...

Nghĩ ra đan phương, lúc này Tần Phàm không khỏi nhướng mày.

Nếu là đan phương giống nhau, khảo nghiệm đúng là thực lực luyện đan của Luyện Đan Sư, cái này là cửa thứ ba trong vòng tỷ thí này rồi!

Hiện tại Tần Phàm sử dụng đều là dược đỉnh cùng Đan Hỏa bình thường, có thể nói là hoàn toàn không chiếm ưu thế. Cái Đan Hỏa bình thường này, xa xa không có thuận buồm xuôi gió như Tử Uân Đan Hỏa, mà ở bên trên năng lực tỉ mỉ xử lý luyện dược cũng là cực thấp, rõ ràng cho thấy không thể biểu hiện ra kỹ thuật luyện đan tinh xảo của hắn.

Cho nên, nếu chỉ dùng để Đan Hỏa cùng dược đỉnh bình thường kia luyện chế, như vậy Tần Phàm âm thầm đoán chừng mình nhiều nhất chỉ có thể luyện chế ra Thượng phẩm Tôn Cấp đan dược mà thôi, thậm chí có thể là thấp hơn.

Trừ khi là hắn dùng Tử Uân Đan Hỏa.

Lúc này, Tần Phàm có thể cảm giác được toàn trường có rất nhiều ánh mắt đều nhìn chăm chú lên người của hắn, kể cả bọn người Ly Hỏa Đan Vương, Phong Thái Thương đang ở trong khu nghỉ ngơi Luyện Đan Sư cao cấp, những người này đều lưu ý lấy nhất cử nhất động của hắn.

Hiện tại chỉ là trận đầu của Trung Cấp Thi Đấu mà thôi.

Trên thực tế, Tần Phàm cũng không muốn nhanh như vậy để cho những người này chứng kiến Tử Uân Đan Hỏa của mình, tuy để cho bọn hắn biết trước cũng không có gì, nhưng hắn không muốn nhanh như vậy để cho những người này nhìn thấu lá bài tẩy của mình, như vậy sẽ không có ý tứ nữa.

Mặt khác, hắn còn có những cân nhắc khác. Hắn đang suy nghĩ muốn trước luyện chế một loại nào đó trong hai loại đan dược này, còn có dược liệu phân phối..., thậm chí cũng có cân nhắc trận thứ hai kế tiếp có thể sẽ thi đấu cái gì.

Cho nên hắn y nguyên còn không có bắt đầu động thủ.

Mà lúc này, rất nhiều Luyện Đan Sư trên lôi đài tựa hồ cũng đã như Tần Phàm nghĩ thông suốt chỗ mấu chốt trong trận đấu này, rất cục nhao nhao vạch trần dược đỉnh của mình, tế ra Đan Hỏa luyện chế đan dược đã quyết định tốt.

Đương nhiên, trong những người này cũng chưa chắc có thể nghĩ ra đan phương Tôn Cấp trở lên như Tần Phàm, nhưng thấy đồng hồ cát kia dần dần chảy xuống, cũng đành phải kiên trì bắt đầu luyện chế.

Đặc biệt hỏa diễm như là pháo hoa ở trên lôi đài bay lên, nguyên một đám Luyện Đan Sư đều liên tiếp cảm Linh Dược trên bệ đá lên, tiến hành luyện hóa. Rất nhanh, trên lôi đài vền vền chỉ còn lại Tần Phàm một người còn chưa có bắt đầu động thủ mà thôi.

Luyện Đan Sư Hỏa Dương ở cách đó không xa, vào lúc này đã luyện hóa được hai gốc Linh Dược, thấy Tần Phàm còn chưa có bắt đầu động thủ, cho rằng Tần Phàm là còn không có xem thấu mấu chốt của trận đấu lần này, không khỏi lộ ra vẻ đắc ý cùng thần sắc khinh miệt.

- Như thế nào Kỳ Tích Chi Tử còn chưa bắt đầu luyện chế đan dược chứ?

Mà ở phía trên thính phòng, trông thấy tất cả Luyện Đan Sư đã bắt đầu luyện chế đan dược, duy chỉ có Tần Phàm là nhắm mắt tự hỏi, một ít người xem ủng hộ Tần Phàm không khỏi lo lắng cho hắn .

- Đúng vậy a, Kỳ Tích Chi Tử của ta, kỳ tích đại gia của ta, người ngược lại là nhanh động thủ ah, ta dùng cả thân gia đều đặt ở trên người của người a!

Mà một ít người mua Tần Phàm thắng, càng là lộ ra lòng nóng như lửa đốt, nhịn không được tại chỗ lớn tiếng gọi hô.

- Hắc hắc, ta xem là kỹ hết đi à nha, Trung Cấp Thi Đấu này há là đơn giản như Sơ Cấp Thi Đấu vậy, cho rằng còn có thể bằng vào một chút tiểu thông minh vượt qua kiểm tra sao?

Mà những người ở Sơ Cấp Thi Đấu đã từng bị Tần Phàm đánh qua mặt một lần kia, lúc này lại nói móc nói ra. Những người này đều đối với Tần Phàm có mang đố kỵ cùng thành kiến, hận không thể chứng kiến Tần Phàm lập tức bị loại bỏ.

1040. Chương 1050: Hỏa Kinh Tứ Tòa. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1050: Hỏa kinh tứ tòa. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thời gian chậm rãi đi qua, đồng hồ cát trên lôi đài càng ngày càng ít rồi.

- Ha ha, cuộc tranh tài này đệ nhất không phải Hỏa Dương ta thì không còn ai! Luyện hóa hoàn tất, Ngưng Lộ!

Mà thời điểm đồng hồ cát chảy không sai biệt lắm một phần mười, Hỏa Dương ở cách Tần Phàm không xa lộ ra thần sắc đắc ý, khiêu khích nhìn Tần Phàm ở một bên.

Mà ở trong gian phòng ẩn nấp kia.

- Lúc này đây Hỏa Dương biểu hiện cũng không tệ, hiện tại hắn lựa chọn vài loại Linh Dược đúng là tổ hợp tốt nhất, hơn nữa Hắc Diêm hỏa của hắn phối hợp, nhất định có thể luyện chế ra Tôn Cấp đan dược Cực phẩm, xem ra Hỏa trưởng lão dạy bảo có phương pháp ah!

Nhìn tình huống phía dưới lôi đài, Dược Vương Cốc cốc chủ kia vuốt vuốt râu nói ra.

- Đứa nhỏ Hỏa Dương này thiên phú là có, chỉ là tính tình vẫn là quá trương dương một chút.

Hỏa trưởng lão kia giống như là thầm than nói, chỉ là vẻ vui mừng trên hai đầu lông mày vẫn là khó có thể che dấu.

- Ha ha, bọn người Khúc Thanh Sơn cùng Lý Nhược Hi kia biểu hiện cũng biết tròn biết méo, chỉ là Tần Phàm kia, lần này ta lại có chút nhìn không thấu, hắn đến tận cùng là đang suy nghĩ cái gì? Chẳng lẽ còn không nghĩ thông mấu chốt của tỷ thí lần này sao?

Lương trưởng lão kia lúc này cũng nói.

- Dù sao cũng là quá trẻ tuổi ah, kinh nghiệm thiên chút ít cũng là bình thường...

Dược Vương Cốc cốc chủ kia nhìn xem Tần Phàm, lúc này khẽ cười nói, nhưng mà ở trong nháy mắt tiếp theo, sắc mặt của hắn rốt cục có chút biến đổi.

- Đợi một chút, đây là...

Cũng đúng vào lúc này, một vòng hào quang màu tím đang thành hình ở trên lôi đài, như là tử quang từ trên trời chiếu xuống, long lánh toàn trường!

Theo một vòng hào quang màu tím kia bay lên ở trên lôi đài, một loại nhiệt độ làm cho không khí cũng trở nên lửa đốt lập tức lập tức xuất hiện, loại độ ẩm kia, chỉ là vừa xuất hiện đã làm cho toàn trường hơn mười vạn người cảm ứng được rồi!

Một ít người xem ở khá gần, thậm chí ở thời điểm này đã bắt đầu chậm rãi đổ mồ hôi!

Ngọn lửa màu tím kia là chói mắt như thế, đồng thời thoáng cái liền hấp dẫn hoàn toàn ánh mắt của toàn trường tới, thậm chí những Luyện Đan Sư đang ở trên sân khấu thi đấu kia, bọn họ đều nhận lấy ảnh hưởng, nguyên một đám vô cùng kinh ngạc nhìn về vị trí ngọn lửa màu tím kia xuất hiện.

Loại màu sắc cùng độ ẩm của Đan Hỏa này biến hóa, tuy những Luyện Đan Đại Sư kia không phải bá kiến toàn bộ, nhưng bọn hắn cũng hết sức quen thuộc!

Sau đó ánh mắt của bọn hắn dời đi, chứng kiến một khuôn mặt còn trẻ vô cùng!

Lập tức là nguyên một đám lộ ra vẻ ngạc nhiên, thậm chí có chút ít Luyện Đan Sư còn xem chút nữa bởi vì phân thần mà làm cho luyện đan thất bại! Cũng may mắn những Luyện Đan Sư này đều là vừa mới bắt đầu luyện chế, còn chưa tới giai đoạn trọng yếu, nếu không lúc này bọn hắn tỷ thí có khả năng bởi vậy mà bị loại bỏ rồi.

Từ đó có thể biết, trình độ khiếp sợ trong lòng của bọn hắn lúc này.

- Làm sao có thể, đồn đãi dĩ nhiên là thật sự! Tần Phàm này tuổi còn trẻ, vậy mà thật sự nắm giữ Tử Uân Đan Hỏa trong Tam Đại Thánh Hỏa! Tiểu gia hỏa này, thật đúng là không đơn giản ah...

Ở trong phòng ẩn nấp kia, Dược Vương Cốc cốc chủ nhìn xem ngọn lửa màu tím này, nhìn hồi lâu, mới khiếp sợ đem thoại ngữ đằng sau chậm rãi nói ra.

Về phần Hỏa trưởng lão cùng Lương trưởng lão kia, trong khoảng thời gian ngắn đồng dạng cũng là hiện ra trợn mắt há hốc mồm. Lúc trước tuy bọn hắn cũng nghe qua đồn đãi Tần Phàm nắm giữ Tử Uân Đan Hỏa, nhưng kỳ thật trong lòng bọn hắn căn bản là một mực không tin!

Bởi vì dùng cấp độ Luyện Đan Tông Sư của bọn hắn, đối với sự lợi hại cùng đáng sợ của Tử Uân Đan Hỏa này biết quá sâu, cho nên bọn hắn cho rằng nhất định là Luyện Đan Sư phụ trách báo danh khảo thí nhìn lầm rồi, Tần Phàm chỉ là nắm giữ một loại Đan Hỏa tương tự cùng Tử Uân Đan Hỏa mà thôi.

Theo bọn hắn biết, từng Luyện Đan Sư có thể nắm giữ loại Đan Hỏa này, ít nhất đều là trăm tuổi trở lên, một Luyện Đan Sư hai mươi tuổi liền nắm giữ được loại Thánh Hỏa này, đây quả thực là hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn hắn!

Nhưng hôm nay sự thật bày ở trước mặt, chính là bởi vì loại Đan Hỏa này trân quý khó được như thế, bọn hắn mới không có khả năng sẽ nhận lầm.

- Nhớ ngày đó, ta giúp đứa nhỏ Hỏa Dương kia nắm giữ Hắc Diêm Hỏa đã là ngàn khó muôn vàn khó khăn, thử qua rất nhiều lần mới thành công, hơn nữa dùng niên kỷ của Hỏa Dương như vậy, có thể nắm giữ một loại kỳ hỏa đã tính toán là thiên phú kỳ tài!

- Nhưng không thể tưởng được Kỳ Tích Chi Tử này, dĩ nhiên là ở hai mươi tuổi nắm giữ Tử Uân Đan Hỏa, một trong Tam Đại Thánh Hỏa! Hắn còn là người sao? Cái này là yêu nghiệt!

Hỏa trưởng lão kia đã qua hồi lâu mới không khỏi thì thào nói.

- Thật là Tử Uân Đan Hỏa! Danh tiếng Kỳ Tích Chi Tử của Tần Phàm này thật sự không có nói sai, ở trên người hắn phát sinh hết thảy hoàn toàn chính xác chỉ có thể là dùng kỳ tích để hình dung! Cốc chủ, Tần Phàm này Dược Vương Cốc chúng ta không thể bỏ qua, nhất định phải hảo hảo bồi dưỡng, có Tử Uân Đan Hỏa này làm cơ sở, ngày sau nhất định có thể trở thành nhân vật cấp Đan Vương!

Lúc này Lương trưởng lão kia cũng nói.

- Trước hãy chờ xem, có lẽ không cần ngày sau, trong Luyện Đan Đại Hội lần này, Kỳ Tích Chi Tử kia có thể trở thành Đan Vương cũng nói không chừng.

Hai mắt Được Vương Cốc cốc chủ kia ngừng lại, nhìn về ngọn lửa màu tím ở phía dưới, có chút hít một hơi, mới chậm rãi nói.

- Cốc chủ có ý tứ là Tần Phàm này có được thực lực đoạt giải quán quân?

Nghe vậy, hai vị trưởng lão đều không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, nhưng lúc này đây lại không có cách nào phản bác. Dù là Hỏa trưởng lão không thừa nhận cũng không được, Tần Phàm có được Tử Uân Đan Hỏa, chỉ sợ kỹ thuật luyện đan so với đệ tử đặc ý nhất của hắn còn muốn càng mạnh hơn nữa.

...

- Thật là... Thật là... Tử Uân Đan Hỏa! Nguyên lai ngày đó ta không có nhìn lầm, thật là Tử Uân Đan Hỏa một trong Tam Đại Thánh Hỏa!

Mà Ly Hỏa Đan Vương ở trong vùng luyện đan cao cấp kia, lúc này cũng là lộ ra vẻ khiếp sợ, trong miệng dùng thanh âm chỉ có chính mình nghe được thì thào nói ra:

- Hơn nữa nhìn thủ pháp cùng kỹ thuật khống hỏa của hắn, vậy mà một chút cũng không có lạnh nhạt! Kỳ Tích Chi Tử này, quả nhiên là không thể coi thường.

Hắn nhìn xem Đan Hỏa màu tím trên lôi đài kia, trong nội tâm lại âm thầm ước lượng lấy, so sánh lấy Ly Hỏa của mình cùng Tử Uân Đan Hỏa của Tần Phàm, tính năng cả hai cùng kỹ thuật khống hỏa của hai người, cuối cùng hắn vậy mà phát hiện mình dường như một đời Đan Vương, đối mặt người trẻ tuổi mới hai mươi xuất đầu này, dĩ nhiên là không có tin tưởng tất thắng rồi!

Về phần Phong Thái Thương kia, vừa nhìn thấy Tần Phàm thi triển ra Tử Uân Đan Hỏa, sắc mặt càng là lập tức biến thành trắng bệch, ưu thế duy nhất của hắn đối với Tần Phàm, ở thời khắc này lần nữa sụp đổ rồi!

Hắn cau mày, rất lâu sau đó cũng không có giãn đi ra.

1041. Chương 1051: Hỏa Kinh Tứ Tòa. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1051: Hỏa kinh tứ tòa. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hắn phát hiện sau khi Tần Phàm thay đổi Tử Uân Đan Hỏa này, không chỉ không có chút cảm giác lạnh nhạt nào, ngược lại lộ ra càng thêm thuận buồm xuôi gió, tốc độ luyện hóa Linh Được cũng là sâu sắc tăng lên, hơn nữa cơ hồ đều có thể một lần trực tiếp luyện hóa thành linh dịch 100% độ tinh khiết!

Cái này ý nghĩa, Tử Uân Đan Hỏa này mới là Đan Hỏa mà Tần Phàm thường dùng, ở phía trước vẫn là che giấu thực lực!

Tuy hắn thân là Luyện Đan Tông Sư, nhưng ở thời khắc này, trông thấy Tần Phàm lộ ra Tử Uân Đan Hỏa kia, trong lòng hắn cũng không thể không bị kỹ thuật khống hỏa phi phàm của Tần Phàm làm rung động. Hắn cảm giác Đan Hỏa này là trực tiếp đốt tới trên thân thể hắn! Kiên kị, kiên kị lần nữa, bên trong lo lắng thậm chí ẩn ẩn xuất hiện một tia kinh sợ!

Hắn có thể tưởng tượng sau khi Tần Phàm có được năng lực trợ giúp Ngoan Thánh Cầu Bách Hải kia trị liệu tổn thương, đối với Phong gia hắn mà nói là một cơn ác mộng như thế nào!

Hai mắt của Phong Thái Thương vẫn không nhúc nhích nhìn xem lôi đài, thần sắc vô cùng ngưng trọng, trong nội tâm càng không ngừng biến hóa lấy các loại chủ ý cùng ý niệm, nhưng lại rất lâu sau đó cũng không có tri hoãn qua một hơi.

...

- Đây là hỏa diễm gì? Xem bộ dạng hết sức lợi hại a!

Vào lúc này, người xem trong toàn trường kỳ thật cũng không có bao nhiêu người nhận ra được cái này đối với Luyện Đan Sư mà nói là Thánh Hỏa... Tử Uân Đan Hỏa, nhưng tất cả mọi người cảm thấy sau khi Đan Hỏa này xuất hiện, độ ẩm trong toàn trường biến hóa, hơn nữa nhìn thấy những luyện đan sư trên lôi đài kia đối với cái này rất kinh ngạc, bọn hắn cũng có thể mơ hồ suy đoán ra đây là một loại Đan Hỏa bất phàm.

- Đây là Tử Uân Đan Hỏa, đối với Luyện Đan Sư mà nói chính là Thánh Hỏa, là một loại Đan Hỏa hết sức lợi hại! Luyện Đan Sư có được loại Đan Hỏa này, tuyệt đối đều là Luyện Đan Tông Sư! Lần này Kỳ Tích Chi Tử tất thắng!

Một ít người xem có kiến thức thì bắt đầu giải thích, lập tức từng đợt hô to như thủy triều lần nữa nhấc lên, toàn trường ủng hộ đối với Tần Phàm lần nữa tăng vọt, những người đánh bạc Tần Phàm thắng kia, càng là không khỏi mừng rỡ.

Những người một mực đều ủng hộ Tần Phàm kia, đã đem thanh âm hô đến khàn khàn, mà những người đối với Tần Phàm có thành kiến, sau khi biết rõ Đan Hỏa này lợi hại, đều là không thể nói gì hơn.

Tóm lại, sau khi Tần Phàm hiển lộ ra Tử Uân Đan Hỏa này, toàn trường đều khiếp sợ, chú ý.

Nhưng bản thân Tần Phàm đối với cái này lại mất điếc tai ngơ, giống như hoàn toàn không có cảm giác, chỉ tiếp tục chuyên chú luyện đan của mình, lúc này đây hắn ngay cả Tử Uân Đan Hỏa cũng hiển lộ đi ra, như vậy hắn nhất định sẽ không phụ lòng vinh quang cùng giá trị của Thánh Hỏa này!

Hắn không chỉ muốn bắt thứ nhất trong cuộc tranh tài này, trận Trung Cấp Thi Đấu này, hắn cũng phải cầm đệ nhất! Thậm chí hắn muốn lấy đệ nhất của Cao Cấp Thi Đấu, thậm chí toàn bộ Luyện Đan Đại Hội!

Nếu như đã quyết định bất cứ giá nào rồi, như vậy sẽ cao điệu đến cùng, một mực dùng tư thái đệ nhất, lấy quán quân cuối cùng của Luyện Đan Đại Hội này a!

Một gốc Linh Dược ở dưới Tử Uân Đan Hỏa nung khô hóa thành linh dịch, sau đó thời gian dần qua ở trong lò đan hội tụ thành hình.

Sau khi hắn đối loại Đan Hỏa cao cấp này, trình tự luyện hóa Linh Dược cũng lộ ra dễ dàng vô cùng rồi, dùng độ ẩm của Tử Uân Đan Hỏa, vô luận là Linh Dược có điểm nóng chảy cao nhất hay vẫn là thấp nhất đều có thể điều tiết cùng nắm giữ cực tốt, tinh chuẩn mà rất nhanh luyện hóa Linh Dược hoàn mỹ!

Mà bởi vì đã có Tử Uân Đan Hỏa này, tuy Tần Phàm bắt đầu luyện hóa Linh Dược so với những người khác thì chậm hơn rất nhiều, nhưng hiện tại lại rất nhanh đuổi theo những người khác, thậm chí thời điểm hắn tiến vào giai đoạn Ngưng Lộ, còn có Luyện Đan Sư còn chưa hoàn tất luyện hóa Linh Dược.

Mà Hỏa Dương mới vừa rồi mở miệng trào phúng Tần Phàm kia, lúc này tuy đã chấm dứt giai đoạn linh lộ, tốc độ so với Tần Phàm nhanh hơn không ít, nhưng mà sắc mặt lộ ra rất âm trầm, thậm chí có chút khó coi, sau khi Tần Phàm hiển lộ ra Tử Uân Đan Hỏa, hắn liền không dám liếc nhìn tới Tần Phàm rồi.

Hắn biết rõ việc này nhiều lời cũng là tự rước lấy nhục, cho nên chỉ cần rằng chuyên tâm luyện đan của mình, muốn dựa vào thuật luyện đan của mình tới lật bàn một lần, lại hung hăng lấy hãnh diện.

Tần Phàm tự nhiên là sẽ không đi chú ý Hỏa Dương này đang suy nghĩ cái gì, hắn một mực chuyên chú lấy đan dược mình luyện chế, sau khi luyện hóa Linh Dược hoàn tất, hắn liền thuận thực tiến nhập trình tự Ngưng Lộ.

Lúc này đây đan dược hắn muốn luyện chế, kỳ thật trước kia hắn cũng từng luyện chế qua, danh tự là Thái Huyền Ngọc Thanh Đan, là một loại đan dược chữa thương chuyên môn trị liệu thương thể cho Võ Tôn,

được hiệu thậm chí so với Hoàng Nguyên đan mà hần bình thường sử dụng còn mạnh hơn một ít, là từ trong những linh dược này có khả năng luyện chế ra đan dược có được hiệu mạnh nhất.

Theo được hương bắt đầu lan tràn trên lối dài, Tần Phàm cũng có thể mơ hồ cảm giác, ít nhất là có hai ba người sử dụng đan phương đồng dạng như hần, luyện chế ra đan dược đồng dạng.

Về phần ai luyện chế ra Thái Huyền Ngọc Thanh Đan có được hiệu càng mạnh hơn nữa, thì phải đợi sau khi đan dược luyện chế ra, khảo nghiệm qua mới có thể biết. Bất quá Tần Phàm đã sử dụng Tử Vân Đan Hỏa, đối với đan dược mình luyện chế ra tự nhiên là thập phần có lòng tin.

Ngưng Lộ, Ngưng Thế, Cố Thế...

Từng bước một trình tự tiến hành xuống, Tần Phàm sử dụng Tử Vân Đan Hỏa, quá trình luyện chế đan dược càng ngày càng có cảm giác, động tác như hành vân lưu thủy, ở phương diện độ ẩm hần cũng có thể gần như điều khiển hoàn mỹ.

- Tụ Linh!

Sau đó thủ ấn hai tay của Tần Phàm biến hóa, độ ẩm của Đan Hỏa kịch liệt biến hóa, ở thời điểm này tiếp cận thời khắc thành đan cuối cùng.

- Ha ha, thành công rồi! Trận này là Hỏa Dương ta tắt thắng!

Mà cũng vừa lúc đó, Luyện Đan Sư Hỏa Dương ở cách Tần Phàm không xa kia, sắc mặt một mực bình tĩnh rốt cục giãn ra, hơn nữa là phát ra tiếng cười có chút hưng phấn.

Lúc này đây, đồng hồ cát xa xa chỉ còn lại có gần kề một phần ba, rất nhiều Luyện Đan Sư đều đã tiến vào giai đoạn thể rắn hậu kỳ, thậm chí cũng có một ít tiến vào đến giai đoạn Tụ Linh sau cùng rồi.

Bất quá bên trong cuộc tranh tài này, Hỏa Dương lại là Luyện Đan Sư đầu tiên hoàn thành luyện chế đan dược.

Nhưng mà, cuộc tranh tài này so không phải tốc độ luyện đan, mà là được hiệu của đan dược luyện chế ra! Coi như là luyện chế mau hơn nữa, cũng sẽ không vì vậy mà cộng thêm điểm. Luyện Đan Sư khác chỉ cần ở trước khi đồng hồ cát chảy hết, hoàn thành luyện chế đan dược là được.

Trên lối dài, được hương mật mù, mùi vụn người trong hội trường cũng không khỏi cảm thấy tinh thần sảng khoái.

1042. Chương 1052: Đan Thành, Xác Định Và Đánh Giá! (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1052: Đan Thành, Xác Định Và Đánh Giá! (1)

Sau khi Hỏa Dương luyện chế xong một lò đan dược của mình, ánh mắt lại lần nữa mang theo một tia khiêu khích nhìn về phía Tần Phàm, nhìn xem Tần Phàm còn đang chuyên tâm luyện chế lấy đan dược, trên mặt của hần xẹt qua một tia vui vẻ mang theo khinh miệt.

Lúc này hần đối với khảo đan dược mà mình luyện chế ra kia là thập phần thoả mãn, trước kia hần cũng luyện chế qua đan dược này, nhưng lúc này đây hần lại cảm thấy là một lần luyện chế tốt nhất, cũng tự tin đan dược trong lò đan là được hiệu tốt nhất!

Bởi vì lần tỷ thí này cũng không phải so tốc độ luyện đan, cho nên trọng tài cũng không có lập tức phái người tới kiểm tra đan dược mà Hỏa Dương luyện chế ra, chỉ là ý bảo Hỏa Dương chờ đợi sau khi cuộc tranh tài này kết thúc lại tập trung tiến hành bình luận.

Hiện tại Hỏa Dương cũng chỉ có thể chờ đợi, cầu mong cho đồng hồ cát kia nhanh chảy hết, nhanh tuyên bố tin tức mình chiến thắng, để hần có thể ở trước mặt mười vạn người hảo hảo hãnh diện một phen.

Lúc này Tần Phàm tự nhiên là không có công phu đi lưu ý ánh mắt khiêu khích của Hỏa Dương này đối với mình, hiện tại hắn ở vào giai đoạn Tụ Linh trọng yếu của đan dược, một chút phân thần đều có khả năng làm cho Tụ Linh thất bại, cuối cùng làm luyện chế đan dược thất bại trong gang tấc!

Mà ở thời điểm Tần Phàm tiến hành Tụ Linh, cũng có mấy Luyện Đan Sư cùng hắn tiến nhập giai đoạn này. Tuy tốc độ luyện chế đan dược của Tần Phàm rất nhanh, nhưng hắn là rút lại ở phía sau những người khác một phần mười thời gian mới bắt đầu luyện chế, hiện tại tốc độ ngang hàng hoặc là so với những người khác chậm hơn một chút cũng là bình thường.

Dù sao ở đây đều là nhân vật Luyện Đan Đại Sư hàng thật giá thật, cũng không phải đèn đã cạn dầu!

Nhưng mà, coi như là nhân vật cấp Luyện Đan Đại Sư, ở luyện chế những đan dược Tôn Cấp trở lên này, cũng chưa chắc có thể bảo trì 100% thành đan suất! Ở bên trong một bước Tụ Linh trọng yếu này, trận tiếng nổ cùng mùi vị khác thường bắt đầu lan tràn trên lôi đài.

Sau đó liền trông thấy vài vị Luyện Đan Sư có danh tiếng vào lúc này sắc mặt thoáng cái trở nên trắng bệch.

Tụ Linh là một bước thập phần khảo nghiệm kỹ thuật luyện đan của Luyện Đan Sư, so với mấy cái trình tự phía trước đều lộ ra càng thêm gian nan, hơi có sai lầm sẽ làm cho luyện chế đan dược biến thành phế phẩm!

Kết quả bọn hắn đã thất bại!

Thời điểm thời gian của đồng hồ cát còn thừa lại một phần ba, bọn hắn đã thất bại! Ở trước mắt này, muốn một lần nữa bắt đầu luyện chế một khóa khác, thời gian nhất định là lộ ra có chút khẩn trương, trọng yếu hơn là vừa rồi bọn hắn đều đã tiêu hao linh dược trân quý nhất! (.

Thậm chí có chút ít Luyện Đan Sư chỉ có một loại đan phương Tôn Cấp mà thôi!

Kế tiếp, ở bên trong bảy tên Luyện Đan Sư Tụ Linh thất bại, chỉ có hai gã là lập tức bắt đầu luyện chế lại một lần đan dược mới, năm tên Luyện Đan Sư khác thì là sắc mặt âm trầm, thu hồi dược đỉnh trên bệ đá, xám xịt rời khỏi lôi đài.

Cái này cũng ý nghĩa bọn hắn chủ động buông tha cho trận đấu, hoặc là nói bị loại bỏ rồi.

Kỹ thuật Tụ Linh của Tần Phàm đến từ Ấn Thế đan môn truyền thừa, hơn nữa sau khi hắn đi vào Vũ Thiên đại lục kết hợp kỹ thuật luyện đan của thế giới này, cải tiến lần nữa, hiện tại tiêu chuẩn đã đến một trình độ cực cao!

Linh khí không ngừng ở giữa thiên địa bốn phía ngưng tụ tới, thậm chí những Luyện Đan Sư cách Tần Phàm tương đối gần kia, lúc này đều bị hắn Tụ Linh ảnh hưởng, làm cho linh khí tụ tập không có đủ hoặc là Tụ Linh lùi lại.

Cũng may mắn là Tụ Linh của đan dược chữa thương này cần thiết linh khí không nhiều lắm, nếu là như lúc trước thời điểm Tần Phàm luyện chế Thánh đan, ba mươi Luyện Đan Đại Sư ở đây đoán chừng có thể thành đan sẽ không vượt qua năm cái.

Cái này là tự tin tuyệt đối của Tần Phàm ở lĩnh vực đan đạo, đã công khai sử dụng Tử Uân Đan Hỏa, như vậy hắn cảm giác những Luyện Đan Đại Sư ở đây đã không phải là mục tiêu của hắn rồi!

Chú Linh!

Đúng như Tần Phàm dự tính, hắn rất nhanh liền thuận lợi hoàn tất Tụ Linh, tiến vào đến giai đoạn Chú Linh thành đan cuối cùng! Một bước này đối với Tần Phàm mà nói lộ ra càng thêm thuận thực, trước kia hắn từng làm qua vô số lần thí nghiệm, muốn ném thử cải tiến kỹ thuật Chú Linh để ngăn cản Cổ Mặc hút đan khí khi đó.

Hiện tại Cổ Mặc đã không ở bên người, hắn là không thể nào Chú Linh thất bại.

- Thành đan.

Ngay thời điểm đồng hồ cát đại khái còn thừa lại một phần mười, Tần Phàm chậm rãi thu hồi Tử Uân Đan Hỏa để rất nhiều Luyện Đan Sư thềm thường, một tay ở bên trên nóc được đỉnh nhẹ nhẹ ma sát một chút, sau đó hai tay nhẹ nhàng buông ra.

Cũng chờ đợi đồng hồ cát chảy hết, trọng tài đi tới kiểm tra đan được.

- Hắc hắc, Tần Phàm, sao trẻ như vậy mới thành đan chứ? Ta còn tưởng rằng có được Tử Uân Đan Hỏa, người sẽ có bao nhiêu lợi hại, tựa hồ cũng không ngoài như vậy ah.

Chứng kiến Tần Phàm rốt cục cũng hoàn thành luyện chế đan được, Hỏa Dương ở một bên đã hoàn thành luyện chế rất lâu, âm dương quái khí nói ra.

- Lúc này đây tỷ thí không phải tốc độ thành đan, không phải sao?

Tần Phàm cũng không có liếc nhìn Hỏa Dương này, chỉ là nhàn nhạt đáp lại nói ra. Bất quá sở dĩ lúc này đây tốc độ luyện đan của hắn chậm, cũng có phần là bởi vì sử dụng được đỉnh mới, nếu sử dụng được đỉnh tổ truyền của mình, thời gian thành đan vẫn có thể đề thăng lên rất nhiều.

- Dù lúc này đây tỷ thí được hiệu đan được, người cũng không bằng ta! Người thật sự là tốt số, còn trẻ như vậy đã có thể nắm giữ Tử Uân Đan Hỏa này, nhưng Tử Uân Đan Hỏa này lợi hại, cũng phải nhìn ở ai trên tay sử dụng đấy.

Hỏa Dương kia thấy bộ dáng Tần Phàm như vậy, càng là trong lòng có hỏa, không khỏi nói móc nói ra.

- Chúng ta đợi xem kết quả là tốt rồi.

Tần Phàm chỉ là từ chối cho ý kiến, cười nhạt một tiếng nói, liền không hề để ý tới Hỏa Dương này nữa. Trên thực tế hắn cũng cảm giác được Hỏa Dương này có vài phần kỹ thuật, từ bên cạnh truyền đến được hương đoán chừng, phẩm giai cùng được hiệu của khóa đan được kia sẽ không thấp, trách không được có vẻ kiêu ngạo như vậy.

Thời gian chậm rãi đi qua, đồng hồ cát đã rất nhanh tiếp cận chảy hết. Ở trong mười vạn người xem lo lắng khẩn trương cùng chờ đợi, Luyện Đan Sư trên lôi đài cũng là nguyên một đám thành đan, có chút không có luyện chế thành công, tự biết thời gian không đủ liền ừ ừ đi xuống lôi đài.

Rốt cục, lưu sa bên trong đồng hồ cát đã chảy hoàn tất, cái này cũng ý nghĩa thời gian tỷ thí trận đầu này chấm dứt, tiến vào giai đoạn xác định và đánh giá đan được rồi. Trong đoạn thời gian này, tổng cộng có mười Luyện Đan Sư luyện chế đan được thất bại ly khai, mà lúc này ở lại trên lôi đài, chỉ còn thừa lại hai mươi người mà thôi.

1043. Chương 1053: Đan Thành, Xác Định Và Đánh Giá! (2)

Chương 1053: Đan thành, xác định và đánh giá! (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Đã đến giờ, hiện tại mời chư vị Luyện Đan Sư mở được đỉnh của mình, lấy đan được trong được đỉnh ra, sau đó thống nhất lấy đài được hiệu ở chính giữa lôi đài này xác định và đánh giá. Cái đài được hiệu này là máy móc xác định và đánh giá được hiệu của Được Vương Cốc chúng ta, vì phân chia được hiệu mà chế tạo, nó không chỉ có thể phân biệt ra được phẩm giai đan được, thậm chí còn có thể xác thực đến chín tinh giai!

Theo thanh âm của trọng tài vang lên, nguyên một đám Luyện Đan Sư đều theo lời cầm lấy đan được của mình, hướng về đài được hiệu xác định và đánh giá được hiệu ở trung tâm lôi đài đi đến. Ở dưới mười vạn ánh mắt nhìn soi mói, nhưng lại không có Luyện Đan Sư nào tự hủy da mặt lộng hư làm bộ.

Nguyên một đám vạch trần được đỉnh, được hương đan khí nồng đậm kia nhanh chóng lan tràn trong toàn trường, làm cho rất nhiều người xem không khỏi ca than, lúc này đây đến Luyện Đan Đại Hội không có uổng phí, chỉ là đủ loại được hương trên lôi đài truyền đến kia, giá trị đã bằng giá vé rồi.

Mà bởi vì bộ đá của Tần Phàm cách vị trí trung tâm xa xôi, cho nên khi hắn dùng cái chai bạch ngọc đựng đan được đi qua, đã là sắp xếp đến cuối cùng rồi, ở trước mặt hắn là Hỏa Dương, đệ tử của Hỏa trưởng lão kia.

Hỏa Dương này đối với Tần Phàm, vẫn luôn là ôm một loại thái độ không quá hữu hảo. Có lẽ là bởi vì thiên tài tương đối, hai người này cũng có thể được xưng tụng là thiên tài Luyện Đan Sư, nhưng tuổi của Tần Phàm so với Hỏa Dương nhỏ hơn rất nhiều, nắm giữ Đan Hỏa cũng tốt hơn Hỏa Dương, bị chú ý cũng nhiều hơn Hỏa Dương, cái này làm cho lòng đố kỵ của hắn thiêu đốt.

Xác định và đánh giá bắt đầu.

Luyện Đan Sư thứ nhất đem đan được của mình đặt ở trên đài xác định và đánh giá được hiệu, rất nhanh liền thấy lục sắc hào quang ở giữa sân bay lên, giăng co một hồi lâu, sau đó mới có một thanh âm trực tiếp đem kết quả báo đi ra...

- Đại Hoàn đan, Thất Tinh Cực phẩm Linh Vũ cấp.

- Linh Vũ Sư cấp đan được, có thể trị liệu thương thế cho Linh Vũ Sư cấp, ời vị Luyện Đan Sư kế tiếp.

Lập tức trọng tài đứng ở một bên liền đem thành tích báo ra, cũng ghi chép xuống.

Vị Luyện Đan Sư thứ hai luyện chế vẫn là Đại Hoàn đan, bát tinh Cực phẩm Linh Vũ cấp. Tinh cấp càng cao, được hiệu đan được càng tốt, đồng dạng là Cực phẩm Linh Vũ đan, nhưng vị thứ hai này lại vượt qua vị thứ nhất.

Kế tiếp liên tục ba cái đều là Linh Vũ cấp đan được.

Thẳng đến vị thứ sáu, một Luyện Đan Sư áo bào tím đem đan được của mình để vào trong đó, trên đài kiểm tra được hiệu kia xuất hiện hào quang tím sắc, sau đó báo ra thành tích Vân Dương đan, Thất Tinh Thượng phẩm Tôn Cấp. Đây là viên đan được Tôn Cấp thứ nhất xuất hiện, mặc dù chỉ là Thượng phẩm.

Vị thứ bảy là nữ Luyện Đan Sư Lý Nhược Hi, nữ tử tuổi trẻ có chút thần bí này, vậy mà cũng luyện chế ra Tam Tinh Cực phẩm Tôn Cấp đan! Không chỉ là Tôn Cấp, hơn nữa vẫn là Tam Tinh Cực phẩm, đây là thành tích tốt nhất tạm thời.

Thời điểm thứ mười hai, đến phiên lão giả áo lam mà Tần Phàm một mực chú ý kia, lão giả này xem có chút tự đắc nhìn đám Luyện Đan Sư sau lưng, lúc này mới đem đan được của mình thả vào.

Hào quang tím sắc hiện lên, đại biểu đây cũng là một khóa Tôn Cấp đan được.

Lục tinh Cực phẩm!

Trong khoảng thời gian ngắn toàn trường sợ hãi thán phục.

Dĩ nhiên là kế tiếp Khúc Thanh Sơn đã từng đạt được qua đệ nhất vòng thứ nhất của Sơ Cấp Thi Đấu cũng không có cách nào siêu việt, hai người này cùng Tần Phàm đồng dạng, đều là luyện chế Thái Huyền Thanh Linh đan, nhưng thành tích của Khúc Thanh Sơn cũng chỉ là ngũ tinh Cực phẩm mà thôi.

Nhớ tới đối thoại ngày hôm qua sau khi trận đấu chấm dứt, sắc mặt của Khúc Thanh Sơn không khỏi có chút âm trầm khó coi, áo lam lão giả kia càng là đắc chí, thậm chí còn ẩn ẩn mang theo ý tứ khiêu khích nhìn về phía Tần Phàm.

Khảo thí, vẫn còn tiếp tục tiến hành.

Tất cả Luyện Đan Sư kiểm tra qua đo lường đều thu hồi đan được của mình, chỉ là qua một bên chờ đợi kết quả.

Rất nhanh là đến phiên Hỏa Dương ở phía trước Tần Phàm.

- Đối thủ của các ngươi là Hỏa Dương ta, không cần nhìn chằm chằm vào người đằng sau ta kia.

Hỏa Dương này đi đến trước đài kiểm tra, lộ ra thập phần tự tin hướng tất cả Luyện Đan Sư nhìn thoáng qua, sau đó cười lạnh đem đan dược của mình bỏ vào bên trong đài kiểm tra đan dược.

Lúc này đây, hào quang tím sắc vô cùng chói mắt dâng lên ở trên toàn bộ lôi đài.

- Thiên Hằng Phục Thương Đan, Tam Tinh Tuyệt phẩm Tôn Cấp!

Nương theo vui vẻ càng thêm nồng đậm của Hỏa Dương, đài kiểm tra xác định và đánh giá được hiệu kia vang lên thanh âm, trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người không khỏi động dung!

Tuyệt phẩm Tôn Cấp!

Nghe được cái thành tích này tuyên bố, Hỏa Dương kia lộ ra càng thêm đắc ý, rõ ràng mang theo ánh mắt trêu tức cùng khiêu khích, cơ hồ là không cần che dấu nhìn về phía Tần Phàm ở sau hắn.

Tuyệt phẩm, chính là Nhất phẩm chi tuyệt!

So với đan dược Cực phẩm còn muốn Cực phẩm hơn, dược hiệu có thể nói đã đến một loại cực hạn. Tất cả đan dược chữa thương Tuyệt phẩm, đều có thể ở trong thời gian cực ngắn khôi phục thương thế của người bị thương.

Hỏa Dương luyện chế một khóa Thiên Hằng Phục Thương Đan này, là Tôn Cấp Tuyệt phẩm đan dược!

Từng Vô Tôn cường giả cũng biết, nếu như bên người có thể mang theo một khóa Tuyệt phẩm đan dược ý vị như thế nào, cái này ý nghĩa nó có thể ở trong thời gian cực ngắn hồi phục thương thế do Vô Tôn cường giả tạo thành, ý nghĩa đồng đẳng với nhiều hơn một tính mệnh!

Đây là đan dược phòng thân mà từng Vô Tôn cường giả tha thiết ước mơ!

Vì Tuyệt phẩm đan dược này, từng Vô Tôn cường giả đều nguyện ý trả một cái giá lớn xa xỉ, nhưng bởi vì Tuyệt phẩm đan dược này quá mức khó có thể luyện chế, còn cung không đủ cầu, cơ hồ là sẽ không lưu thông trên thị trường.

Có thể tưởng tượng sau khi Hỏa Dương này lộ ra chiêu thức ấy, cường giả hướng hắn cầu đan tất nhiên sẽ nổi lên không dứt.

Cho nên sau khi nghe đài kiểm tra kia báo ra thành tích, Hỏa Dương này mới có vẻ đắc ý như thế, đây thật là đáng giá hắn kiêu ngạo! Từng Luyện Đan Sư Có thể luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược, đều đáng giá kiêu ngạo!

Trên lôi đài, vốn đang có rất nhiều Luyện Đan Sư xem Hỏa Dương này không quá thuận mắt, nhưng hiện tại bọn hắn không thừa nhận cũng không được, Luyện Đan Sư nhìn như liêu lĩnh này, là có thiên phú cùng thực tài rất mạnh!

Luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược đến tột cùng có bao nhiêu khó, tất cả Luyện Đan Sư đều thập phần tinh tường! Giống như Luyện Dược Sư là quý tộc bên trong võ giả bình thường, Luyện Đan Sư là quý tộc bên trong Luyện Dược Sư, mà Luyện Đan Sư có thể luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược, đây tuyệt đối là quý tộc bên trong Luyện Đan Sư, quý tộc trong quý tộc!

Hỏa Dương có tư cách kiêu ngạo!

1044. Chương 1054-1055: Xác Định Và Đánh Giá Kết Quả

Chương 1054-1055: Xác định và đánh giá kết quả

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Dù là các vị Luyện Đan Tông Sư ở khu vực Luyện Đan Sư cao cấp, nhìn đến trên lôi đài thi đấu của Trung cấp Luyện Đan Sư xuất hiện Tuyệt phẩm đan dược, bọn hắn cũng có chút kinh ngạc, dù là các vị Luyện Đan Tông Sư, tuy bọn hắn đều có thể luyện chế ra Thánh cấp đan dược, nhưng muốn luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược, đó cũng là thập phần không dễ dàng đạt đến Tam Tinh !

Ở trong Tuyệt phẩm đan dược, muốn đề thăng một điểm, cái kia đều là thập phần gian nan! Bởi vì lại đề thăng một điểm, vậy thì ý nghĩa trong chiến đấu có thể ít một chút thời gian khôi phục cùng có được hiệu quả khôi phục càng mạnh hơn nữa.

Chỉ là thời gian khôi phục cùng hiệu quả chênh lệch một chút, cái kia đều rất có thể ảnh hưởng tới kết quả của một cuộc chiến đấu!

Trong gian phòng ẩn nấp.

- Hỏa trưởng lão. . . lần này ngươi thật là dạy được một đệ tử giỏi ah! Không thể tưởng được Hỏa Dương này dĩ nhiên có thể luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược! Xem ra trận tỷ thí này đệ nhất không phải hắc thì không còn ai, dù Tần Phàm càng lợi hại, cũng không có khả năng tuổi còn trẻ luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược, trừ khi kỳ tích phát sinh a.

Lương trưởng lão kia chứng kiến tình hình trên lôi đài, cũng không khỏi kinh ngạc nói.

- Ha ha, kỳ thật đứa nhỏ này cũng là ở gần đây mới có thể luyện chế ra Tôn Cấp Tuyệt phẩm đan dược, hơn nữa một mực chỉ có thể luyện chế Nhất tinh Tuyệt phẩm mà thôi. Chỉ là không nghĩ đến lúc này đây hắc lại phát huy vượt xa người thường, luyện chế ra Tam Tinh dược hiệu rồi, ta cũng là có chút ngoài ý muốn.

- Nhưng đứa nhỏ Hỏa Dương này ah, thiên phú hoàn toàn chính xác đã có, nhưng không hiểu được ít xuất hiện, xem hắc tặc tội tất cả Luyện Đan Sư như vậy, kia cũng không tốt.

Lúc này Hỏa trưởng lão kia chỉ là cười nói, người mù cũng nhìn ra được hắc đối với Hỏa Dương rất tự hào cùng sung nịch.

- Luyện Đan Sư có năng lực, có chút kiêu ngạo cũng là bình thường, bất quá Hỏa trưởng lão người hoàn toàn chính xác phải hảo hảo dạy bảo Hỏa Dương nên trầm ổn thoáng một phát, nếu không đối với ngày sau hắc phát triển chỉ sợ sẽ bất lợi.

- Người nhìn xem Tần Phàm kia kia, lại lộ ra trầm ổn rất nhiều, cho dù Hỏa Dương khiêu khích hắc như thế nào, hắc cũng không nóng không lạnh, vững như Thái Sơn, ta xem phẩm chất đan dược của hắc có lẽ cũng sẽ không quá thấp ah!

Lúc này Dược Vương Cốc cốc chủ kia lại nói ra.

- Vâng, cốc chủ. Thuộc hạ trở về nhất định sẽ hảo hảo dạy bảo hắc.

Hỏa trưởng lão nhìn thoáng qua Tần Phàm trên lôi đài, phát hiện Tần Phàm quả nhiên như lời cốc chủ nói, so với Hỏa Dương thì lộ ra đại khí thành thực hơn rất nhiều. Bất quá trong lòng hắc kỳ thật cũng có tâm tương đối, tự nhiên là không tin Tần Phàm luyện chế đan dược có thể so với đệ tử của mình.

- Chắc chắn, không thể tưởng được ah, Hỏa Dương này thậm chí có kỹ thuật luyện đan mạnh như vậy!

Lúc này, người xem trong toàn trường đồng dạng đều sợ hãi thán phục, bình thường bọn hắc cũng dùng đến đan dược chữa thương, cho nên đối với cái dược hiệu phân cấp này tự nhiên cũng là tinh tường, từng cái cũng biết Tuyệt phẩm đan dược khó được.

- Đúng vậy a, nghe nói Tuyệt phẩm đan dược này rất khó luyện chế, dù là rất nhiều Luyện Đan Tông Sư luyện chế Tôn Cấp Tuyệt phẩm đan dược, cũng không có mười phần nắm chắc, xem ra trận này Hỏa Dương là thắng định rồi.

Rất nhiều người xem cũng đã cảm thấy Luyện Đan Sư áo đen trên lôi đài kia sẽ là đệ nhất trận này.

- Cái kia cũng chưa chắc, không phải còn có Kỳ Tích Chi Tử sao? Hắc có thể lấy được thứ nhất của Sơ Cấp Thi Đấu, lại có được Đan Hỏa mạnh như vậy, ở cuộc tranh tài này, hắc luyện chế ra đan dược hắc là sẽ không kém!

Bất quá một ít người ủng hộ Tần Phàm lại nắm lấy ý kiến bất đồng, bọn hắc đối với Tần Phàm cơ hồ là đã tin tưởng mù quáng.

- Ha ha, cho dù Kỳ Tích Chi Tử càng lợi hại, nhưng dù sao hấn chỉ mới hai mươi một tuổi! Luyện đan một đạo này là cần kinh nghiệm cùng thực lực, niên kỷ hấn như vậy, có thể trở thành Luyện Đan Sư đã là kỳ tích rồi, làm sao có thể còn luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược.

Một ít người vì thế mà tranh chấp .

Trên lôi đài, sau khi Tần Phàm nghe đến thành tích của Hỏa Dương, kỳ thật trong lòng cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn, hấn cũng không nghĩ ra nam tử bề ngoài hết sức lông bông này, vậy mà có thể luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược. Phải biết rằng, cho dù là hấn, thời điểm ở Vô Tôn chi cảnh, bình thường ăn đan dược chữa thương cũng chỉ là Cực phẩm mà thôi.

Đan phương giống nhau, bởi vì kỹ thuật Luyện Đan Sư bất đồng, ngoại trừ suất thành đan bất đồng ra, coi như là đều luyện chế thành công rồi, nhưng dược hiệu cũng sẽ có bất đồng, lúc này mới phân ra phân giai dược hiệu Ngũ phẩm Cửu Tinh.

Tuyệt phẩm đan dược đích thật là khó có thể luyện chế, trước khi Tần Phàm đạt tới Vô Thánh chi cảnh, đan dược hấn có khả năng luyện chế ra là Cực phẩm, cũng có thể là Tuyệt phẩm, nhưng hấn không dám nói mỗi một lần mình luyện chế ra đều là Tuyệt phẩm đan dược.

Bất quá hiện tại, Tần Phàm đã là một Vô Thánh cường giả! Các phương diện năng lực của hấn đều là tăng lên trên phạm vi lớn, thuật luyện đan tự nhiên cũng có chỗ tăng lên, tỷ lệ luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược này cũng lớn hơn rất nhiều rồi.

- Hỏa Dương Luyện Đan Sư luyện chế ra Thiên Hằng Phục Thương Đan, Tôn Cấp đan dược, dược hiệu đạt tới Tam Tinh Tuyệt phẩm! Là thành tích cao nhất cho đến bây giờ, ời vị kế tiếp!

Lúc này, trọng tài kia liền đem thành tích của Hỏa Dương ghi chép, hơn nữa nói ra.

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm cũng chậm rãi đi về trước.

Cũng vào lúc này, ánh mắt toàn trường đều tự nhiên mà nhìn chăm chú lên trên người của hấn. Không thể không nói, tuy rất nhiều người đều không thể tin hấn có thể luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược, nhưng danh tiếng kỳ tích ở bên ngoài, vẫn là có không ít người trong nội tâm ẩn ẩn có một phần chờ mong.

Phía trên lôi đài, Hỏa Dương vẫn mang theo ánh mắt khiêu khích và một chút khinh thường.

- Tần Phàm, ngươi phải hảo hảo xả giận thay chúng ta, đập cái tên kiêu ngạo này dưới chân.

Luyện Đan Sư áo lam mà Tần Phàm lưu ý qua kia, lúc này không để ý tới ánh mắt của Hỏa Dương, nhìn Tần Phàm nói ra. nguồn

Lúc này Khúc Thanh Sơn cùng Lý Nhược Hi cũng nhìn xem Tần Phàm.

Tần Phàm ở dưới các loại con mắt, chỉ là cười nhạt một tiếng, không có đi xem những người khác, cũng không nói gì thêm, chỉ là đem Thái Huyền Ngọc Thanh Đan trong tay mình bỏ vào bên trong đài kiểm tra.

Hào quang tím sắc mãnh liệt lập tức bay lên trên lôi đài, so với Tử Vân Đan Hỏa lúc trước của hấn còn mãnh liệt hơn, hào quang mãnh liệt kia thậm chí để cho người ta không thể nhìn gần, trong tầm mắt tựa hồ chỉ còn lại có một hào quang tím sắc này.

1045. Chương 1054-1055: Xác Định Và Đánh Giá Kết Quả

Chương 1054-1055: Xác định và đánh giá kết quả

Tôn Cấp đan dược!

Chứng kiến hào quang tím sắc này xuất hiện, tất cả mọi người biết rõ một khóa đan dược này của Tần Phàm cũng là Tôn Cấp đan dược, hơn nữa theo trình độ mãnh liệt của tia sáng này đến xem, nhất định là một khóa Tôn Cấp đan dược phẩm giai không thấp, thậm chí so với một khóa vừa rồi kia của Hỏa Dương cũng kém không xa!

- Điều này sao có thể!

Rất nhiều người vào lúc này không khỏi hít sâu một hơi, tuy thành tích của Tần Phàm còn không có được tuyên bố, nhưng bọn hắn đã bị một màn này làm rung động rồi, sau đó đều nín thở tĩnh khí đợi kết quả cuối cùng nhất xuất hiện.

- Thái Huyền Ngọc Thanh Đan...

Lúc này đây, đài kiểm tra kia báo ra thanh âm, mọi người nghe tới tựa hồ giống như chậm hơn rất nhiều, từng người xem cùng Luyện Đan Sư đều là hai mắt nhìn chăm chăm lên lôi đài, hai lỗ tai hoàn toàn buông ra, thanh âm trong toàn trường cũng ở thời khắc này hoàn toàn yên tĩnh lại.

- Tứ Tinh. . . Tuyệt phẩm Tôn Cấp!

Rốt cục, kết quả cuối cùng kia cũng truyền khắp toàn trường, đồng thời cũng chấn kinh toàn trường!

- Nhiều hơn nhất tinh! Vừa lúc là nhiều hơn nhất tinh! Kỳ Tích Chi Tử lại một lần nữa chiến thắng!

Người xem trong toàn trường yên tĩnh ngẩn ngui, lúc này như là núi lửa bộc phát sôi trào .

- Cái yêu nghiệt này...

Mà trong phòng che giấu kia, lúc này ba Cự Đầu của Dược Vương Cốc lẫn nhau tầm đó trao đổi một ánh mắt, đều thấy được vẻ khiếp sợ của nhau, đặc biệt là Hỏa trưởng lão kia, lúc này trên mặt thậm chí là có chút xấu hổ, vốn hắn nghĩ đệ tử Hỏa Dương của mình thắng định rồi.

- Tốt, Kỳ Tích Chi Tử không hổ là Kỳ Tích Chi Tử! Xem tiểu tử này còn đắc chí thế nào, ha ha.

Trên lôi đài, lúc này Luyện Đan Sư áo lam kia thì suồng sã cười nói tứ phía, so với mình thắng còn vui vẻ hơn.

- Không có ý tứ, vừa vặn so với người nhiều hơn nhất tinh.

Vào lúc này Tần Phàm cầm lại Thái Huyền Ngọc Thanh Đan của mình, sau đó quay đầu hướng về Hỏa Dương ở sau lưng đã ngây dại kia mỉm cười nói ra. Trước kia Hỏa Dương một mực nhằm vào hắn, hắn cũng là thời điểm đánh trả một chút.

- Không có khả năng, cái đài kiểm tra này nhất định là xảy ra vấn đề gì rồi! Hắn làm sao có thể luyện chế ra Tuyệt phẩm đan dược, lại so với ta nhiều hơn nhất tinh.

Lúc này trên mặt Hỏa Dương kia càng là trong khoảng thời gian ngắn trở nên không có huyết sắc, hắn không tin hướng trọng tài kia nói ra.

- Hỏa Dương Luyện Đan Sư, cái đài kiểm tra này có vấn đề, Tần Phàm Luyện Đan Sư luyện chế ra Thái Huyền Ngọc Thanh Đan đích thật là Tứ Tinh Tuyệt phẩm Tôn Cấp đan dược.

Trọng tài kia nhìn thoáng qua đài kiểm tra, lại mỉm cười nói:

- Lúc này ta tuyên bố, trận đầu luyện dược đại hội, đạt được đệ nhất chính là Đại Càn Quốc Tần Phàm!

- Ngoài ra, Hỏa Dương, Lan Trác, Khúc Thanh Sơn, Lý Nhược Hi... Top 10 trên đài kiểm tra, cũng có thể tham gia trận thứ hai của Trung Cấp Thi Đấu, cuối cùng quyết ra năm tên tham gia tỷ thí Cao Cấp Thi Đấu, mời mười vị trở lại trước bệ đá của mình.

Trọng tài kia cầm lấy ghi chép vừa rồi, đem thành tích cuối cùng nhất tuyên đọc đi ra.

- Đúng, còn có trận thứ hai! Tần Phàm, người trước chớ đắc ý, trận này ta nhất định thắng người! Chỉ cần trận thứ hai ta thắng người, đệ nhất cuối cùng của Trung Cấp Thi Đấu vẫn là của Hỏa Dương ta!

Nghe tuyên bố như thế, Hỏa Dương cuối cùng cũng phục hồi tinh thần lại, hắn cắn răng một cái, nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, âm thanh hung ác nói.

- Chúng ta cứ tiếp tục xem một chút đi.

Tần Phàm đối với cái này chỉ là cười nhạt một tiếng, sau đó chậm rãi đi về tới trước bệ đá của mình, chậm rãi đợi lấy trận đấu thứ hai bắt đầu.

Trọng tài tuyên bố trận đấu tiếp tục tiến hành, rất nhanh, những Luyện Đan Sư bị loại bỏ liền ủ rũ đi xuống lôi đài. Bất quá may mắn có thể leo lên lôi đài Luyện Đan Đại Hội Trung Cấp Thi Đấu này, đại biểu cho bọn hắn đã là Luyện Đan Đại Sư, ngày sau về đến gia tộc, địa vị tăng lên cũng là tất nhiên.

Đặc biệt là những Luyện Đan Sư có thể luyện chế ra Tôn Cấp đan dược kia, ngày sau cũng không sợ không có người đến cầu đan, dù sao ở trên đại lục này có rất nhiều võ giả, Luyện Đan Sư khan hiếm, một ít Võ Tôn cường giả không cách nào hưởng Luyện Đan Tông Sư cầu đan, đều đi cầu đan với Luyện Đan Đại Sư.

Tóm lại, tham gia trận Luyện Đan Đại Hội này, đối với bọn họ mà nói đều là lấy được ích lợi rất nhiều, trách không được nhiều Luyện Đan Đại Sư đối với đại hội này đều chạy theo như vịt vậy, không ngại xa xôi ngàn dặm tới tham gia.

Kỳ thật chỉ là vừa rồi ở trong cuộc tỷ thí sử dụng Linh Dược trân quý, còn cho phép Luyện Đan Sư mang đi đan dược của mình, đây đã đầy đủ chống đỡ lộ phí cho bọn hắn rồi, thậm chí còn có lời.

Trên lôi đài, gần kề chỉ còn lại có mười tên Luyện Đan Sư, bọn họ đều là Đại Sư bên trong Đại Sư, nhưng chỉ có năm người có thể tấn cấp đến Luyện Đan Tông sư.

Đại Sư cùng Tông Sư, chênh lệch một chữ, nhưng địa vị lại kém khá xa. Không chỉ bởi vì vấn đề có thể luyện chế đan dược Thánh cấp, còn bởi vì có vô số người đều chú ý Luyện Đan Đại Hội lần này, nếu ở trong Luyện Đan Đại Hội này đạt được danh xưng Tông Sư, cái nổi tiếng kia tuyệt đối là cao hơn rất nhiều! Ngày sau người cầu đan cũng sẽ nhiều thêm nữa, thu hoạch lợi ích cũng là thêm nữa....

Đạt được quán quân là Đan Vương càng không cần phải nói. Nghe nói Ly Hỏa Đan Vương đã từng đạt được qua quán quân của Luyện Đan Đại Hội kia, hàng năm người đến Ly Hỏa thành của hắn cầu đan vượt qua vạn người, mà không phải Võ Thánh cấp cường giả, thì khó có thể có được vật vừa mắt hắn.

Kim Long Hãn Huyết Mã Xa của hắn là người cầu đan đưa tới, dùng giá trị liên thành để hình dung cũng không quá đáng. Mà Ly Hỏa Đan Vương này tới tham gia Luyện Đan Đại Hội lần nữa, kỳ thật là muốn đạt được danh xưng Đan Vương lần nữa, gia tăng giá trị của mình mà thôi.

- Kỳ Tích Chi Tử này, luôn đột phá điểm mấu chốt, một lần lại một lần sáng tạo kỳ tích! Chờ hắn tiến vào Cao Cấp Thi Đấu, tuyệt đối là một đối thủ cường lực!

Lúc này Ly Hỏa Đan Vương nhìn nam tử nổi bật ở trên lôi đài phía dưới kia, càng thêm coi trọng .

Sau đó hắn lại nhìn thoáng qua Phong Thái Thương ở bên cạnh mình về mặt âm trầm kia, vốn lúc trước hắn cảm thấy Phong Thái Thương này cùng anh của Khúc Thanh Sơn Khúc Thanh Nguyên là đối thủ lớn nhất của mình, nhưng hôm nay chứng kiến Tần Phàm đạt được quán quân trận đấu Trung Cấp Thi Đấu này, ần ần đã nâng Tần Phàm lên cùng cấp bậc với hai người bọn họ!

Phải biết rằng hai người này ở trong Luyện Đan Đại Hội dĩ vãng đã từng đạt được qua Top 3 Luyện Đan Tông Sư mạnh nhất!

Nếu như người khác biết rõ trong lòng Ly Hỏa Đan Vương là nghĩ như vậy, tất nhiên sẽ vô cùng kinh ngạc. Coi như là những người kiên định ủng hộ Tần Phàm kia, cũng cảm thấy Tần Phàm tối đa có thể đoạt được đệ nhất của Trung Cấp Thi Đấu mà thôi, đối với Cao Cấp Thi Đấu tỷ thí, có thể đi vào Top 5 cũng đã là thiên đại kỳ tích rồi.

Dù sao những Luyện Đan Sư ở Cao Cấp Thi Đấu, từng cái đều là Luyện Đan Tông Sư của toàn bộ Vũ Thiên đại lục, lại không có một cái nào là hạng người bình thường!

1046. Chương 1056: Vòng Thứ Hai Ngoài Ý Muốn.

Chương 1056: Vòng thứ hai ngoài ý muốn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Chư vị Luyện Đan Sư, trước khi trận thứ hai của Trung Cấp Thi Đấu bắt đầu, mời mọi người trước kiểm tra Linh Dược trước mặt các ngươi thoáng một phát, số lượng và chủng loại phải chăng cùng vừa rồi trước khi các ngươi tham gia đài kiểm tra, phải chăng có người chạm qua Linh Dược của các ngươi hay không. Nếu Luyện Đan Sư phát sinh Linh Dược có cải biến qua, phải tất yếu nói cho ta biết.

Trên lôi đài, thấy mười tên Luyện Đan Sư đã đứng trở lại vị trí của mình, lúc này trọng tài kia mới mở miệng nói.

- Ồ?

Tần Phàm nghe xong, không khỏi có chút kỳ quái, nhưng mà theo lời nhìn thoáng qua bệ đá trước người mình. Vừa rồi hắn tổng cộng là sử dụng bảy loại Linh Dược, hiện tại trên bệ đá còn thừa lại bốn mươi hai loại, linh thảo cao cấp có thể luyện chế Tôn Cấp đan dược trở lên, còn thừa lại năm loại.

Số lượng cùng chủng loại Linh Dược còn lại của hắn đều không có vấn đề, cũng không có phát sinh cải biến.

Rất nhanh những người khác cũng đều liên tiếp xác nhận, cũng không có phát hiện có người động tay chân đối với Linh Dược trên bệ đá của bọn họ.

- Tốt rồi, nếu Linh Dược của mọi người đã không có vấn đề, như vậy ta lần nữa tuyên bố quy tắc thi đấu của trận thứ hai trong Trung Cấp Thi Đấu, cái kia chính là các vị Luyện Đan Sư đem Linh Dược còn lại trước mặt của các ngươi, luyện chế ra một khóa đan dược chữa thương khác, năm Luyện Đan Sư có được hiệu quả nhất sẽ được tấn cấp Cao Cấp Thi Đấu.

Thấy trên lôi đài không có người lên tiếng, trọng tài kia lần nữa tuyên bố nói ra.

- Cái gì?

Nghe tuyên bố như thế, đại bộ phận Luyện Đan Sư trên lôi đài không khỏi biến sắc, giờ mới hiểu được vì cái gì vừa rồi trọng tài bảo bọn hắn kiểm tra số lượng Linh Dược trước mặt.

- Lại luyện chế một khóa đan dược?

Nghe vậy, ngay cả Tần Phàm cũng không khỏi là lông mày nhẹ nhàng nhíu một cái, bởi vì vừa rồi thời điểm hắn luyện chế Thái Huyền Ngọc Thanh Đan tổng cộng sử dụng bảy loại Linh Dược Tôn Cấp, như vậy vụn vụn chỉ còn lại năm loại Linh Dược Tôn Cấp rồi.

Kỳ thật ở trận đầu, trước khi hắn sử dụng Tử Uân Đan Hỏa liền phát hiện mười hai loại Tôn Cấp Linh Dược trên bệ đá tuy có thể luyện chế hai chủng đan dược, một loại là Thái Huyền Ngọc Thanh Đan, một loại là Thiên Hằng Phục Thương Đan.

Dược hiệu của Thái Huyền Ngọc Thanh Đan này cùng Thiên Hằng Phục Thương Đan đều là không sai biệt nhiều, hơn nữa đều dùng đến một loại Linh Dược có thể tăng dược hiệu lên, đó là Hải Hồng Thảo, nhưng hết lần này tới lần khác ở bên trong bốn mươi chín loại linh thảo, chỉ có một cây mà thôi!

Vốn Tần Phàm cho rằng cái này là vì để cho Luyện Đan Sư bọn họ nhiều một loại lựa chọn, nhưng không thể tưởng được vậy mà cũng có Huyền Cơ.

Dùng năm loại Tôn Cấp Linh Dược đi luyện chế viên Tôn Cấp đan dược thứ hai, tuy cũng có thể luyện thành, nhưng dược hiệu tất nhiên sẽ thấp hơn rất nhiều, ít nhất hắn muốn luyện chế ra Tuyệt phẩm Tôn Cấp là cực kỳ gian nan. xem tại

Tần Phàm lâm vào trong trầm tư.

- Ha ha, tốt! Lúc này đây ta thắng định rồi!

Mà trên lôi đài, chỉ có Hỏa Dương kia là phát ra thanh âm có chút đắc ý, tựa hồ đối với nội dung tỷ thí lần này hoàn toàn không lo lắng, ánh mắt lại lần nữa gây hắn nhìn về phía Tần Phàm ở một bên.

Bất quá lúc này Tần Phàm đang cau mày tự hỏi đối sách, tự nhiên là không rảnh đi để ý đến hắn.

- Nếu như đã không có vấn đề, như vậy, chư vị Luyện Đan Sư, hiện tại ta tuyên bố lúc này đây trận thứ hai của Luyện Đan Đại Hội Trung Cấp Thi Đấu chính thức bắt đầu! Cùng trận đầu đồng dạng, dùng một giờ làm hạn định, đồng hồ cát chảy hết liền chấm dứt.

Mà cũng vào lúc này, ánh mắt của trọng tài kia đảo qua toàn trường, cao giọng nói ra.

Bởi vì vừa rồi ở thời điểm vòng thứ nhất, tất cả Luyện Đan Sư đã tiến hành qua phân biệt linh dược, cũng biết mình còn có Linh Dược gì, cho nên trên thực tế ở vòng này, tất cả mọi người đều có thể lập tức bắt đầu luyện dược rồi.

Nhưng mà, lúc này ngoại trừ Hỏa Dương kia trực tiếp đốt lửa luyện dược, những người khác đều như Tần Phàm, lâm vào trong trầm tư có chút buồn rầu.

Rất rõ ràng, mười tên Luyện Đan Sư thắng được ở vòng thứ nhất, đan dược luyện chế không phải Thái Huyền Ngọc Thanh Đan thì là Thiên Hằng Phục Thương Đan, sử dụng đều là bảy loại Tôn Cấp Linh Dược, bọn họ đều cùng Tần Phàm đồng dạng, chỉ còn lại có năm loại Tôn Cấp Linh Dược mà thôi, cho nên bọn họ đều như Tần Phàm, lo lắng cho vấn đề dược liệu.

Lúc này, trong phòng ẩn nấp của Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu kia.

- Hỏa trưởng lão, như thế nào lúc này Hỏa Dương lộ ra tin tưởng mười phần như vậy rồi hả? Tựa hồ đối với vấn đề khó khăn này một chút cũng không lo lắng? Lúc này đây chúng ta là thật vất vả mới chuẩn bị cái đề thi này, chuyên môn an bài mười hai loại Tôn Cấp Linh Dược đặc biệt, là để cho độ khó của đợt thứ hai Trung Cấp Thi Đấu này gia tăng lên mấy lần đó.

Chứng kiến Hỏa Dương trên lôi đài sắc mặt đặc ý cùng tự tin, Lương trưởng lão không khỏi cũng kỳ dị nhìn Hỏa trưởng lão hỏi.

- Ha ha, Lương trưởng lão không phải là hoài nghi ta sớm tiết lộ đề thi cho Hỏa Dương hử chứ?

Lúc này Hỏa trưởng lão kia rốt cục cũng lần nữa lộ ra vui mừng nói ra.

- Đây đều là tạo hóa của Hỏa Dương hử, lão phu không có làm cái gì.

- Ta tự nhiên biết rõ lấy phẩm cách của Lương trưởng lão, sẽ không làm chuyện tình như vậy, chỉ là nhất thời hiếu kỳ mà thôi.

Lương trưởng lão kia nói ra.

- Nếu như ta không nhìn lầm, hiện tại Hỏa Dương hử tựa hồ còn có sáu loại Tôn Cấp Linh Dược tài liệu, nói cách khác vừa rồi hử chỉ sử dụng sáu loại Tôn Cấp Linh Dược mà thôi. Sáu loại Tôn Cấp Linh Dược luyện chế ra Tam Tinh Tuyệt phẩm Thiên Hằng Phục Thương Đan, chỉ có một khả năng, đó chính là hử cải tiến đan phương.

Lúc này Dược Vương Cốc cốc chủ kia lại vuốt vuốt râu mỉm cười nói.

- Ha ha, cốc chủ nói không sai, đứa nhỏ Hỏa Dương này đích thật là cải tiến qua đan phương của Thiên Hằng Phục Thương Đan, vừa rồi hoàn toàn chính xác không có sử dụng đến Hải Hồng Thảo kia, mà là lựa chọn hai loại Linh Dược Linh Vũ cấp khác hỗn hợp thay thế, cho nên hiện tại hử hoàn toàn còn có thể sử dụng Hải Hồng Thảo đi luyện chế ra Thái Huyền Ngọc Thanh Đan kia.

Nghe vậy, Hỏa trưởng lão vui vẻ lên tiếng cười nói.

- Đứa nhỏ Hỏa Dương này vậy mà có thể cải tiến đan phương rồi hả? Hơn nữa vẫn là Tôn Cấp Tuyệt phẩm đan phương?

Lương trưởng lão kia kinh ngạc nhìn xem lôi đài phía dưới, có chút không dám tin tưởng, sau đó lại hâm mộ nói:

- Chắc chắn, Hỏa trưởng lão có thể có đệ tử xuất sắc như vậy, thật sự là ao ước chết người ah.

- Ha ha, dễ nói dễ nói, chủ yếu cũng là chính bản thân hử có thiên phú cao, cũng chịu cố gắng.

Lúc này Hỏa trưởng lão lộ ra càng đặc ý hơn rồi, người đệ tử này của hử, tuổi còn trẻ đã có thể cải tiến đan phương thành công, đây thật là cho hử thể diện rất lớn rồi, cũng không uổng công hử vẫn sùng nịch đối với hử như thế.

1047. Chương 1057-1058: Dung Võ Nhập Đan.

Chương 1057-1058: Dung võ nhập đan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Trên lôi đài, thời gian chậm rãi đi qua.

Rất cục, Tần Phàm cũng là sắc mặt ngưng trọng bắt đầu động thủ luyện chế, đến lúc này, chỉ sợ cũng chỉ có thể liều mạng rồi.

Nhưng hắn đoán chừng đại bộ phận Luyện Đan Sư ở đây cũng như mình, ở trận đầu sử dụng Hải Hồng Thảo, dù sao có Linh Dược tăng cường được hiệu không có khả năng không cần. Như vậy, mọi người cơ bản đều là lần nữa trở lại cùng một cái trục hoành, hắn cũng không phải sợ.

Chỉ là biểu hiện của Hỏa Dương lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn, nếu như hắn cũng như mình sử dụng Hải Hồng Thảo, chắc có lẽ không đắc ý như thế mới phải, hắn dựa vào cái gì cảm giác mình chiếm hết ưu thế?

Đồng hồ cát đã không sai biệt lắm chảy một phần năm rồi, Tần Phàm cũng không rảnh đi nghĩ quá nhiều, hắn cũng phải chính thức bắt đầu trình tự luyện hóa Linh Dược rồi.

Bất quá thời điểm ánh mắt của hắn đảo qua bốn mươi hai loại Linh Dược còn lại trên bệ đá, trong lòng của hắn lại bỗng nhiên khẽ động, cảm giác được Thanh Long Chi Tâm kia liên tục không ngừng truyền đến sinh cơ, đột nhiên hắn dâng lên một nghĩ cách can đảm.

Trận đấu đang tiếp tục tiến hành, mười tên Luyện Đan Đại Sư ở đây sau khi suy tư một lát đều bắt đầu động thủ luyện chế viên đan dược chữa thương thứ hai. Cũng may mắn trong mười người này không có lần đầu tiên luyện hồng đan dược, nếu không trận thứ hai này không cần so có thể sớm nhận thua.

Bởi vì Tôn Cấp Linh Dược này chỉ có mười hai loại mà thôi!

Nếu như không sử dụng mười hai loại Linh Dược này luyện chế, như vậy luyện chế ra đan dược, dược hiệu tất nhiên sẽ sâu sắc không bằng, căn bản không có khả năng đánh đồng cùng Luyện Đan Đại Sư khác luyện chế, dù sao có thể ở trận đầu thắng được, kỹ thuật luyện đan tuyệt đối đều là không bình thường.

Lúc này Tần Phàm cũng hoàn toàn bình tĩnh lại, tiến nhập một cảnh giới cơ hồ vong ngã.

Giờ khắc này, ở bên trong cảm giác của hắn, phẳng phất giống như Thiên Địa đều biến mất, toàn bộ hội trường hơn mười vạn người xem đồng dạng cũng bị hắn ném qua sau đầu.

Ở trong mắt hắn, chỉ có Linh Dược trên bệ đá, còn có dược đỉnh trước mặt.

Hắn chỉ biết mình luyện chế đan dược, thậm chí hắn cũng hoàn toàn quên mình là đang tham gia luyện đan đại hội, quên mình đang đứng ở trên lôi đài, quên đang có hơn mười vạn ánh mắt nhìn chăm chú lên hắn.

Hắn ở thời khắc này chỉ có một cách nghĩ, cái kia chính là thực hiện ý nghĩ của mình, luyện chế ra đan dược mình muốn luyện chế.

Một cây một cây Linh Dược, bị hắn quăng vào trong lò đan, sau đó dùng Tử Uân Đan Hỏa tinh chuẩn hoàn mỹ nung đốt. Động tác của hắn như là hành vân lưu thủy, để cho người cảnh đẹp ý vui, ở bên trên thủ pháp sử dụng hỏa diễm càng có thể nói là hoa lệ, để cho người xem thế là đủ rồi.

Tần Phàm chuyên chú, lộ ra thập phần hấp dẫn người.

Cơ hồ tất cả người xem, chỉ cần một khi ánh mắt rơi vào trên người của hắn, là khó có thể dời đi.

Đặc biệt là một ít người xem nữ trẻ tuổi, càng là thấy như si mê như say sưa, giờ khắc này nam tử thanh sam trên lôi đài kia, lại làm cho các nàng cảm giác đây là nam tử anh tuấn nhất thế gian, ở trước mặt của hắn, Hỏa Dương ở trên đài kia bình thường được xưng là mỹ nam tử cũng lộ ra ảm đạm thất sắc.

Trên lôi đài, lúc này đây Tần Phàm luyện hóa Linh Dược tốc độ thập phần chậm, thậm chí so với trận đầu ở Sơ Cấp Thi Đấu còn chậm hơn một tí, thẳng đến đồng hồ cát kia đi qua gần một nửa, hắn mới luyện hóa hoàn tất toàn bộ Linh Dược cần thiết cho luyện đan lần này.

- Luyện hóa hoàn tất, nước thuốc 100%, độ tinh khiết linh dịch 100%, thành công rồi!

Mà cảm ứng đến những nước thuốc trong dược đỉnh vừa mới luyện hóa hoàn tất kia dần dần dung hội cùng một chỗ, Tần Phàm ở thời điểm này tựa hồ cũng lộ ra hơi có chút mỏi mệt, nhưng trên mặt lại lộ ra thần sắc có chút hưng phấn.

- Cực hạn dung hợp, Ngưng Lộ!

Nhìn đến linh dịch đã thành công luyện hóa như mình tưởng tượng, vào lúc này Tần Phàm điều khiển độ ẩm Đan Hỏa lập tức biến đổi, bỗng nhiên hạ một bước.

Mà ở thời điểm này, mười tên Luyện Đan Đại Sư trên trận cũng đã tiến vào đến trình tự Ngưng Thể rồi, Hỏa Dương xung ngựa lên trước trận kia càng là đã đến giai đoạn thể rắn, đệ tử của nhất đẳng trưởng lão Dược Vương Cốc này, ngược lại hoàn toàn chính xác là có thiên phú để cho người sợ hãi thán phục.

Ngoại trừ sử dụng Đan Hỏa không bằng Tần Phàm ra, kinh nghiệm cùng thủ pháp luyện đan của hắn tựa hồ cũng rất mạnh, đối với nắm chắc thời cơ cũng tuyệt đối là đạt tới Tông Sư Cấp.

Bởi như vậy, ngược lại là tốc độ của Tần Phàm lộ ra chậm chạp nhất.

Bất quá Tần Phàm lại không có để ý, bởi vì hắn còn ở trong trạng thái chuyên chú luyện đan, căn bản đối với tình huống của những người khác không hề có cảm giác, thậm chí lúc này coi như là có người đến đánh lén hắn, đoán chừng xác xuất thành công cũng là cực cao.

Kỳ thật ở thời điểm này, một ít Luyện Đan Tông Sư nhãn lực tốt cũng đã bắt đầu phát hiện loại trạng thái này của Tần Phàm, nguyên một đám lần nữa lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì đối với những Tông Sư bọn hắn mà nói, trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất này là không lạ lẫm, nhưng loại trạng thái này lại có thể ngộ nhưng không thể cầu, ở dưới loại trạng thái này luyện chế đan dược, xác xuất thành công không chỉ là cực cao, hơn nữa rất dễ dàng lấy được đột phá trên đan đạo.

Mà ở trong phòng ẩn nấp có Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu, ánh mắt so với những người khác đều cao hơn rất nhiều, cũng sâu hơn rất nhiều! Sau khi nhìn không chuyển mắt quan sát cử động của Tần Phàm, bọn hắn lẫn nhau trao đổi một ánh mắt, lại một lần nữa lộ ra vẻ khiếp sợ.

1048. Chương 1057-1058: Dung Võ Nhập Đan.

Chương 1057-1058: Dung võ nhập đan.

- Cốc chủ, Tần Phàm này hình như là dung võ nhập đan? Là lấy tu vi võ đạo đi tăng cường dược lực của Linh Dược tài liệu?

Trong đó Lương trưởng lão kia ngược lại hít một hơi khí lạnh, thanh âm run nhẹ lẩy, nhìn Dược Vương Cốc cốc chủ hỏi.

- Đúng vậy, mặc dù có chút vụng về, nhưng Tần Phàm này đích thật là nếm thử dùng năng lực võ đạo của mình đi tăng cường dược lực của hai gốc dược liệu, để cho nó từ Linh Vũ cấp đạt đến Tôn Cấp! Không thể tưởng được tên tiểu tử này vậy mà sẽ có năng lực như vậy rồi, quả thực là để cho người không dám tin.

Dược Vương Cốc cốc chủ kia đồng dạng lộ ra kinh ngạc không thôi.

- Dung võ nhập đan? Dem võ đạo kết hợp đan đạo để luyện chế đan dược, dùng vũ lực thôi phát Linh Dược, điều này cần đối với võ đạo cùng đan dược phải có lý giải sâu đậm mới được, theo ta được biết, toàn bộ

Dược Vương Cốc, thậm chí Vũ Thiên đại lục, ngoại trừ cốc chủ ngài ra, chắc có lẽ không vượt qua ba người đi à nha.

Hỏa trưởng lão kia càng lộ ra có chút trợn mắt há hốc mồm, vừa rồi vui mừng tự hào đối với Hỏa Dương lập tức trở nên không còn sót lại chút gì.

Đến lúc này, hẳn rất cực minh bạch Kỳ Tích Chi Tử phía dưới kia, nếu so với đệ tử của hắn thì ưu tú gấp bao nhiêu!

Tuổi nhỏ hơn rất nhiều không nói, trọng yếu nhất là tạo nghệ của người phía trước ở trên đan đạo, đừng nói là đệ tử của hắn, dù là chính bản thân hắn cũng chưa chắc có thể so sánh!

Bởi vì hắn vẫn không có thể làm được dung võ nhập đan!

- Yêu nghiệt, thực là yêu nghiệt ah! Cái này còn là người sao? Hắn mới hai mươi mốt tuổi ah!

Nhìn Tần Phàm ở phía dưới đã tiến vào giai đoạn Ngưng Lộ, vào lúc này Lương trưởng lão kia nhẹ vỗ về bàn tay, trong miệng thì thảo nói, Tần Phàm biểu hiện làm cho hắn là siêu cấp Luyện Đan Tông Sư cũng cảm thấy rung động.

Không chỉ có tuổi còn trẻ đã nắm giữ Tử Uyên Đan Hỏa, một trong Tam Đại Thánh Hỏa, hơn nữa bây giờ lại còn nắm giữ đến dung võ nhập đan!

- Tần Phàm này, vô luận là tốn một cái giá lớn như thế nào, chúng ta cũng phải lôi kéo hắn tiến vào Dược Vương Cốc của chúng ta.

Dược Vương Cốc cốc chủ ở thời điểm này hết sức trịnh trọng nói:

- Nếu có thể, ta cũng muốn thu hắn làm đồ đệ, bất quá hắn tuổi còn trẻ đã ưu tú như vậy, đoán chừng là sớm đã có sư thừa rồi, chỉ không biết là lão yêu quái nào có thể dạy ra đồ đệ như vậy.

Trên lôi đài, Tần Phàm tự nhiên không biết Dược Vương Cốc cốc chủ tùy tiện dậm chân một cái có thể làm cho cả Vũ Thiên đại lục chấn động, sẽ để ý mình như thế, vào lúc này Thanh Long Chi Tâm của hắn chậm chạp mà vững vàng nhúc nhích, hắn cảm giác hiện tại mình thấp phần tốt, thậm chí tuy hiện tại hắn chỉ là ở giai đoạn Ngưng Lộ, nhưng hắn cũng tự tin mình luyện chế ra khóa đan dược này, dược hiệu tuyệt đối sẽ không thấp.

- Ngưng Thể.

Ở dưới độ ẩm tuyệt đối hoàn mỹ, Tần Phàm tiến vào giai đoạn từ linh lộ biến thành linh tán.

- Cố Thể!

Ngay thời điểm đồng hồ cát chỉ còn thừa lại một phần ba, Tần Phàm tiến vào giai đoạn ngưng tán thành hoàn, tinh thể tán toái trong lò đan ở thời điểm này chậm rãi hội tụ cùng một chỗ, chồng chất ngưng kết, biến thành một khóa dược hoàn màu đỏ nhạt.

Ở dưới Tử Uyên Đan Hỏa thiêu đốt, khóa dược hoàn này không ngừng cứng lại, thẳng đến khi mỗi một khóa tinh thể lẫn nhau tầm đó đã khăng khít không khe hở, dược hiệu chặt chẽ kết hợp cùng một chỗ, không ngừng tăng cường.

Linh hoàn thành!

- Thái Huyền Ngọc Thanh Đan, ta luyện chế ra đến.

Mà cũng vào đó lúc, Hỏa Dương ở cách Tần Phàm không xa thu hồi Đan Hỏa, khoe miệng nổi lên thần thái tự tin vô cùng, hưng phấn khó có thể đè nén xuống mà tuyên bố nói ra.

Thanh âm kia phẳng phát như tuyên bố mình đã đạt được quán quân của Trung Cấp Thi Đấu.

Dược đỉnh trước mặt hắn đang bốc lên mùi thuốc mật mù, một mùi thơm nồng nặc lan tràn đi ra, làm cho người nghe thấy đều tinh thần chấn động, tuy còn chưa qua khảo thí, nhưng có thể nhìn ra được dược hiệu của khóa đan dược này hoàn toàn chính xác là không thấp.

Lúc này Tần Phàm vẫn còn đắm chìm bên trong thế giới luyện đan của mình, ngay cả Hỏa Dương đã luyện chế ra đan dược hẳn cũng không hề hay biết, chỉ tiếp tục lấy trình tự luyện đan của mình.

Linh hoàn thành, bước tiếp theo, là Tụ Linh!

- Tụ Linh.

Bờ môi nhẹ nhàng giật giật, thủ ấn của Tần Phàm biến hóa, độ ẩm Đan Hỏa thay đổi, lập tức bắt đầu ngưng tụ Chu Thiên linh khí, một vòng xoáy linh khí cỡ nhỏ vào lúc này dần dần hình thành ở trên đỉnh lô.

Trong không khí truyền đến có chút chấn động, ở giữa thiên địa không ngừng có nguyên khí mới lạ nồng đậm vọt tới, sau đó bị hần cực hạn ngưng tụ cùng một chỗ, không ngừng chui vào trong dược đỉnh, trận trận tiếng thét vang lên, ngược lại là rất có thanh thế.

- Hừ, ra vẻ mê hoặc mà thôi, chỉ sợ đầu voi đuôi chuột.

Thấy một màn như vậy, Hỏa Dương ở một bên không khỏi khinh thường nói.

- Chú Linh.

Tần Phàm đối với ngoại giới vô tri vô giác, chỉ là thời điểm cảm giác được linh khí trong dược đỉnh đã đầy đủ, thủ ấn của hắn biến hóa lần nữa, độ ẩm của Đan Hỏa ở dưới sự khống chế cực kỳ nghiêm khắc, tiến vào trình tự cuối cùng.

Chú Linh mới có thể thành đan.

Mà ở lúc Tần Phàm tiến vào trình tự Chú Linh, Luyện Đan Sư khác trên lôi đài cũng liên tiếp hoàn thành luyện chế đan dược, trong đó ngoại trừ một gã lúc thành đan thất bại ra, tám gã khác đều thành công toàn bộ, chỉ là dược hiệu cao thấp còn đợi bình luận.

Đồng hồ cát chậm rãi xói mòn, đảo mắt đã vùn vùn chỉ còn lại một phần mười.

Ở thời điểm này trên toàn bộ lôi đài, ngoại trừ Tần Phàm, tất cả Luyện Đan Sư đã đình chỉ luyện chế.

- Hắc hắc, không phải là lúc này đây ngay cả đan dược cũng luyện chế không thành chứ, như vậy thắng, ta cũng sẽ cảm giác có chút không có ý nghĩa.

Mà lập tức đồng hồ cát kia sẽ chảy hết, vẻ trào phúng trên mặt Hỏa Dương lộ ra càng đậm. Lúc này đây hắn luyện chế đan dược, cảm giác dược hiệu thậm chí so với vừa rồi càng mạnh hơn nữa, hần thể nhất định phải lấy lại mặt mũi. nguồn

Đồng hồ cát đã đến gần cuối, tốc độ chảy xuống càng nhanh.

Mà thần kinh của người xem trong toàn trường ở thời khắc cuối cùng này cũng đều bị nhất cử nhất động của Tần Phàm tác động lấy, theo động tác của Tần Phàm mà tim đập biến hóa. Hai mắt nhất thời nhìn xem đồng hồ cát, nhất thời lại nhìn xem Tần Phàm, cũng lo lắng Tần Phàm không thể ở trong thời gian quy định hoàn thành luyện chế đan dược.

Rốt cục, ngay thời điểm đồng hồ cát còn thừa không có mấy.

- Đan thành.

Tần Phàm ở thời điểm này chậm rãi thu hồi Tử Uyên Đan Hỏa, ánh mắt đột nhiên khôi phục thanh minh, cũng làm cho tinh thần của hắn trong nháy mắt này trở về.

Phảng phất như ở trong Không Gian Dị Độ thập phần xa xôi đột nhiên về tới trên lôi đài, lại một lần nữa quay mắt về phía tất cả thế giới này khiêu chiến.

- Đã luyện thành! May mắn vượt qua rồi!

- Đúng vậy a, đồng hồ cát chỉ còn thừa lại một chút mà thôi, thực hiếm, bất quá không hổ là Kỳ Tích Chi Tử, vẫn là vượt qua rồi.

- Không biết lúc này đây Kỳ Tích Chi Tử sẽ luyện ra đan dược phẩm giai gì? Bộ dạng Hỏa Dương kia xem giống như rất tự tin, lúc này đây không biết ai sẽ lấy được đệ nhất nhỉ?

- Hắc hắc, vội vàng luyện chế ra đan dược như vậy, chỉ sợ dược hiệu cũng sẽ không như thế nào a.

Chứng kiến Tần Phàm rốt cục ở thời điểm thời gian sắp hao hết hoàn thành luyện chế đan dược, người ủng hộ Tần Phàm trong toàn trường cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, bọn hắn thật sự lo lắng Tần Phàm sẽ không kịp luyện chế ra đan dược, như vậy sẽ thất bại trong gang tấc rồi.

Còn lần này người đối với Tần Phàm còn có mang thành kiến lại ít đi rất nhiều, cho dù có, ở thời điểm này cũng không dám lớn tiếng, dù sao ở mấy trận phía trước, Tần Phàm biểu hiện là không tầm thường, những người mở miệng mỉa mai kia cuối cùng nhất đều là đánh mặt của mình mà thôi.

- Lúc này đây Tần Phàm này luyện đan, sao thời gian sẽ dài như vậy?

Mà ở khu vực Luyện Đan Sư cao cấp, một ít nhân vật Tông Sư Cấp, lại nhìn ra Huyền Cơ trong đó, tuy bọn hắn đối với thao tác của Tần Phàm ở trong lò đan không quá rõ ràng, nhưng bằng vào xúc giác nhạy cảm, có thể cảm giác được một ít đồ vật mà người bình thường nhìn không tới.

1049. Chương 1059: Đối Chọi Gay Gắt. (1)

Chương 1059: Đối chọi gay gắt. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••”(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

Bất quá bọn hắn cũng không có mấy người như Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu, nhìn ra Tần Phàm là Dung Võ Nhập Đan, trên thực tế ở toàn bộ Vũ Thiên đại lục có thể nắm giữ loại kỹ thuật luyện đan này cũng không có mấy người, dù là Ly Hỏa Đan Vương cũng không nhận ra được.

- Hắc vậy mà thật sự thành công rồi! Dung Võ Nhập Đan này độ khó thật lớn, coi như là ta cũng không thể bảo chứng mình có thể mỗi một lần đều thành công, trên thực tế lúc trước ta cũng là thử vô số lần mới làm được.

Chứng kiến Tần Phàm trên lò đài thành công luyện chế ra một khóa đan dược, lúc này trong nội tâm Dược Vương Cốc cốc chủ không khỏi khiếp sợ lẫn nữa.

Hai gã trưởng lão địa vị cực cao ở bên cạnh hắn càng là trên mặt động dung, trong nội tâm hâm mộ ghen ghét, kỳ thật bọn hắn cũng thử qua loại kỹ thuật Dung Võ Nhập Đan, nhưng cho dù ở dưới Dược Vương Cốc cốc chủ chỉ đạo, lại như cũ không có thành công qua một lần!

Người so với người, thật sự có thể giận điên người!

- Thành công rồi.

Tinh thần trở về, để cho tâm tình của Tần Phàm ở giờ khắc này cảm thấy vô cùng sướng khoái, lúc này đây sở dĩ luyện chế lâu như vậy, chính là vì hắn sử dụng kỹ thuật luyện đan mới, bởi vì lần đầu sử dụng mà có chút vướng vè, cho nên mới hao tốn nhiều thời giờ như thế.

- Lúc này đây ta đến Luyện Đan Đại Hội quả nhiên không có uổng phí.

Nhìn lò đan trên bệ đá trước mắt, Tần Phàm còn có một cảm giác thành tựu thật lớn. Lúc này đây hắn đến Luyện Đan Đại Hội, vốn có cách nghĩ mượn thịnh hội này đột phá công cùm xiềng xích.

Hôm nay, hắn làm được!

Thuật luyện đan của hắn ở lúc này đây, rốt cục lên một bậc thang mới, đạt đến một cảnh giới mới mà trước kia hắn chưa bao giờ tiếp xúc qua, thậm chí ở trong truyền thừa của Ấn Thế Đan Môn cũng chưa có ghi lại về phương diện này. đọc truyện mới nhất tại .

- Dùng tu vi đến can thiệp cùng tăng cường dược hiệu đan dược, đây coi như là Nhân Đan chi đạo a?

Lúc này trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm lấy, bởi vì Ấn Thế Đan Môn ghi lại đối với phương diện này đều là cực nhỏ, cho nên hắn cũng biết được không thấu đáo.

Mà hắn ở trong điển tịch của Vũ Thiên đại lục cũng không có xem qua ghi lại về phương diện này, tự nhiên cũng không biết kỹ thuật luyện đan này gọi là Dung Võ Nhập Đan.

- Bất quá loại kỹ thuật này thật đúng là rất khó nắm giữ, nếu như không phải có Thanh Long Chi Tâm ủng hộ, chỉ sợ ta sẽ không thành công.

Lập tức Tần Phàm lần nữa chậm rãi nhắm hai mắt lại, nhớ lại toàn bộ quá trình luyện đan vừa rồi của mình.

Lúc này đây luyện đan, hắn luyện chế chính là Thiên Hằng Phục Thương Đan mà Hỏa Dương kia đã từng luyện chế qua, mà bởi vì không có Hải Hồng Thảo, hắn biết rõ nếu như chỉ là luyện chế bình thường như vậy, hắn luyện chế ra Thiên Hằng Phục Thương Đan nhất định là không bằng Hỏa Dương luyện chế vừa rồi.

Nếu thật là kết quả này, như vậy chỉ sợ sẽ để cho Hỏa Dương kia hết sức trào phúng.

Tuy Tần Phàm không phải loại người tranh giành dũng đấu, nhưng cho dù tính tình tốt như thế nào, cũng sẽ không thích bị người ở trước mặt cười nhạo, cho nên hắn cuối cùng nhất quyết định cải tiến đan phương của Thiên Hằng Phục Thương Đan.

Kỳ thật những đan phương trân quý này, đại bộ phận vẫn là ban đầu ở trong tàng kinh các của Chân Vũ thánh địa xem qua. Lần kia bởi vì đã lấy được quán quân của Thiên Tài Chiến, cho nên đã nhận được cơ hội ba ngày miễn phí quan sát điển tịch trong Tàng Kinh Các. Ở trong Tàng Kinh Các, võ đạo cùng đan đạo của hắn đều đã có đề cao thật lớn.

Bất quá kỳ thật coi như là hắn cải tiến đan phương, nhưng bởi vì sử dụng Linh Dược Linh Vũ cấp, tỷ lệ luyện chế ra Tuyệt phẩm Tôn Cấp xác thực sẽ thấp hơn rất nhiều, may mắn là ở trong chóp mắt kia hắn lóe lên linh cơ, phúc chí tâm linh mới có “Dung Võ Nhập Đan” ở đằng sau.

Chỉ là nghiêm khắc mà nói, Dung Võ Nhập Đan này của hắn và Dung Võ Nhập Đan của những người khác lại có chút bất đồng.

Những người khác là ở thời điểm luyện hóa đan dược bắt đầu đem Thiên Địa nguyên khí rót vào Linh Dược, để cho Nguyên lực của mình dung nhập đến bên trong linh dịch, phát ra tác dụng tăng lên phẩm giai linh dịch, nhưng lúc này Tần Phàm chủ yếu là đem Thanh Long Chi Tâm Mộc hệ Nguyên lực hỗn hợp vào, đồng dạng có thể phát ra hiệu quả tăng phúc, mà bởi vì lực khống chế Mộc hệ cường đại của Thanh Long Ma chủng, hơn nữa cùng Linh Dược đồng nguyên, Dung Võ Nhập Đan của hắn so với người bình thường lộ ra dễ dàng một chút.

Đương nhiên, hai loại phương pháp đồng dạng đều là cần lợi dụng linh lực cân đối cùng duy trì độ ẩm cao siêu, ở trong quá trình luyện chế đan dược còn phải không ngừng bổ sung nguyên khí thẳng đến Chú Linh thành đan mới thôi, thoảng sơ sẩy cùng phạm sai lầm đều sẽ thất bại.

Trên thực tế, coi như là Tần Phàm cũng không dám cam đoan mình có thể 100% luyện chế thành công, may mắn lúc này đây hắn thành công rồi. Đối với hắn mà nói, là một lần đột phá bay vọt mới!

Nắm giữ loại kỹ thuật này, về sau hắn thậm chí có thể tăng lên cùng cải biến dược hiệu Linh Dược đến phối hợp Linh Dược khác, như vậy đan dược hắn có thể luyện chế sẽ nhiều hơn rất nhiều! Thậm chí một ít đan phương không trọn vẹn, hắn cũng có thể đi nếm thử, luyện chế một ít đan dược đã thất truyền.

- Trận đấu đã đến giờ chấm dứt, hiện tại mời các vị Luyện Đan Sư đem đan dược mới luyện chế đến đài kiểm tra, tiến hành bình luận dược hiệu, quyết ra kết quả cuối cùng của Trung Cấp Thi Đấu.

Cũng vừa lúc đó, đồng hồ cát rốt cục chảy hết, sau đó thanh âm tuyên bố trận đấu chấm dứt của trọng tài cũng lập tức truyền đến.

Trên trận ngoại trừ một vị Luyện Đan Sư thất bại lý khai ra, còn thừa lại chín người.

- Tần Phàm, đầu tiên chúc mừng ngươi không có bởi vì thời gian không đủ mà bị loại bỏ, bất quá vô luận người thiên phú kinh người đến cỡ nào, lúc này đây ta cũng sẽ cho người biết, người tham gia Trung Cấp

Thi Đấu lần này là sai lầm, người ưu tú chỉ là làm bàn đạp cho sự hiện hữu của ta mà thôi.

Mà thời điểm xếp hàng tiến hành kiểm tra đo lường được hiệu, thanh âm cao ngạo khiêu khích của Hỏa Dương kia truyền đến lần nữa.

- Hỏa Dương, mọi việc đều không nên nói trước như vậy, coi chừng một hồi bị chính lời nói của mình bạt tai đó.

Lúc này đây bởi vì Tần Phàm ở thuật luyện đan có chỗ đột phá, cho nên tâm tình cũng rất tốt, chỉ nhàn nhạt cười đáp lễ nói. Tuy hiện tại hắn còn không có tiến hành kiểm tra đo lường đan dược, nhưng hắn có lòng tin được hiệu của khóa đan dược này sẽ không kém.

- Cái này gọi là Vương giả tự tin, lúc này đây mục tiêu của ta là Đan Vương! Người? Bất quá là đá đặt chân của ta ở Trung Cấp Thi Đấu mà thôi.

Nghe được Tần Phàm đáp lễ, Hỏa Dương lộ ra mười phần tự tin vào lúc này lại càng thêm khinh thường nói.

Chứng kiến Hỏa Dương tự cho là đúng như thế, Tần Phàm không nói gì lắc đầu, liền không hề để ý tới hắn nữa.

1050. Chương 1060: Đối Chọi Gay Gắt. (2)

Chương 1060: Đối chọi gay gắt. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

Luyện Đan Sư có chút ngạo khí là bình thường, dù sao ở trên Vũ Thiên đại lục mà nói, Luyện Đan Sư là quý tộc tầng trên, so với Chân Vũ thể gia còn quý tộc hơn, nhưng cuồng vọng giống như Hỏa Dương vậy, coi trời bằng vung, thật sự là tương đối ít thấy, cho dù thiên phú luyện đan của hắn hoàn toàn chính xác là kinh người, cũng quyết không thể đặt chân tới đỉnh phong.

- Hừ, Tần Phàm, lúc này đây ta muốn cho người thua được tâm phục khẩu phục!

Hỏa Dương thấy Tần Phàm không hề để ý tới mình, chỉ hừ lạnh một tiếng nói ra, sau đó liền trực tiếp hướng về phía trước lách đi vào, mở miệng hô:

- Lúc này đây để cho ta tiến hành bình luận đan dược trước!

Ở trong phòng ẩn nấp.

- Khục khục, Hỏa trưởng lão, đợi đại hội chấm dứt lần này, ta thấy người thật đúng là phải hảo hảo giáo dục Hỏa Dương thoáng một phát mới được, tính tình này. . .

Lúc này Lương trưởng lão kia sờ lên cái mũi, hướng Hỏa trưởng lão nhẹ ho hai tiếng nói ra.

- Đứa nhỏ này thật đúng là quá mức cuồng vọng, không biết trời cao đất rộng, còn muốn làm Đan Vương, thật đúng là nghĩ dễ dàng như vậy sao? Ai. . .

Hỏa trưởng lão nhìn thấy được một màn này, không khỏi vì Hỏa Dương mà cảm giác được da mặt có chút nóng rát. Bởi vì biết rõ lúc này đây Tần Phàm thành công dùng Dung Vô Nhập Đan luyện chế đan dược, hắn biết đệ tử thiên tài này của hắn chỉ sợ là phần thắng không cao rồi, hắn đã nghĩ tới cảnh Hỏa Dương thất bại mất thể diện rồi.

Mà trên lôi đài, Hỏa Dương kia đã vượt lên đi đến phía trước, đem đan dược mình luyện chế bỏ vào đài kiểm tra.

- Thái Huyền Ngọc Thanh Đan, Ngũ Tinh Tuyệt phẩm Tôn Cấp!

Rất nhanh, đài kiểm tra kia liền báo được hiệu khóa đan được của Hỏa Dương ra, lập tức toàn trường không khỏi xôn xao. Đan được đồng dạng, không có người nghĩ Hỏa Dương vậy mà luyện chế ra đan được có được hiệu so với Tần Phàm càng mạnh hơn nữa!

Trách không được Hỏa Dương này một mực lộ ra tự tin như vậy.

Mười vạn người xem trong toàn trường, kể cả người ủng hộ Tần Phàm ở bên trong cũng lộ ra khiếp sợ không thôi, cũng không khỏi nghị luận nhao nhao, ngay cả Luyện Đan Sư khác trên đài cũng bị chiêu thức ấy của nam tử liễu lĩnh này chấn nhiếp, thậm chí trong khoảng thời gian ngắn không nói ra lời nào.

- Tiểu tử này, vậy mà. . . ngay cả ta cũng không nghĩ tới ah!

Chứng kiến trên đài tuyên bố kết quả này, Hỏa trưởng lão cũng có chút sợ ngây người, ngay cả hắn cũng thật không ngờ người đệ tử này của mình có thể luyện chế ra đan được cao tinh phẩm như vậy, lập tức cũng lộ ra kinh hỉ cùng vui mừng, bởi như vậy, có lẽ thật đúng là có thể so sánh với Tần Phàm vừa!

- Ha ha, tốt! Quả nhiên không để cho ta thất vọng!

Mà bản thân Hỏa Dương ở thời điểm này càng là hưng phấn đến suông sã cười to tứ phía, sau khi hắn cầm lại đan được của mình liền quay đầu lại nhìn Tần Phàm, khiêu khích nói ra:

- Tần Phàm, đến ngươi rồi, ta nói rồi, lúc này đây ta muốn cho ngươi thua tâm phục khẩu phục! Đây là đan được mà vừa rồi ngươi luyện chế, nhưng ta còn muốn so với ngươi cao hơn nhất tinh! Ở vòng thứ nhất ngươi đã sử dụng Hải Hồng Thảo, còn có thể luyện chế ra đan được gì đến so cùng ta?

Lúc này đây thanh âm của Hỏa Dương thật lớn, thậm chí là vận dụng nguyên khí tăng phúc, làm cho thanh âm truyền khắp cả hội trường, làm càn vô cùng, trần trụi khiêu khích!

- Ngũ Tinh Tuyệt phẩm Tôn Cấp, đích thật là không tệ. Bất quá, Hỏa Dương, ngươi đã gây hấn trước, như vậy ta có thể không khách khí nói cho ngươi biết, ngươi trong mắt ta bất quá là một tôm tép nhãi nhép mà thôi! Cuộc bộ của ta, ngươi thúc ngựa khó truy!

Bởi vì cái gọi là Phật cũng tức giận, không có nam nhân nào có thể nhẫn chịu được khiêu khích như vậy, ở thời điểm này rốt cục Tần Phàm cũng có chút ít nóng tính, trong miệng trực tiếp đáp lễ nói.

Sau đó liền dọc theo con đường mà Luyện Đan Sư khác tự động mở ra, chậm rãi đi thẳng về phía trước, lúc này đây, hắn muốn hung hăng vẽ mặt!

Từng bước một, Tần Phàm mang theo một chút nộ khí đi đến đài kiểm tra.

Trên thực tế, hắn làm người cũng không dễ dàng tức giận, cũng thật lâu không có tức giận giống như lần này rồi, điều này thật sự là vì Hỏa Dương liên tục khiêu khích, cũng làm cho hắn động chân hỏa. Dù sao hắn cũng ở vào độ tuổi huyết khí phương cương, có đôi khi cũng phải tuổi trẻ khinh cuồng một lần.

Hỏa Dương này đã muốn cuồng, như vậy Tần Phàm hắn càng cuồng hơn hắn!

Hỏa Dương này đã khiêu khích lần nữa, như vậy Tần Phàm hắn liền hung hăng vẽ mặt!

Hỏa Dương này đã miệng lưỡi độc ác, như vậy Tần Phàm hắn liền đáp lễ hắn gấp 10 lần, để cho hắn rốt cuộc nói không ra lời!

- Kỳ Tích Chi Tử tốt lắm, lần này ngươi nhất định phải hung hăng tát miệng tiểu tử ngu xuẩn này.

Chứng kiến Tần Phàm cũng hiện ra khí phách tự tin, vào lúc này có không ít người xem là hô to, thậm chí Luyện Đan Sư khác trên đài đều ầm ầm vì Tần Phàm động viên, hi vọng Tần Phàm có thể lần nữa sáng tạo kỳ tích.

Bất quá trong nội tâm những Luyện Đan Sư này đồng dạng thập phần tinh tường, Tần Phàm ở vòng thứ nhất luyện chế ra Tứ Tinh Tuyệt phẩm Tôn Cấp đan, nhất định là sử dụng Hải Hồng Thảo, như vậy hắn không có Hải Hồng Thảo, ở đợt thứ hai này rất khó lại luyện chế ra đan được cao phẩm giai như vòng thứ nhất.

Huống chi, hiện tại Hỏa Dương này lại luyện chế ra Ngũ Tinh Tuyệt phẩm so với Tần Phàm ở vòng thứ nhất càng mạnh hơn nữa!

Cho nên tuy bọn hán ủng hộ Tần Phàm, nhưng thật sự là đối với hán cũng không có quá nhiều tin tưởng, chỉ là trong nội tâm kỳ vọng lấy sẽ có kỳ tích phát sinh lần nữa.

Lúc này sắc mặt Tần Phàm âm trầm, sau khi nói hết những lời vừa rồi lại không nói gì thêm nữa, chỉ sải bước đến trước đài kiểm tra kia, sau đó đem đan dược của mình chậm rãi để vào trong đó, cùng đợi thành tích chiêu khai.

- Ha ha, ta là võ hài kịch? Ta thúc ngựa cũng đuổi không kịp người? Chê cười! Thật sự là thiên đại chê cười! Ta ngược lại là muốn nhìn người muốn ta xấu mặt như thế nào!

Mà Hỏa Dương kia nghe Tần Phàm đánh trả, trước hơi ngơ ngác một chút, sau đó không khỏi là cười ra tiếng.

Không có Hải Hồng Thảo còn muốn luyện chế ra đan dược vượt qua Ngũ Hành Tuyệt phẩm Tôn Cấp của hán, tuyệt đối không có khả năng! Dù là vừa rồi hán cải tiến đan phương, cũng chỉ có thể luyện chế ra Tam Tinh Tuyệt phẩm mà thôi! Hán cảm thấy Tần Phàm muốn vượt qua mình, bất quá là nói chuyện hoang đường viễn vông mà thôi.

Lúc này đây Tần Phàm không có lại đáp lại, chỉ là hai mắt ngưng tụ nhìn đài kiểm tra trước mắt, hán cũng rất muốn biết sau khi mình sử dụng kỹ thuật luyện đan mới, luyện chế ra đan dược đến tột cùng có thể đạt tới trình độ nào.

Nhưng mà, sau khi Tần Phàm đem đan dược kia bỏ vào trọn vẹn ba giây đồng hồ, đài kiểm tra kia dĩ nhiên là lặng lẽ không chút động tĩnh.

- Đây là có chuyện gì?

1051. Chương 1061: Thiên Tài Yếu Ốt.

Chương 1061: Thiên tài yếu ớt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chứng kiến một màn quỷ dị này, người xem toàn trường cũng không khỏi giật mình, lúc trước bên trong đài kiểm tra, chỉ cần bỏ đan dược vào một giây đồng hồ sau sẽ có hào quang phát ra rồi, nhưng lúc này đây đài kiểm tra kia vậy mà không có sáng lên, cũng không có báo ra phẩm giai đan dược!

- Chẳng lẽ đài kiểm tra này hư mất rồi sao?

Nhìn thấy tình hình này, trọng tài ở một bên cũng không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc, sau đó liền bước lên phía trước xem xét.

- Chẳng lẽ lúc này đây Tần Phàm là Dung Vô Nhập Đan đã thất bại? Tại sao có thể như vậy? Ta rõ ràng trông thấy đan dược của hán có đan khí sáng bóng, hán là thành công luyện chế ra mới đúng a.

Mà trong phòng ẩn nấp kia, Lương trưởng lão cũng có chút kinh ngạc, hướng Dược Vương Cốc cốc chủ cùng Hỏa trưởng lão hỏi.

- Lương trưởng lão người không có nhìn lầm, Tần Phàm luyện chế một khóa đan dược này tuyệt đối là phẩm chất thượng thừa, chờ một chút, có lẽ là đài kiểm tra kia còn không có kịp phản ứng.

Mà hai mắt của Dược Vương Cốc cốc chủ vẫn còn nhìn trên đài kiểm tra, trong miệng chậm rãi nói ra.

- Ha ha, cười chết rồi, quả là thế, đồ vật Tần Phàm người luyện chế căn bản không coi là là đan dược, cho nên đài kiểm tra này mới không có báo ra thành tích của người! Tần Phàm, người thua! Đệ nhất Trung Cấp Thi Đấu này là...

Mà trên lôi đài, thấy một màn như vậy, Hỏa Dương cuồng vọng vừa cười vừa nói.

Nhưng mà, đặc ý trên mặt Hỏa Dương vẫn chưa hoàn toàn tán đi.

Ông...

Cũng vào lúc này, đài kiểm tra kia bỗng nhiên phát ra một tiếng chấn động rất nhỏ, sau đó liền thấy một nhúm hào quang màu tím đỏ, lại biến thành màu đen lập tức phóng lên trời, ánh sáng mãnh liệt kia làm cho tất cả mọi người phải ghé mắt. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Mà bởi vì hào quang chói mắt này phát ra, toàn trường vào lúc đó giống như bỗng nhiên bị chấn nhiếp, yên tĩnh!

- Siêu cấp Thiên Hằng Phục Thương Đan. . . được hiệu. . . vượt qua phạm vi tính toán. . .

Tiếp theo là thanh âm từ bên trong đài kiểm tra kia bay bỗng truyền ra, thanh âm không lớn, nhưng đầy đủ để cho tất cả mọi người nghe được.

- Được hiệu vượt qua phạm vi tính toán? Đây là ý gì?

Nhưng nghe kết quả đài kiểm tra công bố, lại để cho tất cả mọi người không khỏi lờn nứa khê giật mình, cả đám đều cảm giác được không rõ ràng cho lắm.

- Cái kia là phẩm giai gì cùng mấy tinh?

Trọng tài phụ trách thành tích ghi chép kia, trong khoảng thời gian ngắn cũng không khỏi cau mày, hắn cũng không phân biệt ra được thành tích chân thật của Tần Phàm, cảm giác là không có đường nào.

- Không thể tính. . .

Dù là Tần Phàm cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, hắn cũng không hiểu ý tứ của đài kiểm tra này công bố.

- Thì ra là thế. . .

Ở trong phòng che giấu kia, sau khi Dược Vương Cốc cốc chủ nghe thành tích này tuyên bố, hắn cũng là trước giật mình, nhưng sau khi tự hỏi, hắn mới bình tĩnh đại ngộ, sau đó hướng về trọng tài trên lôi đài truyền âm.

- Vượt qua phạm vi tính toán? Cái kia ý tứ là đan dược của Tần Phàm không có phẩm giai rồi, cũng chính là không có thành tích, lúc này đây đệ nhất của Trung Cấp Thi Đấu dĩ nhiên là của ta rồi!

Mà Hỏa Dương kia vào lúc này thì lớn tiếng kêu lên, hoàn toàn không đem Luyện Đan Sư khác còn chưa có tiến hành bình luận đặt ở trong mắt.

- Đợi một chút, thành tích của Tần Phàm Luyện Đan Sư ta đã biết.

Bất quá vào lúc này, trọng tài kia đã nhận được Dược Vương Cốc cốc chủ truyền âm, thời điểm hắn vừa nghe đến cũng lập tức lộ ra vẻ khiếp sợ, đã qua một hồi lâu, hắn mới mở miệng nói.

- Đã có thành tích thì nói nhanh một chút, dù sao ta biết rõ viên đan dược này của hắn là không thể nào vượt qua Ngũ Tinh Tuyệt phẩm Tôn Cấp đan của ta.

Lúc này Hỏa Dương trêu tức vừa cười vừa nói.

- Bởi vì đài kiểm tra được hiệu là do Dược Vương Cốc cốc chủ và các trưởng lão chúng ta, cùng nhau luyện chế đan dược với tư cách hàng mẫu so sánh, mà trong hàng mẫu đan dược của chúng ta chuẩn bị, được hiệu cao nhất cũng chỉ là Bát Tinh Tuyệt phẩm, cho nên đan dược vượt qua Bát Tinh Tuyệt phẩm, đài kiểm tra này sẽ không cách nào kiểm tra đo lường.

Lúc này, trọng tài kia liền mỉm cười giải thích nói ra:

- Nói cách khác, viên siêu cấp Thiên Hằng Phục Thương Đan này của Tần Phàm Luyện Đan Sư luyện chế ra, được lực vượt qua Bát Tinh Tuyệt phẩm, thậm chí trình độ đạt tới Cửu Tinh Tuyệt phẩm!

- Cửu Tinh Tuyệt phẩm? Làm sao có thể!

Âm thanh ân tiết của trọng tài cứng rắn đi xuống, nhắc lên sóng to gió lớn, toàn bộ hội trường đều sôi trào, đặc biệt là những Luyện Đan Đại Sư kia, trên mặt cả đám đều lộ ra thần sắc vô cùng kinh hãi, không có một cái nào dám tin.

Cửu Tinh Tuyệt phẩm, điều này đại biểu đan dược kia đã đạt tới tiêu chuẩn đỉnh phong! Là cảnh giới cao nhất mà từng Luyện Đan Sư truy cầu!

Bây giờ lại có một Luyện Đan Sư mới hai mươi một tuổi, dĩ nhiên đã luyện chế ra đến tiêu chuẩn Cửu Tinh Tuyệt phẩm đỉnh phong, đây quả thực là nghe rợn cả người! Đối với Luyện Đan Sư mà nói, cái này thậm chí so với nghe được Tần Phàm ở hai mươi tuổi đạt đến Vô Thánh cảnh giới càng có lực trùng kích!

- Cửu Tinh Tuyệt phẩm! Trời ạ, Kỳ Tích Chi Tử vậy mà luyện chế ra đan dược Cửu Tinh Tuyệt phẩm, cái này ý nghĩa cho dù là tổn thương đa trọng, cũng có thể ở trong thời gian cực ngắn khôi phục!

Người xem trong toàn trường giờ khắc này đều điên cuồng, nếu như không phải có không ít cường giả áp chế đại hội, thậm chí có không ít người muốn lao xuống để cướp đoạt đan dược.

Một khóa đan dược như vậy, thậm chí có thể được xưng tụng trăm năm chưa hẳn nhìn thấy!

- Cửu Tinh Tuyệt phẩm. . . Tần Phàm này. . .

Bên trong khu vực Luyện Đan Sư cao cấp, Ly Hỏa Đan Vương kia không khỏi tròng lớn hai mắt, dù là hắn cũng luyện chế không ra đan dược cấp bậc này!

Mà Phong Thái Thương kia vào lúc đó càng là sắc mặt thoáng chốc trở nên tái nhợt, Tần Phàm có thể luyện chế ra đan dược Cửu Tinh Tuyệt phẩm, sau lưng cái này ý vị như thế nào, hẳn thập phần tinh tường! Cái này ý nghĩa kỹ thuật luyện đan của Tần Phàm này đã đạt đến một trình độ mà ngay cả hắn chỉ sợ cũng không thể so sánh!

- Không có khả năng! Đây tuyệt đối không có khả năng! Đài kiểm tra đã không tráo ra thành tích của Tần Phàm, người dựa vào cái gì tuyên bố như vậy! Ha ha, Cửu Tinh Tuyệt phẩm? Đã nói cóc chủ cũng chỉ có thể luyện chế ra Bát Tinh Tuyệt phẩm, Tần Phàm có thể luyện chế ra Cửu Tinh, nói vậy Tần Phàm so với cóc chủ còn muốn lợi hại hơn sao?

Mà Hỏa Dương kia nghe trọng tài tuyên bố kết quả này, cả người hoàn toàn giật mình hồi lâu, ở thời điểm này mới phản ứng trở lại, hai mắt đỏ hồng, hình dáng như điên cuồng, lớn tiếng nhìn trọng tài kia quát.

Hắn căn bản không có cách nào tiếp nhận sự thật này.

- Bởi vì đây là ý của ta.

Mà cũng vừa lúc đó, đột nhiên một thanh âm uy nghiêm truyền khắp toàn trường, sau đó liền thấy một bóng người màu trắng chậm rãi từ trên trời giáng xuống, vững vàng đứng ở trên lôi đài.

1052. Chương 1062-1063: Danh Xưng Tông Sư

Chương 1062-1063: Danh xưng Tông Sư

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Cốc chủ. . .

Chứng kiến nhân ảnh bạch sắc này, Hỏa Dương rốt cục ngây ngẩn cả người, như là bị một chậu nước lạnh đổ xuống trên đầu, rốt cuộc nói không ra lời.

- Hỏa Dương, ngươi còn không lui xuống! Còn ngại chưa đủ mất mặt sau?

Mà vừa lúc này, Hỏa trưởng lão kia cũng xuất hiện ở trên lôi đài, nhìn Hỏa Dương gầm lên một tiếng.

- Sư phụ. . . Đồ nhi thực xin lỗi sư phụ! Đồ nhi vô dụng!

Chứng kiến Hỏa trưởng lão, trên mặt Hỏa Dương thoáng chốc trở nên nóng rát, cả người trở nên càng thêm điên cuồng, sau đó dĩ nhiên là một chưởng hung hăng đánh tới đỉnh đầu mình.

- Dương nhi, không nên!

Hỏa trưởng lão kia không khỏi biến sắc, âm thanh bi thiết kêu lên.

Ai cũng thật không ngờ Hỏa Dương này lại đột nhiên muốn tự sát, mắt thấy sẽ là máu tươi tại chỗ, có không ít nữ người xem ở đây đều không khỏi kinh hô lên tiếng, thậm chí nhắm hai mắt lại không dám nhìn.

Ba.

Nhưng mà, cũng vào lúc này, một bóng người cực kỳ nhanh xẹt qua trước mặt Hỏa Dương, khẽ vươn tay, trực tiếp dùng cánh tay của mình chặn một chưởng này, vì vậy một chưởng này của Hỏa Dương liền đánh ở phía trên tay hắn, phát ra thanh âm vang vọng toàn trường.

- Tần Phàm, tại sao ngươi ngăn ta! Chẳng lẽ ngươi vũ nhục ta còn chưa đủ sao?

Lúc này Hỏa Dương lớn tiếng gào thét giãy dụa lấy, muốn tìm chết lần nữa.

- Hừ, thiên tài yếu ớt giống như ngươi, đích thật là chết không có gì đáng tiếc, bắt quá ta lại sợ ngươi làm ô uế lời đài thần thánh này của Luyện Đan Sư. Hơn nữa không phải ta vũ nhục ngươi, mà là ngươi vũ nhục người khác! Trở về hảo hảo tĩnh lại một chút đi!

Lúc này Tần Phàm hừ lạnh một tiếng nói ra, cánh tay khẽ huy động, trực tiếp đánh Hỏa Dương này hôn mê, sau đó đưa hắn đến Hỏa trưởng lão đang lo lắng xa xa.

- Tần Phàm, cảm ơn ngươi.

Xa xa sắc mặt Hỏa trưởng lão tái nhợt tiếp nhận Hỏa Dương, nhìn Tần Phàm nói ra, sau đó cũng không có ý tứ dừng lại nơi này, chỉ là mang theo Hỏa Dương rất nhanh rời khỏi hội trường.

Dù sao thân là cao đẳng trưởng lão của Dược Vương Cốc, đệ tử của mình làm ra tuồng kịch như vậy, trên mặt hắn cũng không ánh sáng. Lúc này đây trở về, xem ra ngoại trừ dạy bảo kỹ thuật luyện đan ra, hắn còn phải hảo hảo giáo dục đệ tử của mình nên làm người như thế nào rồi.

Tần Phàm không có lên tiếng, nhìn xem Hỏa trưởng lão mang theo Hỏa Dương ly khai, trong lòng của hắn cũng có chút cảm thán. Lúc trước tuy hắn đối với Hỏa Dương khiêu khích lộ ra có chút tức giận, nhưng hắn cũng không phải loại người lòng dạ hẹp hòi kia, cũng không có nghĩ qua muốn giết chết Hỏa Dương.

Nếu một thiên tài bởi vì một ít việc nhỏ mà vẫn lạc như vậy, hắn vẫn sẽ không đành lòng, cho nên mới xuất thủ cứu giúp.

Mà sau khi chứng kiến cao đẳng trưởng lão của Dược Vương Cốc mang Hỏa Dương đi, hắn cũng đại khái hiểu Hỏa Dương này như thế nào sẽ hình thành tính cách này, Dược Vương Cốc cao đẳng trưởng lão, địa vị cao thượng, tăng thêm bản thân Hỏa Dương coi như là thập phần thiên tài, nhất định là từ nhỏ không có trải qua trắc trở. Cho nên, ngạo khí một tí, năng lực thừa nhận thấp đi một tí cũng là bình thường.

Trên thực tế, thuật luyện đan của Hỏa Dương này hoàn toàn chính xác được tính là thiên tài hơn người, nếu như không phải gặp yêu nghiệt Tần Phàm, trận Trung Cấp Thi Đấu này, đệ nhất không phải hắn không còn ai, dù là bọn người Khúc Thanh Sơn cũng không có cách nào so sánh với hắn.

Nếu không phải Tần Phàm ở trong trận tỉ thí này đột nhiên ngộ đến dung võ nhập đan, hắn muốn thắng được cũng là thập phần gian nan.

- Lão phu với tư cách Dược Vương Cốc cốc chủ, lúc này trịnh trọng chứng minh lời của trọng tài tuyên bố là đúng, Tần Phàm Luyện Đan Sư luyện chế đích thật là đan dược Cửu Tinh Tuyệt phẩm, được hiệu của nó là tốt nhất trong tất cả đan dược chữa thương Tôn Cấp, thành tích cũng không có nửa phần hư giả.

Sau đó Dược Vương Cốc cốc chủ kia nhìn thoáng qua đài kiểm tra, lại nhìn thoáng qua Tần Phàm, ở trước mặt mọi người cao giọng tuyên bố nói ra.

- Cảm ơn cốc chủ chứng thực, hiện tại bình luận trắc có thể tiếp tục.

Vào lúc này Tần Phàm chỉ là nhân nhạ gặt gặt đầu, chuyển hướng trọng tài nói ra, sau đó liền cảm đan được đi qua một bên.

Kỳ thật lúc này đây hắn có thể luyện chế ra đan dược Cửu Tinh Tuyệt phẩm như vậy, nguyên nhân rất lớn là bởi vì sinh mệnh lực đến từ Thanh Long Chi Tâm quán chú vào trong đó. Một hệ chi khí của Thanh Long Ma chủng này vốn có hiệu quả trị liệu hồi phục rất mạnh, có thể tăng cường được hiệu của đan dược chữa thương cũng là bình thường, chỉ là Tần Phàm không nghĩ đến sẽ tăng cường đến trình độ này.

Cửu Tinh Tuyệt phẩm!

Dù là lúc trước hắn sử dụng được đỉnh của mình luyện chế, cho tới bây giờ cũng chưa luyện chế ra đan dược cao phẩm như vậy. Cho dù là đan dược chữa thương hay hồi khí đều không có đạt qua. Về phần đan dược tăng lên cảnh giới cùng cách dùng khác, muốn đạt tới trình độ này thì càng thêm gian nan.

Trên thực tế nếu như bị một ít Luyện Đan Tông Sư chứng kiến khóa siêu cấp Thiên Hằng Phục Thương Đan này, rất có thể sẽ bị nhìn thấu Huyền Cơ trong đó, cho nên Tần Phàm mới có thể không thể chờ đợi được thu đan dược này vào, là không muốn bí mật trên người mình bị người biết rõ.

- Tần Phàm, làm tốt lắm! Thật sự là đủ hả giận, vừa rồi ngươi ngăn cản hắn tự sát, đó cũng là tương đương suất khí!

Mà vào lúc này, Luyện Đan Sư áo lam tên là Lan Trác kia, lúc này hướng Tần Phàm dừng dừng ngón cái nói ra, còn nháy mắt một cái.

Trên thực tế, Hỏa Dương kia cũng là một gã Vô Tôn cường giả, uy lực một chương kia của hắn cũng là khá lớn, Tần Phàm có thể ngăn cản, lại bình yên vô sự cũng để cho người ta có chút kinh ngạc.

- Là người. . .

Ở thời điểm này, Tần Phàm mới có cơ hội hảo hảo dò xét Luyện Đan Sư áo lam này thoáng một phát, xem xét phía dưới, sắc mặt lộ ra có chút cổ quái. “Lan Trác” này không phải người khác, chính là Bách Biến Quái Thánh a!

Nguyên lai trước đây Tần Phàm không có suy đoán sai lầm, Bách Biến Quái Thánh này đích thật là một Luyện Đan Sư thực lực không tệ, chỉ là cải trang cách ăn mặc trở thành một thân phận khác tới tham gia Luyện Đan Đại Hội, trách không được trước đây hắn đối với người này một mực đều ẩn ẩn có cảm giác quen thuộc.

- Hừ. . .

Bách Biến Quái Thánh kia thấy Tần Phàm nhận ra mình, vội vàng ý bảo hắn không nên nói đi ra.

Tần Phàm biết rõ Bách Biến Quái Thánh này, đích thật là làm việc có chút kỳ quái, thường xuyên chuyển đổi thân phận bất đồng, cần bản để cho người khó có thể nắm lấy. Sau đó hắn chỉ phải cười khổ lắc đầu, không hề để ý tới, chỉ tiếp tục chú ý đài kiểm tra.

Sau khi sự tình của Hỏa Dương chấm dứt, trọng tài tuyên bố tiến hành bình luận trắc lần nữa. Mà Dược Vương Cốc cốc chủ cũng thần bí rời đi lôi đài, mà lúc rời đi hắn lại mang theo nụ cười thưởng thức cùng ôn hòa liếc nhìn Tần Phàm.

Kế tiếp bên trong bình luận trắc, oanh động so với Hỏa Dương cùng Tần Phàm vừa rồi kia thì ít hơn rất nhiều, dù sao có hai cái siêu cấp thiên tài này đi trước, đan dược của Luyện Đan Sư ở đằng sau muốn vượt qua căn bản không có khả năng rồi.

Hướng chỉ những Luyện Đan Sư này cũng như Tần Phàm, đều ở vòng thứ nhất sử dụng Hải Hồng Thảo, kết quả ở đợt luyện chế đan dược thứ hai, dược hiệu cơ bản đều thấp hơn vòng thứ nhất một tí.

1053. Chương 1062-1063: Danh Xưng Tông Sư

Chương 1062-1063: Danh xưng Tông Sư

Kết quả là ngoại trừ nữ Luyện Đan Sư Lý Nhược Hi kia bởi vì đồng dạng cải tiến đan phương, luyện chế ra Tam Tinh Cực phẩm Tôn Cấp đan dược, đại bộ phận những người khác đều là Thượng phẩm Tôn Cấp, dĩ nhiên là không có một cái nào lại luyện chế ra Cực phẩm Tôn Cấp đan dược, chớ nói chi là Tuyệt phẩm rồi.

Mà Khúc Thanh Sơn từng ở vòng thứ nhất Sơ Cấp Thi Đấu đạt được qua thứ nhất kia, tuyên bố muốn ở Trung Cấp Thi Đấu thắng Tần Phàm, lúc này đây chỉ luyện chế ra Trung phẩm Tôn Cấp đan dược, chịu khổ đào thải.

Bình luận trắc rất nhanh chấm dứt.

Cuối cùng nhất ngoại trừ Tần Phàm cùng Hỏa Dương ra, Lý Nhược Hi cùng Bách Biến Quái Thánh đều tiến nhập Top 5, mặt khác còn có một gã Luyện Đan Sư béo thay thế Khúc Thanh Sơn, nhận được danh xưng Tông Sư, cũng tiến vào Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu quyết đấu cuối cùng.

- Ta tuyên bố, lúc này đây Luyện Đan Đại Hội Trung Cấp Thi Đấu, quán quân là Tần Phàm, tôn hiệu Luyện Đan Tông Sư!

Trọng tài đi tới trước mặt mọi người tuyên bố ra kết quả mà ai cũng đã sớm biết.

Nghe tuyên bố như thế, toàn trường lập tức mất đi không khí, lớn tiếng hoan hô hò hét, đặc biệt là những người ủng hộ Tần Phàm kia, ở thời khắc này hoàn toàn điên cuồng rồi.

Kỳ tích, lần nữa sáng tạo kỳ tích!

Từ Sơ Cấp Thi Đấu bắt đầu, đến Trung Cấp Thi Đấu chấm dứt, Tần Phàm đoạt được song quan! Hai mươi mốt tuổi, danh xưng Tông Sư!

Lúc trước dù là người ủng hộ Tần Phàm cũng không dám hy vọng xa vời Tần Phàm có thể giác trực quán quân cuối cùng nhất của Luyện Đan Đại Hội, dù sao tất cả mọi người biết rõ những Luyện Đan Tông Sư trong Cao Cấp Thi Đấu kia, thực sự không phải là hư danh nói chơi, từng cái đều là thực lực cường hãn, nhưng trải qua một vòng này, tất cả mọi người bắt đầu ẩn ẩn chờ mong.

Kỳ Tích Chi Tử không ngừng sáng tạo kỳ tích đã xâm nhập nhân tâm, ngay cả Cửu Tinh Tuyệt phẩm đan dược cũng có thể luyện chế ra, còn có cái gì là không thể nào hay sao?

Vào lúc đó, tất cả mọi người đối với Cao Cấp Thi Đấu hàm lượng cao nhất kia là vô cùng chờ mong, thậm chí hận không thể lập tức cử hành.

Nhưng mà, trải qua tỷ thí khẩn trương hôm nay, là không thể nào lại tiến hành trận chung kết trọng yếu cuối cùng nhất như thế, rất nhanh trọng tài tuyên bố Luyện Đan Đại Hội lần nữa tạm cáo một giai đoạn, hơn nữa lúc này đây ngưng ba ngày, để cho tất cả Luyện Đan Tông Sư, có đầy đủ chuẩn bị thời gian.

Trên thực tế, cũng để cho Dược Vương Cốc, phương chủ sự Luyện Đan Đại Hội lợi nhuận đầy đủ tài phú.

Bởi vì vé vào cửa trận chung kết là ở sau khi Trung Cấp Thi Đấu kết thúc mới bán, lúc này đây bởi vì Tần Phàm tiến vào trận chung kết cuối cùng nhất, giá vé vào cửa của Cao Cấp Thi Đấu tuyệt đối là nước lên thì thuyền lên, đạt tới một trình độ khủng bố!

Sự tình thi đấu chấm dứt, một đám Luyện Đan Sư trên lôi đài cũng bắt đầu dần dần tán đi.

Mà ở thời điểm giải tán, Tần Phàm muốn đi tìm Bách Biến Quái Thánh, nhưng hắn sớm biết sẽ như thế, đã không thấy bóng dáng, ngược lại là Khúc Thanh Sơn kia lần nữa hướng hắn đi tới.

- Tần Phàm, chúc mừng ngươi.

Thần sắc của Khúc Thanh Sơn kia có chút âm trầm, bất quá cũng không lộ vẻ sĩ diện cãi láo nói:

- Vốn ngày hôm qua ta còn nói trong Trung Cấp Thi Đấu hôm nay nhất định sẽ không thua ngươi, nhưng không thể tưởng được cuối cùng nhất người tính không bằng trời tính, ta ngay cả Cao Cấp Thi Đấu cũng không có tiến vào.

- Không nói gạt ngươi, lúc này đây ta đến Luyện Đan Đại Hội là muốn tới khiêu chiến huynh trưởng của ta, nhưng có thể gặp được ngươi, ta cảm thấy cũng là một chuyện may mắn, hi vọng ngươi có thể lấy được thành tích tốt hơn.

- Cảm ơn.

Tần Phàm hữu hảo mỉm cười trả lời nói.

- Hi vọng lần Luyện Đan Đại Hội tiếp theo, còn có cơ hội có thể cùng thi đấu với người. Tuy không nhất định có thể thắng người, nhưng ta hi vọng tối thiểu có thể liều mạng với người đến cuối cùng.

Khúc Thanh Sơn lần nữa nói ra.

- Ta cũng hi vọng có cơ hội như vậy.

Tần Phàm cũng nói.

- Tạm biệt.

Khúc Thanh Sơn nói xong liền lạnh nhạt cười cười, đi xuống lôi đài.

- Tạm biệt.

Nhìn xem bóng lưng người phía trước âm thầm ly khai, trong lòng Tần Phàm cũng có chút cảm xúc, thế giới này chính là như vậy, thực sự không phải là người cố gắng là có thể làm được, tùy thời đều có thể sẽ xuất hiện người càng thiên tài đả bại người, mình cần phải làm là một mực bảo trì một tâm khiêm tốn, truy cầu đỉnh cao, không ngừng siêu việt chính mình.

Hỏa Dương phía trước, chính là giáo huấn thập phần khắc sâu.

Bất quá sau khi Khúc Thanh Sơn đi xuống lôi đài, Tần Phàm trông thấy ở khu vực Luyện Đan Sư cao cấp, đi xuống một gã thanh y trung niên nhân có gương mặt cùng Khúc Thanh Sơn rất tương tự, hai người song song đi cùng một chỗ, tựa hồ là huynh trưởng của Khúc Thanh Sơn Khúc Thanh Nguyên.

Khúc Thanh Nguyên này là một gã Luyện Đan Tông Sư, ở Luyện Đan Đại Hội lần trước đạt được thành tích Top 5.

Vốn một gia tộc có thể sinh ra một đôi huynh đệ Luyện Đan Sư, cái này đối với một gia tộc mà nói là vinh quang lớn lao mới đúng, chỉ là nghe nói hai huynh đệ này một mực có hiềm khích, thường hay bất hòa.

Lần này Khúc Thanh Sơn tới tham gia Luyện Đan Đại Hội là muốn chứng minh cho Khúc Thanh Nguyên thấy mình cũng không kém hẳn, đáng tiếc cuối cùng không có siêu việt người phía trước, bất quá biểu hiện của Khúc Thanh Sơn kỳ thật đã tính không kém, nếu không phải ở cuối cùng xảy ra chút ít sai lầm, có lẽ cũng có thể đạt được danh xưng Tông Sư.

Bây giờ nhìn thấy hai người tựa hồ tiêu tan đi hiềm khích lúc trước, cái này để cho trong nội tâm Tần Phàm cũng có chút vì Khúc Thanh Sơn kia cao hứng.

Lập tức Tần Phàm thu hồi được đỉnh trên bệ đá, cũng chậm rãi hướng về dưới lôi đài đi đến, lúc này hắn đã có thể mơ hồ cảm giác được ở thông đạo bên ngoài hội trường kia vây quanh rất nhiều người, phần lớn những người này là hướng mình cầu đan cầu võ, cái này để cho hắn cũng có chút đau đầu.

- Tần Phàm, thật lâu không thấy rồi.

Mà cũng ngay lúc đó, Tần Phàm chợt nghe sau lưng truyền đến một thanh âm có chút quen thuộc, cái này làm cho hắn không khỏi khẽ giật mình, sau đó quay đầu lại, thấy được một thanh niên anh tuấn, áo trắng bông bênh.

Đúng là ở lối ra, đám người trong hội trường đại hội mãnh liệt, các loại thanh âm ầm ỹ.

Nhưng thính lực của Tần Phàm xuất chúng, tự nhiên có thể rõ ràng nghe được thanh âm sau lưng này, xoay người sang chỗ khác, chứng kiến nam tử áo trắng này, hắn không khỏi mỉm cười, vừa cười vừa nói:

- Hoàn toàn chính xác là thật lâu không thấy rồi, hơn ba năm rồi, Dịch Khuyết.

1054. Chương 1064: Khoảng Cách Gặp Lại.

Chương 1064: Khoảng cách gặp lại.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nam tử này không phải người khác, đúng là Dịch Khuyết ban đầu ở Chân Vũ Thánh Địa, bên trong Thiên Tài Chiến cùng hắn từng có một trận chiến kịch liệt, trước khi rời đi Chân Vũ Thánh Địa, bọn hắn tầm đó còn tỷ thí qua một lần.

- Phải, từ khi ở Chân Vũ Thánh Địa đi ra, chúng ta không có gặp lại qua, bất quá ta thật sự không thể tưởng được, chỉ là vài năm không thấy, hôm nay người vậy mà đã đạt tới trình độ này rồi, không chỉ đã đến cảnh giới Võ Thánh, hơn nữa thuật luyện đan cũng xa xa để ta ở đằng sau.

- Nhớ rõ lúc trước ly khai Thánh Địa, chúng ta còn ước định nếu gặp lại sẽ chiến một trận, hiện tại xem ra không cần so, cũng là ta thua, còn thua thập phần triệt để.

Lúc này nam tử thời áo trắng kia cũng chậm rãi đi tới nói ra.

- Dịch Khuyết, cảnh giới của người đã là Ngũ cấp Võ Tôn? Hơn ba năm thời gian không thấy, người cải biến cũng rất lớn, chỉ là Luyện Đan Đại Hội lần này sao người không tham gia?

Tần Phàm chỉ nhún vai, khẽ cười nói.

Kỳ thật Dịch Khuyết này cũng là một thiên tài không thua Vân Phi Dương, thời điểm rời khỏi Chân Vũ Thánh Địa cũng mới hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, không chỉ có trở thành Võ Tôn cường giả, hơn nữa vẫn là một gã Luyện Đan Sư.

Hiện tại ba năm qua đi liền trở thành Ngũ cấp Võ Tôn, cái tốc độ tu luyện này kỳ thật cũng là cực nhanh rồi. Chỉ là ở dưới quang sáng chói mắt của Tần Phàm, mới có vẻ có chút ảm đạm mà thôi.

- Ha ha, lúc trước ta chính là y vào gia tộc chúng ta có một mật địa, có thể để cho ta sau khi đạt tới Võ Tôn rất nhanh tăng thực lực lên, mới có thể nói cùng với người lần nữa chiến một trận.

- Hơn nữa vốn ta cũng tự tin có thể đuổi theo người. Bất quá hiện tại xem ra, khoảng cách giữa chúng ta ngược lại là càng ngày càng xa rồi. Kỳ thật Luyện Đan Đại Hội lần này ta cũng có tham gia, nói ra thật mất mặt, ta ở vòng Sơ Cấp Thi Đấu thứ nhất còn không có chấm dứt đã bị loại bỏ rồi, người không có phát hiện ta cũng bình thường.

Lúc này Dịch Khuyết lắc đầu, cười khổ nói, thần sắc cũng lộ ra có chút phức tạp.

Bọn hắn đã từng có ước chiến, hiện tại một cái là Ngũ cấp Võ Tôn chi cảnh, một cái là Võ Thánh chi cảnh, huống chi Tần Phàm cũng không phải là Võ Thánh cường giả bình thường, cho dù không động thủ cũng biết thắng bại như thế nào.

- Thật sao?

Tần Phàm không khỏi có chút xấu hổ sờ đầu nói ra, có thể là bởi vì sau khi tiến vào trạng thái luyện đan quá mức chú ý, ngày hôm qua thật sự là hắn không có phát hiện Dịch Khuyết, dù sao khoảng chừng vài trăm người ở trên một cái lôi đài, nếu như cách quá xa không có phát hiện cũng là bình thường.

Mà hai người tuy là người quen tương kiến, nhưng bởi vì lúc trước hai người cũng không có giao tình rất sâu, cho nên sau khi nói hai ba câu, lẫn nhau tầm đó là rất nhanh lâm vào trong trầm mặc ngẩn ngui.

- Kỳ thật. . . lúc này đây ta đến tìm Tần Phàm người, là có chuyện muốn nhờ người hỗ trợ thoáng một phát.

Một lát sau, Dịch Khuyết mới hơi do dự mở miệng nói, nhìn ra được thần sắc của hắn cũng có chút mất tự nhiên. Dù sao lúc trước hắn và Tần Phàm cũng không coi là bằng hữu, thêm nữa là đối thủ, hiện tại có việc muốn nhờ, hắn cũng là cân nhắc rất lâu mới quyết định.

- Chuyện gì?

Lúc này Tần Phàm ngẩng đầu lên hỏi, mặc dù hắn và Dịch Khuyết không có thâm giao, nhưng dù sao cũng là quen biết một hồi, thậm chí có thể được xưng tụng là đồng học, nếu như không phải sự tình quá khó xử, hắn ngược lại là có thể trợ giúp một lần.

- Ta. . . ta muốn nhờ người thay ta luyện chế một khóa Nghĩ Tôn Đan.

Dịch Khuyết nói quanh co một hồi mới nói ra, hắn cũng là một gã Luyện Đan Sư, nhưng lại xin nhờ một Luyện Đan Sư khác luyện chế đan dược, đây thật là có chút thẹn thùng.

- Nghĩ Tôn Đan? Người không phải có thể luyện chế Nghĩ Tôn Đan sao?

Tần Phàm không khỏi nao nao, hắn nhớ rõ ban đầu thời điểm ở Chân Vũ Thánh Địa, Dịch Khuyết cùng mình trong trận chung kết Thiên Tài Chiến là đã từng sử dụng qua Nghĩ Tôn Đan.

- Kỳ thật khi đó ta có thể luyện chế ra Nghĩ Tôn Đan, đều là vì có linh huyết trong Chân Vũ thánh địa, hơn nữa thử rất nhiều lần mới luyện chế ra một khóa, nhưng mà sau khi ta đi ra, đã không còn có thể luyện chế thành công.

Lúc này Dịch Khuyết lắc đầu nói ra, nói lên thuật luyện đan, hiện tại hắn mới biết được chênh lệch ở giữa bọn hắn lớn bao nhiêu.

- Cái này. . .

Tần Phàm thoáng do dự một chút.

Mà lúc này Dịch Khuyết thấy Tần Phàm tựa hồ lộ ra vẻ làm khó, nên nói gấp:

- Bất quá người yên tâm, ta biết rõ Nghĩ Tôn Đan này trân quý vô cùng, ta không phải là lấy không.

- Kỳ thật cũng không phải ta không muốn giúp người, chỉ là hiện tại trên người của ta không có Linh Dược cần thiết cho luyện chế Nghĩ Tôn Đan.

Tần Phàm chỉ phải nói thẳng, dùng thuật luyện đan hiện tại của hắn, muốn luyện chế một khóa Nghĩ Tôn Đan cũng không phải khó.

- Cái này người có thể yên tâm, Linh Dược này ta sớm chuẩn bị đủ ba phần, chỉ cần người chịu hỗ trợ, hiện tại ta sẽ đem Linh Dược này cho người, mặt khác ta còn có một đan phương với tư cách trả thù lao cho luyện chế.

Dịch Khuyết vội vàng thành khẩn nói:

- Tần Phàm, lúc này đây là thân huynh của ta, từ nhỏ đối với ta rất tốt, hắn cần Nghĩ Tôn Đan này để tương trợ đột phá, cho nên thật sự hi vọng người có thể giúp ta, người còn có yêu cầu gì, có thể nói thẳng, chỉ cần có thể làm được ta đây đều đáp ứng.

- Vậy được rồi.

Tần Phàm hơi trầm tư, lúc này mới chậm rãi gật đầu nói ra. Đây cũng là lần thứ nhất sau khi hắn tham gia Luyện Đan Đại Hội đáp ứng cầu đan, hơn nữa hắn biết rõ người cầu đan như vậy, ngày sau chỉ sợ là sẽ càng nhiều hơn nữa....

- Trong trữ vật giới chỉ này có Linh Dược cần thiết cho Nghĩ Tôn Đan, mặt khác còn có một Thánh cấp đan phương, hy vọng có thể hữu dụng đối với người.

Dịch Khuyết vội vàng vui mừng nói.

- Ba ngày sau Cao Cấp Thi Đấu bắt đầu, ta sẽ luyện chế tốt Nghĩ Tôn Đan giao cho người. Nếu như không có chuyện gì khác, hiện tại ta trở về giúp người luyện chế đan dược.

Tần Phàm thu chiếc nhẫn nói ra, sau đó liền chuẩn bị quay người rời đi.

Nếu không ly khai, hắn lo lắng sẽ có người khác đi qua tìm hắn luyện đan, như vậy đến lúc đó hắn sẽ có phiền toái không ít. Bất quá lần này Dịch Khuyết tìm hắn luyện đan vậy mà dùng một Thánh cấp đan phương trân quý với tư cách trả thù lao, đây cũng để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Thánh cấp đan phương đều là cực kỳ trân quý, hắn cũng có chút hiểu kỳ đan phương này sẽ là loại gì.

- Cảm ơn người, Tần Phàm.

Nhìn xem thân ảnh màu xanh kia rồi đi, trong lòng Dịch Khuyết cũng có chút phức tạp. Thời điểm vừa mới từ Chân Vũ Thánh Địa đi ra, hắn đã nhận được gia tộc coi trọng, có thể tiến vào mật địa gia tộc tu luyện.

1055. Chương 1065: Đối Thoại Cùng Phong Thái Thương. (1)

Chương 1065: Đối thoại cùng Phong Thái Thương. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Hơn ba năm đi qua, hắn lần thứ nhất xuất quan, đã trở thành Ngũ cấp Võ Tôn cường giả, vốn đã xem như kinh tài điểm điểm, muốn thi thố tài năng, thậm chí cũng nghĩ qua đi tìm Tần Phàm quyết phân cao thấp lần nữa.

Nhưng mà, cũng ngay thời điểm đó hắn lại nhận được tin tức Tần Phàm đã trở thành Võ Thánh!

Cái này đối với hắn mà nói là một đả kích thật lớn, vốn hắn định ở đan đạo tìm trở lại một ít tự tin, nhưng sau khi đi vào tham gia Luyện Đan Đại Hội, lại ở Sơ Cấp Thi Đấu bị loại bỏ rồi!

Hơn nữa hắn thậm chí ngay cả một khóa Nghĩ Tôn Đan cũng không có cách nào luyện chế ra.

Cái hiện thực tàn khốc này đả kích, làm cho Dịch Khuyết rất ủ rũ, nhưng hết lần này tới lần khác vào lúc này, hắn lại phát hiện Tần Phàm! Cái này từng đã là đối thủ, hoặc nói là mục tiêu để hắn phấn đấu ba năm, lại lấy được quán quân của Sơ Cấp Thi Đấu cùng Trung Cấp Thi Đấu!

Ngay cả ở đan đạo cũng xa xa bỏ lại hắn rồi.

Khoảng cách giữa hắn và Tần Phàm, cuối cùng là càng ngày càng xa, thậm chí hắn đã khó nhìn thấy bóng lưng của Tần Phàm rồi.

- Có lẽ hắn nói đúng, võ đạo ở chỗ không ngừng siêu việt chính mình. Ta cần gì phải so với hắn làm gì? Vô luận là ai, so với hắn, cuối cùng nhất cũng chỉ là tự tìm đả kích mà thôi.

Trong nội tâm đủ loại tư vị, Dịch Khuyết dần dần nghĩ thông suốt, cũng xoay người sang chỗ khác, thời gian dần qua biến mất trong biến người.

Cáo biệt Dịch Khuyết, Tần Phàm tiếp tục hướng về ngoài thông đạo đi đến.

Nhưng mà cũng ngay khi hắn đi không xa, liền phát hiện ở thông đạo chuyên dụng cho Luyện Đan Sư, có một lão giả áo xám đứng ở chỗ đó, sắc mặt lạnh lùng, đám người ở bên cạnh hắn không ngừng đi qua nhưng hắn không có phản ứng chút nào, tựa hồ là đang đợi người vậy.

- Kỳ Tích Chi Tử, giữa chúng ta có thể nói chuyện một chút không?

Quả nhiên, chứng kiến Tần Phàm đến gần, lão giả áo xám kia liền đứng dậy, sau đó hai mắt yên lặng nhìn xem người phía trước, hơn nữa là trong miệng trầm giọng nói ra.

- Người cảm thấy giữa chúng ta còn có cái gì để nói chuyện sao? Phong Tộc trưởng. . .

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm liền chậm rãi ngừng đầu tới, bốn mắt bình tĩnh tương đối, sau đó khoe miệng có chút giương lên, trong miệng nhàn nhạt nói.

Lão giả áo xám này, dĩ nhiên là cha của Phong Vô Cực Phong Thái Thương, cũng là tộc trưởng Nhất phẩm Chân Vũ thể gia Đại Căn Phong gia.

Nguyên nhân ân oán của Tần Phàm cùng hắn chính là cháu trai của hắn Phong Bạch Vũ, ở trong Liệt Thú Anh Hùng Đại Hội bị Tần Phàm giết chết, sau đó con của hắn Phong Vô Cực đến báo thù, sau khi thất bại, Phong gia này lại để cho Ngoan Thánh Cầu Bách Hải đi đối phó Tần Phàm.

Phong Vô Cực không có năng lực để cho Cầu Bách Hải kia tự thân làm việc, Tần Phàm biết rõ lúc trước để cho Cầu Bách Hải động thủ đúng là Phong Thái Thương trước mắt này!

Cái này tương đương với thuê sát thủ a!

Nói cách khác, hai người bọn họ đã là trực tiếp có thù hận rồi.

Lúc này đây Phong Thái Thương chủ động ở chỗ này chờ Tần Phàm, rất rõ ràng hắn là ý định cùng Tần Phàm tiến hành hoà đàm. Bất quá sau khi giết không chết liền muốn đàm phán, Tần Phàm há dễ dàng đáp ứng hắn như vậy.

Hiện tại thuật luyện đan của Tần Phàm đã thể hiện đi ra rồi, trình độ tin tưởng của Cầu Bách Hải kia đối với hắn đã cao hơn Phong Thái Thương rất nhiều, hiện tại người cảm giác được uy hiếp hắn là Phong Thái Thương mới đúng.

Phong Thái Thương này chính là Thất cấp Võ Thánh cường giả, nhưng Tần Phàm đứng ở trước mặt của hắn, lại không có nửa phần e ngại. Không phải bởi vì nơi này là hội trường Luyện Đan Đại Hội, Phong Thái Thương không dám động tay, mà hiện tại Tần Phàm ngưng kết ra Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, đã có thực lực đi đối mặt Thất cấp Võ Thánh!

Vô luận là Phong Thái Thương hay Cầu Bách Hải, đều không thể giết chết hắn.

- Tần Phàm, ta biết rõ lúc trước con của ta Phong Vô Cực đi giết người là Phong gia chúng ta không đúng, nhưng dù sao hắn chỉ là yêu con sốt ruột mà thôi.

Lúc này Phong Thái Thương dùng quy tắc chi lực ngăn cách đối thoại ở giữa hai người bọn họ, cũng lần nữa trầm giọng nói ra. truyện copy từ

- Chỉ như vậy thôi sao?

Nghe vậy, Tần Phàm cười lạnh nói:

- Nếu như chỉ là như vậy, Phong Tộc trưởng không cần phải lo lắng, ta cũng không có đem chuyện này để ở trong lòng, chỉ là còn có người để cho Ngoan Thánh Cầu Bách Hải tới giết ta, ta sẽ gây ông đập lưng ông.

Vào lúc đó Phong Thái Thương có chút hít một hơi, sau đó mới thở dài nói:

- Đúng vậy, Cầu Bách Hải là ta để cho hắn đi giết người, nhưng không thể tưởng được hắn ngược lại là cùng người đạt thành hiệp nghị rồi, bất quá ta cũng là bởi vì yêu con sốt ruột, lúc trước Phong Vô Cực đến cầu ta ra tay, ta chính là không muốn Phong gia ta đắc tội người lần nữa, cho nên mới không có tự mình ra tay, mà để cho Cầu Bách Hải xuất thủ.

- Tốt một cái yêu con sốt ruột! Tựa hồ là ta xác thực phải chết, mới xem như thành toàn cho phụ tử các người tình thâm sao?

Tần Phàm lần nữa cười lạnh nói, thái độ cường ngạnh, không có một tia e dè. Vô luận Phong Thái Thương là vì lý do gì, nhưng hắn dám để cho Cầu Bách Hải tới giết mình, phải nghĩ đến sẽ có một ngày như vậy.

- Tần Phàm, coi như là Phong gia chúng ta đã làm sai trước, nhưng nếu như liều một cái cá chết lưới rách, đối với chúng ta đều không có lợi.

Lúc này thanh âm của Phong Thái Thương trở nên càng ngày càng trầm, hai mắt nhìn xem Tần Phàm, ý định là tiến hành một ít khí thế áp bách:

- Không sai, người thật sự là thiên phú tuyệt phẩm, tuổi còn trẻ đã là Luyện Đan Tông Sư, hơn nữa ngay cả con của ta Phong Vô Cực là Lục cấp Võ Thánh cũng không phải là đối thủ của người. Bất quá người đừng quên Phong Thái Thương ta cũng không phải hạng người bình thường. . .

Với tư cách Thất cấp Võ Thánh, hắn cho rằng lúc này hắn đối với Tần Phàm mà nói vẫn có ưu thế tuyệt đối.

- Phong Thái Thương, nếu như người cho rằng người là Thất cấp Võ Thánh có thể uy hiếp được ta, vậy thì mười phần sai rồi! Cầu Bách Hải ta không sợ, Phong Thái Thương người ta cũng sẽ không sợ!

Đối mặt tinh thần áp bách mang theo quy tắc chi lực của Phong Thái Thương, Tần Phàm lại thần sắc không thay đổi.

Lúc này vốn bọn hắn tầm đó còn cách xa nhau khoảng 10m, sau đó hắn ngược lại là hướng Phong Thái Thương từng bước một đi đến gần, thẳng đến chỗ năm mét mới lần nữa dừng lại, hai mắt trấn định nhìn xem Phong Thái Thương, trong miệng nhàn nhạt nói ra:

- Nếu như ngươi muốn động thủ với ta, có thể thử xem.

Chứng kiến Tần Phàm ở trong thế giới quy tắc của mình, ở dưới khí thế áp bách, lại vẫn có thể hành động không bị bất luận ảnh hưởng gì, trong nội tâm của Phong Thái Thương không khỏi rung mình! Hắn biết rõ thực lực của Tần Phàm rất mạnh, nhưng mà không thể tưởng được Tần Phàm đã đạt đến trình độ khủng bố như vậy!

Chỉ dựa vào Vô Thánh cấp một mà có thể Giới đối cùng Thất cấp Vô Thánh có được quy tắc Tiểu Thế kháng, điều này thật sự là nghe rợn cả người.

1056. Chương 1066: Đối Thoại Cùng Phong Thái Thương. (2)

Chương 1066: Đối thoại cùng Phong Thái Thương. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

- Tần Phàm, việc này đích thật là Phong gia ta không đúng, Phong gia chúng ta có thể nhận lỗi.

Phong Thái Thương lại hít sâu một hơi, lúc này mới lần nữa gian nan trì hoãn nói. Lại để ột Thất cấp Vô Thánh cùng một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia buông tha cho tư thái như thế xác thực không dễ dàng.

- Người muốn hoà giải cũng được, nhưng đầu sỏ gây nên việc này là Phong Vô Cực, phải chết.

Tần Phàm nhìn xem hai mắt của Phong Thái Thương, trong miệng lạnh lùng nói, trước đó hắn nhìn ra được Phong Vô Cực đối với mối thù của hắn oán hận thật lớn, người này chưa trừ diệt, ngày sau chỉ sợ là phiền toái không ít.

- Tần Phàm, cái này ta làm không được.

Nghe vậy, sắc mặt của Phong Thái Thương không chỉ có hơi đổi nói ra, Phong Vô Cực không chỉ là con của hắn, còn là một gã Lục cấp Vô Thánh, nếu như muốn hắn chết, như vậy đối với toàn cả gia tộc là thất lớn cực tổn.

- Toàn bộ Phong gia ta có thể không truy cứu, nhưng cái này là điểm mấu chốt của ta.

Lúc này Tần Phàm nhàn nhạt nói, sau đó hắn liền không nói thêm lời, trực tiếp sải bước tiến vào trong thông đạo, hướng về bên ngoài hội trường đi đến.

- Tần Phàm...

Nhìn thân ảnh Tần Phàm đi xa, lúc này Phong Thái Thương ở sau lưng dùng sức cầm thật chặt hai đấm, sắc mặt xanh mét, trong đôi mắt nộ oán nảy ra, nhưng cuối cùng nhất lại nặng nề hít một hơi. xem tại

Ở sau lưng Phong Thái Thương, cũng có một đôi mắt đang nhìn hắn.

- Nghe nói Phong gia có một đệ tử dòng chính bị Tần Phàm giết chết, Phong gia cùng Tần Phàm là kết xuống thù hận, hiện tại xem ra quả nhiên là như thế.

Người này đúng là Ly Hỏa Đan Vương, hắn nhìn xem thân ảnh của Phong Thái Thương cùng Tần Phàm biến mất, lập tức trên mặt hiện lên một vòng vui vẻ, trong nội tâm âm thầm suy nghĩ.

- Nếu hai người bọn họ liều người chết ta sống, ta đây ngược lại là có thể nhẹ nhõm không ít.

Mà sau khi Tần Phàm đi ra thông đạo, quả nhiên là phát hiện ở bên ngoài hội trường, tụ tập rất nhiều người, vừa nhìn thấy hắn đi ra đều lộ ra mãnh liệt, các loại thanh âm kêu trời kêu đất, thậm chí là khóc rống, rơi nước mắt cũng có...

Có chỉ là xuất phát từ sùng bái, cũng có là cầu đan mà đến, tóm lại ánh mắt nhìn đi đầu người đông nghịt, làm cho Tần Phàm không khỏi cảm thấy da đầu run lên, căn bản không dám dừng lại nhiều.

- Kỳ Tích Chi Tử, người tốt, ta là tới từ Đại Ly quốc Xa gia Xa Học Niên, đầu tiên chúc mừng người lấy được quán quân Trung Cấp Thi Đấu lúc này, quả nhiên là hậu sinh khả ứ, anh hùng xuất thiếu niên ah!

Mà ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới muốn rời đi, càng là có mấy Võ Thánh cường giả hướng về hắn đi tới, một người trong đó cười nói.

Võ Thánh cường giả có thể dùng thông đạo chuyên dụng dành cho Luyện Đan Sư, cho nên những Võ Thánh cường giả này có thể trực tiếp đi tới.

Sau đó mấy người khác cũng riêng phần mình giới thiệu, mấy cái này đều là Võ Thánh cường giả.

- Mấy vị không biết có chuyện gì?

Tần Phàm không khỏi khẽ chau mày, mở miệng hỏi, hiện tại người ở phía ngoài càng ngày càng nhiều, hắn thật sự là không muốn dừng lại rồi.

- Là như thế này, kỳ thật mấy người chúng ta đối với kỹ thuật luyện đan của Kỳ Tích Chi Tử người đều thập phần bội phục, nên muốn mời Kỳ Tích Chi Tử người hỗ trợ luyện chế đan dược, người yên tâm, thù lao của chúng ta tuyệt đối sẽ không thấp.

Lúc này Xa Học Niên kia nói ra.

- Bởi vì tại hạ muốn toàn lực chuẩn bị cho trận chung kết của Luyện Đan Đại Hội, cho nên tạm thời không cách nào phân tâm đi giúp mấy vị luyện chế đan dược, thật sự là có lỗi.

Tần Phàm nghe xong là cầu đan, trong nội tâm không khỏi cảm giác có chút bất đắc dĩ, hắn biết rõ vừa rồi mình đáp ứng Dịch Khuyết, quả nhiên là phiền toái theo nhau mà đến.

- Chư vị, hiện tại Tần Phàm có việc đi trước một bước, nếu như ngày sau có cơ hội, nhất định sẽ không chối từ.

Thấy mấy người này tựa hồ còn muốn dây dưa nữa, Tần Phàm vội vàng chấp tay, sau đó trực tiếp bứt ra, hướng lên trời không bay đi.

Hắn biết rõ nếu dừng lại, như vậy cường giả cầu đan chỉ biết càng ngày càng nhiều mà thôi.

Kỳ thật cũng không phải hắn không thể giúp những người này luyện đan, nhưng trên thực tế nếu như trong ba ngày này tiêu hao quá nhiều tinh thần, xác thực là sẽ có chỗ ảnh hưởng trong Cao Cấp Thi Đấu. Nhưng mấy người kia đều là Võ Thánh cường giả, hắn cũng không muốn quá phận đắc tội, cho nên chỉ là tạm thời sử dụng kế hoãn binh mà thôi.

Hơn nữa hắn trong ba ngày này, thật sự là có chuyện quan trọng muốn làm, hắn chuẩn bị tiến vào Cửu Long Tháp một chuyến, ném thử lấy Huyền Chi Không Gian thứ năm kia tới tay. Dù sao hiện tại hắn tùy thời đều có thể vạch mặt cùng Phong gia, hắn phải làm chuẩn bị một chút, thực lực tăng thêm một ít sẽ bảo hiểm một ít.

Đúng như Phong Thái Thương kia nói, Phong Thái Thương này cũng không phải hạng người bình thường.

Hắn không chỉ là một gã Thất cấp Võ Thánh cường giả, còn là một gã Luyện Đan Tông Sư, lực ảnh hưởng cũng không yếu, nếu thật muốn liều một cái cá chết lưới rách, Tần Phàm thật sự có thể sẽ phiền toái không ít.

Bởi vì Tần Phàm hắn đã sơ bộ luyện hóa được Cửu Long Tháp chi linh, cho nên tuy tạm thời hắn vẫn chưa triệu hoán được Cửu Long Tháp tới, nhưng có thể thông qua thần khí chi linh của Cửu Long Tháp này, mở ra thông đạo tiến vào trong đó.

Lúc trước hắn đã dò xét qua, rương hòm Huyền Kim không gian cuối cùng kia, đúng là ở tầng thứ sáu Cửu Long Tháp.

Cửu Long Tháp này tầng càng cao, cốt linh càng yêu thú bên trong càng cường đại, đại bộ phận yêu thú ở tầng thứ sáu đã là Bát cấp hậu kỳ yêu thú cùng Lục cấp Cốt Thánh trở lên, lúc trước hắn căn bản không có tin tưởng đi xông, bất quá hiện tại hắn đã nắm giữ Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, chiến lực đại tăng, là có thể thử một lần.

Lúc này đây, Tần Phàm hắn cũng không có hướng về khách sạn bay đi, mà là cực tốc hướng về địa phương thừa thốt bên ngoài thành bay đi. Bởi vì gần Bạch Ngân Thành có rất nhiều Võ Thánh cường giả, hơn nữa hắn bay cực cao, cho nên ngược lại là không có bao nhiêu người có thể phát hiện được hắn.

Mở ra thông đạo Cửu Long Tháp cực kỳ trọng yếu, phải là cực kỳ ẩn nấp, tuyệt đối không thể để cho người phát hiện, nếu không tất nhiên sẽ phiền toái không ít.

- Nơi này đi.

Phi hành một thời gian ngắn, Tần Phàm tinh tế cảm ứng thoáng một phát, phát hiện đằng sau đã không có người theo tới, bốn phía cũng không có chấn động đặc thù gì, hắn liền đứng lên đỉnh một ngọn núi cao.

Tinh thần ngưng tụ.

Rất nhanh, một cái lỗ đen thâm thúy liền xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Cái vòng xoáy màu đen này là truyền tống thông đạo đi thông Cửu Long Tháp, có thể đi thông bất luận một tầng nào trong Cửu Long Tháp.

- Lúc này đây ta nhất định phải lấy Huyền Kim không gian trở lại, sau đó hợp nhất năm đại Huyền Chi Không Gian này.

Trong lòng hơi trầm ngâm lấy, sau đó Tần Phàm sải bước đi vào bên trong vòng xoáy màu đen.

1057. Chương 1067-1068: Cửu Long Tháp Tầng Thứ Sáu.

Chương 1067-1068: Cửu Long Tháp tầng thứ sáu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vòng xoáy màu đen theo thời gian dần qua ở trên ngọn núi biến mất. Ngọn núi này cách Bạch Ngân Thành rất xa, ở bốn phía đều là hoang sơn dã linh, rất ít có dấu vết người, hơn nữa chỗ Tần Phàm dừng lại chính là điểm cao trên trăm trượng, tựa hồ cũng không dễ dàng bị người phát hiện.

Nhưng mà, ngay khi Tần Phàm vừa bước vào vòng xoáy màu đen không lâu, vòng xoáy màu đen kia cũng còn thừa lại một tia khí tức ở trên ngọn núi chưa tán đi toàn bộ, ở phía trên đỉnh núi hắn vừa biến mất kia, bỗng nhiên thổi qua một hồi gió lớn.

Mà sau khi gió ngừng lại, một bóng người xuất hiện ở chỗ thân ảnh Tần Phàm biến mất cách đó không xa.

Bóng người này không phải người khác, đúng là cha của Phong Bạch Vũ, con của Phong Thái Thương, Lục cấp Võ Thánh Phong Vô Cực! Hắn thấy Tần Phàm ở Luyện Đan Đại Hội đi ra liền một mực theo dõi, nhưng mà kỹ thuật theo dõi của hắn thập phần tinh, cho nên Tần Phàm một mực không có phát hiện hắn.

Lúc này tổn thương trên người hắn giống như đã hoàn toàn khỏi hẳn, thậm chí thực lực còn có tăng tiến, lộ ra tinh thần sáng láng, nhưng ánh mắt lại lộ ra hung quang.

Hắn có một phụ thân là Luyện Đan Tông Sư!

Trong đoạn thời gian này, Phong Thái Thương không chỉ trị liệu thương thế của Phong Vô Cực bởi vì giao thủ cùng Tần Phàm mà lưu lại, hơn nữa bởi vì Luyện Đan Đại Hội cử hành, người hướng hấn cầu đan rất nhiều, lấy được tài liệu trân quý liền giúp con của mình luyện chế ra đan dược có thể tăng cường thực lực.

Trên thực tế Phong Thái Thương cũng không cho phép hấn đến tìm Tần Phàm báo thù, nhưng mà thù hận trong lòng của hấn một mực không có buông tha, mỗi thù giết con, để cho hấn căn bản không có cách nào quên!

Hấn mỗi thời mỗi khắc đều muốn giết chết Tần Phàm! Không có cách nào vận dụng lực lượng gia tộc, hơn nữa sau khi biết rõ mời Cầu Bách Hải ám sát Tần Phàm cũng thất bại, hấn liền nghĩ tận phương pháp tăng lực lượng của mình lên.

Hiện tại Phong Vô Cực đã là Lục cấp Võ Thánh đỉnh phong, cách Thất cấp Võ Thánh đã không xa, thậm chí bắt đầu ẩn ẩn muốn ngưng tụ ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân rồi, cũng bởi vì thực lực tăng lên, lúc này hấn mới nắm chắc lần nữa đi ra truy tìm Tần Phàm.

- Như thế nào lại đột nhiên không thấy rồi hả? Thậm chí ngay cả khí tức cũng cảm ứng không đến?

Sau khi Phong Vô Cực rơi xuống trên đỉnh núi, kinh ngạc và khó hiểu lắm lắm, nghe được ra ngữ khí của hấn còn mang theo một loại oán hận sâu đậm, sau đó hai mắt còn không ngừng hướng về bốn phía sưu tầm lấy, tựa hồ y nguyên không chịu buông tha cho.

- Không có khả năng đấy! Nhất định còn ở nơi này! Tại đây hoàn toàn không có mật đạo hay sơn động, tiểu tạp chủng này có thể chạy trốn đi nơi nào?

Sưu tầm trong chốc lát cũng không có kết quả, Phong Vô Cực cắn răng, oán hận nói. nguồn

Vừa rồi hấn tựa hồ ẩn ẩn trông thấy Tần Phàm đi vào một vòng xoáy màu đen, nhưng mà vì sợ Tần Phàm phát hiện, hấn cũng không dám tới quá thân cận, cho nên cũng không có nhìn rõ ràng là vật gì. Khi hấn muốn tới nhìn rõ ràng, Tần Phàm đã không thấy rồi.

- Hừ, khí tức của tiểu tạp chủng kia biến mất ngay ở chỗ này, đoán chừng là có Truyền Tống Trận đặc thù gì đó tồn tại, như vậy ta liền ở chỗ này bố trí xuống Thất Tuyệt Phong Sát Trận chờ hấn, nếu như hấn trở lại, nhất định sẽ cho hấn chết vạn lần!

Trên mặt hấn chợt lóe lên ác độc chi sắc, sau đó Phong Vô Cực gần từng chữ nói.

Thất Tuyệt Phong Sát Trận này chính là một trận pháp cường đại Phong gia tổ truyền, vốn chỉ có tộc trưởng mới có thể nắm giữ, còn cần dùng đến trận khí mà tộc trưởng tự mình đảm bảo, chỉ là Phong Vô Cực báo thù sốt ruột, nghĩ biện pháp lấy trận pháp cùng trận khí tới tay.

Sau đó hấn bắt đầu bố trí sát trận Phong gia bí truyền của hấn.

- Thất Tuyệt Phong Sát Trận này ngay cả Bát cấp Võ Thánh cũng khó ngăn cản được, ta cũng không tin người một nhất cấp Võ Thánh nho nhỏ còn có thể chạy thoát được!

Phong Vô Cực một bên bố trí trận pháp, một bên ác độc nói ra.

Cái thanh âm ác độc kia, tựa hồ là xuyên thấu qua một tia khí tức mà vòng xoáy màu đen lưu lại trên ngọn núi kia, vượt qua không gian, một mực đến bên trong Cửu Long Tháp ẩn sâu dưới mặt đất.

- Như thế nào lại đột nhiên có loại cảm giác không ổn nhỉ?

Mà lúc này ở bên trong Cửu Long Tháp, Tần Phàm vừa mới truyền tống đến tầng thứ sáu, hấn cảm giác Thanh Long Chi Tâm của mình vào lúc này mạnh mẽ nhảy dựng, một loại dự cảm bất tường vào lúc này truyền khắp toàn thân, làm cho hấn thậm chí có một loại cảm giác không rét mà run.

Trên thực tế, hấn cũng không có phát giác được Phong Vô Cực theo ở phía sau, sau khi hấn rời khỏi hội trường Luyện Đan Đại Hội, cũng phát hiện có một ít người cầu đan muốn theo dõi hấn, nhưng hấn một mực cẩn thận cắt đuôi đám người theo dõi đằng sau mới dám triệu hoán thông đạo, tiến vào Cửu Long Tháp.

Nhưng hấn không thể tưởng được vẫn để cho Phong Vô Cực phát hiện hành tung của hấn.

Cái này một mặt là bởi vì Phong Vô Cực cách rất xa, hơn nữa cố tình che dấu khí tức của mình, một mặt khác là bởi vì Phong gia này tu luyện Phong hệ Nguyên lực, phong qua vô tung vô ảnh, lại không chỗ nào không có, tu luyện Phong hệ Nguyên lực, vốn là am hiểu truy tung cùng ẩn nấp thân hình.

Năng lực Phong hệ này rất đặc thù, lúc trước Tần Phàm ở yêu thú bình nguyên cùng con của Phong Vô Cực là Phong Bạch Vũ giao thủ, đã từng cảm thụ qua, Phong Bạch Vũ từng tiếp cận cách Tần Phàm mấy chục thước mà không có bị phát hiện.

Thực lực Phong Vô Cực này càng mạnh, lực khống chế đối với Phong hệ Nguyên cũng cường đại, năng lực ẩn nấp truy tung càng không cần phải nói, Tần Phàm không có phát hiện hắn cũng là bình thường.

- Chẳng lẽ trong tầng thứ sáu Cửu Long Tháp này còn có thể cất dấu nguy hiểm gì?

Bất quá lúc này Tần Phàm cũng thật không ngờ nguy hiểm này là đến từ bên ngoài thông đạo kia, lúc này hắn chỉ nhìn về hoàn cảnh phía trước mắt, hai mắt ngưng lại, lộ ra hết sức cẩn thận.

Lúc trước hắn đã từng thông qua Cửu Long Tháp chi linh dò xét qua tình huống tầng thứ sáu này, biết rõ bên trong tầng thứ sáu này sẽ có rất nhiều Bát cấp hậu kỳ yêu thú cường đại, còn có tồn tại vượt qua Lục cấp Cốt Thánh!

Về phần cốt linh thủ hộ Huyền Kim không gian kia, hắn thông qua Cửu Long Tháp chi linh nhưng không thể dò xét điều tra ra, nhưng hắn đoán chừng thực lực ít nhất cũng là Thất cấp Cốt Thánh trở lên!

Lúc này, ở trước mắt Tần Phàm là một mảng lớn sa mạc cùng núi cao, hoàn toàn nhìn không tới có một tia màu xanh lá.

Những núi cao kia không có một ngọn cỏ, một tòa một tòa không khí trầm lắng, thượng diện toàn bộ là một loại Thạch Đầu cứng rắn. Mà trên mặt đất thì là cát vàng, mỗi một hạt đều lộ ra thập phần bén nhọn, giống như là cái đinh, nếu trực tiếp đạp xuống, khẳng định sẽ phá da máu chảy.

1058. Chương 1067-1068: Cửu Long Tháp Tầng Thứ Sáu.

Chương 1067-1068: Cửu Long Tháp tầng thứ sáu.

Còn có cương phong sắc bén đang thổi mạnh trên sa mạc này, như là từng thanh đao nhọn, Tần Phàm đoán chừng nếu là cảnh giới Vô Tôn cường giả tới đây, cho dù không dụng phải yêu thú, chỉ là bị gió này thổi trong chốc lát, đoán chừng bản thân cũng sẽ bị trọng thương rồi.

Hoàn cảnh nơi này so với Hoàng Nguyệt đại sa mạc mà lúc trước Tần Phàm trải qua không biết ác liệt gấp mấy trăm lần, mấy ngàn lần!

Đương nhiên, hiện tại thực lực của Tần Phàm so với lúc trước thời điểm lưu lạc Hoàng Nguyệt đại sa mạc đồng dạng là mạnh gấp trăm lần nghìn lần, đặc biệt dùng cường độ khí lực của hắn, còn không đến mức sẽ sợ những cương phong sa mạc sắc bén này.

Chỉ là bởi vì cho rằng một tia dự cảm bất tường kia là đến từ bên trong tầng thứ sáu, làm cho trong nội tâm Tần Phàm nhiều hơn một tia bồn chồn.

- Đi trước nhìn một chút, nếu như thủ hộ cốt linh kia quá mạnh mẽ, không thể địch nổi, như vậy ta chỉ có thể trước không lấy Huyền Kim không gian kia.

Nghĩ tới đây, quyết tâm của Tần Phàm lúc vừa mới tiến đến hơi chút giảm bớt một ít.

Kỳ thật bởi vì hắn còn không có cảm ngộ đến Kim hệ nguyên khí, cho nên cho dù hắn lấy được Huyền Kim không gian, chỉ sợ trong ngắn hạn cũng sẽ không trợ giúp hắn ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới, chỉ là bây giờ hắn đối với Kim hệ nguyên khí còn không có bất kỳ cảm ứng, cho nên mới muốn nếm thử có thể mượn nhờ Huyền Kim không gian này đạt được một tia cảm ứng hay không.

Dù sao trong Huyền Kim không gian kia nhất định là có Kim hệ nguyên khí phong phú, ở dưới hoàn cảnh như vậy, nhất định so với tình huống bình thường sẽ dễ dàng cảm ứng được Kim hệ nguyên khí hơn rất nhiều.

Mà chỉ cần cảm ứng được Kim hệ nguyên khí, cho dù ngắn hạn không thể ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân, tối thiểu cũng có thể ném thử tiến hành năm nguyên khí hợp nhất, như vậy đối với thực lực của hắn cũng sẽ có tăng lên rất lớn.

Mặt khác lại tới đây, Tần Phàm cũng có ý tứ kiểm nghiệm thực lực của mình thoáng một phát, bởi vì sau khi ngưng kết ra Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, hắn còn không có chính thức phát huy ra thực lực của mình. Tầng thứ sáu Cửu Long Tháp này yêu thú hoành hành, cốt linh cường đại vô số, không thể nghi ngờ là một cái sân huấn luyện rất tốt.

Ba, ba...

Hai chân được nguyên khí bao vây lấy đi lại trên sa mạc, giầy cùng hạt cát tầm đó phát ra thanh âm ma sát chói tai, lúc này Tần Phàm đã cảm ứng được Huyền Kim không gian ở cách hắn ước chừng mười dặm.

Nhưng hiện tại tốc độ hắn tiến lên không nhanh, cũng không có phi hành trên bầu trời, bởi vì hắn phát hiện càng là hướng lên, cương phong sa mạc sắc bén như đao kia sẽ càng mạnh, thậm chí đã đến trình độ khí lực như hắn cũng kiêng kỵ không thôi.

Hô... hô...

Mà vào lúc này, ở trên sa mạc đằng kia bỗng nhiên truyền đến hai tiếng thanh âm phách không, sau đó Tần Phàm liền trông thấy trên ở sa mạc cách mình không xa, có hai đầu yêu thú sa mạc cực lớn lao ra, xen lẫn là cát vàng điên cuồng mà đến.

Ban đầu thời điểm Tần Phàm ở Hoàng Nguyệt đại sa mạc mạo hiểm tới luyện liền biết rõ dưới cát vàng trong sa mạc này, dễ dàng che dấu yêu thú, cho nên hắn một đường đi đến đều rất cẩn thận, hiện tại mắt thấy hai đầu đại gia hỏa này ở trong cát đập ra, hắn ngược lại là lộ ra không quá ngoài ý muốn.

Hai con yêu thú này đều giống nhau, thân cao ước chừng 4-5m, giống như khuyển lại như Sói, ánh mắt hung hãn, hàm răng sắc bén ở dưới cát vàng thổi cạo boong boong rung động, xem xét liền biết không phải là đồ vật dễ đối phó.

Lúc này hai con yêu thú kia gầm thét cát vàng, thật giống như có vô số viên đạn ở dưới chúng điều khiển hướng về Tần Phàm mang tất cả mà đi, những cát vàng này thập phần bén nhọn, hơn nữa bị khí tức của hai con yêu thú kia tăng phúc, mang theo một loại nhiệt khí cuộn cuộn, như là từ trong miệng núi lửa phun ra.

- Bát cấp hậu kỳ Sa Mạc Thiên Lang, hai con yêu thú này là gia hỏa thập phần khó chơi.

Lập tức hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, sau đó dưới chân đập mạnh, thân hình nhanh chóng hướng về phía sau đi vòng quanh, muốn trước tránh đi mũi nhọn.

Bát cấp hậu kỳ yêu thú đều có được thủ đoạn công kích cường hãn, phần lớn là gia hỏa có tốc độ, công kích rất mạnh, đoán chừng coi như là Lục cấp Võ Thánh bình thường chống lại bọn nó cũng chịu không nổi.

Huống chi hai đầu Sa Mạc Thiên Lang này trường kỳ sinh hoạt trong hoàn cảnh sa mạc ác liệt, nhất định là lộ ra càng thêm hung tàn, đặc biệt là da của tụi nó có thể ở dưới cát vàng sắc bén trình độ này thổi cạo, hoàn toàn không bị nửa điểm ảnh hưởng, cũng biết phòng ngự của chúng hết sức kinh người.

- Thanh Long Thảm Trảo!

Thân hình hơi lui, Tần Phàm trực tiếp một quyền đánh về phía trước, bắt đầu chính thức tới luyện thực lực của mình.

Rống...

Cánh tay của Tần Phàm đuổi thẳng, quyền ra!

Ở dưới Thanh Long Chi Tâm cường lực nhảy lên, Thanh Long khí tức toàn thân hắn liền ngưng hóa cực hạn, cương phong gào thét thổi mạnh, long trảo cực lớn ở trong hư không đột nhiên bước ra.

Long lân kia màu xanh, mang theo khí tức Viễn Cổ xa xưa, Mộc hệ nguyên khí cuộn cuộn ở trong không gian không ngừng lan tràn, phẳng phất giống như bỗng nhiên mang đến cho đại sa mạc này sinh cơ vô tận.

Lúc này trong miệng hai đầu Sa Mạc Thiên Lang kia đang phun ra cát vàng mãnh liệt, những cát vàng này thao thao bất tuyệt, không ngừng bị cương phong trên sa mạc thổi lên, như đao như kiếm, cũng giống như là Hoàng Hà khuynh đảo, màu vàng kim óng ánh một mảnh, hoàn toàn che đầy tầm mắt, giống như là muốn bao phủ toàn bộ nhân gian.

Nhưng sau khi móng vuốt Thanh Long cực lớn này ở trong hư không bước ra, liền hung hăng chụp tới trước mặt hai đầu Sa Mạc Thiên Lang, đầu Sa Hà mãnh liệt bành trướng kia, trực tiếp bị Long trảo cực lớn này đẩy qua một bên, Long trảo cực lớn cũng không dừng lại, mà tiếp tục chụp vào một con Sa Mạc Thiên Lang cực lớn trong đó, uy thế kia quả thực không cách nào tưởng tượng nổi, như núi cao sụp xuống, bên trong còn mang theo khí tức Viễn Cổ hồng hoang.

Oanh!

Con Sa Mạc Thiên Lang cực lớn kia vốn đang gào thét liên tục, nhưng vừa bị cự trảo này bắt được, lập tức như bị nhét ở yết hầu, sau đó mạnh mẽ bị vung lên cao cao tầm hơn mười trượng, lại nặng nề rơi xuống trên cát vàng bén nhọn, lập tức trên người xuất hiện miệng vết thương rậm rạp chằng chịt, giống như là bị vô số lưỡi đao cắm ở trên người, cảnh tượng kia cực kỳ thê thảm, quả thật làm cho người ta không dám nhìn lâu.

Nhưng mà, đầu Sa Mạc Thiên Lang này lại không có chết, ngược lại lộ ra càng thêm hung tàn, gào thét một tiếng, lại để cho đầu Sa Mạc Thiên Lang khác thối lui qua một bên, còn nó thì chân đạp cát vàng lần nữa, tốc độ bay nhanh hướng về Tần Phàm đánh tới.

- Da thịt của hai đầu đại gia hỏa này hoàn toàn chính xác thật đúng là đủ dày, vậy mà như vậy cũng không chết?

1059. Chương 1069-1070: Kỹ Thí Luyện Cùng Phỏng Đoán.

Chương 1069-1070: Kỹ thí luyện cùng phỏng đoán.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm nhìn xem đầu Sa Mạc Thiên Lang kia liều lĩnh đánh tới lần nữa, trong nội tâm của hắn không khỏi có chút nghiêm nghị:

- Lực phòng ngự mạnh mẽ như vậy, coi như là Phong Vô Cực đạt tới Lục cấp Vô Thánh cũng không có khả năng giết chết được a.

Trên thực tế, hắn nhìn ra được uy lực một chiêu Thanh Long Thám Trảo này của mình, so với lúc trước hắn ở tầng thứ tư giết chết Bát cấp trung giai yêu thú, uy lực đã tăng lên không ít, nhưng thực lực của Bát cấp hậu kỳ yêu thú này lại đồng dạng là so với Bát cấp trung giai yêu thú mạnh hơn rất nhiều, muốn giết chết nó đoán chừng sẽ phí chút sức lực.

- Tuy uy lực của Thanh Long Thám Trảo kia cũng có chỗ tăng lên, nhưng dù sao chỉ có vận dụng một loại nguyên khí, xem ra lực công kích thủy chung vẫn là không bằng Chu Thiên Tinh La quyền cùng Vạn Ngưu Xông có bốn nguyên khí hợp nhất a.

Chứng kiến uy lực một quyền này, trong nội tâm Tần Phàm lại trầm suy nghĩ nói.

Hiện tại hắn thường dùng đều là vũ kỹ quyền hệ, chủ yếu là Thanh Long Thám Trảo, Chu Thiên Tinh La quyền cùng Vạn Ngưu Xông ba loại này, trong đó lại dùng uy lực của Thanh Long Thám Trảo là thấp nhất, về phần Chu Thiên Tinh La quyền cùng Vạn Ngưu Xông bốn nguyên khí hợp nhất, loại nào uy lực mạnh hơn thì còn phải thử một lần mới biết được.

Mà vào lúc này gặp được đầu Sa Mạc Thiên Lang kia đã sắp nhào tới trước mặt, Tần Phàm liền trực tiếp oanh ra một quyền, uy thế kia cực kỳ bá đạo.

- Rống...

Quyền ra, tức thì trong hư không có một đầu Man Ngưu bốn màu gào thét mà ra, đập trên cát vàng bén nhọn sắc bén dưới chân, mang theo khí thế không gì có thể ngăn cản, sau đó trực tiếp cùng đầu Sa Mạc Thiên Lang cực lớn kia đụng vào nhau.

Oanh!

Tiếng vang bộc phát kinh thiên vang lên, cát vàng hai bên trực tiếp bị cuốn đi cao hơn mười trượng, khí kinh không ngừng bộc phát, làm cho đầu Sa Mạc Thiên Lang kia vốn đã bị tổn thương không nhẹ, lúc này đây trực tiếp bay về phía sau hơn mấy chục trượng, sau đó nằm ở trên cát vàng co giật vài cái, thất khiếu trào máu, cuối cùng không còn chút động tĩnh.

- Ô, rống...

Mà đầu Sa Mạc Thiên Lang còn lại kia, lúc này thì giống như bị Tần Phàm dọa sợ rồi, một bên cảnh giác nhìn xem Tần Phàm, vừa muốn lui về phía sau chạy đi. Bất quá hiện tại Tần Phàm cố tình muốn tôi luyện vũ kỹ của mình thoáng một phát, nơi nào sẽ dễ dàng cho nó chạy đi như vậy.

- Lúc trước Chu Thiên Tinh La quyền này chỉ là một trăm lẻ tám khóa Tinh Thần Chi Lực, đã có thể đánh lui Lực cấp Vô Thánh Phong Vô Cực, hiện tại ta đã có thể cảm ứng được 150 khóa Tinh Thần Chi Lực, có lẽ uy lực của nó cùng Vạn Ngưu Xông không sai biệt lắm a.

Hai mắt của Tần Phàm vào lúc này bỗng nhiên ngưng tụ, nhìn về phía con Sa Mạc Thiên Lang còn lại đang muốn muốn chạy trốn kia, sau đó đột nhiên đánh ra một quyền.

Lúc này đây hần sử dụng chính là Chu Thiên Tinh La quyền.

Ở bên trong não vực của Tần Phàm, dưới mặt trời bản tinh dẫn dắt, Chu Thiên Tinh La xoay tròn lấy, tinh lực liên tục không ngừng xuyên thấu qua hư không, trực tiếp xuyên việt khoảng cách Cửu Thiên, ngưng tụ đến phía trên một quyền này của hần.

Một quyền đánh ra, lập tức phẳng phất như có ngôi sao sáng chói trên Chư Thiên rớt xuống.

Ở chỗ quả đấm của hần tán phát ra Tinh Quang chói mắt, thậm chí là muốn che đầy toàn bộ sa quang màu vàng trên sa mạc phát ra, sau đó ở trong con mắt của đầu Sa Mạc Thiên Lang kia không ngừng phóng đại, lại hung hăng oanh ở trên người con Sa Mạc Thiên Lang không có chút lực phản kháng kia.

Oanh!

Đầu Sa Mạc Thiên Lang này bị đánh trúng, bị ngôi sao như là bạo tạc nổ tung phát ra hào quang kia kích bắn lấy, lập tức như là điều bị đứt dây, lần nữa cao cao bay lên, lúc này đây là trọn vẹn bị đánh bay trên trăm trượng, sau đó mới ngã xuống đất, ở trên sa mạc ném ra một cái hố cát cự đại, sâu không thấy đáy, tròng cảnh cực kỳ kinh người.

- Ô...

Ở trong hố cát thật sâu kia, chỉ kịp truyền đến nửa tiếng kêu bi thống, nức nở nghẹn ngào cuối cùng của Sa Mạc Thiên Lang kia, rất nhanh liền hoàn toàn mất hết tiếng động.

Đầu Sa Mạc Thiên Lang này đã chết, chết đến không thể chết lại.

- Hiện tại uy lực của Chu Thiên Tinh La quyền này vậy mà trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy! Thậm chí so với uy lực của Vạn Ngưu Xông bốn nguyên hợp nhất còn muốn mạnh hơn!

Thấy một màn như vậy, trên mặt Tần Phàm không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Trước kia một đầu Sa Mạc Thiên Lang vốn là đã bị thương, nhưng sau khi ăn một kích của Vạn ngưu xông bốn nguyên hợp nhất còn có thể giật giật vài cái, có thể thấy được phòng ngự của nó cực kỳ cường hãn, mà bây giờ con Sa Mạc Thiên Lang kia còn không có thụ qua tổn thương, lại cơ hồ là bị Chu Thiên Tinh La quyền miếu sát rồi!

Uy lực của Chu Thiên Tinh La quyền tăng cường lên rất nhiều!

Hơn nữa ở lúc này đây bên trong thí luyện võ kỹ, Tần Phàm còn phát hiện mình không chế đối với tinh lực tựa hồ là càng thêm thuận buồm xuôi gió rồi, giống như là toàn bộ ngôi sao trên bầu trời đều vì hắn mà làm việc, cơ hồ đã hoàn toàn không có cảm giác cản trở như trước kia.

Này mới khiến cho hắn cảm ngộ đến Tinh Thần Biến càng ngày càng nhiều, uy lực của Chu Thiên Tinh La quyền cũng sẽ càng ngày càng mạnh, thậm chí đã vượt qua từ trước đến nay mạnh nhất là Vạn Ngưu Xong bốn nguyên hợp nhất rồi.

- Tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ Chân Vũ Thần hoàn toàn cởi ra phong tỏa ngoại giới đối với Vũ Thiên đại lục? Coi như là vì để cho ta rất nhanh phát triển cũng không nên như thế a. Chẳng lẽ hắn hoàn toàn không lo lắng ta phản kháng sao?

Cảm thấy một màn quỷ dị này, Tần Phàm ở thời điểm này không khỏi ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, trong nội tâm các loại ý niệm phức tạp không ngừng xẹt qua trong đầu.

Hắn từ trong một ít tư liệu điều tra mơ hồ biết rõ, lực lượng phong tỏa ngoại giới, đó là một cách trọng yếu để ột vị Thần duy trì thống trị cùng Tín Ngưỡng tuyệt đối của mình đối với một thế giới.

Bởi vì vô luận là người ở bên trong Vũ Thiên đại lục trở nên mạnh mẽ như thế nào, cuối cùng sử dụng vẫn là lực lượng của Vũ Thiên đại lục, là nhất định phải bị Chân Vũ Thần với tư cách Chương Không Giả quản chế đấy.

1060. Chương 1069-1070: Kỹ Thí Luyện Cùng Phỏng Đoán.

Chương 1069-1070: Kỹ thí luyện cùng phỏng đoán.

Mà chỉ có người như Tần Phàm như vậy, nắm giữ đến lực lượng Thiên Ngoại hư không, không nằm bên trong Ngũ Hành, cũng không bị quy tắc nguyên khí trên Vũ Thiên đại lục chế ước, cái kia mới xem như chính thức có được lực lượng đối kháng với Chân Vũ thần. Đối với Tần Phàm mà nói, hoàn toàn cởi mở lực lượng Thiên Ngoại hư không, như vậy ý nghĩa Tần Phàm cơ hồ là có thể không hạn chế phát triển cùng trở nên mạnh mẽ!

Trên thực tế, những kẻ Nghịch Thần Giả kia cũng là cùng Tần Phàm đồng dạng, bọn hắn sử dụng cũng không phải lực lượng nguyên khí trên Vũ Thiên đại lục, hơn nữa một mực nghĩ biện pháp siêu thoát Chân Vũ Thần trói buộc.

Đương nhiên, nghe nói quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân phát triển đến mức tận cùng, cũng có khả năng nắm giữ đến một loại lực lượng mới, cái kia chính là Thần lực!

Khi nào có được Thần lực, khi đó chính là đã có được vốn liếng đối kháng Chân Vũ Thần, nhưng chỉ cần Chân Vũ Thần tồn tại một ngày, những tu luyện giả khác trên Vũ Thiên đại lục muốn trở thành “Thần”, cũng sẽ không có được Thần lực nguyên vẹn.

- Chẳng lẽ Chân Vũ Thần thật sự bị thương? Thậm chí có thể là. . . vẫn lạc? Cho nên lực lượng đến từ ngoại giới kia mới có thể không bị hạn chế bị ta sử dụng hấp thu sao. . .

Trong đầu Tần Phàm có rất nhiều ý niệm nhanh chóng xoay chuyển lắt, bỗng nhiên Tần Phàm nghĩ tới khả năng này, làm cho trong nội tâm hắn không khỏi kịch liệt chấn động.

Trước kia hắn nghe Nghịch Thần Giả Lôi Thần đã từng nói qua, Chân Vũ Thần cùng Thú Thần không thể dùng chân thân hàng lâm Vũ Thiên đại lục, rất có thể cũng là bởi vì bị thương!

- Sẽ không đâu! Nếu như Chân Vũ Thần thật sự vẫn lạc, như vậy Vũ Thiên đại lục này đã không có Chương Không Giả duy trì quy tắc, có lẽ rất nhanh phải sụp đổ mới đúng, Nghịch Thần Giả ở vị diện khác cũng sẽ biết, rất nhanh công hãm Vũ Thiên đại lục.

- Hiện tại tuy Vũ Thiên đại lục xuất hiện lỗ thủng, nhưng coi như là rất an toàn, cho nên có lẽ Chân Vũ Thần còn không có vẫn lạc. Chỉ là không biết lúc này đây hắn cởi mở lực lượng bên ngoài không gian là có dụng ý gì.

Bất quá rất nhanh hấn lại không nhận, chối bỏ ý nghĩ của mình, kể từ khi hấn biết Chân Vũ Thần tồn tại, kỳ thật một mực đều ẩn nấp điều tra diễn tịch có tương quan, cho nên sự tình đối với “Thần”, biết cũng biết hơn lúc trước rất nhiều.

- Được rồi, trước không cần quan tâm đến chuyện này, hiện tại lực lượng bên ngoài không gian đã cởi bỏ đối với ta, làm cho uy lực một chiêu Chu Thiên Tinh La quyền này tăng cường lên rất nhiều, cái kia đối với ta mà nói cũng là chuyện tốt, tối thiểu nhất thực lực của ta sẽ mạnh hơn.

Suy nghĩ hồi lâu, Tần Phàm biết rõ mình tạm thời căn bản không có cách nào nghĩ thông suốt chuyện này, nên hấn cũng buông tha cho tiếp tục suy nghĩ, xe đi tới núi ắt có đường, thuyền tới đầu cầu tự nhiên thẳng a.

Chỉ là thu thập hiện trường thoáng một phát, đem Yêu Tinh Hạch của hai đầu Sa Mạc Thiên Lang cùng tài liệu trân quý trên người chúng xuống, sau đó liền trực tiếp hướng về địa phương có Huyền Kim không gian kia chạy đi.

Huyền Kim không gian này cùng Huyền Mộc không gian ở tầng bốn đều là ở trong sơn cốc, chỉ là tầng thứ sáu này khắp nơi là núi, khắp nơi đều là Thạch Đầu cùng hạt cát cứng rắn giống như kim thiết, hoàn toàn không có cây cối tồn tại.

Bởi vì địa phương Tần Phàm được truyền tống vào vốn tới rất gần chỗ có Huyền Kim không gian, cho nên hấn cũng không cần đi bao lâu liền có thể đến chỗ sơn cốc có Huyền Kim không gian.

Dọc theo con đường này, hấn ngoại trừ vừa rồi chém giết hai đầu Sa Mạc Thiên Lang, ngược lại là không có gặp lại yêu thú hoặc là cốt linh khác.

Chạy vội một đoạn đường, Tần Phàm rất nhanh liền tiến nhập vào trong sơn cốc do vài ngọn núi trụi lủi tạo thành, sơn cốc này đồng dạng cũng không có một ngọn cỏ, là một cái bình nguyên sa mạc.

Tần Phàm chỉ là vừa tiến vào trong đó, vậy mà lập tức liền xa xa phát hiện cái rương hòm Huyền Kim không gian lóng lánh kia!

Cái rương hòm Huyền Kim không gian này ở dưới ánh mặt trời lộ ra sáng quắc sinh huy, tất cả hào quang chiếu xạ đến bên trên nó đều bị phản xạ đi ra ngoài, đem hạt cát trên đất trong sơn cốc này, chiếu sáng đến như là bảo thạch cùng hoàng kim, để cho người ta nhìn thấy cũng không khỏi tim đập rộn lên, tâm tình kích động không thôi.

Lúc này Tần Phàm hoàn toàn chính xác là cũng có chút ít tim đập hơi nhanh lên rồi, nhưng cũng không phải vì duyên cớ kia, mà là bởi vì không khí quỷ dị trong sơn cốc này.

- Thậm chí ngay cả trong sơn cốc này cũng nhìn không tới có yêu thú cùng cốt linh thủ hộ Huyền Kim không gian?

Tần Phàm nhìn Huyền Kim không gian ở phía xa nhìn như có thể lấy rất dễ dàng kia, lại không khỏi nhướng mày, hồi lâu cũng không dám bước vào trong sơn cốc kia một bước.

Tần Phàm đứng ở bên ngoài sơn cốc, cẩn thận nhìn xem quỹ tích khu vực bên trong này.

Hiện tại hấn cách địa phương có rương hòm kia có chừng ngàn trượng, nhưng ngoại trừ rương hòm lóng lánh kia, bốn phía xung quanh nó, hấn là nhìn không tới bất luận vật gì khác.

Mà nhớ rõ lúc trước bên trong tầng bốn kia, từng cái rương hòm Huyền Chi Không Gian đều có Cốt Linh thủ hộ, hơn nữa những Cốt Linh thủ hộ này so với yêu thú cùng Cốt Linh ở địa phương khác mạnh hơn rất nhiều.

Ở chỗ này, không chỉ không thấy có Cốt Linh càng mạnh hơn nữa, hơn nữa ngay cả yêu thú cũng không nhìn thấy một con.

- Chẳng lẽ dự cảm không rõ của ta là đến từ nơi này sao?

Loại tình cảnh quỷ dị kia, lại để cho Tần Phàm vào lúc này nhớ tới lúc trước đột nhiên xuất hiện báo hiệu một tia nguy hiểm kia, vào lúc này hấn trở nên càng thêm cẩn thận rồi, nhưng cân nhắc liên tục, hấn vẫn

là quyết định đi lấy cái Huyền Kim không gian kia, dù lấy không được cũng phải thử xem nguy hiểm kia cuối cùng là cái gì.

Đã đi tới nơi này, cứ như vậy trở về là có chút không cam lòng.

- Có lẽ là chúng giấu ở phía dưới những hạt cát này rồi, nếu như che dấu quá sâu, ta không có phát hiện cũng bình thường.

Tần Phàm một bên chậm rãi hướng về Huyền Kim không gian ở trong sơn cốc kia đi đến, một bên trong nội tâm thầm suy nghĩ nói.

Lúc trước thời điểm Tần Phàm còn là cảnh giới Vô Giả, đã đi sâu vào trong Hoàng Nguyệt đại sa mạc, hẳn là biết rõ ở dưới cát vàng kia là khó có thể dò xét đạt được nhất, huống chi cát vàng trong sơn cốc này càng là có chấn động quỷ dị, chỉ cần yêu thú hoặc là Cốt Linh kia ẩn dấu ở phía dưới sâu hơn 10m, như vậy cho dù hắn có thần niệm Vô Thánh cũng không có cách nào xuyên thấu được.

Còn nếu là thời điểm ở đất bằng, trong phạm vi dò xét của hắn lại ít nhất có thể đạt tới trăm mét trở lên. xem tại

Ken kết...

Quả nhiên, ngay sau khi Tần Phàm đi tới rương hòm Huyền Kim không gian kia đại khái mấy chục thước, bỗng nhiên ở dưới mặt đất truyền đến một hồi tiếng vang đặc thù mà quỷ dị, thanh âm như là xương cốt giúp nhau ma sát phát ra.

Vào lúc này Tần Phàm lập tức tập trung tinh thần cao độ, cẩn thận nhìn xem dưới mặt đất.

Bồng! Bồng! Bồng! Bồng!

Sau một khắc, ở dưới cát vàng đằng kia bỗng nhiên truyền đến trện trện thanh âm phá cát mà ra, nguyên một đám bóng dáng màu trắng bạc vào lúc này cao cao nhảy lên, hơn nữa đều mang theo một cổ khí tức hung hãn hướng về Tần Phàm chém giết mà đến.

- Trộn vụn hơn ba mươi Lục cấp Cốt Thánh trở lên, cũng có ba cái là Thất cấp Cốt Thánh!

Vào lúc này thần sắc của Tần Phàm không khỏi biến đổi, tuy sớm có chuẩn bị nhưng vẫn là bị dọa đến hoảng sợ không thôi, trện thể như vậy mà nói là tương đương với mười mấy Ngũ cấp Vô Thánh nhân loại trở lên!

Tuy thực lực bây giờ của hắn có thể so sánh với Lục cấp Vô Thánh, nhưng dù sao chỉ là dưới tình huống 1 vs 1, hiện tại mười mấy cái cùng một chỗ công kích tới, mặc dù thực lực chỉ là Ngũ cấp Vô Thánh, nhưng ngưng tụ lại không phải một hai Lục cấp Vô Thánh có thể so sánh, huống chi bên trong còn có ba Thất cấp Cốt Thánh hàng thật giá thật, tương đương với Lục cấp Vô Thánh a!

1061. Chương 1071: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới Sơ Hiện Uy.

Chương 1071: Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới sơ hiện uy.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Huống hồ dựa theo tình huống mấy tầng trước xem ra, ở chỗ này còn có thể cất dấu một đầu Cốt Linh càng mạnh hơn nữa, thực lực ít nhất cũng phải là Bát cấp Cốt Thánh, thực lực tương đương với Thất cấp Vô Thánh, chỉ là hiện tại còn không phát hiện bóng dáng của nó mà thôi.

Khó có thể địch nổi a.

Đây là cách nghĩ đầu tiên nổi lên trong đầu Tần Phàm, đối mặt mười mấy cái Tử Vong Liêm Dao cao cao đánh xuống kia, sau đó dưới chân hắn một điểm, rất nhanh lui về phía sau mấy bước, hắn phải trước tránh đi mũi nhọn, thoát ly trung tâm bị vây khốn kia, sau đó lại đem những Cốt Linh này giải quyết từng cái.

Cũng may mắn hiện tại sau khi hấn đột phá đến Võ Thánh, tốc độ so với thời điểm Võ Tôn đã tăng lên trên phạm vi lớn, ở dưới chân của hấn điểm nhẹ một cái, thân hình trượt lên cát vàng, thoáng qua đã lui ra sau khoảng cách trăm mét, để cho đại bộ phận công kích của Cốt Linh đều chụp vào cái không.

Bạch Cốt Liêm Dao của những Cốt Linh này phát ra tử khí cuộn cuộn, trực tiếp xé rách hư không, bổ vào trên cát vàng, lập tức trên mặt đất xuất hiện một cái hố cát cự đại, hơn nữa cát vàng bốn phía bị cao cao giơ lên, như là một hồi hoàng kim khiêu vũ, từ trên bầu trời đánh xuống, khung cảnh kia ngược lại là lộ ra có chút mỹ lệ, bất quá cảnh đẹp này dù là ai cũng không muốn nhảy vào.

Nhưng mà những cát vàng đánh xuống này, bên trong mỗi một khoảnh đều ẩn chứa tử khí công kích cường hãn, nếu là người bình thường bị đánh trúng, chỉ sợ toàn thân sẽ bị bắn thủng trăm ngàn lỗ, huyết nhục mơ hồ.

Nhìn xem một màn này, Tần Phàm không khỏi là hít một hơi khí lạnh, nếu như mình bị tập kích như vậy đánh trúng, hiện tại chỉ sợ không chết cũng phải trọng thương. Mà xa xa sau khi những cát vàng kia rơi xuống, lại từ từ lấp đầy cái hố cát vừa rồi, chỉ cần hấn đứng tại vị trí vừa rồi, như vậy cho dù không chết cũng phải bị chôn sống tại chỗ.

- Nhân loại, Sát!

Sau đó những Cốt Linh kia thấy một kích không trúng Tần Phàm, lập tức là thay đổi phương hướng, lần nữa bọn tập mà đến, nhưng lúc này đây đã không có hình thành xu thế vây công như vừa rồi nữa rồi, mà là mạnh người nào người đó lao lên, khí thế hung thần ác sát.

- Hừ, ai giết ai còn không biết đây này!

Tần Phàm ở thời điểm này hừ lạnh một tiếng, nếu như chúng hợp công như vừa nãy hấn còn sợ mũi nhọn, bất quá công kích rời rạc như thế này, thật là vừa đúng ý hấn.

Sau đó trực tiếp phóng Bán Thần Khôi Lỗi ra, vừa rồi Bán Thần Khôi Lỗi này đã được thay đổi Yêu Tinh Hạch của Bát cấp hậu giai yêu thú, hiện tại lực công kích của một kích đoán chừng cũng có thể trực tiếp giết chết một đầu Thất cấp Cốt Thánh rồi.

Chủ yếu nhất là cường độ thân thể của Bán Thần Khôi Lỗi này thậm chí so với hấn còn mạnh hơn một tí, lại có thể giúp hấn hấp dẫn bộ phận hỏa lực, để cho hấn không đến mức bị hơn mười đầu cốt linh tiến hành vây công cực kỳ bí hiểm.

Sau đó Tần Phàm hít sâu một hơi, dưới chân đạp mạnh, vượt lên trước hướng về một đầu Thất cấp Cốt Thánh đã công kích xong, một quyền oanh ra.

Quyền ra, phảng phất như là phong vân ám động.

Ông ông ông...

Lúc này đây, ở trên nắm tay của hấn trực tiếp vận dụng Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chỉ lực còn không có thực chiến qua, hào quang hồng lam giao nhau kia quay chung quanh phía trên nắm đấm của hấn, thanh âm ở giữa nắm đấm cùng không khí ma sát nhau cũng bỗng nhiên tăng lớn thêm không ít, tăng hư không vào lúc này dĩ nhiên là đứt gãy không ngừng!

- Oanh!

Tần Phàm đối mặt Bạch Cốt Liêm Dao của Thất cấp Cốt Thánh bổ về phía mình kia, hấn lại không né không tránh, trực tiếp đánh ra một quyền mang theo Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chỉ lực độn vào nó! Hồng lam chỉ quang chớp động, Thủy Hỏa thể giới chỉ lực bắn ra lực lượng khủng bố.

Tạch...!

Bạch Cốt Liêm Dao vô cùng cứng rắn của Thất cấp Cốt Thánh này, vậy mà ở dưới một quyền kia đứt gãy! Khe hở nhìn thấy mà giật mình ở phía trên lan tràn mở đi ra, hơn nữa ở dưới hai loại hào quang hồng lam bạo liệt, cái Bạch Cốt Liêm Dao này trực tiếp bị cắt thành hai nửa!

- Bạch Cốt Liêm Dao của Thất cấp Cốt Thánh hoàn toàn chính xác là rất cứng rắn, so với Cốt Thánh bốn năm cấp không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, bất quá Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chi lực của ta tựa hồ càng mạnh hơn nữa.

Tần Phàm cảm giác được từ trên Bạch Cốt Liêm Dao truyền trở lại lực bắn ngược, trong nội tâm âm thầm so đo lấy.

Bất quá hẳn đối với uy lực của Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới này cũng là cảm giác được có chút thoả mãn, Bạch Cốt Liêm Dao này chính là bộ phận cứng rắn nhất của Cốt Linh hình thành, một quyền của hắn có thể đánh gãy Bạch Cốt Liêm Dao của Thất cấp Cốt Thánh, có lẽ đồng dạng cũng có thể một quyền trực tiếp đánh Thất cấp Cốt Thánh này rồi.

Cái này vẫn là hắn còn chưa dùng Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chi lực kết hợp vũ kỹ phát ra, nếu kết hợp với Vạn Ngưu Xông, uy lực có lẽ sẽ càng mạnh hơn nữa. Nhưng nếu muốn kết hợp Chu Thiên Tinh La quyền, thì sẽ lộ ra gian nan hơn rất nhiều.

Mà Thất cấp Cốt Thánh kia nhìn thấy Bạch Cốt Liêm Dao của mình dĩ nhiên là bị một quyền của Tần Phàm đánh gãy, hai mắt ma trơi nháy nhô kia của nó không khỏi phóng đại thêm vài phần, phảng phất như là lộ ra thần sắc vô cùng kinh ngạc.

- Nghỉ ngơi đi a!

Vào lúc này Tần Phàm không có nửa phần do dự, lập tức lặn người lên trước, sau đó một quyền khác ở trên người Thất cấp Cốt Thánh này, Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chi lực bộc phát lần nữa, “Răng rắc” một tiếng, trực tiếp phá hủy Thất cấp Cốt Thánh kia thành vài đoạn, cũng thuận tiện nắm bắt Chư Thần hải cốt trên trán nó tới tay.

- Nhân loại đáng chết! Nạp mạng đi!

Mà thời điểm hải cốt của đầu Thất cấp Cốt Thánh kia vừa mới rơi xuống mặt đất, lập tức lại có một đầu Thất cấp Cốt Thánh khác đánh tới.

Lúc này đây, Bán Thần Khôi Lỗi Thanh Phong xuất kiếm, một đạo kiếm quang nhìn xem cũng không có quá nhiều sáng rực xuất hiện, dùng một loại tốc độ cực nhanh phá tan hư không, sau đó mang theo một cỗ lực lượng kinh khủng trực tiếp đâm về đầu lâu của Thất cấp Cốt Thánh kia.

Ầm ầm!

Sau khi đối lại Yêu Tinh Hạch của Bát cấp hậu giai yêu thú, lực công kích của Bán Thần Khôi Lỗi này liên tăng lên rất nhiều, một kiếm vừa ra, đầu lâu của Thất cấp Cốt Thánh kia dĩ nhiên là lập tức bị đâm thủng, bị đánh chết ngay lập tức!

- Sát!

Sau khi đánh chết hai đầu trong ba đầu Thất cấp Cốt Thánh, còn lại phần lớn là Lục cấp Cốt Thánh, Tần Phàm cũng lộ ra dễ dàng hơn không ít, hơn nữa có Bán Thần Khôi Lỗi kia phân tán hỏa lực, hắn cũng không trở thành mục tiêu bị tất cả Cốt Thánh tập trung công kích.

Sau khi đánh chết hai đầu Thất cấp Cốt Thánh, dưới chân hắn cũng lập tức đạp mạnh, cùng Bán Thần Khôi Lỗi kia trực tiếp mở ra vòng vây của những Cốt Linh này, Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chi lực bao khóa ở trên nắm tay, một quyền một cái, bắt đầu đối với những Cốt Linh này tiến hành tàn sát sạch sẽ.

1062. Chương 1072-1073: Cương Thiết Cự Nhân.

Chương 1072-1073: Cương thiết Cự Nhân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thực lực của hắn bây giờ đã tiếp cận Thất cấp Võ Thánh, thực lực những Cốt Thánh này tương đương với Ngũ cấp Võ Thánh nhân loại, muốn tổn thương hắn cũng không dễ dàng, chỉ cần không bị bao vây, hắn là tư thái quét ngang tất cả.

Kỳ thật chính yếu nhất chính là, sử dụng quy tắc Tiểu Thế Giới chi lực này, Tần Phàm liền có thể rất nhanh tiếp tục tác chiến, mà sẽ không giống như sử dụng vũ kỹ cần phải có thời gian tạm ngừng làm lạnh, đặc biệt thích hợp ứng phó một nhóm lớn đối thủ có thực lực không thấp.

Đương nhiên, trong lòng của hắn vẫn luôn có chỗ giữ lại, bởi vì đến nay hắn còn không có biết rõ đầu Cốt Thánh mạnh nhất kia ẩn tàng ở nơi nào, rất có thể là chờ đợi thời cơ tiến hành đánh lén đối với hắn.

Những Cốt Linh trước mắt này, ở dưới Tần Phàm cùng Bán Thần Khô Lỗi phối hợp, số lượng ở thời gian dần qua bắt đầu giảm bớt, mà trên người Tần Phàm cũng có không ít miệng vết thương, dù sao những Cốt Linh này đều là Cốt Thánh cấp, thực lực cũng không yếu, thay đổi là Lục cấp Võ Thánh khác, chỉ sợ sớm đã phơi thây tại chỗ rồi.

Bất quá hiện tại khí lực của hắn vô cùng cường hãn, Lục cấp Võ Thánh bình thường muốn trọng thương hắn cũng không dễ dàng, thực lực những Lục cấp Cốt Thánh này chỉ là tương đương với Ngũ cấp Võ Thánh, làm thành miệng vết thương tự nhiên cũng không lo ngại.

Bồng!

Rốt cục, Tần Phàm cũng tìm được một cơ hội, một quyền giải quyết tên Thất cấp Cốt Thánh cuối cùng, thực lực tương đương với Lục cấp Võ Thánh, hơn nữa một mực giao hoạt ở một bên tiến hành đánh lén hắn.

- Còn thừa lại chưa đủ mười cái, có lẽ đại gia hỏa kia cũng nên đi ra a?

Sau khi lấy Chư Thần hài cốt trên trán của Thất cấp Cốt Thánh kia xuống, ánh mắt của Tần Phàm lạnh lùng đảo qua những Cốt Linh còn lại muốn chạy trốn kia, nhưng trong lòng ngược lại là nhiều hơn một phần cẩn thận.

Ầm ầm!

Quả nhiên, vào lúc này Thanh Long Chi Tâm ở lòng ngực Tần Phàm mạnh mẽ nhảy dựng, bắt đầu cảm giác được dưới mặt đất truyền đến một hồi chấn động vô cùng kịch liệt, tựa hồ là có đồ vật gì đó muốn từ trong cát vàng lao tới.

- Chẳng lẽ lần này không phải Cốt Linh bình thường?

Thần sắc của Tần Phàm không khỏi hơi đổi, hắn biết rõ thân hình của Cốt Linh cùng nhân loại vốn là không sai biệt nhiều, có thể tạo thành động tĩnh lớn như vậy, nhất định là một quái vật rất khổng lồ.

Cát vàng ở dưới chân pháp phòng chấn động, hơn nữa mặt đất mà Tần Phàm đang dẫm kia vào lúc này càng là cao cao dâng lên, thật giống như là có một tòa sơn phong ở dưới cát vàng phóng lên cao.

- Cuối cùng là vật gì?

Tần Phàm cả kinh, vội vàng từ trên mặt bay lên không trung, sau đó kinh hãi nhìn cát vàng phía dưới không ngừng bị ném đi cùng vẩy ra chung quanh, sau đó hắn nhìn thấy một vật khổng lồ từ dưới cát vàng dần dần hiển lộ đi ra.

Xoạt xoạt...

Trên người vật khổng lồ này còn dính rất nhiều cát vàng, sau khi thân hình hiển lộ ra bên ngoài, càng là không ngừng trượt xuống dưới, những hạt cát này ma sát lẫn nhau, phát ra trận trận thanh âm như là Kim Thạch giao nhau, nghe mà sờn hết cả gai ốc.

Ngay sau đó, hai mắt của Tần Phàm cũng không khỏi ngưng tụ, là bởi vì hắn nhìn thấy phía dưới hắn xuất hiện một Cự Nhân cao lớn ước chừng hơn mười trượng. Cự Nhân này thân thể khổng lồ, mà thân thể kia đều phát ra một loại ánh kim lóng lánh cứng rắn, thật giống như là một tòa thành kim loại chắc chắn.

Trong tay cương thiết Cự Nhân này cầm một thanh chiến phủ khổng lồ, chỉ là cái chiến phủ kia đã lớn hơn thân hình của Tần Phàm rất nhiều, phỏng chừng nặng khoảng vạn cân, hơn nữa nhìn lên vô cùng sắc bén, phía trên lóng lánh hàn quang, làm cho người ta không chút nghi ngờ nó có uy lực trăm thiết đồng tâm.

Mà ở trên đầu của cương thiết Cự Nhân này, cũng giống như Cốt Linh bình thường, có được một khóa tinh hạch hồng sắc, chỉ là tinh hạch này có vẻ lớn hơn mấy viên tinh hạch mà trước đây hắn nhìn thấy rất nhiều, hơn nữa phía trên tinh hạch cũng bao trùm lấy Cương Giáp cứng rắn, cũng không có dễ dàng bị công kích đến như vậy.

- Tên đại gia hỏa này chỉ sợ chính là Cốt Linh bình thường biến chủng thành a, hẳn là sau khi hấp thu Kim hệ Nguyên Khí trong mảnh đất này, mới có thể ngưng kết ra thân thể cương thiết khổng lồ này.

Vào lúc này Tần Phàm không khỏi hít một hơi khí lạnh, ở chỗ sâu trong con người có chút kiêng kỵ chi sắc.

Thực giác của hắn cảm thấy được thực lực tên đại gia hỏa này ít nhất cũng phải đạt tới Cốt Thánh cấp tám, cũng tương đương với trình độ Vũ Thánh cấp bảy, thậm chí cương thiết Cự Nhân này có một lực phòng ngự cương thiết đặc thù, nên cũng sẽ không yếu hơn quy tắc Tiểu Thế Giới của Vũ Thánh cấp bảy bình thường.

Hơn nữa thanh cương thiết Cự Phủ kia, sắc bén mà tràn ngập sát khí, đồng dạng là có vẻ kinh khủng vô cùng, dù là cường độ thể phách biến thái như Tần Phàm cũng không dám trực tiếp nghênh đón một búa kia bổ xuống.

- Cương thiết Cự Nhân kia là Cốt Linh thủ hộ Huyền Kim không gian này rồi, không đánh ngã nó thì khẳng định đừng nghĩ lấy được Huyền Kim không gian kia.

Vào lúc này hai mắt của Tần Phàm cũng ngưng lại, thẳng tắp nhìn về phía viên tinh hạch hồng sắc nằm ở giữa trán của cương thiết Cự Nhân kia.

Hắn biết cương thiết Cự Nhân này cùng Cốt Linh bình thường giống nhau, nhược điểm đều là ở một khối tinh hạch do Chư Thần hài cốt biến thành kia. Đây tính là một cửa đột phá, nhưng tinh hạch của Cự Nhân này lại bị che kín rồi, muốn đánh vỡ là không dễ dàng.

- Loài người, người xâm nhập lãnh địa của bốn Thần, người nên vì chuyện này mà phải trả một cái giá lớn!

Cương thiết Cự Nhân này lại có thêm ngạo khí như là Thần linh, coi nhân loại như con sâu cái kiến, phẳng phất như cảm thấy mình chính là Thần linh chân chánh vậy, vừa mới xuất hiện, thanh âm cao ngạo kia liền giống như Cuồng Lôi bắt đầu khởi động.

- Tiên hạ thủ vi cường!

Mà Tần Phàm ở thời điểm cương thiết Cự Nhân này vẫn chưa hoàn toàn lao ra khỏi mặt đất, hai mắt của hắn liền ngưng tụ, một bên trong miệng thấp giọng lạnh nhạt nói, một bên dùng một loại khí thể từ trên cao nhìn xuống, một quyền trực tiếp hướng về đầu lâu của cương thiết Cự Nhân kia đánh qua.

Hắn biết muốn lấy được Huyền Kim không gian, tên đại gia hỏa cương thiết Cự Nhân này là thiết yếu phải giết chết, mà xem như hắn không động thủ, đối phương cũng sẽ theo bản năng muốn giết chết hắn.

Quang mang Hồng Lam đan xen vào lúc này bỗng nhiên thoáng hiện, sau đó thân hình của Tần Phàm liền hóa thành lưu tinh từ phía trên rơi xuống, phía trên thiết quyền ẩn chứa Tiểu Thế Giới Chi Lực mạnh mẽ, những nơi đi qua, không gian đều lâm vào đứt gãy dồn dập!

Trong một quyền này ẩn chứa lực công kích kinh khủng, xem như Tiểu Thế Giới phòng hộ của Vũ Thánh cường giả cấp bảy cũng chưa chắc không thể oanh xuyên.

- Loài người ghê tởm, dám cả gan xâm nhập lãnh địa của Bốn Thần, quấy rầy Bốn Thần nghỉ ngơi không nói, còn dám phản kháng, chờ Bốn Thần trực tiếp chém người thành hai khúc đi!

Tốc độ phản ứng của cương thiết Cự Nhân kia trái lại là cực nhanh, thấy Tần Phàm công tới, trong miệng nó phát ra một tiếng cuồng hô như là Âm Lôi quay cuồng, cát vàng bốn phía nương theo đó mà điên cuồng bay múa.

Mà chiến phủ sắc bén khổng lồ trong tay cương thiết Cự Nhân kia, vào lúc này liền trở mình, cực nhanh bổ ra một búa, nhìn khuynh hướng, tựa hồ là muốn trực tiếp chém thân thể của Tần Phàm thành hai nửa vậy.

Đối mặt một búa lăng không bỏ ra này, thần sắc của Tần Phàm không khỏi khê biến, biết lúc này đây giành trước tiên công cũng đã thất bại, hơn nữa bởi vì diện tích lưỡi búa kia quá lớn, thậm chí ngay cả không gian tránh né của hắn cũng bị phong tỏa hơn một nửa.

Vì thế, hắn dứt khoát cũng không né tránh, một quyền trực tiếp đánh lên trên chiến phủ kia.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, một quyền của Tần Phàm mang theo Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới trực tiếp oanh vào trên mặt chiến phủ to lớn kia, bất quá một quyền này đủ để đánh gãy vũ khí Bạch Cốt Liêm Dao của Cốt Thánh cấp bảy, lại dĩ nhiên ngay cả một cái khe nhỏ cũng không thể lưu lại ở trên chiến phủ!

Ngược lại là từ phía trên búa rìu kia bắn ngược ra một lực đạo cực kỳ kinh khủng, lập tức chấn bay thân hình của Tần Phàm đi, ở trên không trung liên tục lăn mình vài cái mới thật không dễ dàng ổn định thân thể lại.

- Không không ngờ cương thiết Cự Nhân này lại mạnh như vậy, công kích, phòng ngự cùng tốc độ phản ứng đều là nhất lưu, muốn đối phó nó là rất không dễ dàng.

Lúc này Tần Phàm trực tiếp dừng ở trên cát vàng, ngẩng đầu nhìn thân hình của cương thiết Cự Nhân kia một cái, mày không khỏi hơi nhíu lên. Lần đầu tiếp xúc này, là hắn biết cương thiết Cự Nhân này không dễ dàng đối phó, cương thiết Cự Nhân kia cực kỳ to lớn, nhưng quyết không có một tia cảm giác công kênh giống như là thân hình của nó.

- Nhân loại nhỏ bé, người đừng nghĩ chạy trốn, để cho ta một búa chém người thành thịt nát!

Cương thiết Cự Nhân kia thấy một búa này cũng không có bổ trúng Tần Phàm, trong miệng lập tức rống giận giống như Âm Lôi phủ xuống, lại một lần nữa giờ búa rìu lên, hướng Tần Phàm ở trên mặt đất bổ tới.

- Hừ, người đứng đó cho ta đánh trước một quyền thử xem.

Nhìn một đạo hàn quang như là Lôi Điện từ phía trên đánh xuống, Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, cực nhanh lui về phía sau, đầu tiên là tránh được một búa đoạt mệnh này, sau đó dựa thể một quyền oanh về phía trước.

Bồng!

Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới ly thể!

1063. Chương 1072-1073: Cương Thiết Cự Nhân.

Chương 1072-1073: Cương thiết Cự Nhân.

Không khí trong nháy mắt này chấn động mạnh một cái, mắt thường có thể thấy được không gian liệt phùng bắt đầu lan tỏa đi.

Theo một quyền này của Tần Phàm đánh ra, Hồng Lam chi sắc bám vào trên nắm tay của hắn mạnh mẽ chớp động, tiếp theo một cái chớp mắt, một luồng ánh sáng như là pháo điện này liền trực tiếp xuyên thấu không gian, đem tảng lớn không gian trước mặt hắn phá thành mảnh nhỏ, sau đó hung hăng oanh vào vị trí lồng ngực của cương thiết Cự Nhân này.

Ca...

Lồng ngực của cương thiết Cự Nhân kia lại không có cứng rắn như là Cự Phủ, chỗ lồng ngực bị một quyền này của Tần Phàm oanh kích đến, da thịt cương thiết của nó ngay lập tức xuất hiện cái khe như là tơ nhện rất nhỏ, miệng vết thương thoát nhìn không lớn, lại đầy đủ để cho người nhìn thấy mà giật mình.

- Hảo! Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới này đã thành công ly thể, hơn nữa đã không có cảm giác cản trở!

Thấy vậy, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, hơi lộ ra một tia hi sắc. Nếu Tiểu Thế Giới Chi Lực này đã có thể siêu thoát thân thể hắn, như vậy hắn liền có thể ném thử Tiểu Thế Giới Chi Lực kết hợp vũ kỹ sử dụng!

- Loài người ghê tởm, cũng dám tổn thương thân thể cao quý của Bồn Thần, tội này không thể tha thứ! Bồn Thần muốn chém người thành thịt nát, cho người vạn kiếp không thể siêu sinh!

Cương thiết Cự Nhân kia nhìn thấy thân thể cứng rắn vô cùng của mình, dĩ nhiên là xuất hiện cái khe nứt, làm cho nó không khỏi vừa sợ vừa giận, sợ là vì nó thật không ngờ điểm hàn quang nho nhỏ kia, dĩ nhiên lại có lực công kích mạnh như vậy, nộ là vì nhân loại nhỏ bé này cũng dám tổn thương thân thể “Thần Linh” của nó.

- Hừ, người thật cho rằng mình vẫn là Thần linh sao? Người bây giờ, cũng chỉ là một khối hài cốt còn lại mà thôi, vẫn là ngoan ngoãn nghỉ ngơi đi!

Tần Phàm mắt thấy cương thiết Cự Nhân kia giờ Cự Phủ lên tiếp tục bổ tới bản thân mình, hắn không khỏi hừ lạnh một tiếng nói.

Ngay sau đó, sắc mặt hắn liền bắt đầu dần dần trở nên ngưng trọng, một bên thân hình cực nhanh lui về phía sau, sau đó cực hạn ngưng kết cùng thao túng Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới của mình.

Vù vù...

Cự Phủ của Cương thiết Cự Nhân kia đang mau chóng đuổi theo mà đến, những nơi lưỡi búa sắc bén đi qua, không gian đều bị mổ ra, một ít cổ thể khai sơn phá thạch hải lao tới, thậm chí còn làm cho người ta có một loại ảo giác, cho dù là Thiên Địa sơ khai, ở dưới một búa này bổ xuống cũng có thể phân ra âm dương.

Mà cũng đúng lúc này, hữu quyền của Tần Phàm đột nhiên bạo phát ra một luồng ánh sáng vô cùng chói mắt, ánh sáng Hồng Lam sắc đan xen này tựa hồ là đang không ngừng cắn nuốt không khí cùng linh khí bốn phía, hơn nữa không gian bốn phía nương theo nắm tay này của hắn mà phát ra trận trận tiếng nổ, một cỗ năng lượng kinh khủng đang ở trong đó nổi lên mà ra.

- Vạn Ngưu Xông!

Theo một tiếng quát trầm thấp, một quyền mà Tần Phàm chuẩn bị đã lâu này rốt cục như là thủy triều mãnh liệt mênh mông xông về trước xuất, năng lượng kinh khủng kia bắt đầu khởi động, lập tức ở trong hư không giống như núi lửa bạo phát ra.

Bốn nguyên tố hợp nhất, cộng thêm uy năng của Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, tổng cộng 3000 trọng Man Ngưu Kinh không ngừng ngưng tụ!

Tần Phàm đánh ra một quyền này, nhất thời ở trong cả sơn cốc truyền đến từng luồng tiếng động như là Bạo Lôi, thật giống như có vô số man ngưu tức giận ở phía xa chạy chồm mà đến, một loại khí tức dữ dằn thẳng hướng vạn tiêu!

Gió nổi mây phun, kinh thiên động địa!

Trong cả sơn cốc bỗng nhiên trở nên thiên hôn địa ám, một bầu không khí đè nén, bỗng nhiên trở nên bão táp mưa sa, kinh thiên động địa, Âm Lôi bắt đầu khởi động, giống như là bầu trời muốn sụp đổ xuống.

Mà cát vàng ở dưới chân Tần Phàm, vào giờ khắc này bị một cỗ khí lưu cường đại dẫn dắt, điên cuồng mà hình thành lốc xoáy ở giữa không trung, như là có vô số viên đạn đang chẳng phân biệt được địch ta bắn phá dày đặc, không ngừng bắn phá vào thân hình to lớn không lồ kia của cương thiết Cự Nhân, phát ra từng trận thanh âm boong boong đáng sợ, nghe làm cho người ta sởn hết cả gai ốc.

Bất quá lực phòng ngự của Tần Phàm cùng cương thiết Cự Nhân này đều rất mạnh, ngược lại còn không đến mức bị những hạt cát bén nhọn này gây thương tích, nếu là người bình thường ở dưới hoàn cảnh này, thậm chí là sơ cấp Võ Thánh, bị hạt cát bắn phá như vậy, tử trạng kia có thể tưởng tượng ra được.

- Hồng...

Bởi vì phải kết hợp Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, lần này thời gian Tần Phàm phát ra Vạn Ngưu Xông so với bất kỳ một lần nào trước kia đều lâu hơn rất nhiều, mà ở bên kia, thời điểm búa rìu sắc bén của cương thiết Cự Nhân sắp đánh xuống, chuẩn bị rốt cục cũng xong!

1064. Chương 1074: Huyền Kim Không Gian Tối Tay. (1)

Chương 1074: Huyền Kim không gian tối tay. (1)

Nguồn: Vipvanda

(~''••~(~~~•~† Nhóm dịch Dungnhi †~••''~)~••''~)

Theo một tiếng gầm của man ngư từ thời viễn cổ hồng hoang vang lên, trong hư không, một đầu man ngư khổng lồ bốn màu chạy chồm mà ra, mà ở trên thân thể của man ngư bốn màu này, vẫn còn có hai loại ánh sáng một hồng một lam hình thành hai Cự Long thủy hỏa.

Hai Thủy Hỏa Cự Long này, một loại là đại biểu cho Thủy nguyên chi lực, một loại là đại biểu cho Hỏa nguyên chi lực, Thủy Long cùng Hỏa Long này giao hợp lẫn nhau mà bay múa, thoát nhìn giống như là che chở đầu man ngư kia vậy, khiến cho loại thanh thể dữ dằn kia có vẻ còn đáng sợ hơn, như muốn quét ngang hết thủy.

Mà theo một đầu man ngư khổng lồ này xuất hiện cùng lao về phía trước, cổ khí thể cường đại kia càng là trực tiếp đè ép cát vàng ở dưới đất thành một cái hố sâu, hơn nữa không ngừng có từng luồng cát vàng ở trong hố sâu bị rút ra, hóa thành một Sa Long bay múa.

Cường Vũ Hoàng Long này chính là quán quanh lấy mặt ngoài của đầu man ngư kia, quét ngang tất cả, đem cái hố sâu kia không ngừng mở rộng thành một đầu thâm cốc dài lớn, còn kéo dài đến dưới chân của cương thiết Cự Nhân kia mới dừng lại.

- Nhập loại ghê tởm, bất quá là phô trương thanh thế mà thôi, để Bồn Thần một búa chém man ngư này của người thành hai khúc, xem người còn có thể làm trò được nữa hay không!

Cương thiết Cự Nhân nhìn thấy thanh thế to lớn như vậy, kỳ thật nó cũng không khỏi từ bản năng có một tia sợ hãi, ánh mắt ma trơi kia của nó không ngừng lẩn lộn, nhưng tránh cũng không thể tránh, nó cuối cùng cũng đem cái búa khổng lồ kia cao cao vung lên, hướng về đầu man ngư bổ tới.

Một búa của cương thiết Cự Nhân kia, vào lúc này tỏa ra hàn quang lóng lánh lạnh lùng, thoát nhìn giống như là tia chớp bên trong Lôi Vũ yêu khí, theo một tiếng gầm lên, một luồng tử khí cuộn cuộn không ngừng bị búa rìu của nó ngưng tụ, thượng diện ẩn chứa kinh lực đáng sợ, thoát nhìn cho dù là núi cao nguy nga cũng bị một búa này bổ ra hai nửa.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, thật giống như là Lôi Đình mạnh nhất từ cửu thiên oanh động, tiếp theo là man ngư bốn màu chạy chồm kia, ở dưới hai thủy hỏa Cự Long gia trì, dĩ nhiên là một lần hành động đánh vỡ tử khí của cương thiết Cự Nhân, trực tiếp đánh vào trên thân búa.

Khanh!

Nhưng mà, thời điểm hai cổ lực lượng ở giữa không trung gặp nhau, rất nhanh Cự Phủ của cương thiết Cự Nhân kia bị man ngư đáng sợ đâm cho rời tay mà bay, sau đó bị ném đến trên mặt đất xa xa, tạo thành một cái hố thật sâu, hơn nữa rất nhanh bị cát vàng bao phủ che lấp, không còn thấy bóng dáng.

- Ghê tởm nhập loại!

Nhìn thấy một chiêu này của Tần Phàm có được uy lực đáng sợ như thế, cương thiết Cự Nhân kia có vẻ vừa sợ vừa giận, trong miệng rít gào liên tục. Nhưng mắt thấy man ngư bốn màu kia vẫn tiếp tục đụng vào thân thể của nó, thân thể của nó vào lúc này lại kịch liệt chấn động lần nữa!

Tiếp theo một cái chớp mắt!

Ầm vang!

Man Ngưu bốn màu kia vẫn mang theo kinh lực vô cùng hung hãn đánh vào trên thân thể khổng lồ của cương thiết Cự Nhân này, ở dưới một tiếng vang thật lớn, da thịt như là cương thiết kia của cương thiết Cự Nhân, vào lúc này bắt đầu xuất hiện khe nứt nhìn thấy mà ghê người, sau đó bắt đầu không ngừng mở rộng, hơn nữa giống như tượng thủy tinh bị phá thành mảnh nhỏ, tiếp theo như là bạo vũ lê hoa không ngừng ngã xuống.

Cát vàng, bụi mù, chung quanh bay múa lộn lộn, thật lâu không thể bình tĩnh trở lại.

- Vậy mà còn không có chết?

Chỉ là vào lúc này, hai mắt của Tần Phàm lại không khỏi ngưng tụ, ánh mắt của hắn xuyên qua cát vàng cùng bụi mù, thấy được thân thể khổng lồ của cương thiết Cự Nhân kia quả thật là đã muốn sụp đổ, nhưng hắn còn chứng kiến một cái bóng đứng ở trên cát vàng, một cổ khí tức hung hãn tựa hồ còn không có giảm bớt nửa phần.

Ở trong cát vàng kia, còn dư lại là một Khô Lâu nhân, bộ dáng của nó cùng Cốt Linh bình thường cũng không sai biệt lắm, bất quá xương cốt toàn thân của nó lại có một loại đỏ thẫm, cho thấy so với Cốt Linh bình thường thì quý dị và cường đại hơn.

- Nguyên lai cương thiết Cự Nhân kia cũng là do Cốt Linh hấp thu Kim khí ở trong mảnh đất này hóa thành, hiện tại xác ngoài cương thiết kia đã bị ta xóa sạch, nên hiện tại liền hiện ra hình thái nguyên lai.

Nhìn Khô Lâu nhân này, Tần Phàm dần dần hiểu rõ ra, tiếp theo là khoe miệng nhếch lên mỉm cười:

- Bất quá nếu ta ngay cả thân thể cương thiết kia cũng có thể đánh nát, hiện tại nó đã không có búa cùng phòng ngự cường đại kia, cũng không có gì đáng sợ.

Hắn đối với vừa rồi mình đánh ra một chiêu Vạn Ngưu Xông kết hợp với Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, uy lực cũng là hết sức vừa lòng, bằng một kích cường hãn vừa rồi kia, hắn phỏng chừng xem như là Vũ Thánh cấp bảy, có được quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân cũng không có thể dễ dàng tiếp được.

Nói cách khác, hắn hiện tại, đã hoàn toàn có được năng lực đối kháng Vũ Thánh cấp bảy rồi!

Xem như là so sánh với hai siêu cấp cường giả Cừu Bách Hải cùng Phong Thái Thương, hiện tại thực lực của hắn cũng không nhất định thua bọn hắn! Đối mặt hai Vũ Thánh cấp bảy này, hắn cũng có đầy đủ quyền nói chuyện ngang hàng!

- Khả. . . Ác. . . Nhân loại, Bồn Thần nhất định phải băm thây người thành vạn đoạn, cho người vạn kiếp không thể siêu sinh!

Vào lúc này Khô Lâu nhân kia phát ra thanh âm âm trầm kinh khủng, như là xương cốt ma sát nhau lập tức truyền đến, có vẻ vô cùng nổi giận.

- Người vẫn là không nên nói cái gì Thần nữa, các người bây giờ cũng chỉ là một đồng xương cốt mà thôi.

Nghe Khô Lâu nhân kia rít gào, vào lúc này Tần Phàm lại là thương hại lắc đầu nói. Sự thật, những hài cốt do Chư Thần lưu lại này, quả thật là có lưu lại một ít ý chí mỏng manh của Chư Thần, nhưng mà sớm đã không còn Thần Vị, cũng sẽ không có khả năng lại thành Thần lần nữa.

- Hãy để cho ta giúp người giải thoát!

Tiếp theo, giọng của Tần Phàm dần dần chuyển sang lạnh lẽo, hai mắt vào lúc này ngưng tụ, sau đó dưới chân dùng sức đạp mạnh một bước, thời điểm cát vàng vẩy ra rơi xuống, hắn cũng đã tới gần trước mặt Khô Lâu nhân này.

Oanh!

Tiếp theo một cái chớp mắt, 3000 trọng Man Ngưu Kinh, lại thêm Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới ở dưới cự ly gần, trực tiếp nặng nề khắc ở trên xương ngực của Khô Lâu nhân kia, nhất thời “răng rắc” một tiếng truyền đến, Khô Lâu nhân này trực tiếp bị bể thành hai đoạn, sau đó rơi xuống nền cát vàng.

- Làm sao người sẽ không có việc gì?

Cái đầu lâu của Khô Lâu nhân kia dù rơi ra vẫn có thể nói chuyện, vào lúc này kinh ngạc nói. Bởi vì vừa rồi thời điểm Tần Phàm bắn trúng nó, nó cũng đã đem một luồng Tử Vong Chi Khí đánh vào trong tim Tần Phàm, nhưng thoát nhìn Tần Phàm lại bình yên vô sự như không có việc gì.

Lúc này Tần Phàm âm thầm cười, cũng không trả lời nó, chỉ là đưa tay tìm tòi, trực tiếp lấy Chư Thần hài cốt trong đầu của Khô Lâu nhân kia xuống, rất nhanh nó liền hoàn toàn không có chút khí tức.

1065. Chương 1075: Huyền Kim Không Gian Tới Tay. (2)

Chương 1075: Huyền Kim không gian tới tay. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Kỳ thật hắn cũng không phải là không có cảm giác được khô lâu nhân này công kích, nhưng bởi vì đối phương công kích là chỗ có Thanh Long chi tâm của hắn, hết lần này tới lần khác Thanh Long chi tâm của hắn có thể hoàn toàn khắc chế Tử Vong Chi Khí, hắn vừa mới bắt đầu còn cảm thấy có một chút khí huyết cuộn cuộn, Thanh Long chi tâm nhảy lên vài cái liền bình yên vô sự.

- Hiện tại lực phòng ngự thể phách của ta, xem như Vũ Thánh cấp bảy công kích cũng có thể miễn cưỡng hóa giải.

Tần Phàm cầm lấy viên Chư Thần hài cốt kia thường thức vài cái, trong miệng lầm bầm tự nói.

Mà vừa thường thức, hắn lại phát hiện bên trong khối Chư Thần hài cốt này ẩn chứa huyền ảo tựa hồ so với mấy viên lấy được trước kia đều có vẻ phong phú hơn, điều này làm cho hắn không khỏi vui vẻ ngoài ý muốn.

- Thật tốt quá, Cốt Linh này hấp thu qua kim khí, nên bên trong khối Chư Thần hài cốt này cũng ẩn chứa kim hệ huyền ảo cực kỳ phong phú, có nó lại phối hợp Huyền Kim không gian, tin tưởng không bao lâu nữa ta có thể cảm ứng được kim hệ nguyên khí!

Khuôn mặt của Tần Phàm lộ ra ý cười thỏa mãn, sau đó hắn liền đem khối Chư Thần hài cốt này thu vào, hơn nữa liền hướng về Huyền Kim không gian kia đi đến.

Bởi vì đã có bốn Huyền Chi Không Gian phía trước, Tần Phàm đối với Huyền Kim không gian này cũng có hiểu rõ đầy đủ, mở thùng ra nhìn thấy, trong Huyền Kim không gian này ẩn chứa một ít loại khí tức xa lạ, lại có được huyền diệu thần bí, làm cho hắn rất là kinh hi.

Đây là Huyền Kim không gian!

Mặc dù hiện tại Tần Phàm còn không có cảm ứng được Kim hệ Nguyên Khí, Huyền Kim không gian này đối với tu luyện của hắn trợ giúp không lớn, nhưng bây giờ hắn còn có một khóa Chư Thần hài cốt ẩn chứa kim hệ huyền ảo phong phú, hai người kết hợp, đối với hắn cảm ứng được kim hệ Nguyên Khí có trợ giúp rất lớn.

Mà chờ tới khi hắn cảm ứng được kim hệ Nguyên Khí, tác dụng của Huyền Kim không gian này liền có vẻ càng lớn.

- Hảo, hiện tại Kim-Mộc-Thủy-Hỏa-Thổ năm Huyền Chi Không Gian đã tập hợp đủ rồi, có thể đem nó kết hợp làm một Ngũ Hành không gian hoàn chỉnh.

Tiếp theo Tần Phàm liền đem bốn Huyền Chi Không Gian khác ra, để chúng nó dính lại với nhau.

Phanh.

Giống như bốn không gian kết hợp lúc trước kia, năm không gian này chỉ cần vừa đụng vào nhau, lập tức lại lần nữa hóa thành một không gian mới, xem giống như là một tòa thành, tản ra sắc thái huyền diệu.

- Đúng rồi, hiện tại Huyền Kim không gian này đã bị ta lấy vào tay, lúc này đây trở về Cửu Long Tháp mặc dù cũng gặp phải không ít phiền toái, nhưng cương thiết Cự Nhân này cũng không có cường đến mức uy hiếp được tánh mạng của ta, vì sao ta còn có một tia dự cảm bất tường nhỉ?

Mà vào lúc này, Tần Phàm lại chợt nhớ tới cái gì, trong miệng lầm bầm nói:

- Chẳng lẽ nguy hiểm này không phải đến từ bên trong Cửu Long Tháp, mà là đến từ bên ngoài sao. . .

Bất quá trước khi đi vào Cửu Long Tháp này, hẳn rõ ràng là không có cảm giác được có người theo tới ở phía sau.

- Cẩn thận thì thuyền có thể dùng đến vạn năm, hiện tại Thi Đấu Cao Cấp kia còn có một khoảng thời gian nữa mới bắt đầu, ta còn là ở trong khoảng thời gian này tăng lên một ít thực lực rồi đi ra cũng không muộn.

Cuối cùng Tần Phàm vẫn là quyết định không lập tức rời khỏi Cửu Long Tháp, mà là sải bước đi vào bên trong Huyền Chi Không Gian đã hoàn chỉnh Ngũ Hành tiến hành tu luyện.

Sau khi nắm cái rương này hợp làm một thể liền thay đổi hình dạng hoàn toàn, không còn là bộ dáng thùng rương nữa, mà như là một tòa thành, bốn phía có vẽ hoa lệ! Mà ở trước tòa thành, thì có một phiên môn hộ trong suốt.

Sau khi Tần Phàm xuyên qua môn hộ thần bí này, liền tiến nhập không gian mới.

Đây là một thế giới so với quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân còn muốn cụ thể hơn, ở trong này Ngũ Hành cơ hồ đã diễn hóa tới cực hạn, cũng đã chia ra hình thành thật thể. Hơn nữa ở trong Ngũ Hành không gian này, bởi vì Kim-Mộc-Thủy-Hỏa-Thổ Ngũ Hành cấu tạo, cũng đã có thể bắt đầu tự mình vận chuyển, thậm chí có thể nói đây đã muốn hình thành một cái thế giới hoàn chỉnh!

Ở trong không gian mới này, có Thổ Hệ Nguyên Khí biến thành cả vùng đất rộng lớn, có Hỏa hệ Nguyên Khí biến thành tiểu Thái Dương, không khí tràn đầy độ ẩm, còn có Thủy Hệ Nguyên Khí biến thành dòng suối nhỏ, con sông, cho đến Mộc Hệ Nguyên Khí biến thành đại thụ che trời, sâm lâm nguyên thủy, mà trước kia ở trong không gian Huyền Mộc Thủy Hỏa Thổ, thiếu hụt quang thạch cùng ngọn núi, lúc này cũng đã xuất hiện ở trong đó, kia chính là Huyền Kim không gian mới vào diễn hóa mà thành.

Cái không gian này không chỉ ở bên ngoài nhìn qua lớn nhỏ, ở trong này bao dung vạn tượng, rộng lớn không cùng, mệnh mông vô bờ.

Tần Phàm đi vào trong Ngũ Hành không gian mới này, hẳn có thể cảm ứng rõ ràng đến Thổ Nguyên Khí ở dưới chân kết thành cả vùng đất, ở sâu trong Đại Địa còn ẩn chứa Kim Thạch mới gia nhập, xa xa có núi cao, khắp nơi có thể nhìn thấy đại thụ che trời đột ngột từ dưới mặt đất mọc lên, đưa mắt nhìn đi, còn có thể nhìn đến trong rừng rậm có con sông thật dài chảy qua cả vùng đất.

Về phần Hỏa hệ Nguyên Khí, lại là tràn ngập ở khắp nơi, không nơi nào không có. Trên trời là Hỏa hệ Nguyên Khí áp súc cực hạn thành mặt trời nhỏ, trừ ánh mặt trời ra, là vô số ngọn lửa ở trong không khí vũ động toát ra, tự hồ chỉ nhẹ nhàng một cái, chúng nó sẽ ngưng tụ chung một chỗ hóa thành Chân Hỏa.

Ở trong toàn bộ không gian này, Ngũ Hành Tương Sinh Tương Khắc, Nguyên Khí có vẻ linh tính hơn bình thường rất nhiều. Năm loại Nguyên Khí bất đồng ở trong không khí càng không ngừng va chạm dung hợp, âm dương tạo hóa, Càn Khôn tự diễn, Nguyên Khí trong không gian không ngừng chấn động, phát sinh các loại khả năng biến hóa.

Hết thảy trong nơi này, rất sống động, trừ không có yêu thú hoặc là động vật sống chạy nhảy ra, nơi này và thế giới chân thật bên ngoài cũng không có khác biệt quá lớn, thậm chí Ngũ Hành Nguyên Khí cùng quy tắc huyền ảo ở trong này, so với bên ngoài có vẻ phong phú không biết gấp bao nhiêu lần.

- Huyền Chi Không Gian này cũng không biết là ai chế tạo ra, dĩ nhiên là thần kỳ như thế.

Tần Phàm nhìn hết thảy trước mắt, trong lòng hẳn cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc nói.

Nơi này, thật giống như là một loại Thần Vực.

Thế cho nên ngay cả Tần Phàm cũng có một loại ảo giác, có lẽ Huyền Chi Không Gian này là do mấy vị Thần linh hợp sức sáng tạo một thể gian giới, chính là địa phương cho Thần sinh hoạt, mới có hoàn cảnh Nguyên Khí so với bên ngoài nồng đậm nhiều hơn gấp mấy chục lần vậy.

Nơi này hết thảy, làm cho người ta cảm giác được thần thanh khí爽, toàn thân đều có được thoải mái nói không ra lời.

Ở trong này tu luyện, không chỉ có thể tăng cảnh giới lên nhanh hơn so với thể giới bên ngoài, hiểu được Nguyên Khí nhanh hơn, mà Ngũ Hành Tương Sinh tương diễn, đối với các phương diện tổ chất thân thể cũng có thể dần dần tăng lên.

1066. Chương 1076: Vũ Thánh Cấp Hai..

Chương 1076: Vũ Thánh cấp hai..

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tỷ như Hỏa hệ Nguyên Khí có thể nung khô thân thể, đem tạp chất trong cơ thể con người bốc hơi lên luyện hóa, làm cho thể phách trở nên càng trắng kiện; Thủy Hệ Nguyên Khí có thể săn sóc ân cần da thịt, tăng cường nhận tính cùng tổ chất của thân thể; Thổ Hệ có thể tăng thể phách, tăng cường phòng ngự; Mộc Hệ chính là sinh sôi không ngừng, tăng cường tiềm lực bốn mạng tinh nguyên, về phần Kim hệ Nguyên Khí mới vào, vô kiên bất tồi, có thể tăng cường lực công kích.

Sau khi Tần Phàm đi vào Ngũ Hành không gian này, tinh tế quan sát một phen, liền tìm một chỗ có Ngũ Hành giao hội ngồi xuống, chậm rãi nhắm hai mắt, bắt đầu tiến hành tu luyện.

Ở bên trong cái không gian này, phẳng tự đã có sinh mạng, Ngũ Hành riêng rẽ tạo hóa, không ngừng diễn hóa các loại cảnh tượng ở trong thể giới này.

Ngũ Hành Nguyên Khí thật giống như là Tiểu Tinh Linh, không ngừng vòng quanh thân thể Tần Phàm, những huyền ảo độc đáo trong thân thể giới này như là một đoạn phim ở trong đầu của hắn hiện lên, cảnh giới cùng thực lực của Tần Phàm cũng lập tức lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị tăng lên cực kỳ nhanh, Nguyên Khí bản tức cũng đang không ngừng lớn mạnh.

Hỏa hệ Nguyên Lực ấm áp hoặc nóng rực, chiếu sáng lên cả người hắn, tràn đầy mà vô hình thiêu đốt lên; Thủy Hệ Nguyên Lực dịu ngoan nhu hòa, giống như từng tia Xuân Vũ Phúc Trạch kéo dài; Thổ Hệ Nguyên Lực nồng đậm chảy xuôi theo, muốn đem con người cùng cả vùng đất này hòa làm một thể; Mộc Hệ Nguyên Lực, sinh sôi không ngừng, diễn hóa vạn vật, ở diễn hóa tự nhiên lại phát triển quy luật; Kim hệ Nguyên Lực, bén nhọn và vô kiên bất tồi, tựa hồ là đang khắc họa dấu vết năm tháng.

Thời gian đang chậm rãi trôi qua, Ngũ Hành Nguyên Lực đang lấy một loại phương thức huyền bí tăng cường cảm ngộ của Tần Phàm.

Khoảng hai ngày ba đêm thời gian trôi qua.

Tần Phàm chậm rãi mở mắt.

- Mặc dù vẫn không thể cảm ứng được Kim hệ Nguyên Khí, nhưng trong khoảng thời gian này, ta đã đột phá đến Vũ Thánh cấp hai rồi, coi như là đối với thực lực có chút tăng lên.

Cảm giác được thân thể cùng tinh thần biến hóa, lúc này trong miệng hắn lầm bầm tự nói.

Hắn là thông qua dùng Thánh Đan đột phá đến Vũ Thánh Chi Cảnh, nhưng sau khi đột phá đến Vũ Thánh, được lực của Thánh Đan kỳ thật vẫn chưa hoàn toàn tiêu hóa, hơn nữa trên người của hắn có rất nhiều Chư Thần hài cốt, lại có sự trợ giúp của Ngũ Hành không gian huyền diệu này, tốc độ tu luyện của hắn có thể nói là nhanh đến bất khả tư nghị.

Tần Phàm hẳn nguyên lai đã là Vũ Thánh cấp một đỉnh phong, lần này ở dưới tu luyện toàn lực, có thể đột phá đến Vũ Thánh cấp hai, kỳ thật cũng không nằm ngoài dự liệu của hắn, chỉ là thủy chung không thể cảm ứng được Kim hệ Nguyên Khí, điều này làm cho hắn có chút tiếc nuối.

Vào lúc này trong thân thể Tần Phàm vốn có bốn cỗ Nguyên Khí bản tức, so với ba ngày trước thì lớn mạnh hơn không ít, hơn nữa hỗn hợp tương dung càng chặt chẽ hơn. Ngoại trừ Thủy Hỏa nguyên lai đã muốn giao dung, Thổ Mộc cơ hồ cũng bắt đầu ngưng hợp lẫn nhau. Đây là đại biểu hắn nắm giữ đối với Nguyên Khí càng ngày càng sâu, thậm chí là để xuống trụ cột hoàn thiện hơn vì ngưng kết quy tắc Tiểu Thế Giới.

Chỉ là, chỉ cần hắn một ngày không cảm ứng được Kim hệ Nguyên Khí, như vậy quy tắc Tiểu Thế Giới của hắn cũng chỉ là quy tắc Tiểu Thế Giới cục bộ, không thể coi là quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân hoàn thiện như Vũ Thánh hậu kỳ được.

- Không thể tưởng được cảm ứng một loại Nguyên Khí mới lại khó khăn như vậy.

Vào lúc này Tần Phàm mở bàn tay ra, di nếm thử tiếp xúc Kim hệ Nguyên Khí trong thế giới này, hắn đã có thể mơ hồ cảm giác được một loại sắc bén, duệ không thể đỡ trong không khí kia, nhưng thủy chung không cách nào lưu lại cảm giác đó được.

Vào giờ khắc này, hắn coi như là có chút cảm nhận được cảm thụ của Vũ Thánh bình thường. Trên thực tế, tựa như Vũ Thánh cường giả, không có Ma Chủng hoặc là ngoại lực khác trợ giúp, muốn cảm ứng được một loại Nguyên Khí mới là cực kỳ gian nan, muốn dung hợp lẫn nhau cùng phát triển đến mức tận cùng, biến thành Tiểu Thế Giới, vậy thì càng gian nan gấp trăm lần!

Nếu không sẽ không có nhiều người, cũng đã hơn 100 tuổi rồi, vẫn luôn mong cầu có thể tái tiến một bước như vậy.

Mà tốc độ Tần Phàm ngưng tụ Nguyên Khí bản tức đột phá cảnh giới, cũng là người bình thường khó có thể sánh bằng, tính toán từ khi hắn đột phá Vũ Thánh đến bây giờ, chỉ mới qua hơn một tháng thời gian mà thôi, liền có thể từ Vũ Thánh cấp một đột phá đến Vũ Thánh cấp hai, nói ra không biết sẽ có bao nhiêu người cảm thấy hâm mộ đổ kị.

Thời điểm hắn ở Vũ Thánh cấp một liền có thể cảm ứng và dung hợp đến bốn loại Nguyên Khí, vậy thì càng có thể nói là tồn tại nghịch thiên yêu nghiệt! N cả Kim Dương Vũ Thánh cũng phải cẩn thận phân phó hắn không nên tùy tiện hiển lộ, chính là sợ hắn khiến người ghen ghét mà gây họa sát thân.

- Tất cả chuyện này, là tuyệt vời như vậy. Tập hợp đủ năm Huyền Chi Không Gian, nơi này quả thực đã muốn hình thành thế giới mới, một thế giới đối với võ giả mà nói là tha thiết ước mơ! xem tại

- Hoàn cảnh như vậy đối với Vũ Thánh cũng có ích lợi rất lớn, nếu như võ giả Vũ Thánh trở xuống đi vào nơi này tu luyện, tất nhiên tu luyện sẽ càng thêm thần tốc đi à nha.

Lúc này Tần Phàm từ trên mặt đất đứng lên, nhìn Ngũ Hành vận chuyển trong Huyền Chi Không Gian này, trong lòng hắn tiếp tục âm thầm kinh ngạc, có ý tưởng sau khi trở về gia tộc sẽ trợ giúp ột ít tộc nhân ưu tú tăng cảnh giới lên.

Có Ngũ Hành không gian này, tin tưởng dù là phụ thân hắn Tần Hồng bởi vì thiên phú có hạn mà không thể tiếp tục tăng lên tới cảnh giới cao hơn, cũng hẳn là có cơ hội tiếp tục đột phá.

Chỉ là Ngũ Hành không gian này thực sự quá trân quý cùng trọng yếu, chỉ có thể cho những người tín nhiệm nhất biết, nếu không một khi truyền ra ngoài, làm cho người ta biết Nam Phong Tần gia hẳn có thần khí giúp người tu luyện nhanh như vậy, chỉ sợ sẽ gây ra phong ba không nhỏ.

Kế tiếp Tần Phàm liền vì Dịch Khuyết luyện chế ra một viên Nghĩ Tôn đan, liền chuẩn bị rời khỏi Cửu Long Tháp, trở về tiếp tục tham gia luyện đan đại hội Cao Cấp Thi Đấu.

Loại Nghĩ Tôn đan này, Tần Phàm cũng đã luyện chế qua nhiều lần, hơn nữa hiện tại có thể sử dụng được đỉnh của mình, cộng thêm hoàn cảnh trong Huyền Chi Không Gian, càng là thuận buồm xuôi gió, một lần liền luyện chế thành công, ngược lại còn dư lại hai phần Linh Dược tài liệu trân quý.

Cũng vào lúc này, Tần Phàm nhớ lại Dịch Khuyết cho hắn một đan phương Thánh cấp, vì thế từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra coi thử một lần.

- Di? Kim Hành Nguyên Cực đan? Sao có thể trùng hợp như thế! Đây hoàn toàn là đan được có thể tăng cường lực cảm ứng của Vũ Thánh cường giả đối Kim hệ Nguyên Khí! Có nó, tin tưởng ta nhất định có thể rất nhanh cảm ứng được Kim hệ nguyên khí.

Mà vừa nhìn thấy, Tần Phàm không khỏi sung sướng, đan phương Thánh cấp này đúng là hắn cần nhất bây giờ.

1067. Chương 1077-1078: Thất Tuyệt Phong Sát Trận.

Chương 1077-1078: Thất Tuyệt Phong Sát trận.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Bất quá Linh Dược tài liệu này lại không phải bình thường, không chỉ thừa thớt còn rất trân quý a, hơn mười chủng Linh Dược, hiện tại ở trên người của ta chỉ có hai ba loại mà thôi.

Bất quá rất nhanh hắn liền khẽ nhú mày một cái thì trào nói.

- Xem ra lúc này đây quán quân của luyện đan đại hội ta là tất yếu phải nắm bắt tới tay rồi, nếu không có rất nhiều chuyện sẽ làm không được.

Lập tức hắn cất kỹ đan phương Thánh cấp kia, hơn nữa từ bên trong Huyền Chi Không Gian đi ra ngoài, thu nó vào trong Lôi Thần không gian, chuẩn bị rời khỏi Cửu Long Tháp.

Hắn là nhớ tới ban thưởng phong phú khi đạt được quán quân trong luyện đan đại hội, tất cả đều là Linh Dược tài liệu trân quý, trong đó có 7,8 loại là Linh Dược tài liệu cần thiết trong đan phương Thánh cấp này, hơn nữa chỉ cần hắn lấy được vô địch, đến lúc đó người cầu đan hằng hà sa số, muốn tài liệu gì cũng sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Đi trở về thôi.

Tiếp theo, Tần Phàm lập tức triệu hồi vòng xoáy màu đen kia ra, tọa độ đúng là ở đỉnh núi lúc trước hắn tiến vào, là có thể trực tiếp từ Cửu Long Tháp truyền tống đi về chỗ cũ.

Trước khi đi, Tần Phàm cũng thử dò xét tình huống trong tầng bốn Cửu Long Tháp một chút, chỉ là tìm tòi rất lâu hắn cũng không có cảm giác được một cỗ khí tức nào. Cái này có nghĩa là, trừ khi cảnh giới của người kia tăng lên đến trình độ mà Chương Không Giả Cửu Long Tháp này cũng không cách nào phát hiện, nếu không rất có thể là đã chết đi.

Điều này làm cho hắn cũng có chút thương cảm.

Bước vào trong vòng xoáy màu đen, sau một khắc, hắn liền xuất hiện ở trên ngọn núi lúc mới đến.

- Ha ha, tiểu tạp chủng, ta chờ ngươi đã lâu! Ngươi quả nhiên là đã trở lại!

Bất quá ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới bước ra khỏi vòng xoáy màu đen, liền chợt nghe thấy một tiếng cười điên cuồng mà chói tai, lập tức bốn phía còn có truyền tới sát cơ vô tận.

- Phong Vô Cực? Tại sao hắn lại ở chỗ này?

Tần Phàm mới vừa đi ra lối xoáy liền nghe được thanh âm quen thuộc kia, làm cho trong lòng hắn không khỏi hơi kinh hãi, cảm giác được sát cơ bốn phía, trong lòng hắn tựa hồ có chút rõ ràng là chuyện gì xảy ra.

Hồng... hồng... hồng...

Gió, bốn phía gió lớn gào thét, tựa hồ cả ngọn núi này đều bị bao phủ ở bên trong một Phong Thế Giới, gió lớn rống giận, âm phong từng trận, cây cối lá cây xung quanh đang không ngừng ma sát phát ra các loại thanh âm.

Càng có một chút liệt phong thổi qua khuôn mặt của hắn, dĩ nhiên là làm cho hắn mơ hồ có chút đau đớn!

- Trận pháp! Phong Vô Cực này dĩ nhiên là ở chỗ này bố trí trận pháp chờ ta trở lại! Nguyên lai lúc trước ta có dự cảm không rõ là đến từ nơi này!

Lúc này Tần Phàm quay đầu nhìn bốn phía, nhất thời sắc mặt tiếp tục biến đổi, phát hiện bốn phía đã bắt đầu trở nên mờ mịt một mảnh.

Phong vân cùng sương khói quay cuồng, làm cho tầm nhìn của hắn hoàn toàn bị che khuất, tầm nhìn của hắn vào lúc này thậm chí là không đủ ba thước, chỉ nhìn thấy một mảnh trắng xóa, thậm chí ngay cả cây cối cùng núi đá bốn phía cũng hoàn toàn nhìn không tới.

Về phần Phong Vô Cực kia, hắn cũng chỉ có thể nghe được thanh âm ở trong không trung truyền đến, căn bản nhìn không tới bóng người. đọc truyện mới nhất tại .

- Không tốt, trận pháp này lại có thể hoàn toàn ngăn cách liên lạc của ta cùng ngoại giới, hiện tại ta muốn truyền tống về Cửu Long Tháp cũng làm không được.

Mà lúc này vốn Tần Phàm còn muốn tiếp tục triệu hồi ra thông đạo đi thông Cửu Long Tháp, tạm lánh mũi nhọn, cũng không có thể thành công.

- Tiểu tạp chủng, ta ở chỗ này chờ ngươi ba ngày! Trong ba ngày qua, ta luôn nghĩ ngươi sẽ chết như thế nào, hiện tại tâm cơ của ta rốt cục không có uổng phí! Nếu ngươi đã trở lại, vậy cũng đừng nghĩ có thể chạy trốn, hôm nay ta sẽ vì Vũ nhi báo thù!

Cũng đúng lúc này, thanh âm âm độc của Phong Vô Cực ở trong gió lạnh lùng truyền đến, mỗi một chữ phảng phất đều là thông qua cương phong bốn phía mà trở nên lạnh lùng thêm vài phần, thẳng tắp đâm vào tai người ta đau đớn.

- Phong Vô Cực, ngày đó ở Liệt thú anh hùng đại hội, con của ngươi Phong Bạch Vũ chọc ta trước, cái chết của hắn, là hắn tự chuốc lấy! Mà hôm nay, ngươi đã đưa tới cửa, cũng chính là ngươi tự tìm đường chết, ta cũng không ngại tống ngươi đi xuống bồi tiếp hắn!

Nghe Phong Vô Cực hao hết khổ tâm ở trong này bố trí đại trận, hơn nữa là đợi mình ba ngày, thanh âm của Tần Phàm cũng trở nên lạnh lùng nói.

Ngày đó hắn chính là biết Phong Vô Cực này sẽ không dễ dàng buông tha cho sát tâm đối với mình như vậy, nên hắn mới không có đáp ứng hòa đàm cùng Phong Thái Thương, quả nhiên, hiện tại nhanh như vậy Phong Vô Cực này liền nhịn không được tiếp tục đến đây đối phó mình.

Tóm lại, hôm nay vô luận như thế nào hắn cũng phải giết chết Phong Vô Cực này, nếu không về sau hận ý của hắn đối với mình càng lúc càng lớn, tuyệt đối là phiền toái không ít.

- Ha ha, chuyện cười! Ngươi cho rằng bây giờ ngươi đang ở bên trong Thất Tuyệt Phong Sát Trận của Phong gia ta, ngươi còn có thể chạy thoát sao? Không sợ nói cho ngươi biết, đây là đại trận của Phong gia ta truyền thừa, xem như là Vũ Thánh cấp tám đi vào trong đó, cũng chỉ có con đường chết!

Nghe được Tần Phàm đáp lại, lúc này Phong Vô Cực cười to suông cả tứ phía, sau đó như là cắn răng nghiền lợi từng chữ từng chữ nói:

- Tần Phàm, hôm nay ta liền muốn ngươi nợ máu phải trả bằng máu!

Vào lúc này thanh âm của Phong Vô Cực xuyên qua cương phong bốn phía, từ bốn phương tám hướng truyền đến, phảng phất giống như vô số đao nhọn, làm cho trong lòng Tần Phàm vào lúc này không khỏi run mình, tiếp tục cảm giác được một loại khí tức cực kỳ nguy hiểm.

1068. Chương 1077-1078: Thất Tuyệt Phong Sát Trận.

Chương 1077-1078: Thất Tuyệt Phong Sát trận.

- Thất tinh lệch vị, chuyển hóa càn khôn! Phong Chi Cực, Sát Chi Cực! Thất Tuyệt Phong Sát Trận, khởi động!

Cũng vào lúc này, thanh âm thúc dục trận pháp của Phong Vô Cực tiếp tục truyền đến.

Ầm ầm!

Lập tức là gió nổi mây phun, thiên toàn địa chuyển!

Vào giờ khắc này, Tần Phàm cảm giác được cả ngọn núi bắt đầu kịch liệt chấn động lên, sức gió bốn phía mạnh mẽ tăng cường gấp mấy chục lần, phảng phất giống như muốn đem cả ngọn núi đều hất lên, đại phong kịch liệt gào thét, như có vô số hung thú từ tứ phương đánh tới.

Tần Phàm cũng có một khoảng thời gian nghiên cứu, tập luyện qua phương diện kiến thức trận pháp, lúc này hẳn có thể cảm giác được Thất Tuyệt Phong Sát Trận trong miệng Phong Vô Cực này, xác thật là một trận pháp sát cực cực kỳ cao cấp.

Trận pháp này có bảy trận nhãn, thuộc loại Thất Tinh trận, hơn nữa do một tên Vũ Thánh cường giả chủ trì, uy lực phát huy ra tuyệt đối có thể được xưng tụng là kinh thiên động địa, theo như lời của Phong Vô Cực, có thể giết chết Vũ Thánh cấp tám cũng không phải là nói chuyện giạt gân!

- Thất Tuyệt Phong Sát Trận này, tập hợp Huyền trận cùng sát trận làm thành nhất thể, ta ngay cả vị trí của Phong Vô Cực cũng dò xét không được, muốn phá trận đó là rất khó.

Cảm giác bốn phía biến hóa, Tần Phàm không khỏi nhướng mày.

Hiện tại đại trận khởi động, sát khí bốn phía có vẻ mãnh liệt hơn, sức gió trong không khí vào lúc này trở nên vô cùng sắc bén, Tần Phàm cảm giác như là có vô số Dao Phong treo ở bốn phía xung quanh mình, tùy thời sẽ đồng loạt đâm về phía hắn.

- Thất Tuyệt Phong Sát Trận, Đệ Nhất Tuyệt!

Ngay sau đó, thanh âm của Phong Vô Cực tiếp tục ở trong gió lớn, mãnh liệt lạnh lùng truyền đến, thời điểm âm thanh của hắn truyền đến, sức gió bốn phía tiếp tục gia tăng.

Gió lớn gào thét làm màng tai đau đớn, ngàn vạn đạo phong nhận vô cùng cương mãnh không ngừng công kích tới thể phách của Tần Phàm, từng đạo từng đạo, làm cho Nguyên Khí tráo của hắn chỉ là trong nháy mắt liền cơ hồ bị phá thành mảnh nhỏ.

Này mới chỉ là lần đầu tiên công kích mà thôi! Thất Tuyệt Phong Sát Trận này tên là thất tuyệt, ý nghĩa tổng cộng sẽ có bảy lần công kích tính hủy diệt, nhất định sẽ là một lần so với một lần càng mạnh.

- Đệ Nhị Tuyệt!

Mà ở phía sau, thanh âm của Phong Vô Cực tiếp tục lạnh lùng truyền đến.

Cũng ngay lúc đó, sức gió bốn phía tiếp tục tăng cường, lúc này đây phong nhận ở bốn phía công kích mà đến liền dày đặc cùng sắc bén hơn, ấy lần, thậm chí đã bắt đầu ngưng kết thành thật thể, giống như là thật sự có vô số đao nhọn hướng về phía hắn chém tới.

Tần Phàm có thể nghe được, vô số cây cối ở phía trên toàn sơn phong, vào lúc này toàn bộ đều bị cắt đứt hoặc là chấn nát thành gỗ vụn, thậm chí có không ít cận cây cối bị gất lên, hỗn độn nương theo gió lớn đánh tới trên người của hắn.

- Đệ Tam Tuyệt!

Thời điểm đại trận vừa công kích lên trên người hắn, ba... một tiếng, lồng phòng hộ Nguyên Khí trên người Tần Phàm rốt cục bể tan tành, công kích trực tiếp rơi vào trên người của hắn, thậm chí làm cho y phục của hắn vào giờ khắc này cũng trở nên rách rưới, nếu không phải thể phách của hắn cường hãn, chỉ sợ là đã máu tươi đầm đìa.

Lúc này có rất nhiều đá núi cũng từ trong đất bùn nổi lên, khối khối Thạch Đầu nặng hơn trăm cân bị gió lớn hất bay lên, sau đó hung hăng nện ở trên người Tần Phàm, may mắn trên người của hắn còn có một Trọng Huyền Vô Chi khí thay hắn ngăn được những công kích này, nếu không ở dưới sức gió công kích điên cuồng như vậy, sẽ biến thành đầu rơi máu chảy.

- Đệ Tứ Tuyệt!

Lúc này đây, đại trận công kích trực tiếp rơi vào phía trên phòng ngự Huyền Vũ khí của Tần Phàm, hơn nữa còn ở phía trên Huyền Vũ Giáp chắc chắn đánh ra từng vòng gợn sóng, tựa hồ tùy thời đều có thể tiêu tán đi vậy.

Mà Tần Phàm cũng cảm giác được sơn thể ở dưới chân cũng đang kịch liệt rung rẩy, tựa hồ cũng bị gió lớn vô cùng mãnh liệt này làm cho sụp đổ mở ra.

- Đệ Ngũ Tuyệt!

Ở thời điểm thanh âm của Phong Vô Cực truyền đến lần thứ năm, lúc này đây công kích mãnh liệt mênh mông, ở trong không khí xuất hiện từng đầu, từng đầu hung thú do cuồng phong hình thành, vào lúc này mở ra cái miệng tràn đầy răng nanh, trực tiếp hướng về Tần Phàm cắn nuốt xuống!

Bồng!

Rốt cục, Huyền Vũ chi khí của Tần Phàm vào lúc này cũng không chịu nổi, bị sức gió mạnh mẽ sắc bén kia trực tiếp phá hủy, công kích trực tiếp rơi xuống phía trên thể phách của hắn, ở trên người của hắn xuất hiện vết máu đầu tiên!

Tần Phàm cảm giác được lúc này đây đại trận công kích cũng đã tương đương với công kích của Vũ Thánh cấp sáu cường giả, hơn nữa là công kích tính liên tục! Thật giống như là có rất nhiều Vũ Thánh cấp sáu cường giả liên tục công kích tới hắn!

Thân thể của hắn cũng không cách nào đứng vững trên mặt đất, bị gió mạnh thổi bay, sau đó mạnh mẽ rơi xuống mặt đất, ở trên mặt ném ra một cái hố to thật sâu, bất quá công kích bốn phía lại vẫn đuổi sát hắn.

- Tiểu tạp chủng này làm sao có thể có lực phòng ngự mạnh như vậy! So với lần trước thì cường đại hơn nhiều như vậy!

Mà Phong Vô Cực giấu ở bên trong trận nhãn của đại trận, lúc này có thể nhìn đến tình huống của Tần Phàm, thế nhưng hắn đối với Tần Phàm ở trong Thất Tuyệt Phong Sát Trận Đệ Ngũ Tuyệt mới lần đầu tiên bị thương, cảm giác được kinh ngạc không thôi.

Lúc này đây đại trận công kích cơ hồ đã tương đương với một kích toàn lực của hắn!

Nhưng lại vẫn không thể giết chết Tần Phàm!

Dù là hắn không thừa nhận cũng không được, thực lực của Tần Phàm tăng lên quá nhanh, cho dù là hắn trong khoảng thời gian này được phụ thân Phong Thái Thương trợ giúp tăng lên không ít, nhưng vẫn như cũ không theo nổi Tần Phàm, nếu không có đại trận này trợ giúp, hắn tuyệt đối còn không phải là đối thủ của Tần Phàm.

- Bất quá xem như ngươi có bao nhiêu lợi hại, cũng chỉ có thể dừng ở đây! Thất Tuyệt Phong Sát Trận, Đệ Lục Tuyệt!

Tiếp theo Phong Vô Cực liền là cắn răng một cái, oán độc vô cùng lạnh lùng quát, thanh âm âm lãnh đến mức cơ hồ có thể thấm thiết đồng tâm.

Đệ Lục Tuyệt, tương đương với công kích của Vũ Thánh cấp bảy cường giả!

Mà thời điểm tiếng nói của Phong Vô Cực vừa dứt, vào lúc này Tần Phàm có thể cảm giác được gió lớn ở bốn phía vào giờ khắc này cũng biến thành phong lãnh đâm vào cốt, một loại cảm giác sắc bén có vẻ rõ ràng hơn, như là có vô số Thần Binh tuyệt thể đang cắt trên da thịt của hắn, còn xâm nhập đến ở chỗ sâu trong xương cốt.

Cuồng phong bốn phía, vào giờ khắc này đã kinh động đến Thiên Địa! Ở bên trong những cuồng phong kia, cũng đã xuất hiện Lôi Điện thiểm minh, từng đạo Phong Lôi hóa thành thiên quân vạn mã, càng không ngừng hướng Tần Phàm khởi xướng tiến công.

- A...

Lại một lần nữa bị đánh bay, trên thân thể của Tần Phàm cũng đã xuất hiện vô số vết thương, xương cốt gãy mấy cây, toàn thân trở nên huyết nhục mơ hồ, như là một huyết nhân vậy.

Máu tươi đang không ngừng từ trên người chảy xuống, vào lúc này hần đã trở nên suy yếu vô cùng, vội vàng nuốt vào một khẩu tuyệt phẩm Liệu Thương đan Thánh cấp, hơn nữa còn điên cuồng thúc giục Thanh Long chỉ tâm bổ sung sinh cơ.

- Thất tuyệt Thất Sát, kéo dài không dứt. Không thể tiếp tục như vậy nữa, ta phải nhanh chóng đánh vỡ trận pháp này, nếu không chỉ có một con đường chết.

Lúc này sắc mặt của Tần Phàm trở nên hết sức tái nhợt, khó coi không thôi, trong lòng cực kỳ nhanh chuyển động ý niệm.

Công kích của Vũ Thánh cấp bảy cơ hồ đạt tới cực hạn của hần rồi, không thể tăng thêm nữa!

Nhưng bây giờ mới chỉ là Đệ Lục Tuyệt đã có uy lực như thế, như vậy tới Đệ Thất tuyệt, uy lực công kích của đại trận này sẽ tương đương với công kích của Bát cấp Vũ Thánh!

Xem như Tần Phàm có nghịch thiên hơn nữa, công kích của Vũ Thánh cấp tám, hần cũng không dám tùy tiện ngạnh kháng.

Chủ yếu hơn là đại trận này không biết có thể liên tục bao lâu, xem như hần kháng qua được vòng công kích thứ nhất, nhưng nếu cứ tiếp tục như vậy, hần chưa hần có thể kháng qua được đợt thứ hai, vẫn chỉ có thể làm bia ngắm đứng đó bị đánh, hoàn toàn không có cách nào phản kích.

- Không có khả năng! Làm sao sẽ còn chưa chết! Dựa vào cái gì ngươi có thể mạng lớn như vậy, Vũ nhi của ta lại đoán mệnh như thế! Cái này không công bình!

1069. Chương 1079-1080: Phá Trận Giết Người.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1079-1080: Phá trận giết người.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà Phong Vô Cực đang chủ trì trận pháp nhìn thấy Tần Phàm bị một kích mạnh mẽ như vậy lại vẫn còn sống, nhất thời điên cuồng mà rống giận lên.

Ngay sau đó, hai mắt của hần đột nhiên trở nên đỏ bừng, phảng phất như muốn nhỏ ra huyết, sau đó là một loại thanh âm giống như hung thú lập tức vang lên:

- Đệ Thất tuyệt! Từ nay về sau, Thiên Địa cùng ta tuyệt! !

Theo thanh âm lần này của Phong Vô Cực truyền đến, cả ngọn núi vào giờ khắc này kịch liệt chấn động đến sơn băng địa liệt, cơ hồ là sẽ sụp đổ biến mất!

Tần Phàm có thể cảm giác được vào giờ khắc này sức gió ở bốn phía bắt đầu không ngừng ngưng tụ, trở nên sắc bén lần nữa, oanh liệt lần nữa! Thất Tuyệt Phong Sát Trận này, phảng phất như đem sức gió trong vòng ngàn dặm đều toàn bộ lấy đi qua, vài trăm dặm xung quanh Ngân Bạch Thành, vào lúc này cả tòa thành trì không có một tia gió nhẹ, làm cho cả tòa thành thị có vẻ vô cùng oi bức, thậm chí làm cho không ít người thực lực hơi thấp cảm giác được có chút khó thở lên.

Kia là bởi vì ngay cả không khí cũng bị Thất Tuyệt Phong Sát Trận kéo tới trung dụng.

- Trận pháp này lại có được công kích khủng bố như vậy.

Tần Phàm vào giờ khắc này, sắc mặt không khỏi đại biến, cả trái tim cũng không khỏi bang bang nhảy lên. Hiện tại thương thế trên người hắn bị Đệ Lục Tuyệt gây ra còn không có hoàn toàn khôi phục lại, nếu phải tiếp một công kích đáng sợ như thế, hậu quả có thể nghĩ.

- Tần Phàm, hiện tại ngươi cùng với thế giới này nói một tiếng vĩnh biệt đi! Bầm thây vạn đoạn cho ta, đi chết đi!

Thanh âm điên cuồng của Phong Vô Cực xuyên qua hư không, một lần cuối cùng truyền đến, nghe được ra lúc này Phong Vô Cực cũng có vẻ hết sức thống khổ, tựa hồ là cực kỳ khó khăn thúc giục trận pháp. Chỉ là từ thanh âm cực hạn kia, lại có thể nghe ra được, cho dù hắn cùng Tần Phàm đồng quy vu tận cũng sẽ không tiếc.

Vù vù...

Lần này thanh âm của Phong Vô Cực rơi xuống, trên bầu trời lập tức là cuồng phong gào thét, Long Quyển nổi lên bốn phía, thậm chí sương khói bốn phía cũng bị thổi tan không ít, Tần Phàm đã có thể mơ hồ nhìn thấy được cảnh sắc bốn phía.

Bất quá hắn căn bản không kịp có hành động!

Ở thời điểm gió nổi mây phun này, trên đỉnh đầu của hắn, một thanh trường đao vô cùng to lớn, toàn bộ do sức gió tạo thành, như là lạch trời vắt ngang ở giữa không trung, một loại sát cơ vô tận không cách nào tránh né đã hoàn toàn tập trung Tần Phàm lại.

Vào giờ khắc này, Tần Phàm cảm giác được vô luận hắn muốn né tránh như thế nào, thanh Cự Đao kia cuối cùng cũng sẽ chém đến trên người của hắn.

Trong thanh trường đao do phong quyển tạo thành này, còn có thể mơ hồ nhìn thấy vô số phong nhận sắc bén, răng cưa sắc bén, lốc xoáy,... giấu ở trong đó, tóm lại một loại cảm giác sắc bén đáng sợ, đưa mắt nhìn đi phảng phất sẽ sinh ra một ảo giác mình cực kỳ nhỏ bé, tưởng chừng như đao kia vừa rơi xuống, kết cục là chết không thể nghi ngờ.

Đúng như lời Phong Vô Cực nói, một đao như vậy chém đến trên người, nếu như gánh không được, kết cục nhất định chính là bầm thây vạn đoạn.

Ầm vang!

Một tiếng vang thật lớn bỗng nhiên truyền đến, sau đó Tần Phàm kinh ngạc phát hiện, một ngọn núi cách hắn ngược chiều ước chừng có vài chục mét, đã bị sức gió cuồng bạo bốn phía trực tiếp xé rách, núi đá không ngừng văng tung tóe, hướng về phía dưới rơi xuống, rất nhiều gốc cây đại thụ đều bị sức gió sắc bén này giảo vờ thành cặn bã!

Oanh!

Thời điểm Tần Phàm vừa mới hơi phân tâm đi xem ngọn núi sụp đổ kia, một thanh âm kinh thiên động địa lại một lần nữa truyền đến, lần này là một ít thanh đao phong khổng lồ treo trên bầu trời, lỏng lẻo nga nga, như là thiên hạ điện chớp, trực tiếp hướng về trên đỉnh đầu Tần Phàm đánh xuống.

Đao phong này áp chế, tầng tầng không gian cùng tầng mây nhất thời bị đè ép mà bung ra, ở trên ngọn núi mông lung này cũng ngấn ngủi hiện lộ ra một tia thanh minh.

- Phong Vô Cực!

Trong nháy mắt ngắn ngủi này, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, hắn rốt cục xuyên qua mây mù thấy được Phong Vô Cực giấu ở trong mắt trận, nhất thời sắc mặt thoáng chốc trở nên âm lãnh.

Lúc này khoe miệng của Phong Vô Cực cũng như Tần Phàm vậy, đều chảy ra một vết máu, nhìn ra được người trước vì để thúc giục Đệ Thất tuyệt của Thất Tuyệt Phong Sát Trận, mà bỏ ra một ít đại giới.

Hơn nữa bởi vì thực lực của Phong Vô Cực này hoàn toàn dùng để điều khiển Thất Tuyệt Phong Sát Trận, nên thời điểm đại trận Thất Tuyệt Phong Sát Trận thúc dục đến mức tận cùng, đồng thời cũng là thời điểm xuất hiện sơ hở, lúc này mới để cho Tần Phàm thấy được người bày trận.

Bất quá đối diện một kích kinh khủng từ trên trời giáng xuống này, cơ hồ tương đương với một kích toàn lực của Vũ Thánh cấp tám, mặc dù Tần Phàm nhìn thấy vị trí của Phong Vô Cực, nhưng căn bản phân không ra cơ hội đi chém giết hắn, chỉ có thể toàn lực đối kháng thanh phong đao khổng lồ từ trên trời giáng xuống kia.

Phong đao này còn không có đánh xuống, phong duệ sắc bén kia cũng đã trước tiên lao đến, vừa rồi Tần Phàm thật vất vả mới khởi động lại vòng bảo hộ Nguyên Khí, một cái đối mặt liền trực tiếp bị đánh tan! Thời điểm phong đao cách hắn còn có hơn mười thước, Huyền Vũ chi khí ngưng tụ lại lần nữa trên người hắn cũng nhảy mất bị cắt đến phân tán!

1070. Chương 1079-1080: Phá Trận Giết Người.

Chương 1079-1080: Phá trận giết người.

Ba thước!

Ở phía sau, vô số phong nhận vô cùng sắc bén bắt đầu từ trong phong đao kia bay ra, gào thét ở trong toàn bộ không gian, giống như toàn bộ không gian đều tràn ngập lấy nó, Tần Phàm như là rơi xuống một hố sâu tràn đầy chông nhọn!

Phốc! Phốc! Phốc!

Trong vòng một phần mười thời gian hô hấp, trên người Tần Phàm đã xuất hiện vô số miệng vết thương rậm rạp chằng chịt, vết thương tung hoành giống như là mạng nhện quanh co kéo dài ra, vô số máu tươi ở trong đó giống như suối phun phun ra, làm cho hắn trong nháy mắt liền biến thành một huyết nhân máu chảy đầm đìa.

Huyết nhục mơ hồ, vô cùng thâm thẳm!

- Ha ha ha, tiểu tạp chủng, lúc này đây liền hoàn toàn chết đi cho ta! Thiên đao vạn quả, băm thây vạn đoạn!

Nhìn thấy một màn này, mặc dù trên người Phong Vô Cực cũng có một ít thương thế, nhưng mà tàn nhẫn cười phá lên, một loại khoái cảm báo thù, làm cho hắn vô cùng điên cuồng, càng thêm liều mạng thúc giục Thất Tuyệt Phong Sát Trận.

Vào lúc này, ngọn núi mà hai người bọn họ đứng cũng đã bị một luồng gió bão đáng sợ này chia làm mấy đoạn, không ngừng có đá núi trút xuống, cũng may mắn hai người ở đây đều là Vũ Thánh cực kỳ cường hãn, nếu không xem như là Vũ Tôn cường giả đến, chỉ sợ cũng chỉ có con đường chết.

Đau đớn, vô cùng đau đớn!

Thật giống như có ngàn vạn thanh tiểu Đao cắt ở trên người, những Tiểu Đao này đều là thần binh lợi khí vô cùng sắc bén, ngay cả thể phách cường hãn của Tần Phàm cũng hoàn toàn không có cách nào ngăn cản, máu tươi càng không ngừng chảy ra, thương thế có vẻ càng ngày càng nặng.

Giờ khắc này toàn thân Tần Phàm đều là máu tươi, nhưng hết lần này tới lần khác, bởi vì sắc mặt suy yếu mà trở nên vô cùng tái nhợt!

Cơ hồ là kiên trì không nổi nữa!

Xích...

Nhưng mà, cũng ngay một khắc này, phong mang cực mạnh trong Thất Tuyệt Phong Sát Trận cũng bắt đầu hạ xuống!

Theo một thanh âm bén nhọn do không khí bị đè ép cực hạn truyền đến, không gian trong nháy mắt này tầng tầng gãy vỡ, hóa thành mảnh vỡ không gian hỗn loạn, thanh phong đao khổng lồ kia cũng trong nháy mắt này rút cục mang theo một khí thế diệt tuyệt hết thảy, nhắm về phía Tần Phàm chém tới!

Oanh!

Thanh âm rung trời điếc tai vào lúc này vang lên, ở trong một sát na này, ngọn núi của Tần Phàm rốt cục cũng hoàn toàn bị phá hủy, bắt đầu không ngừng hướng về phía dưới sụp đổ xuống, bụi mù đầy trời cùng núi đá, bùn đất cuộn cuộn, đem Tần Phàm hoàn toàn chôn vùi ở trong đó.

Tựa hồ đã hoàn toàn không có sinh cơ truyền đến.

Rất lâu sau đó, thanh thể dần dần tán đi.

- Ha ha ha... chết rồi, rốt cục đã chết! Tiểu tạp chủng này, rốt cục thì đã chết! Vũ nhi, cha rốt cục cũng giúp người báo thù!

Đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào vùng núi “mai tang” Tần Phàm kia, thấy nơi đó đã hoàn toàn không có tiếng động truyền đến, Phong Vô Cực mới một lần nữa điên cuồng cười ha hả, cảm giác được vô cùng phóng thích.

Nhưng mà, ngay khi tiếng cười của Phong Vô Cực vừa mới rơi xuống.

Bồng!

- Phong Vô Cực, người có phải là vui vẻ quá sớm hay không.

Cũng vào lúc này, một thanh âm lạnh lùng bỗng nhiên ở trong không khí truyền đến, tiếp theo là một bóng người thanh hồng sắc nhanh chóng từ bên trong giữa sườn núi sụp đổ kia bắn xạ mà ra.

Ngay sau đó, bóng người kia chân đạp trận nhãn thất tinh, trực tiếp xuyên thấu qua mê vụ nặng nề đi tới trước mặt Phong Vô Cực.

- Tại sao có thể như vậy! Người tiểu tạp chủng này làm sao có thể còn chưa có chết! Không thể nào! Người làm sao có thể chịu đựng được một kích tương đương với Vũ Thánh cấp tám!

Nhìn bóng người đến này, sắc mặt của Phong Vô Cực nhất thời đại biến, trong lời nói cũng lộ ra thần sắc hốt hoảng.

Công kích như vậy Tần Phàm cũng không chết, điều này làm cho hắn căn bản không có cách nào tưởng tượng!

Tiếp theo Phong Vô Cực vốn muốn tiếp tục thúc dục trận pháp, nhưng bởi vì lúc trước Tần Phàm đã nhìn thấu mê hoặc trong trận pháp, vừa mới di động, vị trí đều đập ở phía trên Trận Khí, trực tiếp phá hủy Trận Cơ nơi đó, làm cho Thất Tuyệt Phong Sát Trận của Phong Vô Cực ở trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có cách nào khởi động.

- Phong Vô Cực, người thật bất ngờ sao? Thất Tuyệt Phong Sát Trận của người không chỉ giết không được ta, còn bị ta giải trừ! Tiếp theo, chính là đến phiên tử kỳ của người tới rồi!

Rất nhanh, Tần Phàm liền trực tiếp đứng ở trước mặt của hắn, một thân máu đen, nhưng trong hai mắt lại lạnh lùng sát ý, làm cho hắn không khỏi không rét mà run, tới lúc này, sát cơ của Tần Phàm đối với Phong Vô Cực đã không cách nào che dấu.

Thất Tuyệt Phong Sát Trận bí truyền của Đại Cẩn Phong gia này quả thật là vô cùng lợi hại, đặc biệt là Đệ Thất tuyệt, phát huy uy lực cuối cùng cũng đã tương đương với một kích của Vũ Thánh cấp tám! Loại công kích trình độ này, ở trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng không có mấy người có thể phát ra!

Vốn cho dù thể phách của Tần Phàm cường hãn đi chăng nữa, sau khi ngạnh kháng một kích kia cũng ắt phải mất mạng, bất quá ở thời khắc cuối cùng, hắn lại không phải để mình đi kháng, mà là dùng bán thần Khôi Lỗi giúp hắn ngăn được một kích kia!

Sau khi thừa nhận một kích này, cho dù là bán thần Khôi Lỗi có thân thể bán Thần vô cùng cường hãn cũng cơ hồ là tứ phân ngũ liệt! Nhưng bởi vì có bán thần Khôi Lỗi này đỡ đạn, Tần Phàm mới có thể tránh được một kiếp.

Tiếp theo bị chôn ở dưới núi đá, mượn cơ hội này, vết thương trên người hắn ở dưới đan dược cùng Thanh Long chỉ tâm trợ giúp, nhanh chóng khôi phục, lúc hắn từ dưới đất chui lên đi tới trước mặt Phong Vô Cực, cũng đã khôi phục hơn phân nửa.

Mà Phong Vô Cực bởi vì mạnh mẽ thúc dục trận pháp, ngược lại là trên người cũng mang theo thương thế không nhẹ, thực lực của hắn vốn không bằng Tần Phàm, lúc này càng là không thể so sánh!

Có thể nói Phong Vô Cực hắn đã là không có bất kỳ phần thắng rồi.

- Phong Vô Cực, lần này là người tự tìm đường chết, trách không được ta, hiện tại người xuống dưới bồi con của người đi thôi!

Lúc này Tần Phàm vững vàng đứng ở trước mặt Phong Vô Cực, lúc này Phong Vô Cực vẫn chưa hoàn toàn từ trong khiếp sợ khôi phục lại, một quyền trực tiếp hắc ở phía trên cổ tay hắn.

- A...

Hai mắt của Phong Vô Cực nhất thời lồi về phía trước, sắc mặt cũng biến thành vô cùng thống khổ, tiếp theo một loại lực lượng mang theo hủy diệt bắt đầu xâm lấn thân thể hắn, muốn hủy diệt tất cả sinh cơ trên người hắn.

- Tần Phàm, dừng tay!

Nhưng mà vào lúc này, bỗng nhiên một thanh âm từ chân trời dồn dập vang lên, sau đó có thể nhìn đến một bóng người ở chân trời, dùng một loại tốc độ đạt mây đuổi gió phá không bay tới.

- Phong Thái Thương!

Nghe được thanh âm này, khóe mắt của Tần Phàm quét nhìn xem xét, hắn liền thấy được phía chân trời bay tới một lão giả áo xám, đúng là Đại Cẩn Phong gia tộc trưởng, cha của Phong Vô Cực Phong Thái Thương.

Mà lúc này quả đấm của hắn còn khắc ở trước lồng ngực của Phong Vô Cực, Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chỉ lực cuồng bạo đã chuyển vận tiến vào trong thân thể Phong Vô cực, nhưng kinh khí tạm thời còn ngưng mà không phát, chỉ là đem tánh mạng của Phong Vô Cực nắm giữ ở trong tay.

Hiện tại Tần Phàm đối với thực lực của mình cũng đã rất có tự tin, hắn tin tưởng chỉ cần kinh khí ở nắm đấm của mình bộc phát trong cơ thể Phong Vô Cực, ở dưới khoảng cách gần như vậy, Phong Vô Cực nhất định là sẽ không còn có khả năng sống.

Chỉ là hắn thật không ngờ, Phong Thái Thương sẽ ở thời điểm này đuổi tới.

Kỳ thật trước vài ngày Phong Thái Thương đã phát hiện Phong Vô Cực đi khỏi Phong gia, nhưng một mực tìm không thấy tăm hơi của hắn, thẳng đến lúc này Thất Tuyệt Phong Sát Trận khởi động, hắn mới dọc theo uy lực của Thất Tuyệt Phong Sát Trận truy tìm tới, bất quá hắn vừa đến lại chứng kiến một màn nhĩ tử sắp bị đánh chết.

- Tần Phàm, có chuyện gì chúng ta có thể từ từ nói, Phong gia chúng ta sẽ bồi thường hết thấy tổn thất cho người.

Xa xa, Phong Thái Thương thi triển cực tốc, rất nhanh đã đáp xuống chỗ sơn thể sụp đổ, vội vàng nhìn về phía Tần Phàm, lần nữa mở miệng cẩn thận nói, sợ mình sẽ xúc động Tần Phàm.

- Bồi thường tổn thất? Thực xin lỗi, lúc này đây Phong gia người thật sự bồi không nổi! Ta nói điểm mấu chốt của ta rồi, hôm nay, Phong Vô Cực phải chết!

Tần Phàm đối với Phong Thái Thương đến, chỉ là nhàn nhạt nhìn hắn một cái, sau đó trong miệng đạm mạc nói.

Oanh!”

Lập tức hắn liền không hề do dự, hơn ba nghìn trọng kinh khí ở chỗ nắm đấm đột nhiên thôi phát, hung hăng kip nổ hoàn toàn! Sau đó một cổ lực lượng hung mãnh, khủng bố hủy diệt này như là thủy triều, dũng mãnh lao vào trong cơ thể Phong Vô Cực, đem tất cả khí quan trọng trong cơ thể hắn đều phá hư.

1071. Chương 1081: Mối Thù Giết Con. (1)

Chương 1081: Mối thù giết con. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Phụ thân...

Lúc này Phong Vô Cực căn bản nói không hết một câu, hai mắt hoàn toàn xôn ra ngoài, sắc mặt thoáng chốc trở nên tái nhợt, đồng thời hắn có thể rõ ràng cảm giác được sinh cơ trong thân thể đúng là đang dần dần thối lui.

- Các người có thể nói câu tạm biệt sau cùng.

Nắm đấm buông ra, trong miệng Tần Phàm lần nữa nhàn nhạt nói, sau đó trực tiếp đem sức lực còn thừa lại chấn bay thân thể Phong Vô Cực, một chưởng nhẹ nhàng đưa hắn đến trước mặt Phong Thái Thương.

Phong Vô Cực này đối với mình tràn đầy sát ý, hơn nữa là hao tổn tâm cơ tìm kiếm cách muốn báo thù, Tần Phàm là không thể nào buông tha hắn, nếu không về sau sẽ phiền toái không ngừng, lúc này đây còn có Bán Thần Khôi Lỗi ngăn cản, tiếp theo không biết còn dùng cái gì đi ngăn cản.

Hơn nữa hắn cũng sợ Phong Vô Cực này sẽ phát rồ đi tìm Nam Phong Tần gia, hắn gây phiền toái, một Lục cấp Võ Thánh như vậy, một khi xâm nhập gia tộc của hắn, trừ hắn ra, căn bản không có người có thể ngăn cản được.

- Vô Cực, ta nói người đừng tìm hắn, vì cái gì người còn muốn đi ra a!

Phong Thái Thương bị thống tiếp nhận thân thể Phong Vô Cực, sau đó vội vàng lấy ra đan dược, muốn cứu hắn trở lại.

- Phụ thân, thực xin lỗi... mối thù giết con không thể không báo...

Nhưng mà, Phong Vô Cực căn bản nuốt không nổi đan dược của Phong Thái Thương, sau khi nói hết câu nói sau cùng, đầu nghiêng một cái, liền rất nhanh hoàn toàn mất hết khí tức. Tần Phàm chỉ chờa cho hắn sinh cơ nói câu cuối cùng mà thôi.

- Vô Cực...

Cảm giác được Phong Vô Cực đã hoàn toàn mất hết sinh khí, tuổi già mất con làm cho Phong Thái Thương không khỏi nghẹn ngào khóc rống, bị thống không hiểu, đứa con trai này chính là đứa có thiên phú cao nhất trong ba đứa con trai của hắn, hôm nay chết đi, cái này là tổn thất lớn cho cả Đại Chấn Phong gia.

Vào lúc này Tần Phàm chỉ ở một bên lạnh lùng nhìn xem một màn này, không có tỏ vẻ thương cảm đối với Phong Thái Thương, cũng không dám thương cảm!

Thế giới này chính là như vậy, tranh đấu nhao nhao, kẻ mạnh thì thắng! Nếu như hôm nay thực lực của hắn chưa đủ, hoặc là không có Bán Thần Khôi Lỗi ngăn cản một kích cuối cùng của Thất Tuyệt Phong Sát Trận, như vậy thừa nhận tang tử chi thống liền trở thành phụ thân của hắn Tần Hồng rồi.

- Tần Phàm, ta đã cho người dừng tay rồi, vì sao người còn muốn giết hắn!

Ở thời điểm này, Phong Thái Thương thấy Phong Vô Cực đã hết thuốc chữa, bị thống mà phần nộ nhìn về phía Tần Phàm nói ra.

- Phong Tộc trưởng, con của người lập đi lập lại nhiều lần nghĩ muốn giết ta, ta nói hắn dừng tay, hắn sẽ dừng tay sao?

Đối mặt ánh mắt âm độc của Phong Thái Thương, Tần Phàm lại không sợ chút nào, chỉ là nhàn nhạt đáp lại nói.

- Ta mặc kệ! Hôm nay ngươi ở trước mặt Phong Thái Thương ta giết chết nhi tử Phong Thái Thương ta, nếu như còn cho ngươi như vậy ly khai, về sau Phong Thái Thương ta còn dùng chân trên đại lục này như thế nào!

Vào lúc này Phong Thái Thương bị thống thu lấy thi thể của Phong Vô Cực, sau đó lạnh lùng nhìn Tần Phàm ở phía xa, một bên chậm rãi đứng lên, một bên trầm giọng nói ra.

- Ngươi muốn động thủ với ta?

Vào lúc này hai mắt của Tần Phàm cũng ngưng tụ, hôm nay thương thế của hắn cũng cơ bản khôi phục được không sai biệt lắm. Hắn hiện tại đột phá đến Nhị cấp Vô Thánh, Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới cũng càng ngày càng thuần thực.

Thất cấp Vô Thánh, hắn cũng chưa chắc sẽ sợ!

- Vô Cực hắn nói đúng, mối thù giết con, không thể không báo! Tần Phàm, vô luận ngươi thiên phú tung hoành như thế nào, tiềm lực ra sao, hôm nay ngươi cũng phải đem tánh mạng ở lại chỗ này! đọc truyện mới nhất tại .

Khí thể toàn thân của Phong Thái Thương ngưng tụ, trong miệng lạnh lùng nói, sau đó quy tắc Tiểu Thế Giới thuộc về Vô Thánh hậu kỳ của hắn liền bắt đầu phóng ra, trong khoảng thời gian ngắn, loại hào quang kia liền xua tán đi tất cả sương mù.

- Muốn lấy tính mạng của ta, vậy thì xem Phong tộc trưởng ngươi có bản sự kia hay không rồi!

Tần Phàm vui mừng không sợ, hai mắt trực tiếp cùng hai mắt của Phong Thái Thương nhìn nhau cùng một chỗ, đồng thời khí thể bản thân cũng thời gian dần qua đề cao.

Tuy hiện tại hắn tự xưng là thực lực bản thân không thấp, nhưng đối mặt Thất cấp Vô Thánh Phong Thái Thương này, hắn cũng không thể không cẩn thận lần nữa. Vô Thánh hậu kỳ cường giả này có được quy tắc Tiểu Thế Giới gần như nguyên vẹn, so với con của hắn Phong Vô Cực thì khó đối phó hơn rất nhiều.

- Tần Phàm, ta đã quyết định giết ngươi, như vậy ta sẽ không cho ngươi thêm bất kỳ cơ hội nào!

Lúc này Phong Thái Thương hít sâu một hơi, đề tang tử chi thống xuống, sau khi trấn định lại, trong miệng lạnh lùng nói ra.

Hắn biết rõ Tần Phàm thiên phú kinh nhân, mình bạch đến hôm nay một khi giết không chết Tần Phàm, như vậy đợi một thời gian về sau, nhất định chính là thời điểm hắn chết!

Cho nên dùng tính cách cẩn thận cùng lòng dạ thâm trầm của hắn, nếu không phải có lòng tin cùng thực lực tuyệt đối, hắn không dám đơn giản nói sẽ động thủ đối với Tần Phàm. Không ra tay thì thôi, vừa ra tay thì phải là trí mạng!

Lúc này Phong Thái Thương thật giống như một đầu hung thú một mực ngủ đông, ở ẩn, ánh mắt âm trầm kia như là thực chất, để cho người không rét mà run.

Khí thể thuộc về Vô Thánh hậu kỳ lại kéo lên cao, cái thân thể kia nhìn như gầy ốm, nhưng ở thời khắc này lại cao lớn vô cùng, như là một ngọn núi trấn áp tại chỗ, hoàn toàn đem khí thể của Tần Phàm tập trung cũng đè ép xuống dưới.

- Tần Phàm, nạp mạng đi!

Rốt cục, vào lúc này Phong Thái Thương quát khê một tiếng, sau đó quy tắc Tiểu Thế Giới của hắn bắn ra một hồi quy tắc chỉ quang mãnh liệt, xuyên thấu hư không, trực tiếp hướng về Tần Phàm kích bắn mà đi.

Quy tắc Tiểu Thế Giới của Phong Thái Thương này còn ẩn chứa lực lượng Phong hệ, cái quy tắc chỉ quang này thậm chí so về lúc trước Tần Phàm đối chiến qua Ngoan Thánh Cầu Bách Hải còn muốn càng mạnh hơn nữa, nương theo quy tắc chỉ quang này, những nơi đi qua, không gian tầm đó tầng tầng vỡ ra, biến thành nước gợn, không ngừng bị đẩy ra xa.

Một loại khí kinh sắc bén mà cường hoành, như là vô số lưỡi dao khinh bạc, ba quang lẫn lẫn lẫn đó trùng kích mà đến, tuy còn cách một khoảng cách cực xa, nhưng Tần Phàm cũng đã cảm nhận được một loại cảm giác ngay cả thân thể cũng cơ hồ bị mổ ra.

Bất quá nếu như Tần Phàm đã chuẩn bị chiến một trận, hẳn tự nhiên sẽ không vào lúc đó sinh ra tâm mang sợ hãi.

- Vậy thì nhìn Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới của ta cùng quy tắc Tiểu Thế Giới chính thức chênh lệch nhiều như thế nào!

Vào lúc này hai mắt của hắn ngưng tụ, rất nhanh hắn cũng hiển lộ ra quang mang hồng lam giao nhau cường liệt, sau đó một quyền đánh ra, hướng về phía trước nghênh kích mà đi.

Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới của hắn mang theo lực lượng Ma chủng, tuy không phải quy tắc Tiểu Thế Giới hoàn thiện, nhưng uy lực so sánh với quy tắc Tiểu Thế Giới cũng chưa chắc sẽ kém quá nhiều, so với Kiểm Chi Quy Tắc Tiểu Thế Giới của Vân Phi Dương lúc trước còn mạnh hơn không ít!

1072. Chương 1082: Mối Thù Giết Con. (2)

Chương 1082: Mối thù giết con. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Một khi hào quang Thủy Hỏa của Thủy Hỏa quy tắc Tiểu Thế Giới này đánh ra, lực lượng Thủy Hỏa này xẹt qua ở giữa không trung, như là một ngôi sao chói lóa sáng, hung hăng cùng quy tắc chi quang của Phong Thái Thương va chạm lại với nhau.

Oanh!

Một tiếng chấn nổ xuất hiện ở giữa hư không, sau đó đỉnh núi lay động mãnh liệt, để cho ngọn núi này vốn đã chia năm xẻ bảy và hiểm trở, lại một lần nữa nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, muốn sụp đổ đi ra.

Xoẹt...

Nháy mắt sau đó, cảm giác được cách không truyền đến lực lượng cường hoành kia, thân thể của Tần Phàm bị xung kích chấn đến rút lui hơn mười trượng, thân hình kéo dài đến bên vách núi, cơ hồ muốn rơi xuống dưới.

- Tuy lực lượng của Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới ẩn chứa Ma chủng này thần kỳ, nhưng so sánh với quy tắc Tiểu Thế Giới nguyên vẹn, hoàn toàn chính xác vẫn là kém không ít.

Tần Phàm thật vất vả ổn định thân hình, cảm giác được khí huyết trong cơ thể lẫn lộn, cơ hồ muốn thổ huyết mà ra, sắc mặt của hắn cũng có chút ngưng trọng .

Thủy Hỏa quy tắc Tiểu Thế Giới của hắn đối với quy tắc Tiểu Thế Giới chưa hoàn thiện của Vô Thánh cường giả mà nói, đích thật là có ưu thế tuyệt đối, cho dù là Phong Vô Cực chính diện giao thủ cùng hắn, cũng chỉ có kết cục bị thua. Nhưng cùng quy tắc Tiểu Thế Giới chính thức nguyên vẹn giao phong, cả hai ở giữa chênh lệch liền xuất hiện.

- Đây là cái gì? Người làm sao có thể nhanh như vậy có được quy tắc Tiểu Thế Giới rồi!

Mà ở bên kia, Phong Thái Thương cảm thấy Tần Phàm lại đột nhiên hiển lộ ra Thủy Hỏa quy tắc Tiểu Thế Giới này, loại lực lượng quen thuộc kia làm cho hắn lập tức hiện ra vẻ khiếp sợ.

Loại khiếp sợ này, so với hắn phát hiện Tần Phàm đột phá Vô Thánh chi cảnh đi qua mới chừng một tháng thời gian, đã là đạt tới Nhị cấp Vô Thánh còn muốn khiếp sợ hơn rất nhiều! Một Sơ cấp Vô Thánh lại có thể ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới, đây quả thực lại để cho hắn cảm giác được không thể tưởng tượng nổi!

Đồng thời, sắc mặt của hắn cũng trở nên vô cùng âm trầm.

Bởi vì cái này ý nghĩa hắn đối với Tần Phàm vốn đã đoán chừng cực cao, kết quả chỉ sợ vẫn là đánh giá thấp đối phương!

- Phong tộc trưởng, không phải mới vừa rồi đã cảm thấy cái mạng nhỏ của ta nắm giữ ở trong tay người sao? Hiện tại sao lại bất ngờ như vậy chứ?

Tần Phàm chứng kiến sắc mặt Phong Thái Thương biến hóa, lúc này khóe miệng có chút giương lên nói ra.

- Tần Phàm, người cũng không cần dùng ngôn ngữ để ảnh hưởng ta, cái này đối với ta mà nói là một chút tác dụng cũng không có. Ta thừa nhận, người thật sự là một người không ngừng sáng tạo kỳ tích, nhưng mà vô luận như thế nào, hôm nay ta cũng phải chấm dứt kỳ tích của người!

Phong Thái Thương mặt âm trầm, cũng không có bởi vì ngôn ngữ khiêu khích của Tần Phàm mà tâm tình có nửa phần buông lỏng.

Sau một khắc, hắn chậm rãi từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khóa đan được màu đỏ tím.

Phong Thái Thương hắn căn bản không có ý định cùng Tần Phàm làm nhiều dây dưa, sau khi thử thực lực của Tần Phàm một lần, hắn liền quyết định toàn lực ứng phó, không cho phép bất luận cái gì vượt qua dự tính xuất hiện, lần này tuyệt đối phải đánh chết Tần Phàm.

- Xem ra tỷ thí đan được của chúng ta cũng phải sớm tiến hành.

Thấy một màn như vậy, Tần Phàm cũng không có cảm giác được ngoài ý muốn, sắc mặt không có bất kỳ biến hóa nào, chỉ là trong miệng nhàn nhạt nói.

Mà vừa dứt lời, ở trong tay của hắn cũng rất nhanh xuất hiện một khóa đan được.

Theo mặt trời ở phía chân trời thời gian dần qua bay lên, toàn bộ Bạch Ngân Thành với tư cách thành thị cử hành Luyện Đan Đại Hội cũng bắt đầu là thời gian dần qua sôi trào lên.

Hôm nay, chính là thời gian cử hành siêu cấp thịnh hội Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu, đây cơ hồ là hội tụ toàn bộ Luyện Đan Sư mạnh nhất Vũ Thiên đại lục, một trận chung kết cuối cùng nhất, vạn chúng đều chú mục! Vô luận là Luyện Đan Sư hay là Võ Giả, đối với thịnh hội này đều là không thể bỏ qua!

Hơn nữa lúc này đây tham gia Luyện Đan Đại Hội có Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm cùng quán quân Luyện Đan Đại Hội kỳ trước Ly Hỏa Đan Vương, hai nhân vật phong vân như vậy tham gia, làm cho danh tiếng của Luyện Đan Đại Hội lần này gia tăng không ít.

Tóm lại, Võ Giả vì thấy phong thái của hai người, hoặc là muốn tìm vận may cầu đan vô số, ở trong ngắn ngủn mấy ngày này chạy tới Bạch Ngân Thành, làm cho Bạch Ngân Thành trong khoảng thời gian ngắn kín người hết chỗ.

Theo công tác thống kê không hoàn toàn, ngày hôm nay lưu lượng người trong Bạch Ngân Thành thậm chí vượt qua ngàn vạn người, đừng nói là khách sạn cùng tất cả đại điểm, dù là trên đường phố rộng lớn cũng đứng đầy người, xe ngựa căn bản không thể thông qua, đã đến đằng sau, phương diện Bạch Ngân Thành dứt khoát cấm xe ngựa vào thành.

Vé vào cửa Luyện Đan Đại Hội càng là tăng cao đến dọa người, thậm chí giá vé ở khan đài gần lối đi nhất đã vượt qua mười vạn kim nguyên, người bình thường căn bản là tích súc nửa đời cũng không đủ mua nổi, còn hàng ghế ở phía trước tới gần lối đi nhất, có thể thấy rõ Luyện Đan Sư tỷ thí, càng là mấy trăm vạn cũng là bình thường.

Hơn nữa vẫn là có tiền mà không mua được, người bình thường muốn mua cũng mua không tới!

Lúc này cách Luyện Đan Đại Hội chính thức bắt đầu đại khái còn có một tiếng đồng hồ, nhưng đại bộ phận công chúng mua vé vào cổng, phảng phất như là sợ hãi sẽ đến trễ, từ rất sớm đã đi tới. Dù là khu vực nghỉ ngơi của Luyện Đan Sư, những Luyện Đan Sư tôn quý cao cấp kia, cũng đều đã đến không ít, đang đợi Cao Cấp Thi Đấu chính thức bắt đầu.

Nhưng mà, hơn mười vạn người xem này đều không biết, cách hội trường Luyện Đan Đại Hội của Bạch Ngân Thành ngoài trăm dặm, đang phát sinh một hồi siêu cấp quyết đấu của hai gã Luyện Đan Sư đỉnh cấp.

Trên ngọn núi tan hoang, Phong Thái Thương cùng Tần Phàm đang mặt đối mặt đứng xa xa lấy, hào khí giữa hai người vào lúc này đã nhảy lên tới trình độ cực kỳ khấn trương, ở dưới dạng hào khí này, thậm chí ngay cả không khí cũng cơ hồ muốn ngưng kết .

- Tốt, chúng ta đây liền sớm tiến hành quyết đấu a! truyện copy từ

Lúc này trông thấy Tần Phàm cũng lấy ra một khóa đan dược, sắc mặt của Phong Thái Thương trở nên âm trầm nói.

Hắn được chứng kiến thuật luyện đan của Tần Phàm, đối với thực lực của đối phương cũng là không dám xem thường chút nào.

- Một khóa đan dược này của ta chính là Tử Lôi đan, là Thánh cấp đan dược, có thể cho ta khống chế đến Lôi hệ nguyên khí, có nó, ta có thể khống chế đến bảy loại nguyên khí!

Nói đến đây, Phong Thái Thương liền đem một khóa đan dược đỏ tía giao nhau trong tay kia giơ lên, Tần Phàm có thể mơ hồ thấy ở trên mặt có dòng điện tí ti toán loạn lấy, ẩn chứa năng lượng nguyên khí đáng sợ.

- Tần Phàm, hôm nay vô luận thực lực của ngươi là ngoài người dự đoán cỡ nào, nhưng ở thực lực tuyệt đối sẽ nằm phía dưới, người cuối cùng nhất vẫn là khó thoát khỏi cái chết!

1073. Chương 1083: Sớm Quyết Đấu.

Chương 1083: Sớm quyết đấu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chậm rãi đem Tử Lôi đan trong tay nuốt mà xuống, sau một lát, tóc dài xám trắng của Phong Thái Thương bỗng nhiên không gió mà bay, mắt thường có thể trông thấy toàn thân cao thấp của hắn vào lúc đó dĩ nhiên dần dần xuất hiện một dòng điện màu tím!

Bàn tay Ngũ Hành chi lực, thân mang Phong Lôi chi uy!

Phong Thái Thương giờ khắc này, toàn thân bao khóa ở bên trong Lôi Điện màu tím, như là một gã Viễn Cổ Chiến Thần hàng lâm! Cả ngọn núi ở thời khắc này phảng phất giống như hoàn toàn nằm trong khí trảng của hắn khống chế, phong vân bắt đầu khởi động, ám sét đánh động!

Hết thấy hết thấy, đều ở trong thời gian cực ngắn xuất hiện, Tần Phàm ở dưới tình cảnh như vậy, giống như là thuyền cô độc trong biển rộng, yếu ớt đến tựa hồ tùy thời đều sẽ ngã lật.

Sau khi phục dụng đan dược có thể nhanh như vậy liền có hiệu lực, Tần Phàm có thể nhìn ra được Tử Lôi đan mà Phong Thái Thương này luyện chế, được hiệu nhất định là không thấp, ít nhất cũng là Cực phẩm trở lên, thậm chí có thể là Tuyệt phẩm!

Phải biết rằng đan dược tăng lên sức chiến đấu này cũng không phải là đan dược chữa thương cùng đan dược khôi phục dễ dàng luyện chế như vậy, khả năng luyện thành Thánh cấp Tuyệt phẩm đan dược cực thấp, Phong Thái Thương có thể luyện chế ra một khóa Tuyệt phẩm Tử Lôi đan, cũng biết thuật luyện đan của hắn tuyệt đối không thấp!

- Tốt một khóa Tử Lôi đan.

Nhưng mà thấy một màn như vậy, Tần Phàm cũng không có kinh hoảng, ngược lại lộ ra mỉm cười.

Sau đó hắn cũng đem đan dược màu đỏ trong tay bỏ vào trong miệng, khẽ cười nói:

- Chỉ là, xem ra thật đúng là trùng hợp, một khóa đan dược này của ta tên là Xích Lô đan, đồng dạng cũng có thể để cho ta có được năng lực khống chế Xích Lô chi lực, tin tưởng cùng Tử Lô đan của người kém không xa a.

Khóa Xích Lô đan này chính là lúc trước hắn ở bên trong Liệp Thú Anh Hùng Đại Hội, làm Dẫn thú anh hùng xâm nhập huyết động của Xích Viêm Lô Viên, thu hoạch được Xích Lô thảo luyện chế mà thành.

Xích Lô đan này vốn chính là một loại Thánh cấp đan dược, trước kia Tần Phàm cũng thử qua luyện chế thất bại, chỉ là sau khi dung võ nhập đan liền luyện chế thành công.

Mặc dù khóa Xích Lô đan này so với đan dược chữa thương muốn khó luyện chế hơn rất nhiều, nhưng bởi vì Tần Phàm dùng được đỉnh gia truyền luyện chế, được hiệu đan dược xác thực so với được đỉnh bình thường luyện chế thì cao hơn rất nhiều, nếu dùng bình luận trắc của Luyện Đan Đại Hội đến khảo thí được hiệu, hắn tin tưởng ít nhất cũng có thể đạt tới Ngũ Tinh Tuyệt phẩm trở lên!

Tuyệt phẩm đan dược, được hiệu phát huy đều là cực nhanh, lúc này Tần Phàm mới vừa vận nuốt Xích Lô đan vào, rất nhanh toàn thân liền truyền đến một cảm giác tê liệt, hơn nữa nguyên khí trong cơ thể rất nhanh mang theo một dòng điện cuồng bạo, làm cho năng lượng ẩn chứa uy lực tăng lên rất nhanh.

Phong Thái Thương thấy Tần Phàm vậy mà cũng vào lúc đó lần nữa chưởng khống hơn một loại nguyên khí, cái này làm cho sắc mặt hắn không khỏi là âm trầm xuống, từ khí thế của đối phương không ngừng tăng cao có thể nhìn ra được, được hiệu đan dược của đối phương chưa hẳn thấp hơn Tử Lô đan của mình!

Thậm chí còn có phần hơn!

Đây là bọn hắn tâm đó sớm quyết đấu đan dược, kết quả tựa hồ Phong Thái Thương hắn còn muốn thấp hơn một bậc!

- Phong Thái Thương, người mối thù giết con không thể không báo, sát thân chi thù của ta đồng dạng cũng cần bảo vệ! Giữa chúng ta không có cái gọi là tuyệt đối đúng sai, hôm nay, ta và người lợi dụng sinh tử thắng bại đến luận đúng sai a!

Cũng theo Xích Lô chi lực này phát huy, hai mắt của Tần Phàm vào lúc này cũng dần dần trở nên đỏ bừng.

Như là một đầu hung thú từ trong hư không hàng lâm, một loại khí tức thô bạo lập tức chậm rãi bay lên, thôn phệ bất hoang.

Rống...

Sau một khắc, Tần Phàm đã thật lâu không có đồng thời hiển lộ qua hư ảnh của bốn đầu Viễn Cổ Ma Tôn, vào lúc này cũng ở trên người hắn hiển hiện mà ra, trợ giúp hắn trấn áp lấy Chu Thiên nguyên khí cùng khí thể, thời gian dần qua cướp đoạt khí tràng mà vừa rồi Phong Thái Thương chiếm lấy trở lại.

Kim Dương Vô Thánh đã từng nói qua, không cho hắn tùy tiện hiển lộ hư ảnh Ma Tôn cùng bí mật có thể khống chế bốn loại nguyên khí, hiện tại nếu như hắn đã hiển hiện ra ở trước mặt Phong Thái Thương, vậy thì ý nghĩa hôm nay hắn cũng không có khả năng sẽ để cho Phong Thái Thương lý khai nơi đây.

Ấn oán của hắn và Đại Cẩn Phong gia, liền vào hôm nay chấm dứt hết thấy!

- Đây là cái gì?

Lúc này Phong Thái Thương chứng kiến hư ảnh bốn đầu Viễn Cổ Ma Tôn hiển hiện, khí tức viễn cổ cao quý mà cường đại kia có chút dọa唬 cả kinh, sau đó lại phát hiện Chu Thiên bốn loại nguyên khí lập tức thay đổi, sắc mặt của hắn càng là không khỏi động dung.

Trước kia hắn trông thấy Tần Phàm khống chế Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới cũng đã rất kinh ngạc, hiện tại lại nhìn thấy Tần Phàm vậy mà đã khống chế đến bốn loại nguyên khí!

Tăng thêm Xích Lô đan có Xích Lô chi lực, tổng cộng năm loại nguyên khí! Hơn nữa nguyên khí mà đối phương khống chế, dĩ nhiên là lộ ra so với hắn càng thêm thuần túy cùng cường đại!

- Điều này sao có thể...

Cảm giác được khí thể trong sân dần dần bị cắn nuốt hơn phân nửa, Phong Thái Thương không khỏi hít một hơi khí lạnh, thật vất vả mới để bình tĩnh lại. Nhưng thực lực của Tần Phàm lại một lần nữa vượt ra khỏi suy đoán của hắn, sau đó trong lòng của hắn kiên cố đối với Tần Phàm, vào lúc này cũng đã đến cực điểm!

- Không chỉ có tuổi còn trẻ đạt đến Vô Thánh chi cảnh, hơn nữa chỉ là sơ cấp Vô Thánh đã nắm giữ Tiểu Thế Giới chi lực! Còn có thể khống chế bốn loại nguyên khí bất đồng! Kỳ Tích Chi Tử, không ngừng sáng tạo ra nhiều kỳ tích như vậy... Vì sao ở trên người của hắn lại phát sinh nhiều kỳ tích như vậy! Cái này không công bình!

Lúc này Phong Thái Thương cắn răng, hận đến tận xương.

Nhưng vô luận như thế nào, mối thù giết con cùng giết tôn tử, hắn không thể không báo! Hơn nữa nếu như đã đến trước mắt này, tuyệt đối sẽ không có khả năng lui về phía sau! Mà hắn biết rõ, lúc này đây là cơ hội cuối cùng của hắn rồi!

Hôm nay hắn không chỉ phải thắng, còn phải giết chết Tần Phàm! Nếu không đợi một thời gian, hắn sẽ không còn có cơ hội đánh chết Tần Phàm lần thứ hai!

- Tần Phàm, vô luận như thế nào, hôm nay chết cũng nhất định là người!

Vừa rồi hít vào một ngụm khí lạnh, lúc này chậm rãi thở đi ra ngoài, trên người Phong Thái Thương xuất hiện một loại khí tức quyết tuyệt thâm thiết, khí thể toàn thân ở thời khắc này nâng lên cao nhất, tựa hồ ở trên người của hắn cũng chạy ra một đầu hung thú tàn bạo, thôn thiên thực địa, bề ngỗ bát hoang.

Tại thời khắc này, khí thể giữa hai người đấu võ cũng đã kéo lên đỉnh phong, giống như là hai quả tạc đạn nhỏ kíp nổ, cực hạn thiêu đốt đến một điểm cuối cùng, Hỏa Tinh đã xuất hiện ở trong không khí, sắp bị đè nén đến bạo tạc nổ tung đi ra rồi.

1074. Chương 1084-1085: Quyết Chiến Khó Có Thể Tưởng Tượng.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1084-1085: Quyết chiến khó có thể tưởng tượng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ngọn núi dưới chân, ngoại trừ phạm vi trăm mét ở giữa hai người Tần Phàm cùng Phong Thái Thương ra, bởi vì bị nguyên khí của bọn hắn dẫn dắt nên tạm thời không có hạ xuống, những phương viên khác, đại bộ phận sơn thể cơ hồ đã là sụp đổ không còn! Cái sơn thể còn lại kia, giống như là lời dài giữa không trung, hai Chiến Thần đang tiến hành lấy giao phong kịch liệt nhất.

- Phong Thái Thương, ai sống ai chết, hiện tại nói còn sớm! Chúng ta cũng không cần lãng phí thời gian, động thủ đi!

Thanh âm khàn khàn trong miệng nổ ra, lúc này Tần Phàm đứng đấy, toàn thân có một tia chớp đỏ thẫm bao quanh, cường đại mà khủng bố.

Nhưng cũng bởi vì tác dụng phụ của Xích Lô đan, thô bạo chi khí không ngừng tràn ngập toàn thân hắn, làm cho hai mắt của hắn trở nên vô cùng huyết hồng, tựa hồ muốn bắn ra máu tươi tung tóe, sắc mặt cũng càng trở nên dữ tợn đáng sợ.

Phảng phất giống như chỉ còn lại có sát cơ, thậm chí đã mất đi lý trí.

- Vạn Ngưu Xông!

Sau một khắc, Tần Phàm màng đầy Xích Lôi rốt cục phát ra một tiếng như là dã thú gào thét, sau đó dưới chân của hắn hung hăng đạp mạnh! Cái đạp mạnh này, lôi đài ở giữa không trung bởi vì khí thế dẫn dắt tạm thời nên không có hạ xuống kia, lúc này mạnh mẽ sụp xuống mấy chục thước!

Tiếp theo như là Nộ Long ra biển, một quyền hướng về Phong Thái Thương dẫn đầu đánh ra.

Một kích này của Tần Phàm, đã là dốc hết toàn lực của mình.

Một mặt là bởi vì hắn biết rõ Phong Thái Thương rất mạnh, dùng thực lực của hắn bây giờ, nếu như không đem hết toàn lực, là khó có thể so sánh với một gã Thất cấp Võ Thánh đã có được quy tắc Tiểu Thế Giới. Huống hồ Phong Thái Thương còn phục dụng Tử Lôi đan, hiện tại có thể không chế đến bảy loại nguyên khí!

Kỳ thật Tần Phàm cũng không phải rất có lòng tin có thể đánh bại đối thủ, chỉ là dựa lấy thân thể cường hãn liều mạng mà thôi.

Còn một mặt là Tần Phàm biết rõ lúc này Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu cũng đã sắp bắt đầu, hắn phải mau chóng chấm dứt trận chiến đấu này trở về, nếu không sẽ bỏ qua thịnh hội cuối cùng này.

Quyền ra, như là phong vân biến hóa, Thiên Lôi Điện Thiểm.

Phương viên mấy ngàn mét bị khí lưu hỗn loạn tàn sát bừa bãi, ngọn núi ở dưới chân không ngừng bị khí lực của hắn trùng kích mà hạ sập, núi đá không ngừng vỡ khắp nơi cùng trở nên nát bấy, cây cối cỏ cây càng là không thể nào có một chỗ nguyên vẹn, toàn bộ đều biến thành bột phấn màu xanh lá, ở giữa không trung như là vũ phần không ngừng tung bay.

Rống...

Sau đó một đầu Man Ngưu bốn màu cực lớn, toàn thân mang theo Lôi Điện màu đỏ thẫm ở trong hư không gào thét xuất hiện, trên thân đầu man ngưu này còn có Thủy Hỏa hai loại Tiểu Thế Giới chi lực hóa thành hai Cự Long quấn quanh, đầu Man Ngưu này vừa xuất hiện, lập tức chân đạp Càn Khôn, Khí Xông Tinh Hà!

Uy thế cực mạnh, trong khoảng thời gian ngắn kinh thiên động địa!

Mà ngọn núi cực lớn dưới chân kia vốn đã sụp đổ hơn phân nửa, vào lúc đó xuất hiện vô số khe hở, như là mạng nhện lan tràn đến toàn bộ sơn thể, tự hồ như chỉ nhẹ nhàng đạp mạnh, cả ngọn núi này sẽ hoàn toàn hóa thành nát bấy.

Phong Thái Thương ở đối diện cách Tần Phàm ước chừng trăm mét, đối mặt đầu Man Ngưu bốn màu ẩn chứa mấy ngàn trọng kinh khí kia của Tần Phàm, lúc này hai mắt của hắn cũng không khỏi chăm chú ngưng lại, trong lòng lại một lần nữa bị thực lực đáng sợ của Tần Phàm làm cho chấn kinh. Hắn đối với Tần Phàm vẫn luôn đánh giá cao, nhưng Tần Phàm lại một lần lại một lần vượt ra khỏi suy đoán của hắn!

Không sai, Tần Phàm hiện tại phải dùng từ đáng sợ để hình dung mới là thích hợp nhất!

Lúc trước tuy Tần Phàm cường đại, nhưng Phong Thái Thương cũng chỉ là đối với hắn hết sức kiêng kỵ, vốn vẫn có tin tưởng đánh chết Tần Phàm, nhưng ngay một khắc này, dĩ nhiên ngay cả Phong Thái Thương là Thất cấp Võ Thánh cũng đã mất đi tự tin!

Đối mặt một địch nhân đáng sợ như vậy, Phong Thái Thương ở thời điểm này thậm chí là từ kiêng kỵ vừa rồi bắt đầu chuyển hóa làm sợ hãi!

- Tần Phàm, hôm nay coi như liều mạng, ta cũng phải lấy tính mệnh của người!

Hít sâu một hơi, hắn rất không dễ dàng để mình trấn định lại, sau đó rốt cục cũng dốc sức ra tay!

Đối mặt một kích đáng sợ này của Tần Phàm, ngay cả hắn nắm giữ bảy loại nguyên khí cũng phải là một lần đem hết toàn lực, dốc sức liều mạng đánh ra một kích!

Rống...

Theo Phong Thái Thương đánh ra một kích này, toàn bộ không gian ở thời khắc này đều kịch liệt chấn động lên, sau đó có thể chứng kiến một đầu Mãnh Hổ ngũ sắc dữ dằn, vào lúc này bỗng nhiên ở trong hư không

đập ra, bản thể của đầu Mãnh Hổ này là quy tắc chi quang tạo thành, mà ở trên người nó thì vây quanh Lôi Điện màu tím, chân đạp lấy vôi rồng.

Hình thể của nó cùng Man Ngưu bốn màu mà Tần Phàm phát ra kia không sai biệt nhiều, trên người ẩn chứa uy lực cùng khí thể cũng sần sần như nhau!

Đầu Mãnh Hổ ngũ sắc này gào thét lên, vừa xuất hiện đã uy chấn bát hoang, dùng một loại tư thái Vương giả hàng lâm, trực tiếp hướng về phía Man Ngưu bốn màu mà Tần Phàm phát ra kia mãnh liệt lao đi, tựa hồ là thâm thiết bảo vệ lấy Bách Thú Chi Vương vinh quang của mình.

Bàn!

Một Hổ một Ngưu, ở dưới Phong Thái Thương cùng Tần Phàm riêng phần mình điều khiển, đều không nhường nhau, ở trên ngọn núi rách nát lung lay sắp đổ, phẳng phất như ngôi sao từ Thiên Ngoại hư không oanh liệt va chạm lại với nhau.

Ầm ầm!

Một tím một đỏ, Lôi Điện hai loại màu sắc vốn là giao phong lại với nhau, Lôi Điện không ngừng giao thoa lại tách ra, để cho vô số phong vân trên bầu trời bắt đầu khởi động, toàn bộ bầu trời trở nên âm u, vô số Lôi Điện càng thêm thô to, tựa hồ như là mất đi khống chế, không ngừng từ trên trời giáng xuống, hướng về ngọn núi đã thương tích đầy mình kia không ngừng nổ vang trăm nổ, kể cả Tần Phàm cùng Phong Thái Thương cũng hoàn toàn bị bao trùm ở trong đó.

Sau đó hai cổ lực lượng cực hạn đấu vô lẫn nhau, thôn phệ không gian, ở chỗ hai đầu mãnh thú kia tiếp xúc, không gian vậy mà xuất hiện sụp đổ mênh mông, không gian phong bạo không ngừng tràn ra, bắn phá hư không, xem giống như là một biển lớn mênh mông lập tức trở nên khô cạn!

Thanh thế kinh người như vậy, thậm chí đã truyền đến Bạch Ngân Thành ở ngoài trăm dặm.

1075. Chương 1084-1085: Quyết Chiến Khó Có Thể Tưởng Tượng.

Chương 1084-1085: Quyết chiến khó có thể tưởng tượng.

Lúc này trong Bạch Ngân Thành đều đang chuẩn bị lấy thịnh hội, cả tòa thành thị đều kín người hết chỗ, tiếng người huyền ảo, nhưng bị Thiên Địa biến hóa bất thành linh hấp dẫn, ở trong một cái chớp mắt này, vậy mà đều yên tĩnh lại, một đôi mắt kinh hãi hướng về nơi đang diễn ra trận quyết chiến kia nhìn lại.

Nhưng bởi vì cách nhau quá xa, lại không có bao nhiêu người biết rõ ở ngoài trăm dặm kia là phát sinh một hồi đại chiến như vậy, tưởng rằng đột nhiên xảy ra thiên tai chuyện gì, trong khoảng thời gian ngắn ngược lại là làm lòng người có chút bàng hoàng, sợ Bạch Ngân Thành cũng sẽ bị lan đến gần.

Chỉ có một số ít người thực lực cường đại, cảm thấy ở giữa thiên địa biến hóa cùng chấn động huyền diệu, liền biết đây là có hai Võ Thánh cường giả thực lực rất mạnh đang phát sinh chiến đấu, ở thời khắc này bỗng nhiên những người này quay đầu nhìn về phía phương hướng đang phát sinh đại chiến, trên mặt đồng dạng đều là không khỏi động dung.

Cho dù đối với Võ Thánh cường giả mà nói, trình độ chiến đấu như vậy, là rất hiếm thấy ở trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục!

Bởi vì Võ Thánh hậu kỳ cường giả trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục cực nhỏ, cho nên trong lòng của bọn hắn đều nhao nhao suy đoán, đến tốt cùng là hai Võ Thánh hậu kỳ cường giả nào đang phát sinh chiến đấu, chỉ là không có người có thể nghĩ đến, bên trong quyết chiến có một người chỉ là Nhị cấp Võ Thánh mà thôi!

Mà một ít Võ Thánh cường giả bay lên giữa không trung quan sát thì là chứng kiến, ở ngoài trăm dặm đằng kia, trong tràng quyết chiến, có một ngọn núi cao lớn vốn đứng vững ở thời khắc này dĩ nhiên là triệt để sụp đổ hoàn toàn, vô số cát đá không ngừng rơi xuống dưới, cả ngọn núi cứ như vậy hoàn toàn biến mất khỏi đường chân trời, chỉ còn thừa lại đá vụn cùng cạn!

Hai người kia quyết đấu vậy mà để ột ngọn núi bị hủy diệt rồi!

Thấy một màn như vậy, những Võ Thánh kia không khỏi lộ ra trợn mắt há hốc mồm. Bọn hắc thân là Võ Thánh cường giả, tự nhiên biết rõ quyết chiến hủy diệt một ngọn núi, thì song phương quyết chiến kia có được thực lực khủng bố cỡ nào!

Tóm lại, ngoại trừ vài tên Bát cấp Võ Thánh siêu cấp cường giả ra, những người khác cho dù là Thất cấp Võ Thánh cường giả cũng phải mặc cảm.

- Loại quyết chiến trình độ này, đến tột cùng là người phương nào?

Mà lúc này ở trong hội trường của Luyện Đan Đại Hội, một ít Luyện Đan Tông sư có được thực lực Võ Thánh, cũng bay lên giữa không trung tiến hành quan sát, mà Ly Hỏa Đan Vương cũng ở trong những người này, sau khi hắc thân thấy một màn như vậy, cũng lộ ra kinh hãi không thôi.

- Không phải là bọn hắc thân chứ...

Lập tức Ly Hỏa Đan Vương mang theo ánh mắt khiếp sợ hướng về khu vực Luyện Đan Sư cao cấp ở phía dưới nhìn lại, lần này Luyện Đan Sư tham gia Cao Cấp Thi Đấu cơ hồ đã đến đầy đủ rồi, chỉ có hai người hắc thân kỳ nhất hiện tại còn chưa tới là Phong Thái Thương cùng Tần Phàm!

Hắc thân cũng là người biết rõ giữa hai người này có ân oán.

- Không có khả năng, nếu một người trong đó là Phong Thái Thương còn nói qua được đi, nhưng Tần Phàm kia coi như là lợi hại cỡ nào, dù sao chỉ có hai mươi mốt tuổi, đột phá đến Võ Thánh chi cảnh bất quá là một hai tháng mà thôi, làm sao có thể có được thực lực so sánh với Phong Thái Thương? Cho dù hắc thân có được đan dược nghịch thiên, cũng không cách nào làm được a!

Nhưng rất nhanh hắc thân lắc đầu.

Tuy hắc thân cũng có chút ẩn ẩn hi vọng hai người này liệu cái người chết ta sống, có thể để hắc thân ở Cao Cấp Thi Đấu ít đi một đối thủ cạnh tranh, nhưng hắc thân không tin, cũng không thể tin cái suy đoán kia của mình.

Mà đồng dạng là ở trong hội trường Luyện Đan Đại Hội, Dược Vương Cốc cốc chủ cũng nhìn thấy một màn này.

- Nếu như lão phu không nhìn lầm, hai người bên trong trận so đấu này đều phục dụng đan dược có thể dẫn động Lôi Đình, một loại tựa hồ là Xích Lôi đan, một loại là Tử Lôi đan, hai loại đan dược này đều là cực kỳ khó có thể luyện chế, toàn bộ Vũ Thiên đại lục có thể luyện chế hai chủng đan dược này, chỉ sợ sẽ không vượt qua năm người.

- Cho nên trừ khi mình sử dụng, tin tưởng những Luyện Đan Sư này cơ hồ đều khó có khả năng bỏ được giúp người khác luyện chế.

Dược Vương Cốc cốc chủ đối với đan đạo cực kỳ tinh thông, nhìn ra được Huyền Cơ trong đó, vào lúc này thì thào nói.

- Cốc chủ, người nói là hai người thi đấu kia đều là Luyện Đan Sư, hơn nữa còn là Luyện Đan Sư hết sức lợi hại?

Nghe vậy, Lương trưởng lão ở một bên Dược Vương Cốc cốc chủ không khỏi lộ ra vẻ động dung, hắc thân tựa hồ có chút hiểu rõ ra, sau đó ánh mắt cũng hướng về trong hội trường nhìn lại.

Lúc này chỉ có hai gã Luyện Đan Sư hết sức lợi hại tạm thời vắng mặt.

- Là Phong Thái Thương cùng Tần Phàm?

Sau đó Lương trưởng lão không khỏi là hít sâu một hơi, sắc mặt vô cùng động dung nói. Thi đấu có thể tạo thành loại thanh thế này, một người trong đó vậy mà sẽ là một người vừa mới đột phá đến Võ Thánh không lâu, cái này để cho hắc thân cảm giác không thể tưởng tượng.

Đây quả thực là một hồi quyết chiến khó có thể tưởng tượng!

- Tám chín phần mười.

Dược Vương Cốc cốc chủ thì là vào lúc đó ánh mắt có chút nhú lại, lộ ra một vòng vui vẻ có ý tứ hàm xúc, sau đó thâm bất khả trắc nói:

- Nếu như là bọn hần, Lương trưởng lão cảm thấy hai người bọn họ ai sẽ thắng?

- Nếu như là bọn hần, như vậy lúc này đây hần là Phong Thái Thương đuổi giết Tần Phàm a, nếu không dùng thực lực của Tần Phàm, không có khả năng dám đi trêu chọc Phong Thái Thương thân là Thất cấp Võ Thánh.

Lương trưởng lão ngăn người rồi nói ra, tựa hồ rất nghi vấn, nhưng kỳ thật là nói ra ý nghĩ của mình rồi.

- Người cảm thấy Phong Thái Thương tất thắng sao?

Dược Vương Cốc cốc chủ mỉm cười nói.

- Chẳng lẽ cốc chủ cảm thấy Tần Phàm còn có thể thắng?

Lương trưởng lão càng là thần sắc ngốc trệ, đối với hần mà nói, đáp án hần là rất rõ ràng, một gã vừa mới đột phá cấp một Võ Thánh, cùng Thất cấp Võ Thánh là thực lực cách xa, đấu cùng một chỗ đã là khó có thể tưởng tượng rồi, nếu như cấp một Võ Thánh này còn thắng, vậy thì cơ hồ là muốn phá vỡ võ đạo nhận thức của hần rồi.

- Ha ha, đến lúc đó ai trở lại tiếp tục tham gia Luyện Đan Đại Hội, người đó dĩ nhiên là người chiến thắng rồi.

Dược Vương Cốc cốc chủ cũng không trả lời thắng, chỉ là vuốt vuốt râu tiếp tục thâm bất khả trắc cười nói.

Ngoài trăm dặm, thanh thế vào lúc này đã dần dần hạ xuống, đỉnh núi kia bởi vì hai người chiến đấu mà hoàn toàn hủy diệt, mà hai người giao phong vào lúc này thì đồng dạng không có nhìn thấy thân ảnh.

Hai người Phong Thái Thương cùng Tần Phàm, là vì vừa rồi trong khi đánh nhau chết sống đều nhận lấy ảnh hưởng, bị chôn dấu ở bên trong ngọn núi phế tích kia, sinh tử không biết.

Yên tĩnh, một mảnh yên tĩnh.

Rầm Æo Æo.

Thăng đến đã qua hồi lâu, rốt cục có một thanh âm chui từ dưới đất lên mà ra, vang lên ở giữa thiên địa, sau đó liền có một đạo nhân ảnh ở bên trong núi đá phế tích kia chậm rãi đứng lên.

Thanh thế tạm nghỉ, ở trong tràng giao chiến bụi đất lắng đi, phong vân trên bầu trời đã chậm rãi tiêu tán, sắc trời cũng bắt đầu trong sáng lên.

Chỉ là ngọn núi kia bởi vì hai người giao chiến đã hoàn toàn sụp đổ, lúc này chỉ còn lại có một mảng lớn đá vụn phế tích. Một ngọn núi cứ như vậy hoàn toàn biến mất, để cho người ta nhìn thấy cũng không khỏi chấn động không thôi.

Vừa rồi một hồi quyết đấu kia, kịch liệt cùng thảm thiết cũng có thể nghĩ.

1076. Chương 1086: Người Trở Lại. (1)

Chương 1086: Người trở lại. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Lúc này, ở địa phương ngọn núi này biến mất, tạm thời chỉ có một người đứng dậy. Trên thân người này mặc một thân áo xám, trên áo bào cũng rách mướp rất nhiều, khí tức có chút suy yếu, thần sắc tầm đó lộ ra thập phần ảm đạm, nhưng trên mặt lại có một tia vui mừng.

Người đứng lên trước là Phong Thái Thương!

Hồi tưởng lại trận chiến vừa rồi, lúc này Phong Thái Thương hần vẫn là lòng có chút âu sầu.

Thực lực Tần Phàm phát huy ra thật sự là quá mạnh mẽ!

Bên trong Man Ngưu đầu bốn màu kia ẩn chứa gần 5000 trọng Âm Kinh, là lập tức có năm ngàn lần trùng kích cường đại, cho dù là lực lượng quy tắc Tiểu Thế Giới của hắn ngưng tụ thành Mãnh Hổ ngũ sắc cũng cơ hồ muốn sụp đổ.

Bất quá may mắn, hắn dù sao cũng là một Thất cấp Võ Thánh, hơn nữa còn là Thất cấp Võ Thánh đặc thù, bởi vì phục dụng Tử Lô đan, còn có thể khống chế đến bảy loại nguyên khí, cuối cùng nhất hắn vẫn là mạnh hơn một bậc.

Tuy ngũ sắc Mãnh Hổ của hắn cũng không có hoàn toàn công kích đến trên người Tần Phàm, nhưng bên trong so đấu là đã chiếm thượng phong, đem điểm giao đụng bạo tạc nổ tung của cả hai đẩy tới gần trước mặt Tần Phàm!

Sau khi bạo tạc nổ tung, hắn và Tần Phàm đều nhận lấy bạo tạc nổ tung ảnh hưởng đến, bị bạo tạc nổ tung kia phát ra năng lượng cường đại oanh rơi xuống mặt đất, hơn nữa bị chôn dấu ở bên trong ngọn núi đá hoàn toàn sụp đổ kia.

Mà bởi vì lần bạo tạc nổ tung này trùng kích, lực lượng quy tắc Tiểu Thế Giới phòng ngự trên người Phong Thái Thương cũng hoàn toàn sụp đổ, hiện tại trạng thái thân thể trở nên thập phần yếu kém, sắc mặt tái nhợt, khí tức suy yếu.

Cho nên hắn có lý do tin tưởng Tần Phàm đã bị sóng xung và chấn bay, hơn nữa không có lực lượng quy tắc Tiểu Thế Giới phòng ngự, nhất định là đã chết tại chỗ rồi.

- Tần Phàm, vô luận người thiên tài cỡ nào cùng sáng tạo ra kỳ tích ngoài thể nhân dự liệu ra sao, nhưng cuối cùng là đã xong. Vô Cực, Vũ nhi, các người cũng có thể nghỉ ngơi a.

Nhìn một mảng lớn phế tích trước mắt này, lúc này Phong Thái Thương sâu hít sâu một hơi, nặng nề nói.

Phong Thái Thương giờ phút này, cũng hiểu được rất mệt a.

Trên thực tế, vô luận là ai, đụng phải đối thủ như Tần Phàm cũng sẽ là tình trạng kiệt sức. Nếu hôm nay giết không được Tần Phàm, coi như là làm cho Tần Phàm trọng thương chạy thoát, như vậy ngày sau hắn cũng phải là sống trong chờ đợi lo lắng rồi.

Bất quá vào lúc này, thời điểm Phong Thái Thương muốn buông lỏng một hơi, bỗng nhiên hắn cảm giác được cách hắn cách đó không xa, bên trong một mảnh phế tích vốn là bình tĩnh kia, đột nhiên truyền đến một loại chấn động đặc thù.

- Không có khả năng! Hắn làm sao có thể còn chưa chết!

Vào lúc này Phong Thái Thương không khỏi biến sắc, vừa rồi ở dưới loại cường độ năng lượng bạo tạc nổ tung kia, cho dù thay đổi là hắn ở của vị trí Tần Phàm cũng không chịu nổi, huống chi Tần Phàm còn không có quy tắc Tiểu Thế Giới như mình đến phòng ngự!

Bồng!

- Phong tộc trưởng, thực xin lỗi, cho người thất vọng rồi.

Sau một khắc, ở dưới ánh mắt khiếp sợ và sắc mặt tái nhợt của Phong Thái Thương, một thân ảnh thanh sắc ở dưới mặt đất chảy lên mà ra, mặt khác thời điểm này người phía trước còn chứng kiến trên người Tần Phàm lúc này có một đôi cánh màu đen che trời, một loại nhiệt độ cao kịch liệt lập tức lan tràn ra cả không gian.

...

Ở trong hội trường Luyện Đan Đại Hội.

- Cốc chủ, hôm nay Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu đã không sai biệt lắm sắp bắt đầu rồi.

Lúc này, Lương trưởng lão cung kính hướng Dược Vương Cốc cốc chủ bái báo nói ra, sau đó hắn do dự một chút lại nói:

- Hai người Phong Thái Thương cùng Tần Phàm còn chưa tới tràng.

Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu, từng cái đều là Luyện Đan Tông Sư, bọn hắn đều thập phần quý trọng mặt mũi cùng cơ hội tỷ thí lần này của mình, trừ khi là có nguyên nhân đặc thù, nếu không sẽ không tạm thời lui thi đấu, coi như là tạm thời rời khỏi, cũng sẽ thông cáo cho phương chủ sự đại hội, dùng bày ra tôn kính.

Đã đến lúc này, hai người Phong Thái Thương cùng Tần Phàm còn không có bất cứ tin tức gì truyền quay lại, cho nên Lương trưởng lão này cơ hồ có thể hoàn toàn khẳng định, trận quyết chiến vừa rồi kia là hai người Phong Thái Thương cùng Tần Phàm rồi.

- Dem thời gian Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu, trì hoãn lại nửa giờ.

Được Vương Cốc cốc chủ nhìn hội trường phía dưới, sau khi nghĩ nghĩ liền phân phó nói ra.

- Trì hoãn nửa giờ?

Lương trưởng lão kia không khỏi khẽ giật mình, lập tức nói:

- Nhưng mà Luyện Đan Đại Hội chúng ta chưa từng có tiền lệ như vậy, để cho hơn mười vạn người xem đợi thêm nửa giờ, bọn hắn sẽ có ý kiến gì không?

- Lương trưởng lão, người cũng không nghĩ bên trong những người này, có bao nhiêu là vì tên tuổi của Kỳ Tích Chi Tử mà đến, nếu như hiện tại người bắt đầu trận đấu, bọn hắn không nhìn thấy Tần Phàm thi đấu, người cảm thấy bọn hắn sẽ phản ứng như thế nào?

Nhưng Được Vương Cốc cốc chủ lại khẽ cười nói.

- Cái này...

Lương trưởng lão kia không khỏi là lần nữa sững sờ, phải a, nếu như không thấy Tần Phàm lên thi đấu, hậu quả kia thiết tưởng phương chủ sự sẽ không chịu nổi, cuối cùng chỉ phải bắt buộc dĩ nói ra:

- Nhưng nếu như nửa giờ sau, Tần Phàm còn không có trở lại tiếp tục trận đấu thì sao?

- Sẽ, hắn sẽ trở lại, người xuống dưới tuyên bố đi.

Được Vương Cốc cốc chủ chỉ là nhìn qua phương xa, vuốt vuốt râu dài, nhìn như cao thâm mặt trầm nói.

- Vâng.

Lương trưởng lão kia vốn còn muốn nói chút gì đó, nhưng cuối cùng nhất vẫn là không có nói ra, tuân lệnh xuống dưới tuyên bố tin tức lúc này đây Cao Cấp Thi Đấu bắt đầu lùi lại nửa giờ.

Cái tuyên bố này vừa ban ra, lập tức toàn trường đều xôn xao. Không ít người lo lắng cùng chờ đợi trận đấu bắt đầu, nghe được trận đấu muốn lùi lại, lập tức mắng to lên tiếng, trong khoảng thời gian ngắn tình cảm quần chúng mãnh liệt dâng trào.

Chỉ là có một ít công chúng tinh mắt, lại mơ hồ thấy được trong khu nghỉ ngơi của Luyện Đan Sư cao cấp còn có hai người dự thi trọng yếu không có trình diện, phỏng đoán khả năng đây là nguyên nhân trận đấu trì hoãn.

- Trận đấu trì hoãn?

Mà Ly Hỏa Đan Vương ở trong khu vực cao cấp, sau khi nghe được tin tức này, lông mày cũng không khỏi có chút nhíu một cái. Vốn hắn thấy trận đấu lập tức sẽ bắt đầu, mà Tần Phàm cùng Phong Thái Thương, hai đối thủ chủ yếu kia đều không có trở lại, hắn đã bắt đầu ẩn ẩn có chút buông lỏng thân thể.

Cũng không phải nói hắn thật sự sợ hai người Tần Phàm cùng Phong Thái Thương, chỉ là lúc này đây hắn trở lại tham gia Luyện Đan Đại Hội lần này, vốn là ôm hy vọng cướp lấy danh hiệu lương giới Đan Vương, nhưng lúc này Tần Phàm đột nhiên quật khởi, thuật luyện đan vô cùng mạnh lấy được sơ trung hai cái quán quân, để cho hắn không ít áp lực.

Trên thực tế, lúc này đây Ly Hỏa Đan Vương hắn không thể để ỉnh thua!

1077. Chương 1087: Người Trở Lại. (2)

Chương 1087: Người trở lại. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Cái này không chỉ có quan hệ đến vấn đề thể diện, hơn nữa nếu lúc này đây bởi vì bại bởi Tần Phàm, mất đi danh xưng Đan Vương một lần nữa, như vậy giá trị con người của hắn rất có thể sẽ giảm mạnh! Đến lúc đó hắn làm nhiều như vậy, cuối cùng nhất ngược lại chỉ là phụ trợ Đan Vương mới phát triển mà thôi.

Bất quá đã đến lúc này, suy đoán mà vừa rồi hắn đẩy ngã lại một lần nữa trở về, hắn nhìn về phía phương hướng phát sinh qua chiến đấu kia, trong nội tâm nhiều hơn một phần ngưng trọng. Nếu thật là Tần Phàm cùng Phong Thái Thương chiến đấu, như vậy Tần Phàm này thật sự là quá mức đáng sợ.

Thời gian chậm rãi đi qua, toàn bộ hội trường của Luyện Đan Đại Hội vẫn sôi trào lấy, có chút là nghị luận trận đấu trì hoãn, có chút lại nghị luận trận đại chiến vừa rồi kia, bất quá lại có rất ít người sẽ đem hai sự tình kia liên hệ cùng một chỗ.

Nửa giờ thời gian rất nhanh liền sẽ đi qua.

- Cốc chủ, trì hoãn nửa giờ hết rồi. Đã đến giờ rồi.

Ở phía trên gác cao, Lương trưởng lão hướng Dược Vương Cốc cốc chủ cẩn thận báo cáo nói ra:

- Hai người Phong Thái Thương cùng Tần Phàm vẫn không có người nào trở lại, còn muốn tiếp tục trì hoãn hay không?

Dược Vương Cốc cốc chủ nhìn phía dưới, phảng phất như đang trầm tư lấy.

- Không cần lại trì hoãn nữa, chuẩn bị tuyên bố lúc này đây trận chung kết Luyện Đan Đại Hội cuối cùng chính thức bắt đầu.

Một lát sau, Dược Vương Cốc cốc chủ nhàn nhạt nói.

- Vâng, cốc chủ.

Lương trưởng lão lĩnh mệnh mà đi.

Kỳ thật trong lòng của hắn cũng có chút kỳ quái, nếu như vừa rồi một hồi đại chiến kia thật sự là hai người Tần Phàm cùng Phong Thái Thương, cho dù Tần Phàm không thể trở lại, nhưng Phong Thái Thương với tư cách Thất cấp Võ Thánh hắn là sẽ trở lại mới đúng a.

Vạn chúng chú mục, trên lôi đài ở giữa hội trường đại hội.

Lúc này, toàn trường đã an tĩnh hơn một ít.

- Các vị, hôm nay là ngày cuối cùng cử hành Luyện Đan Đại Hội, vào hôm nay cử hành Cao Cấp Thi Đấu sẽ là một cuộc tranh tài cuối cùng của lần Luyện Đan Đại Hội này! Hôm nay người thắng trong Cao Cấp Thi Đấu, sẽ là quan quân cuối cùng của Luyện Đan Đại Hội, có được danh xưng Đan Vương!

Lương trưởng lão với tư cách một trong Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu, lúc này đạt được Dược Vương Cốc cốc chủ bày mưu đặt kế, đại biểu Dược Vương Cốc lên lôi đài chủ trì trận quyết đấu đan đạo đỉnh phong cuối cùng này.

Thanh âm của Lương trưởng lão mang theo một loại ma lực đặc thù truyền khắp toàn bộ hội trường, làm cho đại bộ phận người xem đều có chút nín hơi, tất cả mọi người nhìn xem ở giữa lôi đài, cùng chờ đợi đám người Luyện Đan Sư lên sân khấu cùng Cao Cấp Thi Đấu chính thức tuyên bố bắt đầu.

- Hiện tại chúng ta trước hết mời các vị Luyện Đan Sư lên đài!

Đối với lực khống chế của mình đối với toàn trường, Lương Thượng cũng cảm giác được tương đối hài lòng, lúc này quét mắt nhìn toàn trường, ngũ diệu nhẹ nhàng lại như là sấm sét truyền vào trong tai tất cả mọi người.

- Rống! Đã bắt đầu! Cuối cùng cũng bắt đầu!

Âm thanh cứng rắn của Lương Thượng vừa rơi xuống, người xem chờ đợi đã lâu vào lúc này lập tức phát ra hoan hô kích động giống như sấm sét, nhiệt huyết ở thời khắc này cũng trở nên sôi trào .

- Kỳ Tích Chi Tử đâu?

- Kỳ Tích Chi Tử ở nơi nào!

- Lão tử mua phiếu vào xem là muốn nhìn Kỳ Tích Chi Tử, hiện tại như thế nào không thấy hấn rồi!

Nhưng mà, sau khi nguyên một đám Luyện Đan Tông Sư dùng tư thái bất phàm lên đài, khán giả lại phát hiện người bọn hấn muốn chứng kiến nhất không có xuất hiện, tiếp theo là trận trận thanh âm kháng nghị vang lên ở giữa sân, trong lúc nhất thời có thể nói là tình cảm quần chúng mãnh liệt, khó có thể bình phục.

- Thật tốt quá, hai người Tần Phàm cùng Phong Thái Thương quả nhiên chưa có tới! Không để ý tới mới vừa rồi có phải là hai người bọn họ quyết đấu hay không, hiện tại bọn hấn không đến, đối với ta lấy thêm danh xưng Đan Vương lần nữa là dễ dàng hơn rất nhiều!

Vào lúc này trong nội tâm Ly Hỏa Đan Vương hơi có chút mừng thầm.

- Tuy thập phần tiếc nuối, nhưng ta cũng không khỏi không tuyên bố lần nữa, lúc này đây Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu, đến từ Đại Cấn Phong gia Phong Thái Thương Luyện Đan Sư cùng đến từ Đại Cấn Quốc Nam Phong Tần gia Tần Phàm Luyện Đan Sư, hai người bọn họ bởi vì có việc chỉ sợ là...

Đối với tình cảm quần chúng mãnh liệt trong tràng kia, tuy Lương Thượng sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là bị dọa đến hoảng sợ, vội vàng bắt đầu giải thích trấn an mọi người.

Nhưng mà, lời của hấn còn không có rơi xuống toàn bộ.

- Thực xin lỗi, ta đến chậm.

Nhưng vào lúc này, ở chỗ thông đạo chuyên dụng giành cho Luyện Đan Sư kia, một bóng người màu xanh chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, mà theo thanh âm nhàn nhạt kia truyền đến, lập tức làm cho không khí của toàn trường bùng nổ.

Người trở lại kia, tự nhiên là Tần Phàm.

Trên thực tế, vừa rồi ở bên trong cùng Phong Thái Thương quyết chiến, vốn Tần Phàm so sánh với Phong Thái Thương là hơi không bằng, nhưng ở dưới trạng thái cơ hồ hấn phải chết kia, hấn lại ngoài ý muốn kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước thuộc về Chu Tước Ma chủng.

Chu Tước niết bàn, Bất Tử Bất Diệt.

Mà một khi kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước, thực lực của Tần Phàm có thể ở trong khoảng thời gian ngắn tăng nhiều lên không ít, hơn nữa tất cả thương thế đều ở trong thời gian cực ngắn khỏi hấn, giống như là niết bàn trọng sinh .

Có thể nói, Tần Phàm ở dưới trạng thái đó, trừ khi hấn gặp được siêu cấp cường giả như Kim Dương Vô Thánh, nếu không cơ hồ có thể nói là Vô Địch, rất khó bị giết chết.

Tuy Phong Thái Thương là Thất cấp Vô Thánh cường giả, nhưng cùng Cửu cấp Vô Thánh như Kim Dương Vô Thánh tự nhiên là kém khá xa.

Phong Thái Thương như thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phàm lại đột nhiên có được sức chiến đấu mạnh như vậy, mà thương thế trên người hấn lại không có khôi phục, tự nhiên không phải là đối thủ của Tần Phàm.

Cho nên sau khi Tần Phàm kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước, cũng không có tổn hao bao lâu liền giải quyết Phong Thái Thương đang lâm vào trong khiếp sợ.

Chỉ là sau khi kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước, Tần Phàm sẽ lâm vào bên trong một thời gian ngắn suy yếu, cho nên hấn cần phải nghỉ ngơi thật tốt khôi phục trạng thái, sau đó mới trở lại hội trường Luyện Đan Đại Hội.

Vốn hần nghĩ mình đã bỏ qua trận đấu cuối cùng này rồi, nhưng sau khi trở lại hội trường lại phát hiện trận đấu vậy mà còn chưa có bắt đầu, cái này làm cho hần cũng hơi có chút ngoài ý muốn, đồng thời cũng khẽ thở phào nhẹ nhõm. Thịnh hội như thế, bỏ qua chẳng phải đáng tiếc lắm sao.

Mà Lương trưởng lão trên đài kia sau khi chứng kiến Tần Phàm xuất hiện ở trong hội trường, thần sắc càng là không khỏi khẽ động, hiện ra vẻ mặt thập phần ngạc nhiên, ngay cả chuẩn bị tuyên bố cũng nói không nên lời. Hần như thế nào cũng không nghĩ ra, hai người Tần Phàm cùng Phong Thái Thương quyết chiến, trở lại vậy mà sẽ là Tần Phàm!

1078. Chương 1088-1089: Một Trận Chung Kết Cuối Cùng.

Chương 1088-1089: Một trận chung kết cuối cùng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Sau lưng chuyện này đại biểu cho cái gì, hần làm sao còn có thể không rõ ràng nữa chứ?

Điều này nói rõ vừa rồi trong trận quyết chiến kia, một người khác đã không thể về được! Nói rõ một Thất cấp Võ Thánh dĩ nhiên là vẫn lạc trong tay một người tuổi trẻ vừa mới đột phá đến cảnh giới Võ Thánh không lâu, cũng chỉ có hai mươi mốt tuổi mà thôi!

Tin tưởng nếu như người xem trong toàn trường này biết rõ vừa rồi bên trong một hồi quyết chiến kia, có một người trong đó là Tần Phàm, tin tưởng ở thời khắc này bọn hần không phải hoan hô, mà đều là mang theo các loại kinh ngạc cùng không dám tin.

- Tần Phàm Luyện Đan Sư, chờ người có phần lâu rồi, người rốt cục cũng tới, lúc này đây Cao Cấp Thi Đấu lập tức sẽ bắt đầu, kính xin nhanh lên lời đài chuẩn bị cho trận đấu.

Bất quá dù sao Lương trưởng lão cũng là nhân vật trọng yếu của Dược Vương Cốc, nhìn quen các đại tràng diện, xử lý qua rất nhiều sự tình quan trọng, cho nên vẫn là rất nhanh phản ứng đi qua, lập tức nói ra.

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi có chút ngạc nhiên, tựa hồ chuyện này là bởi vì mình mà trì hoãn trận đấu. Sau đó hần liền gạt đầu, dùng một tư thái gọn gàng trực tiếp bay đến giữa lôi đài.

- Các vị người xem, các vị Luyện Đan Sư, nếu là bởi vì Tần Phàm mà ảnh hưởng tới trận đấu, thật sự là hết sức xin lỗi.

Rơi vào trên lôi đài, Tần Phàm hướng về bốn phương chấp tay, lần nữa thành khẩn xin lỗi nói ra.

Sau đó liền hướng về bệ đá thuộc về mình trên lôi đài đi đến.

Vị trí của Ly Hỏa Đan Vương cùng Tần Phàm an bài cách nhau rất gần, nhưng thời điểm hần trông thấy Tần Phàm xuất hiện ở trên hội trường, trong lòng hần cũng không khỏi khiếp sợ.

Trên thực tế, hần nhìn thấy hai người Tần Phàm cùng Phong Thái Thương ở trận đấu sắp bắt đầu còn không có trở lại, trong nội tâm cơ bản đã có thể xác định vừa rồi một hồi đại chiến kinh thiên động địa kia là cùng hai người bọn họ có liên quan rồi.

Nhưng mà hần và Lương trưởng lão đồng dạng, cũng tuyệt đối không thể tưởng được người trở lại sẽ là Tần Phàm, còn Phong Thái Thương ngược lại đã không thể trở lại được nữa!

Nhìn xem Tần Phàm lần nữa xuất hiện ở trên lôi đài, hơn nữa là hướng về bên cạnh của mình đi tới, trong nội tâm của Ly Hỏa Đan Vương không khỏi trầm xuống, vì Tần Phàm làm cho hần càng ngày càng nhìn không thấu!

Hắn thậm chí có có loại ẩ ẩ dự cảm, trận chung kết cuối cùng này, Tần Phàm sẽ trở thành đối thủ mạnh nhất của hắn, dù là Khúc Thanh Nguyên ở một bên, lần trước đạt được á quân cũng không có cách nào so sánh với hắn.

- Ha ha, Kỳ Tích Chi Tử, may mắn ngươi vẫn có thể đuổi trở lại rồi, nếu không lúc này đây chỉ sợ trận đấu sẽ kém thú vị đi rất nhiều rồi.

Bất quá dù sao Ly Hỏa Đan Vương cũng là cấp bậc lão hồ ly rồi, sẽ không đem tâm tư của mình biểu hiện ra ngoài, thấy Tần Phàm đến gần, hắn cố nặn ra mỉm cười hữu hảo nói:

- Chỉ là không biết vì sao Phong Thái Thương Luyện Đan Sư lại không có trở lại nhỉ?

- Đan Vương tiền bối nói đùa, ta cùng Phong gia tộc trưởng xưa nay không có giao tình, sao có thể biết hắn đi đâu chứ?

Nghe được Ly Hỏa Đan Vương đặt câu hỏi, sắc mặt Tần Phàm không thay đổi, chỉ là nhàn nhạt cười cười đáp lại nói ra.

Hắn tự nhiên sẽ không dễ dàng bạo lộ là mình giết chết Phong Thái Thương. Theo Phong Thái Thương và con của hắn chết đi, hắn cũng hy vọng ân oán giữa mình cùng Đại Cấn Phong gia sẽ tùy theo giải quyết, không hi vọng cùng gia tộc kia có quá nhiều dây dưa.

Mà bởi vì thực lực mặt ngoài của hắn cùng Phong Thái Thương kém nhau cực xa, tin tưởng cũng không có bao nhiêu người đoán được trận quyết chiến vừa rồi kia, một người trong đó sẽ là mình.

- Ha ha, tại hạ cũng không quá đáng là thuận miệng hời thoảng một phát mà thôi, Kỳ Tích Chi Tử không cần chú ý.

Thấy Tần Phàm không thừa nhận, Ly Hỏa Đan Vương cũng không có cách nào, hơn nữa thật sự là hắn cũng không muốn trở mặt cùng Tần Phàm, cuối cùng nhất chỉ có thể chôn nghi vấn này vào sâu trong đáy lòng.

Cả hai tâm đó liền không nói thêm gì nữa.

- Hiện tại Tần Phàm Luyện Đan Sư đã đến tràng, mà Phong Thái Thương Luyện Đan Sư bởi vì có việc không thể trình diện. Đây là tiếc nuối của Luyện đan đại hội chúng ta, nhưng chúng ta đã trì hoãn nửa giờ, cho nên hiện tại không hề chờ đợi thêm nữa.

- Phía dưới yên lặng, ta đại biểu cho phương diện tổ chức đại hội tuyên bố thoảng một phát, tỉ thí Cao Cấp Thi Đấu, trận chung kết cuối cùng của Luyện Đan Đại Hội lập tức sẽ gặp bắt đầu.

Mà ở giữa lôi đài, thanh âm của Lương trưởng lão, đại biểu cho Dược Vương Cốc chủ trì đại hội vào lúc này vang lên, thanh âm của hắn mang theo một loại ma lực, làm cho toàn trường đều tạm thời yên tĩnh trở lại.

Tần Phàm liền đem lực chú ý tập trung đến trên người Lương trưởng lão, nghe hắn nói nội dung tỷ thí.

Kỳ thật rất nhiều người xem chính là vì tên tuổi Kỳ Tích Chi Tử mà đến, đối với Phong Thái Thương ngược lại là không quá chú ý, chỉ là nguyên một đám vì Tần Phàm xuất hiện mà cảm thấy kích động, ngược lại cũng không có bao nhiêu người đối với Phong Thái Thương không tham gia mà tỏ vẻ kháng nghị gì cả.

- Hiện tại mời mười hai vị Luyện Đan Tông Sư dự thi nhìn về phía bệ đá trước mặt các ngươi, trên bệ đá có một đan phương, đây là một Thánh cấp đan phương. Chúng ta còn có thể cung cấp Linh Dược cần thiết trong đan phương, tổng cộng sẽ có ba phần.

- Lúc này nội dung tỷ thí của chúng ta, là mười hai vị Luyện Đan Sư ở đây, căn cứ vào đan phương này, luyện chế ra đan dược trong đó, ai luyện chế ra đan dược nhanh hơn, dược hiệu cao nhất, người đó là người thắng cuối cùng.

- Mà Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu của chúng ta lúc này đây, chỉ có một trận tỷ thí, nói cách khác, ở trong trận tỉ thí này, ai thắng được, người đó là quán quân của Luyện Đan Đại Hội lần này, hơn nữa do Dược Vương Cốc chúng ta đại diện tặng cho danh xưng Đan Vương!

Thấy mọi người đã tập trung tư tưởng suy nghĩ, yên lặng nghe hắn nói, Lương trưởng lão mỉm cười tiếp tục tuyên bố nói ra.

Tần Phàm đem ánh mắt thu hồi đến đan phương trên bệ đá trước mặt mình kia, sau đó hắn chứng kiến chốt mở trên bệ đá chậm rãi mở ra, một tấm đan phương phong cách cổ xưa liền xuất hiện ở phía trên, còn bên cạnh còn có một đồng nhỏ được liệu, vừa nhìn liền biết đều là Linh Dược thập phần trân quý.

Tuy hắn còn chưa có đi nhìn đan phương, nhưng từ những nguyên liệu này có thể suy đoán ra, lần này đan được cần luyện chế sẽ không quá dễ dàng, điều này cũng làm cho hắn không thể không lần nữa cảm thán Dược Vương Cốc này tài đại khí thô.

- Cái này...

Mà Tần Phàm xem xét đan phương phong cách cổ xưa trên bệ đá kia, lập tức trên mặt không khỏi xuất hiện cổ quái chi sắc, bởi vì hắn phát hiện đan phương này cũng không phải đan phương nguyên vẹn, mà là một đan phương không trọn vẹn.

Ở bên trên đan phương không chỉ không có miêu tả đối với không chế độ ẩm ở từng giai đoạn, thậm chí ngay cả Linh Dược cần thiết cũng chỉ là dùng linh dược gì hoặc là cái gì đó để thay thế, nói cách khác bên trên đan phương này có khả năng có vài loại tổ hợp, trong đó chỉ có một loại là đúng!

Về phần loại tổ hợp nào là đúng, cái này còn cần Luyện Đan Sư tự mình đi phân biệt.

Những Luyện Đan Sư khác đều nguyên một đám trên mặt lộ ra thần sắc ngưng trọng, lúc này đây độ khó của tỷ thí không thể bảo là không cao, thậm chí ngay cả những Luyện Đan Tông Sư như bọn hắn cũng cảm giác có chút không có đường nào.

Phải biết rằng muốn luyện chế một loại đan dược, trọng yếu nhất là không chế độ ẩm, độ ẩm biến hóa từng cái giai đoạn đều phải ở bên trong tính toán, nếu không rất dễ dàng sẽ khiến cho thất bại, tăng thêm bên trên đan phương này ngoại trừ một cái tên, tài liệu Linh Dược cũng cần tự mình chọn lựa, càng là khó càng thêm khó rồi!

Đây là Thánh cấp đan phương a! Cũng không phải đan phương cấp thấp bình thường, muốn luyện chế, nói dễ vậy sao!

Thánh cấp đan dược, coi như là có đan phương nguyên vẹn cũng khó có thể luyện chế, hơn nữa xác xuất thành công cũng khó có thể cam đoan, huống chi bây giờ là đan phương không trọn vẹn? Bết bát hơn chính là chỉ có ba phần tài liệu mà thôi, căn bản không có khả năng làm thí nghiệm nhiều lần!

- Cái này tính toán là đan phương gì? Như vậy cũng có thể luyện chế ra đan dược nguyên vẹn sao? Không phải chơi chúng ta chứ?

1079. Chương 1088-1089: Một Trận Chung Kết Cuối Cùng.

Chương 1088-1089: Một trận chung kết cuối cùng.

Mà trong sân, một gã Luyện Đan Sư sau khi nhìn đến đan phương như vậy, càng là không khỏi trực tiếp mở miệng khăng nghị nói ra.

- Ha ha, chứ vị đều là Luyện Đan Tông Sư, với tư cách Luyện Đan Tông Sư, dĩ nhiên là phải ở trên đan đạo có được năng lực mà người thường không thể có, nếu như ngay cả như vậy cũng làm không được, chớ nói chỉ là danh xưng Đan Vương.

Chứng kiến phản ứng của mọi người, vào lúc này Lương trưởng lão kia chỉ là cười nhạt một tiếng nói ra.

Nghe được thanh âm của Lương trưởng lão, một đám Luyện Đan Sư tự nhiên không dám lại lên tiếng nữa rồi, nếu không đây chẳng khác nào là tương đương thừa nhận mình không xứng làm Luyện Đan Tông Sư mà thôi, có thể lên tới lôi đài này dự thi, cái nào không phải là nhân vật có đầu có mặt mũi, tự nhiên sẽ không bỏ qua nhận thua.

- Chỉ có ba phần tài liệu, cái này đúng là không phải khó bình thường.

Tần Phàm nhìn Linh Dược trước mắt kia, cũng cảm giác tương đối khó giải quyết, bất quá lại không có nói gì thêm. Cái này nếu là quyết chiến cuối cùng nhất của Luyện Đan Đại Hội, cơ hồ là một trận chiến luyện đan đỉnh phong đại biểu cho toàn bộ Vũ Thiên đại lục, nếu như không có được độ khó nhất định, ngược lại là không thể nào nói nổi.

- Hơn nữa có vài loại tài liệu nếu như phối hợp sai, rất có thể sẽ tạo thành bạo tạc nổ tung, lúc đó là cực kỳ nguy hiểm, không khéo ta lại xuyên việt lần nữa cũng nói không chừng.

Tần Phàm đối với Linh Dược đã cực kỳ quen thuộc, sau khi tinh tế đem các loại tài liệu quan sát một phen, lông mày cũng không khỏi có chút nhíu một cái.

- Tốt rồi, tin tưởng các vị Luyện Đan Sư đối với lần thí nghiệm này cũng có đầy đủ hiểu rõ, như vậy, hiện tại bản thân ta đại biểu Dược Vương Cốc tuyên bố, lúc này đây trận chung kết cuối cùng nhất của Luyện Đan Đại Hội chính thức bắt đầu! Chư vị có thể tiến hành đốt lửa luyện đan!

Cũng vào lúc này, Lương trưởng lão với tư cách một trong Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu, thanh âm sang sảng truyền khắp toàn trường, vang vọng ở bên tai mỗi người.

Rống rống...

Lương Thượng vừa dứt lời tuyên bố trận đấu bắt đầu, vào lúc này toàn trường liền nổi lên thanh âm ủng hộ kinh thiên động địa, mười vạn người xem trong toàn trường vào lúc này đều như là núi lửa bộc phát, lộ ra triệt để sôi trào.

Đồng thời các loại thanh âm ủng hộ đối với mười hai vị Luyện Đan Tông Sư trên lôi đài cũng là không dứt bên tai, trong những tiếng hô này, âm thanh ủng hộ Kỳ Tích Chi Tử là đặc biệt tối đa, đương nhiên Lý Hỏa Đan Vương với tư cách người đoạt giải quán quân lần trước, người ủng hộ cũng là rất nhiều.

Cũng có một ít dân chúng quốc gia riêng phần mình ủng hộ tuyển thủ quốc gia của mình.

Mà Lý Nhược Hi với tư cách nữ Luyện Đan Sư duy nhất trong toàn trường, cùng Tần Phàm giống nhau là ở Sơ Cấp Thi Đấu trực tiếp xông tới, người ủng hộ nàng cũng có không ít, trong đó đại bộ phận người xem nữ tính, ngoại trừ ủng hộ Tần Phàm, cơ bản đều là ủng hộ nàng.

Vốn Hỏa Dương đệ tử của Hỏa trưởng lão kia cũng có không ít người ủng hộ, dù sao hắn cũng coi như là tuổi trẻ tài cao, thiên tài diễm diễm, nhưng sau khi ở Trung Cấp Thi Đấu kết thúc biểu hiện không chịu nổi, lại để cho rất nhiều người đối với hắn tỏ vẻ thất vọng, người ủng hộ giảm bớt rất nhiều.

Bất quá thời điểm Tần Phàm lên đài cũng lưu ý qua thiên tài yếu ớt này, phát hiện lúc này hắn so với vài ngày trước lộ ra trầm ổn đi một tí, tựa hồ cũng không có bạo tạc như vậy nữa rồi, ngay cả thời điểm Tần Phàm đi qua bên cạnh hắn cũng là thần sắc không thay đổi, xem ra là ngã một lần khôn hơn một chút, đã bị giáo huấn rồi.

Trên lôi đài, tuy Lương Thượng đã tuyên bố trận đấu chính thức bắt đầu, nhưng mà không có Luyện Đan Sư nào vào lúc này lập tức động thủ, mà đều tinh tế quan sát đan phương cùng Linh Dược, tự hỏi thời điểm luyện đan có thể sẽ phát sinh biến hóa như thế nào.

Chỉ có ba phần tài liệu, Thánh cấp đan dược vốn tỉ lệ thành đan đã cực thấp, những Luyện Đan Sư này còn cần nhắc xem mình có thể phối hợp sai Linh Dược hay không, tự nhiên đều phải cẩn thận lại cẩn thận, không người nào dám tùy tiện ra tay.

- Đan phương, vốn cũng là người sáng tạo, hiện tại đã có người đem cái đan phương này ra, ta cũng không tin ta không thể hoàn thành!

Vào lúc này, Tần Phàm đồng dạng là nghiêm túc tự hỏi, hắn nhìn xem đan phương xa lạ kia, bắt đầu cực hạn phân tích.

- Cái đan dược sắp sửa luyện chế này tên là Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, nghe nói có thể gia tăng độ dung hợp Ngũ Hành nguyên khí của Võ Thánh cường giả. Đan dược có thể gia tăng độ dung hợp của nguyên khí, có thể nói là chuyển Âm Dương, hóa Càn Khôn, là một loại Thánh cấp đan dược không thể nghi ngờ.

- Được Vương Cốc cam tâm lấy ra đan phương trân quý như vậy, đích thật là đủ tài đại khí thô, chỉ là không biết trên đài có mấy Luyện Đan Sư có thể tiêu hóa cái đan phương này đây?

Tần Phàm nhìn xem đan phương ở trước mặt kia, trong miệng chỉ dùng thanh âm chỉ mình mới có thể nghe được thì thào nói.

- Bên trong cái đan phương này liệt kê những Linh Dược cần thiết kia, đích thật là mỗi một loại đều có thể lẫn nhau tằm đó phối hợp thành đan phương, nhưng có vài loại Linh Dược nếu như vừa phối hợp, sẽ có khả năng phát sinh bạo tạc nổ tung. Như vậy sử dụng phương pháp bài trừ, liền có thể đem vài loại Linh Dược phối hợp đó trước tiến hành loại bỏ...

1080. Chương 1090: Phân Tích Đan Phương.

Chương 1090: Phân tích đan phương.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm tỉ mỉ phân tích lấy dược lý cùng phản ứng của mỗi một loại Linh Dược tài liệu.

Cái này phải là Luyện Đan Sư đối với các loại Linh Dược thập phần hiểu rõ mới có thể làm được, nếu không phải hẳn có tri thức uyên bác, học thông hai đời, thì ở ngay cửa thứ nhất này đã thất bại rồi.

Một mực phân tích gần 10 phút, Tần Phàm mới thật không dễ dàng đem hai mươi loại dược liệu trân quý trên bệ đá lý thanh gần như hoàn toàn, trong nội tâm cũng cơ bản đối với Linh Dược cần thiết cho Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này đã có đáp án.

- Căn cứ đan phương không trọn vẹn này cho ra nhắc nhở, Linh Dược tài liệu luyện chế Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan có lẽ tổng cộng là mười loại, có chín loại ta đã có thể xác định hoàn toàn, nhưng mà còn có một loại cuối cùng... Thập Đông Tuyết Liên, Bát Kiếp Hỏa Lan, Thập Nhị Chấn Hậu Trúc, ba loại Linh Dược này đến tột cùng là loại nào mới đúng?

Bất quá sau đó hẳn lại hơi nhúu mày, cuối cùng lại gặp nan đề.

- Chẳng lẽ đây là Được Vương Cốc cố ý hay sao? Ba loại Linh Dược tài liệu này căn bản không có khả năng cứ như vậy trực tiếp bài trừ, mà bọn hắn cũng vừa đúng cho ra ba phần Linh Dược tài liệu, cái này là bức Luyện Đan Sư động thủ đi thử nghiệm...

Đem vài loại Linh Dược đặc biệt kia để trong tay tinh tế ma sát thoáng một phát, Tần Phàm đối với chỗ máu chốt của khảo đề này cũng cơ bản đã minh bạch.

Linh Dược có tuyển đúng hay không, trên cơ bản ở giai đoạn luyện hóa cùng Ngưng Lộ liền có thể biết rồi. Nhưng Linh Dược tài liệu chỉ có ba phần, một khi chọn sai, sẽ thanh lý toàn bộ. Bởi như vậy, nếu thật là vận khí không tốt, đến lần thứ ba mới lựa chọn ra tài liệu chính xác, như vậy chỉ có thể là một lần thành đan!

Khó ở chỗ bên trong đan phương không có nói rõ khống chế độ ẩm ở từng giai đoạn trong thời điểm luyện đan, nói cách khác toàn bộ đều phải dựa vào Luyện Đan Sư tự mình đi cân đối cùng thí nghiệm.

Cái kia phải là người có được kinh nghiệm luyện đan cực kỳ phong phú, hơn nữa yêu cầu đối với Đan Hỏa cũng cực cao, nếu không phải kỹ thuật luyện đan cực kỳ xuất chúng, ít có thể sẽ một lần liền luyện chế thành công.

Nói cách khác, lúc này đây trận chung kết cuối cùng nhất, dĩ nhiên là vận khí của từng Luyện Đan Sư cũng cân nhắc ở bên trong rồi! Nếu vận khí không tốt, như vậy độ khó đoạt giải quán quân sẽ gia tăng rất lớn.

Đối với cái này, Tần Phàm không thừa nhận cũng không được, cái vận khí này xác thực cũng là một phần nhỏ của thực lực. Nếu như vận khí không tốt, như vậy nhất định phải càng thêm cố gắng tu luyện đi bổ cứu, hoặc là dùng thực lực càng mạnh hơn nữa mới có thể cam đoan thành quả của mình.

- Chắc có lẽ ta không xui xẻo như vậy a...

Nghĩ đến nơi này, trong nội tâm Tần Phàm hơi trầm ngâm, rốt cục lấy ra được đỉnh mà mấy ngày trước đã dùng qua, chính thức bắt đầu thí nghiệm luyện đan.

Dùng thiên phú luyện đan cùng Tử Uân Đan Hỏa trợ giúp, hẳn tự tin chỉ cần thí nghiệm một lần là có thể nắm giữ độ ẩm cần thiết của tất cả các giai đoạn luyện chế đan dược, cho nên chỉ cần hẳn không phải một lần cuối cùng mới lựa chọn đúng Linh Dược, thành đan cơ hồ là không có vấn đề gì.

Lúc này đây, Tần Phàm lại là người thứ nhất bắt đầu đốt lửa luyện đan. Lúc hẳn cầm được đỉnh đi ra, mười một gã Luyện Đan Sư khác vẫn còn đang bên trong suy tư, hẳn là còn không nghĩ thông chỗ mấu chốt trong đan phương này.

Vào lúc đó, bởi vì tất cả Luyện Đan Sư đều đang tự hỏi, trên lôi đài có chút yên lặng. Cái này để cho người xem toàn trường vốn đã cảm giác có chút nặng nề, hiện tại vừa nhìn thấy Tần Phàm đã bắt đầu luyện đan, lập tức là tiếng hoan hô vang trời, khi Tử Uân Đan Hỏa hoa lệ kia bay lên, càng làm cho tất cả mọi người mơ hồ có loại nhiệt huyết sôi trào.

Có thể nói, Tần Phàm là cái thứ nhất tiến hành luyện đan, người ủng hộ đối với hẳn cũng là gia tăng lên một ít.

Thứ hai bắt đầu luyện đan chính là Ly Hỏa Đan Vương, có thể đạt được danh xưng Đan Vương này, nói rõ thực lực của hẳn không phải là hư danh nói chơi. Nhận thức của hẳn đối với dược lý cũng không thua Tần Phàm, kinh nghiệm luyện đan thậm chí so với Tần Phàm còn muốn phong phú hơn! Chỉ là tính linh hoạt của đầu óc có khả năng so với Tần Phàm chênh lệch đi một tí, mới thoáng chậm một chút mà thôi.

Thời điểm Ly Hỏa Đan Vương lấy được đỉnh ra, lại để cho toàn trường không khỏi nho nhỏ kinh hô thoáng một phát. Bởi vì dược đỉnh của hẳn cực kỳ uy vũ, chiều cao nửa mét, thượng diện có khắc trăm loại mãnh thú, toàn bộ thân đỉnh lộ ra một loại hắc sắc quang mang, phẩm chất thượng thừa, cùng Ly Hỏa màu trắng trong suốt của hẳn đan vào cùng một chỗ, hoa lệ đến rung động lòng người.

- Không thể tưởng được lúc này đây Chư Cát Lăng này còn dùng sơ cấp Tạo Hóa đỉnh, xem ra hẳn đối với quán quân lần Luyện Đan Đại Hội này là nguyện nhất định phải có ah.

Ở trong phòng Dược Vương Cốc cốc chủ, trông thấy Ly Hỏa Đan Vương lấy ra cái dược đỉnh kia, Dược Vương Cốc cốc chủ cũng không khỏi có chút sợ hãi than thoáng một phát.

- Trước đó lần thứ nhất Ly Hỏa Đan Vương này còn không có cái dược đỉnh này, xem ra là sau khi hẳn đạt được danh xưng Đan Vương, ở trong tay những cầu đan chi nhân kia đoạt được a. Đã có Tạo Hóa đỉnh này, tăng thêm hẳn điều khiển Ly Hỏa càng ngày càng thuần thực, phần thắng của hẳn đích thật là sẽ tăng lên rất nhiều ah, ta nghĩ lúc này đây Khúc Thanh Nguyên kia hoàn toàn chính xác là không có cơ hội gì rồi.

Mà Lương Thượng ở một bên lôi đài kia cũng nói ra, trên phòng này hết thấy đều có thể nhìn rõ ràng, hơn nữa hẳn đoán chừng cũng không có Luyện Đan Sư nào sẽ nhanh như vậy luyện chế thành công, cho nên không cần một mực ở lại trên lôi đài.

- Kỳ thật lúc này đây Khúc Thanh Nguyên kia cũng tiến bộ không ít, bắt quá xem ra Chư Cát Lăng kia tựa hồ cũng không phải xem hẳn là đối thủ mạnh nhất ah!

Lúc này Dược Vương Cốc cốc chủ chỉ là nhìn thoáng qua phía dưới, vuốt vuốt râu, có chút cười nói.

- Cốc chủ người nói là Tần Phàm?

Lương Thượng Lương trưởng lão kia nghe vậy cũng không khỏi nhướng mày, từ đạo lý mà nói, Tần Phàm dùng bất quá là dược đỉnh bình thường, bởi vì trẻ tuổi, kinh nghiệm các loại thuận tiện... nhất định là không bằng Luyện Đan Sư khác, nhưng hiện tại hẳn hết lần này tới lần khác là không dám xem thường.

Trải qua một trận chiến trước đây của Tần Phàm cùng Phong Thái Thương, hẳn biết rõ ở trên người của người kia, tựa hồ cái gì không có khả năng cũng có thể biến thành khả năng.

Tóm lại đến lúc này, hẳn đối với người trẻ tuổi lần lượt sáng tạo kỳ tích trên đài kia đã là càng ngày càng nhìn không thấu.

- Hẳn, thật có thể đả bại nhiều Luyện Đan Tông Sư kinh nghiệm phong phú như vậy, đoạt được quán quân cuối cùng nhất sao?

Nhìn xem thân ảnh màu xanh đang thao túng lấy Đan Hỏa màu tím kia, trong miệng Lương Thượng cũng thì thào nói, khả năng trong nội tâm còn mơ hồ có một loại chờ mong.

Chờ mong có một người như vậy, siêu việt tất cả mọi người.

1081. Chương 1091: Lần Đầu Thí Nghiệm. (1)

Chương 1091: Lần đầu thí nghiệm. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’””)•••’””)

Trên lôi đài.

Tần Phàm chứng kiến Ly Hỏa Đan Vương ở một bên lấy ra được đỉnh lợi hại như thế, trong lòng cũng không khỏi âm thầm hâm mộ một phen, nếu có một cái được đỉnh tốt như vậy, ở thời điểm luyện chế đan dược tự nhiên sẽ càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Trên thực tế, phàm là được đỉnh thượng hạng cũng sẽ có linh tính, đặc biệt là được đỉnh đẳng cấp Tạo Hóa, kỳ thật cũng không phải nói dùng tới tài liệu tốt chế tạo là được, còn cần Luyện Đan Sư trải qua vô số tuế nguyệt quán chú mới thành.

Mà bởi vì tiếp xúc qua vô số Linh Dược, luyện chế qua vô số đan dược, kinh nghiệm của những được đỉnh này so với bản thân Luyện Đan Sư còn muốn phong phú hơn rất nhiều.

Đặc biệt là khống chế đối với độ ẩm, được đỉnh tốt thậm chí có thể tiến hành một ít bản năng phản hồi đối với Luyện Đan Sư, để cho Luyện Đan Sư đối với từng giai đoạn trong quá trình luyện đan đều có thể nắm giữ rất tốt.

Nói như vậy, được đỉnh càng cao cấp, trải qua tuế nguyệt càng lâu, đặc biệt là được đỉnh mà Luyện Đan Tông Sư đã từng sử dụng qua, cho dù lúc trước chỉ là phàm đỉnh, nhưng sau khi trải qua trăm ngàn năm, mấy đời Luyện Đan Sư sử dụng, cũng sẽ có thể tiến hóa thành Thiên Công đỉnh, thậm chí Tạo Hóa đỉnh.

Đương nhiên, nếu phẩm chất bản thân được đỉnh quá kém, như vậy sau khi trải qua thời gian dài thì có thể sẽ hư hao, càng khó truyền thừa hậu thế rồi. Cho nên được đỉnh trải qua truyền thừa lâu dài, bản thân đều là phẩm chất không thấp.

Cái được đỉnh này của Ly Hỏa Đan Vương, Tần Phàm nhìn ra được nó nhất định là trải qua tuế nguyệt truyền thừa rất dài, kinh nghiệm luyện đan phong phú, ở trong Luyện Đan Đại Hội lúc này đây nhất định có thể trợ giúp không ít đối với Ly Hỏa Đan Vương. truyện copy từ

Mà nhìn cái được đỉnh trên bệ đá trước mặt mình này, Tần Phàm cũng không khỏi cười khổ. Cái được đỉnh này xem qua cơ hồ là mới toanh, có lẽ cũng không có bao nhiêu Luyện Đan Sư sử dụng qua, đối với hắn cơ hồ không có trợ giúp quá lớn. Cho nên lúc này đây luyện chế đan phương không trọn vẹn này, chủ yếu vẫn phải là dựa vào chính hắn.

Vào lúc đó hắn là thập phần tưởng niệm cái được đỉnh gia truyền Tần gia kia của mình, cái được đỉnh mà Hắc Hỏa Vô Thánh Cổ Mặc đã từng ẩn thân qua, bên trong còn tự thành không gian, lúc sử dụng thuận buồm xuôi gió, với hắn mà nói có trợ giúp không nhỏ, là được đỉnh cực kỳ bất phàm.

Nhưng chính bởi vì đây là được đỉnh bất phàm, trước kia lại nghe có thanh âm trịnh trọng nói cho hắn biết không nên sử dụng, cái này để cho trong lòng của hắn mới có chỗ cố kỵ, không dám tùy tiện hiển lộ ra, để tránh gây ra đại phiền toái.

- Được rồi, lúc này đây phải dựa vào thực lực của chính ta, đến luyện chế ra khóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này a, coi như là khiêu chiến cực hạn của mình thoáng một phát.

Do dự một hồi, Tần Phàm vẫn là quyết định không lấy được đỉnh gia truyền, chỉ sử dụng Tử Uân Đan Hỏa và được đỉnh bình thường kia, bắt đầu luyện hóa Linh Dược cần thiết của đan phương.

Một loại một loại Linh Dược ở dưới sự khống chế cực kỳ tinh chuẩn của Tần Phàm hóa thành linh dịch, bởi vì Linh Dược lần này đều đã chọn lựa qua, hơn nữa đối với Linh Dược trên bệ đá, Tần Phàm cũng có được hiểu rõ nhất định, đối với điểm nóng chảy,... nắm giữ thập phần tinh chuẩn, cái trình tự này ngược lại là không có sinh ra sai lầm gì.

Thẳng đến thời điểm muốn luyện hóa đến một gốc Linh Dược cuối cùng.

- Loại tài liệu cuối cùng này, trước thử loại nào đây?

Lúc trước Tần Phàm cũng đã phỏng đoán qua, ở bên trong đan phương có Thập Đông Tuyết Liên, Bát Kiếp Hỏa Lan, Thập Nhị Chấn Hậu Trúc, ba loại Linh Dược này không có cách nào xác định xuống, hiện tại đúng là đến thời điểm nên lựa chọn may mắn rồi.

Được tính của ba loại Linh Dược này hoàn toàn không giống, ngay cả bản thân Tần Phàm cũng không có cách nào hoàn toàn nắm lấy. Bất quá luyện đan trước mắt này, nắm chắc được tính lại cực kỳ trọng yếu, hắn căn bản không có bao nhiêu thời gian đi lo, sau khi hơi chút do dự, hắn liền quyết định trước tiên dùng Thập Đông Tuyết Liên.

Thập Đông Tuyết Liên này phải trải qua mười mùa đông cực hàn mới có thể trưởng thành nở hoa, hơn nữa đều là sinh trưởng ở trên Tuyết Phong ngàn mét trở lên, căn bản không thể có nhân công gieo trồng, phát hiện cùng chọn lựa đều là rất khó.

Mặt khác Thập Đông Tuyết Liên này vô cùng cứng cỏi, cho dù là Tần Phàm sử dụng Tử Uân Đan Hỏa, cũng trọn vẹn luyện chế trên 10 phút mới luyện hóa được nó.

Mà Ly Hỏa Đan Vương ở bên cạnh Tần Phàm, sau khi nhìn thấy Tần Phàm té ra Tử Uân Đan Hỏa kinh diễm kia, hắn cũng là chú ý hồi lâu.

Tuy Ly Hỏa của hắn cũng là một trong Tam Đại Thánh Hỏa, nhưng so sánh với Tử Uân Đan Hỏa của Tần Phàm lại vẫn có cảm giác kém đi một tí. Lúc hai loại Đan Hỏa xuất hiện trên lôi đài, tuy đều làm cho người chú mục, nhưng so sánh xuống dưới, người xem nhìn về phía Tử Uân Đan Hỏa của Tần Phàm vẫn là nhiều hơn rất nhiều.

Cái này ngoại trừ là vì nhân khí của Tần Phàm ra, thì cùng bản thân Tử Uân Đan Hỏa này có quan hệ. Tử Uân Đan Hỏa này tựa hồ trời sinh cao quý, còn có một loại ma lực, làm cho những hỏa diễm khác ở trước mặt nó đều sinh ra vẻ thua kém.

Hỏa Dương ở Trung Cấp Thi Đấu vũ nhục sau đó lại thua ở trên tay Tần Phàm, lúc này thì ẩn nấp ở một góc, sắc mặt âm trầm nhìn về phía ngọn lửa màu tím của Tần Phàm. Hắn trở về hảo hảo nghỉ mấy ngày, mình ở Trung Cấp Thi Đấu sở dĩ thua ở trên tay Tần Phàm, trình độ rất lớn cũng là bởi vì Đan Hỏa của hắn không kịp đối phương.

Hơn nữa hắn còn suy đoán đến trên người Tần Phàm có một loại thủ đoạn đặc biệt có thể tăng lên chất lượng đan dược, nhưng hắn đoán chừng đối phương cũng chỉ có thể tăng cường chất lượng cho đan dược chữa thương, cũng không phải là áp dụng cho bất luận đan dược gì đều được.

- Lúc này đây cần luyện chế Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, chính là đan dược tăng cường độ dung hợp nguyên khí của Vô Thánh cường giả, ta chỉ là một gã Vô Tôn, đối với cảnh giới Vô Thánh căn bản biết được không

nhiều lắm, cái này đối với ta mà nói là một hoàn cảnh xấu.

- Bất quá không có người sẽ biết, Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này, ta tự mình trông thấy sư phụ luyện chế qua. Tần Phàm, cho dù ta không phải đối thủ của mấy người Ly Hỏa Đan Vương, nhưng lúc này đây ta nhất định sẽ không lại thua trong tay người!

Lúc này trong nội tâm Hỏa Dương thầm nghĩ, hẳn trải qua Trung Cấp Thi Đấu thất bại, lại trải qua Hỏa trưởng lão giáo huấn đã thu liễm rất nhiều, lúc này tuy trong nội tâm ý niệm không ngừng chuyển động, nhưng trên mặt lại thần sắc không thay đổi.

Kỳ thật sau khi nhìn đến đan dược muốn luyện chế là Thánh cấp đan dược, Hỏa Dương cũng biết lúc này đây phần thắng của mình không cao, dù sao hẳn còn không có đạt tới Thánh giai, đối với rất nhiều biến hóa ở giai đoạn kia đều không thể tự mình cảm thụ qua.

Lúc này đây hẳn hi vọng nhất là chứng kiến Tần Phàm luyện chế không ra đan dược, sau đó xám xịt rời khỏi lôi đài.

1082. Chương 1092: Lần Đầu Thí Nghiệm. (2)

Chương 1092: Lần đầu thí nghiệm. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Cái đan phương này ngay cả miêu tả độ ẩm cũng hoàn toàn không có, Tần Phàm người chỉ sử dụng một dược đỉnh bình thường, ta cũng không tin người còn có thể luyện chế ra đan dược!

Nghĩ tới đây, khóe miệng Hỏa Dương có chút giương lên, cũng bắt đầu bay lên Đan Hỏa bất phàm, tiến hành luyện chế đan dược của mình.

- Không luyện! Cái này là cái đan phương gì, cái này căn bản chính là làm khó dễ, lão phu rời khỏi.

Mà ở thời điểm Hỏa Dương bắt đầu luyện chế đan dược, đã có một gã lão Luyện Đan Sư chủ động bỏ quyền, phẩy tay áo rời đi.

Đan phương tốt nhất đều có giới thiệu nguyên vẹn, kể cả độ ẩm cùng các loại chú ý, thậm chí một ít đan phương độ khó luyện chế cao còn sẽ có tiền nhân truyền thụ tinh thần ẩn ký, mỗi chi tiết đều thanh thanh sở sở.

Tuy một ít Luyện Đan Sư có thể luyện chế ra Thánh cấp đan dược, có thể danh xưng Tông Sư, nhưng bình thường bọn hắn đều là luyện chế đan phương nguyên vẹn, sẽ cực nhỏ gặp phải tình huống hoàn toàn cần mình đi lục lọi thậm chí sáng tạo này.

Đột nhiên gặp phải trận đấu cần tinh lực cực lớn đi phân tích đan phương như thế, lại chỉ có ba cơ hội thí nghiệm, bọn hắn thất bại cũng là bình thường.

Lúc này Tần Phàm đang luyện hóa Thập Đông Tuyệt Liên khó luyện hóa nhất đã đến giai đoạn cuối cùng, Thập Đông Tuyệt Liên trải qua mười mùa đông giá rét đã vô cùng cứng cõi, lúc này hoàn toàn bị luyện hóa ở trong dược đỉnh, sau đó cùng với chín loại Linh Dược khác đã luyện ra linh dịch dung hợp cùng một chỗ.

Chỉ có đem mười loại linh dịch trân quý này đều dung hợp cùng một chỗ, không bài xích lẫn nhau, cái này mới xem như hoàn thành chương trình luyện hóa linh dịch, tiến vào trình tự Ngưng Lộ thứ hai. Nếu như Thập Đông Tuyệt Liên này cùng chín loại linh dịch khác không phù hợp, như vậy đã nói lên Tần Phàm phối hợp sai đan phương rồi.

- Quả nhiên cùng ta tưởng tượng không sai biệt lắm, hiện tại còn kém một loại linh dịch cuối cùng này rồi, chỉ cần thành công dung hợp là được. . . Ân, còn thiếu một ít. . . tốt rồi, dung hợp cùng một chỗ a.

Tần Phàm cẩn thận thao túng Tử Uyên Đan Hỏa, cảm giác được Thập Đông Tuyệt Liên màu trắng trong dược đỉnh kia đã hoàn toàn luyện hóa thành chất lỏng, sau đó ở trong cảm giác của hắn hóa thành một đầu dược lưu, dọc theo trong dược đỉnh, chậm rãi hướng về chín loại linh dịch khác dung hợp với nhau.

Nhìn xem được tuyến kia dần dần hội tụ, Tần Phàm chăm chú nhìn chăm chăm vào nước thuốc lẫn lộn trong đỉnh, vào lúc này không dám có chút phân thần nào, hắn cũng thập phần hi vọng mình có thể một lần chọn đan phương phối hợp, như vậy hắn liền có thể còn có một cơ hội đi thử nghiệm khổng chế độ ẩm từng giai đoạn kế tiếp, bảo chứng tỉ lệ thành đan của mình.

Mà ở thời điểm nước thuốc trong được đỉnh của Tần Phàm muốn dung hợp cùng một chỗ, ở phía trên được đỉnh phiêu dật ra từng sợi khói xanh, phẳng phất như có linh tính ở trong không khí dần dần tiếp xúc, muốn giúp nhau giao hội cùng một chỗ.

Ở giữa sân, không ít người xem cũng nhìn ra Tần Phàm ngưng trọng, đều cùng Tần Phàm khẩn trương mà tìm đập bang bang, tập trung tư tưởng quan sát đến biến hóa trên lôi đài. Đặc biệt là người ủng hộ Tần Phàm, tuy bọn hắn không biết nội tình trong đó, nhưng đều hi vọng Tần Phàm có thể một lần thành công.

Nhưng mà, cũng vào lúc này.

PHỐC.

Bỗng nhiên một hồi trầm đục vô cùng chói tai ở trên lôi đài truyền đến, sau đó mọi người chứng kiến khói nhẹ ở phía trên được đỉnh trước mặt Tần Phàm kia, thời điểm sẽ hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, lại như là bị làm kinh sợ, hướng về tứ phương tản ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, nắp được đỉnh cũng trực tiếp bay về giữa không trung, những dịch thuốc kia đều hướng về tứ phương bắn đi tung tóe, thiếu chút nữa là ngay cả mặt Tần Phàm cũng bị tổn thương, dẫn tới toàn trường không khỏi sợ hãi kêu liên tục.

Cũng may phản ứng của Tần Phàm cực nhanh, bảo vệ bộ mặt, mới không có bị ảnh hưởng đến.

Cuối cùng thời điểm nắp đỉnh kia rơi xuống lần nữa, mọi người mới chứng kiến được đỉnh trước mặt Tần Phàm có một hồi tro tàn cháy đen từ đó bay ra, coi như là người xem không hiểu đối với luyện đan, vào lúc này cũng có thể biết lúc này đây Tần Phàm luyện chế thất bại rồi.

Các loại thanh âm tiếc hận lập tức không dứt xức tai.

- Vẫn bị thất bại.

Lúc này Tần Phàm cũng không khỏi khẽ chau mày, vốn hắn cũng cảm ứng được Thập Đông Tuyết Liên trong được đỉnh kia đã cùng những linh dịch khác dung hợp đến chín thành, nhưng cuối cùng vẫn là thất bại trong gang tấc.

- Xem ra không phải Thập Đông Tuyết Liên này, thử Bát Kiếp Hỏa Lan a, hi vọng ta sẽ không xui xẻo như vậy, một lần cuối cùng mới phối hợp thành công.

Có chút bất đắc dĩ lắc đầu, bất quá tâm tính coi như đoan chính, sau khi Tần Phàm thanh lý sạch sẽ Linh Được luyện chế thất bại lưu lại trong được đỉnh, thoáng suy tư một hồi, liền bắt đầu chuẩn bị ném thử lần thứ hai.

Bởi vì linh dịch dung hợp chỉ là bước đầu tiên, cho nên nếu lần thứ hai ghép thành đan phương, như vậy hắn còn có thể có cơ hội lực lợi thí nghiệm các trình tự Ngưng Lộ, Ngưng Thể kế tiếp, nhưng nếu như còn tiếp tục dùng sai, như vậy hắn luyện chế lần thứ ba sẽ trở nên cực kỳ gian nan, phải một lần thành công.

Nghe được chỗ Tần Phàm truyền đến tiếng vang thất bại, đồng dạng ở trên lôi đài cũng đưa tới Luyện Đan Sư khác chú ý.

Lúc này có chút Luyện Đan Sư còn chưa bắt đầu luyện chế, cũng chưa có thể tìm ra chỗ mấu chốt của đan phương, nhìn thấy Tần Phàm vốn có được Tử Vân Đan Hỏa cực kỳ bất phàm cũng thất bại, cộng thêm lúc trước có Luyện Đan Sư dẫn đầu rời khỏi, lúc này những người kia càng không khỏi cảm thấy có chút nản lòng thoái chí, nhiệt tình bị đá kích, cũng trực tiếp thối lui ra khỏi.

- Ha ha, Tần Phàm tiểu huynh đệ, tuy ngươi bắt đầu luyện chế trước nhất, nhưng cũng là thất bại trước nhất, bất quá ngươi ngàn vạn lần phải vững vàng, không nên nản chí, ở đây còn có hai phần Linh Được, vẫn có cơ hội luyện chế thành công đấy.

Mà một bên lúc này Ly Hỏa Đan Vương cũng đang bên trong luyện hóa nước thuốc, nương theo kinh nghiệm phong phú cùng Đan Hỏa xuất sắc của hắn, hắn dung hợp tựa hồ lộ ra càng thêm thuận lợi. Nhìn thấy Tần Phàm thất bại, hắn còn có thể thoáng phân tâm nhìn Tần Phàm, nghe như là cổ vũ nhỏ giọng cười nói.

- Ha ha, Ly Hỏa Đan Vương tiền bối cố tình rồi, bất quá tiền bối có thể yên tâm, lúc này đây Tần Phàm tất nhiên sẽ không dễ dàng buông tha. Bởi vì nếu không hết sức, đây chẳng phải là không tôn kính đối với Ly Hỏa Đan Vương tiền bối sao?

Tần Phàm sẽ không để ý, chỉ là một bên thanh lý sạch sẽ căn bả trong dược đỉnh, một bên mặt mang mỉm cười nói.

- Hắc hắc, Tần Phàm tiểu huynh đệ người đại khái có thể yên tâm, tuy Ly Hỏa của Chư Cát Lăng ta so với Tử Vân Đan Hỏa của người còn kém một ít, nhưng kinh nghiệm luyện đan coi như phong phú, tự nhiên sẽ không dễ dàng phạm sai lầm.

1083. Chương 1093: Bạo Đỉnh.

Chương 1093: Bạo đỉnh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ly Hỏa Đan Vương lộ ra nhìn như rất có phong độ nói, tựa hồ là đã tính trước. Bởi vì đối với Linh Dược nhận thức bất đồng, hắn đối với đan phương cũng có suy nghĩ cùng giải thích của mình, cách nhìn đối với đan phương không trọn vẹn này ngược lại cũng chưa hẳn là giống như Tần Phàm .

PHỐC!

Nhưng mà, cũng khi thoại âm của Ly Hỏa Đan Vương rơi xuống không lâu, ở trong dược đỉnh cực kỳ cao cấp kia của hắn bỗng nhiên cũng như Tần Phàm vừa rồi, đột nhiên truyền đến một tiếng trầm đục để cho toàn trường kinh ngạc.

Kế tiếp, mặc dù nắp dược đỉnh kia không có như Tần Phàm bay lên trời cao, linh dịch văng khắp nơi, nhưng cũng lập tức phát ra một hồi khói đặc chày đen, xem ra cũng như là Tần Phàm, rơi vào kết cục thất bại rồi.

Thấy một màn như vậy, Tần Phàm cũng không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, bất quá hắn cũng không có đi nói khiêu khích nói móc, chỉ là cười cười mà thôi. Nhưng chính là cái cười nhẹ nhàng này, cũng đủ cho Ly Hỏa Đan Vương mặt đỏ tới mang tai, lộ ra xấu hổ không thôi rồi.

Vừa mới nói mình kinh nghiệm phong phú, đảo mắt liền cũng như Tần Phàm bị thất bại, đây không thể nghi ngờ là tương đương với hung hăng đánh mặt mình một cái. Cũng may mắn vừa rồi hắn nói rất nhỏ giọng, chỉ có hắn và Tần Phàm hai người nghe được, nếu không hắn chỉ sợ là càng thêm xấu hổ vô cùng rồi.

Mà Hỏa Dương ở bên kia cùng Tần Phàm ở Trung Cấp Thi Đấu kết xuống oán hận rất sâu đậm, nhìn thấy cảnh Tần Phàm cùng Ly Hỏa Đan Vương đều liên tiếp thất bại, cái này làm cho trong nội tâm hắn không khỏi mừng thầm lần nữa.

Bởi vì hắn đối với đan phương này rất hiểu rõ, so với những người khác thì biết nhiều hơn rất nhiều, bây giờ nhìn đến ngay cả Ly Hỏa Đan Vương mà hắn cho rằng lợi hại nhất cũng luyện chế thất bại, như vậy hắn liền cho là phần thắng của mình lập tức tăng cao, dù đoạt quán quân cũng không phải là chuyện không có khả năng.

- Tốt, tốt nhất là toàn bộ mọi người các người luyện chế không thành công! Đến lúc đó chỉ có một mình ta thành công, coi như là dược hiệu đan dược kém chút ít, ta cũng có thể trở thành quán quân, thành một đời Đan Vương ah!

Sau đó hắn nhìn bốn phía chung quanh thoáng một phát, phát hiện lúc này những Luyện Đan Sư khác đồng dạng còn không có một cái nào có thể thành công điều chế đan phương không trọn vẹn trở lại chính xác như cũ, nói cách khác còn không có người nào có thể hoàn thành linh dịch luyện hóa dung hợp.

- Lão sư, người yên tâm, lúc này đây ta nhất định sẽ tranh giành một hơi, sẽ không lại để cho người thất vọng đâu!

Hỏa Dương nghĩ đến chỗ đặc ý trong đó, vốn tâm tính táo bạo đã dề xuống rất nhiều, vào lúc này lại lần nữa chậm rãi lên cao, khóe miệng cũng không khỏi nổi lên một tia tươi cười đặc ý.

Bành!

Bành!

Bành!

Sau khi Tần Phàm cùng Ly Hỏa Đan Vương luyện chế thất bại không lâu, rất nhanh thanh âm thất bại của những Luyện Đan Sư khác cũng liên tiếp truyền đến. Trong những người này, còn kể cả nữ Luyện Đan Sư Lý Nhược Hi ở Sơ Cấp Thi Đấu cùng mình cùng một chỗ xông tới, ngay cả Bách Biến Quái Thánh cũng thất bại.

Những người này kỳ thật cũng chưa hẳn có thể như Tần Phàm, nhìn thấu điểm mấu chốt tổ hợp đan phương ba chọn một, có lẽ bọn hắn sử dụng tổ hợp khác, nhưng kết quả đều là dung hợp thất bại như Tần Phàm chấm dứt.

Ở trong phòng của Dược Vương Cốc cốc chủ.

- Ha ha, Tần Phàm, Chư Cát Lăng, Khúc Thanh Nguyên, không thể tưởng được lúc này đây ba người có hi vọng lớn nhất đoạt quán quân đều lần đầu luyện chế thất bại, xem ra lúc này đây khảo đề hoàn toàn chính xác là không dễ dàng ah!

Vốn Lương Thượng nên đi xuống dưới phụ trách là trọng tài của Cao Cấp Thi Đấu lần này, nhưng lúc này lại đang ở trong phòng, từ trên cao nhìn xuống tình hình phía dưới, không khỏi mở miệng cười nói.

- Lương trưởng lão, ta nhớ được thời điểm Dược Vương Cốc chúng ta đạt được đan phương này, người cùng Hỏa trưởng lão, hai người phân nhau thí nghiệm ba lượt, cuối cùng mới thành công luyện chế đi ra a? Dùng thuật luyện đan của hai người các người cũng phải như thế, ba người bọn họ dĩ nhiên là càng không cần phải nói.

Lúc này Dược Vương Cốc cốc chủ thì vẫn là vuốt vuốt râu, khẽ cười nói.

- Cốc chủ quá khen, thuật luyện đan của Ly Hỏa Đan Vương kia là không thể yếu hơn so với ta cùng Hỏa trưởng lão, không chỉ có được Ly Hỏa, còn có một Tạo Hóa dược đỉnh, nói không chừng hẳn có thể hoàn thành nhanh hơn so với chúng ta cũng nói không chừng.

Lương Thượng vội vàng nói.

- Lương trưởng lão, người nhìn xem phía dưới, tựa hồ Hỏa Dương kia đã Ngưng Lộ thành công rồi, xem ra mấy ngày nay sau khi hắn trở về, đích thật là có hảo hảo nghĩ lại đi à nha. nguồn

Dược Vương Cốc cốc chủ đối với Lương Thượng nói từ chối cho ý kiến, chỉ là hướng về phía dưới, một ngón tay chỉ ra nói.

- Cốc chủ, xem ra Hỏa Dương là chứng kiến ta cùng Hỏa trưởng lão luyện đan, hoặc là ở chỗ Hỏa trưởng lão xem qua đan phương nguyên vẹn rồi. Có nên hủy bỏ tư cách của hắn hay không?

Lương Thượng là một trong Tam đại cự đầu của Dược Vương Cốc, làm người tất nhiên là cực kỳ thông minh, sau khi nghe Dược Vương Cốc cốc chủ nói, hắn liền hướng về phía dưới xem xét, không khỏi lập tức biến sắc, sau đó mở miệng hỏi. Lúc này Hỏa trưởng lão kia lại không có ở trong phòng.

- Không cần, dù sao Hỏa Dương cũng là đệ tử của Hỏa trưởng lão, coi như là hạch tâm của Dược Vương Cốc ta, lần này để cho hắn ra làm náo động cũng không sao. Dù sao ta nghĩ hẳn là khẳng định không thắng được quán quân, đến lúc đó trào cang cao rơi càng đau, đối với hắn cũng là một cái giáo huấn.

Được Vương Cốc cốc chủ thì khoát tay áo nói ra.

Trên lôi đài.

- Tốt, ta rất cực cũng Ngưng Lộ thành công rồi! Ta là người thứ nhất!

Lúc này Hỏa Dương vừa mới thật vất vả ngưng tụ tất cả linh dịch trong được đỉnh lại với nhau, không khỏi âm thầm phần chân, hần nhìn thoáng qua Tần Phàm, thấy Tần Phàm đang tiến hành luyện hóa Linh Được lần thứ hai.

Bởi vì Tần Phàm đây là đã sử dụng phần linh được thứ hai, nếu như thất bại nữa, như vậy hần chỉ còn lại có một phần Linh Được cuối cùng rồi. Cho nên hần lộ ra càng thêm cẩn thận từng li từng tí, thậm chí cũng hoàn toàn không có đi chú ý qua tình huống những Luyện Đan Sư khác trên lôi đài.

- Hiện tại bắt đầu luyện hóa Bát Kiếp Hỏa Lan, thành hay không thành, là ở thời khắc này rồi.

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm hơi trầm ngâm lấy, có chút hít một hơi, sau đó đem Bát Kiếp Hỏa Lan mà hỏa hồng kia chậm rãi bỏ vào trong được đỉnh.

Bát Kiếp Hỏa Lan cùng Thập Đông Tuyết Liên sinh trưởng ở trên núi tuyết có thuộc tính hoàn toàn bất đồng, chính là sinh trưởng ở phía trên miệng núi lửa, là hoa lan trải qua tám lần nham thạch nóng chảy ngâm mình trở lên mà không héo rũ, bởi vì dục hỏa trùng sinh, cho nên mới có tên như vậy.

Loại Hỏa Lan thần kỳ này trời sinh độ ẩm cực cao, có thể thích ứng hoàn cảnh nhiệt độ cực kỳ cao, sau khi bị hái đi, coi như là trải qua mấy trăm năm, trong cơ thể Linh Được y nguyên có thể cảm giác được một loại nhiệt lực bành trướng, cũng là một loại Linh Được tài liệu hiếm có, phi thường trân quý.

1084. Chương 1094-1095: Lựa Chọn Khó Khăn.

Chương 1094-1095: Lựa chọn khó khăn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bát Kiếp Hỏa Lan nhập đỉnh, bởi vì bản thân nó sinh trưởng ở ngay trên miệng núi lửa, có thể chịu được nhiệt độ cực kỳ cao, Đan Hỏa muốn luyện hóa nó cũng là một nan đề. Lúc này đây Tần Phàm cũng rõ ràng cảm giác được Bát Kiếp Hỏa Lan này so với Thập Đông Tuyết Liên càng khó luyện hóa thành dịch, trọn vẹn hao tốn 20 phút mới luyện hóa thành công.

Tiếp theo đã đến trình tự mấu chốt nhất... dung hợp linh dịch, nếu như linh dịch dung hợp thành công, như vậy là đan phương phối hợp chính xác, có thể tiếp tục tiến hành Ngưng Lộ cùng các trình tự khác, nếu không sẽ như lần thứ nhất thất bại trong gang tấc.

- Dung hợp, dung hợp cùng một chỗ a...

Tần Phàm một bên gắt gao nhìn chăm chăm vào trong được đỉnh, một bên bờ môi nhẹ nhàng nhảy động lên. Hần có thể xuyên thấu qua nắp đỉnh, nhìn thấy linh dịch của Bát Kiếp Hỏa Lan đã cùng chín loại linh dịch khác giao hội cùng một chỗ, đang tiến hành bước dung hợp Ngưng Lộ cuối cùng.

- Dung hợp 90%, 95%... 100%! Dung hợp thành công rồi! Bước tiếp theo, Ngưng Lộ!

Mà sau một lát, hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, hần chứng kiến nước thuốc trong được đỉnh rốt cục hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ rồi.

Cái này ý nghĩa ở lần thứ hai hần rốt cục ghép thành đan phương rồi!

Mà cũng ngay một cái chớp mắt khi linh dịch dung hợp thành công, Tần Phàm cũng không có lãng phí thời gian, lập tức tiến vào đến trình tự Ngưng Lộ.

Từng bước một, dựa vào linh hồn cảm ứng xuất sắc, thời gian dần qua đem linh dịch ổn định lại, bởi vì được đỉnh trước mặt không phải là được đỉnh truyền thừa, hần chỉ có thể toàn bộ dựa vào cảm xúc cùng kinh nghiệm của mình đến khống chế độ ẩm, để cho linh dịch có thể thành công ngưng kết thành lộ.

- Ngưng Lộ thành công!

Lại sau một lúc lâu, hai mắt của Tần Phàm lại ngưng tụ lần nữa, hần cảm giác được linh dịch trong được đỉnh đã hoàn toàn ngưng kết, tất cả linh dịch trên quý trọng được đỉnh cũng toàn bộ biến thành một loại cao như keo thể.

Cái này là linh lộ, Ngũ Hành Hợp Nguyên lộ!

Bất quá cái này còn chưa đủ, Thánh cấp đan được chỉ có thể dùng hình thái đan được tồn tại, chỉ cần còn không có Chú Linh thành đan, thì Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này chưa tính là luyện chế thành công.

- Ngưng Thể!

- Cố Thể!

Tần Phàm cẩn thận không chế được Tử Uân Đan Hỏa, thời điểm độ ẩm rất cực đến mức thích hợp cho Ngũ Hành Hợp Nguyên lộ, môi hần khẽ động lần nữa, thủ ấn biến hóa tiến nhập bước tiếp theo.

Lần nữa thành công!

Lúc này đây Tần Phàm cũng có chút ngoài ý muốn, hần cũng không nghĩ ra mình có thể nắm giữ được độ ẩm của Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này hoàn mỹ như thế, ở giai đoạn Ngưng Thể đã hoàn mỹ hoàn thành, cũng thập phần thuận lợi thành công đến thể rắn rồi.

Linh lộ trong được đỉnh hóa thành linh tán, sau đó lại từ linh tán biến thành linh hoàn!

- Kế tiếp phải Tụ Linh rồi!

Lúc này Tần Phàm cũng không khỏi có chút hít một hơi, một bên tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn được đỉnh trước mắt, một bên rất nhanh bắt đầu thi triển pháp quyết Tụ Linh của Ấn Thể Đan Môn.

Linh khí không ngừng ngưng tụ lấy ở phía trên lôi đài, thậm chí có chút đưa tới phong vân thay đổi, sắc trời cũng tối sầm lại.

Rất nhanh, thiên địa linh khí đã ngưng tụ đến đầy đủ.

Độ ẩm từng cái phương diện đều cơ hồ là không chế hoàn mỹ, ra ngoài ý định thuận lợi đi tới một bước Chú Linh này.

- Chú Linh!

Hai tay thay đổi thủ ấn, bốn chỉ kết hợp lấy, Tần Phàm chăm chú nhìn qua được đỉnh trước mắt, hư không chỉ ra một ngón tay, sau đó linh khí ở giữa không trung lập tức biến hóa nhanh chóng, ầm ầm rót vào trong được đỉnh.

Lập tức Tần Phàm rốt cực cũng sắp thành công luyện chế ra Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan rồi.

Nhưng mà cũng vào lúc này, được đỉnh ở trước mặt Tần Phàm đang được rót vào thiên địa linh khí kia, lại kịch liệt chấn động, giống như có vô số hung thú ở trong đó lăn mình, cũng như là một ngọn núi lửa sắp bộc phát .

Oanh!

Ngay một khắc sau, một hồi hào quang vô cùng chói mắt ở trên lôi đài đột nhiên sáng lên, sau đó mọi người liền chứng kiến được đỉnh ở trước mặt Tần Phàm kia, dĩ nhiên là đột nhiên chia năm xẻ bảy mà nổ tung đi ra.... .

- Ah...

- Kỳ Tích Chi Tử vậy mà đã thất bại!

- Được đỉnh nổ tung!

Chứng kiến được đỉnh trên lôi đài của Tần Phàm dĩ nhiên là nổ tung đi ra, lúc này làm cho người xem toàn trường cũng không khỏi sợ hãi, trợn trợn thanh âm kêu sợ hãi ở giữa sân vang lên. Mà chứng kiến mảnh vỡ được đỉnh bạo tạc nổ tung kia hướng về Tần Phàm bắn đi tung tóe, một ít nữ tử nhất gan tức thì bị một

màn này làm sợ tới mức muốn nhắm mắt lại, không dám nhìn tới, sợ sẽ nhìn thấy tình cảnh da phá máu chảy.

- Tại sao có thể như vậy?

Một ít người ủng hộ Tần Phàm, vốn mắt thấy thần tượng vào lúc này sắp thành công luyện chế ra đan dược, trở thành đệ nhất nhân trong toàn trường, bọn hắn cơ hồ sắp hưng phấn hô to ủng hộ rồi, nhưng cuối cùng nhất thanh âm ủng hộ đều biến thành thanh âm kinh hãi, thậm chí là không thể tin được.

Đồng thời tâm chờ mong của bọn hắn tựa hồ cũng theo cái dược đỉnh bạo tạc nổ tung này rách nát rồi, tuy bọn hắn không hiểu thuật luyện đan, nhưng cũng biết vào lúc đó dược đỉnh bạo tạc nổ tung đại biểu cho cái gì, đó là đại biểu cho tất cả cố gắng phía trước đều thất bại trong gang tấc!

Kế tiếp coi như là lâm trận lại thay đổi, thay thế một cái dược đỉnh mới, chỉ sợ cũng khó có thể lại hồi phục trạng thái, hơn nữa thời điểm này bọn hắn cũng lo lắng Tần Phàm sẽ bị cái dược đỉnh bạo tạc nổ tung này gây thương tích, vậy thì càng không có cơ hội rồi.

May mắn, Tần Phàm ở trên lôi đài chứng kiến dược đỉnh kia đột nhiên bạo tạc nổ tung, tuy hắn cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng vẫn là rất nhanh phản ứng đi qua, vội vàng dùng một cổ kinh khí đem dược đỉnh bạo tạc nổ tung kia hoàn toàn bao khóa ở trong đó.

Không ảnh vỡ bạo tạc nổ tung này làm bị thương mình, cũng không cho nó ảnh hưởng đến người khác.

Đây là một trận đấu công bình, tuy Tần Phàm cũng muốn lấy dược quán quân, nhưng hắn không muốn bởi vì nguyên nhân của mình, lại để cho lò đan bạo tạc nổ tung ảnh hưởng tới những người dự thi khác, tuy đối thủ cạnh tranh lớn nhất của hắn là Ly Hỏa Đan Vương ở sát bên, như vậy cũng không được.

Mà nghe được đột nhiên truyền đến thanh âm bạo tạc nổ tung kia, các Luyện Đan Sư ở trên lôi đài vốn riêng phần mình đắm chìm bên trong luyện đan kia, vào lúc này đều không khỏi sửng sốt, lập tức cũng nhin không được ổn định Đan Hỏa, sau đó quay đầu nhìn về phía Tần Phàm, trên mặt cũng hiện ra biểu lộ bất đồng.

- Ha ha, Tần Phàm tiểu huynh đệ, dực tốc bắt đạt ah.

Sau khi nhìn thấy một màn như vậy, Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng đối với cử động của Tần Phàm lại tựa hồ không có lộ ra bao nhiêu ý tứ cảm kích, chứng kiến Tần Phàm thất bại, chỉ là vào lúc này về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói.

Bởi vì lần này trong nội tâm Ly Hỏa Đan Vương ẩn ẩn coi Tần Phàm là đối thủ đoạt giải quán quân lớn nhất, sau khi nhìn thấy Tần Phàm ngay cả dược đỉnh cũng nổ tung, hắn tự nhiên là không khỏi ám ám thở dài một hơi, cái này ý nghĩa lúc này đây hắn lấy quán quân đại hội, đạt được danh xưng song Đan Vương sẽ có vẻ đơn giản hơn rất nhiều. (

Nếu như Tần Phàm sớm rời khỏi trận đấu, như vậy đối với hắn mà nói tự nhiên là càng thêm có lợi. Mà cho dù người phía trước không có lui thi đấu, bởi vì bản thân bắt đầu sử dụng một cái dược đỉnh mới cũng là thập phần bất lợi, nếu như ở trong trận đấu trọng yếu như vậy lại đổi một cái dược đỉnh mới, coi như là Luyện Đan Sư cấp bậc Đan Vương, cũng tuyệt đối không có khả năng thành công.

Hơn nữa ở dưới tình huống đã mất đi hai phần Linh Dược, gần kề chỉ còn lại có một cơ hội, cộng thêm lần này bạo đỉnh, tất nhiên đối với người phía trước sẽ tạo thành đả kích không nhỏ, như vậy hiện tại Tần Phàm thừa nhận áp lực to lớn như thế nào có thể nghĩ. Ở dưới loại áp lực này, muốn nhanh nhanh chóng khôi phục trạng thái, kia là chuyện rất khó có khả năng.

Cho nên tâm tính của Ly Hỏa Đan Vương đã hoàn toàn dễ dàng xuống, tin tưởng đoạt giải quán quân tăng nhiều, trên mặt mỉm cười, bắt đầu lần nữa vui đùa vào bên trong luyện chế đan dược của mình.

1085. Chương 1094-1095: Lựa Chọn Khó Khăn.

Chương 1094-1095: Lựa chọn khó khăn.

- Ha ha... tốt! Tuy Tần Phàm người là Vô Thánh cường giả thì như thế nào, tuy người nắm giữ Tử Uân Đan Hỏa thì như thế nào, nhưng cuối cùng người vẫn phải thua ở trong tay ta! Người đã luyện chế thất bại, lúc này người nhìn ta luyện chế ra một khẩu Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan cho người xem!

Mà Hỏa Dương ở một bên kia, một mực đè nén tính tình, sau khi nhìn thấy Tần Phàm ngay cả được đỉnh cũng nổ tung, rốt cục cũng nhịn không được nữa cuồn cuộn cười ra tiếng.

Hắn phảng phất như nhìn thấy được tràng cảnh mình hãnh diện, trước đây vẻ lo lắng bởi vì thảm bại ở trên tay Tần Phàm, tựa hồ cũng tiêu tán đi rất nhiều.

Tuy Hỏa Dương hẳn biết được luyện chế Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này, nhưng kỳ thật hắn cũng đã thất bại một lần, bất quá dù sao hắn bái kiến Hỏa trưởng lão luyện chế loại đan dược này, đối với loại đan dược này cũng có đại khái hiểu rất rõ, cho nên lúc này đây luyện chế lại lộ ra thuận lợi hơn rất nhiều, hẳn có lý do tin tưởng mình nhất định có thể thành công luyện chế ra, đả bại Tần Phàm, lấy lại mặt mũi lúc trước!

- Hắc hắc, tựa hồ tiểu gia hỏa kia không quá may mắn ah, bất quá có thể đi đến nơi đây đã xem như không tệ rồi, được đỉnh đã phát nổ, vậy thì xuống dưới nghỉ ngơi thật tốt một chút đi, để tránh cho ngày sau luyện đan lưu lại bóng mờ.

Thanh âm của Bách Biến Quái Thánh kia vào lúc này cũng ở giữa sân vang lên, bất quá tựa hồ là trong lời nói có huyền cơ.

Tóm lại, lực chú ý toàn bộ hội trường đại hội ở sau khi được đỉnh của Tần Phàm bạo tạc nổ tung, cơ hồ đều tập trung lên người hắn, đủ loại ánh mắt và bình luận nhao nhao, có tiếc hận, cũng có nhìn có chút hả hê.

Mà trên lôi đài, lúc này Tần Phàm đối với tất cả thanh âm lại tựa hồ như là không có nghe được, hắn cũng có chút kinh ngạc nhìn xem mảnh vỡ cùng tro tàn đan dược của lò đan bạo tạc nổ tung kia đang chậm rãi bay xuống.

Hắn tựa hồ cũng có chút nghĩ không ra, vì sao mình lập tức sắp thành công luyện chế ra Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này rồi, nhưng ở trước mắt cuối cùng, vậy mà sẽ phát sinh chuyện như vậy.

- Ngay từ đầu Bát Kiếp Hỏa Lan này đã cùng linh dịch khác dung hợp cùng một chỗ, cái kia đã nói lên ta dùng đan phương không có sai, hơn nữa ta nắm giữ độ ẩm cũng thập phần không tệ, tất cả nguyên tố đều phù hợp, như vậy chắc có lẽ là không thể nào phát sinh bạo tạc nổ tung mới đúng.

Nhìn xem sự tình đã thành kết cục đã định, Tần Phàm không khỏi nhướng mày, sau đó như lâm vào trong trầm tư.

Dáng vẻ của hắn như vậy, tuy là đang ở bên trong tự hỏi, nhưng ở người khác xem ra càng giống như là nhận lấy đả kích, chưa gượng dậy nổi.

- Kỳ Tích Chi Tử này xem ra thật là không may mắn ah, ngay cả thuật luyện đan của ta cũng khó có thể so sánh, không chỉ có ở lần thứ hai tuyển đúng đan phương, lại hoàn mỹ khống chế độ ẩm cần thiết của Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan như thế. Nhưng đáng tiếc... cái được đỉnh này của hắn kém một chút, không thể phản hồi biến hóa thành đan của Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này về cho hắn, làm cho hắn cuối cùng ở Chú Linh độ ẩm quá cao, kết quả thất bại trong gan tấc.

- Hiện tại xem ra, lần thất bại này đối với hắn đả kích không ít, muốn nghỉ ngơi suốt những mấu chốt này cũng có chút ít khó khăn, chỉ sợ hắn phải sớm rời khỏi trận đấu rồi.

Mà ở trong phòng Dược Vương Cốc cốc chủ, Lương Thượng làm trọng tài chủ trì trận đấu này, một màn vừa rồi kia đồng dạng là nhìn ra thanh thanh sở sở, lúc này chứng kiến cả người Tần Phàm ngừng lại, hắn cũng không khỏi lắc đầu nói ra.

Hắn cũng cho rằng Tần Phàm bị đả kích rồi.

- Lui thi đấu? Bốn cốc chủ ngược lại là cảm thấy Tần Phàm này không phải là người dễ dàng lùi bước như vậy, hơn nữa nếu hắn thật yếu ớt như vậy, làm sao có thể tuổi còn trẻ liền trở thành Vô Thánh cường giả cùng Luyện Đan Tông Sư, ta xem hắn càng giống là đang suy tư đối sách, chỉ cần hắn nghỉ ngơi suốt mấu chốt trong đó, còn có một phần linh dược, vẫn là đủ để cho hắn luyện chế ra Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan.

Nhưng Dược Vương Cốc cốc chủ lại khẽ cười nói.

- Nhưng mà hiện tại dược đỉnh của hắc đã nổ tung, tuy hắc nghĩ thông suốt, một lần nữa sử dụng một dược đỉnh mới cũng sẽ sâu sắc giảm xuống tỉ lệ thành đan a! Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này là Thánh cấp đan dược, so với thuốc chữa thương Tôn Cấp thì khó luyện chế hơn rất nhiều, cho dù là ta cũng không dám cam đoan 100% tỉ lệ thành đan, huống chi Tần Phàm hắc là sử dụng dược đỉnh mới.

Lương Thượng nghi ngờ nói.

- Không nên quên dược đỉnh vừa rồi bạo tạc nổ tung kia của Tần Phàm cũng không phải của bản thân hắc, đây chẳng qua là hắc từ thời điểm Sơ Cấp Thi Đấu mượn phương chủ sự đại hội chúng ta mà thôi, vốn chính là một cái dược đỉnh mới. Dược đỉnh của hắc, đến bây giờ còn không có lấy ra. Một Luyện Đan Sư như hắc không có dược đỉnh của mình, nói ra người cũng có thể tin sao?

Nhưng Dược Vương Cốc cốc chủ lại nhàn nhạt nói ra.

- Nếu như hắc có dược đỉnh của mình, làm sao có thể ở trận đấu Luyện Đan Đại Hội trọng yếu như vậy không lấy ra? Hoặc là ở trước trận đấu vừa lúc hư hao đi à nha?

Lương Thượng vẫn là chưa tin nói, hắc không tin có người sẽ ở trong trận chung kết cuối cùng nhất của Luyện Đan Đại Hội còn ẩn dấu thực lực.

- Vào hôm nay Tần Phàm cùng Phong Thái Thương ở bên trong quyết chiến, nếu như ta không có đoán sai, Xích Lôi đan kia là Tần Phàm hắc luyện chế, loại Xích Lôi đan này rất khó luyện chế, muốn dùng một cái dược đỉnh không có kinh nghiệm luyện chế ra, cơ hồ không có khả năng.

1086. Chương 1096: Dược Đỉnh Thần Bí. (1)

Chương 1096: Dược đỉnh thần bí. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Dược Vương Cốc cốc chủ chỉ dưới lời dài, thập phần khẳng định nói:

- Cho nên ta có thể khẳng định, Tần Phàm nhất định là có dược đỉnh của mình, hơn nữa phẩm chất nhất định không kém, chỉ là không biết nguyên nhân gì đến lúc này còn không có lấy ra mà thôi.

Trên lời dài.

- Thì ra là thế!

Tần Phàm mãnh liệt ngẩng đầu lên, trong đôi mắt tựa hồ ẩn ẩn dâng lên một vòng tinh quang, sau đó trong miệng của hắc thì trào nói:

- Bát Kiếp Hỏa Lan này vốn chính là Linh Dược cực nhiệt, tuy đã cùng linh dịch khác dung hợp chung một chỗ, nhưng còn không có thành đan, nhiệt lực của nó cũng không biến mất, cho nên ở thời điểm Chú Linh mới có thể làm cho độ ẩm quá cao, cuối cùng nhất thậm chí đưa tới lò đan bạo tạc nổ tung.

Trên thực tế, giờ khắc này Tần Phàm trải qua trăm Nghịch thành Tôn cùng độ kiếp thành Thánh, tâm tình tu vi sớm đã là cực kỳ kiên định, ở đâu có thể sẽ dễ dàng bị đả kích, lưu lại bóng mờ như vậy. Hắc suy nghĩ cũng chỉ là đang tự hỏi vì sao thất bại, làm chuẩn bị cho luyện chế thành công tiếp theo mà thôi.

Một khi nghĩ thông suốt máu chốt trong đó, hắc liền cảm thấy rộng mở trong sáng, thậm chí trên mặt cũng lộ ra một chút vui vẻ.

Người xem toàn trường vốn khấn trương chú ý Tần Phàm, vào lúc này thấy hắc bỗng nhiên lộ ra một vòng vui vẻ, đều không khỏi có chút kinh ngạc, đồng thời cũng làm cho bọn hắc vốn đã cơ hồ tuyệt vọng, lần nữa phát ra sinh cơ mới.

- Dược đỉnh bạo tạc nổ tung kỳ thật cũng cùng chất lượng cái dược đỉnh này có quan hệ, dược đỉnh bình thường căn bản không thể xử lý dược độ ẩm biến hóa phức tạp như thế, hơn nữa cũng không chịu nổi nhiệt

độ cao tiếp cận cực hạn kia. Nếu như hiện tại ta còn sử dụng được đỉnh do đại hội cung cấp, như vậy rất có thể sẽ dẫm vào vết xe đổ.

Bất quá sau đó Tần Phàm lại lần nữa nhượng mảy:

- Nhưng nếu sử dụng được đỉnh Tần gia ta...

Lúc này Tần Phàm nhớ tới thanh âm thần bí kia, đã từng hết sức trịnh trọng nhắc nhở hắn không nên sử dụng cái được đỉnh kia.

- Đến tột cùng vì cái gì không cho ta sử dụng? Bởi vì nó quá trân quý, cho nên sợ bị người khác nhìn thấy sao?

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm chuyển động ý niệm, lúc này cũng tự nhiên mà đảo qua trên lôi đài, hắn muốn biết có thể sẽ là ai nhắc nhở hắn.

- Tần Phàm Luyện Đan Sư, xin hỏi người còn cần chúng ta cung cấp được đỉnh mới không?

Lúc này, một nhân viên công tác của Dược Vương Cốc thấy Tần Phàm hồi lâu không có động tác, liền đi tới mở miệng hỏi thăm nói ra.

- Không cần, ta có được đỉnh của mình.

Hơi suy nghĩ một chút, Tần Phàm liền nói ra từ chối, sau một khắc, hắn rút cục cắn răng một cái, đem được đỉnh màu đỏ kia của mình ra.

Mà thời điểm được đỉnh màu đỏ ánh sáng long lanh kia vừa mới xuất hiện ở trên lôi đài, dưới tình huống Tần Phàm không có cảm giác, nhưng trong hội trường đại hội lại có mấy ánh mắt mịt mờ cùng ngưng tụ.

Sở dĩ cuối cùng Tần Phàm quyết định lấy ra được đỉnh bản thân, đó là bởi vì tới giờ này khắc này, hắn đối với thực lực của mình đã có tự tin nhất định.

Ngay cả Phong Thái Thương là Vũ Thánh cấp bảy cường giả hắn cũng không sợ, cho dù có người nhìn trộm được đỉnh của hắn, hắn cũng tin tưởng mình sẽ có năng lực ứng đối.

Hiện tại Tần Phàm đã là Vũ Thánh cấp hai, nhưng thực lực chân chính của hắn cũng đã có thể so sánh với Vũ Thánh cấp bảy rồi, bằng vào thể phách cường hãn, hắn tin tưởng xem như Vũ Thánh cấp tám muốn giết chết mình cũng không dễ dàng như vậy.

Nói cách khác ngoại trừ siêu cấp cường giả như Kim Dương Vũ Thánh ra, có thể nói ở trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục đã không có bao nhiêu người có thể chân chính tạo thành uy hiếp đối với tánh mạng của hắn rồi.

Hơn nữa hắn nghĩ mấy siêu cấp cường giả chân chính kia, cũng đều yêu quý thể diện bản thân, trừ khi là cùng mình có đại thù, nếu không cũng sẽ không thể vì một cái được đỉnh mà không giữ thể diện diện tự mình ra tay.

Dược đỉnh gia truyền này của Tần Phàm, quả thật là có chỗ bất phàm, mặc dù bản thân Tần Phàm nghĩ rằng phẩm chất của nó là Thiên công đỉnh cao đẳng mà thôi, nhưng trên thực tế chính hắn cũng biết, không gian ẩn chứa ở trong được đỉnh này, tuyệt đối không phải người bình thường có thể tạo ra.

Mà thời điểm Tần Phàm lấy ra được đỉnh của bản thân mình, tất cả luyện đan sư đang luyện chế đan dược trên võ đài, các đan hỏa trong tay đều tựa hồ như bị hấp dẫn, hơi hơi hướng về phía được đỉnh kia giật giật, như là gặp phải cái gì đó rất thân thiết, muốn lao qua vỗ về vậy.

Ở trước kia bởi vì Tần Phàm còn chưa có thử qua cùng người khác chung một chỗ đồng thời luyện đan, nên ngược lại không có phát hiện loại tình huống này, trước kia hắn cũng chẳng qua là cảm thấy cái được đỉnh này đối với đan hỏa có năng lực tăng cường cùng ngưng tụ không tệ mà thôi, bây giờ nhìn thấy một màn có chút huyền diệu này, trong lòng hắn cũng không khỏi có một chút kinh ngạc.

Ngoài ra, lấy lực cảm ứng vô cùng nhạy cảm của Tần Phàm, lúc này kỳ thật hắn cũng có thể mơ hồ cảm giác được có vài ánh mắt không tầm thường đang quan sát được đỉnh của mình, hắn có thể cảm giác được chủ nhân của vài ánh mắt kia đều là hạng người thực lực phi phàm.

Bất quá hắn cũng không có để ý nhiều, vào lúc này hai tay chỉ là nhẹ nhàng ma sát lên được đỉnh một chút, tìm kiếm cộng minh lẫn nhau, chuẩn bị lần thứ ba luyện chế Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan.

Bây giờ ở trên bệ đá của hắn chỉ còn lại một phần Linh Dược cuối cùng, hắn phải cẩn thận hơn nữa mới được, nếu không chỉ cần lại tiếp tục xảy ra một chút lầm lỗi, như vậy lúc này đây hành trình của hắn ở Luyện đan đại hội sẽ xong.

- Kỳ tích chi tử còn có một được đỉnh!

- Cái được đỉnh này mới là được đỉnh chân chính của Kỳ tích chi tử! Phía trước hắn chỉ là dùng được đỉnh của đại hội cung cấp mà thôi! Lúc này dùng được đỉnh của mình, hắn nhất định có thể thành công!

- Thật tốt quá, không thể tưởng được trước đây Kỳ tích chi tử dĩ nhiên đều là ẩn dấu thực lực, ta tin tưởng lúc này đây Kỳ tích chi tử tất thắng!

Vốn sau khi nhìn thấy được đỉnh của Tần Phàm nổ mạnh, người ủng hộ Tần Phàm trong toàn trường đều đã lâm vào bên trong đại ra cùng thất vọng ngẩn ngui, nhưng lúc này nhìn thấy Tần Phàm tiếp tục lấy ra một cái được đỉnh phẩm chất không thấp, điều này làm ọi người đều không khỏi nhất thời sôi trào lên.

Mặc dù đại bộ phận người xem đều không biết rõ tại sao Tần Phàm phải ở cuối cùng mới lấy ra được đỉnh bản thân, nhưng bọn hắn cũng nhìn ra được cái được đỉnh này của Tần Phàm so với lúc trước thì tốt hơn rất nhiều! Cảm thấy Tần Phàm có cái được đỉnh này, năng lực luyện đan nhất định có thể lại tăng lên lần nữa!

Vừa rồi hắn cũng đã không sai biệt lắm luyện chế đan dược sắp thành công, hiện tại có được đỉnh này trợ giúp, tin tưởng nhất định có thể thành Đan!

Điều này làm cho những người ủng hộ Tần Phàm đều tiếp tục thấy được hi vọng, thấy được niềm tin tất thắng.

1087. Chương 1097: Được Đỉnh Thần Bí. (2)

Chương 1097: Được đỉnh thần bí. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

- Tần Phàm có được đỉnh của mình, dĩ nhiên là ẩn dấu đến lúc này mới lấy ra!

Mà ở phía trên gác cao, nhìn đến Tần Phàm lấy ra được đỉnh của bản thân, Dược Vương Cốc cốc chủ cùng Lương Thượng vào lúc này cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, lộ ra kinh ngạc chi sắc.

- Trách không được lúc trước hắn vẫn không chịu lấy ra được đỉnh của mình, cái được đỉnh này vừa lấy ra, chỉ sợ là sẽ khiến ột ít lão quái vật nhìn trộm a!

Tinh tế ngưng mắt nhìn được đỉnh hồng sắc trên võ đài kia, Dược Vương Cốc cốc chủ rất lâu mới từ trong miệng lầm bầm nói.

- Cốc chủ, đây chính là được đỉnh trong truyền thuyết kia sao?

Dù sao kiến thức của Lương Thượng cũng không bằng Dược Vương Cốc cốc chủ, lúc này trong miệng không dám quá khẳng định hỏi lần nữa. Hắn biết người nhận thức được cái được đỉnh này chỉ sợ không nhiều lắm, nhưng phàm là người nhận ra cái được đỉnh này, hoặc là nhất phương bá chủ, hoặc là siêu cấp cường giả ẩn cư nhiều năm, nhưng khẳng định sẽ không phải là người bình thường!

- Không sai, ở mấy trăm năm trước, cái được đỉnh này gây ra một trận tinh phong huyết vũ, sau đó lại không biết tung tích, Dược Vương Cốc chúng ta cũng tìm tòi rất lâu, nhưng chẳng biết tại sao, cuối cùng dĩ nhiên là rơi vào trong tay Kỳ Tích Chi Tử này. Có khi nào cái được đỉnh này là hắn mới nhận được hay không?

Lúc này Được Vương Cốc cốc chủ khẽ gật đầu nói, ngay cả loại thân phận như hắn, ở chỗ sâu trong đôi mắt cũng mơ hồ đối với cái được đỉnh này có chút nóng rục.

- Cốc chủ... Tần Phàm hắn có thể còn trẻ như vậy đã là Võ Thánh cường giả, hơn nữa còn có thuật luyện đan lợi hại như thế, có thể đều là cùng cái được đỉnh này có liên quan hay không?

Lương Thượng nghĩ nghĩ, sắc mặt càng là không khỏi biến đổi hồi.

- Rất khó nói, nghe đồn cái được đỉnh này xác thật có rất nhiều bí mật, có lẽ cùng với nó có liên quan cũng nói không chừng.

Được Vương Cốc cốc chủ cũng không nhất định nói.

- Cốc chủ, người nói Được Vương Cốc chúng ta có thể hướng Tần Phàm mượn nó tới nghiên cứu một chút hay không?

Lương Thượng nhìn được đỉnh lóng lánh hồng sắc ở trên lôi đài kia, trong miệng trầm thấp tiếp tục mở lời hỏi.

- Nếu như thay đổi là người được cái đỉnh này, người nguyện ý sao?

Được Vương Cốc cốc chủ liếc nhìn Lương Thượng một cái, lạnh nhạt nói.

Sau đó ánh mắt của hắn tự nhiên xẹt qua mấy nơi hẻo lánh trong hội trường. Khi ánh mắt hắn lướt qua, có mấy siêu cấp cường giả đã từng là phong vân đại lục, đang giấu ở những địa phương người bình thường không thấy được, vào lúc này những người kia không có chỗ nào mà không phải trên mặt lộ ra động dung chỉ sắc.

Trên lôi đài.

- Cái đỉnh này phải chăng là...

Ly Hỏa Đan Vương Gia Cát Lăng vốn sau khi nhìn thấy được đỉnh của Tần Phàm nổ mạnh, đã muốn thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng bây giờ nhìn đến Tần Phàm lấy ra cái được đỉnh kia, trong lòng không khỏi trầm xuống.

Cái được đỉnh này, liếc mắt nhìn qua là hắn có thể biết được phẩm chất không thấp, ít nhất cũng là Thiên công đỉnh cao đẳng, thậm chí phẩm chất so với Tào Hóa Đỉnh này của hắn cũng cao hơn không biết chừng!

Trọng yếu nhất là, đối với cái được đỉnh này, Gia Cát Lăng hắn tựa hồ có một chút cảm giác nhìn quen mắt, tựa hồ là ở nơi nào, hoặc là ở trên điển tịch nào đó gặp qua thì phải.

- Hắn vì cái gì ngay từ đầu không lấy cái đỉnh này ra, mà tới tối hậu mới lấy ra sử dụng?

Đồng thời, Ly Hỏa Đan Vương cũng có chút nghi hoặc, bất quá lúc này hắn luyện chế đan dược cũng tới một thời điểm mấu chốt, nên không dám đi phân tâm nghĩ nhiều.

Ổn định tâm cảnh một chút, hắn rất nhanh liền toàn tâm về tới trong được đỉnh của mình, chỉ là cái nghi vấn kia vẫn lưu ở trong lòng của hắn, đợi sau này có thời gian hắn nhất định sẽ đi tra rõ.

- Tại sao có thể như vậy! Hắn làm sao có thể còn có một được đỉnh!

Mà Hỏa Dương vốn cũng định nhìn Tần Phàm thất bại, vào lúc này trên mặt càng là lộ ra không dám tin cùng thần sắc nổi giận, hắn vốn cho là lúc này đây mình có thể hãnh diện.

Nhưng lúc này nhìn đến Tần Phàm lại lần nữa lấy ra một cái được đỉnh, làm cho hắn như là từ trên đám mây rơi xuống đất.

- Đợi một chút, cái đỉnh này không phải là được đỉnh mà sư phụ đã từng đề cập qua sao... Ha ha, hảo! Tần Phàm, mặc dù ngươi đi đại vận, lại có được được đỉnh thần bí trong truyền thuyết này, nhưng ngươi dĩ nhiên dám ở trước mặt mọi người hiển lộ đi ra, lúc này đây ngươi nhất định phải chết!

Bất quá đợi hắn thấy rõ cái được đỉnh kia của Tần Phàm, trên mặt lại bỗng nhiên lộ ra một chút ý cười như đại thù được báo.

- Ai, tiểu tử ngu ngốc kia, thật là muốn chết a. Người trẻ tuổi a người trẻ tuổi, chỉ một chút chịu thua cũng không nhận được.

Mà lúc này Bách Biến Quái Thánh kia cũng bắt đầu dĩ lắc lắc đầu, trong miệng lầm bầm nói.

Bất quá bản thân Tần Phàm lại không biết mình chỉ là xuất ra một cái được đỉnh, sẽ khiến cho phong ba lớn như vậy, lúc này mặc dù hắn có thể cảm giác được có vài ánh mắt khác thường, nhưng cũng không có rãnh đi truy cứu, rất nhanh liền tiếp tục đầu nhập vào bên trong luyện chế đan dược lần thứ ba của mình.

Ở thời điểm hắn luyện chế lần thứ hai, cũng đã phối hợp đúng đan phương rồi, hơn nữa ngoại trừ thời điểm Chú Linh thành đan, khống chế độ ẩm xảy ra chuyện không may, mặt khác đều không có vấn đề lớn, bây giờ còn đối lại được đỉnh của mình, luyện chế hẳn là thuận buồm xuôi gió hơn mới phải.

Một nhóm Linh Dược, dần dần ở dưới Tử Vân Đan Hỏa thiêu đốt hóa thành nước thuốc, Tử Vân Đan Hỏa phối hợp cùng được đỉnh gia truyền này của Tần Phàm có vẻ tự nhiên hơn, không có khe hở, mỗi một lần trao đổi đều là thân mật vô gian, làm cho lúc này cảm giác của Tần Phàm cùng lần trước luyện chế không biết tốt hơn bao nhiêu lần.

Các động tác như là mây bay nước chảy, lưu loát sinh động, như là đang tiến hành một hồi biểu diễn nghệ thuật, người xem toàn trường nhìn thấy đều âm thầm trầm trồ khen ngợi, mà loại cảm giác phù hợp này, ngay cả Tần Phàm lúc này cũng cảm giác được có chút không muốn dừng lại.

Rất nhanh, tổng cộng mười loại Linh Dịch liền hoàn toàn luyện hóa xong, một lần luyện chế này, Linh Dịch ra tới ở dưới được đỉnh gia truyền của Tần Phàm phụ trợ, chất lượng có vẻ thượng thừa hơn nữa, dung hợp lại cơ hồ cũng không có bao nhiêu chướng ngại, rất nhanh liền trực tiếp tiến nhập giai đoạn ngưng lộ.

Ly Hỏa Đan Vương ở bên cạnh Tần Phàm, dù sao cũng đã từng đạt được qua danh hiệu Đan Vương, thuật luyện đan của hắn cũng không phải hư danh nói chơi. Hắn ở lần thứ hai luyện chế đan dược cũng như Tần Phàm, ghép thành công đan phương, điều khiển các phương diện độ ẩm,... cũng là hoàn mỹ, mà cũng vào lúc này, hắn đã tiến vào đến giai đoạn Chú Linh thành đan.

- Chú linh!

Ly Hỏa Đan Vương quát nhẹ một tiếng, Nguyên Khí nồng đậm ngưng tụ ở trên được đỉnh vào lúc này liền nhanh chóng ngưng tụ thành trụ, hạ xuống trong được đỉnh trước mặt hắn, tiến hành chuẩn bị cho thành Đan cuối cùng.

1088. Chương 1098-1099: Mượn Lôi Luyện Đan.

Chương 1098-1099: Mượn lôi luyện đan.

Nhóm dịch: Dungnhi (.

Nguồn: vipvandan

Hơn nữa bởi vì Ly Hỏa Đan Vương sử dụng là Tạo Hóa Đỉnh, cái được đỉnh này kinh nghiệm phong phú, người và đỉnh càng là hợp tác vô gian, nên Ly Hỏa Đan Vương ở giai đoạn này làm được so với Tần Phàm còn tốt hơn! Ở giai đoạn này hắn đối với nhiệt độ biến hóa trong đan đỉnh nhìn rất rõ, quá trình chú linh cũng không có xuất hiện sai lầm gì.

Một lát sau, thời điểm Tần Phàm vừa mới ngưng lộ xong, hắn đã chú linh thành công!

Mắt thấy sẽ Đan thành, nhưng mà vừa lúc đó, ở trong hội trường luyện đan đại hội bỗng nhiên gió nổi mây phun, thiên sắc đại biến, trong tầng mây dày đặc có Âm Lôi gợn sóng, tiếng sấm cuộn cuộn chấn động ở trong toàn bộ hội trường, phẳng phất như lập tức sẽ có một tràng Lôi Bạo phủ xuống.

Ly Hỏa Đan Vương này thành Đan, dĩ nhiên là đưa tới Đan lôi kiếp!

Trên bầu trời xuất hiện dị tượng như vậy, lập tức đưa tới mọi người chú ý, hơn mười vạn người xem trong toàn trường cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, bọn hắn kinh ngạc phát hiện ở dưới tầng mây đen nhánh kia rồi rạc lấy Lôi Đình, tất cả như là hung thú, đang muốn thôn phệ Thiên Địa.

Bất quá may mắn bọn hắn cũng nhìn ra được Lôi Đình này là nhắm vào lôi đài ở giữa hội trường, hơn nữa ngưng tụ cùng một chỗ, phạm vi ảnh hưởng đến có lẽ cũng không phải rất lớn.

- Đan Lôi! Đây là Đan Lôi kiếp!

Có một ít người xem kiến thức khá rộng, liền nhận ra được hiện tượng thiên văn biến hóa như vậy, lập tức lên tiếng kinh hô.

- Đan Lôi kiếp này cùng Ngũ Hành Đan Kiếp đồng dạng, chính là lúc luyện chế ra một ít đan dược phẩm giai cực ới xuất hiện, bởi vì được hiệu quả mức nghịch thiên, một khi luyện chế thành đan, sẽ khiến Thiên Địa nguyên khí chấn động cực lớn, lị Thiên Địa ghen ghét, muốn hủy diệt khóa đan dược mới luyện chế ra này!

- Là ai? Đến tột cùng là ai luyện chế ra đan dược lợi hại như vậy?

Theo tin tức này truyền bá, rất nhiều ánh mắt kinh ngạc lại rơi xuống trên lôi đài, ở bên trong gần kề mười tên Luyện Đan Sư còn lại trên đài, tìm kiếm người thành đan.

- Là Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng! Không hổ là Đan Vương lần trước, thuật luyện đan này quả nhiên là lợi hại, dĩ nhiên khiến cho Đan Lôi kiếp sinh ra!

Mà sau khi mọi người phát hiện lúc này là Ly Hỏa Đan Vương Chú Linh thành đan, không khỏi nhao nhao sợ hãi thán phục, thanh âm ngược lại là ít đi một tí.

Chư Cát Lăng thân là Đan Vương, kỹ thuật luyện đan của hắn tự nhiên là không kém, ở lúc luyện chế đan dược đẳng cấp cao gây ra Đan Lôi cũng coi như là bình thường.

- Nghe nói Ly Hỏa Đan Vương này bình thường là một đan khó cầu, người từng tìm hắn luyện chế đan dược, đều cần phải trả một cái giá lớn, hiện tại xem ra đích thật là có chút vốn liếng.

Có người bắt đầu đối với Ly Hỏa Đan Vương này nghị luận nói ra.

- Đan Lôi này muốn rơi xuống, đây chẳng phải là sẽ ảnh hưởng đến Luyện Đan Sư khác trên lôi đài sao?

Có ít người thì là lo lắng nói ra.

- Đúng vậy a, như thế nào người Dược Vương Cốc không đi ra hỗ trợ thoáng một phát? Kỳ Tích Chi Tử cùng Ly Hỏa Đan Vương này cách gần như vậy, một khi ảnh hưởng tới hắn luyện chế đan dược như thế nào cho phải?

Mà một ít người ủng hộ Tần Phàm lại vì Tần Phàm lo lắng .

Một khi Đan Lôi kia rơi xuống, Tần Phàm ở bên cạnh Ly Hỏa Đan Vương nói không chừng sẽ bị ảnh hưởng đến.

- Cốc chủ, mặc dù Đan Lôi kiếp này không có lực phá hoại mạnh như Ngũ Hành Đan Kiếp, nhưng lúc này đây Ly Hỏa Đan Vương thành Đan Lôi, xem thanh thế cũng không thấp, chúng ta có cần làm một ít biện pháp đến bảo hộ Luyện Đan Sư khác hay không?

Trong lầu cao, Lương Thượng hướng về Dược Vương Cốc cốc chủ hỏi thăm nói ra.

- Không cần, cái này nếu là Luyện Đan Đại Hội, ở trên đại hội phát sinh hết thảy đều là công bình, có thể gây ra Đan Lôi, đây cũng là năng lực của Luyện Đan Sư, chúng ta không cần đi làm chuyện không đâu. Về phần những Luyện Đan Sư khác, tuy Cao Cấp Thi Đấu lúc này đây chúng ta không có hạn định thời gian, nhưng mà trên thực tế, có thể trước luyện chế ra đan dược tự nhiên là chiếm ưu thế nhất định, thành Đan Kiếp này cũng có thể là một bộ phận độ sức trong tỉ thí.

Dược Vương Cốc cốc chủ nhìn xem Đan Lôi phía trên sắp đánh xuống kia, chỉ là vuốt vuốt râu nhàn nhạp nói.

- Ha ha, bởi vì như vậy, Tần Phàm cách Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng này gần nhất, xem ra là muốn xui xẻo rồi.

Nghe Được Vương Cốc cốc chủ nói như thế, Lương Thượng cũng không hề để ý tới sự tình Đan Lô, chỉ tiếp tục mỉm cười nhìn xem trò hay nói ra.

Trên lôi đài.

Lúc này Tần Phàm cũng cảm thấy ở giữa thiên địa biến dị, lập tức là một bên ổn định lấy Đan Hỏa, một bên ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, khi thấy Lôi Đình ở trên bầu trời bay múa, sắp muốn đánh xuống lôi đài, hắn cũng không khỏi khẽ chau mày.

Hắn cũng biết Đan Lô này đúng là Ly Hỏa Đan Vương thành đan ở bên cạnh hắn đưa tới, nhưng hắn cùng Ly Hỏa Đan Vương này cách nhau bất quá là mấy mét, một khi Đan Lô này rơi xuống, nói không chừng sẽ bị tai bay vạ gió.

Hiện tại Tần Phàm luyện chế đan dược chỉ là mới vừa tiến vào giai đoạn Ngưng Thể mà thôi, linh lộ trong được đỉnh đang dần dần biến thành linh tán, mà vào lúc này một khi bị ngoại giới ảnh hưởng, nói không chừng chất lượng Ngưng Thể sẽ giảm xuống.

Nhưng hắn vào lúc này vẫn là thần sắc không biến, bình tĩnh tiếp tục luyện chế đan dược, chỉ cần Lôi Đình kia không phải chân chính bổ tới trên người của hắn, hắn liền không cần đi sợ hãi.

- Tốt, tuyệt đan thành, Đan Lô đến, bản Đan Vương so với các vị trước nhanh hơn một bước đan thành rồi! Nếu như ảnh hưởng đến các vị luyện đan, bản Đan Vương cũng chỉ có thể ở chỗ này nói một tiếng xin lỗi! Các vị chú ý, hiện tại bản Đan Vương muốn nghênh đón Đan Lô, ha ha ha...

Cũng vào lúc này, tiếng cười của Ly Hỏa Đan Vương kia lộ ra có chút liêu lĩnh mà khí phách vang lên ở toàn trường, truyền vào trong tai mỗi người.

Oanh!

Mà thanh âm của Ly Hỏa Đan Vương vừa mới rơi xuống, ở dưới toàn trường khản trương nhìn chăm chú, sét đánh vang lên, giống như là trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một cái lỗ hổng, Lôi Điện ngưng tụ trong tầng mây kia vào lúc này hóa thành một đạo lôi trụ cự đại, đường kính khoảng chừng ba bốn mét, sau đó dùng một loại khí thể hủy thiên diệt địa từ phía trên đánh xuống!

Nguyên lai bầu trời đông nghịt mây đen, bởi vì Lôi Đình này xuất hiện, giống như là tờ giấy màu đen đột nhiên bị xé một lỗ lớn, trong toàn bộ hội trường lập tức trở nên minh sáng lần nữa.

1089. Chương 1098-1099: Mượn Lôi Luyện Đan.

Chương 1098-1099: Mượn lôi luyện đan.

Thời điểm lôi trụ đáp xuống hội trường, hơn mười vạn người xem trong toàn trường đều bắt đầu cảm giác được toàn thân đã có một loại cảm giác tê liệt, bộ lông toàn thân tựa hồ bị dẫn dắt dựng lên, sau đó tầm mắt mọi người tức thì bị hào quang của lôi trụ kia hấp dẫn, nhìn xem nó thời gian dần qua tới gần trung ương lôi đài, phẳng phất như muốn phá hủy toàn bộ lôi đài.

Ở dưới loại tình huống cực kỳ nguy hiểm này, đại bộ phận Luyện Đan Sư trên lôi đài cũng không khỏi tâm tình bị chút ít ảnh hưởng, thậm chí là Đan Hỏa điều khiển trên tay cũng bắt đầu xuất hiện chút ít vấn đề.

Bất quá Tần Phàm cách Ly Hỏa Đan Vương gần nhất, vào lúc này ngược lại là lộ ra thập phần tỉnh táo, lôi trụ kia giống như là trực tiếp hướng về hắn đánh xuống, nhưng hắn còn có thể mặt không đổi sắc, hoàn toàn cho rằng không có việc gì tiếp tục luyện chế đan dược, cái này làm cho người xem toàn trường cũng không khỏi sợ hãi thán phục.

Một phần tâm tình tu vi này, dù là những Luyện Đan Sư khác ở trên đài cũng không khỏi âm thầm bội phục.

- Ồ?

Chúng kiến Tần Phàm như vậy, dù là Ly Hỏa Đan Vương, trong nội tâm cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, hần vốn cố ý chậm một lát lại đi tiếp Đan Lô kia, muốn mượn cái nhìn như vô tình này tạo thành một ít ảnh hưởng cho Tần Phàm, nhưng lại không thể tưởng được hiện tại hoàn toàn không có phát ra tác dụng.

Mà hần biết rõ cũng không thể làm được quá mức rõ ràng, nhìn đến Đan Lô kia càng ngày càng gần, hần cũng sợ sẽ thật sự phá hư đến đan dược của mình, vào lúc đó hần rốt cục ở trên lôi đài nhảy dựng lên, sau đó nâng lên một chuông ẩn Nguyên lực cự đại, trực tiếp hướng về Lô Đình kia bao khóa mà đi.

Không thể không nói, bản thân Ly Hỏa Đan Vương này cũng là một Bát cấp Võ Thánh thực lực cường đại, so với Phong Thái Thương còn mạnh hơn rất nhiều, một đạo Đan Lô này nhìn như là uy lực không kém, nhưng kỳ thật là hoàn toàn nằm trong sự khống chế của hần.

Bồng!

Ly Hỏa Đan Vương phát ra Đại Thủ Ấn nguyên khí kia, liền bao khóa Lô Đình đánh xuống ở bên trong, sau đó rất nhanh có thể nghe được ở trong đó truyền đến một hồi thanh âm bạo tạc nổ tung nặng nề, làm cho toàn bộ lôi đài đều hơi khê chấn động.

Cũng là cái chấn động này, có hai Luyện Đan Sư lúc này sắc mặt trở nên thập phần âm trầm, bởi vậy thiếu chút nữa đan dược bị hủy rồi.

- Tụ Linh!

Mà cũng vào lúc này, Tần Phàm ở dưới Lô Đình lại tiếp tục luyện chế lấy đan dược của mình, hơn nữa rất nhanh tiến vào đến trình tự Tụ Linh hoá khí thành đan khí, hoàn toàn không có bởi vì ngoại giới dị động mà chịu ảnh hưởng.

- Tần Phàm hần vậy mà ở thời điểm Ly Hỏa Đan Vương độ Đan Lô kiếp Tụ Linh?

Mà thấy một màn như vậy, phàm là người đối với luyện đan có chút hiểu rõ cũng không khỏi lần nữa kinh ngạc, vì Tần Phàm lớn mật mà cảm thấy rung động thật sâu.

Phải biết rằng lúc này chính là lúc Thiên Lô đánh xuống, Thiên Địa nguyên khí bốn phía nhất định đã bị chấn động nhất định, Tần Phàm ở thời điểm này ngưng tụ Linh khí, không chỉ là độ khó ngưng tụ thật lớn, hơn nữa rất có thể còn đưa tới Lô Nguyên Khí bên trong Thiên Lô, nói không chừng sẽ phá hủy đan dược!

Nhưng mà Tần Phàm lại không có đi lo lắng vấn đề này, hần đối với kỹ thuật Tụ Linh của mình rất có lòng tin, đồng thời hần cũng biết lúc này thật sự là thời cơ Tụ Linh thích hợp nhất, bỏ lỡ thì rất có thể sẽ ảnh hưởng đến được hiệu ứng chất lượng đan dược.

Cho nên hần biết rõ là có lôi kiếp đánh xuống, vẫn kiên trì trình tự luyện đan của mình, không có một tia thác loạn. Thủ ấn thay đổi, linh khí trên bầu trời ở dưới hần tụ tập, rất nhanh không ngừng mà ngưng tụ lấy, ngưng mà không tiêu tan, rất nhanh đã đến đầy đủ, dĩ nhiên là không có bị Đan Lô của Ly Hỏa Đan Vương ảnh hưởng chút nào.

- Hừ, vậy mà dám ở thời điểm bản Đan Vương độ Đan Lô kiếp Tụ Linh? Quả nhiên là hậu sinh khả úy, thật sự là rất can đảm!

Mà Ly Hỏa Đan Vương đang ngăn cản Đan Lô, rõ ràng cũng phát hiện Tần Phàm vào lúc này tiến hành Tụ Linh, cái này làm cho hần không khỏi trong nội tâm thầm hừ một tiếng. Tuy Tần Phàm là vô tâm, nhưng ở Ly Hỏa Đan Vương xem ra, đây quả thực có thể coi như là đối với hần khiêu khích!

Trong lòng Chư Cát Lăng có chút tức giận.

- Tốt, người đã lớn mật như thế, như vậy đừng trách bản Đan Vương không khách khí!

Lập tức ở sâu trong đôi mắt của Ly Hỏa Đan Vương, ẩn ẩn xẹt qua một vòng tàn nhẫn khó có thể trông thấy.

Đối với quán quân của lần Luyện Đan Đại Hội này, hần là nguyên nhất định phải có, hiện tại tuy Tần Phàm còn không có luyện chế ra đan dược, nhưng hần dám ở thời điểm mình độ Đan Lô kiếp Tụ Linh, xem ra là tin tưởng mười phần, cái này làm cho trong lòng của hần xẹt qua một tia tính toán.

- Bản Đan Vương ngược lại muốn nhìn người còn có thể tiếp tục thuận lợi Chú Linh thành đan hay không!

Sau đó ngay một khắc sau, Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng đang chống cự lại Đan Lô kiếp, khí lực thập phần ảm nấp có chút co rút lại một ít.

Động tác ảm nấp của Ly Hỏa Đan Vương, cơ hồ không có người phát hiện hẳn lúc này là cố ý thả một ít uy lực của Đan Lô, làm cho lô trụ đáp xuống vào lúc đó hướng về hai bên dật tán mà đi.

Ầm ầm!

Mà sau một khắc, một tiếng sấm sét chấn nổ toàn trường, sau đó mọi người liền trông thấy có mấy Lô Đình rời rạc lớn như cánh tay thoát ra khỏi không chế, từ trong khe hở Đại Thủ Ấn của Ly Hỏa Đan Vương chống cự Đan Lô trút xuống mà xuống, có đại bộ phận đều nhanh chóng hướng về Tần Phàm gần hẳn nhất bổ tới!

Lúc này Tần Phàm vừa mới ngưng tụ đến đầy đủ linh khí, muốn tiến hành Chú Linh thành đan cuối cùng rồi!

- Kỳ Tích Chi Tử coi chừng!

Chứng kiến Lô Đình kia dĩ nhiên là vào lúc này đánh xuống, người xem toàn trường không khỏi lại một lần nữa quá sợ hãi, có ít người thậm chí là nghẹn ngào kêu lên, muốn nhắc nhở Tần Phàm thoáng một phát.

Ở thời điểm này, thấy một màn như vậy, Ly Hỏa Đan Vương thực hiện được mưu kế đã lộ ra một vòng vui vẻ rất che giấu.

Thời điểm Lô Đình đánh xuống, cho dù không gây thương tổn cho Tần Phàm, nhưng ít ra cũng sẽ phá hư hẳn luyện đan! Mà Ly Hỏa Đan Vương biết rõ Tần Phàm vừa vặn còn có một phần Linh Dược cuối cùng này, cần bản không có khả năng lại luyện chế lại một lần nữa!

- Đa tạ Ly Hỏa Đan Vương tiên bối unction!

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, thanh âm của Tần Phàm lại bỗng nhiên nhàn nhạt vang lên trên lô đài. Sau đó liền thấy một đạo quang mang ở trong dược đỉnh bỗng nhiên thoát ra, như là một cái miệng mở lớn, rất nhanh liền đem những Lô Đình trút xuống dưới kia nuốt đi vào.

Tần Phàm nơi nào sẽ nhìn không ra lúc này đây Ly Hỏa Đan Vương là muốn cố ý phá hư mình luyện chế đan dược, nhưng nhìn xem Lô Đình kia hướng về mình đánh xuống, hẳn lại mặt không thay đổi sắc, chỉ là thập phần trấn định tiếp tục trình tự Chú Linh của mình.

Cho đến khi Lô Đình kia sắp bổ tới trên người của hắn, hắn mới bỗng nhiên thao túng lấy Đan Hỏa, thủ ấn khẽ động, vốn đan dược đã tiến vào trình tự Chú Linh, lại một lần nữa Tụ Linh! Lúc này đây Tụ Linh, tụ tập dĩ nhiên là lực lượng sấm sét bên trong Đan Lô này!

1090. Chương 1100-1101: Đan Thành, Quán Quân Đặt Trước!

Chương 1100-1101: Đan thành, quán quân đặt trước!

Đây là sau khi Tần Phàm cẩn thận nghĩ tới mới làm ra quyết định, hắn là muốn ở bên trong Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan sắp sửa thành đan này, gia nhập chút ít Lô Điện chi lực, dùng để rèn luyện khí lực cùng rèn luyện nguyên khí trong cơ thể.

Kỳ thật ở trước kia Tần Phàm cũng có qua tưởng tượng phương diện này, chỉ là lần thứ hai Tụ Linh cũng không dễ dàng, hắn cũng là sau khi nắm giữ đến dung võ nhập đan mới có được năng lực xử lý chi tiết, tỉ mỉ tương quan, trùng hợp lần này đánh xuống Đan Lô cũng không tính quá mạnh mẽ, hắn mới dám cả gan thử một lần.

Rất nhanh, khi Lô Đình bên trong Đan Lô này bị thu nạp tiến vào trong đan dược, sau đó Tần Phàm ngay lập tức nâng độ ảm của Tử Uân Đan Hỏa lên cao nhất, đem lực lượng sấm sét lần nữa ngưng tụ co lại, toàn bộ đánh vào đến bên trong đan dược.

Ở một bước này điều khiển độ ẩm phải cực kỳ nghiêm khắc, xảy ra một tia sai lầm đều có thể tùy thời sẽ là đan được bị Lôi Đình phá hủy, thất bại trong gang tấc. May mắn tâm lý chất tổ của Tần Phàm vượt qua thử thách, tuy vào lúc này toàn thân đều lộ ra có chút run lên, nhưng vẫn vô cùng trấn định không chế lấy hết thấy.

Mà người xem trong sân, vốn chứng kiến Lôi Đình kia thiếu chút nữa muốn bổ trúng Tần Phàm, trên mặt mỗi một cái đều lộ ra vẻ kinh ngạc, thiếu chút nữa không dám nhìn, nhưng sau khi chứng kiến Lôi Đình kia dĩ nhiên là bị Tần Phàm hút vào trong lò đan, lập tức đều kinh ngạc đến trợn mắt há hốc mồm, không dám tin.

Càng làm cho người ta khiếp sợ chính là, Tần Phàm vậy mà ở dưới tình huống như vậy còn có thể bảo trì trạng thái gặp không sợ hãi, sau khi Đan Lôi bị hấp dẫn vào trong được đỉnh, cũng không có phát sinh bạo tạc nổ tung hoặc là những vấn đề khác, tựa hồ đan được vẫn là hoàn hảo không tổn hao gì!

- Không biết lần này Kỳ Tích Chi Tử thành đan có thể cũng như Ly Hỏa Đan Vương, đưa tới Đan Lôi hay không?

Cái này làm cho những người ủng hộ Tần Phàm cuối cùng cũng thở dài một hơi, sau đó tiếp tục tò mò chú ý biến hóa trong sân, hơi có chút chờ mong, khẩn trương chờ đợi Tần Phàm thành đan.

Trên lôi đài, lúc này Ly Hỏa Đan Vương cũng đã từ trên bầu trời rơi xuống tới trên mặt đất, chỉ là sắc mặt của hắn lộ ra thập phần không tốt. Vừa rồi thật sự là hấn cố ý, vốn còn muốn giả vờ giả vịt nói một tiếng xin lỗi, nhưng hấn tuyệt đối không thể tưởng được Tần Phàm dĩ nhiên là cảm tạ hấn!

Mà buồn bực nhất chính là, hấn chứng kiến Đan Lôi mình cố ý buông ra bị Tần Phàm hút vào trong lò đan, không chỉ không có tạo thành ảnh hưởng đối với Tần Phàm luyện đan, hơn nữa nhìn bộ dáng đối với hấn còn có chỗ tăng lên rồi!

Đúng như lời Tần Phàm nói, hấn tựa hồ là đang trợ giúp người phía trước luyện đan rồi!

Bất quá nhìn thoáng qua Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan đã thành công luyện chế ra trong lò đan của mình, lúc này tâm tình của Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng mới rốt cục có chút khá hơn một chút, tuy còn chưa trải qua kiểm tra, nhưng căn cứ kinh nghiệm phong phú, hấn cũng nhìn ra được được hiệu một khóa đan được này của mình nhất định thập phần không thấp.

- Cho dù khóa đan được này đưa lên thị trường đấu giá, đoán chừng cũng sẽ có không ít Võ Thánh cường giả không tiếc một cái giá lớn muốn đoạt lấy a.

Trong nội tâm Ly Hỏa Đan Vương cũng âm thầm có chút tự ngạo, cho dù hấn không có thành công phá hư Tần Phàm luyện đan, nhưng bằng vào một khóa đan được này, hấn đối với đoạt giải quán quân cũng là tin tưởng mười phần.

- Lại cho người liều lĩnh một hồi, bản Đan Vương ngược lại muốn nhìn một hồi người có thể luyện chế ra khóa đan được gì! Hừ, mượn lời luyện đan? Vậy cũng phải có năng lực tương ứng mới được, một tiểu tử miệng còn hôi sữa, ta cũng không tin thật có thể so sánh với bản Đan Vương!

Lập tức hai mắt hấn âm trầm mịt mờ nhìn về phía Tần Phàm ở một bên, trong nội tâm hừ lạnh một tiếng thầm nghĩ.

Bên kia, sau khi Tần Phàm mượn lôi luyện đan, lại lần nữa toàn tâm vui đầu vào bên trong luyện chế đan được, đối với toàn trường nghị luận cùng ánh mắt của Ly Hỏa Đan Vương là hoàn toàn không có đi để ý tới.

Đã qua một hồi lâu.

- Tốt, rốt cục cũng Chú Linh xong rồi.

Nghe được thanh âm Lôi Đình “xì xì” trong được đỉnh dần dần biến mất, lúc này rốt cục Tần Phàm cũng có chút buông lỏng một ít, hấn biết rõ sắp đan thành rồi!

Một khóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này, tuy hấn còn không có vạch trần được đỉnh nhìn, nhưng hấn cũng biết cái kia nhất định là đan được phẩm chất cực cao.

Bất quá hần cũng không có chủ quan chút nào, bởi vì hần biết rõ rất nhanh hần cũng sẽ gặp gỡ Đan Kiếp rồi.

Ầm ầm!

Quả nhiên, trên bầu trời, Đan Lô kiếp của Ly Hỏa Đan Vương còn chưa kịp tán đi hoàn toàn, vào lúc này, lại một lần nữa truyền đến Lô Đình chấn động đình tai nhức óc, mây đen trên bầu trời vào lúc đó trở nên càng thêm Hắc Ám, như là Mặt Nhật Hàng Lâm bao phủ toàn bộ hội trường.

Thậm chí một ít người xem thực lực khá thấp căn bản là ngay cả nhìn vật cũng làm không được.

- Tần Phàm này, lại có thể mượn nhờ Đan Lô đến luyện đan? Còn thành công rồi! Nhìn ra được lúc này đây đưa tới Đan Lô tất nhiên sẽ càng mạnh hơn so với Chư Cát Lăng rất nhiều!

Mà phía trên gác cao, Lương Thượng với tư cách trọng tài chứng kiến một màn này ở phía dưới, không khỏi là thần sắc cả kinh.

- Cốc chủ, xem ra ta cũng phải trở lại lô đài đi chủ trì trận đấu rồi, nếu không tiếp tục như vậy, chỉ sợ tràng diện là khó có thể khống chế.

- Ân, đi thôi, lần này Tần Phàm đưa tới Đan Lô quá mạnh mẽ, đoán chừng đối với những người khác sẽ tạo thành ảnh hưởng thật lớn, chủ yếu là đừng cho Đan Lô xúc phạm tới người xem.

Được Vương Cốc cốc chủ ngắt đầu nhìn sắc trời biến hóa, nhẹ gật đầu nói ra.

1091. Chương 1100-1101: Đan Thành, Quán Quân Đặt Trước!

Chương 1100-1101: Đan thành, quán quân đặt trước!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Sau đó hần lại nhìn Tần Phàm trên lô đài, hần cảm giác được Kỳ Tích Chi Tử này càng ngày càng khó nhìn thấu rồi.

- Tuy được hiệu của Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này rất mạnh, nhưng xem ra phẩm giai bản thân cũng không bằng Thánh Đan, cho nên chỉ là đưa tới Đan Lô, không có đưa tới Ngũ Hành Đan Kiếp.

Trên lô đài, lúc này Tần Phàm dừng Đan Hỏa trong tay lại, ngẩng đầu lên nhìn về phía Lô Đình lẫn lộn trên bầu trời.

Lúc trước hần luyện chế ra Thánh Đan, dĩ nhiên là có thể trợ giúp Vô Tôn thành Thánh, công hiệu nghịch thiên, lúc này đây Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, chỉ là dùng để gia tăng độ dung hợp nguyên khí của Vô Thánh cường giả, tuy được hiệu cũng rất mạnh, nhưng phẩm giai so sánh với Thánh Đan vẫn là kém xa không ít đấy.

Nếu thật muốn phân ra một phẩm giai, lúc trước Tần Phàm luyện chế Thánh Đan, trình độ ít nhất có thể đạt tới Ngũ phẩm Thánh cấp trở lên, tuy được hiệu chưa hẳn đạt tới tuyệt phẩm, nhưng bởi vì phẩm giai bản thân nghịch thiên, cho nên đưa tới Ngũ Hành Đan Kiếp.

Mà Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này, được hiệu dù là đạt đến tuyệt phẩm, nhưng phẩm giai bản thân có lẽ chỉ là ở một hai phẩm Thánh cấp đan được tầm đó, cho nên chỉ đưa tới Đan Lô kiếp mà thôi.

- Tại sao có thể như vậy? Tiểu tử này vậy mà cũng đưa tới Đan Lô kiếp? Hơn nữa nhìn ra Đan Lô này vậy mà so với bản Đan Vương vừa rồi còn muốn càng mạnh hơn nữa!

Đã đến lúc này, Ly Hỏa Đan Vương rốt cục lộ ra một tia kinh hoàng.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, Tần Phàm thành công luyện chế ra đan dược, hơn nữa đưa tới Đan Lô càng mạnh hơn nữa! Cái này ý nghĩa đan dược Tần Phàm luyện chế ra, được hiệu thậm chí còn hơn của đan dược của hắn.

Ầm ầm!

Mà vào lúc này, tầng mây đông nghịt trên bầu trời rốt cục lần nữa vang lên Lô Đình nổ mạnh, sau đó liền chứng kiến một đạo tia chớp tuyết trắng ở lúc này vạch phá phía chân trời, trực tiếp hướng về lô đài của Tần Phàm bổ tới.

- Đã đến.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên Đan Lô trên bầu trời đánh xuống, sắc mặt bình tĩnh. Lúc trước Ngũ Hành Đan Kiếp hắn cũng đã tạo ngộ qua, hiện tại Đan Lô này tự nhiên là không nói chơi, hưởng chi hiện tại thực lực của hắn so với trước kia không biết đã tăng lên gấp bao nhiêu lần.

Thẳng đến thời điểm Đan Lô kia một mực đánh xuống đến cách lô đài còn có chừng hai mươi mét, hắn mới hít sâu một hơi, sau đó là một quyền hướng về giữa không trung đánh ra.

- Thanh Long Thảm Trảo!

Theo Tần Phàm đánh ra một quyền này, trên bầu trời lập tức có một Thanh Long trảo cự đại, ở trong hư không ngưng tụ mà ra, Long lân màu xanh bao la mờ mịt, ở trên bầu trời màu đen dần hiện ra một loại hàn mang làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động, lồng lộng nga nga, như là một tòa núi lớn.

Sau đó cái long trảo cự đại này dùng một tư thái đập phá Cửu Thiên, chưa từng có từ trước đến nay nghiêng hướng Lô Đình ở trên bầu trời đánh xuống, tựa hồ là muốn trực tiếp một trảo, hoàn toàn đập tán Đan Lô kia.

Oanh!

Rất nhanh, bầu trời truyền đến một hồi tiếng nổ cực lớn, toàn bộ hội trường ở thời khắc này đều hơi hơi dao động thoáng một phát, sau đó ở bên trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một đạo Đan Lô kia nhìn như uy lực cường đại trực tiếp bị long trảo này chấn phá!

Nhưng mà, Lô Vân trên bầu trời còn không có tán đi, sau khi đạo Đan Lô đầu tiên bị Tần Phàm đánh tan, lập tức lại có một đạo Đan Lô càng mạnh hơn nữa, lần nữa là từ trên trời giáng xuống, so với vừa rồi còn nhanh hơn, càng mạnh hơn nữa phóng tới lô đài, tựa hồ không đem toàn bộ lô đài bổ đến chia năm xẻ bảy thì sẽ không bỏ qua.

- Còn có đạo thứ hai! Vừa rồi Ly Hỏa Đan Vương cũng chỉ là đưa tới một đạo Đan Lô mà thôi, nói cách khác khóa đan dược này của Tần Phàm, được hiệu nếu so với Ly Hỏa Đan Vương vừa rồi kia còn muốn càng mạnh hơn nữa!

Thấy một màn như vậy, coi như là người xem đối với thuật luyện đan nhận thức không nhiều lắm cũng không khỏi sợ hãi than nói.

- Tốt, lại đến!

Tần Phàm thấy còn có đạo Đan Lô thứ hai đánh xuống, sắc mặt khẽ giương lên một vòng vui vẻ, đã đến lúc này, cho dù không cần bình luận trắc khảo thí được hiệu, cũng biết khóa đan dược này của hắn được hiệu nhất định là mạnh hơn so với Ly Hỏa Đan Vương.

- Chu Thiên Tinh La quyền!

Bởi vì đạo Đan Lô này nếu so với đạo thứ nhất càng mạnh hơn nữa, hắn lo lắng Thanh Long Thảm Trảo chịu không được, cho nên lựa chọn vũ kỹ càng mạnh hơn nữa, hắn đánh ra một quyền này, mặt trời bản tinh bên trong não vực liền điên cuồng dẫn động Thiên Ngoại tinh lực.

Tinh Quang vô cùng sáng chói không ngừng ngưng tụ lấy, thời gian dần qua ở chỗ nắm đấm của Tần Phàm xuất hiện một tiểu mặt trời vô cùng đẹp đẽ, đem hội trường đại hội vốn là tối đen lần nữa chiếu lên thông sáng.

Ầm ầm!

Lôi trụ cực lớn từ trên trời giáng xuống, giống như là Thiên Phật, tựa hồ là muốn thôn phệ hết thấy, lộ ra đáng sợ vô cùng, tất cả mọi người không khỏi là bắt đầu vì Tần Phàm âm thầm đổ mồ hôi lạnh.

Tiếp theo trong nháy mắt, tiểu mặt trời chỗ nắm đấm của Tần Phàm, vào lúc này bỗng dừng thoát thể mà ra, như là một đầu mãnh thú hung hãn, dùng một loại tư thái không sợ chết ngênh hướng về lôi trụ cực lớn trên bầu trời đánh xuống kia.

Bồng!

Rất nhanh, cả hai ở giữa không trung đụng lại với nhau, ánh sáng Tinh Quang sáng chói kia chói lọi bất diệt, uy lực so với Thanh Long Thảm Trảo vừa rồi còn muốn càng mạnh hơn nữa, chỉ nghe được một hồi nổ vang cực lớn truyền đến, đạo Đan Lôi thứ hai uy lực không kém này liền gọn gàng bị bóp chết ở giữa không trung, căn bản không thể rơi xuống đến trên lôi đài.

Tê...

Cái này vẫn là lần thứ nhất Tần Phàm ở trước mặt nhiều người như vậy, cho thấy thực lực của mình, mà hơn mười vạn người xem trong toàn trường nhìn đến người phía trước mạnh mẽ như vậy, tư thái bề ngễ thể kia cũng không khỏi âm thầm hít một hơi khí lạnh, trong nội tâm vãn vãn là rung động cùng không thể tin được.

- Đan Lôi kiếp này còn không có chấm dứt?

Mà lúc này Tần Phàm tiếp tục nhìn lên bầu trời, hắc chứng kiến tầng mây đông nghịt kia dĩ nhiên là tiếp tục ngưng tụ lấy, Lôi Đình quay cuồng, tựa hồ còn có Đan Lôi lần thứ ba sắp sửa đánh xuống, cái này làm cho hắn cũng hơi có chút ngoài ý muốn.

- Đánh xuống Đan Lôi càng nhiều, nói rõ được hiệu đan được ta luyện chế ra càng cường! Vậy thì tới đi, để cho ta một lần ăn đủ Đan Lôi!

Bất quá hai mắt của hắn lại kiên định, đối với cái này từng từng không sợ. Bởi vì trong Luyện Đan Đại Hội, tất cả đan dược luyện chế ra đều quy người dự thi, tự nhiên là được hiệu càng cường càng tốt.

- Lại vẫn có Đan Lôi?

Khi thấy Đan Lôi kiếp vãn trên bầu trời dĩ nhiên còn không có tiêu tán, toàn trường cũng không khỏi là lần nữa kinh hãi.

Phải biết rằng vừa rồi Ly Hỏa Đan Vương thành đan cũng mới chỉ đánh xuống nhất trọng Đan Lôi mà thôi, hiện tại Tần Phàm đã vượt qua hai trọng Đan Lôi! Hơn nữa nhìn ra còn sẽ có đệ tam trọng!

Đây cũng chính là nói, quán quân có lẽ đã có thể nói là bị Tần Phàm đặt trước rồi! Bởi vì ngoại trừ Tần Phàm cùng Ly Hỏa Đan Vương, những Luyện Đan Sư khác căn bản là ngay cả Đan Lôi cũng không có dẫn phát, thậm chí có chút ít là ngay cả đan dược nguyên vẹn cũng không có thành công luyện chế ra.

- Vừa rồi Đan Lôi của Bản Đan Vương chỉ có nhất trọng, hắn thậm chí có tam trọng!

Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng vừa mới chứng kiến Tần Phàm tiếp được đạo Đan Lôi thứ hai, lúc này sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, hắn vốn đối với mình tin tưởng mười phần, nhưng hiện tại lòng tin của hắn đã bị đánh bại hoàn toàn rồi!

Tần Phàm tiếp nhận hai trọng Đan Lôi, cái được hiệu này không cần khảo thí cũng đã nhất định là vượt qua hắn, huống chi bây giờ còn có đệ tam trọng!

Hiện trong lòng hắn chỉ có thể là âm thầm kỳ vọng lấy Tần Phàm tiếp không được đạo Đan Lôi thứ ba uy lực nhìn như thập phần cường đại này, chỉ cần để cho Đan Lôi hủy đi đan dược, như vậy lúc này đây quán quân của Luyện Đan Đại Hội chỉ có thể là hắn!

1092. Chương 1102: Thân Kháng Đan Lô, Khí Bá Toàn Trường. (1)

Chương 1102: Thân kháng Đan Lô, khí bá toàn trường. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

truyện copy từ

- Tiểu tạp chủng này làm sao có thể có thuật luyện đan mạnh như vậy! Hai trọng Đan Lô rồi, lại có đệ tam trọng! Dù là sư tôn hắc cũng không có thực lực mạnh như vậy a!

Hỏa Dương ở trong một góc xa trên lôi đài, lúc này càng là cẩn thận hàm răng, oán hận không thể tin được.

Hắn ở Trung Cấp Thi Đấu bại bởi Tần Phàm, vốn vẫn là thập phần không phục, bất quá lúc này, trong lòng của hắn mặc dù đối với Tần Phàm vẫn là hận cực, nhưng hắn cũng không khỏi không ỉn ỉn thừa nhận, Tần Phàm không chỉ ở thực lực võ đạo vượt xa hắn, ở đan đạo mà hắn một mực tự ngạo cũng là hơn xa!

- Nhất định là bởi vì cái được đỉnh kia có quan hệ a! Vì có được đỉnh kia trợ giúp, cho nên tiểu tạp chủng này mới có thể sáng tạo ra nhiều kỳ tích như vậy!

Lập tức ánh mắt của Hỏa Dương đã rơi vào phía trên được đỉnh trước mặt Tần Phàm kia, cái được đỉnh hỏa hồng sắc này tựa hồ đang tỏa ra một loại hấp dẫn cực hạn.

- Vô luận như thế nào, cái được đỉnh này ta nhất định phải nghĩ biện pháp nắm bắt tới tay! Vô luận phải trả một cái giá lớn gì cũng không sợ!

Hỏa Dương âm thầm nuốt từng ngụm nước bọt, trong lòng lộ ra vô cùng nóng rực.

Lúc này, bên cạnh lôi đài, Lương Thương chủ trì trận đấu kia đã về tới trên lôi đài, chứng kiến Tần Phàm dễ dàng liền ngăn cản được hai trọng Đan Lô như thế, không khỏi là trợn mắt há hốc mồm.

- Tần Phàm này thật sự là để cho ta quá mức ngạc nhiên rồi, Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này bất quá là Nhất phẩm Thánh cấp đan dược, Ly Hỏa Đan Vương có thể dẫn phát nhất trọng Đan Lô đã là hết sức lợi hại rồi, lúc trước thời điểm ta cùng Hỏa trưởng lão luyện chế cũng gần kề chỉ là dẫn phát nhất trọng mà thôi, hắn lại có thể dẫn phát tam trọng! Thật sự là hậu sinh khả ố ah!

Sau đó trong miệng hắn thì thào tự nói.

Hắn vốn còn muốn trở lại phòng hộ lôi đài, nhưng hiện tại xem ra Tần Phàm một người ứng phó liền dư xài, Đan Lô căn bản sẽ không rơi xuống trên lôi đài.

- Bất quá đệ tam trọng lôi kiếp này so với hai trọng trước còn mạnh hơn rất nhiều, không biết lúc này đây Tần Phàm hắn sẽ đi nghênh đón như thế nào?

Mà hắn ngẩng đầu nhìn Đan Lô trên bầu trời vẫn còn quay cuồng chuẩn bị đánh xuống, trong nội tâm âm thầm nghĩ, đồng thời cũng tùy thời chuẩn bị lấy ra tay ở thời điểm Tần Phàm tiếp không nổi Đan Lô.

Bên trong mây đen trên bầu trời, tia chớp màu trắng, màu tím, màu đỏ thẫm đều ở bên trong tầng mây ỉn ỉn hiện ra, các loại bạo lôi bắt đầu khởi động, thanh âm không dứt bên tai, nhưng mà vẫn không có rơi xuống, tựa hồ là một mực công tác chuẩn bị, tích sức, muốn tới một công kích mang tính hủy diệt Thiên Địa.

Chứng kiến trận thế như vậy, một ít người xem cách lôi đài tương đối gần đã âm thầm cảm thấy da đầu run lên, ỉn ỉn có ý định nếu gặp nguy hiểm, liền tùy thời hướng lấy đằng sau thoát đi.

Luyện Đan Sư trên lôi đài, ngoại trừ mấy cái thực lực bản thân cường đại, những người khác là không khỏi ngừng thở, cũng chuẩn bị lấy ý định chạy trốn, đan dược luyện chế trên tay tự nhiên cũng là đã thất bại.

Hỏa Dương cũng là một phần tử trong đó, hắn luyện chế đan dược, tuy đã từng thấy qua Hỏa trưởng lão luyện chế, nhưng ở dưới hai lần Đan Lô uy áp, hắn căn bản là không có cách nào chuyên tâm xuống luyện đan, kết quả là ba lượt đều đã thất bại.

Cái này tự nhiên là làm cho hấn đối với Tần Phàm càng nhiều thêm vài phần hận ý, nhìn xem Tần Phàm ở bên kia vẫn còn trấn định đứng đấy, hấn hận không thể ở lúc này đây Đan Lô trực tiếp đánh chết hấn, thậm chí hấn đã chuẩn bị xong chuẩn bị muốn lên trước cướp đoạt cái được đỉnh kia.

Trên bầu trời, dòng điện rời rạc đã không ngừng toát loạn lấy trong hội trường, một mảnh hào quang đông nghịt không ngừng chớp động, mà trên tầng mây, Lô Đình quay cuồng tựa hồ cuối cùng cũng đã tới cực hạn.

Ầm ầm!

Sau một khắc, ở giữa thiên địa bỗng nhiên truyền đến thanh âm như là trời sụp đổ, sau đó liền thấy một đạo lôi trụ ba màu, màu trắng màu tím màu đỏ thẫm hỗn hợp cùng một chỗ, một loại năng lượng vô cùng cường hoành từ trên trời giáng xuống!

Lôi Đình như vậy, vô luận ai nhìn thấy cũng không khỏi da đầu run lên, cảm thấy sờn hết cả gai ốc, nếu như là ở vào vị trí trung tâm Lô Đình này, đoán chừng cho dù là Vô Tôn cường giả cũng bị đánh đến hóa thành tro bụi, thậm chí Vô Thánh cường giả bình thường đụng phải cũng không chết tức tổn thương.

Lúc này Tần Phàm đứng ở phía dưới Lô Đình ba màu này, nhìn xem lôi trụ kia nhìn như thật chậm, nhưng thực chất là cực nhanh đánh xuống, sắc mặt của hấn vẫn thập phần bình tĩnh, không có một tia chấn động.

Thẳng đến thời điểm lôi trụ ba màu kia đánh xuống đến cách lôi đài chừng ba mươi thước, cặp mắt của hấn mới bỗng nhiên mạnh mẽ ngưng tụ.

- Lúc này đây, ta liền thử xem dùng thân thể của ta tới đón tiếp đệ tam trọng Đan Lô này a!

Lập tức ánh mắt của Tần Phàm trở nên vô cùng kiên nghị, khí kinh toàn thân chấn động, sau đó hai chân dùng sức đạp mạnh trên mặt đất, đột ngột từ mặt đất bay lên, trực tiếp nghênh đón lôi trụ từ trên trời đánh xuống kia.

Toàn thân không làm bất luận phòng ngự gì, trực tiếp dùng một thân khí lực cường hoành, độc kháng Đan Lô!

- Cái gì! Tần Phàm hấn muốn làm gì?

Thấy một màn như vậy, toàn trường xôn xao, mười vạn người xem giống như là mặt biển yên tĩnh bị ném Boom, không khỏi là lần nữa kịch liệt oanh động, tất cả mọi người quá sợ hãi, thậm chí một ít thiếu nữ trợn to mắt, mở to miệng, lộ ra là thần sắc ngốc trẻ.

Đệ tam trọng Đan Lô này so với hai trọng trước đều mạnh hơn rất nhiều, thậm chí so với hai trọng trước cộng lại còn mạnh hơn!

Nhưng đối mặt Đan Lô ba màu cường hoành như vậy đánh xuống, Tần Phàm dĩ nhiên là muốn dùng khí lực đi nghênh đón!

Coi như là Vô Thánh hậu kỳ cường giả, đoán chừng cũng không có mấy người dám lấy khí lực của mình đi ngăn cản Đan Lô! Huống chi Tần Phàm chỉ là một thanh niên hai mươi mốt tuổi, đột phá đến Vô Thánh cảnh giới một hai tháng mà thôi!

Tất cả mọi người, kể cả Luyện Đan Sư trên lôi đài đều cho là hấn điên rồi! Dù là trọng tài Lương Thượng ở một bên cũng muốn tiến lên ngăn cản, nhưng mà có chút không còn kịp rồi, Tần Phàm đã bay lên đến giữa không trung!

Hấn và Đan Lô ba màu kia cách xa nhau bất quá là khoảng cách 10m!

Toàn trường, mười vạn ánh mắt đều ngưng tụ ở trên người Tần Phàm, nhìn xem Tần Phàm dùng lực lượng một người độc kháng Thiên Uy.

Ầm ầm!

Lôi Đình đánh xuống, cùng thân thể của Tần Phàm triệt để tương đụng lại với nhau, giống như là Lô Đình bên trong thời tiết mưa to, từ trên trời giáng xuống, đánh vào một khối ngoạn thạch trên ngọn núi cao! Mọi người tựa hồ là đã nhìn thấy khối ngoạn thạch này bị phách thành phần vụn!

- Không muốn!

Một ít thiếu nữ vào lúc này cả kinh kêu ra tiếng, thậm chí nhắm mắt lại không dám nhìn, không muốn chứng kiến tình cảnh Tần Phàm bị lôi trụ chém thành than cốc.

1093. Chương 1103: Thân Kháng Đan Lôi, Khí Bá Toàn Trường. (2)

Chương 1103: Thân kháng Đan Lôi, khí bá toàn trường. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Lôi Đình kia không ngừng nổ vang bên tai, lôi trụ ba màu kia không ngừng trùng kích xuống, ở giữa thiên địa đều là tam sắc quang mang bắn ra bốn phía, ở giữa thiên địa sắc thái sáng lạn, người xem toàn trường vào lúc này đều cảm giác được tóc gáy dựng đứng, toàn thân run lên, một ít người thực lực thấp thậm chí là sắp chóng mặt mê mang.

Nhưng mà, sau đó mọi người chứng kiến thanh sam thanh niên ở dưới lôi trụ ba màu kia, cũng không có như bọn hắn dự đoán, bị phách trở thành mảnh vỡ, mà phẳng phát giống như một Chiến Thần, đỉnh thiên lập địa, khinh thường lấy Thương Khung!

Tùy ý để Lôi Đình kia không ngừng đánh xuống, thân thể của hắn đồng dạng như là một ngọn núi to lớn cao ngạo, ngật đứng không ngã!

- Ha ha ha... Đan Lôi, cũng không gì hơn cái này mà thôi!

Sau một khắc, ở trên bầu trời truyền đến một hồi tiếng cười vô cùng tự tin mà khí phách, so với sấm sét còn oanh động truyền vào trong tai mọi người.

Tất cả người xem vào lúc này cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, bọn hắn tin tưởng cả đời này của mình cũng sẽ không quên một màn này, sẽ không quên tư thái kiên nghị, tuyệt đại phong độ ở dưới Lôi Đình kia, cái thân ảnh này mang ọi người rung động tâm hồn vĩnh viễn sẽ không phai mờ!

Chu Thiên Lôi Điện đang không ngừng trùng kích lấy thân thể, vào lúc này Tần Phàm lại hồn nhiên không sợ.

Trên thực tế lúc trước thân thể của hắn trải qua mấy lần Lôi Điện oanh kích, cũng sớm đối với Lôi Điện có được kháng tính nhất định, hơn nữa sau khi đạt tới Nhị cấp Võ Thánh chi cảnh, ba lượt Ma chủng Luyện Thể, khí lực quả thực có thể nói biến thái, lúc này đây tuy Đan Lôi rất mạnh, nhưng muốn làm bị thương hắn là không dễ dàng.

- Tiêu tán cho ta a!

Mà nháy mắt sau đó, Tần Phàm mạnh mẽ hít một hơi không khí để cho người tê liệt, sau đó nắm tay phải hướng lên trên oanh ra một quyền, Thủy Hỏa quy tắc Tiểu Thế Giới chi lực như là thủy triều cuộn cuộn, mạnh mẽ chôn vùi đạo Thiên Lôi thứ ba kia ở giữa không trung.

Sau đó, sắc mặt hắn bình tĩnh, chậm rãi rơi xuống trên lôi đài lần nữa, tuy một thân quần áo đã có chút rách rưới, nhưng một loại phong độ tư thái ngạo nghễ hậu thế này, lại để cho người không khỏi sinh lòng thuyết phục.

Kỳ thật Tần Phàm cũng nghĩ qua là muốn ném thử mượn nhờ Đan Lôi lúc này đây, tiến hành lần thứ tư Ma chủng Luyện Thể, nhưng sau khi suy nghĩ sâu xa vẫn là buông tha cho ý nghĩ này, một mặt là bởi vì nơi này trước mắt bao người, một phương diện khác hắn cảm giác được lần này trong Đan Lôi ẩn chứa năng lượng tựa hồ còn xa xa không đủ.

Trực giác của hắn cảm thấy Ma chủng còn có thể tiếp tục luyện hóa, nhưng mà năng lượng cần thiết lại cực kỳ khủng bố, Đan Lôi căn bản không thỏa mãn được.

Sau khi Tần Phàm rơi xuống trên lôi đài, Đan Lô kiếp vẫn trên bầu trời rớt cục cũng vào lúc này chậm rãi tiêu tán sạch sẽ, tầng mây màu đen trên trời trôi đi, ở giữa thiên địa cũng là thời gian dần qua khôi phục thanh minh.

Một ánh mặt trời sáng chói xinh đẹp vào lúc này vừa mới chiếu xạ đến trên người Tần Phàm ở trên lôi đài, khiến hắn phẳng phất như là Thiên Thần hạ phàm, mười vạn ánh mắt trong toàn trường đều yên lặng nhìn chăm chú lên người của hắn, dĩ nhiên là hồi lâu sau, trong toàn bộ hội trường vẫn là một mảnh yên tĩnh.

- Thật sự không có ý tứ quấy rầy chư vị, nhưng lúc này đây quán quân của Luyện Đan Đại Hội, Tần Phàm ta đã muốn!

Cũng vào lúc này, ánh mắt của Tần Phàm nhàn nhạt đảo qua các Luyện Đan Sư khác trên lôi đài, kể cả Ly Hỏa Đan Vương ở bên trong, trong miệng tự tin mà khí phách nói ra.

Rung động!

Toàn trường rung động thật lâu! truyện copy từ

Tần Phàm dùng thân thể bản thân chống cự Đan Lô, sau đó bình yên vô sự rơi xuống, một màn này làm cho tất cả mọi người không khỏi cảm giác được nhiệt huyết sôi trào và vô cùng hướng tới!

Cái này là cường giả!

Cái này là lực lượng cường giả!

Cường giả chân chính nên là như vậy, có một loại dũng khí không sợ hết thảy, cho dù là Thiên Uy, cũng dám dùng bản thân chi lực chống lại!

- Kỳ Tích Chi Tử tất thắng! Kỳ Tích Chi Tử tất thắng!

Rốt cục, toàn trường sau khi yên tĩnh ngắn ngủi, mười vạn người xem lập tức phát ra tiếng hô đình tai nhức óc, cái kia đại biểu cho đại lực này hướng tới đối với cường giả, thanh âm sôi trào tựa hồ muốn lật tung toàn bộ hội trường của Luyện Đan Đại Hội, như là núi lửa bộc phát, thậm chí thanh âm so với Lôi Đình vừa rồi còn mãnh liệt hơn.

- Tần Phàm này hắn làm sao có thể có thực lực mạnh như vậy...

Hỏa Dương cùng tồn ở trên lôi đài, sau khi chứng kiến Tần Phàm dùng thân thể ngạnh kháng đệ tam trọng Thiên Lô kia, vậy mà bình yên vô sự trở lại mặt đất, cái này làm cho hắn không khỏi là trong nội tâm vô cùng rung động, thậm chí sắc mặt cũng lộ ra có chút ngốc trệ.

Lúc này đây hắn vốn lòng tràn đầy hi vọng Đan Lô đánh chết Tần Phàm, nhưng hiện tại kết quả lại ra ngoài dự liệu của hắn, Tần Phàm không chỉ có không chết, thậm chí ngay cả bị thương cũng không có!

Hỏa Dương ở phương hướng che giấu yên lặng nhìn xem được đỉnh thần bí màu đỏ trước mặt Tần Phàm kia, trong mắt thập phần nóng rực, nhưng trong lòng của hắn biết rõ, bằng thực lực Tần Phàm biểu hiện ra ngoài vừa rồi, hắn muốn dựa vào chính mình lấy được cái được đỉnh này, không thể nghi ngờ là nói chuyện hoang đường viễn vông.

- Làm sao có thể... Đan Lô uy lực cường đại như vậy, lại có thể dùng thân thể đi ngăn cản?

Mà Ly Hỏa Đan Vương ở cách Tần Phàm không xa, đồng dạng cũng là vô cùng chấn động. Vừa rồi hắn ngăn cản qua một lần Đan Lô, thập phần tinh tường uy lực của Đan Lô này, dù hắn là Bát cấp Võ Thánh cũng cảm thấy có chút khó giải quyết! Nếu để cho thân thể của hắn đi ngăn cản Đan Lô, càng là không chết cũng phải bị thương!

Nhưng Tần Phàm này chỉ là Võ Thánh tuổi trẻ, đột phá đến Võ Thánh mới một hai tháng, dĩ nhiên đã có thể dùng khí lực tiếp nhận được Đan Lô! Điều này đại biểu lấy, khí lực của Tần Phàm so với Bát cấp Võ Thánh còn cường đại hơn!

Đã đến lúc này, hắn đã có thể tuyệt đối khẳng định, vừa rồi bên trong trận quyết chiến kia, một người trong đó là Tần Phàm rồi, hơn nữa Phong Thái Thương nhất định đã bị chết ở trên tay Tần Phàm! Tần Phàm

chỉ là biểu hiện ra ngoài thì có thực lực như vậy, lực lượng che dấu càng là khó có thể dự tính, Phong Thái Thương không phải đối thủ của hắn cũng bình thường!

- Tiểu tử này, cố ý dùng thân thể đi ngăn cản Đan Lô, chẳng lẽ là muốn chấn nhiếp chút người trong lòng có quỷ sao?

Mà vào lúc này, bên trên gác cao, Dược Vương Cốc cốc chủ nhìn xem thân ảnh màu xanh trên lôi đài kia, như có điều suy nghĩ trong miệng thì thào nói ra:

- Chỉ là, người có biết những người biết rõ lai lịch cái dược đỉnh này, đều không phải người bình thường, chỉ sợ sẽ không dễ dàng bị người dọa lùi như vậy ah. Bất quá một Nhất cấp Võ Thánh, không, Nhị cấp Võ Thánh lại có thể có được thực lực mạnh như vậy, tiềm lực vô hạn, hơn nữa khí lực cường hãn, không dễ dàng chết, ta nghĩ những lão quái vật kia muốn động tay có lẽ cũng sẽ kiêng kị rất nhiều.

1094. Chương 1104: Kỳ Tích Đan Vương.

Chương 1104: Kỳ Tích Đan Vương.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vào lúc này hai mắt của Dược Vương Cốc cốc chủ cũng hơi ngưng tụ, hắn đột nhiên phát hiện Tần Phàm đã không phải là Võ Thánh cấp một, ở trong thời gian ngắn ngủn một hai tháng, hắn vậy mà đã tăng lên tới Nhị cấp Võ Thánh rồi!

Tốc độ tu luyện khủng bố như vậy, dù là Dược Vương như hắn, cường quân vô số đan dược trong thiên hạ, trong nội tâm cũng không khỏi rung động. Hắn biết rõ coi như là có đan dược trợ giúp, muốn trong thời gian ngắn ngủi tăng cảnh giới lên như vậy cũng là thập phần không dễ dàng.

- Chẳng lẽ thật là trong cái dược đỉnh kia có Huyền Cơ gì sao?

Lập tức hắn hai mắt cũng chậm rãi rơi xuống phía trên cái dược đỉnh kia, ở chỗ sâu trong ánh mắt cũng ẩn ẩn có một tia hiếu kỳ, nóng rực, thậm chí là thèm thuồng.

Không thể không nói, đối với đại lực dùng võ vi thiên này mà nói, đây thật là một hấp dẫn cực lớn!

Cho dù hắn thân là Dược Vương Cốc cốc chủ, đồng dạng cũng là khó tránh khỏi.

Phía dưới, Tần Phàm đứng ở trên lôi đài, quay mắt về phía tiếng hô cùng các loại ánh mắt như thủy triều bốn phía, sắc mặt của hắn y nguyên biểu hiện được thập phần bình tĩnh.

Không sai, vừa rồi đối mặt đệ tam trọng Thiên Lô kia, đích thật là hắn cố ý dùng thân thể đi trực tiếp ngăn cản! Mục đích tự nhiên không chỉ là vì đùa nghịch uy phong đơn giản như vậy, hắn làm sao không biết cái dược đỉnh gia truyền này của mình đã biến thành hàng phỗng tay, người thèm thuồng nó có lẽ sẽ không ít, cho nên hắn phải biểu hiện ra thực lực của mình, như vậy mới có thể miễn đi phiền toái vô tận.

Hắn tin tưởng mình có thực lực độc kháng Đan Lô, cũng đủ làm ột ít người kiêng kị rồi.

Ánh mắt nhàn nhạt xẹt qua toàn trường, một tay của Tần Phàm nhẹ nhàng khoác lên phía trên nắp dược đỉnh, sau đó vỗ mạnh, nắp đỉnh bay lên, một khối đan dược màu đỏ thắm cũng theo đó bay ra, sau đó chậm rãi rơi vào phía trên lòng bàn tay của hắn.

Dược hương nồng đậm kia cũng vào lúc này truyền ra, làm cho người xem toàn trường cũng không khỏi cảm giác được toàn thân một hồi sáng khoái, một ít người xem ở gần lôi đài thậm chí bởi vậy mà được ích lợi không nhỏ, cảnh giới võ đạo cũng có trình độ tăng lên nhất định!

- Một khóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này, bởi vì hỗn hợp Đan Lôi chi lực, cho nên bên trong được hiệu ngoại trừ tăng lên độ dung hợp nguyên khí bản tức trong cơ thể, hơn nữa có lẽ đối với độ tinh khiết của nguyên khí cũng có chỗ tăng lên.

- Đồng thời Lôi Điện Luyện Thể, chỉ cần phục dụng nó, có lẽ kháng tính Lôi Điện trong cơ thể ta sẽ đề cao lần nữa, thậm chí bên trong nguyên khí của ta cũng sẽ bí mật mang theo một tia Lôi Điện chi lực.

Tần Phàm cầm một khóa đan dược này, cảm giác được trong đan dược y nguyên còn truyền đến chút cảm giác tê liệt, trong lòng âm thầm thầm nghĩ. Hắn đồng dạng biết Đan Lôi chi lực bên trong khóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này là rất có thể sẽ theo thời gian mà tiêu giảm, cho nên phải là mau chóng phục dụng mới được.

- Tốt, đặc sắc! Đặc sắc!

Một lát sau, Lương trưởng lão chủ trì đại hội kia cũng leo lên lôi đài, một bên mặt mang mỉm cười, một bên vỗ tay nói ra:

- Tần Phàm Luyện Đan Sư, không chỉ có một thân Luyện Dược Sư để cho người cảm thấy kinh diễm tuyệt luân, hơn nữa tuổi còn trẻ liền có thể có được thực lực như vậy, thật sự là để cho người bội phục.

- Lương trưởng lão quá khen.

Tần Phàm bình tĩnh mà khiêm tốn trả lời nói ra, hắn nhận ra người trước mắt này chính là một trong Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu, cũng không dám thất lễ. đọc truyện mới nhất tại .

- Tốt rồi, tin tưởng đến bây giờ, đan dược của các vị Luyện Đan Sư luyện chế cũng không xê xích gì nhiều, lúc này ta tuyên bố, hiện tại Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu chấm dứt! Mời các vị Luyện Đan Sư mang Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan mà mình luyện chế lên, đi vào bình luận trắc bình luận được hiệu.

Sau đó, ánh mắt của Lương trưởng lão kia đảo qua trên lôi đài, sau khi hơi chút quan sát, liền mở miệng tuyên bố nói ra.

- Đã xong? Không phải nói không hạn thời gian sao?

Nghe được Lương trưởng lão bỗng nhiên tuyên bố đại hội chấm dứt, mọi người không khỏi khê giạt mình. Lúc này ở trên lôi đài, là còn có một hai Luyện Đan Sư còn không có luyện chế ra Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan.

- Đúng vậy, trước kia ta đích thật đã từng nói qua, lúc này đây Cao Cấp Thi Đấu không hạn chế thời gian, nhưng mà hiện tại ta nghĩ chờ đợi thêm nữa cũng là lãng phí thời gian, không bằng sớm chút tuyên bố kết quả a.

Lương Thượng chỉ là mỉm cười tiếp tục nói:

- Cho nên vẫn là mời tất cả mọi người mang đan dược lên tiến hành bình luận trắc.

Lương trưởng lão ngụ ý, quán quân đã sinh ra đời rồi.

- Còn bình luận trắc cái gì nữa, Tần Phàm hắn đã dẫn phát tam trọng Đan Lôi rồi, ai còn có thể so với hắn?

Mà nghe được tuyên bố, một lão Luyện Đan Sư trên trăm tuổi ở trên lôi đài, vào lúc này trực tiếp phẩy tay áo một cái, thu hồi đồ vật trên bệ đá, sau đó liền tức giận mà đi xuống lôi đài.

Tuy hắn cũng luyện chế ra Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, nhưng ngay cả một lần Đan Lôi cũng không có dẫn phát, không cần bình luận trắc cũng biết kết quả như thế nào. Bất quá lúc này đây tới tham gia Luyện Đan Đại Hội cũng không tính đến không, tối thiểu nhất cũng lấy về một Thánh cấp đan phương rồi.

Kết quả sau khi lão Luyện Đan Sư này rời đi, Luyện Đan Sư khác luyện chế thất bại trên lôi đài cũng đành phải bất đắc dĩ đi ra.

Trong những người này, đệ tử Hỏa Dương của Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu Hỏa trưởng lão cũng ở trong đó, trước khi Hỏa Dương này đi, chỉ là oán hận liếc nhìn Tần Phàm, ngược lại là không có thất thố như thời điểm Trung Cấp Thi Đấu chấm dứt, chỉ là ánh mắt kia ẩn ẩn mang theo một vòng âm độc, không biết trong nội tâm đang suy nghĩ cái gì.

- Ai, xem ra hiện tại đã là thế giới của người trẻ tuổi, lão phu cũng đi a.

Mà lúc này, Bách Biến Quái Thánh kia cải trang thành Lam y lão giả cũng giả vờ giả vịt tán thán nói, lúc này đây hẳn tựa hồ cũng luyện chế thất bại, ẩn nấp trốn nhìn Tần Phàm, sau đó liền chậm rãi đi xuống đài.

Vẫn còn lưu lại ười vạn người xem trong toàn trường một hình tượng tang thương thương cảm không thôi, nhìn như là người trong cảnh xế chiều khuất bóng vậy.

Sau đó, những người khác cũng tiếp nhau rời đi, nữ Luyện Đan Sư Lý Nhược Hi kia cũng không có thành công luyện chế ra Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, cuối cùng toàn bộ trên lôi đài cũng chỉ còn lại ba người Tần Phàm, Ly Hỏa Đan Vương, còn có Khúc Thanh Nguyên ở giới trước đạt được vị trí thứ hai.

Mặc dù Khúc Thanh Nguyên này không có dẫn phát Đan Lô, nhưng hẳn cũng tự tin được hiệu đan được của mình không thấp, cho nên mới giữ lại, nhưng hẳn hiểu được đệ nhất, thứ hai có lẽ đã có người chọn lựa rồi.

- Ha ha, bởi như vậy, không phải dùng bình luận trắc được hiệu cũng đã có thể phân ra top 3 rồi.

Nhìn xem nguyên một đám Luyện Đan Sư ly khai, lúc này Lương Thượng kia vừa cười vừa nói.

1095. Chương 1105-1106: Đại Hội Kết Thúc, Nghi Vấn Trùng Trùng.

Chương 1105-1106: Đại hội kết thúc, nghi vấn trùng trùng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kỳ thật đây cũng là ở bên trong dự tính của hắn, trên thực tế Luyện Đan Sư có thể tiến vào Cao Cấp Thi Đấu cũng đã có danh xưng Tông Sư, cho nên ngoại trừ trước Top 3, danh thứ khác cũng là khác biệt không lớn, những người này không tiến hành bình luận trắc, ngược lại có thể bảo lưu thể diện.

Nhưng sau đó Lương Thượng vẫn là từng cái kiểm tra đan được của ba người, bảo đảm ba người đều là thành đan. bình luận trắc của Thánh cấp đan được cũng chưa chắc có thể bình luận được chuẩn xác, nhưng Lương Thượng căn cứ quá trình trận đấu vừa rồi, liền có thể trực tiếp đoán được được hiệu mạnh yếu của đan được ba người rồi.

Sau khi kiểm tra đo lường qua đan được của ba người, Lương Thượng tuyên bố Ly Hỏa Đan Vương cùng Khúc Thanh Nguyên phân biệt đạt được Luyện Đan Đại Hội thứ hai và thứ ba.

Sau khi kết quả tuyên bố, Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng không nói một lời, trầm mặt đi ra ngoài, bất quá Khúc Thanh Nguyên kia lại tiêu sái hơn rất nhiều, mỉm cười hướng Tần Phàm biểu thị ra chúc mừng thoáng một phát mới đi xuống lôi đài.

- Hiện tại ời Dược Vương Cốc cốc chủ chúng ta tự mình trao tặng danh xưng Đan Vương cho Tần Phàm Luyện Đan Sư, cũng ban phát phần thưởng quán quân của Luyện Đan Đại Hội lần này.

Cuối cùng, Lương Thượng mỉm cười tuyên bố lần nữa.

Nháy mắt sau đó, một bóng người bạch sắc liền xuất hiện ở trên lôi đài, đúng là Dược Vương Cốc cốc chủ.

- Tần Phàm, chúc mừng người.

Sau khi Dược Vương Cốc cốc chủ rơi vào trên lôi đài, vốn là mặt mang mỉm cười nhìn về phía Tần Phàm nói ra, sau đó hắn hướng hơn mười vạn người xem trong toàn trường, cao giọng tuyên bố:

- Hiện tại bốn cốc chủ đại biểu Dược Vương Cốc trình trọng tuyên bố, Luyện Đan Đại Hội lần thứ mười lăm, người đoạt giải quán quân chính là đến từ Đại Càn Quốc Tần Phàm! Hơn nữa hắn có thể đạt được Dược Vương Cốc chúng ta trao tặng danh xưng... Kỳ Tích Đan Vương.

- Kỳ Tích Chi Tử! Kỳ Tích Đan Vương!

Nghe được thanh âm tuyên bố của Dược Vương Cốc cốc chủ, toàn trường thoáng cái như là núi lửa bộc phát sôi trào, vô số người kích động đến sắc mặt đỏ bừng, nhao nhao đứng lên, cơ hồ tất cả người xem đều vào lúc này vô cùng cuồng nhiệt hô to lấy danh xưng Tần Phàm, toàn bộ hội trường trong lúc nhất thời biến thành hải dương huyền não cùng kích động.

- Kỳ Tích Đan Vương, Thiên Hạ Vô Song!

Trận trận thanh âm như là thủy triều bành trướng không dứt bên tai, những khán giả này đối với siêu cấp thiên tài đan võ song tuyệt trên lôi đài kia, ở thời khắc này không chút nào giữ lại, biểu lộ lấy cuồng nhiệt sùng bái của mình.

Kỳ thật cũng khó trách những người xem này sẽ biểu hiện được hưng phấn cuồng nhiệt như thế, trên thực tế ở trên đại lục dùng võ vi thiên, sùng bái thiên tài này, Luyện Dược Sư cũng đã được người thập phần tôn kính rồi, dù sao toàn dân đều học võ, tính ỷ lại đối với luyện dược thập phần to lớn.

Luyện Đan Sư, chính là quý tộc bên trong Luyện Dược Sư, trình độ tôn sùng càng lớn, thậm chí đã có thể so sánh với Võ Thánh cường giả!

Về phần Đan Vương, đây tuyệt đối là Luyện Đan Sư chi Vương! Chính là Luyện Đan Sư có địa vị tôn sùng nhất trong tất cả Luyện Dược Sư, đại biểu cho vinh dự cao nhất trong luyện dược giới! Cho dù là Võ Thánh hậu kỳ siêu cấp cường giả xưng bá một phương, cũng không dám vô lễ đối với một gã Đan Vương!

Tần Phàm có thể ở hai mươi mốt tuổi đạt được danh xưng Đan Vương này, hơn nữa còn đánh bại người đạt được Đan Vương lần trước, ngoại trừ kỳ tích, hoàn toàn chính xác không thể dùng từ ngữ khác đi hình dung được rồi!

Kỳ Tích Đan Vương, cái tên này tuyệt đối là thực đến tên quy!

Có thể nhìn thấy tận mắt tràng cảnh tuyệt đại thiên tài chưa từng có từ xưa đến nay Phong Vương như vậy, tất cả người xem chỉ là nghĩ một chút liền cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, vô cùng kích động rồi! Tin tưởng hình ảnh này sẽ vĩnh viễn lưu lại trong đầu bọn hắn, một cuộc tranh tài để cho bọn hắn nhớ mãi cả đời!

Tần Phàm, đại biểu cho đúng là kỳ tích!

Có thể đoán trước chính là, từ ngày hôm nay bắt đầu, danh tiếng song kỳ tích là Kỳ Tích Chi Tử cùng Kỳ Tích Đan Vương của Tần Phàm, tất nhiên sẽ truyền khắp toàn bộ đại lục, danh tiếng kia cực lớn, sẽ chân chân chính chính siêu việt Ly Hỏa Đan Vương đời trước cùng Võ Thánh thiên tài nhất Vân Phi Dương!

Trên lôi đài, nhìn xem đám người bốn phía sôi trào, vào lúc này Tần Phàm chỉ là mặt mang mỉm cười, cũng không có bao nhiêu hưng phấn và kích động. Tuy Luyện Đan Đại Hội đã xong, hắn có thể lấy được quán quân của Luyện Đan Đại Hội lần này, hắn cũng rất vui vẻ, nhưng vào lúc này hắn lại ẩn ẩn có một loại cảm giác, sóng gió có lẽ chỉ mới bắt đầu mà thôi, cho nên bản thân phải cực kỳ bình tĩnh cùng cẩn thận.

Ở trong đám người mãnh liệt bốn phía, hắn có thể mơ hồ cảm giác được vài ánh mắt như có như không, nhưng lại để cho hắn cảm giác được rất kiêng kỵ. Hắn biết rõ cái này nhất định là cùng được đỉnh trên bệ đá kia của hắn có quan hệ, vì vậy rất nhanh liền thu cái được đỉnh này vào trữ vật giới chỉ, tuy ở trên lôi đài này không có người dám lên tranh cướp, nhưng dù sao cất vào trong túi vẫn chắc ăn hơn a.

Sau khi thu hồi được đỉnh, ánh mắt của Tần Phàm đảo qua toàn trường một vòng, hắn cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng còn có người nào nhìn xem được đỉnh của mình. Bất quá những người nhận ra lai lịch cái được đỉnh này của hắn đều là lão quái vật thực lực cường đại, nơi nào sẽ để cho hắn dễ dàng phát hiện như vậy, nhìn hồi lâu, hắn vẫn không thể nào khẳng định xuống.

- Không cần phải nhìn, người vẫn là hảo hảo hưởng thụ tâm tình làm quán quân của người một chút a, bằng không đợi sau khi Luyện Đan Đại Hội này kết thúc, chỉ sợ người sẽ không hào hứng như vậy nữa rồi, lúc trước bảo người đừng lấy được đỉnh ra người không nghe, hiện tại biết sợ chưa.

Nhưng mà vào lúc này, một thanh âm mang theo một chút nghiền ngẫm truyền vào trong tai Tần Phàm.

- Bách Biến Quái Thánh? Chẳng lẽ trước khi Luyện Đan Đại Hội bắt đầu là hắn truyền âm cho ta sao?

Tần Phàm nghe thấy cái thanh âm này, thần sắc không khỏi khẽ động. Trên thực tế ngoại trừ những người nhìn xem được đỉnh kia của hắn, lúc này hắn cũng rất muốn biết lúc trước đến tận cùng là ai bảo hắn không nên lấy được đỉnh của mình ra đây.

1096. Chương 1105-1106: Đại Hội Kết Thúc, Nghi Vấn Trùng Trùng.

Chương 1105-1106: Đại hội kết thúc, nghi vấn trùng trùng.

Hắn nghe được ra cái này là Lam y lão giả vừa rồi cùng thi đấu kia truyền âm, lúc trước hắn biết người này là lão lừa đảo mà hắn gặp được ở Hắc Hỏa thành, đồng thời cũng là Bách Biến Quái Thánh, vì vậy hắn liền từ trong đám người tìm được hắn.

Bách Biến Quái Thánh này, thanh âm hay thay đổi, có lẽ thật là người này cũng nói không chừng.

- Đây này, đừng nhìn ta như vậy, là ta, lúc trước đích thật là tiểu lão nhân ta nói người không nên lấy được đỉnh ra, ai, đáng tiếc người hết lần này tới lần khác không nghe, hiện tại sợ chưa, chọc mấy lão quái vật, ta nghĩ lần này đường về cầu người không có thuận lợi như vậy a.

Chứng kiến Tần Phàm nhìn mình, Bách Biến Quái Thánh kia vội vàng dời ánh mắt, một bên giả bộ như không biết, một bên truyền âm nói ra, tựa hồ là có chút không muốn bạo lộ mình.

- Lúc trước là người bảo ta không nên lấy được đỉnh của mình ra hay sao? Vì cái gì? Cái được đỉnh này của ta rốt cuộc là có vấn đề gì?

Nghe được Bách Biến Quái Thánh thừa nhận, hai mắt của Tần Phàm vào lúc này không khỏi ngưng tụ, vội vàng truy vấn.

- Người hỏi ta làm gì vậy, đi về hỏi lão đầu lúc trước giấu ở trong được đỉnh này đi. Dù sao việc này tiểu lão nhân ta cũng mặc kệ, tóm lại chính người cần thận a, tiểu lão nhân ta đi trước một bước rồi.

Lúc này thanh âm của Bách Biến Quái Thánh truyền đến, sau đó lại không biết như thế nào biến mất ở trong hội trường rồi.

- Đi về hỏi lão đầu?

Nhìn xem Bách Biến Quái Thánh đột nhiên biến mất ở trong hội trường, Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, nghe Bách Biến Quái Thánh truyền âm nói để cho hắn đi về hỏi Cổ Mặc sự tình cái được đỉnh này, hắn càng là lộ ra không hiểu sao cả.

Lúc trước hắn tự nhiên là hỏi qua vấn đề tương quan, nhưng mà Cổ Mặc chỉ nói là bởi vì bị cừu nhân đánh lên cho nên thân thể bị hủy, về sau linh hồn bắt diệt gửi ở trong được đỉnh gia truyền của Nam Phong Tần gia hắn.

Về phần tại sao Cổ Mặc sẽ gửi lại trong được đỉnh này, còn có cái được đỉnh này cuối cùng nhất rơi vào trong tay Nam Phong Tần gia, ngay cả Cổ Mặc cũng không phải thập phần tinh tường, cho nên đối với lai lịch cái được đỉnh này Tần Phàm cũng là biết được rất ít.

Hắn còn hỏi qua phụ thân Tần Hồng của hắn, nhưng Tần Hồng chỉ nói là cái được đỉnh này truyền thừa ở Nam Phong Tần gia đã lâu, ngược dòng tìm hiểu, tựa hồ là tồn tại ở thời điểm Đại Càn Tần gia còn chưa có phân Nam Phong Tần gia cùng Càn Kinh Tần gia.

Lúc trước tổ tiên Nam Phong Tần gia mang theo cái được đỉnh này từ Đại Càn Tần gia chạy ra, với tư cách một trong các bảo vật truyền thừa của Nam Phong Tần gia, chỉ là Nam Phong Tần gia một mực không thể sinh ra một Luyện Được Sư cao cấp, cho nên mới để đó không dùng rất lâu, thẳng đến Tần Phàm xuất hiện mới phá lệ giao cho Tần Phàm.

Cũng không thể không nói, lúc trước trong lòng Tần Hồng cũng là thiên vị Tần Phàm, nếu không cũng sẽ không đem được đỉnh trân quý này giao cho Tần Phàm lúc ấy vẫn là một phế vật.

- Chẳng lẽ lão đầu hắn che giấu cái gì? Hay là cũng giống ta đồng dạng mất đi chút trí nhớ?

Nghĩ một lát, trong lòng Tần Phàm không khỏi lộ ra càng thêm nghi hoặc. Bất quá sau đó hắn cũng không có đi nhìn khắp nơi, chỉ là thu thập bệ đá trước mặt thoáng một phát, sau đó hướng về chính giữa lô đài, tiếp nhận phần thưởng mà Dược Vương Cốc cốc chủ ban phát cho quán quân Luyện Đan Đại Hội.

- Quả nhiên là hậu sinh khả úy, ngay cả bốn cốc chủ cũng không thể không nói một tiếng bội phục. Tần Phàm, thuật luyện đan của ngươi là ta chứng kiến qua nhiều giới Luyện Đan Đại Hội như vậy, là một cái cao nhất rồi, có thể ở lúc luyện chế Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này đưa tới tam trọng Đan Lôi, nói ra cũng không sợ mất mặt, cho dù là lão phu cũng làm không được.

Chứng kiến Tần Phàm đi tới, vào lúc này Dược Vương Cốc cốc chủ mỉm cười tán thưởng nói ra.

- Cốc chủ quá khen, tại hạ cũng là may mắn mà thôi.

Tần Phàm khiêm tốn nói.

- Ha ha, vận khí tuy trọng yếu, nhưng thực lực mới là trọng yếu nhất, tuổi còn trẻ có thể có được thuật luyện đan mạnh như vậy, ngươi cũng là ta bình sinh gặp được đầu tiên! Chỉ là không biết sư thừa của Tần Phàm ngươi là vị tuyệt đại đại sư nào? Lại có thể dạy bảo ra đệ tử ưu tú như vậy, bốn cốc chủ cũng rất muốn nhận thức thoáng một phát.

Sau đó Dược Vương Cốc cốc chủ tiếp tục mỉm cười nói ra, đối với Tần Phàm không kiêu không nóng nảy, tựa hồ cũng là thập phần thưởng thức.

- Thật có lỗi, sư tôn của tại hạ đã phân phó, tại hạ không thể báo ra danh hào của lão nhân gia người, cho nên kính xin cốc chủ thứ lỗi.

Tần Phàm lễ phép đáp lại nói ra, sư thừa chính thức của hắn chính là Ẩn Thế Đan Môn ở địa cầu, tự nhiên là không thể tùy tiện nói rồi.

- Vậy thì thật là tiếc nuối.

Lúc này Dược Vương Cốc cốc chủ không khỏi tiếc hận nói, một lát sau hắn mới quay lại chủ đề. Đưa cho Tần Phàm một trữ vật giới chỉ, sau đó đề cao âm lượng nói ra:

- Tốt rồi, đây là phần thưởng cho quán quân của Luyện Đan Đại Hội lần này, bên trong có một trăm lẻ tám loại dược liệu đối với Luyện Đan Sư mà nói là trân quý vô cùng, còn có ba loại Thánh cấp đan phương, đều là đồ vật khó có thể có được, hiện tại bốn cốc chủ đại biểu đại hội giao cho ngươi.

- Cảm ơn cốc chủ.

Tần Phàm tiếp nhận trữ vật giới chỉ, tùy ý cảm ứng thoáng một phát, phát hiện bên trong hoàn toàn chính xác là có vài loại Linh Dược mà mình đang cần nhất, sau đó hắn cung kính gửi tới lời cảm ơn nói ra.

Kỳ thật đối với người bình thường mà nói, những phần thưởng này đều là tiêiviệc phụ, quán quân cùng danh xưng Đan Vương của Luyện Đan Đại Hội này mới là để cho người hâm mộ.

Bởi vì vô luận ở địa phương nào, chỉ cần có tên, muốn lợi sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Đã có danh xưng Đan Vương này, nghĩ muốn Linh Dược gì, chỉ cần ra một tiếng, tin tưởng sẽ có vô số người tìm kiếm nghĩ cách đưa tới.

- Ngoài ra, lúc này bốn cốc chủ đại biểu Dược Vương Cốc chúng ta thành ý mời ngươi làm nhất đẳng trưởng lão cho Dược Vương Cốc chúng ta, làm nhất đẳng trưởng lão của Dược Vương Cốc chúng ta, chỉ có quyền lợi không có nghĩa vụ.

Sau đó, Dược Vương Cốc cốc chủ nhìn xem Tần Phàm, trong miệng có chút chân thành hỏi thăm:

- Không biết ngươi có nguyện ý hay không?

- Chỉ có quyền lợi không có nghĩa vụ?

Tần Phàm nghe giới thiệu như thế, trong lòng không khỏi nao nao, điều kiện này đối với hắn mà nói đích thật là đầy đủ ưu việt. Hắn tự nhiên cũng biết nhất đẳng trưởng lão của Dược Vương Cốc này đại biểu chính là cái gì, tin tưởng rất nhiều Luyện Đan Sư đều là chạy theo như vịt đấy!

- Đúng vậy, chỉ cần Tần Phàm người thành trưởng lão của Dược Vương Cốc cốc chúng ta, như vậy người liền có thể để cho Dược Vương Cốc chúng ta trợ giúp sưu tầm Linh Dược hoặc là trợ giúp người luyện dược, thậm chí cũng có thể thỉnh cầu cường giả Dược Vương Cốc chúng ta trợ giúp người, mà người chỉ cần thừa nhận mình là trưởng lão của Dược Vương Cốc chúng ta là được.

Lúc này Dược Vương Cốc cốc chủ lần nữa lộ ra một vòng mỉm cười, sau đó lấy ra một lệnh bài màu vàng đưa cho Tần Phàm, tiếp tục nói:

- Đây là lệnh bài của nhất đẳng trưởng lão Dược Vương Cốc chúng ta, nếu như người nguyện ý thành trưởng lão Dược Vương Cốc chúng ta, xin mời tiếp nhận nó. đọc truyện mới nhất tại .

- Tần Phàm tự nhiên là nguyện ý.

Lúc này Tần Phàm ngẩng đầu nhìn Dược Vương Cốc cốc chủ thần bí trước mắt này, sau đó nhận lấy lệnh bài của nhất đẳng trưởng lão Dược Vương Cốc. Trong lòng hắn kỳ thật là có chút kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện tựa hồ Dược Vương Cốc cốc chủ này có thể xem thấu suy nghĩ trong lòng của hắn, bất quá điều kiện ưu việt như vậy, hắn không có khả năng không tiếp thụ.

Ban phát khen thưởng hoàn tất, lúc này đây Luyện Đan Đại Hội chính thức hạ màn.

1097. Chương 1107: Tăng Lên Sau Đại Hội. (1)

Chương 1107: Tăng lên sau đại hội. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Sau khi Đại hội kết thúc, ngược lại là có thể lực khắp nơi cùng một ít đại gia tộc nhao nhao đến đây mời Tần Phàm, bất quá Tần Phàm lại dùng thân thể mỗi một làm cố cự tuyệt. Hắn vừa mới luyện chế viên Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan kia, thời gian trôi qua lâu sẽ gặp được hiệu hạ thấp, khóa đan dược này luyện chế không dễ dàng, hắn tự nhiên là không muốn bởi vì ở bên ngoài dừng lại quá lâu mà để cho đan dược này lãng phí.

Coi như là Dược Vương Cốc cốc chủ mời, hắn cuối cùng nhất vẫn là tạm thời cự tuyệt, chỉ nói là tùy ý quay lại bái phỏng mà thôi. Mà hắn vốn còn muốn tìm bóng dáng của Bách Biến Quái Thánh thoáng một phát, bất quá Bách Biến Quái Thánh từ khi Tần Phàm đoạt giải quán quân đã không thấy tăm hơi, rốt cuộc tìm không được tung tích.

- Cái lão lừa đảo này thần thần bí bí, cũng không biết đến tột cùng là nhân vật nào.

Trong lòng Tần Phàm nói thầm vài tiếng, nhưng mà Bách Biến Quái Thánh kia tạm thời không muốn đem bí mật nói với mình, hắn cũng là không có cách nào. Hắn có thể cảm giác được thực lực của Bách Biến Quái Thánh rất mạnh, ngay cả hắn lúc này cũng xem không thấu, không phải người hắn có thể dùng mạnh.

Không cách nào tìm được Bách Biến Quái Thánh, Tần Phàm cũng đành phải buông tha cho, chỉ là đem Nghĩ Tôn Đan sớm đã luyện chế tốt giao cho Dịch Khuyết, liền lặng yên về tới trong khách sạn nghỉ ngơi nguyên lai.

Dịch Khuyết kia biết rõ sau khi Tần Phàm đoạt được quán quân Luyện Đan Đại Hội lần này, tự nhiên cũng rất bội phục hâm mộ, nhưng Tần Phàm đồng dạng cũng không có quá nhiều thời gian cùng hắn ôn chuyện, nói vài câu liền cáo từ bay đi.

Nhìn xem bóng dáng Tần Phàm rời đi, Dịch Khuyết lại vạn phần cảm khái, nhớ ngày đó ở trong Chân Vũ Thánh Địa, vốn thực lực của mình cùng Tần Phàm không sai biệt nhiều, nhưng hiện tại ly khai Chân Vũ Thánh Địa bất quá là mấy năm thời gian, người phía trước đã bỏ hắn xa xa, vô luận là ở võ đạo hay là đan đạo, đều xa đến trình độ hắn đã không cách nào nhìn thấy bóng lưng rồi.

Lại nghĩ tới ước định lúc trước ly khai Thánh Địa kia, hiện tại nhớ lại liền cảm giác có chút đắng chát, hắn biết rõ mình là không còn có khả năng cùng đối phương nhất quyết cao thấp rồi, theo thời gian chuyển dời, hắn thậm chí đã không có tư cách cùng đối phương cùng một chỗ đứng trên lôi đài.

- Đã từng có thể cùng Kỳ Tích Chi Tử chung sân khấu tranh tài, vậy cũng là vinh quang a?

Cuối cùng Dịch Khuyết chỉ có thể cười khổ tự an ủi mình nói ra, trên thực tế, bởi vì một lần tranh tài kia, đích thật là đối với hắn mang đến rất nhiều chỗ tốt, tối thiểu nhất Tần Phàm còn nhớ tình cũ, thật sự thay hắn luyện chế ra một khóa Nghĩ Tôn Đan. Đan dược của Kỳ Tích Đan Vương, đây là rất nhiều cường giả hoặc là đại gia tộc thiên tân vạn khổ cũng cầu không đến đây.

Hơn nữa qua mấy năm này, hắn cũng càng ngày càng thành thực, thời gian dần qua nhìn thấy vinh nhục cá nhân không có trọng yếu như vậy, mà là coi thân tình và gia tộc đặt ở phía trước, đã có một khóa Nghĩ Tôn Đan này, hắn có thể trợ giúp thân nhân trở thành Võ Tôn, cũng có thể làm cho thực lực của gia tộc mình tăng lên.

- Võ đạo ở chỗ không ngừng siêu việt chính mình, Tần Phàm, có lẽ chúng ta sẽ không chào tạm biệt gặp lại sau, ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ lời ngươi đã từng nói với ta, sau khi trở về ta sẽ tiếp tục cố gắng tu luyện, bất quá lại không phải là vì so sánh với ngươi, mà là vì không ngừng siêu việt chính mình.

Trong nội tâm hơi trầm ngâm lấy, Dịch Khuyết cũng rất nhanh biến mất ở trong hội trường.

Thời điểm Tần Phàm trở lại khách sạn, phát hiện bên trong toàn bộ Bạch Ngân Thành đều tràn ngập dòng người, cơ hồ là tất cả mọi người đều trao đổi sự tình hắn trở thành quán quân Luyện Đan Đại Hội cùng Kỳ Tích Đan Vương, cái kia có thể nói đầy đủ cuồng nhiệt, làm cho trong nội tâm hắn âm thầm sợ hãi, hắn có thể tưởng tượng nếu như đi trên đường bị nhận ra được, cái kia sẽ là một chuyện phiền phức cỡ nào.

May mắn Tần Phàm làm dịch dung đơn giản một chút, hơn nữa đem khí tức bản thân đều ẩn tàng, thời điểm tất cả mọi người hướng về hội trường Luyện Đan Đại Hội dũng mãnh lao tới, hắn lại lặng yên đi về khách sạn.

Sau mấy lần ẩn nấp chuyển di, hắn rốt cục cũng về đến bên trong khách sạn.

Ngoài ra, Tần Phàm cũng ẩn ẩn cảm giác được còn có mấy ánh mắt y nguyên nhìn xem mình, những cường giả chân chính này, vô luận hắn che dấu như thế nào cũng khó có thể hoàn toàn thoát khỏi, bất quá hắn cũng biết ở bên trong Bạch Ngân Thành nhiều người tai tạp, những người này coi như là thật sự có ác ý đối với mình, cũng không dám tùy tiện ra tay.

Cho nên, Tần Phàm tạm thời cũng không quá để ý bọn hắn.

- Không thể tưởng được những người này đối với dược đỉnh gia truyền của Nam Phong Tần gia ta sẽ cảm thấy hứng thú như vậy, thực lực của những người này rất mạnh, ngay cả ta cũng có chút khó có thể nhìn thấu, kia thật là đại phiền toái.

Trở lại gian phòng khách sạn, Tần Phàm ngồi xếp bằng ở trên giường, trong nội tâm âm thầm trầm nghĩ.

Việc cấp bách nhất vẫn là mau chóng tăng thực lực của mình lên. Nếu như có thể cảm ứng được Kim hệ nguyên khí, thậm chí ngưng tụ ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn, như vậy cho dù gặp phải cường địch, hắn cũng không cần phải sợ hãi.

- Dịch Khuyết cho ta đan phương Kim Hành Nguyên Cực Đan này, Linh Dược cần thiết bên trong, vốn ta còn thiếu khuyết vài loại, lúc này đây trong ban thưởng dành cho quán quân Luyện Đan Đại Hội đều có thể tập hợp đủ rồi, hi vọng hiệu quả của nó không quá kém a.

Trong nội tâm Tần Phàm vừa nghĩ nói, lúc này đây biết có mấy lão quái vật cấp cường giả nhìn chăm chăm vào mình, tuy hắn cũng nóng vội về nhà, nhưng tạm thời không dám rời khỏi Bạch Ngân Thành rồi, chuẩn bị trước tiên để thăng thực lực lại quyết định.

Sau đó hắn lấy ra viên Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan luyện chế ở trong Luyện Đan Đại Hội kia, lúc này ở phía trên đan dược có Lôi Điện chi lực xì xì rung động, nhưng tựa hồ là có xu thế bỏ trốn về bốn phía rồi, phải nhanh phục dụng một chút mới được.

Bất quá lúc này Tần Phàm lại hướng ra ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, sau đó nói: truyện copy từ

- Cầu Bách Hải tiên bối, kế tiếp tại hạ muốn phục dụng đan dược, không thể để cho người quấy rầy, còn hi vọng tiên bối đừng cho bất luận kẻ nào xông vào phòng.

Trên thực tế, sau khi Tần Phàm trở lại không lâu liền phát hiện Ngoan Thánh Cầu Bách Hải kia ở ngoài cửa sổ, chỉ là hắn không có vạch trần mà thôi, hiện tại muốn phục dụng đan dược, không thể tùy tiện để cho người quấy rầy, lúc này hắn mới lên tiếng vạch trần.

- Người lại bảo ta giúp người canh cổng?

Quả nhiên, rất nhanh ngoài cửa sổ truyền đến thanh âm thoáng âm lãnh của Cầu Bách Hải.

- Không dám, bắt quá bởi vì bây giờ trạng thái thân thể của tại hạ không tốt, khó coi, cũng không có thể lập tức giúp tiền bối trị liệu tổn thương, mà ở trong quá trình ta khôi phục thân thể, nếu có người quấy rầy, như vậy sẽ có thể làm cho tại hạ bị thương, như vậy cuối cùng nhất vẫn là làm trì hoãn thời gian trị liệu của tiền bối, cho nên mới có thỉnh cầu này.

Sắc mặt Tần Phàm không có chút biến hóa, nhàn nhạt nói ra.

1098. Chương 1108: Tăng Lên Sau Đại Hội. (2)

Chương 1108: Tăng lên sau đại hội. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Sau đó Cầu Bách Hải ở bên ngoài liền không nói gì thêm, có lẽ xem như lặng yên nghe theo rồi.

Thấy vậy, Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ nhẹ nhặn, sau đó cũng không chần chờ nữa, cầm lấy khóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan còn tản ra dòng điện kia nuốt vào trong miệng, bắt đầu luyện hóa dược lực. Khóa đan dược này có dược tác dụng ngưng hợp Nguyên lực thể nội cùng rèn luyện thể chất, để cho Tần Phàm cũng có chút ít chờ mong.

Bởi vì Lôi Điện chi lực trong đan dược, cho nên giờ khắc này thời điểm Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan nhập vào cơ thể, Tần Phàm cảm giác được toàn thân truyền đến một loại cảm giác có chút tê liệt, có một cỗ dòng điện đột nhiên xông vào thân thể của hắn, sau đó điên cuồng trùng kích lấy mỗi một tế bào trong cơ thể hắn!

Lực lượng ẩn chứa trong mỗi tế bào đều lập tức liền kích phát ra rồi, dĩ nhiên là tế bào toàn thân cũng bắt đầu hơi có chút bành trướng kịch liệt, cuối cùng nhất làm cho da thịt cùng cơ bắp của hắn căng lên, xem toàn thân có một chút khủng bố dữ tợn.

Đây cũng là để cho Tần Phàm có chút bất ngờ, ngay cả chính hắn cũng càng hoảng sợ, bắt quá hiện tại tu vi tâm tình của hắn lại rất mạnh, rất nhanh liền ổn định lại, hơn nữa bắt đầu tập trung tâm thần đầu nhập, khống chế được những Lôi Điện chi lực này, đi tiến hành một lần tăng lên đối với thân thể của mình.

Bởi vì bên ngoài có Ngoan Thánh Cầu Bách Hải kia nhìn xem, hắn không cần lo lắng sẽ có người đột nhiên tới quấy rầy mình, cho nên có thể toàn tâm đầu nhập, tin tưởng Cầu Bách Hải kia suy nghĩ vì bản thân mình, cũng không dám hiện tại thương tổn tới mình.

Mà Cầu Bách Hải ở ngoài cửa sổ kỳ thật cũng ẩn ẩn xem tới được tình trạng của Tần Phàm lúc này, chứng kiến dị tượng như vậy cũng âm thầm có chút kinh ngạc, bắt quá thật sự là hắn như Tần Phàm suy nghĩ, không dám đi quấy rầy Tần Phàm.

Đặc biệt là sau khi biết rõ lúc này đây Phong Thái Thương không có đi tham gia Luyện Đan Đại Hội, cùng Tần Phàm biểu hiện ra kỹ thuật luyện đan phi phàm, hắn biết rõ mình muốn trị liệu tổn thương trên người, người trẻ tuổi trước mắt này là hi vọng lớn nhất của hắn rồi.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Được hiệu của Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan chậm rãi bị luyện hóa, nương theo lấy khí lực dần dần tăng cường, Tần Phàm phát hiện bốn loại nguyên khí bản tức trong thể nội mình lúc này càng thêm ngưng thực, cơ hồ là muốn hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ!

Hắn biết rõ nếu hiện tại mình tái sử dụng công kích bốn nguyên hợp nhất, uy lực so với trước kia nhất định là gia tăng lên không ít, thậm chí hắn có thể cảm giác được lúc này hắn đã mơ hồ có thể ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới bốn nguyên khí rồi.

Tuy quy tắc Tiểu Thế Giới bốn nguyên khí này vẫn là không bằng quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn, nhưng uy lực tự nhiên là mạnh hơn Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới rất nhiều!

- Ngay cả cảnh giới của ta cũng có chỗ tăng lên, vậy mà nhanh như vậy đã tới Nhị cấp Võ Thánh đỉnh phong, sắp đột phá đến Tam cấp Võ Thánh rồi!

Thời điểm phát hiện thân thể mình biến hóa, ngay cả Tần Phàm cũng có chút cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, hắn không thể tưởng được một khóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này dĩ nhiên có công hiệu cường đại như vậy!

Trên thực tế, Tần Phàm còn không rõ chính là, lúc này đây kỳ thật cũng không phải tất cả đều là công hiệu của Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan này, còn có bộ phận là được lực của Thánh Đan lúc trước ẩn núp bên trong tế bào, sau khi bị Lôi Điện chi lực trùng kích liên hoàn toàn kích phát đi ra.

Thánh Đan này chính là Thượng Cổ đan dược, có thể gây ra Ngũ Hành Đan Kiếp còn mạnh hơn Đan Lôi rất nhiều, được hiệu cực kỳ nghịch thiên! Hơn nữa Thánh Đan này vốn chính là đan dược chuyên môn dùng để tăng cảnh giới lên, được hiệu tiếp tục cực lâu, đến lúc này vẫn còn có lưu lại!

Ngoài ra, kỳ thật cũng cùng năng lực khống chế nguyên khí đáng sợ kia của Tần Phàm có quan hệ, người bình thường đều là đến Võ Thánh hậu kỳ mới có thể khống chế bốn loại nguyên khí, cảnh giới bây giờ của Tần Phàm mới là Nhị cấp Võ Thánh, cho nên nguyên khí bản tức trong cơ thể hắn là theo bản năng khát vọng cảnh giới, tự nhiên lớn mạnh rất nhanh, thời điểm tiến hành nguyên khí dung hợp cũng phân ra năng lượng làm cho bản thân lớn mạnh.

- Cảnh giới của ta thật sự là tăng lên quá nhanh, tiếp tục như vậy có thể sẽ tạo thành cảnh giới bất ổn, phải nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề này.

Tần Phàm chính mình cũng có chút lo lắng, bất quá may mắn là thực lực của hắn cực cao, ngược lại cũng không cần lo lắng sẽ xuất hiện tình huống thực lực thấp hơn cảnh giới, chỉ là lo lắng cái cảnh giới này bất ổn, làm cho ngày sau tăng lên khó khăn mà thôi.

- Hô...

Sau đó trong miệng Tần Phàm nhẹ nhẹ phun ra một ngụm trọc khí, lúc này đây luyện hóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan đã xong, trong ánh mắt hiện ra tinh quang, nhìn ra được hắn đối với một lần tăng lên này cũng là hết sức hài lòng.

- Cầu Bách Hải tiền bối, mời tiến đến, hiện tại chúng ta có thể nói chuyện rồi.

Sau đó hắn nhìn về phía ngoài cửa sổ, trong miệng nhàn nhạt nói.

Dùng Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan để Lôi Điện Luyện Thể này, tuy hiệu quả xa xa không bằng Ma chủng, nhưng Tần Phàm cảm giác được tổ chất thân thể của mình cũng có tăng lên trên diện rộng, bởi vì Lôi Điện này trùng kích, ngay cả ngũ giác cũng trở nên nhạy cảm hơn rất nhiều.

Thanh âm của hắn vừa dứt, liền phát hiện Cầu Bách Hải đã lặng yên không một tiếng động nhảy vào trong phòng.

Tốc độ của Cầu Bách Hải cực nhanh, nhẹ nhàng vô cùng, thay đổi người khác khả năng khó có thể phát giác được, nhưng Tần Phàm lại có thể rõ ràng chứng kiến bóng dáng kia di động, cũng có thể nghe được thanh âm rơi xuống đất cực kỳ yếu ớt kia.

Lúc này đây gặp lại Cầu Bách Hải, Tần Phàm đã hoàn toàn có thể ngang hàng, thậm chí là thân phận có thực lực cao hơn nói chuyện rồi, hắn đã hoàn toàn không sợ đối phương. Trông thấy đối phương tới gần,

thân hình hắn cũng không động, chỉ là ngồi ở trên giường nhìn về vị trí bên cửa sổ.

- Chỉ là vài ngày không thấy, không thể tưởng được thực lực của người lại tăng lên không ít.

Cầu Bách Hải rõ ràng cũng phát hiện khí tức của Tần Phàm cải biến, lập tức không khỏi hơi kinh ngạc, âm trầm mở miệng nói. Thanh âm của hắn kỳ thật cũng không dễ nghe, có chút khàn khàn, áp lực như là tiếng gầm của dã thú, người bình thường nghe được sẽ cảm thấy sợ hết cả gai ốc.

- Cầu Bách Hải tiền bối quá khen, chút thực lực ấy của ta ở trong mắt tiền bối chắc hẳn cũng không coi là cái gì.

Tần Phàm tự nhiên sẽ không e ngại đối phương, bất quá tuy hắn đã tính trước, nhưng trong miệng chỉ là nhàn nhạt khiêm tốn nói ra.

- Người bây giờ là Võ Thánh cấp mấy rồi hả?

Sau đó hai mắt của Cầu Bách Hải nhìn chằm chằm vào Tần Phàm, trong miệng lại âm trầm hỏi, hai mắt hắn giống như là hung thú sẵn thức ăn, tỏa ra hung quang để cho người run sợ.

- Bất quá Nhị cấp Võ Thánh mà thôi.

1099. Chương 1109: Mời Chào Ngoan Thánh.

Chương 1109: Mời chào Ngoan Thánh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm cũng không thêm để ý, chỉ là thành thật trả lời nói ra. Hiện tại tuy hắn nhiên đã tiếp cận Tam cấp Võ Thánh, nhưng dù sao còn không có đột phá, cho nên vẫn thuộc về Nhị cấp Võ Thánh.

- Người không phải hơn một tháng trước mới đột phá đến cảnh giới Võ Thánh sao? Vậy mà nhanh như vậy tăng lên tới Nhị cấp Võ Thánh rồi hả?

Chỉ là như vậy cũng đầy đủ để cho Cầu Bách Hải kinh ngạc, phải biết rằng Võ Thánh muốn đột phá một cấp không mấy năm thời gian căn bản là không thể nào, thậm chí trên mười năm mới đột phá cũng có không ít.

Lúc này đây Tần Phàm cũng không trả lời, chỉ là cười mà không nói. Trên thực tế, hắn cũng không biết trả lời như thế nào, cũng không có khả năng cái gì cũng nói cho đối phương biết.

- Phong Thái Thương có phải chết rồi hay không?

Thấy Tần Phàm không có lên tiếng, lúc này Cầu Bách Hải hướng về bên giường Tần Phàm đến gần hai bước, sau đó lại độ mặt không biểu tình hỏi thăm.

- Không biết, bất quá ta có thể nói cho tiền bối, Phong Thái Thương hẳn cũng không có tới tham gia Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu.

Trông thấy Cầu Bách Hải đến gần, sắc mặt của Tần Phàm không thay đổi, chỉ là bình tĩnh trả lời nói ra, tựa hồ sự tình thật sự là cùng hắn không có chút quan hệ.

Hắn cảm giác mình hoàn toàn chính xác không cần phải đem chuyện này tuyên dương đi ra ngoài.

- Người hẳn là không có thực lực giết chết Thất cấp Võ Thánh Phong Thái Thương kia, nhưng mà trực giác lại nói cho ta biết, thật sự là hắn đã chết rồi, hơn nữa ta biết rõ người hôm nay rất lâu mới đi tham gia Luyện Đan Đại Hội, cái chết của hắn nhất định là cùng người có quan hệ.

Tuy Tần Phàm không có thừa nhận, nhưng lúc này Cầu Bách Hải vẫn cau mày nói ra.

- Cầu Bách Hải tiền bối sẽ không cảm thấy người hỏi nhiều lắm sao? Lúc này đây tại hạ chỉ là đáp ứng giúp người trị liệu tổn thương, nhưng lại không có nghĩa vụ trả lời vấn đề của người, về phần Phong Thái Thương còn sống hay không, cũng hoàn toàn không quan hệ với tại hạ.

Thấy Cầu Bách Hải còn có ý tứ tiếp tục ép hỏi, lúc này Tần Phàm cũng ngẩng đầu lên, cùng ánh mắt giống như dã thú của đối phương bốn mắt nhìn nhau, trong miệng không sợ chút nào nhàn nhạt nói ra.

- Người biết Phong Thái Thương chết rồi, ta chỉ có thể nhờ vào người, bất quá ta muốn cho người biết, Cầu Bách Hải ta không phải loại người dễ dàng bị uy hiếp, như loại sự tình canh cổng vừa rồi kia, sẽ không có phát sinh lần thứ hai.

Lúc này sắc mặt Cầu Bách Hải có chút lạnh như băng liềm liềm bờ môi của mình, sau đó đi thẳng đến bên giường Tần Phàm cách ba mét, lạnh lùng nói ra.

- Tiền bối đã hiểu lầm, tại hạ chưa từng có qua loại ý nghĩ này.

Tuy cảm giác được một cổ khí tức cực kỳ nguy hiểm đập vào mặt, nhưng Tần Phàm vẫn là bất vi sở động tiếp tục trấn định nói:

- Bất quá giúp tiền bối trị liệu tổn thương, ta nghĩ tới ta cũng có thể thu thù lao ta nên được a?

Nghe vậy, Cầu Bách Hải chỉ là sắc mặt âm trầm, không nói gì, sau đó liền thấy hắc mớ trử vật giới chỉ ra, đem một đồng đồ vật đặt ở trên mặt bàn, lại trầm giọng nói ra:

- Không biết những thứ này có đủ hay không?

- Thất Thái Linh Lung Thảo, Nghịch Phong Hải Hồng Hoa, Bạch Ngọc đồng điệp...

Tần Phàm chứng kiến Cầu Bách Hải lấy ra một đồng đồ vật này, toàn bộ đều là Linh Dược cực kỳ trân quý, làm cho trong nội tâm hắc không khỏi âm thầm cả kinh, hắc cũng không nghĩ ra Cầu Bách Hải này sẽ có nhiều chuẩn bị như vậy, thậm chí có vài loại hắc vẫn muốn tìm kiếm mà không có tìm được.

Bất quá tuy trong nội tâm kinh ngạc, nhưng trên mặt Tần Phàm lại không thay đổi, sau một lát trong miệng mới nhàn nhạt nói:

- Những linh dược này tuy đáng ngưỡng mộ, nhưng mà Cầu Bách Hải tiền bối khả năng còn không biết, hiện tại ta đã là Dược Vương Cốc nhất đẳng trưởng lão, ta muốn Linh Dược gì, thông qua Dược Vương Cốc thu thập đều rất dễ dàng, cho nên Linh Dược đối với ta mà nói ngược lại không phải vấn đề lớn rồi.

- Dược Vương Cốc nhất đẳng trưởng lão?

Sắc mặt của Cầu Bách Hải tựa hồ trở nên có chút khó coi, hắc vốn biết rõ độ nhu cầu của Luyện Đan Sư đối với Linh Dược, đặc biệt là Linh Dược trân quý đều cực cao, nhưng lại thật không ngờ Tần Phàm sẽ cự tuyệt những Linh Dược này của mình, sau đó hắc ngẩng đầu lên, hai mắt như là dã thú nhìn chằm chằm vào Tần Phàm hỏi:

- Người đến tột cùng muốn cái gì?

- Những Linh Dược này ta cũng muốn, mặt khác ta muốn nói cho Cầu Bách Hải tiền bối một chuyện, tổn thương độc tích trên người của người quá dài, sẽ không dễ dàng hoàn toàn trị hết như vậy, phải dùng một thời gian ngắn điều dưỡng một phen, không sai biệt lắm muốn khoảng một năm thời gian.

Vào lúc này Tần Phàm cũng ngẩng đầu lên, con ngươi kiên nghị nhìn đối phương, trong miệng chậm rãi nói ra:

- Ở bên trong một năm thời gian này, ta muốn Cầu Bách Hải tiền bối cùng ta trở lại Đại Càn Quốc, ta muốn người bảo hộ ta cùng gia tộc của ta.

- Người muốn ta làm hộ vệ của người?

Cầu Bách Hải vào lúc này liềm liềm bờ môi âm lãnh nói, thanh âm khàn khàn như là một đầu rắn đuôi chuông đang lắc lư cái đuôi của mình, ở trong gian phòng cũng không sáng lắm, lại để cho người ta âm thầm sợ hãi.

- Đúng vậy, đây chính là điều kiện ta trị liệu người.

Tần Phàm lần nữa nhìn về phía hai mắt đối phương, sau đó nhàn nhạt đáp lại.

- Người áp chế ta, chẳng lẽ không sợ ta giết người sao? Cầu Bách Hải ta cả đời này, hận nhất là người muốn uy hiếp ta, tuy chỉ có một mình người có thể chữa trị thương thế của ta, ta cũng sẽ không để người uy hiếp.

Sắc mặt của Cầu Bách Hải lại lần nữa trầm xuống, một cổ khí thế lộ ra có chút hung tàn ở trên người của hắn tán phát ra, tựa hồ là muốn đè sập cái giường mà Tần Phàm đang ngồi vậy.

- Ta không phải áp chế người, ta chỉ nói ra điều kiện của ta, người có thể không đáp ứng. Bất quá ta biết rõ Cầu Bách Hải tiền bối người vốn không gia không tộc, một người đích thật là tự do đã quen, nhưng mà quãng đời còn lại của người không có gì hơn là vì truy cầu võ đạo, đi theo bên cạnh của ta, ta tin tưởng người tiến cảnh sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Lúc này Tần Phàm rút cục từ trên giường chậm rãi đứng dậy, một cổ khí thế cũng vào lúc này dâng lên, hoàn toàn đánh tan khí thế của Cầu Bách Hải, hắn đi thẳng đến trước mặt Cầu Bách Hải ba bước mới dừng lại, sau đó trong miệng bình tĩnh nói:

- Hơn nữa người giết không được ta.

- Ta giết không được người?

Vốn nghe được lời phía trước của Tần Phàm, trong lòng Cầu Bách Hải đã có chút xúc động, nhưng nghe một câu phía sau này, vào lúc này hắn không khỏi lại lần nữa liếm liếm bờ môi, cười lạnh nói.

- Cầu Bách Hải tiền bối, chúng ta không ngại đánh cuộc một lần, chúng ta có thể dốc sức quyết đấu một hồi, nếu như người có thể thắng ta, ta miễn phí giúp người trị liệu tổn thương, hơn nữa ta sẽ ở trong một năm thời gian, giúp người tăng lên tới cảnh giới Bát cấp Võ Thánh.

1100. Chương 1110: Một Chiêu Đánh Bại. (1)

Chương 1110: Một chiêu đánh bại. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Lúc này Tần Phàm đứng ở trước mặt Cầu Bách Hải, hai mắt nhìn đối phương, trong miệng tiếp tục nhàn nhạt nói ra:

- Trái lại nếu như tiền bối người thua, như vậy liền đáp ứng điều kiện vừa rồi của ta.

- Người cùng với ta chiến một trận?

Cầu Bách Hải lạnh nhạt nói, một cổ sát khí đã xuất hiện ở trên người hắn.

- Vậy Cầu Bách Hải tiền bối có dám nghênh chiến hay không?

Tần Phàm nói.

- Chê cười, cho dù người thực có năng lực giết chết Phong Thái Thương, nhưng Cầu Bách Hải ta ở Yêu Thú Hoang Nguyên sinh hoạt nhiều năm, thân kinh bách chiến, há là một Phong Thái Thương có thể so sánh! Chỉ là Cầu Bách Hải ta giết người vô số, chỉ sợ lúc động thủ, người rất khó còn có tánh mạng.

Cầu Bách Hải cười lạnh lần nữa, tựa hồ có chút khinh thường.

- Cầu Bách Hải tiền bối đã giao thủ cùng ta, người nên biết ta sẽ không dễ dàng chết như vậy.

Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng nói, sau đó hắn trực tiếp tung ra ngoài cửa sổ, hướng về bên ngoài Bạch Ngân Thành thành bay đi.

Đương nhiên, lúc này đây hắc sẽ không bay đến địa phương đã từng cùng Phong Thái Thương giao thủ, mà là hướng về một phương khác bay đi.

- Ta đây sẽ đánh ngươi tới còn lại nửa cái mạng rồi nói sau.

Cầu Bách Hải lạnh lùng khê hừ nói, sau đó cũng đi theo Tần Phàm bay ra ngoài cửa sổ.

Ở lần trước trong lúc giao thủ, thật sự là hắc biết rõ Tần Phàm có được khí lực cường đại vượt quá thường nhân, nhưng hắc đối với thực lực của mình cũng là có tự tin tuyệt đối, một Nhị cấp Võ Thánh cũng thu thập không được, hắc còn dám xưng Ngao Thánh như thế nào?

Sở dĩ Tần Phàm quyết định muốn cùng Cầu Bách Hải đánh bạc đấu, một phương diện là bởi vì muốn ở trên thực lực áp đảo đối phương, làm cho đối phương không dám xem thường mình, một phương diện khác cũng là bởi vì thực lực vừa mới tăng lên không ít lần nữa, muốn thử thân thủ một lần.

Ở trước khi tăng lên hắc đã có thể chống lại cùng Thất cấp Võ Thánh Phong Thái Thương, hiện tại, nếu lại cùng Phong Thái Thương chiến một trận, Tần Phàm có tự tin cho dù không kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước cũng có thể giết chết hắc.

Về phần Cầu Bách Hải so với Phong Thái Thương khó đối phó hơn, Tần Phàm cũng không sợ chút nào.

Ra khỏi khách sạn, ở trên không trung bay khỏi Bạch Ngân Thành, tốc độ của hai người đều là cực nhanh, rất nhanh đã đi tới phương bắc cách Bạch Ngân Thành trăm dặm. Ở chỗ này là một mảng lớn thảo nguyên mênh mông, hoàn cảnh tương tự như lúc trước lần thứ nhất Tần Phàm cùng Cầu Bách Hải gặp nhau.

Nhưng mà, hôm nay thực lực sai biệt của hai người đã bất đồng.

Tần Phàm dần dần rơi xuống trên thảo nguyên, sau đó quay đầu nhìn về phía Cầu Bách Hải cũng cùng tới ở sau lưng. Lúc này Cầu Bách Hải đối với tốc độ phi hành của Tần Phàm cũng là âm thầm kinh ngạc, cái này vẫn là trạng thái mà Tần Phàm không có thi triển Chu Tước Chi Dực, nếu một khi thi triển Chu Tước Chi Dực, tốc độ kia sẽ càng là khủng bố, chỉ sợ càng làm cho Cầu Bách Hải trốn mất há hốc mồm.

- Hừ, Tần Phàm, ngươi đã dám khẩu xuất cuồng ngôn, cái kia liền để cho ta nhìn ngươi đến cùng tiến triển bao nhiêu a!

Bất quá tự nhiên Cầu Bách Hải sẽ không biểu hiện ra ngoài, chứng kiến Tần Phàm đã rơi xuống trên thảo nguyên, hắc hừ lạnh một tiếng, sau đó trực tiếp hướng về phía dưới nhẹ nhàng phất ống tay áo, sau đó một cổ hào quang do năm màu tạo thành liền như là một tấm lụa, kéo lướt qua giữa không trung đánh xuống.

Một kích nhẹ nhàng này của Cầu Bách Hải, lại có thêm quy tắc Tiểu Thế Giới chi lực thuộc về Thất cấp Võ Thánh cường giả, uy lực cường đại đến mức trực tiếp cán gãy tầng tầng không gian, như là một tòa núi lớn từ trên trời giáng xuống, tựa hồ là muốn đem Tần Phàm hoàn toàn đè ép xuống.

- Tốt, vẫn là như lúc trước đồng dạng.

Thấy vậy, khoe miệng Tần Phàm giương lên một vòng vui vẻ nhẹ nhặn nói ra, lần đầu thời điểm hắc cùng Cầu Bách Hải tác chiến, đối phương cũng là dùng quy tắc chi quang đến xô xét thực lực của mình.

Bất quá hắc đã không còn là Tần Phàm lần đầu gặp kia nữa rồi!

Đối mặt quy tắc chi quang oanh kích mà đến này, hai mắt của hắc mạnh mẽ ngưng tụ, hạ thân có chút trầm xuống, sau đó một quyền đánh về bầu trời.

Thanh Long Thám Trảo!

Quyền ra, một Thanh Long trảo cự đại vắt ngang nửa cái bầu trời, Long Lân trông rất sống động, lông lánh lảy một loại hàn quang thần bí. Móng vuốt cực lớn như là ở trên chín tầng trời chà đạp mà xuống, thanh thế Viễn Cổ cường hoành, cường đại đến mức đem trọn cái thảo nguyên đều đánh rách tả tơi.

Tần Phàm cũng cùng lúc trước đồng dạng, chỉ là dùng Thanh Long Thám Trảo nghênh tiếp.

Oanh!

Nháy mắt sau đó, một tiếng nổ mạnh kinh thiên vang lên, sau đó cái Thanh Long trảo cự đại này hung hăng đập ở trên ánh sáng quy tắc giữa không trung kia! Lúc trước một kích này của Tần Phàm, căn bản là gần không được quy tắc chỉ quang của Cầu Bách Hải.

Nhưng lúc này!

Bởi vì Tần Phàm đã tiếp cận đến cảnh giới Tam cấp Vô Thánh, Thiên Địa nguyên khí có thể khống chế đạt đến phương viên 3000m, tăng thêm phức dụng Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, mỗi một loại nguyên khí trong cơ thể hắn đều trở nên càng thêm ngưng thực, có thể phát huy ra uy lực dĩ nhiên là càng mạnh hơn nữa.

Thanh Long trảo này vừa bước ra, uy lực cực lớn, khai sơn liệt hải cũng không nói chơi, lúc này đây là trực tiếp đập nát công kích quy tắc chỉ quang của đối phương, quy tắc chỉ quang kia hóa thành rất nhiều quang ảnh tiêu tán đi ra, thậm chí ngay cả quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân trên người Cầu Bách Hải cũng nhận lấy ảnh hưởng, có chút rung động nhúc nhích.

Đương nhiên, Tần Phàm cũng nhận lấy lực lượng phản chấn của cổ giao kích kia, thân hình ở trên thảo nguyên bị đánh lui vài chục bước, hai chân ở trên đất bằng thảo nguyên liên tục bước ra một đám hố sâu, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

Nhưng mà, lúc này đây Tần Phàm biểu hiện so với lúc trước bọn hắn đối kháng lần đầu, là tốt hơn nhiều lắm! Trước đó lần thứ nhất Tần Phàm là bị đánh bay, rơi xuống đất tạo ra một cái hố sâu mấy trượng, hơn nữa trên người còn thụ chút vết thương nhẹ.

Lúc này Tần Phàm chỉ là cảm giác được khí huyết có chút quay cuồng, nhưng trên người lại ngay cả một vết thương nhẹ cũng không có.

- Bất quá là đi qua chưa đủ một tháng, Tần Phàm này dĩ nhiên đã mạnh hơn nhiều như vậy!

Mà thấy một màn như vậy, Cầu Bách Hải một mực mặt không biểu tình rốt cục cũng không khỏi lộ ra vẻ động dung, trong nội tâm âm thầm khiếp sợ lấy.

Hắn đối với trước đó giao thủ lần thứ nhất, chỉ là tùy tiện một kích liền hung hăng đánh lui đối phương, hiện tại hắn xuất thủ so với lần trước còn mạnh hơn, nhưng kết quả tạo thành lại xa không bằng lần thứ nhất trước đó.

- Cái Kỳ Tích Chi Tử này, quả nhiên không thể theo lẽ thường đến suy đoán.

Sau đó Cầu Bách Hải cũng chậm rãi rơi xuống trên thảo nguyên, sắc mặt âm trầm, hai mắt tàn nhẫn nhìn về phía Tần Phàm, lúc này, hắn rốt cục cảm thấy nhìn không thấu đối phương rồi.

1101. Chương 1111: Một Chiêu Đánh Bại. (2)

Chương 1111: Một chiêu đánh bại. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Lúc này đây Thanh Long Thảm Trảo quả nhiên là tăng cường không ít, khí tức Viễn Cổ Ma Tôn kia cũng lộ ra càng thêm rõ ràng, xem ra lực lượng Ma chủng ở trong quá trình luyện hóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan lúc này đây, cũng bị kích phát ra một chút.

Tần Phàm ổn định thân hình, nhưng trong lòng thì âm thầm vui vẻ, sau đó hắn cũng ngẩng đầu lên, cùng hai mắt của Cầu Bách Hải tương đối, lúc này hắn lộ ra càng thêm bình tĩnh cùng tự tin rồi, trải qua tăng lên lúc này đây, quả nhiên là ngay cả Thất cấp Vô Thánh hắn cũng hoàn toàn không cần sợ hãi rồi.

- Tốt, Tần Phàm người quả nhiên là tiến bộ rất lớn, trách không được dám mở miệng đánh bạc chiến cùng ta. Bất quá cho dù như thế, người cũng sẽ không có hi vọng!

Nhìn xem Tần Phàm, sau khi Cầu Bách Hải rơi xuống trên bình nguyên cũng không chần chờ nhiều, lập tức là ý định lần nữa ngưng tụ lại quy tắc chỉ lực, phát động công kích tiếp theo.

Lúc này đây, hắc không chỉ là vận dụng quy tắc chi lực đơn giản như vậy, là ý định sử dụng vũ kỹ mạnh mẽ.

- Cầu Bách Hải tiền bối, người đã đáp ứng ước định giữa chúng ta, như vậy ta và người cũng không cần lãng phí thời gian, ta chỉ dùng một chiêu, tất đánh bại người ở trên thảo nguyên này!

Tần Phàm thấy Cầu Bách Hải vào lúc này muốn công kích lần nữa, hắc cũng bình tĩnh mở miệng nói, sau đó lập tức là một quyền vượt lên trước đánh ra.

Hắn lựa chọn thi triển vũ kỹ mạnh nhất ở dưới trạng thái bình thường, Vạn Ngưu Xông bốn nguyên hợp nhất.

Trải qua phục dụng Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, nguyên khí trong cơ thể Tần Phàm đã càng ngày càng phù hợp, trình độ bốn nguyên khí hợp nhất đã đến một loại tình trạng tiếp cận đại thành.

Tuy Kim Dương Võ Thánh đã từng phân phó Tần Phàm không nên tùy tiện hiển lộ bí mật mình đã có thể khống chế bốn loại nguyên khí, sợ là sẽ cây cao đón gió, nhưng hiện tại Tần Phàm biết rõ mình bởi vì sự tình được đình gia truyền, vốn đã đưa tới gió lớn rồi, hơn nữa hắc đối với thực lực của mình cũng có không ít tự tin, cũng không cần ẩn giấu rồi, mặc cường địch nhìn chung quanh, ta chỉ một quyền đánh sập!

Quyền ra, tức thì sóng to gió lớn!

Rống...

Theo tiếng gầm cực lớn từ trong hư không truyền ra kia, sau đó liền trông thấy từng vòng mảnh vỡ trong không gian như là hồ nước bị giải khai, tiếp theo là một đầu man ngưu cực lớn do bốn loại nguyên khí ngưng tụ mà thành đập ra, hai loại Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chi lực hóa thành hai Cự Long một đỏ một lam quấn quanh trên người, uy thế cực mạnh, rung chuyển Càn Khôn, toàn bộ bình nguyên đều bắt đầu kịch liệt chấn động, đại địa không ngừng có khe hở xuất hiện.

Trên người đầu man ngưu bốn màu kia còn có dòng điện yếu ớt chạy trốn, đó là bởi vì Đan Lô chi lực ở lúc luyện hóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan lưu lại, không có giống như Xích Lô đan lúc trước, gây ra Thiên Địa sấm sét, nhưng cũng có thể gia tăng không ít uy lực.

- Nhị cấp Võ Thánh, bốn nguyên hợp nhất!

Trước kia Cầu Bách Hải nghe được Tần Phàm muốn một chiêu đánh bại mình còn muốn cười lạnh một phen, nhưng nhìn đến đầu man ngưu bốn màu này xuất hiện cùng xu thế vạn ngưu bốn đẳng kinh thiên động địa kia, sắc mặt của hắc lại nhin không được kịch biến, cái này rốt cục là lần đầu tiên đối mặt một Võ Thánh mới đột phá chưa đủ nửa năm sinh ra kiêng kỵ thật sâu.

Trước kia là coi trọng, hiện tại đã đến trình độ kiêng kỵ!

Hắc cũng chưa từng đánh giá thấp thực lực của Tần Phàm, chỉ là không có nghĩ đến thực lực của đối phương đã mạnh đến loại trình độ này! So với trước đó lần thứ nhất giao chiến, cách xa nhau chưa đủ một tháng, mạnh đâu chỉ một bậc!

Bốn nguyên khí hợp nhất, đặc biệt là ngưng hợp đến loại trình độ này như Tần Phàm, ý vị như thế nào, trong nội tâm Cầu Bách Hải rất rõ ràng. Cho dù là hắc, tuy cũng đã cảm ngộ ra Ngũ Hành nguyên khí, sơ bộ kết thành quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn, nhưng nếu chỉ luận trình độ nguyên khí ngưng hợp, hắc cũng chưa chắc có thể bì kịp được người phía trước!

Thật là đáng sợ!

- Lang Đẳng Huyết Tể!

Bất quá đối mặt man ngưu bốn màu có xu thế vạn ngưu bốn đẳng đánh tới như vậy, Cầu Bách Hải chỉ có hít một hơi thật sâu, sau đó cũng không thể không dốc sức đánh ra một quyền, liều mạng đánh cược một lần!

Quyền ra, đồng dạng là uy thế ngập trời.

Theo quyền phong kia cuốn động, quy tắc Tiểu Thế Giới của Cầu Bách Hải ở thời khắc này dĩ nhiên là bắt đầu lắc lư kịch liệt, vốn là hào quang Ngũ Hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm màu, lại lập tức hóa thành một cổ huyết hồng chi sắc kinh khủng.

Như là biển máu quay cuồng !

Mà ở bên trong biển máu quay cuồng này, một đầu sói huyết sắc cự đại hiển hiện mà ra, sau đó khí tức hung tàn từ hư không xa xôi triền miên mà đến, hướng về man ngưu bốn màu gào thét mà đến kia, điên cuồng cắn xé mà đi.

Oanh!

Theo hai cổ lực lượng ở giữa không trung trực tiếp gặp nhau, một loại thanh âm đè nén như là ngư lôi ở dưới biển sâu, vốn như là ám lôi rung động, sau đó ở trong mấy cái hô hấp liền như là núi lửa bộc phát, vô cùng kịch liệt muốn nổ tung lên, cuối cùng nhất bắn ra một loại thanh thế cực lớn, như là thiên thạch ở phía chân trời chạm vào nhau, toàn bộ bình nguyên trong khoảnh khắc đó đều rung động.

Sói ngưu đánh nhau!

Vạn Ngưu Xông tổng cộng đã đạt đến bốn ngàn chín trăm trọng, như là kinh đào vũ bờ, đất rung núi chuyển, không gian hư không tầm đó không ngừng tầng tầng đứt gãy, mảnh vỡ không hỗn loạn gian, hóa thành lỗ đen không ngừng đem khu vực bốn phía đánh văng tung tóe, tất cả cát đá hoàn toàn bị nổ thành nát bầy, ở trong phương viên ngàn mét, đã không có nơi có thể sống yên ổn rồi.

Nguyên một đám hố sâu cực lớn, một khe vực thật dài sâu không thấy đáy, hơn phân nửa thảo nguyên như là bị lật qua hoàn toàn, mảnh cỏ xoay tròn bay tán loạn khắp nơi, khuếch tán ở bên trong toàn bộ bình nguyên, ngay cả ánh mặt trời cũng bị che đậy trở nên mờ mờ .

Sau một lát, thanh thế ngừng lại.

- Cầu Bách Hải tiền bối, người thất bại.

Lúc này Tần Phàm đang ngạo nghễ phiêu phù ở giữa không trung, hai mắt bình tĩnh nhìn hố sâu phía dưới, trong miệng nhàn nhạt nói.

Thất cấp Vô Thánh, hần một chiêu đánh bại!

Trên thảo nguyên, một cái hố sâu cự đại, sâu khoảng chừng vài chục trượng!

Hai người Tần Phàm cùng Cầu Bách Hải giao kích, Huyết Lang cùng Man Ngưu va chạm, thời điểm khí kinh bạo tạc nổ tung liền sinh ra cái hố sâu cự đại này, sau đó Cầu Bách Hải cũng bị Tần Phàm kích tiến vào trong hố sâu đó.

Mà trong hố sâu, cơ hồ tất cả ngoan thạch đều bị bạo tạc nổ tung ở dưới hai người giao kích trở nên nát bầy, hóa thành bột đá phiêu linh, hơn nữa bùn đất ở biên giới hố sâu vẫn còn dư kinh ảnh hưởng mà không ngừng sụp đổ lấy, tựa hồ là muốn đem Cầu Bách Hải hoàn toàn mai táng ở dưới mặt đất.

Trước khi Cầu Bách Hải bị đánh rơi xuống hố sâu, Tần Phàm trông thấy quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân trên người Cầu Bách Hải đã bị mình đánh tan, cái này ý nghĩa Ngoan Thánh Cầu Bách Hải đã bị mình đánh bại, cho nên hần mới sẽ nói như thế.

1102. Chương 1112: Ngoan Thánh Quy Phục!

Chương 1112: Ngoan Thánh quy phục!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này Tần Phàm đối với thực lực của mình cũng là cảm thấy có chút kinh ngạc, sau khi tăng lên tới tiếp cận Tam cấp Võ Thánh cùng phục dụng qua một khóa Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, thực lực của hắn tăng lên có thể nói là thập phần khủng bố.

Vừa rồi một chiêu bốn nguyên hợp nhất Vạn Ngưu Xông kia, uy lực cường hoành, ngay cả Cầu Bách Hải có quy tắc Tiểu Thế Giới cũng không có cách nào ngăn cản, đoán chừng ở bên trong Thất cấp Võ Thánh đã không có địch thủ rồi.

- Nếu như ta có thể sớm ngày cảm ứng được Kim hệ nguyên khí, như vậy cho dù là tạm thời không có cách nào ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn, nhưng có thể nắm nguyên hợp nhất, chiến lực kia cũng vẫn có thể mạnh hơn rất nhiều so với hiện tại.

Trải qua một trận chiến này, trong nội tâm Tần Phàm đối với thực lực của mình đã có chỗ hiểu rõ.

Bất quá bởi vì bại lộ được đỉnh gia truyền, cường địch nhìn chung quanh, cho nên tuy thực lực tăng lên, nhưng hắn vẫn không dám buông lỏng chút nào, ngược lại là âm thầm có chút bức thiết, hi vọng mau chóng có thể cảm ứng được Kim hệ nguyên khí.

Kết...

Mà thời điểm các loại ý niệm chuyển động trong đầu Tần Phàm, ở trong hố sâu rốt cục truyền đến một ít dị tượng, sau đó liền thấy một bóng dáng tốc độ cực nhanh từ trong hố sâu nhảy ra, hơn nữa phiêu phù giữa không trung, cùng hắn xa xa tương đối.

Lúc này y phục trên người Cầu Bách Hải rách tung toé, trạng thái cũng có chút uể oải, nhưng loại khí tức hung hãn kia cũng không có giảm ít hơn bao nhiêu, sau khi bay lên giữa không trung, ánh mắt giống như hung thú kia nhìn về phía Tần Phàm, phảng phất như muốn nuốt cả người Tần Phàm vậy.

- Cầu Bách Hải tiền bối, ngươi không phải là thua không nổi chứ?

Tần Phàm đối mặt ánh mắt tàn nhẫn của Cầu Bách Hải, lại y nguyên thần sắc bình tĩnh, hắn giương mắt cùng đối phương tương đối, không sợ chút nào nhàn nhạt nói ra.

Cầu Bách Hải không có lập tức nói chuyện.

Cho đến qua một hồi lâu, ánh mắt giống như hung thú kia mới thu đi một tí, sau đó hắn liếm liếm bờ môi khô héo, dùng thanh âm vô cùng khàn khàn trầm thấp nói:

- Tốt, Nhị cấp Võ Thánh, không chỉ đã có thể làm được bốn nguyên hợp nhất, lại có thể có được bộ phận quy tắc Tiểu Thế Giới của mình, Tần Phàm, ngươi quả nhiên không uống được xưng tụng hai chữ kỳ tích. Lúc này đây, Cầu Bách Hải ta tâm phục khẩu phục rồi.

- Đa tạ Cầu Bách Hải tiền bối rồi, trên người của tiền bối ngươi có thương tích, cho nên không thể hoàn toàn phát huy ra thực lực, Tần Phàm cũng là thắng may mắn mà thôi.

Tần Phàm khiêm tốn nói, hắn biết rõ tính tình Ngoan Thánh Cầu Bách Hải này cổ quái, nên cũng không dám đơn giản xúc động đối phương.

- Thua thì thua, Cầu Bách Hải ta nguyện đánh bạc chịu thua, điều kiện ngươi đưa ra ta đáp ứng rồi, trước khi ngươi trị liệu tốt thương thế trên người ta, Cầu Bách Hải ta cam đoan sẽ nghe theo ngươi phân công.

Lúc này Cầu Bách Hải lại nhàn nhạt nói:

- Lúc trước ta cùng Phong Thái Thương chỉ là giao dịch, ta cũng không có hướng hắn cam đoan qua bất cứ chuyện gì, người, là người duy nhất ở vài chục năm nay đạt được Cầu Bách Hải ta cam đoan."

- Vậy thì đa tạ Cầu Bách Hải tiền bối rồi.

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi là hai mắt tỏa sáng, hắn ban đầu chỉ là đưa ra yêu cầu để Cầu Bách Hải làm bảo tiêu inh cùng Nam Phong Tần gia, nhưng lại không thể tưởng được hiện tại Cầu Bách Hải vậy mà cam đoan nghe mình phân công rồi.

Một Thất cấp Võ Thánh, nói như thế nào, đối với mình mà nói cũng là một trợ lực thật lớn! Chủ yếu nhất là hơn một năm sau cùng Càn Kinh Tàn gia chiến một trận, cao thủ của Nam Phong Tàn gia hẳn khuyết thiếu, hẳn rất cần những trợ lực như vậy!

- Bất quá ta muốn biết người phải chăng thật có thể để cho ta ở sau khi khỏi hẳn tổn thương, đạt tới cảnh giới Bát cấp Võ Thánh hay không?

Tiếp theo trong nháy mắt, hai mắt của Cầu Bách Hải lại ngưng tụ lần nữa, nhìn về phía Tàn Phàm, ép hỏi nói ra.

- Cái này ta cũng có thể hướng Cầu Bách Hải tiền bối cam đoan, sau khi thương thế của tiền bối người hoàn toàn khỏi hẳn, người nhất định có thể đột phá cảnh giới Thất cấp Võ Thánh hiện tại, đạt tới Bát cấp Võ Thánh, thậm chí cảnh giới cao hơn!

Lúc này Tàn Phàm ưỡn ngực, tự tin nói.

Hắn xem xét qua thương thế của Cầu Bách Hải, biết rõ đối phương là trúng độc tích tụ, Cầu Bách Hải bỏ ra tinh lực cùng lực lượng thật lớn đi áp chế, đến lúc đó chất độc kia bị thanh trừ, dĩ nhiên là có thể giải phóng lực lượng thân thể của hắn, do đó tăng lên cảnh giới.

Hơn nữa dùng thuật luyện đan hiện tại của Tàn Phàm, cũng chắc chắn sẽ có biện pháp trợ giúp Cầu Bách Hải tăng lên cảnh giới đấy.

- Tốt, người chừng nào thì khởi hành về Đại Càn Quốc? Chừng nào thì bắt đầu giúp ta trị liệu tổn chất độc.

Cầu Bách Hải nghe được Tàn Phàm cam đoan này, thần sắc rõ ràng có chút kích động, đối với một người lấy võ đạo làm mục tiêu truy cầu suốt đời này, không có sự tình nào càng hấp dẫn hơn so với tăng cảnh giới lên.

- Vừa rồi chúng ta chiến một trận, thanh thế thật lớn, đã kinh động đến không ít người, chúng ta trước ly khai nơi đây lại nói sau.

Lúc này Tàn Phàm hướng về bốn phía quét nhìn thoáng qua, sau đó nhìn Cầu Bách Hải nói ra.

Cầu Bách Hải nhẹ gật đầu, sau đó rất nhanh hai người liền biến mất khỏi thảo nguyên bờ bộn này.

Lúc này đã là hoàng hôn, ánh tà dương màu đỏ rơi vào phía trên đại địa.

Ở trong một sơn động ẩn nấp trên đường từ Đại Càn Quốc phản hồi Đại Khôn quốc, bầu trời gió nổi mây phun, đang có linh khí vô cùng nồng đậm đang điên cuồng mà tụ tập, tựa hồ là có người đang luyện chế đan dược, tiến hành trình tự Tụ Linh.

Trong sơn động, một cái dược đỉnh màu đỏ, một thanh y nam tử thần sắc nghiêm cẩn.

Cát Thanh y nam tử này, dĩ nhiên là Tàn Phàm.

Lúc này Tàn Phàm đang phản hồi Đại Càn Quốc, bởi vì không có giống như lúc đến xuyên qua yêu thú bình nguyên, cho nên cần từ Đại Càn Quốc, đi qua Đại Khôn quốc, sau đó xuyên qua Càn Khôn quốc mới có thể trở lại Đại Càn quốc.

Sau khi Luyện Đan Đại Hội kết thúc, hắn cũng không có ở Bạch Ngân Thành dừng lại quá lâu, mà là rất nhanh bước lên đường về.

Cái sơn động này, là hắn ở trên đường trở lại tìm được, bởi vì hi vọng mau chóng cảm ứng được Kim hệ nguyên khí, dùng để ứng phó các chuyện có thể xảy ra, cho nên hắn quyết định là trước dừng lại, luyện chế ra Kim Hành Nguyên Cực Đan mà Dịch Khuyết cho hắn.

Kim Hành Nguyên Cực Đan này là đan dược có thể tăng cường lực cảm ứng của Võ Thánh cường giả đối với Kim hệ nguyên khí, đã có nó, hơn nữa có Chư Thần hải cốt ẩn chứa uy năng Kim hệ kia, Tàn Phàm tin tưởng mình nhất định rất nhanh là có thể cảm ứng được Kim hệ nguyên khí rồi.

Đến lúc đó chỉ cần cảm ứng được Kim hệ nguyên khí, có Huyền Chi Không Gian trợ giúp, hắn tin tưởng muốn làm đến Ngũ Hành hợp nhất cũng sẽ không qua khó khăn.

Đây là phương pháp tốt nhất mà Tần Phàm nghĩ đến, có thể trong thời gian ngắn tăng thực lực của mình lên trên diện rộng rãi.

1103. Chương 1113-1114: Đan Thành, Khí Lực Cũng Tăng Lên!

Chương 1113-1114: Đan thành, khí lực cũng tăng lên!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Sau khi đạt được quán quân Luyện Đan Đại Hội, Dược Vương Cốc cấp cho Tần Phàm một trăm lẻ tám loại Linh Dược trân quý, để cho Tần Phàm tập hợp đủ tất cả tài liệu luyện chế Kim Hành Nguyên Cực Đan, có thể động thủ luyện chế đan dược được rồi.

Mà lúc này Cầu Bách Hải thì dựa theo Tần Phàm phân phó thủ hộ ở bên ngoài sơn động đề phòng, bốn phía cũng đã bị hắn dùng quy tắc Tiểu Thế Giới chi lực kéo dài cùng phong tỏa, có người tới gần sẽ bị phát hiện ngay lập tức.

Cầu Bách Hải này ở dưới trị hết tổn thương cùng tăng cảnh giới lên hấp dẫn, cũng đích thật là tạm thời thiết tình nghe theo mệnh lệnh của Tần Phàm, dù sao thuật luyện đan cường đại cùng tốc độ tiến cảnh biến thái kia của Tần Phàm đều là rõ như ban ngày, hắn đối với lời của Tần Phàm, cơ vốn là tin tưởng chín thành.

Hắn tin tưởng Tần Phàm đích thật là có năng lực như thế, hơn nữa Tần Phàm đích thật là so với hắn cường đại hơn, nghe theo cường giả cường đại hơn mình, đối với hắn mà nói cũng không có lộ ra bao nhiêu mất mặt.

Linh khí bên ngoài sơn động, vào lúc này bắt đầu cao tốc tụ tập, hơn nữa ở trên sơn động tạo thành một vòng xoáy linh khí cực đại, phong vân bắt đầu khởi động, trong phương viên trăm dặm đều có thể đơn giản thấy được.

- Kim Hành Nguyên Cực Đan này dù sao cũng là Thánh cấp đan dược, còn là đan dược có thể dùng cho tăng thực lực lên, cần tụ tập linh khí thập phần lớn, gây ra chú ý cũng là sự tình không có cách nào, may mắn có Cầu Bách Hải thủ ở bên ngoài, nếu không với ta mà nói lại có chút nguy hiểm.

Lúc này Tần Phàm cũng biết rõ tình huống bên ngoài, nhưng vẫn là hết sức chuyên chú tiến hành luyện chế đan dược.

Bỗng!

Đỉnh trong lò, vào lúc này phát ra một tiếng nổ vang rất nhỏ.

- Thời cơ đã đến, Chú Linh!

Thấy vậy, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, sau đó nhìn chăm chăm vào dược đỉnh, độ ẩm của Tử Vân Đan Hỏa ở thời khắc này biến đổi cực hạn, bắt đầu tiến hành bước thành đan sau cùng.

Kim Hành Nguyên Cực Đan sắp sinh ra đời!

Vòng xoáy linh khí trên bầu trời vào lúc đó rốt cục tụ tập đầy đủ, ở dưới Tần Phàm điều khiển, nguyên khí trên trời liền xuyên thấu qua sơn động, điên cuồng mà phóng xuống, áp súc cực hạn, sau đó bị thu nạp đến trong dược đỉnh.

Vào lúc này sắc mặt của Tần Phàm cực kỳ nghiêm túc, dù sao Kim Hành Nguyên Cực Đan này cũng là Thánh cấp đan dược, độ khó thành đan cực cao, thay đổi là Luyện Đan Sư khác, dù cho có đan phương nguyên vẹn, tỉ lệ thành đan có thể đạt tới 20% đã thập phần không tệ rồi.

Cho nên Tần Phàm một chút cũng không dám buông lỏng.

Chỉ là hắn cũng không dám cam đoan mình có thể một lần thành đan, nhưng Linh Dược tài liệu luyện chế Kim Hành Nguyên Cực Đan này đều thập phần trân quý, một khi thất bại, hắn sẽ cảm thấy thập phần đau lòng.

Sau một lúc lâu, ở dưới Tử Uân Đan Hỏa của Tần Phàm điều khiển, thiên địa linh khí vô cùng nồng đậm ở trong lò đan không ngừng mà rót vào trong đan dược đã thành hình, phía trên đan dược kia cũng bắt đầu dần dần xuất hiện đan khí sáng bóng.

- Kim Hành Nguyên Cực Đan này thật sự là khó luyện chế, ta nghĩ dù là những luyện đan sư lúc trước tham gia Luyện Đan Đại Hội Cao Cấp Thi Đấu kia, cũng chưa chắc có mấy cái có thể luyện chế ra được. Trách không được Dịch Khuyết chịu đem đan phương trân quý như vậy đưa cho ta, chỉ sợ là hắn giữ lại bên mình cũng vô dụng.

Đến lúc này, trong nội tâm Tần Phàm rốt cục có chút thở dài một hơi, bởi vì hắn biết rõ đã đến giai đoạn này, trừ khi như là Cổ Mặc trước kia, tự động thu nạp đan khí, nếu không Kim Hành Nguyên Cực Đan này căn bản là có thể thành công luyện chế ra.

Độ khó luyện chế Kim Hành Nguyên Cực Đan này có chút ngoài dự liệu của hắn, cho dù hắn cũng phải lộ ra có chút cảm giác kiệt sức.

Theo đan khí dần dần bị dung hợp, Tần Phàm cũng đem độ ẩm của Tử Uân Đan Hỏa thời gian dần qua hạ xuống, bắt quá hai mắt hắn y nguyên chăm chú nhìn vào trong lò đan, quan sát đến biến hóa trong đó, dù là đến giai đoạn sau cùng này, hắn cũng không có chủ quan, một mực kiên trì đan khí của Kim Hành Nguyên Cực Đan ổn định.

Đan dược, đến lúc này rốt cục đã thành công luyện chế ra.

Oanh!

Nhưng mà, thời điểm đan khí của Kim Hành Nguyên Cực Đan này hoàn toàn định dạng ở phía trên đan dược, trên bầu trời lại bỗng nhiên truyền đến một hồi thanh âm Lôi Đình chấn động cực lớn, tiếng chấn nổ cực lớn này xuyên thấu qua sơn động, trực tiếp truyền vào trong, ở bên tai của Tần Phàm nổ vang đinh tai nhức óc.

- Thánh cấp đan dược này quả nhiên đều là không như bình thường, lúc này đây Kim Hành Nguyên Cực Đan ra đời cũng đưa xuống Đan Lôi, chỉ là không biết tổng cộng sẽ có mấy trọng?

Nghe thấy bên ngoài Lôi Đình đại tác, lúc này Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên, sắc mặt cũng không có quá nhiều biến hóa.

Thời điểm đan dược cao cấp thành đan đều dẫn phát Thiên Địa phản ứng, hơn nữa dược hiệu của đan dược này càng cao, dẫn phát Đan Lôi dĩ nhiên là sẽ càng nhiều, càng cường đại, nếu dược hiệu quá mức nghịch thiên, thậm chí sẽ đưa tới Ngũ Hành Đan Kiếp, cho nên Tần Phàm đối với cái này cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn.

- Tần Phàm, thế nào rồi? Có ứng phó được hay không?

Bên ngoài Cầu Bách Hải rõ ràng cũng cảm thấy bầu trời biến hóa, vì vậy thanh âm trầm thấp của hắn hướng về trong sơn động truyền âm nói ra. Lúc trước Tần Phàm đã giúp hắn trị liệu tốt hơn phân nửa tổn thương trên người, cho nên thái độ của hắn đối với Tần Phàm cũng trở nên càng thêm chân tâm thật ý rồi.

- Không có việc gì, bắt quá là luyện đan đưa tới Đan Lôi mà thôi, nhưng phiền toái Cầu Bách Hải tiên bối giúp ta lưu ý lấy bốn phía, ở thời điểm ta ngăn cản Đan Lôi đừng cho người đến quấy rầy.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt trả lời nói ra, sau đó trực tiếp một quyền oanh lấy đỉnh sơn động.

Một cỗ khí lực cuồng bạo ở chỗ quả đấm của hắn phát ra, sau đó đỉnh sơn động kia hoàn toàn bị lật tung, đá vụn văng khắp nơi, liên lộ ra bầu trời đồng nghịt mây đen bên ngoài kia, phong vân quần vũ, Lôi Điện oanh minh.

Phẳng phát như là tận thế hàng lâm .

- Xem loại tình huống này, ít nhất cũng là tam trọng Đan Lôi trở lên a.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn Lôi Đình vô cùng đè nén bên trong tầng mây kia, âm thầm đoán chừng nói. Đan Lôi càng cường, ý nghĩa được hiệu đan được sẽ càng cường.

Cái Đan Lôi này tuy là mạnh mẽ, nhưng hiện tại Tần Phàm đối với Lôi Điện chi lực đã có được kháng thể nhất định, hơn nữa từng phương diện thân thể đều so với lúc Luyện Đan Đại Hội tăng lên không ít, cho nên coi như là tam trọng Đan Lôi toàn bộ bổ tới trên người hắn, hắn cũng không sợ.

- Tốt, vừa lúc cảnh giới của ta có chút bất ổn, ăn mấy Đan Lôi này cũng không tệ.

Sau một khắc, trên mặt Tần Phàm lại lộ ra một vòng vui vẻ, sau đó đột ngột từ mặt đất nhảy lên, hướng về bầu trời bay đi. Tuy còn không biết Đan Lôi có mấy trọng, nhưng hắn vẫn thật sự muốn trực tiếp dùng thân thể của mình để ngăn cản toàn bộ Đan Lôi!

Nếu như thay đổi là Võ Thánh khác, nhất định là không dám làm như vậy, coi như là Cầu Bách Hải ở bên ngoài cũng không có dũng khí cùng thực lực này, nhưng khí lực của Tần Phàm cường hãn viễn siêu Võ Thánh, hắn mới dám mạo hiểm như vậy.

Oanh!

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới bay đến trăm mét không trung, đạo Đan Lôi thứ nhất đã từ trên trời giáng xuống, lúc này đây Đan Lôi hiện ra màu tím, mặc dù chỉ là đạo thứ nhất, nhưng uy lực này so với lúc trước Tần Phàm ở hội trường tiếp đệ tam trọng cũng không kém hơn bao nhiêu!

Lôi Đình bổ ở trên thân thể, cái tư vị toàn thân thoáng cái tê liệt kia, dù là Tần Phàm cũng không khỏi chấn động toàn thân.

- Ha ha, thống khoái! Thực thống khoái!

Bất quá vào lúc này Tần Phàm lại cười to nói, thanh âm cuộn cuộn liễu lĩnh truyền khắp bốn phía, thậm chí là thiếu chút nữa muốn trấn áp cả âm thanh của Lôi Đình. Lôi Điện nhập vào cơ thể, Tần Phàm cũng không có lảng phí, vào lúc này hắn không ngừng đem Đan Lôi hút vào trong cơ thể, lợi dụng Lôi Điện chi lực điên cuồng kích phát tiềm năng trong cơ thể của mình.

Vốn lúc trước Tần Phàm ngoại trừ là mượn Lôi Điện để kích thích Ma chủng Luyện Thể ra, là không dám tùy tiện làm như vậy, nhưng hiện tại khí lực của hắn càng tăng cường thêm không ít, cộng thêm phục dụng Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan, lúc đó thông qua đan được luyện hóa Lôi Điện chi lực, ở trong cơ thể của hắn đã để lại kháng thể, cho nên hiện tại hắn cũng không có sợ hãi Lôi Điện như vậy rồi.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Kế tiếp, Đan Lôi tiếp tục không ngừng từ trên không trung đánh xuống, một tia chớp mạnh mẽ đáp xuống trên người Tần Phàm, sớm đã bổ quần áo của Tần Phàm đến rách tung toé, để cho thân thể Tần Phàm giống như là trần truồng, may mắn là vị trí mấu chốt có hắn dùng nguyên khí huyền hóa ra quần áo che chắn.

- Cái này vẫn là người sao?

Mà ở phía dưới, Cầu Bách Hải ngẩng đầu nhìn trên bầu trời, nhìn Tần Phàm như là Lôi Thần, tuy hắn gần đây lạnh lùng, nhưng trên mặt cũng không khỏi lộ ra trợn mắt há hốc mồm.

Mà đồng thời hắn đối với thực lực của Tần Phàm lại một lần nữa xem cao hơn một cấp độ, hắn biết rõ nếu thay đổi người ở dưới Lôi Điện kia là mình, chỉ là đệ nhất trọng Đan Lôi rơi xuống cũng bị trọng thương rồi, tuyệt đối là sống không qua tam trọng Đan Lôi!

1104. Chương 1113-1114: Đan Thành, Khí Lực Cũng Tăng Lên!

Chương 1113-1114: Đan thành, khí lực cũng tăng lên!

Hiện tại Tần Phàm tổng cộng tiếp nhận được ngũ trọng Đan Lôi rồi! Nhưng trên người của hắn ở đầu nhìn ra được có dấu hiệu trọng thương, tuy làn da bị phách đến có chút cháy đen, nhưng xem ra ngược lại là càng phát ra tinh thần rồi!

Cũng không biết đi qua bao lâu, Lôi Đình này rốt cục chậm rãi ngừng.

Mây đen trên bầu trời theo thời gian dần qua tiêu tán, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên đại địa, ở giữa thiên địa vào lúc này dần dần khôi phục thanh minh.

Bất quá lúc này Tần Phàm còn hiển hiện ở phía trên giữa không trung, y nguyên còn có một chút Lôi Điện màu tím toát loạn lẩy ở bên ngoài thân thể hắn, để cho cả người hắn xem ra phảng phất giống như Lôi Thần, hình dạng có chút làm cho người ta sợ hãi.

Ken kết... nguồn

Bất quá ngay sau một khắc, Cầu Bách Hải ở phía dưới vốn có chút sững sờ bỗng nhiên phát hiện, thân thể Tần Phàm vốn đã cháy đen, vào lúc này bắt đầu thành từng mảnh rất nhanh tróc ra, nhao nhao rơi xuống mặt đất.

Mà trên bầu trời, bên ngoài thân của Tần Phàm sau khi thoát khỏi tầng da cháy đen kia, rất nhanh một tầng da thịt trắng nõn tân sinh hiển hiện ở dưới ánh mặt trời, lộ ra hoàn mỹ không tỳ vết.

Sau khi trải qua ngũ trọng Đan Lôi cường bổ tẩy lễ, Tần Phàm dĩ nhiên là một chút sự tình cũng không có, thậm chí ngược lại là một thân khí lực trở nên càng cường đại hơn rồi! Cánh tay của Tần Phàm nhẹ nhàng vung lên, cơ bắp rất nhanh chấn động, có thể khiến cho trong không khí trợn trợn nổ đùng.

- Tốt! Tốt!

Cảm thấy được một loại khí lực vô cùng cường đại kia, trên mặt của Tần Phàm cũng lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng. Ngay vừa rồi hắn phát hiện, trải qua Đan Lôi tẩy lễ, tuy hắn không có kích phát ra Ma chủng Luyện Thể lần thứ tư, nhưng mà cũng kích phát ra bộ phận năng lượng của Ma chủng Luyện Thể, để cho khí lực của hắn ở trong Lôi Điện rèn luyện trở nên càng cường đại hơn rồi.

- Không tệ, không tệ, lúc này đây không chỉ có luyện chế ra Kim Hành Nguyên Cực Đan, cường độ khí lực của ta còn tăng lên không ít, hơn nữa sau khi biết rõ phương pháp này, về sau mỗi lần ta luyện chế Thánh cấp đan dược, liền có thể thuận tiện tăng lên một chút khí lực rồi!

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm hưng phấn, tiếp tục như vậy, khí lực của hắn sẽ phát triển đến một loại trình độ vô cùng khủng bố!

Đương nhiên, Linh Dược tài liệu của Thánh cấp đan dược đều vô cùng trân quý, cũng không thể là không hạn chế điên cuồng luyện đan, hơn nữa coi như là Tần Phàm cũng chưa chắc có thể bảo chứng mỗi một lần đều có thể dẫn phát Đan Lôi mạnh như vậy.

Hiện tại sức chống cự của hắn đối với Đan Lôi càng ngày càng mạnh, đã đến đẳng sau muốn Đan Lôi Luyện Thể, nhu cầu năng lượng dĩ nhiên là càng lúc càng lớn rồi.

Bất quá tóm lại, hắn xem như là mở ra một con đường mới ình tăng lên, vậy cũng là một sự tình rất đáng mừng.

- Ha ha, lúc này đây cảm ơn Cầu Bách Hải tiên bối giúp ta hộ pháp, đan dược của ta đã hoàn mỹ luyện chế thành công rồi!

Sau đó Tần Phàm cười to một tiếng, từ trên bầu trời chậm rãi rơi xuống trong sơn động.

Trở lại trong sơn động, toàn thân Tần Phàm đều trụ lủi, tự nhiên là trước từ trong trữ vật giới chỉ tìm ra một bộ quần áo mặc vào.

Sau đó hắn nhìn về phía đỉnh lô trên bệ đá, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười thoả mãn. Mặc dù khóa Kim Hành Nguyên Cực Đan trong Dược Đỉnh kia không có bình luận trước tiến hành khảo thí dược hiệu, nhưng hắn đoán chừng cũng đạt tới cấp Tuyệt phẩm.

Vừa rồi là dẫn phát đến ngũ trọng Đan Lôi a!

Hơn nữa lúc này đây mỗi một trọng Đan Lôi, cơ hồ đều so với trước đó thời điểm luyện chế ra Ngũ Hành Hợp Nguyên Đan còn mạnh hơn rất nhiều, dù sao hiện tại hắn có đan phương nguyên vẹn, hơn nữa thực lực so với lúc đại hội cũng tăng lên không ít.

nửa tay nắm lấy một khối Chư Thần hài cốt mang theo uy năng Kim hệ kia, cố gắng tìm kiếm lấy loại cảm ứng huyền diệu trong thiên địa kia.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Rất nhanh liền qua ước chừng nửa giờ, mà theo được lực trong cơ thể phát huy, Tần Phàm ở giờ này khắc này cảm giác được một khí tức trầm trọng mà sắc bén ở trong thân thể chậm rãi sinh sôi, làm cho huyết dịch toàn thân của mình tựa hồ như trở nên cứng lại, hết sức khó chịu.

Nhưng Tần Phàm lại như cũ ngồi xếp bằng dưới đất, như là một Kim Phật nhập định, về sau dĩ nhiên là toàn thân có trận trận hào quang tản ra, phảng phất giống như thật sự đã có được một tia phật tính vậy.

Bỗng nhiên, có một trận gió nhẹ vào lúc đó chậm rãi từ bên ngoài sơn động thổi vào, thổi vào trong sơn động, đem mái tóc trên đầu Tần Phàm ôn nhu thổi bay.

Khanh!

Mà cũng lúc đó, một thanh âm thập phần yếu ớt như là lưỡi dao chấn nổ cũng lập tức vang lên trong sơn động, sau đó liền chứng kiến ở trên đầu Tần Phàm có một ít sợi tóc thật dài bị một trận gió nhẹ này nhàn nhàn mà chặt đứt, bay lả tả phiêu đảng trong sơn động.

PHỐC...

Nháy mắt sau đó, ở cổ của Tần Phàm càng là có vài cột máu bắn tung tóe mà ra, huyết dịch của Tần Phàm cũng không phải huyết dịch bình thường, cái kia đều là Ma Thần chi huyết, có năng lượng cùng uy năng rất mạnh, những Thạch Đầu bị huyết dịch kia văng đến, toàn bộ đều biến thành nát bấy.

Mặt mũi tràn đầy máu đen, bộ dáng của Tần Phàm ở lúc này trở nên có chút khủng bố, bất quá kim quang trên người lại trở nên càng thêm nồng đậm, tựa hồ muốn thật sự biến thành kim tượng.

May mắn khí lực của Tần Phàm vô cùng cường hãn, hơn nữa có Thanh Long Chi Tâm trong cơ thể phụ trợ, vết thương trên người hắn rất nhanh liền tự động ngừng đổ máu lại, cũng nhanh chóng kết vảy khôi phục bộ dáng nguyên lai.

Chỉ có kim quang trên người hắn ở lúc này trở nên càng phát ra sáng ngời.

Và càng về sau, những kim quang này càng là ở trên người của hắn rất nhanh khuếch tán đi ra, mà tất cả Thạch Đầu trong sơn động bị kim quang này đụng phải, toàn bộ đều trở nên càng thêm cứng rắn, trong cả sơn động đều trở nên ánh vàng rực rỡ, vàng son lộng lẫy, phảng phất như là một tòa thánh đường.

Chỉ là thần sắc của Tần Phàm y nguyên nghiêm túc và trang trọng, tất cả phát sinh hết thảy đều phảng phất như cùng hắn không có quan hệ.

- Dĩ nhiên là muốn cảm ứng được Kim hệ nguyên khí.

Mà Ngoan Thánh Cầu Bách Hải đang ở bên ngoài thủ hộ lấy, lúc này cũng cảm thấy trong thiên địa chấn động dị thường, liền quay đầu nhìn sơn động sau lưng xem xét, sau khi nhìn thấy bộ dáng sơn động thay đổi, liền lập tức hít một hơi khí lạnh, mặt mũi tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Hắn biết rõ mặc dù Tần Phàm chỉ là Nhị cấp Võ Thánh, nhưng đã khống chế bốn loại nguyên khí bất đồng, bây giờ lại rất nhanh nắm giữ đến loại nguyên khí thứ năm rồi!

Đến lúc đó Ngũ Hành hợp nhất, thậm chí có thể sớm hình thành quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn của mình cũng nói không chừng!

Đây quả thực có thể nói là vi phạm lẽ thường của võ đạo!

- Trách không được bị người đời gọi là Kỳ Tích Chi Tử, ở trên người của hắn phát sinh hết thảy, có lẽ cũng chỉ có hai chữ kỳ tích mới có thể giải thích a...

Không cách nào đè nén xuống cảm giác rung động trong lòng, thần sắc của Cầu Bách Hải không khỏi động dung.

Hắn cả đời này chưa từng có bội phục qua ai, nhưng hiện tại đối với người trẻ tuổi năm nay gần hai mươi mốt tuổi trong sơn động kia, lại không thể không sinh ra một cảm giác tâm phục khẩu phục.

Nhưng ngay sau một khắc.

- Không tốt, nhanh như vậy liền có người truy tung mà đến rồi.

Ánh mắt của Cầu Bách Hải lại lần nữa từ trong sơn động chuyển dời đến rừng núi xa xa, hắn nhạy cảm phát hiện có khí tức cường đại hướng lấy bên này tới gần, cái này làm cho hắn không khỏi nhướng mày.

Hắn đã từng trường kỳ sinh hoạt ở bên trong Yêu Thú Hoang Nguyên, khứu giác như là yêu thú vô cùng nhạy cảm. Vào lúc này hắn có thể mơ hồ cảm giác được, đang có một loại dự cảm thập phần nguy hiểm hàng lâm.

Cổ khí tức này dĩ nhiên là ngay cả hắn một Thất cấp Vô Thánh cường giả cũng phải kiêng kị!

Nhưng hết lần này tới lần khác hiện tại Tần Phàm đúng là ở trong đột phá khẩn yếu, quyết không thể bị quấy rầy đến, nếu không liền rất dễ dàng sẽ thất bại trong gang tấc, thậm chí đối với các phương diện tu vi, thân thể lưu lại tai họa ngấm cùng tác dụng phụ...

- Tần Phàm, cái này cho là Cầu Bách Hải ta thiếu nợ người a, người trị liệu tốt tổn thương trên người của ta, ta cũng cam đoan qua phải bảo vệ người chu toàn, ta sẽ làm được, bất quá người tốt nhất nhanh thành công cảm ứng được Kim hệ nguyên khí, nếu không ta cũng không biết có thể ngăn cản được bao lâu.

Hai mắt của Cầu Bách Hải mạnh mẽ ngưng tụ, sau đó nhìn về phía cổ khí tức cường đại đang tới gần kia.

1106. Chương 1116-1117: Xích Phát Độc Thánh.

Chương 1116-1117: Xích Phát Độc Thánh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà ở sơn động sau lưng Cầu Bách Hải, vào lúc này kim quang nồng đậm giống như là có một mặt trời muốn ở trong đó bay lên, hơn nữa ở phía trên giữa không trung còn thành hình một vòng xoáy màu vàng, không ngừng hút vào Kim hệ nguyên khí, sau đó lại biến thành kim trụ phóng đến trong sơn động.

Tần Phàm thì như là đặt mình trong một hải dương màu vàng, toàn bộ cơ thể đều là trở vàng sáng lạn, cơ bắp toàn thân cơ hồ cũng trở nên cứng ngắt, thật giống như muốn hóa thành Thạch Đầu vậy.

Lại đi qua hồi lâu.

- Cái này là cảm giác của Kim Hành nguyên khí sao, ta rốt cục cảm thấy rồi!

Tần Phàm giống như một kim nhân bỗng nhiên mạnh mẽ mở ra hai mắt màu vàng, tinh quang bắn ra bốn phía.

Mà đồng thời lúc này, hải dương màu vàng ở bốn phía bên cạnh hắn cũng bắt đầu không ngừng áp súc, tựa như ảo mộng, những quang mang màu vàng này ở trong thời gian cực ngắn toàn bộ biến mất trong sơn động.

Trên thực tế, toàn bộ những kim quang này đều là bị Tần Phàm hút vào trong cơ thể, hóa thành Kim hệ nguyên khí trong cơ thể hắn.

Cái này ý nghĩa hắn đã thành công nắm giữ một loại Ngũ Hành nguyên khí cuối cùng...Kim hệ nguyên khí rồi!

Cho đến lúc này, ở trong cơ thể Tần Phàm đã có năm cổ nguyên khí bất đồng, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm nguyên khí giao thoa dung hợp lẫn nhau, Âm Dương hòa hợp, diễn hóa Càn Khôn.

- Cái này là Kim hệ nguyên khí.

Tần Phàm cảm giác được trong cơ thể nhiều hơn một cổ nguyên khí, trên mặt của hắn vào lúc này lộ ra mỉm cười. Xòe bàn tay ra, tâm thần hơi động một chút, sau đó ở phía trên ngưng tụ ra một quang cầu màu vàng, sáng chói chói mắt, lại lộ ra âm tàng phong lợi.

Sau một khắc, bàn tay của hắn nhẹ nhàng mà khẽ đảo một cái, quang cầu màu vàng này liền bay lên giữa không trung, sau đó hóa thành một thanh đại đao kim sắc, hướng về trên vách động chém một cái!

Ầm ầm!

Cả sơn động ở dưới một phát chém nhìn như hơi hợt, cơ hồ là hoàn toàn sụp đổ xuống.

- Tốt! Kim hệ nguyên khí không hổ được xưng là lực công kích mạnh nhất, quả nhiên không như bình thường! Tuy hiện tại ta chỉ là vừa ngưng kết ra Kim Hành nguyên khí, nhưng uy lực đã là thập phần không yếu.

Tần Phàm đối với cái này thập phần thoả mãn, hơn nữa không khỏi âm thầm mà thầm nghĩ:

- Kim hệ nguyên khí bình thường đã có uy lực như thế, nếu có thể sớm ngày tìm được Kim hệ Bạch Hổ Ma chủng, có thể tăng cường thực lực, nhất định là càng thêm khủng bố.

Đáng tiếc, đến bây giờ hắn vẫn là không biết bất cứ tin tức gì có quan hệ tới Bạch Hổ Ma chủng này.

- Ồ?

Mà cũng vào lúc này, thần sắc của Tần Phàm lại bỗng nhiên hơi động một chút, phát hiện Cầu Bách Hải đã đi ra phạm vi sơn động, tựa hồ đang ở phía xa cùng người phát sinh tranh đấu.

- Xem ra nên đến vẫn là đã đến.

Hai mắt ngưng tụ, sau đó thân hình của hắn từ trong sơn động kích bắn về phía bên ngoài.

Tần Phàm biết rõ một mực đều có người nhìn xem được đỉnh gia truyền trên người mình, hắn từ trong miệng Bách Biến Quỷ Thánh hỏi không ra bí mật về cái được đỉnh này, cho nên kỳ thật hắn cũng rất muốn từ trên người những người này lấy được đáp án.

Vì dùng phòng ngừa vạn nhất, Tần Phàm không đem được đỉnh gia truyền hóa thành chiếc nhẫn mang theo trên tay, mà là bỏ nó vào trong không gian Lôi Thần Lôi Viêm đã trấn áp, không gian Lôi Viêm này chỉ là tồn tại trạng thái hình xăm, tin tưởng người bình thường nhất định là nhìn không ra Huyền Cơ trong đó.

Rất nhanh lao ra sơn động, Tần Phàm phóng nhãn hướng về giữa núi rừng xa xa nhìn lại, sau đó quả nhiên phát hiện Cầu Bách Hải đang cùng một Hồng phát lão giả tiến hành tranh đấu, hai người đều là siêu cấp cường giả, trong chiến đấu đem mảng lớn núi rừng đều phá hư.

Từ hai người chiến đấu, Tần Phàm nhìn ra được thực lực của Hồng phát lão giả này so với Cầu Bách Hải còn muốn càng mạnh hơn nữa, Cầu Bách Hải bị đối phương một mực áp chế đè đánh, hơn nữa đã đến trước mắt tràn đầy nguy cơ.

- Hồng phát lão giả kia, chẳng lẽ là Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên hai ba mươi năm nay không thấy xuất hiện sao? Thậm chí ngay cả lão quái vật bậc này cũng có hứng thú đối với được đỉnh của ta.

Nhìn xem lão giả cùng Cầu Bách Hải chiến đấu trong tròng, bỗng nhiên hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, trong lòng âm thầm có chút khiếp sợ.

Xích Phát Độc Thánh này chính là thế hệ có tiếng tăm lẫy lừng ở toàn bộ Vũ Thiên đại lục, một thân Mộc hệ độc công vô cùng lợi hại, làm cho tất cả mọi người sợ run như cây sậy.

Danh xưng Xích Phát Độc Thánh kia, đã nói Từ Nguyên này tinh thông Độc công, lại nói Từ Nguyên này trời sinh tính ác độc, tâm tính âm độc vô tình.

Nếu như nói Ngaoan Thánh Cầu Bách Hải là tâm ngoan thủ lạt, như vậy Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên này có thể được xưng tụng là hoàn toàn không có nhân tính! Ước chừng ba mươi năm trước, người này đã

từng phát rồ, trong một đêm giết chết tất cả trăm vạn nhân khẩu trong một thành trì bằng thuốc độc, chó gà không tha, hoàn toàn biến thành một Tử Thành!

Có thể làm ra sự tình oanh động như vậy, thực lực của Xích Phát Độc Thánh này có thể nghĩ! Hắn ngoan độc cũng có thể thấy được lóm đóm!

Theo sự kiện tàn sát hàng loạt dân trong thành đáng sợ kia phát sinh, Xích Phát Độc Thánh này là thanh danh đại chấn, bất quá hành vi phát rồ của hắn cũng đưa tới rất nhiều nhân sĩ chính đạo bất mãn, đầu tiên là đụng phải hơn mười Võ Thánh cường giả liên danh đuổi giết, về sau ngay cả Chân Vũ thánh điện cũng hạ xuống lệnh truy nã, muốn đem người này truy nã quy án.

Nhưng mà, hơn mười Võ Thánh kia truy sát Xích Phát Độc Thánh này suốt mười năm lại như cũ không thể giết chết hắn, về sau còn làm cho những người này có chút sợ hãi độc được của Từ Nguyên, cuối cùng nhất vẫn để cho Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên này đào thoát, không giải quyết được gì.

Bất quá ngay cả Chân Vũ thánh điện đều ban xuống lệnh truy nã, cho dù Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên này lại lớn mật như thế nào, khẳng định cũng không dám lại lộ diện, cho nên về sau liền ẩn thế hai ba mươi năm.

Vốn có đồn đãi hắn đã bị giết chết, nhưng Tần Phàm tuyệt đối không thể tưởng được vào hôm nay sẽ diện kiến sát nhân cuồng ma này.

1107. Chương 1116-1117: Xích Phát Độc Thánh.

Chương 1116-1117: Xích Phát Độc Thánh.

- Tương truyền Xích Phát Độc Thánh này ở ba mươi năm trước cũng đã là cảnh giới Thất cấp Võ Thánh, hơn nữa bởi vì tu luyện Độc công, toàn thân cao thấp đều là kịch độc, Võ Thánh đồng cấp cũng không dám giao thủ một mình cùng hắn. Hiện tại đi qua lâu như vậy, cho dù lúc trước hắn bị Võ Thánh khác đuổi giết bị trọng thương, cũng có thể dưỡng tốt thương thế, hơn nữa thực lực có tăng lên rất lớn.

Tần Phàm một bên chạy tới chỗ hai người Từ Nguyên cùng Cầu Bách Hải giao chiến, trong lòng lại âm thầm tự định giá lấy thực lực của địch nhân.

Oanh!

Cũng vào lúc này, một tiếng chấn nổ cực lớn truyền đến, đại địa chấn động kịch liệt lên, phía xa xa, Cầu Bách Hải ở trong giao chiến rất cực không chịu nổi công kích của Từ Nguyên, bị đánh bay lên cao.

Tần Phàm ngẩng đầu lên, hắn chứng kiến Cầu Bách Hải bị đánh bay, lúc này sắc mặt lộ ra vô cùng thống khổ, hơn nữa làn da toàn thân đều biến thành một loại đen nhánh chi sắc, trông thập phần khủng bố, xem ra là đã trúng phải kịch độc.

- Cầu Bách Hải tiền bối.

Thấy vậy Tần Phàm không khỏi cả kinh, vội vàng từ trên mặt đất kích bắn mà lên, cực tốc hướng lên trời bay đi, ở lúc Cầu Bách Hải muốn rơi xuống, hai tay liền tiếp được hắn.

- Hắc hắc, ngươi là Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm?

Chứng kiến Tần Phàm xuất hiện, lão giả tóc đỏ kia cũng không có tiếp tục tiến hành truy kích đối với Cầu Bách Hải, mà chỉ là âm hiểm cười cười, lẳng lặng nhìn Tần Phàm ôm lấy Cầu Bách Hải trở xuống mặt đất.

Trên người Cầu Bách Hải có kịch độc, ai đụng phải hắn nhất định cũng sẽ nhiễm loại kịch độc này, đến lúc đó hắn có thể nhẹ nhõm giải quyết Tần Phàm rồi.

Tần Phàm vừa đụng đến thân thể của Cầu Bách Hải, đích thật là lập tức cảm giác được toàn thân có một loại tê liệt rất nhỏ truyền đến, kịch độc ở trên người Cầu Bách Hải tựa hồ là muốn lan tràn đến trên người của hắn. Cái này làm cho hắn nhướng mày, bất quá hắn cũng không có buông tay, mà rất nhanh ôm Cầu Bách Hải trở xuống trên mặt đất.

- Khục khục, Tần Phàm...

Lúc này Cầu Bách Hải đã là hấp hối, nhưng trong miệng tựa hồ còn muốn nhắc nhở Tần Phàm cái gì.

- Tiền bối, người trước đừng nói chuyện. Đây là một khóa Thánh cấp Giải Độc Đan, người ăn vào nhanh đi.

Tần Phàm chứng kiến loại tình huống này của Cầu Bách Hải, liền ngăn không cho hắn tiếp tục nói chuyện, sau đó rất nhanh lấy ra một khóa đan dược bỏ vào trong miệng hắn.

Sau đó thân hình của hắn lại lóe lên, mang Cầu Bách Hải tới trên đất trống xa xa.

- Tiền bối, người trước vận công tiêu hóa dược lực, ta đi giải quyết phiền toái này xong sẽ giúp người triệt để thanh trừ những độc tố trên người của người.

Cuối cùng Tần Phàm nhìn Cầu Bách Hải nói ra, nói xong, hắn xoay người sang chỗ khác, xa xa nhìn về phía Hồng phát lão giả.

- Vậy mà không có việc gì?

Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên kia nhìn thấy Tần Phàm sau khi tiếp xúc Cầu Bách Hải, vậy mà cũng không có chuyện gì, thậm chí màu sắc làn da cũng không có bao nhiêu biến hóa, cái này làm cho hắn không khỏi nao nao. Hắn đối với Độc công của mình hết sức tự tin, nhưng thật không ngờ đối với nam tử trẻ tuổi trước mắt này lại hoàn toàn không có chút ảnh hưởng.

- Các hạ có lẽ là Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên tiền bối a?

Lúc này sắc mặt của Tần Phàm lộ ra có chút lạnh như băng, nhàn nhạt nhìn xem Hồng phát lão giả đối diện nói ra. Thân thể của hắn trải qua mấy lần Ma chủng luyện hóa cải tạo, có thể nói sớm không phải là phạm thể rồi, hơn nữa hắn đã sớm phục dụng Giải Độc Đan, cho nên ngoại trừ thời điểm vừa mới tiếp xúc có chút phản ứng, sau đó căn bản là sẽ không bị độc tính này ảnh hưởng.

Bất quá chứng kiến Cầu Bách Hải ở trong Thất cấp Võ Thánh cũng là người nổi bật bị Xích Phát Độc Thánh cơ hồ sắp giết chết, Tần Phàm cũng biết thực lực của Xích Phát Độc Thánh này không kém, cũng không dám khinh thị đối phương. Hiện tại quan sát, hắn biết rõ chỉ sợ đối phương đã đạt đến cảnh giới Bát cấp Võ Thánh.

Cho nên, tuy hiện tại Tần Phàm đã có thể khống chế năm loại nguyên khí bất đồng, thực lực tăng nhiều, nhưng Bát cấp Võ Thánh không phải chuyện đùa, hắn cũng không biết mình có thể đối phó được hay không.

- Ha ha, không thể tưởng được cách lâu như vậy rồi, lại vẫn có người nhớ rõ lão phu. Kỳ Tích Chi Tử, nghe nói mấy năm qua danh tiếng của người rất thịnh, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là danh bất hư truyền ah!

Lúc này Xích Phát Độc Thánh kia cười lớn nói.

- Lời khách khí không cần nói, Xích Phát Độc Thánh tiền bối, ta và người ngày trước không thù, hôm nay không oán, ta chỉ muốn biết hôm nay người là vì cái gì mà đến, hơn nữa còn xem chút nữa giết người của ta.

Tần Phàm chỉ là lạnh lùng nói.

Cầu Bách Hải vì bảo hộ hắn mà rơi vào kết cục như vậy, cái này làm cho hắn không khỏi lộ ra có chút áy náy, hơn nữa nhớ tới người này từng làm qua sự tình phát rồ, tàn sát hàng loạt dân trong thành, bây giờ còn đối với tiếng xấu này lộ ra bộ dạng đắc chí, càng làm cho hắn có chút ít phẫn nộ.

- Hắc hắc, Kỳ Tích Chi Tử, ta và người xác thực không có thù hận gì, bất quá lão phu thấy người thiên phú cực cao, cho nên cố ý đến muốn nhận người làm đồ đệ mà thôi.

Lúc này ánh mắt của Từ Nguyên kia nhìn xem Tần Phàm, sau đó âm hiểm cười một tiếng nói ra.

- Xích Phát Độc Thánh tiền bối muốn thu ta làm đồ đệ? Ta xem không cần, Tần Phàm ta nhận không nổi a.

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi có chút ngoài ý muốn, hắn vốn cho rằng đối phương là vì dược đỉnh mà đến, nhưng lập tức không chút nghi ngại liền từ chối nói.

- Đúng vậy, nếu bàn về tư chất, Tần Phàm người còn kém một ít, nhớ năm đó, người muốn bái lão phu làm sư không dưới ngàn vạn, các loại bảo bối hiện lên bản Độc Thánh cũng không thêm liếc nhìn.

Xích Phát Độc Thánh này không biết là cố ý hay là cảm giác mình rất cao giá, nghe được Tần Phàm từ chối dĩ nhiên là tiếp tục ngạo nghễ nói:

- Nhưng hiện tại chỉ cần người dâng được đỉnh của người lên, lão phu lập tức thu người làm đồ đệ, chỉ cần người học được một nửa công lực của bản Độc Thánh, lão phu cam đoan Vũ Thiên đại lục này có thể mặc người tung hoành!

- Được đỉnh?

Lúc này đây, Tần Phàm không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, Xích Phát Độc Thánh này nói một vòng, không thể tưởng được cuối cùng vẫn là về tới phía trên được đỉnh của hắn, bất quá hắn cũng muốn hí lộng đối phương thoáng một phát, vì vậy liền cố ý nghi hoặc hỏi thăm:

- Tiền bối tựa hồ cũng không phải Luyện Dược Sư, không biết muốn cái được đỉnh này của ta làm gì?

Giữa núi rừng, hai người tương đối mà đứng.

- Hắc hắc, Kỳ Tích Chi Tử, người cũng không cần ở chỗ này giả vờ giả vịt.

Lúc này Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên kia ôm hai tay, giống như hung thú chụp mỗi nhìn con mỗi của mình, cười một tiếng quái dị nói:

- Sự tình cái đỉnh này của người, lão phu đã biết được nhất thanh nhị sở rồi, lão phu muốn cái đỉnh này của người tự nhiên không phải dùng để luyện được đơn giản như vậy.

- Ha ha, tiền bối nói giỡn rồi, được đỉnh dĩ nhiên là chỉ dùng để luyện được luyện đan, chẳng lẽ còn có cách dùng khác sao?

Trong lòng Tần Phàm không khỏi xiết chặt, biết rõ Xích Phát Độc Thánh này đích thật là biết rõ bí mật của cái được đỉnh gia truyền nhà mình, liền cười nhạt một tiếng nói ra lần nữa.

- Tần Phàm, người giả bộ hồ đồ cũng vô dụng, nếu như không phải là vì nguyên nhân được đỉnh, người làm sao có thể còn trẻ như vậy liền trở thành một Võ Thánh cường giả! Lão phu cũng không muốn cùng người lãng phí thời gian, tóm lại hôm nay thứ này ta nhất định phải nắm bắt tới tay! Hôm nay người bái sư cũng phải giao, không bái sư cũng phải giao!

Lúc này Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên đã lộ ra có chút không kiên nhẫn được nữa.

đọc truyện mới nhất tại .

1108. Chương 1118: Đan Vũ Thần Đỉnh!

Chương 1118: Đan Vũ Thần Đỉnh!

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Sở dĩ Tần Phàm còn trẻ như vậy thành Võ Thánh cường giả, thật sự cùng cái được đỉnh này cũng không có quá nhiều quan hệ, nhưng thấy Xích Phát Độc Thánh còn không có nói ra bí mật chính thức của được đỉnh, hai mắt của hắn vào lúc này cũng ngưng tụ, sau đó trong lòng khẽ động rơi xuống một quyết định.

Sau một khắc, một cái được đỉnh màu đỏ uy vũ liền xuất hiện ở trong tay của hắn, một loại nhiệt lực bành trướng từ đó phát ra, chín đầu Kim Long vòng vo lấy cự đỉnh, vào lúc đó vậy mà ẩn ẩn sinh ra một cảm giác gào thét sơn dã.

Lúc này, Tần Phàm một tay vững vàng nâng được đỉnh, sau đó ánh mắt lần nữa chậm rãi nhìn về phía Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên, trong miệng nhát hời hợt:

- Tiền bối, người thật sự muốn cái được đỉnh này như vậy sao?

- Cửu Long tự khí, Âm Dương khai hóa, Càn Khôn tự định, quả nhiên là Đan Vũ Thần Đỉnh!

Đối diện Từ Nguyên vừa nhìn thấy Tần Phàm lấy ra cái được đỉnh này, lập tức là hai mắt tỏa sáng, kinh hãi mà hưng phấn trong miệng nói ra:

- Nhanh giao nó cho ta!

- Đan Vũ Thần Đỉnh?

Tần Phàm vừa nghe đến cái tên này, không khỏi khẽ giật mình, nhưng vào lúc này trong lòng ẩn ẩn hiện ra một tia cảm giác quen thuộc, cái tên này hẳn tựa hồ là ở nơi nào đó nghe nói qua, nhưng lại lịch cụ thể lại trong khoảng thời gian ngắn không có nhớ lại được.

Xích Phát Độc Thánh nhìn xem cái được đỉnh này, ánh mắt lộ ra càng ngày càng nóng rực, xem ra thậm chí là có chút nhịn không được, lập tức muốn ra tay cướp đoạt rồi.

Thấy vậy, Tần Phàm lại cười nhạt một tiếng, sau đó nhanh chóng thu được đỉnh lại, trong miệng trêu tức nói:

- Mặc dù biết tiền bối muốn cái được đỉnh này, nhưng tại hạ cũng có chút ít không nỡ ah.

- Tần Phàm, không nên khiêu chiến tính nhẫn nại của bản Độc Thánh, hiện tại người quý xuống bái sư, dâng được đỉnh lên còn có thể có mạng sống, nếu không ta chỉ có giết người, sau đó lấy nó đi!

Thấy Tần Phàm thu được đỉnh, Từ Nguyên không khỏi gào thét nói ra.

Lúc này Tần Phàm cũng biết hiện tại muốn ở trong miệng Xích Phát Độc Thánh Thân biết rõ thêm nữa về bí mật của cái được đỉnh này là tương đối khó khăn, bất quá nếu như đã biết danh tự cái được đỉnh này, như vậy sau này muốn tìm hiểu cũng sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Nếu không, đến lúc đó cũng có thể trở về trực tiếp hỏi Cổ Mặc cuối cùng là chuyện gì xảy ra.

Cho nên, đối mặt Xích Phát Độc Thánh này lần nữa tiến sát, lúc này đây hẳn không nói gì thêm, chỉ là khóe miệng có chút giương lên, mặt mang lấy một tia vui vẻ trêu tức, hướng về đối phương làm một cái thủ thế khiêu khích.

Hắn rõ ràng cho thấy không muốn nhiều lời, muốn trực tiếp đấu võ rồi.

- Tốt, xú tiểu tử, người đã muốn tự tìm đường chết, vậy thì không trách được bản Độc Thánh rồi!

Biết rõ Tần Phàm là không thể nào đơn giản giao ra được đỉnh, sắc mặt của Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên rốt cục cũng trở nên âm trầm, vào lúc này chậm rãi hướng về Tần Phàm đi ra một bước.

Bành!

Một bước này của Xích Phát Độc Thánh dùng sức đạp xuống, mang theo độc tính vô cùng đậm đặc. Cơ hồ chỉ ở trong nháy mắt, lập tức Tần Phàm liền chứng kiến ở khu vực bọn hắn tầm đó kia, tất cả cỏ cây đều lập tức biến thành khô hắc chỉ sắc, giống như đã hoàn toàn bị độc chết, hoàn toàn mất đi sinh cơ.

Lúc này, cả người Xích Phát Độc Thánh hiện lên màu hồng đỏ thẫm, khí thế cuồng liệt, xem giống như là một con sư tử mạnh mẽ sắp sửa sẵn mỗi, mà Tần Phàm giống như là một ngọn cỏ nhỏ đứng ở vách núi, tựa hồ sớm đã thành thói quen với các loại hoàn cảnh cùng thời tiết ác liệt, tùy ý cho bão táp mưa giông kia thổi cạo, hẳn chỉ là ngạo đứng mà không ngã.

Tần Phàm nhìn ra được, Độc công của Xích Phát Độc Thánh này hoàn toàn chính xác là không như bình thường, hơn nữa quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của hắn cũng là vây quanh Mộc hệ Độc công để hình thành, có thể nói giờ tay nhắc chân tâm đó đều có được độc tính vô cùng mãnh liệt, nếu là Võ Thánh bình thường đụng phải, chỉ sợ lực công kích sẽ bị ảnh hưởng yếu đi một bậc rồi.

Bất quá, Tần Phàm hẳn có khí lực cường đại cùng thể nội ẩn chứa khí tức Thanh Long Chi Tâm vô tận, căn bản không cần sợ hãi độc khí của đối phương.

- Xích Phát Độc Thánh, hôm nay là ai tự tìm đường chết còn chưa biết đây này! Ở ba mươi năm trước người phát rồ giết hại bình dân một thành, hôm nay cũng là thời điểm trả nợ rồi!

Sau đó sắc mặt của hắn vào lúc này cũng trở nên cực lạnh, đã biết được tin tức về cái được đỉnh này, hẳn rốt cục không cần cố kỵ nữa rồi, có thể buông tay buông chân cùng đối phương đánh một trận.

Lập tức hắn cũng là một bước bước ra về phía trước!

Bồng!

Trái lại với Xích Phát Độc Thánh, một bước này của Tần Phàm bước ra, ở dưới Thanh Long Chi Tâm liên tục không ngừng kích phát sinh cơ, lập tức một mảnh sinh khí mệnh môn dạt dào ở dưới chân của hắn hoàn toàn phát ra, lập tức liền đem một mảnh cỏ cây chung quanh vốn đã chết héo kia tỉnh lại, lần nữa vui sướng phát triển.

- Ồ?

Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên thấy một màn như vậy, trong lòng không khỏi hơi kinh hãi, hắn như thể nào cũng không nghĩ ra Tần Phàm cũng sẽ có được năng lực khống chế Mộc hệ mệnh như vậy, nhưng hắn tự nhiên sẽ không dễ dàng sợ Tần Phàm như vậy, rất nhanh thần sắc lạnh lùng trêu tức đáp lễ nói:

- Hừ, năm đó dù là thập đại Võ Thánh liên thủ cũng không thể giết chết ta, người một cái tiểu tử miệng còn hôi sữa liền muốn giết ta? Cũng không biết nói người ngây thơ hay là ngu si mới tốt. Hôm nay, lại để cho dưới tay bản Độc Thánh nhiều hơn một đầu oan hồn nữa thì như thế nào!

Nháy mắt sau đó, hắn không có đợi Tần Phàm trả lời, khí thế cả người trực tiếp ngưng tụ!

Theo hắn lạnh giọng tầm đó, một đầu hung thú do hắc khí ngưng tụ thành, lập tức hiện ra ở phía sau của hắn, dữ tợn gào thét, vô tận độc khí mãnh liệt bành trướng hướng về Tần Phàm đánh tới.

Xích Phát Độc Thánh này có thể hoành hành đến bây giờ, toàn bộ nhờ chính là hắn không từ thủ đoạn, hắn tự nhiên sẽ không đợi Tần Phàm chuẩn bị cho tốt mới tiếp tục công kích.

- Xích Phát Độc Thánh, người nói nhiều không nghĩa sẽ đánh chết đối thủ! Vẫn là nạp mạng đi a!

Bất quá Tần Phàm đối mặt nhân vật hung ác bậc này như Xích Phát Độc Thánh, cũng là một mực không dám khinh thường. Kỳ thật hắn từ vừa mới bắt đầu đã một mực đề phòng đối phương, cho nên thấy đối phương ra tay, hắn cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn cùng bối rối, chỉ là thập phần trấn định một quyền oanh ra về phía trước.

Oanh!

Quyền ra, một móng vuốt Thanh Long cự đại liền xuất hiện ở phía trên giữa không trung, khí tức kia trông rất sống động cường đại, dùng một loại xu thế khí đập núi sông, trực tiếp hướng về đầu độc thú hung màu đen kia hung hăng chụp tới.

Trải qua tầng lên lúc này đây, uy lực một chiêu Thanh Long Thám Trảo này của Tần Phàm cũng đã sâu sắc tăng cường, một loại khí thế Thanh Long Ma Tôn xa xưa mà cường đại, kéo dài qua vạn năm ngưng tụ ở giữa không trung, làm cho hư không đều chịu chấn động kịch liệt.

1109. Chương 1119-1120: Lực Áp!

Chương 1119-1120: Lực áp!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hơn nữa có Thanh Long Chi Tâm bổ sung, khí tức sinh cơ cường đại liên tục không ngừng, vừa mới ra đã tiến hành khắc chế đối với độc thú của Xích Phát Độc Thánh!

Ở trong gió nổi mây phun, cự trảo đột nhiên đập ở trên người độc thú kia!

Oanh!

Một tiếng nổ mạnh kinh chấn núi rừng lập tức phóng lên trời! Lúc này đây, tất cả cỏ cây xung quanh ở dưới hai loại khí tức sinh tử trùng kích, rốt cục không chịu nổi, toàn bộ lập tức biến thành bột phấn.

Mà hai chủng lực lượng sinh diệt kia, riêng phần mình trùng kích, làm cho Tần Phàm cùng Xích Phát Độc Thánh vào lúc đó đều cảm giác được không cách nào thừa nhận, riêng phần mình phát ra một tiếng ho buồn bực, sau đó đều cực kỳ nhanh bị lực trùng kích cuồng bạo kia xông đến, liên tục rút lui hơn mười trượng.

- Làm sao có thể!

Thật vất vả ổn định thân thể, vào lúc này Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên kia không khỏi mở to hai mắt, cảm thấy vô cùng rung động, tuy hắn cũng đã được nghe nói thực lực của Tần Phàm không bình thường, nhưng như thế nào cũng không nghĩ tới đối phương sẽ cường đến loại trình độ này!

Vừa rồi mặc dù cái kia chỉ là một kích thăm dò, nhưng một kích của Bát cấp Võ Thánh, lại bị một tiểu tử nghe nói đột phá đến cảnh giới Võ Thánh chưa đủ hai tháng chặn lại! Hơn nữa hắn có thể cảm giác được vừa rồi đối phương truyền đến loại lực lượng kia, dĩ nhiên là để cho hắn cũng nhận không được âm thầm kiêng kị!

- Người bây giờ đến tốt cùng là cảnh giới gì!

Lập tức hai mắt hắn ngưng tụ, nhìn về phía Tần Phàm, trong miệng ép hỏi nói.

Tần Phàm cũng bị lực lượng tấn công của hai người vừa rồi trùng kích đến rút lui một khoảng cách rất xa mới đứng vững thân thể, bất quá trên mặt của hắn vào lúc này lại lộ ra vẻ vui mừng, nghe được Xích Phát Độc Thánh hỏi, khóe miệng hắn giương lên cười nói:

- Vốn vẫn là cảnh giới Nhị cấp Võ Thánh, bất quá may mắn mà có người kích phát tiềm lực, hiện tại ta đã là Tam cấp Võ Thánh rồi! Cho nên vì cảm kích người, ta sẽ để cho người chết nhanh hơn một ít!

Nói xong, hai mắt hắn ngưng tụ lần nữa, không để cho đối phương có cơ hội phản ứng, dưới chân dùng sức đập mạnh, trực tiếp hướng về đối phương kích bắn đi.

Kỳ thật Tần Phàm dừng lại ở Vũ Thánh cấp hai đỉnh phong cũng có một đoạn thời gian, được được lực của Thánh cấp đan dược cạo rửa vài lần, khiến cho hắn cũng đã đạt tới điểm tới hạn, chỉ là thiếu một chút ngoại lực cùng cơ hội mà thôi...

Mà mới vừa rồi thời điểm cùng Xích Phát Độc Thánh đối oanh, Tần Phàm dốc toàn lực thi triển một kích Thanh Long Tham Trảo, dẫn tới tất cả được lực cùng năng lượng ẩn chứa trong cơ thể hắn rốt cục bị kích phát ra, lập tức chảy thành sông đột phá đến Vũ Thánh cấp ba.

Vừa đột phá đến Vũ Thánh cấp ba, Tần Phàm liền cảm giác được lực điều khiển của bản thân đối với Chu Thiên Nguyên Khí đại tăng! Thể chất cùng linh ngộ võ đạo của hắn đều mạnh hơn so với Vũ Thánh bình thường không ít, thăng lên một cấp đều là ý nghĩa thực lực cá nhân sẽ tăng lên trên diện rộng.

Không chỉ năng lực điều khiển đối với Chu Thiên nguyên khí tăng cường rất lớn, mà năm cổ Nguyên Khí bản tức trong cơ thể hắn cũng trở nên tinh thuần hơn, ẩn chứa năng lượng kinh khủng cực kỳ cường đại.

Tóm lại, lúc này Xích Phát Độc Thánh ở đối diện Tần Phàm có được thực lực Vũ Thánh cấp tám, cũng đã cảm thấy không nhiều kiêng kị nữa rồi, thậm chí trong lòng âm thầm dâng lên một luồng hào khí, làm cho hắn hi vọng có thể dốc hết lực thống khoái đánh một trận.

Đây chính là Vũ Thánh cấp tám cường giả có được quy tắc Tiểu Thế Giới tương đối hoàn chỉnh!

Đối với Vũ Thánh bình thường mà nói, xem như Vũ Thánh cấp bảy, muốn vượt qua ranh giới Vũ Thánh cấp tám này cũng là thập phần không dễ dàng, nhưng đối với Tần Phàm mà nói, chỉ là Vũ Thánh cấp ba, liền dám cùng Vũ Thánh cấp tám đánh một trận.

Đây là bởi vì Ma Chủng cho hắn năng lực cường đại, mà cũng không phải ngoại giới có chút người đoán là bởi vì được đỉnh gia truyền của hắn, cũng chính là cái gọi là Đan Vũ Thần Đỉnh này. Sự thật mà nói, mặc dù Đan Vũ Thần Đỉnh này ở phương diện luyện chế đan dược đối với Tần Phàm có trợ lực cực lớn, nhưng ở phương diện võ đạo lại không có quá nhiều trợ giúp, mà không gian Cổ Mặc đã từng sống nhờ trong đó mấy trăm năm kia, hắn cũng chưa từng đi vào xem thử.

- Vũ Thánh cấp ba? Làm sao có thể!

Mà lúc này Xích Phát Độc Thánh kia rõ ràng là kinh hãi lần nữa, hắn nghe nói Tần Phàm chỉ là ở hai mươi mốt tuổi đạt tới cảnh giới Vũ Thánh liền cảm thấy ngoài sức tưởng tượng, hiện tại đối phương lại đột phá đến Vũ Thánh không đủ hai tháng liền trở thành Vũ Thánh cấp ba!

Đối với bọn hắn hao phí vài năm, thậm chí mười năm mới miễn cưỡng có thể đột phá Vũ Thánh cấp một mà nói, điều này thật sự là không thể nào tưởng tượng, cũng quá mức đả kích người.

Nhưng sự thật đã bày ra trước mắt!

Từ mới vừa rồi cùng Tần Phàm thử công kích thăm dò, đối phương biểu hiện kinh khủng, đến bây giờ thấy Tần Phàm bí mật mang theo khí thể mạnh mẽ kia tạt xạ mà đến, Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên không thể không tiếp nhận hiện thực này.

- Hừ! Xem như ngươi lại thiên tài hơn nữa thì có làm sao, ngươi càng là thiên tài, ta ở thời điểm giết chết ngươi sẽ càng có khoái cảm! Cảm giác bóp chết thiên tài này sẽ để cho người ta say mê!

Bất quá dù sao Xích Phát Độc Thánh cũng là Vũ Thánh cấp tám, thấy lúc này Tần Phàm nhân cơ hội vọt tới, mà hắn cũng rất nhanh ổn định cảm xúc, sau đó hừ lạnh một tiếng lao tới ngăn đón.

Hắn tự ngạo một thân độc công kinh khủng đáng sợ, giờ tay nhắc chân đều mang theo kịch độc, hơn nữa bản thân có được quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân hoàn chỉnh, cũng không sợ cùng Tần Phàm cận thân bác đấu, ngược lại cho rằng đối phương là một loại hành vi tự tìm đường chết.

Bên kia, Tần Phàm trông thấy Xích Phát Độc Thánh này nghênh đón, cũng cảm thấy rất hợp ý mình. Lấy cường độ thể phách của hắn bây giờ, lại thêm có Thanh Long chi tâm duy trì, căn bản không sợ đối phương sử dụng độc công!

Bây giờ thể phách của hắn trải qua ba lượt Ma Chủng Luyện Thể, nhiều lần kích phát rèn luyện, lực lượng thể phách kia đồng dạng cũng đã vô cùng mạnh mẽ, không khoa trương chút nào mà nói, Tần Phàm trực tiếp dùng lực lượng thân thể đánh ra một quyền, dù là Vũ Thánh một hai cấp cũng không dám ngạnh kháng.

Nếu như chỉ là Vũ Tôn cấp cường giả, chỉ sợ càng có thể một quyền trực tiếp đánh thành thịt vụn!

Tốc độ của Tần Phàm bây giờ đồng dạng cũng cực nhanh, nguyên lai khi hắn công kích Ly Xích Phát Độc Thánh, khoảng cách lẫn nhau có gần trăm trượng, nhưng lúc này nháy mắt là tới, dù sao cả hai cũng không ai nhường ai, đều đồng thời kích bắn về phía nhau, khí thể kia có thể nói kinh thiên động địa, không gì có thể ngăn cản.

1110. Chương 1119-1120: Lực Áp!

Loại quyền khí vô cùng kịch liệt kia, kinh Cửu Thiên, động Hoàng Tuyền, những nơi đi qua, địa hình như là bị búa lớn từ trên trời giáng mạnh, bề mặt lõm xuống, tất cả Thạch Đầu đều bị chấn đặc dập nát.

Oanh!

Mà theo Xích Phát Độc Thánh nghênh đón, thời điểm hai cỗ lực lượng ở cự ly gần giao kích, nhất thời hư không kích động từng trận, rừng núi chấn khiêu, phong vân dữ dội! Tiếp theo, hai người Tần Phàm và Xích Phát Độc Thánh người tới ta đi, quyền oanh chưởng đấu, quyền cước dây dưa, hoàn toàn chiến lại với nhau.

Ở hai người giao kích, trong phạm vi phương viên mười dặm, lập tức có một cổ quyền phong khổng lồ bắt đầu phóng xạ mà ra.

Ngoại trừ vài thước xung quanh hai người Tần Phàm cùng Xích Phát Độc Thánh đứng đó coi như đầy đủ, địa phương khác dĩ nhiên là dồn dập nổ mạnh, xuất hiện một đám hồ sâu, thời điểm kinh khí vấy ra, đem tất cả cỏ cây núi đá oanh thành dập nát. Sơn dã chấn động, một cái khe dài gần trăm trượng xuất hiện ở giữa hai người, vốn dãy núi tung hoành ngàn dặm, lúc này bởi vì hai người đại chiến mà chia cắt làm hai!

Ở phương xa, Cừu Bách Hải phục dụng Giải Độc Đan đã khôi phục một ít tinh thần, vào lúc này nhìn đến hai người giao chiến, kinh ngạc đến mở to hai mắt nói không ra lời. Xích Phát Độc Thánh chính là Vũ Thánh cấp tám, có thể có được thực lực cường đại như vậy cũng không ngạc nhiên, hấn khiếp sợ chính là Tần Phàm năm nay chỉ mới hai mươi mốt tuổi!

Tốc độ tu luyện này nhanh đến bất khả tư nghị coi như xong, mà ở dưới tốc độ tu luyện như thế, lại vẫn có thể có được năng lực đối địch vượt cấp đáng sợ như vậy!

Đây quả thực là yêu nghiệt nghịch thiên, người như vậy quả thật không nên tồn tại trên đời này a!

Mà Xích Phát Độc Thánh đang cùng Tần Phàm cận thân bác đấu, đồng dạng là càng đánh càng kinh hãi, hấn không ngờ thể phách cùng lực lượng của Tần Phàm đáng sợ như vậy, dĩ nhiên là ngay cả quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của hấn cũng có thể trực tiếp lay động! Mà càng kinh hãi hơn chính là, độc công của hấn lúc nào cũng thuận lợi, nhưng đối với đối phương mà nói, đồng dạng là cơ hồ không có chỗ hữu dụng!

Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên có thể cảm giác được công kích độc khí của mình đến trên thân thể Tần Phàm, mặc dù có bộ phận lực lượng cũng đã đánh vào thân thể của đối phương, nhưng như là nước vào biển rộng, hoàn toàn không có phản ứng, Tần Phàm đối với độc công dường như là miễn dịch cùng hoàn toàn khắc chế! Đối phương là càng đánh càng mạnh, tới lúc sau liền chiếm hết ưu thế, hấn đã không có lực hoàn thủ!

Lúc này Tần Phàm là thập phần hưng phấn, cảm thấy mình có thể đè đánh một gã Vũ Thánh cấp tám như vậy, trong lòng hấn cũng có chút tự hào! Đây là hấn sau khi trở thành Võ Thánh, lần đầu tiên có thể đánh nhau thống khoái như vậy!

Nếu như ngay từ đầu đối phương tuyển chọn tiếp tục xa xa đối oanh, hấn sẽ không có cơ hội như vậy, hiện tại cận chiến, ưu thế thể phách cùng lực lượng của hấn hoàn toàn phát huy đi ra!

Có Thanh Long chi tâm ủng hộ, công kích độc khí của đối phương tiến vào thân thể, không phải bị tiêu hóa hoàn toàn chính là bị trấn áp xuống, tạm thời sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với thân thể của hấn.

Hấn duy nhất kém hơn đối phương là không có quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân hoàn chỉnh, chỉ có Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới mà thôi, nếu là cùng đối phương chính diện giao phong, hấn sẽ có chỗ không kịp.

Bất quá hấn vẫn tránh cùng lực lượng quy tắc của đối phương đụng nhau, chỉ là vùng quyền đầu lên, một lần lại một lần oanh kích phòng ngự tráo quy tắc Tiểu Thế Giới của đối phương, mặc dù không thể tạo thành vết thương trí mệnh cho đối phương, nhưng quy tắc phòng ngự của đối phương cũng ở dưới vô số lần oanh kích, sắp bị phá thành mảnh nhỏ.

- Phá cho ta!

Hai người giao phong rất lâu, bỗng nhiên hai mắt của Tần Phàm mạnh mẽ ngưng tụ, sau đó tìm được một cơ hội, quyền đầu mạnh mẽ cùng lực lượng của Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, còn có mấy ngàn trọng Man Ngưu Kinh ngưng tụ ở nắm tay của hấn ngưng mà không phát, hung hăng đánh vào điểm yếu quy tắc Tiểu Thế Giới của Xích Phát Độc Thánh.

Bành!

Quy tắc phòng ngự tráo của đối phương cũng đã tới gần biên giới hồng mắt, hiện tại ở dưới một quyền mạnh mẽ này của Tần Phàm, rốt cục hoàn toàn bị đánh vỡ, theo tiếng phá hủy thanh thúy kia truyền đến, liền hoàn toàn tiêu tán!

Một quyền này của Tần Phàm, lần đầu tiên trực tiếp rơi vào trên thân thể của đối phương!

- A...

Cảm giác được lực lượng đáng sợ kia đánh thẳng vào thể phách, làm cho lục phủ ngũ tạng đều dập nát, dù Xích Phát Độc Thánh có được thực lực Vũ Thánh cấp tám, lúc này cũng không khỏi phát ra tiếng rống bi thiết.

- Hắc hắc.

Tiếp theo khoe miệng của Tần Phàm hơi chút giơ lên, sau đó là một cái xoay người, một cước đá bay Xích Phát Độc Thánh đang sắc mặt rất khó coi ra xa, một lát sau mới nặng nề rơi xuống trên mặt đất, nện ra một cái hố to.

- Ghê tởm tiểu tử! Bản Độc Thánh nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!

Sau một lát, Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên liền rất nhanh mạnh mẽ từ trong hố sâu bắn ra, lúc này hắn cũng bị thương không nhẹ, thân thể phiêu phù ở giữa không trung, sau đó cảm tức nhìn Tần Phàm nói.

Hắn từ trước đến nay đều tự ngạo, bản thân đường đường là Vũ Thánh cấp tám, có thể nói một đời vô đạo tông sư siêu cấp cường giả, dĩ nhiên sẽ bị đánh cho chật vật như vậy, điều này làm cho hắn vừa sợ vừa giận, cực kinh cực nộ!

- Bây giờ còn nói mấy lời này có ý nghĩa sao?

Nghe vậy, vào lúc này thân thể của Tần Phàm trôi nổi ở giữa không trung, mắt nhìn đối phương, sắc mặt lộ ra một chút trêu tức và khinh thường.

Cũng ngay lúc này, rừng núi ở dưới chân bọn hắn bởi vì hai người giao kích mà bị phá hủy gần như không còn, cơ hồ đã không có địa phương nguyên vẹn. Chỉ có ở xa hơn vài dặm, nơi đó mới có rừng núi rậm rạp, bất quá lúc này bởi vì cả vùng đất chấn động, đồng dạng cũng có không ít cây cối nhao nhao ngã xuống.

- Di?

Ánh mắt nhẹ đảo qua bốn phía, lúc này ánh mắt của Tần Phàm mạnh mẽ ngưng tụ.

- Xích Phát Độc Thánh, ta biết ngươi không phải tới một mình, chư vị khác lấp ló không dám ra tới kia, hiện tại cũng đi ra cho ta!

Cũng chính bởi vì lần giao phong này ảnh hưởng, hắn phát hiện ở xa xa có giấu một số người.

Nháy mắt sau đó, Thanh Long Tham Trảo bay ra! truyện copy từ

Tần Phàm huyền phù ở giữa không trung, sau đó một tay hướng về một chỗ bí mật, long trảo khổng lồ kéo dài qua giữa không trung, trực tiếp hướng về trong rừng núi rậm rạp kia chụp tới.

- Độc Thánh, cứu ta!

Nhìn thấy Thanh Long Cự Trảo lao đến, một bóng người từ nơi đó nhảy ra ngoài, một bên vô cùng hoảng sợ kêu lên, một bên là muốn chặt vật chạy trốn.

- Hóa ra là ngươi! Thật sự là trời tạo nghiệt chúng còn có thể sống, tự gây nghiệt không thể sống! Cũng dám cấu kết cùng người như Xích Phát Độc Thánh, ngươi chết cũng không có gì đáng tiếc!

Nhìn người nọ, hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, sắc mặt càng trở nên âm lãnh, tiếp theo hắn cũng không có bùng nổ lực lượng của Thanh Long Tham Trảo, chỉ là long trảo duỗi ra, trực tiếp bắt được người này tới trước mặt.

1111. Chương 1121-1122: Thầy Trò Đều Đến.

Chương 1121-1122: Thầy trò đều đến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Người bị Tần Phàm dùng Thanh Long Thảm Trảo bắt tới, đúng là Hỏa Dương ban đầu ở Luyện Đan Đại Hội đã từng cùng Tần Phàm thi đấu.

Ở trên Luyện Đan Đại Hội, Tần Phàm đã biết rõ người này cuồng vọng tự đại, không coi ai ra gì, hơn nữa lòng dạ hẹp hòi, vốn ở lúc Cao Cấp Thi Đấu thấy đối phương đã thu liễm đi rất nhiều, Tần Phàm cho rằng người này là bị giáo huấn sửa lại tính tình rồi, cho nên chỉ coi người này như thiếu gia ăn chơi, tôm tép nhai nhép, trải qua một lần giáo huấn mới biết trời cao đất rộng.

Dù sao cuồng vọng tự đại cũng không coi ai ra gì, thậm chí khí lượng hẹp hòi, những chuyện này cũng không thể coi là lý do giết hấn.

Nhưng không thể tưởng được Hỏa Dương này còn là tà tâm không thay đổi, bây giờ lại cấu kết Xích Phát Độc Thánh phát rồ này, nhân vật có ác danh lan xa vạn dặm! Đây cũng không phải là quần là áo lượt có thể hình dung rồi, hoàn toàn có thể bay lên đến phạm trù phản nhân loại!

Kỳ thật người như Xích Phát Độc Thánh này hẳn là không dám xuất hiện ở hiện trường Luyện Đan Đại Hội, dù sao chỗ đó cường giả phần đông, cho dù Dịch Dung Thuật của Xích Phát Độc Thánh có inh hơn nữa, cũng rất dễ dàng bị nhận ra một thân Độc công đây.

Cho nên Tần Phàm có thể suy đoán, nhất định là Hỏa Dương này hướng Xích Phát Độc Thánh thông báo, lão quái vật này mới có thể nghe thấy theo gió mà đến.

Một tay bắt được Hỏa Dương có thực lực Võ Tôn trong tay, ánh mắt của Tần Phàm lạnh lùng nhìn đối phương, sát cơ đã hiện ra, mặc cho hắn giãy dụa như thế nào, lại thủy chung cũng giãy không thoát được.

Cho tới bây giờ, cường giả thực lực Võ Tôn, Tần Phàm chỉ dựa vào lực lượng nhục thân liền đủ để ứng phó rồi, Hỏa Dương này ở trong mắt hắn thật sự là có chút không có ý nghĩa.

- Độc Thánh, người nhanh cứu ta, đừng quên ước định giữa chúng ta! Nhanh cứu ta!

Lúc này Hỏa Dương lộ ra thập phần hoảng sợ, hắn tuyệt đối không thể tưởng được thực lực của Tần Phàm đã cường đại đến trình độ này. Ở vừa rồi, hắn tận mắt nhìn thấy Xích Phát Độc Thánh là Bát cấp Võ Thánh bị đánh lùi!

Đã đến lúc này, hắn rốt cục cũng vô cùng rõ ràng minh bạch đến hắn cùng với Tần Phàm chênh lệch như thế nào rồi, cũng bắt đầu ần ần cảm thấy hối hận.

- Ha ha, hiện tại tiểu tử này đã mất đi giá trị lợi dụng rồi! Muốn giết cứ giết, cùng ta có quan hệ gì đâu chứ?

Mà xa xa Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên lơ lửng ở giữa không trung, nghe được Hỏa Dương la lên, sắc mặt lại dữ tợn cười lớn nói.

Giống như loại quái vật cơ hồ không có nhân tính như hắn, làm sao có thể để ý sinh tử của Hỏa Dương. Hỏa Dương mang theo hắn tìm được Tần Phàm, giá trị lợi dụng của hắn cũng đã xong. Huống chi, hắn biết rõ mình căn bản không có khả năng ở trong tay Tần Phàm cứu người.

Thực lực của Tần Phàm viễn siêu ngoài dự liệu của hắn, ở bên trong giao phong vừa rồi, hắn biết rõ lực lượng nhục thân của đối phương rất mạnh, chỉ cần nhẹ nhàng sờ một cái, đoán chừng một Võ Tôn cường giả cũng sẽ phần thân toái cốt, hắn muốn cứu cũng không có cơ hội.

- Hỏa Dương, người đã nghe được chưa? Cùng loại người như Xích Phát Độc Thánh này giao dịch, người thật là không có thuốc nào cứu được rồi.

Vào lúc này Tần Phàm có chút thương cảm lắc đầu.

Tuy tính cách của loại người như Hỏa Dương này không được tốt lắm, nhưng dù sao cũng là một gã thiên tài đan võ song tuyệt hiếm có, Tần Phàm cho tới bây giờ cũng là nhân vật lấy chỗ bao dung mà tha cho người, bất quá Hỏa Dương rõ ràng đã chạm đến điểm mấu chốt của hắn.

- Xích Phát Độc Thánh, người...

Thấy Từ Nguyên hoàn toàn không có ý cứu mình, lúc này Hỏa Dương lộ ra càng thêm hoảng sợ, thậm chí sắc mặt đã như tro tàn, bất quá hắn vẫn bắt lấy một cây cỏ cứu mạng cuối cùng nói ra:

- Tần Phàm, người mau buông ta ra! Sư phụ ta chính là Dược Vương Cốc Đại trưởng lão, ta là đệ tử sủng ái nhất của lão nhân gia hắn, người không thể giết ta! Nếu không sư phụ ta cùng Dược Vương Cốc đều sẽ không bỏ qua cho người!

- Vậy sao?

Sắc mặt của Tần Phàm tiếp tục lạnh lùng nhìn xem Hỏa Dương, sau đó vào lúc này bỗng nhiên quay đầu đi, lần nữa nhìn về phía núi rừng xa xa, âm thanh lạnh nhạt trong miệng truyền ra:

- Hỏa trưởng lão, ý của người thế nào?

Nghe được thanh âm này, chỗ núi rừng xa xa, khí tức nơi đó rõ ràng truyền đến một hồi dị động.

- Tần Phàm, không thể tưởng được người như vậy cũng có thể phát hiện lão phu.

Một lát sau, một bóng người chậm rãi ở giữa núi rừng hiển hiện mà ra, bay lên giữa không trung, cùng Tần Phàm cách không nhìn nhau, trong con ngươi lộ vẻ kiêng kỵ cùng thận trọng.

Đúng là Hỏa trưởng lão với tư cách một trong Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu, cũng là cánh tay trái của Dược Vương Cốc cốc chủ. Nghe nói người này đã gia nhập Dược Vương Cốc nhiều năm, quyền cao chức trọng, thực lực bản thân ở võ đạo cùng đan đạo rất hùng hậu, để cho người không thể coi thường.

Kỳ thật tuy biết rõ giữa núi rừng này còn cất dấu những người khác, nhưng hắn cũng không có thể xác định là Hỏa trưởng lão này, thẳng đến thời điểm mình muốn giết chết Hỏa Dương, chỗ tiềm ẩn của Hỏa trưởng lão truyền đến một loại tinh thần rung động, mới khiến cho Tần Phàm xác định xuống.

Đồng thời hắn đoán chừng Hỏa trưởng lão xuất hiện ở chỗ này, chỉ sợ cũng không có hảo tâm gì, chưa hẵn chủ yếu là vì đồ đệ của hắn mà đến.

- Sư phụ? Sư phụ ngài nhanh cứu ta!

Hỏa Dương chứng kiến Hỏa trưởng lão dĩ nhiên cũng xuất hiện ở nơi này, ánh mắt tuyệt vọng không khỏi lộ ra hưng phấn, sau đó lớn tiếng nói:

- Tần Phàm, sư phụ ta đến rồi! Người còn không buông ta ra, mau buông ta ra!

Hắn vốn còn muốn giãy dụa lần nữa, nhưng lúc này Tần Phàm dùng sức hoàn toàn trói buộc chặt hắn, nên hắn không thể động đậy được một chút.

- Tiểu súc sanh, thật không ngờ đại nghịch bất đạo, dám cấu kết cùng loại người như Xích Phát Độc Thánh này, người thật sự là chết không có gì đáng tiếc!

Nghe được Hỏa Dương cầu cứu, lúc này sắc mặt của Hỏa trưởng lão cực kỳ khó coi, phẫn nộ mà trầm trọng lớn tiếng mắng.

- Ah, cái kia chính là nói Hỏa trưởng lão người cũng hiểu được ta nên giết chết Hỏa Dương rồi, ta giết hắn đi, có lẽ Dược Vương Cốc cũng sẽ không trách ta a. truyện copy từ

1112. Chương 1121-1122: Thầy Trò Đều Đến.

Chương 1121-1122: Thầy trò đều đến.

Lúc này trên mặt Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ có ý tứ hàm xúc, hai mắt của hắn nhìn Hỏa trưởng lão nhàn nhạt hỏi thăm.

- Sư phụ, không nên bỏ đồ nhi, đồ nhi biết sai rồi, người nhanh cứu đồ nhi ah!

Nghe được Hỏa trưởng lão nói như vậy, sắc mặt của Hỏa Dương lập tức đại biến lần nữa, trong miệng cơ hồ lộ ra tiếng khóc cầu khẩn nói.

Mà ở bên kia, Xích Phát Độc Thánh kia chỉ là mặt mang vui vẻ nhìn xem một màn này, vào lúc này cũng không có ra tay, mà nhân cơ hội khôi phục lấy thương thế bản thân. Vừa rồi ở bên trong giao phong cùng Tần Phàm, bị trọng quyền của Tần Phàm trực tiếp phá vỡ quy tắc Tiểu Thế Giới phòng ngự, đánh trúng thân thể, hắn cũng không dễ chịu cho lắm.

- Không, Tần Phàm, hi vọng người có thể bán cho lão phu một cái nhân tình, Hỏa Dương hắn cũng chỉ là trẻ người non dạ, mới có thể làm ra sự tình để cho nhân thần cộng phần này, hi vọng người có thể thả hắn một con đường sống, sau khi trở về ta tất nhiên sẽ nghiêm khắc quản giáo.

Sắc mặt Hỏa trưởng lão trầm xuống, lần nữa mở miệng nói.

- Sư phụ, sau khi trở về ta nhất định sẽ sửa lại, ta nhất định toàn bộ nghe lão nhân gia ngài.

Nghe vậy, Hỏa Dương lần nữa hồi phục một tí hi vọng, vội vàng cam đoan nói ra, sau đó hắn lại chuyển hướng Tần Phàm nói ra:

- Tần Phàm, người không nghe thấy sư phụ ta nói sao, mau thả ta ra!

- Hỏa Dương, người câm miệng!

Nghe được Hỏa Dương vào lúc này vẫn dám kêu gào đối với Tần Phàm, Hỏa trưởng lão kia không khỏi là sắc mặt lại biến, vội vàng quát bảo dừng lại. Hắn biết rõ Tần Phàm nơi nào sẽ thật sự sợ Được Vương Cốc, trên thực tế, hiện tại Tần Phàm chiếm hết lý do, Được Vương Cốc cóc chủ cũng sẽ không có khả năng bởi vì làm một Hỏa Dương mà trở mặt cùng một người có tiềm lực vô hạn như vậy.

Hơn nữa hắn cũng biết nhân vật giống như Tần Phàm này là ghét uy hiếp nhất, Hỏa Dương nói như vậy chính là tự tìm đường chết.

- Thực xin lỗi, xem ra hôm nay ta không thể buông tha hắn rồi.

Lúc này sắc mặt của Tần Phàm lạnh nhạt bình tĩnh nói, nhìn như là gọn sóng không lộ ra, nhưng kì thực sát cơ đã âm thầm hiển hiện. Hôm nay Hỏa Dương xúc phạm đến điểm máu chốt của hắn, như vậy nhất định phải chết, coi như là Được Vương Cốc cũng ngăn cản không được.

Sau một khắc, Thanh Long trảo mà hắn bắt lấy Hỏa Dương dùng sức nắm chặt, khí lực bao vây lấy Hỏa Dương vào lúc này đột nhiên thôi phát!

Oanh!

- Sư phụ... Ah...

Khí lực cuồng bạo mãnh liệt lập tức như là núi lửa bộc phát đi ra, như một ngọn núi cự đại vào đề thân thể Hỏa Dương xuống.

Trên mặt Hỏa Dương mang theo vẻ cực kỳ hoảng sợ cùng ánh mắt tuyệt vọng, lại không cách nào nói ra hết một câu, vào lúc này máu tươi toàn thân bạo liệt mà ra, huyết nhục văng khắp nơi, dần dần mất đi sinh cơ.

- Tần Phàm, không nên!

Sắc mặt của Hỏa trưởng lão xuất hiện vẻ thống khổ, Hỏa Dương là không có tiền đồ, nhưng dù sao cũng là đệ tử hắn sủng ái nhất, thiên phú cực cao, tương lai nhất định sẽ có thành tựu không thấp. Chủ yếu nhất là hắn bồi dưỡng lâu như vậy, đã coi như là con của mình, nhìn xem nhi tử chết ở trước mắt, hắn tự nhiên là bi thống vạn phần.

Kinh khí tán đi, Tần Phàm cũng buông lỏng thi thể đã trở nên huyết nhục mơ hồ của Hỏa Dương ra, tùy ý để cho hắn chậm rãi từ giữa không trung rơi xuống. Vô Tôn cấp cường giả, ở trước mặt hắn hôm nay, đã hoàn toàn không chịu nổi một kích.

- Dương nhi!

Hỏa trưởng lão bi thiết hô to, sau đó vội vàng hướng lấy thi thể đang hạ xuống của Hỏa Dương bay đi. Ôm lấy thi thể đã không còn nguyên vẹn kia, hắn càng là nhịn không được nước mắt tuôn đầy mặt, khóc không thành tiếng:

- Là ta hại người! Là vì sư hại người!

Lúc này sắc mặt của Tần Phàm hồ hững nhìn xem, cũng không có vì Hỏa Dương chết mà có biến hóa. Ở hắn xem ra, người như Hỏa Dương muốn sửa lại bản tính xem ra chỉ có thể đợi kiếp sau rồi, hắn đã gần 30 tuổi, trẻ người non dạ càng là một chuyện cười mà thôi.

Lúc này đây Hỏa Dương này dám đánh chủ ý đối với mình, hơn nữa còn cấu kết với nhân vật như Xích Phát Độc Thánh, hắn phải phụ trách đối với hành vi lần này của mình.

- Ha ha, tốt, Tần Phàm, không thể tưởng được người cũng có vài phần thủ đoạn! Giết người rất nghiêm túc, ta nhìn người thật sự thích hợp làm đồ đệ của ta!

Chứng kiến Tần Phàm ở trước mặt Hỏa trưởng lão gợn gàng giết chết Hỏa Dương như thế, lúc này Xích Phát Độc Thánh lớn tiếng cười nói.

- Một bại tướng ở dưới tay của ta, còn có mặt mũi nói thu ta làm đồ đệ sao?

Tần Phàm chuyển hướng Xích Phát Độc Thánh, trong miệng lạnh lùng nói:

- Xích Phát Độc Thánh, kết cục của Hỏa Dương sẽ là kết cục của người, hôm nay ta là muốn thay trăm vạn bình dân bị người giết chết đòi lại một cái công đạo!

- Chắc chắn, nói được rất hiên ngang lắm liệt ah!

Lúc này ánh mắt của Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên âm lãnh nhìn xem Tần Phàm, trong miệng trêu tức nói:

- Xú tiểu tử, vừa rồi ta nhất thời chủ quan, cho người chiếm đi một tí tiện nghi, người thật đúng là nghĩ người có thể dể bại bản Độc Thánh sao?

- Ta có thể đánh cho người tàn phế một lần, thì có thể đánh cho người tàn phế lần thứ hai.

Tần Phàm lần nữa nói ra.

- Vậy sao? Ha ha, người nhìn xem hai tay của người rồi nói sau!

Lúc này Xích Phát Độc Thánh ngửa mặt lên trời cười to một tiếng:

- Vừa rồi thời điểm người cùng bản Độc Thánh giao thủ, người cho rằng người thật có thể hoàn toàn ngăn cản được Độc công của ta sao? Ha ha... không sợ nói cho người biết, ở ba mươi năm trước, rất nhiều Võ Thánh truy sát ta chính là chết như vậy đấy!

Nghe vậy, Tần Phàm hướng về hai tay của mình nhìn thoáng qua, lập tức phát hiện trong lòng tay của mình vậy mà vào lúc này đều biến thành thanh hắc chi sắc! Cái này làm cho hắn lập tức biến sắc.

- Ha ha ha, Độc công của bản Độc Thánh đã sớm tu luyện tới xuất thần nhập hóa, không chỗ nào không có. Ngay vừa rồi trong đoạn thời gian kia, độc khí len vào trong cơ thể của người đã hoàn toàn bạo phát đi ra, hiện tại đã sớm trải rộng toàn thân người! Dù cho đan dược của người càng lợi hại, cũng không thể nào tẩy trừ hết những độc chất này của ta! Người muốn đấu cùng bản Độc Thánh, còn non lắm!

Chứng kiến sắc mặt của Tần Phàm biến hóa, Xích Phát Độc Thánh càng phát ra tiếng cười to liêu lĩnh nói.

Sắc mặt của Tần Phàm lộ ra âm trầm xuống, hắn biết rõ Xích Phát Độc Thánh này nói cũng không phải là nói ngoa. Vừa rồi hắn còn không có cảm giác đến thân thể của mình có dị thường, nhưng hiện tại nghĩ lại, thời điểm hắn một quyền đánh bại quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của đối phương, tựa hồ ẩn ẩn cảm giác được chỗ nắm đấm có chút đau đớn.

Ban đầu hắn còn tưởng rằng là chỗ giao kích tạo thành lực phản kích, hiện tại xem ra, kỳ thật cái kia chính là diễm báo độc khí xâm lấn.

Xích Phát Độc Thánh này hoàn toàn chính xác không phải hư danh nói chơi, hắn đem Độc công trải rộng toàn thân, không chỉ có trong quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân tràn đầy kịch độc, hơn nữa thân thể da thịt của hắn cũng là độc càng thêm độc, nắm đấm của Tần Phàm đã thương hắn, nhưng bản thân cũng trúng phải độc lực trên người đối phương.

Lúc này, hắn có thể rõ ràng cảm giác được một cổ độc khí tràn ngập toàn thân của mình, thậm chí bên trong mỗi một tắc kinh mạch cùng cốt nhục, độc khí này thập phần hung mãnh, cơ hồ là không cách nào ngăn cản, làm áu của hắn cũng cơ hồ muốn đình chỉ lưu động .

- Hắc hắc, Tần Phàm, cho dù hiện tại bản Độc Thánh không động thủ, thì qua không lâu ngươi cũng bị độc khí công tâm, độc phát bỏ mình! Ta khuyên ngươi vẫn là ngoan ngoãn dâng Đan Vũ Thần Đỉnh lên, sau đó quỳ gối ở trước mặt bản Độc Thánh, thề về sau phải nghe theo bản Độc Thánh, như vậy bản Độc Thánh sẽ ra tay thả ngươi một con đường sống.

Lúc này Xích Phát Độc Thánh kia lại vừa cười vừa nói.

1113. Chương 1123: Một Lớp Đã San Bằng, Một Lớp Khác Lại Tới. (1)

Chương 1123: Một lớp đã san bằng, một lớp khác lại tới. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Theo âm thanh của Xích Phát Độc Thánh này đi xuống, Tần Phàm quả nhiên là phát hiện độc khí các nơi trong thân thể vào lúc này mãnh liệt hướng về chỗ trái tim dồn mãnh lao tới, giống như là có vô số đầu Hắc Long du động ở thân thể của hắn, muốn điên cuồng cướp đoạt thôn phệ trái tim của hắn.

Bất quá gặp tình hình này, Tần Phàm lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

- Độc khí công tâm? Tốt!

Cũng vào lúc này, Tần Phàm ngẩng đầu lạnh lạnh mà nhìn về phía Xích Phát Độc Thánh đối diện, sau đó khóe miệng của hắn giương lên một vòng vui vẻ quỷ dị nói ra:

- Ngươi cái Độc Ma giết người này, quả nhiên có vài phần thực lực, bất quá đáng tiếc, muốn giết ta cũng không có nhẹ nhàng như vậy! Muốn ta dâng được đỉnh lên, quỳ gối ở trước mặt ngươi? Vậy trước tiên phải dâng lên tánh mạng của ngươi trước đã, sau đó ta sẽ suy xét lại ha ha!

Sau một khắc, hai đấm của Tần Phàm vào lúc này dùng sức nắm chặt! Không chỉ không hề áp chế độc khí lưu động trong thân thể, ngược lại còn chủ động đem toàn bộ độc khí ở các nơi trong thân thể xua đuổi chỗ trái tim!

Trái tim của hắn cũng không phải trái tim bình thường, đó là Thanh Long Chi Tâm tràn ngập sinh khí! Cái Thanh Long Chi Tâm này vô cùng cường đại, lai nguyên ở Viễn Cổ Ma Thần, có thể khắc chế hết thảy kịch độc, cho dù độc khí của Xích Phát Độc Thánh này càng lợi hại, cũng không thể nào so sánh với lực lượng của Viễn Cổ Ma Tôn?

Quả nhiên như Tần Phàm tưởng tượng , thời điểm tất cả độc khí đều đi vào trung tâm trái tim, Thanh Long Chi Tâm kia như bị kích phát, phát ra lực lượng Ma Tôn càng cường đại hơn, sinh khí cuộn cuộn, liên tục không ngừng, mãnh liệt mà ra, bảo hộ bao vây lấy trái tim của hắn, hơn nữa còn ngưng tụ cùng trấn áp độc khí tới gần.

Cuối cùng, tất cả những độc khí này ở dưới sinh khí áp chế, hình thành từng khối độc châu màu xanh đen, những độc châu này treo ở phụ cận Thanh Long Chi Tâm, bị vô tận sinh khí hoàn toàn vây quanh, cũng chậm rãi bị luyện hóa lấy, rốt cục đối với thân thể của Tần Phàm không có ảnh hưởng gì nữa rồi.

Lúc này, Tần Phàm dùng sức nắm chặt lại hai tay, cảm giác mình đã khôi phục lực lượng, huyết dịch toàn thân cũng bị sinh khí bạo phát đi ra tinh lọc, đã khôi phục lưu động bình thường, thân thể trải qua một cổ độc khí trùng kích, lại trải qua sinh khí hoàn toàn tẩy lễ một lần, không chỉ có khôi phục bình thường, thậm chí là trở nên càng thêm mạnh mẽ rồi.

- Tại sao có thể như vậy!

Chúng kiến bóng mờ màu đen trên người Tần Phàm chậm rãi biến mất, Xích Phát Độc Thánh không khỏi kinh hãi, sắc mặt đột biến, hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra độc công độc bộ thiên hạ của mình, sẽ cứ như vậy bị đơn giản hóa giải rồi.

- Xích Phát Độc Thánh, biết nhiều cũng không tránh khỏi được cái chết! Hôm nay, ngươi vẫn là đem tánh mạng để lại chỗ này a!

Tần Phàm thấy thân thể khôi phục, hai mắt hẳn ngưng tụ, lạnh lùng nhìn Từ Nguyên ở phía xa, trong miệng nói ra.

- Sẽ không, Tần Phàm, ngươi nhất định là tạm thời áp chế độc khí trong người, kéo dài hơi tàn mà thôi, rất nhanh ngươi sẽ áp chế không nổi, thời điểm độc khí bộc phát lần nữa, sẽ là thời điểm chết của ngươi rồi!

Xích Phát Độc Thánh vẫn chưa tin, Độc công này của hắn ở mấy chục năm trước đã giết chết qua không dưới mười Võ Thánh cường giả, hẳn đối với cái này có tự tin rất mạnh.

- Có phải kéo dài hơi tàn chống đỡ hay không, ngươi thử xem chẳng phải sẽ biết rồi sao!

Khóe miệng của Tần Phàm lần nữa giương lên nói ra, sau đó thân hình của hắn vào lúc đó rất nhanh di động, thuấn di một cái cự ly ngắn, ở thời điểm Xích Phát Độc Thánh còn không có kịp phản ứng, lập tức đi tới trước mặt của hắn.

Thiết quyền giơ lên, Tần Phàm lần nữa một quyền trực tiếp đánh tới quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của đối phương! Vừa rồi Xích Phát Độc Thánh này bị Tần Phàm đả thương, hẳn không có đan dược tốt nhất để khôi phục, lúc này phản ứng của thân thể vẫn là có một chút trì độn đấy.

Thời điểm nắm đấm của Tần Phàm rơi xuống, Xích Phát Độc Thánh này mới kinh sợ ra tay, bất quá đã là ngăn cản không nổi, để ột quyền của người phía trước trực tiếp oanh xuống bên trên phòng ngự tráo của quy tắc thế giới.

Oanh!

Một quyền của Tần Phàm ở khoảng cách gần, lực lượng thân thể vô cùng cường đại, ngưng tụ ra man ngư kinh do bốn nguyên khí hợp nhất, hơn nữa Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới trùng kích, hung hăng nện ở phía trên màn sáng kia, giống như là thiên thạch rơi vào biển cả, khơi dậy gợn sóng cực lớn, thanh thể kia như có thể hủy thiên diệt địa, làm cho người ta nhìn thấy mà không khỏi âm thầm kinh hãi.

Màn sáng quy tắc của Xích Phát Độc Thánh kia vào lúc này mãnh liệt chấn động, cơ hồ muốn lập tức vỡ tan thành mảnh nhỏ, bạo liệt mà ra.

- Còn dám cùng bản Độc Thánh cận thân bác đấu, tốt, ta nhìn xem ngươi có thể ngăn cản được bao nhiêu độc lực của ta!

Cảm giác được màn sáng quy tắc chấn động, Xích Phát Độc Thánh vừa sợ vừa giận, hẳn thấy nắm đấm của Tần Phàm còn muốn đập tới trên người hắn, cũng là một quyền hướng về lồng ngực Tần Phàm đánh tới, thanh thể kia cũng không kém bao nhiêu.

Cái độc lực bành trướng kia, ở dưới một quyền này của Xích Phát Độc Thánh, lập tức là phong vân bắt đầu khởi động, như là triều tịch trong biển rộng phát sinh, từng loạt từng loạt mãnh liệt lao tới, chấn động lấy hư không, như không có cách nào ngăn cản công phá Huyền Vũ chi khí, cơ hồ có thể so sánh với quy tắc Tiểu Thế Giới phòng ngự của Tần Phàm, trực tiếp đánh vào trên ngực của hắn.

Tiếp theo là độc khí càng thêm bá đạo ở chỗ quả đấm của hắn bạo phát đi ra, cái kia quả thật là rung chuyển Thiên Địa, phảng phất giống như là muốn giết Ma Thần bằng thuốc độc, độc khí mạnh mẽ, liên tục không ngừng trùng kích lấy trái tim của Tần Phàm, phảng phất như muốn thôn phệ toàn bộ trái tim của hắn xuống.

- Ngươi có bao nhiêu độc khí, ta ăn bấy nhiêu! Xích Phát Độc Thánh, hôm nay ngươi hãy chết đi cho ta!

Cảm giác được độc khí công tâm, Tần Phàm không sợ chút nào, hẳn đối với Thanh Long Chi Tâm của mình có lòng tin tuyệt đối!

Ngay lúc Xích Phát Độc Thánh công ra một quyền này, đồng thời một quyền càng thêm mạnh mẽ của hắn cũng hung hăng nện vào quy tắc Tiểu Thế Giới phòng ngự của đối phương, mà thời điểm quy tắc Tiểu Thế Giới phòng ngự của đối phương sụp đổ, quả đấm của hắn còn mang theo dư lực, một quyền đánh vào phía trên bả vai của đối phương.

- Làm sao có thể!

Thấy độc khí công tâm mạnh mẽ như vậy, đối với Tần Phàm cũng không có ảnh hưởng, trong nội tâm của Xích Phát Độc Thánh lại khiếp sợ lần nữa, cho đến thời điểm nắm đấm rơi xuống trên thân thể, trên mặt của hắn cũng lập tức không còn huyết sắc.

Bất quá hắn dù sao cũng là Bát cấp Võ Thánh, kinh nghiệm chiến đấu thập phần phong phú, ở trong thời gian cực hạn này, thân thể của hắn cơ hồ là theo bản năng di động, tránh được một kích vốn là sẽ công tới lồng ngực kia, chỉ để cho nắm đấm này đánh trúng bả vai.

1114. Chương 1124: Một Lớp Đã San Bằng, Một Lớp Khác Lại Tới. (2)

Chương 1124: Một lớp đã san bằng, một lớp khác lại tới. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’•••)•••’•••)

Nói như vậy, trái tim nhân thể đều là địa phương cực kỳ yếu ớt, Xích Phát Độc Thánh này cũng không có Thanh Long Chi Tâm biến thái như của Tần Phàm, nếu như một quyền này trực tiếp đánh vào trên ngực hắn, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Bất quá dù là như thế, ở dưới một quyền này của Tần Phàm oanh kích đến bờ vai hắn, thân thể của Xích Phát Độc Thánh vẫn là lập tức tê liệt đi hơn phân nửa, sau đó không cách nào khống chế trùng trùng điệp điệp hướng về phía dưới trụ lạc.

Xích Phát Độc Thánh một bên trụ lạc, một bên hoảng sợ nhìn xem Tần Phàm, đến một khắc này, rốt cục hắn đối với nam tử trẻ tuổi năm nay gần hai mươi một tuổi, cũng đã đạt tới Tam cấp Võ Thánh kia sinh ra sợ hãi vô cùng mãnh liệt.

Ngay cả Độc công mình tự đắc nhất ở trước mặt đối phương cũng không có hiệu dụng, hắn còn dựa vào cái gì đi đấu cùng đối phương?

- Hỏa Tông! Bản Độc Thánh biết rõ ngươi lúc này đây cũng là vì Đan Vũ Thần Đỉnh mà đến, hơn nữa đồ đệ của ngươi cũng là bị Tần Phàm này giết chết, chẳng lẽ ngươi không muốn báo thù sao! Hiện tại hai người chúng ta liên thủ, trước giải quyết tiểu tạp chủng này lại tính toán!

Cũng ngay thời điểm này, Xích Phát Độc Thánh thấy được Dục Vương Cốc Hỏa trưởng lão ở phía dưới vẫn còn ôm thi thể Hỏa Dương bị thương, sau đó hắn liền rống lớn nói.

Một Bát cấp Võ Thánh đối phó một Tam cấp Võ Thánh, còn phải liên thủ với người khác, chuyện như vậy nếu truyền đi, tất nhiên sẽ để cho người khinh thường, bất quá loại nhân vật như Xích Phát Độc Thánh này lại không ngại cái kia, đối với hắn mà nói, mạng sống mới là đệ nhất, còn mặt mũi, ta khinh.

Mà nghe được thanh âm của Xích Phát Độc Thánh, Hỏa trưởng lão Hỏa Tông kia rốt cục bị giật mình tỉnh lại, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn về phía hai người Xích Phát Độc Thánh cùng Tần Phàm trên bầu trời, thời điểm nhìn thấy Tần Phàm, bên trong ánh mắt của hắn rõ ràng cũng xẹt qua vẻ oán độc.

Hắn bồi dưỡng Hỏa Dương gần ba mươi năm, xem hắn như con ruột, hôm nay mối thù giết con này, đã để cho hắn lửa giận công tâm, như thế nào cũng không thể tiêu tan!

Bất quá hắn đối với việc Tần Phàm lại có thể bức nhân vật khủng bố ba mươi năm trước như Xích Phát Độc Thánh đến loại trình độ kia cũng là kinh ngạc vạn phần, thực lực của Xích Phát Độc Thánh cực cao,

dù là hắn cũng không dám nói nhất định có thể chém giết đối phương! Nói cách khác, thực lực của hắn so với Tần Phàm có lẽ còn có chút không bằng!

Nếu chỉ bằng chính hắn báo thù, rất khó!

- Hỏa trưởng lão, Xích Phát Độc Thánh này là nhân vật như thế nào, người thập phần tinh tường, cùng người như vậy cấu kết chung một chỗ, đối với danh dự của người cùng Được Vương Cốc đều là ảnh hưởng không có thể văn hồi, hi vọng người không nên đi làm đường.

Vốn Xích Phát Độc Thánh đã bị mình đánh cho tàn phế lần nữa, nhưng chứng kiến Hỏa Tông ở phía dưới thật sự có ý tứ liên thủ cùng với Xích Phát Độc Thánh, Tần Phàm không khỏi hơi nướng mày, không thể không tạm thời ngừng tay nói.

- Ha ha, Hỏa Tông, người yên tâm, hôm nay chỉ cần giết chết Tần Phàm, ta sẽ không đem sự tình này truyền đi! Người vẫn là Được Vương Cốc nhất đẳng trưởng lão của người, ta vẫn là Xích Phát Độc Thánh bị người lòng bất của ta! Về phần Đan Vũ Thần Đỉnh kia, chúng ta có thể cùng nhau nghiên cứu!

Thấy vậy, Xích Phát Độc Thánh cười lớn một tiếng nói.

- Tần Phàm, mối thù giết con không thể không báo! Trừ khi đem Đan Vũ Thần Đỉnh của người giao cho ta, nếu không hôm nay ta sẽ cho người ôm hận chết ở chỗ này!

Vào lúc này Hỏa Tông buông thi thể của Hỏa Dương xuống, sau đó cắn răng chậm rãi từ trên mặt đất bay lên, trong miệng lạnh lùng nói.

Xem ra thật sự hắn là muốn chuẩn bị liên thủ cùng Xích Phát Độc Thánh rồi!

Trông thấy tình hình này, sắc mặt của Tần Phàm cũng không khỏi trầm xuống.

Từ những lời này của Hỏa Tông có thể nghe ra được, cái Được Vương Cốc Trưởng Lão này hoàn toàn chính xác cũng là vì Đan Vũ Thần Đỉnh mà đến, ngay cả thân là một trong Được Vương Cốc Tam đại Cự Đầu cũng muốn thêm thường đối với cái được đỉnh này, có thể nghĩ lực hấp dẫn của cái được đỉnh này lớn đến bao nhiêu.

Kỳ thật Tần Phàm có thể thâm nghĩ, coi như mình không có giết chết Hỏa Dương, Hỏa Tông này cũng chưa chắc sẽ từ bỏ ý đồ.

Hỏa Tông này với tư cách nhân vật quyền cao chức trọng trong Được Vương Cốc, thực lực của hắn tuyệt đối không thể coi thường, chủ yếu nhất là trên người của hắn nhất định cũng có không ít đan dược, năng lực tác chiến bền bỉ cũng là cực kỳ đáng sợ.

Tóm lại, nhiều hơn một đối thủ như vậy, Tần Phàm cảm thấy rất áp lực.

- Hỏa trưởng lão, người cần phải hiểu rõ, người bây giờ là liên thủ cùng Xích Phát Độc Thánh đã từng tàn sát giết qua bình dân một thành, đây không thể nghi ngờ là bảo hổ lột da, Hỏa Dương cũng bởi vì thế mà chết, người thật sự muốn bước theo gót chân của hắn sao?

Bất quá khi Tần Phàm ngẩng đầu lên lần nữa, thần sắc đã trở nên thập phần bình tĩnh, trong miệng nhàn nhạt hồi đáp.

- Chỉ có Đan Vũ Thần Đỉnh mới có thể chống đỡ vượt qua tánh mạng của đồ đệ ta, hôm nay ta nhất định phải lấy được Đan Vũ Thần Đỉnh đến tay, Tần Phàm, giao Đan Vũ Thần Đỉnh ra, hoặc là chết!

Lúc này Hỏa Tông sắc mặt lạnh lùng, chỉ là trong miệng âm trầm nói.

- Thực xin lỗi, Hỏa trưởng lão người đã muốn được đỉnh gia truyền của ta, như vậy liền chỉ có thể ở trên thi thể của ta lấy được rồi. Đương nhiên, muốn giết chết ta, cũng sẽ không có dễ dàng như vậy.

Thấy đã không có chỗ trống quần nhau, Tần Phàm cũng quyết đoán nói.

- Ha ha, tốt, Hỏa Tông, chúng ta liên thủ, hiện tại trên người của ta đã có thương tích, còn hi vọng người trước cho ta đan dược trị liệu, như vậy bản Độc Thánh mới có thể phát huy ra chiến lực mạnh nhất của ta.

Nghe được Hỏa Tông đã quyết định cùng mình chung một chỗ đối phó Tần Phàm, vào lúc này Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên ngửa mặt lên trời cười to nói.

- Hừ.

Bất quá vào lúc này Hỏa Tông lại hừ lạnh một tiếng

Sau khi liếc nhìn Xích Phát Độc Thánh mới nói:

- Từ Nguyên, ta thực sự không phải là liên thủ cùng ngươi, chỉ là tạm thời đứng ở chung một trận tuyến, cùng một chỗ đối phó Tần Phàm mà thôi, thương thế trên người ngươi cùng ta không quan hệ.

Hỏa Tông thân là Cự Đầu Dược Vương Cốc, tự nhiên không phải gốc tử, hiện tại hắn cùng Xích Phát Độc Thánh tầm đó chính là quan hệ lợi dụng lẫn nhau, sau khi giết chết Tần Phàm bọn hắn còn có thể sẽ phát sinh tranh đoạt dược đỉnh. Hiện tại cho Xích Phát Độc Thánh đan dược trị liệu thương thế, không thể nghi ngờ là hành vi nuôi địch ngu xuẩn.

Mà hai người bọn họ là Bát cấp Võ Thánh, đối phó Tần Phàm chỉ là một Tam cấp Võ Thánh, tuy một người trong bọn hắn bị thương, hắn cũng tương tin như vậy là đầy đủ rồi. Cho dù Tần Phàm càng lợi hại hơn nữa, hắn tin tưởng cũng tuyệt đối không có khả năng ở dưới tình huống này chiến thắng.

- Hỏa Tông, ngươi...

Xích Phát Độc Thánh nghe được Hỏa Tông trả lời, tự nhiên là giận dữ không thôi.

1115. Chương 1125-1126: Bầy Tên Võ Thánh!

Chương 1125-1126: Bầy tên Võ Thánh!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Vậy ngươi có đánh hay là không?

Nhưng Hỏa Tông lại ngay cả liếc nhìn hắn một cái cũng không thèm, chỉ là trong miệng lạnh lùng nói.

- Hắc hắc, tuy Hỏa Tông ngươi không có thành ý hợp tác, nhưng bản Độc Thánh lại xuất ra thành ý, bây giờ chúng ta liên thủ trước giết chết tiểu tử này, sau khi lấy được Đan Vũ Thần Đỉnh, lại giải quyết vấn đề giữa chúng ta.

Mà Xích Phát Độc Thánh vào lúc này lại hít một hơi, cuối cùng vẫn là vừa cười vừa nói.

Xích Phát Độc Thánh hắn tâm ngoan thủ lạt, gây thù hằn bốn phía còn có thể sinh tồn đến bây giờ, tự nhiên cũng không phải là loại người ngu xuẩn. Hắn cũng biết cách nghĩ của Hỏa Tông không khác gì mình, nhưng ở thời điểm này hắn cũng biết muốn giết chết Tần Phàm, liên thủ cùng Hỏa Tông là biện pháp duy nhất rồi. Mặt khác hắn đối với Độc công của mình cũng rất có lòng tin, tự tin mình cuối cùng nhất định có thể cướp được Đan Vũ Thần Đỉnh.

- Hừ, ta nghĩ hai người các ngươi cũng đã nói đủ rồi a!

Tần Phàm ở một bên lạnh lùng nhìn xem hai người đạt thành hiệp nghị, lúc này rốt cục mở miệng nói:

- Hai Bát cấp Võ Thánh đối phó ta một Tam cấp Võ Thánh, hai người các ngươi cũng không phải hạng người vô danh, chẳng lẽ không sợ bị người trong thiên hạ chế nhạo sao?

- Ha ha, Tần Phàm, ngươi cũng không cần nhiều lời như vậy, thế giới này cường giả vì tôn, vì lợi ích, đại nhân vật nào không có làm qua vài sự tình không thể lộ ra ngoài ánh sáng, dù sao sự tình hôm nay là sẽ không truyền đi ra ngoài.

Xích Phát Độc Thánh lần nữa suông sã cười to tứ phía nói.

Mà lúc này Hỏa Tông lại không nói gì, bởi vì hắn biết rõ vì Đan Vũ Thần Đỉnh, hết thấy đều đáng giá! Hắn vì Đan Vũ Thần Đỉnh này, đã chết đệ tử sủng ái nhất, ở thời điểm này là không thể nào lại tay không mà về.

- Buồn cười, thật sự là buồn cười, chẳng lẽ các ngươi thật sự khờ dại như vậy, cho rằng hứng thú đối với Đan Vũ Thần Đỉnh có chỉ có hai người các ngươi sao?

Lúc này Tần Phàm lại bỗng nhiên lắc đầu, có chút trêu tức nhìn xem hai người nói ra.

- Ngươi nói cái gì?

Thần sắc của hai người Xích Phát Độc Thánh cùng Hỏa Tông ở lúc này rốt cục trầm xuống, sau một lát, đều đồng thời lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Ha ha, các vị tiền bối cường giả đối với Đan Vũ Thần Đỉnh có hứng thú, cũng đã tới rồi, không bằng đều đi ra ọi người gặp mặt a!

Cũng vào lúc này, đột nhiên Tần Phàm cười lớn nói, sau đó một quyền oanh về phương xa.

Thời điểm quyền ra, một móng vuốt Thanh Long cự đại, dùng một loại xu thế cường hoành bá đạo, trực tiếp xé toang hư không, chấn động trọng trọng không gian, trực tiếp hướng về chỗ núi rừng rất xa chớp tới.

Oanh!

Ở dưới móng vuốt Thanh Long cự lớn này chà đạp xuống, xa xa mảng lớn cây cối trực tiếp bị phá hủy, núi đá cũng theo đó bị đánh trúng thành phần vụn. Cũng ngay ở bên trong núi rừng sụp đổ, một ít bóng người giấu ở trong đó, rốt cục không cách nào che dấu xuống nữa, nhao nhao từ trên mặt đất bay lên trên bầu trời.

Từng đạo thân ảnh xuất hiện, một cỗ khí tức cường đại cũng lập tức trùng kích Thương Khung, rung chuyển phía chân trời!

Có thể biết rõ, những bóng người vừa xuất hiện này, không có một cái là thể hệ đơn giản, từng cái đều có được thực lực Vô Thánh hậu kỳ cực kỳ cường đại. Nếu như xuất hiện ở địa phương khác, từng cái đều là đại nhân vật quát tháo một phương. nguồn

Chứng kiến những người này xuất hiện, sắc mặt của Hỏa Tông càng là không khỏi đại biến, phải biết rằng hắn vẫn là Dược Vương Cốc trưởng lão, đại biểu cho toàn bộ Luyện Đan Sư trên Vũ Thiên đại lục, địa vị Dược Vương Cốc cực cao, hắn thân là một trong tam đại Cự Đầu, danh vọng địa vị tự nhiên cũng là không thấp.

Nếu như hôm nay sự tình này cùng Xích Phát Độc Thánh có cấu kết truyền đi, không chỉ có địa vị Dược Vương Cốc trưởng lão của hắn khó bảo toàn, hơn nữa từ nay về sau danh vọng trên đại lục sẽ xuống dốc không phanh, sự tình này hắn là khó có thể tiếp nhận.

- Hỏa trưởng lão, ta đã khuyên qua ngươi, đáng tiếc ngươi không nghe, ta nghĩ hôm nay uy danh Dược Vương Cốc trưởng lão của ngươi là muốn hủy hoại trong chớp lát rồi.

Sau đó, Tần Phàm nhìn nhìn những thân ảnh bay tới kia, sau đó lại nhìn Hỏa Tông, mang theo một ít thương cảm nói.

- Tần Phàm, ngươi cũng không cần đứng nói không đau lưng, hôm nay người xuất hiện ở chỗ này cũng là vì Đan Vũ Thần Đỉnh mà đến, không có người sẽ nguyện ý đem chuyện như vậy tuyên dương đi ra ngoài, ý nghĩ của ngươi sẽ không thực hiện được đâu.

Tuy lúc bắt đầu Hỏa Tông cả kinh, nhưng rất nhanh cũng trấn định xuống dưới nói ra.

- Ngươi nói cũng không phải sai, xuất hiện ở chỗ này, hoàn toàn chính xác không có một ai là có ý tốt cả.

Nghe được Hỏa Tông nói, Tần Phàm cũng lộ ra một vòng vui vẻ, sau đó ánh mắt lại lần nữa quét về phía những bóng người cường đại xa xa kia, ánh mắt có chút ngưng tụ nói ra:

- Ly Hỏa Đan Vương, người nói có đúng hay không?

- Kỳ Tích Chi Tử, không hổ là Kỳ Tích Chi Tử, vậy mà ở thời điểm này còn có thể bảo trì bình tĩnh như thế.

Trong những bóng người xa xa kia, một thanh âm vào lúc đó nói ra, chủ nhân cái thanh âm này, đúng là Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng ở bên trên Luyện Đan Đại Hội cùng Tần Phàm từng có qua một ít khúc mắc.

- Bất quá bản Đan Vương thật sự cũng không nghĩ ra trên người của người vậy mà sẽ có bảo vật như Đan Vũ Thần Đỉnh, trách không được người ở tuổi còn nhỏ, có thể có được thành tựu như thế, không chỉ là thuật luyện đan xuất thần nhập hóa, còn ở hai mươi một tuổi trở thành Võ Thánh! Thật sự là để cho người kinh ngạc ah!

Sau đó Ly Hỏa Đan Vương này cũng không hề che dấu tham niệm của mình, nhìn xem Tần Phàm nói thẳng:

- Hôm nay ý đồ của chúng ta đến có lẽ người cũng rõ ràng, người vẫn là ngoan ngoãn giao Đan Vũ Thần Đỉnh ra, như vậy còn có thể ăn ít đau khổ một chút. Những người chúng ta đã đến nơi này, đối với chuyện đã xảy ra ở hôm nay, tự nhiên là không có người nói ra đi ngoài.

1116. Chương 1125-1126: Bảy Tên Võ Thánh!

Chương 1125-1126: Bảy tên Võ Thánh!

Ly Hỏa Đan Vương này vốn là ở bên trên Luyện Đan Đại Hội phát hiện được đỉnh của Tần Phàm ẩn chứa huyền bí, chẳng qua là khi đó hần nhất thời không có nhớ lại cái kia dĩ nhiên là Đan Vũ Thần Đỉnh, về sau điều tra tư liệu xác nhận liền khiếp sợ không thôi.

Sau đó hần liền lập tức mời hai gã Võ Thánh đến đây truy tung Tần Phàm, hần thân là Đan Vương, tự nhiên có không ít cường giả muốn cùng hần kết giao, nhưng hần cũng sợ liên kết cùng Võ Thánh càng mạnh hơn nữa đến đây, sẽ dễ dàng phát sinh tranh chấp, vì vậy liền mang theo hai gã Thất cấp Võ Thánh đến đây.

Dù sao hần cho rằng cho dù Tần Phàm cường đại hơn nữa, đoán chừng cũng chỉ là miễn cưỡng so sánh với Thất cấp Võ Thánh mà thôi. Hần là Bát cấp Võ Thánh, tăng thêm hai gã Thất cấp Võ Thánh, hần cho rằng đã nắm chắc đầy đủ rồi.

Chỉ là hần tuyệt đối không thể tưởng được Tần Phàm ở trong thời gian ngắn như vậy, thực lực lại lần nữa tăng lên nhiều thế kia, cũng thật không ngờ trừ hần ra, còn có những người khác cũng nhận ra Đan Vũ Thần Đỉnh, hơn nữa nhao nhao truy tung mà đến.

Kỳ thật người nhận ra Đan Vũ Thần Đỉnh cũng chưa chắc chỉ có những người này, chỉ là có chút người kiêng kỵ thực lực của Tần Phàm không dám đến đây mà thôi.

- Chắc chắn, chư vị thật là để mắt tại hạ ah, một hai ba... tổng cộng đã đến năm vị Võ Thánh, từng cái đều là siêu cấp cường giả ít nhất cũng ở Thất cấp Võ Thánh trở lên, trận hình như vậy, cũng có thể phá hủy một quốc gia rồi.

Tần Phàm nhìn xem vài đạo khí tức cường đại đối diện, trong miệng cười lạnh nói.

Ở bên trong năm tên Võ Thánh mới đến, Tần Phàm nhìn ra được có hai người là cùng Ly Hỏa Đan Vương chung một chỗ, có lẽ đều là Thất cấp Võ Thánh, mà có hai người là lão quái vật xem ra đã ngoài trăm tuổi, phân biệt lơ lửng ở hai bên, cũng không phải cùng một nhóm với Ly Hỏa Đan Vương, nhưng thực lực tựa hồ lộ ra càng thêm khủng bố.

Năm người này, hơn nữa cộng thêm Xích Phát Độc Thánh và Hỏa Tông, tổng cộng có bảy tên Võ Thánh hậu kỳ siêu cấp cường giả! Dù là Tần Phàm như thế nào cũng không nghĩ ra, cái Đan Vũ Thần Đỉnh này vậy mà sẽ có lực hấp dẫn lớn như thế.

Nếu thay đổi là người bình thường, cho dù đồng dạng là cảnh giới Bát cấp Võ Thánh siêu cấp cường giả, đối mặt với trận hình như vậy đoán chừng cũng đã không dám lên tiếng, thậm chí ngoan ngoãn giao đồ vật

ra rồi. Dù sao đồ vật có thể nghĩ cách lấy lại, không có trọng yếu bằng tánh mạng, bảo bối gì cũng phải cần có tánh mạng mới có thể sử dụng a.

Không thể nghĩ ngờ coi như là Bát cấp Võ Thánh, cũng khó có thể ngăn cản được nhiều Võ Thánh hậu kỳ cường giả liên thủ như vậy!

- Tần Phàm, thất phu vô tội, hoài bích có tội, người cũng không cần phải vùng vẫy vô ích, vẫn là nhanh giao Đan Vũ Thần Đỉnh ra đi!

Mà lúc này, ngoại trừ trận hình của Ly Hỏa Đan Vương ra, một trong hai lão quái vật khác cũng mở miệng nói, người này mặc áo choàng màu đỏ thẫm, tựa hồ cũng là một cường giả rất có địa vị.

- Muốn cầm Đan Vũ Thần Đỉnh trên người của ta, vậy thì xem các người có bản sự này hay không rồi.

Nghe vậy, Tần Phàm lại cười lạnh lần nữa nói.

- Hừ, gian ngoan mất linh! Hắn đã không chịu giao thần đỉnh ra, như vậy chúng ta liền trước cùng nhau chém giết hắn, để cho hắn không cách nào chạy trốn, sau đó chúng ta lại riêng phần mình, bằng năng lực thủ đoạn tranh đoạt a!

Một lão quái vật mặc áo choàng tơ lụa màu xanh da trời khác, lúc này hừ lạnh nói ra.

- Ha ha, tốt! Quả nhiên là càng già càng không biết xấu hổ! Các người đã không biết xấu hổ, Tần Phàm ta cũng không muốn nói nhiều nữa! Muốn cầm được đỉnh của ta, các người liền chuẩn bị trả giá thật nhiều a!

Lúc này Tần Phàm phát ra một tiếng cuồng tiếu, âm thanh chấn Cửu Thiên, hắn ngạo nghễ quay mắt về phía bảy tên Võ Thánh, sừng sững không sợ!

Sau một khắc, ở bên trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, ánh mắt của Tần Phàm bỗng nhiên trở nên huyết hồng, sau đó một loại nhiệt độ cao đột nhiên xuất hiện, quần áo toàn thân hắn cơ hồ là lập tức muốn hóa thành tro tàn, mà ở sau lưng của hắn, hai đạo hào quang đen kịt xì ra, lập tức hóa thành một đôi cánh màu đen cuộn cuộn Liệt Diễm.

Bất Tử Chu Tước huyết mạch bị kích hoạt!

Lúc này đây là Tần Phàm chủ động kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước.

Kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước này, phải là lúc Chu Tước Ma chủng cảm nhận được khí tức tử vong cùng hủy diệt mới có thể bị kích phát, nếu ở dưới tình huống bình thường, Tần Phàm cũng không có nắm chắc tuyệt đối kích hoạt được.

Bất quá bởi vì vừa rồi ở bên trong so đấu cùng Xích Phát Độc Thánh, ở trong thể nội của hắn lưu lại đại lượng kịch độc, mà những kịch độc này tuy bị Thanh Long Chi Tâm tạm thời áp chế thành độc châu, nhưng trên thực tế là còn không có biến mất đấy.

Ở dưới tình huống bất lợi đối mặt bảy tên Võ Thánh như vậy, cuối cùng Tần Phàm cũng chỉ có thể buông tay đánh cược một lần, đem toàn bộ những độc chất này trùng kích đến Chu Tước Ma chủng ở gần lưng, dùng một phương thức dốc sức liều mạng kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước đi ra.

Nếu như thất bại, những độc châu ngậm lấy kịch độc này nhất định sẽ lần nữa khuếch tán trong thể nội, hậu quả một phát không thể挽 hồi.

May mắn, hắn thành công rồi!

Mà ở thời điểm này, Cầu Bách Hải ở cách chiến trường rất xa vẫn còn trong chữa thương cũng kinh ngạc nhìn xem Tần Phàm trên bầu trời, Tần Phàm lúc này, tóc đen bay múa, Hắc Dực che bầu trời, một loại lực lượng Viễn Cổ cường đại ở giữa thiên địa không ngừng lưu động lấy.

Gió nổi mây phun, khí tức của Tần Phàm đột nhiên kéo lên cường đại, còn có lực trùng kích làm cho người ta rung động nhân tâm kia, thậm chí để cho những đại nhân vật quá tháo một phương này cũng cảm thấy kinh ngạc không thôi.

- Cái này... Tần Phàm hắn đến tột cùng là thi triển cấm kỹ gì? Thật không ngờ khủng bố như vậy!

Nhìn xem Tần Phàm lúc này như Ma Thần hàng lâm, tất cả mọi người ở đây đều là thể hệ tiếng tăm lừng lẫy trên đại lục, nhưng cho dù là những siêu cấp các cường giả kia, vào lúc này cũng nhin không được trong lòng có một tia rung động hiển hiện.

Lúc này năng lượng ở bốn phía Tần Phàm bắt đầu khởi động, ngay cả bọn người Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông là Bát cấp Võ Thánh cũng kiêng kị không thôi!

Trên bầu trời...

Lúc này Tần Phàm nắm chặt hai đấm, con người huyết hồng lạnh lùng nhìn xem bảy đại Võ Thánh ở dưới, hấn đối với cổ lực lượng hiện tại trong thân thể mình này, cũng cảm giác được có chút ngoài ý muốn. Niết Bàn Hắc Viêm kia cũng vô cùng cường đại, chỉ là vừa xuất hiện, liền bốc hơi sạch sẽ tất cả độc lực của Xích Phát Độc Thánh lưu lại trên người hắn rồi.

Lực lượng Ma chủng trong cơ thể Tần Phàm là sẽ theo cảnh giới cùng thực lực của hắn tăng lên mà kích phát ra, sau khi Tần Phàm đạt tới cảnh giới Tam cấp Võ Thánh, lúc này đây huyết mạch che dấu Bất Tử Chu Tước trở nên càng thêm cường đại, so với trước đây lúc đối chiến với Phong Thái Thương còn muốn mạnh hơn không ít!

Nếu như hiện tại đối thủ của hắn là Phong Thái Thương, hắn tin tưởng chỉ là Niết Bàn Hắc Viêm kinh khủng kia cũng đủ để trực tiếp đốt cháy đối phương đến chết rồi.

Coi như là Thất cấp Võ Thánh khác so với Phong Thái Thương càng mạnh hơn nữa, chẳng hạn như Cầu Bách Hải chẳng hạn, ở dưới cổ lực lượng này, đoán chừng cũng không có thể chịu đựng được bao lâu!

Cũng vào lúc này, hai con người của Tần Phàm mạnh mẽ ngưng tụ, ánh mắt rơi vào trên người hai gã Thất cấp Võ Thánh xa xa mà Ly Hỏa Đan Vương mang đến kia. Hai người này xem như là yếu nhất trong tràng rồi, bởi vì hiện tại nhân số ở giữa sân quá nhiều, khi đối phó có thể trực tiếp vây quanh hắn ở chính giữa, hắn muốn chạy trốn cũng trốn không thoát, cho nên Tần Phàm phải mau chóng giảm bớt nhân số của đối phương xuống.

Nháy mắt sau đó.

- Chư vị, trò chơi đã bắt đầu!

Khóe miệng của Tần Phàm có chút giương lên, sau đó liền trông thấy thân hình của hắn vào lúc này vô cùng nhanh lẹ lên, thật giống như chỉ thấy một đạo hắc quang hiện lên trên bầu trời, sau đó liền nhìn thấy hắn ở trong một cái nháy mắt, lập tức xuyên qua một đoạn khoảng cách cực lớn, đi tới trước mặt một gã Thất cấp Võ Thánh trong đó.

1117. Chương 1127: Miếu Sát Hai Cái!

Chương 1127: Miếu sát hai cái!

Nguồn: Vipvanda

(^“••_(-“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^)_••’^)

Huyết mạch Bất Tử Chu Tước bị kích phát, làm cho tốc độ của Tần Phàm cũng tăng nhiều, tốc độ ở dưới Chu Tước Chi Dực màu đen kia gia trì, khiến cho tốc độ của hắn nhanh đến mức ngay cả Bát cấp Võ Thánh cũng không cách nào bằng được.

Vốn mọi người còn vì Tần Phàm biến thân mang đến rung động cực lớn, thẳng đến khi thân hình của Tần Phàm bắt đầu di động mọi người mới kịp phản ứng, đáng tiếc đã hơi có chút chậm trễ!

Hai gã Thất cấp Võ Thánh này đều đứng ở bên người Ly Hỏa Đan Vương, vốn Ly Hỏa Đan Vương là có cơ hội cứu được nhất, chỉ là vào lúc này phản ứng của hắn cũng có chút ít không kịp, thẳng đến khi Tần Phàm một quyền oanh kích lên quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của tên Thất cấp Võ Thánh kia, hắn mới vội vàng ra tay.

Nhưng mà đã quá muộn.

Chỉ là chần chờ 1% giây, một quyền này của Tần Phàm liền trực tiếp oanh phá phòng ngự của tên Thất cấp Võ Thánh này, sau đó nắm đấm mang theo mấy ngàn trọng man ngư kinh cùng năng lượng Niết Bàn khủng bố đã rơi vào trên lồng ngực tên Võ Thánh kia.

- Ah...

Tên Thất cấp Võ Thánh cường giả kia vốn có thể quát tháo một phương, ở dưới một quyền này của Tần Phàm lại hoàn toàn không có lực chống cự, trong miệng phát ra một tiếng bi thảm, sau đó cả người chột nổ tung đi, thi thể không trọn vẹn bắt đầu rơi xuống trên mặt đất! truyện copy từ

Miêu sát!

Toàn bộ quá trình xảy ra mới chưa đủ một giây, một gã Thất cấp Võ Thánh ở trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng có thể được xưng tụng là nhân vật phong vân, liền nhẹ nhàng vẫn lạc như vậy! Thực lực khủng bố như vậy, làm cho tất cả mọi người không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Quái vật! Yêu nghiệt!

Những người chạy tới nơi này, đều là siêu cấp cường giả nổi tiếng, nhưng vừa nhìn thấy một màn như vậy, trong lòng đều không khỏi vô cùng rung động, trong mắt bọn hắn xem ra, Tần Phàm đã vượt ra phạm trù nhân loại rồi!

Bởi vì cho dù là thực lực Bát cấp Võ Thánh, đối với Thất cấp Võ Thánh có áp chế tuyệt đối, bọn hắn cũng không dám nói một kích của mình có thể giết chết một gã Thất cấp Võ Thánh có được quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn!

Tần Phàm bây giờ là thực lực gì?

Hai mươi một tuổi, đạt tới cảnh giới Võ Thánh đã là nghe rợn cả người rồi, hiện tại lại có được thực lực khủng bố như vậy!

- Hắn không phải mới vừa nói mình chỉ là Tam cấp Võ Thánh thôi sao? Làm sao có thể có được thực lực đáng sợ như thế! Nếu như vừa rồi hắn phát huy ra cổ lực lượng này, đoán chừng hiện tại bản Độc Thánh cũng đã phải chết không thể nghi ngờ rồi!

Mà xa xa Xích Phát Độc Thánh đã cùng Tần Phàm giao thủ, lúc này trong nội tâm càng là xẹt qua một cảm giác bối rối, tựa hồ là vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết .

Bất quá hiện tại Tần Phàm biểu hiện thực lực ra ngoài càng cường, làm cho những người khác đối với bí mật trên người Tần Phàm càng thêm hiếu kỳ cùng hướng tới.

- Chẳng lẽ là Đan Vũ Thần Đỉnh này mang tới lực lượng cho hắn sao?

Trong lòng mỗi người đều lộ ra vô cùng nóng rực, đối với những người này mà nói, không có gì càng hấp dẫn hơn so với điên cuồng tăng lên thực lực!

Mà Tần Phàm vừa mới chém giết một người, bởi vì cùng Ly Hỏa Đan Vương và một Thất cấp Võ Thánh khác cách nhau quá gần, cho nên rất nhanh hắn liền chịu lấy hai người này công kích.

Thân hình của hắn vẫn không có thể ổn định, công kích của Ly Hỏa Đan Vương đi vào đầu tiên! Quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân trên người Ly Hỏa Đan Vương này chính là thiên hướng Hỏa thuộc tính, Ly Hỏa kia hỗn hợp lực lượng của quy tắc Tiểu Thế Giới, hóa thành một đầu đại xà, mở ra miệng lớn như chậu máu, muốn thôn phệ Tần Phàm vào trong đó mới chịu bỏ qua.

- Hừ, muốn chơi hỏa cùng ta? Người còn chưa xứng.

Nhưng khóe miệng của Tần Phàm lại xẹt qua một vòng lãnh ý, sau đó cũng không tránh không né, Bất Tử Chu Tước Chi Dực ở sau lưng vỗ một cái, Niết Bàn Liệt Diễm màu đen hóa thành một con Chu Tước màu đen hướng về đầu đại xà kia đánh giết mà đi.

Bồng!

Một tiếng nổ vang, cả hai ở giữa không trung kịch liệt va chạm lại với nhau, nhấc lên sóng lửa trùng trùng điệp điệp, vô cùng nóng rực, phô thiên cái địa, thậm chí là ở trong phương viên mười dặm cũng cảm giác được độ ấm trong thiên địa đột nhiên nhảy lên cao.

Hai cỗ lực lượng một đen một trắng, cứ như vậy giúp nhau trùng kích hết thủy, không ngừng rung động lấy toàn bộ bầu trời.

Oanh!

Sau một lát, hỏa diễm màu đen chiếm cứ ưu thế, trực tiếp nuốt hết đầu đại xà màu trắng kia, hơn nữa thể lửa hùng hực tiếp tục lan tràn hướng về chỗ của Ly Hỏa Đan Vương phóng đi, khí thể kia không yếu hơn ban đầu bao nhiêu, cực kỳ bá đạo thôn phệ mà tới.

- Làm sao có thể! Hẳn như thế nào sẽ mạnh như vậy!

Ly Hỏa Đan Vương lập tức cả kinh, phải biết rằng mình là Bát cấp Võ Thánh a, mặc dù chỉ là tạm thời phát ra một kích, nhưng lực công kích ẩn chứa tuyệt đối không thấp, lại so ra vẫn kém hỏa diễm màu đen này của Tần Phàm, cái kia bảo sao hẳn không khiếp sợ cho được!

Sau đó hẳn vội vàng phát ra công kích một lần nữa, lúc này mới miễn cưỡng ngăn cản được con Chu Tước màu đen khủng bố kia của Tần Phàm.

- Ha ha...

Bất quá vào lúc này, Tần Phàm lại ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng cười to, lúc này huyết mạch Bát Tử Chu Tước mang đến một loại lực lượng cường đại này, làm cho hẳn tin tưởng tăng nhiều. Hẳn thừa dịp Ly Hỏa Đan Vương không có thời gian bận tâm gã Thất cấp Võ Thánh khác bên cạnh kia, mà những cường giả khác cũng còn không có tới gần, vào lúc này hẳn oanh ra một quyền lần nữa!

Thanh Long Thám Trảo!

Theo một quyền này đánh ra, một cái long trảo cự đại lập tức ở trong hư không bước ra, bất quá lúc này đây long trảo lại không còn là màu xanh, mà mang theo một cỗ Liệt Diễm màu đen, phẳng phất như một cái cự trảo hùng hực thiêu đốt Liệt Diễm, hung hăng hướng về tên Thất cấp Võ Thánh còn đang sợ hãi kia.

Tần Phàm một mực nghĩ ở bên trong Thanh Long Thám Trảo bí mật mang theo những lực lượng nguyên khí khác, nhưng một mực đều không có thành công, hiện tại hẳn chứng kiến mượn nhờ lực lượng huyết mạch của Bát Tử Chu Tước, rốt cục thành công đưa vào bên trong long trảo này, cái này làm cho hẳn không khỏi lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Mà gã Thất cấp Võ Thánh còn lại kia, nhìn thấy long trảo cự đại đang hướng về phía mình đập xuống, cảm nhận được năng lượng chấn động vô cùng khủng bố cùng chứng kiến tầng tầng không gian bị giẫm đạp nghiền nát kia, trong nội tâm của hẳn cũng không khỏi xuất hiện một cảm giác sợ hãi bối rối, khí cơ toàn thân hoàn toàn bị tập trung, thậm chí vào lúc này có chút không biết đi ngăn cản như thế nào.

Bồng!

Ngay nháy mắt sau đó, loại lực lượng ngập trời phá không mà đến kia hung hăng đập xuống tên Thất cấp Võ Thánh này, hẳn gần kề chỉ là kịp khởi động quy tắc chi quang hình thành vòng bảo hộ, Liệt Diễm cự trảo kia đập xuống trên người của hẳn, lập tức Hỏa Tinh văng ra khắp nơi.

1118. Chương 1128-1129: Trước Hết Là Giết Người!

Chương 1128-1129: Trước hết là giết người!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vốn ở dưới lần đầu trùng kích, quy tắc vòng bảo hộ của Thất cấp Võ Thánh này còn không có bị nghiền nát, nhưng Niết Bàn Liệt Diễm này lại mang theo một loại năng lượng ăn mòn, đốt cháy hủy diệt hết thảy, ở lần thứ hai thời điểm lực lượng quán chú, rốt cục hoàn toàn phá hủy phòng ngự của hắn.

- Ah...

Lực lượng của Thanh Long Thám Thảo lập tức bộc phát, gã Thất cấp Võ Thánh kia cũng rất nhanh bước theo gót người phía trước, nhục thân rách nát, vền vền chỉ có thể phát ra một tiếng hét thảm, liền bắt đầu từ giữa không trung trụ lạc.

- Diêu huyneh!

Vào lúc này Ly Hỏa Đan Vương mới vừa vận ngăn cản được đầu Chu Tước màu đen do Tần Phàm phát ra kia, chứng kiến tên Thất cấp Võ Thánh khác do mình mang đến kia cũng đã vẫn lạc, không khỏi là vừa sợ vừa giận.

Đây chính là Thất cấp hậu kỳ Võ Thánh! Ở trong mấy chục tỷ người trên Vũ Thiên đại lục, nhân vật như vậy đoán chừng tối đa cũng không cao hơn trăm người! Cũng chỉ có loại nhân vật như Ly Hỏa Đan Vương này, mới có năng lực mời bọn hắn đến trợ uy.

Nhưng Ly Hỏa Đan Vương hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, hai nhân vật Võ Thánh hậu kỳ ở toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng là cường giả phong vân một cõi, ở trước mặt Tần Phàm vậy mà không chịu được một kích như thế! Thậm chí còn không có phát ra bất cứ tác dụng gì cũng đã chết hết rồi!

- Chư vị còn chưa động thủ, còn đợi khi nào!

Bất quá chứng kiến Tần Phàm biểu hiện ra thực lực đáng sợ như thế, dù là Ly Hỏa Đan Vương cũng không dám cùng hắn đơn đả độc đấu, chỉ trầm giọng hướng về chúng nhân nói.

- Còn thừa năm cái!

Lúc này con người của Tần Phàm cũng lạnh lẽo, liên tục đánh chết hai gã Thất cấp Võ Thánh cùng đối chiến với Thất cấp Võ Thánh Ly Hỏa Đan Vương, kỳ thật hắn cũng hiểu được có chút tạm thời vô lực rồi, vì vậy Chu Tước Chi Dực màu đen sau lưng vỗ một cái, lập tức liền cùng mọi người kéo ra một khoảng cách.

Mượn lực lượng huyết mạch của Bát Tử Chu Tước, Tần Phàm một lần hành động miểu sát hai Thất cấp Võ Thánh

Đã đến lúc này, hắn đối với thực lực của mình đã thập phần khẳng định, ở dưới trạng thái Chu Tước niết bàn, thực lực của hắn tuyệt đối có thể nhảy lên tầng thứ đỉnh tiêm của Vũ Thiên đại lục! Nói cách khác, hắn lúc này, ở trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục đã không còn có quá nhiều đối thủ!

Cũng cho tới bây giờ, Tần Phàm mới cảm giác sâu sắc lực lượng Ma chủng trong cơ thể không thể dự tính. Trước kia hắn vốn cho rằng lực lượng Ma chủng chủ yếu là dùng để rèn luyện thân thể mà thôi, nhưng theo thực lực của hắn gia tăng, lực lượng kích phát ra Ma chủng càng cường đại, hắn càng ngày càng cảm thấy loại lực lượng Viễn Cổ kia vô cùng cường đại, trách không được lúc trước chúng có thể đối chiến Chư Thần!

Hắn có thể tưởng tượng ra được, nếu tập hợp đủ năm khóa Ma chủng, lực lượng kích phát ra đến kia nhất định là có thể kinh thiên động địa. truyện copy từ

Dù lúc này chỉ có bốn khóa Ma chủng, một khi kích phát ra lực lượng càng cao tăng, kia cũng là cực kỳ đáng sợ! Kích phát lực lượng của Bát Tử Chu Tước, cũng đủ để cho hắn dùng chân trên đỉnh kim tự tháp siêu cấp cường giả của Vũ Thiên đại lục rồi!

Thậm chí nói nếu như chỉ có một đối thủ, ngay cả Thất cấp Võ Thánh Tần Phàm cũng có lòng tin trực tiếp chém giết!

Bất quá hiện tại trước mắt lại tổng cộng có năm tên Thất cấp Võ Thánh! Hơn nữa những người này ở trên Vũ Thiên đại lục đều là thể hệ tiếng tăm lừng lẫy, nếu như ở bình thường, người bình thường ngay cả gặp cũng không có cơ hội nhìn thấy. Bởi vì Đan Vũ Thần Đỉnh hấp dẫn, bọn hắn mới đều xuất hiện ở chỗ này.

Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng, Dược Vương Cốc nhất đẳng trưởng lão Hỏa Tông, còn có Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên kia, danh khí của ba người này tự nhiên không cần nhiều lời, mà hai gã lão giả khác,

cũng nhìn ra được không phải là hạng người bình thường, chính là nhân vật cấp lão quái vật, thực lực thậm chí có khả năng so với ba người kia càng mạnh hơn nữa, bất quá có khả năng bởi vì thoái ẩn một thời gian dài, cho nên gần đây mới không nổi danh mà thôi.

Một bên kia, chứng kiến Tần Phàm biểu hiện ra thực lực đáng sợ như thế, miểu sát hai gã Thất cấp Võ Thánh, lại nghe thấy thanh âm của Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng, trong lòng bốn người khác cũng có chút rung mình. Tuy bọn hắn cũng có chút không muốn lấy nhiều thắng ít, nhưng mà xuất phát từ bảo hiểm, vẫn là rất nhanh vây đi qua, năm người năm cái phương vị vây quanh Tần Phàm ở vị trí trung tâm.

Chứng kiến Tần Phàm biểu hiện ra thực lực khủng bố như thế, bọn hắn càng không dám để cho Tần Phàm chạy thoát, nếu không đợi một thời gian, Võ Thánh trẻ tuổi tiềm lực cực lớn này phát triển hơn nữa, đối với bọn hắn và gia tộc của bọn hắn mà nói, tất nhiên sẽ là một cơn ác mộng.

Nhìn xem mọi người vây đi qua, trong nội tâm của Tần Phàm cũng không ngừng trọng, ở dưới loại tình thế này, hắn là tuyệt đối không có khả năng chạy trốn rồi, chỉ có thể liều chết đánh cược một lần!

- Hắc hắc, Tần Phàm ngươi cũng đừng nên chống cự vô vị nữa, bản Độc Thánh biết rõ tuy trạng thái bây giờ của ngươi lợi hại, nhưng nhất định là có thời gian hạn chế, thời gian vừa qua, ngươi giống nhau chỉ còn đường chết, cần gì làm nhiều giấy dựa để ăn nhiều khổ như vậy chứ? Muốn trách thì trách ngươi quá mức ngông cuồng, hơn nữa còn có được bảo vật như Đan Vũ Thần Đỉnh a!

Lúc này Xích Phát Độc Thánh kia vừa cười vừa nói.

Năm tên Bát cấp Võ Thánh vây quanh Tần Phàm, hắn biết rõ cho dù Tần Phàm lại nghịch thiên hơn nữa, cũng không thể xoay người rồi, cho nên hiện tại cũng không kiêng nể gì cả mà cười nói.

- Vậy sao? Ta đây trước hết là giết ngươi! Cho dù chết cũng phải kéo ngươi làm kẻ đệm lưng!

Nghe vậy, vào lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, sau đó Bát Tử Chu Tước Chi Dực sau lưng đập một cái, thân hình lập tức liền hóa thành một bóng đen, tốc độ nhanh vô cùng hướng về Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên kia kích bắn mà đi.

Thấy Tần Phàm hướng về mình kích bắn mà đến, Xích Phát Độc Thánh không khỏi cả kinh, vừa rồi Tần Phàm biểu hiện ra thực lực, hắn biết rõ nếu chỉ bằng một người mình, hắn là khó có thể ngăn cản, vì vậy hắn một bên lui ra phía sau, một bên vội vàng rồng to lên tiếng:

1119. Chương 1128-1129: Trước Hết Là Giết Ngươi!

Chương 1128-1129: Trước hết là giết ngươi!

- Các ngươi còn chưa động thủ!

Bất quá vào lúc này, bốn người khác lại do dự.

Tuy những người bọn hắn là tạm thời liên hợp cùng Xích Phát Độc Thánh chung một chỗ, nhưng trên thực tế bọn hắn cũng biết Xích Phát Độc Thánh là nhân vật như thế nào, trong nội tâm đối với hắn mà nói cũng là cực kỳ chán ghét đấy. Hơn nữa một khi chuyện này truyền ra, đối với danh tiếng của bọn hắn mà nói cũng có ảnh hưởng rất không tốt.

Hiện tại thấy Tần Phàm đối phó chính là Xích Phát Độc Thánh, bốn người bọn họ liền không biết có nên đi cứu hay không được.

- Đan Vũ Thần Đỉnh là bảo vật, người có tài có được, ta không có ý kiến, nhưng Xích Phát Độc Thánh là nhân vật đã từng giết qua 3 vạn bình dân bằng thuốc độc như vậy, mỗi người đều muốn giết chết, nếu như chư vị cứu hắn, một cửa trong nội tâm các ngươi các ngươi có thể đi qua sao!

Mà thấy bốn người suy nghĩ lâu như vậy, còn xuất hiện vẻ do dự, Tần Phàm biết rõ mình liều đúng rồi, vì vậy một bên đuổi theo Xích Phát Độc Thánh, một bên trầm giọng nói với mọi người. truyện copy từ

Nghe được Tần Phàm nói như vậy, bốn người khác liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là quyết định không có ra tay, chỉ kéo vòng vây lớn thêm ra, tiếp tục bao quanh Tần Phàm vào trong.

Bọn hắn cũng biết trạng thái hiện tại của Tần Phàm là có thời gian hạn chế, bọn hắn cũng vui vẻ xem Tần Phàm chém giết Xích Phát Độc Thánh hạ thấp lực lượng, như vậy đến lúc bọn hắn đối phó cũng dễ dàng hơn rất nhiều rồi.

Huống hồ cho dù Xích Phát Độc Thánh bị Tần Phàm giết chết rồi, bọn hắn còn có bốn gã Bát cấp Võ Thánh, bọn hắn cảm giác đối phó với Tần Phàm đã đến nỗ lực hết đà cũng như vậy là đủ rồi.

Chỉ cần không cho Tần Phàm đào thoát, Đan Vũ Thần Đỉnh thủy chung sẽ rơi xuống trong tay của bọn hắn, bọn hắn còn không bằng dĩ dật dĩ lao (*dùng khỏe ứng mệt), dưỡng thực lực chờ một hồi cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh không phải tốt hơn sao.

Hơn nữa cũng đúng như Tần Phàm nói, Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên này giết người tàn nhẫn, độc chết toàn thành hơn 3 vạn người, nếu bọn hắn cứu Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên, trong nội tâm nhất định sẽ lưu lại tâm ma, về sau muốn tái tiến một bước sẽ vô cùng khó khăn.

- Các người... bốn người các người sẽ chết không yên lành!

Chứng kiến lúc này mọi người dĩ nhiên là phòng thủ mà không chiến, Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên không khỏi là sắc mặt đại biến, vừa sợ vừa giận quát.

- Ha ha, Xích Phát Độc Thánh, muốn trách thì trách người quá mức ngông cuồng a! Hiện tại chết đi cho ta!

Tần Phàm thấy bốn người khác quả nhiên là như mình nghĩ, chỉ vây mà không công, trong lòng của hắn cũng hơi trấn định.

Sau đó tốc độ của hắn tăng vọt lần nữa, ở dưới Chu Tước Chi Dực cùng lực lượng bản thân song trọng phi hành, tốc độ của hắn so với Xích Phát Độc Thánh tự nhiên còn phải nhanh hơn rất nhiều, cơ hồ là lập tức đuổi tới trước mặt Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên.

- Tần Phàm, người đừng tưởng rằng bản Độc Thánh thật sự sợ người! Muốn giết bản Độc Thánh không dễ dàng như vậy, đi chết đi.

Thấy Tần Phàm lập tức đã đến trước mặt, sắc mặt của Xích Phát Độc Thánh cực kỳ khó coi, cắn răng một cái, cũng liều lĩnh hung hăng oanh ra một quyền, cùng Tần Phàm kịch liệt đánh nhau.

- Chỉ bằng người?

Lúc này Tần Phàm lộ ra một vòng vẻ khinh thường, ở lúc trước, khi hắn còn không có kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, chỉ bằng vào Thanh Long Chi Tâm cũng đã hoàn toàn khắc chế đối phương, hơn nữa hai lần phá vỡ quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên rồi.

Hiện tại ở dưới trạng thái niết bàn càng mạnh hơn nữa, một thân lực lượng tăng lên trên diện rộng, chỉ cần bốn người khác không ra tay, hắn hoàn toàn có tin tưởng chém giết đối phương.

Sau một khắc, hắn giơ nắm đấm bao vây lấy Liệt Diễm màu đen lên, từ trên cao nhìn xuống hung hăng đánh tới Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên.

Oanh!

Rất nhanh, hai nắm đấm liền ở trong không khí kịch liệt đụng lại với nhau, theo một tiếng nổ như tiếng sấm rền vang lên, hư không chấn động tầm đó, vết rách không gian trùng trùng điệp điệp lan tràn đi ra, thân hình hai người vào lúc này cũng nhanh chóng lui về phía sau mà đi.

- Ah...

Sau khi rút lui trọn vẹn mấy chục thước, Xích Phát Độc Thánh liền phát ra một tiếng gầm nhẹ thống khổ, bởi vì hắn có thể cảm giác được một cổ hỏa diễm màu đen vô cùng nóng rực chui vào thân thể của hắn, loại Hắc Viêm tựa hồ có thể đốt cháy linh hồn kia, để cho hắn không ngừng dùng quy tắc chi lực cũng khó có thể áp chế xuống.

Mà Tần Phàm ở bên trong một quyền so đấu này cùng với Xích Phát Độc Thánh, lúc này chỉ là rút lui vài mét mà thôi, tuy cũng cảm giác được Độc công của đối phương theo nắm đấm xâm lấn thân thể, nhưng bởi

vì có Thanh Long Chi Tâm cùng Hắc Viêm trên người tinh lọc, cái độc khí có thể đủ giết chết một gã Thất cấp Võ Thánh bình thường này, đối với hắn lại không có nửa điểm tác dụng.

Nhìn xem bộ dáng chật vật của Xích Phát Độc Thánh lúc này, khoe miệng của Tần Phàm có chút giương lên, lập tức muốn tới gần lần nữa, trực tiếp chém giết đối phương.

Nhưng ngay lúc này, Xích Phát Độc Thánh kia lại mạnh mẽ cắn răng một cái, hai mắt tựa hồ muốn phun ra máu tươi nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, cả người vào lúc đó thật giống như biến thành một đầu độc xà vô cùng âm độc.

- Tiểu tạp chủng, không thể tưởng được ngươi có thể bức bản Xích Phát Độc Thánh đến loại trình độ này, bất quá nên dừng ở đây rồi! Chết đi cho bản Võ Thánh!

Nháy mắt sau đó, huyết mạch toàn thân của Xích Phát Độc Thánh này ngưng tụ, làn da cũng hoàn toàn hóa thành đỏ thẫm chi sắc.

- Độc Ma phê thiên!

Lập tức, trước khi Tần Phàm còn không có tới gần, hắn mãnh liệt rống lên một tiếng, một quyền oanh ra về phía trước! Vào lúc đó hắn là thi triển ra võ kỹ mạnh nhất của mình! Vốn hắn còn nghĩ để lại một đòn sát thủ, chờ một lát cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh sẽ sử dụng, nhưng đến lúc này hắn không có cách nào, không thể trước bảo vệ tánh mạng của mình rồi nói sau.

Theo Xích Phát Độc Thánh này oanh ra một quyền, trong hư không, lập tức là mây đen cuộn cuộn, giống như có một biển độc đang hình thành, ở bên trong vùng biển độc hại này, có vô số ma đầu Độc Ma màu đỏ như máu.

Những Độc Ma ma đầu này, nguyên một đám diện mục dữ tợn, muốn nhắm người mà phê, muốn thôn thiên thực địa!

Chứng kiến Xích Phát Độc Thánh vậy mà ở thời điểm này thi triển ra võ kỹ mạnh như vậy, bốn người khác đang ở bốn phía vây xem cuộc chiến, trong nội tâm cũng không khỏi thất kinh, bọn hắn cảm giác được lúc này đây Tần Phàm hẳn là sắp không chịu nổi rồi, cũng bắt đầu âm thầm chuẩn bị, tùy thời ra tay thu thập tàn cuộc cùng cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh.

Bất quá, cũng đồng thời ở lúc này, Tần Phàm đối mặt độc biển cùng Độc Ma mãnh liệt mà đến, lại không lộ ra kinh hãi quá lớn.

- Xích Phát Độc Thánh, ngươi cho rằng ngươi như vậy sẽ thắng định rồi sao? Ta cho ngươi biết, tùy ngươi nhảy nhót như thế nào, hôm nay ta cũng sẽ đuổi giết ngươi đến cạn bã không còn!

Thân hình thoáng rút lui về sau một tí, sắc mặt của Tần Phàm hiện ra lạnh lùng chi sắc.

- Năm nguyên hợp nhất, Vạn Ngưu Xông!

Lập tức hai mắt cầu hắn ngưng tụ, cũng là một quyền hướng về trong hư không oanh ra.

Quyền ra, khí xông Tinh Hà, rung chuyển Cửu U!

Triều dâng ngũ sắc mang theo tất cả mà ra kia, như là Trường Giang cuộn cuộn thao thao bất tuyệt, phô thiên cái địa, Phong Quyển Vân Thư! Loại uy thế kia không có cách nào ngăn cản, làm cho Thiên Địa nguyên khí vào lúc này mãnh liệt chấn động vô cùng, tựa hồ Thiên Địa cũng động dung vậy.

Rống...

Ở dưới Thiên Địa nguyên khí điên cuồng dẫn dắt, lập tức một đầu man ngư ngũ sắc cực lớn, đỉnh thiên lập địa, toàn thân quấn quanh lấy Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới, còn có Lôi Điện tranh minh nảy ra ở trong hư không, lao nhanh mà ra. Ngũ sắc man ngư này vừa xuất hiện, thậm chí làm cho hư không ở trong nhảy mắt hoàn toàn sụp đổ, trở nên nát bấy.

1120. Chương 1130-1131: Giết Độc Thánh, Sau Đó Lại Liều!

Chương 1130-1131: Giết Độc Thánh, sau đó lại liều!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Làm sao có thể! Hẳn dĩ nhiên đã nắm giữ năm nguyên hợp nhất? Đây chẳng phải là cách kết thành quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân không xa sao?

Thấy một màn như vậy, bốn gã siêu cấp cường giả vậy xem lấy kia cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, so với vừa rồi Xích Phát Độc Thánh phát ra một chiêu Độc Ma phạt thiên kia càng lộ ra rung động.

Ở đây đều là võ đạo cường giả quát tháo đại lục, bọn hắn tự nhiên cũng biết điều kiện tất yếu muốn ngưng luyện ra quy tắc Tiểu Thế Giới, tự nhiên là nắm giữ năm loại nguyên khí, năm nguyên hợp nhất đại thành.

Nói như vậy, muốn làm được năm nguyên hợp nhất, cái kia trên cơ bản đều là Võ Thánh hậu kỳ mới có thể làm được, đây chính là vì cái gì người bình thường đều sẽ ở sau khi đạt tới Thất cấp Võ Thánh, mới có được quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của mình.

Hiện tại cảnh giới của Tần Phàm chỉ là Tam cấp Võ Thánh liền làm được năm nguyên hợp nhất, cái này ý nghĩa hẳn có khả năng rất lớn ở Trung cấp Võ Thánh, thậm chí là giai đoạn sơ cấp Võ Thánh có thể ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn rồi!

Cái này đối với mọi người mà nói, thật có thể nói là trái với võ đạo thông thường đấy!

Cho nên khi Tần Phàm sử dụng năm nguyên hợp nhất giao chiến với Xích Phát Độc Thánh, bốn gã siêu cấp cường giả khác mới có thể lộ ra kinh ngạc như thế.

- Điều này chẳng lẽ cũng là thần hiệu do Đan Vũ Thần Đỉnh mang đến sao?

Tần Phàm biểu hiện được càng không giống người thường, trong lòng mọi người càng lộ ra càng thêm nóng rực, hai mắt càng thêm chuyên chú quan sát đến Tần Phàm cùng Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên so đấu trong tràng.

Bọn hắn đều đang chuẩn bị lấy, chỉ cần so đấu kia vừa chấm dứt, vô luận hai người ai thua ai thắng, bọn hắn cũng sẽ trực tiếp ra tay cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh.

Bốn gã cường giả đang xem cuộc chiến này cũng khiếp sợ như vậy, Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên ở giữa sân tranh phong cùng Tần Phàm tự nhiên càng thêm không cần phải nói rồi, khi thấy ngũ sắc man ngưu do năm nguyên hợp nhất của Tần Phàm xuất hiện, trong lòng của hắn lập tức cảm thấy không ổn, một khí tức tử vong nhanh chóng bao trùm lấy toàn thân của hắn.

Xích Phát Độc Thánh cũng nhìn ra được, một chiêu năm nguyên hợp nhất Vạn Ngưu Xông này của Tần Phàm rất đáng sợ, nếu thật sự phải phán định, hẳn tin tưởng dù là cao cấp Thiên giai võ kỹ cũng không bằng! Cái uy thế kia kinh thiên động địa, so với một chiêu Độc Ma phạt thiên này của hắn còn cường đại hơn!

Đối phương chỉ dùng lực lượng thân thể đã đáng sợ như vậy, huống chi lúc này còn thi triển ra võ kỹ so với hắn càng mạnh hơn nữa!

Xích Phát Độc Thánh e sợ rồi!

Oanh!

Ở một bên kia, đầu ngũ sắc man ngưu trên người quần quanh lấy Thủy Hỏa Cự Long cùng Lôi Điện tranh minh kia, trực tiếp là bốn vó đạp lên trên độc hải, mặt ngoài bốn vó của nó còn quần quanh lấy Hắc Viêm màu đen, loại Hắc Viêm này cùng sinh cơ của Thanh Long, đối với Độc công của Xích Phát Độc Thánh đều có tác dụng khắc chế rất mạnh.

Bốn vó này đập xuống, ma đầu trong độc hải kia đều nhao nhao né tránh, bất quá ngũ sắc man ngư này là do Vạn Ngư Xông biến thành, có thể ngưng hóa làm một, lại có thể chia ra riêng lẻ, tất cả đều là ở một ý niệm của Tần Phàm!

Hiện tại Tần Phàm đã đem Vạn Ngư Xông này tu luyện tới trọn vẹn có được tám ngàn trọng kinh khí rồi, cách vũ kỹ đại thành vạn trượng kinh khí cũng đã không xa!

1121. Chương 1130-1131: Giết Độc Thánh, Sau Đó Lại Liều!

Chương 1130-1131: Giết Độc Thánh, sau đó lại liều!

Rống —— rống —— rống —— rống ——

Trông thấy những ma đầu trong độc hải kia có thể chạy thực mạng, tâm thần của Tần Phàm khẽ động, sau đó đem ngũ sắc man ngư cực lớn kia, chia ra làm tám ngàn đầu man ngư, bày biện ra một loại xu thế vạn Ngư bốn đẳng, như là triều tịch bắt đầu khởi động, từng cái đuổi theo tất cả Độc Ma, sau đó luyện hóa từng cái bọn chúng.

Cái tràng diện kia cực kỳ rung động, bao la hùng vĩ, làm cho bốn gã siêu cấp cường giả đang xem cuộc chiến cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, lần nữa vì thực lực đáng sợ của Tần Phàm mà tỏ vẻ không thể tưởng tượng nổi!

Bọn hắn cũng không phải không biết vũ kỹ đa trọng kinh tồn tại, nhưng có thể đem loại vũ kỹ này phát triển đến hơn tám ngàn trọng kinh, bọn hắn còn là lần đầu tiên trông thấy!

Bọn họ cũng đều biết muốn thi triển vũ kỹ đa trọng kinh, coi như là có tiền nhân chỉ điểm cũng rất khó tu luyện thành công, còn cần bản thân tu luyện giả có được thiên phú võ đạo cực kỳ xuất sắc mới có thể làm được. Có thể thi triển lực trọng càng nhiều, như vậy thiên phú của tu luyện giả sẽ càng mạnh.

Đến lúc này, dù là bọn họ, những nhân vật có thể nói là Võ Đạo tông sư này, trong nội tâm cũng không khỏi không cảm thấy bội phục đối với thiên phú võ đạo của Tần Phàm!

Đương nhiên, nếu bọn họ biết rõ Vạn Ngư Xông này chỉ là Tần Phàm tự mình sáng tạo cải tiến ra, chỉ sợ những người này sẽ càng thêm kinh ngạc gấp 10 lần!

Cứ như vậy, sau một lát, độc hải cự đại kia, vô số ma đầu, ở dưới Vạn Ngư Xông biến ảo ra tám ngàn đầu man ngư, đập đến tất cả đều biến thành hư vô! Đến cuối cùng, dù là cái độc hải kia cũng trở nên khô cạn hoàn toàn!

Nói cách khác, một chiêu Độc Ma phạt thiên uy lực kinh người này của Xích Phát Độc Thánh, đến lúc này đã bị Tần Phàm đánh tan rã triệt để rồi!

Kết quả phân ra!

- Làm sao có thể sẽ mạnh như vậy!

Xích Phát Độc Thánh không thể tin được, vốn hắn cho rằng cho dù liều không qua Tần Phàm, ít nhất cũng có thể rơi vào kết cục lưỡng bại câu thương, nhưng hiện tại hắn chứng kiến một chiêu vũ kỹ uy lực cường đại của mình vậy mà bị hóa giải gọn gàng như thế, hắn cũng không khỏi trờ trờ hai mắt.

Mà chứng kiến Xích Phát Độc Thánh lộ ra thần sắc kinh ngạc mà bối rối, vào lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, sau đó không hề do dự, rất nhanh đem ba ngàn trọng man ngư kinh còn lại ngưng hợp thành một, hướng về Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên gào thét mà đi!

Oanh!

Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên đã mất đi ý chí chiến đấu, lúc này liền quay người muốn chạy trốn, nhưng mà vừa mới quay người liền bị đầu ngũ sắc man ngư này đập vào trên lưng!

Bởi vì vừa rồi thi triển Độc Ma phạt thiên, đại bộ phận quy tắc chỉ lực của hắn đều phóng ra đi ra ngoài, lúc này phòng ngự căn bản không chịu nổi man ngư kinh mạnh mẽ có 3000 trọng kia oanh kích!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Ở dưới mấy ngàn trọng man ngư kinh trùng kích, quy tắc phòng ngự trên người Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên rất cực sục đổ, mà bản thân của hắn thì là sắc mặt trắng nhợt, trong miệng lập tức phun ra máu tươi như suối, thân hình như điều đứt dây bị đánh bay ra xa xa.

Tuy chưa chết, nhưng mà kém không xa!

- Hừ, Xích Phát Độc Thánh, ba mươi năm trước ngươi táng tận thiên lương, hôm nay rốt cục đã bị báo ứng rồi! Chết đi a!

Tần Phàm nhìn xem Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên bị đánh bay, ánh mắt lạnh lẽo, lập tức một quyền oanh ra lần nữa.

Thanh Long Thám Trảo!

Móng vuốt Thanh Long cực lớn, chân đạp trên Hắc Viêm ở trong hư không bước ra, cái đập mạnh này, tầng tầng không gian đứt gãy! Sau đó liền vượt qua một đoạn khoảng cách cực lớn, trực tiếp hướng về thân thể đã bị tàn phá không chịu nổi của Xích Phát Độc Thánh chộp tới!

Bồng!

Sau một khắc, thân thể đã là nổ mạnh hết đà kia của Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên, ở dưới một trảo này chà đạp, lập tức biến thành huyết nhục nát bấy tung bay đầy trời, nhao nhao từ trên trời ngã xuống! Mùi tanh hôi vô cùng kia ở giữa thiên địa tán phát mà ra, thực vật ở phía dưới, phàm là bị máu đen của Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên này dính vào, toàn bộ đều hóa thành hư thối, không có một chút sinh cơ!

Ngày sau ở vùng này cũng sẽ trường kỳ biến thành một mảnh độc vực, trong trăm năm cũng khó có thể có sinh vật phát triển, bất quá chuyện này là về sau, lúc này tạm thời không cần đề cập tới.

Tóm lại đến lúc này, Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên đã từng có hung danh hiển hách, tàn bạo vô cùng, được coi là một đời ma đầu, cuối cùng đã bị chết ở trên tay Tần Phàm.

Chết ở trên tay một Tam cấp Võ Thánh gần kề chỉ mới hai mươi mốt tuổi, đây là lúc trước Xích Phát Độc Thánh Từ Nguyên tung hoành ba mươi năm, đã từng trốn tránh qua vô số lần đuổi giết, cũng chưa từng có nghĩ đến qua.

Nhìn xem Xích Phát Độc Thánh chết đi, bốn gã siêu cấp cường giả đang xem cuộc chiến kia cũng không khỏi trong lòng nghiêm nghị. Nhân vật giống như Xích Phát Độc Thánh vậy, đích thật là thập phần đáng chết, chết chưa hết tội!

Nhưng trong nội tâm của mấy siêu cấp cường giả này đều tinh tường, thực lực của Xích Phát Độc Thánh này đích thật là không thể coi thường, dù là mấy người bọn họ, bất kỳ một cái nào muốn đối phó đều là khó giải quyết vô cùng. Nhưng bây giờ cứ như vậy gọn gàng bị chết ở trên tay Tần Phàm, đây là bọn hắn cũng thật không ngờ đấy.

Đã đến lúc này, bọn hắn đối với uy lực một chiêu Ngũ Hành hợp nhất Vạn Ngưu kia của Tần Phàm Xông, đã có nhận thức khắc sâu, đồng thời trong nội tâm cũng âm thầm đề phòng!

Đương nhiên, bọn hắn biết rõ lúc này lại không phải thời điểm để bọn hắn đa tưởng!

Xích Phát Độc Thánh vừa chết, lúc này bởi vì Tần Phàm liên tục thi triển võ kỹ, cũng có thể là đã đến một cái chớp mắt suy yếu rồi! Đúng là cơ hội này, vì Đan Vũ Thần Đỉnh, bọn hắn cũng bất chấp nhiều như vậy rồi!

- Nghịch thiên bảo bối, hữu năng giả có được! Tần Phàm, xin lỗi rồi!

Ở thời điểm này, bốn gã cường giả kinh nghiệm phong phú kia chỉ liếc nhau một cái, lập tức đều cùng nhau ra tay!

Lúc này Tần Phàm, đứng ở trong vòng vây của bốn người, sắc mặt lạnh lùng. Hắn biết rõ vừa rồi mấy người kia mặc dù không có ra tay, chỉ là nhìn xem mình giết chết Xích Phát Độc Thánh, nhưng trên thực tế cũng không bỏ qua chú ý cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh.

Cái này muốn trách thì trách lực hấp dẫn của Đan Vũ Thần Đỉnh thật sự quá lớn, làm ấy siêu cấp cường giả thanh danh hiển hách này cũng chịu tạm thời kéo xuống da mặt.

Bất quá cho dù là sau khi giết chết Xích Phát Độc Thánh, Tần Phàm hẳn cũng chưa từng có buông lỏng qua cảnh giác đối với mấy người bọn họ, lúc này thấy mấy người ra tay, kỳ thật trong lòng của hắn cũng đã chuẩn bị xong đánh cược một lần.

Bốn gã siêu cấp cường giả này, từng cái đều là thể hệ thực lực cường đại, so sánh với Xích Phát Độc Thánh cũng chỉ cao hơn chứ không thấp. Bọn hắn vừa ra tay, lập tức bốn phương phong vân di chuyển, bốn cổ công kích do lực lượng quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của Bát cấp Võ Thánh tạo thành, mang tất cả Thiên Địa, dù là một ngọn núi bị công kích của bọn hắn đánh trúng, đoán chừng cũng phải âm ầm sụp đổ!

- Hừ, ta nói rồi, muốn cầm thứ ở trên người Tần Phàm ta, vậy thì phải làm tốt chuẩn bị phải trả giá thật nhiều!

Sau một khắc, vào lúc này Tần Phàm lại hừ lạnh một tiếng, sau đó cánh tay của hắn ở thời khắc này, đột nhiên dữ tợn hiện ra Kỳ Lân lân phiến màu xanh lá cây.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Sau đó, cánh tay Kỳ Lân này của hắn bắt đầu phát ra chấn động vô cùng kịch liệt, hơn nữa là đang không ngừng trưởng lớn, lân phiến màu xanh kia lộ ra càng thêm dữ tợn không thôi, từ lân phiến kia truyền đến một loại khí tức, so với bất luận cái gì ở trước kia đều cường đại hơn, thậm chí tựa hồ có khí tức của Viễn Cổ Kỳ Lân Ma Tôn từ thời kỳ Viễn Cổ xa xôi, xuyên vô tận thời không mà tới!

Thiên Địa vào lúc này chấn động !

Vô tận Thiên Địa nguyên khí đang bay nhanh, như là một đầu Trường Hà cuộn cuộn mà đến, trong đó dùng Thủy nguyên khí là sung túc nhất, phảng phất như đem tất cả hồ nước trong thiên địa, hơi nước mây trôi toàn bộ đều thu nạp tới. Chu Thiên không khí cũng trở nên sền sệt lên.

Rống...

Lập tức, một đầu hư ảnh Thủy Kỳ Lân cực lớn tự động ở sau lưng Tần Phàm hiển hiện mà ra, một cổ khí tức Viễn Cổ huyền diệu vào lúc đó ở giữa thiên địa không ngừng hướng về bốn phía đang đi, ngọn núi, rừng rậm, đất bằng,... hết thảy đều bị loại khí tức này xâm nhập mà qua, vạn vật đều thần phục!

Xoẹt xoẹt...

Sau một khắc, hư ảnh Viễn Cổ Thủy Kỳ Lân cự đại kia lại bỗng nhiên hướng về thân hình của Tần Phàm đập xuống, toàn bộ hư ảnh hoàn toàn sáp nhập vào bên trong thân thể của hắn!

Tiếp theo là một hồi tiếng vang đặc thù từ trong thân thể của Tần Phàm truyền ra, sau đó từ bả vai của cánh tay phải Tần Phàm bắt đầu, lân phiến Thủy Kỳ Lân màu xanh kia dĩ nhiên là vào lúc này bắt đầu cực kỳ nhanh lan tràn, một lát liền đã trải rộng mỗi một tấc da thịt toàn thân của hắn!

Mà ở dưới lân phiến màu xanh này bao trùm, thân thể của Tần Phàm vào lúc này cũng đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, mỗi một tấc tế bào của hắn lập tức được cường hóa, cải tạo nghịch thiên, thân thể của hắn vậy mà cũng tùy theo không ngừng biến hóa trưởng lớn!

Sau một lát, thân hình của Tần Phàm tròn vẹn phát triển đến ngoài trăm trượng, đỉnh thiên lập địa, hoàn toàn đã thoát ly phạm thế!

Ngay một khắc này, hắn lần nữa thân hóa Kỳ Lân!

Hình thái của Tần Phàm lúc này đã phi nhân loại, hắn thân cao trăm trượng, toàn thân đều là lân giáp màu xanh biếc, đầu rồng thân ngựa, sừng hươu mắt sư tử, lưng hùm vai gấu, bốn vó đạp trên sóng lớn ngất trời do Thủy nguyên khí hóa thành thực chất. Hai mắt hắn to như đèn lồng, miệng khổng lồ dữ tợn khủng bố, muốn Thôn Thiên Phệ Nhật!

Đây chính là bốn tướng của Viễn Cổ Thủy Kỳ Lân Ma Tôn!

Ở dưới áp bách cực lớn của bốn gã Bát cấp Vô Thánh, Tần Phàm bị buộc buông tay đánh cực một lần, ở thời điểm này kích phát lực lượng ẩn núp Thủy hành Ma chủng trong cơ thể, lại một lần nữa hóa thân Kỳ Lân.

Biến hóa như thế, kỳ thật ở lúc trước khi Tần Phàm độ kiếp thành Thánh đã xuất hiện qua một lần, khi đó bởi vì Thiên Địa Diệt Thánh Kiếp quá mức cường đại, đưa tới bản năng phản kháng của Ma chủng, lần thứ nhất để cho Tần Phàm hóa thân Kỳ Lân.

Cũng chính bởi vì sau khi hóa thân Kỳ Lân có được lực lượng kinh khủng kia, Tần Phàm mới có thể sống qua Diệt Thánh Kiếp có uy lực hủy thiên diệt địa này.

1122. Chương 1132: Vô Địch Kỳ Lân!

Chương 1132: Vô Địch Kỳ Lân!

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Từ đó về sau, Tần Phàm cũng một mực nghiên cứu lấy lực lượng Ma chủng, hy vọng có thể kích phát ra lực lượng Ma chủng trình độ càng lớn, để cho bản thân mình dùng. Về sau ở bên trong nghiên cứu, Tần Phàm cũng đã lấy được phương pháp mượn lực lượng của Ma Tôn.

Thì ra là dùng thân thể bản thân biến hóa ra bốn tướng Ma Tôn, tựa như là Ma Tôn hàng lâm, loại lực lượng kia có thể tăng thêm mãnh liệt.

Đương nhiên, hắn muốn chủ động kích hoạt, cũng không dám mượn quá nhiều lực lượng, thậm chí cũng không có kích hoạt đến trình độ lần thứ nhất trước đó, dù sao cái này cũng không phải là không có một cái giá lớn phải trả đấy.

Lực lượng của Ma Tôn sao mà cường đại, cho dù chỉ là một phần vạn, cái kia cũng là một cỗ lực lượng cực kỳ đáng sợ, quán chú ở trên người nhân loại, yêu cầu đối với khí lực của nhân loại là thập phần cao độ. Bởi vì hóa thân Kỳ Lân, tế bào huyết mạch đều lập tức bị cải tạo, nếu cường độ khí lực không đủ, chỉ sợ là lực lượng kia vừa hàng lâm, lập tức có thể làm cho thân thể nhân loại chống đỡ không nổi phát nổ.

Hơn nữa ý chí cùng lệ khí của Ma Tôn ẩn núp ở chỗ sâu trong Ma chủng cũng là cực kỳ cường đại, nếu như là thể hệ ý chí không kiên định, nhất định sẽ phải chịu khí tức của Ma Tôn này ảnh hưởng, hoàn toàn mất đi lý trí, thậm chí không phân biệt bằng hữu, giết chóc hết thấy.

Bốn phía gió nổi mây phun, hóa thân Kỳ Lân, một loại lực lượng thuộc về Viễn Cổ giấu ở chỗ sâu trong Ma chủng kia, ở thời khắc này sau khi hàng lâm trên người Tần Phàm, Chu Thiên nguyên khí đều phát sinh chấn động vô cùng kịch liệt, thậm chí hư không cũng bởi vì không chịu nổi lực lượng cường đại của Kỳ Lân này mà tầng tầng nghiền nát.

Ở dưới lực lượng của Ma Tôn quán chú, Tần Phàm đã xảy ra đột biến, biến thành một đầu Viễn Cổ hung thú chính thức có hình thái của Viễn Cổ Ma Tôn, Viễn Cổ Thủy hệ Thủy Kỳ Lân Ma Tôn! Ở dưới uy thế của Viễn Cổ Ma Tôn, giữa núi rừng, bách thú ở trong phương viên vạn dặm phủ phục tại chỗ, không dám mở miệng.

Tuy lúc này Tần Phàm hóa thành một đầu Thủy Kỳ Lân, vô luận là thân hình lớn nhỏ hay là uy năng vốn có, đều cùng Viễn Cổ Thủy Kỳ Lân Ma Tôn ở thời kỳ toàn thịnh lúc Viễn Cổ kém cách xa vạn dặm, nhưng hình thái Kỳ Lân này của Tần Phàm, chỉ là đứng ở đó, đã cho người một loại cảm giác tâm linh rung động rồi!

- Đây là Viễn Cổ ma thú Thủy Kỳ Lân sao?

Sau khi bốn gã siêu cấp cường giả kia thấy một màn như vậy, đồng dạng đều bị chấn động đến trợn mắt há hốc mồm, căn bản không thể nói ra được.

Ánh mắt của bọn hắn hoảng sợ nhìn qua đầu Cự Thú màu xanh đen kia, đối với siêu cấp hung thú chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết Viễn Cổ này, tuy bọn hắn đều là võ đạo cự đầu, kiến thức rộng rãi, nhưng cũng

chỉ là nghe danh chưa từng thấy mặt, thậm chí chưa từng có nghĩ tới sẽ nhìn thấy siêu cấp hung thú này! Bởi vì một khi nhìn thấy, cái này không phải là phúc, mà là một đại tai họa, là tử vong hàng lâm.

Bọn hắc tuyệt đối sẽ không nghĩ tới ở trên người Tần Phàm vậy mà sẽ cất dấu một tồn tại đáng sợ như vậy!

Về phần bốn cổ công kích vừa rồi do bốn gã Bát cấp Võ Thánh bọn hắc phát ra kia, đã rơi vào trên người Tần Phàm hóa thân Kỳ lân, chỉ là vừa vận đánh vỡ thủy giáp chắc chắn trên người hắc mà thôi! Loại công kích trình độ này, căn bản không thể tạo thành quá nhiều tổn thương đối với một đầu Thủy Kỳ lân cực lớn, ngược lại là đưa tới hung uy của nó, không ngừng gào thét liên tục, ở giữa thiên địa đều như là sấm sét oanh động, để ăng tai của người ta không ngừng xuy xuy rung động.

Lúc này Tần Phàm hóa thân Thủy Kỳ lân, ánh mắt lớn như đèn lồng, vô cùng huyết hồng, một thân khí tức thô bạo trùng thiên, căn bản không có nhìn ra là có lưu lại nửa phần ý chí!

Không sai, giờ khắc này Tần Phàm là chân chính có được lực lượng của Ma Tôn, nắm giữ đối với Thiên Địa quy tắc, khống chế đối với Thủy nguyên cũng là so với trạng thái bình thường tăng lên gấp mấy chục lần, hơn trăm lần! Nhưng mà đồng thời hắc cũng đã tạm thời đánh mất ý chí của mình, ở trong đầu của hắc chỉ có một ý niệm duy nhất, cái kia chính là giết chóc hết thảy!

Đánh chết toàn bộ bốn gã Võ Thánh trên bầu trời kia!

- Rống...

Sau một khắc, trong miệng Tần Phàm hóa thân Kỳ lân phát ra một tiếng rống to nổi giận, dưới chân hung hăng đạp mạnh, ở dưới đại lực của hắc, cả tòa sơn mạch dưới thân lập tức lồm xướng dưới hơn mười trượng, nhao nhao sụp đổ, sau đó hắc liền đạp trên vân sóng, từ trên mặt đất trực tiếp vọt tới bầu trời.

Miệng lớn hé mở, nhanh chóng cắn tới lão giả áo lam cách hắc gần nhất.

Lão giả áo lam này chính là siêu cấp cường giả cùng một thời đại với Xích Phát Độc Thánh, tên là Lê Hùng Bá, là Đại Ly quốc Nhất phẩm Chân Vũ thể gia Lê gia lão tổ, năm đó cũng là thể hệ tiếng tăm lừng lẫy! Nếu không luận Độc công quỷ dị của Xích Phát Độc Thánh, kỳ thật thực lực so với Xích Phát Độc Thánh còn phải mạnh hơn một ít!

Nhưng lúc này hắc trông thấy đầu Thủy Kỳ lân cực lớn kia đánh tới, cũng là trên mặt quá sợ hãi, còn không có chính thức chống lại, hắc cơ hồ đã bị dọa bể mật. Hắc ở đâu còn dám đi nghênh chiến, vội vàng cấp cấp rút lui ra phía sau.

- Ah...

Bất quá ngay lập tức, trong miệng Lê Hùng Bá này phát ra một tiếng kêu thảm thiết thống khổ, một cái né tránh không kịp liền trực tiếp bị cắn đứt một đầu đuôi, lập tức máu tươi phun ra như suối.

Tuy thân thể của đầu Thủy Kỳ lân do Tần Phàm hóa thân này cực lớn, nhưng tốc độ lại không chậm chút nào, hơn nữa chỉ là lực lượng thân thể cũng đã mạnh đến nỗi có thể xé rách quy tắc Tiểu Thể Giới phòng ngự của đối phương rồi!

- Rống...

Lập tức trong miệng Tần Phàm lại phát ra một tiếng rống to, rung trời động địa, sau đó trông thấy một cổ nước chảy ẩn chứa Thủy nguyên khí vô cùng cường hoành, như là một đầu Trường Hà ở trong đó phun ra, cái uy thế kia phẳng phát giống như là Ngũ Nhạc Sơn cũng có thể trực tiếp xông bay.

Người ở chỗ này đều nhìn ra được, một kích này của Tần Phàm thậm chí so với vừa rồi hắc phóng thích ra Vạn Ngưu Xông năm nguyên hợp nhất kia còn phải mạnh hơn vài phần!

Lực lượng Thủy Kỳ lân này quả thực nghịch thiên!

Lê Hùng Bá kia bởi vì thân thể đã bị thương, lúc này đây căn bản là hoàn toàn không kịp né tránh liền bị một cổ nước chảy này xông trúng, phòng ngự bên ngoài thân của hắc lập tức bị đánh tan, sau đó thân thể của hắc ở dưới cổ lực lượng này trùng kích, trong khoảng khắc liền trực tiếp sụp đổ, biến thành huyết nhục đầy trời!

Tràng diện cực kỳ huyết tinh!

Một Bát cấp Võ Thánh có thể nói võ đạo tông sư, cứ như vậy không chịu nổi một kích đã vẫn lạc!

Đáng sợ, đáng sợ như vậy!

Ba người khác cùng Cầu Bách Hải trên mặt đất thấy một màn như vậy, sau lưng đều không khỏi dâng lên một cảm giác mát lạnh, không có người nào không cảm giác đến sợ hãi! Bọn hắn cảm giác được lúc này Tần Phàm hóa thân thành một đầu Viễn Cổ hung thú này, căn bản không phải nhân lực có thể địch nổi!

1123. Chương 1133-1134: Tiếp Tục Giết!

Chương 1133-1134: Tiếp tục giết!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Trốn?

Nháy mắt sau đó, trong đáy lòng của ba người trên bầu trời thậm chí xuất hiện tâm tư chạy trốn, bất quá nghĩ vậy cũng có thể là thần thông của Đan Vũ Thần Đỉnh ban cho, trong lòng của bọn hắn lại có chút không bỏ cùng do dự.

Bởi vì Tần Phàm càng cường đại, lực hấp dẫn của Đan Vũ Thần Đỉnh đối với bọn hắn trở nên càng lớn!

- Tuy hắn rất cường đại, nhưng khẳng định Tần Phàm không thể khống chế nó thời gian dài, chúng ta trước cùng nó kéo ra khoảng cách, sau đó cùng một chỗ ở cự ly xa công kích nó! Đừng cho nó tới gần chúng ta là được rồi!

Lúc này lão giả áo bào hồng kia trầm giọng nhìn hai người Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương nói ra, sau đó hắn dẫn đầu tăng nhanh tốc độ phi hành, thoát đi ra khoảng cách mấy ngàn trượng.

Lão giả áo bào hồng này tên là Liệt Dương Thiên, chính là Liệt gia lão tổ của một thế gia cổ xưa Đại Khôn quốc, thực lực cường đại. Ở mấy chục năm trước cũng là nhân vật uy chấn toàn bộ Vũ Thiên đại lục, nghe nói hắn đã từng cùng Kim Dương Võ Thánh tranh giành sống mái, nhưng cuối cùng nhất sau khi chiến bại liền quy ẩn.

Cái quy ẩn này là mấy chục năm, không biết vì sao một mực không có cách nào đột phá đến Cửu cấp Võ Thánh, thẳng đến ngày hôm nay rốt cục bị Đan Vũ Thần Đỉnh hấp dẫn đi ra.

Có thể nói, vì đột phá Cửu cấp Võ Thánh, hắn đối với cái Đan Vũ Thần Đỉnh thần kỳ này là nguyện nhất định phải có, cho nên đến lúc này là như thế nào cũng sẽ không chịu buông tha.

- Tốt, mọi người tản ra!

Cuối cùng nhất hai người Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương cũng bị hấp dẫn chiến thắng sợ hãi, bắt đầu một người bay về một cái phương hướng, sau đó xa xa hướng về Tần Phàm hóa thân Thủy Kỳ Lân khởi xướng tiến công.

Sau khi Tần Phàm giết chết Lê Hùng Bá kia, chính hắn lại hoàn toàn không có cảm giác, ngược lại là cảm thấy thô bạo chi khí quá nặng, muốn tiếp tục tiến hành giết chóc. Ánh mắt của hắn huyết hồng, trong miệng gào thét liên tục.

Rống...

Sau đó mục tiêu của hắn là lão giả áo bào hồng kia, một tiếng gào thét, thân thể cực lớn hướng về đối phương đánh giết mà đi.

- Súc sinh, đừng tưởng rằng lão phu thật sự không làm gì được ngươi!

Liệt Dương Thiên kia thấy Tần Phàm hướng về mình theo đuổi không bỏ, hắn cũng giận dữ không thôi.

Sau một khắc, râu tóc của hắn đột nhiên đều dựng thẳng lên, sau đó ở phía sau của hắn hiện lên hắc mang tràn ngập đầy trời, ầm ầm cũng có được vài phần thần bí cùng quỷ dị.

Người này tựa hồ cũng có được đòn sát thủ đáng sợ!

Hắc mang quỷ dị, liên tục không ngừng ở sau lưng Liệt Dương Thiên mang tất cả mà ra, giống như là người này đột nhiên để cho Thiên Địa biến thành đêm tối, tràn ngập hắc mang, trong nháy mắt bao phủ hơn phân nửa bầu trời, che khuất ánh thái dương, khí thế kia thập phần cường đại, kinh nhân không thôi.

Liệt Dương Thiên này không hổ là người đã từng giao thủ cùng cấp độ cường giả như Kim Dương Vô Thánh, tuy không đạt tới Cửu cấp Vô Thánh, nhưng tuyệt đối là cường giả bên trong Bát cấp Vô Thánh! Nhìn xem cái uy thế này, dù là hai người Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông cũng thầm giật mình, bọn hắn cũng không nghĩ ra Liệt Dương Thiên có thực lực mạnh như vậy!

Đồng thời bọn hắn cũng có chút âm thầm may mắn, Liệt Dương Thiên này có được thực lực cường đại như vậy, một hồi thời điểm cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh nhất định là chiếm hết ưu thế, bất quá hiện tại Tần Phàm hóa thân Thủy Kỳ Lân lại đuổi theo Liệt Dương Thiên, Liệt Dương Thiên sử dụng sát chiêu mạnh như vậy, tất nhiên sẽ tiêu hao không nhỏ!

Bởi như vậy, cho dù Liệt Dương Thiên có thể giết chết Tần Phàm, nhưng thực lực cũng sẽ cân đối ra rồi.

Đương nhiên, vào lúc này trong nội tâm hai người bọn họ cũng có chút mâu thuẫn, một phương diện muốn cách Tần Phàm xa một ít, lo lắng bị Thủy Kỳ Lân cơ hồ vô địch kia đuổi theo, một phương diện khác cũng không muốn rời đi quá xa, sợ một hồi thời điểm cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh sẽ không kịp.

Rống...

Sau đó hai người Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông liền nghe được một thanh âm hung thú cực lớn, bất quá thanh âm này tựa hồ lại không phải đến từ Tần Phàm, mà là đến từ sau lưng Liệt Dương Thiên!

Lúc này bọn hắn trông thấy ở bên trong một mảnh hắc mang sau lưng Liệt Dương Thiên kia, vậy mà cũng chậm chậm diễn hóa ra hư ảnh một đầu hung thú cực lớn!

Thân hình hư ảnh đầu hung thú này đồng dạng là phi thường to lớn, thậm chí so với thân thể Thủy Kỳ Lân của Tần Phàm cũng là không sai biệt nhiều, chính yếu nhất là có thêm một cái miệng cực kỳ khổng lồ, cái miệng khổng lồ kia thậm chí cơ hồ chiếm hơn nửa người của cái hư ảnh này, phảng phất như là một lỗ đen Viễn Cổ cự đại, có được uy thế thôn thiên thực địa, hút sạch hết thủy, lộ ra khủng bố đáng sợ phi thường.

- Đại Khôn quốc Liệt gia này cũng là một thành viên thuộc về Thần thú gia tộc, này chẳng lẽ chính là Thần thú bí kỹ của gia tộc bọn họ?

Thấy một màn như vậy, Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng cùng Hỏa Tông cũng đều thầm giật mình, hư ảnh đầu hung thú kia lộ ra uy thế hiển hách, làm cho người ta nhìn thấy mà kinh hãi không thôi.

Mà một bên kia, sau khi triệu hồi ra hư ảnh hung thú cực lớn ở sau lưng, lúc này sắc mặt của Liệt Dương Thiên có chút ửng hồng, tựa hồ muốn thi triển bí kỹ này là thập phần không dễ dàng.

- Hừ, cho người hảo hảo thử xem Thôn Thiên bí kỹ của Liệt gia chúng ta a! Thôn Thiên thú, nuốt!

Hai mắt của hắn nhìn xem Thủy Kỳ Lân cực lớn chậm rãi tới gần kia, sau đó hắn nhảy đến sau lưng Cự Thú, mạnh mẽ chỉ về phía trước, chỉ hướng Tần Phàm!

1124. Chương 1133-1134: Tiếp Tục Giết!

Chương 1133-1134: Tiếp tục giết!

Rống... nguồn

Lập tức đầu Viễn Cổ hung thú cực lớn phía sau hấn kia, vào lúc này cái miệng vô cùng khủng bố của nó mở ra càng lớn, lỗ đen đen nhánh kia xuất hiện ở giữa thiên địa, nhìn thấy mà giật mình, cuồng phong bốn phía cũng lập tức gào thét lên, uy thế thập phần đáng sợ!

Cỏ cây đá vụn trên mặt đất bốn phía bay tứ tung, nhao nhao bị thu nạp tiến vào trong cái miệng lớn này, còn có Thiên Địa nguyên khí cũng bị cái miệng giống như trường hà biển cả kia thu nạp đi vào, Thôn Thiên Cự Thú này, chính thức là không chỗ nào không nuốt, nếu như một mực phát triển xuống dưới, tựa hồ thậm chí thật có thể thôn phệ toàn bộ bầu trời đi vào .

- Nguyên lai cái này là Thôn Thiên thú bí kỹ của Liệt gia tộc! Quả nhiên vô cùng lợi hại!

Nghe được Liệt Dương Thiên nói, Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông mới bừng tỉnh đại ngộ, trong lòng lần nữa kinh động. Bọn hấn cũng nghe qua Thôn Thiên bí kỹ của Liệt gia này, nhưng mà nghe nói đã mấy trăm năm không có người tu luyện thành công, nhưng không thể tưởng được Liệt Dương Thiên này có thể thành công thi triển đi ra!

Ở thời điểm này, bọn hấn cùng hư ảnh Thôn Thiên thú kia cách nhau mấy ngàn thước, nhưng vẫn cảm nhận được hấp lực vô cùng cường đại kia.

May mắn hai người bọn họ là Bát cấp Vô Thánh siêu cấp cường giả, nếu như thay đổi là sơ cấp, thậm chí trung cấp Vô Thánh, đoán chừng cũng bị hấp lực này trực tiếp hút vào bên trong hắc động sâu không thấy đáy kia, từ nay về sau vĩnh viễn rơi vào hắc ám, thoát thân không ra được rồi.

Nhìn xem cái lỗ đen khủng bố kia, bọn hấn có thể cảm giác được bên trong ẩn chứa một loại lực lượng vô cùng đáng sợ từ trong đó lan tràn mà ra, theo nguyên khí điên cuồng bị thu nạp vào trong đó, hấp lực của cái hắc động này lộ ra càng lớn!

Ở trong hắc động, không ai biết trong đó ẩn chứa cái gì, cũng có thể thật sự là bụng của một đầu Viễn Cổ hung thú, cũng có thể là Dị Độ Không Gian, dù sao nghe nói đồ vật bị hút vào trong bụng Thôn Thiên thú, chưa bao giờ sẽ có khả năng còn sống đấy.

- Hừ, súc sinh, tới ah! Tới giết ta thử xem!

Lúc này Liệt Dương Thiên đứng ở trên đầu hư ảnh Thôn Thiên thú, ánh mắt lạnh lùng nhìn xem Tần Phàm biến thành Thủy Kỳ Lân, trong miệng treu tức cười lạnh quát. Hấn đối với một chiêu Thôn Thiên bí kỹ này của mình cũng rất có lòng tin, hấn tin tưởng coi như là đầu hung thú trước mắt này, chỉ cần bị thu nạp tiến vào trong đó, nhất định cũng là hữu tử vô sinh.

Rống... rống... rống...

Vào lúc này, tuy Tần Phàm hóa thân Kỳ Lân là không có cách nào chống chế ý chí của mình, nhưng mà hấn cũng có thể bản năng cảm thấy khí tức nguy hiểm bên trong hắc động kia. Hấn vốn là muốn trực tiếp đánh về phía Liệt Dương Thiên, bất quá đối mặt Thôn Thiên Cự Thú này, hấn cũng không khỏi ngừng lại, trong miệng gào thét liên tục.

- Súc sinh, nhanh tới ah! Không phải muốn giết chết lão phu sao?

Thấy Tần Phàm ngừng lại, Liệt Dương Thiên kia lần nữa giơ tay lên khiêu khích, hấn duy trì Thôn Thiên Cự Thú này cũng là có thời gian hạn chế, bất quá chỉ cần hấn hút Tần Phàm vào trong đó, Đan Vũ Thần Đỉnh chẳng khác nào là vật trong túi hấn.

Nhưng mà, hấn cũng không biết là, nhờ vào khí tức nguy hiểm của Thôn Thiên Cự Thú này, Tần Phàm hóa thân thành Thủy Kỳ Lân, vốn đã hoàn toàn không có ý chí cá nhân, vào lúc này dĩ nhiên là khôi phục một tia linh trí! Tuy lệ khí trong cơ thể vẫn cực kỳ nặng, hơn nữa hấn tạm thời cũng không có cách nào thích ứng thân thể của mình, nhưng hấn hiểu được suy tư!

Rống...

Lúc này đây, quay mắt về phía Liệt Dương Thiên đang khiêu khích lần nữa, trong miệng của hấn cũng phát ra một tiếng rống to, bất quá hấn lại không có liều lĩnh giết đi qua, mà vào lúc này cũng mở ra cái miệng khổng lồ của hấn, điên cuồng hấp thu lấy Thiên Địa nguyên khí bốn phía, đặc biệt là Thủy nguyên khí, cơ hồ trong phương viên mười dặm đều bị hấn hấp thu sạch sẽ!

- Thằng này là muốn làm gì?

Thấy một màn như vậy, trong nội tâm hai người Chư Cát Lăng, Hỏa Tông đồng loạt kinh ngạc, bọn hắn vốn một mực ngoài ý muốn Viễn Cổ hung thú này không có lực ý chí của mình, nhưng hiện tại tựa hồ biết rõ nguy hiểm mà không công tới!

- Súc sinh, nhanh chết đi!

Mà trông thấy dị biến như vậy, Liệt Dương Thiên ở phía trên hư ảnh Thôn Thiên Cự Thú đồng dạng là bị dọa sợ, cảm thấy một loại dự cảm không ổn, sau đó hắn vội vàng thôi phát toàn lực, đem lực hấp dẫn của hư ảnh Thôn Thiên thú dưới thân tăng lên tới cực hạn.

Thằng đến sắc mặt của hắn cũng trở nên tái nhợt mới thôi!

Ở dưới lực hấp dẫn giống như vậy, hai người Chư Cát Lăng cùng Hỏa Tông cách mấy ngàn thước cũng cảm giác được thân hình bị cường lực lôi kéo mà đi, thân thể Thủy Kỳ Lân cực lớn kia của Tần Phàm vào lúc này cũng xảy ra di động, bị lỗ đen kia kéo tới.

Rống...

Bất quá cũng vào lúc này, trong miệng Tần Phàm Thủy Kỳ Lân mạnh mẽ hợp lại, thời điểm mở ra lần nữa, một thanh âm kinh thiên động địa từ trong đó phát ra, sau đó Liệt Dương Thiên vô cùng kinh hãi phát hiện, ở trong miệng Thủy Kỳ Lân này, đang phát ra một cỗ kinh khí vô cùng cường đại, phương hướng kinh khí này đúng là cái miệng như lỗ đen khổng lồ của Thôn Thiên Cự Thú!

- Ta cho ngươi hấp chết!

Tần Phàm mở miệng khổng lồ ra, những nguyên khí mới vừa rồi bị hắn thu nạp tiến vào kia, thao thao bất tuyệt như là Ngân Hà ở trong đó phun ra, Thủy nguyên khí phun ra chiếm hơn nửa bầu trời, như là trường hồng quán nhật, khí thế đủ để liệt thiên!

Long long long!

Sau một khắc, một cỗ kinh khí kinh khủng này trực tiếp trùng kích đến trong miệng của Thôn Thiên hung thú, đem kinh khí vô tận không ngừng rót vào trong đó! Sau đó ở bên trong sắc mặt đại biến của Liệt Dương Thiên, hư ảnh Thôn Thiên thú kia không ngừng trương lớn, cực hạn trương đại!

Oanh!

Đến cuối cùng, theo một thanh âm nổ vang, thân hình đầu Thôn Thiên Cự Thú này rốt cục không chịu nổi, mãnh liệt nổ tung ra! Mà Liệt Dương Thiên đứng ở trên đầu Thôn Thiên Cự Thú này, cũng đứng mũi chịu sào, ở dưới một cỗ lực lượng không cách nào ngăn cản, dĩ nhiên là lập tức bị tạc trở thành mảnh vỡ!

Liệt Dương Thiên thi triển ra Thôn Thiên bí kỹ mà mấy trăm năm qua Liệt gia hắn không có người nào tu luyện thành công, nhưng đồng dạng vẫn là bị Tần Phàm đánh chết!

Đến vậy, một đời Vô Đạo tông sư đã từng khiêu chiến qua Kim Dương Võ Thánh, Đại Khôn quốc Thần thú gia tộc, Liệt gia thiên tài Bát cấp Võ Thánh Liệt Dương Thiên, cứ như vậy vẫn lạc!

Mà cũng vào lúc này, trong ánh mắt vô cùng kinh hãi của Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng, thân thể Thủy Kỳ Lân của Tần Phàm bắt đầu chậm rãi nhỏ đi, tựa hồ là thời gian kiên trì đã đến, hắn sắp khôi phục nguyên hình rồi!

Liệt Dương Thiên chết rồi!

Thực lực của Liệt Dương Thiên so với hai người bọn họ đều cao hơn trên không ít, ở dưới một kích này của Tần Phàm, chết không toàn thây!

Thấy một màn như vậy, hai người Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương đều vô cùng kinh hãi, thậm chí bọn hắn cũng đã bắt đầu sinh thoái ý, muốn cấp tốc thoát đi! Bởi vì chứng kiến một kích vừa rồi của Tần Phàm, bọn hắn cũng căn bản là không có tin tưởng có thể tiếp được!

Bọn hắn biết rõ nếu như tiếp tục lưu lại, đợi Thủy Kỳ Lân kia quay đầu lại, bọn hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng mà, cũng vào lúc này, bọn hắn lại thấy được thân thể Tần Phàm hóa thân Thủy Kỳ Lân lại đang chậm rãi thu nhỏ lại, tựa hồ là muốn biến trở về thân thể nhân loại nguyên lai, cái này làm cho bọn hắn không khỏi là con mắt ngưng tụ!

Nếu như Tần Phàm chỉ là ở dưới trạng thái bình thường, có lẽ bọn hắn còn có thể miễn cưỡng đối phó được! Hơn nữa bọn hắn cũng biết Tần Phàm vừa rồi thì triển bí kỹ, nhất định là ở vào trạng thái suy yếu, thực lực cũng sẽ đại giảm.

Đây là cơ hội tốt nhất của bọn hắn!

Bất quá cũng bởi vì kiêng kỵ đối với thực lực củ Tần Phàm, tuy nhìn thấy bây giờ thân thể của Tần Phàm biến hóa, nhưng bọn hắn vẫn là không dám ở thời điểm này tới gần, chỉ là âm thầm chuẩn bị lấy, đợi Tần Phàm vừa khôi phục thân người, bọn hắn liền Lôi Đình xuất kích, một lần hành động đánh chết người phía trước, cũng cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh.

Bọn hắn ở xa xa quan sát đến Tần Phàm biến hóa, chờ đợi thời cơ, hai người cũng không có ở thời điểm này xuất thủ trước.

- Không tốt! Kích phát năng lượng Ma chủng không đủ để duy trì trạng thái Thủy Kỳ Lân nữa.

Mà một bên kia, Tần Phàm cũng cảm giác được thân thể của mình biến hóa, bởi vì vào lúc này hắn đã khôi phục thần trí, trong nội tâm không khỏi hô to không ổn.

1125. Chương 1135: Chết Không Toàn Thân?

Chương 1135: Chết không toàn thân?

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

Chính hắn cũng thập phần tinh tường, nếu khôi phục trạng thái bình thường, thực lực của hắn nhất định là đại giảm, đến lúc đó đừng nói là hai người Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông liên thủ, dù là một người trong đó cũng đầy đủ giết chết mình rồi.

- Làm sao bây giờ?

Cảm giác được thân thể đang cực tốc thu nhỏ lại, một lát tầm đó, Kỳ Lân chi thân vốn cao trăm trượng kia, rất nhanh chỉ còn lại có chừng ba mươi trượng, tin tưởng qua một thời gian rất ngắn, hắn sẽ hoàn toàn biến trở về thân người rồi.

- Thật sự là nhỏ đi rồi!

Vào lúc này Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng đều không chuyển mắt nhìn xem tình huống của Tần Phàm, bọn họ đều âm thầm ngưng tụ lấy lực lượng quy tắc, hơn nữa thân ảnh của bọn hắn cũng có xu thế chậm rãi tới gần, tùy thời chuẩn bị ra tay công kích.

Bất quá nhưng vào lúc này!

Đột nhiên!

Thân thể Thủy Kỳ Lân cực lớn kia của Tần Phàm bắt đầu giống như là một khối Thiên Ngoại thiên thạch, cấp tốc hướng về giữa núi rừng phía dưới rơi đi, ở hắn một mực hạ thấp, thân thể của hắn cùng một chỗ thu nhỏ lại, lúc rơi xuống đến cách mặt đất trăm mét, hắn vẫn vẹn vẹn chỉ còn lại 10m mà thôi.

- Muốn chạy trốn?

Lúc này đồng tử của Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương không khỏi có chút co rụt lại, bọn hắn tựa hồ là nhìn ra ý đồ của Tần Phàm, sau đó cơ hồ là đồng thời chuẩn bị đổ xuống công kích.

Rống...

Lập tức, một đầu hỏa xà cực lớn do hỏa diễm màu trắng trong suốt hóa thành, cùng một đầu Hỏa Long do ánh lửa màu đỏ thẫm tạo thành, bắt đầu từ trong hư không xuất hiện, sau đó từ phía trên cấp tốc hướng về thân thể đang trụ lạc của Tần Phàm đuổi theo.

Đó là công kích ngưng tụ quy tắc lực lượng của hai người, bạch hỏa Cự Xà chính là Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng phát ra, là Ly Hỏa hỗn hợp lực lượng quy tắc mà hắn am hiểu nhất tạo thành, Hỏa Long đỏ thẫm thì là do Hỏa Tông điều khiển, hắn cũng là một đời đan dược Tông Sư, đối với điều khiển hỏa diễm đồng dạng không thấp.

Hai đạo công kích này, vừa xuất hiện liền khiến phong vân thay đổi, cuộn cuộn cuộn cuộn, tựa hồ là vạch phá trời cao, uy thế nhất thời vô lượng, cũng khó phân mạnh yếu. Tóm lại, khí tức cường đại kia trực tiếp để cho hư không đoạn liệt, Thiên Địa động dung!

Oanh!

Cuối cùng nhất, tốc độ hạ xuống của Tần Phàm vẫn là không bằng tốc độ của hai đạo công kích này, lúc hắn vừa mới đụng vào trên mặt đất, hai đạo công kích một xà một long kia cũng vào lúc này mãnh liệt rơi vào trên người của hắn!

Đây chính là công kích của hai gã Bát cấp Võ Thánh, Tần Phàm ở dưới trạng thái suy yếu như vậy, ở đâu có thể chịu đựng được! Huyền Vũ chi khí phòng ngự của hắn chỉ trong nháy mắt liền bị xông phá! Theo tiếng nổ mạnh kia truyền đến, Tần Phàm vừa mới từ thân thể Kỳ Lân khôi phục thành thân người, lập tức huyết nhục bay tứ tung!

- Ah...

Tần Phàm thống khổ thảm hừ một tiếng, trên mặt đã hoàn toàn không có huyết sắc. Bất quá thể xông của hắn lại không có đình chỉ, lập tức mượn hai cổ xung lượng cực lớn này, hung hăng đụng vào trong lòng núi!

Sau một khắc, mặt đất kia bị xung lượng của Tần Phàm cùng Hỏa Tông và Chư Cát Lăng phát ra hai cổ công kích kia tác ra một cái hố sâu cự đại, cửa động đen nhánh nhìn thấy mà giật mình, hoàn toàn nhìn không thấy đáy, cũng không biết Tần Phàm sinh tử như thế nào.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”

Mà vào lúc này, hai người Hỏa Tông cùng Chư Cát Lăng cũng không chút do dự, tuy bọn hắn không có chứng kiến thân hình của Tần Phàm, nhưng vẫn là lần nữa mãnh liệt hướng về hố sâu kia phát động công kích, hơn nữa là liên tục công kích nhiều lần, khiến cái hố sâu kia trợn trợn nổ mạnh, càng lúc càng lớn, càng ngày càng sâu, tất cả đất đá bên trong ở dưới công kích mạnh mẽ mãnh liệt như vậy đều biến thành bột phấn.

Vừa rồi Tần Phàm biểu hiện ra ngoài thực lực thật sự là quá mức đáng sợ, hai người Hỏa Tông cùng Chư Cát Lăng đều tuyệt đối không thể để cho người phía trước có cơ hội xoay người.

- Chết rồi sao?

Đã qua hồi lâu, công kích của hai người rốt cục ngừng nghỉ xuống, mà phía dưới cũng đã hoàn toàn cảm giác không thấy trong hố sâu còn có khí tức gì rồi, lúc này hai người Chư Cát Lăng cùng Hỏa Tông mới chậm rãi rơi xuống bên cạnh hố sâu, hướng về phía dưới tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại.

Bốn vách tường hố sâu lưu lại một ít vết máu của Tần Phàm, nhưng thân ảnh của Tần Phàm là như thế nào cũng nhìn không tới rồi.

- Hỏa trưởng lão, không bằng để cho bản Đan Vương xuống dưới nhìn xem, như thế nào?

Lại một lát sau, vào lúc này Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng lộ ra một vòng vui vẻ, thoải mái mở miệng nói. Hắn cảm giác Tần Phàm hẳn là không có khả năng sống sót rồi.

- Ly Hỏa Đan Vương, người thực cho rằng lão phu là ngu ngốc sao? Cho người đi xuống trước, Đan Vũ Thần Đỉnh còn có phần của lão phu sao?

Hỏa Tông thì lạnh lùng liếc nhìn Ly Hỏa Đan Vương, trong miệng âm trầm nói.

- Đường nhiên, nếu như Hỏa trưởng lão người muốn cùng bản Đan Vương chung một chỗ xuống dưới, ta sẽ không để ý.

Ly Hỏa Đan Vương cũng không cho là đúng, lập tức nhàn nhạt nói, hắc vốn cũng không có nghĩ đối phương sẽ đáp ứng.

- Hừ, người cũng có thể để cho bản trưởng lão đi xuống trước nhìn xem đấy.

Lúc này Hỏa Tông lại không có tính tình gì hay nói:

- Lúc này đây vì Đan Vũ Thần Đỉnh, đệ tử của ta cũng chết đi, bảo vật này vô luận như thế nào ta cũng là nguyện nhất định phải có.

- Đừng quên hai hảo hữu của ta cũng đã bị chết ở trên tay Tần Phàm, cái Đan Vũ Thần Đỉnh này, bản Đan Vương cũng sẽ không bỏ qua.

Ly Hỏa Đan Vương cũng nói.

- Cái kia liền trước tìm được Đan Vũ Thần Đỉnh, đến lúc đó ta và người lại nhất quyết cao thấp là được.

Hỏa Tông lạnh lùng nói, sau đó phất ống tay áo một cái, trực tiếp nhảy vào trong hố sâu kia.

Ly Hỏa Đan Vương thì lộ ra tương đối cẩn thận, hắc trước hướng bốn phía nhìn thoáng qua, sau khi không có phát hiện dị thường gì, hắc mới đi theo tiến nhập trong đó, cũng tăng thêm tốc độ đuổi kịp Hỏa Tông ở phía trước.

Về phần Ngoan Thánh Cầu Bách Hải kia, vừa rồi ở thời điểm mắt thấy không ổn đã thoát đi xa xa rồi, cho nên lúc này Ly Hỏa Đan Vương ở hiện trường cũng không có chứng kiến hắc.

Kỳ thật cái này cũng trách không được hắc, dù sao loại nhân vật giống như hắc này, tuy ở trên đại lục cũng có danh khí không thấp, nhưng so sánh với hai người Hỏa Tông cùng Chư Cát Lăng, lại vẫn là kém không ít, thậm chí hai người kia hoàn toàn không có đem hắc để ở trong mắt.

So sánh xuống dưới, Đan Vũ Thần Đỉnh còn trọng yếu hơn nhiều lắm.

Rơi vào trong hố sâu, hai người Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông cơ hồ là cân đối cùng một chỗ hạ xuống, bọn hắc ai cũng không muốn để cho ai trước chiếm được tiên cơ.

Đồng thời hai người bọn họ cũng đều một mực âm thầm đề phòng lấy đối phương, lo lắng đối phương sẽ đột nhiên đánh lén. Bất quá độ rộng cái hố sâu này cũng rất lớn, khoảng chừng hơn 10m, ngược lại cũng sẽ không đứng quá thân cận, để cho hai người thoáng cảm giác an tâm hơn một ít.

1126. Chương 1136-1137: Được Đỉnh Không Gian.

Chương 1136-1137: Được Đỉnh Không Gian.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà cái hố sâu này ở dưới hai Bát cấp Võ Thánh nhiều lần oanh kích, cũng lộ ra thập phần thâm thúy, hai người đã rơi xuống trăm trượng, vẫn không có trông thấy đáy hố. Thẳng đến trọn vẹn gần 300 trượng chi sâu, bọn hắc mới mượn quy tắc chi quang trên người chiếu rọi, mơ hồ thấy được mặt đất phía dưới.

Cũng đúng vào lúc này, hai người đều trở nên càng thêm cẩn thận rồi, bọn hắc vừa đề phòng lấy đối phương vì cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh mà ra tay, kỳ thật trong nội tâm cũng ảm ảm có chút bận tâm Tần Phàm còn chưa chết, sợ hãi Tần Phàm lại đột nhiên từ phía dưới đánh lén.

Tuy cái này đối với bọn hắn mà nói đã là một kết quả hẳn phải chết rồi, coi như là thay đổi bất luận một người nào trong bọn hắn, ở dưới công kích như vậy cũng sẽ không có khả năng còn sống, huống chi Tần Phàm đã bị trọng thương?

Bất quá dù sao Tần Phàm đã từng sáng tạo qua nhiều kỳ tích để cho người không thể tin được như vậy, bọn hắn cũng thập phần lo lắng Kỳ Tích Chi Tử này còn có thể lại sáng tạo một lần.

May mắn một mực đáp xuống, còn hoàn toàn cảm giác không thấy một tia khí tức của Tần Phàm.

- Không cần khẩn trương, ta nghĩ Kỳ Tích Chi Tử này hẳn là bị chết không thể lại chết rồi, đừng nói thân thể hắn đã bị trọng thương, dù là hắn ở dưới trạng thái hoàn hảo đi nữa, bị hai người chúng ta công kích mạnh như thế, cũng quyết không có khả năng còn sống.

Lúc này, Ly Hỏa Đan Vương lộ ra một vòng vui vẻ nhẹ nhõm nói ra, tựa hồ cũng có ý tứ muốn tề liệt Hỏa Tông, làm cho Hỏa Tông buông lỏng cảnh giác.

Bất quá Hỏa Tông lại là mặt âm trầm, không có trả lời với hắn.

Thấy vậy, Ly Hỏa Đan Vương nhìn như cũng không thêm để ý, trên mặt y nguyên mang theo vui vẻ, chỉ là ở chỗ sâu trong ánh mắt lại có một vòng ngoan độc âm lãnh càng lúc càng nồng nặc, vì Đan Vũ Thần Đỉnh, hắn đã tùy thời chuẩn bị trở mặt cùng Hỏa Tông rồi.

Lúc này, cách đáy hố ước còn có hơn 10m khoảng cách.

Cũng nhưng vào lúc này, Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông hai người đều là đột nhiên cảm giác dưới phương truyền đến một cổ nhân nhát âm áp, cái này làm cho bọn hắn trong lòng có chút xiết chặt, lập tức đều là không thể chờ đợi được địa phóng nhãn dõi mắt hướng về đáy hố nhìn lại.

Mà xem xét phía dưới, hai người đều là ám hít một hơi, đôi mắt ở chỗ sâu trong không khỏi đồng thời tuôn ra hiện ra một cổ cuộn cuộn nóng rực.

Ở dưới đáy hố, cũng không có chứng kiến thi thể của Tần Phàm, chỉ có thể mơ hồ chứng kiến một ít huyết dịch cùng thịt nát, trong lòng hai người Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông cảm thấy người phía trước khả năng đã là chết không toàn thây rồi!

Nhưng đây không phải trọng điểm, trọng điểm là vào lúc này bọn hắn chứng kiến một cái được đỉnh hỏa hồng sắc đang từng từng từ dưới đáy hố, tản ra một loại khí tức hấp dẫn để cho người nhiệt huyết sôi trào! Đây chính là Đan Vũ Thần Đỉnh mà bọn hắn đau khổ truy tìm!

Đan Vũ Thần Đỉnh!

Ở trong hố sâu, vô luận là Ly Hỏa Đan Vương hay là Dược Vương Cốc Hỏa trưởng lão, hai người này ở bình thường đều là thế hệ thanh danh hiển hách, nhưng ở dưới hấp dẫn của dược đỉnh trong đáy hố kia, vào lúc này hô hấp của bọn hắn cũng đều không khỏi trở nên nóng rực, thậm chí bọn hắn đều cảm thấy tim mình đập sao mà gấp gáp như vậy.

Trên trăm năm tu hành, ở trước mặt Đan Vũ Thần Đỉnh này, bọn hắn vậy mà không thể bảo trì tâm bình tĩnh của mình rồi!

- Cái này là Đan Vũ Thần Đỉnh trong truyền thuyết?

Bọn hắn gắt gao nhìn lấy dược đỉnh trong đáy hố kia, trong khoảng thời gian ngắn, trong toàn bộ hố sâu lộ ra thập phần yên tĩnh, chỉ phân biệt nghe được thanh âm hô hấp ồ ồ của hai người bọn họ, lại không có thanh âm gì khác rồi.

Ồ...

- Cái này là của ta!

Mà ở trong yên tĩnh ngắn ngủi, đột nhiên, hai người Chư Cát Lăng cùng Hỏa Tông cơ hồ là đồng thời di động, bọn hắn cắn răng một cái, đồng dạng là hết sức bình sinh của mình, dùng tốc độ nhanh nhất hướng về Đan Vũ Thần Đỉnh trong đáy hố bay đi.

Hai đạo tàn ảnh ở trong hố sâu xẹt qua, khoảng cách hơn 10m kia, lập tức liền đến!

Hai người đồng thời vươn tay về Đan Vũ Thần Đỉnh!

Cùng nhau chạm tới!

Bảo vật động nhân tâm!

Ở thời điểm cơ hồ là đồng thời đụng phải Đan Vũ Thần Đỉnh kia, hai người bọn họ đều cảm giác được một hồi nhiệt huyết quay cuồng trong thể nội, bọn hắn phảng phất như thấy được mình đã trở thành bá chủ võ đạo ở trên đại lục, tâm tình vô cùng kích động .

- Cút ngay!

Nhưng mà, bọn hắn cũng đồng thời phát hiện được bên dưới đỉnh còn có một người khác, sau đó đều là mặt mang tức giận hét lớn một tiếng, lập tức phân biệt một quyền ở khoảng cách gần đánh tới đối phương.

Oanh!

Nắm đấm ở trong không khí đụng lại với nhau, lập tức phát ra một tiếng nổ cực lớn, ở trong toàn bộ hố sâu quanh quần lũy, đỉnh tai nhức óc! Thực lực của hai người bọn họ đều là không sai biệt nhiều, hai quyền này đối bính lại với nhau, kinh khí giao đụng để cho lẫn nhau đều cảm giác được nắm đấm nóng rát, nhưng cũng không có thể công phá được phòng ngự của đối phương.

- Đi chết đi!

Một kích không có kết quả, bọn hắn liền giao phong lần thứ hai!

Oanh!

Lúc này đây hai đấm của bọn hắn đối bính cùng một chỗ lần nữa, quy tắc chi quang bạo tạc nổ tung, làm cho hai người bị một cổ cường lực kia phản chấn, đồng thời rút lui hướng tới vách tường hai bên.

Mà bởi vì khí lực của hai người trùng kích, trong toàn bộ hố sâu chấn động mãnh liệt, không ngừng có đất đá rơi xuống. Nhưng những đất đá này tự nhiên là không thể tạo thành ảnh hưởng đối với siêu cấp cường giả như Chư Cát Lăng cùng Hỏa Tông, khe dựa gần bọn hắn sẽ hóa thành nát bấy, hoàn toàn không có lưu lại.

Về phần Đan Vũ Thần Đỉnh kia, thì ở bên trong một lần giao kích vừa rồi kai của bọn hắn, liền bị kinh khí bạo tạc nổ tung trùng kích lâm vào ở trong mặt đất thật sâu, trong khoảng thời gian ngắn, thậm chí đã nhìn không tới rồi.

- Chư Cát Lăng, lúc này đây vì Đan Vũ Thần Đỉnh này, đồ đệ giống như nhi tử của ta đã bị chết ở nơi này! Nếu như người dám tranh giành cùng lão phu, đừng trách ta không khách khí!

Lúc này Hỏa Tông lạnh lùng nhìn xem đối diện, trong đôi mắt là lửa giận đốt cháy, tựa hồ muốn nhắm người mà phê.

- Hừ, lúc này đây hai bằng hữu như huynh đệ của bản Đan Vương không phải cũng bị chết ở trong tay Tần Phàm sao, Đan Vũ Thần Đỉnh này không giao cho ta, ta không có cách nào hướng bọn hắn nhấn nhủ! Nếu như ngươi lại không rời đi, chúng ta đây chỉ có tranh giành người chết ta sống!

Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng đồng dạng là thần sắc vô cùng âm lãnh nhìn đối thủ, trong miệng hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Chỉ bằng ngươi, cũng muốn đấu cùng bản trưởng lão? Quá ngây thơ rồi!

Hỏa Tông lại lạnh lùng nói ra.

- Vậy hãy để cho ta nhìn Dược Vương Cốc Trưởng Lão ngươi lại có chỗ gì hơn người đi!

1127. Chương 1136-1137: Dược Đỉnh Không Gian.

Chương 1136-1137: Dược Đỉnh Không Gian.

Ly Hỏa Đan Vương không chút nào nhường cho, đối chọi gay gắt.

Hai người thấy đối phương là sẽ không còn có khả năng nhượng bộ, cũng không có nói thêm nữa, sau đó đều cắn răng một cái, nhìn hằm hằm lấy lẫn nhau, sau đó lực ngưng tụ lượng, lần nữa hướng về đối thủ phát động tiến công.

Ở trước mặt bảo vật Đan Vũ Thần Đỉnh, hơn nữa đã không có địch nhân lớn nhất là Tần Phàm kia, bọn hắn rốt cục có thể buông tay ra tranh giành cái người chết ta sống rồi, ở thời điểm này thậm chí bọn hắn đều quên thân thể của mình, đánh mất ý chí.

Trong nội tâm bọn hắn chỉ có một thanh âm, cái kia chính là giết chết đối phương, lấy được Đan Vũ Thần Đỉnh!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Một lần lại một lần giao đụng ở trong hố sâu quanh quần chấn động lấy, đất đá bốn phía ở dưới loại này chấn động này không ngừng rơi xuống, thậm chí là muốn đem đáy hố hoàn toàn chôn vùi. Tuy những đất đá kia đều không thể rơi xuống trên người Chư Cát Lăng cùng Hỏa Tông, nhưng đánh nhau như vậy dù sao cũng sẽ cảm giác được có hạn chế, cho nên cuối cùng bọn hắn đều lần nữa về tới trên mặt đất.

Ở phía trên một mảnh núi rừng này, bởi vì vừa rồi đại chiến, đều trở nên một mảnh bừa bộn không thôi, cơ hồ là muốn hoàn toàn sụp đổ tản ra. Cũng may bọn hắn chiến đấu là tiến hành ở trên bầu trời, nếu như ở trên mặt đất trực tiếp quyết đấu, như vậy đoán chừng mảnh núi rừng này cũng không tồn tại nổi.

- Đi chết đi!

Quy tắc lực lượng của hai người không ngừng ở trên không trung giao đụng, như là pháo hoa sáng lạn ở trên bầu trời không ngừng tách ra, bọn hắn ai cũng không muốn nhường nhau. Trước khi không có quyết định sinh tử thắng bại, bọn hắn ai cũng sẽ không cho phép đối phương lại rơi xuống mặt đất!

...

Mà ở dưới mặt đất.

Dưới tình huống hai người Chư Cát Lăng cùng Hỏa Tông hoàn toàn chưa phát giác ra, Đan Vũ Thần Đỉnh bị đất đá chôn vùi kia, vào lúc này đang có biến hóa vi diệu.

Tần Phàm, tự nhiên là không có giống bọn hắn tưởng tượng chết không toàn thây như vậy.

Trên thực tế, tuy công kích của hai người bọn họ rất mạnh, vốn lấy cường độ khí lực của Tần Phàm, tin tưởng toàn bộ Vũ Thiên đại lực cũng khó có ai có trình độ đánh thân thể hắn thành nát bấy! Cho dù hắn đã chết, Ma chủng cũng không có khả năng sẽ nát bấy!

Bất quá, thời điểm vừa mới từ Kỳ Lân chi thân khôi phục đến nhân thể đã bị công kích trình độ này, cho dù là Tần Phàm, trọng thương là khó có thể tránh khỏi.

Khi đó cả người hắn đều là huyết nhục mơ hồ, cũng gần kề chỉ còn lại có một hơi mà thôi, nếu như không phải là vì có Thanh Long Chi Tâm vào lúc này cực hạn cung cấp sinh cơ, bảo vệ lực phủ ngũ tạng của hắn, hắn có khả năng cứ như vậy tắt thở rồi!

Mà ngay khi đó, hắn chui xuống dưới mặt đất, sau đó hắn vốn là muốn trực tiếp truyền tống đến bên trong Cửu Long Tháp, chỉ là ở thời điểm này hắn ở đâu còn đề được lực lượng triệu hồi ra thần khí chi linh!

Vì vậy, sau khi biến mất khỏi ánh mắt của Chư Cát Lăng cùng Hỏa Tông, hắn lập tức đem Đan Vũ Thần Đỉnh ra. Hắn biết rõ đồ vật hai người này muốn có nhất chính là cái được đỉnh này, bọn hắn nhất định sẽ bị bảo vật này hấp dẫn chú ý, khi đó hắn sẽ tranh thủ được thời gian chữa thương.

Đón lấy, hắn thoáng do dự một chút, liền trực tiếp tiến nhập không gian trong Đan Vũ Thần Đỉnh mà Cổ Mặc đã từng sống nhờ qua.

Cái Được Đỉnh Không Gian này, trước đây hắn vẫn cho là chỉ có linh hồn thể mới có thể tiến nhập trong đó, cho nên hắn chưa từng có thử qua, chỉ là bình thường sẽ đem một ít vật phẩm bỏ vào trong đó, coi nó trở thành không gian tồn trữ mà thôi.

Cho nên, lúc này đây vẫn là lần thứ nhất Tần Phàm tiến vào trong đó.

Thời điểm mới vừa tiến vào, thân thể của hắn đích thật là nhận lấy một ít trở ngại, có tầng tầng sương mù tựa như cách trở hắn ở bên ngoài. Nhưng một lát sau, những sương mù này tựa hồ lại tự động mở ra một thông lộ, để cho hắn tiến nhập trong đó.

Mà vừa tiến vào Được Đỉnh Không Gian kia, Tần Phàm liền phát hiện bên trong không gian hoàn toàn chính xác thập phần rộng rãi, thậm chí như không gian Kim Liên lúc trước, ở trong đó tự thành một thế giới!

Ở trong thế giới này, mặc dù không có sơn thủy hữu tình như trong Huyền Chi Không Gian, nhưng bốn phía không có tối đen như mực như trong tưởng tượng của hắn, mà là lộ ra thập phần sáng ngời, thậm chí linh quang phổ chiếu, ẩn ẩn cảm giác có một loại hoa lệ.

- Tại đây linh khí... thật không ngờ dồi dào như vậy! Thậm chí so với Linh Huyết nồng độ linh khí hai nghìn lần lúc trước ở trong Chân Vũ Thánh Địa còn muốn dồi dào hơn nhiều lắm! Nhưng sao lão đầu hắn lại chưa từng có nói cho ta biết? đọc truyện mới nhất tại .

Sau đó Tần Phàm âm thầm cảm kích, bởi vì hắn phát hiện ở bên trong không gian Đan Vũ Thần Đỉnh này ẩn chứa thiên địa linh khí vô cùng phong phú, các loại Thiên Địa quy tắc cũng là thập phần rõ ràng, vừa nhìn liền biết chính là một Thánh Địa tu luyện!

Lúc này Tần Phàm đứng ở trong không gian Đan Vũ Thần Đỉnh, hết sức kinh ngạc đánh giá hoàn cảnh bốn phía, hắn cảm giác được có chút khó tin.

Lúc trước, hắn chưa từng có nghĩ tới được đỉnh gia truyền của mình sẽ có địa vị lớn như vậy, cũng không nghĩ ra trong được đỉnh này sẽ tồn tại một không gian thần kỳ như vậy, càng không thể tưởng được Cổ Mặc vậy mà sẽ một mực đều chưa nói với hắn!

- Có một không gian linh khí vô cùng dồi dào như vậy, tu hành ở chỗ này, thậm chí so với ta ở trong Chân Vũ Thánh Địa tu hành còn tốt hơn, lão đầu hắn như thế nào sẽ không nói cho ta?

Tần Phàm trăm mối vẫn không có cách giải, cảm tình của hắn và Cổ Mặc trải qua vài năm ở chung, bọn hắn đối với đối phương đều thập phần tín nhiệm.

- Chẳng lẽ bởi vì lão đầu là linh hồn thể, cho nên không có cảm giác đến tình huống linh khí nơi đây?

Trong nội tâm Tần Phàm ình một lời giải thích, nhưng rất nhanh hắn lại tự mình không nhận, chối bỏ nói:

- Sẽ không, lão đầu hắn từng nói qua hắn đã từng là một Võ Thánh, làm sao có thể sẽ cảm giác không ra? Hay là hắn còn có nỗi khổ tâm riêng nhỉ?

Sau đó Tần Phàm lại nghĩ mấy cái giải thích, cuối cùng đều là lác đầu.

- Được rồi, xem ra chỉ có thể trở về gặp lão đầu hỏi lại hắn rồi, hiện tại vẫn là mau chóng khôi phục thương thể quan trọng hơn.

Tần Phàm lại hướng bốn phía nhìn nhìn, hắn cảm giác được không gian được đỉnh này thập phần to lớn, nhưng lại ẩn ẩn cảm giác được còn có thể cất giấu một ít Huyền Cơ khác.

Bất quá hắn cũng không có thời gian đi nghiên cứu nhiều hơn nữa, hắn biết bên ngoài hai người Ly Hỏa Đan Vương cùng Hỏa Tông đang liệu cái người chết ta sống, tranh đoạt cái Đan Vũ Thần Đỉnh này, hắn phải mau chóng khôi phục thương thể, bằng không đợi đến được đỉnh này bị một người trong bọn hắn nắm bắt tới tay thì phiền toái lớn.

Thanh Long Chi Tâm một mực đều đang trị liệu lấy thương thể của hắn, chỉ là công kích của Bát cấp Võ Thánh không phải chuyện đùa, tăng thêm hắn vừa mới kích phát huyết mạch Bát Tử Chu Tước, lại hóa thân Kỳ Lân, khí lực suy yếu, ở trong khoảng thời gian ngắn là rất khó khôi phục lại.

1128. Chương 1138: Ngư Ông Đắc Lợi.

Chương 1138: Ngư ông đắc lợi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

May mắn Tần Phàm cũng biết trên đường mình trở về Đại Càn Quốc nhất định sẽ phi thường nguy hiểm, từ rất sớm đã chuẩn bị ỉnh đầy đủ đan dược chữa thương, còn có một chút đan dược có thể trợ giúp hắn nhanh thoát ly khỏi trạng thái suy yếu, nếu không để tình trạng này kéo dài, không biết hắn phải đến khi nào mới có thể khôi phục lại.

Ăn vào vài loại đan dược, Tần Phàm liền nhắm hai mắt lại, chậm rãi ngồi xếp bằng ở trong không gian được đỉnh, bắt đầu khôi phục thương thể.

Ngoài ra, làm cho Tần Phàm có chút ngoài ý muốn chính là, ở trong không gian Đan Vũ Thần Đỉnh này, đối với chữa thương rất có trợ giúp! Ở trong không gian được đỉnh này tựa hồ là tràn đầy dược lực, có thể không ngừng tiến hành chữa trị đối với thân thể của hắn.

Dưới tác dụng của dược lực ở bên trong lẫn bên ngoài, nguyên vốn thân thể hắn đã là huyết nhục mơ hồ, đang lấy một loại tốc độ mà mắt thường có thể thấy được khôi phục lấy, gần kề chỉ qua vài phút thời gian, thân thể tàn phá của hắn đã cơ hồ tu bổ nguyên vẹn trở lại rồi, không chỉ có xương cốt lành lặn trở lại, ngay cả làn da cũng khôi phục gần nắp.

Loại tốc độ khôi phục này cực nhanh, thậm chí là Tần Phàm cũng chưa từng có cảm thụ qua, cái này làm cho hắn cũng không khỏi âm thầm ngạc nhiên, thầm nghĩ trong lòng trách không được Đan Vũ Thần Đỉnh này sẽ khiến nhiều siêu cấp cường giả tranh đoạt như vậy, xem ra hoàn toàn chính xác là có chỗ đặc thù của nó.

- Cũng không biết hiện tại hai người bên ngoài đấu thành cái dạng gì rồi?

Thấy thương thể khôi phục được không sai biệt lắm, hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ. Hiện tại hắn cũng không vội mà đi ra ngoài, chỉ là ở trong không gian được đỉnh tiếp tục ngồi xếp bằng lấy.

Trai cò đánh nhau, hắn làm ngư ông đắc lợi a.

Mà hai con cá này hắn đã buông mồi đầy đủ rồi, chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi chúng đến mà thôi.

...

Ở bên ngoài hồ sâu.

Hai người Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương đều là kịch liệt giao phong lấy, ở bên trong bọn hắn thi đấu, trên bầu trời gió nổi mây phun, kinh khí ùng ùng va chạm, hào quang sáng chói. Hư không trận trận tiếng sấm chấn động, mảnh vỡ không gian thì đang không ngừng vỡ vụn, sau đó kết hợp, rồi lại vỡ vụn,... có thể thấy được cường độ thực lực của hai gã siêu cấp cường giả này.

Oanh!

Lại ở dưới một lần kịch liệt ngạnh khoảng với nhau, hai người kéo ra một khoảng cách, ánh mắt đều hung ác nhìn đối phương, hận không thể ngay lập tức đánh chết đối phương. Nhưng đến lúc này, bọn hắn đều tỉnh táo thực lực của đối phương cùng mình không kém bao nhiêu, biết rõ muốn đơn giản lấy được thắng lợi căn bản là không thể nào.

- Hỏa Tông, là người bức ta đấy! Hôm nay vô luận người giãy dụa như thế nào, cũng khó có khả năng ngăn cản ta lấy được Đan Vũ Thần Đỉnh tới tay! Người đừng có hy vọng a!

Ánh mắt lạnh lùng nhìn đối phương, trong miệng Ly Hỏa Đan Vương ác độc nói.

Sau đó, liền thấy hắn nhẹ nhàng chuyển động trử vật giới chỉ trong tay, sau đó rất nhanh lấy ra một khối đan dược Kim Sắc, mặt ngoài đan dược có ảo ảnh quán quanh, xem ra phẩm chất cực cao.

- Ha ha, Chư Cát Lăng, người cho rằng thật sự chỉ có người mới có đan dược sao? Ly Hỏa Đan Vương? Dùng thuật luyện đan của người, thật sự nghĩ rằng là vô địch thiên hạ sao? Hôm nay liền cho người nhìn xem lão phu trở thành Dược Vương Cốc nhất đẳng trưởng lão là như thế nào!

Bất quá Hỏa Tông ở đối diện chứng kiến Ly Hỏa Đan Vương lấy ra đan dược, hắt lại ngửa mặt lên trời cười to một hồi, khoe miệng tựa hồ còn có một tia khinh thường cùng mỉa mai.

Sau một khắc, ở trong tay của hắn đồng dạng xuất hiện một khóa đan dược màu đỏ thẫm, xem tỉ lệ cùng màu sắc của nó, dược lực cùng phẩm chất đồng dạng là không thấp, thậm chí so sánh với một khóa đan dược kia của Ly Hỏa Đan Vương cũng có chút mạnh hơn.

- Hừ, ta cũng không tin đan dược của người có thể so với Vương Xà Kim Đan mà bản Đan Vương dùng máu huyết của Bát cấp yêu thú Xích Kim Vương Xà luyện thành!

Ly Hỏa Đan Vương chứng kiến t khóa đan dược trong tay Hỏa Tông kia cũng không khỏi là hai mắt mịt mờ ngừng tụ, sau đó trong miệng lạnh lùng nói ra.

- Vương Xà Kim Đan? Chắc chắn, Ly Hỏa Đan Vương quả nhiên là đại thủ bút, bất quá không biết so sánh với một khóa đan dược Chu Hoàng đan do Phượng Hoàng Diệp vạn năm của bản trưởng lão luyện thành thì như thế nào nhỉ?

Hỏa Tông lại y nguyên không sợ, tiếp tục lạnh cười nói.

...

- Vương Xà Kim Đan? Chu Hoàng đan?

Mà Tần Phàm ở trong không gian dược đỉnh, nghe nói tới hai khóa siêu cấp đan dược như sấm rền bên tai, trong nội tâm không khỏi hơi khê chấn động, sau đó trong miệng thở dài:

- Hai lão quái vật này quả nhiên là nội tình thâm hậu ah, chỉ là lãng phí hai khóa Thánh Cấp đan dược này, sao không đánh nhau chết sống là được rồi, cần gì dùng đan dược chứ, nếu lưu lại cho ta, chắc chắn....

Vương Xà Kim Đan cùng Chu Hoàng đan này Tần Phàm tự nhiên là nghe qua, hai loại đan dược này không chỉ có thập phần khó có thể luyện chế, hơn nữa Linh Dược tài liệu cần thiết có thể nói là mỗi một chủng đều giá trị liên thành.

Coi như là Luyện Đan Sư biết rõ đan phương, cũng khó có thể luyện chế ra, cũng chỉ có loại người có thân phận như Ly Hỏa Đan Vương cùng Dược Vương Cốc Trưởng Lão mới có thực lực luyện chế.

Sau khi phục dụng Vương Xà Kim Đan này, nghe nói có thể làm cho khí huyết người dùng tăng nhiều. Hơn nữa bởi vì Xích Kim Vương Xà là yêu thú sắp hóa thành Kim Long, cho nên nghe nói trong máu huyết của nó còn mang theo một loại Long Uy, loại Long Uy này sẽ ảnh hưởng đến tâm cảnh của đối thủ, để cho người như là bị độc xà nhìn chằm chằm vào linh hồn, nếu như không phải người có ý chí cực kỳ kiên định, ở dưới loại Long uy này ảnh hưởng, thực lực tất nhiên sẽ giảm bớt đi nhiều.

Mà Phượng Hoàng Mộc vạn năm nghe nói đã từng nhuộm qua Thượng Cổ dị mộc Phượng Hoàng chi huyết, dùng nó với tư cách chủ tài liệu luyện chế ra Chu Hoàng đan, sau khi phục dụng đồng dạng có thể tăng cường khí huyết, hơn nữa ở trong công kích mang theo khí tức Phượng Hoàng, đồng dạng là không như bình thường.

- Không biết trên người hai lão này còn có đan phương cùng tài liệu hay không, nếu có thể luyện đan dược này, thực lực của ta lại có chỗ tăng lên?

Hai chủng đan dược này ai mạnh ai yếu, Tần Phàm cũng là không có cách nào phân biệt, chỉ biết rõ đây đều là đan dược cực kỳ trân quý, thậm chí làm cho hắn cũng có chút ít âm thầm thêm thuồng.

Mà cũng đúng vào lúc này, hai người Hỏa Tông cùng Chư Cát Lăng ở phía trên, rất nhanh liền lần nữa chiến lại với nhau.

Oanh!

Một lát sau, một thanh âm đất rung núi chuyển ở phía trên truyền xuống dưới. Hai người Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương ở giữa không trung chiến đấu, nhưng Tần Phàm ở dưới hố sâu kia cũng cảm giác được một loại chấn động kịch liệt, có thể nghĩ lúc này đây giao phong kịch liệt như thế nào.

1129. Chương 1139: Không Thể Lưu. (1)

Chương 1139: Không thể lưu. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

- Ha ha... Chư Cát Lăng, người thất bại! Chết đi a! Đan Vũ Thần Đỉnh là của ta!

Sau đó, Hỏa Tông ở phía trên truyền đến thanh âm điên cuồng, nghe ra được hẳn đã khó có thể áp chế vui sướng trong lòng rồi.

Bồng!

Sau đó là thanh âm vật nặng trùng trùng điệp điệp ném đến mặt đất vang lên, Tần Phàm phỏng đoán cái kia có thể là thanh âm thi thể của Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng rơi xuống đất, đoán chừng thể hệ Đan Vương này hẳn là đã vẫn lạc như vậy.

Nói cách khác Chu Hoàng đan thắng Vương Xà Kim Đan, ở trên thuật luyện đan, Hỏa Tông so với Chư Cát Lăng thân là Đan Vương càng mạnh hơn nữa.

- Hỏa Tông này với tư cách một trong Dược Vương Cốc Tam đại Cự Đầu, hoàn toàn chính xác không phải là hư danh nói chơi.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, hẳn biết rõ bên trong Dược Vương Cốc hẳn là có một ít người có thuật luyện đan rất mạnh, chỉ là những người này bởi vì có chút nguyên nhân không tham gia Luyện Đan Đại Hội mà thôi.

Thấy được quyết chiến phía trên đã có kết quả, sau một khắc, hẳn bắt đầu từ bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh bước ra.

- Cũng là thời điểm đi thu ngư ông đắc lợi rồi.

Tần Phàm thu Đan Vũ Thần Đỉnh lại, sau đó đứng ở đáy hố ngẩng đầu lên nhìn về phía trên hố sâu, vào lúc này khoe miệng có chút giương lên một vòng vui vẻ.

Trước khi tiến vào Đan Vũ Thần Đỉnh, bản thân Tần Phàm bị trọng thương, thậm chí toàn thân đều không có một tắc da thịt nguyên vẹn, nhưng hiện tại đi ra lần nữa, thương thế toàn thân hẳn đã hoàn toàn khôi phục, bên ngoài thể nội đều hoàn hảo như lúc ban đầu.

Không thể không nói, cho dù không có đan dược, nương theo không gian ở bên trong cái Đan Vũ Thần Đỉnh này, cũng hẳn có thể rất nhanh trị hết thương thế của hắn.

Ở những thứ Tần Phàm đã biết xem ra, trong cái dược đỉnh gia truyền này của hắn đã có thiên địa linh khí phong phú, cũng có thể trị bệnh cứu người, đích thật là có được rất nhiều công hiệu để cho người sợ hãi thần phục, thậm chí xưng là Thần khí cũng không đủ.

Cũng khó trách sẽ dẫn tới nhiều lão quái siêu cấp cường giả động tâm như vậy.

Ở phía trên, sau khi Hỏa Tông kia giết chết Ly Hỏa Đan Vương, bởi vì nóng vội muốn lấy được Đan Vũ Thần Đỉnh, cho nên cũng không có ở phía trên dừng lại quá lâu liền rất nhanh hướng về hố sâu bay tới, vừa mới nhìn đến Đan Vũ Thần Đỉnh, trong lòng của hắn rất nóng rực, không thể chờ đợi mà muốn đạt được kiện Thần khí trong truyền thuyết này.

- Nhân tham tài như tử, điểu tham thực điểu vong, những người này đã lòng mang làm loạn mà đến, cũng đừng trách ta hạ thủ không lưu tình.

Tần Phàm đứng ở đáy hố sâu, nhìn xem bóng đen từ phía trên chậm rãi đáp xuống, sắc mặt hắn thời gian dần qua trở nên lạnh lùng, hẳn cũng không nghĩ ra Hỏa Tông nhanh như vậy liền tiến vào trong hố sâu rồi.

Vốn hấn cũng tinh tường, hiện tại tình huống của tộc đàn nhân loại trên Vũ Thiên đại lục, hấn cũng không muốn làm cho tộc đàn nhân loại tổn thất nhiều siêu cấp cường giả như vậy, nhưng mà hấn biết rõ ở thời điểm này hấn không thể nhân từ nương tay, nếu không lúc này đây hấn muốn về nhà cũng đừng nghĩ thuận lợi.

Ở thời điểm này hấn nhớ tới Kim Dương Vô Thánh, nếu thay đổi là Kim Dương Vô Thánh, có lẽ sẽ buông tha những người này. Bất quá Tần Phàm lại bất đồng, tuy hấn đã đáp ứng Kim Dương Vô Thánh sẽ giữ gìn Vũ Thiên đại lục ổn định, nhưng hấn biết rõ mình không có vĩ đại như Kim Dương Vô Thánh, hấn không phải là hi sinh mình làm đại giá.

Kinh khí bắt đầu chậm rãi ngưng tụ, hai mắt của Tần Phàm híp lại nhìn xem phía trên. Hấn từ một nơi bí mật gần đó, đối phương ở ngoài sáng, hấn cũng không có quang minh lỗi lạc như Tần Thiên Hoàn, đã xác định đối phương là địch nhân của mình, hấn càng hy vọng là bằng trả giá thật nhỏ đánh chết đối phương.

Huống chi vừa rồi những người này nhiều người vây công một mình hấn, thậm chí còn hợp tác với người như Xích Phát Độc Thánh, cũng không có thể có quang minh lỗi lạc gì đáng nói.

Trăm triệu.

Tám mươi triệu.

50 triệu.

Tần Phàm ẩn dấu khí tức của mình, nhìn xem Hỏa Tông cách đây hồ càng ngày càng gần, hấn tích trữ năng lượng, chuẩn bị đối phương tiến vào khoảng cách có thể phát huy vũ kỹ liền lập tức ra tay.

30 triệu.

Hai mươi triệu.

Mười triệu!

- Tại sao có thể như vậy? Sao Đan Vũ Thần Đỉnh không thấy rồi hả?

Ở thời điểm này, Hỏa Tông rốt cục mượn quy tắc chi quang phát hiện đây hồ đã không thấy Đan Vũ Thần Đỉnh rồi, cái này để cho hấn không khỏi là hai mắt ngưng tụ!

Sau đó chứng kiến chỗ bóng tối trong đây hồ, tựa hồ cất dấu một bóng đen.

Trong lòng của hấn cả kinh, nhưng đã muộn rồi.

- Không hổ là Hỏa trưởng lão, không thể tưởng được thậm chí ngay cả Ly Hỏa Đan Vương cũng không phải là đối thủ của ngươi.

Lúc này, ở dưới mang theo một thanh âm có chút trêu tức nhàn nhạt truyền đến, sau đó liền cảm giác được một cỗ khí tức cực kỳ nguy hiểm từ phía dưới bỗng nhiên đập vào mặt.

- Tần Phàm! Làm sao có thể! Ngươi làm sao có thể còn chưa có chết!

Nghe được thanh âm này, sắc mặt Hỏa Tông lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, trong nội tâm vạn phần khiếp sợ, hấn rõ ràng chứng kiến Tần Phàm bị hai người hấn và Ly Hỏa Đan Vương công kích đánh trúng, đối phương làm sao có thể còn sống!

Bất quá kinh nghiệm chiến đấu của hấn cũng rất phong phú, ở thời điểm này tuy kinh ngạc, nhưng cũng không có quá bối rối, đối mặt công kích đập tới kia, thân ảnh của hấn vội vàng lóe lên, lập tức thuấn di một đoạn khoảng cách.

Oanh!

Một tiếng chấn nổ vang lên ở trong hồ sâu, bốn phía bùn đất đang không ngừng hạ lạc, toàn bộ hồ sâu đều đang kịch liệt loạn choạng, giống như muốn hoàn toàn chôn xuống dưới vậy.

PHỐC...

Một thanh âm phun máu cũng lập tức truyền đến, sau đó chứng kiến bóng người của Hỏa Tông vào lúc này cực kỳ nhanh bỏ chạy về phía trên hố sâu. Vừa rồi tuy hắn thuần di một khoảng cách, nhưng vẫn có bộ phận công kích rơi vào trên người của hắn, tuy không đến mức đánh chết hắn, nhưng trên người cũng bị thương rất nặng.

- Hỏa trưởng lão, người không phải muốn Đan Vũ Thần Đỉnh sao? Như thế nào đi vội vã như vậy.

Khóe miệng của Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ, sau đó cũng triển khai tốc độ, lập tức hướng về phía trên đuổi theo.

Hỏa Tông ở Được Vương Cốc quyền cao chức trọng, kỹ thuật luyện đan cực cao, hơn nữa thực lực bản thân cũng rất mạnh, địch nhân như vậy, Tần Phàm là tuyệt đối sẽ không để cho hắn rời đi, nếu không ngày sau nhất định là phiền toái không ngừng.

Triển khai Chu Tước Chi Dực, Tần Phàm nhân đôi tốc độ phi hành, làm cho hắn so với Võ Thánh hậu kỳ cường giả còn nhanh hơn, tuy Hỏa Tông bỏ trốn trước, nhưng hắn vừa mới chạy ra khỏi hố sâu, Tần Phàm đã theo sát mà tới.

Ra khỏi hố sâu, Tần Phàm nhìn ra được lúc này sắc mặt Hỏa Tông tái nhợt, khí tức cũng có chút uể oải. Hắn biết rõ Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng cũng không phải kẻ yếu, Hỏa Tông cùng Ly Hỏa Đan Vương Chư Cát Lăng chiến xong cũng đã là nỗ lực hết đà, vừa rồi bị thụ một kích của mình, hiện tại không chết đã xem như không tệ rồi.

1130. Chương 1140: Không Thể Lưu. (2)

Chương 1140: Không thể lưu. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Làm sao có thể! Tần Phàm người như thế nào sẽ còn chưa có chết, ngay cả một chút thương thế cũng không có! Chẳng lẽ lại là Đan Vũ Thần Đỉnh cứu được người?

Hỏa Tông ra khỏi hố sâu, lúc này sắc mặt cực kỳ âm trầm nhìn xem Tần Phàm, không cam lòng nói, hắn nhìn ra được tốc độ của Tần Phàm so với mình còn nhanh hơn, hắn căn bản không có khả năng chạy thoát, dứt khoát ngừng lại.

- Lần này người nói đúng, đích thật là cùng Đan Vũ Thần Đỉnh có quan hệ.

Tần Phàm thấy Hỏa Tông dừng lại, hắn cũng ngừng lại, bây giờ lấy loại trạng thái này của đối phương, hắn cũng không sợ Hỏa Tông còn có lực xoay người.

- Ta không cam lòng! Ta không cam lòng! Ta thiếu chút nữa lấy được đến thần đỉnh này rồi! Ngay cả Dương nhi cũng chết, tất cả đối thủ đều chết, nhưng ta vẫn lấy không được cái thần đỉnh này, ta không cam lòng!

Hỏa Tông lộ ra có chút điên cuồng, lúc này hắn hung ác đến nghiêng răng nghiêng lợi nhìn xem Tần Phàm, tựa hồ là muốn nhắm người mà phê.

- Không phải là của người, thủy chung không phải là của người.

Nhìn xem Hỏa Tông, vào lúc này Tần Phàm có chút thương cảm lắc đầu.

Mà vừa mới nói xong, hắn cũng không hề do dự, Chu Tước Chi Dực ở sau lưng vỗ một cái, lập tức hướng về Hỏa Tông vội xông mà đi. Chuyện ở đây đã xảy ra quá lâu, chậm sẽ sinh biến, hắn cũng sợ sẽ sinh ra biến cố gì.

- Muốn giết ta, không dễ dàng như vậy!

Hỏa Tông chứng kiến Tần Phàm vội xông mà đến, trên mặt của hắn hiện ra một vẻ dữ tợn, sau đó cũng một quyền hung hăng hướng về Tần Phàm oanh ra.

Bất quá dùng trạng thái hiện tại của Hỏa Tông này, một nửa thực lực cũng khó có thể phát huy ra. Đối mặt Hỏa Tông công kích, Tần Phàm đồng dạng là tự tin đánh ra một quyền.

Oanh!

Một tiếng nổ vang như ám lôi, một quyền này của Tần Phàm, không chỉ có hoàn toàn đánh tan công kích của đối phương, hơn nữa thân hình không thay đổi tiếp tục hướng về Hỏa Tông phóng đi, lập tức đã đến trước mặt của hắn.

- Hỏa trưởng lão, chào tạm biệt, gặp lại sau, àh mà sau này cũng không gặp lại được rồi.

Đi tới trước mặt Hỏa Tông, ánh mắt của Tần Phàm lãnh đạm nói, nắm đấm ngưng tụ lên Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chi lực nặng nề khắc ở trước ngực đối phương.

Răng rắc!

Quy tắc Tiểu Thế Giới của Hỏa Tông vốn đã đến điểm tới hạn rách nát, một quyền này của Tần Phàm cơ hồ không hao phí bao nhiêu kinh khí, liền dễ dàng phá tan phòng ngự của hắn, thẳng đảo lồng ngực.

Lập tức cái Cự Đầu Được Vương Cốc này sẽ như vậy thân vẫn, trên mặt bản thân Hỏa Tông cũng đã lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Nhưng mà cũng vào lúc này.

- Tần Phàm, có thể cho bốn cốc chủ một cái mặt mũi, tha Hỏa Tông một mạng không?

Nhưng bỗng nhiên lại có một hồi cường quang phát ra ở trước ngực Hỏa Tông, nương theo một thanh âm tôn quý truyền ra.

Là Được Vương Cốc cốc chủ!

Tần Phàm lập tức nhận ra cái thanh âm này, hơn nữa hai mắt cũng không khỏi ngưng tụ, hắn không thể tưởng được Được Vương Cốc cốc chủ cao thâm mật trắc kia vậy mà sẽ vào lúc này nhúng tay tới.

Bất quá hắn đoán chừng có khả năng là trên người Hỏa Tông này có tín vật của Được Vương Cốc cốc chủ, cũng không phải chân thân của Được Vương Cốc cốc chủ tới nơi này.

Tần Phàm cũng cảm giác được trên Hỏa Tông phát ra một hồi cường quang này có năng lượng rất mạnh bắt đầu khởi động, hơn nữa là ngăn cản lấy lực lượng nắm đấm của mình rơi vào trước ngực Hỏa Tông, tựa hồ là có một tác dụng phòng hộ.

Cái này làm cho trong nội tâm hắn không khỏi trầm xuống.

- Cốc chủ, là cốc chủ!

Hỏa Tông ở thời điểm tuyệt vọng này, trên mặt lộ ra một vòng vui vẻ, lần nữa cảm thấy hi vọng.

Bất quá sau một khắc, hắn lại té xuống đáy cốc.

- Thực xin lỗi, không thể.

Lúc này sắc mặt của Tần Phàm lạnh lùng, nhàn nhạt nói.

Sau đó chỉ thấy thân hình hắn có chút lui về phía sau một ít, cùng Hỏa Tông kéo ra một đoạn khoảng cách ngắn, nắm đấm lần nữa ngưng tụ lực lượng, lúc này đây Thủy Hỏa Tiểu Thế Giới chi lực bí mật mang theo mấy ngàn trọng man ngưng tụ chi lực, so với vừa rồi càng mạnh hơn nữa đột nhiên lao ra.

- Tần Phàm, chẳng lẽ ngươi... ngươi cùng với Được Vương Cốc ta đối nghịch sao?

Chứng kiến Tần Phàm dĩ nhiên là hoàn toàn không có ý tứ dừng tay, lúc này trên mặt Hỏa Tông rốt cục lộ ra vẻ kinh hoàng.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phàm sẽ có phách lực như vậy, sẽ có dũng khí cải lời Được Vương Cốc cốc chủ với tư cách Luyện Được Sư đứng đầu Vũ Thiên đại lục. Hiện tại trạng thái trên người hắn là hắn thập phần tinh tường, biết rõ mình tuyệt đối không có năng lực chống cự Tần Phàm.

Trên miệng của Tần Phàm cũng không trả lời, nhưng mà nắm đấm đã cho ra đáp án.

Lời của Hỏa Tông còn không có rơi, man ngưu gào rú nương theo lấy quyền phong vang lên, thậm chí còn có thể nghe được không gian bởi vì lực lượng áp bách cực hạn mà phát ra thanh âm nghiến nát ba ba ba...

Lúc này đây, bạch quang trên lồng ngực của Hỏa Tông cũng không có thể ngăn cản được nắm đấm của Tần Phàm, Một quyền này của Tần Phàm, dùng một loại khí thế không gì địch nổi, phá tan hết thủy trở ngại, trực tiếp rơi vào trên lồng ngực của Hỏa Tông.

- Ah...

Trong miệng Hỏa Tông phát ra một tiếng kêu thống khổ, sau đó hai mắt dần dần mất đi thần thái, càng phát ra ảm đạm. Hắn có thể cảm giác được trong nháy mắt này, lực phủ ngũ tạng của mình đã hoàn toàn hóa thành nát bấy.

Sinh cơ đang không ngừng xói mòn, nhìn khuôn mặt trẻ tuổi mà kiên nghị trước mắt này, sau một lát, ở trong ánh mắt không cam lòng, Hỏa Tông cảm giác được mình đang rời xa cái thế giới này, mà thân thể của hắn vào lúc này cũng bắt đầu chậm rãi từ trên bầu trời rơi xuống mặt đất.

Với tư cách một trong Được Vương Cốc Tam đại Cự Đầu, Hỏa Tông đã chết rồi, ngay cả Được Vương Cốc cốc chủ cũng không thể cứu được hắn.

- Ai...

Lúc này ở trong hư không truyền đến một tiếng thở dài rất nhỏ, sau đó bạch quang vẫn chưa hoàn toàn biến mất trên người Hỏa Tông kia, vào lúc này lại đột nhiên trở nên càng thêm chói mắt, thậm chí hoàn toàn che lại thân thể của hắn.

Thời điểm sẽ rơi xuống mặt đất, bạch quang kia lóe lên nhấp nháy, thi thể Hỏa Tông kia lại đột nhiên nương theo một tiếng thở dài này mà biến mất ngay tại chỗ.

Tần Phàm đứng ở giữa không trung, bình tĩnh nhìn xem một màn này. Hắn có thể khẳng định Hỏa Tông đã chết rồi, chỉ là Được Vương Cốc cốc chủ khả năng bởi vì có chút nguyên nhân, không muốn cho thi thể của hắn bại lộ, cho nên cuối cùng vẫn là đưa hắn trở về.

Về phần lúc này đây ngỗ nghịch ý tứ của Được Vương Cốc cốc chủ, trong nội tâm Tần Phàm kỳ thật cũng có một ít lo lắng, dù sao đối với thực lực chân thật kia của lão Cốc chủ, hắn hiện tại cũng không phải thấp phần tinh tường. Như nếu như đối phương thật sự là bởi vậy mà cùng mình kết thù kết oán, cái kia sẽ là một chuyện thập phần phiền phức.

Nhưng hắn cũng không phải quá lo lắng, một mặt là bởi vì hiện tại năng lực bản thân hắn cũng không thấp, nếu thật dốc sức liều mạng, đoán chừng Cửu cấp Võ Thánh cũng phải kiêng kị; một phương diện khác, tiềm lực của hắn vô hạn, chỉ cần trở lại Đại Càn Quốc, tất nhiên sẽ đạt được Chân Vũ thánh điện che chở, hơn nữa có quan hệ cùng Kim Dương Võ Thánh, coi như là Được Vương Cốc cốc chủ muốn đối phó mình cũng phải nghĩ lại cho kỹ.

1131. Chương 1141: Trở Lại Đại Phong Thành.

Chương 1141: Trở lại Đại Phong Thành.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Loại năng lực đả thông không gian này, là lúc trước ngay cả Bát cấp Võ Thánh như Hỏa Tông, Ly Hỏa Đan Vương cũng không có thi triển qua, chẳng lẽ đó là năng lực của Cửu cấp Võ Thánh?

Bất quá Tần Phàm chứng kiến một màn cuối cùng, Được Vương Cốc cốc chủ truyền tổng thi thể của Hỏa Tông đi, lông mày vẫn là không khỏi có chút nhíu một cái.

Bởi vì hắn nhớ rõ lúc trước thời điểm hắn muốn giết Tần Hạo Dương, Càn Kinh Tần gia lão tổ tông Tần Quan đã từng thi triển qua năng lực này. Cả hai đều là thông qua một loại tín vật, sau đó thành lập một truyền tông thông đạo, đem người ở ngoài ngàn dặm tiếp đi.

- Tần Quan là Cửu cấp Võ Thánh?

Trong nội tâm Tần Phàm có chút trầm xuống.

Bát cấp Võ Thánh cùng Cửu cấp Võ Thánh kém một cấp, nhưng thực lực lại kém nhau cực xa, nghe nói Cửu cấp Võ Thánh còn có uy năng tiếp cận Bán Thần, thí dụ như năng lực đã thông không gian vừa rồi kia. Hắn biết rõ dùng thực lực của hắn bây giờ, muốn đối phó Cửu cấp Võ Thánh vẫn là không có nhiều phần thắng, trừ khi là liều mạng.

- Hiện tại cách năm năm ước hẹn còn có hơn một năm thời gian, vẫn còn có cơ hội, ta phải nhanh chạy về gia tộc, sau đó bắt đầu toàn lực tăng lên.

Sau đó Tần Phàm vẫn là hít sâu một hơi, đem suy nghĩ có chút hỗn loạn của mình rất nhanh sửa sang lại.

Hắn biết rõ ưu thế của mình ở nơi nào, cái kia chính là có Ma chủng cùng đan dược, còn có loại bảo vật như Huyền Chi Không Gian phụ trợ, tu luyện tiến cảnh của hắn so với Võ Thánh bình thường nhanh hơn rất nhiều, một năm thời gian, đối với Võ Thánh bình thường mà nói có lẽ cải biến không lớn, nhưng với hắn mà nói, chưa hẳn là không thể thay đổi Càn Khôn.

- Tần Phàm, người không sao chứ?

Mà vào lúc này, Cầu Bách Hải một mực viễn độn bay xa, bởi vì nghe thấy đánh nhau bên này đã đình chỉ, vì vậy lần nữa quay trở về. Khi nhìn thấy lúc này người sống là Tần Phàm, trong lòng của hắn không khỏi nhắc lên sóng to gió lớn.

Cảnh giới của Tần Phàm bất quá là Tam cấp Võ Thánh, nhưng dĩ nhiên ở dưới năm tên Bát cấp Võ Thánh cùng hai gã Thất cấp Võ Thánh vây công thắng được, chiến tích như vậy truyền đi, đoán chừng toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng phải chấn động.

Tuy Cầu Bách Hải hắn cũng là Thất cấp Võ Thánh, nhưng lúc này ở trước mặt Tần Phàm, lại hoàn toàn không có vốn liếng tự ngạo. Phải biết rằng hai tháng trước kia, hắn còn có thể uy hiếp được Tần Phàm, nhưng gần gần hai tháng đi qua, cái cải biến này quả thực là đã nghiêng trời lệch đất rồi.

Đối với thiếu niên ở trước mắt, Cầu Bách Hải bây giờ là chính thức bị thuyết phục, hắn có thể đi theo bên người Tần Phàm, đây quả thật là một cơ hội, vào lúc này hắn đã không có bất cứ dị tâm gì rồi.

- Ta không sao, thu thập thoáng một phát, chúng ta chuẩn bị ly khai.

Tần Phàm hướng về xa xa nhìn thoáng qua, thấy Cầu Bách Hải lần nữa phản hồi, trong lòng hắn cũng có chút ngoài ý muốn, hắn cũng không nghĩ ra Ngoan Thánh này lại vẫn sẽ lo lắng ình, vì vậy trên mặt hơi mỉm cười nói.

- Vâng.

Cầu Bách Hải gật đầu đáp ứng, thái độ đối với Tần Phàm cũng đã xảy ra biến hóa vi diệu, thậm chí cũng ẩn ẩn có một loại ý tứ tuân theo ở bên trong, quan hệ giống như là hạ cấp và thượng cấp vậy.

Bảy tên Võ Thánh, đều có thể nói là nhân vật võ đạo cự đầu, từng cái đều có nội tình phong phú, tuy chưa chắc là đem toàn bộ vật trân quý mang theo trên người, nhưng lúc này đây Tần Phàm cũng thu hoạch có thể nói là cực lớn.

Có thể nói thiên đại tài phú cũng không nói chơi, tuy đan dược trân quý Tần Phàm không thèm để ý, nhưng thay đổi người khác, nhất định cũng là để cho người thêm thuổng không thôi. Các loại bảo giáp vũ khí cũng không biết bao nhiêu mà đếm, để cho Tần Phàm hưng phấn nhất chính là còn có hằng hà sa số Linh Dược trân quý, thậm chí có không ít Linh Dược là hắn một mực sưu tầm không được. Đặc biệt là trừ vật giới chỉ

của Ly Hỏa Đan Vương, các loại bảo vật cùng được liệu quả thực rất hiếm có, để cho người tắc lưỡi không thôi.

Không thể không nói, Luyện Đan Sư ở trên Vũ Thiên đại lục đều là người giàu có nhất, từng cái đều là giàu đến chảy mỡ.

Tóm lại, chỉ cần Tần Phàm đem những tài phú này thành công mang về trong nhà, tổng hợp thực lực cùng nội tình của Nam Phong Tần gia hẳn nhất định cũng có thể tăng lên trên diện rộng, đến lúc đó cái Tam phẩm Chân Vũ thể gia này cũng là thực đến tên quy rồi, thậm chí có chút vượt qua.

Mọi việc ổn thỏa rồi, Tần Phàm lần nữa bước lên đường về.

Lúc này đây về nhà, hẳn tận lực lựa chọn lộ tuyến nhanh nhất, hẳn và Cầu Bách Hải đều có thể ngự không phi hành, tốc độ tiến lên này tự nhiên là muốn nhanh hơn rất nhiều. Mà trải qua trận chiến ấy, mặc dù không có truyền bá tình hình chiến đấu ra ngoài, nhưng mà một ít cường giả có dã tâm cũng không dám đi đánh chú ý với Tần Phàm.

Cho nên dọc theo con đường này, tốc độ tiến lên của Tần Phàm cũng là cực nhanh.

Mà bởi vì hiện tại danh khí của Tần Phàm thật sự quá lớn, để tránh khiến cho oanh động, hai người bọn họ đều tận lực tránh qua tất cả các thành thị lớn.

TTthời điểm trải qua Đại Khôn quốc, Tần Phàm cũng từng nghĩ tới cung điện của Thần Thú gia tộc, nhưng về sau lại buông tha cho. Một mặt là trong lòng của hắn tự nhiên có chút kháng cự lại tiếp xúc đến Thú Thần thần bí, một mặt khác là bí mật trên người hắn càng nhiều, đối với Thần Thú gia tộc đồng dạng tràn ngập thần bí này cũng có chút ít đề phòng, tránh được thì sẽ tránh khỏi.

Về phần nhớ tới lúc trước hắn hộ tống Thánh Nữ Phương Tiểu Tình trở lại Thần Thú gia tộc, hắn cũng nghe ngóng qua, biết rõ tiểu nữ hài đáng yêu lúc trước, bây giờ ở trong Đại Khôn quốc cũng có danh vọng không nhỏ rồi.

Đối với Thần Thú nữ hài thiện lương mà thân thể có chút đáng thương kia, trong lòng hắn cũng rất có hảo cảm, nghe được hiện tại người phía trước đã có được sinh hoạt an ổn, trong nội tâm hắn cũng có chút vui mừng.

Ở Đại Khôn quốc không có dừng lại, Tần Phàm xuyên qua biên cảnh, đại khái là đi qua hơn một tháng thời gian, Tần Phàm đã về tới Hỗn Loạn Chi Địa... Càn Khôn Đái ở giữa Đại Khôn quốc cùng Đại Càn Quốc rồi.

Mà đệ nhất Đại Thành ở Càn Khôn Đái tới gần Đại Khôn quốc này, đúng là Đại Phong Thành, lúc trước Tần Phàm ở chỗ này giết chết Cửu cấp Vũ Tôn Đồ Chính Long, đã trở thành thành chủ tòa thành trì này.

Bởi vì trên không gió thật sự quá lớn, đi lại rất nhiều không tiện, lúc này hai người đã rơi xuống mặt đất, chậm rãi hướng về cửa thành Đại Phong Thành hành tẩu mà đi. Lần nữa chứng kiến tòa thành trì kia, vào lúc này trong lòng Tần Phàm cũng hơi có chút cảm khái, đây là bởi vì hắn biết rõ mình cách gia tộc đã càng ngày càng gần.

Bên tai vẫn là tiếng gió gào thét mãnh liệt, thổi trúng áo bào của hai người bay phất phới. Mà ở phía trước, tòa thành thị cổ xưa to lớn kia tọa lạc ở trên núi cao, như là một đầu Thượng Cổ hung thú phủ phục lấy, với tư cách một đạo bình chương tự nhiên, đem hai phiên Thiên Địa ở bên này và bên kia hoàn toàn cách trở đi ra.

1132. Chương 1142: Cường Thế Trọng Chương. (1)

Chương 1142: Cường thế trọng chương. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Lúc này, tâm tình của Tần Phàm rất không tồi.

- Đây là Đại Phong Thành, là thành trì của ta.

Hắn chỉ vào tòa thành trì cổ xưa mà rộng rãi phía trước, mỉm cười nhìn Cầu Bách Hải ở bên cạnh nói ra, trong nội tâm kỳ thật ẩn ẩn cũng có chút giống như chủ nhân giới thiệu cho khách nhân.

Lúc này Cầu Bách Hải cũng mình ẩn tàng khí tức của, nghe được lời của Tần Phàm, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua tòa thành trì kia, chỉ là khẽ gật đầu. Trên thực tế, đối với cấp độ cường giả như hắn mà nói, cái này cũng không có gì đáng khoe cả.

Một gã Thất cấp Võ Thánh, đừng nói là muốn chiếm một tòa thành trì, dù là tự mình thành lập một tòa thành trì cũng sẽ không quá khó. Đương nhiên, Cầu Bách Hải hắn một lòng truy cầu võ đạo, hơn nữa bởi vì trên người có tổn thương, nên không có cái tâm tư đi làm những việc vặt vãnh kia.

- Đứng lại, muốn đi qua trước giao nạp phí vào thành.

Đến gần cửa thành, liền có hai gã thủ vệ ngăn cản bọn hắn lại.

- Dương Côn bây giờ còn có ở trong Đại Phong Thành không?

Hai gã thủ vệ này chỉ là Tiên Thiên cảnh giới, Tần Phàm cũng không muốn nhiều lời cùng bọn họ, lúc trước hắn là đem cái thành trì này giao cho Dương Côn tạm thời tiếp quản, hiện tại tự nhiên là tìm người này là được rồi.

- Tiểu tử, ngươi là ai, Dương phó thành chủ là người muốn gặp là gặp sao?

Trong đó một gã thủ vệ liếc nhìn Tần Phàm, cười lạnh nói.

- Hiện tại Đại Phong Thành thành chủ là ai?

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt hỏi thăm. Hắn hiện tại đã trở lại thành trì của mình, cho nên cũng không sợ hiển lộ thoáng một phát thân phận của mình, một mặt là để cho người biết rõ mình vẫn là Đại Phong Thành thành chủ, đồng thời cũng tốt chắn nhiep người muốn đánh chủ ý tòa thành trì này của hắn thoáng một phát.

- Tiểu tử, ngươi ngay cả Đại Phong Thành thành chủ là ai cũng không biết, còn muốn gặp phó thành chủ của chúng ta?

Thủ vệ kia lần nữa liếc nhìn Tần Phàm, trên mặt mang một chút trêu tức nói:

- Không nên ở chỗ này loạn trèo giao tình, phí vào thành 50 Kim nguyên, muốn đi vào thì trả thù lao, nếu không cút ngay.

- Phí vào thành lại muốn 50 Kim nguyên?

Tần Phàm không khỏi khẽ chau mày, hắn nhớ rõ trước kia chỉ là mười Kim nguyên mà thôi, trước khi hắn đi còn phân phó Dương Côn không nên định thuế má của Đại Phong Thành lên quá cao.

- Hắc hắc, nghèo kiệt xác ngay cả 50 Kim nguyên cũng không có, vậy cũng đừng nghĩ tới Càn Khôn Đái này rồi, nếu không tiến đến cũng chỉ là muốn chết mà thôi.

Tên lính kia thấy Tần Phàm tựa hồ ngay cả 50 Kim nguyên cũng cầm không đi ra, không khỏi cười nói lần nữa.

Bởi vì lúc này phong bạo trong Đại Phong Thành vừa vặn là mùa điên cuồng nhất, chỗ cửa thành của Đại Phong Thành ngược lại là lưu lượng người không phải quá nhiều, cho nên binh sĩ này mới có công phu cùng Tần Phàm nói nhiều vài lời, nếu thay đổi là bình thường, chỉ sợ đã trực tiếp đuổi người đi rồi.

- Cùng bọn họ nhiều lời làm gì, chúng ta trực tiếp đi vào là được.

Mà Cầu Bách Hải ở sau lưng Tần Phàm thấy Tần Phàm đang cùng hai binh sĩ chỉ là Tiên Thiên cảnh giới nói nhiều, trên mặt có chút ít không kiên nhẫn nói. Đối với hắn mà nói, hiện tại Tần Phàm đã là Võ Thánh cường giả, lại chịu cùng những Võ Giả cảnh giới thấp này nói nhiều lời như vậy, là hắn không cách nào lý giải được.

Sau đó hắn liền hơi lộ ra một ít khí tức cường giả, lập tức khiến hai gã thủ vệ phía trước đều sợ tới mức rút lui vào bước.

- Đợi một chút.

Thấy vậy, Tần Phàm vội vàng ngăn lại, bởi vì Vô Thánh hậu kỳ giống như Cầu Bách Hải này, một khi khí tức hoàn toàn phát ra. Ở dưới khoảng cách gần như vậy, chỉ sợ hai gã Tiên Thiên Vũ Sư này sẽ hít thở không thông mà chết.

- Các người... các người muốn làm gì, chẳng lẽ muốn cưỡng xông cửa thành hay sao? Đại Phong Thành chúng ta là có Vô Tôn cường giả tọa trấn!

Hai gã thủ vệ kia cảm giác được một cỗ khí tức làm cho lòng người lạnh mình, trên mặt không khỏi xuất hiện vẻ kinh hãi, hơn nữa liên tiếp lui về phía sau, cảnh giác nhìn xem hai người Tần Phàm.

- Không thể tưởng được lúc này đây trở lại đã không có người nhận được ta rồi.

Lúc này Tần Phàm lắc đầu, có chút tự giễu nói. Vừa rồi hắn mới cùng Cầu Bách Hải nói mình là Đại Phong Thành thành chủ, nhưng bây giờ ngay cả thủ vệ cũng nhận thức không ra bản thân.

Kỳ thật cái này cũng khó trách, lúc trước thời điểm Tần Phàm trở thành Đại Phong Thành thành chủ còn chưa đủ hai mươi tuổi, hiện tại hắn đã hai mươi một tuổi, không chỉ dung mạo có chỗ cải biến. Hơn nữa bởi vì thành Vô Thánh cường giả, các loại khí chất cũng cùng lúc trước là khác khá xa.

Những thủ vệ này lúc trước khả năng cũng chỉ thấy qua mặt Tần Phàm một lần, nhận không ra cũng là bình thường đấy.

- Người... chẳng lẽ là Tần... Thành chủ?

Nghe được những lời này của Tần Phàm, một gã thủ vệ trong đó lúc này mới chú ý tới cách ăn mặc của Tần Phàm, sau đó lại cùng các loại nghe đồn hợp hai làm một, trên mặt động dung mở miệng hỏi.

- Cái gì... Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm?

Nghe vậy, một tên thủ vệ khác thì lập tức lại càng hoảng sợ, vô cùng kinh hãi nhìn về phía Tần Phàm.

- Cũng thế, xem ra Đại Phong Thành này chỉ sợ là đổi chủ rồi.

Vào lúc này đột nhiên Tần Phàm ngẩng đầu nhìn phương hướng nội thành phủ thành chủ, sau đó đem 100 Kim nguyên vút cho hai gã thủ vệ kia, âm thanh nhàn nhạt nói:

- 100 Kim nguyên này các người trước giúp ta giữ lại đi.

Nói xong, cũng không để ý tới phản ứng của hai gã thủ vệ, chỉ là bộ pháp thông dong chậm rãi hướng về nội thành đi đến. Tốc độ của hai người bọn họ xem như không nhanh, nhưng đảo mắt đã biến mất ở trong bể người.

- Cái này...

Đã qua hồi lâu, hai gã thủ vệ kia mới từ bên trong trợn mắt há hốc mồm hồi phục lại, trong nội tâm ẩn ẩn có chút hối hận vừa rồi trì hoãn, nhưng lúc này đã là nhìn không tới hai người Tần Phàm rồi.

Hai người Tần Phàm cùng Cầu Bách Hải tiến vào Đại Phong Thành, liền trực tiếp hướng về phủ thành chủ đi đến.

Lưu lượng người trong Đại Phong Thành so với lúc trước Tần Phàm rời đi có chỗ giảm bớt, cái này một mặt là cùng mùa Phong Bạo có quan hệ, một phương diện khác cũng là cùng thuế má cực cao của Đại Phong Thành có quan hệ.

Mà sở dĩ Tần Phàm biết rõ Đại Phong Thành đã đổi chủ, một mặt là bởi vì phí vào thành này đề cao rất nhiều, một mặt khác hắn cảm giác được ở trong thành chủ phủ tựa hồ có một khí tức cường giả thực lực so với Dương Côn còn mạnh hơn không ít.

- Người phương nào tự tiện xông vào phủ thành chủ!

Đi vào Đại Phong Thành phủ thành chủ, Tần Phàm lần nữa bị ngăn lại.

- Hôm nay Đại Phong Thành thành chủ là người phương nào?

Lúc này đây Tần Phàm không có khách khí nữa, trực tiếp thò tay ra. Dem một gã thủ vệ phủ thành chủ thực lực Linh Vũ Sư trao trong tay, trong miệng lạnh lùng hỏi.

- Người...

Tên Linh Vũ Sư kia không thể tưởng được nam tử trẻ tuổi trước mắt này lại có được thực lực đáng sợ như vậy, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi. Mà vài tên thủ vệ khác, chỉ cảm thấy một cỗ khí thế cường hoành áp bách lấy, căn bản không thể tiến lên đây.

1133. Chương 1143: Cường Thế Trọng Chương. (2)

Chương 1143: Cường thế trọng chương. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’””)•••’””)

- Nói!

Tần Phàm chỉ là hai mắt nhìn trên người đối phương, ép hỏi nói.

- Vâng... Mộc Thiên Tướng... Mộc thành chủ.

Linh Vũ Sư kia bị ánh mắt của Tần Phàm nhìn chằm chằm, lập tức cảm giác được toàn thân từ đỉnh đầu có một hơi lạnh thẳng đến dưới chân, trong miệng thật vất vả mới nói ra được đáp án.

- Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Mộc gia?

Hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, lúc này hắn nhớ tới lúc trước giết chết Mộc Tu Công Mộc Thiên Hùng, hắn đoán chừng hắn là Mộc gia kia truy tìm Mộc Thiên Hùng mà đi vào Đại Phong Thành, sau đó thuận tiện chiếm lĩnh Đại Phong Thành này.

Nói ra, hắn là vì hộ tống Phương Tiểu Tình, cũng đã giết vài tên cường giả Mộc gia.

- Đúng, đúng đấy... nghe nói lúc trước Mộc Tu Công chết ở bên ngoài Đại Phong Thành, Mộc thành chủ nói muốn tra ra hung thủ, cho nên vẫn tọa trấn ở trong Đại Phong Thành.

Linh Vũ Sư kia lần nữa trả lời nói ra.

- Nhớ kỹ, vào hôm nay bắt đầu, Đại Phong Thành thành chủ là Tần Phàm ta.

Tần Phàm một tay đem người Linh Vũ Sư này ném tới một bên, hai tay để sau lưng, ngửa đầu xem phủ thành chủ ở tiền phương, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Tần... Phàm...

Vài tên thủ vệ kia vốn còn muốn nói vài lời kéo tràng diện, nhưng vừa nghe đến cái tên này, lập tức cũng không khỏi hít sâu một hơi, là vì những ngày này, danh khí của Tần Phàm ở trên toàn bộ đại lục là càng ngày càng khuếch tán đi ra rồi.

Kỳ Tích Chi Tử hai mươi một tuổi thành Võ Thánh cường giả, Kỳ Tích Đan Vương trẻ tuổi nhất, bất kỳ một cái vinh dự nào đều đầy đủ để cho người ta phát cuồng.

- Mộc Thiên Tướng, Dương Côn, lăn ra đây cho ta!

Không để ý tới phản ứng của vài tên thủ vệ, sau một khắc, khí thế của Tần Phàm ngưng tụ, thanh âm như là một đạo sét đánh truyền vào trong thành chủ phủ, làm cho cả thành chủ phủ kịch liệt chấn động.

- Là ai! Ai dám ở trong Đại Phong Thành của ta làm càn!

Mà nghe được cái thanh âm này, ở trong thành chủ phủ rất nhanh truyền ra đáp lại, một đạo nhân ảnh nương theo một cỗ khí tức cường hoành đầu tiên là kích bắn mà ra.

- Làm càn?

Vào lúc này khoe miệng của Tần Phàm chỉ là có chút giương lên, sau đó trực tiếp oanh ra một quyền.

Thanh Long Thảm Thảo!

Quyền ra, một cái Thanh Long cự thảo trông rất sống động liền xuất hiện ở trong hư không, một cỗ khí tức xa xưa mà cường đại làm cho tất cả Vô Giả trong thành chủ phủ đều kinh hãi lạnh mình, toàn thân nhện không được lạnh run.

Sau đó, cái móng vuốt Thanh Long này liền bắt lấy bóng người mới từ bên trong bay ra kia.

- Người... Người đến tột cùng là ai?

Lúc này sắc mặt của Mộc Thiên Tướng động dung, vô cùng kinh hãi nhìn xem bóng người trẻ tuổi trên mặt đất kia hồi, bất quá kỳ thật trong lòng của hắn đã có đáp án, chỉ là vẫn còn có chút không thể tin được mà thôi.

- Tin tưởng thời điểm người tiếp nhận Đại Phong Thành này, Dương Côn đã nói qua cho người, ta sẽ trở lại một lần nữa đoạt lại Đại Phong Thành.

Tần Phàm bình tĩnh nhìn xem Mộc Thiên Tướng giây dựa lấy trên bầu trời, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Tần Phàm, thật là người! nguồn

Đạt được đáp án khẳng định, Mộc Thiên Tướng lần nữa cả kinh. Lúc trước hắn đích thật là vì điều tra Mộc Thiên Hùng chết mà đến, sau khi nghe nói Tần Phàm đã thành Vô Thánh hơn nữa thành Kỳ Tích Đan Vương, hắn cũng nghĩ qua muốn bỏ thành mà đi, nhưng bởi vì vừa sắp sửa đột phá tới trước mắt, mới trì hoãn thời gian.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, ở thời điểm này Tần Phàm sẽ trở lại Đại Phong Thành.

- Tần Phàm, ta biết rõ người đã thành Vô Thánh cường giả, bất quá Mộc gia chúng ta vẫn có một gã Ngũ cấp Vô Thánh, người muốn cùng Mộc gia ta đối nghịch, chỉ sợ là nên nghĩ lại rồi làm sau!

Sau đó sắc mặt của Mộc Thiên Tướng âm trầm lần nữa mở miệng nói, ý đồ để cho Tần Phàm có chút kiêng kị.

- Ngũ cấp Vô Thánh?

Vào lúc này trên mặt Tần Phàm lộ ra một vòng vẻ có chút trêu tức, hắn ngay cả Bát cấp Vô Thánh cũng chém giết mấy cái, làm sao có thể sẽ sợ Ngũ cấp Vô Thánh này.

Sau một khắc, hắn trực tiếp khống chế được móng vuốt Thanh Long ở giữa không trung, đem Mộc Thiên Tướng hung hăng hất lên, trực tiếp nện thân thể của hắn tới phía trên một tòa kiến trúc, cả tòa kiến trúc lập tức ầm ầm ngã xuống.

- Lúc trước Tần Phàm ta đã từng nói qua, Đại Phong Thành này từ nay về sau quy Tần Phàm ta, vô luận là ai muốn chiếm nó, đều phải thừa nhận hậu quả! Mộc Thiên Tướng, hôm nay ta cũng không giết người, bất quá ta phong ấn nguyên khí của người, người bây giờ chỉ có thể phát huy ra tu vi Linh Vũ Sư, bất quá người có thể trở về nói cho Ngũ cấp Vô Thánh của gia tộc người, giúp người cởi bỏ phong ấn thử xem.

Sau đó thanh âm lạnh lung của Tần Phàm vang lên.

Tê...

Trận trận tiếng vang hít một hơi lãnh khí vang lên, đặc biệt là cao thủ trong thành chủ phủ, nhìn đến Mộc Thiên Tướng có được thực lực nửa bước Vô Thánh, vậy mà ở trước mặt Tần Phàm không có một chút sức phản kháng, nguyên một đám cả kinh trợn mắt há hốc mồm.

Đối với Tần Phàm cường thế, không có người nào không cảm thấy hoảng sợ.

Mà vào lúc đó phó thành chủ Dương Côn xuất hiện, thời điểm lại một lần nữa chứng kiến Tần Phàm, trong nội tâm càng nhắc lên sóng to gió lớn, nhớ ngày đó Tần Phàm còn phải trốn tránh nửa bước Vô Thánh Tần Thiên Hoành đuổi giết, nhưng hiện tại, một nửa bước Vô Thánh ở trước mặt hắn dĩ nhiên là hoàn toàn không có lực phản kháng giây dựa.

Thời gian gần kề chỉ là qua hơn một năm mà thôi!

Đối với thực lực của Tần Phàm cải biến, trong nội tâm Dương Côn khiếp sợ, mà đồng thời bởi vì không có giúp Tần Phàm bảo trụ Đại Phong Thành, hấn cảm giác được có chút sợ hãi, lo lắng người phía trước sẽ quở trách ở trên người mình.

- Người... người vậy mà thật sự phong ấn nguyên khí của ta!

Mái một bên kia, Mộc Thiên Tướng ở bên trong phế tích bò ra, vừa sợ vừa giận rống lớn nói.

- Không muốn chết, tốt nhất lập tức lăn ra khỏi Đại Phong Thành của ta.

Tần Phàm hướng Mộc Thiên Tướng kia lạnh lùng nhìn thoáng qua, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói.

- Tần Phàm người chờ, Mộc gia ta sẽ không cứ như vậy bỏ qua!

Mộc Thiên Tướng bị Tần Phàm nhìn thoáng qua, lập tức cảm giác toàn thân lạnh buốt, nhưng trong miệng vẫn là ném một câu ngao thoai, mới rất nhanh chạy khỏi Đại Phong Thành.

- Dương Côn, thông cáo toàn thành, từ hôm nay trở đi, Tần Phàm ta lần nữa trở thành Đại Phong Thành thành chủ.

Nhìn xem bóng lưng Mộc Thiên Tướng rời đi, Tần Phàm phát ổng tay áo một cái nói ra, sau đó long hành hổ bộ hướng về phủ thành chủ nội đi đến.

Kỳ thật hấn đại khái có thể trực tiếp giết chết Mộc Thiên Tướng, nhưng hấn làm như vậy là vì chấn nhiếp Đại Càn Quốc Nhất phẩm Chân Vũ thế gia kia thoáng một phát. Sau khi nhìn đến phong ấn trên người Mộc Thiên Tướng, cho dù là Mộc gia hoài nghi hấn giết chết bọn người Mộc Thiên Hùng, nhưng tin tưởng Ngũ cấp Võ Thánh Mộc gia kia sẽ biết nên đi cân nhắc như thế nào.

Đến tận đây, ân oán của Tần Phàm cùng Mộc gia cứ như vậy kết liễu.

1134. Chương 1144-1145: Trở Về.

Chương 1144-1145: Trở về.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chứng kiến Tần Phàm cường thế, tất cả mọi người ở đây không khỏi đều cảm như hén, cái thực lực phát tay kia liền phong ấn một gã nửa bước Võ Thánh, càng làm cho nhân tâm trầm trọng. Đặc biệt là Dương Côn, lúc này trong nội tâm nơm nớp lo sợ, sợ Tần Phàm sẽ quở trách hấn hành sự bất lực.

- Vâng, Dương Côn tuân mệnh!

Lúc này nghe được Tần Phàm phân phó, hấn vội vàng lập tức đáp ứng. Mà nhìn xem Tần Phàm tiến nhập phủ thành chủ, hấn hướng về người bên cạnh phân phó vài câu, sau đó vội vàng đi theo ở phía sau, không dám lãnh đạm chút nào.

Mặt khác còn có một chút nhân viên quan trọng của Đại Phong Thành phủ thành chủ, cũng đi theo sau lưng Dương Côn, lúc này đồng dạng đối với Tần Phàm tất cung tất kính. Lấy danh khí của Tần Phàm trên Vũ Thiên đại lục hôm nay, còn có thực lực biểu hiện ra ngoài vừa rồi, đều để cho những người này vui lòng phục tùng.

Về phần Ngoan Thánh Cầu Bách Hải, hấn đối với cách làm của Tần Phàm, để cho Mộc Thiên Tướng chạy lại là có chút không đồng ý, đối với Ngoan Thánh hấn mà nói, trăm thảo phải trừ tận gốc, thả hổ về rừng như vậy, hấn có chút bận tâm ngày sau sẽ phiền toái không ngừng. Chỉ là hấn cũng biết mình bây giờ chính là nghe lệnh Tần Phàm, Tần Phàm không có phân phó, hấn tự nhiên sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Trên thực tế, hắn đối với Tần Phàm chấp nhất ở một cái thành trì nho nhỏ cũng không quá lý giải. Ở hắn xem ra, lấy thực lực của Tần Phàm bây giờ, tự mình một lần nữa thành lập một thành trì cỡ lớn cũng là dư xài rồi, cần gì phải tranh đoạt một Đại Phong Thành, mà xem hoàn cảnh có chút ác liệt này chứ? Huống chi, hắn cảm thấy Võ Thánh cường giả nên toàn tâm truy cầu võ đạo, lãng phí thời gian ở quyền thế thế tục cũng không phải là sáng suốt.

Bất quá Tần Phàm tự mình cũng có ý nghĩ của mình.

Một mặt là bởi vì trước đây đã từng ở trước mặt mọi người tuyên bố qua mình chính là Đại Phong Thành thành chủ, cho nên vô luận như thế nào cũng phải trọng chương cái thành trì này, nếu không tôn nghiêm của mình sẽ nhận lấy khiêu chiến.

Một phương diện khác, lúc này hắn trở về Đại Càn Quốc, chính là chuẩn bị cùng Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia quyết chiến, hắn phải biểu hiện ra một loại cường thế, mới có thể để ột ít thế gia trong Đại Càn Quốc muốn trợ giúp Càn Kinh Tần gia có chỗ kiêng kỵ.

Tóm lại, hiện tại Tần Phàm hắn đã không còn là thiếu niên ả nham, cần ít xuất hiện lúc trước kia rồi, hắn hôm nay, có được đầy đủ thực lực, có thể leo lên sân khấu của cái thế giới này, cùng sử dụng thực lực của hắn chiếm cứ một tịch vị!

Sau khi tiến vào phủ thành chủ, Tần Phàm quét mắt liếc nhìn trong đại sảnh, sau đó chậm rãi leo lên ngồi ở phía trên đại vị thuộc về Đại Phong Thành thành chủ, từ trên cao nhìn xuống, nhìn phía dưới dùng Dương Côn cầm đầu, một đám nhân viên quan trọng của Đại Phong Thành khom người mà đứng.

Tần Phàm lúc này, mặt mày kiên nghị, khí thế uy nghiêm, hơn nữa vừa rồi một màn phong ấn Mộc Thiên Tướng chấn nhiếp, tất cả mọi người phía dưới như cảm giác được Thái Sơn áp đỉnh, đại khí cũng không dám ra ngoài, chỉ là nghe theo Tần Phàm phân phó.

Một lát sau, Tần Phàm mới thu hồi một ít khí thế thuộc về Võ Thánh cường giả, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói:

- Dương Côn, ngươi nói một câu, lần trước sau khi ta ly khai Đại Phong Thành, Đại Phong Thành là chuyện gì phát sinh rồi, Mộc Thiên Tướng này là lúc nào trở thành Đại Phong Thành thành chủ.

- Khởi bẩm thành chủ, lần trước sau khi thành chủ ly khai không lâu, Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoàn cũng tới đến Đại Phong Thành...

Lúc này trong nội tâm Dương Côn mới có chút thở dài một hơi, tiếp theo cung kính đem sự tình ngay lúc đó từng cái từng cái nói ra.

- Về sau ở một năm trước, bởi vì Mộc Thiên Tướng truy tìm nguyên nhân cái chết huynh trưởng của hắn là Mộc Tu Công, Mộc Thiên Hùng cũng tới Càn Khôn Đái, cuối cùng dò xét được Mộc Thiên Hùng là bị giết chết ở địa phương cách Đại Phong Thành không xa, hơn nữa bởi vì phát hiện Đại Phong Thành thích hợp công pháp hần tu luyện, vì vậy một mực ở lại Đại Phong Thành, một bên tu luyện một bên điều tra hung thủ giết chết Mộc Thiên Hùng.

Bất quá nói đến một ít địa phương mẫn cảm, hắn vẫn là nhìn sắc mặt Tần Phàm một cái, sau đó chứng kiến sắc mặt Tần Phàm không có biến hóa, hắn mới nói tiếp xuống dưới:

- Mà thuộc hạ nghe theo thành chủ ngài lúc trước phân phó, cũng đem tin tức Đại Phong Thành thuộc về thành chủ ngài cáo tri cho hắn, chỉ là lúc ấy Mộc Thiên Tướng này cũng không có buông tha cho. Thuộc hạ bởi vì năng lực có hạn, cho nên không có đi ngăn trở, mới khiến cho Mộc Thiên Tướng một mực chiếm lấy thành chủ vị cho tới bây giờ, kính xin thành chủ minh xét.

- Ngươi yên tâm, ta lúc đầu đã từng nói qua, chỉ cần ngươi truyền lại ý của ta là được, việc này ta sẽ không trách ngươi. Bất quá ngươi phải nhớ kỹ từ hôm nay trở đi, Đại Phong Thành này là thuộc về Tần Phàm ta! Tuy ta sẽ không trường kỳ ở lại chỗ này, nhưng ngày sau bất luận kẻ nào lại muốn nhúng chàm Đại Phong Thành, Dương Côn ngươi liền lập tức phái người đến Đại Càn Quốc Nam Phong Tần gia thông truyền cho ta.

Nghe Dương Côn đem chuyện đã trải qua giới thiệu, Tần Phàm nhẹ gật đầu, sự tình cùng hắn phỏng đoán cơ bản tương tự.

Hắn lúc trước cũng không có yêu cầu Dương Côn phải giúp hắn giữ vững vị trí Đại Phong Thành, huống hồ hắn cũng không có năng lực như thế, hiện tại hắn tự nhiên cũng sẽ không quở trách rồi. Dương nhiên, hiện tại hắn đã chuẩn bị trở về Nam Phong Tần gia, về sau tọa trấn một phương, Đại Phong Thành này là tuyệt đối không thể lại rơi vào tay người khác.

- Vâng, thành chủ.

Cả đám thuộc hạ vội vàng nghe lệnh.

- Mặt khác truyền mệnh lệnh của ta, khôi phục trình độ thuế má của Đại Phong Thành đến trước kia, hơn nữa mở rộng chỉnh đốn vệ đội phủ thành chủ, đem tất cả dược liệu cùng đan dược giao dịch trên thị trường, tất cả thu về phủ thành chủ quản lý.

1135. Chương 1144-1145: Trở Về.

Chương 1144-1145: Trở về.

Sau đó Tần Phàm lại ban bố một loạt mệnh lệnh, cuối cùng phát phát tay nói ra:

- Dương Côn lưu lại cùng ta thương lượng chi tiết, những người khác có thể lui xuống.

Rất nhanh mọi người lui ra, trong đại sảnh phủ thành chủ chỉ lưu lại hai người Tần Phàm cùng Dương Côn, Cầu Bách Hải chỉ canh giữ ở bên ngoài đại sảnh phủ thành chủ, đối với hắn mà nói, những chuyện này hắn không có hứng thú gì.

- Dương Côn, lần trước trước khi ta đi bảo người lưu ý Linh Dược quý hiếm cùng vũ khí lưu thông trong Đại Phong Thành, vấn đề này người có làm hay không?

Thấy mọi người đã lui ra, lúc này Tần Phàm mới đứng dậy, hai mắt ngưng lại nhìn xem Dương Côn hỏi.

- Bẩm báo thành chủ, việc này thuộc hạ cũng không có quên, bởi vì hàng hóa giao dịch trong Đại Phong Thành, phủ thành chủ chúng ta đều có được quyền ưu tiên, sau khi Mộc Thiên Tướng cướp lấy thành chủ vị càng làm trầm trọng thêm, vốn hắn là vừa vặn chuẩn bị muốn chuyển không bảo khổ, may mắn thành chủ trở lại sớm một ít, hiện tại bảo khổ của Đại Phong Thành chúng ta vẫn tương đối sung túc.

Dương Côn vội vàng khom người trả lời nói ra.

- Rất tốt.

Lúc này Tần Phàm mới nhẹ gật đầu, sau đó từ trên cao chậm rãi đi xuống nói ra:

- Bất quá lúc này đây trở lại ta phát hiện lưu lượng người trong Đại Phong Thành giảm bớt rất nhiều, cho nên về sau có lẽ phải tận lực giảm bớt sử dụng đặc quyền của phủ thành chủ, cam đoan Đại Phong Thành công bình công chính, một lần nữa hấp dẫn dòng người. Về phần phương diện tài chính, người có thể sử dụng thuế má thu nhập của Đại Phong Thành giúp ta mua sắm những vật này, một lát nữa ta còn có thể giao cho người một đám đan dược với tư cách đấu giá, tiền thu được sẽ với tư cách kinh phí cho phủ thành chủ.

Trên thực tế, Tần Phàm một mực đều tại vì cùng Càn Kinh Tần gia đại chiến tại làm chuẩn bị, hơn nữa hắn biết rõ tại Càn Khôn Đái những này hỗn loạn khu vực có được cực kỳ phong phú tài nguyên, đây cũng là hắn coi trọng Đại Phong Thành một nguyên nhân. Hắn cần là đem Đại Phong Thành rất nhiều tài nguyên chuyển dời đến Nam Phong Tần gia, do đó đem gia tộc tổng hợp thực lực rất nhanh tăng lên, trở thành Đại Càn Quốc thậm chí toàn bộ Vũ Thiên đại lực siêu cấp gia tộc.

- Vâng, thành chủ.

Dương Côn vội vàng trả lời, hắn biết rõ hiện tại danh khí của Tần Phàm ở bên trên đan dược, nếu như tin tức Đại Phong Thành đấu giá đan dược của Kỳ Tích Đan Vương truyền ra, đoán chừng lập tức lưu lượng người trong Đại Phong Thành sẽ tăng lên thật nhiều.

- Vậy đi xuống đi, ta sẽ dừng lại trong Đại Phong Thành vài ngày, giúp người đem Đại Phong Thành vận tác đến chính quy, qua ít ngày nữa ta trở lại Đại Càn Quốc cũng sẽ phái người đến hiệp trợ người quản lý Đại Phong Thành.

Tần Phàm phát phát tay nói ra.

Từ khi truyền ra tin tức Tần Phàm trở lại Đại Phong Thành, quả nhiên là ở bên trong thời gian cực ngắn, có rất nhiều người mãnh liệt tràn tới, trong khoảng thời gian ngắn Đại Phong Thành cơ hồ là kín người hết chỗ.

Đương nhiên, những người này phần lớn cũng là vì Tần Phàm mà đến, cầu đan hoặc là cầu võ, bất quá Tần Phàm chỉ chính thức lộ diện qua một lần, tuyên bố tin tức mình là Đại Phong Thành thành chủ.

Đồng thời Tần Phàm ở trong Đại Phong Thành cũng thu nạp vài tên Võ Tôn cường giả với tư cách cao tăng quản lý Đại Phong Thành, sau khi ưng thuận hứa hẹn đan dược, những người này đều đáp ứng trở thành một thành viên của Ấn Thế Mạo Hiểm Đoàn, tức là nhân viên bên ngoài của Nam Phong Tần gia.

Có thể nói, dùng danh khí cùng thực lực hiện tại của Tần Phàm, người muốn gia nhập Ấn Thế Mạo Hiểm Đoàn vẫn là rất nhiều đấy.

Mấy ngày sau, các phương diện Đại Phong Thành đều đi lên chính quy, mà sau khi Tần Phàm lưu lại cho Dương Côn một phê đan dược, liền mang theo rất nhiều Linh Dược tài liệu cùng Cầu Bách Hải lặng yên đi ra Đại Phong Thành.

Một mực xuyên qua Càn Khôn Đái, càng ngày càng tới gần biên cảnh Đại Càn Quốc.

Trước khi về Đại Càn Quốc, Tần Phàm còn đi Hắc Hỏa thành một chuyến. Vốn hắc và Cổ Mặc có được linh hồn cảm ứng, coi như là cách xa nhau ngàn dặm cũng có thể giúp nhau cảm ứng được đến vị trí lẫn nhau, nhưng lúc này đây, hắc tìm khắp nơi toàn bộ Hắc Hỏa thành, vậy mà đều tìm không thấy Cổ Mặc, thậm chí hoàn toàn không có khí tức của đối phương tồn tại.

Tần Phàm có chút bận tâm, đồng thời cũng đầy tâm nghi hoặc.

Lúc này đây hắc vốn còn muốn tìm Cổ Mặc hỏi thăm một ít về sự tình Đan Vũ Thần Đình, không thể tưởng được bây giờ lại ngay cả bóng người cũng tìm không thấy rồi, hắc tựa hồ cảm thấy việc này lộ ra càng thêm quỷ dị. Hắc cũng hỏi qua mọi người Cổ gia, bọn hắc cũng không có bất cứ tin tức gì về Cổ Mặc, thậm chí Cổ Mặc chưa từng xuất hiện qua ở trước mặt bọn họ.

- Lão đầu hắc đến tốt cùng là làm sao vậy?

Tìm tòi hỏi lâu không có kết quả, Tần Phàm chỉ đành phải mang theo tâm tình thoáng tâm thần bất định lần nữa bước lên đường về, hy vọng có thể về đến gia tộc tìm được Cổ Mặc.

Trên thực tế, hắc cũng có chút không thể chờ đợi được về nhà.

Ngày hôm nay, mặt trời chiều ngã về tây.

Sau khi ly khai Đại Phong Thành ước chừng qua mười ngày, Tần Phàm rốt cục lần nữa về tới cảnh nội Đại Càn Quốc, trước mắt là thành trì biên cảnh ở giữa Đại Càn Quốc cùng Càn Khôn Đái... Nhạn Thành, xuyên qua tòa thành trì này, hắc liền chính thức trở lại Đại Càn Quốc rồi.

Lúc trước, Tần Phàm là ở chỗ này gặp được Thần Thú gia tộc Thánh Nữ Phương Tiểu Tình, sau đó tiến vào Càn Khôn Đái đã bắt đầu một lần hành trình đại lực của mình.

Lúc này đây, theo hắc ly khai Đại Càn Quốc, đến bây giờ lại một lần nữa đặt chân lên thổ địa Đại Càn Quốc, tổng cộng đi qua hai năm thời gian.

Ở bên trong hai năm qua, Tần Phàm từ thiếu niên áo xanh lúc trước, đã trở thành một thanh niên có gương mặt kiên nghị; từ Võ Tôn cảnh giới, đến bây giờ Võ Thánh cường giả, từ Kỳ Tích Chi Tử trong Đại Càn Quốc nguyên lai có chút danh tiếng, đã trở thành Kỳ Tích Đan Vương hiện tại, có thể ở trên Vũ Thiên đại lục phong vân một cõi!

- Ta trở lại rồi.

Dưới trời chiều, nhìn xem phương hướng gia tộc, trong miệng Tần Phàm thì thào nói.

Đại Càn Quốc, Thượng Kinh chi địa, trong thành Càn Kinh phồn hoa.

Với tư cách một trong những gia tộc cường đại nhất trong toàn bộ Càn Kinh thành, thậm chí Đại Càn Quốc. Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia có được khu vực phồn hoa nhất trong Càn Kinh thành. Lúc này Càn Kinh Tần gia, tuy bởi vì bị Tần Phàm phá hủy qua môn đình, nhưng vẫn uy nghiêm không sửa, nhà cao cửa rộng, khí tràng ngàn vạn.

Bất quá bởi vì xuất hiện qua sự tình ngày đó Tần Phàm mạnh mẽ xông tới, hôm nay Càn Kinh Tần gia đã càng thêm cường diệu lực lượng phòng ngự gia tộc, đặc biệt là ở trước cổng chính, thủ vệ càng thêm sâm nghiêm, có năm Võ Tôn Cấp cường giả trấn thủ ở phụ cận, nếu có người dám xâm phạm, tất giết chết bất luận tội.

Lúc này ở trong đại sảnh nghị sự của Càn Kinh Tần gia.

Càn Kinh Tần gia Tộc Trưởng Tần Thịnh cùng hơn mười vị trưởng lão hiện tại đều tề tụ một đường.

Tần Thịnh ngồi ở chủ vị, lúc này hai hàng trưởng lão phía dưới đều nghiêm nghị mà ngồi, chẳng qua là vị trí lưu cho Đại Trưởng Lão Tần Thiên Hoành khi xưa, hiện tại cũng còn không thấy, tất cả trưởng lão ở đây từng cái đều gương mặt trầm trọng, hào khí ở trong đại sảnh lộ ra thập phần áp lực.

Tuy trưởng lão tham gia hội nghị đã tới đủ, nhưng Tộc Trưởng Tần Thịnh ở bên trên chủ vị lại còn chưa có bắt đầu nói chuyện.

Đã qua hồi lâu, tựa hồ Tần Thịnh cũng có chút cảm giác được áp lực trong tràng, lúc này mới đánh vỡ trầm mặc nói:

- Tin tưởng mọi người cũng đã nghe được đồn đãi, Tần Phàm sắp phản hồi Đại Càn Quốc rồi.

Nhưng mà, Tần Thịnh nói cho hết lời, phía dưới nguyên vẫn là trầm mặc.

Người ở chỗ này đều là cao tầng của Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia, bọn hắn tự nhiên biết rõ chuyện này rồi, đồng thời bọn hắn cũng biết lúc này đây Tần Phàm trở về, so với thời điểm hai năm trước hắn ly khai còn mạnh hơn rất nhiều.

1136. Chương 1146-1147: Tần Quan Xuất Quan!

Chương 1146-1147: Tần Quan xuất quan!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Chỉ là, bọn hắn ở đây ngoại trừ Tần Thịnh, không có một cái nào là Võ Thánh cường giả.

Tần Phàm đã thành Võ Thánh cường giả!

Cho nên tuy bọn họ đều biết tin tức này, nhưng lại giống nhau là thúc thủ vô sách.

- Ai, bởi vì lúc trước Thiên Hoành đuổi theo giết Tần Phàm, hiện tại còn không có tin tức gì truyền lại, chỉ sợ là đã lành ít dữ nhiều rồi. Thiên Hoành là một người cực kỳ có thiên phú nhất trong Càn Kinh Tần gia chúng ta, ta nhận được tin tức, trước khi tiến vào Cửu Long cốc, hắn đã đột phá đến Võ Thánh cảnh giới, không thể tưởng được như vậy vẫn là giết không chết Tần Phàm.

Một lát sau, Tần Thịnh lại lần nữa thở dài nói ra, trên mặt lộ ra rất là thương cảm.

Kỳ thật đã đến thế hệ này của Càn Kinh Tần gia Tần Thịnh, người có thiên phú đã càng ngày càng ít, thậm chí ngoại trừ Tần Thiên Hoành cùng bản thân Tần Thịnh, lại không còn người khác có tư cách trùng kích cảnh giới Võ Thánh.

Hiện tại mọi người nghe được sau khi Tần Thiên Hoành đột phá đến Vô Thánh, vẫn là vẫn lạc, cái kia đối với toàn bộ Càn Kinh Tần gia mà nói đều là trùng kích thật lớn.

Nghe được tin tức này, toàn trường càng im lặng.

- Đại Trưởng Lão thiên phú tuyệt diệu, không thể tưởng được vẫn bị chết ở trên tay tiểu tạp chủng Tần Phàm này, sớm biết như vậy lúc trước chúng ta nên liều lĩnh giết chết hắn! Hiện tại tiểu tạp chủng này đi một vòng trên đại lục, không chỉ có đã trở thành Vô Thánh cường giả, lại đoạt được quán quân Luyện Đan Đại Hội! Lúc này đây hắn trở lại, nhất định là muốn nhắc lên sóng to gió lớn trong toàn bộ Đại Càn Quốc rồi, càng thêm khó có thể đối phó!

Càn Kinh Tần gia Tam Trưởng Lão tính tình nóng nảy, không khỏi đập bàn nói ra.

- Nghe nói ở trên Luyện Đan Đại Hội, Tần Phàm này biểu hiện ra ngoài thực lực rất mạnh, có thể so với sáu bảy cấp Vô Thánh, thậm chí có đồn đãi ngay cả Thất cấp Vô Thánh cũng không phải là đối thủ của hắn, có một gã Thất cấp Vô Thánh chết trên tay hắn.

Phía dưới cũng có trưởng lão nói ra.

- Ngay cả sáu bảy cấp Vô Thánh cũng không phải là đối thủ của hắn? Làm sao có thể? Tần Phàm này không phải nói mới đột phá đến cảnh giới Vô Thánh chưa đủ nửa năm sao? Hắn không chỉ không có xuất hiện căn cơ bất ổn, lại vẫn có thể phát huy ra thực lực viễn siêu cảnh giới?

Trưởng lão này vừa mới nói xong, một ít trưởng lão không biết rõ tình hình trên mặt ngay lập tức lộ ra vẻ động dung.

- Tin tức này là thực, chúng ta chuyên môn phái người đi điều tra qua, đạt được tin tức xác thực là Đại Càn Quốc Bạch Ngân Thành Phong gia Tộc Trưởng, Thất cấp Vô Thánh Phong Thái Thương rất có thể là chết ở trên tay Tần Phàm rồi, ngoài ra con của hắn Lục cấp Vô Thánh Phong Vô Cực cũng đồng dạng mất tích, tám chín phần mười là phụ tử bọn hắn đều chết hết rồi.

Lúc này Tần Thịnh trầm giọng nói ra.

Trưởng lão đang ngồi ở phía dưới tao động lần nữa, nhìn ra được, đại bộ phận người đều có chút bất an lên. Tốc độ tăng lên của Tần Phàm thật sự là quá mức nghịch thiên, bọn hắn vốn đã tận lực đánh giá cao thực lực của Tần Phàm, nhưng rõ ràng vẫn là ngoài dự liệu của bọn hắn.

- Mà sau khi tin tức Tần Phàm này đột phá đến Vô Thánh cảnh giới, cũng lấy được danh hiệu Kỳ Tích Đan Vương truyền quay lại trong nước, dĩ vãng một ít gia tộc ủng hộ Càn Kinh Tần gia chúng ta, hiện tại cũng bắt đầu lắc lư. Tóm lại, hiện tại áp lực của Càn Kinh Tần gia chúng ta hoàn toàn chính xác là rất lớn.

Sau đó, một gã trưởng lão trầm giọng phân tích nói ra.

- Hiện tại cách năm năm ước hẹn còn có một năm thời gian, cũng không biết tiểu tạp chủng này còn có thể phát triển tới trình độ nào.

Mà một ít trưởng lão càng là có chút kinh sợ nói.

Cái này cũng không thể trách bọn hắn kinh hoảng, nhớ ngày đó định thời điểm ra năm năm ước hẹn, Tần Phàm chỉ là một gã Linh Vũ Sư, tuy thiên phú củ hắn cũng cực cao, nhưng dù sao một gã Linh Vũ Sư như thế nào cũng không gây nổi sóng gió gì.

Cho nên bọn hắn cũng chỉ là kiêng kỵ thiên phú của hắn, nên mới muốn sớm ngày bóp chết hắn từ trong trứng nước, kỳ thật cũng không phải nói sợ Tần Phàm, nhưng chỉ là ngăn ngừa năm năm, bọn hắn vốn cho rằng Tần Phàm lại nghịch thiên, tối đa cũng chỉ trở thành Vô Tôn cường giả mà thôi.

Nhưng hôm nay, năm năm ước hẹn còn hơn một năm, Tần Phàm đã trở thành Vô Thánh cường giả, hơn nữa thực lực có thể so với Thất cấp Vô Thánh! Không chỉ là thiên phú, hôm nay thực lực này cũng đầy đủ để cho bọn hắn kiêng kỵ rồi!

Ít nhất người ở chỗ này, kể cả Tộc Trưởng Tần Thịnh ở bên trong, đã không có một cái nào là đối thủ của Tần Phàm!

- Vội cái gì! Cãi nhau, còn ra thể thống gì nữa!

Mà cũng đúng vào lúc này, bỗng nhiên có một thanh âm uy nghiêm vang lên ở trong toàn bộ đại sảnh nghị sự, làm cho từng trưởng lão đều cảm giác được đỉnh tai nhức óc, lập tức yên tĩnh trở lại.

Tiếp theo trong nháy mắt, một bóng người cao lớn, khí thế vô cùng uy nghiêm bỗng nhiên xuất hiện ở trong đại sảnh nghị sự.

- Lão tổ tông, ngài đã xuất quan!

Chứng kiến bóng người này, tất cả trưởng lão, kể cả Tộc Trưởng Tần Thịnh ở bên trong đều kinh hãi đứng dậy, mà Tần Thịnh càng là lập tức nhường xuất vị trí thủ tịch chủ vị.

Người xuất hiện ở trong đại sảnh nghị sự này, dĩ nhiên là người mạnh nhất Càn Kinh Tần gia Vô Thánh Tần Quan. Sau khi Tần Quan xuất hiện, lúc này mới cảm giác có người tâm phúc, dần dần trấn định xuống dưới.

- Càn Kinh Tần gia chúng ta chính là Tần gia chính tông, một tiểu tử ngoại gia, ý có chút ít thiên phú liền không chịu nhận tổ quy tông, bây giờ lại còn để cho các người sợ thành như vậy! Đường đường Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, còn mặt mũi nào mà tồn tại!

Tần Quan dùng phương thức thuận di đột nhiên xuất hiện trong đại sảnh, vừa xuất hiện hần liền uy nghiêm nói, một bên long hành hổ bộ trực tiếp đi về hướng vị trí gia chủ mà Tần Thịnh nhường xuất ngồi xuống.

Lúc này những người khác cũng không dám phát ra thanh âm, cũng chỉ là đứng đấy cúi đầu.

- Lão tổ tông, Tần Phàm này so với lúc trước mạnh hơn rất nhiều.

Một lát sau, Tần Thịnh đứng ở một bên mới nói:

- Chỉ hai mươi một tuổi liền trở thành Vô Thánh cường giả, có thể nói, ở trên Vũ Thiên đại lục, rất nhiều năm cũng không có xuất hiện qua nhân vật như vậy rồi.

- Hừ, tiểu tử này thật có chút thiên phú, lúc trước vốn ta hủy vô đạo hần không thành, vốn còn muốn bồi dưỡng Hạo Dương đến giải quyết hần, dù sao tiểu tử này cũng là tuổi còn trẻ, ta trực tiếp ra tay đối phó hần cũng có chút bất công. Chỉ là không nghĩ đến, vậy mà hiện tại để cho hần trở thành Vô Thánh cường giả!

Nhắc tới cái này, Tần Quan tựa hồ cũng lộ ra có chút tức giận, cũng ẩn ẩn có một tia hối hận:

- Càng không thể tưởng được tiểu tử này còn lần nữa cùng bổn gia chúng ta đối nghịch, bị Chân Vũ thánh điện định ra cái gì năm năm ước hẹn, xem ra lúc trước lão phu thật sự nên tự mình đi chém giết hần.

- Lão tổ tông, Tần Phàm này tiềm lực phát triển hoàn toàn chính xác là không như bình thường, hần có thể trong không đến bốn năm thời gian từ một gã Linh Vũ Sư thành Vô Thánh, tốc độ nghịch thiên như vậy, quả thực không phải nhân loại có thể có được! Hơn nữa hiện tại hần đã có được thực lực bằng với Thất cấp Vô Thánh, thật sự là chúng ta không thể khinh thị hần.

Tần Thịnh âm trầm nói.

Sau đó hần lại ngưng trọng mà kỹ càng đem đủ loại đồn đãi trong hai năm qua về Tần Phàm tăng lên hướng Tần Quan báo cáo.

Bởi vì Tần Quan bế quan thật lâu, hần nhất định phải để cho Tần Quan biết rõ tình hình thực tế của Tần Phàm.

- Cho dù hần có thực lực Thất cấp Vô Thánh thì như thế nào, chẳng lẽ hần còn vượt qua được Cửu cấp Vô Thánh sao?

Nhưng nghe hết Tần Thịnh báo cáo, lúc này Tần Quan chỉ nhàn nhạt nói.

- Lão tổ tông, ngài rốt cục đột phá đến Cửu cấp Vô Thánh rồi hả?

1137. Chương 1146-1147: Tần Quan Xuất Quan!

Chương 1146-1147: Tần Quan xuất quan!

Tần Quan vừa mới nói xong, trên mặt mọi người trong toàn trường lập tức đều lộ ra sắc mặt vui mừng, bọn họ đều là võ đạo cường giả, thập phần tinh tường Cửu cấp Võ Thánh đại biểu thực lực gì.

- Đúng vậy, lúc trước tuy ta dựa vào một ít bí pháp có thể thi triển năng lực Cửu cấp Võ Thánh, nhưng ta còn không phải Cửu cấp Võ Thánh, hiện tại, trải qua hai năm bế quan, ta rốt cục đột phá đến Cửu cấp Võ Thánh rồi! Thực lực của ta bây giờ, tin tưởng cho dù so sánh với Kim Dương Võ Thánh kia cũng không xa!
- Hừ, không thể tưởng được Tần Phàm kia lại cùng Kim Dương lão quỷ đáp bên quan hệ, nhất định là Kim Dương lão quỷ kia trợ giúp, tiểu tử này mới có thể nhanh như vậy đột phá đến Võ Thánh chi cảnh!

Lúc này Tần Quan tự ngạo nói, hẳn nghe được vừa rồi Tần Thịnh giới thiệu, phỏng đoán đến sự tình từ đầu đến cuối:

- Bất quá ta biết rõ trên người lão quỷ này mang theo ẩn tổn thương, đoán chừng thực lực bây giờ cũng khó phát huy ra bảy thành đi à nha! Hơn nữa hẳn cũng có sự tình khác ràng buộc, cho hẳn gan hẳn cũng không dám đến Đại Càn Quốc.
- Lão tổ tông, nhưng hiện tại cách năm năm ước hẹn còn có hơn một năm thời gian, Tần Phàm kia lại rõ ràng cho thấy đạt được Chân Vũ thánh điện thiên vị cùng che chở, đối với Càn Kinh Tần gia chúng ta vẫn có rất nhiều bất lợi.

Lúc này Nhị trưởng lão lại lo lắng nói.

- Chân Vũ thánh điện?

Lúc này Tần Quan mới nhướn mày, sau đó nghĩ nghĩ nói ra:

- Chỉ cần Thánh chủ kia không ly khai thánh điện, những người khác ta đều không sợ, hơn nữa bọn hắn đã định ra năm năm ước hẹn, lúc đó bọn hắn cũng sẽ không dám trở mặt. Bất quá nếu bọn họ khinh người quá đáng, chúng ta cũng phải nghĩ kỹ đường lui.
- Lão tổ tông, mặt khác sự nghiệp gia tộc của Nam Phong Tần gia kia ở trong hai năm này phát triển cũng cực kỳ nhanh chóng, hiện tại Càn Kinh Tần gia chúng ta cũng khó có thể áp chế, chúng ta có nên áp dụng một ít hành động hay không.

Lúc này Tần Thịnh cũng hỏi.

- Cái này chúng ta còn cần bàn bạc kỹ hơn, hiện tại người trước gọi hai gã Võ Thánh cấp Thái Thượng trưởng lão của chúng ta đang lịch lãm rèn luyện bên ngoài nhiều năm về, trước khi chúng ta quyết chiến, đem trọn tình thế của Đại Càn Quốc nắm giữ ở trong tay Càn Kinh Tần gia chúng ta.

Tần Quan nghĩ nghĩ phân phó nói.

Sau đó hắn nhanh chóng hạ một số mệnh lệnh, để cho tất cả trưởng lão đều lập tức tỉnh táo cùng trấn định xuống, đều khôi phục tin tưởng của mình.

Đến tận đây, với tư cách Nhất phẩm Chân Vũ thế gia siêu cấp gia tộc Càn Kinh Tần gia, mới giống như cỗ máy chiến tranh cực lớn vận chuyển, lần nữa phát huy ra năng lượng cực kì khủng bố...

Đông Thượng Châu, Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Thần Mộc Thành Mộc gia.

Mộc gia này ở Đông Thượng Châu là một siêu cấp thế gia cơ hồ nổi tiếng, nội tình thâm hậu, cường giả rất nhiều, coi như là ở toàn bộ Đại Càn Quốc cũng là gia tộc tổng hợp thực lực xếp hạng hàng đầu.

Gia tộc cổ xưa này lịch sử đã lâu, chỗ đặc biệt là cơ hồ toàn cả gia tộc đều tu luyện Mộc hệ thuật pháp, hơn nữa truyền thuyết gia tộc này cực kỳ am hiểu chăn nuôi yêu thú, thậm chí còn có đồn đãi nói ở trong gia tộc này cất dấu hộ tộc yêu thú cực kỳ cường đại.

Ở trong Thần Mộc Thành, Mộc gia này chính là bá chủ.

Gần kề chỉ là phạm vi tộc địa của Mộc gia, đã chiếm một phần mười diện tích Thần Mộc Thành.

Lúc này, ở trong lãnh địa Mộc gia, một lão giả mặc áo choàng màu xanh đen, râu dài phất phơ đang lơ lửng ở vị trí trong sân, hai mắt nhắm nghiền, gương mặt an tường, chỉ là trong đôi mắt đóng chặt của hắn lại ẩn chứa một loại không gian tự uy, để cho người tự nhiên sinh ra một cảm giác tâm mang sợ hãi.

Đột nhiên, hắn mở hai mắt ra, hai đạo tinh quang lập tức bắn ra mà ra.

- Tiến đến.

Sau đó hắn mở miệng nói.

Lúc này liền gặp một đạo nhân ảnh cấp tốc từ ngoài viện chạy vội tiến đến, sắc mặt người này tái nhợt, quần áo mất trật tự, bộ pháp cũng có chút bất ổn, xem ra tựa hồ có vài phần chật vật.

Nếu lúc này có mặt Tần Phàm, liền nhất định nhận ra người này là Mộc Thiên Tướng ở Đại Phong Thành bị hắn đánh chạy.

- Lão tổ, ngài phải làm chủ cho ta ah!

Sau khi Mộc Thiên Tướng này chạy vào sân nhỏ, liền lập tức nửa quỳ trên mặt đất, gương mặt bi thương, thanh âm đau khổ thậm chí mang theo một tia khóc nức nở hướng về thanh hắc bào lão giả kia nói.

- Mộc Thiên Tướng, không phải người đang ở bên trong Đại Phong Thành tu luyện sao? Đến tột cùng là vì sao khiến cho chật vật trở lại như thế!

Lão giả kia thấy Mộc Thiên Tướng tiến đến, hai mắt lập tức ngưng tụ, trong miệng uy nghiêm quát hỏi.

- Lão tổ, là Tần Phàm! Là Tần Phàm đuổi ta ra khỏi Đại Phong Thành, còn làm ta thành như vậy!

Mộc Thiên Tướng oán độc cắn răng nói ra.

- Là cái gọi là Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm kia?

Mộc gia lão tổ không khỏi nhướng mày.

- Đúng vậy, chính là tiểu tạp chủng kia! Lão tổ, ta tiến về Đại Phong Thành điều tra nguyên nhân cái chết của đại ca, ta phát hiện đại ca là chết ở bên ngoài Đại Phong Thành, trước đây Tần Phàm vừa vận ở Đại Phong Thành, ta nghĩ đại ca nhất định là bị hắn giết chết!

Mộc Thiên Tướng tiếp tục tức giận nói ra.

- Thiên Hùng là chết ở hai năm trước, lúc đó Tần Phàm kia dĩ nhiên cũng có năng lực giết chết hắn sao?

Mộc gia lão tổ không khỏi có chút kinh ngạc.

- Lão tổ, tiểu tạp chủng kia thực lực thiên phú đều không thể xem nhẹ! Lúc này đây hắn không chỉ có đạt đến Vô Thánh cảnh giới, hơn nữa còn có được thực lực cực kỳ cường đại, hắn... hắn phong tỏa nguyên khí bản tức trong cơ thể ta! Hiện tại ta chỉ có thể phát huy ra thực lực Linh Vũ Sư! Lão tổ, người nhất định phải làm chủ cho ta ah!

Lúc này Mộc Thiên Tướng lại lần nữa bi thiết nói.

- Cái gì?

Nghe vậy, Mộc gia lão tổ lập tức biến sắc, ngay lập tức nắm Mộc Thiên Tướng lên, đưa kinh khí vào trong cơ thể hắn tìm tòi. Phát hiện quả nhiên nguyên khí bản tức trong cơ thể hắn có bộ phận bị trực tiếp phong tỏa, căn bản là vận chuyển không được.

1138. Chương 1148: Mộc Gia Phong Vân.

Chương 1148: Mộc gia phong vân.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hơn nữa cổ phong ẩn chi lực cường đại cùng khó chơi kia, làm cho hắn cũng có chút không dám tin tưởng.

- Tần Phàm này thậm chí có thực lực mạnh như thế!

Lại thăm dò lần nữa, tình huống trong cơ thể Mộc Thiên Tướng làm cho Mộc gia lão tổ biến sắc, đã đến đằng sau càng phát ra khó coi.

- Lão tổ, như thế nào? Tần Phàm này bất quá là đột phá đến Vô Thánh chi cảnh chưa đủ nửa năm, chẳng lẽ thực lực của hắn ngay cả lão tổ người là Ngũ cấp Vô Thánh cũng phải kiêng kị sao?

Mộc Thiên Tướng chứng kiến sắc mặt Mộc gia lão tổ biến hóa, lúc này mới lộ ra vẻ kinh hoàng.

Hắn vốn cho rằng cho dù Tần Phàm càng lợi hại, bất quá cũng chỉ có thể so sánh với hai ba cấp Vô Thánh mà thôi, cho nên lúc ban đầu ở Đại Phong Thành mới có thể buông ngoan thoải. Bây giờ nhìn đến lão tổ nhà mình biểu lộ như vậy, hắn tựa hồ biết rõ mình đánh giá thấp Tần Phàm rồi.

- Đâu chỉ là kiêng kị, Tần Phàm này ở trong cơ thể người lưu lại nguyên khí phong tỏa, ngay cả ta cũng không cách nào cởi bỏ! Nói cách khác, thực lực của Tần Phàm này so ta còn muốn cường đại hơn!

Vốn Mộc gia lão tổ thập phần bình tĩnh uy nghiêm, lúc này lại hít sâu một hơi, vô cùng chấn động nói.

- Làm sao có thể!

Nghe được Mộc gia lão tổ nói, Mộc Thiên Tướng lập tức giật mình cả người. Thật lâu mới thì thào nói ra:

- Cái kia... Lão tổ, nguyên khí phong tỏa của ta làm sao bây giờ? Ta hiện tại chỉ có thể phát huy ra thực lực Linh Vũ Sư!

Nguyên khí của Mộc gia lão tổ ở trong cơ thể Mộc Thiên Tướng vận chuyển mấy lần, nhưng cuối cùng nhất đều không có cách nào giải trừ phong tỏa chi lực của Tần Phàm.

- Cái Kỳ Tích Chi Tử này, đích thật là để cho người không dám tin. Muốn giải trừ phong ẩn này của người, ta nghĩ thực lực ít nhất cũng phải là Thất cấp Vô Thánh trở lên mới được. Mặc dù Mộc gia chúng ta có mấy tên Vô Thánh cường giả, nhưng thực lực cao nhất cũng chỉ là Ngũ cấp Vô Thánh như ta, căn bản không có cách nào giúp người giải trừ phong ẩn.

Sắc mặt Mộc gia lão tổ càng phát ra âm trầm xuống:

- Người muốn khôi phục thực lực nguyên lai, chỉ sợ phải cường giả tìm gia tộc khác, hoặc là... bản thân Tần Phàm mới được.

- Cái gì? Lão tổ, chẳng lẽ chúng ta hoà giải với tiểu tạp chủng Tần Phàm kia? Nhưng hắn cực kỳ có hiềm nghi là hung thủ giết chết đại ca! Hơn nữa ta đoán chừng Mộc Mộ huynh đệ cũng bị hắn giết chết! Không được! Cho dù ta không thể khôi phục thực lực Vô Tôn, chúng ta cũng tuyệt đối không thể hòa giải cùng hắn!

Mộc Thiên Tướng lập tức lộ ra giận dữ, vừa sợ vừa giận, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra thực lực của Tần Phàm so với lão tổ nhà mình còn mạnh hơn.

- Ai, Thiên Tướng, chúng ta nhất định phải vì toàn cục của Mộc gia mà suy nghĩ, bây giờ thực lực cùng tiềm lực của Tần Phàm này đều là rất mạnh, thậm chí Mộc gia chúng ta cũng khó có khả năng chống nổi hắn, đối nghịch với hắn, đối với Mộc gia chúng ta không có bất kỳ chỗ tốt.

Mộc gia lão tổ bất đắc dĩ thở dài một tiếng nói ra.

- Lão tổ!

Mộc Thiên Tướng cảm giác được không cam lòng.

- Không cần phải nói, giai đoạn hiện tại thật sự là chúng ta không thích hợp đối nghịch cùng Tần Phàm này, người để cho Thiên Thông cùng các vị trưởng lão cùng một chỗ thương lượng một chút đi.

Mộc gia lão tổ chỉ là phát phát tay nói ra.

Mộc Thiên Thông đúng là Đại trưởng lão hiện tại của Thần Mộc Thành Mộc gia.

- Ha ha ha, chẳng lẽ Thần Mộc Thành Mộc gia muốn làm rùa đen rút đầu sao? Vậy mà sợ một mao đầu tiểu tử mới hai mươi tuổi, thật sự là buồn cười buồn cười!

Nhưng mà cũng vào lúc này, đột nhiên một tiếng cười hơi có vẻ liêu lĩnh ở trên không Mộc gia tộc địa vang lên, sau đó một bóng người đột nhiên từ trên trời giáng xuống, xuất hiện ở trong sân của Mộc gia lão tổ cùng Mộc Thiên Tướng.

Rống...

Mà ở trong nháy mắt tiếp theo, ở chỗ sâu trong Thần Mộc Thành Mộc gia, một tiếng thú rống diếc tai nhức óc cũng lập tức truyền ra, tựa hồ là nhằm vào thân ảnh vừa mới đi đến kia.

- Người là ai?

Nghe được tiếng cười kia, hai mắt của Mộc gia lão tổ lập tức ngưng tụ, cảnh giác quát hỏi.

Người tới là một lão giả áo bào trắng Ngự Kiếm mà đi, hắc ngọc diện râu dài, búi tóc chải lấy thập phần chỉnh tề, xem ra có vài phần tiên phong đạo cốt, tốc độ kia cực nhanh, rất nhanh liền rơi xuống trong sân.

- Càn Kinh Tàn gia Tàn Phi.

Sau khi rơi xuống trong sân, lão giả này mỉm cười hướng Mộc gia lão tổ, trong miệng nhàn nhạt nói.

Người này đúng là một trong hai gã Vô Thánh cường giả lịch lãm rèn luyện bên ngoài được mời về của Càn Kinh Tàn gia.

- Tàn Phi, người cũng là nhân vật cấp bậc lão tổ của Càn Kinh Tàn gia, như thế nào lại đột nhiên đi vào Thần Mộc Thành Mộc gia ta? Nếu như người chỉ muốn đến tràophúng một phen, như vậy cho dù người là Thất cấp Vô Thánh, chỉ sợ người cũng không phải dễ dàng ly khai như vậy.

Sắc mặt Mộc gia lão tổ thoáng lạnh lùng nói.

- Ha ha, vừa rồi một tiếng thú rống kia có lẽ là hộ tộc yêu thú của Mộc gia các người đi à nha? Nghe nói thực lực đầu hộ tộc yêu thú này của các người có thể so với Cửu cấp Vô Thánh, nếu muốn lưu ta lại đương nhiên không khó, bất quá lúc này ta tới cũng không phải là vì khiêu khích Mộc gia các người mà đến, trên thực tế ta là muốn đến đàm phán chuyện hợp tác cùng các người.

Tàn Phi lại không sợ chút nào tiếp tục mỉm cười nói ra.

- Hợp tác? Thần Mộc Thành Mộc gia chúng ta ở Đông Thượng Châu, Càn Kinh Tàn gia các người ở Trung Châu, cách xa nhau như vậy có cái gì hợp tác đáng nói chứ.

Mộc gia lão tổ chỉ là lãnh đạm nói.

- Bởi vì chúng ta có cùng chung địch nhân.

Tàn Phi nhàn nhạt nói ra:

- Ta biết rõ Mộc Thiên Hùng còn có huynh đệ Mộc Mộ, Mộc Dương của các người, tổng cộng ba gã Vô Tôn đều là Tàn Phàm giết chết, chẳng lẽ các người thật sự bỏ qua như vậy sao?

- Người sao có thể xác định bọn họ đều là Tàn Phàm giết chết hay sao?

Hai mắt Mộc gia lão tổ ngưng tụ.

- Càn Kinh Tàn gia chúng ta đã điều tra qua, lúc trước Tàn Phàm từng tống một nữ hài đến Đại Khôn quốc, nghe nói hiện tại nữ hài kia đã trở thành Thánh Nữ của Đại Khôn quốc Thần Thú gia tộc, mà tiểu cô nương này có lẽ các người so với ta còn rõ ràng hơn, bởi vì chúng ta điều tra được nằng đúng là từ Thần Mộc Thành Mộc gia các người trốn đi.

Hai mắt của Tàn Phi đối mặt cùng Mộc gia lão tổ nói.

- Đúng, lão tổ, lúc trước ta hỏi qua người Đại Phong Thành, nghe nói Tần Phàm đích thật là cùng Phương Tiểu Tình kia cùng một chỗ xuất hiện qua trong Đại Phong Thành!

Lúc này Mộc Thiên Tướng ở một bên cũng phụ họa nói ra, trong lòng của hắn đối với Tần Phàm vẫn có lấy oán hận sâu đậm.

- Càn Kinh Tần gia các người đích thật là có chút năng lực, không thể tưởng được những chuyện này cũng để cho các người điều tra ra.

1139. Chương 1149-1151: Hắn Trở Lại Rồi!

Chương 1149-1151: Hắn trở lại rồi! (.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Trong ánh mắt của Mộc gia lão tổ xẹt qua một vòng tinh quang mịt mờ, trong lòng của hắn lóe ra các loại ý niệm, miệng âm trầm nói:

- Bất quá thực lực Tần Phàm này ta nghĩ các người cũng có thể điều tra đi ra, hắn hiện tại, chỉ sợ không phải người một Thất cấp Võ Thánh có thể giết chết. Huống hồ chúng ta biết rõ Càn Kinh Tần gia người cùng Tần Phàm Nam Phong Tần gia có năm năm ước hẹn, các người muốn động thủ đối với bọn họ tựa hồ không phải rất dễ dàng.

- Đúng vậy, chính bởi vì hiện tại chúng ta hoàn toàn chính xác tạm thời không thể trực tiếp động thủ đối với Nam Phong Tần gia, cho nên mới phải tìm Thần Mộc Thành Mộc gia các người hợp tác! Nếu không, dùng thực lực bây giờ của Càn Kinh Tần gia chúng ta, trực tiếp có thể nhổ tận gốc Nam Phong Tần gia này!

Lúc này Tần Phi tự tin nhàn nhạt nói ra:

- Đương nhiên, Mộc gia các người cũng có thể không hợp tác cùng chúng ta, bất quá dùng tính cách có thù tất báo kia của Tần Phàm, hiện tại có khả năng không đối phó Mộc gia các người, nhưng ngày sau đợi thực lực của hắn phát triển, các người chưa hẳn còn có thể may mắn thoát khỏi. Hơn nữa ba gã Võ Tôn của Mộc gia các người bị giết, nếu như các người còn có thể chịu, vậy thì coi như hôm nay Tần Phi ta chưa có tới qua cũng được.

- Việc này Mộc gia chúng ta còn phải thương lượng một chút.

Mộc gia lão tổ nghe Tần Phi nói, sắc mặt lại biến đổi lần nữa. Trên thực tế, Nhất phẩm Chân Vũ thế gia thập phần chú trọng thể diện, đặc biệt là phong cách của Mộc gia bọn hắn gần đây ở Đông Thượng Châu đều là thập phần bá đạo, sau khi xác thực nhà mình có ba gã Võ Tôn chết ở trên tay Tần Phàm, trong lòng hắn cũng thập phần tức giận.

- Không sợ nói cho các hạ biết, hiện tại Càn Kinh Tần gia chúng ta đã có một gã Cửu cấp Võ Thánh rồi.

Thấy Mộc gia lão tổ tựa hồ còn không có hạ quyết định, lúc này Tần Phi nhàn nhạt nói lần nữa.

- Tốt, chúng ta hợp tác!

Nghe vậy, Mộc gia lão tổ rốt cục hít một hơi, sau đó chậm rãi nói ra.

Kỳ thật Nam Phong Thành Vân Châu cùng Đông Thượng Châu coi như là tiếp giáp, lẫn nhau cũng có mâu dịch vãng lai nhiều lần. Bất quá chính thể thực lực của Đông Thượng Châu so với Vân Châu mà nói lại mạnh hơn rất nhiều, thậm chí ở bên trong Đông Thượng Châu có không ít thế gia cổ xưa, thí dụ như Thần Mộc Thành Mộc gia kia, cái thế gia này cũng là trung thượng thừa của cả Đại Càn Quốc.

Ngay gần đây, hai châu thực lực kém khá xa này, phong vân gợn sóng, lộ ra có chút không bình tĩnh.

Đại Càn Quốc, Vân Châu, Nam Phong Thành.

Hôm nay Nam Phong Tần gia, đã là Tam phẩm Chân Vũ thế gia, địa vị tôn sùng, ở Vân Châu địa vị cao cả. Từng đệ tử gia tộc đi ra ngoài đều có thể ngẩng đầu ưỡn ngực, ngạo nghễ hậu thế. Bất quá gần đây hào khí toàn bộ Nam Phong Tần gia lại lộ ra có chút khản trương, đặc biệt là một đám cao tăng, đều lộ ra thập phần đau đầu.

Lúc này, đúng là thời điểm chạng vạng tối, trời chiều mỹ lệ mang theo ánh sáng điêu tàn, xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu vào trong nội viện tộc vụ của Nam Phong Tần gia, thần thái cả sảnh đường cực kỳ hoa lệ.

Mà ngồi ở chủ vị trong tộc vụ viện, một nữ tử tuổi trẻ tư thái ưu nhã đang ngồi ở đó, lúc này nàng khẽ nhắm hai mắt, một tay nâng cằm, tựa hồ lộ ra có chút mỏi mệt. Lục hà sa y, như là hoa thủy tiên hé nụ, trông cực kỳ động lòng người.

Một bức tranh này, xinh đẹp đến kinh tâm động phách, lại để cho người không đành lòng quấy rầy.

PHỐC PHỐC PHỐC.

Nhưng ngay lúc này, tiếng bước chân trầm ồm liên tiếp từ bên ngoài tộc vụ viện truyền vào.

- Tiểu thư, chủ vị Trưởng lão gia tộc cùng chấp sự của Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn đã đợi ở bên ngoài rồi.

Bước chân dừng lại, một thanh âm trầm thấp lập tức vang lên trong đại sảnh.

Người đến chính là Nam Phong Tần gia hộ vệ đội trưởng Tần Mãnh, trước kia hắn là trung đoàn trưởng của toàn cả hộ vệ gia tộc, nhưng hiện tại chỉ là một phân đội trưởng mà thôi, bất quá thực lực ở dưới gia tộc bồi dưỡng, đạt đến cảnh giới Linh Vũ Sư.

Lúc này Tần Mãnh nhìn xem nữ tử kia, trong nội tâm cũng có chút cảm xúc.

Nữ tử nhìn như ôn nhu yếu ớt ngồi ở chỗ kia, ở thời điểm gia tộc nguy nan nhất khởi động toàn bộ Nam Phong Tần gia. Nếu như không phải hôm nay có nữ tử này quản lý lấy toàn gia tộc, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Nhớ tới năm sáu năm trước. Dem quyền hành gia tộc tộc vụ viện cùng hộ vệ giao cho nữ tử này, đó là quyết định sáng suốt cỡ nào.

Bất quá hắn cũng có chút đau lòng, hiện tại Tộc trưởng bế quan tu luyện, toàn bộ trọng trách của Nam Phong Tần gia áp ở trên bờ vai nhu nhược này, có thể nghĩ nhất định là thập phần trầm trọng.

Vào lúc này, trong lòng của hắn ảm ảm xuất hiện một bóng người, đó là một thiếu niên áo xanh. Trong lòng của hắn nghĩ đến:

- Như là thiếu gia ở chỗ này thì tốt rồi, tiểu thư cũng không cần khổ cực như vậy nữa.

Người ngồi ở chỗ kia, dĩ nhiên là Tần Li.

Hôm nay Tần Li tuyệt sắc như trước, thanh lệ vô song, hơn nữa lộ ra càng thêm ưu nhã thoát tục, so với trước kia càng nhiều một loại thành thực kinh diễm, lại như là Lăng Ba tiên tử, không dính khói lửa nhân gian.

Nghe được thanh âm của Tần Mãnh, đã qua một hồi lâu. Nàng mới chậm rãi mở hai con ngươi sinh huy động lòng người ra, đứng người dậy, vuốt vuốt cái trán, sau đó mới nhẹ nhàng nói:

- Ân, Mãnh thúc để ọi người vào đi.

Từ lúc trước tiếp nhận tộc vụ viện bắt đầu, Tần Mãnh là người Tần Li thập phần tin tưởng, cho nên hắn có thể hơi tự do ra vào tộc vụ viện, một ít sự vụ bí mật trọng yếu nàng cũng sẽ giao cho Tần Mãnh đi làm.

- Tiểu thư, ngài khổ cực rồi, có muốn lại nghỉ ngơi một chút hay không? Ngài đã một ngày không ngủ ah.

Tần Mãnh ngẩng đầu liếc nhìn Tần Li, có chút do dự, vẫn là nhịn không được nói, hắn biết sau khi người xử lý sự vụ đã một ngày một đêm, nhất định là thập phần mỏi mệt rồi.

Đối với hắn mà nói, thân thể của Tần Li so với bất cứ chuyện gì đều trọng yếu hơn nhiều.

- Không cần, trước xử lý xong những chuyện này nói sau.

Nhưng Tần Li chỉ là phát phát tay nói ra.

- Vâng.

Tần Mãnh muốn nói lại thôi, vẫn là chậm rãi lui đi ra ngoài, mệnh lệnh của Tần Li hẳn cho tới bây giờ đều không bao giờ cự tuyệt.

Chỉ chốc lát, tiếng bước chân liên tục vang lên, mọi người tiến vào trong tộc vụ nội viện.

1140. Chương 1149-1151: Hắc Trở Lại Rồi!

Chương 1149-1151: Hắc trở lại rồi!

- Mọi người ngồi xuống đi.

Tần Li mở miệng nói, lúc này nàng đã là tinh thần sáng láng, vẻ mệt mỏi đều không có, ngoại trừ ở trước mặt vài người cực thân, thì nàng sẽ không thể hiện ra mình nhu nhược chút nào.

Mọi người đều chiếu theo vị trí, chức vụ của mình mà ngồi xuống trên bàn hội nghị, hôm nay người đang ngồi ở đây, cũng đã có hơn mười người. Cái này còn là do gần đây sự vụ gia tộc khẩn trương, nếu không dùng quy mô hiện tại của Nam Phong Tần gia, có thể ngồi vào trong này, nhân số có thể trở mình gấp đôi.

Ở trước kia, toàn bộ Nam Phong Tần gia cũng không có một cao thủ Linh Vũ Sư, nhưng hôm nay, có thể đi vào tộc vụ viện này, thực lực ít nhất đều là Linh Vũ Sư trở lên. Bởi vì có Tần Phàm lưu lại đan dược cùng Tạo Hóa Kim Liên, thực lực của tộc nhân đồng dạng đều phi tốc tăng lên, ngoại trừ Tộc trưởng Tần Hồng, một đám trưởng lão đều đã tăng lên tới cảnh giới Linh Vũ Sư trở lên.

Về phần Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn, một ít thành viên có thể tín nhiệm, gia tộc cũng sẽ không keo kiệt bồi dưỡng, giống như đoàn trưởng Giang Phong lúc trước, hôm nay cũng đã là cảnh giới Linh Vũ Sư đỉnh phong, chỉ kém một bước nhỏ liền có thể đột phá đến cảnh giới Võ Tôn. Ở bên trong Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn, cũng có mấy tên Võ Tôn cường giả, bất quá có thể tiến vào tộc vụ viện này, ngoại trừ Tần Li, cũng chỉ có một người.

Cái kia chính là cùng Tần Phàm từng có qua khoảng cách Tần Tiến!

Bản thân của Tần Tiến có thiên phú không thấp, mà bởi vì hắn cũng từng có qua kỳ ngộ, hơn nữa ở dưới sự kích thích của Tần Phàm, hắn một mực đều thập phần khắc khổ cố gắng tu luyện. Rốt cục gần đây ở dưới Tạo Hóa Kim Liên gia tốc thời gian cùng mô phỏng Thiên Cơ Đỉnh, hắn đột phá cảnh giới đối với rất nhiều Võ Giả mà nói là tha thiết ước mơ, trở thành một gã Võ Tôn cường giả!

Ở 23 tuổi có thể trở thành Võ Tôn cường giả, có thể nói, hắn cũng có thể đầy đủ leo lên bảng nhân vật thiên tài của Vũ Thiên đại lục rồi, thậm chí nói lúc trước Vân Phi Dương cũng không bằng hắn. Chỉ là ở dưới quang sáng của người kia, hắn mới không lộ vẻ chói mắt như vậy mà thôi.

Chẳng qua hiện nay hắn cũng đã trở thành đại lý đoàn trưởng mới nhất của Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn, toàn bộ Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn đều ở dưới sự dẫn dắt của hắn, hắn ở bên trong Đại Càn Quốc cũng đã tính toán là có không ít uy danh, cơ hồ tất cả đoàn viên cũng đã tin phục hắn.

Tần Tiến hôm nay, cũng lộ ra càng thêm thành thực cùng nội liễm, khí độ so với mấy năm trước càng thông dong hơn rất nhiều, không kiêu không nóng nảy, phong phạm cường giả hiển thị rõ. Chỉ là trong lòng của hắn rất tinh tường, mình cách nữ tử ngồi ở chủ vị kia, còn có người kia, còn có khoảng cách rất xa.

Chẳng qua hiện nay hắn cũng không có quá nhiều tâm tư, chỉ là một lòng vì gia tộc làm việc, chấn hưng gia tộc.

- Tin tưởng gần đây chuyện đã xảy ra trong gia tộc, tất cả mọi người cơ bản đã biết a.

Thấy chúng nhân ngồi xuống, hai mắt của Tần Li nhàn nhạt đảo qua toàn trường, sau đó trong miệng lạnh nhạt nói:

- Gần đây tất cả sản nghiệp của Nam Phong Tàn gia chúng ta, thậm chí còn kể cả phân hội của Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn đều cơ hồ bị phá hư quấy rối. Thậm chí bởi vậy còn tổn thất không ít tinh anh gia tộc.

Mọi người ở lúc này đều sắc mặt âm trầm, rõ ràng cũng biết rõ việc này. Hơn nữa sản nghiệp phụ trách trên tay mọi người bọn hắn, cơ bản đều nhận lấy ảnh hưởng.

- Tàn Tiến, người bây giờ là phụ trách Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn, nói một chút gần đây Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn điều tra được cái gì ọi người nghe đi.

Cuối cùng ánh mắt của Tàn Li rơi vào trên người Tàn Tiến, trong miệng nhẹ nói.

- Vâng.

Tàn Tiến nhẹ gật đầu, sau đó liền chuyển hướng mọi người nói ra:

- Theo Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn minh tra ngầm hỏi đạt được. Lúc này đây tập kích sản nghiệp của Nam Phong Tàn gia chúng ta, phần lớn là thế lực đạo phỉ cùng mạo hiểm đoàn, nhưng mà thực lực những đạo phỉ này thực sự không phải là đến từ Vân Châu chúng ta.

- Đại bộ phận đều là ở bên trong toàn bộ Đại Càn Quốc tụ tập mà đến rất nhiều cao thủ cường giả, hơn nữa có người phát hiện trong đó còn có một ít người đại thế gia hỗn tạp, phần lớn thế gia tham dự đều là có quan hệ cùng Càn Kinh Tàn gia.

- Thật sự là lẽ nào lại như vậy! Càn Kinh Tàn gia kia vậy mà lại lần nữa dùng những thủ đoạn hèn hạ này rồi!

- Những gia tộc kia cũng dám hiển nhiên như thế. Chẳng lẽ thật sự nghĩ Nam Phong Tàn gia chúng ta dễ khi dễ sao. Chúng ta nhất định phải phản kích!

- Đúng vậy, cho dù tạm thời chúng ta không đối phó được Càn Kinh Tàn gia, nhưng chúng ta nhất định cũng phải cho gia tộc khác một bài học, xao sơn chấn hổ, đừng cho Càn Kinh Tàn gia kia tưởng rằng chúng ta dễ đối phó!

Tàn Tiến giọng điệu cứng rắn rơi, trong tộc vụ nội viện lập tức đưa tới một cỗ nộ khí. Hôm nay Nam Phong Tàn gia cũng đã không giống ngày xưa, từng tộc nhân đều dùng gia tộc của mình tự hào. Nghe được loại chuyện này, từng cái đều giận dữ phát ra từ nội tâm.

Thấy tộc vụ nội viện có chút hỗn loạn, Tàn Tiến dùng tay đè ép, ý bảo mọi người trước đừng thảo luận lại. Hiện tại Tàn Tiến ở trong gia tộc, địa vị cũng đã khá cao, rất nhanh, mọi người đều yên tĩnh trở lại.

Thấy mọi người yên tĩnh trở lại, lúc này Tàn Tiến mới tiếp tục nói:

- Cái này còn không phải nghiêm trọng nhất, trọng yếu hơn là chúng ta phát hiện có một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia khác lúc này đây cũng tham dự đối địch cùng Nam Phong Tàn gia chúng ta, việc này để cho Giang Phong nói ọi người.

- Còn có một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia?

Nghe vậy, toàn trường lập tức không khỏi động dung, càng là ửng ửng có vài thanh âm hít một hơi lạnh khí. Tất cả mọi người tình tường Nhất phẩm Chân Vũ thế gia này đại biểu lấy chính là cái gì, phải biết rằng Nam Phong Tàn gia chỉ là một Tam phẩm Chân Vũ thế gia, thật vất vả mới đưa tổng hợp thực lực cơ bản đi lên, hiện tại ngoại trừ Càn Kinh Tàn gia ra, lại gây một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, đó là tai nạn thập phần nghiêm trọng.

- Là Đông Thượng Châu Thần Mộc Thành Mộc gia, là một thế gia cổ xưa, Vô Thánh cường giả trong gia tộc này có mấy cái, Vô Tôn cường giả nhiều hơn nữa, chính yếu nhất là gia tộc bọn họ am hiểu bồi dưỡng yêu thú, nghe nói có một quân đội yêu thú thập phần cường đại.

- Lúc này đây chúng ta phát hiện một ít sản nghiệp, đúng là bị yêu thú trùng kích phá hư, nhưng phạm vi yêu thú trùng kích gần kề chỉ giới hạn một mảnh khu vực chung quanh sản nghiệp của chúng ta, cho nên chúng ta phỏng đoán nhất định là có con người khống chế, mà con người khống chế yêu thú công kích, ở Đại Càn Quốc cũng chỉ có Mộc gia kia mới có năng lực như vậy.

Giang Phong đứng lên giới thiệu nói ra.

- Vậy có thể tra được những đạo phỉ cùng yêu thú phá hư kia hiện tại đại khái ở vị trí nào không?

Lúc này Tần Li cũng không khỏi nhú mày, sau đó mở miệng hỏi. Nàng đoán chừng những người này đã tập kết, nhất định là không thể nhanh như vậy giải tán, hẳn là sẽ chuẩn bị phá hư tiếp theo.

- Đại khái có thể, bất quá thực lực những thế lực này đều rất mạnh, hơn nữa phân bố nhiều nơi, cao thủ cấp bậc Linh Vũ Sư cũng rất nhiều. Coi như là bỏ qua Thần Mộc Thành Mộc gia kia, bây giờ thực lực của gia tộc chúng ta cùng Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn chỉ sợ là không đủ đối phó. Mà nếu như chúng ta chỉ đối phó một hai đoàn thể, chỉ sợ đoàn thể khác sẽ có phản công càng lớn.

Tần Tiến nghĩ nghĩ trả lời nói ra.

- Mọi người nghĩ chúng ta nên làm như thế nào.

Tần Li ở trong tộc vụ nội viện nhìn lướt qua, sau đó nhàn nhạt hỏi. Tuy chuyện bây giờ nghiêm trọng, nhưng nàng vẫn biểu hiện được thập phần tỉnh táo.

- Vậy mà còn có một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia nhúng tay rồi, xem ra chúng ta không thể hành động thiếu suy nghĩ.

- Cái kia... cái này phải làm gì? Đánh cũng đánh không lại, hiện tại gia tộc chúng ta nhiều sản nghiệp như vậy, cũng không thể đóng cửa a?

- Đúng vậy, chẳng lẽ chúng ta phải ngồi chờ chết sao?

- Không thể ngồi chờ chết, tiếp tục như vậy sản nghiệp của gia tộc chúng ta nhất định sẽ tổn thất thảm trọng, hơn nữa danh vọng gia tộc ta nhất định cũng sẽ giảm mạnh.

- Nếu không chúng ta hướng Chân Vũ thánh điện báo cáo thoáng một phát?

- Những chuyện này thánh điện xem ra chỉ sợ là tiểu đả tiểu nháo, bọn hắn chưa chắc sẽ để ý tới.

...

1141. Chương 1149-1151: Hắn Trở Lại Rồi!

Chương 1149-1151: Hắn trở lại rồi!

Thanh âm của Tần Li rơi xuống, trong toàn bộ tộc vụ nội viện rất nhanh ồn ào lên, tất cả mọi người bắt đầu phát biểu giải thích cùng cái nhìn của mình, hơn nữa là triển khai thảo luận. Mà Tần Li chỉ là lắng nghe các loại thảo luận, thử tìm ra một ít phương pháp hữu hiệu.

Nghe một hồi lâu, mặt mày của Tần Li bỗng nhiên khê động, sau đó nàng cảm giác được thần kinh toàn thân mình ở thời khắc này dĩ nhiên là có chút run rẩy.

- Địch nhân làm sao tới, chúng ta sẽ cho bọn chúng đi như thế nào! Phàm là dám xâm phạm Nam Phong Tần gia chúng ta, hết thảy dùng vũ lực đáp lễ! Người phạm Nam Phong Tần gia ta, dù xa cũng diệt!

Nhưng vào lúc này, một thanh âm to lớn đột nhiên vang lên ở trong tộc vụ nội viện, làm cho biểu lộ trên mặt mọi người ở trong nội viện, thời khắc này không khỏi toàn bộ cứng lại!

Nháy mắt sau đó, một bóng người màu xanh bộ pháp vừng vàng, ánh mắt kiên nghị ở bên ngoài chậm rãi đi đến.

Hắn trở lại rồi!

Khi thấy bóng người màu xanh kia xuất hiện ở cửa ra vào, biểu lộ của tất cả mọi người không khỏi ngẩn ngứ cứng lại. Người trước mắt này, có thể nói chính là người ảnh hưởng cùng cải biến toàn bộ Nam Phong Tần gia, hôm nay tuy dung mạo khí chất đã có chút cải biến, nhưng ở trong này đều là cao tăng Nam Phong Tần gia, như thế nào sẽ nhận thức không ra hắn!

Chính là hần, để cho Nam Phong Tần gia từ một Cửu cấp Chân Vũ thể gia xuống dốc, đã trở thành Tam phẩm Chân Vũ thể gia hôm nay, hưởng dự vinh quang của toàn bộ Đại Càn Quốc, thậm chí trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng có được tiếng tăm lừng lẫy! Chính là hần, làm cho những năm gần đây gia tộc có thể cao tốc phát triển, bắt đầu từ một gia tộc yếu thế ngay cả một Linh Vũ Sư cũng không có, biến thành gia tộc cường đại hôm nay, cường giả mọc lên san sát như rừng, lực ảnh hưởng trải rộng hơn phân nửa Vũ Thiên đại lục.

Kỳ Tích Chi Tử! Kỳ Tích Đan Vương!

Hai danh xưng của người ở trước mắt này, đồng thời cũng khiến cho Nam Phong Tần gia mới bắt đầu từ một tiểu gia tộc không có tiếng tăm gì, cũng mang lên danh tiếng kỳ tích gia tộc, phong vân đại lục! Nam Phong Tần gia, biến thành một địa phương sinh ra đời kỳ tích, cũng sáng tạo kỳ tích!

- Tiểu Phàm, Tần Phàm, đoàn trưởng, ngài trở lại rồi!

Ngắn ngủi sợ run về sau, hết thấy mọi người ở đây vào lúc này đều đứng dậy, tỏ vẻ tôn kính đối với người trở lại. Đó là phát ra từ nội tâm, bởi vì không có người này, mình sẽ không có được thực lực hôm nay, gia tộc cũng không có được địa vị hôm nay!

Có thể nói, là người trước mắt này, cải biến toàn cả gia tộc, cải biến tất cả mọi người!

Tần Phàm nhẹ gật đầu, chỉ tiếp tục long hành hổ bộ hướng về bên trong đi đến.

Mà ngồi ở chủ vị, lúc này toàn thân Tần Li hơi run rẩy một chút, nàng chậm rãi đứng dậy, nàng gần đây hình tượng thập phần kiên cường, vào lúc này dĩ nhiên lộ ra có chút hai mắt đầm lệ mông lung, hiện ra một mặt nhu nhược chưa từng có ở trước mặt ngoại nhân.

- Tiểu Phàm, thật là người trở lại rồi.

Nàng từ phía trên đi xuống, có chút không để ý hình tượng hướng về Tần Phàm nhào tới.

- Phải, tỷ tỷ, ta trở lại rồi.

Lúc này trong lòng Tần Phàm cũng có một mảnh nhu nhược bị xúc động, cảm giác được mỗi một dây thần kinh toàn thân đều phát ra một loại chấn động đặc biệt. Hần chăm chú ôm Tần Li vào trong ngực, tay ở trên lưng đối phương vỗ nhẹ lấy, an ủi nỗi khổ tương tư kia.

Người ở chỗ này đều biết quan hệ giữa Tần Phàm cùng Tần Li, cho nên ngoại trừ bởi vì Tần Phàm trở lại mà đều cảm giác được kích động ra, đối với hành vi của hai người ngược lại là không có cảm thấy có chỗ nào không ổn, chỉ là lẳng lặng đợi hai người ôm nhau hoàn tất.

Mà Tần Tiến nhìn xem một màn này, tuy trong lòng cũng hơi có chút đắng chát, nhưng hôm nay hần đối với Tần Li đã không có cách nghĩ gì nhiều, dù sao hần đã thành thực hơn trước, biết rõ cảm tình là không thể miễn cưỡng, hơn nữa Tần Phàm rõ ràng so với mình thích hợp với Tần Li hơn.

Hần đồng dạng biết rõ, nếu như không phải là vì Tần Phàm, hần không có khả năng nhanh như vậy có được thực lực Vô Tôn cấp hôm nay, trở thành siêu cấp thiên tài sánh ngang với đại lục đệ nhất thiên tài Vân Phi Dương trước kia. Cho nên, hiện tại hần đối với Tần Phàm cũng chỉ có cảm kích, có lẽ có một chút hâm mộ cùng đổ kỵ, vì nhân tính vốn dĩ chính là như vậy, nhưng tuyệt đối đã không có thành phần oán hận rồi.

Hần hôm nay hi vọng nhất là có thể cùng Tần Phàm một đường đi tới, để cho Nam Phong Tần gia dần dần trở nên càng ngày càng lớn mạnh, bình yên vượt qua nguy cơ trước mắt cùng năm năm ước hẹn cách không xa, để cho gia tộc của mình, từ nay về sau có thể sừng sững trên võ đài Vũ Thiên đại lục.

Bởi vì là nơi công cộng, Tần Phàm cùng Tần Li cũng không biểu hiện được quá mức thân mật, hai người ôm trong chốc lát liền thập phần không nỡ tách ra. Tình ý sâu đậm liếc nhau một cái, Tần Phàm nắm tay Tần Li, sau đó chuyển hướng mọi người trước bàn hội nghị.

- Giang Phong, người hướng ta nói rõ chi tiết một lần, lúc này đây sự tình sản nghiệp Nam Phong Tần gia chúng ta bị tập kích phá hư như thế nào.

Ánh mắt hắn nhìn lướt qua toàn trường, sau đó Tần Phàm rơi vào trên người Linh Vũ Sư cung thủ mà mình ở mấy năm trước mới trở lại kia. Hắn nhìn ra được Giang Phong hôm nay đã có được Linh Vũ Sư cảnh giới đỉnh cao rồi, hơn nữa đã dừng lại một thời gian ngắn, cách Võ Tôn chi cảnh cũng chỉ là nửa bước mà thôi.

- Vâng, đoàn trưởng.

Giang Phong cung kính chấp tay nói ra, sau đó liền đem chuyện vừa rồi đã giới thiệu với mọi người đang ngồi, càng thêm kỹ càng hướng Tần Phàm nói thêm một lần nữa, cuối cùng tổng kết nói:

- Lúc này đây chỉ sợ là Càn Kinh Tần gia cùng Thần Mộc Thành Mộc gia kia đều là hạ quyết tâm, không chỉ có thổ phỉ cùng mạo hiểm đoàn trong Đại Càn Quốc, chúng ta còn hoài nghi có Càn Khôn Đái cũng tiềm nhập tiến đến, tóm lại nhân số cùng cường giả của đối phương là rất nhiều, đặc biệt Linh Vũ Sư cùng Võ Tôn Cấp cường giả trở lên, còn có một chi quân đội yêu thú, bọn hắn có ưu thế áp đảo, xem ra là quyết tâm muốn đả kích sản nghiệp của Nam Phong Tần gia cùng Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn chúng ta đến trình độ không gượng dậy nổi.

1142. Chương 1152: Thiết Huyết Cùng Nhu Tình.

Chương 1152: Thiết huyết cùng nhu tình.

Nguồn: Vipvanda

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’’)

- Thần Mộc Thành Mộc gia.

Nghe Giang Phong giới thiệu xong, trên mặt Tần Phàm nổi lên một tia lãnh ý, hắn không giết Mộc Thiên Tướng kia, vốn chính là muốn cho Thần Mộc gia tộc kia một bậc thang hạ đài, không thể tưởng được bọn chúng lại y nguyên liên hiệp Càn Kinh Tần gia để đối phó Nam Phong Tần gia bọn hắn, cái này làm cho hắn có vài phần tức giận.

- Phải, Thần Mộc Thành Mộc gia kia chính là một trong những minh hữu mạnh nhất của Càn Kinh Tần gia, đặc biệt là đại quân yêu thú của bọn hắn, thập phần khó có thể đối phó.

Giang Phong bổ sung nói ra.

- Hừ, cũng không phải chỉ có Thần Mộc Thành Mộc gia bọn hắn có yêu thú, Nam Phong Tần gia chúng ta cũng có! Chuyện này mọi người có thể yên tâm, Thần Mộc Thành Mộc gia này thật ra là cùng ta có chút thù hận, bất quá ta sẽ đích thân đối phó bọn hắn.

Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, sau đó ánh mắt đảo qua toàn trường nói ra:

- Đối phương đã lấn đến trên đầu chúng ta, chúng ta chỉ có thể dùng thiết huyết mới có thể bảo vệ vinh quang của mình! Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn, nhanh chóng xác minh vị trí của tất cả địch nhân, sau đó tất cả chiến sĩ của Nam Phong Tần gia chúng ta chuẩn bị, bọn hắn đã muốn đánh cùng chúng ta, chúng ta cùng bọn họ đánh thống khoái! Trận chiến này, chúng ta phải toàn diệt tất cả lực lượng bên ngoài của bọn hắn!

Tại Nam Phong Tần gia kỳ thật cũng có một đám yêu thú thực lực cường đại, năm đầu Lục cấp mạnh nhất Thiên Sí Hổ, còn có Thất cấp Đại Địa Bạo Hùng, đó là một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại, nhưng chỉ nghe theo mệnh lệnh của Tần Phàm mà thôi. Hiện tại Tần Phàm trở lại, lực lượng của Nam Phong Tần gia lập tức là bạo tăng rồi.

- Vâng, đánh thống khoái!

Mà bởi vì Tần Phàm trở lại, toàn bộ Nam Phong Tần gia lập tức đều tin tưởng, chiến ý tăng nhiều, bây giờ nghe đến Tần Phàm mệnh lệnh khai chiến, lập tức đều nhao nhao tán thành.

- Chỉ là bây giờ cường giả cấp bậc Linh Vũ Sư trở lên của đối phương so với Nam Phong Tần gia chúng ta muốn hơn rất nhiều, sợ là chúng ta đối phó nhất định sẽ cực kỳ khó giải quyết, bản thân cũng sẽ hao tổn không ít.

Bất quá vào lúc đó, Tần Tiến lại nói.

- Đây thật là một vấn đề.

Một ít trưởng lão cùng chấp sự cũng nhú mày đồng ý.

- Cái này mọi người có thể yên tâm, tin tưởng hiện tại bên trong gia tộc chúng ta cùng Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn, Tiên Thiên Võ Sư đã không ít, mà ta đã trở lại rồi, rất nhanh Linh Vũ Sư cường giả của Nam Phong Tàn gia chúng ta sẽ tăng thêm rất nhiều. Giang Phong, ta quan sát qua tình huống của ngươi, tin tưởng tiếp qua một hai tháng, ngươi cũng có thể trở thành Võ Tôn Cấp cường giả.

Nghe vậy Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói.

Hôm nay thuật luyện đan của hắn so với lúc trước đã đề cao thật lớn rồi, hơn nữa có Tạo Hóa Kim Liên, cũng có Huyền Chi Không Gian, muốn tạo ra một đám cường giả Võ Tôn cấp trở xuống có thể nói là không quá khó. Còn có từ lúc hồi trình lấy được rất nhiều tài nguyên, tin tưởng ở trong thời gian ngắn, thực lực của Nam Phong Tàn gia nhất định có thể lại trở mình một phen.

- Đã như vậy, lúc này đây nhất định có thể đại hoạch toàn thắng.

Nghe được lời của Tần Phàm, mọi người không khỏi là hai mắt tỏa sáng, nghĩ đến người phía trước có thân phận Kỳ Tích Đan Vương, mọi người đều đã minh bạch. Cho dù tạm thời không thể tăng lên thực lực đệ tử gia tộc, nhưng tin tưởng chỉ cần Kỳ Tích Đan Vương vung cánh tay hô lên, hảo thủ chịu chịu bán mạng đoán chừng cũng sẽ có không ít.

Cho nên mọi người đối với chuyện này cũng không cần lo lắng nhiều rồi.

- Đa tạ đoàn trưởng.

Mà trong đôi mắt của Giang Phong thì bắn ra một loại thần thái đạt được mục đích, ở dưới sự trợ giúp của Tạo Hóa Kim Liên, thật sự là hắn đã đạt đến Linh Vũ Sư đỉnh phong chỉ cảnh lâu rồi, nhưng nửa bước cuối cùng này, nếu không có kỳ ngộ cùng đan dược phụ trợ, hắn muốn vượt qua là thập phần gian nan, có lẽ phải tốn hao vài năm cũng nói không chừng.

- Sản nghiệp chúng ta có thể tạm thời không buôn bán, lúc này đây ta mang trở lại rất nhiều tài nguyên, đầy đủ cho gia tộc chúng ta vận chuyển vài năm rồi, cho nên nhất định phải bảo hộ tộc nhân của chúng ta. Hiện tại mọi người về trước đi chuẩn bị một chút, công việc cụ thể một lát nữa ta sẽ thông tri mọi người.

Tần Phàm tiếp theo là tuyên bố nói ra.

- Tốt, lúc này đây nhất định phải trọng chấn uy danh của Nam Phong Tàn gia chúng ta!

Mọi người liền bắt đầu tan họp mà đi.

Mà lúc mọi người rời đi, Tần Phàm gọi Tần Tiến, tình địch ngày xưa này lại.

- Tần Tiến, những năm gần đây ngươi làm được không tệ, ta nghĩ qua ít ngày có lẽ ta có thể đem toàn quyền Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn giao cho ngươi quản lý.

Tần Phàm khẽ cười nói.

Trên đường trở lại, về một ít sự tình của Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn cùng Nam Phong Tàn gia hắn cũng đã nghe nói, hiện tại Tần Tiến đã trở thành Võ Tôn cường giả, có đầy đủ năng lực đi quản lý tốt toàn bộ Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn rồi.

- Sự tình có lợi đối với gia tộc, ta sẽ làm tất cả.

Tần Tiến chỉ là bình tĩnh nói ra.

Bất quá trước khi đi, hắn quay đầu lại liếc nhìn Tần Phàm, sau đó rất nhanh dời đi, do dự một hồi nhẹ giọng nói:

- Những năm gần đây, vất vả ngươi rồi.

Kỳ thật trong nội tâm Tần Tiến biết rõ, cho tới nay, trong toàn bộ Nam Phong Tần gia, người thừa nhận áp lực nặng nhất chính là Tần Phàm, tộc đệ tuổi so với mình còn muốn nhỏ hơn này, nhưng lại phải thừa nhận áp lực sinh tử tồn vong của toàn bộ Nam Phong Tần gia.

Một phần áp lực này, nếu rơi vào trên vai của hắn, Tần Tiến tự hỏi cũng là chịu không nổi.

Nghe được Tần Tiến vậy mà nói ra lời như vậy, Tần Phàm không khỏi nao nao, sau đó nhàn nhạt mỉm cười, hắn biết rõ người phía trước thật sự cải biến, nếu là ở trước kia, Tần Tiến cao ngạo nhất định là sẽ không nói ra loại lời này.

Mà khác một nói câu nói kia, Tần Tiến cũng rất nhanh cùng mọi người cùng nhau rời khỏi tộc vụ viện.

Toàn bộ tộc vụ nội viện, chỉ còn lại Tần Phàm cùng Tần Li hai người mà thôi, về phần Cầu Bách Hải kia, Tần Phàm lại để cho hắn ở bốn phía Nam Phong Tần gia quan sát hoàn cảnh một chút, đề phòng có chuyện gì sẽ phát sinh.

- Tỷ tỷ...

Lúc này Tần Phàm mới quay đầu nhìn về phía Tần Li.

Ngày đêm tưởng niệm bộ dáng ngay tại trước mắt, lúc này mọi người đã tán đi, hắn ở đâu còn nhìn được, một tay bắt lấy vòng eo của nàng ôm đi qua, sau đó cúi thân thể xuống, vội vàng hôn lên đôi môi anh đào của đối phương.

Tần Li cũng bối vì quá lâu không thấy Tần Phàm, lúc này đồng dạng là phi thường tưởng niệm, toàn bộ thân thể ép ở trên người Tần Phàm, tựa hồ muốn đem mình áp sát đến lồng ngực đối phương.

Ôm giai nhân ôn nhu động tình thật chặt vào trong ngực, đầu lưỡi của Tần Phàm rốt cục nhìn không được đưa vào trong miệng Tần Li, ngậm lấy chiếc lưỡi thơm tho kia vào trong miệng, vong tình mút lấy điểm mật, tư vị cực kỳ ngọt ngào.

Tần Li lập tức cảm giác trên mặt trở nên nóng rát, nhất thời vô cùng thẹn thùng, toàn bộ không gian trong khoảng thời gian ngắn đều bị loại kiều diễm ám muội này lấp đầy.

1143. Chương 1153-1154: Hứa Hẹn Cùng Dạ Đàm.

Chương 1153-1154: Hứa hẹn cùng dạ đàm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Trong Tộc vụ nội viện, hai người vẫn là vong tình mà hôn môi lấy, tư vị xa cách từ lâu gặp lại để cho người cơ hồ muốn hít thở không thông, trong nội tâm bọn hắn lúc này đều có một loại cảm giác, muốn chăm chú ôm cùng một chỗ, vĩnh viễn không xa rời nhau.

Ở trước mặt Tần Phàm, kiên cường cùng ưu nhã của Tần Li không còn sót lại chút gì, ở trước mặt người yêu, giờ phút này nàng chỉ có ôn nhu đầy cõi lòng.

Mà Tần Phàm gần đây trấn định, tỉnh táo thông dong, vào lúc này cũng là cơ hồ biến mất sạch sẽ, hắn trở nên nhu tình như nước, không thể tự thoát ra được, ở hai người hôn môi tằm đó, hắn là hi vọng về sau sẽ không lại cùng Tần Li tách cỡ nào ra.

Cái này là lực lượng yêu nhau, cho dù hai người bọn họ lại thiên tài, thực lực có mạnh hơn nữa, y nguyên vẫn là không có cách nào ngăn cản.

Vào lúc đó, bọn hắn chỉ như tiểu tình lữ bình thường mà thôi.

Một mực hôn môi lấy, Tần Phàm hoàn toàn đắm chìm trong đó, vốn hai tay ôm chặt vòng eo của Tần Li, vào lúc này không tự giác chậm rãi dời lên trên, theo bên hông dần dần chuyển qua vị trí ở giữa ngực Tần Li, tựa hồ muốn leo lên cao điểm thánh khiết kia.

Mà cũng vào lúc này, Tần Li rốt cục sinh ra một tia kháng cự.

- Nơi này là tộc vụ viện...

Nàng ở thời điểm hai tay của Tần Phàm còn muốn làm động tác kế tiếp, vòng eo uốn éo bỗng nhúc nhích, hơn nữa môi anh đào tạt từ trong hai người hôn môi ly khai, trong miệng phát ra ưm nhỏ giọng, thẹn thùng đến khó có thể tự kiềm chế.

Lúc này trong nội tâm của Tần Phàm lại như bị vô số con kiến bò qua, ngứa ngáy e rằng không thể tự kiềm chế. Xa cách từ lâu gặp lại, dưới tình huống không có áp chế, hỏa dục của hắn liền tăng vọt.

- Cái kia... nếu không chúng ta đổi địa phương được không?

Tay của hắn cũng không khỏi không ngừng động tác, ánh mắt lửa nóng yên lặng nhìn xem bộ dáng trong ngực, thanh âm khàn khàn đè nén hỏi thăm.

- Như thế nào có thể... chúng ta còn không có kết hôn đây này...

Nghe vậy, Tần Li làm sao có thể vẫn không rõ ý tứ của Tần Phàm, nàng lập tức tim đập nhanh hơn, lộ ra càng thêm thẹn thùng, cũng khẩn trương đem đầu hoàn toàn chôn ở trong ngực Tần Phàm, trong miệng thì là nói quanh co lấy, thanh âm giống như con muỗi kêu nói ra. Mà trên mặt thì như là cây đào mặt đỏ tươi, làm cho người ta rất là yêu thích.

- Cái kia... ta chỉ là sờ thoáng một phát, có thể chứ?

Bởi vì lúc này hai người chăm chú dán cùng một chỗ, làm cho Tần Phàm càng lộ ra tâm viên ý mãn, cảm thụ được tư vị ôn nhu để cho người muốn nhiệt huyết quay cuồng kia, hắn nhịn không được nuốt nước miếng thoáng một phát, đường đường Kỳ Tích Đan Vương, lại như một tiểu nam nhân dùng ngữ khí cầu khẩn, nhỏ giọng hướng Tần Li nói ra.

- Tiểu Phàm người như thế nào càng ngày càng tệ rồi...

Tần Li bỗng uốn éo thân thể, mặc cỡ hạn không thể tìm cái lỗ chui xuống.

Kỳ thật Tần Li chỉ là nhất thời thẹn thùng cùng rụt rè, nếu như Tần Phàm lại kiên trì, nàng chưa hẳn sẽ không đáp ứng. Bất quá đáng thương cho Kỳ Tích Chi Tử của chúng ta, tuy ở phương diện võ đạo cùng đan đạo đều là yêu nghiệt trên cả Vũ Thiên đại lục, nhưng ở chuyện nam nữ lại như là một tờ giấy trắng.

Tần Phàm nơi nào sẽ hiểu nhiều tâm tư nữ tử như vậy, nghe được lời của Tần Li, hắn như bị gọi cho nước lạnh, sinh sinh áp chế dục niệm của mình xuống dưới, hai tay cũng trở nên quy củ.

Hắn biết rõ người trên Vũ Thiên đại lục này cũng như cổ đại coi trọng trinh tiết, cho nên lúc này chỉ là đem Tần Li chăm chú ôm vào trong ngực, yêu thương nói:

- Tỷ tỷ, đợi giải quyết xong phiền toái lần này của gia tộc, chúng ta lập tức thành thân, ta không thể đợi nữa rồi!

- Ân.

Tần Li vốn cũng chưa chắc không ần ần có chút chờ mong, thấy Tần Phàm vào lúc này đình chỉ động tác, nàng vốn là ngoài ý muốn nao nao, sau đó trên mặt không khỏi trở nên càng thêm đỏ bừng, chỉ phải thấp phần thẹn thùng nhẹ nhàng đáp ứng.

Đã đến hôm nay, tuổi của nàng cùng Tần Phàm cũng đã không nhỏ rồi, hơn nữa thực lực hai người đều không thấp, lúc trước nói đạt đến Vô Tôn hoặc Vô Thánh sẽ là ngày ước định, cho nên lúc này cũng là thời điểm lập gia đình rồi. Chỉ là nghĩ tới một sự tình, trong nội tâm Tần Li tựa hồ vẫn có một ít tâm thần bất định.

- Tỷ tỷ, người yên tâm, ta nhất định có thể cho người một gia đình an ổn, ta cam đoan.

Tần Phàm cũng cảm thấy Tần Li đối với tương lai bất an, hần nhẹ nhàng vỗ vai đối phương, trong miệng ôn nhu mà kiên định nói:

- Năm năm ước hẹn, ta nhất định sẽ thắng!

...

Đêm tối, trăng sáng sao thưa.

Phía sau núi Nam Phong Tần gia, có một dòng sông uốn lượn hiền hòa chảy qua.

Vẫn là ánh trăng mê người như vậy, nước sông ba quang lẫn tẩn, gió đêm quét qua, ôn nhu mà yên tĩnh.

1144. Chương 1153-1154: Hứa Hẹn Cùng Dạ Đàm.

Chương 1153-1154: Hứa hẹn cùng dạ đàm.

Tần Phàm ưa thích nhất là đêm như vậy, lộ ra động lòng người không thôi.

Lúc này, hai người Tần Phàm cùng Tần Li đang thoải mái dễ chịu nằm ở trên mặt đất cạnh bờ sông, nhìn lên trăng sáng cùng ngôi sao trên bầu trời, kể ra kinh nghiệm cùng câu chuyện của nhau sau khi phân biệt trong những năm gần đây, cười cười nói nói, thoải mái không thôi.

Nói đến địa phương vui vẻ, bọn hắn sẽ nhìn nhau mà cười, mà nói đến Tần Phàm ban đầu ở bên trong Cửu Long Tháp mạo hiểm, Tần Li lại lo lắng đến sợ hãi. Càng là như một tiểu nữ nhân, ôm Tần Phàm thật chặt, sợ sẽ phải mất đi.

- Tiểu Phàm, người nói người giết Được Vương Cốc trưởng lão kia, Được Vương Cốc cốc chủ có thể bởi vậy ghi hận trong lòng đối với người hay không.

Mà nghe được thời điểm Tần Phàm hồi trình bị vài tên Bát cấp Võ Thánh vây công, Tần Li càng là cả kinh, trái tim cũng muốn nhảy ra khỏi ngực. Một phương diện là vì Tần Phàm có thực lực cường đại như thế mà khiếp sợ, đồng thời cũng âm thầm có chút lo lắng.

- Chắc có lẽ không, kỳ thật hiện tại ta cũng là Được Vương Cốc trưởng lão, hơn nữa thực lực cùng tiềm lực của ta cũng không thấp, tin tưởng Được Vương Cốc cốc chủ kia cũng sẽ hiểu được lấy hay bỏ như thế nào. Vì dùng phòng ngừa vạn nhất, ta cũng đem chuyện này phái người thông tri Kim Dương Võ Thánh, ta nghĩ hắn cũng sẽ giúp ta.

Tần Phàm nghĩ nghĩ, trả lời nói ra.

- Tiểu Phàm, không thể tưởng được người một mực trải qua đều là sinh hoạt nguy hiểm như vậy, ta thật sự thập phần lo lắng...

Tần Li tựa đầu ở trước ngực Tần Phàm, nhỏ giọng nói.

- Hiện tại ta không phải hoàn toàn chính chính trở về gặp nàng rồi sao.

Tần Phàm ôn nhu cười cười, vuốt ve tóc dài của nàng trong ngực, miệng ôn nhu nói ra.

- Ha ha, cũng đúng, hiện tại Tiểu Phàm người đã trở thành Võ Thánh cường giả, ta thủy chung vẫn là đuổi không kịp tốc độ của người, muốn bảo vệ người cũng bảo hộ không được nữa...

Sau một lát yên tĩnh, Tần Li nhìn xem bầu trời đêm, trong miệng nhỏ giọng nói. Ở bên trong thanh âm của nàng tựa hồ mang theo một loại cảm giác thất lạc nhàn nhạt mà chính nàng cũng không hiểu, chỉ là nói đến phần sau, đã nhạt đến mức không thể nghe thấy mà thôi.

Có lẽ đó là bởi vì nàng ở trước kia đã từng nói qua, muốn vĩnh viễn bảo hộ Tần Phàm, nhưng hôm nay nàng không còn có năng lực kia. Trong nội tâm tuy cũng vì Tần Phàm có thể có thực lực hôm nay mà cao hứng, nhưng đồng thời cũng cảm giác được đã mất đi tín niệm thủ hộ trong nội tâm mà buồn vô cớ.

Đó là một loại cảm giác hết sức phức tạp, có lẽ chỉ có chính nàng mới hiểu.

- Tỷ tỷ, tốc độ tăng lên của nàng cũng làm cho ta cảm thấy thập phần ngoài ý muốn, nếu như không phải lúc này đây ta đi khắp đại lục một chuyến, có lẽ bây giờ thực lực của ta còn không bằng nàng.

Tựa hồ Tần Phàm cũng không có nghe được cảm giác thất lạc trong lời nói của Tần Li, chỉ là khẽ cười nói.

Ở bên trong nói chuyện, hẳn biết rõ hiện tại Tần Li cũng đã là Bát cấp Vô Tôn chi cảnh, cách Cửu cấp Vô Tôn cũng đã không xa. Trên thực tế, tốc độ tu luyện như vậy, ở trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục ngoại trừ Tần Phàm, chỉ sợ cũng không có người khác có thể bì kịp được rồi.

Thời điểm vừa mới biết đến, Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc một phen, bất quá nghĩ đến bản thân Tần Li thể chất đặc thù, hơn nữa còn có danh sư như Chân Vũ Thánh Địa Tử Hà trưởng lão dạy bảo cùng với Tử Hà phong phụ trợ, điều này cũng làm cho hắn bình thường trở lại.

Đặc biệt là đối với Tử Hà trưởng lão thần bí, đó là siêu cấp cường giả địa vị và thực lực cùng mấy vị Thánh chủ ngang nhau, cho dù là Tần Phàm hiện tại, đối với thực lực người phía trước cũng không cách nào đoán chừng được.

Tần Li cũng không muốn ở vấn đề này dây dưa nữa, rất nhanh liền chuyển dời đến sự tình khác nói ra:

- Tiểu Phàm, tuy hiện tại tổng hợp thực lực của Nam Phong Tần gia chúng ta đã không tệ rồi, nhưng mà so sánh với Càn Kinh Tần gia còn hơi kém hơn một tí. Nghe nói hiện tại Càn Kinh Tần gia kia có bốn gã Vô Thánh, Vô Tôn hơn mười cái, cao thủ cấp bậc Linh Vũ Sư càng là trên trăm mà tính, hơn nữa người mạnh nhất Càn Kinh Tần gia Tần Quan kia, thực lực thâm bất khả trắc, ngoại giới nói hẳn rất có thể có được thực lực Bát cấp thậm chí Cửu cấp Vô Thánh.

Nghe vậy, Tần Phàm nhẹ gật đầu, đối với thực lực của Tần Quan kia hẳn là thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, tự nhiên sẽ không khinh thị.

- Hiện tại tuy thực lực của Nam Phong Tần gia chúng ta không bằng Càn Kinh Tần gia, nhưng mà hiện tại cách năm năm ước hẹn còn có hơn một năm, chúng ta còn có thời gian để tăng lên, hiện tại tài nguyên của Nam Phong Tần gia chúng ta cũng thập phần phong phú, ta nghĩ đầy đủ ở trong ngắn hạn chế tạo một nhóm lớn cao thủ. Còn có tỷ tỷ ngươi, ta nghĩ ta cũng có lòng tin cho nàng mau chóng đột phá đến cảnh giới Vô Thánh.

Nhưng lập tức hắn trấn an Tần Li nói ra.

- Dùng thuật luyện đan hiện tại của Tiểu Phàm ngươi, ta tự nhiên là tin tưởng mười phần.

Nghe vậy, Tần Li cũng lộ ra một vòng vui vẻ, chỉ là cũng còn một ít lo lắng nói:

- Bất quá hiện tại Càn Kinh Tần gia kia cố ý liên hợp một ít đại thế gia đến đối phó chúng ta, chỉ sợ bọn họ sẽ không để cho chúng ta bình yên tăng thực lực lên. Đặc biệt là Thần Mộc Thành Mộc gia kia, đó là một trong năm Nhất phẩm Chân Vũ thế gia của Đại Càn Quốc, thực lực không thể coi thường.

- Hơn nữa theo Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn chúng ta dò xét, Càn Kinh Tần gia kia cũng có ý lôi kéo hai Nhất phẩm Chân Vũ thế gia khác ngoại trừ Lạc Thành Thái gia, một khi để cho bọn hắn thành công, chúng ta cần đối mặt bốn Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, tình thế sẽ trở nên thập phần bất lợi.

- Hai Nhất phẩm Chân Vũ thế gia khác? Chúng ta cùng bọn hắn không có thù hận, bọn hắn sẽ không tự đứng cùng chúng ta đối nghịch à?

Tần Phàm không khỏi nhướn mày.

Nam Phong Tần gia mới là Tam phẩm Chân Vũ thế gia, so sánh với một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia đã kém hơn rất nhiều, toàn bộ nhờ vào một người Tần Phàm chèo chống mà thôi, nếu lại thêm hai cái, cái kia đích thật là sự tình thập phần nghiêm trọng.

- Tuy bọn hắn cùng chúng ta không có cừu oán, nhưng mà trên thế giới này, có thể khu động tranh đấu ngoại trừ thù hận, còn có lợi ích! Hai Nhất phẩm Chân Vũ thế gia này có thể sẽ cùng Càn Kinh Tần gia có lợi ích cầu kết cũng nói không chừng.

Tần Li nói ra.

- Hoàn toàn chính xác có khả năng này.

Tần Phàm lại nhíu mày lần nữa, nhưng lập tức giãn đi ra nói:

- Bất quá tỷ tỷ nàng có thể yên tâm, Càn Kinh Tần gia hẳn có thể hứa dùng lợi ích, chúng ta cũng có thể! Có rảnh ta cũng sẽ đi cùng người hai gia tộc kia đàm phán thoả một phát.

Bây giờ Tần Phàm có được thân phận Kỳ Tích Đan Vương, hẳn tin tưởng cái tên tuổi này sẽ có chút tác dụng đấy.

- Ân, sau khi Tiểu Phàm người trở về, ta cảm thấy được cả người đều an tâm hơn rất nhiều.

Nghe được Tần Phàm nói, thân thể của Tần Li nghiêng thoả một phát, cả người rúc vào trong ngực Tần Phàm, trong miệng nhẹ nhàng nói ra. đọc truyện mới nhất tại .

- Ta trở lại rồi, về sau ta sẽ không để cho nàng khổ cực như vậy nữa...

Lúc này Tần Phàm cũng thâm tình cúi đầu, một bên ôn nhu nói lấy, một bên nhẹ nhàng hôn lên cặp môi thơm của Tần Li.

Đêm, lần nữa là say mê lòng người.

Từ khi tin tức Tần Phàm trở lại Nam Phong Tần gia truyền ra, toàn bộ Nam Phong Tần gia liền như một lần nữa có người tâm phúc, lần nữa đứng thẳng dậy. Không chỉ có tinh thần tất cả tộc nhân phấn chấn, khôi phục tin tưởng, hơn nữa một ít gia tộc bởi vì Càn Kinh Tần gia lôi kéo mà lắc lư, ở thời điểm này cũng đều càng thêm kiêng kị .

Không thể không nói, hiện tại danh khí củ Tần Phàm ở toàn bộ Đại Càn Quốc cơ hồ là không người có thể so sánh rồi! Ngoại trừ mấy siêu cấp gia tộc có hạn, không người nào dám lại đơn giản động võ đối với gia tộc có được siêu cấp cường giả như Tần Phàm.

Bất quá bản thân Tần Phàm cũng minh bạch, Nam Phong Tần gia chỉ có hãn và mấy tộc nhân cường đại có hạn là không đủ, phải rất nhanh tăng chỉnh thể thực lực của gia tộc lên, để cho thời điểm Nam Phong Tần gia không có hãn cũng trở thành quái vật khổng lồ không người dám động.

Mà bởi vì trên đường Tần Phàm về nhà đã nhận được tài sản của vài tên Bát cấp Võ Thánh, đặc biệt là Ly Hỏa Đan Vương có thể nói phú khả địch quốc, của cải phong phú đến mức làm cho người tắc lưỡi, cho nên hôm nay nội tình của Nam Phong Tần gia cũng thâm hậu hơn rất nhiều, của cải vững chắc, thậm chí so với những Nhất phẩm Chân Vũ thế gia như Càn Kinh Tần gia, đoán chừng cũng chỉ có hơn chứ không kém.

Khiếm khuyết duy nhất đúng là thực lực của các tộc nhân.

Vì vậy, sau khi Tần Phàm về đến gia tộc, hẳn liền bắt đầu luyện chế ra rất nhiều đan dược. Hiện tại cách hãn thu hoạch Linh Dược cũng nhiều, không chỉ có đội hái thuốc của Ấn Thế Mạo Hiểm Đoàn, còn có gia tộc tồn kho, tăng thêm thu nhập của Đại Phong Thành, có thể nói không cần lo lắng vấn đề tài liệu chút nào.

1145. Chương 1155-1156: Đại Chuyển Mình.

Chương 1155-1156: Đại chuyển mình.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà thuật luyện đan của Tần Phàm hôm nay, muốn tạo ra một đám cao thủ cấp bậc Linh Vũ Sư tự nhiên là không quá khó.

Theo rất nhiều đan dược cao cấp bị luyện chế ra, lại phối hợp Tạo Hóa Kim Liên cùng Huyền Chi Không Gian, thực lực toàn bộ Nam Phong Tần gia đều đang cao tốc tăng lên.

Tiên Thiên Võ Sư tất nhiên là không cần nói, hiện tại tộc nhân đạt tới hai mươi tuổi trở lên, hơn phân nửa đã thành Tiên Thiên Võ Sư, một ít thiên phú khá thấp cũng đều là cảnh giới Võ Sư. Hai mươi tuổi còn là cảnh giới Võ Giả cơ hồ đã không có.

Lực lượng chủ yếu của gia tộc Linh Vũ Sư, những tộc nhân đạt tới Thất cấp Tiên Thiên trở lên kia, ở dưới sự trợ giúp của Tần Phàm, cơ hồ đều ở trong hai ba tháng đạt đến cảnh giới Linh Vũ Sư, tốc độ tăng lên đáng sợ như vậy, nếu như truyền đi ra ngoài, đoán chừng sẽ khiến cho toàn bộ Vũ Thiên đại lục khiếp sợ.

Về sau, toàn bộ Nam Phong Tần gia, tộc nhân Linh Vũ Sư sớm đã hơn trăm, tăng thêm Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn, nhân số Linh Vũ Sư đã trên ba trăm người!

Tổng hợp thực lực như vậy, thậm chí so với một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia cũng không sai biệt nhiều rồi. Đương nhiên, bộ phận Linh Vũ Sư của Nam Phong Tần gia bởi vì tốc độ tăng lên quá nhanh. Căn cơ vẫn sẽ có chút ít phù phiếm, phải trải qua một thời gian ngắn mới có thể củng cố xuống, bất quá tuy là như thế, đó cũng là một cỗ lực lượng thập phần đáng sợ rồi.

Về phần tộc nhân hai mươi tuổi trở xuống, đó là đại biểu cho tiềm lực phát triển của gia tộc về sau. Ở dưới gia tộc bồi dưỡng, rất nhiều Võ Sư tuổi trẻ cũng nhao nhao sinh ra đời, những người thiên phú xuất chúng, thậm chí chưa đủ hai mươi tuổi liền trở thành Tiên Thiên Võ Sư! Phải biết rằng, trước hai mươi tuổi thành Tiên Thiên Võ Sư, lúc trước cơ hồ chỉ là độc quyền của Nhất phẩm Chân Vũ thế gia.

Không thể không nói, tình huống hôm nay so với một đời của Tần Phàm, toàn bộ Nam Phong Tần gia dưới hai mươi tuổi chỉ vụn vụn có hai Võ Sư thì tốt hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Mặt khác Tạo Hóa Kim Liên có năng lực gia tốc thời gian, ngoại giới một ngày, bên trong có thể đạt tới hai mươi ngày trở lên. Có Thần Khí như vậy tồn tại, cũng là một trong mấu chốt để tổng hợp thực lực của Nam Phong Tần gia có thể tăng lên rất nhanh.

Nhưng về sau Tần Phàm mới phát hiện, trừ thể chất đặc thù của hắn ra, người bình thường lại không có cách nào một lần ở bên trong ngọc vượt qua ba ngày. Sau khi kết thúc, còn cần nghỉ ngơi một tháng mới có thể lần nữa tiến vào.

Bất quá ba ngày, cũng chống đỡ gần hai tháng.

Chính yếu nhất vẫn là linh khí trong không gian Kim Liên so với bên ngoài phong phú hơn rất nhiều, cái kia chẳng khác gì là một linh huyết di động trong Chân Vũ thánh địa, cái kia đối với cấp bậc Linh Vũ Sư trở xuống mà nói, tốc độ tăng lên tuyệt đối được xưng tụng là khoa trương!

Hơn nữa hấp thu lực lượng Thiên Cơ Đỉnh cùng Chân Vũ Thần chúc phúc trong Chân Vũ thánh địa, có thể nói là đối với Linh Vũ Sư trùng kích Võ Tôn cũng rất có trợ giúp.

Nguyên lai Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn đại lý đoàn trưởng Giang Phong, Tần Phàm đã từng đáp ứng hắn, sẽ ở trong mười năm để cho hắn trở thành Võ Tôn cường giả. Hôm nay, Giang Phong gia nhập Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn cũng mới năm năm, đã đạt đến cảnh giới Linh Vũ Sư đỉnh phong, hơn nữa ở dưới sự trợ giúp của Tạo Hóa Kim Liên, hắn cũng đã có được một ít dấu hiệu trùng kích Võ Tôn rồi.

Lúc này đây sau khi Tần Phàm trở về vì hắn luyện chế ra một khóa Nghĩ Tôn Đan.

Sau khi ngộ ra dung võ nhập đan, Tần Phàm luyện chế ra Nghĩ Tôn Đan, hiệu quả so với ban đầu ở Chân Vũ Thánh Địa mình phục dụng còn muốn tốt hơn rất nhiều. Bản thân Giang Phong có thiên phú không thấp, ở bên trong Tạo Hóa Kim Liên, thời gian có thể liên tục dừng lại cũng dài hơn người bình thường rất nhiều, hơn nữa Huyền Chi Không Gian trợ giúp, chỉ là trong hai tháng ngắn ngủn, hắn liền thành công đột phá đến Võ Tôn chi cảnh rồi.

Giang Phong cũng hứa hẹn sau khi giải quyết một ít thù hận dĩ vãng của gia tộc, sẽ vĩnh viễn ở lại Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn.

Bí mật của Tạo Hóa Kim Liên cùng Huyền Chi Không Gian là cực kỳ trọng yếu, Tần Phàm đều trải qua điều tra thân thể, bảo đảm tín nhiệm tuyệt đối mới có thể để cho người trong Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn tiến vào.

Coi như là tộc nhân của Nam Phong Tần gia, cũng rơi xuống tử lệnh, đối với các phương diện phẩm hạnh của tộc nhân cũng phải khảo tra, người có phẩm hạnh không đoan chính, như loại người Tần Uy trước kia, là không thể đi vào.

Lực lượng gia tộc trên phạm vi lớn tăng lên, lực lượng hiện tại của toàn bộ Nam Phong Tần gia cũng đầy đủ hơn rất nhiều.

Sau khi biết rõ tin tức Tần Phàm trở lại, có hẳn là Võ Thánh cường giả tọa trấn, những đạo tặc cùng mạo hiểm đoàn tập kích Nam Phong Tần gia kia đều không thể không thu liễm, không dám tùy tiện tiến hành phá hủy đối với sản nghiệp của Nam Phong Tần gia.

Nhưng mà, Tần Phàm lại không đơn giản buông tha bọn hắn như vậy.

Hắn mệnh lệnh Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn ở trong thời gian ngắn nhất tra ra vị trí tất cả đạo tặc đã từng tập kích qua sản nghiệp Nam Phong Tần gia, sau đó liền để cho Ngoan Thánh Cầu Bách Hải mang theo Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn đi một chuyến.

Tin tức Ngoan Thánh Cầu Bách Hải xuất hiện ở Nam Phong Tần gia cũng không có mấy người biết rõ, đối phương càng thêm không có phòng bị đến Nam Phong Tần gia ngoại trừ Tần Phàm ra, còn sẽ có một Thất cấp Võ Thánh, có hẳn ra tay, những đạo tặc kia làm sao có thể ngăn cản được, những cổ thực lực mạnh nhất trong đó rất nhanh đều bị diệt.

Bất quá lúc này đây, Tần Phàm cũng muốn nhân cơ hội rèn luyện sức chiến đấu của đệ tử gia tộc cùng Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn thoáng một phát, cho nên chỉ để cho Cầu Bách Hải đối phó những cường giả Võ Tôn trở lên, còn những đạo tặc khác thì giao cho Linh Vũ Sư tân tấn của gia tộc thử tay nghề.

Những Linh Vũ Sư tân tấn này, mặc dù thực lực so với Linh Vũ Sư khác còn có chút ít không bằng, nhưng so với Tiên Thiên Võ Sư vẫn là mạnh hơn không ít, hơn nữa số lượng rất nhiều, cho nên cũng có thể phát huy ra thực lực thập phần cường hoành.

Những đạo tặc kia dưới tình huống vội vàng không kịp chuẩn bị, phát hiện Nam Phong Tần gia gần đây suy nhược lâu ngày vậy mà đột nhiên xuất hiện nhiều Linh Vũ Sư như vậy, đồng dạng là lộ ra vô cùng kinh ngạc, sau khi Võ Tôn cường giả của đối phương bị Cầu Bách Hải chém giết, chiến sĩ của Nam Phong Tần gia liền dùng ưu thế tuyệt đối tiêu diệt tất cả địch nhân.

Về phần quân đội yêu thú của Thần Mộc Thành Mộc gia kia, Nam Phong Tần gia trong khoảng thời gian ngắn còn không có tìm được, cuối cùng cũng chỉ có thể tạm thời không để ý tới. Tần Phàm ý định là trước giải quyết những tiểu thế lực khác, lại chậm rãi cùng những thế lực lớn này quần nhau.

Đã có một chi vũ lực gia tộc cường đại, toàn bộ Nam Phong Tần gia bắt đầu trở nên càng ngày càng cường thế. Thời gian lướt đi qua, thực lực của Nam Phong Tần gia đã trở nên càng cường đại, mà thực lực củ địch nhân lại đang không ngừng yếu bớt.

Đã đến hai tháng sau, cũng là sau khi Giang Phong trở thành Võ Tôn cường giả, thậm chí cũng không cần Cầu Bách Hải lại ra tay, ở Giang Phong cùng Tần Tiến liên thủ, tất cả đạo tặc cùng mạo hiểm đoàn tập kết ý đồ đối phó Nam Phong Tần gia, toàn bộ bị diệt diệt, trong đó còn kể cả không ít thế lực đến từ gia tộc khác.

Tần Phàm vì chấn nhiếp những gia tộc này, còn để cho Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn đem toàn bộ thi thể những người kia đưa về trước cửa gia tộc bọn hắn.

1146. Chương 1155-1156: Đại Chuyển Minh.

Chương 1155-1156: Đại chuyển minh.

Những gia tộc bị Càn Kinh Tần gia kích động đi đối phó Nam Phong Tần gia kia, sau khi thấy Nam Phong Tần gia biểu hiện ra thực lực đáng sợ như thế, cùng bọn họ đoán chừng và Càn Kinh Tần gia nó có chỗ bất đồng quá lớn, cách biệt trên trời dưới đất, thậm chí vượt qua quá nhiều, bọn hắn cơ hồ đều bị sợ bể mặt,

nhao nhao hướng Nam Phong Tần gia nhận lỗi, cũng tỏ vẻ đối với những tộc nhân tham gia sự kiện đạo phi kia không biết chút nào.

Tần Phàm tự nhiên sẽ không tin tưởng chuyện ma quỷ của bọn hắn, bất quá hắn cũng không muốn đồng thời đối nghịch cùng nhiều gia tộc như vậy, nên không hề cùng bọn họ so đo.

Mà sau khi Càn Kinh Tần gia kia đạt được tin tức này, không khỏi là vừa sợ vừa giận, chính bọn họ cũng thật không ngờ chỉ là Tần Phàm vừa trở lại, gia tộc cơ hồ sắp bị đè sập kia sẽ bộc phát ra năng lượng đáng sợ như thế.

Cái này làm cho bọn hắn đối với Tần Phàm càng thêm kiêng kị không thôi.

Càng tới gần thời hạn năm năm ước hẹn, bọn hắn càng lộ ra lo nghĩ, về sau, thậm chí ngay cả Tần Quan cũng đã có chút thiếu kiên nhẫn rồi, nghe nói Cửu cấp Võ Thánh cũng tự mình ly khai Càn Kinh Tần gia, tiến về mấy Nhất phẩm Chân Vũ thể gia khác trong Đại Càn Quốc đi một chuyến.

Tóm lại, thời điểm năm năm ước hẹn của Nam Phong Tần gia cùng Càn Kinh Tần gia chỉ còn một năm cuối cùng, toàn bộ Đại Càn Quốc lộ ra phong vân gợn sóng, thậm chí có chút rung chuyển cùng bất an.

Lúc này, bên trong một mật thất của Nam Phong Tần gia.

- Tần Quan vậy mà tự mình đến Vọng Thành Nhất phẩm Chân Vũ thể gia Đông Phương gia tộc cùng Đại Lý thành Nhất phẩm Chân Vũ thể gia Ô gia? Có ý tứ, xem ra thật sự bọn hắn có chút ngồi không yên rồi.

Nghe được Giang Phong báo cáo, Tần Phàm lộ ra một ít vui vẻ.

- Phải, tuy Tần Quan đi cực kỳ ẩn nấp, nhưng loại Võ Thánh cường giả như hắn đích thân đi, ta vẫn là cảm nhận được một ít chấn động, theo phương hướng phán đoán, có lẽ hắn là đi hai gia tộc kia.

Giang Phong trả lời nói ra.

- Ân, việc này ta đã biết, qua ít ngày ta cũng sẽ đi hảo hảo trò chuyện cùng hai gia tộc kia thoáng một phát.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

Kỳ thật hắn đối với sự tình này cũng có chút ít coi trọng, hôm nay Càn Kinh Tần gia đã lôi kéo Nhất phẩm Chân Vũ thể gia Thần Mộc Thành Mộc gia kia, nếu như lại để cho bọn hắn lôi kéo hai Nhất phẩm Chân Vũ thể gia khác của Đại Càn Quốc, như vậy tình thế của Nam Phong Tần gia sẽ thập phần bất lợi.

Dù sao hiện tại cách năm năm ước hẹn chỉ còn lại một năm cuối cùng, cho dù tăng lên như thế nào, Nam Phong Tần gia cũng khó có thể thực lực cùng bốn Nhất phẩm Chân Vũ thể gia đồng thời đối kháng.

- Ta cũng muốn nhìn một chút hôm nay những Nhất phẩm Chân Vũ thể gia này là nhìn Nam Phong Tần gia chúng ta cùng Càn Kinh Tần gia thế nào, nhận thức xem phần thắng của nhà nào cao hơn?

Trong nội tâm Tần Phàm có một ít cân nhắc, quan hệ đến toàn cục, hắn quyết định cũng tự mình đến hai nhà kia một chuyến.

Trong lúc vô tình, Tần Phàm về đến gia tộc đã ba tháng.

Trong khoảng thời gian về đến gia tộc này, tuy cũng bởi vì hiện tại Nam Phong Tần gia gặp phải khốn cục mà có chút khẩn trương, nhưng ở Tần Phàm xem ra, đây cũng là thời gian hắn buông lỏng nhất trong mấy năm qua rồi.

Chủ yếu nhất là bên người có người nhà, có yêu người, cuộc sống như vậy để cho hắn cảm giác được thập phần thích ý cùng quý trọng.

Sau khi trở lại Nam Phong Tần gia, ngoại trừ luyện chế đan dược cùng hiệp trợ Tần Li xử lý một vài sự tình gia tộc, Tần Phàm cũng không có buông lỏng tu luyện. Ở trên đường trở lại, hắn nắm giữ đối với năm loại nguyên khí đã càng ngày càng quen thuộc, đến hôm nay, hắn càng đã bắt đầu nếm thử ngưng kết quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân rồi.

Nhưng thời điểm chính thức bắt đầu ngưng kết quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn, Tần Phàm mới biết được gian nan trong đó, cái này cũng khó trách cơ hồ tất cả Võ Thánh đều phải đến cảnh giới Thất cấp Võ Thánh mới có thể thành công ngưng kết.

Theo thời gian trôi qua, Tần Phàm đối với ngưng kết quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân cũng hơi có chút sốt ruột, bởi vì hắn là chuẩn bị đến Đại Càn Quốc Nhất phẩm Chân Vũ thể gia Vọng Thành Đông Phương gia cùng Đại Lý thành Ô gia một chuyến, nhưng hắn biết rõ thực lực hai đại thế gia này hùng hậu, nếu như mình không thể xuất ra thực lực đủ để chấn nhiếp bọn hắn, đoán chừng là rất khó đàm phán.

Giai đoạn hiện tại mà nói, muốn tăng thực lực trên phạm vi lớn lên, chỉ có ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn.

Thời điểm Tần Phàm còn không có ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới nguyên vẹn, cho dù không ở trạng thái đặc thù, thực lực cũng được đủ để rung chuyển Bát cấp Võ Thánh rồi, nếu như có thể thành công ngưng kết, hắn tin tưởng ở dưới trạng thái bình thường, Bát cấp Võ Thánh cũng không còn là đối thủ của hắn.

Về phần Cửu cấp Võ Thánh, hắn lại không có nắm chắc, còn cần phải đợi chính thức ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân mới có thể đoán chừng.

Ngày hôm nay, ở trong Huyền Chi Không Gian.

Tần Phàm ngồi xếp bằng ở chỗ bờ sông do Thủy nguyên chi khí tạo thành, rừng rậm do Mộc hệ bên ngưng kết, Kim Hỏa Thổ Nguyên Khí giao hội, bốn phía là Ngũ Hành nguyên khí cùng quy tắc huyền ảo phong phú vây quanh, hắn thì là tĩnh lặng nhắm hai mắt.

Bỗng nhiên, một hồi ngũ sắc quang mang mông lung chậm rãi từ trong thân thể hắn tràn ra, thời gian dần qua tạo thành một màn hào quang ngũ sắc, dùng một loại sắc thái huyền diệu đưa cả người hắn đều bao vây ở trong đó.

Cái quang tráo này, phẳng phất như cùng Tần Phàm là nhất thể tự nhiên, bốn phía có các loại huyền ảo cùng nguyên khí mà mắt thường không thể nhìn thấy đang không ngừng bị thu nạp tiến vào trong đó, làm cho hào quang kia không ngừng trở nên minh sáng.

Mà ở dưới tình huống Tần Phàm không chủ động che dấu, đều có một loại uy áp vô cùng cường đại từ màn hào quang cùng thân thể của hắn phát ra, nguyên khí chi thủy ở bên người ngược dòng, cỏ cây sinh trưởng tốt tươi, còn có thổ địa dưới mặt đất cũng phát sinh một loại chấn động vi diệu, xa xa núi lửa bộc phát.

Đủ loại dị thường, tóm lại là cả Huyền Chi Không Gian vào lúc đó vậy mà đều kịch liệt rung chuyển . truyện copy từ

- Quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn, ta rốt cục thành công ngưng kết ra rồi.

Ở bên trong loại rung chuyển này, Tần Phàm rốt cục chậm rãi mở hai mắt ra, trong ánh mắt bắn ra một loại quang mang thành công, kinh hỉ cùng hưng phấn.

1147. Chương 1157: Cầu Hôn.

Chương 1157: Cầu hôn.

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Trong khoảng thời gian này đến nay, cố gắng của hắn không có uổng phí, hắn rốt cục dùng cảnh giới Tam cấp Võ Thánh ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới nguyên vẹn mà Võ Thánh hậu kỳ mới có thể ngưng kết thành!

- Nghe nói quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân có thể dùng bản thân chi lực, trực tiếp ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài vận chuyển, dĩ nhiên là thật sự! Hôm nay ta đây, cảm giác được đối với cái thế giới này vậy mà cũng phẳng phất giống như có một phần khổng chế tạo hóa chi lực!

Tần Phàm nắm chặt hai đấm, cảm giác được bốn phía biến hóa, trong lòng của hắn vừa mừng vừa sợ.

Sau khi thành công ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn, nắm cổ nguyên khí trong cơ thể hắn bắt đầu không ngừng chuyển hóa làm quy tắc chi lực, loại quy tắc chi lực này tràn ngập bốn phía thân thể của hắn, ngũ sắc chi quang quay chung quanh, không ngừng hút nguyên khí ở bốn phía về, để lớn mạnh quy tắc Tiểu Thế Giới trên người hắn.

Kỳ thật sau khi có quy tắc Tiểu Thế Giới, cho dù không tu luyện như thế nào, quy tắc Tiểu Thế Giới này cũng sẽ không ngừng tự động bổ sung cùng tăng năng lượng lên, về sau chỉ cần Tần Phàm không ngừng cảm ngộ quy tắc cùng huyền ảo, quy tắc Tiểu Thế Giới sẽ này thời gian dần qua sẽ hoàn thiện, đối với thể giới bên ngoài cũng sẽ có can thiệp chi lực càng ngày càng mạnh.

Nói tóm lại, quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân là sử dụng thực lực mình sáng tạo cùng có được, đây mới là trụ cột cùng Thiên đấu, cùng Thần đấu.

- Sau khi ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới nguyên vẹn, tốc độ tu luyện của ta dĩ nhiên lại tăng lên nhiều như vậy, hơn nữa ở trong quá trình chuyển hóa, ta cơ hồ muốn đột phá đến Tứ cấp Võ Thánh rồi!

Tinh tế cảm ngộ một chút, Tần Phàm lần nữa khê giặt mình, hắn cảm giác được sau khi ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới này, cảnh giới của hắn lại phi tốc tăng lên, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Trên thực tế, Tần Phàm đích thật là một dị số, với người bình thường mà nói, muốn ngưng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân đều là Thất cấp Võ Thánh trở lên mới có được đầy đủ nguyên khí và năng lượng ủng hộ, mà mượn nhờ Ma chủng cùng đan dược, hắn ở Tam cấp Võ Thánh đã làm được rồi!

Cho nên quy tắc Tiểu Thế Giới này vì cân đối quy tắc cùng năng lượng trong cơ thể Tần Phàm, theo bản năng rất nhanh thu nạp càng nhiều năng lượng nguyên khí hơn nữa để duy trì, bởi như vậy, tốc độ tu luyện của hắn tự nhiên là tăng nhiều.

- Tốt, có thể chuẩn bị đến hai gia tộc kia một chuyến rồi... Bất quá trước khi đi, ta còn phải làm một chuyện.

Đi ra Huyền Chi Không Gian, thu hồi bảo vật này, trên mặt Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ, tràn đầy tự tin.

...

Đêm tối, trăng sáng sao thưa.

Hai người Tần Phàm cùng Tần Li như thường ngày, chậm rãi đi trên bờ sông.

Toàn bộ Nam Phong Tần gia đèn đuốc sáng trưng, biểu hiện ra huy hoàng cùng cường thịnh. Mà trên bờ sông này, cách rất xa mới có một chiếc đèn đường, bên tai là gió nhẹ nhu hòa thổi mái tóc, yên tĩnh mà tường hòa.

Cảm giác như vậy rất là mỹ hảo.

Một phương thổ địa này, cuộc sống như vậy đúng là Tần Phàm phấn đấu để thủ vững.

- Tỷ tỷ, ngày mai ta sẽ lần nữa đi ra ngoài một chuyến.

Đang đi tới, Tần Phàm bỗng nhiên cúi thân thể xuống, hai tay phóng tới trong nước sông, một bên tùy ý để nước sông mát lạnh chảy qua giữa các ngón tay, một bên nhìn Tần Li bên cạnh nói ra.

- Người lại muốn đi ra ngoài rồi hả? Lần này là muốn đi đâu?

Lông mày của Tần Li nhẹ nhàng nhú một cái, trên thực tế, nàng cũng rất hưởng thụ loại sinh hoạt mỗi ngày đều có thể ở bên người Tần Phàm này, đối với Tần Phàm ở thời điểm này nói ly khai có chút không nỡ.

- Đi đưa thiệp mời.

Nhưng Tần Phàm lại mỉm cười nói, sau đó hắn lần nữa đứng dậy, trên tay hắn bưng lấy một thủy cầu do Thủy nguyên ngưng kết mà thành, Thủy nguyên này còn đang không ngừng lưu động, như là thủy tinh óng ánh sáng long lanh, nhưng lại không tản ra.

- Đưa thiệp mời gì?

Tần Li không khỏi nao nao, có chút nghi hoặc, nàng là trưởng phòng tộc vụ viện, nếu gia tộc có chút ít đại sự gì, nàng không thể không biết.

- Tỷ tỷ người trước giúp ta vạch trần cái thủy cầu này.

Tần Phàm cũng không trả lời thẳng vấn đề của Tần Li, lúc này chỉ là nhìn con mắt đối phương, trong miệng ôn nhu nói.

- Cùng người nói chuyện đứng đắn mà.

Tần Li hơi hờn dỗi nói, nhưng vẫn phối hợp với Tần Phàm, ngón tay thon dài trắng nõn đưa ra, ở phía trên thủy cầu nhẹ nhàng điểm một cái.

PHỐC.

Thanh âm rất nhỏ vang lên, thủy cầu lên tiếng mà phá, chia làm hai cổ nước chảy hướng về hai bên chảy tới, nhưng ở dưới sự khống chế của Tần Phàm, những nước chảy này còn không có hoàn toàn tán đi, mà là chậm rãi ngưng kết trong không khí, ngưng tụ thành một khối thủy tinh hình trái tim óng ánh.

- Ta chính là đang nói chuyện đứng đắn, hơn nữa ta đang làm một sự tình nghiêm túc nhất trong cuộc đời này của ta.

Tần Phàm ngẩng đầu lên, thâm tình nhìn xem Tần Li, đưa thủy tinh cầu trong tay cho Tần Li, trong miệng ôn nhu khẽ cười nói:

- Cái này là tâm của ta, tỷ tỷ, hiện tại ta giao nó cho nàng.

Thủy tinh chi tâm tinh xảo như thế, cần đối với Thủy nguyên lực có tạo nghệ sâu đậm mới có thể làm được. Mà ở trong đó Tần Phàm còn rót vào quy tắc Tiểu Thế Giới chi lực của mình, khối thủy tinh chi tâm này về sau cũng sẽ không dễ dàng hòa tan.

- Miệng lưỡi ngon ngọt.

Trong nội tâm Tần Li không khỏi dâng lên một loại điềm mật, cảm giác ngọt ngào, liếc nhìn Tần Phàm nói ra, nhưng sau đó mừng rỡ nhận lấy thủy tinh hình trái tim này, cảm trong tay quan sát, giống như một tiểu nữ nhân, hoàn toàn bị nhu tình vây quanh.

- Tỷ tỷ, người nhìn lại bầu trời xem.

Lúc này Tần Phàm còn nói thêm.

Nghe vậy, Tần Li có chút không bỏ đưa ánh mắt từ thủy tinh chi tâm tinh xảo trong tay dời đi, sau đó ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Bành.

Bầu trời, một tiếng nổ rất nhỏ truyền đến, sau đó liền có mấy trăm cổ pháo hoa vào lúc này phóng lên trời, lộ ra vô cùng sáng lạn, các loại pháo hoa màu sắc đan vào cùng một chỗ, như là một thác nước hỏa diễm ở trên bầu trời chảy xuôi, phi thường hoa lệ.

Đây là một hồi pháo hoa long trọng cho tới bây giờ toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng không có qua, cũng không phải pháo hoa truyền thống làm ra, trên thực tế cái này xác thực cũng không phải pháo hoa bình thường, mà là Tần Phàm lợi dụng khống chế đối với Hỏa hệ nguyên lực, ở trên bầu trời diễn biến đi ra, nếu để ột ít Võ Thánh cường giả trông thấy, liền sẽ biết chiêu thức ấy không dễ dàng.

Cảnh đẹp như vậy, đồng dạng là hấp dẫn toàn bộ Nam Phong Tần gia, thậm chí là ánh mắt mọi người Nam Phong Thành, toàn bộ Nam Phong Thành một hồi huyền náo, không khỏi nghị luận nhao nhao, muốn biết là ai phóng thịnh yến pháo hoa lớn như thế.

- Đẹp quá.

Trong ánh mắt của Tần Li cũng không khỏi tỏa sáng, thân mật kéo tay Tần Phàm, lộ ra điềm mật, ngọt ngào không thôi.

1148. Chương 1158-1159: Đông Phương Thế Gia!

Chương 1158-1159: Đông Phương Thế Gia!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vào lúc này Tần Phàm cũng không nói lời nào, chỉ là hướng lên trời không nhẹ nhàng vung tay lên, sau đó pháo hoa trên bầu trời mạnh mẽ biến đổi, thời gian dần qua phân tán cùng ngưng kết, cuối cùng ở trên bầu trời ngưng tụ thành mấy chữ hỏa diễm to “Tần Li, gả cho Tần Phàm ta đi”, vô cùng hoa lệ, có thể nhìn thấy rất rõ ràng!

- Tiểu Phàm...

Trông thấy biến hóa bất thành linh, Tần Li không khỏi lộ ra vẻ ngạc nhiên ngẩn ngui.

- Tỷ tỷ, người đi theo ta.

Vào lúc này khuỷu tay của Tần Phàm duỗi ra, đem Tần Li ôm ở trong ngực, sau đó dưới chân nhẹ nhàng đạp mạnh, mang theo cả người Tần Li bay lên phía trên bầu trời.

Bay đến bầu trời, Tần Phàm lại lần nữa phát phát tay, lúc này phía dưới động đất kịch liệt, toàn bộ Nam Phong Thành đều có chút chấn động, mà ở phía dưới, những vết rách thổ địa kia, liền hiện ra ba chữ to “Gả cho ta”.

Xa xa, còn có cây cối rất nhanh vận chuyển di động, trên trời xem tiếp đi, có thể chứng kiến từng dây cây cối vừa lúc làm thành ba chữ to “Ta yêu nàng”. Nước trong trên sông, nước sông vẫn chảy, nhưng ở trên mặt nước, nổi lơ lửng năm chữ to do thủy tinh kết thành “Tần Phàm yêu Tần Li”.

Trông thấy một loạt trùng kích thị giác này, vô cùng hoa lệ, vô cùng lãng mạn, Tần Li vào lúc đó không khỏi lộ ra thẹn thùng, lại phi thường hạnh phúc, đây cơ hồ là mỹ mộng cầu hôn mà tất cả nữ nhân đều tha thiết ước mơ rồi.

Pháo hoa nguyên ở trên bầu trời càng không ngừng tách ra, các loại hỏa hoa sáng lạn.

Trên bầu trời, trong tay Tần Phàm xuất hiện một Kim hệ nguyên khí ngưng kết thành chiếc nhẫn, óng ánh sáng long lanh, lờ lờ tỏa sáng. Sau đó ánh mắt hắn mang theo thâm tình nhìn Tần Li trong ngực, mang theo nhu hòa mà chân thành tha thiết, mỉm cười nói:

- Tần Li tiểu tỷ, nàng nguyện ý gả cho Tần Phàm ta làm vợ hay không? Đờ đờ kiếp kiếp, bất ly bất khí.

Thanh âm của hắn không lớn, nhưng mà cả Nam Phong Thành đều có thể nghe được, tất cả mọi người vì hắn chứng kiến lấy cầu hôn lúc này đây.

- Đáp ứng hắn, đáp ứng hắn...

Thấy một màn như vậy, rõ ràng cho thấy làm cho tất cả mọi người hưng phấn, hết thảy mọi người vào lúc này đều ngẩng đầu lên nhìn lên trời không, lớn tiếng la lên, vì Tần Phàm hò hét trợ uy.

Lúc này sắc mặt Tần Li vô cùng hồng hào, trong nội tâm đều bị một loại điềm mật, ngọt ngào tràn ngập.

- Ta nguyện ý...

Rốt cục, thanh âm cơ hồ nhỏ đến khó có thể nghe, nhưng lại đầy đủ để cho người hưng phấn nhẹ nhàng vang lên, làm cho tất cả mọi người trong toàn bộ Nam Phong Thành hoan hô sôi trào.

Kỳ Tích Chi Tử sắp đại hôn!

Từ khi Tần Phàm ở trước mặt mọi người cầu hôn, tin tức này bắt đầu từ Nam Phong Thành phóng xạ mà ra, hướng về toàn bộ Đại Càn Quốc thậm chí là toàn bộ Vũ Thiên đại lục truyền bá ra ngoài, mà một màn

Tần Phàm cầu hôn cũng làm cho dân chúng cả Nam Phong Thành nói chuyện say sưa, mà một ít cường giả thì có thể đơn giản nhìn ra thực lực hôm nay của Tần Phàm cực kỳ khủng bố.

Tóm lại, không thể không nói, hôm nay dưới tình huống danh tiếng kỳ tích đã là phong vân đại lực, tin tức Tần Phàm sắp đại hôn này liền gây ra đại chấn động.

Tin tức này, đưa tới không ít thế lực lớn cùng rất nhiều cường giả chú ý cùng coi trọng.

Tần Phàm ngoại trừ danh tiếng Kỳ Tích Chi Tử còn có được danh xưng Kỳ Tích Đan Vương, vô luận thực lực hay là thuật luyện đan, căn cứ đủ loại dấu hiệu, hôm nay thực lực ảnh hưởng của hắn đã thể có ảnh hưởng toàn bộ Vũ Thiên đại lực!

Tần Phàm sẽ tổ chức đại hôn, có không ít người thậm chí nghĩ là thừa cơ hội này đến cùng Kỳ Tích Chi Tử tiềm lực vô hạn kia nhờ vả chút quan hệ, cũng có rất nhiều người vì đạt được thiệp mời đại hôn của Tần Phàm mà vẻ vang.

Đương nhiên, ngoại trừ chút thế lực trong Đại Càn Quốc.

Bởi vì cơ hồ tất cả thế lực trong Đại Càn Quốc cũng biết, Nam Phong Tần gia cùng Càn Kinh Tần gia có ân oán khó có thể cởi bỏ, đặc biệt là thời gian năm năm ước hẹn đã càng ngày càng gần, lúc này đây Tần Phàm tổ chức đại hôn, chẳng khác gì là muốn ột ít đại thế gia, thế lực lớn trong Đại Càn Quốc đứng thành hàng.

Nếu như đi, như vậy thì chắc chắn sẽ đắc tội với Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Càn Kinh Tần gia, nếu như không đi, như vậy cũng sẽ có khả năng kết thù kết oán cùng Nam Phong Tần gia tiềm lực vô hạn.

Cho nên những thế lực Đại Càn Quốc này, không chỉ không có giống cường giả cùng thế lực quốc gia khác cảm thấy vinh hạnh như vậy, mà có vẻ đau đầu không dứt.

Trên thực tế, Tần Phàm cũng chưa chắc sẽ có thù tất báo như vậy, chỉ là muốn nhìn một chút bên trong Đại Càn Quốc này có bao nhiêu thế lực coi được Nam Phong Tần gia hắn. Tăng thêm hôn sự giữa hắn và Tần Li cũng kéo lâu rồi, hắn đã có chút không thể chờ đợi được nữa, muốn ở trước khi năm năm ước hẹn đến, trải qua một ít sinh sống hạnh phúc mà thôi.

Bất quá hắn ở trước mặt mọi người hướng Tần Li cầu hôn như vậy đích thật là có chút mục đích, một mặt là bởi vì hắn đã từng nói qua với Tần Li, sẽ cầu hôn nàng thật long trọng. Hắn tự nhiên biết rõ nữ nhân đều sẽ thích lãng mạn.

Hắn vì để cho người yêu có một kỷ niệm khó quên, hắn nguyện ý tận hết sức lực. Một phương diện khác hắn ở thời điểm cầu hôn sử dụng năng lực Ngũ Hành cường đại, không chỉ là hắn kiểm nghiệm tăng lên của mình sau khi có được quy tắc Tiểu Thế Giới nguyên vẹn, hơn nữa cũng muốn mượn cái này đến chấn nhiếp quần hùng.

Kỳ thật căn cứ Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn mật thám, hôm nay ở trong Nam Phong Thành cũng có không ít thế lực khác bố trí xuống ánh mắt, tin tưởng một màn này rất nhanh sẽ được hồi báo nguyên vẹn đến trong gia tộc hoặc thế lực của bọn hắn. Sau đó cường giả bên trong thế lực này nhất định có thể suy tính ra một ít thực lực của Tần Phàm, sau đó để cho bọn hắn kiêng kỵ.

Cứ như vậy, sau khi Tần Phàm ngừng kết ra quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân nguyên vẹn cùng hướng Tần Li cầu hôn thành công. Hắn ở sau đó không lâu liền lặng yên đi ra khỏi Nam Phong Thành.

1149. Chương 1158-1159: Đông Phương Thế Gia!

Chương 1158-1159: Đông Phương Thế Gia!

Lần này hắn xuất hành, mục đích là Vọng Thành Đông Phương gia. Hắn nhớ rõ Đông Phương gia tộc Đông Phương Vũ đã từng cùng hắn tham gia Hành Hương đại hội, hơn nữa cùng một chỗ tiến vào Chân Vũ Thánh Địa, ở trong Chân Vũ trong thánh địa, hắn cũng từng có trợ giúp qua đối với Đông Phương Vũ.

Chỉ là, Đông Phương Vũ còn không có nhanh như vậy ly khai Chân Vũ Thánh Địa, chỉ sợ việc này đối với hắn không có trợ giúp gì.

Vọng Thành chính là một trong Trung Châu Tam đại thành, cùng hai Đại Thành khác của Trung Châu là Càn Kinh cùng Lạc Thành đồng dạng. Bên trong Vọng Thành này đồng dạng có không ít Chân Vũ thế gia cao cấp, trong đó thế lực cường đại nhất đúng là Đông Phương Thế Gia này.

Đông Phương Thế Gia là một đại thế gia tương đối ít xuất hiện. Nhưng mà thực lực kinh tế của nó lại là số một của toàn bộ Đại Càn Quốc, hơn nữa bên trong Đông Phương gia tộc này cũng có được Luyện Đan Sư, cho nên ưu thế đan dược của Tần Phàm lúc này đây khả năng chưa hẳn có thể tạo được trọng dụng.

Mà người mạnh nhất Đông Phương Thế Gia này nghe đồn chỉ là một Thất cấp Võ Thánh, cũng không giống Thần Mộc Thành Mộc gia có yêu thú cường đại như vậy, bất quá nghe nói Đông Phương Thế Gia này lại có một kiện vũ khí thập phần cường đại, có thể làm cho người phát huy ra thực lực siêu việt bản thân rất nhiều.

Hơn nữa bởi vì thực lực kinh tế của Đông Phương Thế Gia cường đại, cho nên tổng hợp thực lực của nó so với bốn Nhất phẩm Chân Vũ thế gia khác trong Đại Càn Quốc cũng sẽ không biết yếu hơn.

- Cái này là Vọng Thành rồi.

Lộ trình trước kia phải mất nửa tháng, bây giờ dùng tốc độ của Tần Phàm chỉ hao tổn một ngày liền đi tới trước tòa Đại Thành kia, khi sắp tiến vào, hắn đã ẩn tàng khí tức cùng quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của mình.

Quy mô cùng lưu lượng người trong Vọng Thành so với Lạc Thành cùng Càn Kinh tựa hồ hơi có chút không bằng, bất quá so với Nam Phong Thành đang phát triển đi lên là muốn cường hơn rất nhiều, ngựa xe như nước, đám người nối liền không dứt, nhưng hết thấy lại ngay ngắn trật tự.

Đi ở trên đường phố, Tần Phàm cũng đã nghe được tin tức có quan hệ tới cầu hôn cùng đại hôn của mình truyền bá ra rồi, các loại tin đồn trên phố ngược lại là càng truyền càng thần kỳ, đem tình hình lúc ấy mình cầu hôn nói khoa trương lên mười phần, làm cho hắn bất đắc dĩ mỉm cười mà thôi.

Bất quá từ phương diện này cũng nói rõ, lúc này đây lực ảnh hưởng đại hôn của hắn rất to lớn.

- Đông Phương gia tộc dĩ nhiên là ở phương đông rồi.

Tần Phàm hướng về phương hướng phía đông nhìn lại, chỗ đó có một khu kiến trúc to lớn mà cổ kính, hắn đoán chừng là nơi mình muốn đến rồi.

Đạo chơi trên đường phố, tốc độ của Tần Phàm lại không chậm chút nào, thậm chí một ít người đi đường không có kịp phản ứng, hắn đã vượt qua một đoạn khoảng cách rất lớn rồi.

Một bước hàng trăm mét, Thiên Nhai Chỉ Xích a.

Lúc trước Tần Phàm đối với một ít cường giả hâm mộ thực lực, hôm nay hắn cũng đã có thể làm được.

Rất nhanh, Tần Phàm liền đi tới trước cửa Đông Phương gia tộc, thế gia cổ xưa này kiến trúc lộ ra thập phần trang nhã, trồng trúc và mai, xem phẳng phất như là một thư hương môn đệ ưu nhã.

- Phiên toái thông truyền, Nam Phong Tần gia Tần Phàm đến đây bái thiếp Đông Phương Thế Gia.

Lần này Tần Phàm đến tự nhiên không phải là cưỡng ép xâm nhập, đi tới trước đại môn của Đông Phương gia tộc, hắn hướng về thủ vệ chấp tay nói ra. Bất quá thanh âm của hắn lại có thể truyền vào ở chỗ sâu trong phiến kiến trúc này, phát ra huyền âm có thể để cho cường giả cấp bậc Võ Thánh trở lên nghe được.

Nghe được cái thanh âm này, vài tên Võ Thánh cường giả trong Đông Phương Thế Gia đều không khỏi cả kinh, sau đó ánh mắt đều nhìn ra đại môn của gia tộc. Hiện tại danh khí của Tần Phàm như mặt trời ban trưa, bọn hắn tự nhiên sẽ không có chuyện không biết Tần Phàm, đồng thời bọn hắn đối với ý đồ đến cử Tần Phàm cũng cơ bản tinh tường.

Rất nhanh, tất cả mọi người của Đông Phương Thế Gia tề tụ ở Tộc Trưởng phủ.

Hiện tại Tộc trưởng của Đông Phương Thế Gia Đông Phương Nghiêu, cũng là người mạnh nhất Đông Phương Thế Gia, Thất cấp Võ Thánh, đã qua tuổi một trăm, chấp chưởng vũ khí mạnh nhất của Đông Phương Thế Gia, người này là người ít xuất hiện, ở trong toàn bộ Đại Càn Quốc ngược lại là tên không nổi danh, bất quá một ít cường giả uy tín lâu năm đối với hắn đều có chút kiêng kỵ.

Vốn đối với thế gia mà nói, qua trăm tuổi nên nhường Tộc trưởng vị rồi, nhưng mà vì Đông Phương Thế Gia với tư cách Tộc trưởng truyền thừa vũ khí mạnh nhất, đối với người sử dụng có yêu cầu thực lực, mà lúc này trong gia tộc tạm thời vẫn chưa có người nào có thực lực như vậy, cho nên Đông Phương Nghiêu mới tiếp tục kế nhiệm Tộc trưởng vị.

- Tộc Trưởng, Kỳ Tích Chi Tử kia quả nhiên đã đến, chúng ta phải làm gì?

Sau khi chúng Thánh tụ tập, một gã Võ Thánh cường giả mặc áo choàng xanh của Đông Phương gia tộc dẫn đầu hỏi.

- Càn Kinh Tàn gia Tàn Quan kia mới đến không bao lâu, hiện tại Tàn Phàm này cũng tới, xem ra lúc này đây Đông Phương gia chúng ta có phiền toái, cũng không biết là nên gặp hay là không gặp.

Những Võ Thánh khác cũng đều nhao nhao nhíu mày nói ra.

- Các người thấy Kỳ Tích Chi Tử này như thế nào?

Mà ở phía trên Tộc trưởng vị của Đông Phương gia tộc, một gã Võ Thánh tóc bạc mặt hồng hào, mặc áo bào trắng đang ngồi ở trên, ánh mắt của hắn sáng quắc, xem một bộ như trí giả. Cái này là Tộc trưởng Đông Phương Nghiêu hiện tại của Đông Phương gia tộc, sau khi nhìn vài tên Võ Thánh ở phía dưới, hắn trầm giọng hỏi.

- Căn cứ đồn đãi, Kỳ Tích Chi Tử này tiềm lực ngược lại là thập phần khủng bố, hôm nay hắn mới chỉ hai mươi mốt tuổi, vậy mà cũng đã trở thành Võ Thánh cường giả, cái này chỉ sợ coi như là ngàn năm qua cũng không có xuất hiện qua! Bất quá... đáng tiếc hắn dĩ nhiên là cùng Càn Kinh Tàn gia kia kết xuống thù hận.

Một gã Võ Thánh lúc này thở dài nói.

- Vậy mọi người đối với Kỳ Tích Chi Tử này tọa trấn Nam Phong Tàn gia cùng Tàn Quan tọa trấn Càn Kinh Tàn gia chiến một trận, lại thấy thế nào?

Đông Phương Nghiêu lại tiếp tục hỏi.

- Thực lực của Tàn Quan kia chúng ta đều được chứng kiến, đây chính là Cửu cấp Võ Thánh ah... ta nghĩ cho dù Tàn Phàm kia tiềm lực cường đại như thế nào, nhưng dù sao cũng chỉ mới đột phá đến cảnh giới Võ Thánh nửa năm, hiện tại cách năm năm ước hẹn của bọn họ đã chưa đủ một năm thời gian, tin tưởng lúc này đây hắn không có nhiều cơ hội lắm.

Có một gã Võ Thánh áo bào màu vàng khác, lúc này mở miệng đáp.

- Tộc trưởng, ta xem hiện tại Nam Phong Tàn gia còn kém Càn Kinh Tàn gia là khẳng định, nhưng mà có một vấn đề, lúc trước Chân Vũ thánh điện đã vì Tàn Phàm nhúng tay sự tình thế tục, lúc này đây không biết có thể nhúng tay lần nữa hay không...

Lại có một gã Võ Thánh áo lam nhượng mày, trầm giọng nói ra.

- Tử Kiện người nói không sai, ta nghĩ tạm thời mà nói Nam Phong Tàn gia so kém Càn Kinh Tàn gia, Tàn Phàm so ra kém Tàn Quan đây là không thể nghi ngờ, mấu chốt là lúc này đây thái độ của Chân Vũ thánh điện cùng Thánh chủ!

Lúc này Đông Phương Nghiêu chậm rãi đứng lên nói ra:

- Cho nên, tuy chúng ta bái kiến Tàn Quan, nhưng Kỳ Tích Chi Tử này chúng ta vẫn là nhất định phải gặp thoáng một chút.

- Đúng vậy, ta cũng muốn biết một chút về Kỳ Tích Chi Tử này đến tột cùng có chỗ gì hơn người.

Võ Thánh áo bào màu vàng mới vừa nói kia, lúc này nói ra:

- Để cho ta đi dẫn hấn vào.

Đông Phương Nghiêu nhẹ gạt đầu, Võ Thánh áo bào màu vàng kia liền đi ra ngoài.

- Nam Phong Tần gia Tần Phàm, bái kiến Đông Phương Tộc trưởng cùng các vị tiền bối.

Một lát sau, Tần Phàm liền theo Võ Thánh áo bào màu vàng kia đi đến, thái độ của hấn ngược lại là lộ ra thập phần khiêm cung vừa vắn, vừa tiến vào Đông Phương gia tộc Tộc trưởng phủ liền mỉm cười nói.

1150. Chương 1160: Mịt Mờ Độ Sức. (1)

Chương 1160: Mịt mờ độ sức. (1)

Chẳng qua là thời điểm Tần Phàm xuất hiện ở trước cửa Đông Phương gia tộc Tộc Trưởng phủ, mọi người của Đông Phương gia tộc cũng không khỏi được toàn thân hơi khê chấn động! Bởi vì bọn họ vậy mà trông thấy trên người Tần Phàm lúc này ngũ thải quang trảo lóng lánh, hơn nữa một cổ uy áp nhàn nhạt kinh động toàn trường.

Ở đây đều là Võ Thánh cường giả, đối với cái này biết rõ hơn ai hết!

- Làm sao có thể! Đây là quy tắc Tiểu Thế Giới?

Tiếp theo trong nháy mắt, kể cả Đông Phương Thế Gia Tộc trưởng Đông Phương Nghiêu ở bên trong, tất cả mọi người của Đông Phương gia tộc vào lúc này cũng không hít một hơi khí lạnh, trong nội tâm không cách nào bình tĩnh trở lại.

Không chỉ có còn trẻ như vậy liền trở thành Võ thánh cường giả, hơn nữa chẳng qua là đột phá đến Võ thánh chi cảnh nửa năm thời gian, Tần Phàm dĩ nhiên đã có được quy tắc Tiểu Thế Giới của mình!

Mọi người thậm chí là có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

Phải biết rằng chỉ có Võ Thánh hậu kỳ mới có thể có được quy tắc Tiểu Thế Giới của mình, đây có phải ý nghĩa Tần Phàm đã đạt tới Võ Thánh hậu kỳ hay không?

Nửa năm thời gian từ vừa đột phá Võ Thánh tu luyện đến Võ Thánh hậu kỳ!

Tốc độ nghịch thiên như vậy dù là tộc trưởng Đông Phương thế gia Đông Phương Nghiêu cũng cảm thấy bất khả tư nghị, bắt đầu cảm giác được mình phán đoán sai lầm. Vốn hấn cho là Tần Phàm nghịch thiên thể nào cũng không thể là đối thủ của Tần Quan, phần thắng duy nhất của Nam Phong Tần gia chính là Chân Vũ thánh điện nhúng tay mà thôi.

Nhưng hiện tại, Tần Phàm dĩ nhiên có được quy tắc Tiểu Thế Giới của mình!

Nếu như Tần Phàm thật ở trong vòng nửa năm từ Võ Thánh cấp một tăng lên tới Võ Thánh cấp bảy trở lên, như vậy hấn có thể ở trong thời gian một năm còn dư lại kia, từ Võ Thánh cấp bảy đột phá đến Võ Thánh cấp chín hay không!

Đến lúc này, mấy vị Võ Thánh của Đông Phương thế gia cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, đều thấy khiếp sợ trong mắt đối phương, cứ như vậy, chuyện này trở nên càng thêm khó có thể tiên đoán.

- Kỳ tích Chi Tử đại giá quang lâm Đông Phương gia chúng ta, tại hạ không có tiếp đón từ xa, xin hãy tha lỗi.

Chỉ chốc lát sau, ánh mắt của Đông Phương Nghiêu đồng dạng hiện lên vẻ phức tạp, sau đó đang ngồi ở thượng vị đứng lên hướng Tần Phàm chấp tay nói.

Sau khi Tần Phàm hiển lộ ra quy tắc Tiểu Thế Giới này, cho dù là Đông Phương Nghiêu cũng phải lấy lễ ngang hàng đối đãi, đây là tâm tôn trọng đối với cường giả.

- Đông Phương tộc trưởng khách khí, lần này tại hạ mạo muội đến tìm hiểu, kính xin chư vị không trách tội quấy nhiễu.

Tần Phàm luôn không phải là hạng người cao ngạo, lúc này thấy đối phương đứng lên, cũng lần nữa chấp tay nói.

Lần này hắn trực tiếp hiển lộ ra quy tắc Tiểu Thế Giới của mình, dĩ nhiên là muốn biểu thị công khai thực lực của mình cùng đạt được tư cách nói chuyện ngang hàng. Trên thực tế, hắn cũng đoán được Tần Quan tới chơi qua Đông Phương thế gia, thực lực Võ Thánh cấp chín của Tần Quan nhất định sẽ làm đám người Đông Phương Nghiêu kinh sợ, nếu mình không có thực lực tương ứng, như vậy ở trong mắt Đông Phương thế gia tuyệt đối là phán quyết bại cục, như vậy đối với Nam Phong Tần gia hắn thập phần bất lợi.

Hiện tại nhìn thấy Đông Phương Nghiêu đứng lên nghênh đón mình, Tần Phàm biết thực lực của mình đã chiếm được công nhận nhất định, ít nhất ở trong mắt đám cường giả Đông Phương gia mà nói, là có thể miễn cưỡng đặt ở vị trí ngang hàng cùng Tần Quan.

- Ha hả, kỳ tích Chi Tử mời ngồi, kỳ tích Chi Tử là có một không hai của Đại Càn Quốc, phong vân đại lục, có thể quang lâm hàn phủ, đối với Đông Phương gia chúng ta mà nói là vinh hạnh lớn lao, cầu cũng không được, làm sao có trách móc đáng nói chứ, chẳng qua là không biết mục đích đến lần này của kỳ tích Chi Tử là gì?

Đông Phương Nghiêu khách sáo cười nói.

- Đông Phương tộc trưởng nói như vậy thật là làm Tần Phàm xấu hổ, kia đều là hư danh mà thôi, lần này tại hạ đến đây quấy rầy quý gia tộc, chính là bởi vì tại hạ sắp thành hôn, tới đưa thiệp mời mà thôi, kính xin Đông Phương tộc trưởng đến lúc đó có thể tự mình trình diện, tại hạ chân thành cảm kích.

Tần Phàm chỉ là một bên đưa lên thiệp mời, một bên khiêm nhường nói.

- Quả nhiên là như vậy...

Thần sắc của Đông Phương Nghiêu cùng các vị Võ Thánh vào lúc này đều là mặt mũi hơi đỏ, chuyện quả nhiên là cùng bọn họ dự liệu không sai.

- Ha hả, chuyện kỳ tích Chi Tử sắp đại hôn lão phu cũng có nghe thấy, chuyện này thật là đáng chúc mừng.

Nhưng rất nhanh Đông Phương Nghiêu lại một tiếng cười sang sảng tiếp lấy thiệp mời nói, bất quá đối với có trình diện hay không, hắn lại không có trả lời khẳng định, rõ ràng cho thấy trong lòng vẫn có điều cân nhắc cùng cố kỵ.

Một tộc trưởng nếu tự mình trình diện, kia cơ bản là đại biểu lập trường của Đông Phương thế gia bọn họ, cho nên hắn phải cẩn thận quyết định.

- Ha hả, thật ra ban đầu ở trong Chân Vũ thánh địa, ta cùng Đông Phương Vũ huynh của quý tộc cũng có quan hệ không tệ, bất quá đáng tiếc lần này tại hạ thành hôn, hắn cũng không thể tự mình trình diện, thật sự là tiếc nuối.

Tần Phàm tiếp theo nói.

Thật ra hắn và Đông Phương Vũ trong lúc đó cũng không có quá nhiều giao tình, là xa xa không bằng Thái Hiên, hắn nói như vậy bất quá là muốn lập quan hệ cùng Đông Phương thế gia mà thôi. Bất quá hắn biết Đông Phương Vũ vẫn còn ở trong Chân Vũ thánh địa, nói như vậy đợi hắn đi ra cũng cần mấy năm, về phần quan hệ trong đó của bọn họ đến tốt cùng có được hay không, đến lúc đó cũng không trọng yếu.

- Vũ nhi?

Nghe được Tần Phàm nhắc tới Đông Phương Vũ, mấy tên Võ Thánh của Đông Phương thế gia rõ ràng đều là nét mặt hơi động lần nữa một chút, Đông Phương Vũ là nhân vật thiên tài trẻ tuổi trong Đông Phương thế gia, bọn họ cũng muốn biết một chút về tin tức của hắn.

- Phải, thiên phú của Đông Phương Vũ huynh rất tốt, lúc ta rời Chân Vũ thánh địa đã đạt tới cảnh giới Linh Vũ Sư, muốn đạt tới cảnh giới Võ Tôn cũng không bao lâu nữa. Thật ra Đông Phương Vũ huynh cũng rất nhớ gia tộc, ban đầu lúc ta rời thánh địa, hắn có nhờ ta tới Đông Phương thế gia giúp hắn báo tin bình an. Bất quá sau khi từ trong Chân Vũ thánh địa đi ra, bởi vì áp lực của Càn kinh Tần gia, ta vẫn đều bận việc, bốn ba tu luyện, nên không rảnh đến đây, nhớ tới thật sự là xấu hổ.

Tần Phàm chân chân giả giả nói một hồi, mục đích dĩ nhiên là kéo gần quan hệ giữa song phương hơn.

- Rốt cục cũng tới rồi.

Mà nghe được Tần Phàm nói đến Càn kinh Tần gia, mấy vị Võ Thánh của Đông Phương thế gia đều là trong lòng khẽ run lên, bọn họ cũng không nghĩ ra Tần Phàm tuổi còn trẻ lại già dặn như vậy, nói chuyện không để lại dấu vết.

- Ha hả, để tỏ lòng xin lỗi, lần này Tần Phàm đưa lên một viên Thánh Nguyên đan, kính xin các vị nể mặt Đông Phương Vũ huynh, ngàn vạn lần không nên từ chối.

Tần Phàm ngừng một chút, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái hộp ngọc thạch đặt ở trên bàn trà, mỉm cười nói.

1151. Chương 1161: Mịt Mờ Độ Sức. (2)

Chương 1161: Mịt mờ độ sức. (2)

- Tê... Thánh Nguyên đan?

Chúng Thánh của Đông Phương gia tộc lần nữa hít một hơi lãnh khí, cũng là bị đại thủ bút cùng quyết tâm của Tần Phàm lần này làm kinh sợ. Bọn họ tự nhiên biết Thánh Nguyên đan này quý giá, đó là đan dược có thể làm cho Võ Thánh cường giả có thể nhanh chóng tăng lên một cấp cảnh giới!

Luyện chế Thánh Nguyên đan này không chỉ phải có vô số linh dược trân quý, hơn nữa yêu cầu đối với thuật luyện đan quả thực cao đến cực điểm, cực kỳ khó có thể luyện chế! Coi như là Đông Phương gia tộc bọn họ cũng có Luyện Đan Sư, nhưng mà không có năng lực luyện chế ra đan dược như vậy.

- Thật là Thánh Nguyên đan! Đan dược có thể làm cho Võ Thánh cường giả nhanh chóng tăng lên cấp một cảnh giới, coi như là đối với Võ Thánh cấp sáu đạt tới Võ Thánh cấp bảy cũng có trợ giúp thật lớn!

Một gã hoàng bào Võ Thánh lúc này cầm lấy hộp ngọc trên bàn trà vừa nhìn, trên mặt lập tức xuất hiện vẻ chấn động, hẳn chính là Luyện Đan Sư của Đông Phương thế gia, đối với Thánh Nguyên đan này cũng có biết rõ, chỉ là một mực không có cách nào luyện chế thành công mà thôi.

- Lễ vật trân quý như Thánh Nguyên đan, Đông Phương thế gia chúng ta làm sao dám nhận.

Ánh mắt của Đông Phương Nghiêu rõ ràng là xuất hiện một tia giãy dụa. Thật ra hẳn đã đảm nhiệm vị trí tộc trưởng của Đông Phương thế gia nhiều năm, vẫn nên từ nhận, nhưng mà trong gia tộc vẫn không có người có thực lực điều khiển vũ khí mạnh nhất của gia tộc, hẳn mới không có cách nào không tiếp tục đảm nhiệm.

Nhưng nếu có một viên Thánh Nguyên đan này, như vậy trong gia tộc có thể trừ hẳn ra còn có người có thể điều khiển vũ khí! Như vậy nếu một khi hẳn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, gia tộc cũng sẽ không có rơi vào kết cục bị động.

Bất quá, hẳn đồng dạng biết rõ, nếu nhận một viên Thánh Nguyên đan này, như vậy đồng nghĩa với đứng ở bên Tần Phàm, có thể phải đối mặt Càn kinh Tần gia Tần Quan, Võ Thánh cường giả cấp chín có được thực lực kinh khủng kia. truyện copy từ

Cho nên hẳn cũng không dám tùy tiện thu!

- Ha hả, vì quan hệ của ta cùng Đông Phương Vũ huynh, chỉ là một viên Thánh Nguyên đan có là cái gì chứ.

Tần Phàm chẳng qua là thần sắc không thay đổi cười nói, trước khi hẳn đến đối với Đông Phương thế gia này cũng có hiểu rõ, lần này là vừa dấm vừa xoa.

Nghe vậy, Đông Phương Nghiêu cùng chúng Thánh khác của Đông Phương thế gia nhìn nhau một cái, sau đó lại nhìn hộp ngọc tròn đầy sức hấp dẫn trên bàn trà kia một chút, cúi đầu khẽ trầm tư.

- Ha hả, hôn lễ của ta là ở một tháng sau cử hành, ta biết đến lúc đó Càn kinh Tần gia tựa hồ cũng có một khách điển, bất quá ta hy vọng Đông Phương tộc trưởng có thể nỗ lực quan hệ của ta cùng Đông Phương Vũ huynh, thay Đông Phương Vũ huynh tới tham gia hôn lễ của tại hạ, nguyện hữu nghị giữa hai nhà chúng ta trường tồn.

Thấy Đông Phương Nghiêu đã dao động, lúc này Tần Phàm tiếp tục mật mờ nói.

- Tốt, khó được kỳ tích Chi Tử người xem trọng Vũ nhi của chúng ta, lần này đại hôn của người, nếu không có chuyện quan trọng, lão phu nhất định sẽ trình diện.

Đông Phương Nghiêu trầm tư một chút, rốt cục cũng hạ quyết tâm nói.

- Tốt, có một câu nói kia của Đông Phương tộc trưởng, Tần Phàm liền an lòng.

Lúc này Tần Phàm mỉm cười đứng lên nói:

- Bởi vì đại hôn của tại hạ tới gần, tục sự rất nhiều, lúc này không hề dừng lại lâu, liền như vậy cáo từ.

- Tử Kiện thay ta tiễn kỳ tích Chi Tử.

Đông Phương Nghiêu ý bảo nói.

Tần Phàm rời đi, trận đàm phán cùng tranh đấu mật mờ này, cứ như vậy tạm thời kết thúc, cuối cùng ở dưới thực lực cùng ích lợi của Tần Phàm dụ dỗ, Đông Phương thế gia đã có lựa chọn.

- Tộc trưởng, lần này chúng ta thật sự quyết định đứng ở bên Nam Phong Tần gia sao?

Ở Tần Phàm đi rồi, một gã Võ Thánh của Đông Phương thế gia nhíu mày, hướng Đông Phương Nghiêu trầm giọng hỏi.

- Các người nhìn xem cái ghế Tần Phàm mới vừa ngồi một chút đi.

Đông Phương Nghiêu nhìn Võ Thánh kia một cái, sau đó mặt không chút thay đổi nói.

- Di?

Nghe vậy, một gã Võ Thánh đến gần cái ghế mà Tần Phàm vừa mới ngồi kia, vừa nhìn xuống dưới, lập tức phát ra thanh âm kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện kết cấu cái ghế này dĩ nhiên là hoàn toàn xảy ra thay đổi!

- Đây... Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Những Võ Thánh khác cũng phát hiện khác thường, đều lộ ra vẻ cực kỳ kinh ngạc.

- Tần Phàm này đối với khống chế ngũ hành nguyên khí đã cực kỳ xuất thần nhập hóa, ở dưới hắn hội tụ quán thông ngũ hành cho lực, tạo thành quy tắc tiểu thể giới, hơn nữa quy tắc tiểu thể giới của hắn nếu so với của ta còn cường đại hơn không ít, cái ghế này là mới vừa rồi hắn rút lực lượng quy tắc tiểu thể giới vào, mục đích để cho ta biết trình độ thực lực của hắn.

Lúc này Đông Phương Nghiêu khẽ thở dài một tiếng nói:

- Không thể không nói, nếu dưới tình huống không dùng vũ khí gia tộc, ta tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

- Tần Phàm này vậy mà sẽ mạnh như vậy!

Chúng Thánh của Đông Phương gia tộc đều hít một hơi lạnh khí, khiếp sợ vạn phần, bọn họ biết tự tộc trưởng của mình đã trăm tuổi, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, thực lực cực mạnh, mặc dù là cảnh giới Võ Thánh cấp bảy, nhưng thực lực chân thật thậm chí có thể bằng được Võ Thánh cấp tám! Lại vẫn không bằng Tần Phàm!

- Còn viên Thánh Nguyên đan này nữa, các người ngẩng lên xem thuật luyện đan của Tần Phàm sẽ cao bao nhiêu, thân là Kỳ Tích Đan Vương, hắn có thể ngưng tụ đến lực lượng tuyệt đối sẽ không thấp hơn Càn

kinh Tần gia! Hơn nữa còn một năm thời gian mới đến ước hẹn năm năm của bọn hần, chúng ta không có cách nào tưởng tượng kỳ tích Chi Tử này còn có thể tăng lên tới trình độ nào.

Đông Phương Nghiêu nhìn phương xa ngoài cửa, trong miệng chậm rãi tiếp tục nói:

- Chủ yếu nhất là, chỉ sợ Chân Vũ thánh điện sẽ không nhìn một tuyệt thể thiên tài dễ dàng ngã xuống như vậy, cho nên ta cảm thấy lần này phần thắng của Nam Phong Tần gia sẽ càng cao, ta quyết định đánh cuộc một lần.

Đối với kết quả lần hành trình đi Đông Phương thế gia này, Tần Phàm vẫn là cảm thấy rất hài lòng, mà mượn danh tiếng của Đông Phương Vũ, hết thấy tựa hồ đều nằm trong hần nắm giữ, hần cũng đạt thành mục đích của chuyến đi này.

Thực lực của tộc trưởng Đông Phương thế gia Đông Phương Nghiêu chẳng qua là Vô Thánh cấp bảy, nếu thật muốn so đấu thực lực, Tần Phàm có ưu thế tuyệt đối, bất quá hần đối với vũ khí truyền thừa gia tộc của thế gia cổ xưa này cũng là cảm thấy hết sức hứng thú.

Hần ở trong tộc trưởng phủ của Đông Phương thế gia, có thể mơ hồ cảm giác được vũ khí này giấu ở trên người Đông Phương Nghiêu, khí tức bí mật, lấy linh giác nhạy cảm của hần, có thể cảm giác được trong vũ khí này ẩn chứa lệ khí cùng sát khí rất mạnh, kinh khủng vô cùng.

- Nội tình những Nhất phẩm Chân Vũ thế gia này quả nhiên không thể xem thường.

Tần Phàm âm thầm suy nghĩ, nếu như lần này thật sự bị Càn kinh Tần gia mượn hơi Đông Phương thế gia này, hần có thể tưởng tượng kia nhất định là một đối thủ khó giải quyết.

1152. Chương 1162-1163: Đại Lý Ô Gia.

Chương 1162-1163: Đại Lý Ô gia.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đại Lý Thành Ô gia, nằm ở phương vị tây bắc.

Cho nên, sau khi rời khỏi Đông Phương thế gia, ra khỏi Vọng thành, Tần Phàm trực tiếp hướng tây bắc phi hành mà đi.

Theo thực lực tăng lên, đặc biệt là quy tắc tiểu thế giới cá nhân tạo thành, tốc độ phi hành của Tần Phàm càng lúc càng nhanh. Quy tắc tiểu thế giới tương đương với ở trong thế giới Vũ Thiên đại lục khai thác ra một thế giới mới, có thể ở trình độ nhất định thượng thoát khỏi Vũ Thiên đại lục trời buộc.

Vẫn đi phương hướng tây bắc, lưu lượng người trở nên càng ngày càng ít, đập vào mắt đều là tảng lớn thảo nguyên, có thể coi là tái ngoại. Trên thảo nguyên đồng cỏ bao la bát ngát, dê bò thành đàn, cũng có yêu thú núp ở trong bụi cỏ.

Nói tóm lại, nơi này là thiên đường phát triển chăn nuôi. Mà Đại Lý thành kia, chính là một tòa thành lớn thành lập ở trên thảo nguyên, Ô gia còn là một thế gia chăn nuôi, xưng là thế gia trên lưng ngựa, các loại bảo mã nổi tiếng đều là xuất từ gia tộc của bọn hần, bao gồm Kim Long độc giác mã phi thường trân quý.

Cho nên tài lực của Ô gia này cũng là rất mạnh.

Phi hành một ngày, Tần Phàm nhìn thấy phía chân trời xuất hiện một tòa thành lớn, to lớn mà bao la hùng vĩ, thô cuồng mà dũng cảm. Không có cái loại trang nhã cổ xưa như Vọng thành, nhưng có một loại tang thương trải qua phong sương.

Đưa mắt nhìn lại, kết cấu của thành trì cùng kiến trúc bên trong thành tựa hồ cũng chắc chắn mà đơn giản, không có quá nhiều hoa mỹ cùng trang sức. Nó ở nơi này phải chống lại gió lớn thổi cạo, chống lại yêu thú trùng kích vào.

Cũng có một loại mỹ cảm bạo lực đặc thù.

Dĩ nhiên, chuyến này Tần Phàm tới tự nhiên không phải là để ngắm cảnh.

Chẳng qua để hấn ngoài ý muốn chính là, khi hấn còn không có tiến vào Đại Lý thành, Ô gia tựa hồ đã sớm phát hiện hấn.

Trên tường thành Đại Lý Thành, có đứng một gã Võ Thánh cường giả, khi Tần Phàm đến gần thành trì, chuẩn bị hạ cánh đi bộ vào thành, tên Võ Thánh kia cách vô cùng xa, đã hướng về chỗ Tần Phàm bay tới.

Điều này làm cho Tần Phàm âm thầm lấy làm kỳ.

- Hoan nghênh Kỳ Tích Chi Tử quang lâm Đại Lý thành, tại hạ là Đại Lý thành Ô gia Đại trưởng lão Ô Sơn, bởi vì tộc trưởng cùng Thái thượng trưởng lão của chúng ta tạm thời không rảnh. Cho nên để tại hạ thay mặt nghênh đón, không có tiếp đón từ xa, kính xin thứ tội.

Võ Thánh kia cũng rơi xuống trên mặt đất, sau đó mang theo nụ cười hướng về Tần Phàm chấp tay nói, nhìn không ra có chút địch ý nào.

- Nguyên lai là Ô gia Ô Sơn Trưởng lão, Tần Phàm mạo muội đến quấy rầy, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy liền để cho phát hiện, Đại Lý thành Ô gia được xưng thảo nguyên vương giả, quả nhiên danh bất hư truyền.

Tần Phàm cũng mỉm cười đáp lễ nói.

- Ha hã, Ô gia chúng ta là nơi chăn nuôi, Kỳ Tích Chi Tử một đường từ Vọng thành đến, trên đường điều thú dê bò đồng đảo, hành tung của ngài tự nhiên là thu vào trong mắt chúng ta.

Ô Sơn tiếp tục cười nói, nghe được ra hấn đối với lần này tựa hồ là có chút tự hào.

- Thì ra là vậy, như vậy so sánh với ô Sơn Trưởng lão đối với mục đích tại hạ đến cũng nên rõ ràng a.

Lúc này Tần Phàm mới chợt hiểu ra, đồng thời đối với thực lực của Đại Lý thành Ô gia này cũng có mấy phần hiểu rõ.

- Đại hôn của Kỳ Tích Chi Tử, đây là việc trọng đại của Đại Càn quốc thậm chí cả Vũ Thiên đại lục, mặc dù Đại Lý thành chúng ta ở chỗ xa xôi, nhưng tin tức cũng không bế tắc, đối với chuyện này tự nhiên là có nghe nói.

Lúc này Ô Sơn kia nghiêm nghị nói.

- Vậy Ô gia để Ô Sơn Trưởng lão người ở ngoài thành nghênh đón ta, xem ra chính là không muốn ta tiến vào Đại Lý thành, đoán chừng trong lòng tộc trưởng quý tộc đã có lựa chọn a.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, hấn tự nhiên không phải đơn thuần là tới đưa thiệp mời, đối phương tuyệt đối cũng biết mục đích đến thật sự của hấn.

- Phải, xấu hổ, tộc trưởng cùng Thái thượng trưởng lão của chúng ta ở ngày đại hôn của Kỳ Tích Chi Tử, cũng có ước hẹn khác, cho nên không thể tự mình trình diện, xin hãy thứ lỗi. Bất quá Ô gia chúng ta tất nhiên sẽ đưa tới hậu lễ, chúc Kỳ Tích Chi Tử song hỷ lâm môn.

Ô gia trưởng lão Ô Sơn kia trầm giọng nói.

- Ước hẹn khác?

Tần Phàm trở mắt nhìn, nơi nào còn có thể không rõ ý tứ của Ô Sơn này. Đây ý nghĩa Càn kinh Tần gia kia đích thật là nhanh chân đến trước, thuyết phục Ô gia này đứng ở bên bọn họ rồi.

- Không sai, Kỳ Tích Chi Tử các hạ vẫn là mời trở về đi.

Ô Sơn dứt khoát nói, xem ra Ô gia này tâm ý đã quyết, sẽ không dễ dàng thay đổi như vậy.

Trong tâm Tần Phàm hơi âm trầm, nhưng tiếp theo chẳng qua là trên mặt tiếp tục mỉm cười nói:

- Tần Phàm đối với Ô gia tộc trưởng không thể trình diện cũng có thể hiểu, chẳng qua tại hạ lần đầu đi tới Đại Lý thành, cảnh tượng tái ngoại tuyệt đẹp, Đại Lý thành cũng vô cùng đặc sắc, nên hy vọng vào thành ngắm cảnh một phen.

- Nơi thâm sơn hoang dã, thật sự không có gì đẹp mắt, đại hôn của Kỳ Tích Chi Tử sắp tới, cần gì phải ở chỗ này lãng phí thời gian?

Ô Sơn nhướng mày, trong miệng trì hoãn nói.

Tần Phàm nghe được ra Ô Sơn này cũng không muốn mình tiến vào Đại Lý thành, trên thực tế là không muốn mình đi đến Ô gia, sợ mình uy hiếp được tộc nhân cùng lãnh địa của hắn.

Trên thực tế, Tần Phàm biết Ô gia Đại trưởng lão này cũng không phải là người làm quyết định, cho nên hắn muốn tự mình gặp người đưa ra quyết sách của Ô gia, làm tranh thủ cuối cùng, hy vọng thế gia chặn nuôi cường đại này có thể hồi tâm chuyển ý.

Mặc dù nói, hiện tại hắn đã tranh thủ đến Đông Phương thế gia ủng hộ, lại thêm một Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Lạc thành Thái gia luôn luôn cùng Nam Phong Tần gia mình giao hảo, phía bên mình cũng tương đương với có hai Nhất phẩm Chân Vũ thế gia trợ giúp, mà Càn kinh Tần gia có Mộc thành Mộc gia cùng Đại Lý thành Ô gia này, hai phe thoát nhìn tựa hồ cũng chỉ là thế lực ngang nhau mà thôi.

Nhưng là, Tần Phàm đã không phải là thiếu niên ban đầu vọng động, một người dám đập môn hộ của Càn kinh Tần gia kia, hiện tại hắn trở nên thành thực chừng chạc hơn, hắn phải suy nghĩ vì cả Nam Phong Tần gia.

Thật ra hắn cũng biết, tổng hợp thực lực của Nam Phong Tần gia vẫn chưa đạt tới được với Càn kinh Tần gia, hắn có thể kéo đến trợ lực càng nhiều, hy vọng chiến thắng của Nam Phong Tần gia liền có thể càng lớn.

Lần này chính là đánh bạc hơn vạn nhân mạng cùng tiền đồ của cả gia tộc, hắn phải cẩn thận đối đãi.

- Ha ha, không đối gạt Ô Sơn Trưởng lão, lần này Tần Phàm đến đây, trên thực tế còn có một bút sinh ý đan dược muốn trao đổi cùng quý gia tộc, cho nên hy vọng có thể cùng quý gia tộc hảo hảo nói chuyện một chút.

Tần Phàm thấy thái độ của Ô Sơn tựa hồ có chút kiên quyết, cho nên phải lần nữa sử dụng ưu thế đan dược của mình.

Dĩ nhiên, nếu chẳng qua là tiến vào Đại Lý thành, hắn cũng có thể mạnh mẽ xông tới, bất quá lần này hắn tới cũng không phải là muốn trở mặt cùng Ô gia, tự nhiên sẽ không làm như vậy.

- Sinh ý Đan dược?

1153. Chương 1162-1163: Đại Lý Ô Gia.

Chương 1162-1163: Đại Lý Ô gia.

Lúc này Ô Sơn ngẩng đầu lên nhìn về phía Tần Phàm, hắn tự nhiên cũng biết chuyện Tần Phàm đạt được danh hiệu Đan Vương của luyện đan đại hội, chẳng qua là đối với thuật luyện đan chân chính của đối phương cũng không phải quá rõ ràng.

- Không sai, ta cũng biết rõ mấy năm gần đây quý gia tộc ở Võ Tôn cấp cường giả tựa hồ xuất hiện đứt gãy, có không ít người bị vây ở cảnh giới Linh Vũ Sư không cách nào đột phá, chuyện này tại hạ có thể giúp một chút.

Lúc này Tần Phàm khẽ cười nói.

- Người đây là ý gì?

Nghe vậy, thần sắc của Ô Sơn rốt cục khẽ động, hít sâu một hơi hỏi.

- Nghĩ Tôn đan, ta có thể cung cấp cho Ô gia các người đầy đủ Nghĩ Tôn đan. Thực lực luyện đan của ta, ta nghĩ người có thể tin tưởng.

Tần Phàm nhìn Ô Sơn, trong miệng tự tin nói.

Lấy thuật luyện đan hiện tại của hắc, chỉ cần có đủ linh dược tài liệu, luyện chế Nghĩ Tôn đan này đã không có khó khăn.

- Nếu quả thật là như vậy, ta hy vọng Kỳ Tích Chi Tử có thể chờ chỉ chốc lát, để cho ta đi về trước bẩm báo tộc trưởng cùng Thái thượng trưởng lão.

Ô Sơn do dự một hồi, rốt cục vẫn phải trầm giọng nói, rất rõ ràng Tần Phàm đã đã động được hắc.

Trước đây Ô Sơn là cự tuyệt để hắc tiến vào Đại Lý thành, nói cách khác Càn kinh Tần gia đã hầu như hoàn toàn mượn hơi được gia tộc này, nhưng hiện tại tựa hồ còn có khoảng trống thương lượng!

- Không cần, để cho ta tới mời hai người bọn họ đi ra là được.

Tần Phàm thấy Ô gia quả nhiên là cần Nghĩ Tôn đan, nên trong lòng liền có tính toán mới. Mà từ hành trình tới Đông Phương gia tộc xem ra, hắc biết muốn thuyết phục những đại gia tộc này, ngoại trừ ích lợi ra, vẫn phải là có đủ thực lực!

Dù sao Ô gia này cùng Đông Phương thế gia giống nhau, sợ rằng cũng đã biết thực lực của Tần Quan là Vô Thánh cấp chín. Nếu Tần Phàm không có thực lực tương ứng không sai biệt lắm để ứng phó, tin tưởng Ô gia này cũng sẽ không vì ích lợi mà lựa chọn thất bại.

Mà nghe được Tần Phàm nói, Ô Sơn không khỏi khê nghi hoặc.

Bất quá trong nháy mắt tiếp theo, hắc nhìn thấy Tần Phàm chậm rãi bay lên đến giữa không trung, hơn nữa rất nhanh liền nhìn thấy hào quang thuộc về quy tắc tiểu thế giới ở trên người hắc dần dần hiển lộ đi ra, có một loại uy thế quân lâm thiên hạ, chói mắt như mặt trời.

- Cái gì, quy tắc tiểu thế giới!

Nhìn thấy tiểu mặt trời này, Ô Sơn lộ ra nét mặt khiếp sợ giống như mọi người của Đông Phương thế gia. Mà một màn kế tiếp, càng làm cho hắc thấy trợn mắt hốc mồm.

Ầm ầm!

Thân hình của Tần Phàm vào lúc này tựa hồ hơi động một chút, sau đó Ô Sơn phát hiện cả Đại Lý thành, dĩ nhiên là giống như ám lôi bắt đầu khởi động, chấn động kịch liệt lên!

Chỉ thấy mặt đất dưới chân chấn động, thảo nguyên xa xa cỏ cây sinh trưởng tốt, nhiệt độ bốn phía tăng nhanh, mây trên bầu trời liên tục đổ mưa, thậm chí ngay cả tường đá xây dựng Đại Lý thành kia cũng phát ra trận trận tiếng kêu!

- Đã xảy ra chuyện gì?

Dân chúng trong Đại Lý thành không khỏi lộ ra thần sắc khủng hoảng, sau đó rồi rít nhìn về phía ngoài thành. Bất quá may là hết thảy phát sinh này chẳng qua là động tĩnh lớn một chút, cũng không có đối với mọi người tạo thành thương tổn.

- Quy tắc tiểu thế giới, ảnh hưởng ngũ hành nguyên khí thiên địa ba động, thực lực như vậy...

Ô Sơn có chút không dám tin.

Tần Phàm thấy hiển lộ thực lực vậy là đủ rồi, cho nên hắc liền hít sâu một hơi, trực tiếp hướng về phía Đại Lý thành xa xa truyền âm nói:

- Tần Phàm đã đến Đại Lý thành, kính xin Ô gia tộc trưởng cùng Thái thượng trưởng lão đi ra gặp mặt!

Mục đích của Tần Phàm là kinh sợ.

Hiện tại hần đã không còn là ban đầu thực lực kia chưa đầy cho nên muốn khắp nơi ẩn dấu thực lực thiếu niên, hần bây giờ, thực lực đã đủ có thể vì nhảy ở võ thiên đại lục nhất lưu tầng thứ, cho nên hần không sợ hiển lộ thực lực của mình.

Thậm chí có thể nói, địa phương thích hợp nên tuyên dương một chút.

Hần không giống như thái độ mới xuất đạo như lúc ban đầu, hần không sợ cao điệu, hần không sợ khiến cho người chú ý, thậm chí nói không sợ dẫn đến người khác kiêng kỵ, hần muốn chính là phải cho người khác kiêng kỵ!

Hần muốn cho tất cả thế lực trong Đại Càn quốc rõ ràng thực lực của mình, thực lực mạnh nhất, để những người này không dám đánh chủ ý đối với Nam Phong Tần gia hần nữa.

Dĩ nhiên, năng lực quý dị giống như hóa thân Kỳ Lân kia, có thể không bộc lộ thì không nên bộc lộ cho thỏa đáng, để tránh khiến cho quá nhiều tranh cãi, như vậy ngược lại có thể sẽ bị Càn kinh Tần gia lợi dụng, cuối cùng hóa thành dư luận công kích.

Lần này, Tần Phàm là muốn thuyết phục Đại Lý thành Ô gia này đứng ở phía bên mình, như vậy hần càng không hãi sợ hiển lộ thực lực của mình, dứt khoát cao điệu hiển lộ năng lực quý tộc tiểu thế giới của mình. Một mặt là hướng Ô gia nhắc nhở mình hoàn toàn có được thực lực chống lại Càn kinh Tần gia, một mặt chính là thông qua ngàn vạn tai mắt của Đại Lý thành truyền lại cả Đại Càn quốc.

Thanh âm của Tần Phàm ở dưới lực lượng tiểu thế giới chấn động, rất nhanh truyền tới trong Đại Lý thành, cũng xâm nhập đến lãnh địa gia tộc của Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Đại Lý Ô gia, làm cho cả Đại Lý thành cùng Ô gia hơi bị kinh động.

- Kỳ tích Chi Tử! Là kỳ tích Chi Tử tới!

- Thật là kỳ tích Chi Tử, quá mạnh mẽ!

- Tuổi còn trẻ liền có được thực lực mạnh như thế, không hổ là kỳ tích Chi Tử!

Mà ngay sau đó, dân chúng cả Đại Lý thành tựa hồ lập tức trở nên cực kỳ hưng phấn lên, mỗi người ngẩng đầu nhìn lên thân ảnh bên ngoài thành kia, có chút còn chạy lên thành tường, cũng có lao ra cửa thành chạy tới, đồng dạng các loại tâm tình sùng bái đều tràn ở bề ngoài.

Cả Vũ Thiên đại lục luôn sùng bái vũ lực, sùng bái thiên tài, Đại Lý thành này cũng giống như vậy. Hôm nay danh khí của Tần Phàm như mặt trời ban trưa, nghe được cái tên này, dân chúng trong Đại Lý thành biểu hiện kích động cũng có thể lý giải.

Song, trong Đại Lý thành Ô gia, đặc biệt là cường giả cao tầng của Ô gia, lúc này lại hưng phấn không nổi.

Bọn họ không giống như dân chúng bình thường, tuy bọn họ đối với Tần Phàm cũng có chút bội phục, nhưng bởi vì lập trường, bọn họ cũng không thể vì vậy mà ảnh hưởng phán đoán của mình. Tần Phàm đích thật là thiên tài, cũng là cường giả, bất quá bởi vì còn quá trẻ, khó có thể để những đại gia tộc cổ xưa này tín nhiệm.

Lúc này, trong một gian mật thất bí mật của Ô gia, ba tên Võ Thánh cường giả tụ tập chung một chỗ, trong đó có một tên lão Võ Thánh trên trăm tuổi đang ngồi xếp bằng ở trong mật thất, an tường nhắm hai mắt, mà hai gã còn lại thì có chút lo lắng chờ ở một bên.

1154. Chương 1164: Kinh Diệu Ra Sào.

Chương 1164: Kinh Diệu Ra Sào.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lão Võ Thánh xếp chân ngồi dưới đất kia, chính là người mạnh nhất Đại Lý thành Ô gia hôm nay, Ô gia Thái thượng trưởng lão Ô Tàng, một gã Võ Thánh cấp tám cường giả. Mặc dù hần đã không quá để ý tới sự vụ gia tộc, nhưng một vài chuyện lớn trong gia tộc, Ô gia tộc trưởng vẫn là phải hỏi thăm ý tứ của hần.

Mà hai gã Võ Thánh đứng ở hai bên hần kia, một người là Ô gia tộc trưởng Ô Thương, một người là Ô gia Nhị trưởng lão Ô Thái, người trước là Võ Thánh cấp năm, người sau chẳng qua là mới đột phá đến Võ Thánh chi cảnh không lâu. Hai người kia lần này tới, chính là muốn thỉnh giáo Ô Tàng về sự tình đại hôn của Tần Phàm.

- Tộc trưởng, về kỳ tích Chi Tử này người thấy thế nào?

Thấy Ô Tàng còn không có mở mắt, Ô Thái trước hướng Ô Thương mở miệng hỏi.

- Từ trong thiên địa truyền đến ba động kia xem ra, thực lực của Tần Phàm này, so với trong tưởng tượng của chúng ta thì cao hơn rất nhiều, thậm chí còn muốn vượt qua ta rất nhiều, có lẽ chỉ có Thái thượng trưởng lão mới có thể biết thực lực chân thật của hần.

Ô Thương nhíu mày nói:

- Mặc dù Đại trưởng lão đã đi ra ngoài cùng hần gặp mặt, nhưng xem ra là không thể ổn định.
- Hiện tại cả Đại Lý thành cũng biết kỳ tích Chi Tử đến, xem ra lần này Tần Phàm là muốn dùng thực lực làm kinh sợ chúng ta, bức người cùng Thái Thượng trưởng lão đi ra ngoài gặp mặt.

Nhị trưởng lão Ô Thái tiếp tục lo lắng nói:

- Thái độ của hần rất kiên quyết, không gặp hần đoán chừng sẽ không dễ dàng bỏ qua.
- Có muốn gặp hần hay không, vẫn là trước đợi Thái Thượng trưởng lão tỉnh lại mới quyết định đi.

Ô Thương suy nghĩ một chút, vẫn là mở miệng nói, bởi vì hần tự nhận dù là mình, căn bản cũng không đủ thực lực có khả năng đối kháng cùng Tần Phàm.

Trong mật thất, trong khoảng thời gian ngắn lại yên tĩnh trở lại.

- Tần Phàm này, vẫn là phải gặp hần một lần a.

Mà qua một hồi lâu, Ô Tàng ngồi trên mặt đất rốt cục chậm rãi mở mắt ra nói:

- Ô Thương, người theo ta đi ra gặp hần.
- Nhưng mà, Thái Thượng Trưởng Lão, chúng ta đã đáp ứng Càn kinh Tần gia giúp bọn hần, hơn nữa vì quan hệ đặc thù giữa hai nhà chúng ta cùng Càn kinh Tần gia...

Ô Thương do dự một chút, cũng nói ra ý nghĩ của mình.

- Ai, đi thôi, gặp hần xong lại tính tiếp.

Ô Tàng bất đắc dĩ lắc đầu, có chút tang thương nói:

- Tần Phàm này, hiện tại chúng ta không thể không gặp, bởi vì thực lực của hần dù là ta cũng không nhất định có thể thắng được.

- Cái gì...

Ô Thương cùng Ô Thái liếc mắt nhìn nhau một cái, đều thấy được khiếp sợ trong mắt đối phương. Thái Thượng trưởng lão là Võ Thánh cấp tám cảnh giới, ngay cả lão nhân gia ông ta cũng nói như thế, có thể thấy được thực lực Tần Phàm này kinh khủng như thế nào.

Ngoài Đại Lý Thành, Đại trưởng lão Ô Sơn cũng bay đến giữa không trung.

- Kỳ tích Chi Tử, người cần gì phải bức bách như vậy? Nếu ta không thông truyền chuyện đan dược, tộc trưởng cùng Thái Thượng sẽ không đi ra gặp.

Ô Sơn nghe được thanh âm của Tần Phàm, cau mày nói.

- Kia lại chưa chắc.

Tần Phàm chẳng qua là nhìn trong Đại Lý thành, cười nhạt nói.

Mới vừa rồi hấn tạo thành thanh thế đã chậm rãi lắng xuống, mà cũng ngay lúc này, hai đạo nhân ảnh vừa lúc từ trong lãnh địa Đại Lý thành Ô gia phóng lên cao, hướng về địa phương có Tần Phàm cùng Ô Sơn ở ngoài Đại Lý thành bay tới.

- Tộc trưởng cùng Thái Thượng lão... bọn họ thế nào xảy ra tới?

Thần sắc Ô Sơn hơi đổi, hấn nhớ kỹ trước đây mình nhận được mệnh lệnh chính là phải ngăn cản Tần Phàm cất bước, hơn nữa cho thấy hai người bọn họ là sẽ không dễ dàng hiện thân.

- Chẳng lẽ mới vừa rồi Tần Phàm biểu hiện ra thực lực, ngay cả Thái Thượng lão cũng bị kinh động?

Nhưng ngay sau đó trên mặt hấn lần nữa hiện ra vẻ hoảng sợ, hơn nữa cũng hít một hơi lãnh khí, hấn biết Tần Phàm rất mạnh, nhưng không nghĩ tới đã mạnh đến trình độ này rồi.

Về phần Tần Phàm, cũng không để ý đến Ô Sơn suy nghĩ, hấn mặt mang nụ cười, chẳng qua là tự tin cùng thông dong chờ đợi Ô Tàng cùng Ô Thương kia đến.

- Quả nhiên, là quy tắc tiểu thế giới!

Ô Thương đang ngỡ không mà đến, lúc nhìn thấy ngũ thải quang trảo trên người Tần Phàm, trong lòng nhất thời lập bộp một cái, sắc mặt cũng khẽ âm trầm xuống.

Hấn đạt tới cảnh giới Vô Thánh nhiều năm, thật vất vả mới đạt tới cảnh giới Vô Thánh cấp năm hiện tại, còn đối phương tuổi chỉ mới hai mươi mốt, hơn nữa đạt tới Vô Thánh chỉ cảnh mới nửa năm thời gian, dĩ nhiên đã có được quy tắc tiểu thế giới mà Vô Thánh hậu kỳ mới có thể có!

Không thể không nói, hấn nhìn Tần Phàm, trong lòng có một chút đổ kỵ.

Mà lúc này trong lòng Ô Tàng đồng dạng cũng rất khiếp sợ, bởi vì hấn là Vô Thánh cấp tám, có được quy tắc tiểu thế giới của mình đã nhiều năm, nhưng hấn phát hiện quy tắc tiểu thế giới trên người Tần Phàm dĩ nhiên là thuần khiết như thế! Một loại tinh khiết cùng quy tắc chi lực, kia phải là ở ngũ hành quy tắc có được cảm ngộ cùng thành tựu cực ới có thể có được!

Này nơi nào giống như là vừa mới ngưng kết thành quy tắc tiểu thế giới!

Ở hấn xem ra, thanh sam nam tử trước mắt này, thật sự là lộ ra quá mức quỷ dị! Chuyện đã xảy ra trên người hấn, tựa hồ căn bản không phù hợp quy tắc võ đạo! Nhưng hết lần này tới lần khác, lại chân thật bày ở trước mắt của hấn.

- Ha ha, Thái Thượng lão, Ô tộc trưởng, muốn gặp hai vị thật không dễ dàng a.

Nhìn thấy Ô Tàng cùng Ô Thương đến, lúc này Tần Phàm mỉm cười mở miệng nói. Đồng dạng, hấn cũng cảm giác được gã lão Vô Thánh ở phía trước kia, thực lực rất mạnh.

- Tốt, kỳ tích Chi Tử, một thân kỳ tích, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Đợi bay tới gần Tần Phàm, lúc này Ô Tàng kia cũng trầm giọng nói:

- Bất quá, có dám cùng lão phu thử qua một chiêu hay không?

- Dĩ?

Nghe vậy, Tần Phàm trở mắt nhìn, con mắt hướng về Ô Tàng kia nhìn lại, sau đó trong miệng giương lên, tiếp tục mỉm cười đáp lại nói:

- Nếu Thái Thượng lão có hứng thú, Tần Phàm nào dám không tòng mệnh?

Kể từ khi ngưng kết đầy đủ quy tắc tiểu thế giới, hấn cũng chưa từng thử qua thực lực chân chính của mình, lần này, có lẽ là một cơ hội.

Ý đồ của Ô Tàng hết sức rõ ràng, đó chính là muốn khảo sát thực lực của Tần Phàm, sau đó mới tiến hành lựa chọn trận doanh cho lần đại chiến sắp tới.

Mặc dù ở mặt ngoài xem ra, Tần Phàm đích thật là có được quy tắc tiểu thế giới, hơn nữa quy tắc chi lực của mình thập phần thuần khiết, nhưng Ô Tàng vẫn không thể tin được, hấn không thể tin được một người

gần hai mươi mốt tuổi, chỉ mới đột phá đến Võ Thánh chi cảnh hơn nửa năm thời gian, lại thật sự có thể có được thực lực sánh với Võ Thánh hậu kỳ!

Nhưng thật ra không chỉ là hấn, nếu không phải chân chính được chứng kiến, đoán chừng không người nào dám tin tưởng.

Dù là mấy tên Võ Thánh khác của Ô gia, cũng cho rằng có thể là Tần Phàm dùng phương pháp gì đó mê hoặc ánh mắt của bọn họ! Cho nên khi bọn họ nghe được Tần Phàm sáng khoái liền đáp ứng như thế, cũng không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn lần nữa.

1155. Chương 1165: Thắng Được Chuyển Cơ.

Chương 1165: Thắng Được Chuyển Cơ.

Mà trong lòng bọn họ đều có một thanh âm, nếu Tần Phàm thật sự có được thực lực cường đại như mặt ngoài, kia đích thật là quá mức đáng sợ.

Nhìn Tần Phàm cùng Ô Tàng ở trên giữa không trung, khoảng cách từ từ kéo ra, dần dần tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, lúc này mọi người đều không khỏi ngừng thở, nhìn hai người không chớp mắt.

Đối với mọi người Ô gia mà nói, Ô Tàng cơ hồ là tín ngưỡng cùng đại thụ che trời của bọn họ, đại biểu chính là thực lực mạnh nhất Ô gia bọn họ, trong lòng bọn họ là không tin Thái thượng trưởng lão của bọn họ sẽ thua. Nhưng nhớ tới mới vừa rồi Ô Tàng đã nói, mấy tên Võ Thánh Ô gia cũng mơ hồ có vẻ lo lắng.

Trận chiến này thập phần máu chót, rất có thể sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến tương lai của cả Đại Lý thành Ô gia.

Mà đối với dân chúng Đại Lý thành mà nói, Võ Thánh cường giả vốn đã là xa không thể với. Khi thấy hai gã Võ Thánh siêu cấp cường giả có được quy tắc tiểu thế giới đối chiến, đặc biệt một người trong đó chính là Kỳ Tích Chi Tử, tất cả mọi người cảm giác hưng phấn không thôi, toàn bộ đều vọt tới thành tường cùng ngoài thành nhìn xem. Mọi người đều ngẩng đầu nhìn bầu trời, mong đợi tràng đại chiến có một không hai kia diễn ra.

Một cái chính là cường giả uy tín lâu năm uy chấn Đại Lý thành, một cái chính là tân tấn cường giả gần đây phong vân đại lục, thực lực hai người thoát nhìn đều rất mạnh, về phần ai thắng ai thua, trong lòng rất nhiều người cũng khó có một khái niệm. Dĩ nhiên, có không ít người trong lòng đều âm thầm hy vọng Tần Phàm có thể thắng được, kéo dài một đường kỳ tích của hấn.

Tóm lại, tất cả mọi người biết trận chiến này chính là trận chiến đặc sắc nhất mà trong cuộc đời bọn họ có thể nhìn thấy.

Trên giữa không trung, lúc này Tần Phàm cùng Ô Tàng đều huyền phù ở trên giữa không trung, tương đối mà đứng, khí thế đều đang không ngừng kéo lên, trên bầu trời trong khoảng thời gian ngắn gió nổi mây phun, thiên địa biến sắc, làm cho tất cả mọi người không khỏi rung động trong lòng.

Dù là mấy tên Võ Thánh Ô gia, sau khi khí thế của hai người hoàn toàn bùng ra, đều phải lui đi rất xa mới dám nhìn xem, mà đối với thực lực của Tần Phàm, trong lòng bọn họ lại càng thêm thêm mấy phần kiêng kỵ.

Khi khí thế của hai người đều đạt tới đỉnh, trong không khí cũng không khỏi truyền đến trận trận oanh lôi, kinh thiên động địa, tựa hồ nếu như có núi cao phía trước, sợ rằng sẽ bị một loại khí thế này đụng tới san thành bình địa.

- Ô Thái Thượng trưởng lão, mời ra tay đi.

Tần Phàm nhìn đối phương, lộ ra vẻ vân đạm phong khinh, tự tin thông dong nói.

- Người để lão phu xuất thủ trước?

Nghe vậy, nhìn ra được Tần Phàm tuyệt không giống như là phô trương thanh thế, sắc mặt của Ô Tàng cũng không khỏi hơi âm trầm. Rất rõ ràng Tần Phàm biểu hiện ra loại tự tin này làm cho hắn càng thêm khẳng định suy đoán của mình, đồng thời so sánh với trước đây, đối với Tần Phàm càng lộ ra vẻ kiêng kỵ hơn.

- Không sai.

Tần Phàm gật đầu nói, tựa hồ đã chuẩn bị kỹ càng.

- Tốt.

Ô Tàng trầm giọng nói, thanh âm vừa rơi xuống, khí thế vào lúc này nhất thời ngưng tụ, như ngàn quân phát ra kiếm phong, ở trong nháy mắt này đọng lại kết hợp thành một, ở giữa thiên địa phong vân bắt đầu khởi động, vào lúc này cũng yên lặng một cách kỳ lạ, nhưng sự yên lặng đáng sợ này, chính là dấu hiệu cho bão tố sắp tới!

Phải, là bình tĩnh trước khi bão táp đến.

Hồ... oanh...

Trong nháy mắt tiếp theo, như là nộ trào mãnh liệt bộc phát, giống như ở trong biển sâu có một cổ kinh đào hải lăng, năng lượng khủng bố ở trong không gian quanh quẩn mở ra, một quang cầu ngũ thải chói mắt ở trong tay Ô Tàng nhanh chóng thành hình.

- Đón cẩn thận!

Nhưng ngay sau đó, trong miệng Ô Tàng lại quát lạnh một tiếng, quang cầu ngưng tụ lực lượng quy tắc này của hắn đột nhiên bị đẩy ra, có một loại xu thế tịch diệt thiên hạ, mãnh liệt hướng về phía Tần Phàm phóng đi.

Thiên địa trong lúc nhất thời tựa như chỉ còn dư lại cái quang cầu này!

Mọi ánh mắt vào lúc này tụ tập ở trên quang cầu, loại lực lượng kia cũng không phải loại làm cho người ta cảm thấy kinh thiên động địa, cảm giác sơn băng địa liệt, nhưng hết lần này tới lần khác mỗi người lúc này đều cảm giác được bị đè nén, làm như cả người mình trong nháy mắt này đã thoát khỏi đại lục vậy.

Đây chính là lực lượng của quy tắc tiểu thế giới!

Mặc dù lúc trước Tần Phàm có thể đối phó Vô Thánh cấp tám cường giả, nhưng dù sao khi đó là ở trong trạng thái đặc thù, dùng Bất Tử Chu Tước hoặc là hóa thân Kỳ Lân, đều là kích thích lực lượng ma chủng trong cơ thể mình mới có thể làm được.

Mà hiện tại, hắn chẳng qua là ở dưới trạng thái bình thường, thậm chí không có kích thích lực lượng ma chủng, chẳng qua là bằng thực lực bản thể của hắn!

Hắn cũng có được quy tắc tiểu thế giới của mình!

Mặc dù lực lượng nguyên khí của hắn không bằng đối phương, nhưng lực lượng quy tắc tiểu thế giới của hắn so với đối phương mà nói, thậm chí còn thuần khiết hơn rất nhiều! Phát huy ra lực lượng chỉ có hơn chứ không kém!

Tuy là như vậy, nhưng khi quang cầu này tới gần, Tần Phàm vẫn là cảm nhận được áp lực rất mạnh.

- Phá cho ta!

Tiếp theo trong nháy mắt, hai mắt hắn ngưng tụ, sau đó một quyền trực tiếp oanh về phía trước.

Ngao...

Theo một quyền này của Tần Phàm oanh ra, một cái Long trảo khổng lồ ở trong hư không cũng ngay sau đó lộ ra, một loại khí tức Viễn Cổ xa xưa kinh sợ thiên địa, như Long uy vô thượng phủ xuống nhân gian!

Hiện tại một cái Long trảo này, cũng là từ Thanh Long Thám Trảo phát triển mà đến, nhưng hôm nay mang theo lực lượng quy tắc tiểu thế giới, đó là lực lượng chân chính thuộc về mình! Lại càng kích phát ra tư thái mạnh mẽ thuộc về viên cổ Ma Tôn kia, tựa hồ đủ để chà đạp hết thảy.

Oanh!

Sau khi cái Long trảo này xuất hiện, tất cả mọi người cảm giác được một loại áp lực cực lớn, sau đó như có một ngọn núi đặt ở trên đỉnh đầu của bọn hắn, làm ọi người thậm chí có chút khó có thể hô hấp. Mà nhìn Long trảo cùng quang cầu trên không trung kia, vào giờ khắc này thời gian trôi qua tựa hồ so với bình thường chậm chạp hơn rất nhiều, cho đến khi cảm giác qua thật lâu, hai loại mới chánh thức đụng vào chung một chỗ, phát ra nổ vang rung chuyển làm cho tâm thần người chấn động.

Thiên địa trong lúc đó hơi bị tối sầm lại!

Oanh...

Hai loại năng lượng bất đồng lẫn nhau giáng trực, lẫn nhau cắn nuốt, không gian loạn lưu không ngừng hiện ra trong không trung, tản ra một loại khí tức làm cho người ta cảm giác khó chịu, một số người thực lực thấp thậm chí vào lúc này không khỏi bị ảnh hưởng đến hộc máu ngã xuống đất.

Đây chính là lực lượng quy tắc tiểu thế giới, không thuộc về cái thế giới này, người bình thường căn bản không chịu nổi!

Oanh long!

Cũng không biết đi qua bao lâu, trên thực tế, lúc lực lượng quy tắc tiểu thế giới của hai người đụng nhau, người bình thường thậm chí có chút không cảm giác được thế giới trôi qua, bởi vì cảm giác của mình tựa hồ bị vây ở trong trạng thái hỗn loạn không thuộc về cái thế giới này.

1156. Chương 1166-1167: Điều Kiện Cùng Máu Chết.

Chương 1166-1167: Điều Kiện Cùng Máu Chết.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

Mà theo một tiếng ám lôi bắt đầu khởi động, mọi người mới nhất thời cảm giác thanh tỉnh lại, mà khi bọn họ tỉnh táo lại, tâm linh mang theo một loại rung động vẫn chưa toàn bộ tản đi, tiếp theo chính là vào lúc này, trên không trung giao chiến rất cực cũng kết thúc.

Thân hình của hai người so với mới vừa rồi thì rút lui một khoảng cách, tựa hồ không có bị thương, cũng không biết kết quả như thế nào.

Thiên địa trong lúc đó, cũng lâm vào trong một mảnh yên tĩnh ngán ngủ lần nữa.

- Tốt, Kỳ Tích Chi Tử quả nhiên danh bất hư truyền.

Qua một lúc lâu, thanh âm trầm thấp của Ô Tàng rốt cục cũng vang lên, ngay sau đó hắn cũng triệt hồi khí thế ngưng tụ lên, tựa hồ không có ý định tiếp tục đánh nữa.

Bởi vì cái gọi là người ngoài xem nào nhiệt, người trong nghề thấy môn đạo.

Ở trong so đấu mới vừa rồi, thoát nhìn tựa hồ hai người cũng không có bị thương tổn gì, phân không ra thắng bại. Nhưng trên thực tế, cũng đã đủ để Ô Tàng đoán được thực lực của Tần Phàm, cho hắn biết cho dù tiếp tục so đấu xuống, hắn cũng tuyệt đối chiếm không được bao nhiêu tiện nghi.

- Ô Thái Thượng trưởng lão quá khen, ngài cũng vậy thôi.

Tần Phàm chẳng qua là mỉm cười nói.

Trải qua lần so đấu này, hẳn đối với thực lực của mình cũng có hiểu rõ hơn nữa. Vốn sau khi có quy tắc tiểu thế giới, thực lực của hắn đích thật là tăng lên trên phạm vi lớn, thậm chí nói, hắn có lòng tin có thể ở dưới trạng thái bình thường hiện tại đánh bại Ô Tàng là Võ Thánh cấp tám.

Chẳng qua là, hắn còn nhớ rõ mục đích chuyển đi này của mình, cũng không còn cần thiết tiếp tục đánh xuống nữa.

- Thái thượng trưởng lão.

Mà cũng vào lúc này, Ô Sơn ở một bên nhìn xem, lúc này bay đến bên người Ô Tàng, sau đó đối với người sau truyền âm một phen, đem lời nói của Tần Phàm lúc trước truyền lại.

Nghe xong, thần sắc của Ô Tàng mịt mờ hơi đổi, hơi chần chờ, sau đó hắn tựa hồ bất đắc dĩ thở dài một tiếng, tiếp theo quay đầu nhìn về phía Tần Phàm nói:

- Kỳ Tích Chi Tử, mời theo lão phu đi vào Ô gia nói chuyện...

Từ Ô gia kiên quyết cự tuyệt Tần Phàm tiến vào Đại Lý thành, đến hiện mời vào, này một mặt là bởi vì thực lực của hắn làm kinh sợ, để Ô gia phải nhìn thẳng đối thủ này.

Đồng thời Tần Phàm cũng biết, quan trọng hơn là mình có thể cung cấp cho bọn hắn đồ vật mà bọn hắn cần, cũng đủ lợi ích. Mới vừa rồi Ô Sơn nói cho Ô Tàng, chính là về chuyện tình mình có thể cung cấp Nghĩ Tôn đan.

Đối với một gia tộc, đặc biệt là đại gia tộc cổ xưa mà nói, truyền thừa cực kỳ trọng yếu. Có thể nói, nếu một gia tộc không thể trường kỳ giữ vững số lượng cường giả võ đạo nhất định, kia sẽ rất dễ dàng tạo thành một gia tộc suy sụp.

Giống như Đại Lý thành Ô gia này, mặc dù có mấy tên Võ Thánh cường giả, còn có Võ Thánh cấp tám Ô Tàng trấn giữ, nhưng ở giai tầng Võ Tôn cường giả lại cực ít, thậm chí hầu như không có, như vậy chính là xuất hiện đứt gãy, trường kỳ như vậy, đại gia tộc của gia tộc ngã xuống, như vậy gia tộc này sẽ đi hướng suy tàn, không còn phồn thịnh nữa.

Cho nên khi nghe nói Tần Phàm có thể cung cấp Nghĩ Tôn đan để Linh Vũ Sư dễ dàng đột phá đến cảnh giới Võ Tôn, thì dù là Ô Tàng cũng không khỏi động tâm, mới có thể mời Tần Phàm tiến vào Ô gia nói chuyện.

Trên thực tế, Tần Phàm cũng biết quan hệ giữa Đại Lý thành Ô gia này cùng Đại Càn Tần gia có chút đặc thù, cho nên ban đầu Ô gia mới có thể lộ ra vẻ kiên quyết đứng ở bên Đại Càn Tần gia như thế, ngay cả để Tần Phàm tiến vào Đại Lý thành cũng không chịu. Hiện tại Ô gia có thể mời hắn vào nói chuyện, kia đã là tiến triển rất lớn rồi.

Tần Phàm nhận được lời mời của Ô Tàng, trên mặt khẽ mỉm cười, cũng thu hồi tất cả khí thế, theo Ô Tàng hướng về trong Đại Lý thành bay đi.

Nói như vậy, một số thành trì có đại gia tộc trấn giữ, bầu trời là cấm phi hành, nếu không gia tộc kia sẽ cho rằng này là không tôn trọng, nhưng hiện tại ở dưới sự hướng dẫn của Ô Tàng, Tần Phàm cũng không cần hạ xuống mặt đất. Dù sao hiện tại ở dưới đám người vây đến nước chảy không lọt, hắn hạ xuống dưới, trừ khi là mạnh mẽ sử dụng khí thế áp bách, nếu không đoán chừng là nửa bước khó đi.

Rất nhanh đã đến trước cửa lãnh địa của Đại Lý thành Ô gia.

Kiến trúc biệt viện Ô gia này tương tự như phong cách tầm thường của Đại Lý thành, kiến trúc cao lớn mà thô cuồng, cùng Vọng thành Đông Phương gia tạo nhã hoa lệ thì khác khá xa, bất quá giống như là một đầu hung thú, cũng là khí thế không tầm thường.

Ở phòng tiếp khách ngồi xuống.

Ô Tàng chính là lãnh tụ tinh thần, cũng là người mạnh nhất Ô gia, tự nhiên là ngồi ở vị trí trung tâm, mà mấy vị Võ Thánh khác bao gồm tộc trưởng ở bên trong cũng chỉ đứng ở hai bên, nói rõ chuyện đàm phán này căn bản là tiến hành giữa Ô Tàng cùng Tần Phàm.

Nhìn ra được, đây là coi địa vị Tần Phàm với tư cách ngang nhau đối đãi.

- Kỳ Tích Chi Tử, chúng ta có lời gì không ngại nói thẳng, người thật có thể luyện chế được Nghĩ Tôn đan?

Sau một trận hàn huyên, Ô Tàng đi thẳng vào chính đề hỏi. Trên thực tế, sở dĩ Ô gia mạo hiểm trở mặt cùng Càn kinh Tần gia cũng phải mời Tần Phàm vào thương lượng, này mới là nguyên nhân trọng yếu nhất.

- Mặc dù Tần Phàm bất tài, nhưng mà đã từng lấy qua quán quân của luyện đan đại hội, tự nhiên không phải nói một chút mà thôi.

Tần Phàm chẳng qua là mỉm cười nói, sau đó dứt khoát lấy ra một cái bình bạch ngọc bỏ lên trên bàn trà:

- Là thật hay giả, các vị nhìn liền biết rồi.

Mặc dù Nghĩ Tôn đan trân quý cùng khó có thể luyện chế, nhưng đối với Tần Phàm mà nói, hần ngay cả Thánh đan giúp người thành Thánh cũng có thể luyện chế ra, Nghĩ Tôn đan này nhất định không là vấn đề.

Thấy Tần Phàm lấy ra bình bạch ngọc chứa Nghĩ Tôn đan, hai mắt Ô Tàng ngưng tụ, rõ ràng đã ý động, điều này cũng không trách được hần, bởi vì gia tộc truyền thừa thật sự quá trọng yếu, đối với hần mà nói lại càng cảm giác trách nhiệm trọng đại. Sau đó hần ý bảo một gã Luyện Đan Sư trong nhà đi kiểm tra, mặc dù Luyện Đan Sư rất ít ỏi, nhưng Nhất phẩm Chân Vũ thế gia vẫn là có được.

Mặc dù tên Luyện Đan Sư Ô gia kia tự mình luyện chế không ra đan dược cao cấp như Nghĩ Tôn đan, nhưng loại đan dược đối với võ đạo có trọng đại trợ giúp này vẫn là nhận thức được. Mở bình bạch ngọc ra nhìn một chút, trên mặt hần liền lộ ra vẻ động dung.

- Thái thượng trưởng lão, đây thật là Nghĩ Tôn đan, chất lượng cực cao, đối với Linh Vũ Sư đỉnh phong, đặc biệt là tộc nhân không đủ thiên phú, nhất định có tác dụng rất lớn.

Luyện Đan Sư Ô gia kia tiếp theo là nhìn về phía nhóm người Ô Tàng trầm giọng nói.

- Tần Phàm, người có thể cung cấp cho Ô gia chúng ta bao nhiêu viên Nghĩ Tôn đan?

Lúc này sắc mặt Ô Tàng trở nên có chút khó có thể nắm lấy, hai mắt hần nhìn Tần Phàm, sau đó trầm thấp hỏi.

- Ha ha, Nghĩ Tôn đan rất khó luyện chế, bất quá nếu là Thái Thượng trưởng lão cần, Tần Phàm tự nhiên có thể làm hết sức.

Tần Phàm chẳng qua là tiếp tục khẽ cười nói, hần cũng không có trực tiếp trả lời đối phương, nhưng ý tứ rất rõ ràng, đối phương muốn cần bao nhiêu Nghĩ Tôn đan, thì phải xem đối phương lấy ra bao nhiêu thành tựu.

Quả nhiên, lời nói của Tần Phàm vừa rơi xuống, Ô Tàng cùng mấy vị Võ Thánh liếc nhau một cái, sau đó cũng trầm tư.

1157. Chương 1166-1167: Điều Kiện Cùng Mấu Chốt.

Chương 1166-1167: Điều Kiện Cùng Mấu Chốt.

Mà Tần Phàm cũng không gấp gáp, chẳng qua là không nhanh không chậm cầm lấy chén trà thần nhiên uống một ngụm, đợi kết quả đối phương suy nghĩ.

- Tần Phàm, lần này mục đích người đến chúng ta cũng đã rõ ràng, bất quá ta nghĩ người cũng biết quan hệ của Đại Lý Ô gia chúng ta cùng Càn kinh Tần gia, lần này hai nhà các người giao chiến, vô luận như thế nào chúng ta cũng không thể đứng ở bên người.

Sau khi trầm mặc ngắn ngủi, thanh âm trầm thấp của Ô Tàng ở trong phòng khách vang lên nói.

- Không sai, ta biết Ô gia các người cùng Càn kinh Tần gia trong lúc đó là quan hệ thông gia, bất quá ý tứ của trưởng lão là muốn đứng ở mặt đối lập với Nam Phong Tần gia ta sao?

Lúc này Tần Phàm đặt chén trà xuống, ngẩng đầu lên, trong miệng bình tĩnh hỏi, thần sắc cũng không có thay đổi.

- Nếu là như vậy, ta tự nhiên không có cần thiết mời Kỳ Tích Chi Tử người đi vào nói chuyện rồi.

Ô Tàng trầm giọng nói:

- Ta thừa nhận, Kỳ Tích Chi Tử người thật sự đã đánh trúng điểm yếu của Ô gia chúng ta, Ô gia chúng ta rất cần Nghĩ Tôn đan của người, nhưng đồng thời chúng ta lại không thể xuất thủ đối với Càn kinh Tần gia, bởi vì như vậy sẽ biến Ô gia chúng ta thành loại bất nghĩa, cho nên chúng ta...

- Cho nên Ô Thái Thượng trưởng lão muốn giữ vững trung lập, không giúp ai cả đúng không?

Tần Phàm không đợi Ô Tàng nói xong, chỉ là mang theo một nụ cười có ý tứ hàm xúc, trực tiếp thay đổi phương nói xong.

- Tần Phàm, vì quan hệ giữa Ô gia ta cùng Càn kinh Tần gia, chúng ta không ra tay giúp bọn hắn, trên thực tế đã là trở mặt cùng bọn họ rồi.

Ô Tàng cau mày giải thích nói.

- Như vậy Ô Thái Thượng trưởng lão nghĩ chỉ cần không giúp cả hai, liền đạt được Nghĩ Tôn đan trên quý sao? Nghĩ Tôn đan này trên quý thế nào, trong lòng các vị tự biết, này chính là đan được có thể làm cho Linh Vũ Sư có cơ hội trở thành Vô Tôn cường giả.

- Một gia tộc có thể nhiều thêm một gã Vô Tôn cường giả, như vậy đối với thực lực cùng truyền thừa của gia tộc sẽ cực kỳ trọng yếu. Trên thực tế Nghĩ Tôn đan này Nam Phong Tần gia chúng ta cũng rất cần, ta nguyện ý lấy Nghĩ Tôn đan này ra, đã biểu hiện thành ý rất lớn, hy vọng Ô Thái Thượng trưởng lão cũng lấy ra một điểm thành ý.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

- Chúng ta cũng biết Nghĩ Tôn đan này thập phần trân quý, nhưng mà Ô gia chúng ta cũng có thể dùng kim nguyên mua hoặc là dùng bảo mã trao đổi.

Lúc này một gã trưởng lão của Ô gia mở miệng nói.

- Ha ha, vị trưởng lão này, chẳng lẽ người cảm thấy Nghĩ Tôn đan có thể dùng kim nguyên mua được sao?

Tần Phàm khẽ cười lạnh nói.

- Đây...

Trưởng lão kia bị Tần Phàm hỏi như vậy, lập tức trên mặt có chút không nhịn được, nhưng hết lần này tới lần khác không có cách nào phản bác, thật ra bọn họ làm sao không biết Nghĩ Tôn đan này trân quý. Đan được có thể tăng cảnh giới võ đạo lên, ở trên thị trường cũng đã là vạn kim khó cầu, huống chi là đan được tăng lên tới Vô Tôn chi cảnh! xem tại

Sắc mặt Ô Tàng trầm xuống, ý bảo tên Vô Thánh kia không nên nói thêm gì nữa, sau đó hắn nhìn về phía Tần Phàm, lần nữa trầm giọng hỏi:

- Vậy Kỳ Tích Chi Tử người muốn Ô gia ta làm như thế nào? Ta nghĩ người nên biết điểm mấu chốt của Ô gia chúng ta, nếu như không tới được điểm mấu chốt, chúng ta sẽ không thay đổi chủ ý.

Tần Phàm khẽ mỉm cười, cũng không có lập tức nói chuyện, mà tiếp tục từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra bốn bình bạch ngọc, tổng cộng là năm bình bạch ngọc, sau đó mới lên tiếng:

- Năm viên Nghĩ Tôn đan, tương đương có thể mang đến cho Ô gia các người năm tân tấn Vô Tôn, dĩ nhiên, Nghĩ Tôn đan này cũng không nhất định bảo đảm có thể làm cho Linh Vũ Sư đột phá đến Vô Tôn chi cảnh, bất quá có Ô Thái Thượng trưởng lão là Vô Thánh cấp tám trợ giúp, sẽ không có bao nhiêu vấn đề a.

Mọi người Ô gia nhìn thấy đến năm bình bạch ngọc này cũng không khỏi là hai mắt ngưng tụ, ý động không dứt. Thậm chí bọn họ cũng có ý niệm trực tiếp đi qua cướp đoạt Nghĩ Tôn đan này trong đầu, bất quá nghĩ tới thực lực của Tần Phàm, bọn họ là không dám làm như vậy.

- Ta muốn vô cùng đơn giản, đầu tiên Ô gia các người phải hoàn toàn gián đoạn hết thủy mua bán cùng Càn kinh Tần gia, bao gồm ngựa, vũ khí, còn có linh dược đặc biệt trên quý của vùng Đại Lý thành này, những đồ vật này toàn bộ sửa thành ưu tiên mua bán cùng Nam Phong Tần gia chúng ta.

- Tiếp theo, ta không cần các người xuất thủ ở thười điểm Nam Phong Tần gia ta quyết chiến cùng Đại Càn Tần gia, bất quá sau khi chúng ta đánh bại Càn kinh Tần gia, Ô gia các người phải hiệp trợ chúng ta rửa sạch tất cả dư nghiệt của Càn kinh Tần gia.

Thấy mọi người Ô gia ý động, lúc này Tần Phàm chậm rãi đứng lên nhìn Ô Tàng nói từng chữ từng câu.

- Đây...

Sắc mặt Ô Tàng hơi âm trầm.

- Ha hã, các vị cũng không cần lập tức đáp ứng, tóm lại các người có điểm mấu chốt của mình, ta cũng có điểm mấu chốt của ta, nếu như các người không thể đáp ứng điều kiện của ta, như vậy đến lúc đó chúng ta ở trên chiến trường gặp nhau cũng được. Về phần Nghĩ Tôn đan, ta tự nhiên sẽ không đưa cho địch nhân của ta.

Tần Phàm trực tiếp cắt đứt lời của đối phương, sau đó thu hồi bình bạch ngọc trên bàn, để xuống thiếp mời, tiếp tục nói:

- Nghĩ Tôn đan này ta trước lấy đi, nếu như Ô Thái Thượng trưởng lão muốn một nhóm Nghĩ Tôn đan này, như vậy một tháng sau ở ngày đại hôn cầu tại hạ, tới Nam Phong thành lấy là được. Hơn nữa này còn không phải là toàn bộ, một năm sau đến lúc hoàn toàn tiêu diệt Càn kinh Tần gia, ta sẽ giúp Ô gia luyện chế năm viên Nghĩ Tôn đan nữa!

Nói xong, Tần Phàm cũng không dừng lại nhiều hơn nữa, trực tiếp hướng về phía ngoài đi tới.

- Đợi một chút, cho Ô gia chúng ta giúp người diệt dư đảng, Nam Phong Tần gia người có lòng tin đánh bại Càn kinh Tần gia có được Vô Thánh cấp chín như vậy?

Lúc này thanh âm của Ô Tàng ở phía sau truyền đến nói.

- Cái này các vị không cần để ý tới, dù sao đây chính là điều kiện của ta. Chỉ cần các người đáp ứng ta liền cho Nghĩ Tôn đan, mà cho dù chúng ta thất bại, Nghĩ Tôn đan kia cũng đã thuộc về các người rồi.

Tần Phàm dừng lại, nhưng không có quay đầu, sau khi nói xong, trực tiếp phóng lên cao, rất nhanh biến mất ở trên bầu trời Đại Lý thành.

Mà Đại Càn quốc, vào lúc này tựa hồ cũng biến sắc. Cả bầu trời gió nổi mây phun, tựa hồ tùy thời sẽ có một tràng bão táp đi tới, có lẽ sẽ quét qua cả Đại Càn quốc!

1158. Chương 1168: Sắp Tới Đám Cưới, Vô Thánh Cấp Bốn! (1)

Chương 1168: Sắp tới đám cưới, Vô Thánh cấp bốn! (1)

Rời khỏi Đại Lý thành Ô gia, Tần Phàm tiếp tục đi Lạc Thành Thái gia một chuyến.

Bất quá Lạc Thành Thái gia từ trước đến nay cùng Nam Phong Tần gia giao tình không tệ, hơn nữa còn có hợp tác tác lui tới, Tần Phàm cũng không cần tốn quá nhiều tâm tư giống như ở Đông Phương gia cùng Ô gia như vậy, hơn nữa tựa hồ quan hệ của Thái gia cùng Càn kinh Tần gia là đối thủ lâu năm, cả hai là không thể nào đứng ở bên đối phương.

Dĩ nhiên, vì tăng cường lòng tin của đồng minh, Tần Phàm vẫn là cho thấy thực lực của mình.

Lần này, Tần Phàm làm khách Thái gia, lễ ngộ tự nhiên là so với ban đầu hắn làm khách Thái gia, thì quy tắc cao hơn rất nhiều, Thái gia tộc trưởng Thái Dĩ cùng người mạnh nhất Vô Thánh cấp tám Thái Thiên cũng tự mình tiếp đãi hắn.

Quan hệ giữa Tần Phàm cùng Thái Hiền vốn đã không tệ, đi tới Thái gia, tránh không được sẽ nói lên một số tình huống của người kia ở trong Chân Vũ thánh địa, hơn nữa là mượn cái này tới triển khai nói chuyện giữa hai nhà. Cũng nhờ tầng quan hệ này, quan hệ đồng minh của hai nhà cũng lộ ra vẻ càng chắc chắn hơn.

Thái gia ở bên trong song Tần đại chiến sẽ tận lực cung cấp các loại trợ giúp cho Nam Phong Tần gia, bao gồm vật chất, tình báo, thậm chí trợ giúp phương diện cường giả, mà ưu thế của Tần Phàm là ở phương diện đan dược, hẳn cung cấp cho Thái gia một nhóm đan dược, hơn nữa còn chỉ đạo Luyện Đan Sư của Thái gia tăng lên tài nghệ luyện đan của bản thân.

Ở thời điểm Tần Phàm không có trong Nam Phong thành, Thái gia đối với Nam Phong Tần gia là hết lòng chiếu cố, cho nên Tần Phàm đối với Thái gia cũng có lòng hồi báo, ở lại Thái gia vài ngày để chỉ đạo Luyện Đan Sư Thái gia, làm cho kỹ thuật luyện đan của Thái gia có đề cao trên diện rộng.

Thái gia đối với lần này tự nhiên cũng là thập phần cảm kích.

Chẳng qua là lần này Tần Phàm tới Lạc Thành Thái gia, hết lần này tới lần khác lại không có gặp Thái Ngọc đã từng quen biết, nghe nói nàng trong đoạn thời gian này vừa mới đi ra ngoài lịch lãm, cho nên không có ở trong gia tộc.

Nhớ lại lần trước cùng Thái Ngọc gặp mặt, Tần Phàm vừa mới đột phá đến Vô Tôn chi cảnh không lâu, bởi vì tâm tình không có vững chắc, cho nên hai người xảy ra một lần gặp mặt vi diệu, thậm chí ngay cả nói cũng không có nói một câu. Hiện tại nhớ tới, hẳn tựa hồ cảm giác mình có chút xin lỗi nữ tử này.

Hiện tại hẳn sắp sửa lập gia đình, trong lòng thật ra cũng muốn cùng nữ tử kia nói một tiếng. Bất quá ngẫm lại hẳn cảm thấy không thấy cũng tốt, miễn khó xử hoặc chọc cho đối phương thương tâm.

Mang theo một loại cảm xúc thoáng phức tạp, Tần Phàm rất nhanh rời đi Thái gia, trở lại Nam Phong trong thành. Về phần những gia tộc khác trong Đại Càn quốc, Tần Phàm cảm thấy không cần tự mình đi tới.

Hiện tại tình thế của cuộc chiến song Tần đã rất rõ ràng, Nam Phong Tần gia mượn hơi Tam gia Nhất phẩm Chân Vũ thế gia đứng ở bên hẳn, mà Càn kinh Tần gia chẳng qua là có Thần Mộc thành Mộc gia mà thôi. Hơn nữa tin tưởng dù là Thần Mộc thành, hiện tại cũng sẽ thập phần hối hận vì ban đầu đáp ứng cùng Càn kinh Tần gia đối phó Nam Phong Tần gia.

Hiện tại ở ngoài mặt nhìn tới, Nam Phong Tần gia chiếm ưu thế rất lớn!

Điều này cũng làm cho Tần Phàm an tâm một chút.

Trở lại Nam Phong thành, hẳn có thể rõ ràng phát hiện dòng người trong Nam Phong thành tăng vọt, bởi vì quan hệ tới đại hôn của hẳn, thế lực khắp nơi được mời hay không mời đều mơ tưởng tới quan khan ngày đại hôn của người có thể nói phong vân cả Vũ Thiên đại lục. Mà theo tin tức đám cưới của Kỳ Tích Chi Tử truyền ra, tin tưởng người chạy tới Nam Phong thành này sẽ càng ngày càng nhiều, thậm chí đạt tới trình độ nước chảy không hụt.

Dĩ nhiên, cũng chưa chắc không có loại người mang theo mục đích không tinh khiết mà đến.

Bất quá có Vô Thánh cấp bảy Cầu Bách Hải trợ giúp trấn giữ Nam Phong thành, còn có Tần Tiến và Giang Phong dẫn dắt nhóm lớn đoàn viên Ấn Thế mạo hiểm đoàn dò xét giám sát, Tần Phàm thật cũng không sợ có người dám tùy tiện gây chuyện ở trong Nam Phong thành.

Sau khi về đến bên trong gia tộc, Tần Phàm cũng tận lực ít tham dự sự vụ gia tộc, hầu như toàn bộ đều giao cho nhóm người Tần Li xử lý.

Bởi vì hẳn thập phần rõ ràng, hiện tại hẳn đã là người mạnh nhất bên trong Nam Phong Tần gia, bên trong năm năm ước hẹn đối chiến, nhân vật mấu chốt nhất chính là hẳn! Thực lực những người khác trong gia tộc, còn có ngoại viện cố nhiên cũng trọng yếu, nhưng mà trọng yếu nhất vẫn là thực lực của hẳn!

Người mạnh nhất Càn kinh Tần gia chính là Vô Thánh cấp chín Tần Quan, nếu như Tần Phàm không thể đối phó hẳn, hoặc là một khi bị giết, như vậy chỉ cần một mình Tần Quan cũng đủ quét ngang cả Nam Phong Tần gia!

Võ Thánh cấp chín quá mạnh mẽ!

Trên thực tế mặc dù hiện tại Tần Phàm đã có đủ lòng tin đối phó Võ Thánh cấp tám, nhưng đối với Võ Thánh cấp chín đại biểu chiến lực đỉnh phong của cả Vũ Thiên đại lục, trong lòng hắn vẫn là không nắm chắc, không biết trước.

Hắn nhớ lại thực lực chân chính của Kim Dương Võ Thánh, bây giờ còn cảm thấy cũng không phải là mình có thể đủ ứng phó, huống chi lúc Kim Dương Võ Thánh bày ra thực lực, kia vẫn là dưới tình huống người bị ám thương!

Ban đầu ở trong Cửu Long tháp, mặc dù Tần Phàm thiêu đốt sinh cơ tới kích hoạt ma chủng, tạm thời đạt được lực lượng cường đại, nhìn như biểu hiện ra so sánh với Kim Dương Võ Thánh còn mạnh hơn, nhưng trên thực tế là bởi vì khi đó ám thương của Kim Dương Võ Thánh rất nặng, trong khoảng thời gian ngắn khó có thể phát huy ra phần lớn thực lực đi trấn áp Thanh Long Ma Chủng, hơn nữa khi đó Tần Phàm là bởi vì biết có Thanh Long ma chủng tồn tại, biết có thể luyện hóa ma chủng sẽ đồng thời bổ sung sinh cơ, nên mới dám đánh cược một lần.

Trên thực tế hắn cũng không có năng lực trấn áp Thanh Long Ma Chủng, chẳng qua là đánh cuộc một lần mà thôi, cũng không phải là nói Tần Phàm thiêu đốt sinh cơ có thể đạt được thực lực so sánh với Kim Dương Võ Thánh.

Chiến lực của Võ Thánh cấp chín đỉnh phong đến tột cùng mạnh bao nhiêu, kia là không cách nào đoán chừng!

Quan trọng hơn là, hiện tại có lẽ Tần Phàm đã không có dũng khí đánh cuộc một lần nữa! Bởi vì phía sau hắn là cả Nam Phong Tần gia, một khi hắn thua cuộc, cả Nam Phong Tần gia sẽ chôn cùng với hắn!

Mà Tần Phàm cố nhiên cũng có thể lợi dụng hóa thân Kỳ Lân tới tăng cường thực lực, bắt quả hắn cũng phải suy nghĩ ở trước mắt bao người tạo thành ảnh hưởng, hơn nữa bởi lực lượng ma chủng kích thích, tùy theo lệ khí sẽ khó có thể điều khiển, hắn cũng phải đề phòng sẽ làm bị thương tới tộc nhân.

Cho nên mặc dù sắp tới đại hôn, Tần Phàm cũng không có thời gian đi cùng vị hôn thê của mình đây đưa triền miên nữa, hắn phải ở trong thời gian chưa đầy một năm này, làm hết sức tăng lên thực lực của mình!

1159. Chương 1169: Sắp Tới Đám Cưới, Võ Thánh Cấp Bốn! (2)

Chương 1169: Sắp tới đám cưới, Võ Thánh cấp bốn! (2)

Sau khi về đến gia tộc, rất nhanh, Tần Phàm cơ hồ là tiến vào trạng thái bế quan, hắn phải toàn lực tăng lên thực lực của mình.

Tạo Hóa Kim Liên, Huyền Chi không gian, Đan Vũ Thần Đỉnh cùng đan dược phụ trợ, Tần Phàm đang suy nghĩ tất cả biện pháp để tốc độ tiến cảnh đã thập phần nghịch thiên của mình lại mau tăng lên hơn nữa, bởi vì có lực lượng ma chủng trong cơ thể, hắn hầu như không cần lo lắng tốc độ quá nhanh có căn cơ không yên.

Bởi vì cảnh giới của hắn càng cao, lực lượng ma chủng có thể lợi dụng đến càng lớn, lại thêm tâm trí của hắn kiên cường, hắn hoàn toàn chịu đựng được tốc độ tu luyện nhanh hơn.

Ngoài ra, bởi vì hắn đã ngưng kết quy tắc tiểu thể giới nguyên vẹn của mình, đây là đánh vỡ thường quy của võ đạo, một cách tự nhiên, thân thể của hắn theo bản năng cần phải có lực lượng cảnh giới càng cao để đi chống đỡ quy tắc tiểu thể giới này, nên lúc này hầu như là quy tắc chỉ lực thúc dục, không ngừng để thân thể của hắn tăng lên.

Hiện tại tốc độ tăng cảnh giới lên của hắn, tốc độ quy tắc tiểu thể giới hoàn thiện nhanh đến mức làm cho người ta sợ hãi! Nếu để cho Võ Thánh hậu kỳ khác nhìn thấy, đoán chừng sẽ bị dọa đến trợn mắt há hốc mồm, hơn nữa là cực kỳ đổ kỵ!

Thời gian chậm rãi đi qua, ngày đại hôn của Tần Phàm càng ngày càng gần.

Ở trong Nam Phong thành, sớm đã là dòng người chật kín, hơn nữa trong cả thành trì đều là một hải dương chúc mừng.

Đối với dân chúng Nam Phong thành mà nói, Tần Phàm chính là kiêu ngạo của cả Nam Phong thành, mà bởi vì Tần Phàm, từng người trong Nam Phong thành đều là chân chân thật thật cảm thấy tự hào.

Đồng thời bởi vì Tần Phàm thành danh, tự nhiên cũng mang đến cho Nam Phong thành đại lượng thương nhân đầu cơ, làm cho cuộc sống của dân chúng trong Nam Phong thành càng ngày càng tốt. Cho nên, từng dân chúng Nam Phong thành hầu như đều là từ trong nội tâm mình vì Tần Phàm đại hôn mà tiến hành ăn mừng cùng chúc phúc.

Về phần bên trong tộc địa của Nam Phong Tần gia, lại càng giống như là tới ngày lễ trọng đại. Hiện tại Tần Phàm, chính là đại thụ tinh thần của Nam Phong Tần gia, Tần Phàm đại hôn, đối với tất cả tộc nhân mà nói là việc trọng đại lớn nhất!

Hơn nữa tất cả mọi người đều biết đây là một đại hôn được mọi người chú mục, hầu như cả Vũ Thiên đại lục cũng sẽ chú ý đại hôn này, cho nên lại càng qua loa không được, giăng đèn kết hoa, vui vẻ sung sướng, một mảnh phồn hoa, làm hết sức để cho đại hôn được long trọng, long trọng chưa từng có từ trước đến nay.

Hiện tại Nam Phong Tần gia, tài lực cũng tương đối đầy đủ, các loại nhân tài cũng càng ngày càng nhiều, hiện tại bọn họ cũng hoàn toàn có năng lực đi cử hành một siêu cấp hôn lễ như vậy.

Mà hết thảy phía ngoài tựa như cùng Tần Phàm không có quan hệ gì, hắn đang toàn tâm toàn ý tu luyện tăng lên.

Trong mật thất bế quan.

Một ngày này, rốt cục Tần Phàm cũng chậm rãi mở mắt ra, hào quang quy tắc tiểu thế giới trên người hắn càng ngày càng lộ ra vẻ chói mắt, khí tức của hắn trở nên càng thu liễm, nhưng khí thế ẩn dấu cũng trở nên càng ngày càng lớn mạnh.

Thậm chí khi hắn mở mắt, không gian trong cả mật thất đều khẽ chấn động một chút, chu thiên nguyên khí giống như triều tịch trở nên mãnh liệt mệnh mông, tựa hồ cũng hướng về hắn thần phục triều bái.

- Trong khoảng thời gian này rốt cục cũng đột phá đến Vô Thánh cấp bốn, quy tắc tiểu thế giới cũng càng ngày càng hoàn thiện, đặc biệt là ở không chế Thủy Hỏa nguyên khí, ta tin tưởng Vô Thánh cấp tám cũng không đạt tới như ta.

Tần Phàm quan sát tình huống thân thể của mình một chút, trong lòng âm thầm tính toán.

Bất quá tuy là như vậy, hắn vẫn là cảm giác tốc độ không đủ nhanh, bởi vì trong lòng hắn còn không có thể hoàn toàn dẹp yên, hắn đối với đối thủ có thực lực Vô Thánh cấp chín vẫn còn không có nắm chắc tuyệt đối. Đây là một cảm giác thập phần xấu, để hắn rất muốn mau sớm thoát khỏi.

- Bất quá hiện tại cách ngày cử hành hôn lễ của ta chỉ còn dư lại ba ngày, ta cũng phải đi ra ngoài giúp mọi người một tay cùng tiếp đãi tân khách, chỉ có thể đến lúc qua hôn lễ lại tu luyện tiếp.

Tiếp theo trong miệng Tần Phàm lại lẩm bẩm nói.

Dù sao thành thân cũng là chung thân đại sự, hắn không muốn để Tần Li cảm giác mình một chút cũng không trọng thị.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm từ trên mặt đất đứng lên, chuẩn bị xuất quan. Mà cũng ngay vào lúc này, hắn thấy được được đỉnh màu đỏ ở một bên, cái được đỉnh này tương truyền chính là Đan Vũ Thần Đỉnh thần bí.

Về bí mật của cái Đan Vũ Thần Đỉnh này, hiện tại hắn cũng chưa khai quật hết toàn bộ ra.

- Lão đầu a... hiện tại tiểu tử ta sắp lập gia đình, người đến tốt cùng ở nơi đâu a... chẳng lẽ đồ đệ thành thân, chuyện lớn như vậy, người cũng không tới liếc mắt nhìn một chút sao?

Mà tiếp theo Tần Phàm lại không khỏi nhìn vật nhớ người, nhớ lại Cổ Mặc từng cư ngụ ở trong Đan Vũ Thần Đỉnh này, khẽ cảm thấy có chút mất mát.

Sau khi hấn về đến gia tộc, hấn vẫn tìm kiếm tung tích Cổ Mặc, bắt quá lại không có phát hiện, Hắc Hỏa Võ Thánh này phỏng chừng như đột nhiên bốc hơi khỏi nhân gian, tìm thế nào cũng không cảm giác được nữa điểm khí tức.

- Lão đầu, người đến tốt cùng có phải là cố ý tránh ta hay không? Người cùng Đan Vũ Thần Đình này đến tốt cùng lại có quan hệ gì?

Ở trong lòng Tần Phàm cũng có nghi ngờ không giải thích được, rất muốn tìm Cổ Mặc để hỏi cho rõ ràng...

Sau khi thành công đột phá đến Võ Thánh cấp bốn, Tần Phàm liền xuất quan.

Giờ khắc này, trong Nam Phong Tần gia, không khí vui mừng đã thập phần dày đặc, trên mặt các tộc nhân cũng tràn đầy nụ cười, từ chuyện Tần Phàm cử hành hôn lễ tạo thành ảnh hưởng xem ra, Nam Phong Tần gia cũng đã có thể nói trên đời nghe tiếng rồi, từng tộc nhân của Nam Phong Tần gia đều rất kiêu ngạo cùng tự hào.

Mà theo tin tức Tần Phàm đại hôn truyền ra, một ít sự tích về Tần Li cũng truyền ra. Khi mọi người biết kỳ tích tân nương này cũng đã có thực lực đến gần Võ Thánh, cả đại lục đều khiếp sợ!

Một Nam Phong Tần gia, ra hai nhân vật thiên tài khiến trên đời chú mục! Cả Đại Càn quốc, thậm chí cả Vũ Thiên đại lục, ở trong quán trà tửu lâu, phố lớn ngõ nhỏ, mấy ngày nay hầu như đều là nghị luận sự tình hai người thiên tài này kết hợp.

Một số người chưa ra mắt Tần Li, lại càng lộ ra vẻ tò mò không thôi, cho nên về thiệp mời hôn lễ của Tần Phàm cùng Tần Li, lộ ra vẻ thập phần trân quý, có thể nói là vạn kim khó cầu!

Rất nhiều thế lực đều có tâm tư, hiển lộ thần thông, thông qua các con đường để nhận được thiệp mời, cho dù không có cách nào nhận được thiệp mời, cũng muốn nghĩ cách đi tới Nam Phong thành, làm cho lưu lượng người trong Nam Phong thành tăng lên đột biến, đến ba ngày cuối cùng, thậm chí là đóng cửa thành từ chối tiếp khách, nếu không đoán chừng ở ngã tư đường, lưu lượng người cũng không có cách nào di động!

1160. Chương 1170-1171: Ba Ngày Trước Hôn Lễ.

Chương 1170-1171: Ba Ngày Trước Hôn Lễ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

Trên thực tế, hiện tại Nam Phong Tần gia đã trở thành người khổng lồ Nam Phong thành, các gia tộc khác hầu như là bám vào Nam Phong Tần gia, dân chúng Nam Phong thành đối với Nam Phong thành cũng cực kỳ kính yêu, cho nên đối với Nam Phong thành đóng cửa, ngoại trừ những thứ người bị ngăn ở ngoài thành kia, cũng không ai có phát ra dị nghị, đều mong đợi ngày nào đó đến.

Ở trong mật thất đi ra, Tần Phàm rất nhanh liền cảm giác được không khí vui mừng ở bên ngoài, cả gia tộc đều vì mình mà tử mĩ chuẩn bị hôn lễ này, vì thế hấn cũng cảm thấy thập phần cảm động.

Trong lòng lại càng âm thầm đối với mình nói, nhất định không nên cô phụ các tộc nhân tín nhiệm, nhất định phải làm cho những tộc nhân này một bầu trời tự do, hạnh phúc.

Sau khi xuất quan, lâu như vậy không thấy Tần Li, Tần Phàm tự nhiên là muốn nhìn tình huống nương tử tương lai của mình một chút. Mà với thực lực bây giờ của hấn, thần thức đủ để trải rộng cả lãnh địa Nam Phong Tần gia, rất nhanh hấn liền phát hiện Tần Li đang ở trong tộc vụ viện xử lý tộc vụ.

- Tỷ tỷ thật đúng là...

Tần Phàm không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu, đại hôn sắp tới, Tần Li còn không có nghỉ ngơi thật tốt, mà còn phải lao lực xử lý chuyện tình của gia tộc, điều này làm cho hắn cảm thấy rất là đau lòng.

Nhớ tới, những năm này đích thật là khổ cho Tần Li, nếu không phải có nàng chống đỡ Nam Phong Tần gia, như vậy trong khoảng thời gian Tần Phàm đi ra ngoài kia, gia tộc này sợ rằng sẽ trở nên rối tinh rối mù.

Có thể nói, cái Nam Phong Tần gia này, ngoại trừ Tần Phàm, Tần Li chính là một người tối trọng yếu nhất, sau khi Tần Phàm xuất quan, cũng thử khuếch tán thần thức đến cả Nam Phong thành, rất nhanh, hắn cũng phát hiện tình huống cả Nam Phong thành, lúc này lượng người trong Nam Phong thành cũng làm cho hắn không khỏi là sợ hết hồn.

- Hiện tại bên trong Nam Phong thành ngư long hỗn tạp, rất dễ dàng xuất hiện các loại mâu thuẫn, cũng phải dự phòng có người nhân cơ hội này làm loạn, thậm chí đánh lên Nam Phong Tần gia chúng ta.

Tần Phàm khẽ cau mày, hắn có thể cảm giác được hiện tại bên trong Nam Phong thành tràn ngập rất nhiều cường giả, thậm chí Võ Thánh cường giả cũng cất dấu mấy người.

Hiện tại mặc dù tổng hợp thực lực của Ẩn Thế mạo hiểm đoàn cùng Nam Phong Tần gia là trên phạm vi lớn tăng lên, Linh Vũ Sư cũng đã có không ít, nhưng cường giả Võ Tôn chi cảnh trở lên vẫn là không nhiều lắm, rất khó điều khiển được cả cục diện. Đặc biệt là Võ Thánh chi cảnh cường giả, cả Nam Phong Tần gia chỉ có thể dựa vào một người Tần Phàm mà thôi.

Dĩ nhiên, hắn tin tưởng người bình thường cũng sẽ không dám ở ngày trọng đại này đắc tội với mình.

- Ngoan Thánh tiền bối.

Bất quá vì bảo hiểm, Tần Phàm vẫn là tìm đến Ngoan Thánh Cầu Bách Hải. Vì thực lực của hắn bây giờ, đã hầu như có thể bên trong cả Nam Phong thành, tìm được chỗ ở của bất cứ người nào. Hơn nữa ở trong lãnh địa của Nam Phong Tần gia, hắn cũng có thể tiến hành thuận di cự ly ngắn.

Ngoan Thánh Cầu Bách Hải nghe theo Tần Phàm phân phó, sau khi đi tới Nam Phong thành vẫn ở bên trong Nam Phong Tần gia, chẳng qua là ngoại trừ Tần Phàm, tự nhiên không có ai có thể bảo hắn làm việc, thậm chí cũng không có mấy người biết sự hiện hữu của hắn.

- Tần Phàm, thực lực của ngươi lại tăng cường!

Ngoan Thánh Cầu Bách Hải vừa nhìn thấy Tần Phàm, không khỏi là hai mắt ngưng tụ nói. Thật ra trong đoạn thời gian này, ở dưới sự giúp đỡ của Tần Phàm, thực lực của hắn cũng tăng lên không ít, hầu như là sắp đột phá đến Võ Thánh cấp tám, chẳng qua là hiện tại hắn phát hiện mình so sánh với Tần Phàm vẫn là kém khá xa.

- Ha ha... thương độc trên người của Ngoan Thánh tiền bối đã khôi phục thập phần thuận lợi, mà người chính là dùng để chế trụ thương độc, hao phí đại lượng lực lượng, ta nghĩ chỉ cần những lực lượng này bị thích phóng đi ra, tin tưởng đủ để tiền bối ngươi có thể đột phá đến Võ Thánh cấp tám.

Tần Phàm chẳng qua là khẽ mỉm cười nói.

- Chẳng lẽ ngươi có biện pháp?

Ngoan Thánh Cầu Bách Hải vừa nghe, không khỏi là thần sắc động dung, hắn nhìn Tần Phàm, dùng thanh âm khàn khàn, trầm thấp mà khẽ có chút kích động run rẩy hỏi.

- Tin tưởng tiền bối nên biết ta sắp sửa thành hôn, mấy ngày nay, Nam Phong Tần gia chúng ta cho tới cả Nam Phong thành cũng sẽ thập phần náo nhiệt, cho nên ta muốn mời tiền bối hỗ trợ chiếu khán một chút. Bất quá, những ngày qua Võ Thánh siêu cấp cường giả đến sẽ không ít, thậm chí Võ Thánh hậu kỳ cũng sẽ có, mà thực lực của tiền bối mặc dù không tệ, nhưng đoán chừng vẫn là có chỗ không đủ.

Tần Phàm cùng Ngoan Thánh Cầu Bách Hải nhìn nhau, trong miệng chậm rãi nói:

- Vì thế, ta đặc biệt thay Ngoan Thánh tiền bối luyện chế một viên đan dược, có thể cho ngươi nhanh chóng giải khai tất cả trói buộc.

- Tần Phàm, người yên tâm, nếu như người có thể trị lành thương thế của ta, hơn nữa đột phá đến Vô Thánh cấp tám, như vậy Ngoan Thánh Cầu Bách Hải ta bảo đảm, ban đầu chúng ta ước định một năm kỳ hạn, ở ngày Nam Phong Tần gia người cùng Càn kinh Tần gia quyết chiến, ta cũng sẽ đem hết toàn lực.

Ngoan Thánh Cầu Bách Hải nghiêm sắc mặt, trong miệng bảo đảm nói.

- Tốt, có những lời này của tiền bối, Tần Phàm liền yên tâm.

Tần Phàm lộ ra nụ cười thỏa mãn, sau đó liền chuyển động trữ vật giới chỉ, từ trong đó lấy ra một cái bình bạch ngọc tiếp tục nói:

- Nơi này là Hoàn Chiếu Đan, sau khi tiền bối phục dụng, tin tưởng ở trong một ngày có thể thanh trừ hoàn toàn thương độc trên người, mà lực lượng người vẫn dùng cho áp chế thương độc cũng sẽ bị thích phóng đi ra, đến lúc đó có thể trực tiếp đột phá đến cảnh giới Vô Thánh cấp tám hay không, sẽ phải nhìn tạo hóa của tiền bối.

- Chờ sau khi ta thành công thanh trừ độc thương. Ta nhất định sẽ cho người một đại hôn thật cao hứng.

Nghe vậy, Ngoan Thánh Cầu Bách Hải không khỏi hít sâu một hơi, đè nén kích động, run rẩy tiếp lấy cái bình bạch ngọc nói.

Một thân thương độc này đã hành hạ hắn hai mươi năm, nay nhìn thấy sẽ thành công giải thoát, điều này làm cho hắn làm sao có thể không kích động. Mà hắn dừng lại ở Vô Thánh cấp bảy cũng rất lâu, nếu có thể thành công đột phá đến Vô Thánh cấp tám, lại càng làm hắn cuồng hỉ không tự kìm hãm được.

- Vậy thì cầu chúc tiền bối thành công.

Tần Phàm mỉm cười đưa Ngoan Thánh Cầu Bách Hải vào mật thất.

Sau một khắc...

- Tần Li tiểu thư, ta nghĩ nàng nên nghỉ ngơi thật tốt một chút, ta muốn ở trong đại hôn ba ngày sau, sẽ đến một tân nương đẹp nhất thiên hạ!

Thuần di một đoạn khoảng cách, mở ra cấm chế không gian, Tần Phàm chính là lợi dụng lực lượng quy tắc đột nhiên xuất hiện ở trong tộc vụ viện. Thấy Tần Li vẫn còn chui đầu vào xử lý sự vụ gia tộc, Tần Phàm cười nói.

- Tiểu Phàm, người đã xuất quan.

1161. Chương 1170-1171: Ba Ngày Trước Hôn Lễ.

Chương 1170-1171: Ba Ngày Trước Hôn Lễ.

Nghe được cái thanh âm này, Tần Li liền nở nụ cười dịu dàng ngẩng đầu.

- Nếu ta không xuất quan, tân nương tử của ta sẽ phải biến thành gấu trúc.

Tần Phàm đi tới, đau lòng vươn tay vuốt ve hai mắt hơi mờ mờ của Tần Li nói:

- Chúng ta sắp thành hôn, khó được có cơ nghỉ ngơi một chút, có chuyện gì giao cho bọn người Tần Tiến và Giang Phong làm là được.

- Ân, ta vừa mới muốn đi nghỉ ngơi, yên tâm, ta chỉ cần đi về nghỉ ngơi một chút, đến lúc đó nhất định sẽ không ném mặt Kỳ Tích Chi Tử của chúng ta.

Lúc này Tần Li ngẩng đầu lên, hai tay khoác ở cổ Tần Phàm, trên mặt mang nụ cười hạnh phúc, sau đó nàng lại quay đầu nhìn văn kiện trên mặt bàn tiếp tục nói:

- Bất quá không thể không nói, mặt mũi của Kỳ Tích Chi Tử các hạ thật là đủ lớn, mấy ngày nay cả Nam Phong thành chúng ta dòng người tấp nập, rất nhiều địa phương cũng loạn thành một đoàn, may mắn gần đây thực lực của Ân Thế mạo hiểm đoàn tăng nhiều, nếu không hôn lễ lần này của chúng ta chỉ sợ sẽ phải đổi thành trò khôi hài rồi.

- Ha hả, có lẽ những người này không phải vì nhìn Kỳ Tích Chi Tử mà đến, mà là vì nhìn Kỳ Tích chi nữ mà tới a.

Tần Phàm cũng cười nói, bất quá hắn nói cũng là lời nói thật, lần này người tò mò vì Tần Li mà đến đoán chừng cũng không phải là ít, sau đó hắn cầm lấy văn kiện trên bàn nhìn một chút rồi nói ra:

- Những người lai lịch không rõ kia, chúng ta cần gì phải khách khí với bọn họ, toàn bộ đuổi ra khỏi Nam Phong thành là được.

- Tiểu nữ tử nơi nào đối diện với tràng diện lớn như vậy, lần này theo Ân Thế mạo hiểm đoàn hồi báo, là có một nhóm lớn thiếu nữ đặc biệt chạy tới muốn hướng Kỳ Tích Chi Tử tỏ tình, người nói những người này có nên đuổi đi ra hay không?

Lúc này Tần Li ôm lấy cổ Tần Phàm, nhìn hai mắt của hắn, mang trên mặt một chút vui cười nói.

- Ách, cái này...

Nghe vậy, Tần Phàm cũng không khỏi là da đầu có chút tê dại.

- Hừ, bất quá những người này đều là tính toán tới cùng ta giành trượng phu, ta sẽ không khách khí cùng các nàng.

Tần Li thấy Tần Phàm nói không ra lời, làm bộ như ăn dấm chua khẽ hừ một tiếng, sau đó nói:

- Chẳng qua là không biết Kỳ Tích Chi Tử chúng ta có thể sẽ đau lòng hay không a?

- Khụ khụ, cái này tuyệt đối sẽ không, ta tuyệt đối phục tùng lão bà đại nhân an bài!

Tần Phàm ho nhẹ hai tiếng, lập tức là lời thề son sắt nói, tâm hồn sắp tới, hắn cũng không dám vào lúc này chọc cho Tần Li mất hứng.

- Tốt lắm, không có chút đứng đắn, trước cùng người nói những chuyện đứng đắn.

Thấy bộ dáng của Tần Phàm như vậy, Tần Li liếc hắn một cái, sau đó mới lên tiếng:

- Người nói lần này người của mấy Nhất phẩm Chân Vũ thế gia kia có nhất định sẽ tới hay không?

Bất quá, ở phương diện này, nàng cũng là thập phần tín nhiệm Tần Phàm, biết Tần Phàm không phải là cái loại người làm việc phưu lưu.

- Lạc Thành Thái gia cùng Vọng thành Đông Phương gia nhất định sẽ tới, chỉ là Đại Lý thành Ô gia tạm thời vẫn không thể khẳng định, bất quá tin tưởng lần này bọn họ cũng có cơ hội tới rất lớn.

Nói đến chuyện đứng đắn, Tần Phàm suy nghĩ một chút nói.

- Đến lúc đó mấy Nhất phẩm Chân Vũ thế gia này tới đều là siêu cấp cường giả, chúng ta cũng không thể chậm trễ, dĩ nhiên, chúng ta cũng phải cẩn thận với bọn họ.

Tần Li lo lắng nói.

- Ha hả, cái này tỷ tỷ ngươi có thể yên tâm, có ta ở đây, bọn họ không dám đùa giỡn âm mưu gì.

Tần Phàm chẳng qua là cười nói, ban đầu một mình hắn trực tiếp đi mấy thế gia kia, trên thực tế cũng cho bọn họ đủ kinh sợ.

- Chúng ta đây có cần mở ra quyền khống chế bầu trời Nam Phong thành hay không? Dù sao hiện tại Nam Phong thành ngư long hỗn tạp, những Vô Thánh cường giả kia tới, muốn đi trên đường cũng có chút phiền phức, có thể sẽ khiến bọn họ khó chịu.

Tần Li lại nói.

- Cái này không thành vấn đề, vậy hãy để cho bọn họ trực tiếp phi hành mà tới đi, như vậy chúng ta cũng càng dễ dàng biết bọn họ đến.

Tần Phàm suy nghĩ một chút hồi đáp.

Mà cũng theo đó, thần sắc của hắn bỗng nhiên khẽ động.

- Không nghĩ tới nhanh như vậy đã có người bay tới.

Nhưng ngay sau đó Tần Phàm nhìn về phía bầu trời ngoài cửa sổ, cảm thấy có chút kinh ngạc, lại một lát nữa, hai mắt của hắn lại càng ngưng tụ, sau đó nhìn Tần Li nói:

- Tới tựa hồ là người của Chân Vũ thánh điện.

Lúc này, ở bên trong cảm ứng của Tần Phàm, ở trên không Nam Phong Thành đang có vài đầu phi hành Giác Ứng từ phương đông bay tới.

Phương hướng kia đúng là Càn Kinh cùng Chân Vũ Thánh Điện, mà phi hành Giác Ứng chính là phi hành thú chuyên dụng của Chân Vũ Thánh Điện, là biểu tượng quyền uy, cho dù gia tộc khác cũng có thể phục tùng loại phi hành Giác Ứng này, nhưng cũng không dám sử dụng.

Cho nên Tần Phàm rất nhanh có thể khẳng định cái kia là người đến từ Chân Vũ Thánh Điện.

- Người Chân Vũ Thánh Điện đến?

Nghe vậy, Tần Li cũng nao nao, nàng không nghĩ ra ở thời điểm này Chân Vũ Thánh Điện sẽ phái người đến, mà nàng cũng tinh tường sau lưng cái này đại biểu cái gì.

- Hắn là chuyện tốt.

Lập tức Tần Phàm lại mỉm cười nói ra, sau đó ôm vòng eo của Tần Li lên, trực tiếp hướng về bầu trời tộc vụ ngoài viện bay đi. Chân Vũ Thánh Điện ở thời điểm này phái người tới, kia không phải chuyện đùa, hắn cũng không dám lãnh đạm, phải tự mình tiến về trước nghênh đón.

Mà lúc này ở bên trong Nam Phong Thành, cũng đã có không ít người thấy được phi hành Giác Ứng trên bầu trời, nguyên một đám đều ngẩn đầu lên, lộ ra kinh ngạc không thôi. Đặc biệt là người một ít thể lực lớn, trong lòng càng không khỏi chấn động vạn phần.

Chân Vũ Thánh Điện phái người đến!

- Không phải là vì Nam Phong Tần gia mà đến chứ? Không phải là vì Tần Phàm cùng Tần Li đại hôn mà đến chứ?

Người của những thế lực lớn này nhìn không chuyển mắt phi hành Giác Ứng trên bầu trời, muốn biết những người do Thánh Điện phái tới này cuối cùng nhất là đi tới nơi nào.

Người của Chân Vũ Thánh Điện có đặc quyền, cho dù Nam Phong Thành không mở cấm không, bọn hắn cũng có thể trực tiếp lướt qua trên không, người Ấn Thế Mạo Hiểm Đoàn nhận ra phi hành Giác Ứng, tự nhiên là sẽ không tiến hành ngăn trở đối với bọn họ.

Rất nhanh, vài đầu phi hành Giác Ứng này đã rơi vào khu vực của Nam Phong Tần gia. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Thật là vì Nam Phong Tần gia mà đến!

Cơ hồ đồng thời lúc này, rất nhiều thế lực lớn lập tức đem tin tức này truyền lại đi ra ngoài! Sắp tới đại hôn của Tần Phàm, Chân Vũ Thánh Điện phái người tới! Cái tin tức trọng yếu này phải mau chóng nói cho gia tộc của bọn hắn biết!

Bởi vì sự kiện này, rất có thể sẽ khiến nhiều thế lực vốn còn lắc lự, ở thời điểm này có thể làm ra phán đoán rồi!

Tần Phàm ôm lấy vòng eo của Tần Li, rất nhanh đi tới bên ngoài đại môn của Nam Phong Tần gia. Hiện tại hai người đã tiến nhập hôn kỳ, mà dựa theo lễ tiết, bọn họ là nên ở chỗ đại môn nghênh đón khách nhân đây.

Đã qua không lâu, vài đầu phi hành Giác Ứng cũng rơi xuống trước cửa Nam Phong Tần gia.

1162. Chương 1172: Thánh Chủ Tặng Lễ.

Chương 1172: Thánh Chủ tặng lễ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Người cầm đầu, cùng Tần Phàm coi như là quen biết đã lâu, đúng là Chân Vũ Thánh Điện Đại Thần Tôn Tiêu Tĩnh.

- Đại Thần Tôn, thật lâu không thấy rồi.

Thấy vậy, Tần Phàm vội vàng mỉm cười chấp tay nghênh đón nói ra. Tần Li cũng đuổi kịp bên người, bắt quá dùng Tần Phàm làm chủ, nằng chỉ là cùng đi.

- Ha ha, Tần Phàm, chúc mừng chúc mừng, trước chúc mừng người tìm được giai ngẫu, song hỷ lâm môn.

Tiêu Tĩnh cùng hai gã Thần Tôn nhảy xuống Giác Ứng, sau đó cười nhìn Tần Phàm chúc mừng, chứng kiến Tần Li nhân tiện nói:

- Vị này nhất định là tân nương tử rồi, thật là quốc sắc thiên kiều, khuynh quốc khuynh thành, Tần Phàm người thật là có phúc.

- Đại Thần Tôn chê cười, Tần Li bái kiến Đại Thần Tôn.

Lúc này Tần Li cũng phải dịu dàng thi lễ một cái nói ra.

- Đại Thần Tôn đừng chê cười tại hạ.

Tần Phàm liếc nhìn Tần Li, trong lòng kỳ thật cũng là thập phần điềm mật, ngọt ngào cùng tự hào, đối với tân nương tử này, hẳn quả thật là vô cùng thỏa mãn.

Sau đó hắn liền muốn mời Tiêu Tĩnh cùng hai vị Thần Tôn khác vào bên trong nói:

- Đại Thần Tôn, hai vị Thần Tôn, kính xin tiến vào Nội đường nói chuyện.

- Ha ha, lần này không cần.

Nhưng lúc này Tiêu Tĩnh lại hướng về bốn phía nhìn thoáng qua nói, hắn có thể phát hiện ở phụ cận Nam Phong Tần gia đều có không ít người tụ tập, những người này tựa hồ cũng muốn biết ý đồ đến của Chân Vũ Thánh Điện:

- Lúc này đây bản Thần Tôn chính là phụng mệnh mà đến, một hồi còn phải vội vàng trở về phục mệnh, đoán chừng là uống không được rượu mừng một chén này của người rồi.

- Ồ? Đại Thần Tôn vội vã đi như vậy sao?

Tần Phàm nao nao hỏi.

- Ha ha, lần này ta chính là thay mặt Thánh Chủ đến đây chúc mừng người đại hôn, người nói ta có thể dừng lại sao?

Tiêu Tĩnh cười cười nhìn xem Tần Phàm, tăng thêm ngữ khí nói ra:

- Tần Phàm, lúc này đây ta kỳ thật chủ yếu là thay Thánh Chủ đến cung chúc người sắp đại hôn, song hỷ lâm môn.

- Thánh Chủ cung chúc ta đại hôn?

Nghe vậy, Tần Phàm cũng không khỏi lập tức kinh ngạc, lúc này đây hắn đối với Chân Vũ Thánh Điện Đại Thần Tôn tự mình đến chúc mừng mình đã là thập phần ngoài ý muốn rồi, bây giờ lại vẫn là ý tứ của Thánh Chủ!

- Đúng vậy, đúng là ý của Thánh Chủ lão nhân gia, mặt khác lão nhân gia còn để cho bản Thần Tôn thay đưa lên hạ lễ chúc mừng Tần Phàm người cùng tân nương tử.

Tiêu Tinh tiếp tục mỉm cười nói ra.

Thánh Chủ Chân Vũ Thánh Điện chúc mừng Tần Phàm đại hôn, hơn nữa còn đưa lên hạ lễ!

Nghe đến đó, tất cả người vây xem trong toàn trường vào lúc này cũng không khỏi lộ ra trợn mắt há hốc mồm, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thánh Chủ Chân Vũ Thánh Điện kia là thân phận gì, đó là người phát ngôn đại biểu Chân Vũ Thần, thậm chí tùy tiện nói một câu liền có thể quyết định vận mệnh một gia tộc! Ở trên Vũ Thiên đại lục, trong nội tâm tất cả dân chúng, Thánh Chủ là tồn tại cao cao tại thượng, không thể đụng vào.

Cực nhỏ sẽ nghe nói qua Thánh Chủ can thiệp sự tình phạm tục, lúc trước Thánh Chủ ra mặt hòa giải Tần Phàm cùng Càn Kinh Tần gia tranh đấu đã để cho không ít người cảm thấy ngoài ý muốn rồi, bây giờ lại còn nghe được Thánh Chủ để cho người chúc mừng Tần Phàm đại hôn cũng đưa lên hạ lễ!

Cái này là coi trọng Tần Phàm như thế nào, mới có thể làm như vậy?

Mà một ít người thế lực lớn, vào lúc đó càng là miễn cảm nghĩ ra được hướng gió của bên trong Đại Càn Quốc gió nổi mây phun, trước đây rất nhiều thế lực vốn ở trên thực lực đều là thừa nhận Càn Kinh Tần gia càng mạnh hơn nữa, nhưng đều biết rõ Chân Vũ Thánh Điện xem trọng Nam Phong Tần gia Tần Phàm, cho nên một mực đều chờ đợi tin tức phương diện này.

Hiện tại, ý tứ của Chân Vũ Thánh Điện đã hết sức rõ ràng rồi!

Thánh Chủ tự mình chúc phúc còn đưa lên hạ lễ!

Tin tưởng đợi tin tức này truyền về gia tộc hoặc là cao tăng thế lực, người nói chuyện của những thế lực này có lẽ sẽ biết rõ quyết định lựa chọn như thế nào.

- Còn có hạ lễ?

Tần Phàm đồng dạng là kinh ngạc một bữa, Thánh Chủ lại tặng lễ ỉnh cùng Tần Li, hẳn đối với Thánh Chủ này coi trọng mình như thế cũng có chút ngoài ý muốn. Dù sao mặc dù mình đã gặp Thú Thần, ở trình độ nhất định chuẩn bị thay Chân Vũ Thần làm việc, nhưng trên thực tế vẫn chưa hoàn toàn thông qua trận khảo nghiệm trước mắt này.

- Đúng vậy, đưa hạ lễ.

Tiêu Tinh mỉm cười phát phát tay nói ra, sau đó hai gã Thần Tôn sau lưng liền đem lễ vật cầm lên, một phần giao cho Tần Phàm, một phần giao cho Tần Li.

Tần Phàm thu được lễ vật là một hộp gấm kim sắc chứa một bộ giáp mỏng, nhìn ra được phẩm chất của nó cực cao, ngón tay sờ ở phía trên lại có cảm giác lạnh nóng, cơ hồ có thể nghe được tiếng gầm Long Hổ ở trong đó, rất là uy vũ.

Mà Tần Li thu được chính là một cái hộp gấm bạch sắc, bên trong chứa một khóa Minh Châu màu sắc, phía trên khóa Minh Châu này có Thất Thái biến ảo, lộ ra hoa lệ thần bí, chỉ là tạm thời không biết có công hiệu gì.

Bất quá lễ vật của Thánh Chủ, vô luận tiền đưa là cái gì, chỉ là ý nghĩa cũng đã phi phạm rồi.

- Thỉnh Đại Thần Tôn thay ta cảm tạ Thánh Chủ, Thánh Chủ ân đức, Tần Phàm ghi nhớ trong lòng.

Thu xong lễ vật, Tần Phàm cũng có chút chính thức nói. Đại Càn Thánh Chủ kia ở thời điểm này đưa tới hạ lễ, không thể nghi ngờ là tương đương âm thầm giúp hắn một bữa, vậy cũng là một cái ân tình.

- Tần Li cảm tạ Thánh Chủ long ân.

Tần Li cũng lễ tiếp nhận lễ vật nói ra.

- Ha ha, hiện tại lễ vật đã đưa đến rồi, bản Thần Tôn cũng có thể trở về phục mệnh.

Đại Thần Tôn Tiêu Tinh mỉm cười gật đầu nói:

- Lúc này lần nữa chúc mừng Tần Phàm người đại hôn, chúc hai vị vĩnh kết đồng tâm, răng long đầu bạc.

- Đa tạ Đại Thần Tôn, nếu có Thánh Chủ chi mệnh tại thân, Tần Phàm cũng không tiện giữ lại, tạm biệt! Lần sau tương kiến sẽ cùng Đại Thần Tôn nâng chén hoan ngôn.

Tần Phàm thu lễ vật vào trữ vật giới chỉ, chấp tay nói ra.

- Cái kia chỉ sợ phải đợi thật lâu mới có cơ hội gặp lại rồi.

Tiêu Tinh nhảy lên phi hành Giác Ứng, quay đầu lại liếc nhìn Tần Phàm, lại âm thầm truyền âm nói ra:

- Hiện tại ta đã thành Vô Thánh, rất nhanh ta sẽ từ nhậm chức Thần Tôn, nhập trú nội các rồi, Tần Phàm, còn phải cảm tạ lúc trước ngươi tiễn đưa đan dược.

- Ta đây cũng chúc mừng Đại Thần Tôn rồi.

Tần Phàm lộ ra vui vẻ, cũng âm thầm đáp lại nói ra. Hắn biết rõ trong Chân Vũ Thánh Điện, phàm là Thần Tôn đạt tới Vô Thánh chỉ cảnh đều tiến vào nội các, cho nên biểu hiện ra mới không có phát hiện Chân Vũ Thánh Điện có quá nhiều Vô Thánh cường giả, trên thực tế, bên trong che dấu lực lượng cực kỳ khủng bố, cho nên đối với toàn bộ thế lực trên Vũ Thiên đại lục đều có chấn nhiếp tuyệt đối.

Còn lần này, bởi vì Tần Phàm đã từng tiễn đưa qua đan dược cho Tiêu Tinh, để cho Tiêu Tinh thiếu mình một cái nhân tình nho nhỏ, cho nên lúc này đây mới ở trước mặt mọi người tuyên bố, còn cố ý để cho nhiều người biết rõ sự tình Thánh Chủ tặng lễ, vì chính là tạo thế cho Tần Phàm cùng Nam Phong Tần gia, báo đáp Tần Phàm.

1163. Chương 1173: Ngày Đại Hôn. (1)

Chương 1173: Ngày đại hôn. (1)

Tiêu Tinh nói xong, phát phát tay, ba đầu phi hành Giác Ứng liền lần nữa trùng thiên mà đi. Mà theo ba đầu phi hành Giác Ứng này xông lên Vân Tiêu, mọi người có thể chứng kiến ở chỗ sâu trong Thương Khung kia, gió nổi mây phun càng hơn trước kia rồi.

Nhìn xem thân ảnh Tiêu Tinh ly khai, khóe miệng của Tần Phàm dần dần lộ ra một vòng vui vẻ.

Trải qua hôm nay Chân Vũ Thánh Điện Đại Thần Tôn đại biểu Thánh Chủ chúc mừng cùng tặng lễ, sự tình vừa truyền ra, tin tưởng những gia tộc cùng thế lực vốn đang do dự kia tất nhiên sẽ hiểu được tuyển chọn như thế nào rồi.

Hôm nay Tần Phàm cũng đã không phải thiếu niên lỗ mãng lúc trước kia, hắn hiểu được mượn thế đến từ Đại Càn Quốc Thánh Chủ, tụ tập lực lượng càng lớn mạnh, ở từng cái phương diện đánh trả đối với Càn Kinh Tần gia một mực chen ép Nam Phong Tần gia.

- Tỷ tỷ, chúng ta trở về đi.

Tần Phàm hướng về đám người trước cửa Nam Phong Tần gia nhìn thoáng qua, sau đó liền nắm tay Tần Li đi vào trong gia tộc. Kế tiếp, cho dù Nam Phong Tần gia hắn không làm cái gì, tin tưởng cũng sẽ có rất nhiều gia tộc cùng thế lực dựa sát tới.

Đến lúc đó Càn Kinh Tần gia sẽ ở vào tình thế bị toàn bộ Đại Càn Quốc cô lập.

Hiện tại đại thế đã thành, chỉ cần Tần Phàm ở trong năm năm ước hẹn đánh bại người mạnh nhất Càn Kinh Tần gia là Tần Quan, như vậy toàn bộ Càn Kinh Tần gia sẽ không còn có khả năng xoay người.

Về đến bên trong gia tộc, hai người Tần Phàm cùng Tần Li tránh không được lấy ra hạ lễ mà Thánh Chủ đưa tới hảo hảo nghiên cứu một phen.

- Xem ra vị Thánh Chủ này vẫn là thập phần hi vọng vào ta.

Ngón tay của Tần Phàm nhẹ nhàng mà ma sát ở phía trên nhụy giáp, trong miệng khẽ cười nói.

Phẩm chất của kiện nhuyễn giáp này, so với hần ban đầu ở Yêu Thú Hoang Nguyên lấy được kiện Thiên Trận Giáp kia còn muốn tốt hơn rất nhiều, ở bên trên nhuyễn giáp tựa hồ cũng cất dấu trận pháp tinh vi, chỉ là bố trí càng thêm inh, lực phòng ngự cũng càng cường đại hơn.

Huống hồ kiện Thiên Trận Giáp kia của Tần Phàm ở trong lúc đánh nhau, hiện tại cũng hư hao nghiêm trọng, cho nên Thánh Chủ đưa tới kiện nhuyễn giáp này ngược lại là thập phần thích hợp. Nhục thân phòng ngự của hần cũng đã hết sức kinh người, hơn nữa cộng thêm nhuyễn giáp này có thể nói là như hổ thêm cánh, hần đoán chừng dù là đứng đó cho sáu bảy cấp Võ Thánh công kích, có lẽ cũng sẽ không có sự tình gì a.

- Tỷ tỷ, khóa Thất Thái Minh Châu kia của nàng có chỗ đặc thù gì không?

Trông thấy Tần Li cầm một khóa Thất Thái Minh Châu kia xem tựa hồ có chút nhập thần, Tần Phàm không khỏi hiếu kỳ hỏi.

- Ta tựa hồ cảm giác được khóa Thất Thái Minh Châu này cùng ta có một loại cảm giác tâm huyết tương liên. Thật giống như nó chính là một bộ phận thân thể của ta vậy, loại cảm giác này để cho ta cảm giác thập phần kỳ dị...

Tần Li vẫn nhìn khóa Thất Thái Minh Châu kia, nghe được Tần Phàm hỏi, nàng mới lấy lại bình tĩnh trả lời nói ra.

- Nhìn ra được Đại Càn Thánh Chủ tiến đưa một phần lễ vật này, hoàn toàn chính xác không phải là phàm phẩm, nếu như tạm thời không biết có làm được cái gì, tỷ tỷ người trước tiên thu nó là được.

Tần Phàm cũng thử sờ khóa Thất Thái Minh Châu kia một chút, hần cũng mơ hồ cảm giác được bên trong khóa Minh Châu này ẩn chứa lực lượng thập phần mênh mông, nhưng hần cũng không có theo như lời Tần Li nói, có cái loại cảm giác muốn dung làm một thể kia.

Chỉ là Tần Phàm còn mơ hồ cảm giác được, Đại Càn Thánh Chủ này tiến đưa khóa Minh Châu này cho Tần Li tựa hồ là có dụng ý khác. Trên thực tế, hần cảm thấy lúc này đây Thánh Chủ tặng lễ có lẽ cũng không có biểu hiện ra đơn giản như vậy.

- Không biết lúc này đây Càn Kinh Tần gia sẽ có phản ứng gì?

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm thầm nghĩ.

Ba ngày thời gian rất nhanh đi qua.

Ngày hôm nay, toàn bộ Nam Phong Thành vui vẻ hoan ca!

Cơ hồ chỉ là sáng sớm, các loại thanh âm chúc mừng đã nương theo mặt trời mọc mà tới.

Bọn họ như là chim sơn ca sung sướng, mới sáng sớm đã rời giường, hát lấy đồng dao, trong miệng chi chi tra tra nghị luận các sự tích mà bọn hần nghe được về Tần Phàm.

Bọn hần vỗ tay, lộ ra vô ưu vô lo, ngây thơ rực rỡ.

Ở ngày hôm nay, tất cả quán rượu, thực điểm trong Nam Phong Thành toàn bộ cung cấp miễn phí! Đương nhiên, một ít cường giả có thân phận tự nhiên sẽ không đi tranh giành bữa ăn uống miễn phí này, nhưng vẫn là có không ít người cảm thán Nam Phong Tần gia đại thủ bút, cùng dân chúng Nam Phong Thành nhiệt tình.

Tóm lại, ở ngày hôm nay, toàn bộ Nam Phong Thành đã biến thành hải dương sung sướng.

Bởi vì vào ngày này, đúng là ngày đại hôn của Kỳ Tích Chi Tử mà bọn hần sùng bái nhất, tự hào nhất!

Về phần ở trong lãnh địa của Nam Phong Tần gia, càng là pháo hoa bạo trúc, khắp nơi giăng đèn kết hoa, trên các con đường lớn đều trải lên hồng thảm cùng cánh hoa, hết sức đại khí cùng hoa lệ.

Từng tộc nhân đều coi hôn lễ hôm nay như là ngày thịnh đại nhất của Nam Phong Tần gia mà chúc mừng, các sản nghiệp của Nam Phong Tần gia ở vài ngày trước đã toàn bộ tạm thời chấm dứt buôn bán, từng tộc nhân đều trở về trong gia tộc, tất cả mọi người đang chuẩn bị lấy, dùng tư thái tốt nhất đi nghênh đón

tân khách khắp nơi. Từng tộc nhân giờ phút này đều tự hào cùng hưng phấn phát ra từ nội tâm, trên mỗi khuôn mặt đều tràn đầy khoái hoạt và nụ cười hạnh phúc.

Mà tân lang Tần Phàm của chúng ta, cũng là sáng sớm đã đi lên, lúc này hắn mặc áo bào hồng đẹp dễ quý giá, đang ngồi ở trước một tấm gương cực lớn.

Tần Phàm nhìn xem khuôn mặt dần dần thành thực trong gương, hắn xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng sờ lên gương mặt của mình, hắn tựa hồ cảm thấy có chút hoảng hốt, trong mơ hồ hắn chứng kiến mình tựa hồ càng lúc càng giống bộ dạng kiếp trước rồi.

Đi tới Vũ Thiên đại lục này chưa tới mười năm, hiện tại hắn ở chỗ này sắp sửa lấy vợ sinh con, lập gia đình rồi.

Ở thời điểm này, hắn nhớ tới một số việc cùng một ít người ở kiếp trước. Ở kiếp trước hắn từ nhỏ không có cha mẹ, là dựa vào sư phụ của Ấn Thế Đan Môn sống qua ngày, còn có một chút bằng hữu cùng trường, đã từng cùng một chỗ vượt qua thời gian bình dị.

Trong mơ hồ, hắn còn nhớ kiếp trước đã từng thích qua một nữ tử, chỉ là hình ảnh kia thực là quá mơ hồ, so với bất luận hình ảnh gì khác đều lộ ra mơ hồ hơn, tựa hồ là sắp biến mất.

- Hôm nay ta sắp lập gia đình rồi, cũng là người ta yêu nhất.

Lúc này Tần Phàm hít sâu một hơi, trong nội tâm đối với mình nói, đủ loại kiếp trước, sớm đã nương theo lò đan bạo tạc nổ tung kia mà biến mất toàn bộ.

- Lão quỷ, đáng tiếc người nhìn không thấy.

Hắn cũng có chút ảm đạm.

Sư phụ kiếp trước hắn thường gọi là lão quỷ, nếu như không phải hắn được sư phụ của Ấn Thế Đan Môn cứu mang, đem kỹ thuật luyện đan dạy cho hắn, như vậy sẽ không có Kỳ Tích Chi Tử hắn ở kiếp này.

1164. Chương 1174: Ngày Đại Hôn. (2)

Chương 1174: Ngày đại hôn. (2)

- Lão đầu, người cũng nhìn không thấy.

Sau đó, hắn còn nhớ tới sư phụ Cổ Mặc ở kiếp này, Hắc Hỏa Vô Thánh kia thực đã biến mất, nếu như không phải hắn, hắn đồng dạng không thể thành tựu danh tiếng kỳ tích hôm nay.

Trong lòng của hắn đột nhiên cảm thấy có chút thất lạc.

Đông đông đông...

Cũng ở lúc này có tiếng gõ cửa vang lên, đem Tần Phàm từ trong suy nghĩ dẫn trở lại.

- Tiểu Phàm.

Bên ngoài là thanh âm của phụ thân hắn Tần Hồng truyền đến.

- Ngài chờ một chút, phụ thân.

Tần Phàm sửa sang lại suy nghĩ thoáng một phát, sau đó mở miệng nói. Từ lúc hắn thành Thánh khôi phục trí nhớ thời nổi khổ, hắn và phụ thân này cũng cảm giác thân cận hơn rất nhiều, dù sao đây là cha ruột của hắn, máu mủ tình thâm. Hắn là người của hai thế giới, gần kề cũng chỉ có một cái phụ thân này mà thôi.

- Con ta, hôm nay con sắp lập gia đình rồi, cảm giác như thế nào?

Tần Hồng chậm rãi đi đến, đứng tại sau lưng Tần Phàm, tay đặt ở bả vai Tần Phàm, nhìn xem khuôn mặt phụ tử trong gương, hân hien lành mĩm cười hỏi.

- Nhi tử cảm giác rất hạnh phúc, cũng có một ít khấn trương.

Tần Phàm lộ ra mĩm cười nói.

- Ha ha, vì phụ biết rõ người từ nhỏ cũng rất ưa thích Li nhi, Li nhi cũng rất thích người.

Tần Hồng nhìn xem Tần Phàm trong gương, có chút cảm xúc nói:

- Trước kia mặc dù ta nói qua muốn đem Li nhi gả cho người khác, nhưng kỳ thật chỉ là muốn khích lệ người mà thôi. Đáng tiếc, trước kia ta cũng không có hảo hảo hiểu rõ người, bất quá ta muốn người biết, phụ thân vĩnh viễn đều là người yêu các người nhất . . .

- Ta biết rõ, phụ thân đã làm hết trách nhiệm của một người cha rồi, nếu như không có người, ta sẽ không trưởng thành.

Lúc này Tần Phàm xòe bàn tay ra, vỗ vỗ bàn tay ở trên bả vai của mình, trấn an Tần Hồng nói. Công ơn nuôi dưỡng, sự tình kia phải dùng một đời đi báo đáp.

Đối với phụ thân này, có lẽ phương pháp giáo dục khi còn bé có chút không rất thích hợp với mình, nhưng cũng là vì tốt ỉnh. Bởi vì trong thời gian tàn khốc này, nhất định phải để ỉnh nhanh chóng có được lực lượng, cho nên hân mới có thể một mực buộc mình đi tu luyện.

Hơn nữa, đồng dạng là Tần Li ở dưới Tần Hồng dạy bảo phát triển, lúc đó chẳng phải làm rất khá sao?

- Tiểu Phàm, hiện tại phụ thân cũng rất giống như con.

Tần Hồng nói xong, nơi khóe mắt dần dần có chút ướt át:

- Mẹ của người mất sớm, nếu như nàng chứng kiến thành tựu củangười hôm nay... chứng kiến hôm nay người sắp thành gia lập thất. . . nàng nhất định sẽ thật cao hứng đấy.

- Phụ thân, tuy ta không gặp qua mẫu thân, nhưng ta và người đồng dạng tưởng niệm tới người, ta tin tưởng nếu như người ở trên trời có linh thiên, nhất định cũng sẽ chúc phúc chúng ta.

Tần Phàm tiếp tục trấn an lấy Tần Hồng nói ra. Trên thực tế, hân đối với mẫu thân chưa từng thấy qua này, trong nội tâm cũng có vài phần hiếu kỳ.

- Mẹ của người, nàng tên là Niệm Từ, nàng lớn lên rất đẹp...

Nhắc tới mẫu thân của Tần Phàm, lúc này trên mặt Tần Hồng cũng dần dần lộ ra một tia nhu hòa vui vẻ, sau đó hai tay đặt ở trên bờ vai Tần Phàm, lần thứ nhất cùng Tần Phàm nói về sự tình của mẫu thân hân.

Tần Phàm lắng lắng nghe đoạn tình cảm tuyệt đẹp kia của phụ mẫu. Từ khi cha mẹ quen biết đến cha mẹ yêu nhau, đến như mình hôm nay thành gia lập thất, lại đến cuối cùng sinh ra mình.

Tần Hồng như nói nhân sinh của hân, nhưng mà nói cho Tần Phàm, cái này là nhân sinh. Tình yêu cùng hôn nhân, chỉ có cha mẹ là người lý giải nhất.

Những trí nhớ này, cũng chậm chậm đem cả đời này của Tần Phàm trở nên rõ ràng .

Đã đến lúc này, Tần Phàm cảm giác đồ vật kiếp trước rốt cục thời gian dần qua đi xa, hân cảm giác mình bắt đầu hoàn toàn dung nhập đến bên trong Vũ Thiên đại lục này, hân sinh ở đây, thân nhân ở đây, thậm chí hân cũng có chút lý giải, vì sao Kim Dương Võ Thánh đối với một mảnh thổ địa này chấp nhất thủ hộ như vậy.

Đương đương đương đương đương đương...

Thời gian chậm rãi đi qua, thẳng đến lúc này ở bên ngoài truyền đến tiếng chuông sắp bắt đầu đón khách. Căn cứ tập tục, Tần Phàm phải tới trước đại môn của Nam Phong Tần gia, nghênh đón tân khách khắp nơi hôm nay đến.

- Tốt rồi, người đi nghênh đón khách nhân, nghênh đón cuộc sống mới của người a.

Lúc này Tần Hồng ở trên bờ vai của Tần Phàm vỗ nhẹ nhẹ, ý bảo nói ra.

- Vâng, phụ thân.

Lúc này Tần Phàm có chút sửa sang lại suy nghĩ cùng áo bào trên người thoáng một phát, sau đó đứng dậy. Hắn nhìn xem mình trong gương, hít sâu một hơi, đã chuẩn bị kỹ càng.

Hắn cũng chờ mong ngày hôm nay đã lâu rồi.

Căn cứ tập tục của Nam Phong Tần gia, hôm nay ngày lập gia đình, trước khi tân nương chính thức bái đường là sẽ không lộ diện. Cho nên ở trước đại môn Nam Phong Tần gia nghênh đón tân khách, chỉ có chú rể Tần Phàm mà thôi.

Lúc này Tần Phàm, trên người mặc không phải quần áo màu xanh theo thói quen bình thường, mà là một thân áo bào hồng đẹp đẽ quý giá. Cái tập tục này ngược lại là giống như trên địa cầu, lập gia đình là sự tình đại lễ, chú ý vui mừng, ngụ ý thời gian trôi qua hồng náo nhiệt hỏa.

Vừa lúc mới bắt đầu Tần Phàm còn cảm thấy có chút không được tự nhiên, dù sao chưa từng có thử qua ăn mặc long trọng cùng kỳ lạ như thế, bất quá dù sao hắn cũng là Kỳ Tích Chi Tử, coi như là toàn thân có châm dâm, cũng sẽ không đơn giản biểu hiện ra ngoài, ăn mặc cũng thành thói quen.

Hắn đứng ở trước đại môn, trên mặt mang vui vẻ, hoan nghênh mỗi một vị tân khách đến.

Ở trước mặt Tần Phàm, là một đầu hồng thắm vùng đầy cánh hoa màu sắc rực rỡ, khách nhân sẽ từ một đầu hồng thắm khác đi tới nơi này, hắn thì ở một đoạn này chờ, ngụ ý vận may vào đầu đến.

Kỳ Tích Chi Tử đại hôn, thiên hạ chú mục.

Thịnh hội như vậy, những dân chúng Nam Phong Thành kia cùng những người cố ý đi vào Nam Phong Thành xem lễ tự nhiên sẽ không bỏ qua, mặc dù bọn hắn không có thu được thiệp mời, nhưng mà đã sớm đi tới hiện trường, vây xem ở ngoài ngàn mét.

Trên thực tế, đối với rất nhiều người mà nói, đây là một cơ hội có thể chứng kiến Kỳ Tích Chi Tử thập phần khó được, còn có phần đông danh nhân cùng cường giả đến đây chúc mừng. Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn cũng phái rất nhiều người tới hiện trường duy trì trật tự, phòng ngừa có người loạn xông chạy tới.

Mà có thể có được thiệp mời, đều là đại gia tộc và thế lực lớn ở Đại Càn Quốc cùng trên Vũ Thiên đại lục, ngoại trừ một vài gia tộc quen biết, cơ bản đều là Tam phẩm Chân Vũ thế gia trở lên. Đưa tới các loại lễ vật tự nhiên cũng là giá trị xa xỉ, sớm chất đầy mặt đất.

Bất quá vẫn còn không có Nhất phẩm Chân Vũ thế gia đến.

Hô... hô...

- Rốt cục cũng có Võ Thánh cường giả đến.

Lúc này, Tần Phàm vốn là nghe được tiếng xé gió truyền đến, sau đó chứng kiến ở ngoài Nam Phong Thành có hai đạo thân ảnh ngự không mà đến, hai đạo thân ảnh này đều không cười phi hành yêu thú, chỉ bằng bản thân phi hành, cho nên có thể biết là Võ Thánh cường giả.

1165. Chương 1175: Khắp Nơi Khách Đến Thăm.

Chương 1175: Khắp nơi khách đến thăm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hôm nay Nam Phong Thành không cấm phi hành, hai đạo thân ảnh này bay thẳng đến cách đại môn Nam Phong Tần gia 500m rơi xuống, ở đó là một đầu của hầm đồ, dù là Võ Thánh cường giả cũng phải ở chỗ này đáp xuống, đi bộ đến trước cửa Nam Phong Tần gia, dùng bày ra tôn kính.

- Hai Võ Thánh cường giả!

Bên trong bảy người vây xem phát ra trận trận thanh âm kinh ngạc, ở bình thường bọn hắn muốn gặp một Võ Thánh cũng vô cùng khó khăn, thậm chí đại đa số người đều chưa từng gặp qua.

- Xem tựa hồ cũng không có đặc biệt gì.

Cũng có một ít người thấp giọng nghị luận.

- Ha ha, đó là người ta mặc kệ người, đây chính là Võ Thánh cường giả! Nếu thật muốn giết người, tùy tiện thổi một hơi là được rồi.

Có người cười nói.

- Kỳ Tích Chi Tử cũng là Võ Thánh cường giả! Bọn họ đều là bởi vì Kỳ Tích Chi Tử mà đến, theo ta thấy, Kỳ Tích Chi Tử mới là lợi hại nhất.

Dân chúng bình thường sẽ không phân tích thực lực của Võ Thánh cường giả, chỉ có thể thông qua đồn đãi để phán đoán.

...

- Đại Càn Quốc Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Lạc Thành Thái gia đến

Theo hai đạo thân ảnh kia rơi xuống, sau đó rất nhanh ở phía xa có người phụ trách Nam Phong Tần gia báo danh truyền đến thanh âm.

Cùng Tần Phàm phỏng đoán, Nhất phẩm Chân Vũ thế gia đầu tiên đến đúng là cùng Nam Phong Tần gia một mực giao hảo Lạc Thành Thái gia. Bất quá tuy hai Nhất phẩm Chân Vũ thế gia ước định khác vẫn chưa có người nào đến, nhưng Tần Phàm cũng không phải gấp.

Thái gia đến chính là Tộc trưởng hiện tại của Thái gia Thái Cổ cùng Tộc trưởng lần trước của Thái gia, cũng là người mạnh nhất Bát cấp Võ Thánh Thái Văn Thiên.

Lúc trước, thời điểm Tần Phàm Hành hương cùng tiến vào Chân Vũ Thánh Địa đến qua Thái gia còn chưa có tư cách chứng kiến hai người này, nhưng hiện tại, hai người này lại từ xa mà đến tham gia hôn lễ của hắn.

Chỉ là mấy năm thời gian, thân phận địa vị của Tần Phàm nương theo thực lực của hắn biến hóa, đều phát sinh cải biến thật lớn.

Tần Phàm vội vàng mỉm cười nghênh đón, bởi vì hiện tại Lạc Thành Thái gia cùng Nam Phong Tần gia, hai nhà hợp tác cực kỳ mật thiết, quan hệ hai nhà lại rất tốt, huống hồ hiện tại Thái gia còn nể mặt đi đến hai người địa vị tối cao trong Thái gia, hắn tự nhiên không thể chậm trễ.

- Tần Phàm, chúc mừng.

Thái gia Tộc Trưởng Thái Cổ vốn là chấp tay chúc phúc nói ra, sau đó đưa lên hạ lễ.

- Kỳ Tích Chi Tử, chúc mừng.

Mà Thái Văn Thiên thì ngắn gọn nói, đồng thời cũng đánh giá Tần Phàm một phen, tựa hồ nhìn ra được thực lực của Tần Phàm so sánh một thắng trước đã có tăng lên.

- Thái Tộc trưởng, Thái lão Tộc trưởng, hoan nghênh hai vị, bên trong mời, tiếp đón không chu toàn, xin hãy tha lỗi.

Tần Phàm mỉm cười đưa hai người vào trong gia tộc, mà thời điểm đưa hai người Thái gia đi vào, lúc này trong lòng của hắn không khỏi xẹt qua một bóng dáng.

Nữ hài kia là Thái gia đại tiểu thư, ngây thơ mà có chút bốc đồng. Nhớ ngày đó hân và Thái Dao ngoài ý muốn quen biết, cũng cùng một chỗ chung qua hoạn nạn, xem như có một ít cảm tình. Đáng tiếc từ lúc trước Lạc Thành từ biệt, cho tới bây giờ cũng không có nhìn thấy lần nữa.

Bất quá bóng dáng này cũng chỉ là thoáng qua một cái mà thôi, hôm nay hân sắp lập gia đình rồi, cũng không có niệm tưởng gì khác.

Hô... hô...

Cũng ngay khi Thái gia đi vào không lâu, lại thấy hai đạo bóng dáng phá không mà đến.

- Đại Càn Quốc Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Vọng Thành Đông Phương Thế Gia đến

Sau đó đã qua không lâu liền nghe được cách xa 500m truyền đến tiếng vang.

- Đã đến.

Trên mặt Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ, hôm nay Đông Phương Thế Gia này cũng đúng hẹn tới, như vậy hân chỉ còn lại có Đại Lý thành Ô gia cùng Càn Kinh Tần gia có quan hệ đặc thù rồi.

Nếu như Ô gia cũng đến, như vậy Đại Càn Quốc Ngũ gia Nhất phẩm Chân Vũ thế gia sẽ có Tam gia đứng tại bên hân, hơn nữa hôm nay thực lực Nam Phong Tần gia hân cơ hồ có thể so sánh với Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, trận hình mặt ngoài mà xem, hân bên này đã chiếm được ưu thế.

- Chắc chắn, lại hai Võ Thánh cường giả, bốn cái rồi, tăng thêm Kỳ Tích Chi Tử là năm cái rồi, ta hôm nay thấy được năm cái Võ Thánh cường giả!

- Vừa mới đến là Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, hiện tại lại đây một cái. Kỳ Tích Chi Tử cũng thật là lợi hại, những Chân Vũ thế gia này đều cho hân mặt mũi.

- Ha ha, cái này người không biết đi à nha? Hai ngày trước ta là tự mình chứng kiến Chân Vũ Thánh Điện Đại Thần Tôn đến thay Thánh Chủ tặng lễ! Ngay cả Chân Vũ Thánh Điện cũng phải cho Tần Phàm hân mặt mũi, chớ nói chi là những Chân Vũ thế gia này rồi!

- Không phải chứ? Thánh Chủ tặng lễ!

Theo hai gã Võ Thánh cường giả của Đông Phương Thế Gia đến, ở trong đám người vây xem lại lần nữa vang lên thanh âm nghị luận náo nhiệt, mọi người đều sợ hãi thán phục lấy hôm nay cường giả tụ tập cùng đại khí hôn lễ của Tần Phàm.

Đông Phương Thế Gia đến chính là Tộc trưởng hiện tạo Thất cấp Võ Thánh Đông Phương Nghiêu cùng Đông Phương Tiêu sắp tiếp nhận Tộc trưởng, cùng Lạc Thành Thái gia đồng dạng, đều là đến đại biểu lớn nhất, xem ra hai ngày trước Thánh Chủ tặng lễ đích thật là để cho rất nhiều gia tộc hạ xuống đại quyết tâm rồi.

- Đông Phương Tộc trưởng, thật cao hứng vì người có thể đến.

Tần Phàm đồng dạng là khách khí nghênh đón hai người đến, cũng đưa hai người hướng về trong gia tộc.

- Ha ha, lúc này lão phu chúc mừng Kỳ Tích Chi Tử đại hôn chi hỉ.

Đông Phương Nghiêu đưa lên hạ lễ nói ra, mà thời điểm đưa hạ lễ giao cho Tần Phàm, hân lại âm thầm truyền âm:

- Mặt khác hi vọng Kỳ Tích Chi Tử không nên quá mức đắm chìm điền mật tân hôn, quên mất chính sự mới tốt.

- Đông Phương Tộc trưởng yên tâm, sự tình đáp ứng quý gia tộc, Tần Phàm nhất định sẽ làm được.

Sắc mặt Tần Phàm không biến, một bên tiếp nhận hạ lễ, một bên mang theo mỉm cười nhu hòa truyền âm đáp lại nói ra.

Đối với hân mà nói, vấn đề đan dược đều là không lớn. Chỉ cần xác định Đông Phương gia tộc có thể ở trong Song Tần đại chiến đứng ở phía bên mình, như vậy đan dược đáp ứng hân tự nhiên sẽ không quên.

Thậm chí hần cũng sẽ hết sức trợ giúp người nổi nghiệp Đông Phương gia tộc Tộc trưởng Đông Phương Tiêu tăng lên tới Thất cấp Võ Thánh, dù sao sau này mọi người được xưng tụng là minh hữu rồi, gia tăng thực lực minh hữu cũng là gia tăng thực lực của mình.

Sau khi Đông Phương Thế Gia đến, lại qua thật lâu, thậm chí một ít đại biểu gia tộc quốc gia khác cũng đã đi đến, nhưng y nguyên không thấy Đại Lý Ô gia đến.

Cái này làm cho Tần Phàm cũng không khỏi có chút bận tâm Ô gia này đổi ý rồi.

Hô...

Mà cũng vào lúc này, ở bầu trời phương xa lại thấy có tiếng xé gió truyền đến.

Tần Phàm tưởng rằng Ô gia rốt cục đã đến, nhưng khi giương mắt nhìn lại, liền thấy một đạo nhân ảnh ở chân trời xa xôi hướng về phía phương hướng Nam Phong Thành dần dần tới gần, chỉ bằng vào bản thân ngự không phi hành, chính là Võ Thánh cường giả không thể nghi ngờ.

1166. Chương 1176: Bắt Ngờ Nghe Tin Dữ.

Chương 1176: Bắt ngờ nghe tin dữ.

- Chỉ có một người?

Hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, trong lòng có chút ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh, trong miệng hần ngạc nhiên nói:

- Ô? Không phải Đại Lý thành Ô gia, cái này hình như là Đại Ly Hồng gia Võ Thánh...

Đại Ly Hồng gia, đúng là gia tộc của Kim Dương Võ Thánh.

- Đại Ly quốc Nhất phẩm Chân Vũ thế gia Đại Ly Hồng gia đến.

Quả nhiên, sau một lát, một chỗ khác của hồng thảm truyền đến thanh âm.

Bởi vì Đại Ly quốc cùng Đại Càn Quốc cách nhau khá xa, tầm đó còn cách hai quốc gia Đại Khôn quốc cùng Đại Cẩn Quốc, coi như là Võ Thánh phi hành, qua lại một chuyến cũng cần một tháng thời gian, cho nên lúc này Tần Phàm lập gia đình cũng không có nghĩ Đại Ly Hồng gia cũng sẽ có người tới chúc mừng.

Siêu cấp cường giả như Kim Dương Võ Thánh Hồng Sơn, bình thường sẽ an vị trấn một phương, muốn tự mình đến là thập phần khó khăn, nhưng với tư cách siêu cấp đại thế gia trên Vũ Thiên đại lục, có thể có người đến chúc mừng, cái kia đối với Nam Phong Tần gia mà nói cũng là một loại vinh dự.

- Đại Ly Hồng gia này là gia tộc của Vũ Thiên đại lục đệ nhất cường giả, có danh xưng Vũ Thiên đại lục Thủ Hộ Giả Kim Dương Võ Thánh?

Ở bên trong bầy người vây xem, không khỏi lần nữa phát ra traten traten thanh âm sợ hãi thán phục.

- Đúng vậy, chính là một siêu cấp gia tộc, Đại Ly Hồng gia thậm chí được xưng tụng là Vũ Thiên đại lục đệ nhất gia tộc, không thể tưởng được thậm chí ngay cả bọn hần cũng ngàn dặm xa xôi phái người đến chúc mừng!

Kim Dương Võ Thánh cùng Đại Ly Hồng gia danh khí thật lớn, trong đám người lập tức sôi trào .

Đội người tới rơi xuống, Tần Phàm tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, phát hiện người tới cùng mình cũng xem như quen biết, chính là Đại Ly Hồng gia Luyện Đan Sư Hồng Hải.

Hai người cùng một chỗ luyện qua đan dược, cũng từng luận bàn giao thủ.

- Ha ha, Hồng Hải tiên bối, không thể tưởng được lão nhân gia ngài sẽ đến, không có tiếp đón từ xa, xin hãy tha lỗi.

Đại Ly Hồng gia có thể phái ra một gã Vô Thánh ngàn dặm xa xôi đến chúc mừng, Tần Phàm cũng cảm thấy thập phần ngoài ý muốn, hắn vội vàng mang theo đáng tươi cười nghênh đón tiếp lấy.

Bất quá theo hắn và Hồng Hải tới gần, hắn lại phát hiện lúc này sắc mặt Hồng Hải tựa hồ cũng không khá lắm, cái này làm cho trong lòng của hắn đột nhiên nổi lên một tia dự cảm bất hảo.

- Tần Phàm, không thể tưởng được còn có thể tới chúc mừng người đại hôn chi hỉ, chúc mừng người rồi.

Hồng Hải thấy Tần Phàm đến gần, lúc này mới miễn cưỡng nổi lên đáng tươi cười chấp tay nói ra. Nhưng mà thậm chí ngay cả hạ lễ tựa hồ cũng không có chuẩn bị.

Đương nhiên, Đại Ly Hồng gia địa vị tôn quý, có thể phái người đến cũng đã thập phần không tệ rồi. Cho nên ngược lại là không có người đối với cái này nghị luận.

- Hồng Hải tiên bối, có phải có chuyện gì phát sinh hay không?

Bất quá thần kinh miễn cảm của Tần Phàm vào lúc này lại lập tức sụp đổ, lông mày của hắn không khỏi có chút nhíu lại, sau đó trầm giọng cúi đầu hướng Hồng Hải hỏi.

- Chúng ta trước qua một bên nói chuyện.

Trên mặt Hồng Hải mặt mờ hiện lên một vòng đắng chất. Sau đó hắn hướng bốn phía nhìn nhìn, cũng trầm giọng đáp lại nói.

Tần Phàm cảm giác được sự tình có chút ngưng trọng. Vì vậy liền phân phó tộc nhân nghênh đón khách nhân, sau đó hắn mang theo Hồng Hải tiến nhập trong gia tộc, tìm một gian mật thất che giấu đi vào. Mà thẳng đến trước khi đóng cửa mật thất lại, hai người một mực đều không nói gì.

Bởi vì Hồng Hải đến từ Đại Ly Hồng gia địa vị cao cả, thuộc về khách nhân thân phận thập phần tôn quý, Tần Phàm một mình tiếp đãi, tuy mọi người cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng thật cũng không có quá mức kinh ngạc.

- Hải thúc, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?

Trong mật thất ngẩn ngui trầm mặc, Tần Phàm rốt cục nhịn không được lần nữa hỏi.

- Tần Phàm, chuyện này người ngàn vạn lần không thể có nửa điểm tiết lộ đi ra ngoài, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Lúc này Hồng Hải nhìn xem Tần Phàm, hít sâu một hơi, sau đó mới chậm rãi nói.

Nghe vậy, trong nội tâm Tần Phàm lập tức lộp bộp một tiếng, trái tim vào lúc này không khỏi đề cao, loại dự cảm bất hảo kia lộ ra càng thêm mãnh liệt rồi.

- Lão tổ hần... bị thương.

Tiếp theo trong nháy mắt, Hồng Hải cúi đầu, giống như bỏ ra khí lực rất lớn, mới đem lời nói nói ra, sau đó hắn lại ngẩng đầu lên nhìn Tần Phàm, bổ sung nói ra:

- Lúc này đây, thương thế rất nặng, chỉ sợ là không cách nào khỏi hần rồi.

- Tại sao có thể như vậy?

Hồng Hải vừa mới nói xong, Tần Phàm lập tức biến sắc. Tuy đã có chút dự cảm rồi, nhưng thật sự nghe được tin tức này, hắn vẫn cảm giác được trong khoảng thời gian ngắn khó có thể chịu đựng được, cả người trong lúc nhất thời đều tựa hồ mất đi hồn phách, có chút ngốc trệ.

Kim Dương Vô Thánh, chính là Vô Thánh đệ nhất nhân ngoại trừ trong Chân Vũ Thánh Điện!

Đối với đại bộ phận dân chúng trên Vũ Thiên đại lục mà nói, hần là Thủ Hộ Giả của đại lục này! Mà đối với người biết, thật giống như Tần Phàm mà nói, hần thập phần tinh tường, Kim Dương Vô Thánh giống như là trụ cột của Vũ Thiên đại lục!

Thời điểm trụ cột mới còn không có phát triển, cái trụ cột này khê ngã xuống, như vậy cái Vũ Thiên đại lục này biểu hiện ra coi như an ổn có lẽ phải nghênh đón nguy cơ hủy diệt!

Tần Phàm tuyệt đối không thể tưởng được, ở ngày mình đại hôn, vậy mà nghe được tin tức trầm trọng như vậy.

- Trước đó lần thứ nhất lão tổ cùng Cửu cấp yêu thú kia chiến đấu lưu lại thương thế vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, thời điểm ở Cửu Long cốc lại tăng thêm một ít, hơn nữa bởi vì trợ giúp người trùng kích Vô Thánh chi cảnh, thương thế của lão tổ đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, lần trước mặc dù người có giúp lão tổ trị liệu qua, nhưng trên thực tế căn bản của lão tổ vẫn không thể khôi phục thực lực đỉnh phong.

Hồng Hải chứng kiến bộ dáng này của Tần Phàm, trên mặt cũng hiện lên vẻ bi thống, sau khi thở dài một hơi, hắn mới tiếp tục nói:

- Mà sau khi người ly khai không lâu, lão tổ hắn cũng cảm giác được ở chỗ sâu trong Yêu Thú Hoang Nguyên có gợn sóng, hắn không thể không đi đến Yêu Thú Hoang Nguyên một lần, kết quả... lúc này đây sau khi lão tổ trở về, một mực hôn mê đến bây giờ, trong lúc đó hắn gần kề chỉ tỉnh lại qua một lần.

- Người nói là Kim Dương Vô Thánh tiền bối hắn... bây giờ còn đang trong hôn mê? nguồn

Tần Phàm hít sâu một hơi, thật vất vả lại để bình tĩnh lại, trong miệng có chút rung động nói ra.

- Phải, thời điểm ta ly khai Đại Ly Hồng gia, trạng thái của lão tổ đã thập phần không tốt rồi, thậm chí hiện tại... có khả năng đã...

Hồng Hải im lặng nói ra, trên mặt lộ vẻ đau thương.

- Cái này, sẽ không đâu...

Sắc mặt của Tần Phàm trở nên có chút khó coi, vào lúc đó hắn cảm giác toàn thân mình cũng có chút khuyết thiếu khí lực, nghĩ đến khuôn mặt nhân từ kia, lúc này thậm chí ở trong hốc mắt của hắn dần dần có chút ướt át.

Kim Dương Vô Thánh ngã xuống!

Cái tin tức trầm trọng này, đối với Tần Phàm mà nói giống như là sấm sét giữa trời quang.

1167. Chương 1177-1178: Theo Nhau Mà Đến!

Chương 1177-1178: Theo Nhau Mà Đến!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm nhớ rõ lúc trước mình hứa hẹn đối với Kim Dương Vô Thánh, chỉ là hắn không thể tưởng được mình phải nhanh như vậy thực tiễn lời hứa rồi. Hiện tại Càn Kinh Tần gia còn không có giải quyết, chỉ sợ hắn không thể đón nhận một đối thủ so với Càn Kinh Tần gia còn muốn đáng sợ hơn nhiều lắm!

Tần Phàm hắn không phải sợ hãi gánh vác trách nhiệm, chỉ là hắn biết rõ mình hiện tại, khẳng định còn không phải là đối thủ của đầu Cửu cấp yêu thú kia. Hơn nữa hắn hôm nay mới vừa vận lập gia đình, chẳng lẽ lại lần nữa đạp vào hành trình rồi hả?

Trong nháy mắt này, hắn tựa hồ cảm giác được áp lực cực lớn của toàn bộ Vũ Thiên đại lục thoáng cái đặt ở trên người của hắn, làm cho hắn không cách nào hô hấp, thậm chí để cho trên sống lưng hắn nổi lên một thân mồ hôi lạnh.

Kế tiếp phải có một người đứng lên gánh vác.

- Tần Phàm, hôm nay là ngày đại hỉ của người, thật sự xin lỗi nói cho người biết tin tức không tốt này. Nhưng khi lão tổ tỉnh lại, hắn để cho ta tới thông tri người, muốn người nhất định phải coi chừng, bởi vì Trấn Yêu Thành Cửu cấp yêu thú kia khả năng đã chú ý tới người.

Hồng Hải nhìn xem Tần Phàm, lần nữa trầm trọng nói. Hắn với tư cách một thành viên Đại Ly Hồng gia, hẳn cũng rất muốn gia tộc mình với tư cách làm trụ cột mới, nhưng hắn biết rõ mình làm không được.

Toàn bộ Đại Ly Hồng gia, thậm chí toàn bộ Vũ Thiên đại lục đều không có người có thể làm được, Kim Dương Vô Thánh đã từng nói qua, chỉ có thiên tài Vô Thánh trẻ tuổi trước mắt này mới thích hợp.

- Ta đã biết.

Thật lâu, Tần Phàm hít sâu một hơi, trong miệng thì thào nói. Chỉ là vào lúc này ở bên trong đầu của hắn tựa hồ còn đang trống rỗng, hắn không biết kế tiếp nên đi ứng phó tai nạn hủy diệt này như thế nào.

- Tần Phàm, ta vội vàng đi báo của tình huống lão tổ, cho nên rượu mừng của ngươi ta sẽ không uống, ta đi trước.

Hồng Hải chứng kiến Tần Phàm vẫn không có thể hoàn toàn khôi phục lại, trong lòng cũng lộ ra rất trầm trọng. Trên thực tế, lúc trước Đại Ly Hồng gia chứng kiến Kim Dương Vô Thánh trọng thương trở về, tất cả mọi người đều cảm thấy trời muốn sụp.

Mà bây giờ, Hồng Hải có thể cảm nhận được áp lực của người với tư cách nối nghiệp Kim Dương Vô Thánh, cho nên hắn cũng không nhiều lời, chỉ lưu lại một ít thời gian để cho Tần Phàm tiêu hóa tin tức này, cùng yên tĩnh một chút nghĩ ra đối sách.

Hồng Hải đã đi ra.

Tuy dân chúng bên ngoài cảm thấy khách nhân Đại Ly Hồng gia đến đi vội vàng có chút kỳ quái, nhưng cũng không có người nghĩ đến khách nhân này sẽ mang theo một tin tức quan hệ đến an nguy của toàn bộ Vũ Thiên đại lục.

Tất cả mọi người vào lúc đó cũng đều đắm chìm trong hôn lễ long trọng của Kỳ Tích Chi Tử, trong hải dương sung sướng. Không có người sẽ biết chú rể của hôn lễ hôm nay, lúc này vừa vận nhận lấy một trách nhiệm so với thành một trượng phu càng thêm gian khổ hơn nhiều lắm.

Ở lúc còn không người có năng lực tiếp lấy trọng trách, Kim Dương Vô Thánh đã ngã xuống.

Làm người nối nghiệp được lựa chọn, Tần Phàm phải tiếp thu áp lực nặng nề này. Sắp tới phải lập gia đình, hiện tại hắn có thể chân thiết hiểu được hai chữ “trách nhiệm”, trách nhiệm làm một người mạnh nhất gia tộc, trách nhiệm làm một đứa con trai, trách nhiệm làm một trượng phu!

Còn có trách nhiệm bảo vệ Vũ Thiên đại lục này.

Ban đầu ở Đại Ly Hồng gia, Kim Dương Vô Thánh sớm đã đem hiện trạng cùng khốn cảnh hiện tại của Vũ Thiên đại lục nói cho Tần Phàm, cho nên giờ phút này Tần Phàm thập phần rõ ràng không có Kim Dương Vô Thánh chống đỡ, Vũ Thiên đại lục sẽ yếu ớt cỡ nào!

Chân Vũ thánh điện vốn phải là tồn tại bảo vệ loài người, nhưng hôm nay Chân Vũ thánh điện cũng bởi vì nguyên nhân đặc thù, mấy vị Thánh Tôn cùng phần lớn siêu cấp cường giả không thể rời khỏi Thánh điện, bọn họ căn bản không rảnh phân thân đi chú ý, nếu không đồng dạng sẽ tạo thành tai nạn nghiêm trọng!

Cho nên ở trong một khoảng thời gian rất dài này, Kim Dương Vô Thánh mới là người thủ hộ chân chính của Vũ Thiên đại lục!

Mà yêu thú hoang nguyên, vẫn là tai hoạ ngầm lớn nhất của Vũ Thiên đại lục. Theo Kim Dương Vô Thánh giới thiệu, ở chỗ sâu trong yêu thú hoang nguyên có một khe hở không gian khác, con Cửu cấp yêu thú thành lập Trấn Yêu thành kia chính là thông qua khe hở này tiến vào Vũ Thiên đại lục.

Đầu Cửu cấp yêu thú này coi như là lão đối thủ của Kim Dương Vô Thánh, người trước vẫn đều mơ tưởng mở rộng cái khe không gian này, để cho càng nhiều đại quân yêu thú tràn vào Vũ Thiên đại lục, mà một khi để nó thành công, như vậy cả Vũ Thiên đại lục sẽ bị phá vỡ.

Nước mất thì nhà tan, nếu như một khi Vũ Thiên đại lục bị những đại quân yêu thú này tàn sát bừa bãi, như vậy Nam Phong Tần gia đồng dạng cũng sẽ bị cuốn vào trong đó, thậm chí bởi vì bị vây ở bên bờ yêu thú hoang nguyên, có thể sẽ là đứng mũi chịu sào.

Cho dù Tần Phàm không vì Vũ Thiên đại lục, vì thương sinh linh mà đại nghĩa lấm lấm như vậy, chỉ là vì Nam Phong Tần gia, vì tộc nhân cùng người thân của hắn, hắn cũng nhất định phải động thân đi ra, trở thành trụ cột mới, chống đỡ tròng hạo kiếp sắp tới kia!

Nhưng hết lần này tới lần khác thực lực hôm nay của Tần Phàm còn chưa đủ!

- Hiện tại thực lực của ta, dù là chống lại Võ Thánh cấp chín Tần Quan, thắng bại cũng không biết, huống chi so với Cửu cấp yêu thú còn lợi hại hơn Võ Thánh cấp chín! Thực lực kia có thể là đến gần bán Thần, ngay cả Kim Dương Võ Thánh tiền bối cũng không đối phó được nó, hiện tại nó lại chú ý tới ta như vậy, nếu như nó ở trong ngắn hạn công kích tới đây, ta phải làm sao bây giờ?

Lúc này Tần Phàm vẫn ở lại trong mật thất, nhíu chặt mày, trong lòng không ngừng nghĩ đối sách.

Chẳng qua hắn nghĩ như thế nào, làm như thế nào, nhưng phát hiện kết quả vẫn là mình đánh không lại Cửu cấp yêu thú kia, cho dù hắn giống như ban đầu ở trong Cửu Long tháp chống lại Thanh Long Ma chủng, thiêu đốt tánh mạng để kích thích lực lượng ma chủng, cũng chưa chắc có thể thành công! Hơn nữa hiện tại hắn căn bản không có ma chủng mới đi luyện hóa bổ sung tánh mạng, một khi hắn còn làm như vậy, tương đương với hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Hắn vừa mới vừa lập gia đình, hắn không muốn chết, hắn không nỡ chết! Hắn không bỏ xuống được người yêu của mình, không bỏ xuống được gia tộc này!

Về phần viên ma chủng thứ năm, Tần Phàm chỉ có thể mơ hồ cảm giác được nó ở một địa phương thập phần xa xôi, chỗ kia hắn thậm chí căn bản không có cách nào tưởng tượng được, hơn nữa hắn vẫn cảm giác được mình bây giờ còn không có thể đến chỗ kia, muốn ở trong ngắn hạn tìm được nó, đồng dạng là ngàn khó khăn muôn vàn khó khăn.

1168. Chương 1177-1178: Theo Nhau Mà Đến!

Chương 1177-1178: Theo Nhau Mà Đến!

Đủ loại khốn cực, làm cho Tần Phàm vốn là thật cao hứng chuẩn bị lập gia đình, hăng hái hoàn toàn không có, đem mình khóa ở trong mật thất trầm tư suy nghĩ.

Ở ngoài mật thất, vẫn là phi thường náo nhiệt, không ngừng có tân khách đi tới, hoan hoan hỉ hỉ, tiếng ăn mừng rung trời.

Cũng không biết qua bao lâu.

Ở ngoài mật thất, có tiếng gõ cửa vang lên.

- Tiểu Phàm, ngươi làm sao vậy? Đại Khôn quốc Thánh nữ Thần thú gia tộc sắp tới, thân phận Thánh nữ tôn quý, là đại khách quý, ngươi nhanh một chút tự mình đi ra nghênh đón.

Sau đó nghe được thanh âm của phụ thân Tần Phàm Tần Hồng ở ngoài cửa thông qua thông đạo riêng biệt truyền vào.

- Thánh nữ Thần thú gia tộc?

Nghe vậy, vào lúc này Tần Phàm hơi sửng sờ, sau đó phản ứng tới đây, nhớ lại nữ hài có được thể chất Thú linh kia, trong miệng lẩm bẩm nói:

- Là Tiểu Tình! Ban đầu ở Thần thú gia tộc, trưởng lão Thần thú gia tộc từng đã nói, sau này Tiểu Tình có thể đến giúp ta. Lần này nàng đến, có phải hay không cũng biết một ít chuyện gì?

Thần thú gia tộc thập phần thần bí, thậm chí còn có thể câu thông Thú Thần, cùng chân Thần trực tiếp nói chuyện với nhau! Thần thú gia tộc biết chuyện tình Kim Dương Võ Thánh bị thương một chút cũng không kỳ quái!

Vũ Thiên đại lục ổn định hay không, có thể sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến Chân Vũ Thần cùng Thú Thần, hơn nữa Tần Phàm biết hai vị Thần này hôm nay đều không thể chân chính phủ xuống đại lục, như vậy cho người tới trợ giúp mình cũng thuận lý thành chương.

- Ân, phụ thân, ta tới ngay.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm vội vàng đứng lên, mở mắt thất hướng ra phía ngoài đi tới. Trên mặt của hắn cũng cố gắng lộ ra nụ cười, hôm nay là ngày đại hôn của hắn, hắn không thể để cho phụ thân cùng tộc nhân lo lắng, càng không thể đem việc này tiết lộ manh mối.

- Đại Khôn quốc Thần thú gia tộc Thánh nữ đến...

Tần Phàm về đến đại môn gia tộc, liền thấy một đầu Lôi Ưng ở bên kia hồng thảm hạ cánh, một tiểu cô nương toàn thân có một loại khí tức thánh khiết ở phía trên nhảy xuống, sau đó chậm rãi hướng về mình đi tới.

- Thậm chí Thánh nữ Thần thú gia tộc cũng tới.

Mà bốn phía rất nhiều người đối với Phương Tiểu Tình đến cũng thập phần khiếp sợ, bọn họ cũng đều biết địa vị Thần thú gia tộc này, ở Đại Khôn quốc thậm chí là tồn tại tương đương với Chân Vũ thánh điện. Mấy ngày hôm trước mới có Thánh chủ Chân Vũ thánh điện tặng lễ, hiện tại Thánh nữ của Thần thú gia tộc tự mình đến, một phần vinh quang này, tất cả tộc nhân của Nam Phong Tần gia đều cực kỳ vinh dự.

Cùng Phương Tiểu Tình đến đây còn có hai gã Võ Thánh gia tộc, thậm chí đều có thực lực Võ Thánh cấp bảy trở lên, có thể thấy được hôm nay thân phận Phương Tiểu Tình tôn quý cùng Thần thú gia tộc coi trọng.

Mà thực lực của Phương Tiểu Tình, ngoài mặt xem ra tựa hồ so với ban đầu cũng không có gia tăng bao nhiêu, tối đa cũng chỉ là thực lực Vũ Sư hậu kỳ, bất quá Tần Phàm cũng mơ hồ cảm giác được trong cơ thể nữ hài thần thánh thánh khiết kia, tựa hồ có cất giấu một cỗ năng lượng cực kỳ khủng bố.

- Tiểu Tình, muội đã đến rồi.

Lúc này Tần Phàm miễn cưỡng mỉm cười, sau đó liền nghênh đón.

- Tần Phàm ca ca, chúc mừng ngươi thành hôn.

Phương Tiểu Tình bước nhanh đi lên, trên mặt cùng lúc trước cũng không có thay đổi bao nhiêu, nàng chạy tới liền lôi kéo tay Tần Phàm, thân mật kêu lên.

- Tần Phàm, không được vô lễ đối với Thánh nữ.

Một gã Võ Thánh ở phía sau Phương Tiểu Tình nhướng mày quát lên, Thánh nữ ở trong Đại Khôn quốc Thần thú gia tộc thân phận sao mà tôn quý, sao có thể cho phép người khác vô lễ.

- Hai vị trưởng lão, không có Tần Phàm ca ca, sẽ không có ta ngày nay.

Phương Tiểu Tình cũng quay đầu lại nói.

Hai vị trưởng lão muốn nói lại thôi, cuối cùng cũng chỉ có thể thôi, mà người vây xem thấy Tần Phàm cùng Thánh nữ Thần thú gia tộc thậm chí có quan hệ thân mật như vậy, đều lộ ra vẻ khiếp sợ hơn.

- Tiểu Tình, muội hôm nay tới ngoại trừ chúc mừng, có phải còn nữa những chuyện khác hay không?

Tần Phàm tới gần Phương Tiểu Tình, lúc này hạ giọng truyền âm hỏi. Nhìn ra được trong lòng hắn đối với Cửu cấp yêu thú kia vẫn là hết sức kiêng kỵ.

- Phải, Tiểu Phàm ca ca, ta đoán đến một ít chuyện, ta là tới giúp ngươi... ngươi không cần quá lo lắng.

Phương Tiểu Tình gật đầu trả lời nói, nàng có thể nhạy cảm cảm giác được cảm xúc đè nén của Tần Phàm, tay nàng nhẹ nhàng đặt vào ở trên tay Tần Phàm, thật giống như muốn ôn nhu vuốt ve tâm cảnh của Tần Phàm vậy.

- Tốt, Tiểu Tình, ngươi trước nghỉ đi vào ngồi một chút, ta tiếp đãi mấy khách nhân nữa, một hồi ta đi vào cùng ngươi.

Mà nghe được giống như mình phỏng đoán, tâm tình của Tần Phàm cũng khẽ thở dài một hơi, sau đó cười cười nhìn Phương Tiểu Tình nói.

Lúc này hắn đã cảm giác được ở phía xa lại có Võ Thánh cường giả phá không bay đến, có lẽ là người của Nhất phẩm Chân Vũ thế gia, hắn phỏng đoán chính là Đại Lý Ô gia, Ô gia này đối với Nam Phong Tần gia mà nói có chút mâu chốt, cho nên hắn phải tiếp đãi xuống.

- Ân, Tiểu Phàm ca ca, ta đây đi vào trước, ta đang chờ nhìn cô dâu, ha ha...

Phương Tiểu Tình lộ ra nụ cười tinh khiết nói, sau đó liền mang theo hai gã Võ Thánh hướng về bên trong Nam Phong Tần gia đi tới.

- Quả nhiên là Ô gia, rốt cuộc đã tới.

Tần Phàm mở mắt hướng về phương xa nhìn lại, đợi mấy tên Võ Thánh cường giả kia bay tới gần, hắn có thể thấy một người trước mặt chính là Ô gia Thái thượng trưởng lão Ô Tàng. truyền cập nhật nhanh nhất tại chấm

Ở bên cạnh hắn còn có một người, chính là Ô gia tộc trưởng Ô Thương.

Mà ở phía sau hai người, còn có một tên Võ Thánh, Võ Thánh này ngồi ở trên người một đầu yêu thú kỳ quái, con yêu thú này có một đôi cánh màu đen khổng lồ, đầu của nó cũng thập phần to lớn, giống như tê ngư, cũng có một cây sừng, thân thể kia như hổ lại như báo, mạnh mẽ mà uy vũ, đang lúc phi hành tựa hồ mơ hồ có ám lôi bắt đầu khởi động.

Tần Phàm đối với người này tựa hồ có chút lạ mắt, hắn không phải là người Ô gia. Bởi vì mấy tên Võ Thánh Ô gia hắn đã gặp, người này hắn là chưa từng thấy qua, nhưng ngay sau đó Tần Phàm cảm thấy trong lòng nổi lên một tia cảm giác không ổn. Hắn hướng về nơi xa nhìn một chút, ngoại trừ mấy tên Võ Thánh cùng đầu yêu thú kỳ quái kia, hắn cảm giác được một loại hơi thở dị thường cùng không gian ba động.

- Lần này tới là một trong Đại Càn quốc năm Nhất phẩm Chân Vũ thế gia của chúng ta Đại Lý thành Ô gia.

Ở bên trong người vây xem, có một chút người nhãn lực tốt cũng nhìn thấy người tới, bắt đầu nghị luận rí rít.

- Đại Lý thành Ô gia này nghe nói là cùng Càn kinh Tần gia có quan hệ thông gia, mà Càn kinh Tần gia cùng Nam Phong Tần gia lại có thù hận không giải được, hiện tại Ô gia tới Tần Phàm chúc mừng đám cưới, đây không phải là ý nghĩa bọn họ muốn đứng ở bên Nam Phong Tần gia sao?

Mà có người lộ ra vẻ kinh ngạc nghị luận.

- Bên trong năm Nhất phẩm Chân Vũ thế gia của Đại Càn quốc, Lạc Thành Thái gia cùng Vọng thành Đông Phương gia đã tới, hiện tại Ô gia đi tới, chẳng phải là đã chiếm Tam gia sao? Ngoại trừ tương truyền Càn kinh Tần gia cùng Thần Mộc thành Mộc gia trở mặt với Nam Phong Tần gia, thì tất cả Nhất phẩm Chân Vũ thế gia đều tới.

Có người lại nói.

1169. Chương 1179-1180: Tần Quan Tới!

Chương 1179-1180: Tần Quan tới!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Bất quá người cỡi yêu thú kia là ai? Kia là yêu thú gì?

Cũng có người đối với người đi theo phía sau Ô gia kia cảm giác được tò mò.

- Đó là Hắc Dực Báo Lôi Thú!

Đột nhiên có người sợ hãi kêu lên tiếng, nhắc lên kinh đào hải lãng:

- Là Thần Mộc thành Mộc gia! Hắc Dực Báo Lôi Thú là yêu thú hộ tộc của Thần Mộc thành Mộc gia!

- Ha ha...

Trên bầu trời đột nhiên truyền đến một trận cười to, sau đó hai người Ô gia báo danh hiệu.

- Đại Lý Thành Ô gia.

- Thần Mộc thành Mộc gia.

- Tới chúc mừng Kỳ Tích Chi Tử thành hôn.

Vào lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, bất quá hắn không để ý đến Ô gia cùng người Mộc gia này, chẳng qua là gắt gao nhìn chăm chăm một hướng khác trên bầu trời. Ở cái hướng kia, mặt ngoài thoạt nhìn cái gì cũng không có, vân đạm phong khinh.

- Ha hả, không hổ là Kỳ Tích Chi Tử, như vậy cũng có thể phát hiện...

Nhưng sau một khắc, nơi đó bỗng nhiên có một thanh âm vang lên, như là ở trong không gian dị độ xa xôi truyền đến.

Một bóng người mơ hồ cũng ngay sau đó chậm rãi hiện ra trong không khí.

Đại Lý Thành Ô gia đích thật là tới.

Nhưng mà có người Thần Mộc thành Mộc gia đi cùng.

Thần Mộc thành Mộc gia cùng Nam Phong Tần gia trở mặt, cùng Càn kinh Tần gia giao hảo, đã là có truyền lưu trong cả Đại Càn quốc, Tần Phàm cũng thập phần rõ ràng, trên thực tế Thần Mộc thành Mộc gia đã cùng Càn kinh Tần gia kia ngồi chung trên một chiếc thuyền.

Mà hiện tại Đại Lý thành Ô gia cùng Thần Mộc thành Mộc gia đến, này ý nghĩa hai người gia tộc này cũng đứng ở một trận tuyến.

Trước đây hành trình của Tần Phàm tới Ô gia vẫn bị thất bại.

Cuối cùng Ô gia vẫn là lựa chọn tiếp tục đứng ở bên Càn kinh Tần gia, Tần Phàm đối với lần này có chút ngoài ý muốn, nhưng mà cũng không có quá mức kinh ngạc.

Chẳng qua hôm nay là ngày đại hôn của mình, người mạnh nhất của hai gia tộc này đều đến, mục đích đến kia không cần phải nói cũng thập phần rõ ràng, bọn họ rõ ràng chính là không muốn ỉn thuận lợi hoàn thành hôn lễ.

Bất quá tuy là như thế, người hai gia tộc này, bao gồm yêu thú hộ gia của Thần Mộc thành Ô gia kia, cũng không phải là Tần Phàm kiêng kỵ nhất! Tần Phàm hắn kiêng kỵ nhất chính là bóng người ở trong hư không chậm rãi hiện ra kia!

Không gian giống như vẫn nước dao động.

Nghe được tiếng cười không biết từ đâu mà đến kia, lại thêm một màn thần bí dị thường, đồng dạng làm cho rất nhiều người phía dưới đem ánh mắt phóng qua, lộ ra thần sắc vô cùng ngạc nhiên.

Lúc này Tần Phàm cảm thật chắc hai đấm, không chớp mắt.

Một lát sau, hư không ba động như vẫn nước kia dừng lại, thân ảnh một gã lão giả rất cục cựa rõ ràng hiện ra ở trước mắt mọi người.

Lão giả này một đầu tóc dài xám trắng, hai tay để sau lưng lưng, ánh mắt bình tĩnh nhìn Tần Phàm phía dưới, nét mặt kia có loại không giận tự uy, trên mặt như có nụ cười. Thoạt nhìn giống như lão nhân tâm thường, nhưng mà mơ hồ có thể làm cho người cảm giác được trên người người kia có một cỗ lực lượng kinh khủng, tựa hồ như có một ngọn núi lửa sắp sửa bộc phát, chỉ cần nhẹ nhàng đốt một điểm, sẽ lập tức hủy diệt nhân gian.

- Càn kinh Tần gia, Tần Quan!

Tần Phàm cắn chặt hàm răng, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm lão giả này, nơi hàm răng chậm rãi lộ ra cái tên này.

Là hần!

Ban đầu chính là người này thiếu chút nữa phá hủy võ đạo của mình!

Hần chính là người mạnh nhất Càn kinh Tần gia!

Thấy cừu nhân lớn nhất này của mình, tròng cảnh khi mình còn là một Linh Vũ Sư yếu ớt đi tới trước cửa nhà người ta đập phá hiện ra trước mắt, ban đầu thiếu chút nữa cố gắng nhiều năm của mình bị hủy hoại chỉ trong chốc lát! Hần thiếu chút nữa liền vĩnh viễn không cách nào đột phá đến Vô Tôn chi cảnh!

Đối với hần một người hy vọng theo đuổi võ đạo đỉnh phong như vậy, hy vọng có thể nắm vận mệnh trong tay mình mà nói, nếu thật sự bị vây ở dưới Vô Tôn, chung thân không thể đột phá, vậy sẽ là chuyện thống khổ nhất.

Hủy võ đạo của người, bằng giết cha mẹ người! Nhớ kỹ lúc ban đầu còn không có đột phá đến Vô Tôn chi cảnh, Tần Phàm hầu như mỗi một ngày đều bị dấu vết lưu lại ở trong thức hải kia hành hạ, cho dù ở lúc đột phá, ấn ký lưu lại năm đó kia vẫn đối với hần có chỗ ảnh hưởng như vậy, ở thời điểm độ Thiên Cơ Hà thiếu chút nữa thất bại trong gang tấc.

Đầu sở gây nên đều là người trước mắt này!

Cho dù Tần Phàm cố gắng khống chế được tâm tình của mình, nhưng vẫn nhịn không được toàn thân khẽ phát run. Đây là lần đầu tiên hần thấy Tần Quan, nhưng mà một cái liền nhận ra đối phương, có thể thấy được đối phương tạo thành ảnh hưởng cho hần sâu như thế nào.

Những năm gần đây, Nam Phong Tần gia cùng Càn kinh Tần gia vẫn dây dưa không rõ, ở trình độ nhất định mà nói, căn nguyên chính là Tần Quan này ban đầu xuất thủ kia! Hần coi thường Tần Phàm, đánh giá thấp ý chí cùng quyết tâm theo đuổi võ đạo của Tần Phàm, mới có một màn Tần Phàm giận đập môn hộ Càn kinh Tần gia, mới có năm năm ước hẹn.

Năm năm ước hẹn, trên thực tế chính là năm năm ước hẹn của Tần Phàm cùng Tần Quan này!

Năm năm ước hẹn, là kết thúc cuối cùng của hai người!

Kể từ khi định ra năm năm ước hẹn tới nay, Tần Quan vẫn là khúc mắc lớn nhất của Tần Phàm, là chấp niệm, nếu như không chém giết khúc mắc cùng chấp niệm nhiều năm trước tới nay này, cho dù hần thành công đột phá Vô Tôn chi cảnh, nhưng tâm tình ý niệm trong đầu không thể hoàn toàn hiểu rõ, cuối cùng khó có thể đi tới đỉnh phong.

Hần hận không thể hiện tại lập tức liền động thủ, chém giết chấp niệm nhiều năm trước tới nay của mình.

- Không sai, chính là lão phu.

Mà lúc này Tần Quan lững thững huyền phù ở giữa không trung, tự tin mà bình tĩnh nhìn Tần Phàm phía dưới, khi thấy bộ dạng cừu hận khó có thể tự kiềm chế của Tần Phàm như vậy, trên mặt của hần nổi lên mỉm cười. xem tại

- Là Tần Quan! Là Càn kinh Tần gia Tần Quan!

Trong đám người vây xem phía dưới, vào lúc này đều không khỏi phát ra trận trận thanh âm sôi trào. Ở những năm gần đây, hầu như tất cả mọi người biết ân oán của Càn kinh Tần gia cùng Nam Phong Tần gia, không có ai nghĩ Tần Quan vào lúc này sẽ đến! Mà hôm nay Tần Quan đến, chỉ sợ là sẽ không để cho hôn lễ này của Tần Phàm thuận lợi tiến hành.

- Tần Quan này rất mạnh!

Một số cường giả có nhãn lực, mỗi người đều lộ ra vẻ kinh hãi, bọn họ cũng có thể cảm giác được lão giả đột nhiên xuất hiện ở giữa không trung kia cường đại, thậm chí đến trình độ coi trời bằng vung rồi.

- Chỉ sợ là có trò hay để nhìn.

Cũng có chút người trên mặt đồng dạng lộ ra vẻ trêu tức.

- Người tới nơi này làm gì, không nên quên thời gian năm năm ước hẹn còn chưa tới.

Đứng ở trước môn hộ gia tộc, Tần Phàm tìm tới bình tĩnh của mình, hắt hất sâu một hơi, rốt cục làm ỉnh hơi yên tĩnh trở lại, hắt khắc chế tâm tình của mình, chẳng qua là nhìn bầu trời, trong miệng trầm giọng nói.

1170. Chương 1179-1180: Tần Quan Tới!

Chương 1179-1180: Tần Quan tới!

- Ha hả, hôm nay Kỳ Tích Chi Tử thành hôn, là cùng họ đồng tông, tại sao lão phu có thể không đến chúc mừng một phen.

Tần Quan lộ ra vẻ thập phần dễ dàng, lúc này nụ cười trên mặt hắn càng đậm, sau đó thấy ống tay áo của hắn vung lên.

Rất nhanh, mọi người phát hiện trên giữa không trung có một tảng đá lớn bỗng nhiên hiện lên mà ra, tảng đá lớn này chừng mấy chục thước vuông, tựa như một tòa núi nhỏ tầm thường, cũng không biết từ đâu mà đến.

- Ha ha, lão phu ở chỗ này đặc biệt đưa lên một phần hạ lễ, chúc mừng Kỳ Tích Chi Tử thành hôn chi hỉ!

Tiếp theo Tần Quan cười to một tiếng càn rỡ, ống tay áo lại càng liên tục huy động, ở trên cự thạch cực kỳ nhanh điều khắc chữ to.

Chúc Kỳ Tích Chi Tử thành hôn sẽ chết!

Sau một khắc, chín chữ to như Long Phi Phượng Vũ di động hiện lên trên cự thạch, đặc biệt là một chữ “Tử” cuối cùng, nhìn thấy mà giật mình, phỏng chừng như thật sự có một loại loại lực lượng tử thần, để người nhìn qua không khỏi sinh ra mấy phần hoảng hốt.

- Xấu hổ, viết sai một chữ rồi, bất quá kính xin Kỳ Tích Chi Tử không nên ghét bỏ.

Viết xong chín chữ to này, trên mặt Tần Quan lần nữa âm lãnh cười một tiếng, áo bào chấn động, cự thạch như núi nhỏ kia hướng về Tần Phàm cùng cả môn hộ của Nam Phong Tần gia áp đi.

Một tảng đá lớn này, trên thực tế chính là dùng lực lượng quy tắc bản thân đã thông không gian vận chuyển tới, chí cương chí cường, hiện tại ở dưới Tần Quan đẩy đưa, một loại uy áp mạnh mẽ, làm ọi người vây xem nơi xa vào lúc này trên mặt lộ ra vẻ kinh hoảng, liên tiếp lui về phía sau, sợ sẽ bị cỗ lực lượng này lan đến.

- Hậu lễ như thế, Tần Phàm tiêu thụ không nổi, vẫn là trả lại cho người a!

Sắc mặt Tần Phàm âm trầm, thấy cự thạch kia rơi xuống, hai mắt hắn ngưng tụ, sau đó lẳng không bay lên, một quyền hướng về cự thạch kia oanh qua.

Rống...

Quyền ra, trong hư không xuất hiện một hư ảnh hung thú, nhưng không còn là Man Ngưu năm màu trước kia thi triển, hôm nay hư ảnh hung thú này, như Thanh Long như Chu Tước, như Kỳ Lân làm như Huyền Vũ, tập hợp ma chủng tứ tượng, kết hợp quy tắc chi lực, có được lực lượng càng thêm mạnh mẽ.

Nương theo một đầu thú dữ rít gào, mấy ngàn trọng quyền lực bộc phát ra quang mang chói mắt, tiếp theo hội tụ thành xung lượng mạnh mẽ đón đánh tảng đá lớn kia.

Oanh!

Phát ra tiếng nổ rung trời.

- Trả lại cho người!

Tảng đá lớn kia ở dưới một quyền này của Tần Phàm trở nên chia năm xẻ bảy, sau đó chữ to nhất trên cự thạch kia tách ra, chính là chữ “Tử”, bị một quyền này của Tần Phàm đá bay, lần nữa hướng về vị trí Tần Quan bay đi.

Phanh.

Một tiếng vang trầm muộn cũng ở trên bầu trời truyền đến.

- Đồ nếu đưa ra, lão phu chắc chắn sẽ không thu hồi lại, Kỳ Tích Chi Tử cho dù không nhận, cũng phải nhận.

Tần Quan vẫn là sắc mặt không thay đổi nhìn Tần Phàm, không nhanh không chậm nói. Mà chữ “Tử” kia còn không có tới gần phạm vi mười thước bên người Tần Quan, dĩ nhiên là hoàn toàn hóa thành thạch phần, bay bổng rơi xuống trên thổ địa Nam Phong Tần gia.

Ngụ ý kia rất rõ ràng.

Nhìn những thạch phần kia tung bay, Tần Phàm nắm chặt quả đấm, sắc mặt cực kỳ khó coi, bất quá hấn lần nữa nhin xuống.

Hôm nay là ngày hấn đại hôn, không phải là thời cơ chấm dứt ân oán. Hơn nữa thực lực của Tần Quan cũng mạnh đến nỗi ngoài dự liệu của hấn, hấn cũng không có tuyệt đối nắm chắc đánh chết.

Mặt khác, hấn hy vọng trước cho Tần Li một hôn lễ đầy đủ.

- Hạ lễ đã đưa đến, chúng ta đi.

Thấy Tần Phàm không có phản ứng bước tiếp theo, trên mặt Tần Quan lần nữa lộ ra nụ cười hài hước, phát tay, tiếp theo cùng Thần Mộc thành Mộc gia và Đại Lý thành Ô gia nghênh ngang rời đi.

Lúc này đây, sự phân nộ trong lòng hấn đã không thể nào kiềm chế được. Đứng trước mặt Tần Quan, Tần Phàm vốn tâm cảnh vô cùng tốt nhưng khó có thể khống chế được cảm xúc của chính mình.

Từ năm đó đến nay, Tần Quan đã lưu lại một bóng ảnh rất sâu trong lòng Tần Phàm. Tuy hiện tại hấn đã vượt qua Thiên Cơ Hà đột phá cảnh giới Vô Tôn. Nhưng hình ảnh đó vẫn lưu lại trong lòng hấn, hiện tại vì một người phía trước mà dẫn phát ra ngoài, tạo thành ảnh hưởng đối với tâm thần hấn.

Nếu như không có giết chết được Tần Quan, đoán chừng Tần Phàm khó có thể bình tâm trở lại như trước.

Lúc Tần Quan vừa mới đến, Tần Phàm đã dò xét một lần. Đây là lần đầu tiên Tần Phàm đối với năng lực dò xét của mình ẩn chứa một sự lo lắng. Dám xuất hiện vào lúc Vũ Thiên đại lục đang trong tình trạng nghiêm trọng, Chân Vũ thánh điện ước thúc chèn ép thế gia thế tục. Có lẽ Tần Quan đến đây để thăm dò Chân Vũ thánh điện.

Những ngày vừa qua, Tần Phàm thể hiện ra thực lực cùng tiềm lực của mình mà Ô gia Đại Lý lại đứng về phía Tần gia Càn Kinh. Từ đó Tần Phàm cũng đoán ra được mọi thông tin về hấn đều do thái thượng trưởng lão Ô Tàng của Ô gia báo cho Tần Quan biết.

Có lẽ Tần Quan không dám để cho hấn phát triển thêm một năm nữa.

Vừa rồi Tần Quan khiêu khích như thế chính là muốn dò xét cùng nghiệm chứng.

Cho nên hiện tại Tần Phàm lo lắng nhất là Tần Quan bí quá hóa liều, sớm ngày tấn công Tần gia Nam Phong.

Tần Phàm vẫn chưa hoàn toàn công tác chuẩn bị cho gia tộc.

Mà lúc này, bởi vì vừa rồi Tần Quan náo động như vậy mà hôn lễ long trọng như vậy lại khiến ọi người cảm thấy có áp lực. Tuy Tần Quan đã rời đi nhưng bầu không khí không còn vui sướng như trước nữa.

Những người có mặt ở hiện trường đối với việc Tần Quan xuất hiện ở đây đều nhao nhao nghị luận. Bất quá hầu như mọi người đều nghị luận về thực lực cường đại cùng sự cường thế của Tần Quan. Đương nhiên cũng có nhiều người lo lắng cho Tần gia Nam Phong. cả những người có mục đích chờ xem náo nhiệt, đợi Tần Phàm bị xỉ nhục.

Động tĩnh vừa rồi lớn như vậy, nhiều khách môn ở trong Tần gia Nam Phong tự nhiên cũng nghe được, cũng khiến cho bọn họ chú ý. Trong đó có rất nhiều người bắt đầu dao động, thậm chí còn có người hoài nghi sự lựa chọn của mình là sai lầm.

Đối với diễn biến này, Tần Phàm không thêm quan tâm, coi như không nghe thấy gì hết. Hiện tại, hai tay hắn nắm chặt, lần này Tần Quan đến khiêu khích chính là muốn bày ra thực lực Võ Thánh cửu cấp, từ đó các bước hành động tiếp theo có thể thực hiện dễ dàng.

Tóm lại, hiện tại Tần Phàm buộc phải nhanh chóng đưa ra những quyết định. Sau khi nhận được tin dữ, Kim Dương Võ Thánh bị trọng thương thì Tần Quan liền đến cửa khiêu khích. Tần Phàm cảm giác được trong chuyện này có một liên hệ chặt chẽ với nhau.

- Phụ thân! Trước tiên người giúp con tiếp đãi khách khứa, con có một số việc phải đi ra ngoài một chút.

Qua một hồi lâu, Tần Phàm cũng buông lỏng hai tay, hắn không hề để ý đến mọi người, chỉ nhún nhủ với Tần Hồng hai câu rồi đi về phía mật thất.

Trong lòng hắn, cảm giác bất an càng ngày càng mãnh liệt. Hắn cảm giác được hiện tại mình cần phải đi chuẩn bị một số việc.

1171. Chương 1181: Kiểm Chế.

Chương 1181: Kiểm chế.

Trong mật thất.

Tần Phàm ngồi xếp bằng trên mặt đất, ở trước mặt hắn là Đan Vũ Thần Đỉnh. Lúc này Tần Phàm cảm giác được mình thật sự đang lâm vào khốn cục, cả hắn và Tần gia Nam Phong đều gặp phải khốn cảnh.

- Lão đầu! Rốt cuộc là người đang ở nơi nào?

Tần Phàm nhìn Đan Vũ Thần Đỉnh, hắn thật sự muốn gặp Cổ Mặc xin ý kiến, cho dù thực lực của Cổ Mặc bây giờ có lẽ đã kém hắn. Nhưng Cổ Mặc lại có được kinh nghiệm phong phú, Tần Phàm có vấn đề gì khó giải quyết, đều do Cổ Mặc giúp hắn nghĩ biện pháp.

Đáng tiếc là ngày đại hôn của Tần Phàm, Cổ Mặc vẫn không có xuất hiện, ngược lại Cổ Thanh Tuyết Cổ gia Hắc Hỏa Thành lại đến. Đám người Cổ gia đến cũng không có mang đến tin tức gì về Cổ Mặc cho Tần Phàm, Cổ Mặc thật sự đã biến mất, tựa hồ như chưa từng có người này xuất hiện trên thế gian.

Bây giờ, Tần Phàm chỉ có thể dựa vào chính mình để nghĩ biện pháp giải quyết.

Tuy Tần Phàm đã lôi kéo được không ít Chân Vũ thế gia, tổng thực lực của Tần gia Nam Phong cũng tăng lên rất nhiều. Nhưng một mình hắn không thể nào đánh bại được Tần Quan. Dù sao Võ Thánh bát cấp và Võ Thánh cửu cấp có một khoảng cách rất lớn.

Thật giống như vừa rồi Tần Quan lăng không triệu hồi ra một khối cự thạch to như một ngọn núi. Năng lực như vậy Võ Thánh bát cấp không làm được.

Nghe nói cảnh giới Võ Thánh cửu cấp đối với quy tắc vận hành ngũ hành Nguyên Lực cùng sự lý giải đã rất sâu sắc, thậm chí có thể khởi mở ra không gian ngũ hành giữa thiên địa, mượn nhờ lực lượng ngũ hành ở trong không gian đến Vũ Thiên đại lực để tăng cường lực lượng.

Không gian ngũ hành tồn tại ở giữa thiên địa cũng có đến năm cái. Nghe nói đó mà ngọn nguồn của Nguyên lực trong trời đất. Bốn nguyên Nguyên lực bên trong vô cùng tinh thuần, hơn nữa mỗi một không gian ngũ hành là một hệ, không có hỗn tạp cùng một chỗ giống như Nguyên khí trong thiên địa. Cho nên có thể đoạt được lực lượng rất tinh thuần.

Nhưng không gian ngũ hành lại rất khó cảm ứng được. Phải là người có được quy tắc tiểu thế giới, hơn nữa phải hiểu hết được quy tắc tiểu thế giới, đồng thời khống chế được nó mới có thể dùng quy tắc tiểu thế giới công thông với không gian ngũ hành, chuyển dời lực lượng trong không gian ngũ hành đến làm gia tăng lực lượng cho bản thân.

Mặt khác còn có truyền thiết, người nắm giữ quy tắc tiểu thế giới có thể phát triển nó thành đại thế giới rất chân thật. Chỉ là vấn đề này quá mức xa xôi, hiện tại Tần Phong không thể nào tiếp xúc được.

Hiện tại, Tần Phàm mới ngưng kết được quy tắc tiểu thể giới không lâu, căn bản không có khả năng như Tần Quan. Chỉ có Vô Thánh cửu cấp mới có thể cảm ngộ được không gian ngũ hành. Cho nên nếu chỉ bằng cách mượn lực lượng quy tắc tiểu thể giới, Tần Phàm không có khả năng đánh bại Tần Quan.

Nhưng hẳn lại có thể tin tưởng vào ngũ hành ma chủng thần bí cường đại trong cơ thể mình.

Ngũ hành ma chủng này mỗi một cái đều tương đương một một không gian ngũ hành, lực lượng vô cùng tinh thuần. Chỉ là muốn kích phát lực lượng của ma chủng thì Tần Phàm cần phải tăng cảnh giới của mình lên.

Trải qua lần giao thủ thăm dò ngắn ngủi vừa rồi, Tần Phàm cảm giác được lực lượng mình có thể sử dụng không đủ.

- Nếu như không thể đề thăng một cảnh giới đạt tới Vô Thánh ngũ cấp thì khả năng đánh bại tên gia hỏa kia lớn hơn một chút.

Tần Phàm khẽ cắn môi nói.

Trên thực tế hẳn vừa mới đột phá cảnh giới Vô Thánh tứ cấp không lâu, cảnh giới còn chưa vững chắc, đây không phải là lúc thích hợp để tăng lên một cảnh giới nữa.

Nhưng Tần Quan lại đến bức thiết hẳn, không những thế tu vi của Tần Quan còn là Vô Thánh cửu cấp. Điều này làm cho Tần Phàm luôn cảm thấy bất an. Cho dù hôm nay là ngày đại hôn của hắn, Tần Phàm cũng muốn liều mạng một phen, nếu không chỉ có ngồi chờ chết.

Muốn trong một thời gian ngắn đột phát một cấp, cho dù có được quy tắc tiểu thể giới cùng ma chủng trợ giúp cũng rất khó có thể làm được.

Nhưng mấu chốt lại nằm trong Đan Vũ Thần Đỉnh.

Lúc trước Tần Phàm tiến vào trong không gian của Đan Vũ Thần Đỉnh, phát hiện ra ở đó có được linh khí vô cùng phong phú. Nhưng nó cũng chỉ có tác dụng lớn với Vô Thánh sơ kỳ mà thôi, như Tần Phàm bây giờ thì tác dụng không còn lớn lắm.

Bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh, ngoại trừ lượng Nguyên khí phong phú ra thì Tần Phàm còn phát hiện đó là không gian đặc thù. Không gian này tựa hồ cùng bốn nguyên Nguyên Khí trong thiên địa câu thông. Chỉ thần thân thể có thể chịu đựng được thì có thể dùng để trùng kích cảnh giới.

Nguy hiểm nhất định là có.

Tần Phàm cũng đã từng thử tiến vào không gian kia. Nhưng cuối cùng trong lòng có nhiều lo sợ nên không có mượn loại lực lượng kia để trùng kích. Dù sao thì lúc đó còn chưa tới thời điểm bắt đầu đi.

Cho đến bây giờ, Tần Quan gây cho hắn áp lực rất lớn. Tần Phàm không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể buông tay đánh cược một lần.

Sau một khắc, Tần Phàm tiến vào không gian bên trong của Đan Vũ Thần Đỉnh.

Quá trình này còn cần phải kết hợp với thiên phú cùng ngộ tính của bản thân mà thời gian ngắn hay dài. Nhưng cho dù với thiên phú của Tần Phàm cũng không thể trong vòng một ngày hoặc vài ngày thành công đột phá một cấp. Mà bây giờ Tần Phàm cũng không thể luyện chế ra được đan dược có thể khiến tu vi lập tức đột phát.

Cho nên, Tần Phàm không thể trì hoãn thêm nữa.

Hiện tại hắn luôn cảm thấy bất an, lo lắng. Tần Phàm cảm giác Tần Quan rất có thể không tuân thủ ước hẹn năm năm mà Chân Vũ thánh điện định ra. Trong thời gian tới sẽ bắt đầu ra tay với Tần gia Nam Phong.

Sau khi liên tục cân nhắc, Tần Phàm quyết định tiến vào trong không gian của Đan Vũ Thần Đỉnh. Bí quá phải liều thôi.

Không gian đặc thù của Đan Vũ Thần Đỉnh cũng không phải rất lớn, đại khái cũng chỉ có mấy mét vuông mà thôi. Nhưng trong đó ẩn chứa bốn nguyên Nguyên lực cực kỳ nồng đậm. Tiến vào trong đó giống như tiến vào một hồ ngâm đầy đan dược.

Tần Phàm gọi không gian này là Không Gian Đan Vũ. Cho đến nay, đây cũng là bí mật lớn nhất của Đan Vũ Thần Đỉnh mà hắn phát hiện ra.

Tiến vào Đan Vũ Thần Đỉnh, đi vào trong Không Gian Đan Vũ. Tần Phàm hít một hơi thật sâu, trực tiếp bước vào trong đó.

-Ah!

Tần Phàm vừa bước vào trong Không Gian Đan Vũ, toàn thân lọt vào sự trùng kích của bốn nguyên Nguyên Lực cuồng bạo, làm cho thân thể của hắn trong nháy mắt muốn xé thành trăm mảnh.

Nguyên khí trong cơ thể vào lúc này bắt đầu sinh ra cộng minh. Mỗi một khiêu huyết cùng lỗ chân lông dưới sự trùng kích đều khuếch trương lên cực hạn, hình thành thông đạo để thu nạp bốn nguyên Nguyên lực không ngừng thu nạp Nguyên lực ở trong Không Gian Đan Vũ vào trong cơ thể. Hoặc nói cái này giống như thể hồ quán đỉnh.

Bốn nguyên Nguyên lực trùng kích cực kỳ cuồng bạo, thân thể tầm thường căn bản không cách nào chịu đựng được. Rất nhanh Tần Phàm dưới sự công kích cường đại, hắn cảm thấy tình cảnh giống hệt như năm đó luyện hóa Ma Chủng. Trong thời gian ngắn, Tần Phàm biến thành người máu.

1172. Chương 1182: Võ Thánh Ngũ Cấp.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1182: Võ Thánh ngũ cấp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Không những tất cả các khiêu huyết trong cơ thể đều trở thành thông đạo để cho bốn nguyên Nguyên lực thông qua trực tiếp dung nhập vào trong huyết nhục cốt cách của Tần Phàm mà Tần Phàm còn muốn dùng nghị lực kiên định của mình tinh luyện những bốn nguyên Nguyên lực này rồi lại dung nhập trở thành Nguyên khí của mình.

Trên thực tế, việc Tần Phàm vội vàng trùng kích Võ Thánh ngũ cấp cho nên sẽ dẫn theo phong hiểm nhất định. Bốn nguyên Nguyên lực có thể tiến vào trong cơ thể có thể giúp Nguyên Khí tăng lên nhưng cũng có thể khiến Nguyên Khí thất thoát ra ngoài. Thậm chí tu vi còn có thể giảm xuống một cấp.

Cho nên nếu không phải Tần Phàm đã có được quy tắc tiểu thể giới, có thể trợ giúp hắn ổn định cảnh giới. Hơn nữa tình thế bây giờ vô cùng nguy cấp, nếu không hắn cũng không dám dùng phương thức này trùng kích Võ Thánh ngũ cấp.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Tần Phàm ở trong Không Gian Đan Vũ tràn đầy bốn nguyên Nguyên lực cũng đã được ba giờ. Trong ba giờ này hắn chịu sự thống khổ, dày vò nhưng hắn vẫn gắng gượng vượt qua.

Hiện giờ, hắn gần như đã mất đi tri giác, nhưng điều đáng mừng là Nguyên Khí trong cơ thể hắn đang dần tràn đầy.

- Ah!

Vào lúc đó, Tần Phàm giống như một huyết nhân cảm giác được Nguyên Khí trong cơ thể không ngừng tăng trưởng đủ để hắn trùng kích cảnh giới Vô Thánh ngũ cấp. Vì vậy hắn cắn răng, cố nén thống khổ chạy ra ngoài Không Gian Đan Vũ.

Lao ra khỏi Không Gian Đan Vũ, Tần Phàm giống như một bãi bùn nhão té trên mặt đất. Lúc này thân thể hắn cơ hồ sụp đổ, mà tinh thần cũng rất uể oải, duy nhất chỉ có ý chí chèo chống hắn thanh tỉnh.

Bộ dáng thê thảm của hắn giống hệt như năm xưa luyện hóa Ma Chủng, thậm chí so với lúc luyện hóa Ma Chủng còn thê thảm hơn. Nhưng sau khi luyện hóa Ma Chủng xong, Ma Chủng xuất ra lực lượng cười đại chữa trị thân thể.

Nhưng hôm nay Tần Phàm chỉ có thể dựa vào ý chí cường đại níu giữ lấy một tia sinh cơ để cho hắn không đến mức chết đi nhưng muốn khôi phục toàn thân thì vẫn cần phải phục dụng đan dược cùng thời gian tương đối dài.

Ra khỏi Không Gian Đan Vũ, Tần Phàm nhanh chóng sử dụng một khóa đan dược chữa thương Thánh cấp. Hơn nữa cố nén thống khổ cố gắng ngồi xếp bằng trên mặt đất, rất nhanh tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Tuy bây giờ Nguyên Khí trong cơ thể hắn đã đầy đủ, nhưng vẫn còn tương đối tán loạn. Hắn phải nhanh chóng gắn kết chúng lại rồi mới có thể trùng kích Vô Thánh ngũ cấp. Nếu không tạo được căn cơ thì cho dù có thể thành công đột phát cảnh giới Vô Thánh ngũ cấp thì thực lực cũng chưa hẳn tương xứng.

Nhưng cũng may mắn, Tần Phàm là một dị biến. Thời điểm hắn là Vô Thánh tam cấp đã có được quy tắc tiểu thể giới. Có sự ủng hộ của quy tắc tiểu thể giới, Nguyên Khí trong cơ thể Tần Phàm sẽ không ngừng cùng lực lượng quy tắc giúp nhau chuyển đổi, từ đó tu vi của hắn rất nhanh được ổn định.

- Chỉ cần cảnh giới đề thăng là được...

Thời điểm này Tần Phàm thống khổ nhắm hai mắt, dùng tinh thần cứng cỏi điều khiển Nguyên Khí hỗn loạn trong cơ thể tụ tập lại cho đến khi đủ điều kiện để trùng kích Vô Thánh ngũ cấp.

Hiện tại vừa rồi dưới sự trùng kích của bốn nguyên Nguyên lực trong Không Gian Đan Vũ, Nguyên Khí trong cơ thể Tần Phàm cũng đã vượt qua một Vô Thánh tứ cấp có thể chứa đựng. Cho nên hắn cần phải trùng kích cảnh giới ngay bây giờ.

- Trùng kích!

Rốt cuộc, Tần Phàm cũng cảm giác được Nguyên Khí trong cơ thể đã ngưng tụ đầy đủ. Hắn lại cắn răng trùng kích Vô Thánh ngũ cấp.

Sau một khắc, dưới sự khống chế của tinh thần và ý chí Nguyên Khí trong cơ thể hắn nháy mắt vận chuyển điên cuồng, hình thành một luồng khí xoáy, khí xoáy không ngừng hút vào trong cơ thể Tần Phàm, thậm chí Nguyên Khí xung quanh cơ thể làm cho luồng khí xoáy Nguyên Khí không ngừng ngưng kết, không ngừng lớn mạnh, trở nên hùng hậu.

Mà quy tắc tiểu thể giới của Tần Phàm cũng tỏa ra từng đạo hào quang. Nguyên Khí ở bên trong hào quang cùng quy tắc không ngừng chấn động, giống như là đang phối hợp với cơ thể trùng kích cảnh giới.

Thời gian chậm rãi trôi qua, gân cốt trong cơ thể đột nhiên cộng hưởng, giống như đê đập đột nhiên bị nước biển đánh vỡ, sau đó nước biển mãnh liệt tràn vào bên trong.

- Vô Thánh ngũ cấp!

Tần Phàm nắm chặt hai nắm tay, hắn cảm giác được lực lượng toàn thân không ngừng lớn mạnh. Hắn thở phào buông lỏng, sự bất an trong lòng cũng an định trở lại.

Đạt tới cảnh giới Vô Thánh ngũ cấp, thực lực của Tần Phàm lại gia tăng một lần nữa. Tối thiểu bây giờ hắn không cần kiêng kỵ Tần Quan nữa.

Mà lúc này, Tần Phàm đã tiến vào trong mật thất năm giờ. Hôn lễ bên ngoài vẫn tiếp tục cử hành. Khách nhân cũng đã tới gần đông đủ. Hắn biến mất lâu như vậy rồi, đến bây giờ cũng nên đi ra ngoài gặp khách.

Đến khi Tần Phàm trở lại hôn lễ thì trời cũng đã xế chiều. Nhưng cả Tần gia Nam Phong giăng đèn kết qua vẫn sáng trưng. Nếu như không có chú ý bầu trời thì không thể nào biết được bây giờ đã là xế chiều.

Bởi vì thời điểm Tần Quan đến gây nháp sự cũng đã cách đây năm tiếng đồng hồ, thời điểm này không khí hôn lễ cũng đã khôi phục lại không ít. Xung quanh có những tiểu hài tử đến gia tộc chơi đùa, hoan thanh tiểu ngữ.

Nhưng cũng chỉ có những đứa nhỏ như vậy mới có thể tiêu sái vô ưu vô lo. Lúc này Tần Phàm có thể cảm nhận được tuy đại bộ phận tộc nhân miễn cưỡng vui cười nhưng một phần âm trầm vẫn không thể che dấu được. Rõ ràng mọi người vẫn bị ảnh hưởng.

Mà sự cảnh giới trong gia tộc cũng tăng cường lên rất nhiều. Thậm chí có nhiều tộc nhân không thềm nghỉ ngơi, không ngừng tuần tra canh gác.

- Cũng là do lão thất phu Tần Quan mà thanh như này!

Chứng kiến hết thấy, Tần Phàm lại nắm chặt hai tay. Hắn cảm thấy áy náy với tộc nhân, đối với Tần Quan lại thêm nhiều phần hận ý.

Bởi vì hôm nay Tần Quan nháo động mà hôn lễ của hắn thành bộ dáng như vậy.

Mặc khác tựa khách nhân ít hơn trước một chút, có lẽ bởi vì kiêng kỵ thực lực Tần Quan mà có ít người đã mượn cơ rời đi. Mà một ít người chuẩn bị đến cuối cùng cũng không thấy đâu.

Đối với cái này Tần Phàm không quá để ý trong lòng, một ít tiểu gia tộc, tiểu thế lực đối với cuộc chiến này ảnh hưởng không lớn. Chủ yếu là mấy Chân Vũ thế gia kia vẫn có mặt đầy đủ.

Trên thực tế, hắn biết rõ Thái gia Lạc Thành cùng Đông Phương gia Vọng Thành đã đứng về phía mình. Bọn hắn có lẽ cũng không đối ý, dù sao bọn hắn cũng là người có uy tín. Vào lúc đối mặt với Tần gia Càn Kinh, bọn hắn chắc sẽ có mặt.

- Chư vị, thật sự có lỗi, hôm nay bởi vì xử lý một chút sự tình mà lãnh đạm với mọi người. Tần Phàm tiếp khách không chu đáo, kính xin mọi người thứ lỗi.

Tần Phàm trở lại hôn lễ, chấp tay vui vẻ tạ lỗi với mọi người. Trước khi trở lại, hắn đã đổi một bộ quần áo sạch sẽ, thương thế toàn thân cũng đã khôi phục hoàn toàn, sắc mặt cũng vô cùng tốt.

1173. Chương 1183: Gặp Lại Thanh Xuân.

Chương 1183: Gặp lại Thanh Xuân.

Nhìn thấy Tần Phàm xuất hiện, có rất nhiều người thở phào một hơi, tâm tình cũng ổn định lại. Nhưng người mạnh nhất Thái gia Lạc Thành và Đông Phương gia Vọng Thành là Thái Văn Thiên cùng Đường Phương Nghiêu thấy Tần Phàm xuất hiện thì quay ra nhìn nhau, hai người đều cảm thấy được sự khiếp sợ trong ánh mắt đối phương.

Đó là bởi vì thực lực của bọn hắn cao hơn những người ở đây rất nhiều. Bọn hắn có thể nhìn ra được thực lực của Tần Phàm so với mấy tiếng đồng hồ trước cường đại hơn không ít. Tuy không biết được cụ thể Tần Phàm mạnh lên bao nhiêu nhưng lúc này Tần Phàm xuất hiện khiến hai người có cảm giác không thể địch lại.

- Thái tiên bối, Thái tộc trưởng. Đông Phương tộc trưởng, Đông Phương trưởng lão cảm tạ các vị đã đến tham gia hôn lễ của tại hạ. Đối với sự tình hôm nay chắc đã khiến mấy vị mất hứng. Tần Phàm thật có lỗi.

Mà lúc Tần Phàm đi qua bắt chuyện với mọi người, Thái gia và Đông Phương gia cũng mỉm cười, nói:

- Tần Phàm, hôm nay là do Tần Quan có ý đồ bất thiện a!

Thái thượng trưởng lão Thái gia có quan hệ mật thiết với Tần gia Nam Phong, hẳn nghe Tần Phàm nói vậy thì trầm giọng nói.

- Ân! Đa tạ Thái tiên bối nhắc nhở, ta cũng đoán hôm nay Tần Quan sẽ đến đây gây sự cho nên lúc trước mới phải tạm rời đi một thời gian để chuẩn bị một số việc.

Tần Phàm gật đầu nói.

- Kỳ Tích Chi Tử, có thể nói cho lão phu rõ, nếu như Tần gia Càn Kinh thực sự sớm phát động công kích hôm nay. Phải chăng người có lòng tin đối phó Tần Quan?

Tộc trưởng Đông Phương gia Đông Phương Nghiêu thấp giọng hỏi.

- Nếu như Tần Quan thật sự có can đảm làm trái ước hiện năm năm, vậy thì Tần Phàm cũng không ngại cho hắn có đi mà không có về.

Nghe vậy, Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói. Tuy trong lòng cũng không có nắm chắc đánh chết Tần Quan. Nhưng ở trước mặt mọi người hắn vẫn phải tỏ ra tự tin, để an lòng mọi người.

Trên thực tế, vừa rồi đột phá cảnh giới Vô Thánh ngũ cấp, hơn cũng cảm giác được phần thắng của mình càng lớn. Đương nhiên, hẳn cũng Tần Quan có át chút bài nào hay không, Dù sao Tần Quan cũng là lão quái vật, nếu không có niềm tin thì hắn sẽ không mạo hiểm bội ước, đắc tội với Chân Vũ thánh điện.

- Tần Phàm! Người yên tâm, Thái gia Lạc Thành luôn ủng hộ người. Tuy hôm nay chỉ có hai người chúng ta đến dự hôn lễ của người. Nhưng kỳ thật người Thái gia chúng ta đến đây không ít, hiện giờ đang ở trong Nam Phong thành.

Thái Văn Thiên nghe Tần Phàm nói vậy thì đại biểu cho Thái gia tỏ thái độ.

- Người Đông Phương gia chúng ta cũng đã có người đi vào Nam Phong thành. Nếu như Tần gia Càn Kinh thực sự tấn công lúc này, chúng ta cũng sẽ tiếp viện. Đương nhiên ta hi vọng người cũng không nên quên hứa hẹn lúc trước.

Đông Phương Nghiêu cũng nói.

- Đa tạ hai vị.

Tần Phàm chấp tay gửi lời cảm ơn, sau đó hắn hạ giọng nói:

- Hai vị cũng có thể yên tâm, vô luận là Thánh Nguyên Đan hay Nghi Tôn Đan mà ta đã đáp ứng hai vị nhất định sẽ có đủ. Hơn nữa Tần Phàm ta hứa hẹn chỉ cần hai vị giúp Tần gia Nam Phong chiến thắng trong trận chiến này, ta có thể truyền thụ cho Luyện Đan Sư hai nhà cách luyện chế hai loại đan dược này.

- Tốt! Chúng ta sẽ dốc toàn lực hỗ trợ.

Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu nhìn nhau, hai mắt sáng lên, sau đó đồng thời trả lời. Bọn hắn vô cùng tinh tường độ trân quý cùng độ khó của hai loại đan dược này. Nếu thật sự có thể nắm giữ được cách luyện chế, điều này có ý nghĩa trọng đại giúp thực lực gia tộc bọn hắn tăng lên.

...

Thời gian chậm rãi trôi qua, hôn lễ ngày hôm cũng sắp đến phần quan trọng nhất.

Giờ lành đã đến.

Tần Li mặc trang phục cô dâu, đi bên cạnh phụ thân Thần Hồng từ từ đi vào trong lễ đường. Giờ phút này Tần Phàm cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Giờ phút này hắn đã chờ đợi quá lâu rồi, đến khi tân nương của mình đi vào trong lễ đường, Tần Phàm mới cảm thấy bao nhiêu thống khổ vất vả đều đáng giá.

Một lúc nữa thôi, hắn và Tần Li cũng trở thành vợ chồng.

Cũng ngay một khắc này, khi thấy tân nương tử xuất hiện. Áp lực trong lòng mọi người cũng được tri hoãn, mỗi một người đều chân thành chúc mừng cho đôi tân lang, tân nương.

Bái Thiên Địa.

Bái phụ thân.

Dưới tiếng hoan hô của toàn trường, Tần Phàm cùng Tần Li tiến thành nghi thức phu thê cần thiết. Bởi vì không biết bố mẹ Tần Li là ai, mà Sư Tử Hà trưởng lão ở Chân Vũ thánh địa quá xa không cách nào đến đây được cho nên lúc bái cha mẹ hai người cũng chỉ bái phụ thân Tần Hồng. Điều này khiến cho Tần Phàm, Tần Li hơi thương cảm.

Phu thê giao bái. xem tại

Thanh âm chủ trì hôn lễ vang lên, Tần Phàm cùng Tần Li dưới ánh mắt chăm chú của mọi người cũng xoay người đối mặt vào đối phương lễ bái. Tuy lúc này trên đầu Tần Li được che vải đỏ, không nhìn thấy sắc mặt nhưng nhìn về phía Tần Li ở ngay trước mắt, Tần Phàm cảm thấy hạnh phúc vô cùng.

Dựa theo lễ tiết, khi phu thê giao bái xong thì hai người chính thức trở thành vợ chồng. Nhưng khi Tần Phàm sắp sửa cúi đầu lễ bái phu thê thì hắn nhìn thấy trong đám người một nữ tử mặc quân áo nịt màu đen đang lặng lẽ nhìn hắn. Ánh mắt hiện lên cảm tình hết sức phúc tạp.

- Kỷ...

Tần Phàm nhìn thấy nữ tử này, trong đầu không khỏi hiện lên những kí ức quen thuộc, môi run rẩy định nói gì đó nhưng cuối cùng hắn vẫn kìm được không có lời miệng.

Hôm nay là đại hôn của Tần Phàm, hắn không muốn có thêm phiền muộn nữa.

Chỉ là Tần Phàm vẫn không nhịn được ngẩng đầu liếc mắt nhìn. Mà lúc này bóng hình xinh đẹp kia đã biến mất trong đám người, bóng lưng có chút thương cảm, có chút cô đơn để cho lòng hắn thoáng đau nhức.

Trong nhân sinh thì tình cảm là vi diệu nhất. Kỷ Huyền Nhi rời đi, cũng là lời cáo biệt đối với Tần Phàm.

Trở về tuổi thơ.

Tần Phàm nhẹ nhàng hít một hơi, cuối cùng vẫn thu hồi ánh mắt chậm rãi cúi đầu, hoàn thành lễ bái phu thê. Một bái này cũng là hứa hẹn nặng nhất đời hắn.

- Đưa vào động phòng...

Dựa theo tập tục Tần gia Nam Phong, tân nương tử đi vào phòng tân hôn trước, mà chú rể sẽ đi uống một tuần rượu với các tân khách. Sau đó mới có thể đi vào động phòng. Về phần các tân khách, sau khi tiệc rượu no say sẽ được an bài nghỉ ngơi ở Tần gia Nam Phong hoặc nghỉ ngơi ở trong Nam Phong thành. Có như vậy mới được xem như là tới tham gia lễ thành hôn.

Sau một tuần rượu, Tần Phàm vui vẻ chào tạm biệt mọi người rời khỏi tiệc rượu. Mà khách nhân cũng dần dần rời đi, cả hội trường hôn lễ cũng dần an tĩnh trở lại.

Chỉ là lúc này nội tâm Tần Phàm không thể nào bình tĩnh được. Hắn cảm giác rằng buổi tối ngày hôm nay mình sẽ không thể an ổn động phòng được.

- Tần Phàm ca ca.

Tần Phàm mới đi được một đoạn đường thì Phương Tiểu Tình dụ dằng đi tới trước mặt hắn.

- Tiểu Tình! Thực xin lỗi, đêm nay Tần Phàm ca ca rất bận, không thể tiếp đãi muội được.

Tần Phàm nhìn Phương Tiểu Tình dụ dằng ở trước mặt, lần này gặp lại nàng đã thay đổi rất nhiều. Thay đổi nhiều nhất là khí chất. Trước kia mà một tiểu nữ hài e lệ nhút nhát, hiện tại đã có nét ưu nhã tự tin, hấp dẫn hơn rất nhiều.

1174. Chương 1184: Đêm Động Phòng.

Chương 1184: Đêm động phòng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tần Phàm ca ca không cần khách khí, kỳ thật lần này Tiểu Tình đến đây chủ yếu là muốn giúp Tần Phàm ca ca.

Phương Tiểu Tình nhìn Tần Phàm nói:

- Một thời gian ngắn trước, muội có xem thiên tượng chứng kiến quần ma phệ long. Muội dự đoán Tần Phàm ca ca sẽ gặp nguy hiểm....Mà mỗi nguy hiểm này rất có thể sẽ xảy ra vào đêm nay.

- Đêm nay?

Nghe vậy, Tần Phàm cả kinh. Hắn biết rõ Phương Tiểu Tình cùng Thú Thần có liên hệ cảm ứng đặc thù. Lời nàng nói không phải chuyện đùa mà có độ chính xác nhất định.

- Tần Quan đêm nay sẽ động thủ?

Tần Phàm nắm chặt hai nắm tay, đêm nay chính là đêm động phòng của hắn, một khắc xuân tiêu đáng giá ngàn vàng. Nhưng bây giờ lại không được an ổn, trong lòng Tần Phàm oán hận lão thất phu kia.

- Tiểu Tình cũng không biết, chỉ dự đoán được đêm nay Tần Phàm ca ca sẽ gặp nguy hiểm lớn. Tần Phàm ca ca nhất định phải coi chừng.

Phương Tiểu Tình lắc đầu nói.

Tần Phàm âm trầm gật đầu, sau đó mắt nhìn Phương Tiểu Tình mà hai gã thần thú Vô Thánh rời đi.

- Đêm nay Nam Phong thành tụ tập nhiều cường giả Vô Thánh như vậy, Tần Quan cùng Mộc gia, Ô gia thực có can đảm động thủ sao?

Tần Phàm nhìn lên bầu trời miệng thì thào.

Mà hắn phát hiện lúc này ở Tần gia Nam Phong ngoại trừ đèn cây trong nhà thấp ra thì đêm nay trời không trăng sao. Chỉ có một mảnh đen kịt, hỗn độn, thâm thúy, thần bí. Không biết có nguy hiểm gì không.

Kế tiếp, Tần Phàm vẫn cẩn thận phân phó tộc nhân phụ trách phòng vệ cẩn thận, tăng cường cảnh giác. Cho dù phải thức trắng đêm thì cũng không thể phớt lờ. Hắn lại còn để Cửu Bạch Hải đi tra xét khắp Nam Phong thành một lần, đề phòng ngừa người của Tần gia Cầm Kinh trà trộn vào đánh lén.

Làm xong những việc này, thì Tần Li đã bước vào phòng tân nường cũng được tiếng rười rùi. Trong lòng Tần Phàm có chút áy náy đi vào phòng. Đêm nay, hắn biết mình đã làm Tần Li tủi thân.

Trong phòng tân nường, Tần Li đang đội vải đỏ lặng yên ngồi trên giường đợi Tần Phàm. Nàng đối với việc Tần Phàm chậm trễ vào phòng cũng có thể lý giải. Mà khi nghe bước chân chậm rãi, trầm ổn bước vào trong phòng, nàng không khỏi có chút ngượng ngùng, mặt thoáng ửng hồng.

Tuy bình thường nàng cùng Tần Phàm cũng đã hết sức quen thuộc, nhưng hôm nay hai người đã thành thân cho nên tâm tư của nàng có chút khẩn trương.

- Tỷ tỷ!

Tần Phàm ở bên ngoài hít sâu một hơi, để cho tâm tình bình tĩnh trở lại mới chậm rãi đi vào trong phòng đến bên giường ngồi xuống. Hắn cầm tay Tần Li, ôn nhi nói:

- Ngốc tử, hiện tại còn gọi ta là tỷ tỷ sao?

Tần Li tức giận quay đầu, mắng Tần Phàm một trận.

- Nường tử.

Tần Phàm vui vẻ nhưng không quá mức. Đơn giản vì hắn thật sự không có cách nào thả lỏng được tâm tình. Nhìn Tần Li vẫn còn đang đội vải đỏ, hắn khẩn khoản xin lỗi.

- Nường tử, thực xin lỗi, lại để cho nàng đợi lâu như vậy.

Sau đó hần vươn tay kéo tấm vải đỏ xuống, để lộ ra gương mặt tuyệt sắc của Tần Li. Mà lúc này Tần Li trang điểm nhẹ nhàng, bình thường nàng đã đẹp nhưng hôm nay nàng lại giống như tiên nữ giáng trần vậy.

- Thật đẹp. Nương tử, nàng là người đẹp nhất trong thiên hạ.

Tần Phàm thật tâm nói, hần nhẹ nhàng vuốt má Tần Li. Nhớ tới khi còn bé, nguyện vọng lớn nhất của hần là được kết hôn với Tần Li, hôm nay mộng tưởng đã thành sự thật. Tần Phàm có chút hoảng hốt cùng vui mừng.

Tần Li không phải lần đầu tiên nghe được lời nói ngon ngọt như vậy. Khi danh khí nàng truyền ra ngoài, có rất nhiều lời đồn đại xưng nàng là đệ nhất mỹ nữ Đại Càn Quốc. Nhưng bây giờ nàng nghe Tần Phàm khen mình, nàng vẫn cảm thấy đường mật, ngọt ngào vô cùng.

Nàng cùng Tần Phàm lớn lên từ nhỏ, có một loại tình cảm mà người khác không thể nào lý giải được. Quan trọng hơn là trong lòng nàng có một bí mật khắc cốt ghi tâm.

Lúc này Tần Phàm còn có rất nhiều việc phải làm, trong khoảng thời gian ngắn hần có chút thất thần.

- Phu quân, còn đang suy nghĩ chuyện ban ngày sao?

Tần Li thấy Tần Phàm có tâm sự, không khỏi mở miệng hỏi. Mặc dù nàng không có ở hiện trường nhưng cũng biết hôm nay Tần Quan tới.

- Thực xin lỗi tỷ tỷ. Đêm nay khả năng chúng ta không được an ổn.

Tần Phàm nhìn Tần Li, trầm trọng gật đầu. Cảm giác bất an trong lòng hần càng ngày càng nặng, lại thêm được Phương Tiểu Tình nhắc nhở, hần không thể nào bình tĩnh lại được.

- Phu quân, chẳng lẽ đêm nay Tần Quan có thể xuất hiện sao?

Tần Li nghe vậy, lông mày khẽ nhíu. Tần Phàm vẫn hay có thói quen gọi nàng là tỷ tỷ, nhưng lúc này nàng cũng không để ý.

- Đúng vậy, ta không thể buông lỏng. Tỷ tỷ, đêm nay thật xin lỗi.

Tần Phàm nhẹ giọng tạ lỗi. Sau đó giang tay ôm Tần Li vào trong ngực.

- Phu quân. Chúng ta là vợ chồng, có chuyện gì chúng ta sẽ cùng đối mặt.

Tần Li nằm trong ngực Tần Phàm ôn nhu nói.

- Vậy tối nay...

Tần Phàm nhìn nét mặt Tần Li, gãi gãi đầu, có chút xấu hổ nói.

Đêm nay là đêm động phòng, nhưng hần cũng không dám chủ quan, bởi vì hần nhất định phải bảo trì trạng thái tốt nhất để đi ứng phó với nguy cơ có khả năng phát sinh.

- Sau này hãy nói đi!

Tần Li thấy Tần Phàm hỏi vậy, đỏ bừng cả mặt. Dù sao nàng cũng là nữ tử, tự nhiên có chút e lệ. Hơn nữa nàng cũng biết tình thế hôm nay nghiêm trọng, đâu còn dám đa tưởng.

Kế tiếp, hai người chỉ nằm trên giường ôm nhau ngủ.

Nằm ôm một tuyệt sắc giai nhân, cảm thụ một tia ôn nhu trong lòng, Tần Phàm đã sớm dậy sóng. Hần đang đấu tranh với phản ứng của chính mình, nhưng hần vẫn không thể nào khác chế được.

Loại cảm giác này thống khổ vạn phần. Trong lòng Tần Phàm lại càng oán hận Tần Quan. Nhưng Tần Phàm không có biểu hiện ra ngoài, hần vừa phóng Linh Giác ra để phòng vừa mỉm cười nói chuyện với Tần Li.

Lúc này, Tần Li cảm giác được hô hấp của Tần Phàm có chút nóng rực, từ phía sau truyền đến độ ấm làm cho tim nàng đập rộn lên, đặc biệt là lửa nóng ở phía dưới càng làm cho nàng giống như bị điện giật. Trong khoảng thời gian ngắn, dường như nàng đã mất đi hết khí lực.

Vào lúc đêm muộn này, sau khi trải qua náo động vào ban ngày thì không biết tại sao dân chúng Nam Phong thành đều cảm thấy bầu không khí yên tĩnh lạ thường.

Tần Phàm không hề buông lỏng cảnh giác.

Mà đêm dài lắm mộng, Tần Phàm đột nhiên cảm giác được một hồi dao động huyền diệu từ Nam Phong thành truyền đến. Sau đó là cảm giác bất an làm cho toàn thân hắn đổ mồ hôi.

- Quả nhiên đã đến rồi.

Tần Phàm nhanh chóng rời giường, sắc mặt lạnh như băng.

Hắn chuẩn bị lâu như vậy là vì giờ khắc này!

- Oanh!

Dao động huyền diệu kia truyền đến không bao lâu thì có một tiếng nổ lớn vang lên.

- Cái gì!

Tần Phàm trong thời gian ngắn không có thể đưa ra chỉ đạo gì, lúc này sắc mặt của hắn cũng phải biến đổi.

Sáo đó hắn cảm ứng một phen thấy một khối cự thạch giống như một ngọn núi xuất hiện trên bầu trời Nam Phong thành. Khối cự thạch này lại giống như thiên ngoại phi thiên bay về phía Tần gia Nam Phong làm cho cả Tần gia Nam Phong phải chấn động.

1175. Chương 1185: Không Kiêng Nể Gì Cả.

Chương 1185: Không kiêng nể gì cả.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nơi bị khối cự thạch kia đập trúng, kiến trúc ở đó bị biến thành phần vụn, mà những tộc nhân ở gần đó không chết cũng bị thương.

- Coi chừng, địch tập kích! Có địch tập kích!

Khắp nơi vang lên âm thanh cảnh báo, rất nhiều tộc nhân kêu la thảm thiết.

Cũng chỉ mới có một khối cự thạch mà cả Tần gia Nam Phong đã bị tổn thất thảm trọng. Trong thời gian ngắn cả Tần gia lâm lâm hoảng loạn khó có thể không chết được. Mà tất cả dân chúng Nam Phong Thành đang chìm trong giấc ngủ, kể các những khách mời tới tham dự hôn lễ cũng giật mình tỉnh dậy, nhanh chóng chạy ra ngoài xem có việc gì.

- Lão thất phu Tần Quan này!

Tần Phàm không cần đi ra khỏi cửa, hắn triển khai Linh Giác đã có thể cảm ứng được lở lửng trên không Tần gia Nam Phong có vài tên cường giả Võ Thánh. Trong đó đi đầu là một lão già lạnh lùng mặc cẩm bào, người này chính là lão tổ Tần Quan của Tần gia Càn Kinh. Mấy người khác là Võ Thánh của Tần gia Càn Kinh và Ô gia, Mộc gia.

Mà khối cự thạch vừa rồi chính là do Tần Quan dùng không gian ngũ hành vận chuyển đến, rồi ném xuống Tần gia Nam Phong.

Đáng tiếc, Tần Phàm muốn chạy ra ngoài ứng cứu thì không kịp.

Tuy Tần Phàm nghĩ rằng đêm nay Tần Quan sẽ hành động, nhưng công khai như thế nào, không kiêng nể gì như thế nào, thậm chí tộc nhân bình thường cũng không buông tha đã vượt qua suy đoán của Tần Phàm. Cho nên sắc mặt hắn càng ngày càng lạnh, càng ngày càng nặng.

- Kỳ hạn ước hẹn năm năm còn chưa tới. Chẳng lẽ Tần gia Càn Kinh hoàn toàn không để ý đến thánh lệnh ra tay tấn công Tần gia Nam Phong chúng ta sao?

Tần Li cũng cả kinh, nàng cũng không nghĩ Tần Quan lại tấn công trực tiếp như vậy.

- Xem ra lão thất phu Tần Quan này biết rất nhiều thứ mà chúng ta không biết được. Nếu không hẳn cũng không dám làm thế.

Tần Phàm âm trầm nói:

- Kim Dương Vũ Thánh trọng thương, cả Vũ Thiên đại lục mất đi trụ cột, mà Chân Vũ thánh điện cũng đang gặp phải nguy cơ rất lớn, cho nên Tần Quan mới có thể không cố kỵ ước thúc của Chân Vũ thánh điện.

Ban ngày chính là thăm do, bây giờ trực tiếp tiến công!

Tần Phàm biết rõ Tần gia Càn Kinh tuyệt đối đã có chuẩn bị từ trước. Nếu không có nắm chắc, tên Tần Quan kia sẽ không lỗ mãng làm việc. Mà nguyên nhân lớn nhất chính là Tần gia Càn Kinh không hề kiêng sợ Chân Vũ thánh điện.

- Cho dù Tần Quan không muốn tuân thủ ước hẹn năm năm, nhưng tại sao hắn lại lựa chọn hôm nay? Hiện tại khách nhân của chúng ta đều ở trong Nam Phong thành, cường giả không ít, bọn hắn không sợ muốn đánh bại Tần gia Nam Phong chúng ta càng thêm khó khăn sao?

Tần Li có chút khó hiểu, thắc mắc.

- Hẳn để cho hôn lễ của chúng ta diễn ra một cách an ổn là có nguyên nhân. Lúc này Tần gia Càn Kinh rất có thể có chuẩn bị khác.

Tần Phàm không ngừng suy tính các loại khả năng, trong lòng càng thêm kiêng kỵ.

Chân Vũ thánh điện là người giữ gìn trật tự Vũ Thiên đại lục, lúc này mất đi năng lực chấn nhiếp Tần Quan!

Ngoại trừ khả năng Chân Vũ thánh điện không rảnh để chú ý đến hắn thì còn có một khả năng là Tần gia Càn Kinh còn có chỗ dựa khác.

Vào lúc này, Tần Phàm càng cảm thấy tình thế không ổn chút nào.

Mà trong lúc hai người đang phân tích ý đồ Tần gia Càn Kinh. Linh Giác Tần Phàm vẫn một mực quan sát tình huống bên ngoài. Lúc này trong Nam Phong thành có không ít người của Tần gia Càn Kinh đã mai phục sẵn bắt đầu tiến đánh các địa phương của Tần gia Nam Phong.

Hiện tại, Ẩn Thế Mạo Hiểm đoàn cùng với tộc nhân cảnh giới đã bắt đầu chiến đấu cùng với những người này. Trong thời gian ngắn cả Tần gia Nam Phong không có hào khí vui mừng như lúc sáng nữa mà mỗi một nơi đều là chiến trường, máu tươi cùng huyết nhục văng khắp nơi.

- Tỉ tỉ, hiện tại ta phải ra ngoài.

Tần Phàm đã rời giường, hắn liếc nhìn Tần Li áy náy nói. Hiện tại, Tần Phàm không có tiếp tục công kích nhưng hắn biết đợt thứ hai chính là chờ mình.

- Phụ quân, ta và người cùng đi!

Tần Li nhanh chóng rời giường, cởi bỏ trang phục tân nương rồi thanh bằng một bộ đồ màu xanh nhạt bình thường, thuận tiện hơn.

Nàng thay quần áo trong phòng, để lộ ra thân thể mỹ diệu. Nhưng lúc này Tần Phàm không có thời gian rảnh để mà thưởng thức.

Hôm nay Tần Li đã tiếp cận cảnh giới Vô Tôn cửu cấp, hơn nữa bởi vì thể chất nàng đặc thù mà có thể phát huy ra thực lực vượt xa cảnh giới, có thêm nàng sẽ có thêm người lãnh đạo.. Ẩn Thế Mạo Hiểm đoàn và tộc nhân đều rất tin phục nàng.

Cho nên Tần Phàm không có cự tuyệt việc Tần Li tham gia trận chiến. Chỉ là trong lòng cảm thấy áy náy. Hôm nay là ngày cưới, nhưng mình và nương tử lại không thể có được một đêm ái ân hạnh phúc. Hiện tại chính mình cùng nương tử còn phải đi chiến đấu.

Tần Phàm nắm chặt hai tay, tuy trên mặt không có biểu hiện ra ngoài, nhưng vô cùng hận Tần Quan. Tất cả đều do lão thất phu kia.

- Phu quân! Không nên tự trách, chúng ta là vợ chồng, có chuyên gì phải cùng nhau gánh vác.

Tần Li nhìn ra được suy nghĩ trong lòng Tần Phàm, kéo tay hắn ôn nhu nói.

- Ân! Tỷ tỷ, tỷ nữa người phải cẩn thận một chút.

Tần Phàm gật đầu, sau đó hít sâu một hơi để cho tâm tình của mình hoàn toàn bình tĩnh trở lại. Sau đó hai người rất nhanh bay ra khỏi phòng.

Tần Phàm bay về phía Tần Quan, mà Tần Li thì đi thống lĩnh Ân Thế Mạo Hiểm đoàn cùng tộc nhân khác.

- Ha ha! Tần Phàm, năm đó người hủy môn đình của Tần gia Càn Kinh ta, lại được Chân Vũ thánh điện bao che mà rời đi. Nhưng người có thể nghĩ tới ngày đại hôn của mình không thể trôi qua một cách an bình.

Trên bầu trời, Tần Quan lơ lửng trên không nhìn Tần Phàm đang bay lên. Trên mặt lộ ra một tia cười tức, sau đó hắn dùng âm thanh khàn khàn nói chuyện. Thanh âm cũng vang vọng cả Nam Phong thành.

Nghe được tiếng cười âm lạnh của Tần Quan, rất nhanh cả Nam Phong Thành nổ tung. Bởi vì vừa rồi Tần Quan dùng cự thạch công kích đã có rất nhiều người bình tĩnh.

- Tần Quan vừa mới nói cái gì? Hắn vậy mà dám nói Chân Vũ thánh điện bao che?

- Tần gia Càn Kinh cùng Tần gia Nam Phong có năm năm ước hẹn, hiện giờ còn chưa tới, Tần gia Càn Kinh đã dám tấn công Tần gia Nam Phong, xem ra bọn hắn có chỗ dựa vững chắc, bằng không không dám làm việc đối nghịch với Chân Vũ thánh điện!

- Tuy nhiên đoạn thời gian trước cũng có đồn đại rằng Tần Quan đã đột phá cảnh giới Vô Thánh cửu cấp. Nhưng như vậy cũng đủ để hắn dám đối nghịch với Chân Vũ thánh điện.?

Nghe được giọng nói của Tần Quan, rất nhiều người cảm thấy khó tin. Trong thời gian ngắn vô cùng kinh ngạc. Chân Vũ thánh điện ở Vũ Thiên đại lục uy nghi chí cao vô thượng. không ai nghĩ rằng Tần Quan có thể cãi lời Chân Vũ thánh điện.

- Hắc hắc! Ta thấy Tần Quan bị Tần Phàm gây áp lực lớn quá. Hiện tại hai bên chỉ còn cách ước hẹn có một năm. Nhưng mà nghe nói Tần Phàm đã có thể cùng Vô Thánh bát cấp tương chiến. Hơn nữa tổng hợp lực Tần gia Nam Phong cũng không thua kém gì Tần gia Càn Kinh.

1176. Chương 1186: Tình Thế, Khốn Cực! (1)

Chương 1186: Tình thế, khốn cực! (1)

- Đúng vậy, ta xem Tần gia Càn Kinh đã đến bước đường cùng, bí quá hóa liều.

- Ha ha! Chẳng qua nếu như Tần gia Càn Kinh có thể diệt được Tần gia Nam Phong thì đến lúc đó đại cục đã định. Chân Vũ thánh điện vì bảo tồn thực lực, cũng chưa chắc sẽ trách cứ Tần gia Càn Kinh.

Cũng có rất nhiều thanh âm nghị luận vang lên, những người này đều ẩn nấp xem hai nhà chiến đấu. Chỉ là thanh âm của những người này rất nhỏ.

Mà Tần Phàm nghe Tần Quan nói thế thì lại cười ngạo nghễ. Ánh mắt hắn lạnh lùng nhìn Tần Quan cùng những tên Vô Thánh khác, rồi cao giọng nói:

- Lão thất phu Tần Quan. Bốn năm trước người giấu đầu lòi đuôi, muốn dùng ý niệm hủy đi võ đạo của ta. Đáng tiếc không những không có thành công mà còn bị ta hủy đi môn đình! Hôm nay người lại không biết xấu hổ, không tôn trọng thánh lệnh năm đó mà hủy đi ước hẹn. Trong ngày cưới của ta mà Tần gia Càn Kinh các người đến náo loạn, chỉ sợ không phải gì việc môn đình bị hủy.

Lời này vừa nói xong, Tần Phàm lại lên tiếng, giọng nói của hắn càng ngày càng lạnh, hắn nhìn địa phương Tần gia Nam Phong bị hủy diệt trước đó, giọng lạnh như sương tiếp tục nói:

- Người tưởng đối phó với Tần gia Nam Phong ta dễ vậy sao. Nợ máu phải trả bằng máu. Hôm nay người đã khiến nơi này loạn hết cả lên vậy cũng chuẩn bị tâm lý Tần gia Càn Kinh các người biến mất khỏi Đại Càn Quốc đi.

- Ha ha ha!

Nghe vậy, Tần Quan ngửa mặt lên trời cười to một tiếng. Sau đó ánh mắt lạnh băng nhìn về phía Tần Phàm nói:

- Ta chẳng biết xấu hổ? Ta không tôn thánh lệnh? Chân Vũ thánh điện đối với việc Tần gia Càn Kinh chúng ta chịu ủy khuất chẳng thèm quan tâm. Người hủy môn đình Tần gia Càn Kinh chúng ta, lại được Thánh chủ bao che dung túng tiểu tạp chủng người! Ước hẹn bất công bốn năm trước ta tại sao phải tuân thủ. Một Chân Vũ thánh điện như vậy, chúng ta tại sao phải tôn kính.

- Hôm nay ta chính là muốn phá cái ước hẹn chó má đó. Tần Phàm, người đã dám cuồng ngôn như vậy, ta ngược lại muốn biết đến tột cùng là Tần gia nào biến mất khỏi Vũ Thiên đại lục.

- Hôm nay ta không những biến hôn lễ của người mình yển, mà còn muốn khiến Tần gia Nam Phong các người có gà không yên.

Kế tiếp, Tần Quan đang nói thì như biến thành một quả đạn pháp rơi xuống một chỗ hẻo lánh của Nam Phong Thành. Điều này làm cho rất nhiều người chấn động vô cùng.

- Cái này...

- Tần Quan thật lớn gan, không chỉ xé bỏ ước định mà Thánh chủ định ra, hơn nữa còn dám công khai dùng ngôn ngữ công kích Chân Vũ thánh điện!

- Phản! Lần này Tần gia Càn Kinh thật sự làm phản! Xem ra Tần gia Càn Kinh thật sự muốn đối đầu với Chân Vũ thánh điện.

- Đúng vậy a! Lần này Tần Quan cùng Tần gia Càn Kinh lại có gan lớn đến như vậy? Cho dù hắn là Võ Thánh cửu cấp nhưng thực lực so với Chân Vũ thánh điện vẫn còn rất kém. Hắn vậy mà công khai đối nghịch.

- Chẳng lẽ Tần Quan có chỗ dựa nào sao?

Bởi vì trong hôn lễ của Tần Phàm có rất nhiều người tụ tập ở trong Nam Phong Thành cho nên những người này đều nghe được lời nói của Tần Quan. Hắn không những phá bỏ ước định mà còn chửi bới Thánh chủ, chửi Chân Vũ thánh điện. Mọi người đều không thể nào tưởng tượng nổi, nhao nhao nghị luận.

Ngay cả những cường giả Võ Thánh đứng đằng sau Tần Quan, nghe được những lời này của hắn cũng thoáng kinh động. Đặc biệt là người của Mộc gia và Ô gia. Bọn hắn thật không ngờ Tần Quan sẽ nói ra những lời như thế ở đây.

Nhưng lúc này dưới khí thế của Tần Quan, mọi người chỉ đứng yên nhìn hắn không có người nào lên tiếng. nguồn

Mà ở bên kia, Tần Phàm đứng trên không trung, trong lòng không khỏi trầm xuống thâm nghĩ:

- Chẳng lẽ Chân Vũ thánh điện thật sự gặp phải phiền toái gì, cho nên Tần Quan mới có thể không sợ thánh lệnh của Thánh chủ?

Ánh mắt Tần Phàm nhìn qua mười mấy tên Võ Thánh đứng sau Tần Quan. Rõ ràng những người này đều có chuẩn bị khi đến đây, Thậm chí đối với Tần gia Càn Kinh đối nghịch với Chân Vũ thánh điện cũng không thể trong mắt. Không những thế Tần gia Càn Kinh còn có Mộc gia cùng Ô gia tương trợ, lực lượng càng thêm hùng mạnh, khó có thể chống đỡ.

Một khi không có Chân Vũ thánh điện chắn niệp, vậy chỉ sợ ở Đại Càn Quốc không có thế lực nào có thể ngăn cản được Tần gia Càn Kinh.

Cho nên tình thế lúc này của Tần Phàm vô cùng nghiêm trọng.

- Ha ha! Năm đó Tần gia Nam Phong ta chỉ là một thế gia cửu cấp yếu đuối. Tần gia Càn Kinh các người là thế gia đứng đầu lại lấy mạnh hiếp yếu, tùy ý chèn ép! Năm đó ta vẫn là một Linh Vũ Sư, người đường đường là Võ Thánh cũng không biết sĩ diện muốn hủy võ đạo của ta. Lúc đó Thánh chủ đã định ra ước hẹn năm năm giữa hai nhà chúng ta. Nhưng người Tần gia Càn Kinh các người có buông tha việc truy sát ta không?

- Hiện tại Tần Quan người còn không biết xấu hổ, nói Tần gia Càn Kinh chịu bao nhiêu ủy khuất?

- Bây giờ người đã là Võ Thánh cửu cấp, lại không biết xấu hổ bội ước đến phá hỏng hôn lễ của ta. Nhưng vậy mà cũng có thể công khai nói được. Hôm nay người có thủ đoạn gì cứ việc thi triển, Tần Phàm ta sẽ đón nhận tất cả.

Tuy trong lòng có phần kiêng kị nhưng Tần Phàm vẫn không đổi sắc nhìn Tần Quan, miệng cười lạnh đáp. Mỗi lời của hắn đều ngông nghênh nhưng không kiêu ngạo siểm nịnh, nói thẳng nhân tâm, mà cho rất nhiều người ở Nam Phong thành âm thầm ủng hộ.

- Ha ha! Tốt, miệng lưỡi tiểu tử người rất sắc bén! Nhưng người có nói thế nào đi chăng nữa thì cũng chỉ là công phu miệng lưỡi là thôi. Trước thực lực tuyệt đối người cũng không thể làm gì cả. Tần Phàm, ta cũng không sợ nói cho người biết. Hôm nay Chân Vũ thánh điện không thể nào đến cứu Tần gia Nam Phong các người được. Trời cũng đã định Tần gia Nam Phong các người hôm nay sẽ biến mất khỏi Vũ Thiên đại lục.

Nghe lời nói sắc bén của Tần Phàm, Tần Quan ngửa mặt lên trời cười to. Hắn mặc dù cường đại nhưng miệng lưỡi không bằng Tần Phàm. Cho nên Tần Quan dứt khoát không nhiều lời, không có ý định dây dưa cùng Tần Phàm, muốn trực tiếp động thủ.

Trước đây bởi vì Chân Vũ thánh điện cùng Thánh chủ ước thúc mà Tần gia Càn Kinh không thể không bỏ qua việc đối phó với Tần Phàm. Hiện tại đã có cơ hội để hắn ra tay, Tần Quan tự nhiên không muốn tùy ý để ột thiên tài siêu cấp yêu nghiệt này phát triển.

Một năm, hắn không đợi được!

- Chân Vũ thánh điện sẽ không tới?

- Đây là có ý gì?

- Chân Vũ thánh điện không can thiệp vào tranh đấu giữa hai nhà sao?

Một ít khách nhân tới tham dự hôn lễ của Tần Phàm đồng dạng kinh hãi. Trong lòng bọn họ vì mấy ngày trước Thánh chủ tặng lễ cho Tần gia Nam Phong nên mới lựa chọn đến đây. Nhưng đến bây giờ lại nghe Chân Vũ thánh điện sẽ không nhúng tay vào làm ọi người cảm thấy hối hận.

Cộng thêm khí thế hung sát của Tần gia Càn Kinh, người sáng suốt đều nhìn ra được ai là người chiếm ưu thế.

- Chân Vũ thánh điện quả nhiên là gặp chuyện không may!

1177. Chương 1187: Tình Thế, Khốn Cự! (2)

Chương 1187: Tình thế, khốn cực! (2)

Mà Tần Phàm nghe Tần Quan nói vậy, cho dù trong lòng có chuẩn bị nhưng vẫn kinh sợ. Hắn không phải vì phải đối mặt với Tần gia Càn Kinh mà kinh sợ, mà vì Chân Vũ thánh điện với tư cách là thế lực thủ hộ của Vũ Thiên đại lục một khi ngã xuống, tình thế cả đại lục chỉ sợ không thể nào tưởng tượng nổi.

Khi hắn nghe được những lời nghị luận phía dưới càng thấy sự tình không ổn. Hiện tại, Tần gia Càn Kinh cùng Mộc gia và Ô gia tùy thời sẽ tấn công Tần gia Nam Phong. Nếu như không có người hỗ trợ Tần gia Nam Phong hắn nhất định sẽ chịu thiệt.

- Ha ha! Tần Quan, hôm nay ngươi đã muốn bội ước, ta cũng để cho ngươi biết Tần gia Nam Phong ta cũng không phải là quả hồng mềm đâu.

Tần Phàm cười nói, biểu hiện vô cùng tự tin.

- Cho dù Chân Vũ thánh điện không thể rảnh rang để ý đến Tần gia Càn Kinh ngươi. Nhưng Tần gia Nam Phong ta cũng không phải dễ đối phó như vậy.

- Hừ! Tần Phàm! Đến bây giờ ngươi còn không có giác ngộ sao? Hôm nay Tần gia Nam Phong chạy trời không khỏi nắng, lần trước ở Đại Lý chúng ta đã cho ngươi một con đường sống. Hôm nay ngươi sẽ không may mắn như vậy đâu.

Nghe Tần Phàm nói, thái thượng trưởng lão Ô tàng của Ô gia đứng đằng sau Tần Quan lại cười một tiếng, sau đó chuyển hướng Tần Quan nói:

- Tần thái trưởng lão, ta đã từng cùng tiểu tử này giao thủ, tuy hắn có chút thực lực nhưng còn không đáng cho ngươi ra tay, không ngại thì giao cho ta đi.

- Giao cho ngươi?

Lông mày Tần Quan khẽ nháy lên, sau đó chậm rãi quay người nhìn Ô Tàng nói:

- Ô lão, ngươi có nắm chắc?

- Tần thái trưởng lão cứ yên tâm, lần trước tại Đại Lý, khi giao thủ cùng hắn ta còn không có dùng hết sức. Hơn nữa những ngày này ta được ngươi trợ giúp, cảm giác thực lực tăng tiến không ít. Hôm nay ta đủ tự tin để giết chết hắn.

Ô Tàng hai tay để trong áo, bỗng nhiên duỗi ra, một đạo hào quang cao chói vọt phóng ra. Hai mắt hắn nhìn về phía Tần Phàm tự tin nói.

- Tốt! Ô lão đã nói như vậy thì Tần Phàm giao cho ngươi. Lão phu sẽ áp trận cho ngươi!

Nghe Ô Tàng nói như vậy, Tần Quan liên tục gật đầu. Kỳ thật hắn cũng muốn xem xem Tần Phàm có bao nhiêu cân lượng, có đáng để mình ra tay hay không.

- Ô Tàng! Ngươi đã tự tìm đường chết, cố ý đối nghịch với Tần gia Nam Phong ta vậy thì ngươi cần phải chuẩn bị tốt tâm lý đón nhận hậu quả.

Tần Phàm nhìn Ô Tàng, lạnh lùng nói. Hắn đối với Tần Quan là Võ Thánh cứu cấp còn có chút kiêng kỵ chứ về phần Võ Thánh bát cấp như Ô Tàng hắn không để vào trong mắt.

- Hừ! Tần Phàm xem ra những năm gần đây ngươi sống rất an nhàn. Ta nói cho ngươi biết, hôm nay ngươi sẽ chết!

Ô Tàng chỉ hừ lạnh một tiếng, rõ ràng hắn cũng rất tự tin.

Kế tiếp, Tần Phàm không nói gì, hắn nhìn Ô Tàng hai giây. Sau đó Chu Tước Chi Dực sau lưng mở ra, bay ra ngoài phạm vi Nam Phong thành, ý tứ của hắn rất rõ ràng không muốn ảnh hưởng của trận chiến mà làm chết người vô tội.

- Đi thôi! Hắn đã muốn tự chọn địa phương táng chân linh, như vậy chúng ta cũng nên cho hắn toại nguyện.

Hai mắt Tần Quan nhú lại, nhàn nhạt nói với Ô Tàng. Trên thực tế, hắn cũng không có ý muốn giết chóc bình dân.

- Vậy thì thỏa mãn ước nguyện cuối cùng của hắn.

Ô Tàng nghe vậy, cũng chỉ cười cười. Sau đó hóa thành một đám mây đen dùng tốc độ cực nhanh bay ra ngoài.

Tốc độ của Ô Tàng vậy mà ngang bằng với Tần Phàm. Rất nhanh hai người đã đi ra ngoài bầu trời Nam Phong Thành.

- Ba chiêu! Ô Tàng, trong vòng ba chiêu ngươi chưa bại, Tần Phàm ta tự sát tại chỗ!

Tần Phàm dần dần đứng lại, nhìn Ô Tàng khí thế trên người phóng đại. Hơn nữa hào quang quy tắc tiểu thế giới chiếu rọi khắp nơi, ngạo nghễ, lạnh lùng nói.

Hiện tại Tần gia Nam Phong đang vào thế yếu. Ô Tàng đã đưa đến tận cửa, vừa vặn để Tần Phàm giết người lập uy.

- Ba chiêu đánh bại Ô Tàng?

- Khẩu khí của hần cũng quá lớn rồi? Ô Tàng dù thế nào đi nữa thì cũng là cường giả Võ Thánh bát cấp!

- Ba chiêu đánh bại cường giả Võ Thánh bát cấp, nhưng hần thực có can đảm nói ra lời đó. Phải biết rằng Ô Tàng đã vượt qua trăm tuổi, thành danh không biết bao nhiêu năm. Tần Phàm cũng chỉ mới có hơn hai mươi tuổi, lời nói khó nghe như vậy mà hần cũng dám nói sao.

- Lúc này Kỳ Tích Chi Tử thật sự khinh địch cùng tự đại.

- Ha ha! Vậy cũng chưa hẳn, Kỳ Tích Chi Tử sở dĩ trở thành Kỳ Tích Chi Tử chính hần cũng không ngừng sáng tạo ra kỳ tích, nhưng năm gần đây hần đã đánh vỡ không biết bao nhiêu ghi chép trong lịch sử không biết bao nhiêu lần. Huống chi Kỳ Tích Chi Tử cùng Ô Tàng đã từng đại chiến một trận ở bên ngoài thành Đại Lý, thực lực cũng không kém cường giả Võ Thánh bát cấp chút nào!

- Hắc hắc! Tóm lại nếu trận này Tần Phàm thua thì Tần gia Nam Phong sẽ bị diệt, hần lại đánh bạc quá lớn?

Tần Phàm vừa mới nói xong, bên trong Nam Phong thành lập tức dậy lên một đợt nháo động.

Trên thực tế, Vũ Thiên đại lục là thế giới thượng võ, những cường giả Võ Thánh đều là những người có tiếng tăm, thậm chí có rất nhiều người đặc biệt đi chú ý đến hành động của bọn hần. Giống như Ô Tàng ở gia ở thành Đại Lý vậy, thực lực đạt tới cảnh giới Võ Thánh bát cấp, lại càng nổi tiếng được nhiều người biết đến.

Tần Phàm trước đó cũng đã hơi để lộ ra thực lực của mình, nhưng dù sao những người ở đây không có hai biết được thực lực chân chính của hần đến đâu. Hiện tại đột nhiên lại nói trong vòng ba chiêu đánh bại một cường giả Võ Thánh bát cấp, tự nhiên khiến cho nhiều người không tin được.

- Tần Phàm có thể hay không đùa quá mức?

Thái Vân Thiên cùng Đông Phương Nghiêu nhìn nhau. Hai người đều quyết định Thái gia và Đông Phương gia đứng về phía Tần gia Nam Phong. Một người là cường giả Võ Thánh bát cấp, một người là cường giả Võ Thánh thất cấp, cả hai đều biết được sự lợi hại của một vị Võ Thánh bát cấp là như thế nào. Bây giờ Tần Phàm lại nói như vậy khiến cho hai người cảm thấy lo lắng. Bọn hần cũng biết Tần Phàm muốn mượn cơ hội này để lập uy. Nhưng hai người vẫn được giác được cái quyết định này không quá thành thực mà có chút hành động theo cảm tình.

- Ha ha! Tốt! Cũng không biết ngươi có thể nói những lời ngông cuồng như thế bao lâu. Ô Tàng ta thực sự muốn nhìn xem sau ba chiêu ngươi còn có thể hung hăng can quấy như vậy được không.

Đứng trên bầu trời, đối với lời cuồng ngôn của Tần Phàm, Ô Tàng giận quá hóa cười, hần thậm chí cảm thấy mình bị vũ nhục.

Trên thực tế hần biết cấp độ chiến đấu như thế nào không thể nào kết thúc đơn giản được. Dù sao hần cũng là một nhân vật xưng bá một phương, làm sao có thể trong vòng ba chiêu bị đánh bại. Hần chỉ xem Tần Phàm tuổi trẻ khinh cuồng mới dám nói ra những lời điên cuồng như vậy.

Cũng theo lời nói Ô Tàng, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện mây đen, các không khí khắc nghiệt, trầm trọng kia càng lúc càng trở lên khấn trương. Gió nổi mây phun, mưa gió sắp đến. Thiên địa tựa hồ cũng vì trận chiến sắp tới này mà biến sắc.

1178. Chương 1188: Chiến Ô Tàng, Đan Dao Hiện!

Chương 1188: Chiến Ô Tàng, Đan Dao hiện! đọc truyện mới nhất tại .

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này Tần Phàm cũng có thể mơ hồ nghe được các loại bình luận ở dưới. Nhưng hắn không biểu lộ gì cả, chỉ mang theo sự bình tĩnh vui vẻ. Khí thế trên người không ngừng tuôn ra bắt đầu cùng Ô Tàng âm thầm đối kháng.

Lúc này Tần Phàm ước định chiến đấu ba chiêu xác thực có phần nguy hiểm. Dù sao Ô Tàng cũng là Võ Thánh bát cấp. Trước đó hai người đã giao thủ một lần, Tần Phàm đã cảm thấy được sự đáng sợ của đối phương. Nhưng hắn cũng không phải là người lỗ mãng, càng không phải là loại thiếu niên nhất thời xúc động. Nếu không có tự tin nhất định, hắn tự nhiên sẽ không đưa ra quyết định như vậy.

Hôm nay địch cường ta yếu, bị người đánh đến đại môn, thế giân bên Tần gia Nam Phong đã thua một bạc. Tần Phàm phải thông qua trận chiến này để giảm đi sĩ khí của đối phương, cũng mượn cơ hội này để lộ ra thực lực của mình, tranh thủ ổn định thái độ của đám khách nhân.

Chiến! Phải chiến!

Nhưng lại vô cùng hung hiểm!

- Ô Tàng! Phân thua trên miệng không có ý nghĩa nào. Người đã chuẩn bị tốt để nhận lấy hậu quả, vậy bắt đầu tiếp chiêu đi! Trong vòng ba chiêu chấn chấn đầu người sẽ rời cổ, nếu không xem như ta thua!

Tần Phàm hít một hơi thật sâu, Hỏa Dực xuất hiện sau lưng mãnh liệt chấn động. Khí thế toàn thân hắn ngưng hóa thành một cự đao che lấp bầu trời. Dùng một loại lực lượng đặc biệt làm rung chuyển bầu trời, chém ra một chém dung mãnh.

Cũng vào lúc này Vương Trù Dao đã lâu không xuất hiện trước mặt mọi người, lại một lần nữa xuất hiện. Nhưng lần này Vương Trù Dao xuất hiện còn ẩn hàm Thiên Đạo đến mức cực hạn.

Vương Trù Dao, có Trù Dao tam thức!

Trù Dao có tổng cộng ba thức Thiên, Địa, Nhân. Loại đao pháp này không bàn mà hợp ý trù đạo, mỗi một thức đều có lực lượng Thiên Địa, có thể nói huyền ảo vô cùng. Chẳng qua Tần Phàm đối với trù nghệ không có thiên phú, cho nên hắn tu luyện Trù Dao không nhiều lắm.

Nhưng trên người Tần Phàm có được Viễn Cổ chí bảo Dao Vương Lệnh. Truyền thừa của Viễn Cổ Dao Vương thâm ảo huyền diệu vô cùng. Hắn cũng không nỡ buông tha Dao đạo, dù sao thì Tần Phàm cũng đã cố gắng rất lâu.

Tại thời điểm Tần Phàm rèn luyện hỏa hầu, dung đan nhập trù, thậm chí khi về đến gia tộc còn nhiều lần thỉnh giáo đầu bếp trong tộc, lần lượt vượt qua khó khăn. Đến bây giờ Trù Dao của hắn rốt cục cũng lột xác. Tối thiểu, hắn dám dùng loại đao pháp huyền diệu này một lần nữa.

Đây là lần đầu tiên Tần Phàm lấy Trù Dao đã lột xác để lộ ra trước mặt mọi người. Hắn biết mình đã không hề bôi nhọ thân phận truyền nhân của Dao Vương Lệnh. Thời điểm lấy Trù Dao ra, hắn thậm chí cảm giác được tất cả các loại vũ khí ở trong Nam Phong thành khê cộng hưởng.

Người rút đao tạo ra cộng hưởng, chúng tỏ hắn đã đạt đến trình độ Tông Sư!

Hắn xuất sư!

Trong lúc nghiên cứu, Tần Phàm biết rõ Trù đạo thi triển theo chất lượng, có thể phóng thích ra uy lực càng lớn. Tần Phàm thi triển thức đầu tiên Nhân Dao Thức trong ba thức Thiên Địa Nhân của Trù Dao, hóa phồn vi giản, đao ra, trù hỏa nổi khắp hư không.

Lúc này Ô Tàng đứng đối diện với Tần Phàm, thấy hắn té ra Vương Trù Dao, lại nhìn thiên hỏa ngập trời hóa thành một thanh cự đao, thật giống như đem trọn nhân gian hóa thành củi trong lò. Ô Tàng từ sự tự tin bắt đầu ngưng trọng.

Một tháng trước, hắn và Tần Phàm từng chiến một trận, nhưng lúc đó Tần Phàm là tay không tác sắt. Lúc trước hắn có nghe nói Tần Phàm cũng tu luyện đao đạo nhưng thật không ngờ tới trên phương diện này Tần Phàm lại có tạo nghệ cao như vậy.

Có thể nói là Tông Sư!

Đây là đánh giá của Ô Tàng với một đao kia của Tần Phàm!

Mà đây vẫn chỉ là chiêu thứ nhất của Tần Phàm mà thôi.

Kỳ thật đầu chỉ là Ô Tàng, những người trong Nam Phong thành chứng kiến một đao kia của Tần Phàm đều cảm giác được không khí trở nên sắc bén, hình như có lưỡi đao trên đỉnh đầu. Lấy thực lực của dân chúng, thậm chí còn cảm giác được toàn thân lưỡi đao rét lạnh thấu xương!

Cũng kể từ lúc này, kể cả Ô Tàng cũng biết được Tần Phàm nói ba chiêu cũng không phải cường ngôn!

- Tiểu tử cường 망. Cho dù người lợi hại thế nào thì ba chiêu muốn đánh bại được Ô Tàng ta chỉ là chuyện hoang đường viễn vông!

Tuy trong lòng Ô Tàng vô cùng kiêng kị đối với Tần Phàm nhưng ngoài miệng Ô Tàng không có nguyện ý nhận thua. Hắn cắn răng, bắt đầu dốc sức đón đánh.

Trong tay hắn là một cây Ô Mộc thiên trượng. Cây thiên trượng này khắc một vài loại đồ án huyền bí, chỉ sơ cũng là một loại vũ khí cực kỳ lợi hại. Chỉ thấy Ô Mộc thiên trượng này dưới sự huy động của Ô Tàng tạo ra một vòng xoáy hư không cực lớn, không ngừng có mây đen tuôn ra tràn ngập cả thiên địa, hóa thành một Ô Vân Thuấn, chuẩn bị ngạnh sinh cự đao phía trước.

Mà hai người đều có quy tắc tiểu thế giới, trong đòn công kích của bọn họ tự nhiên ẩn chứa lực lượng quy tắc cường đại.

Trên bầu trời, ánh đao chiếu rọi màn đêm, mây đen đang không ngừng ngưng tụ, Một đao kia của Tần Phàm giống như chém vào biển rộng, ánh đao rẽ sóng, nhưng lực lượng không hoàn toàn bị vòng xoáy trên biển phân tán.

- Oanh!

Một tiếng nổ cực lớn chân vang trên bầu trời, ngay cả Nam Phong thành cách đó rất xa cũng phải chấn động. Tất cả mọi người nhìn lên bầu trời, chứng kiến vụ nổ kia so với pháp hoa còn rực rỡ tươi đẹp hơn, khiến cho tâm thần người ta rung động.

Sau vụ nổ, mọi người thấy Ô Tàng đã thối lui vài bước, còn Tần Phàm vẫn đứng đó không động.

Lúc này, Tần Phong đang chiêm thượng phong.

- Không hổ là Kỳ Tích Chi Tử, dĩ nhiên có được lực lượng cường đại như vậy.

Chứng kiến kết quả như vậy, người vây xem ai nấy đều rung động. Bọn họ biết rõ Tần Phàm không phải tùy tiện nói mà xác thực có được thực lực kinh người.

Nhưng Ô Tàng tuy đang ở thế hạ phong, cũng không có bị thương, muốn đánh bại hắn còn rất khó.

- Hừ! Cũng chỉ như vậy thôi!

Ô Tàng trật vật ổn định thân hình, hắn rất cuộc cũng biết người làm vật lót đường hôm nay là mình chứ không phải Tần Phàm. Thậm chí hắn còn có chút hối hận tại sao mình lại tự động xin đi giết giặc. Nhưng đã đi đến bước này rồi, hắn chỉ có thể gắng gượng chống đỡ.

Còn có hai chiêu!

- Thật sao?

Tuy chưa thể đánh rơi Ô Tàng xuống đất, nhưng chứng kiến phản ứng của Ô Tàng, Tần Phàm ngược lại có chút vui vẻ, tự tin.

- Địa Dao Thức!

Sau đó, Vương Trù Dao trong tay hắn lại chém ra một lần nữa. Lúc này mọi người trong Nam Phong thanh đều cảm giác được đại địa bỗng nhiên nóng rực lên, cảm giác mặt đất giống như một lò luyện cực lớn, đang bị lửa đốt sôi trào.

Đặc biệt là những người đứng bên ngoài Nam Phong thành, thậm chí có thể chứng kiến ánh lửa không ngừng từ dưới mặt đất bay lên.

Trù Dao Địa Dao Thức, dùng đại địa là lò luyện thiêu đốt vạn vật.

Hiện tại Tần Phàm thi triển ra một chiêu Địa Dao này, trên thực tế cùng với cảm ngộ ban đầu có chút bất đồng. Địa Dao bây giờ dung hợp thêm cả phạm phù vượt qua cả Trù Dao!

1179. Chương 1189: Ba Chiêu, Ba Dao! (1)

Chương 1189: Ba chiêu, ba đao! (1)

Trên thực tế, Tần Phàm không chỉ là thiên tài ở phương diện tăng tiến cảnh giới mà còn biểu hiện ở phương diện lĩnh ngộ võ đạo của hắn. Sau khi hắn đột phá cảnh giới Vô Thánh, Tần Phàm cảm ngộ võ đạo ngày càng sâu. Hắn phát hiện mình trên phương diện Trù Dao không có thiên phú cao, cho nên mới bắt đầu kết hợp Đan Dao cùng Trù Dao vào làm một.

Vì thế mà một đao kia, kỳ thật cũng có thể xưng là Đan Dao.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn thi triển chiêu thức này.

Tóm lại, hôm nay Tần Phàm chém ra một thức Địa Dao, coi như không có mang theo lực lượng quy tắc nhưng uy lực bản thân đao pháp so với thời điểm Tần Phàm có cảnh giới Vô Tôn cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

Thậm chí có thể nói đạt tới vũ kỹ Thiên giai đỉnh phong! Vũ kỹ phạm nhân đỉnh phong!

- Hắn làm sao có thể mạnh được như vậy!

Bên kia, Ô Tàng vốn còn trấn định nhưng một đao kia chém tới, sắc mặt hắn cũng phải biến đổi, kịch liệt chấn động.

Địa hỏa hùng hực bốc lên, dùng tốc độ nhanh nhất ngưng tụ lại thành một thanh cự đao hỏa diễm tỏa ra ánh sáng rực rỡ xuất hiện trên bầu trời.

Một đạo ánh đao phô thiên cái địa dài hơn mười trượng mang theo địa chi trầm trọng, kim chi lợi hại, thủy chi cuộn cuộn dùng một loại xu thế không thể ngăn cản được đánh về phía Ô Tàng.

‘Đan Trù Dao’ thức thứ hai Địa Dao có uy lực so với thức thứ nhất Nhân Dao thậm chí còn mạnh hơn gấp mười lần.

Ô Tàng căn bản không thể tưởng tượng nổi, không thể tin được!

Lần giao tranh vừa rồi Ô Tàng cảm nhận được Tần Phàm đã là Vô Thánh ngũ cấp, hắn biết rõ Tần Phàm mới đột phá đến cảnh giới Vô Thánh chưa đến một năm, tốc độ như vậy cũng có thể hình dung là yêu nghiệt rồi.

Lại để cho Ô Tàng không thể tưởng được, Tần Phàm bây giờ đã là cảnh giới Vô Thánh ngũ cấp, không chỉ có được quy tắc tiểu thế giới của chính mình, hơn nữa lại có thể phát huy ra thực lực vượt xa Vô Thánh ngũ cấp!

Giờ khắc này, hắn chỉ có thể dùng hai từ nghịch thiên để hình dung về Tần Phàm.

Đối với trận đánh lần này với Tần Phàm, Ô Tàng vô cùng hối hận. Một đao kia của Tần Phàm chém ra, hẳn biết mình tuyệt đối không có khả năng chém giết Tần Phàm như lúc ban đầu đã nói. Mà hiện tại hẳn có thể cảm nhận được mình không thể nào sống qua ba chiêu!

Đây là chiêu thứ hai! Cường hoành vô cùng!

Có cùng cảm thụ với Ô Tàng, còn có vô số người đang đứng trong Nam Phong thành xem cuộc chiến! Đến lúc này bọn hắn mới hiểu được cái gì là kỳ tích. Đây chính là người mà mỗi lần người làm cho hắn đạt đến cực hạn, hắn có thể từ đó sinh ra kỳ tích đánh vỡ cực hạn!

Không có người nào nghĩ được, Tần Phàm lại có được thực lực khủng bố như vậy!

Ngay cả người của Thái gia cùng Đông Phương gia lúc đầu thấy Tần Phàm vô lễ, nói năng ngông cuồng. Nhưng bây giờ nhìn thức Địa Đao này của Tần Phàm cho thấy thực lực khủng bố của hắn, trong lòng rất cuộc mới an tâm một ít.

Một đao như vậy đối là hai người bọn họ cũng không dễ dàng đón đỡ, thậm chí không đỡ được.

Bọn hắn đoán chừng thực lực Ô Tàng có lẽ cũng chỉ ngang bằng với bọn họ mà thôi.

- Chỉ có như vậy mà muốn đánh bại là điều không thể!

Nhưng mà lúc này, Ô Tàng ở trên không trung đột nhiên rống to một tiếng, quay mắt nhìn về phía hỏa diễm đang quang cuộn cuộn giống như muốn đoạt mệnh người kia. Sau đó hắn giơ cao Ô Mộc thiên trượng trong tay lên, cắn răng phun ra một ngụm máu tươi.

Phốc!

Máu tươi phun lên thiên trượng, Ô Mộc thiên trượng hiện lên huyết quang, tiếp đó một đầu hung thú toàn thân màu đen nhảy từ trong thiên trượng ra. Đầu hung thú này thân thể do mây đen cuộn cuộn tạ thành, cũng cao lớn khoảng hơn mười trượng, bên trong có huyết quang ẩn hiện. Không những thế lại phát ra khí tức khủng bố, huyết tinh, hung tàn để cho người ta cảm thấy một loại cảm giác sờn hết cả gai ốc.

- Ô Tàng không ngờ cũng có vũ kỹ mạnh như vậy!

- Cường! Cường! Lúc này đây đến tột cùng là ai sẽ thắng?

Ở bên trong Nam Phong thành, mọi người thấy một màn như vậy đều kinh hô. Rất nhiều người cả cuộc đời này đều chưa thấy qua loại chiến đấu cấp bậc này. Mắt nhìn chăm chú như si mê như say sưa.

Oanh!

Cũng không có phụ lòng mong đợi của mọi người. Ngoài Nam Phong thành, trên bầu trời, Tần Phàm cũng Ô Tàng đồng thời phát ra công kích. Chiêu thức của hai người va chạm vào nhau, trên bầu trời rậm rạp mây đen bắn ra điện quang, thanh âm cực lớn, trực tiếp xé rách tầng tầng không gian.

Tiếng động phát ra to đến mức mà mọi người nghe như một ngọn núi lửa phun trào.

Phàm là những người dưới Võ Sư trong nháy mắt đều chịu ảnh hưởng, cảm giác như lỗ tai bị đâm thủng, sau đó thống khổ ngả nhào trên mặt đất.

Một ít người thực lực không cao, nhưng lại rời thành đến gần trận chiến qua sát thì lại trực tiếp bị một luồng dư âm vô hình ảnh hưởng, trùng kích cho hôn mê. Mà ngay cả quy tắc thiên địa cũng vì lần va chạm này mà dao động. Mà những cường giả Võ Thánh khác đứng xem trận chiến, nếu không phải đứng ngoài ngàn mét thì chỉ sợ đã bị xé thành từng mảnh nhỏ.

Loại cấp bậc chiến đấu này người bình thường ngay cả khả năng xem cũng không có.

Giao phong trên trời cao không tiếp tục bao lâu, sau đó trong thiên địa đột nhiên hiện ra một đạo quang ảnh, tựa hồ đem trọn bầu trời đêm ở đây chiếu sáng hoàn toàn trong tích tắc.

Mà cùng lúc đó là thanh âm thứ gì đó vị xé rách vang lên. Trong nháy mắt, một ít cường giả có thể chứng kiến, Ô Tàng đứng trên không trung lực lượng toàn thân biến thành một đầu huyết thú dĩ nhiên bị đạo quang hỏa diễm của Tần Phàm chém thành hai khúc.

Bồng!

Lập tức từng đám mây đen tiêu tán!

Sau khi huyết thú tan biến, một đao kia của Tần Phàm cũng không có tiêu tán mà vẫn mang theo lực lượng địa hỏa phá tan tầng tầng không gian, dùng một xu thế không cách nào ngăn cản được đánh lên thân thể Ô Tàng!

- Không có khả năng! Ah!

Hai mắt Ô Tàng mở chùng chùng, trong miệng không ngừng phát ra những tiếng kêu không cam lòng. Rất nhanh tiếng kêu thảm thiết kia vang vọng khắp bầu trời truyền vào tai mọi người.

- Ô Tàng bại sao?

Nghe được tiếng kêu thảm thiết này, không ít người không khỏi cảm thấy động dung. Ai cũng không có nghĩ tới Ô Tàng lại có thể dễ dàng bị đánh bại như vậy.

Vào lúc đó, mọi người đối với thực lực của Tần Phàm càng thêm xem trọng.

- Cường giả Tần gia Càn Kinh ta nhiều như vậy, hầu như đều chết trên tay hắn. Tần Phàm này quả nhiên có chút môn đạo.

Vào lúc này Tần Quan cũng phải cảm thấy kinh ngạc, chỉ là hắn lại cười lạnh nói:

- Nhưng nếu như chỉ có ngần ấy lực lượng mà muốn so sánh với Võ Thánh cửu cấp vẫn là một chuyện rất xa vời.

Mà khiến ọi người cảm thấy ngoài ý muốn chính là Ô Tàng phát ra một tiếng kêu thảm thiết như vậy rồi nhưng chiến đấu vẫn chưa có chấm dứt.

Hỏa diễm đao mang kia muốn đánh lên thân thể Ô Tàng nhưng đúng vào lúc đó, trên thân thể Ô Tàng dĩ nhiên không ngừng xuất hiện hắc vân. Ngay sau đó một cái mai rùa chẳng chịt đồ án bao phủ toàn thân hắn.

1180. Chương 1190: Ba Chiêu, Ba Đao! (2)

Chương 1190: Ba chiêu, ba đao! (2)

- Ồ?

Thấy vậy, Tần Phàm cũng phải khẽ kêu một tiếng. Vốn tưởng rằng một chiêu này đã đủ để giải quyết Ô Tàng nhưng hắn vẫn không ngờ được người lại vẫn còn lá bài chưa lật.

Hắn nhìn ra được đồ án trên cái mai rùa của Ô Tàng ẩn chứa lực lượng phòng ngự vô cùng cường hãn. Đến như ẩn mình bên trong cái mai rùa này thì cho dù mình dùng một đao sắc bén đánh tan, dư kinh còn lại cũng không thể nào làm thương hắn được.

Quả nhiên, một khác sau.

Bồng!

Ở đằng xa, hỏa diễm đao mang đánh lên cái mai rùa, bỗng nhiên lóe lên ánh lửa. Một chiêu này của Tần Phàm rốt cuộc cũng tiêu tán, cuối cùng vẫn không thể nào hoàn toàn công phá được phòng ngự của Ô Tàng.

- Ha ha ha!

Chứng kiến mai rùa của mình còn chưa có bị đánh bại. Lúc này Ô Tàng đầu tóc rối bời, quần áo rách rưới nhưng vẫn hưng phấn vạn phần cười ra thành tiếng.

- Thực lực của người quả nhiên cường đại, nhưng một chiêu vừa rồi hẳn là một kích cường đại nhất của người. Người vẫn không có cách nào đánh bại ta. Hai chiêu qua rồi, người đã đồng ý ước hẹn định ra ba chiêu. Hiện tại ta ngược lại muốn nhìn xem chiêu cuối cùng của người như thế nào.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi đã qua hai chiêu. Còn lại chỉ có một chiêu mà thôi.

Chứng kiến một chiêu vừa rồi của Tần Phàm, kể cả Ô Tàng cũng đều tin tưởng đây là chiêu cường đại nhất của Tần Phàm. Trên thực tế, Ô Tàng cũng thấy được Tần Phàm mới có tu vi Vô Thánh ngũ cấp mà đã có thực lực như vậy đã là nghịch thiên!

Không có khả năng có thể cường đại hơn nữa.

Nhìn mai rùa trên người, đây chính là vũ khí phòng ngự lớn nhất của Ô Tàng, quả nhiên không có làm hấn thất vọng, có thể chống lại được một kích cường đại của Tần Phàm. Hơn nữa hẳn có lòng tin cho dù Tần Phàm thi triển lại chiêu vừa rồi, hẳn vẫn có thể chống đỡ.

Cho nên thanh âm Ô Tàng không hề che dấu nỗi sợ đặc ý, khiến ọi người trong Nam Phong thành đều nghe được.

Mà mọi người trong Nam Phong Thành nghe được giọng nói của Ô Tàng, rất nhiều người không khỏi tiếc hận lắc đầu. Một số người có nhãn lực đều nhìn ra được, cái mai rùa trên người Ô Tàng kia đã đạt đến cực hạn, chỉ cần Tần Phàm công kích mấy lần nữa là có thể công phá.

Bất quá Tần Phàm lại quá tự tin, dĩ nhiên định ra ước hẹn ba chiêu!

Một khi không cách nào phá vỡ được lực phòng ngự này của Ô Tàng thì Tần Phàm sẽ thua. Dựa theo ước định ban đầu hẳn sẽ tự sát tại chỗ.

Nghĩ tới khả năng này, không ít tộc nhân Tần gia Nam Phong còn quyết tâm chiến đấu đều phải biến sắc. Nếu Tần Phàm thua, cho dù không tự sát thì đối với Tần gia Nam Phong cũng là một đả kích rất lớn. Thậm chí có khả năng Tần gia Nam Phong sẽ bị chìm xuống vực sâu.

Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu đều nhìn nhau, thấy được sự lo lắng trong mắt đối phương. Bọn hắn chứng kiến Tần Phàm thi triển ra Địa Dao mạnh mẽ như vậy, hai người đều cho rằng Tần Phàm đã nắm chắc chiến thắng trong tay. Nhưng không thể ngờ được Ô Tàng lại còn có con át chủ bài như vậy. truyện copy từ

Bọn hắn đồng dạng biết rõ Tần Phàm không thể thua!

Tần Phàm bại đối với hai nhà bọn hắn đều không có cách nào挽 hồi tổn thất!

Vào lúc đó hai người bọn họ còn âm thầm tương lượng có nên sớm ra tay giúp đỡ hay không. Nhưng khi nhìn thấy Tần Quan đang mỉm cười đứng xem cuộc chiến thì bọn hắn đành phải buông tha.

Bọn hắn không phải là đối thủ của Tần Quan!

Cho nên, cuối cùng hai người vẫn phải trông chờ vào Tần Phàm tự mình giải quyết khốn cực.

- Ô Tàng, có chuyện gì mà vui vẻ như vậy?

Nhưng vào lúc này, nghe thấy không ít người trong Nam Phong thành đàm luận như vậy, Tần Phàm lại liếc mắt nhìn Ô Tàng cười lạnh, nhàn nhạt nói:

- Không phải còn có một chiêu sao?

Ồ ô.

Lời vừa dứt, trong nháy mắt Vương Trù Dao trong tay Tần Phàm lại chấn động thêm lần nữa. Lưỡi đao chấn động khiến cho không khí kịch liệt chuyển động, một mạch xoáy thành hình, từng tiếng gào khóc thảm thiết vang lên, vang vọng khắp nơi.

Thiên Dao Thức!

Tần Phàm đã xuất ra chiêu thứ ba.

Ông!

Tần Phàm chém ra một đao, chỉ thấy ánh đao lóe lên, giống như mặt trời giữa màn đêm đen kịt. Vào thời khắc này, bầu trời không trăng, không sao nhưng cả trời đêm vẫn bị chiếu sáng.

Thiên Dao ra, Thiên Hỏa hiện!

Đao trảm thiên địa, hỏa phần bát hoang.

Trong hư không không ngừng tràn ra thiên hỏa. Dưới sự đốt cháy của thiên hỏa, tất cả các nguyên tố trong thiên địa đều nhanh chóng ngưng tụ lại, Phong chi phiêu dật, Hỏa chi liệt nguyên, Thổ chi hậu trọng, Kim chi lợi hại, Thủy chi cuộn cuộn, Mộc chi phồn vinh!

Bốn phía xung quanh hình thành một luồng khí xoáy không ngừng gào rít giận giữ khiến cho cả thiên địa phải run rẩy. Trong không gian tầng tầng lớp lớp, giống như hồ nước nhộn nhạo, đao khí như sóng biển dạt dào không ngừng ngưng tụ.

Chậm rãi xuất hiện trong thiên địa, một ánh đao trọng sinh mang theo khí thế kinh người.

Mọi người nhìn đao ánh đao này xuất hiện thì không ai có thể hình dung được hình dáng lớn nhỏ của nó. Nhưng trên thực tế mọi người lại nhìn thấy hào quang lớn bằng hạt gạo, lại là hào quang vạn trượng. Trong nháy mắt khi chứng kiến ánh đao phô thiên cái địa này, mọi người cảm thấy như cả trời đêm chỉ còn tồn tại mỗi ánh đao này.

Huyền bí, cường hoành không cách nào đoán được!

Mà sau khi đao ánh đao này xuất hiện. Ngoại trừ Tần Quan và một vài cường giả Võ Thánh ra thì tất cả những người khác đều cảm thấy khó thở! Có người phát hiện vũ khí trong tay mình đang chấn động, nếu không cầm chặt chắc chắn sẽ bay đi mất.

Cái này là Thiên Dao!

Nó bá đạo hơn Địa Dao rất nhiều!

Một đao này! Từ khi đạt đến cảnh giới Võ Thánh đến nay, Tần Phàm chưa hề thi triển qua một lần nào. Đao này là do hần quán thông ngũ hành, ngưng tụ quy tắc tiểu thể giới trong người, ngộ ra được sự huyền bí trong thiên địa, kết hợp với đan trù mới có thể miễn cưỡng thi triển.

Trên thực tế, hiện tại hần còn chưa phát huy ra được uy lực chân chính của Thiên Dao.

Nhưng Thiên Dao vừa ra cũng đủ để chấn nhiếp quần hùng!

- Trời ạ! Đây là vũ kỹ gì mà có được uy lực khủng khiếp như vậy.

Mọi người trong Nam Phong Thành thấy đao ánh đao kia thì ngây ra như phỗng. Nếu như Địa Dao xuất ra còn làm ọi người có cảm giác sóng to gió lớn. Nhưng Thiên Dao vừa hiện, bọn họ cảm giác được như dờn sóng lấp biển..

Tuy mọi người cách trung tâm trận chiến rất xa, cũng không có ở gần phạm vi chiến trường nhưng đã có thể cảm giác được một khí thế khủng bố như vậy. Nếu như trong phạm vi chiến trường, chỉ sợ ngoại trừ cường giả Võ Thánh ra thì ngay cả những cường giả Võ Tôn cũng bị xé thành từng mảnh nhỏ.

Mà có người tinh mắt lại phát hiện ra, mảnh đất dưới chân hai người Tần Phàm đã bị sụt xuống, có không ít khối cự thạch ở trong phạm vi đó cũng bị hóa thành một phần.

- Một đao này, chỉ sợ ngay cả Tần Quan cũng không tiếp nổi.

Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu đều đang ở trong Nam Phong thành xem cuộc chiến. Thấy một đao này của Tần Phàm, hai người nhìn nhau không khỏi cảm thấy lạnh buốt toàn thân.

1181. Chương 1191: Tần Quan Ra Tay!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1191: Tần Quan ra tay!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bọn hắn không thể nào tưởng tượng được, Tần Phàm lại có thể tiếp tục thi triển một chiêu mạnh mẽ nữa như vậy. Chiêu sau lại càng mạnh hơn chiêu trước.

Trên thực tế, một chiêu như vậy cho dù hai người bọn họ cũng không có lòng tin có thể tiếp được. Thậm chí bọn hắn còn cảm thấy rằng hai người hợp lực cũng chưa chắc đã đỡ được.

Lần này Ô Tàng chết chắc!

Cho dù vũ khí phòng ngự của hắn có mạnh như lúc ban đầu đi chăng nữa thì cũng không chịu nổi một kích này.

Đây là cách nghĩ trong lòng bọn họ, có kinh ngạc cũng có kinh hãi.

- Cái này liệu có phải đã đến cực hạn của hắn rồi hay không?

Đồng thời, trong lòng hai người đều cảm thấy hiếu kỳ và chờ mong.

Tuy nhiên hai người lại cảm thấy cái khả năng này cực kỳ nhỏ bé. Tần Phàm đã có thể xuất ra một chiêu nghịch thiên như vậy, thậm chí có thể so sánh được với Vô Thánh cửu cấp. Dựa theo lẽ thường thì không thể nào cường thịnh hơn được nữa. Nhưng nghĩ đến bốn chữ “Kỳ Tích Chi Tử” bọn hắn vẫn không nhìn được mong chờ kỳ tích xuất hiện một lần nữa.

Mà trên bầu trời, vào thời điểm này, thân là Vô Thánh bát cấp, lại có được vũ khí phòng ngự mà có thêm chút tự tin. Ô Tàng nhìn ánh đao hàng lâm trước mặt mà sợ hãi há hốc mồm.

Tần Phàm thực sự còn có một chiêu cường đại hơn nữa.

Sau khi đón nhận Địa Đao của Tần Phàm, hắn tưởng rằng đó đã là chiêu mạnh nhất. Nhưng lần này Tần Phàm lại tiếp tục thi triển ra một chiêu Thiên Đao tuyệt mệnh. Chỉ nhìn khí thế thôi thì uy lực của nó so với Địa Đao, chỉ sợ phải cường đại hơn gấp mười lần.

- Không được, ta không thể trụ được!

Ô Tàng e sợ, vừa rồi Địa Đao đã suýt chút nữa chém chết hắn, may mắn vì hắn có vũ khí phòng ngự hộ thân nên mới tránh được một kiếp, giữ được một mạng. Lúc này, Thiên Đao mạnh hơn gấp mười lần, hắn làm sao chịu đựng được cơ chứ?

Hắn hối hận, hối hận vì sao lại đi tìm Tần Phàm khiêu chiến. Thậm chí hắn còn có chút hối hận khi đứng đối diện với Tần Phàm.

Cũng tại lúc này, hắn liếc nhìn Tần Quan ở đằng xa. Hắn thấy sắc mặt của Tần Quan vô cùng bình tĩnh, chỉ lạnh nhạt theo dõi trận chiến, cũng không có lên tiếng nữa câu, cũng không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ cái gì.

Ánh đao kia càng ngày càng gần Ô Tàng, tại thời điểm này thậm chí Ô Tàng còn cho hai tay hai chân giấu vào bên trong mai rùa.

Nhiệt độ nóng rực truyền xuyên qua cả mai rùa đập vào mặt Ô Tàng, xâm nhập vào trong thân thể, cốt tủy của hắn, khiến cho tinh thần Ô Tàng rất căng thẳng.

- Ah! Lão phu liều mạng với ngươi!

Thời gian dần qua, đôi mắt hắn càng ngày càng hồng, hắn thúc dục lấy Nguyên Khí toàn thân vào trong mai rùa để phòng ngự. Mà quy tắc lực lượng cũng đều ngưng tụ trong mai rùa.

Sau chiêu này, có thể sống là thắng!

Kỳ thật, ngay từ đầu hắn đã lựa chọn chỉ phòng thủ, chứng tỏ trên tâm lý đã rơi vào thế hạ phong. Nhưng vào lúc này cũng chỉ có thể toàn lực phòng thủ mà thôi.

Nháy mắt sau.

- Oanh!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, như vạn lôi oanh động, vang vọng chân trời, vạn dặm đều có thể nghe!

Sau đó ở đằng xa trên không trung, Thiên Dao của Tần Phàm phát ra một loại khí tức hủy diệt hết thảy mọi thứ. Rốt cuộc đao mang đã mãnh liệt đánh lên mai rùa của Ô Tàng.

Vào lúc đó, không khí xung quanh phẳng phất giống như đều đã bốc hơi, cả thế giới trong nháy mắt trở nên bất động. Vào lúc này, mọi người đều dẫn ôm lấy đầu, họ như nghe được một đạo lôi quang bạo tạc trong đầu mình. Sau đó trong thấy đạo quang mang trên bầu trời nháy mắt bắn quét cả bầu trời.

Đồng thời đồ án trên mai rùa của Ô Tàng cũng không ngừng xuất hiện hào quang, tại thời điểm bắt đầu mai rùa cũng đã cường ngạnh đón nhận mấy lần trùng kích vẫn có thể sừng sững không tổn hao gì nhiều.

Nhưng lực lượng Thiên Dao, há chỉ có như thế..

Trùng kích, không ngừng trùng kích.

Ước chừng vài hô hấp sau, đồ án trên mai rùa run lên, bắt đầu xuất hiện những vết nứt nhanh chóng lan tỏa ra xung quanh. Mà lực lượng của ánh đao kia giống như tìm được chỗ tháo nuiwcs mạnh bạo xông vào.

Rầm rầm rầm oanh!!!

Tiếp theo là từng tiếng bạo tạc nổ tung vang lên lần nữa. Mai rùa trên thân thể Ô Tàng cũng đã vỡ thành vô số mảnh vụn, thậm chí hóa thành bột phấn rơi xuống.

Mà trong một đao này của Tần Phàm còn mang theo quy tắc tiểu thế giới, cho nên phàm là chỗ ánh đao đánh lên thì sẽ bị quy tắc tiểu thế giới thôn phệ, không ngừng phá hư cho đến khi tan vỡ.

Đánh tan hai tầng phòng ngự kiên cố, uy lực của ánh đao vẫn không giảm trực tiếp chém lên người Ô Tàng! Phốc!

Sau khi vòng phòng ngự bằng quy tắc tiểu thế giới tiêu tán, ánh đao vẫn chưa hoàn toàn đánh lên người Ô Tàng. Sắc mặt hắn lúc này hoàn toàn tái nhợt, thống khổ vô cùng. Hắn phun về phía trước một ngụm máu tươi rồi thân thể như điều đứt dây nhanh chóng bay ngược về sau.

Nhưng đúng lúc này, không gian trước mặt Ô Tàng thoang rung động một phát, sau đó một đạo ánh xuất hiện trước mặt hắn, vùng tay áo lên, một quang thuẫn ngũ sắc cực lớn ngăn chặn lực lượng còn sót lại trên ánh đao, hoàn toàn bảo vệ Ô Tàng khỏi ánh đao.

Trong không gian lại truyền ra một tiếng nổ lớn, quang thuẫn ngũ sắc kia như một tấm kính vỡ tan tành thành vô số mảnh vụn. Lúc này ánh đao của Tần Phàm rốt cuộc cũng đã biến mất.

Không gian chấn động, khí lưu hỗn loạn bảo vệ bóng người kia cùng Ô Tàng ở bên trong.

Qua một lúc lâu, bóng người kia cũng hiển lộ trước mắt mọi người. Bóng người này chính là Tần Quan Võ Thánh cứu cấp!

Tần Quan ra tay.

Chúng kiến được thân ảnh kia chính là Tần Quan, mọi người trong Nam Phong thành rốt cuộc cũng từ trong rung động khôi phục lại, trong lòng vô cùng chấn động. Tần Phàm đã xuất ra ba chiêu, Tần Quan nhúng tay điều đó chứng tỏ, nếu Tần Quan không ra tay thì Ô Tàng sẽ chết.

Ước hẹn ba chiêu, Tần Phàm thắng!

Phía dưới từng ánh mắt nhìn Ô Tàng toàn thân đầy máu. Mọi người giương hai mắt nhìn, trong mắt họ đều lộ ra sự sợ hãi, đồng thời hồi tưởng lại một chiêu vừa rồi của Tần Phàm. Bọn hắn không thể nào tin được nhưng không có nghi ngờ.

Đao thứ ba của Tần Phàm đã triệt để đánh bại lực phòng ngự của một cường giả Vô Thánh bát cấp, không ngừng thể còn có thể đối chiến với một gã Vô Thánh cửu cấp.

Uy lực của nó cường đại vô cùng.

- Tần Phàm, ta phải thừa nhận rằng ngươi thật sự có chút vượt qua dự đoán của ta.

Thân là một Vô Thánh cửu cấp, một mực tự tin nhưng lúc này Tần Quan cũng phải lúc túng. Hắn đẩy Ô Tàng về phía đám cường giả Ô gia, giọng nói âm trầm chậm rãi vang vọng bầu trời.

- Cứ như vậy sao?

Chu Tước Dực sau lưng Tần Phàm chậm rãi kích động, dáng người hắn ngạo nghễ đứng trên bầu trời. Tần Phàm một mực bình tĩnh nhìn Tần Quan, nghe Tần Quan nói vậy thì khóe miệng cười lạnh một tiếng nói.

- Hừ! tiểu tạp chủng ngươi không cần đắc ý. Chỉ bằng một chút năng lực ấy, cho dù ngươi có thể nào đi chăng nữa, hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết. Tần gia Nam Phong cũng không tránh khỏi kết cục bị tiêu diệt.

Chứng kiến bộ dáng vui vẻ của Tần Phàm, sắc mặt Tần Quan trở nên lạnh băng, hắn lạnh lùng nói.

1182. Chương 1192-1193: Trước Khi Đại Chiến!

Chương 1192-1193: Trước khi đại chiến!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đồng thời hắn nắm chặt hai tay, lập tức có một cỗ khí thể cường đại tựa như thiên thần hàng lâm, mang theo tất cả phong vân.

Dưới cỗ khí thể này, đừng nói mà người bình thường ở trong Nam Phong Thành bị chảy máu tai rồi hôn mê. Mà cả những cường giả Vô Thánh cũng cảm thấy hô hấp trì trệ, thậm chí huyết dịch toàn thân cùng Nguyên Khí đều đình chỉ vận chuyển.

Khí thể của Vô Thánh cửu cấp thật sự rất khủng bố!

- Tần Quan! Nếu hôm nay ngươi không chết, Tần Phàm ta sẽ không làm người.

Cảm nhận được áp lực cường đại mà cỗ khí thể này mang đến, vào lúc này chiến ý của Tần Phàm sôi trào, lại một lần nữa nghe thấy đối phương uy hiếp gia tộc mình. Tần Phàm không khỏi giận giữ.

Hai người Tần Phàm và Tần Quan cùng đứng trên mây.

- Ha ha! Tần Phàm, ngươi cũng quá ngây thơ rồi! Ngươi cho rằng thắng được một Vô Thánh bát cấp thì ngươi có thể so sánh với ta? Hôm nay ta muốn cho ngươi biết được Vô Thánh cửu cấp cùng Vô Thánh bát cấp có chênh lệch như thế nào!

Nghe Tần Phàm giận giữ gầm lên, Tần Quan vẫn không hề bị ảnh hưởng, còn ngửa mặt lên trời cười nói.

Mà khí thể của hắn càng lúc càng lớn, thậm chí còn có thể chứng kiến những đám mây xung quanh bị cỗ khí thể này ảnh hưởng đang ngưng kết thành các loại hình dạng khác nhau. Khí thể của Tần Quan đã hóa thành thực chất, có thể trực tiếp xé dịch nhân thành từng mảnh nhỏ.

- Không thử qua thì làm sao biết được!

Lúc này Tần Phàm như lâm vào trong gió rét mênh mông. Tùy ý để cho khí thế của Tần Quan trùng kích, hần vẫn bảo trì tư thái nhìn đối phương, cũng rất giống như một thanh lợi kiếm sắp rút khỏi vỏ, tùy thời đều có thể lấy mạng người.

- Quả nhiên không biết sống chết!

Tần Quan thấy Tần Phàm không có bị khí thế của mình làm ảnh hưởng. Rốt cuộc hần cũng phải thu lại nụ cười của mình, bắt đầu ngưng trọng nhìn đối phương.

Võ Thánh cửu cấp là đỉnh phong mà phàm nhân có thể đạt được, mà ở cấp bậc cảnh giới này thậm chí chỉ cần ngừng đầu thôi cũng có thể tới được Thần Vực! Nhưng đây cũng là chỗ bi ai của Võ Thánh cửu cấp, không những không thể kiến giải được Thần Vực mà còn khiến cho bản thân thống khổ vạn phần.

Nhưng không phải là không có thu hoạch được gì, Võ Thánh cửu cấp vẫn có thể nhiễm được một ít khí tức của thần, có khí tức của thần thì Tần Quan hoàn toàn khác với các Võ Thánh khác. Dù sao thì không ai có thể so sánh được với thần.

Cho nên trước khí tức của Võ Thánh cửu cấp, những Võ Thánh phía dưới cũng phải cảm thấy khó khăn chật vật, căn bản không có nổi một tia ý niệm động thủ trong đầu. Nhưng Tần Quan thực sự không biết được rằng Tần Phàm đã từng tiếp xúc qua với thần, cho nên Tần Phàm không sợ hãi khí tức của thần.

Cứ như vậy, hai người đứng trên bầu trời không ngừng nhấp nhô trong mây. Dưới khí thế của hai người, gió mây bốn phía xung quanh tùy ý bay múa. Trong vòng ngàn dặm đều có thể chứng kiến, để cho rất nhiều người phải chú ý.

Một bầu không khí âm lãnh, khắc nghiệt được thời gian kéo căng ra. Mà trong Nam Phong thành, bởi vì vừa rồi Tần Phàm ước chiến với Ô Tàng mà tạm thời chia thành hai phe. Kể cả những cường giả Võ Thánh ở bên trong cũng sẵn sàng đón địch, vũ khí cũng đã được lấy ra. Chỉ cần ra lệnh là cả Nam Phong Thành sẽ biến thành địa ngục trần gian.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm nhìn Tần Quan phía da, trên mặt lại nhe răng cười âm trầm, trong lòng hần chợt nhớ đến một việc, vì thế Tần Phàm ngưng tụ khí thế, trầm giọng nói truyền về phương xa:

-Tần Quan! Hôm nay là ngày hai chúng ta quyết đấu sinh tử không thể tránh được. Nhưng trước khi giao thủ ta muốn hỏi người, nếu là do người làm thì cũng nên hảo hảo thừa nhận. Sự phụ ta mất tích có phải có quan hệ tới người!

- Người nói linh hồn trước kia đi theo bên cạnh người rồi về sau giấu trong Hắc Hỏa thành sao?

Nghe vậy, Tần Quan chậm rãi mỉm cười, chậm rãi nói.

- Quả nhiên cùng hần có quan hệ!

Nội tâm Tần Phàm không khỏi trầm xuống, điều này đồng nghĩa với việc những suy đoán của hần là đúng. Ánh mắt Tần Phàm lập tức chuyển sang lạnh lẽo, tàn nhẫn nhìn Tần Quan quát hỏi:

- Hần bây giờ đang ở đâu!

- Hắc hắc! Chờ một lát nữa người chết rồi sẽ thấy hần.

Tần Quan đối mặt với ánh mắt căm giận của Tần Phàm không thềm để ý, chỉ cười rũ rượi nói.

- Cái gì?

Nghe vậy, chân mày Tần Phàm nhảy lên, một cỗ khí tức thô bạo dâng trào trong lòng hần. Cổ Mặc có ân đối với hần, cũng là sự phụ hần. Hôm nay nghe được lời này của Tần Quan, có lẽ linh hồn sự phụ đã tiêu tán rồi. Điều này khiến cho hai mắt hần đỏ lên, phần nộ gào thét:

- Tần Quan lão cẩu, nếu như sự phụ ta có chuyện gì, ta nhất định cho người chết không toàn thây.

- Tần Phàm, người thực sự là ngây thơ, người cho rằng mình có tư cách nói những lời đó sao?

Thành công khỏi mào lửa giận trong lòng Tần Phàm, cũng khiến cho tâm thần hần dao động. Tần Quan không khỏi lộ ra nụ cười trên tức, nói.

- Tốt! Tần Quan, lão tạp chủng. Hôm nay nợ cũ, nợ mới thanh toán hết thấy luôn đi!

Vào lúc đó, Tần Phàm hít sâu một hơi, đè nén cảm xúc quay cuồng của mình xuống. Nguyên Khí vận chuyển toàn thân, miệng hắn chậm rãi nhả ra từng chữ:

- Nợ máu trả bằng máu.

- Ha ha!

Tần Quan lại cười to một tiếng, trong tiếng cười mang theo một loại giá băng âm tàn khiến ọi người rung động, Tần Quan lại lạnh lạnh nói:

- Đúng vậy! Người nói đúng! Nợ máu trả bằng máu! Rất nhiều tộc nhân Tần gia Càn Kinh ta chết trong tay ngươi, hôm nay cũng nên vì họ mà báo thù!

- Lại để cho cả Tần gia Nam Phong từ nay về sau biến mất khỏi Vũ Thiên đại lục.

Sát!Sát!Sát!

Tần Quan vừa nói xong, bầu không khí khẩn trương ở trong Nam Phong thành bị vỡ nát, thay vào đó mà một bầu không khí tràn ngập khắc nghiệt cùng hài khí. Rất nhiều người bên phía Tần Quan đã bắt đầu chạy về phía Tần gia Nam Phong tất cong.

- Tru sát kẻ thù bên ngoài!

Tần gia Càn Kinh bắt đầu khởi xướng chiến đấu, Tần Li cùng Tần Tiến cũng truyền lệnh. Ân Thế Mạo Hiểm đoàn cùng lực lượng gia tộc lúc này nối đuôi nhau tiến lên phía trước sẵn sàng chiến đấu.

Chiến! Chiến! Chiến!

Bên trong Nam Phong thành, bắt đầu xảy ra hỗn chiến ở khắp mọi nơi. Nhà cửa không ngừng bị đánh sụp đổ, vỡ nát. Trong bầu không khí khắc nghiệt này cả Nam Phong thành đều không thể thoát khỏi, tất cả mọi người bị loại hào khí này áp bức, thậm chí khó có thể hô hấp.

Trên bầu trời, thấy Tần Quan ra lệnh tổng tiến công, trong lòng Tần Phàm cũng kinh hãi. Hắn biết rõ đây là sách lược của Tần Quan, hắn muốn để mình không cách nào chuyên tâm chiến đấu. Tần Phàm liếc mắt nhìn tình hình Nam Phong thành, thấy tình hình này, Tần Phàm không khỏi nhú mày.

Lúc này tình thế Tần gia Nam Phong không ổn?

Nếu bàn về nhân số thì Tần gia Nam Phong chiếm ưu thế, nhưng nếu luận cường giả thì Tần gia Càn Kinh lại chiến ưu thế, đặc biệt là số lượng cường giả Võ Thánh. Phương Tiểu Tình cũng đã kêu hai hộ vệ của nàng ra giúp Tần gia Nam Phong một tay nhưng tầm đó vẫn chưa bằng được với Tần gia Càn Kinh.

Quyết chiến như vậy, nếu như có một cường giả Võ Thánh của đối phương không vị kiềm chế, đối với những người khác chắc chắn là hủy diệt!

1183. Chương 1192-1193: Trước Khi Đại Chiến!

Chương 1192-1193: Trước khi đại chiến!

Tần Phàm liếc mắt nhìn cường giả Võ Thánh bên Tần gia Càn Kinh. Bên trong nhóm Võ Thánh này có thái thượng trưởng lão của Mộc gia đang ngồi trên đầu một con Hắc Dực Bào Lôi Thú. Tần Phàm biết rõ người này rất khó đối phó. Chỉ sợ phải cần đến hai cường giả Võ Thánh hậu kỳ mới có thể kiềm chế được.

- Tần Phàm! Người đã nói lâu như vậy, tại sao còn chưa có động thủ?

Tần Quan thấy Tần Phàm bị mình đánh trúng nhược điểm thì trên mặt lại càng lộ ra vẻ trêu tức nói.

Chiến đấu của bọn hắn chưa có bắt đầu, nhưng trên thực tế đã triển khai một cách oanh liệt!

- Lão cẩu. Người cũng không cần đắc ý. Người còn không có nhất định sẽ thắng!

Tần Phàm lạnh lùng liếc nhìn Tần Quan, sau đó Nguyên Khí toàn thân chấn động, đem giọng nói của hắn truyền xuống tất cả góc ngách của Nam Phong thành.

- Chư vị đồng đạo hiện ở Nam Phong Thành. Vô luận các vị đến Nam Phong Thành có mục đích gì. Nhưng hôm nay Tần gia Nam Phong ta cùng Tần gia Càn Kinh, Mộc gia, Ô gia triển khai quyết chiến. Nếu như các vị giúp một tay, vậy thì Tần Phàm ta hứa hẹn với các vị phạm và cường giả Võ Thánh sẽ dâng tặng một khóa Thánh Nguyên Đan, phạm là cường giả võ tôn sẽ dâng tặng một khóa Cực Tôn Đan có khả năng tăng xác suất thành công đột phá Võ Thánh. Phạm là cường giả Linh Vũ Sư sẽ dâng tặng một khóa Nghĩ Tôn Đan. Những người khác có trợ giúp đối với Tần gia Nam Phong chúng ta đều sẽ được tặng đan được. Ta dùng danh nghĩa Đan Vương cam đoan, Tần gia Nam Phong ta sẽ không keo kiệt.

Oanh!

- Thánh Nguyên Đan! Cực Tôn Đan! Nghĩ Tôn Đan!

Nghe thấy ba loại danh tự này, cả Nam Phong thành sôi trào. Vũ Thiên đại lực là một đại lực thượng võ, người ở đây luôn muốn vì để thực lực tăng tiến mà điên cuồng.

Mà Tần Phàm đã sớm được mọi người biết đến với tư cách là Đan Vương, không ai hoài nghi năng lực của hắn. Tần Phàm đã ở trước mặt mọi người nói ra, tất nhiên sẽ thực hiện lời hứa!

Bình thường người chết vì tiền, chim chết vì mồi. Còn người tập võ chết vì muốn tăng tiến cảnh giới!

Vì cơ hội có thể khiến cảnh giới tăng lên, có bao nhiêu người nguyện ý trả một cái giá lớn! Coi như là cường giả Võ Thánh cũng không thể nào ngăn cản được sự hấp dẫn của việc tăng lên cảnh giới. Cho nên lúc ban đầu Tần Phàm dùng Thánh Nguyên Đan mới khiến cho Đông Phương gia và Thái gia động tâm, đồng ý ủng hộ hắn.

- Tốt! Độc Cô ta là Võ Thánh tứ cấp, hôm nay sẽ giúp Tần Phàm một lần!

- Ta là Mai Lâm Võ Thánh tam cấp đứng về phía Tần gia Nam Phong!

- Võ Tôn thất cấp Đỗ Tông, nguyện vì Kỳ Tích Chi Tử mà xuất chiến!

- Ha ha! Lão tử Viễn Sơn mạo hiểm đoàn cũng liều!

Sau khi Tần Phàm nói xong, bên trong Nam Phong thành không ngừng có cường giả Võ Thánh bay lên trời đứng về phía trận tuyến Tần gia Nam Phong.

Chỉ trong một thời gian ngắn mà rất nhiều người đã gia nhập Tần gia Nam Phong khiến cho tình thế lúc này phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thậm chí khi Tần gia Nam Phong chiến ưu thế thì người bên phía Tần gia Càn Kinh cũng bắt đầu chậm rãi rút lui.

Lúc này, số lượng Võ Thánh của hai bên đã tương đương, ít nhất khi hai bên xảy ra giao chiến, cũng không sợ vì không cầm chân được cường giả Võ Thánh của đối phương mà sinh ra ảnh hưởng.

- Tiểu tạp chủng!

Nhìn thấy bên mình vốn chiếm ưu thế, bây giờ phải rút lui, sắc mặt của Tần Quan trở nên khó coi. Hắn không tính đến Tần Phàm lại có lực hiệu triệu mạnh mẽ như vậy, lại có thể lôi kéo nhiều cường giả đến thế.

- Lão cẩu Tần Quan, chết đi!

Tần Phàm thừa cơ hội này, không hề do dự điều khiển Chu Tước Dực ở đằng sau dùng tốc độ nhanh nhất có thể phóng tới Tần Quan.

- Tiểu tạp chủng, bản thánh hiện tại lấy tính mạng của ngươi, để xem ngươi còn có thể luyện đan được hay không?

Tần Quan hận nghiêng rằng nghiêng lợi, hắn rốt cuộc cũng không nhịn được nữa mà gầm lên. Khí thế ngưng tụ chuẩn bị chiến đấu.

Cho đến lúc này, cuộc chiến vốn nên bắt đầu sau một năm nữa đã bộc phát.

Theo tiếng hét phần nộ của Tần Quan vang lên, phong vân trên bầu trời không ngừng vũ động điên cuồng, sát khí bao trùm trời đất làm rất nhiều người đều cảm giác trong lòng mình như có thanh kiếm sắc bén cắt qua, lạnh lẽo tận xương cốt.

Hiện tại khí thế của Tần Quan bộc phát xu thế không thể đỡ nổi, áo bào của hắn phồng lên, còn có một tầng huyền băng trong suốt ngưng kết lại. Mà tầng huyền băng này đến từ trong ngũ hành không gian tận sâu trong Vũ Thiên đại lục, cứng rắn hơn thủy nguyên khí ngưng kết bình thường rất nhiều, thậm chí bảo vệ cả quần áo của hắn không hề thương tổn mảy may.

Lực lượng ngũ hành không gian, bên trong mỗi một không gian đều ẩn chứa thiên địa nguyên khí cực hạn, có được lực lượng vô cùng cường đại, đó là ưu thế của cửu cấp vô thánh, cũng là một trong những điều mà Tần Quan dựa vào.

Ngũ hành không gian trên thực tế là hòn đá tảng trọng yếu hình thành thế giới, bên trong ẩn chứa lực lượng vô cùng cường đại, khác với nguyên khí bên trong không gian nguyên mạch, có thể được xưng là nguyên năng.

Nguyên năng chính là cấp cao của nguyên khí, nguyên khí tới cực hạn có thể dễ dàng hóa thành thực chất thậm chí là vận dụng vào thực tế, thật giống như Tần Quan thi triển cự thạch nện xuống, đó chính là do kim nguyên năng trong ngũ hành không gian hóa thành.

Hiện tại huyền băng bao phủ áo bào của hắn chính là do thủy nguyên năng hóa thành, là đến từ thủy không gian trong ngũ hành không gian.

Nói thế này, vô thánh nhân loại tuy rằng có thể cảm giác được toàn bộ ngũ hành không gian tồn tại, nhưng không thể hoàn toàn rút ra được nguyên năng bên trong. Thật giống như đệ nhất vô thánh Kim Dương của Vũ Thiên đại lục, trong ngũ hành quy tắc thì kim quy tắc cùng hỏa quy tắc đều đạt tới mức tận cùng, cho nên hắn có thể lấy mẫu nguyên năng trong kim không gian cùng hỏa không gian. Mà ngũ hành quy tắc tiểu thế giới của Tần Quan, là kim quy tắc cùng thủy quy tắc đạt tới cực hạn, cho nên hiện tại hắn có thể rút ra được kim nguyên năng cùng thủy nguyên năng trong ngũ hành không gian.

Nghe nói vượt qua cảnh giới vô thánh mới có thể đem ngũ hành không gian toàn bộ thông hiểu, ngũ loại nguyên năng có thể vận hành được tự nhiên, khi đó thậm chí có thể khống chế được thời tiết, dễ dàng gọi ra động đất, núi lửa, sóng thần vân vân, tạo ra thiên tai chẳng khác gì thiên thần.

Trên thực tế được xem là bán thần cảnh giới.

Quay trở về cuộc chiến đấu giữa Tần Phàm cùng Tần Quan, thủy nguyên năng của Tần Quan có thể dùng phòng ngự toàn thân, mà kim nguyên năng có thể bao phủ hai nắm đấm của hắn, hình thành một đôi quyền sáo, kim nguyên năng vô cùng cứng rắn, hơn nữa còn mang theo khí tức mạnh mẽ không thể đỡ nổi, chất lượng hình thành quyền sáo thật thượng thừa, không thua gì thần binh lợi khí.

Thủy nguyên năng cùng kim nguyên năng đều thuộc loại hàn năng, làm người ta có cảm giác băng lãnh tận xương, cho nên bị hai loại nguyên năng này bao phủ, Tần Quan nhìn qua thật giống như một đạo băng sương cầu vồng, vắt ngang chân trời.

1184. Chương 1194: Quyết Chiến Tần Quan.

Chương 1194: Quyết chiến Tần Quan.

Mà bên Tần Phàm thì ngược lại, lúc này Chu Tước Dực sau lưng hắn bộc phát hỏa diễm nóng rực, hơn nữa trong tay hắn nắm lấy Vương Trù Dao, Trù (Đan) Dao, kỳ thật chính là hỏa đao, lấy hỏa nhân lực cùng thiên địa hỏa làm năng lượng, có thể phát huy ra uy lực mạnh mẽ.

Trước đó Tần Phàm sử dụng Trù (Đan) Dao tam thức so đấu cùng Ô Tàng, ba loại hỏa diễm ngưng tụ còn lưu lại trong thân đao, lúc này hắn hướng Tần Quan phóng tới, khí tức nóng rực liền hóa thành sóng nhiệt cuộn cuộn, hình thành quỹ tích đỏ rực thật đồ sộ, từ địa phương bên này kéo dài tận nơi kia.

Hai cổ khí lưu một nóng một lạnh va chạm lẫn nhau trên bầu trời, phát ra khí tức làm người trầm trọng, dưới loại khí tức kia cho dù là đám người đang hỗn chiến bên dưới Nam Phong Thành đều cảm thấy vô cùng khó chịu, hơn nữa còn có nhiều người vì vậy mà đánh mất tính mạng.

- Oanh!

Hai người lần đầu tiên giao phong, rốt cục đã va chạm ngay trên thiên không, một thanh âm chấn vang thật lớn từ trên lắng xuống, làm tất cả mọi người đều cảm thấy đỉnh tai nhức óc, trong lòng run rẩy. xem tại

Nắm tay như vắn thạch xuyên qua không gian, địa phương kia vừa có đạo thanh ảnh xuất hiện, ngay lập tức hắc sắc trọng đạo xen lẫn khí tức cường đại không chút do dự va chạm thẳng vào đối phương.

Kinh khí bùng nổ, chẳng khác gì sóng nước nhộn nhạo khuếch tán, không gian chung quanh bị kinh khí bạo tạc làm ảnh hưởng, run rẩy lên, tựa hồ muốn phát sinh thời không loạn lưu.

Sau khi hai người đụng vào nhau, kinh nghiệm của Tần Quan phong phú, bả vai liền lách tránh, đem kinh khí dư âm hoàn toàn tan mất, sau đó trượt ra phía sau một đoạn khoảng cách, tránh né được không gian loạn lưu kia.

Mà Tần Phàm vừa va chạm với đối thủ, chân mày khẽ động, sau đó nhanh chóng rút lui, là do lần đầu tiên giao phong, tuy rằng đôi bên đều không sử dụng vũ kỹ nhưng hắn vẫn cảm giác được lực đạo truyền tới từ cổ tay cầm Vương Trù Dao, thậm chí còn làm tay hắn thoáng run lên. Chỉ một lần giao phong dò xét, hắn đã cảm giác được chênh lệch giữa mình cùng đối phương.

Hắn trăm nghìn thành tôn, độ kiếp thành thánh, khả năng nắm giữ nguyên khí trong tay so với võ thánh bình thường càng mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng cho dù có cường thịnh bao nhiêu nhưng làm sao có thể so sánh được với nguyên năng bên trong ngũ hành không gian. Nếu không phải nhờ hắn luyện hóa bốn viên ma chủng, khí lực bản thân thật cường hãn, cộng thêm lực lượng thân thể thật lớn, chỉ lần giao phong này chỉ sợ cổ tay hắn đã bị nứt toác.

Nhưng trong lòng Tần Quan cũng có chút kinh ngạc, hắn không thể tưởng được kim nguyên năng không gì không phá được của mình lại không làm Tần Phàm bị tổn thương mấy may, nếu thay đổi là một bát cấp võ thánh khác, trong lúc giao phong bằng lực lượng như thế chỉ e đã bị phế bỏ một cánh tay hoàn toàn.

Đây là chỗ mạnh mẽ của cửu cấp võ thánh, không cùng một cấp thì ý nghĩa hoàn toàn khác hẳn! Trong tốc độ, lực lượng đủ mọi phương diện đều có ưu thế tuyệt đối, bởi vì đã sắp tiếp cận lĩnh vực của “Thần” (bán thần)!

- Xem ra cùng hắn dùng cứng đối cứng sẽ không chiếm được lợi ích, cùng hắn cận chiến phải linh hoạt ứng đối!

Biết được Tần Quan đáng sợ, hai mắt Tần Phàm co rút lại thầm nghĩ trong lòng, ngay lập tức Chu Tước Dực chột lóe, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi lại nhắm về hướng đối phương.

Bởi vì ma chủng cải tạo thân thể, thân hình Tần Phàm gần như hoàn mỹ, khả năng linh hoạt cùng năng lực phản ứng đều rất mạnh, mà tốc độ phi hành của bản thân còn nhanh hơn những võ thánh khác, cộng thêm sau lưng còn có Chu Tước Dực, nhiều phương diện bù vào càng thêm lợi hại, siêu phàm thoát tục!

Tốc độ tăng lên hai tầng, làm thân hình của hắn chỉ còn lưu lại thanh ảnh lưu quang, mang theo hỏa ảnh cấp tốc lướt qua không gian, xuất hiện ngay sau lưng Tần Quan không chút do dự chém ra một đao.

- Xích...

Trong không khí truyền đến một tiếng xé rách thật nhỏ, làm không gian thoáng rung động lên, hỏa diễm quỹ tích lấy một loại tốc độ cực hạn chém thẳng tới gáy Tần Quan.

- Bồng!

Nhưng đúng ngay lúc này thân ảnh Tần Quan lại dao động như gợn sóng, sau đó bị một đao của Tần Phàm chém xuống, không ngờ lại bị chém thành hư vô.

- Di?

Ngay khi vừa chém trúng hư ảnh, trong miệng Tần Phàm kêu lên một tiếng ngạc nhiên, hắn tự nhiên hiểu được thực lực của Tần Quan không thể nào để mình chém giết dễ dàng như vậy, huống chi một đao vừa rồi rõ ràng chém hụt vào khoảng không. Hư ảnh kia là tàn ảnh do tốc độ của Tần Quan lưu lại, là do tốc độ đã đạt tới cực hạn cho nên tuy đã rời đi vẫn còn lưu lại tàn ảnh tại chỗ.

Tốc độ như vậy làm Tần Phàm vô cùng kinh ngạc, thậm chí tốc độ của đối phương còn nhanh hơn chính hắn một ít.

Cửu cấp võ thánh đích thật là không tầm thường.

- Hắc hắc, tốc độ cũng không tệ lắm, chỉ là so sánh với ta không đủ nhắc tới mà thôi!

Chỉ trong nháy mắt sau lưng Tần Phàm truyền ra tiếng cười âm lãnh của Tần Quan, sau đó Tần Phàm liền cảm giác được có vật gì đó rít gió trong không khí, lại có một cảm giác khẩn trương gấp gấp giống như ngọn núi áp xuống.

Trong nháy mắt hắn bổ trúng hư ảnh đã có cảm ứng, lúc này lập tức phản ứng, Chu Tước Dực vẫy mạnh, cả người bắn về phía trước với tốc độ cực nhanh.

- Huyền Trọng Quyền!

Ngay lúc hắn bắn về phía trước, Tần Phàm liền thi triển vũ kỹ mà đã lâu hắn không thi triển trước mặt người khác, một chiêu này là vũ kỹ mà hắn đã luyện tập từ khi còn là võ đồ, ở thời gian thật dài hắn chỉ dùng để luyện tập tốc độ thân pháp của chính mình, đã không còn sử dụng trong thực chiến. Nhưng từ sau khi có được quy tắc tiểu thể giới cá nhân, hắn đem quy tắc lực dung hợp vào bên trong vũ kỹ này, đã lập tức phát sinh biến hóa!

Hiện giờ Huyền Trọng Vực bao phủ phạm vi mười dặm thì giữa thiên địa liền bị một loại trọng lực bao trùm, dù là Tần Quan ngay trong thời khắc này cũng cảm giác được có một cỗ lực lượng nặng tới vạn tấn từ trong thiên không áp xuống thân thể hắn, tốc độ của hắn ngay lập tức bị ảnh hưởng chậm lại!

- Vậy hiện tại thì sao đây?

Nhìn Huyền Trọng Quyền tạo ra tác dụng, khóe miệng Tần Phàm nổi lên mỉm cười, sau đó hắn xoay người cực nhanh, một đao chém về phía sau, cắt qua không gian khí lưu dùng khí tức cực nóng tấn công về phía sau.

Dưới một đao này cảm giác như không trung bị một đạo thiểm điện bổ ra hai nửa, khí lưu nứt toác kích thích phong vân cuồng động, quang mang chớp nháy, tốc độ tới trước, mạnh mẽ đánh úp tới Tần Quan.

- Oanh!

Thanh âm nặng nề như ám lôi vang trên bầu trời, nương theo ánh đao thiểm điện, lướt qua quyền sáo kim nguyên năng của Tần Quan, đánh trúng vai hắn!

- Chỉ như vậy mà thôi, cho dù để người chiếm chút ưu thế tốc độ, nhưng lực lượng như vậy lại có ích lợi gì?

Lúc này Tần Quan bị Huyền Trọng Vực ảnh hưởng không kịp né tránh bị chém trúng, nhưng khóe môi hắn vẫn hiện tia mỉm cười.

Trên người hắn có băng nguyên năng hộ thể, có thể nói chẳng khác gì là thần giáp, còn có quy tắc tiểu thể giới, muốn đánh bại phòng ngự của hắn không phải là chuyện dễ dàng. Tác chiến gần người chú ý chính là tốc độ, lực lượng cùng phòng ngự kết hợp, mà cửu cấp võ thánh ở mọi phương diện đều mạnh hơn võ thánh bình thường!

1185. Chương 1195-1196: Thực Lực Chân Chính.

Chương 1195-1196: Thực lực chân chính.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Một đao của Tần Phàm tuy rằng tạm thời xuyên thấu qua quy tắc tiểu thế giới của Tần Quan, nhưng lại bỏ lên trên áo bào do huyền băng bao trùm, cũng không gây tổn thương được gì tới hắn.

- Vậy sao?

Nhưng ngay tiếp theo trên mặt Tần Phàm lộ ra ý cười hài hước, cấp tốc thu lại Vương Trù Đao, đồng thời nắm tay thành quyền, khí kinh man ngưu mãnh liệt trào ra, hung hăng oanh lên trên phòng ngự của đối phương.

Rốt cục Tần Quan liền thay đổi sắc mặt!

- Oanh!

Một thanh âm trầm muện vang lên, ngay khi Tần Quan còn chưa kịp phản ứng đúng ngay lúc này nắm tay mang theo kinh khí bí mật khủng bố của Tần Phàm chẳng khác gì một cự chùy hung hăng đập lên trên huyền băng bao phủ trên người Tần Quan!

Nắm tay của Tần Phàm đánh trúng huyền băng, kinh lực cũng không chút dừng lại, kinh khí man ngưu đã sớm thu phát tự nhiên, có thể tùy thời vận dụng, một khi thúc phát chẳng khác gì sóng to gió lớn, kéo dài không dứt! Kinh khí đập vào huyền băng lại như sóng lớn vỗ bờ, phòng ngự huyền băng của Tần Quan không ngừng truyền đến từng trận tiếng động!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Ầm kinh hoành kinh dữ loại kinh khí không ngừng đập vào, thanh âm tiếng va chạm không ngừng vang lên trên đám mây, thậm chí khắp bốn phía hai người cơ hồ khí lưu bị áp thành thực chất chẳng khác gì dòng nước bị đẩy mạnh ra.

Nói thì chậm nhưng diễn ra cực nhanh, chỉ qua một lần hô hấp, liền có thanh âm giống như vật gì đó vỡ tan bắt đầu từ trên không truyền đến, sau đó liền chứng kiến huyền băng phòng ngự trên thân Tần Quan bắt đầu xuất hiện những khe nứt nhìn thật ghê người.

Phòng ngự của Tần Quan bị phá vỡ!

Một quyền đánh ra một lỗ thủng trên huyền băng phòng hộ, ngay tiếp theo nắm tay Tần Phàm mang theo kinh khí còn sót lại không chút do dự rơi lên trên bả vai Tần Quan.

Một quyền đánh trúng bả vai, cảm giác được bên trong truyền tới đau đớn, Tần Quan không khỏi hừ một tiếng, sau đó mới kịp thời phản ứng, một cước giẫm vào hư không, thân ảnh như du long rất nhanh đánh tan kinh khí trên vai, bật lui ra sau.

Khi hắn đã thối lui ra xa, kinh hồn bất định ổn lại thân thể, hơi cúi đầu xuống, liền nhìn thấy trên vai phải của mình xuất hiện quyền ấn màu đỏ ghê người, thậm chí da thịt nơi đó cũng bị lõm vào, có thể biết được một quyền vừa rồi của Tần Phàm mạnh đến thế nào.

Sự thật Vương Trù Đao đã sớm tan thành một thể với Tần Phàm, chính là vũ khí có thể tùy ý thu vào thân thể chỉ trong nháy mắt. Cho nên trong lần so đấu vừa rồi, hắn có thể xuất kỳ bất ý hóa đao thành quyền.

Trải qua thời gian đột phá võ thánh hắn lại thay đổi lần nữa, Vạn Ngưu Trùng Chàng của hắn đã có thể thúc phát trong thời gian cực nhanh. Tuy rằng không đạt được uy lực lớn như lúc thi triển bình thường, nhưng hiện tại hắn đã đem vũ kỹ kia đạt tới chín ngàn chín trăm chín mươi chín trọng lực, cho dù cận chiến chỉ đánh ra được một nửa trọng lực, nhưng cũng đã thập phần khủng bố.

Ngay vừa rồi đủ đánh bại huyền băng phòng hộ của Tần Quan, lưu lại quyền ấn trên thân thể hắn!

Ở bên kia cảm nhận được bả vai đau đớn, sắc mặt Tần Quan biến thành âm lãnh đáng sợ, kinh khí trong cơ thể hắn thật nhanh vận chuyển, lúc này mới đem cảm giác đau đớn hoàn toàn áp chế, dấu ấn màu đỏ kia dần dần mới biến mất.

Nhưng bản thân là một cửu cấp võ thánh, bị một vũ kỹ lưu lại dấu ấn đầy sỉ nhục, cũng không dễ dàng đánh tan như vậy.

Đã thật rõ ràng, lần này gần người bác đấu, hẳn xem như thua!

Không sai, đối với Tần Quan mà nói đây là sự sỉ nhục! Hắn là cửu cấp võ thánh, là võ thánh cường giả trong võ thánh, vốn ở khí thế tộc độ cùng phòng ngự lực lượng đều đủ sức bạo ngược những võ thánh khác, nhưng hiện tại bị một tiểu tử còn chưa đạt tới cảnh giới võ thánh hậu kỳ hung hăng giáo huấn.

Hắn thật quá sợ ý, vừa rồi hẳn thật không ngờ Tần Phàm lại nhanh chóng thu hồi Vương Trù Dao, lại thật không ngờ Tần Phàm chỉ trong tích tắc đã hóa đao thành quyền còn có thể phát huy ra lực lượng khủng bố đến như thế.

- Tê...Tần Quan lại bị một quyền của Tần Phàm làm bị thương sao?

Ở bên dưới, thanh âm tiếng vang chói tai từ tầng mây truyền xuống thật rõ ràng, khiến vô số người bên dưới Nam Phong Thành không khỏi kinh dị ngẩng đầu nhìn lên. Mọi người chứng kiến không ngờ chính là Tần Phàm đánh một quyền trúng vào người Tần Quan, ánh mắt đều hiện lên vẻ không sao tưởng tượng nổi!

Kể cả những võ thánh cường giả đã bắt đầu tỉ thí đồng dạng đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc, loại cảnh giới như bọn hắn làm sao lại không biết cửu cấp võ thánh thật lợi hại, có được năng lực khai thông ngũ hành không gian, cơ hồ có thể nói là vô địch, hiện tại lại bị Tần Phàm đánh vỡ phòng ngự, còn lưu lại vết thương trên bả vai?

Chứng kiến kết quả này, Lạc Thành Thái gia cùng Vọng Thành Đông Phương gia đều bất ngờ. Nhưng bọn họ cũng có chút bận tâm, Tần Phàm chọc giận Tần Quan như thế, chỉ sợ đối phương sẽ rất nhanh thi triển toàn lực, như vậy bọn họ muốn giải quyết đối thủ lại đi tiếp viện thì đã không còn kịp rồi.

Một mình Tần Phàm thật sự có thể chịu đựng được Tần Quan nổi giận toàn lực ra tay sao?

Trong lòng của họ không nắm chắc, không biết được tình huống, chỉ biết một khi Tần Phàm tử vong, như vậy trận đại hỗn chiến chẳng khác gì tuyên bố Nam Phong Tần gia thất bại mà chấm dứt, như vậy hai gia tộc bọn họ nhất định phải trả giá đại giới thật nặng nề.

Lúc này trên thiên không.

- Tốt, thật sự là rất tốt! Không thể tưởng được một con kiến nhỏ mà mấy năm trước ta có thể tùy tay giết chết, hiện tại đã có thể cắn được cả voi!

Khuôn mặt Tần Quan vô cùng âm lãnh, đồng thời một cỗ sát khí lan tràn trong phạm vi mười dặm làm người sợ hãi, có thể nhìn ra được hiện tại hắn thật sự nổi giận, đã giận dữ không còn lý trí.

Vào lúc này hẳn thật sự thập phần hối hận lúc trước mình không hạ quyết tâm buông mặt mũi tự mình ra tay đem Tần Phàm giết chết, thế cho nên lưu lại hậu hoạn như vậy. Nhưng đáng tiếc hiện tại hối hận cũng đã không còn kịp nữa.

- Phải, ở bốn năm trước ta thật sự chỉ như con kiến nhỏ, nhưng cũng không phải tùy cho người giày xéo, mà năm xưa người lưu lại ấn ký trên người ta, hiện tại xem như lấy chút lợi tức trên người của người mà thôi, tiền vốn còn ở phía sau đâu!

Hỏa dục sau lưng Tần Phàm chớp động, hắn rút lui ra một khoảng cách, nhìn thẳng đối phương, trên mặt thoáng lộ ra thần sắc hài hước.

Nhắc tới lúc trước Tần Quan là bát cấp võ thánh cường giả, dù ở Đại Kiền quốc hay cả Vũ Thiên đại lục đều là nhân vật nổi danh, nếu hắn thật kéo xuống đáng người ra mặt đối phó Tần Phàm, vậy thì đã bị mất hết thể diện. Hơn nữa bởi vì kiêng kỵ Chân Võ thánh điện, hắn cũng không dám làm quá trắng trợn, mà âm thầm xuống tay tính toán hủy đi võ đạo của Tần Phàm chấm dứt hậu hoạn, nhưng hắn hoàn toàn không thể tưởng được lại càng dẫn phát ra hậu quả thêm nghiêm trọng.

Nhưng lúc đó Tần Phàm cũng đã gặp may, khi đó Tần Quan đang trong lúc bế quan tu luyện khẩn yếu quan đầu, sau khi hủy võ đạo của Tần Phàm thất bại, lại phải hoàn toàn bế quan, nếu không nếu để hắn biết Tần Phàm dám hủy đi đại môn Kiền Kinh Tần gia, chỉ sợ sẽ liều lĩnh tru diệt Tần Phàm.

- Tiểu tạp chủng, ngươi cũng đừng quá đắc ý, một quyền này bốn thánh rất nhanh sẽ trả lại cho ngươi gấp trăm lần! Không sai, bốn thánh đích thật là rất hối hận lúc trước không giết chết con kiến nhỏ như ngươi, nhưng không sao, rất nhanh sẽ tới phiên ngươi hối hận! Lần này bốn thánh nhất định phải hoàn toàn hủy bỏ võ đạo của ngươi, sau đó mới từ từ tra tấn ngươi!

1186. Chương 1195-1196: Thực Lực Chân Chính.

Chương 1195-1196: Thực lực chân chính.

Tần Quan nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tần Phàm, như hận thấu xương. đọc truyện mới nhất tại .

- Nếu cửu cấp võ thánh như ngươi cũng chỉ có được chút kỹ năng như thế, thật sự làm cho ta cảm thấy vô cùng tiếc nuối!

Tần Phàm nhìn thấy Tần Quan nổi giận, hấn càng thêm cao hứng, tiếp tục châm chọc.

- Ha ha, được, tiểu tạp chủng, ngươi thành công chọc giận ta! Thật không biết có bao lâu không có ai đem ta bức tới mức độ này, nhưng điều này đối với ngươi mà nói chẳng khác gì là đến tử kỳ!

Nghe được thanh âm châm chọc của Tần Phàm, Tần Quan giận dữ thành cười, lời nói băng sương, cơ hồ muốn đem không khí chung quanh kết thành khối băng.

Lúc này hấn thực sự vô cùng phần nộ.

Tần Quan bỗng nhiên kéo mạnh áo choàng trên cánh tay mình, lộ ra một chiếc vòng hỏa hồng sắc, chiếc vòng tỏa ra quang mang đặc thù quanh quẩn chớp động, có vẻ thập phần quỷ dị.

- Đây là bí bảo mà bốn thánh dùng để tu luyện, nó sẽ ổn định bản tức nguyên khí của ta, gia tốc lực lĩnh ngộ của ta đối với không gian cùng đủ loại quy tắc, nhưng nó cũng sẽ tạm thời áp chế thực lực của ta!

Chậm rãi tháo chiếc vòng quỷ dị kia xuống, lúc này Tần Quan lại bình tĩnh trở lại, trong miệng thản nhiên nói:

- Đã năm mươi năm nay ta chưa từng tháo xuống!

- Hôm nay, chúc mừng ngươi, Tần Phàm, ngươi có thể bức ta tháo nó xuống!

Cất lại vòng tay, sau đó hấn ngẩng đầu nhìn Tần Phàm đứng xa xa, khí tức nháy mắt biến đổi, đột nhiên biến thành vô cùng sắc bén:

- Ngươi đã muốn nhìn xem thực lực chân chính của cửu cấp võ thánh, như vậy cho ngươi cảm thụ một chút thể nào mới cửu cấp võ thánh thực sự!

Nói hết lời, thật giống như cuồng phong thổi quét, mây mù bay đầy trời, khí thế vô cùng cuồng bạo làm cát bay đá chạy bốc lên thật cao, thậm chí ngay cả tường thành Nam Phong Thành xa xa cũng bị hoàn toàn đẩy ngã, hóa thành một đồng hoang tàn.

Khí thế thình lình bộc phát đồng dạng làm người của Nam Phong Thành khiếp sợ, mọi người đều cảm thấy vô khí hoặc nguyên khí trong thân thể đều không thể khống chế tạo động, cũng có người thực lực thấp cảm giác máu tươi giống như hoàn toàn bị hút ra ngoài.

Khủng bố! Cực kỳ đáng sợ!

Tất cả mọi người đều ngừng cuộc chiến đấu, sự thật là do bọn họ không thể tiếp tục chiến đấu, đều vô cùng kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên thiên không, nhìn vào Tần Quan đang đứng sừng sững, áo bào cùng mái tóc dài bay múa dựng lên.

Lúc này nhìn Tần Quan thật giống như một chiến thần!

Xa xa những võ thánh vào lúc này cũng có thể cảm giác được sự biến hóa rõ ràng của Tần Quan, thậm chí bọn họ đều cảm giác được lực lượng của Tần Quan chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi đột nhiên tăng lên gấp mười lần!

Đó là một loại lực lượng mà bọn họ căn bản không thể tưởng tượng!

Cho dù là bát cấp võ thánh Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu có được vũ khí hộ thể gia truyền, cùng Ngoan Thánh Cửu Bách Hải cũng đã thành công trở thành bát cấp võ thánh, vào lúc này đều cảm giác được loại khí tức vô cùng mạnh mẽ, đều sinh ra cảm giác không thể sánh bằng.

Tần Phàm đứng đối diện Tần Quan trên không, hắn luôn thập phần trấn định nhìn Tần Quan biến hóa, trong lòng hắn khẳng định là có chấn động, nhưng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì vừa rồi trong khi so đấu hắn có cảm giác đối phương còn chưa sử dụng toàn lực.

Hiện tại Tần Quan rốt cục đem cỗ lực lượng kia phóng thích đi ra.

- Không thể tưởng được nhanh như vậy đã tới bước này, nhưng cũng tốt lắm, đỡ phải tiếp tục lãng phí thời gian!

Bình tĩnh nhìn về phía trước, Tần Phàm thản nhiên nói, tiếp theo con người hắn co rút lại, sau đó trong lòng bàn tay xuất hiện một viên đan dược.

Tần Phàm là một luyện đan sư, cho nên hắn chưa bao giờ kiêng kỵ việc sử dụng đan dược.

Sự thật cho dù không phải luyện đan sư, ở tại Vũ Thiên đại lục đan dược cũng giống như vũ khí, đều là một bộ phận của thực lực, sử dụng đan dược chiến đấu cũng không có gì đáng kỳ quái.

Nhưng đan dược thích hợp cho võ thánh sử dụng không nhiều lắm, đặc biệt là đan dược dùng trong chiến đấu ít càng thêm ít, có thể luyện chế đan dược thánh cấp có thể nói chính là nhân vật luyện đan tông sư.

Tần Phàm đạt được danh hiệu Đan Vương, hắn tự nhiên có thể luyện chế đan dược thánh cấp.

Hiện tại nhìn thấy Tần Quan thể hiện ra thực lực đáng sợ như vậy, Tần Phàm biết nếu mình không dùng đan dược thì không thể nào là đối thủ của hắn, cho nên Tần Phàm cũng không tiếp tục do dự, lấy ra đan dược đề thăng thực lực của chính mình, kéo gần hơn sự chênh lệch giữa song phương.

Lúc này trong tay hắn cầm viên kim sắc đan dược tên là Cửu Huyền Lưu Nguyên Đan, luyện chế thập phần khó khăn, cho dù luyện được thuật của Tần Phàm tinh thông vẫn phải thí nghiệm tới ba lượt, lãng phí qua vô số linh dược kết hợp với kỹ thuật dung võ nhập đan mới có thể luyện chế ra.

Nhưng không hề nghi ngờ Cửu Huyền Lưu Nguyên Đan đích thật là một loại đan dược thánh cấp cực kỳ cường đại, có được được hiệu nghịch thiên, thậm chí có thể làm cho người sử dụng tạm thời huyền hóa ra chín đường bản tức nguyên mạch!

Chín đường bản tức nguyên mạch đủ khiến cho võ thánh bình thường tăng lên phạm vi nắm giữ nguyên khí thiên địa trong tay, Tần Phàm dự tính hắn dùng Cửu Huyền Lưu Nguyên Đan ít nhất có thể từ năm ngàn thước khuếch trương phạm vi nắm giữ nguyên khí lên bảy ngàn thước, hơn nữa ngoại trừ phạm vi khuếch đại, bởi vì chín đường nguyên mạch cộng hưởng, hắn có thể nắm được độ dày nguyên khí cũng gia tăng thật lớn.

Dưới tình huống nắm giữ độ dày nguyên khí cực cao, hiện giờ Tần Phàm có thể tăng lên tới trình độ cực hạn! Thậm chí có thể so với khả năng nắm giữ nguyên năng trong tay Tần Quan!

Cộng thêm Tần Phàm có thể lợi dụng lực lượng ma chủng, lực lượng bản thể, Tần Phàm phỏng chừng hiện giờ mình có thể phát huy ra được thực lực hắn đã có thể đối mặt với Tần Quan hiện tại.

- Tần Phàm, có thể kiến thức được thực lực chân chính của cửu cấp võ thánh, đây là vinh hạnh của ngươi! Nhưng loại vinh hạnh này phải trả giá bằng cái chết thật thảm thiết của chính ngươi!

Đối diện, Tần Quan tháo xuống vòng tay, thanh âm âm lãnh cũng chậm rãi truyền đến.

Lúc này Tần Phàm có thể cảm thụ được một cỗ áp bách lớn hơn vừa rồi thật nhiều từ trong thân thể đối phương tràn ra. Dưới cỗ uy áp này, cho dù với thực lực của hắn cũng không ngờ lại có cảm giác bản tức nguyên khí xuất hiện chút ít đình trệ.

Mà lúc này quang mang quy tắc tiểu thế giới của Tần Quan càng lúc càng thêm sáng ngời, thậm chí quang mang càng trở nên giống như chất lỏng lưu động lên, có thể biết được quy tắc tiểu thế giới của hắn chẳng khác gì như được bổ sung vào, biến thành càng thêm hoàn thiện cùng cường đại!

1187. Chương 1197: Chênh Lệch.

Chương 1197: Chênh lệch.

Vào hiện tại nhìn Tần Quan giống như vầng thái dương giữa đêm đen, có vẻ sáng ngời vô cùng, thậm chí quang mang của Tần Phàm hoàn toàn che giấu xuống. Làm cho bên trong Nam Phong Thành cùng những cường giả võ thánh đều không tự chủ được tập trung ánh mắt lên thân thể của hắn.

- Đây là thực lực chân chính của cửu cấp võ thánh?

Người trong Nam Phong Thành tự nhiên là không chút phân tâm, lúc này nhìn thấy thực lực của Tần Quan quả thật là chẳng khác gì thần minh, ngay cả cường giả võ thánh đều chấn động, không ai nghĩ tới cửu cấp võ thánh lại mạnh tới trình độ này.

Đồng thời đối với Tần Phàm có thể bức Tần Quan bộc lộ ra thực lực thực sự càng thấy ngạc nhiên không thôi, đương nhiên người của Nam Phong Tần gia càng thêm lo lắng.

- Tiểu Phàm, đệ nhất định sẽ không có việc gì...

Tần Li nhìn lên hai người đứng trên bầu trời, trong lòng vô cùng bất an. Đây là ngày tân hôn của họ, trọng phụ của mình lại gặp phải một cuộc chiến đấu ác liệt nguy hiểm như vậy, trong nội tâm nàng thật sự vô cùng lo lắng.

Trên bầu trời, Tần Phàm cảm giác được khí tức của Tần Quan càng ngày càng mạnh, hắn cũng không tiếp tục do dự, cầm Cửu Huyền Lưu Nguyên Đan bỏ vào trong miệng.

- Dùng đan dược sao? Đây là chỗ dựa của người?

Chứng kiến Tần Phàm nuốt vào một viên đan dược, Tần Quan thoáng động, lập tức lạnh lùng cười nói:

- Rất nhanh người sẽ biết sự chênh lệch giữa võ thánh bình thường cùng cửu cấp võ thánh là không thể dùng đan dược thì có thể bù lại!

Đan dược vào miệng, loại đan dược thánh cấp này được hiệu phát huy cực nhanh, chỉ trong nháy mắt Tần Phàm cảm giác thân thể mình chấn động mạnh một cái, một loại cảm giác kinh mạch toàn thân bị xé rách đồng thời truyền đến.

Cảm giác đau đớn làm hắn không khỏi siết chặt hai tay, đợi sau khi cảm giác đau đớn biến mất, ngay lập tức hắn cảm giác được bên trong thân thể liền xuất hiện chín điều nguyên mạch giả thuyết, cũng giống như chín con sông dài, không ngừng tuôn tràn trong thân thể hắn, khí tức cường đại rất nhanh liền phát tán.

- Có tác dụng hay không, thử qua mới biết được!

Cảm giác được sự thay đổi của chính mình, Tần Phàm cảm thấy tăng thêm tin tưởng, hắn chậm rãi ngừng đầu nhìn Tần Quan đứng đối diện, bình tĩnh nói.

- Ha ha, khẩu xuất cường ngôn!

Lúc này Tần Quan ngửa mặt lên trời cất tiếng cười to, sau đó liền thấy hai mắt hắn ngưng tụ, cũng không chờ được hiệu bên Tần Phàm hoàn toàn phát huy, lập tức khổng chế nguyên khí cường đại hướng Tần Phàm đập tới.

Phong vân cuốn động đầy trời, cổ khí thể chẳng khác gì bão cát lan tràn trong sa mạc, thậm chí khí lực như Tần Phàm cũng cảm thấy làn da làm đau. Có thể tưởng tượng, nếu người thường đứng ngay chỗ này, cho dù là võ tôn cường giả đều phải bị xuyên thủng ngàn lỗ, thậm chí xé thành mảnh nhỏ.

Tần Quan xuất thủ!

Cảm thụ được uy áp khủng bố từ khắp bốn phương tám hướng tràn tới, sắc mặt Tần Phàm càng thêm ngưng trọng, kể từ khi thể của Tần Quan xem ra, khí thể này chỉ thấy được trên người của đệ nhất võ thánh Kim Dương của Vũ Thiên đại lục, nói cách khác, hiện tại Tần Quan đã có thể kể vai với Kim Dương võ thánh!

Đương nhiên, Kim Dương võ thánh vì còn lưu tổn thương, có thể còn chưa đạt được thực lực đỉnh phong trước kia.

Nhưng tóm lại, cuộc chiến này gặp phải đối thủ chính là đối thủ cực mạnh nhất của Tần Phàm từ trước tới nay! Hơn nữa còn là cuộc chiến sinh tử! Bởi vì cho dù giao thủ với Kim Dương võ thánh thì lão võ thánh cũng sẽ không đánh hết toàn lực, mà Tần Quan thì sẽ tận lực dồn hấn vào chỗ chết!

Trọng yếu hơn chính là lúc này Tần Phàm vừa mới sử dụng Cửu Huyền Lưu Nguyên Đan, bản tức nguyên khí còn chưa hoàn toàn ổn định lại, Tần Quan lại đột nhiên công kích, hấn không kịp phát huy toàn bộ thực lực.

Vào lúc này tựa hồ đã nhìn ra tình huống của Tần Phàm, Tần Quan cười lạnh, ngay lập tức thân hình chợt động, một đạo tàn ảnh dùng tốc độ mắt thường không thể nhận ra liền biến mất, tiếp theo lại giống như quỷ mị xuất hiện ngay trước mặt Tần Phàm.

Tần Quan đột nhiên xuất hiện trước mắt làm đôi mắt Tần Phàm chợt co rút lại, hấn cũng không ngờ sau khi Tần Quan tháo vòng tay xuống tốc độ liền tăng trưởng tới mức đáng sợ như vậy, chỉ nhìn tốc độ di động vừa rồi của đối phương, thậm chí còn nhanh hơn hấn thì triển Chu Tước Dực toàn lực.

Nhưng khi hấn bị khí thể của Tần Quan đột kích cũng đã làm xong chuẩn bị, tuy rằng hiện tại chân khí trong cơ thể còn chưa ổn định, nhưng nếu như đối phương đã công kích tới hấn tự nhiên không thể đứng yên chờ chết.

Vừa nhìn thấy tàn ảnh xuất hiện, không cần tự hỏi, Tần Phàm đã lập tức oanh ra một quyền. (

Nhìn một quyền oanh tới, Tần Quan không hề tránh né, chỉ hiện lên vẻ cười trào phúng, sau đó liền xuất ra một quyền nghênh đón.

- Oanh!

Tiếp theo là hai cự quyền cứng rắn va chạm vào nhau, một thanh âm vang lên nặng nề như tiếng sấm cuối chân trời, không khí chung quanh ngưng kết thành khí lưu không ngừng vấy ra khắp bốn phương tám hướng.

- Vạn Ngưu Trùng Chàng!

Tần Phàm cắn răng, không màng tới chân khí bất ổn trong thân thể, miễn cưỡng thúc giục kinh khí man ngưu mấy ngàn trọng lực nổ bạo trên nắm tay, chẳng khác gì tầng tầng sóng biển oanh thẳng phía trước.

- Còn muốn dùng một chiêu này?

Tần Quan chỉ cười lạnh, sau đó Tần Phàm liền cảm giác được nắm tay đối phương xuất hiện kinh lực thật mạnh mẽ, tầng tầng xung kích tới.

Oanh oanh oanh oanh!

Hai cỗ lực lượng không ngừng giao kích, sắc mặt Tần Phàm càng lúc càng khó coi.

Chỉ sau vài lần hô hấp, rốt cục Tần Phàm không chịu nổi, lồng ngực uất nghẹn, một ngụm máu tươi tràn lên cổ họng khiến hấn hừ một tiếng, khoe miệng trào ra tia máu, thân thể như điều đứt dây bay ngược về phía sau.

Sau khi cởi bỏ vòng tay thần bí, tốc độ của Tần Quan tăng nhiều, không chỉ tốc độ mà lực lượng cũng tăng trưởng gấp bội, cho dù Tần Phàm dùng Cửu Huyền Lưu Nguyên Đan tăng thêm khí lực cùng lực lượng ma chủng ủng hộ, nhưng giao kích vẫn không sánh kịp.

- Bốn thánh đã nói qua, ở trước mặt cửu cấp võ thánh, cho dù ngươi dùng đan dược cũng không có nửa phần tác dụng!

Đánh lui Tần Phàm, thân hình Tần Quan thoáng ổn định, sau đó lại nhìn tới phía trước cười lạnh nói:

- Kể tiếp người không chỉ đơn giản bị học máu!

Cảm giác được khí huyết trong cơ thể quay cuồng, sắc mặt Tần Phàm biến thành âm trầm lên, thật sự hắn có chút đánh giá thấp thực lực của đối phương, không thể tưởng được sau khi đối phương cởi ra vòng tay thần bí kia thì thực lực tăng trưởng lớn đến như thế.

Hiện tại thấy Tần Quan tựa hồ muốn tiếp tục xuất thủ, sắc mặt Tần Phàm liền biến đổi.

Lần này nhìn đối phương tựa hồ muốn bắt đầu thi triển võ kỹ chân chính!

Hai người so đấu tới nay, tuy rằng đã có mấy lần giao phong nhưng chỉ cận thân đối chiến, trong lòng đều tự có kiêng kỵ, không dám tùy ý sử dụng võ kỹ. Hiện tại Tần Quan thấy Tần Phàm bị vây trong hoàn cảnh xấu, quan hệ tới chiến cuộc giữa hai gia tộc, hắn không hề do dự liền thừa thắng xông lên.

- Tần Phàm, đã tới tử kỳ của ngươi!

1188. Chương 1198: Thanh Long Thăng Thiên.

Chương 1198: Thanh Long thăng thiên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tiếng quát lạnh vang vọng phía chân trời, như sấm sét không ngừng quanh quẩn, trong một khắc này thân hình của Tần Quan bỗng đứng giống như cao lớn hơn vài phần, đồng tử co rút lại, nắm tay không lồ huyền bí đột nhiên oanh thẳng tới không gian phía trước.

- Nộ Băng Kim Luân Phá!

Trong thiên địa khoảnh khắc biến thành rét lạnh, lại chẳng khác gì thế giới băng hàn giáng xuống...

Gió lạnh rét tận xương mang theo băng tuyết vô cùng sắc bén bốc lên đầy trời, làm cả tầng lớn thiên địa biến thành một mảnh trắng xóa, hàn khí buốt giá tới mức làm cả không khí đều phải ngưng kết lại.

Tuy là Nam Phong Thành bên dưới xa vài ngàn thước cũng có thể cảm giác được không khí băng hàn, hơn nữa còn là băng hàn vô cùng sắc bén! Đó là bởi vì Tần Quan đã xuyên suốt cả hai ngũ hành không gian, trong khi hắn thi triển chiêu võ kỹ này đã trộn lẫn kim nguyên năng cùng thủy nguyên năng vào nhau.

Nguyên mạch bản tức của Tần Phàm vốn còn chưa ổn định, sau đó lại thừa nhận một kích quá mạnh mẽ, một kích của cửu cấp võ thánh cho dù không thi triển võ kỹ nhưng uy lực cực kỳ đáng sợ, thậm chí làm thân thể hắn cảm giác được huyết khí sôi trào mãnh liệt.

Như vậy xem ra giữa hắn cùng đối phương đích thật là có chênh lệch không nhỏ.

Lúc này đối diện cùng một chiêu võ kỹ bộc phát ra uy thế cùng khí thế thật lớn trước mặt của Tần Quan, trong lòng Tần Phàm không khỏi trầm xuống. Hiện tại tuy võ kỹ còn chưa hoàn toàn thi triển ra, nhưng chỉ bước dạo đầu cũng đã tạo nên tầng lớn băng tuyết lan tràn càng lúc càng tới gần hắn, trong khoảng cách chưa đầy trăm thước uy lực hắn phải thừa nhận tự nhiên là lớn hơn bên dưới Nam Phong Thành rất nhiều.

Bị băng hàn sắc bén điên cuồng thổi quét, thậm chí quy tắc tiểu thế giới của Tần Phàm không ngừng phát ra nhện nhạo gọn sóng, phảng phất như tùy thời đều sẽ bị kích phá.

Quy tắc tiểu thế giới là ưu thế lớn nhất phân biệt giữa võ thánh trung kỳ cùng võ thánh hậu kỳ, nếu như là võ thánh bình thường công kích, trừ phi đạt tới trình độ cực mạnh mới có thể công phá nổi. Nhưng Tần Quan chính là cửu cấp võ thánh, quy tắc của hắn rất mạnh, hơn nữa còn thẩm thấu bên trong công kích, cho nên mới phát ra được hiệu quả lớn như vậy.

Đương nhiên, nếu đối phương chưa có được quy tắc tiểu thế giới thì công kích như thế xem như đã trí mạng, cho dù là những võ thánh phía xa nhìn thấy Tần Quan thi triển ra vũ kỹ đáng sợ như vậy ngay lập tức liền thối lui ra khoảng cách xa hơn.

Hơn nữa thêm vài bát cấp võ thánh khác cũng không dám nghênh đón tinh mang kia. Tuy rằng họ đều có được quy tắc tiểu thế giới, nhưng quy tắc lực so với Tần Quan còn kém quá xa, thậm chí so với Tần Phàm còn có chút không bằng.

- Vũ kỹ thật đáng sợ...

Bên nhóm người của Nam Phong Tần gia, Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu vừa nhìn thấy Tần Quan thi triển ra vũ kỹ như vậy, trong lòng càng trầm trọng hơn. Vũ kỹ của cửu cấp võ thánh không thi triển thì thôi, một khi thi triển có thể nói là kinh thiên động địa, quỷ khóc thần hào, bọn họ thật không biết Tần Phàm làm sao nghênh đón được một chiêu này!

Bọn họ thậm chí cảm giác được cho dù Tần Phàm dùng Thiên Dao cũng không cách nào chống đỡ.

Chỉ là bước dạo đầu của Nộ Băng Kim Luân Phá đã lợi hại như thế, có thể nhìn ra được một chiêu vũ kỹ này của Tần Quan nếu hoàn toàn thi triển đi ra, lực phá hoại sẽ đạt tới trình độ đáng sợ như thế nào.

Hô hô hô hô...

Không khí điên cuồng xoay tròn, thủy nguyên biến thành băng nguyên pha trộn cùng kim nguyên, hơn nữa dần dần hình thành một ngân bạch nguyệt luân khổng lồ ngay giữa không trung.

Nguyệt luân bao phủ giữa không trung, chân chính thay thế cho vàng trắng, hoàn toàn chiếu sáng cả bầu trời đêm. Nhưng quang mang của nó lại khác hẳn ánh trăng bình thường, lại mang theo vẻ cực kỳ âm hàn cùng vô cùng sắc bén. Tất cả mọi người có một loại ảo giác, tựa hồ chỉ khẽ đụng chạm vào quang mang kia sẽ lập tức bị đầu rơi máu chảy.

Người trong Nam Phong Thành còn cảm giác như thế, càng khỏi nói tới Tần Phàm.

Vào lúc này Tần Phàm thật vất vả mới đem nguyên mạch giả thuyết dung hợp cùng bản tức nguyên khí ổn định lại, mà thương thế bị Tần Quan tạo thành cũng nhờ Thanh Long Tâm xoa dịu dần dần đã khôi phục lại.

Hắn có thể cảm giác được thực lực của mình hiện tại đã tăng hơn vừa rồi không ít.

Nhưng một chiêu vũ kỹ Nộ Băng Kim Luân Phá của Tần Quan đang chuẩn bị phía trước hắn không có được nhiều thời gian dùng vũ kỹ để nghênh đón! Vàng nguyệt luân thật lớn kia phẳng phất như đang dừng đứng giữa thiên không, rất nhanh sẽ rơi xuống chỗ hắn đang đứng.

Tiếp theo Tần Phàm hít sâu một hơi, ma chủng Thanh Long kịch liệt nhảy mạnh, làm toàn thân hắn chỉ trong nháy mắt tràn ngập khí tức Thanh Long ma tôn thời viễn cổ.

Ngay sau đó cổ chân khí rất nhanh liền hội tụ lại, toàn bộ ngưng tụ vào quyền phải của hắn, thậm chí trên nắm tay hắn bắt đầu tản ra tiếng long ngâm thật lớn, kinh chấn cửu tiêu.

- Thanh Long Thăng Thiên!

Cũng đúng lúc này Tần Phàm oanh thẳng một quyền về phía trước, chiêu vũ kỹ này là do Tần Phàm dựa theo Thanh Long Tham Trảo sửa đổi lại, cũng là sau khi lĩnh ngộ được quy tắc tiểu thế giới mới dần dần ngộ ra thật nhiều đạo lý trong võ đạo.

Ngay lập tức tiếng long ngâm từ trong tay hắn lan tràn khắp nơi, toàn bộ những người nghe được trong nháy mắt mơ hồ cảm giác trong thân thể mình giống như có một đầu du long đang lưu chuyển, cảm giác vô cùng rõ ràng, thật giống như thật sự cảm thấy có Thanh Long tồn tại!

Tôn quý mà cao ngạo, xem thường hết thảy!

Bên trong Nam Phong Thành, mọi người ngây ngốc ngẩn đầu, nhìn hư ảnh Thanh Long thật lớn chậm rãi hiện ra, bọn họ chỉ cảm thấy thân thể của chính mình tựa hồ như có đầu du long đang hướng hư ảnh Thanh Long khổng lồ kia lay chầu.

Thanh Long Tham Trảo chỉ là móng vuốt, mà chiêu Thanh Long Thăng Thiên huyền hóa đầy đủ hư ảnh thân thể Thanh Long viễn cổ.

Ngũ trảo Thanh Long vô cùng uy nghiêm, xen lẫn trong phong vân vang lên một tiếng long ngâm, tiếp theo cuộn mình nơi chân trời, thân hình chẳng khác gì ngọn núi lớn trực tiếp kéo dài qua nửa không trung, hung hăng đụng vào bạch sắc nguyệt luân.

- Oanh!

Dưới vô số ánh mắt nhìn chăm chú, hai cỗ công kích ẩn chứa lực lượng song phương rốt cục va chạm cùng một chỗ.

Thanh Long Triều Nguyệt!

Tiếng vang thật lớn chẳng khác gì tiếng sấm sét, thậm chí chấn điếc tai mọi người, nhưng ánh mắt bọn họ vẫn nhìn trừng trừng lên cảnh tượng khiến cho họ suốt đời khó quên.

Thật giống như trong biển rộng có viên văn thạch khổng lồ rơi xuống, cả không trung trong một khắc phát ra từng trận trận dư ba, không gian bị va chạm sản sinh chấn động cùng vận vạo thật lớn.

Bị vây trong năng lượng khuếch tán thành lốc xoáy, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ lại, gắt gao nhìn vào phía trước, sắc mặt hẩn thập phần khẩn trương. Tần Quan là cửu cấp võ thánh, lại có được nguyên năng mạnh hơn Tần Phàm, lúc này thi triển vũ kỹ cao cấp, cho nên cuộc giao phong thắng bại thế nào hẩn cũng không chút nắm chắc.

1189. Chương 1199-1200: Mỹ Nhân Trọng Tình.

Chương 1199-1200: Mỹ nhân trọng tình.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đối diện với hẩn Tần Quan cũng cảm thấy ngoài ý muốn khi nhìn thấy Tần Phàm thi triển được vũ kỹ cường đại như vậy, vốn hẩn nghĩ tới chiêu Thiên Dao kia đã là cực hạn, không thể tưởng được không dùng vũ khí chỉ dựa vào nắm tay mà Tần Phàm cũng đánh ra được vũ kỹ càng cường đại!

Hiện tại chiêu Thanh Long Thăng Thiên tạo ra năng lượng tựa hồ còn mạnh hơn chiêu Thiên Dao một ít!

Đương nhiên bên trong cũng có quan hệ tới việc Tần Phàm dùng Cửu Huyền Lưu Nguyên Đan, hơn nữa uy lực của Thiên Dao còn chưa toàn bộ phát huy, cho nên nếu bàn về cấp bậc mạnh yếu của hai chiêu vũ kỹ, thật vô cùng khó khăn so sánh.

Bất quá tuy chiêu Thanh Long Thăng Thiên của Tần Phàm rất mạnh, nhưng Tần Quan như đã định liệu trước, cảm giác như hết thảy đều nắm trong lòng bàn tay hẩn, hẩn thao tác nguyệt luân bao phủ Thanh Long, mà trên mặt hẩn vẫn luôn mang theo ý cười âm lãnh.

Đập vào, không ngừng đập vào!

Giao phong, không ngừng giao phong!

Nguyệt luân đem Thanh Long trấn áp xuống, Thanh Long lại vùng vẫy uốn lượn trên trời cao, như muốn truy vắn trực nguyệt! Cứ như vậy hai cỗ năng lượng trình diễn trận so đấu vô cùng kịch liệt trên bầu trời!

Bên dưới Nam Phong Thành, cùng nhóm võ thánh đứng xa xa, lúc này đều tạm thời dừng cuộc chiến đấu, mọi người yên lặng nhìn chằm chằm lên một màn này, chờ đợi phân chia thắng bại. Bởi vì tất cả mọi người đều hiểu được cuộc chiến giữa Tần Quan cùng Tần Phàm mới là mấu chốt quyết định thắng bại của đôi bên!

Chúng kiến hai người thi triển ra vũ kỹ, mọi người đều hiểu được bản thân mình không phải là đối thủ của hai người bọn họ, chỉ cần một người lưu lại thắng lợi, đủ đã thay đổi toàn bộ chiến cuộc.

Chờ mong, khẩn trương, bắt an!

- Oanh!

Tiếng vang thật lớn rồi cực lại vang lên cuối chân trời, mà cuộc giao chiến trên bầu trời tựa hồ đã xong!

Nương theo sau thanh âm nổ vang, mọi người có thể chứng kiến Thanh Long hoàn toàn xông qua nguyệt luân thật lớn kia, nhưng sau khi Thanh Long xuyên thấu nguyệt luân, bản thể cũng xuất hiện tầng tầng gợn sóng, cuối cùng hoàn toàn sụp đổ thành mảnh nhỏ, biến thành hư vô.

Nhìn qua như đấu thành ngang tay!

- Ha ha, bốn thánh vẫn đã quá xem thường ngươi, nhưng lần này ngươi chạy trời không khỏi nắng!

Nhưng đúng lúc này khoe miệng hiện lên ý cười của Tần Quan không chút thay đổi, thậm chí tựa hồ có xu thế muốn mở rộng, giống như không thêm để ý chút nào với trận giao phong ngang tay vừa rồi.

Tiếp theo hần bỗng nhiên vươn hai tay, sau đó tụ thành trảo, hướng hư không nắm tới!

Hống hống hống hống...

Theo động tác này vung ra, những mảnh nguyệt luân vỡ thành mảnh nhỏ không ngờ lại tiếp tục điên cuồng xoay vòng lên!

Càng nghiêm trọng chính là vừa rồi bởi vì Tần Phàm không kịp để ý mà rất nhiều mảnh nhỏ lạng lẽ tiềm khắp bốn phía quanh hắn, lúc này ngưng kết thành hình, hơn nữa còn dần dần vây quanh mà đến.

- Không hay!

Tần Phàm vừa thả lỏng một hơi, thoáng chốc biến sắc, hắn thật không ngờ Tần Quan sử dụng là chiêu vũ kỹ liên hoàn, khi hắn kịp thời phản ứng thì đã quá muộn.

- Huyền Băng Kim Lao!

Đúng lúc này Tần Quan phát ra thanh âm quát to lạnh lùng, những mảnh nguyệt luân đã hoàn toàn thành hình, một lồng giam cực lớn mà chắc chắn đã đem Tần Phàm phong tỏa bên trong!

Vũ kỹ liên hoàn chính là kết hợp sử dụng hai loại vũ kỹ, thi triển chiêu thứ nhất nếu không thể đánh bại địch nhân như vậy liền biến thành cơ sở sử dụng chiêu vũ kỹ thứ hai, nối kết lẫn nhau, một vòng tiếp một vòng, cũng làm cho người khó lòng phòng bị.

Rất rõ ràng lần này Tần Quan sử dụng vũ kỹ liên hoàn.

Chiêu thứ nhất Nộ Băng Kim Luân Phá tuy rằng bị chiêu Thanh Long Thăng Thiên tiêu trừ, nhưng là vì chuẩn bị cho chiêu thứ hai Huyền Băng Kim Lao, ngay khi Tần Phàm đang nghĩ vừa giao phong ngang tay cần chuẩn bị khôi phục bản tức nguyên khí, sẽ đột nhiên phát khởi tiến công.

Theo thanh âm lạnh băng của Tần Quan vang lên, băng tuyết đang vũ động rất nhanh kết hợp lại, vây quanh Tần Phàm, còn có thể nghe được thanh âm kim hệ sắc bén gào thét trong không khí, giống như có ước định lẫn nhau, hoàn toàn dung hợp.

Hô hô hô...

Sau một lát thủy nguyên năng biến thành gió tuyết cùng kim nguyên năng rồi cực hoàn thành xong kết hợp, một lồng giam cực lớn xuất hiện ngay trong hư không, chính là chiêu Huyền Băng Kim Lao.

Huyền Băng Kim Lao hình vuông vức, kín không kẽ hở, kết hợp cùng kim nguyên năng cứng rắn dày tới mấy chục thước, tầng tầng lớp lớp đem Tần Phàm hoàn toàn bao phủ bên trong, thậm chí ở bên ngoài đã không còn nhìn thấy thân ảnh của hắn.

Vừa rồi khi hắn còn chưa kịp phát ra thanh âm thì đã chứng kiến chung quanh biến thành một mảnh trắng xóa, tiếp theo ngũ giác cùng khí tức cơ hồ trong nháy mắt hoàn toàn bị che lại, hắn cảm giác mình đã mất đi liên hệ với bên ngoài.

Huyền Băng Kim Lao từ bên ngoài thoát nhìn rất lớn nhưng đều là băng dày, phạm vi cho Tần Phàm có thể hoạt động còn chưa đủ ba thước vuông.

Ở bên trong không gian chật hẹp như vậy, lại cực lạnh, giống như muốn đông cứng bản tức nguyên khí của hắn, thậm chí quy tắc tiểu thế giới cũng biến thành ảm đạm, giống như tùy thời đều sẽ bị dập tắt.

Tần Quan là cửu cấp vô thánh, có được quy tắc tiểu thế giới cường đại, hắn giờ tay nhắc chân mỗi lần công kích đều mang theo lực công kích của quy tắc, cho nên trong Huyền Băng Kim Lao cũng có quy tắc lực.

Hơn nữa ở bên trong Huyền Băng Kim Lao, quy tắc tiểu thế giới của Tần Quan phẳng phất như phóng đại đem Tần Phàm hoàn toàn bao vây bên trong, như vậy quy tắc tiểu thế giới của Tần Phàm cũng sẽ bị đối phương hạn chế.

Đáng sợ hơn chính là không khí biến thành càng lúc càng sắc bén, tựa hồ có vô số đao kiếm lợi khí đang hình thành, kim nguyên năng đến từ ngũ hành không gian có thể ngưng kết thành thực chất, không gì không phá được, có được lực công kích cực kỳ khủng bố.

Có thể nói hiện tại tình huống của Tần Phàm thập phần nguy hiểm.

Mà ở bên ngoài kim lao.

Mọi người trong Nam Phong Thành đang xem cuộc chiến đột nhiên nhìn thấy một màn này phát sinh, đều không khỏi trợn mắt há hốc mồm. Bỗng nhiên giữa không trung xuất hiện một lồng giam, chuyện này phát sinh quá mức đột nhiên thế cho nên có chút người thậm chí còn không kịp phản ứng, không biết là chuyện gì xảy ra.

Nhưng ở lúc này mọi người liền phát hiện không thấy Tần Phàm, như vậy hắn đã bị vây trong lồng giam kia!

- Kỳ tích chi tử...

Nhìn lồng giam thật lớn trên không, không ít người đều cảm thấy hoảng hốt. Mọi người chỉ nhìn theo bề ngoài đã biết lồng giam kia không tầm thường, ước chừng dày tới mấy chục thước, muốn phá tan mà thoát quả thật là không thể nào!

Từ hàn khí truyền khắp trong thiên địa, một ít cường giả có kiến thức đều biết bên trong lồng giam vô cùng nguy hiểm, có thể tưởng tượng được ở trong một không gian bị che kín nếu gặp nạn kiếm xuyên qua sẽ có kết cục như thế nào?

Chứng kiến kết quả như vậy người của Kiền Kinh Tần gia đã lộ ra ý cười thoải mái, bọn hắn nghĩ đại cục đã định. Mà người của Nam Phong Tần gia sắc mặt đều đại biến, trong lòng trầm xuống, họ cũng muốn gấp rút đi tiếp viện Tần Phàm nhưng họ biết đối thủ sẽ không ỉn cơ hội phá vây thoát ra ngoài.

Với tình thế hiện tại, phải nói cực kỳ bất lợi với bọn họ!

- Tướng công...

Tần Li đang chỉ huy gia tộc tác chiến chứng kiến một màn trên không trung, kinh hãi thất sắc, sắc mặt lập tức biến thành tái nhợt, ngay lập tức nâng cằm chặt hàm răng, tựa hồ đang hạ quyết định nào đó.

1190. Chương 1199-1200: Mỹ Nhân Trọng Tình.

Chương 1199-1200: Mỹ nhân trọng tình.

Tuy rằng nàng có chút tin tưởng đối với thực lực của trượng phu nhưng chứng kiến hình dáng của lồng giam trong nội tâm nàng vô cùng lo lắng.

Nàng chỉ mới đạt tới võ tôn cảnh giới, không thể ngự không phi hành, nhưng bởi vì thể chất đặc thù, là người của Mộng Điệp bộ tộc nàng có thể tạm thời thi triển bí pháp đạt được năng lực phi hành, đương nhiên cái giá phải trả cũng thật lớn, không tới bước đường cùng nàng cũng sẽ không đi sử dụng.

- Tần Phàm, vô luận ngươi làm ra bao nhiêu kỳ tích, lần này kỳ tích cũng phải chung kết!

Trên bầu trời, Tần Quan nhìn vào Huyền Băng Kim Lao, gương mặt lộ ra vẻ cười trào phúng. Sau đó tay hắn thay đổi, tựa hồ không chế biến hóa trong lồng giam hướng Tần Phàm phát động công kích.

- Không thể đợi được nữa!

Thấy vậy trên mặt Tần Li hiện ra nét kiên nghị cùng quyết đoán, như muốn kích thích bí pháp.

Nhưng mà đúng ngay lúc này...

Đột nhiên...

Một hắc sắc lưu ảnh mang theo hồng sắc ảo ảnh ở một góc bí mật trong Nam Phong Thành phóng nhanh lên cao, hướng Huyền Băng Kim Lao phóng tới.

Đó là một nữ tử trẻ tuổi vẻ mặt thanh lãnh, có được dung nhan khuynh thành, trên người nàng mặc trang phục màu đen, xuyên phá trời cao, lao tới như thiểm điện.

Nhưng nàng không phải ngự không phi hành như võ thánh mà ở phần lưng của nàng hiện lên hai cổ khí lưu một đỏ một lam, hỗ trợ nàng bay nhanh tới.

Trong tay nữ tử còn cầm hai nguyệt nhận hình cung, nhìn qua như nửa vầng trăng, tản ra quang hoa, thoát nhìn là vũ khí phẩm cấp không thấp.

Vừa bay tới giữa không trung, nguyệt nhận màu đỏ trong tay nữ tử đầu tiên chém thẳng tới trước hư không, nhất thời một đạo hồng sắc quang hoa từ trong nguyệt nhận bắn ra, cả không trung đột nhiên nhiệt độ tăng cao, tựa hồ trong nháy mắt liền biến thành mùa hè nóng bức.

- Di?

Vào lúc này đang trôi nổi trên không trung Tần Quan cũng phát hiện ra nữ tử kia, nhưng hắn vẫn không dừng lại động tác trong tay chỉ lạnh lùng nhìn qua, sau đó khi cảm thấy hồng sắc quang hoa bộc phát từ tay nữ tử mới vung tay lên, một đạo kinh khí từ trong ống tay áo hắn phát ra, đón lấy đạo hồng sắc quang hoa.

- Oanh!

Rất nhanh hai đạo kinh khí va chạm lẫn nhau trong không trung, cơ hồ không hề có chút dừng lại. Đạo hồng sắc quang hoa còn chưa va chạm tới lồng giam đã hoàn toàn bị hủy diệt biến mất.

Tần Quan nhìn ra được nữ tử kia chỉ là một võ tôn, tuy rằng tuổi trẻ đã có thực lực như thế làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng đối với hắn mà nói còn chưa đủ nhắc tới, chỉ cần tùy ý ứng phó, chủ yếu là cần tiêu diệt Tần Phàm.

- Thiếu nữ kia là ai?

Rất nhiều người đều cảm thấy nữ tử kia có chút xa lạ, nhưng lại cảm thấy thật kinh ngạc với thực lực của nàng, lại càng tò mò quan hệ giữa nàng cùng Tần Phàm.

Lúc này Tần Li đang dự định thi triển bí kỹ cũng không nhận được thoáng khựng lại. Đối với nữ tử trên không trung, Tần Phàm tựa hồ chưa từng nhắc qua với nàng, đối với việc nữ tử đột nhiên ra tay, Tần Li cũng có chút kinh ngạc.

Chỉ có một ít đoàn viên Ân Thế mạo hiểm đoàn mới mơ hồ nhận ra được dung mạo của nữ tử.

...

Bên trong Huyền Băng Kim Lao, trong không khí tràn ngập duệ kinh sắc bén.

Vô số đạo phong mang theo băng hàn chẳng khác gì mưa to rậm rạp không ngừng va đập vào người Tần Phàm, hắn chỉ có thể chống cự vất vả, không ngừng đối kháng với công kích cuồng bạo kia. Lúc này hắn căn bản không thể dừng lại làm được chuyện gì khác, nếu không hắn lo lắng thân thể mình chỉ trong nháy mắt sẽ bị biến thành tổ ong vò vẽ.

Vũ kỹ công kích của cửu cấp võ thánh há lại dễ dàng ứng phó như thế, lúc này quy tắc tiểu thế giới của Tần Phàm đã thập phần ảm đạm, thoát nhìn tùy thời như muốn hồng mất, trên thân thể cũng đã có vết thương.

Tựa hồ hắn sắp không thể chống nổi!

Nhưng đúng ngay lúc này hắn đột nhiên cảm giác được công kích thoáng chậm lại.

- Loại chân khí này là...

Chỉ một thoáng đình trệ ngắn ngủi, rất nhanh liền khôi phục lại, nhưng tuy rằng Tần Phàm nhìn không thấy tình huống bên ngoài, nhưng vào lúc này hắn cảm ứng được khí tức hồng sắc quang hoa đang lao tới gần Huyền Băng Kim Lao, điều này không khỏi làm trong lòng hắn ngáy ra.

Hắn có chút không dám xác định, bởi vì không nghĩ tới người kia lại ra tay lúc này.

Ở bên ngoài, nữ tử trẻ tuổi bị Tần Quan ngăn cản một chiêu, không hề ngừng lại, chỉ thấy nàng cắn chặt răng, nguyệt nhận cùng huy vũ lên, hai đạo một lam một đỏ quang mang lần thứ hai lại phát ra bắn tới.

- Muốn chết!

Tần Quan thấy nữ tử còn chưa bỏ qua, không nhịn được sắc mặt phát lạnh, ống tay áo mạnh mẽ vung lên, ba đạo kinh khí phân biệt bắn ra, hai đạo nghênh hướng hai đạo quang hoa mà một đạo trực tiếp hướng nữ tử trẻ tuổi phóng đi.

Đạo công kích tuy là Tần Quan chỉ tùy ý phát ra, thậm chí cũng dùng chưa tới một phần mười lực lượng, nhưng một kích của cửu cấp võ thánh đối với một võ tôn mà nói chính là trí mạng!

Hô hô...

Nhìn thấy công kích bay tới trước mặt, nữ tử không hề tránh né, lúc này trên mặt nàng không có chút sợ hãi, thậm chí cũng không chút biểu tình, vô cùng bình tĩnh, mà hai thanh nguyệt nhận trong tay trong nháy mắt còn bị nàng dùng hết toàn lực ném về hướng Huyền Băng Kim Lao!

- Oanh!

Ngay trong nháy mắt Tần Phàm ở bên trong lập tức cảm nhận được bên ngoài truyền vào chấn động, đương nhiên động tĩnh cũng không đủ lay chuyển Huyền Băng Kim Lao.

Nhưng như vậy cũng đã đủ!

Bởi vì công kích trong kim lao lại thoáng chậm!

Thừa cơ hội này, trong tích tắc Tần Phàm đã lấy ra mấy viên hắc sắc đan dược nuốt vào, mấy viên đan dược kia không phải tăng cường thực lực mà chính là độc dược! Đó là do hắn trải qua vài lần thí nghiệm, là độc dược dùng để kích thích bất tử Chu Tước huyết mạch!

Độc dược vào miệng, theo được lực tan ra, hai mắt của hắn lập tức đỏ bừng, đôi Chu Tước Dực sau lưng dần dần biến thành tối đen.

Bất tử Chu Tước!

Hắc viêm ngập trời từ trong thân thể Tần Phàm bộc phát, điên cuồng đập vào Huyền Băng Kim Lao vây quanh, nhiệt độ tản ra, Huyền Băng Kim Lao dần dần bị hòa tan.

Phá!

Tần Phàm thoát khỏi lồng giam, phóng nhanh lên trời.

Ngay trong nháy mắt hấn phá lao bay ra, liền nhìn thấy một thân ảnh nhu nhược đang rơi xuống bầu trời, trong lòng chợt nhói đau, miệng kêu lên:

- Kỷ Huyền Nhi!

Tựa hồ nghe được thanh âm quen thuộc, thân ảnh kia hơi ngẩng đầu lên, yên lặng nhìn thấy thanh ảnh, hơn nữa khóe môi hiện lên ý cười diễm lệ, tựa hồ như muốn nói gì đó nhưng lại nói không nên lời...

Chỉ nguyện người bình an!

Nhìn thấy thân ảnh yếu điệu đang rơi xuống, trong khoảnh khắc Tần Phàm cảm thấy cổ họng khô khốc, chỉ vừa gọi ra tên đối phương nhưng tiếp theo cũng không nói thêm được gì.

Hắn không thể tưởng được khí tức vừa rồi mình cảm giác tới thế nhưng đúng như suy đoán của chính mình, là thuộc về thiếu nữ làm người thương tiếc kia. Vừa rồi chính do thiếu nữ này dùng lực lượng một võ tôn đối kháng với một cửu cấp võ thánh, là vì tranh thủ cho hắn một tia cơ hội!

1191. Chương 1201: Đau Lòng.

Chương 1201: Đau lòng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cũng bởi vì tia cơ hội này, hắn mới có thể thoát khỏi mà ra, nếu không hắn không chết cũng bị trọng thương.

Nhưng nàng phải trả giá lớn đến như thế.

Trong cuộc chiến giữa Tần Phàm cùng Tần Quan, Tần Phàm biết rõ thực lực đối phương mạnh bao nhiêu, mà cuộc quyết chiến giữa đôi bên, chỉ nói khí thế cùng tinh mang trần ra đủ để xé nát một võ tôn cường giả.

Huống chi ngay cả võ thánh cũng không dám ngay mặt đón đỡ một kích của cửu cấp võ thánh?

Thiếu nữ kia bình thường rất ít nói chuyện với hắn, vì cứu hắn bị Tần Quan đánh trúng một kích, nhìn gương mặt tái nhợt cùng y phục màu đen bị nhuộm đỏ, thương thế của nàng chỉ sợ không còn chút lạc quan nào.

- Kỷ Huyền Nhi...

Lúc này ý cười hiện trên khóe miệng của thiếu nữ làm Tần Phàm cảm thấy trái tim nhói đau, trong đầu của hắn không tự chủ được hiện ra hình ảnh gặp nàng tại Linh Dược Cốc cùng nhau ở chung một đoạn năm tháng.

Theo Kỷ Huyền Nhi mạo hiểm đem hắn thoát khỏi Thanh Ưng mạo hiểm đoàn, đến một ít cảnh tượng chữa thương ướt át mà xấu hổ, lại đến bộ dáng Kỷ Huyền Nhi lúc hái thuốc cùng lau mồ hôi, cuộc sống tại Linh Dược Cốc thật yên ả mà tốt đẹp.

Bọn họ cùng nhau tu luyện, cùng nhau sinh hoạt, cùng nhau đối phó Thanh Ưng mạo hiểm đoàn.

Lại thêm một lần gặp nhau tại biên cảnh Đại Ly quốc, song phương mạo hiểm dẫu dặt lặn nhau...

Trong một khắc này, từng li từng tí mà họ từng trải qua không thể tự chủ dần dần xuất hiện trong đầu Tần Phàm, giống như nước thủy triều mãnh liệt, làm trong lòng Tần Phàm không cách nào giữ được bình tĩnh, hai mắt càng lúc càng đỏ bừng.

Thân thế của Kỷ Huyền Nhi đáng thương, vì báo thù nàng còn quật cường tu luyện công pháp cực lạnh cực nóng trái ngược nhau. Tuổi nhỏ bất hạnh làm gương mặt nàng vĩnh viễn giữ nguyên vẻ thê lương, nàng không tin tưởng người khác, nhưng lại vô cùng tin tưởng hắn. Trong nội tâm nàng sầu khổ, ít cười ít nói, nhưng lại đem hắn là người duy nhất có thể thân cận.

Bởi vì từ nhỏ hần cùng Tần Li có hôn ước, hơn nữa đã một lòng muốn bầu bạn bên nhau cả đời, cho nên Tần Phàm không dám dùng tình quá sâu đối với bất kỳ thiếu nữ nào khác, nhưng chỉ riêng Kỷ Huyền Nhi, khuôn mặt của thiếu nữ này có nhiều nét giống Tần Li, Tần Phàm vì vậy luôn có một loại cảm tình thật phức tạp đối với nàng.

Tuy số lần hai người gặp mặt không nhiều lắm, nhưng Tần Phàm lại có một loại cảm giác khác hẳn đối với nàng.

Thẳng tới lúc gặp lại nhau trong hôn lễ của hần, hần vốn cho rằng giữa họ đã kết thúc. Dù sao sau khi lập gia đình, hần nhất định toàn tâm phụ trách với thể tử của mình, phải bảo trì khoảng cách nhất định với những thiếu nữ khác.

Nhưng Tần Phàm lại không tưởng tượng được vừa rồi Kỷ Huyền Nhi lại không chút sợ hãi dùng thực lực võ tôn của mình đối kháng với cửu cấp võ thánh, chẳng khác gì là châu chấu đá xe, không hề để ý tới sinh mạng của bản thân chỉ vì muốn cứu hần.

Trong một khắc này hần mới cảm giác được thiếu nữ đáng thương kia, dù nàng không nói gì, nhưng lại có mối tình thâm thiết sâu nặng như thế đối với mình.

Chính mình thật sự đáng giá cho nàng phải trả giá bằng chính sinh mạng của nàng sao?

- Kỷ Huyền Nhi!

Trong lòng Tần Phàm lúc này đau đớn, nhìn thân ảnh xinh đẹp sắp rơi xuống đất, hần muốn bay qua ôm lấy nàng, nhưng bởi vì vừa rồi kích hoạt bất tử Chu Tước huyết mạch nên toàn thân hần đang bộc phát hắc viêm có nhiệt độ khủng bố, hần dùng cảnh giới ngũ cấp võ thánh kích thích, ngay cả bát cấp võ thánh cũng phải kiêng kỵ đứng gần, nếu chạm vào một võ tôn, nhất định sẽ đem người kia hoàn toàn đốt thành tro tàn.

Nhìn thấy thiếu nữ trả giá tính mạng mình, ngay cả một lần ôm lấy nàng cũng không thể làm được, Tần Phàm thật sự cảm giác rất thống khổ!

Vào lúc này hần thập phần hối hận mình không sớm kích hoạt huyết mạch Chu Tước, tuy rằng sẽ mang tới thống khổ cực hạn nhưng còn không bằng nỗi đau trong lòng hần hiện tại.

- Thiếu nữ kia rốt cục là ai? Nàng có quan hệ gì với kỳ tích chi tử? Vì sao nàng lại xả thân đi cứu hần, mà vì sao hần lại thống khổ như vậy?

Nhìn thấy một màn này, mọi người không khỏi dâng lên tia nghi vấn.

Đối với thân phận của thiếu nữ mới xuất hiện kia, lại không ai biết được mối quan hệ giữa nàng cùng Tần Phàm. Nhưng sau khi thiếu nữ xuất hiện, không nói lời nào, đã yên lặng trả giá cả tính mạng của chính mình.

Vào lúc này mọi người cảm thấy thập phần bội phục dũng khí của thiếu nữ, đồng thời cũng cảm động với tình cảm của nàng dành cho Tần Phàm. Hiện tại nhìn thấy Kỷ Huyền Nhi sắp rơi xuống đất, sắp hương tiêu ngọc nát, trong lòng mọi người không khỏi than thở.

Đúng lúc này một thân ảnh xinh đẹp cũng cao cao bay lên đem thiếu nữ ôm lấy, để cho nàng không đến mức rơi xuống đất.

Là Tần Li.

Khi Tần Li ôm Kỷ Huyền Nhi, chứng kiến khuôn mặt tương tự với chính mình, trong lòng nàng thế nhưng cũng không tự giác cảm thấy đau lòng như Tần Phàm, còn có một chút cảm tình phức tạp mà chính nàng cũng không cách nào nói rõ.

Nàng không biết mối quan hệ giữa thiếu nữ này cùng Tần Phàm, nhưng nàng đối với hành động thiếu nữ đã xả thân cứu trợ phụ của mình vẫn mang lòng cảm kích cùng cảm xúc lạ lẫm, vốn người cần làm điều đó phải chính là nàng mới đúng.

Lúc này trong cơ thể Kỷ Huyền Nhi còn có hai dòng khí lưu cực nóng cực lạnh đang không ngừng tán loạn, cũng chỉ có thể chất đặc thù như Tần Li mới có thể tiếp xúc với nàng như thế, những người khác đụng phải phỏng chừng cũng sẽ buông tay ra.

Trong thời khắc này Tần Li cũng không có tâm tư đi suy đoán quan hệ giữa Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi, nhìn thiếu nữ đã hấp hối trong lòng mình, nàng chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn lên nam tử đứng trên bầu trời, chỉ dùng ánh mắt cũng không nói gì thêm, nhưng đã làm cho đối phương hiểu được tâm ý của mình.

Tần Phàm đang trôi nổi giữa không trung, Chu Tước Dực đen nhánh chậm rãi vẩy nhẹ sau lưng, hắn chứng kiến Tần Li tiếp được Kỷ Huyền Nhi, nhìn lại thấy nàng đã ôm Kỷ Huyền Nhi mang đi cứu chữa, tuy rằng còn chưa biết kết quả như thế nào, nhưng hắn vẫn không nhịn được thở phào một hơi.

Thể chất của Kỷ Huyền Nhi thật đặc thù, hơn nữa nhìn ra được vừa rồi Tần Quan chỉ lo dùng toàn lực đối phó hắn, không dùng bao nhiêu lực lượng đi đối phó với nàng, có lẽ nàng còn lưu lại một tia sinh cơ cũng nói không chừng.

Hiện tại hắn muốn nhanh chóng giải quyết Tần Quan, tiếp tục đích thân đi cứu chữa cho Kỷ Huyền Nhi.

Nhìn thấy thân ảnh Tần Li ôm Kỷ Huyền Nhi bay nhanh vào trong lãnh địa gia tộc, lúc này Tần Phàm chậm rãi quay đầu nhìn lại Tần Quan, trong mắt của hắn hiện lên vẻ thô bạo rất cực đã không còn đè nén được bạo phát ra.

Con người hắn đồ tươi, mang theo quang mang khát máu tựa hồ như muốn cắn nuốt hết thảy!

- Giỏi ột nữ tình thâm, giỏi ột thiên tài phong lưu! Tần Phàm, không thể tưởng được vẫn còn người ngu xuẩn chịu vì người toi mạng! Hừ, xú nha đầu dám ngăn cản bổn thánh giết người, coi như hôm nay nàng may mắn không chết, ngày sau bổn thánh nhất định cũng đem nàng tra tấn tới chết!

1192. Chương 1202-1203: Hành Hung Tần Quan.

Chương 1202-1203: Hành hung Tần Quan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà bên kia, Tần Quan bởi vì Tần Phàm đã phá mở Huyền Băng Kim Lao nên khí thể cũng bị va đập vào, thật vất vả thừa dịp Tần Phàm đang thất thần đã khôi phục lại, lúc này thấy Tần Phàm xoay người liền lạnh lùng nói.

- Tần Quan, chết đi!

Hiện tại toàn thân Tần Phàm bị hắc viêm bao phủ, đôi mắt đồ tươi, cảm tức trùng mắt nhìn Tần Quan, trong miệng phát ra tiếng gầm như dã thú.

- Hừ, vừa rồi bởi vì xú nha đầu chen vào làm cho ngươi được may mắn trốn thoát, nhưng ngươi cho rằng mình như vậy lại có năng lực đối kháng với bổn thánh, vậy đã sai mười phần! Kế tiếp bổn thánh vẫn có thể tiếp tục...

Nghe được thanh âm làm cho người ta có cảm giác dựng đứng tóc gáy, trong lòng Tần Quan cũng trầm xuống, nhưng miệng vẫn hừ lạnh một tiếng nói.

Nhưng lời của hắn còn chưa nói xong...

Chỉ thấy trước mắt hiện lên một đạo hắc quang cực nhanh, tiếp theo Tần Phàm đã thật quỷ dị xuất hiện ngay sau lưng hắn, nắm tay phần nộ chẳng khác gì vẫn thạch hung hăng oanh kích phía sau lưng của hắn.

Ngay sau đó, trong thần sắc có chút ngạc nhiên của Tần Quan, hắn thể nhưng trong khoảng thời gian ngắn không thể ổn định được thân thể của chính mình, đã bị một cỗ cự lực đáng sợ không sao tưởng tượng nổi đánh rơi xuống dưới...

- Oanh!

Thanh âm trầm đục thật lớn vang lên tận chân trời, sau đó mọi người trong Nam Phong Thành không khỏi kinh ngạc ngẩn đầu, tiếp theo liền chứng kiến một đạo ảnh tử bị đánh bay, chẳng khác gì thiên ngoại văn thạch từ trên trời cao rơi xuống phía ngoài Nam Phong Thành.

Tốc độ rơi xuống của đạo ảnh tử nhanh như sao băng, mọi người thật vất vả mới nhìn thấy rõ là nhân ảnh, mà ngay sau đó càng làm ọi người cảm thấy kinh hãi không thôi chính là ảnh tử kia lại là cửu cấp vô thánh Tần Quan!

- Là Tần Quan!

Mở to mắt, há hốc miệng, tất cả mọi người không khỏi lộ ra vẻ không thể tin, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra người bị đánh bay chính là Kiền Kinh Tần gia lão tổ trước đó luôn chiếm hết ưu thế!

Hết thấy chuyện xảy ra trên bầu trời thật sự là quá nhanh, cũng chỉ có vô thánh cường giả mới có thể miễn cưỡng nhìn thấy được động tác của Tần Phàm, biết vừa rồi Tần Quan bị hắn dùng loại tốc độ không sao tưởng tượng nổi bay ra phía sau, sau đó lại trực tiếp bị một quyền oanh bay.

- Tần Phàm hắn...

Chứng kiến Tần Phàm đột nhiên bộc phát ra lực lượng như vậy, ngay cả bát cấp vô thánh Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu cho dù trong lòng thấy vui mừng nhưng khi đưa mắt nhìn nhau lại cảm thấy kinh hãi. Cho dù bọn họ nhìn thấy được toàn bộ quá trình, nhưng họ cũng không thể nào tin được thực lực của Tần Phàm có thể đột nhiên tăng lên nhiều như thế.

- Cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Kỳ tích chi tử dùng một quyền đem Tần Quan đánh bay sao?

Về phần những người khác căn bản còn không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng khi bọn họ chứng kiến Tần Phàm đang đứng ngay vị trí khi nãy của Tần Quan, mới miễn cưỡng suy đoán được một ít manh mối, phỏng đoán nguyên nhân Tần Quan rơi xuống đất là có quan hệ tới Tần Phàm.

Nhưng bọn họ căn bản nghĩ mãi vẫn không cách nào hiểu rõ vừa rồi Tần Phàm còn bị vây trong hoàn cảnh xấu, như thế nào lại đột nhiên tăng lớn thực lực đến như thế.

Mà lúc này Tần Quan từ trên trời bị đánh bay xuống, sắc mặt từ ngạc nhiên dần dần biến thành âm trầm, thậm chí là càng ngày càng khó coi. Nhưng ngay lúc thân thể hắn sắp văng trúng mặt đất, rốt cục hắn thật vất vả ổn định lại thân thể, sau đó cơ hồ dán sát mặt đất lại lần nữa bay lên.

- Tiểu tạp chủng, thế nhưng ngươi dám làm cho bốn thánh phải chịu vũ nhục này, bốn thánh sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Khi hắn quay trở lại trên bầu trời, đứng đối diện Tần Phàm, đôi mắt hung tợn nhìn Tần Phàm. Với một kích vừa rồi, nếu hắn đường đường một cửu cấp vô thánh lại bị đánh rơi xuống đất đúng là mất hết mặt mũi.

Nhưng cho dù không rơi xuống dưới nhưng đối với Tần Quan mà nói chỉ bị đánh trúng cũng là chuyện thập phần vũ nhục, thế cho nên lúc này trên mặt hắn như biến thành màu gan heo, tận sâu trong đôi mắt tràn ngập sát ý dày đặc đáng sợ.

Nhưng kỳ thật trong lòng hắn cũng cảm thấy âm thầm kinh ngạc, hắn làm thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phàm thoát ra khỏi Huyền Băng Kim Lao thì đôi cánh chỉ biến thành màu đen, nhưng tốc độ cùng lực lượng lại tăng lên nhiều đến như thế! Thực lực tăng lên tới mức làm cho hắn không kịp đề phòng, vì vậy mới xảy ra một màn làm hắn mất hết mặt mũi vừa rồi.

Vào lúc này Chu Tước Dực đen nhánh vẩy mạnh sau lưng Tần Phàm, hắc viêm không ngừng tràn lan khắp thân thể, nhiệt độ trong không khí không ngừng kéo lên, trên mặt của hắn bởi vì độc được kích thích mà không ngừng co giật, toàn thân tràn ngập khí tức thô bạo mãnh liệt, trạng thái chẳng khác gì ma thần phủ xuống.

Bất tử Chu Tước huyết mạch mang tới lực lượng làm cho hắn cảm giác thật hài lòng, cảnh giới của hắn càng cao, như vậy năng lượng hoạt hóa ma chủng sẽ càng lớn, cho nên vừa rồi tốc độ của hắn cùng lực lượng đều tăng lên trong phạm vi lớn.

Hiện tại cho dù đối diện với Tần Quan trong lòng hắn cũng tràn ngập tự tin.

- Lão cầu, di ngôn lâm chung của người cũng đủ nhiều!

Nghe được lời nói tràn ngập sát khí của Tần Quan, Tần Phàm không chút nào để ý, chỉ lạnh lùng đáp lại. Lúc này khí tức của hắn bởi vì lực lượng ma chủng kích thích đã trở nên càng lúc càng cuồng bạo, hắn cảm giác được mình đã khó thể ức chế, cần gấp được phát tiết ra ngoài.

Ngay tiếp theo hắn cũng không nói thêm lời vô nghĩa, Chu Tước Dực vậy mạnh, kéo theo khí lưu khắp bốn phía vận chuyển, sau đó thân hình bao phủ hắc viêm liền hóa thành một đạo hắc sắc lưu quang bắn tới.

Hắc sắc lưu quang cắt qua phía chân trời, chỉ trong nháy mắt đã đi tới trước người Tần Quan, ánh mắt lạnh lùng, nắm tay phủ kín hắc viêm cao cao vung lên hung hăng nện xuống lần nữa.

Lần này là đánh thẳng ngay trước mặt, ngay trong ánh mắt Tần Quan đang nhìn thẳng tới mà công kích!

- Như vậy mà cũng muốn thương tổn được bổn thánh sao!

Tần Quan nhìn thấy Tần Phàm lại thể hiện ra tốc độ kinh người như vậy lần nữa, trong lòng không khỏi nhảy mạnh, nhưng khi nhìn thấy Tần Phàm dám công kích ngay trước mặt, làm sắc mặt hắn không khỏi hiện ra vẻ cười lạnh, ngay lập tức cũng dùng một quyền trực tiếp đón đánh.

Hắn là cửu cấp võ thánh, vô luận lực lượng bản thể hay là lực lượng quy tắc đều là cực mạnh trong võ thánh cảnh giới, hắn có đủ tự tin!

Nhưng rất nhanh ý cười trên khóe môi hắn chợt cứng lại!

- Làm sao có thể!

Chẳng qua chỉ một lần đối mặt, Tần Quan liền phát hiện nắm tay của mình thể nhưng bị hắc viêm kia trực tiếp công phá phòng ngự, thậm chí lực lượng quy tắc tiểu thể giới cũng chỉ chống được chừng nửa lần hô hấp.

Hai nắm tay trực tiếp giao nhau! nguồn

- A...

1193. Chương 1202-1203: Hành Hung Tần Quan.

Chương 1202-1203: Hành hung Tần Quan.

Kết quả Tần Quan bị hắc viêm cháy tới làn da, tuy với thực lực của hắn cũng không sao chịu nổi, trong miệng phát ra tiếng thét thống khổ tru lên, sau đó bay ngược ra sau. Thậm chí cả lực lượng bạo phát ra cũng phải thu ngược trở về, dùng trấn áp hắc viêm tràn vào thân thể.

Chương 1203: Hành hung Tần Quan. (2)

- Cửu cấp võ thánh Tần Quan lại bị Tần Phàm đánh bay!

- Đó là cửu cấp võ thánh ah? Thế nhưng không còn lực đánh trả? Vì sao Tần Phàm lại biến thành lợi hại như vậy?

- Đó là loại hỏa diễm gì? Vì sao lợi hại tới như vậy?

- Phải đó, khoảng cách xa tới mấy ngàn thước mà ta còn cảm giác được toàn thân nóng lên, hắc sắc hỏa diễm kia thật quá lợi hại!

Những người bên dưới Nam Phong Thành vừa nghe thanh âm tiếng thét thê lương, lập tức hóa đá. Lúc này bọn họ đều đã nhìn thấy rõ ràng hơn, chứng kiến được Tần Quan lại bị Tần Phàm ngay mặt đánh lui! Chuyện đã kích lớn như thế, trong khoảnh khắc làm mọi người kinh ngạc kêu lên.

Mà một màn kế tiếp càng làm mọi người kinh ngạc thiếu chút nữa rơi cả đôi mắt.

- Rốt cục đó là loại hỏa diễm gì!

Kinh hồn bất định ổn định thân hình, Tần Quan cũng giống như những người bên dưới đất nhìn hắc sắc hỏa diễm bao phủ trên thân Tần Phàm cảm nhận được một cảm giác sợ hãi từ trong bản năng, đồng thời trong lòng trở nên vô cùng kiêng kỵ.

- Người thử nghiệm xem một chút thì sẽ biết!

Tần Phàm không trả lời câu hỏi của Tần Quan, ngay khi người kia còn chưa kịp đứng vững thì thân hình hắn lại chợt lóe, nháy mắt xuất hiện ngay trước mặt Tần Quan, căn bản không cho đối phương cơ hội khôi phục lại đánh ra quyền thứ hai!

Hắc viêm bao phủ đầy trời, nhiệt độ khủng bố thậm chí làm cho không gian mơ hồ biến thành vụn vụn, mà nắm tay của Tần Phàm xuyên qua tầng tầng không gian, đẩy ra tầng tầng gợn sóng sau đó trực tiếp rơi thẳng tới trước ngực Tần Quan.

Đối diện với công kích trước mắt, Tần Quan vốn định phòng ngự nhưng bởi vì vừa rồi hắc viêm chui vào cơ thể hắn còn chưa thể trực xuất ra ngoài, trong khoảnh khắc hắn cũng khó thể dùng thêm càng nhiều lực lượng, chỉ đành thừa nhận thêm một kích này. Kết quả quy tắc tiểu thể giới ở trước ngực hắn chỉ trong nháy mắt liền bị kích phá, hắc viêm dày đặc mang theo khí thể hủy diệt hết thảy xâm nhập vào trong lồng ngực của hắn.

- Ca...

Thanh âm thanh thúy vang lên trên bầu trời, xương cốt trước ngực Tần Quan lập tức gãy đoạn.

- Phốc...

Kinh khí cuồng mãnh xâm nhập vào phổi, Tần Quan không nhịn được nữa, cổ họng chợt đắng, sau đó một ngụm máu tươi không tự chủ được phun ra kịch liệt, màu sắc đỏ tươi cơ hồ nhuộm đỏ không trung.

- Lão cẩu, thù hận bốn năm, hôm nay phải trả!

Trong miệng Tần Phàm lạnh lùng nói, sau đó thân hình tránh né ngụm máu đối phương phun ra, ngược lại đi ra phía sau Tần Quan, trong mắt tràn ngập vẻ thô bạo lạnh lùng, tiếp tục một quyền nện xuống.

- Một quyền này là vì những năm gần đây Kiền Kinh Tần gia ức hiếp Nam Phong Tần gia ta!

Một quyền kia cơ hồ không chút cản trở đánh thẳng vào lưng Tần Quan, lực lượng mãnh liệt không chút lưu tình, mấy năm qua Nam Phong Tần gia bị Kiền Kinh Tần gia dùng đủ loại phương thức áp bách chèn ép vô cùng uất ức, hiện tại đã có chỗ phát tiết!

- Oanh!

- Phốc!

Tần Quan thân là cửu cấp vô thánh, vào lúc này chẳng khác gì một bao cát, tơ mắt thừa nhận một kích, thậm chí quy tắc tiểu thể giới trong cơ thể cũng không thể triệt tiêu được bao nhiêu, kết quả lại học máu, thân thể chẳng khác gì con điều đứt dây rơi xuống dưới.

- Một quyền này là vì thiếu nữ bị người đánh không biết sinh tử vừa rồi!

Nhưng Tần Phàm còn chưa dừng lại, Chu Tước Dực vẩy động, thân hình còn nhanh hơn tốc độ rơi của Tần Quan, nháy mắt đã vượt qua đối phương sau đó một quyền từ thấp tới cao hung hăng đánh thẳng tới bụng hắn.

- Oanh!

- Phốc!

Sắc mặt Tần Quan đã vô cùng trắng bệch, lần này học ra ngụm máu tươi đen đặc, sau đó thân thể lại bị một quyền của Tần Phàm đánh văng ngược lên bầu trời, hai mắt hắn vô thần, thân là cửu cấp vô thánh lại bị làm nhục tới như thế!

Trong khoảnh khắc này hắn thậm chí khuất nhục muốn cắn lưỡi tự sát.

- Bốn năm trước ngươi lưu lại ấn ký trên người ta, hôm nay cũng đều trả lại cho ngươi!

Dem Tần Quan đánh văng lên thiên không, trong mắt Tần Phàm hiện ra sát khí, hắc dịch sau lưng vẩy mạnh, thân hình cũng vọt lên không trung, vượt qua khỏi đối phương từ trên cao nhìn xuống, chẳng khác gì ma thần, trong miệng thốt ra thanh âm băng sương rét buốt.

Nghe được thanh âm này, trong một khắc nội tâm Tần Quan hiện lên tia khủng hoảng, hắn cố gắng chống đỡ thân thể đã bị đánh nửa sống nửa chết đem lực lượng cuối cùng hình thành nguyên năng giáp phòng ngự bên ngoài cơ thể.

Cũng đúng lúc này nắm tay của Tần Phàm trong nháy mắt rớt xuống, dùng lực lượng không thể ngăn cản mãnh liệt đem một quyền đánh thẳng lên người của hắn!

Lúc này trên nắm tay của Tần Phàm vang lên thanh âm tiếng gầm của dã thú điên cuồng, nắm đấm của hắn mang theo kinh khí Vạn Ngưu Trùng Chàng, quyền xuất, vạn ngưu rít gào.

Kinh khí vạn ngưu mấy ngàn trọng lực làm nắm đấm của hắn biến thành vô cùng mạnh mẽ, cộng thêm hắc viêm gia trì, nắm tay lướt qua không gian chẳng khác gì đốt cháy hòa tan, tầng tầng gọn sóng tản ra, không khí như bị hoàn toàn thiêu hủy.

Oanh long!

Quyền âm bộc phát như ám lôi, rớt cục rơi lên trên người Tần Quan.

- A...

Ngay trong nháy mắt nắm tay rơi lên thân thể hắn, sắc mặt Tần Quan biến thành dữ tợn vô cùng khó coi, hắn không ngừng cố gắng đánh tan lực lượng xâm nhập vào thân thể hắn, nhưng phòng ngự vẫn bị tầng tầng phá hủy.

Vốn nguyên năng tạo thành phòng ngự bên ngoài, đây là chỗ dựa của hắn, bị một quyền của Tần Phàm không ngờ không chịu nổi một kích, đặc biệt hắc sắc hỏa diễm kia có được lực phá hoại cực kỳ khủng bố, là loại hỏa diễm khủng khiếp nhất mà hắn từng gặp được! Cộng thêm khí kinh vạn ngưu mấy ngàn trọng lực, hắn làm sao có thể ngăn cản nổi?

Sau một lát hắn thật vất vả ngưng tụ lên quy tắc tiểu thể giới, vốn hai ngũ hành không gian mà hắn vô cùng tinh thông bao hàm lực lượng cường đại, nhưng lại bị một quyền của Tần Phàm rất nhanh phá vỡ thành mảnh nhỏ.

Giờ khắc này nhìn Tần Phàm chẳng khác gì ma thần buông xuống, không thể ngăn cản.

- Tại sao có thể như vậy...

Mãi cho đến hiện tại Tần Quan vẫn còn chưa thể tin được mình đường đường là cửu cấp vô thánh làm sao lại có thể bị người có cảnh giới thấp hơn đánh tới mức không còn chút sức đánh trả.

Nắm tay rớt cục rơi lên trên người của hắn, thân thể vốn đã huyết nhục mơ hồ của Tần Quan bị thêm một quyền kia càng nứt vỡ, trên mặt không còn tia huyết sắc, cuối cùng thân thể hắn không còn tự chủ được như điều đứt dây rơi thẳng xuống dưới.

Lúc này hắn đã không còn đủ sức chống đỡ ổn định thân hình bay lên như lần trước.

- Oanh!

Thanh âm chấn vang điếc tai từ mảnh đất trống ngoài thành truyền đến, lúc này thân thể Tần Quan đã lún sâu vào trong lòng đất, lưu lại một cái hố thật sâu, không biết sinh tử!

- Thái trưởng lão!

Tốc độ công kích ba quyền cuối cùng của Tần Phàm rất nhanh, thậm chí rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng, thẳng tới khi nhìn thấy một màn như vậy. Kiền Kinh Tần gia tộc trưởng Tần Thịnh cùng hai gã vô thánh khác sắc mặt không khỏi đại biến, trong miệng kinh hô, sau đó liền muốn bay qua cứu viện Tần Quan.

1194. Chương 1204: Tần Quan Đã Chết?

Chương 1204: Tần Quan đã chết?

Nhưng người của Nam Phong Tần gia đã có chuẩn bị làm sao để cho bọn hắn được như ý nguyện, thấy ba người định bay đi ngay lập tức liền phát động công kích đem bọn họ ngăn cản. Vừa rồi khi Tần Phàm còn bị vây dưới hạ phong, bọn họ còn rất muốn giải quyết nhanh cuộc chiến đi hỗ trợ, hiện tại Tần Phàm đánh thắng, bọn họ chỉ cần bám trụ đối thủ thì tốt hơn.

Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu bọn họ mặc dù cảm thấy thực lực của Tần Phàm thật đáng sợ, còn có thể đánh văng Tần Quan xuống đất thật không sao tưởng tượng nổi, nhưng bọn họ không nín được vui mừng, bởi vì Tần Phàm thắng Tần Quan vậy thì xem như bên phía bọn họ chiến thắng!

Vì phải bảo trì chiến quả như thế, bọn họ sẽ không cho phép người của Kiền Kinh Tần gia đến phá hư.

- Tần Quan lại bị Tần Phàm đánh thành hình dạng này?

Người trong Nam Phong Thành lúc này không biết phải làm sao biểu đạt nổi rung động trong lòng của mình. Có chút người thậm chí căn bản không dám tin vào hai mắt của mình, đưa mắt nhìn nhau, bọn họ còn muốn dụi mắt nhìn kỹ, khi thấy nam tử có đôi hắc dực còn đang lơ lửng trên bầu trời chính là kỳ tích chỉ tử Tần Phàm, bọn họ mới hít sâu một hơi lạnh.

Một người là cửu cấp vô thánh thành danh nhiều năm, một người bất quá chỉ mới hai mươi, mới trở thành vô thánh còn chưa đầy một năm!

Lúc mới giao phong, Tần Quan nhìn qua còn chiếm hết ưu thế, nhưng nửa đường xuất hiện một thiếu nữ thần bí, không ngờ đã kích phát lửa giận của Tần Phàm, để hắn bộc phát ra hắc sắc hỏa diễm quỷ bí ẩn chứa năng lượng khủng bố đến như thế.

Nhưng lúc này mọi người đều biết, Nam Phong Tần gia có được một ma thần vô địch như Tần Phàm hiện tại, nếu như mất đi Tần Quan thì xem như ngày sau Kiền Kinh Tần gia sẽ bị xóa tên trên Đại Kiền quốc thậm chí là cả Vũ Thiên đại lục.

Nhưng mà...Tần Quan đã chết rồi sao?

Lúc này toàn thân Tần Phàm vẫn bao vây trong hắc viêm, Chu Tước Dực chậm rãi vẩy sau lưng, cả không trung gió giục mây vần, thậm chí tạo cho người ta một loại ảo giác trong một khắc này cả thiên địa phẳng phát như đã bị hắn nắm hết trong tay.

Đôi mắt lạnh lùng nhìn hố sâu lớn bên ngoài Nam Phong Thành, Tần Phàm đối với việc mình phát huy được thực lực như vậy cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Dù sao trước khi hắn kích phát Chu Tước huyết mạch cũng đã có thể miễn cưỡng chiến đấu với Tần Quan khó phân cao thấp, huống hồ hiện tại hắn vì ứng phó tình huống mà mạnh mẽ đột phá tới cảnh giới ngũ cấp vô thánh, lại dùng cảnh giới này kích phát Chu Tước huyết mạch, nhờ vậy càng có thể sử dụng thêm nhiều lực lượng của ma chủng.

Cửu cấp vô thánh có thể nắm giữ lực lượng của ngũ hành không gian, nguyên năng đích xác là vô cùng lợi hại hơn nguyên khí bình thường, cho dù Tần Phàm đã có khả năng nắm được số lượng nguyên khí thật sự không ít.

Nhưng Tần Phàm còn có được ma chủng!

Trong ma chủng tiềm ẩn lực lượng ma tôn viễn cổ, lực lượng của ma tôn không đến từ thiên địa nhưng lại bao trùm thiên địa!

Hắc viêm của bất tử Chu Tước siêu việt nguyên năng, đây là chuyện trong ý liệu! Cảnh giới của Tần Phàm càng cao, lực lượng ma chủng càng mạnh, hắc viêm cũng sẽ càng lớn!

Đương nhiên lần này Tần Phàm có thể kích phát được Chu Tước huyết mạch là do hắn nuốt mấy viên độc dược khi nãy. Đây là do lúc trước Tần Phàm so đấu với Xích Phát Độc Thánh đạt tới linh cảm, dùng độc

chủ động đi kích phát huyết mạch! Nhưng làm vậy kỳ thật cũng sẽ mang tới phiêu lưu nhất định, một khi kích phát không thành công, nói không chừng sẽ lưu lại gốc bệnh cho thân thể hắn.

May mắn hắn đã thành công kích phát! Hắc viêm thật bá đạo, cơ hồ có thể thiêu hủy hết thấy, vừa xuất hiện đã trực tiếp đem toàn bộ chất độc trong cơ thể hắn tiêu hủy hoàn toàn, còn rèn luyện khí lực của hắn một phen, khiến cho hắn càng thêm cường đại.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngũ giác của Tần Phàm tận lực đi điều tra bóng dáng của Tần Quan bên dưới hố sâu, nhưng lúc này hắn cũng không tiếp tục tiến tới công kích.

Một mặt là do hố sâu quá lớn, đã vỡ ra, nếu như không phát hiện rõ tình huống của Tần Quan mà tùy tiện công kích, không chỉ không đánh trúng được Tần Quan còn làm mất đất chần rung ảnh hưởng tới Nam Phong Thành, tạo thành ảnh hưởng thật lớn cho dân chúng trong thành.

Về phương diện khác là bởi vì trong cuộc so đấu với Tần Quan vừa rồi, tuy rằng hắn không thi triển võ kỹ nhưng độ công kích cao cường như thế cũng tạo thành lực lượng của hắn tiêu hao khá lớn. Hơn nữa hiệu quả của Chu Tước huyết mạch dù sao chỉ có thời gian hạn chế, hiện tại đang dần dần sút giảm, hắn nhất định phải khôi phục lại trạng thái uể oải để đối phó với tình huống khác có thể xảy ra.

Chu Tước Dực màu đen sau lưng rốt cục từ từ tan đi, sau một lát màu chu sa đỏ tươi sáng bóng xuất hiện trở lại, con người của Tần Phàm đã dần dần khôi phục trong sáng, khí tức thô bạo trong thân thể rất nhanh biến mất.

Trạng thái có chút uể oải, nhưng chu sắc dực mặc dù không sánh kịp hắc sắc dực, nhưng cũng có được năng lực phi hành, đủ đem Tần Phàm đứng ổn định ngay trên không trung.

- Dưới lực công kích như vậy lão quỷ kia hẳn là không sống nổi đi?

Dưới ngũ giác tra xét của Tần Phàm, Tần Quan giống như không có khí tức truyền đến, điều này làm trong lòng hắn không nhận được thở ra một hơi nhẹ nhõm, sau đó lại nuốt vào một ít đan dược khôi phục về suy yếu của cơ thể lúc này.

Không thể không nói Tần Phàm không hổ với danh hiệu Kỳ Tích Đan Vương, ở thuật luyện đan hắn thật có thiên phú rất lớn. Những đan dược này là sau mấy lần hắn kích phát Chu Tước huyết mạch lấy được kinh nghiệm lại nghiên cứu luyện chế, đặc biệt sử dụng để khôi phục lại trạng thái suy yếu thật nhanh.

Đan dược vào miệng, thân thể lưu lại di chứng sau khi kích phát Chu Tước huyết mạch đã chậm rãi tan biến. Sau một lát, Tần Phàm liền cảm thấy thân thể trở nên cường đại trở lại, thậm chí còn có vẻ tiến bộ hơn trước đó.

- Cũng đã tới thời điểm kết liễu trận ân oán này!

Theo trạng thái thân thể khôi phục, con người Tần Phàm dần dần biến thành lạnh lẽo, ánh mắt hắn đảo qua những võ thánh của Kiền Kinh Tần gia đang chiến đấu, dày đặc sát khí.

Những người kia trợ giúp kẻ thù, như vậy thì chẳng thể trách hắn.

Chứng kiến Tần Phàm tựa hồ đang muốn động thủ với bọn họ, người của Kiền Kinh Tần gia lúc này sắc mặt biến thành tro tàn, khẩn trương cực độ, chứng kiến thực lực khủng bố Tần Phàm bộc phát vừa rồi, ngay cả cửu cấp võ thánh cũng thua bại dưới tay hắn, cho dù họ là bát cấp võ thánh cũng không còn cách nào ứng phó! Hiện tại tuy rằng hắc viêm trên người Tần Phàm đã biến mất, nhưng cho dù không có hắc viêm bọn họ cũng không phải là đối thủ của hắn.

Hướng chi tình thế của Nam Phong Tần gia thật tốt, những võ thánh vốn đứng trung lập giờ phút này còn không tận lực hướng Tần Phàm lấy lòng?

Ở dưới loại tình huống này, nhìn thấy Kiền Kinh Tần gia sắp tan biến trên sân khấu lịch sử, ngay cả Thần Mộc Thành Mộc gia cùng Đại Lý Thành Ô gia trợ giúp bọn họ cũng sắp bị tai ương.

1195. Chương 1205: Vẫn Đã Đến.

Chương 1205: Vẫn đã đến.

Nhóm dịch: Dungnhi nguồn

Nguồn: vipvandan

- Tần Phàm ca ca, cẩn thận!

Nhưng ngay lúc Tần Phàm vừa định động thủ, bên trong Nam Phong Thành chợt truyền ra thanh âm cảnh cáo, là đến từ Thần Thú gia tộc thánh nữ Phương Tiểu Tình, từ đầu tới cuối nàng vẫn luôn lẳng lẳng quan sát cuộc chiến đấu, thẳng tới hiện tại mới lần đầu tiên lên tiếng.

- Di?

Nghe được thanh âm kia, trong lòng Tần Phàm cũng thoáng kinh hãi, tiếp theo liền nổi lên cảm giác bất an mãnh liệt, hần nhúu mày chuyển mắt nhìn xuống hố sâu bên dưới, trong miệng thì trào lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ lão cẩu Tần Quan còn chưa chết?

Cũng đúng lúc này, bên trong hố sâu có một đạo hồng mang thật lớn phóng lên cao, trong hồng mang còn mang theo khí tức tanh hôi dày đặc, tràn ngập trong không khí, có vẻ thập phần yêu dị!

Hồng mang từ dưới hố sâu thẳng tắp xông lên tận trời vô cùng quỷ dị, làm không trung vừa thoáng bình tĩnh một chút lại biến thành khẩn trương mãnh liệt, hồng mang dừng giữa tầng mây, thoát nhìn giống như sắp có lửa lớn cháy lan trên thảo nguyên, hừng hực bốc cháy cả góc trời.

- Đây là vật gì? Chẳng lẽ Tần Quan còn chưa chết?

Người trong Nam Phong Thành nhìn thấy hồng mang thật lớn kia, tiếp theo không khỏi kinh ngạc kêu lên.

- Lão tổ, là khí tức của lão tổ! Lão tổ còn chưa chết!

Mà đám võ thánh của Kiền Kinh Tần gia vào lúc này cảm giác được khí tức của Tần Quan, nhất thời trên mặt lộ vẻ mừng rỡ.

Tần Quan chưa chết, đại biểu cho bên phía bọn họ còn có hi vọng!

- Ngoại trừ khí tức của Tần Quan còn có một loại khí tức khác...rất mạnh! So với Tần Quan còn mạnh hơn!

Lúc này những cường giả đạt tới thực lực thất cấp võ thánh còn miễn cảm nhận ra được chỗ quỷ dị của đạo hồng mang kia, sắc mặt không khỏi thay đổi.

Đặc biệt bên trong hồng mang còn mang theo mùi vị tanh hôi, càng làm cho bọn hần không suy đoán được, liền âm thầm đề phòng.

Hồng mang tiếp tục phát ra trong hố sâu, mà khí tức khuếch tán bên trong càng ngày càng mạnh.

- Đây chẳng lẽ là...

Vào lúc này, sắc mặt Tần Phàm rốt cục thay đổi, trong nháy mắt biến thành vô cùng khó coi! Kim Dương võ thánh trọng thương, dự trắc của Phương Tiểu Tình, đủ loại liên hệ cùng chuyện mà hần vẫn luôn lo lắng tựa hồ rốt cục đã sắp xảy ra!

Trên thực tế tối hôm nay chính hần cũng biết cảm giác bất an lớn nhất trong lòng mình cũng không phải tới từ Tần Quan. Nếu không phải giữa đường xảy ra việc của Kỷ Huyền Nhi, sau khi hần đạt tới ngũ cấp võ thánh hần đối với cuộc chiến này vẫn có được tin tưởng. Cho dù Tần Quan may mắn thoát chết, nhưng khẳng định phải bị trọng thương, phát huy ra chiến lực có hạn, căn bản không có khả năng tiếp tục là đối thủ của hần.

Cho nên hần lo lắng không phải chuyện Tần Quan có chết hay không!

Chân chính làm trong lòng hần bất an chính là thứ mà Tần Quan dựa dẫm sau lưng!

Đôi mắt nhìn thẳng tắp xuống hố sâu tán phát ra hồng mang mãnh liệt, ánh mắt Tần Phàm vô cùng ngưng trọng, đôi mắt hiện lên vẻ kiên kỳ càng ngày càng đậm, thậm chí hắn cảm giác được lòng bàn tay mình toát đầy mồ hôi, cũng hiểu được hắn đang khấn nguyện tới mức nào.

Nếu lần này dẫn ra tới chính là sát tinh mà hắn lo lắng, như vậy đối với Nam Phong Thành thậm chí là cả Đại Kiền quốc, kể cả Vũ Thiên đại lục mà nói là một hồi tai nạn nghiêm trọng!

Chỉ vài lần hô hấp, hồng mang mở rộng cực nhanh, thẳng tới khi cơ hồ che phủ cả không trung, đem bầu trời trong phạm vi mười dặm đều biến thành như một biển lửa, thì hồng mang trong hố sâu mới dần dần ảm đạm trở xuống.

- Tần Phàm, là người bức ta!

Mà đúng lúc này một thanh âm âm trầm truyền ra trong hố sâu, sau đó liền nhìn thấy một thân ảnh từ bên trong nhanh chóng bay ra.

Thân ảnh kia một thân máu đen, mái tóc rối loạn quần áo rách nát, có thể nói thoát nhìn cực kỳ chật vật thê thảm, không phải là người khác mà chính là Tần Quan đã bị Tần Phàm đánh lún vào sâu trong lòng đất. Lúc này phong phạm cửu cấp vô thánh trác tuyệt của hắn đã hoàn toàn biến mất, trên mặt hiện lên vẻ oán độc vô cùng, vừa xuất hiện đã gắt gao chăm chăm nhìn Tần Phàm trên không trung.

- Là Tần Quan! Hắn quả nhiên còn chưa chết!

Chứng kiến thân ảnh kia, người trong Nam Phong Thành lại kinh hô.

- Cửu cấp vô thánh quả nhiên cường đại hơn vô thánh bình thường rất nhiều, ngoại trừ có thể nắm giữ nguyên năng trong tay, đồng thời tốc độ cùng lực lượng còn kinh người, ngoài ra còn có được sinh mệnh lực mạnh như vậy!

Những vô thánh cường giả xa xa đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Vừa rồi bọn họ tận mắt nhìn thấy cuộc chiến cường độ cao giữa Tần Phàm cùng Tần Quan, mặc dù họ không tự mình kiểm tra sự lợi hại của hắc viêm kia, nhưng còn cách xa như vậy đã cảm giác được nhiệt độ cùng lực phá hoại khủng bố của nó như thế nào.

Tần Quan bị Tần Phàm đánh thành trọng thương hấp hối, rơi xuống lòng đất nhưng vẫn sống lại!

- Thật tốt quá, lão tổ thật sự còn chưa chết! Chúng ta còn có hi vọng!

Người của Kiền Kinh Tần gia vốn đã tràn ngập tuyệt vọng, bây giờ nhìn thấy Tần Quan còn chưa chết, tựa nhiên là vô cùng mừng rỡ.

Tóm lại đối với việc Tần Quan chưa chết, mọi người đều có biểu hiện không đồng nhất.

Nhưng ngay sau đó tất cả mọi người không tự chủ được dừng cuộc nghị luận, giống như bị thứ gì đó hấp dẫn, ánh mắt đều không hẹn mà cùng nhìn vào một vòng tròn lơ lửng cao trong tay Tần Quan.

Toàn trường yên tĩnh.

Vòng tròn kia chính là chiếc vòng thần bí mà Tần Quan đã gỡ xuống trên cánh tay. Lúc này bên trên chiếc vòng còn tản ra hồng mang, hồng mang yêu dị vừa rồi tựa hồ đã phát ra từ chiếc vòng này.

Về phần Tần Phàm, từ sau khi Tần Quan xuất hiện trở lại hắn tựa hồ không hề mang tới chuyện sinh tử của Tần Quan, đôi mắt hắn chỉ gắt gao nhìn chăm chăm vào chiếc vòng thần bí, hắn có thể cảm giác được lực lượng quỷ dị kia là từ trong đó phát ra.

- Tần Quan, người thật sự muốn đại nghịch bất đạo trở thành kẻ địch của toàn nhân loại Vũ Thiên đại lục hay sao?

Chứng kiến Tần Quan giống như đã chuẩn bị có hành động kế tiếp, sắc mặt Tần Phàm dần dần trầm xuống, trong miệng thập phần ngưng trọng trầm giọng hỏi.

- Ha ha...là kẻ địch của cả Vũ Thiên đại lục?

Nghe vậy, Tần Quan ngửa mặt lên trời phát ra một trận cười to càn rỡ, sau đó hắn rất nhanh đưa mắt nhìn lên trên người Tần Phàm, lạnh lùng nói:

- Tần Phàm, ta biết ngươi đang nghĩ cái gì!
- Bốn năm trước, Chân Võ thánh điện không tiếc xuất động thần tôn, thậm chí cả thánh chủ đều ra mặt can thiệp! Là vì muốn bảo hộ tiểu tạp chủng như ngươi!
- Ngươi chỉ là một tiểu nhân vật cửu phẩm chân võ thể gia, không những có được cơ hội tiến vào Chân Võ thánh địa, còn hưởng thụ đủ loại đãi ngộ đặc biệt bên trong!
- Nam Phong Tần gia của ngươi, bất quá chỉ là một gia tộc lưu lạc bên ngoài Kiền Kinh Tần gia mà thôi! Nhưng kết quả thì sao? Bởi vì Chân Võ thánh điện thiên vị, chỉ trong vòng vài năm ngắn ngủi đã từ cửu phẩm chân võ thể gia trở thành tam phẩm chân võ thể gia!
- Ngươi muốn thành hôn, thân là thánh chủ một quốc gia còn phái đại thần tôn đích thân tới chúc mừng tặng quà! Thật sự là có mặt mũi! Thật sự là quá khí phách!

1196. Chương 1206-1207: Yêu Thú Đăng Tràng.

Chương 1206-1207: Yêu thú đăng tràng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ha ha ha, Tần Phàm, ngươi nói ngươi dựa vào cái gì! Ngươi dựa vào cái gì để Chân Võ thánh điện nhìn ngươi với con mắt khác! Còn để đường đường nhất phẩm chân võ thể gia chúng ta phải cùng một cửu phẩm chân võ thể gia các ngươi định ra năm năm ước hẹn! Buồn cười, thật quá buồn cười!

Lúc này trạng thái của Tần Quan như điên cuồng, lớn tiếng quát từng câu, mà bàn tay nắm chặt chiếc vòng thần bí không chịu buông ra:

- Một khi Chân Võ thánh điện đã che chở ngươi như vậy, bọn hắc sẽ để cho Kiền Kinh Tần gia chúng ta thắng sao? Bọn hắc nhất định sẽ nghĩ đủ mọi biện pháp giúp ngươi tăng nhanh thực lực, cho ngươi các loại đan dược công pháp, muốn cho ngươi đánh bại hoàn toàn quét dọn chúng ta!
- Phải, hôm nay bọn hắc thật sự làm được! Cho ngươi vũ kỹ công pháp tốt nhất, không ngừng cho ngươi tăng lên thực lực, còn đưa cho ngươi đan dược tốt nhất, cho ngươi trở thành luyện đan sư giỏi nhất! Cho ngươi đánh bại cửu cấp võ thánh như ta!
- Tất cả những chuyện đó không quan hệ gì tới Chân Võ thánh điện, ngươi không được đổi trắng thay đen! Sắc mặt Tần Phàm âm trầm nói, trên thực tế thuật luyện đan của hắc căn bản không quan hệ gì tới Chân Võ thánh điện, thánh điện cũng chưa từng cho hắc được bao nhiêu trợ giúp.
- Thật sự là giỏi cho kỳ tích chi tử! Giỏi cho Chân Võ thánh điện! Giỏi cho Vũ Thiên đại lực!

Nhưng Tần Quan phảng phất như không hề nghe được lời nói của Tần Phàm, càng nói thanh âm càng điên cuồng, dần dần biến thành sát khí, cuối cùng hắc ngửa mặt lên trời cười lạnh:

- Nếu như nói Vũ Thiên đại lực chính là đại lực mà Chân Võ thánh điện thống trị, như vậy cứ khiến cho ta cùng cả Vũ Thiên đại lực là địch đi!

Nói tới đây, lực lượng toàn thân hắc bỗng dừng chấn động, chỉ thấy hắc phun ra một ngụm máu tươi lên vòng tay thần bí kia, sau đó đem hết toàn lực bẻ gãy vòng tay!

- Đứng!

Tần Phàm cả kinh muốn ngăn cản đối phương.

Nhưng rõ ràng đã không còn kịp!

Ngay tiếp theo, một luồng hồng sắc vụ khí từ trong vòng tay tràn ra, hơn nữa rất nhanh bay lên không trung, ngay sau đó mọi người liền cảm thấy một cỗ khí tức thập phần áp bách truyền đến, lại chứng kiến một ảnh tử yêu tà quỷ dị từ bên trong chậm rãi thành hình...

Lúc này Tần Phàm lập tức dừng lại động tác phi hành lao tới, chỉ hít sâu một hơi, lập tức lại bắt đầu phun ra.

Cửu cấp yêu thú, cuối cùng vẫn đến!

Tần Quan bẻ gãy vòng tay kia, một luồng hồng sắc vụ khí từ bên trong bay ra, không ngừng dâng lên cao, không ngừng có đạo ảnh tử quay cuồng bên trong vụ khí.

Tần Phàm nhìn chằm chằm vụ khí biến hóa, hần nhìn ra được vòng tay thần bí kia chính là truyền tống điểm, đối với cửu cấp vô thánh mà nói chỉ cần một truyền tống điểm liền có thể hình thành được một thông đạo truyền tống.

Mà vòng tay có tính đặc thù, nhớ ngày đó Tần Hạo Dương nửa đường được Tần Quan cứu đi, hẳn là do tác dụng của vòng tay thần bí kia.

Vừa rồi Tần Quan cũng đã nói qua, vòng tay này hẳn đã mang trong người từ rất lâu, như vậy có thể phỏng đoán được Tần Quan đã sớm có liên hệ cùng cửu cấp yêu thú kia.

Không thể không nói ở Vũ Thiên đại lục, Tần Quan đích xác xem như nhân loại cường giả hạng nhất hạng nhì, hơn nữa hẳn có dã tâm, có quyết đoán, có thứ mà cửu cấp yêu thú cần lợi dụng. Sở dĩ hẳn bại bởi Tần Phàm, cũng không phải vì hần yếu ớt mà là vì Tần Phàm quá mạnh mẽ.

Trong bất tri bất giác Tần Phàm đã rất nhanh trở thành cường giả đứng đầu Vũ Thiên đại lục, sau khi kích hoạt Chu Tước huyết mạch đặc thù, thực lực của hần thậm chí có thể kề vai với đệ nhất vô thánh Kim Dương.

Cho nên Tần Phàm đáng giá cho cửu cấp yêu thú ra tay.

- Rốt cục Tần Quan muốn làm gì?

Người của Nam Phong Thành xa xa kinh ngạc nhìn lên ảnh tử yêu dị đang hình thành bên trong hồng sắc vụ khí, bọn họ nghe được lời nói giữa Tần Phàm cùng Tần Quan, rất nhiều người đều không hiểu ra sao.

Tần Quan muốn trở thành kẻ địch của Chân Võ thánh điện cùng cả Vũ Thiên đại lục?

Vừa rồi trong lời nói của Tần Quan, đích thật là đủ đại nghịch bất đạo. Mọi người cũng nghe ra oán khí trong lời nói của hần, nhưng không ngờ hần lại nghĩ lệch tới mức tiêu cực như thế.

- Lão tổ...

Mà vài tên vô thánh của Kiền Kinh Tần gia lúc này sắc mặt cũng vô cùng âm trầm, bọn hần mơ hồ biết được chút manh mối, vốn bọn hần còn định mở miệng nói gì đó nhưng đồng dạng lại nhìn ra được tình thế của Kiền Kinh Tần gia hiện tại, cho nên không cách nào đi ngăn cản lão tổ của mình.

Tần Quan nói đúng, bọn hần ngang nhiên xé bỏ ước hẹn năm năm mà thánh chủ đã định ra từ trước. Kỳ thật cũng không khác gì đem Kiền Kinh Tần gia biến thành kẻ địch của Chân Võ thánh điện, tuy rằng hiện tại Chân Võ thánh điện không có thời gian đi quản tới, nhưng ngày sau nếu nhàn rỗi, chưa chắc sẽ bỏ qua cho gia tộc bọn hần.

Mà người hợp tác với Kiền Kinh Tần gia là Thần Mộc Thành Mộc gia cùng Đại Lý Thành Ô gia, lúc trước bọn hần lại bị Tần Quan mê hoặc, nói rằng chỉ cần Tần Phàm tử vong như vậy Nam Phong Tần gia hoàn toàn không còn hữu dụng, Chân Võ thánh điện sẽ không đi tính toán chuyện này, cho nên mới chịu đáp ứng hợp tác, bọn họ kỳ thật cũng không tưởng được Tần Quan lại sớm chuẩn bị trở mặt thành kẻ địch với Chân Võ thánh điện!

Sự thật hai nhà bọn họ nhìn thấy ảnh tử sắp thành hình trong vụ khí, khí tức áp bách kia đã khiến họ mơ hồ đoán được chỗ dựa của Tần Quan. Nhưng tới lúc này bọn họ cũng mơ hồ cảm thấy có chút hối hận, dù sao đối lập với cả Vũ Thiên đại lục, trả giá quá lớn!

Cũng đúng lúc này hồng sắc khí vụ rốt cục dừng xoay chuyển, khí vụ cũng dần dần tán đi.

Khí vụ tán đi, một thân ảnh thon dài yêu dị chậm rãi hiện ra bên trong.

Lúc này hai mắt Tần Phàm ngưng tụ lại, nhìn vào ảnh tử vừa hiện thân. Đó là một nam tử trẻ tuổi, có mái tóc dài màu bạc, thân thể còn vây trong khí vụ, khuôn mặt cùng làn da toàn thân có vẻ thập phần tái nhợt, đôi mắt màu bạc không lớn nhưng thoát nhìn cực kỳ yêu tà, trên mặt còn mang theo ý cười khiến người dựng tóc gáy.

Tay chân của hắn có vẻ thập phần thon dài, cả “người” thoát nhìn cho người ta cảm giác không quá nhịp nhàng.

- Không khí nơi này thật tốt, thật có hương vị của nhân loại!

Rất nhanh một thanh âm âm nhu cùng cực khiến người rét run vang lên. Nam tử trẻ tuổi kia xuất hiện ngay trên không trung, hai tay chậm rãi mở ra, hít sâu một hơi, gương mặt vẫn mang theo ý cười, tiếp theo vươn vai tựa hồ như vô cùng hưởng thụ.

- Rốt cục đó là ai? nguồn

Sau khi nam tử yêu dị xuất hiện, người trong Nam Phong Thành trong một khắc này đều có cảm giác nghẹt thở, lồng ngực tràn ngập áp lực, toàn thân lạnh lẽo, mọi người chẳng khác gì bị độc xà rình rập, không dám nhúc nhích.

Một ít người thực lực thấp còn bị khí tức kia đập vào hôn mê tại chỗ.

- Cung nghênh Yêu Thần sử đại nhân!

Ngay sau đó Tần Quan nhìn thấy nam tử yêu dị kia xuất hiện, bản thân đường đường cửu cấp võ thánh nhưng lại vô cùng cung kính quỳ một gối bái xuống, trong miệng cao giọng nói.

Chương 1207: Yêu thú đăng tràng. (2)

- Yêu Thần sử?

Tần Phàm trở mắt nhìn, hắn nhận ra khí tức của nam tử yêu dị này là cổ tinh thần đặc thù mà hắn gặp được tại Trấn Yêu Thành, suýt chút biến hắn thành khôi lỗi, làm cho hắn luôn khuôn khắc sâu ấn tượng.

1197. Chương 1206-1207: Yêu Thú Đăng Tràng.

Chương 1206-1207: Yêu thú đăng tràng.

Đến hiện tại hắn đã hoàn toàn khẳng định nam tử yêu dị trẻ tuổi trước mặt là cửu cấp yêu thú đến từ Trấn Yêu Thành! Là một đầu yêu thú đã có thể hóa thân thành hình thái nhân loại!

Thực lực sâu không lường được!

Lúc này Tần Phàm lại nhìn thoáng qua Tần Quan đang khom lưng khuyu gối bái xuống, miệng lạnh lùng nói:

- Tần Quan, ngươi không chỉ phản bội Chân Võ thánh điện, còn phản bội cả nhân loại! Bây giờ ngươi còn hướng một đầu yêu thú quỳ bái, thật uổng làm người!

- Yêu thú? Người kia là yêu thú?

Nghe được lời nói của Tần Phàm, bên trong Nam Phong Thành vang lên tiếng kinh hô, trước đó bọn họ đã cảm thấy nam tử trẻ tuổi kia có chút quỷ dị, nhưng không thể tưởng được lại là một đầu yêu thú!

- Là thứ kia...

Mà xa xa những võ thánh cường giả lúc này đã hoàn toàn hiểu ra, trong khoảnh khắc sắc mặt trắng bệch. Đến cấp độ như bọn họ, cũng từng nghe qua chuyện về cửu cấp yêu thú, nhưng không thể tưởng được hiện tại thứ khủng bố kia lại xuất hiện ngay trước mặt bọn họ, chẳng thể trách huyết khí toàn thân vận hành lại giống như bị đình trệ nghẹt thở.

- Ha ha, phản bội nhân loại?

Nghe được lời nói của Tần Phàm, Tần Quan cười lạnh:

- Tần Phàm, ngươi sai lầm rồi, tại Vũ Thiên đại lục, không phải là Chân Võ thánh điện đại lục, cũng không chỉ là đại lục của nhân loại! Sự thật tại Vũ Thiên đại lục, số lượng của yêu thú còn nhiều hơn nhân loại rất nhiều! Yêu thú cùng nhân loại giống nhau, hẳn phải ngang hàng! Nhân loại thống trị đại lục lâu như vậy, hiện tại đối yêu thú đến thống trị ta xem cũng chưa hẳn là không thể!

- Để cho yêu thú đến thống trị chúng ta?

Nghe được lời nói của Tần Quan, toàn bộ Nam Phong Thành không khỏi sôi trào lên, trong đại nghĩa Nhân tộc, không có bất kỳ nhân loại nào có thể chịu đựng được ý nghĩ này, kể cả người của Kiền Kinh Tần gia cũng không khỏi biến thành mê mang.

- Không sai, nhân loại Tần Quan ngươi lần này làm rất khá, công hiến của ngươi bốn sứ sẽ nhớ kỹ, Yêu Thần đại nhân cũng sẽ nhớ rõ kính dâng của ngươi, nhất định sẽ ban thưởng!

Đúng lúc này, thanh âm âm nhu làm người dựng tóc gáy lại vang lên lần thứ hai, nam tử yêu dị cũng không quay đầu lại thản nhiên liếc mắt nhìn Tần Quan, sau đó lại âm nhu cười nói:

- Nhân loại cùng yêu thú đích xác là giống nhau, mọi người nhìn ta xem, không phải cũng giống nhau sao? Ở chỗ chúng ta, nhân loại cùng yêu thú đều là giống nhau, không có phân biệt yêu thú nhân loại, chỉ có phân biệt thực lực mạnh yếu!

- Đa tạ Yêu Thần sử đại nhân khen ngợi! Ta sẽ công hiến từng phần lực lượng mỏng manh của mình, nguyện quang vinh của Yêu Thần đại nhân sớm trải rộng cả Vũ Thiên đại lục!

Tần Quan vui vẻ nói.

- Tốt, tốt, ngươi nói rất đúng, nguyện quang vinh của Yêu Thần đại nhân sớm trải rộng cả đại lục, như vậy sứ mạng của bốn sứ cũng có thể sớm hoàn thành, trở lại bên người Yêu Thần đại nhân!

Nghe được lời nói của Tần Quan, cửu cấp yêu thú thoát nhìn hết sức cao hứng, thanh âm làm xương cốt phát lạnh lại vang lên.

- Yêu Thần? Thế giới khác?

Nghe vậy Tần Phàm trầm xuống, từ trong lời nói của cửu cấp yêu thú, hẳn đã hiểu một ít tin tức, lần này cửu cấp yêu thú tấn công đại lục, có lẽ sau lưng còn có lực lượng cường đại hơn ủng hộ.

- Nhân loại Tần Phàm, bốn sứ đã nghe qua chuyện của ngươi, ngươi rất không tệ! Mặt khác bốn sứ còn biết ngươi là người kế thừa của Kim Dương võ thánh đáng hận kia, nhưng Kim Dương võ thánh đã bị bốn sứ giết chết, ngươi không cách nào tiếp tục cùng bốn sứ đối kháng! Nếu ngươi có thể lập tức quy xuống thế nguyện trung thành với Yêu Thần đại nhân cùng bốn sứ, như vậy quang vinh của Yêu Thần đại nhân còn có thể buông xuống trên thân thể của ngươi, cho ngươi càng thêm cường đại, càng thêm ưu tú!

Lúc này cửu cấp yêu thú bỗng nhiên nhìn về phía Tần Phàm, âm nhu nói.

- Yêu Thần sử đại nhân, không được, Tần Phàm là đại địch của ta, nhất định phải giết chết hắn!

Vừa nghe được lời nói kia, Tần Quan không khỏi hoảng hốt, vội vàng nói. Hẳn biết tiềm lực của Tần Phàm, nếu Tần Phàm cũng gia nhập vào dưới trướng Yêu Thần, như vậy hẳn hoàn toàn không còn cơ hội báo thù.

- Câm miệng, truyền bá quang vinh của Yêu Thần lớn hơn hết thảy!

Cửu cấp yêu thú liếc mắt nhìn Tần Quan, thản nhiên nói.

- Nguyện trung thành Yêu Thần?

Nghe vậy Tần Phàm lạnh lùng cười nói:

- Nhân loại chúng ta thân là vạn vật chi linh, không có hứng thú đi làm tay sai của yêu thú, hơn nữa Vũ Thiên đại lục đã có Chân Võ Thần, khi nào mới tới phiên phá Yêu Thần gì của các ngươi đến cướp đoạt tín ngưỡng!

- Nhân loại ngu xuẩn, không được vũ nhục Yêu Thần đại nhân!

Thần sắc cửu cấp yêu thú phát lạnh, trong miệng lớn tiếng quát, thật chẳng khác gì độc xà mở miệng cắn xé con mồi:

- Bồn sứ đã nói qua, thế giới này không phân biệt nhân loại hay yêu thú, chỉ có phân biệt thực lực mạnh yếu! Các người đã sớm không còn vinh quang của Chân Võ Thần chiếu rọi, tiếp tục phản kháng cũng không hữu dụng! Nếu phản kháng chỉ làm cho toàn bộ nhân loại biến thành thực vật của yêu thú chúng ta!

- Yêu Thần sử đại nhân anh minh!

Tần Quan nghe được Tần Phàm cự tuyệt, ngược lại vui vẻ, nỗi lo lắng đã biến mất, sau đó cung kính nói.

- Hắc hắc, nhân loại ngu xuẩn các người, không cho các người chút kiến thức nhìn một chút, chỉ sợ là không được!

Tiếp theo cửu cấp yêu thú cười âm lãnh, liền thấy hắc giơ cao hai tay, tựa hồ đang triệu hoán gì đó.

Ngay sau đó chỉ thấy trong hư không phát sinh chấn động kịch liệt, bên trong mông mông lung lung, mọi người tựa hồ nhìn thấy có một đồ vật khổng lồ phá không mà đến, nhất thời mọi người cực kỳ hoảng sợ!

Oanh long long... đọc truyện mới nhất tại .

Hư không chấn động kịch liệt, từng tầng lớn không gian bị đánh phá, tầng tầng gợn sóng tản ra, giống như có đầu đại hải quái muốn chui ra, động tĩnh cực lớn.

- Đó là cái gì?

Chứng kiến trên bầu trời gió giục mây vần, động tĩnh vang dội, dân chúng Nam Phong Thành không khỏi hoảng hốt, thậm chí không ít người bắt đầu hỗn loạn chạy trốn, tựa hồ cảm tưởng bầu trời sắp bị sụp đổ xuống dưới.

Từ sau khi nam tử trẻ tuổi xuất hiện, nội tâm của bọn họ luôn luôn không có cách nào giữ được bình tĩnh, đối với yêu thú hình người kia, bọn họ cảm giác vừa kinh vừa sợ. Ngay cả những cường giả võ thánh sắc mặt đều âm trầm, vẻ mặt ngưng trọng.

Tuy rằng cửu cấp yêu thú kia còn chưa lộ ra thủ đoạn gì, nhưng những võ thánh mạnh mẽ như Thái Văn Thiên bọn họ đứng trước mặt nam tử yêu dị kia đều cảm thấy mình không cách nào đứng vững.

Mà đầu thủ hộ thú của Thần Mộc Thành Mộc gia kỳ thật tính thực lực trong bát cấp đã xem như lợi hại, cho dù là bát cấp võ thánh đối diện với nó cũng cảm thấy hết sức kiêng kỵ, nhưng đứng trước mặt yêu thú cửu cấp nó cũng có vẻ thập phần sợ hãi, thậm chí thân thể đều run rẩy lên.

1198. Chương 1208: Nhất Khẩu Khí

Chương 1208: Nhất khẩu khí

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Uy nghiêm của cửu cấp yêu thú làm cho bát cấp yêu thú không dám có chút mạo phạm.

- Quái vật kia rốt cục muốn làm gì? Chẳng lẽ đang thi triển vũ kỹ gì cường đại?

Lúc này sắc mặt Tần Phàm khê biến, hắc theo bản năng cảm thấy có tia bất an, hơn nữa thêm lời nói vừa rồi của cửu cấp yêu thú, hắc tựa hồ dự cảm sắp có chuyện gì phát sinh.

Hắn vốn định ra tay cắt ngang thủ đoạn thi triển của đối phương, nhưng chẳng biết tại sao trong lòng luôn có một cảm giác bản khoản làm cho hắn không dám tùy tiện ra tay.

- Tần Phàm ca ca, đừng cho nó tiếp tục...

Nhưng đúng ngay lúc này bên dưới truyền lên thanh âm của Đại Khôn quốc Thần Thú gia tộc thánh nữ Phương Tiểu Tình, thánh nữ cũng miễn cưỡng cảm nhận thấy được khí tức nguy hiểm truyền ra từ trong hư không, vội vàng nhắc nhở Tần Phàm.

- Di? Loại khí tức này là?

Nghe được thanh âm của Phương Tiểu Tình, toàn thân Tần Phàm không tự chủ được chấn động, động tác của cửu cấp yêu thú giống như đã tiến vào kết thúc, mà khí tức truyền ra từ trong hư không cũng ngày càng thêm rõ ràng.

- Không xong!

Ngay lập tức hắn vừa kịp phản ứng lại, rốt cục bắt chấp nổi bản khoản trong lòng, trực tiếp hướng cửu cấp yêu thú ra tay.

Ngay tiếp theo hắn hít sâu một hơi, Thanh Long Tâm lúc này nhảy mạnh kịch liệt, làm toàn thân hắn trong nháy mắt tràn ngập khí tức Thanh Long mà tôn thời viễn cổ.

Ngay sau đó cỗ khí tức mà tôn bắt đầu cấp tốc hội tụ, ngưng tụ vào trong quyền phải của hắn, thậm chí trên quả đấm của hắn đã bắt đầu phát ra tiếng long ngâm thật lớn, kinh chấn bát hoang.

- Thanh Long Thăng Thiên!

Thanh âm long ngâm từ nắm tay của hắn lan tràn khắp nơi, trong cơ thể cơ hồ có đầu du long đang lưu động trong kinh mạch, đó là cảm giác vô cùng rõ ràng, giống như đang chân thật tồn tại!

Một móng vuốt khổng lồ xuất hiện, dùng xu thế xuyên phá phong vân thẳng tắp vượt tới chỗ nam tử yêu dị kia, sau đó hư ảnh Thanh Long cũng toàn bộ xuất hiện ngay trong hư không, vô cùng uy nghiêm, giống như một ngọn núi thẳng tắp từ trên cao giáng xuống.

- Không biết tự lượng sức mình!

Chứng kiến Tần Phàm lúc này khởi xướng tiến công cửu cấp yêu thú, Tần Quan lộ ra nét cười lạnh khinh thường.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Hư ảnh viễn cổ Thanh Long xuyên toa, ngay không gian cũng tầng tầng sụp đổ, khoảng cách vài trăm thước chỉ nháy mắt lướt qua, mắt thấy sắp đánh trúng cửu cấp yêu thú kia, đem hắn áp thành phần vụn.

Nhưng đối mặt một chiêu vũ kỹ của Tần Phàm mà ngay cả cửu cấp võ thánh cũng phải kiêng kỵ, nam tử yêu dị không chút dao động, hắn vẫn tiếp tục thao tác thủ ấn trong tay. Động tĩnh trong hư không hoàn toàn mở rộng, vào lúc này thậm chí có thể chứng kiến được một âm ảnh cực lớn khổng lồ đang bắt đầu hiện ra trong hư không.

Hư ảnh Thanh Long vừa lúc hạ xuống!

Đã đến lúc này nam tử yêu dị kia thông dong nhìn lên hư ảnh Thanh Long, trong mắt tựa hồ hơi có chút dị sắc, giống như là kinh ngạc cùng tò mò nhưng hoàn toàn không có một tia sợ hãi.

Giáng xuống!

Tần Phàm cắn răng không chế móng vuốt chụp tới, thân thể hư ảnh Thanh Long cũng lập tức xông thẳng qua, khí thế chưa từng có, phẳng phất như muốn phá tan thiên không.

Lực lượng kinh khủng làm không khí gào thét thành từng trận.

Nhưng dưới uy thế khổng lồ kia, nam tử yêu dị lộ ra chút ý cười, thủ ấn trên tay hắn không chút dừng lại, chỉ làm ra động tác như thổi hơi.

Oanh long long!

Nhưng chỉ là khẽ thổi nhẹ nhàng, không biết có cỗ lực lượng từ nơi nào tràn đến, thế nhưng làm cả không trung lay động lên mãnh liệt, đó mới chân chính muốn sụp đổ xuống dưới!

Cửu cấp yêu thú chỉ thổi nhẹ một hơi, tựa hồ đã làm kinh động bầu trời Vũ Thiên đại lục!

Oanh!

Ngay tiếp theo, hư ảnh Thanh Long uy thế vô cùng cường đại thế nhưng hoàn toàn sụp đổ, chỉ chốc lát đã hoàn toàn biến mất vô tung, ngay chút tia năng lượng cũng không thể lưu xuống!

- Đây...làm sao có thể?

Thấy được một màn như vậy, toàn bộ mọi người không khỏi lộ ra vẻ trợn mắt há hốc mồm, ngay cả những võ thánh kể cả Tần Phàm đều cảm giác không thể tin nổi.

Đó chính là một chiêu vũ kỹ có thể đánh tan Nộ Băng Kim Luân Phá của cửu cấp võ thánh Tần Quan vừa rồi! Tất cả mọi người đều cảm giác được uy thế của hư ảnh Thanh Long, thế nhưng lại không chịu được một kích!

Chỉ một hơi thổi mà thôi!

- Cửu cấp yêu thú thế nhưng cường đại tới mức độ này...

Lúc này sắc mặt Tần Phàm hết sức khó coi, hần ngẩn ngơ nhìn một màn trước mắt, lần đầu tiên cảm giác mình vô cùng thất thố, hần đã không biết bao lâu mình chưa từng nảy sinh cảm giác vô lực như hiện tại.

Hần cảm giác cho dù chính mình không sợ gánh vác nguy hiểm lại một lần nữa hoạt hóa Chu Tước huyết mạch cũng không phải là đối thủ của cửu cấp yêu thú kia, hần quá mạnh mẽ, còn mạnh hơn cửu cấp võ thánh Tần Quan một bậc!

Đến lúc này trong lòng Tần Phàm càng dâng lên kính nể vô hạn đối với Kim Dương võ thánh, đối mặt đối thủ khủng bố như thế mà vẫn có thể kiên trì được nhiều năm như vậy, thật sự là khó khăn cỡ nào!

Sợ hãi, khủng hoảng, tuyệt vọng!

Đủ loại cảm xúc phản đối bắt đầu khuếch tán trong lòng những nhân loại đang có mặt tại hiện trường, mọi người sắc mặt tái nhợt, mặt xám như tro tàn, ở một khắc này bọn họ tựa hồ cảm giác như ngày tận thế của nhân loại đã buông xuống. Vào lúc này đại động tĩnh trong hư không khiến ọi người có loại cảm giác ngột thở áp bách không ngừng truyền đến, làm hai chân mọi người không sao chịu nổi run lên, tựa hồ dù muốn chạy trốn cũng không dễ nổi khí lực.

- Ngu xuẩn nhân loại, chuẩn bị trả giá thật nhiều vì lòng bất kính đối với Yêu Thần đại nhân đi!

Sau khi đánh tan Thanh Long Thăng Thiên của Tần Phàm, nam tử yêu dị lại phát ra thanh âm, giống như có vô số huyết nhục quay cuồng trong không khí, làm cho người ta có cảm giác dựng tóc gáy.

Trên bầu trời, động tĩnh đã càng lớn, cả không gian giống như hồ nước lớn quay cuồng, âm ảnh trong hư không ngày càng mở rộng, đem toàn bộ lốc xoáy bức ra bốn phía.

Oanh oanh oanh oanh...

Một thanh âm chấn vang trầm thấp khủng bố truyền đến, thanh âm ảnh hưởng tới cả kiến trúc Nam Phong Thành, có không ít nhà cửa bị chấn động sụp xuống, mọi người càng chấn kinh, ngẩng đầu nhìn âm ảnh hoàn toàn che phủ không trung.

- Trời ạ, đó là Trấn Yêu Thành! Quái vật kia đem cả tòa Trấn Yêu Thành trong Yêu Thú Hoang Nguyên đến đây!

Tới lúc này, rốt cục Tần Phàm đã nhận thức được thứ đồ vật khổng lồ kia là vật gì, nhất thời không khỏi hít sâu một hơi lạnh.

Kế tiếp nhìn thấy Trấn Yêu Thành đang di động về phương hướng Nam Phong Thành, hần thoáng chốc cực kỳ hoảng sợ! Tòa Trấn Yêu Thành cực lớn, thậm chí còn lớn hơn diện tích Nam Phong Thành, nếu một khi áp xuống Nam Phong Thành, như vậy cả tòa Nam Phong Thành chỉ sợ trong thoáng chốc liền biến thành đồng hoang tàn!

Bầu trời như sụp đổ!

Oanh long long...

Tòa đại thành cao lớn nguy nga giống như ngọn núi lớn chậm rãi xuất hiện trong hư không, bao trùm trời đất, chậm rãi di chuyển về hướng Nam Phong Thành, ra vẻ như sắp trấn áp xuống làm Nam Phong Thành biến thành dập nát.

1199. Chương 1209: Bán Thân Ra Tay?

Chương 1209: Bán thân ra tay?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Trời à, đó là cái gì?
- Thứ này muốn đè xuống Nam Phong Thành chúng ta sao?
- Chết chắc rồi, chết chắc rồi...
- Chân Võ Thần đại từ bi, thỉnh cứu các tín đồ trung thành của ngài đi...
- Trốn, nhanh lên trốn ah...

Trong một khắc này thật nhiều người trong Nam Phong Thành chứng kiến đồ vật khổng lồ kia, còn chưa kịp phát hiện đó chính là Trấn Yêu Thành nổi danh trên Vũ Thiên đại lục bao nhiêu năm nay. Mà bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra một tòa thành trì quý dị từng bị vây tận sâu trong Yêu Thú Hoang Nguyên hiện tại sắp giáng xuống trên đầu bọn họ.

Nhưng vô luận đó là vật gì, chỉ với diện tích khổng lồ mà hiện tại bọn họ nhìn thấy, cũng biết được nếu đồ vật kia áp xuống chẳng khác nào ngọn núi đổ sụp, hoàn toàn không còn cơ hội sống sót.

Tận thế, đây tựa hồ như là tận thế buông xuống.

Chứng kiến đồ vật kia càng ngày càng gần, như sắp di chuyển tới trên bầu trời Nam Phong Thành, mọi người đều lộ ra thần sắc vô cùng khủng hoảng, một số người liều mạng chạy trốn, một số người ngơ ngác đứng ngây ra tại chỗ, tràn ngập tuyệt vọng, cũng có một chút người muốn công kích tòa đại thành nhưng chỉ vô ích.

Ở trên bầu trời, lúc này Tần Phàm cũng bị rung động, thậm chí trong khoảng thời gian ngắn hắn có cảm giác như gãy đại.

Cửu cấp yêu thú thực lực thật sự là quá mức mạnh mẽ, vũ kỹ Thanh Long Thăng Thiên uy lực cường đại như vậy chỉ bị hắn dùng một hơi thổi tan, lại chứng kiến Trấn Yêu Thành di chuyển tới gần, lần này hắn đúng là bị kinh sợ!

Đây là tình huống hung hiểm mà hắn chưa từng gặp qua bao giờ!

- Nó làm sao có được loại lực lượng này? Ta có thể đối kháng được hay sao?

Trong lòng Tần Phàm không khỏi tự nhủ, hắn chưa từng rơi vào thời gian thất thổ như vậy, cũng chưa từng thử qua phải đối mặt với tâm lý tiêu cực khi có một đối thủ như thế.

Nhưng cửu cấp yêu thú kia thật sự quá mức mạnh mẽ, đã hoàn toàn vượt ngoài dự liệu của hắn!

Nhưng Nam Phong Thành là nơi ở của Nam Phong Tần gia, tộc nhân của hắn, phụ thân, thê tử mới thành thân đều ở tại Nam Phong Thành! Một khi bị Trấn Yêu Thành áp xuống, như vậy bọn họ không thể nào thoát khỏi, cửu tử nhất sinh!

Nhất định không thể để cho Trấn Yêu Thành tiếp tục di chuyển tới!

- Quái vật, dừng tay cho ta!

Ngay sau đó, Tần Phàm rút cục bắt chấp hết thủy, quát lớn một tiếng, Chu Tước Dực vấy mạnh, liều lĩnh phóng về hướng yêu thú cửu cấp.

Vô luận trả giá đại giới thế nào, hắn nhất định phải ngăn cản Trấn Yêu Thành nện xuống Nam Phong Thành.

Toàn thân bị hỏa diễm bao vây, lúc này tốc độ của Tần Phàm phát huy tới cực hạn, trên bầu trời xẹt qua hồng sắc quang hoa, giống như thiên ngoại lưu tinh, như muốn dùng lửa nóng bản thân chiếu sáng cả không trung.

Khoảng cách gần ngàn thước chỉ nháy mắt liền tới.

Lúc này Tần Phàm dùng tốc độ cực hạn trực tiếp vọt tới trước mặt nam tử yêu dị kia, ngay lập tức kinh khí man ngư nặng mấy ngàn trọng lực ngưng tụ trên nắm tay, khí tức đập vào, trong hư không tầng tầng chấn động.

Nắm tay của Tần Phàm cùng nam tử yêu dị giống như ngăn cách bởi một mặt hồ, nắm tay lướt qua nơi đâu giống như mặt hồ bị đánh vỡ, sóng gợn từng trận, còn mang theo lực ngăn cản âm nhu khiến nắm tay như bị trời buộc, khó thể phá tan.

Thậm chí Tần Phàm có cảm giác thật vớ vẩn, quả đấm của mình đã tách rời khỏi thân thể, giống như tiến nhập vào trong một thể giới khác.

- Vô dụng!

Nam tử yêu dị khinh thường liếc mắt nhìn Tần Phàm, trong miệng thần nhiên nói, ở khoảng cách gần như vậy ánh mắt hắn thật giống như đầu độc xà làm Tần Phàm cảm thấy tinh thần hết hoảng.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Quả nhiên kinh khí man ngư bạo phát, cách nam tử yêu dị chừng ba xích không gian chẳng khác gì có thật nhiều hòn đá bị ném vào trong mặt hồ tạo nên gợn sóng không ngừng, nhưng không bị đánh vỡ, chỉ thoáng rung động rồi biến mất, sau đó liền rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

Trong lòng Tần Phàm trầm xuống, mắt thấy Trấn Yêu Thành đã sắp áp chế Nam Phong Thành, hắn nhất định phải nhanh chóng ngăn cản động tác của nam tử yêu dị kia.

- Ta cũng không tin phá không được phòng ngự của tên quái vật như ngươi!

Tần Phàm hiểu được không gian như mặt hồ kia nhất định là thủ đoạn phòng ngự của cửu cấp yêu thú, có thể cũng giống như quy tắc tiểu thế giới, nhưng còn mạnh mẽ hơn rất nhiều, ngay cả quy tắc lực mang theo lực lượng ma chủng của hắn cũng không cách nào xâm lấn đi vào.

Lực phòng ngự của cửu cấp yêu thú vượt xa lực phòng ngự của cửu cấp võ thánh thật lớn.

- Chu Thiên Tinh La Quyền!

Thoáng lui lại mấy bước, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ lại, thái dương bốn tinh trong não vực xoay chuyển với tốc độ cực nhanh, hắn cố gắng làm cho bốn tinh tiếp xúc càng nhiều những tinh tú khác.

Ước chừng chín trăm chín mươi chín hành tinh!

Đây là biết bao lâu tới nay Tần Phàm có khả năng tiếp xúc được nhiều tinh tú như vậy, nhưng bởi vì là hắn miễn cưỡng sa vào, đầu của hắn đau đớn như bị xé rách, nhưng hiện tại hắn đã bắt chấp tất cả.

Tinh thần lực lượng xa xa lắng xuống trên người của hắn, mà bởi vì hắn cố gắng hấp dẫn tới cực hạn, bầu trời nguyên bản không trăng sao hiện tại chỉ nháy mắt đã sáng ngời rực rỡ.

Cảnh tượng hoa lệ mà đồ sộ như thế làm mọi người vốn đang bị vây trong tuyệt vọng cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn lên, còn tưởng rằng do Chân Võ Thần nghe được lời cầu nguyện của họ mà buông xuống thần tích cứu vớt bọn họ.

- Di?

Lúc này cửu cấp yêu thú cũng không nhịn được hơi ngẩng đầu lên nhìn thấy một màn trước mặt, trong lòng có chút kinh dị, thực lực của Tần Phàm hiện tại tuy rằng không cao, nhưng trước đó hắn thi triển võ kỹ Thanh Long Thăng Thiên cùng Chu Thiên Tinh La Quyền hiện tại thoát nhìn đều là võ kỹ thấp phần cao thâm, thậm chí đã siêu thoát phạm trù võ kỹ bình thường của nhân loại, điều này làm cho hắn âm thầm động tâm.

Sau khi yêu thú đạt tới trình độ biến hóa hình người, tựa nhiên cũng có thể tu luyện võ kỹ như nhân loại bình thường.

Về phần công kích hiện tại của Tần Phàm, nam tử yêu dị không hề để ý, bởi vì hắn biết mình đối với những nhân loại tại đây mà nói chính là thần! Là khác hẳn với nhân loại bình thường, một nhân loại võ thánh trừ phi có được chỗ dựa đặc thù hoặc là có được trình độ như Kim Dương võ thánh, nếu không muốn gây thương tổn cho hắn thật không khả năng.

Một chiêu Chu Thiên Tinh La Quyền của Tần Phàm hiện tại đích thật là thanh thế lớn, nhưng chưa hẳn đã đủ sức tổn thương được hắn.

- Phá cho ta!

Tinh quang không ngừng ngưng tụ trên nắm tay, chiếu sáng chẳng khác gì vầng thái dương. Lúc này trong miệng Tần Phàm gầm lên giận dữ, nhần nhin nổi đau đớn thống khổ như bị xé rách, hắn nghiêng răng đánh về phía trước.

Quang trụ chói mắt giống như lưu tinh thiên ngoại dùng tốc độ cực nhanh vượt qua một đoạn khoảng cách, sau đó trực tiếp xuyên tới phiến không gian phòng ngự của cửu cấp yêu thú!

Mảnh không gian kia chính là chỗ cản trở công kích của Tần Phàm vừa rồi, lần này cũng bị cản trở, quang trụ như rơi vào trong hồ nước lớn, khó có thể đi tới.

1200. Chương 1210: Vì Nhân Loại Mà Chiến. (1)

Chương 1210: Vì nhân loại mà chiến. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

- Oanh!

Nhưng lần này công kích là do Tần Phàm cực lực thi triển Chu Thiên Tinh La Quyền, so với kinh khí man ngưu uy lực càng mạnh. Vừa đánh tới, gợn sóng càng thêm lớn, thậm chí còn khơi dậy bọt sóng thật cao, thật giống như có một khối vãn thạch khổng lồ bị rơi xuống hồ nước, mặc dù không thấy đáy nhưng cũng đủ khả năng tách dòng nước ra hai bên.

Chỉ cần bị tách thẳng hai bên, như vậy xem như Tần Phàm có thể công kích được đối phương!

- Hừ, tiểu tử nhân loại người đích thật là có chút thực lực. Nhưng muốn gây thương tổn được bốn sứ, còn chưa đủ!

Vào lúc này cửu cấp yêu thú hừ lạnh một tiếng nói, công kích của Tần Phàm có chút vượt ngoài dự liệu của hắn, nhưng nó lại thổi ra thêm lần thứ hai, khiến quang trụ đang công tới trong khoảnh khắc lại bị tiêu tán.

Trong lòng Tần Phàm lại trầm xuống đáy cốc, bị thực lực của cửu cấp yêu thú làm chấn kinh, nhưng hắn đã sớm có tính toán, trong miệng lập tức cố ý hô to một tiếng:

- Thanh Phong tiền bối, kế tiếp xin nhờ vào ngài!

Vừa dứt lại một thân ảnh từ trong một đám mây bí mật cầm lấy thanh sắc trường kiếm hóa thành một đạo thanh sắc lưu quang hướng cửu cấp yêu thú bắn tới.

- Bán thần? Làm sao có thể!

Rốt cục cứu cấp yêu thú chấn động, bởi vì hắc chúng kiến thân ảnh đang bắn nhanh tới khí tức trên thân thu liễm, thậm chí hắc hoàn toàn không hề phát hiện thân ảnh kia đã ẩn núp gần bên, mà theo dấu vết đặc thù trên thanh ảnh kia, chính là bán thần cường giả!

Vũ Thiên đại lục ngoại trừ Chân Võ thánh điện, làm sao còn có bán thần cường giả?

Cứu cấp yêu thú khê cau mảy, hắc biết cường giả Chân Võ thánh điện khẳng định đều đã bị dẫn dụ cùng ngăn trở, không thể nào kịp thời chạy tới tiếp viện. Nhưng mặc dù hắc có chút nghi hoặc, lại không dám khinh thường công kích của bán thần cường giả.

Vì muốn rảnh tay, hắc bắt buộc dĩ dừng lại việc di chuyển Trấn Yêu Thành, sau đó để tòa đại thành kia thật nhanh hạ xuống.

- Oanh long!

Thanh âm tiếng vang thật lớn truyền đến, trong phạm vi ngàn dặm phẳng phất như gặp phải một hồi động đất, mà Trấn Yêu Thành hoàn toàn đè nặng lên tường thành Nam Phong Thành, nhất thời tường thành cùng một ít kiến trúc bị vấy gần bên ngoài đều bị sụp đổ, hoàn toàn biến thành đồng hoang tàn.

- Tranh!

Đúng lúc này thanh ảnh thần bí cũng đã đập tới phía trước nam tử yêu dị, đâm ra một kiếm, ngay sau đó cứu cấp yêu thú cũng phải dùng hai nắm tay mang theo năng lượng cường đại đi ngăn cản.

- Oanh!

Một tiếng nổ vang, kiếm khách thần bí bị một quyền của cứu cấp yêu thú đánh bay ra ngoài, thực lực thậm chí còn không bằng Tần Phàm, hoàn toàn không chịu nổi một kích.

- Tại sao lại như vậy?

Cứu cấp yêu thú không khỏi ngăn ra, ngay lập tức liền kịp phản ứng, trong miệng nổi giận mắng:

- Đáng chết, không phải bán thần cường giả, chỉ là khôi lỗi mà thôi!

Tần Phàm nhìn thấy Trấn Yêu Thành chỉ hủy hoại một phần nhỏ địa phương của Nam Phong Thành, thậm chí còn không làm ảnh hưởng gì tới lãnh địa của Nam Phong Tần gia mới thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Nhưng ngay sau đó sắc mặt hắc liền đại biến, bởi vì từ trên cao nhìn xuống hắc có thể tinh tường thấy rõ bên trong Trấn Yêu Thành có vô số yêu thú cùng nhân loại khôi lỗi bị khống chế, một khi lao ra ngoài, Nam Phong Thành cũng sẽ thừa nhận đại kiếp nạn...

Ngày tận thế của Nam Phong Thành muốn tới!

Ngay một khắc Trấn Yêu Thành nện xuống, cho dù không hoàn toàn nện trúng Nam Phong Thành, nhưng dân chúng trong thành vẫn bị động tĩnh thật lớn làm hoảng sợ chạy trốn tán loạn, trong khoảnh khắc cả Nam Phong Thành cực kỳ hỗn loạn.

Cho dù là những người của hai phe Nam Phong Tần gia cùng Kiền Kinh Tần gia gia nhập cuộc quyết chiến hiện tại đã hoàn toàn quên đi hết thảy, bắt đầu bỏ chạy tứ tán, có một ít thông minh đã bắt đầu lo chạy tìm địa phương ẩn nấp.

Thậm chí một ít võ thánh cường giả có năng lực phi hành lúc này đều tránh ra thật xa, trong lòng ôm ý nghĩ tùy thời phải lập tức bay khỏi địa phương nguy hiểm nơi đây.

Tất cả mọi người biết sau khi cứu cấp yêu thú xuất hiện, cuộc chiến giữa Nam Phong Tần gia cùng Kiền Kinh Tần gia đã không còn lưu lại bao nhiêu ý nghĩa.

Mà nguyên bản mấy gia tộc đứng bên phe phái của Kiền Kinh Tần gia vào lúc này đã lộ ra thần sắc do dự, mặc dù ban đầu bọn họ đứng bên Kiền Kinh Tần gia, nhưng bọn họ rõ ràng không hề hay biết chuyện Kiền Kinh Tần gia cấu kết cùng yêu thú, hiện tại đã nhìn thấy rõ Kiền Kinh Tần gia có ý tứ ruồng bỏ nhân loại tộc đàn, đây chính là tội lớn ngập trời, đại nghịch bất đạo, nếu cuối cùng cứu cấp yêu thú có thể chiếm lĩnh đại lục thì còn hoàn hảo, nếu như thất bại, bọn họ sẽ trở thành kẻ thù của toàn bộ nhân loại tộc đàn.

Bọn họ đều đang thận trọng suy tính!

Thanh âm âm ỉ, hỗn loạn, điên cuồng, kinh hoảng, sợ hãi, do dự...lúc này nhân loại cả bên trong lẫn bên ngoài Nam Phong Thành đều mất đi thần trí tỉnh táo, mặc dù đã có người đi ra cố gắng duy trì trật tự nhưng cũng không tạo được bao nhiêu tác dụng.

Rất nhiều người đều đã bị dọa vỡ mật! truyện copy từ

Cửu cấp yêu thú cường đại đột nhiên giáng xuống Trấn Yêu Thành, thanh âm yêu thú gầm rú vang lên xuyên tận mây xanh chấn kinh lòng người.

Vào lúc này, Tần Li ổn định xong Kỷ Huyền Nhi, vừa nghe được động tĩnh thật lớn bên ngoài, cũng lập tức đi ra, khi nàng hiểu được tình huống sắc mặt không khỏi biến hóa.

Vốn sau khi Tần Phàm chiến thắng Tần Quan thì cuộc chiến giữa hai gia tộc xem như đã xong, Nam Phong Tần gia từ nay về sau đã có thể sống những ngày bình yên, nhưng hoàn toàn không thể tưởng được lại xuất hiện một kẻ địch còn khó đối phó hơn Tần Quan gấp mười gấp trăm lần, nàng cảm giác áp lực đè nặng thật sự không ít hơn chính bản thân Tần Phàm.

Nhưng nàng biết mình nhất định phải kiên cường!

- Toàn bộ tộc nhân từ mười sáu tuổi trở xuống cùng cảnh giới dưới võ sư trốn vào trong động tị nạn của gia tộc, phạm là tộc nhân cảnh giới võ sư trở lên cùng đoàn viên Ẩn Thế mạo hiểm đoàn tập kết chuẩn bị toàn lực nghênh đón chiến đấu!

Kế tiếp Tần Li cắn chặt răng, bình tĩnh ban bố mệnh lệnh.

Nàng biết hiện tại Tần Phàm phải đối mặt với kẻ thù, nhất định cần phải toàn tâm toàn ý ứng phó cuộc chiến không thể phân tâm, nàng nhất định phải thay Tần Phàm bảo hộ gia tộc của bọn họ, làm cho hắn không có nỗi lo về sau.

- Tiểu Phàm...tướng công...

Nàng ngẩng đầu nhìn lên thanh y nam tử trên bầu trời cùng nam tử yêu dị, lại nhìn Trấn Yêu Thành cùng yêu thú bên trong, lúc này nàng siết chặt nắm tay, tùy thời chuẩn bị ột hồi huyết chiến!

Trên bầu trời, Tần Phàm sắc mặt âm trầm nhìn Trấn Yêu Thành lại nhìn thoáng qua bán thân khôi lỗi Thanh Phong bị đánh lún dưới nền đất thành một hố to, giữa đôi bên chỉ còn lưu lại cảm ứng liên hệ vô cùng mỏng manh.

Một kích vừa rồi của cửu cấp yêu thú rất mạnh, bán thân khôi lỗi đích thật là có được thân hình khí lực bán thần, nhờ vậy không bị tan thành bốn năm mảnh dưới một kích của yêu thú, nhưng bị hư hao là chuyện không sao tránh được, thân hình của bán thân khôi lỗi cũng có trận pháp tự mình chữa trị, chỉ cần có thêm thời gian là có thể khôi phục trở lại.

1201. Chương 1211: Vì Nhân Loại Mà Chiến. (2)

Chương 1211: Vì nhân loại mà chiến. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Chương 1211: Vì nhân loại mà chiến. (2)

Bán thân khôi lỗi hiện tại đang sử dụng tinh hạch bát cấp yêu thú, lực công kích miễn cưỡng đạt tới lực thất cấp võ thánh mà thôi, tự nhiên không phải là đối thủ của cửu cấp yêu thú. Trên thực tế Tần Phàm cũng chỉ lợi dụng nó mê hoặc làm đối phương phải dừng lại việc di chuyển Trấn Yêu Thành đè ép Nam Phong Thành, kết quả hắn thành công, cửu cấp yêu thú cho rằng mình phải đối mặt với một gã bán thân cường giả nên không thể không dọn ra tay để chống đỡ, làm cho Nam Phong Thành tạm thời tránh được một kiếp.

Nhưng nhìn đàn yêu thú rậm rạp cùng nhân loại khôi lỗi bên trong Trấn Yêu Thành, Tần Phàm cũng biết chỉ sợ cuộc chiến này còn chưa xong! Toàn bộ yêu thú trong Trấn Yêu Thành đến từ Yêu Thú Hoang Nguyên, là lục thất cấp yêu thú, mà tứ ngũ cấp yêu thú thì nhiều vô số kể, càng không thiếu nhân loại khôi lỗi tiên thiên cùng linh võ sư, cộng lại ước chừng lên tới mấy chục vạn.

Một cỗ lực lượng như vậy một khi hoàn toàn tấn công, muốn phá hủy Nam Phong Thành thì thật dễ dàng.

Hiện tại Tần Phàm phải đối mặt với một lần khảo nghiệm lớn nhất chưa từng có từ trước tới nay, nhưng hắn lại dần dần bình tĩnh trở lại, hắn biết dưới tình huống như thế hắn càng phải thanh tĩnh là tốt nhất.

Đối thủ của hắn là một cửu cấp yêu thú có thực lực sâu không lường được, mà hiện tại sau lưng hắn ngoại trừ Nam Phong Thành, thậm chí còn có sự sống còn của toàn bộ nhân loại tộc đàn!

Trấn Yêu Thành buông xuống Nam Phong Thành, hơn nữa còn mang theo vô số yêu thú cùng khôi lỗi đại quân, dã tâm của cửu cấp yêu thú kia liền có thể biết, hắn không chỉ muốn hủy diệt Nam Phong Thành, chỉ sợ còn muốn tấn công cả Vũ Thiên đại lục, cướp đoạt tín ngưỡng của Chân Võ Thần!

Nếu để cho hắn thành công, như vậy ngày sau đại lục biến thành yêu thú thống trị, nhân loại sẽ sinh hoạt trong nước sôi lửa bỏng, thậm chí biến thành thực vật của yêu thú! xem tại

Là một nhân loại, tuy rằng không phải thánh nhân, nhưng Tần Phàm không thể nhìn thấy tình huống như vậy phát sinh, bởi vì hắn cùng tộc nhân của hắn, thân nhân của hắn đều là nhân loại, nếu không chiến thắng được cuộc chiến hôm nay sẽ bị biến thành thực vật cho yêu thú.

Trong một khắc này, Tần Phàm cảm nhận được ý nghĩa trách nhiệm mà Kim Dương võ thánh đã nói với hắn, cũng trong một khắc này hắn hoàn toàn tiếp nhận gánh nặng trầm trọng mà Kim Dương võ thánh đã giao cho hắn.

Hiện tại hắn không chỉ vì mình chiến đấu, mà là vì quần thể nhân loại trên Vũ Thiên đại lục chiến đấu!

- Nhân loại tiểu tử đáng hận, ngươi dám trêu đùa bốn sứ!

Lúc này nam tử yêu dị hiện lên vẻ mặt tức giận, ánh mắt càng thêm cực kỳ âm lãnh khủng bố, chẳng khác gì một đầu độc xà đang rình rập con mồi.

Nhưng không thể không nói ở trong lòng hắn đối với chuyện Tần Phàm có được một khối bán thần khôi lỗi cũng cảm giác có chút kinh ngạc, bởi vì hắn biết cho dù là ở chỗ của hắn, bán thần khôi lỗi cũng thuộc loại trân quý hiếm thấy cực kỳ.

- Là do yêu thú các ngươi luôn ngu ngốc mà thôi!

Tần Phàm không thèm để ý tới ánh mắt của nam tử yêu dị kia, làm như không có việc gì thản nhiên nói, hiện tại hắn nhất định phải bình tĩnh ứng phó kẻ thù.

- Người đang nói cái gì?

Cửu cấp yêu thú nhìn thấy Tần Phàm khiêu khích, âm lãnh liếm môi, ánh mắt tràn đầy sát khí.

- Chẳng lẽ không đúng sao? Yêu thú các ngươi lúc nào mà không kém cỏi hơn nhân loại chúng ta!

Tần Phàm cố ý chọc giận nam tử yêu dị kia, ý đồ làm cho đối phương đánh mất lý trí cùng sức phán đoán, vào lúc này trên mặt hắn hiện lên nét cười trào phúng nói:

- Nhưng thật sự là đáng tiếc, nếu trên người của bán thần khôi lỗi có tinh hạch của người làm năng lượng, như vậy thực lực phát huy ra nhất định càng thêm cường đại!

- Tiểu tử nhân loại, ngươi dám chọc giận bốn sứ!

Cửu cấp yêu thú càng thêm dữ tợn, hắn gắt gao nhìn chằm chằm Tần Phàm, tựa hồ như muốn nuốt sống hắn.

- Ha ha, quái vật ngươi cũng không cần lúc nào cũng lưu danh hào Yêu Thần sử trên lưỡi, ngay cả Yêu Thần của các ngươi cũng chỉ là ngụy thần mà thôi, nhân loại trên Vũ Thiên đại lục tuyệt đối không thể tín ngưỡng một ngụy thần!

Tần Phàm không chút dao động, lạnh nhạt cười nói.

- Không cho phép người vũ nhục Yêu Thần đại nhân!

Đến lúc này nam tử yêu dị lộ ra vẻ mặt phẫn nộ, nhìn hắn tựa hồ cực kỳ tôn sùng Yêu Thần, trong miệng rít gào:

- Toàn bộ nhân loại dám vũ nhục Yêu Thần, toàn bộ đều phải chết!

- Người dựa vào cái gì?

Tần Phàm cố ý khinh thường nói, thay đổi lực chú ý của đối phương.

- Ha ha, nhân loại vô tri, chẳng lẽ người còn không nhìn thấy chênh lệch rõ ràng giữa chúng ta sao? Cho dù người có thêm bán thân khôi lỗi, cũng không gây tổn thương được cho ta!

Lúc này nam tử yêu dị phát ra tiếng cười lạnh quỷ dị, sau đó hắn nhìn thoáng qua Trấn Yêu Thành bên dưới nói:

- Còn nữa, người cho rằng vừa rồi Yêu Thần Thành không đem thành thị nhân loại của các người đập vỡ, các người sẽ không có việc gì sao?

- Trong tay bốn sứ có mấy chục vạn yêu thú đại quân, đủ đem tòa thành thị này của các người hoàn toàn phá hủy! Hôm nay bốn sứ phải lấy các người tới lập uy, tòa thành thị này sẽ trở thành tấm gương của những thành thị khác, toàn bộ nhân loại dám không tin ngưỡng Yêu Thần đại nhân đều phải bị giết chết!

- Ha ha, rất nhanh thôi, vinh quang của Yêu Thần đại nhân sẽ trải rộng từng ngõ ngách trên Vũ Thiên đại lục này!

Cửu cấp yêu thú càn rỡ cười to.

- Vậy sao?

Lúc này Tần Phàm nhìn nam tử yêu dị đang cười lớn, khoe môi cũng dần lộ ra ý cười, mà theo ý cười nở rộ, tựa hồ còn mang theo vài tia máu.

Theo sau, hắn đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi!

- Nhân loại tiểu tử, người điên rồi sao? Người đang cười cái gì?

Chứng kiến Tần Phàm phun máu, nam tử yêu dị cảm thấy có chút nghi hoặc, cười lạnh hỏi.

- Ta đang cười mấy chục vạn yêu thú đại quân của người, rất nhanh sẽ không còn!

Tần Phàm không để ý máu tươi chảy xuống, tiếp tục cười nói. Trên thực tế, tuy rằng trên mặt hắn mang theo ý cười, nhưng đang dốc hết toàn lực, thất khiếu của hắn đều nhỏ ra máu, hắn đang cạn kiệt toàn bộ lực lượng của bản thân mình!

Bất quá hắn cho là đáng giá!

- Oanh long long...oanh long long...

Ngay sau đó, trên hư không Trấn Yêu Thành bắt đầu vang lên tiếng chấn động kịch liệt, kim quang bắn ra bốn phía, đem cả bầu trời chiếu sáng rực rỡ, từng trận tiếng long ngâm vang vọng cuối chân trời!

Ngay lập tức một tòa kim quang cự tháp cao lớn nguy nga xuất hiện, không chút do dự, trực tiếp hướng Trấn Yêu Thành áp xuống...

Phía trên bầu trời tối đen, chín đầu kim long kim quang đại phóng, mỗi một đầu kim long đều dài hơn trăm thước, cũng không phải thực sự tồn tại, nhưng hư ảnh trông thật sống động có thể nhìn ra được toàn thân trong suốt tỏa sáng, toàn thân phủ kín kim sắc long lân vàng óng, trên long lân mang theo quang hoa thần bí lưu chuyển, kim quang không ngừng nhấp nháy vắt ngang không trung, thật giống như những dãy núi hoàng kim, làm cho người ta có loại cảm viển cổ mà vô cùng uy nghiêm, đứng trước mặt khiến người cảm thấy mình vô cùng nhỏ bé.

1202. Chương 1212: Thần Tháp Chấn Yêu Thành!

Chương 1212: Thần tháp chấn yêu thành!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Chín đầu kim long, là sinh vật cường đại cao quý nhất trong nhận thức của mọi người, thậm chí loại sinh vật này ở trên Vũ Thiên đại lục chỉ tồn tại vào thời viễn cổ, hiện tại đã sớm tuyệt tích. Tuy rằng cũng nghe chút tương truyền về long hậu duệ, chẳng hạn như giao long hay địa long, đều là yêu thú cấp cao, có được lực lượng cường đại, nhưng so sánh với kim long thì thật sự nhỏ yếu.

Vào lúc này khi cửu cấp yêu thú nhìn thấy chín đầu kim long, trên mặt liền lộ ra thần sắc vô cùng kinh hãi, chín đầu kim long tuy không phải bản thể nhưng uy áp truyền đến từ trên bầu trời làm trong lòng hắc không khỏi phát run.

Chín đầu kim long không ngừng xoay chuyển, mỗi khi di động gió giục mây vùn, thanh âm long ngâm vang vọng tận trời cao, nhìn thấy mặt sau của chín đầu kim long là một tòa cự tháp đang dần dần xuất hiện ngay trong hư không.

Cửu Long Thần Tháp!

Thanh thế cực lớn, chứng kiến cảnh tượng như vậy tất cả mọi người đều chấn động, một màn này vô cùng uy nghiêm, thần thánh, thậm chí có thật nhiều người đang chạy tán toan lúc này không khỏi ngừng lại ngẩn đầu nhìn lên không trung, trên mặt lộ ra thần sắc khiếp sợ ngây dại.

- Đây là Chân Võ Thần hiện thể cứu vớt chúng ta sao?

Một số người chợt nảy ra ý nghĩ này, theo bọn họ xem ra, lực lượng cùng cảnh tượng như vậy cũng chỉ có thần linh mới có thể làm được.

- Là kỳ tích chi tử, tòa cự tháp này là do kỳ tích chi tử khống chế, hắc đã bị thương!

Có người chứng kiến thất khiếu của Tần Phàm đều đang chảy máu tươi, đoán ra chân tướng, đồng thời đều kinh ngạc.

- Không sai, tòa cự tháp này tên là Cửu Long Tháp, chính do kỳ tích chi tử triệu hoán về, hắc muốn cùng yêu thú quyết một trận tử chiến!

Ở xa xa trên bầu trời, những võ thánh cường giả nhìn thấy thập phần rõ ràng, cũng nghe được những câu nói giữa Tần Phàm cùng cửu cấp yêu thú, cả đám người đều cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Lúc trước bọn họ cũng từng nghe nói qua về Cửu Long Tháp, nghe nói từng xuất hiện bên trong một sơn cốc thần bí tại biên cảnh Đại Ly quốc, sau đó không biết nguyên nhân gì mà biến mất, bọn họ hoàn toàn không thể tưởng được Tần Phàm lại có được năng lực triệu hoán cự tháp trở về.

- Làm sao có thể...

Lúc này thương thế trên người Tần Quan còn chưa khôi phục lại, khi nhìn thấy một màn như vậy hắc cảm giác miệng vết thương trên người mình đều như run rẩy lên, hắc làm sao cũng không hề nghĩ tới Tần Phàm vẫn còn lá bài tẩy như thế.

Nhìn phương hướng Cửu Long Tháp hạ xuống chính là Yêu Thần Thành, bên trong mấy chục vạn yêu thú đại quân lúc này còn chưa lao ra được bao nhiêu, một khi cự tháp hạ xuống, chỉ sợ đại bộ phận yêu thú đều sẽ bị đè chết, như vậy Yêu Thần sử muốn chinh phục đại lục sẽ gặp khó khăn hơn rất nhiều.

Nếu như yêu thú thất bại, như vậy kết cục của hắc sẽ cực kỳ thê thảm.

- Yêu Thần sử đại nhân nhanh ngăn cản hắc...

Nghĩ đến đây, hắc vội vàng nhìn cửu cấp yêu thú còn đang bị sự xuất hiện của chín đầu kim long làm kinh hãi hô to một tiếng nhắc nhở để đầu yêu thú kia đừng nên trở mắt chờ chết.

- Tiểu tử nhân loại đáng hận, dừng tay!

Nghe thanh âm kêu la, cửu cấp yêu thú mới đột nhiên tỉnh táo lại, trên mặt liền lộ ra vẻ phần nộ dữ tợn, hướng Tần Phàm phóng tới.

Nhóm nhân loại khôi lỗi cùng yêu thú đại quân đã được hắc huấn luyện thật lâu, nếu còn chưa kịp chinh phục đại lục thì đã bị diệt sát toàn bộ uất ức, như vậy hắc cũng không còn mặt mũi trở về gặp lại Yêu Thần đại nhân!

- Hừ, đã quá muộn! Cửu Long Tháp, trấn áp cho ta!

Tần Phàm nhìn thấy nam tử yêu dị đang phóng tới thật nhanh, hắc cũng không hề sợ hãi, trong miệng hừ lạnh một tiếng, sau đó thần khí chi linh khai thông Cửu Long Tháp, khổng chế cự tháp hoàn toàn lao ra.

Chín đầu kim long xoay quanh, yêu thú dưới Yêu Thần Thành cảm giác được long uy, phần lớn đều không thể hành động, một đám phủ phục trên mặt đất. Trên thực tế ngoại trừ long uy của chín đầu kim long, bên trong Cửu Long Tháp còn nhốt lại vô số yêu thú cấp cao, uy áp hình thành cực kỳ khủng bố, yêu thú bình thường căn bản không thể gần cận được, chỉ phải ngồi chờ chết!

Chín đầu kim long bay xuống, kéo theo cự tháp phía sau, oanh long long rền vang, dùng xu thế áp đỉnh đột nhiên đè áp xuống Yêu Thần Thành bên dưới.

Đúng vào lúc này tốc độ của cửu cấp yêu thú lại cực nhanh, nháy mắt đã đi tới trước mặt Tần Phàm, sau đó vung cao quả đấm cuốn theo nguyên năng cường đại hung hăng đánh thẳng vào lồng ngực của Tần Phàm.

Năng lượng cường đại xuất hiện, ngay trước mặt Tần Phàm xuất hiện một mảnh chân không, nắm tay đi qua không khí cũng bị gạt ra toàn bộ.

Ông ông ông ông...

Ngay sau đó một ít lực lượng trực tiếp đem quy tắc tiểu thế giới của Tần Phàm phá vỡ, cũng không có quá nhiều cản trở xuyên qua phòng ngự Huyền Vũ Giáp, trực tiếp tới ngay lồng ngực, tựa hồ muốn dùng một quyền lập tức đánh chết Tần Phàm.

Sát khí lẫm lẫm không xuyên phá, quần áo vỡ vụn rách nát!

- Hừ, ta không gây thương tổn được ngươi, ngươi cũng đừng mong dễ dàng thương tổn được ta!

Tần Phàm đối mặt với nắm tay mạnh mẽ ập tới tuy rằng trong lòng có chút ngoài ý muốn với lực lượng cường đại của cửu cấp yêu thú, nhưng trong miệng vẫn cười lạnh nói.

Vừa rồi hắc một mực kích thích cùng phân tán lực chú ý của cửu cấp yêu thú là vì muốn thuận lợi gọi về Cửu Long Tháp, giải trừ nguy cơ thật lớn của Nam Phong Thành thậm chí là cả Vũ Thiên đại lục, quan trọng nhất là bảo vệ tộc nhân của hắc. Hiện tại chỉ cần Cửu Long Tháp hạ xuống, Yêu Thần Thành sẽ bị phá hủy, cho nên cho dù hắc cứng rắn chịu đựng một quyền này cũng không thể nào buông tha động tác.

- Oanh!

- Oanh!

Tiếng vang trên bầu trời cùng bên dưới đồng thời đều vang lên, ngay khi cửu cấp yêu thú công kích tới lồng ngực Tần Phàm thì Tần Phàm cũng đúng lúc khổng chế chín đầu kim long kéo theo Cửu Long Tháp đè áp xuống Yêu Thần Thành bên dưới!

Tần Phàm bị một quyền của cửu cấp yêu thú đánh bay ngược ra sau mấy trăm trượng khoảng cách, máu tươi cuồng phun.

- Oanh long long...

Tiếng chấn vang thật lớn, lực lượng của Cửu Long Tháp vô cùng cường đại, vừa rơi xuống, tòa thành trì quỷ dị làm khiếp sợ cả Vũ Thiên đại lục bao năm nay, kể cả Chân Võ thánh điện cũng phải kiêng kỵ nó, cứ như vậy liền biến thành một đồng hoang tàn, không còn chút uy nghiêm trước kia.

Vô số yêu thú tụ tập trong Yêu Thần Thành ngay khi Cửu Long Tháp đè xuống liền chạy trốn tứ tán, chỉ trong nháy mắt đã bị tử thương vô số, thậm chí còn trực tiếp bị áp thành thịt vụn.

Chỉ trong nháy mắt chín đầu kim long dần dần biến mất, tựa hồ đã quay về trong Cửu Long Tháp, mà lúc này trong Cửu Long Tháp bỗng nhiên truyền ra một trận huyền âm thần bí, kim quang thoáng hiện, Cửu Long Tháp sản sinh ra một hấp lực thật huyền diệu, thật nhiều yêu thú còn chưa bị đè chết vừa bị kim quang rọi trúng lập tức liền bị thu nhập vào bên trong thần tháp.

1203. Chương 1213: Hiện Ra Bản Thể. (1)

Chương 1213: Hiện ra bản thể. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Trên thực tế Cửu Long Tháp mới là trấn yêu tháp chân chính, trên thân nó có một lực lượng thần bí, vô số yêu thú bên trong tháp là từ lâu trước kia đã bị thần tháp thu vào dùng trấn thủ chư thần mộ địa.

Ngay lập tức từng trận thanh âm tiếng kêu thê lương của yêu thú không ngừng truyền ra, mấy chục vạn yêu thú đại quân cuối cùng ngoại trừ còn gần vạn đầu chạy ra, mặt khác nếu không bị đè chết thì toàn bộ bị thu tiến vào trong thần tháp.

- Không...

Chứng kiến tâm huyết mình đã bao năm bồi dưỡng không ngờ lại dùng phương thức như thế hóa thành hư ảo, cửu cấp yêu thú giận dữ, gương mặt tái nhợt quỷ dị trở nên vạn vạn lên:

- Tiểu tử nhân loại đáng hận, bốn sứ phải đem người xé thành mảnh nhỏ, toàn bộ người trong tòa thành này đều phải theo người bồi táng!

Cửu Long Tháp cao vút trong mây, chín đầu kim long vờn quanh, dáng vẻ uy nghiêm sừng sững nằm bên cạnh Nam Phong Thành, thật giống như một chiến thần thủ hộ, dưới thần uy của chiến thần, trừ yêu diệt tà.

- Thành công!

Khi thấy Trấn Yêu Thành có lẽ đã bị Cửu Long Tháp hoàn toàn phá hủy, lúc này trên gương mặt suy yếu tái nhợt của Tần Phàm liền lộ vẻ mỉm cười. Hiện tại yêu thú đại quân còn chưa đầy vạn đầu, tuy rằng cũng sẽ tạo thành tổn thất cho Nam Phong Thành, nhưng ít ra không tới tình huống hoàn toàn không cách nào chống cự.

Vừa rồi hắn vì phải khống chế Cửu Long Tháp nên cứng rắn chịu đựng một kích của cửu cấp yêu thú tấn công, bị một kích mạnh mẽ khiến quy tắc tiểu thể giới của hắn bị đánh tan, mà thân thể bay ngược ra sau mấy trăm trượng khoảng cách, công kích tiến vào trong cơ thể hắn, rốt cục hắn đã cảm thấy được một ít năng lượng hoành hành bên trong nội thể.

Trên võ đạo, cấp bậc kinh khí từ võ khí cấp thấp bắt đầu, sau đó hóa thành nguyên khí, tiếp theo trở thành quy tắc lực của quy tắc tiểu thể giới, cuối cùng khai thông ngũ hành không gian lực lượng để hấp thu nguyên năng.

Mà công kích của cửu cấp yêu thú tuy rằng hiện tại Tần Phàm còn chưa biết đó là gì, nhưng có thể nhận ra được đó là năng lượng có đẳng cấp cao hơn cả nguyên năng.

Bị loại năng lượng này tiến vào, trong nháy mắt thân thể Tần Phàm cảm nhận mình giống như tiến nhập vào một thế giới ngăn cách, thậm chí ngũ giác cũng bị thất thông ngăn ngui. Chỉ trong nháy mắt đó, Tần Phàm không nhìn thấy được vật gì, nghe không được, toàn thân tê dại, thẳng tới khi thân thể bay ngược ra xa hẳn mới có thể hồi phục lại.

Bị một kích của cửu cấp yêu thú, kỳ thật Tần Phàm đã bị thương, xương ngực cũng bị vỡ vài nơi. Nhưng may mắn là nắm tay kia đánh vào ngay giữa trái tim, mà đối với võ giả bình thường trái tim là bộ vị yếu ớt, nhưng đối với Tần Phàm mà nói bởi có Thanh Long Tâm tồn tại, trái tim cũng là một trong những địa phương có lực phòng ngự mạnh mẽ nhất.

Hơn nữa bởi vì có được sinh mệnh khí tức cường đại của Thanh Long Tâm không ngừng phát ra, cộng thêm khí lực của hắn vốn đã được ma chủng cải tạo thập phần cường hãn, cho nên dù có bị đánh thương nặng nơi lồng ngực cũng đều có thể nhanh chóng khôi phục lại.

Dùng thêm hai viên đan dược, Tần Phàm đã khôi phục hơn phân nửa. Đương nhiên, trong thời gian ngắn dùng quá nhiều đan dược như vậy, cũng chỉ có thân thể được bốn viên ma chủng cải tạo như hắn mới có khả năng thừa nhận được nổi.

- Cửu cấp yêu thú chẳng qua như vậy mà thôi! Một quyền vừa vặn giúp ta thả lỏng xương cốt, nhưng muốn xé nát ta thì còn xa lắm đâu!

Vào lúc này, nghe được thanh âm lời nói của cửu cấp yêu thú, Tần Phàm lau vết máu trên khóe môi, nhìn về phía trước cười lạnh nói.

Thực lực của cửu cấp yêu thú này đích xác là rất mạnh, nhưng tới lúc này Tần Phàm cũng chỉ có thể kiên trì đón nhận.

Chứng kiến Tần Phàm thừa nhận một kích với lực lượng tương đương bán thân của mình nhưng thoát nhìn ngoại trừ quần áo có chút rách nát thì cũng không có thương thế gì quá lớn, trong lòng cửu cấp yêu thú kỳ thật thấy thất kinh, hắn làm sao cũng không nghĩ ra trên Vũ Thiên đại lục còn có nhân loại có được khí lực cường đại như thế.

Hắn có thể tưởng tượng ra được, nếu để cho nhân loại tiểu tử trước mặt còn có thêm thời gian trưởng thành, nhất định ngày sau còn khó đối phó hơn cả Kim Dương võ thánh.

- Nhất định phải đem hắn giết chết!

Cửu cấp yêu thú càng thêm phần nộ, nhưng ngược lại hắn dần dần bình tĩnh trở lại, hắn cũng giống như Tần Quan, đều thấy được tiềm lực đáng sợ của Tần Phàm, bắt đầu nghiêm chỉnh nhìn thẳng vào nhân loại trẻ tuổi đứng trước mặt.

Ngay sau đó...

- Nhân loại tiểu tử, Yêu tộc chúng ta tôn kính cường giả, thực lực của ngươi đã đáng giá cho bốn sứ tôn kính! Nhưng vì tổ tông tôn kính của ta, bốn sứ nhất định phải đem ngươi xé nát, hoàn toàn xé nát!

Thanh âm lạnh lẽo cùng tràn ngập sát khí của cửu cấp yêu thú lạnh lùng tức sát truyền đến, tựa hồ khiến cho trong xương mọi người đều nảy sinh hàn ý dày đặc.

- Hãy bớt nói nhảm, đi chết đi!

Tần Phàm lạnh lùng nói, kỳ thật trong lòng hắn vẫn kiên kỵ thật sâu, tuy rằng hiện tại hắn và cửu cấp yêu thú khó có thể gây được thương tổn nặng nề cho đối phương, nhưng hiện tại đối phương vì chưa hiện ra bản thể!

Nghe truyền ngôn, Yêu tộc có thể hóa thành hình người, nhưng sau khi khôi phục bản thể thì lực lượng sẽ tăng hơn nhiều.

- Tốt lắm nhân loại tiểu tử, nếu như ngươi vội vã muốn đi tìm chết, hiện tại bốn sứ sẽ thành toàn ngươi!

Yêu thú vẫn là yêu thú, tính tình luôn nóng nảy hơn nhân loại rất nhiều, nghe được lời khiêu khích của Tần Phàm, vừa mới bình tĩnh được một chút liền nổi giận xông thẳng về phía Tần Phàm.

- Oanh!

Trên bầu trời lập tức vang lên tiếng va chạm, nắm tay của Tần Phàm cùng cừu cấp yêu thú chẳng khác gì hai viên sao băng chạm vào nhau, phát ra tiếng vang như sấm rền, mà Tần Phàm lập tức bị bay ngược ra xa mười trượng.

- Thực lực như ngươi mà cũng muốn chống đối cùng bốn sứ?

Nhìn thấy Tần Phàm lại bay ngược, trên mặt cừu cấp yêu thú hiện lên vẻ khinh thường nói, đối phương căn bản không thể phá vỡ được phòng ngự của hắn, hơn nữa lực lượng cũng kém xa, nếu không phải khí lực đối phương quá mức cường đại chỉ sợ đã bị một quyền của hắn đánh chết.

- Đắc ý cái gì? Không phải ngươi vẫn không thương tổn được ta sao?

Tuy lực phủ ngũ tạng của Tần Phàm vô cùng khó chịu, nhưng miệng vẫn cười lạnh nói. Rất rõ ràng hắn đang muốn bức yêu thú kia khôi phục lại bản thể.

Bởi vì hắn vừa nghe được thánh nữ Phương Tiểu Tình truyền âm, nói chỉ cần bức cừu cấp yêu thú khôi phục lại bản thể, nàng sẽ có biện pháp đi đối phó. Muốn bức bách yêu thú khôi phục bản thể, như vậy phải chứng minh hắn có được thực lực đối kháng với hắn.

- Lại đến!

Không cần quản tới thân thể sẽ bị trọng thương hay không, trong lòng Tần Phàm trấn định hơn không ít, Chu Tước Dực vậy mạnh, thân hình chủ động hướng cừu cấp yêu thú bắn tới.

Kỳ thật trước đó hắn cảm thấy cừu cấp yêu thú cường đại đến mức không thể dùng lực đối kháng, chủ yếu là do chênh lệch về tâm lý.

1204. Chương 1214: Hiện Ra Bản Thể. (2)

Chương 1214: Hiện ra bản thể. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Bởi vì hắn là cường giả trong cấp bậc võ thánh, rất ít có võ thánh ngăn cản nổi công kích của hắn, nhưng cừu cấp yêu thú chỉ dùng một hơi thổi nhẹ nhàng là có thể phá vỡ công kích của hắn, hơn nữa lực phòng ngự cơ hồ không thể công phá.

Nhưng hắn lại xem nhẹ một sự kiện, hắn luyện hóa bốn viên ma chủng, đương nhiên là có được lực công kích viễn siêu đồng cấp, nhưng cừu cấp yêu thú cao hơn hắn một bậc, đương nhiên hắn phải kém hơn. Nhưng kỳ thật lực lượng ma chủng chỉ gia trì thêm mà thôi, ma chủng cải tạo đối với hắn chính là thay đổi khí lực hắn càng thêm cường đại!

Khí lực chính là chỗ dựa lớn của Tần Phàm!

Lực phòng ngự của hắn so với lực công kích càng thêm nghịch thiên!

Lực công kích của hắn so với đồng cấp đã gần như vô địch, lực phòng ngự thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến!

Bình thường dùng cứng đối cứng công kích, muốn giết chết hắn trên thực tế rất khó! Vừa rồi Tần Quan thi triển vũ kỹ cực hạn cũng chỉ có thể vây hắn bên trong Huyền Băng Kim Lao, thậm chí cũng không thể làm trọng thương hắn.

- Tiểu tử đừng càn rỡ! Xem lần này bốn sứ hoàn toàn xé nát phòng ngự của ngươi!

Cửu cấp yêu thú lại nghe được lời khiêu khích của Tần Phàm, trên mặt càng thêm dữ tợn, tốc độ của hắn lập tức tăng lên, thậm chí làm cho người ta có loại ảo giác giống như có đầu độc xà nhìn chăm chăm con mồi lại đột nhiên vồ tới.

Tần Phàm cũng có dự cảm, hai mắt chợt ngưng tụ lại.

Ngay lúc hai bên sắp va chạm cùng một chỗ, cánh tay phải của Tần Phàm đột nhiên xuất hiện một tầng vảy cứng rắn màu lục, nhanh chóng phủ kín cả cánh tay hắn.

Kỳ Lân Thủ hiện!

- Oanh!

Hai nắm tay lại va chạm nhau trên bầu trời, giống như điện quang tiếng sấm, ánh sáng nhấp nháy trong đêm đen, có vẻ vô cùng chói mắt. Nhưng lúc này Tần Phàm cũng không bị một quyền đánh bay hơn mười trượng như vừa rồi, bởi vì đã có được lực lượng Kỳ Lân thêm vào, hắn chỉ thoáng lui hai bước sau đó lại tiến lên, từng bước ép sát!

- Đây là cái gì?

Đồng tử cửu cấp yêu thú lúc này co rút lại, trước đó hắn chứng kiến Chu Tước Dực đã cảm thấy có chút kinh ngạc, hiện tại nhìn thấy Kỳ Lân Thủ không khỏi giật mình, hắn tựa hồ đã mơ hồ nhớ ra được điều gì đó.

Lại thấy Tần Phàm lao tới, đôi mắt yêu dị màu bạc của cửu cấp yêu thú lúc này bỗng dưng bắn ra một loại quang mang quỷ dị, trong nháy mắt khắp bốn phía tựa hồ như run lên.

- Oanh!

Tiếp theo sau, Tần Phàm chỉ thấy trước mắt tối sầm, hắn lập tức theo bản năng vung lên cánh tay phải ngăn cản, nhưng chỉ nhìn thấy một hắc ảnh đảo qua trước mắt mình, sau đó liền cảm giác được có một cỗ cự lực không thể ngăn cản truyền đến, thân thể hắn giống như bị một tòa núi lớn áp chế, khung xương tựa hồ gần như bị đập vụn hoàn toàn.

Lồng ngực phi thường áp lực, ngũ tạng lục phủ nếu không có Thanh Long Tâm trấn áp, chỉ sợ lúc này đã bị hao tổn nghiêm trọng. Vì thế hắn không dám tiếp tục đối kháng, chỉ đành cho thân thể bị đánh bay ra xa, đem lực lượng công kích hóa giải một ít!

Trong nháy mắt bị đánh bay, ánh sáng thoáng mờ, rốt cục Tần Phàm đã chứng kiến cửu cấp yêu thú hiện ra bản thể! Âm phong từng trận, một đầu huyền xà toàn thân bao bọc lớp vảy màu bạc xuất hiện ngay trên không trung!

Cự xà thoát nhìn dài chừng trăm trượng, vảy bạc lóng lánh, thoát nhìn cao quý mà uy nghiêm, hàn khí âm sâm. Đầu của nó cũng không lớn lắm, là hình tam giác, trên đầu còn có hai khối thịt lồi, thật giống như là hai chiếc sừng.

Lúc cự xà biến thành hình người hai mắt màu bạc, nhưng lúc này khi biến trở lại bản thể lại là màu đỏ tươi, có vẻ cực kỳ cay độc âm lãnh, xem nó liếc mắt phảng phất như máu huyết đều tràn ra.

Bản thể của cửu cấp yêu thú kia chính là một đầu cự xà!

Tần Phàm còn nhớ mang máng bên trong sách cổ có ghi chép lại, cự xà màu bạc này tên là Cửu U Ngân Giao, thiên phú rất mạnh, vừa sinh ra đã là bát cấp yêu thú, khi trưởng thành là cửu cấp yêu thú. Là thượng cổ dị chủng, trên Vũ Thiên đại lục đã sớm không còn tồn tại, không thể tưởng được nó lại xuất hiện ở thế giới khác.

Vừa rồi quất trúng Tần Phàm chính là đuôi của nó, lực lượng thật lớn, nghe nói có thể quất ngã cả một ngọn núi!

- Người này khó đối phó!

Tần Phàm dừng lại thân hình, hẩn nhìn về phía trước, hai mắt thoảng co rút lại, có vẻ kiên kị không thôi. Bị đánh trúng một kích, hẩn còn có thể ổn định được thân thể của chính mình đã xem như thập phần không dễ dàng.

Nhưng đúng ngay lúc này...

- Thần lâm...

Một thanh âm bỗng nhiên từ Nam Phong Thành truyền đến, vang vọng cả thiên địa... nguồn

Thanh âm kia vừa vang lên, trong thiên địa như có một loại quang thái thần bí buông xuống, quang thái ả tả hạ xuống, thất thải rực rỡ, chẳng khác gì một luồng cầu vòng, màu sắc mỹ lệ.

Một màn như vậy đột nhiên xuất hiện, trước tiên chỉ là một điểm sáng nho nhỏ nhấp nháy, sau đó lan tràn cả không trung, tinh quang nường theo tường vân bắt đầu khởi động, làm cho vạn người chú ý.

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, đêm đen hoàn toàn bị xua tan, cả bầu trời đem giống như được chiếu sáng.

Trên bầu trời, tất cả mọi người đều có thể rõ ràng nhìn thấy được cự xà màu bạc khổng lồ kia, màu bạc chói mắt sáng lên, người quan sát không khỏi sinh ra cảm giác rung động.

Vốn mọi người vừa nhìn thấy cửu cấp yêu thú hiện ra bản thể Cửu U Ngân Giao, đều kinh sợ đứng ngậy tại chỗ, hơn nữa chứng kiến kỳ tích chi tử cũng bị đánh lui, đáy lòng bọn họ dần dần tuyệt vọng.

Nhưng khi bọn họ chứng kiến thất thải quang mang chợt xuất hiện, đang không ngừng ngưng tụ lên, nhìn thấy quang mang ngày càng chiếu sáng ngời trên thân thể Cửu U Ngân Giao, dần dần mọi người đều có thể thấy được quang mang đem thân thể Cửu U Ngân Giao cố định ngay giữa không trung!

Một màn thần kỳ xuất hiện làm mọi người trong Nam Phong Thành đều không khỏi mừng rỡ ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời cảm thấy lại có hi vọng, hơn nữa trên mặt hiện lên thần sắc khiếp sợ lẫn thành kính vô cùng.

Thần tích!

Đó là thần tích!

Rung động! Rất rung động!

Ngay cả kỳ tích chi tử cũng không phải đối thủ của cửu cấp yêu thú, cứ như vậy bị thất thải quang mang cố định ngay giữa không trung, phẳng phất như có một bàn tay vô hình thuộc về thần linh đang đem quái vật kia nắm giữ trong tay, làm cho nó hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Một màn như vậy đối với mọi người mà nói đã đủ chấn động tâm linh. Trong lòng mọi người đều âm thầm cho rằng đó nhất định là thần tích! Chỉ có thần linh mới có được thủ đoạn như vậy!

- Rốt cục Chân Võ Thần đã chiếu cố chúng ta!

- Cảm tạ Chân Võ Thần! Cảm tạ thần thú! Tín đồ xin cống hiến toàn bộ tín ngưỡng!

- Thần ân buông xuống, tru tà diệt yêu! Chân Võ Thần không gì không làm được, cứu vớt con dân!

Đối với người trên Vũ Thiên đại lục mà nói, từ nhỏ đã tín ngưỡng thần linh, đó là tư tưởng xâm nhập tận xương cốt, có thể tận mắt chứng kiến thần tích đối với họ mà nói là một chuyện thập phần đáng giá hưng phấn kích động, trạng thái của họ hiện tại như điên cuồng.

1205. Chương 1215: Thần Hàng Lâm.

Chương 1215: Thần hàng lâm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Bên trong lãnh địa của Nam Phong Tần gia, mọi người còn đang kinh ngạc nhìn thiếu nữ đang trôi nổi trên mặt đất chừng ba trượng cao, đó chính là thánh nữ đến từ Thần Thú gia tộc của Đại Khôn quốc. Trên người nàng mặc áo bào màu trắng, quang mang thánh khiết rạng người từ trên thân thể nàng tỏa ra, giống như thần nữ buông xuống, làm người ta không dám nảy sinh chút lòng khinh nhờn, thậm chí chỉ muốn quỳ xuống lạy chào.

- Tê...hồng...

Ở giữa không trung, Cửu U Ngân Giao bị thất thải quang mang vây khốn lúc này trong miệng phát ra tiếng kêu dữ tợn khủng bố, vừa không ngừng giãy dựa thân hình thật lớn của nó, muốn giãy thoát trôi buộc nhưng không thành công.

Lúc này Tần Phàm ngự không mà đứng, bởi vì vừa rồi bị đuôi của Cửu U Ngân Giao quất trúng, toàn thân hắn đang bị vây trong trạng thái suy yếu, Thanh Long Tâm không ngừng gia tốc nhảy lên, toàn lực khôi phục thương thể trong ngũ tạng lục phủ của hắn.

Cửu U Ngân Giao không phải yêu thú tầm thường, nếu không phải lúc này có Phương Tiểu Tình ra tay, Tần Phàm bị trúng thêm một kích như vậy hắn cũng không dám cam đoan mình còn có thể tiếp tục di chuyển trên không trung, sẽ bị trọng thương thậm chí là tử vong cũng không thể nào biết được.

Nhìn thoáng qua Cửu U Ngân Giao đang giãy dựa, Tần Phàm phát hiện vầng sáng trên người nó thoát nhìn quanh một vòng lại một vòng, giống như bị một sợi dây chặt chẽ quấn lấy thân thể không cách nào vùng vẫy.

Lại nhìn qua phía chân trời bên kia, ở nơi đó mặc dù là một mảnh tối đen nhưng hắn tựa hồ cảm giác được có một đầu cự tượng bao phủ thất thải quang mang đang xa xa vươn chiếc mũi dài quấn lấy đầu cửu cấp yêu thú kia, không ngừng kéo đầu yêu thú lùi về tận sâu trong chân trời bên đó.

- Quả nhiên là thần thú xuất thủ, tuy rằng không phải là bản thể thần thú, nhưng nếu nói là thần tích cũng không nói sai!

Tần Phàm vừa lo khôi phục thương thể mà thì thào nói. Thần Thú gia tộc thánh nữ Phương Tiểu Tình, có được năng lực khai thông thần thú. Hơn nữa đại trưởng lão Thần Thú gia tộc đã từng nói qua, có một ngày thiếu nữ kia có thể trợ giúp được cho hắn.

Nói tới đây, hắn lại đưa mắt nhìn chỗ Phương Tiểu Tình đang trôi nổi bên trong lãnh địa gia tộc, hắn muốn nhìn rõ tình huống của vị thánh nữ kia.

Chỉ thấy bên dưới Nam Phong Thành, những yêu thú còn chưa bị Cửu Long Tháp đè chết hay thu nhập vào trong tháp vào lúc này giống như chiếm được mệnh lệnh tấn công từ cửu cấp yêu thú, gần vạn đầu yêu thú bắt đầu điên cuồng hướng Nam Phong Tần gia khởi xướng tiến công.

May mắn Tần Li đã có chuẩn bị sẵn sàng, tổ chức gia tộc cùng lực lượng của Ân Thế mạo hiểm đoàn tiến hành chống cự kịch liệt, mà có thể do “thần tích” quá mức kinh người, rất nhiều võ giả trong Nam Phong Thành tựa hồ cũng có niềm tin, tham gia vào hàng ngũ chống cự đàn yêu thú công kích.

Yêu thú đông đảo, hơn nữa còn sống sót đa số đều là yêu thú cấp cao, sức chiến đấu kinh người, nhưng hôm nay là đại hôn của Tần Phàm, võ giả cao cấp tụ tập tại Nam Phong Thành rất nhiều, trong khoảng thời gian ngắn cuộc chiến khó phân thắng bại, chỉ có một ít yêu thú có thể xông vào trong gia tộc, nơi đó còn có Tần Li dẫn theo cao thủ gia tộc thủ hộ Phương Tiểu Tình, tạm thời hắn là còn có thể kiên trì.

Nhưng đúng ngay lúc này Tần Phàm đột nhiên ngưng tụ hai mắt.

Hắn thấy được một đạo bóng xám xẹt qua trời cao, tốc độ cực nhanh, đang phóng thẳng về hướng Phương Tiểu Tình!

- Không tốt, là lão cẩu Tần Quan!

Tiếp theo trong lòng Tần Phàm không khỏi cả kinh, hắn bất chấp thương thể trên người, vội vàng vẫy Chu Tước Dực liều mạng bay tới, phát hiện đạo bóng xám kia chính là cửu cấp võ thánh Tần Quan.

Hiện tại Cửu U Ngân Giao bị vây khốn hơn nửa tựa hồ đang bị lôi kéo rời đi, như vậy đối với Tần Quan mà nói không thể nghi ngờ là mất đi chỗ dựa vững chắc, hắn tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy phát sinh, cho nên khi hắn phát hiện là Phương Tiểu Tình đang thi triển thần thuật, ngay lập tức muốn lao tới phá hư.

Tần Phàm cũng biết nếu quá trình Phương Tiểu Tình thi triển thần thuật bị phá hỏng, Cửu U Ngân Giao nhất định lấy được tự do, đến lúc đó nếu muốn tiếp tục đối phó với nó thật khó khăn hơn rất nhiều.

Hắn cũng không dám để người khác đi ngăn trở, bởi vì với thực lực cửu cấp võ thánh của Tần Quan, cho dù là bát cấp võ thánh cũng khó có thể ngăn được! Huống chi lúc này toàn bộ võ thánh cũng không ở trong lãnh địa của Nam Phong Tần gia, cường giả cũng chỉ có Tần Li đạt tới bát cấp võ tôn mà thôi, căn bản không đủ ngăn trở được Tần Quan!

- Tần Quan, nếu ngươi tiếp tục khăng khăng làm vậy, cho dù hôm nay ngươi có thể chạy thoát, cả Vũ Thiên đại lục sẽ không thể tha cho ngươi!

Tần Phàm nhìn thấy Tần Quan đang lao về hướng Phương Tiểu Tình, lạnh giọng quát.

- Ha ha, từ khi ta bước lên con đường này, ta chưa từng nghĩ qua tiếp tục quay đầu lại! Vũ Thiên đại lục không thể dung cho ta, như vậy thì xây dựng một đại lục khác đi!

Tần Quan cũng điên cuồng cười lớn đáp lại.

- Ngươi sẽ không thực hiện được!

Sắc mặt Tần Phàm trầm xuống, đem tốc độ vận chuyển tới cực hạn.

Nhưng Tần Phàm xuất phát sau Tần Quan, tuy rằng tốc độ của hắn nhanh hơn Tần Quan nhưng bởi vì khoảng cách vẫn truy không kịp người kia.

- Tiểu nha đầu, lập tức dừng lại, bằng không bổn thánh không khách khí!

Tần Quan xông vào bên trong lãnh địa Nam Phong Tần gia, căn bản không có người nào dám đi ngăn cản hắn, chỉ dùng khí tức cửu cấp võ thánh đã đủ cho hắn đi qua thông suốt, khi nhìn thấy Phương Tiểu Tình, liền lạnh lùng nói.

Vừa dứt lời, liền thấy trong tay hắn ngưng tụ một cỗ nguyên năng công kích, một đạo quang hoa dần dần hiện lên, muốn hướng Phương Tiểu Tình bắn ra, không hề có chút ý lưu tình.

- Tiểu Tình, cẩn thận!

Thấy vậy Tần Phàm vội vàng hô to một tiếng, thực lực của Phương Tiểu Tình còn chưa tới tiên thiên, nếu bị một kích của cửu cấp võ thánh phỏng chừng sẽ lập tức tử vong đương trường.

- Thánh nữ điện hạ!

Hai võ thánh của Thần Thú gia tộc phụ trách bảo vệ Phương Tiểu Tình thấy tình cảnh kia cũng kinh hãi, vội vàng bỏ qua đối thủ xông tới, nếu như thánh nữ xảy ra chuyện gì hai người họ về gia tộc thật sự không mặt mũi gặp người.

Nghe được thanh âm, Phương Tiểu Tình thoáng quay đầu lại, có chút do dự, nàng biết nếu mình dừng thi triển thần thuật như vậy Cửu U Ngân Giao sẽ chạy thoát, nếu như vậy nhiệm vụ giúp đỡ Tần Phàm sẽ bị thất bại.

- Vậy đi gặp thân của ngươi đi thôi!

Trên mặt Tần Quan nổi lên tia lãnh ý, hắn đã không còn cách nào khác quay đầu lại, cho dù đối mặt một tiểu cô nương hắn cũng có thể buông tay hạ độ thủ.

Quang hoa trong tay hắn ngày càng chói mắt, hắn giơ tay lên định công kích...

Nhưng đúng lúc này, bỗng nhiên bên trong một kiến trúc của Nam Phong Tần gia cách đó không xa có một hắc ảnh dùng tốc độ cực nhanh phá không bắn ra, hơn nữa nhìn phương hướng rõ ràng là bắn thẳng về hướng Tần Quan.

Đạo hắc ảnh kia như đao như kiếm, tốc độ cực nhanh, nhìn thấy rõ ràng là một mũi nhọn sắc bén màu vàng xuất từ trên thân một đầu yêu thú, dưới đêm đen tản ra hàn quang làm lòng người sợ hãi.

1206. Chương 1216: Trợ Giúp Ngoài Ý Liệu.

Chương 1216: Trợ giúp ngoài ý liệu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Có thể khẳng định đó là phát ra từ trên thân yêu thú cấp cao!

- Sao lại thế này?

Sắc mặt Tần Quan trầm xuống, tuy rằng vừa rồi hắn cũng phát hiện có yêu thú cấp cao đang tới gần, nhưng hắn nghĩ mãi không rõ những yêu thú khác hắn đã bị Cửu U Ngân Giao khống chế, hiện tại mình muốn cứu Cửu U Ngân Giao làm sao lại có yêu thú chạy tới ngăn cản?

Nhưng còn chưa cho hắn thời gian suy nghĩ nhiều, mũi nhọn đã bắn tới trước mặt hắn, khí thế mãnh liệt, rõ ràng không phải yêu thú bình thường có thể phát ra!

- Sưu!

Mũi nhọn thập phần sắc bén, mang theo kim sắc quang hoa thật yêu dị, bám theo tiếng xé gió bén nhọn, thậm chí đã đạt tới mức cực hạn, không gian sản sinh tầng tầng gợn sóng, giống như tách đôi mặt nước làm hai nửa rõ ràng.

Công kích như vậy cho dù là lục thất cấp võ thánh còn thua kém, thậm chí đã có thể so sánh với bát cấp võ thánh!

Gai nhọn kia nếu ở bình thường Tần Quan tự nhiên không để vào trong mắt, nhưng hiện tại Tần Quan bởi vì từng trải qua cuộc chiến sinh tử với Tần Phàm trước đó, lưu lại thương thế nghiêm trọng còn chưa khôi phục lại, không còn nằm trong trạng thái mạnh mẽ như trước kia.

Hắn mơ hồ cảm giác được gai nhọn đối với hắn uy hiếp!

Nếu hắn tiếp tục công kích Phương Tiểu Tình, cây gai nhọn sắc bén rất có thể sẽ tạo thành thương tổn cho hắn, tuy rằng không đến mức trí mạng nhưng một khi hắn tiếp tục bị thương, như vậy hắn nhất định không thể ứng phó được với Tần Phàm đang lao tới.

Hiện tại tuy rằng Tần Phàm không ở trong trạng thái Chu Tước huyết mạch như trước đó, nhưng thực lực vẫn không thể xem thường.

Kỳ thật Tần Quan đi nhờ vả cứu cấp yêu thú, làm như vậy là vì bảo vệ mình cùng tính mạng địa vị của Kiền Kinh Tần gia, nếu hắn vì cứu Cửu U Ngân Giao mà chết, đối với hắn mà nói là thập phần không đáng.

Đủ loại ý tưởng nháy mắt lướt qua trong đầu, trên thực tế chỉ chừng nửa lần hô hấp, gai nhọn chỉ còn cách Tần Quan chừng mười thước, thoáng chần chờ, cuối cùng hắn cũng bỏ qua hành động công kích Phương Tiểu Tình, ngược lại đem công kích trong tay đánh về hướng gai nhọn bay tới.

- Oanh!

Gai nhọn cùng nguyên năng công kích của Tần Quan va chạm vào nhau giữa không trung, phát ra tiếng vang nặng nề, gai nhọn tuy rằng lợi hại nhưng dưới công kích của cứu cấp võ thánh vẫn bị đánh thành dập nát. Nhưng nguyên năng công kích cũng vì vậy mà tiêu thất, thành công cản trở Tần Quan không kịp phá hư Phương Tiểu Tình thi triển thần thuật.

- Di?

Tần Phàm vốn nghĩ tới lần này Phương Tiểu Tình sẽ bị phá hỏng việc thi triển thần thuật, nhưng không nghĩ ra đột nhiên xảy ra một màn ngoài ý muốn kia, điều này làm cho hắn không khỏi kinh ngạc, hắn cũng rõ ràng nhìn ra được công kích vừa rồi xuất phát từ một đầu yêu thú.

Có yêu thú đang trợ giúp mọi người?

Lập tức Tần Phàm có chút nghi hoặc quay đầu nhìn về phương hướng phát ra gai nhọn, hắn thấy được một đầu yêu thú thân hình khổng lồ chậm rãi hiện ra, đầu yêu thú thoạt nhìn chẳng khác gì một ngọn núi nhỏ, trên người mọc đầy những kim sắc gai nhọn, mỗi cây gai nhọn như đao kiếm đâm thẳng trời cao, thoạt nhìn cực kỳ uy vũ dữ tợn.

- Tựa hồ là yêu thú chiến trư hệ, nhưng loại yêu thú này bình thường đều thuộc loại trung hạ cấp yêu thú, rất ít yêu thú cấp cao, mà theo uy lực gai nhọn vừa rồi phát ra, chỉ sợ thực lực còn lợi hại hơn cả bát cấp yêu thú, đó là một đầu yêu thú biến dị!

Tần Phàm trầm suy nghĩ, vừa nghĩ tới đây, hắn đột nhiên nhớ tới điều gì, hai mắt co rụt lại, giật mình nói:

- Chẳng lẽ là...

Đúng lúc này, chiến trư khổng lồ chậm rãi ngừng đầu, đôi ánh mắt màu đỏ liền hiện ra trước mắt Tần Phàm, ánh mắt thập phần linh động lại rất có nhân tính, làm cho hắn vừa nhìn thấy lập tức liền nhận thức được chính là chiến trư mắt đỏ biến dị mà hắn từng kết thiện duyên khi gặp mặt tại Yêu Thú Hoang Nguyên.

- Không ngờ là tiểu gia hỏa năm đó! Chắc chắn, vài năm không thấy, không thể tưởng được tiểu gia hỏa đã trưởng thành tới mức này, thật sự không sao tưởng tượng nổi!

Tần Phàm vừa cảm thấy ngoài ý muốn vừa thấy khiếp sợ, phải biết rằng lúc đó hồng mục chiến trư kia chỉ mới là một đầu tứ cấp trung giai yêu thú mà thôi.

Lúc trước Tần Phàm dùng một viên Long Tuyền Hoàn thay đổi vận mệnh của đầu yêu thú biến dị này. Nhưng lần thứ hai khi Tần Phàm tiến vào Yêu Thú Hoang Nguyên, hồng mục chiến trư đã có được thực lực khiêu chiến cấp yêu thú Thiên Sí Hồ, cũng biết được thiên phú của nó cực kỳ đáng sợ.

Chỉ là Tần Phàm không thể tưởng được chỉ qua thêm vài năm tiểu gia hỏa kia lại có thể tạo thành uy hiếp đối với cửu cấp võ thánh!

Hiện tại hồng mục chiến trư đã biến đổi một thân kim mao sáng lạn, uy phong凛凛, hoàn toàn giống như hình dáng của một thú vương, không còn vẻ ngây ngô của ngày trước. Chỉ có đôi mắt linh động vẫn giống như trước kia, bộ dạng cực giống nhân loại, hơn nữa sau khi nhìn thấy Tần Phàm còn hiện ra dáng vẻ phấn khởi mừng rỡ.

- Nhưng tiểu gia hỏa này vì trợ giúp ta cũng dám đi đắc tội cửu cấp yêu thú, thật đủ tình thâm ý trọng, dù thay đổi là nhân loại cũng chưa chắc làm được như vậy!

Ngay lập tức Tần Phàm không khỏi có chút cảm động, hiện tại tuy rằng hồng mục chiến trư lợi hại, nhưng nhất định vẫn còn kém hơn Cửu U Ngân Giao, nếu bị cửu cấp yêu thú đào thoát, tình cảnh của nó nhất định cực kỳ nguy hiểm.

Ngao ngao...

Hồng mục chiến trư nhìn thấy Tần Phàm đã tới, trong miệng có chút hưng phấn kêu lên hai tiếng, cực thông nhân tính, nghe như đang muốn tranh công. Đối với nó mà nói, Tần Phàm đã giúp nó hai lần, hơn nữa hôm nay nó có được thực lực như vậy cũng nhờ có Tần Phàm, cho nên nó luôn mang theo lòng cảm kích đối với ân nhân trước mặt.

Đương nhiên bản thân nó cũng có chút tiểu dã tâm, hiện tại thực lực của nó đã xem như đứng đầu trong Yêu Thú Hoang Nguyên, yêu thú có thể so sánh được với nó cơ bản không có, nhưng bởi vì có Cửu U Ngân Giao tồn tại, nó vĩnh viễn không có khả năng chân chính xưng vương.

Vốn nó thật sự không có dũng khí đối kháng với cửu cấp yêu thú, thẳng tới khi gặp lại Tần Phàm, nó mới dám buông tay một lần. Hiện tại nó nhìn thấy cửu cấp yêu thú bị vây khốn, có cơ hội như vậy nó tự nhiên sẽ không bỏ qua.

- Tốt, lão bằng hữu, một lát chúng ta ôn chuyện sau đi, hiện tại ta phải trước tiên đem người này giải quyết!
Sau thoáng trao đổi ánh mắt ngăn ngừa cùng hồng mục chiến trư, Tần Phàm không hề dừng lại tốc độ phóng tới, thân hình của hắn rất nhanh đã tới gần Tần Quan.

- Tần Phàm, đừng cho là ta thật sự sợ người!

Tần Quan không thể phá hư Phương Tiểu Tình thi triển thần thuật, thấy Tần Phàm đã đi tới, hắn biết mình khó có được thêm cơ hội lần nữa, sắc mặt âm trầm lạnh lùng nói:

- Hiện tại người cùng ta ở trong này quyết chiến, đến lúc đó Nam Phong Tần gia người đừng mong còn giữ được địa phương nào đầy đủ, tộc nhân của người toàn bộ đều phải cùng người chôn cùng! nguồn

- Hừ, lão cẩu Tần Quan, người thử xem! Hiện tại người một thân tổn thương, bản thân ta muốn nhìn xem người dựa vào thứ gì cùng ta đấu!

1207. Chương 1217-1218: Giao Phong Cuối Cùng.

Chương 1217-1218: Giao phong cuối cùng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm lạnh lùng đáp lại, tốc độ vẫn không giảm tiến nhanh tới trước. Hắn biết vào lúc này tuyệt đối không thể lùi bước, nếu không chỉ làm cho đối phương có thời cơ lợi dụng, bởi vì hắn biết tuy miệng Tần Quan nói không sợ nhưng trên thực tế đã sợ hãi.

Trong loại tình huống như vậy, vì không để cho Tần Quan thi triển vũ kỹ, hắn lựa chọn dùng cận chiến. Hơn nữa hắn đã tận lực đem lực lượng ngưng tụ, phòng ngừa lực lượng bộc phát mà tạo thành phá hư lãnh địa của gia tộc.

Nhìn thấy Tần Phàm cường thế lao tới, đôi mắt Tần Quan không khỏi co rụt lại, miệng hừ một tiếng, nhưng ngay lập tức đứng như suy nghĩ của Tần Phàm, hắn không dám thực sự cùng Tần Phàm ngay mặt quyết chiến.

Một mặt là bởi vì thân thể hắn bị thương rất nặng, hắn cũng không có được tốc độ khôi phục biến thái như Tần Phàm, trạng thái hiện tại căn bản không cho phép hắn tiếp tục tiến hành quyết chiến với cường độ cao. Mà ở bên kia, hắn nhìn ra được đầu kim sắc chiến trư có quan hệ không tầm thường với Tần Phàm, lúc hai người đối chiến chỉ sợ đầu yêu thú kia sẽ đánh lén, ở lại chỗ này tình thế đối với hắn vô cùng bất lợi.

Xuất phát từ những lo lắng như vậy, Tần Quan thoáng do dự, một quyền oanh thẳng về hướng Tần Phàm đang lao tới trước mặt, mặt ngoài giả vờ như muốn liều mạng, nhưng trên thực tế thân thể chợt lóe, trực tiếp hướng trên bầu trời bay đi.

Nếu không thể phá hỏng Phương Tiểu Tình thi triển thần thuật, như vậy hắn tính toán thử bay lên bầu trời trợ giúp Cửu U Ngân Giao thoát khỏi trời buộc.

- Oanh!

Một thanh âm vang lên, hai đạo công kích gặp nhau nổ tung trên không trung, lúc này đối chiến Tần Quan phát ra công kích liền bị công kích của Tần Phàm nuốt sống, nhưng Tần Quan cũng mượn cơ hội này xông lên giữa không trung.

- Hừ, còn si tâm bất tử! Tần Quan lão cẩu, vừa rồi bởi vì cho người may mắn chạy thoát mà dẫn phát ra nhiều phiền toái như thế, lần này người đừng mong tiếp tục có cơ hội!

Tần Phàm nhìn ra được thực lực của Tần Quan quả nhiên kém hơn vừa rồi không ít, hắn làm sao dễ dàng cho đối phương được như nguyện, trong miệng hừ lạnh một tiếng nói.

Ngay sau đó hắn ngưng tụ hai mắt, Chu Tước Dực vỡ mạnh, sát khí trong nháy mắt phóng lên cao.

Án oán giữa hai gia tộc cũng đã tới thời điểm triệt để giải quyết!

Tần Phàm nhìn thấy Tần Quan bay ngược trở lên bầu trời, điều này cũng là hi vọng của hắn, chỉ cần quay về không trung, như vậy không cần lo lắng đối chiến tạo thành phá hủy lãnh địa của gia tộc.

Không thể không nói, lúc này cả Nam Phong Thành đã bị đàn yêu thú đặc biệt “chiếu cổ”, Nam Phong Tần gia cũng đã tổn hại không ít, thật sự không thể tiếp tục thừa nhận cuộc chiến giữa hai người bọn hắn đập vào.

- Tiểu Phàm, đệ nhất định phải cẩn thận!

Nhìn thấy Tần Phàm cùng Tần Quan lại bay trở lên bầu trời tiếp tục cuộc chiến, lúc này Tần Li nhỏ giọng thì thào, tuy rằng thoát nhìn hiện tại bên bọn họ giống như đã chiếm cứ ưu thế, nhưng trong lòng của nàng vẫn còn chưa thể hoàn toàn thả lỏng.

Tần Quan không phá rồi được việc thi triển thần thuật, Phương Tiểu Tình vẫn tiếp tục động tác của mình. Ở trên không, thân thể khổng lồ của Cửu U Ngân Giao bị thất thải quang mang vây khốn, vừa giãy dụa tê rống, dần dần bị kéo vào tận sâu trong chân trời tối đen, lực lượng của thần thú khiến cho nó không thể nào chống cự.

- Chỉ cần tiếp tục kiên trì thêm nửa khắc thời gian, như vậy có thể hoàn toàn đem con yêu thú kia đuổi ra khỏi Vũ Thiên đại lục chúng ta!

Phương Tiểu Tình cố gắng kiên trì, lần nữa khiêu chiến cực hạn của mình. Lực lượng của thần thú có lực ước thúc cực lớn đối với yêu thú trên Vũ Thiên đại lục, thậm chí có thể xua đuổi bất cứ yêu thú nào, cho nên nàng mới gọi Tần Phàm bức bách yêu thú cửu cấp hiện ra bản thể.

Thế nhưng thực lực của Cửu U Ngân Giao thực sự quá mức cường đại, tuy rằng Phương Tiểu Tình mượn thần lâm đem nó vây khốn, nhưng bởi vì lực lượng của bản thân nàng thật quá yếu, thậm chí còn chưa đạt tới tiên thiên cảnh giới, thừa nhận lực lượng cường đại từ ngoại giới tiến vào cũng khiến cho nàng thập phần khổ sở. Vào lúc này thân hình nàng đã ướt đầm mồ hôi, sắc mặt tái nhợt không còn huyết sắc, nhưng nàng vẫn cắn chặt răng kiên trì lên.

Tần Phàm đuổi theo Tần Quan, tốc độ của hai người cực nhanh, như truy phong đuổi nguyệt, chỉ phút chốc lên tới ngàn trượng, đã về tới trên bầu trời.

Nhìn thấy sắp bị đuổi kịp, bản thân lại bị trọng thương, Tần Quan biết tốc độ của mình không sánh kịp Tần Phàm, hắn cắn chặt răng, đột nhiên xoay người lại lạnh lùng quát:

- Tiểu tạp chủng, có dám đón bốn thánh một chiêu!

Tiếng quát vừa dứt, hai tay hắn vươn về phía trước, nguyên năng nồng đậm lập tức ngưng tụ trên tay hắn, quang mang chói mắt bắn ra bốn phía, thoát nhìn giống như thật sự đem vầng trăng hải xuống.

Hắn biết rõ cho dù tiếp tục bỏ chạy cũng bị bắt lại, nên quyết tâm thi triển võ kỹ liều mạng.

- Lão cẩu người còn có chiêu thức gì cứ việc tiếp tục sử dụng đi!

Lúc này hai mắt Tần Phàm co rụt lại, thân hình dừng ngay giữa không trung, bắt đầu âm thầm chuẩn bị. Nguyên năng lợi hại thể nào hắn đã sớm được linh giáo, lấy bản tức nguyên khí của bản thân hắn vẫn có chút không sánh kịp, nếu không phải có năng lượng ma chủng ủng hộ, hắn muốn đối kháng với đối phương thật sự là không khả năng.

Nhưng hiện tại Tần Quan đã bị trọng thương, có thể ngưng tụ được nguyên năng ít hơn lúc trước rất nhiều, dù sao lực lượng quá mạnh mẽ chính thân thể hắn cũng không thể chịu nổi.

- Tiểu tạp chủng, đừng quá hung hăng càn quấy, người sẽ hối hận!

Tần Quan nghe được thanh âm khinh miệt của Tần Phàm, trên mặt giận dữ đỏ bừng. Hắn dù sao cũng là cửu cấp vô thánh, không ngờ luân lạc tới nông nổi bị vũ nhục như hiện tại, làm cho hắn thật sự không còn cách nào nhẫn nhịn xuống:

- Bốn thánh cho dù phải đồng quy vu tận cũng sẽ không cho tiểu tạp chủng người được sống dễ chịu!

Ngay tiếp theo, chỉ thấy Tần Quan cắn lưỡi, phun ra một ngụm máu tươi.

- Huyết Nguyệt Tế Thiên!

Thanh âm của Tần Quan vừa vang lên, nhất thời gió giục mây vùn, bầu trời tối đen giống như bắt đầu quay cuồng mãnh liệt, mặt khác còn có nguyên năng kim sắc cùng lam sắc đan chéo trên huyết hải, năng lượng kinh khí mệnh môn bên trong không ngừng va đập lẫn nhau, thiên địa bắt đầu chấn động kịch liệt.

Thấy vậy đôi mắt Tần Phàm không khỏi co rụt lại, tới hiện tại kinh nghiệm chiến đấu của hắn đã thập phần phong phú, vũ kỹ dùng máu làm dẫn hắn từng gặp được vài lần, hắn biết phàm là vũ kỹ lấy máu làm dẫn đều là cấm kỹ, đều là chiêu số giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, nếu không phải tới thời điểm sau cùng sẽ không ai dám dễ dàng sử dụng.

Rất rõ ràng, hiện tại Tần Quan đã bị ép buộc nóng nảy, muốn thi triển bí kỹ huyết chú, tình huống thân thể lúc này của hắn thi triển vũ kỹ như vậy chỉ sợ bản thân không chết cũng chẳng có gì khác biệt.

- Được, người đã muốn liều mạng, ta cũng phụng bồi tới cùng!

Ngay lập tức trong lòng Tần Phàm cũng hạ quyết tâm, trong tay hiện ra một nhóm đan dược màu đỏ sậm, bỏ vào miệng nuốt chửng.

Chương 1218: Giao phong cuối cùng. (2)

Những viên đan dược này đều là Sinh Sinh Tạo Huyết Đan, có thể gia tốc chế tạo máu tươi.

Vừa nuốt đan dược, dược lực tan ra, chân tay Tần Phàm không ngừng bị bành trướng lên, thật giống như bị thổi phồng hơi khí, tựa hồ như muốn lập tức nổ tung.

- Bồng!

Tiếp theo trên cổ tay phải Tần Phàm xuất hiện một vết thương, nhất thời máu tươi trào ra như suối phun! Chỉ trong nháy mắt, cánh tay hắn hiện ra lân giáp dữ tợn đỏ như máu, khí tức thô bạo lập tức phóng lên cao.

Bởi vì huyết khí gợn lên, ma chủng Kỳ Lân liền xảy ra dị biến!

Huyết mạch Huyết Kỳ Lân bị thức tỉnh! xem tại

Mỗi lần tỉnh lại huyết mạch Huyết Kỳ Lân đều phải trả giá thật trầm trọng, thậm chí còn nghiêm trọng hơn cả bất tử Chu Tước huyết mạch, dù sao Chu Tước huyết mạch còn khả năng tự mình chữa trị. Tóm lại một khi thi triển huyết mạch Huyết Kỳ Lân, đồng dạng cũng là chiêu số đả thương địch thủ một ngàn mình cũng tổn tám trăm, nhưng hiện tại Cửu U Ngân Giao bị Phương Tiểu Tình khống chế, Tần Quan đã bị vây trong nỗ lực hết đà, Tần Phàm cũng không sợ liều mạng.

- A...

Thống khổ cùng cực truyền đến, Tần Phàm không khỏi phát ra tiếng gầm rú như dã thú, mà tiếp theo ý chí thô bạo đập vào, thậm chí làm thân thể cùng linh hồn của hắn đều phát run lên.

Loại cảm giác này thật quá khó chịu đựng!

- Tiểu tử kia rốt cục đang muốn làm gì?

Tần Quan đối diện chứng kiến Tần Phàm nuốt một đồng đan dược, lúc này ánh mắt cũng co rụt lại, nếu luận theo đan dược dự trữ, hắn không giống như danh xưng Kỳ Tích Đan Vương, bởi vì người bình thường căn bản không có khả năng nuốt đan dược với số lượng không chút hạn chế như thế.

Nhưng hắn cũng nhìn thấy vết thương trên cổ tay Tần Phàm đang tuôn máu, hắn suy đoán Tần Phàm cũng muốn dùng bí kỹ lấy máu làm dẫn, nhất thời cắn chặt răng, ngụm máu tươi thứ hai lại tiếp tục phun trào.

Ngay sau đó huyết hải quay cuồng trên không trung giống như sóng gió lật trời, hồng thủy cuồng quyền, năng lượng bên trong càng thêm mãnh liệt, không ngừng ngưng tụ, chỉ sau một lát một vầng hồng nguyệt huyết sắc buông xuống.

1208. Chương 1217-1218: Giao Phong Cuối Cùng.

Chương 1217-1218: Giao phong cuối cùng.

- Tiểu tập chúng, đi chết đi!

Trong miệng cắn chặt răng, hai tay Tần Quan đẩy ra, thoát nhìn hồng nguyệt giống như nguyệt luân thật lớn dùng tốc độ cực nhanh phóng về phía Tần Phàm.

Những nơi hồng nguyệt đi qua, phong vân cuốn động, thậm chí không khí đều bị bứt ra, lộ ra một con đường chân không, bên trong không ngừng khởi động năng lượng, muốn hủy diệt cùng cắn nuốt hết thảy.

- Lão cẩu, đây là câu cuối cùng của ngươi!

Theo Huyết Kỳ Lân huyết mạch thức tỉnh, đôi mắt Tần Phàm biến thành đỏ bừng. Lúc này Kỳ Lân ma chủng đã bộc phát bản năng nguyên thủy, Kỳ Lân huyết hồn chôn giấu tận sâu trong ma chủng bị kích thích! Vào lúc này trên người Tần Phàm xuất hiện khí tức Kỳ Lân ma tôn viễn cổ, hơn nữa còn là Huyết Kỳ Lân ma tôn!

Khí tức thô bạo được hẩn tụ tập suốt bốn năm, trong một khắc này tàn sát hung hoành, hóa thành cỗ khí thế cuồng bạo chưa từng có xông thẳng lên trời, cả cánh tay hẩn biến thành máu tươi đầm đìa, lân giáp đỏ tươi dữ tợn có vẻ càng thêm thâm trầm khủng bố.

- Bạo Huyết Kỳ Lân!

Tiếp theo trong miệng Tần Phàm quát một tiếng, một đầu hư cảnh huyết sắc Kỳ Lân lập tức rít gào lao ra từ nắm tay của hẩn!

Bốn vó đạp máu, huyết khí xung thiên, khí tức cường đại mà cuồng bạo như kinh phong, như đất rung, như núi chuyển, như sóng thần!

Hư ảnh huyết sắc kỳ lân hướng huyết sắc hồng nguyệt chạy chồm tới, mỗi một lần giẫm xuống, đều có tầng tầng không gian bị đạp vỡ, toàn thân mang theo kinh khí hung hãn tựa hồ tùy thời đều nuốt chửng thiên địa.

Mọi người trong Nam Phong Thành đều bị một mảnh đỏ bừng trên bầu trời làm sợ hãi, trên mặt mỗi người tràn ngập vẻ hoảng sợ. Phàm là người tập võ đều biết được dùng máu làm dẫn tạo ra uy lực bí kỹ càng thêm mạnh mẽ, mà trả giá cũng cực lớn, bọn họ cũng biết cả hai người đang so đấu đều dùng máu dẫn bí kỹ, chứng minh hai người lúc này hoàn toàn liều mạng.

Lần này giao phong, sẽ là lần giao phong cuối cùng, thắng được là người chiến thắng cuộc đại chiến lần này! Mà vận mệnh gia tộc của họ cơ hồ toàn bộ đều đặt trong kết quả của cuộc chiến phía trên!

- Oanh!

Rốt cục dưới ánh mắt khẩn trương của vô số người đang nhìn chăm chú, huyết sắc kỳ lân cùng huyết sắc hồng nguyệt trên bầu trời va chạm vào nhau, phát ra tiếng va chạm năng lượng kinh thiên động địa!

Giao phong cuối cùng!

Sông máu! Hồ máu! Biển máu!

Trong khoảng thời gian ngắn thật giống như cả thiên địa đều bị đánh vỡ, không ngừng tuôn ra máu tươi đỏ thẫm! Năng lượng vô cùng kinh khủng bắt đầu khởi động, từ chân trời cao cao không ngừng giáng xuống, linh khí dao động kịch liệt trong thiên địa, thậm chí phong vân lôi điện cũng bùng nổ.

Từng vầng năng lượng không ngừng tàn sát bừa bãi, thổi quét khắp bốn phương tám hướng, kiến trúc Nam Phong Thành bên dưới lúc này nhận lấy ảnh hưởng nghiêm trọng, không ngừng sụp xuống, những khe nứt như mạng nhện không ngừng tản ra, có không ít người bị năng lượng dao động trực tiếp chấn ngã, sau đó rơi vào trong khe nứt sinh tử không biết.

Trên bầu trời, hoàn toàn tràn ngập trong huyết sắc vụ khí. Huyết khí mãnh liệt đem cả không trung, kể cả Tần Phàm cùng Tần Quan đều hoàn toàn bao phủ bên trong, thậm chí đã không còn nhìn thấy được thân ảnh của bọn họ...

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Trên bầu trời, Tần Phàm cùng Tần Quan phát ra năng lượng giao phong đã trôi qua hồi lâu, nhưng vẫn còn có thể nghe được tiếng năng lượng nổ mạnh vang lên từng trận trận.

Hư ảnh như ẩn như hiện bên trong huyết sắc vụ khí, không ai nhường ai, lần lượt tranh đua, ngược lại càng làm huyết hải quay cuồng ngày càng mãnh liệt. Giao phong, giao phong vô cùng cuồng bạo, làm huyết vân đang sôi trào hình thành từng trận năng lượng gió lốc.

Giao phong liên tục bùng nổ, sau một lát năng lượng gió lốc lại không thể khống chế tràn ra chung quanh. Một nhóm huyết sắc gió xoáy xoay tròn trên bầu trời, cuồng phong tàn sát bừa bãi, đêm đen hoàn toàn bị huyết quang chiếu sáng.

Có chút năng lượng gió lốc rơi xuống bên dưới, khiến Nam Phong Thành trong một khoảnh khắc bị biến thành hỗn độn, phòng ốc cùng kiến trúc không ngừng sụp đổ, mà đất đá lại bị gió lốc thổi bốc lên cao vấy ra khắp chung quanh, trường hợp có vẻ cực kỳ hỗn loạn. nguồn

Lúc này người trong Nam Phong Thành chỉ cảm thấy thanh âm đình tai nhức óc vang lên bên tai, một ít người nhát gan lại liều mạng tìm địa phương ẩn trốn, mà người gan lớn thì ngẩng đầu nhìn lên cuộc giao tranh trên bầu trời, trên mặt đều lộ ra thần sắc vô cùng kinh hãi, nội tâm đều cảm thấy rung động không thôi.

Cảnh tượng đồ sộ làm người ta cả đời thật khó quên như vậy cũng hiếm khi được chứng kiến, cơ hội như thế cho dù có một ít người thực lực không đủ thậm chí bị năng lượng gió lốc quét trúng cơ hồ bị huyết nhục mơ hồ cũng không thấy tiếc.

Tóm lại trong một khắc này, trong cuộc giao phong của hai người kia cho dù là võ thánh đều cảm giác được lực lượng của mình vô cùng bé nhỏ, mọi người đều không tự chủ được tuôn đầy mồ hôi lạnh. Có thể tưởng tượng nếu như bọn họ bị vây trong năng lượng gió lốc kia, chỉ sợ hiện giờ đã sớm bị xé thành mảnh nhỏ.

1209. Chương 1219: Đánh Chết Tần Quan.

Chương 1219: Đánh chết Tần Quan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: nipvandan

Loại lực lượng này vượt xa khả năng bọn họ có thể đối kháng, cho dù vài tên võ thánh bát cấp cũng không thể không thừa nhận, tuy rằng đều là võ thánh cường giả nhưng chênh lệch giữa họ cùng hai người đang giao tranh rõ ràng không cùng chung cấp bậc.

Các võ thánh đứng cách xa vài dặm bởi vì cuộc giao thủ giữa Tần Phàm cùng Tần Quan mà đã dừng tay lại, hiện tại bị năng lượng cuồng bạo khủng bố quét ngang qua chân trời, rốt cục bọn họ cũng không chịu đựng nổi năng lượng khuếch tán lan tới, sắc mặt đại biến giống như chim sợ cành cong vội vàng thối lui về phía sau, chỉ sợ bị dư kinh liên lụy tới.

Từ năng lượng khởi động truyền đến mà xem, lúc này giao phong là mạnh nhất kể từ lúc giao chiến cho tới hiện tại, chỉ cần cuộc quyết đấu kết thúc, chỉ sợ kết quả giao chiến giữa song phương hôm nay cũng sẽ lập tức phân ra thắng bại!

- Bọn hã...ai sẽ thắng lợi?

Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu liếc nhìn nhau, đều có thể chứng kiến được vẻ lo lắng trong ánh mắt đối phương.

Bọn họ cũng cảm giác ra được Tần Quan đã liều mạng phát huy ra uy lực khủng bố cuối cùng, đương nhiên bọn họ cũng hiểu được thực lực của Tần Phàm không kém, nhưng trong lòng không nhịn được vẫn âm thầm bất an.

Bởi vì chỉ cần Tần Phàm thất bại hoặc cùng Tần Quan đồng quy vu tận, như vậy đối với bọn họ mà nói đều là đả kích không cách nào thừa nhận.

Dù sao tuy rằng hiện tại thực lực của hai bên nhìn qua như tương đương, nhưng rất nhiều người là đến trợ uy cho Tần Phàm, là vì muốn được thưởng đan dược, nếu Tần Phàm tử vong thì lời hứa hẹn ban thưởng đan dược xem như không còn cách nào thực hiện, như vậy bên Nam Phong Tần gia nhất định sẽ bị sụp đổ rất nhanh.

Cho nên lúc này so đấu Tần Phàm nhất định không thể thất bại!

Mà bên Kiền Kinh Tần gia cũng là như thế, lần này những người dựa dẫm theo họ cũng đang âm thầm lo sợ, đều đang chú ý tới kết quả cuộc chiến, hơn nữa lo lắng không kém gì người của Nam Phong Tần gia!

Bởi vì tình thế trên chiến trường hiện giờ giống như người của bọn họ hơi chiếm thượng phong, nhưng tính theo toàn cuộc mà nói, hiện tại cứu cấp yêu thú sắp sửa bị khu trục ra khỏi Vũ Thiên đại lục, như vậy bên phía họ đã không còn chỗ dựa dẫm vào, Chân Võ thánh điện sẽ tính sổ với bọn họ!

Nếu hiện tại người mạnh nhất bên phe phái của họ bị đánh bại, như vậy bọn họ sẽ lâm vào trạng thái như rắn mất đầu, những gia tộc dựa vào Kiền Kinh Tần gia ngày sau chỉ sợ không còn cơ hội được yên ổn, thậm chí rất có thể sẽ bị biến mất trên đại lục.

Cho nên bọn hắn đang cầu mong Tần Quan chiến thắng.

Tóm lại vô luận là người của bên nào vào lúc này đều gắt gao nhìn chăm chăm lên huyết vụ đang quay cuồng trên bầu trời, đối với kết quả sắp tới bọn hắn vừa cảm giác bất an vừa ngưng trọng lẫn hoảng sợ.

Thật đáng tiếc hiện tại chỉ có thể nhìn thấy huyết vụ quay cuồng, huyết vân che phủ khắp không trung, năng lượng gió lốc không ngừng xuất hiện, nhưng tình thế bên trong lại hoàn toàn không hay biết.

Cuộc giao phong trên bầu trời vẫn đang diễn ra, không biết đã trôi qua bao lâu, huyết vụ trên bầu trời rốt cục đã thăng lên tới cực điểm.

- Oanh!

Một thanh âm tiếng nổ thật lớn từ trong huyết vụ truyền ra, trong nháy mắt huyết vụ hoàn toàn tán vỡ, năng lượng vô cùng cường hãn bắt đầu khởi động tản ra quang mang chói sáng.

Theo huyết vụ nổ rộ, lúc này huyết vân đã nhanh chóng thối lui.

Huyết vân trên bầu trời dần dần loãng đi, một đạo thân ảnh mơ hồ hiện ra bên trong huyết vụ.

- Là ai?

Đạo nhân ảnh vừa xuất hiện, nhất thời hấp dẫn ánh mắt toàn trường nhìn lên! Khi mọi người cảm giác trái tim treo cao trên cổ họng, khẩn trương nhìn chăm chăm vào thân ảnh kia, ngay lập tức liền có người mừng rỡ có người kinh hoàng! xem tại

- Là lão tổ tông!

Người của Kiền Kinh Tần gia vừa nhìn thấy thân ảnh kia, đều vui mừng kêu lên, tuy rằng hiện tại trạng thái của Tần Quan thập phần thê thảm, nhưng cuối cùng hắn đã thành công thoát ra ngoài.

Mà Tần Phàm còn chưa thấy tung tích, bọn hắn phỏng chừng vừa rồi Tần Phàm đã bị xé thành mảnh nhỏ trong năng lượng gió lốc. Dù sao năng lượng cuồng bạo vừa rồi ngay cả cứu cấp võ thánh cũng không chịu nổi, cho dù Tần Phàm có nghịch thiên bao nhiêu lần là không cách nào ngăn cản được.

- Là Tần Quan...

Nhìn thấy rõ thân ảnh kia, người của Nam Phong Tần gia sắc mặt vô cùng tái nhợt. Người kia thoát nhìn quần áo rách tung tóe, thậm chí thân thể huyết nhục mơ hồ, nhưng bọn họ còn nhận ra được chính là Tần Quan.

- Tiểu Phàm...

Chỉ nhìn thấy một mình Tần Quan mà không thấy Tần Phàm, nhìn thấy tình thế hung hiểm như thế, Tần Li thất sắc, cảm xúc cơ hồ không cách nào khống chế.

- Tần Phàm đâu?

Thấy tình huống như vậy Thái Văn Thiên cùng Đông Phương Nghiêu đều không khỏi căng thẳng, bắt đầu âm thầm đề phòng. Tới lúc này họ không muốn thừa nhận cũng không được cử cấp võ thánh đúng là mạnh hơn võ thánh bình thường, sinh mệnh lực lại đáng sợ như thế, dưới năng lượng giao phong dũng mãnh như vậy mà vẫn còn có thể sống sót.

- Ha ha...tiểu tạp chủng, mặc cho ngươi hung hăng can quấy thế nào, còn không phải đối thủ của bốn thánh!

Tần Quan thật vất vả ổn định thân thể trên bầu trời, hắn nhìn quanh bốn phía, không phát hiện ra thân ảnh Tần Phàm, điều này làm trong lòng hắn không khỏi mừng rỡ, tuy rằng thân thể đã hết sức yếu ớt nhưng vẫn không nhìn được cười lên điên cuồng.

Nghe tiếng cười của hắn, sắc mặt người của Nam Phong Tần gia không khỏi trắng bệch, có vẻ vô cùng khó coi. Hiện tại thắng bại cơ hồ đã phân rõ ràng, kế tiếp bọn họ phải đối mặt với kết quả cực kỳ trầm trọng.

Nhưng đúng ngay lúc này...

- Tần Quan lão đầu, ngươi có phải đã vui vẻ quá sớm hay không?

Một thanh âm lãnh đạm vang lên sau lưng Tần Quan, thanh âm không vang dội nhưng lại chấn động như tiếng sấm mùa xuân trong lòng mọi người, thậm chí khiến cảm xúc của mọi người rất nhanh hồi phục lại.

Vui trở thành buồn, buồn trở thành vui!

Tần Phàm còn chưa chết!

Khi nhìn thấy quang hoa đỏ thắm nhấp nháy trong thiên không, ánh mắt mọi người nhìn vào thân ảnh đang hiện ra trên trời đêm. Sau đó những thanh âm kinh hãi hoặc vui mừng lại vang lên khắp nơi.

Sắc mặt Tần Quan đại biến.

Tiếp theo không chờ hắn kịp phản ứng, hắn liền cảm giác được sau lưng nóng lên, một cỗ lực lượng vô cùng cuồng bạo bùng nổ sau lưng hắn, trong khoảnh khắc đã tàn sát bữa bãi ập vào thân thể hắn.

- Tần Quan, lúc trước ngươi muốn hủy võ đạo của ta, dùng đủ loại thủ đoạn ức hiếp cùng giết hại Nam Phong Tần gia nhất mạch, ngươi có tưởng tượng sẽ có hôm nay? Hơn bốn năm...ta từng phát ra lời thề, nhất định cho ngươi nợ máu trả bằng máu!

Ngay lập tức thanh âm lạnh băng vang lên bên tai Tần Quan:

- Chính là hôm nay!

Một câu cuối cùng dần dần trở nên mờ ảo xa xôi, Tần Quan mở to đôi mắt, hắn cảm giác được trong cơ thể có vô số khí kinh đang bùng nổ lên, từng tầng từng tầng, giống như có vô số sóng biển đập vào, hắn giống như một nhà gỗ nhỏ nơi bờ biển bị sóng biển tước đoạn, rốt cục hoàn toàn ngã xuống.

1210. Chương 1220: Thất Bại Trong Gang Tắc.

Chương 1220: Thất bại trong gang tặc.

Kinh khí man ngưu chín ngàn chín trăm chín mươi chín trọng lực bùng nổ, Tần Quan đã bị trọng thương cần bản không cách nào gánh chịu được nữa!

- Đã xong...

Buông tay, nhìn sinh mệnh khí tức của Tần Quan đã hoàn toàn biến mất, thân thể rách nát đang chậm rãi rơi xuống dưới, trái tim khản trương của Tần Phàm rất cục thả lỏng. Ngay lập tức một cảm giác suy yếu mỗi một bắt đầu lan tràn trong thân thể hắn, làm cho hắn trong một khắc này cảm giác choáng váng, thậm chí có chút vô lực.

Hắn thật sự cảm thấy mệt chết đi!

- Tần Phàm ca ca, cẩn thận linh hồn của Tần Quan... xem tại

Nhưng đúng lúc này bên dưới bỗng nhiên truyền tới thanh âm nhắc nhở của Phương Tiểu Tình.

Điều này làm sắc mặt Tần Phàm nhất thời biến đổi, không thể không tiếp tục giữ vững tinh thần, vội vàng đưa mắt nhìn lại, sau đó hắn nhìn thấy bên trong thân thể Tần Quan hiện ra một hắc ảnh ảm đạm đang dùng tốc độ cao hướng Cửu U Ngân Giao phóng đi, tốc độ này còn nhanh hơn khi còn sống.

- Ha ha, tốt! Tần Quan, lần này cần cảm kích người đưa tới cho ta năng lượng bổ sung tuyệt hảo, vì cảm kích người, một lát bốn sứ nhất định sẽ đem toàn bộ nhân loại nơi này giết sạch cùng người chôn cùng!

Nhưng khi Tần Phàm vừa định đuổi theo, phía chân trời đột nhiên truyền tới thanh âm băng lãnh khiến mọi người dừng đứng tóc gáy, tiếp theo liền nhìn thấy một đạo ngân sắc quang hoa từ trên người Cửu U Ngân Giao bắn ra, thẳng tắp rơi lên linh hồn đã u ám của Tần Quan.

Sau đó nhẹ nhàng cuốn lấy, hoàn toàn hấp thu!

- Thiên Phú Phệ Hồn!

Thanh âm âm trầm vừa hạ xuống, ngân sắc quang hoa cuốn lấy linh hồn Tần Quan, đem hắn hoàn toàn bao trùm sau đó co rút lại thật nhanh.

Ồ ô...

Tựa hồ ở địa phương xa xôi truyền lại thanh âm quỉ khóc thần hào, nhưng chỉ một lát Tần Phàm đã không còn cảm giác được một tia khí tức linh hồn của Tần Quan, ra vẻ như đã bị Cửu U Ngân Giao hoàn toàn nuốt chửng.

Nhìn thấy một màn như vậy mọi người không khỏi cảm giác dừng đứng tóc gáy.

Ngay cả Tần Phàm sắc mặt không nhịn được thay đổi, hắn thật sự không ngờ Tần Quan sau khi chết vẫn có thể linh hồn xuất khiếu, càng không nghĩ tới cuối cùng lại bị cắn nuốt.

- Nguyên lai lão đầu kia từng ngưng luyện qua linh hồn!

Qua một hồi lâu Tần Phàm mới đột nhiên phản ứng lại, tới hiện tại hắn rất cục mới hiểu được vì sao Tần Quan có được sinh mệnh lực cường đại như thế, sau mấy lần bị công kích mạnh mẽ như vậy mà vẫn có thể bảo tồn được tính mạng. Phải biết rằng với cường độ công kích như thế, cho dù chính bản thân Tần Phàm cũng không sao chịu nổi.

Tần Phàm từng nghe Cổ Mặc nói qua, linh hồn càng mạnh thì sinh mệnh lực sẽ càng mạnh, thậm chí sau khi thân thể hoàn toàn bị hủy cũng vẫn có thể tiếp tục dùng linh hồn thể sinh tồn trên thế gian.

Sự thật là người bình thường đích thật không dễ dàng làm được linh hồn ly thể. Chỉ có một ít người có thực lực cường đại hoặc giống như Cổ Mặc từng tu luyện qua công quyết ngưng luyện linh hồn mới có thể làm được linh hồn xuất khiếu sau khi tử vong, linh hồn vẫn có thể tạm thời rời khỏi thân thể đồng thời vẫn có thể giữ được trí nhớ cùng một bộ phận thực lực như lúc còn sống. Nhưng trong một thời gian nhất định nếu linh hồn còn chưa tìm được nơi ẩn thân, cuối cùng vẫn sẽ bị tiêu tán vô tung hoặc bị một loại lực lượng huyền bí nào đó hấp thu đến một không gian thần bí tên là Cửu U.

Tần Phàm từng xem qua ghi chép, Cửu U không gian trên thực tế chính là địa ngục mà người ta thường nói, ở bên trong Cửu U tồn tại vô số linh hồn, có thể nói là nơi tụ tập của linh hồn thể.

Mà nghe nói Cửu U Ngân Giao đến từ Cửu U không gian, còn có truyền thuyết nói Cửu U Ngân Giao trời sinh có được thiên phú cắn nuốt linh hồn, có thể hấp thu linh hồn để thăng thực lực của chính mình.

Đương nhiên, cũng không phải mỗi đầu Cửu U Ngân Giao đều có được thiên phú cắn nuốt linh hồn. Nhưng hiện tại đã thật rõ ràng, Tần Phàm đã gặp được một đầu yêu thú có khả năng như vậy, vì hắn đã đem linh hồn của Tần Quan cắn nuốt.

Chậm rãi dừng lại thân hình, sắc mặt Tần Phàm tái nhợt mà suy yếu, hiện tại càng thêm khó coi. Ánh mắt hắn vô cùng kiên cố nhìn động tĩnh kịch liệt phát ra cuối chân trời, nhìn ra được sau khi Cửu U Ngân Giao cắn nuốt được linh hồn của Tần Quan, lực phản kháng đã tăng lên nhiều, thậm chí quang sáng chói buộc nó đã dần dần có xu thế biến yếu đi.

Quay đầu nhìn xuống bên dưới, hắn thấy sắc mặt Phương Tiểu Tình đã trắng bệch không còn chút huyết sắc, thánh nữ của Thần Thú gia tộc thoát nhìn hiện tại tuy còn đang cố gắng kiên trì nhưng từ thân hình run rẩy của nàng đã có thể nhìn ra được nàng không còn cách nào duy trì, bởi vì lực lượng của bản thân nàng thật sự quá yếu, căn bản không thể nào mượn được thêm thần lực mạnh mẽ hơn.

Nhìn thấy tình hình này, trái tim Tần Phàm không khỏi trầm xuống, vẻ lo lắng liền hiện ra trên mặt hắn. Nhưng lúc này hắn cũng biết mình không thể giúp được chuyện gì, cho nên chỉ liều mạng nuốt đan dược muốn nhanh chóng khôi phục thương thể cùng trạng thái của chính mình để ứng đối nguy hiểm sắp sửa phát sinh.

Trên bầu trời chỉ còn lại âm phong từng trận cùng thanh âm giãy dụa tê rống đầy khủng bố của Cửu U Ngân Giao, mà ở bên dưới Nam Phong Thành hiện tại biến thành im lặng dị thường, tất cả mọi người về mặt ngây ngốc nhìn lên biến cố vừa phát sinh, một ít người thực lực không đủ còn cảm giác được hai chân của mình đang run rẩy lên, bọn hắn muốn chạy trốn nhưng phát hiện mình không cách nào nổi lên một tia khí lực.

Vốn mọi người đã cảm thấy một người đã chết mà linh hồn còn có thể xuất khiếu đã là chuyện không sao tưởng tượng nổi, hiện tại nhìn thấy linh hồn của Tần Quan bị cửu cấp yêu thú nuốt chửng càng toát mồ hôi lạnh nhỏ giọt, không dám tin tưởng.

- Lão tổ tông...

Mà đám người của Kiền Kinh Tần gia lúc này vẻ mặt mờ mịt thậm chí là tuyệt vọng, Tần Quan tử vong đã là đả kích lớn đối với bọn hắn, hiện tại ngay cả linh hồn của bị cửu cấp yêu thú nuốt vào!

Càng làm cho bọn hắn phát lạnh đến run rẩy chính là, không phải Cửu U Ngân Giao vốn đứng cùng trận tuyến với bọn hắn sao?

Bên phía Nam Phong Tần gia cảm thấy thập phần bất đắc dĩ, vốn Tần Quan bị giết chết thì cuộc chiến đã xong, nhưng hiện tại lại xảy ra biến cố như vậy. Nhìn thấy Cửu U Ngân Giao đang giãy dụa kịch liệt tê rống vang dội trên không trung, trong lòng bọn họ liền tràn ngập lo lắng.

Tiếp theo ánh mắt bọn họ rơi lên trên thanh sắc thân ảnh, tuy rằng họ biết rõ thanh niên võ thánh trẻ tuổi kia đã thập phần kiệt lực, nhưng một khi Cửu U Ngân Giao thoát thân đi ra, có thể chống cự với nó cũng chỉ còn kỳ tích chi tử mà thôi.

Gánh nặng của cả Vũ Thiên đại lục đã đặt hết lên thân thể Tần Phàm.

Đúng ngay lúc này, tận sâu trong lãnh đại Nam Phong Tần gia bỗng nhiên truyền ra thanh âm hộc máu thanh thúy, sau đó liền nhìn thấy thánh nữ Thần Thú gia tộc Phương Tiểu Tình sắc mặt thoáng chốc trắng xuống, máu tươi đỏ thẫm tuôn ra trong miệng, lưu lại màu sắc đỏ tươi ghê người giữa không trung.

1211. Chương 1221-1222: Lá Bài Tẩy Cuối Cùng.

Chương 1221-1222: Lá bài tẩy cuối cùng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà bản thân Phương Tiểu Tình lại như điều đứt dây chậm rãi rơi xuống không trung.

- Thật xin lỗi, Tần Phàm ca ca, muội đã tận lực...

Trước khi hôn mê, thanh âm suy yếu của Phương Tiểu Tình truyền vào trong tai Tần Phàm, sau đó nàng vô lực nhắm mắt, được Tần Li đón đỡ vào lòng.

Lần này muốn trực xuất Cửu U Ngân Giao ra khỏi Vũ Thiên đại lực đã thất bại trong gang tấc!

Nghe được lời nói của nàng, mặc dù đã sớm có chuẩn bị nhưng trong lòng Tần Phàm vẫn cảm thấy cả kinh. Phương Tiểu Tình thi triển thần thuật thất bại, chỉ sợ Cửu U Ngân Giao sẽ rất nhanh thoát khỏi lao ra, nhưng tình huống thân thể của hắn vẫn đang vô cùng thê thảm, căn bản khó thể đối chiến được với nó.

Nhìn quang ảnh đã mở rộng trên không trung xa xa, Tần Phàm cắn chặt hàm răng. Ở dưới tình hình như hiện tại, cho dù thân thể còn chưa kịp khôi phục nhưng hắn cũng không còn khả năng tiếp tục nghỉ ngơi tu dưỡng, chỉ đành hết sức thúc giục Thanh Long Tâm nhảy mạnh đem được lực hấp thu thật nhanh.

Tần Quan đã chết, rất nhiều yêu thú bị khống chế, hiện tại uy hiếp duy nhất chính là Cửu U Ngân Giao! Vô luận là vì lời nhắc nhở của Kim Dương vô thánh hay vì chính gia tộc thân nhân, hắn đều phải cực lực đón nhận thêm một trận chiến!

Ngay sau khi Phương Tiểu Tình ngất đi không lâu, thất thải quang mang dần dần mờ đi, lúc này Tần Phàm đã cảm nhận được tận sâu trong không trung lực lượng của thần thú đã dần dần biến mất, khí tức của thất thải cự tượng cũng đã hoàn toàn biến thành hư vô.

- Oanh!

Rốt cục phía chân trời truyền tới tiếng nổ thật lớn, thật giống như tảng đá lớn ném vào trong hồ nước bình tĩnh, sau một trận cuồng quang tản ra, ngay lập tức cả không trung cũng bị tiếng nổ làm chấn động kịch liệt.

Tầng mây không ngừng quay cuồng, tận sâu trong bóng đêm giống như là bị xé rách, không ngừng khởi lên năng lượng gió lốc.

- Trời ạ! Quái vật kia đã thoát khỏi...

Chứng kiến động tĩnh thật lớn trên không trung, dân chúng trong Nam Phong Thành lúc này đều vô cùng hoảng hốt, nghĩ tới một màn Cửu U Ngân Giao cắn nuốt linh hồn của Tần Quan vừa rồi, mỗi người đều cảm thấy kinh hãi đảm chiến.

Cũng ngay lúc này!

- Khắc khắc, muốn dùng lực lượng của thần thú đuổi bốn sứ rời đi? Không dễ dàng như vậy! Không sợ nói cho các ngươi biết, Chân Võ Thần cùng thần thú của các ngươi cũng đã mục rỗng, bọn hắn không thể nào cứu được các ngươi, những nhân loại ngu xuẩn, chuẩn bị nhận sự phẫn nộ cùng trừng phạt của Yêu Thần!

Thanh âm âm trầm của Cửu U Ngân Giao chẳng khác gì quỷ âm bỗng nhiên vang lên trong thiên địa!

Nguyên lai Cửu U Ngân Giao đã giãy thoát trời buộc!

Trên bầu trời, vào lúc này gió giục mây vần kịch liệt, bóng đêm giống như bị thứ gì đó khuấy động, lốc xoáy hỗn độn chuyển động cuối chân trời, phát ra ba động vô cùng huyền bí.

Sau khi cắn nuốt lực lượng linh hồn của Tần Quan, lực lượng của Cửu U Ngân Giao tăng nhiều, làm Phương Tiểu Tình rốt cục không cách nào tiếp tục kiên trì, cuối cùng phải dừng ngang việc thi triển thần thuật.

Thất bại trong gang tấc!

Khí tức của thần thú dần dần đi xa, yêu khí của cửu cấp yêu thú lại càng ngày càng mãnh liệt trong thiên địa, giống như dời non lấp bể, từng trận khí tức âm lãnh cay độc bao trùm khắp cả thiên địa.

Vừa rồi Cửu U Ngân Giao đã bị kéo tới biên duyên đường chân trời, nhưng sau khi giây thoát trói buộc của thần thú lúc này tốc độ của nó cuốn động đã quay về tới trên bầu trời Nam Phong Thành.

Thân hình thật lớn từ trên cao nhìn xuống, ánh mắt bằng sương âm trầm liếc nhìn chúng sinh, khí thế thô bạo mà cuồng bạo giống như gió lốc thổi quét qua Nam Phong Thành.

Nghe được thanh âm âm trầm, người trong Nam Phong Thành không khỏi sợ hãi ngẩng đầu nhìn lên cự xà khổng lồ kia, cảm giác kinh khủng bắt đầu cấp tốc lan tràn trong thành. Trong một khắc này, mỗi người đều cảm giác rét lạnh, mồ hôi tuôn tràn, theo biểu hiện hung tàn vừa rồi của cửu cấp yêu thú kia mà xem, một khi không ai có thể ngăn cản được nó, như vậy nó sẽ đem toàn bộ mọi người ở đây giết hết sạch sẽ.

Tiếp theo ánh mắt của họ đầy chờ mong nhìn lên thân ảnh trên bầu trời, hiện tại điều duy nhất mà họ có thể dựa vào chỉ sợ cũng chỉ còn thanh niên trẻ tuổi kia mà thôi.

Trên bầu trời, nhìn thấy Cửu U Ngân Giao quay về tới trước mặt, Tần Phàm trầm xuống, Chu Tước Dực sau lưng chậm rãi vẫy nhẹ, nhưng chưa làm ra phản ứng gì. Hắn chỉ siết chặt hai tay, vừa tranh thủ thời gian khôi phục thân thể, vừa gắt gao nhìn chăm chăm động tĩnh của cửu cấp yêu thú.

Hắn có thể cảm giác được sau khi cắn nuốt lực lượng linh hồn của Tần Quan, Cửu U Ngân Giao càng thêm cường đại hơn trước đó! Tuy rằng hắn không nói ra được đối phương cường đại thể nào, nhưng hắn có thể miễn tuệ cảm giác được đầu cửu cấp yêu thú kia càng khó đối phó hơn trước đó.

Đầu yêu thú kia trước khi hồi phục lại bản thể thì Tần Phàm đã không có cách ứng đối, hiện tại nó càng trở nên mạnh mẽ hơn khi trước, hắn lại biến yếu đi, đem hai bên ra so sánh tựa hồ hắn không còn chút biện pháp.

Chủ yếu là công kích của hắn không cách nào công phá lực phòng ngự của đối phương.

- Nhân loại tiểu tử, ngươi gọi là Tần Phàm à? Ngươi là một nhân loại đặc biệt, bốn sứ cũng đã biết ngươi xem như là siêu cấp cường giả trên Vũ Thiên đại lục này, ngươi chỉ là ngũ cấp võ thánh đã có thể giết chết cửu cấp võ thánh Tần Quan, ngươi thật sự là khác hẳn với người khác!

- Bất quá người giống như ngươi, cứ chết như vậy là thập phần đáng tiếc. Hiện tại Tần Quan đã chết, chỉ cần ngươi tiếp nhận vị trí của hắn truyền bá vinh quang vô thượng của Yêu Thần đại nhân trên Vũ Thiên đại lục, bốn sứ có thể bỏ qua cho ngươi!

Lúc này thân thể Cửu U Ngân Giao co rút lại, dùng tư thế nhìn xuống Tần Phàm, thanh âm âm lãnh như cạo xương vang lên:

- Thần lực của Yêu Thần đại nhân vô thượng khôn cùng, so sánh với Chân Võ Thần cùng thần thú, đại nhân chúng ta đã như mặt trời ban trưa, Vũ Thiên đại lục nên do ngài nắm trong tay! Chỉ cần ngươi giúp đại nhân làm việc, đại nhân nhất định sẽ không bạc đãi ngươi!

Nghe Cửu U Ngân Giao đã lần thứ hai nói Chân Võ Thần đã mục rỗng, đôi mắt Tần Phàm không khỏi co rút lại, trong lòng khoanh khắc nổi lên thật nhiều ý tưởng cùng tính toán, nhưng tuy là như thế, muốn cho hắn đi thần phục Yêu Thần gì đó là chuyện không có khả năng.

- Không có hứng thú!

Lập tức hắn lạnh lùng ngẩng đầu nhìn Cửu U Ngân Giao, trong miệng lãnh đạm nói. Vào lúc này hắn chú ý hai chiếc sừng trên đầu yêu thú lúc này đang tản ra bạch quang ánh sáng.

1212. Chương 1221-1222: Lá Bài Tẩy Cuối Cùng.

- Nhân loại ngu xuẩn, ở lúc mạnh mẽ ngươi còn chưa phải là đối thủ của bốn sứ, hiện tại bản thân ngươi đã bị trọng thương, ngươi dựa vào cái gì muốn đấu với bốn sứ?

Nghe được Tần Phàm cự tuyệt, Cửu U Ngân Giao vung đầu, dò xét tìm tòi, đôi mắt âm trầm nhìn nhân loại đứng phía trước, miệng dữ tợn nói:

- Ngươi thật sự muốn vì những con kiến nhỏ bé bên dưới mà toi mạng sao?

Chương 1222: Lá bài tẩy cuối cùng. (2)

- Đây là địa phương bất đồng giữa ta và ngươi. Những người kia trong mắt của ngươi chính là con kiến nhỏ bé, nhưng trong mắt của ta, bọn họ chính là tộc nhân, là thân nhân.

Tần Phàm lộ ra ý cười mang nét sầu thảm, lại kiên định nói:

- Ta nguyện ý vì bọn họ mà chiến!

Ngay khi lời của hắn vừa hạ xuống.

- Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Trên cánh tay phải hắn hiện lên vẩy giáp vô cùng dữ tợn, khí tức lạnh lùng tức sát, xa xưa viễn cổ, tựa hồ như đã biến hóa thay da đổi thịt so với lúc trước.

Tiếp theo Kỳ Lân Thủ bắt đầu phát ra tiếng chấn động vô cùng kịch liệt, hơn nữa còn đang không ngừng trưởng lớn, vẩy giáp màu xanh càng thêm dữ tợn đáng sợ, hơn nữa từ trên lân phiến truyền ra khí tức càng lúc càng thêm cường đại, tựa hồ như Kỳ Lân ma tôn viễn cổ chân chính đã muốn xuyên thấu thời không mà đến!

Vào lúc này thiên địa lâm vào chấn động kịch liệt!

Thiên địa nguyên khí vô tận như con sông dài tràn tới, bên trong thủy nguyên khí sung túc, phẳng phất như đem toàn bộ nguồn nước trong thiên hạ đều tập trung tới nơi này, không khí chung quanh đều biến thành sền sệt như bùn lầy.

Hai mắt Tần Phàm dần dần biến thành đỏ bừng, giống như sắp chảy ra máu, mà tận sâu trong đôi mắt khí tức thô bạo mệnh mông mãnh liệt tựa hồ không cách nào ngăn cản muốn bạo thể mà ra.

- Hồng...

Một tiếng rống to truyền đến từ trong hư không, không khí trong một khắc cũng bị thanh âm kia hoàn toàn xuyên phá, hình thành chân không ngăn ngừi! Ngay lập tức hư ảnh Thủy Kỳ Lân tự động hiện ra sau lưng Tần Phàm, khí tức huyền diệu viễn cổ không ngừng khuếch tán, núi non bị khí tức xâm nhập truyền qua, mọi người trong Nam Phong Thành đều cảm giác được tâm linh mình như run rẩy lên.

- Xích xích hách hách...

Ngay tiếp theo, hư ảnh Thủy Kỳ Lân viễn cổ khổng lồ lại ngửa mặt rống dài trên không, sau đó trực tiếp nện xuống thân thể Tần Phàm!

Hư ảnh khổng lồ sáp nhập vào trong thân thể Tần Phàm, sau đó là một trận huyền âm thật đặc thù vang vọng từ trong thân thể hắn, từ bả vai lân giáp lại bắt đầu lan tràn, chỉ một lát sau đã che kín da thịt khắp toàn thân hắn!

Dưới lớp vẩy màu xanh bao trùm, thân thể Tần Phàm lúc này đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, mỗi tác tế bào của hắn đang được cường hóa nghịch thiên cải tạo, thân thể hắn không ngừng biến hóa càng lúc càng trưởng lớn!

Chỉ sau một lát, thân thể hắn ước chừng lớn tới trăm trượng, đỉnh thiên lập địa, hơn nữa đã hoàn toàn thoát khỏi hình người!

Thân hóa Kỳ Lân!

Lúc này Tần Phàm đã không còn giữ lại hình dáng của nhân loại, thân cao trăm trượng, toàn thân phủ đầy lân giáp xanh biếc, đầu rồng thân ngựa, sừng hươu sừng hổ, lưng hùm vai gấu, bốn chân giẫm lên trên cự lãng ngập trời do thủy nguyên khí hóa thành. Hai mắt to như đèn lồng, miệng dữ tợn khủng bố như muốn nuốt chửng thiên địa!

Đây chính là chân tướng của Thủy Kỳ Lân ma tôn viễn cổ!

Cũng là lá bài tẩy sau cùng của hắn.

Nhưng tới thời điểm hiện tại, Tần Phàm không còn phương pháp nào khác, mặc dù biết sẽ mang tới không ít phiền toái, nhưng hắn vẫn phải kích hoạt lực lượng tận sâu trong ma chủng Kỳ Lân, lấy thân thể làm chứa đựng, để viễn cổ ma tôn tạm thời buông xuống.

- Đây là cái gì...

- Trời ạ, kỳ tích chi tử biến thành quái vật...

- Xong rồi, kỳ tích chi tử sẽ trở thành yêu thú sao? Hắn có thể sẽ giết chúng ta hay không?

Chứng kiến một màn quỷ dị trên bầu trời, dân chúng trong Nam Phong Thành không thể tin nổi, bắt đầu xuất hiện khung hoảng chưa từng có, bởi vì bọn họ nhìn thấy kỳ tích chi tử lúc này đã biến thành một đầu quái thú! Tuyệt vọng, kinh hoàng, sợ hãi, đủ loại phản đối cảm xúc lan tràn khắp Nam Phong Thành.

Nhưng những chuyện đó Tần Phàm đã không hề cảm giác tới, sau khi hắn hóa thân Kỳ Lân, cơ hồ hoàn toàn đánh mất đi ý chí của mình, đây cũng là nguyên nhân mà hắn không dám tùy tiện biến thân. Sau khi đạt được thực lực cường đại là đánh mất chính mình, đây là chuyện mà hắn không muốn đối mặt, huống chi trạng huống thân thể của hắn chỉ có thể miễn cưỡng duy trì mà thôi.

Nhưng cũng may trước khi Tần Phàm hóa thân Kỳ Lân cũng đã tận lực ình hạ xuống ám chỉ tiềm thức, là cần giết chết Cửu U Ngân Giao trước mặt! Cho nên trước khi giết chết Cửu U Ngân Giao, hắn sẽ không chủ động công kích mục tiêu khác.

Một tiếng tê rống rung trời vang lên, thân thể biến hóa còn lớn hơn Cửu U Ngân Giao, dưới chân giẫm tới, ngay lập tức giẫm vỡ tảng lớn không gian, sau đó đôi mắt đỏ bừng trực tiếp hướng cứu cấp yêu thú đánh tới.

- Đây là...viễn cổ ma thú Thủy Kỳ Lân! Tại sao có thể như vậy?

Cửu U Ngân Giao lúc này cũng cả kinh, hắn thật không ngờ Tần Phàm có được năng lực quỷ dị như vậy. Nhìn đầu ma thú cường đại uy phong lẫm lẫm trước mặt, hắn có thể cảm giác được uy áp cường đại của thượng vị giả, không ngờ giống như đang phải đối mặt với một đầu Thủy Kỳ Lân chân chính.

Nhưng hắn cũng phát hiện được giữa đôi bên không giống nhau, đầu Thủy Kỳ Lân trước mắt lực lượng cách biệt một trời với Thủy Kỳ Lân chân chính, thậm chí còn chưa đủ một phần ngàn. Chỉ là thân hình, tương truyền thân hình của Thủy Kỳ Lân thực sự đạt tới mười vạn trượng, chỉ một trảo còn lớn hơn thân thể của đầu Thủy Kỳ Lân trước mắt.

Nhìn Tần Phàm biến hóa Thủy Kỳ Lân hướng mình đánh tới, đôi mắt âm lãnh của Cửu U Ngân Giao co rụt lại, áp chế cảm giác bất an bản năng, trong miệng lãnh ngạo nói:

- Hừ, nếu như là Thủy Kỳ Lân chân chính, như vậy thậm chí cả Yêu Thần đại nhân cũng phải kiêng kỵ vài phần, nhưng nếu chỉ là hàng giả, muốn đánh nhau với bốn sứ còn kém xa lắm đâu!

Nói xong thân hình thật lớn của nó cũng ngênh đón tới!

Hai đầu mãnh thú khổng lồ xông thẳng vào nhau trên thiên không, một đầu thanh quang vây quanh, một đầu ngân quang lóng lánh, một đầu miệng máu có thể nuốt nguyệt, một đầu răng sắc có thể xé trời, thân hình uy phong lẫm lẫm, cao lớn nguy nga, thật giống như hai tòa núi lớn, thân hình thậm chí có thể che phủ cả nửa không trung.

Nhưng tuy thân thể hai đầu mãnh thú thật lớn, nhưng tốc độ cũng cực nhanh, hoặc bốn vó tung mây, hoặc lướt nhanh xé gió, mây mù không ngừng cuộn động, từng trận trận gió rít gào thét không ngừng vang vọng trên bầu trời.

Chứng kiến một màn như vậy trong lòng mọi người cảm giác được vô cùng rung động, bởi vì tuy rằng trong bọn họ không ít người từng chiến đấu với yêu thú, nhưng mãnh thú lợi hại như vậy cho tới bây giờ bọn họ chưa từng gặp qua! Hai đầu mãnh thú giao phong trình độ như thế là cảnh tượng mà cả đời bọn họ chưa từng được nhìn thấy, hơn nữa bọn họ tin tưởng ngày sau chưa chắc đã gặp được.

Mà kế tiếp là nỗi sợ hãi khắc sâu trong lòng họ. Nhìn thân hình khổng lồ của hai mãnh thú cùng lực lượng cuồng bạo, chỉ cần một trảo nhẹ vỗ xuống, phỏng chừng hơn phân nửa Nam Phong Thành cũng bị chụp vỡ,

những nhân loại đứng bên dưới chẳng khác gì những con kiến vô cùng nhỏ bé.

Lực lượng vượt qua phạm trù lý giải của nhân loại, bọn họ căn bản không cách nào có thể ngăn cản.

1213. Chương 1223: Hai Thú Kích Đấu.

Chương 1223: Hai thú kích đấu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Trên bầu trời, rốt cục Thủy Kỳ Lân đã lao tới gần Cửu U Ngân Giao, trong miệng phát ra tiếng gầm lên giận dữ cuồng bạo, ngay sau đó móng vuốt thật lớn giống như rút lên một ngọn núi cao, hung hăng chụp xuống đầu cự xà.

Vào lúc này nhìn Tần Phàm còn thô bạo hơn hẳn hai lần trước hóa thân Kỳ Lân, cho nên bị khí thế thô bạo tràn ngập, tạm thời hẳn không thể khôi phục lại ý chí cùng năng lực tự hồi ngày thường. Chỉ còn lại khí thế sát lục thô bạo cùng bản năng chiến đấu, cắn dốc hết lực lượng của chính mình đem Cửu U Ngân Giao giết chết.

Nhưng Cửu U Ngân Giao lại có ý thức, nó nhìn thấy móng vuốt đánh tới, đôi mắt hiện lên vẻ treu tức, sau đó thân hình trượt ra sau, làm móng vuốt Thủy Kỳ Lân chụp hụt vào khoảng không.

- Hoắc!

Tiếp theo nó dùng chiếc đuôi khổng lồ như cây roi, mang theo lực lượng cuồng bạo hủy diệt, dùng góc độ vô cùng xảo diệu nhanh như lợi kiếm hướng trên lưng Thủy Kỳ Lân đánh xuống.

Tiếng xé gió mãnh liệt xẹt qua trời cao, chiếc đuôi dài màu bạc hóa thành một đạo lưu quang, đem tầng tầng không gian đều đánh gãy, lại dùng xu thế như thái sơn áp đỉnh rơi lên trên người Thủy Kỳ Lân.

Thanh âm thanh thúy vang lên trên bầu trời, lúc này mọi người liền có thể chứng kiến thân hình Thủy Kỳ Lân khựng lại, sau đó tựa hồ như bị cự áp đè lên trên người, cả người bắt đầu trầm xuống bên dưới.

- Oanh!

Thân thể nặng nề của Thủy Kỳ Lân rơi xuống, từ trên trời ấy ngàn thước bị đánh rơi xuống mặt đất, thân thể thật lớn tiếp xúc cùng mặt đất, tiếng chấn động thật lớn khuếch tán ra xa tới mười dặm, vô số kiến trúc trong Nam Phong Thành không ngừng sụp đổ!

Rất nhiều người không cách nào đứng vững thân hình, trong mắt mỗi người đều lộ ra thần sắc vô cùng sợ hãi. Cuộc chiến diễn ra cách Nam Phong Thành xa xa mà vẫn tạo ra động tĩnh lớn như thế, nếu Thủy Kỳ Lân trực tiếp rơi xuống trong Nam Phong Thành, hậu quả quả thật khó lường!

Mà thật rõ ràng chỉ một lần tiếp xúc Thủy Kỳ Lân đã rơi xuống hạ phong.

Nhưng hẳn cũng không bị thương!

Tần Phàm bị đánh rơi xuống đất, mặc dù không có ý thức nhưng bản năng chiến đấu thúc đẩy hẳn phát ra tiếng rống nổi giận điên cuồng, sau đó giẫm mạnh một bước khiến mặt đất chấn động kịch liệt, sau đó hẳn tiếp tục quay về không trung lại lao tới công kích Cửu U Ngân Giao.

- Phòng ngự đúng là không sai, nhưng không có tác dụng gì. Thứ hàng giả như ngươi không thể nào đấu qua bốn sứ!

Cửu U Ngân Giao nhìn thấy Tần Phàm bị đánh văng dưới mặt đất, vốn có chút đắc ý, nhưng khi thấy Tần Phàm không hề bị thương vẫn tiếp tục đánh tới, không khỏi cảm thấy kinh ngạc, ngay lập tức lại quát ra đuôi dài.

Lần này Cửu U Ngân Giao công kích càng thêm mạnh mẽ, lúc đảo qua không trung, đồng thời như nghe được thanh âm ám lời khởi động trận trện, tựa hồ còn mang theo tiếng sấm lôi đình, thiểm điện lấp lóe.

Nhưng đúng lúc này Thủy Kỳ Lân như có được linh trí, đôi mắt cùng đuôi rắn khổng lồ đánh tới thân hình hắn đột nhiên trầm xuống bên dưới, hoàn toàn tránh khỏi một chiêu quất tới.

Nhìn thấy một chiêu của mình đánh hụt, Cửu U Ngân Giao không khỏi cả kinh liền muốn thu hồi chiếc đuôi của mình.

Nhưng đúng lúc này, Tần Phàm đột nhiên phóng ra, há to miệng, răng nanh sắc bén như đao nhọn hướng chiếc đuôi tấp tới.

- Hồng...

Ngay tiếp theo Cửu U Ngân Giao phát ra tiếng gầm rú thống khổ lồng lộn, phần đuôi đau đớn bị Thủy Kỳ Lân cắn trúng nhất thời máu tươi đầm đìa, máu tươi của cửu cấp yêu thú không ngừng tuôn lá tả trên không trung.

Cửu U Ngân Giao rốt cục bị thương!

Tuy rằng chỉ bị thương da thịt, nhưng đây là lần đầu tiên Tần Phàm xuyên phá phòng ngự của cửu cấp yêu thú! Sau khi hóa thân Kỳ Lân, lực lượng của hắn nhất thời mạnh hơn lúc là nhân loại, không cần thi triển vũ kỹ chỉ dùng thân thể phát huy ra thực lực đã gia tăng hơn gấp bội.

- Đáng hận! Bồn sứ phải xé nát thứ hàng giả như ngươi!

Cửu U Ngân Giao vội vàng dùng toàn lực rút đuôi của mình, lúc này hắn cũng rõ ràng cảm nhận được lực lượng khủng bố của Thủy Kỳ Lân, càng thêm nổi giận.

Nhìn thấy Cửu U Ngân Giao phẫn nộ, trong đôi mắt Thủy Kỳ Lân xuất hiện tia trêu tức, đích xác hiện tại tuy hắn vẫn bị lệ khí cuồng bạo của ma tôn ảnh hưởng, nhưng đã có được chút ý chí của chính mình.

Duy nhất cần thích ứng chính là thân hình khổng lồ tràn đầy lực lượng mạnh mẽ hiện tại của hắn mà thôi.

Dù sao phòng ngự của Cửu U Ngân Giao cực mạnh, Tần Phàm cũng chỉ tạo thành thương tổn ngoài da thịt của nó, cho nên chỉ thoáng chốc nó đã hồi phục, không chút do dự lại quất đuôi lần nữa, đồng thời miệng rắn âm độc sắc bén cũng cắn tới.

Mãnh thú cận chiến đều lợi dụng điều kiện thân thể, Cửu U Ngân Giao lợi hại là nhờ chiếc đuôi dài cùng răng nanh cực độc, mà bởi vì thân hình của nó linh hoạt nên tốc độ cũng chiếm ưu thế.

Lúc này Cửu U Ngân Giao quất đuôi, giống như có một con sông năng lượng bắt đầu khởi động, loại năng lượng này cũng không phải nguyên năng mà có vẻ thật mạnh mẽ, hiện tại mặc dù Tần Phàm dùng thân thể Kỳ Lân nhưng hắn không chút nghi ngờ nếu để chiếc đuôi mang theo năng lượng kia đánh trúng sẽ xuyên phá huyết nhục của chính mình.

Rất rõ ràng, lần này Cửu U Ngân Giao thật sự ra tay!

Thuộc tính của Cửu U Ngân Giao tựa hồ khuynh hướng thủy hệ, con sông năng lượng càng lúc càng dày, hơn nữa có vẻ thập phần băng sương, năng lượng vọt tới làm giữa không trung chỉ nháy mắt biến thành sông lớn mãnh liệt, Cửu U Ngân Giao không ngừng rút gào quay cuồng bên trong, tựa hồ muốn xé rách cả bầu trời đêm. Dưới công kích của cửu cấp yêu thú Tần Phàm cảm giác không khí chung quanh đều như cô đọng lại.

Mênh mông mãnh liệt, một kích chấn hám thiên địa!

Nhưng Thủy Kỳ Lân cũng là ma tôn thủy hệ, năng lực khống chế thủy hệ vô luận là nguyên khí hay nguyên năng thậm chí là năng lượng kỳ lạ của Cửu U Ngân Giao, hắn đều có được năng lực nắm giữ thật cường đại.

Ngay lập tức Thủy Kỳ Lân giẫm trong hư không, rút ra một khoảng cách, miệng máu mở ra, điên cuồng hấp thu thiên địa nguyên khí khắp bốn phía, đặc biệt là thủy nguyên khí, cơ hồ phạm vi vài chục dặm đều bị hắn hút hết sạch sẽ!

Kể cả năng lượng mà Cửu U Ngân Giao nắm giữ trong tay lúc này cũng bị ảnh hưởng tới!

Ngay tiếp theo Thủy Kỳ Lân lại mở miệng ra, nguyên khí bị hấp thu vừa rồi lập tức phun tràn như ngân hà tuôn chảy, tuy rằng cường độ không thể so sánh với Cửu U Ngân Giao nhưng lại vượt xa về số lượng, thủy nguyên khí bao trùm hơn nửa bầu trời, khí thế đủ để phá thiên!

- Oanh!

Tiếng vang thật lớn truyền tới trên thiên không, mọi người trong Nam Phong Thành chỉ cảm thấy toàn thân băng sương, một loại cảm giác rét buốt lan tràn khiến mọi người không thể nhúc nhích.

Theo tiếng nổ vang, hai nguồn năng lượng trên bầu trời đột nhiên va chạm vào nhau, năng lượng cường đại khuếch tán, làm tầng tầng không gian nứt toác, cả không trung như bị đảo ngược, một luồng năng lượng lốc xoáy cực lớn bỗng nhiên xuất hiện, thiên địa lâm vào chấn động.

1214. Chương 1224: Hình Thái Thứ Hai! (1)

Chương 1224: Hình thái thứ hai! (1)

Ngay tiếp theo hai đầu mãnh thú trên bầu trời đều phát ra tiếng rống thật lớn, đột nhiên hướng đối phương phóng qua, khí thế nứt toác, bạo liệt ngay dưới luồng năng lượng lốc xoáy.

Từng trận chân khí thô bạo xé trời truyền đến, thân thể mọi người đều bị lạnh cóng, không cách nào bỏ chạy, đều ngẩng đầu nhìn lên cuộc chiến kịch liệt trên bầu trời, chứng kiến được một màn rung động lòng người như thế đối với họ mà nói có chết cũng không tiếc!

Trên bầu trời chém giết càng thêm kịch liệt, vô luận là Thủy Kỳ Lân hay Cửu U Ngân Giao đều mang thương thế trên người, Thủy Kỳ Lân càng nhiều vết thương, hơn nữa hai bên càng lúc càng thêm thô bạo, ngay Tần Phàm thật khó khăn khôi phục được chút thần trí cũng bắt đầu dần dần đánh mất.

Lúc này Tần Phàm cơ hồ đã dốc hết sức lực, nhưng hắn vẫn luôn có loại cảm giác theo bản năng, Cửu U Ngân Giao còn chưa xuất ra toàn bộ thực lực của nó!

Rống...

Tần Phàm biến thành Thủy Kỳ Lân vào lúc này rống to một tiếng, ở bên trong kịch đấu, hắn mạnh mẽ hướng về Cửu U Ngân Giao kia đánh tới, móng vuốt Kỳ Lân sắc bén kia của nó trực tiếp ở trong hư không vung một trảo, mục tiêu là cái đuôi dài linh hoạt mà lực lớn kia của cự giao.

- XÍU...UU!

Cái đuôi màu bạc kia tròn vẹn dài hơn 10m, nhưng lại hóa thành tia chớp, như là lợi kiếm xé rách không khí, dứt khoát hướng Tần Phàm hung hăng rút tới. Lực lượng cái đuôi kia cực kỳ khủng bố, cơ hồ mỗi một lần rút động đều có tầng tầng không gian sụp xuống.

Tốc độ của Cửu U Ngân Giao này rất nhanh, thậm chí so với Tần Phàm còn nhanh hơn một tí, cho nên tuy Tần Phàm xuất thủ trước, nhưng lúc này đây ngược lại bị vượt lên trước rút trúng vị trí bụng, làm cho hắn bị đau ở giữa không trung bỏ nhào một cái, hơn nữa máu tươi đầm đìa.

Bất quá có máu tươi này đã kích, ngược lại để cho Tần Phàm trở nên càng thêm thô bạo, thân hình cực lớn kia khẽ động, ngay sau đó lại không chú ý thương thế chút nào, dưới chân hung hăng đạp mạnh, lần nữa nhào tới.

Ở thời điểm Cửu U Ngân Giao kia vẫn chưa hoàn toàn kịp phản ứng, hắn lợi dụng nanh vuốt sắc bén của Thủy Kỳ Lân, mạnh mẽ ở trên người Long Giao nhắc lên một mảnh lân phiến màu bạc, lân phiến của Ngân Giao này không lớn, nhưng mỗi một mảnh đều lộ ra cứng rắn phi thường.

Bị bóc vảy rắn, Cửu U Ngân Giao kia tự nhiên giận dữ, lập tức không chịu thua nhào tới cắn xé, hai đầu Cự Thú cắn lại với nhau.

Đối bính như vậy, kỳ thật cả hai tâm đó cũng đã tiến hành qua nhiều lần, mỗi một lần bọn hắn đối bính đều sẽ khiến trong thiên địa chấn động thật lớn, có lúc là Tần Phàm chiến ưu thế, có khi là Cửu U Ngân Giao kia lấy được thượng phong.

Đã đến lúc này, trên người bọn họ đều lẫn nhau có chỗ thương tích.

Nhưng mà, bọn hắn tạm thời đều không có cách nào đánh chết đối phương.

Oanh...

Không biết đi qua bao lâu, hai đầu hung thú ở giữa không trung lại phát sinh một lần va chạm kịch liệt lần nữa, lúc này đây lộ ra kịch liệt thực tế, Cửu U Ngân Giao kia cùng Tần Phàm biến thành Thủy Kỳ Lân, riêng phần mình mở ra miệng lớn cắn lấy trên người đối phương.

Tần Phàm biến thành Thủy Kỳ Lân, trình độ sắc bén của hàm răng kia, chỉ sợ Cửu cấp Vô Thánh bình thường cũng có thể trực tiếp xé thành mảnh nhỏ, nhưng hắn cắn lấy trên người Cửu cấp yêu thú này, lại cảm giác được như cắn lấy kim loại cứng rắn mà có tính bền dẻo vô cùng, mặc dù đối với Cửu U Ngân Giao kia đã tạo thành vết thương rất lớn, nhưng cách xé nát đối phương vẫn có một khoảng cách.

Về phần Cửu U Ngân Giao kia cắn lấy trên người Tần Phàm, cũng cảm giác được có loại khó có thể hạ khẩu, vốn bên trong hàm răng của nó có kịch độc để cho người tê liệt, nhưng hiện tại xem ra tựa hồ cũng không có thể đối với Tần Phàm tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Bất quá hàm răng của bọn nó cũng không phải bình thường, rất nhanh từ trên người lẫn nhau bắt đầu có mưa máu tươi rơi xuống. Toàn bộ bầu trời vào lúc này đều phẳng phất như bị nhuộm hồng cả, cũng biết trình độ kịch liệt của cái chiến đấu kia.

Mà huyết dịch cao cấp như vậy, nếu như bị một ít yêu thú đạt được, nói không chừng có thể bởi vậy tiến hóa làm dị chủng.

Đáng tiếc, ở dưới cường độ chiến đấu như vậy của cả hai tâm đó, ở đâu có yêu thú dám tới gần phạm vi bọn hắn chiến đấu? Cuối cùng nhất những huyết dịch này cũng chỉ là rơi xuống trong đất bên ngoài Nam Phong Thành, rót xuống đất biến mất không thấy, lộ ra có chút lãng phí.

Tóm lại, lúc này đây đối bính, đối với hai đầu hung thú tạo thành thương thế vẫn là khá lớn, ở lúc này đây sau khi cắn xong, chúng không thể không riêng phần mình rút lui một khoảng cách, nhanh chóng dùng yêu lực trong người chữa thương.

- Không thể tưởng được người cái đồ giả mạo này, vậy mà cũng có được lực lượng cường đại như vậy.

Cửu U Ngân Giao kia vào lúc đó con người âm lãnh nhìn xem Tần Phàm biến thành Thủy Kỳ Lân, trong miệng âm trầm nói, lúc trước nó thật sự là đánh giá thấp thực lực của Tần Phàm, thật không ngờ đối phương có thể ở phương diện mà mình tự hào nhất, đấu đến thế lực ngang nhau.

Rống...

Lúc này tuy Tần Phàm nghe được thanh âm của Cửu U Ngân Giao kia, nhưng hắn căn bản không cách nào làm được miệng phun tiếng người, toàn thân hắn đều bị khí tức thô bạo tràn ngập, chỉ có thể là mắt đỏ phát ra một tiếng gầm rú cực lớn. Hơn nữa vết thương trên thân thể Kỳ Lân của hắn ở dưới Thủy nguyên trị liệu, đang rất nhanh khôi phục lấy, hắn tùy thời chuẩn bị lấy tiến hành chém giết lần nữa.

- Người cái nhân loại gọi là Tần Phàm này, trên người của người hoàn toàn chính xác có được lực lượng vô cùng cường đại, ta nghĩ nếu như mang người về cho Yêu Thần đại nhân, ta nhất định sẽ đạt được tán thưởng rất lớn, cho nên người đáng giá để ta tiến hóa đến trạng thái thứ hai.

Chứng kiến thương thế của Tần Phàm vậy mà nhanh như vậy khôi phục, trong mắt Cửu U Ngân Giao kia rõ ràng có chút co rút lại, tựa hồ có chút ý động.

Sau đó cũng ngay thời điểm lúc này, Tần Phàm còn lưu lại một ít thần trí liền đột nhiên thấy được hai cái u sưng giống như thịt nhúc nhích trên đầu Cửu U Ngân Giao kia, vào lúc này phát ra hào quang lộ ra càng thêm chói mắt, một lát sau, dĩ nhiên thật sự dài ra hai cây sừng dài Kim Sắc kỳ lạ.

Kỳ thật lúc trước Tần Phàm cũng chú ý tới hai cục thịt của con Cửu cấp yêu thú này rồi, nhưng thật không ngờ cái kia vậy mà sẽ là hai cây Long Giác.

Tê...

Nháy mắt sau đó, trong miệng Cửu U Ngân Giao kia lần nữa phát ra một tiếng kêu âm trầm, mà theo thanh âm của nó rơi xuống, hai cây Long Giác trên đầu kia cũng đình chỉ sinh trưởng, đang tản ra một loại hào quang huyền bí.

Loại hào quang này rất nhanh bao trùm đến phía trên lân phiến màu bạc trên người Cửu U Ngân Giao, thân thể của nó đang không ngừng lớn lên, đồng thời vào lúc đó Tần Phàm có thể cảm giác được khí tức của người phía trước đồng dạng đang lớn mạnh, hư không tầm đó traten traten sấm sét, không gian quanh mình tựa hồ cũng muốn toàn bộ bị tạc khai .

1215. Chương 1225: Hình Thái Thứ Hai! (2)

Chương 1225: Hình thái thứ hai! (2)

Cảm giác được loại lực lượng cường đại kia, kinh động đến toàn bộ bầu trời, ở trong khoảng thời gian ngắn Phong Vân Lôi Điện hội tụ, tràng diện rất là oanh động.

- Nhân loại, đây là sau khi ta cắn nuốt linh hồn của Tần Quan mới có thể kích phát ra trạng thái thứ hai, người có thể làm người đầu tiên kiến thức đến, đây là vinh quang lớn lao của người.

Cửu U Ngân Giao kia lơ lửng ở trên không, từ trên cao nhìn xuống, con người băng lãnh gắt gao nhìn Tần Phàm biến thành Thủy Kỳ Lân ở phía dưới.

Ở dưới trạng thái thứ hai, thân thể của nó so với vừa rồi muốn gia tăng gấp bội, lực lượng khó có thể dự tính.

- Rống...

Nhưng mà, hiện tại Tần Phàm ở dưới hình thái của Thủy Kỳ Lân, toàn thân đều là thô bạo chi khí, chỉ có chiến ý, là không thể nào sẽ có ý sợ hãi Cửu U Ngân Giao sau khi biến hóa ở đẳng kia, hẳn lập tức mãnh liệt nhào tới lần nữa.

- Không biết tự lượng sức mình.

Thấy Tần Phàm vọt tới, trong con người lạnh như băng kia của Cửu U Ngân Giao xẹt qua một tia trêu tức, thanh âm lạnh lùng âm trầm từ trong miệng rần phát ra, thân thể cực lớn của nó lập tức xoay tròn, cái đuôi ở trên hư không co lại, mượn lực lượng thân thể của nó cũng lao nhanh mà ra.

Trên bầu trời, hai đầu hung thú lại lần nữa đấu lại với nhau.

Vèo...

Bất quá lúc này đây, Tần Phàm có thể phát hiện, sau khi Cửu U Ngân Giao này tiến hóa đến hình thái thứ hai theo như lời nó nói, tuy thân thể Cửu U Ngân Giao kia biến lớn rồi, nhưng cũng không có bởi vì thân hình biến lớn mà trở nên chậm chạp, tốc độ kia vào lúc đó lộ ra so với vừa rồi còn nhanh hơn .

Một đạo quang ảnh màu bạc hiện lên, nương theo tiếng rít của thân thể cùng không khí ma sát phát sinh, Cửu U Ngân Giao kia thoáng xẹt qua một đoạn khoảng cách cực lớn, trong nháy mắt đi tới trước mặt Tần Phàm biến thành Thủy Kỳ Lân. Đuôi dài lập tức giơ lên, ở trước khi Tần Phàm còn chưa kịp đánh ra móng vuốt, liền hung hăng quất vào vị trí cổ của hắn.

PHỐC một tiếng, lân phiến màu xanh ở cổ kia trở nên vỡ vụn, hơn nữa máu tươi đều thẩm thấu mà ra.

Gần kề chỉ là tốc độ đã tăng lên gần gấp đôi, mà từ lực lượng của cái đuôi kia rút xuống xem ra, cũng là tăng lên trên diện rộng, cái cơ này, đánh cho Tần Phàm thoáng cái có chút thần trí thanh tỉnh lại.

- Vậy mà trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy.

Tần Phàm tỉnh táo lại, không thể không tạm thời áp chế thô bạo chi khí trên người, hai mắt đổ lên tạm thời tránh lui một khoảng cách, muốn trước trì hoãn một hơi.

Bất quá Cửu U Ngân Giao kia ở đâu chịu buông tha hắn, tiếp theo ở bên trong chỉ là thoáng qua tầm đó, hắn lại bị cái đuôi rắn cường hoành kia quật lấy mấy lần lên trên người Thủy Kỳ Lân hóa thân, hơn nữa ở phía trên để lại vài miệng vết thương nhìn thấy mà giật mình, mà hắn ngay cả một lần cũng không có chạm mặt đến đối phương.

Lúc này cả hai chênh lệch lộ ra hết sức rõ ràng.

- Nhân loại, người lãng phí ta quá nhiều thời gian rồi, ở dưới hình thái thứ hai mạnh nhất này của ta, người không thể nào là đối thủ của ta, vẫn là ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, để cho ta đem người mang về bên người Yêu Thần a.

Sau khi Cửu U Ngân Giao kia nhìn thấy đủ loại thần kỳ trên người Tần Phàm, lại có chút không muốn giết chết đối phương, mà muốn bắt Tần Phàm trở về bên người Yêu Thần nghiên cứu.

Lúc này nó đã hoàn toàn không đem Tần Phàm đặt ở trong mắt rồi, nó tiến hóa đến hình thái thứ hai, đã có vốn liếng tự ngạo.

- Si tâm vọng tưởng.

Lúc này ở đằng kia, trong miệng Thủy Kỳ Lân lại bỗng nhiên phát ra thanh âm, vào lúc này, Tần Phàm rất cực thích ứng Thủy Kỳ Lân hóa thân của mình, có thể miệng phun tiếng người rồi. Hắn đối với thực lực của Cửu U Ngân Giao ở thứ hai hình thái đích thật là cảm thấy hết sức kiêng kỵ, bất quá cao quý tôn nghiêm thuộc về Ma Tôn, khiến nó chỉ biết chiến một trận đến cùng.

- Chấp mê bất ngộ, vậy ta đây liền đem người hảo hảo tra tấn một phen lại mang về.

Lúc này Cửu U Ngân Giao kia nghe được Tần Phàm có thể nói chuyện, con người băng lãnh kia lập tức tập trung hắn, sau đó chỉ thấy Song Long giác vừa mới dài ra kia của nó, đột nhiên hào quang phóng đại lần nữa.

Bỗng...

Kế tiếp, một cột sáng màu trắng liền rất nhanh ở phía trên sừng dài của nó phát ra, dùng một tốc độ cực nhanh hướng về Tần Phàm kích bắn đi.

Uy lực đạo cột sáng này xem ra tựa hồ cũng không tính quá cực lớn, lúc này đây thậm chí không có khiến cho không gian biến hóa quá nhiều. Nhưng Tần Phàm vào lúc đó lại có một loại ảo giác, chính mình đột nhiên tiến nhập một không gian thần bí, toàn thân không thể nhúc nhích, đối mặt một đạo cột sáng kia, hắn căn bản không có biện pháp đi né tránh.

Rỗng...

Tần Phàm theo bản năng cảm thấy nguy hiểm, Kỳ Lân hóa thân cực lớn của nó dốc sức liều mạng giãy dụa lấy, muốn thoát khỏi cảm giác trói buộc kia, nhưng không có thành công, chỉ có thể trơ mắt nhìn một đạo cột sáng quỷ dị này rơi vào trên người.

PHỐC...

Ở dưới một đạo cột sáng này, chỗ vai của Tần Phàm Kỳ Lân hóa thân, vậy mà trực tiếp bị xỏ xuyên qua, lập tức ở miệng vết thương liền có rất nhiều máu tươi như là suối phun bắn ra

Một đạo cột sáng này xem như rất bình thường, vậy mà có được lực công kích khủng bố như vậy, đáng sợ hơn nữa chính là, thân thể của Tần Phàm vẫn cảm giác bị cái gì đó trói buộc, vẫn không thể động đậy.

- Bản sứ đã từng nói qua rồi, ta ở dưới hình thái thứ hai này, người không thể nào có phần thắng, cần gì phải thụ nhiều thống khổ như vậy chứ?

Thấy vậy, Cửu U Ngân Giao kia vào lúc đó đặc ý gom góp tiến lên đây, đầu rắn âm trầm khủng bố kia cúi xuống, trong miệng trêu tức nói.

Cảm giác trôi buộc trên người càng ngày càng gấp, Tần Phàm phần nộ găm thét, nhưng lại giấy không thoát được.

- Cũng không phải chỉ có ngươi mới có hình thái thứ hai.

Mà lập tức Cửu U Ngân Giao kia sẽ công kích tới lần nữa, trong miệng của hắn đột nhiên nổi giận cuồng rống một tiếng:

- Ngươi đã muốn liều, ta sẽ liều mạng với ngươi đến cùng.

Tiếp theo trong nháy mắt, hai mắt cực lớn của Kỳ Lân hóa thân vào lúc đó đột nhiên bắt đầu chảy ra máu, sau đó lân giáp Thủy Kỳ Lân màu xanh lá cây toàn thân liền như bị huyết dịch thẩm thấu, ở trong thời gian cực ngắn trở nên vô cùng đỏ tươi mà yêu dị .

Ngay một khắc này Tần Phàm đã không còn để ý tới thân thể bị trọng thương, bị tôn nghiêm cùng lệ khí cuồng bạo của Thủy Kỳ Lân mà tôn làm ảnh hưởng, hắn dứt khoát kích thích Huyết Kỳ Lân huyết mạch chôn dấu tận sâu trong ma chủng!

Tần Phàm thập phần rõ ràng, trước khi hắn hóa thân Kỳ Lân cũng đã kích thích qua Huyết Kỳ Lân huyết mạch một lần, trạng thái thân thể đã nhận lấy ảnh hưởng thật lớn, thậm chí ngũ tạng lục phủ cơ hồ bị vỡ, cho nên sau khi hóa thân Kỳ Lân, thương thể trên người càng thêm nguy kịch hơn, chẳng qua còn vây trong hình thái Thủy Kỳ Lân cho nên không biểu hiện ra ngoài, đợi khi nào hắn khôi phục lại hình người sẽ bị rơi vào trạng thái trọng thương trầm trọng cực độ.

1216. Chương 1226: Tàn Bạo Huyết Kỳ Lân.

Chương 1226: Tàn bạo Huyết Kỳ Lân.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhưng dưới tình trạng nguy hiểm như bây giờ, hắn vẫn phải kích phát Huyết Kỳ Lân huyết mạch! Hơn nữa còn là dưới tình huống hóa thân Kỳ Lân hiện tại!

Dưới tình huống hiện tại khi kích phát huyết mạch Huyết Kỳ Lân, thực lực gia tăng càng thêm toàn diện, cũng giống như bất tử Chu Tước huyết mạch, vô luận ở tốc độ lực lượng phòng ngự đều tăng lên thật lớn.

Đương nhiên, thu được lực lượng càng lớn thì phải thừa nhận trả giá tự nhiên là càng lớn! Thậm chí trả giá lớn tới mức bản thân Tần Phàm cũng khó thể tưởng tượng!

Rất có thể chính là cửu tử nhất sinh!

Nhưng Tần Phàm không còn lựa chọn nào khác, ở trạng thái bình thường cho dù thân hóa Kỳ Lân hắn vẫn không thể nào so sánh với Cửu U Ngân Giao, cho nên lúc này hắn nhất định phải liều mạng một trận chiến!

Hơn nữa ở loại trạng thái như hiện tại, Tần Phàm đã không còn khả năng cùng thời gian để tự hỏi!

Lân giáp xanh thẫm toàn thân chuyển hóa thành đỏ đậm, vào lúc này hắn đều thấy được máu huyết toàn thân mình đều quay cuồng tàn bạo, đồng thời một cỗ lực lượng cường đại nương theo máu huyết phóng thích đi ra.

Điên cuồng, thô bạo!

Khát máu, hung tàn!

Những cảm xúc hỗn loạn tràn ngập trong đầu, nương theo lực lượng mạnh mẽ tựa hồ như muốn phá tan cả thân thể hắn.

Hai mắt che kín máu tươi, lúc này Tần Phàm cũng không còn nhìn được nội tâm thô bạo cùng giết chóc, hấn lại mất đi ý chí thêm một lần nữa. Trong miệng Huyết Kỳ Lân phát ra một tiếng gầm rú khủng bố, sau đó giẫm mạnh bốn chân, giấy thoát khỏi cổ lực lượng đang trói buộc trên thân thể.

Bốn vó kinh hoàng tuyền, há mồm nuốt nhật nguyệt!

Trong một khắc này lực lượng thuộc về Kỳ Lân ma tôn cường đại hoàn toàn bộc lộ không bỏ sót!

Vô cùng mạnh mẽ! Kinh thiên động địa!

- Làm sao có thể! Thế nhưng có thể phá tan nguyên giới của ta!

Nguyên bản Cửu U Ngân Giao đang định bắt giữ Tần Phàm tra tấn một phen nhưng khi nhìn thấy thân thể Thủy Kỳ Lân biến hóa vô cùng quỷ dị giấy thoát trói buộc của mình, trong mắt nó càng thêm kinh hãi, rốt cục kinh ngạc mở to đôi mắt.

Nguyên giới, chính là sau khi quy tắc tiểu thể giới đại thành, khai thông ngũ hành không gian diễn hóa mà đến.

Quy tắc tiểu thể giới có được quy tắc riêng của cá nhân mình, nhưng trên thực tế vẫn sử dụng quy tắc vốn có của thể giới bên ngoài, chỉ là thích ứng cùng cải tạo. Mà nguyên giới là trực tiếp khai phá cùng sáng tạo, chính là trực tiếp ở trong thể giới hiện hữu sáng tạo ra quy tắc của mình, khai phá ra thể giới của mình!

Ở bên trong nguyên giới, ngũ hành nguyên năng óc thể ngưng tụ hình thành cực hạn chính là nguyên giới lực, cũng chỉ là loại phòng ngự mà lúc ban đầu Tần Phàm không cách nào xuyên phá. Bởi vì đó là thể giới của Cửu U Ngân Giao, trừ phi lực lượng đã siêu việt cực hạn thừa nhận của thể giới này, nếu không sẽ không cách nào xuyên thấu.

Mà sau đó trói buộc Tần Phàm cũng chính là nguyên giới lực.

Trên thực tế nguyên giới cũng giống như quy tắc tiểu thể giới đều quay chung quanh thân thể mà diễn sinh ra, nguyên giới lực là lực lượng bên trong nguyên giới. Ở lúc ban đầu không thể tách rời thân thể, nhưng sau khi đem nguyên giới tu luyện tới trình độ nhất định, còn lại là có thể trực tiếp đem nguyên giới công kích mở rộng ra ngoài. Thật giống như Huyền Trọng Vực của Tần Phàm, có thể đem trong một phạm vi nhất định toàn bộ đều biến thành nguyên giới của chính mình.

Cứ như vậy ở bên trong nguyên giới của chính mình, người làm chủ tự nhiên chiếm đủ ưu thế, thậm chí có thể lợi dụng lực lượng trong nguyên giới hoàn toàn đem đối thủ vây khốn, trừ phi lực lượng của đối phương đủ giấy thoát khỏi nguyên giới, nếu không chỉ còn ngồi chờ chết.

Trong đệ nhị hình thái của Cửu U Ngân Giao, làm được nguyên giới ly thể, đem một ít quang trụ trong nguyên giới mở rộng bao phủ Tần Phàm, sau đó dùng nguyên giới lực trói buộc công kích.

Nếu Tần Phàm chỉ có lực lượng trước đó sẽ không đủ khả năng giấy thoát trói buộc của nguyên giới. Nhưng hiện tại hấn kích phát huyết mạch Huyết Kỳ Lân, lực lượng gia tăng lên gấp bội, sau khi bức phá giới hạn của nguyên giới, đương nhiên là phá tan được nguyên giới của Cửu U Ngân Giao!

- Tiềm năng thật đáng sợ! Không ngờ còn có thể đề thăng thực lực thừa nhận cực hạn của mình, trên người nhân loại này nhất định đã tiềm ẩn bí mật thật lớn, nhất định phải đem hấn mang về bên người Yêu Thần đại nhân!

Nhìn thấy Thủy Kỳ Lân biến hóa thành Huyết Kỳ Lân, trong mắt Cửu U Ngân Giao dao động, hiện tại nó cảm giác lực hấp dẫn trên người Tần Phàm càng lúc càng lớn.

Nhưng mà nó cũng có thể cảm giác được sau khi Tần Phàm hóa thân Huyết Kỳ Lân, thực lực đã biến hóa, tựa hồ không còn dễ dàng đối phó như vừa rồi.

Đúng lúc này Huyết Kỳ Lân há to miệng máu, phát ra thanh âm nổ vang như bạo lôi, sau đó thân hình khổng lồ hóa thành huyết ảnh, dùng tốc độ cực nhanh đánh tới Cửu U Ngân Giao.

Sau khi hóa thành Huyết Kỳ Lân, tốc độ của hấn rõ ràng tăng lên không ít, huyết ảnh khổng lồ di động thậm chí chỉ còn nhìn thấy được tàn ảnh trên không trung, khó có thể nhìn ra được đầu mới là chân chính bản thể.

- Nguyên giới, ngưng kết!

Chứng kiến tốc độ đáng sợ của Tần Phàm, Cửu U Ngân Giao cả kinh, bởi vì vừa rồi nguyên giới đã bị Tần Phàm phá tan, lúc này nó lại tiếp tục ngưng kết thêm một lần nữa.

Theo thanh âm lạnh lùng truyền đến, chỉ thấy thân thể nó hiện lên từng vầng ngân sắc gợn sóng, dần dần một mảnh ngân sắc quang mang xuất hiện như mặt hồ ba quang, hình thành một viên cầu màu trắng bạc như một thể giới.

- Oanh!

Rất nhanh thân thể Huyết Kỳ Lân mãnh liệt đụng vào ngân sắc viên cầu, lúc này nguyên giới mang theo trạng thái phòng ngự, thật giống như tòa thành trì đóng kín cửa, muốn đi vào phải phá tan phòng vệ của tòa thành.

Tần Phàm va chạm vào, mặc dù đánh lên nguyên giới của Cửu U Ngân Giao, nhưng lại dẫn phát chấn động mãnh liệt trong thiên địa, bởi vì năng lượng phát tán khi va chạm đủ dòn non lấp bể, phong vân khởi động, thổ địa vỡ vụn, bên trong Nam Phong Thành biến thành một mảnh hỗn độn.

Người bên dưới Nam Phong Thành ngoại trừ những người thực lực không đủ té ngã trên mặt đất, còn lại đều ngẩng đầu nhìn lên trên bầu trời, mỗi một lần Huyết Kỳ Lân va chạm vào nguyên giới, trong lòng mọi người lại chấn động kịch liệt đến ngáy người.

Sau lần thứ ba Tần Phàm va chạm vào thì thanh âm giống như tiếng gương phá nát vang lên, mọi người liền có thể chứng kiến ngân sắc viên cầu hiện ra vết rách dày đặc!

Nguyên giới lại bị xông phá!

Đây là lực lượng mà Tần Phàm bất kể trả giá làm thức tỉnh nó!

Không thể đối kháng, không thể ngăn cản!

Trong mắt Cửu U Ngân Giao tràn ngập vẻ khó thể tin nổi, trong một khắc này, nó tựa hồ cảm giác được có một dòng sông máu vô tận đang vọt tới trước mặt, trước mắt biến thành một mảnh núi thây biển máu, lực lượng của nó không cách nào ngăn cản được!

- Không có khả năng!

Trong cổ họng Cửu U Ngân Giao phát ra thanh âm hung ác không chút cam lòng, sau đó nó vung lên đuôi rắn thật dài mang theo lực lượng nguyên giới còn lưu lại, hung hăng đánh thẳng tới Huyết Kỳ Lân.

1217. Chương 1227: Kinh Biển. (1)

Chương 1227: Kinh biển. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Đối mặt cùng đuôi rắn mạnh mẽ kia, lúc này Huyết Kỳ Lân cũng không hề tránh né, dùng thân thể tiếp nhận một kích vạn cân kia! Dưới công kích của Cửu U Ngân Giao, thân thể Huyết Kỳ Lân hiện rõ miệng vết thương thật sâu, máu tươi văng lên khắp nơi!

Nhưng Tần Phàm lại như chưa hay biết!

Huyết Kỳ Lân giãy mạnh hư không, thân thể chịu đựng một kích, mà ngay khi đối phương còn chưa kịp thu lại hai móng vuốt của hắn đã đem đuôi rắn xả xuống, bỏ vào miệng của mình.

Chỉ trong nháy mắt, răng nanh sắc bén đan xen từng trận gió lạnh, ngay lập tức cắn xuống!

Tiếp tục cắn xé!

- Hoa lập...

Lần này Huyết Kỳ Lân cắn xuống, không ngờ trực tiếp xâm nhập phần đuôi của Cửu U Ngân Giao, răng nanh sắc bén kéo mạnh, cả cái đuôi cơ hồ bị đứt đoạn. Ngay lập tức máu tươi tuôn tràn như thác nước trút xuống từ trên không trung, mênh mông cuộn cuộn, che kín ánh mắt mọi người, nhuộm đỏ cả không trung!

- Hồng...

Cái đuôi bị đoạn, Cửu U Ngân Giao làm sao chịu đựng nổi, thân thể liều mạng giãy dụa, mà trong miệng phát ra tiếng bi rống vô cùng khủng bố chói tai, vừa hoảng loạn khổng lồ lực lượng nguyên giới còn sót lại hướng Tần Phàm phát động công kích.

Vô số nguyên lực gió lốc thổi qua Huyết Kỳ Lân, trên mình hắn đầy thương tích, nhưng hắn vẫn cắn chặt chiếc đuôi của Cửu U Ngân Giao không buông ra, răng nanh sắc bén không ngừng cắn xé.

- Ba!

Qua không bao lâu, đột nhiên trên bầu trời truyền ra một tiếng vang giòn, sau đó mọi người nhìn thấy đuôi của Cửu U Ngân Giao dùng làm vũ khí trí mạng lại bị Huyết Kỳ Lân cắn đứt thành hai nửa!

- A...

Trong miệng Cửu U Ngân Giao phát ra tiếng gầm rú thống khổ, vội vàng chuyển thân ra ngoài, cũng phát hiện đuôi của mình bị cắn ngắn hơn mười thước!

- Ba tức ba tức...

Thanh âm âm sâm khủng bố vang lên lần nữa, Cửu U Ngân Giao hoảng sợ phát hiện cái đuôi bị cắn đứt của mình lại bị Huyết Kỳ Lân trực tiếp cắn vỡ, sau đó toàn bộ nhai nát nuốt vào trong bụng!

Không ngờ Tần Phàm lại đang nuốt sống huyết nhục!

Chứng kiến một màn hung tàn kia, sắc mặt tất cả mọi người không khỏi trắng bệch. Thật sự hiện tại Tần Phàm thoát nhìn không giống như trước kia, rành rành hóa thành một đầu mãnh thú, lại làm ra hành động chỉ có mãnh thú mới có thể làm.

- A...bổn sứ nhất định phải xé xác nhân loại đáng hận như ngươi!

Thần sắc Cửu U Ngân Giao thống khổ dữ tợn nhìn cái đuôi bị đứt một đoạn của mình, không khỏi lửa giận ngút trời ngứa mắt rống to.

Nhưng nó làm sao cũng không nghĩ ra đệ nhị hình thái của Tần Phàm so với bản thân nó còn mạnh mẽ nhiều hơn tới như vậy! Trước mắt Tần Phàm biến thành Huyết Kỳ Lân, quả thật so với yêu thú càng thêm hung tàn, thể nhưng chỉ dựa vào lực lượng thân thể đã có thể phá vỡ nguyên giới của nó!

Tuy rằng phần nộ nhưng nó cũng biết hiện tại Tần Phàm thật khó đối phó.

- Tư tư...

Ngay sau đó, hai mắt Cửu U Ngân Giao dè nén lửa giận, chiếc sừng mọc trên đầu lại kích phát ra quang mang quỷ dị. Trên trời đêm đen nhánh, tia sáng kia thật giống như vàng thái dương, mà người có thực lực cường đại có thể cảm giác được năng lượng đáng sợ ẩn chứa bên trong tia sáng kia.

Tần Phàm cắn nuốt xong đuôi rắn của Cửu U Ngân Giao, tuy rằng vừa rồi hắn thừa nhận một kích của nó, trên người máu chảy đầm đìa, nhưng bởi vì thân thể hắn hiện tại đỏ như huyết sắc, nên không nhìn thấy được rõ ràng. Chỉ có khí tức thô bạo hung tàn càng thêm khủng bố, có người nhìn vào trên người của hắn phảng phất như nhìn thấy được núi thây biển máu, nghe được tiếng quỷ khóc thần hào.

Vào lúc này toàn thân Tần Phàm tràn ngập khí tức khát máu thô bạo, nếu như nói ở trạng thái Thủy Kỳ Lân hắn còn có được chút tư tưởng của mình, như vậy sau khi hắn kích thích huyết mạch Huyết Kỳ Lân, hắn đã hoàn toàn không còn ý chí, chỉ còn lại bản năng chiến đấu cùng giết chóc thuần túy.

Lúc này hắn đã đem cái đuôi bị đứt của Cửu U Ngân Giao nuốt vào trong bụng, huyết nhục của cửu cấp yêu thú có được năng lượng bên trong, làm cho trong bụng hắn hiện tại biến thành một đoàn lửa nóng, càng thêm khát máu.

Hào quang trên thân Cửu U Ngân Giao phát ra chói mắt, đôi mắt đỏ bừng như đèn lồng của nó bắn ra một cổ sát khí hung tàn, há to miệng gầm lên giận dữ, điên cuồng đánh về phía trước.

- Nhân loại hèn mọn, đi chết đi!

Cửu U Ngân Giao vốn định bắt sống Tần Phàm truy hỏi bí mật về việc hắn có thể hóa thân Kỳ Lân, nhưng sau khi bị cắn đứt đuôi nó đã không còn kèm được cơn giận, bất chấp tất cả đánh thẳng tới Tần Phàm, hai chiếc sừng trên đầu nó ngưng tụ lên hào quang chói mắt đồng thời cùng bắn ra.

- Oanh!

Quang mang chói mắt là do lực lượng nguyên giới của Cửu U Ngân Giao ngưng tụ thành, là một kích mà nói ngưng tụ toàn bộ lực lượng của nguyên giới! Cổ lực lượng này cường đại vượt qua sự thừa nhận của Vũ Thiên đại lực, nơi nơi đi qua biến thành chân không, đem thế giới của nó thay thế chân thật thế giới!

Ở bên trong chính thế giới của mình, nó chính là thần!

Hào quang chói mắt rất nhanh đem Tần Phàm bao phủ bên tổng, vào lúc này Tần Phàm ở trong một trạng thái vô tri vô giác, không sợ không bị, trong tim của hắn chỉ còn giết chóc, cho dù gặp phải nguy hiểm hắn đều khó có khả năng thối lui về phía sau.

Ngay sau đó thân thể Huyết Kỳ Lân rất nhanh xuyên qua tầng quang mang chói mắt kia, tiến nhập vào trong thế giới của Cửu U Ngân Giao, nguyên lực gió lốc không ngừng công kích hắn, chỉ khoảnh khắc đã lưu lại vô số miệng vết thương trên người của hắn.

Nhưng thân hình xông tới của hắn không hề ngừng lại, ngược lại hung quang trong mắt càng tăng lên, vô cùng hung tàn hướng thân hình thật lớn của Cửu U Ngân Giao đánh tới. Lúc này hai móng vuốt của hắn đã trực tiếp rơi lên trên người nó, lại xé ra, vậy bực mang theo máu tươi không ngừng bị hắn tê xuống.

Hiện tại Tần Phàm không còn ý chí, mà vô cùng thô bạo hung tàn, đối lấy được lực lượng vô cùng cường đại!

Cho dù đang ở bên trong nguyên giới, Cửu U Ngân Giao chính là thần, như vậy hắn cũng muốn diệt thần sát thần!

- Làm sao có thể! Một thứ hàng giả làm sao có được lực lượng mạnh như vậy!

Cửu U Ngân Giao nhìn thấy Tần Phàm lại lần nữa phá tan nguyên giới của chính mình, có vẻ vừa sợ vừa giận, mà bởi vì làn váy bị xé vỡ, làm cho nó đau đớn thống khổ không thể không giãy dụa né tránh.

Bên dưới Nam Phong Thành, mọi người nhìn thấy một màn chém giết trên bầu trời, trong lòng đều cảm giác có chút khó tin, trước khi Tần Phàm còn chưa biến hóa thành Huyết Kỳ Lân, còn bị Cửu U Ngân Giao làm không thể nhúc nhích, nhưng hiện tại lại đánh cho con yêu thú kia không còn lực đánh trả.

Lúc này bọn họ thở ra một hơi nhẹ nhõm, bởi vì nếu Tần Phàm chiến thắng, bọn họ không cần lo lắng cửu cấp yêu thú sẽ đem họ biến thành vật hi sinh chinh phục Vũ Thiên đại lực, nhưng đồng thời trong lòng bắt đầu âm thầm lo lắng, bởi vì hiện tại biểu hiện của Tần Phàm hung tàn khát máu như vậy, không hề có vẻ gì giống như kỳ tích chỉ tử mà bọn họ nhận thức!

1218. Chương 1228: Kinh Biến. (2)

Chương 1228: Kinh biến. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’)

Trên bầu trời, truyền đến thanh âm tiếng gầm lên giận dữ, sau đó mọi người chứng kiến Huyết Kỳ Lân vùng móng vuốt hung hăng vồ lên trên người Cửu U Ngân Giao, thân thể của yêu thú rất nhanh rơi xuống.

Sau khi Tần Phàm biến thành Huyết Kỳ Lân, Cửu U Ngân Giao căn bản không có sức liều mạng, chỉ luôn thụ động bị đánh, lúc này nhìn thấy huyết ảnh lại nhanh chóng đuổi theo, trong lòng nó sản sinh một cảm giác sợ hãi. Hiện tại thương thể trên người nó đã cực kỳ nghiêm trọng, nó có thể dự cảm được nếu lần này bị đuổi kịp, như vậy nó phải hoàn toàn cáo biệt đại lục này.

- Hô hô...

Theo tiếng rít bén nhọn có thể nghe ra được lúc này tốc độ của Huyết Kỳ Lân cực nhanh, ngay cả một ý nghĩ trong chớp mắt của Cửu U Ngân Giao, nó liền cảm giác được huyết ảnh lại bổ nhào lên trên người của nó.

Rất nhanh Huyết Kỳ Lân đã rơi lên trên người của Cửu U Ngân Giao, hai móng vuốt bắt lấy thân thể nó, mà chiếc mồm máu lại mở ra, răng nanh âm sâm khủng bố lóe lên hàn quang, mạnh mẽ hướng cổ yêu thú tấp tới.

- Hổng...

Trong miệng Cửu U Ngân Giao phát ra tiếng thống khổ thật lớn, cảm giác răng nanh sắc bén của Huyết Kỳ Lân cắt lên trên da thịt của nó, không ngừng mang đi sinh cơ trên người nó, cổ của nó cơ hồ bị cắn đứt!

Nhưng ngay khi nó sắp mất đi tri giác chờ chết, nó cũng đột nhiên cảm giác được sức nặng của Huyết Kỳ Lân trên người mình đang dần dần nhẹ đi, mà răng nanh dừng ở cổ đã dần dần co rút lại.

Trong con người hoảng sợ của nó, thân hình thật lớn của Huyết Kỳ Lân dần dần thu nhỏ đi!

Cửu U Ngân Giao không khỏi vui mừng, sinh cơ dần dần khôi phục cho nó biết nó tạm thời nhặt về một mạng!

- Không tốt!

Đúng lúc này, Tần Phàm bắt đầu dần dần khôi phục lại thần trí, hắn rất nhanh phát hiện mình đang biến trở lại hình người! Thời gian hóa thân Kỳ Lân của hắn quá dài, thân thể hắn đã bắt đầu không chịu nổi lực lượng của ma chủng, hơn nữa sau đó còn biến thành Huyết Kỳ Lân, thời gian càng thêm rút ngắn lại, hiện tại rốt cục đã không thể tiếp tục duy trì.

- Còn thiếu chút nữa mà thôi!

Cảm giác được trong thân thể truyền ra cảm giác vô cùng suy yếu, Tần Phàm cảm thấy vô cùng uất ức cùng không cam lòng, mắt thấy có thể đem Cửu U Ngân Giao hoàn toàn giết chết, nhưng ngay lúc này lại khôi phục hình người!

Hắn biết hiện tại mình đã vô lực đi giết chết đầu cừu cấp yêu thú trước mắt, thậm chí sau khi hắn biến hóa trở lại thành hình người, lâm vào trạng thái suy yếu cùng cực, chỉ còn có thể khoanh tay chịu chết.

Theo thân hình dần dần biến hóa trở lại hình người, thân hình Tần Phàm ngã xuống khỏi thân thể Cửu U Ngân Giao, hơn nữa bắt đầu chậm rãi rơi xuống dưới, hiện tại hắn cũng không còn khả năng sử dụng Chu Tước Dực, toàn thân không còn một tia lực lượng, thậm chí không thể động đậy nổi một ngón tay.

Đôi mắt bị thương nhìn xuống Nam Phong Thành, đặc biệt trong lãnh địa Nam Phong Tần gia, trên mặt Tần Phàm xuất hiện vẻ bi thống, cuối cùng hắn vẫn không thể nào bảo vệ được mảnh đất này, không thể thủ hộ được thân nhân cùng tộc nhân.

Trong tim của hắn dâng lên oán khí, nhưng muốn mở miệng hô lên một tiếng cũng không thể nào.

- Kỳ tích chi tử hân...

Mà đúng lúc này, mọi người bên dưới Nam Phong Thành ngơ ngác nhìn một màn phát sinh trên bầu trời, bọn họ nhìn thấy Tần Phàm đã sắp giết chết Cửu U Ngân Giao, nhưng lại thất bại trong gang tấc!

Mọi người đều cảm giác được hiện tại Tần Phàm vô cùng suy yếu, biết kỳ tích chỉ từ đã hoàn toàn mất đi lực tái chiến.

Ai còn có thể tiếp tục vì bọn họ mà chiến?

Nhìn thấy thân hình chậm rãi rơi xuống của Tần Phàm, trên mặt toàn bộ nhân loại lúc này lộ ra vẻ tuyệt vọng, bọn họ có thể tưởng tượng được không còn ai đi ra ngăn cản cứu cấp yêu thú, như vậy mọi người rất nhanh sẽ biến thành vật hi sinh cho cứu cấp yêu thú phát tiết lửa giận.

Mà đúng lúc này Cửu U Ngân Giao kinh hồn chưa định nhặt lại mạng nhỏ, khi Tần Phàm ngã xuống dưới, nó lại bay trở lên không, vừa dùng nguyên lực chữa trị vết thương, vừa mừng như điên nhìn thân hình Tần Phàm rơi xuống.

Nó vốn cho rằng mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Ha ha, không phải lực lượng thuộc về người cuối cùng cũng chỉ là vô dụng! Nhân loại ngu xuẩn mà hèn mọn, hiện tại người đã biến lại thân thể xấu xí của nhân loại, chuẩn bị thừa nhận lửa giận của bốn sứ đi! Bốn sứ phải xé nát người, đem thân thể vụn nát của người mang về cho Yêu Thần đại nhân từ từ nghiền cứu! Nhưng người sẽ không tịch mịch, nơi này toàn bộ nhân loại đều phải chết mới có thể bình ổn được lửa giận trong lòng bốn sứ!

Cửu U Ngân Giao từ trên cao nhìn xuống, trong miệng phát ra ý cười âm trầm khủng bố.

Tiếp theo nó còn sợ hãi Tần Phàm tiếp tục có biến hóa gì đặc thù, không dám chậm trễ, chỉ thoáng ổn định thương thế ngay lập tức liền đuổi theo Tần Phàm, trên người Tần Phàm bí mật quá nhiều, hiện tại nó phải đem Tần Phàm xé thành mảnh nhỏ mới có thể yên tâm.

Nhưng nhìn thấy Tần Phàm bị nó đuổi theo, sắp bị trực tiếp xé thành mảnh vụn...

Đột nhiên trong thiên địa an tĩnh lại, thậm chí xu thế rơi xuống của Cửu U Ngân Giao tựa hồ trong nháy mắt dừng hình ảnh...

Một lam sắc thân ảnh đúng lúc này xuất hiện giữa không trung, thật giống như một nét lưu tinh thoáng hiện, quang hoa đại phóng, đôi cánh thất thải rực rỡ bao phủ không trung, gắt gao chắn ngay phía trên Tần Phàm.

Một thanh âm trong suốt như sương mai, giống như xuyên qua ngàn vạn năm tháng vô tận nhẹ nhàng vang lên trên thiên không:

- U mộng bất tỉnh, cho ta lực lượng của mộng điệp...thủ hộ cõi yên vui...ta nguyện dùng thân hóa bướm...

Tần Phàm đang làm một giấc mộng.

Ở trong mộng, hắn thấy được một thiếu niên cùng một cô bé đang ngồi cạnh bờ sông, hai chân ngâm trong nước sông trong vắt mát mẻ, đang tranh luận gì đó với nhau.

- Ta làm tỷ tỷ, bảo hộ đệ đệ là chuyện đương nhiên thôi.

Cô bé nói.

- Ta làm nam nhân, tự nhiên phải bảo hộ tỷ tỷ mới đúng.

Thiếu niên không cam lòng nói.

- Phải do tỷ tỷ bảo hộ đệ đệ!

Cô bé lại nhấn mạnh lần nữa.

- Phải do nam nhân bảo hộ nữ nhân!

Thiếu niên kiên trì.

- Tóm lại chỉ cần có ta ở đây, ta nhất định phải biểu hộ tiểu Phàm, ta sẽ không để cho người khác khi dễ đệ, bởi vì đây là kiếp trước ta thiếu đệ!

Cuối cùng cô bé cười nói, nét cười như hoa, đẹp không sao tả xiết.

- Vậy thì có thể, nếu không phải kiếp trước ta đã tích phúc, cả đời này làm sao có được tỷ tỷ tốt như vậy đây?

Thiếu niên lúc này thừa nhận, mơ hồ có chút đắc ý.

...

Cảnh trong mơ thập phần sinh động chân thực, lúc này Tần Phàm như quay về trước kia, hẳn chính là thiếu niên quật cường bên bờ sông.

Trước kia, bởi vì trí nhớ kiếp trước của hắn còn chưa toàn bộ thức tỉnh, tu luyện của hắn chậm chạp, cho nên đôi khi gặp được lời ra tiếng vào của tộc nhân, thậm chí còn phát sinh tranh chấp. Hắn luôn là kẻ bại, mà mỗi một lần Tần Li đều ra mặt chống đỡ cho hắn, còn an ủi hắn.

1219. Chương 1229: Kiếp Trước Kiếp Đây.

Chương 1229: Kiếp trước kiếp này.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’-’••’-’)

Cũng là ở trước đây, Tần Phàm vẫn cảm thấy mình hẳn phải có thực lực cường đại, như vậy mới có thể bảo vệ người nhà cùng tỷ tỷ yêu mến nhất của mình, mà Tần Li vẫn cho rằng mình làm tỷ tỷ, hẳn phải bảo vệ đệ đệ, gánh vác trách nhiệm của Nam Phong Tần gia.

Chính bởi vì như vậy, Tần Li mới có thể từ nhỏ đã thập phần siêng năng tu luyện, luôn đi trước toàn bộ tộc nhân, là vì bảo hộ Tần Phàm.

Mà lúc lần đầu tiên nàng cự tuyệt Tần Phàm cầu hôn, cũng bởi vì nguyên nhân này, nàng cảm giác mình không đủ năng lực đi bảo hộ Tần Phàm, nàng cần có thực lực càng mạnh hơn nữa, nàng rời nhà tiến vào Chân Võ thánh địa, vì muốn có được năng lực bảo hộ Tần Phàm lần nữa.

Tần Li nói đây là vì nàng thiếu Tần Phàm, nàng nói ở kiếp trước Tần Phàm vẫn luôn một mực bảo hộ nàng, cho nên cả đời này phải tới phiên nàng bảo hộ Tần Phàm.

Thẳng càng về sau thực lực Tần Phàm càng ngày càng mạnh, Tần Li cảm giác mình đã không thể nào đuổi theo bước chân Tần Phàm, sau đó nàng mới đáp ứng lập gia đình, nhưng muốn bảo hộ Tần Phàm vẫn luôn là tín niệm mà nàng vẫn thủ hộ tận đáy lòng.

...

Nước trong sông vẫn chảy mãi không ngừng, thiếu niên cùng cô bé cũng chầm chậm lớn lên. Lời tranh luận ngày trước tuy rằng đã rất ít phát sinh, nhưng trong lòng họ tín niệm bảo hộ lẫn nhau vẫn kiên trì, vì thế luôn luôn nỗ lực.

Giấc mộng kia vẫn còn tiếp tục.

Hai người ở bờ sông tiếp tục tranh luận vấn đề là ai nên bảo vệ ai.

Một tiếng thú rống đáng sợ truyền đến, sau đó liền thấy nước sông dựng lên cao, tiếp theo nhìn thấy một con ngân giao từ trong sông nhảy ra, mở chiếc mõm to hướng hai người tấp tới.

- Tiểu Phàm cẩn thận!

Cũng đúng lúc này, sau lưng Tần Li mọc ra một đôi cánh rực rỡ, cánh mở ra, gắt gao chắn ngang trước mặt Tần Phàm, ngăn chặn toàn bộ nguy hiểm.

- Không, tỷ tỷ...

Tiếp theo sau, Tần Phàm đột nhiên thức tỉnh, ý thức của hắn quay về thân thể đang rơi xuống Nam Phong Thành bên dưới, lúc này hắn cảm giác được có một cỗ lực lượng mềm nhẹ đang nâng đỡ thân thể của chính mình, làm thương thể của hắn rất nhanh khôi phục trở lại.

Thức tỉnh từ trong mộng, hắn thấy được cảnh trong mơ, lúc này sau lưng Tần Li mọc ra đôi cánh sắc sỡ, đang đối diện cùng Cửu U Ngân Giao, nàng dừng cầm chắn ngang phía trước.

Tần Li chẳng khác gì tiên tử mở ra đôi cánh, chắn giữa không trung, ánh mắt nàng thật kiên nghị nhìn thẳng vào Cửu U Ngân Giao, trong tay hiện lên một con bướm ẩn chứa năng lượng cực lớn nhẹ nhàng bay ra.

Lúc này thân thể Cửu U Ngân Giao cũng vẫn bất động không nhúc nhích, thậm chí cũng ngừng rơi xuống, ánh mắt của nó ngây dại, tựa hồ đang nằm trong một giấc mộng.

Đúng vậy, u mộng bất tỉnh!

Mộng Diệp Thuật của Tần Li vốn là hư ảo, chính là đem địch nhân kéo vào trong mộng cảnh, nhưng bởi vì lúc này nàng thi triển bí pháp, đem lực lượng mộng diệp làm cảnh trong mơ hóa thành chân thật.

Ở một khắc này, thiên địa phẳng phất như chỉ còn nữ tử uyển chuyển tao nhã kia, cùng một con bướm màu sắc rực rỡ.

- Oanh!

Ngay sau đó con bướm đủ màu sắc rất nhanh rơi lên trên người Cửu U Ngân Giao, mà hai bên đụng nhau, ngay lập tức bộc phát ra một mảnh hào quang rực rỡ chói lọi trong thiên địa, tất cả mọi người giống như bị vây trong mộng cảnh không thể mở được hai mắt. Sau đó tiếng nổ mạnh vang lên thật lớn, quang thải đầy trời nương theo huyết nhục bay tán loạn, hư ảnh con bướm ẩn chứa năng lực thật lớn, thế nhưng trực tiếp đem Cửu cấp yêu thú nổ thành dập nát!

Đây là lực lượng của giấc mơ!

Trong mộng mạnh bao nhiêu, Tần Li có thể trở nên mạnh bấy nhiêu! Ở trong thế giới của giấc mơ, nàng chứa tể hết thảy, nàng có thể làm Tần Phàm khôi phục lại thương thể trong mộng, cũng có thể ở trong mộng giết chết Cửu U Ngân Giao.

Đương nhiên, trả giá cũng thật lớn.

- Phốc...

Sau khi phát ra con bướm màu sắc rực rỡ, Tần Li cũng phun ra một ngụm máu tươi đỏ thẫm, trên mặt nháy mắt không còn huyết sắc, sau đó thân thể trọng thương chậm rãi ngã xuống.

Nhìn ra được lúc này thân thể của nàng dần dần tiêu tán, thân thể chân thật lại giống như cảnh trong mơ nhẹ nhàng tán đi.

Chỉ là khoảnh khắc phương hoa.

Đúng lúc này ánh sáng lướt qua, trong nháy mắt thiên địa như mất đi nhan sắc.

Vào lúc này thế gian như biến thành hôn ám.

Vào lúc này Tần Li quay đầu nhìn về phương hướng Tần Phàm, trên mặt nàng mang theo ý cười thoáng hiện tuyệt đẹp, như có một tia kiên trì, thật giống như ngày xưa nàng nói với Tần Phàm cả đời này phải bảo vệ hắn.

- Tỷ tỷ!

Tần Phàm được chữa khỏi trong lực lượng mộng điệp của Tần Li, lúc này thân thể rốt cục khôi phục lại một ít khí lực, hắn nhìn thấy thân hình Tần Li ngã xuống, trái tim đau đớn kịch liệt, trong một khắc này hắn thật hi vọng mình vẫn còn ở trong mộng cảnh.

Hắn giãy dụa, hắn hi vọng chính mình tỉnh lại.

- A...

Nhưng hắn nhắm mắt lại mở ra, đôi mắt đỏ bừng, một màn trước mắt lại chân thật mà đau lòng xảy ra. Vừa rồi là Tần Li thi triển Mộng Điệp bí thuật, hi sinh chính mình, cứu hắn, giết chết Cửu U Ngân Giao.

Lòng của Tần Phàm như nhỏ máu, như bị xé rách.

Hắn nổi điên phóng lên bầu trời, hắn run rẩy ôm lấy thân thể đang rơi xuống của Tần Li, hắn cảm giác được hiện tại thân thể nàng càng lúc càng nhẹ, giống như đã hoàn toàn không còn chút sức nặng.

- Kỷ Li, vì sao nàng ngu ngốc như vậy, tại sao nàng phải làm như vậy! Hắn phải do ta bảo vệ nàng, nàng đã làm việc ngốc gì chứ!

Rốt cục Tần Phàm không nhẫn nhịn được nữa, trong miệng khóc rống lên, nước mắt chảy đầy trên mặt, hắn chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới như sụp đổ xuống.

Hắn không sợ suy sụp, nhận hết cực khổ, nhưng muốn bảo hộ thân nhân cùng nữ nhân mà mình yêu mến nhất, hiện tại toàn bộ tín niệm, kiên trì, phảng phất như đã không còn ý nghĩa!

- Bởi vì đây là kiếp trước ta thiếu của đệ a...

Lúc này Tần Li lộ ra ý cười trong suốt, thật giống như ngày xưa của kiếp trước.

- Cô gái ngốc nghếch, nếu không phải nàng chạy tới tìm ta, cũng sẽ không gặp được lò luyện đan nổ mạnh, nàng cũng không cần đi tới nơi đây, lẽ ra nàng có thể sống thật tốt ở thế giới kia...mỗi ngày nàng có thể đi làm đi dạo phố, thoải mái làm mỹ nhân thành phần tri thức của mình, đi theo ta tới thế giới này chịu khổ chịu nạn, còn dám nói là thiếu của ta...cô gái ngu ngốc! Kỷ Li, nghe được không...ta không cho phép nàng chết!

Tần Phàm như xé rách tâm phổi, vừa khóc rống lại như điên cuồng, vừa kêu lên một tầng trí nhớ đã lạc vào dĩ vãng xa xôi.

Hắn đã nhớ ra toàn bộ.

Tần Li chính là Kỷ Li, Kỷ Li chính là Tần Li, kiếp trước kiếp này, là cô gái mà Tần Phàm đã yêu.

Tại kiếp trước, Tần Li là một cô gái thành phần tri thức xinh đẹp luôn được hoan nghênh, có công việc ổn định lương cao, trải qua cuộc sống tốt đẹp thoải mái mà người người hâm mộ. Tần Phàm chỉ là một thanh niên chỉ biết chơi bởi lêu lổng, chỉ biết cả ngày mân mê chuyện luyện đan chế thuốc.

1220. Chương 1230: Bàn Tay Lớn Thần Bí. (1)

Chương 1230: Bàn tay lớn thần bí. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Bọn họ quen nhau là ở một lần anh hùng cứu mỹ nhân, Tần Phàm bị trọng thương, sau đó trong lúc dưỡng thương, hai người nảy sinh tình cảm, về sau Tần Phàm trong một lần luyện đan bị nổ mạnh, vừa lúc Tần Li tìm đến hắn...

Hai người cùng nhau đi vào dị giới, Tần Phàm đánh mất trí nhớ, mà Tần Li đã khôi phục lại trí nhớ kiếp trước sớm hơn Tần Phàm, cho nên từ nhỏ trong việc tu luyện cùng quản lý gia tộc, nàng đều biểu hiện ra được thiên phú hơn người.

Tần Phàm đã nhớ ra, đã nhớ ra toàn bộ!

Kiếp trước từng li từng tí, bọn họ cùng nhau luyện đan cùng nhau đi khắp thiên sơn vạn thủy tìm linh dược, công việc luyện đan ở trong mắt người thường nhìn vào là việc không nghiêm túc đáng hoàng, nhưng Tần Li lại một lòng tin tưởng Tần Phàm, thậm chí là tin tới mức si tình, hoàn toàn đầu nhập cả tình yêu của mình.

Thẳng tới khi họ vì chuyện lò luyện đan nổ mạnh cùng đi tới dị giới, Tần Li khôi phục lại trí nhớ cũng không hề oán hận, trong thế giới không có chút công nghệ khoa học kỹ thuật này, nàng vẫn còn ngây ngốc luôn chăm sóc bảo hộ nam nhân đã liên lụy nàng đi tới thế giới nơi đây.

Đây là lần thứ ba Tần Phàm khôi phục lại trí nhớ, càng thêm đau lòng hơn cả hai lần trước. Nhớ lại những điều này, chỉ càng làm trong lòng hắn thêm thống khổ, trí nhớ khắc cốt铭心 hai đời cứ như vậy mãnh liệt tràn đến, làm cho hắn cơ hồ không sao chịu nổi.

- Kỷ Li, không phải là nàng thiếu ta, luôn luôn là ta thiếu nàng!

Thân thể trong lòng dần dần tiêu tán, mắt thấy sắp phải biến mất, hai mắt Tần Phàm chảy ra huyết lệ, đầu của hắn đau đớn như muốn nổ mạnh.

- Cảm ơn đệ mang ta tới nơi đây, có thể lại cho ta cùng đệ cùng nhau đi qua một đoạn thời gian bất đồng.

Lúc này Tần Li nhìn Tần Phàm, trên mặt lộ ra ý cười thê mỹ tuyệt đẹp cuối cùng, mỹ tuyệt nhân gian.

- Ta không sợ chết, chỉ là sợ sau khi ta chết sẽ không còn ai giống như ta từng yêu đệ...nhưng hiện tại, Kỷ Huyền Nhi sẽ thay thế ta giúp đệ, ta cũng có thể yên tâm...

Theo thanh âm mờ ảo cuối cùng truyền đến, thân thể Tần Li rốt cục hoàn toàn tiêu tán không thấy, thay thế là một con bướm xanh nhạt lúc này đang từ trong lòng bàn tay Tần Phàm nhẹ nhàng bay lên, chậm rãi bay lên chân trời xa xa...

U mộng bất tỉnh, cho ta lực lượng của mộng điệp.

Bảo hộ cõi yên vui, ta nguyện dùng thân hóa điệp.

Tần Li thi triển bí pháp truyền thừa của Mộng Điệp bộ tộc, lấy lực lượng của giấc mơ giết chết Cửu U Ngân Giao, mà chính nàng cũng bị lực lượng giấc mơ cắn lại, thân thể hủy diệt, từ nay về sau hóa thành một con bướm bướm.

Lực lượng đạt được rất mạnh, nhưng cái giá phải trả lại cực lớn. Cho nên trong cuộc đại chiến lần này mấy lần Tần Phàm gặp phải nguy hiểm nhưng nàng còn chưa thi triển bí pháp. Nàng không sợ chết, chỉ sợ sau khi mình chết không còn ai kề cận làm bạn Tần Phàm. Thẳng tới khi Kỷ Huyền Nhi xuất hiện, chứng kiến có nữ tử chịu hi sinh cho hắn như thế, nàng mới yên tâm.

- Kỷ Li tỷ...

Nhìn thấy Tần Li hóa thành một con bướm, Tần Phàm bị thương khóc ròng. Trí nhớ trong đầu hắn không ngừng quay cuồng lên, có nỗi ngọt ngào hai người mến nhau kiếp trước, có được thân mật hai người làm bạn bên nhau cả đời này, từng li từng tí của kiếp trước lần kiếp này không ngừng xuất hiện trong đầu hắn, phảng phất như muốn đem đầu hắn xé rách, làm cho hắn đau đớn muốn chết.

Tình duyên hai đời mới vừa nhớ lại đã lập tức chấm dứt, ngày cưới không ngờ biến thành sinh ly tử biệt! Lúc này Tần Phàm gặp phải đả kích thế nào cũng chỉ có hắn mới cảm nhận được rõ ràng, loại đả kích đau tận tâm linh còn đau đớn hơn cả trọng thương trên người.

Trong khoảnh khắc hắn bỗng nhiên cảm giác được thế giới này giống như không còn chút màu sắc, tựa hồ toàn bộ cảnh vật trong thiên địa đều biến mất, trong mắt hắn chỉ còn con bướm xanh nhạt đang nhẹ nhàng bay múa.

- Chỉ cần có ta ở đây, ta nhất định sẽ bảo hộ cho tiểu Phàm đệ...

Giọng nói cùng ý cười đầy mặt phẳng phất như hiện ra ngay trước mắt, muốn chạm vào nhưng lại chỉ hệt hẫng giữa không trung, làm thế nào cũng không với tới.

Con bươm dần dần bay cao lên không.

Lúc này Tần Phàm một tay ôm đầu, một tay vươn hướng không trung muốn bắt lấy con bươm kia, nhưng hẫng lại quên mất làm sao đuổi theo, chỉ bị thống nhìn lên con bươm càng bay càng cao.

Trên bầu trời, hào quang dần dần tiêu tán.

Lúc này mọi người bên dưới phát hiện không còn thấy bóng dáng của cửu cấp yêu thú. Ở trên bầu trời chỉ còn lại kỳ tích chi tử cùng con bươm đang bay cao.

- Làm sao vậy? Là chuyện gì xảy ra?

Đại đa số người cũng không biết rốt cục đã xảy ra chuyện gì, hoặc là còn chưa hiểu là chuyện gì đang xảy ra. Vừa rồi bọn họ cơ hồ chứng kiến Tần Li đột nhiên mọc ra đôi cánh sắc sỡ bay lên thiên không, nhưng chẳng biết tại sao sau đó lại biến thành một con bươm.

- Tiểu thư...

Mà tộc nhân của Nam Phong Tần gia cùng người của Ân Thế mạo hiểm đoàn vào lúc này trên mặt đều lộ ra thần sắc bi thương, bọn họ nhìn thấy cảnh tượng Tần Li hóa bươm trong lòng không khỏi đau xót.

Trong Nam Phong Tần gia cùng Ân Thế mạo hiểm đoàn, Tần Li có được thanh danh cực cao, thậm chí còn cao hơn cả Tần Phàm, mọi người đối với thiếu nữ trẻ tuổi có năng lực xuất chúng đều vô cùng tin phục.

Hơn nữa suốt bao lâu này cũng không ít người xem Tần Li như một nữ thần, quả thật Tần Li cùng Tần Phàm kết hôn, tất cả mọi người luôn nghĩ rằng trời tạo một đôi, nhưng trong lòng bọn họ cũng chịu khổ sở, bây giờ nhìn thấy nữ thần vẫn lạc, trong một khắc này họ cảm giác bản thân mình như muốn qua đời.

Một loại không khí thương cảm bắt đầu lan tràn khắp thiên địa, mỗi người đều cảm giác hô hấp có chút áp lực.

- Oanh long long!

Đúng ngay lúc này, bên trên thiên không truyền ra một tiếng chấn động mãnh liệt, trong khoảnh khắc gió giục mây vùn, cả không trung hình thành một lỗ xoáy màu đen cực lớn, mà ở trung tâm lỗ xoáy đột nhiên xuất hiện một cái khe thật lớn!

Trong lúc mọi người bị động tĩnh thình lình xảy ra làm hoảng sợ, kinh hồn chưa định, một bàn tay khổng lồ bỗng nhiên từ trong khe hở vươn ra, sau đó rất nhanh hướng con bươm màu xanh nhạt đang bay trên trời bắt tới.

Bàn tay nắm lại!

Con bươm không hề chống cự, không chút tiếng động bị bàn tay thần bí khổng lồ kia nắm giữ trong tay!

Một màn này phát sinh cực nhanh, thậm chí rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng khi nghe động tĩnh thật lớn kia, đều ngẩng đầu lên vẻ mặt ngạc nhiên, sau đó lại giật mình chứng kiến bàn tay khổng lồ bắt lấy con bươm xanh do Tần Li hóa thành, lập tức rút trở vào trong khe hở.

Tần Li đã bị bắt đi!

- Tỷ tỷ...

Tần Phàm đang ngơ ngác nhìn theo con bươm, trong mắt hắn chỉ còn lại hình ảnh này, sau khi con bươm bị bắt đi rốt cục hắn mới kịp thời phản ứng.

Đôi mắt đỏ tươi cảm tức nhìn trừng trừng bàn tay khổng lồ đột ngột xuất hiện kia, trong miệng điên cuồng gào lên, sau đó cực nhanh đuổi theo, Chu Tước Dực không ngừng vỗ mạnh.

1221. Chương 1231: Bàn Tay Lớn Thần Bí. (2)

Chương 1231: Bàn tay lớn thần bí. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hiện tại thân thể của Tần Li đã biến mất, chỉ còn lại con bướm hóa thân, đó là ký thác duy nhất của Tần Phàm, nếu còn bị bắt đi, như vậy hắn sẽ hoàn toàn mất đi hi vọng.

Cho nên bất kể như thế nào hắn cũng không thể để bàn tay kia bắt Tần Li rời đi!

Tốc độ đã tăng lên tới cực hạn, thân hình Tần Phàm lướt nhanh như sao băng trên bầu trời, trong miệng điên cuồng rít gào lên, muốn đuổi theo bàn tay thần bí kia. Nhưng tốc độ rút lui của bàn tay quá nhanh, lại xuất hiện quá đột nhiên, Tần Phàm căn bản là không đuổi kịp!

Khi Tần Phàm vẫy mạnh Chu Tước Dực bay lên không trung thì trên bầu trời bàn tay khổng lồ đã thu vào trong khe hở, chỉ còn lưu lại chút hư ảnh cùng khí tức cuồng bạo sắc bén truyền ra từ trong khe hở kia.

Không hề nghi ngờ đó là không gian thông đạo bị xé rách, nếu người có thực lực không đủ, phỏng chừng tới gần liền bị không gian lốc xoáy xoắn thành mảnh nhỏ.

Nhưng Tần Phàm bất chấp hết thảy, hoặc là nói lúc này hắn đã hoàn toàn mất đi lý trí, hắn chỉ muốn cướp Tần Li trở về, căn bản không hề nghĩ tới có khả năng đoạt lại hay không. Bàn tay khổng lồ kia tuy đã biến mất, nhưng hắn còn chưa chịu buông tha, hắn tiếp tục vọt nhanh lên bầu trời, muốn trực tiếp truy thẳng vào trong khe không gian.

Còn chưa tới gần khe không gian, chỉ nói khí tức bộc phát từ bên trong cũng đủ làm thân thể Tần Phàm bị thương tích, vốn thân thể hắn vừa được Tần Li dùng lực lượng mộng điệp khôi phục, hiện tại lại xuất hiện vô số miệng vết thương, máu tươi không ngừng chảy xuống.

Còn chưa tiến vào khe không gian đã bị thương như thế, có thể tưởng tượng nếu Tần Phàm còn tiến vào bên trong, chỉ sợ cho dù có được thực lực cường hãn cũng sẽ bị trực tiếp xé thành thịt nát. Nhưng lúc này Tần Phàm giống như không còn tri giác, căn bản là hung hãn không sợ chết, không hề suy nghĩ kỹ hậu quả.

- Vẫn đã đến chậm...

Nhưng ngay lúc này sau lưng Tần Phàm ngay trong hư không đột nhiên truyền ra một tiếng thở dài cực nhỏ, sau đó liền nhìn thấy một quang sáng rực rỡ xuất hiện trước khe không gian, hoàn toàn ngăn cản con đường Tần Phàm đang đi tới.

- Đừng đuổi theo!

Thanh âm kia chợt nói.

- A...để cho ta đi vào!

Nhưng lúc này Tần Phàm đã hoàn toàn mất đi lý trí, đầu dễ dàng chịu nghe theo, hắn càng không ngừng va chạm quang sáng rực rỡ kia, muốn mạnh mẽ xông tới.

Mỗi một lần đập tới hắn đều bị quang sáng bắn ngược một khoảng cách, nhưng hắn không chịu bỏ qua, thẳng cho tới khi khe không gian hoàn toàn biến mất trên bầu trời, lốc xoáy khổng lồ màu đen cũng hoàn toàn tiêu tán.

- Tần Phàm, bình tĩnh một chút, lấy thực lực hiện giờ của ngươi tiến vào khe không gian chỉ toi mạng mà thôi!

Thanh âm kia lại cất lên.

- Bình tĩnh, ngươi để cho ta làm sao mà bình tĩnh! Hiện tại thể tử của ta bị bắt đi rồi! Nàng đã biến thành con bướm, rốt cục là ai còn muốn bắt đi nàng!

Chúng kiến khe không gian biến mất, Tần Phàm đỏ bừng hai mắt, trong tim đau đớn thống khổ, rốt cục quay đầu lại lớn tiếng rít gào.

- Tần Phàm, ta biết hiện tại ngươi thật thương tâm, ta cũng thập phần khó sống, nhưng phần nộ cũng không thể giải quyết vấn đề!

Thanh âm kia lại thở dài một tiếng nói.

- Ha ha, ngươi khó sống? Giải quyết vấn đề? Vừa rồi khi ta cùng cứu cấp yêu thú liều chết sống, vừa rồi khi thê tử ta phải hi sinh, sự phụ như ngươi đang ở nơi nào? Chân Vô thánh điện cùng Chân Vô thánh địa lại đang làm gì! Hiện tại thê tử của ta đã hóa bướm còn bị bắt đi, ngươi mới đến nói cần giải quyết vấn đề?

Tần Phàm còn ở trong trạng thái điên cuồng, căn bản không cách nào bình tĩnh trở lại.

Đúng vậy, người vừa đến chính là sư phụ của Tần Li Tử Hà trưởng lão, nhưng đi tới cũng không phải bản thể của chính mình mà tựa hồ chỉ là một hình chiếu, phong tư trác tuyệt đứng trong đám mây, trên vầng trán tựa hồ cũng có chút hao tổn tinh thần.

- Chuyện của chúng ta ngươi không cần biết, nhưng ta có thể nói cho ngươi hay hiện tại chúng ta cũng không được yên ổn. Mà Tần Li là đệ tử của ta, ta tự nhiên không thể chuyện gì cũng không quản!

Nghe được Tần Phàm chất vấn, Tử Hà trưởng lão uy nghiêm nhìn Tần Phàm, trong miệng nói.

- Quản? Vậy vị sư phụ như ngươi làm sao mà quản?

Tần Phàm điên cuồng cười lạnh nói.

- Tần Li hóa bướm vốn là vì nàng sử dụng Mộng Điệp bộ tộc bí pháp, dùng thân thể làm trả giá. Mà thân hồn của nàng cũng bởi vì thi triển cảnh trong mơ thành sự thật mà tạm thời sa vào trong mộng, nhưng vẫn chưa tiêu tán, chỉ cần nàng từ trong mộng thoát thân đi ra, như vậy thì có thể một lần nữa sống lại!

Tử Hà trưởng lão tiếp tục nói.

- Vậy tại sao vừa rồi ngươi còn ngăn cản ta, hiện tại nàng đã bị bắt đi!

Nghe vậy Tần Phàm càng đau xót, siết chặt nắm tay, nhưng cuối cùng cũng có chút bình tĩnh trở lại.

- Ta không cho ngươi đuổi theo bởi vì hiện giờ ngươi còn chưa có thực lực đi vào khe không gian, nếu không chỉ có một con đường chết. Nhưng ngươi có thể yên tâm, vừa rồi chủ nhân bàn tay kia hẳn tạm thời sẽ không tổn thương Tần Li.

Tử Hà trưởng lão nhìn Tần Phàm, lại tiếp tục nói:

- Ngươi xử lý xong chuyện tại đây, sau đó nhanh chóng cầm lệnh bài đi tới Chân Vô thánh địa tìm ta, đến lúc đó ta sẽ nói cho ngươi biết làm sao đi cứu thê tử của ngươi!

Nói xong chỉ cảm thấy có một cơn gió nhẹ thổi qua, thân ảnh màu tím đã dần dần tan biến trong tầng mây, rất nhanh đã biến mất không thấy.

- Ha ha...không thể tưởng được ta trả giá nhiều như vậy, bị khổ nhiều như vậy, cuối cùng vẫn chỉ rơi vào kết cục như thế!

Nhìn thân ảnh Tử Hà trưởng lão biến mất, lúc này trên mặt Tần Phàm hiện lên nét cười sâu thẳm thống khổ.

Hắn nhận hết cực khổ, trải qua nhiều lần sinh tử mới đạt tới thực lực hiện giờ, vốn tưởng rằng ở trên Vũ Thiên đại lục đã trở thành cường giả đứng đầu, từ nay về sau không cần tiếp tục sống trong cảm giác vô năng vì lực như ngày trước.

Hôm nay vốn là ngày tân hôn của hắn, thế nhưng hắn thiếu chút nữa phải chết, mà thê tử mới cưới của hắn lại hóa bướm mất tích!

Hết thấy những chuyện này làm Tần Phàm nổi lên một cảm giác, trước kia hắn từng cảm giác mình chỉ là một quân cờ, đang bước đi trên bàn cờ, bàn tay vô hình đã an bài hết thấy nhân sinh của hắn.

Bàn tay vô hình kia, hoặc là vận mệnh, hoặc là một sự tồn tại cường đại nào đó nắm giữ vận mệnh.

Cho dù hiện tại Tần Phàm thậm chí cơ hồ đã trở thành đệ nhất nhân của Vũ Thiên đại lục, nhưng vẫn cảm giác được mình không chạy thoát khỏi bàn tay an bài kia, hắn cho rằng mình hiện tại có thể siêu việt vị trí của quân cờ, nhưng lại phát hiện mình vẫn không cách nào thoát khỏi. Hắn vừa muốn nhảy lên, tiếp theo đã bị bàn tay mạnh mẽ kia tiếp tục hung hăng đè ép trở xuống.

Tới lúc này Tần Phàm rốt cục hiểu được mình bé nhỏ tới mức độ nào, đối mặt thượng vị giả chân chính nắm giữ vận mệnh bàn cờ, hắn thậm chí hoàn toàn không có năng lực đi phản kháng, hắn chỉ có thể trở mắt nhìn thê tử tâm hồn của mình hóa bướm, sau đó bị một bàn tay thần bí bắt đi mất tích.

1222. Chương 1232: Nợ Máu Trả Máu.

Chương 1232: Nợ máu trả máu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Muốn nắm giữ vận mệnh của mình, hiện tại còn xa xa chưa đủ!

Muốn đấu tranh, hắn còn cần thêm cố gắng!

Từ thật lâu trước kia, khi Tần Phàm khôi phục được trí nhớ của kiếp trước, hắn đã lập ra chí nguyện phải có một ngày bước lên đỉnh phong võ đạo, trước kia hắn đối với việc này còn chưa có được nhận thức rõ ràng, nhưng hiện tại hắn nhất định phải trở thành người mạnh nhất trong thiên địa!

Chỉ khi nào trở thành người mạnh nhất trong thiên địa, hắn mới có thể siêu việt hết thảy, thoát khỏi bàn tay vô hình kia, chân chính nắm giữ vận mệnh của mình!

Qua hồi lâu, Tần Phàm dùng ý chỉ cứng cỏi đem bi thống cùng điên cuồng tạm thời áp chế tận đáy lòng, ánh mắt xích hồng sắc lúc này lại quét xuống đám người trong Nam Phong Thành bên dưới.

Hiện tại hết thảy đã ngã ngũ, hắn có thương tâm cũng chỉ vô ích.

Cũng đã tới thời điểm quay trở về trong hiện thực.

Khi thấy người của Kiền Kinh Tần gia thì ánh mắt của hắn vô cùng băng sương, mỗi người đều cảm thấy rét lạnh tận xương khi chạm tới ánh mắt của hắn, toàn thân máu huyết như đông cứng lại. Mà lúc này cả thiên địa đều vô cùng yên tĩnh, thậm chí hô hấp của mọi người đều có thể nghe thấy.

Ngày cưới của hắn biến thành người bi thống thương tâm, xét tới cùng, là do người của Kiền Kinh Tần gia ban tặng! Nếu không phải bọn hắn, sẽ không đến nỗi quấy động hôn lễ của hắn không được an bình! Nếu không phải bọn hắn, cũng sẽ không đưa tới cứu cấp yêu thú! Nếu không có bọn hắn, Kỷ Huyền Nhi cũng không bị trọng thương, Tần Li cũng không bị hóa bướm bắt đi!

Đầu sỏ gây nên là Tần Quan đã dấn tội, nhưng những đồng lõa liên quan tội cũng không thể tha!

Trong một khắc, lửa giận của Tần Phàm lại thiêu đốt.

Hiện tại là lúc phải tính sổ!

Đến lúc này người của Kiền Kinh Tần gia sắc mặt đều trắng bệch, hiện tại chỗ dựa lớn nhất của bọn hắn đã chết, không còn người nào đủ sức phản kháng Tần Phàm. Đối diện với lửa giận của Tần Phàm, nghĩ tới vận mệnh sắp tới trong lòng bọn hắn vô cùng hoảng sợ bất an.

- Kỳ tích chi tử, lần này...Kiền Kinh Tần gia chúng ta nhận thua, từ nay về sau chúng ta cam đoan sẽ không tiếp tục làm kẻ địch của Nam Phong Tần gia, hi vọng người có thể mở một đường sống...

Khi không khí băng sương đáng sợ lan tràn tới cực hạn, đương nhiệm tộc trưởng Tần Thịnh của Kiền Kinh Tần gia chỉ phải cắn răng kiên trì trầm giọng nói.

- Mở một đường sống?

Nghe được thanh âm của Tần Thịnh, trên mặt Tần Phàm xuất hiện vẻ co rúm dữ tợn, ngửa mặt lên trời người to, trong tiếng cười mang theo băng sương cùng áp lực giận dữ:

- Kiền Kinh Tần gia các người chẳng những không tuân thủ ước hẹn năm năm còn tới phá hư hôn lễ của ta. Còn đi cấu kết yêu thú, giết hại nhân loại đồng tộc, chỉ hai tội này cũng đủ cho các người chết trăm lần!

- Tần Phàm, rốt cục người muốn thế nào? Người có điều kiện gì chúng ta cũng đáp ứng!

Nghe được câu trả lời của Tần Phàm, trong lòng Tần Thịnh càng thêm hoảng sợ, sắc mặt vô cùng khó coi, lại nói.

- Nợ máu trả máu!

Ánh mắt Tần Phàm nhìn nhóm võ thánh của Kiền Kinh Tần gia, trong miệng gần từng tiếng tức giận quát. Cho tới khi chữ cuối cùng truyền vào trong tai mọi người, một cỗ sát khí bàng bạc xé rách thiên địa, rất nhanh lan tràn trong không gian.

- Tộc trưởng, đừng nói nữa, tiểu tạp chủng kia không thể nào chịu buông tha cho chúng ta, thừa dịp hiện tại thương thế trên người hắn còn chưa khôi phục, chúng ta nhanh chóng giết hắn!

Cảm giác được sát cơ mãnh liệt, một gã võ thánh Kiền Kinh Tần gia cắn răng, dẫn đầu hướng Tần Phàm phóng đi.

Đó là thái thượng trưởng lão của Kiền Kinh Tần gia, một gã thất cấp võ thánh, tốc độ hắn cực nhanh, mà nhóm võ thánh của Nam Phong Tần gia bởi vì chuyện vừa xảy ra nên tạm thời dừng tay chờ Tần Phàm phân phó, vì vậy không kịp ngăn cản, làm người kia đã rất nhanh đến gần Tần Phàm.

- Ha ha, tốt!

Tần Phàm cười lạnh, Chu Tước Dực vẫy mạnh, thân hình hóa thành một đạo lưu quang bắn nhanh tới phía trước nghênh đón, nháy mắt đã đi tới trước mặt thất cấp võ thánh kia.

Nhìn thấy Tần Phàm đã bị trọng thương nhưng vẫn có thể thi triển ra tốc độ đáng sợ như thế, thất cấp võ thánh kia cả kinh, thanh trường kiếm màu đen sắc bén trong tay tinh chuẩn đâm ra, thanh kiếm mang theo quy tắc lực, kiếm ảnh đi qua hư không tầng tầng gãy vỡ, trực tiếp đến gần trái tim của Tần Phàm.

- Phốc...

Một kiếm tựa hồ đâm vào bên trong phòng ngự quy tắc tiểu thể giới của Tần Phàm, trực tiếp xâm nhập vào trong cơ thể đối phương. Điều này làm cho thất cấp võ thánh không khỏi mừng rỡ, nghĩ rằng hiện tại Tần Phàm chỉ phô trương thanh thế kỳ thật đã vô cùng suy yếu.

Nhưng đúng lúc này hắn chợt phát hiện trường kiếm của mình cũng không cách nào tiến thêm.

- A...

Chỉ trong nháy mắt, một cỗ lực lượng cuồng bạo bỗng nhiên từ ngay trái tim bắn ngược trở về, làm cổ tay võ thánh kia đau xót, ngay lúc thanh trường kiếm rời khỏi tay một nắm tay phủ đầy lân giáp dữ tợn đã trực tiếp đập tới, hung hăng đánh trúng lồng ngực của hắn.

Kiếm của hắn đâm vào thân thể Tần Phàm, nhưng một quyền của Tần Phàm cũng phá tan quy tắc tiểu thể giới của hắn, kinh khí man ngư nặng mấy ngàn trọng lực xâm nhập vào trong ngũ tạng lục phủ của hắn.

- Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Kinh khí vừa tiến vào trong cơ thể không ngừng bùng nổ, thất cấp võ thánh kia mở trừng hai mắt, cảm thấy không sao tưởng tượng nổi. Trước đó khi Tần Phàm quyết chiến cùng Tần Quan hắn đã cảm thấy thực lực của Tần Phàm cường đại, nhưng cho tới bây giờ hắn mới rõ ràng cảm nhận được.

Trả giá đương nhiên là tính mạng.

Rất nhanh hắn cảm giác được sinh cơ dần dần rời khỏi thân thể mình đi xa, sau đó thân thể không bị khống chế như điều đứt dây rơi xuống dưới, từ nay về sau không còn chút liên hệ gì với thể giới này.

- Tê...

Chứng kiến Tần Phàm đang ở trạng thái trọng thương mà vẫn có thể một chiêu giết chết thất cấp võ thánh, những võ thánh khác của Kiền Kinh Tần gia không khỏi hít sâu một hơi lạnh, bắt đầu nảy ra ý chạy trốn.

Nhưng lúc này Tần Phàm vừa nhiễm máu tươi của một thất cấp võ thánh, khí tức thô bạo mới tạm thời áp chế bị dẫn phát, đôi mắt đỏ bừng, thân ảnh chợt lóe, điên cuồng phóng về nhóm võ thánh kia.

Tuy rằng hắn bị thương nhưng được Tần Li trị liệu đã khôi phục hơn phân nửa, hơn nữa có được Thanh Long Tâm cùng khí lực cường đại ủng hộ, làm thực lực của hắn cũng không giảm bao nhiêu, thậm chí còn bị kích thích sau khi hóa thân Kỳ Lân trước đó, mơ hồ có chút tăng lên.

- Người là tộc trưởng Kiền Kinh Tần gia, năm đó các người cường hoành đem Nam Phong Tần gia gồm trâu, hơn nữa không ngừng ức hiếp sản nghiệp của Nam Phong Tần gia chúng ta, chỉ sợ là nghe theo mệnh lệnh của người đi!

Tiếp theo, Tần Phàm xuất hiện ngay trước mặt Tần Thịnh, ánh mắt lạnh lùng, trong miệng hờ hững nói.

- Phải, mệnh lệnh là do ta ban ra, toàn bộ tội lỗi do một mình ta gánh vác! Tần Phàm, người giết ta, hi vọng người có thể buông tha tộc nhân khác của Kiền Kinh Tần gia! xem tại

1223. Chương 1233-1234: Sau Cuộc Chiến.

Chương 1233-1234: Sau cuộc chiến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nghe được lời nói của Tần Phàm, lúc này sắc mặt Tần Thịnh như tro tàn, trong lòng đã tràn ngập tuyệt vọng. Không sai, mệnh lệnh kia đã được hắn cho phép, hơn nữa tới lúc này hắn đã hiểu được đó là mệnh lệnh làm cho hắn hối hận nhất trong đời.

- Người không có tư cách cò kè mặc cả! Hôm nay Kiền Kinh Tần gia các người đại náo hôn lễ của ta, tùy ý công kích gia tộc ta, có từng nghĩ qua sẽ buông tha cho tộc nhân của ta?

Trên mặt Tần Phàm lộ ra thần sắc băng sương mà dữ tợn, trong miệng rít gào, lại hung hăng oanh ra một quyền.

Một quyền này trực tiếp đánh lên đầu Tần Thịnh, nhất thời đầu của người kia nổ tung như quả dưa hấu, huyết nhục đầy trời, cảnh tượng vô cùng khủng bố huyết tinh, người bình thường chứng kiến đều cảm giác dạ dày quay cuồng, vô cùng khó chịu, thậm chí có chút người còn nôn mửa ra.

- A...

Một quyền oanh sát Tần Thịnh, Tần Phàm như điên cuồng rống to một tiếng, sau đó một cước hung hăng giẫm lên ngực Tần Thịnh, nương theo cổ lực lượng này hướng một võ thánh khác phóng đi.

- Tần Phàm, kỳ tích chi tử...ta ta...xin người, lần này chúng ta thật sự không biết Tần Quan lại cấu kết với yêu thú, người buông tha chúng ta đi, chúng ta nguyện ý bồi thường hết thấy...

Thần Mộc Thành Mộc gia cùng Ô gia chứng kiến cảnh tượng như vậy, khủng hoảng kêu to.

Nhưng vẫn không thay đổi được kết cục của bọn hắn.

Không cần dùng tới người của Lạc Thành Thái gia cùng Vọng Thành Đông Phương gia ra tay.

Giết chóc, giết chóc vô tận!

Máu tươi kích thích, Tần Phàm tùy ý phát tiết lên nỗi thống khổ cùng đau đớn trong lòng. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi một đám võ thánh cường giả từng uy chấn Đại Kiền, người bình thường nhìn thấy đều phải cung kính cứ như vậy bị hắn dùng từng quyền từng quyền giết chết thê thảm.

- Oanh!

- A a a...

Một quyền đánh chết võ thánh cuối cùng muốn chạy trốn, hắn ngã mặt lên trời rống to một tiếng, Tần Phàm rốt cục cảm giác đỡ hơn một chút. Sau đó sắc mặt hắn âm trầm đảo qua đám người đang khùng hoảng chạy trốn, tiếp theo thanh âm băng sương vang vọng phía chân trời:

- Người của Nam Phong Tần gia nghe rõ, toàn bộ người xâm phạm Nam Phong Thành, một tên cũng không để lại!

Một đêm này nhất định là một đêm không yên tĩnh.

Chân trời tối đen theo cuộc đại chiến bắt đầu, sau đó luôn luôn huyết quang tận trời.

Khi một phương nhân mã của Kiền Kinh Tần gia đột nhiên khởi xướng tấn công Nam Phong Tần gia bắt đầu, Tần Phàm quyết chiến Tần Quan, quyết chiến cứu cấp yêu thú, từng trận đại chiến khuấy động lòng người, từng cảnh tượng làm người ta khó quên.

Một đêm này trải qua thật dài, hơn nữa sẽ bị những người có mặt hôm nay dùng thời gian một đời mà nhớ kỹ.

Bọn họ sẽ nhớ rõ yên hoa trong đêm đó, cũng sẽ nhớ rõ huyết vụ ngày đó, sẽ nhớ rõ kỳ tích chi tử hóa thân Kỳ Lân, sẽ nhớ rõ kỳ tích chi nữ bị thương hóa bướm, sẽ nhớ rõ hai người vì nhân loại làm ra hi sinh. Tất cả mọi người biết một buổi tối này, nếu không có hai thanh niên nam nữ kia, bọn họ sẽ không còn cơ hội để hồi ức buổi tối đêm đó.

Đối với nỗi phẫn nộ cùng bi thống của Tần Phàm, toàn bộ người của Nam Phong Tần gia đều lấy nhiệm.

Sau khi Tần Phàm đánh chết toàn bộ võ thánh đối địch, nhất phương nhân mã của Kiền Kinh Tần gia bị hù dọa vỡ mặt rất nhanh đã bị nhất phương nhân mã của Nam Phong Tần gia giết tới manh giáp rơi rời.

Không ai nương tay, cơ hồ toàn bộ người của Kiền Kinh Tần gia đều bị giết sạch, thi thể xếp đầy trên đường.

Một đêm này, Nam Phong Thành máu chảy thành sông.

Mà kể tiếp chuyện phát sinh tại Nam Phong Thành chỉ trong vòng mấy ngày thời gian ngắn ngủi đã nhanh chóng truyền khắp Đại Kiền quốc, nhất thời cả Đại Kiền quốc nhắc lên sóng to gió lớn. Hơn nữa người đến tham dự hôn lễ của kỳ tích chi tử nhiều không kể xiết, cơ hồ mỗi quốc gia đều có mặt. Khi bọn họ quay trở về, tin tức toàn bộ truyền ra, dùng tốc độ cực nhanh khuếch tán khắp Vũ Thiên đại lục.

Một buổi tiệc vui biến thành tang lễ, trong đại hôn của kỳ tích chi tử xảy ra chuyện như vậy, làm vô số người lâm vào khiếp sợ, người nghị luận vô số, nhưng không ai cười chê Tần Phàm.

Cho dù có người lời ra tiếng vào, lập tức sẽ bị người bên cạnh quát bảo ngưng lại.

Bởi vì cuộc chiến này có thể nói Tần Phàm vì cả nhân loại trên Vũ Thiên đại lục mà chiến, nếu không phải có Tần Phàm liều mạng chiến đấu cùng sự hi sinh của Tần Li, hiện tại cả Vũ Thiên đại lục có thể lâm vào trong thú triều vô tận, cũng sẽ có vô số nhân loại rơi vào thành thực vật của yêu thú.

Có thể nói sau ngày đại hôn, thanh danh của Tần Phàm chẳng những không hề giảm xuống, ngược lại còn tăng lên, thậm chí đã vượt qua Kim Dương võ thánh, đã lấy được danh hiệu người thủ hộ của Vũ Thiên đại lục, đã chân chính trở thành nhân vật mà nhà nhà trên Vũ Thiên đại lục đều hay biết.

Đương nhiên, Tần Phàm cũng không xem trọng thanh danh này, nếu có thể dùng toàn bộ thanh danh đổi lại Tần Li trở về, hắn nguyện ý làm một người vô danh. Càng nhiều vinh dự cũng không cách nào làm cho hắn vui vẻ trở lại, hai đời tình duyên luôn giày vò lấy hắn, làm cho hắn không cách nào chịu đựng nổi.

...

Người đến xâm phạm Nam Phong Tần gia cơ hồ đã toàn bộ đền tội, mà gia tộc của bọn hắn đều bị liên lụy tới.

Dựa theo ước định giữa Tần Phàm cùng Lạc Thành Thái gia và Vọng Thành Đông Phương gia, Thần Mộc Thành Mộc gia cùng Đại Lý Thành Ô gia còn lưu lại thế lực cơ bản đều do hai gia tộc bọn họ truy kích cùng tiêu diệt.

Kiên Kinh Tần gia tuy rằng là nhất phẩm chân võ thế gia có nội tình dày, nhưng lần này tấn công Nam Phong Tần gia cơ hồ ra hết chủ lực, bên trong ba gia tộc đã không còn được bao nhiêu lực lượng phòng ngự, vì vậy khi gặp phải nhất phẩm chân võ thế gia như Lạc Thành Thái gia cùng Vọng Thành Đông Phương gia tấn công, rất nhanh đều bị tiêu diệt hoàn toàn.

Hai chân võ thế gia cổ xưa này làm việc cực kỳ quyết đoán, cũng dứt khoát làm ra việc diệt cỏ tận gốc.

Một tháng này là tháng đỏ máu của Đại Kiên quốc. Trong phạm vi cả nước, toàn bộ cơ sở ngầm triển khai, phạm là thành viên trực hệ của mấy gia tộc kia cơ hồ dựa theo danh sách toàn bộ bị săn giết, có thể chạy thoát cực kỳ bé nhỏ.

Mà Kiên Kinh Tần gia là do Nam Phong Tần gia tự mình truy giết.

Hiện tại Nam Phong Tần gia, nội tình thực lực cũng không thấp hơn những gia tộc khác, hơn nữa có trận đại chiến đêm đó, Kiên Kinh Tần gia làm chủ một phương, linh võ sư trở lên cơ hồ đều chết tại Nam Phong Thành, lực lượng còn lại thật sự không chịu nổi một kích.

1224. Chương 1233-1234: Sau Cuộc Chiến.

Chương 1233-1234: Sau cuộc chiến.

Đối với Nam Phong Tần gia đã có được mạng lưới tình báo tinh vi như Ân Thế mạo hiểm đoàn mà nói, Kiên Kinh Tần gia đồng dạng cũng rơi vào hoàn cảnh chạy trốn không khỏi nắng.

Tần Phàm tự mình đi tới Kiên Kinh Tần gia.

Theo người chứng kiến kể lại, đêm đó kỳ tích chỉ từ một mình đứng trên bầu trời phủ đệ Kiên Kinh Tần gia, toàn thân bao bọc trong kinh khí màu vàng kim, mà cả Kiên Kinh Thành đêm đó ai cũng cảm giác được trong không khí âm trầm áp lực làm người khó thể thở nổi, hơn nữa dưới lòng đất còn vang vọng tiếng chấn động vô cùng kịch liệt.

Chương 1234: Sau cuộc chiến. (2)

Thật giống như đã xảy ra động đất.

Tới ngày hôm sau, dân chúng Kiên Kinh Thành mới phát hiện phủ đệ của Kiên Kinh Tần gia biến thành một mảnh bằng phẳng, hoàn toàn trống rỗng, không còn chút dấu vết.

Cả Kiên Kinh Tần gia chỉ trong vòng một đêm đã bị san thành đất bằng!

Toàn bộ kiến trúc, đình đài lầu các, cây cỏ hoa tươi, toàn bộ bị chôn vùi dưới đất, nhất phẩm chân võ thế gia nổi danh Đại Kiên quốc, thậm chí còn có địa vị đệ nhất gia tộc của Đại Kiên quốc, cứ như vậy đã hoàn toàn biến mất trên Vũ Thiên đại lục.

Thật giống như chưa từng tồn tại qua bao giờ.

Theo Kiên Kinh Tần gia biến mất, thay thế vào đương nhiên là Nam Phong Tần gia. Tuy rằng hiện tại Nam Phong Tần gia còn chưa được Chân Võ thánh điện chính thức sắc phong, nhưng công lao Tần Phàm cùng Tần Li đánh chết cứu cấp yêu thú uy hiếp Vũ Thiên đại lục đã đủ cho họ trở thành nhất phẩm chân võ thế gia.

Qua một đoạn thời gian, Nam Phong Tần gia tuyên bố ra ngoài năm xưa tổ tông của Kiên Kinh Tần gia giết cha cướp họ, cũng bắt đầu khôi phục lại nguyên danh Đại Kiên Tần gia, một lần nữa trở thành thị tộc Tần tộc chính thống của Đại Kiên quốc.

Đối với hết thảy những chuyện này, Chân Võ thánh điện tựa hồ ngầm đồng ý như vậy, trong suốt một tháng thanh tẩy tại Đại Kiền quốc, cơ cấu vô thượng của Đại Kiền quốc thậm chí là cả Vũ Thiên đại lục luôn không hề phát ra bất kỳ thanh âm nào.

Thậm chí có người của tam đại gia tộc từng thử chạy tới Chân Võ thánh điện xin cầu cứu, nhưng không được tiếp nhận, thậm chí còn chưa thành công tiến vào phạm vi của Chân Võ thánh điện.

Có người suy đoán lần này Kiền Kinh Tần gia cầu kết yêu thú đã chọc giận Chân Võ thánh điện thực sự, cho nên khiến cho những đồng minh của Kiền Kinh Tần gia đều rơi vào liên lụy. Dù sao vô luận là Chân Võ thánh điện làm như thế nào, người có gan nghị luận cũng không nhiều.

Tóm lại trải qua đêm hôm đó, vận mệnh thế lực cả Đại Kiền quốc xem như đã được xác định lại.

...

Trong một tháng này.

Tuy rằng cảm xúc của Tần Phàm còn chưa hoàn toàn yên tĩnh trở lại, nhưng hắn cũng không bỏ quên việc tu luyện. Bởi vì trong lòng hắn hiểu thật rõ ràng, muốn cứu được Tần Li trở về điều kiện tiên quyết là bản thân hắn phải có được năng lực kia.

Cho nên tuy rằng trong lòng hắn thập phần muốn xuất phát lập tức đi tìm Tần Li, nhưng không thể không nhẫn nại dưỡng thương cùng tăng thêm thực lực của mình.

Hồi tưởng lại hình ảnh bàn tay khổng lồ cùng khe không gian bị xé rách, Tần Phàm hiểu rất rõ ràng chủ nhân của bàn tay kia có được thực lực đáng sợ như thế nào. Khe không gian kia, ngày đó hắn chỉ tiến đến gần đã cảm giác được khủng bố, mà chủ nhân bàn tay kia lại có thể tùy ý tung hoành bên trong.

Thực lực như thế, thậm chí hắn còn chưa thể tưởng tượng hơn nữa còn chưa có cách nào tiếp xúc vào.

Về phần chủ nhân của bàn tay kia, Tần Phàm suy đoán có thể là Yêu Thần sau lưng cửu cấp yêu thú, nhưng hắn lại có thêm một nỗi lo lắng khác đáng sợ hơn.

Tóm lại, mỗi ngày hắn đều liều mạng tu luyện, dùng hết đủ loại phương pháp, dùng đan dược, kích thích ma chủng, thậm chí còn đi vào trong Đan Vũ Thần Đỉnh thừa nhận không gian thần bí kia tẩy lễ.

Hơn nữa đêm hôm đó hắn hóa thân Kỳ Lân, dưới trạng thái Kỳ Lân hoạt hóa huyết mạch Huyết Kỳ Lân. Tuy rằng cực kỳ nguy hiểm, cơ hồ gần chết, nhưng trên thực tế kích thích ma chủng như vậy cũng đạt được tăng trưởng thật lớn.

Hơn một tháng sau.

Tần Phàm một mực ở trong trạng thái bế quan, rốt cục đi ra khỏi mật thất. Lúc này trong lòng hắn tuy rằng còn đau đớn vì chuyện của Tần Li, nhưng về mặt đã bình tĩnh hơn rất nhiều.

- Rốt cục đạt tới thất cấp vô thánh!

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên bầu trời tối đen, nơi đó là nơi mà Tần Li bị bắt đi, trong miệng bị thương nói:

- Tuy rằng hiện tại thực lực của ta còn chưa đủ, nhưng mà, Kỷ Li, kiếp trước ta đã liên lụy làm nàng tử vong, cả đời này ta không cho phép lại xuất hiện thêm một lần!

Chân trời giống như có một ngôi sao nhấp nháy tựa hồ trả lời hắn.

Ngày mai, xuất phát!

Ban đêm, đêm lạnh như nước.

Bởi vì phải rời đi, Tần Phàm mang theo tâm sự nặng nề chậm rãi đi dạo bên trong lãnh địa Đại Kiền Tần gia.

Lần này rời đi, hắn cũng không biết cần dùng bao lâu mới có thể quay lại mảnh đất này, hắn muốn đem từng cảnh sắc nơi đây đều ghi nhớ trong đầu mình, đồng thời hắn còn muốn dặn dò sự tình.

- Đi? Là thanh âm gì vậy? Đi qua xem!

- Không có gì, có thể chỉ là tiếng gió thổi mà thôi.

- Ân, tuy rằng hiện tại Đại Kiền Tồn gia chúng ta đã là gia tộc hạng nhất hạng nhì trong Đại Kiền quốc, bình thường cũng không có người nào dám tùy tiện xông vào, nhưng chúng ta cũng không thể phớt lờ, cần dự phòng có dư nghiệt của Kiền Kinh Tồn gia tới báo thù!

Khi Tồn Phàm đi ngang qua một khu vực, nghe được hai thủ vệ của Tồn gia nói chuyện. Đối với tính cảnh giác của thủ vệ gia tộc, hắn cũng cảm giác hết sức hài lòng, trải qua mấy năm nay phát triển, thực lực toàn thể của gia tộc đích thật là tăng lên không ít.

Mà lúc này hắn đang cùng Ngoan Thánh Cừu Bách Hải đứng trên một thân cổ thụ cao lớn.

- Cừu tiên bối, hiện tại độc thương trên người ngươi đã hoàn toàn khỏi hẳn, nhưng nếu như ngài không có chuyện gì phải làm, ta hi vọng ngài có thể tiếp tục lưu lại trong Đại Kiền Tồn gia chúng ta.

Tồn Phàm thẳng thắn nói, sau khi kết thúc cuộc đại chiến ngày đó, Ngoan Thánh vẫn chưa rời đi.

Nghe được lời nói của Tồn Phàm, Cừu Bách Hải cũng không lên tiếng, tựa hồ đang tự hỏi.

- Cừu tiên bối, ta cũng không có vật gì có thể giữ chân ngài, nhưng nếu như tiên bối chịu tiếp tục lưu lại trong gia tộc của ta, Tồn gia nhất định cung phụng tiên bối như trưởng bối, có việc gì cần xin cứ nói là được. Về phần phương diện đan dược, văn bối sẽ tận lực thỏa mãn yêu cầu của tiên bối.

Tồn Phàm tiếp tục nói:

- Đương nhiên, tiên bối cũng không cần thường xuyên ở lại nơi này, chỉ cần khi Đại Kiền Tồn gia xảy ra chuyện gì, thỉnh tiên bối quan tâm một chút là được.

- Lần này ngươi cần rời khỏi bao lâu?

Cừu Bách Hải rút cục mở miệng hỏi.

- Không biết, nhưng sẽ không quá ngắn.

Tồn Phàm lắc lắc đầu nói.

- Ta sẽ chờ ngươi trở về.

Cừu Bách Hải trầm ngâm nói.

...

Nói chuyện xong với Cừu Bách Hải, Tồn Phàm lại đi tìm Tồn Tiến.

Hiện tại Tồn Tiến cũng đã là võ tôn cường giả, hơn nữa trong mọi phương diện đều cực kỳ ưu tú. Khi Tồn Phàm vừa bước vào sân viện thì hắn đã phát hiện, tuy rằng Tồn Phàm không đặc biệt che giấu khí tức của mình, nhưng đối với việc đối phương có thể dễ dàng phát hiện được mình, hắn vẫn cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Hai người mặt đối mặt, đứng dưới ánh trăng.

- Ngươi đi tới tìm ta, hẳn là bởi vì ngươi phải rời khỏi gia tộc phải không?

Hai người trầm mặc một lúc, Tồn Tiến dẫn đầu lên tiếng.

- Không sai, ngày mai phải đi!

Tồn Phàm gật đầu nói.

- Yên tâm, trong khoảng thời gian ngươi đi vắng, ta sẽ không để cho gia tộc của chúng ta xảy ra chuyện gì.

1225. Chương 1235: Thương Biệt.

Chương 1235: Thương biệt.

Nguồn: Vipvanda

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Tiến nhìn Tần Phàm, trong miệng trầm giọng nói. Thanh âm của hắn không lớn, nhưng Tần Phàm có thể cảm nhận được nỗi kiên định bên trong.

- Cảm ơn!

Tần Phàm cảm thấy mình cũng không cần nói thêm lời gì, sau đó xoay người định rời đi.

- Nhất định phải đem nàng mang về!

Nhìn theo bóng lưng Tần Phàm, Tần Tiến thoáng chần chờ cuối cùng nói.

- Nhất định!

Tần Phàm thoáng giật mình, cuối cùng đáp lại.

...

Bên trong một sân viện của Đại Kiền Tần gia, một trung niên nhân mặc hoa phục màu tím, tóc đã xám trắng đang đứng lẳng lặng, ngẩng đầu nhìn lên chân trời, tựa hồ như đang suy nghĩ gì đó.

Trung niên nhân này chính là đương nhiệm tộc trưởng Tần Hồng của Đại Kiền Tần gia hiện tại.

Mà ở bên ngoài sân viện, một nam tử trẻ tuổi mặc thanh sam lúc này đang lẳng lặng nhìn chăm chú vào bóng lưng của hắn. Đó chính là Tần Phàm đang muốn đi vào cáo biệt cùng phụ thân, ngày mai hắn lại rời khỏi gia tộc, cần phải đến nói một tiếng.

Nhưng lúc này Tần Phàm đứng ngoài cửa, cũng không lên tiếng quấy rầy, Tần Hồng còn chưa hay biết hắn đến.

Nhìn thấy bóng dáng tang thương dưới ánh trăng, mái tóc đã trở nên trắng dần của trung niên nhân, lúc này trong lòng Tần Phàm có cảm giác đau lòng mơ hồ. Đường nữ cũng là con dâu của hắn vừa mới rời đi chưa lâu, hiện tại con trai độc nhất của hắn cũng cần ly hôn mà đi.

Dưới ánh trăng, bóng lưng của Tần Hồng có vẻ có chút tịch liêu cùng cô độc.

Tần Phàm biết thiên phú trong việc tu luyện của Tần Hồng cũng không cao, cho dù hắn đã dùng đan dược thượng đẳng trợ giúp rất nhiều, nhưng hiện tại hắn cũng chỉ mới đạt tới tam tứ cấp linh võ sư mà thôi, muốn đề thăng tiếp tục thập phần khó khăn.

Tần Phàm cũng biết khả năng quản lý gia tộc của Tần Hồng cũng không có tài năng quá lớn, chỉ có thể xem là trung quy trung củ, nếu không có Tần Li giúp hắn quản lý, Nam Phong Tần gia chưa chắc phát triển được như ngày hôm nay.

Nhưng đây lại là phụ thân của hắn, là phụ thân máu mủ tình thâm.

Khi thấy cha của mình già đi, Tần Phàm vẫn cảm giác được một nỗi thương cảm đến từ tận sâu trong huyết mạch.

Từ nhỏ Tần Phàm đã không có mẫu thân, những năm gần đây chỉ là một mình Tần Hồng nuôi dưỡng hắn cùng Tần Li thành người. Tuy rằng giữa hai phụ tử trao đổi không nhiều, thậm chí trước kia cũng từng có rất nhiều hiểu lầm qua.

Có lẽ quan hệ giữa nam nhân vẫn luôn là như vậy. Sau khi Tần Phàm thành niên vẫn có thể cảm giác được tình thương của Tần Hồng. Tình thương của cha như núi, có lẽ không tỉ mỉ chu đáo như của mẹ, nhưng mang theo một loại uy nghiêm, mong chờ con mình thành long, yêu cầu nghiêm khắc, nhưng hắn vẫn nhớ mang máng khi hắn bắt đầu tu luyện võ kỹ, phụ thân đã kiên nhẫn chỉ dạy hắn không chút phiền toái.

Quá khứ đã qua, từng ly từng tý, lúc này không ngừng lướt qua trong đầu hắn, làm ánh mắt hắn dần dần đỏ lên.

Ngày mai hắn phải rời đi, lần này hắn cũng không cách nào dự tính được tương lai của mình cần bao lâu mới có thể trở về, hoặc ba năm năm năm, có thể mười năm tám năm, thậm chí là vĩnh viễn không về được nữa.

Tần Phàm là con trai độc nhất của hắn, Tần Li cũng đã đi vắng, hắn vừa rời đi, Tần Hồng sẽ trở thành một mình cô đơn tuổi già.

Nhưng hắn lại không thể không đi.

- Đông đông...

Nghĩ tới đây, hắn hít sâu một hơi, bình tĩnh gõ cửa.

- Tiểu Phàm, con xuất quan rồi!

Nghe được tiếng gõ cửa, Tần Hồng chậm rãi quay đầu lại, nhìn thấy là con trai của mình, trên mặt hiện lên ý cười ôn hòa.

- Dạ, mới từ trong phòng tu luyện đi ra...Phụ thân, cha còn chưa đi ngủ sao?

Tần Phàm đi tới, khi Tần Hồng xoay người lại hắn có chút khoảnh khắc thất thần khi phát hiện trên mặt Tần Hồng đã có nếp nhăn, cảm giác già nua đã khó thể che giấu.

Phụ thân cuối cùng rồi đã già đi.

- Ha ha, đi ra hít thở không khí, rất nhanh sẽ đi ngủ, con muốn như vậy tìm cha có chuyện gì không?

Trên mặt Tần Hồng cười nói, dáng tươi cười không được tự nhiên, nhưng hắn biết con mình gần đây tâm tình không tốt, không muốn gây thêm nhiều gánh nặng nội tâm cho hắn.

- Phụ thân...ngày mai con phải rời nhà một thời gian, lần này có lẽ sẽ tương đối dài.

Nhưng nhìn thấy vẻ cười gượng gạo của Tần Hồng, Tần Phàm càng thêm trầm trọng, hơn nữa trong lòng có chút áy náy, nhắc tới hắn đã thật lâu không nghiêm túc trò chuyện với cha của mình.

Lần này trở về hắn chỉ biết tu luyện, cơ bản không có thời gian trò chuyện với phụ thân của hắn.

- Ha ha, hiện tại thực lực của con vượt xa cha rồi, cha không còn gì để nói, tóm lại ở bên ngoài con phải hết sức cẩn thận, mọi sự không cần quá mức cưỡng cầu.

Tần Hồng tựa hồ đã sớm biết ý nghĩ của Tần Phàm khi đến đây, nghe vậy chỉ cười nói, hơn nữa còn vỗ lên vai hắn.

- Con sẽ...phụ thân.

Cảm giác được sức nặng ảm áp trên vai mình, Tần Phàm cảm thấy tim mình như nghẹn lại, làm thanh âm của hắn có chút run rẩy lên.

- Chuyện của gia tộc con đã nhờ người cẩn thận chiếu cố. Phụ thân cũng không nên làm việc quá mệt mỏi, chuyện trong gia tộc có thể giao cho Tần Tiến xử lý, hiện tại hắn đã không như trước kia, thành thực hơn rất nhiều, có thể đảm nhiệm.

Tần Phàm tiếp tục nói.

- Ân, cha đã biết, con yên tâm đi.

Tần Hồng gật đầu nói:

- Ngày mai con phải lên đường, nên sớm quay về nghỉ ngơi thật tốt một chút đi.

- Phụ thân, lần này con đi, nhất định sẽ đem con dâu của cha mang về tới.

Tần Phàm đột nhiên quỳ xuống đất, đỏ mắt nói:

- Chỉ là con trai bất hiếu, không thể phụng dưỡng bên người phụ thân, thỉnh phụ thân bảo trọng.

- Phụ thân luôn lấy con làm vẻ vang!

Tần Hồng run rẩy kéo Tần Phàm đứng dậy, vành mắt của hắn cũng ướt ướt.

...

Đi ra khỏi sân viện của Tần Hồng, đi thêm một vòng Tần Phàm quay lại trong sân viện của mình. Nhìn thấy địa phương tràn ngập hồi ức này, hắn không khỏi xúc cảnh sinh tình một phen. Đêm đó hắn cũng không ngủ, nhưng may mắn hiện tại đã là cường giả vô thánh, cơ hồ cũng không cần nghỉ ngơi.

Trên thực tế từ sau khi Tần Li hóa bướm bị bắt đi, hắn không hề tiến vào trong giấc mộng. Hồi ức về kiếp trước kiếp này quá nặng nề, mỗi lần nhớ tới đều làm hắn rơi lệ đầy mặt.

Ngày hôm sau bởi vì không muốn làm quá nhiều người chú ý, trời còn chưa sáng hắn đã chuẩn bị xuất phát.

Lưu lại một ít đan dược mới luyện chế tối hôm qua, có chút đau lòng lưu luyến nhìn quanh phòng mình, Tần Phàm yên lặng đẩy cửa đi ra.

Mới đẩy cửa phòng đi ra, trong nắng sớm hắn liền nhìn thấy bên ngoài sân viện có một bóng dáng nữ tử dáng người uyển chuyển đang đứng, tựa hồ đang một mực chờ đợi hắn.

Trăng vừa lặn xuống, mặt trời mới vươn lên.

Nắng sớm tinh sương, nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, trong khoảnh khắc Tần Phàm cảm giác có chút hốt hoảng.

Mỗi lần Tần Phàm ra cửa, Tần Li vẫn luôn chờ đợi hắn bên ngoài sân, cùng hắn nói lời chào tạm biệt. Nụ cười âu yếm của giai nhân, vĩnh viễn là vương bản lớn nhất trong lòng hắn. nguồn

Nhưng Tần Phàm biết lần này không phải Tần Li.

Một tao nhã dịu dàng, một lãnh diễm lạnh lùng, một như hoa sen trong đáy nước, một như bách hợp nở trong đêm.

1226. Chương 1236: Đồng Hành.

Chương 1236: Đồng hành.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đúng lúc này nữ tử có dáng người uyển chuyển nghe được thanh âm mở cửa, xoay người lại, nhìn thấy Tần Phàm đi ra cũng không hề nói tiếng nào.

- Kỷ Huyền Nhi, ta phải rời khỏi một thời gian, ngươi có thể ở lại nơi này điều dưỡng thân thể khỏe lại rồi hãy tính sau.

Tần Phàm đứng một lúc, trong hoảng hốt ngây người nhìn khuôn mặt có vài phần tương tự như Tần Li, hắn cảm giác thân thể mình giống như có luồng điện chảy qua, cuối cùng vẫn nhẹ giọng nói.

Tuy rằng trước khi Tần Li hóa bướm có hi vọng hắn nhận lấy Kỷ Huyền Nhi từng vì hắn mà hi sinh, hơn nữa chính hắn cũng có hảo cảm rất tốt với thiếu nữ này, nhưng ở trong lòng Tần Phàm, Tần Li mới là thê tử của hắn, là nữ tử mà hắn yêu nhất. Hiện tại hắn chỉ nghĩ đem toàn lực tìm kiếm Tần Li trở về, chuyện khác đều không muốn suy nghĩ.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi cũng không mặc bộ quần áo màu đen dạt hành ngày thường của mình, mà là một bộ quần áo màu đen điểm xuyết một ít hoa văn nhàn nhạt, nhìn nàng có vẻ gần gũi hơn một ít, lại có thêm một phần thanh lệ dễ thương.

- Ta muốn đi cùng với ngươi.

Sau một lát trầm mặc, Kỷ Huyền Nhi cúi đầu nhỏ giọng nói. Trên thực tế thương thế của nàng cũng đã hoàn toàn khôi phục lại, nàng vẫn không chịu rời khỏi nơi này tự nhiên là vì Tần Phàm.

Thân thể thê thảm của nàng đã làm nàng không còn thân nhân nào trên đời này, tính cách băng sương cũng làm cho nàng không có bằng hữu, người duy nhất có liên hệ chỉ còn lại một mình Tần Phàm.

Bởi vì từ nhỏ gặp phải thảm kịch, đã không còn người nào đủ khả năng tiến vào trong cuộc sống của nàng. Mà Tần Phàm là người thứ nhất, cũng là người duy nhất. Đoạn thời gian ở chung cùng nhau, một đoạn cảm tình khó hiểu, có lẽ chính bản thân nàng cũng không hiểu rõ, chỉ là khi nghe tin thanh niên trước mặt mình cần kết hôn, nàng lại cảm thấy thật thương tâm, khi nhìn thấy hấn gặp nguy hiểm nàng lại phấn đấu quên mình, thậm chí vì hấn mà hi sinh.

- Địa phương mà ta muốn đi chính ta cũng không biết ở đâu, sẽ gặp phải nguy hiểm gì chính ta cũng khó thể đoán trước.

Nghe vậy Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, lập tức nhíu mày nói.

- Ta không sợ!

Kỷ Huyền Nhi cắn chặt răng, ngẩng đầu nhìn Tần Phàm nói:

- Hiện tại mối thù của gia tộc ta đã trả xong, ở lại địa phương này ta đã không còn gì vướng bận...ta không muốn tiếp tục ở lại nơi này.

Mặc dù không nói thẳng ra, nhưng Tần Phàm làm sao không hiểu rõ ý tứ bên trong.

- Thực xin lỗi, địa phương ta muốn đi thật quá nguy hiểm, thực lực của người không đủ.

Nhưng hấn vẫn phải lắc đầu nói, đây chính là lời nói thật, lúc này hấn cần đối mặt địch nhân thật quá mạnh mẽ, mặc dù Kỷ Huyền Nhi đã nhân họa đắc phúc đạt tới cảnh giới cửu cấp vô tôn, nhưng vẫn không giúp được gì, thậm chí có thể biến thành vương bận.

Chủ yếu nhất là Tần Phàm không muốn có quá nhiều liên lụy với Kỷ Huyền Nhi để tránh càng lún càng sâu, đối với đôi bên đều không có ích lợi.

- Việc này người có thể yên tâm, ta tu luyện là lãnh nhiệt cực trí chi đạo, thể chất của ta chỉ vạn năm mới xuất hiện một lần. Ta tin tưởng trong vòng một năm ta có thể đột phá tới cảnh giới vô thánh, sẽ không trở thành gánh nặng của người.

Kỷ Huyền Nhi tiếp tục nói.

Tần Phàm lại nhíu mày trầm mặc. Hấn không thừa nhận cũng không được lãnh nhiệt cực hạn chi đạo đích xác có chút nghịch thiên, hấn có được ma chủng cùng đủ loại đan dược phụ trợ mới đạt tới vô tôn cảnh giới, còn trải qua thật nhiều khó khăn mới trở thành cường giả vô thánh. Nhưng Kỷ Huyền Nhi chỉ dựa vào chính lực lượng bản thân ở trong thời gian vài năm ngắn ngủi đã đạt tới cửu cấp vô tôn, tốc độ tiến cảnh cực kỳ đáng sợ. Hơn nữa lãnh nhiệt cực hạn chi đạo có khả năng phát huy ra thực lực viễn siêu cảnh giới thực tế.

Nhưng hấn thật do dự, mang theo nữ tử có tình ý với mình đi tìm kiếm thê tử của mình, chuyện này nhiều ít làm cho người ta cảm thấy xấu hổ, đến lúc đó đi cứu Tần Li, bọn họ nên làm sao đối mặt cùng ở chung?

- Kỳ thật...Lần này ta nghĩ cùng đi với người cũng không phải hoàn toàn là bởi vì người.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi lại nói, nàng cúi đầu không nhìn Tần Phàm, thanh âm thật nhỏ khó thể nghe rõ:

- Lần trước khi nàng tiếp lấy ta, ta cảm giác được nàng...hình như nàng cùng ta có chút liên hệ, cho nên ta cũng muốn tìm được nàng.

- Di?

Trong lòng Tần Phàm chợt động, kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Kỷ Huyền Nhi, nhìn thấy gương mặt thật giống Tần Li, lúc này hấn thậm chí cảm thấy càng ngày càng giống, trong hoảng hốt giống như là chính Tần Li đứng trước mặt.

Hắn nhớ rõ lúc ban đầu khi mình mới gặp Kỷ Huyền Nhi liền có một loại cảm giác quen thuộc khó thể nói rõ, làm cho hắn đối với nữ tử có vẻ nguy hiểm này có một cảm giác không chút bài xích, trong đoạn thời gian sống chung tại Dược Cốc, một vài thời điểm hắn thậm chí có ảo giác Tần Li đang ở bên cạnh mình.

- Người...có liên hệ với thê tử của ta sao?

Tần Phàm hít một hơi, không xác định hỏi.

- Phải, chỉ sau khi chúng ta tiếp xúc qua, ta cũng cảm giác được ta có thể mơ hồ cảm giác được sự tồn tại của nàng, cho nên lần này người dẫn ta đi, có lẽ ta có thể trợ giúp người tìm được nàng.

Về mặt Kỷ Huyền Nhi đột nhiên như có vẻ hốt hoảng mờ mịt nói.

- Vậy...chúng ta đi thôi!

Trong lòng giãy mạnh, cuối cùng Tần Phàm than nhẹ một tiếng nói. Thật không biết vì sao, tới lúc này hắn đã không còn mở miệng cự tuyệt được nữa.

Nói xong, hắn đi thẳng ra bên ngoài, chuyện trong gia tộc tối hôm qua hắn đã dặn dò xong, hiện tại có thể trực tiếp ra đi.

Lúc này tam đại thế gia thế lực Kiền Kinh Tần gia đều đã được giải quyết, tại Đại Kiền quốc cũng không còn gì có thể tiếp tục uy hiếp được Đại Kiền Tần gia, hơn nữa vì bảo hiểm, hắn cũng đã lưu lại bán thần khôi lỗi để Tần Hồng khống chế, như vậy trong Đại Kiền Tần gia ngoại trừ Cửu Bách Hải cũng xem như có vô thánh trấn thủ, tổng hợp thực lực đã có thể so sánh với nhất phẩm chân võ thế gia, hắn đã có thể thả lỏng trong lòng.

Tần Phàm đi ở phía trước, Kỷ Huyền Nhi yên lặng đi theo sau.

Nhưng khi hai người vừa đi ra sân, chợt phát hiện ngay khu rừng cây ở cửa sân viên có một sinh vật toàn thân đầy kim sắc gai nhọn đang đứng tại đó. Sinh vật kia vừa trông thấy Tần Phàm, đôi mắt linh động bắn ra hai đạo ánh sáng, tựa hồ có chút hưng phấn.

- Không phải người cũng muốn đi với ta đi?

Chứng kiến đại gia hỏa kia, Tần Phàm không khỏi cười khở. Sinh vật kia không phải ai khác, chính là hồng mục chiến trư biến dị tiến hóa thành thú vương của Yêu Thú Hoang Nguyên.

Sau cuộc chiến ngày hôm đó, hồng mục chiến trư cũng lưu lại Đại Kiền Tần gia chưa rời đi. Lúc này không biết vì sao nghe được tin tức Tần Phàm cần rời khỏi, không ngờ cũng giống như Kỷ Huyền Nhi đã chờ sẵn bên ngoài.

- Ô ô...ngô ngô...

Nghe được câu hỏi của Tần Phàm, hồng mục chiến trư từ trong rừng cây chạy nhanh ra, vô cùng nhân tính hóa nằm sấp xuống gật gật đầu, trong miệng phát ra thanh âm giống như làm nũng.

1227. Chương 1237-1238: Tân Đại Thần Tôn.

Chương 1237-1238: Tân đại thần tôn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thấy vậy Tần Phàm không khỏi có chút đau đầu, Kỷ Huyền Nhi còn đỡ, dù sao nàng là nhân loại, còn thân hình hồng mục chiến trư quá mức khổng lồ, mang theo trên người thật dễ khiến người chú ý, hơn nữa còn không thể phi hành, một sinh vật lớn như vậy, hắn làm sao có thể ôm bay trên trời?

- Ô...

Tiếp theo, hồng mục chiến trư tựa hồ nhìn ra vẻ khó xử của Tần Phàm, không ngờ lại lăn một vòng ngay tại chỗ, thân hình nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng chỉ còn cỡ lòng bàn tay. Kim sắc gai nhọn trên người nó

dần dần biến thành lông mềm, từ một đầu yêu thú uy phong lẫm lẫm khổng lồ trong nháy mắt biến thành một tiểu sinh vật vô cùng đáng yêu, lại lập tức tự động nhảy lên trên bờ vai Tần Phàm.

- Đây...

Thấy tiểu gia hỏa đã nghĩ ra được đối sách, Tần Phàm có chút dở khóc dở cười, cuối cùng đành vỗ vỗ nhẹ lên người nó bất đắc dĩ nói:

- Mang người theo vậy!

Kỳ thật lấy tốc độ phát triển của hồng mục chiến trư, cộng thêm đan dược của Tần Phàm bồi dưỡng, tương lai cũng có thể trở thành đại trợ lực của hắn. Hơn nữa trên người hắn còn có cứu cấp yêu tinh hạch của Cửu U Ngân Giao, muốn giúp hồng mục chiến trư trở thành cứu cấp yêu thú cũng có khả năng.

Mà Kỷ Huyền Nhi có lẽ do thiên tính của nữ giới, vừa nhìn thấy bộ dạng đáng yêu của hồng mục chiến trư, lộ ra nét cười ôn hòa. Nhưng nàng chỉ lặng lẽ nhìn nó, cũng không lên tiếng, hết thấy đều nghe theo an bài của Tần Phàm.

Bởi vậy hai người một thú cùng nhau ra đi...

Dọc theo đường đi, Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi đều sử dụng phương pháp phi hành.

Làm cho Tần Phàm ngoài ý muốn chính là tuy Kỷ Huyền Nhi là võ tôn cảnh giới nhưng có thể sử dụng lãnh nhiệt cực hạn khí lưu hình thành đôi cánh phi hành, tốc độ không chậm, thậm chí còn nhanh hơn võ thánh cường giả bình thường một ít.

- Tam đại cực hạn chi đạo không hổ là thể chất vạn năm mới có một lần, đích xác là rất lợi hại.

Nhìn thấy Kỷ Huyền Nhi vững vàng phi hành ở phía trước, trong lòng Tần Phàm không khỏi thầm khen ngợi. Tam đại cực hạn chi đạo hắn gặp qua hai người, một là lãnh nhiệt cực hạn, một là thiện ác cực hạn, đều là người có tốc độ tu luyện cực nhanh. Điều này làm cho hắn cũng nảy sinh tò mò thật lớn đối với loại thứ ba, chỉ là còn chưa có dịp gặp được mà thôi.

Hơn nữa không thể không nói, nhìn thấy Kỷ Huyền Nhi phi hành ở phía trước, một lam một hồng khí lưu giao nhau, nhìn chẳng khác gì bách hợp nở rộ, phát ra quang hoa tuyệt mỹ, đúng là một phong cảnh hiếm có.

Cho nên Tần Phàm cũng hữu ý vô ý rơi ở phía sau, chỉ vì muốn chiêm ngưỡng cảnh đẹp như vậy. Đường nhiên chủ yếu là do hiện tại trong lòng Tần Phàm không yên, hắn đi phía trước không nhìn thấy thân ảnh Kỷ Huyền Nhi liền có loại cảm giác không được an ổn.

Nhưng chính bản thân Kỷ Huyền Nhi cũng có cảm giác nhìn thấy thân ảnh Tần Phàm mới được an toàn.

Cứ như vậy, hai người thay phiên nhau đổi vị trí, xem như trên đường cũng có chuyện lý thú cho qua thời gian.

Về phần hồng mục chiến trư đã biến thành nhỏ như lòng bàn tay, ban đầu luôn ghé trên vai Tần Phàm, nhưng về sau không biết làm sao lại hữu hảo với Kỷ Huyền Nhi, cũng đã leo lên trên vai nàng. Có đôi khi còn có thể ở trên vai Kỷ Huyền Nhi nháy mắt với Tần Phàm, nhìn thấy tiểu gia hỏa kia càng ngày càng giống như tiểu hài tử nhân loại, điều này làm cho hắn không khỏi cảm thấy dở khóc dở cười.

Nhưng đây cũng có thể xem như tiêu khiển dọc đường đi. Phải biết rằng tính cách Kỷ Huyền Nhi thật lãnh đạm, hơn nữa tâm tình của Tần Phàm cũng không thoải mái, trên đường hai người nói chuyện còn chưa tới mười câu.

Chỉ một thời gian hai người đã vượt qua hơn phân nửa Đại Kiền quốc, đi tới trên bầu trời Kiền Kinh Thành.

Khi đi ngang qua bầu trời Kiền Kinh Thành, nhìn địa phương vốn là phủ đệ của Kiền Kinh Tần gia, trong lòng Tần Phàm hơi có chút xúc động. Lúc trước khi chia ly với Tần Li, hắn giận dữ kích hoạt địa hành pháp tắc năng lực của Huyền Vũ ma chủng, đem cả phủ đệ Kiền Kinh Tần gia hoàn toàn chôn vùi xuống lòng đất.

Ngay lúc đó bên trong phủ đệ Kiền Kinh Tần gia, nói không chừng vẫn còn người sống.

Nếu như thay đổi lại Tần Phàm được tỉnh táo như hiện tại, nói không chừng đã không thể hạ độc thủ như thế, dù sao chôn sống người thật sự quá mức tàn nhẫn. Nhưng lúc đó hắn bị cừu hận làm mờ lý trí, người như điên cuồng, vì vậy hành sự vô cùng đoạn tuyệt.

- Nếu ngày đó là Nam Phong Tần gia chiến bại, kết quả cũng chẳng tốt bao nhiêu.

Trong lòng Tần Phàm thở dài, thế giới này chính là như vậy. Người mạnh là vua, người thắng làm vua. Nếu ngày đó Kiền Kinh Tần gia chiến thắng, với tính cách tàn nhẫn của Tần Quan, Nam Phong Tần gia cũng rơi vào kết cục bị hủy diệt toàn tộc.

Nghĩ vậy hắn cũng dần dần bỏ qua.

Lúc này phiến mảnh đất hoang vắng bên dưới thoát nhìn tử khí dày đặc, bên trong khu vực này cũng không có người nào dám đi tới gần. Nghe nói gần đây trong Kiền Kinh có lời đồn đãi, địa phương này có chú oán, phàm là người nào đi tới gần sẽ phát điên mà bỏ chạy.

Trên thực tế đây là do Tần Phàm bày một ít trận pháp bên trong. Tuy rằng hắn cùng Kiền Kinh Tần gia là đối địch, nhưng không muốn có quá nhiều người tới quấy rầy giấc ngủ yên của bọn họ, cho nên trước kia hắn từng học qua trận pháp, tuy rằng không quá tinh thông nhưng cũng có được công dụng. Hơn nữa lấy cảnh giới hiện tại của hắn thi triển, hắn tin tưởng ngoại trừ võ thánh cường giả, những người khác không thể đi vào.

Đây cũng xem như hắn làm chút sự tình cho kỳ tích chi kiếm Tần Thiên Hoành.

...

1228. Chương 1237-1238: Tân Đại Thần Tôn.

Chương 1237-1238: Tân đại thần tôn.

Nửa ngày sau, hai người một thú đã đi tới Chân Võ thánh điện.

Muốn đi vào Chân Võ thánh địa tìm Tử Hà trưởng lão nhất định phải đi qua nơi này. Mà lần trước khi rời đi Kim Thượng trưởng lão từng nói qua thánh tôn đã đoán trước hắn sẽ quay trở về. Hiện tại xem ra suy đoán của thánh tôn thật đúng, thật sự hắn cần phải trở về Chân Võ thánh địa thêm lần nữa.

Nghĩ tới đây, trong lòng Tần Phàm cũng có chút âm trầm.

Lúc ấy khi hắn nghe được là lời dự đoán liền có cảm giác thật bất mãn vì vận mệnh của mình giống như bị người an bài, hiện loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt. Trên thực tế cho tới tận bây giờ hắn cũng không có bao nhiêu hảo cảm đối với Chân Võ thánh điện thậm chí là Chân Võ Thần thần bí kia.

Hiện tại hắn cảm giác hết thấy những chuyện mình làm đều không phải tự nguyện, mà là Chân Võ thánh điện thậm chí là Chân Võ Thần đứng sau màn dùng đủ loại thủ đoạn cưỡng bức hắn đi lên con đường này. Tần Phàm thậm chí có chút ác ý suy đoán, lúc trước mình phải độc chiến cứu cấp yêu thú sau đó để Tần Li phải hóa bướm rồi bị bắt đi, chưa chắc không phải là do Chân Võ thánh điện cố ý làm như thế.

Mục đích dĩ nhiên là vì muốn lợi dụng hắn làm công cụ đối phó địch nhân của bọn họ.

- Hừ, các ngươi tự cho là hết thấy nằm trong lòng bàn tay của các ngươi, dùng kỹ xảo như vậy hiển lộ cái mà các ngươi gọi là năng lực biết trước?

Tần Phàm cảm thấy thập phần phản cảm.

Chương 1238: Tân đại thần tôn. (2)

Nếu như thay đổi là người bản địa Vũ Thiên đại lực khác, có thể đối với thần điện cùng năng lực của Chân Võ Thần thêm kính sợ cùng thêm thành kính, nhưng đối với người một lòng muốn nắm lấy vận mệnh của mình trong tay như hắn mà nói, đây là điều phạm vào tối kỵ của hắn.

- Làm sao vậy?

Chúng kiến sắc mặt Tần Phàm thật khó coi, Kỷ Huyền Nhi nhíu mày nhẹ giọng hỏi. Có thể do đại thù đã được báo, hết thấy đều bỏ quên, nàng có vẻ ôn hòa hơn ngày trước một ít, nếu như ở ngày trước, lời nói quan tâm như vậy không thể nào từ trong miệng của nàng nói ra.

- Không có việc gì, chúng ta chờ xem, sẽ có người tới đón chúng ta.

Tần Phàm chỉ lắc đầu nói, đem nỗi lòng khó chịu tạm thời đè ép đi xuống, những tâm tư này của hắn không thể nào để cho người khác biết đến.

Hiện tại hai người đã đi vào phạm vi của Chân Võ thánh điện, rõ ràng nhận ra được một cỗ lực lượng ngăn cản. Có thể có quan hệ tới chuyện xảy ra vài ngày trước tại Đại Kiền quốc, vì phòng ngừa có người xâm nhập, nên Chân Võ thánh điện đã mở ra đại trận phòng ngự.

Hiện tại Tần Phàm cũng không có ý định trở mặt với Chân Võ thánh điện, tự nhiên không mạnh mẽ xông vào.

Một lát sau quả nhiên liền nhìn thấy có người hướng bên này đi ra. Lấy địa vị hiện tại của Tần Phàm ở Đại Kiền quốc cùng Vũ Thiên đại lục, cho dù bọn họ không nói rõ ý đồ đến, nhưng bên Chân Võ thánh điện cũng sẽ phái người ra gặp mặt.

Có ba người đi tới, bên trong có một người mặc thần bào mạ vàng, chính là đại thần tôn của Chân Võ thánh điện.

Vài ngày trước đại thần tôn Tiêu Tĩnh đi tới Nam Phong Tần gia thay mặt Đại Kiền thánh chủ tặng quà, Tần Phàm phát hiện hắn đã đạt tới cảnh giới võ thánh, dựa theo truyền thống của thánh điện, sẽ có người khác tiếp nhận chức vụ đại thần tôn.

Nhưng làm Tần Phàm ngoài ý muốn chính là đại thần tôn không ngờ lại là Thái gia Thái Tư trưởng lão.

- Tần Phàm, không biết lần này ngươi đến Chân Võ thánh điện có chuyện gì?

Thái Tư nhìn thấy Tần Phàm đã đến, mỉm cười hỏi.

- Ta muốn vào Chân Võ thánh địa.

Tần Phàm trực tiếp biểu lộ ý đồ đến. Mặc dù là người quen, nhưng hiện tại hắn cũng không có ý tứ cùng Thái Tư lôi kéo quan hệ, thậm chí cũng không rảnh rỗi hàn huyên.

- Việc này...hiện tại cũng không phải thời gian Chân Võ thánh địa mở ra, hơn nữa ngươi đã từng vào một lần.

Trên mặt Thái Tư lộ vẻ làm khó, tuy rằng quan hệ giữa hắn cùng Tần Phàm không tệ, hơn nữa hiện tại hắn đã trở thành đại thần tôn, nhưng cũng không thể tùy tiện có được quyền lợi cho người đi vào Chân Võ thánh địa.

- Đây là lệnh bài thánh địa.

Tần Phàm cũng không nhiều lời, cầm ra kim sắc lệnh bài mà khi trước Kim Thượng đưa cho hắn, Kim Thượng đã nói có lệnh bài này là có thể giúp hắn tự do ra vào Chân Võ thánh địa.

- Được rồi, đã có lệnh bài đương nhiên là được.

Nhìn thấy kim sắc lệnh bài, thần sắc Thái Tư thay đổi, chỉ phải gật đầu nói, nhưng ánh mắt của hắn nhìn qua Kỷ Huyền Nhi lại nói:

- Nhưng những người khác không thể tùy tiện cùng đi vào.

- Không thể châm chước một chút sao?

Tần Phàm nhướng mày, không thể không mở miệng hỏi. Hắn đã đáp ứng mang theo Kỷ Huyền Nhi cùng nhau đi vào, hơn nữa lần này nếu hắn muốn tìm được Tần Li, Kỷ Huyền Nhi cũng là mấu chốt, cho nên hắn không thể lưu lại Kỷ Huyền Nhi.

- Việc này...

Trên mặt Thái Tư lộ vẻ làm khó, nếu như hắn tùy tiện cho người đi vào, đến lúc đó bên trên trách cứ xuống vị trí đại thần tôn mà hắn vừa ngồi không lâu nói không chừng tùy thời sẽ mất. Nhưng do dự thật lâu sau, hắn vẫn gật đầu:

- Vậy hai người đi theo ta.

Nghĩ tới một vài sự tình, hắn vẫn quyết định giúp Tần Phàm một lần. xem tại

Sau đó cảm giác cổ lực lượng ngăn cản kia biến mất, Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi theo chân Thái Tư đi vào. Một lần nữa quay lại Chân Võ thánh điện, Tần Phàm rõ ràng cảm thấy khí tức tựa hồ có vẻ khấn trương hơn một ít, thậm chí trong không khí đều tràn ngập một cỗ khí tức xơ xác tiêu điều.

Xem ra khi trước Tử Hà trưởng lão đã nói bên Chân Võ thánh điện đều gặp phải phiền toái cũng không phải lời nói dối, chỉ là không bọn họ gặp được loại phiền phức gì mà thôi.

Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi đi theo sau Thái Tư, xuyên qua Chân Võ đại điện quen thuộc, đi tới trong thiên điện truyền tống tới Chân Võ thánh địa mà trước kia Tần Phàm đi qua. Trên đường đi, Tần Phàm có thể cảm giác được hồng mục chiến trụ trên vòm có vẻ sợ hãi, cũng bởi vậy tiểu gia hỏa liền từ vai của Kỷ Huyền Nhi quay về vai hắn tìm kiếm cảm giác an toàn.

Mà Kỷ Huyền Nhi dọc theo đường đi không nói lời nào, chỉ yên lặng theo sát sau lưng Tần Phàm, biểu hiện thập phần bình tĩnh.

Thiên điện thoát nhìn có vẻ thập phần cổ xưa, cùng kim bích huy hoàng nơi chính điện khác nhau rất lớn. Mà Tần Phàm lúc này cũng cảm giác được gần bên có vài cỗ khí tức không kém, trước kia khi hắn tới đây từng phát hiện qua, nhưng hiện tại hắn đã có thể rõ ràng cảm giác được đó là khí tức võ thánh cường giả, thậm chí có thể biết rõ được vị trí của bọn họ.

Điều này ý nghĩa thực lực của hắn đã vượt xa ngày trước thật nhiều.

- Tốt lắm, Tần Phàm người đã tới qua, vậy tự mình vào đi thôi.

Đi tới thiên điện, Thái Tư lại nói.

Hắn vừa dứt lời, nhất thời quang mang chiếu sáng, thậm chí làm người khó thể mở mắt. Ước chừng qua ba mươi giây thời gian, một cửa thông đạo ngăm đen xuất hiện trên một mặt tường trong phòng, có thể mơ hồ chứng kiến bên kia thông đạo đang tản ra bạch sắc quang mang mỏng manh mà thần bí.

Tần Phàm gật gù đầu, cùng Kỷ Huyền Nhi bước vào trong thông đạo. Tiếp theo sau chợt nghe tiếng thở dài thật khê của Thái Tư, làm tim của hắn không khỏi thoáng động.

- Tần Phàm, lần này người đi không chỉ là Chân Võ thánh địa, tóm lại chính người bảo trọng đi...

Cáo biệt Thái Tư, Tần Phàm mang theo Kỷ Huyền Nhi cùng hồng mục chiến trụ đi vào bên trong thông đạo chậm rãi đi tới chỗ ánh sáng đầu bên kia.

Về phần câu nói sau cùng của Thái Tư, Tần Phàm có thể mơ hồ nghe được, điều này làm trong lòng hắn chợt động, thoáng nhăn mày. Nghe ra được trong lời nói của Thái Tư có vấn đề, hắn biết lần này có lẽ mình sẽ gặp phải nguy hiểm thật lớn.

Lại nhìn thoáng qua Kỷ Huyền Nhi đi bên cạnh, trong lòng của hắn mơ hồ có chút hối hận. Nếu lần này bởi vậy khiến cho nàng gặp phải bất trắc, ngày sau hắn thật sự sẽ vô cùng áy náy.

- Tất cả chuyện này đều do ta tự nguyện, không quan hệ gì tới người.

Kỷ Huyền Nhi cũng nghe ra được lời nói của Thái Tư, nhìn thấy Tần Phàm nhìn mình, nàng tựa hồ hiểu được suy nghĩ của đối phương, trong miệng thần nhiên nói.

Nghe vậy trong lòng Tần Phàm đau xót, Kỷ Huyền Nhi càng nói như vậy hắn càng cảm thấy thật tự trách. Nhưng việc đã tới nước này, hắn cũng biết không thể để cho nàng quay trở về, chỉ đành âm thầm tự nhủ bất kể như thế nào nhất định phải bảo hộ nàng thật tốt, không để cho nàng bị thương tổn.

Tần Phàm lại đi tới trong gian phòng có bức tranh thần bí kia.

1229. Chương 1239: Sứ Mạng.

Chương 1239: Sứ mạng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bên trong gian phòng có bức tranh thần bí này, hào quang ảm áp lấp lánh, bốn vách tường đều có tranh sơn thủy thật huyền bí.

Bốn vách tường này lúc trước khi Tần Phàm rời khỏi Chân Vô thánh địa kỳ thật đều nhìn ra được đó là bốn không gian thông đạo. Một mặt là đi thông Chân Vô thánh điện, một mặt là đi thông Chân Vô thánh địa, còn có hai mặt khác thì hắn không biết.

Nói tới lần đầu tiên đi vào gian phòng này, Tần Phàm chỉ là một linh võ sư, cho nên không phát hiện ra được bí mật gì. Mà lần thứ hai rời đi khi trở lại trong gian phòng này, hắn là một võ tôn cường giả, cho nên hắn có thể cảm giác được trên vách tường ẩn chứa không gian cảm rõ ràng.

Mà bây giờ hắn đã là một võ thánh cường giả, lại đi vào gian phòng này, Tần Phàm cảm giác giống như có một truyền tống trận thật lớn bao trùm cả gian phòng, thậm chí hắn bắt đầu mơ hồ cảm giác được gian phòng này không tồn tại ở Vũ Thiên đại lục!

Ông!

Đúng ngay lúc này, có một mặt vách tường đột nhiên bắn ra quang mang mãnh liệt. Vách tường kia không phải đi thông Chân Vô thánh địa hay Chân Vô thánh điện, mà là một mặt tường mà Tần Phàm không biết!

Quang mang mãnh liệt giống như sương trắng nồng đậm đem Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi bao phủ bên trong, hào quang thập phần sáng chói, thậm chí làm cho hai người không thể mở mắt, ngay cả ngũ giác đều có chút tê dại.

Sau một lát Tần Phàm rốt cục cảm giác được mình đã khôi phục lại tri giác bình thường. Nhưng lúc này hắn phát hiện mình đã bị hút vào bên trong vách tường, bốn phía đều là thất thải quang mang chói mắt, bước đi bên trong hắn cũng không biết làm sao miêu tả loại cảm giác huyền diệu như thế, nếu quả thật phải hình dung, hắn giống như cảm thấy hiện tại mình đang đứng trên một phiến tinh không.

Vào lúc này hắn đột nhiên chợt có một ý nghĩ: nếu có thần, như vậy thần đang ở chỗ nào?

Có thể cũng giống như truyền thuyết tại địa cầu, có tiên cảnh hoặc là thiên đường?

Địa phương này không phải thuộc Vũ Thiên đại lục. Như vậy bên ngoài hào quang kia, không phải là thần vực như trong truyền thuyết đi?

- Tư tư...

Ngay khi Tần Phàm còn đang miên mang suy nghĩ, quang mang thông đạo truyền lại tiếng vang mỏng mảnh, tiếp theo Tần Phàm phát hiện đoàn hào quang trước mặt hắn chậm rãi ngưng tụ lại, một lát sau hóa thành một bóng người mỏng lung.

- Tử Hà trưởng lão?

Tần Phàm vốn đang cả kinh kéo Kỷ Huyền Nhi ra sau lưng, nhưng rất nhanh hắn liền nhận thức được thân ảnh kia chính là sư phụ của Tần Li, là Tử Hà trưởng lão thần bí có địa vị ngang hàng cùng bát đại thánh tôn trong Chân Vô thánh địa.

- Tần Phàm, ngươi đã đến rồi!

Tử Hà trưởng lão hiện thân, lãnh đạm đưa mắt nhìn thoáng qua Kỷ Huyền Nhi cùng hồng mục chiến trư biến dị, sau đó nhìn qua Tần Phàm trong miệng bình tĩnh nói:

- Xem ra ngươi đã chuẩn bị xong rồi.

- Đây là địa phương gì?

Tần Phàm cũng không ngờ gặp được Tử Hà trưởng lão tại nơi này, hấn gật gật đầu, sau đó nhướn mày hỏi.

- Nơi này là không gian thông đạo!

Tử Hà trưởng lão thản nhiên nói.

- Không gian thông đạo? Vậy tại sao ngày đó không gian thông đạo kia lại cuồng bạo như vậy, mà nơi này lại bình tĩnh như thế?

Tần Phàm nhớ lại lúc Tần Li bị bắt đi nhìn thấy khe không gian thật khủng bố kia, vì thế liền nghi hoặc hỏi.

- Có một ít không gian thông đạo là lâm thời xé mở nên không ổn định, trong đó có vô số không gian mảnh nhỏ, dĩ nhiên là thập phần cuồng bạo, thông đạo như vậy mở ra rất gian nan, thông qua cũng gian nan. Mà hiện tại người đang ở trong một không gian thông đạo là được đả thông cố định, lúc ấy khi mở ra cũng thập phần khó khăn, nhưng được truyền tống trận không gian ổn định, đương nhiên là cố định trở lại, có thể cho người thường đi thông qua.

Tử Hà trưởng lão rất có kiên nhẫn hồi đáp.

- Không gian thông đạo này đi đâu? Người không phải muốn ta đến Chân Võ thánh địa tìm người sao?

Nghe vậy hai mắt Tần Phàm không khỏi co rụt lại, hấn nhớ tới câu nói của Thái Tư, hỏi thẳng vào điểm mấu chốt. Lối đi này khác với lúc hấn mới đi vào Chân Võ thánh địa, cũng biết không phải cùng một lối đi.

- Người đã đi tới nơi này như vậy ta cũng trực tiếp nói cho người biết, lần này người cần đi địa phương không phải Chân Võ thánh địa, mà là một thế giới, mà thế giới kia còn nguy hiểm hơn Chân Võ thánh địa nhưng lại còn có được nhiều kỳ ngộ hơn nữa!

Tử Hà trưởng lão nhìn Tần Phàm, có chút ngưng trọng trả lời.

- Thế giới?

Tuy rằng Tần Phàm đã có chuẩn bị, nhưng trong lòng vẫn trầm xuống. Rất rõ ràng, đúng như suy đoán, lần này địa phương hấn muốn đi cực kỳ nguy hiểm.

- Không sai, ở thế giới kia, người sẽ nhận được thứ mà người cần phải làm, đồng thời cũng nhất định hoàn thành sứ mạng của người.

Tử Hà trưởng lão tiếp tục bổ sung:

- Viên ma chủng thứ năm mà người cần cũng ở đó, có được nó người sẽ trở nên cường đại!

- Vậy thì thể tử của ta thì sao? Người nói sứ mạng lại là cái gì?

Tần Phàm nhướn mày, tới lúc này hấn rốt cục khẳng định chư vị thánh tôn đích thật là biết được chuyện hấn lấy được ma chủng, hơn nữa ngay cả hấn có mấy viên ma chủng cũng thập phần rõ ràng. Có thể tìm được viên ma chủng thứ năm hấn tự nhiên vui vẻ, nhưng bởi vậy lại làm cho hấn có một loại cảm giác bị người hoàn toàn nhìn thấu, liền tưởng tới cái gì mà vận mệnh, trong lòng đương nhiên là thập phần nặng nề.

Nhưng hiện tại phải tìm được Tần Li, vì vậy vẫn cần phải dựa vào Tử Hà trưởng lão. Tuy trong lòng hấn tràn đầy bất mãn, cũng phải đè nén tận đáy lòng, không dám biểu hiện ra ngoài. Đồng thời hấn cũng có chút lo lắng thánh điện có thể sẽ lấy chuyện của Tần Li đến áp chế chính mình hay không.

- Người nên biết Vũ Thiên đại lục dạo gần đây tao ngộ nguy cơ không nhỏ. Cửu cấp yêu thú Cửu U Ngân Giao chỉ là một phần mà người từng nhìn thấy mà thôi, trên thực tế trong Chân Võ thánh địa chúng ta tao ngộ khiêu chiến thật lớn chưa từng có từ trước tới nay, lần này thánh địa thần điện đều tổn thất thật lớn, thậm chí các học viên đều bị thương vong thảm trọng.

Tử Hà trưởng lão không trực tiếp trả lời câu hỏi của Tần Phàm, mà là nhìn hấn, trong miệng chậm rãi nói.

- Đó là bởi vì kỳ thật trong Chân Võ thánh địa có một không gian thông đạo đi thông thế giới khác, không phải là lối đi này, mà là ở tứ cực thánh địa. Những thông đạo này những năm gần đây càng ngày càng

không ổn định, cho nên cần ta cùng vài vị thánh tôn thời khắc trần thủ trong thánh địa, phòng ngừa có yêu thú hoặc nghịch thần giả chạy ra thông đạo này.

Nói tới đây, Tử Hà trưởng lão hít sâu một hơi tiếp tục nói:

- Lần này là ở một tháng trước Cửu U Ngân Giao tấn công Nam Phong Thành, thông đạo Đông Hoang dị thể giới ở tứ cực thánh địa đã bị mở ra, rất nhiều yêu thú cùng nghịch thần giả xông tới. Chúng ta thật vất vả mới có thể đóng cửa cũng đem quái vật giết chết hoặc đuổi về dị thể giới, cho nên không kịp đi tiếp viện cho các người.

Nghe lời nói của Tử Hà trưởng lão, Tần Phàm trầm mặc, qua một lúc hần mở miệng hỏi:

- Vậy người muốn ta làm thế nào?

1230. Chương 1240: Đến Thế Giới Mới! (1)

Chương 1240: Đến thế giới mới! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’-’••’-’)

- Theo chúng ta biết, thông đạo từ Vũ Thiên đại lục đi thông dị thể giới sở dĩ không được ổn định cũng bởi vì ngụy thần đứng sau lưng Cửu U Ngân Giao muốn công hãm Vũ Thiên đại lục chúng ta, muốn đả kích tín ngưỡng Chân Vô Thần. Cho nên Chân Vô Thần tự ban xuống thần chỉ, cho chúng ta chọn một người đi đem ngụy thần giải quyết, khôi phục an bình của Vũ Thiên đại lục.

Tử Hà trưởng lão nhìn Tần Phàm, chính thức nói:

- Sau đó chúng ta lựa chọn người!

- Đây chính là sứ mạng của ta?

Tần Phàm lộ vẻ ngạc nhiên, sau đó hiểu ra. Tối lúc này hần rốt cục hiểu ra lúc trước mấy thánh tôn Chân Vô thánh điện đã nói hần thông qua khảo nghiệm, có tư cách nhận quang vinh của Chân Vô Thần, cống hiến lực lượng cho Chân Vô Thần.

Chỉ sợ ở khi đó mấy thánh tôn đã chuẩn bị cho hần đi làm chuyện này.

- Đây là vinh quang của người!

Tử Hà trưởng lão gật đầu nói.

- Vậy thế tử của ta đâu? Rốt cục nàng đang ở nơi nào?

Tần Phàm biết mình không có cách nào khác cự tuyệt, liền hỏi tới chuyện mà bản thân đang quan tâm.

- Ngày đó Tần Li sử dụng cấm kỵ lực lượng giết chết Cửu U Ngân Giao, mà trước khi yêu thú kia chết đã đem tin tức trọng yếu thông tri cho ngụy thần sau lưng nó, kết quả ngụy thần đã mạnh mẽ đột phá phòng ngự của chúng ta, huyền hóa thành bàn tay bắt đi Tần Li!

Tử Hà trưởng lão trả lời:

- Cho nên lần này vô luận là vì Chân Vô Thần hay vì thế tử của người, người đều phải hết sức hoàn thành nhiệm vụ này.

- Là tin tức gì? Việc đó có quan hệ gì tới thế tử của ta?

Tần Phàm lại nhíu mày, trực giác của hần cảm thấy trong đó tựa hồ có chút không tầm thường.

- Hiện tại người chưa cần biết.

Lúc này Tử Hà trưởng lão không trả lời, chỉ vào thông đạo phía trước nói:

- Ta sẽ tạm thời mở ra không gian thông đạo này, bởi vì cần phòng ngừa nghịch thần giả tiến vào, cho nên thời gian chỉ là nháy mắt, người phải cấp tốc đi qua nơi đó. Tới nơi đó người trước tiên có thể tăng lên thực lực của chính mình, sau đó tìm tới nguy thần sau lưng Cửu U Ngân Giao, đem thể lực của hắn hoàn toàn phá hủy!

Nàng vừa dứt lời, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện trong thông đạo, đem Tần Phàm, Kỷ Huyền Nhi cùng hồng mục chiến trư chỉ trong nháy mắt đã hút đi qua...

- Tần Phàm, các người sắp tiến vào thông đạo liên kết giữa Vũ Thiên đại lục cùng thế giới kia, thông đạo nơi đó không được ổn định, cũng không có ánh sáng, tiến vào người chỉ cần đi theo ánh sáng hiện phía trước là được. Nhớ kỹ, thời gian không nhiều lắm, có lẽ chỉ mở ra trong nháy mắt, nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất đi xuyên qua!

- Phải nhắc nhở người, thế giới mà các người sắp tiến vào sẽ thập phần nguy hiểm, cho dù người ở tại Vũ Thiên đại lục được xem là thực lực đứng đầu, nhưng tới bên kia có lẽ không tính là gì, người nhất định phải luôn cẩn thận, phải tránh không cần tham công tiếc đời!

- Chúc người may mắn!

Thanh âm Tử Hà trưởng lão lại truyền đến, sau đó Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi chợt cảm giác bị hút vào trong một thông đạo màu đen, thất thải quang mang biến mất, thế giới biến thành bóng tối vô tận, hoàn toàn yên tĩnh, không có chút âm thanh, thậm chí hai người cũng không biết bị vây trong địa phương nào.

Trong mơ hồ có thể cảm giác được khắp bốn phía có dao động quỷ dị trấn áp xuống, hình thành một loại cảm giác áp bách, làm cho người ta khó thở.

Tần Phàm biết họ đã tiến vào thông đạo liên kết mà Tử Hà trưởng lão đã nói, nhất thời trong lòng căng thẳng, ngưng tụ tinh thần, tiếp tục nhìn ra phía trước, có thể mơ hồ chứng kiến điểm sáng mờ mờ, giống như viên lưu tinh chỉ dẫn bọn họ đi tới.

Đó hẳn là cửa ra vào thông đạo đi thông thế giới khác.

Nhưng điểm sáng vẫn còn cách chỗ bọn họ chừng một khoảng cách.

- Cẩn thận một chút, phi hành theo sát sau lưng ta.

Tần Phàm lập tức vẫy ra chu sắc quang hoa, Chu Tước Dực bộc phát hỏa diễm chiếu sáng bốn phía, nhanh chóng vẫy cánh bay về phía trước.

Kỷ Huyền Nhi không nói tiếng nào, thi triển lãnh nhiệt khí dực yên lặng bay theo phía sau.

Lúc này hồng mục chiến trư lui thành một đoàn nhỏ xíu, trốn trong lòng Tần Phàm, nó còn chưa thể phi hành, ở trên bầu trời có loại cảm giác không an toàn, mà bản năng cho nó biết Tần Phàm là chỗ dựa duy nhất của nó.

Đi thẳng tới điểm sáng phía trước, lúc này trong lòng Tần Phàm nhiều ít có chút bất an. Đối với thế giới mới không biết, hắn cảm thấy có một loại áp lực cực lớn. Hơn nữa bên trên còn có một Chân Võ Thần thần bí đè nặng, hắn cảm giác mình luôn bị trói buộc, không thể giải thoát.

Cho dù hắn hoàn thành xong nhiệm vụ mà thần điện giao cho, vậy sau này lại tiếp tục thế nào?

Ngay cả việc ma chủng thứ năm tồn tại cũng bị thần điện hay biết, hơn nữa đối phương còn chỉ dẫn cho hắn đi lấy viên ma chủng cuối cùng, Tần Phàm có thể nghĩ ra được thần điện hoặc là Chân Võ Thần có thể yên tâm cho hắn trở nên càng mạnh mẽ, nhất định là có điều dựa vào, ngày sau chỉ sợ còn bị quản chế thời gian rất lâu.

- Chờ sau khi ta đem năm viên ma chủng đều hoàn toàn luyện hóa, ta sẽ trở nên mạnh bao nhiêu?

Đồng thời Tần Phàm cũng mơ hồ có chút chờ mong, dù sao lực lượng của bốn viên ma chủng trước đã làm cho hắn không sao tưởng tượng nổi. Hắn cũng hi vọng là do Chân Võ thánh điện quá khinh thị mình, không

hiểu rõ lực lượng của ma chủng, nếu như mình có thể tái hiện thực lực của viễn cổ ma tôn, cho dù Chân Võ Thần thân lâm hấn cũng không cần tiếp tục sợ hãi.

Người khác có lẽ không biết, nhưng khi hấn luyện hóa ma chủng cảm nhận được uy lực của viễn cổ ma tôn, tuyệt đối có thể nói là kinh thiên động địa, có thể chém giết được thần linh! Một ma tôn đã có uy lực như thế, huống chi hiện tại hấn ngưng hợp uy lực của năm đại ma tôn?

Lúc này tư tưởng của Tần Phàm cũng giống như hoàn cảnh hiện tại của hấn, tuy rằng bốn phía khôn cùng hắc ám, nhưng vẫn nhìn thấy được tia ánh sáng phía trước, tuy rằng không biết tia sáng kia đi thông địa phương nào, nhưng hấn vẫn cố dốc hết sức của mình đi tới.

Trong lòng có đủ loại ý tưởng, có những lời nói của Tử Hà trưởng lão trước đó, Tần Phàm cũng không dám chậm trễ, nhanh chóng vẩy mạnh Chu Tước Dực cùng Kỷ Huyền Nhi vội vàng phi hành thật nhanh, muốn an toàn vượt qua quãng đường này.

Với tốc độ của hai người, đã rất nhanh vượt qua hơn nửa khoảng cách.

- Hô hô hô hô...

Nhưng ngay lúc này đột nhiên nghe được trong khu vực tối đen khôn cùng truyền tới từng trận tiếng động gào thét của gió lốc, thanh âm thập phần bén nhọn cùng khủng bố, giống như từ xa xa đang tiến đến.

- Không tốt!

Nghe thanh âm kia truyền đến, Tần Phàm không khỏi biến sắc, ngay sau đó cảm giác mất tuệ khiến cho hấn cảm thấy áp lực trong không gian thông đạo dần dần tăng lên.

Đưa mắt nhìn quanh bốn phía, hấn có thể chứng kiến bên trong bóng tối vô tận có rất nhiều không gian ba động, thậm chí có vài địa phương hiện lên mảnh nhỏ màu trắng trong suốt, thật giống như tấm gương bị phá nát, thoạt nhìn phi thường sắc bén.

1231. Chương 1241: Đến Thế Giới Mới! (2)

Chương 1241: Đến thế giới mới! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

- Đó chẳng lẽ chính là không gian mảnh nhỏ?

Tần Phàm cả kinh, nghe lời của Tử Hà trưởng lão, không gian thông đạo không ổn định thập phần nguy hiểm, bây giờ nhìn lại rõ ràng thông đạo này cũng sắp biến thành không ổn định!

- Ô ô...

Ở trong lòng Tần Phàm lúc này hồng mục chiến trư tựa hồ cũng cảm nhận được khí tức nguy hiểm, gắt gao cuốn rúc vào trong lòng Tần Phàm, sợ hãi đến lạnh run.

- Đừng sợ, có ta ở đây!

Tần Phàm vỗ về lên trên người hồng mục chiến trư, giống như đang nói chuyện với tiểu gia hỏa kia, nhưng trên thực tế cũng là nói với Kỷ Huyền Nhi.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Nhưng đúng lúc này những mảnh nhỏ màu trắng trong suốt tựa hồ nhanh chóng chuyển động, tiếp theo hình thành một đám gió lốc, mảnh nhỏ màu trắng kinh khủng thật giống như thủy tinh sắc bén cuồn cuộn bạo trong gió, khí tức dữ tợn không ngừng nổi lên bên trong không gian thông đạo.

Khắp bốn phía truyền tới hấp lực càng thêm đáng sợ, tựa hồ muốn đem hai người kéo vào tận sâu trong bóng tối, nhìn không gian gió lốc cuồng bạo mà sắc bén, có thể tưởng tượng nếu bị hút tới cho dù khí lực như Tần Phàm phỏng chừng cũng bị xé thành mảnh nhỏ.

Chứng kiến trận thế đáng sợ như vậy, Kỷ Huyền Nhi cũng thất sắc, nàng cảm giác lúc phi hành cũng bị nhận lấy ảnh hưởng, thậm chí thân thể không tự chủ được bị kéo sang hai bên.

- Đưa tay cho ta!

Lúc này thanh âm trầm thấp của Tần Phàm bỗng nhiên vang lên, có chút lo lắng có chút thân thiết, điều này làm cho Kỷ Huyền Nhi không khỏi ngây ra, bởi vì hai người họ chưa từng nắm tay nhau bao giờ.

- Không gian gió lốc quá nguy hiểm, một khi bị hút qua hậu quả thật khó lường!

Tần Phàm lại nói, sau đó cũng không đợi Kỷ Huyền Nhi kịp phản ứng, trực tiếp vươn tay nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng.

Cảm giác được bàn tay dày rộng ấm áp, gương mặt Kỷ Huyền Nhi chợt hiện lên tia đỏ ửng, trong lòng có một loại cảm giác khó nói nên lời nhảy mạnh lên, tuy con đường phía trước có bao nhiêu nguy hiểm, nhưng có bàn tay kia nắm chặt, nàng không còn sợ hãi...

Bàn tay của Kỷ Huyền Nhi có chút lạnh lẽo, Tần Phàm cảm giác mình giống như nắm vào ngọc bích, lại nói tới tuy rằng hắn từng nhìn thấy thân thể của nàng, nhưng tựa hồ chưa từng nắm tay của nàng bao giờ.

- Những năm gần đây thân thể của ngươi còn phát tác không?

Nhớ tới quá khứ, Tần Phàm vừa kéo nhanh Kỷ Huyền Nhi bay về phía trước, vừa nhẹ giọng hỏi. Mấy ngày này hắn đều chỉ bận rộn tu luyện, tuy Kỷ Huyền Nhi ở trong Nam Phong Tần gia nhưng hai người không có thời gian nói chuyện với nhau.

- Hoàn hảo, có phát tác qua vài lần, nhưng ta đều qua được.

Kỷ Huyền Nhi cũng nhỏ giọng trả lời, một lát sau nàng lại bổ sung:

- Cảm ơn ngươi đã lưu lại đan dược.

- Ân, không có việc gì là tốt rồi.

Tần Phàm nói.

Nói xong hai người cũng trầm mặc lại.

Tựa hồ có ngàn lời vạn tiếng muốn nói, nhưng lúc này lại nói không nên lời.

Không gian gió lốc vẫn thổi mạnh khắp bốn phía, càng lúc càng mạnh mẽ, mà hai người nắm tay nhau lặng lẽ bay nhanh, không khí không khỏi biến đổi có chút cổ quái mà ám muội, thời gian trôi qua, điểm sáng kia rốt cục càng lúc càng gần, có vẻ càng ngày càng chói mắt.

- Tới!

Tần Phàm lại lên tiếng, lôi kéo Kỷ Huyền Nhi, thi triển tốc độ cực hạn, trong không gian gió lốc vô cùng cuồng bạo đuổi theo phía sau, đi nhanh tới cửa ra vào thông đạo.

Lối ra không lớn, chỉ đủ một người thông qua mà thôi.

- Nắm chặt lấy ta, ngàn vạn lần đừng buông tay ra!

Tần Phàm lại dẫn dò, sau đó thân thể mạnh mẽ lú vào trong cửa động, mà tay kia nắm chặt tay nhỏ bé, phòng ngừa khi xuyên qua hai người bị thất lạc.

Kỷ Huyền Nhi nhẹ giọng đáp, nắm chặt bàn tay hắn, ngay sau đó cũng hướng lối ra phóng đi, vô luận bên kia có nguy hiểm gì, nàng nghĩa vô phản cố.

Phóng nhanh theo lối ra, hai người cảm giác giống như rơi vào một tấm màng mềm, mà nương theo trùng lực, màng mềm rất nhanh bị trực tiếp phá tan, có thể cảm giác được càng đến gần lực trở ngại càng lớn, có thể biết được nếu từ bên kia tiến vào càng gian nan hơn rất nhiều.

Ngay lúc Tần Phàm tiến vào bên trong màng mềm thì không gian gió lốc đã đuổi tới, Tần Phàm phỏng chừng lối đi vừa rồi cũng đã bị hủy diệt, lần này nếu hắn không thể vượt qua, cũng đã không còn đường lui.

Lối ra mở cửa cũng chỉ trong nháy mắt!

Tần Phàm sử dụng kinh khí toàn thân mở đường, gắt gao lôi kéo Kỷ Huyền Nhi bay tới trước.

- Oanh!

Rất cục một tiếng vang nhỏ, ánh sáng càng lúc càng sáng, Tần Phàm cảm giác mình đi tới một thế giới mới, bên trong này tạo cho hắn cảm tưởng hoàn toàn khác hẳn Vũ Thiên đại lục.

Trong nháy mắt hắn thậm chí cảm giác được một cỗ linh khí cùng quy tắc đột nhiên tràn vào thân thể hắn, tựa hồ làm thân thể hắn nhanh chóng phát sinh biến hóa.

- Tại sao có thể như vậy? Cảnh giới của ta...không ngờ là đang gia tốc tăng lên...

Cảm giác được thân thể lúc này lại phát sinh biến hóa thần kỳ, Tần Phàm cảm thấy vô cùng khiếp sợ, trong khoảnh khắc không khỏi trợn mắt há hốc mồm!

Vào lúc này Tần Phàm đích thật là thập phần khiếp sợ, khiếp sợ tới tột đỉnh.

Cho tới bây giờ hắn chưa từng gặp qua loại tình huống như vậy, hắn chỉ vừa đi tới nơi đây, còn chưa làm gì, thậm chí còn chưa tu luyện, nhưng cảnh giới lại đang không ngừng tăng lên! Đây rõ ràng hoàn toàn không làm mà hưởng!

- Chuyện này rốt cục là vì sao?

Thân thể thay đổi, cảm giác của ngũ quan đối với thế giới này làm cho hắn trong khoảnh khắc thật sự kinh ngạc.

- Hắn là có quan hệ tới hoàn cảnh của thế giới này. truyện copy từ

Sau một lát khiếp sợ, Tần Phàm mơ hồ phản ứng lại, sau đó đôi mắt hắn ngưng tụ bắt đầu đánh giá thế giới ở trước mắt.

Đó là một phương thiên địa diện tích mênh mông, mặt đất rộng lớn vô bờ, dãy núi, rừng rậm, bình nguyên, toàn bộ đều to lớn mở mang hơn Vũ Thiên đại lục rất nhiều. Mà không trung lại thật cao, vạn lý không mây, có vẻ thập phần trong sáng, tựa hồ nhìn không thấy chút tạp chất.

Ngoài ra không khí của thế giới này làm cho người ta có cảm giác thập phần thanh tân, linh khí tràn ngập trong thiên địa, quy tắc nguyên thủy cũng làm cho người ta lập tức hiểu ra thật nhiều võ đạo huyền ảo, giống như có thể lập tức ngộ đạo!

Đây là một thế giới hoàn toàn khác hẳn Vũ Thiên đại lục.

Cảnh tượng nơi này cùng hoàn cảnh sự vật đạt tới nồng nức làm cho người ta không cách nào dám tưởng tượng.

Thật giống như lúc trước khi Tần Phàm vừa mới khôi phục lại trí nhớ kiếp trước, còn cho rằng mình từ địa cầu cần cẩu xuyên qua Vũ Thiên đại lục, nhưng cảm giác hiện tại thì Vũ Thiên đại lục mới chính là địa cầu cần cẩu!

Sự chênh lệch giữa đôi bên đúng là thập phần to lớn.

- Không thể không nói, đây thật sự là một thế giới làm cho người ta chờ mong!

Phát hiện hết thấy những chuyện này, trong lòng Tần Phàm không khỏi mơ hồ có chút hưng phấn. Nơi này đích thật đúng như lời nói của Tử Hà trưởng lão, có nguy hiểm thật lớn nhưng cũng có được kỳ ngộ vô cùng!

1232. Chương 1242: Một Thế Giới Không Thể Tưởng Tượng Nổi.

Chương 1242: Một thế giới không thể tưởng tượng nổi.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

xem tại

Tu luyện trong thế giới ưu việt như thế này, có thể tưởng tượng vũ lực của những người sống tại đây nhất định phải cao hơn Vũ Thiên đại lực rất nhiều. Nhưng đối với Tần Phàm mà nói, đây là một kỳ ngộ, ở trong thế giới này hẳn có thể dốc sức tăng lên thực lực của chính mình.

- Kỷ Huyền Nhi, hiện tại ngươi cảm giác ra sao? Có cảm giác được nơi đây có điều gì bất đồng hay không?

Tiếp theo hẳn chuyển hướng nhìn Kỷ Huyền Nhi hỏi. Kỷ Huyền Nhi chau nhẹ mày, phỏng chừng cũng đang cảm nhận được sự khác biệt của thế giới này.

- Ân, cảm giác thật kỳ quái, ta cảm thấy cảnh giới võ đạo của mình đang không ngừng gia tăng lên.

Kỷ Huyền Nhi lập tức gật đầu đáp.

- Vậy thì được rồi, hiện tại cảnh giới của ta cũng tăng lên, đây là chuyện tốt vô cùng, thừa cơ hội này chúng ta phải đề thăng một ít thực lực, như vậy ở trong này muốn sống sót cũng dễ dàng hơn một chút.

Quả nhiên đúng như suy đoán của hắn, lúc này Tần Phàm lại nói, nhìn thoáng qua phía dưới sau đó mang theo Kỷ Huyền Nhi bay xuống.

Bọn họ vừa từ trong không gian thông đạo xuyên qua tới bầu trời, lúc này hai người còn đang trôi nổi trên không trung, mà bên dưới là tầng lớn núi non, rừng cây xanh mướt, thật nhiều cỏ thụ che trời không biết đã tồn tại được bao nhiêu năm tháng.

Gió nhẹ từng trận, thổi bay mái tóc lẫn quần áo của Kỷ Huyền Nhi, nhìn qua chẳng khác gì tiên nữ giáng trần. Bởi vì mới từ trong không gian thông đạo lao ra, hiện tại quần áo trên người họ cũng có chút hỗn độn rách nát, ở trước ngực Kỷ Huyền Nhi lộ ra làn da trắng như tuyết, nhìn thật chói mắt, trong lúc nói chuyện Tần Phàm cũng vô ý nhìn lướt qua, sau đó sắc mặt liền mất tự nhiên quay đầu sang nơi khác.

Nhưng đúng lúc này hắn chợt phát hiện mình còn đang kéo tay Kỷ Huyền Nhi, không khỏi có chút xấu hổ, vội vàng buông tay ra. Mà Kỷ Huyền Nhi bỗng nhiên cảm giác mất đi độ ấm nơi tay, nhất thời còn cảm thấy mất mát, mơ hồ lại có chút không muốn.

Đương nhiên, cho dù lưu luyến nhưng nàng cũng không thể chủ động đi kéo tay Tần Phàm, hai người không nói một lời yên lặng bay xuống khu núi rừng bên dưới, trong không khí mơ hồ có một tia hương vị kỳ quái.

Bầu trời của thế giới này thật rất cao, qua một lúc lâu hai người mới đáp xuống mặt đất.

- Chúng ta ở chỗ này tu luyện một chút đi.

Tìm một sơn động trong khu núi non, Tần Phàm đáp xuống, sau đó cảm ứng xung quanh một chút, xác nhận không có nguy hiểm gì quá lớn liền gọi Kỷ Huyền Nhi đi xuống.

Sau khi đi vào trong sơn động, Tần Phàm đặt hồng mục chiến trư xuống, muốn nó ở lại cửa động giúp hắn cùng Kỷ Huyền Nhi canh gác, nhưng tiểu gia hỏa lúc này nhoáng một cái đã khôi phục lại nguyên hình, cũng ngửa mặt lên trời hô hấp, tựa hồ đang tiến hành tu luyện!

Điều này làm cho Tần Phàm có chút dở khóc dở cười.

Hắn đành để mặc nó, nhìn Kỷ Huyền Nhi tiến vào trạng thái tu luyện, hẳn không đè nén được biến hóa trong thân thể, cũng bắt đầu tiến nhập trạng thái tu luyện. Tuy rằng hiện tại hắn có cảnh giới thất cấp vô thánh, thực lực có thể so sánh cửu cấp vô thánh, trên Vũ Thiên đại lực được xem như cường giả đứng đầu, nhưng ở trong này hắn vẫn có cảm giác thật bất an, cảm thấy thực lực của mình còn chưa đủ.

Cho nên hắn nhất định phải tiếp tục đề thăng thực lực của chính mình! Cho dù hiện tại hai người một thú đều tiến vào trạng thái tu luyện, không người thủ hộ có thể sẽ gặp phải nguy hiểm, nhưng hắn cũng không thể bỏ qua cơ hội đề thăng này.

Giữ vững tinh thần, ngũ tâm hướng thiên.

Khu đất trống, Tần Phàm nhắm mắt, quy tắc tiểu thế giới hài hòa bao phủ cơ thể hắn, linh khí bốn phía không ngừng xoay vòng quanh thân thể, ý niệm của hắn đang phân tích quy tắc nguyên thủy trong thiên địa khắp chung quanh.

Đề thăng cảnh giới võ thánh là nương theo lực lĩnh ngộ quy tắc võ đạo cùng đề thăng bản tức nguyên khí, cho nên muốn gia tăng cảnh giới võ thánh, nhất định phải lĩnh ngộ đầy đủ quy tắc võ đạo cùng ngưng tụ đầy đủ bản tức nguyên khí.

Quy tắc tiểu thế giới của Tần Phàm hình thành ý nghĩa hắn có lực lý giải quy tắc cao hơn võ thánh bình thường rất nhiều, như vậy hiện tại hắn muốn tăng lên cảnh giới chủ yếu phải hấp thu đầy đủ bản tức nguyên khí.

Thế giới này đã sáng tạo điều kiện như vậy cho hắn.

Vào lúc này trong tu luyện, Tần Phàm cảm giác bản tức nguyên khí đang không ngừng tràn đầy, cảnh giới của hắn dần dần càng thêm tăng cường cùng củng cố. Chỉ nửa ngày thời gian trôi qua, hắn cảm giác mình đã gia tăng rất lớn.

- Bát cấp võ thánh!

Đột nhiên trong lòng hắn chợt động, trên mặt hiện lên vẻ vui mừng lẫn sợ hãi. Hắn ở tại Vũ Thiên đại lục mới đột phá thất cấp võ thánh chưa bao lâu, càng đi tới về sau cảnh giới tăng lên càng khó, nhưng mới đi tới thế giới này gần nửa ngày, đã tăng lên thêm một bậc cảnh giới võ thánh!

Nửa ngày tăng lên một bậc võ thánh hậu kỳ cảnh giới!

Điều này nếu để cho người của Vũ Thiên đại lục biết được có kỳ tích không sao tưởng tượng nổi như vậy, chỉ sợ sẽ đổ kị đến chết, cho dù nơi này có nguy hiểm gấp trăm lần, phỏng chừng cũng sẽ có vô số người muốn liều lĩnh hết thầy mà đi tới nơi này.

Tăng lên cảnh giới võ đạo đối với võ giả mà nói hấp dẫn quá lớn!

Thế giới này được xưng là thánh địa võ đạo cũng không đủ!

- Cuối cùng lại là một thế giới như thế nào?

Mở ra hai mắt, trong lòng Tần Phàm âm thầm tự hỏi. Thế giới như vậy, tu luyện tựa hồ vô cùng dễ dàng, đây chẳng phải sẽ có võ thánh cường giả đi khắp nơi trên đất, thậm chí bản thân cường giả cũng sẽ có không ít!

Nghĩ tới đây, hắn biết Tử Hà trưởng lão vì sao lại nói mình ở trong này không đáng là gì!

- Yêu Thần đứng sau lưng Cửu U Ngân Giao lại có được cảnh giới nào? Nơi này...còn có tồn tại chân thần giống như Chân Võ Thần không?

Tiếp theo hắn lại nghĩ tới nhiệm vụ chủ yếu lần này, chính là phải phá hủy thế lực của Yêu Thần!

Ở Vũ Thiên đại lục đích xác chỉ có hai chân thần là Chân Võ Thần cùng Thần Thú.

Nhưng ở trong này, là một thế giới không sao tưởng tượng nổi, chuyện gì đều có thể phát sinh!

Còn quan hệ tới ma chủng, vì sao bốn viên ma chủng kia lại nằm ở Vũ Thiên đại lục, nhưng ma chủng Bạch Hổ lại nằm ở thế giới này?

- Như vậy chẳng phải Kỷ Huyền Nhi sẽ vô cùng nguy hiểm?

Trong lòng có đủ loại nghi vấn, nghĩ tới đây, Tần Phàm mơ hồ có chút bận tâm về Kỷ Huyền Nhi, nàng chỉ là võ tôn cảnh giới, phỏng chừng ở nơi này không đáng là gì.

Nhưng vào lúc này khi hắn đưa mắt nhìn qua Kỷ Huyền Nhi, không khỏi hiện lên vẻ thay đổi.

Hiện tại trên người Kỷ Huyền Nhi xuất hiện hai luồng khí xoáy một lam một đỏ, dần dần dung hợp thành hư ảnh bát quái ngay trên đỉnh đầu, chậm rãi xoay tròn, thiên địa linh khí cùng quy tắc lúc này không ngừng ngưng tụ lên, tràn ngập khắp trong sơn động.

- Cửu cấp võ tôn đỉnh...Nàng tựa hồ chuẩn bị trực tiếp đập vào võ thánh cảnh giới!

Thấy một màn này, hai mắt Tần Phàm co rụt lại, hít sâu một hơi lạnh.

1233. Chương 1243: Ngày Đầu Tiên. (1)

Chương 1243: Ngày đầu tiên. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Cửu cấp võ tôn cùng cảnh giới võ thánh nhìn qua chỉ như thua kém một bước, nhưng trên thực tế kém nhau khá xa, thậm chí có thể nói là cách biệt một trời.

Nếu không phải là loại yêu nghiệt như Tần Phàm, một võ thánh đối phó vài cửu cấp võ tôn đều thật dễ dàng, từ võ tôn đỉnh phong tăng lên võ thánh, đồng dạng cũng thập phần gian nan, nhưng cảnh giới nhỏ bước lên có vẻ dễ dàng, nhưng muốn đột phá võ tôn lên võ thánh khó khăn gấp mười gấp trăm lần!

Nhớ ngày đó, tuy thiên phú tung hoành, có được ma chủng, Thánh Đan, Võ Hải trợ giúp, nhưng Tần Phàm cũng phải trải qua thật nhiều khó khăn đập vào võ thánh, hơn nữa còn bị thất bại một lần.

Hiện tại không thể tưởng được chỉ vừa đi vào thế giới này, Kỷ Huyền Nhi đã đạt tới bước đó, mà theo ý của nàng còn nghĩ phải thêm một năm, tốc độ như vậy đối với người bình thường mà nói đã là khó thể tưởng tượng được.

Phải biết rằng nàng mới đạt tới cửu cấp võ tôn còn chưa được bao lâu mà thôi, muốn vượt lên đỉnh phong đã khó, mà muốn từ đỉnh phong lên tới võ thánh càng khó hơn!

- Nàng có thể thành công sao?

Nhưng Tần Phàm cũng không khỏi có chút ít chờ mong. Hắn không muốn thừa nhận cũng không được, nếu bàn về ưu thế thiên phú tuy rằng hắn đã rất khá, nhưng so với thể chất đặc thù của Kỷ Huyền Nhi vẫn còn kém một khoảng cách.

Hắn có thể thành tựu được nhiều kỳ tích võ đạo như vậy, kỳ thật là nhờ có ma chủng cùng đan dược phụ trợ.

Thể chất tam đại cực trí khi tu luyện đều là vạn năm mới gặp một lần, nhưng vừa lúc có thể đạt được truyền thừa, Kỷ Huyền Nhi xem như đã thập phần may mắn. Hiện tại mới đi vào thế giới này, bởi vì vừa tiếp xúc được với hoàn cảnh độc đáo nơi đây, khiến cho nàng càng thêm linh ngộ cùng đề thăng.

Đây cũng là một kỳ ngộ.

Thiên phú cùng kỳ ngộ hợp nhất, cho nên Tần Phàm vẫn hết sức coi trọng đột phá lần này của Kỷ Huyền Nhi.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi đang ngồi xếp bằng, nhắm mắt, lam hồng tinh mang chậm rãi tản ra chung quanh người nàng, sáng lạn mà thần bí, chiếu rọi lên khuôn mặt đẹp như tranh vẽ của nàng.

Bởi vì thể chất đặc thù, nhìn Kỷ Huyền Nhi đột phá võ thánh khác với Tần Phàm khi trước, nhưng Tần Phàm cũng biết đó là nàng đang đạt tới giai đoạn đi tìm kiếm thánh vực.

Ở giai đoạn này nhất định phải đem toàn bộ tạp niệm trừ bỏ, một lòng hướng về thánh vực, giống như con thuyền đi trong biển khơi, phải rẽ sóng vượt gió, đem những chướng ngại khó khăn từng gặp phải hoàn toàn tiêu diệt, vượt qua hết thảy.

Đây là giai đoạn tẩy lễ tâm tình, cũng đem toàn bộ những linh ngộ trong võ đạo dung hợp làm một. Vào lúc này hoàn toàn không thể bị quấy rầy, nếu không sẽ thất bại trong gang tấc.

- Cũng không biết lần này nàng cần bao nhiêu thời gian để lĩnh ngộ!

Nhìn Kỷ Huyền Nhi đang nhập định, trong lòng Tần Phàm kỳ thật có chút không yên. Trước kia hắn tiến vào giai đoạn này hai lần, phải dùng thời gian tới chín tháng.

Như vậy cũng đã được xem là rất nhanh!

Nghe nói có người ở giai đoạn này phải dùng tới ba năm năm năm, phải thất bại tới mấy lần mới có thể thành công.

Nếu như ở tại bình thường Tần Phàm cũng có thể tùy ý cho Kỷ Huyền Nhi cẩn thận tìm hiểu đột phá, nhưng hiện tại hai người mới vừa đi tới thế giới này, căn bản còn chưa hiểu biết gì, hắn muốn tìm kiếm nơi ở của nhân loại trước tiên sau đó tìm hiểu giải thích rõ ràng, nhưng hiện tại xem ra vẫn phải vượt qua một đoạn thời gian dài ngay tại vùng đất hoang sơn dã lĩnh này chờ đợi cho Kỷ Huyền Nhi đột phá hoàn toàn.

- Nhưng như vậy cũng tốt, hiện tại tuy rằng ta đã đột phá tới bát cấp võ thánh nhưng ở thế giới này thực lực như vậy phỏng chừng là không đáng gì, thừa dịp cơ hội rảnh rỗi tăng thêm một chút thực lực rồi đi tìm thành thị của nhân loại, như vậy sẽ an toàn hơn một chút.

Ngay lập tức Tần Phàm cũng tự an ủi mình.

Kế tiếp hắn nhìn thoáng qua Kỷ Huyền Nhi còn đang lẳng lặng cảm ngộ, sau đó lại đi ra ngoài sơn động.

Đi ra sơn động, Tần Phàm nhìn thấy hồng mục chiến trư còn đang hấp thu thiên địa nguyên khí, tu luyện của nó thoát nhìn rất thú vị, ngửa mặt lên trời làm ra tư thế như muốn nuốt chửng thiên địa, những gai nhọn chỉ hướng trời cao, nhìn qua có chút uy phong凛凛.

Cảm nhận được Tần Phàm từ trong sơn động đi ra, tiểu gia hỏa tinh thần dịch dịch chạy tới, nhu thuận cúi đầu dùng mũi cọ cọ lên thân thể Tần Phàm, tựa hồ đang cảm kích hắn đã mang theo nó đi tới thế giới thần kỳ này.

Nhìn hành động giống như một tiểu hài tử của hồng mục chiến trư, Tần Phàm không khỏi mỉm cười, ngừng đầu nhìn lên chiến trư vương đã lớn hơn ngày trước thật nhiều, bàn tay của hắn ôn nhu vuốt ve đầu của nó, chẳng biết tại sao ở lần đầu tiên khi gặp tiểu chiến trư này, hắn lại đặc biệt có hảo cảm với nó, cho nên đã đem Long Tuyền Đan thập phần trân quý cho nó sử dụng.

Ngay sau đó hắn thoáng do dự một chút, cuối cùng lấy ra yêu tinh hạch của cửu cấp yêu thú Cửu U Ngân Giao, mỉm cười lắc lắc ngay trước mặt hồng mục chiến trư.

- Ô ô...

Hồng mục chiến trư đang hưởng thụ Tần Phàm vuốt ve, mà khi nhìn thấy viên yêu tinh hạch màu bạc lập tức mở trừng hai mắt, lộ ra vẻ sáng rọi như tiểu hài tử nhìn thấy kẹo ngọt, trong miệng hưng phấn nhỏ giọng kêu lên.

- Đừng kêu!

Sợ quấy rầy Kỷ Huyền Nhi đang đột phá trong sơn động, Tần Phàm đưa ngón tay lên môi làm ra động tác đừng lên tiếng. Mà hồng mục chiến trư tựa hồ lập tức hiểu được ý tứ của hắn, không hề tru lên, chỉ khom nửa người làm nũng cọ cọ lên trên người hắn.

- Được rồi được rồi...chờ ta đem viên cửu cấp yêu tinh hạch này luyện thành đan dược rồi cho ngươi, như vậy mới có hiệu quả lớn hơn nữa, dùng vào liền có cơ hội trở thành cửu cấp yêu thú!

Tần Phàm chịu không nổi hành động thật nhân tính hóa của gia hỏa kia, chỉ đành cười nói.

Hồng mục chiến trư đã đạt tới trình độ của bát cấp yêu thú, hơn nữa đi tới thế giới này đã nhận được tẩy lễ cùng đột phá, thực lực đã rất khá, nếu được thêm đan dược do Tần Phàm luyện chế, cũng có khả năng đột phá tới cửu cấp yêu thú.

Đương nhiên, cửu cấp yêu thú cũng không phải tầm thường, không phải dễ dàng liền có thể đạt tới, còn phải xem chính vận mệnh của hồng mục chiến trư thể nào.

Nhưng Tần Phàm nhìn thấy một đầu tứ cấp yêu thú nho nhỏ ngày trước đã có thể đạt tới trình độ như bây giờ, hẳn là trời sinh có được phúc duyên sâu nặng, cho nên hi vọng trở thành cửu cấp yêu thú là khá lớn.

Đem yêu tinh hạch xem xét một chút, Tần Phàm lấy ra được đỉnh.

Nhắc tới Đan Võ Thần Đỉnh còn cất giữ thật nhiều bí mật mà hắn còn chưa tìm hiểu được rõ ràng, hơn nữa đối với việc Cổ Mặc từng sống nhờ trong đỉnh hiện giờ cũng không thấy bóng dáng, bây giờ nhìn vật nhớ người, thật cảm thấy có chút thương cảm.

Nhưng sau khi Tần Phàm đi vào thế giới này, lại mơ hồ có một cảm giác một tia linh hồn liên hệ giữa hắn cùng Cổ Mặc, hắn cảm giác được trong thế giới này có được chân khí của Cổ Mặc!

1234. Chương 1244: Ngày Đầu Tiên. (2)

Chương 1244: Ngày đầu tiên. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Chẳng lẽ lão nhân đang ở chỗ Yêu Thần gì đó?

Tay vuốt ve Đan Võ Thần Đỉnh, tiếp theo dùng được đỉnh làm môi giới, Tần Phàm cảm giác được liên hệ khí tức càng thêm rõ ràng một ít, trong lòng hắn không khỏi nghĩ thầm.

Nhưng vì sao Yêu Thần phải đem người bên cạnh mình bắt đi?

Hắn cũng có chút nghi hoặc, thậm chí còn có suy đoán thập phần bất an.

Nhưng trong lòng hắn cũng rõ ràng, vô luận là Cổ Mặc cùng Tần Li có phải là bị Yêu Thần bắt đi hay không, muốn cõi bỏ bí ẩn không có thực lực không thể nào làm được. Hiện tại hắn có nghĩ thêm nhiều cũng không có tác dụng, việc khẩn cấp trước mắt là phải tăng lên thực lực.

Nhìn hồng mục chiến trư bên cạnh, hắn ra dấu cho nó bảo hộ một bên, sau đó mở ra được đỉnh, bắt đầu luyện chế đan dược. Nếu như có thể giúp đầu yêu thú thân thiết này đột phá tới cửu cấp, như vậy nó sẽ trở thành trợ lực rất lớn đối với hắn.

Ngoài ra hắn cảm giác được kết cấu của thiên địa linh khí trong thế giới này cao cấp hơn Vũ Thiên đại lục rất nhiều, hắn cảm giác thuật luyện đan của mình ở trong thế giới này vẫn còn có thể đề thăng lên.

Đan hỏa cháy lên, từng loại linh dược được bỏ vào trong được đỉnh, mà hồng mục chiến trư nhu thuận lui sang một bên, vừa cảnh giác nhìn quanh bốn phía, vừa đầy chờ mong nhìn Tần Phàm đang luyện chế đan dược cho nó.

Qua gần nửa ngày, hương dược bắt đầu tràn ra.

Luyện hóa các loại linh dược trân quý, Tần Phàm thật cẩn thận đem cửu cấp yêu tinh hạch chậm rãi luyện hóa, sau đó đem tinh hoa bỏ vào trong được đỉnh. Viên cửu cấp yêu tinh hạch phi thường cứng rắn, nếu thay đổi là người bình thường căn bản muốn luyện hóa cũng khó có khả năng.

Nhưng Tần Phàm có được Chu Tước hỏa diễm, có thể gia tăng nhiệt độ của đan hỏa không chút chướng ngại.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn...tụ linh, chú linh, thành đan!

Từng bước cẩn thận tiến hành xuống dưới.

Với kỹ thuật luyện đan hiện tại của Tần Phàm, khổng chế cửu cấp yêu tinh hạch không khó khăn, vì thể đan dược thành công luyện chế đi ra.

- Thành!

Một ngày thời gian trôi qua, trong ánh mắt chờ đợi nóng bỏng của hồng mục chiến trư, Tần Phàm rốt cục thở phào một hơi nhẹ nhõm, dừng lại động tác, đã hoàn thành xong việc luyện chế thật khẩn trương.

Đây là lần đầu tiên luyện chế thành công đan dược trên thế giới này.

Mở nắp đỉnh, chứng kiến đan dược màu bạc nằm bên trong, Tần Phàm có thể cảm giác được linh khí bức người, kinh nghiệm của hắn phong phú, liếc mắt liền nhìn ra được viên đan dược này có phẩm cấp cao hơn đan dược luyện chế tại Vũ Thiên đại lục rất nhiều. truyện copy từ

Viên đan dược này có tên là Thánh Thú Đan, là Tần Phàm căn cứ theo đan phương Thánh Đan mà thay đổi một chút.

Nhưng làm cho hắn cảm thấy kỳ quái chính là, phẩm cấp của đan dược này lẽ ra phải dẫn tới lõi kiếp, thậm chí là ngũ hành đan kiếp cũng không tính là quá phận, nhưng ở trong thế giới tại đây lại không hề tạo ra động tĩnh!

Điều này làm cho hắn không khỏi âm thầm kinh ngạc, cầm đan dược, có chút hoài nghi mình đã làm lỗi gì đó.

- A...

Nhưng đúng vào lúc này, trong sơn động bỗng nhiên truyền ra tiếng thét chói tai hoảng sợ của Kỷ Huyền Nhi, tựa hồ nàng đã bị đánh thức trong lúc đột phá.

- Nàng thất bại?

Tần Phàm nhướng mày, hắn không nghĩ ra đã qua một ngày thời gian Kỷ Huyền Nhi đã dừng lại đột phá, đây là vượt ngoài dự liệu của hắn. Nhưng hắn lo lắng nàng đã xảy ra chuyện gì, vội vàng cầm đan dược dứt cho hồng mục chiến trư đang chờ đợi bên cạnh, sau đó vội vàng đi nhanh vào trong sơn động.

Hoàn cảnh nơi này thật đặc thù, hơn nữa thể chất Kỷ Huyền Nhi thiên phú hơn người, vốn Tần Phàm nghĩ đến cho dù nàng có thất bại nhưng ít nhất vẫn có thể kiên trì được một hai tháng, nhưng không thể tưởng được chỉ mới qua một ngày thì đã kết thúc.

Tần Phàm thật cảm thấy tiếc nuối cho nàng.

Bởi vì bình thường mà nói lần đầu tiên đột phá võ thánh nếu thời gian kéo dài càng lâu, đại biểu thu hoạch càng nhiều, càng có cơ hội tiến gần thánh vực. Giống như Kỷ Huyền Nhi hiện tại chỉ một ngày đã thất bại, sau này càng thêm khó khăn khi muốn đột phá.

Nhưng từ trong tiếng kinh hô sợ hãi của Kỷ Huyền Nhi liền có thể nghe ra được, nàng tựa hồ gặp phải chuyện gì khiến người ta cực kỳ sợ hãi.

Đi vào sơn động, lúc này Tần Phàm nhìn thấy Kỷ Huyền Nhi đang khoanh chân ngồi dưới đất, tuy rằng vẫn còn nhắm mắt nhưng nước mắt chảy không ngừng, hơn nữa toàn thân không ngừng run rẩy lên, thoạt nhìn trạng thái cực kỳ không xong.

Chứng kiến tình huống này, Tần Phàm không khỏi nhíu mày, hắn biết tình huống như vậy đối phương hắn đang trong khảo nghiệm tâm tình, có lẽ là nhớ lại chuyện cũ đau đớn khó sống, nỗi nhớ này đã biến thành chấp niệm tằn sâu trong lòng nàng.

Thật giống như ngày trước khi Tần Phàm còn chưa hoàn toàn khôi phục lại trí nhớ kiếp trước, chấp niệm của hắn chính là luôn cho rằng mình xuyên qua chiếm đoạt thân thể người khác mà hồi sinh, giết người đoạt mệnh, đó chính là đại chấp niệm của hắn. Bí mật chôn sâu dưới đáy lòng sẽ làm ảnh hưởng tới cảm tình giữa hắn cùng Tần Li, sẽ làm hắn áy náy, cho nên chấp niệm quá sâu làm cho hắn căn bản không cách nào lãng quên! Lúc ấy cũng vì chấp niệm kia mà hắn đột phá thất bại, sau đó khôi phục được trí nhớ, có thể chém giết chấp niệm kia trong lòng, mới thành công bước lên thánh vực.

Kỷ Huyền Nhi cũng giống như vậy, nếu như nàng không có cách nào giải trừ chấp niệm hiện tại, như vậy nàng rất khó thành công đột phá tới cảnh giới võ thánh.

- Chắp niệm của nàng...hắn là cảnh tượng chính mắt nàng nhìn thấy cả nhà bị giết năm xưa đi...chuyện này kích thích thật quá lớn, thậm chí làm ảnh hưởng tới tính cách của nàng, ảnh hưởng tới cuộc đời của nàng...Cho nên hiện tại nàng chỉ cần va chạm vào trí nhớ này, sẽ lập tức ảnh hưởng to lớn như thế.

Tần Phàm nhìn thấy bộ dáng thống khổ của Kỷ Huyền Nhi, trong lòng thầm đoán.

Kỷ Huyền Nhi từng kể cho hắn nghe thân thế bi thảm của nàng, người trong trấn nhỏ toàn bộ bị giết chết, sau đó ngay cả ca ca cũng vì nàng mà táng thân trong Yêu Thú sơn mạch, từng gặp qua nỗi khổ cùng kiếp nạn lớn như thế, làm cho nàng biến thành lạnh lùng đến như vậy.

Nàng dùng thái độ băng sương như thế để che giấu nội tâm đau xót của chính mình.

Tần Phàm biết bề ngoài kiên cường của nàng là che giấu nội tâm yếu ớt, chỉ cần nhẹ nhàng chạm vào sẽ dễ dàng vỡ vụn, một khi lật lại hồi ức, sẽ làm cho nàng luôn thống khổ rơi nước mắt.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi đã thanh tỉnh lại, nhưng trên mặt vẫn còn vô cùng thống khổ. Sắc mặt của nàng tái nhợt không còn chút huyết sắc, ôm hai chân rúc sâu vào trong hang động, yên lặng chảy nước mắt, thật giống như một đóa bách hợp trong đêm, bị mưa gió tàn phá, có vẻ vô cùng bất lực, thật khiến lòng người sản sinh thương tiếc.

Nhưng lúc này không ai có thể giúp được nàng ngoại trừ chính nàng.

Tần Phàm thở dài một hơi, sau đó chậm rãi đi tới. Hắn không nói gì, chỉ ngồi xuống lẳng lặng bên cạnh nàng. Tuy rằng lúc này hắn cũng rất muốn an ủi giai nhân đang thương tâm, nhưng lời nói vẫn nghẹn trong cổ họng không cách nào nói nên lời.

1235. Chương 1245: Huyền Nhi Thành Thánh.

Chương 1245: Huyền Nhi thành thánh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)•••’”)

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Kỷ Huyền Nhi vẫn khóc tới mấy giờ, đem nước mắt đều khóc đến cạn khô.

Tần Phàm luôn luôn bồi bên cạnh nàng, nhưng không hề nói gì, hắn nhớ rõ Kỷ Huyền Nhi từng nói qua đại thù của nàng đã báo, hiện tại chỉ có thể để cho nàng đem những nỗi thống khổ đã qua dùng nước mắt hoàn toàn rửa sạch, như vậy mới có thể làm chắp niệm của nàng dần dần phai nhạt.

Chỉ khi nào trong lòng giảm bớt chắp niệm, nàng mới có thể bước lên thánh vực. Nếu không cho dù thiên phú của nàng tung hoành, gặp may mắn, nhưng cuối cùng vẫn sẽ thất bại trong gang tấc.

Hiện tại hắn chỉ cần lẳng lặng làm bạn với nàng là đã đủ.

- Đều đã qua...

Thẳng tới khi cảm giác được cảm xúc của Kỷ Huyền Nhi dần dần bình phục lại, Tần Phàm nhẹ vỗ vào sau lưng nàng an ủi, nhìn vào hai mắt của nàng trầm giọng chậm rãi nói:

- Ta biết ta không thể đổi với nàng hứa hẹn điều gì, nhưng ta nguyện ý ngày sau luôn bồi bên cạnh nàng.

Thanh âm của Tần Phàm không lớn, lại phẳng phất như gieo lực lượng vào trong lòng Kỷ Huyền Nhi, vào lúc này nàng cũng không nói thêm lời nào, nhưng đã dần dần ngừng rơi nước mắt.

Sau một lát, nước mắt trên mặt nàng dần dần cạn khô, Kỷ Huyền Nhi yên lặng ngồi xếp bằng trở xuống. Cả quá trình nàng không hề nói với Tần Phàm một câu, cũng không trả lời, chỉ tiếp tục tiến nhập vào trạng thái đột phá thánh vực.

Nhìn thân ảnh kiên cường của Kỷ Huyền Nhi như hàn mai sau cơn mưa, khí lưu hồng lam tiếp tục vận hành, tuy rằng nàng không nói gì với hắn, nhưng Tần Phàm vẫn cười nhẹ, trong lòng thả lỏng xuống, sau đó chậm rãi thối lui ra khỏi sơn động.

Hắn biết Kỷ Huyền Nhi đã buông xuống được.

Mà ngay sau khi hắn vừa lui ra khỏi sơn động, tiếp theo liền phát hiện hồng mục chiến trư đang ghé vào trong một bụi cỏ bí mật cách sơn động không xa, nhắm mắt, trên người phát ra khí tức thần bí, hơn nữa còn đang không ngừng kéo lên.

Lúc này hồng mục chiến trư đã rơi vào nhập định, thậm chí Tần Phàm đi tới gần nó cũng không phát hiện.

Tần Phàm phỏng chừng tiểu gia hỏa này dùng vào Thánh Thú Đan, lúc này đang dùng phương thức của mình tăng lên phẩm cấp, về phần có thể thành công được hay không, phải xem chính vận khí của nó.

Kỳ thật hồng mục chiến trư đột phá thể này thập phần nguy hiểm, một khi bị người có ý xấu phát hiện, tùy thời đều sẽ chết, nhưng nó cũng không muốn rời xa Tần Phàm, nhìn ra được nó tuyệt đối tín nhiệm hắn.

Nhưng hiện tại một người một thú đều rơi vào giai đoạn tu luyện đột phá, ngược lại Tần Phàm không thể không làm hộ pháp cho bọn họ.

Đương nhiên, hoàn cảnh của thế giới này đối với hắn mà nói thập phần thích hợp tu luyện, hiện tại hắn đã là cảnh giới bát cấp võ thánh, tuy rằng muốn trong thời gian ngắn đột phá tới bán thần cảnh giới là không có khả năng, nhưng cảnh giới cửu cấp võ thánh vẫn có thể cố gắng được một chút.

Cứ như vậy, hai người một thú sau khi đi vào thế giới này, còn chưa kịp tìm hiểu tình huống, đều đã tiến nhập vào trong trạng thái đột phá tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Ở trong thế giới này, Tần Phàm tựa hồ cảm giác một ngày còn dài hơn tại Vũ Thiên đại lục một ít, mà hắn chỉ dùng thời gian của thế giới này để tính toán.

Đã trôi qua ba tháng.

Bởi vì Tần Phàm cần đột phá không phải cửa ải lớn như Kỷ Huyền Nhi, cho nên không cần bế tử quan, hắn vừa tu luyện vừa lưu lại một phần tâm tư hộ pháp cho Kỷ Huyền Nhi cùng hồng mục chiến trư.

Có lẽ địa phương bọn họ đang tu luyện cách nơi ở của nhân loại thật sự quá xa, trong ba tháng này xem như được bình yên vô sự. Cũng từng có chút yêu thú xâm nhập nơi này, nhưng đều bị Tần Phàm giải quyết hoặc lợi dụng ảo trận dẫn dắt rời đi.

Nhưng làm cho Tần Phàm cảm thấy khiếp sợ chính là yêu thú lợi hại ở trong thế giới này cũng có rất nhiều, mấy ngày nay hắn gặp phải trên cơ bản đều là yêu thú ngũ cấp trở lên, thất bát cấp yêu thú cũng rất nhiều, thậm chí Tần Phàm còn mơ hồ cảm giác được bên trong khu vực này còn có một đầu yêu thú cửu cấp.

Tùy tùy tiện tiện liền gặp được cửu cấp yêu thú, thế giới này khủng bố như thế nào liền có thể nghĩ.

Mà lần trước khi Kỷ Huyền Nhi đột phá thất bại, trong ba tháng này không ngừng đột phá, có vài lần trên mặt lộ vẻ thống khổ, bị thương, mờ mịt, nhưng vẫn tiếp tục kiên trì xuống.

Ngoài ra hồng mục chiến trư cũng một mực ngủ say, trong ba tháng này chưa từng tỉnh lại. Nếu không phải cảm giác được khí tức của nó càng ngày càng mạnh, Tần Phàm đều cho rằng đan dược của mình đã xảy ra vấn đề, đem đầu tiểu trư kia độc chết.

Về phần chính bản thân Tần Phàm, trong vòng ba tháng ngắn ngủi cảnh giới không ngừng tăng lên, tuy rằng còn chưa đạt tới cảnh giới cửu cấp võ thánh, nhưng đã bước ra khoảng cách lớn của bát cấp võ thánh. Nhưng cảnh giới cửu cấp võ thánh cũng không dễ dàng đạt tới, nhớ ngày đó ở Vũ Thiên đại lục, cường giả đạt tới trình độ này cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Dù sao bốn viên ma chủng trợ giúp hần cũng đã không nhiều như lúc trước, nếu như còn không tìm được viên ma chủng thứ năm kết hợp ngũ hành, hần rất có thể sẽ tu luyện như người thường, không còn đạt được tốc độ biến thái như ngày trước.

Đương nhiên, có bốn viên ma chủng ủng hộ, cho dù hiện tại Tần Phàm chỉ là bát cấp võ thánh, nhưng thực lực phát huy ra ngay cả cửu cấp võ thánh cũng không thể so sánh. Hần phỏng chừng với thực lực hiện tại của mình, nếu gặp phải đối thủ như Tần Quan, cho dù không kích thích bất tử Chu Tước huyết mạch cũng có thể đánh chết hần.

Thậm chí nếu gặp phải cửu cấp yêu thú như Cửu U Ngân Giao, hần cũng không cần khổ chiến như ngày trước.

Chỉ là đối với đối thủ bán thần cảnh giới, hiện tại Tần Phàm còn chưa hiểu rõ ràng khái niệm, không biết trình tự thế này làm sao phân biệt được đẳng cấp. Hần chỉ mơ hồ nhớ rõ, bát đại thánh tôn trong Chân Võ thánh địa cùng Tử Hà trưởng lão đều rất mạnh, ngay cả hần hiện tại cũng khó thể đối phó.

Trên thực tế, hần ngoại trừ từng tiếp xúc qua bán thần khôi lỗi, đối với cảnh giới bán thần thần bí căn bản không có quá nhiều kiến thức. Thậm chí nên làm sao đột phá tới cảnh giới này, hần vẫn còn chưa hiểu được rõ ràng bao nhiêu.

Tần Phàm dự tính sau khi tiếp xúc cùng cường giả của nơi này, sẽ chậm rãi tiến hành phân tích. Ở trong thế giới có được linh khí cùng quy tắc cao như vậy, hần tin tưởng cường giả đạt tới bán thần hần sẽ không ít.

Thời gian tiếp tục trôi qua thêm vài ngày.

Một ngày này, Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác được linh khí sản sinh chấn động thật lớn, cả núi rừng giống như có một đầu cự thú đang điên cuồng cuốn hút, linh khí không ngừng bị tụ tập tới sơn động sau lưng hần.

- Kỷ Huyền Nhi muốn thành thánh!

Chứng kiến khí thế mạnh mẽ kia, Tần Phàm không khỏi thay đổi:

- Nhưng mà...không xong...nàng tựa hồ cũng đưa tới Diệt Thánh Kiếp...

Vốn nghĩ Kỷ Huyền Nhi đột phá lần đầu tiên chỉ kiên trì được một ngày, Tần Phàm nghĩ rằng nàng phải thử thêm vài lần mới có thể thành công đột phá, dù sao căn cứ theo lệ thường, lần đầu tiên đột phá thời gian càng ngắn thì từ đó về sau càng khó tiến triển.

1236. Chương 1246: Cường Đại

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1246: Cường Đại

Kết quả thật không ngờ Kỷ Huyền Nhi lại là ngoại lệ.

Sau lần đầu tiên đột phá thất bại Kỷ Huyền Nhi khóc suốt mấy giờ, hiện tại chỉ bé quan lần thứ hai đã trực tiếp thành công đặt chân thánh vực, hơn nữa chỉ dùng hơn ba tháng thời gian mà thôi! So sánh với Tần Phàm phải dùng tới chín tháng còn nhanh hơn không ít!

Tốc độ nhanh như vậy phỏng chừng cả Vũ Thiên đại lục cũng không có bao nhiêu người có thể làm được.

Điều này đương nhiên cũng có quan hệ tới việc thế giới này càng thích hợp tu luyện võ đạo cùng đột phá hơn Vũ Thiên đại lục, nhưng cũng nói lên thể chất đặc thù của Kỷ Huyền Nhi đích thật là may mắn, chính là thiên phú đỉnh cấp nhất trong võ đạo.

Chủ yếu chính là, Kỷ Huyền Nhi cũng giống như Tần Phàm, không ngờ đều gọi lên Diệt Thánh Kiếp!

Phải biết rằng gọi lên Diệt Thánh Kiếp đều không phải là võ thánh bình thường, những người này càng khó đạt tới thánh vực hơn những kẻ khác, mà một khi đạt tới, đều mạnh mẽ hơn võ thánh bình thường. Thậm chí sau khi trở thành võ thánh, tốc độ tu luyện cũng sẽ nhanh hơn những võ thánh bình thường không ít.

Đương nhiên, Diệt Thánh Kiếp thật không phải dễ dàng vượt qua, mức độ đáng sợ của Diệt Thánh Kiếp trong lòng Tần Phàm hiểu thật rõ ràng, hơn nữa cho tới bây giờ trong lòng vẫn còn có chút sợ hãi.

- Kỷ Huyền Nhi, hiện tại gặp Diệt Thánh Kiếp, Diệt Thánh Kiếp danh như ý nghĩa chính là thiên kiếp diệt sát võ thánh, vốn là do người tập võ sau khi đột phá võ thánh bởi thực lực viễn siêu võ thánh bình thường quá nhiều, cho nên khiến cho thiên địa đổ ụp mà lắng xuống kiếp nạn đem diệt sát. Diệt Thánh Kiếp cực kỳ nguy hiểm, hơn nữa phải tự mình đi đối mặt, cho nên nhất định phải cẩn thận ứng phó!

Tiếp theo hần vội vàng truyền âm cho Kỷ Huyền Nhi.

Muốn đạt được thực lực cường đại, nhất định cần gánh vác lên nguy hiểm!

Diệt Thánh Kiếp nhất định phải do người độ kiếp dốc sức thừa nhận, nếu không chẳng những không hưởng được chỗ tốt do thiên kiếp mang tới, còn gây họa cho người khác khiến cho kiếp nạn càng lớn hơn, tóm lại nếu người khác nhúng tay vào sẽ càng thêm bất lợi.

Tần Phàm không giúp được nàng.

- Ta đã biết!

Nhưng sau khi nghe được truyền âm, Kỷ Huyền Nhi chỉ thần nhiên đáp lại, không biết là do bản tính lãnh đạm của nàng, hay là bởi vì nàng tràn đầy tự tin khi đột phá tới thánh vực.

Ngày sau đó...

Oanh long long...

Bầu trời đột nhiên gió giục mây vần, chẳng khác gì tận thế buông xuống, sắc trời đại biến, mây đen che phủ, đặc biệt nguyên khí linh khí trong thiên địa đã hoàn toàn cuồng bạo, phảng phất như chính chúng nó cũng cảm giác bất an bởi vì Diệt Thánh Kiếp đáng sợ sắp đến.

Lôi vân ngưng tụ dày đặc trên bầu trời, trong không khí đan xen thiểm điện trắng xóa, như hổ như long, chẳng khác gì những đầu mãnh thú sẵn mồi, hoa lệ mà khủng bố, mắt thấy tùy thời đều sẽ giáng xuống dưới.

Tất cả những chuyện này nhìn qua vô cùng quen thuộc.

Tần Phàm biết lúc này uy thế của Diệt Thánh Kiếp đã nổi lên, khi lôi vân ngưng tụ tới mức tận cùng, sẽ lắng xuống thiên uy, diệt sát võ thánh cường đại, điều này đối với Kỷ Huyền Nhi mà nói là một khảo nghiệm thật trọng yếu.

Nàng có thể vượt qua sao?

Ngẩng đầu nhìn lên trận thế đáng sợ trên bầu trời, lôi quang sáng ngời làm cho người ta không dám nhìn thẳng, Tần Phàm không khỏi bắt đầu lo lắng cho Kỷ Huyền Nhi.

Nhớ ngày đó khi hần đột phá võ thánh gặp phải Diệt Thánh Kiếp, chỉ dựa vào khí lực cường hãn thậm chí sau đó phải hóa thân Kỳ Lân mới vượt qua. Mà Kỷ Huyền Nhi không có được khí lực như hần, cũng không kích thích năng lực ma chủng, nàng dựa vào cái gì vượt qua Diệt Thánh Kiếp?

Đúng lúc này giống như trả lời câu hỏi của Tần Phàm, thiên địa nguyên khí chấn động mạnh, sau đó Tần Phàm nhìn thấy một lam một hồng quang mang không ngừng ngưng tụ, hình thành một đồ án bát quái thần bí bao phủ bên trên sơn động.

Nhìn ra được bên trong đồ án bát quái ẩn chứa năng lượng cực kỳ cường đại, trong lòng Tần Phàm thoáng ổn định một ít, vội vàng tránh xa một bên phòng ngừa bị Diệt Thánh Kiếp lan tới. Nếu không để thiên kiếp cảm ứng được thực lực của hần, như vậy lôi kiếp giáng xuống chỉ sợ ngay cả cứu cấp võ thánh cũng không thể gánh nổi chứ đừng nói gì tới Kỷ Huyền Nhi.

Ngay khi hắn muốn gọi tỉnh hồng mục chiến trư, liền phát hiện tiểu gia hỏa kia tựa hồ đã cảm ứng được thiên kiếp đang tới, đã sớm tỉnh lại, không biết chạy đi đâu trốn tránh tiếp tục ngủ say đột phá.

Tần Phàm tạm thời không rảnh mà quản tới nó, chỉ ngẩng đầu nhìn lên biến hóa trên bầu trời. Tiếng sấm thật lớn vang lên bên tai không dứt, một mảnh không trung bị phủ kín điện quang, nhưng không phải là quang mang của thái dương, mà là bởi vì ánh sáng của thiểm điện!

Thiểm điện trắng xóa không ngừng xuyên toa trên bầu trời, vô số nhân hình thiểm điện phảng phất như quân đội đang tập kết, biểu thị công khai quyền làm chủ của chúng trong khu vực này. Lôi đình cự long, cự thú, đủ loại vũ khí còn có cả lôi phạt thiên cung đủ loại kỳ quan đều lần lượt xuất hiện.

Ngay cả Tần Phàm dù còn cách một khoảng cách khá xa đều cảm giác được da đầu mơ hồ có chút run lên. Nhưng tòa lôi phạt thiên cung cường đại tựa hồ cũng không tới mức cường đại như lúc trước Tần Phàm gặp qua, điều này cũng làm cho hắn thở nhẹ một hơi.

- Oanh!

Thiểm điện tập kết xong trên bầu trời, không bao lâu, theo một thanh âm chấn vang truyền đến, lúc này Diệt Thánh Kiếp đã mở ra màn che. nguồn

Phong trì điện kinh!

Thiểm điện trắng xóa giống như dòng sông lưu tinh khuynh đảo trong vũ trụ, như cầu vòng tuôn dài từ trên chín tầng trời, còn chưa rơi xuống, dư âm thiểm điện đã đem toàn bộ cây cối chung quanh sơn động nổ tung, thậm chí biến thành một mảnh cháy đen.

Oanh!

Mà thiểm điện rơi xuống với tốc độ cao, xuyên thấu qua tầng tầng không gian, mang theo khí tức hủy diệt hết thấy trực tiếp rơi lên đồ án bát quái hồng lam thần bí, phát ra tiếng nổ tung chấn động sơn dã.

Ngay lập tức đồ án bát quái rung động mãnh liệt.

Ngay sau đó ánh mắt Tần Phàm không khỏi ngưng tụ lại.

Dưới lôi điện mạnh mẽ đập xuống, đồ án bát quái không ngờ lại có thể kiên trì! Hào quang thoáng ảm đạm hơn một ít, nhưng vẫn không tiêu tán! Lôi kiếp thứ nhất đã bị Kỷ Huyền Nhi bình yên vượt qua!

Đạo lôi kiếp thoát nhìn uy lực vô cùng khủng bố, phỏng chừng dù là nhị tam cấp vô thánh cũng không chịu đựng nổi, nhưng Kỷ Huyền Nhi có thể thoải mái tiếp được, thực lực của nàng như thế nào liền có thể nghĩ.

Diệt Thánh Kiếp này vô thánh bình thường gặp phải hẳn phải chết, chỉ có những kinh tài tuyệt đỉnh mới có thể tránh được tử vong.

Oanh long long!

Đạo lôi kiếp thứ nhất vừa qua không lâu, lôi đình trên bầu trời đại chấn, trong hư không không ngừng hình thành từng đạo lôi quang kết thành vòng lưới đan xen lẫn nhau, hình thành thiểm điện trường hà, biến thành thiểm điện hải dương!

Ngay sau đó biển thiểm điện lại giống như đổ trút xuống, như thác nước một lần nữa giáng xuống dưới!

Lôi kiếp lần này còn khủng bố hơn lần đầu gấp mấy lần, thật giống như vạn thú chạy chồm, bao phủ khắp phạm vi trăm dặm, uy lực không thể ngăn cản, mãnh liệt mệnh mông, hủy thiên diệt địa!

1237. Chương 1247: Quà Gặp Mặt. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1247: Quà Gặp Mặt. (1)

Trong lòng Tần Phàm lại nhắc lên, thiểm điện công kích mạnh mẽ như vậy chỉ sợ dù là tam tứ cấp võ thánh cũng không sao chịu nổi! Thiên uy khó dò, núi non đều bị uy áp trấn xuống đè ép thành phần vụn, theo gió phiêu đảng.

Oanh!

Vạn lôi oai! Như vạn thú bôn đào! Rốt cục lại một lần nữa giáng xuống đè án bát quái, lần này rốt cục đồ án không còn chịu được uy lực mãnh liệt, trực tiếp dập nát.

Mà lôi điện cũng trực tiếp bổ vào sơn động!

Chỉ vừa giáng xuống, núi đá hoàn toàn phá nát, phảng phất như trực tiếp bật nóc, đem thân hình Kỷ Huyền Nhi bại lộ đi ra, lần này nàng nhất định phải trực tiếp đối mặt với lôi đình tẩy lễ!

Nhưng về mặt Kỷ Huyền Nhi vẫn thật bình tĩnh tự nhiên, không hề lộ ra chút vẻ kinh hoảng.

Nhìn thấy lôi đình rơi xuống thân thể, nàng ngẩng đầu, ánh mắt co rút lại, sau đó đôi tay xuất hiện nguyệt nhận hình cung thật dài, một đỏ một lam, tản ra quang hoa, thoạt nhìn chẳng khác gì thần binh thánh khí.

Lam sắc nguyệt nhận hướng không trung xẹt qua một vòng cung, nhất thời nhiệt độ trong phạm vi mười dặm giảm xuống, thậm chí đạt tới mức mà Tần Phàm cũng ngạc nhiên, tuyệt đối có thể đóng băng!

Ông!

Lam sắc quang hoa bắn thẳng tới hướng lôi đình giáng xuống, trong không khí xuất hiện chấn động huyền diệu, tiếp theo lam sắc quang hoa cùng lôi đình trên không trung va chạm vào nhau, không ngừng lôi đình bị đông cứng lại!

Lãnh nhiệt cực trí chi đạo chân chính!

Lãnh chi cực trí!

Vạn vật đều có thể đông lại!

Nhiệt chi cực trí!

Vạn vật đều có thể tiêu hủy!

Tần Phàm không khỏi hít sâu một hơi lạnh, cảm thấy chấn kinh với thực lực của Kỷ Huyền Nhi. Mặc dù nàng không có được khí lực biến thái, nhưng công kích cùng lực phòng ngự còn vượt hơn hẳn không kém!

Dưới chân giẫm mạnh, thân ảnh Kỷ Huyền Nhi phóng lên cao, hai thanh nguyệt nhận trong tay nàng vẽ ra một quỹ tích, trực tiếp chém vào lôi đình đã bị đông cứng.

Ca ca ca...

Toàn bộ lôi đình rơi xuống sơn động đều bị thiêu hủy cùng hủy diệt sạch sẽ.

- Thật sự lợi hại!

Tần Phàm thở mạnh một hơi, cơ hồ có chút trợn mắt há hốc mồm, Kỷ Huyền Nhi vừa thắng lên cảnh giới võ thánh, thực lực mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần, khó trách sẽ gọi lên Diệt Thánh Kiếp.

- Di? Tựa hồ có người bay tới bên này?

Nhưng đúng ngay lúc này, sắc mặt hắn chợt động, bỗng nhiên nhìn ra phía chân trời. Lúc này hắn mới phát hiện bởi vì Kỷ Huyền Nhi độ kiếp nên gọi ra động tĩnh quá lớn, tựa hồ đã hấp dẫn một số người chạy tới.

Đây cũng là lần đầu tiên Tần Phàm sắp tiếp xúc với nhân loại của thế giới này!

Thiên địa rộng lớn, thế giới khôn cùng.

Một mảnh núi non rộng mở, trên thực tế chẳng khác gì muối bỏ biển trong thế giới này, là một góc thập phần không chớp mắt.

Lúc này trong một mảnh núi non, bởi vì Kỷ Huyền Nhi gọi ra Diệt Thánh Kiếp thanh thế lớn, đã đưa tới ba người.

- Hắc hắc, chính là Diệt Thánh Kiếp đã lâu không được gặp ah! Không thể tưởng được chúng ta đi tới địa phương hẻo lánh này sẵn bần, cũng có vận khí tốt như vậy gặp được chuyện tốt như thế!

Trong ba người có một đại hán trọc đầu nhìn phương xa tiếng sấm chớp động, trong đôi mắt thoáng hiện vẻ tham lam.

- Phải đó, chắc chắn, có thể đưa tới Diệt Thánh Kiếp, đều có thể được xưng tụng là nhân tài rồi! Nhưng thật đáng tiếc, vận may của chúng ta chính là số phận đen đui của hắc! Hi vọng trên người của hắc có chút đồ vật này nọ, không tới mức để chúng ta đi một chuyến uống công đi!

Bên cạnh hắc một hắc y nhân hai mắt xoay chuyển, trên mặt lộ ra ý cười hài hước.

- Không cần khinh thường, có thể đưa tới Diệt Thánh Kiếp đều bởi vì thực lực mạnh hơn võ thánh bình thường, cho nên thiên địa không thể dung. Chúng ta phải cẩn thận một ít, hơn nữa cũng không biết người kia có người giúp hắc hộ pháp hay không!

Một trung niên áo trắng lại cẩn thận nói.

- Ha ha, lão đại, người cũng quá cẩn thận rồi đi! Một tiểu tử chỉ mới đột phá tới võ thánh cảnh giới, cho dù càng lợi hại thì lợi hại được tới nơi nào? Nơi này chúng ta có hai bát cấp võ thánh cộng thêm cửu cấp võ thánh như ngươi, mặc cho tiểu tử mới đột phá kia nghịch thiên bao nhiêu, có thể gây sức ép được cái gì?

Nghe vậy đại hán đầu trọc cũng lớn tiếng cười nói.

- Không sai, lão đại, ở lại nơi hoang dã đột phá cảnh giới võ thánh không khả năng là người của gia tộc hay có thể lực, bởi vì những người kia đột phá nhất định sẽ lưu lại trong lãnh địa của bọn hắc. Ở lại nơi này đột phá, trừ bỏ người độc hành, chính là người từ vị diện khác đi tới đây!

Hắc y nhân cũng phụ họa nói.

- Hắc hắc, bản thân ta lại hi vọng là người từ vị diện khác đi tới, bởi vì người độc hành cấp võ thánh bình thường chẳng có du thủy gì, nhưng những kẻ mới từ vị diện khác đi tới có lẽ còn có được chút đặc sản, có thể giá trị một ít thần tinh, so với chúng ta sẵn bần yêu thú càng đổi được thêm dễ dàng.

Đại hán đầu trọc tiếp tục âm hiểm cười nói không chút kiêng nể.

- Đi? Khoan đã!

Nhưng đúng ngay lúc này, trung niên áo trắng bỗng nhiên co rút hai mắt, nhìn vào một hướng khác phía trước, ở nơi đó hắc nhìn thấy một thanh ảnh đang đứng trôi nổi tại đó.

- Con mẹ nó, thế nhưng thật sự có người hộ pháp!

Nghe được thanh âm của trung niên áo trắng, gã đại hán đầu trọc cũng đã phát hiện bên ngoài khu vực độ kiếp tựa hồ có người đang thủ hộ.

- Lão đại cùng lão tam cũng không cần ngạc nhiên, đây bất quá chỉ là một tiểu tử thoát nhìn chừng hai mươi tuổi mà thôi.

Hắc y nhân đồng dạng nhìn về hướng kia, nhưng khi nhìn thấy thanh ảnh cũng không lớn tuổi, trong miệng mang theo nụ cười khinh thường nói:

- Hừ, hai mươi tuổi, cho dù hắc là người tại đây, thực lực có thể cao bao nhiêu? Nếu như từ thế giới khác tới, như vậy cũng không đáng là gì!

- Hắc, đúng vậy, bất quá chỉ là một tiểu tử chưa ráo máu đầu mà thôi! Vẫn là lão nhị sắc bén! Ta suýt chút nữa bị dọa, đúng là mất mặt ah!

Đại hán đầu trọc vừa nghe, vỗ đầu nói, ngay lập tức trong mắt liền hiện ra hung quang.

- Ân, hoàn hảo, tuy rằng hai mươi tuổi có được thực lực như vậy cũng là hiếm có, nhưng giỏi lắm cũng chỉ là một võ thánh mà thôi, xem cách ăn mặc không giống người tại đây, phỏng chừng là từ đại lục khác đi tới, có thể hạ thủ!

Quan sát một lúc, cửu cấp võ thánh trung niên áo trắng cũng gật đầu nói.

- Hắc, thật tốt quá! Tiểu tử đến từ vị diện đại lục khác, hi vọng trên người ngươi có chút hàng tốt đi! Trong khoảng thời gian này chúng ta đã nghèo phát sợ, ở nơi này không có thần tinh sống được đủ khổ! Lão đại cùng lão nhị chút nữa không cần ra tay, để cho ta chơi đùa với tiểu tử kia trước, xem như liên hệ cảm tình!

Đại hán đầu trọc nhìn thấy lão đại cũng đã xác nhận, trên mặt lập tức lộ ra vẻ vui mừng, sau đó tăng nhanh tốc độ hướng chỗ Tần Phàm bay đi.

Không làm mà hưởng, vô luận ở nơi nào đều có thể làm cho dục vọng tham lam của con người đủ hưng phấn.

1238. Chương 1248: Quà Gặp Mặt. (2)

Chương 1248: Quà gặp mặt. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

Tần Phàm tự nhiên cũng phát hiện ra ba võ thánh đi tới gần, hai bát cấp võ thánh, một cửu cấp võ thánh! Đội hình như vậy, nếu ở Vũ Thiên đại lục có thể xem như kinh động một phương, dù là nhất phẩm chân võ thể gia cũng chưa có được cường giả như vậy trấn thủ!

Nhưng ở nơi này tùy tiện liền có thể nhìn thấy.

- Hắc hắc, tiểu tử đến từ vị diện đại lục khác kia, hoan nghênh ngươi tới thế giới! Mà xem như thu phí tổn tiến vào thế giới, đem toàn bộ trữ vật giới chỉ trên người ngươi giao ra đây làm quà gặp mặt đi!

Gã đại hán đầu trọc từ xa xa đã hướng Tần Phàm lớn tiếng la hét.

- Bát cấp võ thánh của thế giới này, lại có phẩm chất đạo đức như vậy sao?

Nghe được thanh âm chói tai, Tần Phàm không khỏi nhướng mày, thật không ngờ hắn đi vào thế giới này lần đầu tiên gặp được nhân loại lại là người như vậy. Mà một bát cấp võ thánh biểu hiện tham lam vô lại như thế, vô luận là từ bề ngoài hay từ khí chất mà xem, đều kém hơn trên Vũ Thiên đại lục rất nhiều.

- Nhưng ở trong thế giới này, tu luyện tăng lên dễ dàng như vậy, cho dù đạt tới võ thánh cảnh giới cũng dễ hơn ở Vũ Thiên đại lục rất nhiều, nếu như vậy vô luận là tâm cảnh hay phương diện tu vi đều có chỗ lệch lạc hẵn là không thể tránh được.

Tiếp theo hắn chợt hiểu ra.

Ở Vũ Thiên đại lục, muốn trở thành cường giả võ thánh thật quá sức khó khăn, nhất định phải tu luyện thành công đủ mọi phương diện. Nhưng trong thế giới này, linh khí vô cùng dồi dào, quy tắc nguyên thủy mà rõ ràng, từ nhỏ tu luyện trưởng thành tại nơi này, có thể yêu cầu từ mọi phương diện đều thấp hơn rất nhiều!

Mà võ thánh ở trước mặt nhìn tuổi tác cũng trẻ hơn rất nhiều võ thánh khác tại Vũ Thiên đại lục.

Đương nhiên, chỉ có Tần Phàm là ngoại lệ, với tuổi tác như hắn trở thành cường giả võ thánh, cho dù ở trong thế giới này tốc độ tu luyện như vậy cũng được xem là nghịch thiên. Cho nên khi ba người phát hiện hắn đã là võ thánh cường giả đều âm thầm kinh ngạc, nhưng bọn hắn lại có tự tin, võ thánh cường giả còn trẻ như vậy thực lực bình thường đều có hạn, huống chi còn đến từ vị diện đại lục khác.

Nói như vậy những người sống tại đây đều cảm thấy được vị diện đại lực khác cấp thấp hơn bọn hắn rất nhiều.

- Tiểu tử, nơi này không phải như đại lực nguyên lai của ngươi, có lẽ ngươi ở chỗ của ngươi được xem là nhân vật, nhưng ở trong này ngươi cái gì cũng không phải! Hừ! Vốn đang muốn cho ngươi một con đường sống, nhưng ngươi đã rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, ta xem ta phải chỉ dạy cho ngươi quy tắc sinh tồn trong thế giới này! Đương nhiên, có lẽ để cho ngươi sử dụng ở kiếp sau vậy!

Gã đại hán đầu trọc thấy Tần Phàm không nói gì, trên mặt lộ vẻ dữ tợn, tiếp theo trong tay nổi lên hào quang đập tới.

- Di?

Vào lúc này, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, hắn luôn lưu ý hành động của gã đại hán, đối phương vừa ra tay lập tức liền phát hiện. Hắn phát hiện gã đại hán công kích tuy rằng chỉ là một kích tùy ý, nhưng kinh khí ngưng mà không tán, hơn nữa bên trong ẩn chứa năng lượng còn mạnh hơn bát cấp võ thánh tại Vũ Thiên đại lực thật không ít.

Bởi vì khuyết thiếu ma luyện, ở vũ kỹ cùng tu vi tâm cảnh có lẽ kém hơn võ thánh Vũ Thiên đại lực, nhưng người trong thế giới này gặp may mắn, từ nhỏ tu luyện trong loại hoàn cảnh như vậy, cảnh giới thực lực mạnh mẽ là chuyện thật bình thường.

Nhưng trong thế giới này lại có vũ kỹ mạnh mẽ bao nhiêu, phẩm cấp vũ kỹ cũng đủ bù đắp lại những phương diện không đủ!

Tóm lại, võ thánh của thế giới này mạnh hơn trên Vũ Thiên đại lực thật rõ ràng!

Đáng tiếc gã đại hán này gặp phải Tần Phàm!

Tần Phàm không chỉ tuổi trẻ đạt tới bát cấp võ thánh, hơn nữa tinh thần khí lực mỗi phương diện đều là người nổi bật, huống chi sau khi hắn đi tới thế giới này, luôn luôn đồng hóa cùng tăng cường bản tức nguyên khí trong cơ thể mình.

Hắn mạnh hơn những võ thánh cùng cấp tại Vũ Thiên đại lực, đồng dạng cũng mạnh hơn những võ thánh cùng cảnh giới tại thế giới này!

Đối diện hàn mang gã đầu trọc công kích tới, sắc mặt Tần Phàm lạnh lùng, ngay lập tức quy tắc tiểu thế giới hiện ra, khí thế bát cấp võ thánh đánh tới.

- Không tốt, tiểu tử kia thế nhưng đã có được quy tắc tiểu thế giới, ít nhất cũng là thất cấp võ thánh cường giả!

Ở phía sau trung niên áo trắng cùng hắc y nhân vừa thấy Tần Phàm lộ ra thực lực chân chính, đều không khỏi cả kinh, sắc mặt đại biến. Tuy rằng còn cách rất xa, nhưng bọn hắn cảm giác được khí tức cường đại bàng bạc trên người Tần Phàm, thậm chí còn mạnh hơn tên đại hán đầu trọc.

- Lão tam cẩn thận!

Hai người vội vàng kêu lên nhắc nhở gã đại hán.

Nhưng mà, đã muộn!

Tần Phàm khi còn là tứ ngũ cấp võ thánh, đã có được thực lực đối chiến bát cấp võ thánh, hiện tại hắn đã là hàng thật giá thật bát cấp võ thánh, bát cấp võ thánh bình thường làm sao là đối thủ của hắn?

- Không biết quạ gặp mặt như vậy ngươi hài lòng hay không?

Tiếp theo hắn trực tiếp chụp một trảo về phía trước, hiện ra chiêu Thanh Long Tham Trảo, trực tiếp chụp vào đạo hàn mang bay tới, kinh khí mệnh mỏng mảnh liệt chỉ vừa đập vào liền tách luồng kinh khí của gã đại hán, thế đi không giảm, trực tiếp chụp thẳng vào đầu đối phương! xem tại

Oanh!

Thật giống như trảo phá một quả dưa hấu, dưới một trảo cực kỳ mạnh mẽ, đầu của gã đại hán đột nhiên nổ tung, máu tươi lẫn óc trắng bay văng tung tóe khắp bầu trời, một gã bát cấp võ thánh chỉ chớp mắt đã biến thành một thi thể không đầu.

- Lão tam!

Hắc y nhân ở phía sau bị thống rống to một tiếng, mà sắc mặt trung niên áo trắng biến thành âm trầm.

- Ta cần biết về chuyện của thế giới này, nhưng ta chỉ cần một người trong các người nói cho ta biết là đủ rồi!

Giết chết gã đại hán đầu trọc, Tần Phàm thu hồi Thanh Long Tham Trảo, sau đó ánh mắt lạnh lùng đảo qua hai người còn lại, trong miệng thản nhiên nói.

Quy tắc của thế giới này, hần đã biết!

- Tiểu tử đáng hận, ta muốn xé nát người báo thù cho lão tam! Lão đại, chúng ta cùng nhau động thủ...

Trên mặt hắc y nhân lộ ra vẻ phẫn nộ, ngoan độc nhìn Tần Phàm nói.

- Phốc!

Nhưng đúng lúc đó trung niên áo trắng bỗng dừng ra tay, một đạo công kích sắc bén trực tiếp xuyên qua lồng ngực của hần, để cho hần còn chưa kịp nói hết lời thì sinh cơ cũng đã bị tán đi!

Nguyên lai trung niên áo trắng kia đã làm ra lựa chọn.

Mặc dù hần là cửu cấp võ thánh, nhưng khi Tần Phàm vừa ra tay hần lập tức biết được bát cấp võ thánh trước mặt không phải bát cấp võ thánh bình thường! Thực lực của thanh niên kia thậm chí còn mạnh hơn cửu cấp võ thánh như hần!

Bởi vì cho dù là hần, muốn giết chết một bát cấp võ thánh tuyệt đối cũng không dễ dàng như vậy!

Chỉ trong một chiêu!

Thực lực của tam đệ hần vốn không thấp, nhưng quy tắc tiểu thế giới lập tức bị hủy, đầu cũng trực tiếp bị phá vỡ. Hơn nữa nhìn vào dáng vẻ Tần Phàm còn hết sức thoải mái, chỉ sợ thực lực chân chính còn chưa hoàn toàn hiển lộ ra.

1239. Chương 1249: Bảy Mười Hai Tòa Thần Đảo.

Chương 1249: Bảy mươi hai tòa thần đảo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’•••)•••’•••)

Thực lực như vậy cho dù là bán thần cảnh giới cũng là như thế đi!

Thật là đáng sợ! (.

Trung niên áo trắng biết mình lần này đã đánh trúng tầm mắt!

Cho nên hần liền dứt khoát bỏ xe bảo soái, khi nghe được Tần Phàm nói chỉ lưu lại một trong hai người bọn hần, liền quyết đoán xuất thủ với huynh đệ của mình. Thế giới này chính là như vậy, người thích hợp sinh tồn, cường giả sinh tồn!

- Tốt lắm!

Về mặt Tần Phàm lạnh lùng, kỳ thật chính hần cũng không ngờ hai người kia mặt ngoài cảm tình xem ra không tệ, nhưng khi người trung niên kia hạ độc thủ vẫn có thể quyết đoán cùng tàn nhẫn như thế.

Vì sinh tồn, chuyện gì cũng làm ra được.

Chỉ trong nháy mắt này, hắn đã hiểu được cách sinh tồn càng tàn khốc của thế giới này còn vượt xa Vũ Thiên đại lục.

- Đại nhân, ta nguyện ý cống hiến sức lực cho người!

Đem thi thể của hắc y nhân mà hắn vừa mới xưng huynh gọi đệ ném đi, trung niên áo trắng thậm chí cũng không nhìn lại thêm lần nào, chỉ hướng Tần Phàm mở miệng khiêm tốn nói, người mạnh là vua, có thể xưng là đại nhân.

- Người thật thông minh!

Tần Phàm khoanh tay trước ngực, lãnh đạm liếc mắt nhìn người nọ nói:

- Ta nghĩ người đã biết ta vừa đi vào thế giới này, cho nên ta cần giải thích chuyện ở nơi đây một chút, nếu người có gì lờ mờ, người hẳn cũng biết được hậu quả!

- Ta nhất định nói ra những gì mình biết được.

Trung niên kia tiếp tục cúi mình nói, rất rõ ràng, ở nơi này địa vị của võ thánh cũng không được cao thượng như Vũ Thiên đại lục, được người tôn kính, cho nên cần bản không có được đủ ngạo khí tràn ngập như võ thánh tại Vũ Thiên đại lục, thậm chí còn có vẻ có chút hèn mọn.

- Nơi này là địa phương nào?

Tần Phàm thần nhiên hỏi.

- Đại nhân, nơi này là Thế Giới!

Trung niên áo trắng trả lời.

- Thế Giới?

Tần Phàm co rụt hai mắt, nhìn trung niên áo trắng hỏi lại. Đáp án này có điểm vượt ngoài dự liệu của hắn, hắn thật không ngờ không gian này cũng đặt tên là Thế Giới.

- Phải, đại nhân, nơi này chính là Thế Giới, là thế giới mà hỗn độn mở ra. Tương truyền trước khi Thế Giới hình thành từng có một nguyên thủy thế giới, nhưng cụ thể là thế giới như thế nào với thực lực hiện tại của ta cũng không rõ ràng lắm, cho nên không cách nào nói rõ cho đại nhân.

Trung niên áo trắng nhìn thấy ánh mắt của Tần Phàm, nhất thời cảm giác được một loại áp lực thật lớn, trong lòng khẽ run sau đó cẩn thận đáp.

- Vậy cách cục của thế giới này như thế nào?

Tần Phàm dời ánh mắt, sau đó mới mở miệng hỏi. Trên thực tế hiện tại trên người hắn mỗi khi giơ tay nhắc chân đều mang theo uy thế của ma tôn viễn cổ, có thể hình thành áp bách đối với người có cảnh giới cao hơn mình cũng là bình thường, huống hồ tâm cảnh tu vi của cường giả võ thánh trên thế giới này còn kém hơn trên Vũ Thiên đại lục rất nhiều.

- Ở trong thế giới này của chúng ta, tổng cộng có bảy mươi hai tòa thần đảo, mỗi thần đảo có diện tích thập phần rộng lớn. Thậm chí cả đời của một võ thánh cũng không cách nào đi xuyên qua hết thấy các địa vực. Mà địa phương hiện tại của chúng ta thuộc về một trong bảy mươi hai thần đảo tên Mạc Lợi Đảo, ở Mạc Lợi Đảo tổng cộng có một trăm lẻ tám tòa đại thành. Tòa đại thành cách sơn mạch này gần nhất được gọi là Hoàng Hôn Thành.

Trung niên áo trắng trả lời.

- Tổng cộng có bảy mươi hai thần đảo, mà mỗi thần đảo còn có một trăm lẻ tám đại thành!

Nghe tới đây, Tần Phàm không khỏi cau mày, trong lòng có chút rung động, hắn thật không ngờ thế giới này lại to lớn đến như thế.

- Nơi này có cường giả nào lợi hại?

Sau một lát rung động, hần lại tiếp tục nhìn trung niên hỏi. Dựa theo lời giới thiệu của người kia, phỏng chừng cảnh giới võ thánh ở nơi này đích xác không được tính là gì.

- Đảo chủ của bảy mươi hai đảo hết sức lợi hại, cảnh giới thực lực của họ không phải do chúng ta có thể biết được hay tìm hiểu tới. Mà chỉ cần đại nhân sống ở đây một thời gian, như vậy sẽ hiểu được ở tại Thế Giới, cường giả võ thánh chỉ là tầng thấp nhất, chỉ cần thiên phú không quá kém chỉ vài chục năm thì có thể đạt tới, thậm chí cho dù là cửu cấp võ thánh cũng không tính là gì, ở nơi này có cuộc sống thật gian nan. Về phần bán thần cảnh giới, vậy thì không dễ dàng đạt tới...

Trung niên áo trắng trả lời, càng về sau trong lời của hần cũng không tự chủ được lộ ra hướng tới.

Đúng vậy, người tu võ đều luôn chờ mong đạt tới võ đạo cảnh giới càng cao hơn, vô luận phải trả giá thế nào đều sẽ không tiếc.

- Người đối với bán thần cảnh giới hiểu biết có bao nhiêu? Làm sao có thể đột phá tới bán thần cảnh giới?

Tần Phàm suy nghĩ một chút, lại hỏi. Câu trả lời của trung niên áo trắng quả nhiên chứng thật suy nghĩ trong tim hần, cảnh giới võ thánh nơi này chỉ là lót đáy, muốn đạt được địa vị nhất định còn phải đột phá tới bán thần cảnh giới.

- Thật xin lỗi, đại nhân, ta chỉ là một cửu cấp võ thánh, mà ở nơi này điển tịch tu luyện bán thần cảnh giới thập phần sang quý, cho nên ta không hiểu được nhiều về bán thần cảnh giới, ta chỉ biết võ thánh ở trước mặt họ đều rất nhỏ yếu, không chịu nổi một kích.

Trung niên áo trắng lắc đầu bất đắc dĩ trả lời.

- Vậy vừa rồi các người nhắc tới thần tinh là vật gì?

Tần Phàm nghe đối phương giới thiệu tới đây đối với thế giới này cũng đã có chút hiểu biết, đồng thời cũng có chút nhận thức về sinh tồn gian nan tại thế giới này.

Nhưng hần cũng không hề sợ hãi, hần là một luyện đan sư, hần tin tưởng thuật luyện đan cao siêu như hần vô luận đi tới nơi nào cũng có thể nổi tiếng, hần tin tưởng mình hẳn tại nơi này cũng không quá mức thê thảm.

Trung niên áo trắng biết vừa rồi tuy ở khoảng cách xa như vậy mà Tần Phàm vẫn nghe được mấy người bọn họ nói chuyện, trong lòng càng cả kinh, đối với thanh niên thần bí trước mặt càng thêm kiêng kỵ, vội vàng cung kính trả lời:

- Thần tinh chính là tiền của Thế Giới, có thể dùng sử dụng trong giao dịch, mua đan dược, vũ khí, điển tịch, mà ở một ít đại thành, khi vào thành cũng cần phải giao nộp thần tinh!

Đến lúc này, trên mặt trung niên áo trắng thoáng co rút, nhin đau từ trong trĩu vật giới chỉ lấy ra một khối thạch đầu màu trắng trong suốt cung kính dùng hai tay đưa cho Tần Phàm:

- Đại nhân, đây là thần tinh của Thế Giới, ta cũng không có nhiều, nơi này dâng lên một khối, xin đại nhân vui lòng nhận cho!

Tần Phàm nhìn thoáng qua, cũng không khách khí, trực tiếp cách không hấp tới, hút khối thạch đầu màu trắng vào trong tay, sau đó cầm lên quan sát. Hần ma sát nhẹ nhẹ mặt ngoài của thần tinh, có thể cảm giác được mặt trên có ba động thần bí đặc thù, hần là thập phần đặc biệt, thật khó thể giả mạo.

- Đây là bạch thần tinh, bình thường chúng ta gọi tắt là thần tinh hoặc là bạch tinh, ngoài ra còn có hồng thần tinh cùng tử thần tinh, được gọi là hồng tinh cùng tử tinh, một trăm bạch tinh đổi một hồng tinh, một trăm hồng tinh đổi một tử tinh. Nếu muốn đạt được điển tịch bán thần cảnh giới đều phải cần một khối hồng tinh trở lên mới đổi được, hiện tại ta còn chưa kiếm đủ. Dù sao chúng ta là dựa vào liệt sát yêu thú, yêu thú bát cấp trở xuống căn bản không đáng giá tiền, trừ bỏ một ít yêu thú đặc thù hiếm thấy, bình thường bát cấp yêu thú tinh hạch cũng phải dùng tới mười viên mới đổi được một khối bạch tinh.

Trung niên áo trắng lại tiếp tục nói.

1240. Chương 1250: Khí Tức Bạch Hổ. (1)

Chương 1250: Khí tức Bạch Hổ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Mười viên yêu tinh hạch bát cấp mới đổi được một bạch tinh? Một trăm viên bạch tinh mới đổi được bán thần điển tịch!

Trên mặt Tần Phàm thoáng co rụt lại, đối với cái giá rẻ mạt của yêu tinh hạch trên thế giới này có chút không biết nói gì, phải biết rằng tại Vũ Thiên đại lục, bát cấp yêu tinh hạch là chí bảo vô giá, vạn kim khó cầu.

- Vậy đan được ở nơi này có giá cả như thế nào?

Tiếp theo hắn lại hỏi phương diện mà mình am hiểu, dù sao việc này quan hệ đến khả năng sinh tồn của mình ở thế giới này có được thoải mái hay không.

- Thần cấp đan được rất đáng tiền, nhưng thánh cấp đan được trở xuống ngoại trừ một ít đan được đặc thù mặt khác đều không đáng giá.

Trung niên lại hỏi:

- Chẳng lẽ đại nhân là một luyện đan sư?

- Bây giờ là ta hỏi ngươi, không phải ngươi hỏi ta.

Sắc mặt Tần Phàm lạnh lùng nói, mặc dù cửu cấp võ thánh này hỏi gì cũng đáp, nhưng vừa rồi hắn đã hiểu rõ quy tắc tàn khốc của thế giới này, không dễ dàng thả lỏng cảnh giác.

- Dạ, đại nhân, chẳng qua ta nghe nói thuật luyện đan của Thế Giới khác với những đại lục vị diện khác, cho nên muốn nhắc nhở đại nhân một chút.

Trung niên áo trắng thoáng kinh hãi, vội vàng giải thích.

- Ta đã biết, có cơ hội ta sẽ đi hiểu biết một chút.

Nghe được giải thích, Tần Phàm thản nhiên trả lời. Sau đó hắn chợt nhớ tới nhiệm vụ chủ yếu khi đi tới thế giới này, liền mở miệng hỏi:

- Ngươi có từng nghe nói qua về Yêu Thần, có phải cũng là đảo chủ của một trong bảy mươi hai thần đảo?

- Không sai, Yêu Thần đại nhân chính là đảo chủ Yêu Thần Đảo trong bảy mươi hai thần đảo, cũng là siêu cấp cường giả hết sức lợi hại của thế giới này.

Trung niên áo trắng ngẫm nghĩ trả lời.

- Yêu Thần Đảo...

Tần Phàm lẩm bẩm, nhớ kỹ tên này. Sau đó hắn giống như có cảm nhận, bỗng nhiên xoay người nhìn hướng Kỷ Huyền Nhi độ kiếp đã sắp kết thúc ở xa xa, trong miệng thản nhiên nói:

- Ta đã hỏi xong, ngươi đi đi!

- Đại nhân, ta xem ngươi không phải là người tầm thường, ta muốn được ở lại bên cạnh ngươi hiệu trung với ngươi...

Trung niên áo trắng trên miệng vẫn tiếp tục vô cùng cung kính nói, nhưng trên thực tế hắn vừa nhìn thấy Tần Phàm xoay người liền vận kinh khí vào hai tay. Từ trong câu hỏi của Tần Phàm hắn cũng biết Tần

Phàm là luyện đan sư, trên người nhất định có không ít đan dược cùng trân bảo, thấy hiện tại Tần Phàm lại quan tâm tới người đang độ kiếp, hẳn làm sao chịu bỏ qua cơ hội tốt này?

- Cảm tạ người nói cho ta biết nhiều tin tức như vậy, nhưng loại người đã có thói quen ra tay sau lưng người khác như người ta làm sao dám giữ người lại bên người?

Nhưng thân hình Tần Phàm dù chưa động, trên môi lại hiện lên độ cong băng sương, hai mắt đột nhiên hiện ra sát khí!

Trung niên áo trắng thừa dịp Tần Phàm quay người chú ý tình hình người độ kiếp, định ra tay, lúc này nghe được lời nói của Tần Phàm, chợt ngậy người, trong lòng không khỏi kinh hoảng lên.

Hắn biết đối phương đã có phòng bị vội vàng bỏ qua việc xuất thủ, trên mặt mang ý cười xấu hổ nói:

- Nếu đại nhân ghét bỏ tại hạ thực lực thấp kém, như vậy tại hạ xin cáo từ trước.

- Một người đã nổi lên sát tâm với ta, người nghĩ ta còn sẽ bỏ qua sao?

Lúc này Tần Phàm cũng lạnh lùng cười nói, hiện tại ngũ giác của hắn vô cùng敏锐, tuy rằng hắn xoay người lại nhưng vừa rồi khi trung niên áo trắng định ra tay thế nhưng hắn đã cảm ứng được vô cùng rõ ràng.

- Đại nhân, người đã nói chỉ cần ta trả lời vấn đề của người thì người sẽ...

Trung niên áo trắng vừa nghe, trên mặt thoáng chốc biến đổi, vội vàng rút lui ra sau một khoảng cách, trong miệng kinh hoảng nói.

- Tự gây nghiệt, không thể sống!

Trong miệng Tần Phàm thản nhiên nói, sau đó đột nhiên xoay người nhìn về phía trung niên áo trắng. Trên thực tế đối với thái độ quyết đoán giết chết đồng bạn của người này vừa rồi đã làm trong lòng hắn thập phần khinh bỉ, hơn nữa sau đó đối phương còn dám nổi lên lòng tham đối với mình, như vậy hắn cũng không cần tiếp tục hạ thủ lưu tình.

- Tiểu tạp chủng, muốn giết ta cũng không dễ dàng như vậy! Đi chết đi!

Trung niên áo trắng nhìn thấy sát khí xuất hiện trong mắt Tần Phàm, hắn cũng không giả vờ được nữa, trên mặt cũng hiện lên vẻ tàn nhẫn, trong tay phát ra đạo hàn quang hướng Tần Phàm đánh tới.

Nhìn thấy kinh khí của trung niên nhân đánh tới mãnh liệt, sắc mặt Tần Phàm không thay đổi. Mặc dù đối phương là cửu cấp võ thánh, trên cảnh giới cao hơn hắn một bậc, nhưng hắn vẫn thập phần tự tin. Khi hắn còn là ngũ lục cấp võ thánh đã có thể đánh thắng cửu cấp võ thánh Tần Quan, hiện tại đã là bát cấp võ thánh thực lực tăng lên không cần nói tới.

- Ta xem cũng không có được bao nhiêu khó khăn!

Hắn lãnh đạm nói xong, sau đó một quyền oanh về phía trước, một thanh sắc cự long nhanh chóng thành hình ngay trong hư không, khí tức cường đại viển cổ liên tục không ngừng, lại như nước sông cuộn cuộn kéo dài không dứt.

Thanh Long mang theo xu thế thẳng thiên rít gào, trực tiếp đón lấy đạo hàn quang chói mắt bắn tới.

Sau khi Tần Phàm đạt tới bát cấp võ thánh, lực lượng ma chủng trong thân thể lại tăng lên, chiêu Thanh Long Thăng Thiên đã cường đại hơn lúc ban đầu không biết bao nhiêu! Khí thế bàng bạc phảng phất như Thanh Long ma tôn viển cổ bùng xuống, làm cho người ta nhìn thấy run rẩy không thôi.

Kỳ thật vừa rồi khi đánh chết đại hán đầu trọc, Tần Phàm cũng đã phát hiện kết cấu không gian của thế giới này còn vững chắc ổn định hơn Vũ Thiên đại lục. Khi còn ở Vũ Thiên đại lục, công kích của hắn có thể làm cho không gian đứt gãy, nhưng hiện tại thực lực của hắn tăng lên, Thanh Long Thăng Thiên cũng chỉ khiến không gian tạo thành gợn sóng nhỏ nhoi mà thôi.

Hắn phỏng chừng muốn ở trong thế giới này xé mở không gian ít nhất phải đạt tới cường giả trong bán thân cảnh giới mới có thể làm được.

Tân thể giới này đích thật là vô cùng khác biệt với Vũ Thiên đại lục.

Khi nhìn thấy Thanh Long khổng lồ xuất hiện, trung niên áo trắng càng thêm kinh sợ, thực lực của đối phương rõ ràng cao hơn hẳn không ít, thậm chí sau khi phát ra đạo hàn quang hắn cũng không dám tiếp tục dây dưa với Tần Phàm, trong lòng đã sớm không có chiến ý.

Oanh!

Quả nhiên một tiếng nổ vang truyền trong sơn dã, đạo hàn quang vừa va chạm đã bị Thanh Long nuốt chửng, khí thế Thanh Long chưa giảm, tiếp tục giương nanh múa vuốt đánh về phía hắn.

- Tiểu tạp chủng, sự tình hôm nay Vương Triều ta sẽ không quên, ngày khác ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người!

Cảm giác được khí tức càng thêm đáng sợ đánh tới, trong lòng trung niên áo trắng vừa tuyệt vọng lại thấy hối hận. Vào lúc này hắn cắn chặt răng, trong miệng phun ra ngụm máu đen nồng đậm, sau đó thân hình hóa thành một đoàn huyết vụ hướng phương xa chạy trốn thật nhanh.

- Lại là Huyết Độn Thuật?

Tần Phàm hết sức hài lòng với uy lực của chiêu Thanh Long Thăng Thiên, trải qua khoảng thời gian đồng hóa cùng thể giới này, uy lực chiêu vũ kỹ kia tăng lên thật lớn. Lúc này chứng kiến trung niên áo trắng muốn chạy trốn, thần sắc lạnh lùng, Chu Tước Dực sau lưng vẫy ra, sau đó thân hình chợt lóe rất nhanh đuổi theo.

1241. Chương 1251: Khí Tức Bạch Hổ. (2)

Chương 1251: Khí tức Bạch Hổ. (2)

Nguồn: Vipvanda truyện copy từ

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Hiện giờ Vương Triều đã hận hắn thấu xương, hắn cũng tuyệt đối không lưu lại hậu hoạn.

Trong dĩ vãng hắn cũng từng gặp qua Huyết Độn Thuật vài lần, phạm là bí pháp vũ kỹ liên quan tới máu huyết đều là tà kỹ, sẽ tổn thương nguyên khí trầm trọng, nhưng có thể ở trong thời gian ngắn gia tăng thêm thực lực hoặc tốc độ của chính mình, xem như là thuật bảo mệnh.

Nhưng hiện tại với tốc độ cùng Chu Tước Dực của Tần Phàm, đã tăng lên gấp đôi tốc độ phi hành, đã nhanh hơn cả Huyết Độn Thuật mà Vương Triều thi triển! Chu Tước Dực vẫy mạnh, làm thân thể hắn hóa thành một đạo lưu quang, chỉ trong thoáng chốc đã đuổi tới sau lưng đối phương.

Huyền Trọng Vực!

Một quyền hướng hư không oanh ra, phẳng phất như có một nhà giam trọng lực vô hình lập tức đem trung niên áo trắng bao phủ bên trong, làm thân thể bao bọc huyết vụ của hắn cũng lập tức bị kiềm hãm đứng lại.

- Sao lại thế này?

Vương Triều đột nhiên có cảm giác có một luồng trọng lực nặng ngàn vạn lần quán quýt lấy thân thể của chính mình, có một cỗ lực lượng vô hình không ngừng kéo mình xuống phía dưới, hiện tại hắn đang thi triển Huyết Độn Thuật, không cách nào thoát khỏi cỗ lực lượng kia, nhất thời tốc độ liền giảm đi.

Lúc này Tần Phàm thi triển Huyền Trọng Vực cảm giác uy lực càng mạnh hơn lúc còn ở Vũ Thiên đại lục. Bởi vì trước kia lực lượng của hắn còn bị Chân Võ Thần trói buộc, hiện tại cảm giác tại tân thể giới không có chướng ngại, lực lượng đều nằm trong lòng bàn tay chính mình!

- Người này rốt cục đến từ đại lục vị diện nào? Làm sao có được lực lượng mạnh đến như thế!

Lúc này trong lòng Vương Triều vô cùng khiếp sợ, hắn làm sao cũng không nghĩ ra thực lực của Tần Phàm lại khủng bố tới trình độ như vậy, mắt thấy Tần Phàm đã đuổi theo sát, trong miệng không cam lòng rống to:

- Người mới đi vào tân thế giới, còn có rất nhiều chuyện không biết rõ, lưu lại tính mạng của ta đối với người hữu dụng!

- Không cần, thế giới này sẽ do ta tự mình đi tìm hiểu, hiện tại ngươi nên đi bồi đồng bạn của người đi tìm hiểu thế giới địa ngục đi!

Sắc mặt Tần Phàm băng sương, không chút thay đổi. Một đạo hỏa ảnh xẹt qua, nháy mắt hắn đã xuất hiện sau lưng Vương Triều sau đó một quyền bao vây kinh khí mãnh liệt oanh thẳng vào thân thể bao bọc huyết vụ kia.

- A...

Bởi vì Vương Triều thi triển Huyết Độn Thuật, thân thể đang trong trạng thái thật suy yếu, lúc này bị một quyền vô cùng cuồng bạo oanh kích tới, kinh khí hộ thể cùng quy tắc tiểu thế giới lập tức bị phá hủy, lực lượng hủy diệt từ phần lưng của hắn không chút lưu tình áp tới ngũ tạng lục phủ của hắn.

Tiếng hô thống khổ ngăn ngử vang lên, rất nhanh đã ngừng lại.

Hiện tại lực lượng của Tần Phàm quá mạnh mẽ, chỉ dùng lực lượng thân thể đã có thể diệt sát một gã vô thánh bình thường! Khoảng cách gần oanh kích vào thân thể suy yếu của đối phương, cho dù là cửu cấp vô thánh cũng bị một kích giết chết là chuyện bình thường.

Cảm giác được sinh khí trên người Vương Triều dần dần biến mất, Tần Phàm thu hồi nắm tay, sau đó thuận thế thu lấy trữ vật giới chỉ của Vương Triều. Kỳ thật khi Vương Triều giết chết hắc y nam tử cũng đã thu lấy trữ vật giới chỉ của người kia, hắn nghĩ Tần Phàm không phát hiện, nhưng trên thực tế ngũ giác của Tần Phàm quá mẫn tuệ, nhìn thấy thập phần rõ ràng.

- Xem ra ở thế giới này cũng không dễ sinh tồn a...

Trong tay cầm mấy trữ vật giới chỉ quan sát một chút, Tần Phàm phát hiện tài sản của ba người này ít đến thương cảm, thậm chí cộng lại cũng không đủ trăm viên thần tinh, chỉ có vài chục bạch tinh phẩm cấp thấp nhất mà thôi.

Vừa rồi theo lời giới thiệu của Vương Triều, ở thế giới này muốn mua được điển tịch bán thần cảnh giới ít nhất phải dùng một khối hồng tinh, cũng chỉ là một trăm bạch tinh, toàn bộ cộng lại còn chưa đủ để mua một phần.

Đồng thời Tần Phàm cũng biết thế giới này cường giả đông đảo, một bát cấp vô thánh nho nhỏ như hắn cho dù mạnh hơn cùng cảnh giới một ít, nhưng vẫn chỉ lót đáy mà thôi. Đối với bán thần cường giả hiện tại hắn vẫn không đủ lòng tin tuyệt đối ứng chiến, về phần cấp độ như Yêu Thần, hiện tại hắn càng không dám suy nghĩ.

- Ta phải nhanh chóng tìm kiếm thêm thần tinh, sau đó mua một ít điển tịch bán thần cảnh giới mà xem.

Tần Phàm xoay người nhìn về phía Kỳ Huyền Nhi, trong lòng thầm nghĩ. Hắn nhất định phải thật nhanh tăng cường thực lực của chính mình mới có thể bảo vệ được Kỳ Huyền Nhi. Tuy năng tu luyện lãnh nhiệt cực trí chi đạo, cũng không phải vô thánh bình thường, nhưng dù sao ở nơi này vẫn có vẻ quá yếu.

Một khi Kỳ Huyền Nhi đã liều lĩnh đi theo hắn đến thế giới xa lạ mà nguy hiểm nơi đây, hắn có trách nhiệm bảo hộ an toàn của nàng, đây là quyết định trong lòng của hắn sau khi tới nơi này.

- Oanh!

Đúng lúc này một tiếng sấm thật lớn phía chân trời xa xa truyền tới, tòa lôi phạt thiên cung thật lớn đã tiến hành công kích lần cuối cùng, lôi điện bàng bạc không ngừng oanh kích xuống, thân ảnh gầy yếu chẳng khác gì cô thuyền trong mưa gió bão bùng, tựa hồ tùy thời cũng bị đánh lật úp xuống.

Tần Phàm khẩn trương nhìn một màn này, hắn thập phần lo lắng với tình huống của Kỳ Huyền Nhi, nhưng biết rõ mình cũng không giúp được chuyện gì.

Oanh long long!

Không biết trôi qua bao lâu, thanh âm dần dần đi xa, lờ quang trong thiên địa chậm rãi ảm đạm rồi biến mất, phong vân quay cuồng trên bầu trời cũng dần dần tán đi, một hắc ảnh chậm rãi hiển lộ ra trên bầu trời.

Diệt Thánh Kiếp của Kỷ Huyền Nhi đã kết thúc!

Lúc này đầu tóc Kỷ Huyền Nhi rối bời, quần áo rách nát, khí tức biến thành thập phần mỏng manh ảm đạm, tuy rằng còn miễn cưỡng trôi nổi trên không trung, nhưng thoát nhìn tựa hồ cũng sắp té xuống.

- Kỷ Huyền Nhi, ngươi không sao chứ?

Thấy vậy Tần Phàm vội mạnh Chu Tước Dực, lập tức bay qua xem tình huống của Kỷ Huyền Nhi.

Nhưng đúng ngay lúc này hắn bỗng nhiên cảm giác được ma chủng trong cơ thể truyền ra một loại cộng hưởng mỏng manh, điều này làm trong lòng hắn chợt động, trên mặt lộ vẻ kinh dị:

- Đó tựa hồ là khí tức của Bạch Hổ ma chủng!

Ngay khi Kỷ Huyền Nhi vừa chấm dứt độ kiếp, Diệt Thánh Kiếp vừa biến mất tại chân trời, bốn viên ma chủng trong cơ thể Tần Phàm bỗng nhiên dao động lên, phát ra một sự liên hệ huyền diệu chỉ có giữa những viên ma chủng.

Loại cảm ứng ba động này hắn hết sức quen thuộc, bởi vì lúc trước hắn dựa vào cảm ứng này mà tìm được vị trí đại khái của mấy viên ma chủng khác.

Tuy rằng Tần Phàm quan tâm tình huống của Kỷ Huyền Nhi, muốn bay qua xem xét, nhưng ma chủng lại quan hệ trọng đại tới hắn, hắn cũng không thể không nghiêm túc đối đãi, nếu không một khi cơ hội này bỏ qua ngày sau muốn tiếp tục tìm kiếm sẽ càng thêm khó khăn.

Nhìn về không trung xa xa, thấy Kỷ Huyền Nhi tựa hồ còn kiên trì được một lúc, hắn lập tức ổn định thân thể mình giữa không trung, bắt đầu cảm ứng vị trí mà khí tức Bạch Hổ phát ra.

1242. Chương 1252: Trư Vương Lên Tiếng.

Chương 1252: Trư vương lên tiếng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Sau một lát.

- Ở phương tây, trong tân thế giới có bảy mươi hai thần đảo, Bạch Hổ ma chủng cũng không phải đang ở trên Mạc Lợi Đảo này.

Tần Phàm ngẩng đầu lên, nhìn về một hướng khác, đó là phương hướng viên ma chủng cuối cùng truyền ra khí tức, nhưng loại cảm giác này lại thập phần xa xôi, tạm thời hắn vẫn không thể xác định được vị trí chính xác của nó.

Hắn chỉ cảm thấy vị trí của viên ma chủng kia tuy rằng không biết cách xa bao nhiêu ngàn vạn dặm, nhưng mơ hồ có thể cảm giác được bên trong bao trùm khí tức hung hãn sát phát vô biên, làm người ta không khỏi cảm thấy kinh hãi run rẩy lên.

- Ở trong tân thế giới có được hoàn cảnh may mắn thế này, viên Bạch Hổ ma chủng kia chỉ sợ sẽ lưu lại khí tức ma tôn viễn cổ càng thêm mạnh, cho nên dù ở cách xa như vậy mà ta vẫn cảm giác đến.

Đối mặt với khí tức sát khí cường hãn đáng sợ kia, Tần Phàm siết chặt tay, cũng âm thầm có chút lo lắng. Hắn có một loại dự cảm, viên ma chủng cuối cùng sẽ càng khó đạt được hơn bốn viên ma chủng ban đầu rất nhiều!

Ngoài ra hắn còn có một ý tưởng bất an mơ hồ, ở dưới hoàn cảnh tốt đẹp của tân thể giới, trải qua nhiều năm như vậy, chỉ sợ ma chủng Bạch Hổ có thể đã nảy sinh ra sinh linh thậm chí là linh trí?

- Bất kể như thế nào, ta nhất định phải lấy được viên ma chủng Bạch Hổ kia bằng được!

Mặc dù biết con đường phía trước thật gian nguy, nhưng Tần Phàm vẫn cắn chặt răng quyết định. Hắn có thể khẳng định chỉ sợ bán thân cảnh giới sẽ không dễ dàng đột phá như vậy, nếu như không có Bạch Hổ ma chủng, thật không biết phải hao phí bao nhiêu thời gian hắn mới có thể thành công.

Hơn nữa theo lời giới thiệu vừa rồi của Vương Triều, mục đích lần này hắn đến Thế Giới là vì tiêu diệt đối thủ Yêu Thần. Nhưng nếu là đảo chủ của một trong bảy mươi hai thần đảo, thực lực nhất định sâu không lường được! Nếu không tập hợp đủ năm viên ma chủng, muốn trong khoảng thời gian ngắn khiêu chiến siêu cấp cường giả như vậy chính là người ngốc nói mê!

Cho dù không suy nghĩ cho an nguy của Vũ Thiên đại lục, hắn cũng phải ngẫm lại thân tử của mình, hai đời tình duyên, hiện tại hắn chỉ hận không thể lập tức tiến tới Yêu Thần Đảo, nhìn xem có phải Kỷ Li thật sự bị Yêu Thần bắt đi hay không.

Ngoài ra còn có Cổ Mặc mà Tần Phàm luôn tôn trọng như sư phụ lại như phụ thân, sau khi hắn đi tới tân thể giới, hắn luôn mơ hồ cảm giác được ở thế giới này có tia khí tức mỏng manh của Cổ Mặc. Tuy rằng nghe theo lời nói của Tần Quan, có lẽ Cổ Mặc đã bị giết chết, nhưng hắn luôn luôn không hề tin.

Làm cho hắn không cách nào lý giải được chính là tia khí tức kia tựa hồ có vẻ có chút lâu dài, phẳng phất như đã tồn tại thật lâu.

- Có lẽ cảm giác của ta bị sai đi...cho dù lão nhân bị bắt tới nơi này, nhưng khí tức cũng không thể lâu dài như thế...trừ phi hắn nguyên lai chính là người của tân thể giới này!

Tần Phàm trầm nghĩ, Cổ Mặc chính là vô thánh của Vũ Thiên đại lục, sau khi bị cừu nhân giết chết linh hồn vẫn sống nhờ trong Đan Võ Thần Đình, hắn không khả năng từng đi qua tân thể giới.

Một lát sau.

Tư tưởng trong lòng bình phục trở lại, cộng hưởng ma chủng trong cơ thể cũng dần biến mất, Tần Phàm ghi nhớ đại khái vị trí của Bạch Hổ ma chủng, sau đó vẫy mạnh Chu Tước Dực bay nhanh về hướng Kỷ Huyền Nhi.

Lúc này có lẽ nàng đã kiên trì tới cực hạn, thân hình như mảnh lá rách chậm rãi rơi xuống không trung.

- Người không sao chứ?

Tần Phàm vừa lúc bay tới, tiếp được thân thể của Kỷ Huyền Nhi, sau đó lo lắng hỏi, vào lúc này hắn có thể cảm giác được khí tức của nàng thật yếu ớt, chỉ sợ trong cơ thể đã tiêu hao quá độ.

Nhưng không hề nghi ngờ giai nhân trong lòng hắn hiện tại đã là vô thánh hàng thật giá thật.

Cảm giác được mình nằm trong vòng tay rắn chắc an toàn, lúc này Kỷ Huyền Nhi hoàn toàn thả lỏng xuống, nàng cảm giác được mình mệt chết đi, thậm chí không còn khí lực trả lời câu hỏi của Tần Phàm, chỉ tín nhiệm chậm rãi nhắm mắt lại.

Nhìn thấy gương mặt tuyệt sắc tái nhợt, Tần Phàm biết tính khí của Kỷ Huyền Nhi, hơn nữa hắn cũng từng trải qua Diệt Thánh Kiếp, biết cửa ải này thật gian nan, cho nên hắn cũng không để ý, ôm nàng nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất.

Bởi vì Diệt Thánh Kiếp vừa rồi nên sơn động mà họ ở tạm để tu luyện đã bị phá hư thành một mảnh hỗn độn, Tần Phàm chỉ đành tìm một địa phương sạch sẽ bên ngoài đặt Kỷ Huyền Nhi nằm xuống, sau đó lấy ra đan dược dút cho nàng.

Hắn đưa kinh khí kiểm tra trạng huống trong cơ thể nàng một chút, phát hiện hết thủy bình thường lúc này mới thấy yên tâm trở lại. Hiện tại Kỷ Huyền Nhi chỉ bị suy yếu mà thôi, thân thể không bị trọng thương, chỉ cần nghỉ ngơi là có thể nhanh chóng khôi phục trở lại.

Nhưng trước kia Tần Phàm từng kiểm tra thân thể Kỷ Huyền Nhi, lần này kiểm tra hắn phát giác hai cổ chân khí lạnh nhiệt cực trí trong người nàng tựa hồ càng thêm ngưng tụ, cường đại hơn trước kia không biết bao nhiêu, thậm chí hắn dò xét vào chân khí cũng lập tức muốn bị cắn nuốt, có thể nhìn ra được thực lực hiện giờ của Kỷ Huyền Nhi đích xác thập phần

cường đại.

Tần Phàm vẫn ở bên cạnh chiếu cố cho Kỷ Huyền Nhi, đại khái qua chừng nửa ngày thời gian sắc mặt nàng rốt cục đã khôi phục lại như thường, hơn nữa chậm rãi mở mắt.

- Người đã tỉnh, hiện tại không còn việc gì chứ?

Tần Phàm thấy Kỷ Huyền Nhi đã tỉnh lại, ôn nhu hỏi.

- Ân!

Kỷ Huyền Nhi đáp khê, tự quan sát thân thể chính mình, xác định không có vấn đề gì mới đứng dậy, nhìn Tần Phàm hỏi:

- Vừa rồi có phải có người của thế giới này đến qua?

- Không sai, những người đó muốn bắt lợi với chúng ta, ta đã giải quyết bọn hắn!

Tần Phàm gật đầu nói, tiếp theo hắn liếc mắt nhìn Kỷ Huyền Nhi, thoáng xấu hổ dời nhanh tầm mắt nói:

- Vừa rồi ta từ miệng họ biết được một ít tin tức của thế giới này, chúng ta chuẩn bị một chút rời khỏi đây, trên đường sẽ nói với người.

Chứng kiến ánh mắt có vẻ xấu hổ của Tần Phàm, lúc này Kỷ Huyền Nhi mới giật mình phát hiện y phục trên người mình khi độ kiếp đã biến thành rách rưới, da thịt lộ liễu đi ra, thậm chí có thể thấy được bộ vị mẫn cảm không ít. Nàng hiểu được lời của Tần Phàm nói chuẩn bị là ý gì, không khỏi đỏ mặt đi nhanh vào sơn động thay đổi quần áo.

Đương nhiên hiện tại sơn động cũng đã hoang tàn, chỉ có thể phòng được quân tử mà không phòng được tiểu nhân. Tần Phàm đương nhiên là quân tử, trên thực tế vừa rồi Kỷ Huyền Nhi hôn mê hắn cũng không hề đưa mắt nhìn lung tung.

Rất nhanh Kỷ Huyền Nhi thay quần áo xong đi ra, nhưng Tần Phàm lại không tìm thấy được hồng mục chiến trư, không biết tiểu gia hỏa kia lại chạy đi đâu. Càng thần kỳ chính là với cường độ thần thức của Tần Phàm, trong phạm vi vài dặm không hề phát hiện được sự tồn tại của nó.

- Công phu che giấu khí tức của tiểu gia hỏa thật lợi hại, không ngờ ta hoàn toàn không cảm giác được chỗ ở của nó.

1243. Chương 1253: Hoàng Hôn Thành

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1253: Hoàng Hôn Thành

Trong miệng Tần Phàm không khỏi thì thào nói, trên thực tế hắn cũng biết hồng mục chiến trư dựa vào gai nhọn trên người nó để công kích, nếu địch nhân còn chưa kịp phát hiện thì xuất thủ, hiệu quả như vậy sẽ tốt hơn nhiều. Có thể cũng vì duyên cớ này, khi hồng mục chiến trư tiến hóa biến dị cũng đã hướng theo phương diện này phát triển. Dù sao tiến hóa thì người thích hợp sẽ sinh tồn, rất nhiều động vật đều hiểu được làm sao tăng cường năng lực ở phương diện nào đó của bản thân mình.

- Dùng Thánh Thú Đan, không biết nó có thành công tiến hóa thành cửu cấp yêu thú hay không?

Lúc này Tần Phàm quan tâm tình huống của Kỷ Huyền Nhi đem đan dược dứt cho tiểu gia hỏa xem như xong, sau đó nó chỉ lâm vào ngủ say, cuối cùng không biết tung tích. Mà với viên Thánh Thú Đan, bởi vì không thấy đan kiếp, cho nên hắn luôn có chút hoài nghi công hiệu của nó.

- Lão...đại...

Đúng ngay lúc này, trong tai Tần Phàm bỗng nhiên vang lên một thanh âm có chút khiếp đảm mang theo vẻ mới lạ.

- Ai?

Nghe được thanh âm kia, Tần Phàm không khỏi chấn động, hắn thật không ngờ có người đã đến gần mình như vậy mà mình không hề phát hiện.

Sau đó hắn đột nhiên quay đầu lại, cách đó không xa trong rừng, hắn nhìn thấy hồng mục chiến trư hiện tại gai nhọn đã biến thành tử kim sắc vừa xuất hiện tại đó, đôi ánh mắt vô cùng nhân tính hóa đang yên lặng nhìn hắn.

Tần Phàm không khỏi ngẩn ra!

- Chẳng lẽ là...tiểu gia hỏa đang nói chuyện?

Khi nhìn thấy ánh mắt càng thêm nhân tính hóa của hồng mục chiến trư, trong ánh mắt Tần Phàm cũng hiện lên thần sắc phấn khích. Thần thức của hắn cường đại, nhưng trong phạm vi mười dặm hắn cũng không phát hiện có những người khác, thậm chí ngoại trừ hồng mục chiến trư, bởi vì Diệt Thánh Kiếp vừa rồi của Kỷ Huyền Nhi, toàn bộ yêu thú chung quanh đây đều đã bỏ chạy.

Ngoại trừ hắn cùng Kỷ Huyền Nhi, có thể phát ra âm thanh chỉ còn lại tiểu tử kia!

Tiếp theo hai mắt Tần Phàm chợt ngưng tụ, hắn phát hiện gai nhọn trên người hồng mục chiến trư đã biến thành tử kim sắc, rõ ràng thay đổi rất lớn, mà khí tức trên thân cũng đã cường đại hơn ngày trước không ít.

- Hắn là đã trải qua thành công tiến hóa cửu cấp yêu thú cho nên có thể lên tiếng nói chuyện?

Tần Phàm nhìn hồng mục chiến trư, trong lòng âm thầm suy đoán nói. Chỉ ngủ nửa năm không gặp, sau đó đã biến thành cửu cấp yêu thú, điều này thật làm cho hắn thấy kinh ngạc.

Nhưng hắn cũng không sợ hãi hồng mục chiến trư, nghĩ tới đây thần kinh hắn thoáng thả lỏng, tiếp theo đi về phía chỗ nó đang đứng, muốn xác định phải chăng vừa rồi là do tiểu gia hỏa này đã nói chuyện.

- Lão...đại...

Thấy Tần Phàm đi tới, hồng mục chiến trư run nhẹ thân thể, sau đó rất nhanh biến hóa thành nhỏ xíu, mà thanh âm khiếp đảm cùng mới lạ lại lần nữa truyền đến.

- Xem ra đúng thật là tiểu gia hỏa này, rốt cục đã có thể mở miệng nói chuyện.

Lần này rốt cục đã xác định xuống, hai mắt Tần Phàm sáng ngời, trên mặt lộ nét cười thần nhiên, nhìn tiểu gia hỏa đang lao về phía mình mỉm cười hỏi:

- Vừa rồi người gọi ta là gì?

- Lão đại!

Hồng mục chiến trư biến lại nhỏ xíu cỡ lòng bàn tay, tử kim sắc gai nhọn biến thành lông mềm, càng thêm đáng yêu khả ái nhào vào trong lòng Tần Phàm kêu lên, lúc này tuy lời nói còn có vẻ non nớt nhưng cũng không mới lạ như trước đó.

Bởi vì ngày trước Tần Phàm cho nó một viên Long Tuyền Hoàn nó mới có cơ hội trở thành trư vương, hiện giờ nhờ có viên Thánh Thú Đan của Tần Phàm mà nó có thể nhanh chóng trở thành cửu cấp yêu thú cường đại, gọi một tiếng lão đại nó thật sự cam tâm tình nguyện.

- Tốt!

Tần Phàm có chút sùng nịch ôm hồng mục chiến trư trong lòng, hiện tại tiểu gia hỏa này thật sự đã trở thành cửu cấp yêu thú, hơn nữa còn có ý tứ nhận thức hắn làm lão đại, hắn đương nhiên là vô cùng cao hứng. Kỳ thật ngày trước hắn chỉ nhất thời đột phát thiện tâm mà kết xuống thiện duyên, lúc ấy cũng chưa từng nghĩ sẽ có thu hoạch lớn như vậy.

Một đầu cửu cấp yêu thú chịu làm sủng vật của mình, đây chính là trợ lực thật lớn, huống chi hắn nhìn ra được đây cũng chưa phải là cực hạn của hồng mục chiến trư, tiểu gia hỏa này ngày sau còn có thể nường theo hắn mà lớn dần.

- Cửu cấp yêu thú không phải có thể biến hóa sao? Làm sao ngươi vẫn là thú thể?

Nhưng Tần Phàm cũng có chút nghi hoặc, ở Vũ Thiên đại lục khi hắn gặp được Cửu U Ngân Giao thì người kia đã có thể hóa thành hình người.

- Không...biết...

Hồng mục chiến trư thật đáng thương nhìn Tần Phàm lắc lắc đầu, thanh âm non nớt nói.

- A, có thể ngươi chỉ vừa tiến hóa thành cửu cấp yêu thú còn chưa hoàn toàn tiến hóa xong đi, qua vài ngày hắn là có thể biến hóa, ngươi cũng không cần lo lắng.

Tần Phàm cũng không hiểu rõ chuyện này, chứng kiến ánh mắt của tiểu gia hỏa, chỉ đành an ủi nó.

Hồng mục chiến trư lúc này lộ ra ánh mắt ủy khuất, càng không ngừng gật đầu. Tuy rằng nó còn chưa biến thành hình người nhưng rất rõ ràng về mặt động tác của nó đã rất giống như nhân loại, thật chẳng khác gì một tiểu hài tử nhân loại bình thường.

luôn cập nhật text ọi người. Thanks all !

- Ngô...nếu hiện tại ngươi đã có thể nói chuyện, vậy phải đặt cho ngươi một cái tên mới được.

Tần Phàm vuốt ve lông mềm của tiểu gia hỏa, nghĩ nghĩ nói.

- Ô ô ô...

Nghe vậy hồng mục chiến trư nhất thời vui mừng ngẩng đầu, đôi tiểu móng vuốt tựa vào trước ngực Tần Phàm, tựa hồ hưng phấn nói không ra lời, trong miệng càng không ngừng kêu lên.

- Ha ha, tên của ngươi là hồng mục chiến trư, ta xem hay gọi là tiểu Hồng thể nào? Đơn giản lại dễ nghe...

Tần Phàm nhìn thấy bộ dáng của hồng mục chiến trư, khẽ cười nói.

Nhưng tiểu gia hỏa vừa nghe lập tức lắc đầu liên tục, rõ ràng không đồng ý tên gọi này.

- Không dễ nghe sao?

Tần Phàm xấu hổ gãi gãi đầu, lại thử nói:

- Vậy kêu là Hồng Hồng thể nào?

- Nam...ta...là nam...

Hồng mục chiến trư u oán nhìn Tần Phàm, có vẻ vô cùng ủy khuất.

- Gọi tiểu Chiến đi!

Lúc này một thanh âm êm tai ở bên cạnh thản nhiên truyền tới, là Kỷ Huyền Nhi đang đi qua, nghe được Tần Phàm đặt tên nàng cũng có chút không tiếp thụ được.

- Tiểu Chiến, tốt! Không sai, hãy theo họ của ta, gọi là Tần Chiến đi!

Nghe được lời nói của Kỷ Huyền Nhi, hai mắt Tần Phàm sáng ngời, tiếp theo cười nói:

- Như thế nào, tiểu Chiến, tên này ngươi thích không?

- Tiểu Chiến...Tần Chiến...ta gọi là tiểu Chiến...

Hồng mục chiến trư nghe được tên này, lộ vẻ hài lòng, giống như tiểu hài tử nhảy dựng trong lòng Tần Phàm, lại nhào vào trong lòng Kỷ Huyền Nhi.

Cứ như vậy đã đem tên xác định xuống.

- Tiểu Chiến, ngoan!

Kỷ Huyền Nhi nhìn hồng mục chiến trư với ánh mắt có chút sùng nịch, nhẹ vỗ lông mềm của nó, mà hồng mục chiến trư vừa đổi tên là Tần Chiến cũng dịu ngoan nhu thuận như một tiểu hài tử, có lẽ sẽ không ai nghĩ đến một tiểu trư nhìn thật vô hại kia lại là một đầu cửu cấp yêu thú thực lực đáng sợ.

- Không hổ là nam...

Thấy tiểu trư nhào vào trong lòng Kỷ Huyền Nhi, Tần Phàm giang tay lộ ra thần sắc bất đắc dĩ. Tiếp theo hắn xoay người nhìn về phương tây xa xôi, trong miệng thì thào nói:

- Chúng ta cũng tới thời điểm nên xuất phát...trước tiên xem một chút thành thị nhân loại của thế giới này đi!

Bảy mươi hai thần đảo, một thần đảo còn có một trăm lẻ tám tòa đại thành!

1244. Chương 1254: Vào Thành. (1)

Chương 1254: Vào thành. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tân thế giới thật rộng lớn, vượt xa dự đoán của Tần Phàm! Lấy thực lực hiện tại của hắn, tối đa chỉ có thể làm một thành viên cực kỳ bình thường của thế giới này mà thôi! Còn bị vây ở tầng thấp nhất!

Nhưng tuy rằng hắn đã biết tân thế giới cường giả san sát, nhưng hắn cũng biết muốn đối kháng với Yêu Thần, không phải là chuyện một sớm một chiều là làm được, hơn nữa lấy tính cách của hắn cũng không nguyện ý làm một người tầm thường, phải gây dựng sự nghiệp một lần nữa trong phiên thiên địa mới này.

Mạc Lợi Đảo Hoàng Hôn Thành, chính là khởi điểm thứ nhất hắn đặt chân trên thế giới này!

...

Sau khi Kỷ Huyền Nhi thành công trở thành võ thánh, tiểu Chiến đột phá tới cửu cấp yêu thú, Tần Phàm rốt cục có thể rời khỏi phiên sơn mạch hoang vu, hướng về Hoàng Hôn Thành gần nơi này nhất bay đi.

Tuy rằng nghe qua Vương Triều giới thiệu, Hoàng Hôn Thành là thành thị gần nhất, nhưng Tần Phàm hai người cũng phải phi hành suốt gần mười ngày thời gian mới lơ mơ nhìn thấy được ảnh tử của một tòa đại thành.

Phạm vi của một tòa thành thị mà đã to lớn như thế, có thể nghĩ Mạc Lợi Đảo còn lớn tới bao nhiêu! Mà địa vực tân thế giới có tới bảy mươi hai thần đảo, thật không dám tưởng tượng muốn từ thần đảo này bay qua thần đảo kia chỉ sợ hao phí thời gian phải dùng tới năm mà tính toán.

Trên đoạn đường bay tới, Tần Phàm phát hiện không ít bán thần cường giả, những người kia luôn vội vàng đi đường, cũng có người đang chém giết, có vẻ cực kỳ hỗn loạn. Nhưng bán thần cường giả cũng không quá để ý những võ thánh nho nhỏ như bọn họ, chỉ có võ thánh mới có hứng thú đối với võ thánh.

Mà võ thánh lại không phải là đối thủ của Tần Phàm.

Có một hai lần họ gặp phải bán thần làm phiền, nhưng đều bị Tần Phàm liên thủ cùng tiểu Chiến hù dọa thối lui. Bởi vì không quen thuộc thế giới này, cho nên Tần Phàm cũng không truy đuổi theo.

Cho nên đoạn đường này xem như không gặp nguy hiểm.

- Tòa đại thành này hẳn chính là Hoàng Hôn Thành!

Nhìn tòa đại thành khí thế rộng rãi ngất trời, Tần Phàm nói với Kỷ Huyền Nhi. Để tránh gây phiền toái, bọn họ từ xa xa đã đáp xuống đất dùng phương thức đi bộ hướng thành trì đi tới.

Tòa Hoàng Hôn Thành, đẹp đẽ xa hoa, cổ xưa, đại khí bàng bạc! Thoạt nhìn uy vũ hùng tráng, còn to lớn gấp mười lần đại thành lớn nhất tại Vũ Thiên đại lục, thật giống như ngọn núi cao khiến người ta có cảm giác vô cùng nhỏ bé, vô cùng đè nén.

Người muốn vào thành rất nhiều, nhưng không người nào dám phi hành trực tiếp tiến vào, mọi người đều trật tự xếp hàng, ngay cả bán thần cường giả cũng không dám vi phạm.

- Phí vào thành mỗi người năm khối thần tinh!

Ngay khi tới lượt Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi, thành vệ ngăn cản bọn họ, hơn nữa dùng thanh âm băng sương không chút cảm tình mệnh lệnh nói.

- Phí vào thành?

Nghe vậy Tần Phàm không khỏi nhướng mày, bởi vì hắn rõ ràng thấy những người đi phía trước không có giao tiền!

- Vì sao những người phía trước đều không cần giao phí vào thành, chỉ có chúng ta cần phải giao?

Tần Phàm vững vàng ngẩng đầu nhìn thủ vệ cửa thành cảnh giới bán thần cường giả, trầm giọng hỏi. Hắn cảm thấy được đây là đãi ngộ không công bình, hơn nữa dưới tình huống trên người hắn chỉ có mấy chục khối thần tinh, năm khối thần tinh cũng không phải là con số nhỏ.

- Bởi vì ngươi là mới tới, cho nên phải giao phí vào thành!

Thủ vệ cửa thành lạnh lùng liếc mắt nhìn Tần Phàm, trong miệng không mang theo chút cảm tình hồ hững nói.

- Mới tới? Làm sao biết ta là mới tới?

Tần Phàm có chút nghi hoặc hỏi, nếu như bởi y phục, hiện tại phong cách y phục trên người hắn cũng đã thay đổi không sai biệt với những người khác bao nhiêu.

- Bởi vì trên người ngươi còn chưa có dấu hiệu thân phận, vậy đại biểu các ngươi còn chưa phải là người của tân thế giới chúng ta, muốn tiến Hoàng Hôn Thành thì trước tiên nghĩ biện pháp tìm được thần tinh, nếu không thì lặn xa một chút!

Thủ vệ cửa thành không kiên nhẫn trả lời.

- Hắc hắc, thái độ phía trước, muốn vào thành thì ngoan ngoãn giao ra thần tinh đi, đừng lảm nhảm. Nếu như không có tiền thì đem nữ nhân phía sau đưa cho ta, ta sẽ thay ngươi ra số tiền kia!

Thấy Tần Phàm vẫn đứng ở cửa thành, phía sau có người hài hước cười nói.

Nghe thanh âm kia, sắc mặt Kỷ Huyền Nhi thoáng chốc lạnh lẽo, định quay đầu lại, Tần Phàm ngăn cản nàng, hạ giọng nói:

- Không cần tính toán với chó điên cùng rác rưởi, chúng ta vào thành trước nói sau!

Tuy rằng Tần Phàm đã giảm thấp thanh âm, nhưng người phía sau cũng là bán thần cường giả, làm sao mà nghe không được lời của hắn. Vừa nghe xong đại hán tóc đỏ thô lỗ lập tức xanh mét mặt vô cùng khó xem, hướng Tần Phàm đi tới.

- Thái độ, ngươi nói ai là chó điên cùng rác rưởi?

Đi tới trước mặt Tần Phàm, đại hán tóc đỏ hung ác nhìn hắn hỏi.

- Đây không phải đã rõ ràng sao!

Tần Phàm cũng không hề nhìn hấn, trong miệng thần nhiên nói. Tuy hấn không muốn gây phiền toái, nhưng nếu phiền toái tìm tới cửa hấn cũng không hề sợ hãi. Hơn nữa hấn có thể cảm giác được thực lực của người kia còn chưa tới mức làm cho hấn phải sợ hãi.

- Ha ha, Nhạc Đăng, người xem, ngay cả một thái điều cũng không sợ người!

- Phải đó, lão Nhạc, xem ra thái điều kia hoàn toàn không xem người ra gì, một võ thánh nho nhỏ cũng dám kêu gào với người kia! truyện copy từ

- Hắc hắc, lão Nhạc, ta nghĩ người cũng nên giữ gìn một chút uy nghiêm của người cũ trong Hoàng Hôn Thành chúng ta đi, để ột ít thái điều mới tới hiểu biết được quy củ tại nơi này một chút.

Nhìn thấy một màn như vậy, mặt sau có một ít người nhận thức đại hán tóc đỏ liền ồn ào nói, những người kia rõ ràng chỉ e sợ thiên hạ không loạn. Mà một ít người xếp hàng trong đội ngũ đều khoanh tay thờ ơ lạnh nhạt, vẻ mặt mang theo hài hước hay thần sắc nghiền ngẫm.

- Xú tiểu tử, người muốn chết!

Đại hán tóc đỏ rõ ràng là người xem trọng thể diện, nghe thanh âm giễu cợt nhất thời giận dữ, hét lớn một tiếng vươn tay thảo Tần Phàm.

- Các người muốn làm gì? Trước cửa Hoàng Hôn Thành là địa phương cho người giương oai sao?

Nhưng vào lúc này, thủ vệ cửa thành lạnh lùng nhìn đại hán tóc đỏ, một cổ chân khí cường đại phát ra nhất thời đem đại hán bức lui ra sau mấy bước.

Hai mắt Tần Phàm co rụt lại, đại hán tóc đỏ cũng là bán thần cường giả, mà thủ vệ cửa thành cũng là bán thần, nhưng chênh lệch giữa hai người tựa hồ cực lớn. Có thể tưởng tượng, nếu cần đánh nhau chết sống đại hán tóc đỏ khẳng định rất nhanh sẽ bị giết chết.

- Tiểu tử, người còn muốn vào thành hay không, vào thành thì mau giao thần tinh, không vào thì rút ngay, đừng ngăn cản người phía sau!

Bức lui đại hán tóc đỏ, thủ vệ cửa thành lãnh đạm nhìn hai người Tần Phàm nói.

- Chúng ta vào!

Tần Phàm biết phí vào thành hôm nay không giao cũng không được, cho nên không do sự lấy ra mười khối thần tinh giao cho thủ vệ cửa thành.

- Giao thêm năm khối, ở trong này không phân biệt người hay yêu thú, con yêu thú này của người cũng phải giao phí vào thành!

Thủ vệ cửa thành nhìn tiểu Chiến nằm trên vai Tần Phàm, tiếp tục lạnh lùng nói.

1245. Chương 1255: Vào Thành. (2)

Chương 1255: Vào thành. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Ta...cũng phải giao?

Tiểu Chiến lộ ra vẻ bất mãn, gương nanh múa vuốt dùng thanh âm non nớt kháng nghị.

Tần Phàm thoáng nhíu mày, nhưng hấn nhớ lại lúc trước Cửu U Ngân Giao đã nói qua thể giới của hấn không hề phân biệt nhân loại hay yêu thú, chỉ phân biệt người mạnh kẻ yếu, hiện tại xem ra quả nhiên là như thế. Địa phương mà Cửu U Ngân Giao đã nói chính là tân thể giới này.

- Không thành vấn đề!

Nghĩ tới đây, cũng không muốn sinh thêm nhiều chuyện, hần vô vô tiểu Chiến, lấy thêm năm thần tinh giao ra. Nhưng thần tinh trên người hần tổng cộng cũng chỉ có sáu bảy mươi khối, lần này giao mất một phần tư, thật sự có chút đau lòng. Nhưng nghĩ tới sau khi vào thành đan được của mình có thể đổi về một nhóm thần tinh, vì vậy hần cũng không tiếp tục tính toán.

Thủ vệ cửa thành nhìn thấy Tần Phàm chỉ là một võ thánh hơn nữa còn là người từ vị diện khác đi vào tân thế giới, nhưng vẫn có thể lấy ra nhiều thần tinh như vậy, không khỏi cảm thấy hơi có chút ngoài ý muốn, lại liếc mắt nhìn lướt qua Tần Phàm.

Giao nộp xong phí vào thành, Tần Phàm mang theo Kỷ Huyền Nhi đi vào bên trong.

Khi hai người đi vào cửa thành, đại hán tóc đỏ bị bức lui còn âm thầm nhìn theo bóng lưng Tần Phàm, ở sau lưng lên tiếng uy hiếp:

- Tiểu tạp chủng, lần sau đừng để cho ta ở bên ngoài thấy ngươi, nếu không...

- Lần sau ta gặp lại ngươi sẽ là ngày chết của ngươi!

Nhưng hần còn chưa kịp nói xong, Tần Phàm bỗng dừng quay phắt người lại nhìn thẳng vào hai mắt của hần, miệng lạnh giọng nói. Trong ánh mắt mang theo vẻ băng sương vô tình, giống như lợi kiếm khoan tim, làm cho người ta cảm giác tâm thần thoáng run rẩy.

Ngay cả bản thân cường giả Nhạc Đăng tiếp xúc với ánh mắt kia trong lòng cũng không khỏi chấn động, hần thật không ngờ chỉ là một võ thánh thế nhưng có loại ánh mắt làm người không rét mà run. Nhưng chỉ thoáng chốc hần cảm thấy bị vũ nhục, trong miệng nhất thời mắng to:

- Tiểu tạp chủng, một võ thánh nho nhỏ đã dám thốt lời cuồng ngôn, đến lúc đó bản thân ta muốn nhìn xem kẻ chết là ai!

Nhưng Tần Phàm cũng đã không còn để ý tới hần, chỉ quay đầu lại tiếp tục đi thẳng về phía trước, thân hình thẳng tắp, khí tức không hề có chút hỗn độn, dần dần biến mất tại cửa thành.

- Thú vị, thú vị, ở trong Hoàng Hôn Thành đã thật lâu chưa từng gặp được thanh niên đặc biệt như vậy!

Thủ vệ cửa thành ngược lại lộ ra nét đăm chiêu, trong lòng thầm nghĩ:

- Nhưng ở tại thế giới tàn khốc này, chỉ có dũng khí là có chút không đủ, bản thân ta muốn nhìn xem người có thể sinh tồn được trong Hoàng Hôn Thành này hay không!

...

Đi vào trong Hoàng Hôn Thành, trên con đường vô cùng rộng mở, người đi lại đều có vẻ thật vội vàng, mang theo vẻ mặt lạnh lùng cự người ngoài ngàn dặm. Mà nhìn vào kiến trúc cỡ lớn khắp chung quanh, lại cảm giác được một cỗ khí tức cổ xưa hoa quý áp tới, mỗi tòa kiến trúc kiến tạo, điêu khắc cùng cấu tạo đều mang theo một loại huyền diệu, phù hợp ngũ hành, phù hợp thiên địa chí lý.

Hoàng Hôn Thành này không biết đã tồn tại từ bao lâu, nhưng năm tháng cũng không lưu lại bao nhiêu dấu vết mài mòn trên kiến trúc, mỗi kiến trúc đều thật chắc chắn bền vững. Cũng có chút kiến trúc đặt biệt, là một gốc đại thụ đầy đủ hoặc là từ một khối đá lớn điêu khắc mà ra, độc đáo mà hoa lệ, có thể nói là vượt qua cực hạn ý tưởng của nhân loại.

- Nơi này thật là đẹp mắt, thật đặc biệt!

Lúc này tiểu Chiến nhìn cảnh vật kiến trúc khắp bốn phía, hai mắt có vẻ sáng ngời, cảm thấy thật mới mẻ cùng hướng tới. Trong khoảng thời gian này khi nó nói chuyện cũng đã không còn vẻ mới lạ như lúc ban đầu.

- Đương nhiên là đẹp, những kiến trúc này không phải người bình thường có thể kiến tạo ra được!

Tần Phàm nhìn từng dãy kiến trúc, thế nhưng mơ hồ cảm giác có chút vô đạo chí lý, trong tim của hần cũng vô cùng rung động. Người kiến tạo ra nó ít nhất đều là bản thân cảnh giới, bởi vì có bộ phận kiến trúc dù kiến thức ngũ hành huyền ảo như hần cũng chưa chắc có thể hoàn thành.

Kỷ Huyền Nhi đồng dạng cũng bị tân thế giới hấp dẫn, tâm tính thiếu nữ luôn ưa thích những đồ vật xinh đẹp. Lúc này nàng nhìn chăm chú vào những quầy trang phục ở các cửa hàng, nơi đó có thật nhiều quần áo vừa phù hợp tự nhiên lại tinh xảo cực hạn, tuy là người không quá thích trang điểm như nàng trong khoảnh khắc cũng không thể dời đi ánh mắt.

- Hay là chúng ta trước tiên tìm một chỗ thu xếp ở lại rồi hãy từ từ tìm hiểu nơi này đi.

Nhìn thấy Hoàng Hôn Thành thật sự là quá lớn, Tần Phàm trong khoảnh khắc cũng không biết làm sao đi thăm dò, khi nhìn thấy gần bên có khách sạn, hần nghĩ nghĩ nói.

Bởi vì trên đường người đi lại đều vô cùng lạnh lùng, phỏng chừng muốn hỏi đường cũng sẽ tìm khó chịu, không bằng kiếm chỗ ở trọ còn có thể hỏi tiểu nhị vài câu, giải thích về tân thế giới cùng Hoàng Hôn Thành một chút.

Kỷ Huyền Nhi cùng tiểu Chiến đều nghe theo lời Tần Phàm, bọn họ đương nhiên là không có ý kiến.

Nhưng ngay khi hai người đi vào trong một khách sạn không lâu, rất nhanh lại mang theo nét thoáng xấu hổ đi ra, bởi vì họ phát hiện không ở nổi khách sạn! Ở khách sạn một đêm cần một thần tinh, hơn nữa không cho thuê kỳ hạn ngắn mà ít nhất phải từ một năm trở lên!

Vậy phải cần tới mấy trăm thần tinh! Cho dù Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi có gom lại ở chung một phòng, nhưng trên người họ cũng chỉ có được vài chục thần tinh, cách tiêu phí thấp nhất còn rất xa! Mà kim nguyên của Vũ Thiên đại lục ở thế giới này tự nhiên là không có bất kỳ tác dụng.

- Xem ra chúng ta chỉ có thể tìm một chỗ bán đan dược trong thành trước đã.

Tần Phàm bất đắc dĩ cười khổ lắc đầu, từ sau khi hần trở thành luyện đan sư, đã thật lâu chưa từng nếm cảm giác nghèo tới như vậy, nhưng hần tin tưởng dựa vào thực lực của chính mình, rất nhanh sẽ xoay sở thoát khỏi cục diện này.

- Hai vị, xem bộ dáng các người tựa hồ vừa đi vào nơi này, có gì cần giúp đỡ sao?

Đúng lúc này, từ một bên đường loáng ra một trung niên nhỏ gầy nhìn họ nói:

- Nếu ở trong thành không rõ quy củ thì nửa bước khó đi, thậm chí tùy thời đều có thể mất mạng. Ta có thể trợ giúp các người, mà các người chỉ cần trả giá chút thù lao là được.

- Di?

Nghe được thanh âm, Tần Phàm quay đầu nhìn lại trung niên dáng người nhỏ gầy, người này đại khái có cảnh giới lực thất cấp võ thánh. Người như vậy ở tại Vũ Thiên đại lục được xem là siêu cấp cường giả, nhưng ở nơi này lại không tính là gì.

Đối với Tần Phàm mà nói, người này không có gì uy hiếp quá lớn.

- Người có thể trợ giúp ta chuyện gì? Người lại cần bao nhiêu thù lao?

Chỉ thoáng do dự, Tần Phàm nhìn trung niên nhỏ gầy trầm giọng hỏi. Bởi vì Hoàng Hôn Thành thật sự là quá lớn, muốn tự mình quen thuộc còn cần một thời gian, hơn nữa có rất nhiều quy củ của Hoàng Hôn Thành hần cũng không biết, chỉ sợ sẽ dễ dàng gặp phải phiền toái, cho nên hần cảm thấy tìm một người hướng dẫn vẫn vô cùng cần thiết.

1246. Chương 1256: Mức Chênh Lệch Của Địa Vị.

Chương 1256: Mức chênh lệch của địa vị.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hắc hắc, ta đã trà trộn tại Hoàng Hôn Thành hơn ba mươi năm, không dám nói ngoa, hết thảy về Hoàng Hôn Thành ta đều rõ như lòng bàn tay. Vô luận là các người muốn mua đồ hay bán đồ vật này nọ, ta đều

có thể giới thiệu cho các người đi tới chỗ tốt nhất, các người muốn biết cái gì ta cũng có thể tận lực nói cho các người biết.

Trung niên nhỏ gầy cười một tiếng lại tiếp tục nói:

- Mà phí tổn của ta cũng là công đạo nhất trong Hoàng Hôn Thành, chỉ cần mười thần tinh là ta có thể phục vụ các người thẳng tới khi nào các người hài lòng!

- Mặc như vậy?

Tần Phàm không khỏi nhướn mày, hấn lấy từ trên thân ba người Vương Triều mới có được sáu mươi thần tinh, vừa rồi vào thành đã dùng mười lăm khối, hiện tại chỉ còn khoảng bốn mươi khối, lại phải tiêu phí một phần tư.

- Ha ha, giá cả này tuyệt đối là hợp lý.

Nam nhân nhỏ gầy lại tiếp tục cười nói:

- Ta cũng nói cho người biết trước một tin tức, hiện tại đã sắp tối, trong Hoàng Hôn Thành có lệnh cấm đi lại ban đêm. Vừa rồi ta nhìn thấy các người từ trong khách sạn đi ra, rất rõ ràng người không ở nổi khách sạn. Cho nên nếu người còn chưa tìm được địa phương đặt chân, như vậy khẳng định sẽ phải ném khổ đầu!

Nói xong hấn còn nhìn thoáng qua Kỷ Huyền Nhi, tiếp tục nói:

- Người thì không sao, xem như người không có vấn đề, nhưng chẳng lẽ đành lòng cho vị mỹ nhân này ăn ngủ đầu đường sao? Sau khi trời vào đêm vệ binh đuổi người luôn thập phần thô bạo, cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc!

- Được, hiện tại ta muốn đi bán một chút đan dược, người dẫn đường đi, chẳng qua nếu người dám chơi hoa dạng với ta, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người.

Tần Phàm cau mày nhưng cuối cùng đáp ứng xuống, hấn nhìn nam nhân nhỏ gầy lạnh giọng nói. Bởi vì hấn cũng biết với thực lực bây giờ của bọn họ, một khi làm trái quy củ Hoàng Hôn Thành mà bị nhận lấy trừng phạt, bọn họ hoàn toàn không có năng lực phản kháng.

Tần Phàm có thể cảm giác ra được bên trong Hoàng Hôn Thành cường giả vô số, thực lực của hấn không đáng bao nhiêu, thậm chí cho dù là thủ vệ của thành vừa rồi cũng mạnh hơn hấn rất nhiều.

- Hắc hắc, hai vị có thể yên tâm, Phạm Cường này tuyệt đối không lừa gạt ai...nhưng mà, hắc hắc, tốt nhất phải trả tiền trước.

Nam nhân nhỏ gầy nhìn Tần Phàm dùng hai ngón tay phải xoa xoa, ngụ ý vô cùng rõ ràng, chỉ sợ Tần Phàm không có tiền để trả cho hấn.

- Cầm, dẫn đường!

Tần Phàm cũng không dây dưa, trực tiếp đem mười thần tinh ném cho Phạm Cường.

- Được, đi theo ta, ở trên đường ta sẽ nói cho người biết một ít quy củ của Hoàng Hôn Thành!

Phạm Cường cầm mười thần tinh trong tay nhìn nhìn sau đó thu vào, lại đi phía trước dẫn đường.

- Thứ nhất, ở Hoàng Hôn Thành thậm chí là Mạc Lợi thần đảo đều cấm đánh nhau ngay trong thành thị, nếu không sẽ bị thành vệ đánh chết tại chỗ. Đương nhiên, nếu thực lực của người vượt xa toàn bộ thành vệ tự nhiên là không cần phải nói!

- Thứ hai, ở bên trong Hoàng Hôn Thành không được tùy tiện phi hành!

- Thứ ba, ở bên trong Hoàng Hôn Thành cấm cướp đoạt!

- Thứ tư, làm một thành viên của Hoàng Hôn Thành, đúng rồi, các người còn chưa đăng ký thân phận, trước khi hoàn thành công việc đăng ký thì ít đi lại tốt hơn, nhưng khi Hoàng Hôn Thành cần tới người, tỷ như lúc yêu thú công thành thì người nhất định phải chiến đấu cho Hoàng Hôn Thành!

- Thứ năm, sau khi vào đêm, cấm đi lại trong thành, nếu không quấy nhiễu an toàn trị an trong thành cũng sẽ bị thành vệ đuổi đi thậm chí là đánh chết. Nếu không ở nổi khách sạn, một là rời khỏi Hoàng Hôn Thành, không thì phải tập trung tới quảng trường của dân lưu lạc. Hắc hắc, nếu cần thiết một lát ta cũng sẽ mang các người tới đó.

Tiếp theo, đi thẳng trên con đường rộng lớn, Phạm Cường đem toàn bộ quy củ trong thành nói ra, làm Tần Phàm đối với cấm kỵ của thành thị này thậm chí là Mạc Lợi Đảo đều có hiểu biết đại khái.

- Vì sao khách sạn trong Hoàng Hôn Thành lại mắc như vậy?

Khi nghe được Hoàng Hôn Thành cấm đi lại ban đêm, Tần Phàm hỏi. Một ngày một thần tinh, ở một lần phải trả hơn ba trăm thần tinh, theo tích tụ của ba người Vương Triều mà xem, đại bộ phận võ thánh đều không ở nổi.

- Ha ha, bởi vì giá đất cực đắt, ở trong Hoàng Hôn Thành, a không, phải nói là Mạc Lợi Đảo thậm chí là cả Tân Thế Giới, ở bất kỳ một thành thị nào đều là tắc đất tắc vàng, bởi vì những thành thị này là chỗ an toàn nhất của tân thế giới, ở trong này sẽ không cần lo lắng bị người cướp đoạt cùng mưu sát, có thể an ổn tu luyện. Mà ở bên ngoài nơi nơi đều là yêu thú, hơn nữa nhân loại cũng cướp đoạt lẫn nhau, cho dù ở địa phương hẻo lánh cũng khó thể xưng là an toàn!

Phạm Cường cười giải thích:

- Có thể nói những chỗ này cũng không phải cung cấp cho võ thánh chúng ta ở lại, mà võ thánh không có hậu trường thật sự vô cùng khó khăn sinh tồn!

Đối với việc này Tần Phàm lại gật đầu, hẳn có thể lý giải được, bởi vì hẳn cùng Kỷ Huyền Nhi bỏ ra mười ngày lộ trình đi tới đây, nhưng ở địa phương hẻo lánh vẫn gặp phải mấy người mang ý xấu như Vương Triều bọn hắn. Hơn nữa ở khu vực đó cũng có không ít yêu thú lợi hại, đối với võ thánh bình thường mà nói thật sự không xem là an toàn.

- Địa vị của luyện đan sư ở trong này như thế nào?

Tần Phàm nghĩ nghĩ, lại hỏi. Vấn đề này liên quan tới ích lợi thiết thân của hắn, không thể không hỏi.

- Luyện đan sư có thể chế luyện ra đan dược thích hợp cho bán thần cường giả sử dụng tự nhiên là được người tôn kính, hơn nữa địa vị cũng cực cao, mà võ thánh cấp thì kém hơn một chút, đương nhiên, vẫn cao cấp hơn võ thánh bình thường một ít.

Phạm Cường trả lời, nhìn thoáng qua Tần Phàm hiểu kỳ nói:

- Như vậy xem ra tiểu huynh đệ còn là luyện đan sư, thật sự là thất kính!

- Chỉ là luyện đan sư võ thánh cấp mà thôi.

Tần Phàm thần nhiên nói, địa vị của võ thánh ở nơi này cũng không cao, như vậy luyện đan sư chỉ chế luyện được đan dược cấp cho võ thánh sử dụng nên địa vị không cao là điều có thể lý giải. Nhưng hắn có chút tự tin đối với chính mình, chỉ cần tiếp xúc chút ít điển tịch về bán thần cảnh giới cùng tài liệu đan dược tương quan luyện chế, hẳn tin tưởng lấy thiên phú của mình trong thuật luyện đan, nhất định có thể nhanh chóng luyện chế ra đan dược cho bán thần cảnh giới.

Luyện đan sư võ thánh cấp ở Vũ Thiên đại lục đã thập phần tôn sùng, địa vị cao thượng như thần minh, nhưng ở trong này sau khi Phạm Cường nghe được cũng không cảm thấy quá hứng thú, tựa hồ lời nói thất kính trước đó cũng chỉ là khách sáo mà thôi, hoàn toàn không giống như loại cuồng nhiệt của dân chúng tại Vũ Thiên đại lục.

Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi đi theo sau Phạm Cường rất nhanh đã tới trước một kiến trúc thật lớn màu đen, kiến trúc kia tựa hồ là một tòa thành cổ lớn, bên trong vô cùng ồn ào.

Tòa thành này từ bên ngoài xem có vẻ khí thế rộng lớn vô cùng, toàn bộ đều là một loại thâm đen sâu kín, càng kỳ lạ chính là kiến trúc ước chừng cao hơn trăm thước mà lại được điêu khắc từ một ngọn núi, có thể nói là quý phủ thần công.

1247. Chương 1257 : Thuật Luyện Đan Bán Thần Cấp (1)

Chương 1257 : Thuật luyện đan bán thần cấp (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đứng trước tòa kiến trúc thần kỳ này, Tần Phàm cũng không nhịn được hít sâu một hơi lạnh, hẳn biết bút tích lớn như thế cũng không phải cường giả bình thường là có thể làm được.

- Nơi này gọi là Hoàng Hôn thành bảo, là trung tâm giao dịch lớn nhất Hoàng Hôn Thành. Ở trong này, chỉ cần đồ vật của người tốt, đều có thể bán được giá rất tốt, hơn nữa bởi vì hậu trường của thành bảo chính là thành chủ Hoàng Hôn Thành, vì vậy giao dịch rất có bảo đảm.

Phạm Cường lại tiếp tục giới thiệu.

- Chúng ta vào đi thôi!

Tần Phàm gật gù đầu, chỉ nhìn vào cấu tạo bề ngoài của thành bảo này, đích xác nhìn ra được chủ nhân sau lưng thật không tầm thường.

- Ha ha, Hoàng Hôn thành bảo tổng cộng có năm tầng, tự nhiên tầng càng cao thì đồ giao dịch càng cao cấp, nhưng ta xem chúng ta ở tầng thứ nhất thì tốt hơn.

Phạm Cường dẫn đầu đi vào thành bảo, vừa đi vừa nói:

- Nói thế này, chỉ có bán thần cường giả mới có thể đi vào tầng thứ hai, tầng thứ ba trở lên nhất định phải có thứ tốt cần giám định thì mới có thể đi lên được.

- Ân!

Tần Phàm cũng không để ý, dù sao hắn còn chưa đạt tới bán thần cảnh giới, cho nên chỉ đi lại ở tầng thứ nhất trong thành bảo. Ở tầng thứ nhất mặc dù cấp bậc giao dịch khá thấp, nhưng lại giao dịch đủ loại, có trang bị, vũ khí, linh dược, thậm chí là cả nô lệ cũng có.

- Nơi này có thể giao dịch đan dược!

Phạm Cường dẫn Tần Phàm đi tới trước một quầy giao dịch nói.

- Có gì cần bán lấy ra đi!

Trước quầy có một gã lão giả tóc xám trắng, tựa hồ là một bán thần cường giả, hắn đang hí mắt phát hiện có người tới gần chỉ tùy tiện ngẩng đầu nhìn mấy người Tần Phàm, trong miệng thần nhiên nói.

- Ta muốn bán một ít đan dược.

Tần Phàm cũng không nói nhiều, trực tiếp lấy ra một viên Thánh Đan, đặt lên quầy giới thiệu:

- Loại đan dược này gọi là Thánh Đan, có trợ giúp lớn cho võ tôn đỉnh đạt tới võ thánh cảnh giới!

- Ngô, phẩm cấp của đan dược cũng không tệ lắm!

Lão giả cầm viên Thánh Đan, cẩn thận quan sát một trận, hơi có chút ngoài ý muốn ngẩng đầu nhìn Tần Phàm hỏi:

- Người luyện chế?

- Người chỉ cần nói cho ta biết giá trị bao nhiêu là được.

Tần Phàm nói.

- Một viên thần tinh đi!

Lão giả không hề nghĩ ngợi, trực tiếp đem đan dược thả lại trên quầy, sau đó thần nhiên nói.

- Cái gì? Làm sao có thể?

Hai mắt Tần Phàm co rụt lại, nhướng mày. Hắn nghĩ thánh cấp đan dược ở nơi này giá trị không cao, nhưng thật không ngờ viên Thánh Đan này nếu thả ra trên Vũ Thiên đại lục tuyệt đối sẽ làm vô số người điên cuồng cướp đoạt nhưng ở trong này lại giá rẻ tới mức như thế.

Một viên Thánh Đan ở trên Vũ Thiên đại lục cơ hồ chính là báu vật vô giá, là một trong những đan dược trân quý nhất mà Tần Phàm có thể lấy ra tay hiện tại, nhưng ở nơi này chỉ giá trị một khối thần tinh! Giá trị chỉ bằng một đêm ở khách sạn trong Hoàng Hôn Thành mà thôi!

Giá rẻ tới mức vậy!

- Người không phải nói phẩm chất của viên đan dược này cũng không tệ lắm sao? Vì sao giá cả lại thấp như vậy?

Nghe cái giá này, trong lòng Tần Phàm không khỏi trầm xuống, nhíu mày nhìn lão giả trầm giọng hỏi.

- Phẩm chất đích thật là không tệ, nhưng vô luận tốt thế nào cũng chỉ là một viên đan dược thánh cấp mà thôi, giá trị một khối thần tinh đã thật thích hợp, nếu phẩm chất kém hơn chưa chắc đã có được giá tiền này đâu.

Lão giả cũng lười giải thích thêm, bộ dạng uể oải nói, rất có ý tứ không sợ người không bán.

- Ta sẽ không lãng phí đan dược mà mình luyện chế như thế.

Tần Phàm bất bình đem Thánh Đan thu lại, quay người nói:

- Phạm Cường, mang chúng ta tới một chỗ khác nhìn xem.

- Đợi một chút, vị tiểu huynh đệ này qua đây nói một chút.

Phạm Cường chợt mở miệng, kéo Tần Phàm nói:

- Người phải biết ở Tân Thế Giới không đáng giá tiền nhất chính là võ thánh, người xem ta chỉ là một tên chạy vật mà cũng đã là ngũ cấp võ thánh! Có thể nói thế này, ở trong Tân Thế Giới, chỉ cần người chịu cố gắng, tiêu phí vài chục năm cũng có thể thành võ thánh! Thật không được thì cũng có thể để bán thần cường giả trong gia tộc hỗ trợ, cho nên sẽ không có bao nhiêu người nguyện ý mua đan dược thăng cấp võ thánh, giá cả như vậy cũng xem là bình thường rồi, đối một nhà khác cũng vậy, thậm chí còn có thể thấp hơn.

- Người được chia tiền hoa hồng tại đây đi?

Tần Phàm liếc mắt hỏi Phạm Cường.

- Việc này...

Phạm Cường ngần ra, sau đó vẫn nghiêm mặt nói:

- Đích xác ta cùng cửa hàng này có quan hệ hợp tác, nhưng ta có thể khẳng định lời của ta tuyệt đối là sự thật, hay là...người xem còn có loại đan dược nào khác nữa không? Cho dù là chữa thương hay hồi khí cũng tốt!

- Đan dược chữa thương cùng hồi khí lại đắt hơn?

Lần này tới phiên Tần Phàm ngần ra, nhưng ngay lập tức liền phản ứng lại. Đích xác ở trong Tân Thế Giới, không khó đột phá cảnh giới võ thánh, nhưng muốn đột phá bán thần thật khó khăn, cho nên sẽ có rất nhiều võ thánh, vì vậy đan dược chữa thương thánh cấp tự nhiên sẽ có thêm thị trường so với Thánh Đan. Vừa rồi hắn đã theo thói quen suy nghĩ của Vũ Thiên đại lục, ở Vũ Thiên đại lục đan dược đề thăng cảnh giới tới bây giờ đều là trân quý nhất.

- Hẳn là có thể có giá hơn viên Thánh Đan này một chút.

Phạm Cường nói.

- Được, vậy nhìn xem những đan dược này một chút.

Tần Phàm gật gật đầu, sau đó mở ra trữ vật giới chỉ, “hoa lạp” đem thật nhiều đan dược chữa thương cùng hồi khí thánh cấp đổ ra. Hai loại đan dược này luyện chế dễ dàng, linh dược cũng dễ có, cho nên hắn trữ hàng rất nhiều.

- Không sai, phẩm chất của những đan dược này không tệ! Chắc chắn...đáng tiếc cũng chỉ là thánh cấp đan dược, nếu người có thể luyện chế bán thần cấp đan dược, nhất định sẽ là nhân vật đại sư.

Lão giả chứng kiến một nhóm đan dược, lúc này trên mặt mới thoáng lộ ra vẻ mỉm cười nói:

- Những đan dược này so với viên Thánh Đan rác rưởi gì đó đáng giá hơn một ít, những đan dược chữa thương nếu bình thường ta trả hai khối thần tinh một viên, cực phẩm cấp thì ba khối một viên, tuyệt phẩm cấp thì năm khối một viên...Ngô, toàn bộ cộng lại có chừng một ngàn hai trăm mấy khối thần tinh đi.

- Tổng cộng một ngàn hai trăm mấy khối thần tinh?

Tần Phàm nghe được đối phương gọi Thánh Đan vô giá trên Vũ Thiên đại lục là rác rưởi sắc mặt liền biến thành vô cùng khó coi, nhưng nghe được giá cả sau cùng, sắc mặt mới thoáng dịu đi một chút. Có được một ngàn mấy trăm khối thần tinh cũng đủ cho hắn mua một ít điển tịch bán thần cấp cùng ở lại Hoàng Hôn Thành một thời gian ngắn.

- Không sai, xem như người cũng làm đại sinh ý, lão phu cho người số chẵn một ngàn ba trăm thần tinh là được.

Lão giả kia tiếp tục nói:

- Giá cả của lão phu ở nơi này là tuyệt đối công đạo, không tin người có thể đi hỏi thăm, hơn nữa người có thể nuốt trôi số hàng lớn của người cũng không nhiều.

- Được, thành giao!

Linh giác của Tần Phàm rất mạnh, khi hắn cùng lão giả giao dịch hắn có thể nghe được một ít giao dịch ở những cửa hàng khác, biết giá cả này đích xác xem như không tệ, hắn cũng chẳng cần đi tới chỗ khác làm gì.

1248. Chương 1258 : Thuật Luyện Đan Bán Thần Cấp (1)

Chương 1258 : Thuật luyện đan bán thần cấp (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hắc hắc, tiểu tử, lão phu nhìn người cũng rất có thiên phú trong thuật luyện đan, ta có thể dạy cho người luyện chế đan dược cho bán thần cảnh giới sử dụng, nhưng người phải bái ta làm sư, hơn nữa sau này trong mười năm người luyện chế ra đan dược đều thuộc về ta một nửa!

Lão giả vừa đem đan dược thu lại vừa mở miệng nói với Tần Phàm.

- Cảm ơn ý tốt, không cần!

Tần Phàm thản nhiên nói.

- Hắc hắc, người đừng cảm thấy ta thu một nửa đan dược trong mười năm của người là bá đạo, người phải biết luyện đan sư bán thần cấp không dễ dàng như vậy, nếu không ai chỉ điểm, đừng nói là mười năm, ta nghĩ hai ba mươi năm người chưa hẳn có thể thành công.

Lão giả nghe Tần Phàm cự tuyệt, liền tiếp tục nói:

- Người có thể hỏi thăm Phạm Cường, đây chính là cơ hội tốt, Cảnh Hoàng này không phải người tùy tiện thu đồ đệ.

- Không sai, tiểu huynh đệ, Cảnh Hoàng đại sư chính là luyện đan sư có danh trong Hoàng Hôn Thành, hắn chịu thu người làm đồ đệ tuyệt đối là phúc phần của người.

Lúc này vẻ mặt Phạm Cường lộ ra nét hăm mộ, nhìn Tần Phàm khuyên bảo nói:

- Mặc dù thu nửa đan dược trong mười năm, nhưng người ngẫm lại nếu người không thể thành luyện đan sư bán thần cấp, mười năm tới người sẽ không có thu nhập! Hơn nữa chỉ một nửa bán thần cấp đan dược cũng đủ cho người sống thật tốt ở đây!

- Không cần, người đem thần tinh của ta trả cho ta là được rồi.

Tần Phàm vẫn cự tuyệt, trong lòng hắn chỉ thừa nhận sự phụ của hắn chính là môn chủ Ấn Thế Đan Môn ở kiếp trước tại địa cầu, về phương diện khác tâm lý hắn mang theo loại chán ghét đối với kiểu giao dịch sư đồ này.

- Được rồi, đây là mười ba hồng tinh, một khối hồng tinh tương đương một trăm bạch tinh, giá trị một ngàn ba trăm bạch tinh, là thù lao đan dược của người. Nếu khi nào người thay đổi chủ ý, còn có thể tới đây tìm ta.

Lão giả thấy Tần Phàm vẫn cự tuyệt, có chút thất vọng, nhưng cũng không cưỡng cầu, đem thần tinh giao cho hắn.

- Thuật luyện đan của Tân Thế Giới cùng diễn dịch luyện chế đan dược bán thần cấp ở đây trị giá bao nhiêu thần tinh?

Tần Phàm tiếp nhận thần tinh, sau đó hắn chợt nhìn thấy diễn tịch về thuật luyện đan của Tân Thế Giới bày trên góc quầy.

- Người muốn tự học? Ta vừa rồi đã nói qua, luyện chế đan dược bán thần cấp không dễ dàng như vậy, muốn dựa vào chính mình tự học thì không khả năng làm được. Hơn nữa diễn tịch cũng chỉ là giới thiệu cơ bản, rất nhiều thứ không được viết bên trong.

Lão giả kia giật mình nói.

- Người bán hay không?

Tần Phàm chỉ nhú mày hỏi, vừa rồi lão giả này không có phản ứng gì với hắn, nhưng sau khi chứng kiến nhóm đan dược do hắn luyện chế lại thay đổi thái độ rất nhiều.

Tuy rằng đan dược chữa thương cũng chỉ là thánh cấp mà thôi, nhưng trên thực tế công hiệu đều được phân loại hạ, trung, thượng, cực, tuyệt năm loại phẩm cấp, cần luyện chế được nhiều đan dược ngoài thượng phẩm trở lên, còn xuất hiện cả loại tuyệt phẩm đan dược mà xác suất xuất hiện rất ít, cũng đã biết được thuật luyện đan của Tần Phàm rất tốt, cho nên lão giả mới nổi lên lòng muốn thu đồ đệ, nhưng tựa hồ là suy nghĩ cho lợi ích của chính mình nhiều hơn.

- Được rồi, năm trăm thần tinh, hiện tại bán cho người ba trăm thần tinh một bộ là được. Nhưng nhìn người muốn tự học thuật luyện đan bán thần cấp cũng không dễ dàng như người suy nghĩ, hi vọng người sẽ thay đổi chủ ý.

Lão giả thấy Tần Phàm không hề có chút ý tứ muốn bán, vẫn còn có chút không cam lòng, đem diễn tịch thuật luyện đan của Tân Thế Giới đưa cho Tần Phàm nói.

- Mặc như vậy?

Tần Phàm nhướng mày, trước khi đến đây hắn chưa từng lo lắng tới vấn đề tiền tài bao giờ, nhưng đã tới nơi này mới biết được cái gì gọi là cuộc sống gian nan. Nhưng cuối cùng hắn vẫn dùng năm hồng tinh đem diễn tịch hơi mỏng kia đổi về, diễn tịch tri thức về Tân Thế giới đích thật là vật mà hiện tại hắn cần có nhất.

Tiếp nhận diễn tịch thuật luyện đan của Tân Thế Giới, Tần Phàm liền khẩn cấp mở ra.

- Thiên địa lô? Thiên địa đan cảm?

Vừa nhìn vào ngay lập tức hắn liền bị hấp dẫn, bên trong diễn tịch phần lớn là giới thiệu về thuật luyện đan, cũng không có thủ pháp luyện đan cụ thể, nhưng hắn có thể rõ ràng cảm giác được thuật luyện đan bán thần cấp uyên thâm cùng hạo hạo.

Quan trọng nhất chính là điều này không thể nghi ngờ đã mở ra một ý nghĩ mới cho hắn, cho tới nay hắn vẫn luôn có cảm giác cổ bình trong thuật luyện đan của mình hiện tại mới bị đánh vỡ.

Thậm chí Tần Phàm khẩn cấp dựa theo lời giới thiệu trong điển tịch bắt đầu tìm kiếm thiên địa đan cảm cần thiết nhất để luyện chế đan dược bán thần cấp. Dựa theo trong điển tịch giới thiệu, trong trời đất ngoại trừ thiên địa nguyên mạch, linh mạch, ngũ hành huyền mạch, còn cất chứa vô số đan mạch của đan khí chi mạch!

Đan mạch ẩn chứa bên trong thiên địa, được hình thành từ lúc thiên địa nguyên thủy nhất, được thần cấp luyện đan sư thao tác cùng chế luyện, đan mạch có thể trực tiếp phóng xuất ra vô tận đan khí, hình thành đan hà cùng đan hải vô cùng nồng đậm, sau đó lại nhập vào trong đan dược!

- Nguyên lai còn có thể như vậy!

Tần Phàm cảm giác vô cùng kích động, hắn là một đan sĩ, đối với thuật luyện đan bán thần cấp vừa tiếp xúc có thể nói là như si như say, thậm chí đã quên mất bản thân mình đang ở địa phương nào.

- Thiên địa đan cảm...thiên địa đan cảm là tìm kiếm đan mạch trong thiên địa, cảm ứng, dùng trực giác của một luyện đan sư đi cảm ứng!

Tần Phàm nhắm hai mắt lại, hắn cảm giác được thiên địa đều tiêu thất, bắt đầu dần dần tìm kiếm.

- Mới vừa tiếp xúc tới thuật luyện đan bán thần cấp đã nghĩ tìm được đan mạch sao?

Thấy vậy vẻ mặt lão giả có vẻ nghiến ngấm lắc đầu nói:

- Nếu như không có cổ nhân chỉ điểm, làm sao có thể dễ dàng như vậy...

Nhưng mà lời của hắn còn chưa nói xong, bỗng nhiên sắc mặt ngưng trọng lại, dáng tươi cười nhất thời cứng ngắc, trong miệng biến thành ngữ khí vô cùng kinh ngạc:

- Làm sao có thể! Nhanh như vậy cũng đã có thiên địa đan cảm sao?

Đúng vậy, chỉ là vừa tiếp xúc với thuật luyện đan bán thần cấp, Tần Phàm đã tìm kiếm được thiên địa đan cảm thần bí.

Lúc này hắn nhắm hai mắt, trong cảm giác của Tần Phàm, trong thiên địa có thêm thật nhiều đan mạch bí mật, đan mạch đan chéo trong thiên địa, viễn cổ mà xa xôi, phẳng phất như từ thật lâu trước kia cũng đã nương theo thiên địa hỗn độn sinh ra.

Đan mạch luôn luôn tồn tại, chỉ chờ đợi người đi phát hiện.

Sở dĩ nhanh như vậy liền có được thiên địa đan cảm, đó là do Tần Phàm có được thiên phú trong thuật luyện đan không gì sánh kịp. Khi hắn còn ở Vũ Thiên đại lục, thuật luyện đan đã đạt tới đỉnh cao cảnh giới của đại lục, hắn luôn mò mẫm tìm kiếm lên, hi vọng có được một sự tiến cảnh mới.

Hiện giờ cuối cùng hắn đã thành công!

Chỉ là vừa tiếp xúc tới thuật luyện đan bán thần cấp, thật giống như Tần Phàm luôn truy tìm trên lối đi cuối cùng tìm ra được một cửa sổ, làm cho hắn nhất thời thấy được mục tiêu mà mình tìm kiếm mãi không thấy! Đây là phương hướng mới mà Tần Phàm luôn theo đuổi!

1249. Chương 1259: Cảnh Giới Cao Nhất Thuật Luyện Đan.

Chương 1259: Cảnh giới cao nhất thuật luyện đan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Không thể không nói Tân Thế Giới đích thật là thế giới mà toàn bộ võ giả cùng cường giả đều ôm ấp theo đuổi, nơi này thực tế tàn khốc lẫn khuyết thiếu nhân tình, nhưng nơi này cũng tràn ngập lực lượng khiến cho người ta toàn lực phấn đấu cùng theo đuổi!

Lực lượng cường đại ở nơi này, chờ đợi cường giả theo đuổi tới!

- Đáng tiếc, hiện tại ta chỉ có thể cảm ứng được bảy bảy bốn mươi chín điều đan mạch, trong thiên địa còn thật nhiều đan mạch mà ta chưa cảm ứng được, còn phải chờ thêm thời gian đi tiêu hóa. Mà muốn làm được thiên địa lộ để luyện chế đan dược, cần đan mạch lại cực kỳ khổng lồ, chỉ sợ phải ngàn vạn điều đan mạch mới có thể làm được.

Qua một đoạn thời gian thật dài, rốt cục Tần Phàm chậm rãi mở mắt.

Vào lúc này hắn mới phát hiện mình còn ở trong quầy giao dịch của Hoàng Hôn thành bảo, mà lão giả chương quầy Cảnh Hoàng đang trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn, vẻ mặt hoàn toàn không dám tin.

- Người nói người đã tìm được bảy bảy bốn mươi chín điều đan mạch sao?

Nghe được lời cảm thán của Tần Phàm, lão giả chương quầy Cảnh Hoàng không khỏi hít sâu một hơi lạnh, qua một lúc lâu mới kịp thời phản ứng.

Phải biết rằng Tần Phàm chỉ vừa mới tiếp xúc tới điển tịch thuật luyện đan bán thần cấp!

Thay đổi là người khác, muốn trải qua một năm hoặc nửa năm hơn nữa còn phải có người chỉ đạo mới có thể miễn cưỡng tìm hiểu tới đan mạch, như vậy cũng đã xem như không tệ rồi, nhưng Tần Phàm chỉ vừa tiếp xúc với điển tịch mà đã cảm ứng được đan mạch, hơn nữa còn nhiều tới bốn mươi chín điều đan mạch!

Điều này cơ hồ là không thể tưởng tượng!

Thiên phú của thanh niên này trong thuật luyện đan không ngờ nghịch thiên tới như vậy!

- Không sai, còn phải cảm ơn Cảnh lão bản bán quyền điển tịch giới thiệu thuật luyện đan bán thần cấp, thật sự không hổ thẹn với giá tiền năm trăm thần tinh kia.

Lúc này tâm tình của Tần Phàm rất tốt, sau khi làm được cảnh giới dung võ nhập đan, thuật luyện đan của hắn đã lâu không được đề thăng chút nào.

Hiện tại tuy rằng hắn đề thăng còn chưa nhiều, nhưng ít ra đã tìm được phương hướng đề thăng thật rõ ràng, chỉ cần qua thêm một thời gian nghiên cứu, hắn tin tưởng mình nhất định có thể luyện chế ra bán thần cấp đan dược, trở thành một luyện đan sư bán thần cấp.

Ngoài ra bên trong điển tịch thuật luyện đan bán thần cấp, còn giới thiệu một ít về việc phân cấp thuật luyện đan.

Từ lúc bắt đầu tiếp xúc điển tịch tới lúc nắm giữ được đan mạch trong tay, đã có thể đem đan khí trong đan mạch hình thành đan hà tưới vào trong đan dược, do đó giúp cho phẩm chất đan dược đề thăng thật lớn, trở thành đan dược bán thần cấp, nhưng đan mạch sơ khai, dung mạch nhập đan, đây chỉ là sơ cấp cảnh giới.

Nhắc tới kỳ thật trong thiên địa linh dược hình thành tự nhiên cũng không phải mỗi loại đều hoàn toàn thuần túy, thường thường bao gồm dược hiệu đều hết sức phức tạp, cũng xen lẫn vào tạp chất. Nhưng trên thực tế, những tạp chất kia cũng không phải tạp chất chân chính, bởi vì do luyện đan không cần tới mà thôi, nhưng có lẽ lần sau luyện đan lại cần dùng tới!

Mà dấu hiệu của cảnh giới trung cấp luyện đan sư bán thần cấp là nắm hơn ngàn điều đan mạch trong tay, hơn nữa đã có thể chính mình sáng tạo ra đan mạch! Lúc ở cảnh giới này, luyện đan sư chẳng những đem tạp chất trong linh dược dược hiệu hoàn toàn trích đi ra, hơn nữa có thể đem dược lực dư thừa hình thành chứa đựng trong đan mạch thuộc về mình, để ở lần sau khi luyện chế có lẽ cần sử dụng mới tiện tay lấy ra để dùng.

Về phần lấy thiên địa lộ, đó là cảnh giới tối cao nhất của luyện đan sư được miêu tả trong điển tịch.

Vào lúc này luyện đan sư đã có thể hoàn toàn thoát khỏi dùng lò luyện đan, dùng thiên địa lô luyện chế đan được. Hơn nữa sau khi đạt tới cảnh giới tối cao này, cơ hồ có thể cảm ứng được toàn bộ đan mạch trong thiên địa, thậm chí là không cần linh dược tài liệu thực tế, chỉ cần hư ảo trong hư không, đan khí mà đan dược cần thiết có thể tiện tay lấy ra, cũng trống rỗng ngưng tụ ra đủ được lực, sau đó dùng thiên địa lô trực tiếp đem đan dược luyện chế ra!

Cảnh giới như vậy làm Tần Phàm vô cùng hướng tới!

Thậm chí có thể nói, cảnh giới như vậy thật giống như trở thành thần!

Nhưng cần tu luyện thuật luyện đan đạt tới lấy thiên địa lô làm được đỉnh, cũng không phải là việc dễ dàng. Không chỉ cần cảm ứng cùng nắm trong tay vô số đan mạch trong thiên địa, ngay cả toàn bộ đan mạch hình thành đan khí mà linh dược có được, hơn nữa đối với thực lực bản thân cũng có yêu cầu thật lớn, bởi vì cần ngưng tụ được đan khí linh dược khổng lồ như thế, không có được tinh thần lực cường đại thì không có cách nào khác thành công!

Ít nhất hiện tại ở cảnh giới vô thánh thì Tần Phàm không thể nào làm được.

Tần Phàm cũng chưa dám nhìn xa, có bước đầu hiểu biết về thuật luyện đan bán thần cấp, hần liền thu lại điển tịch, sau đó lại nhìn Phạm Cường mang theo vẻ mặt vừa hâm mộ lẫn sùng bái nói:

- Tốt lắm, Phạm Cường, hiện tại ta còn cần một ít điển tịch võ đạo tương quan tới cảnh giới bán thần, người dẫn ta đi mua đi!

- Đợi một chút, vị tiểu huynh đệ này, ta không cần người nộp lên lợi tức đan dược trong mười năm, chỉ cần người chịu bái ta làm sư, hơn nữa ngày sau vẫn luôn thừa nhận cùng nhớ kỹ lão phu, như vậy ta nguyện ý dốc túi tương thụ cho người, đem toàn bộ sở học trong đan đạo toàn bộ giảng dạy cho người, người có bằng lòng hay không?

Lúc này Cảnh Hoảng lại tiếp tục hỏi.

- Không cần nộp lên lợi tức đan dược?

Phạm Cường ở một bên nghe vậy không khỏi kinh ngạc, lấy sự hiểu biết của hần về luyện đan sư trong thế giới này, trừ phi là gia tộc truyền thừa, nếu không bình thường đều đòi hỏi đệ tử phải nộp lên lợi tức đan dược, thậm chí còn có vài gia tộc truyền thừa thật hà khắc, bây giờ nghe được Cảnh Hoảng đưa ra đối đãi đặc thù như vậy với Tần Phàm, hần không khỏi vô cùng kinh ngạc.

- Tự mình tìm hiểu sẽ tốt hơn!

Tần Phàm thần nhiên đáp, lại ra dấu cho Phạm Cường rời đi.

- Không, tiểu huynh đệ người tuy rằng thiên phú dị bẩm, hơn nữa tự mình tìm hiểu cũng có lẽ thành công luyện chế được đan dược bán thần cấp, nhưng nhất định phải hao phí thật nhiều thời gian, mà có lão phu chỉ đạo, người nhất định có thể thành công nhanh hơn. Như vậy đi, ta biết người mới đi tới Tân Thế Giới không lâu, trên người không có tích tụ, chỉ cần người bái ta làm sư, như vậy ngày sau tài liệu linh dược người cần dùng ta đều có thể lo tới, như vậy người có thể chuyên tâm nhất trí luyện đan.

Nghe được Tần Phàm lại cự tuyệt, Cảnh Hoảng có chút sốt ruột, nhìn thấy một siêu cấp luyện đan thiên tài như Tần Phàm xuất hiện ngay trước mặt mà muốn hần bỏ qua, hần thật sự không làm được cho nên mới chịu khai ra điều kiện sâu dày như vậy.

- Không cần nộp lên đan dược, lại còn cho cả tài liệu linh dược?

Lúc này Phạm Cường càng phát mộng, hần làm nghề hướng dẫn này đã thật lâu, cũng gặp được luyện đan sư, nhưng chưa từng nghe nói qua có luyện đan sư thu đồ đệ không thu tiền, mà còn bỏ tiền ra để thu đồ đệ!

1250. Chương 1260: Bán Thần Cửu Kiếp. (1)

Chương 1260: Bán thần cửu kiếp. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Vị tiểu huynh đệ này, Cảnh Hoàng đại sư là luyện đan sư nổi danh trong Hoàng Hôn Thành, rất nhiều bán thần cấp cường giả đều hướng hẩn cầu đan, không ít luyện đan sư muốn bán hẩn làm sư, cơ hội như vậy khó được, đừng bỏ lỡ!

Hẩn không nhịn được đề tỉnh Tần Phàm.

- Vậy xin hỏi Cảnh Hoàng đại sư, thuật luyện đan của người đang bị vây trong cảnh giới luyện đan nào?

Tần Phàm vẫn thản nhiên không dao động, đôi mắt nhìn Cảnh Hoàng, bình thản hỏi.

- Lão phu đã tiếp xúc tới trung cấp cảnh giới, hơn nữa cũng có được chút đan mạch chứa đựng riêng của mình, thậm chí ta còn có thể đem đan mạch cho người mượn sử dụng.

Cảnh Hoàng giật mình, sau đó nói.

- Thật xin lỗi, người có thể dạy cho ta tri thức cũng không nhiều, hơn nữa rất có thể sẽ đem ta dẫn vào đường rẽ!

Tần Phàm lần này trực tiếp lắc đầu nói, sau đó không hề nhìn Phạm Cường đang đứng ngậy đại bên cạnh, trực tiếp kéo Kỷ Huyền Nhi cùng nhau rời đi.

Mà lúc này Cảnh Hoàng lại hoàn toàn ngây ngẩn cả người, qua hồi lâu hẩn mới hít sâu một hơi, trên mặt mang theo vẻ tiếc hận mà bất đắc dĩ nói:

- Đúng vậy, thiên tài như thế nếu để cho ta tới dạy đích xác là không đủ khả năng...người như hẩn, ngày sau sẽ đạt tới được cảnh giới tối cao dùng thiên địa lô mà luyện đan, trở thành nhân vật cấp tông sư luyện đan Tân Thế Giới!

Bên trong một khách sạn Hoàng Hôn Thành.

Trong phòng, Kỷ Huyền Nhi ngồi bên giường, Tần Phàm ngồi xếp bằng trên mặt đất, mà tiểu Chiến thì rúc vào trong một góc phòng.

Sau khi bán đi thật nhiều đan dược, rốt cục hai người Tần Phàm có thể miễn cưỡng thuê được một gian phòng trong Hoàng Hôn Thành, ít nhất không giống như đại bộ phận võ thánh chỉ có thể tụ tập đến ở quảng trường của dân lưu lạc.

Phạm Cường cũng từng dẫn họ đi tới quảng trường kia, khi Tần Phàm chứng kiến đại lượng võ giả chen chúc bên trong một địa phương mà mỗi người còn chưa được phân đến tam xích không gian, hoàn cảnh cực kỳ tồi tệ, cho dù Tần Phàm có thể miễn cưỡng ở lại nơi này nghỉ ngơi tu luyện, nhưng bảo hẩn để cho Kỷ Huyền Nhi phải ở lại địa phương như vậy ăn ngủ là hoàn toàn không thể nào.

Có thể tìm được một gian phòng cũng không quá lớn hiện tại, phải trả giá đương nhiên là số thần tinh vốn đã không nhiều của Tần Phàm cơ hồ tiêu hao gần hết. Khách sạn tại Hoàng Hôn Thành ít nhất phải thuê từ một năm trở lên, mỗi ngày một viên thần tinh, một năm phải hơn ba trăm viên thần tinh, khấu trừ thần tinh mua điện tịch, tài sản còn lại của hẩn cũng không được bao nhiêu.

Nhưng hiện tại hẩn đã lý giải vì sao thuê phòng ở khách sạn đều ít nhất là một năm, bởi vì mỗi võ thánh đều có được mấy trăm năm tuổi thọ, mà bán thần nghe nói là sống hơn ngàn tuổi, trong những năm tháng tu luyện buồn chán của võ thánh, một lần tu luyện bế quan hao phí một năm vài năm cũng là hiện tượng vô cùng bình thường.

Mặt khác vì đổi thần tinh nên Tần Phàm đã bán hết toàn bộ đan dược trên người mình. Cũng may là khả năng thành đan đáng sợ của hẩn quá cao, nếu không bất kỳ người nào trên Vũ Thiên đại lục chạy tới Tân Thế Giới, trên người khó có khả năng lấy ra được nhiều đan dược chữa thương cùng hồi khí đến như thế.

Nhắc tới khi Tần Phàm muốn thuê phòng khách sạn ở lại, chủ khách sạn còn lộ vẻ mặt kinh ngạc, có thể biết được trong Hoàng Hôn Thành, ngoại trừ một ít đệ tử đại gia tộc hay thế lực lớn, võ thánh thuê được khách sạn ở lại cũng không nhiều.

Tóm lại đi vào Tân Thế Giới một đoạn thời gian, Tần Phàm thật sự cảm nhận được tại thế giới này muốn sinh tồn thật quá gian nan, hơn nữa cuộc sống của họ cũng không được xem là tốt lắm, thậm chí thực vật của Tân Thế Giới bọn họ cũng chưa có dịp thử qua, bởi vì giá cả sang quý làm họ phải chùn bước.

Thân là một nam nhân, mang theo một nữ tử cam tâm tình nguyện đi theo mình tới địa phương xa lạ này, đi theo mình chịu đựng cuộc sống khó khăn gian khổ như thế, tuy rằng nàng không ngại, nhưng vẫn làm trong lòng Tần Phàm không được yên tâm thoải mái.

Hơn nữa trữ hàng đan dược trên người đã hết sạch, Tần Phàm biết mình rất khó tiếp tục dựa vào việc bán đan dược duy trì cuộc sống tại Hoàng Hôn Thành, phải thay đổi loại tình huống tài chính xấu hổ như bây giờ, hẳn nhất định phải tìm kiếm phương pháp để kiếm được thần tinh.

Nghe theo lời giới thiệu của Phạm Cường, muốn kiếm thần tinh thật nhanh trong Hoàng Hôn Thành chỉ có vài phương pháp.

Loại thứ nhất chính là như Tần Phàm đem vật phẩm có được bán ra, nhưng phương pháp này Tần Phàm đã sử dụng, trên người không còn nhiều đồ vật có thể đem đi bán, những gì còn thừa thì hẳn lại không đành đem ra bán.

Loại thứ hai chính là gia nhập làm thành vệ quân của Hoàng Hôn Thành, như vậy hàng năm mỗi tháng đều có được tiền lương cố định. Phương pháp này thập phần ổn định, hơn nữa thu nhập xa xỉ, rất nhiều người trong Hoàng Hôn Thành rất muốn gia nhập nhưng đáng tiếc yêu cầu thấp nhất khi gia nhập thành vệ quân là phải là bán thân, không phải tùy tiện thu nhận bất kỳ người nào.

Mà loại thứ ba là nghề nghiệp cũ của Tần Phàm khi còn ở Vũ Thiên đại lục, đó là làm mạo hiểm giả. Cũng giống như ba người Vương Triều mà hẳn mới giết chết cách đó không lâu, bọn hắn cũng là mạo hiểm giả, nhưng thực lực của họ không cao, chỉ kết bạn đi liên sát yêu thú mà thôi. Trên thực tế trong Hoàng Hôn Thành còn có một chút nhiệm vụ mạo hiểm, hoàn thành xong cũng có thể đổi được một số thu nhập khá.

Tỷ như cách đó không lâu Tần Phàm mới nhận một nhiệm vụ mạo hiểm, cần đi cùng một nhóm mạo hiểm giả cùng nhau hộ tống một đội buôn từ Hoàng Hôn Thành đi Bạch Mông Thành, ba ngày sau sẽ xuất phát. Bởi vì đây là đội buôn làm sinh ý đan dược, cho nên thù lao ngoại trừ một trăm thần tinh, còn có thể lựa chọn một loại đan dược hoặc một số linh dược xem như trợ cấp.

Hiện tại Tần Phàm vừa tiếp xúc thuật luyện đan bán thần cấp, nhưng không có tiền đi mua linh dược để luyện tập, cho nên nhiệm vụ này thật ra thập phần thích hợp cho hắn. Mặt khác hẳn cũng có thể nương theo cơ hội này tôi luyện bản thân mình, ở trong thế giới tôn sùng cường giả, chỉ có thông qua chiến đấu không ngừng mới có thể nhanh chóng thích ứng với cuộc sống tàn khốc của thế giới này.

Lúc này Tần Phàm đang ngồi xếp bằng trên đất lật xem điển tịch bán thần cảnh giới. Điển tịch này hẳn phải tiêu phí mấy trăm thần tinh mới mua được trong Hoàng Hôn thành bảo.

Điển tịch bán thần cấp cũng không phải hình thức bộ sách, mà là dùng ngọc giản màu trắng đặc thù ghi chép lại, bên trong có rất nhiều thứ đều thông qua thần thức thắc ấn, không thể phục chế, chỉ có bán thần tương đối mạnh mẽ mới có thể thành công tiêu phí thời gian chế tạo ra. Mà điển tịch thuật luyện đan bán thần cấp Tần Phàm mua về cũng là như thế, có chút bộ phận dùng thần thức lạc ấn, sau khi xem qua ba lượt sẽ tự động biến mất. Cho nên nếu muốn thông qua việc bán qua tay điển tịch để kiếm tiền là việc không chút dễ dàng.

1251. Chương 1261: Bán Thần Cửu Kiếp. (2)

Chương 1261: Bán thần cửu kiếp. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Nguyên lai đây là bán thần cảnh giới...Xem ra thành thần quả nhiên không dễ dàng.

Sau khi lật xem điển tịch hồi lâu, Tần Phàm thở ra một hơi, miệng thì thảo nói.

Thật giống như từ võ đồ đến võ thánh phân thành chín tiểu cảnh giới, bán thần cảnh giới tuy rằng đều xưng là bán thần, nhưng trên thực tế đều phân thành chín tiểu cảnh giới, được gọi là bán thần cửu kiếp.

Nói cách khác ở bán thần cảnh giới được phân từ nhất kiếp bán thần tới cửu kiếp bán thần. Mà từ võ thánh đạt tới bán thần, phải vượt qua đệ nhất trọng bán thần kiếp, sau khi thành công vượt qua, sẽ thành nhất kiếp bán thần, muốn thành nhị kiếp bán thần thì phải vượt qua đệ nhị trọng bán thần kiếp, cứ chiếu theo cách đó tóm lại mỗi khi thăng lên một bậc đều phải vượt qua một bán thần kiếp, về phần những thần linh giống như Chân Võ Thần hay Thần Thú, là phải vượt qua chân thần kiếp, theo trong điển tịch miêu tả sơ lược, chân thần kiếp cực kỳ khủng bố đáng sợ, mười người cũng khó có người vượt qua nổi, choneen cũng có cửu kiếp bán thần tuy rằng đã đạt được điều kiện nhưng đều luôn áp chế thực lực của mình không đi độ kiếp.

- Bên trong điển tịch miêu tả, ban đầu cửu cấp yêu thú mà mình gặp tại Vũ Thiên đại lục chỉ sợ mới đạt tới thực lực nhất kiếp hay nhị kiếp bán thần đi...mà cấp bậc như Yêu Thần, nếu như không đoán sai phải là cửu kiếp bán thần, thực lực chênh lệch thật sự là không thể so sánh...

Giải thích xong cảnh giới bán thần, Tần Phàm không khỏi nhú mày nghĩ thầm.

Muốn đề thăng lên bán thần cảnh giới thật sự khó khăn hơn đề thăng võ thánh không ít, mà mỗi một lần vượt qua bán thần kiếp, thực lực cũng hơn xa cấp bậc tiểu cảnh giới của võ thánh. Thực lực của cửu kiếp bán thần đi tới trình độ nào, hiện tại Tần Phàm còn chưa thể nghĩ ra, việc mà hắn cần làm hiện tại là phải nhanh chóng đạt tới cửu cấp võ thánh, sau đó vượt qua đệ nhất trọng bán thần kiếp, trở thành một bán thần. Chỉ chờ sau khi hắn chân chính trở thành bán thần, hắn mới có thể sống yên trong Tân Thế Giới hơn nữa cũng có khả năng đi thăm dò thêm nhiều điều mà bản thân còn chưa hay biết.

Đơn giản nhất mà nói, một võ thánh muốn đi qua bảy mươi hai thần đảo quả thật là khó hơn lên trời, chỉ khi nào thành bán thần mới có thể thử nghiệm một lần.

Mà muốn thành bán thần cường giả, đối với Tần Phàm hiện tại mà nói phải không ngừng lịch lãm, như vậy càng tốt hơn chỉ mãi miết ở yên một chỗ tu luyện.

...

Ba ngày sau.

Tần Phàm đi tới trước tòa thành màu đen khí thế rộng lớn bằng bạc, lần này nhiệm vụ hộ tống hắn không để Kỷ Huyền Nhi cùng tham gia, bởi vì tuy nàng đã là võ thánh, hơn nữa mạnh hơn võ thánh bình thường, nhưng dù sao nàng chỉ mới thành thánh không lâu, chỉ là sơ cấp võ thánh mà thôi.

Lần này tham gia nhiệm vụ hộ tống yêu cầu thấp nhất phải là cửu cấp võ thánh, nghe nói cũng có cả bán thần đã vượt qua đệ nhất trọng cùng đệ nhị trọng bán thần kiếp. Đương nhiên, tuy rằng hiện tại Tần Phàm chỉ là bát cấp võ thánh cảnh giới, nhưng thực lực của hắn còn lợi hại hơn cửu cấp võ thánh rất nhiều, người tuyên bố nhiệm vụ chỉ chứng minh một chút sau đó cho hắn tiếp nhận nhiệm vụ này.

Tòa thành màu đen uy vũ trước mắt gọi là Mạo Hiểm thành bảo, là địa phương chuyên ban bố nhiệm vụ mạo hiểm của Hoàng Hôn Thành, nơi này cũng có vô số mạo hiểm giả tập kết cùng nhận nhiệm vụ tại đây.

Mạo hiểm giả là một chức nghiệp vô cùng nguy hiểm, nếu thực lực không đủ mà tùy tiện tiếp nhận nhiệm vụ, như vậy sinh tử phải tự gánh vác, thậm chí là không hề có bồi thường.

- Xem ra lấy thực lực hiện tại của ta, muốn sống yên tại chỗ này cũng không dễ dàng.

Tần Phàm nhìn mạo hiểm giả lui tới, số lượng bán thần thật đông đúc, đại bộ phận là nhất kiếp cùng nhị kiếp bán thần, tam kiếp cùng tứ kiếp bán thần cũng không thiếu, thậm chí thỉnh thoảng còn thấy có ngũ kiếp bán thần xuất hiện.

Hắn cảm giác được áp lực khá lớn.

Thật vất vả mới hỗn được hàng ngũ cường giả đứng đầu trên Vũ Thiên đại lục, ở trong này lại phải một lần nữa bắt đầu.

- Nhưng loại cảm giác phấn đấu này...không tệ đâu!

May mắn tâm tính của Tần Phàm cũng không tệ lắm, nhớ tới khi mười lăm tuổi mới bước ra đời, một người đi tới Yêu Thú sơn mạch hung hiểm lịch lãm, trên mặt hắn nổi lên tia gợn sóng, sau đó chậm rãi bước vào bên trong.

Tiểu Chiến vẫn giữ nguyên trạng thái nhỏ xíu ngồi xổm trên vai hắn.

Không thể không nói, hiện tại tiểu Chiến càng lợi hại hơn cả yêu thú cùng cấp với nó, đã thành cữu cấp yêu thú, sức chiến đấu chung cực của nó đạt tới trình độ nào, Tần Phàm cũng thập phần chờ mong.

Cữu cấp yêu thú, tương đương thực lực bán thần, mà tiểu Chiến so sánh được với mấy kiếp bán thần, hắn cũng chưa biết rõ.

- Đội ngũ mà chúng ta hộ tống lần này ở bên đó!

Tần Phàm đi vào Mạo Hiểm thành bảo, hướng đội buôn tuyên bố nhiệm vụ đi tới, lúc này đội ngũ đội buôn đã tập kết gần xong.

- Di?

Bỗng nhiên thần sắc hắn hơi động một chút, hắn nhận ra một thân ảnh khá quen thuộc trong đội ngũ hộ tống, sau đó người kia cũng dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn qua hắn.

Người này chính là đại hán tóc đỏ cùng hắn kết oán kết thù lúc mới đi vào Hoàng Hôn Thành, bán thần cường giả Nhạc Đăng.

- Là hắn?

Tần Phàm xuyên thấu qua đám người nhận ra đại hán tóc đỏ Nhạc Đăng, người này lúc trước khi vào thành suýt nữa đã đánh nhau với hắn, không thể tưởng được nhiệm vụ hộ tống lần này lại còn gặp mặt.

Lúc trước Nhạc Đăng mở miệng vũ nhục Kỷ Huyền Nhi, có thể nói là xúc phạm nghịch lân của Tần Phàm. Tuy rằng lúc ấy bởi vì Tần Phàm vừa đến Hoàng Hôn Thành nên không muốn làm lớn chuyện, nhưng hành vi của người này đã đủ khiến hắn nổi lên sát tâm.

Vào lúc ấy cả hai bên đều nói khi nào gặp lại nhất định phải giết chết đối phương.

Hiện tại, cữu nhân gặp lại!

- Hắc hắc, tiểu tạp chủng, ta còn đang lo lắng sau này không tìm được người, không thể tưởng được người lại tự mình đưa lên tới cửa! Tốt, rất tốt, lần trước không phải người đã nói khi gặp lại sẽ giết ta sao? Bây giờ nếu là nam nhân thì cũng đừng buông tha nhiệm vụ, đi ra khỏi Hoàng Hôn Thành chúng ta để giải quyết chuyện kia!

Thấy được Tần Phàm đi tới, trên mặt Nhạc Đăng lộ vẻ trêu tức cười lạnh nói.

- Ngày tháng còn lại của ngươi không còn nhiều lắm!

Đối mặt với ánh mắt hùng hổ dọa người của Nhạc Đăng, sắc mặt Tần Phàm không chút thay đổi, hắn bình tĩnh tiếp tục đi tới, thản nhiên nói.

- Hồng...hồng mao tặc, ngươi...đáng chết!

Tiểu Chiến nằm trên vai Tần Phàm lúc này lộ ra vẻ hung ác vươn móng vuốt hướng Nhạc Đăng hung hăng nói. Linh trí của nó cực cao, hơn nữa trong khoảng thời gian này ở chung với Kỷ Huyền Nhi rất tốt, biết Nhạc Đăng đặc tội Kỷ Huyền Nhi cùng Tần Phàm, nó tự nhiên là thập phần phẫn nộ.

- Di? Hai người này có cừ oán?

Những mạo hiểm giả khác trong đội ngũ hộ tống vào lúc này cũng rõ ràng nhìn ra được thù hận giữa Tần Phàm cùng Nhạc Đăng, không khỏi đưa mắt nhìn với vẻ hiếu kỳ.

- Thú vị, một bát cấp võ thánh mà cũng dám nói chuyện với nhất kiếp bán thần như vậy, không biết là do hần vô tri hay hần có chỗ dựa nào.

truyện copy từ

1252. Chương 1262: Gặp Lại Cừ Nhân.

Chương 1262: Gặp lại cừ nhân.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Một ít nhất kiếp bán thần đối với việc này đều cảm thấy có hứng thú, nghiêm khắc mà nói bọn hần có cảm giác hứng thú đối với Tần Phàm.

- Ha ha, chứng kiến tiểu dã trư trên vai bát cấp võ thánh hay không? Biến dị tiểu dã trư kia tuy rằng còn chưa biến hóa, nhưng có thể mở miệng nói chuyện đã đủ nói rõ thực lực của nó ở bát cấp yêu thú thậm chí cảnh giới cửu cấp yêu thú! Một người một thú phối hợp, có lẽ đó là chỗ dựa của thanh niên kia.

Mà cũng có một chút cường giả ánh mắt sắc bén lên tiếng nói.

- Nhất kiếp bán thần kia ta cũng từng nghe nói qua, hình như gọi là Nhạc Đăng, hần còn có hai đồng bọn không tệ, đều là nhất kiếp bán thần. Người tuổi trẻ kia tựa hồ mới từ thế giới khác đi vào không lâu. Tuổi trẻ đã đạt tới bát cấp võ thánh cảnh giới cũng không dễ dàng, nhưng ta nghĩ cho dù hần có cửu cấp yêu thú phối hợp tương trợ cũng không có năng lực đối kháng với Nhạc Đăng...Hần dám khiêu khích cường giả như vậy, có thể không phải là chuyện gì tốt, bất quá là tự tìm đường chết mà thôi.

Nhưng có một bán thần cường giả lớn tuổi lắc đầu nói, những năm gần đây hần chứng kiến thiên tài vì bộc lộ tài năng quá mức mà tử vong thật rất nhiều.

- Tiểu tạp chủng, hiện tại bởi vì còn ở trong Hoàng Hôn Thành nên không thể động thủ, để cho người mở miệng cuồng ngôn, chờ một lát ra khỏi Hoàng Hôn Thành ta xem miệng người còn làm sao cứng rắn!

Nhạc Đăng nghe được Tần Phàm còn dám khiêu chiến uy nghiêm của mình, sắc mặt không khỏi càng khó xem, nhưng kiêng kỵ bởi quy củ của Hoàng Hôn Thành nên hần cũng không dám động thủ lúc này, chỉ có thể ngoan độc nói:

- Về sủng vật dã trư kia của người, cũng rất nhanh sẽ biến thành một mâm trư nướng, để cho ta cùng các huynh đệ cùng nhau hưởng dụng, ha ha ha...

- Hồng...hồng mao tặc, ta muốn giết người!

Tiểu Chiến dù sao chỉ là một yêu thú, linh trí cao tới đâu cũng không thể bình tĩnh được như Tần Phàm, lúc này nghe được Nhạc Đăng khiêu khích nó nổi giận muốn biến trở về bản thể.

- Tiểu Chiến, đừng nên gấp gáp!

Tần Phàm vuốt ve an ủi tiểu gia hỏa kia, vừa thản nhiên liếc mắt nhìn Nhạc Đăng nói:

- Nếu nơi này không phải Hoàng Hôn Thành, ta cũng không muốn tiếp tục nói chuyện với ngươi, hơn nữa cũng đã trực tiếp giết ngươi. Hiện tại rút ngay, chuẩn bị sẵn hậu sự đi!

Nói xong hắn không chút để ý tới Nhạc Đăng, đi tới phía trước.

- Tiểu tạp chủng ngươi...

Tâm cảnh của Nhạc Đăng rõ ràng không bằng Tần Phàm, lúc này bị Tần Phàm kêu rút lại còn thần nhiên vô sự đi ngang qua trước mặt mình, nhất thời giận dữ muốn vươn tay bắt lấy đối phương.

Tần Phàm cũng không chút nào sợ hãi, khí thế trên người ngưng tụ lại. Tuy rằng trong Hoàng Hôn Thành không cho phép động thủ, nhưng nếu như đối phương thật sự dám ra tay trong này hắn cũng không thể ngồi chờ chết.

- Các ngươi muốn làm gì!

Đúng ngay lúc này một trung niên tướng mạo uy nghiêm rốt cục không còn nhịn được, hướng hai người quát lạnh một tiếng:

- Hai người nếu đã tiếp nhận nhiệm vụ hộ tống này, như vậy thì ngoan ngoãn đứng yên trong đội ngũ cho ta, nếu trước khi hoàn thành nhiệm vụ hộ tống mà xảy ra vấn đề gì, ta là người thứ nhất không tha cho các ngươi!

- Lãnh đội trưởng...

Nhạc Đăng nghe được thanh âm kia cảm giác như có chậu nước lạnh xối xuống đầu, nhất thời giật mình thanh tỉnh lại. Nếu vừa rồi hắn thật sự dám động thủ trong này, như vậy cho dù giết được Tần Phàm bản thân hắn cũng không chạy thoát.

Khi hắn nhìn thấy trung niên uy nghiêm trước mắt, liền hiện lên vẻ sợ hãi cùng kiêng kỵ, sắc mặt thay đổi sau đó cung kính giải thích:

- Lãnh đội trưởng, lần này là do tiểu tử kia liều lĩnh khiêu khích ta, ta tuyệt đối không có ý tứ muốn phá hư nhiệm vụ!

- Hừ! Ta không quan tâm giữa các ngươi có ân oán gì, dù sao hai người ở trong đội ngũ hộ tống, nhất định phải tuân thủ theo quy củ của ta, có cừu hận sinh tử gì phải chờ sau khi nhiệm vụ hộ tống hoàn thành thì tiếp tục giải quyết, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Lãnh đội trưởng cũng không mua trướng Nhạc Đăng, liếc mắt nhìn hắn, mang theo uy hiếp lạnh giọng nói:

- Nhạc Đăng ngươi trước khi đến được Bạch Mông Thành tốt nhất nên khiêm tốn một chút, sau khi tới Bạch Mông Thành ta sẽ không tiếp tục xen vào chuyện giữa các ngươi!

- Dạ dạ, tại hạ đã biết, nhất định sẽ không phá hư nhiệm vụ!

Nhạc Đăng ở trước mặt Lãnh đội trưởng không hề dám có chút càn rỡ, tuy rằng bị giáo huấn nhưng chỉ có thể khom người cung kính đáp ứng.

Tần Phàm liếc mắt nhìn qua trung niên nhân, nhận ra được người này là cường giả từng thử nghiệm thực lực khi tuyển hắn, tên Lãnh Thiên, hắn suy đoán đối phương có thực lực tam kiếp bán thân, là đội trưởng đội ngũ hộ tống lần này, lần này là do hắn toàn quyền phụ trách.

Tần Phàm biết được thực lực của mình hiện tại không thể so được với tam kiếp bán thân, hơn nữa biết có mặt Lãnh Thiên tại đây Nhạc Đăng cũng sẽ không dám tiếp tục càn rỡ, vì thế đều thu lại kinh khí trên người, đi tới một bên lẳng lặng không lên tiếng.

Nhiệm vụ hộ tống lần này của họ chỉ cần đem đội buôn hộ tống tới bên ngoài Bạch Mông Thành là được, đến lúc đó hoàn thành xong nhiệm vụ, hắn vẫn có cơ hội giải quyết Nhạc Đăng kia. Trên thực tế, nếu không phải kiêng kỵ Nhạc Đăng còn có hai đồng bạn, chỉ là nhất kiếp bán thân hắn thật sự không hề để vào trong mắt.

- Ngươi tên là gì?

Khi Tần Phàm đi qua một bên không lâu, Lãnh Thiên chợt nhìn qua hần hỏi.

- Lãnh đội trưởng, tại hạ Tần Phàm!

Tần Phàm hơi cảm giác có chút ngoài ý muốn, nhưng ở trước mặt tam kiếp bán thần, hần không dám tùy tiện, nhưng cũng chưa tới mức phải lễ độ cung kính như Nhạc Đăng, bình tĩnh trả lời.

- Tần Phàm!

Lãnh Thiên nhìn Tần Phàm, lời nói cũng không có quá nhiều cảm tình:

- Người trẻ tuổi, có đôi khi cho dù có chút thực lực nhưng đừng quá ngông cuồng. Ở thế giới này, nên điều thấp một chút tốt hơn. Thiên tài, có đôi khi cũng rất dễ dàng bị vẫn lạc.

Lời nói của Lãnh Thiên tuy rằng bằng sương, nhưng Tần Phàm có thể nghe ra được chân tâm thật ý bên trong, điều này làm cho hần cảm thấy có chút kinh ngạc. Hần không thể tưởng được ở trong Tân Thế Giới nhân tình lạnh lùng này, lại có tam kiếp bán thần bề ngoài lạnh lùng nhưng lại mở miệng nói ra lời quan tâm tới mình.

- Cảm tạ Lãnh đội trưởng cảnh tỉnh, nhưng con người của ta vốn không muốn làm lớn chuyện, nhưng nếu có phiền toái tìm tới cửa ta cũng sẽ không hề sợ hãi.

Nhưng sau đó Tần Phàm lại trả lời, điệu thấp đương nhiên là phong cách từ trước tới nay của hần, nhưng nếu người ta phạm tới cửa, vậy hần cũng không cần tránh né.

- Chính người tự suy nghĩ mà làm đi, dù sao lần này nhiệm vụ hộ tống chấm dứt, chuyện của các người ta cũng không tiếp tục hỏi tới.

Nghe được Tần Phàm trả lời, Lãnh Thiên liếc mắt nhìn hần, một lát sau mới nói ra. Nói xong cũng không tiếp tục lưu lại, lại đi kiểm tra tình huống của đội buôn.

Tần Phàm hiểu rất rõ mình đang làm gì.

Lãnh Thiên đã đi, hần ngẩng đầu nhìn qua Nhạc Đăng, Nhạc Đăng lại khiêu khích làm ra động tác như cắt ngang cổ gạt bỏ hần.

1253. Chương 1263: Cổ Mặc! Ma Chúng! (1)

Chương 1263: Cổ Mặc! Ma chúng! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Nhưng Tần Phàm cũng không đem người này đặt vào trong mắt, ánh mắt lướt qua toàn bộ đội ngũ hộ tống đội buôn.

- Lần này nhân số hộ tống tựa hồ hơi có chút nhiều hơn đi...

Sau đó hần thoáng nhíu mày, trong lòng chợt cảm giác có một tia hương vị không tầm thường.

Tần Phàm đã đi tới Tân Thế Giới được một thời gian, đối với chuyện tại Tân Thế Giới cùng Hoàng Hôn Thành cũng không đến mức hoàn toàn không nhận thức như lúc ban đầu, mà bởi vì tiếp nhận nhiệm vụ nên hần cũng nghiêm túc phân tích tin tức về nhiệm vụ lần này.

Thông qua tìm hiểu, hần biết lần này một nhóm mạo hiểm giả sắp sửa hộ tống đội buôn được gọi là Hoàng Đồ thương đội, đặc biệt chuyên kinh doanh được tài cùng đan dược, thương đội này có vài cửa hàng trong Hoàng Hôn Thành, nhưng ở trong thành chỉ được xem là một đội buôn trung hạ đẳng mà thôi.

Mà Bạch Mông Thành là một tòa đại thành cách Hoàng Hôn Thành gần nhất, lộ trình chừng hai tháng thời gian. Trên đường đi phải ngang qua một mảng núi non hoang vu lớn, nhưng bên trong núi non cũng không có yêu thú hay đoàn thể cường đạo nào quá mức cường đại.

Cho nên dưới loại tình huống như vậy, một đội buôn trung hạ đẳng bình thường cũng chỉ cần thuê hai ba mươi mạo hiểm giả hộ tống là đã đủ.

Nhưng hiện tại Tần Phàm lại phát hiện nhân số hộ tống đội buôn chừng năm sáu mươi người, ước chừng nhiều hơn bình thường tới gấp đôi! Hơn nữa một đội ngũ hộ tống như vậy bình thường đều do võ thánh tạo thành chiến lực mà bán thần cường giả chỉ lãnh đạo, tỉ lệ bán thần cùng cửu cấp võ thánh đại khái chỉ khoảng một phần so với hai, nhưng hiện tại lại một so một, số lượng bán thần cường giả nhiều hơn mức bình thường!

Ngoài ra đội trưởng hộ tống Lãnh Thiên thực lực đã đạt tới tam kiếp bán thần! Tam kiếp bán thần ở trong Hoàng Hôn Thành có thể tính là một nhân vật, không ngờ lại đi hộ tống ột thương đội!

Những dấu hiệu này xem ra nhiệm vụ hộ tống lần này cực kỳ dị thường!

- Chẳng thể trách thù lao lần này lại nhiều hơn bình thường rất nhiều, phỏng chừng lần này hộ tống không phải là đan dược hoặc dược liệu bình thường đơn giản như vậy!

Ánh mắt nhìn về phía đội ngũ đang chuẩn bị, trong lòng Tần Phàm lại thêm một phần tâm tư.

Tuy rằng trong lòng có một ít nghi hoặc cùng lo lắng, nhưng hắn cũng không phải người nửa đường lùi bước. Hơn nữa lần này ngoại trừ thù lao hắn còn có ý tứ đi lịch lãm, không khả năng bởi vì nhiệm vụ có khó khăn mà buông tha hộ tống.

- Xuất phát!

Mọi người trong thương đội đều là cường giả cao thủ không kém, hiệu suất làm việc tự nhiên cũng cực cao, rất nhanh mười cỗ xe đã trang bị xong hàng hóa. Lãnh Thiên vừa ra lệnh một tiếng, đội ngũ hộ tống liền chậm rãi đi ra Hoàng Hôn Thành.

Lãnh Thiên cũng là một mạo hiểm giả kinh nghiệm phong phú, ngay từ đầu hắn chú trọng thăm dò thám báo, phải ra mười mạo hiểm giả đi phía trước mở đường thăm dò, liên tục đem tin tức báo về. Mặt khác còn có mười mạo hiểm giả đi đoạn hậu, phòng ngừa có người từ phía sau đánh lên.

Tần Phàm chỉ là một bát cấp võ thánh, tuy rằng thực lực mạnh hơn bát cấp võ thánh bình thường, nhưng dù sao cũng không phải chủ lực của đội ngũ hộ vệ, hắn được Lãnh Thiên an bài đi cuối cùng đội ngũ đoạn hậu.

- Hừ, một bát cấp võ thánh nho nhỏ, thật không biết bằng vào cách nào mà chui vào được đội ngũ, vào được cũng chỉ cản trở thêm mà thôi.

Khi đội ngũ tách ra, Nhạc Đăng vẫn không quên trào phúng Tần Phàm. Nhạc Đăng là nhất kiếp bán thần, cho nên bị phân vào đội ngũ chủ lực.

- Người rất nhanh liền sẽ biết!

Tần Phàm chỉ thần nhiên đáp lại, phân đi đoạn hậu hắn cũng không hề có ý kiến, như vậy nếu gặp nguy hiểm trọng đại bản thân cũng không cần đứng mũi chịu sào, dù sao hắn chỉ là võ thánh, thực lực có hạn.

- Hổng...

Tiểu Chiến lại tức giận dựng thẳng lông mày, nó xem Tần Phàm là lão đại, Nhạc Đăng khinh thường Tần Phàm cũng như khinh thường nó. Nhìn ra được nó đối với Nhạc Đăng đã bất mãn tới cực điểm.

Tần Phàm thật vất vả mới dỗ dành tiểu Chiến, nhưng khi tiểu Chiến tức giận, hắn cảm giác được từ trên người nó có một cỗ năng lượng mệnh môn cường đại bắt đầu khởi động, làm trong lòng hắn cũng không nhịn được âm thầm khiếp sợ.

Hắn có thể tưởng tượng ra được nếu tiểu Chiến thật sự phẫn nộ, cho dù là Nhạc Đăng phỏng chừng không chịu nổi một kích của nó. Phải biết rằng khi tiểu Chiến chỉ là lục cấp yêu thú đã có thể giết chết lục cấp yêu thú vương giả Thiên Sí Hổ!

Hiện tại tiểu gia hỏa đã là cửu cấp yêu thú, muốn giết một nhất kiếp bán thần còn không phải chỉ là việc tùy tiện? Hơn nữa Tần Phàm còn biết đó còn chưa phải là cực hạn của nó.

Nhưng bởi vì có lời cảnh cáo của Lãnh Thiên, hắn cũng khó thể động thủ với Nhạc Đăng ngay lúc này, chỉ phục tùng an bài đi ra phía sau đội ngũ.

Bên trong đội ngũ phía sau có năm võ thánh cùng năm bán thần. Trong đó có một là nhị kiếp bán thần, bốn gã khác là nhất kiếp bán thần. Nhị kiếp bán thần đương nhiên là dẫn đầu đội ngũ đoạn hậu này, đương nhiên, trong đội ngũ chỉ có một mình Tần Phàm là bát cấp võ thánh mà thôi, ngoài ra đều là cửu cấp võ thánh.

- Người gọi là Tần Phàm phải không? Ta biết người cùng Nhạc Đăng có chút ân oán, nhưng vừa rồi Lãnh đội trưởng đã nói, chuyện của các người chờ xong nhiệm vụ thì tự mình đi xử lý. Hiện tại người thuộc quản lý của ta, cho dù người thật sự có thủ đoạn, nhưng hi vọng người cũng đừng nên sinh sự lung tung.

Khi Tần Phàm đi tới gần đội ngũ đoạn hậu, nhị kiếp bán thần kia đột nhiên hồ hững nói với hắn.

- Yên tâm, ta sẽ không gây phiền toái cho người!

Tần Phàm cũng không thêm để ý, gật đầu nói.

Bốn bán thần cường giả khác tự xem trọng thân phận nên không nhìn Tần Phàm, chỉ có vài võ thánh là cảm thấy hứng thú đối với hắn. Bọn họ cùng là võ thánh, chứng kiến người có cảnh giới còn thấp hơn mình lại dám khiêu khích bán thần cường giả đương nhiên là có chút bội phục.

- Chào, ta gọi là Hải Hằng, là người đến từ Thủy Nguyên đại lục.

Một thanh niên nam tử có làn da màu lam nhạt, lỗ tai hơi có vẻ hẹp dài có chút giống mang cá chủ động đi tới nói với Tần Phàm.

- Tần Phàm, đến từ Vũ Thiên đại lục.

Thấy người kia tự giới thiệu, Tần Phàm cũng không phải người cao ngạo, liền trả lời hắn. Nhưng khi hắn chứng kiến dung mạo của nam tử kia, không khỏi cảm thấy có chút kỳ quái, lại nhìn thoáng qua lỗ tai người kia.

- Ha ha, người cũng không cần cảm thấy kỳ quái, ta cũng không phải yêu thú biến hóa, ta là nhân loại chân chính. Thủy Nguyên đại lục tuy rằng gọi là đại lục, nhưng trên thực tế cơ hồ đã biến thành thủy thể giới, chỉ có lục địa cực nhỏ, cho nên phần lớn thời gian chúng ta đều sinh hoạt trong nước, dần dần nhân loại cũng trưởng thành hình dạng này.

Nam tử gọi là Hải Hằng thấy Tần Phàm tò mò, giải thích:

- Kỳ thật người hắn là cũng biết trong Tân Thế Giới có nhiều người đến từ những đại lục bất đồng, đoán chừng là người mới tới đây không lâu, chờ sau khi người ở đây vài chục năm sẽ phát hiện dạng người quái lạ gì cũng đều có.

1254. Chương 1264: Cổ Mặc! Ma Chung! (2)

Chương 1264: Cổ Mặc! Ma chung! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

- Ân, thật sự là lần đầu tiên ta nhìn thấy nhân loại có hình dạng đặc biệt như người, hi vọng người bỏ qua cho.

Tần Phàm gật đầu đáp, kỳ thật mấy ngày nay ở lại trong Hoàng Hôn Thành hắn cũng phát hiện bên trong thành có một ít nhân loại bất đồng, cũng có yêu thú biến hóa sinh sống. Chỉ cần yêu thú không chủ động gây chuyện, nhân loại cũng sẽ không làm gì họ. Đương nhiên yêu thú chưa biến hóa trừ phi là được nhân loại thuần hóa, nếu không sẽ không cho phép tiến vào thành thị của nhân loại sinh sống.

Hải Hằng là người thích nói chuyện, hơn nữa đối với chuyện của Tần Phàm lại biểu lộ vẻ vô cùng hứng thú. Đội ngũ vẫn một mực đi tới, rất nhanh đã rời khỏi Hoàng Hôn Thành được vài ngày, mà hai người họ vẫn nói chuyện vui vẻ không ngừng.

- Tần Phàm, người mới đi tới Hoàng Hôn Thành nên có thể chưa biết, Nhạc Đăng kết thù kết oán với người ở mặt ngoài giống như là một người thô lỗ, nhưng trên thực tế con người của hắn thật âm tàn...Ta nghe nói qua, người này từng giết chết nhị kiếp bán thần.

Sau khi quen thuộc, Hải Hằng hạ giọng nói với Tần Phàm.

- Nghe nói trên người hắn có một món vũ khí phẩm cấp không tệ, giết người vô hình vô sắc, người nhất định phải chú ý.

- Đa tạ Hải huynh nhắc nhở!

Tần Phàm đáp, đối với việc này cũng lưu tâm. Nhưng hắn cũng không hề sợ Nhạc Đăng, hắn phỏng chừng với thực lực hiện tại của mình tuy rằng chưa chắc giết chết được nhị kiếp bán thần, nhưng cho dù Nhạc Đăng có được thực lực tam kiếp bán thần cũng rất khó thể giết chết được hắn.

Ưu thế lớn nhất của Tần Phàm là lực phòng ngự cùng khí lực, sinh mệnh lực cùng khả năng khôi phục của hắn. Không phải là bán thần, nhưng hắn lại mạnh hơn bán thần bình thường!

- Nhưng mà trên người người ta lại cảm giác được một cỗ lực lượng vô cùng cường đại...loại lực lượng này tựa hồ có chút quen thuộc với ta, đó là thủy nguyên lực lượng, thậm chí thật giống như lực lượng thần linh ở thế giới của ta...loại lực lượng này thập phần viễn cổ xa xôi, ta từng cảm thụ qua trong một lần đi qua di tích rừng rậm, hơn nữa ta cũng đã nhận được một ít kỳ ngộ bên trong.

Hải Hằng dừng một chút, sau đó vô cùng tò mò đánh giá Tần Phàm thấp giọng nói, nhưng vẫn có điều giấu diếm không nói thẳng ra.

- Cái gì?

Nghe được lời nói của Hải Hằng, trong lòng Tần Phàm chợt động, có chút kinh ngạc hỏi:

- Người muốn nói trên người ta có lực lượng của thần linh Thủy Nguyên đại lực?

Trong lòng hắn rõ ràng lực lượng mà Hải Hằng cảm thấy quen thuộc hắn là lực lượng của ma chủng Thủy Kỳ Lân. Nghe ý tứ của Hải Hằng, Thủy Kỳ Lân ma tôn thể nhưng chính là thần linh của Thủy Nguyên đại lực!

Cho tới nay hắn từ chỗ Cổ Mặc lấy được tin tức đều là viễn cổ ma tôn chiến đấu lưu lại ngũ đại ma chủng, nhưng hắn chưa bao giờ biết được chiến trường mà chư thần đại chiến nằm tại nơi nào, càng không nghĩ qua ma tôn từng nắm giữ một thế giới trong tay.

Toàn bộ tri thức đều do Cổ Mặc nói cho hắn biết.

Lúc này Tần Phàm cảm nhận được có chút manh mối rải rác, muốn kết hợp lại nhưng khoảnh khắc vẫn không nghĩ ra. Nhưng hắn mơ hồ cảm giác được, Hắc Hỏa vô thánh Cổ Mặc mà hắn quen thuộc như thầy như cha tựa hồ có chút liên hệ nào đó đối với ma chủng.

Nhưng cho tới hiện tại không biết Cổ Mặc còn sống hay đã chết, càng khỏi nói tới biết được hắn đang ở địa phương nào. Đầu mối duy nhất là Tần Phàm cảm giác được một tia khí tức đặc thù viễn cổ của Cổ Mặc ngay trong Tần Thế Giới này.

Hắn cho rằng là ảo giác, nhưng hiện tại tựa hồ đột nhiên cảm thấy không chỉ đơn giản như vậy.

- Cần thận, có địch tập kích!

Nhưng ngay khi Tần Phàm vừa định lên tiếng hỏi thăm chuyện của Thủy Nguyên đại lực, nhưng ngay lúc này từ phía trước truyền tới thanh âm ồn ào.

Thời điểm Tần Phàm nghĩ đến chuyện giữa Cổ Mặc cùng Ma chủng, bỗng nhiên nghe được phía trước truyền đến một tiếng dị nổ, tuy hắn cũng rất muốn biết hiện tại Cổ Mặc ở chỗ nào, còn có qua lại của năm đại Viễn Cổ Ma Tôn hóa thành Ma chủng, nhưng ở thời điểm này cũng không khỏi không gián đoạn liên tưởng.

Hắn không có quên nhiệm vụ lần này của mình.

- Hắn là thật sự có chuyện gì đã xảy ra?

Nghe được thanh âm cảnh cáo địch tập kích, hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, sau đó ánh mắt quang hướng tiền phương. Thân thể của hắn trải qua bốn khóa Ma chủng cải tạo, ngũ giác viễn siêu thường nhân. Cho dù là một ít một kiếp hai kiếp Bán Thần cường giả, ở phương diện thị lực, thính lực cũng chưa chắc bì kịp được hắn.

Xuyên thấu qua đội ngũ hộ vệ thật dài, Tần Phàm thấy được ở phía trước trong một cái sơn cốc, lúc này đây đội dò xét trong đội ngũ hộ tống ngừng lại, hơn nữa có một người trên bờ vai trũng một mũi tên, sắc mặt tái nhợt, bản thân bị trọng thương. Hắn nhìn lại hai bên sơn cốc kia, tựa hồ ẩn ẩn có cát dấu bóng đen ở trong núi rừng.

Những bóng đen cát này dấu khí tức đều tương đối ẩn nấp, tựa hồ là cố ý mai phục ở đây đây.

Chứng kiến tình huống như vậy, Tần Phàm suy đoán vốn những người đối diện kia tính toán đội thương đội lần này hoàn toàn tiến nhập mới động thủ, nhưng bởi vì một người trong đội dò đường phía trước cảnh giác phát hiện ra mai phục, đối phương không thể không sớm phát tiền, muốn là diệt khẩu người này. Kết quả cũng không có giết chết người này, ngược lại làm cho hắn kinh kêu ra tiếng, thông tri toàn bộ đội ngũ.

- Chuyện gì phát sinh rồi hả? Chúng ta đi qua xem.

Một bên Hải Hằng lại không có thị lực cách xa giống như Tần Phàm, có thể chứng kiến tình huống phát sinh phía trước, nghe được thanh âm cảnh cáo, hắn muốn đến phía trước đi thăm dò xem tình huống.

- Đừng nhúc nhích, nguyên một đám lưu tại nguyên chỗ chờ lệnh!

Nhưng tên Nhị kiếp Bán Thần với tư cách phân đội trưởng đội bọc hậu kia, vào lúc đó lại ngăn trở hắn và mấy cái khác muốn đến phía trước tìm hiểu, hơn nữa đối với bọn họ trầm giọng nói ra:

- Hiện tại phía trước chúng ta gặp tình huống, nhưng Lãnh đội trưởng hắn sẽ giải quyết. Chúng ta phải ở chỗ này chờ lệnh, dự phòng còn có địch nhân từ sau phương đánh lên.

Nghe Nhị kiếp Bán Thần này nói, mấy người khác chỉ phải thôi, bất quá cũng đều cố gắng ngấm nhìn tình huống phía trước. Đáng tiếc ngoại trừ Nhị kiếp Bán Thần kia, đoán chừng không có người nào có thể có thấy tình huống như Tần Phàm vậy.

- Tần Phàm, người có thể chứng kiến phía trước là chuyện gì phát sinh hay không?

Hải Hằng ở bên cạnh Tần Phàm, chứng kiến Tần Phàm vào lúc đó tựa hồ có chút nhập thần nhìn về phía trước. Không khỏi nghi vấn hỏi thăm.

- Phía trước có một cái sơn cốc, địch nhân mai phục ở trong rừng rậm hai bên, muốn chờ thời điểm chúng ta thông qua sơn cốc đánh lên, nhưng bị người của chúng ta sớm phát hiện. Bất quá tạm thời còn không có biện pháp biết rõ địch nhân là người nào, cũng không biết số lượng bao nhiêu.

Tần Phàm nhìn nhìn, sau đó nói.

- Thực là thế này sao? Vậy Lãnh đội trưởng đâu?

Hải Hằng nghe được Tần Phàm trả lời, không khỏi khê giạt mình. Hắn nghĩ mãi mà không rõ mình là một Cửu cấp Võ Thánh, ở bên trên ngũ giác lại so ra kém một Bát cấp Võ Thánh, hơn nữa rất rõ ràng những Nhất kiếp Bán Thần ở bên cạnh kia cũng là thấy không rõ lắm.

1255. Chương 1265: Sự Tình Có Kỳ Quái.

Chương 1265: Sự tình có kỳ quái.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhị kiếp Bán Thần kia nghe được Tần Phàm nói, không khỏi cũng kinh ngạc đem ánh mắt quăng tới, hẳn cũng thật không ngờ Tần Phàm thấy vậy mà so với hắn còn muốn rõ ràng hơn một ít. Thế mới biết Bát cấp Võ Thánh này có thể gia nhập đội ngũ, hơn nữa còn dám cùng một gã Nhất kiếp Bán Thần ở trước mặt kết thù kết oán, thực sự không phải là không có dựa vào.

- Lãnh đội trưởng hẳn đang chuẩn bị cùng dịch nhân đàm phán.

Tần Phàm trả lời nói ra.

Lúc này Lãnh Thiên với tư cách đội trưởng toàn bộ đội ngũ, sắc mặt lộ ra có chút khó coi. Hắn ý bảo toàn bộ đội ngũ ngừng lại, sau đó bộ pháp bình tĩnh đi về hướng đội ngũ phía trước, hai mắt đảo qua chỗ ẩn nấp trên hai bên sơn thể phía trước.

- Là bằng hữu phương nào? Chúng ta là thương đội đến từ Hoàng Hôn Thành. Tại hạ là tam kiếp Bán Thần Lãnh Thiên, hy vọng có thể cho chút mặt mũi, để cho chúng ta thông qua, miễn động can qua, tổn thương hòa khí. Các hạ không ngại lưu lại danh hào, chờ chúng ta bình an tới Bạch Mông Thành, tất có một phần lễ trọng bổ sung.

Lãnh Thiên ở phía trước đội ngũ, thanh âm mang theo một loại năng lượng uy áp thần bí vang vọng lấy hai bên sơn cốc.

- Ha ha, không hổ là tam kiếp Bán Thần, có chút thực lực, bất quá cũng không ngoài như vậy mà thôi.

Nghe được trong thanh âm của Lãnh Thiên mơ hồ bí mật mang theo vẻ uy hiếp. Trong sơn cốc đối diện cũng truyền đến một thanh âm đồng dạng có được uy áp cực kỳ cường đại, theo khí tức ẩn ẩn truyền đến kia đoán chừng, thực lực của người này chưa hẳn thấp hơn Lãnh Thiên.

- Có chuẩn bị mà đến?

Nghe được cái thanh âm này, Lãnh Thiên không khỏi khẽ chau mày. Hắn vốn chỉ là tiểu nhân vật trong thương đội, cho dù có người có hứng thú đối với hàng hóa lần này, nhưng mà cũng không thể xuất động đến tam kiếp Bán Thần đây. Hắn vốn là muốn dùng tên tuổi tam kiếp Bán Thần dọa đối phương đi. Nhưng bởi như vậy, ngược lại là tương đương với gián tiếp làm cho đối phương khẳng định mục tiêu.

Lúc này đây nhiệm vụ bị lộ rồi!

Đến lúc này, Lãnh Thiên đã biết tính nghiêm trọng của chuyện tình. Hắn phân tán đội ngũ hộ tống lần này, cũng có được nguyên nhân đặc thù không muốn cho người nhìn ra thương đội lần này mang theo nhiệm vụ trọng yếu, nhưng bây giờ đối phương cũng xuất động đến tam kiếp Bán Thần, rõ ràng không chỉ là cướp bóc bình thường, mà là có mục đích mà đến.

- Vậy các hạ đến tốt cùng muốn như thế nào?

Nghĩ tới đây, Lãnh Thiên liền trầm giọng hướng về trong sơn cốc hỏi lần nữa. Trên thực tế, trong lòng của hắn đã biết rõ lúc này đây sự tình khó có thể hòa giải rồi, đã âm thầm làm ra chuẩn bị chiến đấu, bọn hộ vệ phía sau hắn cũng đều trận địa sẵn sàng đón quân địch.

- Hắc hắc, đây không phải nói nhắm sao? Dem toàn bộ hàng hóa mà thương đội vận chuyển lần này đều lưu lại, kể cả đồ vật ta muốn nhất, có lẽ các ngươi sẽ hiểu là vật gì. Nếu không, tất cả những người các ngươi ở nơi này, một cái cũng không có cách nào còn sống ly khai.

Lúc này thanh âm âm lãnh kia trên tức cười cười, sau đó lần nữa nói ra.

- Không tốt, chỉ sợ sẽ phát sinh chiến đấu, mọi người nhanh chuẩn bị.

Nghe đến đó, Tần Phàm biết rõ một hồi đại chiến đã là không thể tránh được, bởi vì lần này thương đội hội mời tam kiếp Bán Thần đến hộ tống, như vậy nhất định là sẽ không chịu dễ dàng bỏ qua vật phẩm hộ tống như vậy.

Đây cũng là chỗ Tần Phàm lo lắng từ vừa mới bắt đầu. Còn nhiệm vụ hộ tống lần này hoàn toàn chính xác cũng như hắn nghĩ như vậy, không có đơn giản chỉ là hàng hóa có chút quý trọng bình thường, có lẽ ở trong

thương đội cắt dấu bảo vật trên quý gì đó. Mà tin tức này, vốn là muốn ít xuất hiện hành động, nhưng vẫn là bị để lộ tin tức.

- Các hạ muốn cố ý như thế, như vậy liền chuẩn bị thừa nhận hậu quả bị diệt a!

Quả nhiên, ngay thanh âm của Tần Phàm rơi xuống không lâu, thanh âm của Lãnh Thiên rất nhanh liền bay thẳng trời cao, ở trong sơn cốc quanh quẩn đi ra:

- Hộ vệ đội, chuẩn bị chiến đấu!

Ầm ầm...

Sau một khắc, thanh âm giống như là tiếng sấm lập tức vang lên, sau đó chứng kiến một đạo ánh đao lãnh diễm, ở bên đội ngũ đằng kia lồng lộng nga nga xuất hiện, phô thiên cái địa trực tiếp hướng về đội ngũ cắt dấu trong sơn cốc kia bổ tới.

Lãnh Thiên xuất thủ!

Lực lượng của Tam kiếp Bán Thần không phải chuyện đùa, một đao kia phẳng phất như có một đầu sông băng ở trong hư không bổ ra, dù cho cách vài dặm xa, Tần Phàm cũng cảm thấy một cổ lãnh ý kia cách không truyền đến, trong đó ẩn chứa huyền ảo cùng quy tắc, đủ để là phá núi bổ biển.

- Hắc hắc, Hoàng Hôn Thành Lãnh Thiên, Lãnh Tuyệt Đao pháp ngay cả tứ kiếp Bán Thần cũng phải kiêng kị, vấn đề này ta cũng có nghe thấy, bất quá hôm nay Đâu Khi ta ngược lại là muốn nhìn xem người cuối cùng có bao nhiêu cân lượng!

Mà chứng kiến Lãnh Thiên vào lúc đó kiên quyết ra tay, đối phương cũng biết lúc này đây hàng hóa là không thể nào dễ dàng đắc thủ như vậy rồi, sau đó một người làm như đầu lĩnh của đối phương cười lạnh một tiếng, ở trong sơn cốc bay ra.

Chỉ thấy người này một thân đại hồng bào đỏ tươi, tóc kim sắc bạc tạc như là một đầu sư tử, bên trong gương mặt thô cuồng cắt dấu một tia âm lãnh, cầm trong tay một kim thiết đại giản, ngược lại là lộ ra bá đạo vô song.

Trong tay Đại Hán áo bào hồng này cầm đại giản, thuộc về loại cây roi, dài mà không có lưỡi, có bốn lạng, khoảng chừng một mét hai, xem trọng lượng kia có vẻ rất nặng, đoán chừng trọn vẹn đã ngoài ngàn cân, không phải người có khí lực cực lớn là không thể vận dụng tự nhiên. Nghe nói loại vũ khí hạng nặng này lực sát thương thập phần khả quan, dù cho cách hộ giáp cũng có thể đập chết người sống.

Mà Đại Hán áo bào hồng này vừa xuất hiện, cầm đại giản trong tay hung hăng hướng về ánh đao khuynh đảo băng hà kia bổ tới, hai tay của hắn dùng sức, cũng có một loại lực lượng và khí thế nhỏ núi sông, người thứ nhất vừa bổ ra, liền có tầng tầng kinh khí màu vàng ngưng kết, như là một tòa Đại Sơn lồng lộng nga nga, đối chiến băng hà kia.

- Người này ta nhận ra... tên là Đâu Khi, cũng là một gã tam kiếp Bán Thần, là bọn cướp hung hãn nhất vùng này của chúng ta rồi! Bất quá nghe nói thằng này không bảo bất động, như thế nào sẽ vừa ý tiểu thương đội này của chúng ta?

Đại Hán áo bào hồng hiện kia thân ra, bay lên giữa không trung, Hải Hằng ở một bên cũng cuối cùng nhận ra được người này.

- Mọi người cẩn thận, đằng sau cũng có người bọc đánh đã tới, xem ra lúc này đây chúng ta hộ tống cũng không phải là thương đội bình thường đơn giản như vậy...

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, hắn cảm thấy ở sau lưng cũng truyền đến tiếng động.

Đến lúc này, hắn đã cơ hồ có thể khẳng định, bọn họ là phải lâm vào bên trong một cuộc ác chiến rồi. Và hắn càng có thể khẳng định, vật phẩm hộ tống lần này tuyệt không phải bình thường. Là bảo vật trên quý đến mức ngay cả tam kiếp Bán Thần cũng phải động tâm, tự mình xuất lĩnh đội ngũ chặn cướp.

1256. Chương 1266: Tạo Ra Hồn Chiến. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1266: Tạo Ra Hồn Chiến. (1)

Ở bên trong một mảnh sơn mạch này, bao la mờ mịt mà âm trầm.

Trong không khí lan tràn lấy một loại hào khí vô cùng áp lực, cái loại hào khí kia, ở trong ngọn núi tầm đó, ở giữa núi rừng, ở trong sơn cốc, bị đẩy ra tầng tầng nặng nề, mà phong vân trên bầu trời phẳng phất giống như cũng nhận được tác động, rất nhanh tụ tập lại, che đầy một mảng lớn khu vực.

Ở bên trong một mảnh sơn mạch này, ánh mặt trời chiếu xuống đã thập phần thưa thớt, không cảnh có chút mờ ám mờ lung, làm cho không khí càng thêm áp lực.

- Cái gì? Tần Phàm người nói là chúng ta đã bị bao vây, hiện tại đằng sau cũng có người đang gần tới, muốn tiền hậu giáp kích sao?

Ở đội ngũ cuối cùng, nghe được Tần Phàm nói, Hải Hằng cùng vài tên Võ Thánh đều kinh dị nhìn quanh bốn phía, muốn tìm ra chỗ địch nhân ẩn dấu.

Nhưng mà, những người này cũng không có ngũ giác nhạy cảm như Tần Phàm, nơi nào sẽ dễ dàng liền phát hiện những người ôm ý niệm đánh lén trong đầu mà đến như vậy. Khí tức của những người này cực kỳ ẩn nấp, có lẽ là nhân viên nghiêm chỉnh huấn luyện.

- Như thế nào ta cảm giác không thấy có người đến nhỉ?

Mà những nhất kiếp Bán Thần kia, vốn nếu dùng thực lực so với Tần Phàm thì cao hơn rất nhiều, nghe nói như thế cũng không khỏi cau mày, bởi vì ngay cả bọn hắn cũng cảm giác không thấy có người tới gần ở phía sau. Nhưng chứng kiến bộ dạng Tần Phàm vô cùng ngưng trọng, không giống như là giả bộ, trong nội tâm cũng không khỏi có chút hoài nghi.

- Hiện tại bọn hắn đã tới gần ở trong một dặm rồi, chúng ta phải nhanh thông tri đội ngũ phía trước, để tránh bị đánh trở tay không kịp.

Lúc này Tần Phàm lại trịnh trọng nói ra, trong lòng của hắn hoàn toàn chính xác thập phần ngưng trọng, lúc này đây địch nhân rõ ràng cho thấy trước sau bọc đánh, có chuẩn bị mà đến, hắn đặt mình trong trong đó, tính nguy hiểm cũng là thật lớn.

- Có thật không vậy?

Nhưng dù sao Tần Phàm chỉ là Bát cấp Võ Thánh, là một cái cảnh giới thấp nhất trong mười người ở đây, cho nên những người khác đối với hắn lại không quá tín nhiệm, vào lúc này chỉ có thể quăng ánh mắt hướng tới nhị kiếp Bán Thần với tư cách tiểu đội trưởng bọc hậu kia.

Lúc này nhị kiếp Bán Thần kia là lông mày nhíu chặt, thẳng đến thời điểm Tần Phàm nói địch nhân đã tới gần ở trong một dặm, sắc mặt hắn mới kinh động ngẩng đầu lên nhìn xem Tần Phàm, trong miệng khiếp sợ nói:

- Quả nhiên là có địch nhân ở đằng sau bọc đánh mà đến rồi, nhân số tựa hồ còn không ít, sao ngươi có thể so với ta còn phát hiện ra trước?

Nghe được nhị kiếp Bán Thần kia hoàn toàn chính xác là có nhận thấy, tám người khác đều vô cùng kinh ngạc nhìn về phía Tần Phàm. Tần Phàm chỉ là một Bát cấp Võ Thánh, dĩ nhiên có được cảm ứng lực so với nhị kiếp Bán Thần còn muốn nhạy cảm hơn, thật sự là khiến người vô cùng ngoài ý liệu.

- Việc này tình thế nghiêm trọng, chúng ta nhanh đi thông tri bọn người Lãnh đội trưởng.

Xác nhận tin tức của Tần Phàm, nhị kiếp Bán Thần kia cũng không dám lại do dự, lập tức khởi hành hướng về phía trước tiến đến. Những người khác cũng rất nhanh đuổi kịp, dù sao hiện tại đã xác định có địch nhân từ phía sau mà đến, chỉ dựa vào mười người bọn hắn một mình tác chiến rõ ràng là không thể nào đủ, không bằng tập kết đến đại bộ đội cùng một chỗ chống cự.

Mà Tần Phàm vào lúc này cũng một bên vội vàng tiến về phía trước, đồng thời hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía hộ vệ đội trưởng Lãnh Thiên cùng Đâu Khi đối diện kia ở giữa đánh nhau. Hai người này đều là tam kiếp Bán Thần, hơn nữa nghe bọn người Hải Hằng giới thiệu, Đâu Khi này rõ ràng cũng không phải nhân vật bình thường, là cái loại hung danh lan xa a.

Ở sau khi Lãnh Thiên bỏ ra một đao băng hà, Đâu Khi kia dùng một loại xu thế núi cao đón đánh.

Nước gợn dậy sóng, thế núi mệnh mông cuộn cuộn, nước động 300 trượng, sơ thế cao ngàn mét.

Nước quần núi chuyển, núi theo nước động

Hai người ở trên bầu trời độ sức cũng không có rõ ràng phân ra cao thấp, chỉ có trận trận ám lôi động tĩnh quanh quần ở bên trong một mảnh sơn mạch bao la mờ mịt này, rung động lấy nhân tâm mỗi người.

- Địch tập kích, đằng sau cũng có địch tập kích.

Lúc này, nhị kiếp Bán Thần phụ trách tiểu đội bọc hậu kia đã chạy trở về đại bộ đội chính giữa, hơn nữa trong miệng hướng về hộ vệ đội nhắc nhở kêu lên.

Nghe thanh âm của nhị kiếp Bán Thần, lập tức có bộ phận hộ vệ kinh ngạc mà khẩn trương chuyển qua phương hướng, cảnh giác nhìn xem phía sau.

Mà trên bầu trời, Lãnh Thiên cùng Đâu Khi kia cũng đều đã xong tiếp xúc so đầu đầu tiên, riêng phần mình trở xuống bên trong trận hình song phương, hai người đều cảm thấy đối phương lợi hại, lạnh lùng hướng về đối phương nhìn nhau.

- Hắc hắc, tam kiếp Bán Thần Lãnh Thiên, quả nhiên là có chút thực lực, bất quá những người các người hôm nay sợ rằng là khó có thể đi ra, ta dâng tặng cho các người một câu, không muốn chết hiện tại vẫn là tranh thủ thời gian đào tẩu a, chúng ta cam đoan không giết một người.

Đâu Khi kia ngạo nghễ đứng ở trên đỉnh núi, từ trên cao nhìn xuống đội ngũ thương đội hộ vệ phía dưới, trong miệng cười lạnh khiêu khích nói ra.

Lãnh Thiên thì là sắc mặt âm trầm, ánh mắt của hắn đảo qua trong sơn cốc phía trước đang chậm rãi hiện lộ ra nhân mã, cảm giác được địch nhân dần dần tới gần bọc đánh sau lưng, hắn cũng biết hôm nay một hồi đại chiến không thể tránh được rồi.

- Ngay tại chỗ kết xuống chiến trận, chuẩn bị đón đánh.

Sau đó thoại ngữ mang theo uy nghiêm nhàn nhạt của hắn truyền vào đến trong đội ngũ, hắn và một ít thân tín vào lúc đó liền bắt đầu đốc thúc mọi người chuẩn bị chiến tranh.

- Thỉnh mọi người nhất định phải bảo vệ tốt thương đội của chúng ta, chỉ cần vượt qua một kiếp này, thương đội chúng ta gia tăng cho tất cả mọi người trả thù lao gấp ba.

Mà người phụ trách thương đội kia vào lúc đó cũng bề bộn hướng về mọi người lớn tiếng nói.

Ở bên trong Tân Thế Giới này, Thần Tinh cực kỳ khó được, thoáng cái đề cao trả thù lao gấp ba, đầy đủ để cho không ít mạo hiểm giả động tâm rồi. đọc truyện mới nhất tại .

- Cái thương đội này vận chuyển đến tốt cùng là vật gì? Chỉ là một đám Linh Dược cùng Linh Đan, đoán chừng là rất khó để cho tam kiếp Bán Thần động tâm, hơn nữa còn phải xuất động nhiều nhân mã đến cướp bóc như vậy, nói ra chỉ có hài tử mới tin.

Mà Tần Phàm xem hết trận chiến đấu trên bầu trời kia, biết rõ Đâu Khi kia thực lực không thấp, trong nội tâm cũng không khỏi bắt đầu so đo lấy.

Ngũ giác của hắn linh mãnh, vào lúc đó mơ hồ phát hiện địch nhân đối diện và trước sau cộng lại khoảng chừng không sai biệt lắm trên trăm người, thậm chí chính thể thực lực so với bọn hắn bên này còn cường

đại hơn, hơn nữa đối diện mai phục đánh lén, rõ ràng cho thấy nguyên nhất định phải có, có thể nói tình thế bên đội ngũ thủ vệ của bọn hắc thập phần ác liệt.

- Ngao... lão đại, sắp đấu võ rồi, nhanh để cho ta xuống đại khai sát giới một trận a.

1257. Chương 1267: Tạo Ra Hồn Chiến. (2)

Chương 1267: Tạo ra hồn chiến. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Mà lúc này, Tiểu Chiến một mực phủ phục ở trên đầu vai Tần Phàm cũng mở lời nói ra, yêu thú vốn chính là chủng tộc hiếu chiến, tăng thêm trước kia bị Đại Hán tóc đỏ Nhạc Đăng khiêu khích mấy lần, nó một mực biệt khuất lấy, đã sớm muốn đại khai sát giới để phát tiết tâm tình rồi.

- Tiểu Chiến, người không nên gấp, một hồi đấu võ người trước ẩn dấu thực lực, tối đa chỉ hiển lộ ra thực lực nhất kiếp Bán Thần là đủ rồi, không nên để người quá chú ý mới tốt, nhớ chưa.

Tần Phàm vỗ vỗ đầu vai, cũng truyền âm đối với Hồng Mục Chiến Trư kia nói ra. Ở dưới loại tình thế này, hắc biết rõ dựa vào một người một thú bọn hắc là khó có thể ngăn cơn sóng dữ, còn không bằng tìm cơ hội phá vòng vây mà ra.

Hơn nữa hắc đoán chừng trong những thủ vệ ở đây cũng có không ít người ôm cái tâm tư này, nếu như một khi phát hiện tình thế địch ta kém nhau quá lớn, chỉ sợ rất nhanh sẽ tứ tán đi ra. Dù sao những mạo hiểm giả này cũng chỉ là tạm thời tập kết, làm như vậy là vì tiền thuê mà đến, nhưng coi như là tiền thuê lại phong phú, ném đi tánh mạng vẫn là cái gì cũng lấy không được đấy.

Mà vào lúc đó, ánh mắt của Tần Phàm cũng thoáng lạnh lùng xẹt qua phía trước, hắc thấy được Nhạc Đăng kia. Ở lúc trước thời điểm vào thành môn, Nhạc Đăng này mở miệng vũ nhục Kỷ Huyền Nhi, hắc đã từng nói qua thời điểm tương kiến lần sau sẽ giải quyết dứt khoát, cho nên lúc này đây nếu như có cơ hội, hắc tất nhiên sẽ ở trước khi rời đi giết chết người này

Nhất kiếp Bán Thần, dùng thực lực của hắc bây giờ, vẫn là tự tin có năng lực đi giải quyết đấy.

Nhìn lại phía trước, lúc này trên đỉnh núi hai bên sơn cốc, đã không ngừng có bóng người hiện lên mà ra, mà những nhân mã sau lưng kia, cũng đều đã chạy tới, một trước sau khoảng chừng hơn trăm người, bên trên nhân số so với tất cả mọi người hộ vệ đội còn nhiều hơn. Hơn nữa khí tức đại bộ phận của những người này đều cường đại, một khi phát ra, từ trên cao nhìn xuống, đối với người của hộ vệ đội đều là cảm giác áp bách thật lớn.

Tần Phàm cũng có thể cảm giác được lúc này trong hộ vệ đội có không ít người cảm thấy khủng hoảng, đặc biệt là những người chỉ là cảnh giới Võ Thánh kia, hai mặt nhìn nhau, trong nội tâm chưa hắc không có ý trốn.

- Ha ha, Lãnh Thiên, lúc này đây các người sẽ không có phần thắng, vẫn là ngoan ngoãn mang thứ đó giao ra đây a.

Khi đội ngũ đều hiển lộ ra đến, đối với một phương hộ vệ đội tạo thành khí thế áp bách, thủ lĩnh đạo phi đoàn Đâu Khi của đối phương liền mở lời nói ra lần nữa.

- Đâu khi, hôm nay người sẽ không thực hiện được ý đồ đâu, ta đây trước chém người.

Lúc này sắc mặt của Lãnh Thiên tái nhợt, lạnh lùng nói, sau đó nhất phi trùng thiên, Lãnh Nguyệt Cuồng Dao trong tay lại lần nữa hướng về một phương Đâu Khi kia chém tới.

Lúc này hắn làm sao không biết đối phương chiếm được hoàn cảnh thuận lợi, cho nên hắn phải rất nhanh giết chết thủ lĩnh đối phương, cái kia mới có thể bảo trụ nhiệm vụ hộ tống lúc này đây.

- Hừ, không biết tự lượng sức mình, các huynh đệ, giết cho ta, bọn hắn đã muốn chết, vậy thì giết chết tất cả mọi người cho lão tử.

Vào lúc này Đậu Khi kia hừ lạnh một tiếng, đại giản trong tay hướng lên trời không, một lần hành động hạ lệnh nói ra.

Lập tức từng đạo bóng đen ở trên ngọn núi đáp xuống, trước sau hai bên đồng loạt phát động tiến công. Trong khoảng thời gian ngắn, khắp nơi đều là công kích tràn ngập khí tức và năng lượng hủy diệt cường đại, các loại thanh âm nổ vang như là thiên lôi, không dứt bên tai.

Cũng may mắn kết cấu cùng các loại sơn thể trong không gian Tân Thế Giới này đều lộ ra càng chắc chắn hơn, nếu là ở Vũ Thiên đại lục, nhiều Võ Thánh thậm chí Bán Thần cường giả cùng nhau ra tay như thế, đoán chừng phương viên mười dặm cũng sẽ hóa thành tử vực rồi.

Tuy đều có thực lực không tệ, nhưng trận trận kinh phong kích xạ mà đến kia, cảm giác áp bách cường đại, vẫn để cho không ít Võ Thánh trở nên lo sợ. Những Võ Thánh này, nếu là ở bên trên Vũ Thiên đại lục còn có thể tính toán làm một phương cường giả, nhưng ở bên trong Tân Thế Giới này, lại gần kề ở tầng dưới chót.

Hôm nay Bán Thần cường giả ở đối diện, nếu so với hộ vệ đội thì nhiều hơn một ít, bởi như vậy, một ít Võ Thánh sẽ tránh không được phải trực tiếp chống lại Bán Thần cường giả, như vậy đối với bọn hắn mà nói là cực kỳ trí mạng, đại bộ phận Võ Thánh căn bản không có được thực lực đối kháng Bán Thần.

Mà lúc này Tần Phàm cũng cẩn thận giấu ở trong đội ngũ, trông thấy từ hậu phương vọt tới số lớn nhân mã, hắn vốn là đem Hồng Mục Chiến Trư trên đầu vai bỏ xuống đất, để cho tiểu gia hỏa này che dấu đến một bên, tùy thời đánh lén địch nhân, tạo thành hiệu quả nhất kích tất sát.

Dù sao trong địch nhân đối phương cũng có nhị kiếp Bán Thần, tuy khả năng đi đối phó hắn một Bát cấp Võ Thánh là không lớn, nhưng một khi chính diện chống lại, hắn chỉ sợ là có chút cố hết sức, mà đã có Tiểu Chiến hổ trợ, lại có thể nhẹ nhõm hơn không ít, thậm chí là nhất kích tất sát.

Sau một khắc, chỉ thấy tầng mây đông nghịt trên trời kia bao phủ, song phương phía dưới đại địa kéo ra trận thế, oanh oanh liệt liệt chiến lại với nhau.

- Hắc hắc, không thể tưởng được ở đây còn có một Bát cấp Võ Thánh, chắc chắn, xem ra thực lực hộ vệ đội này thật là chênh lệch, cảnh giới thấp như vậy cũng đi mời về...

Tuy Tần Phàm ít xuất hiện, nhưng vẫn rất nhanh bị một Cửu cấp Võ Thánh theo dõi, trên mặt người nọ mang vui vẻ trên tức, hướng về hắn vọt xông mà đến.

- Chết...

Nhưng mà thời điểm người kia còn nói chưa dứt lời, vào lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, sau đó dưới chân mạnh mẽ đạp mạnh, thân hình nhanh chóng hóa thành một đạo tàn ảnh lưu quang, lập tức xuyên qua thân thể của hắn.

- Bành...

Thanh âm kinh khí cùng không khí ma sát kịch liệt trong không khí nặng nề vang lên, lúc này sắc mặt của Tần Phàm tỉnh táo mà hờ hững. Vừa rồi gã Cửu cấp Võ Thánh đầu tiên kia muốn giết chết hắn, chỉ là ở trong một cái nháy mắt, đã biến thành một cỗ thi thể nằm dưới đất.

Hiện tại Tần Phàm, thực lực quá mạnh mẽ, Cửu cấp Võ Thánh đối với hắn mà nói, đã là không thể chịu nổi một kích.

Tuy bên trên cảnh giới vẫn chỉ là Bát cấp Võ Thánh đỉnh phong, nhưng thực lực thực tế, sau khi đi vào Tân Thế Giới trải qua rèn luyện một lần nữa, tinh thần, khí lực, tốc độ công kích, phòng ngự,... các phương diện của hắn đều đề cao thật lớn. Hắn thời điểm ở Vũ Thiên đại lục liền có thể độc chiến Cửu cấp Võ Thánh, huống chi hiện tại?

Tốc độ của hắn so với Cửu cấp Võ Thánh bình thường, ít nhất là nhanh hơn gấp hai. Mà lực công kích, cũng có thể thoải mái trực tiếp bài trừ đại bộ phận quy tắc Tiểu Thế Giới phòng ngự của Cửu cấp Võ Thánh.

Giống như là vừa rồi, tên Cửu cấp Võ Thánh kia khinh thị hắn, không hề có lực hoàn thủ liền bị giết chết rồi, thậm chí đến thời điểm này người chết kia còn không biết chuyện gì xảy ra.

1258. Chương 1268: Thanh Long Kỹ Cường Đại. (1)

Chương 1268: Thanh Long kỹ cường đại. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Người này vốn có thể chống đỡ một hồi, nhưng hắn sẽ không nghĩ tới một gã Bát cấp Võ Thánh có thể đột nhiên bộc phát ra lực lượng đáng sợ như vậy, thời điểm sắp chết, trong mắt hắn vẫn tràn đầy kinh hãi cùng khiếp sợ.

- Bát cấp Võ Thánh này tựa hồ có chút thực lực.

Chứng kiến Tần Phàm nhẹ nhàng như vậy liền giết chết một gã Cửu cấp Võ Thánh, một ít người ở phụ cận cũng phát hiện Tần Phàm bất đồng, sau đó rất nhanh lại có một gã Cửu cấp Võ Thánh hướng về bên này dựa sát tới.

Mà bởi vì nhiều người hỗn chiến, ở trong hỗn chiến đều là dựa vào cận chiến, rất ít sử dụng vũ kỹ cường lực. Mà muốn so đấu vũ kỹ, song phương đều sẽ tự động bay đến giữa không trung lại đánh nhau, để tránh ngộ thương người mình.

Tên Cửu cấp Võ Thánh này cầm trong tay một thanh trường thương màu bạc, sắc mặt lạnh lùng, thời điểm hắn tới gần Tần Phàm trong phạm vi ba trượng, lập tức hoành thương quét qua, như là độc xà hướng về Tần Phàm xảo trá công tới.

Khí lực trên ngọn thương này là kim hỏa kết hợp, đã thông Ngũ Hành không gian, lộ ra bá đạo mà lạnh lẽo ác liệt, phía trên không gian vòng qua vòng lại lấy tiếng bạo nổ, cho thấy một thương này có lực công kích không kém.

Nhất thốn trường nhất thốn cường (*dài một thốn mạnh một thốn).

Không thể không nói, một cây trường thương này từ sử dụng kỹ xảo cùng lực công kích đều là rất mạnh, người kia cũng có thể nói là cường giả bên trong Cửu cấp Võ Thánh, trách không được sau khi nhìn thấy Tần Phàm nhẹ nhõm giết chết một tên Cửu cấp Võ Thánh, còn dám đến đây công kích.

- Tới tốt. truyện copy từ

Đối mặt một điểm hàn mang lao nhanh mà đến kia, mũi thương kinh khí Phá Không, Tần Phàm không chút hoang mang, con mắt của hắn lại ngưng tụ lần nữa. Sau đó hắn cũng không né tránh, chỉ là khí lực trên người vào lúc đó nhanh chóng ngưng tụ, Huyền Vũ chi khí tạo thành một tầng hộ giáp chắc chắn hộ vệ lấy toàn thân.

Đình...

Một thương của Cửu cấp Võ Thánh này đâm trúng thân thể Tần Phàm, nhưng mà giống như là đã đâm trúng thiết bản, tiếng vang thanh thúy truyền đến, người nọ cảm giác được cổ tay mình cũng có chút như nhũn ra. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy mũi thương của mình chỉ là gần kề tiến nhập vào quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của Tần Phàm một chút, sau đó đã bị một cổ huyền khí phòng hộ đặc thù ngăn cản, không thể nào tiến thêm được nữa.

- Tại sao có thể như vậy?

Chúng kiến Tần Phàm có được lực phòng hộ đáng sợ như vậy, trên mặt Cửu cấp Võ Thánh kia không khỏi lộ ra khiếp sợ cùng vẻ động dung, vội vàng muốn rút trường thương ra nhanh chóng thối lui.

Nhưng mà, đã quá muộn.

Ánh mắt của Tần Phàm lạnh lẽo, sau đó Huyền Vũ chi khí trên người chuyển động, giống như là một vòng xoáy, kinh khí biến thành nước bùn cùng nước chảy liên tục, trực tiếp cuốn lấy đầu thương của Cửu cấp Võ Thánh kia, làm cho đối phương tiến thối lưỡng nan.

Sau đó tay lại dùng lực kéo một phát, đem cả người Cửu cấp Võ Thánh kia kéo đi qua.

- Thanh Long Trùng Kích.

Tiếp theo trong nháy mắt, khí kinh của hắn tụ lại, sau đó nắm đấm bao vây lấy kinh khí năm nguyên hợp nhất, như là một đầu Bạo Long phần nộ bạo xông mà ra, Long Ảnh trùng trùng điệp điệp, hung hăng đâm vào trên lồng ngực tên Cửu cấp Võ Thánh này.

Bành...

Giống như là một khẩu đạn pháo cường lực, một quyền này của Tần Phàm mang theo lực lượng tính hủy diệt đột nhiên bộc phát, một tiếng vang nặng nề vang lên, năng lượng trùng kích đề cao tầng tầng, hai mắt của tên Cửu cấp Võ Thánh kia bắt đầu trùng lớn, hắn cũng như người thứ nhất bị Tần Phàm giết chết kia, trong mắt tràn đầy kinh hãi cùng không thể tin được chi sắc.

Hắn từ khi phát ra một thương kia, cũng đã đề phòng lấy tốc độ cùng lực công kích đáng sợ kia của Tần Phàm, cho nên là ý định dựa vào khoảng cách trường thương làm ưu thế đến tiến hành so đấu. Nhưng hắn cũng thật không ngờ, phòng ngự của Tần Phàm vậy mà cũng có thể đáng sợ đến trình độ này.

Cái này chỉ là Bát cấp Võ Thánh mà thôi.

Ở thời điểm sắp chết, tên Cửu cấp Võ Thánh kia cơ hồ có thể nghĩ đến, nếu đợi người Bát cấp Võ Thánh này trở thành Bán Thần cường giả, sức chiến đấu hẳn phát huy ra tuyệt đối là khủng bố đến khó có thể tưởng tượng, đáng tiếc, hắn đã không có cơ hội thấy được.

Một chiêu Thanh Long Trùng Kích này của Tần Phàm, chính là một loại Thanh Long kỹ sau khi hắn ngộ ra Thanh Long Thảm Trảo cùng Thanh Long Thăng Thiên, một chiêu này hẳn kết hợp phương thức phát kinh của Vạn Ngưu Xông Tối tiến hành dung hợp, đem Vạn Ngưu Xông Tối đã phát triển đến cực hạn kia trở thành vũ kỹ tiềm lực càng lớn này.

Thanh Long xông tới, Vạn Long trùng kích, nếu như một khi hoàn toàn thi triển ra, chỉ là ở khí thế so với Vạn Ngưu Xông Tối còn mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa uy lực so với Vạn Ngưu Xông Tối còn sâu sắc tăng lên. Có thể nói, Cửu cấp Võ Thánh căn bản không có khả năng chịu đựng được một kích như vậy.

Gã Cửu cấp Võ Thánh cầm thương này, thậm chí thực lực so với Tần Quan còn mạnh hơn một điểm, nhưng bây giờ đối với Tần Phàm cơ hồ hoàn toàn không có uy hiếp.

- Hiện tại Cửu cấp Võ Thánh đối với ta mà nói, vẫn là quá dễ dàng rồi.

Nhìn xem lại một gã Cửu cấp Võ Thánh ngã xuống, lúc này trong nội tâm Tần Phàm cũng không khỏi thầm nói. Hắn nhanh chóng nhận lấy Trữ Vật Giới Chỉ của hai gã Cửu cấp Võ Thánh bị giết chết vừa rồi, trên thực tế hắn cũng không phải loại người sẽ chủ động đi tiến hành sự tình giết người cướp của, nhưng mà nếu có người đem chủ ý đánh tới trên người hắn, hắn cũng chưa bao giờ sẽ chú ý đi phản đoạt trở lại. Nói một cách khác, hai cái nhẫn này đều là chiến lợi phẩm.

Nhận lấy hai cái nhẫn trữ vật, sau đó ánh mắt ở trong đám người xẹt qua, hắn đem mục tiêu đặt ở trên người nhất kiếp Bán Thần.

Vốn bởi vì hắn chỉ là Bát cấp Võ Thánh, những Bán Thần cường giả này khinh thường ra tay đối với hắn đấy. Nhưng mà sau khi hắn gọn gàng linh hoạt giết chết hai gã Cửu cấp Võ Thánh như thế, vẫn là đưa tới một ít chú ý.

Cửu cấp Võ Thánh, vào lúc đó đều là sinh lòng kiêng kỵ, không dám hướng về hắn đến gần.

- Không biết ta ở dưới trạng thái bình thường, cùng nhất kiếp Bán Thần cường giả chênh lệch như thế nào?

Trong nội tâm Tần Phàm lại thầm suy nghĩ nói.

Thời điểm ở Vũ Thiên đại lục, tuy cuối cùng nhất hắn cùng có được thực lực cùng Cửu U Ngân Giao kia chẳng phân biệt được sàn sàn nhau, nhưng này cũng không phải trạng thái bình thường của hắn, là ở dưới tình huống hóa thân Kỳ Lân, hơn nữa còn kích phát huyết mạch Huyết Kỳ Lân mới có thể làm được.

Bất quá khi đó hắn chỉ là Ngũ cấp Võ Thánh, hiện tại hắn đã là Bát cấp Võ Thánh đỉnh phong, tiếp cận Cửu cấp Võ Thánh, hơn nữa đi tới Tân Thế Giới, từng cái phương diện của hắn đều đã tăng lên rất lớn, thậm chí lực lượng bên trong Ma chủng cũng lộ ra càng thêm bùng bùng phần chấn.

Thật giống như Thanh Long kỹ của hắn so với thời điểm ở Vũ Thiên đại lục trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

1259. Chương 1269: Thanh Long Kỹ Cường Đại. (2)

Chương 1269: Thanh Long kỹ cường đại. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Hắn có một loại cảm giác, năng lượng ẩn núp của Thanh Long Ma chủng tựa hồ bị khai phát ra rồi, thậm chí so với lúc ở trên Vũ Thiên đại lục còn nhiều gấp đôi không ngớt

Cái này rất kỳ quái, tựa hồ là những Ma chủng kia càng thích ứng Tân Thế Giới này hơn.

Cho nên, cho dù là ở dưới trạng thái bình thường, Tần Phàm cũng có được tin tưởng đối kháng nhất kiếp Bán Thần rồi.

- Nhất kiếp Bán Thần đã đến.

Tiếp theo trong nháy mắt, hai mắt của hắn đột nhiên ngưng tụ, hắn chứng kiến phía trước cách đó không xa, có một gã Bán Thần cường giả đang định hướng về Hải Hằng đến từ Thủy Nguyên đại lục kia ra tay. Bởi vì Bán Thần cường giả của đối phương nhiều hơn, cho nên tránh không được một ít Võ Thánh của hộ vệ đội phải chống lại Bán Thần của đối phương.

Ngao...

Trên mặt gã Bán Thần cường giả kia mang theo một tia trêu tức vui vẻ, vừa muốn một chưởng chụp về phía Hải Hằng, đối với hắn mà nói, chênh lệch ở giữa Võ Thánh cùng Bán Thần cường giả vẫn là kém đến quá xa rồi, giết chết một gã Cửu cấp Võ Thánh bình thường, quá dễ dàng.

Nhưng mà, cũng chính vào lúc này, bỗng nhiên hắn cảm giác được sau lưng truyền đến một trận kinh khí cường hoành, giống như có một đầu hung thú đang mở ra cái miệng lớn như chậu huyết hướng về hắn cắn tới, Long khí nhập vào cơ thể mà đến cùng tiếng Long ngâm chấn nổ bên tai kia, làm cho đáy lòng của hắn trở nên mát lạnh, sau đó vội vàng buông tha cho công kích Hải Hằng, hướng về một bên lướt ngang đi ra.

Bành bành bành...

Lúc này đây Tần Phàm vẫn là sử dụng Thanh Long xông tới, ngưng tụ sức lực hoá khí làm tầng tầng Long Ảnh, ở trong mảng lớn không gian hình thành một loại cảnh tượng bao la hùng vĩ, ở dưới khí tức cuồng bạo của Chân Long, để cho người tự nhiên cảm thấy một loại áp lực cùng tim đập nhanh.

Mà bởi vì Bán Thần cường giả kia tránh đi, một quyền này của Tần Phàm gần kề chỉ là lướt trúng bả vai của đối phương, để cho quần áo chỗ đầu vai của đối phương lập tức bị đánh phá, trở nên một mảnh huyết hồng, máu tươi giàn giụa.

- Tần Phàm, cảm ơn.

Lúc này Hải Hằng mới ở dưới tay Bán Thần cường giả kia tránh được một kiếp, chứng kiến là Tần Phàm cứu mình, trên mặt lộ ra thần sắc thập phần cảm kích, đồng thời hấn đối với thực lực của Tần Phàm cũng cảm giác được vô cùng kinh ngạc.

Bát cấp Võ Thánh, bức lui một gã nhất kiếp Bán Thần cường giả.

Chỉ sợ toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo cũng không có mấy người có thể làm được.

- Bát cấp Võ Thánh cũng dám đến gây chuyện vào ta, muốn chết.

Mà trên mặt tên Bán Thần cường giả kia thì lộ ra một loại biểu lộ vừa sợ vừa giận, sau khi hấn chứng kiến cảnh giới thực lực của Tần Phàm, liền có một loại cảm giác bị vũ nhục. Chính mình đường đường là một gã nhất kiếp Bán Thần, dĩ nhiên lại ăn thiệt thòi ở trên tay một gã Bát cấp Võ Thánh.

- Lại đến.

Tần Phàm chỉ là hướng Hải Hằng nhẹ gật đầu, cũng không để ý gì tới Bán Thần cường giả kia. Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân của hấn đạp mạnh, thân ảnh vật đổi sao dời, lập tức ra tay lần nữa, cả người đều bao bọc ở bên trong tầng tầng Long Ảnh, hướng về tên nhất kiếp Bán Thần kia phóng đi.

Thanh Long xông tới...

Long Ảnh trùng kích, trên mặt Bán Thần cường giả kia cực kỳ tức giận, sau đó bay lên giữa không trung.

- Cùng với ta so đấu vũ kỹ?

Hai mắt của Tần Phàm lại ngưng tụ lần nữa, sau đó dưới chân đạp mạnh, cả người cũng ngay sau đó là từ dưới đất bay đi lên, giống như là một đầu Thanh Long, bay lượn phía chân trời. Long khí bá đạo phát ra, làm cho không ít người chịu ghé mắt.

Thanh Long Thám Trảo

Bay lên không trung, hấn không có nửa phần do dự, lập tức là một tay thò ra về phía trước. Giống như là Cự Long ra biển, có một đầu Cự Long màu xanh trông rất sống động vắt ngang ở giữa không trung, Thanh Long ngũ trảo, dùng một loại khí thế chà đạp thiên hạ, thẳng tắp chụp vào tên Bán Thần cường giả kia.

- Thăng này đến tột cùng là người nào, một gã Bát cấp Võ Thánh như thế nào sẽ có được thực lực đáng sợ như vậy .

Nhìn xem Long Ảnh phá không mà đến kia, trên mặt tên Bán Thần cường giả này xuất hiện vẻ động dung lần nữa.

Bành...

Tiếp theo trong nháy mắt, phòng ngự bên ngoài thân của hấn dĩ nhiên là trực tiếp ở dưới một trảo này chà đạp cơ hồ bị công phá, móng vuốt kia còn giống như có được lực lượng liên tục không ngừng, không ngừng trùng kích lấy thân thể của hấn.

- Nguyên giới ngưng kết.

Bán Thần cường giả kia cắn răng một cái, vào lúc này bỗng nhiên có từng vòng rung động màu trắng bắt đầu ở không trung đẩy ra, thời gian dần qua một tầng màn sáng màu trắng, đồng dạng như là mặt hồ xuất hiện, tạo thành một thể giới hình cầu màu trắng bao vây toàn thân.

- Nguyên giới? Phá cho ta... Thanh Long thăng thiên.

Tần Phàm thấy nguyên giới phòng ngự chỉ thuộc về Bán Thần cường giả mới có kia hiển lộ đi ra, lập tức khí tức Thanh Long toàn thân ngưng tụ, Long ngâm bộc phát, cự ảnh Thanh Long ngăn cách ở giữa không trung lại lần nữa bay ra.

Ngao...

Theo một quyền này của Tần Phàm oanh ra, tiếng Long ngâm kia bắt đầu từ quả đấm của hắn một mực mở rộng đến khắp nơi, cơ hồ tất cả người nghe được, trong nháy mắt này đều mơ hồ cảm giác được trong cơ thể của mình, có một đầu Thanh Long ở trong kinh mạch du động. Đó là cảm giác rất rõ ràng, là rõ ràng cảm thấy Thanh Long tồn tại! đọc truyện mới nhất tại .

Tôn quý mà cao ngạo, bỏ qua hết thảy!

Tất cả mọi người đang ở trong giao chiến, vào lúc đó cũng không khỏi lòng có nhận thấy, sau đó đều đột nhiên ngẩn đầu lên, nhìn xem hư ảnh Thanh Long cực lớn trên bầu trời vào lúc đó chậm rãi hiển hiện ra kia, bọn hắn cảm thấy trong thân thể của mình, ở dưới đầu tiểu Long kia dẫn động, tựa hồ nhìn không được muốn hướng lên trời không tiến hành triều bái, vì Cự Long trên bầu trời kia cung cấp lực lượng!

Coi như là nhị kiếp Bán Thần, thậm chí là hai người tam kiếp Bán Thần Lãnh Thiên cùng Đậu Khi đang ở trong giao chiến kia, vào lúc đó trong cơ thể cũng sinh ra một loại cảm giác như vậy, tuy trong cơ thể của bọn hắn cũng không có huyền hóa ra tiểu Long cung cấp lực lượng, nhưng mà cảm thấy khí tức Thanh Long nồng hậu dày đặc kia cũng làm cho bọn hắn ghé mắt.

Thanh Long Thảm Trảo phát huy uy lực chỉ có móng vuốt của Thanh Long, mà một chiêu Thanh Long thăng thiên này đã nguyên vẹn huyền hóa ra toàn bộ Viễn Cổ Thanh Long rồi, cả đầu Cự Long đều ẩn chứa năng lượng vô cùng cường đại.

Một đầu ngũ trảo Thanh Long này, vô cùng uy nghiêm, khí thế bề ngễ bát hoang. Nó đập trên phong vân, Long ngâm một tiếng, tiếp theo là ở phía chân trời xoay người một cái, sau đó thân hình như là Viễn Cổ sơn mạch, trực tiếp kéo dài qua nửa cái bầu trời, hung hăng hướng về gã nhất kiếp Bán Thần kia phóng đi.

- Cái này... Chẳng lẽ là thần kỹ?

Tên nhất kiếp Bán Thần kia thấy một màn như vậy, trong lòng vô cùng rung động, tiếp theo là sắc mặt trên mặt đại biến, hắn cảm thấy một loại dự cảm cực kỳ nguy hiểm, vào lúc đó vội vàng dốc sức liều mạng thúc dục lấy nguyên giới trên người.

1260. Chương 1270: Bạch Hổ Châu!

Chương 1270: Bạch Hổ châu!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Nguyên giới, chính là sau khi quy tắc Tiểu Thế Giới đại thành, câu thông Ngũ Hành không gian diễn hóa mà thành.

Nói như vậy, cái nguyên giới này khác biệt với quy tắc Tiểu Thế Giới, với tư cách là một dấu hiệu thực lực của Bán Thần cảnh giới. Quy tắc Tiểu Thế Giới cùng quy tắc của thế giới bên ngoài kia, tuy nói là đã tách ra, tạo thành thế giới của mình, nhưng trên thực tế sử dụng vẫn là quy tắc thế giới vốn có, kia chỉ là thích ứng cùng cải tạo.

Mà nguyên giới quy tắc này thì trực tiếp khai thác cùng sáng tạo! Chính là ở trong thế giới hiện hữu, trực tiếp sáng tạo quy tắc của mình, khai thác ra thế giới của mình!

Nguyên giới, là sử dụng lực lượng thế giới của mình!

Ở bên trong nguyên giới của mình, làm chủ nhân tự nhiên là chiếm hết các loại ưu thế, dùng nguyên giới chỉ lực kết thành phòng ngự, chẳng khác gì là đem phòng ngự bố trí ở bên trong một cái thế giới khác, cho nên muốn công phá nguyên giới, đầu tiên cần phải có lực lượng siêu thoát cái thế giới này!

Mà hiện tại Tần Phàm sử dụng, đại bộ phận là đến từ Ma chủng, bởi vì Ma chủng đến từ bản thân hắn, cũng là một loại lực lượng siêu thoát cái thế giới này, cho nên đối với công kích nguyên giới lộ ra đặc biệt hữu hiệu.

Ông...

Không gian khẽ chấn động, Thanh Long hiện ra!

Một đầu Cự Long màu xanh kia, cứ như vậy dùng một loại khí thể phá hủy hết thấy, mãnh liệt bành trướng vọt tới nguyên giới phòng ngự của gã nhất kiếp Bán Thần này. Lập tức thể giống như là chẻ tre, lại như là một khối Thiên Ngoại thiên thạch rơi vào một trong hồ lớn.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! truyền cập nhật nhanh nhất tại chấm

Không ngừng trùng kích, trên bầu trời không ngừng chấn vang lên, mà nguyên giới phòng ngự của tên nhất kiếp Bán Thần kia. Thì như là dẽ đập bờ biển, theo bắt đầu lung lay sắp đổ, đến cuối cùng rốt cục sụp đổ, bị thủy triều mãnh liệt lao đến phá hủy.

- Ah...

Theo một tiếng kêu ngắn ngủi mà thê thảm truyền đến, lại im bặt mà dừng, chỗ lồng ngực của tên nhất kiếp Bán Thần kia có một cái động lớn xỏ xuyên qua, mà thân thể của hắn thì bắt đầu như là điều đứt dây bay đi.

Nhất kiếp Bán Thần, chết!

Thực lực bây giờ của Tần Phàm, ở dưới trạng thái bình thường cũng đã có thể đánh chết một gã nhất kiếp Bán Thần rồi! Cái hào rộng cực lớn giữa Vô Thánh cảnh giới cùng Bán Thần cảnh giới, ở dưới Ma chủng chèo chống, Tần Phàm vượt qua rồi!

Tần Phàm nắm chặt lại nắm đấm, đối với thực lực hiện tại của mình phát huy ra, cảm giác được hết sức hài lòng, đặc biệt là phát huy Thanh Long kỹ, có chút vượt qua ngoài dự liệu của hắn. Ma chủng tựa hồ là càng thích ứng Tân Thế Giới vô câu vô thúc này, có thể vì hắn cung cấp thêm càng nhiều năng lượng cường đại.

Mà ở bên kia, nương theo tên nhất kiếp Bán Thần chết đi, còn có một đạo tàn hồn xuất khiếu, bất quá sau khi thân thể rách nát vừa mới muốn ly khai, đã bị Tần Phàm dùng một móng vuốt trở thành nát bấy. Người cũng đã giết, hắn cũng không muốn lưu lại phiền toái ỉnh ngày sau.

- Cái tiểu tạp chủng này như thế nào sẽ có được thực lực mạnh như vậy?

Mà Đại Hán tóc đỏ Nhạc Đăng đã từng cùng Tần Phàm kết thù kết oán kia, hắn vốn là cùng một gã nhất kiếp Bán Thần cường giả bên trong bọn cướp đối binh, thật lâu không thể cầm xuống đối phương, ở lúc này hắn chứng kiến Tần Phàm phát huy ra thực lực đáng sợ như thế, trong lòng không khỏi lập tức lộ ra vô cùng kinh hãi.

Bởi vì hắn cảm giác được thực lực tên nhất kiếp Bán Thần cường giả vừa chết đi kia, hắn là cùng đối thủ bây giờ của mình không sai biệt nhiều, nhưng hắn còn không có đánh hạ được đối thủ của mình, Tần Phàm đã giết chết tên nhất kiếp Bán Thần cường giả kia rồi.

Tự nhiên, Tần Phàm biểu hiện chói mắt như vậy, cũng đưa tới không ít người trong đoàn đạo tặc của đối phương chú ý, đặc biệt là Thanh Long kỹ Thanh Long thăng thiên uy lực tăng nhiều kia, uy thế cường đại như vậy có thể nói là vũ kỹ Thần kỹ, thậm chí để cho nhị kiếp Bán Thần cũng phải động tâm.

Rất nhanh, lại có vài tên nhất kiếp Bán Thần vừa mới giải quyết xong đối thủ, trên mặt không có hảo ý hướng về phía Tần Phàm bay đi, may mắn là nhị kiếp Bán Thần của song phương cũng không nhiều, lúc này đều có được đối thủ, cho nên tạm thời không có tới đối phó Tần Phàm.

- Ba tên nhất kiếp Bán Thần ?

Vừa mới thu hồi Trữ Vật Giới Chỉ của tên nhất kiếp Bán Thần bị giết chết kia, trong lòng Tần Phàm hơi động một chút, sau đó liền trông thấy có ba gã nhất kiếp Bán Thần vào lúc này đều bắt đầu hướng về phía mình bay tới.

Nhìn xem vài đạo thân ảnh không kém kích bản mà đến kia, hắn cũng không dám coi thường, dù sao lấy thực lực bây giờ của hắn, dùng một đối nhiều vẫn là thập phần khó khăn, vì vậy thân ảnh tháo chạy, rất nhanh lần nữa rơi vào trong đám người hỗn chiến.

Lợi dụng bầy người này che lấp, như vậy Tần Phàm liền có thể cùng những người kia tiến hành quần nhau, bởi vì đám người vẫn là tương đối dày đặc, bọn hắn cũng không thể trực tiếp dùng vũ kỹ uy lực mạnh oanh kích, nếu là sử dụng cận thân bác đầu, tốc độ cùng phòng ngự, kể cả lực công kích của Tần Phàm đều thập phần không tệ, nên không phải quá sợ bọn họ.

- Tiểu tử này trốn thật nhanh, bắt quá một gã Bát cấp Vô Thánh, lại muốn cùng chúng ta cận thân tác chiến? Đến lúc đó cho dù ngươi có thần kỹ cũng phát huy không được!

Ba gã nhất kiếp Bán Thần kia cũng không biết, vào lúc đó chứng kiến Tần Phàm chui vào trong đám người, trên mặt ngược lại lộ ra thần sắc trên tức, sau đó cũng không có làm nhiều do dự, thân hình lập tức hướng về trong đám người đuổi theo.

Vào!

Mà vào lúc này, một tiếng xé gió thập phần bén nhọn bỗng nhiên vang lên, một đạo vàng sáng Tử Kim sắc vô cùng nhanh, tàn ảnh nhẹ nhàng như là ảo mộng, đã vượt qua giới hạn không gian, dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi trực tiếp bắn về phía một gã trong ba gã Bán Thần cường giả kia.

PHỐC!

Tốc độ vàng sáng tử kim sắc kia thật sự là quá nhanh, thậm chí gã Bán Thần cường giả kia còn hoàn toàn không kịp phản ứng, liền cảm giác được ngực đau xót, lập tức khí tức tử vong mãnh liệt xâm nhập mà đến, thoáng qua tầm đó đã chết rồi!

Nhanh, hung ác, giết người gọn gàng!

Thậm chí linh hồn cũng bị trực tiếp xỏ xuyên qua!

- Tê...

Thấy một màn như vậy, dù là Tần Phàm cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, sau đó hắn mạnh mẽ nhìn qua, liền phát hiện ở một chỗ bí mật, Hồng Mục Chiến Trư biến hóa thành lớn nhỏ như hình người, vẻ mặt đắc ý trốn ở sau một tảng đá lớn, chứng kiến hắn nhìn tới, còn thập phần nhân tính hóa mở tròng hai mắt.

- Nguyên lai là tiểu gia hỏa này... thực lực thật lợi hại, hơn nữa tựa hồ hiện tại còn không phải trạng thái mạnh nhất của nó...

Chứng kiến Tiểu Chiến thoải mái giết chết một gã nhất kiếp Bán Thần như thế, trên mặt Tần Phàm có chút kéo ra. Hắn biết rõ hiện tại Hồng Mục Chiến Trư này đã tự do biến hóa thân thể lớn nhỏ, thân thể càng lớn phát huy ra lực lượng lại càng kinh người, mà nó lớn nhất có thể biến hóa lớn nhỏ tựa như một tòa Tiểu Sơn, đoán chừng nếu ở trạng thái mạnh nhất, như vậy có lẽ nhị kiếp Bán Thần cũng không phải đối thủ của nó.

1261. Chương 1271 : Nét Mặt Của Người Nhìn Rất Đẹp!

Chương 1271 : Nét mặt của người nhìn rất đẹp!

Nhóm dịch: Dungenhi

Nguồn: vipvandan

Ngay cả lúc này nếu hắn chỉ ở vào trạng thái bình thường, đoán chừng chỉ sợ cũng so ra kém Hồng Mục Chiến Trư này, ít nhất ở thời điểm giết nhất kiếp Bán Thần, đối phương nhanh hơn ác hơn, Nhất Kích Tắt Sát!

Hai gã nhất kiếp Bán Thần khác muốn đi tiếp tục đuổi giết Tần Phàm, chứng kiến một gã Bán Thần cùng mình cùng nhau bỗng nhiên chết đi, trên mặt đều vừa kinh vừa sợ. Đây chính là nhất kiếp Bán Thần ah, dù là nhị kiếp Bán Thần muốn giết chết cũng không dễ dàng như vậy!

Gai gã nhất kiếp Bán Thần này nhìn đến đây, liền muốn buông tha cho đuổi giết Tần Phàm rồi.

- Muốn chạy?

Nhưng mà, vào lúc đó Tần Phàm lại cùng Tiểu Chiến liếc mắt nhìn nhau, tựa hồ cũng nhìn rõ ràng ý tứ trong mắt lẫn nhau, một người một đối thủ, cơ hồ là đồng thời ăn ý, phân biệt phát động công kích.

...

Cứ như vậy, ở dưới Tần Phàm cùng Hồng Mục Chiến Trư kia phối hợp, chạy ở trong đám người hỗn chiến, không ngừng săn giết lấy địch nhân. Chỉ là trong thời gian ngắn ngủi, hai người Tần Phàm phối hợp giết chết nhất kiếp Bán Thần của đạo tặc cũng tiếp cận mười cái rồi, thu thập lên Trữ Vật Giới Chỉ cũng đã không ít, đoán chừng khi kiểm kê sẽ có không ít Thần Tinh.

Dù sao Bán Thần cường giả so với Vô Thánh thì giàu có hơn rất nhiều.

Mà ở dưới tình huống những nhị kiếp Bán Thần kia đều có đối thủ, đã đến đằng sau, cơ hồ tất cả nhất kiếp Bán Thần lạc đàn trông thấy Tần Phàm cùng Hồng Mục Chiến Trư tới gần, đều không dám đối với, xa xa tránh đi, chạy càng nhanh càng tốt.

Bất quá Tần Phàm biết rõ, cục diện thắng bại chính thức, chỉ sợ vẫn là một trận chiến giữa tam kiếp Bán Thần Lãnh Thiên cùng Đậu Khi kia.

- Ha ha, Lãnh Thiên, thực lực của ngươi không tệ, bất quá đáng tiếc ngươi gặp được chính là Đậu Khi ta! Hôm nay Bạch Hổ châu này ta là khẳng định phải lấy đi!

Đúng lúc này, xa xa trên bầu trời, bỗng nhiên Đậu Khi cười to một tiếng, sau đó thấy đại giản trong tay hắn đột nhiên vẽ một cái, dĩ nhiên là hóa thành một tòa Đại Sơn, hung hăng đè ép cả người Lãnh Thiên cùng là tam kiếp Bán Thần xuống dưới.

Lãnh Thiên bị đè xuống đến trên mặt đất, khí tức lập tức uể oải đi, xem ra đã là trạng thái trọng thương.

Thấy một màn như vậy, tất cả mọi người hộ vệ đội vào lúc đó cũng không khỏi quá sợ hãi, thoáng cái cảm giác được trụ cột đã hoàn toàn ngã xuống, thậm chí cũng không có ít người đã bắt đầu bỏ chạy tứ tán. (.

- Bạch Hổ châu?

Mà Tần Phàm vốn đang ẩn ở phía xa, vừa nghe đến trong thanh âm của Đậu Khi có từ ngữ kia, thân thể liền lập tức chấn động.

- Tiểu Chiến!

Sau đó tinh thần hắn chấn động, trong miệng rống to một tiếng.

- Có!

Lúc này Hồng Mục Chiến Trư kia cũng là hai mắt sáng ngời.

- Sát!

Tiếp theo trong nháy mắt, Tần Phàm nắm chặt nắm đấm, lập tức đập không mà lên, hướng về tam kiếp Bán Thần Đậu Khi kia bay đi.

Ma chủng là Tần Phàm cho tới nay dựa vào để tăng thực lực lên nhanh nhất, tầm quan trọng của nó thậm chí so với đan dược còn có phần hơn. Ở bên trong Ma chủng ẩn chứa huyền ảo phong phú cùng tác dụng tăng cường thể chất, càng là nguyên nhân trọng yếu để hắn có thể một mực so với cường giả cùng giai càng mạnh hơn nữa.

Mà bây giờ Tần Phàm đã luyện hóa được bốn khóa Ma chủng, gần kề chỉ còn lại có một khóa Bạch Hổ Ma chủng cuối cùng còn không có tìm được.

Một khóa cuối cùng này, đồng thời cũng là một khóa trọng yếu nhất. Bởi vì nếu chỉ có bốn khóa trước, nếu như không có được một khóa Bạch Hổ Ma chủng cuối cùng này, như vậy hãn không có cách nào đem năm khóa Ma chủng tập hợp đủ toàn bộ, sẽ không có biện pháp phát huy ra tác dụng lớn nhất của nó.

Tần Phàm có một loại cảm giác, sau khi tập hợp đủ năm khóa Ma chủng, năm khóa Ma chủng này tất nhiên sẽ xuất hiện biến hóa mới, để cho hãn nắm giữ một ít đồ vật trước kia hãn một mực không có cách nào minh bạch cùng nắm giữ đến.

Bạch Hổ châu!

Nghe tới vật phẩm có khả năng có quan hệ cùng Bạch Hổ Ma chủng kia, Tần Phàm không tự chủ được cảm nhận thấy hứng thú mãnh liệt! Giai đoạn hiện tại mà nói, phàm là đồ vật có quan hệ cùng Bạch Hổ Ma chủng, đối với hãn mà nói đều không thể bỏ qua.

Coi như là mạo hiểm cùng tam kiếp Bán Thần liều mạng một phen, hãn cũng sẽ không tiếc.

- Ồ? Là Bát cấp Võ Thánh thực lực không tệ kia, hãn muốn làm gì?

Những hộ vệ đội vẫn còn trong giao chiến cùng đội ngũ đạo phỉ, nhìn thấy cử động lúc này của Tần Phàm trong lòng đều không khỏi nghi hoặc.

- Hãn hình như là hướng về phương hướng tam kiếp Bán Thần Đậu Khi bay đi!

Có người nhìn ra ý đồ của Tần Phàm.

- Điên rồi, hãn không phải muốn đi cùng Đậu Khi chiến đấu chứ? Chỉ bằng hãn một Bát cấp Võ Thánh sao?

Mà sau khi chứng kiến phương hướng phi hành của Tần Phàm, trên mặt mỗi một cái đều xuất hiện thần sắc kinh ngạc, mà tiếp theo liền biến thành khinh thường.

Một Bát cấp Võ Thánh, có thể dựa vào thần kỹ giết chết nhất kiếp Bán Thần, hãn đã là thập phần không thể tưởng tượng nổi rồi. Nhưng Đậu Khi là tam kiếp Bán Thần! So với nhất kiếp Bán Thần đã vượt qua hơn hai lần Bán Thần Kiếp!

Ở Bán Thần cảnh giới, mỗi khi vượt qua nhiều hơn một kiếp, chẳng khác nào là cùng thiên chống lại nhiều hơn một lần, cái lực lượng gia tăng kia tự nhiên là thập phần to lớn! Nhất kiếp Bán Thần cùng nhị kiếp Bán Thần chênh lệch rất lớn, nhị kiếp Bán Thần cùng tam kiếp Bán Thần chênh lệch càng lớn!

Đã đến đẳng sau, mỗi khi vượt qua nhiều hơn một kiếp đều là thập phần khó khăn, đã đến chênh lệch ở giữa Cửu Kiếp Bán Thần cùng Bát Kiếp Bán Thần, càng là thiên địa khác biệt, một Cửu Kiếp Bán Thần bình thường chỉ sợ cũng có thể tùy tiện diệt sát trăm ngàn Bát Kiếp Bán Thần.

Có thể nói, nếu không phải loại tồn tại nghịch thiên như Tần Phàm kia, coi như là Bán Thần cường giả, không dựa vào thần kỹ cùng Thần Khí, muốn đánh bại Bán Thần vượt qua nhiều một kiếp, cơ hồ là không thể nào.

Cho nên, một Bát cấp Võ Thánh khiêu chiến một tam kiếp Bán Thần có thể nói là si tâm vọng tưởng, cơ hồ tất cả mọi người cho rằng Tần Phàm là tự tìm đường chết.

- Tốt, vốn ta còn kiêng kỵ tử tử này có được thực lực lợi hại như vậy, sau này sẽ tìm mình gây phiền toái, nhưng không thể tưởng được hãn lại là một tên ngu ngốc, Bát cấp Võ Thánh muốn khiêu chiến tam kiếp Bán Thần? Trừ khi là Chân Thần hạ phàm a!

Mà sau khi chứng kiến Tần Phàm cho thấy thực lực đáng sợ, Đại Hán tóc đỏ Nhạc Đăng một mực kinh hãi lạnh mình, lúc này chứng kiến Tần Phàm dĩ nhiên là muốn đối phó Đậu Khi, trên mặt không khỏi lộ ra thần sắc trêu tức.

Hãn tựa hồ là thấy được tràng diện Tần Phàm bị giết chết. Đương nhiên, hiện tại bên hộ vệ đội này, Lãnh Thiên đã trọng thương, cơ hồ đã không có ưu thế. Hãn cũng đã làm xong chuẩn bị tùy thời chạy trốn.

- Bát cấp Võ Thánh? Có chút ý tứ...

Cũng đúng vào lúc này, tam kiếp Bán Thần Đậu Khi kia cũng là phát hiện Tần Phàm đang hướng về chỗ mình bay tới, nhưng cảnh giới đối phương, lại để cho khố miệng của hắn nổi lên một vòng nghiền ngẫm vui vẻ.

1262. Chương 1272: Nét Mặt Của Người Nhìn Rất Đẹp! (2)

truyện copy từ

Chương 1272: Nét mặt của người nhìn rất đẹp! (2)

Hắn vốn định đi triệt để chấm dứt Lãnh Thiên, nhưng vào lúc đó cũng không khỏi ngừng lại, trêu tức nhìn xem Tần Phàm.

- Tần Phàm, không nên cậy mạnh, ngươi còn trẻ, về sau có tiềm lực rất lớn, ngươi nhanh ly khai nơi đây!

Lãnh Thiên kia trông thấy Tần Phàm đã tới gần Đậu Khi, không khỏi nhướng mày quát lên. Trên thực tế hắn đối với Tần Phàm cũng có chút ít thương thức, một Bát cấp Võ Thánh lại có thể có được thực lực bằng nhất kiếp Bán Thần, cho nên hắn mới có thể để cho Tần Phàm gia nhập hộ vệ đội lịch lãm rèn luyện thoáng một phát. Đồng thời hắn cũng hết sức coi trọng tiền đồ của Tần Phàm, cũng không muốn Tần Phàm vì vậy mà chết non.

- Cái Bạch Hổ châu này ta nguyện nhất định phải có!

Tần Phàm một bên hướng về Đậu Khi kia đi. Hắn nắm chặt lại nắm đấm, một bên trong lòng thầm suy nghĩ nói. Hắn cũng không để ý gì tới các loại nghị luận phía dưới, hắn biết rõ phương hướng mình kiên trì, hắn cũng biết mình đang làm cái gì!

Kỳ thật trong lòng của hắn đồng dạng thập phần tinh tường, nếu như chỉ là dựa vào trạng thái bình thường hiện tại của hắn, cho dù có thể nhẹ nhõm chống lại nhất kiếp Bán Thần bình thường. Nhưng coi như là gặp được nhị kiếp Bán Thần, hắn đoán chừng cũng không đối phó được. Nếu như một khi giao thủ cùng tam kiếp Bán Thần, ở dưới trạng thái bình thường này, chỉ sợ một cái đối mặt sẽ bị đánh bại.

Nhưng hắn cũng không có ý định dùng trạng thái bình thường cùng Đậu Khi kia tác chiến!

Hắn có được hai tấm át chủ bài huyết mạch Bất Tử Chu Tước cùng hóa thân Kỳ Lân, có thể nói, tuy tam kiếp Bán Thần lợi hại, nhưng hắn cũng không úy kỵ, huống chi hắn còn có Hồng Mục Chiến Trư kia trợ giúp! Thực lực của đầu Hồng Mục Chiến Trư này, Tần Phàm một mực nhìn không thấu, có lẽ một hồi có thể phát ra nổi kỳ hiệu.

Một bên bay đi, đồng thời ở bên trong lòng bàn tay của hắn, rất nhanh xuất hiện một viên Độc đan màu đen.

Những độc đan này, tự nhiên là hắn dùng để kích thích huyết mạch Bất Tử Chu Tước đấy. Hắn ở Vũ Thiên đại lực liên nghiền cứu ra phương pháp chủ động kích hoạt Bất Tử huyết mạch này, hơn nữa thành công thí nghiệm đã ra.

Ngoài ra, mặc dù ở Tân Thế Giới này không quá kỳ thị yêu thú, nhưng ở trước mắt bao người, Tần Phàm cũng không muốn hóa thân Kỳ Lân, hắn có một loại dự cảm, nếu sự tình hắn hóa thân Kỳ Lân bị truyền ra, hắn có thể sẽ gặp được không ít phiền toái. Huống chi, hóa thân Kỳ Lân dễ dàng đánh mất lực ý chí của mình, hắn thập phần không thích loại cảm giác này.

Cho nên hắn lựa chọn sử dụng tấm át chủ bài huyết mạch Bất Tử Chu Tước này.

Huyết mạch Bất Tử Chu Tước, có thể ở trên diện rộng gia tăng thực lực của hắn, Niết Bàn Hắc Viêm có thể đốt cháy hết thảy, Niết Bàn chi lực có thể làm cho hắn dục hỏa trùng sinh, ở dưới loại trạng thái này, cho dù trọng thương cỡ nào cũng sẽ không chết được.

Quan trọng nhất là, ở dưới trạng thái Bất Tử Chu Tước huyết, hắn còn có thể bảo trì ý chí của mình.

PHỐC...

Theo càng ngày càng tới gần Đậu Khi, Tần Phàm không hề do dự, trực tiếp đem rất nhiều Độc đan để vào trong miệng. Độc đan vừa vào, hai vầng sáng màu đỏ thắm liền ở sau lưng Tần Phàm dâng lên mà ra, sau đó theo được lực của Độc đan phát huy, cánh màu đỏ thắm này theo thời gian dần qua lột xác hóa thành màu đen tràn ngập khí tức hủy diệt.

Đôi cánh mở ra, Niết Bàn Hắc Viêm màu đen vây quanh thân thể của hắn bay múa lầy, khí tức cường đại kia bắt đầu từ trên bầu trời truyền xuống.

Lúc này hình dáng của Tần Phàm giống như là Ma Thần giáng thế, uy áp tràn ngập thiên không.

- Loại cảm giác này thật tốt.

Hắn giương cánh bay ở trên bầu trời, hai mắt có chút màu đỏ tươi vào lúc đó lạnh nhạt mà tự tin nhìn về phía Đậu Khi đã ở cách đó không xa. Kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước sẽ để cho thân thể đau đớn như là bị xé rách, nhưng loại đau đớn này cũng bị cảm giác có được lực lượng cường đại che đậy rồi, không có gì tốt hơn khi có được lực lượng a.

Hắn rất hưởng thụ loại cảm giác này.

Ngoài ra, Tần Phàm phát hiện Ma chủng đích thật là càng thích ứng Tân Thế Giới này, bởi vì hắn cảm giác được lúc này đây thi triển huyết mạch Bất Tử Chu Tước, so với thời điểm ở Vũ Thiên đại lục có thể kích phát ra lực lượng càng thêm cường đại, loại lực lượng cường đại này là hắn cho tới bây giờ cũng không có cảm thụ qua, cường đại đến mức để cho người mê muội, lại để cho người điên cuồng.

- Ô? Cái này là cây vào của người sao? Tựa hồ càng có ý tứ rồi.

Vào lúc đó Đậu Khi kia chứng kiến Tần Phàm bỗng nhiên có được một đôi cánh màu đen, trên mặt cũng không khỏi có chút kinh ngạc, hắn cảm giác được thực lực của Tần Phàm tựa hồ là đột nhiên gia tăng lên một đoạn.

- Thời điểm người tự tin mười phần tới khiêu chiến, nhưng lại không chịu nổi một kích, không biết người sẽ là cái biểu lộ gì? Bất quá đối với ta mà nói, loại cảm giác đã kích thiên tài này, nhất định sẽ rất tốt.

Bất quá sau đó vẻ trên tức trên mặt hắn càng đậm, bởi vì một Bất cấp Võ Thánh tới khiêu chiến một tam kiếp Bán Thần, coi như là nhiều át chủ bài hơn nữa, nhưng ở hắn xem ra đều là tổn công vô ích đấy.

- Ha ha, vậy sao?

Tần Phàm vào lúc đó nắm chặt nắm đấm, cảm giác được lực lượng bành trướng trong cơ thể, cái loại thực lực bức thiết muốn phát tiết đi ra kia, để cho hắn rốt cục nhìn không được ngưng tụ hai mắt, sau đó đôi cánh màu đen sau lưng khẽ vỗ động, hướng về phía trước kích xạ mà ra.

Cái tốc độ cực hạn kia, làm cho thân hình của Tần Phàm hóa thành một đạo lưu quang màu đen xẹt qua phía chân trời, ngọn lửa nóng bỏng kia muốn đốt cháy bầu trời, lúc này tất cả mọi người ở đây đều có thể cảm thấy độ ẩm mãnh liệt kia tràn tới.

Tuy trong nội tâm tất cả mọi người đối với Tần Phàm lúc này đây đối kháng tam kiếp Bán Thần đều không ôm hi vọng, nhưng thời điểm cảm giác được Tần Phàm phát ra uy thế, trong nội tâm vẫn không khỏi có chút chấn động ngẩng đầu lên nhìn, muốn nhìn một chút Tần Phàm đến tột cùng có thể phát huy ra thực lực dạng gì.

Một đoạn khoảng cách thật dài kia, tựa hồ là lập tức liền đến.

Trong nháy mắt, Tần Phàm đã đi tới trong phạm vi trăm mét gần Đậu Khi, mà Đậu Khi kia cũng chỉ là đứng ở giữa không trung, không tránh không né, tựa hồ là yên lặng chờ lấy Tần Phàm thiêu thân lao đầu vào lửa.

- Tốc độ này coi như không tệ...

Đậu Khi chứng kiến Tần Phàm đã tới gần trước mặt, hơn nữa vùng quyền đánh úp lại, vui vẻ trên mặt hân hân nữa mang theo nghiền ngẫm tách ra, sau đó một quyền tùy ý hướng về trước oanh ra. Đương nhiên, ở hân xem ra, tốc độ này chỉ là đối với Võ Thánh mà nói là không tệ mà thôi.

Oanh!

Hai cái nắm đấm, giống như là hai khối thiên thạch trên bầu trời chạm vào nhau, tiếp xúc liền bắn ra một loại hào quang làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động, mà tiếng nổ cực lớn thì có thể trực tiếp lay động nhân tâm!

1263. Chương 1273: Chiến Tam Kiếp.

Chương 1273: Chiến tam kiếp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ở thời điểm này, thậm chí một ít người đang trong giao chiến cũng không khỏi tạm thời chậm lại chiến đấu, ánh mắt mọi người đều quăng hướng về đối bính kia, một Bát cấp Võ Thánh đối kháng một tam kiếp Bán Thần! Có lẽ cả đời bọn hân cũng không có cơ hội nhìn lại nữa!

Tê...

Tiếp theo trong nháy mắt, theo hào quang ảm đạm xuống, mọi người không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Đậu Khi bị đánh lui!

Bọn hân dĩ nhiên là chứng kiến tam kiếp Bán Thần Đậu Khi bị một quyền này của Tần Phàm cưỡng bức đánh lui!

Tất cả mọi người mở to hai mắt ra nhìn, không thể tin được kia là sự thật.

- Cái gì!

Mà thân hình Đậu Khi rút lui gần 10m khoảng cách, vui vẻ nghiền ngẫm trên mặt vào lúc này vì quá sợ hãi mà động lại, không thể tưởng tượng nổi hướng về Tần Phàm phía trước nhìn lại, hân như thế nào cũng không nghĩ ra một Bát cấp Võ Thánh, vậy mà sẽ phát huy ra loại lực lượng trình độ này.

- Nét mặt của người hoàn toàn chính xác nhìn rất đẹp.

Tần Phàm thu hồi nắm đấm, ánh mắt đụng nhau, trong miệng thì là nhàn nhạt nói.

Tần Phàm một quyền đánh lui tam kiếp Bán Thần Đậu Khi.

- Làm sao có thể, Đậu Khi bị đánh lui rồi.

- Tiểu tử này thật là Bát cấp Võ Thánh sao? Thực lực này chỉ sợ nhị kiếp Bán Thần cũng so ra kém đi à nha.

- Ngay cả tam kiếp Bán Thần Lãnh Thiên cũng bị Đậu Khi đánh bại, vậy mà lại bị một gã Bát cấp Võ Thánh đánh lui.

Thấy một màn như vậy, mọi người phía dưới một mực chú ý trận đấu có thể nói là thực lực cách quá xa này, lúc này cũng không khỏi ngừng động tác trong tay, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, trên mặt lộ ra biểu lộ so với Đậu Khi càng thêm khiếp sợ.

Bát cấp Võ Thánh đối chiến tam kiếp Bán Thần.

Mọi người vốn đều nghĩ là châu chấu đá xe, buồn cười không biết tự lượng sức mình. Nhưng tuyệt đối không thể tưởng được hiện tại hai người lần thứ nhất đối bính, dĩ nhiên là Tần Phàm lấy được thượng phong, mặc dù ở trong đó có nguyên nhân Đậu Khi chủ quan, nhưng Bát cấp Võ Thánh cùng tam kiếp Bán Thần kém đâu chỉ ngàn dặm.

Cái này làm ọi người quả thực đều không dám tin vào hai mắt của mình

Tuy hiện tại thắng bại còn không có phân ra, nhưng Đậu Khi rút lui ngắn ngủi khoảng cách 10m kia, lại đại biểu cho cái hào rộng giữa Võ Thánh cùng Bán Thần, đại biểu gã Bát cấp Võ Thánh này có được thực lực khiêu chiến tam kiếp Bán Thần

- Tiểu tạp chủng này đến tột cùng là người nào, nhất kiếp Bán Thần không phải là đối thủ của hắn cũng coi như xong, dù sao hắn có được thần kỹ, nhưng hiện tại khoảng cách giữa Võ Thánh và tam kiếp Bán Thần, thần kỹ có thể đền bù được sao?

Mà Đại Hán tóc đỏ Nhạc Đăng đã từng cùng Tần Phàm có cừu oán kia, lúc này sắc mặt càng lộ ra hoảng sợ vạn phần.

Hắn vốn là muốn nhìn thấy tràng diện Tần Phàm một cái đối mặt đã bị đuổi giết, nhưng bây giờ lại chứng kiến một màn rung động như thế. Trong lòng của hắn thập phần tinh tường, cho dù là Đậu Khi xuất ra một nửa thực lực, hắn cũng không có khả năng đánh lui một gã tam kiếp Bán Thần.

- Tần Phàm này thậm chí có thực lực như vậy?

Dù là bản thân Lãnh Thiên bị trọng thương, vào lúc đó cũng không khỏi có chút nhấc lên một ít tinh thần, lúc trước hắn biết rõ Tần Phàm không chỉ biểu hiện ra thực lực bình thường như vậy, nhưng không thể tưởng được thực lực của Tần Phàm vậy mà sẽ cường đến trình độ như vậy.

Hắn và Đậu Khi đã giao thủ, biết rõ Đậu Khi này lợi hại như thế nào, dù là một kích tùy ý của hắn, cũng đã có thể diệt sát tồn tại như nhị kiếp Bán Thần. Nhưng Tần Phàm vậy mà một kích đánh lui hắn

- Hảo hảo hảo...

Đậu Khi bị một quyền của Tần Phàm đánh lui, sai một lát vô cùng khiếp sợ, trên mặt lập tức bày biện ra một mảnh tái nhợt chi sắc, hắn một bên oán hận nhìn xem Tần Phàm, một bên trong miệng giận dữ mà cười nói.

Hắn một tam kiếp Bán Thần lại bị một gã Bát cấp Võ Thánh đánh lui, tuy không phải kết quả cuối cùng nhất, nhưng truyền đi cũng sẽ làm hắn mất hết thể diện.

Đặc biệt là nắm đấm cùng Tần Phàm trực tiếp đụng nhau kia, lúc này vẫn lộ ra cực kỳ nóng rát, hỏa diễm màu đen kia nóng rực vô cùng, tựa hồ có thể trực tiếp đốt cháy đến cốt tủy, để cho da đầu người ta muốn run lên.

Mà Tần Phàm, vào lúc này cũng không có quá nhiều biểu lộ. Dùng Bát cấp Võ Thánh cảnh giới đánh lui một gã tam kiếp Bán Thần, kết quả như vậy đích thật là có chút để cho người không thể tin được, nhưng thực sự đều ở trong dự liệu của Tần Phàm.

Chủ yếu là hiện tại hắn ở dưới trạng thái kích hoạt huyết mạch Bát Tử Chu Tước, so sánh với thời điểm ban đầu ở Vũ Thiên đại lục kích phát ra huyết mạch Bát Tử Chu Tước, bây giờ đang ở trong Tân Thế Giới lần nữa kích phát ra, thực lực tăng lên thật sự quá lớn, cường đại đến mức ngay cả hắn cũng có chút không thể tin được lực lượng bành trướng tràn ngập trong thể nội kia là của hắn, tựa hồ là đang nói cho hắn biết, đây mới thực sự là lực lượng của Ma chủng.

- Vậy sao?

Nghe được thanh âm tức giận của Đậu Khi, Tần Phàm cũng không tâm mang sợ hãi, vào lúc đó hắn chỉ là nắm đấm mạnh mẽ nắm chặt lại, sau đó Hỏa Dực màu đen sau lưng lóe lên, thân hình lần nữa hướng về đối phương kích bắn đi. Hắn biết rõ trạng thái Bát Tử huyết mạch là có hạn chế thời gian, hắn phải mau chóng giải quyết đối thủ.

- Hồn tiểu tử đáng giận, cho dù ngươi có quái chiêu gì, nhưng ở trước mặt lực lượng tuyệt đối cũng là tồn công vô ích mà thôi. Ta sẽ cho ngươi biết chữ chết viết như thế nào.

Nhìn xem hỏa diễm màu đen đầy trời kia đánh úp lại, Đậu Khi đã có giáo huấn phía trước, tuy trong miệng kêu gào khinh thị, nhưng lúc này lại không khỏi cẩn thận đi một tí. Thấy Tần Phàm lần nữa tới gần trước mặt, quả đấm của hắn ở dưới nguyên giới chỉ lực tăng tăng bao khóa, mới dám đưa ra nghênh đón mà đi.

Oanh...

Rất nhanh, nắm đấm của hai người lần nữa ở trên bầu trời gặp nhau, hơn nữa bắn ra tiếng chấn nổ cực lớn. Hỏa diễm màu đen quay cuồng, thổ nguyên hoàng sắc chồng chất, vàng sáng sáng lạn kia là cho con mắt của người xem có chút đau nhức.

Mà sau một lát, Tần Phàm lại bị đánh lui khoảng cách hơn mười thước

Lúc này đây dù sao Đậu Khi kia cũng đã chuẩn bị kỹ càng, lực lượng cơ hồ là sử dụng mười phần, ở dưới dạng đối bình này, Tần Phàm tự nhiên là không thể giống như vừa rồi nhẹ nhàng chiếm được tiện nghi như vậy.

- Nguyên lai vừa rồi bất quá là Đậu Khi không có dùng toàn lực mà thôi, ta biết ngay thực lực một Bát cấp Võ Thánh, cho dù cường thịnh trở lại cũng là có hạn, tiểu tử tên gọi Tần Phàm này làm sao có thể vượt qua tam kiếp Bán Thần, hẳn chết chắc rồi.

Chứng kiến Tần Phàm bị đánh lui, Đại Hán tóc đỏ Nhạc Đăng kia đầu tiên là trong nội tâm âm thầm trầm trồ khen ngợi, tuy Đậu Khi kia là địch nhân, nhưng hẳn vẫn là xem không được Tần Phàm lợi hại như vậy.

- Xem ra vừa rồi đích thật là Đậu Khi chủ quan mà thôi, đoán chừng vừa rồi cũng không có sử xuất một nửa lực lượng, cho nên mới để cho Bát cấp Võ Thánh đánh lui.

Thấy một màn như vậy, những người đang xem cuộc chiến khác, lúc này mới cảm thấy bình thường một ít.

1264. Chương 1274: Chiến Tam Kiếp. (2)

Chương 1274: Chiến tam kiếp. (2)

Dù sao cũng là tam kiếp Bán Thần, ở tất cả mọi người trong tràng xem ra, cái kia cũng là cao điểm không dám leo lên rồi. Một tòa cao điểm như vậy, lại bị một Bát cấp Võ Thánh mà ở bọn hắn xem ra giống như là tiểu hài tử vượt qua, bọn hắn sẽ có chút ít khó có thể tiếp nhận đấy.

- Bất quá võ kỹ của Bát cấp Võ Thánh này thật là lợi hại, hỏa diễm màu đen kia hẳn là dùng bí pháp gì đó kích phát ra thực lực, cho nên hẳn có thể liều mạng cùng tam kiếp Bán Thần.

Mà chứng kiến Tần Phàm tuy rút lui, nhưng không có thụ thương bao nhiêu, mọi người vẫn không khỏi còn có chút khiếp sợ.

- Bí pháp lợi hại như vậy, nhất định là có hạn chế thời gian đấy.

Đồng thời đối với Tần Phàm có thể có được thực lực nghịch thiên như vậy, tất cả mọi người cảm thấy chính là quy công cho công pháp cùng võ kỹ kia, hơn nữa có không ít người đối với bí mật trên người Tần Phàm thêm ngưỡng không thôi.

- Lại có thể làm ột Bát cấp Võ Thánh dám đi đốc sức liều mạng cùng một gã tam kiếp Bán Thần, Bạch Hổ châu kia đến tột cùng là vật gì?

Ngoài ra, cũng có một ít người đối với động cơ đốc sức liều mạng ra tay của Tần Phàm lúc này đây biểu thị ra suy đoán.

Về phần bản thân Đậu Khi, tuy lúc này hắn đánh lui Tần Phàm, nhưng sắc mặt lại không có một điểm chuyển tốt, thậm chí lộ ra càng thêm dữ tợn khó xem. Bởi vì vào lúc đó hắn cảm giác được chỗ nắm đấm đang có một cỗ hỏa diễm nóng rực màu đen, mang theo khí tức hủy diệt đang không ngừng ăn mòn lấy nguyên giới chi lực của hắn.

- Cái tiểu hồn đản này, là cố ý dẫn ta cùng hắn từng quyền tấn công.

Hắn vào lúc này nắm chặt đại giản trong tay kia lại, đây là vũ khí của hắn, nhưng bởi vì đối phó một gã Bát cấp Võ Thánh, ở thời điểm đối phương sử dụng nắm đấm, ngay từ đầu liền khiến cho hắn dùng vũ khí sẽ có vẻ hắn có chút không đủ độ lượng, cho nên hắn cũng lựa chọn nắm đấm đón chào. Ai ngờ kia chính là cái bẫy của Tần Phàm.

Phải, lúc này đây tuy Tần Phàm bị đánh lui rồi, nhưng trên mặt lại lộ ra mỉm cười. Niết Bàn Hắc Viêm, độ ẩm cực cao, hơn nữa có tính hủy diệt phá hư, coi như là nguyên giới của Bán Thần cường giả, giống nhau có thể đốt cháy.

Bán Thần cường giả so với Võ Thánh cường giả, lợi hại chủ yếu là ở phía trên nguyên giới, nếu cái nguyên giới này bị phá hư, như vậy thực lực của một Bán Thần cường giả cũng sẽ đại giảm. Ở bên trong Tân Thế Giới, Niết Bàn Hắc Viêm này so với lúc ở bên trên Vũ Thiên đại lục còn lợi hại hơn rất nhiều, kia cũng là để cho Tần Phàm rất bất ngờ.

- Tiểu hồn dẫn, lão tử cũng không có nhiều thời gian lãng phí cùng ngươi như vậy, chuẩn bị ở sau một khắc chết đi cho ta a.

Đậu Khi kia cảm nhận được Hắc Viêm kia kinh khủng đáng sợ, hắn không dám cùng Tần Phàm quyền đầu đối oanh nữa, lúc này rốt cục đã giơ thanh vũ khí đại giản khổng lồ trong tay kia lên, chuẩn bị thi triển tuyệt chiêu sở trường của mình, mau chóng giải quyết giết chết Tần Phàm, để tránh cho đêm dài lắm mộng.

Một tam kiếp Bán Thần cùng một Bát cấp Võ Thánh dây dưa quá lâu, truyền đi đồng dạng sẽ để cho hắn mất mặt không thôi, trọng sĩ diện, đây chính là nhân tính, người có địa vị càng cao, sẽ càng trọng sĩ diện.

Bành...

Theo Đậu Khi kia giơ đại giản trong tay lên, phẳng phất như có khí thể cực kỳ mạnh mẽ, vào lúc đó trong không gian cũng bắt đầu xuất hiện một tia chấn động. Phải biết rằng kết cấu không gian bên trong Tân Thế Giới này thập phần chắc chắn, muốn khiến cho không gian phản ứng, cái kia phải là năng lượng thập phần cường đại trùng kích mới có thể làm được.

Đậu Khi không hổ là tam kiếp Bán Thần, cái đại giản này của hắn, nguyên giới chi lực màu vàng đất tầng tầng bám vào phía trên, tựa hồ như có một tòa Đại Sơn hình thành ở trong hư không, đại giản rơi xuống, thì dùng một loại xu thế không cách nào né tránh, phô thiên cái địa hướng về Tần Phàm áp đi.

- Ô? Loại cảm giác này phải chăng là... Chu Tước kỹ?

Quay mắt về phía đại giản như núi cao đè xuống kia, thần sắc của Tần Phàm cũng không khỏi ngưng trọng một ít. Hắn vừa mới muốn dùng Thanh Long kỹ đón chào, nhưng ngay lúc này lại bỗng nhiên cảm thấy bên trong Chu Tước Ma chủng truyền đến huyền ảo đặc thù, những huyền ảo phong phú này lại để cho hắn lập tức ngộ ra ma kỹ mới.

Ở thời khắc này, Chu Tước Ma chủng trong cơ thể Tần Phàm tựa hồ như là núi lửa bộc phát, một cỗ năng lượng nóng rực cường đại ở trong đó dâng lên mà ra. Đây là kỹ xảo chiến đấu thuộc về Viễn Cổ Chu Tước Ma Tôn, ẩn núp ở bên trong Ma chủng, một khi dẫn phát là vô cùng cường đại.

Bất Tử Chu Tước Niết Bàn Hắc Viêm liên tục không ngừng quay chung quanh thân thể, rất nhanh xoay tròn lấy, lúc này cả người Tần Phàm như cùng là Ma Thần hàng lâm. Con người tanh hồng của hắn, tựa hồ cũng có hỏa diễm thiêu đốt lên, con mắt có chút ngưng lại nâng lên, một cỗ khí tức thô bạo cũng bộc phát ra.

Nhiệt độ cao...

Nhiệt độ cao cực hạn ...

Tựa hồ ngay cả không khí cũng có vô số hỏa diễm lưu động lấy, mà một ít cây cối khô héo trên mặt đất, vào lúc đó không hiểu thiêu đốt lên, hơn nữa là chỉ trong nháy mắt liền biến thành tro tàn, bị gió thổi qua, thổi trúng liền bay là tả bốn phía.

Mà tất cả mọi người đang xem cuộc chiến ở phía dưới vào lúc này đều cảm giác được khó có thể hô hấp, mà khi thân thể bọn hắn có một cỗ nóng rực ở trong máu tán phát ra, phẳng phất như nhiệt huyết của bọn hắn đã bị thiêu đốt lên.

Bọn hắn cảm thấy áp lực thật lớn đến từ bầu trời.

- Đây cũng là một loại thần kỹ sao? Vậy mà cường đại đến trình độ này.

Nhìn xem Hắc Viêm che đầy ánh mặt trời, phảng phất như muốn thiêu đốt Thiên Địa, hủy diệt hết thảy kia, trong lòng tất cả mọi người đều thập phần rung động, đối với át chủ bài tầng tầng lớp lớp của Tần Phàm đã hâm mộ lại kiêng kỵ không thôi.

- Bát cấp Võ Thánh này đến tột cùng là người nào? Có được thực lực nghịch thiên như thế, nhưng ở trong Hoàng Hôn Thành lại bừa bãi vô danh.

Mà đối mặt Tần Phàm có lực lượng bá đạo như thế, nhưng lại không hề có người nào nhận thức, đối với nam tử thanh sam nhìn như hết sức trẻ tuổi kia, thân phận của hắn là càng thêm huyền kỳ.

- Quá cường đại, loại lực lượng này ta cảm giác được hắn có thể đủ cùng Đâu Khi liều mạng rồi.

Cũng có rất nhiều người là từ bắt đầu đối với Tần Phàm hoàn toàn không ôm tin tưởng, đến lúc này thái độ phát sinh chuyển biến. Vốn xem ra là thực lực cách xa, nhưng bây giờ lại đạt đến mạnh yếu tương đương.

Tóm lại, hết thảy mọi người, lúc này ánh mắt đều sáng ngời, không chuyển mắt nhìn chăm chú lên trên bầu trời sắp phát sinh đối kháng. Lúc này Tần Phàm Bát cấp Võ Thánh cùng tam kiếp Bán Thần Đâu Khi phát sinh chiến đấu, bị chú ý rõ ràng so với vừa rồi Lãnh Thiên cùng Đâu Khi hai tam kiếp Bán Thần tầm đó chiến một trận càng thêm hấp dẫn người.

1265. Chương 1275: Chu Tước Đề Thiên.

Chương 1275: Chu Tước Đề Thiên.

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Bát cấp Võ Thánh chiến tam kiếp Bán Thần vốn là đủ hấp dẫn ánh mắt rồi, huống chi thực lực của Bát cấp Võ Thánh này dĩ nhiên là thật sự đạt tới tình trạng có thể so sánh với tam kiếp Bán Thần.

Cái này nhất định là một hồi chiến đấu để ọi người cả đời cũng không thể quên.

Trên bầu trời.

- Chu Tước Đề Thiên.

Thanh âm trầm thấp mà cuồng bạo rốt cục ở trong cổ họng Tần Phàm chậm rãi phát ra, phảng phất như khai sơn phá thạch, áp lực khí tức lập tức bao phủ ở trong phương viên mười dặm. Hắc Viêm đầy trời lộ ra càng thêm nồng đậm, toàn bộ bầu trời như là mây đen rậm rạp.

Thân thể của Tần Phàm đã hoàn toàn bao khóa ở trong ngọn lửa màu đen, theo một tiếng gầm nhẹ này của hắn, Hắc Viêm bao vây lấy thân thể của hắn chậm rãi thành hình, cuối cùng nhất bao vây lấy hắn, tạo thành một chỉ Hắc Viêm Chu Tước cực lớn.

Ngao...

Chu Tước vang lên, triển khai đôi cánh cực lớn, Niết Bàn màu đen che khuất bầu trời, mang theo lực lượng cường đại không cách nào ngăn cản, trực tiếp hướng về đại giản biến ảo thành một ngọn núi cự đại của Đâu Khi ở phía trước đánh tới.

Tần Phàm từ trong Ma chủng truyền thừa biết rõ, lúc trước Chu Tước Ma Tôn không phục Thiên Địa, bị đánh xuống Vô Thượng thiên kiếp, sau khi nó ở bên trong Niết Bàn trọng sinh, kẹp lấy một thân Niết Bàn Hắc Viêm hướng lên trời không bắt khuất kêu lên, kết quả là nói không cam lòng gáy vang, thanh âm trực tiếp phá tan Thương Khung.

Từ đó về sau nó thoát khỏi thiên địa trói buộc, bởi vì một tiếng gáy minh này, làm cho bầu trời trở nên không hề nguyên vẹn, năng lượng hủy diệt đến từ thiên ngoại càng tạo thành tánh mạng nhân gian tử thương vô số, về sau may mắn có một Nữ Thần lấy đá vá trời, mới có thể cứu vãn muôn dân trăm họ.

Một chiêu Chu Tước Đề Thiên này là vì vậy mà đến, nghe nói kỳ thật thực lực phát huy đến mạnh nhất, vô cùng vô tận, thậm chí có thể trực tiếp phá tan thiên khung.

Bây giờ Tần Phàm đang ở bên trong Chu Tước Ma chủng truyền thừa đến được một ma kỹ này, tuy không được 1% lực lượng của Ma Tôn, nhưng lúc này phát huy ra đến, cũng đã có được uy năng không kém, phá thiên diệt địa, hủy núi lật sông.

Hóa thân của Chu Tước Viễn Cổ màu đen kia vừa xuất hiện, một tiếng Đê Thiên, như muốn làm cho quỹ thần kinh động đối bình trên bầu trời, hai loại sắc màu vàng đất cùng minh hắc không ngừng giúp nhau trùng kích lấy, toàn bộ bầu trời tựa hồ cũng hóa thành một loại Hỗn Độn.

Oanh...

Tiếng chấn vang cực lớn ở trên bầu trời vang lên, sau đó liền chứng kiến đầu Chu Tước màu đen cực lớn kia, vào lúc này thẳng tắp đụng vào trong một tòa núi lớn, lập tức vô số cự thạch như là mưa to ở trên núi rơi xuống, tràn diện cực kỳ đồ sộ.

Đậu Khi hoàn toàn dùng nguyên giới chi lực ngưng tụ thành ngọn núi này, trên thực tế đã trở thành núi cao chính thức, cho nên những Thạch Đầu này đều là chân thật, rơi xuống trên mặt đất nên đến đại địa đều là ngàn thương trăm lỗ, mà những người ở phía dưới kia, vào lúc này cũng vội vàng né ra để tránh nhận lấy ảnh hưởng đến.

- Thật mạnh, dĩ nhiên là trực tiếp phá tan nguyên giới của Đậu Khi, trời ạ, Bát cấp Vô Thánh này muốn nghịch thiên sao.

Thấy một màn như vậy, trong nội tâm hết thảy mọi người đều kinh động lần nữa, lúc này đây dưới tình huống lẫn nhau đem hết toàn lực, Tần Phàm dĩ nhiên là lần nữa thắng được.

Hơn nữa vào lúc này, đối bình trên bầu trời còn không có chấm dứt.

Ngao...

Chu Tước màu đen cực lớn, ở dưới vô số Niết Bàn Hắc Viêm trùng kích, cả tòa Đại Sơn bị đâm cho sụp đổ, điều này đại biểu lấy nguyên giới của Đậu Khi kia đã bị xông phá phòng ngự đệ nhất trọng, nhưng Chu Tước màu đen này y nguyên còn không có đình chỉ xu thế lao về phía trước, sau khi đem tòa Đại Sơn kia xông sụp đổ, khí thế chưa giảm, lần nữa gáy mình một tiếng, quét ngang hết thảy hướng về Đậu Khi kia phóng đi.

Rầm rầm rầm oanh...

Không có qua một lát, xu thế của Chu Tước được Niết Bàn Hắc Viêm bao khóa kia trực tiếp vọt tới trước nguyên giới phòng ngự của bản thể Đậu Khi, Niết Bàn Hắc Viêm như là nước sông cuộn cuộn, liên tục không dứt, như là Bạo Phong Long Quyển, không hủy diệt hết thảy sẽ không dừng lại.

Trùng kích, không ngừng mà trùng kích...

Mà Đậu Khi thì dựa vào nguyên giới của tam kiếp Bán Thần gian nan phòng ngự lấy, ở dưới trùng kích giống như là bão tố kia, nguyên giới phòng ngự của hắn như là thuyền độc mộc trong biển rộng, mưa gió phiêu linh, tựa hồ tùy thời sẽ ngã lật.

- Làm sao có thể, một Bát cấp Vô Thánh, làm sao có thể mạnh đến trình độ này.

Lúc này Đậu Khi chăm chú cắn răng, hắn không dám tin, hắn cũng thập phần không cam lòng, mình ngay cả tam kiếp Bán Thần Lãnh Thiên cũng đã đánh bại, nhưng bây giờ lại có khả năng thua ở trên tay một tiểu tử thậm chí ngay cả cảnh giới Bán Thần cũng còn không có đạt tới.

- Ta không cam lòng ah...

Hai mắt của hắn đỏ lên, trong cổ họng phát ra gào rú khàn khàn, đại giản nắm trong tay kia không ngừng ngưng tụ lấy nguyên lực, dốc sức liều mạng phòng ngự lấy nguyên giới không ngừng bị hỏa diễm màu đen ăn mòn kia.

Bành...

Một tiếng muộn hưởng truyền lại, cũng không biết đi qua bao lâu, đối với Đậu Khi mà nói tựa hồ là dài đằng đặc, giống như đã qua trăm năm, thương hải tang điền, rốt cục, hắn cảm giác được trùng kích đến từ

Hắc Viêm phía trước đình chỉ, mà đầu Chu Tước màu đen cực lớn kia, vào lúc đó cũng đồng thời biến mất không thấy gì nữa, ở trước mắt, hiện ra bộ dáng Tần Phàm có chút suy yếu.

Uy lực của ma kỹ Chu Tước Đề Thiên đến đây đã hoàn toàn tiêu tán rồi.

- Ha ha tiểu hồn dân, năng lượng bí pháp đã không còn sao?

Thấy vậy, trên mặt của Đậu Khi không khỏi lộ ra vẻ mừng như điên, hắn bắt đầu trêu tức nhìn về phía Tần Phàm, trong miệng cười lớn nói:

- Kế tiếp sẽ là tử kỳ của người đã đến.

Bất quá, hắn cũng chưa kịp vui vẻ bao lâu.

Một bên kia, sau khi Tần Phàm hiện ra thân hình, sắc mặt của hắn lại không thay đổi chút nào, hắn bình tĩnh đứng ở giữa không trung, chỉ là trong miệng hướng về phía dưới trầm giọng rống to một tiếng:

- Tiểu Chiến.

- Vâng, lão đại .

Mà ở phía dưới, Hồng Mục Chiến Trư kia đã sớm chờ đợi cơ hội rất lâu, lúc này vừa nghe đến thanh âm của Tần Phàm, nó lập tức liền đem thân hình biến hóa đến trạng thái lớn nhất, mạnh nhất.

Gai nhọn màu Tử Kim sắc bén, mỗi một cây như là bảo kiếm chỉ hướng Thương Khung, thượng diện có ánh sáng lạnh hủy diệt làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Ngao...

Dùng sức đập mạnh ở trên mặt đất, sau đó ở thời điểm Đậu Khi còn chưa hoàn toàn kịp phản ứng, ba cây gai nhọn vô cùng sắc bén ở trên người Tần Chiến đã hướng về trên bầu trời bắn ra.

Tốc độ kia đạt đến cực hạn, nhanh như vạch phá trời cao, thậm chí nhất kiếp Bán Thần bình thường cũng căn bản nhìn không tới tầm hơi của nó, chỉ là mơ hồ chứng kiến một đạo ánh sáng tím hiện lên ở trước mắt, cũng không có thể phân biệt ra được là vật gì.

1266. Chương 1276: Thuận Tiệm Giết.

Chương 1276: Thuận tiệm giết.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vèo — vèo — vèo —

- Đây là cái gì? Không tốt...

Dù là Đậu Khi với tư cách tam kiếp Bán Thần, cũng ở thời điểm gai nhọn Tử Kim sắc kia tới gần đến trước mặt mới mạnh mẽ tỉnh lại, hắn vội vàng khởi động nguyên giới tiến hành phòng ngự lần nữa.

PHỐC PHỐC...

Nhưng mà, tuy là khởi động nguyên giới, nhưng Đậu Khi kia bởi vì vừa rồi cùng Lãnh Thiên so đấu, hơn nữa bị Tần Phàm trùng kích đã không còn bao nhiêu khí lực, vào lúc đó đã không có cách nào chống đỡ được gai nhọn của Tần Chiến công kích.

Gai nhọn Tử Kim sắc kia lao tới, uy lực mỗi một cây đều tương đương với một gã nhị kiếp, thậm chí đạt tới tam kiếp Bán Thần cường giả công kích, dù cho Đậu Khi khởi động nguyên giới, nhưng ở dưới công kích mãnh liệt như vậy, nguyên giới vẫn là một tầng một tầng lên tiếng phá vỡ.

Hiện tại Tần Chiến mỗi một lần tối đa chỉ có thể phát ra ba cây gai nhọn Tử Kim sắc, sau khi phát ra, cần phải tiếp qua một thời gian ngắn mới phóng ra lần thứ hai. Nếu không cái gai nhọn Tử Kim sắc này có thể liên tục không ngừng phóng ra, đoán chừng dù là tứ kiếp Bán Thần cũng ngăn cản không nổi, ôm hận bỏ mình a.

Bất quá, gần kề chỉ là ba cây gai nhọn là đủ lợi hại rồi.

PHỐC...

Thời điểm cây gai nhọn Tử Kim sắc thứ ba của Tần Chiến bắn tới, một tầng nguyên giới phòng ngự cuối cùng của Đậu Khi kia cũng hoàn toàn cáo phá, hắn đã không có nguyên giới phòng ngự, thân thể vào lúc đó hoàn toàn bạo lộ đi ra.

- Không...

Ở dưới tình huống như vậy, Đậu Khi không khỏi là quá sợ hãi, cả kinh kêu ra tiếng. Bởi vì vào lúc này hắn còn chứng kiến Tần Phàm ở trước mặt của hắn, vị Bát cấp Võ Thánh ở vừa rồi cũng đã thiếu chút nữa công phá nguyên giới phòng ngự của hắn, một cái có thể nói là yêu nghiệt khủng bố.

Vào lúc này Tần Phàm trông thấy thân thể của hắn bạo lộ đi ra, đang dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi bắn tới gần.

- Đậu Khi, người thất bại.

Lúc này thời hạn Tần Phàm kích hoạt huyết mạch Bát Tử Chu Tước cơ hồ sắp đi qua, mà Niết Bàn Hắc Viêm trên người cũng đã không ngừng biến mất, đôi cánh màu đen sau lưng cũng bắt đầu dần dần trở lại màu đỏ thẫm.

Bất quá, thời gian như vậy là đủ rồi.

Khoảng cách ngắn ngủn mấy chục thước, nửa cái thời gian hô hấp liền đến.

- Chu Tước thiêu tâm...

Ngay thời điểm huyết mạch Bát Tử Chu Tước thiếu chút nữa hoàn toàn biến mất, Tần Phàm đã tới trước người Đậu Khi không còn nguyên giới phòng ngự, sau đó một quyền oanh ra, đánh vào trên lồng ngực của đối phương, cũng đem một tầng Niết Bàn Hắc Viêm cuối cùng đưa vào trong đó...

Khi một điểm Hỏa Tinh màu đen cuối cùng biến mất ở trên bầu trời, vào lúc đó, ở giữa thiên địa trở nên vô cùng yên tĩnh.

Dưới mặt đất, những đôi con mắt khiếp sợ nhìn lên trên bầu trời.

- Ah...

Sau một khắc, là thanh âm mang theo thống khổ cùng sợ hãi của Đậu Khi kia phá vỡ trời cao yên tĩnh, sắc mặt của hắn lập tức trở nên vô cùng tái nhợt, hơn nữa sinh cơ trên người cũng rất nhanh bị hút ra.

Vào lúc đó, hắn cảm giác được trong cơ thể của mình có một loại nhiệt độ cao cực hạn đang thiêu đốt lên, đặc biệt là ở chỗ trái tim của hắn, lửa cháy hừng hực bùng bùng, đốt cháy hết thấy, trái tim của hắn lập tức bị Niết Bàn Hắc Viêm chui vào trong cơ thể kia thiêu đốt.

Chu Tước thiêu tâm, chính là Niết Bàn Hắc Viêm trực tiếp xuyên qua bên ngoài thân, đi đốt cháy trái tim của đối phương. Đậu Khi rõ ràng không có Thanh Long Chi Tâm cường đại giống như của Tần Phàm, dưới tình huống nguyên giới phòng ngự bị đánh vỡ, hắn đã không có chút sức hoàn thủ nào.

Khiếp sợ, phần nộ, không cam lòng!

Hắc Hỏa diễm nhiệt độ cực hạn, mang theo nhiệt độ cao đốt núi nấu biển, công kích đến trái tim phòng ngự bạc nhược yếu kém nhất kia. Có thể nói, chỉ cần bị ép tới gần thân thể, dù là tam kiếp Bán Thần cũng khó thoát khỏi cái chết, huống chi đi vào trong lục phủ ngũ tạng.

Khuôn mặt trẻ tuổi ở ngay trước mặt, Đậu Khi hấn rất muốn huy động lực lượng đi phản kích, nhưng theo trái tim bị đốt cháy, hấn rút cuộc lấy không ra một tia lực lượng. Hấn chỉ có thể sợ hãi mở to hai mắt, thẳng đến khi hoàn toàn chết đi mới thôi.

Chỉ là đi qua một lát, tiếng kêu của hấn liền im bặt mà dừng.

Cảm giác được thân thể ở dưới quyền kia không còn có sinh cơ, thậm chí là linh hồn vừa mới trốn đi cũng bị Hắc Viêm đốt giết, Tần Phàm đã khôi phục đến trạng thái bình thường cũng buông lỏng nắm đấm ra, lúc này hấn trước lấy đi Trữ Vật Giới Chỉ trong tay đối phương.

Sau đó thân thể rách rưới của Đậu Khi bắt đầu ở trên bầu trời như là điều bị đứt dây trụ lạc.

Đậu Khi chết rồi!

Tam kiếp Bán Thần chết rồi!

Tam kiếp Bán Thần Đậu Khi đã bị chết ở trong tay một Bát cấp Võ Thánh! Tần Phàm dùng cảnh giới Bát cấp Võ Thánh liền giết chết tam kiếp Bán Thần Đậu Khi!

- Làm sao có thể... một cái là Bát cấp Võ Thánh, một cái là tam kiếp Bán Thần ah!

Thấy một màn như vậy, tất cả mọi người vào lúc đó đều không dám tin nhìn lên trời không, thậm chí không ít người đến bây giờ cũng không có kịp phản ứng. Một Bát cấp Võ Thánh ở Tân Thế Giới có thể nói là tầng dưới chót. Một cái là tam kiếp Bán Thần đối với nhất kiếp Bán Thần mà nói cũng là tồn tại cần nhìn lên, vốn cả hai chênh lệch có thể nói là cực lớn, nhưng tam kiếp bán Thần lại ở trong thời gian ngắn ngủi bị Bát cấp Võ Thánh giết chết.

Tam kiếp Bán Thần, ở trong Hoàng Hôn Thành đã xem như cao thủ không tề, Đậu Khi ở vùng này cũng rất có thanh danh. Nhưng bây giờ đã bị chết ở trên tay một Bát cấp Võ Thánh bừa bãi vô danh, chỉ sợ một đoạn thời gian rất dài qua đi, mọi người cũng khó có thể tiếp nhận sự thật này.

- Hấn thật sự giết chết Đậu Khi...

Mà ở phía dưới, tam kiếp Bán Thần Lãnh Thiên đang bị trọng thương, hấn nhìn xem thi thể trên bầu trời chậm rãi rơi xuống. Lúc này cũng không khỏi là hít một hơi khí lạnh.

Lúc trước hấn thu Tần Phàm tiến vào hộ vệ đội, vốn chỉ là thấy Tần Phàm thiên phú không tồi, muốn cho Tần Phàm một cơ hội rèn luyện thoáng một phát, nhưng tuyệt đối không thể tưởng được vào lúc đó dĩ nhiên là người trẻ tuổi hấn vốn không thể nào để ở trong lòng, tru sát cường địch, cứu vãn toàn bộ hộ vệ đội.

Bất quá suy nghĩ đến ý đồ lúc Tần Phàm đến ra tay, sắc mặt của hấn lại dần dần âm trầm xuống. Trong nội tâm giãy dụa nhưng không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Thủ lĩnh chết rồi! Làm sao có thể, thủ lĩnh của chúng ta thật sự là bị Bát cấp Võ Thánh kia giết chết!

Mà những người do Đậu Khi mang đến kia, nhìn thấy người mạnh nhất của bên mình đã bị đánh chết, trên mặt đều lập tức xuất hiện vẻ động dung, hơn nữa là sinh lòng sợ hãi cùng thoái ý.

- Ta muốn báo thù cho đầu lĩnh!

Trong đó có một gã nhị kiếp Bán Thần vào lúc đó trông thấy hỏa diễm màu đen trên người Tần Phàm giống như có lẽ đã biến mất. Liền muốn nhân cơ hội này hướng hấn phát động công kích.

xem tại

1267. Chương 1277: Thuận Tiệm Giết. (2)

Chương 1277: Thuận tiệm giết. (2)

Vèo...

Nhưng mà, hắn còn không có tới gần Tần Phàm, lập tức liền có một đạo quang mang màu tím vàng vạch phá bầu trời, rất nhanh mà chuẩn xác trực tiếp bắn chết hắn. Lúc này Tần Chiến đã khôi phục năng lực phóng ra gai nhọn công kích, hắn thủ ở một bên, cảnh giác mà hung ác nhìn xem một đám người muốn tới gần.

Một kích bắn chết một gã nhị kiếp Bán Thần!

Chứng kiến đầu Hồng Mục Chiến Trư này lộ ra thực lực đáng sợ như thế. Những đạo phi khác còn có tâm tư đồng dạng cũng không khỏi cảm giác được phía sau lưng lạnh cả người. Trong bọn họ cũng chỉ có một gã tam kiếp Bán Thần, nhưng đã bị chết, có thể nói bên bọn hắn này đã không có phần thắng quá lớn rồi.

Phải biết rằng trong hộ vệ đội cũng đồng dạng có không ít hảo thủ.

- Rút lui!

Sau đó cũng không biết là bên trong đạo phi do ai dẫn đầu hô lên, sau đó liền trông thấy mười mấy tên đạo phi còn lại bắt đầu hướng về tứ phương chạy trốn mà đi. Mà mọi người hộ vệ đội cũng biết có thể đánh lui đạo phi, toàn bộ là nhờ vào Tần Phàm cùng con yêu thú kia của hắn, thấy Tần Phàm không có ý tứ đuổi theo, bọn hắn cũng chỉ có thể là án binh bất động.

Trên thực tế, lúc này Tần Phàm bởi vì kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước qua đi, vẫn ở vào trạng thái suy yếu, tuy đã phục dụng đan dược khôi phục trạng thái. Nhưng mà không có chiến lực quá mạnh mẽ rồi. May mắn là có Tần Chiến thủ ở một bên, nếu không tự bảo vệ mình cũng là một vấn đề, hắn ở đâu còn dám đuổi bắt địch nhân.

Huống chi, những đạo phi đào tẩu này cùng hắn căn bản không có quan hệ quá lớn.

- Không có khả năng... tại sao có thể như vậy... hắn rõ ràng chỉ là một Bất cấp Võ Thánh, làm sao có thể giết chết được một gã tam kiếp Bán Thần!

Về phần Nhạc Đăng cùng Tần Phàm có thù hận kia, sau khi nhìn thấy Đậu Khi bị giết chết, trên mặt vẫn lộ ra thần sắc ngốc trệ, hắn hoàn toàn không thể tin được, một gã tam kiếp Bán Thần thật sự bị chết ở trên tay một Bất cấp Võ Thánh!

Quan trọng nhất là, Bất cấp Võ Thánh này hết lần này tới lần khác cùng hắn có cừu oán!

Trong lòng của hắn bắt đầu sợ hãi, Tần Phàm ngay cả tam kiếp Bán Thần cũng có thể giết chết, huống chi hắn chỉ là một nhất kiếp Bán Thần? Nghĩ đến trước kia mình dựa vào thực lực mạnh, hơn nữa không kiêng nể gì cả, bây giờ nghĩ lại cảm thấy ngu không ai bằng.

Cũng vào lúc này, ánh mắt của Tần Phàm ở trên bầu trời hướng về phía dưới đảo qua, hắn thấy được Đại Hán tóc đỏ đang tâm thần bất định kia.

Hắn sẽ không quên, thời điểm mình mới vừa tiến vào Hoàng Hôn Thành, người này là khiêu khích mình, còn vũ nhục Kỷ Huyền Nhi, hơn nữa ở thời điểm lần thứ hai gặp nhau, lại chăm chú bức bách, khiêu khích lần nữa.

Kỳ thật khiêu khích hắn còn có thể bỏ qua, nhưng người này tuyệt đối không nên ở trên miệng khinh bạc Kỷ Huyền Nhi, đối với Tần Phàm mà nói, trước khi đến Tân Thế Giới hắn đã thề sẽ không để cho nữ tử này đi theo mình lại chịu một chút ủy khuất. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Nhạc Đăng, tử kỳ của ngươi cũng đã đến.

Thừa dịp giết chết khí thế Đậu Khi, ánh mắt của Tần Phàm lạnh lẽo, xem ở trên người Đại Hán tóc đỏ kia. Dù sao vừa rồi đã có đấu võ, mà những đạo tặc đoàn kia ở sau khi Đậu Khi chết cũng chạy thoát khỏi, hắn cũng tốt thuận tiện cùng người này tính toán ân oán.

- Không!

Chứng kiến ánh mắt của Tần Phàm xem qua, Nhạc Đăng không khỏi lộ ra thần sắc kinh khủng, hắn vốn đang một mực chờ cơ hội giết chết Tần Phàm, nhưng không thể tưởng được bây giờ lại bị đối phương nhận được cơ hội.

Vừa rồi sau khi hắn chứng kiến một màn Tần Phàm giết chết tam kiếp Bán Thần Đâu Khi, biết rõ mình khẳng định không phải đối thủ của Tần Phàm, vào lúc này thấy đối phương nổi lên sát ý, hắn vội vàng quay người bỏ chạy.

Tuy hắn có thực lực nhất kiếp Bán Thần, nhưng lúc này căn bản không dám đối kháng với Tần Phàm chỉ là Bát cấp Võ Thánh a!

Nhạc Đăng phát ra một tiếng kêu sợ hãi này, làm cho tất cả mọi người cũng cảm giác được sờn hết cả gai ốc, mấy người đồng bạn của hắn, vào lúc này căn bản không có người dám đi ra hỗ trợ. Bát cấp Võ Thánh này là ngay cả tam kiếp Bán Thần cũng có thể giết chết, huống chi bên người còn có một đầu yêu thú biến dị, tùy thời có thể giết chết nhị kiếp Bán Thần.

Tần Phàm sẽ không để cho Nhạc Đăng này rời khỏi. Hắn đã từng nói qua, nếu gặp lại đối phương nhất định sẽ giết chết, bây giờ là thời điểm thực hiện lời hứa.

Chu Tước Chi Dực ở sau lưng động một cái, thân hình của hắn kích bắn về phía trước đuổi theo. Đợi đi tới trên không Nhạc Đăng, hai mắt của hắn ngưng tụ, sau đó hướng về phía dưới oanh ra một quyền.

Thanh Long Thám Trảo!

Lúc này Tần Phàm cũng đã khôi phục một ít thực lực, tuy còn không phải đỉnh phong, nhưng lúc này Nhạc Đăng đã không có chút chiến ý nào, sức chiến đấu căn bản là không có cách nào phát huy ra hết. Một trảo này của hắn phát ra, liền có một cái vuốt rồng cự đại liền từ trên trời giáng xuống, trực tiếp chà đạp ở trên người Nhạc Đăng.

- Ah...

Bởi vì Nhạc Đăng một lòng muốn chạy trốn, căn bản không thể làm quá nhiều phòng ngự, thời điểm móng vuốt rồng chà đạp xuống, hắn mới bắt đầu khởi động nguyên giới chi lực của mình đi ngăn cản.

Bất quá Tần Phàm cũng không phải muốn dùng một chiêu Thanh Long Thám Trảo này liền trực tiếp giết chết đối phương, dù sao hiện tại hắn đã không phải ở dưới trạng thái Bát Tử Chu Tước, còn không có thực lực biến thái như vậy. Hắn chỉ cần chế trụ Nhạc Đăng như vậy là đủ rồi.

Phải biết rằng, ở phía sau của hắn còn có một đầu Cửu cấp yêu thú có thể trực tiếp bắn chết nhị kiếp Bán Thần!

- Ngao... tên tóc đỏ đáng chết ngươi cũng có hôm nay ah, không phải nói muốn nướng ta ăn sao? Hiện tại ta trước hết xuyên ngươi mấy lỗ!

Lúc này, trong miệng Hồng Mục Chiến Trư kia phát ra gầm lên giận dữ. Nó từ khi tiến vào cửa thành Hoàng Hôn Thành, đã bắt đầu thập phần chán ghét đối với Nhạc Đăng kia, tăng thêm ở trên đường đối phương không ngừng khiêu khích, nếu như không phải trước đây Tần Phàm ngăn cản nó, nó đã sớm giết chết đồ vật chướng mắt này rồi.

Hiện tại cơ hội tốt cuộc đã tới!

Vào...

Âm thanh của Tần Chiến cứng rắn đi xuống, sau đó liền có một tiếng xé gió bén nhọn vang lên, một đạo quang mang tử kim sắc lạnh như băng, phá khoảng cách không gian mà đến, hóa thành một đạo quang ảnh thẳng tắp bắn về phía Nhạc Đăng bị Thanh Long móng vuốt của Tần Phàm bắt lấy không thể động đây kia.

Cảm giác được khí tức tử vong kia tới gần, sắc mặt của Nhạc Đăng lập tức trở nên trắng bệch cùng tuyệt vọng. Hắn bắt đầu hối hận, hối hận lúc trước không nên đi chủ động gây chuyện, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra một Bát cấp Võ Thánh vốn ở trong Tân Thế Giới chính là con sâu cái kiến nhỏ bé, vào hôm nay dĩ nhiên sẽ trở thành Tử Thân thu hoạch tánh mạng của hắn.

Bất quá đã quá muộn.

PHỐC!

Tốc độ gai nhọn công kích của Tần Chiến bắn ra sao mà cực nhanh, lực lượng sao mà to lớn, chỉ là thời gian nửa cái hô hấp, cây gai nhọn Tử Kim sắc sắc bén kia đã trực tiếp xuyên phá thân thể của nhất kiếp Bán Thần Nhạc Đăng, cũng đem thi thể của hắn đánh trên một tảng đá lớn.

1268. Chương 1278: Muốn Hay Không?

Chương 1278: Muốn hay không?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hừ, đồ đáng chết, dám đắc tội lão Đại ta là muốn chết!

Cùng Tần Phàm phối hợp ăn ý giết chết Nhạc Đăng, trong miệng Tần Chiến nhỏ giọng đắc ý mắng một câu, sau đó thân thể co rút lại, biến hóa thành sủng vật nhỏ xíu, nhìn như cả người lẫn vật đều vô hại nhảy trở lại trên đầu vai Tần Phàm.

- Tiểu Chiến, làm tốt lắm.

Bàn tay của Tần Phàm ở trên đầu vai tán thưởng vỗ vỗ nói ra, sau đó ánh mắt của hắn nhìn nhặt đảo qua toàn trường. Đã đến lúc này, những đội viên ban đầu đối với hắn một gã Bát cấp Võ Thánh gia nhập vào hộ vệ đội tổ vệ bất mãn khinh thường kia, lúc này đều không có một cái nào dám cùng ánh mắt của hắn đụng vào nhau.

Cuối cùng hắn hướng về Lãnh Thiên cách đó không xa chậm rãi đi đến, hắn hy vọng là dùng một phương pháp tương đối hòa bình đạt được Bạch Hổ châu.

Lúc này, hào khí hiện trường có chút trầm mặc.

Mọi người vào lúc này đều không có người nói chuyện, chỉ là nhìn xem Tần Phàm chậm rãi hướng về Lãnh Thiên đi đến. Tần Phàm một Bát cấp Võ Thánh, vốn là một cái cảnh giới thấp nhất trong hộ vệ đội, nhưng sau khi đánh một trận xong, lại ẩn ẩn trở thành một người mạnh nhất, không người nào dám xem thường hắn.

Hiện tại Lãnh Thiên đã bị thương, tăng thêm Tần Phàm còn có một đầu yêu sủng có thể nhẹ nhõm đánh chết nhị kiếp Bán Thần, có thể nói, lúc này Tần Phàm đối với tất cả mọi người hộ vệ đội có lực chấn nhiếp thật lớn.

Mà nhìn xem nam tử trẻ tuổi coi như thân thiện kia, vừa rồi mọi người cũng được chứng kiến hắn lãnh khốc, cho nên không có người vào lúc này dám mạo hiểm phạm Tần Phàm. Dù là Hải Hằng vốn dọc theo con đường này cùng Tần Phàm quan hệ coi như không tệ, lúc này cũng không dám đi tới cùng Tần Phàm nói chuyện.

Dù sao ở bên trong Tân Thế Giới này, quan niệm dùng vũ lực nói chuyện đã xâm nhập nhân tâm. Người không có thực lực, người khác sẽ xem thường người, nếu như người cường đại, người khác sẽ sợ hãi người.

Hơn nữa Lãnh Thiên với tư cách đội trưởng hộ vệ đội còn chưa mở miệng, cho nên vào lúc này tất cả mọi người cũng chỉ là nhìn xem, muốn nhìn một chút kế tiếp Tần Phàm muốn làm gì, cũng không có người đi ra ngăn trở.

- Tần Phàm, lần này cảm ơn người.

Tần Phàm đến gần Lãnh Thiên, thời điểm còn không biết nên mở miệng như thế nào, Lãnh Thiên đã trước đứng dậy mở lời nói ra:

- Nếu như không phải người, lúc này đây hộ vệ đội của chúng ta có khả năng sẽ toàn quân bị diệt.

- Lãnh đội trưởng, không ngại nói thẳng, lúc này đây ta ra tay là vì ta không muốn Bạch Hổ châu rơi vào trên tay người khác.

Nhưng Tần Phàm lại lắc đầu, sau đó hần ngẩng đầu lên nhìn về phía Lãnh Thiên, bình tĩnh mà hỏi thăm:

- Ta muốn biết, bây giờ Bạch Hổ châu đang ở đâu, Bạch Hổ châu này đối với ta thập phần trọng yếu, hi vọng Lãnh đội trưởng có thể nói cho ta biết.

- Nguyên lai người cũng sớm biết Bạch Hổ châu rồi.

Sắc mặt Lãnh Thiên vẫn lạnh lùng, hần mang theo chút ít tự giễu nói.

- Ta trước kia thật tình không biết, ban đầu ta chỉ coi đây là một nhiệm vụ hộ tống thương đội bình thường mà thôi, thẳng đến Đẩu Khi kia nói ra, ta mới biết được Bạch Hổ châu tồn tại.

Tần Phàm lần nữa lắc đầu nói ra:

- Lãnh đội trưởng, có lẽ ta không nên đoạt vật của người, bất quá vô luận trả một cái giá lớn như thế nào, Bạch Hổ châu này ta nhất định phải đạt được, cho nên chỉ có thể xin lỗi.

Nói xong, ánh mắt hần nhìn về xe ngựa phía xa xa, trong xe ngựa kia là thương đội lúc này đây bọn hần hộ tống. Bất quá hần biết rõ Bạch Hổ châu cũng không ở bên trong, vật phẩm trong thương đội vận chuyển kia hoàn toàn chính xác chỉ là Linh Dược tài liệu bình thường mà thôi.

Hần lần nữa nhìn trở lại trên người Lãnh Thiên.

Lúc trước hần phát hiện có một tia chấn động thập phần yếu ớt đặc thù ở trên người Lãnh Thiên truyền ra, nhưng một mực không biết là cái gì, hiện tại hần mới biết được vật kia hần là Bạch Hổ châu theo như lời Đẩu Khi nói.

- Đúng vậy, Bạch Hổ châu này đích thật là ở trên người của ta. Bất quá người không cần phải nói xin lỗi gì, thiên địa Linh Bảo vốn là có năng giả đạt được, hơn nữa khóa Bạch Hổ châu này nguyên vốn cũng không thuộc về ta.

Lãnh Thiên ngược lại là nhìn rất rõ ràng, chỉ là trong miệng bình tĩnh nói, hần ngẩng đầu lên nhìn về phía Tần Phàm nói ra:

- Tần Phàm, người gọi là Tần Phàm đúng không? Tiềm lực của người đích thật là cực lớn, Bạch Hổ châu này rơi vào trên người của người nhất định so với ở trên người của ta phát huy tác dụng càng lớn.

Lúc này Tần Phàm không nói gì.

- Tần Phàm, nếu như người nguyện ý nghe ta nói một câu chuyện, ta liền đem khóa Bạch Hổ châu này giao cho người.

Lãnh Thiên tiếp theo là nhàn nhạt nói.

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh vẫn chậm rãi nhẹ gật đầu. Hần biết rõ lúc này thương thể của Lãnh Thiên rất nặng, coi như là phục dụng đan dược, đoán chừng cũng phải một thời gian ngắn mới có thể hoàn toàn khôi phục thực lực, dù sao không phải mỗi người đều có tốc độ khôi phục biến thái như Tần Phàm vậy.

Hơn nữa Tần Phàm cũng không có chứng kiến Lãnh Thiên phục dụng đan dược.

Cho nên hần cũng không sợ Lãnh Thiên là kéo dài thời gian khôi phục thực lực, hần nhìn đối phương, đợi Lãnh Thiên nói câu chuyện kia của hần.

- Ta nói cho người là câu chuyện về một thiên tài.

Lãnh Thiên chậm rãi hít một hơi, sau đó mới tiếp tục nói:

- Tên thiên tài này ở mười tám tuổi liền đến được cảnh giới Vô Thánh, hơn nữa chỉ bỏ ra năm năm thời gian, hần bắt đầu từ cảnh giới Vô Thánh đến trở thành một gã Bán Thần cường giả. Có thể nói, thiên tài như vậy, ở bên trên toàn bộ Mạc Lợi Đảo cũng là hiếm thấy.

- Mười tám tuổi thành Võ Thánh, 23 tuổi trở thành Bán Thần?

Tần Phàm cũng không khỏi là trong lòng có chút kinh ngạc, phải biết rằng hắn có Ma chủng cùng đan dược trợ giúp, cũng là không sai biệt lắm hai mươi một tuổi mới thành Võ Thánh, hiện tại hắn cũng sắp 23 tuổi, nhưng vẫn là cảnh giới Bất cấp Võ Thánh, về phần lúc nào có thể trở thành Bán Thần vẫn là một cái không biết bao nhiêu.

Dù sao tương truyền một bước từ Cửu cấp Võ Thánh đến Bán Thần cảnh giới kia ngàn khó muôn vàn khó khăn, nguyên lai Kim Dương Võ Thánh là đệ nhất cường giả ở Vũ Thiên đại lục, hao tổn mấy chục năm cũng không có thành công đột phá. Hắn đạt tới Cửu cấp Võ Thánh khả năng không tốn hao bao lâu thời gian, nhưng một bước cuối cùng này, hắn hiện tại cũng không có ngọn nguồn.

Đương nhiên, ở Vũ Thiên đại lục khó có thể đột phá đến Võ Thánh cũng có thể là bởi vì hoàn cảnh chế ước, dù sao các loại điều kiện ở bên trong Tân Thế Giới này so với Vũ Thiên đại lục đều muốn tốt hơn rất nhiều. Ở chỗ này cũng càng dễ sinh ra các loại siêu cấp thiên tài.

Nhưng dù là như thế này, người theo như lời Lãnh Thiên nói kia, cũng đủ để xưng là thiên tài trong thiên tài rồi. Hắn biết rõ cho dù ở bên trong Tân Thế Giới, cũng hiếm thấy có trước hai mươi tuổi liền trở thành Võ Thánh cường giả, có thể ở 23 tuổi liền trở thành Bán Thần, kia càng là ít càng thêm ít.

1269. Chương 1279: Muốn Hay Không? (2)

Chương 1279: Muốn hay không? (2)

- Chẳng lẽ Lãnh Thiên nói là chính bản thân hắn?

Lúc này Tần Phàm chậm rãi ngẩng đầu nhìn trung niên nam tử trước mặt, nhưng Lãnh Thiên chỉ mới là tam kiếp Bán Thần, nếu như 23 tuổi liền trở thành Bán Thần cường giả, chắc có lẽ hiện tại không thể nào mới ở cảnh giới này.

- Ta nói không phải tự chính mình, mà là đệ đệ của ta.

Lãnh Thiên biết rõ ý tứ ánh mắt của Tần Phàm, hắn lại hơi thở dài một tiếng, mang theo cô đơn nói:

- Đệ đệ này của ta thiên phú dị bẩm, thực lực đã sớm vượt qua ta, là một gã bát kiếp Bán Thần. Bất quá hắn trời sinh tính háo thắng, hơn nữa truy cầu đối với võ đạo đã đến một loại cảnh giới si mê, hắn đi khắp toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo, thậm chí còn thử vượt sông đến những thần đảo khác, tìm kiếm lấy các loại phương pháp cùng bảo vật tăng võ đạo lên.

Nghe đến đó, Tần Phàm im lặng, nhưng mà cũng cảm thấy không quá ngoài ý muốn. Câu cửa miệng đạo không si không thành tài, thật giống như hắn, chính là vì si mê đối với luyện đan, nên sáng tạo ra Vô Thượng thiên phú của hắn ở trên đan đạo.

- Bạch Hổ châu là hắn tìm được.

Lãnh Thiên nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nhìn về phía Tần Phàm tiếp tục nói:

- Mà sau khi hắn nhận được Bạch Hổ châu này, thì ác mộng của nó bắt đầu, vì một khóa nghịch thiên bảo vật này, có vô số cường giả võ đạo đến đây đuổi giết hắn... Cuối cùng, hắn trọng thương ở trên tay một gã Thất Kiếp Bán Thần. Trước khi hắn sắp chết đi, hắn nghĩ biện pháp đem một khóa Bạch Hổ châu này tiền đưa trở lại cho ta.

- Ý của ngươi là muốn nhắc nhở ta, ta lấy đến khóa Bạch Hổ châu này, liền chẳng khác gì là sẽ chọc vào phiền toái vô tận?

Vào lúc này Tần Phàm khẽ chau mày, sau đó mở lời hỏi.

- Đúng vậy, Tần Phàm, ngươi hoàn toàn chính xác rất có thiên phú. Ta ở trên người của ngươi tựa hồ thấy được bóng dáng đệ đệ của ta, cho nên ta không muốn ngươi đắm vào vết xe đổ của hắn, ta có thể đem Bạch Hổ châu này giao cho ngươi, nhưng ta phải nói cho ngươi biết phong hiểm đằng sau khóa Bạch Hổ châu này.

Lãnh Thiên chỉ là bình tĩnh nói:

- Trên thực tế, lúc này đây mục tiêu của bọn người Đâu Khi là ta, mà không phải là thương đội chúng ta hộ tống. Hiện tại sự tình trên người của ta có Bạch Hổ châu đã bạo lộ rồi, ta cũng không dám đem khóa Bạch Hổ châu dính đầy máu tươi cầm ở trên người.

Tần Phàm lần nữa trầm mặc.

- Cái này là Bạch Hổ châu.

Mà vào lúc này, Lãnh Thiên từ trong Trữ Vật Giới Chỉ lấy ra một cái hộp màu trắng có hoa văn tang thương, phong cách cổ xưa nói ra:

- Hiện tại ta giao nó cho ngươi, cũng nhắc nhở ngươi tin tức lấy đi khóa Bạch Hổ châu này, đoán chừng rất nhanh sẽ bị truyền đi, ngươi rất có thể sẽ chọc cho người đuổi giết vô cùng vô tận.

Hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, nhìn thoáng qua cái hộp màu trắng kia, hắn cảm thấy trong đó truyền đến chấn động thần bí đặc thù. Hắn biết rõ Lãnh Thiên nói rất đúng sự thực, đây là Bạch Hổ châu, đồng thời đối phương nói cũng không phải là chuyện giạt gân, một khóa Bạch Hổ châu này hiện tại biến thành một củ khoai lang phồng tay.

Hắn lấy nó đi, là đại biểu cho rất có thể sẽ chọc vào phiền toái vô cùng vô tận.

Hiện trường có hơn mười người, người giấu ở bên trong hai bên sơn thể cũng có không ít, chỉ cần mình lấy đi Bạch Hổ châu, tin tức này tuyệt đối là phong tỏa truyền đi không được. Cho dù hắn nhẫn tâm muốn diệt khẩu, nhưng đừng nói hắn có thực lực đối phó nhiều nhị kiếp Bán Thần như vậy hay không, nếu như hơn một trăm người này cố tình muốn chạy trốn, hắn khẳng định cũng là truy không được.

Muốn hay là không muốn?

- Võ đạo khó đi, nhưng dù ngàn vạn khó, ta vẫn không chùn bước.

Nhưng mà hắn cũng không có quá nhiều suy nghĩ, tiếp theo trong nháy mắt, Tần Phàm kiên định nhận lấy cái hộp chứa Bạch Hổ châu kia. Sau đó gào thét một tiếng, mang theo Tần Chiến phá không mà đi.

Đã đi ra đội ngũ, Tần Phàm dứt khoát hướng lấy phương hướng Bạch Mông Thành mà đi.

Lúc này đây, thời điểm hắn nhận lấy Bạch Hổ châu cũng không có quá nhiều do dự, cho dù là biết rõ cầm Bạch Hổ châu này sẽ chọc lên không ít phiền toái, nhưng hắn còn không sợ. Bởi vì hắn biết rõ bản tâm của mình, hắn biết rõ mình muốn cái gì.

Thực lực!

Hiện tại Tần Phàm cần có nhất chính là rất nhanh tăng thực lực của mình lên!

Hiện tại hắn chỉ là một gã Bát cấp Võ Thánh, tuy bởi vì lực lượng Ma chủng cùng Hồng Mục Chiến Trư phối hợp, hắn có thể vượt cấp giết người, nhưng cảnh giới của hắn vẫn là quá thấp! Đối thủ của hắn, cũng không phải là Bán Thần cường giả bình thường đơn giản như vậy!

Yêu Thần!

Trong đoạn thời gian này, Tần Phàm đối với đảo chủ Yêu Thần đảo này cũng đã có một chút hiểu rõ. Ở trong Tân Thế Giới có bảy mươi hai Thần đảo, từng đảo chủ đều là cảnh giới Cửu Kiếp Bán Thần. Yêu Thần, có thể nói là người nổi bật trong đó, cường giả bên trong Cửu Kiếp Bán Thần!

Mà Yêu Thần đảo, trong bảy mươi hai Thần đảo của Tân Thế Giới, là một thần đảo duy nhất do Yêu tộc làm chủ, là Yêu Thần này một tay thành lập. Ở trong Yêu Thần đảo, địa vị của yêu thú thậm chí nếu so với nhân loại còn cao hơn, không có nhân loại dám ở trên Thần đảo này tùy tiện đắc tội Yêu tộc, bởi vì chủ nhân tòa thần đảo này tự là Yêu tộc. xem tại

Ở thế giới nhân loại cường giả xưng bá, lại có thể thành lập một thần đảo do yêu thú xưng hùng, thực lực Yêu Thần này có thể nghĩ.

Đồng thời cũng có thể tưởng tượng, cho dù là hiện tại Tần Phàm đã có được thực lực đối kháng tam kiếp Bán Thần, nhưng ở trước mặt Cửu Kiếp Bán Thần này, hắn vẫn là nhỏ yếu như con sâu cái kiến. Hiện tại

Yêu Thần đối với hắn mà nói, thật sự là quá mạnh mẽ, hắn không có một chút phần thắng. Dù chỉ là tiến vào Yêu Thần đảo, hắn cũng không có tin tưởng cùng dũng khí.

Bởi vì nếu như ngày đó cướp đi Tần Li hóa bướm đúng là Yêu Thần. Như vậy chỉ sợ Yêu Thần sẽ nhận ra hắn, hiện tại tùy tiện tiến về Yêu Thần đảo, sẽ chỉ là đánh rắn động cỏ, thậm chí là tự tìm đường chết. Nhớ tới bàn tay lớn che bầu trời lúc trước kia, chỉ là khí tức cường đại cũng đã để cho lòng hắn vì sợ mà tâm rung động rồi.

- Vô luận như thế nào, ta cũng phải nhanh tăng thực lực lên.

Nghĩ đến tình cảnh của người yêu bây giờ còn không biết như thế nào, Tần Phàm nghĩ tới liền cảm thấy trái tim đau nhức. Hắn nắm chặt nắm đấm lại, nhìn xem phương hướng xa xa, trong lòng của hắn thập phần trầm trọng.

Mà muốn tăng thực lực của mình lên, cách nhanh nhất, không thể nghi ngờ là Ma chủng.

Cho nên, lúc này đây Tần Phàm mới có thể khát vọng đối với Bạch Hổ châu như thế, thậm chí cơ hồ là vi phạm nguyên tắc muốn ra tay cướp đoạt. Phàm là bất cứ tin tức gì cùng Ma chủng có quan hệ, hắn đều không muốn bỏ qua, tóm lại càng nhanh tìm được khóa Ma chủng cuối cùng này càng tốt.

- Lãnh Thiên, lúc này đây coi như ta thiếu nợ người một cái nhân tình, về sau có cơ hội ta sẽ trả lại cho người.

1270. Chương 1280: Cảm Ứng.

Chương 1280: Cảm ứng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Một bên hướng về phương hướng Bạch Mông Thành bay đi, một bên Tần Phàm lấy ra cái hộp phong cách cổ xưa mà Lãnh Thiên giao cho hắn kia, cái hộp là này trân bảo, đồng thời cũng là một quả tạc đạn hẹn giờ. Tùy thời đều có thể rước lấy họa sát thân cho hắn.

- Dùng thực lực của ta bây giờ, thực lực ngũ kiếp Bán Thần trở xuống có lẽ giết không chết ta.

Trong lòng của hắn còn âm thầm so đo lấy, mặc dù thực lực của hắn chỉ là Bát cấp Võ Thánh, nhưng khí lực của hắn cường hãn, sinh mệnh lực ương ngạnh. Muốn giết chết hắn cũng không dễ dàng.

Bất quá thời điểm nghe Lãnh Thiên nói tới đệ đệ của hắn, là ngay cả Thất Kiếp Bán Thần cũng có hứng thú đối với khóa Bạch Hổ châu này.

Hắn hiện tại vẫn là thập phần nguy hiểm đấy.

Nhìn nhìn cái hộp chứa Bạch Hổ châu này, cảm giác được trong đó mơ hồ truyền đến chấn đặc thù động, hắn vài lần muốn mở ra, nhưng cuối cùng nhất vẫn là tạm thời dè dặt. Dù sao hắn mới ly khai đội ngũ không lâu, cũng không xác định phải chăng có nhân tâm làm loạn theo ở phía sau hay không. Hắn phải trước tìm một chỗ ổn định lại, mới hảo hảo nghiên cứu.

Mà sau khi Tần Phàm đi ra đội ngũ hộ vệ không lâu.

- Lãnh huynh, người không sao chứ?

Một gã trung niên nhân bận hoa phục từ trong xe ngựa nhảy xuống, đi tới trước mặt Lãnh Thiên. Lấy ra một khóa đan dược tỉ lệ thập phần không tệ đưa cho hắn.

- Không có việc gì, lúc này đây ngược lại là rước lấy phiền phức cho Quế huynh người.

Lãnh Thiên cũng không khách khí tiếp nhận khóa đan dược kia ăn vào nói ra, nhìn ra được hắn và người phụ trách thương đội này quan hệ thập phần không tệ.

- Ha ha, dùng giao tình của chúng ta cần gì nói tới cái này? Hơn nữa kỳ thật trải qua một kiếp vừa rồi kia, thương đội của chúng ta có lẽ sẽ an toàn hơn rồi.

Trung niên nhân hoa phục kia mỉm cười nói:

- Chỉ là lúc này đây người thật sự cam lòng cứ như vậy đem Bạch Hổ châu kia giao ra sao? Đây chính là đồ vật mà đệ đệ của người dùng tánh mạng đổi lại.

- Thứ này cùng ta vô duyên.

Lãnh Thiên chỉ là lắc đầu, sau đó thần nhiên nói.

- Hơn nữa ta được khóa Bạch Hổ châu này đã nhiều năm rồi, nếu có thể đủ luyện hóa ta đã sớm luyện hóa.

- Không cách nào luyện hóa?

Trung niên nhân hoa phục kia không khỏi nao nao. Sau đó lại bình tĩnh đại ngộ nói:

- Vừa rồi ta nhìn người trong lúc cùng Đâu Khi giao chiến tựa hồ còn không có dùng hết toàn lực, nguyên lai người đã sớm muốn đưa thứ này ra ngoài.

Lãnh Thiên cùng trung niên nhân hoa phục này quan hệ rất tốt, hẳn cũng không gạt đối phương, nhẹ gạt đầu nói ra:

- Đúng vậy, nếu đã không thể luyện hóa, ta mang theo khóa Bạch Hổ châu này trên người, sớm muộn gì cũng sẽ gặp phải đại phiền toái, không bằng sớm giao ra một chút. Chỉ là ta cũng thật không ngờ, cuối cùng Tần Phàm kia sẽ nhúng tay.

- Lãnh huynh người đối với người trẻ tuổi kia thấy thế nào?

Nghe được Lãnh Thiên nhắc tới Tần Phàm, trung niên nhân hoa phục này cũng tới chút ít hứng thú hỏi.

- Chỉ sợ tiềm lực của hắn so với đệ đệ kia của ta còn cao hơn, hơn nữa tuổi còn nhỏ, ở các phương diện lòng dạ tâm trí cực cao, võ đạo ý chí lại vô cùng kiên định. Có thể tưởng tượng nếu như có thể thuận lợi phát triển xuống, ngày sau nhất định là một đại nhân vật. truyện copy từ

Lãnh Thiên nhìn xem phương hướng Tần Phàm rời đi, trong miệng vốn là tán thưởng, sau đó lại có chút hít một tiếng chậm rãi nói ra:

- Chỉ bất quá bây giờ hắn nhận được khóa Bạch Hổ châu kia, lại không biết là phúc hay họa... Ta cũng hi vọng không nên bởi vậy mà hủy hắn mới tốt.

...

Một phương diện khác, sau khi Tần Phàm lấy đi Bạch Hổ châu, tin tức này tựa như Lãnh Thiên cùng Tần Phàm đoán trước, rất nhanh bị các loại phương thức truyền đi ra ngoài, hơn nữa là ở Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành tâm đó nhắc lên sóng to gió lớn.

Bạch Hổ châu này rõ ràng cho thấy có một ít danh khí, có không ít cường giả đều đối với nó cảm giác được hứng thú. Sau khi tin tức truyền ra, có không ít người bắt đầu muốn nghe ngóng lai lịch của Tần Phàm, nhưng mà thời gian Tần Phàm đi vào Tân Thế Giới cũng không dài, ngoại trừ thời điểm vào thành môn cùng Nhạc Đăng xảy ra chút ít xung đột, thì không có bao nhiêu người biết rõ chuyện của hắn.

Mà đang ở bên ngoài gió nổi mây phun chi tế, lúc này, tại một tòa Đại Sơn một cái ẩn nấp trong sơn động.

- Không có bất kỳ phản ứng? Cũng không cách nào luyện hóa?

Lúc này Tần Phàm ngồi xếp bằng trong sơn động, trên tay của hắn đang cầm cái hộp chứa Bạch Hổ châu phong cách cổ xưa kia.

Cái hộp mở ra, một khóa hạt châu màu trắng lớn cỡ nắm tay đang ở trong đó, tản ra một loại hào quang thập phần thần bí.

Sau khi hắn đi tới cái sơn động ẩn nấp này, một mực thử hướng về trong hạt châu đưa Nguyên lực vào, tinh thần lực, thậm chí nhỏ máu hắn cũng thử qua, nhưng Bạch Hổ châu này đều không có phản ứng chút nào.

Bạch Hổ châu này tự nhiên không phải Bạch Hổ Ma chủng, nếu như là Bạch Hổ Ma chủng, cảm ứng của hắn sẽ không yếu ớt như thế, huống chi đi tới Tân Thế Giới này không lâu, hắn cảm ứng được Bạch Hổ châu này ở bên trong vị trí Mạc Lợi Đảo hiện tại của hắn.

Hắn biết Bạch Hổ châu này cùng Bạch Hổ Ma chủng kia, tuyệt đối không phải chỉ là danh tự trùng hợp đơn giản như vậy, bởi vì hắn ở trong đó xác thực cảm ứng được một tia khí tức yếu ớt của Bạch Hổ Ma chủng.

- Bất quá cũng khó trách, nếu như dễ dàng như vậy liền để cho ta tìm được bí mật Bạch Hổ châu này, như vậy Bạch Hổ châu này trải qua nhiều chủ nhân như vậy, hơn nữa đều là nhân vật thiên tài, bọn hắn làm sao có thể không có bất kỳ phát hiện nào?

Sau đó Tần Phàm lại tự giễu cười khổ nói.

Hắn đem hết thảy nghĩ đến quá mức đơn giản, Bạch Hổ châu này trải qua Lãnh Thiên cùng đệ đệ thiên tài của hắn mới rơi xuống trong tay hắn, hơn nữa lúc trước có lẽ cũng có người khác tiếp xúc qua khóa Bạch Hổ châu này, nhưng bọn hắn đều không có cách nào luyện hóa được nó.

Hắn mới vừa vặn đem Bạch Hổ châu này nắm bắt tới tay mà thôi.

- Ồ?

Mà đúng lúc này, hắn ngẩng đầu lên, chợt phát hiện Tiểu Chiến tựa hồ có chút sợ hãi hạt châu này, tránh lui ở nơi hẻo lánh một bên. Đầu Trư Vương biến dị này đã là Cửu cấp yêu thú, có thể làm cho hắn sợ hãi cũng chỉ có khí tức càng cao cấp mà thôi.

- Xem ra Bạch Hổ châu này cùng Bạch Hổ Ma chủng tuyệt đối là thoát không khỏi liên quan rồi.

Chứng kiến phản ứng của Tiểu Chiến, Tần Phàm càng thêm khẳng định, một tay cầm khóa Bạch Hổ châu, ngón tay ở phía trên chậm rãi ma sát lấy, muốn tìm ra một ít đồ vật bất đồng.

- Nhưng đến tốt cùng sẽ có liên hệ gì?

Hắn nhìn xem khóa Bạch Hổ châu trong hộp kia, cau mày trầm tư. Ở bên trong ma sát, Bạch Hổ châu không tự giác dần dần trở nên có chút ấm áp, mà hắn tựa hồ là xuyên thấu qua khóa Bạch Hổ châu này, cảm ứng được một tí cảm giác mãnh liệt hơn.

Đột nhiên, thân hình Tần Phàm khẽ giật mình.

1271. Chương 1281: Thu Hoạch.

Chương 1281: Thu hoạch.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Có cảm ứng, Ma chủng trong cơ thể ta phát sinh cộng hưởng!

Sau đó, hai mắt của hắn sáng ngời, lúc này hắn xuyên thấu qua Bạch Hổ châu, chứng kiến có một cảnh tượng đặc thù ở bên trong hạt châu bắt đầu hiển hiện mà ra.

Một hào quang trong suốt ở trong hạt châu màu trắng tán phát đi ra.

Tia sáng này cũng không tính là quá sáng ngời, nhưng mà đem cái sơn động ẩn nấp này chiếu lên rõ ràng có thể thấy được, mà lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng lại, đang không chuyển mắt nhìn chăm chăm vào cái hộp phong cách cổ xưa trong tay.

Lúc này trong hộp chứa Bạch Hổ châu, khóa Bạch Hổ châu kia đang lẳng lặng nằm ở trong đó, chỉ có hào quang là bắt đầu dần dần chiếu sáng không gian trong sơn động cũng không rộng lắm.

Chỉ chớp lát, Tần Phàm chứng kiến ở đỉnh sơn động xuất hiện một hình ảnh mỹ lệ.

Ở trong tấm hình này, Tần Phàm thấy được một hòn đảo cự đại, diện tích hòn đảo này vô cùng rộng lớn, phiêu phù ở trên đại dương càng thêm mênh mông bao la. Trên hòn đảo này, có vô số cây cối cổ xưa che trời, cũng có rất nhiều sơn mạch lồng lộng nga nga. Nhất là ở phần đông ngọn núi này, lộ ra thập phần hùng vĩ, tạo hình như đao, ngọn núi cao và hiểm trở mọc lên san sát như rừng, cho người một cảm giác tâm linh rung động.

Chứng kiến một bức tranh như vậy, lại để cho trong lòng Tần Phàm hơi động một chút, vội vàng đem địa phương trong tấm hình ghi lại. Nhưng mà, cũng ngay thời điểm hắn vừa mới miễn cưỡng nhớ kỹ hình ảnh, hình ảnh kia đột nhiên tối sầm lại, bắt đầu rất nhanh biến mất.

Rất nhanh, ánh trong sơn động sáng dần dần này giảm đi, khóa Bạch Hổ châu kia lại quy về yên lặng, thật giống như chưa từng có phát ra ánh sáng đặc thù gì vậy, thậm chí là tính cả một loại cảm ứng thần bí vừa rồi kia, cũng bắt đầu trở nên yếu ớt đi rất nhiều.

- Cứ như vậy biến mất rồi hả?

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi khê chau mày. Vừa rồi thời gian hình ảnh xuất hiện có thể nói quá ngắn, chỉ là thời gian mấy cái hô hấp mà thôi, cũng may mắn thần thức của hắn rất mạnh, nếu không rất dễ dàng sẽ gặp sai lầm.

- Khóa Bạch Hổ châu này nghe nói ngay cả sáu bảy Kiếp Bán Thần cũng tranh đoạt, sẽ không chỉ là chứa đựng một chút hình ảnh như vậy chứ? Nếu như chỉ gần kề như thế. Chắc có lẽ không có nhiều cường giả chạy theo như vịt như vậy a.

Hắn nhìn khóa Bạch Hổ châu trước mắt này, trong lòng có chút nghi hoặc.

Lần nữa cảm lấy Bạch Hổ châu kia, ngón tay lần nữa ở phía trên ma sát, bất quá lúc này đây, Bạch Hổ châu này lại không hề như trước đây phát ra ấm áp như vậy. Ma chủng trong cơ thể hắn cũng không hề sinh ra cảm giác cộng hưởng rồi.

- Tại sao có thể như vậy?

Chứng kiến kết quả như vậy, Tần Phàm không khỏi cúi đầu trầm tư :

- Những người khác phải chăng cũng đã xem qua đoạn hình ảnh này?

Hắn cũng không biết tự cho là đúng như vậy, cho rằng nhiều nhân vật thiên tài phía trước đã từng đạt được qua một khóa Bạch Hổ châu này đều không có bất kỳ phát hiện nào, mà Bạch Hổ châu này chỉ rơi vào trong tay của hắn thời gian không dài, đã bị phát hiện huyền bí.

Hơn nữa hắn cảm giác được lúc này đây là Bạch Hổ châu này đã dẫn phát Ma chủng trong cơ thể hắn chấn động, cũng không phải Ma chủng trong cơ thể hắn dẫn phát Bạch Hổ châu này phản ứng.

- Một khóa Bạch Hổ châu này, ban đầu là từ đâu bắt đầu xuất hiện chứ? Là như thế nào lưu truyền tới đây?

Một lát sau, hắn nghĩ tới vấn đề trọng yếu này, nếu quả thật Bạch Hổ châu cùng Bạch Hổ Ma chủng có quan hệ, vậy tại sao người ban đầu nọ không trực tiếp lấy đi Bạch Hổ Ma chủng?

Tần Phàm hắn vào lúc này cảm giác được một hương vị quỷ dị.

Hắn tựa hồ có chút cảm giác như đang có người thao túng hết thảy, cố ý dẫn dắt người đoạt được Bạch Hổ châu đi tìm cái gì đó, người bình thường có lẽ không biết là Bạch Hổ Ma chủng, nhưng Bạch Hổ châu này cũng khiến Thất Kiếp Bán Thần cướp đoạt, có thể nghĩ cái hấp dẫn kia cũng là đầy đủ.

Đáng tiếc, tuy hiện tại Tần Phàm đã nhận được Bạch Hổ châu, nhưng hết lần này tới lần khác hắn đi tới thế giới này thời gian còn không dài, sự tình về Bạch Hổ châu này ngoại trừ từ trong miệng Lãnh Thiên kia nghe tới chút ít, thì không còn biết gì nữa.

- Xem ra sau khi ta đi ra ngoài phải hảo hảo nghe ngóng thoáng một phát về sự tình Bạch Hổ châu này mới được...

Sau đó Tần Phàm có chút lộ ra một vòng bất đắc dĩ, chính mình cảm bảo bối, lại phải đến hỏi người khác cái bảo bối này có thể làm được cái gì, có tác dụng gì, chỉ nghĩ thôi cũng cảm thấy đáng chất rồi.

Kế tiếp, hắn đẩy cái hộp đựng Bạch Hổ châu lại, trong miệng lại thì thào nói:

- Vừa rồi một đoạn hình ảnh kia biểu hiện tựa hồ là một cái thần đảo... chỉ là, ở trong Tân Thế Giới này tổng cộng có bảy mươi hai thần đảo, muốn biết là cái thần đảo nào cũng không dễ dàng ah.

May mắn hắn đem hình ảnh đặc thù trong thần đảo đều nhớ kỹ, nếu như đụng phải cái thần đảo này. Hắn nhất định có thể phân biệt nhận ra.

Bất quá vấn đề lớn nhất là hiện tại thực lực của hắn quá thấp, chỉ là ở trong Mạc Lợi Thần Đảo này đã hành động có chút khó khăn, chớ nói chi là muốn kéo dài qua đến những thần đảo khác. Nghe nói rất nhiều Bán Thần cường giả cả đời cũng chỉ sinh hoạt ở trên một tòa thần đảo. Thẳng đến chết đi cũng không có đến qua những thần đảo khác, chỉ có người có thiên phú tung hoành, thực lực cường đại, mới có thể kéo dài qua tất cả đại thần đảo.

- Nghe nói ở trong Mạc Lợi Đảo chủ thành Mạc Lợi Thành có Truyền Tống Trận đi đến thần đảo khác, bất quá cái giá cả kia không cần nghĩ cũng biết là thập phần đắt đỏ, hiện tại ta đây đoán chừng vẫn là dùng không nổi.

Tần Phàm đem Bạch Hổ châu kia tạm thời cất giữ, tiếp theo đem một đám Trữ Vật Giới Chỉ trên người những đạo tặc kia ra.

Lấy được nhiều thứ như vậy, vẫn phải kiếm kê một chút mới được a.

- Chắc chắn, không hổ là Bán Thần cường giả, gia sản so với Võ Thánh cường giả thì nhiều hơn rất nhiều.

Đem những Trữ Vật Giới Chỉ đã vô chủ kia mở ra, lúc này Tần Phàm hơi có chút hưng phấn. Những Trữ Vật Giới Chỉ này, số lượng Thần Tinh bên trong tùy tiện một cái nếu so với hắn hiện tại còn muốn nhiều hơn nhiều lắm.

Đặc biệt là Trữ Vật Giới Chỉ của tam kiếp Bán Thần cường giả Đậu Khi kia, số lượng Thần Tinh chứa trong đó trọn vẹn đạt đến hơn vạn, phải biết rằng hiện tại trên người Tần Phàm hắn cũng chỉ có mấy trăm, hơn nữa lúc trước cơ hồ vợ vét toàn bộ đan dược của mình mới đổi lấy hơn một ngàn Thần Tinh! Mà lúc trước Tần Phàm mới vừa đến Tân Thế Giới gặp được mấy Võ Thánh cường giả, càng là đáng thương hơn, chỉ có được chưa đủ 100 Thần Tinh!

Có thể nói, hơn vạn Thần Tinh này, có thể nói là cự phú.

Những nhất kiếp Bán Thần cường giả khác cũng đều có mấy ngàn Thần Tinh, tài phú trong tất cả Trữ Vật Giới Chỉ cộng lại liền vượt qua hai vạn Thần Tinh.

1272. Chương 1282: Nghiên Cứu Bán Thần Cấp Đan Dược. (1)

Chương 1282: Nghiên cứu Bán Thần cấp đan dược. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Không thể tưởng được ta liều chết liều sống luyện ra đan dược cũng mới bán đi một ngàn mấy trăm Thần Tinh, hôm nay chỉ giết mười mấy Bán Thần cường giả, liền lấy được Thần Tinh gấp mười lần rồi. Trách không được ở trong Tân Thế Giới này, ngay cả tam kiếp Bán Thần cường giả cũng muốn làm đạo tặc, thật sự là cướp đoạt làm giàu nhanh hơn rất nhiều ah.

Tần Phàm cũng không khỏi có chút cảm khái, được hai vạn Thần Tinh này, hắn coi như là giàu có.

Chỉ là, hắn cũng thật không ngờ Võ Thánh cường giả, nơi nào sẽ như hắn có thể giết chết Bán Thần cường giả như vậy? Cho nên Võ Thánh muốn kiếm lấy Thần Tinh, vẫn là quá khó khăn.

Đương nhiên, nếu như Tần Phàm có thể luyện chế ra đan dược Bán Thần cấp, như vậy muốn kiếm lấy Thần Tinh lại lộ ra dễ dàng hơn rất nhiều. Dù sao Bán Thần cường giả nếu so với Võ Thánh cường giả thì giàu có hơn rất nhiều, đan dược Bán Thần cấp tự nhiên sẽ đáng giá hơn rất nhiều rồi.

- Ồ? Cái này là đan dược Bán Thần cấp?

Mà vào lúc này, thời điểm kiểm tra những chiến lợi phẩm này, Tần Phàm bỗng nhiên ở trong Trữ Vật Giới Chỉ của tam kiếp Bán Thần Đâu Khi phát hiện ba khóa đan dược, hắn lấy ra xem xét lại phát hiện đây là Bán Thần cấp đan dược.

Đan dược cấp bậc này, là hắn trước mắt còn không có pháp luyện chế ra đây.

Đan dược Bán Thần cấp này, từ bên trên ngoại hình cùng Thánh Cấp đan dược tựa hồ cũng không khác nhau quá lớn.

Nhưng khi cầm một khóa Bán Thần đan dược này vào trong tay, Tần Phàm có thể cảm giác được trong đó ẩn chứa được lực cùng huyền ảo so với Thánh Cấp đan dược thì mạnh hơn rất nhiều, ở trong đan dược, phẳng phất như tự nhiên tạo thành nguyên một đám vòng xoáy đan khí. Coi như là còn không có ăn vào, gần kề chỉ là cầm trong tay, cũng có thể mơ hồ cảm giác được có một loại được lực bành trướng muốn ở trong đó phá thể mà ra.

- Được lực cường đại đến có chút khủng bố ah.

Trong nội tâm Tần Phàm không khỏi rung động, lúc trước hắn một mực đều cho rằng kỹ thuật luyện đan của mình đã thập phần không tệ rồi, chẳng đến đi vào trong thế giới này, thấy được kỹ thuật luyện đan mới, mới biết được đan đạo đỉnh phong chính thức.

Hắn mua điển tịch đan đạo trong Tân Thế Giới đọc qua, Tần Phàm biết rõ Luyện Đan thuật Bán Thần cấp cũng phải cần vận dụng đến Thiên Địa đan mạch huyền bí, thông qua đan mạch tồn tại giữa thiên địa hóa thành đan hà rót vào trong đan dược.

Mà cảnh giới cao nhất càng có thể dùng Thiên Địa Vi Lô đến luyện chế đan dược, thậm chí có thể hoàn toàn thoát ly lò đan cùng Linh Dược, chỉ bằng ý niệm cũng có thể ở trong hư không luyện chế ra đan dược.

Bất quá một khóa đan dược trước mắt này tuy xem như được lực cường đại, nhưng Tần Phàm lại biết Luyện Đan Sư luyện chế nó khẳng định còn xa không có đạt tới cảnh giới cao nhất kia.

- Luyện Đan Sư luyện chế một khóa đan dược này có lẽ cũng chỉ là đan mạch sơ khai, dung mạch nhập đan Sơ cấp cảnh giới mà thôi? Chắc chắn, Luyện Đan Sư cảnh giới Bán Thần Sơ cấp, luyện chế ra đan dược, được lực liền có thể đạt tới loại trình độ này, nếu Luyện Đan Đại Sư đạt tới cảnh giới Thiên Địa Vi Lô, đan dược bọn hắn luyện chế ra đến kia, sẽ đạt tới một tình trạng không có cách nào tưởng tượng như thế nào a?

Tần Phàm nhìn xem một khóa đan dược Bán Thần cấp trong tay, đối với đan đạo Bán Thần cấp cảm giác được vô cùng hướng tới.

Hắn vốn chính là một đan si, đối với luyện đan cực kỳ si mê, cho nên mới thành tựu Luyện Đan thuật có thể nói xưng bá Vũ Thiên đại lục của hắn. Hiện tại tiếp xúc đến đan dược Bán Thần cấp này, tâm nóng rực kia liền dẫn đốt lần nữa.

- Hiện tại ta đã cảm ứng được bảy bảy bốn bốn chín Thiên Địa đan mạch, phải chăng có thể ném thử luyện chế Bán Thần cấp đan dược này một chút?

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm cảm giác ngứa ngáy không thôi.

Lúc trước hắn cảm ứng được đan mạch đối với luyện chế đan dược cấp bậc Bán Thần là trọng yếu nhất, nhưng vẫn không có biết luyện chế. Mà vào hôm nay hắn lấy được hơn mười chiếc nhẫn trữ vật, bên trong phát hiện một ít tài liệu Linh Dược, tăng thêm ba khóa Bán Thần cấp đan dược này kích thích, hắn quyết định bắt đầu ném thử luyện chế đan dược Bán Thần cấp.

Dùng kinh nghiệm đan đạo của Tần Phàm có thể nhìn ra được, ba khóa đan dược này cũng không phải đan dược dùng cho tăng cảnh giới lên, chỉ là đan dược chữa thương tương đối dễ dàng luyện chế mà thôi. Đương nhiên, dù dễ dàng luyện chế như thế nào, đây cũng là Bán Thần cấp đan dược a.

Tần Phàm chưa từng có kinh nghiệm luyện chế Bán Thần cấp đan dược.

Thậm chí hẳn ngay cả đan phương Bán Thần cấp cũng không có.

Bất quá, hẳn có thiên phú cùng xúc giác đan dược linh mãnh ở trên đan đạo không gì sánh kịp!

Cầm lấy một khóa đan dược trong đó, hai mắt của Tần Phàm ngưng lại, cả người vào lúc này đều tiến nhập một loại trạng thái hết sức chăm chú. Hẳn vốn là tinh tế quan sát bề ngoài khóa đan dược này, tận lực phân tích lấy thành phần luyện chế ra khóa đan dược này. Sau đó chậm rãi nhắm mắt lại, ngón tay ở phía trên nhẹ nhàng ma sát lấy, thông qua đụng vào mà cảm ứng kết cấu đan dược trong đó.

Xoạt!

Một tiếng vang nhỏ truyền đến, Tần Phàm lại đột nhiên dùng hai ngón tay của hắn, đem viên đan dược Bán Thần cấp giá trị xa xỉ này hoàn toàn nghiền thành bột phấn, sau đó lại bị hắn đưa tới dưới mũi, thông qua mùi cùng khí tức của đan dược, hẳn tựa hồ đã tưởng tượng đến thủ pháp phải chú ý lúc luyện chế từng giai đoạn của đan dược này.

- Thiên Nguyên thảo, Thập Lý Chi, Phong Mộc Diệp...

Hai ngón tay dính những bột phấn đan dược kia, chậm rãi ở giữa không trung bay lả tả lấy, trong miệng Tần Phàm thì thảo đang nói gì đó, quên hết tất cả.

Mà Tiểu Chiến lúc này thì ngoan ngoãn ngồi xổm ở cửa sơn động, biết rõ Tần Phàm đang làm chính sự, nó không dám đi quấy rầy, chỉ là thủ hộ lấy cửa động.

- Tựa hồ cảm giác còn kém chút gì đó...

Tần Phàm cau mày, đối với ngoại giới không có cảm giác chút nào, bộ dạng hoàn toàn nhập thần. Sau khi phát hiện bột phấn của khóa đan dược trong tay kia hoàn toàn bị hắn làm rơi hết, hắn không chút do dự, lập tức bóp nát viên đan dược Bán Thần cấp thứ hai.

Tiếp tục tái diễn trình tự vừa rồi, muốn thông qua loại phương thức này đi phỏng đoán ra phương pháp luyện chế đan dược Bán Thần cấp.

Giống như hắn không thông qua đan phương như vậy, hơn nữa hoàn toàn không có Luyện Đan Sư Bán Thần cấp dạy bảo, muốn luyện chế đan dược Bán Thần cấp, nếu để cho Luyện Đan Sư khác của Tân Thế Giới biết rõ, nhất định sẽ nói hắn là si tâm vọng tưởng, là làm sự tình hoàn toàn không có khả năng tưởng tượng.

Nhưng mà, Tần Phàm thập phần tin tưởng mình đang làm cái gì, hẳn ở trên đan đạo cũng có được tự tin của mình.

Chỉ là tinh thần lực cùng tinh thần xúc giác này, hẳn so với Luyện Đan Sư khác còn muốn mạnh hơn rất nhiều. Phải biết rằng, thông qua đan dược thành phẩm phân tích ra Linh Dược tài liệu luyện chế ra đan dược này, đó là ngay cả Luyện Đan Sư Bán Thần cấp cũng không có bao nhiêu người có thể làm được, chớ nói chi là Thánh Cấp luyện đan sư.

Tần Phàm lại có thể làm được!

1273. Chương 1283: Nghiên Cứu Bán Thần Cấp Đan Dược. (2)

Chương 1283: Nghiên cứu Bán Thần cấp đan dược. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Nguyên lai là như vậy, mấu chốt là đi chú ý đan khí của đan mạch tiến vào trong đan dược như thế nào, cái đó và Chú Linh bình thường hẳn là có chút khác nhau.

Lại một lần nữa phân tích đan được chữa thương Bán Thần cấp kia, hẳn đối với phương pháp luyện chế loại chữa thương đan Bán Thần cấp này đã có nhận thức đại khái.

Trong đan được này rất nhiều Linh Dược hẳn ngược lại là đều biết, tối thiểu được tính đều có thông hiểu, chỉ là vận dụng đan mạch lộ ra có chút không lưu loát khó hiểu.

Trong trời đất ngoại trừ Thiên Địa nguyên mạch, Ngũ Hành huyền mạch, còn cất dấu vô số đan mạch! Cái đan mạch này tung hoành ở giữa thiên địa, đó là vật chất cấu thành Thiên Địa nguyên thủy nhất, ở dưới Thần Cấp Luyện Đan Sư điều khiển cùng dung luyện, cái đan mạch này có thể trực tiếp phóng xuất ra đan khí vô cùng vô tận, hình thành đan hà, đan hải vô cùng nồng đậm, lại quán chú đến trong đan được.

Hiện tại Tần Phàm nắm giữ đến chính là bảy bảy bốn mươi chín đầu đan mạch, muốn dùng để luyện chế đan được còn có chút miễn cưỡng, dù là đan được chữa thương, đoán chừng cũng mới vừa vận đủ mà thôi.

Đã hiểu rõ đối với đan được Bán Thần cấp này rồi, kế tiếp, hẳn lại đem một khối đan được Bán Thần cấp cuối cùng kia nuốt vào trong miệng, theo được lực bên trong phát ra kia, đi làm phân tích cuối cùng.

Đan được nhập vào cơ thể, được lực bá đạo thuộc về đan được Bán Thần cấp kia bắt đầu phát tán đi ra, Tần Phàm cảm giác được tứ chi của mình vào lúc đó đều chấn động mạnh một cái, cơ bắp rõ ràng đều hơi hơi co rút lại một chút.

- Được lực của Bán Thần cấp đan được này thật là mạnh, không hổ là đan được dùng để cho Bán Thần cường giả sử dụng, nếu dùng để trị liệu thương thể cấp bậc Võ Thánh, quả thực có thể nói là có chút lãng phí.

Tần Phàm lại một lần nữa khiếp sợ, mạnh mẽ mở mắt, ở thời điểm này hẳn mới rõ ràng cảm thấy chênh lệch giữa mình cùng Luyện Đan Đại Sư chính thức.

Thánh Cấp Luyện Đan Sư ở Vũ Thiên đại lục có lẽ được xưng là Luyện Đan Tông Sư, nhưng ở chỗ này lại còn xa xa chưa đủ để xứng với cái danh xưng này.

Ở chỗ này có lẽ chỉ có Luyện Đan Sư luyện chế đan được Bán Thần cấp, mới có tư cách xưng là đại sư a.

- Có thể bắt đầu ném thử luyện chế.

Mở mắt ra, lúc này ánh mắt của Tần Phàm cực kỳ bình tĩnh, sau đó hẳn lấy ra Đan Vũ Thần Đỉnh mà đã rất lâu không có sử dụng. Coi như là Luyện Đan Sư Bán Thần cấp, ở vừa lúc mới bắt đầu cũng còn cần sử dụng được đỉnh, chỉ có đến cảnh giới cao nhất Thiên Địa Vi Lô mới có thể không dùng.

Ông... xem tại

Mà ngay khi hẳn vừa mới lấy ra Đan Vũ Thần Đỉnh, hẳn liền cảm thấy không gian quanh mình bỗng nhiên xảy ra có chút chấn động, phẳng phất như Đan Vũ Thần Đỉnh kia phát ra tín hiệu gì vậy.

- Đây là có chuyện gì?

Tần Phàm vừa mới chuẩn bị bắt đầu luyện đan, lúc này không khỏi khẽ giật mình.

Một loại chấn động này, giống như là rung động trên mặt hồ, từng vòng từng vòng trong sơn động quanh quần mở ra.

Nhìn xem Đan Vũ Thần Đỉnh kia lúc này phản ứng quỷ dị, Tần Phàm không thể không ngừng động tác luyện chế đan được vừa mới chuẩn bị, hẳn ngồi xếp bằng dưới đất, song mắt nhìn về phía trước, muốn nhìn một chút cái được đỉnh này đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra.

Trên thực tế, khi trí nhớ mười lăm tuổi của hẳn thức tỉnh, lúc ấy đã bắt đầu nhận được cái Đan Vũ Thần Đỉnh này, hẳn cảm giác được mình cùng cái Thần Đỉnh này càng ngày càng phù hợp. Nhưng thẳng đến khi Cổ Mặc ly khai, hẳn tiến vào trong không gian được đỉnh, hẳn lại bắt đầu cảm giác đối với cái được đỉnh này nhiều thêm vài phần lạ lẫm.

Tựa hồ như là một lần nữa bắt đầu nhận thức cái được đỉnh này vậy.

Mà đủ loại bí mật trong đó, hẳn từ khi gặp được Bách Biến Quái Thánh kia, biết được danh tự chính thức của cái được đỉnh này, đến chứng Thánh cướp đoạt Đan Vũ Thần Đỉnh, hẳn càng là quần vào trong sương

mù, hần vốn còn muốn hỏi Cổ Mặc về sự tình cái được đỉnh này, nhưng hết lần này tới lần khác Cổ Mặc lại vào lúc này không biết sao mất tích!

Cho nên, bây giờ nhìn đến cái Đan Vũ Thần Đỉnh này đột nhiên phát ra cảm ứng chấn động, Tần Phàm cảm giác được hết sức tò mò, hần cũng rất muốn biết cái Đan Vũ Thần Đỉnh này đến tột cùng còn cất dấu bí mật như thế nào.

Nhưng mà, lại để cho Tần Phàm thất vọng chính là, cái chấn động này chỉ phát sinh trong tích tắc, sau đó đã qua thật lâu, cái được đỉnh này cũng không còn có động tĩnh khác rồi.

- Tại sao lại như vậy?

Trong lòng Tần Phàm cảm giác được nghi hoặc, vừa rồi cái Đan Vũ Thần Đỉnh này cho hần cảm giác giống như là phát tín hiệu hướng ra phía ngoài, hần nương mày lại, bỗng nhiên thâm nghĩ:

- Chẳng lẽ cái Đan Vũ Thần Đỉnh này còn có chủ nhân? Nó vừa rồi phát ra tín hiệu là thông tri chủ nhân của nó tới?

Nghĩ đến khả năng này, trong nội tâm của hần không khỏi trầm xuống, đây là một cảm giác đáng sợ, cái Đan Vũ Thần Đỉnh này cùng mình phù hợp như thế, một mực làm bạn ở bên cạnh của mình, nhưng lại không thuộc về mình. Cái này để cho hần quá khó có thể tiếp nhận.

- Hi vọng chỉ là ảo giác a.

Hít sâu một hơi, Tần Phàm lại để cho tâm tình của mình dần dần bình tĩnh lại. Lại qua thật lâu, hần mới một lần nữa quyết định bắt đầu luyện chế đan dược.

Kỳ thật hần một mực cũng biết trên người mình có không ít vấn đề, cho tới bây giờ hần cảm giác mình vẫn còn không có thoát khỏi cảm giác bị người thiết kế sắp đặt kia. Chân Vũ Thánh Điện, Chân Vũ Thần, Tân Thế Giới, Yêu Thần vân vân... quân cờ giăng khắp nơi trên bàn cờ, hần cơ hồ muốn mất phương hướng của mình.

Hần chỉ có kiên trì phương hướng của mình.

Cái kia chính là không ngừng tăng lên thực lực của mình! Chỉ có thực lực, mới là căn bản cải biến hết thảy!

Mà hiện tại hần muốn tăng thực lực lên, ý lại lớn nhất không ai qua được là Ma chủng cùng đan dược.

Muốn tìm đến một khóa Ma chủng cuối cùng cũng không phải trong ngắn hạn có thể làm được, huống chi cho dù hần tìm được chỗ của Ma chủng kia, hần cũng chưa chắc có thực lực kia đi luyện hóa nó, hần có một loại dự cảm, một khóa Ma chủng cuối cùng này có thể so với bốn khóa trước còn muốn gian nan hơn rất nhiều.

Như vậy, giai đoạn hiện tại đối với Tần Phàm mà nói, hữu dụng nhất vẫn là đan dược. Chỉ cần luyện chế ra đan dược Bán Thần cấp, không chỉ có đối với cảnh giới của hần có chỗ tăng lên, hơn nữa cũng có thể đi đổi lấy càng nhiều Thần Tinh hơn nữa. Cũng chỉ có vốn liếng sung túc, hần mới có thể truyền tống đến thần đảo khác, đi tìm một khóa Bạch Hổ Ma chủng cuối cùng.

Sau đó Tần Phàm duỗi hai tay ra, chậm rãi ma sát lấy trên vách Đan Vũ Thần Đỉnh, được đỉnh cũng thời gian dần qua tản mát ra cho hần nhiệt lượng nên có. Tuy hần hoài nghi mình cũng không phải chủ nhân chính thức của cái được đỉnh này, nhưng vẫn không thể không nói, đây thật là một cái được đỉnh tuyệt hảo. Có thể cùng Luyện Đan Sư phù hợp được thập phần hoàn mỹ.

1274. Chương 1284: Thành Đan Cùng Đột Phá.

Chương 1284: Thành đan cùng đột phá.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••,(-“••,† Nhóm dịch Dungnhi †,••’-),••’-)

Tử Uân Đan Hỏa bay lên, Tần Phàm cũng chính thức bắt đầu luyện chế đan dược của mình.

Hắn vốn là nhắm mắt lại, cảm thụ đan mạch tồn tại tung hoành ở giữa thiên địa kia thoáng một phát. Hắn lúc này gần kề chỉ có thể cảm ứng được bảy bảy bốn mươi chín đầu đan mạch tồn tại, theo hắn ở trên điển tịch Luyện Đan thuật của Bán Thần cấp chứng kiến, số lượng như vậy là không đủ để luyện chế đan dược cao cấp đấy.

Hơn nữa hắn cũng không có đan phương.

Hắn hiện tại muốn luyện chế chính là ba khóa đan dược chữa thương mà vừa rồi phân tích qua, mà trong thu hoạch lần này vừa vặn có Linh Dược tài liệu cần thiết để luyện chế loại đan dược chữa thương này, đoán chừng là Đâu Khi kia cố ý thu thập để cùng Luyện Đan Sư trao đổi đan dược đấy.

Tần Phàm thậm chí cũng không biết loại đan dược chữa thương này tên gọi là gì.

Một cây gốc Linh Dược bị Tử Uân Đan Hỏa không ngừng mà luyện hóa lấy, Tần Phàm rất nhanh quên hết tất cả, vui đùa vào bên trong luyện chế đan dược, hắn không có đan phương, chỉ có thông qua phân tích đối với đan dược vừa rồi đến luyện chế đan dược.

Luyện chế đan dược Bán Thần cấp, cần Luyện Đan Sư ở thời điểm luyện hóa Linh Dược bắt đầu đem đan khí của đan mạch dung hợp đến bên trong linh dịch, mà không phải như đan dược Thánh Cấp trước kia, chỉ có ở giai đoạn Tụ Linh mới có thể cần ngưng tụ đan khí.

Trên thực tế, hai loại đan khí này là có chút bất đồng đấy.

Tụ Linh dùng đan khí chính là linh khí cực hạn dung hợp mà thành, mà đan khí bên trong đan mạch lại là Thiên Địa mà sinh, ẩn chứa huyền bí cùng ảo diệu của Thiên Địa, có thể nói, dung mạch nhập đan, chẳng khác gì là ở trong đan dược xây dựng một loại mới, một quá trình Càn Khôn Tạo Hóa lần nữa, cho nên lộ ra muốn cao cấp hơn rất nhiều.

Bởi vì là lần đầu tiên luyện chế đan dược Bán Thần cấp, dù cho Tần Phàm lại thiên tài, kết quả vẫn là tránh không được ở giai đoạn luyện hóa linh dịch liên tục thất bại mấy lần.

- Lại thất bại.

Ở lần thứ năm đem đan khí bên trong đan mạch dung nhập linh dịch thất bại, Tần Phàm tạm thời ngừng lại, hắn vào lúc này cảm giác được đầu của mình cũng có chút khó chịu. Dung mạch nhập đan, đem đan khí cùng linh dịch dung hợp cần tiêu hao đại lượng tinh thần lực của hắn.

- Xem ra Luyện Đan Sư Bán Thần cấp, hẳn là phần lớn đều có thực lực đạt tới Bán Thần cảnh giới.

Trong miệng chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, Tần Phàm quyết định trước nghỉ một lát, cũng tốt ngẫm lại vừa rồi mình ở trong quá trình luyện chế xuất hiện vấn đề như thế nào.

Tuy sau khi hắn kích phát huyết mạch Bát Tử Chu Tước, thực lực có thể so với tam kiếp Bán Thần, nhưng dù sao hắn vẫn là một gã Bát cấp Võ Thánh. Hắn cường là cường ở phương diện khí lực cùng lực lượng, nhưng tinh thần lực của hắn so với Bán Thần cường giả thì còn không bằng. Cho nên chỉ luyện chế không lâu, liền cảm giác được có chút mệt mỏi.

- Xem ra ta không thể quá mức sốt ruột, nếu như mỗi một loại Linh Dược chỉ chú ý mấy cái đan mạch chỉ khí, thẳng đến thời điểm tất cả linh dịch dung hợp mới quán chú tất cả đan mạch chỉ khí cần có, như vậy có lẽ sẽ dễ dàng thành công hơn một ít.

Nghỉ ngơi qua đi, Tần Phàm tổng kết giáo huấn, lại lần nữa mới mở lò luyện chế.

Bắt đầu lần luyện chế mới, lại thất bại hai lần, hắn rốt cục đã tìm được bí quyết.

- Ngưng Lộ!

Rốt cục luyện hóa thành công toàn bộ linh dịch, hai mắt của Tần Phàm co rút lại, lập tức tiến vào bước thứ hai, mà bởi vì đã có mấy lần kinh nghiệm thất bại ở bước thứ nhất, tăng thêm năng lực điều khiển tỉ mỉ không gì sánh kịp kia, ở trình tự kế tiếp đều lộ ra tương đối thành công.

Ngưng Lộ, Ngưng Thử, Cố Thử, Tụ Linh, Chú Linh!

Ở mấy cái giai đoạn phía trước, tổng cộng cũng đã thất bại ba lượt, Ngưng Lộ hoàn thành hoàn mỹ, Ngưng Thể một lần, thể rắn hai lần, nhưng đã đến giai đoạn Tụ Linh, Chú Linh, chỉ là Tụ Linh hắn đã thất bại hơn mười lần!

Cái này chủ yếu là bởi vì ở xử lý đan khí bên trong đan mạch cùng đan khí của Tụ Linh mà đến, cả hai sinh ra xung đột! Điều này cần lực khống chế cùng lực phân biệt cực ới có thể lấy được thành công.

Tần Phàm càng không ngừng thử, cắn chặt răng.

Ở bên trong hắn luyện chế đan dược, một ngày một đêm thời gian rất nhanh liền trôi qua.

- Còn lại một phần Linh Dược tài liệu cuối cùng, nhất định phải thành công.

Tần Phàm hít sâu một hơi, trải qua thất bại phía trước, hắn kỳ thật cũng đã cơ bản nắm giữ kỹ xảo, thử nhiều mấy lần nữa nhất định có thể thành công rồi, nhưng tài liệu Linh Dược không còn nhiều lắm ah.

Lúc này đây, chỉ có thể là bằng vận khí.

Bất quá, ngoài ra còn có một sự tình để cho hắn kinh hỉ chính là, hắn phát hiện thời điểm sử dụng đan mạch, khả năng bởi vì nguyên nhân bản thân hắn chỉ là Võ Thánh, lại tiến hành luyện chế đan dược Bán Thần cấp, cảnh giới của hắn vậy mà ở trong quá trình luyện chế đan dược dần dần tăng lên!

Cho nên, cho dù lúc này đây hắn luyện chế không có thành công, kỳ thật hắn một ngày một đêm qua cũng không tính là trắng tay.

Lại nghỉ ngơi một lát, đem trạng thái khôi phục đến tốt nhất, Tần Phàm bắt đầu một lần luyện chế cuối cùng.

Luyện hóa Linh Dược, thành công!

Ngưng Lộ, thành công!

Ngưng Thể, thành công!

Cổ Thể, thành công!

Đến giai đoạn Tụ Linh và Chú Linh cuối cùng, tâm của Tần Phàm có chút đề thăng, thời gian chậm rãi đi qua, hết thảy cẩn thận từng li từng tí khống chế lấy.

Rốt cục, Chú Linh thành công!

- Thành đan rồi.

Cảm giác được đan dược bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh thời gian dần qua thành hình, mặt của Tần Phàm không khỏi giãn ra, trên mặt cũng lộ ra vui vẻ. Tuy đã trải qua một ngày một đêm thất bại, nhưng cuối cùng nhất vẫn là thành công rồi.

Trên thực tế, cái này nếu để cho Luyện Đan Sư khác biết rõ, nhất định cũng sẽ hâm mộ ghen ghét không thôi. Chỉ là cảnh giới Võ Thánh, dưới tình huống không có bất kỳ người nào dạy bảo, chính mình cảm nhận được đan mạch tồn tại, hơn nữa chỉ dựa vào Võ Thánh cảnh giới có thể tiến hành luyện chế đan dược Bán Thần cấp!

Không chỉ ở trên võ đạo hoàn thành vượt qua giữa Võ Thánh cùng Bán Thần, ở trên đan đạo vậy mà cũng vượt qua rồi! Thiên phú cùng thành tựu như vậy, đừng nói là Vũ Thiên đại lục, coi như là ở toàn bộ Tân Thế Giới mà nói cũng là hiếm thấy.

- Ồ?

Ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới muốn nhìn xem đan dược trong dược đỉnh kia, lông mày của hắn đột nhiên nhíu lại, vui vẻ trên mặt trở nên càng thêm kinh hỉ cùng nồng đậm.

- Dĩ nhiên là muốn đột phá đến Cửu cấp Võ Thánh rồi!

Rốt cục trở thành Cửu cấp Võ Thánh rồi.

Lúc này Tần Phàm đích thật là có chút hưng phấn, bởi vì hiện tại hắn không chỉ có thành công luyện chế ra đan dược Bán Thần cấp, lại ở trong quá trình luyện đan thành công tăng lên tới Cửu cấp Võ Thánh, võ đạo nâng ột bước.

Trên thực tế, Cửu cấp Võ Thánh chính là một tầng cuối cùng của cảnh giới Võ Thánh, rất khó có thể đạt tới.

1275. Chương 1285: Cửu Cấp Võ Thánh.

Chương 1285: Cửu cấp Võ Thánh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’•••)•••’•••)

Ở trên Vũ Thiên đại lục, có thể đạt tới cảnh giới này, một bàn tay có thể đếm đủ. Cái này cố nhiên là có quan hệ tới quy tắc chế ước võ đạo trên Vũ Thiên đại lục, nhưng ở trình độ nhất định, cũng nói rõ Cửu cấp Võ Thánh chi cảnh này hoàn toàn chính xác là không dễ dàng đạt chân.

Muốn đạt tới Cửu cấp Võ Thánh, đối với thiên phú cá nhân yêu cầu cực cao, mặt khác còn cần cường đại ngoại lực trợ giúp.

Thể chất của Tần Phàm trải qua nhiều loại đan dược cùng Ma chủng luyện hóa cải tạo, ở phía trên thiên phú tự nhiên không có vấn đề. Mà ngoài ra, sau khi hắn đi vào Tân Thế Giới này, bởi vì đạt được lực lượng của Tân Thế Giới này trùng kích, cũng đã đạt đến Bát cấp Võ Thánh đỉnh phong.

Lúc này đây, ở thời điểm lần đầu sử dụng đan mạch, nhận được lực lượng vốn chỉ thuộc về Bán Thần cảnh giới kia thôi động, hắn liền thành công đột phá đến Cửu cấp Võ Thánh.

Đạt tới Cửu cấp Võ Thánh, đó là kỳ ngộ thật lớn.

Vào lúc này Tần Phàm không dám chần chờ, hắn cũng tạm thời không để ý tới đan dược đã luyện chế thành công bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh, mà lập tức lần nữa ngồi xếp bằng trong sơn động, cũng cố cảnh giới Cửu cấp Võ Thánh kia.

Tâm bình tĩnh khí, ngũ tâm hướng thiên.

Trong sơn động yên tĩnh, Tần Phàm nhắm hai mắt, hào quang của quy tắc Tiểu Thế Giới thì yên lặng hài hòa bao phủ thân thể của hắn, linh khí bốn phía vào lúc đó càng không ngừng vòng qua vòng lại ở bên cạnh của hắn, ý niệm của hắn phân tích lấy quy tắc Nguyên Thủy rõ ràng trong Chu Thiên.

Qua nửa ngày sau, hắn rốt cục vững vàng cảm giác được đã bước lên Cửu cấp Võ Thánh chi cảnh.

- Tốt, ta rốt cục trở thành Cửu cấp Võ Thánh, thực lực lại tăng lên lần nữa.

Tần Phàm mở hai mắt ra, tinh quang trong mắt ám lộ. Hắn đi vào Tân Thế Giới còn chưa đủ nửa năm, dĩ nhiên đã từ Thất cấp Võ Thánh nguyên lai, trở thành Cửu cấp Võ Thánh, thành tựu võ đạo như vậy để cho hắn như thế nào không hưng phấn.

Trên thực tế, trong lòng của hắn cũng biết. Hôm nay bốn khóa Ma chủng trước ảnh hưởng đối với hắn đã cực nhỏ rồi, nếu như là ở trên Vũ Thiên đại lục, hắn là không thể nào trong thời gian ngắn như vậy trở thành Cửu cấp Võ Thánh. Cũng chỉ có đi tới Tân Thế Giới này, cái Thánh Địa võ đạo chính thức này, hắn mới có kỳ ngộ như vậy.

- Đã trở thành Cửu cấp Võ Thánh, ta hẳn là có thể câu thông đến Ngũ Hành không gian.

Sau đó trong lòng Tần Phàm khẽ nhúc nhích, bên trong não vực có huyền ảo xoay quanh, sau một lát hắn lại một lần nữa nhắm hai mắt lại.

Cái Ngũ Hành không gian này tồn tại ở giữa thiên địa, tổng cộng có năm cái, nghe nói đó là ngọn nguồn của Thiên Địa nguyên mạch. Nguyên lực bốn nguyên bên trong thập phần tinh thuần, hơn nữa là Ngũ Hành phân chia quy tắc, mỗi một hệ là một cái không gian, cũng không như Thiên Địa Nguyên Khí hỗn tạp cùng một chỗ như vậy, cho nên cũng có thể có được lực lượng càng thêm tinh thuần.

Bất quá Ngũ Hành không gian này tồn tại rất khó cảm ứng được, phải là người có quy tắc Tiểu Thế Giới, hơn nữa đối với quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân có lý giải cùng không chế tới được cảnh giới đỉnh phong, mới có thể dùng quy tắc Tiểu Thế Giới chi lực câu thông đến Ngũ Hành không gian kia. Sau đó đem lực lượng trong Ngũ Hành không gian kia chuyển tới, tăng cường thậm chí là cải tạo quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của mình!

Lúc trước, thời điểm Tần Phàm cùng Tần Quan kia đối địch, từng cảm thụ qua lực lượng của Ngũ Hành không gian này. Lặng không ở trong Ngũ Hành không gian, có thể vận chuyển đến một tòa Đại Sơn, có thể đưa đến một Trường Hà, cũng có thể dùng lực lượng thần kỳ làm cho cây cối điên cuồng sinh trưởng, hoặc là dẫn phát địa chấn đất sụt.

Kỳ thật lực lượng của Ngũ Hành không gian rất mạnh, chính là thủ đoạn đặc biệt đại biểu cho Cửu cấp Võ Thánh. Bất quá chủ yếu nhất là quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của Võ Thánh cũng không hoàn chỉnh, còn cần mượn đến lực lượng của Ngũ Hành không gian này bổ sung, cuối cùng nhất mới có thể trở thành nguyên giới của Bán Thần cường giả.

Tuy Tần Phàm có được Ma chủng chi lực, cái lực lượng đến từ Viễn Cổ này, có thể đối kháng lực lượng của Ngũ Hành không gian thậm chí lực lượng nguyên giới, nhưng hắn muốn tăng cảnh giới lên, vẫn là cần hoàn thiện quy tắc thế giới của mình, nếu không càng là đến hậu kỳ của Bán Thần cảnh giới, cái hoàn cảnh xấu kia sẽ trở nên càng thêm rõ ràng.

Ngoài ra, Tần Phàm cũng không muốn quá mức ý lại lực lượng Ma chủng, giống như hiện tại, hắn thoát ly Ma chủng, căn bản là không thể nào đối chiến Bán Thần cường giả. Đương nhiên, Ma chủng cùng hắn là nhất thể, coi như là một bộ phận của lực lượng, không thể tách đi ra so sánh.

Chỉ là, hắn có ý thức gian nan khổ cực như vậy, hắn muốn tận lực làm được, dù cho không sử dụng lực lượng Ma chủng, cũng có thể khinh thường cường giả.

- Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái!

Ngồi xếp bằng dưới đất, trong miệng Tần Phàm phát ra thanh âm kinh hỉ, đến cuối cùng hắn mạnh mẽ từ trên mặt đất đứng dậy, hơn nữa là hướng về ngoài động đi đến.

Hắn nắm chặt nắm đấm, quy tắc Tiểu Thế Giới thuộc về cá nhân của hắn lập tức hiển hiện ở bên ngoài cơ thể, hơn nữa trong đó có bốn loại màu sắc như là Du Long ở trong đó du động lầy, để cho quy tắc Tiểu Thế Giới của hắn lộ ra càng cường đại hơn.

- Đến!

Sau đó hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, bàn tay hướng về trên bầu trời phát một cái.

Oanh!

Hắn vừa dứt lời, lập tức có một cái hỏa cầu cự đại từ trên trời giáng xuống, đường kính khoảng chừng hơn mười thước, phẳng phất như Liệt Dương chiếu rọi toàn bộ bầu trời, từ trên trời cuộn cuộn rơi xuống, giống như là ngôi sao từ Thiên Ngoại hư không rớt xuống, có được uy lực vô thượng.

- Tốt, lại đến! truyện copy từ

Trên mặt Tần Phàm lộ ra vui vẻ, lần nữa phát phát tay.

Rầm Áo Áo...

Lúc này đây, một đầu Trường Hà cực lớn từ trên trời nghiêng nước mà xuống, như là một thác nước từ hư không cuộn cuộn không ngừng, tựa hồ tùy thời có thể bao phủ một tòa thành thị.

- Còn có!

Về hài lòng trên mặt Tần Phàm càng thêm nồng đậm, kế tiếp, hắn thu hồi hỏa cầu cùng Trường Hà kia, sau đó mạnh mẽ hướng về dưới mặt đất dùng sức đâm chân.

Ầm ầm!

Theo một cước đạp trên mặt đất này của hắn, một loại lực lượng huyền diệu ở giữa thiên địa xuất hiện, trước sơn động lập tức xuất hiện một hạp cốc dài lớn lên, tựa hồ là muốn phân ngọn núi hiện tại của hắn thành hai nửa.

Uy thế của nó, có thể nói là khai sơn liệt địa.

Bất quá đã đến lúc này, lại vẫn chưa hết, sau khi hạp cốc cực lớn xuất hiện, ở trong hang sâu đằng kia thậm chí có vô số Thanh Đằng cực lớn bỗng nhiên duỗi ra.

Những Thanh Đằng này giống như là nguyên một đám cánh tay màu xanh lá, không ngừng leo lên, mà những cây cối ở hai bên hạp cốc kia, bị những Thanh Đằng này quấn lên, lập tức hóa thành nát bấy.

Hỏa! Thủy! Thổ! Mộc!

Bốn Ngũ Hành không gian bị Tần Phàm thành công câu thông rồi!

1276. Chương 1286: Lai Giả Bất Thiện.

Chương 1286: Lai giả bất thiện.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tốt, Tần Quan đến chết cũng mới chỉ có thể cảm ứng được hai Ngũ Hành không gian, nhưng không thể tưởng được ta mới vừa vận đặt tới Cửu cấp Vô Thánh, cũng đã có thể cảm ứng được bốn cái không gian! Cái Ngũ Hành Nguyên Năng này hoàn toàn chính xác so với nguyên khí thì cường hơn rất nhiều, hơn nữa đã có Nguyên Năng tăng cường, không gian Tiểu Thế Giới cá nhân của ta cũng trở nên mạnh hơn.

Tần Phàm vung tay lên, đem uy năng của Ngũ Hành này tán đi, trong miệng thoả mãn nói.

Vào lúc này, hắn cảm giác được quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của mình trở nên càng thêm nguyên vẹn, vô luận là lực công kích hay lực phòng ngự đều là gia tăng thật lớn.

Đồng thời, hắn cũng thật không ngờ lực lượng Ngũ Hành không gian này phối hợp Ma chủng huyền ảo cùng nhau thi triển, vậy mà có thể phát huy ra uy năng cường đại như thế.

- Cái này cũng hẳn là bởi vì quan hệ tới Ma chủng, Nguyên Năng của Ngũ Hành không gian này ta cơ hồ có thể tiện tay cầm ra sử dụng. Đáng tiếc hiện tại còn không có luyện hóa Bạch Hổ Ma chủng, nếu không nắm đại Ma chủng tập hợp, đoán chừng quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của ta không lâu có thể trọn vẹn rồi, sau đó tiến hóa thành nguyên giới.

Nghĩ nghĩ, Tần Phàm cũng minh bạch đến các loại mấu chốt trong đó.

Bất quá hắn cũng biết Bạch Hổ Ma chủng cuối cùng này sẽ không dễ dàng đạt được như vậy.

- Xem ra hết thảy vẫn phải nhờ vào ngươi ah.

Sau đó hắn sờ lên Trữ Vật Giới Chỉ chứa Bạch Hổ châu trong tay, trong miệng thì thào nói ra.

Mà nghĩ vậy, trong lòng của hắn cũng dần dần bình tĩnh thoáng một phát. Hắn xoay người sang chỗ khác, trông thấy hai mắt Tiểu Chiến sáng lên, hắn cười vuốt ve lông của nó thoáng một phát, bày ra cảm kích nó mới vừa rồi giúp trông coi cửa động.

Sau đó lại đi trở về trong sơn động lần nữa.

- Khỏa đan được Bán Thần cấp tuy thành hình rồi, nhưng được lực vẫn là chênh lệch đi một tí ah...

Đi trở về sơn động, Tần Phàm vạch trần nắp đỉnh Đan Vũ Thần Đỉnh, chứng kiến tỉ lệ đan được trong đó, trong miệng xấu hổ cười nói.

Cái khỏa đan được này, chỉ sợ là khỏa đan được mà hẳn trong những năm gần đây luyện chế kém cõi nhất rồi, thậm chí hình thái cũng có chút khó coi, cong vẹo, sáng bóng rất thừa thớt, đoán chừng tối đa cũng chỉ là đan được trung phẩm bên trong Ngũ phẩm mà thôi.

Bất quá nghĩ tới này vẫn là lần thứ nhất luyện chế ra đến đan được Bán Thần cấp, cái kia liền cảm thấy tốt lên rất nhiều.

Ngao...

Mà đang ở thời điểm Tần Phàm vừa mới cảm thán đan được Bán Thần cấp mà mình mới luyện chế ra, Tiểu Chiến ở bên ngoài hang động vào lúc này lại bỗng nhiên phát ra một tiếng kêu cảnh giác.

- Có người hướng bên này chạy tới?

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm cũng rất nhanh cảm ứng được có hai cổ khí tức không kém đang hướng lấy ngọn núi này của mình tới gần.

- Hẳn là vừa rồi thí nghiệm Ngũ Hành Nguyên Năng chi lực bị phát hiện rồi.

Mà nghĩ đến có thể là lai giả bất thiện, hẳn không khỏi khê chau mày.

Trong núi lớn rậm rạp.

Một gã Hắc y nhân khí tức trên người cường đại cùng một đầu cự lang bộ lông toàn thân đều là màu đỏ như máu chạy vội ở trong đó, tốc độ của một người một thú này đều rất nhanh chóng, thậm chí chỉ có thể nhìn thấy một đạo bóng đen ở sơn dã tầm đó xẹt qua.

Mà hai người áp dụng cơ hồ là phương thức mạnh mẽ đâm tới, phàm là có ngăn cản ở trước mặt bọn họ, vô luận là cự thạch hay là đại thụ, hết thảy đều bị trực tiếp đụng thành phần vụn, không có đồ vật gì có thể ngăn cản phương hướng bọn hắn tiến lên.

- Quỷ Giao, người xác định nghe thấy được mùi tiểu tử kia ở trong ngọn núi này sao?

Một bên chạy vội lấy, thanh âm khàn khàn của Hắc y nhân kia vang lên.

- Ân, chủ nhân người có thể yên tâm, cái mũi này của ta là sẽ không có ngửi sai, từ hiện trường tiểu tử kia cùng Đậu Khi giao chiến, nương theo mùi một mực truy tung đến nơi đây, không thể có sai đấy.

Đầu cự lang kia vậy mà cũng có thể miệng phun tiếng người, điều này nói rõ đầu cự lang này ít nhất cũng là Cửu cấp yêu thú.

- Ân, năng lực của Quỷ Giao người ta một mực đều tin cậy, chỉ là lúc này đây Bạch Hổ châu rất không dễ dàng hiện thân lần nữa, ta là nguyện nhất định phải có, không thể có nửa phần sai lầm.

Hắc y nhân kia gật đầu nói.

- Chủ nhân, ta chẳng những nghe thấy được mùi nhân loại của Tần Phàm kia, mặt khác ta còn nghe thấy được mùi của đầu Trư yêu bên người Tần Phàm kia, hiện tại bọn hắn cách chúng ta không xa, tiếp qua một ngọn núi sẽ đến.

Cự lang gọi là Quỷ Giao kia khẳng định nói ra.

Mà thời điểm âm thanh của cự lang Quỷ Giao này vừa đi xuống, đột nhiên ở đỉnh núi bên kia truyền đến chấn động cực lớn, trong không gian Thiên Địa có Mộc Thủy Hỏa Thổ bốn loại huyền khí thay đổi, sơn mạch chung quanh tựa hồ cũng nhận lấy ảnh hưởng.

- Tốt, quả nhiên là ở chỗ này.

Nghe được Quỷ Giao kia trả lời, lại nhìn thấy tình cảnh như thế, hai mắt của Hắc y nhân kia lập tức sáng ngời, lộ ra một vòng vui vẻ có chút lạnh như băng, lạnh nhạt nói:

- Tựa hồ còn vừa mới đột phá đến Cửu cấp Vô Thánh rồi, hơn nữa tiểu tử này thật có chút đặc biệt, vậy mà vừa đột phá đến Cửu cấp Vô Thánh có thể câu thông đến Tứ đại Ngũ Hành không gian? Trách không được ngay cả tam kiếp Bán Thần Đâu Khi cũng chết trên tay hắn. Bất quá ngay cả như vậy, hôm nay hắn cũng khó thoát khỏi cái chết.

- Đó là khẳng định, chủ nhân chính là tứ kiếp Bán Thần. Một Cửu cấp Vô Thánh nho nhỏ, như là con sâu cái kiến, hoàn toàn không cần để vào mắt.

Lúc này Quỷ Giao cự lang kia cũng vuốt mông ngựa nói ra.

- Hừ, từ trong miệng những người ở hiện trường kia biết được, thực lực đầu Trư yêu bên người Tần Phàm này cũng không kém. Hơn nữa hai người phối hợp ăn ý, một hồi Quỷ Giao người kéo lấy đầu Trư yêu kia, đợi ta chém giết Tần Phàm kia xong lại đối phó nó.

Nhìn xem Nguyên Năng chấn động ở phương xa kia lại dần dần tán đi, trong miệng Hắc y nhân lại hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Chủ nhân người đại khái có thể yên tâm, ta nghe được ra đầu Trư yêu kia hắn là trở thành Cửu cấp yêu thú còn không lâu, thậm chí còn không có thể Hóa Hình, đoán chừng chưa có độ kiếp, thực lực có hạn, một mình ta cũng có thể giết chết nó.

Quỷ Giao kia có chút khinh thường nói, nó kỳ thật đã có thể Hóa Hình, chỉ là bởi vì muốn truy tung mới dùng hình thái yêu thú làm việc. truyện copy từ

- Vì Bạch Hổ châu, phải bảo đảm không sơ hở tí nào, tóm lại như thế nào cũng không thể để bọn hắn đào tẩu.

Hắc y nhân kia vẫn là cẩn thận nhẩn nhủ nói ra.

- Chủ nhân, Bạch Hổ châu này thật sự trọng yếu như vậy sao?

Nghe được Hắc y nhân ít có để bụng đối với một vật nào như thế, Quỷ Giao cự lang kia không khỏi có chút nghi hoặc hỏi thăm.

- Không sai, tương truyền Bạch Hổ châu này có đại bí mật, đại huyền bí, trong đó có một tàng bảo đồ, đạt được vật bên trong tàng bảo đồ, thậm chí có khả năng thành Thần! Cái kia là trở thành Chân Thần. Là tồn tại siêu việt đảo chủ bảy mươi hai Thần đảo.

1277. Chương 1287: Lai Giả Bất Thiện. (2)

Chương 1287: Lai giả bất thiện. (2)

- Cũng có truyền thuyết nói đã từng có một Võ Giả vốn thiên phú thường thường, sau khi nhận được khóa Bạch Hổ châu này, thực lực ngăn ngừng ở trong mấy năm tăng lên mấy chục lần, cuối cùng nhất thiếu chút nữa trở thành một trong bảy mươi hai đảo chủ Thần đảo. Tóm lại, vô luận như thế nào cũng phải lấy được khóa Bạch Hổ châu này, cởi bỏ bí mật trong đó.

Hắc y nhân kia nói ra.

- Bạch Hổ châu này thật không ngờ thần bí lợi hại như vậy. Chủ nhân, đã đến, bọn hắn đang ở trong sơn động dưới ngọn núi đó.

Nghe được Hắc y nhân kia giới thiệu bảo vật, trên mặt Quỷ Giao cự lang kia cũng lộ ra rung động chỉ sắc. Chỉ chớp lát, bọn hắn trèo lên trên đỉnh núi, cự lang kia lại lần nữa mở lời nói ra.

- Ân, ta cũng cảm ứng được khí tức của Tần Phàm kia rồi.

Lúc này hai mắt Hắc y nhân kia ngưng tụ, nhìn sơn động ẩn nấp phía dưới kia, lạnh lùng nói ra.

- Chủ nhân, vậy chúng ta đi xuống đi, ta cũng có chút không thể chờ đợi được muốn nhìn một chút khóa Bạch Hổ châu thần kỳ kia rồi.

Trên mặt Quỷ Giao cự lang kia lộ ra một tia vui vẻ, phẳng phất giống như nhân loại hung tàn nói ra.

Sau một khắc, hai đạo tàn ảnh từ trên đỉnh núi cao trợn vện ngàn mét đáp xuống.

...

Mà ở trong sơn động phía dưới, Tần Phàm tự nhiên cũng sớm phát hiện khách không mời mà đến này.

- Tứ kiếp Bán Thần? Còn có một đầu Cửu cấp yêu thú?

Sau khi hấn cảm ứng được hai cổ khí tức kia, lông mày cũng không khỏi chau lại, tuy hiện tại hấn đã trở thành Cửu cấp Vô Thánh, thực lực so với trước đây có chỗ tăng lên, nhưng vẫn là cảm giác được có chút đau đầu.

Tuy thời điểm hấn ở Bát cấp Vô Thánh mượn nhờ huyết mạch Bất Tử Chu Tước có thể giết chết tam kiếp Bán Thần, bất quá phải biết rằng Bán Thần chi cảnh này không có một kiếp nào mà không trải qua Thiên Địa ngăn cản, cho nên trải qua nhiều một kiếp sẽ lợi hại hơn nhiều lắm.

Cho dù là loại yêu nghiệt như Tần Phàm, cũng không dám nói mình thắng một cấp tựa có thể đối phó người độ nhiều một kiếp Bán Thần.

Đây không phải đơn giản thêm giảm, ảnh hưởng thắng bại nhân tố cũng không có thiếu đấy.

- Xem ra vừa rồi lúc đột phá đến Cửu cấp Bán Thần quá đắc ý quên hình rồi, còn gây đến đại phiền toái như vậy. Tứ kiếp Bán Thần còn mang theo một đầu Cửu cấp yêu thú, khó đối phó ah!

Thần sắc của Tần Phàm cực kỳ ngưng trọng.

Trên thực tế, lúc trước Đậu Khi bị hấn giết chết kia cũng là bởi vì có Tiểu Chiến hỗ trợ, bây giờ đối phương nhiều hơn một đầu Cửu cấp yêu thú, rất có thể mình phải một mình đối phó một tứ kiếp Bán Thần rồi.

- Tiểu Chiến, ngươi nhìn thực lực đầu Cửu cấp yêu thú kia như thế nào, ngươi đối phó nó được không?

Tần Phàm ngược lại hướng Hồng Mục Chiến Trư ở cửa động hỏi, vấn đề này thập phần máu chốt, nếu như Tiểu Chiến đánh không lại đầu cự lang kia, như vậy một trận chiến này của bọn hấn là không thể nào có phần thắng.

- Lão đại, kia là một đầu sói con. Ngươi cũng quá xem thường ta đi à nha?

Ánh mắt cao ngạo của Tiểu Chiến hướng về thân ảnh từ đỉnh núi lao xuống kia nhìn thoáng qua, trong miệng lưỡi biếng nói. Từ khi cùng Tần Phàm ở chung, tuy nó vẫn chưa hóa thành nhân hình, nhưng nói chuyện đã hoàn toàn thông thuận rồi.

- Sói con?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi trợn trắng mắt.

- Được rồi, cái kia xem ngươi rồi...

- Hắc hắc, đến lúc đó giết sói con này lấy được Yêu Tinh Hạch của nó, lão đại ngươi nhớ giúp ta luyện chế thành đan dược là được rồi.

Nhìn xem hai bóng dáng kia cách sơn động càng ngày càng gần, lúc này Tiểu Chiến cũng đã ra động tác tinh thần, trong miệng có chút hưng phấn nói.

...

Sau một lát, một người một sói liền rất nhanh rơi vào trước cửa sơn động kia.

- Ồ? Như thế nào đột nhiên không có khí tức, không thấy người rồi hả?

Vừa mới rơi xuống cửa sơn động, sắc mặt Hắc y nhân kia thoáng chốc biến đổi, hấn đột nhiên có loại dự cảm không tốt lắm.

- Chủ nhân, mùi của bọn hấn vẫn còn, bất quá bọn hấn hấn là sớm phát hiện chúng ta, có thể là trốn...

Lúc này Quỷ Giao Huyết Lang kia nhú cái mũi, sau đó là nói ra.

Nhưng mà, lời của nó còn không có hết.

Ầm ầm!

Vào lúc này, đột nhiên một tiếng rung mạnh từ trong sơn động truyền đến, sau đó dĩ nhiên là cả tòa sơn mạch trước hang động kia đều sụp đổ sụp xuống, một người một sói kia còn đang tìm kiếm lấy thân ảnh của Tần Phàm, không kịp chuẩn bị đã bị núi đá lăn xuống chôn vùi hoàn toàn.

Mặc dù không thể chết, nhưng mà trở nên chặt vật không chịu nổi.

- Hồn dẫn, người nhất định phải chết!

Ở bên trong một đồng núi đá, thanh âm tức giận của Hắc y nhân kia phá tan Vân Tiêu.

- Cái Ngũ Hành Không Gian chi lực này tựa hồ cũng rất có tác dụng a...

Nhìn xem Hắc y nhân cùng đầu huyết sắc cự lang kia bị chôn ở bên trong phế tích, Tần Phàm chỉ là bình tĩnh lơ lửng ở giữa không trung, một đôi Hỏa Dực ở sau lưng chậm rãi phe phẩy, hai mắt bình tĩnh nhìn phía dưới.

Vừa rồi hắn sớm phát hiện Hắc y nhân này cùng cự lang theo dõi tới, thậm chí dùng lực cảm ứng của hắn so với hai người kia càng mạnh hơn nữa, có thể sớm phát hiện đối phương, cho nên hắn sớm đã chuẩn bị kỹ càng.

Ngũ Hành Không Gian chi lực, có thể cho hắn nhanh chóng đã thông một đầu thông đạo đi thông đỉnh núi, sau đó lại ở thời điểm đối phương vừa vọt vào sơn động, hắn liền từ lối đi kia cực tốc thoát ra ngoài. Hành thổ Không Gian chi lực phối hợp với huyền ảo của Huyền Vũ Ma chủng, chỉ là một cái dặm chân, cả ngọn núi đều sụp đổ xuống.

Hắn tự nhiên biết rõ người tới thực lực sẽ không dễ dàng bị đè chết như vậy, hắn bắt quả chỉ là muốn tiến đưa một phần lễ gặp mặt ột người một sói này mà thôi.

Nghe được tiếng gầm phẫn nộ phía dưới kia, xem ra người kia đối với một phần lễ gặp mặt này cũng có chút thoả mãn.

PHỐC...

Mà tiếp theo trong nháy mắt, Hắc y nhân cùng đầu cự lang kia là khí thế mãnh liệt từ trong lòng núi phóng lên trời. Thực lực Tứ kiếp Bán Thần sao mà cường hãn, cho dù là thật sự có cả tòa núi đè xuống hắn, cũng chưa hắn có thể giết chết, huống chi chỉ là sơn thể hạ xuống mà thôi.

Một khi nguyên lực toàn thân bộc phát, núi đá không có người điều khiển này liền bị giải khai toàn bộ, thậm chí ít có thể tạo thành ngăn cản gì đối với Hắc y nhân này, tốc độ một người một sói này cực nhanh, chỉ là một lát liền hoàn toàn chạy ra khỏi sơn thể.

- Tiểu hồn dẫn, vốn còn muốn bảo người giao ra Bạch Hổ châu liền tha cho người một mạng, nhưng không thể tưởng được người lại dám để cho bản Thần trở nên chặt vật như thế! Hiện tại ta không chỉ muốn Bạch Hổ châu, còn muốn mạng của người!

Hắc y nhân kia có thực lực tứ kiếp Bán Thần, sau khi từ trong lòng núi lao ra, liền ngự không mà đứng, đằng đằng sát khí nói.

- Chết tiệt tiểu tử, cũng dám ám toán ta cùng chủ nhân vĩ đại của ta, Quỷ Giao ta muốn xé nát người!

Đầu cự lang màu đỏ như máu kia cũng là hai mắt lộ ra hung quang rít gào nói.

1278. Chương 1288: Lãnh Huyết Lang Tâm.

Chương 1288: Lãnh Huyết Lang Tâm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

- Này, người cái đầu sói con này, Tần Chiến đại gia ta ở đây, cũng dám nói chuyện cùng lão Đại của ta như vậy, chán sống sao?

Nghe được cự lang kia nói chuyện, lúc này Tiểu Chiến vẫn là trạng thái mini đứng ở trên bờ vai Tần Phàm. Khí định thần nhàn nhìn chăm chăm cự lang kia nói ra.

Theo đầu Hồng Mục Chiến Trư này cùng nhân loại tiếp xúc càng ngày càng nhiều, nói chuyện ngược lại đã sớm mất đi không lưu loát trước kia, hiện tại thậm chí là lộ ra càng ngày càng có tính cách rồi. Đây lại để cho Tần Phàm cũng có chút bất ngờ đấy.

- Đồ con lợn chết tiệt, cũng dám bảo Quỷ Giao đại gia người là sói con. Ta trước một ngụm xé nát người!

Huyết Lang kia nghe được Tiểu Chiến xưng hô, lập tức tức giận đến sôi lên, cơ hồ muốn lập tức bỏ nhào qua.

- Cái gì, bảo thiên tài Tần Chiến đại gia ta là đồ con lợn! Người cái ngu xuẩn này, ta...

Dù sao Tiểu Chiến cũng là học nói chuyện không quá lâu. Mắng chửi người lại không nhiều lắm, lúc này đồng dạng tức giận đến lông đều đứng đầy lên, cũng là một lời không hợp muốn lập tức động thủ.

- Biết rõ các người muốn đến mưu tính ta, chẳng lẽ tại hạ còn khoanh tay chịu chết sao?

Bàn tay vỗ nhẹ nhẹ trên bả vai để trấn an, lúc này Tần Phàm cũng nhàn nhạt nói:

- Ha ha, vừa rồi phần lễ gặp mặt kia, các hạ coi như thoả mãn chứ?

- Tốt, tốt. Đã thật lâu không người nào dám đối với Hồ Sở ta như vậy rồi. Vậy mà tiểu tử người, vẫn là một cái Bán Thần chi cảnh cũng chưa tới dám như thế! Thật sự là ghé con không sợ cọp, thực nghĩ đến người có thể giết chết tam kiếp Bán Thần Đậu Khi là vô địch thiên hạ rồi hả? Hôm nay không lấy tính mệnh của người, ta cũng không phải là Hồ Sở!

Nghe vậy, sắc mặt Hắc y nhân kia trở nên càng khó coi, trong miệng càng là vô cùng âm lãnh nói, sát khí ở trong lời nói cùng không khí bành trướng mà đến.

- Lãnh Huyết Lang Tâm Hồ Sở?

Nghe được cái tên này, Tần Phàm cũng không khỏi ngẩng đầu liếc nhìn Hắc y nhân kia, người này xem ra bất quá là chừng ba mươi tuổi. Sắc mặt lạnh lùng, ánh mắt hung ác, trên mặt có một vết sẹo hẹp dài, làm cho người ta vừa nhìn liền thấy sợ hãi.

Về cái Hồ Sở này, Tần Phàm ở trong mấy ngày nay cũng nghe qua một ít sự tích của hắn.

Ở bên trong Tân Thế Giới linh khí dày đặc, linh tài phong phú, cho nên chưa bao giờ thiếu thiên tài, Hồ Sở này là một thiên tài võ đạo thiên phú tung hoành. Nghe nói người này ở chừng hai mươi tuổi liền trở thành Võ Thánh, 30 tuổi liền trở thành Bán Thần cường giả, cho đến hiện tại tối đa cũng chỉ 37-38 tuổi đã là tứ kiếp Bán Thần, ở Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành tầm đó coi như là cũng khá nổi danh.

Danh khí thậm chí vượt qua Lãnh Thiên cùng Đậu Khi rất nhiều. Danh xưng Lãnh Huyết Lang Tâm của hắn tồn tại, một mặt là bởi vì bên cạnh của hắn nhiều năm có một đầu Huyết Lang, một mặt khác là bởi vì người này tâm ngoan thủ lạt, ngoại trừ đầu Huyết Lang bên người này ra, có thể nói lục thân không nhận, ngay cả sư phụ một tay dạy bảo mình hơn ba mươi năm cũng có thể nhẫn tâm giết chết.

- Không thể tưởng được ở chỗ này còn có thể gặp được Lãnh Huyết Lang Tâm Hồ Sở đại danh鼎鼎, bất quá loại người cầm thú như người ngay cả sư phụ của mình cũng tự tay giết chết, còn nói cái gì vốn để cho ta giao ra Bạch Hồ châu sẽ tha ta một mạng, nực cười?

Nghe được đối phương cho biết tên họ, sắc mặt Tần Phàm dần dần lạnh xuống.

Hắn vẫn là một người thập phần tôn sư trọng đạo, bởi vì Môn Chủ Ân Thế Đan Môn kiếp trước, cũng là sư phụ một tay nuôi hắn trưởng thành, còn truyền thụ cho hắn kỹ thuật luyện đan vô thượng, để cho hắn có thể thành tựu đan đạo hôm nay. Mà kiếp này hắn lại gặp Cổ Mặc, đồng dạng cũng là một tôn sư đối với hắn có ân tình rất nặng, thậm chí còn mấy bận bởi vì mình mà trọng thương, thậm chí hiện tại hành tung không biết.

Cho nên đối với Hồ Sở này làm ra sự tình thí sự, hẳn cảm giác được thập phần phần nộ.

- Người nói vậy! Chủ nhân của ta không phải loại người này! Lão gia hỏa kia vốn đáng chết!

Mà nghe được Tần Phàm vũ nhục chủ nhân của mình, huyết sắc cự lang kia lại lộ ra vô cùng phần nộ gào thét.

- Hừ, bản Thần đã làm cái gì cũng không cần giải thích với người sắp chết như ngươi, Quỷ Giao, chuẩn bị động thủ!

Hồ Sở kia thì là sắc mặt bình thản, trong đôi mắt vền vền chỉ còn lại sát cơ lạnh lùng.

- Hắc hắc, rốt cục muốn động thủ sao? Lão đại, đầu sói con kia giao cho ta thì tốt rồi, chờ ta giải quyết nó lại tới giúp ngươi giết tên còn lại.

Cảm giác được giữa không trung lan tràn ra hào khí khắc nghiệt, Tiểu Chiến vốn đứng ở trên bờ vai Tần Phàm cũng nhảy tới bên cạnh nói ra.

- Chính ngươi cẩn thận một chút là tốt rồi.

Phát hiện sau khi trải qua một trận chiến giết chết Đậu Khi, lòng tự tin của tiểu gia hỏa này lộ ra bành trướng không ít, Tần Phàm cũng cảm giác được có chút không nói gì, chỉ phải dặn dò nó cẩn thận.

Dứt lời, hắn cũng từ trong Trữ Vật Giới Chỉ lấy ra một viên Độc đan, sau đó nhét vào trong miệng.

Đối phương là tứ kiếp Bán Thần, so với đối thủ như Đậu Khi còn cường hãn hơn rất nhiều, hắn tự nhiên là không dám khinh thường, lập tức kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước. Trên thực tế, hiện tại hắn cũng không có tuyệt đối tự tin có thể đánh bại Hồ Sở, chỉ cầu Tiểu Chiến thật sự giống như nó nói sau khi giải quyết Huyết Lang kia lại tới hỗ trợ.

- Nguyên lai bằng chính là đan dược kích phát tiềm năng, bất quá ngay cả như vậy cũng là sự tình vô bổ, ở trước mặt thực lực tuyệt đối, ngươi chỉ có một con đường chết. Cho dù ngươi kích phát tiềm năng, cũng không quá đáng là nhảy nhiều một hồi mà thôi.

Chứng kiến Tần Phàm nuốt Độc đan vào, Hồ Sở kia cũng không thừa cơ ra tay, ngược lại là tạm thời dừng lại, tự tin đội khí tức của đối phương dần dần tăng cường.

Độc đan nhập vào cơ thể, tử khí mãnh liệt phóng tới Chu Tước Ma chủng sau lưng, thân thể Tần Phàm bắt đầu nhanh chóng dâng lên một loại nhiệt độ cao, Chu Tước Chi Dực ở sau lưng dần dần lộ xác thành đen kịt chi sắc, mà hai con ngươi hắn cũng phun ra ánh sáng màu đỏ thô bạo.

- Vậy sao? Lúc trước Đậu Khi cũng cùng ngươi đồng dạng không sai biệt lắm nói như vậy, nhưng hiện tại hắn đã chết.

Con ngươi băng lãnh nâng lên, hắn nhìn về phía Hồ Sở trước mắt, trong miệng thanh âm khàn khàn như là cạo xương vang lên.

- Đồng dạng! Ta đây nhìn xem ngươi có bao nhiêu cân lượng! Bạch Hổ châu, ta sẽ từ bên trong thi thể của ngươi lấy ra!

Sắc mặt Hồ Sở kia cũng càng ngày càng lạnh, nghe được lúc này Tần Phàm khiêu khích, hắn rốt cục cũng lãnh nộ ra tay.

Ông!

Theo Hồ Sở này ra tay, một vầng sáng rung động như là hồ nước ở giữa không trung dấy ra, càng có một loại lãnh ý từ không khí không ngừng thẩm thấu, vốn bởi vì Niết Bàn Hắc Viêm của Tần Phàm hiện ra mà độ ẩm trở nên cực cao, vào lúc này độ ẩm dĩ nhiên là lập tức hạ xuống, phảng phất như không khí cũng bắt đầu kết băng.

1279. Chương 1289: Nguyên Giới Linh Vực.

Chương 1289: Nguyên Giới linh vực.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ngay cả Niết Bàn Hắc Viêm của Tần Phàm, vào lúc này tựa hồ cũng có chút nhận lấy cảm giác trối buộc.

Càng đáng sợ chính là, Tần Phàm cảm giác thân hình của mình vào lúc này có một loại cảm giác đình trệ, nguyên khí lưu động toàn thân cũng nhận lấy ảnh hưởng, nhìn về bốn phía, chính là trắng xoá một mảnh, thật giống như mình bị nhốt ở trong một thế giới lạ lẫm.

- Nguyên Giới lĩnh vực!

Mà cảm giác được biến hóa quỷ dị này, hẳn vào lúc đó rất cực phản ứng đi qua, không khỏi biến sắc nói.

Nguyên Giới, chính là sau khi quy tắc Tiểu Thế Giới đại thành, câu thông Ngũ Hành không gian diễn hóa mà thành.

Quy tắc Tiểu Thế Giới này là từ quy tắc vốn có của thế giới diễn hóa ra, trên thực tế sử dụng vẫn là quy tắc vốn có của thế giới này, chỉ là thích ứng cùng cải tạo. Mà Nguyên Giới thì là trực tiếp ở trong thế giới hiện hữu, sáng tạo quy tắc của mình, khai thác ra thế giới của mình!

Nguyên Giới cũng cùng quy tắc Tiểu Thế Giới đồng dạng đều là vây quanh thân thể diễn sinh mà ra, Nguyên Giới chi lực là lực lượng bên trong Nguyên Giới, ở sơ kỳ là không thể lý thể, nhưng sau khi tu luyện Nguyên Giới tới trình độ nhất định, liền có thể trực tiếp đem Nguyên Giới theo công kích mở rộng đi ra ngoài.

Tần Phàm còn xem qua một ít giới thiệu về Bán Thần cảnh giới, biết rõ tu luyện Nguyên Giới này tới trình độ nhất định, không chỉ có thể dùng để công kích, còn có thể đem đối thủ hoàn toàn bao phủ ở bên trong lĩnh vực của mình.

Bởi như vậy, ở trong Nguyên Giới lĩnh vực của mình, làm chủ nhân tự nhiên là chiếm hết các loại ưu thế, thậm chí có thể lợi dụng lực lượng bên trong Nguyên Giới hoàn toàn vây khốn đối thủ, trừ khi lực lượng của đối phương đủ để thoát khỏi Nguyên Giới, nếu không chỉ có thể là ngồi chờ chết.

Hiện tại Lãnh Huyết Lang Tâm Hồ Sở này, tựa là đã có được Nguyên Giới lĩnh vực của mình, hơn nữa đã đem Tần Phàm vây ở trong đó. May mắn lực lượng Ma chủng tồn tại ở trong cơ thể Tần Phàm, hẳn rất ít vận dụng lực lượng ngoại giới. Nếu không ở dưới loại hoàn cảnh như thế này, Võ Thánh chỉ có thể khoan tay chịu chết, căn bản không có khả năng có lực lượng xoay người.

Nhưng tuy là như thế, ảnh hưởng vẫn là tồn tại đấy. Thí dụ như lúc lực lượng Ma chủng cùng Nguyên lực kết hợp vận dụng, sẽ cảm thấy có một ít cản trở, lực lượng Ngũ Hành không gian càng là cơ hồ bị phong tỏa hoàn toàn, năng lực mới căn bản khó có thể thi triển.

- Tam kiếp Bán Thần Đâu Khi kia cũng chỉ có thể đem Nguyên Giới chi lực hỗn hợp ở bên trong vũ kỹ tiến hành công kích mà thôi, hiện tại Hồ Sở này dĩ nhiên có thể đem Nguyên Giới hóa thành lĩnh vực rồi!

Lúc này thần sắc của Tần Phàm trở nên càng thêm ngưng trọng, hẳn cảm thấy lúc này mình thật lâm vào hoàn cảnh cực kỳ xấu.

Tứ kiếp Bán Thần, so với trong tưởng tượng còn muốn khó có thể đối phó.

- Hừ, một Cửu cấp Võ Thánh nho nhỏ có thể để cho chủ nhân thật tình đối đãi như thế. Nhân loại này chết cũng có thể cảm thấy quang vinh rồi.

Đầu cự lang tên là Quỷ Giao kia, chứng kiến Hồ Sở đã mở ra nguyên giới lĩnh vực, trong miệng liền tự hào nói. Hẳn một mực đối với thực lực của chủ nhân mình đều có được tự tin, tuy hẳn cảm giác đối phó một gã Cửu cấp Võ Thánh cũng phải hết sức như thế, cảm thấy là đại tài tiểu dụng.

- Tần Phàm ra tay đi, nếu không ta vừa ra tay, người sẽ không còn có bất cứ cơ hội nào.

Nguyên Giới lĩnh vực triển khai, ở trong không khí lạnh như băng, hào khí khắc nghiệt cũng càng tới gần, lúc này Hồ Sở kia thì ngạo nghễ nói ra.

- Tốt, người muốn chiến, ta liền chiến!

Tần Phàm cảm giác được thực lực thân thể bởi vì Nguyên Giới lĩnh vực này bao phủ, cảm giác trôi buộc càng ngày càng nặng. Hắn biết rõ mình lại không ra tay, hoàn toàn chính xác hoàn cảnh xấu sẽ càng lớn, cổ họng của hắn rống to một tiếng.

Ngao...

Sau một khắc, một thanh âm như Viễn Cổ Chu Tước bay lượn chín tầng trời gáy vang lên, là từ ở chỗ sâu trong thân thể của hắn phát ra, mang theo một loại huyền ảo đặc thù, chỉ là thanh âm kia liền để cho Nguyên Giới lĩnh vực bao phủ phương viên bốn phía có chút rung động nhúc nhích.

Bành!

Ngay sau đó, Chu Tước Ma chủng trong cơ thể Tần Phàm tựa hồ như là núi lửa bộc phát, một cỗ năng lượng nóng rực cường đại ở trong đó dâng lên mà ra. Đây là kỹ xảo chiến đấu thuộc về Viễn Cổ Chu Tước Ma Tôn, ẩn núp ở bên trong Ma chủng, hiện tại dẫn phát ra, uy thế như là sóng biển vô tận, phô thiên cái địa.

Niết Bàn Hắc Viêm của Bất Tử Chu Tước liên tục không ngừng quay chung quanh thân thể, không ngừng xoay tròn lấy rất nhanh, lúc này cả người Tần Phàm như là Ma Thần hàng lâm, con người tanh hồng của hắn tựa hồ cũng có hỏa diễm thiêu đốt lên, con mắt có chút ngưng lại nâng lên, một cỗ khí tức thô bạo cũng từ trong đó bộc phát ra.

Hắn nhất định phải tận lực làm suy yếu lực lượng lĩnh vực ở trên người của mình. Nếu không lực lượng một mực bị áp chế, hắn sẽ không có bất luận phần thắng gì.

Mà suy yếu loại lực lượng lĩnh vực này, hắn dựa vào chỉ có uy năng Ma chủng mới có thể làm được, coi như là đan dược cũng không thể! Đan dược chỉ có thể với tư cách kíp nổ, Ma chủng trong cơ thể hắn mới là hỏa dược cung cấp uy lực!

Chu Tước Đề Thiên!

Thanh âm trầm thấp mà cuồng bạo rớt cục ở trong cổ họng Tần Phàm chậm rãi phát ra, phảng phất như khai sơn phá thạch, khí tức áp lực lập tức bao phủ ở trong phương viên mười dặm. Hắc Viêm đầy trời lộ ra càng thêm nồng đậm, toàn bộ bầu trời như là mây đen rậm rạp.

Theo loại Hắc Viêm cùng nhiệt độ cao cực hạn này phát ra, bốn phía lực lượng thuộc về Băng lĩnh vực bắt đầu thời gian dần qua yếu bớt, giống như là bên trong một tòa băng điêu có một chiếc băng đẳng bỗng nhiên đưa tới đại hỏa, Liệt Diễm trùng thiên.

Mà thân thể của Tần Phàm đã hoàn toàn bao khóa ở trong ngọn lửa màu đen, theo hắn gầm nhẹ một tiếng này, Hắc Viêm bao vây lấy thân thể của hắn chậm rãi thành hình, cuối cùng nhất bao vây lấy hắn, tạo thành một đôi Hắc Viêm Chu Tước cực lớn.

Ngao...

Chu Tước lần nữa kêu vang lên, Liệt Diễm triển khai đôi cánh cực lớn, Niết Bàn Hắc Viêm màu đen che đầy hết thấy, tựa hồ có thể phá tan tất cả, xu thế không gì cản nổi!

Rất rõ ràng, sau khi Tần Phàm đột phá đến Cửu cấp Võ Thánh, hắn có thể kích phát lực lượng Chu Tước Ma chủng càng mạnh hơn nữa, loại Liệt Diễm cùng độ ẩm này so với lúc trước hắn tru sát Đậ Khi lộ ra càng cường đại hơn.

- Cửu cấp Võ Thánh vậy mà có được lực lượng như vậy! Trách không được ngay cả Đậ Khi cũng chết ở trên tay của ngươi! Bất quá vô dụng, hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhìn xem Tần Phàm bao khóa ở bên trong Chu Tước màu đen trùng kích mà đến kia, ánh mắt của Lãnh Huyết Lang Tâm Hồ Sở lạnh lung nói.

Hôm nay ngươi hẳn phải chết!

Lời của Hồ Sở này vừa rơi xuống, vốn độ ẩm nhảy lên cao lúc này lại mạnh mẽ hạ xuống lần nữa, trong mơ hồ còn nghe được thanh âm Băng Tuyết bạo phá truyền đến, có một loại lãnh ý, sâu tận xương tủy.

1280. Chương 1290: Tiểu Chiến Cường Đại. (1)

Chương 1290: Tiểu Chiến cường đại. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Bán Thần kỹ... Nộ Băng Cuồng Lang!

Tiếp theo trong nháy mắt, thanh âm lạnh lùng có thể đoạn thiết ở trong không gian đẩy ra, trong một cái chớp mắt, phẳng phất giống như có thêm vô số Liên Hoa băng tuyết ở trên bầu trời nổ rộ, cái cảm giác cực hạn kia như là ở vào vùng địa cực Băng Tuyết, nếu là người bình thường nhảy vào trong đó, chỉ sợ toàn thân sẽ bị khí lạnh chấn thành nát bấy.

Rống...

Ở vô số Băng Tuyết luyện hóa nổ rộ tầm đó, một tiếng sói tru kinh thiên truyền đến, sau đó liền trông thấy chỗ nắm đầm của Hồ Sở, một đầu Băng Tuyết Cuồng Lang cực lớn, toàn thân đều là băng tinh băng đao bao trùm, xen lẫn năng lượng vô cùng cuồng bạo bạo tuôn mà ra, liều lĩnh đánh về phía Niết Bàn Chu Tước Liệt Diễm màu đen kia.

Lạnh, lạnh cực hạn, phẳng phất như thiên địa hoàn toàn bị ngưng kết.

Ở trong một cái chớp mắt, Tần Phàm bao khóa ở bên trong Niết Bàn Hắc Viêm, vậy mà cũng cảm thấy một loại lãnh ý thấu xương! Niết Bàn Hắc Viêm có thể đốt cháy hết thảy! Nhưng mà băng tinh vô tận ở bốn phía không ngừng tiếp tục vây quanh tới, đang không ngừng triệt tiêu lấy năng lượng của Niết Bàn Hắc Viêm!

Băng Tuyết Liên Hoa nổ rộ, tụ rồi lại khai, ở trong thế giới này, những Băng Tuyết kia không ngừng cung cấp lấy năng lượng cho Băng Tuyết Cuồng Lang.

Huống chi đây là trong lĩnh vực của Hồ Sở Nguyên Giới, hần vốn chiếm hết ưu thế.

Tan rã, đập chết! Tan rã, đập chết!

Chu Tước màu đen cùng Băng Tuyết cự lang màu trắng giúp nhau giác trực, cuối cùng thời gian dần qua giằng co xuống. Nhưng có thể tưởng tượng, tiếp tục như vậy, có được thực lực tứ kiếp Bán Thần, lực lượng Nguyên Giới cơ hồ bổ sung vô cùng vô tận, lâu dài xuống dưới, Hắc Viêm tất nhiên sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn.

- Không ổn... cái Nguyên Giới lĩnh vực này kết hợp với Bán Thần kỹ quá mạnh mẽ!

Lúc này thần sắc của Tần Phàm vô cùng ngưng trọng, thực lực của đối phương rõ ràng ra ngoài dự liệu của hắn.

Mà tới lúc này, trên mặt Hồ Sở cũng đã lộ ra một tia vui vẻ lạnh lùng. Hắn ngay cả Bán Thần kỹ cũng đã sử dụng, tuy Tần Phàm ương ngạnh, nhưng đã đến lúc này, hắn có thể khẳng định tất cả ở trong khống chế của mình rồi.

Thời gian chậm rãi đi qua, lập tức sẽ đông Tần Phàm lại thành cặn bã rồi.

Vèo...

Nhưng mà, cũng vào lúc này, bỗng nhiên một thanh âm vô cùng bén nhọn ở trong không gian truyền đến, giống như là đao kiếm sắc bén nhất vạch phá hư không, cho người một loại cảm giác phá không chấn động màng tai.

PHỐC!

Tiếp theo trong nháy mắt, ở bên tai Hồ Sở có một thanh âm vô cùng dứt khoát đâm vào trong huyết nhục truyền đến, mà chỉ là nghe được thanh âm này, phảng phất giống như có thể tưởng tượng đến một tràng diện máu tươi bay tứ tung.

- Rống... ah...

Nương theo mà đến, còn có thanh âm kêu rên bi thảm của đầu Quỷ Giao cự lang kia.

- Cái gì?

Nghe được thanh âm này, Hồ Sở rất cực biến sắc, cho dù ở trong lúc nguy cấp hắn cũng không khỏi phân tâm nhìn về phía bên cạnh. Sau đó hắn chứng kiến yêu sủng làm bạn với mình vài chục năm, lúc này phần bụng bị đâm vào một cây gai nhọn Tử Kim sắc thật dài, hơn nữa thân hình như là điều bị đứt dây hướng phía dưới rơi đi.

- Ai, thật sự là không chịu nổi một kích.

Tiếp theo là thanh âm của đầu Hồng Mục Chiến Trư biến dị mang theo một ít chất phác, cũng có một ít đặc ý non nớt ở phía xa nhẹ nhàng vang lên.

Gần kề chỉ là một cái đối mặt!

Một cây gai nhọn của Tiểu Chiến đã đánh rơi đầu Quỷ Giao cự lang kia!

- Làm sao có thể!

Hồ Sở thập phần tinh tường thực lực con Quỷ Giao cự lang kia của mình, tuy còn không bằng mình, nhưng dù là tam kiếp Bán Thần muốn đối phó nó cũng sẽ không dễ dàng như vậy. Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, bây giờ lại cứ như vậy bị con Chiến Trư xem cũng không được tốt lắm kia bắn rơi rồi!

Hắn thậm chí có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

Trư hệ yêu thú ngoại trừ biến dị, vốn cực nhỏ có yêu thú lợi hại, thực lực có thể đạt tới Cửu cấp yêu thú càng là ít càng thêm ít, cho dù có cũng là chủng loại yếu kém nhất bên trong yêu thú. Hắn vốn cho rằng đầu Hồng Mục Chiến Trư trước mắt này coi như là biến dị, cường thịnh trở lại cũng sẽ không cường đi nơi nào, nhưng thật sự không thể tưởng được sẽ cường đến loại trình độ này, quả thực là làm cho người không cách nào tưởng tượng.

Bất quá yêu sủng đi theo mình đã vài chục năm bị đánh rơi, thậm chí cục diện sinh tử không biết, Hồ Sở vẫn là cảm giác được vô cùng đau lòng. Trong mắt của hắn mang theo lãnh ý vô hạn nhìn về phía Tần Phàm lúc này vẫn còn ngoan cố chống lại, cuối cùng nhất vẫn là cắn răng một cái, mạnh mẽ triệt hồi công kích, ngược lại hướng về chỗ Quỷ Giao cự lang kia rơi xuống bay đi.

Vào lúc đó, tuy hắn cũng muốn nhanh chút giết chết Tần Phàm cùng Tiểu Chiến, nhưng hắn càng lo lắng cho tánh mạng yêu sủng của mình. Phải biết rằng, đầu yêu sủng này không chỉ cùng hắn có tình cảm thâm hậu, hơn nữa cũng là trợ lực thật lớn của hắn. Nếu như chết mất, chẳng khác gì là thiếu đi một trợ thủ đắc lực.

Mà một bên kia, Tần Phàm thi triển lấy Chu Tước Đề Thiên hóa thành chim khổng lồ màu đen, Niết Bàn Hắc Viêm đầy trời ở dưới Băng Tuyết chi lực của Hồ Sở thôn phệ, một mực bị tiêu diệt cùng giảm bớt rất nhanh, lúc này lập tức muốn hoàn toàn tiêu tán lui vào trong bản thể của hắn.

Tứ kiếp Bán Thần quá mạnh mẽ, cho dù là hắn đạt tới Cửu cấp Võ Thánh, lại kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước, nhưng y nguyên còn không phải đối thủ của Hồ Sở.

Có thể nói, hắn hoàn toàn ở bên trong hoàn cảnh xấu.

Bồng!

Nhưng mà ngay thời điểm một vòng Niết Bàn Hắc Viêm cuối cùng bị Băng Tuyết cự lang kia thôn phệ triệt tiêu, Tần Phàm đã cho là mình không còn khí lực đi ngạnh kháng uy lực còn sót lại của một chiêu Bán Thần kỹ kia.

Oanh!

Bằng Tuyết chỉ lực vốn cảm giác còn liên tục không ngừng, vào lúc đó dĩ nhiên rất nhanh tiêu tán rồi, lực lượng còn sót lại kia rơi vào trên người Tần Phàm, căn bản là không có tạo thành thương thế gì. Gần kề chỉ là thân thể bị đánh lui một đoạn khoảng cách mà thôi.

- Ồ?

Tần Phàm ổn định thân thể, không khỏi có chút ngạc nhiên. Hắn vừa rồi một mực toàn tâm toàn ý thi triển Chu Tước kỹ, lại không có phát hiện đầu Quỷ Giao cự lang kia đã bị Tiểu Chiến đánh rơi.

- Con cự lang kia vậy mà thật bị Tiểu Chiến một kích giết chết?

Cho đến khi hắn hiện thân hình ra, chứng kiến Quỷ Giao cự lang kia bị gai nhọn Tử Kim sắc bắn ra bộ dạng nửa chết nửa sống, hắn mới không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Trước đây Tiểu Chiến nói đầu Quỷ Giao cự lang này là sói con, Tần Phàm còn tưởng rằng là nó lớn lối tự kiêu, nhưng không thể tưởng được tiểu gia hỏa này vậy mà thật sự không đem đầu Cửu cấp yêu thú xem thực lực cũng không kém kia đặt ở trong mắt!

Ở trong khoảng thời gian ngắn hắn cùng Hồ Sở giao thủ, nó liền giải quyết đối thủ của mình, làm cho Hồ Sở không thể không đành chỉ công kích đi cứu yêu sủng của mình.

1281. Chương 1291: Tiểu Chiến Cường Đại. (2)

Chương 1291: Tiểu Chiến cường đại. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungenhi †•••”)•••”)

Thậm chí có thể nói, vừa rồi chính là Tiểu Chiến giúp hắn, nếu không ở dưới công kích cuồng bạo kia của Hồ Sở, hắn cũng phải thụ thương không nhẹ.

- Tiểu gia hỏa này lúc nào trở nên mạnh như vậy rồi? Tốc độ tăng trưởng thực lực này vậy mà so với ta còn muốn khủng bố hơn.

Sau đó Tần Phàm khiếp sợ nhìn về phía Tiểu Chiến trên mặt có chút ít đắc ý ở một bên, trong nội tâm cùng Hồ Sở đồng dạng, có chút không dám tin tưởng.

Tuy hắn không biết bên trong yêu thú là phân cấp cảnh giới như thế nào, nhưng hắn có thể cảm giác được khí tức của đầu Quỷ Giao cự lang kia là không kém, thậm chí so với Đậu Khi cũng có thể tương đương, nhưng vẫn kháng không nổi một kích của Tiểu Chiến! Phải biết rằng thời điểm mấy ngày hôm trước bọn hắn quyết chiến Đậu Khi, Tiểu Chiến còn không có phát huy ra thực lực mạnh như vậy!

Chỉ là đi qua vài ngày, thực lực của nó vậy mà lại tăng lên một đoạn!

- Ah... Quỷ Giao! Tiểu hồn dẫn đáng giận, còn người nữa đồ con lợn này, Hồ Sở ta nhất định phải băm thây các người thành vạn đoạn!

Ở một bên đằng kia, đợi sau khi Hồ Sở ôm yêu sủng của mình dò xét thương thế, phát hiện Quỷ Giao cự lang kia thương thế rất nặng, thậm chí là hấp hối rồi, trong lòng của hắn vừa đau vừa giận, sát khí trong miệng xông thẳng vào tiêu, gào thét mà ra.

- Không tốt.

Cảm giác được sát cơ bàng bạc kia, Tần Phàm cũng không khỏi là da đầu run lên. Bởi vì vừa rồi thời điểm cùng Hồ Sở giao đọ, Niết Bàn Hắc Viêm tiêu hao quá nhiều, hiện tại trạng thái Bất Tử Chu Tước của hắn đang rất nhanh biến mất, hắn biết rõ mình ở thời điểm này thật sự không nên tái chiến.

- Tiểu Chiến, chúng ta đi!

Vì vậy, hắn nhìn Tiểu Chiến hét một tiếng, sau đó toàn thân tụ tập Hắc Viêm còn sót lại, lần nữa bao vây lấy thân thể, trực tiếp hướng về bốn phía Nguyên Giới lĩnh vực phóng đi.

- Lão đại... chúng ta....

Tiểu Chiến mới vừa rồi vẫn còn bên trong đặc ý, lúc này phải đi cũng không khỏi có chút không cam lòng.

- Đi mau.

Thanh âm của Tần Phàm thúc giục nó.

Oanh!

Nháy mắt sau đó, thân thể của Tần Phàm hung hăng đâm vào phía trên Nguyên Giới lĩnh vực như là lao lung bốn phía.

Mà bởi vì Hồ Sở kia lo lắng cho thương thế của Quỷ Giao cự lang, đã không có toàn lực đi điều khiển Nguyên Giới chi lực, hiện tại Nguyên Giới lĩnh vực so với vừa rồi suy yếu hơn rất nhiều, ở dưới cái va chạm này của Tần Phàm, lập tức đung ra một cái động lớn.

Sau đó hắn và Tiểu Chiến lưu luyến không rời rất nhanh thoát đi ra ngoài, cũng thi triển cực tốc tiếp tục hướng về phương xa bỏ chạy.

Cho đến trốn ra ngoài ngàn dặm.

Tần Phàm mới buông lỏng một chút, tốc độ chậm lại, lúc này hắn đã khôi phục trạng thái bình thường. Thậm chí là trở nên có chút suy yếu. Bất quá hắn cảm ứng thoáng một phát, phát hiện Hồ Sở kia cũng không có đuổi theo, đoán chừng hắn là vì thương thế của Quỷ Giao cự lang kia mà tìm địa phương cứu chữa rồi.

- Lão đại, như thế nào chúng ta còn phải chạy trốn, tuy tứ kiếp Bán Thần kia có chút thực lực, nhưng hai người chúng ta liên thủ nhất định có thể giết chết hắn đấy. Người xem đầu sói con kia, còn không tiếp được một cây gai nhọn của ta đây này.

Lúc này Tiểu Chiến cũng trở về trạng thái mini, sau khi trầm tĩnh lại vẫn còn có chút không phục nói ra.

- Thực lực Hồ Sở kia rất cường đại, chúng ta rất khó giết chết hắn.

Nhưng Tần Phàm lại cười khổ bất đắc dĩ lắc đầu nói ra, thời điểm giao thủ hắn mới biết được tứ kiếp Bán Thần này có bao nhiêu khủng bố. Khi đó nếu như không phải đối phương đột nhiên triệt hồi công kích, hắn ở dưới một kích kia đoán chừng phải trọng thương.

Chủ yếu nhất là một khi trạng thái huyết mạch Bất Tử Chu Tước của hắn biến mất, sẽ lâm vào trạng thái suy yếu, hiện tại Hồ Sở kia bởi vì yêu sủng của mình trọng thương, đã cực kỳ nổi giận, nếu như liều lĩnh đánh giết, nói không chừng mình sẽ chết trong tay của hắn cũng nói không chừng.

Dù hắn cũng có át chủ bài cuối cùng, giống như lúc trước đối phó Cửu U Ngân Giao kia, hóa thân Kỳ Lân lại kích hoạt huyết mạch Huyết Kỳ Lân, bất quá cái kia cũng là chiêu số độc sức liều mạng rồi, nhớ ngày đó nếu như không phải Tần Li hi sinh mình cứu được hắn, hắn đồng dạng là vẫn lạc.

Độc sức liều mạng như vậy, không đáng.

Hắn còn muốn lưu lại tánh mạng đi cứu thê tử của mình.

- Hừ, tứ kiếp Bán Thần mà thôi, nếu như qua ít ngày nữa tứ kiếp Bán Thần ta cũng chiếu giết không tha.

Tiểu Chiến vẫn còn có chút không cam lòng, thanh âm buồn bực nói ra.

Nghe được thoại ngữ tự tin của tiểu gia hỏa này, Tần Phàm không khỏi trợn trắng mắt, hắn cũng không biết tiểu gia hỏa này trước kia còn rất khiêu đảm nội liêm, như thế nào hiện tại càng ngày càng tự tin, hết sức lông bông như vậy. Nghĩ nghĩ, hắn cũng không khỏi hỏi:

- Đúng rồi, Tiểu Chiến, ta còn muốn hỏi một chút ngươi, như thế nào thực lực của ngươi tăng trưởng nhanh chóng như vậy? Ta lúc đầu chỉ cho ngươi một khóa Long Tuyền Hoàn dùng huyết nhục cùng Yêu Tinh Hạch

của Thất cấp yêu thú luyện thành mà thôi, cho dù người là yêu thú biến dị, cái tốc độ tăng trưởng này cũng quá nhanh đi...

- A....

Tiểu Chiến cũng nghĩ nghĩ hồi đáp:

- Lão đại, khả năng thực lực của ta tăng trưởng nhanh như vậy, nguyên nhân chủ yếu hoàn toàn chính xác không phải là vì đan dược người cho ta, về sau ta còn ném qua vật gì đó khác... Kỳ thật ta cũng không biết là vật gì, là một khối giống như viên cầu, lúc trước thứ này từ trên trời rơi xuống, lớn như cỡ nắm đấm vậy, ngửi thấy giống như ăn thật ngon, nhưng sau khi ta nuốt vào bụng, kết quả thứ này để cho bụng của ta đau đốn trọn vẹn ba ngày ba đêm, bất quá về sau ta liền phát hiện ta trở nên càng ngày càng lợi hại. Đặc biệt là đến sau này, ta cảm giác ta trở nên mạnh mẽ đặc biệt nhanh.

Tiểu gia hỏa ở trên bờ vai Tần Phàm rung đùi đắc ý, dứt quãng nói, cuối cùng còn bổ sung một câu:

- Đương nhiên, vẫn là phải cảm tạ lão đại nhất, bởi vì thứ đồ vật này là ta ở vòng trong Yêu Thú Hoang Nguyên mới nhặt được, nếu như không có lão đại cho đan dược, ta sẽ không có thực lực tiến vào vòng trong đây này!

- Không thể tưởng được người còn có cơ duyên như vậy...

Tần Phàm cười cười nói ra, hẳn thật tình là vì Tiểu Chiến có cơ duyên mà cao hứng. Hắn đoán chừng viên cầu kia là thiên địa bảo vật hiếm có, cho nên mới để cho nó chỉ là một đầu Trư hệ yêu thú Tứ cấp nho nhỏ, đến bây giờ ngay cả Cửu cấp yêu thú cũng có thể một kích tru sát.

Hắn cũng cảm thấy may mắn lúc trước mình bắt quá là tiện tay kết một cái thiện duyên, đem một khối Long Tuyền Hoàn kia ột con lợn nhỏ, vì thấy nó rất nhân tính hóa, hiện tại gặt hái được thiện quả như vậy. Hắn nhìn ra được, hiện tại Tiểu Chiến đối với mình là thật tâm cảm kích, thậm chí vừa rồi tuy chiến ý ngang nhiên, muốn chiến tứ kiếp Bán Thần, nhưng đối với mình là nói gì nghe nấy, không có một chút ý cãi lại.

1282. Chương 1292: Thiên La Địa Vọng. (1)

Chương 1292: Thiên La Địa Vọng. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Hắc hắc, ta cũng biết ta được đến là đồ tốt. Nói ra ta thật là may mắn, lúc trước lão đại người ở địa phương kia đã cứu ta, lại cho ta đan dược, sau đó ta gặp phải vật kia, bây giờ còn có thể biến thành Cửu cấp yêu thú đi theo bên cạnh của lão đại người.

Tiểu Chiến tựa hồ cũng lộ ra rất vui vẻ.

- Nói tới lúc trước ta còn đoạt hang của người đây này...

Nhớ tới chuyện cũ, Tần Phàm cười khan hai tiếng. Lúc trước hắn trong Yêu Thú Hoang Nguyên vừa mới lấy được Kỳ Lân Ma chủng đi ra, tùy ý tìm sơn động, ai biết chiếm được hang ổ của một đầu biến dị Hồng Mục Chiến Trư, còn cùng Tiểu Chiến kết xuống thiện duyên.

Khi đó hắn liền nhìn ra tiểu gia hỏa này có Vương giả chi tướng, không thể tưởng được hiện tại thật là phát triển đến trình độ như vậy, thậm chí thực lực so với hắn cũng chưa chắc kém bao nhiêu.

- Đúng vậy a, đúng vậy a... Hắc hắc, khi đó sợ chết ta rồi, ta còn tưởng rằng lão đại muốn giết ta đây này...

Tiểu Chiến cuốn rúc vào trên bờ vai Tần Phàm, như tiểu hài tử bú bình, dùng lông nhung ở trên vai gãi ngứa nói ra.

Không khí rất vui vẻ hòa thuận a.

Nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, sau đó hai mắt rất nhanh từ trong ngọn núi bốn phía đảo qua. Sau một khắc, hần hít một hơi, sắc mặt dần dần trầm xuống.

- Lão đại, làm sao vậy?

Vẫn còn đàm tiếu tà tà, trông thấy Tần Phàm hình như là lộ ra vẻ khấn trương, Tiểu Chiến cũng không khỏi nghi hoặc hỏi thăm.

- Chúng ta lại có phiền toái, đại phiền toái.

Tần Phàm thở ra một hơi, sau đó thần sắc ngưng trọng trầm giọng nói ra. Lúc này hần là tận khả năng khôi phục lấy trạng thái của mình, chuẩn bị ứng phó đại phiền toái sắp sửa đi vào.

- Phiền toái, phiền toái gì? Là có người không có mắt muốn đến tìm chúng ta gây phiền toái sao?

Chứng kiến thần sắc của Tần Phàm ngưng trọng như vậy, Tiểu Chiến liền dùng một đôi mắt nhỏ nhanh như chớp hướng về ngọn núi bốn phía nhìn lại, nó rất nhanh cũng thấy được một ít bóng đen giấu ở trong đó.

- Quả nhiên là có người... bất quá lão đại, chúng ta sợ cái gì chứ, đến một cái chúng ta giết một cái, đến hai cái chúng ta giết một đôi!

Nhưng Tiểu Chiến lại vẫn là chiến ý hiên ngang, vừa rồi chiến một trận cùng Quỷ Giao cự lang nó còn chưa đủ đã ghiên đây này.

Nhưng mà, lúc này đây lời của nó vừa mới rơi xuống, rất nhanh cũng là sắc mặt động lại, bởi vì nó phát hiện lúc này đây người đến tựa hồ thật sự nhiều hơn một tí. Một mắt nhìn đi, bốn phía đều là một mảnh đông nghịt, bảo thủ đoán chừng cũng trên trăm người a.

Có thể nói, giờ khắc này, bọn hần tứ phía thụ địch!

- Lão đại, làm sao tới nhiều người như vậy...

Vốn Tiểu Chiến đang không sợ trời không sợ đất, lúc này rốt cục cũng run rẩy thoáng một phát, giòn giòn giã giã bị dọa lại càng hoảng sợ. Tuy Tử Kim gai nhọn của nó lợi hại, nhưng càng lợi hại cũng không có khả năng đồng thời đối phó nhiều địch nhân như vậy.

Mà nếu như không dựa vào gai nhọn xạ kích, lực chiến đấu của nó sẽ giảm xuống rất nhiều.

- Hành tung của chúng ta bại lộ, những người này cố ý mai phục tại đây.

Sắc mặt Tần Phàm âm trầm nói, hần đoán chừng là vừa rồi cùng chiến một trận Hồ Sở kia gây ra động tác quá lớn. Nhưng những người này lại có thể tính toán ra phương hướng bản thân hần chạy trốn, đây cũng là có chút vượt qua ngoài dự liệu của hần. truyện copy từ

- Lão đại, nhiều người như vậy, chỉ có hai người chúng ta khó đối phó ah...

Tiểu Chiến nuốt nuốt nước miếng, rốt cục có chút khiếp đảm nói. Lúc trước nó thật sự không sợ trời không sợ đất, cái kia là bởi vì thực lực của mình tăng vọt mang đến tự tin, nhưng nó cũng là có tự mình hiểu lấy đấy.

- Hiện tại biết sợ rồi sao?

Tần Phàm cười khổ lắc đầu, vừa rồi khẩu khí tiểu gia hỏa này là to đến dọa người.

- Trận chiến lớn như vậy, có thể không sợ sao. Bất quá lão đại yên tâm, ta chết cũng sẽ không khiến những người này sống khá giả đấy.

Tiểu Chiến nói ra.

- Không nên nhanh như vậy hành động thiếu suy nghĩ. Đánh chúng ta là khẳng định đánh không lại, chuẩn bị chạy trốn a.

Tần Phàm thì là hạ giọng nói ra.

Hần biết rõ lúc nào nên liều, lúc nào không nên liều. Thật sự không được, hần tình nguyện là đem Bạch Hồ châu giao đi ra.

Bởi vì Bạch Hổ châu này phía trước đã trải qua mấy chủ nhân, những người này đều không có tìm ra bí mật. Hiện tại giao đi ra, cùng lắm thì ngày sau lại đoạt trở về.

Sau đó hần bắt đầu cẩn thận cảm ứng hoàn cảnh bốn phía, hiện tại bọn hần vừa lúc đi vào một địa phương tứ phía có núi vây quanh, những người kia sớm ẩn giấu ở chỗ này, hướng hồ vừa rồi hần đang ở trạng thái suy yếu. Cho nên rất lâu mới phát hiện, cuối cùng nhất là lâm vào trong vòng vây của địch nhân.

Hần mơ hồ cảm ứng được lúc này đây người mai phục bọn hần thực lực đều là không kém, thực lực ít nhất đều ở trên Bán Thần cảnh giới, trong đó còn có vài cổ đạt tới tam kiếp Bán Thần trở lên, đáng sợ nhất chính là hần cảm giác được có một cổ khí tức cực kỳ khủng bố, cổ khí tức này thập phần ẩn nấp, thậm chí hoàn toàn không có cách nào bắt đến bóng dáng của hần, chỉ có thể cảm giác được hần ở ngay chỗ này, mà không thể xác định là ở phương vị nào, nhưng hần có thể khẳng định cổ khí tức kia khẳng định so với Hồ Sở còn cường đại hơn.

- Đoán chừng ngay cả ngũ kiếp Bán Thần cũng đã đến. Lực hấp dẫn của Bạch Hổ châu này thật sự lớn như vậy sao?

Da đầu của Tần Phàm có chút run lên, tuy hần cũng sớm nghĩ đến có thể sẽ gặp phải tình huống như vậy. Nhưng không thể tưởng được nguy hiểm sẽ đến sớm như vậy thôi.

Hiện tại hần đối mặt trận chiến này, rõ ràng cho thấy so với cùng ngày đi theo Lãnh Thiên hộ vệ đội gặp được Đâu Khi đạo tặc đoàn còn cường lớn hơn, khi đó tin tức Bạch Hổ châu còn không có truyền ra, nhưng trải qua những ngày này, đã đầy đủ để cho không ít thế lực trong Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành nhận được tin tức rồi.

Ở tình huống như vậy, hần muốn trốn cũng thập phần khó khăn.

- Chư vị, nếu như đã đến, làm gì còn trốn trốn tránh tránh chứ, không bằng đi ra trò chuyện một chút.

Trong nội tâm tuy có các loại nghĩ cách, nhưng Tần Phàm cũng không có biểu hiện ra ngoài, hần vào lúc này hít một hơi, thanh âm tĩnh táo ở bốn phía đầy ra.

- Tốt.

Nghe được thanh âm của Tần Phàm, người xung quanh cũng không có rất nhanh làm ra đáp lại, đã qua một hồi lâu, mới có một thanh âm ngay thẳng truyền đến:

- Chắc hẳn người chính là Bát cấp Võ Thánh Tần Phàm đã khiến cho Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành động tĩnh rất lớn kia rồi, không, hiện tại đã là Cửu cấp Võ Thánh rồi. Chắc chắn, tuy là một Cửu cấp Võ Thánh, lại có thể ở trong tay Hồ Sở trốn tới, bản lãnh của người thật là rất lớn.

- Tôn hạ quá khen, tại hạ chính là Tần Phàm, còn chưa thỉnh giáo đại danh tôn hạ, không ngại đi ra gặp mặt chứ.

Tần Phàm cũng không phủ nhận, tiếp theo là bình tĩnh hồi đáp.

1283. Chương 1293: Thiên La Địa Võng. (2)

Chương 1293: Thiên La Địa Võng. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

- Ha ha, người muốn gặp ta?

Người nọ vào lúc đó lại cười sang sảng một tiếng nói:

- Đúng vậy, ở dưới tình huống như vậy còn có thể biểu hiện được bình tĩnh như thế, mặc dù Tần Phàm người chỉ là một Võ Thánh, nhưng có tư cách gặp ta một lần.

Cái kia vừa dứt lời, vừa rồi Tần Phàm cảm giác được khí tức thập phần phiêu miểu kia, rốt cục chậm rãi ngưng tụ, sau đó xuất hiện ở trên một ngọn núi phía trước mặt Tần Phàm, khoảng cách ước chừng một trăm mét.

Chủ nhân thanh âm ngay thẳng này là một nam nhân xem ước chừng khoảng bốn mươi tuổi, một đầu tóc dài màu đen mềm mại, lông mi cùng hai mắt lộ ra hẹp dài, tướng mạo anh tuấn, ánh mắt lẳng lẹ ác liệt. Hắn mặc một bộ trường bào màu lam, chỉ là lơ lửng ở đó, liền cho người một loại cảm giác thể ngoại cao nhân.

- Thực lực này quả nhiên là ngũ kiếp Bán Thần trở lên.

Vừa nhìn thấy người này, cảm ứng được khí thể cường đại kia, trong nội tâm Tần Phàm trầm xuống. Hắn kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước y nguyên còn không phải đối thủ của tứ kiếp Bán Thần, ở trước mặt đối thủ càng mạnh hơn này hắn căn bản không có một chút phần thắng, huống chi nhìn khắp bốn phía, còn có trên trăm cổ khí tức không kém, trong đó có hai cổ có lẽ không kém gì Hồ Sở, cùng Đâu Khi tương tự cũng có năm ba cổ.

- Lão đại, thẳng này rất khó đối phó.

Tiểu Chiến cũng cảm thấy người này bất phàm.

- Tần Phàm, kỳ thật ban đầu chúng ta không thể tưởng được người sẽ trốn tới, chúng ta chuẩn bị như vậy nguyên lai là vì Hồ Sở đấy.

Nam nhân áo lam kia đứng chấp tay, trên mặt mang vui vẻ nhìn xem Tần Phàm nói ra.

- Vậy làm sao tôn hạ biết sau khi Hồ Sở ở trên người của ta cướp được Bạch Hổ châu, nhất định sẽ đi đường này.

Tần Phàm hiểu kỳ hỏi.

- Ta tự nhiên có biện pháp biết rõ hành tung của các người.

Nam tử áo lam kia chỉ là khẽ cười nói.

Nghe vậy, trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, đột nhiên ngẩng đầu lên, sau đó hắn liền thấy một bạch điều chỉ lớn nhỏ bằng hai ngón tay, ở trong mây xuyên thẳng qua, xem ra đúng là tiểu gia hỏa này đem hết thấy đều thông tri cho nam tử áo lam kia.

- Nguyên lai là Tiểu chút chút này khiến hành tung của chúng ta bị lộ, để cho ta dùng một cây gai nhọn bắn chết nó.

Tiểu Chiến cũng phản ứng đi qua, lập tức giận dữ.

- Đừng xúc động.

Tần Phàm ngăn nó lại.

- Ta nghĩ hiện tại người có thể làm ra lựa chọn.

Trung niên nhân áo lam kia trông thấy Tần Phàm vậy mà nhanh như vậy liền phát hiện bí mật của mình, cũng có chút ngạc nhiên, nhưng lập tức là nhàn nhạt nói:

- Tuy người có thể ở trong tay Hồ Sở trốn tới, nhưng ta không cho rằng người có thể ở trong tay của ta đào tẩu.

Sau đó phảng phất giống như hưởng ứng lời của hắn, các cường giả nguyên lai giấu ở trong lòng núi bốn phía cũng thời gian dần qua hiện lên đi ra, một cổ khí tức cường đại vờn quanh lấy, có thể nói là hoàn toàn bày ra Thiên La Địa Võng.

- Xem ra hôm nay Bạch Hổ châu này ta là giữ không được rồi.

Tần Phàm nhìn nhìn trận hình này, lộ ra một vòng cười khổ, hơn nữa là bắt đầu ở trong Trữ Vật Giới Chỉ đem cái hộp đựng Bạch Hổ châu kia đem ra, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng đối phương hỏi:

- Giao Bạch Hổ châu ra, ta có thể ly khai hay không? Một tiểu nhân vật như ta, ta nghĩ tôn hạ cũng khinh thường giết chết a.

- Đúng vậy, lưu lại Bạch Hổ châu ngươi có thể đi.

Trung niên nhân áo lam kia y nguyên mang theo cười nhạt nói ra, luận phong độ và khí chất, hẳn tựa hồ là cường giả chi nhất mà Tần Phàm ở chỗ này chứng kiến.

- Nhưng ta vẫn còn có chút không bỏ đây này...

Mà đang lúc người xung quanh đều là mặt mang vui vẻ cho rằng sẽ thuận lợi lấy được đồ vật, tiếp theo trong nháy mắt, Tần Phàm lại bỗng nhiên đem Bạch Hổ châu thả trở về, sau đó Chu Tước Chi Dực ở sau lưng mạnh mẽ vỗ một cái, phóng lên trời.

- Lớn mật!

- Lúc này còn dám đào tẩu, quả thực muốn chết!

- Tự tìm đường chết, mau mau giao Bạch Hổ châu ra!

- Một Cửu cấp Võ Thánh nho nhỏ, thực cho là mình có thể ngắt trời hay sao?

Chứng kiến Tần Phàm vào lúc đó lại muốn chạy trốn, nam nhân áo lam kia còn không có lên tiếng, những người khác cũng đã nguyên một đám chỉ vào Tần Phàm gầm lên rồi. Bọn hắn vốn cho rằng Tần Phàm muốn giao ra Bạch Hổ châu rồi, nên đều tạm thời thư giãn xuống, dù sao hiện trường có thể nói là Thiên La Địa Vọng, cảnh giới mỗi người ở đây nếu so với Tần Phàm một Cửu cấp Võ Thánh thì cao hơn rất nhiều, chỉ cần là người đầu óc bình thường cũng biết nên lựa chọn như thế nào.

Nhưng mà, bọn hắn đều không thể tưởng được Tần Phàm này đang ở trong vòng vây của trên trăm Bán Thần, thậm chí trong đó còn có một cái là ngũ kiếp Bán Thần, lại vẫn thật sự dám phản kháng chạy trốn!

Tất cả mọi người không thể tưởng được Cửu cấp Võ Thánh này sẽ to gan lớn mật như thế.

Mỗi người ở lúc này đều là vừa sợ vừa giận.

- Không tán thưởng!

Ngay cả nam nhân áo lam kia chứng kiến Tần Phàm dĩ nhiên là trêu đùa mình như thế, cho dù phong độ của hắn có tốt hơn đi nữa, lúc này cũng không khỏi là sắc mặt lạnh lẽo, sau đó âm trầm nói ra:

- Nếu như vậy cũng để ngươi rời khỏi, Minh Hiến ta về sau như thế nào dừng chân trong Bạch Mông Thành?

Bất quá sau đó hắn lại không có nhanh như vậy ra tay, chỉ là phiêu phù đứng ở giữa không trung, lạnh lùng nhìn xem bóng người màu xanh chạy trốn kia, hắn cũng rất muốn biết, Võ Thánh nho nhỏ có thể ở trong tay tứ kiếp Bán Thần Hồ Sở chạy thoát kia, đến tột cùng là có bao nhiêu cân lượng.

Lúc này có trên trăm Bán Thần, hắn cũng không tin Tần Phàm có thể thật sự chạy thoát.

- Nhất định phải bắt lấy thằng này!

Mà một bên kia, Tần Phàm vừa chạy trốn, sớm đã có những Bán Thần cường giả khác vào lúc đó phát động, từng đạo thân ảnh như là một tấm lưới, từ bốn phương tám hướng lướt đến, đối với thân ảnh của Tần Phàm vòng vây mà đi. Những người này vốn muốn chuẩn bị đối phó loại nhân vật hung danh hiển hách như Hồ Sở, đối phó một gã Cửu cấp Võ Thánh, kỳ thật rất nhiều người cảm thấy đã là dư xài rồi!

Nếu như không phải biết rõ Tần Phàm này mới vừa ở trên tay Hồ Sở đào tẩu, bọn hắn còn khinh thường nhiều người đuổi theo một Cửu cấp Võ Thánh như vậy.

Trong đó có một gã nhị kiếp Bán Thần ở gần nhất, hắn chứng kiến Tần Phàm hướng lấy phương hướng của mình trốn đến, sắc mặt liền trầm xuống, trong miệng quát lạnh một tiếng:

- Tiểu tử lớn mật, hôm nay ngươi có chạy đằng trời, còn không ngoan ngoãn lưu lại Bạch Hổ châu! Ngươi dám làm trái Minh gia chúng ta, về sau Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành đều sẽ không còn có nơi cho ngươi sống yên ổn!

Tên nhị kiếp Bán Thần này dúi tay ra, Nguyên Giới chỉ lực dâng lên, là thúc dục lấy vũ kỹ, hung hăng công tới.

- Nhị kiếp Bán Thần!

Tần Phàm đối với kinh khí cường hoành phá không mà đến kia, hai mắt có chút ngưng tụ. Hiện tại hắn cũng không có kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, bởi vì ở thời điểm đối chiến Hồ Sở kích hoạt qua một lần, trong thời gian ngắn kích hoạt lần nữa, đối với thương thể của hắn sẽ có hại thật lớn.

1284. Chương 1294: Cổ Mặc Lại Hiện Ra?

Chương 1294: Cổ Mặc lại hiện ra?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Ở dưới trạng thái bình thường, chống lại nhị kiếp Bán Thần!

- Lão đại, người để cho ta xuống, để cho ta giết thằng này.

Lúc này Tiểu Chiến ở trên bờ vai Tần Phàm kêu lên.

- Tiểu Chiến, người trước đừng nhúc nhích, để cho ta tới xử lý.

Nhưng Tần Phàm lại ngăn trở nó, hắn đã dám ở dưới tình huống như vậy đào tẩu, trong nội tâm tự nhiên là có được tính toán của mình. Hơn nữa địch nhân thật sự nhiều lắm, hắn biết rõ coi như là Tiểu Chiến hỗ trợ, kỳ thật ý nghĩa cũng không lớn.

Lưu lại dùng mệnh dốc sức liều mạng không phải quyết định sáng suốt, dùng tốc độ nhanh nhất thoát đi, đây mới là phương pháp xử lý chính xác.

- Người nào ngăn ta... chết!

Ánh mắt của Tần Phàm lạnh như băng, nắm đấm nắm chặt, một quyền hướng về phía trước, không lưu tình chút nào nổ tung mà đi, Thanh Long móng vuốt cực lớn lập tức thành hình, Long khí Viễn Cổ bàng bạc ngăn cách giữa không trung đột nhiên ập xuống, trực tiếp oanh tán công kích của tên nhị kiếp Bán Thần kia.

Bành!

Sau đó tốc độ đi tới của Tần Phàm cũng không giảm, cả người phẳng phất như hóa thành một tiểu hành tinh, tiếp tục hướng về gã nhị kiếp Bán Thần này đánh tới. Sau một lát, một tiếng vang thật lớn, hắn hung hăng đâm vào trên người tên kia!

Phốc!

Nguyên Giới phòng ngự trên người hắn cơ hồ ở trong chốc lát liền sụp đổ, thậm chí tính cả thân thể của tên nhị kiếp Bán Thần này cũng bị va chạm đánh bay, ở trên bầu trời xẹt qua một đường vòng cung, mang theo từng đoàn từng đoàn huyết vụ, như là điều đứt dây hương về phía dưới rơi đi.

Một Cửu cấp Võ Thánh, lại một kích oanh tán công kích của nhị kiếp Bán Thần, hơn nữa là trực tiếp đánh hắn thành trọng thương! nguồn

- Làm sao có thể!

Một màn có chút khủng bố này, làm cho những Bán Thần cường giả chung quanh gấp xông mà đến kia đều không khỏi thân hình hơi chậm lại, ở thời khắc này bọn hắn cuối cùng là thấy được cái này có thể tại tứ kiếp Bán Thần Hồ Sở trong tay chạy ra người, là có được hạng gì thực lực.

- Trốn!

Tuy một quyền chấn trụ nhiều người, nhưng Tần Phàm lại không có tiếp tục cật mạnh, sau khi đánh rơi tên nhị kiếp Bán Thần kia, hắc cơ hồ không có một tia dừng lại, Chu Tước Chi Dực sau lưng vỗ hết sức, tiếp tục cực tốc thoát đi.

Hắn biết rõ mình có thể ở trạng thái bình thường nhẹ nhõm tiêu diệt một gã nhị kiếp Bán Thần như thế, đó là bởi vì đối phương chủ quan, thật không ngờ thân thể của hắn có thể bộc phát ra năng lượng cường đại như thế, nếu như là chính thức triển đấu, hắn chưa hẳn có thể thắng được dễ dàng như vậy. Về phần ở trạng thái bình thường chống lại tam kiếp Bán Thần, hắn càng là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Trốn, thoát được càng nhanh càng tốt.

Trên thực tế, cũng may mắn Tần Phàm là dựa vào Chu Tước Chi Dực cung cấp tốc độ song trọng, nếu như chỉ là dựa vào bản thân hắn, muốn cùng Bán Thần cường giả so tốc độ cũng là thập phần gian nan.

- Đích thật là có chút thực lực.

Xa xa nam nhân áo lam Minh Hiến kia chứng kiến Tần Phàm biểu hiện ra thực lực như thế, trên mặt lộ ra có chút mỉm cười, sau đó đôi mắt hắn ngưng tụ:

- Bất quá kế tiếp, có lẽ cũng đã xong.

Vào lúc đó, lại có một gã tam kiếp Bán Thần đang ép tới gần. Thông qua một kích vừa rồi này của Tần Phàm, hắn có thể nhìn ra đại khái thực lực. Cái thực lực này ở người khác nhìn như rất mạnh, nhưng ở hắn xem ra lại cho rằng không đủ để ở trên tay Hồ Sở đào tẩu, hắn phỏng đoán có lẽ là bởi vì từ trên tay Hồ Sở chạy ra, cho nên ở vào trạng thái suy yếu.

Tóm lại, dùng trạng thái hiện tại của Tần Phàm, Minh Hiến này cảm thấy tam kiếp Bán Thần là đầy đủ đối phó rồi.

- Lão đại, dùng trạng thái bây giờ của người đánh không lại tam kiếp Bán Thần, hãy để cho ta đến đi.

Tiểu Chiến chứng kiến gã tam kiếp Bán Thần kia tới gần, cũng không khỏi có chút gấp gáp, hắn tinh tường thực lực bây giờ của Tần Phàm đích thật là so với lúc giao thủ cùng Hồ Sở chênh lệch rất nhiều.

- Không cần, người hảo hảo ở lại đó.

Nhưng Tần Phàm vào lúc đó lại đem Tiểu Chiến từ trên vai kéo xuống, một bả ôm vào trong lòng, sau đó cắn răng một cái tiếp tục hướng về tên tam kiếp Bán Thần kia vọt tới.

- Không biết tự lượng sức mình!

Tên tam kiếp Bán Thần kia cũng nhìn ra Tần Phàm suy yếu, lúc này trên mặt không khỏi lộ ra một vòng cười lạnh. Sau đó trong tay mang theo khí lực vô cùng cường hoành, một chuồng đánh ra, năng lượng Nguyên Giới tử hắc nhanh chóng tác dụng, hóa thành một tòa núi lửa điên cuồng xoay tròn hướng về phía trước áp đi.

Tốc độ của Tần Phàm không ngừng, trực tiếp vọt tới ngọn núi lửa kia!

Oanh!

Ở trong ánh mắt cảm giác không thể tưởng tượng nổi, năng lượng kinh thiên bạo tạc ở phía chân trời vang lên, sau đó hướng về tứ phương khuếch tán mà đi, phong vân ở thời khắc này đều nóng rực.

- Tê...

Tràng diện rung động như vậy, ai cũng thật không ngờ, khi thấy Tần Phàm dĩ nhiên là dùng thân thể vọt tới công kích của một gã tam kiếp Bán Thần, không ít người vào lúc đó cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, chấn động vô cùng.

- Chẳng lẽ tiểu tử này muốn tự sát hay sao?

Dù là tên tam kiếp Bán Thần ra tay kia, vào lúc đó vui vẻ trên mặt cũng không khỏi cứng lại.

Nhưng ngay sau một khắc, hắn lại chứng kiến một đạo thân ảnh thanh sắc ở bên trong phong vân quay cuồng bay ra, hơn nữa đang tiếp tục hướng về hắn rất nhanh vội xông mà đến, cái khí thế kia cùng vừa rồi đánh rơi tên nhị kiếp Bán Thần không hề sai biệt.

Lúc này đã không kịp phát ra một lần công kích mới, chứng kiến Tần Phàm đánh tới, người tam kiếp Bán Thần này hơi chần chờ, cuối cùng nhất vẫn là tạm thời vọt đến một bên. Quả thực là bị Tần Phàm hung hãn hù dọa rồi, không muốn lại rơi xuống kết cục giống như tên nhị kiếp Bán Thần vừa rồi kia.

- Thậm chí ngay cả tam kiếp Bán Thần cũng không giải quyết được hắn?

Thấy một màn như vậy, xa xa trên mặt ngũ kiếp Bán Thần Minh Hiến kia rốt cục cũng có chút động, hắn không thể tưởng được mình còn là sai lầm đoán chừng thực lực của Tần Phàm. Hắn nhìn xem thân ảnh màu xanh tiếp tục chạy trốn lấy kia, trong miệng hắn lại phỏng đoán nói ra:

- Trách không được có thể ở trên tay tứ kiếp Bán Thần Lãnh Huyết Lang Tâm Hồ Sở chạy thoát, đoán chừng là dựa vào khí lực cùng xuất kỳ bất ý như vậy a?

Trình độ khí lực cường hãn của Tần Phàm, chính là hắn bình sinh chưa gặp, cho dù là hắn, cũng chưa chắc dám dùng thân thể đi nghênh tiếp công kích của một gã tam kiếp Bán Thần.

Nhìn nhìn lại một phương của mình, ở dưới khí thế hung hãn như vậy của Tần Phàm, rõ ràng cho thấy trở nên bó tay bó chân, những nhất kiếp cùng nhị kiếp Bán Thần cường giả kia, căn bản không dám tiến lên, dù là tam kiếp Bán Thần cũng không dám theo đuổi không bỏ.

- Đại nhân, để cho ta ra tay đi.

Lúc này ở sau lưng Minh Hiến chậm rãi xuất hiện một bóng người, đây là một tứ kiếp Bán Thần, khí thế trên người hắn cùng Lãnh Huyết Lang Tâm Hồ Sở kia không phân trên dưới.

1285. Chương 1295: Có Người Hay Không? (1)

Chương 1295: Có người hay không? (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

xem tại

Hắn là trực thuộc do Minh Hiến điều khiển, ở Minh Hiến không có hạ mệnh lệnh là sẽ không động thủ, nhưng chứng kiến tam kiếp Bán Thần cũng lưu không được Tần Phàm, hắn rốt cục cũng nhận không được đề nghị.

- Không cần, tiểu tử này có chút ý tứ, để cho ta phá lệ ra tay, tự mình bắt hắn a.

Nhưng lúc này ngũ kiếp Bán Thần Minh Hiến kia lại khoát tay áo, trong miệng nhàn nhạt nói.

Sau một khắc, chỉ thấy thân hình của hắn lóe lên, chỉ là trong nháy mắt liền xẹt qua một đoạn khoảng cách, tốc độ như vậy, so với thời điểm Tần Phàm thi triển huyết mạch Bất Tử Chu Tước còn nhanh hơn không ít! Trách không được hắn sẽ một mực bình tĩnh nhìn xem Tần Phàm đào tẩu như thế, nguyên lai là căn bản không lo lắng đuổi không kịp!

- Cái gì!

Tần Phàm tự nhiên là một mực đều có chú ý động tác của ngũ kiếp Bán Thần này, vào lúc đó hắn phát hiện Minh Hiến đuổi theo, trong lòng lập tức không khỏi trầm xuống, tốc độ cùng thực lực của người kia rõ ràng cho thấy sâu sắc ngoài dự liệu của hắn.

Ở Bán Thần cảnh giới quả nhiên là mỗi khi vượt qua nhiều một Bán Thần Kiếp sẽ lợi hại hơn một mảng lớn! Theo khí tức mà ngũ kiếp Bán Thần kia phát ra, để cho trong lòng của hắn không khỏi cảm thấy một loại vì sợ mà tâm rung động.

Cộng thêm lúc này hắn đã ở trên tay tam kiếp Bán Thần kia bị thương, một kích của ngũ kiếp Bán Thần này hắn cũng không tin có thể tiếp được!

- Lão đầu, tuy không biết vì cái gì người sẽ xuất hiện ở chỗ này, nhưng hiện tại người lại không ra tay, đồ đệ của người sẽ bàn giao ở chỗ này rồi!

Hít thở một hơi, Tần Phàm vào lúc đó bỗng nhiên ngửa mặt lên trời kêu to.

Dãy núi tầm đó, thanh âm của Tần Phàm không ngừng quanh quẩn.

- Cái gì, Tần Phàm này lại vẫn có một sư phụ ở đây?

Nghe được thanh âm của Tần Phàm, những người đuổi giết Tần Phàm chung quanh kia, lúc này trong nội tâm cũng không khỏi cả kinh, đều trở nên cẩn thận hơn rất nhiều.

- Tần Phàm này gần kề chỉ là cảnh giới Vô Thánh thì có thực lực như thế, sư phụ của hắn khẳng định càng khó đối phó.

Trong nội tâm rất nhiều người đều minh bạch, có thể dạy ra một đồ tử yêu nghiệt như vậy, thực lực nhất định sẽ không thấp.

- Sẽ không phải chỉ là tiểu tử này phô trương thanh thế chứ?

Cũng có người là bán tín bán nghi, nếu như Tần Phàm thực sự có sư phụ ở đây, vì sao lâu như vậy còn không ra cứu đồ đệ của mình?

- Ồ?

Cho dù là tên ngũ kiếp Bán chuẩn bị ra tay đối với Tần Phàm kia, rõ ràng lúc này thân hình cũng có chút trì trệ, trong miệng hơi có chút kinh ngạc nhẹ ồ lên một tiếng, nếu như ở đây thật sự còn có những người khác, dùng thực lực của hắn không có khả năng cảm giác không thấy, trừ khi là thực lực so với hắn cao hơn rất nhiều.

Nhưng cho dù là hắn không thừa nhận cũng không được, Tần Phàm không phải Vô Thánh, nếu như hắn thật sự có một sư phụ, khẳng định cũng không phải kẻ yếu, thậm chí rất có thể là cấp bậc lão quái, nếu không rất khó dạy ra một thiên tài nghịch thiên như vậy.

Nghĩ vậy, cho nên hắn ra tay hơi chậm lại. Dù sao cho dù là hắn, cũng không dám tùy tiện gây trở lại cho gia tộc của mình một đối thủ khó chơi.

Bất quá ngay cả như vậy, hắn cũng đồng dạng không thể cứ như vậy mất thấy Bạch Hổ châu bị Tần Phàm mang đi.

- Tần Phàm, vô luận như thế nào, hôm nay người cũng đừng muốn đơn giản ly khai, người lại phản kháng cũng là sự tình vô bổ vô bổ mà thôi! Ta khuyên người vẫn là ngoan ngoãn giao Bạch Hổ châu ra, sau đó cùng ta trở về Minh gia, nếu như người thực sự có sư phụ, chúng ta tự nhiên sẽ thông tri hắn tới đón người.

Sau khi nghiêm túc ở trong ngọn núi bốn phía cảm ứng một phen, Minh Hiển cũng không có phát hiện còn người khác lúc này, vì vậy hắn lơ lửng ở địa phương trước người Tần Phàm mấy chục thước, trong miệng nhàn nhạt nói.

Thực lực của hắn so với Tần Phàm cao hơn rất nhiều, ở khoảng cách như vậy, hắn có lòng tin tuyệt đối ở trong thời gian ngắn lưu đối phương lại. Nếu như không phải vì một câu vừa rồi kia của Tần Phàm nói có chỗ kiêng kỵ, hắn thậm chí có thể Nhất Kích Tất Sát.

- Lão đầu, ta biết rõ người muốn khảo nghiệm thực lực của ta thoáng một phát, nhưng hiện tại ta mới Cửu cấp Vô Thánh, để cho ta chống lại ngũ kiếp Bán Thần, cái này chênh lệch quá xa a!

Tần Phàm tựa hồ cũng không có nghe được Minh Hiển nói chuyện, chỉ tiếp tục cao giọng nói ra.

- Tần Phàm, người không cần lại phô trương thanh thế, bên trong bốn phía ngọn núi căn bản không có người! Sư phụ của người căn bản không có khả năng tới đây!

Tuy phong độ của Minh Hiển kia rất tốt, nhưng lúc này bị Tần Phàm bỏ qua như vậy cũng không khỏi là sắc mặt âm trầm nói.

Chỉ là xem bộ dạng Tần Phàm giống như không phải nói dối, trong lòng của hắn vẫn là nhịn không được có một tia lo lắng.

Ngay cả Minh Hiển cũng lòng có kiêng kị, những người khác thì càng không cần phải nói rồi, lúc này nghe được Tần Phàm lại lần nữa nhắc tới sư phụ kia, bọn hắn không khỏi đều nguyên một đám hồ nghi hướng về ngọn núi bốn phía đánh giá.

Nhưng mà, ngọn núi bốn phía cây cối rậm rạp, chỉ dựa vào mắt thường ở đâu có dễ dàng chứng kiến như vậy. Về phần cái khí tức kia, ngay cả ngũ kiếp Bán Thần cũng cảm giác không thấy, bọn hắn càng không thể nào phát hiện.

- Tốt, lão đầu, người đã thật sự muốn khảo nghiệm ta, nhìn xem trình độ thực lực của ta tăng lên trong khoảng thời gian này, cũng không lo lắng sống chết của ta, hiện tại ta cho người nhìn một chút là tốt rồi!

Tần Phàm liên tục hô hai tiếng, ngoại trừ người Minh gia không tiếp tục trả lời thanh âm của hắn, lúc này hắn lại lần nữa phối hợp nói.

Thanh âm vừa rơi, hắn dĩ nhiên là toàn thân vận chuyển kinh khí, không lùi mà tiến tới, xen lẫn thanh âm liệt phong, khí thể cuộn cuộn, phảng phất như một đầu Viễn Cổ Cự Long lướt qua giữa không trung, hung tàn vạn phần công về phía ngũ kiếp Bán Thần Minh Hiển!

Chủ động ra tay!

- Tần Phàm này hắn đến tột cùng muốn làm gì? Cửu cấp Võ Thánh chủ động khiêu chiến ngũ kiếp Bán Thần? Hắn không muốn sống nữa sao?

Thấy một màn như vậy, những Bán Thần cường giả dần dần vây đi qua kia đều là nguyên một đám trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, bọn hắn sâu sắc không thể tưởng được, hiện tại Tần Phàm không chỉ có không hề chạy trốn, ngược lại là hướng về người mạnh nhất ở đây khởi xướng tiến công.

Cái này xem giống như là tự tìm đường chết!

- Chẳng lẽ hắn thật sự có chỗ dựa gì hay sao? Sư phụ của hắn muốn khảo nghiệm hắn, cho nên hiện tại còn không có xuất hiện?

Chứng kiến Tần Phàm không sợ dốc sức liều mạng như thế, rất nhiều người đối với lí do thoái thác vừa rồi của Tần Phàm cũng không khỏi thêm vài phần tin tưởng.

Dù sao trừ khi là tên điên, thì sẽ không có một Võ Thánh nào dám khiêu chiến một gã ngũ kiếp Bán Thần!

Cả hai chênh lệch giống như là rãnh trời, khó có thể vượt qua!

1286. Chương 1296: Có Người Hay Không? (2)

Chương 1296: Có người hay không? (2)

- Cho dù hắn có sư phụ ở đây, nhưng phương viên ngàn mét không thấy tầm hơi của hắn, sư phụ hắn thật có thể lập tức cứu hắn được sao? Thuấn gian di động khoảng cách ngàn mét trở lên, chỉ sợ phải là Thất Kiếp, Bát Kiếp Bán Thần mới có thể làm được a!

Có ít người trong nội tâm thậm chí bị Tần Phàm hung hãn không sợ chết như vậy sinh ra một tia sợ hãi, bắt đầu tăng thêm phòng ngự ỳnh, sợ không cẩn thận thật sẽ bị ảnh hưởng đến.

Hiện tại vị trí hoàn cảnh của bọn hắn, là tứ phía có núi vây quanh, nhưng trên thực tế những ngọn núi tầm đó cũng có khoảng cách rất dài, vượt qua ngàn mét. Cho nên cho dù có người giấu ở trong lòng núi, muốn ở trong tay một gã ngũ kiếp Bán Thần cứu người, cái tốc độ di chuyển kia nhất định phải cực kỳ đáng sợ.

Thực lực của người có được tốc độ di chuyển như vậy, là thâm bất khả trắc! Đồ đệ đối với thực lực của sư phụ mình tự nhiên là tinh tường. Cho nên trông thấy Tần Phàm dám không có sợ hãi như vậy, làm cho trong lòng những người khác không thể không có chỗ phỏng đoán.

- Muốn chết! Cho dù người thực có chỗ dựa, Bạch Mông Thành Minh gia ta cũng chưa chắc sẽ sợ các người! Người đã tự tìm đường chết, ta đây thành toàn cho người!

Trông thấy Tần Phàm hung hãn không sợ chết vội xông mà đến, lúc này thần sắc của Minh Hiển kia lạnh lẽo, rõ ràng cũng đã động chân hỏa.

Minh gia hãn ở Bạch Mông Thành có thể nói là gia tộc nhất lưu, mà hãn ở Bạch Mông Thành cũng coi như là một đời anh kiệt, lúc nào bị người khinh thị qua như thế. Bị Tần Phàm lặp đi lặp lại nhiều lần bỏ qua cùng khiêu khích như thế, cũng kích nổi lên ngạo khí trong người hãn.

Tuy trong nội tâm y nguyên còn có chỗ kiêng kỵ, nhưng lúc này cũng bất chấp nhiều như vậy, nếu không một gã ngũ kiếp Bán Thần còn có hại chịu thiệt trên tay một gã Cửu cấp Võ Thánh, về sau hãn khó có thể dừng chân ở bên trong gia tộc cùng Bạch Mông Thành.

Sau một khắc, hãn trực tiếp phản nộ mà ra tay.

Hãn lúc này đây ra tay gần kề chỉ là tính thăm dò, cũng không có sử dụng bao nhiêu lực lượng, chỉ là một chương tùy ý, một chương này lập tức hóa thành đại thủ ấn có được kinh khí cực kỳ to lớn, ẩn chứa lực lượng Nguyên Giới cường đại của ngũ kiếp Bán Thần hãn, hướng về Tần Phàm vây quanh mà đi.

Hô...

Thân hình của Tần Phàm đang phóng tới Minh Hiển, đại thủ ấn cực lớn này bao trùm mà đến, hãn căn bản là không chỗ có thể trốn! Cảm giác được năng lượng cường đại trong đó bắt đầu khởi động, trong nội tâm hãn cũng không khỏi rung mình.

Ngũ kiếp Bán Thần, hoàn toàn chính xác là không như bình thường! Một kích tiện tay này, đoán chừng chỉ có một phần mười lực lượng, nhưng năng lượng ẩn chứa trong đó lại cực kỳ kinh người, cho Tần Phàm cảm giác thậm chí so với lúc trước thời điểm hãn dùng huyết mạch Bất Tử Chu Tước đối kháng Hồ Sở tương tự rồi!

Bồng!

Tiếp theo trong nháy mắt, Tần Phàm cắn răng một cái, cả người dừng tới. Lập tức thanh âm bạo tạc cực lớn ở trên không trung vang lên, ở dưới lực trùng kích mạnh mẽ như vậy, thân thể của Tần Phàm thì như là điều bị đứt dây xa xa quăng đi.

Nhưng ngay thời điểm thân thể của hãn tiếp tục hạ lạc...

Đột nhiên, nhìn như trên người Tần Phàm cực kỳ chặt vật, nhưng đôi mắt lóe lên tinh quang, dĩ nhiên là mượn một cổ kinh khí mạnh mẽ này tích đủ kinh lực, hướng về phương xa bỏ trốn mà đi! Chỉ là thoáng qua tầm đó, hãn đã chạy ra khoảng cách mấy trăm mét! Xem ra tựa hồ một chút cũng không giống như mọi người nghĩ, rằng thân thể đã bị trọng thương.

- Còn trốn?

Thấy một màn như vậy, hai mắt của Minh Hiển co rút lại, hãn tựa hồ cảm giác được mình lại một lần nữa bị trêu đùa rồi.

- Đúng rồi đại nhân, ta nhớ được ban đầu ở thời điểm điều tra Bạch Hồ châu, tại hạ đạt được tin tức về Tần Phàm này, thời điểm hãn vừa mới xuất hiện ở Hoàng Hôn Thành thậm chí còn không có đăng ký thân phận, hãn là vừa mới từ những đại lực khác đến Tân Thế Giới không lâu, thuộc hạ nghĩ hãn không có khả năng sẽ có một sư phụ ở đây.

Mà đúng lúc này, tên tứ kiếp Bán Thần chỉ nghe lệnh Minh Hiển kia xuất hiện ở bên người hãn, trầm giọng nói ra.

- Cái gì?

Nghe đến đó, Minh Hiểu một mực phong độ thật tốt, trên mặt rớt cục lộ ra tái nhợt chi sắc, hắn không thể tưởng được trước kia mình một mực đều bị một gã Cửu cấp Vô Thánh nho nhỏ nhiều lần trêu đùa hí lộng, điều này thật sự là để cho hắn lửa giận cơ hồ trùng thiên.

Một tòa núi lửa bị đè nén cực lâu, trong nháy mắt này triệt để bộc phát ra.

- Tiểu hỗn đản, hôm nay coi như là Thiên Vương lão tử đến cũng cứu không được ngươi! Chết đi cho ta!

Tiếp theo trong nháy mắt, toàn thân Minh Hiểu đều phảng phất như dâng lên lửa giận, cả người dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi hướng về Tần Phàm mau chóng đuổi đi.

Tốc độ của hắn cực nhanh, đoán chừng nếu so với Tần Phàm ở trạng thái bình thường nhanh hơn đến trọn vẹn gấp đôi trở lên.

Ở gần gần mấy hơi thở tầm đó, hắn đã tới gần đến sau lưng Tần Phàm, sau đó một chưởng hung hăng đánh ra.

Mà theo hắn đánh ra một chưởng này, phía trên giữa không trung, lập tức liền thấy một đóa hoa sen hỏa diễm màu đen ở trong hư không bỗng nhiên xuất hiện, bên trong đài sen cực lớn kia có vô số mảnh lỗ, bên trong từng mảnh lỗ đều ẩn chứa năng lượng cực lớn.

Sau khi đóa hỏa liên màu đen này xuất hiện liền điên cuồng xoay tròn, hơn nữa đón gió mà trưởng, trong nháy mắt biến thành lớn nhỏ vài chục trượng, giống như là một cái hồ nước lẫn mình, hướng về Tần Phàm ở phía trước còn gấp chạy trốn lật úp mà đi.

Người ở chỗ này đều nhìn ra được, thiếu gia nhà mình thật sự động chân hỏa rồi.

Một chiêu như vậy, tuyệt đối là vũ kỹ không kém! Dùng thực lực ngũ kiếp Bán Thần của thiếu gia nhà mình, lại vận dụng đến một chiêu vũ kỹ này, cho dù là tứ kiếp Bán Thần tầm thường cũng phải ở dưới một chiêu này chết oan chết uổng, huống chi là một gã Cửu cấp Vô Thánh còn không có đạt tới Bán Thần chi cảnh?

Tất cả mọi người tin tưởng, lúc này đây Tần Phàm hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Mà Tần Phàm vào lúc đó đồng dạng cũng cảm giác được khí kinh bành trướng cực kỳ mãnh liệt đến từ sau lưng kia, giống như là một tòa núi cao, một vùng biển lớn đang phô thiên cái địa hướng về hắn mà đến, hoàn toàn bao phủ, hắn căn bản là không thể nào né tránh!

Ngũ kiếp Bán Thần ra tay, há có thể là bình thường.

Một chiêu này nếu thật sự rơi vào trên người của hắn, hắn tin tưởng hắn rất khó còn có khả năng mạng sống, cho dù là sống sót, cũng nhất định trọng thương. Một khi trọng thương, ở dưới hoàn cảnh như vậy, cùng chết không có cái gì khác nhau?

Dù là Tiểu Chiến trong ngực Tần Phàm, cũng cảm thấy một loại bất an cực độ, muốn giãy giụa mà ra.

Nhưng mà, cũng ở thời khắc cuối cùng này!

- Hắc hắc, là ai to gan như vậy dám đụng đến đồ đệ của Hắc Hỏa lão quái ta?

1287. Chương 1297: Chặt Một Tay Của Ngươi. (1)

Chương 1297: Chặt một tay của ngươi.(1)

Một đạo bóng dáng màu đen, như là một vòng mây đen bỗng nhiên ở giữa phía trên không trung sinh ra, một cỗ khí thế như tường đồng vách sắt đột nhiên chắn trước mặt đóa hoa sen mang theo hủy diệt khí tức kia.

- Ai dám động đến đệ tử của Hắc Hỏa lão quái ta?

Theo thanh âm thoáng có chút hết sức lông bông kia đột nhiên truyền đến, giữa không trung ở trong khoảng thời gian ngắn trở nên yên tĩnh trở lại, nhìn bóng dáng màu đen ở trong nháy mắt xuất hiện kia, cả đám đều kinh ngạc mở to hai mắt.

Cái bóng này thật sự là xuất hiện quá nhanh, thậm chí vượt qua phạm vi tiếp nhận ánh mắt của bán Thần cường giả, rất nhiều người cũng chỉ là cảm giác được trước mặt bỗng tối sầm, sau đó khí thể cường đại làm cho người ta hít thở không thông kia liền hướng về bốn phương tám hướng đề xuống.

Tần Phàm thật sự có một sự phụ!

Bóng người xuất hiện trước mắt này, toàn thân mặc một áo choàng màu xanh đen, tóc của hắn có chút hỗn độn, hoặc là có thể nói cố ý lồi thối lệch thếch, dáng người có vẻ có chút khô gầy, nhưng tự có một luồng khí thể giống như Cự Nhân lạt trời.

Liệp! Liệp! Liệp!

Trên không trung, chỉ còn lại có một ít đóa hắc sắc liên hoa gào thét xoay tròn, tiếng xé gió bén nhọn, khí tức hủy diệt mãnh liệt mệnh mông vốn đang muốn hướng về Tần Phàm bao trùm xuống, hiện giờ, là nhân ảnh chắn phía trước này!

- Tiểu tử này lại thật sự có một chỗ dựa vững chắc! Mà người kia ẩn trốn ở chỗ này lâu như vậy ta cũng không có phát hiện! Chết, cùng chết đi cho ta!

Về phần Minh Hiển thao túng hỏa liên màu đen kia, lúc mới bắt đầu thấy bóng người hắc sắc kia xuất hiện thì lộ ra một tia ngạc nhiên cùng khiếp sợ, thay vào đó là sắc mặt trở nên âm trầm vô cùng, không chỉ không có vì vậy mà dừng tay, ngược lại còn đem lực công kích của hỏa liên thôi phát đến lớn nhất.

Hô! Hô! Hô!

Một ít đóa hắc sắc liên hoa ở trên không trung không ngừng bành trướng, phát ra khí tức hủy diệt biến đổi càng ngày càng mạnh, thật giống như là một tòa núi lửa bị đè nén vạn năm, rốt cục sắp sửa bạo phát đi ra, cái loại cảm giác này làm cho lòng người rung rẩy, làm áy bán Thần cường giả ở bốn phía kia đều không khỏi nhanh chóng rút lui ra.

Quá mạnh mẽ!

Xem như cách một ít đóa minh hỏa cuồng liên kia hơn trăm trượng, cũng có thể cảm giác được một loại cảm giác vô cùng áp lực, phảng phất là ở bên cạnh miệng núi lửa vậy. Thậm chí cho dù là thực lực như tam kiếp bán Thần, nghĩ đến nếu như mình ở vào trung tâm hoa sen màu đen kia liền cảm thấy da đầu run lên, cho dù là hoa sen màu đen kia còn không có bùng nổ cũng đã làm cho người ta không chịu được.

- Lão đầu!

Tần Phàm mắt thấy Hắc Hỏa Liên Hoa kia sắp hướng về bản thân đánh xuống, hắn cảm giác được một loại khí tức mang theo hủy diệt đã muốn xâm nhập đến trong cơ thể của mình, làm cho hắn cơ hồ có thể nghe thấy được một mùi vị tử vong.

May mắn, ở phía sau Cổ Mặc vẫn là xuất hiện!

Thân thể trước mắt thoát nhìn có chút gầy nhỏ này, lại lập tức ngăn chặn cỗ năng lượng mệnh mông kia, làm cho thần kinh của hắn vốn đã muốn căng thẳng, trong nháy mắt buông lỏng xuống hết. Mặc dù không rõ ràng lắm Cổ Mặc vì cái gì đột nhiên sẽ trở nên lợi hại như vậy, nhưng trong lòng hắn đối với người trước lại có một loại tín nhiệm tự đáy lòng.

Trên thực tế, vừa rồi Tần Phàm thật sự là đã trước tiên cảm giác được Cổ Mặc tồn tại. Hắn không có thực lực như Minh Hiển, thậm chí cảm giác cũng không bằng đối phương, bất quá bởi vì quan hệ tới Đan Vũ Thần đỉnh, hắn và Cổ Mặc thời điểm ở Vũ Thiên đại lục liền có tâm linh cảm ứng, chỉ cần xuất hiện ở trong phạm vi nhất định đều có thể cảm ứng được đối phương.

Nên trước đây hắn mới có thể bỗng nhiên thu hồi Bạch Hổ châu.

Hắn biết Cổ Mặc đang ở phụ cận, hơn nữa hắn cảm giác được thực lực của Cổ Mặc so với trước kia trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, chính là bởi vì biết cùng tín nhiệm, hắn mới không úy kỵ buông tay đánh cược một lần.

- Một chiêu Minh Hỏa Cuồng Liên này của ta, Lục Kiếp bán Thần cũng không dám tùy tiện ngạnh kháng! Bản thân ta muốn nhìn người tiếp được như thế nào!

Bên kia, lúc này Ngũ Kiếp bán Thần Minh Hiển cắn chặt hàm răng, liều mạng thúc giục năng lượng hủy diệt của Minh Hỏa Cuồng Liên kia, vốn hết thủy đều đã ở trong lòng bàn tay, Bạch Hổ châu sắp tới tay, hắn không cam lòng thất bại.

Minh Hỏa Cuồng Liên cường đại hủy diệt, đã trở nên như là một dãy núi hắc ngọc nóng bỏng, năng lượng cường đại kia dao động thậm chí làm cho kết cấu không gian chắc chắn của Tân Thế giới cũng xuất hiện một tia không gian liệt phùng.

Thật mạnh!

Một phương thi triển vũ kỹ cường đại, một phương bỗng nhiên xuất hiện, căn bản đã không có thời gian dùng vũ kỹ cực mạnh đi nghênh đón!

- Tê...

Mọi người lúc này nín thở nhìn xuống một màn này, bọn họ cũng rất muốn biết ở trong vòng vền vền một phần ngàn thời gian hô hấp, Hắc Hỏa lão quái bỗng nhiên xuất hiện kia đến tột cùng có thể tiếp được một chiêu vũ kỹ bán Thần cấp uy lực cường đại này hay không.

- Hắc hắc, tiểu tử, một khoảng thời gian không thấy, người xem ra càng lúc càng có dũng khí.

Mà đối diện với một ít đóa hoa sen màu đen hủy diệt dè xuống kia, lúc này bộ dáng Cổ Mặc lại có vẻ thập phần nhàn nhã, trên mặt hắn cười nhạt một tiếng, đầu tiên là vung tay áo đưa Tân Phàm ra phía sau ngoài trăm thước, sau đó lại một chuyển hướng về phía trước đánh ra.

Theo một chuyển tùy ý này của hắn đánh ra, cũng không phải là vũ kỹ cường lực gì, nhưng mọi người vào lúc này bỗng nhiên cảm thấy được độ ấm nguyên bản vốn đã cực cao, trong nháy mắt này đột nhiên tiếp tục bay lên, thậm chí có cảm giác tế bào toàn thân đều muốn bị đốt cháy.

Nháy mắt sau đó, mọi người liền kinh ngạc phát hiện Hắc Hỏa lão quái này nhìn như tùy ý đánh ra một chuyển, lại lập tức có vô số hắc sắc hỏa diễm ngưng tụ thành một đại thủ ấn hắc hỏa cự đại, sau đó vô cùng nhanh hướng về đóa liên hoa màu đen kia bao bọc mà đi.

Đại thủ ấn hắc hỏa này cùng một ít đóa Minh Hỏa Cuồng Liên đều là màu đen, nhưng ánh mắt của mọi người vào lúc này lại có một loại ảo giác, màu đen của đại thủ ấn hắc hỏa kia có vẻ thuần túy hơn, thậm chí ở phía trước nó, một ít đóa liên hoa màu đen kia cũng không thấy được đen. xem tại

Loại cảm giác kỳ quái kia mới vừa hạ xuống, mọi người liền trợn mắt, bọn hắn liền kinh ngạc phát hiện đại thủ ấn hắc hỏa kia dĩ nhiên là hoàn toàn bọc lại một ít đóa hoa hỏa liên màu đen, làm cho người sau như là bỗng nhiên ở trên không trung biến mất vậy!

Bồng!

Tiếp theo, vốn tưởng rằng Minh Hỏa Cuồng Liên sẽ gây ra một vụ nổ kinh thiên, nhưng ở dưới đại thủ ấn hắc hỏa này bao bọc, chỉ phát ra một tiếng nổ trầm muộn, thật giống như tiếng động của một người ở trong chăn mền thả rắm, căn bản dẫn không dậy nổi một tia gợn sóng.

1288. Chương 1298: Chặt Một Tay Của Người. (2)

Chương 1298: Chặt một tay của người. (2)

Tê...

Lúc này tất cả mọi người không khỏi hít một hơi khí lạnh, trên mặt hiện ra thần sắc vô cùng chấn động. Một chiêu công kích vũ kỹ toàn lực của Ngũ Kiếp bán Thần, dĩ nhiên lại dễ dàng bị Hắc Hỏa lão quái ở trước mắt này hóa giải như vậy?

- Cái gì?

Thấy một màn như vậy, ngay cả bản thân Minh Hiển cũng không khỏi mở to hai mắt nhìn, hẳn biết Hắc Hỏa lão quái trước mắt bỗng nhiên xuất hiện này thực lực sẽ không yếu, nhưng hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra người sau tùy ý một chiêu liền có được uy lực như vậy.

Bản thân hẳn so với người kia thật giống như là một đứa con nít đối kháng một đại hán, dùng hết toàn lực đánh ra một quyền, bất quá cũng chỉ là gãy ngựa cho đối phương mà thôi.

- Hừ.

Sau khi thoải mái tiêu diệt Minh Hỏa Cuồng Liên nhìn như cường đại kia, trong miệng Cổ Mặc khẽ hừ một tiếng, sau đó phong khinh vân đậm, nhẹ nhàng băng quơ vung tay áo, đem đại thủ ấn hắc hỏa kia thu trở về, giống như là chưa từng có ra tay qua vậy.

Nhưng mà, ở nháy mắt sau đó.

- Phốc...

Ngũ Kiếp bán thần Minh Hiển kia lại mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, hơn nữa tiếp theo thân thể giống như nhận lấy lực trùng kích khổng lồ, đột nhiên hướng về phía sau bay ngược mà đi, để lại một đường vòng cung màu đỏ tươi.

- Thiếu gia!

Thấy Minh Hiển trọng thương bay ngược, tên Tứ Kiếp bán Thần theo sát sau hẳn liền vội vàng bay đi tiếp được, ngay thời điểm người sau vừa mới tiếp được thân thể người phía trước, cũng đồng dạng nhận không được phun ra một bún máu, ước chừng tiếp tục bay ngược khoảng cách trăm thước mới đứng vững thân hình.

Trên mặt hiện ra thần sắc vô cùng kinh hãi.

- Thiếu gia...

Mà những bán Thần cường giả khác, rõ ràng đều là lấy Minh Hiển cầm đầu, thấy người sau cũng đã bị trọng thương, vội vàng như ong vỡ tổ hướng về phía thiếu gia nhà mình bay đi. Ngay cả thiếu gia nhà mình thực lực là Ngũ Kiếp bán Thần cũng đón không được một kích của Hắc Hỏa lão quái này, bọn họ biết Quái lão đầu đột nhiên xuất hiện này chỉ sợ thực lực phải đạt tới Thất Kiếp bán Thần trở lên, bọn họ xem như liều mạng cũng là vụ sự vô bổ.

- Oa... lão Đại, lão đầu này là ai, thật lợi hại, như thế nào ta vẫn không có thấy qua hẳn?

Nhìn thấy Cổ Mặc uy phong như thế, Tiểu Chiến ở trong lồng ngực Tần Phàm không khỏi hai mắt sáng lên nói.

- Chờ một lát người sẽ biết.

Tần Phàm nhẹ nhàng ở trên người Tiểu Chiến vỗ vỗ, lúc này sắc mặt của hẳn cũng không khá lắm. Mới vừa rồi hẳn bị Minh Hiển đánh một chiêu, mặc dù không có lợi hại như vũ kỹ Minh Hỏa Cuồng Liên kia, nhưng cũng là một kích của Ngũ Kiếp bán Thần. Một kích như vậy, thay đổi là Tam kiếp bán Thần cũng chịu không nổi, huống chi hẳn chẳng qua chỉ là một gã Vũ Thánh cấp chín.

May mắn là hẳn có được thể phách vô cùng mạnh mẽ, nếu không phỏng chừng đợi không được Cổ Mặc xuất hiện hẳn liền viết di chúc ở đây rồi.

- Các hạ đến tột cùng là người nào, có biết chúng ta chính là người Bạch Mông thành Minh gia hay không?

Bên kia, Minh Hiển thật vất vả ổn định thân thể, sau khi áp chế nội thương liền nhìn về phía Cổ Mặc bình tĩnh trôi nổi ở giữa không trung trầm giọng hỏi.

- Hắc hắc, không phải rất rõ ràng sao?

Trên khuôn mặt Cổ Mặc hiện lên ý cười quái đản, chỉ vào Tần Phàm nói:

- Ta là Hắc Hỏa lão quái, là sư phụ của tiểu tử không nên thân kia a!

- Hắc Hỏa lão quái là ai?

Tiếp tục nghe được danh tự có chút xa lạ này, trong lòng Minh Hiển cũng có một tia hồ nghi, sau đó lại nghe Minh Hiển kia hỏi lần nữa:

- Xin hỏi tiền bối là đến từ thần đảo khác sao?

- Người không cảm thấy người hỏi nhiều lắm sao?

Trên khuôn mặt Cổ Mặc lộ ra một chút thần sắc trêu tức.

Nghe vậy, sắc mặt Minh Hiển trở nên càng khó coi hơn, hắn siết nắm tay, sau đó vẫn là nhìn về bóng người phía trước kia âm trầm nói:

- Vậy hiện tại tiền bối muốn thế nào? Ta biết tiền bối người rất mạnh, nhưng Bạch Mông thành Minh gia chúng ta cũng có Thất Kiếp bán Thần, cùng chúng ta đối nghịch. . .

- Như thế nào? Người xem như đang uy hiếp lão quái ta sao?

Minh Hiển lời còn chưa dứt, lúc này giọng nói của Cổ Mặc có chút lạnh lùng hỏi.

- Không dám, chỉ là. . .

Nghĩ đến lực lượng của gia tộc mình, Minh Hiển tựa hồ cảm giác được nhiều hơn một chút tin tưởng, hắn nhích thân hình, liền tính toán tiếp tục phân trần lợi hại trong đó.

Nhưng ngay lúc này, khí thế trong sân bỗng nhiên ngưng tụ, trong không gian tựa hồ có Đạo Phong nóng rực gào thét xoay quanh. Làm cho Minh Hiển như nghẹn ở cổ họng, câu nói kế tiếp như thế nào cũng không nói ra được.

Hí!

Tiếp theo một cái chớp mắt, liền thấy một đạo hắc sắc hỏa tuyến từ phía trước bay tới, nhìn như rất nhỏ, chỉ có hắc sắc quang mang kia là làm cho lòng người run rẩy. Khí tức nóng rực sắc bén kia chính là từ bên trong hỏa tuyến này truyền đến, chỉ gần như một phần mười thời gian hô hấp, khoảng cách mấy trăm trượng nháy mắt liền tới, một đạo hỏa tuyến này đang ở lúc mọi người còn không có kịp phản ứng liền xuyên qua một cánh tay của Minh Hiển.

- A...

Rất nhanh tiếng kêu thống khổ của Minh Hiển liền ở giữa không trung truyền đến, sau đó mọi người hoảng sợ phát hiện một cánh tay của hắn đã đứt đoạn, đang chậm rãi rơi xuống phía dưới. Mà ở chỗ vết cắt của cánh tay kia, lại bị hắc sắc hỏa diễm xoay quanh, nháy mắt hóa thành tro tàn.

- Khi phụ đệ tử của ta, chặt một tay của người.

Tiếp theo, thanh âm cường thế nhàn nhạt kia của Cổ Mặc ở trong không khí truyền đến.

Tê...

Ngũ Kiếp bán Thần, lại có thể hoàn toàn không có lực chống cự đã bị cắt đứt một tay!

Thấy một màn như vậy, những người Minh gia kia vào lúc này cũng không khỏi bị chấn kinh đến hít một hơi khí lạnh, một đám sắc mặt đại biến, vừa rồi bọn họ thậm chí nhìn không tới lão đầu gọi là Hắc Hỏa lão quái này xuất thủ như thế nào.

Toàn trường lặng ngắt như tờ!

Bọn họ nghĩ đến Hắc Hỏa lão quái bỗng nhiên xuất hiện này rất mạnh, nhưng không thể tưởng được Hắc Hỏa lão quái sẽ cường đến trình độ như vậy! Gần kề chỉ là dựa vào một cái hỏa tuyến, cũng đã có thể hoàn toàn phá vỡ phòng ngự của một gã Ngũ Kiếp bán Thần, thậm chí Nguyên Giới cũng không có một chút lực chống cự!

Có thể nói, thực lực như vậy đã không phải là loại tăng thứ như bọn họ có thể đối với kháng.

- Như thế nào? Các người còn có cái gì không hài lòng không?

Nhẹ nhàng băng quơ cắt đứt một cánh tay của Ngũ Kiếp bán Thần, nhưng Cổ Mặc thật giống như vừa làm một chuyện không có mấy ý nghĩa, lại lần nữa nhàn nhạt hỏi.

- Người...

Minh Hiển vào lúc này ôm lấy khuỷu tay của mình, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ, hắn vốn còn muốn nói điều gì, nhưng lập tức hướng trong miệng nuốt một viên đan dược, bởi vì hắn cảm giác được từ miệng vết thương trên khuỷu tay truyền đến một loại khí tức hủy diệt, nếu như hắn không sớm một chút ngăn cản thương thế khuếch tán, chỉ sợ hắn bởi vậy mà chết đi cũng có khả năng.

1289. Chương 1299: Thực Lực Của Cổ Mặc?

Chương 1299: Thực lực của Cổ Mặc?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Như thế nào, người còn muốn nói cho ta biết Minh gia kia của các người mạnh mẽ bao nhiêu sao?

Nhìn đến như vậy, Cổ Mặc lại bắt đầu cười quái đản, phảng phất như nghiền ngẫm giật giật ngón tay, phía trên tựa hồ có ánh lửa di động.

Đối với Cổ Mặc cường thế, ngoại trừ Minh Hiển lúc này nhịn đau thầm hừ, những người khác không ai dám lên tiếng nữa. Tất cả mọi người ở đây đều biết, Hắc Hỏa lão quái trước mắt này không phải là người hiền lành gì, cho dù là đệ tử dòng chính của Bạch Mông thành Minh gia cũng dám quyết đoán chặt một tay như thế, huống chi là bọn hắn? Bọn họ cũng sợ bị rơi vào kết quả như vậy.

Càng là không có ai dám uy hiếp nói chuyện báo thù lần nữa, chỉ là lặng yên chờ đợi chỉ thị của Minh Hiển.

- Chúng ta đi.

Qua một lát sau, Minh Hiển bị cắt đứt một tay cắn răng một cái, rốt cục quyết định nói, trong tâm của hắn cực độ oán hận, nhưng hắn hiểu được hắn cùng với đối phương ở giữa có chênh lệch khổng lồ, thậm chí là một câu tràn diện cũng không dám lưu lại.

Sau đó trên một trăm bán Thần cấp cường giả đến từ Bạch Mông thành Minh gia này, đều là hóa thành lưu quang bay đi.

Đối với đối thủ quá mức cường đại, cũng không phải số lượng nhiều liền có thể bù đắp.

Nhất là một ít hỏa tuyến cuối cùng nhìn như bình thần kia của Cổ Mặc, cắt phòng ngự của Ngũ Kiếp bán Thần dễ dàng như là cắt đậu hủ, thực lực như vậy cũng đủ chấn nhiếp những người ở đây.

- Uy vũ! Lão đầu này thật sự quá uy vũ! Người chính là sư phụ của lão đại sao? Ta gọi là Tàn Chiến! Người đã là sư phụ của lão đại, vậy chính là sư phụ của Tiểu Chiến ta rồi, sư phụ, xin nhận Tiểu Chiến ta cúi đầu.

Sau khi nhìn thấy người Bạch Mông thành Minh gia rốt cục cũng thối lui, lúc này Tiểu Chiến không khỏi kích động từ trong lòng ngực Tàn Phàm nhảy ra, ở giữa không trung hướng về Cổ Mặc hưng phấn mà xá một cái nói.

- Người tên tiểu tử này cũng có chút ý tứ.

Cổ Mặc quay đầu cười cười một chút nói, sau đó ánh mắt của hắn chậm rãi từ trên người đầu Tiểu Chiến Trư này chuyển qua trên người đệ tử mà hắn cách biệt đã lâu kia, trên mặt lộ ra một chút tiểu ý, ngữ khí lơ đãng như dĩ vãng tiếp tục nói:

- Hắc, tiểu tử, thật lâu không thấy.

- Lão đầu. . .

Mà nhìn đến Cổ Mặc, bao nhiêu ký ức tình cảm như sóng biển tràn vào trong óc Tần Phàm, vào lúc này Tần Phàm tựa hồ có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, nói ra chưa xót, chịu qua ủy khuất của những năm gần đây, nhưng cuối cùng hắn chỉ là đỏ tròn mắt, lời nói như nghẹn ở cổ họng.

Ở những năm gần đây, hắn không biết có bao nhiêu lần gặp phải thời điểm khó khăn, trong lòng rất muốn để cho người kia an ủi, đưa ra ý kiến ình, nhưng lại phát hiện người này đã không ở bên cạnh, cái loại mất mát này làm cho hắn cực kỳ khó chịu.

Vừa là thầy, lại vừa là cha, nếu như không phải Cổ Mặc, hắn không có thành tựu thực lực như hiện tại, đây là điều chắc chắn.

Cho đến khi phát hiện đối phương biến mất trên Vũ Thiên đại lục, lúc ấy Tần Phàm cũng vì chuyện này mà bị thống rất lâu, mà hắn cũng đi tìm rất nhiều địa phương, muốn tìm được tầm hơi đối phương, lão đầu này, phân lượng ở trong mắt hắn so với Tần Li cũng kém không bao nhiêu.

Hiện giờ, bọn họ rốt cục gặp mặt nhau rồi.

- Hắc hắc, tiểu tử, một khoảng thời gian không thấy mà thôi, như thế nào trở nên bi lụy như vậy.

Nhìn bộ dáng này của Tần Phàm, trong lòng Cổ Mặc cũng rất xúc động, hắn cũng biết một phần tình cảm giữa bọn họ này thập phần khó được, nhưng trên miệng lại như bất cần đời cười nói.

- Lão đầu, ta có rất nhiều chuyện muốn hỏi người.

Tần Phàm hít sâu một hơi, làm ình bình tĩnh lại, sau đó nhìn Cổ Mặc nói. Đúng vậy, cảm tình có lẽ không nói ra ngoài miệng, nhưng trong tâm của hắn xác thật có rất nhiều nghi vấn chờ đối phương giải đáp.

- Hắc hắc, lão đầu ta tự nhiên biết người có rất nhiều chuyện muốn hỏi ta, trong khoảng thời gian này rất khó chịu đi?

Sắc mặt của Cổ Mặc vẫn là mang theo tùy ý bất cần đời nói, giống như thời điểm lúc trước hắn và Tần Phàm quen biết, tiếp theo hắn thoáng cảm ứng, rồi lại nói:

- Bất quá tiểu tử người thật là một nhân vật biết gây chuyện, phỏng chừng bây giờ có không ít người còn nhìn chằm chằm người a, hiện tại ở đây cũng không phải chỗ thích hợp nói chuyện, chúng ta rời đi trước nói sau.

Nói xong, ống tay áo của hắn vung lên, liền có một cỗ lực lượng cường đại bí mật mang theo Tần Phàm cùng Tiểu Chiến, dịch chuyển tức thời một đoạn khoảng cách lớn, đáp xuống trong một cái sơn động bí mật nơi xa. Sau đó ngón tay của hắn lẳng không hư điểm vài cái, thật giống như có một thiên địa khí tràng cường đại xuất hiện, đem cái sơn động này đóng lại, sẽ không còn có một tia khí tức tiết lộ ra ngoài.

Hắn tự tin, cho dù là có người đi tới trước cửa vào sơn động này, cũng sẽ không phát hiện cái sơn động này cùng người ở bên trong.

Nhìn thấy Cổ Mặc lộ ra chiêu thức ấy, trong lòng Tần Phàm hơi hơi khiếp sợ, rất rõ ràng thực lực của Cổ Mặc tiếp tục nằm ngoài dự liệu của hắn. Dịch chuyển tức thời đoạn khoảng cách lớn như vậy, còn mang theo một người một thú, trình độ khó khăn kia không phải Thất Kiếp bán Thần bình thường liền có thể làm được.

Mà thủ đoạn phong tỏa khí tức này cũng thập phần ình, trách không được vừa rồi dù là Ngũ Kiếp bán Thần Minh Hiển cũng không có một chút phát hiện.

Vừa rồi mặc dù Tần Phàm có thể cảm ứng được Cổ Mặc đang ở phụ cận, chính là dựa vào linh hồn cảm ứng của hắn và đối phương mà thôi, nếu không lấy lực cảm ứng bây giờ của hắn, đồng dạng cũng là không phát hiện được sự tồn tại của đối phương.

- Lão đầu, người bây giờ đến tột cùng là thực lực gì.

Nhìn Cổ Mặc làm xong tất cả chuyện này, Tần Phàm rốt cục nhin không được mở lời hỏi.

- Đúng vậy a, lão đầu, người cũng thật là lợi hại, khi nào thì ta cũng biến thành lợi hại như người vậy thì tốt rồi.

Lúc này Tiểu Chiến cũng ngẩng đầu lên, mang theo sùng bái nhìn Cổ Mặc nói.

- Hắc, lão đầu ta có thực lực gì. . .

Nghe được Tần Phàm hỏi, Cổ Mặc ngừng lại, cười quái dị nói:

- Thực lực này của ta chỉ dọa được năm sáu kiếp bán Thần mà thôi, mạnh hơn nữa liền có chút khó khăn.

- Người bây giờ là Thất Kiếp bán thần?

Nghe được Cổ Mặc tựa hồ nói không tử mỉ, Tần Phàm hỏi.

- Ngô . . . cũng không kém bao nhiêu đâu.

Cổ Mặc lại có vẻ thần bí cười nói.

- Nhưng lúc trước người vì cái gì gạt ta, người nói người nguyên lai chỉ là một Vũ Thánh mà thôi, liền tính ta giúp người trọng tổ thân thể, người cũng không có khả năng ở trong thời gian ngắn như vậy tu luyện tới cảnh giới hiện tại a.

Ngừng lại một chút, Tần Phàm nhướng mày, sau đó hỏi lần nữa.

- Hắc hắc, cái này sao. . . ta thật sự đã từng là bán Thần cường giả, bất quá thời điểm người biết ta chỉ là một Vũ Đồ nho nhỏ, Vũ Thánh đối với người mà nói đã là vô cùng xa xôi, nói cho người biết bán Thần cường giả người cũng không biết là cái gì, hơn nữa sớm như vậy biết được quá nhiều, đối của người phát triển cũng không có ưu đãi gì.

1290. Chương 1300: Chuyện cũ của Lão quái. (1)

Chương 1300: Chuyện cũ của Lão quái. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••

Trên mặt Cổ Mặc thủy chung mang theo ý cười giải thích nói:

- Trên thực tế, cũng có rất nhiều người chỉ là nghe được cảnh giới bán Thần cường giả này liền nhập ma chướng, ở trên Vũ Thiên đại lục có thể tiếp nhận Thần, nhưng có thể tu luyện thành bán Thần lại không nhiều lắm.

Giải thích này nhìn như hợp lý, nhưng Tần Phàm lại cảm giác không quá vừa lòng, lại hỏi:

- Người đã là bán Thần cường giả, như vậy lúc trước tại sao lại xuất hiện ở Vũ Thiên đại lục? Người nói lúc trước người là bị cừu nhân ám toán đến còn lại linh hồn, trên Vũ Thiên đại lục, người có thể giết chết bán Thần cường giả cũng không nhiều lắm đâu? Mà trên Vũ Thiên đại lục xác thật từng có danh hiệu Hắc Hỏa Vũ Thánh, người còn một tay thành lập Hắc Hỏa thành!

Trong lòng Tần Phàm thật có rất nhiều nghi vấn cần Cổ Mặc giải thích, cho nên ngữ khí cũng có chút vội vàng xao động.

Bất quá đối với Tần Phàm ngữ khí bức người, Cổ Mặc thân là sư tôn, không biết có phải bởi vì lúc trước lừa gạt mà lòng sinh áy náy hay không, lại lộ ra có chút ử rữ, cuối cùng nhất ho khan hai tiếng mới lên tiếng:

- Khục khục, tiểu tử, người đừng vội nha, nghe ta từ từ nói, ta tự nhiên sẽ giải thích tất cả cho người.

- Nói đi, ta nghe.

Tần Phàm lạnh lùng ngẩng đầu liếc nhìn Cổ Mặc, trong miệng thì không mặn không nhạt nói.

- Hắc hắc, tiểu tử, tuy lúc trước ta không có nói thật toàn bộ với người, nhưng lão đầu ta cuối cùng tính toán cũng không có hại người a? Người cũng không cần giống như thẩm vấn phạm nhân nhìn ta như vậy.

Chứng kiến bộ dạng Tần Phàm có chút không vui, Cổ Mặc tiếp tục cẩn thận nói ra, vừa rồi khí phách đoạn một tay của Minh Hiến không còn sót lại chút gì, ngược lại có chút hương vị cầu xin tha thứ.

- Ta lại chưa nói muốn trách người, đừng nói nhiều như vậy, nói nhanh một chút đi, ta còn có rất nhiều thứ muốn hỏi đây này.

Lúc này Tần Phàm mới cố ý lộ ra vẻ không kiên nhẫn trợn trắng mắt, tiếp tục nói.

Mà lúc này Tiểu Chiến thì ngồi chồm hổm trên mặt đất, mắt nhanh như chớp nhìn xem hai người, có chút không rõ quan hệ của hai người trong đó. Theo lúc trước thời điểm đối chiến Hồ Sở nó nhìn ra được, Tần Phàm đối với hành vi thí sư của người kia thập phần phản cảm, nó vốn cảm thấy Tần Phàm hẳn là thập phần tôn kính sư phụ của mình mới đúng.

Bất quá nó đối với cảm tình hai người nhiều năm như vậy lại không quá minh bạch, trên thực tế, quan hệ của Tần Phàm cùng Cổ Mặc trong đó xưa nay đã như vậy, tình cảm thâm hậu là ghi ở trong lòng, nhưng lại không có khách khí như thế nào.

- Được rồi, kỳ thật là như thế này, lúc đầu ta đích thật là người của Vũ Thiên đại lục, cái này ta không có lừa người, ta là Hắc Hỏa Vô Thánh, Hắc Hỏa thành cũng là một tay ta thành lập...

Lúc này Cổ Mặc mới hít một hơi bắt đầu giải thích, chỉ là nói đến một nửa, hẳn lại lộ ra có chút tự ngạo, thần bí cười cười mới tiếp tục nói:

- Bất quá thiên tài thiên phú giống như ta đây, một Vũ Thiên đại lục nho nhỏ há có thể vây được ta? Thời điểm ta tung hoành đại lục không có địch thủ, ta liền tìm được một không gian thông đạo, sau đó đi tới bên trong Tân Thế Giới này.

Nói đến đây, hẳn lại cố ý ngừng lại một cái, tựa hồ là muốn nhìn thần sắc sùng bái của Tần Phàm cùng Tiểu Chiến một chút.

Nhưng mà, Tần Phàm chỉ là liếc nhìn đối phương, sau đó trong miệng hỏi:

- Không gian thông đạo? Chẳng lẽ lúc trước người trộm tiến vào Chân Vũ Thánh Điện?

Hắn nhớ rõ lúc trước thời điểm lần thứ nhất tiến vào Chân Vũ Thánh Điện nhìn thấy Thánh Chủ, Cổ Mặc tựa hồ thập phần sợ hãi hẳn, nói không chừng lúc trước đã từng tiến vào qua Chân Vũ Thánh Điện mà bị đối phương phát hiện rồi, cho nên sợ bị hắn nhận ra khí tức. Nghĩ đến cái này, hẳn mới cố ý hỏi.

- Ách, đây cũng không phải.

Bất quá Cổ Mặc lại phủ nhận, ở thời điểm phủ nhận, trên mặt tựa hồ hiện ra vài phần thần sắc khác thường.

- Vậy ở đâu còn có thông đạo đến Tân Thế Giới?

Tần Phàm nhìn xem Cổ Mặc hỏi, hẳn cũng phát hiện thần sắc Cổ Mặc khác thường.

- Ách, lão đầu ta nói, người cam đoan sẽ không sinh khí, hơn nữa cam đoan không đem việc này truyền đi, cam đoan...

Sắc mặt Cổ Mặc càng lộ ra xấu hổ, hẳn coi chừng liếc nhìn Tần Phàm rồi nói ra: nguồn

- Nếu không ta trước tiên nói về sự tình Tân Thế Giới, nói cái này sau được không?

- Nói.

Tần Phàm đã cắt đứt hẳn, tức giận nói. Hắn nghĩ mãi mà không rõ một đầu không gian thông đạo sẽ cùng hắn có quan hệ gì, tại sao mình phải sinh khí.

- Được rồi, cái kia chúng ta sẽ nói.

Lúc này Cổ Mặc mới chỉnh ngay ngắn thần sắc. Sau đó hít một hơi, nhìn hai mắt Tần Phàm chậm rãi nói ra:

- Kỳ thật, một đầu không gian thông đạo ở chỗ sâu trong Yêu Thú Hoang Nguyên kia chính là lúc trước ta trong lúc vô tình mở ra, đầu Cửu cấp yêu thú Cửu U Ngân Giao kia cũng là khi đó ta dẫn dụ đến đây...

- Cái gì?

Thần sắc của Tần Phàm trầm xuống, hai mắt nổi lên một tia hàn quang nhìn về phía Cổ Mặc. Phải biết rằng, cũng là bởi vì một đầu Cửu cấp yêu thú này, mà Vũ Thiên đại lục sinh linh đồ thán, Kim Dương Võ Thánh cuối cùng nhất cũng bởi vậy mà rơi vào kết cục cơ hồ phải chết, trọng yếu nhất bởi vì đầu Cửu cấp yêu thú này, Tần Li vì vậy mà hi sinh, sau đó rơi vào Mộng Điệp chi hồn hiện tại, kết cục không biết tung tích!

Hiện tại Cổ Mặc vậy mà nói con yêu thú này là dẫn dụ tới Vũ Thiên đại lục đây!

- Này uy, tiểu tử, người đã nói sẽ không tức giận. Ta biết rõ bởi vì con yêu thú này mà Vũ Thiên đại lục chết không ít người, nhưng lão đầu ta cũng không muốn như vậy!

- Lúc trước ta xâm nhập ở chỗ sâu trong Yêu Thú Hoang Nguyên là muốn khiêu chiến mình, là trong lúc vô tình mở ra Viễn Cổ thông đạo đi tới Tân Thế Giới này, chỉ là ta không biết ta mở ra đầu thông đạo này, thông đạo bên kia cũng mở ra. Còn bị một thế lực của Tân Thế Giới này biết rõ, phái không ít người tiến công Vũ Thiên đại lục cùng Chân Vũ Thánh Điện triển khai đại chiến, kết quả đầu Cửu U Ngân Giao kia lại ở trong một trận chiến này may mắn lưu được tánh mạng...

Chứng kiến ánh mắt của Tần Phàm vậy mà có chút ít giận mình, Cổ Mặc lui về phía sau hai bước tiếp tục giải thích nói ra. Kỳ thật cũng là bởi vì chuyện này hắn mới sợ nhìn thấy người Chân Vũ Thánh Điện, bởi vì trận chiến ấy, cường giả của Chân Vũ Thánh Điện tử thương vô số.

- Người có biết hay không, thê tử của ta cũng bởi vì đầu Cửu U Ngân Giao này mà chết đây.

Tần Phàm hít một hơi để bình tĩnh lại, sau đó có chút bi thương nói.

- Thê tử của người? Người nói là tiểu nữ nhân Tần Li kia sao? Các người lập gia đình rồi hả? Nàng ra sao?

Cổ Mặc khẽ giật mình, mở lời hỏi. Hắn biết rõ quan hệ của Tần Phàm cùng Tần Li, bất quá thời điểm hai người bọn họ lập gia đình hắn đã không ở trên Vũ Thiên đại lục rồi.

1291. Chương 1301: Chuyện cũ của Lão quái. (2)

Chương 1301: Chuyện cũ của Lão quái. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Việc này ta một lát nữa lại nói cho người, người trước nói sau khi người đến Tân Thế Giới, tại sao lại còn lại một đám tàn hồn trở lại Vũ Thiên đại lục, còn gọi lại ở trong Đan Vũ Thần Đỉnh tổ truyền của Tần gia ta?

Tần Phàm lắc đầu nói ra, bất quá hắn cũng biết việc này trách không được Cổ Mặc, dù sao đối phương cũng không biết rõ tình hình, không biết mình sẽ chọc ra chuyện lớn như vậy.

- Được rồi, chính là sau khi ta đi vào Tân Thế Giới, ở chỗ này thật vất vả lăn lộn ra chút danh tiếng, cũng bởi vậy đắc tội không ít cường giả. Về sau, ta biết được bí mật Ma chủng, hơn nữa cũng nghe nói Hắc Hỏa thành của ta ở Vũ Thiên đại lục đã bị người chiếm lấy, hậu nhân sinh sống rất thê thảm, cho nên ta mới mạo hiểm trở lại Vũ Thiên đại lục đi tìm Ma chủng, cũng thuận tiện nhìn hậu nhân của ta một chút...

Cổ Mặc nói đến đây, cũng có chút ít sầu não, thở dài một hơi mới tiếp tục nói:

- Về phần kết quả ta nghĩ người có lẽ cũng có thể nghĩ tới, cái kia chính là thời điểm ta chuẩn bị thông qua không gian thông đạo trở lại Vũ Thiên đại lục bị cừu gia phát hiện, hơn nữa còn thừa cơ đánh lén hủy nhục thể của ta, ta chỉ có thể dùng một đám tàn hồn còn lại về tới cổ hương, về sau cơ duyên xảo hợp sống nhờ ở bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh, thẳng đến gặp được người, ta mới bắt đầu chậm rãi khôi phục thực lực.

- Vậy sự tình đối với Đan Vũ Thần Đỉnh kia người nên biết a?

Tần Phàm lại hỏi.

- Về sự tình Đan Vũ Thần Đỉnh ta kỳ thật cũng không phải rất rõ ràng, chỉ biết là chủ nhân cái Thần Đỉnh này đã từng thập phần huy hoàng, còn có truyền thuyết nói bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh này ẩn chứa bí mật cực lớn, thậm chí liên lụy tới Thần linh. Bất quá ta ở trong đó lâu như vậy lại không có điều tra đi ra, chỉ là biết rõ trong không gian cái được đỉnh này thật có chút bất đồng.

Cổ Mặc hồi đáp.

- Vậy lúc trước người vì cái gì không sớm nói bí mật của Đan Vũ Thần Đỉnh này cho ta biết? Còn có đan võ linh khí trong không gian kia cực kỳ phong phú, càng có một không gian đặc biệt có thể cho linh khí của ta quán thể, nếu như người sớm chút nói cho ta biết, có lẽ hiện tại ta không chỉ là cảnh giới này rồi.

Tần Phàm nhìn đối phương, chậm rãi hỏi.

- Khục khục, cái này ta không phải đã nói rồi sao? Quá sớm biết nhiều chuyện như vậy, đối với người không có lợi, người vốn có Ma chủng kết hợp đan dược, tốc độ tu luyện cũng đã nhanh hơn thường nhân không biết gấp bao nhiêu lần, lần nữa đến không gian nồng đậm linh khí như thế, người ngày đêm say mê trong đó, như thế nào mà luyện chính mình? Hiện tại người đã trải qua nhiều như vậy, phải chăng đối với người càng hữu dụng?

Cổ Mặc ho khan hai tiếng, bình tĩnh hồi đáp.

Tần Phàm nghĩ nghĩ, lúc này mới nhẹ gật đầu, hẳn biết rõ Cổ Mặc nói có lý. Nếu như hắn sớm biết có một không gian để cho hắn nhẹ nhõm tăng thực lực lên như vậy, thì sẽ không đi bốc lên nhiều phong hiểm như vậy, cuối cùng nhất cho dù cảnh giới tăng lên mau hơn nữa, cũng sẽ là căn cơ bất ổn.

- Vậy là người như thế nào đi tới Tân Thế Giới này lần nữa? Ta nghe Tần Quan kia đã từng nói qua, hình như là cùng hắn có quan hệ.

Vì vậy, hắn liền không dây dưa việc này nữa, chỉ tiếp tục hỏi.

- Đúng vậy, lúc trước ta đích thật là bị Cửu U Ngân Giao kia cảm ứng được tồn tại, sau đó hắn phái Tần Quan đến tìm ta, muốn để cho ta giúp hắn lần nữa mở ra thông đạo ở chỗ sâu trong Yêu Thú Hoang Nguyên kia.

Cổ Mặc nhẹ gật đầu, sau đó đắc ý cười nói:

- Hắc hắc, bất quá lão đầu ta thông minh, ta chỉ là mở ra một cái khe, để ỉnh trốn đi qua, không để cho âm mưu của bọn hắn thực hiện được. Sau khi lão đầu ta đi tới Tân Thế Giới này, liền rất nhanh tìm được đi sản trước kia của ta, sau đó tìm kiếm cách khôi phục đến thực lực bây giờ.

- Thì ra là thế.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, đem đại bộ phận sự tình đều quán thông hiểu rõ ra, sau đó hắn bỗng nhiên nghiêm mặt, trầm giọng hỏi:

- Lão đầu, lúc trước người mở ra thông đạo không gian của hai thế giới, thế lực phái người tiến công Vũ Thiên đại lục kia có phải là Yêu Thần đảo hay không? Người đối với sự tình Yêu Thần kia lại biết bao nhiêu?

Sau khi Tần Phàm đi vào Tân Thế giới, luôn luôn điều tra chuyện tình có liên quan tới Yêu Thần đảo.

Một mặt là bởi vì Tần Li có khả năng bị Yêu Thần bắt đi, một mặt khác là bởi vì sứ mệnh theo như lời Tử Hà trưởng lão, hẳn vâng mệnh Chân Vũ Thánh điện thậm chí Chân Vũ Thần, cần phải đi phá hủy thể lực

Yêu Thần đảo này. Mà bởi vì cho dù hấn tìm về Tần Li biến thành Mộng Điệp, nhưng hấn cũng không biết như thế nào mới có thể để cho nàng sống lại, nên sứ mệnh này hấn phải đi hoàn thành.

Hấn còn cần dựa vào Chân Vũ Thần cực kỳ cường đại sau lưng Chân Vũ Thánh điện.

Huống chi Vũ Thiên đại lục cũng là căn bản của hấn, thân nhân cùng gia tộc của hấn là ở chỗ này, hấn cũng không muốn có thể lực khác đối với cái thế giới kia tùy ý tiến hành phá hư.

Tổng hợp lại đủ loại, có thể nói, Yêu Thần và thể lực Yêu Thần đảo chính là địch nhân lớn nhất giai đoạn hiện tại của Tần Phàm khi tới Tân Thế Giới này.

Nhưng mà, cho tới nay hấn hỏi thăm chung quanh về chuyện tình Yêu Thần đảo này, nhưng Yêu Thần đảo này thực sự quá thần bí, thậm chí rất ít có nhân loại cường giả có thể đi vào trong đó, nên hấn có thể tìm hiểu tin tức cũng không quá nhiều.

Cổ Mặc có thể nói là cường giả mạnh nhất mà Tần Phàm có khả năng tiếp xúc trong Tân Thế Giới rồi, lại là lão quái mấy trăm năm trước, chuyện biết đến nhất định so với hấn sẽ nhiều hơn rất nhiều.

- Yêu Thần đảo?

Nghe được Tần Phàm hỏi vấn đề này, vào lúc này sắc mặt Cổ Mặc chợt biến đổi, sau khi giật mình hấn hỏi ngược lại:

- Người tại sao nói là thể lực Yêu Thần đảo kia tiến công Vũ Thiên đại lục, ai nói cho người?

- Là Chân Vũ Thánh điện nói, mà Cửu U Ngân Giao kia cũng tự xưng là thủ hạ của Yêu Thần. Mà thời điểm thê tử ta bỏ mình, đã từng xuất hiện một bàn tay che trời, bắt đi linh hồn biến thành Mộng Điệp của thê tử ta.

Tần Phàm đối với phản ứng của Cổ Mặc có chút kỳ quái, nhưng tiếp theo vẫn là ngắn gọn nói về sự tình trước kia một lần.

- Cửu U Ngân Giao kia là người của thể lực Yêu Thần đảo?

Cổ Mặc đối với cái này phảng phất như không quá kích động, một lát sau hấn mới nói quanh co nói :

- Kỳ thật lúc trước thể lực tiến công Vũ Thiên đại lục kia đến cùng có phải là Yêu Thần đảo hay không ta cũng không phải thập phần rõ ràng, dù sao khi đó ta đã không ở Vũ Thiên đại lục. Bất quá ta biết trong trận chiến ấy quả thật là có nhóm lớn yêu thú xuất hiện ở Vũ Thiên đại lục, Cửu U Ngân Giao kia là một đầu trong đó.

- Người không biết?

1292. Chương 1302: Yêu Thần Đảo Cường Đại .

Chương 1302: Yêu Thần đảo cường đại .

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này Tần Phàm liếc mắt nhìn Cổ Mặc một cái, một lát sau lại trầm ngâm nói:

- Người ở trong Tân Thế Giới này cũng trà trộn rất lâu rồi, người cũng đã nói mình ở nơi này có được uy danh nhất định, ta nghĩ người đối với chuyện tình Yêu Thần đảo hấn là biết một ít đi.

- Người thật sự muốn đi Yêu Thần đảo?

Cổ Mặc chần chờ một chút, nhỏ giọng hỏi.

- Hiện tại có khả năng bắt đi linh hồn thê tử ta nhất chính là Yêu Thần, Yêu Thần đảo ta là phải đi.

Tần Phàm trầm giọng hồi đáp.

- Được rồi, bất quá ta nhìn người đi tới Tân Thế Giới này cũng có một đoạn thời gian, đối với thế giới này cũng có hiểu biết nhất định đi, một thần đảo, đặc biệt là nhân vật có thể trở thành đảo chủ, thực lực gì người nên thập phân rõ ràng, nên trước khi nói cho người biết về chuyện Yêu Thần đảo kia, ta phải nhắc nhở người, không có đủ thực lực không nên đi chịu chết.

Cổ Mặc bắt đầu nói.

- Người nên rõ ràng ta không phải người lỗ mãng.

Tần Phàm gật đầu nói.

- Ân... như vậy liền không còn gì tốt hơn.

Cổ Mặc cùng Tần Phàm ở chung đã lâu, tự nhiên rõ ràng tính cách đối phương, chỉ là hắn cũng biết tình cảm của Tần Phàm đối với Tần Li, chỉ là sợ tiểu tử này sẽ xử trí theo cảm tính, sau đó hắn hít một hơi, mới chậm rãi nói:

- Nói như vậy, ở 72 thần đảo trong Tân Thế Giới, cơ hồ tất cả thần đảo đều là lấy danh hiệu đảo chủ thần đảo mệnh danh, nên chủ nhân Yêu Thần đảo này dĩ nhiên chính là Yêu Thần mà người nói kia. Yêu Thần này là yêu thú biến thành, bản thể của hắn là cái gì đến nay cũng không có mấy người biết. Xem như biết cũng là nhân vật cấp đảo chủ, sẽ không tùy tiện truyền đi ra.

- Mà ở dưới Yêu Thần, còn có Tam Đại Yêu Vương, Thập Đại Yêu Soái, hơn trăm Yêu Tướng, trăm vạn Yêu Quân, yêu thú bình thường càng là dùng trăm triệu toán, nhiều đếm không xuể, có thể nói Yêu Thần đảo này tuyệt đối là một thế giới yêu thú.

- Về phần thực lực Yêu Thần tự nhiên là cấp bậc đảo chủ, bán Thần đỉnh phong, đến rất gần Chân Thần. Dù thực lực của ba Yêu Vương kia cũng đã đạt đến cửu kiếp bán Thần. Thập Đại Yêu Soái đều là cấp bậc Bát Kiếp bán Thần, Yêu Tướng là cấp bậc Thất Kiếp bán Thần, về phần yêu thú tạo thành trăm vạn quân đội kia đều đạt tới cấp bậc bán Thần cường giả, có thể nói, cường giả trong Yêu Thần đảo này cũng không kém bất kỳ thần đảo nào khác của nhân loại!

- Hơn nữa ở bên trong Tân Thế Giới do nhân loại làm chủ này, nếu như có một thần đảo tất cả đều là do yêu thú tạo thành tồn tại, như vậy liền có thể nói rõ, thần đảo nhân loại khác đều không làm gì được Yêu Thần đảo này!

- Ta còn nghe nói qua thời điểm Yêu Thần đảo kia vừa mới thành lập, đã từng có không ít thần đảo đảo chủ nhân loại tiến đến khiêu chiến, muốn trảm sát Yêu Thần kia, nhưng không có một cái thành công, ngược lại có không ít đảo chủ trọng thương mà quay về, thậm chí còn chết một cái. Phải biết rằng, siêu cấp cường giả cấp bậc đảo chủ, ngoại trừ Chân Thần sẽ rất ít bị giết chết, Yêu Thần có thể giết chết đảo chủ này, cũng biết trình độ thực lực.

Cổ Mặc nói tới chuyện tình của Yêu Thần đảo rất nghiêm túc, Tần Phàm ở một bên lắng nghe, sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi, tâm cũng dần dần trầm xuống. Mặc dù hắn biết thực lực Yêu Thần đảo này sẽ rất mạnh, nhưng không thể tưởng được sẽ cường đại đến một cái trình độ như vậy.

Thực lực Yêu Thần mạnh tự nhiên không cần nhiều lời, hắn bây giờ so sánh với đối phương là một trời một vực. Thậm chí chỉ là thực lực một Yêu Tướng của đối phương cũng có được Thất Kiếp bán Thần, hắn hiện tại còn xa xa không bằng!

Thực lực hiện tại của Tần Phàm, ngay cả bán Thần cường giả cũng không tính, xem như dùng hết lá bài tẩy, phỏng chừng chỉ gần kề có thể cùng Tứ Kiếp bán thần liều mà thôi, thậm chí ngay cả ở trong tay Tứ Kiếp bán Thần Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở kia cũng chỉ có phần chạy trốn, va chạm đến một cái Ngũ Kiếp bán Thần, thật giống như Bạch Mông thành Minh gia Minh Hiển kia, nếu như không phải khi đó Cổ Mặc xuất thủ cứu giúp, hắn rất có thể sẽ bỏ mình đương trường.

Thực lực như hắn, đừng nói là ở trong tay Yêu Thần cứu Tần Li trở về, chỉ sợ là đi lên Yêu Thần đảo cũng có vẻ khó khăn.

Hắn hiện tại quá yếu!

Hắn ngẩng đầu liếc nhìn Cổ Mặc một cái, tuy đối với thực lực chân thật của Cổ Mặc hoàn toàn không rõ ràng lắm, nhưng hắn nghĩ cho dù là Hắc Hỏa lão quái này, phỏng chừng cũng chỉ có thể đối phó một Yêu Tướng trong Yêu Thần đảo mà thôi, căn bản không giúp được hắn cái gì.

Vào giờ khắc này, Tần Phàm cảm thấy con đường này của mình có vẻ vô cùng dài lâu.

Tần Phàm đột nhiên cảm giác mình có chút đau đầu, hắn ôm đầu của mình, có chút thống khổ. Đúng vậy, hắn cảm giác mình mất phương hướng, bị lạc trong bàn cờ vận mạng. Hắn rất mê mang, hắn cảm giác được rất bất lực. Võ đạo chi tâm kiên định của hắn, hơi có một tí buông lỏng.

Cổ Mặc ở một bên tựa hồ cảm nhận được loại thống khổ này của hắn, cũng không có đi nói tiếp, cũng không có quấy rầy hắn.

Mà Tiểu Chiến đối với Cổ Mặc nói Yêu Thần đảo kia biểu hiện ra có chút hướng tới, thậm chí trong hai mắt có quang mang sáng quắc, bất quá nhìn thấy Tần Phàm biểu hiện ra bộ dáng này, nó cũng đi theo có chút ảm đạm lên. Nó vẫn là hết thảy lấy lão Đại làm chủ.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong sơn động có chút yên tĩnh.

Cũng không biết trôi qua bao lâu.

- Bất quá vô luận như thế nào, tỷ tỷ, ta nhất định sẽ cứu nàng trở về!

Lúc này Tần Phàm siết chặt nắm tay, có lẽ đã chạy ra khỏi mê chướng, lại một lần nữa kiên định. Dù là con đường phía trước thật sự rất dài rất gian nan, nhưng Tần Li chính là phương hướng của hắn.

Hai đời tình cảm, liệu mình thủ hộ, thời thời khắc khắc không thể quên.

Chỉ là, lúc này kỳ thật hắn còn có rất nhiều nghi vấn, thí dụ như nói tình huống bây giờ của Chân Vũ Thần là như thế nào? Vì cái gì luôn chích thông qua Chân Vũ Thánh điện hướng hắn truyền lời? Còn cần hắn một Vũ Thánh nhỏ yếu đáng thương như vậy đến đi chống lại cùng một Yêu Thần đảo?

Mà tại sao Yêu Thần sẽ bắt Tần Li, một linh hồn nhìn như vô hại?

- Hắc hắc, xem ra tiểu tử nhà ngươi thật không sợ đả kích a, nghe được Yêu Thần đảo mạnh mẽ như vậy, ngươi còn muốn đối kháng cùng với nó?

Cổ Mặc nhìn đến sắc mặt Tần Phàm tiếp tục kiên định lên, liền cười hỏi.

- Ta sẽ trở nên càng mạnh.

Tần Phàm nói.

- Hắc hắc, không tệ, mặc dù hiện tại ngươi chỉ là một Vũ Thánh cấp chín nho nhỏ, nhưng chí khí này lại không có nhiều bán Thần cường giả bì kịp được.

Cổ Mặc vừa cười vừa nói:

- Ngươi đã có chí khí như vậy, lão quái ta làm sư phụ của ngươi, như thế nào cũng phải giúp ngươi một bả.

- Di? Ngươi muốn giúp ta như thế nào?

Thần sắc của Tần Phàm không khỏi động dung, nói thực ra, chính là bởi vì Yêu Thần đảo quá mạnh mẽ, hắn cũng không muốn liên lụy Cổ Mặc.

1293. Chương 1303: Một Đường Bán Thần Chi Cảnh. (1)

Chương 1303: Một đường Bán Thần chi cảnh. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội nguồn

- Lão quái ta tự nhiên không có thực lực giúp người diệt trừ Yêu Thần đảo rồi, ta bất quá chỉ có thể giúp người tăng lên một ít thực lực mà thôi.

Cổ Mặc nhàn nhạt nói, sau đó bỗng nhiên lộ ra một tay, trong miệng truyền âm:

- Ngồi xếp bằng xuống, bình thần tĩnh khí!

Trong sơn động.

Ở dưới Nguyên Giới của Cổ Mặc phong tỏa, căn bản không có gió nào có thể tiến vào, nhưng lúc này trong sơn động lại bỗng nhiên có tiếng gió xoay quanh.

Nghe được thanh âm của Cổ Mặc, Tần Phàm trước là nao nao, nhưng sau đó không dám có chần chờ, lập tức theo như người phía trước yêu cầu ngồi xếp bằng dưới đất, hơn nữa ngũ tâm hướng lên trời, nín thở tĩnh khí, tiến vào bên trong trạng thái tu luyện.

Bởi vì đối thủ thực sự quá cường đại, mặc dù hắn không muốn vì sự tình đối kháng Yêu Thần đảo kéo Cổ Mặc xuống nước, nhưng hắn cũng biết mình nhỏ yếu, hắn vốn là nóng lòng đi tăng thực lực của mình lên, hiện tại có Cổ Mặc giúp đỡ, hắn tự nhiên sẽ không sĩ diện cái lão cự tuyệt.

- Tốt, người cái con heo đàn này giúp bề bộn thủ ở một bên, thời điểm ta giúp lão đại người tăng thực lực lên, người ngàn vạn lần không được qua đây quấy rầy, nếu không lão quái ta không tha cho người.

Trông thấy Tần Phàm đã chuẩn bị kỹ càng, Cổ Mặc quay đầu nhìn Tiểu Chiến ở một bên nói ra.

Ở thời điểm hắn giúp Tần Phàm tăng thực lực lên, quyết không thể bị quấy rầy, nếu không đối với hắn và Tần Phàm đều sẽ có thương tổn không ít. Tuy hiện tại hắn đã dùng lực lượng Nguyên Giới phong tỏa cái sơn động này, nhưng vẫn là dùng phòng ngừa vạn nhất, để cho Tiểu Chiến với tư cách cảnh giới.

- Ô... lão đầu người đừng gọi ta là heo đàn, ta là heo thông minh, heo thiên tài!

Mà Tiểu Chiến nghe được Cổ Mặc xưng hô thì lộ ra ủy khuất và không cam lòng kêu la nói, bất quá cuối cùng nhất vẫn là ngoan ngoãn đứng ở cửa ra vào sơn động, nghiêm túc làm một con heo thủ vệ.

- Hắc hắc, người không hảo hảo trông coi cửa động, một hồi xảy ra điều gì sai lầm, ta nghĩ người là heo đàn hay là heo thiên tài gì đều phải biến thành heo chết cả.

Trông thấy bộ dạng của Tiểu Chiến có chút nhân tính hóa, trên mặt của Cổ Mặc cũng không khỏi có vài phần vui vẻ. Trên thực tế, đối với đầu Hồng Mục Chiến Trư biến dị kia lại có thể phát triển đến trình độ này, hắn cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, đối với con heo kia hắn cũng là rất có hảo cảm.

Sau đó hắn lại kiểm tra tính bí mật trong sơn động này một chút, xác định ở trong phương viên mười dặm xung quanh sơn động này không có cường giả khác, sau đó mới xoay người lại, nhìn xem Tần Phàm dần dần ở vào Thiên Nhân chi cảnh.

- Tiểu tử, có thể tăng lên bao nhiêu phải xem chính người rồi.

Sau một khắc, hắn thật một hơi sâu hít nói ra, lập tức đưa một tay ra, treo ở phía trên Thiên Linh Cái của Tần Phàm.

Thủ ấn của Cổ Mặc đang không ngừng biến đổi lấy, thiên địa linh khí nồng đậm không ngừng chuyển đổi. Thời gian dần qua ở trên đỉnh đầu của Tần Phàm xuất hiện một khí tuyến cỡ nhỏ phức tạp, thiên địa linh khí, các loại nguyên khí, Ngũ Hành Nguyên Năng, thậm chí còn có Tiểu Thế Giới chi lực cùng Nguyên Giới chi lực của Cổ Mặc hắn.

Cái luồng khí xoáy phức tạp này, đang không ngừng gào thét lên, làm cho trong cả sơn động không ngừng chấn nổ. Không gian tựa hồ cũng nhận lấy ảnh hưởng có chút chấn động lên, không ngừng có lực lượng cường đại sinh sôi ở trong đó.

Sắc mặt của Cổ Mặc cực kỳ ngưng trọng, thao túng cái luồng khí xoáy này, cuối cùng luồng khí xoáy kia hóa thành một hình dạng đồ án Càn Khôn Bát Quái, từng sợi khí trụ có hào quang kỳ dị không ngừng xuyên thấu tiến vào trong thân thể Tần Phàm.

Lúc này Tần Phàm đóng chặt hai mắt lại, tuy hắn nhìn không tới luồng khí xoáy xoáy tròn trên đỉnh đầu, nhưng có thể cảm ứng được linh khí trong sơn động này đang thay đổi. Cho đến khi hào quang khí trụ kỳ dị kia nhảy vào trong cơ thể của hắn. Hắn ban đầu là cảm giác được mỗi một tế bào của thân thể mình bắt đầu có chút bành trướng, đặc biệt là kinh mạch trong cơ thể đang không ngừng lột xác cùng cường đại.

Một mảnh khí trụ dài hẹp, sau đó lại hóa thành là một mảnh linh khí lưu dài hẹp, hóa thành Linh Long, hóa thành Nguyên Hổ, cuối cùng như là trăm sông đổ về một biển, thời gian dần qua chảy về phía đan điền của hắn, cuối cùng nhất làm cho nguyên khí trong cơ thể hắn không ngừng kéo lên cao.

Vốn nguyên khí phi tốc tăng lên như vậy, hắn đã rất lâu rồi không có cảm thụ qua, mà nương theo mà đến còn có trận trận thống khổ, đó là kinh mạch nguyên lai kia bị ngành sanh giãn ra, tự nhiên là tác động đến thần kinh toàn thân hắn.

Bất quá thống khổ như vậy, Tần Phàm từ mới bắt đầu tu luyện, đặc biệt là sau khi luyện hóa Ma chủng, liền cảm thụ qua rất nhiều lần, tự nhiên là có thể đơn giản chịu được. Chỉ là đem toàn bộ ý chí đều dụng tâm không ngừng củng cố nguyên khí bản tức của mình, làm cho cảnh giới của mình không ngừng kéo lên.

Kết...

Thời gian chậm rãi đi qua, cũng không biết đi qua bao lâu.

Trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, hắn bỗng nhiên cảm giác được mình đụng phải một cái bình chướng, giống như là một khí cầu vốn đang không ngừng từ trên mặt đất bay lên cao. Bỗng nhiên đập lấy trần nhà, rốt cục đình chỉ tiếp tục bay lên.

Hô...

Cũng vào lúc này, Cổ Mặc chậm rãi thở ra một hơi, triệt hồi bàn tay treo ở trên đỉnh đầu Tần Phàm. Sau đó liền trông thấy thanh âm gào thét của luồng khí xoáy phức tạp kia bắt đầu nhỏ đi, thẳng đến thời gian dần qua biến mất ở trong sơn động.

Ở thời điểm biến mất, kết cấu linh khí trong cả sơn động phảng phất giống như đều bị va chạm mãnh liệt, hung hăng chấn động thoáng một phát.

- Tốt rồi, lão quái ta cũng chỉ có thể giúp người đến nơi đây mà thôi.

Phất ống tay áo một cái, Cổ Mặc đem tro bụi bốn phía bị luồng khí xoáy dẫn dắt đều phật rơi xuống đất, trong miệng vào lúc này bình thần nói, nhìn ra được, lúc này hắn lộ ra có chút suy yếu.

Cường ép tăng lên tu vi như vậy cũng không dễ dàng.

Cũng may mắn đây là ở bên trong Tân Thế Giới, kết cấu linh khí so với Vũ Thiên đại lực cao cấp hơn rất nhiều, nếu là ở Vũ Thiên đại lực, cho dù là Cổ Mặc hắn có được thực lực bây giờ, chỉ sợ cũng không dễ dàng làm được như vậy.

- Cảm ơn rồi, lão đầu.

Lúc này Tần Phàm cảm thấy hết thảy cảm giác kia đều kết thúc, sau khi linh khí bản tức triệt để ổn định lại, hắn cũng chậm rãi mở mắt. Nắm chặt nắm đấm, hắn có thể rõ ràng cảm giác được thực lực của mình tăng lên.

- Tăng lên như thế nào?

Cổ Mặc tự nhiên sẽ không so đo xưng hô của Tần Phàm, đối với một tiếng cảm tạ kia cũng không có khách khí, chỉ là mỉm cười mở lời hỏi. Tuy giúp Tần Phàm tăng thực lực lên chính là hắn, nhưng tăng lên bao nhiêu, còn phải là Tần Phàm mới có thể cảm thụ được tinh tường.

- Ta nghĩ hắn là Cửu cấp Võ Thánh đỉnh phong, ta cảm giác được ta chạm vào bình cảnh rồi, là rõ ràng cảm nhận được một đạo rãnh trời kia tồn tại.

Tần Phàm tinh tế cảm thụ một phen, sau đó mở lời trả lời nói ra.

1294. Chương 1304: Một Đường Bán Thần Chi Cảnh. (2)

Chương 1304: Một đường Bán Thần chi cảnh. (2)

- Tốt, ngươi nguyên lai chỉ tiến vào Cửu cấp Vô Thánh không lâu, ta vốn định giúp ngươi tăng lên nửa cấp cũng không tệ rồi, không thể tưởng được ngươi có thể đạt tới Cửu cấp đỉnh phong. Nguyên khí bản tức trong cơ thể đã đến cực hạn, cái kia chính là một đường Bán Thần chi cảnh, cách Bán Thần chi cảnh chỉ kém một đường, chờ cơ duyên vừa đến, ngươi có thể vượt qua đến Bán Thần chi cảnh rồi.

Cổ Mặc thoả mãn gật đầu nói ra.

- Một đường Bán Thần chi cảnh?

Tần Phàm như có điều suy nghĩ.

Trên thực tế hắn cũng biết đã đến Cửu cấp Vô Thánh, tăng lên cực kỳ khó khăn, coi như là ở Tân Thế Giới điều kiện cực tốt, chỉ sợ cũng phải tốn hao không ít thời gian tích lũy. Lúc này đây Cổ Mặc giúp hắn tụ khí, đoán chừng ít nhất cũng giúp hắn giảm bớt hơn một năm khổ tu.

- Hắc hắc, không tệ, bất quá một đường này lại không dễ dàng vượt qua, không biết có bao nhiêu người bởi vì cách nhau một đường này mà hao phí trên mười năm thời gian.

Trên mặt Cổ Mặc hơi nghiêng ngẫm nói.

Đương nhiên, Cổ Mặc sẽ không cho Tần Phàm là loại người này, sẽ bị một đường chênh lệch kia làm khó khăn, hắn và Tần Phàm ở chung lâu như vậy, thập phần tinh tường ngộ tính của Tần Phàm. Nhớ ngày đó, Tần Phàm là ở Vô Tôn chi cảnh còn không có đạt tới mà bắt đầu cải tiến vũ kỹ, ở trên đan đạo cải tiến đan phương càng là bình thường.

Có thể nói, hắn thậm chí chưa từng gặp qua người nào có ngộ tính tốt hơn đồ đệ này của mình.

Hơn nữa có Ma chủng phụ trợ, căn cơ của Tần Phàm vững chắc, căn bản sẽ không lo lắng căn cơ bất ổn, chân đạp thực địa, có thể coi đây là điểm tựa, một bước du ngoạn sơn thủy bản Thần chi cảnh. Hắn khiêm khuyết chỉ là một cơ hội mà thôi.

- Bán Thần chi cảnh, ta nhất định sẽ mau chóng đạt tới.

Lúc này Tần Phàm lại lộ ra thập phần bình tĩnh, hắn biết rõ con đường phía trước của mình còn rất dài, nhưng hắn một mực kiên trì phương hướng của mình. Ánh mắt có thể nhìn xem phía trước xa xôi, nhưng bước chân phải vững vàng đi tới.

- Lão đại, ta cảm giác ngươi lại trở nên mạnh mẽ rồi! Ta nghĩ hiện tại gặp lại đến tên Xích Huyết Lang Tâm kia, hắn nhất định không phải đối thủ của ngươi rồi.

Mà cảm giác được Tần Phàm tăng lên đã chấm dứt, vào lúc đó Tiểu Chiến từ chỗ động khẩu đi đến, sau khi chứng kiến Tần Phàm cải biến, hai mắt hắn tỏa sáng nói ra.

- Tuy Tứ kiếp Bán Thần đối với ta đã không tạo thành được uy hiếp tánh mạng, nhưng đoán chừng ta muốn một mình đánh bại hắn vẫn là rất khó khăn.

Nhưng Tần Phàm lại lắc đầu nói ra, thực lực của hắn đích thật là tăng lên không ít, bất quá không có đột phá Bán Thần, thủy chung tăng lên là không đủ.

Hắn và Hồ Sở đã giao thủ, biết rõ Nguyên Giới lĩnh vực kia lợi hại, cho dù hắn kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, nhưng muốn đánh chết đối phương vẫn là thập phần khó khăn. Đương nhiên, đoán chừng cũng không như lần trước chật vật chạy thực mạng như vậy. Phối hợp Tiểu Chiến, thậm chí giết chi cũng có khả năng nhất định đấy.

Về phần ngũ kiếp Bán Thần, đối với hắn mà nói vẫn là quá mạnh mẽ, ở trước khi hắn không có đột phá đến Bán Thần chi cảnh, tốt nhất vẫn là trông thấy liền quay đầu bỏ chạy.

- Hắc hắc, không thể tưởng được không thấy tiểu tử ngươi lâu như vậy, vẫn là không kiêu không nóng nảy như vậy, rất tốt.

Nghe được Tần Phàm cùng Tiểu Chiến đối thoại, Cổ Mặc có chút vui mừng cười nói. Kỳ thật niên kỷ như Tần Phàm liền có thành tựu võ đạo như thế, tin tưởng có rất ít người có thể làm được không kiêu ngạo. Thậm chí ở bên trong Tân Thế Giới rất nhiều thiên tài này, đều là có chút tự đại coi trời bằng vung.

Hắn hiểu rất rõ chênh lệch cực lớn giữa Võ Thánh cùng Bán Thần kia, Tần Phàm có thể chống lại tứ kiếp Bán Thần đã để cho hắn thập phần ngoài ý muốn rồi, nhưng cho dù có Ma chủng ủng hộ, muốn giết chết tứ kiếp Bán Thần vẫn là rất không có khả năng. Hắn giúp Tần Phàm tăng thực lực lên, thế nhưng mà không muốn ngay cả ngạo khí của đối phương cũng đề thăng.

- Thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn, ta không có gì đáng giá kiêu ngạo.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói ra.

- Hắc hắc, không tệ, các phương diện thiên phú của tiểu tử ngươi đều là thượng đẳng, lại có Ma chủng cùng đan dược tương trợ, ngươi duy nhất khiếm khuyết đúng là xuất thân, loại địa phương Vũ Thiên đại lục kia rất khó sinh ra tuyệt thế thiên tài, nhưng ở đây xác thực bất đồng, ta tin tưởng ngươi rất nhanh sẽ gặp được không ít thiên tài không kém ngươi đâu.

Cổ Mặc nói ra.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

Trên thực tế, hắn biết rõ vị trí của mình, ở bên trong Vũ Thiên đại lục thật sự là hắn xem như nhân vật thiên tài số một số hai. Nhưng ở bên trong Tân Thế Giới này, thật giống như Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở kia, còn có Bạch Mông Thành Minh gia Minh Hiến, hai người này một cái là tứ kiếp Bán Thần, một cái là ngũ kiếp Bán Thần, nhưng xem tuổi đều không phải rất lớn, thập phần tuổi trẻ.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không biết tự coi nhẹ mình.

- Lão đầu, lúc này đây ngươi còn có thể ở lại bên cạnh của ta không?

Nói một hồi, Tần Phàm liền chậm rãi ngẩng đầu đến nhìn Cổ Mặc hỏi.

- Cái này...

Nghe được Tần Phàm hỏi vấn đề này, Cổ Mặc bỗng nhiên giật mình.

Sau đó trong sơn động, trong khoảng thời gian ngắn lập tức yên tĩnh lại.

Tần Phàm bình tĩnh nhìn xem Cổ Mặc, Cổ Mặc cúi đầu như có điều suy nghĩ.

Đã qua thật lâu.

- Hắc hắc, vẫn là được rồi.

Cổ Mặc cười lắc đầu nói ra:

- Trong khoảng thời gian này ta một người tự do đã quen, huống chi ta lưu ở bên cạnh ngươi, tuy có thể bảo hộ ngươi, nhưng cái này đồng dạng là bất lợi với ngươi phát triển, hơn nữa ta ở bên trong Tân Thế Giới còn có chút địch nhân, ta lưu ở bên cạnh ngươi đối với ngươi chưa hẳn là chuyện tốt.

Nghe vậy, Tần Phàm có chút thất vọng.

Bất quá hắn biết rõ Cổ Mặc nói đúng, phàm là siêu cấp cường giả, không có ai phát triển ở dưới che chở, đều là trải qua vô số sống chết mà luyện ra ý chí rất mạnh, mới có thể ở trên võ đạo kiên định đi xuống.

Nhớ tới trước kia có Cổ Mặc ở bên người, cố nhiên là bởi vì có hắn chỉ điểm, Tần Phàm có thể rất nhanh phát triển, nhưng nghĩ lại, đoạn thời gian kia tính ý lại của hắn đối với Cổ Mặc là rất lớn. Về sau thăng đến tự mình một người, võ đạo chí tâm của hắn trở nên càng ngày càng kiên định.

- Tiểu tử, chính ngươi có con đường của mình, ta mang theo ngươi đi chưa chắc là con đường tốt nhất, tự ngươi vượt mọi chông gai đi tới, có lẽ mới là thích hợp cho ngươi nhất. Ngươi không phải người bình thường,

tiềm lực của người vô hạn, lão đầu ta ngược lại là tin tưởng người có thể tìm được võ đạo thuộc về chính người.

Cổ Mặc thấy Tần Phàm đối với mình không nỡ, kỳ thật cũng có chút xúc động, trên thực tế hắn cũng rất muốn lưu ở bên người Tần Phàm, nhưng liên tục cân nhắc vẫn là buông tha cho.

- Ân. (.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, hắn cũng không bắt buộc Cổ Mặc.

1295. Chương 1305: Tình Thầy Trò.

Chương 1305: Tình thầy trò.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••,† Nhóm dịch Dungnhi †,••’”)••’”)

- Lão đại, cho dù lão nhân này đi rồi, nhưng còn có Tiểu Chiến ta một mực ở bên người lão đại!

Mà lúc này Tiểu Chiến thấy thần sắc của Tần Phàm có chút ảm đạm, đối với Cổ Mặc lộ ra bất mãn chi sắc, hơn nữa lớn tiếng nhìn Tần Phàm nói ra.

- Tốt.

Lúc này Tần Phàm mới lộ ra một vòng vui vẻ, sờ lên đầu Tiểu Chiến nói ra. Đối với đầu Hồng Mục Chiến Trư biến dị này kết thiện duyên, ngược lại là niềm vui ngoài ý muốn của hắn.

- Hắc hắc, không tệ. Người và con heo này cùng một chỗ ngược lại là thích hợp, một người một thú, cùng một chỗ ở bên trong Tân Thế Giới xông ra một phen uy danh.

Lúc này Cổ Mặc cũng cười nói, sau đó nghĩ nghĩ lại nói:

- Đương nhiên, hai thầy trò chúng ta thật vất vả mới gặp lại. Ta tự nhiên không có thể như vậy đi đấy.

- Ồ?

Thần sắc của Tần Phàm khẽ động, trên thực tế, hắn hiện tại đối với trên võ đạo, đặc biệt là sự tình Bán Thần chi cảnh, còn có rất nhiều thứ cần hướng Cổ Mặc thỉnh giáo.

- Hắc hắc, nói ra, ta cái lão sư này cũng thật lâu không có thực hiện chức trách rồi.

Cổ Mặc cười nói, nói xong hắn lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật đưa cho Tần Phàm. Tiếp tục nói:

- Bất quá ta không có quên tiểu tử ngươi, trong Trữ Vật Giới Chỉ này có không ít vũ kỹ Bán Thần cấp, ngoài ra ta biết rõ ngươi sẽ không buông tha cho luyện đan, còn cố ý góp nhặt không ít điển tịch luyện đan Bán Thần cấp, ta nghĩ đối với ngươi sẽ có chút ít tác dụng.

- Đan đạo điển tịch!

Tần Phàm tiếp nhận Trữ Vật Giới Chỉ, con mắt sáng ngời, phải biết rằng sau khi hắn đi vào Tân Thế Giới, một mực đều thập phần thiếu thứ này. Tuy hắn miễn cưỡng luyện chế ra đan được Bán Thần cấp, nhưng chất lượng này thật sự là vô cùng thấp, hôm nay có điển tịch đan đạo, hắn tin tưởng kỹ thuật luyện đan của hắn nhất định có thể tăng lên rất nhanh.

Về phần vũ kỹ Bán Thần cấp, hắn lại không quá để ý. Dù sao hiện tại thủ đoạn công kích chủ yếu của hắn đều là đến từ Ma chủng, tác dụng của vũ kỹ đối với hắn đều không phải rất lớn. Hắn cần chính là hệ thống lý giải võ đạo đối với Bán Thần cấp, cùng tri thức cần có để đột phá Bán Thần chi cảnh.

Mà những kiến thức này, là kinh nghiệm đến từ khẩu khẩu truyền thụ, còn có người thăm dò, rất khó có ghi chép lại.

Mở ra Trữ Vật Giới Chỉ, Tần Phàm đầu tiên là lấy ra điển tịch đan đạo bên trong xem, thật sự là hắn có rất nhiều nghi vấn trong Luyện Đan thuật của Bán Thần cấp cần muốn cõi bỏ, có chút không chờ đợi được. Một bên xem, trong miệng của hắn không ngừng phát ra thanh âm thì ra là thế, linh ngộ cực nhanh. Rất nhiều chỗ nguyên lai nghĩ không rõ đều bừng tỉnh đại ngộ rồi.

Những điển tịch đan đạo này tác dụng đối với hắn hoàn toàn chính xác là rất lớn, hắn cảm giác mình chỉ là thô sơ giản lược nhìn xem đã được ích lợi không nhỏ, đợi một thời gian, tin tưởng mình tuyệt đối có thể luyện chế ra đan dược Bán Thần cấp phẩm chất không tệ.

Cổ Mặc còn vì hắn góp nhặt không ít đan phương Bán Thần cấp, thậm chí là tài liệu Linh Dược cũng chuẩn bị không ít, có thể thấy được là phí hết không ít công phu.

- Lão đầu, cảm ơn.

Tần Phàm chân tâm thật ý nói, hắn có thể nhìn ra được, Cổ Mặc hoàn toàn chính xác vẫn là coi người đệ tử như hắn này để ở trong lòng.

- Hắc hắc, trước kia ngược lại không thấy ngươi có lễ phép như vậy, lâu như vậy không thấy, ngươi lại hiểu được tôn sư trọng đạo nhiều hơn a.

Lần nữa nghe được tiếng cảm ơn, Cổ Mặc liền nghiêng ngẫm cười nói.

- Bất quá đáng tiếc ah, những vũ kỹ này đều là Bán Thần cấp, không có một môn là vũ kỹ Thần Cấp, đối với ta tác dụng không lớn.

Nghe vậy, Tần Phàm cũng không khách khí cùng Cổ Mặc, trong miệng hơi trêu tức nói.

- Ngươi cho rằng Thần Cấp vũ kỹ là rau cải trắng sao! Đừng nói là lão quái ta, dù là những cấp bậc đảo chủ kia chỉ sợ cũng không có mấy cái có.

Trên mặt Cổ Mặc bất đắc dĩ kéo ra nói:

- Thần kỹ, vũ kỹ cũng không thể xưng là thần kỹ, chỉ có vũ kỹ đối với Chân Thần cũng có thể tạo thành tổn thương mới có thể xưng là thần kỹ.

...

Cứ như vậy hai người người một câu ta một câu không ngừng nói chuyện, ở bên trong nói chuyện phiếm, Cổ Mặc đem tình thế đại khái bên trong Tân Thế Giới này nói cho Tần Phàm, mà Tần Phàm cũng đem một ít tạo ngộ của mình trong những năm gần đây đều nói ra.

Hai người nói chuyện phiếm, một cái gọi thẳng lão đầu, một cái mở miệng là tiểu tử, có đôi khi giúp nhau nói móc, có đôi khi cãi cho tới mặt hồng tai đỏ, một chút cũng không giống như là thầy trò, khiến cho Tiểu Chiến ở một bên nghe được có chút mơ hồ, nhất thời cũng không biết một già một trẻ trước mắt này là quan hệ như thế nào.

- Tiểu tử, ngươi nói là một bàn tay của Yêu Thần vượt qua không gian hai đại lục bắt thê tử của ngươi đi, lão quái ta lại cảm thấy việc này có chút kì quái ah.

Cho đến khi nghe được Tần Phàm nói tới chuyện chiến một trận cùng Cửu U Ngân Giao, Cổ Mặc lại cau mày nói ra.

- Vô luận có phải là Yêu Thần hay không, Yêu Thần đảo này ta cũng phải đi xem một lần.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói, hoàn toàn chính xác, trong lòng của hắn cũng không thể xác định bàn tay kia có phải là Yêu Thần hay không, nhưng Chân Vũ Thánh Điện đã nói là Yêu Thần, cái kia cũng chỉ có thể là Yêu Thần.

Bởi vì đây là đầu mối duy nhất của hắn hiện tại, cái manh mối này vô luận như thế nào hắn cũng không thể dứt rời. Đây cũng là mục tiêu của hắn, phương hướng của hắn, vô luận như thế nào cũng không thể mất đi.

Nghe được Tần Phàm nói như vậy, Cổ Mặc chỉ có thể im lặng. Kỳ thật hắn như thế nào lại không biết cách nghĩ của Tần Phàm, chỉ là hắn không biết nên đi dẫn đạo đối phương như thế nào. Sau khi do dự một hồi, cuối cùng nhất vẫn là đem lời muốn nói nuốt xuống.

- Về thực lực lão quái Yêu Thần đảo này, ta cũng nói cho người biết rồi, người muốn cùng hắn đối kháng sẽ rất gian nan.

Ngược lại hắn chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn xem Tần Phàm, trong miệng trịnh trọng nói:

- Bất quá hiện tại người đã có bốn khóa Ma chủng, hơn nữa cũng biết khóa Ma chủng thứ năm ở bên trong Tân Thế Giới này, tập hợp đủ năm khóa Ma chủng, cảm ngộ uy năng Ma Tôn Vô Thượng, đây là cơ hội duy nhất của người.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó đem khóa Bạch Hổ châu kia ra nói:

- Khóa Bạch Hổ châu này ta cũng nắm bắt tới tay một thời gian ngắn rồi, bất quá ta căn bản không thể luyện hóa nó, chỉ là ở trong đó thấy được một đoạn hình ảnh, tựa hồ là một cái hoang đảo, có thể là nhắc nhở Bạch Hổ Ma chủng ở trong đó.

Cổ Mặc liếc nhìn Bạch Hổ châu kia, hắn không có vươn tay ra nhận lấy, chỉ là chậm rãi thở một ngụm trọc khí nói:

- Có lẽ là thời cơ chưa tới a, dù sao chỉ cần người cầm nó, chắc chắn sẽ có cơ hội tìm được khóa Ma chủng cuối cùng kia.

1296. Chương 1306: Ngũ Hành Phá Thương Quyền. (1)

Chương 1306: Ngũ Hành Phá Thương Quyền. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhìn xem Cổ Mặc khác thường, trong nội tâm Tần Phàm hơi động một chút, hắn do dự một hồi hỏi:

- Lão đầu, người bây giờ phải chăng có thể luyện hóa Ma chủng rồi?

Cổ Mặc khẽ giật mình.

- Cái Ma chủng này vốn là thuộc về người, bốn khóa khác ta đã luyện hóa, nhưng một khóa Ma chủng cuối cùng này, nếu như người cần ta có thể lưu cho người.

Tần Phàm hít một hơi, trịnh trọng nói. Hắn nhìn ra được mới vừa rồi Cổ Mặc đối với Ma chủng động tâm rồi, cũng phải, Ma chủng này mỗi một khóa đều có được uy lực Vô Thượng, đủ để cho tất cả Vô Giả động tâm.

Hướng chi Cổ Mặc đối với Ma chủng hiểu rất rõ.

- Người đang nói mê sang gì vậy!

Nghe vậy, trong lòng Cổ Mặc hơi có chút cảm động, hắn phát ồng tay áo một cái, hơi giận nói ra:

- Người nếu như đã luyện hóa được bốn khóa Ma chủng, một khóa cuối cùng không luyện hóa chẳng phải là lãng phí sao! Lão đầu tử ta còn có tiền đồ gì, muốn một khóa Ma chủng này lại có bao nhiêu tác dụng.

- Ta nói thật.

Tần Phàm chỉ là nhìn xem Cổ Mặc nói ra. Phải, hắn rất cần Ma chủng, nhưng hắn cảm thấy đây là hắn thiếu Cổ Mặc đấy.

- Hồn tiểu tử, người đây là đang khảo nghiệm lão đầu ta sao! Đừng nói lời vô lý nữa, mau thu Bạch Hổ châu này trở về đi!

Cổ Mặc tiếp tục mắng, con mắt không liếc nhìn tới Bạch Hổ châu kia.

Tần Phàm còn không có nói chuyện, cũng không có thu hồi Bạch Hổ châu.

Cổ Mặc trừng trừng mắt.

Đã qua thật lâu, hần mới thở dài một hơi, lắc đầu nhẹ nói:

- Thu đi, tuy Ma chủng này có uy năng cực lớn, làm cho tất cả Võ Giả đều muốn động tâm, nhưng ta cũng biết luyện hóa Ma chủng phải trải qua thống khổ cùng nguy hiểm cực lớn. Huống chi Ma chủng này cùng người hữu duyên, một khóa Ma chủng cuối cùng kia, độ khó luyện hóa nhất định càng lớn, người đã luyện hóa được bốn khóa, khí lực đại khái có thể chịu đựng được khóa thứ năm, nếu lão quái ta cưỡng ép luyện hóa, cuối cùng nhất chỉ sợ chỉ biết sinh ra tai họa bất ngờ mà thôi. Cho nên ta cũng đỏ mắt thoáng một phát, nhưng cũng không dám thật sự đi luyện hóa Ma chủng.

Nghe vậy, lại yên lặng một hồi, lúc này Tần Phàm mới thu hồi Bạch Hổ châu.

Lúc này Tiểu Chiến ở một bên nằm rạp trên mặt đất, nhìn xem thầy trò hai người một già một trẻ con mắt chớp chớp, đối với tình cảm của hai người này, nó cái hiểu cái không.

- Đây mới đúng.

Lúc này Cổ Mặc mới lộ ra một vòng vui vẻ, nói ra:

- Nếu truyền đi Hắc Hỏa lão quái ta muốn cướp đồ vật của đồ đệ, người để cho ta còn lẩn lộn ở trong Tân Thế Giới này như thế nào? Huống chi người với tư cách đồ đệ Hắc Hỏa lão quái ta, đã luyện hóa được Ma chủng, thành tựu càng cao, lão quái ta mới càng uy phong.

- Ngày sau ta nhất định sẽ không yếu hơn tên tuổi Hắc Hỏa lão quái.

Tần Phàm đứng đắn nói ra.

Nghe vậy, Cổ Mặc cười đến hết sức cao hứng.

Cười cười, sắc mặt của hần bỗng nhiên hơi đổi, sau đó hình như có cảm ứng nói:

- Tiểu tử, ta có một cừu nhân đuổi tới, xem ra lúc này đây chúng ta gặp nhau chỉ có thể dừng ở đây rồi.

Nói xong, thân ảnh của hần lóe lên, cũng đã biến mất ở trong sơn động.

Tốc độ của Cổ Mặc cực nhanh, mây trôi nước chảy, âm thanh vừa rơi xuống đã không thấy tăm hơi bóng người.

- Lão đầu, về sau ta muốn liên hệ người thì làm như thế nào?

Tần Phàm vội vàng ở sau lưng kêu lên.

- Đan Vũ Thần Đỉnh có thể liên lạc với ta.

Thanh âm của Cổ Mặc từ một chỗ thật xa truyền trở lại.

- Đan Vũ Thần Đỉnh?

Tần Phàm có chút giật mình, sau đó rất nhanh liền cảm giác khí tức của Cổ Mặc đã không thấy chút nào rồi. Lúc này hần nhớ tới ban đầu ở trước khi gặp được Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở, cái Đan Vũ Thần Đỉnh kia tựa hồ có phát ra qua tín hiệu, hần suy đoán như vậy chính là cách liên lạc với Cổ Mặc rồi.

Cổ Mặc ly khai, làm cho Tần Phàm hơi có chút thất lạc. Dù sao thầy trò bọn hần tầm đó sớm chiều ở chung qua thật lâu, lúc này đây chỉ vừa gặp mặt còn không tới một buổi đã phải tách ra, hần vẫn còn có chút không bỏ được.

- Lão đầu còn có cừu nhân còn sống?

Lập tức lông mày của hần hơi có chút nhíu một cái, phải biết rằng Cổ Mặc đã là nhân vật thành danh hơn hai trăm năm trước rồi, đối thủ của hần trải qua hai trăm năm tu luyện, thực lực nhất định trở nên rất cường hãn, mà Cổ Mặc bởi vì biến thành linh hồn thể, thực lực thì ngược lại hạ xuống không ít.

Lần này từ biệt lẫn nhau, để cho hần cũng không khỏi vì Cổ Mặc âm thầm có chút bận tâm. nguồn

Bất quá hần cũng biết thực lực của mình bây giờ, ngay cả Bán Thần chi cảnh cũng còn không có đạt tới, thật sự là quá mức không có ý nghĩa rồi, căn bản không có khả năng giúp được Cổ Mặc, thậm chí đối với Cổ Mặc mà nói chỉ là gánh vác mà thôi.

Hiện tại hần muốn làm, vẫn là mau chóng đột phá đến Bán Thần chi cảnh.

Sau khi Cổ Mặc đi rồi, Tần Phàm bắt đầu nghiên cứu những Bán Thần cấp vũ kỹ mà người phía trước cho hần kia.

Ở phía trên Vũ Thiên đại lục, cấp bậc vũ kỹ là Thiên Địa Nhân tam cấp, trên thực tế cái kia đều là vũ kỹ giành cho cấp bậc trước Võ Thánh, không có áp dụng ở Bán Thần cấp cường giả. Giống như Vạn Ngưu Xông Tới, hiện tại Tần Phàm cũng đã thật lâu không sử dụng.

Mà ở Tân Thế Giới, vũ kỹ của Bán Thần cấp cường giả lại chia làm: Sơ cấp Bán Thần kỹ, Trung cấp Bán Thần kỹ, Cao cấp Bán Thần kỹ cùng chung cực Bán Thần kỹ bốn loại. Yếu nhất tự nhiên là Sơ cấp Bán Thần kỹ, tương đối dễ dàng có được, nhưng mà giá trị cũng mấy ngàn Thần Tinh. Mạnh nhất là chung cực Bán Thần kỹ. Nghe nói dù là ngàn vạn Thần Tinh cũng chưa hần có thể mua được, phần lớn đều là một ít đại thế gia, thế lực lớn truyền thừa.

Võ Thánh cường giả cũng có thể sử dụng Bán Thần cấp vũ kỹ, nhưng chỉ giới hạn ở Sơ cấp Bán Thần kỹ, hơn nữa rất khó phát huy ra tất cả uy lực. Đối với Tần Phàm hiện tại mà nói, Sơ cấp Bán Thần kỹ cùng hần sử dụng Ma chủng kỹ có chút chênh lệch, nhưng dù sao Ma chủng kỹ cũng là có chút cấm kỵ, hần cũng không muốn nhiều lần bạo lộ, để tránh bị một ít cường giả phát hiện manh mối.

Cho nên nghiên cứu những vũ kỹ Bán Thần cấp này thoáng một phát vẫn là có tất yếu đấy.

- Lão đầu có thể là sợ ta quá mức theo đuổi cao xa, hần cho ta những vũ kỹ Bán Thần cấp này, mạnh nhất chỉ là Trung cấp Bán Thần kỹ, sau khi ta đạt tới Bán Thần cảnh giới khả năng có chút không đủ, nhưng hiện tại là đủ rồi...

Ở trong hơn mười loại vũ kỹ Bán Thần cấp mà Cổ Mặc lưu lại, cuối cùng Tần Phàm tuyển một môn vũ kỹ gọi là Ngũ Hành Pháp Thương Quyền.

Cái Ngũ Hành Pháp Thương Quyền này chỉ là thuộc về Sơ cấp Bán Thần kỹ, là loại tương đối mạnh, rất khó tu luyện, nhưng nghe nói ở trong tay một ít cường giả có thể phát huy ra uy lực Trung cấp Bán Thần kỹ, một khi sử dụng, đồng cấp cường giả đều không chết tức thương. Vốn quyền pháp này căn bản nói rõ không thích hợp Võ Thánh cấp tu luyện, bởi vì cần có cảm ngộ cùng khống chế đối với Ngũ Hành không gian và Ngũ Hành Nguyên Năng rất mạnh.

1297. Chương 1307: Ngũ Hành Pháp Thương Quyền. (2)

Chương 1307: Ngũ Hành Pháp Thương Quyền. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’-”)•••’-)

Tuy Cửu cấp Võ Thánh có thể cảm ứng được Ngũ Hành không gian, nhưng chỉ có Bán Thần cảnh mới có thể cảm ứng được ba loại trở lên, Võ Thánh tối đa cũng chỉ có thể cảm ứng được hai loại Ngũ Hành không gian cùng sử dụng hai loại Nguyên Năng. Hai loại Nguyên Năng căn bản phát huy không ra bao nhiêu uy lực.

Bất quá, Tần Phàm lại không ở trong đám này!

Mặc dù hần chỉ là Cửu cấp Võ Thánh cảnh giới, nhưng bởi vì có Ma chủng tồn tại, vừa mới đột phá đến Cửu cấp Võ Thánh hần đã có thể khống chế đến bốn loại Nguyên Năng ngoại trừ Kim Nguyên Năng, Ngũ Hành có bốn, hần ít nhất có thể phát huy ra tám phần uy lực của Ngũ Hành Pháp Thương Quyền này.

- Tốt, tu luyện thành công bộ Ngũ Hành Pháp Thương Quyền này, có lẽ uy lực còn muốn vượt qua Thanh Long Thảm Trảo, cùng Thanh Long Thăng Thiên ngang nhau, nếu như có thể nắm giữ đến năm loại Nguyên Năng, chỉ sợ sẽ tạm thời vượt qua Thanh Long thăng thiên cũng nói không chừng.

Tần Phàm âm thầm đoán chừng thâm nghĩ.

Đương nhiên, hấn kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, sử dụng Chu Tước Đề Thiên là mạnh nhất, ít nhất có thể so sánh với Trung cấp Bán Thần kỹ. Thậm chí tiếp cận Cao cấp Bán Thần kỹ, chỉ là cũng không thể thường dùng, chỉ có thể với tư cách át chủ bài.

Đã chọn Bán Thần kỹ, hấn liền bắt đầu nghiên cứu trong sơn động. Mà Tiểu Chiến cũng nằm ở trong một góc sơn động phun ra nuốt vào tu luyện, phương thức tu luyện của nó so sánh rất đơn giản, nhưng tốc độ tăng lên xác thực một chút cũng không chậm.

Thời gian chậm rãi đi qua, đại khái là sau khi Cổ Mặc rời đi qua ba ngày thời gian.

- Tốt, cái Ngũ Hành Pháp Thương Quyền này ta cũng cơ bản có thể nắm giữ, hiện tại khiếm khuyết chỉ là thực chiến mà thôi.

Tần Phàm thở ra một hơi, tán đi bốn loại Nguyên Năng ngưng tụ trên nắm tay, trong đôi mắt tinh quang sáng quắc.

Cảm ngộ cùng xúc giác của hấn ở trên võ đạo là Cổ Mặc cũng phải khen ngợi, ở trước Võ Tôn chi cảnh liền có thể so với không ít võ đạo đại sư, người khác tu luyện ba tháng chưa hấn thành công Bán Thần kỹ, hấn ba ngày cũng đã có tiểu thành rồi.

Ngoài ra, ở trong hai ngày này hấn cũng luyện chế ra một ít đan dược chữa thương, hồi khí. Đối với hấn mà nói, đã có đan phương nguyên vẹn, luyện chế đan dược Bán Thần cấp quả nhiên là dễ dàng hơn rất nhiều, chất lượng luyện chế ra cũng tăng lên không ít, đoán chừng có thể đạt tới Thượng phẩm đan dược bên trong Ngũ phẩm rồi. Kỳ thật nếu như không phải vì thực lực hạn chế, đạt tới Cực phẩm cũng sẽ không phải rất khó. (DG: đan dược Ngũ phẩm là hạ trung thượng cực tuyệt.)

Mà một ít đan dược tăng cảnh giới lên, lại là vì thiếu khuyết tài liệu hoặc thực lực chưa đủ, nên tạm thời vẫn không có thể luyện chế.

- Ân, ta cũng không thể một mực trốn trốn tránh tránh, bởi vì chỉ có không ngừng ở trong thời khắc sinh tử tôi luyện mình, mới có thể nhanh đạt tới Bán Thần chi cảnh.

Nhìn thoáng qua trong sơn động, Tần Phàm cũng không hề lưu luyến, bắt đầu chuẩn bị phải ly khai nơi đây.

Hấn bây giờ là một đường Bán Thần chi cảnh, cách cảnh giới Bán Thần cường giả này, gần kề chỉ còn lại có một đường chênh lệch. Một một đường chênh lệch này gần kề chỉ bằng vào vùi đầu tu luyện là vô dụng, hấn phải không ngừng mạo hiểm tìm kiếm một tia cơ duyên kia.

- Tiểu Chiến, chúng ta đi, chúng ta đi tìm một ít tài liệu. Chờ thêm một thời gian ngắn, ta sẽ luyện chế cho người một ít đan dược, giúp người tăng lên một ít thực lực.

Tần Phàm từ trên mặt đất đứng dậy, nhìn xem Tiểu Chiến tinh thần vô cùng phấn chấn nói ra.

Trong Trữ Vật Giới Chỉ mà Cổ Mặc cho hấn có không ít đan phương cùng Linh Dược luyện chế đan dược Bán Thần cấp, nhưng Cổ Mặc dù sao cũng không phải Luyện Đan Sư, cho nên vẫn là thu thập không đủ nguyên vẹn.

- Tốt, lão đại, về sau hai người chúng ta nhất định phải xông ra một phen uy danh trong Tân Thế Giới này.

Tiểu Chiến nghe được Tần Phàm nói, cũng là hai mắt tỏa sáng nói ra, nghe được Cổ Mặc nói lúc trước, cho tới bây giờ nó còn cảm thấy trong lòng nhiệt huyết bắt đầu khởi động.

Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng.

Rất nhanh, một người một thú đi ra khỏi sơn động.

Sau khi Cổ Mặc đi rồi, phong tỏa chi lực trong sơn động này cũng là thời gian dần qua biến mất, cho nên lúc này đây bọn hắn đi ra ngoài cũng không có bị lực cản gì. Bên ngoài ánh nắng tươi sáng, chiếu rọi ở trên thân thể, Tần Phàm cũng cảm thấy tinh thần sáng láng.

- Lão đại, kế tiếp chúng ta đầu tiên đi đến chỗ nào?

Ra khỏi sơn động, Tiểu Chiến liền mở lời hỏi.

- Trước đi tới Bạch Mông Thành.

Tần Phàm nghĩ nghĩ nói ra, một mặt là vì ở Bạch Mông Thành có thể mua được không ít tài liệu, một mặt khác từ mạo hiểm đoàn trong thành trì, có thể nhận được một ít nhiệm vụ, như vậy hắn có thể một bên nhận nhiệm vụ lợi nhuận tiền, một bên lịch lãm rèn luyện rồi.

- Tốt, chúng ta đi Bạch Mông Thành, chứng kiến cái gì người Minh gia kia, gặp một cái giết một cái.

Tiểu Chiến liền hơi hưng phấn nói ra.

- Ách...

Nghe vậy, khóe miệng của Tần Phàm không khỏi co quắp một cái, nếu như Tiểu Chiến không đề cập tới hắn còn thiếu chút nữa đã quên vấn đề này rồi, phải biết rằng hiện tại hắn mang theo Bạch Hổ châu, là cái khoai lang phỏng tay, nếu như xuất hiện ở trước mặt mọi người, rất dễ dàng liền trở thành mục tiêu.

Phải biết rằng thực lực của hắn bây giờ, đụng phải ngũ kiếp Bán Thần liền chỉ có phần chạy trốn, về phần Bán Thần cường giả càng mạnh hơn nữa, càng là không cần phải nghĩ rồi.

Hắn cũng nghĩ qua muốn dịch dung vào thành, bắt quá Hồng Mục Chiến Trư biến dị như Tiểu Chiến lại không nhiều lắm, mang theo trên người có thể sẽ rất dễ dàng bị nhận ra. Bởi vì Tiểu Chiến là yêu thú, linh trí không cao, nhưng hắn vẫn là phải cân nhắc đến nhân tố phương diện này.

Vèo... vèo... vèo...

Mà đúng lúc này hậu, bỗng nhiên Tần Phàm nghe được có vài tiếng xé gió, hắn ngẩng đầu liếc nhìn, liền trông thấy ở phương xa đang có mấy đạo nhân ảnh ở chân trời bay qua, tựa hồ là hướng về một cái hướng khác tiến đến.

- Chẳng lẽ có chuyện gì xảy ra? Tiểu Chiến, chúng ta đi nhìn xem.

Thấy vậy, trong nội tâm Tần Phàm khẽ động, liền mang theo Tiểu Chiến hướng lên trời bay đi.

Ở trên bầu trời kia, tốc độ của mấy đạo nhân ảnh cực nhanh, cơ hồ chỉ có thể nhìn đến một đạo tàn ảnh.

May mắn Tần Phàm thi triển Chu Tước Chi Dực, ở dưới tốc độ song trọng, tốc độ cũng thập phần không tệ, hắn và Tiểu Chiến một người một thú ở bên trong tầng mây rất nhanh ghé qua, sau một lát liền đuổi theo tới gần.

Đãi tới gần, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, hắn có thể cảm ứng được những bóng người đi đường kia toàn bộ đều là Bán Thần cấp cường giả, hơn nữa nhất kiếp Bán Thần cực nhỏ, phần lớn đều là nhị kiếp Bán Thần trở lên.

Phía trước, có hai gã nhị kiếp Bán Thần kết bạn mà đi, đã rơi vào cuối cùng.

- Hai vị, xin hỏi phía trước là chuyện gì xảy ra, tại sao có nhiều người vội vàng đi qua như vậy?

Tần Phàm mạnh mẽ tăng tốc độ lên, vượt qua hai người trước mặt, sau đó ngừng lại mở lời hỏi.

1298. Chương 1308: Thượng Cổ Di Chỉ. (1)

Chương 1308: Thượng Cổ di chỉ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Ô?

Hai gã nhị kiếp Bán Thần kia trông thấy đột nhiên có người vượt qua bọn hắn, cũng không khỏi trước là hơi kinh hãi, nhưng đợi nhìn rõ ràng Tần Phàm chỉ là Vô Thánh cảnh giới, trên mặt đều lộ ra vẻ khinh thường, một nam nhân mũi ưng trong bọn hắn lạnh lùng nói ra:

- Chuyện gì phát sinh cũng không phải ngươi một Vô Thánh nho nhỏ có thể trộn vào, nhanh lẫn qua một bên, đừng cản đường đại gia.

- Hồn dân! Cũng dám xem thường lão Đại ta như vậy, xem ra Tiểu Chiến đại gia ta không cho ngươi một chút giáo huấn thì không được rồi!

Nghe được thần sắc đối phương bất thiện, Tiểu Chiến liền mở trừng hai mắt nói ra.

- Tại hạ bất quá là tùy ý hỏi thăm, hai vị làm gì mà cự nhân ngàn dặm như vậy chứ?

Tần Phàm trấn an Tiểu Chiến thoáng một phát, sau đó còn lấy ra đại khái tầm mười khối Thần Tinh nói ra:

- Những này Thần Tinh coi như là tin tức phí, như thế nào.

Lúc này đây trong Trữ Vật Giới Chỉ mà Cổ Mặc giao cho Tần Phàm cũng có không ít Thần Tinh, cho nên hiện tại hắn ra tay cũng rộng rãi hơn một tí.

- Ô?

Chứng kiến Tần Phàm xuất ra Thần Tinh, hai gã Bán Thần cường giả kia không khỏi hơi hơi ý động, hai người liếc nhau một cái, nam nhân có đầu lông mày âm tàn khác nói:

- Hắc hắc, chỉ là mười khối Thần Tinh, ngươi cho rằng là đuổi ăn mày sao, ít nhất cũng phải một ngàn Thần Tinh mới nói cho người biết.

- Đúng vậy, không xuất ra một ngàn Thần Tinh, đừng nghĩ từ trong miệng chúng ta nghe được tin tức. Cái mạng nhỏ kia của ngươi cũng phải bàn giao ở chỗ này.

Nam tử mũi ưng ban đầu nói chuyện kia càng là lộ ra một vòng vui vẻ dữ tợn. Rất rõ ràng, chứng kiến Tần Phàm chỉ là một Vô Thánh vậy mà cam lòng xuất ra mười khối Thần Tinh tới mua tin tức, cũng biết người phía trước nhất định là giá trị con người xa xỉ, làm cho bọn hắn không khỏi động tham niệm.

- Ai, xem ra ở chỗ này đạo lý đích thật là nói không thông rồi.

Tần Phàm vào lúc đó bất đắc dĩ lắc đầu, hắn vốn còn muốn cùng hai người này nói chuyện, nhưng hiện tại xem ra là không có khả năng gì.

Sau một khắc, hắn trực tiếp thò ra một tay, một cái móng vuốt Thanh Long cự đại ngăn cách hư không đập xuống.

- Cái gì? Lại dám động thủ đối với chúng ta!

Thấy vậy, hai gã nhị kiếp Bán Thần kia đều lộ ra vừa sợ vừa giận, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phàm chỉ là một Vô Thánh, dĩ nhiên lại dám dẫn đầu hướng Bán Thần cường giả bọn hắn khởi xướng tiến công.

Nhưng thấy Thanh Long móng vuốt kia đập xuống. Bọn hắn cảm giác được uy lực trong đó tuyệt đối không kém, cũng không khỏi không vội vàng tán ra.

- Bắt giữ!

Thanh Long móng vuốt ở giữa không trung xoay một vòng, chớp tới nam nhân mũi ưng trong đó, hiện tại lực khống chế của Tần Phàm sao mà cường đại, mặc dù chỉ là trạng thái bình thường, nhưng chỉ là một gã nhị kiếp Bán Thần vẫn là dễ như trở bàn tay.

Thanh Long móng vuốt lao xuống, nam nhân mũi ưng kia liền bị kéo đến trước mặt.

- Tiểu hồn dẫn, người muốn chết!

Tên nam tử đầu lông mày âm tàn kia thấy đồng bạn lại bị vũ kỹ quỷ dị kia thoáng bắt tới. Không khỏi là vô cùng chấn động, sau đó hắn không dám do dự, vội vàng vận khởi Nguyên Giới chi lực, ngưng kết một cái vòng xoáy cự đại hướng về Tần Phàm mang tất cả mà đi.

- Mượn người tới thử xem vũ kỹ mới.

Tần Phàm thấy vòng xoáy Nguyên Giới chi lực kia công kích mà đến, nhưng lại không kinh hãi chút nào. Hắn một tay dùng Thanh Long móng vuốt bắt được nam tử mũi ưng kia, mặt khác một tay mãnh liệt nắm thành quyền, hướng về phía trước oanh ra một quyền.

Ngũ Hành Phá Thương Quyền!

Bốn đạo cầu vòng Nguyên Năng lúc này ở bốn phía thao thao mà đến, rất nhanh ở chỗ quả đấm của hắn ngưng kết thành một loại hào quang bốn màu sáng chói, trong đó có hỏa chi dữ dội, thủy năng uốn lượn, có thổ dày đặc, mộc chi tươi tốt, hào quang như là mặt trời để cho người chúng mắt, trong đó ẩn chứa năng lượng làm cho lòng người sợ hãi mà sinh tâm rung động.

Oanh!

Quang mang bốn sắc này dùng một loại xu thế bạo lướt lao ra, hung hăng đụng vào vòng xoáy Nguyên Giới chi lực kia, sau đó tia sáng này như hóa thành một đầu mãnh thú, tiếng “Xì xì” vang lên, vòng xoáy năng lượng kia liền không ngừng bị nuốt hết, đến cuối cùng tiếng nổ vang cực lớn xuất hiện, toàn bộ vòng xoáy đều triệt để biến mất vô tung.

Đạo quang mang bốn sắc này còn chưa có đình chỉ, sau khi phá tan vòng xoáy, liền thẳng tắp đụng vào trong ngực nam nhân có đầu lông mày âm tàn kia.

- Làm sao có thể? Rõ ràng chỉ là Võ Thánh chi cảnh, sao có thể khống chế đến bốn loại Nguyên Năng rồi! PHỐC...

Thấy vậy, trên mặt tên nam tử kia lại lộ ra thần sắc sợ hãi, mà Nguyên Giới phòng ngự của nhị kiếp Bán Thần hắn căn bản là chịu không được một kích này, nói còn chưa dứt lời, trong miệng liền mạnh mẽ học ra một ngụm máu tươi, thân hình lui về sau mà đi.

- Hiện tại các người có thể nói chưa.

Sau khi một kích đắc thủ, Tần Phàm lại lần nữa thò một tay ra, Thanh Long móng vuốt lại hiện ra, đem thân hình đang lui về phía sau kia cũng kéo đến trước mặt, ánh mắt của hắn hờ hững đảo qua hai người, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói.

Chỉ là tùy ý ra tay hai chiêu, triệt để đánh bại hai gã nhị kiếp Bán Thần. Chiêu thức ấy của Tần Phàm, rõ ràng so với trước kia hắn chưa tăng lên tới một đường Bán Thần chi cảnh còn mạnh hơn không ít. Mà đối với uy lực một chiêu Ngũ Hành Phá Thương Quyền vừa rồi kia, hắn cũng cảm giác được tương đối hài lòng, vừa rồi thì triển thậm chí so với Thanh Long Thám Trảo còn muốn mạnh hơn một ít.

- Lão đại, hảo cường!

Một màn này làm Tiểu Chiến cũng không khỏi con mắt sáng ngời, trong miệng đắc ý nói ra:

- Nhìn xem hai gia hỏa không biết sống chết các người còn dám xem thường lão Đại ta hay không, ta nói cho các người biết, nếu như không phải lão đại ngăn đón ta, ta cũng có thể một mũi tên bắn chết hai phế vật các người!

- Người... vị tiểu huynh đệ này tha mạng, chúng ta có mắt không nhìn được Thái Sơn... người có vấn đề gì cứ hỏi, chúng ta nhất định sẽ thành thật trả lời.

Thân là nhị kiếp Bán Thần, nhưng ngay cả một kích cũng nhịn không qua, hai người vào lúc này đã là tâm phản kháng hoàn toàn bị phá hủy, tức thì bị khống chế ở bên trong Thanh Long móng vuốt, bọn hắn vội vàng nơm nớp lo sợ nói.

Cái thế giới này chính là như vậy, vô luận người dùng lễ đãi người như thế nào, cuối cùng nhất cũng đánh không lại quy tắc thực lực vi tôn. Trước khi không có hiển lộ thực lực, hai người này đối với Tần Phàm chẳng thèm ngó tới, thậm chí nổi lên ý đồ xấu, nhưng sau khi kiến thức đến thực lực của Tần Phàm, lại lập tức tắt cung tắt kính.

- Nói cho ta biết những người các người này ý định đi nơi nào.

Tần Phàm buông lỏng hai người ra, trong miệng nhàn nhạt hỏi thăm. Tuy hai người ở ngay trước mặt, nhưng hẳn lại không sợ hai người bỗng nhiên phản công. Nếu như là cận chiến, hẳn tin tưởng mình thậm chí sẽ phát huy chiến lực càng mạnh hơn nữa.

1299. Chương 1309: Thượng Cổ Di Chỉ. (2)

Chương 1309: Thượng Cổ di chỉ. (2)

- Bởi vì có người ở phương hướng phía tây Bạch Mông Thành phát hiện Thượng Cổ di chỉ của một thế lực, hơn nữa cái môn hộ kia sắp mở ra, cho nên hiện tại rất nhiều người nhận được tin tức đều hướng về bên kia tiến đến, mặc dù hai người chúng ta chỉ là nhị kiếp Bán Thần chi cảnh, nhưng mà cũng muốn đi thử thời vận.

Hai gã nhị kiếp Bán Thần kia, xem ra là bị thực lực cường hãn vừa rồi của Tần Phàm dọa sợ rồi, sau khi bọn hắn được tự do, chỉ hơi hơi lui về phía sau hai bước, mang theo cẩn thận hồi đáp.

- Thượng Cổ di chỉ?

Lông mày của Tần Phàm có chút nhảy lên.

- Đúng vậy, ở trong Tân Thế Giới chúng ta có không ít Thượng Cổ di chỉ, trong đó khả năng có vũ khí, đan dược, vũ kỹ, công quyết cùng vô số kỳ ngộ, thậm chí nghe nói qua không ít người bởi vì đã nhận được Thượng Cổ truyền thừa mà một bước lên trời, trở thành cự đầu tiểu ngạo Tân Thế Giới, cho nên mặc dù biết trong đó có nguy hiểm cực lớn, mỗi lần di chỉ mở ra đều phải chết đi không ít người, nhưng vẫn để cho người chạy theo như vịt.

Tên nam tử mũi ưng kia lại trả lời nói ra, khi nói tựa hồ hắn cũng lộ ra thập phần hướng tới. truyện copy từ

Phải, không có Võ Giả nào không muốn đạt được cơ duyên, tăng thực lực lên.

- Bất quá mặc dù cái Thượng Cổ di chỉ này có không ít kỳ ngộ, nhưng thường thường đều là bị một ít thế lực lớn cầm giữ, kỳ thật chúng ta đi qua cũng chỉ là gom góp tham gia náo nhiệt, nhìn xem có thể phân được một chén canh hay không mà thôi.

Nam tử đầu lông mày âm tàn kia cũng bổ sung nói ra.

- Chắc chắn, lão đại, nghe bộ dạng cái Thượng Cổ di chỉ gì kia còn rất thú vị, nếu không chúng ta trước đi xem a.

Nghe giải thích hai người như thế, Tiểu Chiến rõ ràng cho thấy lộ ra hưng phấn, từ khi đi theo bên người Tần Phàm, nó càng ngày càng ưa thích cuộc sống kích thích.

Tần Phàm cũng có chút ý động, lúc này hắn ngẩng đầu liếc nhìn hai người.

- Chúng ta biết đến đều nói cho người biết rồi, người...

Phát hiện Tần Phàm nhìn hai người mình, trong nội tâm hai gã nhị kiếp Bán Thần kia cả kinh lần nữa, liên tục lui về phía sau mấy bước, bọn họ là bị thực lực của Tần Phàm dọa sợ rồi, nhất cử nhất động của đối phương thu dẫn dắt bọn hắn chú ý không thôi.

- Đây là tin tức phí cho các người.

Lúc này Tần Phàm chỉ là ném ra tầm mười khối Thần Tinh nhàn nhạt nói, sau đó Chu Tước Chi Dực sau lưng của hắn vỗ một cái, mang theo Tiểu Chiến hướng về phương tây bay đi.

- Người này... tám chín phần mười là Tần Phàm trong khoảng thời gian này thịnh truyền đã nhận được Bạch Hổ châu rồi, ngay cả tam kiếp Bán Thần cũng chết ở trên tay hắn. Chúng ta phản kháng không có bất kỳ phần thắng.

Nhìn xem bóng lưng Tần Phàm rời đi, hai gã nhị kiếp Bán Thần này mới chậm rãi thở dài một hơi, nam tử mũi ưng kia nói ra.

- Ân, ban đầu ta còn tưởng rằng đồn đãi chỉ là nói ngoa, cho rằng một gã Vô Thánh làm sao có thể giết chết được một gã tam kiếp Bán Thần, nhưng hôm nay vừa thấy, ta xem tứ kiếp Bán Thần cũng chưa hẳn có thể đơn giản lưu được người này.

Nam tử đầu lông mày âm tàn kia thì là lông mày hung hăng chớp chớp, trong miệng trầm giọng nói.

- Thật không biết hắn là tu luyện như thế nào, Vô Thánh chi cảnh liền có thực lực như vậy, đợi hắn đột phá đến Bán Thần chi cảnh còn sẽ lợi hại như thế nào?

Nam tử mũi ưng kia lại nói:

- Bất quá tuy Viễn Cổ di chỉ này có không ít cơ duyên, nhưng hắn thân mang theo Bạch Hổ châu còn dám tiến về trước, chỉ sợ là tự tìm đường chết ah.

- Hừ, ta còn nghe được có đồn đãi bí mật, tựa hồ Tần Phàm này cùng Bạch Mông Thành Minh gia phát sinh qua mâu thuẫn, lần này di chỉ mở ra, Minh gia kia với tư cách nhất lưu thế lực Bạch Mông Thành, nhất định sẽ tiến về trước, ta xem tiểu tử này là chui đầu vô lưới rồi.

Nam tử đầu lông mày âm tàn kia hừ lạnh một tiếng nói, hắn nhìn nhìn mười khối Thần Tinh trong tay tầm, lại lẩm bẩm nói:

- Còn có ở bên trong Tân Thế Giới này, không đủ nhẫn tâm làm sao có thể sống được chứ?

...

Tần Phàm cùng Tiểu Chiến theo tây phương bay thẳng mà đi, thẳng đến ở trong mấy tòa Đại Sơn tầm đó nghe được tiếng người huyên náo mới chậm lại.

- Tại đây có lẽ chính là Thượng Cổ di chỉ gì kia rồi.

Bởi vì sợ bị người phát hiện hành tung, Tần Phàm ẩn ở xa xa tạm thời giấu trong rừng rậm, sau đó phóng nhãn về phía trước nhìn lại.

Trong dãy núi rậm rạp, ở chỗ có tiếng người huyên náo đằng kia, là một cái sơn cốc thấp phần cổ xưa.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện hiện trường đã trồn vẹn tụ tập hơn ngàn người rồi, thực lực những người này từng cái đều là Bán Thần cường giả trở lên. Ngẫu nhiên chứng kiến một hai tên Vô Thánh cảnh giới, bên cạnh thì nhất định có một cái tứ kiếp Bán Thần cường giả trở lên làm bạn, đoán chừng chính là một vài đệ tử gia tộc ở dưới sự bảo vệ của trưởng bối đi ra lịch lãm rèn luyện.

Bởi vì nhân số phần đông, rong rã lẫn lộn, cho nên chỗ sơn cốc kia một mảnh hỗn loạn, những người này đều đến từ khắp nơi, rất dễ dàng sẽ phát sinh ma sát. Đặc biệt là ở địa phương thực lực vi tôn này, vì tranh giành một vị trí mà thường thường xuất hiện đổ máu người chết. May mắn là ở đây có mấy thế lực lớn áp chế, nếu không đoán chừng còn không có tiến vào di chỉ đã phát sinh không ít hỗn chiến rồi.

Lại dò xét sơn cốc này thoáng một phát, biểu hiện xem ra cũng không có gì khác thường, gần kề chỉ là trên mặt đất rất thưa thớt phát hiện có một ít đoạn ngói tàn gạch, nhưng căn bản không có kiến trúc lớn gì, chớ nói chi là các loại kiến trúc cung điện rồi. Mà hai bên sơn cốc có một ít dấu vết tuế nguyệt cổ xưa, chỉ là cũng nhìn không thấy cửa vào hoặc là môn hộ gì.

- Lão đại, người ở đây thật đúng là nhiều, bất quá cái Thượng Cổ di chỉ gì kia đến tột cùng là ở địa phương nào? Ta như thế nào cũng không có nhìn thấy đây này!

Thấy vậy, một đôi con mắt hồ đồ của Tiểu Chiến trừng lớn, không khỏi nghi hoặc mở lời hỏi.

- Đừng nóng vội, đoán chừng là di chỉ kia còn không có mở ra. Bất quá những người này đều tụ tập ở chỗ này, có lẽ chính là ở chỗ này không sai.

Tần Phàm tinh tế cảm ứng một chút, phát hiện ở dưới mặt đất sơn cốc phía xa tựa hồ có chút dị thường, liền mở miệng nói.

- Đúng vậy, có những người này ở phía trước mở đường cho chúng ta, chúng ta ngược lại không cần phải gấp gáp, một hồi chúng ta giết bọn hắn đến mảnh giáp không lưu, đoạt lấy tất cả bảo vật. Lão đại, mấy ngày nay thực lực của ta lại tăng lên một ít, tam kiếp Bán Thần đoán chừng ta cũng có thể một lần bắn chết mấy cái!

Lúc này Tiểu Chiến cũng lên tiếng, lộ ra một vòng vui vẻ nhìn như chất phác giảo hoạt nói ra.

- Không nên chủ quan, nơi này có không ít bốn năm kiếp Bán Thần.

Tần Phàm bất đắc dĩ cười khổ nói.

Từ khi đầu Hồng Mục Chiến Trư này biết nói chuyện, lại trở nên càng lúc càng giống một tiểu hài tử ham chơi, xúc động lại hiếu chiến, bất quá may mắn coi như biết nghe lời.

1300. Chương 1310: Cung Điện Cực Lớn.

Chương 1310: Cung điện cực lớn.

Nhóm dịch: Dungenhi

Nguồn: vipvandan

Mà hắn quan sát những người tụ tập phía trước kia, thực lực đều là ở ngũ kiếp Bán Thần trở xuống, đoán chừng là lúc này đây quy mô di chỉ sắp mở ra không đủ lớn, cho nên không có hấp dẫn đến Bán Thần cường giả càng mạnh hơn nữa.

Ngũ kiếp Bán Thần, thực lực kia có thể coi là đường ranh giới phân chia Bán Thần cảnh giới rồi.

Thực lực Lục kiếp Bán Thần cường đại trở lên rất mạnh, số lượng cũng trở nên ít đi rất nhiều, sau khi đã vượt qua lần thứ năm Bán Thần Kiếp, lại đề thăng một kiếp đều sẽ lộ ra gian nan gấp 10 lần trở lên, Thượng Cổ di chỉ rất khó xuất hiện vật hữu dụng đối với bọn họ.

- Hiện tại Tứ kiếp Bán Thần ta mới có thể tới đánh một trận, ngũ kiếp Bán Thần, đánh không lại, nhưng đoán chừng cũng khó giết chết được ta.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, về phần Lục kiếp Bán Thần thì còn không nằm trong phạm vi lo nghĩ của hắn.

Long long long...

Cũng vừa lúc đó, trong sơn cốc xa xa tựa hồ bắt đầu dần dần có một ít chấn động yếu ớt truyền đến.

- Lão đại, tựa hồ là có đồ vật gì đó ở trong mặt đất chui đi ra thì phải!

Thấy vậy, con mắt của Tiểu Chiến sáng ngời nói ra.

- Ân, không sai, xem ra cái Thượng Cổ di chỉ kia hoàn toàn chính xác là chôn ở dưới mặt đất của phiến sơn cốc kia.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, mà cảm giác được một loại khí tức đặc thù ở dưới mặt đất lộ ra. Trong lòng của hắn không khỏi hồ nghi mà thầm nghĩ:

- Không biết Thượng Cổ di chỉ ở bên trong Tân Thế Giới này cùng Vũ Thiên đại lục có cái gì bất đồng? Thời kỳ thượng cổ ở bên trong Tân Thế Giới này, cùng thời thượng cổ trên Vũ Thiên đại lục phải chăng là cùng một thời kì?

Đáp án, cần tìm tòi mới có thể biết được.

Ầm ầm!

Theo thời gian chuyển dời, dưới mặt đất sơn cốc truyền đến chấn động lộ ra càng ngày càng mãnh liệt, tựa hồ là ở dưới mặt đất đang có một ngọn núi lửa muốn bộc phát vậy.

- Lui ra phía sau, mọi người nhanh lui ra khỏi sơn cốc, di chỉ sắp tái hiện nhân gian rồi.

Có người lúc này lớn tiếng kêu lên, để cho tất cả mọi người tạm thời rút khỏi phạm vi đại chấn tập trung.

Theo cái âm thanh hô to này, đám người như là hồ nước bị ném vào một quả Boom, hoàn toàn nổ tung rồi. Lúc này xô đẩy ma sát trở nên càng thêm kịch liệt. Thậm chí trông thấy có vài tên nhị kiếp Bán Thần thực lực nhỏ yếu hơi có chần chờ liền trực tiếp bị đánh chết tại chỗ.

Hào khí bên trong sơn cốc kia trở nên càng ngày càng khản trương, một đôi con mắt cùng trái tim đều trở nên nóng rực.

- Lão đại, đã bắt đầu! Chúng ta mau đuổi tới a.

Lúc này Tiểu Chiến cũng nhịn không được nữa nhiệt huyết sôi trào, muốn lao ra khỏi rừng rậm hướng về phương hướng sơn cốc kia lao tới.

- Lại chờ một chút, chúng ta trước không nên cử động, chờ bọn hắc đi vào trước.

Tần Phàm vội vàng ngăn nó lại nói ra.

Ở trong bầy người bên sơn cốc kia, có thể chứng kiến người Bạch Mông Thành Minh gia đã từng chặn đường qua hắc, ngũ kiếp Bán Thần Minh Hiến kia cũng ở trong đó.

Theo quy mô cường giả kia mà xem, dùng Minh Hiến cầm đầu thế lực Bạch Mông Thành Minh gia là không nhỏ, thậm chí xem như lực lượng mạnh nhất ở đây. Nếu như hắc và Tiểu Chiến tùy tiện đi ra ngoài, rất có thể sẽ bị nhận ra, rước lấy không ít phiền toái.

- Chúng ta đi qua muộn, không sợ bị bọn hắc đều cướp sạch bảo bối sao?

Tiểu Chiến rõ ràng vẫn là lộ ra có chút vội vàng xao động nói.

- Người không phải mới vừa nói để cho bọn hắc trước mở đường sao?

Hai mắt của Tần Phàm y nguyên nhìn về phía trước, trên mặt ngậm lấy một vòng vui vẻ nhàn nhạt nói ra, hắc so với Tiểu Chiến thì lộ ra có kiên nhẫn hơn rất nhiều. Lúc này đây bọn hắc trùng hợp đụng phải một lần đi chỉ mở ra như vậy đã là rất may mắn, ngại gì lại chờ thêm một chút.

Trên thực tế, hắc có một loại dự cảm, hắc cảm giác được lúc này đây Thượng Cổ đi chỉ cũng không có đơn giản như vậy, hơn nữa hắc còn cảm ứng được một loại khí tức nguy hiểm nương theo Thượng Cổ đi chỉ kia dần dần bay lên.

- Vậy được rồi, nghe lão đại đấy.

Thấy Tần Phàm ngăn lại, Tiểu Chiến cũng chỉ có thể nhẫn nại tiếp tục chờ tại nguyên chỗ.

Mà phảng phất giống như nghiệm chứng cách nhìn của Tần Phàm, mấy thế lực lớn ở bên sơn cốc kia, thời điểm này cũng không có người đi đầu di động, chỉ là xa xa chiếm cứ lấy một góc địa bàn, mang theo các loại thần sắc lạnh nhạt nhìn những mạo hiểm giả không kiềm nén nổi kích động kia.

Rất rõ ràng, những người này cũng là đang chờ những mạo hiểm giả xúc động kia đi làm đá dò đường.

Những thế lực này, Tần Phàm ngoại trừ biết Bạch Mông Thành Minh gia, còn có ba cái khác, đều là dùng một gã ngũ kiếp Bán Thần cầm đầu, hơn nữa xem tuổi thọ ba gã ngũ kiếp Bán Thần này đều hết sức trẻ tuổi. Từ chuyện này có thể nhìn ra, cái Thượng Cổ đi chỉ này, chỉ sợ là nói để cho các đại gia tộc dùng cho đệ tử gia tộc lịch lãm rèn luyện mà thôi.

- Có lẽ cái Thượng Cổ đi chỉ này cũng sẽ không quá lớn a?

Bởi vậy trong nội tâm Tần Phàm cũng thầm suy nghĩ nói.

Ầm ầm...

Lại một lần kịch chấn vang lên.

- Tựa hồ là một cung điện!

Lúc này hai mắt của cũng Tần Phàm ngưng tụ, hẳn chứng kiến trong sơn cốc Viễn Cổ rộng lớn kia, trong không khí có một mảng lớn kiến trúc cực lớn theo thời gian dần qua chui từ dưới đất lên mà ra, từ hình dáng bên ngoài kia mà xem, trọn vẹn kéo dài hơn mười dặm xa, quy mô cũng không tính nhỏ.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Nguyên một đám hình trụ cực lớn chèo chống lấy, những kiến trúc này từ trên mặt đất sinh trưởng trọn vẹn cao gần trăm mét. Đặc biệt là cái chủ điện kia, lồng lộng nga nga, chỉ sợ khoảng chừng trên ngàn mét, đều nhanh đạt đến độ cao của một ngọn núi rồi! Mỗi một cây trụ lớn trước Đại điện đều tỏa ra hào quang sáng chói, giống như là Cột Chống Trời, nổi thẳng Thương Khung, những người xem ở ngoài sơn cốc kia nhỏ bé như là con sâu cái kiến.

Phóng mắt nhìn đi, kim quang chói mắt một mảnh, kiến trúc hùng vĩ kia như bỗng nhiên xuất hiện ở trên mặt đất, cho người một loại cảm giác rung động không gì so sánh nổi.

Khí thế cùng quy mô như vậy, là ở Vũ Thiên đại lục chưa từng có bá kiến qua đây!

Ở phía trước nhất của cung điện đằng kia, là hướng về phía bên Tần Phàm này, cửa chính khu kiến trúc cực lớn tựa như là ở đó đợi mở ra. Cái môn hộ kia màu đỏ thẫm cực lớn, giống như là hai cự hổ, cách trở lấy Thiên Địa, khí thế vô cùng bành trướng tịch cuốn mà tới.

- Lão đại, cung điện thật lớn! Quá cường đại! Thật là quá uy vũ rồi!

Thấy một màn như vậy, Tiểu Chiến lộ ra vô cùng hưng phấn, cơ hồ là muốn lập tức ở trong rừng rậm nhảy ra.

- Thời đại Thượng Cổ ở trong Tân Thế Giới này, chẳng lẽ là thời đại Thần Ma hay sao?

Trong lòng Tần Phàm đồng dạng là rất rung động, hẳn kinh ngạc ngẩng đầu nhìn phía trước, quy mô phiến di chỉ này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn, hắn không khỏi hít một hơi thật sâu mới mở lời nói ra.

1301. Chương 1311: Hồ Đầu Biên Bức. (1)

Chương 1311: Hồ Đầu Biên Bức. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ở hắn xem ra, kiến tạo cung điện như vậy, quả thực không phải là sức người có thể làm được. Quan trọng hơn nữa là, di chỉ như vậy chỉ là loại nhỏ, không đáng để cường giả chú ý.

Ở bên sơn cốc kia.

- Cái Thượng Cổ di chỉ này rốt cục cũng mở ra! Kiến trúc thật to lớn! Khí thế thật bàng bạc!

Mọi người vào lúc đó rõ ràng cũng bắt đầu lộ ra càng thêm hưng phấn, không ít người thậm chí đã âm thầm chuẩn bị, muốn một hồi dùng tốc độ nhanh nhất xông đi vào.

- Đúng vậy, lúc này đây ta nhất định phải cướp được thứ tốt, ta đã định trệ ở tam kiếp Bán Thần vài chục năm rồi, có thể đột phá hay không phải xem cơ duyên lúc này đây rồi.

Rất nhiều người đều lòng mang chờ mong.

- Lúc này đây tuy quy mô di chỉ chưa tính là cỡ lớn, nhiều nhất chỉ là cỡ trung, nhưng cho ta cảm giác tựa hồ có khí tức Viễn Cổ rất minh mông, chưa hẳn không có thứ tốt!

Mà một ít mạo hiểm giả có kinh nghiệm thì là mặt lộ vẻ vui mừng. Phải biết rằng, lúc này đây bởi vì dự đoán kích thước di chỉ không lớn, trình diện mạnh nhất mới chỉ là ngũ kiếp Bán Thần, bọn hắn sẽ có thêm rất nhiều cơ hội.

Tòa cung điện Viễn Cổ này vừa xuất thế, làm cho bảy người ở phía xa triệt để sôi trào. Đặc biệt là một ít người cho tới bây giờ chưa có tiến vào qua di tích Viễn Cổ, chứng kiến cung điện khí thế bàng bạc mà cường đại này xuất hiện, thậm chí vẫn chưa hoàn toàn ổn định đã không thể chờ đợi được nữa hướng về chỗ cửa lớn kia phóng đi.

Kết quả có thể đoán được, một ít người bởi vì quá vội vã tiến vào cung điện, cuối cùng nhất đều không có cơ hội tiến vào trong đó.

Trước khi cung điện ở đằng kia chưa hoàn toàn ổn định, có một màn hào quang bao phủ toàn bộ một mảnh di chỉ khổng lồ kia, những người này chỉ là vừa đụng phải cái quang tráo này, liền nguyên một đám thổ huyết bay xa, sau đó nặng nề rơi xuống mặt đất. Mỗi người đều lộ ra sắc mặt tái nhợt, thậm chí toàn thân cũng di động không được.

Mà những người đã từng có kinh nghiệm tiến vào Viễn Cổ di chỉ kia, lúc này trên mặt lộ ra cười lạnh, bọn hắn tự nhiên là biết rõ những Viễn Cổ di chỉ này đều là có trận pháp thời thượng cổ bảo hộ, trừ khi là đợi đến lúc chúng tự động mở ra, nếu không coi như là Thất Kiếp, Bát Kiếp Bán Thần cũng mơ tưởng tiến vào trong đó.

Càng là Thượng Cổ di chỉ cỡ lớn, trận pháp bảo hộ kia càng cường đại, nghe nói có một ít Thượng Cổ di chỉ siêu cấp, Cửu Kiếp Bán Thần cũng khó có thể rung chuyển nửa phần!

Những bí mật này, Tần Phàm lại là không được biết.

Thính lực của hắn kinh người, tuy lúc này hắn và Tiểu Chiến lẫn ở rất xa. Nhưng hắn có thể nghe được một ít nghị luận của những người ở xa xa kia. Khi hắn nghe cung điện thật lớn này gần kề chỉ là Thượng Cổ di chỉ cỡ trung, trên mặt hắn không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ.

- Xem ra Viễn Cổ thời đại trong Tân Thế Giới này nếu so với Vũ Thiên đại lục thì cường đại hơn rất nhiều.

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm phỏng đoán, hắn ở Vũ Thiên đại lục cũng đi qua một ít di chỉ, thí dụ như Đao Vương Mộ, nhưng lúc này hắn cảm thấy Đao Vương mộ thập phần to lớn kia, so sánh với tòa cung điện trước mắt này, lại lộ ra xa xa không bằng rồi.

Trên thực tế, theo thực lực của hắn tăng lên, hắn cảm giác vị Đao Vương trong Đao Vương mộ kia, tựa hồ cũng không có cường đại như hắn ban đầu cảm thấy như vậy rồi, hắn đoán chừng thực lực người kia có lẽ chỉ là Bán Thần.

Mà người kiến tạo tòa cung điện trước mắt này, hắn tin tưởng Bán Thần cường giả cũng khó có thể kiến tạo ra được.

Nhìn xem những cây trụ lớn cao vút trong mây kia, trong mơ hồ Tần Phàm tựa hồ chứng kiến có một ít cự nhân, thân ấy trăm trượng ngật đứng ở trong đó. Bọn hắn lực đạt ngàn vạn cân, có thể lực phá núi sông, có thể tay nâng cự thạch.

Long long long...

Ngay thời điểm Tần Phàm tinh thần hoảng hốt tâm đó, hai tấm môn hộ ở trước tòa cung điện cự đại kia vào lúc này rốt cục âm âm mở ra, màn hào quang Kim Sắc vốn là bảo vệ lấy một tòa đại điện kia cũng bắt đầu thời gian dần qua tán đi.

Đại môn mở ra, một thông đạo tản ra ánh sáng nhạt xuất hiện, thẳng tắp đi thông vào chỗ sâu thẳm. Ở lối đi kia phóng mắt nhìn tới, lại chỉ có thể nhìn thấy sương mù dày đặc che chắn, nhìn không tới bất kỳ vật gì trong đại điện.

- Đại môn đã mở ra rồi! Xong!

Chúng kiến đại môn kia đã mở ra, rốt cục lại có một nhóm lớn người nhện không được, ngoại trừ người mấy thế lực lớn kia, những mạo hiểm giả khác đã có hơn một nửa vào lúc đó hướng về thông đạo tản ra ánh sáng nhạt kia chen chúc mà đi.

Cái miệng sơn cốc kia vốn là đầy ắp người, chỉ là một lát liền trống ra một mảng lớn.

Mà Tiểu Chiến ở bên cạnh Tần Phàm, vào lúc này đồng dạng cũng rất kích động, nhưng bị Tần Phàm gắt gao đè lại. hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ nhìn về phía cửa sơn cốc kia, mấy thế lực lớn của bọn người Minh Hiến còn không có người nào khởi hành.

Hắn có dự cảm, cái đại điện này sẽ không dễ dàng tiến vào như vậy.

- Ah...

Quả nhiên, đã qua không lâu, tựa hồ giống như là gặp phải sự tình vô cùng hoảng sợ gì đó, từng đợt tiếng kêu thảm thiết thê lương bắt đầu từ trong kiến trúc kia truyền ra, ầm ầm có thể chứng kiến trận trận huyết quang phóng lên trời.

Không cần nhìn cũng biết rõ trong đám mạo hiểm giả vừa rồi xông đi vào kia, có không ít người đã chết thảm ở trong đó rồi.

Thẳng đến đã qua hơn nửa khắc, tiếng kêu thảm thiết từ bên trong truyền ra mới dần dần ít đi. Lúc này những người của bốn thế lực lớn kia mới bắt đầu không nhanh không chậm kết đội đi vào cửa đại điện, thoáng qua tầm đó ngoại trừ Tần Phàm cùng Tiểu Chiến, tất cả mọi người đều đã tiến nhập vào trong đó rồi, chỗ miệng sơn cốc đã trống rỗng một mảnh.

Mà theo đám người của tứ đại gia tộc vừa rồi đi vào kia, tiếng kêu thảm thiết trở nên càng ít hơn nữa, ngược lại có thể nghe được trận trận thanh âm ngao ngao kêu thảm của quái thú gầm rú.

- Tiểu Chiến, chúng ta cũng vào đi thôi.

Kiên trì đến lúc này, Tần Phàm mới thả Tiểu Chiến ra, chậm rãi đứng lên nói, lộ ra không chút hoang mang.

- Lão đại, nhanh lên.

Tiểu Chiến thấy Tần Phàm rốt cục cũng thả nó, lúc này gấp không chịu nổi xông về phía trước.

Tần Phàm cũng cười đuổi kịp.

Kỳ thật khu kiến trúc này trọn vẹn kéo dài hơn vài chục dặm, hắn biết rõ bên trong khẳng định cũng là rất lớn. Nếu như không có vận khí, cho dù là đi vào mau hơn nữa cũng không có tác dụng gì, bởi vì cho dù mau hơn nữa cũng không thể nào là tìm hết từng nơi hẻo lánh, ngược lại là giống như những người vừa rồi kia, làm quỷ mở đường không công.

Trái lại chỉ cần vận khí tốt, đi vào cuối cùng, nhưng lại có thể ở một nơi hẻo lánh nào đó tìm được bảo bối.

Tần Phàm đối với vận khí của mình cũng không biết bao nhiêu, nhưng hắn đối với ngũ giác nhạy cảm của mình lại rất có tự tin, dùng Linh Hồn Lực của hắn cho dù là so sánh với ngũ kiếp Bán Thần cũng không chút thua kém, tỷ lệ phát hiện bảo bối nhất định so với những người khác lớn hơn rất nhiều.

1302. Chương 1312: Hồ Đầu Biên Bức. (2)

Chương 1312: Hồ Đầu Biên Bức. (2)

Xuyên qua thông đạo ánh sáng nhạt này, tiến vào đến trong đại điện, Tần Phàm lập tức cảm nhận được trong đó so với bên ngoài thì râm mát hơn không ít, phảng phất như bỗng nhiên từ mùa hạ đi vào cuối thu, nhưng hết lần này tới lần khác kim quang bốn phía ở trong cái đại điện này lại sáng trưng, cho người một loại cảm giác ảm áp, để cho người cảm giác rất là quý dị.

Đi vào bên trong đại điện, Tần Phàm có thể phát hiện trên mặt đất có không ít thi thể nhân loại vừa rồi xông vào trước chết đi kia.

Mà vị trí đại sảnh này của bọn hắn, ở trong đó có không ít bích hoạ cùng phù điêu phức tạp mà đẹp đẽ quý giá, thượng diện còn tản ra trận trận lực lượng cấm chế, kim quang chói mắt, ngược lại đối với đồ án kia nhìn thấy cũng không quá rõ, chỉ là mơ hồ chứng kiến điều khắc hình ảnh nhân vật hay động vật đều là thập phần to lớn.

- Những vách tường này, nhìn xem liền để cho ta cảm giác được choáng váng đầu.

Lúc này Tiểu Chiến lắc đầu nói ra:

- Lão đại, đi nhanh đi, cái đại sảnh này không có gì hay để xem, bên kia có rất nhiều gian phòng, chúng ta đi nhìn xem.

- Được rồi, chúng ta đi.

Tần Phàm ở trên những bích hoạ kia quan sát một hồi, nhưng cũng không phát hiện kì quái gì, liền nói ra.

Bất quá thời điểm hắn vừa mới quay người, một đạo bóng đen bỗng nhiên bay vút mà qua, tốc độ kia cực nhanh, chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh đánh úp lại, khí tức hung ác âm lãnh liền mang tất cả mà tới.

- Coi chừng!

Sắc mặt của Tần Phàm hơi đổi, sau đó vội vàng một quyền hướng về giữa không trung oanh ra.

Oanh!

Nắm đấm xen lẫn khí lực cường hoành ở trên không trung cùng bóng đen kia đột nhiên chạm vào nhau.

- Huyết nhục cứng rắn như vậy?

Tần Phàm cảm giác được một quyền này của mình là đánh vào trên huyết nhục, nhưng mà ngược lại là quả đấm của hắn cảm giác được phản lực cực lớn, làm cho hắn ầm ầm run lên.

- Tê...

Mà cái bóng đen kia thì phát ra một tiếng thét lên, bay ngược mà đi, trên người ngay cả một chút máu cũng không có rơi ra.

Tần Phàm tập trung nhìn vào, hắn có thể phát hiện bóng đen này ước chừng chỉ bằng quả bóng đá, có cánh màu đen, có chút giống con dơi, nhưng lại có đầu lâu tựa như lão hổ, hàm răng vô cùng sắc bén, con mắt màu đỏ tươi lộ ra cực kỳ đáng sợ.

- Rống tê...

Hổ Đầu Biên Bức này bị một quyền cường hoành của Tần Phàm đánh trúng, nhưng giống như là hoàn toàn không có bị thương, sau khi rút lui một khoảng cách liền lập tức lần nữa hổ phốc mà đến, lúc này đây lộ ra càng thêm hung tàn, mở ra miệng khổng lồ, huyết tinh chi khí bên trong vô cùng nồng đậm.

- Muốn chết!

Lúc này toàn thân Tiểu Chiến run lên, hóa thành hình người lớn nhỏ, một cây gai nhọn Tử Kim sắc vô cùng âm lãnh, đợi thời điểm Hổ Đầu Biên Bức kia bổ nhào vào trước mặt lần nữa, một đạo lưu quang màu tím liền bắn ra.

Vèo!

Tốc độ của Hổ Đầu Biên Bức cực nhanh, nhưng tốc độ gai nhọn màu tím này của Tiểu Chiến càng nhanh hơn nữa! Người phía trước vừa mới muốn mở miệng khổng lồ ra cắn Tần Phàm, gai nhọn màu tím kia đã hóa thành một đạo lưu quang bắn vào cổ họng của nó, lúc này đây rốt cục máu tươi văng khắp nơi, trùng trùng điệp điệp ngã rơi trên mặt đất.

- Xem ra là chết rồi.

Tần Phàm nhìn thoáng qua Hồ Đầu Biên Bức rơi trên mặt đất kia, mở lời nói ra. Hiện tại một cây Tử Kim gai nhọn của Tiểu Chiến đủ sức để giết chết một gã tam kiếp Bán Thần, so với một chiêu toàn lực ở trạng thái bình thường của Tần Phàm còn mạnh hơn.

- Dám đánh lên Tiểu Chiến đại gia ta, nó cái này là muốn chết!

Tiểu Chiến đắc ý nói.

- Xem ra vừa rồi có lẽ là những quái vật này giết chết mấy người kia a.

Tần Phàm hướng về những thi thể trong đại sảnh kia nhìn nhìn, còn phát hiện một ít chân tay đã bị cụt của Hồ Đầu Biên Bức, bất quá đại bộ phận thi thể có lẽ bị cho rằng tài liệu thu thập đi rồi, cho nên vừa rồi hắn không có lưu ý.

Hắn cầm lấy đầu Hồ Đầu Biên Bức chết đi kia nhìn thoáng qua, cũng bỏ vào Trữ Vật Giới Chỉ. Hắn quan sát qua quái vật kia, tâm huyết thiên lạnh, không có Yêu Tinh Hạch, nhưng ở trong đầu nó lại có một ít chất lỏng đặc thù, ẩn chứa năng lượng cực lớn, đáng giá nghiên cứu một phen.

Thu thập thoáng một phát, Tần Phàm ở dưới sự dẫn dắt của Tiểu Chiến hướng về một cái lối đi trong đó đi đến. Đương nhiên, cụ thể đi đường nào vẫn là hắn quyết định, hắn chỉ là để cho Tiểu Chiến đi ở phía trước mà thôi.

Dọc theo con đường này, hắn đều dùng ngũ giác nhạy cảm cảm ứng đến, ngoại trừ cảm ứng bảo vật, còn có các loại nguy hiểm.

Lúc này, ở chỗ sâu trong đại điện đằng kia còn y nguyên thường xuyên có các loại tiếng kêu thảm thiết truyền ra, xem ra không chỉ là chỗ đại sảnh này có quái vật, trong những căn phòng kia đồng dạng cũng cất dấu không ít, không thể không phòng.

Bởi vì bọn họ tới hơi trễ, không ít gian phòng phía trước đã bị người mở qua, thẳng đến ở dưới chỉ thị của Tần Phàm đổi qua một cái Thiên Điện, rốt cục cũng phát hiện một gian phòng nhìn như còn không có bị mở ra qua.

- Lão đại, ở đây còn có gian phòng không có người đến qua.

Cái này làm cho Tiểu Chiến đi ở phía trước không khỏi hưng phấn gọi to.

Tìm hồi lâu, thật vất vả phát hiện một gian phòng còn không có bị mở ra, Tiểu Chiến tự nhiên là kích động vạn phần, không đợi Tần Phàm chạy đến đã ý định trực tiếp phá khai cửa phòng kia.

- Tiểu Chiến, đừng xúc động, coi chừng có cơ quan trận pháp!

Tần Phàm vội vàng bước nhanh vọt tới ngăn trở nó, dọc theo con đường này hắn trông thấy có không ít thi thể đã bị chết ở trước những cửa phòng kia, chỉ sợ cái cửa phòng này cũng không có dễ dàng mở ra như vậy.

- Trận pháp cơ quan?

Đầu của Tiểu Chiến đã không sai biệt lắm đụng lên cửa, nghe được Tần Phàm cảnh cáo, nó không khỏi sợ tới mức cổ có chút co rút lại. Tuy nó làm việc không quá cẩn đầu óc, nhưng biết rõ lão đại của mình nói nhất định là đúng.

- Ân.

Tần Phàm có chút một cảm ứng, có thể cảm giác được trên cửa đá có một loại chấn động đặc thù, hắn có chút suy tư, sau đó từ trong Trữ Vật Giới Chỉ lấy ra một thanh trường đao.

Sau đó hắn chậm rãi đem trường đao này chém về phía trên cửa đá kia.

Răng rắc!”

Chỉ thấy trường đao kia mới vừa vận dụng phải cửa đá, sau đó liền trông thấy cửa đá kia phẳng phất giống như là sống dậy, thượng diện như là hồ nước gợn sóng nhộn nhạo lấy, hơn nữa còn có thể cảm giác được bên trong cửa đá kia phát ra một loại lực lôi kéo cực lớn, mạnh mẽ đem trường đao kia hút vào bên trong cửa đá.

Một tiếng vang giòn giòn già già truyền đến, ngay sau đó dĩ nhiên là chứng kiến thanh trường đao phẩm chất coi như không tệ kia bị quấy trở thành nát bấy, hóa thành một đồng thiết phần bay lả tả khắp nơi.

- Trận pháp cơ quan thật inh âm tàn, hơn nữa uy lực này thập phần cường đại!

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi là âm thầm hít một hơi khí lạnh nói ra. Rất rõ ràng đây là có người đem trận pháp inh dung nhập đến bên trong cửa đá này, nếu như tùy tiện dùng tay đẩy ra, nói không chừng bàn tay sẽ lập tức bị quấy toái.

1303. Chương 1313: Thần Kim.

Chương 1313: Thần kim.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Gia hỏa chế tạo trận pháp này thật sự là ác độc, thiếu chút nữa hại chết Tiểu Chiến đại gia ta rồi...

Lúc này Tiểu Chiến càng là lòng còn sợ hãi, may mắn vừa rồi hắn nghe được Tần Phàm cảnh cáo nên có lại kịp thời, nếu không hiện tại chỉ sợ đã là đầu thân khác biệt rồi.

- Lão đại, ta nói nhân loại các người làm sao lại có nhiều mưu kế ác độc thế kia, yêu thú chúng ta là không đùa nghịch nhiều thủ đoạn như vậy. Bây giờ chúng ta phải làm sao mới có thể mở cái cửa này ra?

Sau đó nó lại bất mãn lầu bầu nói ra.

- Đây chính là nguyên nhân vì cái gì yêu thú các người cuối cùng vẫn là muốn hóa thân thành người, về sau còn có rất nhiều thứ người phải hảo hảo học tập, nếu không sẽ không cách nào sống ở thế giới này được.

Tần Phàm bất đắc dĩ cười khổ nói.

Hắn ở kiếp trước đã biết rõ một trong những bất đồng lớn nhất của người và động vật là nhân loại có thể sử dụng công cụ, trận pháp này coi như là công cụ. Coi như là ở thế giới này, nhân loại cùng yêu thú đều đồng dạng thực lực cường đại, nhưng nói cho cùng, trí tuệ mới là nguyên nhân chủ yếu để nhân loại xưng bá.

Lúc Tần Phàm ở Vũ Thiên đại lục đối với trận pháp cũng có được hiểu rõ nhất định, sau khi lần nữa cảm ứng cửa đá kia thoáng một phát, phát hiện trận pháp này lộ ra có chút phức tạp, bất quá may mắn trải qua tuế nguyệt ăn mòn. Gần kề chỉ có thể phát động mấy lần mà thôi.

- Tốt rồi, có thể tiến vào.

Lăng phí mấy món vũ khí, rốt cục cũng triệt để giải quyết trận pháp này, lại cẩn thận cảm ứng một phen, Tần Phàm mới mỉm cười nói.

Nghe vậy, Tiểu Chiến liền lập tức nhảy lên mà vào.

Mà lúc Tần Phàm sắp tiến vào, ở trong đôi mắt bỗng nhiên hiện lên một đạo ánh sáng lạnh, sau đó sắc mặt mới không biến đi vào theo.

- Lão đại, mau tới, nơi này có rất nhiều Thần Tinh! Chúng ta muốn phát đạt! Ta muốn ăn rất nhiều đồ vật ăn ngon. Lần trước ở Hoàng Hôn Thành vốn có rất nhiều thứ ta muốn ăn, nhưng trông thấy lão đại người nghèo như vậy, ta mới không có ý tứ nói. Đã có tiền, ta phải đi về ăn nhiều một bữa!

Tiếp theo trong nháy mắt, bên trong truyền đến tiếng kêu thập phần hưng phấn của Tiểu Chiến.

Tần Phàm một mắt nhìn đi, hắn có thể chứng kiến trong phòng có ba cái rương lớn, mà Tiểu Chiến mở ra một cái rương, vậy mà tất cả đều là tiền lưu thông trong Tân Thế Giới... Thần Tinh, hơn nữa còn là Hồng Thần Tinh!

- Khá lắm, lúc này đây đáng giá.

Trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi có chút nóng rực.

Phải biết rằng trong khoảng thời gian này bọn hắc là ăn đã đủ khổ khi không có tiền rồi. Đặc biệt là thời điểm ở Hoàng Hôn Thành, còn kém chút nữa bởi vì không có Thần Tinh mà ngủ ngoài trời. Cuối cùng cơ hồ là dốc hết đan dược trên người mới thật không dễ dàng đổi được hơn một ngàn Thần Tinh, rất nhiều thứ bọn hắc căn bản là mua không nổi, thậm chí là ăn không nổi. Phải biết rằng ở Tân Thế Giới này có không ít mỹ thực, nhưng đều là giá cả vô cùng đắt đỏ.

Cái ruộng này rất lớn, nhìn ra số lượng Hồng Thần Tinh chứa ở trong này ít nhất cũng phải đạt tới hơn một ngàn khối, một khối Hồng Thần Tinh giá trị 100 Thần Tinh phổ thông, nói cách khác ở đây trọn vẹn giá trị hơn mười vạn Thần Tinh, có thể nói là cực phú!

- Ai nha, chuyện gì xảy ra?

Bất quá cũng vào lúc này, Tiểu Chiến cầm lấy một viên Hồng Thần Tinh muốn nhìn một chút, nhưng đột nhiên như là bị nắm cổ, thanh âm hưng phấn im bặt mà dừng.

- Làm sao vậy?

Chứng kiến thần sắc của Tiểu Chiến có biến, Tần Phàm không khỏi hỏi.

- Lão đại, người nhìn xem, những Thần Tinh này hình như là nát bấy rồi...

Trên mặt Tiểu Chiến vô cùng đau lòng nói.

- Nát?

Tần Phàm nao nao, vội vàng đi tới lấy lên một viên Thần Tinh nhìn xem, quả nhiên vừa mới đụng phải những Thần Tinh này liền phát hiện chúng toàn bộ hóa thành nát bấy, trên tay hắc còn dính bột phấn sáng lóng lánh.

- Thật sự nát.

Tần Phàm nhướng mày, sau đó hắc lại đi đến trước cái ruộng lớn thứ hai, một chưởng mở cái nắp ruộng hòm này ra.

Lúc này đây, bên trong lộ ra một cái ruộng Thần Tinh màu tím, những Tử Thần Tinh này một khối giá trị 100 Hồng Thần Tinh, cũng chính là tương đương một vạn Thần Tinh phổ thông, cái ruộng này tuy so với cái thứ nhất ít đi một chút, nhưng nhìn ra Thần Tinh bên trong cũng có trên trăm khối, giá trị cũng phải trăm vạn Thần Tinh phổ thông!

Bất quá rất đáng tiếc, Tần Phàm thò tay chụp tới, những Thần Tinh này cũng toàn bộ nát bấy rồi.

- Hắc là thời gian trôi qua quá lâu, cho nên những Thần Tinh này đều bị tuế nguyệt ăn mòn rồi.

Tần Phàm cũng có chút ít thất vọng nói.

- Thật là xui xẻo, cao hứng hụt một hồi rồi.

Sắc mặt của Tiểu Chiến càng là lập tức trở nên như tro tàn, phảng phất như cảm giác được mỹ thực bên miệng không cánh mà bay.

- Đừng nản chí, không phải còn có một ruộng hòm sao?

Tần Phàm an ủi nó nói ra.

Bất quá kỳ thật trong lòng của hắc cũng đã không có ngọn nguồn, xem ra gian phòng này là mật thất gửi Thần Tinh, bởi vì hai cái ruộng Hồng Thần Tinh cùng Tử Thần Tinh trước đều nát, đồng dạng trải qua tuế nguyệt lâu dài như vậy, hắc là không có Thần Tinh khác có thể còn nguyên vẹn rồi.

Mang theo chút chờ mong cuối cùng, hắc đi ra phía trước, đem cái ruộng hòm cuối cùng nhỏ nhất kia mở ra.

Ông...

Thời điểm mở ra cái rương này, tựa hồ có thể cảm giác được không gian có một loại chấn động đặc thù phát ra, sau đó phát hiện trong cái rương này còn có hào quang tương đối chói mắt ở trong đó phát ra, ánh sáng mãnh liệt để cho người thậm chí không thể nhìn thẳng.

-Ồ? Đây là cái gì?

Mở rương hòm ra, Tần Phàm nhìn chăm chú vào trong đó, liền trông thấy bên trong cái rương này chỉ có mười khóa Kim Sắc hình tròn lớn cỡ nắm tay, có chút giống Hoàng Kim, nhưng rõ ràng cho thấy các phương diện tỉ lệ, cảm giác so với Hoàng Kim thì cao cấp hơn rất nhiều.

Thò tay cầm lấy một khóa, trong nội tâm của hắn lập tức cả kinh, thiếu chút nữa là rời tay, một khóa Thạch Đầu cũng chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay này, vậy mà sức nặng khoảng chừng ngàn cân trở lên, lộ ra vô cùng kinh người, nếu như không phải hắn có thần lực ủng hộ, thì căn bản là cầm không nổi.

Tinh tế cầm cái Thạch Đầu biểu hiện ra như Hoàng Kim này quan sát một chút, có thể trông thấy thượng diện có đường vân điêu khắc huyền bí, lại cảm ứng một chút, bên trong những Thạch Đầu này còn có năng lượng bành trướng bắt đầu khởi động.

- Lão đại, cuối cùng là vật gì? Dĩ nhiên là không có nát bấy, bất quá thật đúng là nặng ah!

Tiểu Chiến ghé vào bên trên rương hòm kia, muốn dùng hai cái móng vuốt cầm lấy một khóa Hoàng Kim Thạch Đầu xem xét, nhưng cũng không có thành công.

Tần Phàm tự nhiên cũng không nhận biết thứ này.

- Thần kim! Dĩ nhiên là Thần kim! Ta dĩ nhiên là tìm được Thần kim rồi!

Mà cũng vào lúc này, ở bên ngoài mật thất, bỗng nhiên truyền đến một tiếng kêu hưng phấn dè dặt.

1304. Chương 1314: Yêu Tinh Hạch Nát Bấy. (1)

Chương 1314: Yêu Tinh Hạch nát bấy. (1)

Tần Phàm nhìn lại, liền trông thấy có một người xuất hiện ở trước cửa phòng, người này yên lặng chứng kiến Hoàng Kim Thạch Đầu trong tay hắn, hai mắt tỏa sáng.

- Rất cảm tạ người nói cho ta biết danh tự thứ này, bất quá cái này là của chúng ta, mà không phải người tìm được đấy.

Tần Phàm liếc nhìn người nọ, trong miệng nhàn nhạt nói, sau đó dùng ý định đem cả cái rương này bỏ vào trong Trữ Vật Giới Chỉ.

- Ha ha, ta nói cái Thần kim này là của ta, chính là của ta đấy! Người một Cửu cấp Võ Thánh nho nhỏ cũng dám cùng ta tranh giành? Buông Thần kim cũng đem Trữ Vật Giới Chỉ trên người của người toàn bộ giao ra đây, ta có thể tha cho người một mạng!

Trên mặt người nọ lộ ra vui vẻ dữ tợn, vẻ tham lam ở trong hai tròng mắt không ngừng hiện lên.

Tần Phàm cùng Tiểu Chiến rất nhanh liếc nhau một cái.

Vèo... oanh!

Tiếp theo trong nháy mắt, một người một thú đồng thời ra tay.

Sau một lát.

- Hừ, một tam kiếp Bán Thần nho nhỏ cũng dám đánh chủ ý tới ta cùng lão đại! Tự tìm đường chết!

Thu hồi ba cái rương, Tần Phàm cùng Tiểu Chiến đạp trên thi thể người này chạy ra khỏi gian phòng, cũng rất nhanh hướng về một cái phòng khác phóng đi.

Bây giờ Tần Phàm đang ở dưới trạng thái bình thường, thực lực có thể đơn giản đả bại nhị kiếp Bán Thần, thậm chí cũng có thể cùng tam kiếp Bán Thần liều một cái không chia trên dưới. Mà gai nhọn của Tiểu Chiến, uy lực cường đại, phòng ngự của tam kiếp Bán Thần đồng dạng ngăn cản không nổi.

Nếu một người một thú liên thủ, thực lực có thể đủ đối chiến tứ kiếp Bán Thần!

Tam kiếp Bán Thần chi cảnh, hơn nữa vẫn là ở dưới tình huống chủ quan, căn bản không có khả năng gánh vác được bọn hắn hợp lực công kích. Cho dù hắn chống đỡ được Ngũ Hành Phá Thương Quyền của Tần Phàm, cũng ngăn không được đoạt mệnh châm của Tiểu Chiến.

Vừa rồi tam kiếp Bán Thần quyết định đánh cướp Thần kim kia chính là chết như vậy, bị một châm của Tiểu Chiến dính vào trong cửa, chết không nhắm mắt.

Tuy tạm thời còn không biết cái thần kim này đến tột cùng có chỗ lợi gì, nhưng trông thấy tam kiếp Bán Thần cũng động dung như thế, Tần Phàm liền có thể suy đoán ra đây có lẽ so với Tử Thần Tinh càng thêm trân quý. Huống chi một khối thần kim này nặng tới ngàn cân, hơn nữa ẩn chứa năng lượng cực lớn, cộng thêm cùng Thần Tinh phóng cùng một chỗ, người sáng suốt liếc mắt liền có thể nhìn ra nó bất phàm.

Về phần hai cái rương mảnh vỡ Thần Tinh kia, Tần Phàm cũng không có lãng phí, có thể lấy về hảo hảo nghiên cứu thoáng một phát, nói không chừng sẽ có tác dụng khác, dù sao cái kia vốn là giá trị trăm vạn Thần Tinh trở lên, cứ như vậy vứt bỏ thật là đáng tiếc.

Dù sao Đan Vũ Thần Đỉnh hóa thành trữ vật không gian thật lớn, cũng không cần sợ không có chỗ gửi.

- Lão đại, hiện tại chúng ta đi con đường nào?

Ra khỏi gian phòng đầu tiên, lại chuyển qua một chỗ ngoặt liền phát hiện một thông đạo có hai cái phân nhánh, Tiểu Chiến hướng Tần Phàm dò hỏi. Trải qua nguy hiểm cùng thu hoạch vừa rồi, hiện tại nó đối với Tần Phàm càng là nói gì nghe nấy.

- Bên trái đi.

Tần Phàm cảm ứng một chút liền làm ra phán đoán, bởi vì hắn có thể cảm giác được năng lượng bên trái bắt đầu khởi động thấp phần nồng đậm, hơn nữa tương đối mà nói khí tức nguy hiểm cũng lộ ra tương đối nhỏ yếu hơn rất nhiều.

Trên thực tế, lúc này ở trong đại điện Thượng Cổ di chỉ, khắp nơi đều có người liên tục khởi động, dù sao từ lúc mới bắt đầu là có hơn ngàn người tràn vào, tuy có chết đi một ít người, nhưng mà cũng còn có hơn mấy trăm.

Mà có ít địa phương bày người dày đặc càng là một mảnh hỗn loạn, nhìn ra được trong đại điện này hoàn toàn chính xác có không ít thứ tốt. Thường thường sẽ nghe được có tiếng kêu hưng phấn. Đồng thời bảo vật xuất hiện cũng sẽ rước lấy không ít người tranh đoạt, khắp nơi đều có thể cảm ứng được có người đang đánh nhau, tranh đoạt thậm chí không ngừng chảy máu, hô bằng hữu gọi minh hữu, cả đàn cả lũ. Một ít đại gia tộc càng là trực tiếp phong tỏa một phương.

Cuối cùng khắp nơi máu chảy thành sông, những người này vẫn là chết đi càng nhiều.

Cũng may mắn diện tích cái cổ điện này thật lớn, khắp nơi đều là thông đạo chằng chịt, Tần Phàm không thích cùng những người kia tranh chấp, đều là cùng Tiểu Chiến hướng về phương hướng ít người chạy đi. Tuy bảo vật trong cổ điện này không ít, nhưng hắn cũng không tham lam, biết rõ năng lực của mình có hạn. Cho nên chỉ là hướng về mấy chỗ vắng vẻ, tranh thủ một chút lợi ích mà thôi. Về phần sẽ được cái gì, vẫn là phải nhìn vận khí.

- Lão đại, cuối cái thông đạo này ta cảm giác được có một loại khí tức đặc thù chấn động...

Lại vượt qua một chỗ ngoặt, cái mũi heo của Tiểu Chiến hơi nhú, bỗng nhiên là ý động nói.

- Ô? Chỗ đó quả nhiên là có chút khác thường, người cũng cảm thấy?

Tần Phàm không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, bởi vì lực cảm ứng của Tiểu Chiến gần đây không bằng hắn, nhưng lúc này đây tựa hồ so với hắn còn muốn sớm phát hiện một ít.

- Phải, cái loại khí tức này... ta giống như rất ưa thích, có lẽ sẽ có vật hữu dụng đối với ta!

Tiểu Chiến một cước hung hăng đạp trên mặt đất, sau khi rơi xuống mặt đất, cái mũi nhún lại, sau đó khẳng định gật gật đầu nói ra.

- Đi, chúng ta đi qua xem.

Tần Phàm cười cười nói ra, hẳn cũng hi vọng tìm được chút ít vật hữu dụng đối với Tiểu Chiến, dù sao tiểu gia hỏa này đi theo mình tiến đến còn không tìm được chỗ tốt gì, vừa rồi bữa tiệc lớn đến bên miệng cũng bị mất.

Một lát sau, bọn hắn ở cuối cùng thông đạo phát hiện một cánh cửa đá.

Bởi vì cảm ứng được sau cánh cửa đá có đồ vật mình muốn, Tiểu Chiến vội vã đuổi tới, muốn lập tức phá cửa mà vào. Bất quá nghĩ đến giáo huấn vừa rồi, liền ngạnh sanh ngừng thân thể lại. Sau đó hồi thẩm nhìn về phía Tần Phàm.

- Lần này cửa đá tựa hồ không có trận pháp cơ quan, chỉ đơn thuần là có phong ấn.

Tần Phàm cảm ứng thoáng một phát nói ra:

- Cái phong ấn này cần lực lượng cường đại mới có thể phá vỡ, bất quá trải qua tuế nguyệt lâu như vậy có lẽ cũng có chỗ buông lỏng rồi, chúng ta liên thủ thử xem.

- Ân, ta cùng lão đại liên thủ, tam kiếp Bán Thần không chịu nổi một kích, ngay cả tứ kiếp Bán Thần cũng đỡ không nổi! Một cánh cửa đá nho nhỏ tính toán cái gì!

Tiểu Chiến ngạo nghễ nói ra.

- Đến đây đi.

Tần Phàm chỉ là cười khở, hẳn cũng không có tự cho là đúng như Tiểu Chiến vậy, trên thực tế, trong lòng của hắn đối với thực lực của mình vẫn là thập phần rõ ràng, ở dưới trạng thái bình thường, dù cho liên hợp Tiểu Chiến cũng căn bản không thể nào là đối thủ của tứ kiếp Bán Thần, chỉ có kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước mới có liều mạng.

Tam kiếp Bán Thần cùng tứ kiếp Bán Thần, kém một kiếp, nhưng thực lực lại kém rất lớn, chênh lệch so với giữa tam kiếp Bán Thần cùng nhị kiếp Bán Thần càng lớn.

Hít sâu một hơi, sau đó hắn hiển lộ ra cánh tay Kỳ Lân màu xanh lá cây, mỗi lần kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước đều ở vào trạng thái suy yếu, nhưng trạng thái bình thường lại có chút lực lượng chưa đủ, cho nên hắn phải tìm phương pháp toàn vẹn.

1305. Chương 1315: Yêu Tinh Hạch Nát Bấy. (2)

Chương 1315: Yêu Tinh Hạch nát bấy. (2) nguồn

Ở dưới trạng thái cánh tay Kỳ Lân, lực lượng nhục thể của hắn ít nhất tăng lên gấp đôi, mặc dù không có lực công kích mạnh như khi kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, nhưng mở ra phong ấn trên cửa đá này cũng đầy đủ.

Vèo... oanh!

Một cây gai Tử Kim của Tiểu Chiến ở trên cửa đá khơi dậy tầng tầng rung động, cơ hồ muốn bài trừ, sau đó nắm đầm của Tần Phàm thì xen lẫn quyền phong của Ngũ Hành Pháp Thương Quyền, hung hăng oanh kích ở trên tầng rung động kia.

Ba!

Thanh âm giống như là vỏ trứng gà vỡ tan truyền đến, sau đó Tần Phàm cảm giác được tầng phong ấn bao trùm ở trên cửa đá bắt đầu như là thủy triều thoái lui, để cho quả đấm của hắn trực tiếp lay kích trên cửa đá.

Kết...

Ở dưới nắm đấm nặng hơn mấy chục vạn cân của Tần Phàm, cửa đá đã không có phong ấn căn bản không chịu nổi, trực tiếp nứt ra khe hở tí ti như là dây leo rậm rạp chẳng chịt, chợt bị Tiểu Chiến mạnh mẽ va chạm, phá vỡ một cái động lớn xuyên đi vào!

Dọc theo cái hắc động mà Tiểu Chiến phá khai kia nhìn vào, Tần Phàm chứng kiến trong thạch thất kia vậy mà non nửa phòng đều là Yêu Tinh Hạch sáng lóng lánh! Hơn nữa nhìn cái tỉ lệ cùng năng lượng chấn động kia liền biết phẩm giai đều không thấp.

- Oa!

Tiểu Chiến chứng kiến những Yêu Tinh Hạch này, lập tức lộ ra thần sắc vô cùng hưng phấn, tiếp theo là giống như heo đói chụp mồi, cả người trực tiếp hướng về những Yêu Tinh Hạch kia đánh tới.

- Đợi một chút.

Tần Phàm vội vàng ngăn cản nó, cũng không phải bởi vì những Yêu Tinh Hạch này có nguy hiểm, mà là hắn có thể dùng để luyện chế đan dược, nếu bị Tiểu Chiến trực tiếp cắn nuốt ngược lại lộ ra có chút đáng tiếc.

Thanh âm của hắn vừa mới rơi xuống.

Ông.

Thân thể của Tiểu Chiến cũng vừa lúc rơi vào phía trên đồng lớn Yêu Tinh Hạch kia, mà ở lúc hắn chú ý xuống này, những Yêu Tinh Hạch không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng kia dĩ nhiên là mạnh mẽ hóa thành bột phấn nát bấy.

- Cái gì!

Tiểu Chiến không cam lòng mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng được lần này vậy mà giống như Thần Tinh vừa rồi, bởi vì trải qua tuế nguyệt quá dài mà hóa thành nát bấy rồi.

- Thượng Cổ thời đại của Tân Thế Giới này cách nhau quá dài rồi, rất nhiều thứ đều không thể chống lại tuế nguyệt tàn phá, có lẽ chỉ có những Thượng Cổ Linh Bảo chính thức mới có thể còn sót lại a.

Tần Phàm cũng có chút ít bất đắc dĩ thở dài nói, vì Tiểu Chiến cảm thấy tiếc hận.

- Ồ?

Nhưng mà vào lúc này, hai mắt của Tiểu Chiến bỗng nhiên sáng ngời.

Trong lòng của Tần Phàm cũng theo đó khẽ động, sau đó hắn trông thấy bên trong những Yêu Tinh Hạch vừa rồi bị Tiểu Chiến ép tới nát bấy kia, dĩ nhiên bắt đầu lộ ra yêu khí thập phần tinh thuần, ở trong đó không ngừng hiện ra đến.

- Thứ tốt!

Thấy vậy, sắc mặt Tiểu Chiến trở nên kinh hỷ, há miệng bắt đầu dốc sức liêu mạng thôn phệ.

- Hắn là những Yêu Tinh Hạch này trải qua thời gian tuế nguyệt lâu dài, cho nên trực tiếp hóa thành năng lượng tinh thuần, mặc dù có chỗ xói mòn, nhưng nhiều Yêu Tinh Hạch như vậy, gần kề chỉ là lưu lại chút ít, đối với Tiểu Chiến mà nói cũng đã là một số bổ dưỡng cường đại ah!

Trên mặt Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ, những Yêu Tinh Hạch này hóa thành yêu khí, nếu so với bản thân Yêu Tinh Hạch còn dễ dàng hấp thu hơn rất nhiều, chẳng khác gì là Thiên Địa tuế nguyệt luyện chế, thậm chí nếu so với hắn luyện đan càng thêm inh.

Đát đát đát...

Nhưng cũng vào lúc này, thần sắc của Tần Phàm lại khẽ động, hắn cảm giác được xa xa bắt đầu không ngừng có người đi đến bên này, nghe tiếng bước chân kia lại là nhân số không ít! Hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiểu Chiến đang ăn như hổ đói, nó muốn tiêu hóa hết những yêu khí này chỉ sợ còn phải mất một thời gian ngắn.

- Từ cái thông đạo này bắt đầu, cả khu vực kia đều do Mông Thành Tân gia chúng ta phong tỏa, người không có phận sự nhanh chóng ly khai, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!

Tiếp theo là thanh âm bá đạo ở một đầu khác thông đạo truyền đến.

Đầu thông đạo bên kia, lúc này có rất nhiều người đã đem gian phòng phía trước góp nhặt một lần, cuối cùng tụ tập ở trong thiên điện. Mà Thiên Điện bên trái vừa lúc có một cái lối đi, cái thông đạo này là đường phải đi qua để thông thông đạo cùng gian phòng khác.

Mà hơn mười người của Bạch Mông Thành Tân gia kia vừa vặn là phong tỏa ở đây, khí thế cường đại như là một đầu dê đập, tường đồng vách sắt, không cho bất luận kẻ nào thông qua cái thông đạo này.

- Chuyện gì xảy ra, Tân gia các người nói phong tỏa là phong tỏa sao? Bảo bối trong Thượng Cổ di chỉ này, đều là người có duyên thì được!

- Đúng đấy, Tân gia các người ý là tam đại thế lực trong Bạch Mông Thành thì có thể muốn làm gì thì làm sao?

- Sau cái thông đạo này cũng có không ít gian phòng, đây đều là cơ duyên của mọi người chúng ta, dựa vào cái gì Tân gia các người độc đắc?

- Chúng ta quyết không đồng ý, Thượng Cổ di chỉ này cũng không phải của Tân gia các người, mọi người chúng ta đều có cơ hội công bình!

- Đúng vậy, các huynh đệ, không cần phải sợ, chúng ta hợp thành một cổ, ta cũng không tin Tân gia này có thể một tay che trời!

Mà ở trước mặt những người Tân gia này, cũng có trên trăm mạo hiểm giả tụ tập, sau khi Tân gia tuyên bố muốn phong tỏa phiên thông đạo này, những mạo hiểm giả cùng nhau đuổi tới kia lập tức lộ ra tình cảm quần chúng bất mãn, âm thanh ồn ào ở thông đạo bên kia không ngừng truyền đến.

Bọn hắn thật vất vả tiến vào đến bên trong Thượng Cổ di chỉ này, biết bên kia rõ ràng cho thấy không có lợi nhất, bởi vì bên đó có rất nhiều người, hiện tại bọn hắn lui ra phía sau, nhất định là không có bao nhiêu cơ hội.

Cơ hội của bọn hắn ngay ở những gian phòng sau thông đạo kia.

Một người cầm đầu Tân gia, thân cao khoảng hai mét, toàn thân vạm vỡ, mặt mũi của hắn thô cuồng, ánh mắt kia lộ ra vô cùng bá đạo, nghe được thanh âm kháng nghị của những người trước mặt này, con người của hắn có chút ngưng tụ đảo qua trong đám người, hừ lạnh một tiếng nói:

- Hừ! Tân Vô Kỵ ta đã từng nói qua, phiên khu vực này thuộc Tân gia chúng ta là của Tân gia chúng ta, ai dám tới gần phía trước một bước, đừng trách ta ra tay ác độc vô tình!

Hắn trong lúc nói chuyện, cũng có một cổ khí thế cường đại ở trong thông đạo quanh quẩn, làm cho bên trong không khí đều trập trập gào thét xoay quanh, giống như là có một đầu Mãnh Hổ ở trên núi gào thét.

- Tuy Tân gia các người rất cường đại, nhưng Tân gia các người thật sự muốn cùng tất cả mọi người chúng ta ở đây đối nghịch sao?

Cảm giác được khí thế cường đại kia, mọi người không khỏi là mặt mang lo lắng nhao nhao lui về phía sau, nhưng vẫn có người không cam lòng nói.

- Đối nghịch liền đối nghịch, chẳng lẽ các người còn có người dám không phục hay sao? Có ai không phục không ngại đứng ra.

Tân Vô Kỵ kia chỉ là cười lạnh nói, mà người vừa rồi nói chuyện kia, tức thì bị hắn không biết dùng phương thức gì kéo đến trước mặt, dĩ nhiên là sinh sinh bóp nát yết hầu.

1306. Chương 1316: Phong Tỏa Bá Đạo.

Chương 1316: Phong tỏa bá đạo.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhìn thấy tên mạo hiểm giả vừa mới lên tiếng kia ngã xuống trong vũng máu. Vốn đám người đang âm ỉ phảng phất như bị gọi cho nước lạnh, lập tức an tĩnh không ít. Nhìn ra được, những mạo hiểm giả này đối với Tân Vô Kỵ kia thập phần kiêng kỵ.

Mà ở thông đạo bên kia.

- Bạch Mông Thành Tân gia? Thật bá đạo, lại muốn đem phiên khu vực này phong tỏa toàn bộ?

Nghe được thanh âm bá đạo kia truyền đến, Tần Phàm không khỏi nhướng mày. Hắn giương mắt hướng về một đầu thông đạo khác nhìn lại, có thể lơ mơ xem tới có bóng người.

Bởi vì Linh giác của hắn nhạy cảm, hơn nữa sau khi từ thạch thất thứ nhất kia đi ra, liền trực tiếp chạy về phía bên này thông đạo. Cho nên hắn ngược lại là tới hơi sớm hơn những người khác. Hiện tại Tân gia phong tỏa thông đạo, thông đạo bên này cũng chỉ có hắn và Tiểu Chiến mà thôi.

- Tiểu Chiến, nhanh lên.

Lúc này Tần Phàm hướng về trong thạch thất nhìn thoáng qua. Trông thấy Tiểu Chiến vẫn còn ngao ngao ăn như hổ đói, hắn không khỏi thúc giục nói ra.

Từ tác phong bá đạo của Tân gia kia xem ra, một hồi đợi Tân gia giải quyết hết những người khác, tiến đến phát hiện bọn hắn thì phiền toái. Tốt nhất là lợi dụng thời điểm Tân gia vẫn cùng mạo hiểm giả khác giằng co, bọn hắn thừa cơ vọt tới cái lối đi khác, như vậy sẽ không cùng bọn họ phát sinh tranh chấp rồi.

Trước khi tiến vào Thượng Cổ di chỉ, Tần Phàm từ trong mọi người nghị luận biết rõ, Bạch Mông Thành Tân gia này, cùng với Bạch Mông Thành Minh gia và Bạch Mông Thành Thành gia, chính là Bạch Mông Thành tam đại thế lực.

Mà lúc ở trong sơn cốc chờ đợi di chỉ mở ra, hắn còn trông thấy ba cái thế lực này riêng phần mình kết thành một đám. Hắn nhớ rõ trong đó dẫn đội Tân gia này cũng là một gã ngũ kiếp Bán Thần, đoán chừng là Tân Vô Kỵ mới vừa nói kia rồi.

Lúc ở bên ngoài, hắn là nghe được có người nói những thế lực lớn này đều thập phần bá đạo, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là như thế.

- Hừ, người khác sợ Bạch Mông Thành Tân gia các người, nhưng Tàng Thiên Long ta lại không sợ! Tân Vô Kỵ, ta biết rõ người là thiên tài trong Bạch Mông Thành, 35 tuổi đã trở thành ngũ kiếp Bán Thần, thanh danh hiển hách, nếu như người có thể tiếp được ta ba chương, ta lập tức rời đi, nhưng nếu như người không thể tiếp được, phải để cho Tàng Thiên Long ta thông qua!

Ở bên kia trong lúc giằng co, một gã ngũ kiếp Bán Thần rốt cục nhịn không được nói ra.

- Ba chương? Tốt, Tàng Thiên Long đúng không, ta biết rõ lão quỷ người cũng là ngũ kiếp Bán Thần, hơn nữa đã lưu ở cảnh giới này mười năm trở lên rồi! Người muốn tới nơi này liệu một cơ hội, ta cho người một cơ hội! Đến, ra chiêu đi!

Tân Vô Kỵ lạnh lùng liếc nhìn ngân phát lão giả kia, khí phách bước ra một bước nói.

- Tốt! Tân Vô Kỵ, đây là tỷ thí giữa ta cùng người, người là nam nhân cũng đừng có sau đó vận dụng lực lượng gia tộc đối phó ta!

Tàng Thiên Long kia còn nói thêm, sau đó liền kéo ra tư thế, Nguyên Giới chỉ lực ngưng ở bên trong một chương, như là sóng to gió lớn ngang nhiên đánh ra.

- Ha ha, chính là một Tàng Thiên Long, Tân Vô Kỵ ta cũng không đối phó được, ở đâu còn có mặt mũi nói cái gì gia tộc!

Tân Vô Kỵ ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng, sau đó nắm chặt nắm đấm, Nguyên Giới chỉ lực trầm trọng đồng dạng ngưng tụ cực hạn, như là Mãnh Hổ xuống núi, trực tiếp hướng về đối phương nghênh kích.

Bành!

Chấn vang cực lớn ở bên thông đạo kia truyền đến, thần sắc của Tần Phàm hơi kinh hãi, theo năng lượng chấn động từ trong không khí truyền đến kia xem ra, thực lực của Tân Vô Kỵ này so với Minh Hiển trước kia chặn đường hắn còn mạnh hơn một chút.

Đát đát...

Theo tiếng bước chân truyền đến, hắn có thể nghe ra được vừa rồi hai người so đấu một chiêu, kết quả là hai người đều rút lui hai bước.

- Ha ha, Tàng lão quỷ, không hổ là dừng lại ở ngũ kiếp Bán Thần mười năm, người thật có chút thực lực.

Tiếp theo trong nháy mắt là tiếng cười khí phách của Tân Vô Kỵ kia như là sấm vang cuộn cuộn truyền đến.

- Còn có hai chương!

Mà Tàng Thiên Long ở đối diện Tân Vô Kỵ lại là sắc mặt hơi có chút tái nhợt, rõ ràng cho thấy cảm giác được thực lực của đối phương có chút ngoài dự liệu của hắn. Sau đó hắn cắn răng một cái nói ra, bước chân nặng nề ở trên mặt đất đập mạnh, dùng một loại tư thái Điều Hâu chụp mỗi hướng về phía trước đánh ra một chương.

- Hừ, không cần hai chương, một hiệp này ta nhất định giải quyết ngươi.

Nhưng Tân Vô Kỵ lại trêu tức nói.

Oanh!

Thanh âm của hắn đáp xuống, là tiếng chấn nổ cực lớn lần nữa truyền lại, nương theo còn có thanh âm của cái gọi là Tàng Thiên Long kia kêu thảm thiết bay ngược, tựa hồ cực kỳ thê thảm. Đồng dạng là ngũ kiếp Bán Thần, nhưng ở chương thứ hai hắn liền bị Tân Vô Kỵ đánh bại.

- Hắc hắc, còn có ai?

Tân Vô Kỵ hướng Tàng Thiên Long kia nhìn thoáng qua, sau đó ánh mắt lại bá đạo đảo qua đám người.

Tất cả mọi người tiếp xúc đến ánh mắt người này, đều không khỏi nhao nhao cúi đầu xuống, căn bản không ai dám cùng đối mặt, đối với vấn đề kia càng là cảm như hến. Ngay cả Tàng Thiên Long là ngũ kiếp Bán Thần uy tín lâu năm cũng không địch lại Tân Vô Kỵ này, ở đây ở đâu còn có người dám lấy mạng ra thử.

- Đã không có sao? Đã không có thì cho các người thời gian ba cái hô hấp, toàn bộ biến khỏi trong phạm vi tầm mắt của chúng ta, nếu không toàn bộ giết không tha!

Thấy tất cả mọi người đã bị áp đảo, Tân Vô Kỵ kia lại lạnh lùng nói.

Tiếng nói vừa rơi, tất cả mọi người bắt đầu rất nhanh rời đi. Vừa rồi bọn hắn còn ôm một tia may mắn, ý định này đây nhiều người hướng Tân gia tạo áp lực, hiện tại kiến thức cái này Tân Vô Kỵ cường thế, không người nào dám lại lưu lại.

- Không tốt, Tiểu Chiến người xong chưa? Đừng có nuốt nữa, đi mau!

Nghe thấy sự tình bên kia đã giải quyết, nhưng Tiểu Chiến ở chỗ này thôn phệ yêu khí, Tần Phàm lại một lần nữa thúc giục nói ra. Thấy được Tân Vô Kỵ kia bá đạo, hắn cũng không muốn vào lúc đó tranh đấu cùng đối phương.

- Tại đây như thế nào còn có người!

Nhưng giống như có lẽ đã có chút không còn kịp rồi, cũng đúng vào lúc này, ở thông đạo bên kia vang lên một tiếng quát chói tai có chút kinh ngạc.

Thanh âm quát lạnh lẽo ác liệt xuyên thấu qua thông đạo, giống như là một thanh đao nhọn bắn về phía Tần Phàm.

Nương theo mà đến còn có một đạo bóng dáng bá đạo nhanh chóng lướt đến, xẹt qua một đoạn khoảng cách, đem Nguyên Giới lĩnh vực phong tỏa hết thảy cả trong thông đạo, trong thông đạo này ở trong nháy mắt phẳng phất có tiếng gió bén nhọn gào thét lên.

Lúc này Tần Phàm không dám di động nửa phần, cả người giống như là bị định lại vậy. Bởi vì hắn có một loại cảm giác, tựa hồ hắn khẽ động sẽ bị Vạn Kiếm xuyên tim, loại cảm giác đáng sợ này khiến cho hai chân của hắn chăm chú dính ngay tại chỗ.

1307. Chương 1307

Chương 1317: Tiếp ngươi một chiêu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá hắn cũng không phải là không có cơ hội đào tẩu, nếu ở thời điểm cái thanh âm kia truyền đến hắn toàn lực triển khai tốc độ thân pháp, đại khái có thể rất nhanh chạy trốn tới một cái lối đi khác. Nhưng mà hắn không có làm như vậy, bởi vì cho dù hắn đi rồi, Tiểu Chiến còn có thể ở lại trong thạch thất kia.

- Hắc hắc, tiểu tử, ngươi thật là lớn mật mà!

Bóng người bá đạo cách Tần Phàm ước chừng hơn 10m ngừng lại, trên mặt lộ ra một vòng trêu tức cười lạnh nói:

- Ta ở bên kia phong tỏa thông đạo, ngươi cũng dám vụng trộm ở chỗ này đánh cắp thành quả!

- Trước khi các ngươi còn chưa tới, ta đã ở chỗ này rồi.

Tần Phàm nói ra, hắn ngẩng đầu lên nhìn về phía nam tử bá đạo trước mắt kia, từ thanh âm của đối phương hắn có thể phân biệt ra được người này hẳn là vừa rồi hai chương đánh bại Tàng Thiên Long, Bạch Mông Thành Tân gia Tân Vô Kỵ.

Một ngũ kiếp Bán Thần!

- Ồ?

Tân Vô Kỵ đối với Tần Phàm lúc này tỉnh táo cảm giác có chút ngoài ý muốn, theo đạo lý ở trong Nguyên Giới lĩnh vực của mình, cho dù tam kiếp Bán Thần, tứ kiếp Bán Thần cũng không thể bảo trì thông dong như vậy, còn đối phương thậm chí không phải Bán Thần cường giả.

- Có ý tứ, gần kề chỉ là Cửu cấp Võ Thánh chi cảnh dĩ nhiên cũng làm dám đối với Tân Vô Kỵ ta nói chuyện như vậy, ngươi so với rất nhiều cái gọi là thiên tài muốn tốt hơn rất nhiều.

Sau đó hắn lại nhìn xem Tần Phàm, khẽ cười nói.

Ánh mắt sắc bén như đao kiếm kia đảo qua, muốn làm cho Tần Phàm xuất hiện khẩn trương cùng vẻ sợ hãi, cũng không có thành công.

Lúc này tuy Tần Phàm cảm giác được khí cơ đều hoàn toàn bị phong tỏa, nhưng mà vẫn sừng sững như là một ngọn núi trầm ổn, trải qua gió táp mưa sa hắn vẫn là ngật đứng không ngã, thậm chí ngay cả lông mày cũng không có nhú một cái.

Mà cũng vào lúc này, Tiểu Chiến trong thạch thất đã đem tất cả yêu khí thôn phệ hoàn tất, thân thể tựa hồ đột nhiên phồng lớn lên vài phần, gai nhọn vốn là màu Tử Kim sắc, dĩ nhiên bắt đầu thời gian dần qua lột xác có chút trong suốt.

- Lão đại, thế nào rồi?

Nó lúc này có cảm ứng, lập tức từ trong thạch thất nhảy ra ngoài hỏi, sau đó chậm rãi quay đầu đi nhìn về phía Tân Vô Kỵ kia, tựa hồ đối với chuyện đã xảy ra vừa rồi mờ mịt không biết.

- Lại có một con yêu thú?

Chứng kiến Tiểu Chiến bỗng nhiên xuất hiện, Tân Vô Kỵ kia rõ ràng cho thấy nao nao, thậm chí trong lòng cũng có chút khiếp sợ. Hắn không thể tưởng được dùng thực lực ngũ kiếp Bán Thần của mình, không chỉ có ở mới vừa rồi không có cảm giác được khí tức của Tần Phàm. Hơn nữa ở khoảng cách gần như vậy còn có một con yêu thú cũng không biết.

- Một người một heo? Thiếu chủ, người này là Tần Phàm đã lấy được Bạch Hổ châu!

Cũng vừa mới trông thấy Tiểu Chiến từ trong thạch thất đi ra, những người khác của Bạch Mông Thành Tân gia cũng chạy tới, một người trong đó liếc mắt liền nhận ra được Tần Phàm, vội vàng chấn kinh nói.

- Tần Phàm? Ha ha, ta nói là ai, nguyên lai là tiểu tử từng ở trong tay tên Minh Hiến kia đào thoát qua!

Con mắt của Tân Vô Kỵ sáng ngời, sau đó hắn ngửa mặt lên trời cười to một tiếng nói:

- Tốt, thực lực tên Minh Hiến kia so với ta cũng không biết chênh lệch bao nhiêu, tuy không biết người là như thế nào làm được, nhưng người có thể ở trong tay của hắn mang theo Bạch Hổ châu đào tẩu, nói rõ tiểu tử người hoàn toàn chính xác rất không tồi!

Có lẽ là Minh Hiến kia phong tỏa tin tức, cho nên cũng không có người nào biết rõ Tần Phàm còn có một sự phụ. Dù sao người phía trước bởi vì chuyện này mà mất một tay, trong nội tâm đối với Tần Phàm đã có oán hận, khẳng định muốn để cho những người không biết chân tướng kia tiếp tục đuổi giết Tần Phàm.

- Tân thiếu gia khen trật rồi, bắt quá là vận khí tốt mà thôi.

Tần Phàm biết rõ mình có thể ở trên tay Minh Hiến đào tẩu, kỳ thật toàn bộ là vì Cổ Mặc ra tay, bắt quá vào lúc đó hắn tự nhiên sẽ không giải thích thêm.

- Vận khí tốt sao? Ha ha, không biết hôm nay người còn có vận khí tốt như vậy hay không?

Tân Vô Kỵ trên mặt xuất hiện một tia nghiền ngẫm thần sắc nói ra.

- Tân thiếu gia, kỳ thật chúng ta ở trong gian thạch thất này cũng không có được cái gì, bên trong bắt quá là một đồng Yêu Tinh Hạch nghiền nát mà thôi. Bên trong Thượng Cổ di chỉ này còn có không ít bí tàng. Các hạ cần gì phải ở trên người của ta lãng phí thời gian chứ? Nếu như hôm nay người có thể để cho chúng ta bình yên ly khai, cái ân tình này Tần Phàm ta sẽ nhớ kỹ.

Lúc này lông mày của Tần Phàm cũng không nhú một cái nói ra, kỳ thật hắn thật sự không muốn vào lúc này cùng ngũ kiếp Bán Thần khởi lên tranh chấp, dù sao cái này có chút vượt qua trong phạm vi thừa nhận của thực lực hắn bây giờ.

- Ha ha, ở trên người của người lãng phí thời gian? Xem ra người thật sự là rất có tự tin? Đối phó người một Cửu cấp Võ Thánh, ta cần dùng bao nhiêu thời gian? Chỉ sợ người ngay cả một chiêu của ta cũng tiếp bất trụ a!

Nghe vậy, Tân Vô Kỵ kia lạnh lùng cười to nói.

- Này uy uy, người cái này tên là Thiếu chủ đúng không? Người đừng quên còn có Tiểu Chiến đại gia ta ở đây? Ta khuyên người vẫn là đừng xem thường chúng ta, người để cho ta cùng lão đại đi trước, đối với tất cả mọi người mới có lợi.

Lúc này Tiểu Chiến bỗng nhiên ngẩng đầu lên không phục nói.

- Tiểu Chiến, người trước đừng nói chuyện.

Tần Phàm ngăn Tiểu Chiến lại, sau đó đi về phía trước bước ra một bước nhìn xem Tân Vô Kỵ, trầm giọng nói:

- Nếu như ta tiếp được một chiêu của Tân thiếu gia ngươi thì sao?

- Ngươi tính toán thớm bơ vậy sao? Một Cửu cấp Vô Thánh nho nhỏ cũng muốn giao thủ cùng cùng thiếu gia nhà ta? Tân Như Ba ta cũng có thể giải quyết ngươi rồi!

Nghe được Tần Phàm khiêu chiến, Tân Vô Kỵ còn chưa nói, một gã tứ kiếp Bán Thần ở bên cạnh hắn cũng đã mở lời quát.

- Ngươi lui ra.

Nhưng trên mặt Tân Vô Kỵ lại xuất hiện một chút hứng thú, hắn khoát tay áo đối với thủ hạ nói ra, sau đó quay đầu nhìn xem Tần Phàm:

- Tốt, ngươi rất có can đảm, xem ra ngươi có thể ở trong tay Minh Hiễn đào tẩu, đích thật là có một ít thực lực.

- Ta chỉ hỏi Tân thiếu gia một câu, nếu như ta tiếp nhận được một chiêu của Tân thiếu gia ngươi, có thể để cho ta ly khai hay không.

Tần Phàm hếch thân thể, trong miệng trầm giọng nói ra. Theo tác phong vừa rồi của Tân Vô Kỵ xem ra, hắn đã biết tính cách đối phương, dứt khoát cầm chặt lấy điểm này không phóng.

- Phép khích tướng sao?

Nghe vậy, trên mặt Tân Vô Kỵ xuất hiện một tia trêu tức, nhưng sau đó lại y nguyên vô cùng khí phách nói:

- Bất quá lúc này đây ta tiếp nhận khích tướng của ngươi! Chỉ là, một chiêu này ta sẽ không lưu tình. Nếu như ngươi nghĩ ta cũng giống như Minh Hiễn thì sai rồi, ngũ kiếp Bán Thần ngay cả hai chiêu của ta cũng tiếp không được, tứ kiếp Bán Thần mới có thể miễn cưỡng tiếp được ta một chiêu, ngươi một Cửu cấp Vô Thánh không có bất kỳ cơ hội nào!

1308. Chương 1318 : Ngạnh Kháng Rút Đi. (1)

Chương 1318 : Ngạnh kháng rút đi. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Thiếu gia, cái này...

Nghe vậy, một thủ hạ tứ kiếp Bán Thần của Tân Vô Kỵ muốn khuyên can.

- Các ngươi không cần phải nói nhiều, đều lui ra phía sau đi, Tân Vô Kỵ ta đã từng nói qua, chẳng lẽ còn thu trở lại sao?

Tân Vô Kỵ lạnh lùng nhìn người nọ, phát ống tay áo một cái, đem tên vừa rồi sắp sửa muốn nói ngạnh sanh dè ép trở về.

- Vâng, Thiếu chủ.

Những người Tân gia khác cũng biết Tân Vô Kỵ làm việc bá đạo, chỉ phải đem lời nói đến bên miệng đều nuốt trở về, sau đó đều lui về phía sau một khoảng cách. Kỳ thật bọn hắn đối với Thiếu chủ nhà mình ngược lại là rất có lòng tin, chỉ là lo lắng vạn nhất mà thôi, dù sao người trước mắt này từng từ trong tay Minh Hiễn, thực lực cùng Thiếu chủ nhà mình tương tự đào tẩu qua một lần.

- Tiểu Chiến người cũng lui xa một chút.

Tần Phàm cũng nói.

- Lão đại, để cho ta đến đi, ta da dày thịt thô, có thể tiếp được hấn.

Tiểu Chiến có chút bận tâm nói, nó nhớ rõ Tần Phàm đã từng nói qua hấn và ngũ kiếp Bán Thần còn có khoảng cách rất lớn, trông thấy tốt nhất là lập tức đào tẩu.

- Ý ta đã quyết, người lui ra phía sau đi.

Tần Phàm lần nữa đi về phía trước một bước, trên mặt xuất hiện vẻ mặt ngưng trọng.

Tiếp theo trong nháy mắt, hấn lập tức nuốt vào Độc đan kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, ở dưới trạng thái bình thường, hấn căn bản không có tin tưởng tiếp được một kích của ngũ kiếp Bán Thần. Hấn một mình một người, trạng thái bình thường cực hạn chỉ là tam kiếp Bán Thần mà thôi.

Mà Độc đan nhập vào cơ thể, một cỗ năng lượng cuồng bạo liền bắt đầu ở phần lưng Tần Phàm dần dần sinh sôi, lập tức Chu Tước Chi Dực màu đen ở trong đó đột nhiên xì ra, làm cho độ ẩm của cả thông đạo đều lên cao.

- Cái này là chỗ dựa của người?

Tân Vô Kỵ hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng trong miệng vẫn là khí phách nói:

- Bất quá người y nguyên tiếp bất trụ một chiêu của ta!

- Bắt đầu đi!

Lúc này hai con người của Tần Phàm huyết hồng, Niết Bàn Hắc Viêm màu đen vây quanh toàn thân của hấn, hình dáng như Ma Thần, hấn đối với đối phương cũng không thêm để ý, chỉ là trong miệng phát ra thanh âm trầm thấp khàn khàn.

- Tốt! Vậy thì tiếp một chiêu Hám Thiên thức của ta!

Nghe vậy, vào lúc này hai con người của Tân Vô Kỵ ngưng tụ, trong miệng thanh âm sáng giọng bá đạo phá không gian. Mà theo hấn vừa dứt lời, liền bước ra một bước, cả cái thông đạo điên cuồng chấn động.

- Hám Thiên thức!

Theo một tiếng quát khê của Tân Vô Kỵ kia, sau đó liền thấy hấn bước đi mạnh mẽ uy vũ, toàn thân mãnh liệt đề thăng kinh khí, hơn nữa khiến cho cả cái thông đạo đều chịu ảnh hưởng kịch liệt chấn động. Mà ở trong chấn động này, vốn là lực lượng Nguyên Giới bao trùm cả thông đạo bắt đầu không ngừng ngưng tụ lấy.

Tiếp theo trong nháy mắt, một quyền của hấn hướng về phía trước oanh ra.

Nhìn như hơi hợt, nhưng uy lực trong đó lại để cho hư không không ngừng nổ bùng!

Ngay sau đó là lĩnh vực Nguyên Giới không ngừng ngưng tụ, vào lúc này mạnh mẽ co lại một cái, tất cả lực lượng đều bị Tân Vô Kỵ tạm thời thu hồi, cũng đậm đặc rúc vào bên trong một quyền này, thông đạo đã không còn phong tỏa, chỉ là khí cơ của Tần Phàm một mực bị khóa lại, căn bản không có cơ hội đào tẩu.

Ông!

Tiếng chấn nổ huyền diệu ở trong hư không truyền đến,

Một cái nắm đấm, một cái nắm đấm cự đại, giống như là Thiên Ngoại thiên thạch từ trên trời giáng xuống, thiêu đốt lấy Kim Sắc Liệt Diễm, ở bên trong có sức mạnh không cách nào địch nổi, không gian xuất hiện vết rạn rung động.

- Quá mạnh mẽ, thực lực của Thiếu chủ lại có tăng lên, chỉ sợ vượt ra khỏi Minh gia Minh Hiên kia một mảng lớn! Lần này Tần Phàm kia chạy trời không khỏi nắng!

Thấy một màn như vậy, nguyên một đám Tân gia chi nhân đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào. Tân gia bọn hần cùng Minh gia vẫn là lẫn nhau có cạnh tranh, mà với tư cách thiên tài trẻ tuổi của hai nhà, Tân Vô Kỵ cùng Minh gia luôn sẽ bị đánh đồng.

- Đúng vậy, chỉ sợ lúc này đây Thiếu chủ cố ý đáp ứng Tần Phàm kia khích tướng, là muốn chứng minh mình so với Minh Hiển cường đại hơn! Ha ha, Minh Hiển làm sao có thể vượt qua Thiếu chủ chúng ta.

Cũng có người cười nói.

- Chỉ là không biết lần này Thiếu chủ có thể lưu tình hay không, tứ kiếp Bán Thần cũng đỡ không nổi một kích của Thiếu chủ, Cửu cấp Võ Thánh này nhất định là ngăn không được. Chỉ là không biết Bạch Hổ châu bây giờ đang ở trên người của hần hay không, tốt nhất là lưu hần một hơi để thẩm vấn.

Có thân tín bên người Tân Vô Kỵ trầm nghĩ, tầm quan trọng của Bạch Hổ châu, bọn hần biết được so sánh tình huống.

- Người này rất mạnh, không biết lão đại có tiếp được hay không?

Lúc này Tiểu Chiến cũng có chút bận tâm, nếu như không phải Tần Phàm dặn dò nó không nên nhúng tay, nó sớm đã không nhịn được rồi. Bất quá trong nội tâm nó đã quyết định, nếu như Tần Phàm có vấn đề gì, nó nhất định sẽ liều mạng cùng những người này.

Mà quay mắt về phía nắm đấm kim sắc hỏa diễm cực lớn trước mặt mà đến kia, có thể nói là uy lực lay trời, làm cho Tần Phàm cũng không khỏi là sắc mặt ngưng trọng nhiều thêm vài phần, hần ẩn ẩn cảm giác được một chiêu này, thậm chí so với Minh Hỏa Cuồng Liên của Minh Hiển lúc trước còn phải mạnh hơn một ít.

Lúc trước hần đối mặt Minh Hỏa Cuồng Liên cũng không có tuyệt đối nắm chắc tiếp được, hiện tại đồng dạng cũng không có.

Bất quá đã đến lúc này, hần biết rõ mình đã không có lựa chọn nào khác, một chiêu này vô luận có thể tiếp được hay không cũng nhất định phải ngạnh kháng, nếu không hần và Tiểu Chiến muốn bình yên ly khai căn bản là không có khả năng.

- Niết Bàn bảo hộ!

Tần Phàm không chắc đón đánh chính diện, bởi vì hần biết rõ cho dù là ở dưới trạng thái Bất Tử Chu Tước, Chu Tước Đề Thiên của hần cũng căn bản đối kháng không được một chiêu này của ngũ kiếp Bán Thần. Hần chỉ có áp dụng phòng hộ toàn diện!

Truyền thuyết về Niết Bàn bảo hộ này là thời điểm Chu Tước biến thành Chu Tước Đản, vì bảo hộ vỏ trứng mà bao trùm ở phía trên một tầng năng lực phòng ngự, uy lực cường đại, thậm chí lúc toàn thịnh có thể đối phó được một kích của Chân Thần.

Đương nhiên, dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm tự nhiên là không cách nào phát huy uy lực lớn như vậy.

Hần chỉ có thể là toàn lực thử một lần.

Niết Bàn Hắc Viêm màu đen vào lúc đó điên cuồng xoay tròn lấy, ở một lát tầm đó liền ở trước mặt của hần ngưng tụ thành một cái khiên tròn cự đại màu đen, ở trên khiên tròn có hoa văn huyền bí, giống như là vỏ trứng của Chu Tước.

- Vô dụng thôi, phá cho ta!

Chứng kiến cái khiên tròn màu đen này, Tân Vô Kỵ bá đạo chỉ lộ ra một vòng vui vẻ trên tức, sau đó hần mạnh mẽ thúc dục nắm đấm cực lớn kia, nắm đấm kia lập tức lớn ra gấp 10 lần, như núi cao hướng về khiên tròn cự lớn kia trọng áp mà xuống.

1309. Chương 1319: Ngạnh Kháng Rút Đi. (2)

Chương 1319: Ngạnh kháng rút đi. (2)

Oanh... Tạch...!

Ở dưới áp lực mạnh mẽ mãnh liệt như vậy, Niết Bàn bảo hộ nhìn như vô cùng chắc chắn kia cũng gần kề chỉ giữ vững được thời gian ba cái hô hấp, liền truyền đến một tiếng vang thanh thúy, sau đó như là vỏ trứng bị gõ phá, xuất hiện khe hở rậm rạp chẳng chịt, cuối cùng thậm chí còn ầm ầm tản ra!

- Có chút thực lực, nhưng vẫn không chịu nổi một kích.

Vui vẻ trên mặt Tân Vô Kỳ càng đậm, bất quá hấn căn bản không có ý định lưu thủ, sau khi phá vỡ Niết Bàn Hắc Viêm kia, nắm đầm kim sắc hỏa diễm không có cứ như vậy tán đi, ở dưới lực lượng Nguyên Giới bá đạo bao khỏa, tiếp tục thế như chẻ tre đè xuống.

Mà Niết Bàn bảo hộ bị bài trừ, làm cho tâm thần của Tần Phàm lúc này như nhận lấy cự chùy cực lớn trùng kích, cái áp lực kia cực lớn, để cho hấn cơ hồ muốn buông tha cho chống cự, nhưng ý chí cứng cỏi vẫn để cho hấn gần kề cắn răng tiếp tục kiên trì!

Trên thực tế, dùng hấn đoán chừng lúc đầu, Niết Bàn bảo hộ này tối đa chỉ có thể tiếp nhận được công kích của tứ kiếp Bán Thần mà thôi, nó vỡ tan hoàn toàn là ở bên trong dự liệu của hấn.

Ngay sau đó là đến từ Ngũ Hành Không Gian Chi Lực, ngoại trừ Kim hệ không gian, Mộc Thủy Hỏa Thổ bốn loại Nguyên Năng cũng bám vào trên quy tắc tiểu thế giới cá nhân của hấn, không ngừng phong phú cùng chèo chống, một cái vòng bảo hộ bốn màu chắn ở trước nắm đầm Kim Sắc này của Tân Vô Kỳ.

Đây là tầng phòng ngự thứ hai của hấn!

Oanh! Oanh!

Đáng tiếc chính là, cái tầng phòng ngự thứ hai này rõ ràng so với Niết Bàn bảo hộ yếu nhược hơn rất nhiều, lúc này đây gần kề chỉ là thời gian một cái hô hấp đã bị đánh bại, ngay tiếp theo tầng phòng ngự thứ ba, quy tắc Tiểu Thế Giới cũng ở trong một cái hô hấp ầm ầm phá tán.

Tam trọng phòng ngự bị phá vỡ, công kích muốn trực tiếp rơi vào trên người Tần Phàm!

Nhìn đến đây, Tân gia chi nhân đã cảm thấy kết cục đã định, trên mặt xuất hiện các loại thần sắc, có khinh miệt cũng có tiếc hận, phần lớn người đã coi Tần Phàm trở thành người chết.

- Ha ha, Tần Phàm, sau khi ngươi tiếp được một quyền này của ta, chỉ cần ngươi còn có thể chạy trốn được, ta cho ngươi một đường chạy tốt.

Tiếng cười làm càn của Tân Vô Kỳ kia ở trong thông đạo kia vang lên, mặc dù không có nghĩ đến ba tầng phòng ngự của đối phương có thể triệt tiêu hơn phân nửa uy lực chiêu Hám Thiên thức này của mình, nhưng hấn đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

Coi như đồng dạng là ngũ kiếp Bán Thần, cũng không có khả năng ngạnh sanh dùng thân thể tiếp nhận công kích uy lực trình độ này.

Bành!

Tiếp theo trong nháy mắt, nắm đầm Kim Sắc mạnh mẽ lao tới, không hề có bất kỳ cản trở ngạnh sanh rơi vào trên thân thể Tần Phàm, ở dưới uy lực giống như có thể rung chuyển phía chân trời này, thân thể của Tần Phàm như là đồng cát nghiền nát, một bên là bay rớt ra ngoài, một bên không ngừng phun ra máu tươi.

- Lão đại!

Tiểu Chiến chứng kiến tràng cảnh thê thảm như vậy, nó rống to một tiếng, con mắt thoáng cái đỏ lên, gai nhọn trở nên hơi mờ toàn thân nó nhao nhao đứng lên, muốn cùng mọi người Tân gia dốc sức liều mạng.

Bất quá nhưng vào lúc này.

- Tiểu Chiến, chúng ta đi.

Một thanh âm hơi suy yếu ở phương hướng Tần Phàm bay ngược truyền đến, khóe miệng của hắn mang theo vết máu đứng dậy, tuy khí tức uể oải đi không ít, nhưng không có bất kỳ dừng lại, rất nhanh hướng về bên thông đạo kia bạo lướt mà đi.

- Thật tốt quá, lão đại ngươi không chết!

Tiểu Chiến nghe được cái thanh âm này, con mắt lập tức sáng ngời, bất quá nó cũng phản ứng kịp thời, vừa nghe đến thanh âm lập tức liền theo chân Tần Phàm chạy như điên. Tuy nó là heo, nhưng cũng là heo “thông minh”, tự nhiên biết rõ tình thế bây giờ của hai người.

- Cái gì? Hắn làm sao có thể còn chưa chết!

- Cái này... tiểu tử này bị thụ một kích của Thiếu chủ lại vẫn có thể chạy trốn? Hơn nữa tốc độ này còn không chậm!

- Hắn rõ ràng là dùng nhục thân nhận lấy uy lực cuối cùng của Hám Thiên thức! Thân thể một Cửu cấp Vô Thánh làm sao có thể chịu đựng được công kích như vậy?

Chứng kiến Tần Phàm sau khi bị thụ một kích còn có thể chạy trốn, những người Tân gia kia vào lúc này đều cảm giác được không thể tưởng tượng nổi, trên mặt nguyên một đám đều lộ ra thần sắc khiếp sợ, thậm chí xuất hiện ngốc trệ ngắn ngủi.

- Chớ đi! Lưu lại Bạch Hổ châu!

Mà đợi thời điểm bọn hắn kịp phản ứng, Tần Phàm mang theo Tiểu Chiến đã ở trong khoảnh khắc ngắn ngủi trốn ra vài trăm mét khoảng cách, bọn hắn vội vàng muốn mau chóng đuổi theo.

- Dừng lại.

Nhưng ngay lúc này, Tân Vô Kỵ lại lạnh lùng chặn mọi người Tân gia nói ra. Hắn đối với Tần Phàm bị thụ một chiêu Hám Thiên thức của mình còn có thể chạy trốn cũng cảm giác được có chút ngoài ý muốn, nhưng hắn là người nói một không hai, vừa rồi đã ưng thuận ước định, hắn dĩ nhiên là sẽ tuân thủ.

- Thiếu chủ...

Một đám Bán Thần cường giả Tân gia lại có chút không cam lòng.

- Hừ, không nghĩ đến Tần Phàm này vậy mà thật sự dùng Cửu cấp Vô Thánh chi cảnh tiếp nhận một kích của ngũ kiếp Bán Thần ta, vừa rồi một kích kia ít nhất là tám phần lực lượng của ta, hắn đã có thể tiếp được, đáng giá lưu hắn một mạng.

Sắc mặt của Tân Vô Kỵ cũng có chút khó coi, hừ lạnh một tiếng nói ra, sau đó hắn hướng về thạch thất mà vừa rồi Tiểu Chiến thôn phệ yêu khí nhìn thoáng qua, còn nói thêm:

- Huống hồ cái thạch thất này chỉ gửi Yêu Tinh Hạch, trải qua tuế nguyệt lâu như vậy toàn bộ đã nghiền nát, bọn hắn cũng không có được cái gì, thả hắn đi cũng không sao.

Hắn trời sinh tính bá đạo, nhưng lại là người nói được làm được.

- Thiếu chủ, nhưng mà trên người Tần Phàm kia có Bạch Hổ châu... Nghe nói đạt được Bạch Hổ châu có cơ hội lấy được lực lượng cường đại, ngay cả Minh gia Minh Hiến cũng muốn đạt được nó, chúng ta bỏ lỡ cơ hội này sao!

Một gã tứ kiếp Bán Thần thuộc về tâm phúc của Tân Vô Kỵ vẫn là nhịn không được nói ra.

- A, chỉ có người ngu muội kia mới thật sự coi Bạch Hổ châu này là bảo bối không gì sánh được.

Nhưng Tân Vô Kỵ lại cười lạnh trả lời:

- Đúng vậy, đích thật là có truyền thuyết nói trong Bạch Hổ châu này ẩn chứa thiên đại cơ duyên, nhưng mà gần kề chỉ là truyền thuyết mà thôi! Phải biết rằng những năm gần đây khóa Bạch Hổ châu này cũng đã trải qua trên tay bao nhiêu người rồi, ngay cả tam kiếp Bán Thần Lân Thiên kia cũng cầm qua, như thế nào không thấy thực lực hắn tăng lên bao nhiêu?

- Tựa hồ đích thật là như thế.

Lúc này mọi người Tân gia mới như có điều suy nghĩ, gật gật đầu nói.

- Huống chi ở trong điển tịch Tân gia chúng ta ghi lại cũng từng có tộc nhân đạt được qua Bạch Hổ châu này, ngoại trừ phát hiện trong đó có một bộ hình vẽ đã bị chúng ta ghi chép lại ra, thì không có bất luận phát hiện gì khác.

Sau đó Tân Vô Kỵ nhìn thoáng qua bóng lưng Tần Phàm đã cơ hồ sắp hoàn toàn biến mất trong thông đạo, trên mặt lại lộ ra một vòng vui vẻ như có nghiền ngẫm nói ra:

- Mà ta đã cùng Tần Phàm này không có lợi ích xung đột gì, ta sao không làm thuận nước giong thuyền thả hãn ly khai? Dùng tiềm lực của tiểu tử này, ta nghĩ ngày sau chỉ sợ hãn sẽ mang đến cho đối thủ của chúng ta không ít phiền toái...

1310. Chương 1320 : Ba Kiện Bảo Vật! (1)

Chương 1320 : Ba kiện bảo vật! (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Trong thông đạo có chút u ám, Tần Phàm dần dần ngừng tốc độ chạy như điên.

Hắn cảm ứng thoáng một phát, sau lưng hoàn toàn chính xác là đã không có người Tân gia đuổi theo, hãn cũng không khỏi hơi hơi thở dài một hơi.

- Xem ra cực hạn của ta chỉ là tứ kiếp Bán Thần, ngũ kiếp Bán Thần... chỉ sợ phải đợi sau khi ta đột phá đến Bán Thần chi cảnh mới có thể chính diện đối kháng.

Tần Phàm đã uống đan dược khôi phục, nhưng lúc này vẫn là hết sức yếu ớt, hãn tổng kết lấy nguy hiểm vừa rồi.

Chỉ có điều lúc này sắc mặt của hãn vẫn thập phần không tốt, cũng biết vừa rồi đón đỡ một kích kia của Tân Vô Kỵ, với hãn mà nói là có chút cố hết sức. Thậm chí nói, nếu như không phải ở dưới trạng thái kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, bị thụ một kích này hãn chỉ sợ là toàn thân vỡ vụn mà chết.

Trên thực tế, trạng thái Bất Tử cũng không phải là Bất Tử chính thức đấy.

Cho dù là ở dưới trạng thái huyết mạch Bất Tử cường hãn, bị thụ một chiêu Hám Thiên Thức kia của Tân Vô Kỵ, trong thân thể Tần Phàm vẫn là bị thương nghiêm trọng, ở chỗ ngực bắt đầu có một khối địa phương lớn lõm đi, mà nội tạng bên trong cũng cơ hồ đổi chỗ toàn bộ, không cách nào áp chế thương thế, máu không ngừng trào ra.

Cũng may mắn là ở dưới trạng thái Bất Tử vô cùng cường hãn, có thể nói khôi phục chỉ lực như Bất Tử Chu Tước, mới khiến cho hãn ở trong thời gian ngắn bảo tồn tánh mạng, tăng thêm có Thanh Long Chi Tâm liên tục không ngừng bổ sung sinh khí, để cho hãn gượng chống lấy sau khi bị thụ một kích còn có thể chạy trốn. Tóm lại, vài loại điều kiện đều thiếu một thứ cũng không được, nếu không hãn nhất định không cách nào ở trong tay ngũ kiếp Bán Thần sống sót.

- Lão đại, người không sao chứ? Chúng ta trước nghỉ ngơi một chút.

Tiểu Chiến cũng nhìn ra được Tần Phàm còn trong trạng thái suy yếu, nên ân cần mở lời hỏi, cuối cùng còn cần rằng nói:

- Đáng giận, những người kia dựa vào cái gì muốn đuổi chúng ta đi? Nếu như không phải ta mới vừa vận can nuốt yêu khí không có tiêu hóa, ta sẽ không để cho lão đại người thụ thương nặng như vậy! Chờ ta triệt để tiêu hóa những yêu khí này, ta nhất định sẽ thay lão đại người báo thù!

- Được rồi, trong Tân Thế Giới này vốn là thực lực vi tôn, Tân Vô Kỵ này vốn có thể trực tiếp giết ta, hấn đáp ứng ta một chiêu ước hẹn, còn thủ ước thả ta đi, ta cũng không nên chủ động trở về tìm hấn báo thù. Bất quá nếu ngày sau hấn lại cùng chúng ta là địch. Ta sẽ không có chỗ cố kỵ, một lần giải quyết hết ân oán.

Tần Phàm lắc đầu nói ra.

Lúc trước hấn đã từng nói qua Tân Vô Kỵ để ỉnh ly khai sẽ thiếu nợ hấn một cái ân tình, hiện tại tuy là mình trả một cái giá lớn mới ly khai, nhân tình có thể miễn, nhưng cũng không nên nói tới việc báo thù. Về phần sự tình phong tỏa thông đạo, tuy bá đạo, nhưng đoán chừng tất cả thế lực lớn đều làm như thế này, coi như là bằng vào bốn sự nói chuyện.

- Lão đại, người thật là nhân từ! Tóm lại đừng cho Tiểu Chiến ta gặp lại cái Thiếu chủ gì kia. Nếu không cho dù ta không giết hấn cũng sẽ cho hấn đẹp mắt.

Tiểu Chiến vẫn là tức giận nói.

Tần Phàm cười khổ, hấn cũng không phải là thế hệ nhân từ gì, đối với địch nhân hấn là chưa bao giờ nương tay, chỉ là có chút nguyên tắc và điểm mấu chốt mà thôi.

Kế tiếp Tần Phàm mang theo Tiểu Chiến rời đi khỏi phạm vi Tân gia phong tỏa, cũng tìm được qua mấy cái thạch thất không có mở ra, chỉ là không biết có phải là gặp phải vận rủi hay không, ngược lại là liên tục mở mấy cái thạch thất trống không, điều này làm to Tiểu Chiến tức đến ngứa răng, trong miệng chửi thầm liên tục.

Nhưng Tần Phàm cũng thừa dịp trong lúc này, đem thương thế trên người khôi phục được thất thất bát bát. Dù sao thời điểm hấn bị thương là ở trạng thái Bất Tử huyết mạch, lực khôi phục mạnh đến nghịch thiên, sau khi trạng thái Bất Tử biến mất liền khôi phục hơn phân nửa. Còn lại non nửa ở dưới sự trợ giúp của đan dược cũng khôi phục rất nhanh.

- Thật là xui xẻo, như thế nào những thạch thất này đều không có đồ vật gì chứ! Xem ra đồ vật đều ở lại trong khu vực họ Tân kia phong tỏa rồi. Có lẽ chúng ta thật sự nên quay lại một phen a.

Sau khi lại mở ra một gian thạch thất trống không, Tiểu Chiến có chút phát điên nói. Trong thạch thất này chỉ có một chút trang trí cùng bài trí thời thượng cổ, đều không có tác dụng gì quá lớn.

- Cái này tuy là Thượng Cổ di chỉ, nhưng cũng không có thể mỗi gian thạch thất đều cất chứa bảo vật, nếu như vậy mà nói, cũng không đến lượt những tiểu nhân vật như chúng ta tới chiếm tiện nghi.

Tần Phàm ngược lại là cảm thấy bình thường, dù sao bọn hấn đã mở ra hai gian thạch thất may mắn rồi.

Một người một thú lại lần nữa chạy như điên. Lúc này đây, bọn hấn ngược lại là không có dừng lại quá nhiều, bởi vì ven đường đã không có nhiều gian phòng. Có cũng chỉ là phòng trống vút đi mà thôi. Vì vậy, bọn hấn chỉ dọc theo thông đạo này, một mực về phía trước mà đi.

Đại khái một mực chạy vội như vậy nửa giờ, thông đạo hẹp dài vốn nhìn không tới cuối cùng kia mới rốt cục trở nên rộng rãi. Ở phía trước có thể chứng kiến một Thiên Điện sáng ngời hơn rất nhiều.

Cái Thiên Điện này ngoại trừ thông đạo mà Tần Phàm hấn đi có thể thông đến bên ngoài, ngược lại là còn có hai cái khác có thể tới. Nói trùng hợp, ngay thời điểm Tần Phàm cùng Tiểu Chiến vừa mới từ cửa thông đạo đi vào Thiên Điện này, trong hai thông đạo khác cũng có một người đi tới.

Ba người một thú đồng thời xuất hiện ở trong thiên điện. Vừa xuất hiện, ánh mắt của bọn hấn đồng thời rơi vào phía trên màn hào quang Kim Sắc trong thiên điện, mà ở chính giữa màn hào quang Kim Sắc này, có thể chứng kiến ở trong đó nổi lơ lửng mấy thứ đồ vật.

Tần Phàm ngưng mắt xem xét, sau đó liền nhìn rõ ràng bên trong màn hào quang này có một quyển trục màu bạc, một khối Thạch Đầu màu trắng, còn có một thanh cự cung tản ra màu đen sáng bóng trầm trọng.

Tần Phàm cùng Tiểu Chiến liếc nhau một cái, đều hơi có chút hưng phấn, phải biết rằng trước kia bọn hấn đụng phải mấy cái phòng trống đã có chút ủ rũ rồi, hiện tại ba dạng đồ vật này rõ ràng cũng không phải phẩm phạm! Hơn nữa được bảo hộ ở bên trong màn hào quang, có thể thấy rất được coi trọng.

Đồng dạng, hai người khác vừa mới cùng nhau vào kia không phải là không có tâm tư như vậy, vừa tiến đến ánh mắt của bọn hắn liền nóng rực nhìn xem bên trong màn hào quang kia, thậm chí đối với hai người một thú khác đều có chút xem nhẹ, ba kiện bảo bối này có lực hấp dẫn thật lớn!

- Phá cho ta!

Mà trong nháy mắt tiếp theo, lão giả ở bên trái thông đạo kia là xuất thủ trước, người nọ là một gã tứ kiếp Bán Thần, tóc bạc hồng nhan, trong tay cầm một cây long đầu quả trượng. Ở thời điểm Tần Phàm cùng một người khác vẫn chưa hoàn toàn kịp phản ứng, hắn quát mạnh một tiếng, quả trượng trong tay mang theo một cỗ Nguyên Giới chi lực cuồng bạo hướng về màn hào quang kia đột nhiên đập tới.

1311. Chương 1321: Ba Kiện Bảo Vật! (2)

Chương 1321: Ba kiện bảo vật! (2)

Bành!

Một tiếng chấn vang ở trong thiên điện chấn động đi ra, ngay cả không khí cũng cảm thấy một loại mãnh liệt cùng cường hoành này, ở trong đó không ngừng mà gào thét xoay quanh, rất nhiều vật phủ đầy tro bụi không biết bao nhiêu năm tuế nguyệt nhao nhao bay lả tả.

Nhưng mà, ở dưới quyền trượng cường hoành quét ngang của lão giả này, cái quang tráo kia chỉ run nhẹ thoáng một phát, cũng không có vì vậy mà vỡ tan, đem ba kiện bảo bối kia bảo hộ ở trong đó.

- Cái quang tráo này trải qua tuế nguyệt lâu như vậy, lại vẫn chắc chắn như thế?

Tần Phàm cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, hai mắt của hắn ngưng tụ, có chút khó có thể tin. Hai người khác chắc hẳn cũng là cách nghĩ đồng dạng.

- Hừ, bằng lực lượng một người dường như khó có thể mở ra vòng bảo hộ này.

Lão giả kia thu hồi quả trượng, hừ lạnh một tiếng sau âm vừa nói :

- Chúng ta cùng nhau động thủ, mở ra lại tất cả bằng thực lực tranh đoạt như thế nào?

Trên thực tế, hắn dốc hết thực lực cũng chưa chắc không thể mở ra quang tráo này, nhưng bởi vì ở đây còn có hai người dĩ dật đãi lao (*dùng khỏe ứng mệt), hắn tự nhiên là không chịu làm như vậy. Nếu như cùng nhau ra tay, kia cũng không có cái lo lắng này.

Mà nam nhân trung niên râu dê ở bên phải thông đạo đi ra kia, cũng là một gã tứ kiếp Bán Thần, hắn nghe được lão giả quả trượng kia nói, lạnh lùng liếc nhìn Tần Phàm nói ra:

- Hai người chúng ta đều là tứ kiếp Bán Thần, đều có tư cách tranh đoạt bảo vật này, nhưng ngươi thực ý định đem Cửu cấp Vô Thánh này cũng mang vào sao?

- Vậy chúng ta trước giải quyết hắn và con yêu thú kia là tốt rồi.

Lão giả kia cũng liếc nhìn Tần Phàm cùng Tiểu Chiến, âm trầm nói.

Kỳ thật cũng không phải tất cả mọi người đều nhận ra được Tần Phàm, nhận ra Tần Phàm phần lớn là thể lực lớn hoặc là người chuyên môn tìm hiểu Bạch Hổ châu, mà hai người này rõ ràng đều không có nhận ra Tần Phàm.

- Cái gì, ta cùng lão đại còn chưa nói muốn trước giải quyết các ngươi, các ngươi lại muốn động thủ trước?

Tiểu Chiến vốn đã có chút bức bối khó chịu, nghe được hai người đối thoại liền lập tức giận dữ.

- Ta khuyên hai vị vẫn là không nên hành động thiếu suy nghĩ, ta đã có thể đi đến ở chỗ sâu trong di chỉ, tuy không bằng các ngươi, nhưng không thể nào là không có bất kỳ dựa vào, các ngươi cũng đừng nghĩ ở

thời gian ngắn giết chết ta. Hơn nữa các người vừa động thủ, tất sẽ khiến những người khác chú ý, lãng phí thời gian mà đợi đến lúc bọn hần đi vào, đến lúc đó sẽ chỉ là được không bù mất mà thôi.

Thấy vậy, Tần Phàm thì là khẽ chau mày, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói:

- Huống hồ các người đã cảm thấy ta không có tư cách cạnh tranh cùng các người, cái kia cần gì phải để ý ta chứ, dù sao ta cũng đoạt không đến thứ đồ vật gì.

Nghe vậy, quả tửu lão giả cùng nam nhân trung niên râu dê kia liếc nhau một cái, có chút do dự. Hoàn toàn chính xác, bọn hần cảm thấy Tần Phàm nói có lý. Tuy xem tiểu tử này thật có chút chướng mắt, nhưng không nên vì vậy mà tăng thêm phức tạp.

- Tốt, tiểu tử, coi như người một phần, bất quá người tốt nhất đừng có ý định ôm tâm lý may mắn, nếu không kết cục nhất định sẽ không quá tốt.

Cuối cùng quả tửu lão giả kia vẫn là mặt mo kéo một phát, lại liếc nhìn Tần Phàm một cái, trong miệng lạnh giọng nói ra. Thật sự là hần không thể nào đem Tần Phàm đặt ở trong mắt, ngược lại là con yêu thú kia hần có chút bận tâm.

- Hừ, vậy chúng ta cùng nhau ra tay đi.

Thấy quả tửu lão giả kia cũng đã đáp ứng, nam nhân trung niên râu dê kia cũng đành phải nhận đồng. Lúc này trên mặt Tần Phàm mới lộ ra mỉm cười, hần âm thầm hướng về Tiểu Chiến truyền âm:

- Một hồi ta sẽ toàn lực đoạt quyền trục màu bạc kia, ta có một loại dự cảm đây là đồ vật tốt nhất trong ba thứ, bọn hần ai đến đoạt người bắn không tha.

Tiểu Chiến nghe được truyền âm, con mắt lần nữa sáng ngời, nhìn về phía Tần Phàm nhẹ gật đầu. Nó biệt khuất đã lâu rồi, hiện tại lão đại rốt cục cho phép nó ra tay, nó tự nhiên là cực kỳ hưng phấn.

- Hừ, tham lam là nguồn gốc của tội lỗi, vô luận người có ý định gì, một hồi đều sẽ biến thành một cổ thi thể mà thôi.

Tựa hồ quả tửu lão giả kia cũng nhìn thấy mờ ám ở giữa Tần Phàm cùng Tiểu Chiến, trong lòng âm lãnh thầm nghĩ. Ở trước mặt thực lực tuyệt đối, hần cũng không lo lắng âm mưu quỷ kế.

Nam nhân trung niên râu dê kia thì trên mặt đồng dạng mang theo cười lạnh, đều là tâm hoài quỷ thai.

- Bắt đầu! Điều dùng công kích mạnh nhất của chúng ta, nếu không rất khó oanh mở vòng bảo hộ này, còn có thể bỏ qua cơ hội tốt nhất!

Sau một lát thương lượng, quả tửu lão giả kia hít một hơi, trầm giọng nói ra. Đương nhiên, lời này cũng chỉ là nói mà thôi, hần biết rõ ai cũng sẽ giữ lại thực lực dùng để đoạt bảo vật. Bất quá đây cũng là nhắc nhở hai người khác không muốn quá mức qua loa ứng phó, nếu không chỉ biết đưa tới phiền toái thêm nữa.

Tiếp theo trong nháy mắt, ba người một thú, đồng thời phát ra công kích.

Ông ông ông!

Ba người một thú đồng thời ra tay, cái năng lượng bành trướng kia chấn động, còn không có đáp xuống phía trên màn hào quang kia, liền để cho không gian được trong thiên điện này run nhẹ nhẹ, giống như là một cái hồ lớn bị đột nhiên phá vỡ bình tĩnh.

Oanh!

Cho đến công kích kia rốt cục rơi xuống phía trên màn hào quang Kim Sắc, phát ra oanh động giống như là thiên thạch hung hăng nện xuống biển cả, phẳng phất như phương viên vài dặm đều nhận lấy ảnh hưởng, không gian run run kịch liệt.

Sau khi riêng phần mình ra tay, hào khí ở trong Thiên Điện đột nhiên động lại, bốn ánh mắt ở lúc này đều không chuyển mắt, gắt gao nhìn chằm chằm vào quang tráo kia. Mà bọn hần đều tách ra một khoảng cách, cách xa màn hào quang đều là không sai biệt lắm, mà trên mặt đều mang theo cảnh giác, trong nội tâm mang các loại tâm tư.

Chỉ còn chờ một khắc vòng bảo hộ nghiền nát mà thôi!

Rắc rắc rắc...

Rốt cục, sau khi bốn đạo công kích mãnh liệt rơi vào trên màn hào quang kia, quang tráo kia đã nhận lấy rất nhiều năm tuế nguyệt, liền không cách nào lại tiếp nhận độ công kích mạnh mẽ như vậy, sau khi thanh âm phá xác vang lên thanh thúy, liền trông thấy khe hở giống như là mạng nhện nhanh chóng xuất hiện ở phía trên, màn hào quang kia trở nên càng ngày càng mờ nhạt.

Vén vén thiếu một ít mà thôi!

Lúc này ngược lại là trở nên thập phần yên tĩnh, chỉ có nghe được tiếng trái tim khẩn trương nhảy lên!

Ba!

Sau một lát, khe hở mạng nhện rốt cục lan tràn đã đến cả quang tráo, đợi cho thời điểm đạt đến cực hạn, vòng bảo hộ kim quang này rốt cục không chịu nổi gánh nặng cứ như vậy chung kết sứ mạng lịch sử của nó, sau khi tản mát ra một hồi hào quang chói mắt cuối cùng, liền hóa thành vô số quang điểm, ầm ầm tiêu tán ở giữa không trung.

1312. Chương 1322: Muôn Vạn Tính Toán Tường Tận Công Dĩ Tràn.

Chương 1322: Muôn vạn tính toán tường tận công dĩ tràn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ba kiện bảo vật kia, quyển trục màu bạc, Thạch Đầu màu trắng, cự cung màu đen lúc này đều ở giữa không trung lung la lung lay, sắp sửa ngã xuống đến trên mặt đất.

Oanh!

Nói thì chậm nhưng khi đó rất nhanh, cũng vào lúc này, ba người một thú cơ hồ là đồng thời phản ứng đi qua, trong đôi mắt đều bắn ra một loại ánh mắt nguyên nhất định phải có, khí lực bành trướng hiện lên, thân hình hướng về phía trước kích bắn đi.

Vào lúc đó Tần Phàm gắt gao nhìn chăm chăm vào quyển trục màu bạc kia phóng đi, hẳn có dự cảm đây là vật tốt nhất ba dạng đồ vật, dĩ nhiên là phải cố gắng đoạt được. Mà Tiểu Chiến thì chạy hướng cự cung màu đen, một bên nhìn chăm chăm xem động tác của hai người kia, trông thấy ai dám cùng lão đại nhà mình giật đồ liền tùy thời chuẩn bị công kích.

20m, 10m!

Trực tiếp lướt đến chỗ bảo vật!

Tần Phàm khẽ vươn tay, chụp vào quyển trục màu bạc sắp sửa rơi xuống.

Nhưng mà vào lúc này, quái tượng lão giả cùng nam nhân trung niên râu dê kia cũng cơ hồ đồng thời đuổi tới, dù sao hai người này là ngũ kiếp Bán Thần, tốc độ sẽ không chút nào chậm so với Tần Phàm, thậm chí còn ầm ầm nhanh hơn trạng thái bình thường của hắn một chút.

Nam nhân trung niên râu dê kia là có lòng tham nhất, trên mặt hắn lạnh lùng cười cười, sau đó hai tay cùng lúc chụp vào cự cung màu đen cùng Thạch Đầu màu trắng, ý định một lần qua đem hai bảo vật lấy đi.

Bất quá, quái tượng lão giả kia lại rõ ràng sớm có dự bị, tuy hắn cũng là lúc này đuổi tới, nhưng mà không có đi cướp đoạt bất luận một kiện bảo vật gì, ngược lại là thừa dịp nam nhân trung niên râu dê kia đi lấy bảo vật, đột nhiên khởi xướng đánh lén.

Lúc này ở trên long đầu quái tượng kia nổi lên một loại hào quang ngoạn mục màu xanh lá, ở thời điểm nam nhân trung niên râu dê kia không có phòng ngự, Nguyên Giới chỉ lực cường hoành ngưng tụ ở trong đó, hung hăng gõ về đầu lâu của hắn.

Ở bên trong ý định của quái trưởng lão giả, căn bản là không có nghĩ qua muốn cho hai người khác lấy đi bất luận một kiện bảo vật gì. Mà hắn cho rằng Tần Phàm là một Cửu cấp Vô Thánh, căn bản không nhiều uy hiếp lắm, cho nên muốn nhân cơ hội này giải quyết một gã tứ kiếp Bán Thần khác.

- Ah...

Nam nhân trung niên râu dê kia vừa mới bắt được cự cung màu đen, lúc này cảm giác được nguy hiểm trước mặt đánh úp lại, trên mặt hắn biến đổi, vội vàng buông tay phòng thủ. Nhưng quái trưởng lão giả đã có chủ mưu, hắn ở đâu còn kịp chống đỡ, chỉ là tránh được chỗ hiểm đầu lâu, nhưng vẫn là bị hung hăng đánh trúng bả vai, lập tức nửa người đều sụp đổ đi.

Kết quả hắn cái gì cũng không có lấy được, bản thân còn bị trọng thương, vội vàng hướng về sau rút lui mà đi.

Bên kia, Tần Phàm đối với quái trưởng lão giả này đột nhiên ra tay đánh lén cũng hơi có chút ngoài ý muốn, trong nội tâm cũng không khỏi thầm than gừng càng già càng cay. Bất quá hắn cũng bất chấp nhiều như vậy, thừa dịp hai người này tranh đoạt, hắn mạnh mẽ chụp vào quyền trục màu bạc kia.

Bồng!

Nhưng mà, ngay thời điểm bàn tay của Tần Phàm vừa mới va chạm vào quyền trục màu bạc kia, bên trên nó lại đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng giãy dụa, lực lượng to lớn, trực tiếp đem tay của hắn bắn ra.

- Sao lại thế này?

Tần Phàm không khỏi khê giật mình, cái quyền trục này cho hắn cảm giác thật giống như hắn bắt lấy cũng không phải tử vật, mà là một sinh linh sống sờ sờ, còn có thể chống cự.

- Cho ta tới!

Bất quá quyền trục màu bạc này càng biểu hiện ra bất phàm, hắn càng vui vẻ, sau khi tay bị hất bắn ra, hắn vội vàng tăng thêm lực lượng muốn nắm chặt bảo vật này, mặc cho quyền trục kia nhảy đáp thế nào, thậm chí trở nên nóng rực như là than lửa, hắn cũng không chịu buông ra.

Nhưng mà vào lúc này, quái trưởng lão giả kia đã đã thương bức lui nam nhân trung niên râu dê cùng hắn đồng dạng là tứ kiếp Bán Thần xong, hắn quay đầu vừa vặn trông thấy Tần Phàm bắt lấy quyền trục màu bạc kia.

- Xú tiểu tử, không nên làm việc ngu ngốc, nhanh buông tay!

Ánh mắt của hắn sao mà ác độc, liếc mắt liền thấy ra quyền trục màu bạc này bất phàm, hắn nơi nào sẽ chịu để cho Tần Phàm lấy đi bảo vật quý giá nhất, trong miệng vội vàng phản nộ quát.

Bất quá Tần Phàm nơi nào sẽ lý nhiều như vậy, lúc này thần sắc hắn tỉnh táo, vẫn cố gắng muốn ngăn chặn quyền trục màu bạc kia, thu hồi trong Trữ Vật Giới Chỉ.

- Muốn chết!

Thấy Tần Phàm không để ý đến mình, quái trưởng lão giả kia một bên phản nộ dùng quái trưởng gõ về người phía trước, một bên đuổi ra ứng trả muốn trực tiếp đoạt quyền trục.

- Lão già chết tiệt, cút xa một chút!

Mà Tiểu Chiến đạt được mệnh lệnh của Tần Phàm, lúc này nó vốn vừa mới cao cao nhảy lên, cần lấy cự cung màu đen mà nam nhân trung niên râu dê kia buông lỏng ra. Lúc này thấy quái trưởng lão giả kia giật đồ với lão đại nhà mình, nó gầm lên giận dữ, sau đó trực tiếp bắn ra một cây Tử Kim đâm hơi mờ.

- Đáng giận!

Quái trưởng lão giả kia vừa mới giờ quái trưởng trong tay gõ tới Tần Phàm, ở đâu nghĩ đến Tử Kim đâm của Tiểu Chiến lập tức bắn tới trước mặt của hắn, cảm giác được mũi nhọn kia vô cùng lợi hại, hắn căn bản là không dám đón đỡ.

Hiện tại có hai lựa chọn, một là tạm thời tránh đi, kết quả sẽ để cho Tần Phàm lấy đi quyền trục; hai là gõ đến Tần Phàm, sau đó mình lấy được quyền trục màu bạc, kết quả tất nhiên sẽ bị Tử Kim đâm mà Tiểu Chiến phát ra này bắn trúng.

Lựa chọn loại thứ hai, tuy chưa hẳn sẽ chết, nhưng nhất định sẽ bị thương. Mà một khi bị thương, cho dù hẳn lấy được quyền trục màu bạc cũng rất khó an toàn ly khai, dù sao vừa rồi hẳn thật vất vả đã thương một gã tứ kiếp Bán Thần khác lấy được ưu thế, hẳn cũng bị thương, ưu thế này sẽ mất đi, hơn nữa bây giờ còn có Tần Phàm cùng Tiểu Chiến thực lực vượt ra ngoài ý liệu của hẳn!

- Ah... ta nhất định phải giết các người!

Quả trứng lão giả kia cuối cùng lựa chọn loại thứ nhất, cực kỳ bất đắc dĩ thân hình hướng về sau tránh được cây Tử Kim đâm kia, đồng thời lại để cho Tần Phàm lấy đi quyền trục màu bạc.

Một bên khác, sau khi Tiểu Chiến bắn ra Tử Kim đâm, một chút cũng không có nhàn rỗi, trực tiếp cắn cựa cung màu đen kia, đồng thời hai chân trước còn duỗi ra kẹp lấy một khối Thạch Đầu màu trắng.

Mà trông thấy Tiểu Chiến lấy được hai đồ vật, Tần Phàm vào lúc đó lộ ra càng thêm vô cùng tỉnh táo, hẳn một tay một mực nắm giữ quyền trục màu bạc, không nói hai lời, một quyền trục tiếp hướng về quả trứng lão giả đang bên trong rút lui kia oanh ra.

Ngũ Hành Phá Thương Quyền!

Đối phương liên tục ra chiêu, hiện tại vừa lúc là ở vào một cái chớp mắt thay thế khí kinh, hẳn như thế nào sẽ bỏ qua cơ hội thật tốt này.

Oanh!

Bốn loại Nguyên Năng không ngừng ngừng tụ lấy, vào lúc đó bộc phát ra lực lượng cường hoành, như là nước sông cuộn cuộn hướng về quả trứng lão giả kia, mãnh liệt phóng đi, không ngừng trùng kích lấy Nguyên Giới phòng ngự của hẳn.

1313. Chương 1323 : Truyền Thừa Bí Cảnh. (1)

Chương 1323 : Truyền Thừa Bí Cảnh. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hống hống hống... lão già chết tiệt, đi chết đi!

Mà lúc này Tiểu Chiến đồng dạng cũng không có nhàn rỗi, thân hình của nó vẫn còn ở giữa không trung, gai nhọn trên người cũng đã chuẩn bị cho tốt, cơ hồ là cùng Tần Phàm đồng thời phát ra công kích.

Vèo...

Gai nhọn Tử Kim sắc hơi mờ kia liên tục tiếp bắn phá không gian, xem ra chỉ thấy có một đầu tím tuyến nhàn nhạt, nhưng lại có tiếng xé gió bén nhọn, nghe được thanh âm kia liền để cho người ta cảm giác sờn hết cả gai ốc, lại để cho huyết dịch con người đều như muốn đông lại.

Nguyên Giới phòng ngự của quả trứng lão giả kia ở dưới Ngũ Hành Phá Thương Quyền của Tần Phàm, tuy còn không có bị đánh bại, nhưng mà suy yếu rất lớn, thời điểm một cây gai nhọn đến rồi cực hoàn toàn cáo phá.

PHỐC!

Gai nhọn màu tím hơi mờ kia tiến quân thần tốc, sau đó ở trong ánh mắt sợ hãi của quả trứng lão giả hung hăng đâm vào ngực trái của hẳn, lập tức là máu tươi mạnh mẽ mãnh liệt trào ra.

- Lão đại, đón lấy.

Thấy một kích đặc thủ, sau đó Tiểu Chiến liền đem hai kiện bảo vật lấy được lập tức đều chuyển giao cho Tần Phàm.

Nghe vậy, sắc mặt Tần Phàm vui vẻ, vội vàng tiếp được. Tuy quái tượng lão giả kia tính toán tường tận, nhưng cuối cùng nhất ba kiện bảo vật này toàn bộ đã rơi vào trên tay của hắn.

Cầm ba kiện bảo vật trên tay, từ trong đó truyền đến năng lượng chấn động bành trướng, có thể cho hắn rõ ràng cảm giác được ba dạng đồ vật này bất phàm.

Trong đó quyển trục màu bạc kia có được linh tính của mình, tự nhiên là bất phàm nhất, mà trong viên đá màu trắng kia có một loại cảm giác cực lạnh, phẳng phất như gửi trong băng tuyết ngàn trăm vạn năm.

Cuối cùng là cây cự cung màu đen, chỉ nhìn bên ngoài của nó liền cảm giác được khí thế thập phần uy vũ, cầm đến trong tay thì thấy trong đó có năng lượng cường đại, dây cung của nó trong suốt, càng cho người một loại cảm giác vô kiên bất tồi, tự hồ chỉ cần kéo căng cự cung này, liền có thể bắn chết Thần Ma.

- Tiểu Chiến, làm tốt lắm! Chúng ta đi!

Thoả mãn đem bảo vật bỏ vào Trữ Vật Giới Chỉ, Tần Phàm lập tức bảo Tiểu Chiến rời đi.

- Ah... Đỗ Uyên Hải ta chưa từng có ném qua thiết thòi như vậy, tiểu tạp chủng, mang thứ đó lưu lại cho ta đến!

Lúc này quái tượng lão giả kia thấy Tần Phàm cùng Tiểu Chiến muốn đi, bất chấp thương thế trên người, lập tức muốn đuổi theo ngăn cản.

- Lão quỷ, dám đánh lén ta, hôm nay ngươi còn muốn rời đi sao!

Bất quá nhưng vào lúc này, nam nhân trung niên râu dê lúc trước bị hắn kích thương đã khôi phục một hơi, bỗng nhiên gầm lên giận dữ phát động tiến công. Hắn hận nhất là tên Đỗ Uyên Hải này, không chỉ có để ỉnh đánh mất bảo vật, còn bởi vậy mà trên người bị thương, hắn ở đâu chịu bỏ qua như vậy.

- Ha ha, hai vị, đa tạ!

Trông thấy hai người đấu cùng một chỗ, Tần Phàm không khỏi lộ ra một tiếng cười vui vẻ, sau đó cùng Tiểu Chiến thừa cơ rất nhanh biến mất ở trong thông đạo.

PHỐC!

Đỗ Uyên Hải kia tính toán tất cả, cuối cùng nhất lại bởi vì đoán chừng thực lực của Tần Phàm cùng Tiểu Chiến sai lầm, muốn vờn tính toán tường tận hóa thành công dã tràng. Hiện tại còn bị nam nhân trung niên râu dê kéo lại, trở mắt nhìn Tần Phàm nghênh ngang ly khai, cái này làm cho hắn không khỏi ngực nghẹn khuất, hận đến mãnh liệt phun ra một ngụm máu tươi. truyện copy từ

Đang ở thời điểm quái tượng lão giả Đỗ Uyên Hải cùng nam nhân trung niên râu dê không biết tên kia chiến cùng một chỗ, Tần Phàm và Tiểu Chiến đã rất nhanh xuyên qua một cái thông đạo khác, theo lực cảm ứng nhảy bén, tiếp tục sưu tầm lấy các loại bảo vật.

- Ha ha, lão đại, lần này thật sự là thoải mái! Lão nhân họ Đỗ kia thật sự là âm hiểm, vốn còn muốn một mẻ hốt gọn chúng ta, đáng tiếc hắn quá coi thường thực lực của Tiểu Chiến ta cùng lão đại, hiện tại hắn cái gì cũng không chiếm được, đáng đời!

Trong khi đi vội, Tiểu Chiến không khỏi hưng phấn nói.

- Đúng vậy, Tiểu Chiến, lúc này đây ngươi làm rất khá, ta cảm giác được lực công kích của ngươi lại tăng mạnh, cùng ta phối hợp, Nguyên Giới phòng ngự của tứ kiếp Bán Thần cũng đỡ không nổi.

Tần Phàm cũng vừa cười vừa nói. Ba kiện bảo vật nắm bắt tới tay rồi, hắn cũng vui vẻ.

Vừa rồi tuy là có chút nguyên nhân Đỗ Uyên Hải kia phòng ngự không kịp, nhưng không thể không nói, Tử Kim đâm của Tiểu Chiến đã biến thành hơi mờ kia có được lực công kích cực kỳ đáng sợ, hắn đoán chừng coi như là khí lực cường đại hơn nữa cũng chưa hẳn là chịu được một kích như vậy.

Bất quá, mặc dù thực lực Đỗ Uyên Hải này còn chưa kịp Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở, nhưng nếu thật sự muốn giết chết một gã tứ kiếp Bán Thần, vẫn là rất khó khăn.

Đừng nhìn bọn hắn đã khiến Đỗ Uyên Hải kia bị thương, trên thực tế hắn vẫn có được chiến lực không kém, cho dù bọn hắn một người một thú liên thủ, trừ khi là Tần Phàm lần nữa kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, nếu không rất khó giết chết người này. Một gã tứ kiếp Bán Thần phản công, cũng cực kỳ đáng sợ.

Tần Phàm mới kích hoạt Chu Tước huyết mạch không lâu, tự nhiên không thể lúc này lại kích hoạt, nếu không đối với thân thể phụ tải rất lớn.

Cho nên hắn cuối cùng không có tiếp tục dây dưa cùng hai người kia, lựa chọn rút đi.

Hơn nữa dù sao bọn hắn đã đem ba dạng bảo vật đều nắm bắt tới tay, cũng vô vị ở đó lãng phí thời gian, lại để cho Đỗ Uyên Hải cùng nam nhân trung niên râu dê kia người chết ta sống là được rồi.

- Tuy Đỗ Uyên Hải kia cũng bị thương, nhưng đoán chừng thực lực của hắn còn phải mạnh hơn một ít, có lẽ sẽ thắng được. Chỉ là lão nhân này nhất định là hận ta thấu xương rồi, lần sau nếu như gặp lại hắn, đoán chừng là sẽ không bỏ qua.

Trong nội tâm Tần Phàm lại thầm suy nghĩ nói, kỳ thật hắn cũng không muốn buông tha cho đối phương, có cơ hội nhất định sẽ diệt trừ.

- Lão đại, người khoan hãy nói, ta cần nuốt nhiều yêu khí như vậy, đối với ta mà nói quả thực là thuốc đại bổ! Hiện tại những thuốc bổ này vẫn chưa hoàn toàn tiêu hóa, nếu chờ ta hấp thu toàn bộ những yêu khí này. Một tứ kiếp Bán Thần nho nhỏ ta còn không để vào mắt!

Mà Tiểu Chiến nghe được Tần Phàm tán dương, thì liền có chút ít đắc ý nói.

Đối với cái này, Tần Phàm ngược lại là nhận đồng, hiện tại Tiểu Chiến đã có thể đối phó tam kiếp Bán Thần rồi, phối hợp với mình, ngay cả tứ kiếp Bán Thần cũng có thể đấu một trận, đợi thực lực của nó lại đề thăng, một mình đối phó tứ kiếp Bán Thần cũng chưa chắc không thể được.

Phải biết rằng tốc độ tăng thực lực lên của Tiểu Chiến cũng cực kỳ biến thái. Ngay cả dị loại như hắn cũng nhận không được có chút hâm mộ. Đợi nó hấp thu toàn bộ yêu khí, đoán chừng thực lực còn có thể lại đề thăng một mảng lớn.

Mà nếu như hắn không đột phá đến Bán Thần chi cảnh, ngược lại thủy chung là thực lực tăng lên có hạn.

- Cơ duyên của ta đến tột cùng ở nơi nào?

1314. Chương 1324: Truyền Thừa Bí Cảnh. (2)

Chương 1324: Truyền Thừa Bí Cảnh. (2)

Tần Phàm nhìn về phía trước, trong nội tâm cũng không khỏi có điều suy nghĩ. Hiện tại hắn là một đường Bán Thần chi cảnh, chỉ kém một đường cơ duyên mà thôi. Cơ duyên đã đến, hắn liền có thể đột phá.

- Lão đại, ta được đến yêu khí, mà người lấy được Thần kim còn không biết có chỗ lợi gì. Người vẫn là nhanh cảm ứng thoáng một phát nơi này còn có đồ vật có thể làm cho người tăng thực lực lên hay không đi.

Tiểu Chiến tựa hồ cũng nhìn ra suy nghĩ trong nội tâm Tần Phàm, mở lời nói ra.

Tần Phàm cười khổ, hắn làm sao lại không muốn chứ?

Trong ba kiện bảo vật lấy được vừa rồi kia, Thạch Đầu màu trắng hắn đoán chừng là một loại khoáng thạch trân quý, về phần cự cung màu đen, tuy là vũ khí bất phàm, nhưng tạm thời còn không thích hợp hắn sử dụng. Mà quyển trục màu bạc ẩn chứa bí mật lớn nhất kia, hắn tạm thời cũng nhìn không ra có bí mật gì.

Tóm lại, tuy ba loại đồ vật này đều là bảo vật, nhưng đều là đối với ngày khác sau mới có chỗ hữu dụng, đối với hần hiện tại nhu cầu cấp bách đột phá cảnh giới mà nói lại không có tác dụng quá lớn.

Cho nên hần cũng rất hi vọng ở trong Thượng Cổ di chỉ tìm được cơ duyên thuộc về mình.

- Ồ?

Mà cũng đúng vào lúc này, tốc độ tiến lên của Tần Phàm bỗng nhiên có chút dừng lại, hần vào lúc này nghe được ở trong thông đạo cách mình mấy trăm mét, đang có thanh âm bước chân tương đối dày đặc, tựa hồ là có rất nhiều người hướng về một phương hướng chạy đi.

- Vương huynh, lần này tin tức phải chăng chuẩn xác? Người nói phía trước có Truyền Thừa Bí Cảnh của Thượng Cổ di chỉ này?

Hần tập trung tư tưởng suy nghĩ nghe xong, còn có thể nghe được trong đó có một ít thanh âm thấp giọng nghị luận, một người là hỏi như thế.

- Thường huynh, người vẫn chưa tin ta sao? Người xem nhiều người đều chạy tới một chỗ như vậy sẽ biết. Truyền Thừa Bí Cảnh kia ở phía trước. Hiện tại còn không có mở ra, cho nên những người này đều vội vàng đi qua tìm cơ duyên đây này!

Một người khác thì hồi đáp.

- Cái Truyền Thừa Bí Cảnh này là từ thời Viễn Cổ, một ít đại gia tộc hoặc là thế lực lớn kiến tạo, là địa phương chuyên môn dùng cho đệ tử gia tộc tăng thực lực lên. Nghe nói ở thời Viễn Cổ, mỗi khi đệ tử những gia tộc kia gặp bình cảnh tu luyện sẽ tiến vào trong đó tìm kiếm đột phá, có thể nói đây là Đại cơ duyên nhất ở bên trong Viễn Cổ di chỉ rồi! Đây chính là một cơ hội tốt, ta đã ở nhị kiếp Bán Thần thời gian rất lâu rồi, hy vọng có thể mượn cái này đột phá đến tam kiếp Bán Thần!

Lại có một người nói ra.

- Bất quá nghe nói mấy thế lực lớn đã đi qua, cũng không biết những người kia có thể đem Truyền Thừa Bí Cảnh này phong tỏa rồi hay không.

Có người khác có chút bất mãn nói.

- Chớ có lên tiếng! Người là muốn chết phải không? Những thế lực lớn này vốn luôn làm sự tình bá đạo, nếu để bọn hần nghe được, người sẽ đẹp mắt...

Người đồng bạn này vội vàng hạ giọng nhắc nhở hần. xem tại

...

- Truyền Thừa Bí Cảnh? Là địa phương như thế nào? Bất quá nghe bọn hần nói tựa hồ là địa phương của các thế lực lớn thời Viễn Cổ kiến tạo cho đệ tử gia tộc đột phá cảnh giới. Nói không chừng trong đó có cơ duyên của ta, đáng giá đi nhìn xem một lần!

Mà nghe đến đó, Tần Phàm có chút ngơ ngẩn, sau đó liền quyết định tiến về trước xem xét.

- Tiểu Chiến, hướng bên này đi.

Lập tức hần mang theo Tiểu Chiến chuyển biến phương hướng, hướng về địa phương mọi người đi tới kia. Tuy hiện tại phương hướng bọn hần tiến lên tựa hồ cũng có một ít bảo vật đặc thù chấn động, nhưng sau khi cân nhắc đều bị hần buông tha cho.

Tần Phàm có một loại dự cảm, cái Truyền Thừa Bí Cảnh này sẽ càng hữu dụng đối với hần.

Lại đi qua mấy cái lối đi, bọn hần đi tới một đầu thông đạo so sánh rộng lớn, cái thông đạo này nhìn xem càng giống như là đường chính, sau khi tiến vào đại môn phần lớn người là đi thông đạo này. Từ dấu vết trên mặt đất xem ra, đã có không ít người lúc này thông qua được.

Tần Phàm xem như tới hơi muộn.

Bởi vì hắn lẻ loi một mình, cũng không có phương thức thu thập tin tức gì, hơn nữa vì tránh đi đại bộ phận người, hắn và Tiểu Chiến đều lựa chọn thông đạo tương đối ít người. Cho nên lúc hắn đạt được tin tức trong Thượng Cổ di chỉ này có Truyền Thừa Bí Cảnh, cơ hồ là người trẻ nhất rồi.

Không hề nghi ngờ, cái Truyền Thừa Bí Cảnh này có lực hấp dẫn thật lớn.

Dọc theo cái thông đạo này đi thẳng về phía trước, Tần Phàm là ở rất xa liền thấy được đám người đông nghịt, mà ở phía trước nhất của bầy người này, chỗ mấy trăm ánh mắt tụ tập, thì thấy được một cánh cổng ánh sáng cực lớn tản ra hào quang thần bí.

Cái cánh cổng ánh sáng này tựa hồ là đứng sừng ở giữa thiên địa, cực kỳ to lớn, thượng diện còn mơ hồ có năng lượng cường đại chấn động.

Tần Phàm ngưng mắt hướng về cánh cửa ánh sáng kia nhìn lại, hắn có thể mơ hồ cảm giác được hiện tại bên trên cánh cổng ánh sáng này còn có phong ấn cường đại, sợ rằng muốn xông vào là không có khả năng, mọi người hắn là chờ đợi thời gian Bí Cảnh này mở ra.

- Hắc hắc, lão đại, người ở đây là không ít a, ta đoán chừng phía sau cánh cửa kia hắn là nơi tốt, sẽ có thứ tốt.

Ở mặt sau cùng của đám người, Tiểu Chiến nhìn xem cánh cổng ánh sáng cự đại kia, trong ánh mắt cũng có chút ít mang theo một tia hưng phấn. Nó ưa thích tham gia náo nhiệt, hiện tại tình huống nơi này rõ ràng cho thấy gần đúng chỗ ngửa.

- Địa phương là nơi tốt, thứ tốt cũng sẽ không ít, chỉ là chỉ sợ không dễ dàng đi vào ah.

Lúc này ánh mắt của Tần Phàm dao động, sau đó hắn thấy được ở phía trước nhất của cánh cổng ánh sáng đằng kia, ban đầu ở ngoài sơn cốc trông thấy đội ngũ mấy thế lực lớn đều tụ tập ở đó, tựa hồ đang thương lượng lấy cái gì.

Mà bọn người Bạch Mông Thành Minh gia Minh Hiển, Bạch Mông Thành Tân gia Tân Vô Kỵ cùng Tần Phàm chạm qua mặt, thành linh đều ở trong đó!

- Ô? Cánh tay của Minh Hiển tại sao lại dài ra rồi hả?

Cũng vào lúc này, ánh mắt của Tần Phàm vừa mới đảo qua trên người Minh Hiển kia, lập tức hắn có chút khiếp sợ phát hiện cánh tay trái nguyên vốn hắn nên bị Cổ Mặc cắt đứt, bây giờ lại hoàn hảo vô khuyết rồi!

- Cánh tay đứt rồi còn có thể lại sinh ra?

Thấy vậy, hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ. Trước đây thời điểm hắn ở miệng sơn cốc bởi vì cách quá xa không có nhìn rõ ràng, hiện tại khoảng cách tương đối gần, hắn biết rõ mình không có nhìn lầm.

Nhưng hắn tinh tường nhớ rõ ngày đó Cổ Mặc chỉ dùng một hỏa tuyến màu đen liền chặt đứt cánh tay của Minh Hiển. Lúc ấy hắn còn đối với thực lực khủng bố của Cổ Mặc mà cảm giác được vô cùng chấn động, ngũ kiếp Bán Thần ở trước mặt hắn đều là không chịu nổi một kích như thế.

Cho nên, hắn không có khả năng sẽ nhớ lầm.

- Lão đại, người đã từng chặn đường qua chúng ta, lại bị lão đầu sư phụ người đánh chạy kia, như thế nào hai cánh tay của hắn lại hoàn hảo vậy?

1315. Chương 1325: Thủ Lĩnh Ngũ Đại Gia Tộc. (1)

Chương 1325: Thủ lĩnh Ngũ đại gia tộc. (1)

Lúc này Tiểu Chiến cũng nhận ra Minh Hiển, không khỏi nghi vấn hỏi thăm, cái này để cho Tần Phàm càng thêm khẳng định.

- Nguyên nhân cụ thể ta cũng không biết, đoán chừng là ở bên trong Tân Thế Giới này có đan dược gì có thể cho người tái tạo sinh cơ, hoặc là Minh Hiển này tu luyện công pháp đặc thù, có thể làm cánh tay đứt rời của mình sinh ra một lần nữa.

Tần Phàm phỏng đoán nói ra.

Ở bên trong Tân Thế Giới này, có rất nhiều sự tình Tần Phàm còn không có lý giải. Dù sao lần trước cùng Cổ Mặc tương kiến, gần kề chỉ là ngăn ngừa nửa ngày thời gian, căn bản chưa kịp hỏi quá nhiều.

- Hừ hừ, mặc kệ hắn có năng lực gì, lúc này đây hắn tốt nhất đừng có lại gây với chúng ta, nếu không ta khẳng định phải cho hắn đẹp mắt.

Nhìn xem Minh Hiển kia, Tiểu Chiến ngẩng đầu ngạo nghễ nói ra:

- Chỉ chờ ta luyện hóa toàn bộ những yêu khí hấp thu vừa rồi kia, ngũ kiếp Bán Thần chúng ta cũng không cần sợ.

- Ha ha, tuy ngươi rất lợi hại, bất quá cừu nhân của chúng ta là có không ít, tốt nhất không nên chủ động gây chuyện.

Tần Phàm bắt đầu dĩ cười nói, Tiểu Chiến có cơ duyên như vậy hắn cũng thay nó vui vẻ, đồng thời cũng âm thầm cảm giác được một ít áp lực. Thực lực Tiểu Chiến tăng lên nhanh như vậy, nếu như hắn không đột phá Bán Thần chi cảnh, vậy lão đại như hắn sẽ thật mất mặt rồi.

Hơn nữa Minh Hiển cùng Tân Vô Kỵ trước mắt là hai ngũ kiếp Bán Thần, huống chi còn có gia tộc sau lưng bọn hắn, chỉ dựa vào một mình Tiểu Chiến, lại cùng những người kia phát sinh xung đột sẽ ứng phó không được.

Cho nên vẫn là tận lực bảo trì ít xuất hiện mới tốt, tốt nhất là dưới tình huống không bị phát hiện tiến vào bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh này.

Kế tiếp cũng không để ý Tiểu Chiến nghĩ gì, Tần Phàm bảo nó biến trở về hình dáng sủng vật mini, mới dám lén lút ôm nó đi vào trong đám người chen chúc kia, thu liễm lấy khí tức, kiên nhẫn ở trên quảng trường chờ đợi Truyền Thừa Bí Cảnh mở ra.

Lúc này bởi vì lực chú ý của phần lớn người đều bị Truyền Thừa Bí Cảnh hấp dẫn. Hơn nữa Tần Phàm là tìm vị trí góc chết, cho nên ngược lại cũng không có người sẽ chú ý tới hắn.

- Chắc chắn, ta còn là lần đầu tiên trông thấy qua Truyền Thừa Bí Cảnh, xem khí thế thật sự rộng rãi! Hi vọng một hồi chúng ta đều có thể có chỗ thu hoạch a!

Bên cạnh Tần Phàm là một nam nhân nhị kiếp Bán Thần, nhìn xem truyền thừa chi môn cụ đại kia, trong miệng sợ hãi thán phục nói, đang khi nói chuyện còn nhìn nhìn Tần Phàm. Tựa hồ là hữu ý vô ý cùng hắn nói chuyện với nhau.

- Ta cũng là lần đầu tiên gặp được.

Tần Phàm cũng không cự nhân xa ngàn dặm, tự nhiên khẽ cười nói. Ở trong trạng thái nói chuyện với nhau, ngược lại càng không giống như là một người đứng đấy làm cho người chú ý.

- Ha ha, nghe nói từng Truyền Thừa Bí Cảnh đều là căn bản của một thế lực lớn truyền thừa, ở bên trong không chỉ có cơ duyên đột phá cảnh giới. Hơn nữa bởi vì muốn rèn luyện một đời trẻ tuổi, những thế lực lớn này cũng sẽ để ở trong đó rất nhiều bảo vật không tẻ, chỉ cần thông qua được khảo nghiệm liền có thể đạt được.

Nhị kiếp Bán Thần kia tựa hồ là một người rất thích nói chuyện, có chút nhiệt tâm hướng Tần Phàm giới thiệu nói.

- Tại hạ thực lực thấp kém, cũng chỉ là đến thử thời vận mà thôi.

Đối với cái này, Tần Phàm cũng có chút ý động. Bất quá hắn không muốn bạo lộ thực lực, cho nên chỉ phải nhàn nhạt trả lời.

- Vậy cũng là không tệ, vị tiểu huynh đệ này, ta nhìn người tựa hồ còn không có đạt tới Bán Thần chi cảnh, hôm nay may mắn gặp được truyền thừa mật địa này, đây là cơ hội khó được của người, có khả năng sẽ được đột phá. Bất quá ta khuyên người nhất định phải lượng sức mà đi, không nên quá tham am, trong đó cũng là nguy hiểm không ít.

Người nọ còn nói thêm.

- Hừ, nghĩ xa như vậy làm gì? Hiện tại nắm thế lực lớn của Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành ở đây, người cho là bọn họ sẽ để cho tất cả mọi người đi vào sao? Đừng nói một Cửu cấp Võ Thánh nho nhỏ, cho dù là người nhị kiếp Bán Thần, một hồi có thể đi được hay không cũng là khó nói.

Tần Phàm cười cười, vừa định không có trả lời, nhưng ngay lúc này, một nam nhân mũi ưng ở bên cạnh bọn hắn khinh thường hừ lạnh một tiếng nói ra.

Thực lực người nọ là tam kiếp Bán Thần, thân hình cao lớn, mình mặc một thân da thú, ôm hai tay, lộ ra có chút cao ngạo, vênh vác hung hăng.

- Cái này...

Nghe vậy, nhị kiếp Bán Thần nhiệt tâm kia lộ ra có chút xấu hổ.

Mà nghe được lão đại nhà mình bị xem thường như thế, Tiểu Chiến ở trong ngực Tần Phàm lúc này lập tức nổi giận.

- Cảm ơn nhắc nhở, ta sẽ cẩn thận.

Nhưng Tần Phàm lại ngăn trở nó muốn nói chuyện, hắn không để ý đến tam kiếp Bán Thần kia, chỉ là lần nữa mỉm cười nhìn tên nhị kiếp Bán Thần vừa rồi kia gửi tới lời cảm ơn.

- Bỏ sự không lớn, cái tính tình này cũng không phải nhỏ. Một Vũ Thánh nho nhỏ có thể tới đây chỉ có thể nói người vận khí không tệ, bất quá hiện theo ta thấy vận may của người là muốn chấm dứt.

Nam nhân mũi ưng kia thấy con mắt của Tần Phàm cũng không có liếc nhìn mình, không khỏi ngoài miệng trêu tức nói ra.

- Người nhiều chuyện như vậy, có thể sống đến bây giờ mới là để cho người hâm mộ vận khí tốt.

Nghe vậy, Tần Phàm rốt cục nhẫn không được nữa, lạnh lùng nhìn hắn một cái, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói.

- Tê...

Tên nhị kiếp Bán Thần vừa rồi trước nhất cùng Tần Phàm nói chuyện kia, nghe được Tần Phàm cũng dám nói chuyện như thế đối với một tam kiếp Bán Thần, hắn không khỏi kinh ngạc nhìn về người phía trước, trên mặt xuất hiện thần sắc có chút ngốc trệ.

- Ha ha, lão đại, nói hay lắm.

Tiểu Chiến vừa rồi ghen lấy một hơi, bây giờ nghe được Tần Phàm phản kích, không khỏi hưng phấn lên.

- Người nói cái gì?

Mà tên tam kiếp Bán Thần kia rõ ràng cũng nao nao, hắn cho là mình nghe lầm, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra một Cửu cấp Võ Thánh nho nhỏ dĩ nhiên cũng dám chống đối mình. Hơn nữa người này không phải cùng người mấy thế lực lớn kia chung một chỗ, rõ ràng không phải là người có hậu đãi.

- Người không có nghe rõ sao? Lão Đại ta nói người miệng tiện, nhanh ngậm miệng thôi của người lại đi!

Tiểu Chiến thấy Tần Phàm không còn ngăn cản mình, liền đắc ý trêu tức nói ra. Lại để cho người không thể tưởng được chính là, công lực mắng chửi người của tiểu gia hỏa này là dần dần theo thực lực của hắn tăng lên mà tăng lên.

- Tốt! Tốt! Tốt! Hiện tại người trẻ tuổi thật là càng ngày càng linh rồi, không có bị khổ đầu liền cho là mình vô địch thiên hạ rồi hả?

Lập tức trên mặt tam kiếp Bán Thần kia xuất hiện vẻ dữ tợn, ánh mắt hấn âm độc nhìn xem Tần Phàm, tựa hồ là muốn nhắm người thôn phệ.

- Nếu như ta là người, ta sẽ không ở hiện tại động thủ, nếu không chỉ biết tự mình chuốc lấy cực khổ mà thôi.

Tần Phàm cũng chỉ là tiếp tục nhàn nhạt nói.

1316. Chương 1326: Thủ Lĩnh Ngũ Đại Gia Tộc. (2)

Chương 1326: Thủ lĩnh Ngũ đại gia tộc. (2)

- Người cái này là muốn chết!

Tam kiếp Bán Thần kia lạnh lùng nhìn xem Tần Phàm, tựa hồ là đang nhìn một người chết, đã bắt đầu chuẩn bị động thủ.

- Yên tĩnh, tất cả mọi người an tĩnh lại cho ta!

Nhưng ngay lúc này, ở trên đài cao đại môn Truyền Thừa Bí Cảnh kia, bỗng nhiên truyền đến một tiếng quát chói tai, lập tức có mấy bóng người khí tức cường đại rất nhanh nhảy lên trên.

Thanh âm quát chói tai này, lộ ra vô cùng bá đạo, còn mang theo một loại uy áp cường đại, ở trên quảng trường một hồi quanh quẩn, lập tức làm cho đám người trở nên yên tĩnh trở lại, sau đó từng ánh mắt quảng hướng trên đài cao.

- Hừ, tiểu tử người chờ đó.

Mà nghe được thanh âm bá đạo kia, tên tam kiếp Bán Thần vốn muốn động thủ với Tần Phàm kia, lúc này cũng không khỏi dừng tay lại, hạ giọng uy hiếp một tiếng, sau đó đi về một bên.

Tần Phàm từ chối cho ý kiến, cũng nhìn về phía trên đài cao.

Xuất hiện ở trên đài cao, đúng là thủ lĩnh ngũ đại gia tộc bên trong Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành đi tới Thượng Cổ di chỉ này. Theo mọi người nhỏ giọng nghị luận, Tần Phàm biết năm người này theo thứ tự là Bạch Mông Thành Tân gia Tân Vô Kỵ, Minh gia Minh Hiểu, Yên gia Yên Dương; còn có Hoàng Hôn Thành Hạ gia Hạ Thiên cùng Mộ gia Mộ Thanh Thanh.

Minh Hiểu cùng Tân Vô Kỵ, Tần Phàm cũng đã từng quen biết, hai người này một người âm trầm một người bá đạo, vừa rồi mở lời trấn trụ toàn trường đúng là Tân gia Tân Vô Kỵ kia, ánh mắt của hắn xẹt qua toàn trường, không ai dám cùng hắn tiếp xúc.

Minh Hiểu kia cũng không biết có phải là bởi vì bị Cổ Mặc đoạn tay ảnh hưởng hay không, lúc này một mực mặt không biểu lộ, cho người một loại cảm giác tràn ngập sát khí.

Mà Yên gia Yên Dương kia là một nam tử anh tuấn mặc cẩm bào màu vàng, trên mặt hắn tựa hồ mang theo một loại ôn nhu vui vẻ, đoán chừng là loại người thập phần hấp dẫn nữ tính ưa thích. Hạ gia Hạ Thiên kia thì là một Đại Hán thân hình cao lớn, khuôn mặt uy nghiêm, cặp mắt của hắn lợi hại, như là một đầu sư tử mạnh mẽ.

Về phần Mộ Thanh Thanh kia, chính là nữ tử duy nhất bên trong năm đại thủ lĩnh này, nàng mặc một thân áo trắng, lông mày xanh đôi mắt đẹp, thần sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng, lẳng lặng đứng ở bên cạnh, đúng là một tuyệt sắc giai nhân.

Thủ lĩnh ngũ đại gia tộc này thực lực đều là ngũ kiếp Bán Thần đều là ngũ kiếp Bán Thần, hơn nữa thực lực đều áp đảo cường giả cùng giai, bọn hắn vừa đứng ở trên đài cũng đã có một loại chấn nhiếp chỉ lực thật lớn.

Thực tế để cho Tần Phàm đáng lưu ý chính là, năm người này đều lộ ra hết sức trẻ tuổi, xem cũng chỉ chưa tới 30 tuổi, đặc biệt là Mộ Thanh Thanh kia, đoán chừng chỉ có 25~26 tuổi, so với Tần Phàm chỉ lớn hơn ba bốn tuổi mà thôi.

Những người này nếu là ở trên Vũ Thiên đại lục, đã không thể xưng là thiên tài rồi, đó là có thể nói yêu nghiệt! Dù là ở Tân Thế Giới, tin tưởng những người này cũng thuộc về cấp độ siêu cấp thiên tài. Thậm chí ở trình độ nhất định, Tần Phàm tạm thời còn so ra kém bọn hắn.

Bất quá mặc dù Tần Phàm có Ma chủng cùng đan dược tương trợ, nhưng dù sao cũng là khởi điểm thấp hơn rất nhiều, hơn nữa người khác cũng sẽ có các loại cơ duyên, thí dụ như Thượng Cổ di chỉ cùng Truyền Thừa Bí Cảnh trong Tân Thế Giới này, Vũ Thiên đại lục là sẽ không có.

- Bọn hắn là muốn nói điều gì? Chẳng lẽ thật sự muốn phong tỏa Truyền Thừa Bí Cảnh này, không cho người ngoài ngũ đại gia tộc tiến vào sao?

Mà nhìn xem vài đạo thân ảnh cường đại trên đài cao kia, lúc này Tần Phàm không khỏi khẽ chau mày trầm nghĩ.

Không thể không nói, nếu như muốn cưỡng ép ở trong tay nắm tên ngũ kiếp Bán Thần xông vào Truyền Thừa Bí Cảnh, đối với Tần Phàm hiện tại ngay cả Bán Thần chi cảnh cũng còn không có đạt tới mà nói, đây tuyệt đối là chuyện thập phần khó khăn.

- Chắc chắn, năm vị tuổi trẻ tài tuấn này không hổ là thiên tài của Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành, thật sự là khí độ bất phàm, tuổi còn trẻ liền có được thực lực như thế, quả thực là để cho chúng ta theo không kịp.

- Đúng vậy, nói như thế nào thực lực của ta cũng là tam kiếp Bán Thần, nhưng ở dưới khí thế của bọn hắn ảnh hưởng, ta cảm giác mình giống như là hoàn toàn không có lực chống cự, nếu quả thật muốn động thủ, tin tưởng ta chỉ sợ chống đỡ không được một chiêu của bất luận người nào trong bọn hắn.

- Đúng vậy a, đặc biệt là Hoàng Hôn Thành Mộ Thanh Thanh kia, nghe nói năm nay nàng mới gần hai mươi lăm tuổi mà thôi! Vậy mà đã có được thực lực ngũ kiếp Bán Thần! Thiên phú như vậy, chỉ sợ toàn bộ Mạc Lợi Đảo cũng không có mấy người a!

- Hắc hắc, quan trọng nhất nàng là một tuyệt sắc đại mỹ nhân, nếu như cuộc đời này có thể âu yếm, vậy thì thật là chết cũng không tiếc.

- Chớ có lên tiếng! Tuy Mộ Thanh Thanh là một nữ lưu, hơn nữa nhỏ tuổi nhất, nhưng nghe nói nàng giết qua người ngược lại là tối đa nhất trong năm vị thủ lĩnh đại gia tộc đây! Hơn nữa bốn vị thủ lĩnh khác đều là người theo đuổi nàng, người muốn chết thì cứ tiếp tục nói đi!

- Hừ, một đám đồ ngu, nếu như một hồi thủ lĩnh ngũ đại gia tộc này trực tiếp tuyên bố trừ ngũ đại gia tộc bọn họ ra, người bên ngoài đều không được tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh, ta xem các người còn có thể cười được hay không.

Sau khi nắm tên thủ lĩnh đại gia tộc lên đài, vốn là bị khí thế của Tân Vô Kỵ trấn trụ, trong tràng xuất hiện yên tĩnh ngắn ngủi, sau đó rất nhanh liền vang lên từng thanh âm nghị luận dè dặt.

Rất rõ ràng, năm tên thiên tài tuổi trẻ trên đài kia ở bên trong Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành đều khá nổi danh, đặc biệt là Mộ gia Mộ Thanh Thanh kia, đã bị chú ý đặc biệt, không ít nam tính ở đây thời điểm nhìn về phía nàng đều mang theo vẻ ái mộ.

- Hi vọng không phải là đi lên tuyên bố tin tức phong tỏa Truyền Thừa Bí Cảnh a.

Nghe nghị luận thấp giọng bên tai, lúc này ánh mắt của Tần Phàm một mực nhìn chăm chú lên năm đạo thân ảnh trên đài, trong nội tâm trầm suy nghĩ nói.

Từ trong mọi người nghị luận hần đã biết rõ bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh này ẩn chứa cơ duyên cực lớn, có lẽ thật sự có thể trợ giúp hần đột phá đến Bán Thần chi cảnh. Đặc biệt là sau khi nhìn đến năm bạn cùng lứa tuổi cường đại kia, hôm nay, hần là rất khát vọng trở nên càng thêm mạnh mẽ.

Thiên tài trong Tân Thế Giới này thật sự là nhiều lắm, hiện tại hần mới phát hiện mình là nhỏ bé cỡ nào. Có thể nói, năm người trên đài kia, hôm nay đều có được thực lực nhẹ nhõm đánh chết của mình.

Đặc biệt là Mộ Thanh Thanh kia, gần kề chỉ là hai mươi lăm tuổi đã đến ngũ kiếp Bán Thần cường giả!

- Đoán chừng nàng ở khoảng hai mươi tuổi liền trở thành Bán Thần cường giả a... thật sự là khủng bố.

Tần Phàm không khỏi sợ hãi thán phục, trước đây hần nghe được đệ đệ Lãnh Thiên kia 23 tuổi trở thành Bán Thần cũng đã đủ để cho người chấn kinh rồi, nhưng cùng người này so sánh, đoán chừng còn là xa xa không bằng.

1317. Chương 1327: Phá Phong Ấn!

Chương 1327: Phá phong ấn!

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’””)•••’””)

Mà vào lúc này.

Ông...

Thanh âm huyền diệu ở trên quảng trường truyền đến, đem các loại thanh âm nghị luận vừa mới vang lên lại một lần nữa tạm thời đè xuống.

- Các vị.

Sau đó liền thấy Bạch Mông Thành Yến gia Yến Dương kia, cũng là nam tử anh tuấn luôn mặt mang mỉm cười ôn hòa, lúc này chậm rãi ở trong đội ngũ năm người đi về phía trước một bước, ánh mắt ôn nhu nhìn đám người phía dưới mỉm cười mở lời nói ra:

- Mời các vị yên lặng một chút được chứ, lúc này chúng ta có một số việc muốn tuyên bố, bất quá mọi người có thể yên tâm, lúc này đây chúng ta sẽ không phong tỏa Truyền Thừa Bí Cảnh, dù sao đây là cơ duyên của mọi người, bảo vật người có duyên thì được.

Thanh âm của Yến Dương này thập phần có từ tính, lúc hần vừa mới bắt đầu nói chuyện, trên trận còn có chút âm ỉ, nhưng ở lúc hần nói chuyện, trong sân lại tựa hồ như chỉ còn lại có thanh âm của hần quanh quẩn vậy.

Thẳng đến lời của hần hoàn toàn nói xong, trong đám người mới được một lần nữa nhiệt liệt, hào khí có chút kích động.

- Không phong tỏa Truyền Thừa Bí Cảnh? Tốt, thật tốt quá!

Nghe thể tuyên bố này, mọi người trong sân lập tức yên tâm lại. Trước đây bọn hần lo lắng nhất đúng là ngũ đại gia tộc làm việc bá đạo.

- Cái này tựa hồ có chút không giống tác phong của bọn hần a.

Tần Phàm cũng yên tâm xuống, bất quá trong nội tâm còn có chút nghi hoặc. Phải biết rằng Truyền Thừa Bí Cảnh này khó được phát hiện, ai cũng là thấy lợi đều chiếm thành của mình. Mà đối với Yến Dương này, tuy nhìn như rất ôn hòa, nhưng hần ẩn ẩn cảm thấy cái này tuyệt đối không phải là một người nhân từ nương tay, thậm chí cho người một cảm giác âm trầm như độc xà.

- Đã như vậy, cái kia còn chờ cái gì, mau mở truyền thừa chi môn này ra, để cho chúng ta vào đi thôi.

Đã nghe được Yến Dương cam đoan, có người bắt đầu có chút lộ ra không thể chờ đợi được rồi.

- Ha ha, mọi người cũng không cần phải gấp. Truyền Thừa Bí Cảnh này nhất định là hướng về mọi người cởi mở. Bất quá bây giờ còn có một chút vấn đề nhỏ...

Lúc này Yến Dương kia chỉ chỉ môn hộ cực lớn sau lưng, sau đó tiếp tục nói ra:

- Cái kia chính là truyền thừa chi môn, bên trên còn có phong ấn cường đại, cần mọi người cùng nhau hợp tác mới có thể đánh mở.

- Phong ấn? Thì ra là thế.

Lúc này Tần Phàm mới hiểu rõ ra, trách không được năm thế lực lớn này sẽ hùng hồn nói để cho tất cả mọi người có thể tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh như vậy, đoán chừng là bọn hắn biết rõ phong ấn trên truyền thừa chi môn này, dù là tập hợp lực lượng năm nhà bọn hắn, y nguyên không đủ để phá vỡ, cho nên cần lực lượng của tất cả mọi người.

- Trách không được! Ta biết ngay những đại gia tộc này sẽ không hảo tâm như vậy rồi, nguyên lai là cần chúng ta mới để cho chúng ta đi vào.

Mọi người trên quảng trường cũng rất nhanh phản ứng đi qua, thanh âm lập tức ầm ĩ lại nhiều .

- Nhón nháo cái gì mà nhón nháo, ai không muốn đi vào hiện tại có thể đã đi ra!

Nghe được mọi người nhao nhao lần nữa, lúc này thanh âm bá đạo của Tân Vô Kỵ kia như là Kinh Lôi ở trong sân rộng vang lên.

Nghe được thanh âm này, đám người mới lần nữa yên tĩnh trở lại.

- Nếu như một hồi lưu lại mà không xuất lực muốn lừa dối đi qua, chúng ta sẽ không bỏ qua hắn.

Sau đó Hoàng Hôn Thành Hạ Thiên kia cũng đạp một bước, ánh mắt hắc sắc bén đảo qua toàn trường, trong miệng âm lãnh nói.

Hạ Thiên này vừa nói, mọi người tựa hồ cảm thấy có một loại sát phạt chi khí đánh tới trước mặt, ngay cả không khí tựa hồ cũng trở nên sắc bén, có chút thực lực thấp thậm chí khó có thể hô hấp.

- Thực lực của Hạ Thiên này không hề kém Tân Vô Kỵ cùng Minh Hiển, thậm chí còn mạnh hơn một ít.

Hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, trong nội tâm âm thầm kinh ngạc:

- Thủ lĩnh ngũ đại gia tộc này quả nhiên không có một cái nào đơn giản.

- Không nên lãng phí thời gian, bắt đầu đi.

Một lát sau, Minh Hiển kia cũng đứng dậy, hắc mắt không biểu tình nói ra. Hắn tựa hồ cũng không muốn yếu thế trước mặt mọi người, đem khí thế của hắn hoàn toàn phóng thích ra, làm ột ít Bán Thân cường giả ở tương đối gần đài cao đều nhao nhao lui về phía sau mấy bước.

- Ân, nói nhảm ta cũng không nhiều lời rồi, tóm lại muốn đi vào Bí Cảnh, mọi người liền xuất ra thực lực, toàn lực oanh kích phong ấn trên cánh cửa này.

Yến Dương cuối cùng nhàn nhạt bổ sung nói ra.

- Hừ, vậy hãy để cho Tân Vô Kỵ ta tới trước! Ai không đuổi kịp đừng trách ta khách khí!

Tiếp theo trong nháy mắt, Tân Vô Kỵ vốn là nhảy lên giữa không trung, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cánh cổng ánh sáng cực lớn kia hung hăng oanh ra một quyền.

Hám Thiên Thúc!

Vừa ra tay là Bán Thân kỹ lúc trước đánh Tần Phàm trọng thương ở dưới trạng thái Bất Tử Chu Tước.

Ông!

Tiếng chấn nổ huyền diệu ở trong hư không truyền đến, một cái nắm đấm cự đại giống như là Thiên Ngoại thiên thạch từ trên trời giáng xuống, hùng hực thiêu đốt lên Kim Sắc Liệt Diễm, bên trong ẩn chứa sức mạnh không cách nào địch nổi, cơ hồ muốn chấn phá không gian hướng về phía trước phóng đi.

Minh Hỏa Cuồng Liên!

Tiếp theo là Minh Hỏa sắc mặt lạnh lùng kia, đi theo sau Tân Vô Kỳ, không chút nào yếu thế đánh ra một chưởng. Theo một tay của hắn thò ra, phía trên giữa không trung, lập tức liền xuất hiện một đóa hoa sen hỏa diễm màu đen, sau khi đóa hỏa liên màu đen này xuất hiện liền đón gió mà trưởng, trong nháy mắt biến thành lớn nhỏ vài chục trượng, bên trong cái đài sen cực lớn kia có vô số mảnh lỗ, bên trong từng cái mảnh lỗ đều ẩn chứa năng lượng cực lớn.

Giống như là một bánh xe lăn tròn, điên cuồng xoay tròn hướng về cánh cổng ánh sáng phía trước kia đánh tới.

- Huyền Phách hoàng đạo!

Nổi tiếp là Hạ gia Hạ Thiên kia ra tay, hắn sử dụng một thanh trường đao màu đen, một đao xẹt qua giữa không trung, đao ảnh màu đen cực lớn cuộn cuộn dài hơn mười trượng, xen lẫn Nguyên Giới chi lực cuồng bạo lợi hại, không khí cát liệt, tầng tầng mãnh liệt đánh xuống.

- Đào Hoa Phiến!

Yến Dương kia khẽ quát một tiếng, trên tay của hắn cầm lấy một cây quạt màu hồng đào, thượng diện có bút pháp đỏ xanh thần kỳ, theo gió mà động, có vô số năng lượng Nguyên Giới biến thành cánh hoa màu hồng phấn, như là vòi rồng cuốn hướng phong ấn trên cánh cổng ánh sáng kia.

Cuối cùng ra tay chính là Mộ Thanh Thanh, khí chất của nàng trong trẻo nhưng lạnh lùng, cầm trong tay một thanh trường kiếm màu xanh lam, nàng rút kiếm nhanh chóng, thậm chí mắt của mọi người còn không thấy rõ ràng, kiếm của nàng đã thu hồi trở lại.

Mà một đao kiếm khí màu xanh da trời xuất hiện trên không trung kia, cũng không tính hoa lệ, nhưng tốc độ lại cực nhanh, trực tiếp phá vỡ hư không trăm ở trên cánh cửa.

Nàng ra tay chậm nhất, nhưng công kích ngược lại là nhanh đến nhất!

- Kiếm thế thật nhanh! Uy lực cũng là mạnh nhất!

Trong lòng Tần Phàm có chút khiếp sợ, từ trong thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc ra tay có thể thấy được, công kích mạnh nhất đúng là Mộ Thanh Thanh này, mà Tân Vô Kỳ, Minh Hỏa, Hạ Thiên đều là không sai biệt lắm, tuy công kích của Yến Dương kia hơi yếu, nhưng mà lộ ra quỷ dị nhất.

1318. Chương 1328: Kiểm Tra Đo Lường Tiềm Lực. (1)

Chương 1328: Kiểm tra đo lường tiềm lực. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(-“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’-”)•••’-”)

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

Chương 1328: Kiểm tra đo lường tiềm lực. (1)

- Mọi người cũng nhanh lên ra tay đi, đem hết toàn lực!

Sau khi thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc xuất thủ trước, đệ tử bên trong gia tộc bọn họ cũng bắt đầu nhao nhao ra tay, lập tức trong sân rộng các loại khí kinh bão táp, làm cho trong hư không phảng phất giống như muốn sụp đổ, lộ ra vô cùng đồ sộ.

Tràng cảnh rung động như vậy, làm cho không ít người cũng không khỏi cảm giác được nhiệt huyết sôi trào, có ít người vốn là muốn cố ý lưu lực, nhưng lúc này cũng bị khơi dậy tâm huyết, đều điên cuồng công kích tới cánh cổng ánh sáng kia.

Tần Phàm tự nhiên là rất tỉnh táo, hẳn có thể bảo trì ít xuất hiện, đại khái chỉ là phát huy ra thực lực tiếp cận nhị kiếp Bán Thần, nhưng cái này cũng đã làm cho người bên cạnh hắn có chút kinh ngạc, dù là tên nam nhân mũi ưng tam kiếp Bán Thần vừa rồi kia, cũng xuất hiện vẻ ngoài ý muốn.

Oanh!

Tập hợp công kích dày đặc khủng bố của mấy trăm người, đại khái giằng co một phần chung. Rốt cục, một tiếng chấn nổ cực lớn như là trời sụp đổ ở trong sân rộng đột nhiên vang lên.

Tiếp theo trong nháy mắt, mọi người chứng kiến một tầng hào quang nồng đậm ở trên cánh cửa không biết trải qua bao nhiêu năm tháng kia, giống như là tấm gương lên tiếng liệt phá, sau đó hóa thành hào quang đầy trời tán đi.

Chi...

Mà theo phong ấn kia bị phá khai, cánh cổng ánh sáng rốt cục ở trong ánh mắt chờ mong mà nóng rực của tất cả mọi người, bắt đầu bị chậm rãi mở ra...

- Bí Cảnh chi môn mở ra!

- Ha ha, tốt, phong ấn bên trên Truyền Thừa Bí Cảnh chi môn này rốt cục bị chúng ta phá vỡ!

- Chắc chắn, vừa rồi một màn kia thật sự là đồ sộ ah, ta sống trên trăm năm, còn là lần đầu tiên trông thấy nhiều Bán Thần cường giả đồng loạt ra tay công kích như vậy.

- Hắc, đây chính là lực lượng của mấy trăm Bán Thần cường giả ah! Ta nghĩ coi như là Thất Kiếp Bán Thần, thậm chí Bát Kiếp Bán Thần cũng chịu không được! Ta nghĩ chỉ có Cửu Kiếp Bán Thần thần bí khó lường kia, không biết cường đại tới trình độ nào mới có thể chịu được.

- Hiện tại phong ấn đã bị bài trừ, chắc có lẽ người ngũ đại gia tộc không đối ý a?

Nhìn xem mọi người đồng tâm hiệp lực cùng một chỗ công phá phong ấn truyền thừa chi môn, lúc này tất cả mọi người đều lộ ra hưng phấn, không thể không nói, có thể công phá một phong ấn cường đại như vậy, mọi người cũng có một ít cảm giác thành tựu đầy.

Nhưng mà có một ít người vào lúc đó lại nhìn xem các thiên tài tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc, đang lo lắng bọn họ có đối ý hay không, phải chăng chỉ là lợi dụng đại chúng.

- Cái phong ấn này cũng thật lợi hại, chúng ta nhiều người như vậy cũng phải oanh kích lâu thế kia mới có thể bài trừ! Hơn nữa vẫn là từ thời đại Thượng Cổ lưu lại, nếu là thời kỳ toàn thịnh, cái phong ấn kia sẽ cường tới trình độ nào?

Tần Phàm vào lúc đó cũng âm thầm có chút kinh ngạc, hẳn ngẩng đầu nhìn truyền thừa chi môn vẫn còn chậm rãi mở ra kia, đối với lực lượng kiến tạo Truyền Thừa Bí Cảnh này hẳn càng là không cảm tưởng nổi.

Chỉ có thể nói, hẳn càng trở nên mạnh mẽ, càng cảm giác được lực lượng của mình nhỏ bé.

Về phần có ít người lo lắng vấn đề ngũ đại gia tộc sẽ làm phản, hay hối hận gì đó, hẳn ngược lại là không lo lắng, hẳn tin tưởng năm thiên tài trẻ tuổi này cũng không phải ngu xuẩn chi nhân, không dám bốc lên đại sơ suất đi kích thích nhiều người tức giận.

Tuy người của năm thế lực lớn này cộng lại cũng đã chiếm một phần năm tất cả mọi người, nhưng thực lực của bọn hắn chỉ có thể phát ra tác dụng chấn nhiếp, nếu thật nhắm trúng tất cả mọi người động chân hỏa. Bọn hắn càng lợi hại cũng đập chết không hết, ngược lại là góp mạng của mình vào.

- Thập phần cảm kích mọi người cùng nhau đồng tâm hiệp lực công phá phong ấn, mọi người yên tâm, ngũ đại gia tộc chúng ta nhất định sẽ thực hiện lời hứa, để cho tất cả mọi người có thể cùng một chỗ tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh. truyện copy từ

Quả nhiên, lúc này Yến Dương kia phe phẩy Đào Hồng Phiến trong tay, khẽ cười nói:

- Bất quá bởi vì ngũ đại gia tộc chúng ta xuất lực lớn nhất, cho nên một hồi liền để cho người của ngũ đại gia tộc chúng ta đi vào trước. Về phần có thể có được cái gì, vậy thì tất cả bằng cơ duyên rồi.

Tên này vừa mới nói xong, mọi người cuối cùng là hoàn toàn yên tâm xuống.

- Có làm hay không, chúng ta cũng đem hết toàn lực đấy. Dựa vào cái gì để cho bọn hắc tiến vào trước. Công lao của mọi người chúng ta cộng lại còn không bằng ngũ đại gia tộc bọn hắc sao?

Vẫn có một ít người lâu bầu cảm thấy bất mãn, nhưng bởi vì còn ở trong phạm vi thừa nhận, ngược lại là không có người nào dám ở lúc này lớn tiếng phản đối.

Đi vào Bí Cảnh trước, tuy sẽ tăng thêm một chút cơ hội, nhưng cơ duyên kỳ thật cũng chẳng phân biệt được trước sau, người hữu duyên đi sau cùng cũng chưa chắc cái gì cũng không chiếm được. Hơn nữa đi vào trước kỳ thật cũng cần thừa nhận phong hiểm càng lớn, để cho ngũ đại gia tộc thực lực càng mạnh hơn nữa đi làm đá dò đường sẽ bảo hiểm một ít.

Bí Cảnh chỉ môn cực lớn mở ra có chút chậm chạp, theo nó sắp hoàn toàn mở ra, mọi người cũng thời gian dần qua đem bất mãn kia thu hồi, bắt đầu trở nên yên tĩnh lại, mà người của ngũ đại gia tộc càng là đã bắt đầu âm thầm chuẩn bị tiến vào.

Ông...

Thanh âm huyền diệu lại truyền đến, Bí Cảnh chỉ môn kia rốt cục hoàn toàn mở ra.

- Ồ? Đó là cái gì?

Mọi người trừng lớn hai mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào đại môn kia. Vào lúc này kinh ngạc phát hiện chỗ đó lại có một màn sáng nhàn nhạt, bất quá cái màn sáng này xem cũng không dày, còn có thể ẩn ẩn xuyên thấu qua nó, chứng kiến sương mù bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh kia.

- Hắc hắc, rốt cục mở ra, các tộc nhân Bạch Mông Thành Tân gia đi vào trước!

Lúc này Tân Vô Kỳ kia từ trên bầu trời rơi xuống trên đài cao, vung tay lên, cho người Tân gia bọn hắc bắt đầu hướng về Bí Cảnh chỉ môn kia xuất phát.

Nhưng mà, một tên tam kiếp Bán Thần ước chừng bảy mươi mấy tuổi đi đến trước Bí Cảnh chỉ môn kia, thời điểm vừa muốn thông qua màn sáng kia, lại bỗng nhiên có bạch quang lóe lên ở trên người của hắn, sau đó hắn bị hung hăng ném tới ngoài cửa.

- Chuyện gì xảy ra?

Người nọ thoáng cái bị ném xa, hắn nghi hoặc bò dậy, nhưng thời điểm đến gần một lần nữa lại bị chấn bay ra.

- Để cho ta thử xem.

Thấy vậy, tên tộc nhân Tân gia thứ hai đi tới, muốn thông qua màn sáng. Bất quá ngay khi hắn vừa mới tới gần, thân thể của hắn cũng bị một cỗ lực lượng cực lớn đánh bay ra ngoài, đồng dạng hung hăng ngã trên mặt đất.

Bất đồng duy nhất chính là trên người hắn xuất hiện hoàng sắc quang mang.

- Không có khả năng!

Tân Vô Kỳ nhướng mày, đang muốn đích thân đi lên thử.

- Cái màn sáng này, là tiềm lực kiểm tra đo lường chỉ môn.

Mà cũng đúng vào lúc này, Mộ Thanh Thanh một mực ở một bên không nói gì bỗng nhiên mở lời nói ra, thanh âm của nàng trong trẻo nhưng lạnh lùng, lại để cho người cảm thấy thập phần dễ nghe.

1319. Chương 1329: Kiểm Tra Đo Lường Tiềm Lực. (2)

Chương 1329: Kiểm tra đo lường tiềm lực. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Tiềm lực kiểm tra đo lường chi môn?

Tân Vô Kỵ vừa mới đi tới trước màn sáng kia, nghe được thanh âm không khỏi quay đầu nhìn về phía Mộ Thanh Thanh.

Tân Phạm cũng không khỏi ngưng tụ hai mắt, hấn đối với cái này cũng cảm thấy có chút hứng thú.

- Ở thời kỳ thượng cổ, cũng không phải mỗi người đều có thể đi vào Truyền Thừa Bí Cảnh, chỉ có người có tiềm lực trong gia tộc mới có thể đi vào.

Mộ Thanh Thanh đậm đậm tiếp tục nói:

- Cái tiềm lực kiểm tra chi môn liền này là vì kiểm tra, đo lường ra thiên tài chính thức mà thiết kế, bạch sắc quang mang đại biểu cho không có tiềm lực, hoàng sắc quang mang đại biểu cho tiềm lực cấp thấp, cam sắc quang mang đại biểu cho tiềm lực Trung cấp, hồng sắc quang mang đại biểu tiềm lực Cao cấp, còn có một loại là Tử sắc quang mang, đại biểu chính là tiềm lực vô hạn.

- Đúng vậy, ta cũng đã được nghe nói qua tiềm lực kiểm tra đo lường chi môn này. Bởi vì tuy Truyền Thừa Bí Cảnh này có năng lực trợ giúp người đột phá cảnh giới, nhưng mà tài nguyên có hạn, cho nên sẽ không để cho người không có tiềm lực, hoặc là tiềm lực khá thấp lãng phí tài nguyên. Muốn đi vào Truyền Thừa Bí Cảnh này, tiềm lực ít nhất phải đạt tới Trung cấp, cũng chính là cam sắc quang mang mới được.

Mộ Thanh Thanh vừa dứt lời, ở trên quảng trường liền có một người nói ra:

- Ta còn nghe nói qua hào quang màu tím là cực nhỏ sẽ xuất hiện, trong 1 tỷ người cũng sẽ không xuất hiện một cái.

Mộ Thanh Thanh chỉ là nhàn nhạt nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

- Cần kiểm tra đo lường tiềm lực mới có thể tiến nhập?

Nghe vậy, Tân Vô Kỵ khẽ chau mày, sau đó hấn chỉ vào một gã tộc nhân chừng ba mươi tuổi nói ra:

- Tân Tập, ngươi đi vào thử xem.

- Vâng, Thiếu chủ.

Tộc nhân Tân gia tên gọi Tân Tập kia chỉ là tam kiếp Bán Thần, còn chưa tới bốn mươi tuổi, coi như là có chút tiềm lực.

Quả nhiên, thời điểm Tân Tập này đến gần tiềm lực kiểm tra đo lường chi môn, lúc này trên người của hấn xuất hiện hào quang màu cam, cũng chính là Trung cấp tiềm lực, cho nên không có bị ném ra ngoài, mà là thuận lợi thông qua được màn sáng kia, tiến nhập bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh.

- Thì ra là thế.

Thấy vậy, bọn người Yến Dương, Minh Hiển một mực có chút bận tâm thở dài một hơi. Bọn họ đều là người có tiềm lực, ngược lại là không cần lo lắng không thông qua khảo thí chi môn, nhất sợ là tất cả mọi người không thể đi vào.

Chỉ là ở trên quảng trường vào lúc đó vang lên từng đợt thanh âm kêu rên thống khổ, không ít người lúc này đều cảm giác được vô cùng tuyệt vọng. Những người bọn hắn này, đều là một bó lớn tuổi, nhưng mà bởi vì nguyên nhân tiềm lực thiên phú, một mực đều không có cách nào đột phá cảnh giới, vốn ý định ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh tìm kiếm đột phá, lúc này lại là ảo tưởng tan vỡ rồi.

Cảm giác được trong sân rộng lan tràn lấy hào khí thương cảm đau thương kia, Tần Phàm cũng không khỏi cảm giác được có chút cảm xúc, bất quá hắn biết rõ võ đạo là tàn khốc như vậy, thiên phú cùng cơ duyên thiếu một thứ cũng không được, nếu không chỉ có thể là ở trong bất đắc dĩ già đi.

Trên đài cao, sau khi có người thuận lợi thông qua, nguyên một đám tộc nhân ngũ đại gia tộc liền bắt đầu tiến hành kiểm tra đo lường tiềm lực của mình, có hưng phấn tiến vào, cũng có ảm đạm ly khai. Cũng không thiếu một ít muốn cường hoành nhảy vào, nhưng kết cục đều cực kỳ thê thảm, có một người thậm chí thiếu chút nữa đã chết.

Dù là người ngũ đại gia tộc, cũng phần lớn là tiềm lực Trung cấp, cũng chỉ có mấy thiên tài hết sức trẻ tuổi mới xuất hiện hồng sắc quang mang đại biểu cho tiềm lực Cao cấp.

Cuối cùng tiến vào chính là thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc, dùng tuổi còn trẻ của bọn hắn liền có thể đạt tới thực lực ngũ kiếp Bán Thần, năm người tự nhiên đều có thể nhẹ nhõm thông qua. Mà hiện ra ở trên người bọn hắn cũng đều là hồng sắc quang mang đại biểu cho tiềm lực Cao cấp, hơn nữa nếu so với những người khác còn muốn lộ ra càng thêm đỏ thẫm, như là trên người muốn chảy ra huyết vậy.

Đáng nhắc tới chính là bạch y nữ tử Mộ Thanh Thanh kia. Trên người của nàng xuất hiện hào quang một nửa màu tím một nửa màu đỏ, dẫn tới tất cả mọi người không khỏi khiếp sợ kinh hô. Nếu như toàn bộ màu tím, là 1 tỷ người mới có thể gặp một cái, một nửa màu tím kia đoán chừng cũng phải là trăm triệu mới có một người.

Tần Phàm cũng cảm giác được rất là kinh ngạc, thiên tài trong một trăm triệu người mới có một!

Theo người của ngũ đại gia tộc nguyên một đám đi vào, sau đó là đến phiên mạo hiểm giả khác trên quảng trường rồi. Nguyên một đám hoặc mang theo tự tin, hoặc mang theo tuyệt vọng, hoặc mang theo tâm thần bất định, nguyên một đám hướng về tiềm lực kiểm tra chi môn kia xuất phát.

Kết quả là thập phần tàn khốc.

Người của Ngũ đại gia tộc, cơ hồ còn có một phần mười người có thể thông qua, đã đến những người bình thường trên quảng trường này, 100 cái có thể thông qua năm cái đã là không tệ rồi, nhìn xem nguyên một đám Vô Giả ảm đạm ly khai, Tần Phàm cũng âm thầm có chút khẩn trương .

Oanh!

Tên nhị kiếp Bán Thần trước kia cùng Tần Phàm từng có nói chuyện với nhau kia bị hung hăng đánh bay đi ra, xuất hiện trên người hắn chính là hồng sắc quang mang, là tiềm lực cấp thấp, hắn không có cơ hội tiến vào đến truyền thừa bí địa. Nhìn xem bóng lưng cực kỳ bị thương ly khai kia, Tần Phàm cũng có chút thay hắn cảm xúc.

- Hừ, ta đã nói ngươi vào không được.

Mà tên tam kiếp Bán Thần trước kia cùng Tần Phàm cãi nhau, trông thấy người kia bị vung ra, trên mặt xuất hiện một tia tề tề nói ra, sau đó có chút tự tin hướng về kiểm tra đo lường chi môn kia đi đến.

Niên kỷ nam tử mũi ưng này cùng nhị kiếp Bán Thần kia tương tự, nhưng hắn là tam kiếp Bán Thần, tuy tiềm lực cũng không coi là rất cao, nhưng hắn tin tưởng Trung cấp có lẽ còn có thể đạt tới.

Hắn vừa mới đi tới trước kiểm tra đo lường chi môn kia, sau đó liền phát hiện thượng diện sáng lên hào quang màu cam, cái này làm cho trên mặt hắn lập tức lộ ra vẻ đắc ý, tựa hồ là thị uy liếc nhìn Tần Phàm.

Nhưng mà, cũng ngay trong nháy mắt tiếp theo, cam sắc quang mang kia bỗng nhiên có một nửa thời gian dần qua giảm đi, biến thành màu vàng.

Oanh!

Nam tử mũi ưng này liền lập tức bị hung hăng ngã văng ra ngoài.

- Tại sao có thể như vậy?

Hắn thoáng cái bị ném đến phát mộng, những người khác là trước biểu hiện tiềm năng cấp thấp sau đó đến lên rất cao, duy chỉ có hắn là trước cao sau giảm xuống nửa cấp. Một lát sau, hắn mạnh mẽ vỗ đầu một cái, vô cùng không cam lòng hét lớn:

- Ah... hôm nay là sinh nhật của ta!

- Ha ha, tự gây nghiệt không thể sống!

Thấy vậy, Tiểu Chiến suông sã cười lớn tứ phía.

Tần Phàm cũng không khỏi lộ ra một nụ cười thần nhiên, sau đó cũng chậm rãi hướng về màn sáng kia đi đến. Nói người này thật đúng là có chút không may, thiên phú là cùng tuổi mọc nổi, người này hôm nay vừa mới lớn hơn một tuổi, cho nên mới không có thông qua.

1320. Chương 1330: Tiềm Lực Vô Hạn! (1)

Chương 1330: Tiềm lực vô hạn! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bất quá kỳ thật cũng là may mắn của người này, bởi vì nếu như hắn ở bên trong gặp phải Tần Phàm, chưa hẳn còn có mệnh lưu lại, hiện tại xem như nhặt về một mạng rồi.

- Hừ, cười cái gì, đại gia ta cũng không thông qua, chẳng lẽ ngươi một gã Võ Thánh nho nhỏ còn muốn thông qua? Ai biết ngươi có cơ hội đột phá đến Bán Thần hay không, ít nhất ta đã là tam kiếp Bán Thần rồi!

Nam tử mũi ưng kia xấu hổ thành nộ nói móc nói ra.

Tần Phàm cũng không để ý gì tới hắn, chỉ là đứng ở trước màn sáng hít một hơi, chậm rãi tiến về phía trước một bước.

- Ta cũng không tin ngươi có thể thông qua!

Nam tử mũi ưng kia vốn vì không có cách nào thông qua kiểm tra đo lường mà cảm giác được vô cùng biệt khuất rồi, lúc này lại một lần nữa bị Tần Phàm bỏ qua, hắn càng lộ ra vô cùng nổi giận, ánh mắt kia dần dần trở nên oán độc: ”

- Tiểu tạp chủng, đợi một hồi ngươi bị ném đi ra, sẽ là thời điểm mệnh tang của ngươi!

Không cam lòng cùng oán hận trong lòng của hắn đã dành dụm rất nhiều, nhu cầu cấp bách muốn phát tiết đi ra.

Hai mắt hắn nhìn chăm chăm vào Tần Phàm phía trước, thậm chí đã bắt đầu âm thầm chuẩn bị vũ kỹ, dù sao hiện tại người của ngũ đại gia tộc đều không có mặt, hiện trường coi như là phát sinh đại hỗn chiến, đoán chừng cũng không có ai để ý tới.

Bất quá hắn cũng không vội ra tay, hắn cũng muốn nhìn một khắc Tần Phàm bị chặt vật tể ra kia, sau đó hung hăng vũ nhục, lại ra tay đánh chết hắn, như vậy mới có thể triệt để phát tiết oán hận trong lòng.

- Ha ha, đoán chừng Cửu cấp Võ Thánh này sẽ gặp nạn rồi.

- Đúng vậy a, cũng không biết hấn ở đâu ra lực lượng, ngay cả Bán Thần chi cảnh cũng còn không có đạt tới, dĩ nhiên đã đi khiêu khích một tam kiếp Bán Thần. Tam kiếp Bán Thần này rõ ràng tính tình rất âm trầm, chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha hấn.

- Hắc hắc, có lẽ hấn cảm giác mình mới hai mươi tuổi đã thành Võ Thánh cường giả là rất lợi hại đi à nha, thật không biết có bao nhiêu người bị vây ở cửa khẩu Bán Thần chi cảnh này, có lẽ hao phí nửa đời cũng không có cách nào đột phá.

- Hoàn toàn chính xác, Võ Thánh chi cảnh, ta nghĩ có thể nói không có thiên phú gì đáng nói a, dù sao ai cũng không dám đánh cược hấn nhất định có thể trở thành Bán Thần cường giả.

- Bất quá ta xem người này mang theo một con heo, ta như thế nào tựa hồ nhớ rõ ở nơi nào đó nghe qua nhân vật như vậy a?

Mà thấy một màn như vậy, còn lại một ít người còn chưa có bắt đầu khảo thí hoặc là trước khi khảo nghiệm qua không có thông qua. Lúc này đều ôm tâm tình xem náo nhiệt ở lại trong sân rộng nhìn xem. Đại đa số mọi người cũng nhìn không tốt Tần Phàm, thậm chí rất nhiều người trực tiếp tuyên bố cái chết của hấn rồi.

Nhưng mà có mấy cái sắc mắt, ẩn ẩn nhìn ra Tần Phàm cùng những người khác có chút bất đồng.

- Tiểu huynh đệ, lần này là ta hại ngươi rồi. Nếu như ta không chủ động cùng ngươi nói chuyện, có lẽ ngươi cũng không cần đắc tội tam kiếp Bán Thần này.

Nhị cấp Bán Thần đã từng cùng Tần Phàm nói chuyện kia, lúc này càng là lộ ra một tia áy náy chi sắc. Bất quá hấn biết thực lực mình có hạn, căn bản không giúp được Tần Phàm cái gì, cho nên chỉ là ở trên quảng trường yên lặng nhìn xem.

Bất quá Tần Phàm lại phẳng phất giống như hoàn toàn không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì trên quảng trường, trên thực tế, lúc này hấn cũng không hiểu thấu bị màn sáng của tiềm lực khảo thí kia hấp dẫn, hấn cảm giác được ở bên trong ánh mắt của mình vền vền chỉ còn lại một đạo màn sáng này mà thôi.

Ba bước.

Hai bước.

Một bước!

Tần Phàm rốt cục sải bước tiến nhập đến bên trong màn sáng khảo thí tiềm lực. Chẳng biết tại sao, vào lúc đó người trong toàn trường tựa hồ đột nhiên cảm thấy một loại có chút áp lực, loại cảm giác đặc thù này làm cho tất cả mọi người không khỏi yên tĩnh trở lại.

Một đôi con mắt, tất cả đều nhìn chằm chằm vào phía trước, nhìn một Cửu cấp Võ Thánh nho nhỏ thông dong đi vào màn sáng kia.

Tần Phàm tiếp xúc đến màn sáng kia, thân thể ở thời khắc này có một loại cảm giác sáp nhập vào, thật giống như ngâm mình trong một cái hồ nước, hấn cảm giác được một loại cảm giác như nước xâm nhập da thịt của mình, kích thích lấy tế bào toàn thân hấn.

Thân thể của hấn có chút kéo căng lên!

Tất cả mọi người vào lúc đó không tự chủ được đều tự động ngừng lại hô hấp. Mấy trăm người ở trên quảng trường không biết bị một loại khí tức đặc thù thần bí nào đó dẫn dắt, tự nhiên tĩnh đến khủng bố, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Bá...

Tiếp theo trong nháy mắt, hào quang sáng lên!

Cũng ngay trong nháy mắt này, trong mắt tất cả mọi người đều bị một cổ hào quang vô cùng chói mắt tràn ngập trong con ngươi, thậm chí làm cho những Bán Thần cường giả thực lực không kém này, ở trong nháy mắt cơ hồ mất mở không ra.

Sau đó trái tim tất cả mọi người “lộp bộp” thoáng một phát, nhảy động mãnh liệt trước nay chưa từng có.

Hào quang màu tím!

Tím đến muốn biến thành màu đen!

- Trời ạ... ta nhìn thấy cái gì đây!

Tất cả mọi người ở thời khắc này đều sợ đến ngây người. Nguyên một đám khuôn mặt ngốc trệ, trừng lớn hai mắt, trong mắt lộ vẻ không thể tin được.

- Thật là màu tím? Đây là đại biểu cho tiềm lực vô hạn, không cách nào đoán chừng?

Có ít người hung hăng vuốt vuốt ánh mắt của mình, thời điểm nhìn lại lần nữa, bọn hắn xác định mình trông thấy đích thật là màu tím, trong truyền thuyết 1 tỷ người gần kề chỉ có một người có được tiềm lực này!

- Làm sao có thể! Ngay cả Mộ Thanh Thanh mới hai mươi lăm tuổi đã trở thành ngũ kiếp Bán Thần, cũng gần kề chỉ là một nửa màu đỏ một nửa màu tím, Cửu cấp Võ Thánh nho nhỏ này dĩ nhiên là toàn bộ màu tím! Có phải màn sáng khảo thí này xảy ra vấn đề gì rồi hay không hả?

Có ít người thất thố rống lớn nói.

- Hắn là siêu cấp thiên tài trong 1 tỷ người mới xuất hiện một cái sao? Thiên phú so với trăm triệu có một như Mộ Thanh Thanh tiểu thư còn cao hơn gấp 10 lần?

Nhị kiếp Bán Thần mới bắt đầu cùng Tần Phàm tán gẫu kia càng là vô cùng chấn động.

- Không có khả năng! Cái này nhất định là ảo giác! Không có khả năng!

Về phần nam nhân mũi ưng mặt mang lấy oán độc cùng vui vẻ trên tức kai, lúc này càng là khiếp sợ đến thần sắc ngốc trệ, há hốc mồm, thậm chí vũ kỹ chuẩn bị trong tay hắn cũng vào lúc đó tán đi rồi.

Tóm lại, khi hào quang màu tím trên người Tần Phàm, đại biểu cho tiềm lực vô hạn xuất hiện, cái trùng kích cực lớn này làm cho không gian toàn bộ quảng trường đều muốn phá thành mảnh nhỏ, đồng thời mọi người trên quảng trường rung động đến tâm thần đại động.

- Ha ha, lão đại, người thật lợi hại, dĩ nhiên là hào quang màu tím tiềm lực vô hạn!

Lúc này Tiểu Chiến cũng lộ ra thập phần hưng phấn, Tần Phàm càng lợi hại, hắn tự nhiên càng cao hứng.

1321. Chương 1331: Tiềm Lực Vô Hạn! (2)

Chương 1331: Tiềm lực vô hạn! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Dĩ nhiên là màu tím.

Nhìn xem hào quang màu tím nồng đậm xuất hiện ở trên thân thể, Tần Phàm mình cũng có chút ngạc nhiên cùng ngoài ý muốn, tâm thần bất định vừa rồi không còn sót lại chút gì, thay thế chính là một loại có chút kích động cùng hưng phấn. Nếu như cái tiềm lực khảo thí này đáng tin cậy, như vậy hắn là tiềm lực vô hạn.

1 tỷ người mới xuất hiện một cái, đó là khẳng định đối với thiên phú của hắn.

- Ô? Tiểu Chiến, trên người của ngươi cũng là hào quang màu tím!

Sau đó Tần Phàm lại càng thêm kinh ngạc phát hiện, tiểu gia hỏa mà mình ôm vào trong ngực kia, vào lúc đó vậy mà cũng tản ra một loại hào quang màu tím, hơn nữa so sánh với màu tím trên người hắn còn có chút đậm hơn!

Ngay cả thiên phú tiềm lực của yêu thú cũng có thể kiểm tra đo lường đi ra?

Tần Phàm hết sức kinh ngạc, bất quá nghĩ ở bên trong Tân Thế Giới vốn không có phân chia nhân loại cùng yêu thú, hẳn là lý giải đi qua. Dù sao tiềm lực tiến hóa của Tiểu Chiến, là ngay cả hắn cũng có chút kém đấy.

Cho nó một cái đánh giá tiềm lực vô hạn, hắn cảm thấy là tuyệt đối nhận được.

- Ha ha, lão đại, trên người của ta thật sự cũng là màu tím!

Nghe vậy, Tiểu Chiến cúi đầu nhìn về phía trên người mình, xem xét phía dưới tự nhiên cũng là kích động vô cùng.

- Ha ha, ta biết ngay ta cùng lão đại đồng dạng đều là siêu cấp thiên tài! Lão đại ngươi là Nhân trung chi Vương, ta là Thú trung chi bá! Ngày sau, hai người chúng ta tất nhiên sẽ xưng bá cái Tân Thế Giới này.

Hào quang màu tím trên người Tần Phàm cùng Tiểu Chiến, không biết có phải là bởi vì cấp bậc cao nhất hay không, dĩ nhiên khiến cho cả người của hắn như có một lực lượng thần bí nào đó truyền tống vào. (

- Không có khả năng! Ngươi tiểu tử này làm sao có thể sẽ là tiềm lực vô hạn!

Cũng vào lúc này, tên tam kiếp Bán Thần mũi ưng kia, hắn vào lúc này đổ kỵ đến nỗi giận, hắn thấy Tần Phàm cùng Tiểu Chiến muốn chuẩn bị biến mất trong màn sáng kiểm tra đo lường tiềm lực, hắn oán độc hướng bọn hắn phát ra một công kích.

Một kích cường hoành, Nguyên Giới chỉ lực ngưng tụ thành một khối năng lượng cầu màu đen. Cái năng lượng cầu màu đen này vừa xuất hiện liền để cho không khí không ngừng gào thét bén nhọn lên, hướng về màn sáng kiểm tra đo lường tiềm lực kia mà đi. Nhìn ra được, lực lượng tam kiếp Bán Thần này cũng không yếu!

- Cho dù ngươi lại tiềm lực vô hạn! Ta hôm nay cũng muốn ngươi chết ở chỗ này!

Sau khi phát ra năng lượng cầu màu đen này, tam kiếp Bán Thần kia mới cảm giác phát tiết oán hận, hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- Tiểu huynh đệ, coi chừng!

Nhìn xem năng lượng cầu màu đen uy lực không kém hướng về Tần Phàm công kích mà đi, tên nhị kiếp Bán Thần trước kia cùng Tần Phàm từng có nói chuyện với nhau kia rốt cục nhện không được phát ra thanh âm cảnh báo.

Hắn vốn chính là thiện tâm chi nhân, tuy thực lực không đủ, nhưng cũng không muốn nhìn xem một thiên tài tiềm lực vô hạn ở trước mặt mình vẫn lạc.

Hơn nữa vấn đề này còn cùng hắn có một ít liên quan.

- Ngũ Hành phá thương quyền!

Nghe được thanh âm cảnh báo kia, Tần Phàm cũng thoáng chốc phản ứng đi qua, sắc mặt hắn lạnh lẽo, một quyền oanh ra, oanh tán cái năng lượng cầu màu đen này.

- Hừ, vốn tâm tình ta rất tốt, còn muốn buông tha ngươi một mạng, nhưng hiện tại ngươi đã tự tìm đường chết, cũng đừng oán được ta rồi!

Chứng kiến tam kiếp Bán Thần kia vào lúc đó lại muốn tập kích, Tiểu Chiến thì hừ lạnh một tiếng.

Ngay bên trong một tiếng hừ lạnh của nó, một cây Tử Kim sắc hơi mờ từ bên trong màn sáng nhẹ nhàng bay ra. Căn lông heo này vốn là nhuyễn, nhưng vừa bay ra bên ngoài màn sáng, liền lập tức biến thành một cây gai nhọn sắc bén vô cùng.

Vèo...

Tiếp theo trong nháy mắt, Tử Kim châm hơi mờ này hóa thành một đạo tàn ảnh, ở dưới sự khống chế của Tiểu Chiến, dùng một loại tốc độ cực hạn làm cho không người nào có thể nhìn thấy hướng về tên tam kiếp Bán Thần kia kích bắn đi.

PHỐC!

Tam kiếp Bán Thần kia vừa mới phát ra công kích, còn chưa có lấy lại tinh thần, liền cảm giác được chỗ ngực đau xót, sau đó con mắt của hắn mạnh mẽ khuếch trương phóng đại, thần sắc khiếp sợ vẫn chưa hoàn toàn rơi xuống, liền đổi thành một loại tuyệt vọng.

Hai mắt của hắn nhìn thấy Tần Phàm cùng Tiểu Chiến chậm rãi biến mất ở trong màn sáng kiểm tra đo lường tiềm lực kia, sau đó thân thể của hắn bắt đầu chậm rãi hướng về sau ngã xuống, đợi thân thể rơi xuống đất, đã hoàn toàn không có sinh cơ.

Hắn giết người không thành, ngược lại là bị lập tức giết chết!

- Tê...

Thấy một màn như vậy, tất cả mọi người đều hít một hơi khí lạnh, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra một Cửu cấp Võ Thánh cùng một con yêu thú nhìn như dịu dàng ngoan ngoãn, vậy mà sẽ có được lực công kích đáng sợ như vậy.

Chẳng lẽ người trẻ tuổi này đã ẩn tàng cảnh giới chân thật?

Bất quá dựa theo lẽ thường, tuy thực lực Cửu cấp Võ Thánh có khả năng vượt qua Bán Thần, nhưng cảnh giới lại khó có thể giấu diếm được. Nếu như đây thật là cảnh giới chân thật, lại có thể phát huy ra thực lực như thế, như vậy kết quả khảo nghiệm tiềm lực hắn vô hạn tựa hồ cũng có chút giải thích được.

- Cái này... Người trẻ tuổi này chính là người nhận được Bạch Hổ châu Tần Phàm!

Ngay thời điểm Tần Phàm cùng Tiểu Chiến cuối cùng biến mất trong màn sáng khảo thí tiềm lực, lúc này trong sân rộng mới vang lên một tiếng giật mình kêu sợ hãi.

Theo thân phận Tần Phàm hấp thụ ánh sáng, lại một lần nữa ở trên quảng trường nhấc lên sóng to gió lớn.

Phải biết rằng lúc trước Tần Phàm đánh chết tam kiếp Bán Thần Đậu Khi cướp đi Bạch Hổ châu, hơn nữa từng ở trên tay tứ kiếp Bán Thần Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở cùng với ngũ kiếp Bán Thần Minh Hiển đào tẩu, tuy chi tiết trong đó không quá rõ ràng, nhưng đã ở Bạch Móng Thành cùng Hoàng Hôn Thành tâm đó truyền đi rất xôn xao rồi.

Ở giữa sân, cũng không ít người từng nghe qua sự tích của Tần Phàm, những người lúc trước đối với Tần Phàm hoặc bội phục hoặc hoài nghi hoặc khinh thường, lúc này tất cả đã biến thành chấn phục, không người nào dám lại hoài nghi thực lực của Tần Phàm.

Hơn nữa hào quang màu tím đại biểu cho tiềm lực vô hạn truyền ra, tin tưởng không lâu ở tương lai, danh khí của Tần Phàm sẽ truyền ra càng lớn. Đương nhiên, cái này đối với Tần Phàm mà nói, chưa hẳn là một chuyện tốt.

- Cái này có phải là vì Tần Phàm đã luyện hóa được Bạch Hổ châu kia hay không, cho nên mới có được thực lực như vậy?

Cũng có người lúc này phỏng đoán nói ra.

- Nói nhảm, Tần Phàm này ở trước khi không có đạt được Bạch Hổ châu đã có thể giết chết tam kiếp Bán Thần Đậu Khi rồi!

Bất quá rất nhanh liền có người không nhận thuyết pháp của hắn.

- Đúng vậy a, có thể làm cho hào quang khảo thí tiềm lực kia phát ra ánh sáng tím, ta xem cho dù Tần Phàm này không có Bạch Hổ châu, khẳng định cũng không phải người bình thường! Các ngươi không thấy lúc trước cũng có không ít người đạt được qua Bạch Hổ châu, nhưng lại không có truyền ra quá nhiều tình huống thực lực tăng vọt ah!

Có người phụ họa.

1322. Chương 1332: Mộ Thanh Thanh.

Chương 1332: Mộ Thanh Thanh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: truyện copy từ

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bất quá vô luận như thế nào, những sự tình này Tần Phàm tự nhiên là đã nhìn không tới cùng nghe không được rồi.

Bởi vì hắn và Tiểu Chiến ở sau khi hoàn toàn tiến nhập màn sáng kia, rất nhanh liền bị một loại hào quang đặc thù bao trùm toàn thân. Sau đó bị lực lượng thần bí truyền tống đến một địa phương xa lạ khác.

Ở thời điểm truyền tống, có thể cảm giác được một loại lực xé rách cường hoành từ bốn phương tám hướng truyền đến, tựa hồ muốn hắn xé thành mảnh nhỏ. Cái này để cho Tần Phàm có chút nhớ lại lúc trước bọn hắn từ Vũ Thiên đại lục truyền tống đến Tân Thế Giới, bọn hắn cũng là cảm giác như vậy.

Hắn đoán chừng mình là bị truyền tống đến một không gian khác.

- Nơi này chính là Truyền Thừa Bí Cảnh sao?

Khi bốn phía tối tăm lu mờ bắt đầu trở nên có chút quang sáng, hai chân giẫm lên trên mặt đất, trong miệng Tần Phàm thì trào nói, sau đó hắn bắt đầu quan sát hoàn cảnh bốn phía.

Đạp vào mắt lại cùng Tần Phàm ban đầu tưởng tượng có chút bất đồng, hắn vốn cho rằng Truyền Thừa Bí Cảnh này sẽ là một chỗ có rất nhiều bí tàng, cung điện hoa lệ hoặc là Linh Sơn có linh khí nồng đậm, quy tắc rõ ràng,... nhưng mà trước mắt lại ra ngoài dự liệu của hắn.

Hiện tại chỗ hắn đang đứng, dĩ nhiên là một không gian có thể nói không có linh khí gì, bầu trời cùng đại địa đều là màu sắc u ám. Bốn phía hoặc là hoang mạc hoặc là một mảnh phế tích tan hoang, xa xa nhìn lại, còn có thể chứng kiến các loại Phong Bạo, hoàn cảnh cực kỳ ác liệt.

- Lão đại, chúng ta đây là đi lộn chỗ sao? Chúng ta là tiềm lực vô hạn, siêu cấp thiên tài ah! Vậy mà lại tới dạng địa phương này?

Tiểu Chiến cũng rơi xuống mặt đất, hắn nhìn xem hoàn cảnh bốn phía, trong miệng bất mãn nói.

- Ách, có lẽ đây là địa phương lịch lãm rèn luyện a, muốn đột phá vẫn phải là xem cơ duyên.

Tần Phàm bất đắc dĩ trả lời nói ra, trên thực tế ở trong hoàn cảnh ác liệt tôi luyện cũng là một cách đột phá, chỉ là thường thường thập phần gian nan mà thôi.

- Chỗ nguy hiểm như vậy, ta nói những Viên Cổ thể lực kia sẽ không sợ hao tổn thiên tài của bọn hắn sao?

Lúc này Tiểu Chiến phóng nhãn xem hướng phương xa, hắn còn chứng kiến có sét đánh tia chớp dày đặc. Cái này để cho nó không sợ trời không sợ đất cũng không khỏi rụt cổ, trong miệng lầu bầu nói ra.

- Đi thôi, chúng ta đi nhìn một chút, nhìn xem có thể có thu hoạch gì hay không. Đừng đi khu vực nguy hiểm là được.

Tần Phàm nói ra, trong truyền thừa bí cảnh này, tương truyền còn chôn dấu một ít bảo vật, để cho đệ tử của bọn hắn đi khai quật, cho dù không thể đột phá, tìm được chút ít bảo bối liền xem như không có đi một chuyến uống công.

Hắn cẩn thận quan sát qua hoàn cảnh chung quanh, diện tích truyền thừa bí cảnh này rất lớn, không cách nào thấy được cuối cùng, trong đó hắn phát hiện mức độ nguy hiểm của tất cả các khu vực cũng không giống, hiện tại vị trí địa phương của bọn hắn tương đối an toàn, hắn phỏng đoán bí địa này hẳn là có nhằm vào cảnh giới bất đồng để lịch lãm rèn luyện. Giống như khu vực tia chớp màu đen phương xa để cho Tiểu Chiến cũng phải sợ hãi kia, chỉ sợ Thất Kiếp, Bát Kiếp Bán Thần cường giả mới dám đi xông.

Mà ở chỗ này, trong tầm mắt hắn ngược lại là tạm thời không có thấy những người khác tiến vào trước, chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được ở phía xa có một ít khí tức yếu ớt, có lẽ là những người này bị truyền tống đến khu vực khác rồi.

Hắn cũng không muốn cùng những người khác khởi xung đột, nên mừng rỡ nhẹ nhõm, hơn nữa nếu không phải cẩn thận gặp được Minh Hiến từng có quan hệ hoặc là Hạ Thiên sát phạt khí quá nặng, hắn ngược lại chỉ sợ là phải chạt vật đào tẩu.

Lúc này đây, Cổ Mặc là không thể nào sẽ xuất hiện ở chỗ này cứu hắn đi.

- Hướng bên này đi thôi.

Tần Phàm mang theo Tiểu Chiến hướng về phương hướng đông nam đi đến, hắn mơ hồ cảm giác được năng lượng chấn động bên kia muốn càng thêm nồng đậm một ít, hơn nữa cũng không có quá nhiều khí tức nguy hiểm.

- Ân.

Tiểu Chiến gần đây đều là thập phần nghe theo Tần Phàm, nó cẩn thận đi theo ở sau lưng, hai mắt sáng ngời hữu thần, ánh mắt cảnh giác thì không ngừng càn quét lấy bốn phía. Nó tựa hồ ẩn ẩn có một loại cảm giác, ở một mảnh khu vực nhìn như có chút bình tĩnh này cũng cất dấu không ít nguy hiểm, hơn nữa là nguy hiểm rất khó bị phát hiện.

Tần Phàm cũng bị bộ dáng khấn trương này của Tiểu Chiến ảnh hưởng, cũng không khởi cẩn thận đi một tí, bất quá dùng lực cảm ứng mà hắn tự cho là biến thái kia, ngược lại là không cần quá lo lắng, nếu có nguy hiểm tới gần, tất nhiên sẽ sớm biết được đấy.

Rống...

Thời điểm bọn hắn trải qua một khu phế tích, thần sắc của Tần Phàm mạnh mẽ chấn động, hắn vốn là cảm ứng được một loại năng lượng giống như Linh Dược chấn động, nhưng trong nháy mắt hắn lại biến sắc, sau đó chứng kiến ở dưới cát vàng cách hắn không xa bay ra một bóng dáng màu vàng hung ác.

Đây là một đầu quái thú cực lớn, toàn thân là một loại nhan sắc màu vàng đất, thân hình cao lớn, có chút giống như trâu rừng, có ba cây sừng dài màu xanh lá, hai mắt kim sắc, trên người tản ra một loại khí tức xa xôi mà thần bí.

Đầu quái thú này ban đầu là giấu ở trong cát vàng dưới mặt đất phế tích, khí tức thập phần ẩn nấp, thậm chí ngay cả Tần Phàm cũng không có phát giác được, thẳng đến khi chứng kiến nó xuất hiện ở trước mắt. Bất quá thập phần quý dị, hắn cảm giác được khí tức mình cảm ứng cùng quái thú chứng kiến trước mắt này thậm chí có một loại cảm giác không giống.

Mà đầu quái thú này sau khi chạy ra khỏi hoàng sa phế tích, cũng không có cho Tần Phàm bao nhiêu thời gian hảo hảo suy nghĩ, nó mạnh mẽ hét lớn một tiếng, bốn vó đạp đất, hướng lên trời gào thét một tiếng, tiếp theo là xoáy lên cát vàng cuộn cuộn dưới chân, tạo thành một đầu Hoàng Hà hướng về Tần Phàm cùng Tiểu Chiến, mang tất cả mà đi.

Sau đó Tần Phàm càng là phát hiện đầu quái thú trốn ở trong cát vàng kia, vậy mà ẩn chứa hai loại năng lượng Mộc hệ cùng Thổ hệ cường đại, hơn nữa khí thể còn lộ ra có chút kinh người, thậm chí muốn đạt tới trình độ công kích của tứ kiếp Bán Thần.

- Tiểu Chiến, coi chừng, chúng ta lui ra phía sau một ít lại cùng nó chiến đấu.

Tần Phàm vội vàng gọi Tiểu Chiến lui về phía sau, quái thú thực lực tứ kiếp Bán Thần, bằng hắn hôm nay còn không dám xem thường.

- Hừ hừ, xem ta một đâm bắn chết nó.

Trên thực tế, Tiểu Chiến cũng có được bản năng chiến đấu cực kỳ nhạy cảm, không cần Tần Phàm phân phó, nó rất nhanh liền lui ra một đoạn khoảng cách ưu thế, sau đó ở trên thân thể đồng thời bắn ra một cây Tử Kim đâm hơi mờ.

Tử Kim đâm này ngay cả Nguyên Giới phòng hộ của tứ kiếp Bán Thần cũng có thể bắn thủng.

- Ồ?

Nhưng mà, ngay trong nháy mắt Tiểu Chiến bắn ra Tử Kim đâm, hai mắt của Tần Phàm lại ngưng tụ, hẳn thấy được một đạo kiếm quang hẹp dài lợi hại bỗng nhiên xuất hiện ở trên người quái thú ngu ngơ hình cực lớn kia.

1323. Chương 1333: Đan Thú. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1333: Đan Thú. (1)

PHỐC!

Đạo kiếm quang này dẫn đầu đánh trúng vào chỗ yếu hại của quái thú màu vàng, sau đó Tử Kim đâm của Tiểu Chiến lập tức bắn tới. Tốc độ của kiếm quang và Tử Kim đâm tương đương, nhưng mà kiếm quang lại xuất hiện trước.

Tiếp theo trong nháy mắt, một bóng người bạch sắc liền xuất hiện ở trên người quái thú màu vàng này.

Là một nữ tử tuổi trẻ tuyệt sắc, khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng, sau đó nàng lại một kiếm gọn gàng mà linh hoạt đâm vào bên trong đầu lâu của quái thú màu vàng cực lớn kia, sau một lát, một khối Tinh hạch màu vàng như là đan dược bị nàng lấy đi ra.

Sau đó cô gái này tay cầm lấy một khăn tay sạch sẽ, thoải mái tiếp được thứ này, rồi thả lại trong Trữ Vật Giới Chỉ.

Tần Phàm ngăn Tiểu Chiến muốn mở miệng mắng chửi người lại, ánh mắt của hắn quăng về thân ảnh hấp dẫn người kia, trong nội tâm có chút sinh ra một tia kiêng kỵ cùng đề phòng.

Nữ tử này đúng là Mộ gia Mộ Thanh Thanh.

Lúc trước, Tần Phàm cảm thấy Mộ Thanh Thanh này ở bên trong thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc, là một người có thực lực mạnh nhất.

Đầu quái thú thực lực có thể so với tứ kiếp Bán Thần này, gần kề chỉ là một kiếm liên bị tru sát, đây càng nghiệm chứng hần phỏng đoán. Nữ tử cá tính lạnh lùng này, có được thực lực cực kỳ đáng sợ.

Hơn nữa nàng thập phần tuổi trẻ, tiềm lực thật lớn!

Nếu như nói Tần Phàm bởi vì hiện tại mình còn không có đạt tới Bán Thần chi cảnh mà đối với tiềm lực vô hạn của mình có chút hoài nghi, như vậy hẳn đối với nữ tử này trắc nghiệm ra thiên phú một nửa màu tím lại là tin tưởng không nghi ngờ.

Hai mươi lăm tuổi ngũ kiếp Bán Thần, cho dù là bốn người khác trong ngũ đại gia tộc cũng kém nàng không ít!

Phải, ngũ kiếp Bán Thần là một đường ranh giới của Bán Thần cường giả, hơn nữa càng là đến đẳng sau, mỗi một kiếp đều tổn hao nhiều thời gian hơn! Càng nhanh đạt tới cảnh giới này, đại biểu cho càng có hi vọng thành Lục kiếp Bán Thần.

Có đồn đãi khác nói, nếu như ở trước 30 tuổi không có cách nào đột phá đường ranh giới này, như vậy muốn trở thành Lục kiếp cường giả, độ khó sẽ gia tăng thật lớn!

Ở bên trong thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc, Mộ Thanh Thanh hai mươi lăm tuổi trở thành ngũ kiếp Bán Thần, nói cách khác nàng còn có năm năm thời gian đi trùng kích cửa khẩu kia, mà đối thành bốn người khác, đã tiếp cận 30 tuổi, ngày sau muốn đột phá sẽ gian nan hơn rất nhiều rồi.

Cái này là tiềm lực khác nhau.

Cho nên ở bên trong khảo thí tiềm lực, Mộ Thanh Thanh sẽ là nửa đỏ nửa tím, mà bốn người khác chỉ là màu đỏ.

Từ cái này tổng hợp lại, Tần Phàm đối với Mộ Thanh Thanh thập phần kiêng kỵ. Quan trọng nhất là, lúc ở quảng trường hắn nghe nói người này tuy thân là nữ tử, nhưng lại là người giết người nhiều nhất trong năm đại thủ lĩnh.

Hiện tại xem ra, khí chất của nữ tử này tựa như kiếm trong tay nàng, lạnh như băng mà không có cảm tình, không biết lúc nào sẽ ra khỏi vỏ đả thương người.

Vừa rồi nàng không nói một lời liên giết một đầu quái vật. Tần Phàm cũng không biết nàng có thể không nói một lời giết mình hay không.

Tần Phàm còn có một loại cảm giác, đối mặt bốn ngũ kiếp Bán Thần khác hắn có lẽ còn có hi vọng liều mạng, nhưng đối mặt nữ tử trước mắt này, hắn cảm giác hoàn toàn không có một điểm phần thắng, chênh lệch quá xa.

Hiện tại đắc tội người như vậy, rất không sáng suốt.

Hắn lúc này không nói gì, cũng không cho Tiểu Chiến nói chuyện, dùng bất biến ứng vạn biến.

Mà ở một bên kia, sau khi Mộ Thanh Thanh một kiếm giết chết đầu quái vật cùng lấy được vật thể màu vàng kỳ quái trong cơ thể nó xong, nàng bỗng nhiên quay đầu liếc nhìn Tần Phàm. Nàng cũng không biết Tần Phàm ở kiểm tra đo lường tiềm lực đã đến màu tím, nhìn thấy một Võ Thánh vậy mà xuất hiện ở chỗ này, nàng vẫn hơi có chút ngoài ý muốn, bất quá cũng không có biểu hiện ra ngoài.

Sau khi lấy được đồ vật mình muốn, nàng thậm chí không có bao nhiêu dừng lại, một kiếm thướt tha, lại uyển chuyển đi xa.

- Có thể nói cho ta biết danh tự loại quái vật này không?

Chẳng biết tại sao, ngay thời điểm bóng lưng Mộ Thanh Thanh sắp sửa biến mất, Tần Phàm bỗng nhiên tăng lên lá gan thoáng một phát mở lời hỏi.

- Đan thú.

Một thanh âm nhẹ nhàng ngoài ý muốn ở phương xa truyền đến, nhưng cũng không có bất kỳ giải thích dư thừa nào.

Nhìn xem Mộ Thanh Thanh hoàn toàn ly khai, lúc này Tần Phàm mới cảm giác được uy áp đặc thù kia hoàn toàn biến mất, hắn khẽ thở phào nhẹ nhõm. Ở bên trong cùng tuổi có thể cho hắn áp lực lớn như vậy còn là lần đầu tiên gặp được.

- Nữ nhân này thật đúng là lạnh, không biết nàng cùng Kỷ tỷ tỷ ai lạnh hơn nhỉ?

Lúc này Tiểu Chiến cũng lầu bầu nói.

- Ách, dưới tình huống bình thường có thể là Kỷ tỷ tỷ của người lạnh hơn một điểm.

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, sau đó nghĩ nghĩ rồi nói ra. Bởi vì nếu như là Kỷ Huyền Nhi, một người xa lạ đến hỏi nàng vấn đề vừa rồi mình hỏi, có lẽ nàng căn bản không có trả lời.

Mộ Thanh Thanh này nhìn như lạnh lùng, nhưng mà trả lời vấn đề của hắn, cái này có chút vượt quá ngoài dự liệu của hắn.

- Hắc hắc, lão đại người nói bảy Kỷ tỷ tỷ, ta phải đi về nói cho nàng biết.

Lúc này Tiểu Chiến đùa cợt nói, nó cùng Kỷ Huyền Nhi quan hệ ngược lại là không tệ lắm.

- Dừng làm rộn, chúng ta trước đi xem đầu quái vật kia đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Tần Phàm bất đắc dĩ cười cười nói ra, kỳ thật hắn cũng có chút nhớ tới Kỷ Huyền Nhi, bất quá nàng ở trong Hoàng Hôn Thành so với tình huống hiện tại của mình thì an toàn hơn chút ít.

Hắn tính toán đợi thời điểm mình có đầy đủ năng lực bảo hộ đối phương, lúc này mới mang nàng theo bên người, cũng trợ giúp nàng tăng cảnh giới lên.

Một ngày như vậy, ít nhất cũng phải đợi đến lúc hắn đột phá đến Bán Thần chi cảnh.

- Đan thú? Quái vật kia chẳng lẽ cùng đan dược có liên hệ gì sao?

Chậm rãi hướng về quái thú nguời hình cực lớn kia đi đến, trong lòng của Tần Phàm không khỏi có chút phỏng đoán, lúc trước hắn đã từng cảm giác được trên người đầu quái vật này có Linh Dược chấn động.

Bồng!

Nhưng ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới đến gần đầu quái vật này, muốn vươn tay ra quan sát một chút, bỗng nhiên không gian trước mắt hơi khê chấn động, sau đó hắn kinh ngạc phát hiện thi thể quái vật như là Tiểu Sơn kia, dĩ nhiên là biến thành hư ảnh, cuối cùng hoàn toàn biến mất!

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm mở to hai mắt.

- Lão đại, thăng này không thấy rồi.

Tiểu Chiến cũng là hết sức kinh ngạc.

- Đan thú... Đan thú... là đan hay là thú?

Tần Phàm nhớ kỹ danh tự quái vật kia, bỗng nhiên hắn lại nghĩ tới mấy thứ gì đó. Tiếp theo trong nháy mắt, hai mắt hắn ngưng tụ nhìn Tiểu Chiến nói ra:

- Đi, chúng ta lại đi tìm một đầu.

Hắn cảm giác được máu chốt là ở chỗ tinh thể mới vừa rồi bị Mộ Thanh Thanh cầm đi như là đan dược kia.

Chỉ cần bọn hắn lại giết một đầu, lấy được vật kia nhìn xem, rất nhiều chuyện có lẽ có thể hiểu được.

1324. Chương 1334: Đan Thú. (2)

Chương 1334: Đan thú. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Ân, lại giết một đầu! Lần này không thể để cho người khác cướp đi!

Nghe vậy, con mắt của Tiểu Chiến lập tức sáng ngời, chiến ý phóng đại.

Vì vậy, Tần Phàm cùng Tiểu Chiến ở bên trong một mảnh phế tích kia, bắt đầu lần nữa tìm kiếm lấy quái vật Đan thú này, bọn hắn cũng lộ ra thập phần cẩn thận, dù sao thực lực của Đan thú này lại thập phần không kém, bọn hắn muốn đối phó cũng không dễ dàng.

Hơn nữa Tần Phàm cảm thấy Đan thú này có lẽ cũng có phân chia mạnh yếu, sợ nhất là gặp được loại có thể so với ngũ kiếp Bán Thần, như vậy bọn hắn cũng chỉ có thể quay người chạy trốn.

Bất quá Đan thú này tựa hồ cũng không phải tùy ý có thể thấy được, bọn hắn tìm gần nửa ngày mới thật không dễ dàng phát hiện chút động tĩnh.

Ở trong khoảng thời gian này, bọn hắn cũng đụng phải qua người khác tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh, cũng đã giết hai tam kiếp Bán Thần không có hảo ý. Nhưng ngoại trừ ban đầu trông thấy qua Mộ Thanh Thanh, ngược lại là tạm thời không có trông thấy qua mấy thủ lĩnh tuổi trẻ của đại gia tộc khác rồi.

- Lão đại, ta cảm giác có một tên ở dưới mặt đất phía trước.

Tiểu Chiến cùng Tần Phàm ngừng lại, Tiểu Chiến nhìn một mảnh đất trống cách đó không xa nhỏ giọng nói.

- Ân, ta cũng cảm thấy. Để cho ta trước tiên đuổi nó đi lên, người chuẩn bị động thủ.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, năng lực cảm ứng của hắn rất mạnh, coi như là giấu ở dưới mặt đất cũng có thể phát hiện.

Ngũ Hành Phá Thương Quyền!

Sau một khắc, hắn hít một hơi, sau đó một quyền hướng về trên đất trống kia oanh ra. Hiện tại Ngũ Hành Phá Thương Quyền này của hắn có thể vận hành bốn loại Nguyên Năng, trong đó Thổ hệ Nguyên Năng kia hoàn toàn có thể phá núi nát đất, thập phần thích hợp công kích dưới mặt đất.

Ầm ầm!

Tần Phàm oanh ra một quyền này, lập tức đưa tới chấn động cực lớn, một khe hở dài lớn từ dưới chân của hắn một mực kéo dài đến chỗ ẩn thân của quái vật kia. Sau đó Thủy Hỏa Mộc ba loại Nguyên Năng tiếp tục bộc phát, ở đó tạc ra một cái hố sâu cự đại, cũng mạnh mẽ ép một bóng dáng màu vàng ở trong đó đi ra.

- Đi ra!

Tiểu Chiến vui vẻ, sau đó hoàn toàn tập trung vào quái vật kia.

- Đầu Đan thú này tựa hồ so với vừa rồi kia thì yếu hơn một chút. Thực lực chỉ tương đương với tam kiếp Bán Thần mà thôi.

Hai mắt Tần Phàm cũng ngừng lại nhìn về phía quái vật kia, phát hiện hình thể quái vật kia so với đầu Đan thú ngư hình vừa rồi muốn nhỏ đi một chút, chỉ lớn bằng một con nai mà thôi.

- Tiểu Chiến, bắn chết nó, bắt quá không nên bắn trúng đầu lâu của nó.

Sau đó hắn nhìn Tiểu Chiến nói ra, vừa rồi hắn trông thấy Mộ Thanh Thanh là ở trong đầu lâu Đan thú lấy ra tinh thể như đan dược đấy.

- Tốt, lão đại, người xem ta đây!

Tiểu Chiến tuân lệnh, lập tức là cao cao nhảy lên, sau đó ở trên người của nó có một cây Tử Kim sắc hơi mờ nhanh chóng phá không bắn ra, hóa thành một đạo lưu quang màu tím vạch phá bầu trời. Ở thời điểm đầu Đan thú kia vẫn chưa hoàn toàn kịp phản ứng, đã thế như chẻ tre đâm vào trái tim của nó.

Rống...

Đầu Đan thú kia còn không kịp phát uy, liền phát ra một tiếng gào thét thê thảm, sau đó ầm ầm ngã trên mặt đất, run rẩy vài cái, rất nhanh hoàn toàn mất hết động tĩnh.

- Tiểu Chiến, làm tốt lắm.

Tần Phàm vừa cười vừa nói.

Thực lực Tam kiếp Bán Thần, nếu như là hắn ở dưới trạng thái bình thường còn khó có thể một mình đối phó, nhưng đối với Tiểu Chiến hiện tại mà nói lại không có nhiều khó khăn. Hơn nữa yêu thú vốn so với nhân loại có được Nguyên Giới cùng vũ kỹ thì dễ dàng đối phó hơn một ít.

Một cây Tử Kim đâm hơi mờ nhìn như bình thường kia, nhưng tốc độ cùng lực công kích lại kết hợp cực hạn, dù là tứ kiếp Bán Thần cũng phải kiêng kỵ không thôi.

- Lão đại, chúng ta mau đi xem một chút chuyện gì xảy ra, nếu không chỉ chốc lát sẽ biến mất.

Tiểu Chiến đối với thành quả chiến đấu của mình có chút đắc ý, nhưng sợ lại sinh ra biến hóa, vội vàng nhắc nhở Tần Phàm nói ra.

- Ân.

Tần Phàm đi tới, hần tinh tế quan sát con Đan thú hình nai kia thoáng một phát, phát hiện ngoại hình của nó tựa hồ không có chỗ đặc thù gì, chỉ là huyết nhục cùng yêu thú rất bất đồng, tựa hồ có chút phù phiếm, không giống như là chân thật.

- Nhìn xem đồ vật ở bên trong đầu lâu nó.

Lập tức, hần đánh giá vị trí vừa rồi Mộ Thanh Thanh ra tay, lấy Vương Trù Dao ra một đao thẳng vào. Hần không có thủ pháp lưu loát như Mộ Thanh Thanh, dứt khoát đem toàn bộ đầu lâu của Đan thú kia đều mổ ra.

-Ồ.

Vừa mới mổ ra, làm cho hần hơi có chút ngoài ý muốn, bởi vì hần phát hiện bên trong đầu lâu của Đan thú này thậm chí có rất nhiều đồ vật giống như rễ cây, toàn bộ chúng quấn quanh một khối tinh thể màu vàng giống như lúc này Mộ Thanh Thanh lấy ra.

- Hần là cái này rồi.

Tần Phàm cảm giác được thi thể Đan thú này đang chậm rãi trở thành nhạt, tựa hồ muốn biến mất lần nữa, hần liền không hề do dự, lập tức lấy tinh thể màu vàng ở trong đó đi ra.

Cầm tinh thể màu vàng này trong tay, Tần Phàm có thể cảm giác được trong đó có được lực rất mạnh chấn động, hần do dự một chút, sau đó hoàn toàn phá vỡ tinh thể màu vàng kia, hần liền kinh ngạc phát hiện trong tinh thể màu vàng này dĩ nhiên là cất giấu một khóa đan dược!

Đây là đan dược thực sự, cùng trong lò luyện đan lấy ra hoàn toàn giống nhau, hơn nữa được hiệu chấn động trong đó còn cực kỳ cường đại!

- Chẳng lẽ đây là một loại phương pháp lợi dụng thân thể luyện đan?

Sau một khắc, Tần Phàm nghĩ tới khả năng nào đó để cho người khiếp sợ, lên tiếng kinh hô.

- Đúng vậy, người rất thông minh.

Cũng vừa lúc đó, ở phía xa truyền đến một thanh âm trầm tức, sau đó ở trong phế tích có một bóng người màu xám chậm rãi hiện lộ đi ra:

- Mà người thông minh như vậy, ta nghĩ người nên biết thứ này người vô phúc tiêu thụ, giao cho ta a!

Nghe thanh âm từ đằng xa truyền đến kia, Tần Phàm không khỏi nhướng mày.

Hần chậm rãi ngẩng đầu lên, liền trông thấy ở phế tích phía xa có một bóng người màu xám hiển hiện mà ra, nam tử này đại khái hơn ba mươi tuổi, thân hình thon gầy, hần thân mặc một bộ áo bào xám, quần áo nhìn như ít xuất hiện, nhưng trên thực tế trên mặt lại tràn đầy ngạo khí, giữa lông mày tầm đó ẩn ẩn có một loại âm tàn.

Nhìn người nọ, Tần Phàm mơ hồ nhớ được đối phương tựa hồ là thuộc về Hoàng Hôn Thành Hạ gia chi nhân, thực lực tứ kiếp Bán Thần, người này ở thời điểm thông qua kiểm tra đo lường tiềm lực là cam hồng chỉ sắc, tiềm lực ở giữa khoảng trung và Cao cấp tầm đó.

Chừng ba mươi tuổi tứ kiếp Bán Thần, mặc dù so với năm đại thủ lĩnh kia kém không ít, nhưng coi như là thiên phú không tồi rồi.

- Các hạ biết rõ cơ thể sống luyện đan cùng lai lịch Đan thú này?

Tần Phàm ý bảo Tiểu Chiến trước đừng lên tiếng, hần đem đan dược từ trong cơ thể Đan thú lấy ra kia nắm trong tay, sau đó như không có việc gì nhìn Hạ gia tứ kiếp Bán Thần trước mắt này mở lời nhàn nhạt hỏi. đọc truyện mới nhất tại .

1325. Chương 1335: Hiện Tại Giết Một Cái. (1)

Chương 1335: Hiện tại giết một cái. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Từ trong thoại ngữ vừa rồi của người này, có thể nghe được là lai giả bất thiện, nhưng hấn cũng không ngại từ trong miệng đối phương moi ra một ít tin tức.

- Hắc hắc, ta đương nhiên biết rõ.

Hạ gia tứ kiếp Bán Thần kia chứng kiến Tần Phàm trấn định như thế, cũng hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng lập tức trong miệng hấn nghiền ngẫm nói ra:

- Bất quá người không cần biết rõ, chỉ cần người đem một khóa đan được lấy ra từ trong cơ thể Đan thú này giao cho ta là được rồi, ta cam đoan có thể lưu người một mạng. (.

Hấn đối với thực lực của mình rất tự tin.

Tứ kiếp Bán Thần cùng tam kiếp Bán Thần, tuy chỉ kém một kiếp, nhưng thực lực lại mạnh hơn đâu chỉ một cấp độ, thậm chí có thể nói, cho dù năm cái tam kiếp Bán Thần cũng chưa hấn là đối thủ của một tứ kiếp Bán Thần.

Cho nên, hấn không sợ Tần Phàm không giao ra đan được.

- Như vậy có lẽ người cũng biết, nếu như một khóa đan được trước khi không có tiến vào thân thể liền toái mất, như vậy nó sẽ bởi vì nát bấy mà không thể cùng thân thể hoàn thành tuần hoàn nguyên vẹn, được hiệu sẽ đại giảm.

Bất quá để cho hấn ngoài ý muốn chính là, lúc này Tần Phàm lại siết tay một phen, dùng hai ngón tay đem đan được niết cùng một chỗ nói ra:

- Ta chỉ cần nhẹ nhàng dùng lực, khóa đan được trân quý này sẽ biến thành nát bấy.

- Người cũng dám uy hiếp ta? Chẳng lẽ người không sợ chết?

Lúc này Hạ gia Bán Thần cường giả kia rốt cục thần sắc hơi đổi, hấn như thế nào cũng không nghĩ ra ở trước mặt thực lực tứ kiếp Bán Thần như mình, Cửu cấp Vô Thánh nho nhỏ này lại dám cùng mình nói điều kiện.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng, không nói gì, nhưng hai ngón tiếp tục nắm bắt lấy đan được.

- Tốt, một gã Vô Thánh lại có thể đến nơi đây, quả nhiên là có chút dựa vào. Người rất có dũng khí cùng phách lực, như vậy ta sẽ nói cho người biết cũng không sao.

Thấy vậy, trong đôi mắt của Hạ gia tứ kiếp Bán Thần kia mịt mờ xẹt qua một vòng sát ý cùng âm lãnh, nhưng cuối cùng nhất vẫn là đáp ứng điều kiện của Tần Phàm.

Trên thực tế, hấn đi tới Truyền Thừa Bí Cảnh này cũng có một thời gian ngắn rồi, hấn phát hiện loại Đan thú kia cũng không dễ tìm. Bởi vì hấn không có lực cảm ứng cường đại như Tần Phàm, không thể phát hiện Đan thú giấu ở dưới mặt đất, hấn gần kề cũng chỉ là gặp phải qua hai lần mà thôi.

Lần thứ nhất hấn phát hiện một đầu Đan thú thực lực tương đương với tứ kiếp Bán Thần, nhưng trực tiếp bị Bạch Mông Thành Tân gia Tân Vô Kỵ đoạt giết. Thực lực của Tân Vô Kỵ so với hấn cường hơn rất nhiều, hơn nữa làm người bá đạo, cho dù hấn là đệ tử Hạ gia cũng không dám tới tranh chấp.

Bây giờ là lần thứ hai phát hiện, nhưng mà đồng dạng đã bị Cửu cấp Vô Thánh trước mắt này cùng con yêu sủng kia, không biết dùng biện pháp gì giết chết.

Đan được trong Đan thú này cực kỳ trân quý, hấn không muốn cứ như vậy bỏ qua.

- Vậy trước tiên cảm tạ các hạ cáo tri.

Ngũ giác của Tần Phàm sao mà nhạy cảm, như thế nào lại không có phát hiện sát ý của đối phương, nhưng hấn cũng không thêm để ý tiếp tục nhàn nhạt nói ra.

- Hiện tại trước hết cho người đắc ý một hồi, một hồi ta nhất định sẽ cho người chết không yên lành!

Hạ gia Bán Thần cường giả kia trông thấy Tần Phàm còn bình tĩnh như thế, trong nội tâm không khỏi càng thêm thêm vài phần sát cơ, bất quá hắn vẫn là đem sát ý tạm thời đè xuống, sau đó thanh âm trầm thấp trong miệng bắt đầu giới thiệu nói ra:

- Người đã biết rõ đây là một loại phương pháp luyện đan trong cơ thể sống rồi, như vậy ta cũng không cần nói quá mức kỹ càng. Trên thực tế, Đan thú này là ở thời kỳ thượng cổ, một ít thể lực lớn bắt một ít linh thú trở lại, sau đó dùng đại năng lực ở trong cơ thể của bọn nó đánh xuống trận pháp cùng ẩn ký phức tạp, mỗi ngày lại nuôi năng chúng, cho ăn các loại Linh Dược trải qua xử lý đặc thù.

- Dần dần, những linh thú này sẽ dựa theo một loại phương thức cố định đi tinh luyện Linh Dược, lại đem dược hiệu ngưng tụ đến bên trong đầu lâu của bọn nó, cuối cùng luyện chế ra một khóa đan dược tự nhiên!

- Linh thú chuyên môn dùng cho cơ thể sống luyện chế đan dược như vậy, thì kêu là Đan thú, là vì chuyên môn luyện đan mà thành, chỉ cần lấy tinh hoa đan dược bên trong đầu lâu bọn hắn ra, chúng sẽ mất đi tác dụng, sau đó thân thể tùy theo biến mất.

- Những thể lực lớn này chăn nuôi những Đan thú kia, dĩ nhiên là cho đệ tử một đời tuổi trẻ của bọn hắn tăng thực lực lên. Bản thân những Đan thú này có thực lực không hề yếu, có thể để đệ tử bọn hắn tiến hành lịch lãm rèn luyện, mà chỉ cần giết chết chúng, ở trong cơ thể của bọn nó lấy ra đan dược, liền có thể trực tiếp trợ giúp chúng tăng thực lực lên. Mà bởi vì chăn nuôi Đan thú cũng không dễ dàng, cho nên mới quy định chỉ có đệ tử có tiềm lực mới có thể tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh săn giết yêu thú.

- Phương pháp luyện đan cơ thể sống này thật bá đạo.

Nghe Hạ gia tứ kiếp Bán Thần này đem lai lịch Đan thú kia dần dần nói ra, trong lòng Tần Phàm hơi có chút nghi ngại, trong miệng không khỏi sợ hãi than nói.

- Hừ, cái này được coi là cái gì, đây vẫn chỉ là lợi dụng linh thú luyện chế đan dược mà thôi. Bởi vì cơ thể sống luyện chế ra đan dược, dược hiệu sẽ càng cường đại hơn, hơn nữa dược tính sẽ lộ ra so với luyện chế truyền thống muốn ôn hòa hơn rất nhiều, thậm chí ở đồng nhất cảnh giới cũng có thể phục dụng số lượng gấp ba lần bình thường, có thể nói đây là đan dược hữu dụng nhất đối với Bán Thần cường giả! Vì tăng cảnh giới lên, cho dù dùng người sống luyện chế cũng có tồn tại.

Nghe vậy, Hạ gia tứ kiếp Bán Thần kia có chút khinh thường.

Vô đạo vốn chính là cực kỳ tàn khốc, cùng trời tranh mệnh, cùng người tranh giành vận khí, muốn du ngoạn vô đạo đỉnh phong, dưới chân càng là không biết sẽ có bao nhiêu hài cốt. Đối với hắn mà nói, chỉ cần có thể tăng cảnh giới lên, vô luận thủ đoạn gì cũng không phải là không thể được.

Nói xong, sau đó hắn nhìn về phía một khóa đan dược trong tay Tần Phàm, lạnh lùng nói ra:

- Hiện tại ta đã đem chuyện ta biết đến nói cho người biết rồi, khóa đan dược này người có thể giao cho ta chưa.

- Người tên là gì?

Tần Phàm đột nhiên hỏi.

- Chẳng lẽ người muốn về sau tìm ta báo thù hay sao?

Nghe được đối phương hỏi cái này, Hạ gia tứ kiếp Bán Thần kia hơi có chút ngoài ý muốn, sau đó nghiêng ngẫm nói:

- Bất quá nói cho người biết cũng không sao, ta tên là Hạ Thân, về sau chờ người có thực lực đại khái có thể tới tìm ta.

- Không, ta là muốn một lần nữa cảm tạ người nói cho ta biết những đồ vật tân bí như thế này, Hạ gia các người không hổ là một trong năm đại gia tộc, đồ vật biết đến quả nhiên là so với chúng ta, những người không có bối cảnh này nhiều hơn rất nhiều. Ta nhớ kỹ cái tên này, đó là muốn sau này có cơ hội sẽ báo ân.

1326. Chương 1336: Hiện Tại Giết Một Cái. (2)

Chương 1336: Hiện tại giết một cái. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Lúc này Tần Phàm khẽ cười nói, nói xong, hắn đem khóa đan được kia thả lại trong Trữ Vật Giới Chỉ.

- Người đây là ý gì?

Thấy vậy, lúc này sắc mặt tên Hạ gia tứ kiếp Bán Thần kia thoáng chốc lạnh lẽo, hắn tựa hồ biết rõ mình bị lường gạt rồi, đối phương căn bản cũng không có nghĩ tới muốn đem đan được giao ình, chỉ là muốn từ trong miệng mình đạt được tư liệu mà thôi.

- Người đã nói luyện chế đan được này gian nan như thế, hơn nữa công dụng cường đại, ta đương nhiên là giữ lại chính mình sử dụng rồi.

Tần Phàm nhàn nhạt trả lời nói ra, trên mặt có một tia nghiền ngẫm.

- Ha ha, tốt, người đã làm ra lựa chọn như vậy, ta nghĩ người nên biết người lựa chọn như vậy sẽ có kết cục gì.

Lúc này tứ kiếp Bán Thần Hạ Thân kia giận quá mà cười, sát cơ vừa rồi đè nén xuống liền không kiêng nể gì cả mãnh liệt bay ra, hắn chậm rãi bước về phía trước một bước, sắc mặt vô cùng dữ tợn nói:

- Kỳ thật người làm như vậy thật sự rất sáng suốt, Đan thú thực lực tam kiếp Bán Thần này thích hợp cho tứ kiếp Bán Thần tăng lên, mà người một Võ Thánh ngay cả Bán Thần cảnh giới cũng còn không có đạt tới, lấy được cũng không có dùng. Nhưng bây giờ lại bởi vì đồ vật vô dụng này mà ném đi tánh mạng.

- Cũng tìm được kết cục? Chẳng lẽ ta đem đan được cho người, người sẽ thả ta đi sao?

Lúc này Tần Phàm cũng ngẩng đầu lên, nhìn đối phương bình tĩnh nói. Hắn sớm đã cảm giác được đối phương có sát cơ, biết rõ vô luận như thế nào một trận chiến cũng không thể tránh được.

- Ha ha, người quả nhiên rất thông minh, bất quá người thông minh đều sống không lâu.

Lúc này tứ kiếp Bán Thần Hạ Thân kia ngửa mặt lên trời cười to, sau đó lúc hắn cúi đầu xuống, trong miệng mang theo nghiền ngẫm nhìn xem Tần Phàm nói ra:

- Đúng vậy, người là vô luận như thế nào đều phải chết, nhưng đem đan được này giao cho ta, người ít nhất sẽ được chết một cách thống khoái, hiện tại... ta cam đoan người chết sẽ rất thê thảm!

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn mạnh mẽ đem Nguyên Giới linh vực bao trùm ra, hướng về Tần Phàm cùng Tiểu Chiến bao phủ mà đi.

- Ồ? Không thể tưởng được người cũng đã có được Nguyên Giới linh vực?

Lúc này Tần Phàm có thể cảm giác được không khí bốn phía lập tức sinh ra một loại cảm giác cứng lại, loại cảm giác này thời điểm hắn cùng Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở đối chiến đã cảm thụ qua một lần.

Nói như vậy, sau khi trở thành Bán Thần cường giả, chỉ đi qua một thời gian ngắn liền có thể có được Nguyên Giới của mình rồi, cái Nguyên Giới này, trên thực tế là quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân tiến hóa, nhưng Nguyên Giới linh vực, lại cần đem Nguyên Giới của mình khống chế đến trình độ nhất định, mới có thể hình thành.

- Chẳng lẽ người cho rằng ta cùng tam kiếp Bán Thần là người có thể đối phó sao hay sao?

Nguyên Giới linh vực bao trùm, trong phạm vi phương viên này đều bị bao phủ, làm cho Hạ Thân kia cảm giác được hết thảy đều ở trong lòng bàn tay của mình.

Ở bên trong khu vực này, hẳn có thể có được ưu thế tuyệt đối, có thể nói, nếu như không đánh vỡ Nguyên Giới lĩnh vực này, đối phương muốn chạy trốn cũng khó có khả năng, chứ đừng nói chi là muốn giết chết Chuông Không Giả lĩnh vực như mình rồi.

- Tiểu Chiến, chúng ta còn không có giết qua tứ kiếp Bán Thần đúng không?

Lúc này đây Tần Phàm cũng không có phản bác, chỉ là bỗng nhiên quay đầu hướng Tiểu Chiến ở một bên đã chuẩn bị nghênh chiến mở lời hỏi.

- Phải, lão đại, còn không có giết qua! Trước kia chúng ta giết đều là tam kiếp Bán Thần, lần trước thời điểm giết đồ, cũng chỉ là đả thương Đồ lão nhân kia mà thôi.

Lúc này Tiểu Chiến thì là chiến ý sục sôi nói.

- Vậy bây giờ giết một cái a!

Lập tức khí tức trên người Tần Phàm chấn động, nhìn về phía trước trong miệng khí phách nói.

- Ha ha, chê cười, thật sự là thiên đại chê cười!

Nghe được Tần Phàm cùng Tiểu Chiến đối thoại không coi ai ra gì, lúc này Hạ Thân lại nhin không được ngửa mặt lên trời cười to, trong tiếng cười tràn ngập một loại mỉa mai chỉ ý. truyện copy từ

- Hiện tại các ngươi đã ở trong Nguyên Giới lĩnh vực của ta, đừng nói là giết ta, coi như là đào tẩu cũng không thể nào! Chẳng lẽ các ngươi là muốn dùng thủ đoạn thấp như vậy có thể làm ta loạn tâm thần? Cái kia thật là quá buồn cười!

Khóe miệng khinh thường không chút che giấu, tiếp theo Hạ Thân bước về phía trước một bước, lập tức khí thế bành trướng ở trên người hắn kia liền không hề giữ lại bạo tuôn mà ra, mà bốn phía trong Nguyên Giới lĩnh vực thì là gió nổi mây phun, hướng về Tần Phàm mang tất cả mà đi.

Không thể không nói, dùng thực lực hiện tại của Tần Phàm gần kề chỉ là Cửu cấp Võ Thánh đỉnh phong, ở dưới dạng khí thế này lộ ra có chút cổ hết sức, thậm chí đã xuất hiện một ít hiện tượng đứng không vững. Mà Tần Phàm phản ứng như vậy, càng làm cho Hạ Thân lộ ra đắc ý cuồng vọng hơn, thậm chí muốn trực tiếp dùng khí thế đè sập Tần Phàm.

Bất quá để cho hắn ngoài ý muốn chính là, ngược lại là Trư hệ yêu thú nhìn xem có chút kỳ quái kia, lúc này lại có thể ở dưới khí thế cùng Nguyên Giới lĩnh vực của mình không có bị bao nhiêu ảnh hưởng.

Trên thực tế, trước đây hắn là ở sau khi Tần Phàm cùng Tiểu Chiến giết chết Đan thú mới xuất hiện, cũng không có chứng kiến một màn Tiểu Chiến đánh chết Đan thú, nếu không hẳn sẽ không có nghi ngờ như vậy.

- Nay, đại ngốc tử, có người nói cho người biết người cười thật là khó coi hay không!

Mà Tiểu Chiến sớm đã bị Hạ Thân này nâng lên nóng tính, lúc này đạt được mệnh lệnh của Tần Phàm, nó ở đầu còn nhin được, thân hình khê động, lập tức bắn ra một cây Tử Kim đâm hơi mờ.

Một cây Tử Kim đâm này vừa bắn ra, trong đó ẩn chứa duệ kính cực lớn, thậm chí làm cho bốn phía bị Nguyên Giới lĩnh vực phong tỏa kia cũng xuất hiện tầng tầng rung động, cái lưu quang kia nhanh như thiểm điện, lấy tốc độ mắt thường cũng khó có thể nhìn thấy được vượt qua tầng tầng không gian.

Vèo...

- Cái gì!

Đợi Tử Kim đâm kia đã cơ hồ tới gần đến trước mặt Hạ Thân vền vẹn chỉ còn lại 10m, hắn mới khiếp sợ phản ứng đi qua, vội vàng co rút Nguyên Giới lĩnh vực khuếch trương đi ra ngoài trở về tiền hành phòng ngự.

PHỐC! PHỐC! PHỐC!

Nguyên Giới phòng ngự của Tứ kiếp Bán Thần sao mà cường đại, nhưng một cây Tử Kim đâm này của Tiểu Chiến vẫn trọn vẹn vượt qua tam trọng Nguyên Giới phòng ngự, hơn nữa thời điểm đánh vào đệ tứ trọng một phần ba mới xem như kiệt lực rơi xuống.

Lúc này Hạ Thân đã là mồ hôi lạnh bốc lên, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Trư yêu thú này sẽ có được lực công kích cường đại như vậy, bất ngờ không đề phòng liền suýt nữa lật thuyền trong mương rồi.

Hắn bây giờ là tứ kiếp Bán Thần, cũng chỉ có thể kết thành tứ trọng Nguyên Giới phòng ngự mà thôi, vừa rồi chỉ thiếu một ít nữa là bị Tử Kim đâm mà kia trực tiếp công kích được hắn.

1327. Chương 1337: Tiểu Chiến Cường Đại.

Chương 1337: Tiểu Chiến cường đại.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tốt, tốt... ta nói ngươi làm sao dám khẩu phóng cuồng ngôn, nguyên lai ngươi bằng vào là một đầu Trư yêu này! Thực lực của Trư yêu này đích thật là không tệ, bất quá gần kề cũng chỉ có một chút năng lực mà thôi, như vậy cũng muốn giết chết ta, cái kia không thể nghi ngờ nói chuyện hoang đường viễn vông!

Lập tức trên mặt hắn xuất hiện giận giữ chỉ sắc, trong miệng oán hận nói:

- Kế tiếp, ta cũng sẽ không cùng các ngươi lãng phí thời gian. Ngươi đã muốn dựa vào một đầu Trư yêu này, như vậy ta liền ở trước mặt của ngươi triệt để giết chết nó, lại chậm rãi thu thập ngươi!

- Nếu như ngươi thật sự cho rằng như vậy, cái kia liền thử xem a.

Tần Phàm cũng không giải thích, chỉ là trong miệng nhàn nhạt nói ra. đọc truyện mới nhất tại .

Mà lúc này đây Tử Kim đâm của Tiểu Chiến công kích không có phá tan phòng ngự của Hạ Thân, hắn ngược lại cũng không cảm thấy bất ngờ. Ban đầu ở trong thiên điện Thượng Cổ di chỉ kia, tuy một châm của Tiểu Chiến trực tiếp kích thương Đỗ Uyên Hải, nhưng đó là bởi vì hắn vừa mới liên tục công kích hai lần, hơn nữa lại bị một quyền Ngũ Hành phá thương quyền của Tần Phàm.

Huống hồ hiện Hạ Thân này nói như thế nào cũng là người của ngũ đại gia tộc, công pháp và thực lực so sánh với Đỗ Uyên Hải kia thì càng mạnh hơn nữa cũng là bình thường. Thậm chí so sánh với Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở lúc trước kia cũng có chút vượt trội.

Bất quá Tần Phàm tin tưởng chỉ cần kích hoạt lên trạng thái Bất Tử Chu Tước, lại cùng Tiểu Chiến hai cái chung sức hợp tác, muốn đánh chết Hạ Thân này cũng chưa hẳn là không có khả năng.

Nghĩ tới đây, hắn cũng không muốn lại kéo dài thời gian, liền bắt đầu từ trong Trữ Vật Giới Chỉ lấy ra Độc đan dùng cho kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, chuẩn bị dốc sức chiến một trận.

- Lão đại, thăng này đã khẩu khí lớn như vậy, nếu không để cho ta trước cùng hắn chơi đùa a.

Nhưng đúng vào lúc này, Tiểu Chiến lại bỗng nhiên mở lời nói ra.

- Ngươi muốn cùng hắn đơn đả độc đấu?

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, bởi vì hắn biết rõ ưu thế của Tiểu Chiến kỳ thật cũng không phải chính diện đối chiến, dù sao thủ đoạn công kích của nó có chút đơn giản. Một khi bị đối phương cận thân, chỉ sợ sẽ thập phần nguy hiểm.

- Ân, lão đại, ta hấp thu nhiều yêu khí như vậy, ta cũng muốn thông qua quyết chiến để kích phát cùng luyện hóa toàn bộ, như vậy thực lực của ta có thể càng tiến một bậc thang.

Tiểu Chiến khó được thập phần tỉnh táo nói.

- Tốt, cẩn thận một chút, chờ thời điểm ngươi gặp nguy hiểm ta sẽ lập tức ra tay.

Tần Phàm nghĩ nghĩ, cuối cùng nhẹ gật đầu.

- Hai người các ngươi dong dài đã đủ chưa, hiện tại chuẩn bị nạp mạng đi!

Trông thấy đối phương một người một heo không ngừng nói chuyện, lúc này Hạ Thân cảm giác được mình đường đường một tứ kiếp Bán Thần dĩ nhiên là bị bỏ qua như thế, hắn ở đâu còn nhịn được, lập tức nổi giận ra tay.

- Bi Phong Tàn Quyền!

Ánh mắt của Hạ Thân lảng lệ ác liệt, vô cùng âm hàn, lúc này đây bởi vì kiêng kỵ thực lực của Tiểu Chiến, hắn trực tiếp sử dụng Bán Thần kỹ.

Chỉ thấy hai tay của hắn vào lúc này đồng thời thò ra, sau đó phảng phất như Nghịch Long ra biển, lực lượng Nguyên Giới cường đại thuộc về tứ kiếp Bán Thần kia đưa tới cuồng phong gào thét, sau đó có hơn mười đạo phong quyền sắc bén công kích xé rách không khí, hướng về Tàn Phàm cùng Tiểu Chiến tịch cuốn mà tới.

- Ngươi vội vã chịu chết như vậy sao?

Mà Tiểu Chiến đạt được Tàn Phàm cho phép, lúc này liền nhảy ra ngoài chắn phía trước, quay mặt về phía công kích trước mặt mà đến kia, nó vẫn là mặt mang lấy trêu tức nói.

Chứng kiến công kích kia tịch cuốn tới, lúc này hai mắt của Tàn Phàm ngưng tụ. Ở trong Bán Thần kỹ, tổng cộng chia làm Sơ cấp, Trung cấp, Cao cấp cùng Cực cấp, Hạ Thân phát ra một chiêu Bán Thần kỹ này, hắn là Trung cấp Bán Thần kỹ, coi như là tương đối hiếm thấy, bất quá đại gia tộc đều sẽ có được.

Nếu là ở dưới trạng thái bình thường, hắn cũng chưa chắc dám ngạnh kháng một chiêu này. Đương nhiên, hắn cũng sẽ không biết ngồi chờ chết, hắn sử dụng vũ kỹ triệt tiêu bộ phận uy lực, như vậy cũng hắn là có thể miễn cưỡng chịu đựng được.

Chỉ là, bây giờ lại để cho Tiểu Chiến đi ứng phó, cho nên hắn có chút bận tâm. Dù sao ưu thế của Tiểu Chiến là ở công kích, ở trên phòng ngự chắc có lẽ không quá cường.

Mà bên kia, lúc này Tiểu Chiến cũng không có lộ ra bối rối, quay mặt về phía công kích Bán Thần kỹ tịch cuốn tới kia, thân thể của nó bỗng nhiên mạnh mẽ phồng lớn lên một vòng, sau đó một cây gai nhọn đã trở nên hơi mờ đứng lên.

Nháy mắt sau đó, nó dùng sức hít một hơi, sau đó cao cao nhảy đến giữa không trung, thân thể vào lúc này bắt đầu chuyển động, cây gai nhọn chuẩn bị kia thật giống như tạo thành một cái bánh xe gió, một khí tràng đặc thù lập tức xuất hiện.

Vù vù vù vù vù...

Ở trong khí tràng chuyển động đặc thù tầm đó, mấy chục đạo tàn quyền công kích tới kia của Hạ Thân, vậy mà đều bị thổi tan toàn bộ rồi! Thậm chí thuận tiện đem Nguyên Giới lĩnh vực bao phủ ở bốn phía của hắn đều bài trừ ra mấy cái động lớn, căn bản không có cách nào tạo thành ảnh hưởng đối với Tàn Phàm.

- Khá lắm, lại vẫn cắt đứt một tay như vậy.

Thấy vậy, lúc này Tàn Phàm mới thở dài một hơi, một chiêu này của Tiểu Chiến có chút vượt quá ngoài dự liệu của hắn, hắn nhớ tới ban đầu ở vòng trong Yêu Thú Hoang Nguyên, tiểu gia hỏa cũng từng dùng một chiêu này đối phó qua Thiên Sí Hổ, bất quá khi đó xa xa không có lợi hại như vậy.

Lúc này Hạ Thân đối diện càng là hoảng hốt, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Trung cấp Bán Thần kỹ uy lực không kém của mình đã bị hóa giải như vậy rồi.

- Hắc hắc, kế tiếp đến phiên ta rồi!

Sau khi Tiểu Chiến phá vỡ công kích của đối phương, thân thể vững vàng rơi xuống trên mặt đất lần nữa, trong ánh mắt tràn đầy vẻ đắc ý, sau đó hai chân sau của nó mạnh mẽ đạp mặt đất một cái, cả người hướng về Hạ Thân phía trước kích bắn đi.

Dĩ nhiên là muốn tiến hành cận thân bác đấu!

Nội tâm Tần Phàm không khỏi kéo căng lần nữa, thậm chí đã bắt đầu âm thầm chuẩn bị tùy thời ra tay, phải biết rằng cho tới nay tiểu gia hỏa này đều là dựa vào ở phía xa phát ra Tử Kim ám sát địch nhân, chưa bao giờ thử qua cận chiến.

Bất quá Tiểu Chiến biểu hiện lại tương đối bất phàm.

Ngay từ đầu nó tỏ vẻ bề ngoài hiện ra tốc độ cực nhanh, đây là muốn cận chiến, nếu không rất dễ dàng sẽ rơi vào bị động. Sau đó thân thể của nó giống như là Tử Kim đâm, ở trên không trung xẹt qua tàn ảnh nhàn nhạt, lập tức đã tới gần trước mặt Hạ Thân.

Loong coong!

Khê dựa gần đối phương, thân thể của Tiểu Chiến cao tốc xoay tròn lần nữa, vừa nhìn chính là một trái đâm cầu, bí mật mang theo lấy sức gió vô cùng cường hoành, hung hăng hướng về Hạ Thân đập tới.

- Đi chết đi!

Mà lúc này sắc mặt Hạ Thân kia đã trở nên tái nhợt dữ tợn, hắn đường đường một tứ kiếp Bán Thần, lại bị buộc đến tình trạng như vậy, để cho hắn thập phần nổi giận, hắn lấy ra một thanh trường đao màu đen, hung hăng hướng về đâm cầu kia chém tới.

1328. Chương 1338 : Tứ Kiếp Bán Thần, Chết!

Chương 1338 : Tứ kiếp Bán Thần, chết!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Oanh!

Nhưng mà, một đao chém xuống này của hắn, lại phát hiện ở phía trên đâm cầu kia mang theo một loại sức gió cường hoành, ở giúp nhau va chạm tầm đó liền có một cỗ phản lực thật lớn, để cho cánh tay của hắn không khỏi có chút run lên.

Nhưng công kích kia từng bước tới gần, hắn lại không có cách nào, cả hai dứt khoát dùng phương thức trực tiếp, mãnh liệt nhất lẫn nhau lay cùng một chỗ, dùng lực đấu lực!

Lần lượt giao đụng, như vậy một mực giằng co một đoạn thời gian rất dài.

Bồng!

Rốt cục, ở dưới hai đạo thân ảnh một lần nữa hung hăng va chạm, hai cỗ khí lực có thể nói khủng bố chấn động khuếch tán đi ra, đồng thời hai cỗ thân thể giác trực bị xung kích chấn đến hai bên, ở trên mặt đất ném ra một cái hố cự đại.

Chứng kiến Tiểu Chiến ở trong cận thân bác đấu vậy mà cũng phát huy ra chiến lực như thế, thậm chí còn cùng một gã tứ kiếp Bán Thần đấu đến bất phân thắng bại, trên mặt của Tần Phàm không khỏi lộ ra thần sắc ngốc trệ.

Xem ra tuy bình thường Tiểu Chiến có chút hết sức lông bông, nhưng hoàn toàn chính xác là có thực lực cường đại, thậm chí cho dù là hắn kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước, cũng chưa chắc có thể làm được trình độ này.

- Ah... là người bức ta đấy!

Cũng vào lúc này, một tiếng gào thét thô bạo từ trong hố sâu mà Hạ Thân rơi xuống kia truyền ra, tiếp theo trong nháy mắt liền cảm giác được ở giữa thiên địa bỗng nhiên chấn động cực lớn, bốn phía do Nguyên Giới lĩnh vực bao phủ kia dĩ nhiên là đột nhiên tăng cường thêm vài phần.

- Không tốt, là Cao cấp Bán Thần kỹ, xem ra Hạ Thân này ở trong Hạ gia không phải đệ tử bình thường!

Cảm giác được biến hóa như thế, sắc mặt của Tần Phàm không khỏi biến đổi, không hề do dự, lập tức nuốt độc đan, cũng bắt đầu kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước.

Bán Thần kỹ chia làm Sơ cấp Bán Thần kỹ, Trung cấp Bán Thần kỹ, Cao cấp Bán Thần cấp, Cực cấp Bán Thần kỹ.

Trên thực tế ở bên trong Tân Thế Giới, Bán Thần kỹ cũng không phải là dễ dàng đạt được như vậy.

Đối với Bán Thần cường giả mà nói, Sơ cấp Bán Thần kỹ tương đối dễ dàng có được, vì tăng chiến lực lên, coi như là Bán Thần cường giả chán nản nhất cũng tìm kiếm nghĩ cách đạt được một hai loại, nếu không có Bán Thần kỹ, thời điểm đối chiến cường giả cùng giai sẽ rất khó có phần thắng.

Trung cấp Bán Thần kỹ đã tương đối hiếm thấy rồi, đối với Bán Thần cường giả bình thường không có gia tộc cùng bối cảnh mà nói, cái này xem như vũ kỹ thập phần không tệ, dù là ở trong đại gia tộc mà nói, cũng sẽ có một ít hạn chế mới có thể đạt được. Có được một môn Trung cấp Bán Thần kỹ, ở trong đồng cấp cũng đã xem như hảo thủ rồi.

Cao cấp Bán Thần kỹ, Bán Thần cường giả bình thường trừ khi là đạt được Đại Cơ Duyên, nếu không muốn đạt được có thể nói là cơ hội quá mức bé nhỏ, thậm chí ở trong đại gia tộc, cũng chỉ là một ít đệ tử hạch tâm mới có thể đạt được truyền thụ! Chỉ có được Cao cấp Bán Thần kỹ trở lên, mới có thể tiến hành vượt cấp khiêu chiến.

Mà Cực cấp Bán Thần kỹ, càng là cực kỳ hãn hữu, dù là trong đại gia tộc cũng chưa chắc có mấy gia tộc có được. Về phần Thần kỹ, càng là ngay cả gặp cũng không có mấy người bán kiến, chỉ là truyền thuyết nói uy lực của nó có thể gây tổn thương cho Chân Thần.

Lúc trước thời điểm Tần Phàm thi triển Thanh Long kỹ có người nghĩ lầm là Thần kỹ, trên thực tế cũng chỉ là một ít mạo hiểm giả không có kiến thức gì mà thôi, nếu để cho người đại gia tộc nghe được nhất định sẽ xì mũi coi thường.

...

Hiện tại Tần Phàm từ đằng xa truyền đến loại năng lượng chấn động cùng phản ứng kia xem ra, hẳn phỏng đoán đến lúc này Hạ Thân sử dụng rất có thể là Cao cấp Bán Thần kỹ! Một gã tứ kiếp Bán Thần sử dụng Cao cấp Bán Thần kỹ, thậm chí có thể có được thực lực đối chiến ngũ kiếp Bán Thần!

Cho nên lúc này Tần Phàm không dám do dự, lập tức kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước.

Quả nhiên...

Ở một bên kia, lúc này Hạ Thân đã từ bên trong hố sâu vọt ra, sắc mặt của hắn lộ ra vô cùng âm tàn, hai mắt bắn ra hào quang huyết hồng làm cho người ta sợ hãi, đối với hắn mà nói, thân là tứ kiếp Bán Thần lại bị một đầu Trư yêu thậm chí còn không có được năng lực Hóa Hình bức đến trình độ này. Thật sự là để cho hắn một đệ tử đại gia tộc, bình thường sinh ngạo khí không thể nhẫn nhịn được nữa.

- Kế tiếp, cho người hảo hảo ném thử tư vị Cao cấp Bán Thần kỹ a!

Hạ Thân kia nghe răng cười một tiếng, chợt trường đao màu đen trong tay mạnh mẽ chém về phía trước một đao vô cùng dữ dội.

- Huyết Khiếu Cuồng Long đao!

Theo một đao kia bổ ra, từng đao khí lực cuồng bạo bành trướng không ngừng dẫm mạnh lao đến trong trường đao màu đen, mà ở trên thân đao kia đã bắt đầu có xuất hiện một đầu Hắc Long hùng bá chiếm cứ hiển hiện, thậm chí là lân phiến màu đen trên người Hắc Long kia cũng dần dần trở nên rõ ràng, tựa hồ muốn ở trong đó phá tan mà ra.

Xì xì...

Tiếp theo trong nháy mắt, hắc quang bành trướng, ở trong một cái sát na từ trong trường đao màu đen kia mạnh mẽ bạo tuôn mà ra, mà ở giữa hắc quang kia lại có một đầu Cự Long màu đen, giống như là ở bên trong mây đen hiển hiện, đang dùng một loại tốc độ cực nhanh trướng lớn.

Phanh!

Sau một lát, thanh trường đao màu đen trong tay Hạ Thân rốt cục không chịu nổi uy lực cường đại của Cao cấp Bán Thần kỹ quán chú trong đó, thân đao trực tiếp bị kinh khí Hắc Long lao tới kia chấn thành mảnh vỡ đầy trời.

Rống!

Tiếng Long ngâm trầm thấp từ giữa không trung truyền xuống, trong nháy mắt phong sát đầy trời, tất cả vật thể đều điên cuồng bay lên, phiên thiên địa này vốn đã bị Nguyên Giới lĩnh vực của Hạ Thân bao phủ, vào lúc đó vậy mà cũng bởi vì không chịu nổi uy lực Cao cấp Bán Thần kỹ của mình, ở trong chấn động mạnh mẽ tán đi rồi. Bất quá lập tức liền hóa thành lực lượng Nguyên Giới đầy trời, càng gia tăng lên uy thế của một chiêu Cao cấp Bán Thần kỹ này.

- Cái gia hỏa chán ghét này, ngược lại thật đúng là có chút thực lực.

Lúc này trên mặt Tiểu Chiến cũng không khỏi động dung, nó nhìn xem Hạ Thân thi triển ra một chiêu Bán Thần kỹ cường đại này, trên mặt cũng không khỏi xuất hiện một ít vẻ ngưng trọng.

Bất quá nó lại không có sợ hãi, nhìn đến đầu Hắc Long cuồng bạo cực lớn ở trong trường đao lao ra kia, thân thể của nó vào lúc đó lại một lần nữa mạnh mẽ trưởng đại, Tử Kim đậm hơi mờ toàn thân kia, vào lúc đó Tử Kim sắc dĩ nhiên là thời gian dần qua bắt đầu rút đi, chỉ còn lại có năng lượng cường đại chấn động ở trong đó mãnh liệt tràn ra.

Uống...

Lúc này đây, hai mắt của Tiểu Chiến co rút lại, sau đó từ trên thân thể mạnh mẽ bắn ra năm cây mấy gai nhọn mà toàn bộ đã hóa thành trong suốt! Một lần phát ra năm cây gai nhọn, đây đã là đạt tới cực hạn hiện tại của nó, hơn nữa sau khi phóng ra, nó nhất định phải tiếp qua một thời gian ngắn mới có thể phóng ra lần nữa.

1329. Chương 1339: Tứ Kiếp Bán Thần, Chết! (2)

Chương 1339: Tứ kiếp Bán Thần, chết! (2)

Sưu sưu sưu...

Bất quá sau khi năm cây gai nhọn kia phát ra, cũng không có như dĩ vãng trực tiếp dùng một loại tốc độ cực hạn bắn tới mục tiêu, mà vào lúc đó dĩ nhiên ở trên không trung tạo thành hình dạng ngôi sao năm cánh, sau đó cao tốc xoáy chuyển, tạo thành một cổ Phong Bạo có được lực công kích càng thêm khủng bố, mới gào thét hướng về đầu Hắc Long kia kích bắn đi.

- Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, cũng là uống phí khí lực mà thôi!

Trên mặt Hạ Thân xuất hiện một tia khinh thường, sau đó hắn trực tiếp ném trường đao đã bị phế bỏ trong tay kia xuống, hai tay mạnh mẽ đẩy về phía trước, trực tiếp dùng lực lượng Nguyên Giới toàn thân đi thúc dục Cao cấp Bán Thần kỹ công kích.

Mà đầu Hắc Long kia, ở dưới hắn điên cuồng thúc dục như vậy, một loại khí thể trùng kích vô cùng thô bạo rốt cục cùng gai nhọn Phong Bạo do Tiểu Chiến phát ra hoàn toàn va chạm lại với nhau, lập tức phát ra tiếng chấn nổ cực lớn rung động lòng người.

Long long long!

Mây đen phía chân trời đều bị dẫn dắt mà mãnh liệt nổ bung, bão cát quanh mình quay cuồng đầy trời mà lên, từng vòng Nguyên Giới Phong Bạo vô cùng cuồng bạo mang tất cả mà ra, ở dưới Hắc Long gào thét kia, không khí vào lúc này chính thức sụp đổ bạo tạc, nguyên một đám hố to khổng lồ liên tục xuất hiện ở dưới mặt đất.

Một màn như vậy nếu có người đứng ngoài quan sát, tất nhiên sẽ rung động đến mức khó có thể dùng ngôn ngữ.

Bất quá gai nhọn Phong Bạo mà Tiểu Chiến phát ra kia, cũng không có giống như Hạ Thân suy nghĩ trực tiếp bị chấn bay, mà là đang ương ngạnh chống cự lại lực lượng trùng kích không ngừng cuồng bạo kia, giống như là một đê đập, đang thừa nhận lấy thủy triều mãnh liệt.

- Vô luận người phản kháng như thế nào, người cũng sẽ không còn có bất cứ cơ hội, hãy chết đi cho ta!

Thấy vậy, lúc này Hạ Thân càng thúc dục lấy kinh khí, cuồng loạn phi động, hình dáng của hắn giống như điên cuồng. Làm cho người ta chỉ sợ là vẫn chưa hoàn toàn có thể khống chế được một chiêu Cao cấp Bán Thần kỹ này, đã nhận lấy cản trở rồi.

Nhưng Hạ Thân lại không thèm để ý, hiện tại trong mắt hắn chỉ có đầu Trư yêu đáng giận trước mắt này, vô luận như thế nào cũng phải đánh chết nó, nếu không hắn nhất định sẽ lưu lại tâm ma.

Rống...

Mà ở dưới hắn bất kể một cái giá lớn thúc dục như thế, đầu Hắc Long đại biểu cho Cao cấp Bán Thần kỹ kia cũng lập tức phát ra năng lượng càng thêm cường đại, lần nữa gào thét một tiếng, dĩ nhiên là mở ra Long khẩu cực lớn, mạnh mẽ cắn nuốt gai nhọn Phong Bạo do Tiểu Chiến phát ra kia.

Cái này ý nghĩa, lúc này đây bên trong giao phong, năng lượng của Hắc Long thắng được rồi!

Dù sao cũng là một gã tứ kiếp Bán Thần phát ra Cao cấp Bán Thần kỹ, Tiểu Chiến chỉ là một đầu yêu thú còn không có Hóa Hình, cuối cùng nhất vẫn là ngăn cản không nổi.

- Ha ha, ta nói rồi, vô luận phản kháng như thế nào, hôm nay các ngươi đều là chạy trời không khỏi nắng!

Thấy một màn như vậy, Hạ Thân suông sã cười to tứ phía, sau đó liền ý định trực tiếp thúc dục đầu Hắc Long kia phóng tới Tiểu Chiến, triệt để giết chết con lợn đáng ghét kia.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó...

- Hạ Thân, chẳng lẽ ngươi quên ta sao?

Một âm thanh lạnh như băng bỗng nhiên từ phía sau của hắn truyền đến, làm cho trong lòng hắn không khỏi mãnh liệt run lên.

Chậm rãi xoay người sang chỗ khác, sau đó Hạ Thân phát hiện trong ánh mắt của mình xuất hiện một thân ảnh toàn thân quần quanh lấy Liệt Diễm màu đen hủy diệt, sau lưng người này có một đôi cánh màu đen đang chậm rãi phe phẩy, con người màu đỏ sậm phát ra hàn quang làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động.

Không phải Tần Phàm còn sẽ là ai?

- Không có khả năng! Người như thế nào lại đột nhiên trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy!

Vừa mới xem xét xuống dưới, khuôn mặt của Hạ Thân ngay lập tức hiện ra thần sắc kinh động, vừa rồi hắn cùng Tiểu Chiến chiến đấu, Nguyên Giới linh vực đã bị phá vỡ hoàn toàn, cho nên đối với đối phương xuất hiện hắn không hề có một chút cảm ứng.

Hướng hồ vồn hắn cho rằng Tần Phàm bất quá là một gã Cửu cấp Võ Thánh nho nhỏ, lúc trước dám khẩu phóng cuồng ngôn toàn bộ là nhờ vào đầu yêu sủng kia mà thôi, căn bản không có đem đối phương đặt ở trong mắt, cũng không để ý đến, chỉ là toàn lực trút quyết chiến cùng Tiểu Chiến mà thôi.

Mà lúc này trông thấy Tần Phàm ở trước mắt, khí thế nhảy lên tới trình độ ít nhất là tam kiếp Bán Thần, làm cho hắn như thế nào không vạn phần kinh hãi, thậm chí Hắc Long chuẩn bị công kích Tiểu Chiến cũng trì trệ lại.

- Hắc hắc, đại ngốc tử, ngươi không biết lão Đại ta so với ta còn lợi hại hơn sao?

Mà Tiểu Chiến trông thấy công kích gai nhọn Phong Bạo của mình bị đánh tan, vốn cũng không khỏi có chút bối rối, phải biết rằng toàn bộ gai nhọn của nó thế đều bắn đi ra, trong khoảng thời gian ngắn là không có thể tiếp tục phát động công kích, bây giờ nhìn thấy Tần Phàm ra tay liền cười lớn nói.

- Ta không tin, tiểu tử ngươi sẽ có bao nhiêu năng lực chứ! Chết cho ta!

Nghe vậy, Hạ Thân kia lại nhin không được gầm lên một tiếng, thủ ấn biến đổi muốn thúc dục Hắc Long quay người hướng về Tần Phàm phóng đi.

Bất quá đây cũng không phải là công bình quyết đấu gì, Tần Phàm nơi nào sẽ cho hắn cơ hội đó chứ.

Chu Tước đề thiên!

Vào lúc này, hai mắt của hắn ngưng tụ, một quyền trực tiếp oanh ra.

Ngao...

Tiếng gáy Chu Tước vang lên, triển khai lấy đôi cánh cực lớn, Niết Bàn Hắc Viêm màu đen che khuất bầu trời, mang theo lực lượng cường đại không cách nào ngăn cản, trực tiếp hướng về phía trước trùng kích mà đi, không đợi Hắc Long kia tới quay trở lại, liền trực tiếp oanh kích ở trên người Hạ Thân.

Mà phần lớn lực lượng Nguyên Giới của Hạ Thân đã bị hắn dùng cho thúc dục Cao cấp Bán Thần kỹ, lúc này hắn ở đâu còn có thể phòng ngự được Chu Tước kỹ uy cường đại lực này của Tần Phàm, ở dưới Liệt Diễm bao trùm, thế như chẻ tre.

Oanh!

Chu Tước hung hăng đụng vào trên thân thể Hạ Thân, sau đó chấn bay thân thể của hắn ra đến khoảng cách trăm trượng, như là điều bị đứt dây trụ lạc rơi xuống đất.

Vèo...

Lúc này thân hình của Tần Phàm nhanh chóng lóe lên, đi tới trước mặt Hạ Thân đang bên trong trụ lạc, con ngươi lạnh lùng từ trên cao nhìn xuống, nắm đấm mang theo Niết Bàn Hắc Viêm đánh lên trên ngực hắn lần nữa.

- Tiểu tử, ngươi dám giết ta, Hạ gia chúng ta sẽ không bỏ qua ngươi! Hạ Thiên cùng ta chính là huynh đệ, hắn là ngũ kiếp Bán Thần!

Lúc này Hạ Thân gần kề chỉ còn lại có một hơi, ở trong đôi mắt rốt cục xuất hiện bối rối chi sắc, trong miệng vào lúc đó vừa sợ vừa giận uy hiếp nói ra.

- Chu Tước thiêu tâm...

Tần Phàm nơi nào sẽ để ý tới uy hiếp của hắn, đối phương nói còn chưa dứt lời, Niết Bàn Hắc Viêm ở trên nắm đấm của hắn mãnh liệt tổng xuất, sau một lát liền liền hủy diệt tất cả sinh cơ của Hạ Thân.

Tứ kiếp Bán Thần, chết!

1330. Chương 1340: Hạ Thiên.

Chương 1340: Hạ Thiên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này, ở cách địa phương Tần Phàm cùng Hạ Thân chiến đấu ước chừng mười dặm xa, một gã Đại Hán thân hình cao lớn, khuôn mặt uy nghiêm bỗng nhiên như có nhận thấy ngẩng đầu đến, cặp mắt của hắn lợi hại, như là một đầu sư tử uy vũ mạnh mẽ.

Nếu có người lúc này ở đây, tất nhiên sẽ nhận ra người này là một trong tuổi trẻ thủ lĩnh của ngũ đại gia tộc, đến từ Hoàng Hôn Thành Hạ gia Hạ Thiên.

Hắn lúc này, vừa mới giải quyết một đầu Đan thú có được thực lực tứ kiếp Bán Thần, hắn đứng ở trên thân thể Đan thú cao lớn kia, một đao cắm vào bên trong đầu lâu Đan thú, ở trong đó lấy ra một khối đan dược.

- Đây là khí tức thi triển Cao cấp Bán Thần kỹ Huyết Khiếu Cuồng Long đao của Hạ gia chúng ta, lần này trong những người tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh, tu luyện vũ kỹ này chỉ có ta cùng đường ca, chẳng lẽ đường ca gặp phải đối thủ khó giải quyết nào đó, nên muốn vận dụng đến át chủ bài này.

Sau khi Hạ Thiên lấy được đan dược, liền cau mày nói ra.

Hắn và đường ca Hạ Thân, từ nhỏ quan hệ thập phần không tệ, đặc biệt là khi hắn còn bé, Hạ Thân còn không ít lần chỉ đạo hắn tu luyện, cho nên coi như là sau khi hắn trở thành ngũ kiếp Bán Thần cùng thủ lĩnh tuổi trẻ của Hạ gia, vẫn là đối với người phía trước thập phần tôn kính, một mực quan hệ hòa hợp.

- Chẳng lẽ là hắn gặp được thủ lĩnh trẻ tuổi của bốn nhà khác hay sao? Chẳng qua nếu như là bọn hắn, chắc có lẽ đường ca sẽ không chủ động phát sinh tranh chấp cùng bọn họ mới phải.

Trong nội tâm Hạ Thiên khẽ động, thấp giọng suy đoán nói, hắn biết rõ thực lực của đường ca mình không kém, đặc biệt là sau khi thi triển Cao cấp Bán Thần kỹ, thậm chí có thể phát huy ra thực lực tiếp cận ngũ kiếp Bán Thần, ở bên trong những người tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh, có thể uy hiếp được hắn cực nhỏ.

Người bình thường cũng không dám đơn giản đắc tội Hoàng Hôn Thành Hạ gia bọn hắn.

- Không được, ta có một loại dự cảm bất hảo, ta phải đi xem là chuyện gì xảy ra.

Càng là cảm ứng đi, Hạ Thiên càng cảm giác được không ổn, lập tức hắn thu lại trường đao màu đen trong tay, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về địa phương phát sinh chiến đấu của Hạ Thân cùng Tần Phàm cực tốc phóng đi.

...

Mà ở một bên kia.

- Lão đại, thăng này rốt cục chết rồi, bất quá tứ kiếp Bán Thần quả nhiên không dễ dàng đối phó ah.

Nhìn xem thi thể Hạ Thân hoàn toàn mất đi sinh cơ rốt đến mặt đất, khí tức của Tiểu Chiến lộ ra có chút suy yếu chạy tới, kiểm tra một chút rồi nói.

- Ân, may mắn thực lực bây giờ của Tiểu Chiến người so với lúc trước thôn phệ yêu khí tăng lên không ít, nếu không chúng ta sẽ không giết được tứ kiếp Bán Thần này. Hơn nữa Hạ Thân này còn tu tập Cao cấp Bán Thần kỹ, so với tứ kiếp Bán Thần khác còn muốn khó đối phó.

Lúc này Tần Phàm chậm rãi rơi trên mặt đất, cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, vừa cười vừa nói:

- Có thể nói, lần này có thể giết chết hắn, toàn bộ nhờ vào người.

- Hắc hắc, cuối cùng không phải vẫn là dựa vào lão đại người mới giết chết thăng này sao? Cho nên ta nói kỳ thật lão đại lợi hại hơn.

Nghe được Tần Phàm khen ngợi, Tiểu Chiến khó được khiêm tốn ngượng ngập vừa cười vừa nói, trải qua một trận chiến này, tựa hồ nó không còn không biết trời cao đất rộng như trước kia rồi.

- Đi thôi, vừa rồi trận đại chiến này của chúng ta, đoán chừng sẽ khiến cho không ít người chú ý, chúng ta vẫn là chạy nhanh ly khai a, nếu không sẽ không ít phiền toái.

Tần Phàm chỉ là cười cười nói ra, trong lòng của hắn thập phần tinh tường, nếu như hiện tại lại để cho hắn và Tiểu Chiến quyết đấu, mình chưa hẳn ứng phó được nó.

Trên thực tế, chỉ bằng vào lực lượng của Tần Phàm, hoàn toàn chính xác căn bản còn chưa đủ để giết chết Hạ Thân này. Thậm chí nói, đối phó tứ kiếp Bán Thần đều phải cố hết sức, dù sao hắn kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước cũng chỉ là thực lực ở tam kiếp Bán Thần cùng tứ kiếp Bán Thần tầm đó mà thôi.

Hạ Thân này không thể tính là phạm trù tứ kiếp Bán Thần bình thường, mà là cao thủ trong tứ kiếp Bán Thần.

Kế tiếp, sau khi thu hồi Trữ Vật Giới Chỉ của Hạ Thân, Tần Phàm cùng Tiểu Chiến rất nhanh rời khỏi nơi đây. Lúc này hắn đã khôi phục trạng thái bình thường, khí tức uể oải, thậm chí ngay cả tam kiếp Bán Thần cũng chưa hắn đối phó được. Gai nhọn trên người Tiểu Chiến đồng dạng phải đợi một thời gian ngắn mới có thể phóng ra lần nữa, có thể nói, bọn hắn bây giờ là ở vào lúc suy yếu nhất.

May mắn bọn hắn ly khai nhanh chóng, hơn nữa một mực so sánh cẩn thận, cũng không có gặp đến những người khác.

Ngay khi Tần Phàm cùng Tiểu Chiến ly khai chỉ có một hai phút, một thân hình như là sư tử mạnh mẽ đi tới địa phương có thi thể của Hạ Thân, vừa mới đến hắn lập tức biến sắc.

- Đường ca!

Đi qua kiểm tra, phát hiện Hạ Thân đã hoàn toàn không có sinh cơ, lập tức trên mặt hắn lộ ra nỗi giận chi sắc hết lớn:

- Đến tốt cùng là người phương nào! Dám giết Hạ gia chi nhân ta, ta nhất định phải cho hắn nợ máu trả bằng máu!

Người này, dĩ nhiên là Hạ Thiên, hắn vẫn là đến chậm một bước. Hắn từ thời điểm Hạ Thân thi triển Cao cấp Bán Thần cấp Huyết Khiếu Cuồng Long đao liền bắt đầu chạy đến, nhưng lúc đi đến Hạ Thân vẫn là chết rồi.

- Ai? Ai ở nơi nào, đi ra cho ta, nếu không đừng trách Hạ Thiên ta không khách khí!

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn bỗng nhiên lạnh lùng nhìn về bên trong một phế tích cách đó không xa, trong miệng lớn tiếng giận dữ hét.

- Hạ Thiên, đường ca của ngươi không phải ta giết.

Một lát sau, ở đó đi ra một tứ kiếp Bán Thần.

- Ta tin ngươi cũng không có thực lực này, nói, ngươi thấy cái gì !

Ánh mắt Hạ Thiên kia mang theo một tia thô bạo nhìn xem gã tứ kiếp Bán Thần mới tới, trong miệng ép hỏi nói ra.

Đụng phải ánh mắt của Hạ Thiên, trong nội tâm tứ kiếp Bán Thần kia không khỏi rung mình, bất quá hắn vẫn là cẩn thận nói ra:

- Ta có thể nói cho ngươi biết ta thấy cái gì, bất quá ngươi phải cho ta một vạn Thần Tinh.

- Ta đáp ứng ngươi, nói.

Hạ Thiên liếc nhìn người nọ, trầm thấp nói ra.

- Cho ta Thần Tinh trước.

Tứ kiếp Bán Thần kia nhỏ giọng nói ra, hạ quyết tâm vừa nói xong sẽ lập tức đào tẩu.

- Nơi này là 100 Hồng Thần Tinh, giá trị một vạn Thần Tinh, nếu như ngươi dám gạt ta, ngươi nên biết hậu quả đắc tội Hạ gia ta.

Ánh mắt của Hạ Thiên trở nên âm trầm, hắn đem một túi Thần Tinh xa xa ném cho tên tứ kiếp Bán Thần kia, sau đó lạnh lùng nói ra.

Tứ kiếp Bán Thần kia cẩn thận nhặt túi Thần Tinh lên, nhìn thoáng qua số lượng bên trong, sau đó mới nuốt từng ngụm nước bọt, xa xa nói:

- Nói có lẽ ngươi cũng không thể tin được, giết chết đường ca Hạ Thân ngươi, là một gã Cửu cấp Võ Thánh, thời điểm ta tới vừa mới trông thấy hắn ly khai.

- Võ Thánh? Ngươi cho rằng Thần Tinh của Hạ Thiên ta thật sự dễ lừa gạt như vậy sao!

Nghe vậy, trên mặt Hạ Thiên xuất hiện một tia âm tàn, con ngươi lạnh lùng kia nâng lên nhìn xem tên tứ kiếp Bán Thần đã muốn chạy trốn kia.

1331. Chương 1341 : Truyền Thừa Chi Hồ.

Chương 1341 : Truyền Thừa Chi Hồ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hạ Thiên, ta không dám lừa ngươi, bên người Cửu cấp Võ Thánh kia còn mang theo một đầu Trư hệ yêu thú, ta nghĩ có lẽ hẳn là Tần Phàm có tin đồn đã giết chết Đậu Khi ở trên đường Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành, cướp đi Bạch Hồ châu kia. Ta nhìn thấy sau khi bọn hắn giết chết Hạ Thân, liền hướng lấy phương hướng đông nam đi, hiện tại đoán chừng còn chưa đi xa, ngươi nhanh truy bọn hắn a.

Lúc này tứ kiếp Bán Thần kia cảm giác được sát khí, liền không dám lại dừng lại, một bên hướng về phương hướng ngược lại chạy trốn, một bên trả lời nói ra. Nhưng hắn là không dám lưu lại đối mặt Hạ Thiên đang nổi giận.

Tốc độ của tên tứ kiếp Bán Thần kia cực nhanh, đảo mắt đã đào tẩu khoảng cách mấy trăm mét. Mà cũng bởi vì hắn dựa vào tốc độ tự ngạo, cho nên mới dám đối với Hạ Thiên đưa ra yêu cầu một vạn Thần Tinh.

- Ngươi cho rằng ngươi chạy thoát sao?

Bất quá, tuy tốc độ của hắn cực nhanh, nhưng mà cảm giác được khí tức của Hạ Thiên ở trong thời gian cực ngắn đã tới gần đến phía sau của hắn, hơn nữa một cổ Nguyên Giới linh vực vô cùng cường đại đã bao phủ hắn vào trong.

- Hạ Thiên, ta thề ta nói chắc chắn 100%, ngươi không nên giết ta.

Tứ kiếp Bán Thần kia hoảng hốt, quay đầu nhìn xem Hạ Thiên, vô cùng hoảng sợ cầu xin tha thứ nói ra.

- Ta tin tưởng ngươi...

Hạ Thiên âm lãnh nhẹ nhàng cười nói, sau đó tốc độ lần nữa lập tức bạo tăng, trường đao màu đen trong tay dùng một tốc độ không thể tưởng tượng nổi bỏ ra một đao, ánh đao hủy diệt kia ở thời điểm tên tứ kiếp Bán Thần này còn không có kịp phản ứng, đã đánh vào trong cơ thể của hắn.

- Vậy vì sao ngươi...

Tứ kiếp Bán Thần kia không thể tin được thực lực của Hạ Thiên sẽ cường đến loại trình độ này, hắn mở to hai mắt, nói còn chưa dứt lời đã không cam lòng chậm rãi bay ngược về sau. Đợi thời điểm hắn rơi xuống mặt đất, sinh cơ đã hoàn toàn đoạn tuyệt.

- Bất quá người cùng Hạ Thiên ta đàm điều kiện, cho tới bây giờ đều không có sống sót.

Sau đó Hạ Thiên hiện ra ở bên cạnh thi thể của hắn, đem lời vừa rồi vẫn chưa hoàn toàn nói hết chậm rãi nhỏ ra.

Lập tức ánh mắt của hắn nhìn về phía phương hướng đông nam như lời tứ kiếp Bán Thần kia nói, thanh âm âm lạnh như băng từ trong miệng bay ra:

- Tần Phàm, nếu quả thật chính là ngươi, ngươi tuyệt đối không có cơ hội ly khai Truyền Thừa Bí Cảnh này!

Lúc này Tần Phàm đã đi ra vài dặm xa, phảng phất giống như cũng cảm thấy khí tức lạnh như băng kia, dĩ nhiên là có chút cảm giác làm đáy lòng run lên, dâng lên một tia dự cảm bất hảo.

- Lão đại, làm sao vậy?

Tiểu Chiến trông thấy Tần Phàm khác thường, không khỏi nghi hoặc hỏi thăm.

- Sự tình chúng ta giết chết Hạ Thân kia khả năng đã bại lộ, vừa rồi lúc chúng ta rời đi ta có thể mơ hồ cảm giác được có một cổ khí tức cường đại xuất hiện ở địa phương chúng ta giết chết Hạ Thân, đoán chừng là thủ lĩnh một đời tuổi trẻ của Hạ gia ngũ kiếp Bán Thần Hạ Thiên.

Tần Phàm nhíu mày nói ra.

- Ngũ kiếp Bán Thần, thật có chút khó đối phó.

Sau khi Tiểu Chiến chính thức được chứng kiến tứ kiếp Bán Thần lợi hại, lúc này cũng không có hết sức lông bông như trước đây, nhưng lập tức vẫn là tự tin nói:

- Bất quá lão đại người không cần lo lắng, chỉ cần một lần nữa cho ta mấy ngày thời gian, ta có thể luyện hóa toàn bộ yêu khí hấp thu, đến lúc đó ngũ kiếp Bán Thần cũng không cần phải sợ.

- Chỉ cần mấy ngày thời gian người có thể luyện hóa nhiều yêu khí như vậy?

Trên mặt Tần Phàm lộ ra vẻ kinh ngạc, phải biết rằng ngày đó hắn là tận mắt nhìn thấy Tiểu Chiến cắn nuốt số lượng yêu khí không ít, nhưng nó không chỉ có thể sinh sinh nhận lấy, lại có thể trong thời gian ngắn như vậy luyện hóa được hơn phân nửa đã để hắn ngoài ý muốn rồi.

- Hắc hắc, cái này cũng là tác dụng của vật ta ăn trước kia, ta cảm giác thân thể của ta cùng yêu thú khác có chút bất đồng, ta không sợ bị yêu khí làm bể bụng.

Tiểu Chiến lại khôi phục chút ít đắc ý nói.

- Ân, đã như vậy, trong khoảng thời gian này chúng ta tận lực cẩn thận một chút, chỉ cần không đụng phải Hạ Thiên kia và thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc, những người khác huynh đệ chúng ta đều không cần sợ hãi rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

Hắn biết rõ thời điểm Tiểu Chiến ở Yêu Thú Hoang Nguyên trên Vũ Thiên đại lục, bởi vì cơ duyên xảo hợp nuốt một tinh thể đặc thù từ trên trời giáng xuống, cái này đối với nó mà nói là thiên đại cơ duyên.

- Tốt, vậy chúng ta lại đi giết chút Đan thú, đan dược bên trong Đan thú kia, chờ lão đại người đột phá đến Bán Thần sẽ có chỗ trọng dụng.

Tiểu Chiến nghe được lúc này Tần Phàm coi mình như huynh đệ, trong hai mắt không khỏi tuôn ra một loại thần sắc kích động thập phần. Trên thực tế, ở bình thường nó nói chuyện hết sức lông bông cùng thường thường hi vọng biểu hiện mình như vậy, cũng gần kề chỉ là hi vọng đạt được một thừa nhận mà thôi.

Loại cảm giác đạt được thừa nhận này, để cho nó nguyện ý trả giá hết thảy.

- Đi thôi.

Tần Phàm cười cười, hắn từ khi Tiểu Chiến có thể mở lời nói chuyện, đã một mực không coi nó là súc vật nữa rồi.

...

Sau khi Tần Phàm giết chết Hạ Thân, lại đi qua một ngày.

Cũng ở ngày hôm nay, một lệnh treo giải thưởng có thể nói là giá trên trời ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh truyền ra, lệnh treo giải thưởng này là đến từ Hoàng Hôn Thành Hạ gia, mà nội dung cũng thập phần đơn giản, cái kia chính là treo giải thưởng mười vạn Thần Tinh cho người cung cấp hành tung của Tần Phàm.

Sau khi biết rõ Hạ gia treo giải thưởng tin tức của Tần Phàm, người của tứ đại gia tộc khác cũng là biểu hiện không đồng nhất.

Trong đó Hoàng Hôn Thành Mộ Thanh Thanh đối với cái này phản ứng thập phần lãnh đạm, còn ước thúc tộc nhân ở trong Truyền Thừa Bí Cảnh không được nhúng tay vào việc này, tựa hồ đối với chuyện này không quan tâm vậy.

- Hắc hắc, không thể tưởng được ah, lá gan của tiểu tử này còn thật là lớn, vốn đã đắc tội Minh Hiển, bây giờ ngay cả Hạ Thiên cũng đắc tội. Xem ra ngũ đại gia tộc trong mắt hắn đều tính toán không được cái gì ah.

Mà Tân gia Tân Vô Kỵ thì lộ ra có chút ngoài ý muốn, sau khi thu được tin tức này, trên mặt xuất hiện thần sắc nghiền ngẫm.

Nhớ tới thanh sam tiểu tử gần kề chỉ bằng cảnh giới Cửu cấp Võ Thánh lại có thể tiếp được một kích toàn lực của ngũ kiếp Bán Thần mình, hiện tại hắn tựa hồ càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

- Hắc hắc, các người cũng giúp ta lưu ý hành tung của Tần Phàm kia thoáng một phát, có trò hay để xem, ta không thể bỏ qua.

Cuối cùng hắn đối với tộc nhân Tân gia nói ra.

- Tần Phàm sao? Ha ha, là Cửu cấp Võ Thánh lấy được Bạch Hổ châu kia a? Thật là thú vị, vậy mà làm cho Hạ gia phần nộ lớn như thế, Yển gia chúng ta cũng lưu ý hành tung người này thoáng một phát a, ta đối với Bạch Hổ châu kia cũng có một ít hứng thú đây này...

1332. Chương 1342: Truyền Thừa Chi Hồ. (2)

Chương 1342: Truyền Thừa Chi Hồ. (2)

Trên mặt Bạch Mông Thành Yển gia Yển Dương luôn mang theo một loại vui vẻ ôn nhu, sau khi thu được tin tức này hắn liền hướng tộc nhân phân phó nói ra.

Mà phản ứng lớn nhất tự nhiên vẫn là Bạch Mông Thành Minh gia Minh Hiển, thời điểm hắn nhận được tin tức vừa lúc là ở bên cạnh một sườn núi nhỏ, đợi nghe được tin tức Tần Phàm đã ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh này, trên mặt hắn lập tức tuôn ra một loại oán hận, sau đó một chưởng hung hăng đánh sườn núi bên cạnh thành nát bấy.

- Tốt, không thể tưởng được tiểu tử này cũng tới đây. Lúc này đây, hi vọng lão quỷ sư phụ kia của người tới cứu người a!

Sắc mặt của hắn sáng giọng nói, lúc trước hắn ở trước mặt rất nhiều tộc nhân bị Tần Phàm trêu đùa hí lộng một phen, lại bởi vậy mà bị Cổ Mặc đánh gãy một cánh tay, tuy cuối cùng lợi dụng Linh Dược trân quý khôi phục, nhưng cũng phải trả một cái giá lớn, thậm chí thực lực giảm xuống một ít.

Có thể nói, hiện tại oán hận ở trong lòng hắn đối với Tần Phàm, một chút cũng không thể kém hơn Hạ Thiên.

- Truyền lệnh xuống, để cho người gia tộc chúng ta toàn lực đi sưu tầm hạ lạc của Tần Phàm, hơn nữa chúng ta cũng treo giải thưởng mười vạn Thần Tinh, vô luận như thế nào cũng không thể để cho tiểu tạp chủng kia an toàn ly khai nơi đây.

Sau đó Minh Hiển liền nhìn thủ hạ tuyên bố nói ra. Kỳ thật trong lòng của hắn cũng có một chút kiêng kỵ Cổ Mặc, dù sao thực lực kia cho dù là ở trong gia tộc của hắn cũng không có mấy người có thể vượt qua.

Cho nên ở chỗ này giết chết Tần Phàm, là cơ hội tốt nhất rồi.

Tin tức phát tán ra, rất nhanh truyền khắp bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh, hơn nữa còn đưa tới chấn động cực lớn. Ngũ đại gia tộc ở trong Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành thế lực thật lớn, người dám đắc tội bọn hắn không nhiều lắm, huống chi cái này vẫn chỉ là một gã Cửu cấp Võ Thánh ngay cả Bán Thần chi cảnh cũng chưa tới?

Tóm lại, lần này Tần Phàm xem như nổi danh ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh rồi, chỉ là không ít người ở thời điểm nhắc tới cái tên này đều là trong con ngươi hiện ra vẻ tham lam, Hạ gia cùng Minh gia tổng cộng ban thưởng tới hai mươi vạn Thần Tinh, giá trên trời như vậy đủ để cho không ít người điên cuồng.

Nói sau trên người Tần Phàm mang theo Bạch Hổ châu, đồng dạng cũng làm cho không ít người ý động không thôi.

Nhưng mà, ngay thời điểm Hạ gia cùng Minh gia truyền ra treo giải thưởng, Tần Phàm cùng Tiểu Chiến đã dần dần xâm nhập bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh. Dựa vào dự cảm cực kỳ xuất sắc, Tần Phàm ảm ảm cảm giác được ở phía trước có Đại Cơ Duyên của mình.

Cho nên tuy biết rõ càng xâm nhập sâu trong Bí Cảnh, nguy hiểm trong đó càng nhiều, nhưng hắn vẫn quyết định liều mạng một phen.

Dự cảm bất an trong lòng hắn cũng càng càng mãnh liệt, hắn phải mau chóng tăng lên tới Bán Thần chi cảnh, mới có thể ứng phó nguy hiểm sắp đến kia.

Ở dọc theo con đường này, bọn hắn cũng gặp vài đầu Đan thú, trong đó ba đầu thực lực là nhị kiếp Bán Thần, hai đầu thực lực tam kiếp Bán Thần, còn có một đầu thực lực tứ kiếp Bán Thần.

Đã qua hơn một ngày, bằng lực cảm ứng nhạy cảm của Tần Phàm cũng chỉ mới tìm được vài đầu Đan thú này, những người khác càng không cần phải nói, cũng biết Đan thú này ở đây hoàn toàn chính xác là thập phần thưa thớt cùng trân quý.

Mà Tần Phàm nghiên cứu qua những đan dược bên trong Đan thú này, phát hiện đan dược trong cơ thể Đan thú thực lực nhị kiếp Bán Thần, đối với nhất kiếp Bán Thần hữu hiệu, có thể tăng cảnh giới nhất kiếp Bán Thần lên, đan dược trong cơ thể Đan thú thực lực tam kiếp cùng tứ kiếp Bán Thần thì là phân biệt đối với nhị kiếp Bán Thần cùng tam kiếp Bán Thần hữu hiệu, đồng dạng có thể tăng cảnh giới lên.

Cho nên Tần Phàm phân biệt đặt tên vài loại đan dược lấy ra từ Đan thú này là nhất kiếp đan, nhị kiếp đan cùng tam kiếp đan. Hơn nữa hắn còn đoán chừng, nếu như là ở cảnh giới nhất kiếp Bán Thần, có lẽ chỉ cần ba khóa nhất kiếp đan là có thể tăng lên tới nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong rồi, về phần muốn đột phá đến nhị kiếp Bán Thần, khả năng còn cần cơ duyên khác.

- Dược hiệu của đan dược trong những Đan thú này hoàn toàn chính xác là thập phần nghịch thiên, phải biết rằng muốn luyện chế ra đan dược cho Bán Thần cường giả tăng cảnh giới lên đã thập phần không dễ dàng, huống chi loại đan dược Đan thú này còn có thể một lần phục dụng ba khóa, trách không được những người này muốn cướp đoạt a.

Tần Phàm lấy ra đan dược của đầu Đan thú thực lực nhị kiếp Bán Thần vừa mới giết chết kia, sau đó trong miệng nói ra.

Vốn đan dược dùng để đề thăng cảnh giới đều là thập phần bá đạo, dù là Tần Phàm cũng cần mượn nhờ Ma chủng mới có thể một lần phục dụng hai khóa đan dược trở lên, chớ nói chi là những người khác. Cho nên tranh đoạt bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh thập phần kịch liệt, dọc theo con đường này, hắn cũng trông thấy có không ít người vì một đầu Đan thú mà liều đến người chết ta sống.

Trước kia Hạ Thân cũng không phải là muốn cướp đoạt đan dược Đan thú mà ném đi tánh mạng đó sao? (.

Trên thực tế, hiện tại Tần Phàm cũng đã biết chuyện Hạ Thân cùng Minh Hiến treo giải thưởng mình, nhưng hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không ở một chỗ dừng lại quá lâu, chém giết Đan thú xong, lập tức viễn độn bay xa, muốn tìm được hắn thật sự là không dễ dàng.

Cũng có người hung hăng can quấy nói muốn mượn đầu hắn dùng một lát, nhưng ngoại trừ mấy ngũ kiếp Bán Thần, những người khác cái nào có năng lực này? Cho nên hiện tại Tần Phàm vẫn bình yên vô sự, gần kề chỉ là ở thời điểm đối phó một gã tứ kiếp Bán Thần hơi có chút vết thương nhẹ, dùng năng lực khôi phục của hắn tự nhiên là rất nhanh đã không có việc gì rồi.

- Lão đại, ta cảm giác được phía trước có chút ít bất đồng, đoán chừng là nơi tốt.

Theo dần dần xâm nhập truyền thừa chi địa, cảnh sắc chung quanh tựa hồ lộ ra có sinh khí hơn một tí, không có hoang vu như lúc trước rồi, thấy vậy Tiểu Chiến không khỏi hơi có chút hưng phấn nói ra.

- Đúng vậy, ta cũng cảm giác được phía trước với ta mà nói là một cơ duyên chi địa, bất quá vẫn phải cẩn thận một chút, ta đồng dạng cảm giác được chỗ đó có nguy hiểm không nhỏ.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, trong lòng hắn cũng có chút nóng rực, bên trong tối tăm hắn cảm giác được sắp tìm được địa phương mình muốn tìm kia rồi.

Lại tiếp tục về phía trước, tốc độ của bọn hắn nhanh hơn một ít.

Lại tiến lên ước chừng nửa giờ, bốn phía vậy mà nhiều đi một ít lực ý, hơn nữa trong không khí nổi lơ lửng một loại khí tức để cho người sáng khoái, còn mơ hồ nghe được có thanh âm nước chảy. Hướng về xa xa

xem xét, chứng kiến có hồ quang lấp lánh, gió mát trận trận.

Đó là một cái hồ lớn, thập phần rộng lớn, cơ hồ là nhìn không tới giới hạn cuối cùng, trong hồ yên ba bao la hùng vĩ, hà ảnh trùng trùng điệp điệp giống như là tiên cảnh. Không có người nghĩ đến ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh có thể nói có chút hoang vu, còn sẽ có một cái hồ lớn để cho người sợ hãi thần phục như vậy.

1333. Chương 1343 : Tranh Đoạt Cơ Duyên.

Chương 1343 : Tranh đoạt cơ duyên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đã đến!

Con mắt của Tần Phàm cùng Tiểu Chiến sáng ngời, vội vàng bước nhanh chạy về phía bên hồ. Mà gần kề chỉ là đứng ở bên hồ, liền có thể cảm giác được có một cổ khí tức huyền bí từ trong hồ phát ra, tinh tế cảm ứng, trong đó vậy mà đều là một ít kinh nghiệm cùng cảm ngộ võ đạo của Bán Thần cấp cường giả!

Võ đạo huyền ảo, phẳng phất toàn bộ đều tồn trữ ở trong hồ lớn này!

- Không thể tưởng được bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh này lại có Truyền Thừa Chi Hồ.

Mà lúc này, ở sau lưng Tần Phàm có một thanh âm kinh ngạc bỗng nhiên truyền đến.

Trước mặt hồ lớn, yên ba bao la, cảnh tượng xinh đẹp để cho người ta phải ngẩn ngơ. Mà bên cạnh hồ lớn cách ước chừng có mấy trăm mét kia, ẩn ẩn có thể trông thấy có một toà sen phương viên 10m, như là kim đài nở rộ.

- Truyền Thừa Chi Hồ?

Mà nghe được thanh âm từ phía sau truyền đến, Tần Phàm chậm rãi quay đầu lại, sau đó liền trông thấy phương hướng sau lưng của hắn lúc này xuất hiện một nam tử anh tuấn.

Người tới tuy là nam tử, nhưng lại cầm trong tay một cây quạt màu hồng đào, thân mặc cẩm bào màu vàng cất may hoàn mỹ, lông mày như vẽ, khuôn mặt anh tuấn tuyết trần, làn da tuyết trắng thậm chí so với nữ tính cũng không kém một phân, trên mặt hắn ở thời khắc này mang theo một nụ cười thần nhiên, tựa hồ rất dễ dàng làm cho người ta hảo cảm, bất quá Tần Phàm lại có thể ở trong đôi mắt hắn chứng kiến một loại kiêu căng nhàn nhạt, còn có che dấu một loại âm lãnh sâu đậm, tuyệt sẽ không phải là nhân vật đơn giản như bên ngoài.

Người này không phải người khác, Tần Phàm cũng đã từng thấy qua, đúng là ngũ đại gia tộc Bạch Mông Thành Yên gia Yên Dương, hắn cùng mấy thủ lĩnh khác đều có được thực lực ngũ kiếp Bán Thần, cũng không phải là thế hệ hào nhoáng bên ngoài.

Người này nếu là đến từ ngũ đại gia tộc, kiến thức tự nhiên cũng không giống bình thường, cho nên liếc mắt liền nhận ra cái hồ lớn thần bí này.

- Ta nghĩ ngươi có lẽ là Tần Phàm gần đây đồn đãi xôn xao trong Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành đi à nha? Người rất không tồi, dùng thực lực Cửu cấp Vô Thánh dĩ nhiên cũng dám đồng thời khiêu khích hai người Minh Hiển cùng Hạ Thiên, nghe nói ngay cả Tân Vô Kỵ kia người cũng đã giao thủ, chắc chắn, năng lực như vậy cho dù là tại hạ cũng không bằng ah.

Tốc độ của Yên Dương kia rất nhanh, vốn vẫn là cách xa xa, trong nháy mắt đã tới gần bên hồ, trên mặt ngậm lấy một loại âm nhu vui vẻ nói ra.

- Yên Dương, người đến tới cùng muốn như thế nào?

Sau khi thấy rõ người tới, Tần Phàm không khỏi khẽ chau mày, trong lòng cũng dần dần trầm xuống.

Rất rõ ràng, Yên Dương này chỉ sợ là một mực theo tung tích của mình tới đây, mà hắn dĩ nhiên là không có phát giác, phương diện thực lực và ẩn nấp khí tức đặc biệt để cho Tần Phàm kiêng kỵ không thôi.

Mà lúc này đây đối phương tại chính mình tìm được Truyền Thừa Chi Hồ sau xuất hiện, hẳn dụng ý cũng không cần nói cũng biết rồi.

- Cái lai lịch cùng tác dụng của Truyền Thừa Chi Hồ này ta nghĩ người cũng đoán được một hai rồi, đây là một ít cường giả thế lực lớn thời kỳ Thượng Cổ, dùng đại năng lực đem cảm ngộ võ đạo của mình dung nhập đến trong hồ nước này, có thể nói, tại đây tuyệt đối là địa phương trọng yếu nhất trong Truyền Thừa Bí Cảnh, cũng là Thánh Địa của tất cả Vô Giả vô đạo.

Yến Dương không có trực tiếp trả lời vấn đề của Tần Phàm, mà là nhìn thoáng qua Truyền Thừa Chi Hồ, lại xoay đầu nhìn xem Tần Phàm, tiếp tục âm nhu vừa cười vừa nói:

- Tần Phàm, ta không thể không thừa nhận, người thật là một thiên tài, cho dù ngũ kiếp Bán Thần như ta cũng không có lực cảm ứng nhạy cảm bằng người. Kỳ thật ta cũng theo người một khoảng cách rồi, ta phát hiện người có thể phát hiện Đan thú mà ngay cả ta cũng phát hiện không được, hơn nữa ta cảm giác được người đang tìm kiếm lấy đồ vật càng trọng yếu hơn, cho nên ta một mực không có hiện thân, quả nhiên, người dẫn ta đến nơi này.

Lúc này Tần Phàm nắm chắc nắm đấm, không nói gì. xem tại

- Ha ha, chính bởi vì như vậy, ta phải cảm kích người, nếu như không phải người, ta cũng tìm không thấy Truyền Thừa Chi Hồ này.

Yến Dương lần nữa nhìn như thập phần ôn nhu nhìn xem Tần Phàm cười cười, sau đó ngạo khí nói:

- Người đi đi, ta sẽ không đem hành tung của người nói cho Hạ Thiên cùng Minh Hiến, bất quá người cũng không thể đem ở đây tiết lộ ra ngoài.

- Lão đại, ở đây đối với người rất có lợi, có lẽ có thể trợ giúp người đột phá đến Bán Thần chi cảnh...

Nghe vậy, Tiểu Chiến một bên một mực không có lên tiếng rốt cục nhịn không được nói chuyện, bất quá hiện tại nó đã biết rõ ngũ kiếp Bán Thần lợi hại, không có Tần Phàm cho phép nó cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Ta sẽ không đi.

Tiểu Chiến chưa nói xong, Tần Phàm chậm rãi ngẩng đầu lên, hai con người cùng ánh mắt Yến Dương giao đụng lại với nhau, ngũ khí thập phần kiên định. Chính như Tiểu Chiến nói, nơi này là Đại Cơ Duyên để hẳn đột phá Bán Thần chi cảnh, hẳn không có khả năng buông tha cho.

- Người muốn chết?

Nghe vậy, vui vẻ trên mặt Yến Dương rốt cục ngưng tụ, khóe miệng lần đầu xuất hiện một tia lãnh ý.

- Tiểu Chiến, người có sợ chết không?

Tần Phàm không có trực tiếp trả lời vấn đề của Yến Dương, chỉ là chậm rãi quay đầu nhìn về phía Tiểu Chiến bên cạnh, nhàn nhạt mở lời hỏi.

- Cùng lão đại một chỗ, ta không sợ! Chúng ta ngay cả tứ kiếp Bán Thần cũng giết, lại giết một ngũ kiếp Bán Thần thì như thế nào!

Lúc này Tiểu Chiến kiên định trả lời nói ra, gai nhọn toàn thân bắt đầu đứng dậy, chiến ý lẫm lẫm.

- Tốt, chúng ta còn không sợ chết, ta muốn hỏi Yến Dương thiếu gia một chút có sợ không?

Tần Phàm lại chậm rãi quay đầu nhìn về phía Yến Dương đối diện, trong miệng từng chữ chậm rãi nói ra:

- Ta dám cam đoan, trước khi ta chết, đối thủ của ta tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt gì.

- Ha ha, chê cười, người có tự mình hiểu lấy, chẳng lẽ người cho rằng ngũ kiếp Bán Thần thật sự giống như tứ kiếp Bán Thần sao? Ta muốn giết người, không cần tốn nhiều công sức.

Nghe vậy Yến Dương cười lạnh một tiếng nói, loại ôn nhu ngụy trang kia đã hoàn toàn không có nữa.

- Đã như vậy, vì sao người còn chưa động thủ? Yến Dương, bọn người Minh Hiển cùng Tân Vô Kỵ giết không được ta, người đồng dạng không có năng lực như thế!

Hai mắt ngưng tụ, lúc này một thân khí thể của Tần Phàm bá đạo phóng lên trời, hơn nữa ngón tay chỉ lấy Yến Dương đối diện, ngạo nghễ nói ra.

Hắn biết rõ cho dù hiện tại hắn và Tiểu Chiến liên thủ, y nguyên địch không nổi ngũ kiếp Bán Thần, nhưng hắn không sợ chiến một trận!

- Khẩu khí thật sự là rất lớn.

Mà mặc dù Yến Dương đối với thực lực của mình có tự tin, nhưng lúc này chứng kiến ánh mắt lãnh ngạo kia của Tần Phàm, trong nội tâm hắn vẫn không khỏi có chút nhận lấy ảnh hưởng. Dù sao Tần Phàm ở trong khoảng thời gian này đã làm nhiều sự tình ngoài dự đoán của mọi người, hắn làm người cẩn thận, không đến bất đắc dĩ sẽ không làm sự tình không có nắm chắc.

1334. Chương 1344: Tranh Đoạt Cơ Duyên. (2)

Chương 1344: Tranh đoạt cơ duyên. (2)

Sau một lát trong miệng hắn mới âm trầm chậm rãi nói ra:

- Tần Phàm, ta bắt quá là niệm tình người đi đến nơi đây không dễ dàng, mới từ tâm cùng người tổn chút nước miếng, tốt, hiện tại ta cho người thêm một cơ hội cuối cùng, ta có thể cho phép người ở bên hồ tu luyện, nhưng kim đài truyền thừa trong hồ kia người không được tới gần!

- Không có ý tứ, cái kim đài kia ta cũng là nguyện nhất định phải có.

Tần Phàm nhàn nhạt nói, trên thực tế, hắn sớm đã phát hiện kim đài phương viên 10m trong hồ truyền thừa kia rồi, chỗ đó huyền ảo phong phú nhất, chính là đầu mối cùng hạch tâm của cả Truyền Thừa Chi Hồ.

Tuy ban đầu hắn không biết danh tự kim đài này, nhưng hắn có một loại dự cảm, cái kim đài này có lẽ sẽ rất có thể trợ giúp hắn nhanh chóng đột phá đến Bán Thần chi cảnh.

Cho nên vô luận như thế nào, hắn cũng khó có khả năng buông tha cho!

Đây là tranh giành Đại Cơ Duyên, cho dù là cùng ngũ kiếp Bán Thần chiến một trận cũng sẽ không tiếc!

- Tốt! Tốt! Tần Phàm, người quả nhiên là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, người đã không thức thời như thế, như vậy cho ta nhìn người có năng lực gì mà để cho Minh Hiển cùng Hạ Thiên đều muốn giết chết như thế! Bất quá, ta rất nhanh sẽ khiến người hối hận không kịp, một hồi không chỉ có người thiên tài tiềm lực không tệ phải bỏ mạng tại đây, hơn nữa Bạch Hồ châu trên người của người cũng sẽ quy ta sở hữu!

Nghe trả lời như thế, sắc mặt Yến Dương rốt cục hoàn toàn âm trầm xuống, hơn nữa rất nhanh xuất hiện một loại dữ tợn vui vẻ ở trên khuôn mặt anh tuấn của hắn, cái loại nhìn như bình dị gần gũi lúc trước đã hoàn toàn không còn tồn tại.

- Muốn chiến liền chiến, người đã ảo lá còn nói nhảm nhiều như vậy làm gì?

Lúc này Tiểu Chiến trực tiếp khinh thường nói.

- Muốn chết!

Nghe yến Dương rốt cục giận tím mặt, hắn nói chuyện vốn cũng có chút âm nhu, hận nhất là người khác nói hắn ảo lá, hiện tại bị Tiểu Chiến ở trước mặt mắng như vậy, khí thể cuồng bạo của hắn bắt đầu hướng về bên hồ áp đi, thậm chí làm cho hồ nước kia cũng bắt đầu nhộn nhạo, có thể nghĩ ngũ kiếp Bán Thần này uy lực cường hãn ra sao.

- Tiểu Chiến, phóng ra Thí Thần Thứ!

Mà Tần Phàm vẫn đang ngó chừng nhất cử nhất động của đối phương, lúc này thấy Yển Dương bắt đầu ra tay, hấn một bên nhanh chóng nuốt vào Độc đan kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước, một bên trong miệng đối với Tiểu Chiến nói ra.

- Ờo lả, vậy trước tiên ngươi thử xem hương vị Thí Thần Thứ của ta a!

Tiểu Chiến sửa lại cho gai nhọn trên người mình một cái danh tự thập phần uy phong, nghe được Tần Phàm phân phó, hai cây Tử Kim châm hơi mờ lập tức ở trên thân thể nó phóng ra.

- Thật sự là không biết trời cao đất rộng! Bằng ngươi một đầu Trư yêu nho nhỏ cũng dám xưng thí Thần?

Nhìn xem gai nhọn dùng cực tốc kích xạ mà đến kia, nhưng trên mặt Yển Dương lại lộ ra vẻ khinh thường, sau đó một tay thò ra về phía trước.

Theo một cổ khí kinh vô hình cao tốc thành hình ở trước mặt hấn, như gió như sương không ngừng nhện nhạo, mà Thí Thần thứ của Tiểu Chiến vừa mới đụng phải đoàn khí kinh này, liền lập tức giống như bắn vào bùn nhão, hoàn toàn bị một cổ nhu kinh quý dị xoắn lại với nhau, căn bản không thể tiến lên nửa phần.

Yển Dương này vừa ra tay, thực lực ngũ kiếp Bán Thần là không hề giữ lại thể hiện đi ra, cùng tứ kiếp Bán Thần có chênh lệch cực lớn cũng lập tức trông thấy, thậm chí có thể nói căn bản không thể giống nhau đáng nói.

- Tại sao có thể như vậy?

Tiểu Chiến cũng không khỏi hoảng hốt, hấn cũng biết ngũ kiếp Bán Thần rất cường đại, nhưng thật không ngờ đối phương sẽ mạnh đến trình độ này.

- Đi mau, ngươi đi kim đài truyền thừa trước!

Tần Phàm bởi vì đã cùng Tân Vô Kỵ giao thủ qua một lần, đã sớm minh bạch đến ngũ kiếp Bán Thần lợi hại, nhìn thấy loại tình huống này hấn cũng không quá kinh hoảng.

Hấn liền dùng khí kinh một chuồng nhẹ nhàng đưa Tiểu Chiến đến trên mặt hồ sau lưng, sau đó ở phía sau hấn hai đạo vàng sáng màu đen dâng lên mà ra, toàn thân quán quanh bên trong Niết Bàn Hắc Viêm đen kịt, hai mắt tanh hồng lạnh lùng nhìn Yển Dương trước mắt.

Bất quá hấn cũng biết trạng thái Bất Tử Chu Tước của mình bây giờ, thực lực cũng chỉ là tiếp cận tứ kiếp Bán Thần, căn bản không thể nào đối kháng ngũ kiếp Bán Thần, chỉ có thể dựa vào phòng ngự cường hoành tranh thủ một ít thời gian mà thôi.

- Mơ tưởng!

Chứng kiến khí tức của Tần Phàm bỗng nhiên tăng cường không ít, Yển Dương không khỏi hơi có chút kinh ngạc, bất quá thấy Tần Phàm muốn trước hết để cho Tiểu Chiến leo lên kim đài truyền thừa, hấn lập tức gầm lên một tiếng ra tay lần nữa.

Tiếp theo trong nháy mắt, Đào Hồng Phiến trong tay hấn mạnh mẽ động một cái, sau đó liền thấy có trên trăm phiến đào hoa toàn bộ do Nguyên Giới chỉ lực tạo thành, mạn thiên phi vũ xuất hiện, cũng chấn động không gian hướng về Tần Phàm cùng Tiểu Chiến ở phía trước gào thét mà đi.

Đào Hoa Phiến!

Trông thấy Tần Phàm muốn cho Tiểu Chiến trước đạp lên kim đài truyền thừa, Yển Dương lập tức nén giận ra tay.

Vù vù vù hô...

Theo Đào Hồng Phiến trong tay Yển Dương kia phe phẩy, năng lượng Nguyên Giới gào thét mạn thiên phi vũ, từng mảnh từng mảnh, xem như hoa mỹ vạn phần, nhưng mỗi một mảnh hoa đào đều ẩn chứa một loại lực lượng khủng bố để cho người hít thở không thông, tựa hồ như vừa vừa đụng vào nó sẽ lập tức chết ngay vậy.

Một chiêu này, ban đầu ở trước khi tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh đã thi triển qua, khi đó Tần Phàm đối với cái này có chút ấn tượng.

- Trong mỗi một mảnh hoa đào này ẩn chứa lực lượng Nguyên Giới rất cường đại, rất thích hợp quần công, bất quá cũng bởi vì quá phân tán, uy lực một chiêu này đoán chừng có lẽ chỉ là Trung cấp Bán Thần kỹ, không có công kích cường đại như Tân Vô Kỵ ngày đó.

Nhìn xem đào hoa phong cuốn mà tới kia, hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, cắn răng một cái, điên cuồng thúc dục bàn niết chi hỏa trên người.

Niết Bàn bảo hộ!

Niết Bàn Hắc Viêm màu đen vào lúc đó điên cuồng xoay tròn lấy, như là đầy trời bị mây đen bao phủ, lại như là liên hoa tử vong màu đen nhô lên cao tách ra. Một cỗ khí tức Viễn Cổ Chu Tước đến thiên hạ, một lát tầm đó liền ở trước mặt của hắn ngưng tụ thành một cái khiên tròn cự đại màu đen, ở thượng diện khiên tròn có hoa văn huyền bí, giống như là vỏ trứng cứng rắn của Viễn Cổ Chu Tước.

- Giấy dựa trước khi chết, cũng chỉ là tổn công vô ích mà thôi! Phá cho ta!

Thấy Tần Phàm khởi động vòng bảo hộ năng lực phòng ngự không tệ kia, trên mặt Yến Dương xuất hiện thần sắc khinh thường, sau đó Đào Hoa Phiến trong tay hắn lần nữa khẽ động.

Sưu sưu sưu sưu...

Sau đó liền thấy có trợn vụn hơn vài chục phiến đào hoa, bị một cái cử động này của hắn, lập tức mang theo một cỗ khí kinh cường hoành, sau đó như là vô số viên đạn cực tốc hướng về phía trên vòng bảo hộ kia kích bắn mà đi.

1335. Chương 1345: Máu Rơi Kim Đài.

Chương 1345: Máu rơi kim đài.

Bồng! Bồng! Bồng!

Những cánh đào hoa kia ẩn chứa năng lượng Nguyên Giới cực lớn, sau khi một cái đụng đến Niết Bàn bảo hộ kia, ở phía trên liền nhắc lên trận trận cuồng bạo bạo tạc liên tiếp, bụi mù cuộn cuộn, trong không gian cũng xuất hiện trận trận rung động cùng gợn sóng, toàn bộ bầu trời như là pháo hoa lúc nửa đêm.

Bất quá tuy tràng cảnh nhìn như là xinh đẹp, nhưng lúc này nếu có người thực lực hơi thấp tới gần, đoán chừng lập tức sẽ bị năng lượng cuồng bạo hủy diệt này trực tiếp xé thành mảnh nhỏ! Cái năng lượng bạo tạc cuốn động kia, cho dù là tam kiếp tứ kiếp Bán Thần cường giả cũng không dám đặt mình ở trong đó.

Răng rắc.

Không một lát, phía trên Niết Bàn bảo hộ kia rất nhanh xuất hiện từng vết rách, giống như là địa liệt, trong quang ảnh màu đen nhìn thấy mà giật mình. Lại một lát sau, một tiếng bạo phá mãnh liệt vang lên, như là vỏ trứng vỡ tan sụp đổ hoàn tất, vòng bảo hộ màu đen hoàn toàn bị đánh tan, ở trong nháy mắt này liền hóa thành Hắc Viêm đầy trời văng khắp nơi, cảnh tượng như là sơn băng địa liệt vậy.

Thấy vậy, thần sắc của Tần Phàm cũng không khỏi hơi trầm xuống, bất quá hắn cũng không có nghĩ qua vòng bảo hộ thực lực chỉ tiếp cận tứ kiếp Bán Thần của mình có thể chống đỡ được một kích của ngũ kiếp Bán Thần, trong lòng của hắn đã sớm có chuẩn bị.

Sau khi Niết Bàn bảo hộ vỡ tan, hắn lập tức ngưng tụ bốn Nguyên Năng hộ thể, cũng khởi động quy tắc Tiểu Thế Giới của mình, tạo thành đệ nhị trọng phòng ngự. Hôm nay quy tắc Tiểu Thế Giới của hắn cũng từ từ hoàn thiện, tuy ở trước mặt lực lượng Nguyên Giới khả năng vẫn chưa đủ nhắc tới, nhưng mà có được công kích cùng phòng ngự chi lực không kém rồi.

Quy tắc Tiểu Thế Giới xoay tròn lấy, lực lượng Nguyên Giới không ngừng phân giải tiến vào.

Trên thực tế, quy tắc Tiểu Thế Giới cùng Nguyên Giới đều có được năng lực phân giải lực lượng, bất quá cái thứ hai nếu so với người phía trước thì hiệu quả hơn rất nhiều lần, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu mà vì sao Bán Thần cường giả có được Nguyên Giới có thể áp chế Võ Thánh.

Nhưng mà, quy tắc Tiểu Thế Giới của Tần Phàm, lại không phải quy tắc Tiểu Thế Giới bình thường, Tiểu Thế Giới của hắn trên thực tế có ẩn chứa lực lượng Ma chủng cải tạo, trong đó ngoại trừ phân giải chỉ lực cá nhân ra, còn có lực lượng đến từ Ma chủng.

Lực lượng Ma chủng bài xích hết thủy ngoại trừ lực lượng của Tần Phàm, cho nên thời điểm đào hoa của Yến Dương tiến vào đến quy tắc Tiểu Thế Giới của Tần Phàm, lập tức bị lực lượng Ma chủng cắn nuốt hơn phân nửa. Nếu như không phải như thế, gần kề một kích này đã đủ để Tần Phàm chịu thiệt rồi.

Bành! Bành! Bành!

Tuy là như thế, lực lượng còn lại của lần công kích này vẫn là thập phần không kém, hơn nữa rất nhanh quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân của Tần Phàm nổ tung đi, một loại trùng kích cường đại rơi vào trên Huyền Vũ chi khí, cuối cùng bay thẳng đến thân thể cùng lực phủ ngũ tạng của hắn.

- Hừ.

Ở dưới loại trùng kích cùng lực phá hoại cường đại này, cổ họng của Tần Phàm không khỏi buột một tiếng, thân hình rất nhanh rút lui mà đi.

- Lão đại.

Thấy vậy, Tiểu Chiến đã đi ra một khoảng cách cũng không khỏi xuất hiện vẻ lo lắng, thậm chí có chút do dự không biết có nên trở về trợ giúp Tần Phàm, hay là nghe Tần Phàm phân phó đập lên kim đài trước. Vốn có một bộ phận hoa đào công kích nó, nhưng đại bộ phận đều bị Tần Phàm ngăn chặn, ngược lại là không có đối với nó tạo thành trở ngại quá lớn.

- Ta không sao, Tiểu Chiến ngươi đi mau.

Tần Phàm ngạnh sanh ổn định thân thể của mình, lần nữa nhìn Tiểu Chiến nói ra. Một kích của Yến Dương này bởi vì công kích phân tán, so với một kích của Tần Vô Kỵ lúc trước thì yếu đi rất nhiều, hắn ở dưới một kích này chỉ là khí huyết mãnh liệt di động, nhưng thân thể còn không có bị thương tổn quá lớn.

- Làm sao có thể!

Chứng kiến ở dưới một kích ngũ kiếp Bán Thần của mình, Tần Phàm dĩ nhiên là không hề có dấu hiệu trọng thương, Yến Dương không khỏi kinh hãi, sau đó hắn trông thấy Tiểu Chiến đã chạy tới kim đài truyền thừa trong hồ, thần sắc hắn thoáng chốc trở nên lạnh như băng, sau đó một cước bước ra trực tiếp đuổi theo, giận dữ mắng mỏ:

- Mơ tưởng đập vào truyền thừa kim đài, cút trở lại cho ta!

Đối với hắn mà nói, truyền thừa kim đài rõ ràng nếu so với tội phạm phải giải quyết Tần Phàm kia thì trọng yếu hơn một ít.

- Yến Dương, lưu lại a!

Ngày lúc đó, Tần Phàm đã ổn định thân thể, thấy Yến Dương muốn đuổi bắt Tiểu Chiến, dưới chân hung hăng đập mạnh, cả người dâng lên hướng về Yến Dương phóng đi, lúc này đây hắn chủ động cận thân tác chiến.

- Ngu xuẩn! Cho dù ngươi để cho con yêu thú kia leo lên kim đài truyền thừa thì có tác dụng gì, vậy bọn thiếu gia trước hết giết ngươi, ta ngược lại muốn nhìn các ngươi còn đoạt cùng ta như thế nào!

Thấy Tần Phàm ở thời điểm này tới gần mình, Yến Dương không khỏi phần nộ quá, bất quá vẫn là không thể không quay đầu ứng đối. Hắn lập tức huy động Đào Hoa Phiến trong tay, một cổ lực lượng Nguyên Giới tựa như Đại Sơn hướng về phía Tần Phàm mãnh liệt áp đi.

- Vậy thì phải nhìn ngươi có năng lực như thế hay không rồi.

Cảm giác được lực lượng Nguyên Giới bành trướng đánh tới, cũng tự nhiên hình thành Nguyên Giới lĩnh vực bao trùm, Tần Phàm cảm giác được lực lượng của mình cũng nhận phải hạn chế thật lớn, bất quá trong miệng hắn vẫn khiêu khích nói ra.

Trên thực tế, hắn cũng không có nghĩ qua muốn bằng thực lực của mình bây giờ đi đánh bại ngũ kiếp Bán Thần Yến Dương, nhưng dựa vào khí lực cùng phòng ngự cường hãn, hắn cũng có tự tin đối phương không có dễ dàng giết chết mình như vậy.

Hắn trước hết để cho Tiểu Chiến leo lên truyền thừa kim đài, như vậy hắn cũng có thể tránh lo âu về sau rồi.

- Đồng dạng!

Nghe vậy, vẻ âm lãnh trong đôi mắt của Yến Dương càng đậm đặc, sát khí tựa hồ cũng tăng mạnh, Đào Hoa Phiến trong tay vung lên, cây quạt cắt ngang, thật giống như là muốn chặt đứt không gian công tới Tần Phàm vậy.

Ông...

Không gian ở khoảng cách gần bị thiết cắt, không khí hơi hơi rung rung, ở bên trong rung động, Đào Hoa Phiến kia xen lẫn lực lượng Nguyên Giới liền trực tiếp hướng tới đầu lâu của Tần Phàm, muốn một kích trí mạng.

Ngũ kiếp Bán Thần ở trong lĩnh vực Nguyên Giới của mình, có thể nói là có ưu thế tuyệt đối, thậm chí Tần Phàm căn bản không kịp làm né tránh gì, hắn cũng không có ý định né tránh, chỉ là hai tay lập tức giao nhau ngăn cản.

Mà ở trong thời gian cực ngắn, vòng bảo hộ của Niết Bàn Hắc Viêm bị kích phá, Nguyên Năng phòng ngự hoàn toàn tách ra, quy tắc Tiểu Thế Giới chấn động sụp đổ, lực lượng áp chế tuyệt đối đã trực tiếp rơi vào trên cánh tay bao trùm lấy lân giáp Kỳ Lân của Tần Phàm.

PHỐC!

Dưới một kích này, không hề ngoài ý muốn máu tươi đầm đìa, vẩy ra bay lên cao.

Nhưng sau khi bị thụ một kích này, Tần Phàm lại lộ ra một tia vui vẻ có chút sâu thẳm, ở thời điểm Yến Dương còn chưa kịp thu hồi Đào Hoa Phiến, hai tay hắn đã rất nhanh quấy một cái, sau đó gần kề chỉ bằng lực lượng thân thể, mạnh mẽ đẩy về phía trước.

1336. Chương 1346 : Khốn Long!

Chương 1346 : Khốn long!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Muốn chết!

Cảm thấy được lực lượng khổng lồ đến từ trên tay kia, Yến Dương cảm giác được tay của mình tựa hồ là muốn bẻ gãy, may mắn toàn thân hắn đều bao trùm lấy lực lượng Nguyên Giới của ngũ kiếp Bán Thần, sẽ không dễ dàng bị tổn thương như vậy.

Bất quá coi như là không có bị tổn thương, nhưng thân là ngũ kiếp Bán Thần, bị một gã Cửu cấp Vô Thánh nho nhỏ tiếp xúc đến thân thể, đối với hắn mà nói cũng đã là sự tình thập phần vũ nhục.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới cơn thịnh nộ, Đào Hoa Phiến trong tay hắn vẩy một phen, một cỗ lực lượng như là lũ bất ngờ bộc phát từ trong đó rất nhanh sinh sôi đi ra, sau đó như là một cỗ Long Quyển Phong không cách nào ngăn cản mãnh liệt tràn ra.

Thân thể của Tần Phàm không hề ngoài ý muốn, bị lực lượng mang tính áp đảo này chấn khai, giống như điều đứt dây bay ngược đi ra ngoài, trên đường đi còn có vô số máu tươi bay ra, tràng diện có thể nói là vô cùng thảm thiết.

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này. xem tại

Tần Phàm lại không có bởi vậy mà té xuống, dựa vào khí lực cường đại cùng Thanh Long Chi Tâm liên tục không ngừng cung cấp sinh cơ, hắn ở trong lúc bị thương bay ngược, vẫn là cắn răng, mạnh mẽ ngưng tụ Niết Bàn chi lực còn sót lại trong cơ thể.

Phượng Hoàng khắp huyết!

Chấn động đến từ ở chỗ sâu trong huyết mạch Chu Tước Ma chủng truyền khắp toàn thân, sau đó máu tươi mà vừa rồi bởi vì hắn bị thương mà mãnh liệt chảy ra, tất cả đều bị Niết Bàn Hắc Viêm bao khóa ở bên trong, hỗn hợp ra một loại nhan sắc quý dị đẹp mắt, một đầu Chu Tước màu đỏ sậm dục hỏa mà ra!

Tê...

Phượng Hoàng cất tiếng, một cỗ lực lượng vô cùng cường đại tràn ngập ở trong không gian, sau đó đầu Chu Tước quang ảnh hỏa diễm kia dùng một loại tư thái Phượng Hoàng giáng thế, hướng về Yến Dương ở phía trước rất nhanh đánh tới.

- Như thế nào lại như vậy!

Cảm giác được cỗ lực lượng trước mắt không cách nào đoán chừng kia xuất hiện, trên mặt Yến Dương xuất hiện thần sắc khiếp sợ mà kiêng kị, sau đó vội vàng khởi động lực lượng Nguyên Giới đi ngăn cản.

- Lão đại, đã tìm được, đuổi mau tới đây.

Lúc này thanh âm của Tiểu Chiến ở trong hồ truyền đến.

Sau khi thi triển một chiêu Phượng Hoàng khắp huyết này, mỗi một tác thân thể của Tần Phàm đã xuất hiện vết rách, nghe được thanh âm kia, lúc này hắn cắn răng một cái, mượn một cỗ phản lực vừa rồi kia, vỗ Chu Tước Chi Dực cực tốc bay tới trên truyền thừa kim đài, máu tươi đầy đất.

Ông...

Lập tức có một phòng ngự trận pháp cũng không tính cỡ lớn bị Tiểu Chiến khởi động, đem trọn kim đài đều bao phủ ở trong đó.

- Lão đại, người không sao chứ?

Chứng kiến Tần Phàm rơi vào trên kim đài, Tiểu Chiến vội vàng ân cần hỏi thăm.

Lúc này Tần Phàm bị thương rất nặng.

Vốn bởi vì bị thụ một kích chính diện của ngũ kiếp Bán Thần ở khoảng cách gần như vậy là thập phần không dễ chịu rồi, hơn nữa vì ngăn cản Yến Dương tiếp tục đuổi đến, hắn còn chịu đựng thương thế trên người thi triển bí kỹ ẩn núp trong huyết mạch Chu Tước.

Kỳ thật bí kỹ Phượng Hoàng khắp huyết này cũng như những Huyết Cẩm chi thuật khác, tuy uy lực cường đại có thể tạm thời vượt qua bản thân, nhưng cản trở giá tự nhiên cũng vượt qua bản thân thừa nhận.

Trên mặt, trên người toàn bộ đều chảy máu tươi, một thân quần áo sớm đã bị nhuộm thẫm màu đỏ. Làn da rạn nứt, từng vết nứt như là ruộng lúa khô cạn, nhìn thấy mà giật mình. Còn có lực phủ ngũ tạng nhìn không tới, bởi vì thừa nhận lực lượng cường đại kia, cơ hồ toàn bộ là thay đổi hình dạng.

Nếu như không phải ở dưới trạng thái huyết mạch Bất Tử Chu Tước, hơn nữa có Thanh Long Chi Tâm không ngừng phát ra sinh cơ, có lẽ hắn căn bản không có khí lực bay đến phía trên Truyền Thừa Kim Đài này.

- Ta không sao, điều trị thoáng một phát thì tốt rồi.

Bất quá nhìn xem phía trên Truyền Thừa Kim lúc này Đài, phòng ngự tráo không tính lớn nhưng coi như chắc chắn bao phủ, trên mặt Tần Phàm vẫn lộ ra một tia vui vẻ lộ vẻ sâu thẳm nói.

Hắn biết rõ thực lực của mình không đủ còn dám cùng ngũ kiếp Bán Thần đánh cược một lần, là đánh bạc ở trên Truyền Thừa Kim Đài này nhất định sẽ có trận pháp phòng ngự.

Bởi vì nếu Truyền Thừa Kim Đài này là dùng để cho những siêu cấp thiên tài kia đột phá, như vậy thế lực lớn ở thời đại Thượng Cổ nhất định sẽ không để cho người khác quấy rầy đến bọn hắn, cho nên nhất định sẽ ở trên kim đài bố trí trận pháp phòng ngự.

Tần Phàm bắt đầu truyền âm để cho Tiểu Chiến đi trước, vì để cho Tiểu Chiến sớm tìm được phòng ngự trận pháp kia.

Kết quả, lúc này đây, hắn đánh cược thành công rồi!

Một ngụm nuốt vào một viên đan dược dùng cho chữa thương, Tần Phàm suy yếu bò dậy, sau đó giương mắt hướng về bên hồ nhìn lại. Mà chiêu Huyết Cẩm bí kỹ Phượng Hoàng khấp huyết, cơ hồ dốc sức liều mạng thi triển đi ra kia, uy lực quả thật không để cho hắn thất vọng.

Lúc này ở trên bờ, Yến Dương mới vừa rồi đã nhận lấy một chiêu cấm kỹ này của hắn, quần áo trên người trở nên rách tung toé, hình tượng công tử anh tuấn tiêu sái nguyên lai kia của hắn, lúc này đã hoàn toàn không có, nhìn xem trước ngực hắn một mảnh huyết nhục chảy đen, tựa hồ còn thụ một tí thương thế.

- Tiểu hỗn đản, ta nhất định phải gỡ xuống từng cây xương cốt của ngươi, mới có thể tiết mỗi hận trong lòng của ta!

Yến Dương kia nổi giữa không trung, không để ý hình tượng lên tiếng gào thét. Lúc này bởi vì tóc, quần áo của hắn đều thập phần mất trật tự, càng lộ ra vô cùng dữ tợn, thanh âm thậm chí để cho người cảm giác được một loại sơn hết cả gai ốc.

- Hắc hắc, lão đại, một chiêu vừa rồi kia của ngươi thật đúng là lợi hại, cái tên ảo lả này cũng bị thương.

Lúc này Tiểu Chiến cũng hướng ra phía ngoài nhìn lại, thấy được tình huống của Yến Dương, trong miệng không khỏi mang theo nghiến răng nói. Kỳ thật trong lòng của nó cũng có chút kinh ngạc không thôi, phải biết rằng vừa rồi nó phóng ra Thái Thần thứ kia là ngay cả thân thể Yến Dương cũng không gặp được, nhưng Tần Phàm lại có thể xúc phạm tới hắn.

- Lợi hại là lợi hại, bất quá ta thiếu chút nữa phải bàn giao tánh mạng ở bên ngoài rồi.

Tần Phàm cười khổ lắc đầu nói ra, hắn nhìn nhìn Yến Dương, đối phương chỉ bị một chút vết thương nhẹ, lại nhìn thương thế đáng sợ trên người mình một chút, chỉ sợ trong thời gian ngắn là không cách nào động thủ nữa a.

Chênh lệch như thế này, có thể nói là tương đối to lớn. Vừa rồi hắn cơ hồ là không có sức hoàn thủ, là liều mạng mới thật không dễ dàng trốn đi qua. Cũng may mắn Yến Dương này bây giờ là một người, nếu không hắn muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.

- Lão đại, ngươi nói cái trận pháp phòng ngự này có thể chịu nổi hắn công kích hay không?

Mà nhìn hoàn cảnh chung quanh, lại nhìn màn hào quang một chút, Tiểu Chiến có chút tâm thần bất định nói:

- Ta thấy thăng này chắc có lẽ không từ bỏ ý đồ đâu.

- Cái trận pháp phòng ngự này tuy trải qua thời gian lâu một tí, bất quá ta xem có lẽ vẫn có thể miễn cưỡng sử dụng, ngũ kiếp Bán Thần phá không được nó. Chỉ là sợ năng lượng không nhiều lắm, không biết còn có thể kiên trì thời gian bao lâu mà thôi.

1337. Chương 1347: Khốn Long! (2)

Chương 1347: Khốn long! (2)

Tần Phàm tinh tế cảm ứng thoáng một phát, sau đó nói.

Oanh! Oanh! Oanh!

Mà lời của Tần Phàm vừa mới rơi xuống, ở bên ngoài ngũ kiếp Bán Thần Yến Dương đã lao đến, đang phần nộ công kích tới trên vòng phòng hộ Truyền Thừa Kim Đài.

- Tần Phàm, ngươi rút ra đây cho ta!

Thanh âm khàn cả giọng kia của Yến Dương từ bên ngoài truyền đến, từng đạo khí kinh cường hoành như là bão tố trùng kích lấy vòng bảo hộ, nhưng mà dĩ nhiên không có chút sút mẻ. Ngũ kiếp Bán Thần công kích thậm chí không thể ở phía trên lưu một tia rung động, có thể thấy được trình độ cường hãn của vòng phòng hộ này.

- Yến Dương, ngươi ở bên ngoài chậm rãi chờ đi. Lúc nào ta cao hứng, ta dĩ nhiên sẽ ra ngoài gặp ngươi.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn thoáng qua, có thể chứng kiến bóng người điên cuồng ở phía trên vòng bảo hộ cao chừng hơn mười mét kia, trong miệng hân nhàn nhật đáp lại nói ra.

Kế tiếp, hân tùy ý đối phương ở bên ngoài giày vò, dứt khoát hoàn toàn ngăn cách thanh âm kia ở bên ngoài rồi.

Tần Phàm hân thời điểm ở Vũ Thiên đại lục cũng nghiên cứu qua trận pháp một thời gian ngắn, vào lúc này cũng nổi lên công dụng. Trận pháp này thập phần ỉn, không chỉ có thanh âm, thậm chí ngay cả hình ảnh cũng có thể hoàn toàn ngăn cách, để cho bên ngoài nhìn không tới bên trong, bất quá bên trong cũng nhìn không tới bên ngoài, hơn nữa tiêu hao năng lượng sẽ nhiều thêm nữa, hân cũng lo lắng thiếu năng lượng, nhưng lại không thể không làm.

Làm xong hết thảy, hân trầm tĩnh nói:

- Tiểu Chiến, ngươi không phải nói ngươi chỉ cần luyện hóa được yêu khí, là có thể cùng ngũ kiếp Bán Thần liều mạng sao? Hiện tại ngươi nhanh bắt đầu chuẩn bị luyện hóa đi, như vậy cho dù đến lúc đó trận pháp không kiên trì nổi, chúng ta còn có sức liều mạng.

- Nhưng mà lão đại, thương thế của ngươi...

Tiểu Chiến lại có chút lo lắng.

- Yên tâm đi, ta cũng không phải là lần đầu tiên thụ thương nặng như vậy, ta không sao, chỉ cần tu dưỡng một hai ngày liền có thể khôi phục lại rồi.

Tần Phàm một bên nhìn xem bên ngoài phòng ngự tráo, một bên thì trong miệng hân nhàn nói.

Hân đối với khí lực cùng sự khôi phục sức khỏe của mình rất có lòng tin, có thể nói, thân thể trải qua bốn khóa Ma chủng luyện hóa, chỉ cần không phải mất đi bộ vị trọng yếu hoặc là bị tổn thương trí mạng, cơ bản đều có thể khôi phục lại.

Mà lúc này, chỉ là trải qua thời gian ngắn ngủi, máu tươi trên người hân đã ngừng chảy toàn bộ, hơn nữa rạn nứt bên ngoài thân thể cũng bắt đầu lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục lại.

- Lão đại, lực khôi phục của ngươi quả nhiên lợi hại! Ta trước kia thời điểm ở Yêu Thú Hoang Nguyên giết qua một con yêu thú, con yêu thú kia chỉ cần không xuyên thủng đầu của nó liền có thể một mực sinh tồn, bất quá ta xem lão đại ngươi so với nó còn lợi hại hơn!

Thấy vậy, Tiểu Chiến không khỏi trừng to mắt kinh ngạc nói.

- Ân, như vậy ngươi có thể yên tâm a. Chờ sau khi khôi phục thương thế, ta cũng sẽ thử trùng kích Bán Thần chi cảnh, chỉ cần thành công, một Yến Dương ta sẽ không đặt ở trong mắt. Đến lúc đó huynh đệ chúng ta giết đi ra ngoài.

Tần Phàm mỉm cười nói. xem tại

Phải, hắn có cái tự tin này, Bán Thần cảnh giới đối với hắn mà nói là một đạo cửa khẩu, chỉ cần vượt qua, phía sau là đại đạo bằng phẳng. Bởi vì thể chất của hắn đặc thù, hơn nữa đã luyện hóa được bốn khóa Ma chủng, một khi tăng lên, tất nhiên thực lực so với người khác sẽ tăng lên càng lớn.

- Hắc hắc, đó là đương nhiên, bây giờ lão đại ngươi chỉ là cảnh giới Vô Thánh liền có thể đả thương Yến Dương này, chờ ngươi đột phá đến Bán Thần chi cảnh, nhất định là thực lực tăng nhiều, ta nghĩ coi như là lại đến nhiều ngũ kiếp Bán Thần cũng không nói chơi a.

Lúc này Tiểu Chiến mới yên tâm, sau đó bắt đầu ở bên trong kim đài này tìm một chỗ nằm xuống, hảo hảo chuẩn bị luyện hóa yêu khí.

Lúc này đây liên quan tới tánh mạng của nó và Tần Phàm, nên nó cũng không dám buông lỏng chút nào.

- Hô...

Nhìn xem Tiểu Chiến dần dần tiến nhập trạng thái tu luyện, lúc này Tần Phàm mới hít một hơi, sau đó thần sắc trên mặt mới thời gian dần qua ngưng trọng lại.

Trên thực tế, hết thảy thực sự không phải như hắn nói nhẹ nhàng như vậy.

Hắn đã kiểm tra qua tình huống phòng ngự của vòng bảo hộ Truyền Thừa Kim Đài này rồi, trong đó sử dụng là năng lượng thạch đặc thù thời đại Thượng Cổ, hắn đoán chừng tối đa chỉ có thể kiên trì hơn một tháng thời gian mà thôi.

Mà một khi phòng ngự tráo bị phá khai, hậu quả tự nhiên là có thể nghĩ rồi.

Càng làm cho người lo lắng chính là, ở trong hơn một tháng thời gian này, cho dù là Yến Dương không truyền đi tin tức hắn ở chỗ này, chỉ sợ những người khác rất nhanh cũng sẽ tìm được truyền thừa chi hồ trân quý này rồi.

Đến lúc đó, bọn người Minh Hiến còn có Hạ Thiên kia tự nhiên cũng sẽ biết cùng nhau đi vào, như vậy cho dù Tiểu Chiến đột phá thành công, nhưng muốn đồng thời đối phó mấy ngũ kiếp Bán Thần, đó cũng là thập phần gian nan.

Áp lực rơi vào trên người Tần Phàm!

- Một tháng thời gian, ta phải đột phá đến Bán Thần cảnh giới! Tỷ tỷ, ta nhất định sẽ đi tìm nàng, ở đây không có người có thể ngăn cản cước bộ của ta!

Nhìn lên trời không, Tần Phàm đem nắm đấm nắm chặt lại.

Bên ngoài Truyền Thừa Kim Đài.

- Tốt, ta ngược lại muốn nhìn tiểu súc sinh ngươi còn có thể đắc ý được bao lâu!

Thật lâu cũng không có cách nào công phá trận pháp phòng ngự trên kim đài, lúc này sắc mặt của Yến Dương bởi vì nổi giận, bày biện ra một thần sắc cực kỳ khó coi, tái nhợt không thôi.

Hắn vốn một mực đi theo sau lưng Tần Phàm, tin tưởng mười phần là trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, nhưng hắn thật sự không thể tưởng được lúc này đây mình vậy mà ngược lại sẽ ăn thiệt thòi lớn như vậy!

Hiện tại không chỉ không có lấy đến Bạch Hổ châu, Truyền Thừa Kim Đài cũng bị cướp đoạt, có thể nói là không thu hoạch được gì, thậm chí bản thân còn rơi vào cái dạng này, nếu như truyền đi, chỉ sợ thể diện của hắn cũng bị mất hết.

Cơn tức này vô luận như thế nào hắn đều nuốt không nổi.

Vèo...

Sắc mặt chuyển đổi mấy lần, hắn từ trong lòng lấy ra tín hiệu pháo hoa của gia tộc, thúc giục một phát, một loại sắc thái hoa mỹ kích bắn lên giữa không trung. Sau một lát, trên bầu trời Yên Vân ngưng tụ, ở trong truyền thừa chi địa hiện ra một chữ “Yên”.

Đây là hắc báo cho người của Yên gia bây giờ đang ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh tụ tập đến đây.

Một lát sau, hơn mười người của Bạch Mông Thành Yến gia đều tụ tập toàn bộ, những người này thực lực thấp nhất cũng là tam kiếp Bán Thần, có thể nói đều là nhân vật tinh anh của Yến gia.

- Truyền Thừa Chi Hồ!

- Đúng vậy, hoàn toàn chính xác là Truyền Thừa Chi Hồ, là truyền thừa căn bản của thể lực lớn thời Thượng Cổ dựa vào!

- Bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh chỉ là cỡ trung này, lại có Truyền Thừa Chi Hồ! Thật sự là vượt qua ngoài ý liệu!

- Yến Dương thủ lĩnh, người tìm được Truyền Thừa Chi Hồ rồi!

1338. Chương 1348: Khắp Nơi Tề Tụ.

Chương 1348: Khắp nơi tề tụ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Những người kia đi vào, thời điểm nhìn đến hồ lớn rung động trước mắt này, đều không khỏi nguyên một đám phát ra thanh âm kinh ngạc, tuy bọn họ đều đến từ đại gia tộc, nhưng bên trong bọn họ không ít người chưa từng có trông thấy qua Truyền Thừa Chi Hồ.

Vừa thấy bảo vật này, đã để cho người ta muốn kích động một phen.

- Đợi một chút, Truyền Thừa Kim Đài ở giữa hồ kia, như thế nào giống như có người ở bên trong?

Nhưng mà, một lát sau liền bắt đầu có người phát hiện địa phương trọng yếu nhất trong Truyền Thừa Chi Hồ đã bị người dẫn đầu chiếm đoạt.

Lại quay đầu đi, lại thấy được sắc mặt thiếu gia nhà mình khó xem đến mức chưa từng có từ trước tới nay. Dương thủ lĩnh của Yến gia bọn hắn luôn luôn là thập phần chú trọng hình tượng, thất thố như thế tựa hồ còn là lần đầu tiên.

Lúc này tuy Yến Dương đã đổi qua quần áo sạch sẽ, cũng che lấp tất cả miệng vết thương. Nhưng loại thần sắc nổi giận này lại khó có thể che giấu được.

Lập tức, toàn trường liền yên tĩnh trở lại, tất cả người của Yến gia cũng không dám lên tiếng nữa, chỉ nhìn xem Truyền Thừa Kim Đài trong hồ kia, trong nội tâm bắt đầu phỏng đoán trước khi bọn hắn đi vào chuyện gì xảy ra.

Tuy cụ thể không có ai biết, nhưng tất cả mọi người có thể tưởng tượng đến thủ lĩnh của bọn hắn nhất định là ăn thiệt thòi không nhỏ, cho nên sắc mặt mới khó coi như thế.

- Tất cả mọi người chuẩn bị một chút, cùng ta tiến đến đánh vỡ vòng bảo hộ phòng ngự trên Truyền Thừa Kim Đài kia.

Sắc mặt Yến Dương tái nhợt, hờ hững lạnh giọng nói ra, sau đó lần nữa đập trên không trung, đi tới trong hồ.

Những người khác không dám lên tiếng, chỉ là âm thầm theo ở phía sau.

- Người này giống như là Tần Phàm bị Minh gia và Hạ gia cùng nhau treo giải thưởng kia! Còn có đầu Trư yêu mà hắn mang theo nữa!

Mà đợi đã đến gần Truyền Thừa Kim Đài trong hồ, mới có người nhin không được kinh ngạc mở lời nói ra.

- Động thủ! Đội oanh tiểu súc sinh này đi ra, các người ngàn vạn lần không thể để cho hắn chạy thoát, ta muốn đem xương cốt của hắn từng cây dỡ xuống!

Nghe được danh tự của Tần Phàm, Yến Dương tức thì bị xúc động thần kinh, khuôn mặt vặn vẹo, nổi gân gào thét.

- Mọi người động thủ! Tiểu tử này thật sự là ăn hết gan báo rồi, không chỉ có đắc tội Minh gia cùng Hạ gia, lại dám trêu bên Yến gia chúng ta, thủ lĩnh yên tâm, hắn không chạy thoát được đâu.

Nhìn ra sắc mặt của Yến Dương bất thiện, một gã tộc nhân Yến gia xem sắc mặt vội vàng phù hợp nói ra.

Oanh! Oanh! Oanh!

Trên vòng bảo hộ Truyền Thừa Kim Đài lại một lần nữa truyền đến chấn động yếu ớt, vốn Tần Phàm đang điều trị thương thế, không khỏi chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn tình huống bên ngoài, xem những bóng người kia, hắn chỉ lắc đầu, không có để ý tới nhiều. truyện copy từ

Hắn đã kiểm tra tình huống của Truyền Thừa Kim Đài này, tuy năng lượng không đủ, nhưng năng lực phòng ngự tuyệt đối là thập phần cường đại, trừ khi là Thất Kiếp Bán Thần cường giả trở lên đi vào, nếu không rất khó có thể phá vỡ.

Mà bây giờ bên ngoài mặc dù có hơn mười người thực lực đều là Bán Thần cường giả, nhưng cho dù những người này toàn bộ liên thủ, cũng khó có khả năng vượt qua một gã lục kiếp Bán Thần, chớ nói chi là Thất Kiếp Bán Thần rồi.

Hiện tại nhiều người cùng nhau oanh kích ở trên vòng bảo hộ phòng ngự như vậy, cũng gần kề như là mưa rơi lác đác đánh vào vòng bảo hộ mà thôi, căn bản không có bất luận dấu hiệu sẽ bị phá trận gì, thậm chí Tiểu Chiến cũng hoàn toàn ở trong trạng thái tu luyện tiến hóa, không có bị quấy nhiễu đến chút nào.

Cho nên, Tần Phàm đối với năng lực phòng ngự của vòng bảo hộ kim đài này còn là rất hài lòng, tạm thời không cần làm quá nhiều lo lắng. Hắn chỉ cần hảo hảo khôi phục thương thế, cố hết sức trùng kích Bán Thần chi cảnh là được.

Đội hắn trở thành Bán Thần cường giả, một cái Yến Dương, thậm chí toàn bộ Yến gia cũng không đáng để lo rồi.

Tuy thời gian trôi qua còn chưa đủ nửa giờ, nhưng tốc độ khôi phục thương thế có chút vượt qua ngoài ý liệu của Tần Phàm, hiện tại ngoại thương của hắn đã khôi phục bảy tám phần rồi, chỉ là nội thương vẫn còn tương đối phiền toái mà thôi, bất quá tin tưởng có Thanh Long Chi Tâm điều trị, hồi phục toàn bộ cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Về phần trùng kích Bán Thần chi cảnh, kỳ thật trong nội tâm Tần Phàm cũng ảm ảm có một chút tin tưởng. Vốn hắn ở dưới sự trợ giúp của Cổ Mặc đạt đến Cửu cấp Võ Thánh đỉnh phong, chênh lệch đúng là cơ duyên mà thôi.

Truyền Thừa Kim Đài này không thể nghi ngờ chính là cơ duyên của hắn.

Các loại cảm ngộ trên Truyền Thừa Kim Đài này đã rõ ràng vạn phần rồi, nhưng để cho Tần Phàm càng thêm kinh hỉ chính là, ở phía trên Truyền Thừa Kim Đài còn có một tòa Kim Liên, có thể nói là chỗ tinh hoa của toàn bộ Truyền Thừa Chi Hồ, các loại cảm ngộ cơ hồ như là không khí, ở bên trong hồ hấp cũng có thể cảm nhận được.

Ở bên trong Truyền Thừa Kim Đài này, tồn trữ đủ loại kinh nghiệm cùng cảm ngộ truyền thừa từ cường giả Thượng Cổ, có thể nói là liên tục không ngừng truyền đến, tuy hắn còn không có chính thức tiến vào trạng thái bế quan đột phá, nhưng mà xác thực cảm giác được được ích lợi không nhỏ rồi.

Hắn tin tưởng chỉ cần mình hoàn toàn đầu nhập đi trùng kích cảnh giới, chưa hẳn không thể trong vòng một tháng thành công.

Vì vậy, Tần Phàm không hề để ý tới những động tác của Yến gia bên ngoài, lần nữa chậm rãi nhắm hai mắt lại, thúc dục lấy Thanh Long Chi Tâm trong cơ thể không ngừng sinh ra sinh cơ. Mà năng lực của Thủy

Hệ Ma chủng, lúc này cũng có chút nổi lên công dụng, đang thoải mái lấy thương thể trong ngoài, để ối một tế bào đều khôi phục sức sống.

Như thế, trong lúc bất tri bất giác, lại đi qua gần nửa ngày.

Tần Phàm lần nữa chậm rãi mở hai mắt ra.

Hiện tại mới đi qua nửa ngày thời gian, hắn phát hiện thương thể trên người mình vậy mà đã hoàn toàn hồi phục xong rồi, còn mơ hồ so với nguyên lai càng cường đại hơn một ít, cái này để cho hắn không khỏi có chút hưng phấn.

Phải biết rằng, hắn dự tính là cần hai ngày mới có thể hoàn toàn khôi phục. Hiện tại dưới tình huống thời gian gấp gáp như thế, mỗi khi nhiều thêm một ngày, một giờ cũng là thập phần trọng yếu.

- Xem ra sau mỗi lần bị trọng thương, năng lực khôi phục của ta ngược lại sẽ trở nên càng cường đại hơn.

Sau đó Tần Phàm không khỏi âm thầm phỏng đoán, hắn nhớ rõ trước kia mình bị trọng thương, khôi phục cũng không nhanh như vậy. Bất quá đây cũng cùng cảnh giới của hắn tăng lên có quan hệ, cảnh giới bản thân tăng lên, sẽ để cho năng lực Ma chủng khai phát tiến thêm một bước, các phương diện của hắn tự nhiên cũng đi theo tăng lên.

- Như vậy xem ra, về sau ta là không sợ dốc sức liều mạng, càng liều càng cường.

Sau đó hắn nhìn thoáng qua Yến Dương còn lưu ở bên ngoài, hơn nữa ánh mắt oán độc tựa hồ muốn xuyên thấu qua vòng bảo hộ kim đài, hắn lại cười cười lẩm bẩm.

1339. Chương 1349 : Trùng Kích Bán Thần Cảnh!

Chương 1349 : Trùng kích Bán Thần cảnh!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đương nhiên, nếu như cảm giác là kết quả hắn phải chết, tỷ như nếu Yến Dương kia có được thực lực lục kiếp Bán Thần, hắn nhất định là sẽ không đi dốc sức liều mạng, bởi vì điều kiện tiên quyết để dốc sức liều mạng là cam đoan có mệnh lưu lại.

- Tốt rồi, hiện tại có thể chuyên tâm đột phá đến Bán Thần cảnh giới.

Thấy thương thể trên người đã hoàn toàn khôi phục, Tần Phàm ngồi xếp bằng ở phía trên Kim Liên bên trong Truyền Thừa Kim Đài, bắt đầu tiến vào trạng thái hoàn toàn bế quan tu luyện.

Bất quá Tần Phàm mới vừa tiến vào trạng thái tu luyện, bóng người trên bờ hồ tựa hồ có chút nhiều thêm.

Ở bên ngoài kia, ngoại trừ người Yến gia, nhân mã của mấy đại gia tộc khác cũng thời gian dần qua xuất hiện, bởi vì trải qua gần nửa ngày truyền bá, tin tức nơi này có Truyền Thừa Chi Hồ sớm đã truyền ra. Bất quá người bình thường không dám đắc tội đại gia tộc Yến gia, chỉ có những người đều là ngũ đại gia tộc khác mới dám đi tới.

- Yến Dương, nghe nói các người phát hiện Truyền Thừa Chi Hồ, đây chính là Đại Cơ Duyên, người đừng muốn đắc a.

- Đúng vậy, có lẽ chúng ta nên hiệp thương biện pháp phân phối thoáng một phát.

Vừa xuất hiện, thủ lĩnh mấy đại gia tộc kia đã mở lời nói ra, nếu mấy người bọn họ là đồng thời xuất hiện, tự nhiên là cùng một chỗ thương lượng qua, trong đó mấy người Hạ Thiên, Minh Hiển, Tân Vô Kỵ đều ở trong đó, mà Mộ Thanh Thanh đã tới trước, chỉ là không nói một lời.

- Hừ, địa phương bên bờ Truyền Thừa Chi Hồ này lớn như vậy, các người thích ở nơi nào tu luyện thì cứ tự nhiên, chẳng có liên quan gì tới ta cả.

Tựa hồ đã sớm dự liệu được những người này sẽ xuất hiện, Yến Dương chỉ lạnh lùng nói, hoàn toàn không có sắc mặt ôn nhu trước đây.

- Bên hồ? Truyền Thừa Kim Đài đâu này?

Hạ Thiên kia đứng ở phía trước nhướng mày nói ra:

- Mấy đại gia tộc chúng ta đã cùng một chỗ đi tới, tự nhiên sẽ không gần kề chỉ là muốn ở bên hồ tu luyện.

- Đúng vậy, chẳng lẽ người muốn đối nghịch cùng tứ đại gia tộc Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành khác của chúng ta?

Sắc mặt Minh Hiển cũng khế biến thành lạnh nói ra.

- Ta có thể không ngại dùng nắm đấm nói chuyện.

Tân Vô Kỵ càng là ôm hai tay, rất là bá đạo nói ra.

Mộ Thanh Thanh thì không nói gì, tự nhiên vào lúc này ánh mắt nâng lên, xa xa hướng về sương mù đang che chắn Truyền Thừa Kim Đài kia nhìn lại, sau một lát lông mày kẻ đen có chút giật giật, xuất hiện vẻ kinh ngạc ngoài ý muốn.

- Ha ha... các người muốn Truyền Thừa Kim Đài? Vậy tự các người đi lấy là được.

Nghe được mấy người ép hỏi, Yến Dương vừa mới đề xuống nộ khí không khỏi bị khơi dậy lần nữa, hấn tức giận cười lạnh nói:

- Đặc biệt là Minh Hiển cùng Hạ Thiên, hảo hảo trộn to mắt chó của các người nhìn xem, bên trong Truyền Thừa Kim Đài kia là người phương nào!

- Người nói cái gì?

Minh Hiển cùng Hạ Thiên nghe xong, không khỏi đều có chút nghi hoặc ngẩng đầu lên, ngưng mắt hướng về trong hồ nhìn lại.

Mà chỉ chớp lát, trên mặt hai người đồng loạt không hẹn mà hiện ra một loại thần sắc kinh sợ:

- Tại sao có thể là hắn!

Trong Truyền Thừa Chi Hồ ềnh mông rộng lớn, một tòa kim đài sáng quắc sinh huy.

Bên trong kim đài có một nam tử trẻ tuổi ngồi xếp bằng nhắm mắt tu luyện, tự nhiên không phải là người khác.

- Tần Phàm! Là tiểu súc sinh này!

Hai người Minh Hiển cùng Hạ Thiên đối với người này sẽ không lạ lẫm, chỉ là xem xét một chút liền nhận ra được, hơn nữa lập tức trở nên nghiêng răng nghiêng lợi.

Tần Phàm đối với hai người bọn hắn mà nói, một người có đứt tay chi thù, một người có giết huynh chi thù. Trong khoảng thời gian này, bọn hắn đều đang tìm kiếm lấy thân ảnh người này, nhưng bọn hắn tuyệt đối không thể tưởng được sẽ ở cái địa phương này trông thấy hắn.

- Vì cái gì hắn sẽ ở phía trên Truyền Thừa Kim Đài, người đem kim đài trước để cho hắn rồi hả?

Trên mặt Hạ Thiên trở nên lạnh như băng, hai con ngươi nén giận nâng lên nhìn về phía Yến Dương, tức giận hỏi.

- Tặng cho hắn? Người cho rằng có khả năng này sao?

Sắc mặt Yến Dương đồng dạng khó coi, lạnh lùng trả lời.

- Người nói là Tần Phàm trước đạp lên Truyền Thừa Kim Đài?

Minh Hiến âm trầm hỏi.

- Không cần thận để cho hấn nhanh chân đến trước rồi.

Yến Dương quay đầu đi, trong miệng oán hận nói ra.

- Ha ha, Yến Dương thiếu gia thật sự là có khí độ, Tần Phàm kia đập lên trước, ngươi liền đem Truyền Thừa Kim Đài tặng cho hấn rồi hả?

Hạ Thiên mặt mang mỉa mai lạnh cười nói.

- Hạ Thiên, ngươi không cần ở chỗ này nói mỉa mai, nên nói ta đã nói hết rồi, nếu như ngươi là một nhân vật thì tự mình đi đoạt lấy Truyền Thừa Kim Đài đến, không nên ở trước mặt Yến Dương ta đùa nghịch uy phong!

Nghe thanh âm mỉa mai như thế, Yến Dương nổi giận nói.

- Mấy vị thủ lĩnh, trên Truyền Thừa Kim Đài này có vòng bảo hộ phòng ngự, không phải là chúng ta muốn đem kim đài tặng cho Tần Phàm, mà là chúng ta công không phá được.

Lúc này, một gã tộc nhân của Yến gia thấy thủ lĩnh nhà mình bị làm khó dễ, liền bắt đắc dĩ đi ra để giải thích nói.

- Cái vòng bảo hộ này công không phá được sao? Hảo tiểu tử, không thể tưởng được hấn lại có thể cướp được Đại Cơ Duyên này, xem ra lúc đầu ta không có uống phí thả hấn đi một lần.

Nghe vậy, Tân Vô Kỵ đứng dậy, nhìn xem vòng bảo hộ trên Truyền Thừa Kim Đài trong hồ kia, liếm liếm bờ môi, sau đó lại quay đầu mang theo vui vẻ hỏi:

- Yến Dương, nếu như ta không có đoán sai, trước đây có lẽ ngươi đã giao thủ cùng Tần Phàm a, cảm giác như thế nào?

Hấn quan sát hoàn cảnh hiện trường thoáng một phát, suy đoán ra ở chỗ này phát sinh qua một hồi đại chiến.

- Đúng vậy, ta xác thực đã giao thủ cùng tiểu súc sinh này. Thật không ngờ hấn sẽ ương ngạnh như thế, cuối cùng chủ quan bị thất thế, liền để cho hấn đập lên Truyền Thừa Kim Đài trước, hơn nữa còn khởi động vòng bảo hộ phòng ngự này.

Sắc mặt Yến Dương tái nhợt, do dự một chút vẫn là nói ra.

- Ha ha, một ngũ kiếp Bán Thần vậy mà ở trên tay một gã Cửu cấp Vô Thánh chịu thiệt? Ta không có nghe lầm chứ, Yến Dương thủ lĩnh thật sự là hảo thủ đoạn ah.

Hạ Thiên lại nhin không được miệng ra thanh âm châm chọc.

- Hạ Thiên, ngươi lại khiêu khích ta. Ta nghĩ ngươi sẽ phải trả giá thật nhiều!

Yến Dương cắn răng nói ra, cái này có thể nói là hấn vô cùng nhục nhã rồi.

- Hạ Thiên, ngươi không nên xem thường Tần Phàm này, hấn đã từng tiếp nhận một chiêu tám phần lực lượng của ta, cuối cùng vẫn để cho hấn bị thương trốn đi a.

Lúc này Tân Vô Kỵ mở lời nói ra.

- Phòng ngự cùng khí lực của hấn rất cường đại.

Yến Dương âm trầm nói.

- Hừ, ta ngược lại rất muốn xem hấn mạnh bao nhiêu.

Lúc này Hạ Thiên hừ lạnh một tiếng, một cước đập lên mặt đất, sau đó hướng về Truyền Thừa Kim Đài trong hồ kia bay đi, đợi đợi tới phía trên vòng bảo hộ phòng ngự, đột nhiên hấn bổ ra một đao.

- Không biết tự lượng sức mình.

Sắc mặt Yến Dương lộ ra trên tức cùng vẻ khinh thường, chỉ là lạnh lùng nhìn xem trò hay.

1340. Chương 1350: Trùng Kích Bán Thần Cảnh! (2)

Chương 1350: Trùng kích Bán Thần cảnh! (2)

Oanh!

Một bên kia, ánh đao của Hạ Thiên như nước, một đao hung hăng chém vào phía trên vòng phòng hộ, bất quá lực lượng của hắn lại như là đá chìm biển rộng, cũng không có gây ra một tia phản ứng.

Huyền Phách hoàng đao!

Thấy vậy, sắc mặt Hạ Thiên tái nhợt, lần nữa thi triển vũ kỹ chém ra một đao, bất quá vẫn không có rung chuyển được vòng phòng hộ kia nửa phần.

- Dùng lực phòng ngự của vòng phòng hộ này, đoán chừng không có thực lực ngoài Thất Kiếp Bán Thần thì đừng nghĩ công phá, xem ra chỉ có thể chờ tiểu súc sinh kia tự mình đi ra.

Lúc này, Minh Hiến cũng là sắc mặt vô cùng âm trầm mở lời nói. Nắm đấm nắm chặt lại, ánh mắt oán hận nhìn xem bóng người trong hồ.

- Ta đã qua quan sát, năng lượng của vòng phòng hộ này tối đa chỉ có thể ủng hộ chừng một tháng, đến lúc đó tiểu súc sinh này sẽ không chỗ có thể trốn rồi. Chúng ta ước định tốt, trước hết giết tiểu súc sinh này, sau đó lại phân phối quyền sử dụng Truyền Thừa Kim Đài.

Yến Dương điều chỉnh tâm tình thoáng một phát, lúc này nhàn nhạt nói.

- Yên tâm, ta sẽ không để cho tiểu súc sinh này ly khai Truyền Thừa Bí Cảnh.

Minh Hiến lạnh lùng nói.

- Người này, ta sẽ không giết hắn.

Nhưng Mộ Thanh Thanh ở một bên một mực không nói gì, lúc này chỉ là đạm mạc mở lời nói ra, sau đó nàng xoay người sang chỗ khác, đối với tộc nhân ở đằng sau phân phó nói:

- Hiện tại người Mộ gia chúng ta trước tiên ở bên hồ tu luyện, mượn nhờ cảm ngộ cùng kinh nghiệm trong Truyền Thừa Chi Hồ tăng lên chính mình.

Rất nhanh, một đám người đều rất có trật tự đi đến bên hồ truyền thừa, tìm một vị trí ở trên mặt đất ngồi xuống, không để ý tới việc bên này nữa.

- Ha ha, tốt, các huynh đệ Tân gia chúng ta, đều đi với ta tu luyện, bên hồ này cảnh sắc cũng không tệ, mọi người không nên lãng phí.

Thấy Mộ Thanh Thanh đi rồi, lúc này Tân Vô Kỵ kia càng là ha ha nói ra.

Sau đó liền dẫn tộc nhân Tân gia đi ra.

Tại chỗ chỉ còn lại Yến gia, Minh gia cùng Hạ gia.

- Hừ, xem ra hai nhà bọn họ đều là treo lên tâm tư việc không liên quan đến mình rồi.

Yến Dương mặt mang lãnh ý thâm hừ một tiếng, thực tế đối với Mộ Thanh Thanh hắn rất là bất mãn. Hắn vốn cho là lấy quan hệ hai nhà, đặc biệt là quan hệ của hai người bọn hắn không tệ. Rất nhiều người đều cho rằng hai người bọn họ là trai tài gái sắc, trời sinh một đôi, thậm chí hắn cũng cho là bọn họ sớm muộn gì cũng sẽ kết thành ân tình, Mộ Thanh Thanh không thể nào không đứng ở bên hắn.

- Bọn hắn không nhúng tay vào coi như xong, chẳng lẽ ba ngũ kiếp Bán Thần chúng ta ở đây, hắn một Cửu cấp Vô Thánh nho nhỏ còn có thể chạy thoát được hay sao?

Lúc này Hạ Thiên về tới tại chỗ, lạnh lùng nói.

- Cũng thế, một tháng thời gian, cho dù hần có truyền thừa chi đài, hần lại có thể chơi ra cái bịp bợm gì? Ba ngũ kiếp Bán Thần, còn có nhiều tam kiếp tứ kiếp Bán Thần như vậy, hần nhất định là trốn không thoát đâu.

Lúc này sắc mặt của Yên Dương trầm xuống, trong miệng không nói gì, chỉ là trong nội tâm âm thầm nói, mượn cái này để che dấu lo lắng trong lòng của hần.

Không thể không nói, Tần Phàm cuối cùng dùng Cửu cấp Võ Thánh chi lực làm hần bị thương, cho hần một cái bóng mờ không nhỏ. Vốn hần cho rằng đó là chênh lệch không có cách nào vượt qua, nhưng hết lần này tới lần khác lại khiến người ngoài ý muốn như thế. Hần có chút bận tâm việc này sẽ phát sinh một lần nữa, tuy cơ hội là cực kỳ bé nhỏ.

...

Mà trên bờ phát sinh hết thấy, Tần Phàm tự nhiên là không biết được. Hơn nữa cho dù biết rõ, hần cũng sẽ không đi để ý tới những người này tính toán, đối với hần mà nói, căn bản không có thời gian cùng tính lực đi lo lắng cái này.

Lúc này hần đã hoàn toàn vui đầu vào trạng thái tu luyện, đang hướng về Bán Thần chi cảnh gian nan khó lường kia thăm dò lấy. Tin tưởng trừ khi là vòng bảo hộ phòng ngự phía trên Truyền Thừa Kim Đài này bị đánh phá, nếu không hần là không thể nào sẽ mở mắt đấy.

Kim Liên đài trên Truyền Thừa Kim Đài này, đích thật là đầu mối cùng hạch tâm của toàn bộ truyền thừa chi hồ, Tần Phàm ngồi ở phía trên, có thể cảm ứng được toàn bộ cảm ngộ cùng kinh nghiệm của tiền nhân lưu lại trong Truyền Thừa Chi Hồ.

Bất quá ở bên trong những cảm ngộ cùng kinh nghiệm này, cũng không phải tất cả đều hữu dụng đối với đột phá Bán Thần chi cảnh. Dù sao, Truyền Thừa Kim Đài này cũng không phải chỉ là cho Võ Thánh đỉnh phong sử dụng, còn có Bán Thần cảnh giới sử dụng.

Thậm chí trong đó còn có cảm ngộ từ ngũ kiếp Bán Thần đột phá lục kiếp Bán Thần, bất quá lại cao thâm hơn rất nhiều, dù sao càng đến đẳng sau càng khó có thể đột phá, nhiều khi đều phải coi trọng thiên phú cùng cơ duyên, kỳ thật cho dù là đột phá đến lục kiếp Bán Thần, kinh nghiệm cũng thập phần khan hiếm, dù sao cái kia chính là một đường ranh giới.

Cho nên, Tần Phàm đầu tiên phải làm chính là ở trong đó tìm ra cảm ngộ cùng kinh nghiệm hữu dụng đối với mình, sau đó mới tiến hành tiêu hóa, trợ giúp mình đột phá một đường gian nan cuối cùng kia, đặt chân đến Bán Thần chi cảnh!

Bán Thần chi cảnh, tuy không phải Chân Thần, nhưng đã cùng Thần có chỗ tiếp xúc, thậm chí có vài người thiên phú trác tuyệt, ở cảnh giới này đã có thể có thần lực rồi, nói cách khác, muốn đặt chân đến cảnh giới này, so với đột phá Thánh Cảnh còn muốn khó hơn rất nhiều.

Bất quá, truyền thừa chi hồ này so với ban đầu Tần Phàm ở trong Võ Thánh Hải của Kim Nguyên Vũ Thánh Hồng gia còn muốn thần bí hơn rất nhiều, cấp cho Tần Phàm dẫn dắt cùng kinh nghiệm cũng không phải có thể so sánh. Thậm chí ở trong Truyền Thừa Chi Hồ nơi này, hần cơ hồ có thể mô phỏng ra Bán Thần cảnh giới, đem mình đặt vào đến bên trong cảm ngộ.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Tần Phàm một mực ở vào trong trạng thái bế quan trùng kích đột phá.

Thẳng đến gần một tháng sau.

Ông...

Ở giữa thiên địa, bỗng nhiên truyền đến một hồi chấn động thần bí cực lớn.

- Làm sao có thể? Đây là... muốn đột phá đến Bán Thần chi cảnh rồi hả?

Ở bên bờ Truyền Thừa Chi Hồ, nguyên một đám thanh âm vô cùng kinh ngạc nhao nhao vang lên, ánh mắt rung động không hèn mà cùng quảng hướng trong hồ.

Ông ông ông...

Một loại thanh âm huyền diệu, không ngừng ở bên trong Tạo Hóa kim đài phát ra, bao phủ toàn bộ truyền thừa chi hồ ở bên trong, trong không khí không ngừng xuất hiện trận trận chấn động đặc thù, toàn bộ không gian tựa hồ cũng ẩn ẩn chịu ảnh hưởng.

Bầu trời, phong vân tê tụ.

Trong hồ, sóng biển quay cuồng.

Mà ở phía trên Truyền Thừa Kim Đài trong hồ kia, xuyên thấu qua vòng phòng hộ kim đài nhìn lại, một nam tử trẻ tuổi lẳng lặng ngồi xếp bằng ngồi ở trung ương, lại có một vàng sáng huyền bí quấn quanh lấy thân thể của hắn, sáng chói chói mắt, ánh sáng thần thánh chói lọi chiếu rọi Thương Khung.

Ở một sát na kia, ngay cả khí tức của hắn cũng đã xảy ra cải biến.

1341. Chương 1351: Vượt Qua!

Chương 1351: Vượt qua!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tất cả mọi người ở ven bờ truyền thừa chi hồ là Bán Thần cường giả, bọn hắn không có khả năng không biết tràng cảnh hiện tại kia, mà sở dĩ mọi người kinh ngạc, là thật không ngờ Tần Phàm vậy mà sẽ có thể ở trong vòng một tháng ngắn ngủn hoàn toàn đột phá cảnh giới kia.

- Không có khả năng! Hắn mới tiến vào Truyền Thừa Kim Đài này không đến một tháng thời gian, tiểu súc sinh này làm sao lại có khả năng đột phá đến Bán Thần chi cảnh rồi!

Ở trên bờ, trong đôi mắt Yên Dương chiết xạ ra một loại hào quang lạnh lạnh làm cho người ta sợ hãi, cắn răng oán hận nói.

Là hắn tận mắt nhìn thấy Tần Phàm đoạt trước hắn leo lên Truyền Thừa Kim Đài, Tần Phàm ở trong đó dùng bao nhiêu thời gian tu luyện đột phá, hắn là rõ ràng nhất! Một tháng còn không có tới!

Hiện tại, ở trong thời gian giống như nhìn như không có khả năng, nhưng Tần Phàm lại thật sự sinh ra dấu hiệu đột phá!

- Một tháng, không có khả năng! Thiên phú của hắn như thế nào sẽ so với chúng ta tốt nhiều hơn như vậy.

Sắc mặt Minh Hiển vô cùng âm trầm, lúc trước hắn cũng là bỏ ra chín tháng thời gian bế quan mới vượt qua cái hào rộng giữa Vô Thánh cùng Bán Thần cường giả kia.

- Bế quan không đến một tháng, dĩ nhiên là muốn vượt qua một bước trọng yếu nhất kia?

Lúc này trên mặt Tân Vô Kỵ cũng xuất hiện vẻ kinh ngạc, miệng âm thầm sợ hãi thán phục:

- Xem ra tiểu tử này thật sự không đơn giản ah, nhớ ngày đó lão tử là dùng gần một năm thời gian! Tuy hắn là nhiều hơn Truyền Thừa Kim Đài này, nhưng mà nhanh cũng quá khoa trương đi!

Nói như vậy, những đại gia tộc bọn hắn này, coi như không có Truyền Thừa Kim Đài, nhưng gia tộc cũng nhất định sẽ dùng thủ đoạn của mình trợ giúp bọn hắn đột phá. Thậm chí những thủ đoạn này cũng chưa chắc so ra kém Truyền Thừa Kim Đài.

- Thanh Thanh, lúc trước phụ thân ngươi ở thời điểm ngươi muốn đột phá đến Bán Thần chi cảnh, cũng đặc biệt giúp ngươi tìm một truyền thừa chi hồ, ngươi bỏ ra bao lâu mới đột phá đến một bước kia?

Hạ Thiên cùng Mộ Thanh Thanh đều là người Hoàng Hôn Thành, lúc này thần sắc tái nhợt nhìn về người trước hỏi.

- Ba tháng.

Mộ Thanh Thanh đậm đậm nói ra, hai mắt của nàng nhìn xem trong hồ, trong mắt sáng bình tĩnh kỳ thật cũng cất dấu một loại kinh ngạc.

- Trời ạ! Thật là làm cho người ta chấn kinh rồi! Ngay cả Mộ Thanh Thanh tiểu thư tiềm năng là đồ tía cũng cần ba tháng mới có thể đột phá bình chướng cuối cùng của Võ Thánh, nhưng Tần Phàm này dĩ nhiên là một tháng liền thành công rồi!

- Đúng vậy a, ta thật sự là rất muốn biết Tần Phàm này ở thời điểm tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh, đến tột cùng là kiểm tra đo lường ra tiềm năng gì?

- Ta nghĩ ít nhất cũng phải là màu đỏ tím như Mộ Thanh Thanh tiểu thư a! Có lẽ tiềm lực so với thủ lĩnh ngũ đại gia tộc còn cao hơn.

- Ta xem trình độ rất lớn có thể là màu tím!

- Không thể nào, màu tím là đại biểu cho tiềm lực vô hạn. Trong 1 tỷ người cũng chưa hẳn có một siêu cấp thiên tài như vậy...

Tốc độ đột phá của Tần Phàm nhanh chóng như vậy, không thể nghi ngờ là đối với tất cả mọi người của những đại gia tộc này gây ra trùng kích thật lớn, chớ nói chi là những mạo hiểm giả bình thường kia. Nghe Mộ Thanh Thanh nói nàng dưới tình huống đồng dạng có được Truyền Thừa Kim Đài còn cần ba tháng mới có thể đột phá bình chướng cuối cùng của Võ Thánh, nguyên một đám cũng không khỏi nhao nhao nghị luận.

Ở bên trong Tân Thế Giới, cố nhiên là các loại hoàn cảnh tu luyện mạnh hơn bên ngoài rất nhiều, số lượng Bán Thần cường giả cũng rất nhiều, nhưng phần lớn người muốn đột phá đến Bán Thần chi cảnh đều thực sự không phải là dễ dàng như vậy. Rất nhiều người bình thường là cần hai ba năm mới có thể đột phá cũng là bình thường, thậm chí có chút ít nếu như chuẩn bị không đủ, trùng kích thất bại cần nhiều lần đột phá cũng có không ít.

Hiện tại, các ánh mắt nóng bỏng nhìn xem trong hồ, các loại hâm mộ cùng đổ kị đều có. Nhưng tất cả mọi người không thể không thừa nhận, Tần Phàm chính là thiên tài mạnh nhất mà bọn hắn bình sinh chứng kiến rồi, thậm chí rất nhiều người cảm thấy tiềm lực của hắn đã vượt qua thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc.

...

Mà đối với hết thảy cái này, Tần Phàm lại hoàn toàn không biết.

Lúc này hắn cũng bắt đầu cảm giác được mình mơ hồ va chạm vào cái gì, nhưng hắn biết rõ mình nguyên cớ không có hoàn toàn đập phá đến Bán Thần chi cảnh kia, chỉ có thể nói, vượt đi qua chỉ nửa bước mà thôi.

Lúc này hắn nhắm mắt lại, giống như là một người ở trong đêm đen vô tận hành tẩu lầy. Hắn cảm giác không thấy bốn phía, cảm giác không thấy chính mình, chỉ là chấp nhất hướng về một hướng đi đến. Tìm kiếm lấy Quang Minh trong nội tâm của mình.

Đoạn đường như vậy, kỳ thật hắn đã đi qua một thời gian ngắn rồi.

Thật giống như lúc trước Tần Phàm muốn đột phá đến Võ Thánh chi cảnh, hiện tại hắn muốn đột phá đến Bán Thần chi cảnh, đồng dạng là cần trải qua khảo nghiệm, hơn nữa khảo nghiệm so với khi đó còn lộ ra càng lớn.

Hắn từng bước một đi về phía trước, chung quanh hắn đều đang không ngừng sinh ra biến hóa.

Vốn là một tiên cảnh chi địa, hắn mỗi bước ra một bước, trên mặt đất liền nở ra một đóa Kim Liên, liếc mắt nhìn đi, bầu trời là đáp xuống thiên hoa sáng chói, trái tim mỗi một lần nhảy lên, bốn phía xuất hiện một tiên nữ tướng mạo xinh đẹp vừa múa vừa hát.

Bốn phía là nhân gian hết sức phồn hoa mỹ hảo, trong hư không còn hiện ra một Hoàng Kim bảo tọa, vô cùng tôn quý hoa lệ, phảng phất giống như chỉ cần ngồi xuống, người có thể trở thành Thiên Vương không chế hết thảy.

Ở hoàn cảnh này, trong lòng Tần Phàm yên lặng, lắc đầu tiếp tục đi về phía trước.

Ồ ô ô, ô ô ô...

Bên tai từ tiếng ca vui cười dễ nghe bỗng nhiên truyền đến tiếng thét của Cửu Thiên Cương Phong. Dưới chân của hắn từ tiền đồ tươi sáng đến trở nên gập ghềnh khó đi, thiên hoa, Kim Liên, tiên nữ, bảo tọa hoàn toàn không thấy, trước mắt chỉ thấy có đao kiếm sắc bén, mười tám loại vũ khí từ hư không không ngừng bay ra.

Bốn phía là tình cảnh nguy hiểm nhất nhân gian, phía trước càng là vách núi vạn trượng, lộ ra cao ngạo lạnh như băng, phẳng phất giống như bước ra một bước, vĩnh viễn sẽ không còn có cơ hội sinh tồn.

Từng bước khó đi, từng bước đều là sát cơ.

Ở hoàn cảnh này, sắc mặt Tần Phàm bình tĩnh, tiếp tục đi về phía trước.

Một bước bước vào hư không, bốn phía hết thảy đã hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa. Hiện tại tận lực bồi tiếp hắn là một mảnh Hắc Ám khôn cùng, hắn cô độc một mực dọc theo con đường này, trong lòng của hắn có một tòa Thần Điện ánh sáng chói lọi vạn trượng, nhưng hết lần này tới lần khác vĩnh viễn cảm giác không cách nào đi đến.

Bán Thần, thực sự không phải là Chân Thần.

Chỉ là ý nghĩa một mực trên đường đi tới.

Phải, Bán Thần chi cảnh, căn bản không có chỗ nào có thể đến, chỉ là trong nội tâm mang theo khát vọng thành Thần, một mực phẳng phất giống như trên đường đi tới không có cuối cùng, cho dù đi hết cuộc đời, cũng chưa hẳn có thể đi đến cuối cùng.

1342. Chương 1352 : Bán Thần Đệ Nhất Kiếp.

Chương 1352 : Bán Thần đệ nhất kiếp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá chỉ cần đi lên, cái kia chính là Bán Thần!

Ông!

Chính vào lúc đó, Tần Phàm đột nhiên mở mắt, sau đó hắn bỗng nhiên từ trên kim đài đứng lên, hắn ngửa đầu nhìn lên thiên khung, trong miệng bỗng nhiên lên tiếng hô to, thanh âm ở giữa thiên địa quanh quẩn: dùng vinh hoa hoặc ta, ta không muốn.

Dùng đao kiếm thị uy ta, ta không sợ.

Vực sâu cản đường, ta không quay lại.

Bán Thần chi cảnh, hiện tại ta muốn vượt qua!

Ầm ầm!

Tần Phàm vừa dứt lời, ở giữa thiên địa vang lên một tiếng Kinh Lôi, mây đen trên bầu trời kia vào lúc này vô cùng cấp tốc xoay chuyển, một vòng xoáy cự đại bao phủ nhô lên cao, cho người một loại cảm giác vô cùng đè nén.

- Bán Thần Kiếp! Hắn thật sự thành công đột phá đến Bán Thần chi cảnh rồi, gần kề chỉ tốn hao một tháng thời gian mà thôi! Tần Phàm này quả nhiên là bất thể chi tài! Siêu cấp thiên tài! Năng lực cảm ngộ của hắn đoán chừng không có người nào có thể so sánh!

- Chắc chắn, vốn đang cho là hắn sẽ ở bước tam cảnh cuối cùng ngưng lại một ít thời gian, nhưng không thể tưởng được hắn chỉ nói ba câu liền sải bước đi qua!

- Tốt một cái không muốn, không sợ, không quay lại, lúc trước nếu ta có thể ngộ, có lẽ không cần ở cửa khẩu đó hao phí thời gian lâu như vậy rồi. truyện copy từ

- Hiện tại chỉ còn lại cửa ải cuối cùng Bán Thần Kiếp, chỉ cần vượt qua đệ nhất trọng Diệt Thánh Kiếp này, Tần Phàm kia chính là một Bán Thần cường giả chân chân chính chính! Xem tuổi của hắn tựa hồ cũng còn rất trẻ, chỉ là không biết có thể đuổi theo các vị thủ lĩnh tuổi trẻ hay không?

- Nghe nói Tần Phàm này không phải sinh ra ở trong Tân Thế Giới của chúng ta, là sau khi thành Vô Thánh cường giả mới từ đại lục khác tới đây. Tân Thế Giới chúng ta hoàn cảnh thuận lợi, lúc này mới sinh ra nhiều thiên tài như vậy, hắn từ trong đại lục, còn trẻ như vậy đã tu luyện tới trình độ này, có thể thấy được thiên phú của hắn! Cho nên ta nghĩ hắn rất có thể ở trước 30 tuổi đuổi theo mấy vị thủ lĩnh!

- Đúng vậy, phải biết rằng hắn từ Vô Thánh đỉnh phong đột phá đến Bán Thần chỉ cảnh chỉ dùng một tháng ah! So với tất cả thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc đều muốn lợi hại hơn!

- Chỉ là xem cái Bán Thần Kiếp này tựa hồ rất mạnh ah..

Chứng kiến tình cảnh như vậy, mọi người ở đâu còn có thể hoài nghi Tần Phàm, một kiếp này, trong tất cả mọi người bọn họ đã trải qua rồi. Bất quá tất cả mọi người ở đây ầm ầm cảm giác được lúc này đây Tần Phàm sắp sửa đổi mặt Bán Thần Kiếp tựa hồ có chút bất đồng.

Bởi vì nhìn vòng xoáy phía trên bầu trời kia, còn có tình huống nguyên khí bốn phía hỗn loạn xem ra, lúc này đây người độ kiếp sắp trải qua Bán Thần Kiếp, quy mô cùng trình độ so với bọn hắn độ kiếp lúc trước thì lợi hại hơn không ít.

Trong khoảng thời gian ngắn, bên cạnh truyền thừa chi hồ, một mảnh thanh âm nghị luận nhao nhao.

Trên trời Lôi Đình cuộn cuộn cùng tiếng nghị luận lộ ra có chút ầm ĩ. Lúc này thủ lĩnh tuổi trẻ của Yến gia, Hạ gia, Minh gia Tam gia là Yến Dương, Hạ Thiên, Minh Hiển sắc mặt đều lộ ra âm trầm cùng khó coi, bọn hắn đều nhìn chăm chăm vào Truyền Thừa Kim Đài trong hồ kia, trong miệng không nói một lời.

Tuy trong lòng của bọn hắn đồng dạng là tràn đầy không thể tin được, nhưng hôm nay sự thật bày ở trước mắt, bọn hắn cũng không thể không thừa nhận. Nam tử trẻ tuổi trên Truyền Thừa Kim Đài kia chính là thiên tài nhất mà bọn hắn bình sinh chứng kiến.

- Hắc hắc, thật sự sắp độ Bán Thần Kiếp a, tiểu gia hỏa này thời điểm ở Cửu cấp Vô Thánh liền có thể có thực lực như vậy, không biết sau khi trở thành Bán Thần có thể đạt tới trình độ nào?

Mà lúc này Tân Vô Kỵ thì là hữu ý vô ý trong miệng trêu tức nói ra, hắn biết rõ sau khi Vô Thánh đột phá đến Bán Thần chi cảnh, thực lực đều tăng lên trên diện rộng, huống chi Tần Phàm này không phải Vô Thánh bình thường?

- Hừ, cho dù hắn trở thành Bán Thần cường giả thì như thế nào, chúng ta nơi này có ba ngũ kiếp Bán Thần, chẳng lẽ còn sợ hắn có thể chạy thoát được sao?

Tựa hồ đã biết ẩn ý trong lời nói của Tân Vô Kỵ, Minh Hiển lạnh lùng nói, hắn và Tân Vô Kỵ luôn luôn là không hợp nhau, một mực đối đầu.

- Không sai, một tháng liền thành công đột phá, tiểu súc sinh này đích thật là một siêu cấp thiên tài, bất quá tự tay tiêu diệt một thiên tài, cái kia sẽ có vẻ càng có ý tứ.

Yến Dương cũng có chút khát máu liếm liếm bờ môi, trong đôi mắt hiện ra điên cuồng chi ý.

- Bán Thần Kiếp này vừa kết thúc, là thời điểm tiểu súc sinh này chết!

Hạ Thiên ôm trường đao màu đen, sắc mặt lạnh như băng.

Bất quá lúc này bọn hắn đều không có ý định ở lúc Tần Phàm độ Bán Thần Kiếp ra tay. Bởi vì bọn họ đều là người từng trải, thập phần tinh tường cái thiên kiếp này đều là không khác biệt, người bên ngoài chỉ cần khê dựa gần, hoặc là cùng người độ kiếp có chút lây nhiễm. Đều sẽ phải chịu kiếp nạn đồng dạng hoặc là càng mạnh hơn nữa.

Một bên kia.

Lúc này Tần Phàm lại lộ ra thập phần trấn định, hần thông dong ngẩng đầu, nhìn nhìn vòng xoáy không ngừng quấy lầy trên bầu trời kia, trong đó ẩn chứa chính là Lôi Đình đủ loại màu sắc, từ uy lực xem ra rõ ràng nếu so với lúc trước hần độ Diệt Thánh Kiếp còn muốn mạnh hơn không ít.

Đồng nghịt bầu trời, cơ hồ là sẽ lập tức sụp đổ xuống .

- Mở ra a.

Sau đó hần lại nhìn thoáng qua Tiểu Chiến lúc này vẫn còn nằm yên tĩnh ở một góc kim đài luyện hóa lấy yêu khí, trong miệng nhàn nhạt mở lời nói ra. Sau đó vòng phòng hộ vốn là bao trùm lấy toàn bộ Truyền Thừa Kim Đài kia chậm rãi mở ra.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân hần nhẹ nhàng đập mạnh, cả người phóng lên trời, cuối cùng áo bào phần phật, bình tĩnh lơ lửng ở trên hư không.

Xì xì...

Mà Tần Phàm vừa xuất hiện ra ngoài, Lôi Đình ở trên bầu trời càng lộ ra rậm rạp chằng chịt, khủng bố đến tột đỉnh, ở thời khắc này đều là cảm thấy điện quang rời rạc trên không trung, chiếu sáng toàn thân hần làm cho người có chút sợ hãi.

Tiếng sấm cực lớn không dứt bên tai, một mảnh bầu trời đông nghịt kia vào lúc đó bỗng nhiên trở nên tươi sáng, bất quá cái kia cũng không phải hào quang mặt trời, mà là hào quang của tia chớp! Tia chớp tuyệt trắng ở trên không tàn sát bừa bãi lấy, đem trọn bầu trời biến thành một thể giới chỉ có tia chớp.

Lôi Điện trên bầu trời lộ ra yêu dị mà hoa lệ, các ánh mắt nhìn thân ảnh màu xanh ở trên bầu trời, mà vào lúc đó mọi người có một loại ảo giác, giống như là cảm thấy người này vào lúc đó có thể chống được cả thiên khung.

- Bán Thần Kiếp thật cường đại, lúc trước ta vượt qua Bán Thần Kiếp của tam kiếp Bán Thần, tựa hồ cũng không có uy lực như vậy! Cái này thật sự chỉ là đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp sao?

Trong lòng mọi người cũng không khỏi là nguyên một đám rung động.

Phải biết rằng đột phá đến Bán Thần chi cảnh, Bán Thần Kiếp chỉ là đệ nhất trọng mà thôi, đằng sau mỗi khi đột phá một lần, thì sẽ tăng cường gấp đôi.

1343. Chương 1353: Bán Thần Đệ Nhất Kiếp. (2)

Chương 1353: Bán Thần đệ nhất kiếp. (2)

Hiện tại Tần Phàm chỉ là đệ nhất trọng đã đạt tới trình độ này, có thể tưởng tượng Bán Thần Kiếp ở ngày sau, hần phải thừa nhận Bán Thần Kiếp càng mạnh hơn nữa.

- Nghe nói uy lực Bán Thần Kiếp càng cường đại, như vậy chứng minh thực lực người độ kiếp càng cường, chẳng lẽ Tần Phàm này ở trước khi không có độ kiếp, thực lực đã đạt đến trình độ tam kiếp Bán Thần sao?

Có ít người âm thầm suy đoán.

- Hần là như vậy! Nghe nói bên trong năm đại thủ lĩnh thanh niên, có ba cái đã từng cùng Tần Phàm này giao thủ, đều không có thể giết chết hần, người nói một Cửu cấp Võ Thánh bình thường có thể làm được sao?

Có chút người tin tức linh thông nói ra.

Đối với nghị luận phía dưới làm như mất diếc tai ngơ, Tần Phàm vẫn thông dong nổi giữa không trung, thần sắc của hần bình tĩnh, tựa hồ đối với đại kiếp nạn sắp đánh xuống cũng không để ở trong mắt.

Oanh!

Rốt cục, Bán Thần Kiếp trên bầu trời tựa hồ đã chuẩn bị đầy đủ năng lượng, từng đạo Lôi Đình cực lớn rốt cục bắt đầu từ trên trời giáng xuống, là một đạo Lôi Đình bạch sắc, tia chớp tuyết trắng như là Ngân Hà khuynh đảo, lại như là Cửu Thiên cầu vòng đáp xuống, trong phương viên vạn dặm có thể thấy được!

Mà thời điểm sắp sửa đến Tần Phàm, những tia chớp này càng không ngừng ngừng tụ, cuối cùng hóa thành một bàn tay cự đại, giống như một cự nhân đỉnh thiên lập địa, một chưởng từ phía trên chụp xuống.

Thanh thế ẩn chứa trong đó, tựa hồ là nhẹ nhõm cũng có thể diệt mất một tòa tiểu thành.

Còn chưa đáp xuống đến mặt đất, cái uy áp cùng khí tức đáng sợ kia đã để cho người cảm giác được tim đập nhanh không thôi. Một ít Bán Thần cường giả tới gần truyền thừa chỉ hồ vào lúc đó đều khủng hoảng dốc sức liều mạng hướng về phương xa thoát đi, sợ là bị dư ba kia ảnh hưởng.

- Bán Thần Kiếp, cho ta xem xem ngươi mạnh bao nhiêu a...

Mà Tần Phàm thì là ở thời điểm này ngẩng đầu lên nhìn bàn tay tia chớp cực lớn từ trên trời đánh xuống kia, trong miện thì trào nói.

Tiếp theo trong nháy mắt.

Rống...

Một tiếng gào thét tựa hồ là đến từ Viễn Cổ, ở sâu trong linh hồn của tất cả mọi người vang lên, sau đó liền trông thấy trên bầu trời xuất hiện một đầu hư ảnh Thanh Long cực lớn, dùng một loại tư thái bề ngạo thiên hạ, xoay quanh lấy thăng thiên mà lên, đột nhiên hướng về bàn tay tia chớp cự đại kia phóng đi.

Oanh!

Sau một lát, cả hai ở trên bầu trời kịch liệt đụng nhau, ở trong phương viên mười dặm đều nổ tung ra bạch quang, bạch quang tán đi, bàn tay Lôi Đình nhìn như có thể đơn giản chụp chết một gã nhất kiếp Bán Thần cường giả bình thường đã hoàn toàn biến mất không thấy.

- Vừa mới đột phá đến Bán Thần chi cảnh đã cường đại như vậy!

Từng ánh mắt đều cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

Ầm ầm!

Bất quá lúc này đây Bán Thần Kiếp còn chưa kết thúc, lại truyền đến tiếng nổ mạnh lần nữa, lúc này đây Lôi Đình đã biến thành màu đỏ tím từ trên trời giáng xuống, tựa như Đại Giang khuynh đảo thao thao bất tuyệt, cho đến sắp sửa đáp xuống trên người Tần Phàm liền hóa thành một bàn chân khổng lồ, hung hăng đáp xuống.

Ngao...

Lần này là tiếng Phượng Minh Cửu Thiên, trên người Tần Phàm xuất hiện một đầu hư ảnh Viễn Cổ Chu Tước, huy động đôi cánh màu đỏ thắm đẹp đẽ, há miệng phun ra một vùng biển lửa. Sau một lát, bàn chân tia chớp có thể đơn giản chụp chết nhị kiếp Bán Thần kia cũng bốc hơi vô tung.

Quá trình này vô cùng nhẹ nhõm, Tần Phàm giống như không có động đậy. Năng lực uy áp ở trên người hắn, thì là theo thông qua Bán Thần Kiếp đệ nhị trọng này khảo nghiệm, trở nên càng thêm cường đại.

Ầm ầm!

Đệ tam trọng Bán Thần Kiếp công kích, là một lần công kích cuối cùng của Bán Thần đệ nhất kiếp. Ở thời điểm Lôi Đình quay cuồng lần nữa, toàn bộ bầu trời thật giống như đều trở mình, thanh thế cực lớn, đem tất cả tia chớp nguyên lai giấu ở chỗ sâu trong vòng xoáy khổng lồ kia đều đổ ra.

Thanh thế như vậy không cách nào hình dung, Lôi Đình trên bầu trời chấn nổ thiên hạ, nhưng ngược lại như là đại âm vô thanh, trong tai tất cả mọi người phía dưới dĩ nhiên là vào lúc đó sinh ra một loại ảo giác Thiên Địa đột nhiên an tĩnh trở lại.

Ánh mắt đều nhìn lên thân ảnh trên trời kia, ngừng thở chờ đợi.

Ông...

Một thanh âm huyền diệu vang lên, nháy mắt sau đó tất cả Lôi Đình cùng tia chớp rút cục lại một lần nữa đáp xuống, lúc này đây là hóa thành một thanh bảo kiếm vô cùng khổng lồ, kiếm quang lói quang thẳng tắp từ trên bầu trời cao tốc đáp xuống, tựa hồ cho dù là một tòa núi cao vạn trượng cũng bị một kiếm bổ ra.

Mà bây giờ mục tiêu một kiếm này gần kề chỉ là một người mà thôi.

- Huyền Vũ hộ thân.

Tần Phàm nhìn xem thanh Lôi Điện bảo kiếm giống như có thể chém giết hết thủy hươg về mình mà rơi xuống kia, ánh mắt của hần bình tĩnh, thần sắc thông dong, không sợ hãi không hoảng hốt, trong miệng chậm rãi phun ra bốn chữ rõ ràng.

Tiếng nói vừa rơi, sau đó liền thấy một hư ảnh Huyền Vũ cự đại, rần rần chắc chắn chắn trên đỉnh đầu của hần.

Ầm ầm...

Lôi Điện bảo kiếm cực lớn kia từ trên trời giáng xuống, trong đó quần quanh lấy Lôi Vân Phong Bạo không ngừng bạo tạc, trong không khí không ngừng ma sát sinh ra các loại tiếng nổ huyền diệu. Cái uy thế kia nhất thời vô song, phảng phất như có một gã tuyệt thế cao thủ ở trên bầu trời cầm bảo kiếm trong tay, hướng về Tần Phàm công kích mà đến.

Mà sau khi Tần Phàm thi triển ra Huyền Vũ hộ thân, liền có Huyền Vũ giáp cực lớn ngăn ở trước mặt của hần, dùng một loại tư thái chắc chắn, trực diện đối kích với bảo kiếm kia.

Oanh!

Rút cục, thanh Lôi Điện bảo kiếm kia mang theo một loại uy thế vô địch kích xuống phía trên Huyền Vũ giáp kia, điện quang kia vô cùng chói mắt, đem phương viên đều chiếu lên sáng trưng, ở giữa thiên địa thật giống như chỉ còn lại có một đạo quang mang này.

Ầm!

Chỉ là lập tức về sau, nơi Lôi Điện bảo kiếm kia cùng mai rùa kia tiếp xúc, liền xuất hiện một cái động lớn, sau đó rất nhanh thượng diện ở trong thời gian ngắn nổi lên rạn nứt rậm rạp chẳng chịt, thẳng đến hoàn toàn hóa thành nát bấy hư vô.

Bất quá chứng kiến tình huống như vậy, Tần Phàm cũng không có bối rối chút nào, dù sao hần cũng đang tiếp một kích cuối cùng của Bán Thần Kiếp, uy lực nhất định là thật lớn. Chỉ là, kế tiếp hần làm lại để cho tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Hần vậy mà bỗng nhiên triệt hồi tất cả phòng ngự của mình, sau đó dùng khí lực bản thân trực tiếp đón nhận công kích cuối cùng của đạo lôi kiếp kia!

Xì xì

Tiếp theo trong nháy mắt, ở trong ánh mắt kinh ngạc đến ngây người của tất cả mọi người, thanh Lôi Điện bảo kiếm kia hoàn toàn bổ vào trên người Tần Phàm, cũng ở phía trên bạo phát ra sáng chói cuối cùng.

Ở thời điểm này, mọi người có thể chứng kiến trên người Tần Phàm có từng vòng điện mang giống như gợn sóng chạy trốn du đãng, lóng lánh đến mức làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động.

1344. Chương 1354: Kiếp Thượng Kiếp.

Chương 1354: Kiếp thượng kiếp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tê...

Tất cả Bán Thần cường giả ở phía dưới, kể cả vài tên thủ lĩnh tuổi trẻ đại gia tộc ở bên trong cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, dù là bọn họ cách xa như vậy cũng ần ần cảm giác được một loại toàn thân tê liệt, có thể nghĩ trên người thân ảnh kia phải thừa nhận bao nhiêu năng lượng.

Vù vù vù...

Mà sau khi một đạo lôi kiếp cuối cùng bị Tần Phàm ngăn chặn, vòng xoáy cực lớn trên không trung kia ở thời điểm này bắt đầu là thời gian dần qua thu nhỏ lại, tựa hồ có xu thế biến mất.

- Đã vượt qua?

- Tần Phàm này cứ như vậy vượt qua Bán Thần Kiếp?

- Cái Bán Thần Kiếp này thậm chí so với tam kiếp Bán Thần cường giả chịu đựng đệ tam trọng Bán Thần Kiếp còn cường đại hơn, nhưng Tần Phàm này lại vượt qua nhẹ nhõm như thế.

Cái Bán Thần Kiếp để cho tất cả Vô Giả đều vô cùng kiêng kỵ kia, hơn nữa còn là Bán Thần Kiếp tăng cường, nhưng dĩ nhiên cứ như vậy để cho Tần Phàm thoải mái vượt qua, thậm chí hoàn toàn không có bị thương, tất cả mọi người không khỏi ghen ghét nhìn trăn trối. Phải biết rằng trong bọn họ phần lớn người ở thời điểm vượt qua Bán Thần Kiếp đều là trạng thái trọng thương gần chết đấy.

- Cái đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp này, tựa hồ cũng quá nhẹ nhàng nha.

Bất quá Tần Phàm lại không có quá mức ngoài ý muốn, dù sao hắn ở trước kia là Vô Thánh đã có thể chịu đựng được công kích của ngũ kiếp Bán Thần, lúc này đây cho dù uy lực Bán Thần Kiếp tương đương với đệ tam trọng Bán Thần Kiếp của người khác, nhưng với hắn mà nói cũng không có độ khó gì.

Thực lực bây giờ của hắn đâu chỉ tam kiếp Bán Thần?

- Chỉ là, như thế nào ta vẫn cảm giác được ta còn chưa có hoàn toàn bước vào Bán Thần chi cảnh nhỉ?

Uy thế của Bán Thần Kiếp ở trên bầu trời theo thời gian dần qua tán đi, nhưng lúc này Tần Phàm lại có một loại cảm giác kỳ quái, ần ần cảm giác mình độ kiếp còn chưa có hết.

Quy tắc Tiểu Thế Giới ở trên người hắn vẫn chưa hoàn toàn chuyển hóa thành Nguyên Giới.

Xoẹt xoẹt vù vù...

Cũng vào lúc này, không gian ở bên người Tần Phàm bỗng nhiên xuất hiện một loại run run kỳ quái, giống như là hắn bỗng nhiên tiến nhập trong hồ lớn, bốn phía đều là gợn sóng, trên thực tế đó là nếp gấp không gian.

Bồng!

Quả nhiên, ngay sau đó, hỏa diễm màu hồng đỏ thắm bỗng nhiên ở trong không gian đột nhiên tuôn ra, nương theo còn có Phong Bạo màu đen vô cùng vô tận gào thét lên, đen đỏ đan vào cùng một chỗ, một lát tầm đó liền hoàn toàn bao khóa thân thể của hắn ở trong đó.

Phong vân ở phía trên bầu trời lần nữa bắt đầu điên cuồng khởi động, nửa cái bầu trời đều giống như thiêu đốt lên.

- Đây là. . . ,

Mà phía dưới, cả đám vốn cho rằng Tần Phàm đã thành công vượt qua Bán Thần Kiếp, đã trở thành Bán Thần cường giả, thậm chí ba người Hạ Thiên, Minh Hiến, Yển Dương cũng đã chuẩn bị ra tay, nhìn thấy dị biến như vậy, cũng không khỏi ngừng lại, nguyên một đám lần nữa lộ ra thần sắc khiếp sợ.

- Như thế nào sẽ còn có một kiếp? Hơn nữa nhìn một kiếp này tựa hồ so với Bán Thần Kiếp vừa rồi vậy mà còn muốn lợi hại hơn!

Phần lớn người đều là thần sắc ngạc nhiên, chỉ có một số nhỏ biết rõ là chuyện gì xảy ra.

Tất cả mọi người vào lúc đó đều cảm giác được một loại nhiệt độ cao cực hạn, thậm chí là những Bán Thần cường giả bọn hắn cũng nhận không được toàn thân đổ mồ hôi, còn có màu đen ở trên bầu trời kia cũng khiến cho bốn phía âm u lên, cả không gian giống như đột nhiên rơi vào địa ngục hắc ám.

Mà trong Truyền Thừa Chi Hồ kia, vào lúc đó càng là triệt để sôi trào, các loại lực lượng cảm ngộ thuộc về các cường giả Viễn Cổ vậy mà đều ở trong đó không ngừng tuôn ra cùng bị bốc hơi, có thể tưởng tượng hiệu dụng của Truyền Thừa Chi Hồ này từ nay về sau nhất định sẽ thấp xuống sâu sắc.

- Ngay cả Truyền Thừa Chi Hồ cũng bị phá hư rồi, không thể lại lưu tiểu súc sanh này!

Lúc này sắc mặt Yến Dương lộ ra tái nhợt không thôi, muốn đi lên ngăn cản Tần Phàm.

- Người muốn chết thì lên đi, đừng có kéo chúng ta theo, chỉ sợ người chẳng những không ngăn cản được hắn, ngược lại còn phải bồi lên tánh mạng của mình.

Tân Vô Kỵ cười lạnh nói. truyện cập nhật nhanh nhất tại chám

- Đây là Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, không thể tưởng được thiên phú cùng tiềm lực của tiểu súc sanh này vậy mà đạt tới trình độ kia!

Minh Hiến thì là cau mày, sắc mặt vô cùng âm trầm nói.

- Cái gì là Phong Hỏa Bán Thần Kiếp? Như thế nào sẽ lợi hại như vậy.

Hạ Thiên tựa hồ cũng không biết, mở lời hỏi.

- Tương truyền ở bên trong bảy mươi hai đảo chủ của Tân Thế Giới, phần lớn người ở thời điểm trở thành Bán Thần cường giả, đều trải qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, chỉ có người tiềm lực đạt tới vô hạn, mới có thể gặp được đại kiếp nạn này.

Mộ Thanh Thanh nhìn lên trời không, trong miệng nhàn nhạt nói, cũng không biết có phải giải thích cho Hạ Thiên hay không.

- Ta biết ngay sẽ không đơn giản đột phá đến Bán Thần chi cảnh như vậy...

Mà trên bầu trời, Tần Phàm bị vô số hỏa diễm đỏ thẫm cùng Phong Bạo màu đen bao khóa thì không khỏi lộ ra một vòng cười khổ, phải biết rằng thời điểm hắn đột phá đến Vô Tôn chi cảnh cùng Vô Thánh chi cảnh đều gặp kiếp nạn không giống người khác.

Lúc này đây, chỉ sợ cũng là như vậy.

Bất quá hắn đối với Phong Hỏa Bán Thần Kiếp này cũng không có bao nhiêu hiểu rõ, nhưng hắn có thể rõ ràng cảm giác được cái này nếu so với lôi kiếp vừa rồi kai còn lộ ra nguy hiểm hơn rất nhiều.

Hỏa, cái này không biết là hỏa diễm gì, là Hồng Liên chi hỏa, Địa Ngục chi hỏa, hay là Thiên Lô Địa Hỏa, Tam Vị chân hỏa, hoặc là tất cả hỏa diễm đều hỗn hợp ở trong đó, tóm lại ngọn lửa này vừa xuất hiện, ánh lửa nóng bỏng mãnh liệt chiếu sáng toàn bộ bầu trời, nhiệt độ cao vô cùng nóng rực liền thẩm thấu thân thể của hắn, tựa hồ tùy thời muốn đem thân thể của hắn đốt thành phần vụn.

Linh khí, nguyên khí, Nguyên Năng bốn phía, thậm chí quy tắc Tiểu Thế Giới của hắn, cùng lực lượng Nguyên Giới mới chuyển đổi đến một nửa đều bị loại lực lượng này thiêu đốt, Tần Phàm được bốn khóa Ma chủng luyện hóa cải tạo có thể nói khí lực khủng bố, nhưng lúc này huyết nhục, kinh khí, cốt tủy toàn thân cơ hồ đều bị thiêu khô. Có thể tưởng tượng, nếu là người bình thường lấy đĩnh thoáng một phát, chỉ sợ lập tức là kết cục vạn kiếp bất phục rồi.

Mà phong bạo kia, đồng dạng không biết là loại phong bạo nào, là Cửu Thiên Cương Phong, là Địa Ngục Hắc Phong, hay là Tuyết Vực Băng Phong, Vô Tận kiếp phong, những Phong Bạo hỗn tạp cùng một chỗ này, quỷ khóc thần gào, hình thành các loại phong đao phong Long, không ngừng trùng kích lấy khí lực của Tần Phàm, đá kích lấy mỗi một tế bào của hắn.

Gió trợ thế lửa, một cổ hỏa diễm ở dưới Phong Bạo này thổi cạo, tựa hồ muốn xâm nhập đến thể nội của Tần Phàm, thiêu đốt linh hồn ở chỗ sâu nhất của hắn.

Chỉ là trong một chớp mắt, cả người Tần Phàm liền hóa thành một hỏa nhân, nửa cái bầu trời đều biến thành biển lửa, phong gấp hỏa nộ càng không ngừng thiêu đốt, còn có xu thế càng ngày càng mãnh liệt.

1345. Chương 1355: Phá Kiếp Trọng Sinh. (1)

Chương 1355: Phá kiếp trọng sinh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Ha ha, tốt, không hổ là Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, như vậy không cần chúng ta ra tay, tiểu súc sanh này sẽ bị tươi sống chết cháy rồi!

Thấy một màn như vậy, Hạ Thiên không khỏi ngửa mặt lên trời cười lớn.

Cho dù là cùng Tần Phàm ở giữa không trung cách nhau hơn 1000m, hắn cũng có thể cảm giác được kiếp lực vô cùng cường đại kia, hắn tin tưởng ở dưới đại kiếp như vậy, Tần Phàm nhất định là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Hừ, tiện nghi tiểu súc sanh này rồi.

Yến Dương hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Không có bất kỳ chuẩn bị muốn vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp? Dù thiên phú tiềm lực của người lại cao hơn nữa thì như thế nào, còn không phải cũng bị tươi sống đốt thành tro bụi sao.

Minh Hiến nhìn thoáng qua bầu trời, trong miệng hờ hững nói.

- Đáng tiếc, tiểu tử này chỉ sợ là một cái có tiềm lực nhất mà chúng ta bình sinh chứng kiến rồi, bất quá đại kiếp nạn vô tình.

Tân Vô Kỵ cũng đành chịu lắc đầu, hắn biết rõ rất nhiều người vấp lạc trong Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, mà có thể sống sót đều là nhân vật cực kỳ lợi hại.

Hắn có thể cảm giác được uy lực của Phong Hỏa Bán Thần Kiếp mà Tần Phàm trải qua kia, thậm chí có thể nói, thay đổi là hắn một ngũ kiếp Bán Thần cũng chưa hẳn có thể ủng hộ được, huống chi Tần Phàm là mới vừa vận đột phá đến Bán Thần chi cảnh? Bết bát hơn chính là tựa hồ trước kia Tần Phàm hoàn toàn không có chuẩn bị.

Hắn cảm thấy cơ hội Tần Phàm có thể còn sống qua cực kỳ bé nhỏ.

Mà Mộ Thanh Thanh thì vẫn nhìn Phong Hỏa quay cuồng trên bầu trời, không nói một tiếng, cũng không người nào biết trong lòng của nàng đang suy nghĩ cái gì.

Ở trên bầu trời, Tần Phàm đứng như mọi người đoán, trên người hắn ngoại trừ đan dược, cơ hồ hoàn toàn không có bất kỳ chuẩn bị, trên thực tế hắn cũng không biết làm chuẩn bị như thế nào, dù sao thời gian hắn đi vào Tân Thế Giới quá ngắn, cũng không có được truyền thừa như đại gia tộc.

Hắn lúc này, cảm giác toàn thân mình đã héo rũ, huyết nhục giống như cháy sạch chỉ còn lại da bọc xương, làn da kia cũng đứt gãy từng khúc như là than cốc, dù là kinh mạch cũng dần dần có xu thế hòa tan.

Để cho Tần Phàm cảm giác được đáng sợ nhất là, vậy mà mấy khóa Ma chủng trong thể nội hắn đều ẩn ẩn có hiện tượng bị áp chế, Thanh Long Chi Tâm cung cấp sinh cơ cơ hồ muốn đến cực hạn, hắn căn bản động thoáng một phát cũng cảm giác được khó khăn.

- Thật sự phải chết rồi sao?

Tần Phàm cảm thấy một loại khí tức tuyệt vọng, biết rõ mình đã cơ hồ đến trước mắt cuối cùng rồi, tùy thời đều có thể sẽ bị Liệt Diễm đốt thành tro bụi, lại bị Phong Bạo thổi tan hoàn toàn.

Ông...

Cũng ngay lúc này, một kiện vật phẩm bỗng nhiên từ trong Trữ Vật Giới Chỉ của hắn cực kỳ nhanh vọt ra, một cỗ lực lượng huyền bí lập tức nhanh chóng bao trùm toàn thân của hắn, hơn nữa đưa tới Ma chủng trong cơ thể hắn mãnh liệt phản ứng.

Hỏa Phong khôn cùng, không ngừng thiêu đốt hư không.

Thời điểm Tần Phàm cơ hồ là muốn dầu hết đèn tắt, nhưng vừa lúc đó hắn cảm thấy có một loại năng lượng có thể cứu mạng bao trùm toàn thân của hắn, để cho hắn mạnh mẽ giãy dụa lên dục vọng muốn sống.

Là Bạch Hổ châu!

Tinh thần hơi chấn động, Tần Phàm phát hiện vật vừa rồi từ trong cơ thể hắn bay ra, đúng là khóa Bạch Hổ châu mà hắn nghiên cứu thật lâu cũng không có cách nào luyện hóa được kia! Thời điểm hắn vừa mới đạt được khóa Bạch Hổ châu này liền có thể cảm giác được lực lượng trong đó cùng Ma chủng khác có cảm ứng, nhưng chưa từng có cảm giác được mãnh liệt như lúc này.

Lúc này Bạch Hổ châu nổi ở trên đỉnh đầu Tần Phàm, tản ra một loại sáng bóng, nó tựa hồ là đang cùng bốn loại Ma chủng khác trong cơ thể hắn giúp nhau hô ứng, hắn vào lúc đó dĩ nhiên là có một loại phản ứng bị tỉnh lại.

Giống như là Viễn Cổ Ma Tôn cách ngàn vạn năm, một lần nữa mở hai mắt ra.

Bạch Hổ châu này cùng bốn khóa Ma chủng lúc này xa xa cảm ứng đến, trong đó phát ra một cỗ năng lượng, tiếp trước bảo vệ thân thể Tần Phàm, tựa hồ muốn cạnh tranh lấy lực lượng ai cường đại hơn vậy.

Thanh Long ngạo ngâm, Chu Tước vang lên, Kỳ Lân gào thét, Huyền Vũ thấp ngao, thậm chí trong mơ hồ còn có thể nghe được tiếng thét của Bạch Hổ, trận trận thanh âm huyền diệu thần bí từ thời Viễn Cổ ở trên bầu trời truyền đến, vang vọng giữa thiên địa.

Chỉ một lát sau, Phong Hỏa mạnh mẽ kia liền bị cỗ năng lượng này khu trục ra khỏi thân thể gần bị hủy diệt của Tần Phàm, những Phong Hỏa bị khu trục đi ra này muốn tiếp tục xông vào, nhưng lại bị cỗ lực lượng kia ngăn cản ở bên ngoài, cũng không có thành công.

- Ah...

Trong miệng Tần Phàm vào lúc này bỗng nhiên phát ra một tiếng hô trầm thấp, thanh âm của hắn mang theo một loại kiên cường cùng nghị lực, từ trên xuống dưới, xuyên thấu tầng mây, truyền khắp toàn bộ Truyền Thừa Bí Cảnh.

Nghe thanh âm như thế, mọi người phía dưới vốn cho rằng Tần Phàm đã chết định rồi, không khỏi lại một lần nữa ngẩng đầu lên nhìn xem bóng người trong Phong Hỏa đại kiếp kia, bọn hắn vào lúc đó tựa hồ thấy được có một linh hồn ngạo nghễ ở trong đó, không cam lòng giãy dụa lấy đứng lên. đọc truyện mới nhất tại .

- Chẳng lẽ Tần Phàm còn chưa có chết?

Tất cả mọi người cảm giác được có một loại không thể tưởng tượng nổi, ở bên trong Phong Hỏa kiếp nạn lợi hại thế kia. Cho dù là ngũ kiếp Bán Thần cũng không chịu nổi, huống chi chỉ là vừa đột phá đến nhất kiếp Bán Thần?

- Không có khả năng! Chỉ là vùng vẫy giãy chết mà thôi.

ba người Yên Dương, Minh Hiến, Hạ Thiên thì sắc mặt âm trầm, cơ hồ là trăm miệng một lời nói.

- Khó nói, ta cảm giác mệnh của tiểu tử này còn rất ngạnh đấy.

Tân Vô Kỵ thì ngậm lấy một tia vui vẻ quỷ dị nói ra, Tần Phàm có chết hay không hắn ngược lại là không quá quan tâm, chỉ là ôm một loại tâm tình xem kịch vui mà thôi.

Mà Mộ Thanh Thanh từ đầu đến cuối đều không nói gì, nàng chỉ nhìn bóng người trên bầu trời, ánh mắt của nàng cực kỳ có lực xuyên thấu, tựa hồ có thể xuyên qua những Liệt Hỏa cùng Phong Bạo che chắn ở bên ngoài kia, chứng kiến thân ảnh cường đại trong đó.

Trên trời.

- Ta sẽ không chết!

Lúc này Tần Phàm rốt cục khôi phục một chút khí lực. Hắn cố gắng cầm chặt nắm đấm của mình, một bên hấp thu lấy lực lượng bên trong Bạch Hổ châu cùng Ma chủng, một bên ném thử đi khôi phục lấy thân thể của mình.

Bạch Hổ châu xuất hiện làm cho Tần Phàm thập phần ngoài ý muốn, từ trong đó hắn rõ ràng cảm thấy lực lượng của Ma chủng, mà hắn từ trong đó hấp thu năng lượng trở lại, cũng đều là năng lượng thuộc về Kim hệ, mang theo giết chóc bá đạo, cỗ năng lượng này đang cùng lực lượng của bốn khóa Ma chủng trong cơ thể hắn sinh ra dung hợp.

Những lực lượng kia làm cho huyết nhục của Tần Phàm nhanh chóng phát ra sinh cơ một lần nữa, hơn nữa khí lực rõ ràng cho thấy nếu so với trước thì lộ ra càng cường đại hơn, thượng diện lóe ra một loại sáng bóng thần bí, tựa hồ là Thần thể Ma thân bắt hủ.

1346. Chương 1356: Phá Kiếp Trọng Sinh. (2)

Chương 1356: Phá kiếp trọng sinh. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Ngao...

Trong miệng Tần Phàm tiếp tục phát ra một huyền âm thần bí tựa hồ đến từ Viễn Cổ, âm thanh động Cửu Thiên, lay U Minh, mà sinh cơ cùng lực lượng ở trong cơ thể hắn sinh sôi ra một lần nữa kia, bắt đầu Sinh Sinh Bất Túc, lực lượng liên tục không ngừng.

Khí lực trong cơ thể hắn không ngừng ngừng luyện, quy tắc Tiểu Thế Giới nguyên lai bao trùm vây quanh bên ngoài thân hắn kia, lúc này bắt đầu không ngừng lột xác biến hóa, thời gian dần qua bị rút vào trong thân thể, cuối cùng áp súc trở thành một hư ảnh tiểu Thiên Địa xuất hiện trong Vũ Điện của hắn.

Tâm thần của Tần Phàm chìm vào trong cơ thể, sau đó hắn có thể phát hiện bên trong hư ảnh tiểu Thiên Địa này, có ngọn núi kim thạch, có rừng rậm cây cối, có Trường Hà nước chảy, có ánh mặt trời chiếu rọi, có đại địa màu mỡ, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành nguyên tố tràn ngập trong đó. Dĩ nhiên là tạo thành một thế giới chân thật.

- Cái này là Nguyên Giới?

Lúc này trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm, có thể cảm giác được trong đó truyền đến một loại năng lượng cường đại mà thần bí, loại năng lượng này vô luận so với Nguyên Năng của Ngũ Hành không gian hay là quy tắc Tiểu Thế Giới đều muốn mạnh hơn nhiều, quan trọng nhất là, cái này cho hắn cảm giác là lực lượng hoàn toàn thuộc về mình!

Quy tắc Tiểu Thế Giới tuy là quy tắc của mình, nhưng lại hình thành trên quy tắc thế giới vốn có bên ngoài, trên thực tế sử dụng vẫn là quy tắc thế giới vốn có, chỉ là thích ứng cùng cải tạo mà thôi. Mà Nguyên Giới quy tắc này thì trực tiếp khai thác cùng sáng tạo! Chính là trực tiếp ở trong thế giới hiện hữu, sáng tạo quy tắc của mình, khai thác ra thế giới của mình!

- Nguyên lai Nguyên Giới là có được một thế giới Nguyên Thủy của mình!

Tần Phàm hiểu rõ ra, theo thân thể dần dần khôi phục, hắn cảm thấy mình nắm giữ đến một loại lực lượng cường đại chưa từng có qua.

Hắn cảm giác được mình không giống như lúc trước.

Thậm chí ẩn ẩn cảm giác tựa như mình là một Chân Thần, hắn đã có được thế giới của mình, thậm chí hắn có lực lượng sáng tạo của mình, mà không hề cần mượn lực lượng ngoại giới!

- Tốt, ta đã đặt chân tới Bán Thần chi cảnh, toàn bộ đều tán đi cho ta!

Tần Phàm cảm giác thân thể của mình khôi phục một lần nữa, hơn nữa càng tiến thêm một bước, lúc này hai mắt hắn ngưng tụ, có một loại lực lượng kiên định từ trong đôi mắt bắn ra.

Rầm rầm rầm!

Tiếp theo trong nháy mắt, lực lượng của hắn trực tiếp để cho hắn giãy giụa ra khỏi Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, những hỏa diễm đỏ thẫm nóng rực, Phong Bạo màu đen kia đều bị một cỗ lực lượng giống như thủy triều cọ rửa mà qua, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Đến tận đây, lúc này đây Tần Phàm rốt cục hoàn toàn vượt qua Bán Thần Kiếp.

Hắn chính thức trở thành một Bán Thần cường giả!

- Hắn thật sự vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp rồi, đại kiếp nạn lợi hại như vậy, vậy mà cũng bị hắn sống qua rồi!

Chứng kiến thân ảnh của Tần Phàm một lần nữa hiển hiện ra, mọi người phía dưới lại một lần nữa động dung. xem tại

- Bất tử thì sao, cho dù Phong Hỏa Bán Thần Kiếp này giết không chết hắn, rất nhanh cũng sẽ bị ta giết chết.

Hạ Thiên chứng kiến Tần Phàm vẫn không chết, sắc mặt lộ ra lạnh như băng.

- Hừ, cho dù bất tử, cũng là cách cái chết không xa.

Yến Dương thì là cười lạnh.

- Mọi người chuẩn bị động thủ đi, người như vậy nếu lưu lại, về sau cuộc sống của chúng ta sẽ khó có thể bình an.

Ánh mắt của Minh Hiến sâm lãnh, âm trầm nói.

Tần Phàm không chết, trùng kích đối với ba người bọn hắn mà nói không thể nghi ngờ là lớn nhất đấy.

- Tiểu tử này mệnh thật đúng là lớn ah!

Mà Tân Vô Kỵ ý định bảo trì trung lập, chứng kiến Tần Phàm còn bao khóa ở bên trong hồng ảnh kia, cũng há hốc mồm, lộ ra kinh ngạc vạn phần.

Mộ Thanh Thanh vốn vẫn nhìn bầu trời, lúc này lại bỗng nhiên cúi đầu, trên mặt nổi lên có chút đỏ ửng.

Phía trên bầu trời, Tần Phàm bởi vì vừa rồi trải qua hai lần đại kiếp nạn, quần áo trên người đã sớm không còn tồn tại, toàn thân trụi lủi, tự nhiên là không quá lịch sự, sợ dĩ hắn vẫn chưa hoàn toàn hiện thân thể ra, trên thực tế là đang đổi quần áo mới.

Oanh!

Đội mặc quần áo vào xong, màn hào quang màu đỏ trên bầu trời kia liền hoàn toàn nổ tung, thân ảnh của Tần Phàm cũng hoàn toàn hiển lộ đi ra. Hắn một thân thanh y, khí vũ bất phạm, ngay cả khí chất cũng đã xảy ra cải biến trọng đại.

- Tiểu súc sinh, đừng tưởng rằng ngươi vượt qua Bán Thần Kiếp là bình an vô sự rồi! Hôm nay, ngươi đồng dạng sẽ vạn lạc không sai!

Cũng ngay lúc này, ba đạo thân ảnh khí thế không kém bắt đầu ở phía dưới phóng lên trời, hướng về hắn mãnh liệt bay tới.

- Vậy sao?

Nghe vậy, Tần Phàm lạnh nhạt ngẩng đầu đến, trên khóe miệng dần dần nổi lên một đường vòng cung lạnh lùng.

Trên bầu trời Truyền Thừa Chi Hồ lớn như vậy, Tần Phàm ngự không mà đứng, lạnh lùng nhìn ba đạo thân ảnh hướng hắn bay tới.

Ba người này, tự nhiên chính là Minh Hiến, Yến Dương cùng Hạ Thiên, ba người này cùng hắn có ân cừu cựu oán, hơn nữa vốn là thật vất vả đợi được hắn từ trong Kim Đài Phòng Ngự Trại đi ra, đã sớm đằng đẳng sát khí rồi.

Một bên vốn là một gã vừa mới vượt qua Bán Thần Kiếp Nhất Kiếp Bán Thần, một bên là Ngũ Kiếp Bán Thần thực lực hùng hậu, lại có tới ba người, có thể nói thực lực song phương vốn là cực kỳ xa cách!

Lúc này những người tu luyện bên cạnh Truyền Thừa Chi Hồ kia đều ngẩng đầu nhìn một màn này, mặc dù bằng miệng không dám nói, nhưng tâm lý đều âm thầm vì Tần Phàm cảm thấy bất bình cùng đáng tiếc.

Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, có thể nói là trăm ngàn năm khó gặp một lần cũng không quá đáng, người trẻ tuổi này thật vất vả mới vượt qua một đại kiếp, vốn tưởng rằng ngày sau sẽ tiềm lực vô hạn, nhưng hết lần này tới lần khác lại đắc tội với người không nên đắc tội.

Cũng bởi vì như thế, mặc dù chứng kiến Tần Phàm vượt qua hai đại Bán Thần Kiếp kinh hiểm vạn phần, nhưng mọi người vẫn là rất nhanh ánh mắt lộ ra vẻ đồng tình.

Ở trong một tháng này tới nay, tất cả mọi người nhìn ra được thủ lĩnh tam đại gia tộc này có bao nhiêu hận Tần Phàm, có thể nói mỗi ngày trừ lúc tu luyện, bọn họ đều là mang theo ánh mắt oán độc nhìn xem Tần Phàm trong Truyền Thừa Kim Đài, thậm chí có đôi khi còn nhịn không được đi công kích vòng bảo hộ, hận không thể sớm ngày giết chết cừu nhân.

Hơn nữa vào lúc này, toàn bộ người của tam đại gia tộc tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh đều vây quanh ở bên cạnh Truyền Thừa Chi Hồ này, hình thành một vòng vây chu đáo, có thể nói Tần Phàm là ngay cả cơ hội đào tẩu cũng không có rồi.

Mặc dù chưa người nào biết Tần Phàm mới vừa rồi là như thế nào vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp lợi hại như vậy, nhưng tất cả mọi người cho rằng, lúc này đây Tần Phàm là chết chắc rồi.

Bất quá Tần Phàm lại không có như mọi người tưởng tượng hoảng hốt muốn chạy trốn như vậy, hắn thậm chí hoàn toàn không nghĩ qua ý nghĩ chạy trốn.

1347. Chương 1357. Trận Chiến Đầu Tiên Sau Khi Đột Phá!

Chương 1357. Trận chiến đầu tiên sau khi đột phá!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’~)

Đương nhiên, này cũng không phải là hắn điên cuồng đến mức muốn lấy sức một người đánh giết ba gã Ngũ Kiếp Bán Thần, nhưng sau khi đột phá đến Bán Thần Chi Cảnh, hắn cũng có được tự tin liều mạng, ít nhất đối phương muốn giết chết mình là không có dễ dàng như vậy.

Trọng yếu nhất là, lúc này Tiểu Chiến còn đang trong tu luyện bế quan. Hắn căn bản không có khả năng một mình một người đào tẩu.

- Các ngươi là từng bước từng bước đến, hay là ba người cùng tiến lên?

Nhìn ba người dần dần tới gần, kế tiếp, trên mặt hắn lộ ra một ý cười lạnh lùng, khinh thường nói ra.

- Ha ha, chê cười, đối phó ngươi một gã vừa mới đột phá Nhất Kiếp Bán Thần còn cần ba người chúng ta đồng thời ra tay sao?

Nghe vậy, Hạ Thiên cùng Tần Phàm có sát huynh chi cừu vốn là mắt lộ hung quang, sau khi điên cuồng cười một tiếng liền lạnh nhạt nói: nguồn

- Minh Hiền, Yến Dương, tiểu súc sinh này giết huynh trưởng ta, đại cừu bất công đại thiên, hai người các người trước cho ta ra tay. Các người chỉ cần đứng cho hắn chạy trốn là được rồi.

Nghe được Hạ Thiên đoạt ra tay trước, sắc mặt Minh Hiền vốn có chút trầm xuống, định cự tuyệt, nhưng nghĩ đến ở trước mặt nhiều người như vậy, ba Ngũ Kiếp Bán Thần lấy nhiều khi ít, đích thật là có chút mặt mũi khó coi, cuối cùng liền không nói gì.

Mà Yến Dương cũng có lo lắng phương diện này, nhưng bởi vì ở trên tay Tần Phàm ăn thiệt thòi, lúc này lại âm trầm nói:

- Tiểu súc sinh này đích xác có vài phần năng lực, Hạ Thiên ngươi không nên khinh thường.

- Hừ, hắn có năng lực, chẳng lẽ Hắc Hoàng Đạo trong tay Hạ Thiên ta ngồi không sao?

Nhưng Hạ Thiên đối với Yến Dương nói không cho là đúng. Chỉ là lập tức lấy ra binh khí, trực tiếp mang theo khí thế kích sát, hướng về phía Tần Phàm mang tất cả mà đi.

Hắn lúc còn trẻ ở trong Hoàng Hôn Thành đã có chút danh tiếng, sát mã tặc, trăm ác kiêu, nhân mạng chết dưới tay hắn cũng không phải là số ít, thậm chí lúc hắn ở Vô Thánh đồng dạng cũng chém giết qua Bán Thần cường giả.

Cho nên, bây giờ mặc dù nhìn thấy Tần Phàm vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, trong lòng hắn có chút ngoài ý muốn, nhưng hắn luôn luôn cao ngạo. Lúc cảnh giới không đủ cũng dám vượt cấp khiêu chiến, huống chi bây giờ mình so với đối phương còn muốn cao hơn tứ cấp! Ngũ Kiếp Bán Thần đối chiến Nhất Kiếp Bán Thần cũng không có tự tin, ngày sau hắn còn dám nói vấn đề võ đạo như thế nào?

- Tiểu súc sinh, hôm nay là ngày ngươi phải chết không thể nghi ngờ! Ta muốn đem ngươi băm thây vạn đoạn để an ủi đường huynh của ta!

Trong mắt hắn mang theo một loại lãnh ý vô cùng lạnh, sát khí mãnh liệt quán chú ở trường đao trong tay, cả bầu trời tựa hồ cũng tràn ngập sát khí. Nếu như có phi điều trải qua, nhất định sẽ bị một cỗ sát khí này giảo thành phần vụn.

Thấy Hạ Thiên khư khư cố chấp, mặc dù trong lòng Minh Hiền cùng Yến Dương có chút khó chịu, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể hình thánh xu thế tam giác bao vây lấy chiến trường, mà bọn họ thì là vững vàng tập trung Tần Phàm, phòng ngừa hắn đào tẩu.

- Một người đối với một người sao? Có chút ý tứ rồi.

Ở phía dưới, đám người Tân Vô Kỵ vốn nhìn thấy ba Ngũ Kiếp Bán Thần vây sát Tần Phàm, vốn tưởng rằng đã hoàn toàn không có lo lắng, bởi vì vô luận Tần Phàm lợi hại như thế nào, cũng không có khả năng lấy một địch ba người so với hắn cao hơn bốn cảnh giới. Bây giờ chứng kiến Hạ Thiên bị ngôn ngữ của Tần Phàm khích tướng, muốn lấy một người địch đầu, lúc này mới lần nữa nhắc tới hứng thú.

Đối với Tân Vô Kỵ bảo trì trung lập mà nói, hoàn toàn chính là ôm một loại tâm tư xem náo nhiệt, hắn sẽ không đi trợ giúp Tần Phàm, càng không nghĩ đi trợ giúp ba lão đối thủ kia của mình, nói tóm lại ai chết đối với hắn mà nói đều vô can.

- Ha ha, Thanh Thanh, ngươi nói Tần Phàm này cùng Hạ Thiên đánh một trận, phần thắng như thế nào?

Tiếp theo hắn cười cười hướng Mộ Thanh Thanh ở một bên hỏi, bất quá Mộ Thanh Thanh chỉ nhìn giữa không trung, không có trả lời hắn, làm cho hắn có vẻ xấu hổ không thôi.

Mà trên bầu trời, lúc này Tần Phàm có thể cảm giác được bên tai có trận trận cuồng phong gào thét mà đến, gần kề chỉ là khí thế của Hạ Thiên này đã sắc bén như thế, cơ hồ muốn chặt đứt đầu của hắn, điều này làm cho sắc mặt hắn cũng không khỏi bắt đầu ngưng trọng lên.

Mới vừa rồi hắn tự nhiên là cố ý dùng ngôn ngữ khiêu khích, hắn biết rõ mình khó có thể đồng thời đối phó ba gã Ngũ Kiếp Bán Thần, nhưng nếu chỉ đối phó một gã, vậy sẽ có vẻ dễ dàng hơn rất nhiều rồi. Bây giờ đối phương quả nhiên là như hắn mong muốn.

- Hạ Thiên, huynh đệ Hạ Thần của ngươi đích thật là ta giết chết, nhưng mà hắn muốn đoạt sát ta trước, ta giết hắn không thẹn với lương tâm. Cho nên ngươi vì hắn báo thù, chỉ sợ cũng chỉ là uống mạng mà thôi.

Tiếp theo, trên người hấn đồng dạng là khí thể cuồng bạo lan ra.

Bốn đầu hư ảnh Ma Tôn thật lớn hiện lên phía sau, còn có một đầu hư ảnh Bạch Hổ có vẻ cực kỳ lãnh đạm, đó là lúc Bạch Hổ Châu bị hấn luyện hóa vào cơ thể sinh ra, nhưng này vốn là không đầy đủ, có lẽ vốn Bạch Hổ Châu này cùng Bạch Hổ Ma Chúng mơ hồ có liên lạc, cho nên mới hiện ra một bộ phận uy năng của Bạch Hổ Ma Tôn.

Tóm lại, sau khi đột phá đến Nhất Kiếp Bán Thần, khí thể của Tần Phàm thậm chí đã hoàn toàn không thua Ngũ Kiếp Bán Thần rồi.

- Ha ha, đại ngôn khoác lác! Không biết không sợ! Thật tưởng rằng mình đột phá đến Bán Thần Chi Cảnh liền vô địch rồi sao? Để Hạ Thiên ta cho người kiến thức một chút cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân đi!

Bất quá nhìn đạo thân ảnh phía trước kia, Hạ Thiên lại lần nữa cuồng tiếu một tiếng, sau đó cảm giác được khí thể đã kéo lên tới đỉnh, hấn tự tin chém ra một đao về phía trước, một đạo ánh đao màu đen bá đạo phá không đi ra.

- Huyền Phách Hoàng Dao!

Vù vù vù vù...

Đao ánh màu đen thật lớn cuộn cuộn mấy chục trượng, gió lốc màu đen hỗn loạn, Nguyên Giới chi lực cuồng bạo, không khí bị xé rách, tầng tầng mãnh liệt mà đến, thật giống như ở dưới một đao này, cả thiên địa cũng trở mình một vòng.

Nhìn ra được một đao này của Hạ Thiên là không lưu tình chút nào, cơ hồ đã dốc hết toàn lực.

Một đao toàn lực của Ngũ Kiếp Bán Thần há là bình thường, tất cả mọi người đang xem cuộc chiến ở phía dưới không khỏi lộ ra vẻ rung động, mỗi một người bọn họ vào lúc này đều cảm giác được có đao khí sắc bén lao đến trên đầu, cho dù là Tứ Kiếp Bán Thần cũng có thể cảm giác được mình cùng người trên bầu trời kia, trong lúc đó có chênh lệch thật lớn.

- Ngũ Kiếp Bán Thần thật sự quá mạnh mẽ, Tần Phàm này hấn chết chắc rồi.

Sau khi rõ ràng cảm giác được thực lực của Hạ Thiên, có không ít người đã lắc đầu đồng tình nhìn về phía Tần Phàm đối diện Hạ Thiên. Ở bọn họ xem ra, một Nhất Kiếp Bán Thần vừa mới vượt qua Bán Thần Kiếp, như thế nào có thể tiếp được một kích kia.

1348. Chương 1358: Hạ Thiên Nhất Bại, Dẫn Tới Vây Công! (1)

Chương 1358: Hạ Thiên nhất bại, dẫn tới vây công! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Nghĩ không ra thực lực bây giờ của Hạ Thiên này đã không dưới ta rồi, xem ra mặc dù Tần Phàm này vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, nhưng đối mặt Hạ Thiên, phần thắng của hấn không lớn a.

Lúc này Tân Vô Kỵ cũng có chút ngoài ý muốn nói, hấn vẫn tưởng rằng trong năm thủ lĩnh của ngũ đại gia tộc, thực lực của mình vốn chỉ thấp hơn Mộ Thanh Thanh, nhưng bây giờ tựa hồ cũng không phải như vậy.

Phía dưới đều đang nghị luận, mà trên bầu trời, Tần Phàm lại có vẻ hết sức tỉnh táo.

Thực lực của Hạ Thiên này đích xác rất mạnh, thậm chí cho hấn cảm giác còn mạnh hơn cả Yến Dương cùng Minh Hiển, một đao bổ tới này, nếu là lúc trước hấn chưa đột phá đến Bán Thần Chi Cảnh, ở dưới một đao kia, chỉ sợ hấn ít nhất cũng phải bị thương nặng.

Nhưng bây giờ hấn đã không phải Võ Thánh nữa rồi, hấn là một gã Bán Thần cường giả!

- Thanh Long Thăng Thiên!

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn cũng trực tiếp một quyền oanh về phía trước, khí tức viễn cổ Thanh Long bàng bạc phát ra, tựa hồ cả Truyền Thừa Chi Hồ cũng bị dẫn dắt, cuồng bạo mà trở mình dâng lên, thậm chí nước trong hồ cũng vọt lên hơn một ngàn thước, tràn diện hết sức đồ sộ.

Một chiêu Thanh Long Kỹ này của Tần Phàm bởi vì sau khi hắn đột phá đến Bán Thần Chi Cảnh, uy lực không biết mạnh hơn lúc đầu bao nhiêu lần, một khi phát ra, nhất thời ào ào vũ bão, một đầu Cự Long màu xanh giống như từ trong sóng dữ xuất hiện, nó cước đạp phù vân, hai mắt bễ nghễ chúng sinh, thân hình cho người ta cảm giác có được lực lượng hủy diệt cả thiên địa.

- Như thế nào có thể!

- Nhất Kiếp Bán Thần dĩ nhiên cũng có thể phát ra công kích cường đại như vậy? Tần Phàm này thi triển đến tột cùng là vũ kỹ gì? Chẳng lẽ là Chung Cực Cấp Bán Thần Kỹ?

- Không chỉ là vũ kỹ lợi hại, lực lượng Nguyên Giới của Tần Phàm dĩ nhiên cũng vô cùng cường đại, sợ rằng dù là Tam Kiếp Bán Thần cũng khó có thể so sánh với hắn.

Một kích kinh khủng như vậy, quả thực chưa người nào tưởng tượng đến này là do một gã Nhất Kiếp Bán Thần phát ra, vốn mọi người cảm giác được một trận chiến này đã không có gì lo lắng, lúc này trong đôi mắt không khỏi lộ ra vẻ chấn kinh lẫn nữa.

Đó là một Nhất Kiếp Bán Thần đấu cùng Ngũ Kiếp Bán Thần, nguyên lai hắn là chênh lệch cách xa, vào lúc này dĩ nhiên lại có vẻ cực kỳ tương xứng! Trong bọn họ ai cũng không dám tùy tiện phán định trong hai người này người nào mới là người chiến thắng.

Lập tức mỗi người đều ngừng hô hấp lại, hai mắt yên lặng nhìn Cự Long màu xanh trên bầu trời cùng đao khí màu đen hung hăng xông tới kia.

Phốc!

Tiếng xé gió chói tai vang lên, liền chứng kiến hai cỗ lực lượng vô cùng cường đại đánh cùng một chỗ, mọi người vốn tưởng rằng sẽ khiến cho chấn vang kinh thiên động địa, nhưng thời điểm hai người tiếp xúc lẫn nhau, cảm giác lại hoàn toàn bất đồng.

Trong sát na va chạm đó, phẳng lăm như Thiên Địa cũng có vẻ tối sầm lại, ngay sau đó hắc sắc quang mang ngập trời, ở chỗ giao chạm giữa bầu trời, kinh khí điên cuồng mang theo tất cả bay về bốn phía, phong thư vân quyền tới một loại cực hạn, cả bầu trời thật giống như là một nồi nước sôi nóng bỏng.

Thanh âm trong đó cũng không phải rất lớn, phẳng phất như bị áp lực đè nén, ở trong tầng mây nặng nề vang lên, bất quá lúc truyền đến trong tai mọi người, lại làm ọi người có một cảm giác rung động như thiên băng địa liệt.

Tất cả mọi người đều là vẻ mặt hoảng sợ mà nhìn bầu trời, mọi người có thể tưởng tượng, ở dưới uy lực va chạm như vậy, sợ rằng chỉ là một ít dư âm cũng đủ để giết chết một gã Tam Kiếp Bán Thần cường giả rồi.

Hồ...

Lại sau một lát, ở trung tâm giao kích lại điên cuồng bộc phát ra quang mang năng lượng cường đại, lúc này đây, hai đạo thân ảnh đều phân biệt lui về sau một khoảng cách. Trong đó Tần Phàm lùi gần trăm thước, Hạ Thiên chỉ là gần mười thước.

Kết quả lần giao phong này coi như đã đi ra.

Tần Phàm rơi vào hạ phong!

Bất quá lúc này lại không có người nào dám xem thường hắn!

Phải biết rằng đối thủ của hắn vốn là một gã Ngũ Kiếp Bán Thần! Mà hắn chỉ là Nhất Kiếp Bán Thần vừa mới vượt qua Bán Thần Kiếp mà thôi! Ở trong giao kích lúc này đây, dĩ nhiên chỉ là thân hình thụt lùi, trên người cũng không thấy được thương thế rõ ràng gì!

- Bằng vào một chiêu này của Tần Phàm, chỉ sợ cũng không có bao nhiêu Tứ Kiếp Bán Thần có thể tiếp được đi à nhà?

Lúc này, tất cả mọi người phía dưới nhìn nhìn thấy kết quả giao phong đều không khỏi âm thầm hít một hơi khí lạnh, trong lòng khiếp sợ không thôi.

Mặc dù phía trước đã có tâm lý chuẩn bị, nhưng chứng kiến một Nhất Kiếp Bán Thần vừa mới đột phá Bán Thần Kiếp lại thật sự có thể cùng một Ngũ Kiếp Bán Thần đấu gần như thực lực tương đương, mọi người vẫn là cảm giác được vô cùng rung động.

Kỳ thật có thể tiến vào trong Truyền Thừa Bí Cảnh này đều là thiên tài, nhưng cho dù bọn họ vốn là bình thường tâm cao khí ngạo, cũng không thể không cảm giác được tâm phục khẩu phục đối với Tần Phàm.

Lập tức trừ tam đại gia tộc ra, ở đây có không ít người vào lúc này không khỏi đối với Tần Phàm ôm lấy tiếc hận lần nữa. Phải biết rằng siêu cấp thiên tài giống như vậy có thể nói là cực kỳ hiếm thấy. Bất quá hôm nay, cho dù Tần Phàm có được thực lực đối kháng Hạ Thiên, nhưng cuối cùng chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết, dù sao nơi này chính là tam đại gia tộc vây giết một mình hắn.

Thực lực trận hình song phương chênh lệch rất lớn.

- Người này thật là có chút biến thái a. . .

Tân Vô Kỵ cũng không khỏi là hai tròng mắt có chút mở to, trong miệng hàm chứa một tia đùa cợt nói, tới bây giờ, có thể nói thực lực của Tần Phàm đã hoàn toàn ngoài dự đoán của mọi người.

Một gã cường giả vừa mới vượt qua Bán Thần Kiếp đã có thể có được thực lực như vậy. Ai có thể đủ tưởng tượng tới lúc sau sẽ như thế nào? Dù là người như Tân Vô Kỵ, lúc này cũng không khỏi mơ hồ xuất hiện một tia đồng tình. Đương nhiên, chút đồng tình này hoàn toàn không đủ để cho hắn mạo hiểm đắc tội tam đại gia tộc khác đi trợ giúp Tần Phàm.

Trên bầu trời...

Sau khi cùng Hạ Thiên giao đụng một chiêu, lúc này Tần Phàm cũng không khỏi cảm giác được khí huyết toàn thân quay cuồng. Hắn rất rõ ràng thực lực của mình bây giờ, trước khi không có đột phá đến Bán Thần Chi Cảnh, hắn kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, thực lực cực hạn cũng mới là Tứ Kiếp Bán Thần, nhưng sau khi đột phá, hắn tin tưởng cho dù mình ở dưới trạng thái bình thường, thì cường giả như Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở hoặc là Hạ Thần cũng khó có thể là đối thủ của mình rồi.

Trên thực tế, thực lực tăng vọt như vậy đã có thể nói là hết sức nghịch thiên rồi.

Bất quá bây giờ đối thủ của hắn dù sao cũng là Ngũ Kiếp Bán Thần a!

Cũng may là sau khi hắn đột phá đến Bán Thần Chi Cảnh, cường độ khí lực cũng tăng lên rất nhiều, hơn nữa còn có Nguyên Giới phòng ngự.

1349. Chương 1359: Hạ Thiên Nhất Bại, Dẫn Tới Vây Công! (2)

Chương 1359: Hạ Thiên nhất bại, dẫn tới vây công! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Nếu không ở dưới một kích va chạm này, phản lực trùng kích cường đại kia sẽ không chỉ là làm cho hắn khí huyết quay cuồng đơn giản như vậy.

- Trừ khi ta kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, nếu không rất khó đánh chết Hạ Thiên này, bất quá hẳn muốn giết ta cũng không có khả năng.

Trong lòng Tần Phàm âm thầm phỏng chừng nói.

Nhưng hẳn là không thể nhanh như vậy kích hoạt Chu Tước huyết mạch, bởi vì bây giờ chỉ là đối kháng một người mà thôi, bên cạnh còn có hai người nhìn chăm chăm, uy hiếp không nhỏ.

Ở đối diện Tần Phàm, Hạ Thiên xa xa tương vọng lúc này cũng không khỏi khiếp sợ không thôi, hẳn như thế nào cũng nghĩ không ra mình là một Ngũ Kiếp Bán Thần, thi triển một chiêu toàn lực dĩ nhiên không làm cho Tần Phàm chịu chút thương tích gì, này quả thực làm cho hắn cảm giác rất khó tin.

Này thật sự chỉ là vừa mới đột phá Nhất Kiếp Bán Thần sao?

Trong lòng Hạ Thiên kiêng kỵ không thôi, bất quá trên mặt lại không có biểu lộ ra, một kích này không có chém giết Tần Phàm, về mặt hẳn ngược lại là đỡ tốn không thôi:

- Hảo, quả nhiên là có chút năng lực, trách không được có dũng khí khẩu xuất cuồng ngôn, bất quá cũng phải dừng ở đây mà thôi! Chiêu thứ hai ta sẽ giải quyết ngươi!

- Ha ha, nếu như ngươi cũng chỉ có chút năng lực ấy, sợ rằng sẽ làm ta thất vọng a.

Nghe vậy, trong lòng Tần Phàm vốn là có chút ngưng trọng một ít, nhưng trong miệng đồng dạng cũng không thua nửa câu.

- Miệng lưỡi lợi hại cũng là vô dụng, tiểu súc sinh, đi chết đi cho ta!

Lúc này sắc mặt Hạ Thiên cơ hồ sung huyết, trường đao màu đen trong tay mạnh mẽ chém về phía trước.

Cao Cấp Bán Thần Kỳ... Huyết Khiếu Cuồng Long Đao!

Theo một đao này của hắn bổ ra, từng đao kinh khí mênh mông cuồng bạo giống như là thủy triều, không ngừng dũng mãnh tràn vào trong thanh trường đao màu đen kia, mà trên thân đao thì là bắt đầu xuất hiện một hư ảnh Hắc Long hùng bá thiên hạ, thậm chí ngay cả lân phiến trên người Hắc Long màu đen này cũng dần dần trở nên rõ ràng lên, tựa hồ muốn ở trong đó phá tan mà ra.

Rống...

Ngay sau đó, hắc quang thao thao bất tuyệt từ trong thân trường đao màu đen nọ mạnh mẽ bạo dũng mà ra, mà ở giữa hắc quang là một Cự Long màu đen, thật giống như là trong mây đen hiện lên, đang lấy một tốc độ cực nhanh trưởng lớn.

Thế tới hung hung, mang tất cả về phía chân trời.

- Nguyên lai là một chiêu này.

Lúc này thần sắc của Tần Phàm khẽ động, chiêu này hẳn cũng không phải xa lạ, chính là Cao Cấp Bán Thần Kỳ mà lúc đầu Hạ Thần thi triển qua, lúc ấy Tiểu Chiến chính là thiếu chút nữa bị chiêu vũ kỹ cường đại này giết chết.

Lúc ấy Hạ Thần thi triển, gần kề chỉ có thực lực Tứ Kiếp Bán Thần, nhưng uy lực đã cực kỳ lợi hại, bây giờ bị Ngũ Kiếp Bán Thần Hạ Thiên thi triển ra, uy lực càng tăng lớn gấp mấy lần.

Dù là Tần Phàm bây giờ, cũng không dám có chút xem thường.

Rống!

Có tiếng Long ngâm trầm thấp từ giữa không trung hạ xuống, phong vân đầy trời ở trong nháy mắt này đều điên cuồng mà mang tất cả dựng lên, lực lượng Nguyên Giới của Ngũ Kiếp Bán Thần sao mà cường đại cùng thâm hậu, cung cấp cuộn cuộn không ngừng, làm cho đầu Hắc Long này không ngừng trưởng đại.

Thậm chí từ phương diện uy thế, năng lực mà nói, còn hơn Thanh Long của Tần Phàm vừa mới thi triển Thanh Long Trùng Thiên.

- Hảo, ta sẽ tiếp chiêu này của ngươi!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng trọng, ý chí đột nhiên đánh sâu vào Thanh Long ma chủng trong cơ thể, Thanh Long ở viễn cổ được xưng là Vạn Long Chí Tôn, lúc đối mặt khí tức của Long tộc khác, hẳn không có khả năng khuất phục.

Thanh Long Thôn Thiên!

Lập tức, Tần Phàm liền phát ra một quyền.

Lúc này đây, một hư ảnh Viễn Cổ Thanh Long Ma Tướng thật lớn đầu tiên là hiện ra ở phía sau hắn, sau đó cung cấp khí tức viễn cổ Thanh Long cuộn cuộn không ngừng, khí tức này không giống năng lượng cùng lực lượng Nguyên Giới, nhưng lại có thể gia tăng uy lực Thanh Long Kỹ cực đại.

Đặc biệt đối mặt với vũ kỹ biến ảo thành Hắc Long đối diện kia, có được lực khắc chế nhất định.

Rống...

Thanh Long ngũ trảo, cước đạp thiên khung, khí thế bề thế, tựa hồ vạn vật ở lúc này đều muốn triều bái! Lực lượng mệnh mông ở trong Thanh Long này, có lẽ không bằng Hắc Long kia, nhưng khí thế lại không hề kém, thậm chí còn mạnh hơn vài phần.

Kiên ngạo giữa đầu, trên bầu trời bao la, bước trên mây khoảng cách trăm ngàn trượng mà qua.

Ầm!

Rốt cục, hai đầu Thanh Long và Hắc Long ở trên bầu trời hung hăng va chạm cùng một chỗ, lúc này đây không có nổ vang nhẹ nhàng như mới vừa rồi, mà là tiếng chấn nổ kinh thiên động địa, thậm chí mặt đất ở lúc này phẳng phất như cũng bị liên quan đến, động đất kịch liệt di chuyển lên.

- Ah...

Sau một lát, liền thấy một người kêu thảm bay ngược đi.

Nhưng khi ánh mắt mọi người yên lặng nhìn chăm chú vào bầu trời, sau một lát, mọi người đều vô cùng kinh ngạc phát hiện, người kêu thảm bay ngược ra kia, dĩ nhiên là Ngũ Kiếp Bán Thần Hạ Thiên!

Khó tin! Thật sự là khó có thể tin được.

Nếu như nói mới vừa rồi trong hai người giao chạm, Tần Phàm chỉ hơi chút rơi vào hạ phong, không có bị thương, mọi người còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận được, nhưng bây giờ chứng kiến Hạ Thiên dĩ nhiên là bị đánh bay, này vô luận như thế nào cũng khó có thể làm cho người ta tiếp nhận!

- Ra tay!

Mà hai người Minh Hiểu cùng Yến Dương vào lúc này không hẹn mà cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, lẫn nhau đều có thể chứng kiến vẻ chấn kinh trong mắt đối phương, sau đó trong một cái chớp mắt, hai người cơ hồ là không tự chủ được đồng thời hướng Tần Phàm phát động công kích.

Hạ Thiên lại bị Tần Phàm đánh bay.

- Tần Phàm này vậy mà đánh bay ngũ kiếp Bán Thần Hạ Thiên! Lần này bên trong đối binh, hẳn thắng rồi, còn là toàn thắng!

- Trời ạ! Điều này sao có thể! Vừa rồi rõ ràng là Hạ Thiên chiếm thượng phong, hơn nữa hắn còn thi triển ra vũ kỹ càng mạnh hơn nữa!

- Minh Hiểu cùng Yến Dương cũng nhin không được xuất thủ! Bây giờ là ba ngũ kiếp Bán Thần chuẩn bị vây công một mình Tần Phàm!

- Tần Phàm này thật sự là yêu nghiệt ah, vừa mới đột phá đến Bán Thần chi cảnh liền có thực lực như vậy, đáng tiếc...

Cái này làm cho tất cả mọi người không khỏi khiếp sợ vạn phần, trong khoảng thời gian ngắn tất cả ánh mắt nhìn xem không trung, đều bày biện ra một loại thần sắc trợn mắt há hốc mồm, sau đó là đủ loại nghị luận không thể tưởng tượng nổi nhao nhao vang lên.

Dù là hai người Minh Hiển cùng Yến Dương vào lúc đó cũng nhin không được ra tay, thật sự là Tần Phàm quá mức yêu nghiệt rồi! Hiện tại thù hận đã kết xuống, một siêu cấp thiên tài như vậy, bọn họ là vô luận như thế nào cũng không dám để cho hắn phát triển xuống dưới.

Dù cho dùng ba địch một xem như thủ đoạn không tính quang minh, nhưng bọn hắn cũng bất chấp nhiều như vậy rồi.

Ngay cả Hạ Thiên xem như là người mạnh nhất trong ba người bọn họ cũng đã bị đánh bay, thì ai có thể đơn đả độc đấu đánh bại Tần Phàm? Hiện tại chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất giết chết Tần Phàm mới có thể để cho bọn hắn an tâm xuống.

1350. Chương 1360: Lấy Một Chiến Ba. (1)

Chương 1360: Lấy một chiến ba. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Chương 1360: Lấy một chiến ba. (1)

- Ha ha, các người rốt cục cũng muốn xé nát da mặt, lấy nhiều khi ít sao?

Tần Phàm đánh bay Hạ Thiên, vừa mới định thừa thắng xông lên, nhưng lúc này lại phát hiện Minh Hiển cùng Yến Dương đã hướng về mình trùng kích mà đến, trên mặt hắn lộ ra cười lạnh, sau đó cấp tốc thối lui về phía sau.

Kỳ thật vừa rồi có thể đánh bay Hạ Thiên, cũng không phải thực lực của hắn đã đến trình độ áp đảo người phía trước, chỉ là bởi vì bên trên vũ kỹ có chỗ áp chế mà thôi. Nếu như đối phương thật tiếp tục tác chiến, hắn ở dưới trạng thái bình thường có lẽ căn bản không phải là đối thủ.

Bất quá đáng tiếc Hạ Thiên thân là ngũ kiếp Bán Thần, bận tâm mặt mũi nên hi vọng càng nhanh chấm dứt chiến đấu càng tốt, nơi nào sẽ chọn đánh lâu dài.

- Tần Phàm, người không cần lại dùng ngôn ngữ châm ngòi, dù sao hôm nay vô luận như thế nào người cũng phải mệnh tang ở đây! Chúng ta thừa nhận người không hổ là nhân vật đã vượt qua Phong Hóa Bán Thần Kiếp, có chút thực lực. Cho nên chúng ta cũng không kiêng kị lấy nhiều địch ít, tóm lại giải quyết người càng nhanh, chúng ta sẽ cảm thấy càng an tâm.

Yến Dương nghe được thanh âm trào phúng của Tần Phàm, chỉ là lạnh nhạt đáp lại nói ra.

- Tần Phàm, ta biết rõ người sử dụng bí pháp kích phát tiềm năng, cho nên mới có thể dùng phương thức độc sức liều mạng đánh lui Hạ Thiên, mạng của chúng ta so với người cao quý hơn nhiều, sẽ không cùng người chơi độc sức liều mạng, chúng ta sẽ dùng phương pháp an nhàn nhất giải quyết người.

Minh Hiển thì là sắc mặt lạnh như băng nói ra.

- Ha ha, người nói đúng, mạng của ta hoàn toàn chính xác không có cao quý như các người, cho nên ta không sợ độc sức liều mạng. Nhưng có một điểm người nói sai rồi, vừa rồi ta còn chưa có bắt đầu độc sức liều mạng.

Nghe vậy, trên mặt Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ lạnh lùng, sau đó trong tay của hắn xuất hiện một viên Độc đan màu đen, mạnh mẽ nuốt vào trong miệng.

Sau một lát, con người của hắn trở nên đỏ tươi như máu, nhìn xem hai đạo thân ảnh dần dần tới gần, tiếp tục nhàn nhạt nói ra:

- Hiện tại mới bắt đầu!

Bồng!

Tiếp theo trong nháy mắt, Niết Bàn Hắc Viêm màu đen ở trong thân thể của hắn dần dần dâng lên. Mà hai vầng sáng màu đen cũng lập tức ở phía sau của hắn dâng lên mà ra, hai cánh mở ra, Liệt Diễm màu đen phẳng phất như muốn che đầy nửa bầu trời.

- Như thế nào sẽ...

Minh Hiển còn không thấy qua trạng thái Tần Phàm kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước. Hiện tại cảm giác được khí thế và khí tức của Tần Phàm bỗng nhiên kéo lên rất nhiều, trên mặt không khỏi hiện ra vẻ khiếp sợ lần nữa.

Tần Phàm không có sử dụng bí pháp dốc sức liều mạng đã có được thực lực đánh bay Hạ Thiên, hiện tại lại kích hoạt bí pháp, thực lực này càng là khó có thể đoán chừng rồi.

- Coi chừng, bí pháp của tiểu tử này hết sức lợi hại, trước kia ta chính là bị hỏa diễm màu đen này đánh lui.

Mà sắc mặt Yến Dương thì trở nên khó coi nói ra, ở một tháng trước, Tần Phàm còn không có đột phá đến Bán Thần liền có thể kích thương hắn rồi.

Hiện tại, hắn rõ ràng cảm giác được Tần Phàm trở nên mạnh hơn rất nhiều, đã có thể uy hiếp tính mạng của hắn.

- Đến đây đi, để cho ta xem xem mệnh các ngươi cao quý, có phải cũng sẽ càng ương ngạnh hơn người bình thường hay không.

Lúc này đôi mắt của Tần Phàm đỏ bừng, người cũng trở nên có chút thô bạo, hắn cảm giác được sau khi mình đột phá đến Bán Thần chỉ cảnh, có thể sử dụng đến Ma chủng chi lực càng nhiều, nhưng mà càng khó có thể ức chế rồi.

Cho dù hắn không thể đồng thời chém giết ba người này, nhưng cũng sẽ không để bọn hắn sống khá giả. Nếu thật đánh đến cuối cùng, kết quả chính là lưỡng bại câu thương.

Vào...

Hắn vừa dứt lời, không chờ hai người Minh Hiển cùng Yến Dương đánh tới, thân hình của hắn đã rất nhanh lóe lên, xẹt qua một đoạn khoảng cách tới gần trước mặt Yến Dương. Ở trước kia hắn không có đột phá, đã từng cùng người này cận chiến qua, nhưng mà kết cục là trọng thương. Nếu như không phải dốc sức liều mạng chạy trốn tới Truyền Thừa Kim Đài, chỉ sợ là khó thoát khỏi cái chết.

Hiện tại, hắn tin tưởng tình huống bất đồng, có khi sẽ đảo ngược ấy chứ!

Nắm đầm gươm lên, Nguyên Giới trong cơ thể không ngừng cung cấp lấy một loại lực lượng cường đại, lại xen lẫn Niết Bàn Hắc Viêm ở bên trong, hung hăng đánh tới đối phương.

- Tốc độ của tiểu súc sinh này làm sao có thể trở nên nhanh như vậy!

Yến Dương không khỏi chấn động, phải biết rằng lúc trước hắn ở tốc độ có thể nói là hoàn toàn áp chế đối phương, hiện tại hắn hoàn toàn mất hết ưu thế.

Thấy nắm đầm kia đánh úp lại, hắn càng không dám khinh thường, Đào Hoa Phiến trong tay vội vàng đưa lên đỡ, Nguyên Giới chi lực trong cơ thể ngưng kết thành một loại xu thế Đại Sơn, đi ngăn cản Hắc Viêm như là như thủy triều mãnh liệt mà đến kia.

Bành!

Nắm đầm cùng Đào Hoa Phiến đột nhiên ở giữa không trung đụng nhau, sau đó một tiếng nổ nặng nề vang lên, đó là thanh âm nguyên lực giúp nhau thôn phệ giác trực, đại biểu cho hai loại lực lượng cùng khí thế kịch liệt giao phong.

Tê...

Rất nhanh, ở dưới ánh mắt kinh hãi rung động của mọi người, giao phong đã phân ra kết quả, mà kết quả dĩ nhiên là Yến Dương hướng về sau cấp tốc rút lui ba mét! Dù chỉ là ba mét ngắn ngủn, nhưng ý nghĩa bên trong lần cận chiến giao phong này, thắng bại đã phân!

Ngũ kiếp Bán Thần ở trong cận thân bác đấu cùng Nhất Kiếp Bán Thần, vốn phải là các phương diện tốc độ, lực lượng, phản ứng đều mạnh hơn nữa, nhưng hết lần này tới lần khác lại thua một bậc!

Cái này để ọi người như thế nào không khỏi vạn phần kinh ngạc.

- Tiểu tử này thật đúng là không phải biến thái bình thường ah... Hiện tại thực lực hắn phát huy ra, chỉ sợ là ta cũng không dám nói có thể ứng phó được...

Tân Vô Kỵ ở phía dưới nhìn đến Tần Phàm đánh bay Hạ Thiên, hiện tại ở cận chiến lại áp chế Yến Dương, cũng không khỏi là há hốc mồm kinh ngạc nói.

Trên bầu trời, Tần Phàm đối với thực lực tăng trưởng hiện tại của mình cũng lộ ra có chút thoả mãn.

Trên thực tế, tuy lực lượng Nguyên Giới của hắn so với nhất kiếp Bán Thần cường đại hơn không ít, có thể so sánh với tam kiếp tứ kiếp Bán Thần, nhưng vẫn là không bằng Yến Dương, chỉ là hắn còn có được Niết Bàn Hắc Viêm áp chế, lực lượng thân thể cũng có thể nói cường hoành, lúc này mới chiếm được chút ít thượng phong.

Nhưng mà, hắn còn chưa kịp cao hứng cùng tinh tế cảm thụ biến hóa của mình, ở phía sau của hắn đã rất nhanh truyền đến một hồi gió lạnh vô cùng lạnh lẽo ác liệt, chính là Minh Hiến kia vào lúc đó chạy tới, Đại Thủ Ấn màu đen mãnh liệt che trời mà đến.

Thân hình của Tần Phàm vào lúc đó có chút trùn xuống, sau đó đột nhiên quay người, lần nữa nắm đấm nắm chặt, về phía trước là gào thét mà ra. Ở dưới Niết Bàn Hắc Viêm cùng Nguyên Giới chi lực áp súc, không gian tựa hồ cũng có chút xuất hiện rung động, tiếp theo là một quyền một cước, ầm ầm đụng vào cùng một chỗ.

1351. Chương 1361: Lấy Một Chiến Ba. (2)

Chương 1361: Lấy một chiến ba. (2)

- Hừ.

Nháy mắt sau đó trong miệng Tần Phàm thâm hừ một tiếng, thân hình bị một cỗ cường lực đẩy về phía dưới. Vừa rồi hắn đánh lui Yến Dương, Nguyên Giới chi lực căn bản còn không kịp nhắc tới bao nhiêu, tự nhiên là rơi vào hạ phong.

Ở dưới một quyền này, hắn bị đánh đến khí huyết quay cuồng, bất quá cái này đối với khí lực hiện tại của hắn mà nói, lại không tạo thành quá nhiều trở ngại.

Chỉ là tình thế đến nơi này, bắt đầu chuyển tiếp đột ngột rồi.

- Ngũ kiếp Bán Thần này cũng không phải kẻ yếu, ta một người đối chiến ba cái cũng không dễ dàng.

Thân thể ở bên trong rơi xuống, Tần Phàm ngẩng đầu lên, chứng kiến Yến Dương cùng Minh Hiến cũng không có ý định để cho hắn thở gấp, rất nhanh liền trực tiếp đuổi theo.

Hơn nữa ở một bên kia, Hạ Thiên vào lúc này rõ ràng cũng hồi phục xong, đang hùng hổ đằng đằng sát khí hướng về bên này kích bắn mà đến.

Rất nhanh, hắn liền lâm vào cục diện lấy một địch ba.

Hắn lại hướng về Truyền Thừa Kim Đài ở phía dưới nhìn nhìn, lúc này Tiểu Chiến vẫn đang trong bế quan tu luyện, đối với chiến đấu trên bầu trời giống như không có bất kỳ phát hiện nào, bất quá gai nhọn trên người nó tựa hồ muốn toàn bộ lột xác thành trong suốt rồi, chắc là thực lực sẽ gia tăng lên không ít.

- Nếu như Tiểu Chiến có thể vào lúc này tỉnh lại, có lẽ ta sẽ nhẹ nhõm hơn không ít.

Trong lòng của hắn không khỏi là trầm nghĩ, chỉ là xem Tiểu Chiến ở vào khốn yếu trước mắt, nếu không đến bước bất đắc dĩ cuối cùng, hắn là sẽ không giáng đoạn Tiểu Chiến tu luyện.

Mà thời điểm Tần Phàm suy nghĩ, Minh Viễn cùng Yến Dương đã dẫn đầu đuổi theo, hai người đồng thời công kích, một người dùng phiến như hoa rơi, một người xuất chưởng như điện, hung hăng giáp công đi qua.

Bành! Bành! Bành!

Trận trận luồng khí xoáy phá hủy trong không khí vang lên, toàn bộ bầu trời vào lúc đó gió nổi mây phun, đủ loại vàng sáng lập lòe, lộ ra đồ sộ không thôi, hấp dẫn lấy người xem ở phía dưới nhìn không chuyển mắt.

Ở phía trên bầu trời, chỉ là lập tức liền giao đụng không dưới mười lần, trong lúc đó Tần Phàm y nguyên bị áp chế, ở dưới hai đại ngũ kiếp Bán Thần mãnh liệt công kích, hắn căn bản không có cách nào phản kháng.

- Tiểu súc sinh, đi chết đi!

Nhưng vào lúc này, Hạ Thiên cầm trường đao màu đen trong tay đã tới gần, hắn lúc này vô cùng xấu hổ, sắc mặt dữ tợn, một thân Nguyên Giới chi lực cuộn cuộn cơ hồ đều tụ tập ở bên trong một đao kia.

Ở dưới khoảng cách gần, một đao kia của hắn hướng về sau lưng Tần Phàm chém tới!

- Hừ, muốn giết ta tối thiểu cũng phải có một cái chôn cùng!

Lúc này sắc mặt của Tần Phàm cũng lạnh như băng, hắn vừa mới một quyền giao đụng cùng Minh Viễn, sau khi bức lui Minh Viễn, hắn đột nhiên quay người, đối mặt trường đao kia chém tới, hắn trực tiếp dùng lồng ngực đi ngăn cản.

- Muốn chết!

Chứng kiến Tần Phàm vậy mà dùng lồng ngực để ngăn cản đao của mình, Hạ Thiên không khỏi lộ ra cười lạnh, không có chút lưu tình nào, trực tiếp chém rụng một đao.

PHỐC!

Nhưng mà, cũng không có tình cảnh như hắn tưởng tượng phá vỡ lồng ngực đối phương, lực phủ ngũ tạng giàn giụa, đao của hắn chỉ là thoáng ở trên người đối phương khai ra một miệng vết thương nhỏ mà thôi, căn bản không có cách nào tiến thêm.

Oanh!

Mà sau một khắc, hắn ngược lại là trực tiếp bị một quyền của Tần Phàm hung hăng oanh phi.

- Tiểu súc sinh, ngươi quên ta sao!

Đào Hoa Phiến của Yến Dương lướt tới, một đạo hồng quang đoạt mệnh lóe ra, hắn dĩ nhiên là thừa cơ thi triển ra một chiêu vũ kỹ không kém hướng về Tần Phàm đánh lên mà đến!

Sắc mặt Tần Phàm biến hóa, hắn vừa rồi đã bị mấy lần công kích, phòng ngự trên người đã sớm sụp đổ, hiện tại bị vũ kỹ của ngũ kiếp Bán Thần công kích, chỉ sợ bản thân ít nhất cũng phải trọng thương. Mà loại cục diện này, một khi hắn trọng thương, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Loong coong...

Bất quá cũng ngay lúc này, bỗng nhiên trong thiên địa xuất hiện một đạo hào quang sáng ngời, lộ ra vô cùng lăng lệ ác liệt, hơn nữa tốc độ vô song, dĩ nhiên là hướng về Yến Dương kích bắn mà đi!

Trên bầu trời, tình hình chiến đấu lộ ra thập phần kịch liệt.

Lúc này tuy Tần Phàm kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước mà thực lực tăng nhiều, nhưng lấy một địch ba, hơn nữa ba cái đều là ngũ kiếp Bán Thần cường giả, điều này thật sự là vượt ra khỏi phạm vi hắn thừa nhận.

Thời điểm vừa mới đánh lui Hạ Thiên, quay mắt về phía vũ kỹ công kích của Yến Dương, hắn căn bản là không rảnh ứng phó.

Lúc này Nguyên Giới phòng ngự trên người hắn đã bị công phá toàn bộ, thậm chí ở dưới một đao vừa rồi của Hạ Thiên, ngay cả Huyền Vũ chi khí phòng ngự cũng tạm thời không có cách nào ngưng tụ, có thể nói, hắn chỉ có thể dùng thân thể đi nghênh đón một kích này của Yến Dương.

Đây chính là một kích của ngũ kiếp Bán Thần!

Cho dù Tần Phàm đối với khí lực của mình rất tự tin, vào lúc này trong nội tâm cũng không khỏi không trầm xuống, đã làm tốt ý định xấu nhất.

Bất quá vào lúc này, hắn cũng phát hiện một đạo quang mang bỗng nhiên xuất hiện kia, hướng về Yến Dương kích bắn đi, cái này làm cho hắn không khỏi hơi vui vẻ. Mà Yến Dương kia vì tránh né đạo quang mang lăng lệ ác liệt kia, cũng không thể không mạnh mẽ gián đoạn vũ kỹ của mình, thân hình nhanh chóng thối lui.

Nhưng mà, Tần Phàm lại rất nhanh phát hiện, một đạo hào quang lăng lệ ác liệt này cũng không phải gai nhọn mà bình thường Tiểu Chiến sử dụng!

Mà là một đạo hào quang màu xanh da trời, là kiếm quang!

- Vừa rồi có người hướng Yến Dương phát ra một kiếm?

Trong lòng Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, nhưng tận dụng thời cơ, hắn lập tức là nhân cơ hội này nhanh chóng thối lui, nhảy ra khỏi vòng vây của tam đại ngũ kiếp Bán Thần.

Sau khi hắn vừa mới ổn định thân thể của mình, hình như có nhận thấy, bỗng nhiên quay đầu, lập tức chứng kiến một bóng hình xinh đẹp, bạch sắc thuần tha không biết lúc nào đã xuất hiện ở phía sau của hắn.

Nàng người mặc một thân áo trắng, lông mày xanh đôi mắt đẹp, thần sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng, đang lẳng lặng lơ lửng giữa không trung, đúng là một đóa bạch mai tuyệt sắc đón gió ngạo tuyết. Tóc dài màu đen phát phối, cầm trong tay một thanh trường kiếm màu xanh lam, tư thế oai hùng mà uyển chuyển, rồi lại để cho người căn bản khó có thể nắm lấy.

- Mộ Thanh Thanh? Tại sao nàng lại giúp ta?

Chứng kiến cô gái này, Tần Phàm không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc. Phải biết rằng nữ tử này gần đây tính tình cực lạnh, mình cùng nàng ngoại trừ ở mới vừa vào Truyền Thừa Bí Cảnh này, bởi vì một đầu Đan thú mà gặp qua một lần, thì không có gặp gỡ tiếp xúc gì khác rồi.

Hắn như thế nào cũng nghĩ không thông lý do đối phương ra tay giúp mình.

- Là Mộ Thanh Thanh! Vừa rồi nàng ra tay giúp Tần Phàm!

Không chỉ là hắn, ở phía dưới, tất cả mọi người thấy một màn như vậy cũng lộ ra thần sắc khó hiểu. Hiện tại rõ ràng là tam đại gia tộc muốn giết Tần Phàm cho thống khoái, Mộ Thanh Thanh làm sao có thể sẽ mạo hiểm đắc tội tam đại gia tộc đi cứu một người nhìn như không thể ở chung?

1352. Chương 1362: Ra Tay Sắc Bén.

Chương 1362: Ra tay sắc bén.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Không đúng, Mộ Thanh Thanh nàng cùng thủ lĩnh tuổi trẻ tứ đại gia tộc khác, mặc dù nói quan hệ không phải đặc biệt tốt, nhưng một mực đều coi như không tệ ah! Nàng như thế nào sẽ vào lúc này đồng thời phản kích Minh gia, Hạ gia, Yến gia Tam gia chứ?

Có ít người không khỏi nghị luận .

- Phải, hơn nữa Mộ Thanh Thanh gần đây ít xuất hiện, ra tay cứu người cao điệu như vậy, giống như không phải là phong cách của nàng. Chẳng lẽ nàng cùng Tần Phàm có quan hệ gì?

Có người thử suy đoán nói ra.

- Không phải là nàng nhìn trúng Tần Phàm chứ...

Có người lớn mật nói ra.

- Chớ có lên tiếng, người truy cầu Mộ Thanh Thanh tiểu thư không biết bao nhiêu, nhưng cho dù là thủ lĩnh tuổi trẻ của tứ đại gia tộc khác, Mộ Thanh Thanh tiểu thư cũng không thèm ngó qua một lần? Hơn nữa nàng đã là ngũ kiếp Bán Thần, làm sao có thể sẽ để mất một tiểu tử nhất kiếp Bán Thần chứ?

Bất quá rất nhanh có người phản bác nói.

- Ai biết được, có nhìn là trúng tiềm lực của Tần Phàm thì sao? Phải biết rằng ngoại trừ những nhân vật cấp đảo chủ kia ra, toàn bộ Mạc Lợi Đảo chúng ta có một trăm lẻ tám thành, người ở thời điểm đột phá Bán Thần gặp được Phong Hỏa Bán Thần Kiếp chỉ sợ cũng không có năm cái. Hơn nữa thực lực bây giờ của Tần Phàm cũng không kém, nếu như đơn đả độc đấu, thủ lĩnh tuổi trẻ thực lực ngũ kiếp Bán Thần cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn.

Nhưng người vừa mới bắt đầu nói chuyện kia lại không phục còn nói thêm.

- Thanh Thanh nàng đến tốt cùng là đang suy nghĩ cái gì?

Dù là Tân gia Tân Vô Kỵ, lúc này cũng không khỏi nhìn xem trên bầu trời, lộ ra một vòng thần sắc ngạc nhiên. Vừa rồi tốc độ của Mộ Thanh Thanh cực nhanh, hắn vừa mới kịp phản ứng, người phía trước đã hướng Yến Dương phát động công kích rồi.

- Thanh Thanh, ngươi làm cái gì vậy!

Mà trên bầu trời, tam đại thủ lĩnh gia tộc đang vây công Tần Phàm càng đều lộ ra vô cùng ngoài ý muốn, cơ hồ không hẹn mà cùng nhìn xem bóng hình xinh đẹp màu trắng trên bầu trời kia chất vấn.

Kỳ thật ba người bọn họ cho tới nay đối với Mộ Thanh Thanh đều rất có hảo cảm, thậm chí là người theo đuổi, bây giờ nhìn đến người mình thích dĩ nhiên vì một đối thủ một mất một còn mà ra tay đối với bọn họ, cái này làm cho bọn họ đều cực kỳ bị đả kích, hơn nữa cùng chung mối thù.

- Hắn không thể chết được.

Sắc mặt của Mộ Thanh Thanh không có một tia biến hóa, nàng tóc đen như thác nước bay múa, một tay cầm kiếm, chân đạp hư không, cũng không liếc nhìn mấy người kia, chỉ là trong miệng nhàn nhạt trả lời nói ra.

Nghe vậy, sắc mặt ba người đều không khỏi trầm xuống, trở nên hết sức khó coi.

- Vì cái gì? Chẳng lẽ ngươi vừa ý tiểu tử này sao?

Yến Dương đùng phải Mộ Thanh Thanh công kích, lúc này càng là hiển lộ ra một loại thần sắc cực kỳ bi phẫn, thậm chí gương mặt anh tuấn cũng trở nên có chút vặn vẹo. Đối với hắn mà nói, bị nữ tử mà mình ưa thích công kích, không có sự tình nào so với đây càng để cho hắn phẫn nộ.

Sắc mặt Mộ Thanh Thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng ngẩng đầu liếc nhìn Yến Dương, ánh mắt thập phần im lặng, tựa hồ là khinh thường trả lời.

- Ngươi... Thanh Thanh, tâm ý của ta đối với ngươi như thế nào ngươi chẳng lẽ không biết sao?

Lúc này trên mặt Yến Dương vô cùng thống khổ, thấy Mộ Thanh Thanh không nói gì, tiếng nói cơ hồ run rẩy nói ra:

- Chẳng lẽ cũng bởi vì hắn vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp? Ngươi cảm thấy tiềm lực của hắn rất cao, cho nên muốn lôi kéo hắn? Không sai, thật sự hắn là một thiên tài, nhưng người vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp cũng có không ít, cuối cùng nhất lại có bao nhiêu người có thể sống sót trở thành đảo chủ? Tiểu tử này hắn chỉ là người đến từ đại lục khác, ở chỗ này hắn ngay cả gia tộc để dựa vào cũng không có, ngươi còn nghĩ hắn có thể có thành tựu gì?

- Cùng ngươi không quan hệ.

Mộ Thanh Thanh chỉ lạnh lùng đáp lại.

- Ha ha, Mộ Thanh Thanh, tốt, tốt... ta đối với ngươi một phen chân tình ngươi không quý trọng, vậy thì đừng trách ta trở mặt không nhận ngươi, hôm nay, Tần Phàm này ta nhất định phải giết, nếu như ngươi muốn ngăn ta, đừng trách Yến Dương ta không khách khí.

Những lời này của đối phương không thể nghi ngờ là trực tiếp đâm xuyên qua trái tim của Yến Dương, để cho trái tim hắn thoáng cái tan nát rồi, hắn cuống tiểu một tiếng, sau đó thanh âm trở nên cực lạnh nói.

Đến lúc này, hắn như thế nào còn không rõ ràng Mộ Thanh Thanh đối với hắn căn bản là không có chút tình ý nào.

- Hạ Thiên, Minh Hiến hai người các ngươi quyết định như thế nào?

Sau đó hắn chuyển hướng hai người khác mở lời hỏi, nhìn ra được đã là tâm ý đã quyết.

- Thanh Thanh, thực xin lỗi, tiểu tử này hôm nay là vô luận như thế nào cũng không thể lưu.

Thần sắc trên mặt có chút quấy một cái, Minh Hiến trầm giọng trả lời.

- Giết huynh chi thù, không thể không báo, Thanh Thanh, nếu như ngươi muốn ngăn trở, ta cũng chỉ có thể đắc tội!

Hạ Thiên cũng rất nhanh tỏ thái độ.

Đối với hai người bọn hắn mà nói, có địch nhân còn sống như Tần Phàm, không thể nghi ngờ là một dây vò, nếu không nhanh chóng diệt trừ, tất nhiên sẽ để cho bọn hắn ăn không ngon, ngủ không yên. Cho nên, tuy bọn hắn thậm chí muốn nện Mộ Thanh Thanh, nhưng lúc này bọn hắn cũng bất chấp nhiều như vậy.

Loong coong...

Mộ Thanh Thanh không nói gì thêm, trả lời chỉ có trường kiếm màu xanh lam trong tay, kiếm khí như cầu vồng, ở dưới nàng dẫn dắt, phong vân bốn phía rất nhanh lưu động lấy, có thể nhìn ra được kiếm thế kia cực kỳ lăng lệ ác liệt.

Mà lúc này, trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi có chút nghi hoặc. Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Mộ Thanh Thanh vậy mà sẽ chấp nhất ra tay cứu mình như thế, hơn nữa nhìn còn không tiếc cùng tam đại gia tộc này trở mặt.

Bất quá hắn sẽ không tự tác đa tình, thật sự nghĩ rằng nữ tử này sẽ coi trọng mình như vậy, hắn tự hỏi mình có lẽ còn không có mị lực như vậy. Phải biết rằng tính tình nữ tử này vốn là loại hình trong treo nhưng lạnh lùng, hai người bọn họ tương kiến bất quá chỉ một lần, là không thể nào sẽ sinh ra tình ý đối với mình đấy.

- Chẳng lẽ nàng thật là nhìn trúng tiềm lực của ta, cho nên muốn mời chào ta tiến vào gia tộc của nàng?

Sau đó hắn lại không khỏi trầm nghĩ nói.

Chỉ là tuy hắn đã vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, nhưng dù sao cũng phải 23 tuổi mới trở thành Bán Thần cường giả, thậm chí so với bản thân Mộ Thanh Thanh còn chậm hơn không ít. Ở mặt ngoài xem ra tựa hồ cũng không có lực hấp dẫn quá lớn. Chính như Yến Dương nói, hắn ở chỗ này không có gia tộc dựa vào, dù cho tiềm lực cường thịnh trở lại cũng khó thành châu báu, dù sao không có người biết rõ sự tình hắn có được Ma chủng.

Bất quá đã có người ở thời khắc nguy cấp này ra tay giúp mình, Tần Phàm cũng không có khả năng cự tuyệt, trên người hắn cũng đã có một ít thương thế, đặc biệt là một đao mà Hạ Thiên trầm ở trước ngực, mặc dù nói trái tim của hắn mạnh hơn thường nhân, lúc này cơ bản đã khống chế thương thế, nhưng cũng là có chút ảnh hưởng, thời điểm này hắn cũng thừa cơ khôi phục thương thế một chút.

1353. Chương 1363 : Cho Các Người Một Cơ Hội.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1363 : Cho các người một cơ hội.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Một bên kia...

- Mộ Thanh Thanh, người đã cố ý bảo vệ tiểu súc sanh này, vậy hãy để cho Đào Hoa Phiến trong tay ta đến chứng minh lựa chọn của người là sai a!

Trông thấy Mộ Thanh Thanh khư khư cố chấp, lúc này Yến Dương then quá hoá giận, trực tiếp phát động công kích.

Hai người Minh Hiển cùng Hạ Thiên tựa hồ cũng biết rõ thực lực của Mộ Thanh Thanh không kém, thấy Yến Dương kiêu chế nàng, lập tức không dám khinh thường, cũng đi theo hướng Tần Phàm xuất thủ.

- Tiểu tạp chủng, vô luận người sử dụng bí pháp dốc sức liều mạng gì, hai người chúng ta cũng đủ để tru sát người!

Vừa rồi Hạ Thiên tin tưởng tràn đầy, nhưng lại hai lần bị Tần Phàm đánh lui, đã lộ ra vô cùng nổi giận, lúc này sắc mặt càng là cực kỳ dữ tợn.

Sắc mặt Tần Phàm trầm xuống, âm thầm ngưng trọng.

Bất quá, dùng trạng thái hiện tại của hắn, dù cho đối phương chỉ có hai ngũ kiếp Bán Thần, cũng khó có thể giết chết mình, nhưng hắn đồng dạng cũng khó có thể giết chết một gã ngũ kiếp Bán Thần. Cuối cùng nhất sẽ chỉ lâm vào cục diện bế tắc, bất quá một khi trạng thái huyết mạch Bất Tử Chu Tước của hắn chấm dứt, như vậy hắn sẽ lâm vào một loại tình trạng cực kỳ nguy hiểm rồi.

Hiện tại thời gian đã không nhiều lắm.

Lập tức con người màu đỏ tươi của hắn ngưng tụ, cũng muốn bắt đầu dốc sức liều mạng. Thậm chí là huyền âm ám tụ, lúc cần thiết cũng tùy thời chuẩn bị đánh thức Tiểu Chiến lại. Dù sao cho dù bị cắt đứt tu luyện sẽ có tổn thương, nhưng mà so với bọn hắn cùng một chỗ táng thân thì tốt hơn rất nhiều.

Nhưng mà ngay vào lúc này.

PHỐC!

Bỗng nhiên một thanh âm lợi kiếm đâm vào thân thể truyền đến, sau đó Tần Phàm ghé mắt nhìn lại, dĩ nhiên là chứng kiến Yến Dương đồng dạng có được thực lực ngũ kiếp Bán Thần kia, ở một cái đối mặt đã bị Mộ Thanh Thanh đâm thương rồi!

- Một kiếm này ta đã lưu tình, nếu như các người lại không ly khai, kiếm tiếp theo, ta sẽ giết người.

Tiếp theo là thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của nàng ở giữa không trung vang lên.

Tê...

Ở hạ phương, rất nhiều người lúc này còn không có kịp phản ứng, kiếm của Mộ Thanh Thanh là đâm trúng Yến Dương như thế nào, khi Mộ Thanh Thanh vừa dứt lời, liền không khỏi vang lên trận trận thanh âm hít một hơi lạnh khí.

Không có người sẽ nghĩ tới, đồng thời là ngũ kiếp Bán Thần, nhưng Yến Dương vậy mà không phải một chiêu chi địch của Mộ Thanh Thanh!

Hơn nữa nghe nói thời gian Yến Dương đột phá đến ngũ kiếp Bán Thần cũng đã mấy năm, Mộ Thanh Thanh mới đột phá đến ngũ kiếp Bán Thần không lâu mà thôi! Cả hai chênh lệch vậy mà sẽ lớn như vậy, chênh lệch một phương lại cùng suy nghĩ của mọi người có chỗ bất đồng.

Vào lúc đó, Minh Hiến cùng Hạ Thiên đã chuẩn bị vây công Tần Phàm, trong khoảng thời gian ngắn đều là thần sắc ngốc trệ xuống, bọn hắn nghĩ tới thực lực của Mộ Thanh Thanh sẽ rất cường đại, nhưng thật không ngờ sẽ cường đến trình độ này. Mà sau khi nghe được thanh âm của nàng, bọn hắn cũng không khỏi ngừng lại.

Mộ Thanh Thanh nói sẽ giết người!

Bọn hắn biết rõ thực lực của mình cùng Yến Dương kém không phải quá nhiều, đối với Mộ Thanh Thanh đồng dạng đều hết sức kiêng kỵ.

Mà Yến Dương kia, lúc này càng là tay bùm lầy miệng vết thương, trên mặt xuất hiện các loại thần sắc khiếp sợ, không thể tưởng tượng nổi, nổi giận, bi phẫn...! Một kiếm này của Mộ Thanh Thanh không chỉ có làm bị thương thân thể của hắn, còn hoàn toàn phá hủy tinh thần của hắn! Hắn và Mộ Thanh Thanh đều là thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc, hắn vẫn tự cho là mình rất cao đấy.

Hiện tại kiêu ngạo, vinh dự còn có hảo cảm ái mộ đối với Mộ Thanh Thanh, toàn bộ đều tan thành mây khói.

Trong lòng của hắn chỉ có oán hận cuộn cuộn.

- Mộ Thanh Thanh, vì tiểu súc sinh này, ngươi thật sự muốn giết ta? Thậm chí không tiếc đắc tội Yến gia chúng ta?

Trên mặt của hắn xuất hiện vẻ dữ tợn, ánh mắt oán độc gắt gao nhìn chằm chằm vào người phía trước hỏi.

- Đây là lựa chọn của ngươi, lời ta nói sẽ không nói lần thứ hai.

Mộ Thanh Thanh đối với ánh mắt của Yến Dương lại giống như hoàn toàn không có cảm ứng, chỉ là trong miệng nhàn nhạt nói. Trong mắt của nàng thậm chí không có một tia cảm tình đối với đối phương.

Thoại âm của nàng rơi xuống, hào khí ở trên bầu trời trong khoảng thời gian ngắn trở nên vô cùng trầm trọng.

Hạ Thiên cùng Minh Hiến kia cũng không có nhúc nhích, bọn hắn đều bị thực lực của Mộ Thanh Thanh trấn trụ. Tuy bọn hắn cũng hận thấu xương đối với Tần Phàm, nhưng biết rõ hôm nay có Mộ Thanh Thanh ở đây, bọn hắn chỉ sợ là rất khó có cơ hội, cường hoành động thủ sẽ chỉ đưa tới họa sát thân mà thôi.

Bởi vì dùng hiểu biết của bọn hắn đối với Mộ Thanh Thanh, là một chút cũng không nghi ngờ lời nữ tử kia nói, một khi bọn hắn động thủ, nữ tử này sẽ không chút do dự giết chết bọn hắn.

Bọn hắn hiểu rõ Mộ Thanh Thanh này, biết nàng là người nói một không hai, mặc dù là nữ lưu, nhưng giết người là quyết không nhân từ nương tay. Vong hồn chết ở dưới kiếm của nàng là không hề ít.

Mà vừa rồi Mộ Thanh Thanh biểu hiện ra ngoài thực lực, bọn hắn biết rõ mình vẫn là đánh giá thấp thực lực nữ tử này, hiện tại bọn hắn một chút cũng không nghi ngờ nàng có năng lực như vậy.

Vào lúc đó, trên thực tế Tần Phàm cũng có chút ít cảm thấy không thể tin được, lúc trước khi hắn tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh đã biết rõ thực lực của Mộ Thanh Thanh này so với bốn người khác thì mạnh hơn một ít, nhưng không thể tưởng được cả hai ở giữa vậy mà sẽ chênh lệch lớn như vậy.

Theo vừa rồi Mộ Thanh Thanh hiển lộ ra thực lực mà xem, thật sự có khả năng gần kề bằng một mình nàng liền có thể giết chết ba thủ lĩnh tuổi trẻ đồng dạng là ngũ kiếp Bán Thần kia.

Mà càng làm cho Tần Phàm khó có thể lý giải chính là, hắn thật sự không thể tưởng được nữ tử này vậy mà sẽ bởi vì mình mà cùng tam đại gia tộc này triệt để trở mặt!

Phải biết rằng ba người này đều là nhân vật của thế lực lớn trong Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành, nếu quả thật Mộ Thanh Thanh ở chỗ này giết chết ba người kia, gia tộc của bọn hắn há có thể từ bỏ ý đồ?

Cho nên nói, kỳ thật Tần Phàm cảm thấy Mộ Thanh Thanh này không có khả năng thật là vì lôi kéo hắn, một cái tiền đồ còn không biết bao nhiêu này, mà không tiếc khai chiến cùng tam đại thế lực. Về phần nguyên nhân cụ thể, hiện tại hắn còn không thể nghĩ ra.

Lúc này tình hình trên trời rõ ràng cho thấy giằng co xuống, bởi vì một câu của Mộ Thanh Thanh, ba người Yến Dương, Hạ Thiên, Minh Hiến không dám động thủ lần nữa. Nhưng đồng dạng cũng không quá cam tâm cứ như vậy ly khai.

Một lát sau, Minh Hiến cùng Hạ Thiên đều bị khí thế của Mộ Thanh Thanh chấn nhiếp, sinh ra thoái ý.

- Tần Phàm, người cái phế vật này, chẳng lẽ người chỉ biết trốn ở sau lưng nữ nhân?

Mà Yến Dương vẫn là không cam lòng rời đi, lúc này thì cười lạnh nói.

1354. Chương 1364: Cho Các Người Một Cơ Hội. (2)

Chương 1364: Cho các người một cơ hội. (2)

- Ha ha, ta mới vừa vặn đột phá đến Bán Thần chi cảnh, các người ba người đều là ngũ kiếp Bán Thần cường giả, hơn nữa ba người vây công một mình ta, ai là phế vật chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm sao?

Tần Phàm nơi nào sẽ bị khích tướng thấp kém như vậy làm u mê, rất nhanh liền trực tiếp nhàn nhạt đáp lại nói ra.

Hắn tinh tường thực lực của mình bây giờ, nếu có Tiểu Chiến ở bên người, có lẽ còn có thể cùng ba người này chiến một trận, nhưng nếu gần kề bằng một người mình solo ba ngũ kiếp Bán Thần, là rất khó chiến thắng đối phương. Chính yếu nhất là hắn không thể tiến hành đánh lâu dài.

Hiện tại Mộ Thanh Thanh ra tay giúp hắn, tuy để cho hắn cảm thấy có chút biệt khuất, hơn nữa còn có thể thiếu một cái nhân tình, nhưng ngược lại là phương pháp hóa giải nguy cơ tốt nhất.

Nghe vậy Dương còn muốn mở miệng khiêu khích lần nữa.

Nhưng kế tiếp Tần Phàm lại vượt qua tất cả mọi người dự liệu tiếp tục nói:

- Bất quá, ta có thể cho các người một cơ hội giết chết ta. Cái kia là các người có thể đồng thời hướng ta phát ra một chiêu vũ kỹ, chỉ một chiêu duy nhất, sinh tử do mệnh.

- Cái gì? Hiện tại Mộ Thanh Thanh tiểu thư ra tay giúp hắn, Tần Phàm này lại vẫn lần nữa hướng Tam đại thủ lĩnh tuổi trẻ khiêu chiến?

- Ba người đồng thời hướng hắn phát ra một chiêu? Chẳng lẽ hắn muốn dùng sức một người đồng thời thừa nhận ba ngũ kiếp Bán Thần công kích sao?

- Điên rồi! Tần Phàm này đúng là điên rồi! Ở thời điểm này lại muốn thể hiện! Thật sự là uống phí Mộ Thanh Thanh tiểu thư khổ tâm rồi.

- Đúng vậy a, một chiêu của ngũ kiếp Bán Thần há có thể là bình thường, có cơ hội khó được, ba người bọn họ ở đâu còn có thể lưu tình, Tần Phàm hắn cái này là muốn chết ah!

- Đúng đây, hắn một cái nhất kiếp Bán Thần có thể làm được trình độ này đã để cho người ta thập phần chấn kinh rồi, cho dù hắn trốn ở sau lưng Mộ Thanh Thanh tiểu thư cũng sẽ không có người chê cười hắn. Hơn nữa thủ lĩnh tuổi trẻ bọn họ có ai là không ý vào người đồng thế mạnh cùng thế lực gia tộc?

Nghe được Tần Phàm vào lúc đó dĩ nhiên là đột nhiên đưa ra tái chiến Tam đại thủ lĩnh tuổi trẻ, phía dưới không khỏi truyền đến trận trận thanh âm nghị luận kinh ngạc, không có người nghĩ tới Tần Phàm vậy mà vào lúc đó buông tha cho Mộ Thanh Thanh che chở.

- Tốt, Tần Phàm đây chính là tự người nói, vừa rồi ba người chúng ta cũng còn không có đem hết toàn lực, người thật cho rằng mình là vô địch thiên hạ sao? Vậy hãy để cho người nhìn xem toàn lực của ngũ kiếp Bán Thần là đạt tới trình độ nào! Hi vọng người xác định là một mình một người người nghênh chiến, mà không phải lại lần nữa trốn ở sau lưng nữ nhân mới tốt.

Lúc này trên mặt Yến Dương xuất hiện vui vẻ dữ tợn nói ra.

Mà hai người Minh Hiển cùng Hạ Thiên đều vì lời nói của Tần Phàm mà có chút giật mình, trên thực tế, bọn hắn cũng hiểu được phép khích tướng của Yến Dương có chút thấp kém, thay đổi bọn hắn là Tần Phàm, cũng hiểu được sẽ không mắc câu. Dù sao có chỗ dựa tránh đi, ai cũng sẽ không biết lượng sức đi chịu chết.

Nhưng hiện tại thấy Tần Phàm vậy mà định ra một chiêu ước hẹn, bọn họ đều không khỏi lộ vẻ mừng như điên.

Một chiêu, dùng ba địch một, hơn nữa vẫn là thi triển vũ kỹ, bọn hắn cảm thấy vậy là đủ rồi!

- Mộ Thanh Thanh tiểu thư, rất cảm tạ người lúc này đây ra tay giúp ta, nhưng một chiêu kế tiếp này hi vọng người chỉ đứng ngoài quan sát là được.

Đối mặt Yến Dương cố ý khiêu khích cùng phản ứng của Minh Hiển Hạ Thiên, Tần Phàm coi như không thấy, chỉ là xoay người nhìn nhặt hướng Mộ Thanh Thanh xa xa nói ra.

- Người xác định?

Thần sắc Mộ Thanh Thanh hồ hững hờ thăm.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

Kỳ thật đó cũng không phải là hắn thể hiện, hắn chưa bao giờ là cái loại người vì mặt mũi mà không biết tự lượng sức mình, hắn lúc này đây làm như vậy thật sự là có dụng ý của mình.

- Tốt, đây là lựa chọn của người.

Mộ Thanh Thanh tạm thời thu hồi kiếm.

- Mọi người cùng nhau thi triển toàn lực, giết tiểu súc sinh này!

Thấy Mộ Thanh Thanh quả nhiên không hề nhúng tay Dương không khỏi lập tức gầm nhẹ một tiếng, vốn khuôn mặt anh tuấn ôn nhu đã trở nên vằn vện.

- Giết!

Hai người Minh Hiển cùng Hạ Thiên đồng dạng đều lộ vẻ âm tàn, giống như bọn hắn sợ Tần Phàm sẽ đổi ý, đều không thể chờ đợi được muốn ra tay. Bây giờ là Tần Phàm tự tìm đường chết, này bằng với là món lời cực kỳ lớn, bọn hắn không có khả năng không chiếm.

Trên bầu trời, đã là đằng đằng sát khí.

Ba ngũ kiếp Bán Thần đồng thời thi triển vũ kỹ công kích một nhất kiếp Bán Thần, cái này truyền đi sẽ làm ặt mũi của bọn hắn mất hết, nhưng ba người Minh Hiển, Hạ Thiên, Yến Dương đã bất chấp nhiều như vậy rồi. Vào lúc này, không có chuyện gì so với giết chết Tần Phàm quan trọng hơn!

Mà Tần Phàm có Mộ Thanh Thanh thực lực viễn siêu bọn hắn bảo hộ, cái này có thể nói là cơ hội duy nhất để bọn hắn giết chết người phía trước!

Một chiêu, chỉ có một chiêu, nhưng một chiêu này bọn hắn sẽ đem hết toàn lực!

Ba ngũ kiếp Bán Thần đồng thời đem hết toàn lực ra tay, ở bọn hắn xem ra coi như là Mộ Thanh Thanh cũng chưa hẳn có thể tiếp được, huống chi Tần Phàm chỉ là vừa đột phá đến Bán Thần chi cảnh? Thật sự là người không biết không sợ, cái cơ hội khó được này bọn hắn như thế nào sẽ không đi hảo hảo nắm chắc, nhân cơ hội này, chấm dứt hậu họa.

- Minh Hỏa cuồng liên!

Sắc mặt Minh Hiển kia lạnh lùng, một chưởng đánh ra. Theo một chưởng này của hắn đi ra, phía trên giữa không trung, ở trong hư không lập tức xuất hiện một đóa hoa sen hỏa diễm màu đen, sau khi đóa hỏa liên màu đen này xuất hiện liền đón gió mà trương, trong nháy mắt biến thành lớn nhỏ vài chục trượng, bên trong đài sen cực lớn kia có vô số mảnh lỗ, bên trong từng cái mảnh lỗ đều ẩn chứa năng lượng vô cùng cường đại.

Đóa hoa sen màu đen cực đại này, ở trên không trung không ngừng gào thét xoay quanh, trong đó bắt đầu khởi động lấy trận trận năng lượng chấn động, làm cho gió nổi mây phun, bốn phía một mảnh đông nghịt, ẩn ẩn có âm lôi khởi động.

- Huyền Phách hoàng đạo!

Thần sắc của Hạ Thiên lạnh như băng, đạo ảnh màu đen cực lớn cuộn cuộn dài hơn mười trượng, gió lốc màu đen xen lẫn Nguyên Giới chi lực cuồng bạo, cát liệt không khí, tầng tầng mãnh liệt mà đến, thật giống như ở dưới một đạo kia, toàn bộ thiên địa đều trở mình một cái.

Một đạo kia ở dưới hắn toàn lực thi triển, có được thanh thế cực kỳ đáng sợ, so với vừa rồi thời điểm cùng Tần Phàm giao chiến lộ ra lợi hại hơn rất nhiều, chỉ là một luồng khí xoáy Nguyên Giới do lưới đạo kia mang theo, chỉ sợ tam kiếp Bán Thần bình thường chạm phải cũng không chết tức thương.

- Hoa đào nộ bạo!

Sắc mặt Yển Dương dữ tợn, Đào Hoa Phiến trong tay như là đột nhiên trở nên cuồng bạo, thượng diện thậm chí có Nộ Diễm nhấp nhô, theo gió mà động.

1355. Chương 1365: Ma Chung Thờ Nhận!

Chương 1365: Ma chung thờ nhận!

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

Có vô số năng lượng Nguyên Giới biến thành cánh hoa màu hồng phấn, hình thành một tòa Phong Bạo Đại Sơn cực đại, hung hăng hướng về Tần Phàm áp đi.

Làm ọi người ngoài ý định chính là, lúc này đây Yển Dương thi triển vũ kỹ, trong đó ẩn chứa thanh thế năng lượng cường đại, dĩ nhiên là ẩn ẩn vượt qua hai người phía trước, chỉ sợ đây là tuyệt chiêu ẩn giấu của hắn.

Oanh! Oanh! Oanh!

Lúc này đây, có thể rõ ràng nhìn ra được ba người này đã đem hết toàn lực, từng cái đều là mặt đỏ lên, một thân Nguyên Giới chi lực đều mãnh liệt tràn ra, bọn hắn đều cắn chặt răng, thậm chí vô luận như thế nào lúc này đây đều phải giết chết Tần Phàm.

Ba ngũ kiếp Bán Thần toàn lực ra tay, làm cho không gian đều bắt đầu chấn động kịch liệt. Nếu như không phải không gian của Tân Thế Giới này chắc chắn, thì sớm đã sụp đổ nát bấy rồi. Tuy là như thế, nhưng vẫn có thể chứng kiến ở phía trên giữa không trung xuất hiện tầng tầng nếp gấp không gian như là gợn sóng.

Có thể nghĩ Nguyên Giới chi lực của mấy người kia sao mà cường đại. đọc truyện mới nhất tại .

Đồng thời ba người này đề phòng Tần Phàm đào thoát, đều là dùng Nguyên Giới lĩnh vực hung hăng bao trùm Tần Phàm ở trong đó, ở dưới phong tỏa giống như vậy, ngoại trừ là nghênh đón, Tần Phàm đã không có bất kỳ lựa chọn nào khác.

Mà cảm giác được thế công như là trời sập xuống, áp lực vô cùng cường đại kia, lúc này thần sắc của Tần Phàm cũng không khỏi ngưng trọng. Bất quá nếu hắn đã đáp ứng nghênh chiến, tự nhiên là có chuẩn bị.

- Ta đã vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, Bán Thần chi lộ của ta, nhất định là gian khổ nghịch thiên!
- Võ đạo của ta, thần đạo của ta, truy cầu của ta, ta phải có thủ vững của mình!
- Tuy là bụi gai đầy đường, địch cường ta không ngã!
- Hôm nay, ta phá kiếp trọng sinh, ta lấy công kích của ba người các ngươi đến rèn luyện khí lực cùng ý chí của ta, từ nay về sau vô luận gặp được địch nhân gì, ta sẽ không tái sinh sợ hãi!

Lúc này, trong lồng ngực của Tần Phàm tràn lên một cỗ nhiệt huyết. Đối với hắn mà nói vĩnh viễn truy cầu đỉnh phong, vĩnh viễn không cam lòng là người nô dịch, nhưng hôm nay bởi vì thực lực chưa đủ mà cần Mộ Thanh Thanh che chở, trong lòng hắn có một điểm không thông thuận, cho nên phải thông qua một phương thức như vậy để kích thích ý chí của mình, bài trừ Tâm Ma.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn ngạo nghễ ngẩng đầu!

Hai tay giơ lên cao!

Cũng đúng vào lúc này, từng khóa Ma chủng ở chỗ sâu trong thân thể của hắn bỗng nhiên phát ra một loại ý chí bất khuất cộng minh!

Viễn Cổ Ma Tôn, vốn chính là nhân vật kiêu ngạo thời Viễn Cổ xa xưa, bọn hắn không sợ cái gì, bọn hắn không biết thiện ác, hỉ nộ vô thường, cho tới bây giờ đều là bằng tâm tình làm việc. Trong nội tâm bọn hắn chịu không nổi một chút biệt khuất, thậm chí là Chân Thần cũng dám khiêu chiến.

Hiện tại Tần Phàm kế thừa loại ý chí này, dĩ nhiên là ẩn ẩn nhận được Ma chủng thừa nhận!

Tại thời khắc này, Tần Phàm có một loại cảm giác, hắn và bốn khóa Ma chủng trong cơ thể, còn có khóa Bạch Hổ châu kia sinh ra một loại cảm giác tương liên chưa từng có qua, loại cảm giác này tựa hồ giống như là Ma chủng đã trở thành một bộ phận thân thể của hắn, hắn đối với khống chế lực lượng Ma chủng trở nên càng thêm tự nhiên.

Hai con ngươi của Tần Phàm ở thời khắc này bắn ra một loại ý chí mãnh liệt, lập tức liền thấy tất cả Niết Bàn Hắc Viêm trên người hắn bắt đầu gào thét xoay quanh, Ma chủng trong người không ngừng truyền ra một loại lực lượng mãnh liệt!

Vào lúc đó, hắn cảm giác hắn đã có được lực lượng khổng lồ mà mình chưa từng có qua.

Vào lúc này ở dưới trạng thái huyết mạch Bất Tử Chu Tước, một đầu hư ảnh Chu Tước màu đen cực lớn, dùng một loại tư thái tôn quý cường đại chưa từng có xuất hiện qua, ở trên người Tần Phàm rất nhanh bay ra, như là Viễn Cổ quân Vương đến thiên hạ, vạn vật đều phải chịu thần phục.

- Bách Điều Hướng Phượng! Bá Thế Chu Tước! Phá diệt hết thảy cho ta!

Trong cổ họng phát ra một loại thanh âm không giống như là ngôn ngữ nhân loại, Tần Phàm thao túng đầu Chu Tước cực lớn này, bộc phát ra lực lượng toàn thân cùng thể công của ba người Minh Hiển, Hạ Thiên, Yến Dương chính diện đón đánh.

Oanh!

Trong nháy mắt va chạm, kinh thiên động địa, phong vân dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi quay cuồng, Truyền Thừa Chi Hồ ở phía dưới dĩ nhiên là tất cả hồ nước toàn bộ đều tràn ra đến cơ hồ thấy đáy.

Mà tất cả mọi người ở hai bờ sông, tuy đã tránh đi đến rất xa, nhưng nguyên cảm giác được một loại lực lượng mãnh liệt bành trướng kia trực tiếp trùng kích tâm linh của mình, nguyên một đám lộ ra thần sắc vô cùng rung động.

Dù là Mộ Thanh Thanh ở trên trời, vào lúc đó cũng không khỏi kinh ngạc, rất nhanh tránh lui ra một khoảng cách, để tránh bị dư ba trong đó ảnh hưởng.

Yên Vân quay cuồng, đem Tần Phàm cùng ba người Minh Hiển Hạ Thiên Yến Dương hoàn toàn bao trùm ở bên trong, ở dưới một mảnh khí lưu, năng lượng hỗn loạn, chỉ có thể cảm giác được lực lượng trong đó va chạm mãnh liệt, khó có thể biết rõ tình huống ra sao.

Thăng đến một lát sau.

Trong ánh mắt không thể tưởng tượng nổi của mọi người, ba đạo thân ảnh từ bên trong Yên Vân vào lúc đó bay ngược ra, ba người này dĩ nhiên là ba ngũ kiếp Bán Thần! Dùng ba địch một, kết quả dĩ nhiên là ba người Minh Hiển Hạ Thiên Yến Dương bị đánh bay!

- Điều này sao có thể...

Tất cả mọi người không dám tin, ngốc trệ mà nhìn xem Yên Vân dần dần bình phục lại ở giữa không trung, một đạo thân ảnh thanh sắc chậm rãi ở trong đó hiển lộ ra.

Khí tức của hắn uể oải, đầu tóc rối bời, quần áo rách rưới, đôi cánh màu đen đã thu, trên người có không ít miệng vết thương vỡ tan, khoe miệng cũng có máu tươi chảy ròng, nhưng hắn lại kiên định lơ lửng ở giữa không trung, như là Thần Vương ngật đứng không ngã!

Hắn là Tần Phàm!

Một chiêu ước hẹn, hắn dùng sức một người, một nhất kiếp Bán Thần, đánh bại ba ngũ kiếp Bán Thần!

- Một chiêu đã qua, các người đi thôi.

Lúc này thanh âm của Mộ Thanh Thanh nhàn nhạt ở giữa không trung vang lên, lại như là lợi kiếm hung hăng đâm vào trong tim ba người Minh Hiển, Hạ Thiên cùng Yến Dương.

Thời điểm thanh âm của Mộ Thanh Thanh rơi xuống, toàn trường vẫn là lặng ngắt như tờ, tựa hồ tất cả mọi người còn không có ở bên trong so đấu rung động như vừa rồi hồi phục lại.

Đặc biệt là ba người Minh Hiển, Hạ Thiên, Yến Dương trong cuộc kia, vào lúc đó càng là thần sắc ngốc trệ. Bọn hắn ba gã ngũ kiếp Bán Thần, tuy không phải lợi hại trong ngũ kiếp Bán Thần, nhưng cũng không tính yếu, nhưng mà hợp lực ba người bọn họ, vậy mà không có cách nào giết chết một gã nhất kiếp Bán Thần!

Kết quả như vậy, thật sự là để cho bọn hắn thụ đả kích cùng khó có thể tiếp nhận.

Thăng đến khi thanh âm của Mộ Thanh Thanh vang lên, bọn hắn mới thật vất vả phản ứng đi qua, để cho bọn hắn minh bạch đến vừa rồi Tần Phàm cho bọn hắn một cơ hội đã bị bọn hắn bỏ qua. Ngày sau muốn giết chết Tần Phàm, cái kia sẽ khó khăn không biết gấp bao nhiêu lần rồi.

1356. Chương 1366: Còn Có Một Kiếp?

Chương 1366: Còn có một kiếp?

Nguồn: Vipvanda

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••))

- Ha ha, tốt, Tần Phàm, tà pháp trên người của ngươi quả nhiên rất nhiều, bắt quá lần sau gặp lại ngươi, nhất định sẽ là thời điểm chết của ngươi! Tiểu súc sinh, ngươi chờ xem, ta sẽ không cứ như vậy bỏ qua cho ngươi!

Trên mặt Yến Dương tràn đầy không cam lòng, nhưng nghe đến giọng điệu quyết tuyệt của Mộ Thanh Thanh, biết rõ hôm nay là vô luận như thế nào cũng không thể thành công giết chết Tần Phàm, chỉ phải giãn dử rồi đi.

Ở thời điểm rời đi, hắn còn thập phần oán hận liếc nhìn Mộ Thanh Thanh, hắn thật sự là nghĩ mãi mà không rõ Mộ Thanh Thanh thế nào lại ra tay trợ giúp Tần Phàm. Bắt quá vô luận như thế nào, từ nay về sau, hắn đối với Mộ Thanh Thanh đã triệt để hận lên, một có cơ hội hắn tuyệt đối sẽ trả thù.

- Tần Phàm, giết huynh chi thù, không thể không báo, trừ khi ngươi cả đời trốn ở Mộ gia, nếu không lần sau tương kiến chính là tử kỳ của ngươi.

Lúc này Hạ Thiên đồng dạng là trong nội tâm vô cùng phẫn hận, bắt quá biết rõ hôm nay đã khó có thể giết chết Tần Phàm, chỉ phải oán độc buông ngoan thoát rồi đi.

Thông qua một trận giao chiến vừa rồi, hiện tại hắn cũng đã có một ít thương thế, hơn nữa lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể cũng tiêu hao rất lớn, thấy Tần Phàm có được chiến lực ương ngành như thế, thực lực hắn bây giờ căn bản không có khả năng giết chết đối phương.

- Hừ.

Minh Hiến chỉ là hừ lạnh một tiếng, sắc mặt lạnh như băng trực tiếp rời đi. Trên thực tế, lúc này đây trong ba người xem như thực lực của hắn là phát huy kém cỏi nhất, cánh tay của hắn đã từng đứt rời, hiện tại tuy thông qua được vật trọng sinh, nhưng căn cơ đã không còn như lúc trước nữa.

Có thể nói, lộ ra biệt khuất nhất đúng là hắn rồi, tin tưởng sau khi trở về hắn nhất định sẽ nghĩ tất cả biện pháp tăng thực lực lên nhằm báo thù đứt tay chi thù này. Mà hắn không cách nào tìm Cổ Mặc báo thù, cái sổ sách này tự nhiên phải tính toán ở trên người Tần Phàm rồi.

Thủ lĩnh tuổi trẻ của Tam đại gia tộc rời đi, tộc nhân của bọn hắn tự nhiên cũng đều ở dưới sự dẫn dắt nhao nhao đi khỏi.

- Đi nha, Tam đại gia tộc đều đi rồi.

- Hắc hắc, ba ngũ kiếp Bán Thần hợp lực cũng giết không chết một nhất kiếp Bán Thần vừa mới đột phá, coi như là Mộ Thanh Thanh không ra tay, bọn hắn cũng không mặt mũi lưu lại a?

- Điều này cũng không có thể nói là ba người Minh Hiến, Hạ Thiên, Yến Dương bọn họ quá yếu, thật sự là Tần Phàm mạnh đến mức nghịch thiên a.

- Đúng vậy a, không thể tưởng được Tần Phàm này vậy mà thật dùng sức một mình đối chiến Tam đại ngũ kiếp Bán Thần... Thật lợi hại, thật sự là người so với người tức chết người a. Ta đã là tam kiếp Bán Thần còn tiếp không được một chiêu của ngũ kiếp Bán Thần, như thế nào hắn nhất kiếp Bán Thần liền có được lực lượng chống lại Tam đại ngũ kiếp Bán Thần như vậy chứ?

Theo người của tam đại gia tộc rời đi, một ít người vẫn còn tiếp tục xem náo nhiệt liên nhao nhao nghị luận, tóm lại đã đến lúc này, không còn có một người dám xem thường Tần Phàm rồi. Hơn nữa đoán chừng theo những người này ly khai Truyền Thừa Bí Cảnh, một trận chiến hôm nay của Tần Phàm sẽ triệt để truyền khắp Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành.

- Dùng nhất kiếp Bán Thần chỉ cảnh khiêu chiến ngũ kiếp Bán Thần là phách lực, không cam lòng ở sau người là ý chí, tiểu tử này, quả thật là đại phách lực đại ý chí ah. Mà thực lực này, cũng càng là nghịch thiên.

Chứng kiến tình hình trên bầu trời, thủ lĩnh tuổi trẻ Tân Vô Kỵ ở phía dưới đồng dạng là không khỏi âm thầm thở ra một hơi, trong nội tâm âm thầm quyết định về sau ngàn vạn lần không thể lần nữa đắc tội Tần Phàm. Đối thủ đáng sợ như vậy, một khi quán lên, chỉ sợ về sau hắn sẽ khó có thể bình an.

Nhớ tới trước đây hắn đã từng đánh qua Tần Phàm một quyền, thậm chí hắn đang thầm nghĩ có nên đi xin lỗi hay không.

Mà trên bầu trời, Tần Phàm chỉ nhìn xem bóng lưng mấy người kia rời đi, hồi lâu không nói một lời, thẳng đến hoàn toàn không thấy bóng lưng của bọn hắn, hắn lúc này mới “PHỐC” một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi vô cùng đục ngầu. Thương thế trên người bắt đầu mãnh liệt bộc phát ra toàn bộ.

Hắn vội vàng phục dụng một viên đan dược, âm thầm chuyển lực lượng Ma chủng trong cơ thể đi khôi phục thương thế.

Bất quá tuy thương thế trên người nghiêm trọng, nhưng bên trong đôi mắt của hắn lại bắn ra một loại thần thái hưng phấn. Bởi vì lần này sở dĩ hắn đưa ra cuộc chiến một chiêu này, một phương diện là hắn đối với phòng ngự của mình có được tự tin nhất định, một mặt khác là bởi vì hắn cảm giác được ý niệm trong đầu không quá thông suốt, hắn mới vừa vận đột phá đến Bán Thần chỉ cảnh, nên hằng hái như vậy, làm sao có thể ghen lấy một hơi?

Cho nên hắn biết rõ lực lượng của mình không bằng, nhưng vẫn đưa ra một chiêu ước hẹn, vì chính là bỏ đi một hơi ghen khuất kia, kiên định võ đạo của mình.

Hôm nay, ý chí của hắn đã thông suốt, hơn nữa còn ngoài ý muốn nhận được Ma chủng thừa nhận, cái này để cho hắn cảm giác được hưng phấn không thôi.

- Vừa rồi ta phát ra một kích, đã xa xa vượt ra khỏi thực lực chân chính của mình, đó là nhận được lực lượng khi Ma chủng thừa nhận bạo phát đi ra, hiện tại có lẽ ta rất khó lại thi triển lần thứ hai, bất quá đã nhận được Ma chủng thừa nhận, ngày sau đối với ta rất có ích lợi! Chính thức có được thực lực như vậy cũng sẽ không quá xa!

Tần Phàm cảm giác được trong cơ thể biến hóa, cái loại cảm giác cùng Ma chủng huyết nhục tương liên kia để cho hắn cảm giác vô cùng tốt.

Thậm chí hắn còn mơ hồ cảm giác được mình mở ra thêm năng lực của Ma chủng nữa, chỉ cần lại trải qua một thời gian ngắn tiêu hóa hấp thu, thực lực nhất định có thể rất tăng lên lớn.

Nói tóm lại, thực lực bây giờ của Tần Phàm có thể không sợ ngũ kiếp Bán Thần, ngũ kiếp Bán Thần muốn giết chết hắn rất khó, nhưng hắn cũng vẫn chưa đánh bại được ngũ kiếp Bán Thần, bất quá nếu như chờ hấp thu năng lực của Ma chủng, hắn tin tưởng mình có lẽ có thể đường đường chính chính đả bại, thậm chí đánh chết ngũ kiếp Bán Thần rồi.

- Mộ Thanh Thanh tiểu thư, lúc này đây thập phần cảm kích người viện thủ tương trợ.

Đem thương thế khôi phục hơn phân nửa, Tần Phàm hít sâu một hơi, hướng về Mộ Thanh Thanh xa xa bay đi, hơn nữa trong miệng chân thành nói.

Mộ Thanh Thanh một mực không có đi quấy rầy Tần Phàm chữa thương, bất quá rất có ý tứ giúp hắn hộ pháp.

- Được người nhờ vả mà thôi.

Lúc này thấy Tần Phàm tới nói lời cảm tạ, nàng cũng chỉ là nhàn nhạt nói, mây trôi nước chảy, tựa hồ không có gì có thể khiến cho nàng hứng thú.

- Được người nhờ vả?

Tần Phàm nghĩ rất nhiều nguyên nhân, nhưng mà căn bản không có nghĩ đến khả năng này, đến tột cùng là ai phó thác, lại để cho đối phương không tiếc đắc tội mấy đại gia tộc đến trợ giúp mình? Hơn nữa ở bên trong Tân Thế Giới, hắn căn bản không biết mấy người.

- Xin hỏi Mộ cô nương là được ai nhờ vả?

Sau đó hắn không khỏi nghi hoặc hỏi.

1357. Chương 1367: Tiểu Chiến Hóa Hình! (1)

Chương 1367: Tiểu Chiến Hóa Hình! (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Gia phụ.

Thần sắc Mộ Thanh Thanh bình thường trả lời.

- Lệnh tôn?

Nghe vậy, Tần Phàm lộ ra càng thêm nghi hoặc, hắn ngoại trừ Mộ Thanh Thanh, căn bản không cùng bất luận Mộ gia chi nhân nào tiếp xúc đến, làm sao có thể có người để cho Mộ Thanh Thanh tới cứu mình.

- Gia phụ để cho ta bảo trụ tánh mạng một người tên là Tần Phàm, ta nghĩ chính là người rồi.

Lúc này Mộ Thanh Thanh rốt cục liếc nhìn Tần Phàm, trong miệng tiếp tục bình tĩnh nói.

Ầm ầm!

Mà thời điểm Tần Phàm còn muốn hỏi, ở giữa thiên địa vang lên một tiếng Kinh Lôi, đúng vào lúc này, ở giữa thiên địa lại bỗng nhiên sắc trời đại biến, trên bầu trời mây đen cấp tốc xoáy chuyển, một vòng xoáy Lôi Đình cự đại bao phủ cả hư không, ối người một loại cảm giác vô cùng đè nén.

Bầu trời, phong vân quay cuồng.

Vô số Lôi Đình đã không ngừng tụ tập.

Tình cảnh như thế, cùng trước đây Tần Phàm độ Bán Thần Kiếp tựa hồ là không sai biệt nhiều.

- Chẳng lẽ ta còn có một kiếp?

Tần Phàm không khỏi biến sắc, dùng trạng thái hiện tại của hắn, đây cũng không phải là một tin tức gì tốt.

Ầm ầm!

Bầu trời Lôi Vân không ngừng quấy lầy, ở giữa thiên địa đều có lôi quang chớp động.

Tình cảnh để cho người rung động như vậy, không khỏi đưa tới mọi người chú mục lần nữa, dù là tam đại gia tộc vừa rồi ly khai kia cũng có người nhin không được muốn quay đầu hướng về khu vực kia nhìn lại.

Ông ông ông...

Ở giữa thiên địa còn có trận trận chấn động đặc thù, phảng phất giống như là phát sinh ở trên đầu Tần Phàm.

Nghĩ đến vừa rồi trải qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, hiện tại Tần Phàm cũng là lòng còn sợ hãi. Ở lúc kia nếu không phải là Bạch Hổ châu bị Ma chủng trong cơ thể hấp dẫn tự động kích phát, sinh ra một loại lực lượng thần bí cứu hắn một mạng, chỉ sợ hiện tại hắn đã không thể đứng ở chỗ này rồi.

Hiện tại tuy lôi kiếp này không giống Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, nhưng xem uy lực của nó tựa hồ so với đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp của hắn còn phải mạnh hơn một ít, mà hôm nay thương thế trên người hắn chưa lành, hơn nữa còn ở trạng thái suy yếu sau khi giải trừ Bất Tử huyết mạch, cho nên muốn thừa nhận thiên kiếp như vậy vẫn để cho da đầu hắn không khỏi có chút run lên.

- Tại sao có thể như vậy? Không phải Tần Phàm hắn đã vượt qua đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp cùng Phong Hỏa Bán Thần Kiếp sao? Như thế nào còn có thiên kiếp?

Đám người ở phía dưới lúc này đồng dạng phát ra trận trận thanh âm nghị luận nghi hoặc.

Mọi người là chưa bao giờ nghe nói qua sự tình quỷ dị như vậy.

- Một tiểu thư, mời người trước ly khai nơi đây. Cái thiên kiếp này tới quá mức quỷ dị rồi, ta sợ sẽ ảnh hưởng đến người.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn Lôi Vân càng ngày càng đậm dày trên bầu trời, nhướng mày nhìn Mộ Thanh Thanh nói ra.

- Người cũng tránh đi a, lúc này đây không phải là kiếp số của người.

Lúc này Mộ Thanh Thanh tựa hồ hiện lên một vòng giống như cười mà không phải cười, trong miệng nhàn nhạt nói, sau đó cũng không liếc nhìn Tần Phàm nữa, một kiếm thướt tha, hướng lấy chỗ gia tộc tụ tập ở phía dưới bay đi.

- Không phải là kiếp số của ta? nguồn

Tần Phàm không khỏi nao nao, sau đó hắn tinh tế cảm ứng, quả nhiên phát hiện trong cơ thể mình cũng không có dị thường, mà chỗ cái thiên kiếp này nhằm vào, dĩ nhiên là đến từ trong hồ phía dưới.

- Lão đại, là ta muốn độ hóa hình kiếp rồi!

Cũng đúng vào lúc này, thanh âm của Tiểu Chiến bỗng nhiên từ trên Truyền Thừa Kim Đài phía dưới truyền đến.

Rống...

Tiếp theo trong nháy mắt, liền trông thấy một đầu Hồng Mục Chiến Trư mà gai nhọn toàn thân đã biến thành một loại màu sắc trong suốt, hai chân đạp một cái phóng lên trời. Trên mặt mang vẻ hưng phấn tiếp tục nhìn Tần Phàm nói ra:

- Lão đại, người trước ở một bên chờ ta một chút, ta rất nhanh có thể biến hóa thành người rồi, ta muốn trở nên soái một chút!

- Hóa hình kiếp?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi là sửng sờ lần nữa, lập tức trên mặt xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Phải biết rằng, chỉ có vượt qua hóa hình kiếp mới có thể trở thành Cửu cấp yêu thú. Hẳn vốn cho rằng lúc trước thời điểm bọn hắn đến Tân Thế Giới, Tiểu Chiến đã vượt qua hóa hình kiếp trở thành Cửu cấp yêu thú rồi, chẳng qua là vẫn chưa biến hóa hình người mà thôi, nhưng không thể tưởng được nó nguyên lai căn bản còn không có thực sự trở thành Cửu cấp yêu thú!

Nói cách khác trước đây Tiểu Chiến chỉ là Bát cấp yêu thú mà thôi, nhưng nó ở Bát cấp yêu thú lại có thể đối phó tam kiếp thậm chí tứ kiếp Bán Thần cường giả!

- Tiểu gia hỏa này lúc trước đến tột cùng là nuốt thiên tài địa bảo gì a? Dĩ nhiên là trở nên nghịch thiên như thế.

Trong lòng Tần Phàm có chút rung động, hắn biết rõ một khi đầu Chiến Trư này Hóa Hình, chỉ sợ thực lực sẽ lần đầu tiên vượt qua hắn.

Mà càng lúc Lôi Đình trên bầu trời càng trở nên cuồng bạo hơn, Tần Phàm hắn cũng chỉ có thể xa xa thối lui đến một bên, đem trọn cái bầu trời giao cho Tiểu Chiến. Tiểu gia hỏa này ở trước kia nuốt yêu khí đã lợi hại như vậy. Hiện tại gai nhọn toàn thân đã lột xác thành trong suốt, đoán chừng thực lực nhất định là tăng nhiều, cho nên hắn cũng không cần quá mức lo lắng.

Ầm ầm...

Lôi kiếp trên bầu trời trở nên càng thêm hung mãnh. Ngay sau đó như là mưa to, không ngừng hướng về phía dưới trút xuống. Tia chớp màu trắng, hiện ra trận trận vàng sáng làm cho lòng người lạnh ngắt, tất cả mọi người nhìn thấy da đầu cũng không khỏi âm thầm run lên.

- Rống rống! Bất quá chính là một hóa hình kiếp mà thôi, không làm khó được Tiểu Chiến ta! Đến đây đi, tới mạnh hơn chút ít!

Mà quay mắt về phía lôi kiếp uy thế như vậy, Tiểu Chiến lại mang theo một cổ tự tin bay thẳng đến chân trời.

Lúc này gai nhọn trong suốt toàn thân nó có một cây đứng lên, trong miệng của nó phát ra một tiếng rống to, sau đó cả người ở trong hư không cao tốc xoay tròn, tạo thành một hình dạng máy xay gió cự đại. Đồng thời phát ra nguyên một đám phong quyển nghênh hướng tia chớp như mưa to trút xuống kia.

Xì xì...

Một mảnh điện Xà điện Long dài hẹp từ trên trời giáng xuống, nhưng còn không có đáp xuống đến trên người Tiểu Chiến, rất nhanh liền bị phong quyển sắc bén này oanh tán toàn bộ, luồng lôi kiếp thứ nhất cứ như vậy dễ dàng bị vượt qua.

Thấy vậy, đám người phía dưới không khỏi lại một lần nữa hiện lên rung động chi sắc, Tần Phàm vốn đã lợi hại đến nghịch thiên. Bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra một con yêu thú của Tần Phàm vậy mà cũng có được thực lực khủng bố như vậy.

Cái này làm cho trong lòng mọi người cũng không khỏi có chút âm thầm thở ra một hơi, dù là Tân Vô Kỵ gần đây bá đạo cũng kiêng kị đối với Tần Phàm, lúc này càng thêm kiêng kị, thậm chí ẩn ẩn sinh ra một loại tâm mang sợ hãi. Nếu như đầu Chiến Trư này sớm độ hóa hình kiếp một chút, chỉ sợ không cần Mộ Thanh Thanh ra tay, tam đại gia tộc kia cũng sẽ bị Tần Phàm sinh sinh dọa lùi rồi.

1358. Chương 1368: Tiểu Chiến Hóa Hình! (2)

Chương 1368: Tiểu Chiến Hóa Hình! (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Thực lực của Tiểu Chiến quả nhiên là tăng cường không ít ah...

Trên mặt Tần Phàm thì lộ ra một vòng vui vẻ, theo Tiểu Chiến thi triển một chiêu này xem ra, so với trước đây thời điểm đối chiến đường huynh Hạ Thân của Hạ Thiên, cũng không biết là mạnh hơn bao nhiêu lần.

Ầm ầm!

Luồng lôi kiếp thứ nhất bị Tiểu Chiến thoải mái vượt qua, đợt lôi kiếp thứ hai cũng ngay sau đó mà đến, tia chớp màu vàng mãnh liệt lóe trên bầu trời, tia chớp càng lợi hại hơn lại một lần nữa từ trên trời giáng xuống.

Lúc này đây tia chớp dày đặc cơ hồ như là một Thiên Hà màu vàng, đục ngầu mà ẩn chứa Lôi Điện cuồng bạo tràn ngập ở trong đó, làm cho không khí phát ra trập trập thanh âm dòng điện chói tai, Lôi Vân không ngừng quay cuồng, cứ như vậy cả đầu Lôi Hà hướng về Tiểu Chiến lật úp mà xuống.

- So vừa rồi cường hơn một tí, như vậy mới đủ hương vị!

Đối mặt lôi kiếp trở nên càng mạnh hơn nữa này, Tiểu Chiến không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, lúc này đây thân thể của nó không có xoay tròn, mà là gai nhọn toàn thân duỗi ra bên ngoài, giống như muốn rút đi toàn bộ.

Đồng thời, có một loại hào quang thần bí ở phía trên những gai nhọn này tán phát ra, ẩn ẩn tạo thành một màn hào quang trong suốt cự đại, giống như là thành lũy chắc chắn, đem thân thể của hắn bao trùm cùng bảo hộ ở trong đó.

Sau đó hắn cứ như vậy ngạo nghễ ngẩng đầu, tự tin nhìn xem Lôi Điện Thiên Hà ở trên bầu trời đáp xuống.

Oanh!

Rất nhanh, Lôi Điện Thiên Hà kia cùng màn hào quang cực lớn hung hăng va chạm lại với nhau, lập tức là điện quang bắn ra bốn phía, vô số hào quang ở trên bầu trời hóa thành từng đạo năng lượng rơi xuống, trên người hết thấy mọi người phía dưới đều cảm thấy một loại cảm giác bị dòng điện chui vào thân thể. Nếu như không phải ở đây đều là Bán Thần cường giả, thực lực thấp đi một tí, chỉ sợ tùy thời cũng có thể bị dòng điện như vậy làm cho tê liệt toàn thân.

Đợt lôi kiếp thứ hai cũng đã bị Tiểu Chiến vượt qua.

Lúc này khí tức của Tiểu Chiến tựa hồ có chút uể oải đi một tí, nhưng tinh quang trong hai mắt lại lộ ra ngoài, rõ ràng cho thấy tinh thần sáng láng, càng đánh càng hăng.

Xì xì xì xì...

Bầu trời vẫn không ngừng có dòng điện bay múa lầy, đợt lôi kiếp thứ ba kia cũng đang không ngừng tích súc ngưng tụ lấy, vòng xoáy Lôi Điện trên bầu trời càng là thời gian dần qua biến thành đỏ thẫm chi sắc, ở giữa thiên địa vào lúc đó đều lướt lấy vô số điện quang màu đỏ, toàn bộ bầu trời giống như là có hỏa diễm thiêu đốt.

Loại khí tức hủy diệt kia không ngừng ở trên bầu trời truyền đến, tất cả mọi người phía dưới vào lúc này đều cảm thấy một loại cảm giác cơ hồ muốn hít thở không thông, tuy lôi kiếp này không phải phát ra đối với bọn họ, nhưng bọn hắn đồng dạng cũng cảm thấy áp lực không nhỏ.

Vù vù vù hô...

Lúc này đây, Lôi Điện trên bầu trời cũng không có rất nhanh liền đánh xuống, mà là tích tụ thời gian rất dài, cuối cùng vậy mà trực tiếp ngưng tụ ra một ngọn núi Lôi Điện vô cùng cự đại màu hồng đỏ thẫm.

Ngọn sơn phong này toàn bộ đều là do Lôi Điện màu hồng đỏ thẩm tạo thành, trong đó ẩn chứa Lôi Điện chi kiếp có thể đạt đến một loại tình trạng cực kỳ khủng bố, thậm chí Tần Phàm ẩn ẩn cảm thấy đã đạt tới trình độ Phong Hỏa Bán Thần Kiếp trước đây.

- Xích Lôi Sơn!

- Đúng vậy, là Xích Lôi Sơn! Yêu thú độ hóa hình kiếp không gặp được Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, nhưng mà sẽ đưa tới Xích Lôi Sơn, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, đầu Trư hệ yêu thú này hóa hình kiếp, dĩ nhiên là đưa tới Xích Lôi Sơn!

- Cái này là Vương giả yêu thú độ hóa hình kiếp mới gặp được Xích Lôi Sơn? Uy lực này thật sự là khủng bố, chỉ sợ so với Phong Hỏa Bán Thần Kiếp của nhân loại cường giả cũng không kém a!

- Không phải chứ, đầu Trư yêu này có thực lực như thế nào? Vậy mà lại là Vương giả yêu thú?

- Hắc hắc, hiện tại vẫn không thể xưng là Vương giả yêu thú, bất quá nếu thành công vượt qua Xích Lôi Sơn chi kiếp này, có lẽ sẽ được! Bất quá đầu Trư yêu này muốn vượt qua kiếp nạn hung hiểm như vậy, khả năng không lớn.

Mà chứng kiến tòa Lôi Sơn màu đỏ kia xuất hiện, người có kiến thức phía dưới không khỏi phát ra trận trận kinh hô cùng thần sắc không dám tin. Những người này đều ngửa đầu nhìn xem tòa Lôi Sơn cùng Tiểu Chiến ở dưới, nhìn xem đầu Trư yêu ở trong yêu thú có thể nói xếp kế cuối kia, đến tận cùng sẽ vượt qua một kiếp gian nan kia như thế nào.

- Tiểu Chiến, người phải cố gắng vượt qua ah!

Lúc này Tần Phàm cũng ẩn ẩn có thể nghe được phía dưới thảo luận, thế mới biết tòa Xích Lôi Sơn trên bầu trời kia bắt phàm, không khỏi bắt đầu âm thầm đổ mồ hôi lạnh.

- Rống... chỉ cần vượt qua một kiếp cuối cùng này, ta có thể hóa thành người rồi!

Nhưng Tiểu Chiến lại tựa hồ không sợ, trên mặt ngược lại tràn đầy vẻ chờ mong, nó ngửa mặt lên trời trường rống một tiếng.

Ở thời điểm tòa Xích Lôi Sơn kia đè xuống, toàn thân nó mạnh mẽ phóng đại, tất cả gai nhọn trong suốt trên người vào lúc đó vậy mà toàn bộ bị nó bắn đi ra, toàn thân của nó trở nên trụi lủi, xem có chút buồn cười.

Mà mấy trăm cây gai nhọn kia thì ở giữa không trung không ngừng xoay tròn lấy, sau đó hóa thành một đầu Cuồng Long, khí thế nhất thời vô song hung hăng vọt tới tòa Lôi Điện đỏ thẩm này.

Oanh!

Hung hăng đối hám.

Trong nháy mắt tiếp theo, Xích Lôi Sơn kia tựa hồ bị đụng tản, ở trong đôi mắt của tất cả người xem tựa hồ cũng chỉ còn lại Lôi Điện đỏ thẩm kia, nhìn xem Tiểu Chiến bị ánh sáng màu đỏ ngập trời kia hoàn toàn bao phủ ở trong đó.

Xì xì...

Ở giữa thiên địa gần kề chỉ còn lại có Lôi Điện tránh mình, không còn thanh âm của nó. Thẳng đến khi vòng xoáy Lôi Điện cực lớn trên bầu trời kia chậm rãi biến mất, ánh sáng màu đỏ bao phủ Tiểu Chiến kia cũng bắt đầu dần dần tán đi.

Giữa không trung, một hình người cao ngất bắt đầu chậm rãi xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Tiểu Chiến, Hóa Hình thành công rồi!

- Không biết tiểu gia hỏa này sẽ thành bộ dáng gì nữa đây?

Lúc này Tần Phàm rốt cục khẽ thở phào nhẹ nhõm, trên mặt thì lộ ra một tia vui vẻ chờ mong.

Trên bầu trời, kiếp vân dần dần tán đi, bên trong mờ lung, bộ dạng sau khi Tiểu Chiến hóa thành hình người lập tức sẽ hiện ra.

Lúc này trên mặt Tần Phàm ngậm lấy mỉm cười, thấy một màn như vậy, trong lòng của hắn hơi có chút cảm xúc, trong đầu không khỏi nghĩ tới thời điểm hắn cùng với Tiểu Chiến quen biết, kết duyên, đến làm bạn.

Nói đến lúc trước bọn hắn ở Yêu Thú Hoang Nguyên lần thứ nhất tương kiến, đầu Hồng Mục Chiến Trư này vẫn còn có chút rụt rè, thực lực cũng không cao, thấy có người là sợ hãi đến thiếu chút nữa quay đầu bỏ chạy, chỉ là đôi con mắt nhân tính hóa kia đưa tới Tần Phàm thiện tâm, thích thú kết xuống một thiện duyên.

Đến lần tương kiến thứ hai, đầu chiến trư này đã là thực lực tăng nhiều, cũng không có như lúc trước sợ người rụt rè, bất quá vẫn nhớ rõ Tần Phàm trợ giúp qua nó, cũng đối với hắn thập phần ỷ lại.

- Gia phụ.

Thần sắc Mộ Thanh Thanh bình thường trả lời.

- Lệnh tôn?

Nghe vậy, Tần Phàm lộ ra càng thêm nghi hoặc, hắn ngoại trừ Mộ Thanh Thanh, căn bản không cùng bất luận Mộ gia chi nhân nào tiếp xúc đến, làm sao có thể có người để cho Mộ Thanh Thanh tới cứu mình.

- Gia phụ để cho ta bảo trụ tánh mạng một người tên là Tần Phàm, ta nghĩ chính là người rồi.

Lúc này Mộ Thanh Thanh rốt cục liếc nhìn Tần Phàm, trong miệng tiếp tục bình tĩnh nói.

Ầm ầm!

Mà thời điểm Tần Phàm còn muốn hỏi, ở giữa thiên địa vang lên một tiếng Kinh Lôi, đúng vào lúc này, ở giữa thiên địa lại bỗng nhiên sắc trời đại biến, trên bầu trời mây đen cấp tốc xoáy chuyển, một vòng xoáy Lôi Đình cự đại bao phủ cả hư không, ối người một loại cảm giác vô cùng đè nén.

Bầu trời, phong vân quay cuồng.

Vô số Lôi Đình đã không ngừng tụ tập.

Tình cảnh như thế, cùng trước đây Tần Phàm độ Bán Thần Kiếp tựa hồ là không sai biệt nhiều.

- Chẳng lẽ ta còn có một kiếp?

Tần Phàm không khỏi biến sắc, dùng trạng thái hiện tại của hắn, đây cũng không phải là một tin tức gì tốt.

Ầm ầm!

Bầu trời Lôi Vân không ngừng quấy lầy, ở giữa thiên địa đều có lôi quang chớp động.

Tình cảnh để cho người rung động như vậy, không khỏi đưa tới mọi người chú mục lần nữa, dù là tam đại gia tộc vừa rồi ly khai kia cũng có người nhìn không được muốn quay đầu hướng về khu vực kia nhìn lại.

Ông ông ông...

Ở giữa thiên địa còn có trận trận chấn động đặc thù, phảng phất giống như là phát sinh ở trên đầu Tần Phàm.

Nghĩ đến vừa rồi trải qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, hiện tại Tần Phàm cũng là lòng còn sợ hãi. Ở lúc kia nếu không phải là Bạch Hổ châu bị Ma chủng trong cơ thể hấp dẫn tự động kích phát, sinh ra một loại lực lượng thần bí cứu hắn một mạng, chỉ sợ hiện tại hắn đã không thể đứng ở chỗ này rồi.

Hiện tại tuy lôi kiếp này không giống Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, nhưng xem uy lực của nó tựa hồ so với đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp của hắn còn phải mạnh hơn một ít, mà hôm nay thương thế trên người hắn chưa lành, hơn nữa còn ở trạng thái suy yếu sau khi giải trừ Bất Tử huyết mạch, cho nên muốn thừa nhận thiên kiếp như vậy vẫn để cho da đầu hắn không khỏi có chút run lên.

- Tại sao có thể như vậy? Không phải Tần Phàm hắn đã vượt qua đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp cùng Phong Hỏa Bán Thần Kiếp sao? Như thế nào còn có thiên kiếp?

Đám người ở phía dưới lúc này đồng dạng phát ra trận trận thanh âm nghị luận nghi hoặc.

Mọi người là chưa bao giờ nghe nói qua sự tình quỷ dị như vậy.

- Mộ tiểu thư, mời người trước ly khai nơi đây. Cái thiên kiếp này tới quá mức quỷ dị rồi, ta sợ sẽ ảnh hưởng đến người.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn Lôi Vân càng ngày càng đậm dày trên bầu trời, nhướng mày nhìn Mộ Thanh Thanh nói ra.

- Người cũng tránh đi a, lúc này đây không phải là kiếp số của người.

Lúc này Mộ Thanh Thanh tựa hồ hiện lên một vòng giống như cười mà không phải cười, trong miệng nhàn nhạt nói, sau đó cũng không liếc nhìn Tần Phàm nữa, một kiếm thướt tha, hướng lấy chỗ gia tộc tụ tập ở phía dưới bay đi.

- Không phải là kiếp số của ta?

Tần Phàm không khỏi nao nao, sau đó hần tỉnh tể cảm ứng, quả nhiên phát hiện trong cơ thể mình cũng không có dị thường, mà chỗ cái thiên kiếp này nhằm vào, dĩ nhiên là đến từ trong hồ phía dưới.

- Lão đại, là ta muốn độ hóa hình kiếp rồi!

Cũng đúng vào lúc này, thanh âm của Tiểu Chiến bỗng nhiên từ trên Truyền Thừa Kim Đài phía dưới truyền đến.

Rống...

Tiếp theo trong nháy mắt, liền trông thấy một đầu Hồng Mục Chiến Trư mà gai nhọn toàn thân đã biến thành một loại màu sắc trong suốt, hai chân đạp một cái phóng lên trời. Trên mặt mang vẻ hưng phấn tiếp tục nhìn Tần Phàm nói ra:

- Lão đại, người trước ở một bên chờ ta một chút, ta rất nhanh có thể biến hóa thành người rồi, ta muốn trở nên soái một chút!

- Hóa hình kiếp?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi là sững sờ lẫn nữa, lập tức trên mặt xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Phải biết rằng, chỉ có vượt qua hóa hình kiếp mới có thể trở thành Cửu cấp yêu thú. Hần vốn cho rằng lúc trước thời điểm bọn hắn đến Tân Thế Giới, Tiểu Chiến đã vượt qua hóa hình kiếp trở thành Cửu cấp yêu thú rồi, chẳng qua là vẫn chưa biến hóa hình người mà thôi, nhưng không thể tưởng được nó nguyên lai căn bản còn không có thực sự trở thành Cửu cấp yêu thú!

Nói cách khác trước đây Tiểu Chiến chỉ là Bát cấp yêu thú mà thôi, nhưng nó ở Bát cấp yêu thú lại có thể đối phó tam kiếp thậm chí tứ kiếp Bán Thần cường giả!

- Tiểu gia hỏa này lúc trước đến tột cùng là nuốt thiên tài địa bảo gì a? Dĩ nhiên là trở nên nghịch thiên như thế.

Trong lòng Tần Phàm có chút rung động, hắn biết rõ một khi đầu Chiến Trư này Hóa Hình, chỉ sợ thực lực sẽ lần đầu tiên theo, thậm chí vượt qua hắn.

Mà càng lúc Lôi Đình trên bầu trời càng trở nên cuồng bạo hơn, Tần Phàm hắn cũng chỉ có thể xa xa thối lui đến một bên, đem trọn cái bầu trời giao cho Tiểu Chiến. Tiểu gia hỏa này ở trước kia nuốt yêu khí đã lợi hại như vậy. Hiện tại gai nhọn toàn thân đã lột xác thành trong suốt, đoán chừng thực lực nhất định là tăng nhiều, cho nên hắn cũng không cần quá mức lo lắng.

Ầm ầm...

Lôi kiếp trên bầu trời trở nên càng thêm hung mãnh. Ngay sau đó như là mưa to, không ngừng hướng về phía dưới trút xuống. Tia chớp màu trắng, hiện ra trận trận vàng sáng làm cho lòng người lạnh ngắt, tất cả mọi người nhìn thấy da đầu cũng không khỏi âm thầm run lên.

- Rống rống! Bất quá chính là một hóa hình kiếp mà thôi, không làm khó được Tiểu Chiến ta! Đến đây đi, tới mạnh hơn chút ít!

Mà quay mắt về phía lôi kiếp uy thế như vậy, Tiểu Chiến lại mang theo một cỗ tự tin bay thẳng đến chân trời.

Lúc này gai nhọn trong suốt toàn thân nó có một cây đứng lên, trong miệng của nó phát ra một tiếng rống to, sau đó cả người ở trong hư không cao tốc xoay tròn, tạo thành một hình dạng máy xay gió cự đại. Đồng thời phát ra nguyên một đám phong quyển nghênh hướng tia chớp như mưa to trút xuống kia.

Xì xì...

Một mảnh điện Xà điện Long dài hẹp từ trên trời giáng xuống, nhưng còn không có đáp xuống đến trên người Tiểu Chiến, rất nhanh liền bị phong quyển sắc bén này oanh tán toàn bộ, luồng lôi kiếp thứ nhất cứ như vậy dễ dàng bị vượt qua.

Thấy vậy, đám người phía dưới không khỏi lại một lần nữa hiện lên rung động chi sắc, Tần Phàm vốn đã lợi hại đến nghịch thiên. Bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra một con yêu thú của Tần Phàm vậy mà cũng có được thực lực khủng bố như vậy.

Cái này làm cho trong lòng mọi người cũng không khỏi có chút âm thầm thở ra một hơi, dù là Tân Vô Kỵ gần đây bá đạo cũng kiêng kị đối với Tần Phàm, lúc này càng thêm kiêng kị, thậm chí ẩn ẩn sinh ra một loại tâm mang sợ hãi. Nếu như đầu Chiến Trư này sớm độ hóa hình kiếp một chút, chỉ sợ không cần Mộ Thanh Thanh ra tay, tam đại gia tộc kia cũng sẽ bị Tần Phàm sinh sinh dọa lùi rồi.

1359. Chương 1369 : Một Mũi Tên Hủy Kim Đài.

Chương 1369 : Một mũi tên hủy kim đài.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Sau lần phân biệt kia, Tần Phàm vốn cho là hai người bọn họ sẽ không bao giờ gặp lại, nhưng hết lần này tới lần khác vận mệnh lại an bài bọn hắn gặp nhau lần nữa, ở thời điểm Cửu U Ngân Giao kia tiến công Tần gia, nó lại chạy đến trước mắt Tần Phàm, từ nay về sau càng là theo chân hắn đi tới bên trong Tân Thế Giới này, cho tới bây giờ cũng không có tách ra.

Mấy lần tương kiến này, có thể nói đều là thập phần trùng hợp, cơ duyên té hội, thúc đẩy tình huynh đệ của bọn hắn hôm nay.

Tiểu Chiến hiện tại, thực lực trở nên càng ngày càng lớn mạnh, cũng càng ngày càng lộ ra tự tin, càng lúc càng giống người rồi, có thể nói đã hoàn toàn không còn rụt rè như lúc trước nữa, nhưng duy không có thay đổi chính là tin cậy cùng cảm tình đối với Tần Phàm.

- Tiểu gia hỏa thật sự trưởng thành rồi. Bất quá không phải ta cũng một mực trưởng thành hay sao?

Cười lắc đầu, Tần Phàm về tới thực tại.

Những năm gần đây, hắn cũng đã trưởng thành rất nhiều, từ một Vô Đồ nhỏ lúc trước, đến bây giờ đạt đến Bán Thần chi cảnh, từ bắt đầu trẻ trung đến bây giờ trầm ổn thành thực.

Hắn cải biến kỳ thật cũng một chút không kém Tiểu Chiến.

Mà một bên kia, này lúc Tiểu Chiến đã hoàn toàn Hóa Hình, theo sương mù của hóa hình kiếp lưu lại trên bầu trời kia dần dần tán đi, thân hình của hắn đã ở trong đám mây hoàn toàn hiển lộ đi ra.

Xem Tiểu Chiến sau khi biến hóa, thân cao cùng Tần Phàm không sai biệt nhiều, đầu tròn, mày rậm, mắt to. Thân hình thì hơi có chút béo phì, da thịt toàn thân thập phần trắng nõn, cơ hồ là muốn đạt tới trình độ trong suốt.

Mà không biết có phải là bởi vì ở thời điểm cuối cùng độ Xích Lô Sơn kiếp đem tất cả gai nhọn trên người đều bắn đi ra ngoài hay không, bây giờ ở trên người của hắn đã nhìn không tới bất luận gai nhọn gì rồi, thậm chí là một cọng lông tóc cũng không có, xem cảm giác có chút quái dị.

- Lão đại, ta có đẹp trai hay không?

Sau khi hoàn thành Hóa Hình, cặp mắt kia của Tiểu Chiến thập phần linh động, hần lập tức bắt đầu dò xét toàn thân trụ lủi của mình, mà câu nói đầu tiên là hỏi Tần Phàm như vậy.

- Đẹp, đẹp trai ngay người.

Nghe vậy, Tần Phàm có chút dở khóc dở cười nhìn xem thiếu niên thân thể trần truồng hơi mập kia, sau đó rất nhanh bay đi, dùng một quang tráo bao phủ hai người, cũng cản trở tầm mắt của mọi người, sau đó đem một bộ áo bào ném cho hần.

Hiện tại Tiểu Chiến đã hóa thành nhân hình, trước mắt bao người, xích lõa trần truồng cuối cùng là không ổn a. Tiệm nghi sẽ bị người chiếm hết... khục khục...

- Ồ? Đây là y phục của lão đại người, muốn cho ta mặc sao? Hắc hắc, ta mặc vào có thể đẹp trai như lão đại hay không?

Tiểu Chiến một bên cầm quần áo mặc, một bên trong miệng khó ỨC chế hưng phấn nói.

- Đến, ta giúp người mặc chúng.

Nhìn xem động tác vụng về của Tiểu Chiến, lúc này Tần Phàm cũng nhịn không được nữa vui vẻ, đi tới giúp đối phương mặc quần áo vào. Bất quá khoảng cách gần nhìn lại, thật đúng là phát hiện ngoại trừ đáng ra, khuôn mặt người phía trước cùng thần thái biểu lộ đều cùng hần có vài phần tương tự.

Tần Phàm biết rõ cái này nhất định là bởi vì Tiểu Chiến đi theo bên cạnh hần, hơn nữa đối với mình ấn tượng sâu nhất, cho nên thời điểm Hóa Hình cũng tự nhiên nhận lấy ảnh hưởng. Bất quá có thể là bởi vì quan hệ tới thân hình, Trư hệ yêu thú đều có chút mập, tăng thêm tiểu gia hỏa này gần đây ăn cũng không ít, sau khi biến hóa thân thể trở nên có chút “cường tráng” rồi.

Hai người bọn họ đứng chung một chỗ, nếu không phải biết rõ thân phận yêu thú của Tiểu Chiến, thật đúng là dễ dàng bị người coi như là huynh đệ.

- Lão đại, y phục này tựa hồ có chút chật rồi, là lão đại người quá gầy sao? Cho nên y phục này không hợp thân hình của ta.

Tiểu Chiến một bên mặc quần áo, một bên trong miệng có chút lầu bầu nói.

- Phải, là ta hơi gầy một chút, về sau sẽ giúp người mua một ít y phục của mình.

Giúp Tiểu Chiến mặc quần áo xong, Tần Phàm đứng ở một bên nhìn xem người phía trước lộ ra vô cùng hưng phấn, gãi gãi đầu chỉnh lại tư thế dung nhan, trái xem phải xem, sôi nổi không thôi, vui vẻ trên mặt của hần lộ ra càng đậm, trong nội tâm cũng cảm thấy một loại ôn nhu mà đã lâu không có từ khi ly khai Vũ Thiên đại lục.

Theo Tiểu Chiến lần thứ nhất mở lời gọi hần lão đại, đến bây giờ nó hóa thân thành người, cảm tình ở giữa bọn hần cũng càng ngày càng sâu đậm rồi.

Đây là một loại cảm giác tựa hồ là thân nhân chân chính, rất là kỳ diệu.

- Đúng rồi Tiểu Chiến, hiện tại gai nhọn trên người của người đã không có, về sau người công kích như thế nào? Còn nữa, yêu thú các người có thể tu luyện võ kỹ của nhân loại chúng ta hay không?

Tần Phàm bỗng nhiên nhìn về bóng người phía trước hỏi. xem tại

- Cái này sao, lão đại người không cần lo lắng, gai nhọn của ta còn có thể mọc ra, bất quá ở dưới trạng thái hình người là sẽ không lộ ra mà thôi.

Tiểu Chiến còn đang đánh giá lấy thân thể nhân loại của mình, lúc này nghe câu hỏi của Tần Phàm, hần liền mở lời nói ra.

Sau đó hần tựa hồ là vì chứng minh cho Tần Phàm xem, hần vươn một cánh tay có chút mập mập ra, cười thần bí. Sau đó Tần Phàm vậy mà phát hiện ở bên trong cánh tay trắng nõn kia, có một cây gai nhọn trong suốt thật dài từ bên trong lòng bàn tay của hần chui ra, có chút quỷ dị.

- Cái gai nhọn này của người vẫn có thể phóng ra công kích chứ?

Tần Phàm hỏi, nếu như Tiểu Chiến tiện tay hất lên liền có một cây gai nhọn trong suốt bay ra như vậy, sẽ để cho người khó lòng phòng bị đấy.

- Phải, cây gai nhọn này của ta có thể tùy thời phát ra, bất quá cùng trạng thái yêu thú lúc trước đồng dạng, đều có hạn chế số lượng, hiện tại ta một lần có lẽ chỉ có thể phát ra bảy tám cây, sau đó phải chờ một lần nữa mọc ra, nếu không sẽ thương tổn thân thể.

Tiểu Chiến nhẹ gật đầu nói ra, sau đó hần sờ lên cái đầu trụ lúi có chút xấu hổ nói:

- Mà võ kỹ nhân loại yêu thú chúng ta hẳn là không thể tu luyện, yêu thú chúng ta cũng có võ kỹ của mình, chỉ là trạng thái hình người của ta, ở trong trí nhớ ngoại trừ phóng cái gai nhọn này, thì không có thủ đoạn công kích khác rồi.

- Ân, ngày sau có cơ hội ta sẽ giúp người tìm một ít võ kỹ mà yêu thú tu luyện.

Tần Phàm cũng gật đầu nói, hẳn biết rõ Tiểu Chiến ban đầu cũng không phải yêu thú Cao cấp gì, chỉ là từ một đầu Tứ cấp yêu thú Hồng Mục Chiến Trư biến dị đến mà thôi, cho nên không có truyền thừa trí nhớ giống như một ít yêu thú lợi hại cũng là bình thường.

Bất quá ở trong Tân Thế Giới này yêu thú cùng nhân loại đều không có khác nhau quá lớn, võ kỹ của nhân loại có thể đạt được, như vậy võ kỹ của yêu thú tự nhiên cũng có phương pháp đạt được, cái này ngược lại là không cần lo lắng.

- Đa tạ lão đại.

1360. Chương 1370: Một Mũi Tên Hủy Kim Đài. (2)

Chương 1370: Một mũi tên hủy kim đài. (2)

Tiểu Chiến vui vẻ nói ra, hần cầm gai nhọn trong tay chơi một chút, lại bỗng nhiên nói ra:

- Đúng rồi lão đại, trước đó vài ngày không phải chúng ta ở bên ngoài được một cây cung sao? Người cho ta xem một chút coi có thích hợp hay không.

- Ô? Người muốn coi cây gai nhọn này như mũi tên bắn đi ra ngoài sao?

Tần Phàm trước là nao nao, sau đó liền đem cự cung tẩn ra màu đen sáng bóng từ trong Trữ Vật Giới Chỉ kia ra, thử kéo một phát, sau đó giao cho Tiểu Chiến. Cây cự cung này là lúc trước ở trong thiên điện của Viên Cổ di chỉ đoạt được, cùng một chỗ đạt được còn có quyển trục màu bạc cùng một khối Thạch Đầu màu trắng, ba dạng đồ vật này hần còn không có nhìn kỹ qua.

Mà lúc này lấy cự cung ra xem xét, hần cũng không biết nó làm bằng chất liệu gì, nhưng xem tinh quang sáng chói, trong đó ẩn chứa sự dẻo dai cực lớn, dây cung trong suốt, càng cho người một cảm giác vô kiên bất tồi. Tóm lại, cái cự cung này xem thập phần bất phàm, bất quá giao cho Tiểu Chiến, Tần Phàm ngược lại là không có gì không bỏ được, dù sao hần cũng không cần, thực lực Tiểu Chiến gia tăng chẳng khác nào thực lực của hần gia tăng lên.

Tiểu Chiến cũng không khách khí, nhận lấy cự cung nhẹ nhàng kéo một phát, dĩ nhiên là cơ hồ đem cự cung tính bền dẻo rất mạnh này kéo căng rồi, sau đó buông lỏng dây cung, ông ông ông... toàn bộ không trung tựa hồ cũng chấn động lấy một loại thanh âm thần bí, để cho người cảm thấy rung động.

- Hắc hắc, lão đại, sau khi ta biến hóa cũng cảm giác được lực lượng hai cánh tay của ta rất lớn, ta nghĩ cái cự cung này rất thích hợp ta ah.

Thử một lần, Tiểu Chiến lộ ra càng thêm hưng phấn nói ra:

- Lão đại, người trước triệt hồi màn hào quang này đi, để cho ta thử xem uy lực cây cung này như thế nào.

- Kéo được...

Tần Phàm trông thấy Tiểu Chiến thoải mái kéo căng cự cung màu đen này, trên mặt hắn cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, vừa rồi hắn thử kéo qua, phải biết rằng dùng lực lượng của hắn cũng cảm giác được có chút khó khăn.

Mà nghe vậy, hắn liền triệt hồi vòng bảo hộ bao phủ bọn hắn, hắn cũng rất muốn nhìn một chút bây giờ Tiểu Chiến có thể phát huy ra bao nhiêu chiến lực.

- Hắc hắc, bắn ở đâu đây?

Tiểu Chiến cầm cung tiến, có chút đắc ý, nhìn quanh bốn phía tìm kiếm mục tiêu, bỗng nhiên hắn nhìn đến Truyền Thừa Kim Đài phía dưới kia, con mắt sáng ngời nói ra:

- Lấy nó a!

Sau đó hắn rất nhanh trực tiếp đem cự cung màu đen trong tay kéo căng, lấy một cây gai nhọn trong suốt khoắc lên dây cung lên, nhẹ nhàng buông tay, mũi tên lập tức dùng một tốc độ không thể tưởng tượng nổi phá toái hư không mà đi.

Tiếng xé gió cực kỳ bén nhọn, cây gai nhọn kia xuyên thấu không gian, trong đó còn có Lôi Hỏa lập loè, trong khi tất cả mọi người ở dưới trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú liền, một mũi tên liền trực tiếp xuất hiện ở phía trên Truyền Thừa Kim Đài trong hồ.

Kéo cung phát tiễn, động tác trôi chảy, tốc độ cực nhanh, thậm chí Tần Phàm cũng không kịp ngăn cản.

Oanh!

Một tiếng chấn vang cực lớn từ trong truyền thừa chi hồ ở phía dưới truyền đến, sau đó ở trong một hồi tốc độ ánh sáng tầm đó, một cỗ năng lượng vô cùng cường đại ở hạ phương bộc phát ra, còn chưa đi qua một cái chớp mắt, Truyền Thừa Kim Đài kia hoàn toàn bạo liệt nổ tung, dần dần chìm vào trong hồ.

Mất thấy một màn này, tất cả mọi người ở trên bờ không khỏi hít một hơi khí lạnh, phải biết rằng Truyền Thừa Kim Đài này chính là kết quả từ thời đại Thượng Cổ, tuy hiện tại không có trận pháp phòng ngự bảo hộ, nhưng muốn hủy hoại cũng tuyệt không phải là đơn giản. Không thể tưởng được đầu Trư yêu chỉ là vừa Hóa Hình này, vậy mà một mũi tên trực tiếp hủy.

Mà dưới một tên này, truyền thừa chi hồ kia cũng tương đương với hoàn toàn mất đi hiệu dụng. Không ít người vào lúc đó cũng không khỏi phát ra trận trận thanh âm tiếc hận, bất quá lại không người nào dám phát ra kháng nghị cùng bất mãn.

- Chỉ sợ dù là mấy thủ lĩnh tuổi trẻ đại gia tộc, ở dưới một tên này cũng thụ thương không nhẹ a...

Tần Phàm đồng dạng cũng lộ ra mục mang kinh ngạc, sau khi biến hóa, thực lực của Tiểu Chiến thật sự là quá mức khủng bố rồi, thậm chí ẩn ẩn vượt qua hắn lần nữa.

Ầm ầm...

Mà sau khi truyền thừa chi hồ này bị hủy đi không lâu, rất nhanh một loại chấn động thật lớn dĩ nhiên lan đến toàn bộ Truyền Thừa Bí Cảnh, hình như là toàn bộ Truyền Thừa Bí Cảnh sắp sửa muốn sụp đổ .

- Đã xảy ra chuyện gì? Ta đã gây họa sao?

Thấy đã xảy ra dị biến như vậy, Tiểu Chiến thu hồi cự cung không khỏi có chút ngạc nhiên sờ lên cái đầu trụi lủi của mình, sắc mặt xấu hổ.

Cảm giác được bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh lúc này truyền đến chấn động cực lớn, đám người phía dưới vốn đang dừng lại ở trong rung động do vừa rồi Tiểu Chiến phát ra thực lực, nhưng lúc này cũng không khỏi bắt đầu có chút kinh sợ.

Thật sự là lúc này toàn bộ Thiên Địa chấn động quá lớn, thật giống như là muốn sụp đổ .

- Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Lúc này thần sắc của Tần Phàm cũng không khỏi hơi đổi, hần nhướng mày, sau đó có thể cảm giác được không gian của Truyền Thừa Bí Cảnh này đích thật là có chỗ thay đổi, thật giống như muốn sụp đổ .

- Cái Truyền Thừa Bí Cảnh này muốn đóng cửa!

Mà qua không lâu, trong đám người ở dưới truyền đến một tiếng hô to kinh ngạc, cái này càng làm cho tất cả mọi người không khỏi càng thêm kinh sợ, rất nhanh từng đạo thân ảnh bắt đầu từ trên mặt đất phóng lên trời, nhao nhao là phía sau tiếp tiếp hướng về lối ra bay đi.

Nếu như một khi Truyền Thừa Bí Cảnh này đóng cửa, như vậy lâm vào trong đó còn muốn đi ra ngoài sẽ càng gian nan rồi.

Chứng kiến tình cảnh như thế, lúc này Tần Phàm mới phản ứng đi qua, hần đoán chừng là vừa rồi mũi tên kia của Tiểu Chiến hủy hoại Truyền Thừa Kim Đài, sau đó không cẩn thận xúc động mạch môn của toàn bộ Truyền Thừa Bí Cảnh rồi, đưa đến Truyền Thừa Bí Cảnh này không thể không sớm đóng cửa.

Phải biết rằng Truyền Thừa Chi Hồ nói chính là chỗ hạch tâm của Truyền Thừa Bí Cảnh, mà Truyền Thừa Kim Đài càng là đầu mối của hạch tâm. Hiện tại hạch tâm cùng đầu mối bị hủy, Truyền Thừa Bí Cảnh này tự nhiên là chịu ảnh hưởng.

- Hắc hắc, lão đại, xem ra thật là ta không cẩn thận đã gây họa, bất quá cũng không có sao, dù sao Truyền Thừa Kim Đài này chúng ta cũng đã dùng hết rồi.

Lúc này Tiểu Chiến cũng hiểu rõ ra, sau đó liền tùy tiện vuốt đầu trọc nói ra.

Tần Phàm không khỏi cảm thấy tương đối im lặng, lời nói tuy là như thế, nhưng bởi như vậy, chỉ sợ những người khác sẽ oán lên trên hần và Tiểu Chiến a. Phải biết rằng cũng có không ít người muốn mượn nhờ Truyền Thừa Kim Đài này đột phá cảnh giới đấy.

Hiện tại chỉ sợ là không có cách nào rồi.

- Tần Phàm, chuyện ngày đó ta xin lỗi, người sẽ không trách ta chứ?

Mà vào lúc này, Tân Vô Kỵ đến từ Tân gia kia cũng bay lên bầu trời, đi tới trước mặt Tần Phàm nói ra.

1361. Chương 1371: Lạnh Nóng Cực Tình.

Chương 1371: Lạnh nóng cực tình.

Nhóm dịch: Dungnhi truyện copy từ

Nguồn: vipvandan

- Người không phạm ta ta không phạm người, Tân thiếu gia nếu như vô tâm cùng ta kết thù kết oán, ta tự nhiên sẽ không so đo.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói ra.

Trên thực tế ngày đó một quyền kia của Tân Vô Kỵ chỉ dùng tám phần lực lượng, xem như lưu tình rồi. Mà bởi vì hiện tại hần đã đắc tội tam đại gia tộc trong Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành, tự nhiên không muốn lại kiếm thêm một cường địch.

- Hừ, may mắn lão Đại ta không có việc gì, nếu không ta sẽ không bỏ qua người!

Mà Tiểu Chiến bên cạnh hần thì thầm hừ một tiếng, trừng mắt nhìn Tân Vô Kỵ bất mãn nói.

- Ha ha, tốt. Tần huynh người là sảng khoái, còn có vị Chiến huynh này, lúc này Tân Vô Kỵ ta hướng hai vị nói lời xin lỗi, ngày sau có cơ hội nhất định sẽ nâng chén trò chuyện một phen.

Nghe vậy, sắc mặt Tân Vô Kỵ hơi có chút xấu hổ, nhưng rất nhanh cười lớn nói.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, ngũ kiếp Bán Thần tự mình nói xin lỗi, mặt mũi này đã khá lớn rồi.

- Ha ha tốt, vậy ta đi trước, có cơ hội gặp lại.

Nói xong Tân Vô Kỵ này cười cười che dấu mình có chút xấu hổ. Sau đó liền rất nhanh mang theo Tân gia tộc nhân của hắn rời đi.

Mà lúc này cũng không có ít người mắt thấy một màn này, đều lộ ra kinh ngạc không thôi. Phải biết rằng dù Tần Phàm cường như thế nào, cũng chỉ là một người một yêu thú mà thôi, mà Tân gia lại là quái vật khổng lồ. Bất quá nghĩ đến Tần Phàm khả năng có được tiềm lực cực lớn, còn có Mộ gia làm chỗ dựa, cũng miễn cưỡng nói được đi qua.

Ngay sau khi mọi người Tân gia rời đi, chỉ chốc lát...

- Tần Phàm, các người cũng nhanh ly khai nơi này đi.

Mộ Thanh Thanh kia cũng mang theo tộc nhân Mộ gia bay lên bầu trời, mà nàng thì bay đến trước mặt Tần Phàm, sau đó nhàn nhạt mở lời nói ra:

- Còn có phụ thân ta hi vọng người có thể, thì tới Hoàng Hôn Thành Mộ gia một chuyến.

- Tốt, ít ngày nữa Tần Phàm tất nhiên sẽ đến nhà bái tạ lệnh tôn.

Tần Phàm nhẹ gật đầu đáp ứng nói ra, trên thực tế hắn cũng rất muốn biết vì cái gì phụ thân Mộ Thanh Thanh sẽ để cho Mộ Thanh Thanh ra tay trợ giúp mình, Mộ gia này thật sự là hắn tất yếu phải đi một chuyến.

- Vậy ta đi trước.

Mộ Thanh Thanh một kiếm thướt tha đi xa, ở thời điểm đi ra còn nhẹ nhàng đánh giá liếc nhìn Tiểu Chiến bên cạnh Tần Phàm.

- Hắc hắc, lão đại, người nói cô gái đẹp này có phải trông thấy ta đẹp trai như vậy, cho nên thời điểm đi ra còn muốn liếc nhìn ta một cái hay không?

Mà không thể tưởng được vì cái nhìn này, dĩ nhiên làm cho Tiểu Chiến cảm giác mình rất ưu việt, hài lòng nói.

- Đừng tự sướng nữa, chúng ta cũng đi nhanh đi, nếu không chốc lát nữa sẽ bị nhốt lại bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh này đó.

Tần Phàm có chút dở khóc dở cười nói, hắn đoán chừng có lẽ Mộ Thanh Thanh chỉ là có chút kinh ngạc vì Tiểu Chiến vừa mới Hóa Hình đã có được thực lực cường đại như vậy mà thôi.

Tốc độ của Tần Phàm cùng Tiểu Chiến đều rất nhanh, thậm chí so với tứ kiếp Bán Thần còn nhanh hơn, cho nên mặc dù bọn hắn đi khá trễ, nhưng vẫn là rất nhanh đuổi theo người phía trước.

Chỉ là trên đường đi, Tiểu Chiến đối với thân thể của mình vẫn chưa hoàn toàn quen thuộc, ngược lại là hiếu kỳ trên trời xuống đất tháo chạy, khiến không ít người qua đường ghé mắt, muốn cười, rồi lại không dám cười ra tiếng.

Nhớ tới một mũi tên kinh thiên động địa kia của Tiểu Chiến, đây chính là công kích mà tứ kiếp Bán Thần thậm chí ngũ kiếp Bán Thần cũng phải kiêng kỵ không thôi, nếu như không cẩn thận chọc giận con Trư yêu này, đối với bọn hắn mà nói cũng không phải chuyện gì tốt.

- Phía trước là lối ra rồi, chúng ta mau đi ra a.

Đi theo đoàn người bay đi, rất nhanh sau khi phi hành một thời gian ngắn, Tần Phàm liền phát hiện cửa ra vào Truyền Thừa Bí Cảnh đứng sừng ở kia, đang tản ra hào quang trong suốt.

Ở đó có thể cảm giác được khí tức không gian tồn tại.

- Lão đại, hiện tại người đã đạt tới Bán Thần chi cảnh rồi, ta cũng đã vượt qua hóa hình kiếp, sau khi rời khỏi đây chúng ta có đi về nhìn xem Kỷ Huyền Nhi tỷ tỷ không? Ta muốn cho nàng nhìn xem bộ dạng đẹp trai của ta.

Một bên phi hành, Tiểu Chiến vừa cười vừa nói.

- Ân, chúng ta trở về Hoàng Hôn Thành.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, lúc này đây hắn vốn cũng chỉ là muốn đi ra lịch lãm rèn luyện thoáng một phát, thật không ngờ gặp được nhiều chuyện như vậy, hiện tại đã đi lâu như vậy, cũng thuận lợi trở thành Bán Thần cường giả, là thời điểm trở về thông báo cho Kỷ Huyền Nhi một tiếng rồi.

Tăng thêm hắn còn đáp ứng Mộ Thanh Thanh tới Hoàng Hôn Thành Mộ gia nhìn xem.

- Đã đến, chúng ta đi xuống trước đi.

Đã đến lối ra Truyền Thừa Bí Cảnh, Tần Phàm cùng Tiểu Chiến đi vào trước cửa.

Bất quá thời điểm bọn hắn đang muốn ly khai, Tần Phàm bỗng nhiên dừng bước, hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ nghe xong, nghe được ở cách đó không xa truyền đến đối thoại.

- Thật là xui xẻo, rõ ràng là phát hiện lạnh nóng cực tinh, nhưng Truyền Thừa Bí Cảnh này dĩ nhiên vào lúc đó đóng cửa.

- Hết cách rồi, dùng thực lực của chúng ta xông vào trong bí động kia, khẳng định phải cần một khoảng thời gian, cho dù lấy được lạnh nóng cực tinh, chúng ta ở đây còn kịp trở lại, ta cũng không muốn bị nhốt ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh ra không được.

- Ta cũng biết, chỉ là có chút không cam lòng mà thôi. Người cũng biết lạnh nóng cực tinh này đối với hoàn thiện Nguyên Giới Thủy nguyên tố cùng Hỏa nguyên tố rất có trợ giúp, nếu như cầm trở lại, dùng để đấu giá cũng có thể bán được không ít tiền a.

- Ân, hơn nữa ta còn nghe nói lạnh nóng cực tinh này đối với người tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo có tác dụng cực kỳ trọng đại, bất quá thể chất lạnh nóng cực hạn này cực kỳ hiếm thấy, đoán chừng là ở trong Hoàng Hôn Thành chúng ta cũng không có a...

Hai gã kia thực lực đều là tam kiếp Bán Thần, một bên vội vàng đuổi trở lại, một bên thì là trong miệng có chút tiếc hận nghị luận, tựa hồ còn có chút lưu luyến.

- Lạnh nóng cực tinh? Đối với tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo có trọng dụng?

Nghe đến đó, thần sắc của Tần Phàm không khỏi khẽ động, rất nhanh đi tới trước mặt hai gã Bán Thần cường giả kia hỏi:

- Hai vị, xin hỏi các người trông thấy lạnh nóng cực tinh ở nơi nào?

Hắn biết rõ thứ này đối với Kỷ Huyền Nhi nhất định là có tác dụng trọng yếu.

- Ồ? Hiện tại Truyền Thừa Bí Cảnh này sắp đóng cửa, người sẽ không còn muốn đi cầm lạnh nóng cực tinh kia chứ?

Hai Bán Thần cường giả này giả trang thấy Tần Phàm bỗng nhiên hiện ra ở trước mặt bọn họ, không khỏi hơi ngoài ý muốn, sau đó một người trong đó khó hiểu hỏi thăm.

- Hắc, hơn nữa dùng chút thực lực ấy của người, nói cho người biết cũng vô dụng, người không có khả năng lấy được.

Mà một người khác thì trông thấy Tần Phàm chỉ là nhất kiếp Bán Thần chi cảnh, hơi có chút khinh thường nói.

Bởi vì hai người này chưa đi vào Truyền Thừa Chi Hồ, vẫn luôn ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh khắp nơi tìm tòi bảo vật, cho nên cũng không có nhận ra Tần Phàm.

1362. Chương 1372 : Giành Giật Từng Giây.

Chương 1372 : Giành giật từng giây.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hai vị, lạnh nóng cực tình này đối với một bằng hữu của ta có trọng dụng, hi vọng hai vị có thể cáo tri.

Thái độ của Tần Phàm lộ ra thập phần thành khẩn, sau đó còn lấy ra một số Thần Tinh giao cho hai người tiếp tục nói:

- Đây là một chút tâm ý của tại hạ, kính xin hai vị giúp đỡ.

- Được rồi, dù sao Truyền Thừa Bí Cảnh này cũng sắp đóng cửa, chúng ta là không có khả năng lấy được đến lạnh nóng cực tình này rồi, người đã có thành ý như vậy, nói cho người biết cũng không sao.

Hai người thấy Tần Phàm đưa tới Thần Tinh khoảng chừng hơn một ngàn, có chút kinh ngạc, sau đó hai người liếc nhau một cái, có một người nói ra:

- Lạnh nóng cực tình kia cách cửa ra vào nơi này kỳ thật cũng không xa, người một mực hướng tây sẽ chứng kiến một tòa Tiểu Sơn đỏ trắng giao nhau, cái cửa vào kia ở phía sau.

- Ân, bất quá ở lối vào có một đầu hung thú trông coi, thập phần khó có thể đối phó, dù là hai người chúng ta cũng không phải là đối thủ, đoán chừng thực lực đạt tới tứ kiếp Bán Thần. Phải giết chết con yêu thú này mới có thể xông vào trong động kia lấy được lạnh nóng cực tình. Cho nên ta khuyên người vẫn là đừng đi, nếu không rất có thể không chỉ không có chiếm được lạnh nóng cực tình, còn có thể sẽ không kịp ly khai Truyền Thừa Bí Cảnh, bị nhốt ở chỗ này đấy.

Mà một người khác thì là hảo tâm bổ sung nói ra.

- Cảm ơn hai vị cáo tri.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó nhìn Tiểu Chiến nói ra:

- Tiểu Chiến, người đi ra ngoài trước chờ ta, ta đi một lát sẽ trở về.

- Lão đại, nhưng mà Truyền Thừa Bí Cảnh này rất nhanh sẽ hoàn toàn đóng cửa, một khi đóng cửa là không ra được đó.

Tiểu Chiến có chút bận tâm nói.

- Không có việc gì, ta sẽ kịp trở lại, người đi trước.

Tần Phàm kiên quyết cười nói.

Hắn cảm giác mình thiếu nợ Kỷ Huyền Nhi nhiều lắm, cho nên lúc này đây biết rõ lạnh nóng cực tình này đối với nàng có trọng dụng, vô luận như thế nào cũng muốn cầm trở lại cho nàng.

- Ta đây cùng lão đại người đi.

Tiểu Chiến vẫn là không chịu đi.

- Đi thôi.

Tần Phàm lắc đầu, sau đó trực tiếp đẩy nó vào truyền tống chi môn, tiếp theo liền triển khai hai cánh, dùng tốc độ nhanh nhất của mình hướng về phương hướng mà hai gã Bán Thần cường giả kia nói tiến đến.

- Thật sự là không sợ chết ah... tình hình như vậy mà thật sự còn muốn đi.

Hai gã tam kiếp Bán Thần cường giả kia nhìn xem Tần Phàm thật sự mạo hiểm bị nhốt ở trong Truyền Thừa Bí Cảnh này tiến đến lấy lạnh nóng cực tình, một gã trong đó không khỏi lắc đầu.

- Tuy lạnh nóng cực tình này quý giá, nhưng đều là đối với người tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo mới có trọng dụng, tiểu tử này thấy thế nào cũng không giống là người như vậy, hắn nói là bằng hữu, có thể là vì nịnh nọt người trong lòng a.

Tên còn lại cũng cười cười nói ra.

- Ha ha, hi vọng hắn có thể thành công, chịu bốc lên nguy hiểm lớn như vậy, người nợ nhất định là rất trọng yếu đối với hắn.

Người nọ vừa cười vừa nói, nhìn xem bóng lưng Tần Phàm, tựa hồ trong lòng có chút xúc động, nhớ tới chuyện của mình.

- Hắc hắc, lão hữu, ngươi là nhớ lại chuyện tình của mình sao? Đi thôi, ta xem tiểu tử này mới nhất kiếp Bán Thần, con yêu thú kia lợi hại như vậy, hẳn là không thể nào lấy được lạnh nóng cực tinh rồi.

Người khác không khỏi lắc đầu cười nói.

Lập tức bọn họ rất nhanh liền tiến nhập truyền tống chi môn ly khai Bí Cảnh.

Hỏa Dục sau lưng không ngừng phe phẩy, sau khi Tần Phàm đột phá đến Bán Thần chi cảnh, thực lực cùng tốc độ đều gia tăng thật lớn, lúc này ở giữa không trung gần kề chỉ có thể chứng kiến một đạo tàn ảnh hỏa diễm mà thôi.

Lúc này đã là tốc độ nhanh nhất của Tần Phàm, thậm chí không tiếc thúc dục Nguyên Giới chi lực, không ngừng giảm bớt lực cản trong không khí đến gia tăng tốc độ của mình.

Nói tóm lại, Nguyên Giới của hắn so với Bán Thần cường giả khác thì lớn hơn rất nhiều, phẩm chất và dung lượng của Nguyên Giới chi lực ẩn chứa trong đó so với Bán Thần cùng cảnh giới, thậm chí cao hơn cũng hiểu thắng rất nhiều. Đây là bởi vì bên trong Nguyên Giới của hắn, chính là dung hợp lực lượng Ma chủng cùng Bạch Hổ châu.

Lúc này bên trong toàn bộ Truyền Thừa Bí Cảnh vẫn có chấn động cực lớn, xem bộ dáng là tùy thời cũng có thể sụp đổ, Tần Phàm biết rõ thời gian mình có thể ở lại chỗ này đã còn lại không nhiều lắm rồi.

- Đã đến, đồ trắng hai chủng nhan sắc, có lẽ là ngọn núi này rồi!

Cứ như vậy dùng tốc độ nhanh nhất phi hành thêm vài phút đồng hồ, Tần Phàm rốt cục thấy được chỗ có lạnh nóng cực tinh theo như lời hai gã Bán Thần cường giả kia nói.

Hắn rơi trên mặt đất, cực tốc chạy tới đằng sau, quả nhiên phát hiện một cái huyết động ẩn nấp.

Mà gần kề chỉ là đứng ở cửa ra vào, hắn có thể cảm giác được ở trong đó truyền đến trận trận chấn động đặc thù, lúc lạnh lúc nhiệt, thập phần quỷ dị.

Bất quá cơ hồ không có bao nhiêu do dự, Tần Phàm lập tức đi vào. Vừa tiến vào trong đó, luồng khí xoáy một lạnh một nóng kia liền đánh tới trước mặt, xông tới trên da thịt, để cho người có chút không dễ chịu, nhưng hắn cũng không có để ý, chỉ là bắt đầu dùng hai mắt đánh giá bốn phía.

Cái huyết động này xem ra vẫn là thật lớn, giống như là một tòa cung điện tráng lệ tu kiến trong núi.

Trên vách núi bốn phía có rất nhiều Thạch Đầu tản ra hào quang thần bí, cho nên hắn có thể thấy rõ ràng tình cảnh trong động này. Đáng tiếc hắn tinh tế quan sát qua, phát hiện Thạch Đầu trên vách núi đá kia tuy cũng có chút năng lượng đặc thù chấn động, nhưng mà lộ ra rất yếu, rõ ràng không phải lạnh nóng cực tinh hắn muốn tìm.

Sau khi thông qua cửa sơn động, phía trước còn có một đầu thông đạo rộng rãi.

Nhìn xem cái thông đạo này, Tần Phàm trực giác cảm thấy đồ vật hắn muốn tìm còn ở phía trước, vì vậy hắn theo một đường chậm rãi đi thẳng về phía trước. Bất quá bởi vì đã tiến nhập trong sơn động, những Viên Cổ bí địa này thường thường sẽ có cơ quan trận pháp hoặc là thủ hộ thú. Cho nên hắn cũng không dám tốc độ quá nhanh, để tránh khiến cho càng nhiều phiền toái hơn nữa.

Dùng lực cảm ứng nhạy cảm, Tần Phàm nhanh chóng tránh khỏi một ít cơ quan trận pháp có chút hung hiểm, cẩn thận nhìn xem đi tới, mà đại khái tiến lên ước chừng trăm mét khoảng cách, hắn ở ven đường phát hiện mấy cổ thi thể, huyết dịch tựa hồ còn chưa khô, chỉ là có chút thiếu chi tàn thể.

- Đây là còn có người phát hiện cái sơn động này, bất quá xíc động trận pháp chết rồi, hoặc là do yêu thú mà hai người kia nói giết chết.

Nhìn thoáng qua những thi thể kia, Tần Phàm trở nên càng thêm cẩn thận đi một tí.

Bất quá trên thi thể này cũng chỉ có một cổ có Trữ Vật Giới Chỉ, hắn tự nhiên là không khách khí thu nhận. Hắn đoán chừng di sản của mấy cổ thi thể khác đã bị hai gã Bán Thần cường giả trước đây lấy đi a.

Bọn hắn có thể gặp được thủ hộ yêu thú kia, tự nhiên là đi tới nơi này.

1363. Chương 1373: Giành Giật Từng Giây. (2)

Chương 1373: Giành giật từng giây. (2)

Trong sơn động rất yên tĩnh, chỉ có trận trận khí lưu lạnh nóng hỗn tạp gào thét.

- Ở phía trước!

Lại đi một khoảng cách, Tần Phàm cảm giác độ ẩm lạnh nóng kia biến hóa mãnh liệt hơn, thậm chí là hắn cũng có chút nhịn không được khó chịu, thậm chí phải dùng Nguyên Giới chỉ lực bảo vệ một ít bộ vị trọng yếu.

Hắn biết rõ hắn là càng ngày càng tới gần chỗ có lạnh nóng cực tinh rồi. đọc truyện mới nhất tại .

Trong lòng tim đập mạnh một cú, thân ảnh của Tần Phàm lóe lên, sau khi cảm ứng xác nhận đã không có trận pháp. Thân hình của hắn xẹt qua một đoạn khoảng cách, đi tới ở trong một đại sảnh rộng rãi. Vừa mới dừng lại, sau đó hắn trông thấy ở trung tâm đại sảnh đằng kia, một khối tinh thạch thân bí óng ánh sáng long lanh, hơn nữa ẩn ẩn có hào quang đỏ trắng lộ ra, đang dựng thẳng đứng ở bên trong.

Luồng khí xoáy cùng chấn động lạnh nóng đặc thù, đúng là ở trong đó tán phát ra.

- Cái này là lạnh nóng cực tinh?

Tần Phàm không khỏi là hai mắt sáng ngời, vào lúc đó hắn cũng cảm giác được toàn thân cực độ khó chịu nói không nên lời, tựa hồ muốn nhập vào cơ thể mà ảnh hưởng đến lục phủ ngũ tạng của hắn.

Dù là khối tinh thạch này đại khái chỉ dài rộng nửa thước, nhưng dĩ nhiên là ảnh hưởng đến cả sơn động biến hóa.

- Thứ này nhất định sẽ hữu dụng đối với Kỳ Huyền Nhi nàng.

Sau đó Tần Phàm vui vẻ, đang muốn trực tiếp tiến lên mang đi lạnh nóng cực tinh này.

Rống...

Nhưng đúng lúc này, một tiếng hung thú gào thét cực lớn vang lên trong dự liệu, một bóng dáng cự đại không dấu hiệu xuất hiện ở trước mặt của hắn, một cỗ lực lượng lạnh nóng mãnh liệt ở trước mặt tịch cuốn mà tới.

- Cái này là thủ hộ thú sao? Thằng này có lẽ canh giữ ở bên cạnh lạnh nóng cực tinh này trong thời gian cực dài, cho nên đã hoàn toàn nhiễm đến khí tức lạnh nóng cực hạn, trên người có được năng lực điều khiển độ ẩm lạnh nóng.

Nhìn đầu hung thú trước mắt này, Tần Phàm không chút kinh hoảng, mà âm thầm phân tích .

Trên người đầu hung thú này có hai loại lông đỏ trắng, trên đầu thì có thêm hai cái Cự Giác một đỏ một trắng, thượng diện ẩn ẩn có hai loại năng lượng lạnh nóng cực lớn chấn động truyền ra, để cho người xem xét phía dưới, sẽ có cảm giác lúc lạnh lúc nóng quỷ dị.

Rống!

Đầu hung thú cực lớn kia vào lúc đó phát ra một tiếng gào thét cực lớn, mở ra miệng lớn như huyết bàn hướng về Tần Phàm tấp tới, trong miệng kia cũng có khí tức lạnh nóng chấn ra, đập vào mặt, để cho toàn thân người cứng ngắt.

Xì xì...

Vốn là một cổ khí lưu lạnh như băng ở trong miệng kia phát ra, giống như là một đầu băng hà hướng về Tần Phàm tịch cuốn tới, độ ẩm ở trong đó có thể trực tiếp băng đoạn sắt thép. Nếu là Bán Thần cường giả dính vào, chỉ sợ sẽ trực tiếp bị đông cứng thành mảnh vỡ.

Đối mặt băng hà kia vọt tới, Tần Phàm trực tiếp một quyền oanh ra về phía trước, không tới một lát, cả đầu cánh tay của hắn hoàn toàn bị đông lạnh trở thành băng côn, thậm chí có xu thế hướng về toàn thân của hắn lan tràn.

Thời điểm này đầu hung thú kia đã mở ra miệng khổng lồ, muốn trực tiếp cắn xuống cánh tay đóng băng kia của Tần Phàm.

Bất quá vào lúc này.

Ông!

Ở trên người Tần Phàm xuất hiện một loại chấn động đặc thù, sau đó liền thấy phía sau hắn có hai đạo hỏa diễm màu đỏ thẩm phun ra, liền có một loại nhiệt độ cực cao lập tức truyền khắp toàn thân của hắn.

Gần kề chỉ là trong nháy mắt, ngoại trừ cánh tay, toàn thân của hắn đều khôi phục bình thường tự nhiên.

Ngao...

Yêu thú kia vẫn là không bỏ qua, tiếp tục cắn tới cánh tay của Tần Phàm.

Bất quá đáng tiếc, người nó đối mặt là Tần Phàm.

Vào lúc này, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, cánh tay Kỳ Lân hiện ra, lân giáp màu xanh lá cây dữ tợn bao trùm ở cánh tay.

- Ta ngược lại muốn nhìn người có thể cắn đứt cánh tay của ta hay không.

Sau đó hắn không chút do dự, trực tiếp duỗi cánh tay phải ra, nắm đấm bao khóa một tầng Nguyên Giới chi lực, một quyền đánh vào trong miệng đầu hung thú đỏ trắng này.

Kỳ Lân gào thét!

Oanh!

Bỗng nhiên có một cổ sức lực khủng bố cường hoành đem Nguyên Giới chi lực trong thể nội Tần Phàm mạnh mẽ hấp thu qua, ngưng tụ ở chỗ nắm đấm kia, sau đó một cổ khí bạo cường đại ở trong miệng hung thú bộc phát ra.

Đầu lâu của con hung thú đỏ trắng này cứ như vậy trực tiếp lên tiếng nổ bung, huyết nhục rơi đầy đất, khủng bố vô cùng.

Chỉ có luồng khí xoáy lạnh nóng kia còn không ngừng xoay quanh Tần Phàm, bất quá cũng không có đối với hắn tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng.

Nếu như hai gã tam kiếp Bán Thần trước kia nói cho Tần Phàm tin tức lạnh nóng cực tinh thấy một màn như vậy, tất nhiên sẽ lộ ra khiếp sợ vạn phần, bọn hắn đã từng giao thủ cùng đầu hung thú này, mới biết nó có thực lực tứ kiếp Bán Thần.

Nhưng một đầu hung thú cường đại như vậy, nhưng ở dưới một quyền của người trẻ tuổi chỉ có nhất kiếp Bán Thần kia đánh chết.

- Kỳ Lân gào thét này uy lực cũng không tệ a.

Tần Phàm mỉm cười, sau đó cũng không để ý tới đầu hung thú đã ngã xuống kia, mà xoay người rất nhanh hướng về lạnh nóng cực tinh kia chạy vội mà đi.

Một chiêu Kỳ Lân gào thét này, tự nhiên là sau khi hắn đột phá đến Bán Thần chi cảnh, ở bên trong Kỳ Lân Ma chủng ngộ ra Ma chủng kỹ, một chiêu Ma chủng kỹ này, có thể lập tức bộc phát ra năng lượng thật lớn, coi như là phòng ngự của tứ kiếp Bán Thần cũng khó có thể ngăn cản.

Vừa rồi vũ kỹ này ở trong cổ họng yếu ớt nhất của con hung thú kia bộc phát, tự nhiên là có được uy lực đánh chết nó rồi.

- Tê...

Đi tới trước lạnh nóng cực tình kia, Tần Phàm vừa mới muốn thò tay đi đem bảo vật kia nắm bắt tới tay, nhưng còn không có đụng phải, chỉ là mới vừa tới gần, lại phát hiện ở trong đó truyền đến độ ẩm lạnh nóng, cơ hồ muốn đem toàn bộ cánh tay của hắn phế bỏ.

Dùng năng lực chống cự cánh tay Kỳ Lân của Tần Phàm còn không tiếp thụ được, có thể nghĩ bên trong khối tinh thạch ẩn chứa năng lượng sao mà to lớn.

- Chỉ có thể trực tiếp thu vào trong Trữ Vật Giới Chỉ.

Sau đó Tần Phàm ý định trực tiếp thu vào trong không gian giới chỉ, nhưng thí nghiệm mấy cái giới chỉ đều cơ hồ báo hỏng, cuối cùng dùng tới không gian của Đan Vũ Thần Đỉnh mới thành công thu được lạnh nóng cực tình này.

Tinh thạch đến tay, lúc này chấn động bên ngoài lộ ra càng lúc càng lớn, thậm chí là ảnh hưởng tới trong sơn động này.

Tần Phàm không dám dừng lại, lập tức thi triển tốc độ nhanh nhất hướng về lối ra chạy đi, đây đã đến thời điểm giành giật từng giây, thậm chí hắn cũng không có mười phần nắm chắc đủ thời gian ly khai...

Toàn bộ truyền thừa chi cảnh chấn động ở lúc này đã vô cùng kịch liệt, thời điểm Tần Phàm dùng tốc độ nhanh nhất lao ra sơn động, thậm chí hư không bên ngoài tựa hồ đã bắt đầu có một loại cảm giác hoảng hốt, phong vân không ngừng biến đổi đột ngột, lộ ra giống như là thiên kiếp đã đến, áp lực vô cùng.

1364. Chương 1374: Mạo Hiểm Vô Cùng! (1)

Chương 1374: Mạo hiểm vô cùng! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Mà toàn bộ đại địa, tựa hồ như có Vạn Thú lao nhanh trong đó, lay động đến vô cùng lợi hại, ở phía xa còn có thể ẩn ẩn chứng kiến mặt đất không ngừng hạ xuống, thậm chí còn có núi cao đang không ngừng sụp đổ, một màn cảnh tượng này để cho người nhìn thấy mà giật mình.

- Loại tình huống này, chỉ sợ Truyền Thừa Bí Cảnh ngay cả 10 phút cũng ủng hộ không được nữa.

Vừa đi ra khỏi sơn động có lạnh nóng cực tình thần bí kia, chứng kiến tình cảnh như vậy, trong nội tâm Tần Phàm cũng không khỏi có chút trầm ngâm nói.

Tình hình bây giờ rõ ràng cho thấy thập phần không lạc quan.

Ầm ầm!

Cũng ngay thời điểm hắn vừa mới phát ra cảm khái, bỗng nhiên một luồng khí xoáy mạnh mẽ từ trong sơn động phía sau thô bạo lao ra, trong nháy mắt tiếp theo, ở dưới con mắt kinh ngạc của hắn, cả ngọn núi cực đại dĩ nhiên là ầm ầm sụp đổ, khí lưu hung hãn thậm chí còn thiếu chút nữa đánh hắn ngã xuống đất.

Nhìn xem ngọn núi kia hóa thành loạn thạch, Tần Phàm không khỏi hít một hơi khí lạnh, nếu như hắn đi ra muộn một chút, chỉ sợ sẽ bị cả ngọn núi này đè lại. Tuy không đến mức sẽ bị đè chết, nhưng khẳng định tránh không được chậm một chút thời gian.

Mà ở thời khắc giành giật từng giây như vậy, thời gian ý nghĩa là tánh mạng.

- Đi!

Không dám dừng lại một giây, sau lưng Tần Phàm vào lúc đó vội vàng phun ra hai vầng sáng màu đỏ thắm, cả người phóng lên trời, Chu Tước Chi Dực vỗ mạnh, Nguyên Giới chỉ lực mở đường, ở dưới song trọng gia tốc, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về cửa ra vào của Truyền Thừa Bí Cảnh phóng nhanh.

Hắn phải ở trước khi lối ra kia đóng cửa chạy trở về, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Không ngừng gia tốc, Tần Phàm hướng về lối ra kia bỏ mạng chạy trốn.

Vù vù vù hô...

Nhưng mà thời điểm hắn gần kề chỉ đi một phần ba lộ trình, lại chợt phát hiện toàn bộ bầu trời cũng bắt đầu chấn động kịch liệt, toàn bộ bầu trời vào lúc đó tựa hồ cũng muốn nứt thành từng khối từ trên trời rơi xuống.

Hơn nữa cũng bởi vì loại chấn động kịch liệt này, làm cho trên không Truyền Thừa Bí Cảnh xuất hiện linh khí chấn động. Từng đợt khí lưu điên cuồng ở giữa không trung gào thét xoay quanh, thậm chí ảnh hưởng tới hần phi hành, không ngừng có áp lực cực lớn từ phía trên đè xuống, ở dưới tình như vậy hình, rõ ràng cho thấy phi hành là rất khó khăn.

- Xuống dưới!

Cuối cùng Tần Phàm chỉ phải cắn răng, mạnh mẽ thu hồi Chu Tước Chi Dực, không thể không rơi xuống trên mặt đất, dựa vào hai chân chạy vội. Trên mặt đất thì cái loại khí lưu áp bách kia không có mãnh liệt như vậy, ngược lại là tốc độ nhanh hơn một tí.

Xông! Xông! Xông!

Nguyên Giới chỉ lực hóa thành một vòng bảo hộ, đem cả người Tần Phàm bao phủ ở trong đó, sau đó cả người hắn giống như là hóa thành một đầu trâu điên mạnh mẽ đâm tới, chạy như điên, phẳng phất giống như đồ vật ngăn cản ở trước mặt hắn đều bị đánh nát toàn bộ.

Ầm ầm!

Ở trong chạy trốn tầm đó, trên đường tiến lên bỗng nhiên xuất hiện một khe hở cực lớn, trọn vẹn kéo dài qua mấy trăm trượng, rất rõ ràng tình thế bên trong Bí Cảnh này lộ ra càng thêm nghiêm trọng rồi.

- Chỉ sợ tiếp qua năm phút đồng hồ, ở đây sẽ hoàn toàn hồng mạt.

Trong lòng Tần Phàm không khỏi hơi xiết chặt, sau đó Nguyên Giới chỉ lực vận dụng ở dưới chân dùng sức đạp một cái, cả người bay vọt về phía trước mà đi.

Dọc theo con đường này, kỳ thật cũng không tính quá dài, nhưng càng lúc càng lộ ra khó đi. Hào rộng cực lớn bỗng nhiên xuất hiện giống như vậy không chỉ là một cái, mà là không ngừng xuất hiện ngăn cản hắn tiến lên.

Phía dưới đồng dạng bởi vì chấn động, không ngừng có khí lưu trầm trọng mà đục ngầu cấp tốc đè xuống, giống như là toàn bộ bầu trời thật sự muốn sụp đổ xuống, làm cho hắn không khỏi là áp lực tăng gấp đôi.

Cũng may hiện tại hắn đã trở thành Bán Thần cường giả, có được Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể mình, có thể duy trì hắn phá vỡ không ít chướng ngại ngăn cản. Nếu hiện tại hắn chỉ là Võ Thánh chỉ cảnh, như vậy rất có thể là quy tắc Tiểu Thế Giới cũng chịu ảnh hưởng mà không cách nào sử dụng, tất nhiên sẽ gia tăng thời gian lộ trình thật lớn.

Tuy là như thế, nhưng cũng lộ ra vô cùng gian nan. Tần Phàm ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn nhìn, lại như cũ nhìn không tới bóng dáng lối ra kia.

Thời gian thập phần gấp gáp, tình huống của hắn thập phần nguy hiểm!

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Lại vài tiếng chấn động cực lớn ở sau lưng bỗng nhiên truyền đến, Tần Phàm nhìn lại, lập tức chấn kinh đến một thân mồ hôi lạnh. Lúc này phiến đại thiên không ở phía sau của hắn dĩ nhiên đã bắt đầu hoàn toàn sụp sụp đổ xuống, cái đại địa kia giống như là nhận lấy va chạm cực lớn, không ngừng cao tốc lan tràn.

Ở phương xa nhìn tới, xem dĩ nhiên là biến thành một bên treo trên bầu trời!

Hơn nữa động tác lớn như vậy đang không ngừng hướng về bên này xoi tái đến, đồng thời tựa hồ có một loại Không Gian Phong Bạo hủy diệt nổi lên, rất nhanh tích cuốn tới!

Truyền Thừa Bí Cảnh này trải qua tuế nguyệt xa xôi, ở thời khắc này rốt cục bắt đầu hoàn toàn hồng mắt!

Một khi bị tốc độ sụp đổ ở đằng sau vượt qua, Tần Phàm tất sát không thể nghi ngờ!

- Ta nhất định không thể chết ở chỗ này!

Quay đầu lại, Tần Phàm chăm chú cẩn rằng, hắn sờ lên Đan Vũ Thần Đỉnh ở trên ngón tay biến thành Trữ Vật Giới Chỉ. xem tại

Vào lúc đó, hắn còn có thể cảm thấy trong đó ẩn ẩn phát ra độ ẩm lạnh nóng, trong lòng thoáng chốc hiển hiện lên hình ảnh nữ tử quật cường làm việc nghĩa không chùn bước, đi theo mình tới đây kia, hắn chỉ hy vọng có thể vì nàng làm một sự tình mà thôi!

Mà nghĩ đến Kỷ Huyền Nhi, hắn lại nghĩ tới Tần Li hiện tại vẫn là hạ lạc không rõ, trong nội tâm càng cảm giác được một loại ẩn ẩn quặn đau, hắn cảm giác mình thiếu nợ hai cô gái này thật sự nhiều lắm.

Hắn không có hối hận mình làm việc mạo hiểm, nhưng không bỏ xuống được!

Hắn không bỏ xuống được truy cầu, hắn không bỏ xuống được ràng buộc, hắn không bỏ xuống được người hắn yêu nhất!

- Ah...

Áp lực đau khổ trong lòng, lại để cho trong miệng Tần Phàm không khỏi phát ra một tiếng gào thét, cả người hắn ở thời khắc này tựa hồ như tăng thêm một loại lực lượng, mạnh mẽ gia tăng tốc độ, cả người cực tốc hướng về lối ra phóng đi.

Hắn không cam lòng!

Cũng không thể cứ như vậy chết ở chỗ này!

...

Rốt cục thấy được cửa ra vào ly khai Truyền Thừa Bí Cảnh này ngay ở trước mắt, chưa đủ ngàn mét, hắn đã có thể chứng kiến hào quang thần bí của đại môn kia tản ra, nhưng tia sáng này vào lúc đó cũng đã trở nên có chút yếu ớt, tựa hồ tùy thời đều sẽ biến mất vậy.

- Còn có cơ hội!

Không gian sụp đổ kia có lẽ đã đuổi tới ở trong mười dặm sau lưng, chỉ sợ mấy chục giây là có thể thôn phệ Tần Phàm, vào lúc này chứng kiến lối ra, Tần Phàm lập tức tinh thần chấn động, dùng hết lực lượng toàn thân phóng đi.

1365. Chương 1375: Mạo Hiểm Vô Cùng! (2)

Chương 1375: Mạo hiểm vô cùng! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••, (“••,† Nhóm dịch Dungnhi †••’”’••’”’)

Rỗng...

Nhưng mà vừa lúc đó, ở dưới mặt đất trước hắc, bỗng nhiên nhảy ra một đầu Đan thú. Đầu Đan thú này cực lớn, tướng mạo hung ác, thân thể là một loại đỏ bừng chỉ sắc, giống như là một tòa Tiểu Sơn.

Đan thú có được thực lực ngũ kiếp Bán Thần!

- Con mẹ nó!

Nếu ở trước đây chứng kiến đầu gia hỏa này, Tần Phàm có lẽ còn có mấy phần cao hứng, nhưng hết lần này tới lần khác hiện tại ở trước mắt nguy cấp như vậy gặp được con Đan thú thực lực không kém này, làm cho hắc không khỏi nhin không được mắng to.

Nếu như ở trước khi đi lấy lạnh nóng cực tình gặp được con Đan thú này, có lẽ hắc có thể không quá khó khăn liền trực tiếp chém giết, dù sao tuy thực lực Đan thú này đạt tới ngũ kiếp, nhưng cũng không thể phát huy ra thực lực chính thức của ngũ kiếp Bán Thần, chỉ là so với tứ kiếp Bán Thần lợi hại hơn một chút mà thôi.

Mà sau khi thực lực hắc đột phá, đủ để có thể đối phó.

Chẳng qua hiện nay, đoạn đường này hắc xông trở lại, thực lực tiêu hao nghiêm trọng, căn bản không có khả năng có chiến lực đỉnh phong.

- Cút ngay!

Cho nên Tần Phàm không muốn dây dưa, trong miệng gầm lên một tiếng, trực tiếp xông đi qua, muốn bằng vào khí lực cường đại phá khai đầu Đan thú này.

Rống...

Nhưng trong miệng đầu Đan thú này vào lúc đó lại mạnh mẽ phun ra một ngụm Liệt Diễm uy lực cường đại, trong đó ẩn chứa độ ẩm cực cao, còn không có đụng phải đã cảm giác được thân thể muốn bị hòa tan.

Kết quả như vậy để cho Tần Phàm vô cùng nổi giận, nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể làm gì rút lui một khoảng cách.

- Ah...

Lập tức không gian phong bạo ở đằng sau muốn sụp đổ đuổi theo, mà phía trước lại có một con yêu thú chặn đường như vậy, làm cho hắc lâm vào một hoàn cảnh cơ hồ muốn tuyệt vọng.

...

Lúc này, ở bên kia truyền thừa chi cảnh, cũng là trong sân rộng mà lúc trước bọn người Tần Phàm vừa mới vào di tích, cơ hồ toàn bộ người tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh đã từ trong đó đi ra.

Trong đám người, thành linh có nói hai Bán Thần cường giả cho Tần Phàm biết tin tức lạnh nóng cực tình kia.

P phía trước, môn hộ tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh đã lập lòe mãnh liệt, vừa nhìn vào là biết cái môn hộ này lập tức muốn đóng cửa.

- Truyền Thừa Bí Cảnh này sắp đóng cửa, xem ra người nọ không cách nào đuổi trở lại rồi, ha ha, thật sự là đáng tiếc ah, cái này có tính là chúng ta hại hắc hay không?

Một người trong đó nhìn xem hào quang môn hộ dần dần trở nên mờ hồ kia, trong miệng hơi than thở nói.

- Hắc hắc, tình huống hiện tại, đoán chừng trong 30 giây cái truyền tống chi môn này sẽ đóng cửa, hắc là không thể nào đuổi trở lại được rồi. Bất quá đây nhất định cùng chúng ta không quan hệ, ai bảo hắc lòng tham nổi lên chứ? Nếu như có thể cầm lạnh nóng cực tình kia, chúng ta sớm đã cầm, ở đâu còn đến phiên hắc.

Mà một người khác thì là trong miệng có chút trêu tức nói, hắc rõ ràng cho thấy không có thiện tâm như người nọ.

- Ai, đúng vậy a, con yêu thú kia chúng ta là lĩnh giáo qua, dù là thực lực tam kiếp Bán Thần hai người chúng ta gặp được cũng chỉ có thể tránh lui, hắc một tên nhất kiếp Bán Thần ở đâu còn có hi vọng? Ta

ngược lại là hi vọng hần biết khó mà lui, phát hiện lấy không được lạnh nóng cực tinh lập tức đuổi trở lại, cái kia còn có một cơ hội.

Người nọ lại lần nữa nói ra.

- Lão huynh, người làm người quá từ tâm rồi, sinh tử của người nọ cùng chúng ta không quan hệ, chúng ta vẫn là không nên để ý tới rồi, theo ta thấy, hần tuyệt đối không có cơ hội trốn trở lại rồi... nhìn xem... Cái cánh cửa kia đã muốn biến mất... hắc hắc, dù sao lần này chúng ta thu hoạch là thập phần không tệ.

Người thứ hai nói ra, tuyệt không có chút đồng tình, đối với hần mà nói, Tần Phàm khẳng định đã chết rồi.

Ông ông ông...

Lúc này, truyền thừa chi môn kia đã mãnh liệt lập lòe, lập tức muốn hoàn toàn sụp bại không thấy.

- Hoàn toàn chính xác là không có cơ hội.

Người nọ tiếc hận lắc đầu nói ra.

Bồng!

Nhưng mà cũng đúng lúc này, một bóng người ở trong đó mạnh mẽ bay ra...

Ở Truyền Thừa Bí Cảnh chi môn sắp hoàn toàn biến mất kia, một vòng hào quang lập lòe cuối cùng muốn dập tắt, nhưng mà ở thời khắc cuối cùng này, dĩ nhiên có một người từ trong đó vọt ra.

Ầm ầm...

Một hồi linh khí chấn động, truyền thừa chi môn kia hóa thành vô số quang điểm, ở trong hư không từ từ tiêu tán, bóng người kia thì như là từ trong hư không té xuống, ngã xuống trên đài cao nguyên lại có truyền thừa chi môn đứng sừng sững kia.

Máu tươi văng khắp nơi trên đài cao, trên người người nọ một thân là huyết, có chút khủng bố. Cái này đồng thời cũng làm cho tất cả ánh mắt phía dưới không khỏi vào lúc đó đều ngưng tụ nhìn lên đạo nhân ảnh này, nhìn xem đến tột cùng là ai vào lúc đó còn có thể trốn ra.

Xem xét phía dưới, lập tức tất cả mọi người đều biểu lộ không đồng nhất.

Người này tự nhiên không phải là ai khác, đúng là Tần Phàm trải qua vạn phần hung hiểm đuổi trở lại, lúc này trên người của hần tràn đầy máu tươi, hơn nữa dưới quần áo rách rưới còn bao trùm lấy không ít miệng vết thương hoặc cháy đen hoặc hư thối, nhìn xem cực kỳ khủng bố.

Ở một khắc cuối cùng đó, mạo hiểm nguy hiểm trọng thương, tất cả phòng ngự của hần cơ hồ bùng ra toàn bộ, bộc phát toàn bộ lực lượng chém giết đầu ngũ kiếp Đan thú kia. Mà hần thì là bị Đan thú kia một ngụm cắn lấy trên người, mới có bộ dáng hiện tại này. Sau đó ngay cả đan dược trân quý bên trong Đan thú kia không kịp lấy ra, hần lập tức xông vào cổng truyền tống.

Hần còn nhớ rõ, vừa rồi thời điểm hần mới vừa tiến vào cổng truyền tống kia, sụp đổ chi lực của Truyền Thừa Bí Cảnh đã mang tất cả mà tới, thậm chí dù hần chỉ chậm một giây đồng hồ, chỉ sợ cũng sẽ là tánh mạng khó bảo toàn.

- Cuối cùng trở lại rồi.

Tần Phàm quỳ rạp xuống đất, liền nuốt một viên đan dược chữa thương, sau đó nhanh chóng thúc dục lực lượng Ma chủng đi trị liệu thương thế. Cũng may mắn là hần, thay đổi người khác, coi như là ngũ kiếp Bán Thần bị thụ thương thế như vậy, không chết cũng phải nghỉ ngơi mấy tháng mới có thể khôi phục lại.

- Vậy mà... hần vậy mà thật sự đuổi trở lại rồi!

Mà thấy một màn như vậy, hai tam kiếp Bán Thần cường giả nói cho Tần Phàm chỗ lạnh nóng cực tinh kia, lúc này chứng kiến Tần Phàm xuất hiện, sắc mặt cũng không khỏi bày biện ra một vẻ khiếp sợ, trong đó nam tử áo trắng vì Tần Phàm cảm giác được đáng tiếc kia càng là cảm giác được một hồi ngạc nhiên.

Vốn bọn hắn cho rằng Tần Phàm là không có bất kỳ cơ hội đuối trở lại, thậm chí đã là phán quyết cái chết của hắn hình, nhưng như thế nào đều không thể tưởng được hiện tại thứ hai nhưng lại tại cuối cùng thời khắc xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Cái này chỉ có thể nói là kỳ tích.

- Làm sao có thể! Có lẽ hắn không có lấy đến lạnh nóng cực tinh a...

Mà đổi thành nam tử áo xám tương đối lãnh khốc kia thì là không dám tin nói.

1366. Chương 1376: Tiểu Chiến Mất Tích.

Chương 1376: Tiểu Chiến mất tích.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’~)•••’~)

- Ân, có lẽ sau khi hắn đụng phải đầu lạnh nóng hung thú kia, phát hiện căn bản không đối phó được, cho nên bị thương chạy thoát trở lại. Bất quá cũng may mắn hắn hiểu được tiến thoái, bây giờ nhất trở lại một mạng nhỏ rồi.

Tên nam tử áo trắng tương đối thiện tâm kia suy đoán nói ra, nhưng sau đó lại có chút thương cảm nói:

- Trên thực tế, người đối với nữ nhân âu yếm nhất của mình mà nói, lễ vật trân quý nhất cũng bù không được tấm lòng của người. Đáng tiếc, khi đó ta căn bản không hiểu, hay xúc động, để cho ta vĩnh viễn mất đi cơ hội cùng nàng chung một chỗ.

- Lão huynh, sự tình đi qua coi như xong, người làm người quá si tình, cũng rất thương thức người si tình. Tốt rồi, bây giờ thấy tiểu tử này còn sống trở lại, chúng ta cũng nên rời đi thôi.

Nam tử áo xám kia rõ ràng cùng hắn lẫn nhau có tình cảm thâm hậu, thấy nam tử áo trắng kia lại sầu não, liền mở lời an ủi nói ra.

- Ân, đi thôi.

Nam tử áo trắng kia nhẹ gật đầu, liếc nhìn Tần Phàm, sau đó liền quay người muốn ly khai.

- Hai vị xin đợi một chút.

Mà đúng lúc này, Tần Phàm lại đi tới trước mặt hai người bọn họ hỏi.

- Ô? Người còn có chuyện gì? Chẳng lẽ lấy không được lạnh nóng cực tinh, người còn muốn lấy lại một ngàn Thần Tinh đã cho chúng ta kia sao?

Nghe thấy Tần Phàm vào lúc đó gọi lại, trên mặt nam tử áo xám lãnh khốc kia không khỏi lộ ra có chút không thích nói:

- Chúng ta cung cấp tình báo cũng không có lừa người, chỉ có điều người năng lực chưa đủ, lấy không được đồ vật cũng không nên trách chúng ta.

- Vị tiểu huynh đệ này, xin hỏi còn có chuyện gì không? Nếu như người thật sự không có dư giả, 500 Thần Tinh phần của ta ngược lại có thể trả lại cho người, còn phần của huynh đệ ta này hi vọng người đừng có truy cứu.

Mà nam tử áo trắng kia thì là xoay đầu lại, thiện ý nói.

- Lão huynh, người người này như thế nào luôn mềm lòng như vậy!

Nghe vậy, nam tử áo xám kia không khỏi trừng mắt liếc hắn một cái, bất mãn nói ra.

- Ha ha, hai vị đã hiểu lầm, ta cũng không có ý tứ tìm hai vị đòi về Thần Tinh, trái lại ta còn phải hảo hảo cảm kích hai vị, tình báo của các người hết sức chính xác, mới để cho ta thuận lợi lấy được lạnh nóng cực tinh.

Tần Phàm vốn là giật mình, sau đó lập tức vừa cười vừa nói, hắn ngược lại là không thể tưởng được ở trong Tân Thế Giới lại có người như nam tử áo trắng này.

Trên thực tế, lúc này đây tuy hắn trở lại thập phần hung hiểm, nhưng đây hết thảy cùng hai người trước mắt này không quan hệ, dù sao lúc trước bọn hắn đã từng nói ỳnh hung hiểm trong đó rồi, chỉ là mình vì Kỷ Huyền Nhi mà cố ý muốn đi mà thôi.

- Cái gì? Người lấy được lạnh nóng cực tinh rồi hả?

Mà hai tam kiếp Bán Thần kia nghe được Tần Phàm nói thì không khỏi biến sắc lần nữa, lộ ra thần sắc nhìn xem quái vật nhìn Tần Phàm.

- Người là lừa gạt chúng ta sao? Đầu lạnh nóng hung thú kia chúng ta đụng phải qua, là có được thực lực tứ kiếp Bán Thần, người làm sao có thể giết chết nó, lại trong thời gian ngắn như vậy đuổi trở lại.

Tên nam tử áo xám kia vẫn là vẻ mặt không tin.

- Đúng vậy a, tiểu huynh đệ người chỉ là nhất kiếp Bán Thần, làm sao có thể giết chết được đầu quái vật kia?

Nam tử áo trắng kia cũng nói.

- Tại hạ vẫn có một ít thủ đoạn, tóm lại cảm tạ hai vị rồi, nơi này có một vụn Thần Tinh cùng một ít đan dược bản thân luyện chế, chút lòng thành, xin hãy nhận lấy.

Tần Phàm cũng không giải thích nhiều, chỉ là cười cười nói ra. Dù sao một khối lạnh nóng cực tinh lớn như vậy, giá trị đoán chừng cũng phải trăm vụn Thần Tinh trở lên, bọn hắn nói ỳnh cái tình báo này vẫn là giá trị rất lớn.

Kỳ thật chính yếu nhất là vì hắn đối với nam tử áo trắng kia rất có hảo cảm.

- Tiểu huynh đệ đã cho chúng ta một ngàn Thần Tinh rồi, những Thần Tinh kia thì không cần a...

Thấy Tần Phàm nói như vậy, hai người kia mới không thể không tin tưởng xuống, nhưng nam tử áo trắng vẫn là chối từ nói ra.

- Muốn, như thế nào không muốn, cái kia đa tạ người rồi.

Nhưng nam tử áo xám kia lại không khách khí thu đồ vật xuống nói ra:

- Lão huynh, người gần đây là sắp đột phá đến tứ kiếp Bán Thần rồi, chuẩn bị nhiều Thần Tinh một chút luôn tốt.

Tần Phàm nhìn ra được hai người này tình cảm thâm hậu, cũng không thêm để ý, sau đó chỉ là mở lời hỏi:

- Đúng rồi, kỳ thật tại hạ đến tìm hai vị, kỳ thật còn muốn hỏi một câu, trước kia hai vị phải chăng nhìn thấy thiếu niên cùng ta một chỗ không? Hắn về sau có lẽ không có đi vào chứ?

Hắn hỏi dĩ nhiên là Tiểu Chiến, hắn vốn để cho Tiểu Chiến ở chỗ này chờ hắn, nhưng hắn trở ra đã lâu như vậy còn không có trông thấy đối phương, cái này để cho trong lòng của hắn ẩn ẩn có một loại lo lắng.

- Người là hỏi tiểu tử đầu trọc, thân hình có chút mập kia sao?

Nam tử áo xám thu đồ vật của Tần Phàm, tâm tình thật tốt nên hỏi ngược lại.

- Đúng vậy, đúng là hắn, hắn là huynh đệ của ta, không biết hai vị biết rõ hắn bây giờ đang ở đâu không?

Tần Phàm nhẹ gật đầu, tiếp tục hỏi.

- Ta nhớ được sau khi thiếu niên kia đi ra, một mực đều lo lắng chờ người trở lại, bất quá về sau ta hình như là trông thấy hắn bị một người mang đi, hiện tại còn không có trở lại.

Nam tử áo trắng kia thì nghĩ nghĩ trả lời nói ra.

- Bị mang đi? Người nọ là ai?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi nhướn mày.

- Ta đứng ở rất xa nên nhìn không rõ, người nọ tựa hồ là một lão đầu, là ai ta ngược lại không nhận ra, bất quá thực lực tựa hồ rất lợi hại, hắn cùng tiểu tử kia nói với nhau một hồi, tiểu tử kia liền theo hắn đi a.

Nam tử áo xám kia bổ sung nói ra.

- Đúng vậy, là một lão giả thực lực cường đại, khí thế trên người của hắn quá mạnh mẽ, thậm chí ta một chút cũng không dám tới gần, chớ nói chi là tiến lên hỏi thăm.

Nam tử áo trắng kia cũng gật đầu nói.

- Lão giả thực lực cường đại? Đến tốt cùng sẽ là ai? Là người của tam đại gia tộc kia sao?

Trong lòng Tần Phàm không khỏi trầm xuống, hắn không thể tưởng được mình để cho Tiểu Chiến đi ra trước vậy mà gặp phải chuyện như vậy, nếu như Tiểu Chiến vì vậy mà gặp nạn, hắn tất nhiên sẽ áy náy không thôi.

- Chúng ta biết đến chỉ có như vậy, không có việc gì chúng ta đi trước rồi.

Trông thấy lúc này sắc mặt Tần Phàm có chút khó coi, nam tử áo xám kia vội vàng nói, hắn cũng không muốn bởi vậy lại chọc vào sự tình gì.

- Ân, cảm ơn hai vị rồi.

Tần Phàm tự nhiên sẽ không giận chó đánh mèo cùng hai người kia, chỉ là triển khai lực cảm ứng sưu tầm bóng dáng của Tiểu Chiến ở trong toàn bộ Viễn Cổ di tích, bất quá kế tiếp hắn cơ hồ đem trọn cái di chỉ đều lật ra một lần, lại hoàn toàn không có trông thấy Tiểu Chiến.

Tiểu Chiến thật sự không biết tung tích!

1367. Chương 1377: Phong Ba Tái Khởi. (1)

Chương 1377: Phong ba tái khởi. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Tần Phàm vào lúc đó cảm giác được có chút tâm phiền ý loạn, bất quá cũng là không có cách nào. Hắn và Tiểu Chiến tầm đó mặc dù không có huyết khí yêu sủng như bình thường, nhưng người và yêu thú cùng một chỗ sinh hoạt thời gian dài, cũng sẽ sinh ra một loại liên hệ ẩn ẩn, nhưng lúc này thật sự là hắn ở bên trong di tích hoàn toàn cảm giác không thấy khí tức đối phương rồi.

Cuối cùng, hắn chỉ phải đi ra Viễn Cổ di chỉ này trở lại bên ngoài.

- Trước đi Hoàng Hôn Thành nhìn xem Tiểu Chiến có trở về tìm Huyền Nhi hay không. Nếu như không có, lại quan hệ Mộ gia hỗ trợ tìm tìm thoáng một phát, nếu thật sự là bị người tam đại gia tộc mang đi, ta sẽ không bỏ qua bọn hắn.

Tần Phàm nghĩ nghĩ liền trực tiếp triển khai Chu Tước Chi Dực hướng về phương hướng Hoàng Hôn Thành bay đi.

Phụ thân của Mộ Thanh Thanh đã để cho Mộ Thanh Thanh đến trợ giúp mình, đoán chừng là đối với mình có hảo cảm nhất định, hắn không ngại đi tìm một chút.

Trên đường đi, Tần Phàm có chút lòng nóng như lửa đốt hướng về Hoàng Hôn Thành bay đi. Nhưng bởi vì lo lắng Tiểu Chiến còn trên đường, hắn dọc theo con đường này cũng không ngừng tìm kiếm lấy, cho nên tốc độ cũng không có quá nhanh. Trên thực tế, thời điểm hắn trở lại Hoàng Hôn Thành, người mấy đại gia tộc kia đã là sớm quay trở về.

Ngày hôm nay, mặt trời chiều ngã về tây, Tần Phàm rốt cục thấy được Hoàng Hôn Thành.

Hoàng Hôn Thành ở dưới nắng chiều lộ ra đặc biệt mỹ lệ, đưa mắt nhìn đi kiến trúc không biết đã trải qua bao nhiêu năm tuế nguyệt, lại như cũ đứng ngạo nghễ lấy, giống như là một đám chiến sĩ cường đại thủ hộ lấy tòa thành thị này.

Nhưng mà, ngay thời điểm Tần Phàm bay đến ngoài cửa Hoàng Hôn Thành, vừa mới định đi vào, lại bỗng nhiên trông thấy ở bên trong Hoàng Hôn Thành bay ra hơn mười bóng người cường đại, đang hướng về hắn khí thế hùng hục mà đến.

Phía trước, hơn mười bóng người hùng hổ từ trong Hoàng Hôn Thành bay ra kia, trong đó không thiếu còn có sát khí lan tràn. Trận trận thanh âm không khí bị xé nứt truyền đến, để cho người nghe thấy cũng không khỏi trong lòng run sợ.

Mà mục tiêu của những người này cũng hết sức rõ ràng, cái kia chính là Tần Phàm ở phía trước.

Lúc này Tần Phàm cách thành môn cũng chỉ có ngàn mét xa, nhưng bởi vì Hoàng Hôn Thành này vốn là cường giả phân đông, hơn nữa trong nội tâm lo lắng đến Tiểu Chiến, cho nên lúc trước hắn cũng không có thập phần cẩn thận cảm ứng, nên không có phát hiện những người này.

Bây giờ thấy những người này hướng về phía mình bay tới, hắn mới không khỏi biến sắc.

- Là người Hoàng Hôn Thành Hạ gia?

Chứng kiến loại tình hình này, Tần Phàm tiếp theo là hai mắt ngưng tụ, sau đó quả nhiên từ bên trong những người này phát hiện Hạ Thiên ở trong Truyền Thừa Bí Cảnh cùng hắn từng có giao thủ. Hôm nay nhiều người như vậy chờ đợi mình đến, chỉ sợ là người này về đến gia tộc mời lực lượng gia tộc tới.

Hôm nay loại tình thế này, đối với hắn cực kỳ bất lợi. Hắn ngược lại là muốn xoay người rời đi, nhưng một mặt là lo lắng an nguy của Tiểu Chiến cùng Kỷ Huyền Nhi, một mặt là trông thấy trong những người này đồng dạng có cường giả tốc độ cực nhanh, hắn rất khó chạy trốn được.

Mà đến lúc này, hắn không thể không thừa nhận, hắn duy nhất có thể dựa vào chỉ có Mộ gia của Mộ Thanh Thanh rồi.

Hoàng Hôn Thành, chính là do hai nhà Hạ gia cùng Mộ gia khống chế.

Mà ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh, tuy còn không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, nhưng Mộ gia ở khi đó đã mạo hiểm đắc tội tam đại gia tộc khác đến trợ giúp mình, như vậy bây giờ đang ở Hoàng Hôn Thành, có lẽ cũng sẽ không đứng ngoài quan sát.

Cho dù hắn không ưa thích dựa vào người khác, bất quá nếu quan hệ giữa Mộ gia cùng hắn là trong suy đoán, hắn ngược lại có thể tiếp nhận loại trợ giúp này. Dù sao đối với hắn hiện tại mà nói, lực lượng một người so sánh với một gia tộc vẫn là quá yếu, tại hiện tại hắn ở giai đoạn này vẫn là cần tìm một thế lực có thể dựa vào.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm liền dứt khoát không chạy trốn, chỉ là thanh y phần phật lơ lửng ở giữa không trung bên ngoài Hoàng Hôn Thành, lạnh nhạt nhìn xem những cường giả hướng về mình hùng hổ mà đến kia. truyện copy từ

Đã quyết định muốn dựa vào lực lượng Mộ gia, lúc này rời khỏi Hoàng Hôn Thành càng xa, gấp rút tiếp viện sẽ tới càng chậm, đó là thập phần không sáng suốt đấy.

Hơn nữa hắn xem ra thực lực người mạnh nhất có lẽ cũng chỉ là Lục kiếp Bán Thần, tuy hắn không cách nào đối địch, nhưng sau khi trở thành Bán Thần cường giả, hắn ở các phương diện thực lực cũng tăng nhiều. Đối phương muốn giết chết mình cũng không phải là nhẹ nhàng như vậy.

- Vậy mà không trốn?

Mà một bên kia, ở Hạ Thiên bên trong một đám cường giả Hạ gia, chứng kiến Tần Phàm trấn định đứng ở giữa không trung như thế, trong nội tâm cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn, nhưng lập tức trên mặt lại lộ ra cười lạnh:

- Là biết rõ trốn không thoát sao, hiện tại Hạ gia ta có Lục kiếp Bán Thần cường giả, lúc này đây tiểu súc sinh ngươi là chết chắc!

Rất nhanh, một đám cường giả ngừng lại ở trước mặt Tần Phàm ước chừng trăm mét.

Sau khi dừng lại, một gã trung niên nhân đi đầu mặc áo bào màu vàng kia u ám nhìn thoáng qua Tần Phàm, sau đó hướng về Hạ Thiên ở sau lưng, dùng thanh âm khàn khàn hỏi:

- Thiên Nhi, ngươi xác định giết chết Thân nhi đúng là tiểu tử này? Tiểu tử này ngay cả nhị kiếp Bán Thần cũng chưa tới, làm sao có thể giết chết Thân nhi của ta?

Người áo bào màu vàng này mặt chữ quốc, sắc mặt xem có chút vàng như nến, đúng là cha của Hạ Thân mà Tần Phàm giết chết Hạ Trung, khí thế trên người trầm ổn, có được thực lực Lục kiếp Bán Thần, ở trong toàn bộ Hoàng Hôn Thành cũng đã coi là nhân vật số má rồi.

Tuy Hạ Thân không phải con trai độc nhất của hắn, cũng không phải con trai thiên phú tối ưu nhất, nhưng nghe nói con ruột bị giết, trong nội tâm hắn tự nhiên là tức giận, ở dưới sự dẫn dắt của Hạ Thiên tới đây chặn đường Tần Phàm. Nhưng thời điểm nhìn thấy thực lực của Tần Phàm chỉ có nhất kiếp Bán Thần, hắn không khỏi có chút hoài nghi.

- Đại bá, ta không có nói lung tung, hoàn toàn chính xác là cái tiểu súc sinh này giết chết đại ca đấy! Ngài đừng nhìn hắn chỉ là nhất kiếp Bán Thần, nhưng tiểu tử này đích thật là có chút thực lực, thời điểm hắn đột phá đến Bán Thần chi cảnh đã dẫn phát Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, còn thành công vượt qua.

Lúc này Hạ Thiên cũng đi ra, hai con ngươi ác độc nhìn xem Tần Phàm, trong miệng thì lạnh giọng nói ra.

- Hắn đã vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp?

Trung niên nhân áo bào màu vàng Hạ Trung kia lúc này mới sắc mặt có chút động dung.

- Người vượt qua đại kiếp nạn này hoàn toàn chính xác có được thực lực bất phàm, xem ra là ta xem thường hắn rồi, đối mặt với nhiều cường giả chúng ta như vậy còn có thể bảo trì bình tĩnh, thật sự là hắn không phải nhân vật bình thường.

1368. Chương 1378: Phong Ba Tái Khởi. (2)

Chương 1378: Phong ba tái khởi. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

- Đại bá, tiểu súc sinh này tên là Tần Phàm, ban đầu đồn đãi người cướp đi Bạch Hổ châu chính là hắn. Thậm chí ngay cả ta cũng thiếu chút nữa không phải là đối thủ của tiểu súc sinh này, nếu không ở bên trong Viên Cổ di chỉ ta đã giết chết hắn báo thù cho đại ca rồi.

Hạ Thiên lại ác độc nhìn xem Tần Phàm nói ra.

- Ngay cả ngươi là ngũ kiếp Bán Thần cũng không phải đối thủ?

Lúc này Hạ Trung mới tin tưởng xuống, áo bào màu vàng mở ra, sau đó chậm rãi ở trong hư không bước ra một bước, hai mắt hắn dùng một loại vô cùng lăng lệ ác liệt rơi vào trên người Tần Phàm, muốn thăm dò thực lực của Tần Phàm.

Khí thế phô thiên cái địa mang tất cả phong vân mà đến, như là toàn bộ bầu trời đều muốn quay cuồng. Tuy Lục kiếp Bán Thần này cùng ngũ kiếp Bán Thần chỉ kém một kiếp, nhưng ngũ kiếp Bán Thần lại là một đường ranh giới, thực lực kia mạnh mẽ tăng lên một cấp độ.

Lúc này khí thể từ tiền phương mà đến kia cơ hồ là biến thành thực chất, như gió như lửa, thậm chí làm cho Tần Phàm vào lúc đó tựa hồ lại một lần nữa cảm nhận được giống như Phong Hỏa Bán Thần Kiếp lúc trước, cực kỳ khó chịu. Ở dưới loại khí thể này, hẳn tựa hồ như là một chiếc thuyền lá lênh đênh trong biển rộng, tùy thời đều có thể lật ngã.

- Cái này là thực lực của Lục kiếp Bán Thần sao?

Trong lòng của Tần Phàm hơi chấn động, vào lúc này rốt cục lãnh hội đến thực lực cả hai chênh lệch cực lớn, thậm chí so với lúc trước chênh lệch khi hắn vẫn là Cửu cấp Vô Thánh cùng ngũ kiếp Bán Thần còn lớn gấp đôi!

Khủng bố, đáng sợ!

Trong lòng của hắn sinh ra một loại cảm giác căn bản không thể địch lại được.

Rống...

Chỉ là giữ vững được ngăn ngừa hai giây, Tần Phàm rốt cuộc không kiên trì nổi, sau lưng xuất hiện Thanh Long, Chu Tước, Kỳ Lân, Huyền Vũ, còn có một đầu Bạch Hổ hung mãnh ẩn ẩn có thể thấy được, năm Ma Tôn vừa xuất hiện liền vì hắn chống lại khí thể vô cùng cường đại kia, rốt cục để cho hắn ổn định thân thể của mình, nhưng vẫn như là Tật Phong quét sức tiểu thảo, khó có thể là bảo trì cái eo thẳng tắp.

Nếu như bày ra vẻ yếu nhược trước mặt địch nhân, ngược lại là có thể mê hoặc địch nhân thoáng một phát, hoặc là kéo dài một ít thời gian. Nhưng vào lúc đó, Tần Phàm lại không nghĩ như vậy, lúc trước hắn đã trải qua một trận chiến trên Truyền Thừa Chi Hồ, đã nhận được Ma chủng thừa nhận, cái kia chính là gặp mạnh không sợ!

Hắn muốn cho thấy thực lực của mình, hắn muốn bảo trì cường giả chí tâm mạnh nhất của mình!

- Tần Phàm, là người giết chết con của ta Hạ Thân?

Chứng kiến bề ngoài Tần Phàm hiện ra thực lực ương ngạnh như vậy, lúc này Hạ Trung kia đã có thể hoàn toàn xác định Tần Phàm, nhất kiếp Bán Thần trước mắt này, hoàn toàn chính xác có được thực lực giết chết con mình, vì vậy trong miệng hắn âm trầm mở lời hỏi.

- Đúng vậy, lúc trước Hạ Thân muốn giết ta đoạt bảo, bị ta phản giết.

Tần Phàm cũng không có phủ nhận, hắn làm ra được sẽ không sợ thừa nhận, vào lúc đó hắn ngược lại là ngạo nghễ đứng thẳng thân thể lên nói ra.

- Tốt, đủ dứt khoát, xem như là một nam nhân. Vô luận như thế nào, mối thù giết con không thể không báo, ta cho người chết thống khoái!

Hạ Trung nghe được Tần Phàm ở dưới loại tình huống này lại vẫn dám nói chuyện như vậy, trong nội tâm không khỏi cũng hơi có chút bội phục, lập tức trên miệng âm trầm nói.

- Đa tạ hảo ý của các hạ, bất quá ta sẽ không để cho người đơn giản giết chết ta như vậy.

Nhưng Tần Phàm lại bình tĩnh trả lời nói ra.

- Tần Phàm, thật sự là khẩu xuất cuồng ngôn, người cho rằng người một nhất kiếp Bán Thần thì có thể nghịch thiên hay sao? Ngày đó Mộ Thanh Thanh nhìn trúng tiểu bạch kiếm người, hôm nay đại bá ta ở đây, ta xem ai còn có thể cứu người!

Nghe được Tần Phàm nói, lúc này Hạ Thiên kia liền nhịn không được đi ra mở miệng châm chọc nói. Bất quá hắn lại không biết Mộ Thanh Thanh cứu Tần Phàm là vì ý tứ cầu phụ thân, chỉ nói là nàng đối với Tần Phàm có ý mới ra tay giúp đỡ. Cho nên hôm nay mới có thể trực tiếp mang Hạ gia chi nhân chặn đường Tần Phàm.

- Hạ Thiên, người thân là một ngũ kiếp Bán Thần, lại không dám cùng ta một nhất kiếp Bán Thần chính diện giao chiến, hiện tại còn cần dựa vào Lục kiếp Bán Thần ra nói chuyện, ta thật sự là thay người cảm thấy hổ thẹn.

Tần Phàm lại nhàn nhạt đáp lễ nói ra.

- Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết!

Sắc mặt của Hạ Thiên trở nên cực kỳ khó coi. Hiện trường nhiều người như vậy, Tần Phàm khiêu khích hấn như thế, không thể nghi ngờ là khó để cho hắn bảo tồn thể diện.

- Tần Phàm, muốn báo mối thù giết con chính là ta, ngươi không cần nhiều lời, hôm nay ngươi tất nhiên phải chết ở chỗ này.

Hạ Trung từ vừa rồi thăm dò đã biết thực lực của Tần Phàm hoàn toàn chính xác viễn siêu ngoài ý liệu, lúc này hắn trực tiếp ý bảo Hạ Thiên lui về phía sau, khí tức càng mạnh hơn nữa hướng về Tần Phàm tán phát mà ra.

Một khí tức của Lục kiếp Bán Thần, giống như là con mãnh thú và dòng nước lũ, những nơi đi qua, không gian đều phát ra một loại thanh âm như là sấm sét, chỉ là chiêu thức ấy, đã không biết so với ngũ kiếp Bán Thần lợi hại hơn bao nhiêu rồi.

- Hừ, cho dù là Lục kiếp Bán Thần, nhưng muốn giết ta chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

Cảm giác được đối phương đã bắt đầu muốn động, Tần Phàm cũng không dám chần chờ, vội vàng nuốt vào một viên Độc đan.

Tiếp theo trong nháy mắt, hai đạo Chu Tước Chi Dực màu đen liền từ phía sau của hắn xì ra, Niết Bàn Hắc Viêm mạnh mẽ bao phủ giữa không trung. Đối mặt Lục kiếp Bán Thần, hắn chỉ có thi triển huyết mạch Bất Tử Chu Tước mới có thể mạng sống.

- Nguyên lai cái này là chỗ dựa của ngươi? Thực lực đích thật là tăng lên không ít, bất quá đồng dạng không có tác dụng đâu! Ta một chiêu liền có thể đủ giết ngươi!

Cảm giác được thực lực của Tần Phàm biến hóa, thần sắc của Hạ Trung không khỏi có chút chìm xuống, sau đó một vòng sát cơ rét lạnh trong người mãnh liệt tràn ra.

Hắn vừa dứt lời, sau đó liền nhìn như tùy ý một chuồng đánh ra về phía trước.

...

Lúc này, ở phía trên một kiến trúc cao lớn trong Hoàng Hôn Thành, hai bóng người đang đứng ở phía trên, ánh mắt của bọn hắn đang nhìn xem phương hướng giao chiến kia.

- Phụ thân, còn không ra tay ngăn cản sao?

Chứng kiến lúc này Hạ Trung đã ra tay công kích Tần Phàm, một bóng người im lặng mở lời hỏi, chỉ là thoại ngữ của nàng bình tĩnh, chỉ là xuất phát từ hiếu kỳ, cũng không bao nhiêu cảm tình gợn sóng. xem tại

- Không vội, để cho ta trước xem sư phụ lão nhân gia người dạy dỗ cho ta một hảo sư đệ như thế nào...

Mà một người khác lúc này thì là mặt mang dáng tươi cười nhàn nhạt nhẹ nói.

Một đoàn người Hạ gia khí thế mãnh liệt chặn đường Tần Phàm ở ngoài cửa Hoàng Hôn Thành, tràng diện trọng đại như vậy, rất nhanh đưa tới rất nhiều người ở bên trong Hoàng Hôn Thành chú ý. Ở thời điểm này không ít người chuẩn bị đi vào cửa thành, cũng không khỏi đi vòng vèo qua, ngẩng đầu lên nhìn tràng cảnh trên trời không.

1369. Chương 1379: Sư Thúc?

Chương 1379: Sư thúc?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đó là Hạ gia Hạ Trung! Người tuổi trẻ kia đến tốt cùng là ai? Vậy mà có thể làm cho Lục kiếp Bán Thần ra tay đối phó?

Rất nhanh, mọi người nhận ra nhân vật trên bầu trời, trong đó Hạ Trung thân là Lục kiếp Bán Thần, tự nhiên là nổi danh nhất, bị nhận ra trước nhất.

- Người trẻ tuổi kia tựa hồ chỉ là nhất kiếp Bán Thần mà thôi, lại trẻ tuổi như vậy, nhưng dĩ nhiên dẫn tới Lục kiếp Bán Thần ra tay, đích thật là để cho người cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

Có người thì đem lực chú ý bỏ vào trên người Tần Phàm đối diện Hạ Trung.

- Vừa rồi ta giống như mơ hồ nghe được thủ lĩnh tuổi trẻ Hạ gia Hạ Thiên đã từng thua ở trong tay người trẻ tuổi kia, cũng không biết ta có nghe lầm hay không, ta giống như nghe được Hạ Thiên nói người trẻ tuổi kia tên là Tần Phàm.

Cũng có người tai thính nói ra.

- Tần Phàm? Chính là người trong khoảng thời gian này thịnh truyền đã nhận được Bạch Hổ châu kia sao?

Có người nghi vấn nói.

- Không thể nào, đoạn thời gian trước mới nghe nói Tần Phàm này chỉ là Võ Thánh cảnh giới, hiện tại qua chưa đủ hai tháng, làm sao hắn có thể trở thành Bán Thần cường giả, lại đánh bại Hạ Thiên đã là ngũ kiếp Bán Thần?

Bất quá rất nhiều người đối với cái này đều không thể tin được.

- Đợi một chút, thanh y, cánh màu đen? Trời ạ, cái kia thật là Tần Phàm! Người trẻ tuổi này cùng Tần Phàm mà những mạo hiểm giả bá kiến kia hình dung giống như đúc, chỉ là không biết vì cái gì không thấy đầu Trư yêu bên cạnh hắn a.

Một lát sau, khi thấy Tần Phàm kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước, rốt cục có người khẳng định thân phận của hắn, lập tức ở hiện trường nhắc lên sóng to gió lớn.

Một Võ Thánh, cho dù là Cửu cấp Võ Thánh, ở ngăn ngừa không đến hai tháng thời gian đột phá đến Bán Thần chi cảnh, cái này vô luận để ở nơi đâu cũng là kỳ tích thật lớn rồi. Huống chi hiện tại còn nghe nói, Tần Phàm chỉ là vừa đột phá đến Bán Thần chi cảnh liền đã bại qua ngũ kiếp Bán Thần?

- Điều này sao có thể... Quá không thể tưởng tượng rồi! Bất quá nhìn Hạ Thiên cũng không dám ra tay, cần Hạ Trung ra tay đối phó Tần Phàm, chỉ sợ vấn đề này tám chín phần là thật, chỉ là không biết Tần Phàm như thế nào sẽ chọc vào quái vật khổng lồ Hạ gia này rồi.

Nghe vậy không ít người là không khỏi hít một hơi khí lạnh, nhìn xem bóng người trên bầu trời lộ ra có chút đơn bạc kia, ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

- Hắc hắc, các ngươi không biết đi à nha, đoạn thời gian trước, ta cùng Tần Phàm, còn có bọn người Hạ Thiên cùng một chỗ đi vào Truyền Thừa Bí Cảnh bên trong một Thượng Cổ di chỉ...

Mà lúc này, một gã mạo hiểm giả đã từng tận mắt thấy qua tràng cảnh Tần Phàm đại chiến Tam đại thủ lĩnh tuổi trẻ, không khỏi có chút đắc ý mở lời nói, mà những người khác thì vội vàng truy vấn.

- Cái gì, ngươi nói là Tần Phàm hắn đã từng vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp, lại dùng lực lượng một người đánh lui ba ngũ kiếp Bán Thần. Trời ạ, cái này vẫn là người sao?

Mạo hiểm giả kia không thể nghi ngờ là đưa tới tất cả mọi người chú ý, nguyên một đám lộ ra rung động vạn phần, thậm chí không ít người trẻ tuổi nhìn lên bóng người màu xanh trời không bên kia, đã lộ ra một loại sùng bái.

...

Phía dưới nghị luận nhao nhao, nhưng Tần Phàm ở trên bầu trời lại không dễ dàng cho lắm.

Lực lượng của Lục kiếp Bán Thần há là bình thường, Hạ Thiên ở đối diện chỉ là vừa mới nhấc tay, cái lực lượng hồn thiên kia đã như vòng xoáy chuyển động. Nguyên Giới chỉ lực đến từ đối phương kia như nước cuộn trào, tầng tầng trùng trùng kích tới.

Cái công kích kia còn chưa tới, nhưng cho dù là Tần Phàm ở dưới trạng thái huyết mạch Bất Tử Chu Tước. Một cái đối mặt đã cảm giác được tinh thần của mình như là bị va chạm cường đại, toàn thân run lên. Càng làm cho người cảm giác được lòng sinh ra một loại tuyệt vọng, ở dưới Nguyên Giới của Lục kiếp Bán Thần áp chế, Nguyên Giới chỉ lực của hắn như là vụn vụn giảm xuống một phẩm giai, hơn nữa vận dụng lộ ra càng thêm gian nan.

- Ngũ kiếp Bán Thần quả nhiên là một đường ranh giới, thời điểm ta cùng những ngũ kiếp Bán Thần như Hạ Thiên giao thủ, tuy cũng cảm giác được Nguyên Giới chỉ lực có chỗ chế ngự, nhưng căn bản không có cảm giác nghiêm trọng như hiện tại.

Tần Phàm nhìn xem một Đại thủ ấn thuần túy là do Nguyên Giới chỉ lực tạo thành kia đánh tới, trong lòng lộ ra vô cùng khó chịu, thậm chí căn bản phát không nổi công kích, chỉ có thể tận lực ngưng tụ Niết Bàn Hắc Viêm hóa làm một cái hộ thuẫn phòng ngự.

Đại thủ ấn cực lớn của Hạ Trung kia đánh tới, tựa hồ cũng không có thi triển võ kỹ gì, trên thực tế, Hạ Trung thân là một Lục kiếp Bán Thần, hắn căn bản khinh thường dùng võ kỹ đi đối phó một nhất kiếp Bán Thần. Hắn thập phần tinh tường loại chênh lệch cực lớn kia, coi như là ngũ kiếp Bán Thần ở trước mặt của hắn đồng dạng cũng không có sức phản kháng.

Cái gì gọi là đường ranh giới?

Đó là ranh giới, thường nhân căn bản không cách nào vượt qua!

Bồng!

Đại thủ ấn cực lớn hướng về Tần Phàm đè xuống, chỉ là một cái đối mặt, Niết Bàn Hắc Viêm tạo thành hộ thuẫn chắc chắn, cơ hồ có thể thừa nhận một kích của ngũ kiếp Bán Thần bình thường, nhưng lại như không hề có cản trở hoàn toàn sụp đổ.

Lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng lại, hắn ở trong đó cảm thấy Phong Hỏa chi uy cực hạn, phong muốn xuyên thấu thân thể của hắn, hỏa muốn đốt cháy linh hồn của hắn.

Cái này là Lục kiếp Bán Thần, trong đó lực lượng Nguyên Giới đã sinh ra biến chất, cùng lực lượng Nguyên Giới của ngũ kiếp Bán Thần có khác nhau về bản chất, hiện tại Tần Phàm còn không có biện pháp giải thích lực lượng cái cấp độ kia, nhưng hắn vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được công kích có thể nói là tính áp đảo này.

Khi Niết Bàn hộ thuẫn bị nghiền nát, Đại thủ ấn kia cũng không có đình chỉ, tiếp tục mang theo Nguyên Giới chỉ lực cường hoành gấp 10 lần trở lên, lần nữa hung hăng hướng về thân thể Tần Phàm đè xuống.

Ông...

- Huyền Vũ hộ thân!

Vào lúc đó, trong miệng Tần Phàm trầm thấp phun ra ký tự. Tiếng nói vừa rơi, sau đó liền thấy một hư ảnh Huyền Vũ cự đại, rắn chắc chắn ở trước mặt của hắn, dùng một loại tư thái vô cùng chắc chắn đi ngăn cản lấy công kích phía trước.

Một chiêu Huyền Vũ hộ thân này đúng là một trong Ma chủng kỹ mà Tần Phàm ở sau khi đột phá đến Bán Thần ngộ ra, thời điểm độ Bán Thần Kiếp đã từng sử dụng qua một chiêu này đi ngăn cản một đạo bảo kiếm lời kiếp cuối cùng. Bất quá trải qua những ngày này lại cảm ngộ lần nữa, hắn lại thi triển đi ra, uy lực đâu chỉ tăng lên gấp đôi.

Oanh!

Nhưng mà, cho dù là đệ nhị trọng phòng ngự này, vẫn không có ngăn cản được Phong Hỏa Đại Thủ Ấn cự đại của Hạ Trung, thậm chí cũng không có mạnh hơn so với Niết Bàn Hắc Viêm hộ thuẫn kia bao nhiêu, đồng dạng là lập tức bị phá hủy.

Uy lực kinh khủng như vậy, làm cho Tần Phàm biến sắc lần nữa. Hắn cần rằng một cái, dùng hết tất cả vốn liếng mới thật không dễ dàng đem Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể chuyển ra một bộ phận, với tư cách đệ tam trọng phòng ngự.

1370. Chương 1380: Sư Thúc? (2)

Chương 1380: Sư thúc? (2)

Nguyên Giới chỉ lực của hắn có lực lượng Ma chủng hỗn tạp, cùng Bán Thần cường giả bình thường bất đồng, lúc này mới có thể điều động đến một bộ phận, thay đổi người khác, cho dù là ngũ kiếp Bán Thần chỉ sợ cũng khó khăn điều động một tầng.

Nhưng Phong Hỏa Đại Thủ Ấn trải qua hai trọng phòng ngự vừa rồi, uy lực căn bản còn không có suy yếu một nửa, đệ tam trọng phòng ngự này so với hai trọng trước lộ ra càng thêm không chịu nổi, còn chưa kịp hoàn toàn ngưng tụ đã bị tách ra.

PHỐC!

Tiếp theo trong nháy mắt, Đại Thủ Ấn kia rốt cục là không hề ngăn cản trực tiếp rơi vào trên thân thể Tần Phàm, hung hăng một chưởng, không có nửa phần lưu tình, mang theo chôn vùi cùng tử vong liên hoa ở trong đó tách ra mà ra.

Tần Phàm phun ra một ngụm máu tươi, cả người như là điều đứt dây, bị chấn bay trọn vẹn mấy trăm trượng, mới lung la lung lay ổn định thân thể ở giữa không trung, khí tức ở dưới một chưởng này trở nên vô cùng uể oải, như là bệnh nặng một hồi vậy.

Một chưởng tùy này ý, đã phá vỡ tam trọng phòng ngự cùng khí lực cường hoành của Tần Phàm hắn, còn chấn thương Tần Phàm đến trình độ này.

Lục kiếp Bán Thần, dĩ nhiên là khủng bố như vậy!

- Lại vẫn không chết?

Hạ Trung kinh ngạc, một đám Hạ gia chi nhân ở đằng sau Hạ Trung, còn có những người trước cửa Hoàng Hôn Thành kia, lúc này càng là lộ ra vạn phần khiếp sợ, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra nhất kiếp Bán Thần trước mắt này dĩ nhiên có thể đối phó được một kích của Lục kiếp Bán Thần mà không chết!

Đây chính là một kích của Lục kiếp Bán Thần!

Cho dù là ngũ kiếp Bán Thần ở dưới một kích như vậy, ít nhất cũng phải rơi vào một trình độ trọng thương.

Lúc này Hạ Thiên thì như là xem quái vật nhìn Tần Phàm, hắn cảm giác được không thể tưởng tượng nổi, hắn có thể cảm giác được chỉ là ngắn ngủn mấy ngày không thấy, thực lực của Tần Phàm vậy mà so với khi đó lại tăng lên không ít! Hắn biết rõ, vừa rồi một kích trình độ như vậy, thay đổi là hắn, kết cục so với Tần Phàm càng thêm thảm hơn rất nhiều.

Ở phía xa, phía trên kiến trúc cao lớn.

- Tốt, sư phụ lão nhân gia quả nhiên là bảo đao không lão, dĩ nhiên dạy dỗ ra một sư đệ nghịch thiên đích như vậy.

Mắt thấy một màn này, một bóng người trong đó không khỏi trên mặt lộ ra kinh ngạc lẫn vui mừng.

Nếu như lúc này có người Hoàng Hôn Thành ở chỗ này, có lẽ có thể nhận ra người này đúng là Mộ gia gia chủ đương thời Mộ Chấn, cha của Hoàng Hôn Thành một đời tuổi trẻ kiệt xuất nhất Mộ Thanh Thanh. Người này thực lực thâm bất khả trắc, cùng Hạ gia của Hạ Trung đều là hai đại Chương Khổng Giả của Hoàng Hôn Thành.

- Phụ thân, nếu như vừa rồi một chàng kia Tần Phàm bị giết chết rồi, ngài như thế nào bàn giao cùng sư công?

Mà một nhân ảnh khác vào lúc đó thì nói ra, bóng người này là một nữ tử áo trắng thướt tha, nàng một tay nắm lấy trường kiếm xanh lam, gió nhẹ thổi qua, lộ ra tóc dài bông bênh, tư thế hiên ngang.

Nữ tử này dĩ nhiên là người mạnh nhất bên trong Hoàng Hôn Thành một đời tuổi trẻ Mộ Thanh Thanh, ngày đó một kiếm của nàng, có thể trực tiếp dọa lùi ba gã thủ lĩnh tuổi trẻ khác.

Lúc này xem ra, nàng tựa hồ cũng không có lạnh lùng như ở trước mặt người ngoài vậy.

- Ta tin tưởng sư phụ, cũng tin tưởng... hần.

Lúc này Mộ Chấn nhìn xem thân ảnh quật cường đứng lên lần nữa ở phương xa kia, trên mặt của hần lộ ra một vòng vui vẻ thần bí khó lường, sau đó phát ông tay áo nhìn Mộ Thanh Thanh nói ra:

- Đi thôi, hiện tại người đi đem sư thúc của người tiếp trở lại.

Hần chấp tay sau lưng, tựa hồ thập phần tin tưởng thực lực của đứa con gái này, cũng không có ý định tự mình ra tay.

- Sư thúc sao?

Nhìn xem phương xa, trên mặt Mộ Thanh Thanh vào lúc này dần dần trở nên lạnh, đúng là bộ dáng trong mắt người ngoài thấy là lạnh như băng, sau đó áo trắng bông bênh, một kiếm nhảy lên không mà đi, cuối cùng tựa hồ ẩn ẩn có thanh âm truyền vào đến trong tai Mộ Chấn:

- Cái kia phải xem hần có tư cách kia hay không đã.

- Con gái, cũng không nên quá cao ngạo, người lúc trước thời điểm cảnh giới giống như hần, chưa hần có thể phát huy ra thực lực như vậy ah.

Nhìn xem bóng lưng Mộ Thanh Thanh ngự không mà đi, lúc này Mộ Chấn mỉm cười lắc đầu.

Kỳ thật hần đối với Tần Phàm biểu hiện đã là hết sức hài lòng rồi, ở nhất kiếp Bán Thần chi cảnh lại có thể ngạnh kháng một kích của Lục kiếp Bán Thần, cái này truyền đi đã đầy đủ khiến cho không ít oanh động.

Bất quá hần lại biết rõ tính tình đứa con gái này của mình cao ngạo, bình thường ở trước mặt người ngoài biểu hiện lạnh lùng như thế, nhưng trên thực tế là vì căn bản không có nam nhân cùng tuổi nào có thể cho nàng nhìn thẳng vào, coi như là mấy người trong Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành, được xưng là thủ lĩnh tuổi trẻ ngũ đại gia tộc gì đó kia, vẫn là cho nàng cảm giác kém khá xa.

Chỉ có Tần Phàm, Mộ Chấn cảm giác được nữ nhi của mình phản ứng có chút không giống với lúc trước, tuy trong miệng là nói “Xem hần có tư cách kia hay không đã”, nhưng trên thực tế nàng ở trên người một bạn cùng lứa tuổi chú ý cùng đánh giá nhiều như vậy là chưa từng có qua.

Như mấy người thủ lĩnh tuổi trẻ Hạ Thiên, thậm chí ngay cả làm cho nàng nhắc tới cùng tư cách đối lập cơ hồ cũng không có.

Mộ Thanh Thanh, mười lăm tuổi thành Thánh, mười chín tuổi trở thành Bán Thần cường giả, đến bây giờ hai mươi lăm tuổi, cũng đã đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới, hơn nữa thực lực so với Ngũ kiếp Bán Thần còn lợi hại hơn rất nhiều! Thậm chí nàng còn có được thực lực chống lại Lục kiếp Bán Thần!

Phải biết rằng Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó kém nhau như là rãnh trời, có thể lướt qua một cấp này đối địch đều là thiên tài trong thiên tài.

Cho nên, Mộ Thanh Thanh có vốn liếng kiêu ngạo, đây cũng là nguyên nhân nàng ở Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành như là hạc giữa bầy gà. Thẳng đến khi nàng gặp Tần Phàm, nàng mới thực cảm giác đến ở bên trong cùng thế hệ đã có đối thủ cảm thấy hứng thú.

Đây cũng là nguyên nhân ngoại trừ bởi vì có quan hệ tới Mộ Chấn mà nàng ra tay giúp trợ Tần Phàm, nàng đối với Tần Phàm còn có chút xem trọng.

Trên bầu trời kia.

Tần Phàm tự nhiên sẽ không biết cách nghĩ của cha con Mộ gia bên kia, hắn vừa mới ăn một chưởng của Hạ Trung. Lúc này thương thế trên người đã không thể lạc quan.

Tuy công kích kia đã theo hắn bay ngược mấy trăm trượng mà bị đánh tan, nhưng vào lúc này hắn y nguyên giống như cảm giác được có một loại lực trùng kích cực kỳ cường đại, hóa thành vòng xoáy đại thế, ở chỗ lồng ngực của hắn không ngừng quấy lầy, làm cho hắn cảm giác được vận phần thống khổ.

Cũng may mắn hiện tại hắn có được Thanh Long Chi Tâm, phòng ngự nơi trung tâm trái tim mạnh hơn Bán Thần cường giả khác rất nhiều, nếu không ở dưới dạng trùng kích này, nói không chừng trái tim đã trực tiếp vỡ vụn mà chết rồi.

- Lục kiếp Bán Thần dĩ nhiên là cường đại đến loại trình độ này.

1371. Chương 1381: Hồng Liên.

Chương 1381: Hồng Liên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm rất không dễ dàng ổn định thân thể, hít một hơi thật sâu, trong nội tâm cảm giác được vô cùng ngưng trọng. Hắn không thể tưởng được thực lực của Hạ Trung này sẽ đạt tới loại trình độ kia. Thậm chí hiện tại khí lực của hắn cơ hồ cũng không chịu nổi.

Có thể khẳng định chính là, nếu như hiện tại hắn vẫn là Võ Thánh cảnh giới, bị thụ một chưởng này, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Cái này vẫn là Hạ Trung kia tùy ý phát ra một chưởng mà thôi, nếu như thi triển vũ kỹ, cái kia sẽ cường tới trình độ nào?

Trong nội tâm Tần Phàm kiêng kị thật sâu.

Hơn nữa đã đến lúc này, người Mộ gia vậy mà không có xuất hiện. Cái này làm cho trong lòng hắn có chút hoài nghi suy đoán của mình. Ở bên trong suy đoán của hắn, hắn cảm thấy Mộ gia hẳn là cùng Cổ Mặc có chút quan hệ, cho nên hắn mới nghĩ Mộ gia sẽ đến trợ giúp mình.

Nhưng bây giờ ngay cả một bóng người Mộ gia cũng không có nhìn thấy.

Lại để cho hắn không thể không có chút hoài nghi cái tăng quan hệ với Cổ Mặc này không dày bao nhiêu.

- Lão đầu, cái chỗ dựa kia của ngài đến tột cùng có đáng tin cậy hay không? Lại tiếp tục như vậy, ta cũng đành phải dốc sức liều mạng rồi...

Trong nội tâm Tần Phàm trầm xuống, hắn nhìn Lục kiếp Bán Thần Hạ Trung đối diện lúc này sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, hẳn là bởi vì một chưởng không có giết chết Tần Phàm mà trở nên có chút xấu hổ thành nộ.

- Tốt! Tốt! Tốt! Không thể tưởng được, một tiểu tử gần kề chỉ là nhất kiếp Bán Thần, lại có thể ở dưới một chiêu của ta thoát được tánh mạng, quả nhiên là có chút lực lượng, trách không được kiêu ngạo như vậy.

Sắc mặt Hạ Trung khó coi, trong miệng vô cùng âm lãnh nói.

Lục kiếp Bán Thần, phóng nhân khắp Hoàng Hôn Thành cũng đã là nhân vật số má, nhất kiếp Bán Thần, ở bên trong Hoàng Hôn Thành gần kề chính là áp kế cuối. Nhất kiếp Bán Thần có thể sống qua một chiêu của Lục kiếp Bán Thần, truyền đi có thể khiến cho Tần Phàm thanh danh đại chấn, Lục kiếp Bán Thần một chiêu giết không chết một gã nhất kiếp Bán Thần, truyền đi sẽ để ặt mũi Hạ Trung hắn bị hao tổn.

Bởi như vậy, ngoại trừ mối thù giết con ra, Hạ Trung lại thêm một lý do không thể không giết Tần Phàm.

- Tiểu tử, ngươi một nhất kiếp Bán Thần, lại có thể để cho Lục kiếp Bán Thần ta vận dụng đến vũ kỹ tới giết ngươi. Ngươi có thể lấy làm tự hào! Kế tiếp, ngươi liền chuẩn bị vinh quang đi chết đi!

Sau đó lông mày của Hạ Trung chau lại, khuôn mặt lạnh như băng đến cực điểm, sát khí tràn ra, hần chậm rãi vươn một bàn tay, trên bàn tay có một đóa Hồng Liên dùng một loại áp súc cực hạn ở trong đó tách ra.

Lúc này đây Hạ Trung hần dĩ nhiên là ý định sử dụng vũ kỹ!

Lục kiếp Bán Thần sử dụng vũ kỹ đi đối phó một gã nhất kiếp Bán Thần đồng dạng không phải quá sáng rọi, nhưng lúc này hần cũng bất chấp nhiều như vậy rồi. Bởi vì nếu như hần ở lần thứ hai ra tay vẫn không giết được Tần Phàm, như vậy hần sẽ mất đi càng nhiều mặt mũi hơn nữa.

Ông...

Cũng ngay thời điểm đóa Hồng Liên mini ở trong lòng bàn tay Hạ Trung bay lên, Tần Phàm vào lúc đó bị một loại áp lực cực kỳ cường đại bao phủ toàn thân, hần căn bản động tay một chút cũng khó khăn không thôi, chớ nói chi là mở miệng phản bác. Một khi Hạ Trung sử dụng vũ kỹ, khí thế cùng Nguyên Giới lĩnh vực kia dĩ nhiên là thẳng tiếp đưa tới không gian giam cầm.

- Ah...

Trong nội tâm cảm giác được vô cùng áp lực, lúc này Tần Phàm cực lực giãy dụa lấy, trong cổ họng nhin không được phát ra một tiếng gầm trầm thấp, giống như là một tiếng sấm rền ở bên trong tầng mây dày đặc bỗng nhiên vang lên, toàn bộ không gian ở lúc này dĩ nhiên có chút rung động.

Rống...

Năm đại Ma Tướng kia lúc này ở phía sau của hần đồng dạng không cam lòng liên tục gào thét, Ma Tướng uy nghiêm kia không ngừng phản kháng loại áp chế chi lực do kém phẩm giai quá xa này, muốn không ngừng lớn mạnh, nhưng lại bởi vì cảnh giới thực lực của Tần Phàm hạn chế, thủy chung không có cách nào phát huy ra đến uy thế xứng đáng.

Lúc này đây, hần hoàn toàn bị chế trụ! Chúng nó vào lúc đó giống như là một đứa bé quay mắt về phía một đại nhân, tựa hồ là có một bàn tay lớn vô hình, dùng sức đưa hần lên trên mặt đất.

- Giãy dụa cũng chỉ là phí công mà thôi, lúc này mới chỉ là bắt đầu, phía dưới còn có trò hay dành cho người.

Trên mặt Hạ Trung xuất hiện một tia tàn nhẫn, mà một đám người Hạ gia ở phía sau hần đều dùng một loại ánh mắt trêu tức nhìn một màn này, bọn hần đều biết rõ Lục kiếp Bán Thần khủng bố, dù là Ngũ kiếp Bán Thần cũng khó giãy giụa ra khỏi loại uy lực cùng trời buộc kia.

Đặc biệt là Hạ Thiên, trên mặt càng là mang theo vui vẻ âm độc, tuy không phải đích thân hần tru sát Tần Phàm, nhưng sau khi nhìn thấy Tần Phàm thống khổ giãy dụa như vậy, hần vẫn là không khỏi cảm thấy một loại thống khoái.

Mà chỗ cửa thành ở phía dưới, những người qua đường kia mắt thấy một màn này, lúc này trên mặt phần lớn người đều lộ ra một loại không đành lòng. Tần Phàm biểu hiện không thể nghi ngờ là làm cho tất cả mọi người âm thầm bội phục, nhưng Lục kiếp Bán Thần thật sự là quá cường đại, đã cường đại đến một tình trạng mà bọn hần không cách nào tưởng tượng.

Bọn hần đều cho rằng Tần Phàm là chết chắc.

- Không tốt, đối phó một nhất kiếp Bán Thần, vậy mà Hạ Trung này lại sử dụng vũ kỹ. xem tại

Mà Mộ Thanh Thanh đang cao tốc chạy đến kia, thấy một màn như vậy, trong nội tâm cũng không khỏi có chút xiết chặt, tốc độ Ngự Kiếm lập tức nhanh hơn vài phần.

Bất quá, tựa hồ đã là không còn kịp rồi.

Ở một bên kia, trên mặt Hạ Trung trở nên lạnh như băng, sát khí mãnh liệt như là thủy triều trực tiếp xông phá không gian, bàn tay thì bắt đầu nâng lên, đóa Hồng Liên mini ở trong lòng bàn tay kia của hần vào lúc đó trở nên càng phát ra đẹp đẽ.

Có một loại năng lượng cực kỳ khủng bố làm cho không gian chấn động kịch liệt, thậm chí xuất hiện một vết nứt không gian màu đen!

- Truy Mệnh Hồng Liên!

Trong miệng như là tuyên án tử vong chậm rãi nhỏ ra bốn chữ, vào lúc đó bàn tay của Hạ Trung phẩy lên, Hồng Liên ở trong lòng bàn tay kia rốt cục rời khỏi tay, hướng về Tần Phàm hình thành một đạo quỹ tích hủy diệt bay nhanh mà đi.

Một chiêu vũ kỹ này của hắn, có thể hoàn toàn cố định người có cảnh giới thấp hơn so với mình ở trong không gian, cái kia gọi là Hồng Liên tuyệt cảnh, hình thành một loại uy áp cùng áp chế tuyệt đối, cuối cùng Hồng Liên ẩn chứa năng lượng đáng sợ kia sẽ là một kích đoạt mệnh, thích hợp cho đối phó người có cảnh giới thực lực thấp hơn so với mình.

Hắn dùng một chiêu này đánh chết người có thực lực thấp hơn so với mình, cho dù là người nổi bật bên trong Ngũ kiếp Bán Thần cũng chưa từng có lỡ tay qua.

Ầm ầm!

Hồng Liên kia xẹt qua quỹ tích, hư không dĩ nhiên là trực tiếp bị phá vỡ ra một lỗ hổng hẹp dài, có phong bạo màu đen mạnh mẽ từ trong vết nứt không gian kia không ngừng tràn ra, khí tức khủng bố làm cho không ít người ở xa xa cũng cảm giác được có một loại tuyệt vọng đáng sợ.

1372. Chương 1382 : Mười Chiêu.

Chương 1382 : Mười chiêu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

100m! 80m! 50m!

Đóa Hồng Liên ngậm lấy khí tức hủy diệt sắp sửa rơi vào trên người Tần Phàm!

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này.

Rống...

Trong miệng Tần Phàm bỗng nhiên phát ra một tiếng gầm không giống như là nhân loại, sau đó ở trong thời gian cực ngắn, thân thể của hắn dĩ nhiên là bắt đầu cấp tốc bành trướng, trong nháy mắt giống như là một tòa Đại Sơn.

Mà ở trong nháy mắt tiếp theo, thân hình như Đại Sơn kia lại nhanh chóng áp súc, nếu có người chú ý, sẽ phát hiện toàn thân hắn đều là một loại cây lân giáp màu xanh lá. Mà một loại lực lượng vô cùng bành trướng thì là đột nhiên ở trên người Tần Phàm bạo tạc phát ra, ầm ầm chấn động lấy không gian.

Tê tê...

Cùng lúc đó, Hồng Liên tuyệt cảnh vốn chăm chú trói buộc lấy Tần Phàm kia ầm ầm sụp đổ, thời điểm Hồng Liên cách hắn chưa đủ 10m xa, thân hình Tần Phàm ở trong đó đột nhiên gãy giụa đi ra, bỏ xuống liên tiếp máu tươi, sau đó trốn xa một đoạn khoảng cách.

- Cái gì!

Chứng kiến một màn khiếp sợ này, kể cả bản thân Hạ Trung ở bên trong tất cả mọi người đều không khỏi phát ra một tiếng kinh hô không dám tin, vũ kỹ của Lục kiếp Bán Thần vậy mà cũng bị tránh được!

- Điều đó không có khả năng! Giết cho ta!

Trên mặt Hạ Trung càng là biến thành một loại tái nhợt chi sắc khó coi, sau đó hắn lần nữa khống chế một đóa Hồng Liên đẹp đẽ cao tốc xoay tròn lấy kia, muốn hướng về Tần Phàm đuổi theo lần nữa.

Hô...

Hồng Liên cực tốc xoay tròn, thật giống như là muốn hoàn toàn tách ra trên không trung, Tần Phàm vừa mới trốn ra một khoảng cách, căn bản không kịp ổn định thân thể, Hồng Liên kia đã lập tức muốn đuổi kịp đoạt mệnh.

Đình rồi.

May mắn, cũng ngay lúc này, một đạo kiếm quang cường đại dẫn đầu đuổi tới, hung hăng kích xuất ở phía trên đóa Hồng Liên kia.

Oanh!

Kiếm quang kia như sương như nước, như là từ trên trời mà đến, ẩn chứa quy tắc cùng uy lực cường đại, sau đó ở phía trên giữa không trung cùng đóa Hồng Liên đẹp đẽ kia oanh liệt đụng lại với nhau, chỉ chớp lát, năng lượng cự đại ẩn chứa bên trong Hồng Liên kia liền bị dẫn phát, triệt để bộc phát ra.

Kinh thiên động địa!

Cả phiên Thiên Địa ở trong tích tắc bởi vì một tiếng nổ mạnh này mà rung động, ở trong phạm vi ngàn trượng mà mắt thường có thể thấy được, không gian kia vào lúc này giống như là đã thúấn kinh. Bầu trời phong vân mang tất cả mà đi, phía dưới đại địa cát bay đá chạy.

Tất cả mọi người ở xa xa, chỉ cần là thực lực dưới Ngũ kiếp Bán Thần, trong lòng mỗi một cái đều không khỏi nhện không được hiện ra một loại kinh hoảng. Dù là mọi người Hạ gia, lúc này cũng nhện không được nữa nhao nhao thối lui ra khoảng cách trên một dặm, lòng còn sợ hãi.

Mắt thấy phía trên giữa không trung phát sinh bạo tạc, mỗi người đều rõ ràng cảm thấy được Lục kiếp Bán Thần này khủng bố cường đại.

Mà không có người phát hiện chính là, ở trên bầu trời rất cao kia, ở bên trong tầng mây cất dấu một bóng người nhàn nhạt.

Người này dĩ nhiên là Mộ Chấn, thực lực của hắn có thể vượt qua khoảng cách không gian nhất định. Vốn thời điểm Hạ Trung thi triển vũ kỹ hắn liền ý định trực tiếp cứu Tần Phàm, nhưng Tần Phàm chợt bộc phát ra thực lực lại để cho hắn đành chỉ động tác. Về sau thấy một đạo kiếm quang kia kịp thời đuổi tới, bóng người kia chỉ là mỉm cười lặng yên ẩn trở về.

Một bên kia, ánh lửa Hồng Liên tán loạn giữa không trung, toàn bộ bầu trời tựa hồ là đang thiêu đốt. Ở trong hư không, càng có một vết nứt không gian màu đen rất nhỏ, hướng về bốn phía lan tràn đi ra, đã qua thật lâu mới hoàn toàn biến mất, lộ ra nhìn thấy mà giật mình, đáng sợ không thôi.

Nếu như có người vừa rồi ở trung tâm Hồng Liên bạo tạc kia, chỉ sợ coi như là Ngũ kiếp Bán Thần cũng rơi vào kết cục cực kỳ thảm, nếu như yếu hơn một ít, thậm chí là phần thân toái cốt cũng có thể.

- Không đúng, Hồng Liên này cũng không có bạo tạc ở trên người Tần Phàm, nó là bị một đạo kiếm quang kíp nổ đấy!

Bất quá, rất nhanh mọi người liền phát hiện một kích này của Hạ Trung tuy vô cùng đáng sợ, nhưng cũng không có đánh trúng mục tiêu.

- Chuyện gì xảy ra?

Một ít người vây xem không rõ ràng cho lắm, đầu đầy sương mù.

- Ở bên kia, người phát ra một đạo kiếm quang này đang ở đó!

Mà một lát sau, rất nhanh có người phát hiện ở phía xa đang có một bóng người yếu điệu, áo trắng bông bành, một kiếm thướt tha mà đến.

- Là thủ lĩnh một đời tuổi trẻ của Mộ gia Mộ Thanh Thanh! Vừa rồi một kiếm kia chính là nàng phát ra!

Cũng có một ít người nhận ra được Mộ Thanh Thanh, lập tức khiến cho trận trận kinh hô.

- Nàng năm nay chỉ có hai mươi lăm tuổi, cũng đã đạt đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất thiên tài của Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành lưỡng thành! Nhưng không thể tưởng được nàng thậm chí có thực lực như thế, một kiếm phá vỡ vũ kỹ của Lục kiếp Bán Thần Hạ Trung!

Sau đó trên mặt mọi người đều không khỏi hiện ra một loại khiếp sợ cùng rung động, cảm giác được có chút khó tin.

Bọn hắn cũng đã được nghe đồn đãi nói Mộ Thanh Thanh rất cường đại, nhưng không có người nghĩ đến nàng sẽ mạnh đến trình độ này! Đây chính là Lục kiếp Bán Thần, đối với Ngũ kiếp Bán Thần có được thực lực áp chế, phát ra một kiếm cách xa như vậy, lại có thể phá vỡ một chiêu vũ kỹ của đối phương.

- Thật sự là rất đẹp, ngự kiếm cùng động tác xuất kiếm kia đều để cho người cảnh đẹp ý vui.

Mà cũng có một ít cường giả trẻ tuổi cảm giác được trong lòng có chút nóng rực, hai mắt yên lặng nhìn xem giữa không trung.

Bởi vì Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành chính là hai tòa thành trì khoảng cách gần trong Mạc Lợi Đảo, những thành trì khác cách nhau đều muốn xa hơn rất nhiều, cho nên đều sẽ hợp cùng một chỗ với tư cách so sánh, giúp nhau liên hệ tin tức, cho nên tên tuổi của Mộ Thanh Thanh, người ở trong hai thành này đều biết rõ, trong đó có đại bộ phận người trẻ tuổi đối với nàng ái mộ.

- Lúc này Mộ Thanh Thanh muốn cứu Tần Phàm? Mộ gia muốn nhúng tay vào việc này sao?

Có ít người thì chú ý đến sự tình càng sâu.

- Hắc hắc, ban đầu thời điểm ở Truyền Thừa Bí Cảnh, Mộ Thanh Thanh đã từng cứu Tần Phàm một lần, hiện tại cứu giúp lần nữa, chẳng lẽ thật là có ý đối với hắn?

Một ít người đã từng cùng Mộ Thanh Thanh và Tần Phàm cùng nhau tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh, lúc này như có ý tứ hàm xúc nói.

- Bất quá... Mộ Thanh Thanh nàng có thể cứu được Tần Phàm sao? Đây chính là Lục kiếp Bán Thần ah!

Có ít người nhin không được lo lắng.

Tóm lại, phía dưới các loại nghị luận nhao nhao, tất cả mọi người đối với cái này đều đột nhiên gia tăng lên không ít hứng thú. Một đôi con mắt nhìn lên trời lên, chờ mong lấy chuyện kế tiếp phát triển.

- Người không sao chứ?

Mà trên bầu trời, Mộ Thanh Thanh lại đối với cái này phảng phất như mất điếc tai ngơ, nàng ngự kiếm từ trong thành mà đến, nhẹ nhàng lơ lửng ở hư không trước mặt Tần Phàm, sau đó trong miệng nhàn nhạt hỏi thăm. Chỉ là trong giọng nói rất bình thường, cũng không có bao nhiêu quan tâm gợn sóng.

1373. Chương 1383: Mười Chiêu. (2)

Chương 1383: Mười chiêu. (2)

Trên thực tế, nếu như không phải trước đây Tần Phàm biểu hiện làm cho nàng có chút kinh dị, có lẽ nàng ngay cả một câu cũng sẽ không nói.

- Còn tốt.

Lúc này khí huyết toàn thân Tần Phàm đều đang lặn lội, trong thời gian ngắn không có cách nào bình tĩnh trở lại, ở trên thân thể càng là có từng miệng vết thương đáng sợ, nghe được câu hỏi của Mộ Thanh Thanh, hắn cũng là một lát sau mới rất không dễ dàng trả lời nói ra.

Ở vừa rồi, hắn vì thoát khỏi Hồng Liên tuyệt cảnh kia của Hạ Trung, đến cuối cùng cơ hồ muốn ở trước mặt mọi người hóa thân Kỳ Lân, một khi hóa thân Kỳ Lân, trên người sẽ phải chịu trọng thương tự nhiên không đề cập tới, hắn ần ần cảm thấy ở trước mắt bao người biến thành thú thân cực kỳ không ổn, đặc biệt là ở bên trong Tân Thế Giới, cái Kỳ Lân chân thân này chỉ sợ đại biểu cho ý nghĩa đặc thù.

Nhưng đã đến trước mắt vừa rồi kia, coi như là ở dưới huyết mạch Bất Tử Chu Tước cũng căn bản giây không thoát được trói buộc trên người, cho nên hắn nhin không được đem thân hình biến lớn, sau khi giây giữa trói buộc lập tức thu nhỏ lại, người bình thường thấy không rõ lắm, có lẽ chỉ cho rằng kia là vũ kỹ đặc thù mà thôi.

Bất quá không thể tưởng được chính là, hần vừa mới thoát khỏi Hồng Liên tuyệt cảnh, Hạ Trung kia còn có Hồng Liên kinh khủng hơn đánh úp lại, nếu như khi đó không phải Mộ Thanh Thanh kịp thời ra tay, trúng một đóa Hồng Liên này, hậu quả của hần thiết tưởng không chịu nổi.

- Mộ gia nha đầu, ngươi đây là ý gì?

Mà ở một bên kia, chứng kiến Hồng Liên của mình bị phá mất, lúc này sắc mặt Hạ Trung khó coi không thôi. Hần thân là Lục kiếp Bán Thần, hai chiêu cũng giết không chết một nhất kiếp Bán Thần, hiện tại còn bị một Ngũ kiếp Bán Thần dùng phương thức như vậy khiêu khích, đây không thể nghi ngờ là để cho hần cảm giác được như là bị nhục nhã.

- Hần là khách nhân Mộ gia ta, ta muốn dẫn đi hần.

Mộ Thanh Thanh bình tĩnh trả lời nói ra, cho dù là quay mắt về phía khí thế áp bách kia của Lục kiếp Bán Thần, nàng y nguyên có thể bảo trì mây trôi nước chảy.

- Mơ tưởng! Tần Phàm này giết con của ta, hôm nay không giết hần báo thù, về sau Hạ Trung ta như thế nào có chỗ đứng ở trong Hoàng Hôn Thành.

Lúc này sắc mặt Hạ Trung hiện ra một vòng dữ tợn, quyết tuyệt nói.

- Ta đây chỉ có thể đắc tội.

Mộ Thanh Thanh đậm đậm nói.

- Ha ha, chỉ bằng ngươi? Nếu như là phụ thân ngươi Mộ Chấn đi tới, có lẽ ta còn có thể kiêng kị vài phần, nhưng mà ngươi còn không có tư cách này.

Hạ Trung giận quá thành cười, hần thân là Lục kiếp Bán Thần, địa vị sao mà tôn quý, bây giờ lại bị một Ngũ kiếp Bán Thần khiêu khích như thế, đây là để cho hần không thể dễ dàng tha thứ.

- Thanh Thanh, ngươi cần gì phải vì tiểu súc sanh này đối nghịch cùng Hạ gia chúng ta, như vậy đối với ngươi cùng Mộ gia các người đều không có lợi! Không sai, tiểu súc sanh này là có chút thực lực, nhưng mà không hơn, hần không có gia tộc dựa vào, sớm muộn gì cũng sẽ vẫn lạc.

Lúc này Hạ Thiên chứng kiến Mộ Thanh Thanh xuất hiện lần nữa, hơn nữa còn kiên quyết bảo vệ Tần Phàm như thế, làm cho hần đổ kỵ đến cơ hồ hai mắt muốn bốc hỏa, trong miệng nhin không được nói.

Loong coong...

Lúc này Mộ Thanh Thanh cũng không có mở miệng nói chuyện, thậm chí ngay cả nhìn cũng không nhìn Hạ Thiên, chỉ là quay mắt về phía Lục kiếp Bán Thần Hạ Trung, nàng trực tiếp rút kiếm ra, rất có ý tứ “thiên ngôn vạn ngữ còn cảm giác thiếu, chỉ có Kiếm Phong đoạn ân cừu”.

- Mộ Thanh Thanh, ngươi quá không biết thức thời rồi! Tần Phàm, phải chết!

Chứng kiến mình bị bỏ qua như thế, lúc này Hạ Thiên trở nên vô cùng oán độc, trong lòng âm thầm nảy sinh ác độc. Hần chẳng những hận Tần Phàm, cũng hận lên Mộ Thanh Thanh.

Ở trước khi Tần Phàm không có xuất hiện, những thủ lĩnh tuổi trẻ của ngũ đại gia tộc bọn hần còn có thể cùng Mộ Thanh Thanh miễn cưỡng nói mấy câu, hiện tại bởi vì Tần Phàm xuất hiện, nàng dĩ nhiên là dứt khoát đoạn tuyệt quan hệ, hơn nữa còn không thêm liếc nhìn hần, cái này để cho hần gần đây tâm cao khí ngạo là không thể chịu đựng được.

- Đại bá, Mộ gia chỉ có Mộ Thanh Thanh này đi ra, như vậy cái này khả năng chỉ là do hành vi cá nhân nàng mà thôi, ngươi không ngại giáo huấn nàng thoáng một phát, chỉ cần không giết chết, đoán chừng Mộ gia cũng không dám nói gì. Bất quá Tần Phàm kia, nhất định phải giết vì đại ca báo thù.

Sau đó hần hạ giọng nhìn Hạ Trung nói ra, ý tứ châm ngòi hết sức rõ ràng.

- Cái này không cần ngươi nói, Mộ gia tiểu nha đầu này đã dám can đảm khiêu chiến chúng ta, Lục kiếp Bán Thần ta há có thể cứ như vậy bỏ qua.

Sắc mặt Hạ Trung sớm đã lạnh như băng, hắn trông thấy Mộ Thanh Thanh rút trường kiếm ra, thậm chí là sát cơ cũng xuất hiện. Nếu không phải là quá kiêng kỵ phụ thân của Mộ Thanh Thanh Mộ Chấn, hắn hận không thể cùng nhau giết chết Tần Phàm và Mộ Thanh Thanh.

- Người lui ra phía sau đi.

Lúc này rốt cục Mộ Thanh Thanh mở miệng nói ra, mặc dù không có xoay người sang chỗ khác, nhưng Tần Phàm tự nhiên biết đối phương là nói với mình, hắn cũng biết tình huống hiện tại của mình, chiến đấu cấp bậc Lục kiếp Bán Thần này, căn bản không phải mình có thể nhúng tay vào.

Liên nhẹ gạt đầu, nhảy ra sau một đoạn khoảng cách, chỉ là hết sức trị liệu thương thế của mình. Hắn đối với Mộ Thanh Thanh vậy mà có được thực lực đối kháng Lục kiếp Bán Thần như vậy cũng là hết sức kinh ngạc, nhưng nàng đã nói như vậy, có lẽ cũng có lực lượng nhất định đấy. Hơn nữa nơi đây tới gần Hoàng Hôn Thành, hắn tin tưởng Hạ Trung kia cũng không dám giết người Mộ gia.

- Mộ gia nha đầu, người đã muốn chấp mê bất ngộ, như vậy liền ra chiêu đi. Bất quá hôm nay vô luận như thế nào, người đều cứu không được tiểu tử này.

Hạ Trung lạnh lùng nhìn xem Mộ Thanh Thanh mở lời nói ra, áo bào trên người hắn phần phật, không gió mà bay, một loại khí thế cùng khí tức khủng bố ở trong đó đang chuẩn bị lấy.

- Mười chiêu, có dám cùng ta định ra mười chiêu ước hẹn, nếu như trong mười chiêu ta làm người bị thương, Tần Phàm liền do ta mang đi, nếu không, ta liền không nhúng tay vào việc này.

Trường kiếm trong tay Mộ Thanh Thanh vào lúc này chỉ về phía trước, một đạo hào quang màu xanh lam ở phía chân trời như Thủy Quang sáng chói rơi xuống, thanh âm của nàng thì là trong trẻo nhưng lạnh lùng lập tức vang lên.

- Cái gì? Mộ Thanh Thanh muốn cùng Hạ Trung tiến hành mười chiêu ước hẹn?

- Tuy Mộ Thanh Thanh nàng là cường giả bên trong Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng nàng cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó thủy chung vẫn là cách một cái hào rộng, nàng muốn làm bị thương Hạ Trung là không thể nào?

- Đúng vậy a, Ngũ kiếp Bán Thần muốn làm bị thương Lục kiếp Bán Thần, rất không có khả năng.

- Ha ha, hoặc là bởi vì quá trẻ tuổi a, tuổi trẻ luôn có chút ngạo khí, những thủ lĩnh thanh niên kia là như thế này, Mộ Thanh Thanh nàng lợi hại như thế nào cũng không quá đáng mới hai mươi lăm tuổi, có chút lông bông là khó tránh khỏi.

1374. Chương 1384: Đổ Máu. (1)

Chương 1384: Đổ máu. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(-“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’-”)•••’-“)

- Chúng ta đợi xem kịch vui a, chỉ là không biết Hạ Trung có thể đáp ứng hay không.

- Ta xem có lẽ sẽ đáp ứng a, làm như vậy đối với Hạ Trung cũng rất có lợi, bởi vì dù sao Mộ Thanh Thanh cũng là con gái Mộ gia Tộc trưởng, là thiên kim chi thân, hắn cũng không dám thật sự hạ tử thủ đối với nàng, nếu không rất dễ dàng khiến cho hai nhà tử thù. Hiện tại hẹn nhau mười chiêu định thắng bại, không cần phân ra sinh tử ngược lại so sánh thỏa đáng.

- Ân, hơn nữa Hạ Trung thân là Lục kiếp Bán Thần, điểm ấy tin tưởng vẫn có, vừa rồi hắn căn bản không nghĩ tới Mộ Thanh Thanh sẽ ra tay, cho nên mới không cẩn thận bị phá mất vũ kỹ mà thôi, đây còn không phải là toàn lực của hắn.

Nghe được lúc này Mộ Thanh Thanh vì Tần Phàm đối với Hạ Trung đưa ra mười chiêu ước hẹn, không khỏi đưa tới trận trận âm thanh bạo động cùng nghị luận nói. Một đôi con mắt nhìn xem trên bầu trời, vô luận đối với Mộ Thanh Thanh hay là nàng chịu xuất đầu vì Tần Phàm, tất cả mọi người đối với một hồi ước chiến này đều lộ ra thập phần có hứng thú.

- Mười chiêu? Tốt! Tốt! Tốt! Thật sự là hậu sinh khả ử, người một Ngũ kiếp Bán Thần lại dám nói muốn làm tổn thương Lục kiếp Bán Thần ta! Hạ Trung ta tựu tiếp người mười chiêu, ngược lại muốn nhìn tuổi trẻ đệ nhất nhân Hoàng Hôn Thành người có tư cách gì hung hăng càn quấy! Đừng nói là mười chiêu, coi như là hai mươi chiêu, ba mươi chiêu người cũng không có khả năng làm bị thương ta!

Mà phía trên giữa không trung, nghe được Mộ Thanh Thanh cuồng vọng hướng mình đưa ra mười chiêu đánh thương mình, trong miệng Hạ Trung không khỏi nói liên tục ba chữ tốt, giận quá thành cười.

Cái này đã xem như một gã Ngũ kiếp Bán Thần xích lửa trắng trợn khiêu chiến đối với Lục kiếp Bán Thần, hẳn phải bảo vệ uy nghiêm vô thượng của một Lục kiếp Bán Thần. Hơn nữa trên thực tế, hẳn cũng biết Mộ Thanh Thanh thân phận bất đồng, hẳn chưa chắc dám thật sự đánh thương nàng. Ước chiến như vậy đối với Hạ gia hẳn và Mộ gia mà nói thích hợp hơn.

Theo lời đáp ứng của Hạ Trung, trận ước chiến này liền xem như chính thức định xuống, mà Tần Phàm ở phía sau Mộ Thanh Thanh khôi phục thương thế, nghe hai người nói chuyện như vậy thì trên mặt không khỏi lộ ra một vòng đắng chát.

Nói thực ra, để ột nữ tử lần nữa vì mình xuất đầu như vậy, trong nội tâm Tần Phàm cũng có một ít không dễ chịu. Bất quá hẳn cũng tính tường giai đoạn hiện tại của mình, Hạ Trung hoàn toàn chính xác không phải hẳn thực lực bây giờ có thể đối phó, đây cũng là sự tình không có cách nào, chỉ là trong nội tâm đem việc này âm thầm ghi nhớ, ngày sau nhất định phải hoàn lại ân tình như vậy.

Về phần Mộ Thanh Thanh có thể thắng hay không, trong nội tâm hẳn cũng không có ngọn nguồn, dù sao Lục kiếp Bán Thần khủng bố hẳn đã được chứng kiến, cái kia có thể nói tuyệt đối là so với Ngũ kiếp Bán Thần cao hơn một cấp độ, cơ hồ như là Võ Thánh cùng Bán Thần cường giả tầm đó, kém một đại cảnh giới như vậy.

Mà đồng thời, hẳn cũng âm thầm chuẩn bị, nếu như Mộ Thanh Thanh thua, hẳn cũng không thể ngồi chờ chết, ở lúc mấu chốt coi như là bạo lộ Kỳ Lân ma thân cũng sẽ không tiếc. Nhất định phải phá vòng vây chạy ra, mới có thể mưu đồ tương lai.

Một bên kia, thân ảnh của Mộ Thanh Thanh vào lúc đó rốt cục di động, áo trắng của nàng bỗng bành, như là một vòng mây trắng thổi qua giữa không trung, nhẹ nhàng như gió, nhưng kiếm trong tay lại sáng xanh nhộn nhạo, tựa như ảo mộng.

Loong coong...

Thân ảnh xẹt qua bầu trời, mũi kiếm sắc bén tập hợp Nguyên Giới chi lực, kiếm thế kiếm ý tựa hồ là ở trong nháy mắt xuyên qua mảng lớn không gian, ở thời điểm mọi người còn chưa kịp phản ứng, nàng đã đi tới trước mặt Hạ Trung, mũi kiếm vừa chạm vào không khí, nhưng dĩ nhiên lại quỷ dị đưa đến trước ngực đối phương.

Ông!

Sóng xanh xẹt qua giữa không trung, như là hồ nước rung động tản ra. Cũng ngay thời điểm này, trên mặt Hạ Trung xuất hiện một vòng hờ hững chi sắc, sau đó thoải mái vung tay lên, một tầng Nguyên Giới phòng ngự chi thuẫn chắc chắn chắn ở trước người.

Kiếm kia tuy tới nhanh chóng, mang theo uy thế vô cùng, chỗ mũi kiếm cùng phòng ngự thuẫn kia giao kích, một cổ kính phong dữ dằn từ trong đó bộc phát ra. Làm cho không gian quanh mình đều khê chấn động vài cái, nhưng không có bất kỳ xu thế chặn đánh rách nát nào phát sinh.

Lúc này thực lực của Lục kiếp Bán Thần hiển lộ không bỏ sót, Nguyên Giới chi lực kia đã xảy ra biến chất, vô luận là dùng cho công kích hay là phòng ngự đều không giống .

Một kích không có hiệu quả, Mộ Thanh Thanh rất nhanh thu hồi trường kiếm, thân ảnh hướng về sau hơi lui một khoảng cách, trong tay sóng xanh chảy xuôi, như là kiếm trong tay có một đầu Trường Hà, thần sắc của nàng không biến, chỉ chuẩn bị lấy công kích tiếp theo.

- Chiêu thứ nhất!

Mà lúc này, Hạ Trung lạnh lùng liếc nhìn người phía trước, trong miệng trêu tức nói.

Mộ Thanh Thanh không có làm bất luận trả lời gì, hoặc là nói câu trả lời của nàng chỉ có trường kiếm trong tay, lúc này thân hình ở giữa không trung đột nhiên xoay người một cái, giống như là một đóa Bách Hợp xoay tròn, sáng lạn tách ra, mà kiếm quang thì ở trong hoa tâm đó bắn ra mà ra.

Đây cũng là đệ nhị chiêu.

Một chiêu này tấn mãnh, giống như Cuồng Long trong biển sâu, bóng kiếm trùng trùng điệp điệp thì giống như hồng thủy lan tràn, không ngừng trùng kích về phía trước, phẳng phất như có thể thanh trừ hết thảy trở ngại.

Oanh!

Đáng tiếc, vào lúc đó Hạ Trung chỉ là hai tay hợp lại, ở chỗ song chưởng của hắn giao hợp ngưng tụ ra một Nguyên Giới chỉ lực hình thành vòng xoáy cường đại, ngăn cản ở trước mặt của hắn, kiếm quang kia chỉ vừa bắn vào trong đó, liền hoàn toàn biến mất vô tung.

Rất dễ dàng Hạ Trung liền tránh khỏi hai chiêu của Mộ Thanh Thanh.

Từ bên trong hai chiêu này, Tần Phàm nhìn ra được, kiếm chiêu của Mộ Thanh Thanh này cùng Kỳ Tích Chi Kiếm Tần Thiên Hoàn có chút tương tự, đều là một loại đại dung hợp chi pháp, cũng không phải đơn thuần dùng năng lượng của Nguyên Giới chỉ lực với tư cách công kích, mà là tập hợp kiếm thể kiếm kh, thậm chí Kiếm Ý Kiếm Vực ngưng trong một kiếm, uy lực của nó cường đại, thậm chí đã không thuộc về phạm trù vũ kỹ.

Nàng không phải là sử dụng vũ kỹ, nhưng mỗi khi ra một kiếm, còn hơn cả Bán Thần kỹ.

Loại kiếm pháp này, phải là ở kiếm đạo có lý giải sâu đậm mới có thể làm được, bởi vì thời điểm này kiếm ở trong tay của bọn hắn không còn là vũ khí, mà là một bộ phận thân thể thuộc về bọn hắn rồi.

Kiếm thứ ba!

Kiếm thứ tư!

Kiếm thứ năm!

Hai kiếm phía trước đều không có chỗ hiệu quả, kế tiếp thân hình của Mộ Thanh Thanh lần nữa ở trên bầu trời lật qua lật lại, dáng người yếu diệu, kiếm pháp hành vân lưu thủy, một kiếm hợp với một kiếm, liên tục đâm ra ba kiếm.

Đình! Đình! Đình!

Sau ba kiếm, sắc mặt của Hạ Trung rốt cục hơi đổi, thân hình cấp tốc hướng về sau rút lui mười bước xa. Phòng ngự tráo ở trước mặt bọn họ, ở dưới ba kiếm này, dĩ nhiên là cơ hồ bị đánh bại, cái này làm cho lòng hắn cảm thấy có chút khiếp sợ.

1375. Chương 1385: Đổ Máu. (2)

Chương 1385: Đổ máu. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Hạ Trung lui!

Lục kiếp Bán Thần bị một gã Ngũ kiếp Bán Thần bức lui mười bước!

Chứng kiến một màn rung động này, phía dưới không khỏi là một mảnh xôn xao, tuy Mộ Thanh Thanh còn không có thật sự làm Hạ Trung bị thương, nhưng chỉ mới năm kiếp đã bức lui Hạ Trung, đây đã để cho tất cả mọi người cảm giác được kinh ngạc không thôi rồi.

- Nói không chừng nàng thật sự có thể dùng lực lượng Ngũ kiếp Bán Thần làm bị thương một gã Lục kiếp Bán Thần a?

Thậm chí vừa rồi một ít người cho rằng Mộ Thanh Thanh hoàn toàn không có phần thắng, lúc này cũng nhin không được có chút cải biến cách nhìn.

Có thể nghĩ, Hạ Trung lui ra phía sau mười bước này sinh ra bao nhiêu ảnh hưởng.

- Tiểu nha đầu, đã năm chiêu rồi.

Lúc này sắc mặt Hạ Trung vô cùng âm trầm, lúc trước hắn cũng căn bản là không thể tưởng được mình sẽ bị đánh lui, đây không thể nghi ngờ là để cho hắn cảm giác được trên mặt có chút nóng rát, bắt đầu trở nên càng thêm ngưng trọng .

Hôm nay trước Hoàng Hôn Thành có nhiều người như vậy nhìn thấy, nếu như hắn thật sự thua ở mười chiêu ước hẹn của hậu bối như Mộ Thanh Thanh, như vậy đối với thanh danh của hắn tuyệt đối sẽ là đả kích không nhỏ, cho nên cái này làm cho hắn không dám không chăm chú .

Nghe vậy, Mộ Thanh Thanh vẫn không nói một lời, kiếm của nàng sáng xanh nhộn nhạo, giống như là ở trên bầu trời tùy ý lộn xuống một đạo thanh sắc, kiếm thứ sáu ở thời điểm Hạ Trung vừa dứt lời, cũng đã lần nữa đâm ra.

Kiếm quang lộ ra, phong vân tuôn trào.

Kiếm khí động, thiên địa biến.

Một kiếm này vừa ra, vô số người xem phía dưới đột nhiên cảm giác được hô hấp của mình cũng trở nên gian nan, ánh mắt của bọn hắn vào lúc đó bỗng nhiên cảm giác được một hồi u ám, tựa như là bị một loại vật chất thần bí cản trở ánh mắt vậy.

Mà thời điểm ánh mắt của bọn hắn khôi phục lại thanh minh lần nữa, liền trông thấy lúc này một kiếm của Mộ Thanh Thanh đã xuyên qua không gian trùng trùng điệp điệp, bỗng nhiên đột ngột xuất hiện ở trước ngực Hạ Trung.

Một kiếm này, so với năm kiếm trước đều muốn lộ ra lợi hại hơn rất nhiều, ở thoáng qua tầm đó đã phá vỡ đệ nhất trọng phòng ngự của Hạ Trung, trận trận sóng xanh rung động đẩy ra, sau đó dĩ nhiên là xuất hiện vết nứt không gian giống như vừa rồi Lục kiếp Bán Thần thi triển vũ kỹ mới có!

Vết nứt không gian màu đen giống như là Mạn Đà La tách ra trong nửa đêm, tử vong hủy diệt ở trong đó càng không ngừng lan tràn.

Ở dưới một kiếm này ảnh hưởng, dù là Tần Phàm cũng không khỏi cảm giác được lưng một hồi lạnh buốt, nếu như thay đổi là mình nghênh đón một kiếm này, có khả năng còn mạng sống hay không? Kết quả là chính bản thân hắn cũng không dám khẳng định.

Xì xì...

Kiếm quang không ngừng trùng kích lấy ở trước mặt Hạ Trung, hào quang chói mắt như là sao băng trên bầu trời rơi xuống, muốn đoạt tầm nhìn.

- Vung ra cho ta!

Mà tiếp theo trong nháy mắt, trong miệng Hạ Trung quát khê một tiếng, sau đó song chưởng của hắn đẩy về phía trước, Nguyên Giới chi lực cường hoành thuộc về Lục kiếp Bán Thần giống như bài sơn đảo hải dũng mãnh lao về phía trước.

Thân hình của Mộ Thanh Thanh bị buộc rút lui, mà kiếm thứ sáu công kích này của nàng còn không có lấy được thành quả.

Bất quá kể tiếp, Mộ Thanh Thanh lại không có dừng chút nào, thân hình của nàng ở trên bầu trời xoay mình, dùng một loại xu thế sét đánh không kịp bưng tai lần nữa đánh ra ba kiếm, ba kiếm này, uy lực mỗi một kiếm đều không chênh lệch so với kiếm thứ sáu vừa rồi kia.

Kiếm thứ bảy!

Kiếm thứ tám!

Kiếm thứ chín!

Ở phía trên giữa không trung khắp nơi giăng lầy kiếm quang cùng kiếm khí, quả thực là để cho người muốn hoa mắt.

Ồ!Ồ!Ồ!

Tiếng xé gió bén nhọn vang lên, từng đạo bóng kiếm trùng trùng điệp điệp trùng kích ở phòng ngự phía trên của Hạ Trung, thật giống như có vô số quân đoàn trùng kích lấy thành lũy, liên tục không ngừng, cuộn cuộn không ngừng!

PHỐC!

Rốt cục ở kiếm thứ ba này, cũng là kiếm thứ chín trong mười chiêu, sóng xanh trường kiếm của Mộ Thanh Thanh đã hoàn toàn công phá phòng ngự của Hạ Trung, tuy cũng không tính là dễ dàng thế như chẻ tre, nhưng cuối cùng là toàn bộ thông qua, mũi kiếm đâm vào trên cánh tay của hắn.

Xoẹt...

Ngay sau đó, liền trông thấy một giọt máu đỏ tươi ở trong đó bay ra...

Xoẹt...

Một giọt máu đỏ tươi kia tựa hồ cũng không phải rất lớn, nhưng lại phẳng phất như nhuộm hồng cả toàn bộ bầu trời, tại thời khắc này, biểu lộ của tất cả mọi người phía dưới đều ngưng lại rồi.

Mộ Thanh Thanh thật sự làm bị thương Hạ Trung!

Thậm chí còn không đủ mười chiêu, chỉ là chiêu thứ chín, nàng liền đâm bị thương Hạ Trung. Ngũ kiếp Bán Thần, vượt qua khoảng cách cực lớn công phá phòng ngự của Lục kiếp Bán Thần, tuy ở trong đó Hạ Trung cũng không có hoàn thủ như thế nào, nhưng cái này giống như là Hậu Nghệ ở trên mặt đất cách vạn dặm không trung, một mũi tên bắn trúng mặt trời, coi như là mặt trời vẫn không nhúc nhích, nhưng ý nguyên cũng để cho người cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

- Điều này sao có thể! Hạ Trung chảy máu! Hạ Trung hắn thật sự bị thương!

- Trời ạ, Mộ Thanh Thanh thật lợi hại!

- Lục kiếp Bán Thần, bị Ngũ kiếp Bán Thần khiêu chiến thành công!

- Kết quả như vậy hoàn toàn chính xác là để cho người có chút không dám tin tưởng, nhưng vừa rồi chín kiếm kia của Mộ Thanh Thanh đích thật là quá mạnh mẽ, ta là tứ kiếp Bán Thần, nhưng ta ngay cả tin tưởng tiếp được một kiếm cũng không có! Không, không phải một kiếm, thậm chí nửa kiếm, gần kề chỉ là dư ba kiếm khí kia cũng đầy đủ giết chết ta rồi!

- Bất quá vô luận như thế nào, Tần Phàm có lẽ xem như tạm thời tránh được một kiếp rồi, chắc chắn, có một hồng nhan như vậy che chở, thật là làm cho người hâm mộ ah. Nếu như Mộ tiểu thư có thể liếc nhìn ta nhiều một cái, ta liền thỏa mãn.

Mắt thấy một màn này, đám người phía dưới không khỏi lộ ra trận trận bạo động, một đôi ánh mắt khiếp sợ nhìn xem giữa không trung, lúc này Mộ Thanh Thanh một thân áo trắng, chói mắt giống như là Nữ Thần.

- Sẽ không, không có khả năng. . .

Mà mọi người Hạ gia ở phía sau Hạ Trung kia, lúc này đều là lộ ra trợn mắt há hốc mồm, bọn hắn không dám tin, Lục kiếp Bán Thần Hạ Trung ở trong Hạ gia bọn hắn được xưng tụng là siêu cấp cường giả, vậy mà sẽ bị một Ngũ kiếp Bán Thần làm bị thương rồi!

- Người thua, Tần Phàm ta muốn dẫn đi.

- Không có khả năng, không có khả năng!

Nghe vậy, lúc này Hạ Trung mới tựa hồ từ trong kinh ngạc tỉnh lại, hắn một Lục kiếp Bán Thần bị một Ngũ kiếp Bán Thần đánh bại phòng ngự làm bị thương rồi, tuy miệng vết thương không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng đây cũng là thập phần để cho người chấn kinh rồi.

Cách cái hào rộng Ngũ kiếp làm bị thương Lục kiếp, cái kia là cường giả thập phần thiên tài mới có thể làm được, hiện tại có thể khẳng định chính là, Mộ Thanh Thanh là loại siêu cấp thiên tài này, nàng làm được!

Mà sự đả kích này, đối với Hạ Trung mà nói là cực lớn, bởi vì kết quả như vậy, rất nhanh hắn sẽ ở trở thành hài hước trong Hoàng Hôn Thành, thời điểm người khác nhắc tới Mộ Thanh Thanh có bao nhiêu lợi hại, tất nhiên sẽ nói lên Hạ Trung hắn thất bại đến cỡ nào.

Hạ Trung này xưa nay ngạo khí sĩ diện, đây là để cho hắn không tiếp thụ được, cái này thậm chí so với mối thù giết con còn để cho hắn cảm giác được phần hận hơn. Lúc này mặt mũi hắn đỏ bừng đến mức phát tím, rất rõ ràng là biểu hiện của một loại nổi giận thành nộ.

Hoàn toàn chính xác, mười chiêu ước hẹn này, hắn thua!

Nhưng hắn không tiếp thụ được kết quả như vậy!

- Xú nha đầu, ta đã tiếp người Cửu Kiếm, phía dưới người cũng tiếp ta một chiêu thử xem!

Mà trong nháy mắt tiếp theo, hắn dĩ nhiên là trong khoảng thời gian ngắn bị một loại phần hận này che mất lý trí của mình, đột nhiên ra tay.

Lúc này đây, Hạ Trung vừa ra tay, thiên địa chấn động!

Một loại khí thế phô thiên cái địa, trọng mở tầng tầng không gian, hình thành một bàn tay cự đại, giống như là năm ngọn núi từ trên trời hung hăng đè xuống, trong đó ẩn chứa uy năng khủng bố, để cho người cách ngàn dặm cũng cảm giác được tim đập nhanh.

- Cái gì?

Chứng kiến lúc này Hạ Trung dĩ nhiên là phần nộ ra tay, rất nhiều người phía dưới cũng không khỏi biến sắc, không có người nghĩ đến Lục kiếp Bán Thần này bị kích giận như vậy.

Bất quá lại không ít người có thể hiểu được, thân phận Lục kiếp Bán Thần sao mà tôn quý, thực lực cực kỳ hùng hậu, hôm nay bị một Ngũ kiếp Bán Thần kích thương thể diện, không hòa nhau một bậc làm sao có thể hạ đài được.

Mà bên kia, Mộ Thanh Thanh đã thu kiếm vào vỏ, trên thực tế vừa rồi phát ra chín kiếm cơ hồ đã dốc hết tất cả lực lượng của nàng, ở thời điểm này nàng cũng thật không ngờ đối phương vậy mà lại đột nhiên ra tay, cái này làm cho nàng cũng không khỏi nhướng mày.

Quay mắt về phía công kích kia, lúc này nàng cảm giác có chút khó có thể chống đỡ.

Bất quá nàng cũng không có kinh hoảng, bởi vì nàng biết rõ phụ thân của nàng Mộ Chấn ở ngay phụ cận, sẽ không nhìn mình có việc gì đấy.

Ầm ầm!

Ngũ Chỉ sơn cực lớn kia từ trên trời che xuống, nộ lôi trong đó bắt đầu khởi động, đây là một kích mất đi lý trí của Lục kiếp Bán Thần, uy lực trong đó tuy không nói là đem hết toàn lực, nhưng ít ra cũng có sáu thành trở lên!

Sáu thành thực lực của Lục kiếp Bán Thần ý vị như thế nào? Ý nghĩa cơ hồ là sáu Ngũ kiếp Bán Thần đồng thời ra tay phát sinh ra uy lực! Dù là trước kia hắn đánh một chuồng tới Tần Phàm, cũng chỉ có ba thành thực lực mà thôi.

Hiện tại một chương này uy lực cực kỳ khủng bố! Đoán chừng coi như là một kiếm mạnh nhất vừa rồi kia của Mộ Thanh Thanh cũng chưa hẳn có thể ngành kháng, dù sao công kích so với phòng ngự đều muốn càng cường đại hơn.

Lúc này Mộ Thanh Thanh đứng ở phía trên giữa không trung, nhìn xem chương ẩn cực lớn kia từ trên trời giáng xuống, sắp sửa rơi lên trên người của mình, nhưng nàng lại mặt không thay đổi sắc, bởi vì nàng cảm giác được phụ thân của mình đã ở trên tầng mây, chuẩn bị muốn xuất thủ.

Nhưng mà, cũng đúng lúc này.

Một đạo thân ảnh thanh sắc bỗng nhiên xẹt qua ở trước mắt nàng, trong ánh mắt kinh ngạc của nàng, sau đó dĩ nhiên là đột nhiên nghênh hướng đạo công kích cường hoành khủng bố kia.

Tần Phàm!

Đạo này thân ảnh không phải người khác, đúng là Tần Phàm.

- Không muốn. . .

Sắc mặt Mộ Thanh Thanh vào lúc đó rốt cục hơi đổi, nàng muốn ngăn cản Tần Phàm, nhưng mà có chút không còn kịp rồi.

Oanh!

Ngũ Chỉ sơn phong từ phía trên đè xuống, lực lượng hồn thiên kia như là vòng xoáy chuyển động, Nguyên Giới chỉ lực đến từ Lục kiếp Bán Thần kia nước cuộn trào, như là hồng thủy mãnh liệt nhất tầng tầng trùng kích tới. . .

Lúc này Tần Phàm cắn răng, mở ra phòng ngự toàn thân, nghênh hướng công kích cường đại phô thiên cái địa mà đến kia.

Ông...

- Huyền Vũ hộ thân!

Vào lúc đó, trong miệng Tần Phàm trầm thấp nở ra ký tự. Tiếng nói vừa rơi, sau đó liền gặp một hư ảnh Huyền Vũ cự đại, rắn chắc chắn ở trước mặt của hắn, dùng một loại tư thái chắc chắn vô cùng đi ngăn cản lấy công kích phía trước.

1377. Chương 1387: Cường Giả Đại Năng. (1)

Chương 1387: Cường giả đại năng. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)

Nhưng cái hộ thân giáp này chỉ gần kề trong nháy mắt, liền trực tiếp bị lực lượng khổng lồ kia trực tiếp đập vụn rồi, Phong Hỏa nguyên lực mãnh liệt bành trướng đến từ bên trong Ngũ Chỉ sơn phong kia triển áp mà xuống, Tần Phàm ở trong đó cảm thấy Phong Hỏa chỉ uy cực hạn, gió này hỏa tựa hồ đang không ngừng xuyên thấu cùng đốt cháy linh hồn của hắn.

- Ah...

Trong miệng Tần Phàm vào lúc đó phát ra một tiếng gầm nhẹ trầm thấp, ngay sau đó toàn thân của hắn nhanh chóng xuất hiện thành từng mảnh lân giáp, đó là một loại lân giáp màu xanh lá cây, thoáng qua tầm đó liền bao phủ toàn thân của hắn, lộ ra cực kỳ khủng bố.

Cái này chính là vừa rồi thời điểm hắn muốn hóa thân Kỳ Lân, ẩn ẩn linh ngộ đến Kỳ Lân hóa thân hình người, vốn là không thành thực, nhưng ở thời khắc nguy cấp này hắn vẫn là động thân lấy ra rồi. Trên thực tế là một loại Kỳ Lân hóa thân phiên bản thu nhỏ, giờ khắc này hắn là kích hoạt tầng sâu lực lượng

bên trong Kỳ Lân Ma chủng, tuy không phải hóa thân kỳ lân, nhưng hiện tại ở trạng thái này so với hóa thân Kỳ Lân cũng gần kề chỉ là yếu hơn một ít mà thôi.

Trọng yếu hơn là, trạng thái như vậy sẽ không để cho hắn đánh mất toàn bộ ý chí, lúc này hai mắt của hắn đỏ lên, lộ ra thập phần thô bạo, nhưng còn có thể có được suy nghĩ của nhân loại.

Nhưng ngay cả như vậy, cũng chỉ là một cái đối mặt, Tần Phàm liền cảm giác được tinh thần của mình như bị va chạm cường đại, toàn thân run lên, khí huyết toàn thân không ngừng sôi trào lấy, tựa hồ là muốn phá thể mà ra.

Oanh!

Mà sau một khắc, thời điểm chương ấn Ngũ Chỉ sơn phong kia triệt để đè xuống, Tần Phàm rốt cục phun ra một ngụm máu tươi, cả người như là điều bị đứt dây bay ra trợn vện mấy trăm trượng xa, hơn nữa căn bản không thể ổn định thân thể.

- Tần Phàm.

Mộ Thanh Thanh vào lúc đó vội vàng bay đi, đón lấy Tần Phàm đang rơi xuống, khẽ cản bờ môi, trong miệng cơ hồ có chút run rẩy hỏi:

- Người tại sao phải làm như vậy, người không cần làm như vậy.

- Để cho ta anh dừng một lần a...

Lúc này Tần Phàm vô cùng suy yếu, chỉ là lộ ra một vòng vui vẻ thâm đậm, sau đó liền trực tiếp ngắt đi.

Không có người nghĩ đến, vừa rồi Tần Phàm đã thụ qua một kích của Hạ Trung, sau khi biết rõ thực lực của lục kiếp Bán Thần khủng bố, vậy mà vào lúc đó còn dám lần nữa thừa nhận một kích nổi giận của người phía trước.

Khi thấy Tần Phàm dùng thân thể của mình vì Mộ Thanh Thanh ngăn lại một kích này, mọi người cảm giác được đáy lòng thập phần rung động, kinh phong bạo tạc nổ tung kia, tình cảnh huyết nhục bay tứ tung rõ mồn một trước mắt, nhìn thấy mà giật mình.

Lúc này Mộ Thanh Thanh nhìn xem Tần Phàm hôn mê trong ngực, nàng tựa hồ cảm giác được đáy lòng của mình có nhiều thứ bị xúc động rồi, rất nhẹ nhàng, nhưng đó là cảm giác chưa từng có qua.

Lục kiếp Bán Thần công kích vô cùng khủng bố, sau khi Tần Phàm bị đánh bay, đầy trời cũng không có ít năng lượng chấn động, mang tất cả yên yên, giống như là thủy triều, tựa hồ còn muốn hướng chỗ của Tần Phàm cùng Mộ Thanh Thanh phóng đi.

Bồng...

Cũng đúng vào lúc này, một đạo nhân ảnh rất cực ở trong đám mây rơi xuống, nhẹ nhàng phát ổng tay áo, tất cả uy lực công kích đều tan thành mây khói, trên bầu trời lập tức đổi thành vân đạm phong khinh.

Đó là một nam tử mặc trường bào trắng thuần, tóc dài màu đen, ngọc diện râu dài, bộ dáng cực kỳ nho nhã. Giơ tay nhắc chân tằm đó liền có một loại uy nghiêm vô thượng phát ra, làm cho coi như là ngũ kiếp, lục kiếp Bán Thần cường giả ở trước mặt hắn đều đề không nổi một điểm lỗ mãng chi tâm.

- Là Hoàng Hôn Thành Thành chủ, cũng là Mộ gia tộc trưởng Mộ Chấn! Hắn là thất kiếp Bán Thần, thực lực này quá mạnh mẽ, so với lục kiếp Bán Thần mạnh gấp trăm lần thậm chí nghìn lần!

- Sau khi đạt tới ngũ kiếp Bán Thần, mới xem như cường giả chính thức đạt trình độ cao trong tân thể giới, lục kiếp Bán Thần có thể coi là thượng nhân, thất kiếp Bán Thần này có thể trở thành đại năng, là Đại Năng Lục Giả chân chính, một bước ngàn dặm, xuyên việt không gian, khai sơn liệt hải, không gì làm không được!

- Cái gì, hiện tại thất kiếp Bán Thần đại năng cường giả cũng muốn nhúng tay rồi hả?

- Xem ra Mộ gia rõ ràng là muốn bảo vệ Tần Phàm rồi. Không chỉ là ý tứ một mình Mộ Thanh Thanh. Nhìn xem, sắc mặt của Mộ Chấn Thành chủ tựa hồ có chút tức giận rồi. nguồn

Chúng kiến bóng người này vừa xuất hiện, lập tức trong đám người phía dưới truyền đến trận trận thanh âm kinh ngạc. Thất kiếp Bán Thần ở bên trong thân thể giới địa vị cao thượng, thậm chí có thể đứng đầu một thành rồi. Chúng kiến Mộ Chấn, là một đại năng cường giả xuất hiện, tất cả mọi người cảm thấy sự tình sẽ trở nên càng thêm phức tạp lên.

Quả nhiên, trên bầu trời, sau khi Mộ Chấn nhìn thoáng qua Tần Phàm trọng thương hôn mê, trên mặt xuất hiện một tia sắc mặt giận dữ. Vừa rồi hắn vốn là muốn ra tay cứu Mộ Thanh Thanh đấy, nhưng không thể tưởng được Tần Phàm vậy mà sẽ đoạt trước một bước, hắn sợ không cẩn thận làm bị thương Tần Phàm, cho nên mới bất đắc dĩ không thể ra tay.

Tuy cuối cùng hắn cũng rút đi bộ phận uy lực công kích của Hạ Trung, nhưng công kích của lực kiếp Bán Thần này đánh vào trên người nhất kiếp Bán Thần vốn đã bị thương, kết quả tự nhiên là không thể lạc quan.

Áo bào trên người tựa hồ bởi vì nộ khí dẫn dắt mà phản phát chấn động, sau đó Mộ Chấn quay đầu lạnh lùng nhìn về phía Hạ Trung, lúc này bị uy thế của thất kiếp Bán Thần trấn áp đến sắc mặt trắng bệch, trong miệng nghiêm nghị nói ra:

- Người đã đáp ứng cùng tiểu nữ định ra mười chiêu ước hẹn, hiện tại đồ ước đã qua, người thân là lực kiếp Bán Thần lại lật lọng, chẳng lẽ thật sự cho rằng Mộ gia ta dễ khi dễ hay sao?

- Không. . . dám. . .

Lúc này Hạ Trung ở dưới khí thế của Mộ Chấn, không chỉ có hoàn toàn không có nộ khí cùng uy phong vừa rồi, thậm chí là âm thầm nghĩ mà sợ lên, hiện tại hắn đã bắt đầu hối hận vừa rồi mình bị lửa giận che mắt ý chí, cuối cùng làm cho vị đại năng kia tức giận.

- Hừ, người đã muốn lấy mạng hiếp yếu, vậy người cũng tiếp ta một chiêu thử xem.

Sau một khắc Mộ Chấn hừ lạnh một tiếng, trực tiếp phát ống tay áo một cái, tựa hồ cũng không thấy hắn có chuẩn bị công kích gì, nhưng lập tức liền cảm giác có một cỗ lực lượng vô cùng cường đại lăng không xuất hiện, sau đó cũng không có phát hiện quỹ tích gì liền lập tức hướng về chỗ Hạ Trung đè ép xuống dưới.

Tại thời khắc này, tất cả mọi người, thậm chí là ảnh hưởng đến toàn bộ Hoàng Hôn Thành, vô số người vào lúc đó cảm thấy thân thể của mình đột nhiên trở nên rất nặng. Mà trái tim trong cơ thể càng là cơ hồ muốn đình chỉ nhảy lên.

Đặc biệt là một ít người chỉ là Võ Thánh cảnh giới, càng là cảm giác được thân thể của mình như bị áp thành phần vụn.

Quá kinh khủng! Thật là đáng sợ!

1378. Chương 1388: Cường Giả Đại Năng. (2)

Chương 1388: Cường giả đại năng. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Một đôi mắt vô cùng kinh hãi nhìn lên bầu trời, vền vền sinh ra một cảm giác phải quỳ xuống mà cầu xin tha thứ. Không có người nghĩ một kích tùy ý của thất kiếp Bán Thần đại năng cường giả, dĩ nhiên là đạt đến trình độ này.

- Ah... đừng...

Ở dưới một kích này, Hạ Trung cảm giác được căn cốt toàn thân của mình đều muốn vỡ vụn toàn bộ, hắn muốn đề tới lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể đi chống cự. Nhưng lại phát hiện toàn thân mình căn bản không cách nào sử dụng một tia lực lượng.

Lực lượng của Đại năng cường giả, coi như là lực kiếp Bán Thần hẳn cũng hoàn toàn không có sức phản kháng! Loại cảm giác này giống như là trực tiếp vượt qua một đại cảnh giới, như là cấp bậc Võ Thánh đối mặt Bán Thần cường giả.

Nếu như nói chênh lệch ở giữa ngũ kiếp Bán Thần cùng lục kiếp Bán Thần xem như là đường ranh giới, như vậy chênh lệch của lực kiếp Bán Thần cùng thất kiếp Bán Thần này là một núi cao vạn trượng, cao không thể chạm!

- Mộ Chấn Thành chủ, tha mạng. . .

Lúc này Hạ Trung cảm giác càng ngày càng khó thụ, thậm chí là mỗi một tế bào cũng tựa như bị xé nát, thân là lực kiếp Bán Thần cũng nhận không được phải cầu xin tha thứ. Mọi người Hạ gia phía sau hắn, mỗi một cái đều là thần kinh kéo căng, mồ hôi nhỏ giọt.

Mộ Chấn vẫn là sắc mặt bất thiện.

Cũng đúng lúc này...

- Mộ Thành chủ, người là một đại năng cường giả, cần gì phải khó xử tiểu bối chứ? Tha cho hắn một lần a.

Một thanh âm bỗng nhiên ở giữa không trung truyền ra, sau đó lại một đạo thân ảnh màu xám ở phía trên đám mây đánh xuống, tay vung lên, cũng có một cỗ năng lực vô hình bao phủ Hạ Trung.

Lúc này Hạ Trung mới thở phào nhẹ nhõm, cả người mồ hôi lạnh đầm đìa, như là hư thoát. Lúc này thân thể của hắn tựa hồ còn có chút héo rút, giống như gầy đi một vòng, thoát nhìn thập phần đáng sợ.

- Như thế nào, hắn có thể lẩn nữ nhi của ta, còn ta thì không được giáo huấn hắn sao? Chẳng lẽ Hạ Tộc trưởng còn muốn khai chiến cùng Mộ Chấn ta hay sao?

Mộ Chấn chứng kiến bóng người kia, mới phát ồ tay áo một cái, đem uy thế lực lượng kia triệt hồi toàn bộ.

- Hạ gia tộc trưởng Hạ Trung Đô, lại một đại năng cường giả.

Mộ Chấn triệt hồi khí thế, tất cả mọi người phía dưới lúc này cũng sâu sắc thở một hơi, nhìn lên trời không, âm thầm nuốt từng ngụm nước bọt.

Lúc này đạo nhân ảnh xuất hiện bên trên kia, tóc trắng áo xám, đúng là Hạ gia Đại Năng Giả, Hạ gia tộc trưởng Hạ Trung Đô. Người này cùng Mộ Chấn đều là thất kiếp Bán Thần cường giả, thực lực hai người tương tự, lúc trước tranh đoạt Thành chủ vị, Mộ Chấn thắng hắn một chiêu, cho nên làm Hoàng Hôn Thành Thành chủ. Nhưng Hạ gia đồng dạng với tư cách thế lực đại gia tộc Hoàng Hôn Thành, Hạ Trung Đô cũng là một vị đại năng khác bên trong Hoàng Hôn Thành, không người nào dám bỏ qua thực lực của hắn.

- Mộ Chấn, ta và người đều là đại năng cường giả, năm mươi năm qua đi, ta nghỉ hiện tại ta và người cũng không có tin tưởng đánh bại đối phương tuyệt đối, một trận chiến giữa chúng ta không có bất kỳ ý nghĩa. Hiện tại người cũng giáo huấn rồi, con gái của người cũng không có việc gì, vấn đề này cứ như vậy chấm dứt đi a.

Hạ Trung Đô nhìn Hạ Trung một cái, lại nhìn về phía Mộ Chấn bình tĩnh nói.

- Hừ, Hạ Trung hẳn là bội ước trước, nữ nhi của ta không có việc gì, chính là vì có người được cứu nàng, cũng không có nghĩa là Hạ Trung chưa làm qua.

Nhưng Mộ Chấn lại không thuận theo không buông tha, hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Vậy Mộ Chấn Thành chủ ý muốn thế nào?

Lúc này Hạ Trung Đô nhướng mày hỏi.

- Mộ gia ta chính là người chí tình, tiểu hữu kia cùng nữ nhi của ta quen biết, càng là cứu nữ nhi của ta mà bị thương, chuyện của hắn ta tự nhiên muốn quản, hiện tại hắn trọng thương hôn mê, nếu Hạ gia các người có tâm hoà giải, nên đưa lên một trăm khóa đan dược chữa thương Bán thần cấp, cộng thêm một vạn gốc Linh Dược chữa thương cho ta trị liệu thương thế vị tiểu hữu này.

Lúc này Mộ Chấn lần nữa phát ổng tay áo một cái, nhàn nhạt nói.

- Cái gì? Tần Phàm này giết Hạ gia chi nhân ta trước, chúng ta vốn muốn giết hắn đền mạng, hiện tại còn muốn Hạ gia chúng ta bồi thường cho hắn?

Lúc này trên mặt mọi người Hạ gia đằng sau đều xuất hiện vẻ oán giận, nhưng giận mà không dám nói gì.

- Tộc trưởng, Tần Phàm kia giết chết Hạ Thân con ta! Hắn chết là nên phải!

Lúc này Hạ Trung thật vất vả mới trì hoãn qua một hơi ra, thấy có Hạ Trung Đô ở bên người, hắn tăng thêm lòng dũng cảm, nhịn không được nói ra.

- Hừ, bốn thành chủ không để ý tới trước kia các người có thù hận gì, hiện tại nơi này hắn vì cứu nữ nhi của ta mà bị thương, ta sẽ vì hắn phụ trách, nếu không Hạ Trung người chính là đứng ra, tiếp ta một chiêu, sống qua thì mọi chuyện coi như không có gì.

Mộ Chấn hừ lạnh lần nữa, một loại khí thế lạnh như băng ngạo thị thiên hạ, để cho Hạ Trung ở đối diện không khỏi theo bản năng lần nữa co rụt thân thể lại.

Vừa rồi chỉ là nửa chiêu của đối phương cũng đã muốn nửa cái mạng của Hạ Trung, hiện tại nếu như để cho hắn thụ một kích của đại năng cường giả, cái này không thể nghi ngờ là để cho hắn đi chịu chết. Nghe nói như thế, hắn không dám lên tiếng nữa rồi.

- Có thể, vừa rồi đích thật là Hạ Trung hắn bội ước trước, nếu như làm thương tổn lệnh thiên kim sẽ là tội càng lớn, cái bồi thường này chúng ta bồi, ít ngày nữa sẽ đưa đến quý phủ.

Hai con người của Hạ Trung Đô vào lúc đó mặt mày có chút rụt rụt, sau đó trong miệng vẫn là bình tĩnh nói.

Sau đó phát ổng tay áo một cái, trực tiếp mang theo mọi người Hạ gia rời đi.

- Lão nhân Hạ gia này thậm chí có lòng tốt như vậy? Có chút cổ quái. . .

Nhìn xem bóng lưng một đoàn người Hạ Trung Đô rời đi, lúc này trên mặt Mộ Chấn lộ ra một vòng thần sắc như có điều suy nghĩ. Hôm nay đối thủ cũ này của hắn tựa hồ cũng thường ngày có chút bất đồng.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn cũng tạm thời không nghĩ ngợi thêm, đi tới bên người Mộ Thanh Thanh cùng Tần Phàm.

- Để cho ta xem hắn một chút.

Mộ Chấn chứng kiến Tần Phàm vẫn hôn mê, hắn liền duỗi ra một tay trực tiếp dò xét cổ tay Tần Phàm, muốn dò xét thoáng một phát xem thương thế của đối phương lúc này như thế nào.

- Ân?

Nhưng mà ngay khi lực lượng của hắn vừa muốn đi vào trong cơ thể Tần Phàm, lập tức cảm thấy một cỗ phòng ngự chi lực rất mạnh, lực lượng cường đại như thất kiếp Bán Thần đại năng cường giả hắn, vậy mà cũng rất khó thuận lợi tiến nhập trong đó. truyện copy từ

- Phụ thân, ra thế nào rồi?

Mộ Thanh Thanh thấy thần sắc của Mộ Chấn có chút khác thường liền hỏi.

- Tiểu sư thúc này của người thật có chút cổ quái, đi, chúng ta trước về gia tộc cái đã.

Trên mặt Mộ Chấn lộ ra một vòng vui vẻ, bản năng phòng ngự của Tần Phàm mạnh như vậy, chứng minh hắn còn có sinh mệnh lực ương ngạnh, ngược lại không cần lo lắng mất đi sinh cơ.

Sau đó hắn phát ổng tay áo một cái, mang theo hai người trực tiếp biến mất ở giữa không trung, lưu lại ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người.

1379. Chương 1389 : Tỉnh Lại.

Chương 1389 : Tỉnh lại.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hoàng Hôn Thành, Hạ gia.

Trong đại diện Hạ gia tộc trưởng.

Lúc này Hạ gia tộc trưởng Hạ Trung Đô ngồi ở cao tòa, sắc mặt âm trầm, cùng bộ dáng lạnh nhạt bình tĩnh ở bên ngoài vừa rồi tựa hồ như là hai người.

- Phế vật, đều là phế vật! Mặt mũi của Hạ gia chúng ta đều bị các người làm mất hết rồi!

Nhìn mấy tộc nhân tất cung tất kính đứng ở phía dưới, bọn người Hạ Thiên, Hạ Trung thành linh cũng ở trong đó, hần vỗ mạnh tay vào lan can ghế, trong miệng ẩn chứa nổi giận nói.

- Tộc trưởng, việc này đều là vì Tần Phàm kia gây ra, hần giết chết đại ca, là khiêu khích đối với Hạ gia chúng ta. . .

Lúc này trong miệng Hạ Thiên phẫn hận nói ra.

- Còn nói!

Nhưng hần còn chưa nói xong, Hạ Trung Đô liền vỗ lan can lần nữa, chỗ ngồi kia do Thiết Mộc vạn năm chế tạo, giá trị liên thành, ở dưới cái vỗ này cơ hồ xuất hiện vết rạn, hần giận dữ nhìn Hạ Thiên phía dưới, trong miệng tức giận mắng:

- Ngũ kiếp Bán Thần, hơn nữa còn có gia tộc nhiều năm bồi dưỡng, nhưng ngay cả một nhất kiếp Bán Thần cũng giết không chết! Người còn không biết xấu hổ nói sao?

- Tộc trưởng bớt giận, tiểu tử Tần Phàm kia đích thật là có chút cổ quái, hần thụ một kích của ta, mặc dù chỉ là bốn thành thực lực, nhưng lực công kích lại vượt qua Thiên nhi rất nhiều, đồng dạng vẫn không giết được hần. Hiện tại hần thụ kích thứ hai của ta, vậy mà cũng chỉ là trọng thương hôn mê, chỉ sợ. . .

Lúc này Hạ Trung cũng đành phải kiên trì tiến lên nói ra.

- Hạ Trung, người cũng cho ta quá thất vọng rồi. Người thân là lục kiếp Bán Thần, ra tay đối phó nhất kiếp Bán Thần, không chỉ không có giết chết, cuối cùng vậy mà còn thua ở trong tay ngũ kiếp Bán Thần!

Hạ Trung Đô lộ khí khó bình, chỗ ngồi dưới thân phát ra thanh âm kéo kéo kéo như muốn đổ vỡ.

Hạ Trung cúi đầu, không dám nói nữa.

Hần biết rõ đây hết thảy đều là vì hần chủ quan khinh địch, nếu như từ vừa mới bắt đầu đem hết toàn lực, Tần Phàm là tuyệt đối không có hi vọng mạng sống. Chỉ là hần chưa từng có nghĩ đến một nhất kiếp Bán Thần sẽ có phòng ngự cùng sinh mệnh lực mạnh như vậy, vốn nhất kiếp Bán Thần trong mắt hần bất quá là như con sâu cái kiến, tùy tiện dùng một ngón tay cũng có thể giết chết, cho nên ở đầu còn có thể đem hết toàn lực.

- Bất quá Tần Phàm này hoàn toàn chính xác là phải nhanh chóng loại bỏ, nếu không sớm muộn gì cũng là tai họa.

Thấy Hạ Trung không nói gì, lúc này sắc mặt Hạ Trung Đô khẽ biến thành hơi trì hoãn, lại nhàn nhạt nói:

- Hạ Thiên, người là để cho ta thất vọng nhất, thân là ngũ kiếp Bán Thần, lại có cao cấp Bán Thần kỹ, nhưng ngay cả nhất kiếp Bán Thần cũng giết không chết, cố nhiên Tần Phàm này so với nhất kiếp Bán Thần bình thường lợi hại, nhưng trong đó trọng yếu nhất vẫn là thực lực của người chưa đủ! Ta hỏi người, cao cấp Bán Thần kỹ Huyết Khiếu Cuồng Long Dao của Hạ gia chúng ta người tu luyện tới trình độ nào rồi hả?

- Còn không có tiểu thành. . .

Hạ Thiên cúi đầu xuống nhỏ giọng trả lời.

- Hừ, uy lực cao cấp Bán Thần kỳ này cường đại, nếu như người tu luyện nó đến đại thành, thậm chí chỉ cần tiểu thành, thì lần này người muốn giết Tần Phàm cũng dễ như trở bàn tay. Còn người nữa, cùng Mộ Thanh Thanh kia đều là ngũ kiếp Bán Thần, đều là thủ lĩnh một đời tuổi trẻ trong gia tộc, hơn nữa tuổi của nàng còn nhỏ hơn người, nhưng người nhìn xem lực lượng Nguyên Giới cùng vận dụng pháp tắc của các người kém nhau bao xa.

Hạ Trung Đô lần nữa hừ lạnh một tiếng nói ra, đối với Hạ Thiên biểu thị hết sức bất mãn.

- Thiên nhi hồ thẹn, về sau nhất định cố gắng gấp bội.

Sắc mặt Hạ Thiên đỏ bừng, trải qua lúc này đây hẳn mới cảm giác được mình cùng Mộ Thanh Thanh chênh lệch cực lớn, trong lòng cũng cảm thấy rất đả kích.

- Tốt, đã như vậy ta cho người tiến nhập Huyền Bá Dao cảnh của Hạ gia chúng ta thôi luyện một năm, một năm sau đi ra, ta muốn chính người tự tay đi giết Tần Phàm kia, đến lúc đó người sẽ có cơ hội.

Lúc này hai mắt của Hạ Trung Đô ngưng tụ nhìn xem Hạ Thiên nói ra.

- Hạ Thiên nhất định không phụ hi vọng!

Lúc này Hạ Thiên cũng là tinh thần chấn động nói ra, Huyền Bá Dao cảnh này chính là một Thượng Cổ bí địa mà Hạ gia bọn hắn tìm được, cũng là một trong những vốn liếng để Hạ gia bọn hắn có thể đứng chân Hoàng Hôn Thành, tiến nhập trong đó thập phần hung hiểm, nhưng phạm là thành công đi ra đều là thoát thai hoá cốt, thực lực tăng nhiều.

- Về phần Hạ Trung, người lần này cũng không phải thực lực không đủ, chỉ là quá mức chủ quan, sư tử vồ cỏ cũng dùng toàn lực, đặc biệt là đối phó sát tử đích nhân, không có thể lưu tình chút nào. Chính người tự giam cầm ở Nhai Tịnh Tự tu luyện ba năm đi.

Sau đó Hạ Trung Đô lại nhìn Hạ Trung nói ra.

- Vâng, Tộc trưởng.

Hạ Trung đáp ứng nói ra, sau đó hắn nghĩ nghĩ lại hỏi:

- Đồ vật Mộ Chấn kia yêu cầu, chúng ta còn muốn đưa qua sao?

- Chút ít đồ này đối với Hạ gia chúng ta mà nói không coi là cái gì, đã đáp ứng tự nhiên phải đưa qua, bất quá để cho Luyện Đan Sư chúng ta luyện chế đan dược chú ý một chút, đừng làm cho tiểu tử kia khôi phục quá nhanh.

Hạ Trung Đô lạnh lùng nói ra.

- Kỳ thật hiện tại thực lực của Tộc trưởng ngài so sánh với năm mươi năm trước gia tăng không ít, chẳng lẽ chúng ta còn phải sợ Mộ gia kia hay sao? Lần này chúng ta bị giết người còn chịu nhận lỗi, sẽ trở thành trò cười cho Hoàng Hôn Thành. . .

Lúc này ở sau lưng Hạ Trung cùng Hạ Thiên, có một gã tộc nhân muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là bước ra nói.

- Ta có tiến bộ, chẳng lẽ Mộ Chấn không có tiến bộ sao? Giữa chúng ta chính như ta nói, ngoại trừ đánh lên một hồi, chúng ta ai cũng không biết hiện tại thực lực của ai càng mạnh hơn nữa. Gần đây ta phải tu luyện trong Nguyên Giới Cực Cảnh, không cần phải vì hắn mà ảnh hưởng tới tu hành của ta, đợi ngày sau ta tu luyện thành công, thành chủ vị này tự nhiên sẽ trở lại trong tay Hạ gia chúng ta.

Hạ Trung Đô thần nhiên nhìn tộc nhân kia một cái, sau đó trong miệng âm lãnh nói.

Sau đó trên mặt hắn xuất hiện một tia ngưng trọng, có chút kiêng kỵ nói:

- Hơn nữa, gần đây ta còn nghe nói Mộ Chấn chỉ sư Hắc Hỏa lão quái tựa hồ trở về rồi.

- Hắc Hỏa lão quái?

Nghe được cái tên này, tất cả mọi người trong đại diện Tộc trưởng không khỏi là sắc mặt đồng thời biến đổi.

. . .

Cùng lúc đó, Hoàng Hôn Thành, trong một tiểu viện lịch sự tao nhã của Mộ gia.

Trong phòng, trên giường yên tĩnh nằm một thanh sam nam tử, quần áo trên người hằn rách rưới, khắp nơi nhuộm máu, thoạt nhìn có chút khủng bố. Hắn lúc này đóng chặt hai mắt, khí tức mềm mại như tơ, phẳng phất giống như là ngủ rồi.

Mà ở bên giường, thì là đang ngồi hai người.

- Phụ thân, vẫn chưa được sao?

Một một người trong đó đúng là Mộ Thanh Thanh, lúc này nàng ngẩng đầu lên nhìn xem sắc mặt Mộ Chấn ngưng trọng, trong miệng nhẹ giọng hỏi.

1380. Chương 1390: Tỉnh Lại. (2)

Chương 1390: Tỉnh lại. (2)

- Trong cơ thể của hắn có một loại lực lượng thần bí cường đại bảo hộ lấy, trừ khi là hắn nguyện ý cởi mở, hoặc là ta không để ý thân thể của hắn cường hoành tiến nhập, nếu không coi như là lực lượng của vi phụ cũng không thể tiến nhập trong đó.

Mộ Chấn thu tay về, sau đó lắc đầu nói ra.

- Vậy hắn. . . sẽ chết sao?

Lúc này Mộ Thanh Thanh mấp máy môi hỏi.

- Như thế nào? Người quan tâm Tiểu sư thúc lắm sao?

Mộ Chấn nhìn về phía nữ nhi của mình, trong miệng lộ ra một vòng vui vẻ cười nói.

- Nói như thế nào hắn cũng là bởi vì cứu con mới thành như vậy, cho dù không phải sư thúc, ta cũng sẽ áy náy.” M

Mộ Thanh Thanh lắc đầu, trong miệng trong trẻo nhưng lạnh lùng như thường nói. Nàng tự nhiên biết rõ Mộ Chấn nói là trước đây nàng cảm thấy Tần Phàm còn chưa đủ tư cách, không muốn nhận thức Tần Phàm là sư thúc sự tình.

- Ha ha, yên tâm đi, cái tiểu sư đệ này của ta ah, khí lực thập phần cường đại, năng lực khôi phục càng là nghịch thiên, hắn chết hắn là chết không được.

Lúc này ánh mắt của Mộ Chấn lại nhìn tới nam tử trên giường, sau đó trong miệng chậm rãi nói ra:

- Nếu là nhất kiếp Bán Thần bình thường, thậm chí coi như là ngũ kiếp Bán Thần liên tục bị thụ lương kích của lục kiếp Bán Thần như vậy, cũng sớm đã bị chết không thể chết lại rồi. Bất quá người xem thương thế trên người hắn, vừa mới bắt đầu xem ra là thập phần nghiêm trọng, bây giờ miệng vết thương đã khép lại toàn bộ rồi, hơn nữa ta đã kiểm tra qua gân cốt, cũng đang không ngừng khôi phục trọng sinh, tuy ta kiểm tra không được sinh cơ trong cơ thể của hắn, nhưng ta tin tưởng tình huống cũng rất lạc quan đấy, chỉ là không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại mà thôi.

Lúc này Mộ Thanh Thanh nhìn xem nam tử trên giường có khi ẩn ẩn hiện ra vẻ thống khổ, liền không nói thêm gì nữa.

Người nằm trên giường, dĩ nhiên là Tần Phàm.

Trước khi Mộ Thanh Thanh còn chưa có tới, hắn là cứng rắn bị thụ một chưởng của Hạ Trung, thương thể trên người còn không có khôi phục, về sau lại giúp Mộ Thanh Thanh ngăn cản một kích của Hạ Trung, hôm nay trạng thái tự nhiên là thập phần nghiêm trọng.

Lúc này ngoại thương của hắn đích thật là khôi phục thất thất bát bát rồi, nhưng thương thể bên trong, lực phủ ngũ tạng ở dưới lực lượng của lực kiếp Bán Thần trùng kích, đã trở nên một đồng bừa bộn, thậm chí khí quan là hoàn toàn vận vẹo héo rút, nhiều kinh mạch không ở vị trí nguyên lai rồi.

Nếu như không phải khí lực của hắn trải qua Ma chủng cải tạo mấy lần, thương thể như vậy đầy đủ để hắn, một nhất kiếp Bán Thần chết mười lần rồi!

Nhưng tuy khí lực của hắn cường đại như vậy, sau khi bị thụ thương thể như vậy, muốn khôi phục như lúc ban đầu cũng thập phần không dễ dàng. Nếu như không phải có Thanh Long chi tâm một mực cung cấp sinh cơ không ngừng, nói không chừng hắn cũng ủng hộ không nổi nữa.

Hiện tại ý thức của Tần Phàm thập phần mơ hồ, chỉ là theo bản năng kích phát lực lượng Ma chủng đi trị liệu thương thể bên trong cơ thể. Hỏa chủng trừ độc, Thổ nguyên phòng hộ, Mộc nguyên sinh tánh mạng, Thủy nguyên nhuận thể, còn mơ hồ có Kim nguyên chém giết những dư uy còn lưu lại trong cơ thể hắn.

Nếu có người có thể chứng kiến hình ảnh lúc này trong cơ thể hắn, tất nhiên sẽ lộ ra hết sức kinh ngạc, bởi vì khí quan trong cơ thể hắn phẳng phát giống như là có được năng lực di động vậy, đang lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, như là máy móc thúc đẩy, chậm rãi hướng về chỗ cũ hợp lại.

Thời gian chậm rãi đi qua, hắn đang không ngừng khôi phục thân thể.

Đình...

Cũng không biết đi qua bao lâu, Tần Phàm tựa hồ bỗng nhiên cảm thấy trong đầu của mình vang lên một phiến thanh minh, sau đó hắn chính là vào lúc đó đột nhiên cảm giác mình đã có ý thức, hắn có thể cảm giác được tất cả khí quan trong cơ thể mình dĩ kinh là một lần nữa toả sáng sinh cơ.

Hắn có thể động.

Căn cơ cốt nhục một lần nữa sinh sôi, mỗi một tế bào đều tràn đầy lực lượng. truyện copy từ

Mà những năng lượng Ma chủng trị liệu thân thể của hắn kia, cuối cùng chậm rãi đưa vào hắn Vũ Điện bên trong Nguyên Giới, hơn nữa làm cho lực lượng Nguyên Giới của hắn trở nên càng thêm tinh thuần cùng cường đại lên.

Nháy mắt sau đó, hắn nắm đấm nắm chặt, mãnh liệt mở mắt.

- Người đã tỉnh. . . Sư thúc.

Lúc này Mộ Thanh Thanh yếu diệu đứng ở bên giường, chứng kiến Tần Phàm tỉnh lại, thần sắc nàng khẽ động, sau một lát do dự, trong miệng phẳng phát điềm nhiên như không có việc gì, tự nhiên bình tĩnh kêu lên.

Mở hai mắt ra, chứng kiến đập vào mi mắt chính là bóng hình xinh đẹp kia, Tần Phàm nao nao, cho đến nghe một câu “Sư thúc”, tuy trong nội tâm cũng có một ít suy đoán, nhưng hắn vẫn là nhịn không được thất thần một lát.

- Mộ tiểu thư là đang gọi ta sao?

Sau đó hắn cười khổ lắc đầu hỏi, coi như là hắn và Mộ Thanh Thanh tầm đó thật sự quan hệ như hắn tưởng tượng, nhưng một câu sư thúc này hắn thật là có chút chịu không nổi.

Một mặt là bởi vì tuổi thực tế hắn còn nhỏ hơn Mộ Thanh Thanh hai tuổi, đương nhiên, ở trên võ đạo luôn luôn là cường giả vi tôn, người giỏi làm thầy, cái tuổi này cũng không cần so đo. Nhưng một phương diện khác, thực lực của hắn cũng là xa không bằng đối phương.

Như vậy để ột nữ tử tuổi lớn hơn mình, thực lực so với mình mạnh hơn gọi mình sư thúc, thật sự là quá không được tự nhiên rồi.

- Vâng.

Mộ Thanh Thanh chỉ là nhàn nhạt nói.

- Lệnh tôn cũng là đồ đệ cầu gia sư?

Tần Phàm lại hỏi, phải biết rằng Cổ Mặc cho tới bây giờ đều không có cùng hấn nhắc qua cái này, bắt quá hấn hoàn toàn chính xác còn có rất nhiều chuyện không có nói rõ ràng cùng gạt hấn.

- Ha ha, không sai, chúng ta đều là đệ tử của Cổ Mặc lão sư.

Cũng đúng vào lúc này, một thanh âm cỏi mở ở bên ngoài truyền đến, sau đó liền chứng kiến một trung niên nam tử nho nhã ở bên ngoài đi đến.

Hắn người mặc một chiếc áo bào trắng, tóc đen ngọc diện, khí chất phi phàm. Hắn một đôi mắt mang theo ý cười ôn hòa nhìn xem Tần Phàm, cho người cảm giác thập phần thân thiết, nhưng lại không dám chậm trễ chút nào.

- Các hạ là...

Tần Phàm chứng kiến ánh mắt người này sáng ngời, liền biết là người thực lực cường đại, thậm chí còn muốn ở trên Hạ Trung.

- Sư huynh ta tên là Mộ Chấn, hiện tại là Hoàng Hôn Thành thành chủ.

Lúc này người tới nhẹ vuốt râu dài, trên miệng khẽ cười nói:

- Tần Phàm sư đệ, sư phụ có lẽ còn không có hướng ngươi nhắc qua ta, nhưng ta đã biết rõ ngươi rồi.

- Nguyên lai là Mộ thành chủ.

Tần Phàm chấp tay thi lễ.

- Ta gọi ngươi là Tần Phàm sư đệ, Thanh Thanh nàng cũng đã gọi sư thúc, ngươi làm gì còn khách khí như vậy.

Mộ Chấn tiếp tục mỉm cười nói ra:

- Chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta lừa ngươi?

- Ách... Tần Phàm bái kiến sư huynh.

Tần Phàm do dự một chút liền mở lời kêu lên. Trên thực tế Mộ gia mạo hiểm trở mặt cùng Hạ gia báo hộ mình, phần nhân tình này hấn là giả không được.

1381. Chương 1391: Vấn Đề Xương Hô.

Chương 1391: Vấn đề xương hô.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ha ha, khả năng ngươi còn không quá tin tưởng.

Mộ Chấn chứng kiến bộ dáng này của Tần Phàm, tựa hồ là xem thấu suy nghĩ trong lòng của hấn, lúc này hấn chậm rãi về phía trước duỗi ra một tay.

Bồng...

Nháy mắt sau đó một vòng hỏa diễm màu đen ở trong bàn tay bay lên, lập tức độ ẩm trong phòng cấp tốc kéo lên, sau đó thấy Mộ Chấn vung tay, hỏa diễm màu đen kia liền hóa thành một đầu hỏa tuyến xuyên qua chiếc bàn lớn phía trước.

Lập tức, cái bàn kia ở chém ra làm hai, nhưng hỏa này lại bị khổng chế cực kỳ tinh chuẩn, dĩ nhiên là không có ngay sau đó thiêu đốt cái bàn kia. Cái bàn kia thật giống như chỉ là bị đao sắc bén chém ra .

- Hắc Hỏa của Lão sư, có độ ẩm cực cao, uy lực tập trung hơn nữa lực điều khiển rất mạnh, ta nghĩ người có lẽ thập phần tinh tường. Nếu như không có lão nhân gia chỉ điểm, người bình thường là học không được.

Vung tay lên, Mộ Chấn lại mỉm cười thu Hắc Hỏa kia trở lại, chuyển hướng Tần Phàm mỉm cười nói.

- Sư huynh quả nhiên đã nhận được sư phụ chân truyền, so với sư đệ không nên thân ta thì tốt hơn rất nhiều.

Tần Phàm chứng kiến Mộ Chấn lộ ra chiêu thức ấy, trong lòng đã hoàn toàn tin tưởng xuống. Đối với Hắc Hỏa mà Cổ Mặc dựa vào thành danh, tuy hắn không sử dụng nhiều lắm, nhưng vẫn là thập phần hiểu rõ.

Mà thời điểm hắn kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, kỳ thật có đôi khi cũng sẽ đem Niết Bàn Hắc Viêm cùng loại Hắc Hỏa này dung hợp, như vậy lực sát thương sẽ có vẻ càng cường đại hơn.

- Ha ha, Tần Phàm sư đệ chỉ đột phá đến Bán Thần chi cảnh không lâu liền là có thể cùng Ngũ kiếp Bán Thần kích đấu. Tiềm lực của người so với ta cao nhiều hơn, sư phụ lão nhân gia cũng đối với người khen không dứt miệng đây này.

Lúc này Mộ Chấn lại cười mở miệng nói, từ ánh mắt của hắn nhìn ra được, hắn đối với Tần Phàm đích thật là thập phần coi trọng.

- Sư huynh quá khen.

Tần Phàm khiêm tốn nói ra, dừng một chút, hắn lại nói:

- Đúng rồi, không biết sư huynh phải chăng biết rõ lão... Sư phụ lão nhân gia hiện tại ở chỗ nào không?

Hắn vốn muốn gọi Cổ Mặc là lão đầu, nhưng nghĩ đến lại cảm thấy có chút không ổn liền sửa lại.

- Ha ha... Không sao, nói thực ra, sư đệ chúng ta cũng không cần khách khí, dù sao sư phụ lão nhân gia cũng không khách khí, kêu hắn lão đầu tử là tốt rồi.

Mộ Chấn nghe vậy lại ngửa mặt lên trời cười sang sảng một tiếng, sau đó nói:

- Nói tới lão đầu tử, hắn gần đây đều là xuất quỷ nhập thần, lần trước thất tung là một hai trăm năm, ta cũng đã quen rồi. Lúc này đây, hình như là nói muốn đi dò xét manh mối một đại sự gì đó, đến hiện tại đi nơi nào ta cũng không biết.

- Lão đầu tử? Ta luôn trực tiếp gọi hắn là lão đầu đấy.

Tần Phàm cũng không khỏi cười cười, tựa hồ nhớ tới thời gian dĩ vãng cùng Cổ Mặc sớm chiều tương đối, trong nội tâm ẩn ẩn có chút hoài niệm, sau đó lại mỉm cười nói:

- Bất quá lúc này đây lão đầu hắn nói với ta là bị người đuổi giết, cũng không biết câu nào của hắn mới là thật. Hoặc là lão nhân này cũng không có ít sự tình gặt chúng ta.

- Ha ha, lão đầu cũng không tệ, bất quá ta cảm thấy gọi lão đầu tử so sánh thân thiết hơn một ít, ta đã nói với người, ở trước kia hắn...

Nói lên Cổ Mặc, Mộ Chấn tựa hồ cũng cảm thấy hưng phấn, bắt đầu cùng Tần Phàm nói chuyện cũ không ngừng, tựa hồ thoảng cái mở ra kỷ niệm, thao thao bất tuyệt.

- Còn để cho ta tôn sư trọng đạo gọi sư thúc, chính mình lại...

Nghe hai người này đối thoại, lúc này Mộ Thanh Thanh tựa hồ có chút bất mãn, có chút hừ lạnh một tiếng rời khỏi phòng. xem tại

Nếu như lúc này Tần Phàm chứng kiến nét mặt của nàng, nhất định sẽ phát hiện nàng cũng không lạnh lùng như ở bên ngoài vậy.

- Ách, Mộ tiểu thư nàng...

Mà thấy Mộ Thanh Thanh nhìn như tức giận đột nhiên rời đi, Tần Phàm có chút xấu hổ.

- Không cần lý đến nàng, nàng gần đây đều như vậy, người lãnh tâm nhiệt, chờ các người quen thuộc thì tốt rồi. Kỳ thật đoạn thời gian ngươi hôn mê này nàng cũng không biết lo lắng bao nhiêu, mỗi ngày đều muốn xem ngươi vài chục lần.

Mộ Chấn khẽ cười nói.

...

Tần Phàm cùng Mộ Chấn nói chuyện, ngoài ý muốn lộ ra thập phần hợp ý.

Ở bên trong nói chuyện, Mộ Chấn cũng chỉ điểm cho Tần Phàm không ít kinh nghiệm võ đạo, nói tóm lại, sư huynh này của hắn xác thực càng được Cổ Mặc chân truyền, tạo nghệ ở võ đạo cực cao, chỉ là nói chuyện một buổi, liền để cho Tần Phàm có rất nhiều lợi ích, tâm cảnh rộng mở trong sáng không thôi.

Đếm đến, cảnh ban đêm lặng im như hồ nước.

Lúc này Tần Phàm một người ngồi xếp bằng trong phòng.

Ở trước mặt của hắn có Đan Vũ Thần Đỉnh, còn đan dược cùng tài liệu Linh Dược, những vật này ở ban ngày Hạ gia đưa tới Mộ gia, bồi thường cho Tần Phàm dùng để chữa thương, Mộ Chấn toàn bộ đều giao cho hắn.

Ngoài ra, Mộ gia thân là một trong hai đại khổng giả Hoàng Hôn Thành, Mộ Chấn lại là thành chủ, Linh Dược tài liệu trân quý tự nhiên cũng có không ít, sau khi biết rõ Tần Phàm là Luyện Đan Sư, liền đưa tới một đống.

Có thể nói, hiện tại Tần Phàm có thể tận hứng luyện chế đan dược.

Trên thực tế lần trước đạt được Cổ Mặc mang đến một đống tài liệu, hắn cũng đã muốn sớm tăng lên thuật luyện đan của mình, dù sao thuật luyện đan của hắn tuy ở Vũ Thiên đại lục được xưng là tuyệt đỉnh, nhưng đến sau này hắn mới phát hiện đan đạo đồng dạng cũng còn có một đoạn đường rất dài.

Chỉ là, đoạn thời gian trước hắn không có tài liệu, hơn nữa vội tìm cách đột phá đến Bán Thần cường giả, cho nên mới tạm thời buông xuống tâm tư kia.

Hiện tại tài liệu đã có, hắn lại trở thành Bán Thần cường giả, dĩ nhiên là phải về lại luyện đan chi đạo.

- Lần trước ta đã miễn cưỡng luyện chế ra đan dược chữa thương Bán Thần cấp, chỉ là dược hiệu hơi kém, hiện tại ta đã đột phá đến Bán Thần chi cảnh, lực cảm ứng kia tăng cường, số lượng đan mạch cảm ứng từ bốn mươi chín đã đạt tới một trăm lẻ tám, có thể đủ luyện chế ra đan dược phẩm chất đạt tới Cực phẩm.

Tần Phàm nhìn Linh Dược tài liệu phong phú trước mắt, âm thầm nói:

- Đáng tiếc hiện tại còn kém một vị dược tài, nếu không thậm chí ta còn có thể ném thử luyện chế Dẫn Kiếp đan một chút.

Ở bên trong Bán Thần chi cảnh, mỗi tăng lên một trọng cảnh giới sẽ gặp một lần Bán Thần Kiếp, cái này ý nghĩa, chỉ có đưa tới Bán Thần Kiếp, mới có thể tăng cảnh giới lên.

Danh như ý nghĩa, Dẫn Kiếp đan này là dùng cho công dụng này, tỷ như đạt đến nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong, chậm chạp không có thể cảm giác được Bán Thần Kiếp đến, liền có thể sử dụng Dẫn Kiếp đan, trợ giúp đưa tới Bán Thần Kiếp, từ đó vượt qua cửa ải.

Mà hiện tại trên người Tần Phàm có không ít đan dược Đan thú lấy được từ bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh, trong đó nhất kiếp đan hắn tổng cộng có ba khóa, những đan dược này được tính ôn hòa, cho dù khí lực không quá cường cũng có thể thừa nhận ba khóa trở lên.

1382. Chương 1392 : Thần Đảo Thiên Tài Chiến.

Chương 1392 : Thần đảo Thiên Tài Chiến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ba khóa này đầy đủ để cho hắn đạt tới nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong rồi, lại phục dụng Dẫn Kiếp đan, hắn liền có thể ở trong thời gian ngắn đạt tới nhị kiếp Bán Thần chi cảnh.

- Bất quá Dẫn Kiếp đan này nghe nói cực kỳ khó có thể luyện chế, thành đan suất của Luyện Đan Sư thậm chí chỉ có một phần ngàn, coi như là ta, cũng không có tuyệt đối nắm chắc có thể luyện chế thành công, không bằng hiện tại ta trước hết luyện chế đan dược khác, làm quen Luyện Đan thuật Bán Thần cấp một chút a.

Trong nội tâm Tần Phàm nghĩ nói.

Kế tiếp, hắn cầm lấy đan dược Hạ gia đưa tới chăm chú quan sát thoáng một phát, phát hiện những đan dược kia quả nhiên như hắn dự liệu, phẩm chất chỉ là loại Trung phẩm bên trong Ngũ phẩm mà thôi, thậm chí có bộ phận vẫn là Đê Phẩm, nếu như muốn dùng để chữa thương, hiệu quả trị liệu nhất định sẽ thấp phần chậm chạp.

Đương nhiên, Tần Phàm căn bản không cần những đan dược này, hắn dứt khoát luyện lại toàn bộ, sau khi ngưng tụ trở thành mười khóa đan dược phẩm chất đạt tới trên Cực phẩm, lại học tập thủ pháp luyện đan của Luyện Đan Sư Hạ gia, hấp thụ kinh nghiệm thoáng một phát.

Như vậy, trắng đêm Tần Phàm đều là luyện chế đan dược, từ lúc mới bắt đầu chỉ là Trung phẩm, đến thời điểm hừng đông đã cơ hồ có thể toàn bộ luyện chế ra đan dược Cực phẩm, thậm chí ngẫu nhiên còn có một hai lần luyện chế ra Tuyệt phẩm.

Một màn như vậy, nếu để cho những Luyện Đan Sư khác trông thấy tất nhiên sẽ chấn động, phải biết rằng, không ít Luyện Đan Sư chìm đắm trong đan đạo trên trăm năm, trình độ cũng không sai biệt lắm là như vậy. Phải biết rằng, Tần Phàm tiếp xúc Bán Thần cấp Luyện Đan thuật này, còn chưa đủ một năm!

Ánh mặt trời ở ngoài cửa sổ chiếu vào, trong phòng một mảnh sinh cơ bừng bừng, nhìn thành quả một đêm của mình, tâm tình của Tần Phàm lộ ra thật tốt. Hắn hiện tại, cho dù là luyện chế Dẫn Kiếp đan cũng có lòng tin nhiều hơn.

Bên ngoài lúc này truyền đến thanh âm bước chân, sau đó là tiếng mở cửa, mở cửa trông thấy là Mộ Thanh Thanh, hắn mỉm cười mở miệng kêu:

- Sư tỷ, buổi sáng tốt lành.

Sáng sớm, ánh mặt trời không quá xán lạn.

Mộ Thanh Thanh một thân áo trắng tóc dài đứng ở ngoài cửa, nghe được thanh âm của Tần Phàm, có chút ngạc nhiên, nhưng thời điểm ngẩng đầu lên, thần sắc đã khôi phục bình tĩnh, tựa hồ không có một tia gợn sóng, sau đó căn bản không cùng Tần Phàm thảo luận vấn đề xưng hô thế nào, trực tiếp là trong trẻo nhưng lạnh lùng nói:

- Lần này ta đến có ba sự kiện.

- Sư tỷ, mời nói.

Tần Phàm có chút mất mặt, sờ lên cái mũi nói ra. Về vấn đề xưng hô này, hắn cuối cùng nhất vẫn là cảm thấy xưng hô thế này dường như thích hợp hơn, dứt khoát tách bối phận ra để gọi. Hắn vẫn gọi Mộ Chấn là sư huynh, mà xưng hô sư thúc này hắn là không tiếp thụ được đâu.

- Chuyện thứ nhất, đây là Tiếp Dẫn thảo người muốn, tạm thời chỉ tìm được mười một gốc, mỗi một gốc đều vượt qua bách niên, thích hợp luyện chế Dẫn Kiếp đan.

Sau đó Mộ Thanh Thanh lấy ra một cái hộp gấm giao cho Tần Phàm nói ra.

- Cảm ơn.

Tần Phàm tiếp nhận hộp gấm xem xét, phát hiện quả nhiên là Linh Dược mà hắn cần cho luyện chế Dẫn Kiếp đan còn thiếu, ngày hôm qua hắn mới hướng Mộ Chấn đưa ra, không nghĩ tới sáng sớm hôm nay đã tìm được. Xem tỉ lệ Tiếp Dẫn Thảo đều là Thượng phẩm, mười một gốc này ước chừng cũng đầy đủ hắn luyện chế một trăm lần rồi.

Tuy theo như đồn đãi Dẫn Kiếp đan này thành đan suất chỉ có một phần ngàn, nhưng Tần Phàm ở phương diện thành đan suất này gần đây so với người thường cao hơn rất nhiều, một trăm lần này có lẽ cũng đầy đủ hắn luyện chế ra một khóa rồi.

- Chuyện thứ hai thì sao? Có phải có tin tức Tiểu Chiến hay không?

Sau đó hắn ngẩng đầu lên hỏi, từ khi tỉnh lại không lâu, hắn liền hướng Mộ Chấn đưa ra yêu cầu tìm Tiểu Chiến.

- Đúng vậy, hôm nay có người đem tin tức Tần Chiến đưa tới Mộ gia chúng ta.

Mộ Thanh Thanh gật đầu nói, sau đó đưa cho Tần Phàm một khối đá nhỏ nói ra:

- Cái này là Dẫn Âm thạch, chỉ cần đưa ý niệm vào, liền có thể nghe được thanh âm trong đó.

- Dẫn âm?

Tần Phàm vội vàng tiếp nhận, sau đó dựa theo phương pháp đưa ý niệm vào, chỉ chốc lát, quả nhiên nghe được ở bên trong truyền ra thanh âm Tiểu Chiến:

- Lão đại, ta không sao, không cần tìm ta. Ta đang tu luyện, qua chút thời gian chúng ta sẽ gặp lại.

Nội dung bên trong Dẫn Âm thạch thập phần ngắn gọn, chỉ là một hồi liền không có thanh âm, ở trong đó cũng chỉ có vài câu đơn giản.

- Tu luyện? Đi tu luyện với ai? Chẳng lẽ là lão đầu mang Tiểu Chiến đi?

Mà sau khi nghe xong cái tin tức này, Tần Phàm không khỏi đầy bụng nghi hoặc, lại nghe nhiều mấy lần, nhưng vẫn không có phát hiện vấn đề khác.

- Người đưa cái này đến đâu rồi?

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn Mộ Thanh Thanh hỏi.

- Không biết.

Mộ Thanh Thanh đáp.

- Vậy còn có một chuyện nữa là chuyện gì.

Tần Phàm cau mày, lại hỏi.

Tuy còn không biết hiện tại Tiểu Chiến ở chỗ nào, nhưng bây giờ nghe đến thanh âm của Tiểu Chiến, hắn cũng không có lo lắng như vậy rồi, ít nhất ở ngoài mặt xem ra hiện tại Tiểu Chiến là an toàn đấy.

- Người chừng nào thì có lòng tin đả bại Ngũ kiếp Bán Thần.

Mộ Thanh Thanh không có trực tiếp đem sự tình nói ra. Mà là liếc nhìn Tần Phàm, sau đó nhàn nhạt hỏi.

- Tại sao phải hỏi như vậy.

Tần Phàm không khỏi khẽ giạt mình, trên thực tế hắn đối với thực lực bây giờ của mình định vẫn là không sợ Ngũ kiếp Bán Thần, về phần có thể triệt để đả bại Ngũ kiếp Bán Thần hay không, hắn cũng không dám khẳng định. Mà Ngũ kiếp Bán Thần như Mộ Thanh Thanh này, hắn khẳng định không phải là đối thủ.

- Nếu thực lực như Hạ Thiên thì sao.

Mộ Thanh Thanh lại hỏi.

- Nếu thực lực của Hạ Thiên vẫn là như lúc ở Truyền Thừa Bí Cảnh, hiện tại ta có thể đả bại hắn.

Tần Phàm nghĩ nghĩ nói ra, thực lực ba người Hạ Thiên này ở trong Ngũ kiếp Bán Thần ngược lại không tính quá mạnh mẽ, nếu như là một mình, hẳn có tám phần nắm chắc có thể chém giết đối phương. Nếu như hẳn có thể thành công đột phá đến nghị kiếp Bán Thần, thì nắm chắc sẽ càng lớn.

- Ta nghe phụ thân từng nói qua, người muốn đến thần đảo khác đúng không.

Nghe được Tần Phàm trả lời, lúc này Mộ Thanh Thanh chậm rãi xoay người sang chỗ khác, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng hỏi thăm.

- Đúng vậy, nhưng ý của sư tỷ ngươi là...

Tần Phàm bị đối phương làm cho có chút hồ đồ rồi. Bất quá thật sự là hẳn phải đến thần đảo khác, bởi vì vô luận là Yêu Thần hay Bạch Hổ Ma chủng đều không phải ở trên Mạc Lợi Đảo.

- Ngươi muốn tự mình đến thần đảo khác, rất khó.

Mộ Thanh Thanh chỉ là tiếp tục nói.

- Đúng vậy, trước khi thực lực đạt tới Lục kiếp Bán Thần, ta rất khó ly khai Mạc Lợi Đảo.

Tần Phàm bất đắc dĩ nhẹ gật đầu nói ra, hẳn biết rõ vùng biển ở giữa bảy mươi hai thần đảo này cực xa, muốn kéo dài qua thần đảo, không có được thực lực nhất định căn bản là không thể nào làm được.

1383. Chương 1393: Thần Đảo Thiên Tài Chiến. (2)

Chương 1393: Thần đảo Thiên Tài Chiến. (2)

- Mỗi cách ba mươi năm, bảy mươi hai thần đảo tầm đó đều cử hành một hội Thần đảo Thiên Tài Chiến. Từng thiên tài 30 tuổi trở xuống trong thần đảo đều có thể tham gia, khi đó người dự thi liền có cơ hội đi đến thần đảo khác, hơn nữa có thể nhìn thấy tất cả cường giả đến từ thần đảo khác, thậm chí tất cả đại đảo chủ.

Mộ Thanh Thanh rốt cục đem chuyện thứ ba nói ra.

- Thần đảo Thiên Tài Chiến?

Lúc này Tần Phàm liền hai mắt ngưng tụ, trong nội tâm đại động:

- Chừng nào thì bắt đầu?

- Lần Thần đảo Thiên Tài Chiến này, ở một năm rưỡi sau sẽ cử hành.

Mộ Thanh Thanh nói ra.

- Ngươi lần này tới là muốn hỏi ta tham gia hay không sao?

Tần Phàm hỏi.

- Không sai, nhưng danh ngạch từng thần đảo đều có hạn, Mạc Lợi Đảo chúng ta ở trước đó phải thông qua tuyển bạt vòng thứ nhất. Một tháng sau, Mạc Lợi Đảo thiên tài tuyển bạt hội chính thức bắt đầu.

Mộ Thanh Thanh nói ra:

- Mà sở dĩ ta hỏi ngươi có lòng tin đả bại Ngũ kiếp Bán Thần hay không, là vì ở bên trong Tân Thế Giới, chỉ có 30 tuổi đạt tới trước Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, mới có tư cách được xưng là thiên tài, cho dù Mạc Lợi Đảo chúng ta ở bên trong một trăm lẻ tám thành, người ở 30 tuổi đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh cũng có không ít, chớ nói chi là Thần đảo Thiên Tài Chiến.

- Ta hiểu được.

Lúc này Tần Phàm cúi đầu trầm tư, tin tức này đối với hắn thật sự là thập phần trọng yếu, hắn vẫn muốn tìm một cơ hội mau chóng đi tìm Bạch Hổ Ma chủng, hắn có dự cảm, lúc này đây thần đảo Thiên Tài Chiến đối với hắn mà nói sẽ là một cơ hội rất tốt.

Hơn nữa có thể giao thủ cùng nhiều thiên tài như vậy, hắn cũng có thể đạt được tôi luyện rất tốt, rất nhanh tăng lên thực lực của mình.

Vấn đề duy nhất chính là thực lực của hắn quá thấp!

Nhất kiếp Bán Thần, cho dù là nhất kiếp Bán Thần 30 tuổi trở xuống, đối với người bình thường mà nói có lẽ coi như có chút thiên phú, nhưng nếu phóng tới bên trong giai tầng thiên tài, vừa so sánh liền phát hiện đó căn bản là không đáng giá nhắc tới.

Thật giống như Mộ Thanh Thanh trước mắt hắn, mười lăm tuổi thành Thánh, mười chín tuổi đạt tới Bán Thần chi cảnh, hai mươi lăm tuổi cũng đã là Ngũ kiếp Bán Thần. Hắn tin tưởng siêu cấp thiên tài giống như Mộ Thanh Thanh, ở bên trong Tân Thế Giới không phải là số ít.

- Có thể khẳng định chính là, người có thể đại biểu một thần đảo đi Thần đảo Thiên Tài Chiến, thực lực nhất định cũng sẽ ở Ngũ kiếp Bán Thần trở lên, thậm chí Lục kiếp Bán Thần, cho nên người muốn đạt được một danh ngạch là không dễ dàng.

Mộ Thanh Thanh liếc nhìn Tần Phàm trầm tư, trong trẻo nhưng lạnh lùng nói.

- Tốt, đa tạ sư tỷ cáo tri.

Lúc này Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ:

- Ta quyết định tham gia.

- Người đại khái còn có một năm thời gian chuẩn bị, một năm sau Mạc Lợi Đảo tuyển bạt sẽ chính thức bắt đầu.

Mộ Thanh Thanh nói ra, sau đó liền áo trắng phiêu nhiên, hướng về ngoài cửa đi đến.

- Một năm.

Nhìn xem bóng lưng Mộ Thanh Thanh rời đi, Tần Phàm nắm chặt lại nắm đấm.

- Đã đủ rồi, một năm thời gian này ta phải tranh thủ đột phá đến tam kiếp Bán Thần, thậm chí là tứ kiếp Bán Thần, như vậy mới có nắm chắc lấy được danh ngạch Mạc Lợi Đảo.

Hắn tinh tường, bởi vì Tân Thế Giới này có quá nhiều điều kiện thuận lợi, thiên tài thật sự là nhiều lắm. Hơn nữa có không ít thiên tài, cũng không chỉ là cảnh giới cao hơn, trên thực lực cũng thập phần cao. Hơn nữa hắn lo lắng chính là, dưới 30 tuổi, rất có thể sẽ xuất hiện Lục kiếp Bán Thần!

Thực lực Lục kiếp Bán Thần hắn đã tự thể nghiệm qua, hắn cảm giác được mình không có cảnh giới tứ kiếp Bán Thần trở lên, căn bản không có khả năng tới chống lại.

- Tốt, hiện tại ta trước luyện chế ra Dẫn Kiếp đan, mau chóng đạt tới nghị kiếp Bán Thần chi cảnh!

Tần Phàm lấy được Tiếp Dẫn thảo, lúc này lộ ra có chút nóng vội, trực tiếp trở về bên trong phòng.

Bởi vì Tiếp Dẫn thảo này có được kỳ giữ tươi nhất định, sau khi thoát ly đại địa hoặc là hoàn cảnh sinh trưởng vốn có, càng nhanh luyện chế thì được hiệu sẽ càng tốt, trái lại được hiệu sẽ gặp xói mòn rất nhanh.

Vốn Tần Phàm còn ý định trước đi tìm Kỷ Huyền Nhi, nhưng hiện tại hắn cũng không nghĩ ra Mộ Thanh Thanh lại nhanh như vậy liền giúp hắn tìm tới Tiếp Dẫn thảo này, hơn nữa nói cho hắn một tin tức trọng yếu như vậy. Cho nên hắn cũng không khỏi trước luyện chế ra Dẫn Kiếp đan, thuận tiện cũng luyện chế một ít đan dược thích hợp Kỷ Huyền Nhi sử dụng mang đến cho nàng.

Trải qua một đêm luyện tập tối hôm qua, thuật luyện đan của hắn cũng đã đề cao thật lớn rồi, hiện tại luyện chế càng lộ ra thuận buồm xuôi gió, thậm chí cảm ứng đối với đan mạch cũng càng ngày càng nhiều, đạt đến số lượng 200.

Trên thực tế, năng lực cảm ứng đan mạch như vậy là thập phần khủng bố, thay đổi là Luyện Đan Sư khác, cuối cùng cả đời cũng chưa hẳn có thể cảm ứng được nhiều như vậy. Tần Phàm hẳn gần kề một buổi tối liền tăng lên gần gấp ba, cái này nếu như truyền đi, có lẽ có không ít Luyện Đan Sư muốn mổ hắn ra nghiên cứu cũng nói không chừng.

Bất quá chính Tần Phàm hẳn tự nhiên sẽ không nghĩ nhiều như vậy.

Lúc này, hắn đã lần nữa ngồi xếp bằng trước Đan Vũ Thần Đỉnh, bắt đầu tập trung tinh thần chuẩn bị luyện chế Dẫn Kiếp đan. Thông qua Đan Vũ Thần Đỉnh này, hắn cảm giác được mình cảm ứng đan mạch tựa hồ lộ ra dễ dàng hơn, luyện chế đan dược cũng thập phần ổn định.

Một mảnh đan mạch dài hẹp tồn tại ở giữa thiên địa, giăng khắp nơi, Tần Phàm phải là đầu tiên cảm ứng được những đan mạch này tồn tại, sau đó mới có thể luyện chế đan dược. Ở bên trong Luyện Đan thuật Bán Thần cấp, chỉ có cảm ứng đạt tới một ngàn đầu đan mạch, hơn nữa có thể sáng tạo đan mạch chuyên chúc của mình, cái kia mới xem như là Trung cấp Luyện Đan thuật.

Cho nên Tần Phàm hiện tại, tuy có thể cảm ứng được số lượng đan mạch đạt đến hai trăm, nhưng vẫn là thuộc về Sơ cấp bên trong Bán Thần Luyện Đan thuật mà thôi.

Luyện hóa, Ngưng Lộ, Ngưng Thể, Chú Thể, Tụ Linh...

Nguyên một đám trình tự tiến hành xuống, Tần Phàm đối với trình tự luyện chế đan dược này có thể nói là nhớ kỹ trong lòng, nhưng lúc này đây luyện chế Dẫn Kiếp đan hắn vẫn là lộ ra cẩn thận lần nữa, không cho phép mình xuất hiện một bước sai lầm.

- Còn kém một bước, vậy mà thuận lợi như vậy?

Tiến hành đến nơi đây, trong nội tâm Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, trong đan phương ghi lại Dẫn Kiếp đan này ngàn khó muôn vàn khó khăn, nhưng không thể tưởng được hắn còn là lần đầu tiên luyện chế dĩ nhiên đã thuận lợi ra ngoài ý định.

Chuẩn bị Chú Linh!

Ông!

Cũng đúng vào lúc này, Đan Vũ Thần Đỉnh kia đột nhiên kịch liệt chấn động, phảng phất giống như muốn bạo tạc.

- Chuyện gì xảy ra?

Cảm giác được Đan Vũ Thần Đỉnh trước mặt xảy ra dị biến, trong nội tâm Tần Phàm hơi kinh hãi, vội vàng triệt hồi Đan Hỏa. nguồn

Một lát sau, Đan Vũ Thần Đỉnh này cuối cùng mới khôi phục bình tĩnh.

1384. Chương 1394: Dẫn Kiếp Đan Thành.

Chương 1394: Dẫn Kiếp Đan thành.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhưng không cần vạch nắp đỉnh, Tần Phàm liền có thể cảm ứng được đan dược trong dược đỉnh này đã biến thành phế đan rồi.

- Còn tưởng rằng luyện chế sẽ thuận lợi như vậy, nguyên lai là ta nghĩ quá đơn giản, xem ra Dẫn Kiếp Đan này khó khăn nhất là một bước Chú Linh cuối cùng.

Sau đó hắn bất đắc dĩ lắc đầu nói ra:

- Đến trình tự Chú Linh này, ta thậm chí cảm giác được mình căn bản không có cách nào khống chế những đan khí tụ tập đến kia, xem ra muốn khống chế, hoàn toàn chính xác còn cần nếm thử rất nhiều lần.

Hắn nhìn tài liệu còn thừa lại, mới vừa rồi còn thoải mái cho rằng đầy đủ hắn luyện chế ra một khóa Dẫn Kiếp Đan, nhưng bây giờ lại ầm ầm có chút bận tâm rồi.

Bất quá hắn cũng không phải người dễ dàng nhụt chí như vậy, hơn nữa ở đan đạo hắn có được tự tin thật lớn, cũng không bị một lần thất bại như vậy liền đá kích, rất nhanh hắn liền thu thập thoáng một phát, lần nữa tiến hành luyện chế.

Trên thực tế, Tần Phàm hắn cũng không biết, luyện chế Dẫn Kiếp Đan này cũng không phải chỉ có một bước cuối cùng mới khó khăn, mấy trình tự phía trước đều đồng dạng không dễ dàng, rất nhiều người cũng cần thử vài chục lần mới tìm được cảm giác. Như hắn như vậy, mới lần thứ nhất luyện chế liền thuận lợi thông qua được nhiều trình tự như vậy, có thể nói cơ hồ là điên cuồng rồi.

Nếu bị Luyện Đan Sư khác biết rõ, tuyệt đối sẽ lần nữa sợ hãi thán phục thiên phú của hắn đấy.

Cứ như vậy, Tần Phàm thời gian dần qua vui đùa vào bên trong luyện chế Dẫn Kiếp Đan, lần lượt thất bại, lần lượt hấp thu lấy kinh nghiệm.

Rất nhanh ban ngày thời gian liền trôi qua rồi, mặt trời bên ngoài cũng cơ hồ muốn bắt đầu lặn về phía tây. Trời chiều huy sái, khiến cho tòa Hoàng Hôn Thành này trở nên càng thêm mỹ lệ. Khí tức thành cổ này để cho con người sinh ra cảm giác sợ hãi thán phục.

Mà Tần Phàm tự nhiên là không có tâm tư đi thưởng thức cảnh đẹp như vậy, cũng ở trong thời gian một ngày này, hắn đã thất bại hơn bảy mươi lần. Ở trong đó có hơn sáu mươi lần đều là thất bại ở một bước Chú Linh cuối cùng, vắn vắn có mấy lần là ở trình tự phía trước thất bại.

Không thể không nói lần nữa, hắn nắm chắc ở độ ẩm cùng các thời cơ chuyển đổi là làm được cực kỳ hoàn mỹ. Cho nên ở mấy trình tự phía trước mới có xác suất thành công cực cao. Thay đổi Luyện Đan Sư khác, sẽ rất khó đạt tới trình độ này.

Đáng tiếc, luyện chế đan dược Bán Thần cấp vốn chính là một bước phạm sai lầm là toàn bộ thất bại. Lãng phí hơn bảy mươi lần dược liệu trân quý, hắn đến bây giờ còn không có luyện chế ra một khóa Dẫn Kiếp Đan thành công.

...

- Lần thứ tám mươi mốt.

Nhìn thoáng qua sắc trời bên ngoài, lúc này Tần Phàm hơi than nhẹ một tiếng, thu thập tâm tình thoáng một phát, đem trạng thái điều chỉnh đến hoàn mỹ. Hắn lần nữa không nhanh không chậm đem tài liệu toàn bộ đều chuẩn bị nguyên vẹn, đầu nhập vào bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh.

Các loại Linh Dược tài liệu, lần nữa ở dưới Đan Hỏa màu tím hóa thành linh dịch, cái linh dịch này ở trong Đan Vũ Thần Đỉnh chậm rãi bị đun sôi, trập trập được hương nung theo một loại nhiệt độ cao phát ra, quanh quẩn trong cả gian phòng.

Hiện tại Tần Phàm sử dụng Đan Hỏa vẫn là Tử Uân Đan Hỏa.

Loại Đan Hỏa này ở trên Vũ Thiên đại lục đã được xưng là Thánh hỏa rồi, nhưng đi vào Tân Thế Giới đọc một ít điển tịch đan đạo trong thế giới này, hắn phát hiện Tử Uân Đan Hỏa này còn chưa tính là Đan Hỏa mạnh nhất. Thậm chí nói, Tử Uân Đan Hỏa này chỉ là thích hợp hắn sử dụng ở Sơ cấp cảnh giới, đến Tân Thế Giới này muốn thành Trung cấp cảnh giới Bán Thần Luyện Đan Sư, thời điểm sáng tạo ra đan mạch của mình, cái Đan Hỏa này sẽ có chút ít không đủ dùng.

Mà muốn luyện chế đan dược thích hợp cho cảnh giới Ngũ kiếp Bán Thần cường giả trở lên sử dụng, nhất định phải đạt tới Trung cấp cảnh giới Bán Thần Luyện Đan Sư.

Nói cách khác, hắn cần đề thăng Đan Hỏa của mình rồi.

- Ta trước kia một mực đều có nghĩ qua dung hợp Hắc Hỏa của lão đầu cùng Tử Uân Đan Hỏa của ta, nhưng không biết làm sao về sau cùng lão đầu tách ra, một mực không có cơ hội hảo hảo nghiên cứu Hắc Hỏa.

Hiện tại Sư huynh hân đã nhận được lão đầu chân truyền. Ở bên trên lực không chế Hắc Hỏa cực cao, ta rảnh rồi ngược lại có thể hảo hảo tĩnh giáo một phen.

Tần Phàm nhìn xem Đan Hỏa trong tay luyện hóa toàn bộ Linh Dược, trong lòng âm thầm thầm nghĩ.

Hắn đoán chừng một chút, nếu như có thể thành công dung hợp Hắc Hỏa cùng Tử Vân Đan Hỏa, Đan Hỏa của hắn có lẽ có thể thăng cấp làm Trung cấp Đan Hỏa rồi. Đã có được Trung cấp Đan Hỏa, như vậy hắn có thể ném thử đi sáng tạo đan mạch của mình, tiến tới trở thành Trung cấp Luyện Đan Sư trong Tân Thế Giới.

Hiện tại tuy cảnh giới của hắn vẫn còn là nhất kiếp Bán Thần, nhưng thực lực đã có thể so với Ngũ kiếp Bán Thần, cho nên hắn luyện chế đan dược tự nhiên cũng phải nhanh theo kịp một chút.

Về phần muốn đạt tới cảnh giới cao nhất của đan đạo là Thiên Địa Vi Lô. Đan Hỏa loại trình độ này càng là xa xa không đủ, nghe nói loại Đan Hỏa này cần kết hợp quy tắc cùng thiên lý vận hành, thập phần khó có thể đạt được. Dùng cảnh giới bây giờ của Tần Phàm, căn bản còn không có bất kỳ đầu mối.

Trước mắt, lúc này độ ẩm Đan Hỏa ở dưới Tần Phàm điều khiển cũng đang dần dần cải biến, linh dịch trong đỉnh cũng bắt đầu ngưng kết thành linh lộ.

Sau khi đi vào Tân Thế Giới, hắn mới biết được luyện chế đan dược càng Cao cấp, yêu cầu đối với dược đỉnh càng cao. Bởi vì ở bên trong Tân Thế Giới này, đan mạch giăng khắp nơi, nhiều loại đan mạch quán chú cùng một chỗ, rất dễ dàng sẽ phát sinh đan khí xung đột, như vậy nếu như phẩm chất dược đỉnh theo không kịp, nhẹ thì tạo thành đan khí cấu thông không cân đối, làm cho luyện chế đan dược thất bại, nặng thì sẽ là lò đan không cách nào thừa nhận mà phát sinh bạo tạc.

May mắn, phẩm chất cái Đan Vũ Thần Đỉnh trước mắt này để cho Tần Phàm thập phần thoả mãn. Có thể nói, càng là luyện chế đan dược Cao cấp, hắn càng cảm giác được cái dược đỉnh này phát huy hiệu quả rõ rệt, thậm chí nói, hắn và cái Đan Vũ Thần Đỉnh này ở giữa phù hợp cũng theo hắn luyện chế đan dược càng Cao cấp mà trở nên càng khắn khít.

Đối với bí mật của cái Đan Vũ Thần Đỉnh này, Tần Phàm bây giờ là lộ ra càng thêm hiếu kỳ. Đáng tiếc trước đó Cổ Mặc đối với hắn nói không tỉ mỉ, trong đó còn có rất nhiều bí mật hắn còn không có khai quật đi ra.

- Lần sau gặp lại lão đầu, nhất định không thể để cho hắn đơn giản chạy thoát rồi.

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm thầm nghĩ, trên thực tế trong lòng của hắn còn có rất nhiều nghi vấn muốn hỏi Cổ Mặc. Thí dụ như sự tình Mộ Chấn, thí dụ như sự tình Tiểu Chiến, thí dụ như về Tân Thế Giới này tồn tại.

Trọng yếu nhất là sự tình về Ma chủng, theo thời gian muốn tập hợp đủ năm khóa Ma chủng, hắn ần ần cảm thấy lai lịch Ma chủng này cũng không phải như lúc trước Cổ Mặc nói đơn giản như vậy.

1385. Chương 1395: Cũng Mất Tích? (1)

Chương 1395: Cũng mất tích? (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Đan Hỏa trong tay lần nữa biến hóa, đã xong trạng thái Ngưng Lộ, Tần Phàm tiến nhập Ngưng Thể đan dược.

Nhìn xem từng làn tinh thể màu trắng thắm người xuất hiện bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh, ánh mắt của hắn trở nên càng thêm chăm chú. Quá trình luyện đan, kỳ thật cũng là một quá trình biến chất, theo bắt đầu linh dịch là dược hiệu thấp nhất, linh lộ, linh tán, linh hoàn đến thành đan, từng bước một tăng lên.

Cái này có điểm giống như võ đạo.

Hiện tại Tần Phàm vẫn là nhất kiếp Bán Thần cảnh giới, tuy trong cơ thể cũng có được Nguyên Giới, nhưng Nguyên Giới của hắn vẫn là Nguyên Giới tương đối thấp.

Cái Nguyên Giới này là do quy tắc Tiểu Thế Giới cá nhân lúc trước của hắn diễn hóa thành, trên thực tế là do Ngũ Hành Hỗn Độn trong cơ thể của hắn tạo ra một thế giới mini.

Ở bên trong thế giới mini này, giống như là thế giới thu nhỏ lại, hữu sơn hữu thủy, có hỏa có đại địa, còn có rừng rậm cây cối. Ngũ Hành này tạo thành hoàn cảnh sinh thái, là thế giới Nguyên Thủy, ở trong đó sẽ sinh sôi ra một loại lực lượng, cái kia chính là Nguyên Giới chi lực.

Mà ngoài ra Tần Phàm còn biết, sau khi đạt tới Lục kiếp Bán Thần, cái Nguyên Giới này sẽ phát sinh lột xác một lần nữa. Trong đó biến hóa như thế nào hắn còn không phải quá rõ ràng, nhưng hắn từ trong công kích của Lục kiếp Bán Thần Hạ Trung có thể cảm nhận được, trong đó ẩn chứa lực lượng Nguyên Giới trở nên càng thêm tinh thuần, hơn nữa còn xuất hiện phong lực.

Nghe nói chỉ có quy tắc Tiểu Thế Giới Ngũ Hành trọn vẹn mới có thể đột phá đến Bán Thần chi cảnh, hơn nữa vừa mới hình thành Nguyên Giới, bên trong là không có nguyên tố Ngũ Hành bên ngoài, này hắn là ở sau khi Nguyên Giới đạt tới trình độ nhất định mới có thể xuất hiện.

Hắn cũng hỏi qua Mộ Chấn, Nguyên Giới của Thất Kiếp Bán Thần trở nên càng cường đại hơn, không chỉ có trình độ tinh thuần, hơn nữa đã đạt đến trình độ Nguyên Giới cất nhập không gian, xuyên việt không gian, còn có các loại năng lực đặc thù khác nữa.

Về phần Nguyên Giới của Bát Kiếp Bán Thần cùng Cửu Kiếp Bán Thần kia đạt tới trình độ nào, Tần Phàm lại không được biết rồi. Chỉ là ngẫm trộm nghe Mộ Chấn lộ ra, Nguyên Giới phát triển càng về sau thậm chí có thể sinh sôi Thần lực.

Rất nhanh, linh tán bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh đã thành, Đan Hỏa theo thời gian dần qua ở trong tay Tần Phàm mộng ảo biến hóa, giống như là có một bàn tay vô hình đem tinh thể phân tán toàn bộ thu nạp, ngưng tụ thành một khối linh hoàn linh khí bức người.

Nhưng mà một khối linh hoàn này, còn không phải thành phẩm cuối cùng nhất.

Lúc này Tần Phàm rốt cục vứt bỏ tất cả ý niệm trong đầu, hai mắt chậm rãi nhắm lại, bắt đầu cảm ứng đan mạch tồn tại ở giữa thiên địa. Hiện tại hắn có thể cảm ứng được hơn hai trăm đầu, giăng khắp nơi ở giữa thiên địa, liên tục không ngừng, không biết cuối cùng.

Sau đó hắn bắt đầu nghiêm túc chọn lựa lấy đan mạch đan khí phù hợp, sau đó dùng Tụ Linh chi pháp, ở phía trên Đan Vũ Thần Đỉnh dần dần tạo thành một vòng xoáy đan khí.

Tần Phàm vào lúc đó lộ ra thập phần chuyên chú, hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào vòng xoáy đan khí kia, sau đó thủ quyết trong tay mạnh mẽ biến đổi, phía trên vòng xoáy kia, hỗn tạp lấy từng đạo đan khí bắt đầu hướng về bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh rơi xuống.

Trong đó càng không ngừng có tiếng gầm Long Hổ, còn có Phong Lôi ầm ầm bắt đầu khởi động.

Tốc độ vòng xoáy xoay tròn càng nhanh, tiếng thét kia càng mạnh.

Ông ông ông...

Lúc này Đan Vũ Thần Đỉnh kia là như tám mươi lần trước, bắt đầu có chút chấn động, phảng phất giống như trong được đỉnh này có vô số hung thú giúp nhau xung đột vật lộn.

Nghe được thanh âm này, lông mày của Tần Phàm không khỏi nhíu một cái, hắn cho rằng lúc này đây luyện chế Dẫn Kiếp Đan là thất bại lần nữa. Nhưng một lát sau, hắn lại chăm chú lắng nghe, lại nghe ra trong thanh âm kia cùng thường ngày có chút bất đồng.

Lúc này đây, động tĩnh càng giống như là lúc trước thời điểm hắn đưa tới Bán Thần Kiếp, hắn cảm giác được lúc này kết cấu linh khí trong phòng tựa hồ cũng bắt đầu hơi có chút cải biến.

Oanh!

Lại đi qua một lát, phía trên được đỉnh kia bỗng nhiên vang lên một tiếng sấm vang.

Sau đó hết thầy quy về bình tĩnh.

- Thành.

Cảm giác được mùi thuốc thấm vào tim phổi, lúc này Tần Phàm có chút kinh hãi nhìn về phía đan dược bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh ẩn ẩn có lời quang chớp động kia, rốt cục có chút thở phào nhẹ nhõm.

Đã có một khóa Dẫn Kiếp Đan này, hẳn trở thành nhị kiếp Bán Thần là vấn đề thời gian rồi.

- Luyện chế lần thứ tám mươi mốt, rốt cục đan thành. Bất quá tỉ lệ thành đan như vậy, coi như có thể tiếp nhận.

Tần Phàm lấy Dẫn Kiếp Đan trong Đan Vũ Thần Đỉnh ra, cảm giác được trong đó có chút truyền đến một loại cảm giác tê liệt huyền diệu, hẳn lộ ra một vòng vui vẻ.

Trải qua cơ hồ một ngày một đêm luyện chế, hẳn cảm giác được mình cũng có chút mỏi mệt rồi, bất quá hết thầy đều là đáng giá.

Trên thực tế, tỉ lệ thành đan ở trong một phần trăm này vẫn chỉ là tính toán có thể tiếp nhận, cái này nếu như bị Luyện Đan Sư khác nghe được, chỉ sợ sẽ tức giận đến thổ huyết, phải biết Luyện Đan Sư bình thường luyện chế Dẫn Kiếp Đan này, tỉ lệ thành đan đại khái cũng chỉ có một phần ngàn mà thôi.

Dẫn Kiếp Đan này không chỉ có Linh Dược tài liệu cực kỳ khó được, hơn nữa thập phần khó có thể luyện chế, thậm chí so với đan dược chữa thương đồng cấp còn muốn khó luyện chế gấp trăm lần. Cho nên trừ đi một ít đại gia tộc, thế lực lớn có thể ngẫu nhiên luyện chế ra một ít, ở bên ngoài cơ hồ là không có lưu thông.

Người có thể có được Dẫn Kiếp Đan thật sự quá ít, đây cũng là nguyên nhân vì cái gì nhiều người sẽ bị vây ở nhất kiếp Bán Thần cảnh lâu như vậy, nếu không số lượng cường giả bên trong tân thế giới này có lẽ còn có thể trở mình một phen.

Tần Phàm có thể dễ dàng luyện chế ra Dẫn Kiếp Đan trân quý như thế, vấn đề này nếu như một khi truyền ra ngoài, chỉ sợ không ít thành chủ cấp, thế lực lớn cũng muốn đến đây lôi kéo hắn.

Hiện tại mặc dù hắn chỉ là thuộc về Luyện Đan Sư sơ cấp Bán Thần, nhưng tiềm lực của hắn ở trên đan đạo thật sự là quá mức khủng bố rồi. Ở sơ cấp liền có thể luyện chế ra đan dược khó luyện chế như vậy, có thể tưởng tượng đến ngày sau hắn đạt tới đan đạo trung cấp, thậm chí cảnh giới cao nhất sẽ thành tựu như thế nào.

Bất quá, bản thân Tần Phàm tự nhiên không có nghĩ nhiều như vậy.

Đem Dẫn Kiếp Đan này cẩn thận dùng cái chai bạch ngọc cất kỹ, hắn liền lấy ra đan dược đan thú lấy được trong truyền thừa Bí Cảnh. Không thể không nói, đan thú luyện đan này tuy có chút không quá nhân đạo, nhưng đan dược luyện chế ra vẫn là thập phần tinh thuần.

- Hiện tại nếu như đã luyện chế ra Dẫn Kiếp Đan, như vậy ta có thể an tâm trùng kích nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong rồi. Ba khóa Nhất Kiếp Đan, hy vọng có thể để cho ta đạt tới tình trạng kia a.

1386. Chương 1396: Cũng Mất Tích? (2)

Chương 1396: Cũng mất tích? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Hắn nhìn xem ba khóa đan dược trong tay tản ra dược lực huyền diệu, trong miệng âm thầm nói.

Sau đó đem viên đan dược thứ nhất bỏ vào trong miệng.

Dược lực tiến vào trong cơ thể, giống như là trong người huyền hóa ra một loại quy tắc chi lực thần kỳ, như có một cây đại thụ, là Thiên Địa Chi Thụ, có vô số rễ cây đâm vào trong kinh mạch của hắn. Thiên Địa Chi Thụ này không cành không diệp, nhưng lại cảm giác được thân thể nó kéo dài tới chân trời, hấp thu lấy lực lượng thể giới huyền diệu, thần bí nhất.

Nó một mực biến hóa, một mực phát triển.

Hấp thu lực lượng trở nên càng lúc càng lớn, trong đó Ngũ Hành hội tụ, các loại nguyên năng linh khí,... đều ở trong một gốc cây đại thụ do nhất kiếp đan biến ảo mà thành hấp thu đến, sau đó tất cả những thứ này toàn bộ vận chuyển tiến vào trong cơ thể Tần Phàm, thay đổi một cách vô tri vô giác. Thời gian dần qua hóa thành lực lượng Nguyên giới tinh thuần, cuối cùng theo kinh mạch một mực chảy vào bên trong Nguyên giới Vũ Điện của hắn.

Ở bên trong cảm ứng, Tần Phàm cảm giác được lực lượng Nguyên giới đang không ngừng tăng trưởng, mà Nguyên giới quy tắc kia thì cũng là thời gian dần qua đang hoàn thiện.

Từ vừa mới bắt đầu hắn mới đột phá đến Bán Thần chi cảnh, bên trong Nguyên giới của hắn tuy đã là hữu sơn hữu thủy, có hỏa có đại địa, có rừng rậm cây cối.

Nhưng những núi này chỉ là hoang sơn dã lĩnh, thấp bé giống như gò đất nhỏ; nước chỉ là một dòng suối nhỏ dài hẹp, thậm chí còn không có hình thành dòng sông. Hỏa chỉ là ánh lửa, thậm chí không đủ để chiếu sáng, đại địa thì lộ ra thập phần khô cằn, hơn nữa thiếu sinh cơ; về phần rừng rậm cây cối kia, cũng chỉ là cây cối rất thưa thớt mà thôi.

Nguyên giới như vậy thoạt nhìn có thể nói là thập phần đơn sơ, chỉ có thể coi là một thể giới hoang phế, hơn nữa hết thảy đều là trạng thái đang chờ đợi trùng kiến, so sánh với thể giới chân thật có thể nói là không thể so sánh nổi. Trong đó tuy cũng có sinh sôi ra Nguyên giới chi lực, nhưng lộ ra thập phần có hạn.

Bất quá trên thực tế loại trình độ Nguyên giới như Tần Phàm này, kỳ thật so với rất nhiều nhất kiếp Bán Thần cùng cảnh giới đã tốt hơn rất nhiều. Một ít nhất kiếp Bán Thần, thậm chí bên trong Nguyên giới kia chỉ có một mảnh đất khô cằn, mấy gò đất nhỏ, mấy cái ao nước cùng vài ngọn cây cọng cỏ mà thôi.

Hắn tình huống như vậy, thậm chí sắp theo kịp Nguyên giới của một ít tam kiếp, tứ kiếp Bán Thần cường giả rồi.

Nếu như để một ít người cùng cảnh giới biết rõ, chỉ sợ sẽ đổ kỵ đến nỗi giận.

Mà bây giờ, đã nhận được lực lượng do nhất kiếp đan đưa tới một cỗ Nguyên giới mới gia nhập này, hoàn cảnh Nguyên giới trong cơ thể Tần Phàm bắt đầu là thời gian dần qua cải biến, tuy cải biến thực sự cũng không phải rất lớn, cũng không có đạt tới một loại trình độ thay hình đổi dạng, nhưng đã xem như đã xảy ra không ít biến hóa. Thí dụ như những núi kia trở nên cao hơn, những dòng suối trở nên càng lớn, độ ẩm hỏa chủng ở giữa thiên địa cũng tăng lên một ít, đại địa rừng rậm đều là như thế, trở nên càng rộng rãi cùng tráng kiện rồi.

- Loại đan dược bên trong yêu thú này quả nhiên là hữu dụng.

Phát hiện đến cải biến trong cơ thể, Tần Phàm cũng có chút ít kinh hỉ, hắn biết rõ Nguyên giới trong cơ thể này mới kiến thành mà thôi, cũng không phải sự tình một sớm một chiều, mà muốn đem Nguyên giới này biến hóa đến như thể giới chân thật, cái kia chỉ sợ phải đạt tới trình độ Chân Thần mới có thể làm được,

Chỉ là một khóa Nhất Kiếp Đan đã có thể có những cải biến này, hắn là hết sức hài lòng rồi. Dù sao nhất kiếp đan này cũng chỉ là tăng lên Nguyên giới ở nhất kiếp Bán Thần cảnh giới mà thôi, hơn nữa ba khóa mới đủ hắn tăng lên tới nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong.

Kế tiếp, đợi được lực của viên Nhất Kiếp Đan thứ nhất cơ bản hấp thu hoàn tất, hắn liền tiếp tục phục dụng viên Nhất Kiếp Đan thứ hai.

Sau khi phục dụng viên Nhất Kiếp Đan thứ hai này, biến hóa trong cơ thể cùng thời điểm phục dụng viên thứ nhất không sai biệt nhiều, Nguyên giới trong cơ thể biến ảo ra Thiên Địa Chi Thụ hấp thu năng lượng quán thấu, đang dần dần tiếp tục phát sinh cải biến, thời gian dần qua trở nên hoàn thiện lên.

Nguyên giới cải thiện, lập tức mà đến chính là có thể sinh sôi ra lực lượng Nguyên giới càng thêm tinh thuần cùng phong phú, lực lượng Nguyên giới càng tinh thuần liền có thể phát huy ra công kích cùng phòng ngự càng mạnh, càng phong phú thì càng có thể duy trì chiến đấu càng lâu, hơn nữa có thể chèo chống một ít võ kỹ cường đại tiêu hao.

Sau khi trải qua phục dụng viên đan dược đan thứ thứ hai, Tần Phàm cảm giác được Nguyên giới trong cơ thể lần nữa trở nên mạnh mẽ, rất nhanh lại nuốt xuống viên Nhất Kiếp Đan thứ ba. Được lực phát huy, trong cơ thể lại lặp lại biến hóa như hai khóa trước.

Trong ba khóa Nhất Kiếp Đan này, viên thứ nhất tăng lên lớn nhất, hai khóa kế tiếp thì dần dần yếu đi, nhưng đồng dạng cũng là có chỗ tăng cường.

- Tốt, chỉ cần tiếp qua một thời gian ngắn, ta tiêu hóa tất cả dược lực, vững chắc cảnh giới thoảng một phát, như vậy ta liền có thể ổn định ở cảnh giới nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong này, hơn nữa có thể ném thử phục dụng Dẫn Kiếp Đan để đột phá đến nhị kiếp Bán Thần rồi.

Mà sau khi phục dụng ba khóa Nhất Kiếp Đan, hơn nữa đem đại bộ phận dược lực tiêu hóa, cuối cùng Tần Phàm liền chậm rãi mở hai mắt ra, trong ánh mắt có tinh quang sáng quắc.

Mà vào lúc đó, Nguyên giới trong cơ thể hẳn so với lúc trước không có phục dụng đan dược thì biến hóa rất lớn, núi cao hơn, nước càng sâu, đại địa càng thêm khoáng đạt, ánh lửa càng thêm sáng ngời, cây cối càng thêm trắng kiện... Nhưng những biến hóa này tựa hồ đã muốn đạt tới một loại cực hạn, phải có một loại lực lượng cực lớn mới có thể trợ giúp đột phá cực hạn này.

Thật giống như núi bên trong Nguyên giới kia, hiện tại có lẽ đã đến độ cao trăm trượng, nhưng muốn siêu việt trăm trượng, Tần Phàm đoán chừng phải ở sau khi hắn đột phá đến nhị kiếp Bán Thần mới có thể làm được.

- Trách không được sẽ có nhiều người muốn đi vào truyền thừa Bí Cảnh như vậy, ở bên trong Bí Cảnh, không chỉ có truyền thừa chi hồ trợ giúp người đột phá cảnh giới, lại có đan dược đan thứ này, thật sự là thần kỳ. Bất quá người bình thường, có lẽ rất khó giống như ta tìm được nhiều đan dược đan thứ như vậy.

Đối với cái này, trong nội tâm Tần Phàm đã là hết sức hài lòng rồi, nhưng đồng thời lại không khỏi âm thầm thầm nghĩ:

- Chỉ là, người ở bên trong tân thế giới này, đích thật là gặp may mắn. Ở chỗ này Thiên Địa linh khí vốn vô cùng phong phú, hơn nữa còn có các loại phụ trợ, xuất hiện nhiều thiên tài nghịch thiên như vậy cũng không quá thần kỳ.

Lúc này đây hắn đã quyết định muốn tham gia Thần đảo thiên tài chiến kia, như vậy phải làm tốt chuẩn bị đối mặt với phần đông siêu cấp thiên tài.

1387. Chương 1397 : Vạn Niên Nhất Ngộ.

Chương 1397 : Vạn niên nhất ngộ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tựa như Mộ Thanh Thanh, nghe nói lúc trước nàng đột phá đến Bán Thần chi cảnh, Mộ Chấn chính là cố ý tìm một truyền thừa Bí Cảnh cùng truyền thừa chi hồ, để cho người phía trước có thể thuận lợi đột phá. Kế tiếp, Mộ Thanh Thanh có thể ở trong vài năm trở thành ngũ kiếp Bán Thần, đoán chừng cũng là có những kỳ ngộ không nhỏ khác.

Có thể nói, ở bên trong tâm thế giới, có các loại kỳ ngộ cùng khiêu chiến. Thời thời khắc khắc đều có thể có một thiên tài mới sinh ra hoặc là một thiên tài vẩn lạc, Tần Phàm hẳn bây giờ đang ở bên trong những thiên tài này, còn chưa hẳn có thể sắp xếp thượng đẳng.

- Ta vừa mới lợi dụng Nhất Kiếp Đan tăng lên cảnh giới, còn không hoàn toàn vững chắc, cho nên còn không thích hợp lập tức phục dụng Dẫn Kiếp Đan. Hiện tại ta vẫn là trước đi tìm Kỷ Huyền Nhi, đem Lãnh Nhiệt cực tinh kia giao cho nàng, như vậy cũng có thể để cho nàng nhanh chóng tăng thực lực lên, có thể có lực bảo vệ mình.

Sau đó Tần Phàm từ trên mặt đất đứng lên, thu thập thoáng một phát liền trực tiếp đi tìm Kỷ Huyền Nhi.

Lần trước hắn và Kỷ Huyền Nhi tách ra, cũng là bởi vì Kỷ Huyền Nhi chỉ có Vô Thánh cảnh giới, thực lực không đủ, không thích hợp hành tẩu ở bên ngoài.

- Nghe nói Lãnh Nhiệt cực tinh này thập phần hiếm thấy, đối với người tu luyện Lãnh Nhiệt cực hạn chi đạo thập phần hữu dụng, hi vọng một khối như vậy đầy đủ cho Kỷ Huyền Nhi nàng thành công đột phá đến Bán Thần chi cảnh.

Tần Phàm sờ lên trư vật giới chỉ trong tay, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói.

Khối Lãnh Nhiệt cực tinh này ngược lại là đủ lớn, chỉ là tác dụng như thế nào còn cần Kỷ Huyền Nhi tự mình nghiệm chứng.

Cùng người Mộ gia chào hỏi một tiếng, Tần Phàm liền dựa vào trí nhớ hướng khách sạn mà Kỷ Huyền Nhi ở lại đi đến. Ở bên trong Hoàng Hôn Thành cấm đánh nhau, chính là quy củ do hai nhà Mộ gia cùng Hạ gia định ra, cho nên hắn ngược lại là không sợ Hạ gia kia ở trong thành sẽ đối với hắn thế nào.

Hơn nữa ở trong thành, thất kiếp Bán Thần Mộ Chấn có năng lực xuyên không gian, cũng tùy thời có thể tới cứu hắn.

- Kỷ Huyền Nhi, ta là Tần Phàm.

Đi thẳng tới khách sạn, tới gian phòng mà Kỷ Huyền Nhi ở lại, Tần Phàm gõ cửa, mở miệng nhẹ giọng kêu.

Bất quá qua một hồi lâu, bên trong lại không có phản ứng.

- Chuyện gì xảy ra? Kỷ Huyền Nhi chạy đi đâu rồi? Chẳng lẽ nàng cũng mất tích?

Tần Phàm không khỏi nhướn mày, sau đó hắn cẩn thận cảm ứng trong phòng, vậy mà không có phát hiện bóng dáng Kỷ Huyền Nhi.

Đứng ở ngoài cửa, lúc này Tần Phàm cau mày.

Oanh!

Do dự một hồi, hắn trực tiếp một cước đá vào trên cửa gian phòng kia. Nguyên giới chi lực bám vào bàn tay, mạnh mẽ vỡ vào trên cửa kia, sau đó có vết rạn như mạng nhện xuất hiện ở phía trên, chỉ chớp lát cái cửa kia đã hoàn toàn hóa thành đá vụn.

Cửa đá vỡ vụn, Tần Phàm có chút lo lắng bước vào trong phòng. Sau đó hai mắt đảo qua trong phòng, chỉ thấy hết thấy bầy đặt hoàn hảo, nhưng chỉ là không thấy tung tích của Kỷ Huyền Nhi.

- Vị công tử này, người làm gì? Nếu như muốn gây chuyện trong Thuận Lai khách điểm của chúng ta, người tốt nhất suy nghĩ một chút.

Tiểu nhị nghe tiếng mà đến đi vào gian phòng này, chứng kiến gian phòng bị Tần Phàm làm hư hao, hắn biến sắc, lập tức quát hỏi.

- Người trong gian phòng đó chạy đi đâu rồi.

Tần Phàm không có giải thích cái gì, chỉ là mạnh mẽ thò ra một tay, trực tiếp đem điểm tiểu nhị kia bắt tới trước mặt, trong miệng lạnh lùng hỏi thăm.

- Ta. . . ta không biết.

Điểm tiểu nhị kia phát hiện sắc mặt Tần Phàm bất thiện, chỉ phải nói ra. Từ đối phương ra tay đến xem, hẳn biết rõ mình không phải là đối thủ, cho nên cũng không dám phản kháng.

- Vậy người bao lâu không có trông thấy nàng?

Tần Phàm lại hỏi.

- Khả năng vị khách nhân này một mực đều tu luyện, sau khi tiến đến gian phòng này, ta tựa hồ chưa từng có trông thấy qua nàng đi ra.

Lúc này điểm tiểu nhị kia nói.

- Thần tinh này là bồi thường cho cánh cửa phòng này, còn lại khen thưởng cho người, nếu như người trong gian phòng kia trở về, người liền đến Mộ gia cho ta biết, ta sẽ có khen thưởng.

Sắc mặt Tần Phàm có chút tái nhợt buông điểm tiểu nhị ra, sau đó lấy ra ước chừng một trăm thần tinh đưa cho điểm tiểu nhị, sắc mặt âm trầm nói.

Vốn là Tiểu Chiến mất tích, sau đó ngay cả Kỷ Huyền Nhi cũng không thấy rồi, cái này làm cho tâm tình của hắn bởi vì vừa mới đạt đến nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong mà vui vẻ, lúc này không còn sót lại chút gì. Đương nhiên, hẳn biết rõ cùng điểm tiểu nhị trước mắt này không quan hệ, cũng sẽ không cùng hắn so đo.

- Dạ dạ, đa tạ công tử. Nếu có tin tức, ta nhất định trước tiên thông tri công tử.

Điểm tiểu nhị kia tiếp nhận thần tinh, vội vàng kích động cảm tạ nói ra. Tài liệu cánh cửa đá này tuy đặc thù, chắc chắn hơn nữa có hiệu quả cách âm, nhưng cũng không quá đáng là giá trị mười thần tinh, Tần Phàm cho hắn những thần tinh này, thậm chí đầy đủ hắn ở chỗ này công tác nhiều năm rồi.

Phải biết người bình thường nếu không có kỹ năng đặc thù, thực lực cũng không à nói, ở bên trong tân thể giới này, thần tinh là thập phần khó có thể đạt được.

- Hi vọng không phải Hạ gia kia biết quan hệ của ta cùng Kỷ Huyền Nhi, cho nên để cho người đến bắt đi nàng a.

Lại ở trong phòng nhìn lướt qua, nhưng vẫn không có phát hiện gì khác lạ, Tần Phàm cũng chỉ có thể sắc mặt khó coi đi xuống dưới lầu.

- Nếu quả thật cùng Hạ gia kia có quan hệ, ta sẽ dùng hết mọi thủ đoạn đến báo thù.

Sờ lên Lãnh Nhiệt Cực Tinh trong trữ vật giới chỉ, nhớ tới những ngày cùng Kỷ Huyền Nhi chung một chỗ kia, hắn hưng hăng nắm chặt lại nắm đấm.

Kỷ Huyền Nhi vì hắn mới đi đến bên trong tân thể giới này, nếu quả thật xảy ra chuyện gì, chỉ sợ hắn sẽ làm ra một ít sự tình mất đi lý trí.

Lo lắng đi ra khách sạn, Tần Phàm lại ở phụ cận khách sạn tìm một phen, vẫn không có đạt được kết quả. Cuối cùng hắn đành phải lần nữa hướng Mộ gia đi đến, ý định mượn nhờ lực lượng Mộ gia tìm kiếm Kỷ Huyền Nhi.

Bất quá, ngay thời điểm Tần Phàm sắp sửa trở lại Mộ gia.

Trước mắt bỗng nhiên có một đạo khí tức quen thuộc xuất hiện, hắn ngẩng đầu lên xem xét, ở trước mặt của hắn ước chừng trăm mét, bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh hắc y kinh diễm.

Người này không phải Kỷ Huyền Nhi thì là ai.

- Tại sao nàng lại ở chỗ này.

Trong nội tâm Tần Phàm lập tức thở dài một hơi, nắm đấm nắm chặt kia cũng buông lỏng ra, thân ảnh lóe lên, lập tức lướt qua một đoạn khoảng cách đi tới trước mặt Kỷ Huyền Nhi, trong miệng ân cần hỏi thăm.

- Ta nghe nói người trở về rồi, cho nên mới tới nhìn xem, nhưng bọn hắn nói người không có trong phủ.

Kỷ Huyền Nhi vẫn là bộ dáng lãnh diễm như vậy, nhưng chứng kiến Tần Phàm vì mình mà khăn trương lo lắng, trong lòng của nàng vẫn là không khỏi có một dòng nước ấm thỏa mãn chảy qua.

- Đúng vậy, bởi vì những ngày này ta đều dưỡng thương, cho nên hôm nay mới đi tìm nàng.

1388. Chương 1398: Vạn Niên Nhất Ngộ. (2)

Chương 1398: Vạn niên nhất ngộ. (2)

Tần Phàm mang theo áy náy nói, sau đó lại sờ lên tóc xấu hổ cười cười:

- Chỉ là không thể tưởng được vừa vặn nàng cũng tới tìm ta, ta còn đá hỏng cửa phòng của nàng rồi, còn sợ nàng xảy ra chuyện gì. . .

Nghe vậy, Kỷ Huyền Nhi cúi đầu, trong miệng không nói thêm gì nữa, chỉ là trên mặt của nàng lúc này có thể chứng kiến một vòng vui vẻ như ẩn như hiện, rất là khuynh thành, rất là mê người.

Nàng cảm giác được trong lòng của đối phương có mình, cái này là đủ rồi.

. . .

Trở lại Mộ gia, Tần Phàm tìm được Mộ Thanh Thanh, để cho nàng giúp hắn an bài một gian phòng trong Mộ gia biệt viện. Mộ gia có chỗ ở, hắn cũng không muốn Kỷ Huyền Nhi tiếp tục ở trong khách sạn, tránh khỏi tăng thêm lo lắng. Dù sao hiện tại hắn ở bên trong Hoàng Hôn Thành, mặc dù có Mộ gia với tư cách làm chỗ dựa, nhưng mà đặc tội đại gia tộc Hạ gia này, đối phương chưa hẳn sẽ không ở sau lưng làm một ít mờ ám.

Mà Mộ Thanh Thanh trông thấy Tần Phàm dẫn theo một cô gái xa lạ trở về, cũng không hỏi cái gì, rất nhanh để cho người thu thập xong một gian phòng.

Chỉ là ở trong quá trình này nàng cùng Kỷ Huyền Nhi tâm đó đều không có làm bất luận trao đổi gì, tính tình hai người này đều là tương đối trong trẻo nhưng lạnh lùng, càng sẽ không làm chuyện tự giới thiệu gì, Tần Phàm cũng chỉ là đơn giản giới thiệu danh tự từng người các nàng.

Hai cô gái này thậm chí ngay cả mắt cũng không có trao đổi qua, cái này để cho Tần Phàm có chút không biết nói gì, bất quá hắn biết rõ tính tình hai người đều là như thế, hắn ngược lại cũng không nói thêm gì.

Sau khi Kỷ Huyền Nhi tiến vào phòng mới không lâu, Tần Phàm liền đi tìm nàng. Sau khi vào phòng, hắn trực tiếp từ trong không gian Đan Vũ Thần Đỉnh lấy Lãnh Nhiệt Cực Tinh ra.

Lúc này đây hắn đi tìm Kỷ Huyền Nhi, vốn chủ yếu chính là vì đem thứ này giao cho nàng.

Khi khối tinh thạch cực lớn kia xuất hiện trong phòng, lập tức cả gian phòng đều xuất hiện hai chủng khí lưu Lãnh Nhiệt đặc thù luân chuyển, thậm chí toàn bộ Mộ gia cũng ẩn ẩn có một tí ảnh hưởng, khi thì lạnh như trời đông giá rét, khi thì nóng như mùa hè oi ả, lộ ra cổ quái không thôi. Tần Phàm vội vàng dùng kết giới phong tỏa khí tức này, lúc này mới ngăn trở khí lưu kia hướng ra phía ngoài tiếp tục khuếch tán, nhưng cũng đã khiến ột ít người chú ý.

- Ha ha, vừa rồi ta phát hiện nha đầu hôm nay hắn mang về kia có chút cổ quái, nguyên lai là thể chất Lãnh Nhiệt cực hạn vạn năm khó gặp. Mà loại khí tức vừa rồi kia, đoán chừng chính là Lãnh Nhiệt Cực Tinh trong truyền thuyết, thứ này đối với người tu luyện Lãnh Nhiệt cực hạn chỉ đạo có thể nói là thần vật, có được nhất định có thể tu luyện thần tốc. Chỉ là không thể tưởng được tiểu tử Tần Phàm này còn có thể tìm được thứ kia. Nhìn ra được hắn vì nha đầu này cũng là hao hết khổ tâm a.

Ở trong tiểu viện của Mộ gia tộc trưởng Mộ Chấn, lúc này Mộ Chấn nhìn xem phương hướng của tiểu viện Tần Phàm, trong miệng mỉm cười nói ra.

Mà ở trong tiểu viện của Mộ Thanh Thanh, nàng cũng rõ ràng cảm thấy khí tức của Lãnh Nhiệt Cực Tinh, nàng ngẩng đầu nhìn nhận hướng phương hướng phát ra khí tức kia nhìn thoáng qua, sau đó không nói một lời, chỉ là mang theo một cái ấm nước, thần định khí nhàn tưới lấy hoa thảo, không có ai biết trong lòng của nàng đang suy nghĩ cái gì.

Lúc này Tần Phàm tự nhiên cũng sẽ không đi tìm hiểu phản ứng cùng cách nghĩ của người khác, hắn lấy Lãnh Nhiệt Cực Tinh kia ra, đứng ở bên cạnh tinh thạch cực lớn đó, nhìn xem Kỷ Huyền Nhi mỉm cười hỏi:

- Thứ này nàng biết không?

- Thứ này. . . ta cảm giác nó đang kêu gọi ta.

Kỷ Huyền Nhi thì ở sau khi Tần Phàm lấy ra Lãnh Nhiệt Cực Tinh, ánh mắt liền một mực dừng lại ở trên nó, nghe được câu hỏi của Tần Phàm, trong miệng nàng mới đáp.

- Thứ này gọi là Lãnh Nhiệt Cực Tinh, ta nghe nói nó đối với người tu luyện Lãnh Nhiệt cực hạn chi đạo thập phần hữu dụng.

Lúc này Tần Phàm tiếp tục mỉm cười nói ra, hắn đứng ở bên cạnh tinh thạch này cũng ẩn ẩn cảm giác được có chút không khỏe, nhưng hắn vẫn nhìn ra được Kỷ Huyền Nhi một chút sự tình cũng không có, bộ dáng còn mơ hồ có chút hưởng thụ.

Xem ra đồn đãi về Lãnh Nhiệt Cực Tinh này cũng không sai.

- Đây là người đưa cho ta sao?

Lúc này Kỷ Huyền Nhi rốt cục dời ánh mắt từ trên Lãnh Nhiệt Cực Tinh đi, sau đó nhìn về phía Tần Phàm hỏi.

- Tự nhiên là tặng cho nàng rồi, ta giữ lại thứ này cũng vô dụng.

Tần Phàm gật đầu cười nói.

- Ta cảm giác được Lãnh Nhiệt Cực Tinh này hình như là vì ta mà sinh, ta xác thực rất cần nó, đã có nó, ta tin tưởng cảnh giới của ta nhất định sẽ tăng lên rất nhanh.

Kỷ Huyền Nhi gót sen nhẹ nhàng, đi đến một bước, đưa tay nhẹ nhẹ đặt ở phía trên Lãnh Nhiệt Cực Tinh kia cảm thụ thoáng một phát, lại ngẩng đầu lên nhìn xem Tần Phàm, do dự một chút nhỏ giọng nói:

- Người lấy được nó rất vất vả à? Cảm ơn. . .

Nghe một câu cảm ơn này, mặc dù đối với Kỷ Huyền Nhi có chút không công bình, nhưng Tần Phàm vẫn là không thể không thừa nhận, ở thời khắc này hắn bỗng nhiên có một loại ảo giác, ngữ khí ôn nhu kia lại để cho hắn tựa hồ cảm thấy là Tần Li đứng ở trước mặt mình đang cùng mình nói chuyện.

- Không khổ cực.

Sau đó hắn cười cười nói ra, loại ôn nhu như nước này là hắn trước kia ở trên người Kỷ Huyền Nhi chưa từng có cảm thụ qua.

Mặc dù quá trình đạt được Lãnh Nhiệt Cực Tinh này có chút gian khổ, thậm chí còn thiếu chút nữa toi mạng, nhưng hôm nay chứng kiến thứ này quả nhiên đối với Kỷ Huyền Nhi hữu dụng, Tần Phàm vẫn là cảm giác được đáng giá.

- Vậy nàng hảo hảo tu luyện đi, ta về trước.

Một lát sau, thấy đối phương không nói gì, Tần Phàm liền mở miệng nói. Mà vì phải tham gia Thần đảo thiên tài chiến, hắn cũng cần phải đi về cố gắng tăng thực lực lên.

- Ân.

Kỷ Huyền Nhi khẽ lên tiếng, không nói thêm gì nữa, chỉ tiếp tục cảm thụ Lãnh Nhiệt Cực Tinh thần kỳ trước mặt kia, thẳng đến Tần Phàm sắp sửa ra khỏi phòng nàng mới bỗng nhiên nói:

- Một năm sau, ta sẽ đuổi theo người.

- Một năm?

Tần Phàm vừa muốn đi ra ngoài cửa, nghe được câu này bước chân không hơi chậm lại. Mặc dù biết tu luyện Lãnh nhiệt cực hạn chi đạo này cực nhanh, nhưng đây vẫn làm cho hắn nhin không được kinh ngạc. Phải biết hiện tại Kỷ Huyền Nhi vẫn chỉ là nhất cấp Võ Thánh mà thôi, một năm thời gian muốn đột phá đến Bán Thần chỉ cảnh có thể nói có chút nghịch thiên.

Bất quá hắn lại không cho rằng đối phương không có nắm chắc sẽ ăn nói lung tung.

- Ta cùng nó đều là vạn niên nhất ngộ đấy.

Lúc này thanh âm của Kỷ Huyền Nhi lại nhàn nhạt truyền đến. Thanh âm của nàng lộ ra thập phần bình tĩnh, không có một tia kiêu ngạo, thậm chí cũng không tính có tự tin mãnh liệt gì, gần kề chỉ giống như là kể rõ mộ chuyện bình thường vậy.

1389. Chương 1399 : Độ Nhị Trọng Bán Thần Kiếp.

Chương 1399 : Độ nhị trọng Bán Thần kiếp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Vạn niên nhất ngộ sao?

Nghe vậy, trên mặt Tần Phàm xuất hiện một đường vòng cung vui vẻ, hắn ngược lại là biết rõ lời này của Kỷ Huyền Nhi thực sự không phải nói ngoa, thậm chí chẳng những không có khuyếch đại, trái lại xem như khiêm tốn. Bởi vì theo như điển tịch trong truyền thuyết, thể chất cực hạn chi đạo kia, đích thật là cực kỳ hiếm thấy.

Mà Lãnh Nhiệt Cực Tinh kia, ở trong truyền thừa Bí Cảnh là địa phương Viễn Cổ đạt được, hơn nữa còn có hung thú thực lực tứ kiếp Bán Thần thủ hộ, tự nhiên cũng sẽ không phải là đồ chơi bình thường gì. Càng quan trọng hơn là, hiện tại thứ này chỉ là dùng cho ột Võ Thánh tăng lên tới Bán Thần chỉ cảnh, tốc độ nhanh một ít cũng là bình thường.

- Ở trong khoảng thời gian này, ta khả năng cũng sẽ là trạng thái bế quan, như vậy một năm sau chúng ta gặp lại.

Tần Phàm không có nói quá mức, chỉ là trong miệng cười cười nói ra, sau đó liền rất nhanh đi ra ngoài.

Hắn cũng rất chờ mong một năm sau tương kiến.

Bất quá, coi như là Kỷ Huyền Nhi đột phá đến cảnh giới Bán Thần, hắn tin tưởng một năm sau có lẽ mình cũng không còn là nhất kiếp Bán Thần hiện tại rồi. Tốc độ tu luyện của Kỷ Huyền Nhi nhanh, hắn đồng dạng cũng sẽ không quá chậm.

Về tới trong phòng của mình.

Rất nhanh, chuẩn bị một phen, Tần Phàm liền tiến nhập trạng thái bế quan.

Hắn hiện tại đã đạt đến nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong, cần đúng là vững chắc cảnh giới. Một khi vững chắc cảnh giới, như vậy hắn liền có thể phục dụng Dẫn Kiếp Đan, tìm kiếm đột phá đến nhị kiếp Bán Thần.

Ngũ tâm hướng thiên, ngồi xếp bằng trong phòng.

Tâm thần của Tần Phàm chìm vào bên trong Nguyên Giới, lúc này sơn thủy đại địa rừng rậm bên trong Nguyên Giới cũng bởi vì được hiệu còn sót lại của Nhất Kiếp Đan mà chậm rãi phát triển, hướng về điểm tới hạn kia xuất phát.

Mà chỉ cần tới điểm giới hạn của nhất kiếp Bán Thần, hắn liền có thể phục dụng Dẫn Kiếp Đan, ném thử đi độ nhị trọng Bán Thần Kiếp rồi.

Rất nhanh, ba ngày đi qua.

Ngày hôm nay đúng là thời điểm hoàng hôn, trong phòng vốn Tần Phàm nhắm chặt hai mắt, nhưng lúc trời chiều ngoài cửa sổ chiếu vào trên người của hắn, hắn đột nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt sáng ngời.

- Nhất kiếp Bán Thần đỉnh phong, rốt cục vững chắc rồi.

Trên mặt của hắn ở trong tịch chiếu tách ra một vòng vui vẻ, yên lặng mà tự nói ra. Hiện tại Nguyên Giới trong cơ thể hắn đã đạt đến một điểm tới hạn, cũng đành chỉ tăng trưởng, cần vượt qua đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp mới có thể tăng lên một lần nữa.

Ba ngày thời gian, liên cơ hồ tiêu hóa hoàn toàn được lực của ba khóa Nhất Kiếp Đan. Cái này toàn bộ là nhờ hắn trải qua bốn khóa ma chủng cùng một khóa Bạch Hổ Châu luyện hóa tăng lên khí lực, có thể rất nhanh hấp thu được lực. Nếu thay đổi người bình thường, cho dù là đồng dạng dùng nhất kiếp đan này, nhưng đừng nói là một lần phục dụng ba khóa một lúc, dù chỉ là một khóa chỉ sợ cũng phải tốn hao chừng một tháng thời gian.

- May mắn ở thời điểm vượt qua Phong Hỏa Bán Thần Kiếp kia đã luyện hóa được Bạch Hổ Châu, nếu không thân thể của ta đoán chừng cũng không có đạt đến trình độ mạnh mẽ như bây giờ.

Đối với cái này, Tần Phàm cũng cảm giác được thập phần thoả mãn. Nguyên bản hắn đoán chừng cũng phải tốn hao gần nửa tháng mới có thể thành công đấy.

Cũng bởi vì như vậy, đến lúc này, hắn càng có thể khẳng định khóa Bạch Hổ Châu này cùng Bạch Hổ ma chủng có liên hệ trọng yếu. Thậm chí hắn đoán chừng Bạch Hổ Châu này khả năng là một bộ phận của Bạch Hổ ma chủng, cho nên mới có được bộ phận uy năng của Bạch Hổ Châu.

- Hết thấy đã chuẩn bị thỏa đáng, có thể phục dụng Dẫn Kiếp Đan rồi.

Sau đó Tần Phàm không có lãng phí thời gian chút nào, hắn rất nhanh liền lấy khóa Dẫn Kiếp Đan ở mấy ngày trước luyện chế tốt kia ra, bỏ vào trong miệng.

Đan được vào miệng, lập tức cảm giác được trong óc tựa hồ sinh ra một đạo huyền hư như sét đánh, làm cho cả người hắn cũng không khỏi hơi chấn động, về sau liền có một dòng điện mang theo năng lượng thần bí truyền khắp toàn thân của hắn.

Ở thời khắc này, hắn có một loại ảo giác rất kỳ quái.

Loại ảo giác này làm cho Tần Phàm vào lúc đó dĩ nhiên là ẩn ẩn cảm thấy Thiên Uy tồn tại, hắn ngẩng đầu lên, cách nóc nhà gian phòng kia, tựa hồ là xem ra đến bầu trời mênh mông bên ngoài, mà hắn và bầu trời kia như là sinh ra một loại liên hệ thần bí thập phần.

Dẫn Kiếp Đan này thần kỳ, làm cho hắn cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc.

- Đoán chừng tác dụng của Dẫn Kiếp Đan này là để cho người dùng có thể cảm ứng được Thiên giai huyền bí, thành công cảm ứng được đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp tồn tại, cũng là thời điểm đột phá rồi.

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm suy đoán, tuy hắn là lần đầu tiên dùng Dẫn Kiếp Đan, nhưng đã xem qua tư liệu tương quan.

Phục dụng Dẫn Kiếp Đan này xong, kế tiếp Tần Phàm chính là bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện lần nữa, toàn lực cảm ứng thiên biến. Sau khi phục dụng Dẫn Kiếp Đan, trong khoảng thời gian đi cảm ứng Bán Thần Kiếp này, được gọi là Cảm Kiếp kỳ.

Lực cảm ứng của hắn so với thường nhân mạnh hơn rất nhiều, cho nên ở phương diện này ngược lại là chiếm ưu thế rất lớn, hắn tin tưởng Cảm Kiếp kỳ của mình so với người khác thì ngắn hơn rất nhiều.

Thời gian lại đi qua mười ngày.

Ngày hôm nay cũng là thời điểm vừa mới hoàng hôn, Thái Dương bên ngoài đã mơ màng chìm lắng, giống như là một người say rượu, một đường hướng về Tây Sơn mà đi, một đường đi tới bỏ ra trời chiều óng ánh như là rượu ngon màu vàng kim.

Lúc này trong Hoàng Hôn Thành, Mộ gia tộc.

Một mảnh yên tĩnh mỹ hảo.

Mộ Chấn đứng dưới trời chiều, nhắm hai mắt, tựa hồ là cảm thụ cảnh mặt trời lặn mỹ lệ, lại như âm thầm suy nghĩ hoặc là cảm ngộ cái gì đó. Kỳ thật hắn đã là thất kiếp Bán Thần, cường giả ở cảnh giới này, ngoại trừ số ít người thiên phú cực kỳ trác tuyệt, phần lớn đều đã đến cuối cùng vô đạo, nhưng hắn vẫn còn không có buông tha cho đau khổ truy tìm lấy đỉnh phong.

Bất quá đến cảnh giới kia, coi trọng đúng là cảm ngộ cùng cơ duyên, vùi đầu khổ tu hiệu quả cực kỳ nhỏ bé.

Mà thời điểm mặt trời lặn như vậy, là để cho người mê muội nhất.

Về phần Mộ Thanh Thanh, thì là ở dưới trời chiều khua lên trường kiếm, áo trắng bông bênh, bóng kiếm xanh lam như nước, dưới ánh mặt trời chiếu rọi đến cực kỳ lãnh diễm. Một màn này, nếu như để cho người nhìn thấy nhất định sẽ ngẩn ngơ.

Nàng bây giờ là ngũ kiếp Bán Thần, mà ngũ kiếp Bán Thần cùng lục kiếp Bán Thần tầm đó là một đường ranh giới, đồng dạng là không dễ dàng vượt qua. Cho nên nàng muốn ở trong thời gian ngắn này tăng lên nữa, không phải cảnh giới, mà là uy lực kiếm đạo của mình.

Loong coong!

Dưới trời chiều, một kiếm của Mộ Thanh Thanh bỗng nhiên đâm ra, trong hư không như là mặt hồ xuất hiện tầng tầng rung động, lợi hại hơn chính là không gian bị Nguyên Giới chi lực cùng Kiếm Chi Quy Tắc của nàng ảnh hưởng, vậy mà cũng xuất hiện một loại không gian loạn lưu!

1390. Chương 1400: Độ Nhị Trọng Bán Thần Kiếp. (2)

Chương 1400: Độ nhị trọng Bán Thần kiếp. (2)

Vô số vết nứt không gian xé rách, giống như là ngàn vạn bóng kiếm ở trong đó vung vẩy, nếu như có người bị cuốn vào bên trong cỗ loạn lưu này, hậu quả là không thể lường được!

Cho dù là lục kiếp Bán Thần Hạ Trung ngày đó cùng Mộ Thanh Thanh chiến một trận kia, nhìn đến một chiều này chỉ sợ trong nội tâm cũng sẽ âm thầm kiêng kị. (.

- Một kiếm này, tên là Hồng Trần Loạn.

Bỗng nhiên thu hồi trường kiếm, trong miệng Mộ Thanh Thanh lặng yên nói ra. Hồng trần thể tục, nhao nhao lộn xộn, một khi rơi vào trong đó chính là vạn kiếp bất phục, ý tứ bao hàm trong đó, có lẽ chỉ có chính nàng mới rõ ràng.

Bất quá, thời điểm nàng nói những lời này, không có người trông thấy nàng hướng về một hướng khác nhìn thoáng qua.

Theo cái nhìn này, tựa hồ đưa tới toàn bộ Thiên Địa chấn động.

- Bán Thần Kiếp?

Lập tức nàng khẽ chau mày, loại phản ứng này tựa hồ là phương hướng nàng vừa mới nhìn đi kia truyền đến. Chỗ đó, không phải nơi khác, đúng là biệt viện của Tần Phàm ở lại. Loại Thiên Địa biến hóa chấn động này, nàng đồng dạng không có lạ lẫm, thậm chí nói chưa đủ một tháng trước nàng mới cảm thụ qua một lần.

Nàng thật không ngờ, lại nhanh như vậy có thể cảm thụ lần nữa.

- Không phải đâu? Tiểu tử này vậy mà nhanh như vậy muốn đột phá đến nhị kiếp Bán Thần rồi hả?

Mà ở trong sân Mộ Chấn, hắn tự nhiên cũng rất nhanh cảm ứng được loại Thiên Địa dị biến này, sau đó trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia ngạc nhiên.

Hắn từng nghe Mộ Thanh Thanh nói qua, ước chừng nửa tháng trước Tần Phàm mới ở trong truyền thừa chỉ hồ, dưới sự trợ giúp của Kim đài đột phá đến Bán Thần chi cảnh. Hiện tại đi qua thời gian ngắn ngủi như vậy, lại lần nữa đột phá, đây không thể nghi ngờ là để cho người cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

- Cho dù hắn ở bên trong truyền thừa Bí Cảnh sẵn được đầy đủ Nhất Kiếp Đan, lại thành công luyện chế ra Dẫn Kiếp Đan, nhưng như thế nào lại nhanh như vậy liền hoàn toàn luyện hóa được lực, hơn nữa cảm ứng được đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp rồi hả?

Dù là Mộ Chấn được chứng kiến không ít thiên tài, nữ nhi của hắn cũng chính là một siêu cấp thiên tài, nhưng lúc này cũng không khỏi lắc đầu sợ hãi than:

- Xem ra chỉ có thể dùng yêu nghiệt để hình dung. . .

Hiện tại trong lòng của hắn, rõ ràng cảm thấy cho dù là tiềm lực của Mộ Thanh Thanh so sánh với Tần Phàm, tựa hồ cũng có vẻ không bằng rồi.

. . .

- Cảm ứng được rồi!

Mà Tần Phàm với tư cách người trong cuộc, lúc này trong phòng có chút kinh hỉ mà mở hai mắt ra.

Thông qua phục dụng Dẫn Kiếp Đan, hắn rốt cục thành công cảm ứng được đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp, hơn nữa Cảm Kiếp kỳ mà thường nhân cần dùng mấy tháng đến tính toán kia, hắn gần kề chỉ dùng mười ngày mà thôi!

Dùng thân thể liên tiếp đại địa, lấy ý chí lăng phá Cửu Thiên.

Tần Phàm đứng dậy, hắn ngẩng đầu lên nhìn qua nóc nhà, xem ra đến bầu trời bên ngoài.

Lúc này ở trên không Mộ gia Hoàng Hôn Thành, một vòng xoáy Lôi Điện đã bắt đầu tập kết, trong đó vô số dòng điện rời rạc lấy, để cho hoàng hôn mỹ lệ nhiều hơn một loại sắc thái kỳ diệu.

Ngoại trừ Mộ Chấn cùng Mộ Thanh Thanh, không ít người trong Mộ gia thậm chí Hoàng Hôn Thành, lúc này đều không khỏi đem ánh mắt quăng đến bên trong vòng xoáy Lôi Điện, không ít người Mộ gia càng là vào lúc đó cảm giác được bộ lông của mình bắt đầu bị hấp dẫn đứng lên.

Từ vòng xoáy Lôi Điện này xem ra, rất nhiều người cho rằng đây đã là đệ tứ trọng, thậm chí đệ ngũ trọng Bán Thần Kiếp, không có người nghĩ đây chỉ là một nhất kiếp Bán Thần dẫn xuất đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp.

- Xem ra quả nhiên là như thế, thực lực của ta cường hơn Bán Thần cùng cảnh giới bình thường, cho nên Bán Thần Kiếp của ta cũng mạnh hơn so với Bán Thần bình thường rất nhiều.

Cảm giác được uy thế Bán Thần Kiếp bên ngoài, trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói.

Có thể tưởng tượng, nếu thời điểm hắn đạt tới ngũ kiếp thậm chí cảnh giới càng sau, hắn sẽ thừa nhận bao nhiêu phong hiểm.

Có lẽ cái này là một cái giá lớn khi đạt được thực lực viên siêu cùng giai a.

- Rất nhanh ta chính là nhị kiếp Bán Thần rồi.

Nhưng lúc này Tần Phàm lại hồn nhiên không sợ, trên mặt của hắn hiển hiện một vòng thần thái tự tin, tiếp theo trực tiếp bước ra ngoài sân.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua, sau đó liền phóng lên trời nghênh hướng đại kiếp nạn.

Trên bầu trời, vòng xoáy Lôi Điện không ngừng chuyển động, hấp dẫn càng ngày càng nhiều người trong Hoàng Hôn Thành chú ý.

Mặc dù trong Hoàng Hôn Thành có rất nhiều Bán Thần cường giả, trên thực tế Bán Thần Kiếp này ở Hoàng Hôn Thành cũng thường thường có thể trông thấy, nhưng uy lực giống như hiện tại, đạt tới đệ tứ trọng Bán

Thần Kiếp thậm chí đệ ngũ trọng Bán Thần Kiếp lại là thập phần hiếm thấy, cho nên càng khiến cho không ít người suy đoán.

- Đó là phương hướng Mộ gia, chẳng lẽ Mộ gia lại sinh ra một gã Ngũ kiếp Bán Thần cường giả?
- Ngũ kiếp Bán Thần có thể nói là trụ cột vững vàng của gia tộc rồi, một gia tộc có thể duy trì hay không, cũng là phải xem số lượng Ngũ kiếp Bán Thần này, dù sao chỉ có nhiều Ngũ kiếp Bán Thần hơn, mới có thể càng có cơ hội trùng kích Lục kiếp Bán Thần càng mạnh hơn nữa.
- Ân, Lục kiếp Bán Thần cường giả thật sự quá ít, chớ nói chi là Thất Kiếp Bán Thần đại năng rồi.
- Hắc hắc, bất quá phải Ngũ kiếp Bán Thần tuổi trẻ mới có tiềm lực trở thành Lục kiếp Bán Thần, nếu như là Ngũ kiếp Bán Thần lớn tuổi, như vậy cơ bản không có hi vọng rồi. Càng nhiều Ngũ kiếp Bán Thần tuổi trẻ, đại biểu sinh mệnh lực của gia tộc này càng cường thịnh.
- Xem một chút đi, Mộ gia tựa hồ ngoại trừ Mộ Thanh Thanh ra, cũng thật lâu không có ra nhân vật trẻ tuổi lợi hại gì vật.

Nhìn lên biến hóa trên trời không, từng thanh âm nghị luận ở trong tất cả góc ngách vang lên, mọi người mang theo các loại tâm tư nhìn lên Bán Thần Kiếp trên bầu trời, muốn nhìn một chút sắp sửa độ kiếp đến tột cùng là người nào.

Ầm ầm!

Lôi Đình Lôi Âm trên bầu trời trở nên càng ngày càng mãnh liệt, tất cả ánh mắt đều đang chờ đợi.

Vèo!

Cũng vào lúc này, trong tầm mắt của mọi người, một đạo bóng dáng màu xanh tuổi trẻ phóng lên trời, dùng một loại khí thế tự tin trực tiếp nghênh hươu không. Ánh mắt của hắn kiên định, phảng phất giống như cho dù bầu trời đập xuống cũng ảnh hưởng không đến hắn vậy.

- Ô? Vậy mà còn trẻ như vậy?
- Không thể nào, sau Mộ Thanh Thanh, Mộ gia lại muốn sinh ra một siêu cấp thiên tài rồi?
- Đợi một chút, người này không phải là Tần Phàm, trước đó vài ngày ở bên ngoài Hoàng Hôn Thành, bị Hạ gia chặn giết, sau đó lại bị Mộ gia cứu đi sao?
- Làm sao có thể! Không phải nói mấy tháng trước thời điểm hắn mới vừa đến Hoàng Hôn Thành vẫn là một Võ Thánh sao? Đúng rồi, nửa tháng trước có một Viễn Cổ di chỉ mở ra, hắn ở bên trong đã nhận được cơ duyên, trở thành Bán Thần cường giả. Nhưng mà hiện tại đi qua mới chưa đủ nửa tháng ah. Hắn làm sao có thể sẽ lần nữa nghênh đón Bán Thần Kiếp rồi?

1391. Chương 1401: Nhị Kiếp Bán Thần, Thành!

Chương 1401: Nhị kiếp Bán Thần, thành!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Trời ạ, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, đoán chừng coi như là bên trong toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo cũng chưa nghe nói qua có người có thể sau nửa tháng đột phá nhất kiếp Bán Thần, lại đột phá đến Nhị kiếp Bán Thần a?
- Nguyên lai đây chỉ là đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp, vậy mà cường hãn đến trình độ này!
- Tần Phàm này thật là yêu nghiệt ah!

Theo Tần Phàm xuất hiện ở phía trên giữa không trung. Vừa rồi những ánh mắt chờ mong kia, vào lúc đó biến thành nghi hoặc, kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi! Ngay sau đó, ở bên trong Hoàng Hôn Thành như là bị tạc mở, thảo luận vô cùng nhiệt liệt.

Đối với Tần Phàm, mỗi người đều cảm giác được càng thêm hiếu kỳ cùng khiếp sợ. Mà một ít người vốn không biết Tần Phàm, vào lúc đó như là virus truyền bá, chỉ sợ đều sẽ nhớ kỹ thân ảnh kiên định trên bầu trời kia.

Hoàng Hôn Thành, bên trong Hạ gia.

- Cái gì, tiểu tử này vậy mà muốn đột phá?

Hạ Trung bị phạt bế môn tiêm tu, lúc này cảm giác được Bán Thần Kiếp cường đại kia cũng không khỏi tò mò xem lên bầu trời, mà sau khi xem xét, trên mặt lập tức hiện lên một vẻ âm trầm.

Hắn lúc này cùng những người khác trong Hoàng Hôn Thành, trong nội tâm cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Thậm chí so với những người khác càng thêm khiếp sợ. Phải biết rằng, hơn nửa tháng trước hắn mới đánh cho Tần Phàm còn nửa cái mạng, hiện tại Tần Phàm không chỉ có thương thế khỏi hẳn. Hơn nữa bây giờ lại ngênh đón đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp! truyện copy từ

- Người này, giữ lại không được! Tuyệt đối giữ lại không được...

Dù là Hạ gia tộc trưởng Thất Kiếp Bán Thần Hạ Trung Đô, sắc mặt lúc này cũng không khỏi khó coi, nắm đấm nắm chặt, trong miệng lạnh như băng nói ra. Hắn nghe qua Hạ Thiên báo cáo, đã biết tình huống của Tần Phàm này, hiện tại hắn đối với Tần Phàm đánh giá càng cao hơn.

Thậm chí hắn vậy mà ần ần xuất hiện ảo giác, tiểu tử này có thể sẽ sinh ra uy hiếp đối với Hạ gia hắn.

...

Các loại thảo luận cùng cách nghĩ, lúc này Tần Phàm tự nhiên là không có để ý, hắn lơ lửng ở phía trên giữa không trung, thanh y phần phật. Hai mắt bình tĩnh nhìn xem vòng xoáy Lôi Đình, chờ đợi lấy đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp này đến.

- Đến đây đi! Bởi vì chỉ có vượt qua một kiếp này, mới có thể để cho ta đột phá cực hạn hiện tại!

Lúc này trong lòng của hắn không lo không vui, không kinh không sợ, chỉ có một khóa cường giả chí tâm kiên định thẳng đến Thương Khung.

Ầm ầm!

Hắn vừa dứt lời, Lôi Đình ở trên bầu trời như là đã nghe được thanh âm của hắn. Lập tức lôi âm cực lớn, tiếp theo là cường quang xuyên thấu hư không, ở dưới ánh mắt của mọi người, hóa thành một thanh Lôi Đình bảo kiếm từ phía trên trực tiếp đánh xuống.

Thời điểm Tần Phàm vượt qua đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp, Lôi Đình bảo kiếm này chính là một lần công kích cuối cùng, hiện tại đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp, ngay từ đầu đã có công kích mạnh mẽ như vậy! Hơn nữa thanh Lôi Đình bảo kiếm này ần ần lộ ra một vòng màu tím, rõ ràng từ uy lực so sánh với lần trước thì cường đại hơn rất nhiều.

Kiểm Phong sắc bén, dẫn dắt vô số dòng điện.

Toàn bộ Hoàng Hôn Thành tựa hồ cũng nhận lấy ảnh hưởng, không ít người vào lúc đó cũng nhin không được cảm giác toàn thân có một loại tê liệt yếu ớt, một ít người còn không có đạt tới Bán Thần chi cảnh, càng là phải dùng kinh khí bảo vệ thân thể mới dám tiếp tục quan sát.

- Tốt tốt, lúc này đây, ta muốn nhờ đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp này tôi luyện khí lực và vũ kỹ của ta thoáng một phát!

Trên bầu trời, nhìn xem Lôi Đình bảo kiếm kia đánh xuống, hai mắt của Tần Phàm bỗng nhiên ngưng tụ, trong nội tâm xuất hiện một chủ ý can đảm.

Sau khi đạt đến Bán Thần chi cảnh, vô luận là Bán Thần kỹ hắn đã nắm giữ, hay là Ma chủng kỹ đến từ Ma chủng, hắn đều có cảm ngộ một lần nữa, nhưng một mực không có cơ hội đem những vũ kỹ này tôi luyện toàn bộ.

Lúc này đây, thuận tiện ném thử một chút.

- Trước thử xem khí lực.

Sau một khắc, trên mặt của hắn lộ ra một vòng vui vẻ, nắm đấm vào lúc đó nắm chặt, một loại lực lượng huyền bí của Ma chủng ở trong cơ thể hắn phóng thích mà ra.

Rống...

Một tiếng gầm huyền bí ở trong hư không vang lên, sau đó thân thể của Tần Phàm ngoại trừ đầu lâu ra, địa phương khác rất nhanh bị một loại lân giáp màu xanh lá cây bao trùm. Loại hình thái này, đúng là ở nửa tháng trước hắn ở trước mặt Hạ Trung thi triển qua hóa thân Kỳ Lân mini.

Trải qua trong khoảng thời gian này, Tần Phàm thử qua đem nó ưu hóa, có thể ỉnh không thay đổi thân Kỳ Lân cũng có thể trực tiếp tiến vào trong trạng thái này, cũng xưng là trạng thái Kỳ Lân ma thân. Hắn trực giác cảm thấy lực phòng ngự của trạng thái này so với huyết mạch Bất Tử Chu Tước càng mạnh hơn nữa, mà bây giờ là muốn thử xem năng lực thừa nhận của Kỳ Lân ma thân này đạt tới trình độ nào.

- Đến đây đi.

Ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân, hai mắt của Tần Phàm trở nên có chút đỏ tươi thô bạo, trong miệng gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp phóng tới Lôi Đình bảo kiếm đang bổ về phía hắn kia.

- Tê...

- Diên rồi! Hắn thật sự diên rồi! Uy lực Lôi Đình này thế là cơ hồ muốn đạt tới đệ ngũ trọng Bán Thần Kiếp, hắn vậy mà dùng thân thể đi nghênh đón?

- Hắn chỉ là nhất kiếp Bán Thần ah, chẳng lẽ hắn muốn tìm chết sao?

Mà thấy một màn như vậy, tất cả mọi người phía dưới không khỏi hít một hơi khí lạnh, mở to hai mắt. Không có người nghĩ đến người độ kiếp là Tần Phàm, càng không người nào dám tưởng tượng Tần Phàm vậy mà độ kiếp như vậy!

- Phá cho ta a!

Tần Phàm đối với tất cả thanh âm nghị luận đều mất điếc tai ngơ.

Khí lưu trên người nhanh quay ngược trở lại, quấy phong vân.

Thân giống như Kỳ Lân, đập thiên thẳng lên mây xanh!

Oanh!

Sau một khắc, khí lực thân thể của hắn cùng Lôi Điện bảo kiếm kia ở trên không trung đột nhiên chạm vào nhau, lập tức toàn bộ thiên địa đều bạo tạc ra một loại hào quang mãnh liệt vô cùng chói mắt, không ít người thực lực chưa đủ vào lúc đó nhìn không được muốn nhắm mắt lại.

Kích động! Rung động!

Người bên trong Hoàng Hôn Thành bá kiến không ít người độ Bán Thần Kiếp, nhưng chưa từng gặp qua có người độ Bán Thần Kiếp như vậy! Kỳ thật mỗi người đều sợ hãi Thiên uy, nhưng đều mơ tưởng khiêu chiến Thiên uy, cho nên thấy một màn như vậy, mỗi người đều cảm giác được nhiệt huyết sôi trào.

Hắn chịu đựng được sao?

Nhưng đồng thời lại vì Tần Phàm mà âm thầm đổ mồ hôi. Theo uy lực một kiếp này xem ra, đoán chừng còn vượt qua một kích của Ngũ kiếp Bán Thần rồi!

Từng đạo ánh mắt gắt gao nhìn xem giữa không trung, thẳng đến khi bên trong lói quang Yên Vân quay cuồng kia hiện ra một bóng người, mọi người mới không khỏi trợn tròn mắt.

- Thật sự là trụ được!

Không ít người nhìn không được kêu gọi, tựa hồ cảm thấy Tần Phàm lúc này là đại biểu cho nhân loại đối kháng Thiên Uy, là để cho người kích động cùng hưng phấn như thế.

1392. Chương 1402 : Bể Quan Lân Nữa.

Chương 1402 : Bể quan lân nữa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này toàn thân Tần Phàm ẩn ẩn có tơ máu màu đỏ sậm di động, khớp miệng cũng có một vết máu, nhưng mà trong nội tâm lại âm thầm hưng phấn. Đã nhận lấy một kích tương đương với Ngũ kiếp Bán Thần còn không bị thương nặng, uy lực của Kỳ Lân ma thân này đã ra ngoài ý liệu của hắn rồi.

Ầm ầm!

Lôi Vân trên bầu trời lần nữa quay cuồng, vòng xoáy Lôi Điện cực lớn cực tốc xoay tròn, lúc này đây, liên tục giáng xuống ba Lôi Điện bảo kiếm càng cường đại hơn, một khi đánh xuống, bầu trời giống như cũng bị tách ra mấy khúc.

- Thoải mái! Lúc này thử xem vũ kỹ!

Cảm giác được Lôi Đình kia đánh xuống lần nữa, lúc này Tần Phàm ngẩng đầu lên, nắm đấm nắm chặt, Ma chủng trong cơ thể lập tức đạt được hô ứng, phát ra một cỗ khí thể cường đại lay thẳng trời không.

- Thanh Long Thảm Trảo!

- Thanh Long trùng thiên! nguồn

- Chu Tước đề thiên!

- Phượng Hoàng khấp huyết!

- Huyền Vũ hộ thân!

- Kỳ Lân gào thét!

Tần Phàm thân như Du Long, ở bên trong Lôi Điện vật lộn.

Thân thể nhảy vào bên trong Lôi Đình quay cuồng, phong vân dục động, từng chiêu Ma chủng kỹ ở trong tay hắn cực kỳ nhanh thi triển mà ra, trận trận khí tức Viễn Cổ cường đại ở trên bầu trời tán phát ra, toàn bộ Hoàng Hôn Thành tựa hồ như cảm thấy có một loại linh hồn run nhè nhẹ.

Điện quang cùng Yên Vân bao phủ, làm ọi người chỉ biết hắn là đang ở sâu ở bên trong mây, nhưng lại khó có thể chứng kiến tình huống cụ thể trong đó. Bất quá từng màn Lôi Điện trên bầu trời bắn ra bốn phía, Yên Vân điên cuồng lẫn mình, tràng diện cực kỳ rung động, lại đầy đủ để người xem trọn mắt há hốc mồm.

Cũng không biết đi qua bao lâu, mọi người phía dưới chỉ nghe được trận trận thanh âm bạo phá trên trời kia vang lên, sau đó uy lực Bán Thần Kiếp là thời gian dần qua yếu bớt.

Lại đi qua một hồi, vòng xoáy Lôi Điện kia tựa hồ cũng muốn đình chỉ xoay tròn.

- Đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp, đều tán đi cho ta!

Sau một cái chớp mắt, Tần Phàm ở trên bầu trời trực tiếp một quyền hướng về trung tâm vòng xoáy kia oanh ra, ở trong một hồi luồng khí xoáy gào thét, đem trọn cái vòng xoáy đều đánh tan hoàn toàn.

Đến tận đây, Nguyên Giới trong cơ thể bắt đầu không ngừng tiến hóa cùng thăng hoa.

Nhị kiếp Bán Thần, thành!

- Cứ như vậy đã vượt qua?

- Một Nhị kiếp Bán Thần, độ đại kiếp uy lực tương đương với đệ ngũ trọng Bán Thần Kiếp, vậy mà nhẹ nhàng vượt qua như vậy?

- Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi! Tần Phàm này thật sự chỉ là Nhị kiếp Bán Thần sao?

- Trời ạ, không biết hiện tại thực lực của hắc đạt tới trình độ nào rồi, đoán chừng dù là Ngũ kiếp Bán Thần cũng khó là đối thủ của hắc đi à nha?

- Chắc chắn, hắc còn trẻ như vậy, ta nghĩ về sau sẽ vượt qua mấy thủ lĩnh tuổi trẻ của đại gia tộc a.

Nhìn lên thân ảnh màu xanh trên bầu trời dần dần hiển hiện ra kia, từng thanh âm kinh ngạc ở phổ lớn ngõ nhỏ bên trong Hoàng Hôn Thành vang lên. Có thể biết rõ, vừa rồi tràng cảnh Tần Phàm độ kiếp sẽ lưu lại ở trong đầu của bọn hắc, hơn nữa tất nhiên sẽ là một đoạn thời gian rất dài trở thành tin tức nóng hổi trong nội thành.

Hoàng Hôn Thành Hạ gia, ở trong tộc vụ đường.

- Nếu như Tần Phàm này thật sự cùng Mộ gia kia có quan hệ, như vậy Mộ gia ngoại trừ Mộ Thanh Thanh ra, lại sinh ra một siêu cấp thiên tài rồi, hơn nữa Tần Phàm này thậm chí so với Mộ Thanh Thanh còn muốn càng yêu nghiệt.

Nhìn lên Bán Thần Kiếp trên bầu trời dần dần đánh tan, phía trên cao tòa, lúc này thân là Hạ gia Tộc trưởng Hạ Trung Đô, sắc mặt âm trầm nắm chặt lại nắm đấm, trong miệng tức giận nói ra:

- Cùng là Hoàng Hôn Thành đại gia tộc, vì cái gì thiên tài hết lần này tới lần khác đều ở Mộ gia kia, Hạ gia chúng ta lại sinh ra một đám thùng cơm! Một đời không bằng một đời!

- Tộc trưởng, kỳ thật Hạ Thiên hắc đã làm được không tệ rồi, chỉ có điều trước kia thiếu khuyết tôi luyện, lúc này đây chỉ cần thành công từ bên trong Huyền Bá Đạo cảnh đi ra, tất nhiên sẽ có tăng lên, chưa hẳn sẽ kém Mộ Thanh Thanh bao nhiêu.

Mà thấy sắc mặt Hạ Trung Đô bất thiện, một gã trưởng lão ở bên cạnh hắc hồi đáp:

- Về phần Tần Phàm này, đích thật là có chút yêu dị, bất quá xem đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp này của hắc đã đạt tới trình độ kia, đợi hắc muốn đột phá đến Tam kiếp Bán Thần, uy lực kia khẳng định sẽ càng thêm đáng sợ, hắc có vượt qua được hay không cũng là một ẩn số.

- Hừ, Tam kiếp Bán Thần? Tần Phàm này cố tình cùng Hạ gia chúng ta đối nghịch, ta như thế nào còn có thể cho hắc có cơ hội tiếp tục sống sót.

Hạ Trung Đô thì hừ lạnh một tiếng, mặt mang hung ác nham hiểm nói:

- Nếu như Hạ Thiên có thể ở trong Huyền Bá Đạo cảnh đi ra là tốt nhất, cái kia liền để cho chính hắc đi giải quyết, chấm dứt Tâm Ma, nếu như hắc không có thể thành công đi ra, cũng chỉ phải để cho Hạ Trung tìm cơ hội giết chết hắc.

- Chẳng qua nếu như Tần Phàm kia một mực giấu ở Mộ gia, có Mộ Chấn kia che chở, chúng ta muốn giết hắc là không có khả năng.

Nghe vậy, lại có một gã trưởng lão đứng ra nói.

- Sẽ không, chúng ta nhận được tin tức, tựa hồ Tần Phàm kia muốn tham gia Thần Đạo Thiên Tài Chiến lần này, đến lúc đó tất nhiên sẽ lộ khai Hoàng Hôn Thành, có rất nhiều cơ hội.

Hạ Trung Đô lại nhàn nhạt nói.

Đương nhiên, hắc thân là Thất Kiếp Bán Thần đại năng cường giả, tự nhiên không thể tự mình ra tay đối phó một Nhị kiếp Bán Thần nho nhỏ. Phái ra một Lục kiếp Bán Thần thượng nhân cường giả đã xem như thập phần coi trọng rồi.

- Ha ha, thật sự là không biết sống chết, một Nhị kiếp Bán Thần cũng dám tham gia Thần Đạo Thiên Tài Chiến? Không biết trời cao đất rộng như thế, ta xem là không cần chúng ta ra tay, hắc cũng khó sống được rồi.

Lại có một Hạ gia trưởng lão cười lạnh nói.

...

Trong tiểu viện của Mộ Chấn.

- Tiểu tử này thật có chút yêu nghiệt ah, nếu như có thể một mực phát triển xuống như vậy, ngày sau siêu việt sư huynh ta xem ra chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Mộ Chấn nhìn lên thân ảnh bên trên trời không, lúc này khóe miệng ngậm lấy mỉm cười nói ra:

- Bất quá muốn trở thành siêu cấp cường giả, không có một thiên tài nào không phải trải qua gian khổ, rất nhiều sự tình, vẫn là cần tự người tôi luyện cùng đối mặt ah.

Hắn tự nhiên biết rõ lúc này đây Tần Phàm độ kiếp, nhất định sẽ khiến cho nhiều phương diện chú ý. Trong đó Hạ gia đối đầu với hắn tự nhiên sẽ đặc biệt chú ý, chỉ sợ là đã áp dụng một ít thủ đoạn rồi.

Chỉ là hắn không thể mãi bảo hộ Tần Phàm trong vòng tay của mình, chỉ có để cho hắn thừa nhận qua mưa gió, mới có thể chính thức giương cánh bay cao.

Dù là hắn, lúc tuổi còn trẻ không phải là không trải qua thời khắc sinh tử chiến đấu, thậm chí là rất nhiều lần xem chút nữa chết đi.

- Ha ha, chứng kiến tiểu tử Tần Phàm kia tiến bộ nhanh như vậy, ta nghĩ nha đầu nàng có lẽ cũng cảm giác được một ít áp lực a?

Sau đó một lát, ánh mắt của Mộ Chấn lại nhìn về phía phương hướng ở chỗ của nữ nhi của mình.

1393. Chương 1403: Bé Quan Lân Nữa. (2)

Chương 1403: Bé quan lân nữa. (2)

Hắn biết rõ tâm tính nữ tử này của mình, tâm cao khí ngạo. Hơn 20 năm gần đây, Tần Phàm là người thứ nhất có thể làm cho nàng liếc mắt nhìn lâu.

Mà ở trong sân của Mộ Thanh Thanh.

Lúc này Mộ Thanh Thanh một tay cầm kiếm, áo trắng bông bênh, không nói một lời, nhìn đến kiếp vân trên bầu trời đã hoàn toàn tiêu tán, nàng yên lặng về tới trong phòng của mình.

Không thể không nói, nàng xưa nay kiêu ngạo, chưa bao giờ nhìn thẳng vào thiên tài cùng thế hệ, nhưng lúc này đây rốt cục trên người của người kia, nàng đã cảm thấy một loại áp lực nhàn nhạt. Nàng cũng đã quyết định đi tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, hơn nữa trong nội tâm còn âm thầm muốn cùng người nào đó cạnh tranh.

Kế tiếp, nàng cũng phải đề thăng thực lực của mình.

...

Khi hết thủy đã tiêu tán, Tần Phàm trở thành Nhị kiếp Bán Thần liền thành kết cục đã định.

Hắn lúc này lơ lửng ở giữa không trung, tâm thần chìm vào Nguyên Giới trong cơ thể, quan sát đến đủ loại biến hóa trong đó. Rất nhanh, hắn phát hiện thể giới Nguyên Thủy vốn bởi vì đạt đến điểm tới hạn mà đình chỉ tăng trưởng, lại một lần nữa bắt đầu chậm chạp thăng hoa.

Núi trở nên rất cao, nước trở nên càng sâu, đại địa càng thêm rộng lớn, rừng rậm càng thêm tươi tốt, hào quang cũng càng minh sáng.

Trong đó rõ ràng nhất chính là, ngọn núi ở trong Nguyên Giới kia, nguyên lai tối đa chỉ có thể đạt tới hơn 100 trượng, sau khi hắn đột phá đến Nhị kiếp Bán Thần chi cảnh, rốt cục đột phá cực hạn, thành độ cao đến hơn hai trăm trượng.

Nguyên lực ở bên trong Nguyên Giới lúc này càng như là biển cả cuộn cuộn cuộn cuộn truyền đến, nhẹ nhàng nắm chặt nắm đấm, liền có thể cảm giác được lực lượng bành trướng vô cùng mãnh liệt.

- Dùng thực lực bây giờ của ta, đối phó Ngũ kiếp Bán Thần giống như Hạ Thiên có lẽ không có vấn đề đi à nha, nếu sử dụng trạng thái huyết mạch Bất Tử Chu Tước, hoặc là Kỳ Lân ma thân, trực tiếp đánh chết hần hần là cũng được.

Cảm giác được biến hóa trong cơ thể, trong lòng Tần Phàm âm thầm tự nghĩ nói.

Lúc trước Ngũ kiếp Bán Thần giết không được hần, hần cũng giết không được Ngũ kiếp Bán Thần. Nhưng hiện tại, Ngũ kiếp Bán Thần hần cũng có lòng tin có thể giết chết.

Đương nhiên, hần nói chính là trình độ Ngũ kiếp Bán Thần như Hạ Thiên, Yến Dương, Minh Hiển, cũng không phải loại yêu nghiệt giống như Mộ Thanh Thanh, cơ hồ có thể chống lại Lục kiếp Bán Thần kia. Về phần Lục kiếp Bán Thần, trong lòng hần hiện tại còn không nắm chắc, không biết trước.

Bất quá hần đoán chừng hiện tại một chiêu sáu thành thực lực của Hạ Trung, chưa hần có thể như lần trước đánh hần bị thương nặng.

- Mặc Lợi Thần Đảo Thiên Tài Chiến tuyển bạt của chúng ta ở một tháng sau bắt đầu, nhưng chỉ là Sơ cấp tuyển bạt, ta dùng danh nghĩa Mộ gia đi tham gia, cũng không cần tham gia giai đoạn tuyển bạt này rồi. Một năm sau, trực tiếp tham gia tuyển bạt cuối cùng của toàn bộ thần đảo, đạt được tư cách cũng có thể đi tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến của bảy mươi hai Thần Đảo rồi.

Lập tức, trong lòng của hần nghĩ nói:

- Còn có một năm thời gian, như vậy trong một năm này, ta cố gắng chạy nước rút đạt tới Tam kiếp Bán Thần a!

Nghĩ tới đây, hần không hề dừng lại, bắt đầu hướng về sân nhỏ của mình bay đi.

Về tới trong phòng.

Tần Phàm lại xem qua trạng thái của mình, liền chuẩn bị lần nữa tiến nhập trạng thái bế quan.

Tuy trên người của hần còn có Nhị kiếp đan, hơn nữa cũng biết luyện chế những đan dược phụ trợ khác, nhưng muốn trong vòng một năm đột phá đến Tam kiếp Bán Thần, đối với hần mà nói vẫn là rất khó khăn. Bất quá nếu không đạt được Tam kiếp Bán Thần, dùng cảnh giới Nhị kiếp Bán Thần hiện tại của hần, muốn đạt được một danh ngạch Thần Đảo Thiên Tài Chiến kia không thể nghi ngờ sẽ có vẻ khó càng thêm khó.

Thời gian không nhiều lắm, thậm chí có chút ít gấp gáp.

Bất quá vô luận như thế nào, lúc này đây danh ngạch đại biểu Mặc Lợi Đảo tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, hần là nguyên nhất định phải có.

Từ khi đột phá đến Nhị kiếp Bán Thần, Tần Phàm là một mực chuyên chú tu luyện.

Sáng sớm ngày hôm nay, ánh mặt trời ở ngoài cửa sổ soi vào, ánh mặt trời lơ mơ mang theo một chút mát lạnh.

Ngày hôm nay, đã cách thời điểm hần bế quan lần nữa đã qua chín tháng rồi.

Tần Phàm lại là một đêm không ngủ, lúc này chậm rãi mở hai mắt ra, hần cảm giác không khí sáng sớm thoáng một phát, khẽ nắm lại nắm đấm, sau đó hần đem tâm thần chìm vào bên trong Nguyên Giới trong cơ thể.

Ở trong cơ thể của hần, Nguyên Giới bên trong Vũ Điện đã tiến hóa đến càng cường đại hơn. Lúc này lực lượng Nguyên Giới cũng trở nên càng thêm bành trướng, như là triều tịch ở trong cơ thể của hần, mỗi một đường kinh mạch, mỗi một tế bào đều mãnh liệt quanh quẩn.

Mà bên trong Nguyên Giới kia, núi ột mực để cho Tần Phàm lấy với tư cách tham khảo đã cao hơn 270 trượng, mặt khác đại địa, ánh lửa, nước chảy cùng rừng rậm ở bên trong chín tháng này cũng có tăng trưởng rất lớn.

Chỉ là chín tháng đã có tăng trưởng lớn như thế, thay đổi Nhị kiếp Bán Thần cường giả khác, chỉ sợ sẽ hưng phấn không thôi, bất quá đối với cái này, Tần Phàm lại tựa hồ không phải lộ ra hết sức hài lòng.

- Đã qua chín tháng, cách Thần Đảo Thiên Tài Chiến này bắt quá còn lại ba tháng thời gian, mà lấy tình huống hiện tại của ta, muốn đột phá đến Tam kiếp Bán Thần chỉ sợ sẽ thập phần khó khăn.

Thần niệm rời khỏi Nguyên giới, hắn không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn đối với yêu cầu của mình so với Nhị kiếp Bán Thần khác thì mạnh hơn rất nhiều.

Trên thực tế, hắn có được hai khóa Nhị kiếp đan lấy được trên người Đan thú bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh, hơn nữa còn chuyên môn nghiên cứu qua phương pháp dung hợp Hắc Hỏa cùng Tử Uân Đan Hỏa, chính là vì luyện chế ra Nguyên Giới đan đối với tăng lên Nhị kiếp Bán Thần có hữu dụng, nhưng hắn thành công luyện chế ra, cũng phục dụng toàn bộ những đan dược này, nhưng hôm nay hắn ý nguyên vẫn không có đạt tới Nhị kiếp Bán Thần đỉnh phong.

Chớ nói chi là đột phá đến Tam kiếp Bán Thần rồi.

- Xem ra ta là thời điểm đột phá Nhị kiếp Bán Thần lộ ra quá dễ dàng rồi, cho nên nghĩ đột phá đến Tam kiếp Bán Thần quá đơn giản.

Lập tức Tần Phàm khẽ chau mày, trong nội tâm âm thầm thầm nghĩ. Mặc dù hắn biết đột phá Tam kiếp Bán Thần sẽ khó hơn rất nhiều, nhưng thật không ngờ sẽ khó đến trình độ này.

Hơn nữa chín tháng đi qua, đan dược hắn có thể phục dụng đã phục dụng toàn bộ. Hơn nữa dược lực cũng cơ bản luyện hóa hoàn tất.

Hắn trong đoạn thời gian này, tốc độ tăng trưởng lực lượng Nguyên Giới đã là chậm lại trên phạm vi lớn.

Có thể nói, theo như tốc độ này, ba tháng thời gian hắn là tuyệt đối đột phá không đến Tam kiếp Bán Thần. Thậm chí muốn đạt tới Nhị kiếp Bán Thần đỉnh phong cũng có được độ khó nhất định.

- Quả nhiên đơn thuần bế quan tu luyện là không được, trong khoảng thời gian này tuy ta lợi dụng đan dược đạt tới trình độ này, nhưng mà phương diện vũ kỹ lại không có phát triển quá lớn.

1394. Chương1404: Chín Tháng.

Chương1404: Chín tháng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cuối cùng Tần Phàm từ trên mặt đất đứng dậy, trong lòng của hắn đã có ý định:

- Còn có ba tháng thời gian, ta quyết định đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện một phen! Cho dù không thể đột phá đến Tam kiếp Bán Thần, nhưng vũ kỹ cùng tổng thể thực lực này, ít nhất cũng phải tăng lên một đoạn mới có tư cách đạt được danh ngạch Mạc Lợi Đảo Thiên Tài Chiến.

Trong phòng tùy ý thu thập một phen, sau đó hắn hướng về bên ngoài đi đến.

Ra sân nhỏ, hắn nhìn thoáng qua gian phòng của Kỷ Huyền Nhi ở bên cạnh.

Cửa phòng của Kỷ Huyền Nhi vẫn đóng chặt, còn có một cái kết giới hơi mỏng bao phủ cả gian phòng, phòng ngừa khí tức tràn ra ngoài. Bất quá ngay cả như vậy, lúc này Tần Phàm đứng ở bên ngoài gian phòng, ý nguyên vẫn có thể cảm giác được trong đó có hai cỗ khí lưu lạnh nóng truyền ra, lúc lạnh lúc nhiệt, dù là cảnh giới thực lực như hắn cũng ần ần cảm giác được thân thể có chút không khỏe.

Có thể tưởng tượng nếu như không có kết giới đi ngăn cản cỗ khí tức này, chỉ sợ toàn bộ Mộ gia cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Lại nhìn thoáng qua thực vật trong sân, liền có thể chứng kiến những thực vật này cơ hồ đã toàn bộ đều héo rũ rồi, mà trên mặt đất, hoặc là kết sương hoặc là một mảnh cháy đen, đồng dạng là bị Kỷ Huyền Nhi tu luyện ảnh hưởng tới.

- Xem ra Kỷ Huyền Nhi nàng còn đang trong bế quan tu luyện, ta vẫn là không nên quấy rầy nàng.

Chúng kiến tình cảnh như vậy, Tần Phàm do dự một chút, cuối cùng nhất không có đi gõ cửa.

Mà kỳ thật hắn muốn ra ngoài lịch lãm rèn luyện, vẫn là để Kỷ Huyền Nhi ở lại Mộ gia thì tương đối yên tâm một ít, dù sao hiện tại nàng vẫn chỉ là Võ Thánh mà thôi, cùng hắn chung một chỗ sẽ có chút mạo hiểm.

Bỗng nhiên quay người, hắn trực tiếp hướng về chỗ của Mộ Chấn đi đến.

Đi vào bên ngoài sân nhỏ của Mộ Chấn.

- Vào đi, ta biết ngươi đã xuất quan.

Tần Phàm còn không có gõ cửa, môn hộ sân nhỏ kia tự động mở ra, sau đó bên trong truyền đến thanh âm của Mộ Chấn, phảng phất giống như sớm biết rõ Tần Phàm sẽ đến vậy.

- Sư huynh.

Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, sau đó liền bước vào trong đó.

- Không tệ, chỉ là qua chín tháng, cảnh giới của ngươi lại tăng lên không ít.

Mộ Chấn nhìn xem thiếu niên xuất hiện ở trước mặt, trên mặt lộ ra một vòng vui vẻ, thoả mãn gật đầu nói ra. Hắn tự nhiên không biết Tần Phàm có mục tiêu cao như vậy, đối với hắn mà nói, tăng lên như vậy đã là thập phần không tệ rồi.

Dù sao đối với người bình thường mà nói, cho dù là nữ nhi của hắn Mộ Thanh Thanh, có tài nguyên của Mộ gia phụ trợ, ban đầu ở cảnh giới này cũng bỏ ra một năm thời gian. Phải biết rằng, lúc trước hắn vì đứa con gái này của mình đã từng giao thiệp qua không ít thế lực có Viễn Cổ Truyền Thừa Bí Cảnh.

- Sư huynh chê cười.

Tần Phàm cười cười, một lát sau lại đi thẳng vào vấn đề nói:

- Kỳ thật Tần Phàm lúc này đây tới là hướng sư huynh từ giả.

- Ồ? Nghe Thanh Thanh nói ngươi không phải muốn tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến sao? Hiện tại cách Mạc Lợi Đảo chúng ta tuyển bạt còn có ba tháng thời gian, ngươi còn muốn đi đâu?

Nghe vậy, đến phiên Mộ Chấn có chút ngoài ý muốn, hắn không khỏi nhìn về phía Tần Phàm hỏi.

- Đúng vậy, chính là vì muốn tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, ta cảm giác hiện tại thực lực của ta còn chưa đủ để đạt được một danh ngạch tham chiến cho Mạc Lợi Đảo, cho nên ta cần đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện một phen. Mà ở ba tháng sau, ta sẽ tự mình đuổi tới chiến trường tuyển bạt của Mạc Lợi Đảo.

Tần Phàm nhẹ gật đầu trả lời nói ra.

- Ngươi muốn đạt được danh ngạch tham chiến cho Mạc Lợi Đảo, cái mục tiêu này đích thật là lớn một tí.

Lúc này Mộ Chấn nhíu mày trầm tư nói, hắn tự nhiên tinh tường Thần Đảo Thiên Tài Chiến kia thiên tài nhiều lắm, hắn cũng tinh tường thực lực bây giờ của Tần Phàm, đoán chừng muốn lấy được danh ngạch là rất khó khăn.

- Ha ha, lúc này đây đại biểu Mộ gia xuất chiến, ta như thế nào cũng không thể ném đi mặt mũi của sư huynh ngươi không phải sao?

Tần Phàm cười nói.

- Vậy được rồi, ngươi đã có quyết định như vậy, ta cũng không lưu ngươi. Bất quá trước khi ngươi lên đường ta phải nhắc nhở, Hạ gia kia là quyết tâm giết ngươi, nếu để cho bọn hắn biết rõ ngươi đã đi ra Hoàng Hôn Thành, chỉ sợ sẽ gây bất lợi.

Mộ Chấn nghĩ nghĩ, cuối cùng chỉ phải nói.

- Ta biết rõ, ta sẽ cẩn thận.

Tần Phàm lần nữa gật đầu, sau đó hắn ngẩng đầu lên nhìn về phía Mộ Chấn còn nói thêm:

- Trước khi rời đi, ta còn có một chuyện xin nhờ sư huynh.

- Ha ha, người nói là nha đầu tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo kia đúng không?

Mộ Chấn tựa hồ xem thấu tâm tư của Tần Phàm, liền trực tiếp mở lời nói:

- Yên tâm đi, ở trong Mộ gia ta, ta cam đoan nàng không mất một cọng tóc.

- Đa tạ sư huynh, ngoài ra nếu sư phụ trở lại, thay ta hướng lão nhân gia hân vận an.

Tần Phàm chấp tay gửi tới lời cảm ơn nói ra.

- Hắc hắc, nếu như lão đầu tử biết rõ người tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, nói không chừng còn sẽ đi gặp người đó chứ.

Mộ Chấn cười cười, sau đó đi qua vỗ vỗ Tần Phàm nói:

- Chỉ có không ngừng vượt qua trắc trở, mới có thể trở thành cường giả chân chính, ta tin tưởng người, tự mình bảo trọng.

- Sư huynh, gặp lại. nguồn

Tần Phàm rời khỏi sân nhỏ của Mộ Chấn, trực tiếp rời đi.

Mặt trời giữa trưa, mãnh liệt như lửa.

Lúc này, ở trong một mảnh núi hoang người ở thưa thớt, một bóng người thanh sắc ở trong đó rất nhanh phi hành. Ánh mặt trời mãnh liệt rơi vào trên người của hắn, tựa hồ là hoàn toàn không có ảnh hưởng tới, ở trên người của hắn ngay cả dấu vết đổ mồ hôi cũng không thấy một giọt.

Người này, dĩ nhiên là Tần Phàm.

Hắn đã là một gã Nhị kiếp Bán Thần cường giả, thực lực có thể so với Ngũ kiếp Bán Thần, tự nhiên sẽ không sợ chút ánh nắng mặt trời này.

- Tiếp qua ba đỉnh núi, có lẽ là đến Hoàng Nham thành kia rồi.

Đang phi hành ở dưới liệt dương, bỗng nhiên Tần Phàm ngẩng đầu lên xem dãy núi pháp phòng phía tiền phương, trong miệng thì thào nói.

Sau khi rời Hoàng Hôn Thành, hắn một mực hướng đông phi hành, bởi vì lo lắng bị người Hạ gia truy tung, hắn đều là ẩn nấp khí tức đi qua những rừng sâu núi thẳm thưa thớt chân người. Bởi vì Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành là hai tòa thành gần nhau, tầm đó liên hệ mật thiết, hơn nữa ở trong Bạch Mông Thành hắn có Minh gia cùng Yến gia hai nhà cừu địch, cho nên hắn cũng không có dừng lại ở Bạch Mông Thành, mà là trực tiếp hướng về tòa Đại Thành xa hơn bay đi.

Mà tòa Hoàng Nham thành hắn đến này, tuy là thành thị cách Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành gần nhất, nhưng lấy tốc độ kinh người của Tần Phàm cũng phải bay mười ngày mới thật không dễ dàng đã đến địa phương hiện tại này.

Dọc theo con đường này, bởi vì hắn đi chính là rừng sâu núi thẳm, gặp phải yêu thú cũng có không ít, bất quá may mắn hiện tại thực lực của hắn đã không thấp, hơn nữa lực cảm ứng mạnh hơn thường nhân rất nhiều, gặp phải yêu thú không thể địch liền lách qua, nên cũng không có gặp được nguy hiểm quá lớn.

1395. Chương 1405: Lực Vung Man Thú.

Chương 1405: Lực vung Man Thú.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Trong đó một lần mạo hiểm nhất là gặp được một đầu yêu thú thực lực có thể so với Ngũ kiếp Bán Thần, Tần Phàm kích phát Kỳ Lân ma thân, chiến đấu hăng hái đầm máu mới thật không dễ dàng chém giết nó. Mà gặp phải yêu thú thực lực Tứ kiếp Bán Thần, hẳn ở dưới trạng thái bình thường vẫn có thể thoải mái chém giết.

- Quả nhiên chiến đấu mới là cách tăng thực lực lên nhanh nhất, thông qua mười ngày này tôi luyện, cảnh giới của ta tuy tăng lên không nhiều lắm, nhưng lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể trở nên càng thêm hùng hậu cùng tinh thuần rồi.

Tần Phàm kiểm tra tình huống trong cơ thể của mình một chút, cũng lộ ra tương đối thoải mái.

Đương nhiên, lúc này đây hẳn đi ra lịch lãm rèn luyện cũng là có mục tiêu, cũng không phải xông loạn một phen.

Ban đầu ở Viễn Cổ di chỉ bên trong sơn cốc kia, nơi Thiên Điện hẳn đã nhận được ba dạng đồ vật, một cự cung màu đen hẳn đã giao cho Tiểu Chiến, một khối Thạch Đầu màu trắng hẳn về sau nghiên cứu qua mới phát hiện đây là một khối khoáng thạch trân quý, đáng tiếc hẳn không biết chế tạo trang bị, nếu không nói không chừng có thể tạo ra một kiện vũ khí uy lực không tệ.

Mà quyển trục màu bạc ở lúc trước hẳn cảm thấy là trọng yếu nhất kia. Bên trong có tầng tầng phong ấn, sau khi mở ra hẳn rốt cục phát hiện đó là địa đồ của một Viễn Cổ di chỉ khác! Từ ghi lại trong đó xem ra, di chỉ này chính là Viễn Cổ thể lực trong sơn cốc kia đoạt được, nhưng một mực không có cơ hội đi đào móc Viễn Cổ di chỉ đó!

Cũng tức là nói di chỉ ở bên trong quyển trục này ghi lại kia, muốn lộ ra càng thêm xa xưa!

Cái di chỉ này tên gọi là Long cung bí tàng.

Chỉ là cái tên này, Tần Phàm đã cảm thấy đáng giá tìm tòi.

Càng làm cho hẳn cảm giác mừng rỡ chính là di chỉ Long cung bí tàng này vừa vặn cũng là ở Mạc Lợi Đảo, hơn nữa cách Mạc Lợi Thành cử hành Mạc Lợi Đảo tuyển bạt không phải quá xa. Mạc Lợi Thành chính là chủ thành Mạc Lợi Đảo, nghe nói đảo chủ không ai địch nổi kia là thành chủ tòa thành này, bất quá cách Hoàng Nham thành mà hẳn sắp sửa đến kia ngược lại là còn một đoạn.

Hẳn đến Hoàng Nham thành chủ yếu là vào thành mua sắm một ít Linh Dược tài liệu, thuận tiện cũng hiểu rõ một ít tình huống của thành thị này thoáng một phát, dù sao ra ngoài lịch lãm rèn luyện vốn chính là đi ngàn dặm đường, biết chuyện thiên hạ.

Sau khi hẳn đi vào Tân Thế Giới, một mực chỉ dừng lại qua Hoàng Hôn Thành, lúc này có lẽ nên đi biết một chút về những Đại Thành khác.

- Ồ? Phía trước giống như có đánh nhau.

Mà đang phi hành, bỗng nhiên lông mày của Tần Phàm nhíu lại, hẳn cảm giác được trong ngọn núi phía dưới kia có tiếng nổ truyền đến, hơn nữa ầm ầm có người lên tiếng kêu cứu.

Hẳn vốn không muốn để ý tới, dù sao ở bên trong Tân Thế Giới bao giờ cũng phát sinh chiến đấu. Từng giây từng phút đều có người bị chết, hẳn khó có thể chia được ân oán đúng sai trong đó, cũng căn bản quản không được quá nhiều.

Bất quá lúc này đây hẳn nghe thanh âm kia có chút quen tai, lúc này mới đưa tới chú ý.

Tốc độ lại nhanh hơn một ít, Tần Phàm hóa thành một đạo tàn ảnh xẹt qua bầu trời, bay qua đỉnh núi kia, sau đó hẳn chứng kiến phía dưới có một đầu Man Thú khổng lồ thực lực có thể so với Tứ kiếp Bán Thần đang đuổi theo hai gã nhân loại thực lực Tam kiếp Bán Thần.

- Nguyên lai là bọn hắn.

Xem xét phía dưới, Tần Phàm ở giữa không trung dừng lại thân hình, hai người này không phải người khác, đúng là hai nam tử ban đầu ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh nói cho hẳn biết tin tức Lãnh Nhiệt cực tinh kia.

Trong đó hẳn đối với gã nam tử áo trắng thiện tâm kia thập phần hảo cảm.

Phía dưới đối mặt đầu hung thú khổng lồ thực lực Tứ kiếp Bán Thần kia đánh giết, hai nam tử này đã đến tình trạng trốn không thể trốn, tùy thời đều có thể chết trong miệng thú.

- Ngự huynh, người đi nhanh đi, tại đây để cho ta ngăn cản thoáng một phát.

Lập tức hai người đã không thể chạy thoát, gã nam nhân áo trắng kia vào lúc đó kiên quyết ngừng thân hình, một tay đẩy nam tử áo xám bên cạnh ra sau một khoảng cách nói ra.

- Lão huynh, không, người đi mau, để cho ta tới ngăn cản.

Bất quá tên nam tử áo xám kia rất nhanh cắn răng chạy trở lại.

- Ngự huynh, người đi nhanh đi, kỳ thật từ khi Như Diễm chết rồi, ta sống kỳ thật cũng không có ý nghĩa gì, người hảo hảo sống sót.

Nam tử áo trắng kia nói ra, sau đó không để ý hung hiểm, trong tay nắm lấy trường kiếm trực tiếp hướng về đầu hung thú khổng lồ thực lực Tứ kiếp Bán Thần kia phóng đi, muốn giúp đối phương kéo dài một ít thời gian.

- Không, hai huynh đệ chúng ta quen biết vài thập niên rồi, trải qua bao nhiêu nguy hiểm cùng gặp trắc trở, phải chết chúng ta cùng chết.

Nam tử áo xám kia y nguyên không chịu đào tẩu, hẳn thập phần quý trọng cảm tình nhiều năm cùng Bạch y nhân này.

Rống...

Ở bên kia, đầu hung thú trông thấy hai người vọt tới, trên mặt xuất hiện biểu lộ trên tức thập phần nhân tính hóa. Yêu thú thực lực đạt tới Bán Thần trở lên này, tuy bộ phận là vì một ít Tiên Thiên hạn chế không cách nào hóa thành nhân hình, nhưng linh trí đã thập phần cao rồi. Chúng loại yêu thú này kỳ thật cũng có một xưng hô so sánh thông tục, gọi là Man Thú hoặc là hung thú.

Loại Man Thú này ngoại trừ có cơ duyên đặc thù, đều rất khó hóa thành hình người. Bất quá chúng lại hiểu được săn giết nhân loại, sau đó hấp thụ lực lượng Nguyên Giới của nhân loại đến để thăng chính mình, thậm chí có một ít Man Thú còn có thể thôn phệ óc nhân loại để tăng trưởng trí tuệ.

Đương nhiên, Đại Thành nhân loại đều có rất nhiều nhân loại cường giả, chúng cũng không dám bôn tập thành trì, chỉ là những nhân loại dám vào trong núi sâu rừng rậm Linh Dược cùng săn giết yêu thú kia liền trở thành mục tiêu của bọn nó rồi.

Giống như là hai nam tử trước mắt này, hai người bọn họ vốn chính là muốn ở trong núi hoang này sưu tầm Linh Dược, nào biết đâu rằng sẽ đụng phải một đầu Man Thú thực lực Tứ kiếp Bán Thần đi ra săn thức ăn.

Đầu Man Thú này mọc ra hai cái sừng dài, thân hình khổng lồ, phòng ngự cường đại, hơn nữa tốc độ cực nhanh. Lập tức một kiếm của nam tử áo trắng kia sắp đâm trúng đầu lâu của nó, nó bỗng nhiên nghiêng cổ một cái, mạnh mẽ cắn thanh trường kiếm, sau đó cái đuôi cực lớn liền từ phía sau quất đến, muốn trực tiếp đập nhân loại trước mắt này thành hai nửa.

Loại Man Thú như thế này, đặc điểm lớn nhất là trời sinh lực lượng vô cùng lớn, hơn nữa toàn thân đều mang theo một loại công kích sắc bén có thể xuyên thấu Nguyên Giới phòng ngự, nếu để cái đuôi này của nó quất trên thân thể, dù là Tam kiếp Bán Thần chỉ sợ cũng không chịu nổi.

Cảm giác được một cỗ khí tức thô bạo hung hãn kia tới trước mắt, lúc này nam tử áo trắng phảng phất giống như cảm giác được Tử Thần đã ngoắc hân, trên mặt của hắn đã xuất hiện vẻ tuyệt vọng.

Bất quá vào lúc này, hắn chợt phát hiện đi qua một hồi lâu, nhưng cái đuôi của Man Thú kia lại không có quật tới!

1396. Chương 1406: Nhất Quyền Tất Sát. (1)

Chương 1406: Nhất quyền tất sát. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hắn tập trung nhìn vào, lại phát hiện ở sau lưng Man Thú kia không biết lúc nào xuất hiện một bóng người, mà chính là người này đem cái đuôi của Man Thú ngạnh sanh kéo lại!

Một người vậy mà dùng lực lượng bản thân kéo cái đuôi của Man Thú lực lớn vô cùng lại!

Thấy một màn thế kia, nam tử áo trắng không khỏi ngẩn người, thậm chí còn quên vào lúc đó thừa cơ chạy trốn, bởi vì này thật sự để cho hắn quá mức chấn kinh rồi.

- Lão huynh, mau lui lại phía sau!

Mà nam tử họ Ngư ở hậu phương kia, tuy cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc, nhưng sau khi kịp phản ứng vội vàng nhắc nhở nam tử áo trắng lúc này còn đang ở trước miệng lớn của Man Thú.

Làm ra một màn kinh thế hãi tục như vậy, tự nhiên là Tần Phàm.

- Ha ha, đầu Man Thú này giao cho t, người lui ra phía sau đi.

Lúc này hắn cũng lộ ra một vòng vui vẻ cười nói, hai tay của hắn lúc này có một loại lân giáp màu xanh lá cây bao trùm lấy, đây là đang ở trạng thái Kỳ Lân ma thân, để cho lực lượng của hắn cũng gia tăng lên mấy lần.

- Là người...

Chứng kiến người trước mắt vậy mà là Tần Phàm, nam tử áo trắng kia càng thêm ngoài ý muốn, nhưng nghe vậy cũng vội vàng lui về phía sau đi.

Hồng hồng hồng...

Mà Man Thú kia bị sinh sinh bắt được cái đuôi, lúc này càng là nhin không được trong miệng phát ra trận trận gào thét, bốn chân dùng sức đập dưới mặt đất, điên cuồng giãy dụa lấy, muốn bỏ qua Tần Phàm ở sau lưng.

Nhưng mà, lúc này hai chân của Tần Phàm lại như là đóng trên mặt đất, tùy ý Man Thú kia lôi kéo như thế nào, hắn vẫn không chút sụt mẻ.

- Đến phiên ta rồi.

Mà thời điểm Man Thú kia vùng vẫy hồi lâu, lực lượng đã có chút tiêu hao, trên mặt của hắn xuất hiện một vòng vui vẻ lần nữa, sau đó hung hăng đạp mạnh đại địa, sắc mặt khê biến thành dữ tợn, hai tay giống như bị sung khí sinh sinh trương đại.

Rống...

Một tiếng hô trầm thấp cũng không phải là trong miệng Man Thú kia phát ra, mà là ở trong cổ họng của Tần Phàm phát ra, sau đó trên người của hắn ần ần có một loại ánh sáng màu xanh hiện ra, thật giống như cả người hắn đột nhiên biến thành cự nhân .

Oanh!

Tiếp theo trong nháy mắt, ở trong ánh mắt trợn mắt há hốc mồm của hai người kia, đầu Tiểu Sơn Man Thú này dĩ nhiên là bị hắn đột nhiên lôi lên, hơn nữa hung hăng vung đến bên trong loạn thạch. Thân thể con Man Thú kia rơi trên mặt đất, lập tức nện đóng đá kia nát bấy hoàn toàn, còn ở trên mặt đất ném ra một cái hố cự đại.

Tuy cái vung này khoảng cách cũng không tính xa, chỉ có mấy trượng mà thôi, nhưng phải biết rằng đây chính là Man Thú có được thực lực Tứ kiếp Bán Thần!

Hai người mắt thấy một màn này, cơ hồ có chút không dám tương tin vào hai mắt của mình.

Ngày đó bọn hắn cho rằng Tần Phàm đạt được Lãnh Nhiệt cực tinh rất có thể chỉ là trùng hợp may mắn mà thôi, nhưng hiện tại bọn hắn rốt cuộc biết mình sai rồi, hơn nữa là sai mười phần!

Ở một bên kia, đầu Man Thú bị Tần Phàm ném lăn trên đất, lúc này tựa hồ cũng lộ ra vẻ ngạc nhiên. Nó có được thực lực tứ kiếp Bán Thần, số lượng nhân loại chết trên tay nó cũng không ít, thậm chí tứ kiếp Bán Thần đều đã từng sẵn giết qua.

Nó như thế nào cũng không nghĩ ra, bây giờ sẽ bị một nhân loại chỉ là nhị kiếp Bán Thần cảnh giới, bằng lực lượng thân thể ném bay!

Đây quả thực là khiến nó không dám tin!

Đồng thời ở trên lực lượng mà nó tự cao bị đánh bại, đây là một loại nhục nhã! Là một loại vũ nhục lớn lao khiến nó không có cách nào tiếp nhận!

Rống...

Sau một lát ngạc nhiên, trong miệng đầu Man Thú này phát ra tiếng gầm vô cùng nổi giận, sau đó toàn bộ thân thể cực lớn từ trên mặt đất bắn lên, hóa thành một tòa cự sơn đột nhiên hướng về người vừa rồi ném nó kia áp tới.

Tuy Man Thú bởi vì không có cách nào hóa thành hình người, cho nên không thể sử dụng lực lượng Nguyên Giới, nhưng mà chúng cũng có ưu thế trời sinh, cái kia chính là toàn thân đều mang theo một loại công kích đặc thù có thể phá hoại Nguyên Giới phòng ngự của nhân loại, chỉ cần bất luận một bộ phận thân thể nào của bọn nó đụng phải Nguyên Giới phòng ngự của nhân loại nó lực lượng thấp hơn, liền có thể trực tiếp xé mở.

Hiện tại, ở đầu Man Thú có được thực lực tứ kiếp Bán Thần này xem ra, tên nhân loại trước mắt này bất quá chỉ là nhị kiếp Bán Thần, muốn xé rách Nguyên Giới phòng ngự đối phương phải nói là dễ như trở bàn tay đấy.

Trảo phong sắc bén, miệng lớn huyết tinh mở ra, một cổ khí tức hủy diệt lúc này ở trên người của nó mang tất cả mà ra, tựa hồ muốn xé nát hết thảy.

- Coi chừng! truyện copy từ

Tuy cách rất xa, nhưng hai nam tử họ Lão cùng họ Ngự kia vẫn cảm thấy khí tức đáng sợ trên người đầu Man Thú này, không khỏi bẽ bộn mở miệng nhắc nhở Tần Phàm tựa hồ hoàn toàn không có chuẩn bị.

Lúc này Tần Phàm đưa lưng về phía đầu Man Thú cực lớn kia.

Hắn tự nhiên cũng cảm thấy Man Thú ở sau lưng đánh tới, bất quá sắc mặt lại bình tĩnh, biểu hiện không chút hoang mang.

Bành!

Thẳng đến móng vuốt sắc bén của đầu Man Thú này đập đến phía sau của hắn, hắn mới đột nhiên quay đầu lại đi, hơn nữa thập phần lạnh nhạt mà đối diện lấy miệng lớn cắn tới kia, răng nhọn huyết tinh ngay ở trước mắt, nhưng hắn y nguyên mặt không đổi sắc.

- Ngay cả Nguyên Giới phòng ngự của ta người cũng phá không được, như thế nào làm tổn thương được ta?

Tần Phàm trông thấy lúc này Man Thú kia dốc sức liều mạng muốn đánh tới mình, nhưng mà thời điểm cách mình chỉ có nửa mét, đã bị lực lượng Nguyên Giới phòng ngự chặn bên ngoài.

Mặc dù hắn chỉ là nhị cấp Bán Thần, nhưng mà lực lượng Nguyên Giới mạnh hơn cường giả cùng cảnh giới, phòng ngự thậm chí so với tứ kiếp Bán Thần bình thường còn mạnh hơn, đầu Man Thú này tự nhiên là không cách nào công phá.

Trên thực tế dọc theo con đường này, hần cũng gặp phải qua Man Thú thực lực tứ kiếp Bán Thần khác, lúc mới bắt đầu Nguyên Giới còn có thể bị công phá. Nhưng về sau theo lực lượng Nguyên Giới của hần càng ngày càng tinh thuần cường đại, cho dù là tứ kiếp Bán Thần cũng khó có thể công phá Nguyên Giới của hần rồi.

Đương nhiên, nếu như là nhân loại cường giả thực lực tứ kiếp Bán Thần, thi triển võ kỹ vẫn có khả năng công phá phòng ngự của hần đấy, bất quá muốn làm bị thương hần vẫn là thập phần khó khăn, dù sao ngoại trừ Nguyên Giới phòng ngự, hần còn có Huyền Vũ chi khí phòng ngự cùng với khí lực cường đại.

- Nhị kiếp Bán Thần chi cảnh, Nguyên Giới phòng ngự này vậy mà cường đến Man Thú thực lực tứ kiếp Bán Thần cũng không có cách nào công phá!

Nam tử họ Lão cùng nam tử họ Ngự kia lúc này không khỏi sắc mặt hoảng sợ lần nữa, đặc biệt là nam tử họ Ngự kia nhớ tới lúc trước đã từng nói móc qua Tần Phàm một đôi lời, trong nội tâm nhin không được nổi lên một chút lãnh ý.

- Tiếp được ta một quyền, tha cho ngươi một mạng!

Một bên kia, vào lúc đó Tần Phàm đột nhiên triệt hồi Nguyên Giới phòng ngự. Sau đó ở thời điểm thân hình Man Thú kia theo quán tính rơi xuống, thân hình của hần bỗng nhiên lóe lên!

1397. Chương 1407: Nhất Quyền Tất Sát. (2)

Chương 1407: Nhất quyền tất sát. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)

Tiếp theo trong nháy mắt, trực tiếp xuất hiện ở trước cái miệng khổng lồ của Man Thú, sau đó quả đấm của hần mang theo một cỗ khí lực cuồng bạo khủng bố, đem Nguyên Giới chi lực trong cơ thể hần mãnh liệt hấp thu qua, không ngừng ngừng tụ, sau đó một cỗ khí kinh cường đại hung hăng nhét vào trong cổ họng đầu Man Thú này.

- Kỳ Lân gào thét!

Rống....

Một tiếng chấn động cực lớn ở trong hư không đột nhiên vang lên, người nghe được chỉ cảm thấy màng nhĩ của mình đang lay động kịch liệt, tựa hồ muốn phá vỡ, thanh âm kia như nổi thẳng sâu trong linh hồn!

Oanh!

Mà thời điểm nam tử họ Lão cùng họ Ngự còn ở trong chấn động chưa kịp phản ứng, bọn hần liền phát hiện đầu lâu của con Man Thú cực lớn kia đã bị một cỗ lực lượng đáng sợ nổ không thành hình dáng. Thân thể té trên mặt đất run rẩy lầy, huyết nhục không ngừng vẩy ra, tràng diện lộ ra vô cùng khủng bố.

Một quyền!

Gần kề chỉ là một quyền, một đầu Man Thú thực lực tứ kiếp Bán Thần liền không có sinh cơ! Nếu thay đổi một quyền này rơi vào trên người bất luận ai trong hai người bọn họ, chỉ sợ kết quả sẽ càng thêm thê thảm.

- Hai vị không có sao chứ?

Thu hồi nắm đấm, Tần Phàm nhìn thoáng qua Man Thú trên mặt đất, sau đó hướng hai người ở sau lưng đang trợn mắt há hốc mồm hỏi. Trên mặt đất, trên người loại Man Thú này ngay cả yêu tinh hạch cũng không có, cũng không đáng giá, hần ý định lưu cho hai người kia là được rồi.

Lúc này đây ra tay, hần chủ yếu là lần nữa nghiệm chứng thực lực của mình thoáng một phát. Hần cảm giác được một chiêu Kỳ Lân gào thét này uy lực so với ban đầu ở thời điểm lấy Lãnh Nhiệt Cực Tinh lộ ra càng lớn, hơn nữa nếu như ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân, uy lực này sẽ càng tăng cường không ít.

- Không có. . . sự tình gì, đa tạ vị tiểu huynh đệ này xuất thủ cứu giúp.

Nghe được Tần Phàm hỏi, lúc này nam tử họ Lão kia mới phản ứng trở về, vội vàng mở miệng nói.

- Ha ha, lần trước các người nói cho ta biết Lãnh Nhiệt Cực Tinh, đối với bằng hữu của ta mà nói đích thật là có trọng dụng, lúc này đây coi như là ta đa tạ hai vị.

Tần Phàm mỉm cười nói, Lãnh Nhiệt Cực Tinh kia ngay cả Kỷ Huyền Nhi cũng nói là vạn niên nhất ngộ, có thể thấy được trân quý như thế nào.

- Kỳ thật lần trước người đã trả thù lao cho chúng ta rồi, lúc này đây đích thật là hai người chúng ta thiếu nợ người một cái nhân tình.

Nam tử họ Lão kia chấp tay, sau đó còn nói thêm:

- Tại hạ họ Lão tên Ngư, vị sinh tử huynh đệ này của ta họ Ngư tên Lão, xin hỏi tính danh tiểu huynh đệ?

- Lão Ngư, Ngư Lão, ha ha, hai vị không hổ là Sinh Tử huynh đệ, danh tự thật là gắn bó. Tại hạ Tần Phàm, bái kiến hai vị.

Nghe được tên của hai người, Tần Phàm không khỏi cười nói.

- Tần Phàm? Người chính là Tần Phàm đạt được Bạch Hổ Châu, hơn nữa dùng nhất kiếp Bán Thần chi lực đả bại thủ lĩnh tuổi trẻ của tam đại gia tộc Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành?

Nghe được danh tự của Tần Phàm, Ngư Lão kia lần nữa lộ ra thần sắc kinh ngạc và thoải mái.

- Bất quá là tin đồn bên ngoài mà thôi.

Tần Phàm lắc đầu nói ra, hắn ở đâu có đả bại Tam đại thủ lĩnh tuổi trẻ gì, bất quá là nương theo khí lực cường hãn ở trên tay ba người tránh được một kiếp mà thôi. Nếu như muốn một lần giết chết ba người kia, cho dù là hiện tại hắn vẫn có được độ khó nhất định.

- Nguyên lai là Tần huynh.

Lão Ngư kia thì khách khí hỏi:

- Không biết lúc này đây Tần huynh có phải là muốn tiến về Hoàng Nham Thành hay không?

- Đúng vậy, nghe nói Hoàng Nham Thành này là một tòa Đại Thành so với Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành còn muốn phần hoa hơn, cho nên lúc này đây ta muốn đi xem một chút, thuận tiện mua sắm một ít vật phẩm.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó lại hỏi: đọc truyện mới nhất tại .

- Không biết tại sao hai vị lại xuất hiện ở trong rừng sâu núi thẳm này, hơn nữa còn chọc đầu Man Thú kia đuổi giết chứ?

- Bởi vì gần đây ta xung kích tứ kiếp Bán Thần chi cảnh, cho nên lúc này kỳ thật chúng ta là muốn vào tìm kiếm một ít Linh Dược phụ trợ.

Lão Ngư kia bắt đầu dĩ lắc đầu nói ra.

- Kỳ thật hai người chúng ta đều là mạo hiểm giả bốn biển là nhà, hai huynh đệ chúng ta sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm, hung hiểm gì đều gặp được qua, hơn nữa từ trước đến nay luôn an toàn, chỉ là không thể tưởng được lúc này đây sẽ xui xẻo như vậy, ở địa phương gần Hoàng Nham Thành lại gặp một đầu Man Thú.

Nam tử Ngư Lão thì là nói ra.

- Đúng rồi, hai vị đã lang thang bốn phía, ta nghĩ có lẽ sẽ biết không ít thông tin về Mạc Lợi Đảo này. Gần đây nghe nói muốn cử hành Mạc Lợi Đảo Thần Đao thiên tài chiến tuyến bạt rồi, không biết hai vị có biết một ít sự tình tương quan hay không?

Tần Phàm lại hỏi.

- Chẳng lẽ Tần huynh muốn tham gia tuyển bạt lần này?

Lão Ngư kia không khỏi kinh ngạc lần nữa, hẳn biết rõ trình độ hung hiểm của thiên tài chiến này.

- Hoàn toàn chính xác là muốn thử một lần.

Tần Phàm nói ra.

- Dùng thực lực của Tần huynh người, đích thật là có cơ hội lấy được một danh ngạch của Mạc Lợi Đảo, chỉ là trong đó vạn phần hung hiểm, Tần huynh cũng phải cực kỳ cẩn thận mới được.

Lão Ngư kia lại nghĩ nghĩ nói ra:

- Mà về một ít thiên tài cường giả của Mạc Lợi Đảo, chúng ta ngược lại cũng nghe nói một ít. Cách gần đây có một người tên là Hoàng Động, chính là nhi tử của Hoàng Nham Thành thành chủ, năm này gần hai mươi sáu tuổi, nhưng thực lực đã tiếp cận lục kiếp Bán Thần, có thể nói là. . .

- Đợi một chút, người nọ không phải là Hoàng Động sao, hẳn như thế nào hướng bên này bay tới?

Mà hẳn còn chưa dứt lời, Ngư Lão ở một bên bỗng nhiên chỉ vào chân trời xa xa mở miệng nói.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên, có mấy đạo nhân ảnh đang hướng về bên này bay tới.

Tần Phàm phóng mắt nhìn đi, ở bầu trời xa xa kia, quả nhiên là có mấy đạo nhân ảnh đang bay tới.

Đi đầu là một nam tử trẻ tuổi mặc áo choàng màu vàng nhạt, khí thế trên người hẳn bất phàm, dù cho lúc này còn cách xa nhau vài dặm, nhưng Tần Phàm vẫn cảm giác được ẩn ẩn có uy thế nhàn nhạt truyền đến, như gió lạnh núi cốc quét vào người.

Mà ở sau lưng nam tử trẻ tuổi này, còn có vài tên cường giả, thực lực cảnh giới của bọn hắn nhìn như cùng nam tử trẻ tuổi này không sai biệt nhiều, nhưng mà cho người một loại cảm giác căn bản không thể cùng hắn tranh phong.

- Phía trước là Hoàng Nham Thành thành chủ chi tử Hoàng Động?

Tần Phàm nhìn lên bóng người trên trời không bạo lướt mà đến, trong miệng hướng hai người Lão Ngư thấp giọng hỏi.

- Đúng vậy, chính là hắn, trẻ tuổi như vậy, thực lực đạt tới loại trình độ này, võ đạo cực hạn của hắn đoán chừng ít nhất có thể đạt tới Thất Kiếp Bán Thần trở lên.

Ngư Lão áo xám kia cũng ngẩng đầu nhìn bầu trời, trong miệng có chút ít hâm mộ trả lời nói ra.

Hai mắt của Tần Phàm có chút co rụt lại.

1398. Chương 1408: Hoàng Nham Thành Hoàng Động.

Chương 1408: Hoàng Nham Thành Hoàng Động.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’-”)••’-“)

Võ đạo cực hạn là tiềm lực võ đạo, có ít người tuy ở trong vài thập niên đạt đến tứ kiếp Bán Thần, Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng một khi vượt qua niên hạn nhất định, bọn hắn sẽ khó tiến thêm nữa, phải trải qua thời gian cực kỳ dài dòng buồn chán mới có thể tiếp tục tiến giai.

Thật giống như tương truyền ở trước 30 tuổi, nếu như không thể đạt tới Lục kiếp Bán Thần, như vậy võ đạo cực hạn sẽ ở Lục kiếp Bán Thần, thậm chí là Ngũ kiếp Bán Thần, về sau trừ khi là có kỳ ngộ cực lớn,

nếu không cuối cùng cả đời tối đa chỉ là Lục kiếp Bán Thần. Tỷ như Hạ Trung, lúc hắn đạt tới Lục kiếp Bán Thần đã vượt qua 30 tuổi, hắn muốn đạt tới Thất Kiếp Bán Thần là cực kỳ bé nhỏ, chỉ có thể thông qua cách khác tăng thực lực lên.

Cùng đạo lý, ở Thất Kiếp Bán Thần cũng có một hạn chế tuổi tác.

Cho nên cũng không phải nói thời gian tu luyện càng dài, cảnh giới thực lực nhất định sẽ càng mạnh hơn nữa. Một khi đạt đến võ đạo cực hạn của mình, như vậy trừ khi đột phá cực hạn, nếu không tốc độ sẽ có vẻ rất chậm, cả đời cũng khó có tăng lên. Cũng không biết có bao nhiêu thể hệ tâm trí không kiên định, vì vậy mà trở nên điên cuồng.

Cái này là thiên phú cùng tiềm lực.

Là hiện thực vô cùng tàn khốc.

- Thực lực cùng tiềm lực của Hoàng Động này, tựa hồ cũng không kém hơn Mộ Thanh Thanh bao nhiêu.

Theo Hoàng Động kia cách bọn họ càng ngày càng gần, trong nội tâm Tần Phàm âm thầm đoán chừng nói. Bất quá lúc trước thời điểm hắn tiến vào Truyền Thừa Bí Cảnh, đã từng khảo nghiệm qua tiềm lực, tiềm lực của hắn so với Mộ Thanh Thanh còn cao hơn.

Sau một khắc, ống tay áo của hắn tùy ý vung lên, mịt mờ ở phía trên đầu Man Thú sau lưng kia tăng thêm một ít dấu vết công kích khác. Đầu Man Thú này bị hắn một quyền đấm giết, nhưng hắn không muốn cho người biết rõ thực lực chân thật của mình.

- Hai vị, một hồi nếu Hoàng Động này hỏi, các người nói đầu Man Thú này là ba người chúng ta hợp lực đánh chết a.

Sau đó hắn lại hạ giọng nhìn hai người bên cạnh phân phó nói ra.

- Chúng ta minh bạch.

Hai người Ngư Lão gật nói ra.

Như Tần Phàm hiện tại chỉ là Nhị cấp Bán Thần chi cảnh có thể đánh chết Man Thú thực lực tứ kiếp Bán Thần, nói ra đích thật là quá mức kinh thế hãi tục. Đặc biệt là ở trước mặt loại siêu cấp thiên tài như Hoàng Động này, khó tránh khỏi sẽ khiến đối phương nổi lên so sánh chi tâm, gây ra phiền toái.

Quả nhiên chỉ chớp lát sau.

- Đầu Man Thú này là mấy người các người giết chết hay sao?

Hoàng Động kia hàng rơi xuống trên mặt đất cách mấy người Tần Phàm không xa, hắn nhìn thoáng qua đầu Man Thú đã bị chết kia, vừa rơi xuống đất liền mở lời nhìn mấy người hỏi.

Ở gần nhìn lại, người này lông mày như kiếm, mục như sao, ngược lại xứng với hai chữ anh tuấn. Mà ở hắn giờ tay nhắc chân tâm đó, đều có một loại khí thế lăng lệ ác liệt bá đạo, khí thế của hắn như từ trong thi sơn biển máu đi ra, có một loại uy hiếp chi lực thật lớn, không che dấu chút nào, làm cho tất cả mọi người không dám làm trái ý hắn.

- Hồi bẩm Hoàng Động công tử, là do chúng ta hợp lực giết.

Nghe được câu hỏi, Lão Ngư tiến về phía trước một bước cẩn thận đáp.

Tần Phàm không nói tiếng nào, dù sao hắn biết rõ mình chỉ là Nhị kiếp Bán Thần cảnh giới, căn bản không vào mắt đối phương.

- Mấy ngày trước ta là nghe được có hồi báo ở vùng này xuất hiện một đầu Man Thú lợi hại, tựa hồ còn muốn tập kích Hoàng Nham Thành chúng ta, chỉ là ta một mực tìm không thấy nó, không thể tưởng được hôm nay bị các người giết.

Hoàng Động kia đảo qua ba người Tần Phàm, sau đó trong miệng không giậm tự uy mở lời nói ra:

- Bất quá đầu Man Thú này tên là Ác Khẩu thú, có thực lực tứ kiếp Bán Thần, phòng ngự cường đại, lực lớn vô cùng, các người hai người Tam kiếp Bán Thần cùng một Nhị kiếp Bán Thần có thể giết chết nó quả thực để cho ta có chút ngoài ý muốn.

- Đây là bởi vì đầu Man Thú này vốn bị thương trước, thời điểm nó trốn đến nơi, chúng ta vừa vặn gặp được nó.

Nghe vậy, trong nội tâm Tần Phàm hơi động một chút, về sau hần nhàn nhạt trả lời nói ra.

- Nguyên lai là bị thương trước?

Hoàng Động kia nghe xong, lông mày nhíu lại, sau đó đi vài bước đánh giá đầu Man Thú kia một phen rồi nói ra:

- Quả nhiên, con Man Thú này có vết thương trí mệnh ở yết hầu, thời điểm các người gặp được nó có lẽ đã bị thương nặng.

Lão Ngư cùng Ngư Lão ở lúc này liếc nhau một cái, đều không nói gì, trên thực tế, bọn hắn đem sự thật nói ra, đối phương cũng chưa hẳn sẽ tin tưởng đầu Man Thú này sẽ bị một Nhị kiếp Bán Thần một quyền đuổi giết đấy.

- Công kích thật bá đạo!

Mà một lát sau, Hoàng Động kia lại lần nữa có chút kinh ngạc nói:

- Một quyền có thể trực tiếp đem phòng ngự cường đại như Ác Khẩu thú đánh thành như vậy, thực lực của người này không kém. Nếu như ta đụng phải hắn, nhất định phải cùng với hắn so sánh một phen.

Lúc này Lão Ngư cùng Ngư Lão càng không dám trả lời. Hắn một mực có nghe nói Hoàng Động kia hiếu chiến, tự nhiên càng không muốn đem Tần Phàm nói ra. Ở bọn hắn xem ra, cho dù Tần Phàm cường thịnh trở lại, cũng không thể nào là đối thủ của Ngũ kiếp Bán Thần.

Bất quá tuy Tần Phàm giải thích có chút sơ hở, nhưng Hoàng Động này ngược lại là không có đa nghi, dù sao hắn cũng cho rằng ba người Tần Phàm căn bản không thể nào giết chết được đầu Man Thú này. Đây là giải thích duy nhất có thể đáp thông rồi.

- Vô luận như thế nào, lúc này các người cũng coi như là vì Hoàng Nham Thành chúng ta trừ hại, thì thể đầu Man Thú này là của các người.

Sau đó Hoàng Động kia xoay người qua, đạm mạc phân phó nói ra: nguồn

- Hoàng Hải, cho bọn hắn mỗi người một ngàn Thần Tinh.

- Đa tạ Hoàng Động công tử.

Hai người Lão Ngư cùng Ngư Lão vội vàng nói lời cảm ơn, Tần Phàm cũng bình tĩnh tiếp nhận.

Hoàng Động quơ quơ ống tay áo, hắn cũng không có gật đầu, liền chuẩn bị trực tiếp rời đi. Bất quá ngay thời điểm hắn chuẩn bị rời đi, hắn bỗng nhiên liếc nhìn Tần Phàm, sau đó nói:

- Thực lực của người tuy không cao, nhưng ở dưới khí thế của ta còn có thể bảo trì trấn định như vậy, cái định lực này là không tệ. Có hứng thú gia nhập Hoàng Nham Thành Hoàng gia chúng ta hay không? Ở đó có thể cho người phát triển tiềm lực.

Nghe được Hoàng Động nói, Lão Ngư, Ngư Lão, cùng với những người Hoàng Động mang đến kia đều không khỏi nao nao. Lại để cho Hoàng Nham Thành Thiếu thành chủ mở miệng mời chào, cái kia là thiên đại cơ duyên.

- Nay thì không cần, tại hạ tự do tự tại đã quen, cảm ơn hảo ý của Hoàng Động công tử.

Nhưng mà Tần Phàm lại bình tĩnh trả lời nói ra.

Vậy mà cự tuyệt!

Mấy người cùng Hoàng Động chung một chỗ cũng không khỏi lộ ra thần sắc không thể tin. Phải biết rằng ở bên trong Tân Thế Giới, người có thiên phú không biết bao nhiêu, nhưng không có gia tộc cùng thể lực dựa vào, lại có bao nhiêu người có thể có thành tựu?

1399. Chương 1409 : Giao Dịch Hành, Nữ Tử Đeo Cầm.

Chương 1409 : Giao dịch hành, nữ tử đeo cầm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hoàng Nham Thành Hoàng gia, chuông quản một thành, là chỗ dựa thật lớn.

Nhưng Nhị kiếp Bán Thần nho nhỏ trước mắt này vậy mà cự tuyệt!

- Lớn mật, cũng dám cự tuyệt Thiếu thành chủ chúng ta!
- Đạt được Thiếu thành chủ chúng ta ưu ái, người là tam sinh hữu hạnh!
- Còn không mau hướng Thiếu thành chủ chúng ta nhận lầm!

Lập tức mấy người kia đều nhận không được mở lời quát tháo Tần Phàm. Mấy người bọn họ đều là hảo thủ do Hoàng Động mời chào, biết rõ cơ hội như vậy có thể nói là cực kỳ khó được, biết chắc cự tuyệt như vậy sẽ để cho Hoàng Động khó chịu.

- Ô? Người không suy nghĩ thật kỹ thoáng một phát sao? Người bây giờ hử là khoảng 23 tuổi, có thể đạt tới Nhị kiếp Bán Thần, ở trong mắt người bình thường mà nói hoàn toàn chính xác xem như thiên phú không tồi rồi, nhưng mà đối với ta mà nói, chỉ bình thường mà thôi. Gia nhập Hoàng gia chúng ta, người còn có cơ hội ở trước 30 tuổi đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần, thậm chí Lục kiếp Bán Thần, nếu không người sẽ đi đến vô đạo cực hạn.

Hoàng Động đối với Tần Phàm cự tuyệt, cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn.

- Không cần, cảm ơn hảo ý.

Tần Phàm lần nữa nói ra.

Hoàng Động nhướng mày, hử thói quen khoan dung, thật đúng là không quen bị người cự tuyệt. Hiện tại khó được mở lời hai lần, lại bị đối phương cự tuyệt, cái này làm ặt của hử có chút không nhận được.

- Tần huynh, nếu không người suy nghĩ thật kỹ thoáng một phát, lúc này đây đích thật là cơ hội khó được.

Dù là Lão Ngư ở một bên lúc này cũng nhận không được nữa mở lời khuyên nhủ, ở hử xem ra, có thể có một thể lực thành chủ trợ giúp, đích thật là thập phần khó được rồi.

- Cảm ơn hảo ý, nhưng ý ta đã quyết.

Tần Phàm vẫn là lắc đầu nói ra.

Đừng nói hử bây giờ là phụ thuộc Mộ gia, cho dù hử vẫn là một mình một người, cũng không có khả năng sẽ gia nhập một thể lực, huống chi vẫn là phương thức làm thủ hạ người khác.

- Thật sự là không biết tốt xấu, không biết bao nhiêu người muốn đến đầu nhập vào Hoàng Nham Thành chúng ta, hiện tại cho người cơ hội lại không nắm bắt!
- Giết một đầu Man Thú trọng thương, thật đúng là coi mình vô địch sao.
- Thiếu thành chủ, không bằng để cho ta hảo hảo giáo huấn tiểu tử này, cho hử biết trời cao đất dày!

Mà chứng kiến sắc mặt Thiếu chủ nhà mình không tốt, mấy người Hoàng Động mang đến lần nữa hướng về Tần Phàm quát tháo, thậm chí rất có ý tứ chuẩn bị động thủ.

- Được rồi, Hoàng gia chúng ta chưa bao giờ bắt buộc người khác gia nhập, Hoàng gia chúng ta cũng không cần làm như vậy.

Lúc này Hoàng Động lại khoát tay áo ngăn bọn hắc lại, hắc nhìn Tần Phàm ngạo nghễ nói ra:

- Tin tưởng có một ngày ngươi sẽ hối hận, bất quá ngày sau ta sẽ không cho ngươi thêm cơ hội.

Nói xong liền trực tiếp phóng lên trời, mà mấy người hắc mang đến sắc mặt bất thiện trừng mắt liếc nhìn Tần Phàm, cũng rất nhanh rời đi.

- Hô...

Thẳng đến bọn người Hoàng Động hoàn toàn đi xa, hai người Lão Ngư cùng Ngư Lão lúc này mới nặng nề thở dài một hơi, vừa rồi người phía trước cho bọn hắc áp lực thật sự là quá lớn.

- May mắn Hoàng Động kia không muốn làm khó chúng ta, nếu không hôm nay chúng ta chết chắc rồi.

Ngư Lão kia tiếp theo là lòng còn sợ hãi nói:

- Bất quá Hoàng gia này hoàn toàn chính xác xem như một thế lực lớn, Tần huynh có chút đáng tiếc.

- Ta sẽ không hối hận? Nếu như ở trong Thiên Tài Chiến tuyến gặp được ngươi, có lẽ ta sẽ cho ngươi một đáp án.

Mà lúc này Tần Phàm thì nhìn lên bóng người trên trời không dần dần biến mất kia, khóe miệng nổi lên một đường cong lạnh nhạt. xem tại

Hoàng Nham Thành, tọa lạc ở trong các dãy núi Mạc Lợi Đảo vây quanh tâm đó.

Lại bay qua hai đỉnh núi, Tần Phàm thình lình trông thấy ở phương xa xuất hiện một tòa Đại Thành to lớn, quy mô thậm chí so với Hoàng Hôn Thành còn muốn lớn hơn một ít, tường thành cao lớn kia dùng một loại nam thạch màu vàng cứng rắn kiến thành, xem xét liền thấy có một loại khí thế thô cuồng.

Bất quá cái này lại không phải nguyên nhân biến thành danh tự của Hoàng Nham Thành này.

Trên thực tế, ở bên trong Tân Thế Giới, có rất nhiều thần đảo cùng thành thị đều là dùng danh tự của Chương Khổng Giả đến mệnh danh, giống như Mạc Lợi Đảo, hoặc là tòa Hoàng Nham Thành này. Hoàng Nham Thành thành chủ tên là Hoàng Nham, Hoàng Động chi phụ, chính là thành chủ cùng Chương Khổng Giả của tòa Đại Thành này.

- Thật đúng là đủ đồ sộ.

Tần Phàm nhìn tòa Đại Thành trước mắt này, trong miệng không khỏi sợ hãi thán phục. Phong cách kiến trúc tòa Đại Thành này lấy Hoàng Nham làm chủ, đại khai đại hợp, so với Hoàng Hôn Thành cổ kính, Hoàng Nham Thành lại lộ ra có một phen phong tình dị tộc khác.

Sau khi tiến Hoàng Nham Thành không lâu, hắc cùng hai người Lão Ngư Ngư Lão liền tách ra.

Dù sao bọn hắc tầm đó cũng chỉ là bè nước gặp nhau, cũng không có quá nhiều cùng xuất hiện, hơn nữa bởi vì thực lực hai người kia cùng hắc kém quá xa, tự nhiên là khó có thể đi cùng một chỗ, nếu không ngược lại sẽ tăng thêm nguy hiểm mà thôi.

Hắc vẫn là một người tiếp tục tôi luyện.

- Chính là chỗ này.

Đi trên đường cái rộng lớn mà dòng người dày đặc kia một thời gian ngắn, Tần Phàm bỗng nhiên ở trước một tòa kiến trúc cự đại ngừng lại, cũng hướng về bên trong đi đến.

Thượng diện tòa kiến trúc này có khắc sáu chữ to Hoàng Nham Thành giao dịch hành.

Hắc tới nơi này là muốn đổi lấy một ít Linh Dược tài liệu cùng tài liệu luyện khí.

Linh Dược tài liệu tự nhiên là dùng để luyện chế đan dược, mà tài liệu luyện khí, thì là lúc trước hần được Lão Ngư giới thiệu, ở bên trong Hoàng Nham Thành tìm được một gã luyện khí đại sư, khối Thạch Đầu màu trắng lầy ở Viễn Cổ di chỉ kia được chứng thực là một loại Viễn Cổ khoáng thạch tên là Tuyết Tinh Thiết, cực kỳ trân quý, nhưng cần phối hợp một ít tài liệu luyện khí khác mới có thể luyện chế thành vũ khí.

Nói tóm lại, trước kia Tần Phàm ở trong Yêu Thú bình nguyên trên Vũ Thiên đại lục lấy được Thiên Trận bao tay, trong nhiều lần vượt cấp chiến đấu đã hư hao, hơn nữa cũng khó phát huy ra thực lực xứng đáng. Hần cần thay đổi, thay thế một vũ khí thích hợp hơn, như vậy mới có thể đầy đủ phát huy ra thực lực mạnh nhất của mình.

Tiến vào trong đại sảnh giao dịch, tuy là thập phần rộng lớn, nhưng có thể phát hiện bên trong cơ hồ là kín người hết chỗ. Có người là bán đồ vật, có người là muốn mua đồ vật, tóm lại một mắt nhìn đi đều là đều người di động.

Đặc biệt là khu giao dịch đan dược kia, càng lộ ra nóng nẩy mười phần, trước quầy cảnh giới càng thấp, người sẽ càng nhiều.

Đây là bởi vì tất cả mọi người đều hi vọng võ đạo của mình càng tiến thêm một bước. Nhất là những Võ Thánh cường giả kia, những người này sẵn giết yêu thú, thu thập Linh Dược, buôn bán tin tức, thậm chí ám sát đánh cướp, không chỗ nào không làm, vì chính là kiếm lấy đầy đủ Thần Tinh đi đổi lấy đan dược có thể trợ giúp bọn hần đột phá đến Bán Thần chi cảnh.

1400. Chương 1410: Giao Dịch Hành, Nữ Tử Đeo Cầm. (2)

Chương 1410: Giao dịch hành, nữ tử đeo cầm. (2)

- Cầu van người, ta chỉ có một ngàn Thần Tinh, người bán một khóa Vãn Kiếp đan này cho ta a... van cầu người...

Khi Tần Phàm đi ngang qua một quầy hàng nào đó, chứng kiến một trung niên nam nhân sau khi mặc cả không thành, dĩ nhiên là quỳ trên mặt đất cầu nhân viên bán hàng kia.

- Một khóa Vãn Kiếp đan 1500 Thần Tinh, thiếu một Thần Tinh cũng khó có khả năng, mua không nổi thì rút ra ngoài đi.

Nhưng nhân viên bán hàng kia lại khinh thường cười lạnh nói, đan dược ở bên trong Tân Thế Giới căn bản là không lo lắng sẽ không có người mua, cho nên cũng không có thái độ phục vụ gì có thể nói.

Mà thấy một màn như vậy, Tần Phàm không khỏi lắc đầu. Hần cũng từng trải qua giai đoạn gian nan khi vừa tới Tân Thế Giới, biết rõ Võ Thánh sinh hoạt hoàn toàn chính xác là không dễ dàng, những người này thậm chí nằm mộng cũng muốn trở thành Bán Thần cường giả.

Hần biết rõ Vãn Kiếp đan này, chính là một loại đan dược có thể tăng cường cảm ứng cho Võ Thánh đỉnh phong đối với Bán Thần Kiếp. Lúc trước hần cũng từng luyện chế qua, chỉ là dược hiệu hơi kém, thậm chí một hai năm mới có thể thành công, cho nên tuy hần phục dụng, nhưng cuối cùng vẫn là dựa vào Truyền Thừa Chi Hồ mới đột phá đến Bán Thần chi cảnh.

Tần Phàm thấy trung niên này đáng thương, ngược lại muốn giúp hần một chút, bất quá đáng tiếc trên người hần đã không có bao nhiêu đan dược cho Võ Thánh cấp sử dụng. Hơn nữa người trung niên hần tử trước mắt này, cho dù đã trở thành Bán Thần cường giả, đoán chừng Nhị kiếp Bán Thần, thậm chí nhất kiếp Bán Thần đã là võ đạo cực hạn của hần.

Võ đạo là tàn khốc như thế.

Ở bên cạnh khu giao dịch đan dược là khu giao dịch Linh Dược, phần lớn người đều là bán Linh Dược, nhưng mà mua sắm Linh Dược lại rải rác không có mấy. Đây là bởi vì vô luận ở nơi nào, Luyện Đan Sư dù

sao chỉ là số ít, hơn nữa đại bộ phận Luyện Đan Sư đều ở trong đại gia tộc, những người này đều có gia tộc cung ứng luyện được, rất ít người sẽ tới giao dịch hội mua sắm Linh Dược.

- Ngài hảo, xin hỏi ngài cần Linh Dược gì?

Mà tiểu cô nương phụ trách tiêu thụ Linh Dược kia, trông thấy Tần Phàm đến, thì thái độ so với nhân viên bán hàng đan dược vừa rồi kia thì tốt hơn rất nhiều, dù sao những người này cũng biết mua sắm Linh Dược phần lớn là Luyện Đan Sư, thân phận địa vị so với người bình thường cao hơn rất nhiều.

Ánh mắt của Tần Phàm đảo qua trên kệ chứa Linh Dược, sau đó rất nhanh báo mấy danh tự, lại hỏi mua một ít Linh Dược tạm thời không thấy được, nhưng mình cần.

- Vị đại sư này, xin ngài chờ một lát.

Tiểu cô nương kia nghe được Tần Phàm thuận thực báo ra các loại danh tự Linh Dược như thế, xúc giác nhạy cảm làm cho nàng lập tức cảm thấy được Tần Phàm là một gã Luyện Đan Sư không thể nghi ngờ, lập tức thái độ trở nên tốt hơn.

Rất nhanh, tài liệu Linh Dược Tần Phàm cần toàn bộ đều bày ở trên quầy.

- Ồ? Còn thiếu Linh Diệu Chi.

Tần Phàm ở bên trên một đồng Linh Dược kia nhìn lướt qua, lập tức nhìn ra trong đó thiếu khuyết một loại Linh Dược. Loại Linh Dược này chỉ dùng để luyện chế Thần Diệu đan, Thần Diệu đan này có thể cho người ở trong thời gian nhất định có lực cảm ứng đại tăng, chính là đan dược mà Tần Phàm và vị luyện khí đại sư kia ước định phải luyện chế cho hắn.

Hơn nữa theo luyện khí đại sư theo kia nói, nếu như không có Thần Diệu đan, hắn dùng Tuyệt Tinh Thiết kia luyện chế ra vũ khí phẩm chất sẽ giảm xuống một phẩm giai.

- Vị đại sư này, thật sự không có ý tứ, Linh Diệu Chi trong giao dịch hành chúng ta vừa vận đã hết...

Lúc này tiểu cô nương tiêu thụ Linh Dược kia vội vàng áy náy nói.

- Đã không có? Vậy xin hỏi ở đâu có thể mua được Linh Diệu Chi?

Tần Phàm không khỏi nhướn mày, sau đó hỏi.

- Vừa rồi mới có một người cầm Linh Diệu Chi bỏ ra bán, bất quá nàng cần đổi vật, muốn dùng Linh Diệu Chi để đổi Dịch Dương Đan, nhưng chúng ta cũng không có loại đan dược này, cho nên không có thu mua.

Tiểu cô nương tiêu thụ Linh Dược kia trả lời nói ra, sau đó nàng hướng về một hướng khác nói:

- Đại sư, chính là Hoàng y nữ tử kia.

- Dịch Dương Đan?

Tần Phàm hướng về phương hướng tiểu cô nương kia chỉ nhìn lại, liền chứng kiến một nữ tử tuổi trẻ mặc quần áo màu vàng nhạt, sau lưng mang một Cổ Mộc trường Cầm, lúc này đang bồi hồi ở quầy đan dược, tìm kiếm đan dược mình muốn.

Sau khi đi vào Tân Thế Giới này, ở bên trong diễn tịch đan dược Cổ Mộc cho hắn cùng tàng thư Mộ gia, hắn cũng xem qua không ít đan phương cùng diễn tịch đan đạo trong Tân Thế Giới, Dịch Dương Đan này chính là một loại đan dược an dưỡng, chuyên môn dùng để khôi phục sau trọng thương, đối với Bán Thần kỹ bằng hàn tạo thành thương thế có hiệu quả trị liệu đặc biệt.

- Tốt, những Linh Dược này bao nhiêu Thần Tinh, ta mua toàn bộ.

Sau đó Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra. truyện copy từ

- Đại sư, tổng cộng 3500 Thần Tinh, cảm ơn.

Tiểu cô nương kia nói ra.

- Ân.

Tần Phàm đối với giá cả những Linh Dược này hơi có chút giật mình, bất quá vẫn là sẵn khoái trả tiền. Ở trước đó lần thứ nhất bên trong di tích sơn cốc kia lấy được Thần kim, về sau hắn hỏi qua Mộ Chấn, những Thần kim này một khối giá trị trăm vạn Thần Tinh, cho nên hiện tại hắn coi như là của cải dày đặc rồi.

Hơn nữa những Linh Dược này luyện thành đan dược bán ra, thu Thần Tinh trở lại còn cao hơn mấy chục lần.

Thu hồi tất cả Linh Dược, Tần Phàm liền trực tiếp hướng về nữ tử lưng công đàn cổ kia đi đến. Vô luận như thế nào, Linh Diệu Chi này hôm nay hắn cũng phải nắm bắt tới tay.

Tuổi nữ tử này hắn là cùng Mộ Thanh Thanh tương tự, hơn nữa cũng đã đạt đến cảnh giới Ngũ kiếp Bán Thần, phần thiên phú này ở đồng lứa là thập phần đáng sợ. Lúc đến gần, từ bên cạnh cũng có thể thấy được gương mặt thanh tú, da thịt trắng nõn như tuyết, một đầu tóc dài mềm mại xoa vai, tăng thêm trường Cầm sau lưng, làm nổi bật ra một loại khí chất đặc biệt.

Trong đám người rất là hấp dẫn ánh mắt, trong mơ hồ có thể trông thấy có không ít người đối với nàng nhìn trộm.

- Xin chào, xin hỏi trên người của ngươi phải chăng có Linh Diệu Chi?

Đi đến trước mặt nàng kia, Tần Phàm trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi thăm.

- Ngươi có đồ vật ta muốn?

Nàng kia trước là nao nao, sau đó nghe tiếng xoay người lại đánh giá Tần Phàm thoáng một phát, mở lời hỏi. Theo chính diện nhìn lại, có thể thấy lông mày kẻ đen của nàng dài nhỏ, bờ môi gợi cảm, đặc biệt thanh âm cực kỳ thanh thúy êm tai, giống như là tiếng đàn ưu mỹ vang lên bên tai. Cô gái này không phải đẹp nhất mà Tần Phàm bái kiến, nhưng thanh âm lại là dễ nghe nhất.

- Có thể qua một bước nói chuyện không.

Tần Phàm nói ra, bốn phía thật sự là âm ỉ, rất khó nói chuyện với nhau.

- Nếu như không có Dịch Dương Đan, chúng ta không cần phải bàn lại rồi.

Nàng kia chỉ là lãnh đạm nói, là vì bình thường thói quen bị người đến gần, cho rằng Tần Phàm cũng như những người kia .

1401. Chương 1411 : Trung Cấp Đan Hỏa.

Chương 1411 : Trung cấp Đan Hỏa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ta không có Dịch Dương Đan, bất quá ta có đan dược đồng loại, đối với ngươi có thể hữu dụng. Mà nếu như ngươi nhất định phải cần Dịch Dương Đan, vào ngày mai ta cũng có thể giao cho ngươi.

Tần Phàm chỉ phải bắt đắc dĩ ngưng tụ âm thanh thành tuyến truyền vào đ trong tai ỏi phương nói ra.

- Ta chỉ muốn Dịch Dương Đan.

Nghe vậy, lúc này nàng kia mới giương mắt nhìn về phía Tần Phàm, trong miệng lặp lại nói ra.

- Có thể, bất quá hiện tại trên người của ta không có, đêm nay ta sẽ luyện chế, ngày mai giao cho ngươi.

Tần Phàm nói ra, Dịch Dương Đan này tuy hắn chưa từng có luyện chế qua, nhưng trở về thử mấy lần hắn là không có vấn đề.

- Ngoài ra, Linh Diệu Chi này ngươi phải chăng có thể trước giao cho ta không? Ta cam đoan ngày mai nhất định sẽ đem Dịch Dương Đan giao cho ngươi. Một lọ này là Ôn Dương đan, công hiệu tương tự như loại kia, có thể để lại cho ngươi với tư cách thế chấp.

Sau đó hắn lại thành khẩn nói, bởi vì hắn cũng không có ý định ở trong Hoàng Nham Thành dừng lại thời gian quá dài.

Bất quá để cho Tần Phàm ngoài ý muốn chính là, nữ tử lưng vác đàn cổ này cũng không có đi tiếp đan dược của hắn, mà là trực tiếp đem Linh Diệu Chi giao cho hắn.

- Nếu như ngày mai ta không có trông thấy Dịch Dương Đan, vô luận chân trời góc biển người cũng trốn không thoát.

Chỉ là cuối cùng truyền đến thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng kia, dĩ nhiên lại để cho lòng hắn bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác nghiêm nghị.

- Vậy mà thật sự cái gì cũng không có cầm, lại đưa vật cho ta?

Nhìn xem nữ tử mang cầm kia dần dần biến mất trong đám người, Tần Phàm cầm Linh Diệu Chi trong tay, có chút xấu hổ sờ lên mũi.

Bất quá tuy không có gì thể chấp, nhưng hắn vẫn không có chút nghĩ xấu nào. Mà đối với thoại ngữ cuối cùng của nàng kia, chẳng biết tại sao, hắn ẩn ẩn cảm thấy có một loại ước thúc chi lực đặc thù, để cho hắn không dám vi phạm.

- Nữ tử này đến tốt cùng là người nào? Trẻ tuổi như vậy liền có thực lực thế kia, hơn nữa lộ ra thần bí như thế. Chỉ là không biết nàng có thể tham gia Thiên Tài Chiến tuyến bạt hay không.

Thu hồi Linh Diệu Chi, trong lòng của hắn không khỏi âm thầm suy đoán.

Khí tức trên người nữ tử này lộ ra thập phần bình tĩnh, tuyệt không như Hoàng Động kia lăng lệ ác, liệt bá đạo như vậy, nhưng Tần Phàm ngược lại cảm thấy thực lực nữ tử này thâm bất khả trắc. Sau đó thanh âm kia càng là giống như có một loại ma lực, hắn chưa từng nghe qua thanh âm của người lại thẩm thấu linh hồn như thế.

Chỉ có thể dùng hai chữ quỷ dị để hình dung.

Lắc đầu, Tần Phàm không suy nghĩ về cô gái này thêm nữa, chỉ là xoay người sang chỗ khác, chậm rãi hướng về quầy hàng bán tài liệu luyện khí đi đến.

Hiện tại Linh Dược tài liệu luyện chế Linh Diệu Đan đã tập hợp đủ, nhưng mà tài liệu dùng để cùng Tuyết Tinh Thiết chung một chỗ luyện chế vũ khí lại còn không có mua sắm, kỳ thật đó mới là mục đích chủ yếu mà lúc này đây hắn đến giao dịch hành, vì vậy hắn liền hướng về phía trước tiếp tục đi đến.

Ở bên trong giao dịch hành, tuy đã tiếp cận vào đêm, nhưng lưu lượng người không có xu thế giảm bớt chút nào, ngược lại lộ ra càng ngày càng chen chúc. Vào lúc này, Tần Phàm mới xem như chính thức nhận thức đến tình huống sinh hoạt của Võ Giả trong Tân Thế Giới này.

Ở chỗ này, Võ Thánh cường giả mà ở Vũ Thiên đại lục có thể hô phong hoán vũ chỉ là tầng thấp nhất, bọn hắn làm lấy các loại công tác rẻ tiền, trải qua bận rộn sinh hoạt khổ cực. Coi như là nhất kiếp Bán Thần cùng Nhị kiếp Bán Thần đồng dạng cũng có quá nhiều, ở chỗ này chứng kiến đại bộ phận đều là người thanh niên cùng trung niên nhân, bởi vì rất nhiều lão niên Bán Thần cường giả ở mấy chục năm không có biện pháp tiến thêm đã tiếp nhận sự thật, phần lớn đều đi tìm các gia tộc phụ thuộc, làm một hộ viện, hoặc là ở các địa phương ẩn cư sống qua ngày.

Một mắt nhìn đi, thiên tài vô số, thần sắc khác nhau, nhân sinh muôn màu.

Có để cho người thở dài, có để cho người thương cảm, có lại để cho người cảm xúc...

Ông...

Cũng đúng vào lúc này, ở trong bể người mênh mông, Tần Phàm bỗng nhiên giống như xúc động cái gì đó.

Ở trong tích tắc, hắn đột nhiên cảm giác mình lộ ra thập phần không có ý nghĩa. Vào lúc đó hắn cảm giác mình giống như là muối bỏ biển, hoặc là một linh kiện nho nhỏ bên trong Tân Thế Giới này, cho dù thiếu hắn đi, Tân Thế Giới này y nguyên sẽ tiếp tục vận chuyển.

- Ta thật là không trọng yếu như thế sao?

Tâm cảnh của Tần Phàm thậm chí đã xảy ra một ít biến hóa, hấn bị mất phương hướng.

Phải, hấn từng có không ít kỳ ngộ, hấn cũng có không ít chỗ hơn người, nhưng mà ở Tân Thế Giới bát ngát khôn cùng như thế này, thiên tài xuất hiện lớp lớp, cường giả tung hoành. Thử hỏi hấn lại thể nào dám cam đoan không có người khác so với hấn càng có thiên phú, so với hấn càng thêm kỳ ngộ?

Như Mộ Thanh Thanh, Hoàng Động, còn có nữ tử mang cầm vừa rồi kia, niên kỷ cùng hấn đều tương tự, nhưng cảnh giới thực lực nếu so với hấn thì cao hơn nhiều. Bọn hấn từ nhỏ ở trong Tân Thế Giới tu luyện, chiếm hết rất nhiều ưu thế.

Ở đây thiên tài, cường giả rất nhiều, thậm chí thiên tài cũng lộ ra bình thường. Ở đây có không ít nhân vật đã từng coi là thiên tài, hiện tại chật vật lưu luyến ở bên trong giao dịch hành, y nguyên truy cầu lấy cơ hội đột phá võ đạo cực hạn xa vời.

Ở thời khắc này Tần Phàm đột nhiên cảm giác được mình bình thường, hấn bỗng nhiên có chút sợ hãi mình cũng biến thành một người bình thường trong đám người này, bình thường đến mức nhìn không ra bản thân.

...

- Không, ta lúc nào trở nên không có tự tin như vậy rồi.

Đứng trong đám người, cũng không biết qua bao lâu, Tần Phàm mới đột nhiên đánh thức, giống như là một hồi đại mộng.

Hấn mồ hôi lạnh đầm đìa.

- Ta trải qua Luân Hồi, ta trăm Nghịch thành Tôn, ta độ kiếp thành Thánh, ta phá Phong Hỏa nhập Bán Thần! Ma chủng luyện thể ta, sinh tử luyện hồn ta! Ta chính là ta, Thiên Hạ Vô Song! Cuối cùng có một ngày, ta tất đặt chân đỉnh phong!

Sau đó hấn nắm thật chặt nắm đấm, cũng cố lấy cường giả chi tâm sắp mất phương hướng của mình.

Về sau, tinh thần của hấn ngưng tụ tiến vào trong cơ thể, không ngừng sưu tầm lấy, một lát sau, rốt cục ở trong thức hải của mình phát hiện một đạo âm phù huyền bí.

- Là nó ảnh hưởng tới ta!

Vừa thấy cái này, trong nội tâm Tần Phàm lập tức kinh hãi, cẩn thận từng li từng tí bao khóa đạo âm phù ẩn tàng trong tinh thần ý thức kia, hấn như thế nào cũng không nghĩ ra đạo âm phù nho nhỏ này sẽ có uy lực lớn như vậy.

Đạo âm phù này, hấn hoài nghi là nữ tử mang cầm vừa rồi kia lưu lại đây.

- Trách không được nàng dứt khoát giao Linh Diệu Chi cho ta như vậy, còn nói cho dù chạy đến chân trời góc biển ta cũng trốn không thoát.

Lúc này Tần Phàm có chút hiểu được, cũng đối với trình độ kinh khủng của nàng kia kiêng kỵ thêm vài phần.

1402. Chương 1412: Trung Cấp Đan Hỏa. (2)

Chương 1412: Trung cấp Đan Hỏa. (2)

- Bất quá khả năng nàng cũng không phải cố ý gia hại ta, chỉ là Linh Hồn Lực của ta quá mạnh mẽ, không cẩn thận xúc động đạo âm phù huyền bí này, do đó để cho tâm cảnh của ta xuất hiện dao động.

Đáng được ăn mừng chính là, trải qua tẩy lễ cùng củng cố tâm cảnh vừa rồi, lúc này tâm tình võ đạo của hấn tựa hồ là lộ ra càng thêm thanh minh rõ ràng, tinh thần lực cũng lập tức nhận được lớn mạnh, cường giả chi tâm kiên định khó dao động hơn nữa.

Thở phào nhẹ nhõm, Tần Phàm bước nhanh đi về địa phương mua sắm tài liệu luyện khí kia, hao tốn trên mười vạn Thần Tinh mua tất cả tài liệu. Phí tổn đắt đỏ như thế, tuy hôm nay của cải của hắn coi như giàu có, nhưng vẫn là nhịn không được đau lòng không thôi.

Phải biết rằng Bán Thần cường giả có lẽ một đời một thế cũng thu thập không đến số Thần Tinh này, nhưng hắn lại một lần tốn sạch, cái này làm ọi người tiêu thụ tài liệu luyện khí kia cũng âm thầm tắc lưỡi.

Về tới bên trong lữ xá ở tạm, Tần Phàm lập tức bắt đầu động thủ luyện chế đan dược mình cần.

Tài liệu đầy đủ, Linh Diệu Đan kia ngược lại là rất nhanh bị hắn thành công luyện chế ra, chỉ là thời điểm giúp nữ tử mang cầm luyện chế Dịch Dương Đan, hắn lại gặp một ít phiền toái nhỏ. Hắn vốn cho là mình thí nghiệm nhiều mấy lần liền có thể luyện chế ra, nhưng hiện tại hắn mới phát hiện Dịch Dương Đan càng thêm khó có thể luyện chế.

Sau khi ở lần thứ mười luyện chế thất bại.

- Không được, dược tính Dịch Dương Đan này chí cương chí dương, Hỏa Lực nhất định phải cực mạnh, dùng Tử Uân Đan Hỏa hiện tại của ta, căn bản làm không được.

Tần Phàm nhướng mày, nghĩ một lát, hắn lại thì thào nói ra:

- Chỉ có thể là liều mạng rồi.

Hắn đã đáp ứng nữ tử mang cầm kia luyện Dịch Dương Đan cho nàng, như vậy hắn sẽ không nuốt lời, hơn nữa đắc tội một địch nhân khủng bố như thế cũng là chuyện rất phiền phức.

Sau một khắc, trong tay phải của hắn xuất hiện Tử Uân Đan Hỏa, tay trái thì xuất hiện Hắc Hỏa chiêu bài của Cổ Mặc lão quái.

- Thử lại lần nữa đem hai chủng hỏa diễm này triệt để dung hợp .

Sau đó hai mắt hắn ngưng tụ, cắn răng một cái đem hai tay giao lại với nhau. Lúc trước hắn cũng thử qua dung hợp hai chủng hỏa diễm này, nhưng cuối cùng nhất đều là chênh lệch đi một tí.

Lúc này đây hắn lại thử một lần.

Tê...

Một cái chớp mắt khi hai cổ hỏa diễm đụng nhau, không khí trong cả gian phòng tựa hồ cũng cháy lên, ầm ầm có mùi khét lẹt truyền đến, mà kinh mạch ở hai tay của Tần Phàm thì bị một loại độ ẩm cực hạn đốt sáng đến cơ hồ héo rút .

Gần nửa đêm đi qua.

Lúc này toàn thân Tần Phàm mồ hôi nhỏ giọt, quần áo ướt sũng, về sau dứt khoát hoàn toàn biến thành tro tàn, hắn quán chú toàn thân, hai tay bị cháy đến hư thối, bất quá rất nhanh lại bị Ma chủng cường đại khôi phục dần dần trị liệu hoàn hảo.

-Thành!

Rất cực, thời điểm sắp sửa hừng đông, Tần Phàm bỗng nhiên là tinh thần chấn động, lòng bàn tay của hắn có một đám Liệt Diễm màu tím đen, nhiệt độ cao chậm rãi nhảy lên à lên, cả gian phòng như là xuất hiện một miệng núi lửa, hơn nữa tùy thời đều có thể bộc phát ra độ ẩm càng mạnh hơn nữa.

Cái này là hỏa diễm do Tử Uân Đan Hỏa cùng Hắc Hỏa lão quái dung hợp mà ra.

- Đây đã là Đan Hỏa đạt tới Trung cấp đi à nha?

Tần Phàm nhìn xem Tử Hắc Hỏa diễm trong lòng bàn tay, lộ ra một thần sắc thoả mãn. Phân cấp Luyện Đan Sư ở bên trong Tân Thế Giới, chỉ có đạt được Trung cấp Đan Hỏa, mới có tư cách sáng tạo đan mạch của mình, do đó thành Trung cấp Luyện Đan Sư.

Hiện tại, hắn không thể nghi ngờ là đã có được điều kiện cơ bản thành Trung cấp Luyện Đan Sư.

- Lúc này đây cũng là may mắn mà có một đạo âm phù kia, tuy để cho ta cơ hồ tâm tình đại loạn, nhưng cũng làm cho tinh thần lực của ta lớn lên một ít, này mới khiến ta thành công dung hợp hai loại hỏa diễm.

Trong nội tâm Tần Phàm lại thầm suy nghĩ nói:

- Hiện tại đã có Trung cấp Đan Hỏa, như vậy kế tiếp luyện chế Dịch Dương Đan kia có lẽ không có vấn đề đi à nha?

Lại thử mấy lần dung hợp hỏa diễm, đem kinh mạch trao đổi trở nên thuận thực, hần lần nữa thăng đỉnh luyện đan.

Luyện hóa, Ngưng Lộ, Ngưng Thể, Cố Thể...

Từng bước một trình tự luyện đan tiến hành xuống, lúc này đây lộ ra rất thuận lợi, Đan Hỏa do Tử Uyên Đan Hỏa và Hắc Hỏa chính thức thăng cấp dung hợp, tất cả chi tiết cùng trình tự không đều gần như hoàn mỹ.

- Thành đan!

Rất nhanh, Tần Phàm thu hồi hỏa diễm trong tay, nhìn đan khí trong Đan Vũ Thần Đình trước mắt ngưng tụ hoàn tất, trong miệng nhỏ ra hai chữ.

Không cần vạch trần nắp đỉnh hần liền biết rõ lúc này đây Dịch Dương Đan đã luyện chế thành công, hơn nữa phẩm chất đan dược còn thập phần không tệ, ít nhất đạt đến Cực phẩm trở lên, đó là không ít Trung cấp Luyện Đan Sư chính thức cũng chưa hẳn có thể luyện chế ra.

Buông lỏng thân thể thoáng một phát, Tần Phàm nhìn thoáng qua ánh sáng nhạt ngoài cửa sổ, hần biết rõ này đã là buổi sáng ngày hôm sau rồi.

Đối với thu hoạch một đêm này, hần cảm giác rất hài lòng.

Cái này, cũng là phương hướng hần kiên trì.

- Tốt rồi, hiện tại Dịch Dương Đan cùng Linh Diệu Đan đều đã có, có thể đi tìm Dịch đại sư kia rồi.

Đem đồ vật trên mặt đất thu thập một chút, Tần Phàm đứng dậy chuẩn bị đi ra ngoài.

- Lúc này đây ta có thể nói là hạ xuống đại thủ bút, hi vọng vũ khí luyện chế ra đến có thể làm cho ta thoải mái a.

Hít một hơi, hần đẩy cửa phòng đi ra ngoài. Bởi vì lần này muốn chuẩn bị đi tìm Long cung bí tàng, hần có dự cảm này sẽ là một địa phương kỳ ngộ và nguy hiểm cùng tồn tại, hần phải tận lực tăng lên thực lực của mình.

Ra khỏi lữ xá, Tần Phàm một mực hướng về Cự Nham phố phồn hoa nhất Hoàng Nham Thành đi đến.

Lúc này đây Dịch đại sư mà hần muốn xin nhờ luyện chế vũ khí, đúng là ở bên trong Cự Nham phố.

Hoàng Nham Thành là một thành thị so với Hoàng Hôn Thành còn muốn lộ ra nhộn nhịp hơn, đây mới là thời điểm buổi sáng, nhưng trong thành đã có không ít dòng người bắt đầu khởi động, các loại hô quát nghị luận không ngừng bên tai.

Dọc theo con đường này, Tần Phàm nghe được tối đa chính là sự tình có quan hệ tới Thần Đảo Thiên Tài Chiến kia. Ở bên trong thế giới võ đạo, vô luận Vũ Thiên đại lực hay là Tân Thế Giới này, đám võ giả đối với loại thịnh hội võ đạo này đều là thập phần hướng tới.

Nghe nói, gần kề chỉ là giá vé vào xem Mạc Lợi Đảo tuyển bạt thi đấu đã trên mười vạn Thần Tinh một tấm rồi, chứ nói chi là bảy mươi hai thần đảo kia liên hợp cử hành thiên tài đại chiến cuối cùng nhất, hơn nữa những vé vào cửa này thường thường đều là cung không đủ cầu.

Cũng có thể tưởng tượng đến, trận thiên tài thịnh hội cực lớn này, tất nhiên sẽ hấp dẫn đến vô số thiên tài cường giả tham gia.

Đi một hồi, xuyên qua một đường cái, Tần Phàm đi tới trên đường Cự Nham phồn hoa kia. Cái này một con đường lát bằng đá Cự Nham, kiến trúc căn bản toàn bộ đều là do mấy cự thạch cao lớn kiến thành, lộ ra thập phần đặc sắc.

1403. Chương 1413: Luyện Khí.

Chương 1413: Luyện khí.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Luyện khí phòng của Dịch đại sư kia cũng chỉ cao có mấy trượng, ở chung quanh rất nhiều kiến trúc cực lớn thì rất nổi bật, lộ ra cũng không tính lớn, thậm chí có một ít nhỏ bé. Bất quá chính là bởi vì một gian Luyện khí phòng nhỏ bé như vậy lại có thể khiến cho Cự Nham phố càng thêm phồn hoa, càng có thể thấy được địa vị của Dịch đại sư này.

Đi đến trước Luyện khí phòng của Dịch đại sư, có thể phát hiện tòa kiến trúc này lộ ra thập phần đơn giản, tự hồ chỉ là do mấy khối cự thạch xây thành, bất quá những cự nham này lẫn nhau tằm đó được mài trơn nhẵn, kín không kẽ hở, có thể thấy được công nghệ không kém. nguồn

Ở trước cửa đằng kia, không có tiêu chí luyện khí rõ ràng gì, có gần kề chỉ là một chiều bài chữ “Dịch” mà thôi, nhưng từ một chữ “Dịch” này xem ra, lại lộ ra cực kỳ khí khái, Long Phi Phượng Vũ. Tự hồ có một cổ khí tức cường giả ở trong đó đập vào mặt.

Lúc này, ở trong Luyện khí phòng của Dịch đại sư ngược lại là không có người nào, bởi vì không có được thực lực nhất định, người bình thường căn bản vào gian phòng này không được. Hơn nữa Dịch đại sư luyện chế vũ khí phí tổn cũng không phải người bình thường có thể trả được.

Đi vào trong phòng nhỏ này, bên trong cũng lộ ra vô cùng đơn giản, mấy cái chỗ ngồi, vài món vũ khí đã chế tạo, không hơn.

Làm người ta chú mục nhất, đương nhiên là bản thân Dịch đại sư kia.

Lúc Tần Phàm đi vào Luyện khí phòng kia, ở đại sảnh liền chứng kiến một Đại Hán đang nhắm mắt ngồi xếp bằng lơ lửng giữa không trung. Ở trên người hắn có một cổ khí tức nóng rực như là sóng lửa bốn phía khuếch tán lấy, dù là loại thể chất như Tần Phàm này, cũng ần ần cảm thấy nhiệt lực kia cực kỳ kinh người.

- Dịch đại sư, Tần Phàm cầu kiến.

Sau khi đi vào gian phòng, yên lặng nhìn xem Đại Hán trong đó, đã qua một hồi lâu, Tần Phàm mở lời nói ra. Ở bên trong Tân Thế Giới, địa vị của Luyện Khí Sư lợi hại cũng cực cao, thậm chí là không thua Luyện Đan Sư.

Mà thực lực của Dịch đại sư này đã là Lục kiếp Bán Thần, Tần Phàm tôn trọng một ít cũng là nên phải.

- Đồ vật đều mang đủ sao.

Nửa ngày sau, Dịch đại sư kia mới chậm rãi mở hai mắt ra, sau khi liếc nhìn Tần Phàm mới mở lời nói ra.

- Đầu dựa theo Dịch đại sư người phân phó chuẩn bị.

Tần Phàm trả lời nói ra, sau đó mở Trữ Vật Giới Chỉ ra, đem tất cả tài liệu chuẩn bị luyện khí ra.

- Linh Diệu Đan đầu.

Dịch đại sư kia nhìn thoáng qua tài liệu, sau đó lại hỏi.

- Chuẩn bị ba khóa, đều là tại hạ tự luyện chế, bất quá phương diện được hiệu có thể yên tâm.

Tần Phàm nói xong, đem cái chai chứa Bạch Ngọc đan ra.

- Người là Luyện Đan Sư?

Dịch đại sư kia có chút kinh ngạc.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

- Tốt, người đã là Luyện Đan Sư, lúc này đây trợ giúp người luyện chế vũ khí, ta chỉ thu mười vạn Thần Tinh.

Lúc này Dịch đại sư kia từ trên mặt đất đứng dậy nói ra:

- Tuyệt Tinh Thiết đích thật là tài liệu khó được. Bất quá ta cũng không dám cam đoan nhất định có thể luyện chế thành công, cũng có khả năng toàn bộ tài liệu này của người sẽ báo hỏng.

- Cái này Tần Phàm tự nhiên hiểu được, Dịch đại sư hết sức là được rồi.

Tần Phàm nói ra, luyện khí cùng luyện đan đều đồng dạng có xác suất thất bại, bất quá xác suất thất bại của luyện khí so với luyện đan thì thấp hơn một ít, cho dù thất bại cũng chỉ là uy lực không đủ mà thôi, ngược lại cực nhỏ sẽ báo hỏng toàn bộ tài liệu.

Sau đó hắn liền đem thù lao ra, mười vạn Thần Tinh, cũng là một ngàn Tử Thần Tinh giao cho đối phương.

- Ta đại khái cần luyện chế một buổi thời gian, người có thể đem nay lại đến lấy.

Thần sắc Dịch đại sư hồ hững nhận lấy Thần Tinh, sau đó trong miệng nói ra.

- Ta có thể chờ ở chỗ này hay không?

Tần Phàm hỏi.

- Thêm một vạn Thần Tinh.

Dịch đại sư nhìn hắn một cái, nhàn nhạt nói ra.

Mặc dù có chút đau lòng, nhưng Tần Phàm vẫn là quyết định muốn lưu lại quan sát, cũng không phải hắn lo lắng những tài liệu trân quý này bị hắc, mà là muốn học trộm một ít pháp môn luyện khí, lúc trước hắn cũng từng muốn cùng Cổ Mặc học tập luyện khí, đáng tiếc cũng chỉ là học chút da lông mà thôi.

Dịch đại sư kia chỉ liếc nhìn Tần Phàm, nhưng chỉ coi hắn như trong suốt. Sau đó hắn trước uống một khẩu Linh Diệu Đan, sau đó bắt đầu luyện chế vũ khí của mình.

Thời điểm bắt đầu luyện chế, ở trước mặt của hắn có một cái Luyện lô hỏa hồng sắc, trong đó có năng lượng cực lớn bắt đầu khởi động, có thể nhìn ra được tỉ lệ cực cao. Duỗi ra một chưởng, trên bàn tay “Bồng” một tiếng, hiện ra một vòng hỏa diễm từ đỏ đến biến thành màu đen.

Thời điểm ánh lửa hiện ra, độ ẩm trong toàn bộ Luyện khí phòng lên ấy trăm hơn một ngàn độ, phẳng phát như muốn đem toàn bộ gì đó đều hòa tan, nếu như không phải có kết giới phòng hộ, cái độ ẩm này chỉ sợ sẽ ảnh hưởng đến cả Cự Nham phố.

Lúc này Dịch đại sư lại liếc nhìn Tần Phàm, thấy Tần Phàm thần sắc như thường, trong nội tâm hắn không khỏi có chút kinh ngạc. Sau đó độ ẩm lần nữa tăng lên một đoạn, lập tức trong lòng bàn tay khê hấp, đầu tiên đem Tuyệt Tinh Thiết kia hấp đi qua.

Bắt đầu bắt hết hỏa lực, lửa đốt cực hạn.

Một khi bắt đầu luyện chế, Dịch đại sư này giống như là một tòa đại sơn, đứng sừng tại chỗ, chưởng hỏa trong lòng bàn tay vẫn không nhúc nhích, gần kề chỉ là hòa tan một khối Tuyệt Tinh Thiết này, dĩ nhiên cũng trọn vẹn hao tổn ba canh giờ!

Tê...

Tuyệt Tinh Thiết kia hòa tan, giống như là một cái đầm nước trở nên trong suốt sáng như tuyết, tạp chất bên trong thì ở dưới nhiệt độ kia đã hoàn toàn bị bốc hơi sạch sẽ, cho dù là Tần Phàm không hiểu luyện khí nhiều, cũng có thể nhìn ra được chất liệu Tuyệt Tinh Thiết hòa tan này bất phàm.

Mà vào lúc đó, lại thấy bàn tay của Dịch đại sư kia khê đảo, không chế được chất lỏng Tuyết Tinh Thiết kia hóa thành một viên cầu, không ngừng lăn lộn ở trên không trung, bất quá một mực đều bị khống chế ở trong lòng bàn tay, không tràn ra một giọt.

- Đến.

Tay còn lại thì là khê hấp, đem một ít tài liệu khác cũng bắt đầu nung đốt .

Độ ẩm trong luyện khí phòng này càng ngày càng cao, Tần Phàm vào lúc này thậm chí có thể trông thấy kết giới phòng hộ lấy gian phòng tựa hồ cũng xuất hiện một tia rung động như là ném đá vào hồ phát ra, có thể thấy được độ ẩm này trùng kích lợi hại như thế nào.

Dù cho Tần Phàm vào lúc này cũng phải có chút mở ra Nguyên Giới phòng ngự, lúc này mới có thể hoàn toàn chống cự độ ẩm.

Thời gian trong lúc bắt tri bắt giác chậm rãi đi qua.

Ở bên trong nhàm chán, Tần Phàm dứt khoát cũng ở trong luyện khí phòng luyện chế đan dược. Dù sao đại bộ phận thời điểm Dịch đại sư này đều là tái diễn cùng một động tác, chỉ có ở lúc máu chốt hần mới có thể đi cẩn thận quan sát. Hần ở ngày hôm qua trắng trợn mua sắm một số Linh Dược, hiện tại ngược lại là hàng tồn tương đối sung túc, đầy đủ hần tiêu xài.

1404. Chương 1414: Đoạt Quyền Thần Sáo. (1)

Chương 1414: Đoạt Quyền Thần Sáo. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Mà Dịch đại sư chứng kiến Tần Phàm vậy mà ở bên trong luyện khí phòng của mình còn có thể luyện chế ra đan dược thì cảm thấy hết sức kinh ngạc, phải biết rằng Khổng Hỏa Tông sư như hần, khống chế đối với độ ẩm cơ hồ là đăng phong tạo cực, một Luyện Đan Sư ở bên cạnh hần luyện đan không bị ảnh hưởng, trừ khi Luyện Đan Sư kia ở phương diện điều khiển độ ẩm cao hơn hần.

Thời điểm Tần Phàm thành công luyện chế ra viên đan dược thứ nhất, hần không thể không tiếp nhận sự thật để cho hần khó có thể tin này.

Bên ngoài, mặt trời dần dần ngã về tây, trời chiều hỏa hồng sắc kia lơ đãng chiếu vào, Tần Phàm biết rõ đã đến chạng vạng tối.

Mà cũng vào lúc này, Dịch đại sư kia luyện chế cũng tiếp cận khâu cuối cùng.

Lúc này, ở trước mặt Dịch đại sư, một vật hình dạng bao tay đã dần dần thành hình, thượng diện không ngừng có sóng nhiệt cùng khí kính mãnh liệt bành trướng lăn lộn, một loại hào quang kỳ dị sáng quắc sinh huy.

- Gần giống, gần thành, gần bằng rồi.

Tần Phàm đã sớm đình chỉ luyện chế đan dược, chỉ là gắt gao nhìn chằm chằm vào bao tay lơ lửng giữa không trung kia, hần ở trong đó có thể cảm giác được một cổ cảm giác thần bí để cho người rung động, thậm chí ngẫm trộm nghe ra có thanh âm hướng hần kêu gọi.

Ông ông ông... vù vù vù...

Nhưng ngay lúc này, cái bao tay ở dưới Hồng Hắc Hỏa diễm của Dịch đại sư kịch liệt thiêu đốt, dĩ nhiên là phát ra một loại thanh âm vô cùng bén nhọn, loại thanh âm này tựa hồ muốn xuyên thấu màng tai, để cho người sinh ra một loại cảm giác sờn hết cả gai ốc.

Mà kết giới vốn bao phủ Luyện khí phòng kia, lúc này liền chấn động kịch liệt, tựa hồ muốn sụp đổ.

Chúng kiến nhiều phản ứng dị thường như vậy, cho dù Tần Phàm không hiểu luyện khí, lúc này cũng biết Dịch đại sư luyện chế ra bộ quyền sáo này bất phàm rồi, cái này làm cho hắn không khỏi âm thầm nóng rực trong lòng.

Nhưng mà, ngay trong nháy mắt tiếp theo, hắn chợt phát hiện lúc này Dịch đại sư trở nên như lâm đại địch, mặt mũi tràn đầy mồ hôi, quần áo may đặc thù ở toàn thân lúc này đều ướt đầm. Lại nhìn trên người hắn, lúc này kinh mạch vậy mà đều bành trướng, tựa hồ đạt đến cực hạn muốn bạo tạc .

- Dịch đại sư, phát sinh chuyện gì?

Chúng kiến tình huống Dịch đại sư như vậy, Tần Phàm vội vàng hỏi.

- Lần này luyện chế bao tay phẩm chất cao vượt qua ngoài dự liệu của ta, nhưng độ ẩm không đủ... Như vậy sẽ thất bại trong gang tấc, ta không cam lòng ah!

Dịch đại sư kia cắn răng nói, cuối cùng thậm chí trên mặt hắn cũng bắt đầu run rẩy, nhìn ra được hắn là đau khổ chèo chống lấy.

Bành! Bành! Bành!

Dịch đại sư kia vừa dứt lời, đôi bao tay trong suốt kia lúc này bắt đầu không ngừng run run, tựa hồ muốn hướng tứ phương chạy trốn, cái này rõ ràng là dấu hiệu sắp tán loạn.

Đại sư không ổn!

Bồng...

Cũng theo đó lúc, một vòng hỏa diễm màu tím đen bỗng nhiên ở trong tay Tần Phàm phát ra, mạnh mẽ bắn về phía bên trong bao tay lơ lửng ở giữa không trung.

truyện copy từ

Hắn cũng không cam chịu!

Ở trong Luyện khí phòng, độ ẩm đã cơ hồ nhảy lên tới một loại cực hạn.

Nhưng mà muốn tiến hành dung hợp Tuyệt Tinh Cương kia cuối cùng, độ ẩm vẫn là y nguyên có chỗ khiếm khuyết! Bởi vì bên trong Tuyệt Tinh Cương này bảo lưu lấy đặc tính nguyên thủy của nó, thời điểm cùng các tài liệu khác kết hợp, lại lần nữa bị kích phát, cho nên trình tự dung hợp cuối cùng của quyền sáo này cực kỳ gian nan.

Dịch đại sư đã là đầu đầy mồ hôi, gương mặt vắn vẹo, vì kích phát độ ẩm rất cao, hắn đã cơ hồ vận chuyển Nguyên Giới chi lực cực hạn rồi.

Lập tức hắn không thể không vứt bỏ một lần luyện chế vô khí mà bình sinh hắn đặc ý nhất này, nhưng hắn như thế nào cũng không nghĩ ra ở thời điểm này Tần Phàm sẽ nhúng tay tiến đến, hắn có thể cảm giác được độ ẩm hỏa diễm mới gia nhập kia, cực kỳ khủng bố, thậm chí cơ hồ muốn vượt qua luyện khí chi hỏa của hắn!

- Vô dụng, ngươi không hiểu được luyện khí, cũng không biết độ ẩm biến hóa, không giúp được ta đâu.

Bất quá tuy hết sức kinh ngạc, nhưng Dịch đại sư vẫn là rất nhanh trong miệng trầm giọng nói ra.

Luyện chế vũ khí, cực kỳ chú ý độ ẩm biến hóa ở từng giai đoạn, thậm chí từng chi tiết, còn cần có một lộ tuyến quán thấu nguyên lực đặc thù. Cũng không phải gia tăng độ ẩm liền có thể, có nhiều chỗ cần gia tăng, nhưng có nhiều chỗ nhất định phải giảm bớt, giúp nhau dựa theo tỉ lệ kết hợp nhất định, mới có thể đem hình dạng quyền sáo kia một mực duy trì được.

- Đại sư, xin kiên trì một hồi. Trải qua cả buổi này xem quá trình Dịch đại sư ngài luyện khí, ta đối với thủ pháp cùng độ ẩm biến hóa của đại sư cũng căn bản quen thuộc, ta nghĩ ta có thể phối hợp tốt cùng đại sư.

Nhưng thần sắc Tần Phàm lại ngưng trọng trả lời nói ra, sau đó hắn cẩn thận khống chế được đan hỏa do Hắc Hỏa hồn hợp cùng Tử Vân Đan Hỏa, ở bên trên quyền sáo lơ lửng giữa không trung tiến hành nung khô.

Một lát sau, quyền sáo kia dung hợp vậy mà thật sự trở nên ổn định lại.

- Làm sao có thể?

Chứng kiến quyền sáo kia chẳng những không có sụp đổ, trái lại càng ngày càng dung hợp, Dịch đại sư không khỏi là hai mắt trừng lớn, lộ ra thần sắc không thể tin. Phải biết bao nhiêu người ở bên trên luyện khí chi đạo chìm đắm mấy chục năm cũng khó khăn nhập môn. Tần Phàm bắt quá là nhìn một lúc, dĩ nhiên liền có thể cùng mình phối hợp luyện khí, cái này truyền đi, đầy đủ cho thiếu niên này nổi tiếng toàn bộ Hoàng Nham Thành rồi.

- Đại sư, độ ẩm trong quyền sáo có lẽ có thể thấp xuống a?

Nhưng Tần Phàm lại không biết suy nghĩ trong nội tâm của Dịch đại sư, lúc này hắn hết sức chăm chú nhìn quyền sáo trong ngọn lửa trước mắt dần dần cứng lại, thập phần đầu nhập.

Trên thực tế, sở dĩ hắn có thể ở trong thời gian ngắn ngủi nhìn rõ ràng lộ tuyến luyện khí của Dịch đại sư kia. Toàn bộ là nhờ ngũ giác của hắn nhạy cảm cùng tinh thần lực kinh người. Hắn có thể rất nhanh bắt đến từng cái chi tiết, tỉ mỉ của đối phương, hơn nữa bởi vì hắn vốn chính là một gã Luyện Đan Sư, đối với độ ẩm biến hóa tự nhiên là thập phần mẫn cảm, cho nên có thể thông hiểu đạo lí.

Đương nhiên đây cũng là dưới tình huống nhìn hồi lâu hắn mới có thể tạm thời nắm giữ, nếu để cho hắn luyện chế một món vũ khí như vậy vẫn là làm không được đấy.

- Không. . . không sai, bắt đầu hạ nhiệt độ, bắt quá cửa thứ ba của quyền sáo, độ ẩm còn cần gia tăng, nếu không có thể sẽ giảm uy lực ở thời điểm nguyên lực bộc phát.

Lúc này Dịch đại sư vẫn có chút khiếp sợ, chỉ là xuất phát từ bản năng tiến hành luyện chế, thẳng đến nghe được Tần Phàm nhắc nhở, hắn mới lập tức phản ứng đi qua, vội vàng mở miệng nói.

- Ân, ta thử lại lần nữa.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, dau đó hai mắt ngưng tụ.

Tiếp theo trong nháy mắt, hai đạo quang hoa màu đỏ thắm ở phía sau của hắn xì ra. Một cỗ hỏa diễm màu đỏ thắm từ trên người hắn lại lần nữa phóng đến phía trên quyền sáo giữa không trung, lần nữa tăng thêm độ ẩm trong đó.

1405. Chương 1415: Đoạt Quyền Thần Sáo. (2)

Chương 1415: Đoạt Quyền Thần Sáo. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bởi như vậy, Tần Phàm dung hợp ba loại hỏa diễm, hắn có thể chế tạo ra độ ẩm thậm chí đã có chút thoáng vượt qua Dịch đại sư rồi.

- Ha ha, tốt, hôm nay luyện chế một kiện vũ khí này thật sự là để cho Dịch Viêm ta chung thân khó quên! Kiện vũ khí này nếu có thể luyện chế thành công, chắc chắn sẽ trở thành tác phẩm đặc nhất ý cả đời ta! Ta cũng bất cứ giá nào rồi. Cái này là Đoạt Thần Tinh Thể mà ta ngẫu nhiên đạt được, nghe nói là trong La Ma Thiên Xuyên. Có thể lại lần nữa gia tăng uy lực bộ quyền sáo này cầu người, ta xem có thể khiến nó trở thành Chung cực Bán Thần khí hay không! Nếu có thể thành công, ta cả đời này cũng không tiếc nuôi!

Thấy một màn như vậy, Dịch Viêm lại khiếp sợ lần nữa, sau đó hắn bỗng nhiên từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một vật, sau đó hóa thành một đầu băng tuyến bắn về phía quyền sáo lơ lửng giữa không trung kia.

- Cảm ơn đại sư.

Tần Phàm không khỏi vui vẻ, phải biết Bán Thần khí cũng như Bán Thần kỹ bình thường chia làm sơ, trung, cao, chung cực tứ cấp, chung cực cấp Bán Thần khí này có thể nói là cực kỳ khó được, Luyện Khí Sư bình thường căn bản không thể luyện chế.

- Độ ẩm còn không có đủ, lại toàn lực thúc dục độ ẩm cao nhất! Đem Đoạt Thần Tinh Thể hòa tan bao trùm toàn bộ quyền sáo!

Sau đó lại thấy sắc mặt Dịch Viêm kia đỏ lên, trong miệng trầm giọng gầm nhẹ nói, hắn vào lúc đó sắc mặt trở nên tím đen, trong tay thúc dục độ ẩm lại lần nữa lên cao.

- Tốt.

Tần Phàm cũng nghiêm sắc mặt, tiếp theo rất nhanh lấy ra một viên Độc đan nuốt vào, kích phát huyết mạch bất tử Chu Tước.

Theo Chu Tước chỉ dục màu đỏ thắm sau lưng biến thành một loại đen kịt chi sắc, độ ẩm hỏa diễm trong tay lại một lần nữa kéo lên, thậm chí đã trực tiếp lấn át độ ẩm hỏa diễm của Dịch Viêm.

Lúc này hai mắt của Dịch Viêm trừng trừng, trong nội tâm khiếp sợ đến tột đỉnh, đến lúc này, hắn mới biết được cái gì gọi là khổng hỏa tông sư, người trẻ tuổi trước mắt này ở bên trên tạo nghệ hỏa diễm, rất rõ ràng là đã vượt qua hắn.

Trên thực tế, đối với điều khiển hỏa diễm, cũng không chỉ đơn thuần là đem Nguyên Giới chi lực chuyển hóa liền được, như vậy chỉ có thể gọi là chuyển hỏa nguyên lực, muốn biến thành loại hỏa diễm thật thể này, phải có thủ pháp cùng tâm pháp đặc biệt, hơn nữa năng lực chuyển đổi cá nhân cùng năng lực khổng chế cũng thập phần trọng yếu.

Cho nên tuy thực lực Dịch Viêm vượt qua Tần Phàm, nhưng mà có khả năng ở độ ẩm hỏa diễm không bằng Tần Phàm.

- Tốt! Tốt! Tốt! Lại mấy phút nữa, quyền sáo này của ngươi có thể luyện chế thành công rồi! Có thể trở thành chung cực Bán Thần khí hay không, vậy thì xem vận mệnh của ngươi rồi, bất quá ta xem xác suất thành công đạt tới tám phần, nếu không cũng là tinh phẩm trong cao cấp Bán Thần khí.

Nhìn xem quyền sáo giữa không trung một mực hướng về xu thế tốt tiến hành dung hợp, trong miệng Dịch Viêm nói liên tục ba chữ tốt, cũng biết trình độ hưng phấn trong lòng của hắn.

- Toàn bộ nhờ đại sư rồi.

Lúc này trong lòng Tần Phàm cũng là nóng rực, lúc trước Thiên Trận quyền sáo kia của hắn tối đa cũng chỉ là trung cấp Bán Thần khí, hơn nữa là loại kém trong trung cấp Bán Thần khí, dù sao đây chẳng qua là lấy được ở trên Vũ Thiên đại lục, nhưng cũng vì hắn gia tăng không ít uy lực công kích. Có thể tưởng tượng, nếu thay đổi là Chung cực Bán Thần khí, hắn tin tưởng mình chống lại ngũ cấp Bán Thần càng có nắm chắc rồi.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ở dưới hai người toàn lực thúc dục, một cỗ sóng nhiệt càng thêm mạnh mẽ đang không ngừng phát tán đi ra, độ ẩm kia càng làm cho trên mặt đất cũng xuất hiện một mảnh vết rạn dài hẹp rất nhỏ, vách tường cự nham bốn phía vang lên thanh âm đùng đùng không dứt bên tai, tựa hồ tùy thời sẽ bạo phá.

Tần Phàm cùng Dịch Viêm ở trong đó, càng như là đặt mình vào miệng núi lửa, cảm giác kia cực kỳ nóng bỏng, khủng bố phi thường, bất quá lại khó dấu được vẻ hưng phấn trên mặt hai người lúc này.

Ông ông ông.

Chỉ chốc lát, một loại thanh âm huyền bí ở trong phòng vang lên, mà theo quyền sáo giữa không trung kia phát ra sáng bóng thần bí càng sáng chói lên, thoát nhìn tựa như là một khóa minh tinh chói mắt.

- Xong rồi! Đoạt Thần Tinh Thể đã hoàn toàn luyện hóa!

Cũng đúng vào lúc này, chỉ thấy Dịch Viêm kia lại lần nữa ngưng tụ hai mắt, thân hình to như cột điện đột nhiên thẳng tắp, trong miệng gào thét một tiếng, Đoạt Thần Tinh Thể đã hòa tan bị hấp hối tới, cũng rơi vãi hướng về quyền sáo đang lơ lửng giữa không trung kia.

Xì xì...

Đoạt Thần Tinh Thể mới vừa vụn chiếu vào phía trên quyền sáo, ở phía trên tách ra một loại ánh sáng mãnh liệt, lập tức mà đến chính là một loại nổ vang kinh thiên động địa, thậm chí toàn bộ linh khí không gian quanh mình đều kịch liệt chấn động lên.

Oanh!

Nháy mắt sau đó, toàn bộ luyện khí phòng liền rớt cục không chịu nổi loại chấn động kịch liệt này, sau khi kết giới phòng ngự sụp đổ, cả tòa kiến trúc lên tiếng bạo phá ngã xuống, trong khoảng khắc biến thành phế tích.

Đương nhiên, Tần Phàm cùng Dịch Viêm đều là Bán Thần cường giả, phòng ốc này sụp đổ tự nhiên không có khả năng bị thương đến bọn hắn, lúc này hai người bọn họ đều bị bao phủ ở bên trong một cái vòng bảo hộ, cự thạch đều là hướng về hai bên rơi xuống, không gây cho bọn hắn một chút tổn thương.

Ở giữa bọn hắn tầm đó, là quyền sáo vừa mới luyện thành kia, quang mang sáng chói, vừa rồi trong chớp mắt thành công, thậm chí cả Cự Nham phổ đều có cảm ứng. Lúc này trên đường Cự Nham người như thủy triều tuôn ra, đại động tĩnh vừa rồi tự nhiên là hấp dẫn không ít người.

- Ha ha ha...

Về sau, hai người nhìn nhau, đều không khỏi không coi ai ra gì mà ngửa mặt lên trời cười ha hả. Lúc này hai người đều cảm giác được thập phần thành tựu.

- Dịch đại sư, cảm ơn, cho ta trước thử xem quyền sáo này.

Lập tức, thân hình Tần Phàm lóe lên, xẹt qua giữa không trung, đem một bộ quyền sáo kia nhanh chóng trao trong tay. Thời điểm vừa mới bắt được quyền sáo kia, hắn thậm chí có chút cảm thấy nó giãy dụa, cũng biết đã là cực kỳ có linh tính.

Sau đó hắn nắm chặt tay, nhét quyền sáo vào bên trong. Mà cái quyền sáo này vừa tiếp xúc với nhân khí, thật giống như lập tức bị kích động, rất tự nhiên mà tự động thích ứng lớn nhỏ, một loại cảm giác thuận buồm xuôi gió lập tức sinh ra.

Nắm đầm nắm chặt, phảng phất giống như là chấp chưởng thiên hạ.

Ông!

Một quyền oanh ra, hư không tầm đó thậm chí xuất hiện tầng tầng rung động.

Mà lúc Tần Phàm thi triển Nguyên Giới chỉ lực, hắn hình như là cảm thấy những lực lượng này thời điểm thông qua nắm đầm, đều giống như đột nhiên đã nhận được thăng hoa, trở nên càng thêm tinh thuần cường đại. Hắn có một loại cảm giác, nếu hắn toàn lực thi triển, đoán chừng một ngọn núi cũng có thể trực tiếp nổ nát.

- Tốt! Ta nghĩ đây đã là chung cực cấp Bán Thần khí không thể nghi ngờ.

Nắm đầm vừa thu lại, trong hai tròng mắt của Tần Phàm đều là kinh hỉ, đã có quyền sáo này, từ nay về sau, trong ngũ kiếp Bán Thần có thể làm cho hắn kiên quyết đoán chừng không có mấy người rồi.

1406. Chương 1416: Trước Hết Để Cho Người Thử Xem. (1)

Chương 1416: Trước hết để cho người thử xem. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Cái quyền sáo này, tên là Đoạt Thần Quyền Sáo như thế nào?

Lúc này Dịch đại sư ở một bên bỗng nhiên mở miệng nói.

- Đoạt Thần Quyền Sáo? Đa tạ Dịch đại sư ban tên.

Nghe vậy, Tần Phàm nao nao, nhưng lập tức hấn tựa hồ cảm thấy bên trong cái tên này có ý cảnh sâu xa, liền nhẹ gật đầu, vui vẻ tiếp nhận.

- Tốt một cái Đoạt Thần Quyền Sáo, cái quyền sáo này hiến cho Thiếu thành chủ là vừa vặn rồi.

Mà cũng ngay đó lúc, một thanh âm bỗng nhiên ở trong đám người vang lên, sau đó một bóng người lộ ra có chút bá đạo từ đó đi ra.

Chứng kiến bóng người đi tới này, Tần Phàm không khỏi nhướng mày.

Người này hấn ngược lại là nhận ra, đúng là một trong mấy người ngày đó đi theo Hoàng Nham Thành thành chủ chi tử Hoàng Động, hấn nhớ đến lúc ấy người này đối với sự tình mình không chịu gia nhập Hoàng gia còn biểu thị được cực kỳ oán giận.

Xem ra là một tiểu nhân thập phần biết nịnh nọt chủ tử.

Lúc này ý đồ người kia cũng thập phần rõ ràng, là nhìn trúng Đoạt Thần Quyền Sáo trong tay hấn, là muốn dùng để nịnh nọt Hoàng Động.

- Cút ra ngoài.

Nhưng mà, Tần Phàm còn chưa bắt đầu nói chuyện, lúc này Dịch Viêm kia đã gầm lên một tiếng, vung tay lên, một cỗ lực lượng cường đại càng thêm bá đạo oanh bóng người kia đi ra ngoài.

Sau đó lại nghe hấn lạnh lùng nói:

- Hiện tại tuy luyện khí phòng này sụp đổ, nhưng một mảnh chi địa này, vẫn là địa phương của Dịch Viêm ta, dù là bản thân Hoàng Động tới cũng phải tuân thủ quy củ của ta, nếu không đừng trách Dịch Viêm ta không khách khí.

Bóng người kia bay rút ra ngoài, bị Dịch Viêm đối đãi không chút lưu tình như thế, ở chỗ sâu trong đôi mắt không khỏi tuôn ra một vòng âm độc, bất quá hấn cũng có thể cảm giác được bên trong một kích này của đối phương ẩn chứa thực lực đáng sợ, một vòng âm độc này rất nhanh liền đã ẩn tàng xuống dưới, sau đó chỉ lần nữa đứng lên giả bộ như lạnh nhạt nói:

- Mạo phạm Dịch đại sư, Hoàng Quế thật sự không có ý tứ, chỉ là kiện vũ khí này cùng Thiếu chủ nhà ta hữu duyên, kính xin Dịch đại sư có thể bỏ thứ yêu thích.

- Hừ, thứ này ta là vì người luyện chế, cùng ai hữu duyên với ta không quan hệ.

Dịch Viêm kia chỉ là hờ hững liếc nhìn người nọ, sau đó trong miệng hừ lạnh một tiếng nói ra:

- Bất quá chỉ cần còn ở trong địa phương ta quản lý, thì vẫn là khách nhân của ta, không đến phiên ngươi làm xằng bậy.

- Vậy Hoàng Quế sẽ không quấy rầy lúc này.

Người nọ hơi lui về phía sau một bước, sắc mặt lạnh lùng mà ở trước luyện khí phòng ôm ngực mà đứng, có chút trêu tức nhìn về phía Tần Phàm.

- Sự tình ngươi cũng thấy đấy, vũ khí tốt đích thật là người có duyên mới được, ngươi và ta cùng nhau luyện chế ra Đoạt Thần Quyền Sáo này, chứng minh Đoạt Thần Quyền Sáo này cùng ngươi hữu duyên, bất quá trên thế giới này, duyên phận cũng có thể cưỡng cầu cùng cướp lấy, có thể giữ được Đoạt Thần Quyền Sáo hay không phải xem chính ngươi rồi.

Lúc này Dịch Viêm kia cũng không hề để ý tới Hoàng Quế, chỉ là quay đầu nhìn Tần Phàm nói ra.

- Là của ta cuối cùng là của ta, điểm này không cần phiền toái đại sư lo lắng.

Nhưng Tần Phàm vào lúc đó chỉ là bình tĩnh thu Đoạt Thần Quyền Sáo kia vào. Vũ khí phẩm chất cao thường thường có thể cùng thân thể kết hợp chung một chỗ, đến thời điểm cần dùng lại hiển lộ ra.

Nói xong, hắn lại lấy ra một túi thần tinh giao cho Dịch Viêm nói ra:

- Nơi này là hai mươi vạn thần tinh, xem như trả thù lao việc đại sư ngài cho ta Đoạt Thần tinh thể cùng luyện chế ra chung cực Bán Thần khí, lúc này đây khổ cực đại sư rồi.

- Ồ?

Chúng kiến Tần Phàm biểu hiện trấn định như thế, trong nội tâm của Dịch Viêm cũng không khỏi kinh ngạc, nhưng đối với người phía trước lộ ra thập phần thưởng thức. Thu qua thần tinh, sau khi hắn suy nghĩ một chút liền trầm giọng nói ra:

- Ta cùng Hoàng Nham Thành thành chủ coi như có một chút giao tình, có muốn ta giúp ngươi một tay hay không?

- Cảm ơn hảo ý của đại sư, bất quá đại sư luyện chế lâu như vậy cũng mệt mỏi rồi, vẫn là nghỉ ngơi thật tốt thoáng một phát, Tần Phàm cáo từ, có cơ hội nhất định lại đến tiếp đại sư.

Nhưng Tần Phàm chỉ là cung kính chấp tay nói ra, sau đó liền quay người hướng về trên đường phố đi đến.

Một luyện khí đại sư nếu vì mình đi thương lượng cùng Hoàng Nham Thành thành chủ, cái kia nhất định sẽ gây ra rất nhiều sự cố. Đến lúc đó rước lấy phiền toái chưa chắc sẽ ít hơn hiện tại. Cho nên hắn không bằng là tự mình đi giải quyết, hơn nữa hắn người này không thích tùy tiện thiếu nhân tình người khác.

Quan trọng nhất là, hiện tại đã có Đoạt Thần Quyền Sáo, hắn đối với mình cũng càng có tự tin rồi. Hắn tin tưởng trừ khi thất kiếp Bán Thần ra tay, dù là lục kiếp Bán Thần muốn giết mình cũng không hề dễ dàng như chín tháng trước.

Mà thất kiếp Bán Thần, phần lớn đã có thể đứng đầu một thành, nơi nào sẽ đơn giản thư tôn hàng quý mà ra tay đối phó một nhị kiếp Bán Thần như mình. Nói một cách khác, cho dù là ở Hoàng Nham Thành này, người có thể lưu lại hắn không nhiều lắm, cho dù là Hoàng Động kia.

- Thật sự là quật cường giống như ta lúc tuổi còn trẻ ah, cũng thế, hiện tại bảo vật đã hiển lộ, như vậy cho ta xem xem người ly khai Hoàng Nham Thành như thế nào.

Nhìn thân ảnh Tần Phàm rời đi, hai mắt của Dịch Viêm kia có chút nhú lại, trong miệng thì thào nói. Đối với người trẻ tuổi trước mắt này, hắn vẫn là thập phần thưởng thức đấy.

Rất nhanh, Tần Phàm đã đi ra phạm vi luyện khí phòng.

Kỳ thật ngoại trừ Hoàng Quế kia, người ở trong Hoàng Nham Thành mắt thấy chung cực Bán Thần khí xuất thế cũng không có thiếu, lúc này thấy hắn vừa ra. Lập tức có một ánh mắt tham lam nóng rực phóng qua.

Đương nhiên, vừa rồi Hoàng Quế kia đã ném ra ngoài tên tuổi Hoàng Nham Thành Thiếu thành chủ Hoàng Động rồi, người bình thường tự nhiên cũng chỉ là tâm động, cũng không dám rõ ràng làm ra chuyện gì, nhưng có cơ hội bọn hắn chắc chắn sẽ không buông tha.

- Vị tiểu huynh đệ này, vừa rồi lời nói của ta ngươi có lẽ cũng đã nghe được, kiện Đoạt Thần Quyền Sáo trên người của ngươi kia, Thiếu thành chủ nhà của ta đã muốn, ngươi ra giá đi.

Mà thấy Tần Phàm đã đi ra phạm vi luyện khí phòng, Hoàng Quế kia cũng rất nhanh đi lên, hơn nữa là âm trầm mở lời nói.

Tần Phàm không để ý tới hắn, chỉ là tiếp tục đi thẳng về phía trước.

- Tiểu tử, ngươi đừng có rượu mời không uống mà uống rượu phạt, ngày đó Thiếu thành chủ chúng ta đã từng muốn mời chào ngươi tiến vào Hoàng gia chúng ta, kiện Đoạt Thần Quyền Sáo này coi như là báo đáp Thiếu thành chủ ta thưởng thức ngươi! Ta nói với Thiếu thành chủ, có lẽ có thể cho ngươi thêm một cơ hội tiến vào Hoàng Nham Thành thành chủ Hoàng gia chúng ta.

Hoàng Quế kia thấy Tần Phàm dĩ nhiên là bỏ qua mình, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ âm tàn càng đậm, nhưng vẫn là tạm thời đè xuống lửa giận tiếp tục nói.

1407. Chương 1417: Trước Hết Để Cho Người Thử Xem. (2)

Chương 1417: Trước hết để cho người thử xem. (2)

Bởi vì nơi này vẫn là nội thành, trong nội thành có văn bản rõ ràng quy định cấm đánh nhau, nếu không hẳn đã sớm ra tay cường đoạt rồi. Hơn nữa hẳn cũng không muốn nhanh như vậy đem chuyện này nháo đại, dù sao hẳn là muốn đích thân đạt được Đoạt Thần Quyền Sáo nịnh nọt Hoàng Động, nếu không sự tình nháo đại bị tâm phúc khác của Hoàng Động nhanh chân đến trước, hẳn sẽ không được đến ân huệ rồi.

Lúc này Tần Phàm bỗng nhiên ngừng lại, bất quá đang lúc Hoàng Quế cho rằng hẳn đã đáp ứng giao ra Đoạt Thần Quyền Sáo, muốn lộ ra biểu lộ mừng rỡ, trong miệng Tần Phàm lại nhàn nhạt nói ra:

- Ta khuyên người vẫn là không cần tiếp tục đi theo ta thì tốt hơn.
- Ta ra 30 vạn thần tinh! Ta nhìn thấy vừa rồi người chỉ cho Dịch đại sư hai mươi vạn thần tinh, người có thể lợi nhuận mười vạn thần tinh rồi.

Bị bỏ qua như thế, lúc này Hoàng Quế nổi giận đã muốn bộc phát ra, hẳn cắn răng một cái cuối cùng ra giá.

- 30 vạn thần tinh? 300 vạn cũng không có khả năng.

Tần Phàm không khỏi lộ ra một vòng vui vẻ trên tức, Đoạt Thần Quyền Sáo này của hẳn chỉ là tài liệu đã tổn hao gấp mấy lần số này rồi, tăng thêm hẳn cũng hao phí không ít khí lực cùng Dịch Viêm chung một chỗ luyện chế ra, cái giá mà đối phương cho rằng đã rất cao này có thể nói chính là một chuyện cười.

- Tốt, tiểu tử, xem ra người là có chủ tâm muốn cùng Hoàng Nham Thành Hoàng gia chúng ta đối nghịch, ta đã nói với người, cùng Hoàng gia chúng ta đối nghịch không có kết cục tốt.

Đến lúc này, Hoàng Quế ở đâu còn nhìn được, trên mặt liền lộ ra một vẻ dữ tợn, trong miệng âm độc mở miệng nói.

Cũng đúng vào lúc này, trên người hẳn có một loại khí tức âm hàn tán phát ra, đem cả người Tần Phàm đều bao phủ ở bên trong. Đó là khí thể cường đại thuộc về ngũ kiếp Bán Thần, hơn nữa là dùng Nguyên Giới lĩnh vực phong tỏa đường đi của đối phương.

- Ý định cường đoạt rồi hả? Nơi này chính là Hoàng Nham Thành, chẳng lẽ người muốn phá hư quy định do Hoàng gia các người ban ra sao?

Lúc này thần sắc của Tần Phàm vẫn thập phần bình tĩnh, hờ hững liếc nhìn đối phương, trong miệng thản nhiên nói.

- Người cũng biết nơi này là Hoàng Nham Thành, người cũng biết đây là quy định do Hoàng gia chúng ta chế định, người không nên quên ta cũng là Hoàng gia chi nhân! Hiện tại ta hoài nghi người đối với Hoàng gia chúng ta có uy hiếp, ta bây giờ là muốn chấp hành điều lệ bảo an của Hoàng gia, bóp chết nguy hiểm.

Nghe vậy, lúc này trên mặt Hoàng Quế kia lộ ra một vòng trên tức nói ra:

- Đừng thật sự cho rằng ở trong Hoàng Nham Thành ta cũng không dám ra tay đối với người, ta cho người biết, hôm nay không giao Đoạt Thần Quyền Sáo ra, vậy thì giao tánh mạng!

Lúc này Tần Phàm khẽ nắm lại nắm đấm, trên mặt lộ ra một vòng mỉm cười, không nói gì.

- Hỏi lại người một lần, có giao Đoạt Thần Quyền Sáo ra hay không?

Lúc này Hoàng Quế thấy bộ dáng Tần Phàm vậy mà còn trấn định như thế, trong lòng không khỏi có chút cảm giác dị thường, lại một lần nữa mở miệng hỏi.

Tần Phàm mỉm cười lắc đầu.

- Muốn chết!

Chứng kiến câu trả lời này, hai mắt của Hoàng Quế rốt cục bắn ra sát cơ, tuy hấn cảm giác khác thường, bất quá hấn thân là ngũ kiếp Bán Thần, lại ở trong địa bàn Hoàng Nham Thành nhà mình, ở đâu có thể sẽ sợ hãi một nhị cấp Bán Thần.

Tiếp theo trong nháy mắt, hấn lập tức đạp lên mặt đất, hướng về Tần Phàm kích bắn đi.

Bồng!

Tốc độ của Hoàng Quế Cái kia cực nhanh, hơn nữa ở trong Nguyên Giới lĩnh vực của mình giống như cá trong nước, trong nháy mắt liền đi đến trước mặt Tần Phàm, sau đó một quyền oanh ra.

Bất quá một quyền này của hấn lại vô huyệt, dưới chân Tần Phàm nhẹ nhẹ một chút, rút lui khoảng cách hơn mười trượng.

- Trách không được kiêu ngạo như vậy, nguyên lai là có chút thực lực.

Trông thấy Tần Phàm vậy mà ở trong Nguyên Giới lĩnh vực của mình cũng nhẹ nhàng liền tránh được công kích của mình như vậy, cái này tuy còn không phải toàn lực của hấn, nhưng mà trong nội tâm hấn không khỏi kinh ngạc, sau đó trong miệng cười lạnh một tiếng nói.

Lúc này bởi vì ở bên trong Cự Nham phổ phồn hoa, hai người bọn họ tranh đấu tự nhiên đưa tới không ít người vây xem.

- Người trẻ tuổi này, một nhị kiếp Bán Thần nho nhỏ, vậy mà thật sự dám ở bên trong Hoàng Nham Thành này cùng người Hoàng gia đối nghịch?

Thấy một màn như vậy, người vây xem đều cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Mà sau một khắc, chuyện này càng làm cho tất cả mọi người lộ ra chấn kinh rồi.

- Ta hung hăng càn quấy?

Nghe vậy, Tần Phàm cũng không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, hấn chính là người bị đoạt, nhưng lại để cho người nói thành khoa trương, hấn lạnh lùng dứt lời, lập tức trực tiếp là dưới chân đạp mạnh, thân hình kích xạ mà ra.

Đến lúc này, hấn cũng không cần nhịn nữa rồi.

Ở đối diện, chứng kiến đối phương vậy mà đột nhiên đánh úp lại, hơn nữa vẫn là dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi như thế, Hoàng Quế lập tức kinh hãi, liền tập kết một tầng Nguyên Giới phòng ngự chắn trước người.

- Người đã muốn Đoạt Thần Quyền Sáo như vậy, vậy trước tiên cho người thử xem uy lực của nó!

Tiếp theo trong nháy mắt, bao tay sáng chói giống như minh tinh lập tức xuất hiện ở chỗ nắm đấm của Tần Phàm, không gian có chút chấn động, một công kích cường hoành như là đạn pháo, hung hăng oanh vào phía trên Nguyên Giới phòng ngự của Hoàng Quế.

Oanh!

Cho dù là ở trong Nguyên Giới lĩnh vực của ngũ kiếp Bán Thần Hoàng Quế, tốc độ của Tần Phàm cũng là nhanh đến cực hạn, mọi người gần kề chỉ chứng kiến một đạo tàn ảnh xẹt qua trước mắt mà thôi.

Mà khi một tiếng chấn vang cực lớn vang lên trên đường phố, mọi người mới phản ứng đi qua, lập tức chính là kinh ngạc nhìn thấy một màn Tần Phàm ra quyền.

Nắm đấm sáng chói kia, chỉ là khí thế cùng khí tức tràn ra, liền để cho trong nội tâm tất cả người vây xem âm thầm rung động. Không có người nghĩ đến một nhị kiếp Bán Thần sẽ có thực lực như vậy, kể cả Hoàng Quế kia ở bên trong.

Mà đối với Hoàng Quế mà nói, sai lầm như vậy đoán chừng hậu quả là cơ hồ trí mạng.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Ở dưới một quyền này của Tần Phàm, từng đợt thanh âm bạo tạc nổ tung thể như chẻ tre ở trên đường cái vang lên, Nguyên Giới phòng ngự thuộc về ngũ kiếp Bán Thần của Hoàng Quế cơ hồ không có ngăn cản chỉ lực gì, rất nhanh bị tầng tầng công phá.

Oanh!

Cuối cùng, Đoạt Thần Quyền Sáo để cho hắn thêm thường không thôi kia cùng thân thể của hắn đột nhiên tiếp xúc lại với nhau, Kỳ Lân gào thét bá đạo bay thẳng ra!

Chính như lúc trước hắn muốn tiếp xúc thân mật, chỉ là thay đổi một phương thức mà thôi.

PHỐC...

Lực lượng vô cùng cường hoành tựa hồ như một tòa núi lớn đặt ở trước ngực, sau khi giữ vững được một lát, Hoàng Quế kia rốt cục không chịu nổi, mãnh liệt phun ra một ngụm máu tươi, sau đó thân hình như là điều bị đứt dây bay ngược mà đi, cuối cùng hung hăng đập vào trên đường cái cự nham cứng rắn.

1408. Chương 1418: Sự Tình Phát Triển.

Chương 1418: Sự tình phát triển.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Người. . .

Chỗ thân hình rơi xuống, một cái hố cực lớn xuất hiện, mà toàn thân Hoàng Quế kia thì giống như bùn nhão không ngừng chảy ra máu tươi. Tuy vẫn chưa hoàn toàn tắt thở, nhưng cũng đã là trọng thương đến mức cơ hồ không thể động đậy, nói không ra lời.

Ngũ kiếp Bán Thần, cũng chịu không được một quyền này!

- Cái này. . . làm sao có thể?

Trông thấy một màn như vậy, tất cả mọi người trên đường cái không khỏi lộ ra thần sắc không thể tin, kinh ngạc mà nhìn xem Hoàng Quế trọng thương trên mặt đất kia, trợn mắt há hốc mồm.

Mà thời điểm mọi người kịp phản ứng, Tần Phàm đã không thấy bóng dáng.

Lúc này Tần Phàm đang trên đường chạy tới Hoàng Nham Thành giao dịch hành rồi.

Trải qua một trận chiến vừa rồi cùng Hoàng Quế, hắn đối với uy lực của Đoạt Thần Quyền Sáo này rõ ràng cho thấy hết sức hài lòng.

Vừa rồi mặc dù chỉ là ở dưới đối thủ không kịp đề phòng. Hơn nữa thực lực Hoàng Quế kia cũng không phải lợi hại trong ngũ kiếp Bán Thần, đại khái chỉ là tương tự như đám người Hạ Thiên Minh Hiển một năm trước mà thôi, thậm chí còn có vẻ không bằng, nhưng dù sao cũng là ngũ kiếp Bán Thần, kỳ thật thực lực không có khả năng sẽ quá thấp đấy!

Một quyền có thể đạt tới hiệu quả như vậy, uy lực Đoạt Thần Quyền Sáo này có thể nghĩ rồi.

- Bất quá hiện tại tuy đã nhận được một món vũ khí tiện tay như vậy, nhưng mà đắc tội Hoàng gia, Hoàng Nham Thành này là địa bàn của Hoàng gia. Vẫn là sớm ly khai thì tốt hơn.

Một bên ẩn nấp khí tức hướng về giao dịch hành tiến đến, trong lòng Tần Phàm âm thầm thầm nghĩ.

Vừa rồi sở dĩ hắn không lãng phí thời gian đi bổ sung một quyền giết chết Hoàng Quế, bởi vì Hoàng Quế trọng thương, đợi thời điểm Hoàng gia phát hiện hắn nhất định còn phải dẫn đi cứu trị, như vậy ngược lại có thể vì hắn tranh thủ một ít thời gian.

Hơn nữa Hoàng Quế này là người của Hoàng Động, bị thương phần lớn là Hoàng Động vì hắn xuất đầu, nếu như giết, có thể sẽ kinh động đến toàn bộ Hoàng gia. Dù sao tuy ở trong Hoàng Nham Thành ngẫu nhiên cũng sẽ có sự kiện đánh nhau phát sinh, nhưng sát nhân lại là đại sự.

Về phần Tần Phàm, lúc này không có lập tức rời khỏi Hoàng Nham Thành, trái lại tiến đến giao dịch hành. Tự nhiên là bởi vì tối hôm qua đã đáp ứng Bối Cầm nữ tử (*nữ tử mang đàn) kia sẽ cho nàng Dịch Dương Đan. Bối Cầm nữ tử này thực lực có chút quý dị, trong đầu của hắn thậm chí còn lưu lại một đạo âm phù của nàng. Hắn là không muốn cứ như vậy đi ra ngoài.

Huống chi hắn cũng không phải loại người không giữ lời hứa này.

Lúc này đây còn may mà có Thần Diệu Chi của nữ tử này, hắn mới có thể nhanh thành công luyện chế ra Đoạt Thần Quyển Sáo như vậy, như vậy đã đáp ứng đối phương đêm nay giao hàng, cho dù là hôm nay dưới tình huống đưa thân vào nguy hiểm, hắn cũng sẽ không nuốt lời.

Tiến nhập giao dịch hành, Tần Phàm liền bắt đầu tìm tòi tung tích Bối Cầm nữ tử trong đám người, khí chất của nữ tử thần bí này đặc biệt như thế. Như là hạc giữa bầy gà, chỉ cần là ở chỗ này nhất định có thể liếc mắt liền nhìn thấy.

Quả nhiên, chỉ đi một đoạn đường hắn liền ở địa phương ngày hôm qua phát hiện thân ảnh màu vàng nhạt quen thuộc kia.

Đạo thân ảnh này luôn dễ dàng hấp dẫn đến ánh mắt của người.

- Xin chào, đợi lâu. truyện copy từ

Tần Phàm đoán chừng một chút, bằng cảm giác lúc này cùng thời gian ước hẹn cũng không sai biệt nhiều, hắn liền trực tiếp hướng về chỗ nữ tử kia đi tới nói ra.

- Dịch Dương Đan mang có tới không.

Nàng kia thần nhiên liếc nhìn Tần Phàm, không có nhiều lời, chỉ hờ hững hỏi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ đem Dịch Dương Đan kia ra, giao cho đối phương.

Nàng kia nhận lấy cái chai bạch ngọc chứa Dịch Dương Đan, nhìn nhìn một chút, phát hiện tỉ lệ cùng được hiệu đều thập phần tốt, liền mãn ý gật gật đầu, sau đó nàng lại liếc nhìn Tần Phàm, trong miệng lạnh lùng hỏi:

- Người xúc động Nhiễm Lương Âm Phù của ta?

- Nguyên lai vật kia gọi là Nhiễm Lương Âm Phù? Dư âm còn vang vọng bên tai, ba ngày không đi, trách không được thứ này vẫn cứ ở lại trong thức hải của ta.

Lúc này Tần Phàm mới cảm giác được trong nội tâm hiểu rõ, sau đó hắn cũng nghiêm nghị nói:

- Bất quá ta lại không thích người khác tùy tiện ở trên người của ta lưu lại ấn ký, hiện tại làm phiền người thu hồi thứ này đi, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa.

- Không nghĩ tới người kích phát Nhiễm Lương Âm Phù của ta vậy mà còn bình an vô sự.

Nghe vậy nàng kia có chút kinh ngạc, tiếp theo liền lạnh nhạt nói:

- Nhiễm Lương Âm Phù chỉ cần người không kích động nó, nó sẽ không tạo thành bất luận ảnh hưởng gì đối với người, chỉ có thể cho ta biết rõ hành tung của người mà thôi. Hiện tại người tuân thủ lời hứa đưa Dịch Dương Đan tới, ta dĩ nhiên sẽ thu hồi.

Nương theo thanh âm mị hoặc dễ nghe truyền đến, môi anh đào của nàng này khẽ run động một hồi, rất nhanh, Tần Phàm liền cảm giác được đạo âm phù lưu lại trong thức hải kia của hắn biến mất không thấy, chắc hẳn đã bị thu hồi trở lại.

Bất quá tuy cảm giác được thức hải lần nữa trở nên thanh minh lên, nhưng Tần Phàm vì chứng kiến âm phù này lợi hại, cho nên vẫn cẩn thận kiểm tra một phen mới yên tâm xuống. Kỳ thật hắn kích phát âm

phù này cũng thực sự không phải là bình an vô sự, vốn thiếu chút nữa là tâm tình thất thủ rồi, may mắn hẳn ý chí kiên định mới biến nguy thành an, còn để cho cường giả chi tâm càng thêm vững chắc.

Thu hồi âm phù, Bối Cầm nữ tử kia không nói hai lời, liếc nhìn Tần Phàm, sau đó liền hờ hững quay người rời đi.

- Như thế nào phàm là nữ tử thiên phú thực lực cường hãn, tính tình đều lạnh như vậy...

Nhìn xem bóng lưng người phía trước kia rời đi, Tần Phàm không khỏi có cảm xúc lắc đầu nói ra.

Ở trong hân nhận thức, Kỷ Huyền Nhi, Mộ Thanh Thanh, còn có Bối Cầm nữ tử này, đều là cái loại người ngôn ngữ không qua loa. Bất quá những người này hết lần này tới lần khác mỗi một cái đều là yêu nghiệt thiên tài, thực lực nghịch thiên, bạn cùng lứa tuổi bình thường căn bản không để vào mắt. Có lẽ cũng là bởi vì nguyên nhân quá mức cao ngạo, cho nên mới không có bằng hữu, tính tình tự nhiên dần dần lạnh lùng.

Dù là Tần Li, bình thường ở trước mặt người ngoài cũng đều là tính cách cường thế cùng trong trẻo nhưng lạnh lùng, không thích nhiều lời, chỉ có ở trước mặt Tần Phàm mới có thể biểu hiện được bất đồng.

Mà cũng ngay trong nháy mắt này, Tần Phàm liền nhớ tới một bóng người xinh đẹp đáng yêu trên Vũ Thiên đại lục, cái kia chính là Lạc thành Thái gia Thái Dao, cái này xem như là bên trong các nữ tử nhận thức tính tình hoạt bát nhất rồi.

Đáng tiếc nhiều năm không thấy, cũng không biết lúc này nàng biến hóa như thế nào.

Hoàn thành giao dịch cùng Bối Cầm nữ tử, Tần Phàm ở bên trong giao dịch hành tùy ý dạo qua một vòng, bổ sung một ít tài liệu Linh Dược, sau đó cũng không hề dừng lại, lập tức ẩn vào trong đám người hướng về phương hướng bên ngoài thành tiến đến.

1409. Chương 1419: Tái Sinh Chi Tiết. (1)

Chương 1419: Tái sinh chi tiết. (1)

Hiện tại Hoàng Nham Thành này đối với hắn mà nói đã là nơi thị phi, thật sự không nên ở lâu rồi.

Lúc này, cảnh ban đêm đã bắt đầu hàng lâm.

Thời gian dần qua, ánh chiều tà chậm rãi lặn về phía tây, hào quang ở giữa thiên địa cũng chỉ có vài tia, bầu trời đen kịt kia thật giống như một đầu quái thú cực lớn, một ngum đem trọn đại địa cắn nuốt ở trong bụng.

Trong tộc địa của Hoàng Nham Thành Hoàng gia, ở một Thiên viện rộng rãi đẹp đẽ quý giá.

- Cái gì? Người nói là Hoàng Quế bị người đánh thành trọng thương, hiện tại đã bất tỉnh nhân sự rồi hả?

Hoàng Động mặc một hoa bào đứng trong sân, nghe được thủ hạ hồi báo, hắn đột nhiên xoay người lại, trên mặt xuất hiện một sắc mặt giận dữ âm trầm.

Hoàng Động chính là nhi tử duy nhất của Hoàng Nham Thành thành chủ Hoàng Nham, mà lực khống chế của Hoàng gia bên trong Hoàng Nham Thành này so với Mộ gia ở Hoàng Hôn Thành thì lớn hơn nhiều lắm, thậm chí không có gia tộc nào có thể cùng gia tộc hắn tranh phong.

Có thể nói, Hoàng gia là thổ hoàng đế bên trong Hoàng Nham Thành này, mà Hoàng Động có thể nói là Thái tử.

Bởi vì cái gọi là đánh chó cũng phải nhìn chủ nhân.

Hoàng Quế chính là người của Hoàng Nham Thành Thái tử hắn, hiện tại bị người ở trên địa bàn của hắn đánh thành trọng thương, chẳng khác gì là tát mặt Hoàng Động hắn một cái, cái này để cho hắn như thế nào không nổi giận.

- Vâng, nghe nói hắn là ở trên đường cự nham cùng người xảy ra tranh chấp, sau đó bị đối phương một quyền đánh thành trọng thương, toàn thân đều trở nên huyết nhục mơ hồ, hiện tại gần chết, thậm chí nói không ra lời.

Người nói kia chính là tâm phúc của Hoàng Động Hoàng Ngọc, lúc này đi thẳng vào vấn đề bẩm báo nói ra.

- Một quyền đánh Hoàng Quế thành trọng thương?

Nghe vậy, sắc mặt của Hoàng Động không khỏi lộ ra càng thêm âm trầm, hắn cũng không hỏi Hoàng Quế là bởi vì sao cùng người khác phát sinh tranh chấp, dù sao ở trong địa bàn nhà mình, người của hắn vốn có thể đi ngang, hắn chỉ mở lời hỏi:

- Người nọ là cảnh giới thực lực gì, biết là địa vị gì không?

- Thiếu chủ...

Hoàng Ngọc muốn nói lại thôi.

- Làm gì ấp a ấp úng như vậy, nói thẳng!

Hai mắt Hoàng Động ngưng tụ, nhìn xem Hoàng Ngọc quát.

- Thiếu chủ, kỳ thật ta cũng không biết thiệt giả, nhưng người ở hiện trường nói, người đánh Hoàng Quế kia gần kề chỉ là Nhị kiếp Bán Thần cảnh giới...

Hoàng Ngọc âm thầm thở ra một hơi nói, trên thực tế bắt đầu nghe được tin tức như vậy ngay cả hắn cũng không tin.

- Làm sao có thể? Một Nhị kiếp Bán Thần một quyền đánh Ngũ kiếp Bán Thần Hoàng Quế thành trọng thương?

Hoàng Động trở mắt nhìn, trong miệng lạnh lùng chất vấn.

- Vốn thuộc hạ cũng không tin, nhưng ta tìm nhiều người chứng kiến hỏi thăm, bọn họ đều trả lời như vậy. Chiến đấu phát sinh ở phụ cận luyện khí phòng của Dịch đại sư, mặt khác sở dĩ nghe nói Hoàng Quế sẽ cùng người nọ phát sinh tranh chấp, cũng là bởi vì người nọ ở chỗ Dịch đại sư luyện chế ra một bao tay chung cực Bán Thần khí, hắn muốn lấy dâng cho Thiếu chủ người, đối phương không chịu, cho nên đã xảy ra đánh nhau.

Hoàng Ngọc lại tiếp tục nói.

- Bao tay Chung cực Bán Thần khí cấp bậc?

Hoàng Động nghe xong, hai con ngươi không khỏi có chút bắn ra vẻ nóng rực, rõ ràng đã bị vũ khí cấp bậc này đã động rồi, sau đó hắn nhìn về phía Hoàng Ngọc hỏi:

- Nguyên lai Hoàng Quế là vì ta bị thương, thù này ta càng phải giúp hắn đi báo! Hiện tại tìm được hành tung người nọ không?

- Còn không có.

Hoàng Ngọc trả lời nói ra.

PHỐC PHỐC PHỐC...

- Thiếu chủ...

Nhưng cũng vào lúc này, một bóng người ở bên ngoài sân nhỏ đi đến.

- Hoàng Hồng, có tin tức gì không.

Hoàng Động biết rõ đối phương phần lớn cũng là vì sự tình Hoàng Quế bị thương mà đến, liền trực tiếp mở lời hỏi.

- Thiếu chủ, ta tra được người đánh Hoàng Quế thành trọng thương kia rồi. Nguyên lai người này chúng ta đều gặp.

Nhân ảnh vội vàng tiến vào kia, sau khi trì hoãn thở ra một hơi liền mở lời nói ra. Người này cũng là tâm phúc của Hoàng Động như Hoàng Quế Hoàng Ngọc. Đã từng cùng Hoàng Động chung một chỗ bãi kiến Tần Phàm.

- Chúng ta đều gặp?

Hoàng Động cùng Hoàng Ngọc đều càng thêm hiếu kỳ.

- Đúng vậy, hai ngày trước thời điểm chúng ta đi truy tìm sự kiện Man Thú tập thành, không phải chúng ta ở đó nhìn thấy một Nhị kiếp Bán Thần sao? Khi đó Thiếu chủ còn muốn mời chào hắc tiến vào Hoàng gia chúng ta, đã thương Hoàng Quế đúng là hắc!

Hoàng Hồng gật đầu trả lời nói ra.

- Là hắc!

Lông mày của Hoàng Động lại nhíu lên lần nữa, sắc mặt trở nên tái nhợt. Nghe Hoàng Hồng nói xong, hắc mới chợt nhớ tới một ít mảnh mỗi ngày đó mới gặp gỡ Tần Phàm, sau đó lạnh lùng nói ra:

- Trách không được ngày đó tiểu súc sanh này có vẻ trấn định như thế. Ta nhìn đầu Man Thú thực lực tứ kiếp Bán Thần kia tám chín phần mười chính là hắc giết chết! Còn lừa gạt ta nghĩ mấy người bọn hắc nhặt được tiện nghi, hừ, ngay cả Hoàng Động ta cũng dám trêu chọc, ta sẽ không bỏ qua cho hắc.

- Tiểu tử kia thật đúng chỉ là Nhị kiếp Bán Thần, không thể tưởng được sẽ có thực lực như vậy.

Hoàng Ngọc cũng là sắc mặt biến hóa, ngày đó hắc còn mắng qua Tần Phàm không biết trời cao đất rộng, hiện tại xem ra tựa hồ là tương đối châm chọc. Thực lực của hắc cũng không thể cao hơn Hoàng Quế bao nhiêu, nếu như đụng phải Tần Phàm chỉ sợ kết cục cũng như Hoàng Quế.

- Bây giờ hắc ở đâu, lập tức dẫn ta đi gặp hắc.

Sau đó lại nghe Hoàng Động âm trầm nói ra.

- Thiếu chủ, ta đã gọi hai người Hoàng Lực Hoàng Hoán đến cửa thành chờ tiểu tử kia rồi, tin tưởng hắc trốn không thoát đâu.

Hoàng Hồng trả lời nói ra.

- Hai người bọn họ khả năng ngăn không được, chúng ta nhanh đi qua.

Hoàng Động phát ồ tay áo một cái nói ra.

- Hoàng Lực Hoàng Hoán đều là Ngũ kiếp Bán Thần, thậm chí thực lực của bọn hắc nếu so với Hoàng Quế còn mạnh hơn một ít, bọn hắc còn ngăn không được...

Hoàng Ngọc kinh hãi, hắc vốn cảm thấy hai Ngũ kiếp Bán Thần muốn ngăn một Nhị kiếp Bán Thần hắc là nắm chắc đấy.

- Một quyền đánh Hoàng Quế thành trọng thương, dù thay đổi ta cũng chưa chắc có thể đơn giản làm được.

Kế tiếp Hoàng Động nói càng làm cho hai người Hoàng Ngọc trợn mắt há hốc mồm.

- Vậy có cần thông tri Hạ thúc hay không?

Sau khi Hoàng Hồng giật mình lại hỏi. Hạ thúc này đúng là một gã Lục kiếp Bán Thần cường giả của Hoàng gia, thực lực cường hãn.

- Thế thì không cần, một Lục kiếp Bán Thần ra tay đối phó một Nhị cấp Bán Thần, làm trò cười cho người trong nghề sao, hơn nữa có ta ở đây, hắc trốn không thoát đâu.

Hoàng Động lạnh lùng nói ra, sau đó thân hình trực tiếp phóng lên trời hướng về cửa thành bay đi.

Hắc đối với mình tự nhiên cũng có tự tin thật lớn.

...

Bên kia, ở cách cửa thành Hoàng Nham Thành không xa, ba đạo nhân ảnh lúc này đang ở giữa không trung, hình thành xu thế tam giác đối nghịch lấy.

Ngay vừa rồi, Tần Phàm mới vừa vặn thừa dịp ban đêm đi ra khỏi cửa thành, liền bị hai Ngũ kiếp Bán Thần trước mắt này chặn đường. Hơn nữa rất rõ ràng là lai giả bất thiện, hẳn muốn thuận lợi rời đi chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

1410. Chương 1420: Tái Sinh Chi Tiết. (2)

Chương 1420: Tái sinh chi tiết. (2)

- Hai vị ngăn trở đường đi của ta không biết ý muốn thế nào?

Tần Phàm bất động thanh sắc, trong miệng nhàn nhạt thăm dò hỏi, hẳn muốn trước biết rõ ràng đối phương là vì sao mà đến.

- Tiểu tử, không cần biết rõ còn cố hỏi, chúng ta biết rõ ngươi chính là người ở đường cự nham đánh Hoàng Quế thành trọng thương, hiện tại ngươi ngoan ngoãn thủ chịu trối, miễn cho thụ nhiều đau khổ.

Lúc này hai gã Ngũ kiếp Bán Thần kia nhìn xem Tần Phàm, hai tay ôm ngực, một người trong đó ngạo nghễ mở lời nói ra.

- Còn có, nhanh chóng lấy chung cục Bán Thần khí trên người của ngươi ra, đó là hung khí tổn thương Hoàng Quế, phải nộp lên trên.

Một người khác thì mang theo nghiến ngấm nói ra.

- Hiện tại ngươi cản đường ăn cướp đều muốn hiên ngang lăm lệt, nếu như ta không làm theo thì sao?

Nghe vậy, Tần Phàm ở đâu còn không rõ ràng ý đồ đến của đối phương, lập tức sắc mặt lạnh lẽo nói ra.

- Chết...

Hai người đối phương cơ hồ đồng thời trêu tức nhỏ ra một chữ.

- Tốt, vậy thì đi chết đi!

Vào lúc đó Tần Phàm nắm đầm nắm chặt, bao tay có hào quang sáng chói làm tinh thần hoảng hốt xuất hiện phía trên quyền phải, nháy mắt sau đó thân hình của hắn lóe lên, trực tiếp vọt tới trước một Ngũ kiếp Bán Thần cường giả.

Bây giờ là trước cửa thành Hoàng Nham Thành, Hoàng gia chính là địa đầu, hẳn nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu không chỉ biết gia tăng vô cùng phiền toái.

Tên Ngũ kiếp Bán Thần kia đúng là Hoàng Lực, niên kỷ ở bốn mươi tuổi tầm đó, tuy hắn cũng không tính võ đạo thiên tài gì, thậm chí cơ hồ đã tới võ đạo cực hạn, nhưng nói như thế nào hắn cũng đã đạt đến Ngũ kiếp Bán Thần chỉ cảnh mấy năm, thực lực lại thập phần hùng hậu, muốn ở trên cả Hoàng Quế.

- Đồng dạng, muốn chết chính là ngươi a!

Thấy tốc độ của Tần Phàm nhanh như vậy đi tới trước mặt, Hoàng Lực này cũng hơi kinh hãi, sau đó vội vàng tổ chức Nguyên Giới chi lực phòng ngự, thật giống như một kén tầm cự đại đem mình bao khóa ở bên trong.

Lực phòng ngự cường đại như vậy, so với Hoàng Quế còn muốn mạnh hơn không ít.

Oanh!

Mà một quyền này của Tần Phàm, vẫn là không hề ngoài ý muốn oanh kích ở phía trên phòng ngự kén tầm kia, một đạo Nguyên Giới chi lực cường hoành thông qua nắm đầm không ngừng mà bộc phát ra.

Nhưng chỉ vền vẹn phá vỡ hai phần ba phòng ngự của đối phương liền chậm lại.

- Ha ha, người cho rằng thực lực của ta chỉ là Hoàng Quế sao?

Vốn thấy công kích của Tần Phàm thế như chẻ tre, Hoàng Lực kia cũng không khỏi âm thầm kinh hãi, hiện tại thấy tình cảnh như thế, trong miệng trêu tức cười lớn nói.

- Ta xem cũng chưa chắc inh hơn bao nhiêu a.

Nhưng mà lúc này Tần Phàm cũng là lộ ra một vòng vui vẻ trêu tức đồng dạng.

Tiếp theo trong nháy mắt.

Ở trong thần sắc kinh ngạc của Hoàng Lực kia.

- Kỳ Lân gào thét!

Trên cánh tay của Tần Phàm nhanh chóng bao trùm lên một tầng lân giáp màu xanh lá cây, mà chỗ nắm đấm thì bỗng dưng phun trào ra một cổ kinh lực vô cùng kinh khủng lần nữa, giống như là lũ bất ngờ bộc phát, gấp xông mà ra.

- Ah... không có khả năng!

Sắc mặt Hoàng Lực xuất hiện một tia khủng hoảng.

Về sau, “răng rắc” một tiếng, kết giới phòng ngự cuối cùng của hắn lên tiếng phá hủy, lực lượng mãnh liệt bành trướng kia rơi vào trên ngực hắn, khí tức hủy diệt lập tức truyền khắp toàn thân.

Sau đó thân thể tàn phá kia chậm rãi ở giữa không trung trụ lại, chỉ sợ đã là cửu tử nhất sinh rồi.

- Đến phiên ngươi.

Tần Phàm hồ hững xoay người sang chỗ khác, nhìn về phía Ngũ kiếp Bán Thần Hoàng Hoán còn lại kia.

- Hoàng Lực!

Mà ở bên kia, Hoàng Hoán đang muốn tới hỗ trợ Hoàng Lực, chứng kiến một màn như vậy không khỏi sợ hãi, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra ngay cả Hoàng Lực cũng ở dưới một kích của Nhị kiếp Bán Thần trước mắt này rơi vào kết cục thảm như thế.

Căn bản không thể lực địch!

Hắn vào lúc này xuất hiện một tia sợ hãi, thậm chí muốn quay người chạy trốn, dù sao vô luận là chung cục Bán Thần khí, nịnh nọt Thiếu chủ gì đó đều không trọng yếu bằng mạng nhỏ của hắn.

- Thiếu chủ!

Nhưng mà vào lúc này, hắn bỗng nhiên chứng kiến từ bên trong Hoàng Nham Thành kia có một đạo thân ảnh quen thuộc bá đạo đang cao tốc bay ra, cái này làm cho thần sắc của hắn lập tức vui vẻ, trong nội tâm đại định.

- Ô?

Nghe được tiếng hô của Hoàng Hoán kia, Tần Phàm cũng giống như có cảm giác, ghé mắt hướng về phương hướng Hoàng Nham Thành kia nhìn lại.

Xem xét phía dưới, liền chứng kiến một nam tử trẻ tuổi mặc hoa phục đang dùng một tư thái ứng kích cửu thiên bay ra, người này không phải người khác, đúng là hắn từng có qua một lần diện kiến Hoàng Động, Hoàng Nham Thành thành chủ chi tử, cường giả ở bên trong ngũ kiếp Bán Thần cường giả.

Ở trong miệng Lão Ngư cùng Ngư Lão kia, đối với thiên tài trẻ tuổi năm gần hai mươi sáu tuổi này là tán thưởng có thừa, ở bên trong lần trước gặp mặt, Tần Phàm coi như là được chứng kiến người này bất phàm. Lúc này đối phương người chưa tới, cái khí thế kia đã tới trước.

Lần trước lúc tương kiến, Hoàng Động này không có chủ động phát ra khí thể, còn lần này tầng tầng khí tức như núi như nhạc, mang tất cả giữa không trung hướng về Tần Phàm phô thiên cái địa mà đến, lộ ra khủng bố hơn rất nhiều.

Dù là Tần Phàm, cảm nhận được cỗ cường hoành bá đạo trong khí thể kia của đối phương, cũng không khỏi là trong lòng ngưng trọng một ít.

- Hoàng Lực!

Hoàng Động kia đuổi tới, thân hình như là kinh hồng ở trên không trung lóe lên, ngay lập tức đi đón lấy thân thể lúc này sinh tử không biết của Hoàng Lực, trong miệng phát ra một thanh âm buồn giận.

- Thiếu chủ, là người này đánh Hoàng Lực tổn thương thành như vậy đây! Đả thương Hoàng Quế cũng là hấn!

Lúc này thấy Hoàng Động đi vào, Hoàng Hoán kia cũng cảm giác đã nắm chắc khí thể, trên người phát ra một cỗ khí thể không kém, sinh sinh ở một bên ngăn trở đường lui của Tần Phàm.

Để phòng ngừa Tần Phàm vào lúc đó đào tẩu, hơn nữa trong miệng nhìn Hoàng Động nói ra.

- Hoàng Động Thiếu thành chủ, không thể tưởng được chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt liếc nhìn Hoàng Hoán kia, cũng không cho là đúng, quay đầu lại nhìn hướng Hoàng Động, lộ ra một vòng vui vẻ nói ra.

- Quả nhiên là người! Bất quá một nhị kiếp Bán Thần cường giả nho nhỏ, dĩ nhiên cũng làm dám ở Hoàng Nham Thành ta giương oai! Đã đến rồi, vô luận người là địa vị gì, hôm nay người cũng mơ tưởng đơn giản rời đi!

Mà Hoàng Động tiếp được Hoàng Lực, tra nhìn một chút thương thế của hấn, phát hiện Hoàng Lực chỉ còn lại có một hơi, thậm chí bị thương so với Hoàng Quế còn nặng hơn. Hấn không khỏi là giận dữ bật cười.

- Tiểu súc sanh, hôm nay người chọc cánh khó bay, mau mau thúc thủ chịu trời!

Bọn người Hoàng Hồng theo sau Hoàng Động cũng gầm lên lên tiếng.

- Thiếu thành chủ, ta đi vào Hoàng Nham Thành vốn một mực tuân thủ lấy thành quy của quý thành. An phận thủ thường, bất quá bởi vì thuộc hạ của người hùng hổ dọa người, muốn ở trong nội thành công nhiên phá hư thành quy, đối với ta tiến hành đánh cướp, ta mới không thể không xuất thủ mà thôi.

1411. Chương 1421: Trước Thành Kịch Đấu.

Chương 1421: Trước thành kịch đấu.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Đối mặt từng tiếng quát chói tai kia, sắc mặt Tần Phàm lại không thay đổi mà mở lời nói:

- Nếu như Hoàng gia các người thật muốn chà đạp quy tắc của chính các người, ta nghĩ khó làm kẻ dưới phục tùng.

Nói xong, hấn còn nhìn thoáng qua phương hướng ở cửa thành.

Bởi vì vừa rồi hấn cùng hai người Hoàng Lực Hoàng Hoán đối nghịch, vốn là hấp dẫn không ít người, bây giờ nhìn thấy Hoàng Động cũng đi vào, càng khiến cho vây xem mãnh liệt.

- Một nhị kiếp Bán Thần dĩ nhiên cũng dám khiêu chiến cùng gia tộc khổng chế Hoàng Nham Thành Hoàng gia?

Lúc này không ít người nhìn xem bóng người trên bầu trời, đều không khỏi âm thầm nuốt một ngụm khí lạnh.

- Ha ha, bắt quá hấn ngược lại là nói đúng, tuy Hoàng gia này là bá chủ Hoàng Nham Thành, nhưng mà không thể hoành hành ngang ngược khắp nơi Hoàng Nham Thành như vậy ah!

Mà cũng có người lớn gan nghị luận nói ra.

- Chớ có lên tiếng, người muốn chết phải không? Đắc tội Hoàng gia người có mấy cái mệnh có thể chết?

Lập tức có người ngăn trở người này.

- Hoàng gia thì như thế nào? Hoàng Nham Thành bá chủ thì như thế nào? Chẳng lẽ hấn còn có thể giết chết toàn bộ chúng ta hay sao? Bọn hấn đã chế định quy tắc, người một nhà lại không tuân thủ. Chúng ta cần gì phải tuân thủ?

Nhưng một gã ngũ kiếp Bán Thần khác lại còn nói thêm.

- Đúng vậy, Hoàng gia người thế lực khổng lồ, nhưng mấy trăm vạn, hơn ngàn vạn người chúng ta còn không bằng một gia tộc người sao?

Bởi vì Hoàng Nham Thành chỉ có một gia tộc khổng chế, người Hoàng gia ở trong Hoàng Nham Thành có thể được xưng tụng bá vương. Lời nói của ngũ kiếp Bán Thần này rất nhanh đưa tới rất nhiều người cộng minh.

Đương nhiên, những người này chỉ là miệng nói cho hết tức, nhưng để cho bọn hấn chính diện cùng Hoàng gia đối nghịch là không thể nào.

Vào lúc đó Hoàng Động rõ ràng cũng đã nghe được một ít nghị luận phía dưới, sắc mặt không khỏi trở nên càng thêm âm trầm. Trên thực tế, những năm gần đây hấn cũng đã được nghe nói thủ hạ làm nhiều việc ác, chỉ có điều hấn thói quen bao che khuyết điểm mà thôi.

- Người không cần nói xạo, người phía trước đã thương Hoàng Quế, hiện tại lại đánh Hoàng Lực tới bất tỉnh nhân sự. Chứng cứ vô cùng xác thực, Thiếu chủ, chúng ta mau ra tay.

Mà Hoàng Hồng ở phía sau Hoàng Động thấy loại tình hình này, thì vội vàng mở miệng nói.

- Đợi một chút, tốt, người đã cùng ta nói thành quy, hiện tại người cùng ta trở về, đợi ta tra ra tình huống, nếu thật như lời người nói tự nhiên sẽ cho người ly khai. Bắt quá nếu người là nói dối, như vậy cũng đừng trách ta theo thành quy xử trí người.

Bắt quá vào lúc này, Hoàng Động lại nhìn xem Tần Phàm, trong miệng âm lãnh mở miệng nói.

- Theo người trở về?

Tần Phàm đối với Hoàng Động nói vậy không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, hấn không thể tưởng được Hoàng Động này nhìn như lỗ mãng nhưng cũng biết đùa bỡn thủ đoạn, nếu hấn thật tiến nhập Hoàng gia, đoán chừng mới thật là mặc người chém giết rồi.

- Nếu như ta không đi thì sao?

Lập tức khóe miệng hấn lạnh lùng nói ra.

- Ta sẽ khiến người hối hận đi vào Hoàng Nham Thành.

Trên mặt Hoàng Động xuất hiện một tia trên tức.

- Hối hận? Vấn đề này ta muốn một lát mới trả lời người đấy, bắt quá hôm nay đã nhìn thấy Thiếu thành chủ, vậy không bằng tính cả vừa rồi cùng một chỗ trả lời người là tốt rồi.

Lúc này Tần Phàm lơ lửng ở phía trên giữa không trung, bình tĩnh mà nhìn xem Hoàng Động nói ra:

- Ta cho tới bây giờ sẽ không hối hận.

- Tốt, tốt, tốt! Người đủ liều lĩnh! Vậy để cho ta nhìn xem người nhị kiếp Bán Thần này đến cùng có gì để người kiêu ngạo như vậy!

Nghe được đối phương mang theo lời nói châm chọc, lúc này trong miệng Hoàng Động nói liên tục ba chữ tốt, đem Hoàng Lực trọng thương giao cho Hoàng Ngọc sau ở lưng, tiếp theo trong nháy mắt trực tiếp hướng về Tần Phàm lướt mà đi.

Oanh! Oanh! Oanh!

Thân hình của hắn khẽ động, ầm ầm tầm đó chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh xẹt qua chân trời, Nguyên Giới chỉ lực bằng bạc kia xuyên thấu hư không, phát ra từng thanh âm oanh động bạo phá, làm cho Phong Vân mãnh liệt lần mình.

Chỉ là vừa ra tay, liền nhìn ra được Hoàng Động này cùng những ngũ kiếp Bán Thần bình thường như Hoàng Quế Hoàng Lực chênh lệch rồi.

Dù là Tần Phàm, vào lúc đó đôi mắt cũng không khỏi có chút co rụt lại, trong nội tâm nhiều thêm vài phần cẩn thận. Hoàng Động này tuy cũng chỉ là ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, nhưng chỉ sợ cũng giống như Mộ Thanh Thanh, đạt đến tình trạng đáng sợ có thể cùng lục kiếp Bán Thần bình thường chống lại.

Bồng!

Chỉ là tốc độ ánh sáng tầm đó, Hoàng Động kia liền xẹt qua một đoạn khoảng cách xuất hiện ở trước mặt Tần Phàm, áo bào trên người không gió tự bay, một cỗ Nguyên Giới công kích lăng lệ ác liệt liền từ trong tay áo hắn phát ra, giống như là một tòa núi cao, trực tiếp hướng về Tần Phàm trấn áp mà xuống.

Hô...

Tần Phàm vào lúc đó đối mặt công kích cường hoành cực tốc mà đến này, cũng không có đi đón đỡ, mà là dưới chân một điểm, thân thể hướng về sau trượt một khoảng cách, tránh được mũi nhọn công kích kia, dư uy chỉ có thể phá tan Nguyên Giới phòng ngự trên người hắn.

- Tốc độ phản ứng cũng không tệ lắm, bất quá không gì hơn cái này! Chết đi!

Hoàng Động kia một kích thất bại, lập tức hai con người bắn ra một cỗ sát khí lăng lệ ác liệt, đập mạnh hư không, lần nữa hướng về Tần Phàm mãnh liệt công tới.

Bởi vì hắn trước chiếm được tiên cơ, công kích như là nước sông cuộn cuộn liên tục không dứt, hơn nữa trong lòng có cách nghĩ Tần Phàm, chỉ là một mực tích súc lực lượng, không có cùng hắn chính diện giao phong. Bởi như vậy, một công một tránh trong nháy mắt liền giao thủ qua mười chiêu.

- Một nhị kiếp Bán Thần vậy mà có được thực lực như thế, có thể cùng Hoàng Động danh xưng đệ nhất thiên tài trẻ tuổi Hoàng Nham Thành sà sà như nhau?

Hư không tầm đó bị quyền phong của Hoàng Động kia oanh kích như là Lôi Động liên tiếp, thậm chí không gian cũng xuất hiện tầng tầng rung động, Phong Vân quanh mình không ngừng cuộn động, trên bầu trời một màn rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, để ọi người phía dưới thấy được trọn mắt há hốc mồm.

Tuy công kích của Hoàng Động tấn mãnh, nhưng đều không có đánh trúng Tần Phàm, mà cái dư uy công kích kia tuy cũng có chỗ ảnh hưởng Tần Phàm đến, nhưng căn bản công phá không được phòng ngự đối phương.

Đối với kết quả như vậy, Hoàng Động không khỏi có chút tức giận. Phải biết dù là ngũ kiếp Bán Thần, ở trong Nguyên Giới lĩnh vực của mình cũng đừng muốn né tránh tự nhiên như thế, tăng thêm dư uy quyền phong của mình kiềm chế, Bán Thần cảnh giới thấp hơn sớm đã chịu không được.

- Quyền Động Thương Khung!

Rốt cục, Hoàng Động vốn định dùng cảnh giới áp chế Tần Phàm liền thiếu kiên nhẫn, thân hình hơi chậm lại, trực tiếp thi triển Bán Thần kỹ. Vừa rồi cận thân công kích, phạm vi công kích có hạn, nhưng mà phạm vi công kích của Bán Thần kỹ lại khó có thể né tránh.

Bất quá, Tần Phàm một mực đợi đúng là giờ khắc này!

- Kỳ Lân Bào Hao!

1412. Chương 1422: Ta Chờ Người. (1)

Chương 1422: Ta chờ người. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)

Đối mặt với công kích Bán Thần kỹ của đối phương, hắn hít một hơi, đồng dạng là một quyền nghênh tiếp, toàn thân sớm đã chuẩn bị tốt lực lượng Nguyên Giới, trong nháy mắt này mãnh liệt vận chuyển, sau đó tụ tập ở bên trong Đoạt Thần Quyền Sáo kích phát ra.

Oanh!

Theo Hoàng Động kia oanh ra một quyền, sắc trời vào lúc này đều hơi hơi tối sầm lại.

Cái này chính là một gã Ngũ kiếp Bán Thần thi triển Bán Thần kỹ, vô luận khí thế cùng uy lực của nó đều là cực lớn, mọi người ở cửa thành quan sát chiến đấu lúc này đều là nguyên một đám trên mặt lộ ra thần sắc rung động.

Quyền động Thương Khung, phảng phất giống như thật sự ở toàn bộ bầu trời đều bị quyền uy khiến động .

Bên trong quyền phong này ẩn chứa Nguyên Giới chi lực tinh thuần cường hoành, rung chuyển hư không, thậm chí tựa hồ là ngăn cách lực lượng giữa không trung của Tân Thế Giới này, làm cho lực lượng cá nhân của Hoàng Động tràn ngập toàn bộ bầu trời.

Đây mới thực sự là Nguyên Giới linh vực!

Đem lực lượng Nguyên Giới của mình mở rộng đến bên trong thế giới chân thật, ở trong phạm vi linh vực bao trùm, hắn giống như là một Vương giả, tuyệt đối không chế lấy một phương, sinh tử của tất cả sinh linh trong đó tựa hồ cũng chỉ là ở một ý niệm của hắn.

Mà ở bên kia, Tần Phàm vào lúc đó đồng dạng là oanh ra một quyền, tiếng gầm Kỳ Lân cực lớn kia ở giữa thiên địa không ngừng truyền đi ra, làm cho tất cả mọi người cảm giác được màng tai cơ hồ cũng bị đâm thủng .

Giờ khắc này hắn ở dưới Bán Thần kỹ dẫn dắt ra Nguyên Giới linh vực cường đại kia của Hoàng Động, hư ảnh Kỳ Lân cực lớn làm tinh thần hoảng hốt từ bên trong bao tay lao ra, như là một đầu khốn lung chi thú, vào lúc đó muốn dốc hết lực lượng phá tan lao lung.

Loại khí thế thê lương chết bất khuất này, đồng dạng là muốn xé rách hư không.

Hai cỗ lực lượng, không ai nhường ai.

Oanh! Oanh! Oanh!

Sau một lát, ở trong ánh mắt rung động của mọi người, theo hai cỗ lực lượng ở trên không trung không ngừng đụng vào nhau, trên bầu trời, một cỗ Yên Vân nồng đậm nhấp nhô, phát ra thanh thế kinh thiên động địa.

Nhìn thấy tình cảnh như thế, vốn bọn người Hoàng Hồng Hoàng Hoán cách chiến trường tương đối gần đều không thể không nhao nhao rút lui, sợ bị giao chiến kinh khủng kia ảnh hưởng đến. Cho dù bọn hắn đều là Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng ở trước mắt trận đánh nhau chết sống này, rõ ràng khó có thể chọc tay vào.

Bọn hắn đều tinh tường thực lực Thiếu chủ nhà mình, vốn bọn hắn cho rằng kết quả sẽ là thiên về một bên, nhưng tuyệt đối không thể tưởng được cho dù là Thiếu chủ bọn hắn thi triển một chiêu Cao Cấp Vũ Kỹ Quyền động Thương Khung kia, lại vẫn không thể nhất cỗ tác khí đánh chết đối phương.

Nhìn xem phong vân giữa không trung giằng co xuống kia, trong nội tâm bọn hắn cũng không khỏi có chút tâm thần bất định. Không phải bọn hắn không tin thực lực Thiếu chủ nhà mình, mà là Nhị kiếp Bán Thần này thật sự biểu hiện quá mức quỷ dị rồi.

Mà ở phía dưới, những người vây xem kia chứng kiến tình hình chiến đấu trên bầu trời như vậy, càng là cảm thấy vô cùng rung động. Vốn Nhị kiếp Bán Thần có thể đối chiến Ngũ kiếp Bán Thần cũng đã dễ cho người cảm giác được khó có thể tin, hiện tại Tần Phàm lại có thể cùng Hoàng Động là cường giả bên trong Ngũ kiếp Bán Thần chiến đến loại trình độ này!

Kỳ tích!

Bọn hắn chỉ có hai chữ này có thể hình dung, đối với bọn hắn mà nói. Nhị kiếp Bán Thần ở phía trên bầu trời kia quả thực là tràn đầy kỳ tích.

- Trách không được hắn dám công nhiên đối kháng cùng Hoàng gia, nguyên lai thật là có lực lượng cùng thực lực, thực lực như vậy, ta nghĩ dù là tham gia Mạc Lợi Đảo tuyển bạt Thiên Tài Chiến cũng có hi vọng thành công nhất định a!

- Đáng tiếc cảnh giới của hắn nếu so với Hoàng Động thì thấp hơn một tí. Nếu không dù hắn chỉ là Tam kiếp Bán Thần chi cảnh, đoán chừng cũng có thể trực tiếp áp chế Hoàng Động thân là Ngũ kiếp Bán Thần rồi.

- Ha ha... cũng không biết bao nhiêu năm chưa từng gặp qua nhân vật nghịch thiên như vậy rồi.

- Đáng tiếc... ở Hoàng Nham Thành đắc tội Hoàng gia, cái này có thể khó có kết quả gì tốt ah.

- Nhưng bởi vì không sợ cường thế, đây mới thực sự là cường giả!

Ở bên trong Tân Thế Giới, đối với thiên tài cùng cường giả thậm chí so với ở Vũ Thiên đại lục còn muốn tôn trọng hơn. Trước cửa thành, nguyên một đám đối với Tần Phàm tỏ vẻ khen ngợi. Cũng đối với biểu hiện như kỳ tích kia của hắn khiếp sợ không thôi. Đương nhiên, cũng có một ít người thì âm thầm lo lắng.

Oanh!

Cũng vừa lúc đó, thanh âm giao đụng cực lớn ở trên bầu trời bộc phát ra, lập tức mang tất cả về bốn phía, năng lượng Phong Bạo vô cùng kinh khủng kia làm ngay cả không khí chung quanh cũng sinh sinh chấn động, một mảng lớn không gian rơi vào trạng thái chân không.

Về sau, hai đạo thân ảnh ở trong đó bị chấn bay ngược mà ra.

Lúc này đây kết quả, lại tựa hồ cũng không phải nghiêng về một phương.

Xì xì...

Phía trên giữa không trung, Tần Phàm đập mạnh hư không, sau khi bay ngược mười trượng, rốt cục mới ổn định thân hình. Hắn lúc này, làn phiến Kỳ Lân màu xanh lá cây trên người đang không ngừng có máu tươi chảy ra, có nhiều chỗ còn bị bạo phá ra khối lớn huyết nhục. Vừa rồi ở bên trong giao đụng mạnh mẽ như vậy, mặc dù hắn không có trọng thương, nhưng vết thương nhẹ là khó tránh khỏi rồi, bất quá khí lực hắn cường hãn, ngược lại là không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Sau đó hai con người của hắn lạnh lùng nâng lên xem hướng tiền phương, liền thấy được khuôn mặt của Hoàng Động kia trở nên vô cùng âm trầm.

Hắn dù sao cũng là Ngũ kiếp Bán Thần, hơn nữa là cường giả bên trong Ngũ kiếp Bán Thần, kỳ thật thực lực so với Hoàng Quế Hoàng Lực thì cao không biết bao nhiêu lần, tăng thêm Quyền Động Thương Khung kia chính là Cao Cấp Vũ Kỹ, cũng đã tu luyện đến tiểu thành cảnh giới, uy lực cường đại, cho nên lúc này đây để cho hắn hơi có chút chiếm ưu thế.

Nhưng trên người đồng dạng cũng có một ít vết thương, quần áo mất trật tự, có chút chật vật.

- Thiếu thành chủ, cảm giác cũng không tệ lắm phải không?

Thấy vậy, khoe miệng của Tần Phàm lộ ra mỉm cười nói ra. Trên thực tế, hắn phát hiện gần đây mình càng là chiến đấu, Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể sẽ trở nên càng tinh thuần, vừa rồi tuy hắn ở bên trong so đấu bị thương, nhưng mà phát hiện cảnh giới ngược lại ẩn ẩn có chút tăng tiến.

- Tiểu súc sinh, ngươi không cần đắc ý sớm như vậy, ngươi chỉ là một Nhị cấp Bán Thần, mặc dù có chung cực Bán Thần khí, nhưng Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể ngươi có hạn, ta ngược lại muốn nhìn ngươi còn có thể kiên trì bao lâu!

Nghe vậy sắc mặt Hoàng Động trở nên càng thêm tái nhợt, sau đó trong miệng âm lãnh nói.

- Có thể so với trong tưởng tượng của ngươi càng lâu.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt trả lời nói ra.

Bất quá cảnh giới cao thấp đích thật là chênh lệch cực lớn của hắn và đối phương, cho dù Nguyên Giới của hắn khác hẳn với thường nhân, nhưng vẹn vẹn cũng chỉ là đạt tới trình độ tứ kiếp Bán Thần hoặc là Ngũ kiếp Bán Thần tương đối kém mà thôi.

1413. Chương 1423: Ta Chờ Ngươi. (2)

Chương 1423: Ta chờ ngươi. (2)

Nếu thay đổi Nhị kiếp Bán Thần khác, chỉ là thúc dục một lần Kỳ Lân gào thét, đoán chừng cũng sẽ hao hết Nguyên Giới chỉ lực rồi.

- Đồng dạng, vậy thì đón thêm một chiêu nữa của ta thử xem!

Thần sắc của Hoàng Động càng thêm khó coi, tiếp theo trong nháy mắt cũng không để cho Tần Phàm có thời gian khôi phục, đập mạnh hư không, lập tức lần nữa hướng về Tần Phàm bạo lướt mà đi.

Thân hình của hắn một bên lao về phía trước, sau đó lại một tay giơ vuốt, liền thấy kim sắc quang mang ở trong lòng bàn tay ngưng tụ, như là một đầu sư tử Kim Sắc mạnh mẽ, giương nanh múa vuốt, thanh thế cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

- Trảo động Cửu U!

Một tiếng quát chói tai, kim quang sáng chói ở năm ngón tay tầm đỏ của hắn điên cuồng ngưng tụ lấy, Nguyên Giới chỉ lực vô cùng hùng hồn như là hồng thủy gào thét mà ra, nhất thời hào quang bay múa đầy trời, đem cả người Tần Phàm sinh sinh lao lung ở trong đó, tránh cũng không thể tránh.

Cái này cũng là một Cao cấp Bán Thần kỹ công kích cường hoành.

- Hoàng gia không hổ là Chương Khổng Giả Hoàng Nham Thành, của cải hùng hậu, Cao cấp Bán Thần kỹ này vậy mà cũng có nhiều như vậy. Lúc này đây một chiêu Cao cấp Bán Thần kỹ này, lực công kích thậm chí nếu so với vừa rồi càng mạnh hơn nữa.

Thấy vậy, Tần Phàm cũng không khỏi là hai mắt có chút ngưng tụ.

Đây cũng là nguyên nhân vì cái gì thiên tài cường giả thường thường xuất hiện trong đại gia tộc, nghèo văn giàu võ, những cường giả đại gia tộc này có được tài nguyên vô cùng phong phú, từ nhỏ có thể được cấp cho bồi dưỡng đệ tử hạch tâm, đây là đãi ngộ mà người bình thường không có.

Bất quá mặc dù Tần Phàm không có đại gia tộc ủng hộ, nhưng trong cơ thể hắn có bốn khóa Ma chủng cùng một khóa Bạch Hổ châu, có thể nói là cơ hồ được Viễn Cổ Ma Tôn truyền thừa, ở trong đó ẩn chứa Ma chủng kỹ đồng dạng là thập phần cường đại.

Giống như Kỳ Lân gào thét, hắn chỉ là sơ bộ nắm giữ cũng đã đạt tới tình trạng Cao cấp Bán Thần kỹ tiểu thành, nếu ở dưới Đoạt Thần Sáo Trang tăng phúc, cho dù là Nguyên Giới chỉ lực không bằng đối phương, hắn cũng có thể đối chiến Ngũ kiếp Bán Thần.

- Tốt, ngươi đã muốn liều vũ kỹ, vậy thì đến đây đi.

Ngay sau đó, Tần Phàm lập tức nuốt vào một viên Độc đan, hôm nay hắn ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân, lần nữa kích hoạt lên huyết mạch Bất Tử Chu Tước.

Tiếp theo trong nháy mắt, hai vầng sáng màu đen ở sau lưng hắn xì ra, như là đem đêm tối kia ngành sanh tháo xuống hai mảnh, tiếp nhận ở phía sau của hắn. Hắn ngự không mà đứng, hình dáng như Ma Thần, khí thế trùng thiên.

- Ah...

Lập tức mà đến còn có một loại cảm giác kịch liệt xé rách huyết nhục, đau đớn vô cùng, nhưng ngành sanh bị hắn chịu xuống.

- Còn có thể chịu đựng được.

Đôi mắt có chút huyết hồng, Tần Phàm nắm chặt lại nắm đấm. Liên tục hai lần kích hoạt trạng thái Ma chủng, khí lực của hắn cần thừa nhận áp lực thực lớn, cũng may mắn là hắn đột phá đến Nhị kiếp Bán Thần, nếu không rất có thể sẽ trực tiếp đè sập thân thể của hắn.

Ở thời khắc này, Nguyên Giới trong cơ thể hắn điên cuồng mà vận chuyển lực lượng, thậm chí toàn bộ Nguyên Giới ẩn ẩn xuất hiện một loại ánh lửa màu đen kịch liệt, bộc phát ra lực lượng cường đại chưa từng có.

- Chu Tước đề thiên!

Sau đó thanh âm trầm thấp mà cuồng bạo rốt cục ở trong cổ họng Tần Phàm chậm rãi phát ra, phảng phất như Lôi Đình, khí tức áp lực lập tức bao phủ ở trong phương viên mười dặm. Hắc Viêm đầy trời lộ ra càng thêm nồng đậm, toàn bộ bầu trời như là mây đen rậm rạp.

Thân thể của hắn đã hoàn toàn bao khóa ở trong ngọn lửa màu đen, theo một tiếng gầm nhẹ này của hắn, tạo thành một Hắc Viêm Chu Tước cực lớn bao vây lấy hắn.

Ngao...

Chu Tước vang lên, triển khai hai cánh cực lớn, Niết Bàn màu đen che khuất bầu trời, mang theo lực lượng cường đại không cách nào ngăn cản, trực tiếp hướng về Hoàng Động ở phía trước cùng đầu sư tử Kim Sắc mạnh mẽ kia đánh tới.

- Cái gì!

Cảm giác được lực lượng kinh khủng phô thiên cái địa mà đến kia, Hoàng Động cũng không khỏi biến sắc, hắn không thể tưởng được đối phương vậy mà vào lúc đó sẽ bộc phát ra lực lượng đáng sợ như vậy, nhưng lập tức chỉ có thể dốc sức liều mạng thúc dục vũ kỹ nghênh đón.

PHỐC!

Nhưng mà, lúc này đây cũng không có giữ nhau bao lâu.

Hai cỗ lực lượng chỉ là vừa mới ở bầu trời phát sinh giao độn, rất nhanh, sắc mặt Hoàng Động liền trắng nhợt, sau đó phun ra một ngụm máu tươi, cả người hướng về phía sau bay ngược mà đi, khí tức ở trong nháy mắt trở nên vô cùng uể oải.

Tê...

Toàn trường mắt thấy một màn này đề không khỏi hít một hơi khí lạnh, trong lòng lộ ra rung động không thôi. Rồi sau đó, bọn người Hoàng Ngọc Hoàng Hồng kia mới kịp phản ứng, lập tức bay đi chắn ở trước người Hoàng Động, lo lắng Tần Phàm tiếp tục xung phong liều chết giết tới.

- Ha ha, Hoàng Động, ta đi trước một bước, ba tháng sau Thiên Tài Chiến tuyển bạt thi đấu, ta chờ ngươi.

Bất quá, may mắn lúc này Tần Phàm cũng không có tiếp tục tới đánh giết Hoàng Động đã trọng thương, mà là để lại một tiếng cười hết sức lỏng lẻo, thân ảnh dần dần biến mất ở chân trời.

- Nhị kiếp Bán Thần vậy mà thật sự đánh bại Ngũ kiếp Bán Thần cường giả Hoàng Động! nguồn

- Trời ạ, vừa rồi một chiêu kia đến tột cùng là cấp bậc vũ kỹ gì, uy lực vậy mà đạt tới loại trình độ này, ngay cả Cao cấp Bán Thần kỹ cũng hoàn toàn không ngăn cản được.

- Hoàng Động là một đời tuổi trẻ đệ nhất thiên tài của Hoàng Nham Thành, không biết có bao nhiêu Ngũ kiếp Bán Thần lợi hại từng bại trên tay hắn, thậm chí lần này đã chuẩn bị đi Thiên Tài Chiến tranh giành một danh ngạch rồi, nhưng bây giờ lại bị một Nhị cấp Bán Thần không biết tên đánh bại... Chắc chắn, thật là làm cho người không thể tin được ah!

- Bất quá Nhị kiếp Bán Thần này ta hiện tại xem ra tựa hồ cảm giác có chút quen mắt rồi...

Sau khi nhìn đến kết quả giao chiến vừa rồi như vậy, những người này đầu tiên là rung động, trợn mắt há hốc mồm, về sau chứng kiến Tần Phàm đánh Hoàng Động trọng thương nghênh ngang rời đi, trước cửa thành Hoàng Nham Thành kia thoáng cái như là ong vỡ tổ, nhao nhao nghị luận.

Một trận chiến như vậy, có thể nói là kỳ tích! Có thể được vô số dân chúng bên trong Hoàng Nham Thành nhớ kỹ, hơn nữa rất nhanh sẽ truyền miệng, trở thành đề tài nói chuyện trà dư tửu hậu cho không ít người.

Trên bầu trời.

- Thiếu chủ, người không sao chứ?

Chứng kiến bản thân Hoàng Động bị trọng thương, bọn người Hoàng Hồng Hoàng Hoán cũng không dám đuổi theo Tần Phàm, chỉ là lo lắng hỏi thăm thương thế Thiếu chủ nhà mình, nếu hắn xảy ra chuyện gì, bọn hắn sẽ khó có thể bàn giao nhân nhượng cho gia tộc.

Sắc mặt Hoàng Động âm trầm khó coi, chỉ là gắt gao nhìn bóng người trên bầu trời rời đi, oán hận trong nội tâm một mực không cách nào tiêu tan.

Bọn người Hoàng Hồng thấy Hoàng Động không nói gì, cũng đành phải ở một bên, trong nội tâm tâm thần bất định không thôi.

1414. Chương 1424: Danh Lưu Hoàng Nham Thành.

Chương 1424: Danh lưu Hoàng Nham Thành.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

- Động nhi, đến tột cùng chuyện gì phát sinh rồi hả?

Một lát sau, từ bên trong Hoàng Nham Thành bỗng nhiên rất nhanh bay ra một đạo nhân ảnh, khí tức trên người hắn thậm chí so với Hoàng Động còn muốn càng cường đại hơn. Hắn rơi vào bên người Hoàng Động, liếc nhìn chân trời mở lời dò hỏi.

- Hạ thúc.

Chứng kiến người trước mắt này, Hoàng Động cung kính kêu một tiếng. Sau khi hít sâu một hơi, hắn cuối cùng nhất vẫn là trầm giọng hỏi đáp:

- Vừa rồi có một Nhị kiếp Bán Thần đả thương Hoàng Quế cùng Hoàng Lực, sau đó ta cùng hắn chiến một hồi, ta thua rồi.

Người này đúng là một gã Lục kiếp Bán Thần bên trong Hoàng gia bọn hắn. Là một trung niên nhân bốn mươi năm mươi tuổi, tuy hắn đã đến võ đạo cực hạn, nhưng mà đạt tới Lục kiếp Bán Thần nhiều năm, thực lực thập phần cường hãn.

Lúc này bọn người Hoàng Hoán Hoàng Hồng cũng đều cung kính hành lễ.

- Cái gì? Nhị kiếp Bán Thần, làm sao có thể?

Mà nghe được Hoàng Động trả lời, đôi mắt của Hạ thúc kia không khỏi có chút co rụt lại, trong miệng kinh ngạc hỏi. Sau đó hắn nhìn về phía bọn người Hoàng Hồng Hoàng Hoán, tựa hồ là muốn chứng thực.

- Hạ thúc, Thiếu chủ nói là sự thật... thực lực Nhị kiếp Bán Thần kia hoàn toàn chính xác là rất cường.

Tuy bọn người Hoàng Hoán không muốn thừa nhận, nhưng lúc này cũng không khỏi thành thật trả lời nói ra, cảm thụ qua thực lực của Tần Phàm, bọn hắn lòng còn sợ hãi.

Nghe vậy, tên Hạ thúc Lục kiếp Bán Thần kia không khỏi nhướng mày, đáp án như vậy nghe có chút ly kỳ, nhưng thấy mấy người đều nói như vậy, hắn cũng không khỏi không tin.

- Hạ thúc, Thiếu chủ, thân phận tiểu súc sinh vừa rồi kia ta đã tra được rồi.

Cũng vào lúc này, Hoàng Ngọc vừa mới rời đi một hồi, từ trong đám người phía dưới lần nữa bay lên giữa không trung nói ra:

- Tên của hắn gọi là Tần Phàm, xuất hiện trước nhất là ở Hoàng Hôn Thành, đoạn thời gian trước đồn đãi đạt được Bạch Hổ châu chính là hắn, bất quá nghe nói Bạch Hổ châu kia đã bị hắn không biết dùng biện pháp gì luyện hóa được. Về sau thực lực đại tiến, trước sau đả bại qua mấy thủ lĩnh trẻ tuổi của Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành, nghe nói hắn cùng Hoàng Hôn Thành Mộ gia có chút quan hệ.

- Tần Phàm!

Nghe được cái tên này, Hoàng Động không khỏi cắn răng lần nữa nắm chặt nắm đấm thoáng một phát.

- Các người chiếu cố tốt Thiếu chủ, ta sẽ đi đuổi theo Tần Phàm này giết hắn ngay bây giờ. Hừ, vô luận hắn là người Mộ gia hay là gia tộc nào. Tại Hoàng Hôn Thành ta đánh thương người cũng đừng nghĩ dễ dàng ly khai như vậy.

Lúc này Hạ thúc kia thì nói ra.

- Hạ thúc, không cần.

Bất quá Hoàng Động lại ngoài ý muốn mở lời nói ra:

- Hắn đã nói ở thi đấu tuyển bạt Thần Đảo Thiên Tài Chiến gặp ta, ba tháng sau, ta sẽ đem một phần vũ nhục hôm nay trả lại cho hắn!

- Ô? Người xác định?

Thân hình tiến lên của Hạ thúc kia không khỏi trì trệ, quay đầu lại nhìn Hoàng Động hỏi.

- Ân, còn có ba tháng, ta phải đi về khổ tu, đến lúc đó ta muốn đích thân giết chết hắn!

Hoàng Động cũng là cao ngạo chi nhân, cho tới nay ở trong Hoàng Nham Thành đều xem như khá nổi danh, hiện tại thua ở trong tay một Nhị kiếp Bán Thần, cái cục tức này hắn nuốt không nổi.

- Vậy được rồi, mang Thiếu chủ trở về chữa thương.

Nghe được Hoàng Động nói như vậy, Hạ thúc kia cũng đành phải gật đầu nói.

Rất nhanh, một đoàn người Hoàng gia ở trên bầu trời ly khai.

- Tần Phàm, nguyên lai người nọ là Tần Phàm!

- Xem ra Hoàng Động cùng với Tần Phàm kia hẹn nhau ở trong Thiên Tài Chiến tuyển bạt thi đấu đánh một trận, hắc hắc, một Nhị kiếp Bán Thần đi tham gia Thiên Tài Chiến tuyển bạt, đó là chưa từng có qua, đến lúc đó khả năng có trò hay để nhìn.

- Đúng vậy, lúc này đây Hoàng Động thua ở trên tay Tần Phàm kia, thể diện mất hết, chỉ sợ lúc này đây trở về sẽ nghĩ tất cả biện pháp tăng thực lực lên lấy lại danh dự, dùng tài lực và thể lực của Hoàng gia, ba tháng thời gian sẽ có tăng lên rất lớn đó!

- Bất quá vé vào cửa của Thần Đảo Thiên Tài Chiến tuyển bạt thi đấu kia mắc như vậy, chúng ta đâu có thể vào xem, cũng chỉ có thể đi tới phụ cận Mạc Lợi Thành gom góp tham gia náo nhiệt mà thôi.

Mà phía dưới nhìn lên bóng người ly khai trên trời không, người vây xem cũng bắt đầu thời gian dần qua tán đi, chỉ là danh tự Nhị cấp Bán Thần kia tùy theo ở Hoàng Nham Thành dần dần truyền ra, bị nghị luận nhiệt liệt.

...

Đối với hết thảy cái này, Tần Phàm tự nhiên là sẽ không đi chú ý.

Hắn sớm đã viễn độn khỏi phạm vi Hoàng Nham Thành, lúc này đang ở bên trong một mảnh sơn mạch bao la vô tận, phương hướng kia là phương hướng Long cung bí tàng mà quyền trục màu bạc ghi lại.

Lúc này đây, sở dĩ hắn không có thừa cơ giết chết Hoàng Động, cũng không phải hắn không muốn, mà là hắn biết rõ mình căn bản không có cơ hội kia.

Một phương diện hắn cảm ứng được lúc đó có một gã Lục kiếp Bán Thần đang cao tốc hướng về hắn bay tới, một phương diện khác hắn trải qua hai lần cường hoành đối bình, Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể tiêu hao nghiêm trọng, bên người Hoàng Động còn có ba Ngũ kiếp Bán Thần cường giả là Hoàng Ngọc Hoàng Hồng Hoàng Hoán, cho dù hắn càng lợi hại hơn nữa, cũng có Đoạt Thần Sáo Trang trợ giúp, nhưng cũng không có thể ở trong thời gian ngắn giết chết bọn hắn, lại đi giết chết Hoàng Động.

Hướng hồ Hoàng Động kia thân là Hoàng Nham Thành thành chủ chi tử, trên người không có khả năng không có các loại bùa hộ mệnh gì, một khi dẫn xuất Hoàng Nham Thành thành chủ kia, như vậy hắn mới thật là mọc cánh khó bay rồi.

Phong hiểm quá lớn, hắn không đáng đi làm như vậy.

- Hiện tại cách Thần Đảo Thiên Tài Chiến tuyển bạt thi đấu còn có ba tháng, trong ba tháng này, chỉ cần ta có thể đột phá đến Tam kiếp Bán Thần, đến lúc đó tiêu diệt hắn có lẽ cũng không khó a?

Tần Phàm đối với mình cũng có tự tin.

Ngoài ra, trải qua vừa rồi đồng thời kích hoạt Kỳ Lân ma thân cùng huyết mạch Bất Tử Chu Tước, hắn còn mơ hồ có một tí cách nghĩ, nếu như đem hai loại huyết mạch này dung hợp, hắn tin tưởng cho dù hắn không có đột phá đến Tam kiếp Bán Thần, thực lực kia đồng dạng cũng có thể tăng lên không ít.

Tóm lại, trải qua lần đi Hoàng Nham Thành này, Ngũ kiếp Bán Thần, hắn hoàn toàn không cần kiêng kỵ rồi.

- Bất quá lúc này đây Thần Đảo Thiên Tài Chiến tuyển bạt thi đấu, có lẽ sẽ tụ tập tất cả siêu cấp thiên tài trong Mạc Lợi Đảo, đến lúc đó, nói không chừng còn sẽ gặp phải không ít nhân vật lợi hại. Trước 30 tuổi là Lục kiếp Bán Thần cũng không biết sẽ có bao nhiêu.

Mà sau đó, hắn đối với thịnh hội sắp đến kia, cũng ần ần có chút chờ mong .

Cũng ngay lúc này, hắn ở trong sơn mạch chạy vội tầm đó, ánh mắt bỗng nhiên hơi động một chút, trong nội tâm như có nhận thấy, bỗng nhiên nhìn về phía một hướng khác. Ở hướng kia, trong rừng rậm rạp đang phát sinh một cuộc chiến đấu.

1415. Chương 1425: Tầng Long Bình Nguyên. (1)

Chương 1425: Tầng Long bình nguyên. (1)

Một gã nam tử trẻ tuổi thân mặc hắc bào, tuổi chỉ là hai mươi bảy hai mươi tám tuổi tầm đó, ánh mắt lộ ra lạnh như băng, trong tay của hắn cầm lấy một thanh vũ khí hết sức kỳ quái, như là một khối mộ bia màu đen cực lớn, ở trước mặt của hắn là một đầu Man Thú thực lực đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong.

Ông!

Giữa núi rừng, năng lượng chấn động kịch liệt mang tất cả ra giữa không trung, chỉ thấy cự bìa trong tay gã thanh niên áo đen kia về phía trước bỏ một phát, một khe hở cực lớn ở trong núi xuất hiện, về sau, trực tiếp lan tràn đến trên thân thể Man Thú.

Ầm ầm!

Gần kề chỉ là một chiêu, đầu Man Thú có được thực lực Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong kia dĩ nhiên cứ như vậy trực tiếp bị trở thành hai nửa! Máu tươi như là dòng sông, huyết nhục ngã trên mặt đất, tứ chi ở trước khi chết còn theo bản năng run rẩy, nhưng rất nhanh hoàn toàn mất hết tiếng động!

- Hảo cường...

Thực lực đáng sợ như vậy, làm cho Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm hít một hơi khí lạnh.

Xoẹt xoẹt...

Nghe được thanh âm đầu Man Thú kia ngã xuống đất vang lên, lúc này Tần Phàm mới phản ứng đi qua, hai mắt cũng hơi co rụt lại. Hắc bào nam tử trước mắt này, khí thế cũng không có dữ dằn mãnh liệt như cường giả khác, nhưng khí tức lại lộ ra thập phần thâm lãnh quỷ bí, phảng phất như ở trong địa ngục trở lại.

Vừa rồi tấm bìa cổ kia bỏ một phát, thật giống như trong bình tĩnh bạo phát ra núi lửa khủng bố, lại cho nhân loại cảm thấy rung động cường hãn cùng khó có thể nắm lấy.

Mà một bên kia, Hắc bào nam tử tựa hồ cũng cảm thấy Tần Phàm, cách xa nhau khoảng cách ngoài trăm trượng, sau khi hắn giết chết đầu Man Thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần kia, liền chậm rãi quay đầu lại, ánh mắt đậm đặc nhìn thoáng qua trên người Tần Phàm.

Cái nhìn này, giống như là trực tiếp xem thấu thân thể Tần Phàm, trong nháy mắt này, Tần Phàm thậm chí cảm giác được máu của mình cũng có chút đình trệ, kết cấu thân thể của mình vậy mà có chút cảm ứng bị ánh mắt hắn đảo qua, có một loại hương vị thập phần quỷ dị.

Đây là cảm giác đáng sợ mà hắn thật lâu không có ở trên người bạn cùng lứa tuổi cảm nhận được.

- Người này rất cường, tuy cũng là Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng thực lực chỉ sợ còn muốn hơi vượt qua Mộ Thanh Thanh cùng Hoàng Động, chứ nói chi là mấy người Hạ Thiên Hoàng Quế.

Lập tức Tần Phàm bắt đầu âm thầm đề phòng.

Hắc bào nam tử trước mắt này hai mắt thập phần lạnh như băng, hơn nữa trên người có sát khí cực kỳ nồng đậm, rất có thể là một người hiểu sát, nói không chừng trong nháy mắt tiếp theo cự bìa trong tay hắn kia sẽ rơi vào trên người mình ấy chứ.

Cho nên hắn không thể không phòng.

- Ta không giết kẻ yếu.

Nhưng mà sau khi Hắc bào nam tử giết chết đầu Man Thú kia, chỉ là đem cự bìa vác lên vai, trong miệng đậm đặc nói. Sau đó hắn thu hồi ánh mắt, dưới chân đạp mạnh trên mặt đất, cả người liền bay lên trời, ý định trực tiếp rời đi.

- Như vậy, các hạ không ngại nhớ kỹ kẻ yếu như ta này, tin tưởng ba tháng sau chúng ta có lẽ còn có thể gặp lại.

Nghe được Hắc bào nam tử kia nói, lúc này trên khóe miệng Tần Phàm có chút nổi lên một đường cong, nhìn xem bóng người ở trên bầu trời cất cao giọng nói.

- Người còn chưa có tư cách để cho ta nhớ kỹ.

Nghe vậy, Hắc bào nam tử kia cũng không quay đầu lại, thậm chí không có một tia đình trệ, trực tiếp là ngự không bay đi, tốc độ kia cực nhanh, rất nhanh liền biến mất trong chân trời.

Bỏ qua!

Triệt để bỏ qua!

- Loại cảm giác bị người xem thường này, thật đúng là khó chịu ah...

Chứng kiến tình hình như vậy, hai con người của Tần Phàm không khỏi có chút co rụt lại, nắm đấm nắm chặt, trong nội tâm ngược lại là chiến ý bốc lên. Bất quá hắn cũng biết Hắc bào nam tử này có vốn liếng kiêu ngạo, mình bây giờ cùng đối phương hoàn toàn chính xác còn có được chênh lệch nhất định, hắn ngược lại cũng không bởi vì đối phương xem thường mà không biết tự lượng sức mình đi khiêu khích.

Ở Thiên Tài Chiến tuyển bạt thi đấu ba tháng sau, hắn sẽ đi chứng minh mình.

Về phần Hắc bào nam tử này, hắn đoán chừng đối phương tám chín phần mười cũng là người dự thi của tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến lần này, hiện tại theo thời gian bắt đầu tuyển bạt thi đấu kia càng ngày càng gần, cho nên mới có nhiều thiên tài cường giả đi ra lịch lãm rèn luyện như vậy, ý định ở giai đoạn cuối cùng tăng lên mình.

Mà hắn tin tưởng, càng là tới gần phạm vi Mạc Lợi Thành cử hành tuyển bạt thi đấu kia, cường giả như Hắc bào nam tử này chỉ sợ sẽ càng ngày càng nhiều.

- Người này xem công kích đại khai đại hợp, nhưng không thể tưởng được lực lượng Nguyên Giới của hắn lại tinh tế tỉ mỉ như thế.

Một lát sau, Tần Phàm đi đến trước đầu Man Thú bị giết chết kia, ngồi chồm hổ xuống xem xét.

Sau đó hắn phát hiện trên người đầu Man Thú bị chém thành hai khúc kia, cũng không phải do khí kinh chém đứt, mà là lực lượng Nguyên Giới xuyên qua địa phương bạc nhược yếu kém trên thân thể nó, như là đầu bếp róc thịt trâu, quanh co khúc khuỷu nhưng gọn gàng.

- Trách không được vừa rồi hắn liếc nhìn ta, ta liền có một cảm giác kết cấu thân thể bị nhìn xuyên, nguyên lai người này còn có năng lực như vậy, vốn là xem thấu chỗ yếu của đối thủ, sau đó dùng lực lượng cuồng bạo trực tiếp công phá, cho nên hắn có thể ở Ngũ kiếp Bán Thần phát huy ra công kích uy lực cơ hồ tương đương với Lục kiếp Bán Thần. truyện copy từ

Trong nội tâm Tần Phàm lại âm thầm phân tích nói.

Người như vậy, thật là đáng sợ.

Vào lúc đó, Tần Phàm rốt cục cảm thấy một loại áp lực thật lớn.

Tân Thế Giới quá lớn, nhân khẩu quá nhiều, hoàn cảnh lại thuận lợi, sáng tạo ra hằng hà sa số thiên tài. Không phải sinh trưởng ở địa phương bên trong Tân Thế Giới, thời gian đi vào Tân Thế Giới lại ít, đây là hoàn cảnh xấu của hắn so với thiên tài khác, cho dù có Ma chủng cùng đan dược phụ trợ, nhưng cho tới bây giờ vẫn là không có cách nào hoàn toàn đền bù chênh lệch trong đó.

- Ha ha, cho nên ta mới phải nhanh một chút đạt tới Tam kiếp Bán Thần ah... Chỉ có đạt đến Tam kiếp Bán Thần, ta mới xem như có cơ hội đánh đồng cùng những cường giả này.

Bất quá Tần Phàm cũng không có vì vậy mà sinh ra tâm lùi bước, trong nội tâm ý chí chiến đấu sục sôi, rất nhanh liền tiếp tục hướng về mục đích bay đi.

Nếu là một tuyển bạt thi đấu nho nhỏ liền có thể hù ngã hắn, vậy hắn sao dám đi Yêu Thần đảo, đối mặt với Yêu Thần?

Nội tâm của hắn một mực thập phần kiên định.

Tiếp tục ở bên trong sơn mạch chạy vội, lại hơn mười ngày sau, hắn đã tới một bình nguyên mênh mông.

Cái bình nguyên này, theo bên trong quyển trục màu bạc kia ghi lại tên là Tàng Long bình nguyên, Long cung bí tàng kia chính là chôn giấu ở bên trong mảnh bình nguyên này.

Đối với Long cung bí tàng kia, Tần Phàm vẫn là kỳ vọng rất lớn, cái kia dù sao cũng là Viễn Cổ thể lực cũng muốn trình trọng cất giữ tàng bảo đồ, thậm chí còn có thể có quan hệ cùng thời đại so với Viễn Cổ càng thêm xa xôi.

1416. Chương 1426: Tàng Long Bình Nguyên. (2)

Chương 1426: Tàng Long bình nguyên. (2)

Thời đại xa xôi nhất kia, hẳn không cách nào tưởng tượng ở thời đại đó nhân loại sẽ cường đại đến mức nào, bất quá hẳn suy đoán cái kia rất có thể sẽ là thời đại Thần Ma mà Viễn Cổ Ma Tôn cùng Viễn Cổ Chư Thần tranh phong!

Mà thời đại Thần Ma kia, liên quan đến bí mật Chư Thần đại chiến cùng Thần Ma vẫn lạc, cái kia vẫn luôn là sự tình Tần Phàm thập phần muốn biết, hẳn cũng rất hi vọng ở bên trong Long cung bí tàng tìm được một ít dấu vết để lại.

Trước khi Tần Phàm đến cũng nghe ngóng qua một ít sự tình về Tàng Long bình nguyên này, phiên đại địa trước mắt kia, chính là nằm ở giữa ba siêu cấp Đại Thành của Mạc Lợi Đảo. Trong đó truyền thuyết có Viễn Cổ long mạch, cho nên có rất nhiều yêu thú, Man Thú cường đại có huyết mạch Viễn Cổ Long tộc tồn tại, hơn nữa phần lớn chúng đều có được thực lực đáng sợ.

Cũng chính là bởi vì như thế, dù cho tương truyền bên trong Tàng Long bình nguyên này có không ít Linh Dược cùng một ít Viễn Cổ di chỉ trân quý, nhưng dù là Ngũ kiếp Bán Thần cũng không dám tùy tiện một mình tiến vào trong đó.

Bất quá tuy thực lực của Tần Phàm cùng với Ngũ kiếp Bán Thần không sai biệt lắm, nhưng hẳn có được năng lực sinh tồn rất mạnh, ngược lại không sợ xông vào một lần.

Đã đến bên cạnh Tàng Long bình nguyên kia, Tần Phàm có thể cảm giác được ở chỗ sâu trong bình nguyên kia quả nhiên có cất dấu vô số khí tức cường đại mãnh liệt, trong đó có một ít thậm chí là cường đại đến mức ngay cả hắn cũng phát giác không đến, hẳn đoán chừng cái kia chỉ sợ là tồn tại khủng bố thực lực đạt tới Thất Kiếp Bán Thần.

Nhưng mà, tuy bên trong Tàng Long bình nguyên này có vô số Man Thú yêu thú, nhưng sau khi hắn tiến vào bình nguyên này, ngược lại là chưa có nghe được thanh âm thú rống. Là vì những yêu thú cùng Man Thú này sớm có linh trí cực cao, sẽ không như dã thú gào thét lung tung, chỉ có thời điểm phát sinh chiến đấu mới có thể dùng gào thét để gia tăng khí thế.

Nhưng bình nguyên này càng là bình tĩnh, loại hào khí đè nén kia sẽ càng dễ cho người cảm giác được bất an.

Dù là tu vi tâm tình như Tần Phàm, cũng thật vất vả mới đè các loại suy nghĩ lộn xộn xuống, lại chậm rãi hướng về địa phương mà quyền trục màu bạc chỉ thị chạy đi. Hẳn thậm chí cũng không dám phi hành, chỉ là dựa vào cảm ứng rất mạnh cố tránh đại bộ phận yêu thú lợi hại, thời gian dần qua xuất phát.

Đúng như ban đầu Tần Phàm phỏng đoán, ở bên trong Tàng Long bình nguyên ngẫu nhiên cũng sẽ trông thấy một ít thiên tài tuổi trẻ tới tham gia tuyển bạt thi đấu Thần Đảo Thiên Tài Chiến lược lâm rèn luyện, bất quá giống như Hắc bào nam tử trước kia, thực lực ngược lại là không thể xem thường.

Hắn cũng không có cùng những người này phát sinh qua mâu thuẫn, ngược lại là cố ý tránh đi toàn bộ những người này, dù sao lần này hắn muốn trước dò xét Long cung bí tàng, tự nhiên là càng bí mật càng tốt.

Càng không ngừng đi vội vào trong, Tần Phàm rất nhanh cảm giác mình tiến vào đến địa phương tương đối sâu trong Tàng Long bình nguyên, ở chỗ này Man Thú thực lực thấp nhất hẳn gặp đều đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần, hơn nữa thực lực kia so với Ngũ kiếp Bán Thần nhân loại bình thường còn muốn lợi hại hơn.

Ngày hôm nay, sắc trời dần dần lắng xuống, màn đêm chuẩn bị hàng lâm.

Tần Phàm vừa muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi thật tốt thoáng một phát, dù sao ban đêm lực cảm ứng của hắn cũng sẽ giảm xuống một ít, ở chỗ sâu trong bình nguyên xôn xao, nguy hiểm kia sẽ gia tăng thật lớn.

Hô...

Cũng đúng vào lúc này, trong bụi cỏ cao lớn rậm rạp ở một bên bỗng nhiên truyền đến một ít dị động, ngay sau đó một đạo hung quang màu đen ở trong đó rất nhanh bắn ra, thẳng tắp hướng về cổ họng của hắn đâm tới.

Trước khi đạo hung quang này xuất hiện thì cực kỳ ẩn nấp, nhưng vẫn để cho Tần Phàm nắm bắt đến. Trong một cái chớp mắt, dưới chân hắn đạp mạnh, một bên thân hình cấp tốc lui về phía sau, một bên một chưởng hướng về trong bụi cỏ kia đập đi.

Oanh!

Tần Phàm tránh khỏi hắc mang đoạt mệnh kia, mà uy lực một chưởng này của hắn, thì lập tức làm ăng lớn cỏ tranh bay tán loạn, một đầu khe hở dài lớn nhìn thấy mà giật mình xuất hiện ở trên mặt đất, cái khe hở kia lan tràn ra đến cuối cùng, liền có một cỗ lực lượng khác phát ra, cả hai trực tiếp tạc ra một cái sâu không thấy đáy.

Theo tất cả vật che chắn trước mắt đều bị thanh trừ, bóng người ra tay đánh lên Tần Phàm kia cũng dần dần hiển lộ đi ra.

- Hóa Hình yêu thú?

Vừa nhìn thấy, Tần Phàm không khỏi khẽ chau mày. Ở dưới cùng cấp bậc, Hóa Hình yêu thú này nếu so với Man Thú còn muốn khó đối phó hơn rất nhiều, mà yêu thú có thể xuất hiện ở chỗ này, rõ ràng cấp bậc sẽ không quá thấp, ít nhất đều là Ngũ kiếp Bán Thần trở lên.

Cái này là sau khi hắn tiến đến Tàng Long bình nguyên, lần thứ nhất gặp phải yêu thú, hơn nữa là yêu thú mạnh nhất mà hắn từ trước đến nay chứng kiến qua. Tiểu Chiến hoặc là đầu Quỷ Giao cự lang kia, này so sánh với con yêu thú đều chênh lệch rất nhiều.

- Hắc hắc, nhân loại này, tuy thực lực không cao, nhưng năng lực phản ứng lại không tệ.

Con yêu thú biến thành nhân loại kia là một nam nhân toàn thân ngăm đen, khí tức quỷ dị, trên người còn có một loại đường vân màu tím huyền bí, hắn trông thấy Tần Phàm né qua mình đánh lên, trong miệng âm trầm nói.

- Người đã hóa thành nhân hình, so với Man Thú còn lợi hại, hơn nữa phần lớn yêu thú phòng ngự đều tương đối mạnh, có lẽ có thể cho ta hảo hảo đánh một hồi.

Tần Phàm nhìn con yêu thú kia, trong miệng nhàn nhạt nói.

Lúc này đây đi ra, hắn vốn là muốn không ngừng tôi luyện chính mình, cho nên hắn cũng không bài xích chiến đấu. Ngoài ra, con yêu thú ở trước mắt hắn này, linh trí cực cao, hơn nữa có thể miệng phun tiếng người, hắn vừa lúc có thể ở trên người hắn hỏi một ít sự tình về Tàng Long bình nguyên này.

Nói xong hắn ngoắc ngón tay về phía trước, làm ra một động tác khiêu khích.

- Cái gì? Một nhân loại Nhị kiếp Bán Thần cảnh giới dĩ nhiên cũng dám kiêu ngạo như vậy?

Thấy vậy, nam tử yêu thú toàn thân Tử Văn kia không khỏi ngẩn người, có chút không dám tin tưởng. Mà động tác này, lại hoàn toàn không giống như nhân loại bình thường, lập tức hắn như là bình tĩnh đại ngộ, lại lộ ra một tia tươi cười âm lãnh nói ra:

- Hắc hắc, người nhất định là còn không kiến thức qua thực lực của bản yêu, qua một hồi thì người hối hận đấy!

- Yêu thú là yêu thú, tuy linh trí rất cao, nhưng dù sao vẫn có hạn, xem ra người tuy đã hóa thành nhân hình, nhưng đầu tựa hồ vẫn là đầu heo.

Nghe vậy, Tần Phàm liền cười lắc đầu nói ra, cố ý khơi mào lửa giận của đối phương.

- Nhân loại đáng giận, bản yêu có được huyết mạch Long tộc, chính là chủng tộc cao quý nhất, so với các người những nhân loại đê tiện này còn muốn cao cấp hơn! Hiện tại ta cho người biết một chút về bản yêu lợi hại, cho người ngậm cái miệng thúi lại!

1417. Chương 1427: Chấn Phục.

Chương 1427: Chấn phục.

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Nghe được thanh âm chầm chọc của Tần Phàm, sắc mặt nam tử yêu thú kia quả nhiên lập tức trở nên khó coi, trong miệng nổi giận nói, sau đó thân hình lóe lên liền hướng Tần Phàm phóng đi.

- Quả nhiên có huyết mạch Long tộc?

Thấy giống như mình đoán trước mọi ra một ít gì đó, lúc này lông mày của Tần Phàm có chút nhếch lên.

Bởi như vậy, liền có thể xác nhận trước đây hẳn nghe được truyền thuyết về Tàng Long bình nguyên này có được tính chân thật nhất định rồi, hơn nữa khả năng Long cung bí tàng tồn tại như quyển trục màu bạc kia ghi lại gia tăng lên mấy phần.

- Chỉ là không biết Long trong nội cung kia có thể thật sự có Long hay không?

Đối với cái này, Tần Phàm là cảm thấy càng thêm hứng thú.

Một bên kia, tốc độ của nam tử yêu thú ngược lại là cực nhanh, chỉ thấy một đạo Tử Ảnh xẹt qua, liền mang theo bụi đất đầy trời đánh tới trước mặt Tần Phàm, hai tay kia có màng, hình thành móng vuốt sắc bén. Một loại hào quang thập phần bén nhọn ở trong đó chớp động lên, nếu chăm chú nhìn kỹ, càng có thể nhìn thấy bên trong có một loại nọc độc âm hàn phụ thuộc.

Bồng!

Mà đối mặt nam tử yêu thú kia kích bắn mà đến, Tần Phàm lại không chút hoang mang, chỉ là trực tiếp đánh ra một chưởng. Cùng móng vuốt sắc bén của đối phương ở giữa không trung đụng vào nhau, phát ra một hồi thanh âm trầm thấp bạo phá không khí, hơn nữa ầm ầm có mùi ăn mòn truyền đến.

Một kích này, hai người cũng chỉ là thoáng lui về phía sau hai bước, có thể thăm dò ra thực lực mặt ngoài của hai người đều không kém bao nhiêu.

- Hắc hắc, nhân loại ngu xuẩn, cũng dám cùng Bán Yêu khoảng cách gần như vậy giao thủ, thực là muốn chết!

Nam tử yêu thú kia chứng kiến Tần Phàm vậy mà có được thực lực cùng mình không sai biệt nhiều vốn là kinh hãi, nhưng sau đó chứng kiến đối phương hoàn toàn không hề phòng cùng mình thân thể tiếp xúc, trên mặt liền không khỏi vui vẻ.

- Ha ha, đón thêm người mười chưởng thì như thế nào?

Con yêu thú trước mắt này so với đầu Man Thú trước đó vài ngày trông thấy Hắc bào nam tử kia giết chết, thực lực còn mạnh hơn mấy phần, bất quá lúc này Tần Phàm cũng là thập phần tự tin, dứt khoát lại là một chưởng đánh ra.

- Ha ha, đây chính là người tự tìm, một hồi người sẽ biết rõ người sai rồi!

Trên mặt nam tử yêu thú kia lộ ra một loại trêu tức cười đắc ý, vội vàng cũng là một trảo duỗi ra, cùng Tần Phàm đối bính chung một chỗ.

Bành! Bành! Bành! Bành...

Cũng như vậy, hai người dứt khoát đối oanh vài chục lần, thẳng đến một lần cuối cùng đem hai người đều tách khoảng cách ra hơn mười trượng.

- Không có khả năng! Ta chính là Tử Văn Độc Long thú, toàn thân ta đều là kịch độc, người cùng ta đối bính nhiều chưởng như vậy, như thế nào một chút việc cũng không có?

Nam tử yêu thú kia ổn định thân thể, lúc này trên mặt không khỏi lộ ra một vẻ kinh ngạc nhìn về phía Tần Phàm đối diện.

Tử Văn Độc Long thú là một loại kịch độc chi thú, đường vân trên người nó dĩ nhiên cũng là tuyến độc, có được năng lực ăn mòn phá hư hết thảy. Hắn thập phần tinh tường năng lực của mình, cho nên cố ý cận thân tới gần đối phương, là muốn dùng kịch độc đặc thù của mình đi ăn mòn Nguyên Giới cùng thân thể nhân loại, tiến tới dần dần tiêu hao thực lực địch nhân.

Một chiêu này của hắn, vốn thi triển đối với nhân loại là bách phát bách trúng, Ngũ kiếp Bán Thần chết dưới một chiêu này của hắn cũng đã có gần mười cái rồi, nhưng hắn như thế nào cũng không nghĩ ra bây giờ lại không có hiệu quả đối với một Nhị kiếp Bán Thần trước mắt này!

- Nếu như người chỉ có một chút năng lực như vậy, sẽ làm cho ta tương đối thất vọng ah.

Tần Phàm vững vàng dừng thân hình của mình lại, trong miệng mang theo một tia nghiền ngẫm nói ra. Trên thực tế lúc trước hắn nghiên cứu ra phương pháp kích hoạt trạng thái huyết mạch Bất Tử Chu Tước đã đại lượng thí nghiệm phục dụng Độc đan. Về sau nhiều lần trong chiến đấu cũng đều là dùng đại lượng Độc đan với tư cách làm dẫn, có thể nói, thân thể của hắn đối với kịch độc đã có kháng tính rất lớn.

Huống chi Ma chủng khí lực của hắn vô cùng cường đại, vốn cơ hồ chính là bách độc bất xâm, độc tố vừa tiến vào trong cơ thể, không phải bị sinh cơ của Thanh Long Chi Tâm nuốt hết, là bị Chu Tước chi viêm luyện hóa, căn bản không có nhiều lưu lại.

Tuy độc tố của Tử Văn Độc Long thú này đặc thù, nhưng mà cũng còn trong phạm vi hắn tiếp nhận được.

- Đáng giận! Nhân loại, người chó đực ý, rất nhanh người sẽ hối hận!

Nghe được Tần Phàm mỉa mai, Tử Văn Độc Long thú kia càng lộ ra nổi giận, chỉ thấy thân hình của hắn vào lúc đó vền vền tăng lên một vòng, sau đó có thể trông thấy làn phiến màu tím trên người hắn bắt đầu bao trùm cực kỳ nhanh.

Rất nhanh, một nam tử Tử Văn hắc thân nguyên lai kia, liền biến hóa thành một đầu thần lân tử hắc giao nhau cực lớn, hai mắt tràn đầy hung quang nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, đầu lưỡi thật dài phân nhánh không ngừng co duỗi lấy, lộ ra có chút đáng sợ.

- Rốt cục hiện ra bản thể rồi sao?

Hai mắt của Tần Phàm vào lúc đó cũng không khỏi hơi ngưng tụ, lộ ra thận trọng một ít, hắn biết rõ yêu thú này sau khi khôi phục bản thể, công kích phòng ngự đều có được tăng lên nhất định.

- Khắc khắc, nhân loại, sợ chưa?

Chứng kiến Tần Phàm phản ứng như vậy, lúc này Tử Văn Độc Long thú kia lộ ra một âm thanh cười đắc ý.

- Là sợ, bất quá là sợ người quá yếu, để cho ta đánh không có hứng thú.

Nghe vậy, Tần Phàm lại vào lúc đó mỉm cười, sau đó hắn nắm chặt nắm đấm, trên người cũng rất nhanh bị một loại lân giáp Kỳ Lân màu xanh lá cây bao bọc.

Hắn cũng kích hoạt lên trạng thái Kỳ Lân ma thân.

- Cái gì! Người cái nhân loại này vậy mà cũng có huyết mạch Thượng Cổ? Làm sao có thể...

Tử Văn Độc Long thú kia chứng kiến biến hóa trên người Tần Phàm, liền lộ ra một vẻ kinh ngạc, đối với khí tức trên người Tần Phàm, nó thậm chí ẩn ẩn có chút sợ hãi từ bản năng.

- Không hổ là yêu thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần, biết được so với Man Thú cùng nhân loại bình thường quả nhiên muốn nhiều hơn, xem ra ta phải ở trên người của hắn đào nhiều tin tức một chút.

Tần Phàm trông thấy yêu thú này cảm thấy Kỳ Lân huyết mạch trên người mình, cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn, lập tức thâm suy nghĩ nói.

Sau đó hắn cũng không hề cùng đầu Tử Văn Độc Long thú này dong dài, dưới chân đạp mạnh, lập tức hướng về phía trước lao đi.

Đối với yêu thú mà nói, không có gì hữu dụng so với khuất phục thực lực rồi.

- Nhân loại tiểu tử, đừng cho là ta thật sự sợ người, cho người thử xem Độc Long Phong Bạo của ta!

Tử Văn Độc Long thú kia thấy Tần Phàm vọt tới, nó cũng mạnh mẽ tăng thêm lòng dũng cảm, bốn chân đạp mạnh trên mặt đất, bỗng nhiên ở trong miệng phun ra một cổ sương mù màu tím đen nồng đậm.

Cổ sương mù màu tím đen này vừa xuất hiện, liền tạo thành một cổ Phong Bạo mạnh mẽ, ở trong đó phảng phất giống như có thêm gió tanh mưa máu tích cuốn tới, đại địa trở nên cháy đen một mảnh, tất cả cỏ tranh ở trong phương viên mười dặm vậy mà đều lập tức hoàn toàn chết héo.

1418. Chương 1428 : Bảo Tàng Chi Hồ?

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1428 : Bảo tàng chi hồ?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Một chiều này có thể nói vô cùng khủng bố.

- Người vẫn là tỉnh lại đi, độc khí này của người có mãnh liệt hơn nữa, đối với ta cũng không có tác dụng gì.

Bất quá lúc này Tần Phàm lại trực tiếp xuyên qua một mảnh Phong Bạo kia, đi tới trước mặt Tử Văn Độc Long thú, nắm chặt quyền, trực tiếp đánh ra một quyền.

- Đáng giận!

Tử Văn Độc Long thú kia vừa sợ vừa giận, thấy Tần Phàm đánh úp lại, vội vàng vung cái đuôi lên hướng về đối phương rút đi. Dừng độc tố vô dụng, như vậy hắn cũng đành phải dựa vào thân thể để chiến đấu rồi.

- Đây mới đúng a.

Tần Phàm mỉm cười, thấy cái đuôi kia giống như lưỡi dao quất tới, hắn lại một quyền oanh ra, trực tiếp đánh vào phía trên phần lưng thần lân, ở phía trên đánh ra một dấu quyền thật sâu.

- Ah... nhân loại đáng giận!

Tử Văn Độc Long thú kia bị đánh đến ngao ngao kêu to, vội vàng triển khai tốc độ cùng Tần Phàm liều mạng. Bất quá ở dưới tình huống độc tố hoàn toàn không có hiệu quả, hắn như thế nào lại là đối thủ của Tần Phàm đã kích hoạt lên trạng thái Kỳ Lân ma thân, một mực rơi vào trạng thái bị đánh.

Cũng may mắn hắn được truyền thừa Thượng Cổ Long tộc huyết mạch, lực phòng ngự cùng sinh mệnh lực đều là rất mạnh, tuy lân giáp trên người xuất hiện nhiều chỗ lõm, nhưng y nguyên vẫn là không bị chết đi.

Thẳng đến một mực giằng co một thời gian thật dài.

- Van người, đại nhân, đừng đánh nữa, ta đầu hàng...

Tử Văn Độc Long thú kia rốt cục chịu đựng không nổi, mở lời cầu xin tha thứ. Kỳ thật hắn cũng nhìn ra được Tần Phàm tạm thời còn không có cố tình giết hắn, nếu không hắn đã sớm chết mấy lần.

- Coi như đánh tận hứng.

Tần Phàm dùng một loại tư thái hoàn toàn áp đảo một cước đạp thân thể thần lân kia xuống, sau đó trong miệng lộ ra mỉm cười nói:

- Bây giờ là ai biết sai rồi?

Trải qua một trận chiến vừa rồi, hắn ngược lại là đem Kỳ Lân ma thân dung hợp được càng thêm ổn định, hiện tại thô bạo chi khí kia cũng giảm bớt rất lớn.

- Ta biết sai rồi, Tiểu Yêu biết sai rồi, Tiểu Yêu ta có mắt không nhìn được Thái Sơn chọc phải đại nhân người, đại nhân người có chuyện gì muốn Tiểu Yêu đi làm, ta xông pha khói lửa không chối từ.

Tử Văn Độc Long thú kia bị Tần Phàm đặt ở dưới chân, chỉ cảm thấy một loại khí tức Viễn Cổ cường đại như núi cao, để cho hắn thoáng cái trở nên vô cùng sợ hãi.

- Nói, tại sao ngươi đánh lên ta? Đánh lên ta có chỗ tốt gì?

Thấy đã hoàn toàn chế ngự thần hồn này, Tần Phàm nhàn nhạt mở lời hỏi.

- Ta muốn cướp thứ ở trên người đại nhân ngươi...

Tử Văn Độc Long thú kia thành thật trả lời nói ra.

- Ồ? Ngươi đoạt làm gì?

Vào lúc đó Tần Phàm mới chợt phát hiện trên cổ Tử Văn Độc Long thú dưới chân kia vậy mà treo một cái không gian giới chỉ, xem phẩm giai còn thấp phần không tệ, có lẽ là đoạt trở lại đấy.

Sau đó hắn một tay lấy nó xuống dưới.

- Ta là muốn đi thành thị nhân loại đổi một ít đồ vật ta cần...

Tử Văn Độc Long kia nhìn xem nhiều năm cất chứa bị cướp đi, lộ ra đau lòng không thôi nói, bất quá hắn vào lúc đó cũng không dám phát ra kháng nghị.

- Ở bên trong Tàng Long bình nguyên, yêu thú cùng người đồng dạng có Viễn Cổ Long tộc huyết mạch có bao nhiêu, còn có nơi phát ra huyết mạch của các người là ở đâu người biết không?

Không để ý tới ánh mắt u oán kia của đối phương, Tần Phàm cầm cái không gian giới chỉ kia chơi một chút, sau đó không khách khí thu chiến lợi phẩm, tiếp tục hỏi.

Hắn cảm giác cái này có lẽ sẽ cùng Long cung bí tàng có được quan hệ nhất định.

Ở dưới khí thế cùng khí tức Viễn Cổ Ma Tôn của Tần Phàm áp bách, đầu Tử Văn Độc Long thú có được thực lực ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong kia căn bản ngay cả đại khí cũng không dám ra ngoài, mà đối với vấn đề của người phía trước càng là biết gì nói nấy, chỉ cầu có thể bảo trụ tánh mạng.

- Ở bên trong Tàng Long bình nguyên, có không ít yêu thú có huyết mạch Viễn Cổ Long tộc, căn bản không có cách nào tính toán số lượng, bất quá yêu thú có huyết mạch Long tộc thuần khiết giống như ta vậy nhất định là không nhiều lắm. Về phần nơi phát ra huyết mạch kia, chẳng lẽ không phải trời sinh sao? Cha mẹ của ta đều có được huyết mạch Viễn Cổ Long tộc.

Nghe được câu hỏi, Tử Văn Độc Long thú kia liền hơi tự hào mà trả lời nói ra.

- Trời sinh sao? Vậy người có phát hiện có yêu thú tới nơi này sinh sống một thời gian ngắn mới phát sinh biến dị, đột nhiên có được huyết mạch Viễn Cổ Long tộc hay không?

Nghe vậy, lúc này lông mày của Tần Phàm có chút nhíu lại hỏi lần nữa.

Mà đối với Tử Văn Độc Long thú kia nói mình có huyết mạch Long tộc thuần khiết hắn lại không cho là đúng, hắn tình huống ở thời xa xưa, Độc Long chưa tính là một loại Long tộc thuần khiết, đây bất quá là người phía trước cảm giác hài lòng nâng thân phận lên à thôi.

- Người nói là yêu thú biến dị? Cái này Tiểu Yêu ta không có nghe nói qua. . . Bất quá Tàng Long bình nguyên chúng ta thấp phần bài xích yêu thú từ bên ngoài đến, bình thường yêu thú từ bên ngoài đến đều rất khó ở chỗ này sống sót.

Tử Văn Độc Long thú kia nghĩ nghĩ trả lời nói ra.

- Không có biến dị cùng yêu thú từ bên ngoài đến?

Tần Phàm cũng trầm tư lên, vốn hắn là muốn thông qua một ít tình huống dị thường trên Tàng Long bình nguyên đến phỏng đoán chỗ cụ thể của Long Cung bí tàng, dù sao quyền trục màu bạc kia chỉ là chỉ thị bí tàng này ở chỗ sâu trong Tàng Long bình nguyên, cũng không nói địa phương cụ thể rõ ràng lắm, hắn cần tự mình đi điều tra, nhưng hiện tại xem ra phương pháp này cũng khó có thể đi thông rồi.

- Đại. . . Đại nhân, người là muốn tìm yêu thú biến dị sao? Tiểu Yêu ta ngược lại là nghe nói qua ở địa phương phụ cận Tàng Long bình nguyên chúng ta có không ít yêu thú biến dị, nếu không người đi vào trong đó tìm xem. . .

Mà thấy Tần Phàm không lên tiếng nữa, Tử Văn Độc Long kia liền cẩn thận mở miệng nói, là muốn dẫn tên sát tinh Tần Phàm này đi càng nhanh càng tốt.

- Câm miệng, chỉ cho phép ta hỏi người, người lại dong dài ta liền lấy cái đầu trên cổ của người xuống.

Tần Phàm nơi nào sẽ nhìn không ra ý đồ của Tiểu Yêu này, một quyền nện cái đầu thần lẫn cứng rắn của nó nói ra. Đối phó những yêu thú này, người chỉ có biểu hiện được cường ngạnh mới có thể khuất phục chúng nó.

- Tốt, tốt, đại nhân xin hỏi.

Tử Văn Độc Long thú kia quả nhiên là sợ hãi mà rụt rụt cổ nói ra.

- Người vừa rồi tựa hồ cảm thấy Viễn Cổ huyết mạch trên người của ta, như vậy hẳn là yêu thú liền có thể cảm giác được sao?

Tần Phàm thấy yêu thú dưới chân trung thực hơn nhiều, lại nhàn nhạt hỏi thăm.

- Bẩm đại nhân, vừa rồi Tiểu Yêu ta cảm giác được huyết mạch trên người ngài rất cao, thậm chí so với Long tộc huyết mạch trên người của ta còn muốn cao quý, ta nghĩ chỉ cần là yêu thú cùng ta đồng dạng có được Viễn Cổ huyết mạch đều có thể rõ ràng cảm giác được, bọn hắn nhất định đều kính sợ đại nhân.

Lúc này Tử Văn Độc Long thú kia cung kính mà trả lời nói ra.

1419. Chương 1429: Bảo Tàng Chi Hồ? (2)

Chương 1429: Bảo tàng chi hồ? (2)

- Như vậy xem ra, Viễn Cổ Long tộc này quả nhiên là cùng thời đại Thần Ma tồn tại đồng nhất. . .

Trong nội tâm Tần Phàm hiểu rõ ra, càng thêm xác minh trước đây phỏng đoán Long Cung bí tàng kia là còn sót lại từ thời đại Thần Ma. Nghĩ nghĩ hắn lại lần nữa cúi đầu xuống, trầm giọng hướng thần lẫn dưới chân hỏi:

- Như vậy ta hỏi người, người có biết bên trong Tàng Long bình nguyên này ở đâu có Viễn Cổ di chỉ cỡ lớn không?

- Viễn Cổ di chỉ?

Tử Văn Độc Long thú kia giật mình, tựa hồ là đang tự hỏi.

- Đúng vậy, tốt nhất là địa phương làm cho người cảm giác được kính sợ.

Tần Phàm có chút bạo lực mà một cước đạp trên đầu lâu Tử Văn Độc Long thú bổ sung nói ra:

- Nếu như người dám có chỗ giấu diếm, ta sẽ lập tức giết người, nếu như trả lời để cho ta thoả mãn, ta sẽ thả người một mạng.

- Di chỉ. . . ngoại trừ lãnh địa của những thất kiếp yêu thú lợi hại kia, ta cũng nghĩ không ra có chỗ nào rồi. . .

Tử Văn Độc Long thú kia có chút do dự nói.

Nhưng theo khí lực trên đầu lâu kia tăng lớn, hắn mãnh liệt giật mình một cái, sau đó vội vàng nói:

- Đúng rồi, ta nhớ tới một chỗ. Ta ở trước đây thật lâu đã từng gặp một cái hồ lớn, ta cảm giác được dưới đáy hồ kia tựa hồ có chút chấn động thần bí. . . Bất quá. . .

- Bất quá cái gì?

Tần Phàm truy vấn.

- Hiện tại tựa hồ có một đầu lục kiếp yêu thú rất lợi hại chiếm giữ ở đó. . .

Tử Văn Độc Long thú kia kiên kị nói.

- Lục kiếp yêu thú?

Lông mày của Tần Phàm trầm xuống, dùng thực lực bây giờ của hắn hoàn toàn chính xác có thể giải quyết đại bộ phận ngũ kiếp yêu thú, ngay cả Tử Văn Độc Long thú có chút lợi hại ở dưới chân này cũng không phải là đối thủ của hắn, nhưng mà lục kiếp yêu thú bên trong cửu cấp yêu thú, là tương đương với lục kiếp Bán Thần bình thường, so với ngũ kiếp Bán Thần thì lợi hại hơn không ít, hắn cũng không có nắm chắc có thể đối phó.

- Đúng vậy, lục kiếp Bán Thần kia thập phần hung tàn, lần trước ta gần kề chỉ là xa xa đi ngang qua, cũng thiếu chút nữa bị hắn giết chết.

Tử Văn Độc Long thú kia lòng còn sợ hãi, hắn nuốt nuốt đầu lưỡi sau lại cẩn thận nói ra:

- Ta thấy đại nhân, ngài vẫn là không nên đi chỗ đó cho thỏa đáng. . .

- Dẫn ta đi qua.

Tần Phàm chỉ là trở mắt nhìn, lập tức nói ra.

Lục kiếp yêu thú đối với hắn hiện tại mà nói tuy là uy hiếp rất lớn, nhưng hắn vẫn quyết định tiến về trước tìm tòi. Dù sao Long Cung bí tàng này quan hệ quá nhiều, hắn thật sự rất muốn sớm chút tìm được.

- Đại nhân. . . chúng ta đều sẽ bị giết chết đấy. . .

Tử Văn Độc Long thú kia lộ ra vẻ sợ hãi, sau đó cầu xin tha thứ nói ra.

- Nếu như người không mang ta đi qua, hiện tại người sẽ bị giết chết.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói, sau đó nắm đấm của hắn đã bắt đầu ngưng tụ kinh lực, rất có ý tứ tùy thời đánh giết đối phương.

- Đại nhân, đừng, ta mang ngài đi qua. . . Bất quá sau khi ta mang đại nhân tới chỗ đó, ta hi vọng ngài có thể cho ta ly khai.

Tử Văn Độc Long thú kia vội vàng sợ hãi nói ra.

- Chỉ cần người đưa ta đến chỗ kia, người dĩ nhiên có thể đi ra. Bất quá nếu người đi loạn vòng vèo, cũng đừng trách ta không khách khí.

Tần Phàm đạm mạc nói ra.

Hắn cũng không phải là người hiếu sát, hiện tại đồ vật nên hỏi hắn cũng đã hỏi, nếu đầu Tử Văn Độc Long thú này ngoan ngoãn nghe lời, hắn thả nó một mạng cũng chưa hẳn không thể.

- Vậy mời đại nhân đi bên này.

Nghe được Tần Phàm hứa hẹn, Tử Văn Độc Long thú này không khỏi vui vẻ, thấy người phía trước đã buông lỏng mình, hắn vội vàng từ trên mặt đất bò lên dẫn đường.

Vừa đi, hắn còn có chút nhiệt tình mà giới thiệu một ít sự tình về Tàng Long bình nguyên này, tựa hồ là tranh thủ biểu hiện, làm cho Tần Phàm có thể buông tha mình.

Tần Phàm thì một mực sắc mặt đạm mạc, trên đường đi cũng không có buông lỏng qua cảnh giác chút nào. Ở bên trong Tàng Long bình nguyên này khắp nơi đều tràn ngập nguy cơ, một điểm chủ quan đều có thể sẽ gây ra hậu quả nghiêm trọng.

Tàng Long bình nguyên này thập phần rộng lớn, lại đi một ngày, Tần Phàm mới có thể lờ mờ cảm giác được có một ít hơi nước tương đối dày đặc ở phía trước truyền đến, chắc hẳn chính là hồ lớn thần bí theo như lời của Tử Văn Độc Long thú nói kia rồi.

- Đại nhân, phía trước là hồ lớn mà lần trước ta cảm giác được có chấn động thần bí rồi. Hơn nữa hiện tại ta cảm giác được lực kiếp yêu thú kia vẫn ở chỗ này, khí tức kia rất nguy hiểm. . .

Quả nhiên, đi một đoạn đường nữa liền nghe thấy Tử Văn Độc Long thú kia mang theo sợ hãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Tần Phàm toàn lực triển khai thị lực nhìn về phía trước, đích thật là thấy được phía trước có hơi nước dày đặc phản xạ đi ra, mà hẳn tinh tế cảm ứng, cũng phát hiện bên trong thủy quang kia cất giấu một ít khí tức đặc thù.

- Loại khí tức này tựa hồ thật sự cùng một ít khí tức Viễn Cổ lưu lại trong quyển trục màu bạc kia có phù hợp.

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm hơi động một chút, cũng không nghĩ ra vậy mà thật sự dễ dàng liền tìm được Long Cung bí tàng như vậy.

Bất quá, kế tiếp hẳn lại biết rõ mình muốn đến chỗ Long cung chính thức kia, còn cần thông qua một khảo nghiệm gian nan.

Đó chính là hẳn cảm giác được ở phía trên một tòa núi lớn bên cạnh hồ kia, có cất giấu một đạo khí tức cường đại, hẳn biết rõ cái kia nhất định là lực kiếp yêu thú theo như lời Tử Văn Độc Long thú nói.

Lúc này nó tựa hồ cũng đã cảm ứng được hẳn đến, dĩ nhiên là tăng lên một ít uy áp, xen lẫn trong không khí lại để cho người có một loại cảm giác đáng sợ cơ hồ muốn hít thở không thông.

- Đại nhân, hiện tại ta có thể đi rồi chứ?

Tử Văn Độc Long thú kia lộ ra thập phần sợ hãi, mở miệng nói.

- Đi đi.

Tần Phàm nhìn xem mục đích đã đạt tới, liền thả đầu Tử Văn Độc Long thú kia, nó vội vàng ngay đầu nói cảm tạ, sau đó rất nhanh hướng về sau bỏ chạy, sợ mình thoát đi không kịp vậy.

Nhìn xem thân ảnh Tử Văn Độc Long thú dần dần biến mất, trong lòng Tần Phàm có chút trầm ngâm, sau đó gơ chân lên muốn tiếp tục tiến về phía trước.

- Lại tiến về phía trước một bước, chết!

Bất quá cũng vào lúc này, một thanh âm âm lãnh bỗng nhiên ở bên hồ lớn kia truyền đang đi qua, xen lẫn khí thế hung hãn, phô thiên cái địa, để cho người khó có thể ngăn cản. . .

- Lại tiến về phía trước một bước, chết!

Cái thanh âm lạnh lùng kia truyền đến, phảng phất giống như để cho không khí cũng phải ngưng kết, khí thế hung hãn kia phô thiên cái địa, mang theo một loại uy áp cường đại, tựa hồ có một loại uy nghiêm không cho cãi lời, cái này làm cho bước chân của Tần Phàm sắp đạp ra cũng không khỏi dừng lại ở giữa không trung.

Hắn ngẩng đầu lên xem hướng tiền phương.

1420. Chương 1430: Độ Sức Bằng Vương.

Chương 1430: Độ sức Bằng Vương.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Phía trước là hồ quang sơn sắc, chỉ có thanh âm kia truyền đến, vẫn chưa chứng kiến chủ nhân của thanh âm kia xuất hiện.

- Nếu như ta muốn tiếp tục đi về trước thì sao?

Bước chân đình trệ trên không trung ước chừng thời gian ba cái hô hấp, Tần Phàm ngạo nghễ ngẩng đầu, thanh âm trong miệng có một loại kiên định vạch phá giữa không trung, đột phá khí thể phong tỏa không gian kia hướng về trước truyền ra.

- Hừ, một nhị kiếp Bán Thần nho nhỏ, vậy mà cũng dám làm trái bản Bằng Vương, xem ra Long Côn Bằng Vương ta gần đây cũng quá vô danh rồi, để cho các người những người này cũng không nhớ rõ tên của ta rồi.

Sau đó một thanh âm nổi giận chấn động hư không, như là cuồng phong bạo vũ đánh úp lại.

Gần kề chỉ là thanh âm cùng khí thể kia, tựa hồ liền để cho không gian quanh mình có chút chấn động lên, có thể thấy được đầu lục kiếp yêu thú này khủng bố cường đại.

- Ha ha, Long Côn Bằng Vương? Thực là chưa từng nghe qua, hôm nay ta muốn xâm nhập long đàm hồ huyết này, nhìn xem người cái gọi là Bằng Vương này có bao nhiêu năng lực!

Nghe vậy, lúc này Tần Phàm ngửa đầu cười to một tiếng, sau đó dưới chân đạp mạnh, cả người liền phóng lên trời, cực tốc hướng về hồ quang kia bay đi.

Nếu như đã tìm được Long Cung bí tàng, như vậy hắc vô luận như thế nào cũng phải xông về phía trước!

Cho dù là lục kiếp yêu thú, hắc cũng không sợ!

Bất quá hắc cũng biết thực lực của mình cùng lục kiếp yêu thú hoàn toàn chính xác còn có một đoạn chênh lệch, hắc nhất định phải dùng trí.

- Không biết tự lượng sức mình, nói chuyện hoang đường viễn vông! Dù là lục kiếp Bán Thần đến đây, cũng mơ tưởng làm càn ở Khốn Long hồ của ta!

Lúc này thanh âm của Long Côn Bằng Vương kia lại lần nữa lạnh như băng truyền đến, thấy khí thể vậy mà ép không được Tần Phàm, một bóng đen bắt đầu từ trong núi sâu bay vút mà ra.

- Rốt cục đi ra sao?

Chứng kiến đạo bóng đen này, trên mặt Tần Phàm nổi lên một đường cong, hiện ra vẻ ngạo nhiên nói:

- Ngay cả thất kiếp Bán Thần cũng không có tư cách dùng khí thể ngăn chặn ta, huống chi chỉ là một lục kiếp yêu thú! Người đã muốn ngăn ở phía trước ta, như vậy hôm nay liền để cho ta biết một chút về lục kiếp yêu thú đến tột cùng lợi hại tới trình độ nào a! Đến chiến!

Trong miệng quát mạnh một tiếng, trông thấy Long Côn Bằng Vương kia xuất hiện, hắc không chỉ không tránh không lùi, hơn nữa trái lại Chu Tước chỉ dục ở sau lưng mở ra, toàn thân bao khóa ở dưới lân giáp màu xanh sẫm, nghênh hướng về phía trước.

Sau khi nhận được Đoạt Thần Quyền Sáo, tổn thương Hoàng Quế, tàn Hoàng Lực, lui Hoàng Động, lục nhiếp Tử Văn Độc Long thú! Mượn khí thể bốn chiến bốn thắng, trong nội tâm Tần Phàm đã sinh ra một lòng tin chưa từng có từ trước đến nay, hôm nay hắc dứt khoát khiêu chiến lục kiếp yêu thú!

Chiến ý cuộn cuộn phóng lên trời, một đạo lục sắc tàn ảnh kia bề ngễ giữa không trung, bá tuyệt thiên hạ!

- Ha ha, cuồng vọng! Vô tri! Tự tìm đường chết!

Long Côn Bằng Vương kia đã dám xưng là Vương, cũng biết hắc xưa nay là loại tự ngạo, hôm nay trông thấy một nhị kiếp Bán Thần chính diện khiêu chiến uy nghiêm của mình như vậy, không khỏi giận quá thành cười, cũng gia tăng lên tốc độ của mình. Tựa hồ là muốn một cái đối mặt liền giết Tần Phàm tại chỗ.

Long Côn Bằng Vương này tương truyền là hậu đại của Viễn Cổ Long Côn, tốc độ kia có thể nói tiêu ngạo Yêu tộc, hôm nay một khi cơ hồ toàn lực thi triển ra, lập tức chính là như Phong Quyền Tàn Văn, như là

Lôi Điện cường hoành! Theo hấn lập tức từ trong núi bay ra, vô số cây cối trên đỉnh núi kia bị cuốn lên trên không, vô số núi đá lập tức bị khí kinh này trực tiếp trùng kích thành nát bấy!

Mà từ trong yên vụ kia lao ra, một loại khí thể vô cùng hung hãn trực tiếp thẳng hướng Tần Phàm.

Hai đạo thân ảnh cực tốc, một thanh một hắc, còn không có mặt đối mặt mà thấy rõ đối phương, liền trực tiếp triển khai giao chiến lần thứ nhất. Phong bạo như là âm dương huyền ảo, hai cỗ năng lượng ngập trời, như là hồng thủy mang tất cả bát hoang.

Oanh!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Theo hai đạo thân ảnh tiếp cận, hư không tầm đó bắt đầu kịch liệt chấn động lên, hai người ở trên bầu trời lần thứ nhất phanh đụng vào nhau, một loại khí thể cùng kinh khí cuồng liệt không ngừng hướng về bốn phía tràn qua, trên mặt đất không ngừng xuất hiện địa liệt nhìn thấy mà giật mình, ngọn núi xa xa không ngừng sụp đổ, mà Khốn Long hồ kia cũng bị khơi dậy nước gợn trăm trượng.

PHỐC!

Chính như đoán trước, thực lực lục kiếp yêu thú này không phải chuyện đùa, ở dưới một kích, Tần Phàm liền phun ra một ngụm máu tươi, thân thể như là điều đứt dây bay ngược mà đi.

Ngạo ngễ mà đến, lộ vẻ sâu thẳm mà quay về!

- Ha ha, tuy thực lực người có thể đạt tới trình độ ngũ kiếp Bán Thần, nhưng so sánh với bốn vương chênh lệch quá xa rồi, bằng vậy cũng dám khẩu phóng cuồng ngôn?

Long Côn Bằng Vương kia an ổn đứng ở giữa không trung, nhìn xem thân ảnh Tần Phàm bay ngược, trong miệng cười lạnh nói.

- Vậy sao? Vậy người một lục kiếp yêu thú, như thế nào qua một kích vẫn không giết được ta?

Đạp mạnh hư không, Tần Phàm cũng rất nhanh ổn định thân hình, tuy trên khóe miệng còn mang theo vết máu, nhưng hấn vẫn ngạo ngễ nhìn về phía trước nói ra.

Lúc này đây giao tranh hấn bị thua chấm dứt, bất quá hấn đã chứng minh phỏng đoán trong nội tâm... lục kiếp yêu thú giết không được hấn!

Lúc này tuy hấn là khí huyết quay cuồng, nhưng hấn có Kỳ Lân ma thân phòng ngự, lục kiếp yêu thú cũng phá không được!

Người thua, nhưng khí thể kia không thể thua! Nếu không lúc này đây kế hoạch của hấn sẽ rất khó áp dụng.

Lúc này đầu Long Côn Bằng Vương kia là ở dưới trạng thái thân người, hóa thành một lão giả nhỏ gầy, tóc nâu trắng, sắc mặt có chút khô héo, nhưng hai mắt lợi hại, trong thân thể cất giấu một loại lực lượng cùng khí thể khủng bố.

Hấn nghe được mĩa mai trong lời nói của Tần Phàm, ánh mắt lập tức trở nên như sương lạnh. Bất quá hấn không thừa nhận cũng không được, nhị kiếp Bán Thần trước mắt này đích thật là không phải ngũ kiếp Bán Thần bình thường có thể so sánh.

- Cho dù phòng ngự của người cao hơn ngũ kiếp Bán Thần bình thường, nhưng ở trước mặt bốn Vương người cũng không có tiền vốn tự ngạo! Trước khi giết chết người, bốn Vương cho người một cơ hội nói tại sao lại muốn tới Khốn Long hồ của ta.

Sau đó ánh mắt lạnh như băng kia liền rơi vào trên người Tần Phàm, trong miệng lạnh lùng hỏi thăm.

- Giết người!

Trên khóe miệng Tần Phàm nổi lên một tia vui vẻ trêu tức nói ra, hấn tự nhiên sẽ không đem sự tình Long Cung bí tàng nói cho đối phương biết. Mà muốn tiến vào Khốn Long hồ trước mắt kia, ngoại trừ xông qua Long Côn Bằng Vương thì không có lựa chọn nào khác.

- Tốt! Tốt! Tốt một nhân loại tiểu tử không biết trời cao đất dày, còn tưởng rằng nương theo cái phòng ngự này, bốn Vương thật sự giết không được người sao? Bốn vương sẽ để cho người hối hận!

Nghe được Tần Phàm trả lời, Long Côn Bằng Vương kia nộ khí nghiêm nghị, sát khí trùng thiên.

1421. Chương 1431 : Vào Khốn Long Hồ.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ xem tại

Chương 1431 : Vào Khốn Long hồ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tiếp theo trong nháy mắt, liền thấy bộ lông của hắn đứng dậy, một tay hình trảo thò ra về phía trước.

Một loại năng lượng cường đại ở trong trảo của hắn ngưng tụ lấy, ngăn cách hư không trực tiếp hướng về Tần Phàm chớp tới.

- Long Côn Đoạn Không!

Trong miệng của hắn rít gào rung trời, kích động phương viên trăm dặm!

Một trảo này, Long Côn Bằng Vương kia phảng phất giống như có thể trực tiếp tay không vỡ ra hư không, bàn tay nhìn như có chút khô héo kia, lại ẩn chứa một loại năng lượng vô cùng khủng bố, tựa hồ dù là một tòa núi cao vạn trượng ở phía trước cũng có thể bị hắn một trảo này bẻ vụn.

- Ha ha, gần đây người nói để cho ta hối hận cũng có không ít, nhưng cuối cùng bọn hắn một cái cũng không có thành công, kể cả người cũng vậy!

Tần Phàm một mực đề phòng lấy, chỉ thấy Phong Vân bắt đầu khởi động, một bàn tay Bằng Vương cực lớn liền tới trước mặt, hắn cũng không hơi kinh ngạc, nhưng hắn đối mặt loại đối thủ đáng sợ này như thế nào sẽ không có chuẩn bị.

Hắn cười một tiếng ngạo nghễ sang sảng, lập tức kinh khí toàn thân tụ lại, cũng một quyền oanh ra về phía trước.

- Kỳ Lân Bào Hao!

Nguyên Giới chỉ lực vô cùng cuồng bạo vào lúc đó không ngừng thúc dục lấy, khí lực toàn thân bành trướng, một quyền oanh ra, lập tức có một đầu hư ảnh Kỳ Lân cực lớn đập ra, đội trời đạp đất, Thôn Thiên Phệ Nhật!

Như nộ trào quay cuồng, như trường hà ngược dòng, như biển cả đảo ngược!

Thủy nguyên chỉ lực vô cùng mãnh liệt mang tất cả mà ra, hướng về bàn tay Bằng Vương cực lớn kia đánh tới.

Rống! Rống! Rống!

Phá phá PHÁ...!

Hai cỗ năng lượng đồng dạng vô cùng cường hoành không ngừng ở trên bầu trời oanh động tương đụng vào nhau, không ai nhường ai, làm cho Phong Vân ngập trời giống như thủy triều mang tất cả bắt đầu khởi động, đại địa, núi cao, hồ lớn toàn bộ lại một lần nữa nhận lấy ảnh hưởng, hơn nữa là càng thêm kịch liệt, khí lưu hỗn loạn tựa hồ làm cho không gian quanh mình cũng muốn sụp đổ hoàn toàn.

Khủng bố phi thường!

Nhưng dù sao hiện tại Tần Phàm chỉ là nhị kiếp Bán Thần, cho dù cường độ Nguyên Giới chỉ lực đạt đến ngũ kiếp Bán Thần, bất quá so với năng lượng của lực kiếp yêu thú vẫn là muốn có vẻ không bằng, Kỳ Lân kia rất nhanh liền xuất hiện xu thế muốn sụp đổ.

- Rất nhanh ta sẽ cho ngươi sống không bằng chết!

Lập tức muốn một trào đập toái đầu hư ảnh Kỳ Lân kia, Long Côn Bằng Vương cũng lộ ra một tia vui vẻ tàn nhẫn, tên nhân loại này khiêu chiến uy nghiêm của hắn như thế, hắn nhất định sẽ cho đối phương chết không yên lành.

Nhưng mà cũng vào lúc này, Tần Phàm lại bỗng nhiên quyết tuyệt nuốt vào một viên Độc đan.

Kích hoạt huyết mạch Bất tử Chu Tước!

- Cũng không gì hơn cái này mà thôi.

Chu Tước chỉ dục sau lưng rất nhanh biến thành đen kịt chi sắc, sau đó sắc mặt của hắn lạnh lùng, cả người lập tức bao khỏa ở bên trong một cỗ Niết Bàn Hắc Viêm hắc sắc, không sợ mà trực tiếp vọt tới cự trào của Bằng Vương.

Oanh!

Va chạm mạnh kịch liệt, như là vòm trời sụp đổ, như là Thiên Hà trụ lạc, như là đại địa trầm luân! Sắc trời xoay tròn, lúc sáng lúc tối, không trung cũng run rẩy lên, vết nứt không gian xuất hiện từng vòng, cuối cùng Tần Phàm phá tan cự trào kia phong tỏa, trực tiếp giết đến trước mặt Long Côn Bằng Vương.

Chiến! Chiến! Chiến!

Chiến khí Lãng Thiên!

Tần Phàm ở dưới trạng thái song trọng ma chủng, tạo ra một loại khí thể chưa từng có từ trước đến nay, một quyền như là Thiên Hồng quán nhật trực tiếp đánh tới trước ngực Long Côn Bằng Vương kia.

Cái này rõ ràng là đấu pháp không muốn sống!

- Cái gì!

Khi thấy Tần Phàm một thân tiên huyết đầm đìa vọt tới trước mặt, trong lòng Long Côn Bằng Vương kia không khỏi nghi ngờ, hắn có thể cảm giác được một loại quyết tâm muốn dùng mệnh dốc sức liều mạng của đối phương, sau khi hơi hơi do dự, thân hình của hắn lóe lên.

Dùng một loại tốc độ cực hạn, tránh được một kích dốc sức liều mạng này.

Tuy nhiên cảm giác được thực lực của đối phương còn chưa đủ để giết chết mình, nhưng hắn cũng không có ý định bị thương.

Nhưng mà, Tần Phàm sớm có kế hoạch, một kích này không trúng, lại không có đi tiếp tục truy kích Long Côn Bằng Vương kia, mà là thừa dịp khe hở đối phương né tránh, trực tiếp triển khai tốc độ cao nhất hướng về Khốn Long hồ kia phóng đi.

Đây mới là mục tiêu lúc này đây của hắn!

Hắc Viêm Phần Thiên, một đạo tàn ảnh dùng một loại cực tốc xẹt qua giữa không trung.

Lúc này Chu Tước Chi Dục màu đen ở sau lưng Tần Phàm kia dùng một tần suất mà mắt thường không cách nào trông thấy phe phẩy, căn bản không có ý định cùng Long Côn Bằng Vương kia triển đấu, chỉ là dùng tốc độ nhanh nhất hướng về Khốn Long hồ kia phóng đi.

Đây chính là kế hoạch ngay từ đầu của hắn.

Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó cách một đầu hào rộng, cả hai chênh lệch thật lớn, Ngũ kiếp yêu thú cùng Lục kiếp yêu thú đồng dạng cũng là đạo lý như thế.

Tần Phàm biết rõ dùng thực lực bây giờ của hắn căn bản không có khả năng đả bại Long Côn Bằng Vương kia, mà vừa rồi hắn và đối phương giao chiến, tuy một mực khí thể mười phần, nhưng trên thực tế hắn ở

bên trong mấy lần đối bính cũng rõ ràng cảm thấy chênh lệch, cho nên hấn ngay từ đầu không có tính toán cùng với đối phương liều người chết ta sống, chỉ là kiến tạo ra một loại khí thể dốc sức liều mạng, như vậy mới có cơ hội xông qua phong tỏa vào trong Khốn Long hồ.

Nếu không Long Côn Bằng Vương kia một mực ngăn cản ở phía trước, hấn căn bản không có cơ hội tiến lên.

Mà chỉ có tiến nhập Khốn Long hồ kia, hấn mới có cơ hội đi tìm Long cung bí tàng. Hơn nữa một khi tiến vào trong hồ, ý vào ưu thế không chế trời sinh của Thủy Kỳ Lân đối với Thủy Hệ, hấn cũng có cơ hội hòa nhau một bậc.

Xông! Xông! Xông! Xông!

Dùng tốc độ nhanh nhất phi hành, ở dưới song trọng tốc độ, Tần Phàm thoáng cái liền xẹt qua khoảng cách ngàn trượng, cách Khốn Long hồ này chỉ còn lại mấy ngàn trượng mà thôi.

- Hồn dẫn! Cũng dám trêu đùa hí lộng bốn Vương!

Nhưng cũng vào lúc này, Long Côn Bằng Vương tránh đi một khoảng cách kia thấy Tần Phàm căn bản không có ý tứ truy kích tới, lúc này mới hiểu rõ ra, lập tức cũng phát hiện mục tiêu của Tần Phàm là Khốn Long hồ, lập tức lộ ra càng thêm nổi giận.

Tiếp theo trong nháy mắt, thân thể gầy nhỏ kia đột nhiên tăng vọt, sau đó dĩ nhiên là đột nhiên duỗi ra hai cánh màu đen xuyên thẳng Vân Tiêu, vào lúc đó Long Côn Bằng Vương hiện ra chân thân. Hắc quang trùng thiên, quang huy chói mắt, triển khai hai cánh cực lớn, che khuất bầu trời.

- Vương Bằng kích thiên!

Nhẹ nhàng động một cái, hai cánh tràn ngập lực lượng kia của Long Côn Bằng Vương liền phát ra một cỗ bạo tạc chi lực, mạnh mẽ thôi động thân thể cực lớn của hấn hướng về Tần Phàm đuổi theo, tốc độ kia cực nhanh, thoáng qua liền truy tới một đoạn khoảng cách.

Viễn Cổ Long Bằng vốn chính là chủng tộc am hiểu tốc độ. Long Côn Bằng Vương này được huyết mạch truyền thừa của nó, tự nhiên là tinh thông tốc độ, đặc biệt là ở dưới trạng thái bản thể, Xuyên Vân như thoi, phong trì điện cực, thậm chí so với tốc độ khi Tần Phàm thi triển song trọng Chu Tước Chi Dực còn nhanh hơn một tí.

1422. Chương 1432: Vào Khốn Long Hồ. (2)

Chương 1432: Vào Khốn Long hồ. (2)

Dù sao cảnh giới của Tần Phàm quá thấp, không thể triệt để phát huy ra tốc độ của Chu Tước Chi Dực.

- Tiểu hồn dẫn, người trốn không thoát đâu!

Ngay thời điểm Tần Phàm cách Khốn Long hồ này còn thừa lại chưa đủ ngàn trượng, Long Côn Bằng Vương kia đã cơ hồ truy kích đến sau lưng rồi. Móng vuốt cực lớn sắc bén kia duỗi ra, muốn chụp vào lưng đối phương.

Cảm giác được trận trận kinh phong sau lưng kia, khí tức cường hấn kia phảng phất như muốn nhập vào cơ thể, hai mắt của Tần Phàm vào lúc đó ngưng tụ, đột nhiên quay đầu lại, một quyền hướng về phía sau oanh ra.

- Chu Tước đề thiên!

Sau đó thanh âm trầm thấp mà cuồng bạo rót cực ở cổ của hấn chậm rãi phát ra. Phảng phất như Lôi Đình từ vân tiêu bắn ra, Hắc Viêm đầy trời lộ ra càng thêm nồng đậm, toàn bộ bầu trời như là mây đen rậm rạp.

Thân thể của hắn nhanh chóng bao khóa ở trong ngọn lửa màu đen, tạo thành một con Hắc Viêm Chu Tước cực lớn.

Ngao...

Chu Tước vang lên, triển khai hai cánh cực lớn, Niết Bàn màu đen che khuất bầu trời, mang theo lực lượng cường đại không cách nào ngăn cản, trực tiếp quay đầu lại phóng tới cự thảo của Long Côn Bằng Vương kia.

- Cùng bản thể của ta đối bình, muốn chết!

Khi Tần Phàm quay đầu, trên mặt Long Côn Bằng Vương kia xuất hiện một tia cười lạnh, lập tức năng lượng Hỗn Độn trong thân thể yêu thú mãnh liệt mà ra, hết thảy ngưng tụ ở dưới một thảo này, muốn trực tiếp đem người bao khóa trong ngọn lửa Chu Tước kia thảo thành phần vụn.

Ầm ầm!

Tiếp theo trong nháy mắt, móng vuốt cực lớn bị năng lượng cường đại kia bao khóa liền trực tiếp chộp vào trên người Chu Tước màu đen, một thảo này, dù là núi cao cũng trực tiếp bị chộp đến sụp đổ, đại lực trong đó rất khó tưởng tượng có nhân thể nào có thể chịu đựng được.

Nhưng mà, Tần Phàm tiếp nhận được!

Oa!

Ở dưới một thảo này, năng lượng Chu Tước bao khóa ở xung quanh thân thể Tần Phàm bị một thảo kia đập bay ra, lập tức cự thảo đã rơi vào phía sau lưng của hắn, làm cho hắn mạnh mẽ học ra một ngụm máu tươi, sau đó bị đánh bay mấy trăm trượng!

Mà mấy trăm trượng này lại vừa vặn tới Khốn Long hồ mà Tần Phàm muốn đến.

Hơn nữa Chu Tước Chi Dực kia mạnh mẽ vỡ vài cái, Tần Phàm thoáng qua liền chống đỡ đến Khốn Long hồ.

- Làm sao có thể! Bị một thảo bản thể của ta đập trúng, coi như là Lục kiếp Bán Thần cũng phải bị trọng thương, tiểu hỗn đản này chỉ là Nhị kiếp Bán Thần, làm sao còn có thể sử dụng loại tốc độ này chạy trốn?

Thấy một màn như vậy, Long Côn Bằng Vương kia cảm giác được không thể tưởng tượng nổi, khi hắn kịp phản ứng lại đuổi theo, Tần Phàm đã chuẩn bị chui vào trong hồ rồi.

Lúc này thương thế trên người Tần Phàm hoàn toàn chính xác là không nhẹ, nhưng đối với hắn mà nói loại trình độ bị thương này đã sớm quen, ở dưới khí lực cường hoành ủng hộ, cũng không có ảnh hưởng trí mạng.

- Ha ha, đa tạ Bằng Vương đưa tiễn rồi!

Hắn quay đầu lại nhìn Long Côn Bằng Vương mau chóng đuổi đến, trong miệng cười sang sảng một tiếng, Chu Tước Chi Dực ở sau lưng thu lại, lập tức là làm việc nghĩa không chùn bước vọt vào trong Khốn Long hồ, cơ hồ nhuộm đỏ mặt nước kia.

- Hỗn đản!

Long Côn Bằng Vương kia đuổi tới trên Khốn Long hồ, nhìn xem bóng người kia đã không thấy, trong miệng nổi giận gầm thét, sau đó thu hồi bản thể, cũng đuổi sát đi vào.

- Đuổi tới?

Mà nghe được phía trên truyền tới tiếng nước, Tần Phàm tiến nhập trong nước quay đầu lại nhìn thoáng qua, liền không khỏi lộ ra một vòng vui vẻ.

Hiện tại hắn vẫn là ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân, tiến vào trong nước, tự nhiên có một loại cảm giác thân thiết, phẳng phất giống như hết thảy đều ở bên trong nắm giữ, mà hắn cũng biết Long Côn Bằng Vương kia chính là loài chim bay, ở trong nước thực lực tất nhiên sẽ giảm xuống, cho nên hắn căn bản không sợ đối phương rồi.

Trông thấy đối phương đuổi theo, hắn trực tiếp oanh ra một quyền về phía sau.

- Kỳ Lân gào thét!

Ở trong nước thì triển ra một chiều Ma chủng kỳ này, phẳng phất giống như toàn bộ hồ lớn đều quay cuồng, cái uy thế kia mênh mông cuộn cuộn, như là dành dụm toàn bộ năng lượng trong Khốn Long hồ, Thủy Kỳ Lân cực lớn dùng thủy nguyên làm thân thể, lướt sóng mà đi, trực tiếp hướng về Long Côn Bằng Vương ở phía sau trùng kích.

- Đáng giận! Như thế nào sẽ trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy! truyện copy từ

Long Côn Bằng Vương kia chứng kiến Thủy Kỳ Lân này bay thẳng mà đến, không khỏi kinh ngạc đến giật mình, lập tức cắn răng một cái, đột nhiên lần nữa xông về trên mặt hồ.

Rống...

Bất quá đầu Thủy Kỳ Lân kia ở trong nước tốc độ cực nhanh, khoảng cách 300 trượng chỉ là một cái nháy mắt liền trực tiếp đuổi theo hấn, gầm lên giận dữ chấn Thương Khung, dùng một loại tư thái vô cùng cuồng bạo mãnh liệt đụng vào lưng của hấn.

Oanh!

Tiếng chấn nổ cực lớn, toàn bộ hồ lớn phẳng phất giống như đều muốn đảo ngược .

- Oa... tiểu hồn dẫn, ta nhất định phải giết ngươi!

Long Côn Bằng Vương kia vừa lao ra mặt hồ, sau đó bị Thủy Kỳ Lân chi lực này đánh tới trên người, như là núi cao sụp đổ, sức lực lớn áp tiến thể nội, hấn cũng không khỏi như Tần Phàm mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, lộ ra chặt vật không thôi trở lại trên bờ.

Ở dưới một kích này, ngay cả Lục kiếp yêu thú như hấn bị thương không nhẹ.

- Ha ha, Bằng Vương, cái tư vị này cũng không tệ lắm phải không, không cần chờ ta rồi!

Chứng kiến đối phương bị thương, Tần Phàm không khỏi cười to một tiếng, bất quá cũng không xông lên trên bờ tiếp tục truy kích Long Côn Bằng Vương bị thương, chỉ là thanh âm bao khóa ở trong Nguyên Giới chi lực truyền về tới trên bờ.

Hấn biết rõ mình ở trong nước mới có thể dả thương Lục kiếp yêu thú, Long Côn Bằng Vương đã trốn tới trên bờ, cho nên hấn cũng không ham chiến, hiện tại mục tiêu chủ yếu của hấn vẫn là muốn trước tìm được Long cung bí tàng kia.

Đến lúc đó chỉ cần ở trong Long cung bí tàng có chỗ tăng lên, hấn không lo ngày sau không đối phó được đầu Lục kiếp yêu thú này.

Mà Long Côn Bằng Vương kia vốn cũng đã bị thương, bây giờ nghe thanh âm mĩa mai kia của Tần Phàm, cơ hồ lại muốn phun ra một ngụm máu tươi, sau khi sắc mặt hấn khó coi chịu được xuống, trong miệng âm độc nổi giận nói ra:

- Tiểu hồn dẫn, ngươi đừng có đắc ý! Ta ngược lại muốn nhìn ngươi trốn ở trong Khốn Long hồ này bao lâu, chờ ngươi trở ra, liền là ngày chết của ngươi!

Kỳ thật Khốn Long hồ này hấn cũng từng tiến vào qua, biết rõ mặc dù trong hồ này có một ít chấn động thần bí, nhưng mà bởi vì nước hồ hết sức đặc thù, cho dù thực lực Lục kiếp Bán Thần hấn cũng khó ở trong đó kiên trì trên một ngày, chớ nói chi là đến đáy hồ.

Cho nên hấn tin tưởng Tần Phàm rất nhanh sẽ ở trong đó đi ra, hấn chỉ cần đợi, ít ngày nữa sẽ nhẹ nhõm báo được thù này.

...

Hoàn toàn chính xác, sau khi tiến nhập Khốn Long hồ, theo càng lặn xuống sâu, Tần Phàm cảm giác được nước trong Khốn Long hồ này có chỗ bất đồng. Đầu tiên là so với nước nhiều hơn chút ít cảm giác lạnh buốt, mà loại lạnh buốt kia cũng không giống là nước đá bình thường, tựa hồ là cái loại u lạnh như đã trải qua tuế nguyệt thật lâu.

1423. Chương 1433: Long Cung.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1433: Long cung.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Du động ở trong đó, càng có một loại cảm giác hoảng hốt như xuyên việt thời gian.

- Hồ nước này, tựa hồ trả lại cho ta một loại áp lực rất lớn, ngay cả Nguyên Giới chi lực cũng bị loại cảm giác này ảnh hưởng.

Tần Phàm thu hồi Kỳ Lân ma thân, khôi phục trạng thái bình thường, lại kinh ngạc phát hiện vấn đề.

Nhưng hắn ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân lại không chịu loại ảnh hưởng này.

Hắn giờ mới hiểu được vì sao Long Côn Bằng Vương kia không có đuổi theo, chắc hắn là biết rõ hồ nước này quỷ dị.

- Trước tiên có thể sử dụng trạng thái bình thường, sau khi tiêu hao được Nguyên Giới chi lực nhất định, lại sử dụng Kỳ Lân ma thân, như vậy liền có thể không bị ảnh hưởng lớn như vậy rồi.

Lập tức Tần Phàm nghĩ tới biện pháp, cũng không lo lắng, chỉ là tiếp tục hướng về đáy hồ không ngừng chìm xuống.

Nhưng mà, cái này một cái khốn long hồ nhưng lại ngoài dự đoán mọi người hắn sâu vô cùng.

Một mực lặn xuống ba ngày ba đêm, cũng không biết cách mặt hồ đã là mấy vạn trượng, thậm chí Tần Phàm đã cảm giác được một loại thủy áp đáng sợ, nhưng vậy mà còn không có thấy được cuối cùng. Tựa hồ cái hồ lớn này chính là một Thâm Uyên sâu không thấy đáy, cũng không người nào biết nó thông hướng nơi nào.

Nếu là người bình thường kiên trì lâu như vậy, đoán chừng sớm buông tha rồi, nhưng bởi vì trong tay hắn có quyển trục màu bạc thần bí kia, dựa vào liên hệ thần bí trong đó mà một mực kiên trì.

Thẳng đến thời điểm ngày thứ năm.

- Giống như tới gần, ta nhìn thấy hào quang yếu ớt.

Tinh thần Tần Phàm mãnh liệt chấn động, hắn còn mơ hồ cảm giác được quyển trục màu bạc kia vào lúc đó có một chút nóng lên, như có cảm ứng vậy.

Theo một mực lặn xuống, Tần Phàm đã thành thói quen xung quanh đen tối, rốt cục phát hiện ở đáy hồ truyền đến hào quang yếu ớt.

Một vòng hào quang này lộ ra cũng không tính quá sáng ngời, chỉ là ẩn ẩn có thể chứng kiến một tia rò rỉ ra, cái kia vẫn là dưới tình huống Tần Phàm thu hồi toàn bộ hào quang khí kinh trên thân thể mới có thể chứng kiến.

- Có lẽ cái kia chính là di tích Long cung bí tàng rồi!

Chính yếu nhất chính là Tần Phàm cảm giác được quyển trục màu bạc kia phản ứng, biết rõ cả hai liên hệ, hắn càng thêm có thể xác định xuống, lập tức giữ vững tinh thần, dứt khoát kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân, dùng tốc độ cao nhất lao tới.

Ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân, có thể giảm rất nhiều lực cản, ở trong nước cũng như đất bằng.

Nhưng vẫn là hao phí hơn nửa ngày thời gian, Tần Phàm mới mơ hồ thấy được đáy hồ.

Ở địa phương phát ra hào quang dưới đáy hồ kia, hắn có thể chứng kiến một tòa cung điện cự đại đứng sừng sững ở đó, cung điện kia phi thường cổ xưa, có một loại khí tức thập phần xa xôi tản ra, xa xa nhìn

xem cung điện kia được bảo tồn như hoàn hảo. Thượng điện có điêu khắc cổ xưa hoa lệ, trải qua tuế nguyệt lộ ra càng thêm thần bí.

Lại cực lực trầm xuống một thời gian ngắn.

Tần Phàm đã rơi vào phía trên đáy hồ, để cho Tần Phàm không thể tưởng được chính là, cái đáy hồ này cũng không có một chút bùn đất hoặc là cát đá, mà tất cả đều là do Bạch Ngọc trải thành, hết sức xa hoa.

Trước mắt là một tòa cung điện to lớn cao hơn vạn trượng, không biết dùng tài liệu gì kiến tạo thành, bất quá xem không phải dùng gạch ngói kiến tạo mà lên, càng giống là do một ngọn núi cự đại trực tiếp tạo hình mà ra, có thể nói là Thần Ma thủ bút.

Tòa cung điện cổ xưa này, không biết tồn tại thời gian bao nhiêu, đập vào mắt có một cảm giác lịch sử tang thương, càng khó được chính là, ở khoảng cách gần xem, cung điện cũng không có bao nhiêu dấu vết bị tuế nguyệt ăn mòn.

Càng thần kỳ chính là, ở bốn phía cung điện này còn lặng yên lơ lững vô số cự thạch, có lớn có nhỏ. Như là một mảnh Thạch Lâm, chẳng chịt hấp dẫn, từ xa nhìn lại như là vô số đám mây, đem cung điện kia kiến tạo ra một loại ảo giác cao vút trong mây.

Nhưng hết lần này tới lần khác bây giờ là ở trong nước dưới đáy hồ, những cự thạch này sao có thể lơ lững?

Tóm lại, tòa cung điện cực lớn trước mắt này tràn đầy thần bí, làm cho người có một loại dự cảm không thể chờ đợi được muốn đi thăm dò.

- Nếu như không có quyển trục màu bạc chỉ dẫn, ai sẽ nghĩ tới ở dưới đáy hồ sâu hơn mười vạn trượng, sẽ có một tòa cung điện như vậy.

Tần Phàm đứng ở trước cánh cửa cung điện Kim Sắc cực lớn, nhìn xem tòa cung điện trong nước này, trong lòng có một loại rung động thật lớn.

Ngoài ra, hắn còn có một loại cảm giác thập phần kỳ quái, cái kia chính là cảm giác được tòa cung điện này như là đang chờ hắn đến, nói không rõ, nghĩ không rõ, rất là huyền bí. Bất quá người bình thường không có thể chất đặc thù cùng Kỳ Lân ma thân như Tần Phàm, đoán chừng dù là Thất Kiếp Bán Thần, thậm chí Bát Kiếp Bán Thần cũng chưa hẳn có thể lặn xuống đến đáy hồ sâu như vậy, cho nên nói tòa cung điện này đang chờ hắn kỳ thật cũng không đủ.

Dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, trong nước xem vật tự nhiên không có bất kỳ chướng ngại, mà toàn thân cung điện kia đều phát ra hào quang thần bí nhàn nhạt, cho nên hắn ngược lại là thấy thập phần rõ ràng. Chăm chú xem xét, hắn chợt phát hiện hình dạng tòa cung điện này tựa hồ như là một đầu Cự Long, có một loại khí thế tôn quý phảng phất giống như quân lâm thiên hạ.

- Long cung!

Bỗng nhiên hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, hắn thấy được tám bản trên Kim Sắc đại môn trước mắt, có khắc hai chữ to vô cùng huyền bí, giống như là thực sự có hai Chân Long bay múa ở trong đó, để cho tinh thần toàn thân người không khỏi chịu dẫn dắt, thật lâu không cách nào dời ánh mắt.

Long cung trong Long cung bí tàng!

Đến lúc này, hắn đã có thể khẳng định Long cung bí tàng mà quyển trục màu bạc này ghi lại chính là tòa Long cung trước mắt này rồi. Bất quá về phần trong đó có đồ vật gì, thì bên trong quyển trục lại không có ghi lại.

- Long cung, có phải là chỗ ở của Viễn Cổ Long tộc không nhỉ?

Tần Phàm đứng ở trước cung điện vạn trượng, ngẩng đầu lên trong miệng thì thầm nói ra, trong lòng có một loại tôn kính đối với tánh mạng Viễn Cổ.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn lấy ra quyển trục màu bạc kia, quyển trục màu bạc này kỳ thật cũng không phải giấy chất bình thường. Mà là một loại ngọc chất thần bí không biết tên, lúc này hắn có thể phát hiện nó đang tản ra một loại nóng rực, thậm chí ẩn ẩn có một loại chấn động, tựa hồ muốn rời khỏi tay.

Thoảng do dự một chút, sau đó hắn trực tiếp buông lỏng tay cầm chặt quyển trục màu bạc này ra.

Ông ông...

Mà khi hắn vừa mới buông tay ra, quyển trục màu bạc kia liền tản mát ra một loại hào quang kịch liệt, hơn nữa là giấy dựa chấn động lấy, như là một lần nữa có được sinh mệnh. Cái hào quang kia trực tiếp bắn về phía đại môn Kim Sắc của tòa Long cung trước mắt này, trong đó không ngừng có văn tự cổ đại huyền bí như sóng nước lưu động, cuối cùng dĩ nhiên là hoàn toàn bao trùm Kim Sắc đại môn này.

1424. Chương 1434: Cửu Long Nâng Quan Tài.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1434: Cửu Long nâng quan tài.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bồng!

Theo những văn tự cổ xưa kia ngưng tụ, phía trên đại môn bỗng nhiên hiện ra một cái khóa động màu bạc, nhìn huyết động lớn nhỏ, tựa hồ vừa cùng quyển trục màu bạc kia tương đương, cả hai tựa hồ vốn chính là phù hợp cùng một chỗ.

Lần nhau là đang chờ đợi.

Ông ông ông...

Lúc này quyển trục màu bạc kia tựa hồ cũng cảm ứng được cái khóa động này hô ứng, trở nên rung rung càng thêm kịch liệt. Một lát sau, càng là “Vèo” một tiếng hướng về phía trước bay đi.

Ngân ảnh bay vào trong động khóa sâu không thấy đáy kia, rất nhanh liền không thấy bóng dáng, ngay sau đó Kim Sắc đại môn kia bắt đầu phát ra hào quang càng thêm sáng chói, bên trong hào quang còn ẩn ẩn có Phượng minh Long gào, một ít hư ảnh uy vũ cao quý theo thời gian dần qua hiển hiện, thần bí nói không nên lời.

Lúc này Tần Phàm chỉ là đứng ở trước đại môn, cũng có chút khiếp sợ nhìn một màn trước mắt, tình hình như vậy, hắn là căn bản không có cách nào nhúng tay.

Kéo kẹt kéo kẹt... xem tại

Hào quang lập lòe tầm đó, phảng phất như bỗng nhiên tỉnh lại anh linh ngàn vạn năm, nước gợn quanh mình giờ khắc này không ngừng quay cuồng tránh lui, vô số bọt khí ở đáy hồ không ngừng hướng lên bốc ra, thanh thế cực lớn chỉ sợ sẽ rơi vào trên mặt hồ.

Trong một cái chớp mắt, không gian như muốn đảo lộn, để cho người dễ dàng sinh ra một loại cảm giác hoảng hốt.

Thời gian ở trong lúc cảm ứng của Tần Phàm trở nên trì độn chậm rãi đi qua.

Oanh!

Cũng không biết đi qua bao lâu, chỉ thấy phù văn cổ xưa trước mắt biến mất, một tiếng vang thật lớn chấn động đáy hồ, cái Long cung chi môn không biết thủ vững bao nhiêu năm tháng kia vào lúc đó rốt cục chậm rãi mở ra. Cái kia không biết phủ đầy bụi bao nhiêu thần bí, ở thời khắc này tựa hồ không chút nào giữ lại hiện ra ở trước mắt Tần Phàm.

Bị một loại khí tức Thái Cổ kia rung động, Tần Phàm đứng ở trước cửa Long cung, ngây người thật lâu.

- Bên trong sẽ có cái gì?

Thẳng đến hết thấy quy về bình tĩnh, Long cung chi môn kia lặng yên vì hần mở rộng ra, hần mới hít sâu một hơi phản ứng đi qua, mang theo một loại tình cảm có chút phức tạp, một bước bước vào trong đó.

Long cung chi môn này mở ra, nhưng nước trong hồ ngược lại là thần kỳ hướng về tứ phương chậm rãi thối lui, thậm chí không có bất kỳ giọt nước nào tiến vào trong Long cung kia.

Ông...

Tần Phàm một bước bước vào trong cung điện, lập tức cảm giác được tựa hồ đã vượt qua hạn chế khoảng cách thời gian cùng không gian, ở thời khắc này, có một loại lực lượng thần bí tác dụng lên thân thể của hần, tựa hồ hần không phải đi vào một cánh cửa, mà là dùng thân đi xuyên qua tuế nguyệt tầm đó.

Bất quá theo hần từng bước một bước vào trong Long cung này, xé rách chi lực kia cũng không có tiếp tục bao lâu, tiến vào đến trong Long cung đã hoàn toàn không có một giọt nước.

Ước chừng tổng cộng đi về phía trước mười bước, Tần Phàm bắt đầu cảm giác được tâm tình trở nên vô cùng bình tĩnh, đồng thời như có gió mát quạt vào mặt, gió kia không phải gió bình thường, mà là một loại lưu động đến từ Viễn Cổ, làm cho trong nội tâm đối với niên đại đã lâu kia càng thêm kính ngưỡng.

Chỉ là hần một đường đi tới này, phát hiện trước mắt đều là một mảnh đen kịt, thẳng đến thời điểm hần bước ra bước thứ mười một.

Ba ba ba...

Một thanh âm rất nhỏ truyền đến, bốn phía rốt cục bắt đầu có ánh sáng sáng lên.

Một loại hào quang hoa lệ từ ngoài vào trong, nương theo ánh mắt của Tần Phàm khẽ động, thập phần có cảm giác cấp độ hướng về ở chỗ sâu trong Long cung lan tràn đi, thời gian dần qua đem trọn toàn cảnh Long cung hiện ra ở trước mặt của hần.

Cao quý! Xa hoa! Lộng lẫy! Tráng lệ!

Nhìn kiến trúc trước mắt, Tần Phàm có một loại cảm giác rung động từ tâm linh cùng linh hồn lan tràn ra, hần ngơ ngác nhìn bên trong Long cung phẳng phất như là Thiên Đường này, thật lâu cũng không có cách nào kịp phản ứng.

Hần cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua kiến trúc đẹp đẽ to lớn như vậy, Kim Trụ cao vút, điêu khắc chạm rồng, ngọc dải bích trì, từng bộ phận bên trong Long cung này đều đến cực hạn mà nhân loại có thể làm ra, mỗi một chi tiết đều là linh khí bức người, không cách nào bắt bẻ.

Ngừng chân trong đó tựa như rơi vào tiên mộng.

Ẩn ẩn tầm đó tựa hồ còn có phạm âm huyền bí, trong không khí truyền lại, vô số tuế nguyệt lắng đọng cũng không làm cho phiến Thiên Địa này trở nên cổ xưa. Giống như lúc trước trông rất sống động, kể ra lúc trước nó vốn có một thời huy hoàng cường thịnh.

Ngoại trừ ở trong này cảm giác không thấy sinh khí.

- Không biết đi qua bao nhiêu trăm triệu năm, nhưng bên trong Long cung này lại vẫn có thể bảo tồn được hoàn hảo như thế?

Tần Phàm cảm giác được thập phần không thể tưởng tượng nổi, đã đến lúc này, hiện tại nếu có người nói Long cung này không có quan hệ cùng thời đại Thần Ma hần cũng không tin.

Một lát sau, hần rốt cục lại chậm rãi đi đến.

Mang theo một tia cẩn thận, nhưng hơn nữa là đối với thời đại kia kính sợ. Hần biết rõ dùng thực lực của mình bây giờ, đối mặt còn sót lại của thời đại kia, là căn bản khó có thể có năng lực chống cự.

Bất quá hần thử nghĩ mình là nắm quyền trực màu bạc kia mà đến, quyền trực màu bạc kia tự động đem Long cung bí tàng này mở ra, phù hợp một chữ “Duyên” như thế. Nghĩ đến là bên trong tối tăm có định số.

Ở trong Long cung này, còn có hà ảnh Thái Vân lơ lửng, Thái Vân kia tầm đó ẩn ẩn có Long Uy lưu lại, trải qua trăm triệu năm không thay đổi, y nguyên làm cho Tần Phàm kính sợ cùng khiếp sợ.

Trên đường đi, Tần Phàm còn trông thấy trên vách đá hai bên đường, khắc lấy điêu khắc thời Viễn Cổ, các loại Thần Ma lục chiến chinh phạt không ngừng. Những hình thái Thần Ma này không giống nhau, nhưng thường thường đều là thân hình cao lớn, năng lực đáng sợ. Giơ tay nhắc chân tầm đó liền có thể để cho núi lở vạn trượng, kinh hào hải lãng, đại địa hăm liệt, hủy hết sâm lâm, ngàn vạn thành thị trong chiến tranh hóa thành tro bụi, vô số nhân loại ở trong đó biến thành con sâu cái kiến.

Từng màn cảnh tượng, phảng phất giống như xuyên việt trăm triệu năm ở trong đầu của hắn xẹt qua, làm cho hắn không khỏi run như cây sậy, nếu như hiện tại lấy lực lượng của hắn ở vào bên trong thời đại kia, thật là như con sâu cái kiến không thể nghĩ ngờ. Trong chiến tranh Thần Ma chỉ có thể biến thành pháo hôi.

Cái này là thời đại Thần Ma!

Tần khốc! Bạo ngược! Thảm thiết! Điên cuồng!

Thời đại như vậy, cơ hồ làm cho không người nào có thể tưởng tượng.

- Cái này là thời đại Thần Ma sao?

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn những điêu khắc cổ xưa này, trong nội tâm ngoại trừ rung động còn có một chút nghi hoặc:

- Thần Ma mạnh mẽ như vậy, đến tốt cùng là vì cái gì biến mất ở Trường Hà thời gian chứ?

Trong lòng của hắn cũng có một ít suy đoán, nhưng cũng không dám khẳng định.

Đi trăm bước.

- Ô?

Tần Phàm bỗng nhiên cả kinh, vào lúc đó hắn bỗng nhiên trông thấy ở phía dưới điêu khắc đằng kia xuất hiện sáu cỗ thi thể thời Viễn Cổ.

1425. Chương 1435: Cửu Long Nâng Quan Tài. (2)

Chương 1435: Cửu Long nâng quan tài. (2)

Những thi thể Viễn Cổ này lộ ra có chút to lớn, không giống như là nhân loại bình thường, ngồi xếp bằng ở chỗ kia, khuôn mặt đã thấy không rõ, nhưng mờ mờ cho người một loại cảm giác an tường bình tĩnh. Ở trên người của bọn hắn mặc áo choàng Kim Sắc hoặc Ngân Sắc Viễn Cổ, không biết là chất liệu gì, nhưng trải qua tuế nguyệt lâu như vậy lại hoàn toàn không có rách rưới.

- Đây chẳng lẽ là Viễn Cổ nhân loại?

Trong nội tâm Tần Phàm rung mình, hai mắt quàng hướng những thi thể kia.

Mà ở dưới áo bào Viễn Cổ kia, da thịt của bọn hắn ánh vàng rực rỡ, giống như là kim ngọc sáng trong, bất quá chỉ là trên đầu bao khóa tinh thạch cốt khô cần, xem có một loại cảm giác tuế nguyệt tang thương.

- Thực lực của bọn hắn là cái gì? Cửu Kiếp Bán Thần, hay bọn hắn là Thần?

Xem xét phía dưới, trong lòng Tần Phàm càng thêm rung động, nhin không được hướng về phía trước đến gần. Khẽ dựa gần, khí tức thời đại Viễn Cổ kia đập vào mặt, để cho hắn cơ hồ không cách nào ổn lập. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

Sau khi quan sát, hắn phát hiện trên người những thi thể này tựa hồ cũng không có thương thế trí mạng.

- Xem ra bọn hắn là những nhân loại cuối cùng thủ hộ lấy tòa Long cung này rồi, cuối cùng nương theo tòa Long cung này lắng đọng trong năm tháng, dần dần mục nát...

Trong nội tâm Tần Phàm hơi trầm ngâm lấy, do dự một chút, hần duỗi tay ra đụng một cỗ thi thể trong đ. Bồng...

Bồng! Bồng! Bồng! Bồng! Bồng!

Vốn là từ cỗ thi thể mà Tần Phàm va chạm vào kia bắt đầu, sau đó các thi thể khác giống như cũng có cảm ứng, từng cái sụp đổ, cuối cùng toàn bộ đều nhao nhao hóa thành tro bụi, tựa hồ là đuổi theo Viên Cổ tuệ nguyệt đã đi xa.

Những thi thể này bị hủy diệt, cũng đã chứng minh bọn hần không phải Thần, bởi vì Tần Phàm đã từng tiến vào qua Cửu Long Tháp, Chư Thần chỉ mộ kia, Thần ở sau khi chết coi như là một khóa xương cốt cũng có thể một lần nữa sinh sôi sinh ra linh, sẽ không giống hiện tại hóa thành tro bụi.

Bất quá Tần Phàm cũng cảm giác được những Viên Cổ nhân loại này có được thân thể càng cường hãn so với nhân loại hiện tại, mặc dù có Long cung này bảo tồn đặc thù, nhưng có thể tồn tại ngàn vạn thậm chí trăm triệu năm tuệ nguyệt liền có thể nói rõ rồi.

- Nơi này là Long cung, tại sao lại xuất hiện nhân loại? Chẳng lẽ là những Viên Cổ nhân loại này bị Long tộc nô dịch? Như vậy Viên Cổ Long tộc ở nơi nào?

Tần Phàm nhìn xem những Viên Cổ nhân loại này biến mất, trong lòng không khỏi xuất hiện càng nhiều nghi vấn, nhưng hần đoán chừng địa vị nhân loại thời Viên Cổ hẳn là rất thấp, ít nhất địa vị so với Long tộc thì thấp hơn.

Viên Cổ Long tộc, Tần Phàm đã từng xem qua ghi lại tương quan, có Thiên Long, Địa Long, Thủy Long chi phân, theo thứ tự là bầu trời phi, trên mặt đất đi, trong nước du ngoạn, trong đó cường đại nhất là Thanh Long, chính là Mộc hệ Chuồng Khổng Giả, bất quá nghe đồn Thanh Long lại thoát ly Long tộc, không hề thuộc về một loại trong Long tộc.

Cũng ở lúc này, Tần Phàm lại bỗng nhiên nhớ tới ban đầu thời điểm ở Chân Vũ Thánh Địa, hần đã từng đi qua một Cốt Long cốc, nghe đồn là một đầu Viên Cổ cự Long ở trên thiên không nện xuống tạo thành.

Lại tiếp tục đi về phía trước khoảng cách rất dài, nhưng Tần Phàm vẫn không có phát hiện có sinh vật hình rồng tồn tại.

Long cung này cực kỳ rộng lớn, bên trong tuy là vàng son lộng lẫy, nhưng vậy mà như là một tòa cung điện trống không. Ngoại trừ mấy cỗ thi thể Viên Cổ vừa rồi, hần liền không còn có phát hiện đồ vật có giá trị phải chú ý khác rồi.

Mà đại đa số vật trong Long cung cũng đều là cố định, đồ vật có thể chính thức lấy đi cũng không nhiều, cho nên cho tới bây giờ, hần cũng chỉ là gần kề gạt hái được một ít trang trí Viên Cổ mà thôi, còn không có thu hoạch trọng đại gì.

Cơ hội để hần tăng lên cảnh giới của mình càng là hoàn toàn không có gặp được.

- Một Long cung không có Long.

Tần Phàm lắc đầu, có chút thất vọng, hần đã đi qua một nửa Long cung này, trong Long cung này tràn đầy cảm giác thần bí, nhưng hần vẫn không có phát hiện đồ vật mình muốn phát hiện.

- Bên trong có lẽ còn có nội cung.

Không có thu hoạch, Tần Phàm chỉ phải lần nữa hướng về ở chỗ sâu trong Long cung tiếp tục đi đến, đoạn đường này ngược lại là cực xa, dùng tốc độ của hần một mực bạo lướt mà đi mất 10 phút lâu.

Chạy vội tầm đó.

Bỗng nhiên hai mắt hần ngưng tụ!

Lúc này ở phía trước Tần Phàm, hần nhìn thấy chín đầu quái vật khổng lồ vẫn không nhúc nhích đang ngang dọc ở đâu đó, trên người có một loại vô tận thế lương cùng xa xôi, tuệ nguyệt ở trên người hần khắc dấu mà qua, nhưng loại khí tức cao quý này lại từ cỗ chí kim vĩnh tồn.

Long!

Cái này dĩ nhiên là chín cỗ thi thể Viễn Cổ Cự Long!

Hắn rốt cục ở trong Long cung lần đầu phát hiện Viễn Cổ Long tộc, cái này làm cho hắn không thể không kích động, vội vàng tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn về phía trước.

Đó là chín đầu long thi cực lớn, tựa hồ là thuộc về Viễn Cổ Kim Long, chúng đều có Long Giác óng ánh, sinh ra ngũ trảo bước trên mây, thân hình như là Tiểu Sơn vòng ở giữa không trung. Lân phiên toàn thân chúng lóng lánh ánh kim, thần bí cường đại mà cao quý, trông rất sống động, chỉ là có thể rõ ràng cảm giác được chúng đã mất đi sinh cơ, hiện tại chỉ là yên tĩnh ngừng ở nơi đó.

- Cái gì?

Mà lại đến gần một tí, trong miệng Tần Phàm lại không khỏi vô cùng chấn động kinh hô một tiếng, trợn mắt há hốc mồm.

Hắn phát hiện trên người chín đầu Cự Long chiều cao vượt qua trăm trượng trước mắt này, tất cả dĩ nhiên duỗi ra một trảo, phía trên Kim Sắc cự trảo vững vàng nâng lấy một bộ quan tài cực lớn.

Cửu Long nâng quan tài!

Rất rõ ràng, chín đầu Cự Long này không thể là Long cung chi chủ. Hắn khắp nơi tìm toàn bộ Long cung, cơ hồ đi ra cuối cùng mới phát hiện chín đầu Cự Long như vậy, nhưng hắn tuyệt đối không thể tưởng được chính là Cửu Đầu Cự Long này chỉ là tồn tại một nửa nô bộc mà thôi.

Tê...

Tần Phàm bị hình ảnh này trùng kích đến rung động, cả kinh hít một hơi khí lạnh.

Cái quan tài trước mắt này toàn thân là một loại Bạch Ngọc chi sắc, nhưng không biết là chất liệu gì tạo thành, ngoại hình bày biện ra hình bát giác, từng góc đều có một đầu Cự Long chèo chống lấy, mà thể tích cũng không phải lộ ra rất lớn, hoặc là nói ở dưới Cửu Đầu Cự Long phụ trợ lộ ra có chút không có ý nghĩa.

Từ xa nhìn lại, màu ngọc bích một đạo lại một đạo rơi xuống, các loại tiên hà kéo dài không tiêu tan, cái quan tài kia đi vào trong đó phiêu miểu như là Tiên quỳnh, lộ ra thập phần huyền bí, hơn nữa từ xa có thể ở trong đó cảm thấy một loại uy nghiêm đáng sợ, để cho người cơ hồ muốn nhịn không được quỳ bái.

Long cung chi chủ chính thức kia, có lẽ ở bên trong quan tài này!

Tần Phàm khắp nơi tìm toàn bộ Long cung, cơ hồ đến cuối cùng mới phát hiện chín đầu Cự Long này, mà chín đầu Cự Long này nhưng lại mang một bộ quan tài như vậy.

Cái quan tài này tôn quý có thể nghĩ.

1426. Chương 1436: Vạn Long Chi Chủ.

Chương 1436: Vạn Long chi chủ.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

Mà nhìn cảnh tượng Cửu Long nâng quan tài này, Tần Phàm là rung động thật lâu cũng không có bình tĩnh trở lại, mà đối với tồn tại bên trong quan tài kia, trong lòng hắn tự nhiên mà vậy sinh ra một loại vô cùng kính sợ.

Bất quá rung động quy rung động, kính sợ quy kính sợ, dọc theo con đường này tới, hắn ngay cả nửa điểm vật hữu dụng cũng không có phát hiện, hôm nay chứng kiến quan tài có thể là chủ nhân Long cung kia, nếu như hắn không thăm dò một phen, chỉ sợ sẽ không cam tâm.

- Liều mạng a!

Lập tức Tần Phàm cắn răng một cái, nhìn xem chín đầu Cự Long kia, sau đó thân hình chậm rãi lơ lửng mà lên.

Hắn đi tới Khốn Long hồ này vốn chính là muốn tìm kiếm Long cung bí tàng, muốn ở trong đó tìm kiếm một ít vật hữu dụng đến đề thăng thực lực của mình, để thông qua tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến kia, thậm chí vì làm chuẩn bị cho ngày sau ly khai Mạc Lợi Đảo.

Hơn nữa hắn biết rõ trên Khốn Long hồ này, là còn có một đầu Lục kiếp yêu thú nhìn chăm chăm chờ hắn đi ra ngoài, nếu như hắn vẫn không có tăng lên, như vậy lọt vào trong tay Long Côn Bằng Vương ở mấy ngày hôm trước bị hắn nhắm trúng có chút cảm tức, chỉ sợ sẽ sống không bằng chết.

Nhưng hết lần này tới lần khác hắn tìm khắp nơi trong Long cung đều không có bất kỳ thu hoạch.

Hôm nay quan tài màu trắng trước mắt này là hi vọng cuối cùng rồi.

Hắn không thể không liều!

Mà theo Tần Phàm tới trước Cửu Long nâng quan tài kia, chậm rãi đề thăng, vào lúc đó hắn bỗng nhiên có một loại ảo giác để cho hắn không rét mà run, hắn tựa hồ cảm giác được thi thể Cửu Đầu Kim Long kia đang nhìn chăm chú lên hắn!

Kiên trì, nhẹ nhàng rơi vào phía trên quan tài, lập tức phẳng phất giống như đã nghe được gió lạnh trận trận, thanh âm quỷ khóc thần gào.

- Khinh nhờn tổ tiên, cũng là tình thế bất đắc dĩ, hi vọng chớ trách.

Đứng ở phía trên quan tài, Tần Phàm không khỏi là hai mắt có chút co rút lại, sau đó cung kính vái chào.

Đương nhiên, đây cũng không phải là hắn tin tưởng quỷ thần kiếp trước gì đáng nói. Mà là ở bên trong thế giới này là chân thật tồn tại quỷ thần, đặc biệt là tuyệt đại cường giả kia, cho dù là trải qua trăm triệu năm tuế nguyệt, uy thế của hắn vẫn còn giữ lại.

Cho nên hắn cũng không dám lãnh đạm.

Ầm ầm!

Mà hắn vừa mới vái hoàn tất, quan tài ở dưới chân vào lúc đó bỗng nhiên kịch liệt chấn động, như là ở trong đó đã xảy ra động tĩnh thật lớn vậy.

Tần Phàm tưởng rằng kinh động đến trận pháp gì, không khỏi biến sắc.

Bất quá ngay trong nháy mắt tiếp theo, hắn lại phát hiện cái quan tài kia đang hướng về hai bên mở ra, tựa hồ là muốn tự động đem đồ vật bên trong bày ra vậy.

Sau đó Tần Phàm lại lơ lửng mà lên, hướng phía dưới xem xét, lập tức lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Ở bên trong quan tài kia, cũng không có giống như hắn tưởng tượng nằm chủ nhân Long cung này, vậy mà không có bất kỳ thi thể!

- Chín đầu Kim Long mang quan tài không?

Tần Phàm có chút không dám tin, ngơ ngác lơ lửng ở phía trên quan tài, nhìn xem quan tài cơ hồ trống tuếch kia, trong nội tâm bắt đầu lộ ra có chút thất vọng.

Hắn không thể tưởng được mình tận tâm khổ khổ tìm được Long cung bí tàng này, vậy mà sẽ là công dã tràng.

Ông...

Nhưng mà cũng vào lúc này, hai mắt của Tần Phàm lại bỗng nhiên ngưng tụ, ở bên trong quan tài kia phát hiện một khối hào quang.

Khối hào quang này nguyên lai lộ ra yếu ớt, giống như là một hạt giống. Theo dần dần ở bên trong quan tài hiển hiện mà ra, bỗng nhiên trở nên sáng chói, ở trong quan tài bắt đầu tách ra, thoáng qua tầm đó liền

chiếu sáng toàn bộ đỉnh đại điện Long cung, hơn nữa chậm rãi mở rộng, giống như là lớn thành một gốc cây đại thụ che trời.

Hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, sau đó vậy mà phát hiện bên trong tia sáng này ẩn chứa Ngũ Hành khí tức vô cùng nồng đậm, còn mơ hồ cùng Nguyên Giới trong cơ thể hắn tương tự, đang cảm ứng cùng Nguyên Giới chi lực chấn động. (

- Đây chẳng lẽ là một Nguyên Giới?

Tần Phàm âm thầm hít một hơi, trong miệng kinh ngạc lẩm bẩm.

Một sa một điệp một thế giới (DG: câu này là một câu đạo kinh trong nhà Phật, ý nói mỗi một hạt cát, mỗi một chiếc lá đều là thế giới).

Cái quang điểm này nhìn xem tuy nhỏ, nhưng mà bao hàm lấy một thế giới.

Nhìn cái quang điểm này, bỗng nhiên Tần Phàm lớn mật thầm nghĩ cái này rất có thể chính là một Nguyên Giới!

Một Nguyên Giới không biết thuộc về người nào!

Nói như vậy, Nguyên Giới chính là nương theo Bán Thần cường giả tồn tại, là trụ cột mà Bán Thần cường giả dựa vào để thành Thần. Cái Nguyên Giới này trước mắt, tuy Tần Phàm vẫn không thể dò xét, nhưng trực giác cảm thấy nó thập phần mệnh mông cường đại, có thể khẳng định chủ nhân nguyên lai của nó nhất định là một siêu cấp cường giả.

Nguyên Giới tức là thế giới Nguyên Thủy, bên trong có Nguyên Thủy Ngũ Hành sinh thái tồn tại, có thể sinh ra Nguyên Giới chi lực, nhưng dù sao không phải là thế giới chân thật, Nguyên Giới của Bán Thần cường giả là cần duy trì, nếu không sẽ sụp đổ.

Một cái Nguyên Giới, đã đi ra thân thể chủ nhân còn có thể tồn tại, cái này kỳ thật đã chứng minh đây là một cái Nguyên Giới hoàn thiện đến gần gần tiếp cận thế giới chân thật rồi, không cần tiếp tục cung cấp cùng tăng lên, hơn nữa có thể như một thế giới chân thật tự mình vận chuyển.

- Nguyên Giới của ai? Một cái Nguyên Giới sắp hoàn thiện đến Thần Cấp. Cái này ý nghĩa chỉ cần hoàn thiện cái Nguyên Giới này, thì có thể trở thành Thần linh rồi.

Tần Phàm nhìn xem cái quang điểm này, có chút rung động.

Chẳng lẽ đây là vật còn sót lại của chủ nhân Long cung kia?

Như vậy hắn cách Chân Thần còn có khoảng cách xa lắm không?

Tần Phàm vào lúc đó tựa hồ cảm giác mình trước đây có chút sai lầm, hắn trước kia cho tới bây giờ cũng không nghĩ qua chưa trở thành Thần, nhân loại cũng có thể cường đại như vậy, vốn tưởng rằng Long tộc nô dịch nhân loại, nhưng hiện tại xem ra tựa hồ là trái ngược.

Kết hợp với những điều khắc ở phía trước chứng kiến kia, lúc này đây cũng đã chứng minh phỏng đoán trước đây của Tần Phàm... Thần, đích thật là do người tu luyện mà thành, người hoàn toàn có thể tu luyện tới trình độ Viễn Cổ Thần Ma.

- Thần có thể chia làm Nguyên Thủy Thần cùng tu luyện thành Thần hay không? Sau đó bởi vì cả hai ở giữa mâu thuẫn, kích phát Viễn Cổ Thần Ma đại chiến cùng cuộc chiến Chư Thần, hơn nữa còn tạo thành đại lượng Thần linh vẫn lạc ở thời đại Thần Ma.

Tần Phàm bỗng nhiên lại nghĩ tới một khả năng để cho hắn khiếp sợ, hắn nhìn Nguyên Giới trước mắt kia, có chút ngáy dại.

Tê...

- Ha ha, người ngược lại là có chút trí tuệ...

Mà thời điểm Tần Phàm đủ loại suy đoán, một thanh âm cười khê bỗng nhiên ở trong đại điện này đột ngột vang lên.

Nghe tiếng cười thần bí như thế, hơn nữa bốn phía lẳng lặng đứng sừng sững lấy chín đầu Long thì cực lớn, rất dễ dàng sẽ để cho người trong nội tâm không khỏi nổi lên một tia cảm giác sợ hãi kinh dị.

1427. Chương 1437: Cuộc Chiến Chư Thần. (1)

Chương 1437: Cuộc chiến chư thần. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Cũng ngay trong nháy mắt tiếp theo, Tần Phàm mãnh liệt ngẩng lên đầu, ánh mắt theo thanh âm kia nhìn lại, sau đó rơi vào Nguyên Giới lơ lửng ở giữa không trung kia, ở đâu đó, một bóng người vô cùng tôn quý uy nghiêm, tựa hồ là đã vượt qua trăm triệu năm tuế nguyệt, chậm rãi ở trong đó hiện lên đi ra.

Một đạo nhân ảnh này, lộ ra thập phần mơ hồ, tự hồ chỉ là một đạo quang ảnh, cũng không có được thân thể chân thật, nhưng loại khí tức khủng bố bằng bạc ở trong đó lại chân thật tồn tại, một loại uy áp khủng bố ngăn cách thời không quanh quẩn trong toàn bộ Long cung.

Trong lòng Tần Phàm có chút nhảy dựng, tuy tu vi tâm cảnh của hắn rất cao, cũng ẩn ẩn có một loại cảm giác kinh hãi lạnh mình. Lúc này đối mặt đạo nhân ảnh kia, hắn vậy mà cảm thấy so với ban đầu ở Thần Thú gia tộc trên Vũ Thiên đại lục trông thấy Thú Thần còn muốn sợ hãi hơn.

Phải biết rằng hiện tại thực lực của hắn so với lúc trước không biết cường đại hơn bao nhiêu lần, nhưng vẫn tồn tại loại cảm giác này, như vậy chỉ có một loại giải thích, bóng người trước mắt này so với hình chiếu Thú Thần lúc trước không biết cường đại hơn bao nhiêu lần.

Tại thời khắc này, hắn thật sự cảm thấy một loại lực lượng đáng sợ kia, tựa hồ mình không có chút lực phản kháng nào.

Phải biết rằng hiện tại hắn đã có được thực lực bằng với Ngũ kiếp Bán Thần.

- Người không cần khẩn trương, bản Thần tự nhiên sẽ không tổn thương ngươi, hơn nữa hiện tại bản Thần cũng đã không có năng lực như vậy, nếu không ngươi đề phòng như thế nào cũng vô dụng.

Lúc này bóng người kia lại mỉm cười nói ra.

- Tần Phàm bá kiến tiền bối, quấy rầy tiền bối an nghỉ thật sự là có lỗi.

Lúc này Tần Phàm mới lấy lại bình tĩnh, thi lễ một cái cung kính nói. Hắn ngưng mắt nhìn lại, thấy rõ nhân ảnh trước mắt tựa hồ là một trung niên nhân nho nhã. Một loại uy thế kia là tự nhiên mà tồn tại, ngược lại thực sự không phải là chủ động thi triển ra uy áp hắn.

Trải qua trăm triệu năm tuế nguyệt cũng không có mất đi uy thế, không chủ động cũng tự lộ.

- Không sao, bản Thần một mực đều đang đợi ngươi đến.

Ánh mắt bóng người kia đã rơi vào trên người Tần Phàm, vui vẻ y nguyên tồn tại, nhưng tựa hồ là đang xem kỹ lấy đối phương.

- Xin hỏi tiền bối là chủ nhân Long cung này?

Tần Phàm nao nao, nâng ánh mắt lên hỏi.

- Đúng vậy, bản Thần đúng là Vạn Long chi chủ... Long Thần.

Nghe vậy, bóng người kia liền ngạo nghễ nói ra.

Giọng nói bóng người kia vang lên, cả nội cung đều nghe thấy.

- Long Thần, Vạn Long Chi Chủ?

Lúc này Tần Phàm bị một giọng nói tôn quý xuyên việt trăm triệu năm làm kinh động, giật mình, đồng thời nghi hoặc khó hiểu.

Người trước mắt này tự xưng là Vạn Long Chi Chủ, như vậy cuối cùng hắn là viên cổ nhân loại hay là viên cổ Long tộc? Vừa rồi người này còn đuổi theo, Tần Phàm suy đoán xem hắn thuộc chủng thân mình viên cổ nào, ở cuộc đại chiến Thần Ma viên cổ hắn là nhân vật như thế nào?

- Bái kiến Long Thần tiền bối, xin hỏi tiền bối với suy đoán của vãn bối cảm thấy thế nào?

Trong lòng suy nghĩ đủ các cách, Tần Phàm bình tĩnh mới chấp tay mở miệng nói.

- Đúng vậy! Suy đoán của người rất chính xác. Thần cũng không phải chỉ có một loại, cũng chính vì như thế mới sinh ra đại chiến chư thần. Trong cuộc chiến đó có vô số Thần vẫn lạc. Chỉ là hiện tại ta cũng không biết trong đại thế giới Huyền Hoàng này còn mấy vị Thần còn tồn tại.

Long Thần khoanh hai tay trước ngực, nói xong những lời cuối vẻ mặt vô cùng thương cảm.

- Đại thế giới Huyền Hoàng! Đại thế giới Huyền Hoàng ở nơi nào?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, mà vị Thần còn tồn tại hắn cũng chỉ biết được Chân Vũ Thần và Thú Thần.

- Hiện tại chúng ta không phải đang ở đại thế giới Huyền Hoàng sao?

Nghe vậy, Long Thần lộ ra sự kinh ngạc.

- Bây giờ chúng ta đang ở tân thế giới, tổng cộng có bảy mươi hai thần đảo. Từ khi ta sinh ra đến nay chưa từng nghe nói qua đại thế giới Huyền Hoàng.

Tần Phàm ngăn lại rồi trả lời. Chắc là sau thời đại Thần Ma, thế giới này đã phát sinh biến cố, cuối cùng hình thành tân thế giới như hiện tại.

- Có thể thế giới này đã cải biến.

Long Thần thở dài một tiếng nói:

- Đại chiến chư thần mang đến sự ảnh hưởng quá lớn, cuối cùng làm cho không gian đại thế giới cùng đại lục phân liệt cũng rất bình thường.

- Không biết Long Thần tiền bối có từng tham gia đại chiến chư thần?

Tần Phàm hỏi lại.

- Khi đó đại chiến chư thần lần ra toàn bộ đại thế giới Huyền Hoàng, căn bản không có người nào có thể tránh được.

Long Thần lắc đầu, âm trầm nói:

- Trong một trận chiến đấu, thân thể của ta đã vẫn lạc. Cuối cùng cũng chỉ có thể giữ lại một tia tàn niệm gửi vào trong nguyên giới.

- Vậy xin hỏi Long Thần tiền bối có phải là nhân loại hay không?

Trần ngâm trong chốc lát, Tần Phàm cẩn thận hỏi. Trên thực tế Tần Phàm hoàn toàn không cảm giác được khí tức yêu thú trên người của bóng người trước mặt này, cho nên hắn mới có ý hỏi.

- Tự nhiên! Ta mặc dù là thống lĩnh Long tộc là Vạn Long chi chủ nhưng ta là nhân loại, với tư cách là vạn vật chi linh, chủng tộc cao quý nhất.

Lúc này, Long Thần ngạo nghễ nói, tựa hồ đối với thân phận nhân loại của mình rất tự hào. Nhưng lập tức cả giận nói:

- Tại thời đại viên cổ, lúc mới bắt đầu, bởi vì nhân loại chúng ta trời sinh yếu nhược, cơ hồ bỏ mặc cho số phận. Hoặc là biến thành lương thực cho yêu thú, hoặc là trở thành trò chơi mua vui cho chư thần. Tóm lại chúng ta có ý chí cực cao nhưng lại sinh tồn ở dưới tầng chót nhất.

Nhưng về sau, nhân loại chúng ta nắm giữ được thuật tu luyện. Chúng ta tranh giành Thiên Địa Linh Khí, tu luyện bản thân. Càng về sau, chúng ta càng cường đại. Hơn nữa còn có thể tu luyện đến cảnh giới sánh ngang với chư thần. Từ đó chúng ta trở thành Thần bảo hộ của nhân loại.

- Chúng ta quyết chiến yêu thú, chinh phục Long tộc cùng các dị tộc cường đại. Hơn nữa còn hướng tới chư thần khởi xướng chiến tranh.

- Nhân loại chúng ta là vạn vật chi linh, chúng ta bất khuất trong Thiên Địa, cũng bất khuất trước chư thần.

- Ha ha. Nghịch Thần Giả, Nghịch Thần Giả thì như thế nào. Vận mệnh nhân loại chúng ta vốn nên để cho chúng ta tự định đoạt. Như thế nào đến phiên những thứ gọi là Nguyên Thủy Thiên Thần an bài. Nhân loại chúng ta tu thành bất đại nhân thần, quyết chiến với Nguyên Thủy thập đại Thiên Thần.

- Mà Long Thần ta kỳ thực vẫn còn khiêm khuyết một bước nữa mới có thể chính thức đặt chân vào Chân Thần. Thực lực của ta là đệ nhất nhân dưới bất đại nhân thần, ta cũng là thống lĩnh Long tộc. Cho nên ta cũng vì nhân loại mà chinh chiến tám phương, chiến đấu đến giọt máu cuối cùng.

Nói xong những này, cảm xúc của Long Thần càng tăng vọt, bóng ảnh run rẩy chứng tỏ nội tâm hấn đang kích động. Tựa hồ tâm tình của hấn lại một lần nữa trở lại thời kỳ kích tình thiêu đốt cùng tuế nguyệt. Tranh giành Thiên Địa đấy, chấn Yêu chiến Thần, không sợ, không sợ.

1428. Chương 1438: Cuộc Chiến Chư Thần. (2)

Chương 1438: Cuộc chiến chư thần. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••”)

- Thoát Tiên Thiên, tính thân ta, mệnh ta không do trời. Vận mệnh nhân loại chúng ta dựa vào cái gì mà muốn để cho Chư Thần khống chế?

Thời khắc này Tần Phàm cũng bị cộng minh, tay nắm chặt lại.

Trong nháy mắt trong lòng hấn hiểu được rất nhiều. Từ khi hấn khôi phục được kí nhớ kiếp trước, du ngoại sơn thủy, khống chế vận mệnh của chính mình.

- Ha ha! Nói hay lắm, mệnh ta không do trời, đây mới điều mà nhân loại chúng ta truy cầu. Cũng bởi vì có truy cầu mà bất khuất baart hủ.

Long Thần cười ngạo nghễ nói.

- Đúng! Nghịch Thần Giả... Chẳng lẽ Chân Vũ Thần là thuộc về Nguyên Thủy Thiên Thần?

Tiếp đó, Tần Phàm bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó, thần sắc biến đổi. Vì một câu nói Nghịch Thần Giả của Long Thần mà hấn nhớ tới lúc trước Thú Thần thấy hấn còn có Tử Hà trưởng lão truyền đạt nhiệm vụ ở Chân Vũ thánh điện, muốn hấn đi tiêu diệt Nghịch Thần Giả.

Theo như tin tức hấn biết được thì Chân Vũ thánh điện đã phát Yêu Thần đi bắt Tần Li, nhưng trên thực tế có phải thật hay không hấn cũng không biết, cũng chỉ có thể tạm thời nghe theo sự an bài của Chân Vũ thánh điện.

Nhưng không có Yêu Thần, hấn xác thực không thể nào biết được tất cả. Chỉ có tìm được Yêu Thần hấn mới có thể biết được chân tướng.

Mà trước đây, hấn muốn có đầy đủ thực lực để đối kháng Yêu Thần, thậm chí là Chân Vũ Thần. Nhưng sự việc bây giờ càng trở nên phức tạp hơn gấp nhiều lần so với dự đoán của hấn.

- Chân Vũ Thần? Trong thập đại Thiên Thần tựa hồ cũng không có vị Thần nào có danh hào nào. Nhưng ngoại trừ thập đại Thiên Thần còn có rất nhiều tiểu Thiên Thần. Có lẽ hấn cũng nằm ở trong số đó không chừng. Hiện tại chẳng lẽ đúng là người này chứng khống đại thế giới Huyền Hoàng hay sao?

Long Thần ngạc nhiên hỏi.

- Cái này cũng không phải. Bây giờ trong tân thể giới có bảy mươi hai đảo chủ khống chế bảy mươi hai tòa thần đảo. Mà Chân Vũ Thần là chương khống giả đại lục tân thể giới.

Tần Phàm ngẫm lại, trả lời nói:

- Kỳ thật, ta cũng chưa từng gặp mặt hắn. Không biết hắn là Thiên Thần hay là Nhân Thần. Chỉ là ta biết rõ hắn muốn tiêu diệt Nghịch Thần Giả. Nhưng không biết Nghịch Thần Giả trong miệng hắn cùng Nghịch Thần Giả từ tiền bối là một hay không!

- Bảy mươi hai đảo chủ? Còn có chương khống giả đại lục khác? Tựa hồ có chút ý thú... Nhưng chỉ cần nhất mạch nhân loại chúng ta còn tồn tại, vậy thì chứng minh sau cuộc đại chiến cự thần chúng ta cũng không có gặp phải tình cảnh toàn quân bị diệt. Thế là đủ rồi. Cho dù thế giới hiện tại như thế nào bản thân cũng không có hứng thú. Bởi vì thế giới này thuộc về các người...

Thời điểm này Long Thần chấp tay sau lưng, lộ ra tâm trạng vui vẻ. Sau đó nhìn Tần Phàm chậm rãi nói:

- Căn cứ vào chỉ thị tám vị Nhân Thần, sứ mệnh của bản thân chỉ là chờ đợi người đến đây là thôi.

- Không biết Long Thần tiền bối đang nói chờ văn bối là ý gì?

Tần Phàm sửng sốt, sau đó cung kính hỏi.

- Có hai nguyên nhân. Một vì trên người người có một thứ đồ vật quyết định, chỉ có nhân tài đặc biệt mới có thể tới đây. Người bình thường cho dù đạt được di vật lưu lại của Long cung chúng ta cũng không thể nào tìm hiểu được bí mật. Hơn nữa cho dù bị tìm hiểu ra cũng khó có thể vượt qua Long Hồ, đi xuống dưới đáy hồ sâu mười vạn trượng.

Thời điểm này, Long Thần nhìn Tần Phàm, chậm rãi nói:

- Về phần nguyên nhân khác. Thời cơ chưa tới, tạm thời còn chưa thể nói cho người biết.

- Trên người của ta có thứ đồ vật gì? Người đặc biệt? Thời cơ chưa tới?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi nhướn mày, đối với lời nói của đối phương có nhiều nghi hoặc, không nhịn được hỏi lại:

- Long Thần tiền bối có thể chỉ rõ? xem tại

- Về sau người sẽ biết tất cả, nhưng bây giờ người vẫn không nên biết thì tốt hơn. Tránh khỏi sự việc làm loạn tâm thần.

Long Thần lắc đầu nói:

- Nhưng bây giờ người đã tới đây, như vậy bản thân tự nhiên sẽ không để cho người tay không quay về.

- Đây là một Nguyên giới lúc trước bản thân tu luyện ra. Hiện tại giao nó cho người, chờ người hoàn toàn hấp thu dung hợp nó, tin tưởng rằng người sẽ hiểu được nhiều chuyện.

Ông ông ông ông!!!!

Một cái Nguyên Giới xuất hiện không ngừng phát ra những âm thanh thần bí huyền diệu, gào thét bay về phía Tần Phàm. Thời điểm Nguyên Giới chạm vào thân thể Tần Phàm cũng không có cản trở quá lớn. Khi chui vào trong thân thể, Nguyên Giới giống như được trọng sinh lần nữa.

Tần Phàm cũng không phải là không nghĩ đến việc ngăn cản, nhưng khi Nguyên Giới chạm vào thân thể hắn, không biết sao lại tự động thu hồi sự đề phòng, tiếp nhận một cách tự nhiên Nguyên Giới thần bí kia.

Điều này cũng là do Nguyên Giới này vô cùng hoàn thiện, cơ hồ đã đạt tới trình độ Thần cấp. Lúc này hắn đang vội vàng gia tăng thực lực của mình, cho nên không muốn buông tha cho cơ hội khó có được như thế nào.

Còn một nguyên nhân khác là do trải qua một hồi nói chuyện với một tia thần niệm Long Thần, hắn bỗng nhiên có một cảm giác đồng cảm. Hắn cũng có ước mơ có thể tự mình khống chế vận mệnh của chính mình, mà Long Thần cũng muốn toàn thể nhân loại có thể khống chế được vận mệnh của chính mình. Tuy nhiên hắn có lẽ không được vĩ đại như vậy, nhưng một phần tín niệm cùng kiên trì khiến cho hắn có chút cộng minh.

- Hết sức chăm chú, thả Nguyên Giới của người ra đón nạp Nguyên Giới của ta. Bởi vì Nguyên Giới của ta cường đại hơn Nguyên Giới của người rất nhiều. Nhưng bây giờ đang ở trong cơ thể của người cho nên Nguyên Giới của người cũng không dưới Nguyên Giới của ta, mà Nguyên Giới của ta cũng không cách nào chiếm đoạt được Nguyên Giới của người. Bởi vậy ta chỉ có thể để cho Nguyên Giới của ta phụ thuộc vào Nguyên Giới của người. Từ nay về sau, người có được hai Nguyên Giới, đợi khi Nguyên Giới của người trở nên cường đại thì có thể hoàn toàn dung hợp với Nguyên Giới của ta. Có lẽ ngày đó chỉ xảy ra khi người trở thành Nhân Thần.

Vừa khống chế Nguyên Giới tiến vào cơ thể Tần Phàm, Long Thần vừa nói.

Tần Phàm gật đầu, tỏ vẻ minh bạch.

Hắn biết rõ hắn có thể khống chế cơ thể mình một cách hoàn hảo, hơn nữa sau khi Nguyên Giới Long Thần tiến vào trong cơ thể hắn cũng nằm trong phạm vi khống chế của hắn. Cũng bởi vì nguyên nhân này mà Tần Phàm mới dám hoàn toàn buông thả phòng ngự đón nạp Nguyên Giới cường đại hơn chính mình.

Nguyên Giới của Long Thần xuyên qua kinh mạch của hắn đi vào bên trong Vũ Điện của hắn. Tần Phàm cảm thấy một cái, tập trung toàn bộ tinh thần tách một sợi tơ Nguyên lực từ trong Nguyên Giới của mình chăm chú bao bọc Nguyên Giới của Long Thần.

Cũng vào lúc này thần niệm của Tần Phàm tiến vào bên trong Nguyên Giới của Long Thần.

- Nguyên Giới thật cường đại.

Vừa tiến vào trong Nguyên Giới của Long Thần, Tần Phàm không nhận được cảm thán một câu.

Trong Nguyên Giới của Long Thần, ngũ hành đã diễn hóa vô cùng hoàn thiện, bên trong còn có núi cao vạn trượng, biển dài vạn dặm. Đại địa rộng lớn vô cùng, xuất mặt đất còn xuất hiện tài nguyên khoáng sản, rừng cây rậm rạp bồng bồng sinh cơ.

1429. Chương 1439: Dung Hợp Nguyên Giới

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1439: Dung Hợp Nguyên Giới

Tóm lại hết thấy đều rất hưng thịnh, lực lượng bên trong Nguyên Giới không biết lớn hơn Nguyên Giới của hắn biết bao nhiêu lần.

Ở trong đó, bất tri bất giác Tần Phàm sinh ra một tia tham lam. Hắn thực sự muốn trực tiếp thôn phệ cái Nguyên Giới này, như vậy cảnh giới của hắn rất nhanh được tăng lên.

- Nuốt! Hấp!...Nuốt! Hấp!

Tần Phàm khống chế thần niệm của mình không ngừng thông qua sợi tơ Nguyên lực hấp thu Nguyên Giới của Long Thần vào trong Nguyên Giới của mình. Chẳng đến khi Nguyên Giới của hắn không ngừng bành trướng, ngũ hành Nguyên lực dần dần trở nên nồng đậm, núi cao sông dài, đại địa kéo dài, tốc độ tăng trưởng cực nhanh..

Rất nhanh Tần Phàm cảm giác được mình sắp đột phá cực hạn tam kiếm Bán Thần. Hơn nữa năng lượng không ngừng bổ sung, thậm chí còn muốn đột phát tứ kiếp Bán Thần.

- Ah!

Ngay khi sắp sửa đột phá đến tứ kiếp Bán Thần, Tần Phàm cảm giác được linh hồn cùng thần niệm của mình bỗng nhiên bị trọng kích vô cùng đau đớn, cơ hồ muốn xé rách, muốn bạo tạc nổ tung.

- Đây là chuyện gì?

Tần Phàm quá sợ hãi, vội vàng đình chỉ hấp thu.

- Nhanh thu hồi thần niệm lại! Nếu không Nguyên Giới của ngươi sẽ bị hủy, hơn nữa bản thân ngươi cũng vẫn lạc, hình thần câu diệt!

Đúng vào lúc này, giọng nói Long Thần vang lên như sấm giữa ngang trời truyền vào trong óc Tần Phàm.

- Ah!

Nghe vậy, Tần Phàm bừng tỉnh, vội vàng chặt đứt mọi sự tiếp xúc hấp thu, thu hồi thần niệm của mình. Thần niệm vừa trở về hần lập tức cảm thấy thần niệm vô cùng đau đớn giống như lúc này linh hồn bị đau nhức đến mức muốn xé rách ra.

Nguyên Giới của hần vốn đang bành trướng bây giờ lại thu nhỏ lại, bộ dáng quỵ dị vô cùng.

- Long Thần tiền bối. Đây là chuyện gì? Nguyên Giới của ta giống như xảy ra vấn đề...

Chứng kiến loại dị biến này, trong lòng Tần Phàm cả kinh. Vừa rồi cảm giác cảnh giới tăng lên rất nhanh khiến ỗ vị Bán Thần nào cũng không thể cự tuyệt được. Cũng may ý chí của hần cực cao, lại kiên định vừa nghe đối phương chỉ điểm là lập tức đình chỉ hấp thu. Nếu không hậu quả càng không thể tưởng tượng nổi.

- Cảnh giới của ngươi so với ta còn quá thấp. Vừa rồi ta có nói, tạp thời ngươi chỉ có thể dung hợp Nguyên Giới của ta và của ngươi lại, còn muốn thôn phệ hoàn toàn Nguyên Giới của ta là điều không thể. Ngươi cũng không nên tham công mà liều lĩnh, chỉ có thể chậm rãi lợi dụng lực lượng Nguyên Giới của ngươi đồng hóa Nguyên Giới của ta. Thời gian trôi qua, chậm rãi hấp thu lực lượng sang bên Nguyên Giới của ngươi. Có như vậy mới có thể hoàn toàn nắm giữ được lực lượng của ta.

Long Thần lại dặn dò nói. Nhưng trên thực tế Tần Phàm có thể qua một lần mà thôn phệ được nhiều lực lượng như vậy khiến cho hần cảm thấy giật mình.

Nếu là một người bình thường, hấp thu nhiều lực lượng vào Nguyên Giới bốn nguyên như vậy cho dù Nguyên Giới có thể thừa nhận được nhưng thân thể cũng sớm chịu không nổi.

Tần Phàm có thể thông qua Nguyên Giới của Long Thần trong nháy mắt tăng lên hai cấp điều này đã rất nghịch thiên rồi. Nguyên Giới của hần cũng mạnh hơn rất nhiều Nguyên Giới của các cường giả Bán Thần khác, cộng với khí lực của hần là thiên hạ vô song.

- Kỳ thật ta truyền thừa Nguyên Giới này cho ngươi chẳng khê gì ta đem lực lượng của ta cho ngươi cả. Về sau tốc độ tu luyện của ngươi sẽ nhanh hơn người bình thường rất nhiều. Nhưng không được nôn nóng, nếu không ngươi sẽ tự hủy hoại chính mình.

Long Thần bổ sung nói.

- Vãn bối đã biết.

Nghe Long Thần dặn dò như vậy, Tần Phàm không khỏi hít một hơi, trong lòng vẫn còn cảm thấy sợ hãi, vội vàng cung kính đáp ứng.

- Một tia thần niệm này của ta vốn bám vào Nguyên Giới mà sống. Hiện tại ngươi đã tiếp thu Nguyên Giới của ta như vậy ta cũng sắp tiêu tán. Từ nay về sau, thế gian này không còn Long Thần nữa...Nhưng ta rất kiêu ngạo, ta đã từng tới...

Nhìn khí tức của Tần Phàm dần dần bình phục, Long Thần lộ ra một tia ôn hòa vui vẻ, quang ảnh trên người cũng dần trở nên mơ hồ.

- Long Thần tiên bối, ta muốn hỏi người một câu cuối cùng.

Trước khi Long Thần hoàn toàn biến mất. Trong lòng Tần Phàm có chút xúc động, hần tương kiến với đối phương không dài, nhưng lại có cảm giác cộng minh đặc biệt.

- Hỏi đi!

Quang ảnh Long Thần đã tiêu biến được một nửa, hiện giờ chỉ còn nửa thân trên.

- Ở thời đại viễn cổ, Long Thần tiên bối có biết viễn cổ Ma Tôn không? Bọn hần là cái gì?

Tần Phàm không nhin được sự tò mò trong lòng, suy nghĩ hồi lâu mới nói ra.

- Viễn cổ Ma Tôn? Bản thân chưa từng nghe qua...

Sau khi nói xong, Long Thần cũng hoàn toàn tiêu biến trước mắt tần Phàm.

- Chưa từng nghe qua? Làm sao có thể?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình.

Hần từ Cổ Mặc biết được thời đại xa xưa cũng đã xuất hiện qua một lần Thần Ma đại chiến. Cuối cùng Thần Đế và Ma Tôn đều vẫn lạc, Thần Đế hóa thành thần dân mà Ma Tôn hóa thành ma chủng. Hiện tại xem ra truyền thuyết này có thể là giả.

- Lão đầu này có có chuyện gì giấu diếm ta?

Tần Phàm nhíu mày.

Ầm ầm!

Mà đúng lúc này, trên bầu trời sấm sét chớp động.

Trong lòng Tần Phàm vẫn còn một ít sự tình khó hiểu nhưng lúc này hần cảm giác được Bán Thần kiếp trên bầu trời đã đến. Hần nhanh chóng dẹp bỏ những tạp niệm, ngửa mặt lên nhìn trời.

Kỳ thật hiện tại ở còn đang ở sâu dưới Long Hồ, cũng không thể nào nhìn được tình huống trên bầu trời. Nhưng vì đây là Bán Thần kiếp nhằm vào hần cho nên hần có thể cảm ứng được Bán Thần kiếp đã đến.

Cái nhìn này Tần Phàm tựa hồ từ dưới Long Hồ cách mười vạn trượng nhìn thấu vòng xoáy Lôi Đình khủng bố trên bầu trời.

Tần Phàm vừa thông qua dung hợp Nguyên Giới của Long Thần đã giúp cho tu vi của mình đột phá tam kiếp Bán Thần, thậm chí đã tiếp cận tứ kiếp Bán Thần. Bởi vì tình huống đặc biệt mà Bán Thần kiếp hiện ra cũng vô cùng quái dị.

- Lúc này Bán Thần kiếp xuất hiện chỉ sợ là tam trọng Bán Thần kiếp cùng tứ trọng Bán Thần kiếp đều đến.

Cảm giác được những chấn động đáng sợ trên không trung, Tần Phàm âm thầm hít một hơi lạnh, cũng không suy nghĩ lung tung, vội vàng ngồi xếp bằng ngay trong Long cung chuẩn bị toàn lực độ kiếp.

Lúc này, cả hai kiếp cùng tới, uy năng của Bán Thần kiếp nhất định gia tăng gấp bội, tuyệt đối không như bình thường. Cho dù Tần Phàm có mạnh hơn cường giả Bán Thần cùng cảnh giới cũng không dám thôn phệ.

Nhưng Tần Phàm cũng biết rõ, nếu như hần có thể thành công vượt qua hai kiếp này. Như vậy có thể trực tiếp trở thành một cường giả tứ kiếp Bán Thần. Đến lúc đó thực lực của hần sẽ đề cao trên diện rộng.

Họa phúc luôn đi liền với nhau. Bán Thần kiếp lần này có thể xem như tạo hóa.

Nhưng đúng lúc này, trên Long hồ, vòm trời dường như sụp đổ, cả mặt hồ là một mảnh đen kịt không khí bị một loại lực lượng cực kỳ khủng bố đè nén, áp súc.

Ầm ầm!

Một tiếng kinh thiên động địa, lôi quang lé lên. Vòng xoáy lôi đình lập tức xuất hiện trên bầu trời bắt đầu xoay tròn giống như một đầu Lôi Thú cực lớn đang mở miệng ra muốn thôn phệ toàn bộ Long hồ.

1430. Chương 1440: Thăng Liền Hai Cấp.

Chương 1440: Thăng liền hai cấp.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Đây là....Bán Thần kiếp? Đáng giận, tiểu hồn dẫn kia xuống dưới Long hồ mới có mấy ngày vậy mà lại muốn đột phá? Chẳng lẽ hắn ở dưới đó đoạt được cơ duyên gì sao?

Long Côn Bằng Vương một mực đứng trên Long hồ chờ Tần Phàm đi ra, tự nhiên cảm giác được dị động, sắc mặt vô cùng khiếp sợ.

Hắn vốn cho rằng Tần Phàm tiến vào trong Long hồ lâu như vậy chỉ sợ đã chết. Nhưng bây giờ phát hiện ra hắn căn bản không có chết mà còn có cơ duyên khiến tu vi tăng mạnh. Điều này khiến cho Long Côn Bằng Vương vô cùng kinh ngạc.

- Đáng giận! Bốn vương canh giữ Long hồ lâu như vậy mà đều không thu hoạch được gì. Tiểu tử này sao có thể trong khoảng thời gian ngắn như thế đoạt được cơ duyên!

Nghĩ tới đây Long Côn Bằng Vương càng lộ ra sự ghét hận vô cùng.

Phải biết rằng hắn đã ở đây hơn mười năm nhưng cũng không tìm được thứ gì ở trong Long hồ. Hiện tại Tần Phàm vừa đến đã đoạt được cơ duyên. Bảo sao Long Côn Bằng Vương không nuốt nổi cục tức này.

- Chỉ là tiểu tử nhân loại kia không phải chỉ là nhị kiếp Bán Thần sao? Cho dù hắn đột phá đến tam kiếp Bán Thần thì Bán Thần kiếp cũng không có khả năng cường đại đến trình độ này! Kiếp lôi như vậy chỉ sợ có thể sánh ngang với lục kiếp Bán Thần.

Ngoài ra, Long Côn Bằng Vương cũng có một vài nghi hoặc. Thật sự Bán Thần kiếp trên bầu trời kia quá mạnh mẽ, mạnh đến mức hắn cũng phải kiêng kỵ.

Oanh!

Một tiếng sấm nổ vang trời, sau đó một tia chớp vô cùng lớn giống như một cột trụ thẳng đứng đánh vào trong Long hồ. Khi tiếp xúc với mặt hồ lôi kiếp xuyên qua không gian chui xuống đáy hồ, đánh xuống Long cung.

Bán Thần kiếp muốn nhằm Tần Phàm mà đánh, cho dù hắn có trốn ở nơi nào đi chăng nữa thì Bán Thần kiếp cũng có thể tìm ra hắn. Cho dù cách mặt đất sâu hơn mấy vạn trượng cũng không thể nào thoát khỏi.

- Đến!

Nhìn lôi quang càng ngày càng gần, trong lòng Tần Phàm có chút lo lắng. Hắn nhận ra mình không còn cảm thấy nhẹ nhõm giống như lần trước độ nhị trọng Bán Thần kiếp nữa.

Trong Long cung, ngay cả không khí thậm chí cũng bị nhiễm điện. Bụi cát đều lưu động theo một quỹ tích huyền diệu, giống như thiên la địa võng đưa hắn vào trong một ngục tù.

Cũng chỉ là lôi kiếp đầu tiên thôi mà Tần Phàm đã cảm giác được uy lực của nó so với một kích của Long Côn Bằng Vương còn mạnh hơn mấy lần. Lôi kiếp này sanh ngang với lục kiếp Bán Thần, tứ kiếp Bán Thần căn bản không có khả năng ngăn cản được.

Cho dù là Tần Phàm cũng không thể đơn giản ứng đối.

Rầm rầm rầm!

Lôi trụ xuyên qua không gian sắp đánh xuống đỉnh đầu Tần Phàm. Trong chớp mắt, hai mắt Tần Phàm ngừng tụ sau đó cũng dùng sức đập mạnh cả người phóng lên cái.

Lúc này, lân phiên kỳ lân bao trùm toàn thân hắn. Tần Phàm đối với lân kiếp hết sức kiêng kỵ. Ngay từ đầu hắn đã kích hoạt trạng thái ma thân kỳ lân.

Sau khi đột phá đến tam kiếp Bán Thần, Tần Phàm sử dụng ma chủng càng thêm thuần thực, khi thi triển ta ma thân kỳ lân càng thuận buồm xuôi gió, có khả năng phát huy được năng lực cường đại nhất.

Kỳ Lân gào thét!

Quay mắt nhìn về lân trụ cực lớn, hắn trực tiếp đánh một quyền lên trời.

Đồng Thương Hải, Chấn Trường Không!

Kỳ Lân gào thét, thân hình như núi cao, há miệng nuốt một cái trực tiếp nghênh đón lân trụ. Ở giữa không trung hai loại lực lượng va chạm kịch liệt khiến cho không gian chấn động.

Nhưng Long cung có được hệ thống phòng ngự đặc thù, chấn động như vậy không tạo thành hư tổn đối với Long cung. Ngược lại hệ thống phòng ngự đặc biệt của Long cung còn phản xạ lại lực xung kích bắn lên trên Long hồ. Cả Long hồ giống như bị thiên thạch rơi xuống, rung chuyển mãnh liệt/

- Đúng vậy! Thực lực của ta tăng lên, Kỳ Lân gào thét thậm chí có thể chống lại lực kiếp Bán Thần.

Nhìn lân kiếp đầu tiên tán đi, lúc này Tần Phàm mới hồi phục lại chút tin tưởng.

Ầm ầm!

Nhưng mà rất nhanh lân kiếp thứ hai lại ngừng tụ chuẩn bị công kích, uy lực so với lần thứ nhất càng thêm khủng bố. Vòng xoáy Lôi Đình xoay tròn trên bầu trời hóa thành một đầu cự long màu đỏ từ trên chín tầng trời đáp xuống, uy thế tựa hồ như vạn trượng núi cao có thể trực tiếp đánh hắn thành phần vụn.

- Đây là lần công kích thứ hai. Chẳng lẽ một kích vừa rồi lợi hại như vậy đã bị tên tiểu tử nhân loại kia đánh tan?

Thấy một màn như vậy, Long Côn Bằng Vương tránh xa Long hồ, không khỏi kinh ngạc.

Chỉ có ngăn cản được công kích thứ nhất mới có thể đánh xuống công kích thứ hai. Long Côn Bằng Vương vốn cho rằng một kích vừa rồi Tần Phàm hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Sau đó hắn gắt gao đánh giá lần công kích thứ hai. Hắn muốn xác định xem trạng thái hình người của hắn xuất ra một kích toàn lực có thể chống cự hay không.

Oanh!

Ngay lúc Long Côn Bằng Vương nghĩ vậy thì Long hồ lại chấn động kịch liệt, cả hồ nước quay cuồng, thậm chí từng đạo cột nước từ trên mặt nước phóng lên trời, uy thế thậm chí để cho người tam rung động.

Đạo lân kiếp thứ hai qua đi. Trên bầu trời, vòng xoáy Lôi Đình không có tán đi, ngược lại trở nên hung mãnh hơn, giống như vạn thú lao xuống, một loại chấn động khủng bố không ngừng lan tỏa ra bốn xung quanh. Cho dù Long Côn Bằng Vương cũng không dám đón tiếp.

- Cái gì? Lôi kiếp thứ hai hắn cũng có thể đón đỡ? Điều này sao có thể..

Long Côn Bằng Vương kinh hãi không thôi, hắn không nghĩ rằng Tần Phàm lại lợi hại đến như vậy.

Mà nhìn lân kiếp cuối cùng của Bán Thần kiếp lần này, Long Côn Bằng Vương cẩn thận nói:

- Dưới uy thế lân kiếp lần này còn có mang theo công kích đặc thù cho dù bản thể của ta cũng khó chịu đựng được. Ta cũng không tin tiểu tử kia có thể thừa nhận! Chuẩn bị chịu chết đi.

Lúc này, ở dưới Long hồ.

Một tay Tần Phàm giơ lên, lân giáp trên người hắn cũng đã nhuộm đẫm máu tươi. Nhưng một kích vừa rồi của Bán Thần kiếp xác thực không như bình thường, cho dù là hắn cũng không chịu nổi mà thụ thương.

Hiện tại kiếp nạn lôi kiếp thứ ba sắp đánh xuống. Thần sắc Tần Phàm trở nên ngưng trọng, nhưng hắn cảm giác được Bán Thần kiếp lần này không đơn giản.

Vòng xoáy Lôi Đình trên bầu trời xoay tròn với tốc độ cực nhanh, thiên địa lúc này bị một cỗ lực lượng lôi bạo đáng sợ bao phủ. Lúc này lôi kiếp công kích xuống trải rộng hơn phân nửa Long hồ. Trong đó không có ít yêu thú kinh ngạc nhìn về phía Long hồ.

Xì xì....!

Ở trong Long cung dưới Long hồ có một loại chấn động thần bí. Toàn bộ Long cung phát ra một loại âm thanh quỷ dị, phảng phất như đang sản sinh ra một loại năng lượng kỳ dị.

Tần Phàm ở trong Long cung cũng cảm ứng được sự khủng bố. Toàn thân đã được lân phiến bao phủ, đồng thời hắn còn kích hoạt trạng thái Bất Tử Chu Tước.

Lúc này toàn thân Tần Phàm là lục giáo, sau lưng mọc lên Hắc Dực tỏa ra hắc diễm. Hình dáng của hắn lúc này chẳng khác nào Chiến Thần, Ma Thần.

Hiện tại đây là trạng thái mạnh nhất của Tần Phàm, hắn chuẩn bị tất cả mọi thứ nghênh đón một kích cuối cùng của Bán Thần kiếp.

1431. Chương 1441: Thần Thông Kỳ Lân, Thủy Trung Phách Chủ!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1441: Thần thông kỳ lân, thủy trung phách chủ!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thời gian chậm rãi qua đi, trước khi đột lôi kiếp cuối cùng đánh xuống một cỗ áp lực dâng trào tới cực điểm là cho cả thiên địa bị đè nén, khiến ọi sinh linh không cách nào hô hấp được.

Oanh!

Bồng!

Bây giờ cũng không biết đã trải qua bao lâu. Mà trên thực tế, trong hoàn cảnh này Tần Phàm đã mất đi sự nhận biết về thời gian. Lúc này hắn chỉ nghe thấy tiếng nổ thật lớn từ trên bầu trời truyền xuống đáy hồ.

Tiếp theo, trong nháy mắt cả thiên địa giống như xuất hiện nếp gấp, tất cả mọi công kích đều mãnh liệt đánh xuống Tần Phàm.

Lôi kiếp màu tím vốn chỉ khi cường giả ngũ kiếp Bán Thần vượt kiếp mới gặp phải. Nhưng bây giờ, trên bầu trời sóng to gió lớn, quần ma loạn vũ cuồng bạo vô cùng, cuối cùng hóa thành các loại mãnh thú hình thù kỳ lạ. Vạn thú như thiểm điện phóng xuống đáy hồ.

Kỳ Lân gào thét!

Vào lúc này hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, lập tức từ trong cổ họng phát ra một tiếng gào thét trầm thấp, sau đó cả người phóng lên trời, đánh ra một quyền vào lôi kiếp màu tím giống như vạn thú.

Quyền ra, một đầu hư ảnh Kỳ Lân cực lớn cũng bay lên trời đánh tới, vào lúc đó Tần Phàm còn mượn nước trong Long hồ diễn ra thế khí thế cường đại vô cùng. Dùng lực lượng bản thân nghênh đón lôi kiếp.

Rầm rầm oanh!

Trên bầu trời, hai bên giao kích không ngừng, Thiên Địa chấn động. Ngay cả Long cung ở sâu dưới Long hồ cũng lắc lư.

Oanh!

Nhưng mà Tần Phàm phát ra một đầu hư ảnh Kỳ Lân lại không địch được lôi kiếp ở trên trời cao, cuối cùng vẫn bị lôi kiếp đánh tan. Sau đó vạn thú trùng thiên đánh xuống trực tiếp đánh lên người Tần Phàm.

Âm thanh bạo tạc trầm thấp từ trên thân thể Tần Phàm vang lên, Bán Thần kiếp từ trên chín tầng mây liên tiếp trùng kích thân thể hắn. Một cỗ năng lượng cuồng bạo không chút lưu tình xé rách thân thể Tần Phàm. Tuy Tần Phàm đang ở trong trạng thái ma thân Kỳ Lân nhưng thân thể vẫn bị xé rách những mảng lớn, máu tươi chảy ròng ròng, thấm đẫm người hắn.

Mà để cho Tần Phàm kiên kị nhất ngoại trừ lôi kiếp trên chín tầng trời ra còn có năng lượng chấn động đặc thù của Long cung. Vào lúc này năng lượng chấn động không ngừng ngưng tụ cuối cùng ở chung quanh hắn hình thành một luồng hỏa diễm trong suốt.

- Đây là cái gì? đọc truyện mới nhất tại .

Cảm giác được hỏa diễm bốn phía giống như thủy triều vây xung quanh mình, Tần Phàm kinh hãi thốt lên.

Vừa mới đụng phải hỏa diễm, hắn phát hiện được ngọn lửa này truyền đến một cảm giác ấm áp đặc thù. Cảm giác ấm áp này khó có thể nói thành lời. Ngoài ra hắn còn cảm giác được trong đó ẩn chứa một lực lượng phá hoại đáng sợ.

Những hỏa diễm này chạm vào da thịt của Tần Phàm giống như dòng nước chảy ầm ầm đổ xuống thác khiến cho hắn hô hấp khó khăn, thậm chí không cách nào hô hấp được. Hơn nữa hỏa diễm thiêu đốt hừng hực trên da thịt lại giống như thực vật cắm rễ trên đó. Rất nhiều đóa hoa lửa khủng bố xuất hiện.

Mà dưới ngọn lửa cuồng bạo chỉ trong chốc lát Tần Phàm cảm giác được da thịt của mình dần trở nên cứng ngắc, giống như biến thành kim thiết, thậm chí hắn không thể nào làm ra động tác gì.

- Cuối cùng đây là loại hỏa diễm gì? Tại sao lại có cả đặc tính công kích ngũ hành!

Tuy trong lòng Tần Phàm đã có chuẩn bị nhưng sắc mặt hắn vẫn phải biến đổi vì kinh ngạc. Trong khoảng thời gian ngắn, hắn dĩ nhiên cảm nhận được vài loại công kích thuộc tính khác nhau từ trong ngọn lửa cùng với lôi kiếp màu tím không ngừng đánh xuống khiến cho Tần Phàm cảm thấy khó có thể chống chọi được.

Nhưng cho dù tình huống có bao nhiêu biến hóa, Tần Phàm cũng không bao giờ buông xuôi. Hắn dốc sức liều mạng thúc dụng lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể cách ly thân thể với hỏa diễm đặc thù kia, tránh cho hỏa diễm tiến vào trong cơ thể.

Hắn tin tưởng nếu hỏa diễm đáng sợ này tiến vào trong lục phủ ngũ tạng chỉ sợ trong chốc lát mình sẽ bị lực phá hoại khủng bố của hỏa diễm giày vò.

Tuy là như thế nhưng thân thể hắn vẫn lộ ra sự khó chịu, đau đớn. Trong khoảng thời gian ngắn toàn thân Tần Phàm đầy máu tươi, hắn giống như vừa bị ném vào trong cối xay thịt.

Tần Phàm không hề phát ra bất cứ âm thanh gì, thậm chí một tia suy tính cũng không có. Tần Phàm chỉ có thể không ngừng dựa vào lực lượng Nguyên Giới cùng lực lượng ma chủng để chữa trị thân thể của mình.

Cũng may trong cơ thể hắn lực lượng Nguyên Giới cùng với ma chủng vì được Nguyên Giới của Long Thần cải tạo qua đã cường đại hơn cường giả tứ kiếp Bán Thần. Thậm chí đạt tới trình độ ngũ kiếp Bán Thần, lục kiếp Bán Thần. Cho nên khi ngạnh sanh chống cự mới có thể cố gắng một chút. Nếu đổi là ngũ kiếp Bán Thần khác chỉ sợ đã không còn sinh cơ. Chết từ lúc nào không hay rồi.

- Ta nhất định thành công!

Tình huống diễn biến bất ngờ khiến Tần Phàm khó có thể qua được. Hắn đành phải không ngừng ám chỉ trong lòng, tự tạo niềm tin cho chính mình.

...

Mà trong lúc Tần Phàm đang giãy giụa trong hỏa diễm dưới Long cung, trên Long hồ, tốc độ xoay tròn của vòng xoáy Lôi Đình trên trời cao dần chậm lại.

- Tiểu tử này xác thực không giống người thường. Chỉ là đột phát nhị kiếp Bán Thần lên tam kiếp Bán Thần mà dẫn đến lôi đình đáng sợ như vậy...Cuối cùng thì cũng kết thúc. Dù tiểu tử này trở thành tam kiếp Bán Thần cũng không có khả năng chịu đựng được Bán Thần kiếp kinh khủng như thế này.

Nhìn vòng xoáy Lôi Đình chậm rãi tan biến, thiên địa cũng khôi phục trở lại như ban đầu, bình tĩnh và yên lặng. lực kiếp Bán Thần Long Côn Bằng Vương mới thì thào tự nói. Một kích cuối cùng vừa rồi giống như vạn thú lao xuống khiến cho Long Côn Bằng Vương có cảm giác áp lực thật lớn, như cự sơn trấn áp trong lòng.

Hắn thứ nghĩ nếu đột công kích này nhằm vào mình thì có thể chịu được nổi không.

...

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong Long cung dưới đáy hồ.

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, Tần Phàm cảm giác được lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể đã tiêu hao hết. Nguyên Giới trở nên ảm đạm vô cùng, đồng thời hỏa diễm trong suốt ở xung quanh cũng bắt đầu giảm đi.

- Hô!

Tần Phàm gian nan cử động một ngón tay, hắn đã phục hồi tri giác. Tần Phàm thở phào một hơi, tâm tình buông lỏng. Hắn biết rõ bản thân đã sống sót sau Bán Thần kiếp khủng bố vừa rồi.

Thân thể hắn đang nhanh chóng khôi phục, lấy lại sih cơ. Lực lượng Nguyên Giới tổn thất nặng nề cũng dùng tốc độ cực nhanh bù đắp. Bây giờ hắn đã chính thức vượt qua Bán Thần kiếp, thành công trở thành tứ kiếp Bán Thần.

Mà thực lực của Tần Phàm cũng đã đạt đến một trình độ kinh khủng.

- Quả nhiên cảnh giới tăng lên, năng lực ma chủng cũng không ngừng lộ ra. Hiện ra ma thân Kỳ Lân càng trở nên cường đại.

Thân thể khôi phục lại như lúc ban đầu, Tần Phàm nắm chặt hai tay, lân giáp nhanh chóng bao trùm toàn thân hắn. Từ lân giáp lóe ra ánh sáng thần bí giống như một Chiến Thần vô cùng cường đại đang đứng trước mặt.

Tiếp đó, Tần Phàm giậm chân trực tiếp lao ra khỏi Long cung.

Kỳ Lân thần thông!

Thanh âm trầm thấp từ cổ họng hắn vang lên, Tần Phàm tung ra một quyền đánh lên trên. Tức thì ở trên mặt hồ tách ra làm hai xuất hiện một thông đạo. Bên trong thông đạo không hề có nước chảy, một mực thông lên mặt hồ.

1432. Chương 1442 : Khốn Long Thăng Thiên.

Chương 1442 : Khốn long thăng thiên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kỳ Lân thần thông này là sau khi Tần Phàm trở thành tứ kiếp Bán Thần đã ngộ ra không ít năng lực của ma chủng Kỳ Lân. Trong đó mạnh nhất là năng lực điều khiển nước, có thể đơn giản tách nước tạo thành một thông đạo hành tẩu trong đó không hề bị nước ngăn cản, có thể gia tăng tốc độ.

Đây cũng là lý do vì sao Thủy Kỳ Lân là bá chủ trong nước. Ở trong nước, không có sinh vật nào có thể mạnh bằng nó.

Nhìn thông đạo thẳng tắp, Tần Phàm lộ ra một tia hài lòng.

Hắn có thể tưởng tượng được. Nếu ngày sau gặp phải cường địch, chỉ cần trốn vào trong nước là có thể chạy trốn thành công. Hơn nữa ở trong nước, nước giống như một bộ phận cơ thể của hắn. Hắn có thể không chế nước thành các loại công kích hoặc phòng thủ khác nhau.

Thậm chí hắn có thể kế thừa năng lực thần thông của Thủy Kỳ Lân trở thành bá chủ dưới nước.

- Ma chủng này là do viễn cổ Ma Tôn hóa thành, năng lực cường đại như vậy tại sao ở thời đại viễn cổ Thần Ma lại không hề nổi danh?

Vào lúc này, trong lòng Tần Phàm nổi lên một ít nghi vấn.

Hắn nhớ tới câu hỏi cuối cùng của mình với Long Thần, câu trả lời của đối phương khiến cho hắn nghi hoặc đến bây giờ.

Nhưng đáp án này hắn tạm thời nghĩ mãi không thông, chỉ có thể bỏ qua.

Tần Phàm nhớ rõ trước khi mình tiến vào Long hồ tìm kiếm Long cung, có một đầu yêu thú lục kiếp Bán Thần thiếu chút nữa giết chết hắn. Nếu như đối phương biến hắn chưa chết, chỉ sợ sẽ không bỏ qua.

- Không biết tên Long Côn Bằng Vương kia còn ở phía trên chờ ta hay không?

Lập tức, Tần Phàm chậm rãi ngẩng đầu nhìn lên Long hồ, khóe miệng Tần Phàm lộ ra một nụ cười khinh thường.

Hiện tại hắn vô cùng tự tin vào thực lực của mình. Cho dù đối mặt với lục kiếp Bán Thần cũng có thể đánh một trận.

Đứng dưới đáy Long hồ, Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên thông đạo.

Hắn nhún chân nhẹ nhàng đạp mạnh một cái, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh bay lên trên. Thân thể hắn uốn lượn trong không khí cực kỳ trôi chảy, tốc độ so với nhị kiếp Bán Thần không biết nhanh hơn bao nhiêu lần.

Phù! phù!

Tần Phàm vừa mới rời khỏi Long cung không bao lâu, chiếc hòm quan tài Cửu Long trong Long cung liền sụp đổ hóa thành một đạo quang mang nhàn nhạt. Cả tòa Long cung cũng chịu ảnh hưởng, một cỗ lực lượng khổng lồ bộc phát nhấn chìm Long cung xuống đáy hồ.

Cứ như vậy, Long cùng cùng các loại tài liệu trân quý đều mai táng dưới đáy hồ. Từ nay về sau sẽ không tái hiện trên nhân thế nữa. Thậm chí từ nay về sau người đời cũng sẽ không thể biết đến một tòa Long cung thần bí dưới đáy Long cung.

Nó đã cùng thời đại của nó chôn vùi trong lịch sử. Mà người duy nhất nhớ đến sự tồn tại của nó có lẽ chỉ có Tần Phàm. Tần Phàm vừa mới bay được nửa đường thì nghe thấy tiếng động. Long cung sụp đổ khiến cho đáy lòng hắn run rẩy.

Nhưng hiện tại hắn cũng biết mình không có năng lực cải biến cái gì. Nhìn Long cung bị chôn vùi dưới đáy hồ, hắn chậm rãi quay đầu đi tiếp tục bay lên trên, bước đi trên con đường của chính mình.

...

- Ủm!

Mặt nước Long hồ bắn lên một cột sóng, Tần Phàm từ dưới hồ nước bay lên. Về mặt hung phấn, chí khí lăng tiêu, khí chất của hắn bây giờ so với trước khi tiến vào Long hồ cải biến rất lớn, tựa như trải qua một quá trình tẩy lễ, thoát thai hoán cốt.

Nhưng nhớ tới lúc trước mình phải tốn năm sáu ngày mới có thể xuống dưới đáy hồ. Nhưng hiện tại hắc có được thần thông của Thủy Kỳ Lân, hơn nữa thực lực tăng lên, tốc độ cũng tăng lên nhiều. Cho nên hắc trở lại mặt hồ chỉ tốn hao nửa ngày mà thôi.

- Làm sao có thể! Tại sao hắc còn chưa chết?

Ở bên cạnh Long hồ, nhìn thấy Tần Phàm xuất hiện, Long Côn Bằng Vương trợn mắt há mồm kinh ngạc.

Phải biết rằng Bán Thần kiếp của Tần Phàm lúc trước ngay cả hắc có thực lực lục kiếp Bán Thần cũng phải kiêng kỵ. Theo như hắc đánh giá cho dù ngũ kiếp Bán Thần gặp phải cũng phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng lúc này Tần Phàm lại xuất hiện trước mặt hắc, sống sờ sờ. Long Côn Bằng Vương cơ hồ không thể tin được mắt mình.

- Cái gì? Tứ kiếp Bán Thần? Chuyện gì đang xảy ra vậy? Mấy ngày trước hắc không phải chỉ có tu vi nhị kiếp Bán Thần thôi sao? Vượt qua một Bán Thần kiếp mà có thể trở thành tứ kiếp Bán Thần sao!

Long Côn Bằng Vương đánh giá cảnh giới của Tần Phàm, càng lộ ra vạn phần kinh ngạc nhưng cũng lập tức ổn định tâm tình nói:

- Trách không được Bán Thần kiếp của hắc lại lợi hại đến như vậy, nguyên lai là hai lần Bán Thần kiếp trùng điệp lên nhau.

- Người vẫn còn đứng đây! Không biết có phải đã cho rằng ta chết chắc rồi đúng không?

Tần Phàm cũng nhanh chóng phát hiện ra Long Côn Bằng Vương, nét mặt lộ ra một tia nghiền ngẫm.

- Trong vòng mấy ngày ngắn ngủi mà người có thể đột phá hai cấp, tình huống như vậy thực lực ta chưa bao giờ nghe thấy! Tiểu tử người ở dưới đáy hồ đã đoạt được bảo bối gì! Uống công ta canh giữ Long hồ thời gian dài như vậy. Nếu như ta đoạt được bảo bối kia, nói không chừng có thể đột phá cảnh giới hiện tại. Trở thành yêu thú thất kiếp Bán Thần vô cùng tôn quý.

Hai mắt Long Côn Bằng Vương lộ ra một tia cuồng nhiệt tham lam.

Kỳ ngộ như vậy, vốn nên thuộc về hắc nhưng bây giờ lại bị ngoại nhân cướp đi, hắc làm sao cam lòng cho được.

- Tiểu tử! Tuy không biết vì sao người có thể sống sót sau Bán Thần kiếp kinh khủng kia để đi ra. Nhưng người đừng mơ tưởng sống sót rời khỏi nơi này.

Nghĩ tới đây, Long Côn Bằng Vương lập tức bay lên mặt hồ, lơ lửng trước mặt Tần Phàm, toàn thân toát ra sát khí cuộn cuộn.

- Bằng Vương, trước kia ta chỉ là nhị kiếp Bán Thần nhưng người vẫn không giết được ta. Hiện tại ta đã là tứ kiếp Bán Thần. Người cho rằng với thực lực của người có thể giữ chân ta lại sao.

Tần Phàm không hề sợ hãi nhìn Long Côn Bằng Vương, lạnh nhạt nói.

- Ha ha! Nực cười! Ngũ kiếp Bán Thần cùng lục kiếp Bán Thần là một đường ranh giới!. Kể cả bây giờ người có tu vi ngũ kiếp Bán Thần cũng không thể nào so sánh được với lục kiếp Bán Thần. Ngày đó để người xâm nhập vào lãnh địa, lại để người cướp đi bảo bối của Long Côn Bằng Vương ta. Hôm nay không xé người thành vạn đoạn khó có thể giải được mối hận trong lòng. Nếu thông minh thì người nên ngoan ngoãn đem bảo vật đoạt được ở dưới đáy hồ mang ra đây, ta sẽ cho người chết một cách nhẹ nhàng.

Long Côn Bằng Vương ngửa mặt lên trời cười một tiếng. Đồng thời hắc cũng đề phòng Tần Phàm, tránh để cho hắc lại trốn vào Long hồ.

- Vậy sao? Vậy thì người thử xem!

Nghe vậy, Tần Phàm chỉ lộ ra một nụ cười trên miệng.

Đúng là ngũ kiếp Bán Thần và lục kiếp Bán Thần là một đường ranh giới. Nhưng đường ranh giới này với năng lực ma chủng cùng truyền thừa của Long Thần, Tần Phàm hoàn toàn có thể vượt qua được.

Đương nhiên Tần Phàm cũng hi vọng có thể chiến đấu một trận thống khoái để chứng minh niềm tin của mình.

Hừ! Người không cần giả vờ giả vịt, rất nhanh người sẽ biết được thực lực tuyệt đối cho dù người dùng bảo bối gì cũng không cách nào đến bù được! Chuẩn bị chịu chết đi! Hiện tại ta cho người thấy thực lực chân chính của một yêu thú lục kiếp Bán Thần.

1433. Chương 1443: Khốn Long Thăng Thiên. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1443: Khốn long thăng thiên. (2)

Thấy bộ dạng tự tin của Tần Phàm, còn muốn cùng với mình chiến đấu, Long Côn Bằng Vương tự nhắc mình phải cẩn thận.

Ngay từ đầu hắn đã hiện ra bản thể của mình.

- Tiểu tử, ta nói rồi! Chờ người từ trong hồ đi ra chính là lúc người phải chết! Nạp mạng đi!

Chỉ thấy thân thể nhỏ gầy của Long Côn Bằng Vương đột nhiên hóa thành một tòa núi cao, che phủ cả bầu trời.

Hai cánh xòe ra xuyên thẳng lên trời cao, hắc quang tỏa ra vô cùng chói mắt. Hai cánh vừa ra ngay cả mặt trời cũng bị che khuất.

- Thiên Bằng Kích Trường Không!

Nhẹ nhàng khẽ động một cái, hai cánh Long Côn Bằng Vương tràn ngập lực lượng mang theo thân thể cực lớn của mình phóng về phía Tần Phàm.

Tê...

Trong nháy mắt, hai chân tràn ngập lực lượng giơ lên chộp về phía thân hình nhỏ bé của Tần Phàm. Một trảo này của hắn mang theo lực phá hoại rất lớn, cho dù là núi cao vạn trượng cũng phải sụp đổ, vô cùng đáng sợ.

Nhưng mà vào lúc này Tần Phàm đối mặt với kinh phương cường hoành trước mặt hắn chỉ chậm rãi ngẩng đầu lên, chậm rãi đưa tay về phía trước.

Thanh Long Tham Trảo!

Quyền ra, một cự trảo Thanh Long vô cùng sống động xuất hiện trong hư không. Một cỗ khí tức cường đại từ thời viễn cổ xuất hiện giống như cự long xuất hải. Thanh Long Tham Trảo mang theo một cỗ khí thế chà đạp thiên hạ đánh về phía trước.

Thanh Long trảo hiện ra cùng với cỗ khí tức thanh long từ thời viễn cổ và lực lượng hùng hồn đến từ Nguyên Giới rất nhanh đụng vào móng vuốt của Long Côn Bằng Vương.

Oanh!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa chấn động Long hồ vang lên. Kinh lực tản mát ra bốn phương tám hướng khêu cho Long hồ xuất hiện sóng lớn ngập trời, từng đạo sóng bắn thẳng lên trời khí thế bài sơn đảo hải, tựa hồ muốn hủy thiên diệt địa.

Rắc!

Chỉ cốt lốt, một bóng đen to lớn bay ngược ra sau.

- Điều này không có khả năng! Người làm sao có thể trở nên mạnh mẽ như vậy.

Hai cánh ổn định thân thể, vỗ vỗ trong hư không. Long vũ trên người cũng dựng ngược lên. Mặc dù Long Côn Bằng Vương không có thụ thương nhưng thân là lục kiếp Bán Thần, Long Côn Bằng Vương vừa giận vừa sợ, miệng gào thét không dám tin tưởng.

Hắn cũng không có nghĩ tới thực lực của Tần Phàm đột nhiên tăng mạnh như vậy. Hắn vốn cho rằng thực lực Tần Phàm có thể đánh ngang với mình đã là đánh giá cao lắm rồi. Nhưng hiện tại hắn mới biết được thì ra bản thân vẫn đánh giá thấp đối phương.

Thân là yêu thú lục kiếp Bán Thần cao cao tại thượng, lại bị một quyền của tiểu tử Tần Phàm dễ dàng đánh tan như vậy. Long Côn Bằng Vương không cách nào tiếp nhận sự thật này.

- Lục kiếp yêu thú cũng chỉ có như vậy mà thôi!

Lúc này, Tần Phàm lộ ra thần sắc vô cùng thỏa mãn, hắn đối với thực lực của mình bây giờ hết sức hài lòng. Hôm nay vô luận là lực lượng Nguyên Giới hay lực lượng ma chủng của hắn đều cường đại hơn trước rất nhiều.

Vừa rồi một lần đối kháng, tuy chỉ là song phương thăm dò nhau nhưng hắn có thể đánh giá được phần nào thực lực của chính mình.

Thực lực Long Côn Bằng Vương bây giờ so với lúc trước cũng không có chênh lệch bao nhiêu. Mặc dù vũ kỹ của yêu thú không bằng nhân loại nhưng thân thể cùng tốc độ lại mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Hiện tại hắn chỉ ở trạng thái bình thường mà có thể dùng một chiêu không tính là mạnh nhất đánh lui đối phương. Nếu như sử dụng trạng thái ma thân Kỳ Lân, Tần Phàm tin tưởng rằng mình có thể khiến đối phương trọng thương.

Đương nhiên Long Côn Bằng Vương có huyết mạch của hung thú viễn cổ lưu lại. Thân thể cường hãn muốn dùng một chiêu miểu sát hắn là chuyện không thể. Nhưng Tần Phàm vẫn còn vũ kỹ mạnh hơn nữa.

- Tiểu tử nhân loại đáng giận, người đã không lĩnh ý tốt của ta. Long Côn Bằng Vương ta thân là lục kiếp yêu thú, không phải là hư danh nói chơi. Tiếp đây ta sẽ cho người thấy yêu kỹ truyền thừa!

Chứng kiến vẻ mặt trêu tức của Tần Phàm, Long Côn Bằng Vương giận giữ, hai cánh mở rộng, thi triển một loại kỹ năng cường đại.

- Yêu kỹ?

Cảm nhận được chấn động đặc thù của không gian xung quanh, Tần Phàm lộ ra một tia hứng thú.

Hắn biết rõ một ít yêu thú cường đại có được trí nhớ truyền thừa từ huyết mạch, có thể thi triển ra một ít kỹ năng cường đại. Ngoài ra trong đó là yêu thú biến dị cho nên không có được yêu kỹ truyền thừa. Mà bây giờ Long Côn Bằng Vương lại đoạt được yêu kỹ truyền thừa, Tần Phàm chờ mong được chứng kiến yêu kỹ này.

- Vậy hãy để ta xem yêu kỹ của người có uy lực như thế nào!

Tần Phàm chậm rãi nắm chặt hai tay, ngẩng đầu nhìn lên trời. Hôm nay hắn một bước lên trời, đối với mọi thứ hoàn toàn không sợ.

Trên bầu trời, Long Côn Bằng Vương dang rộng hai cánh, che chắn đi ánh nắng ban ngày giống như bầu trời sắp sửa rơi xuống. Trong đó có một loại khí thể trấn áp hết thảy để cho người khác khó có thể hô hấp một cách tự nhiên được.

- Nhân loại ngu xuẩn, hiện tại ta sẽ khiến người vì cuồng ngôn mà trả một cái giá lớn!

Trong nháy mắt, chỉ nghe thấy giọng nói giận giữ của Long Côn Bằng Vương. Sau đó bỗng nhiên kim quang trên người hắn xuất hiện toàn thân lập lòe hàn quang bay thẳng đến chân trời.

Tê!

Cũng vào lúc này, Tần Phàm lập tức cảm giác được một cỗ khí tức đáng sợ đến từ Thái Cổ. Thậm chí làm cho linh hồn hắn run nhè nhè, cỗ lực lượng này khủng bố dị thường.

Ánh mắt Long Côn Bằng Vương lạnh băng, không hề che giấu sát cơ. Long vũ toàn thân hắn đều biến đổi, giống như bị liệt điểm màu vàng thiêu đốt. Ngay cả đồng tử cũng biến thành huyết hồng, giống như máu từ Thái Cổ chảy ra.

Ngay sau đó thân thể Long Côn Bằng Vương ở trong hỏa điểm màu vàng chậm rãi mọc ra một hư ảnh cự long màu vàng. Hư ảnh uy nghiêm vô cùng, phát ra uy áp vô thượng, trực tiếp rung động lòng người.

Long Bằng truyền thừa!

Thái Cổ tuyệt sát!

Một tiếng rít gào thần bí từ viễn cổ từ trong miệng Long Côn Bằng Vương phát ra. Một tiếng rống này khiến cho cả bình nguyên Tàng Long chấn động. Phạm vi hơn trăm dặm, tất cả yêu thú lục kiếp Bán Thần đều bị loại uy áp đáng sợ này chấn kinh, bỏ chạy tứ tán.

Cũng chỉ có một ít yêu thú lục kiếp Bán Thần, thậm chí là thất kiếp Bán Thần là bị hấp dẫn tới, nét mặt vô cùng kinh ngạc.

Trong đó cách Long hồ ước chừng hơn ba trăm dặm, bên trong một sơn mạch bí ẩn, một đầu thất kiếp lão yêu không biết tồn tại bao nhiêu năm đang ở trong động phủ nhắm mắt tu luyện vì một tiếng rống giận giữ của Long Côn Bằng Vương mà mở mắt.

Lập tức lão yêu nhìn về phía Long hồ, miệng thì thào nói:

- Chiêu này là cổ thuật Long Bằng tuyệt sát, chính là yêu kỹ truyền thừa của nhất tộc Long Bằng thời viễn cổ, uy lực vô cùng. Cho dù nhân loại bình thường có Bán Thần kỹ cao cấp cũng khó có thể vượt qua. Chiêu là tuyệt kỹ mạnh nhất của tiểu Bằng Vương ở Long hồ, đến tột cùng là ai có thể khiến cho hắn thi triển ra chiêu này?

Lòng lão yêu chấn động, định tiến đến gần Long hồ nhìn một chút. Nhưng bỗng nhiên một giọng nói truyền vào trong động phủ vang lên:

- Việc không liên quan đến mình, không nên tò mò.

Giọng nói thần bí này ẩn chứa lực lượng rất đáng sợ. Vừa nghe xong lời này, lão yêu căng thẳng, sống lưng rét lạnh nhìn chung quanh nhưng không phát hiện ra điều gì bất thường.

1434. Chương 1444: Long Bằng Tinh Huyết.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1444: Long bằng tinh huyết.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Không nên tò mò?

Nghe được giọng nói kia, lão yêu nhướng mày do dự. Cuối cùng hắn lại ngồi xuống tiếp tục tu luyện.

Chủ nhân của giọng nói kia khiến cho hắn sinh ra một loại tâm tư không cách nào chống cự.

Mà ở bên kia, trên Long hồ, hai cánh Long Côn Bằng Vương phát ra kim quang, giống như Thần Để, chiếu sáng mọi nơi, uy áp khủng bố. Từ trên xuống dưới như biển cả mênh mông phóng về phía Tần Phàm.

- Long Côn Bằng Vương ta ở Long hồ này được mấy chục năm, còn không có ai có thể bức ta thi triển ra Long Bằng tuyệt sát thuật này. Tiểu tử nhân loại hỗn đản, ngươi có thể chết dưới một chiêu này, coi như là người có phúc!

Ánh mắt Long Côn Bằng Vương huyết hồng lạnh băng, sát cơ cuộn cuộn, bộ dáng rất dọa người.

- Ngao!

Trong nháy mắt, hai cánh của hắn khẽ huy động, lập tức liệt diễm màu vàng toàn thân tỏa ra nhiệt độ kinh khủng mà hư ảnh cự linh kia hóa thành một đạo thiểm điện đánh về phía Tần Phàm.

Long Bằng Khiếu! Chấn Cửu Thiên!

Khí tức uy áp khủng bố khiến cho toàn thân run rẩy, trong lòng những yêu thú ở gần đó đều sinh ra cảm giác quy phục. Mà một ít núi cao gần đó cũng nhao nhao sụp đổ, đất đá văng tung tóe, bay tán loạn.

- Đây là yêu kỹ truyền thừa? Quả nhiên có chút ý tứ!

Trên không trung, ánh mắt Tần Phàm ngưng trọng.

Ánh mắt hắn vốn nhìn về một hướng, ở đó hắn cảm giác được một loại khí tức cường đại khủng bố. Khí tức này còn mạnh mẽ hơn cả yêu thú lục kiếp Bán Thần. Nhưng những chấn động mà Long Côn Bằng Vương tạo ra khiến Liễu Minh không thể không quay đầu lại nhìn cự long hư ảnh trước mặt.

Tu vi của Long Côn Bằng Vương là lục kiếp Bán Thần, hiện tại còn thi triển ra yêu kỹ truyền thừa ngang bằng với Bán Thần kỹ cao cấp. Uy lực của nó há có thể như bình thường.

- Thật đáng tiếc, ở đây lại là Long hồ. Long Côn Bằng Vương, người nhất định bại!

Thần sắc Tần Phàm ngưng trọng nhưng không có nghĩa là hắn không có lòng tin. Hắn đoạt được thần thông Kỳ Lân, ở đây lại có Long hồ, vậy hắn chính là bá chủ.

Lập tức, Tần Phàm hít mạnh một hơi.

Kỳ Lân gào thét!

Một quyền đánh ra!

Một cỗ lực lượng cường đại đến từ thời viễn cổ từ trong thân thể Tần Phàm trào ra, so với uy áp của Long Côn Bằng Vương thì cường đại hơn rất nhiều. Đó là một loại rung động khiến cho linh hồn nhân loại cùng yêu thú khó có thể chịu đựng được. Thậm chí cả Long Côn Bằng Vương cũng phải thất thần trong giây lát.

Hống! Hống! Hống!

Tiếp theo Kỳ Lân gào thét là lực lượng Thủy hệ không ngừng được lực ma chủng cùng lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể Tần Phàm dẫn dắt điên cuồng từ trong Long hồ rút ra, khiến cho nước ở Long hồ gần như bị rút sạch.

Một đầu viễn cổ Thủy Kỳ Lân chưa từng có xuất hiện qua, uy thế cường đại, không gian văng tung tóe, đập mạnh phong vân ngửa mặt lên trời phun ra một dòng nước khủng bố không cách nào ngăn cản được trực tiếp đánh là hư ảnh cự long.

Kỳ Lân Đạp Thủy - Kinh Thiên Quyết!

Hai cỗ năng lượng cường đại va chạm vào nhau. Tất cả nước dưới Long hồ đều dâng lên nhanh chóng tạo thành một quả cầu nước. Một người, một thú đều bị bap phủ ở trong đó.

- Không có khả năng! Không có khả năng! Người mới chỉ là tứ kiếp Bán Thần, làm sao có được thực lực cường đại như vậy!

Chỉ trong chốc lát, một cỗ năng lượng bắt đầu hỗn loạn, từ trong đó truyền ra giọng nói kinh sợ của Long Côn Bằng Vương. Tiếp đó hắn điên cuồng vỗ hai cánh chặt vật lùi về sau.

- Long Côn Bằng Vương, không có gì là không có khả năng! Người đã bại, bây giờ thì đi chết đi!

Tần Phàm ở trên trời cao, thân hình dần xuất hiện, thần sắc bình tĩnh, hai mắt nhìn về phía trước.

Hiện tại Tần Phàm có được lực lượng Nguyên Giới của Long Thần. Long Thần với tư cách là Vạn Long Chi Chủ, ở thời xa xưa lực lượng của hắn đối với Long tộc có uy áp không nhỏ. Long Côn Bằng Vương

thi triển Long Bằng tuyệt sát, mà Long Bằng ở thời viễn cổ cũng là một chi huyết mạch của Long tộc, lực lượng cũng bị hạn chế.

Lại thêm hai người đang chiến đấu trên Long hồ, Tần Phàm có được thần thông của Thủy Kỳ Lân, có thể trực tiếp áp đặt tất cả.

Thanh Long Tham Trao!

Một bàn tay thanh long cực lớn xuất hiện mang theo khí tức viễn cổ xuyên qua hư không đánh thẳng lên đỉnh đầu Long Côn Bằng Vương. Một trảo nhẹ nhàng đánh ra lại giống như một tòa núi cao.

Long Côn Bằng Vương thi triển yêu kỹ truyền thừa đã khiến lực lượng bị tiêu hao rất nhiều, lại bị thực lực của Tần Phàm khiến cho rung động, bị khí tức Kỳ Lân chấn nhiếp. Vào lúc này trong lòng hắn lại sinh ra một loại cảm giác không cách nào ngăn cản. Thân thể hắn bị bàn tay Thanh Long bắt được, thân hình cũng thu nhỏ lại kéo về phía Tần Phàm.

Long Côn Bằng Vương vốn là một đầu yêu thú lục kiếp Bán Thần vậy mà không xuất ra được bao nhiêu sóng gió.

Thực lực của Tần Phàm bây giờ vậy mà có thể trực tiếp bắt một đầu yêu thú lục kiếp Bán Thần.

- Tiểu tử nhân loại, thả ta ra. Bản Bằng Vương còn chưa thua! Chúng ta lại đại chiến một hồi.

Bị Tần Phàm bắt được, Long Côn Bằng Vương cực lực giãy giụa. Nhưng dưới năng lực trấn áp của bàn tay Thanh Long, hắn không thể làm gì được/

- Bằng Vương, trong lòng ngươi cũng hiểu, ngươi đã không phải là đối thủ của ta nữa rồi. Nếu như còn phản kháng đừng trách ta vô tình trực tiếp diệt sát ngươi.

Tần Phàm lạnh lùng nói. Lực lượng từ Nguyên Giới của Long Thần không ngừng cung cấp cho bàn tay Thanh Long, trấn áp cho Long Côn Bằng Vương không thể nào nhúc nhích được.

- Nhân loại! Đến tốt cùng ngươi muốn thế nào.

Long Côn Bằng Vương đã sớm biến hóa thành hình người. Với trí tuệ của hắn có thể hiểu được mình đụng phải thiết bản thật rồi. Gặp loại tình huống này hắn không thể không đè nén sự kinh sợ trong lòng xuống, găm nhẹ.

- Rất đơn giản, ta muốn yêu kỹ truyền thừa của ngươi.

Tần Phàm thấy Long Côn Bằng Vương cuối cùng cũng trở nên trung thực, mỉm cười nói.

- Cái gì? Ngươi lại muốn Long Bằng tuyệt sát thuật ca ta. Đừng mơ tưởng.

Nghe vậy, Long Côn Bằng Vương không nhịn được gào thét tức giận.

- Hoặc là ngươi muốn chết?

Thần sắc Tần Phàm trở nên lạnh lùng, lực lượng trong tay tăng lên.

- Ngươi... yêu kỹ của chúng ta chỉ thích hợp cho yêu thú. ngươi là nhân loại cũng vô dụng! Hơn nữa coi như ngươi là yêu thú nếu không có huyết mạch Long Bằng nhất tộc chúng ta cũng không thể nào thi triển được.

Long Côn Bằng Vương cảm giác được toàn thân muốn xé rách, khẩu khí tự nhiên giảm xuống.

- Vậy thì giao ra ba giọt tinh huyết của ngươi đi.

Tần Phàm vừa nói vừa hành động. Ý tứ nếu đối phương không thuận theo thì mình sẽ động thủ.

- Nhân loại ta có thể cho ngươi tinh huyết nhưng ngươi nhất định phải đáp ứng không được giết ta.

Long Côn Bằng Vương không thể tưởng được Tần Phàm lại biết được bí mật này khiến cho hắn cả kinh. Vì để giữ lại tính mạng, dù nội tâm hắn oán hận nhưng vẫn phải bực ra ba giọt máu màu vàng.

Ba giọt máu màu vàng từ ngón tay hắn xuất hiện trong không trung. Khí tức Long Côn Bằng Vương lập tức trở nên uể oải, thậm chí hơi thở mong manh, nhìn như trọng thương sắp chết.

1435. Chương 1445: Sau Khi Tu Vi Tăng Tiến.

Chương 1445: Sau khi tu vi tăng tiến.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Huyết dịch màu vàng này đúng là huyết mạch truyền thừa của Long Bằng nhất tộc. Nếu như có thể dung hợp vào có thể có thể đoạt được truyền thừa của Long Bằng viễn cổ. Đối với Long Côn Bằng Vương đây là tổn thất rất lớn. Tần Phàm ở trong Nguyên Giới của Long Thần mà biết được bí mật này. Sau khi có được tinh huyết của Long Bằng thì cho dù là heo cũng có thể một bước lên trời.

- Tốt! Khóa Yêu Hải Đan này để cho người nhanh chóng phục hồi thương thế, cũng không đến mức bị những yêu thú khác thừa cơ giết chết.

Tần Phàm thu ba giọt tinh huyết lại, thả Long Côn Bằng Vương ra. Hơn nữa còn đưa cho hắn một khóa đan được để chữa trị thương thế.

- Người lại tốt như vậy?

Long Côn Bằng Vương không dám tin tưởng ngẩng đầu nhìn.

- Có tin hay không thì tùy người, hiện tại ta muốn giết người cũng không cần vẽ vời nhiều chuyện như vậy.

Tần Phàm lạnh nhạt nói. Sau đó hắn không nói gì thêm, Chu Tước Dực mở ra, nhanh chóng biến mất ở cuối chân trời.

Tần Phàm xác thực không muốn giết chết đầu Long Côn Bằng Vương này. Một mặt bởi vì hắn đã có được thứ mình muốn, hơn nữa bây giờ Long Côn Bằng Vương đã không thể nào tạo thành uy hiếp với hắn. Tần Phàm cũng không phải là người hiếu sát.

Mặt khác bởi vì Tần Phàm trong lúc đánh nhau sống chết với Long Côn Bằng Vương đã từng cảm giác được ở đằng xa truyền đến một cỗ khí tức cường đại, thậm chí đạt được đến trình độ thất kiếp Bán Thần. Tuy không biết vì sao lại biến mất nhưng hắn cũng vẫn kiêng kị. Dù sao thì yêu thú lục kiếp Bán Thần ở bình nguyên Tàng Long cũng đã là nhân vật hùng cứ một phương. Tần Phàm lo lắng nếu mình giết Long Côn Bằng Vương sẽ khiến yêu thú ở bình nguyên Tàng Long phản cảm thậm chí chọc giận bọn hắn mà rước lấy phiền phức.

Huống chi Long Côn Bằng Vương cũng là yêu thú lục kiếp Bán Thần, thực lực rất mạnh nhưng lực phòng ngự thân thể còn mạnh hơn. Tần Phàm có thể bắt được hắn nhưng muốn giết hắn thì không đơn giản như vậy. Trên thực tế nếu ở đây không có Long hồ cùng với lực lượng của Long Thần áp chế thì Tần Phàm cũng không thể dễ dàng đánh bại được Long Côn Bằng Vương.

Chính vì thế mà Tần Phàm mới buông tha cho Long Côn Bằng Vương.

Rời khỏi Long hồ, rất nhanh Tần Phàm đã bay đến biên giới bình nguyên Tàng Long.

Lần này đến bình nguyên Tàng Long là vì bí tàng trong Long cung. Tuy thu hoạch không có phong phú như Tần Phàm tưởng tượng, không có vũ khí thượng cổ, cũng không có Bán Thần kỹ lợi hại nào. Một tòa Long cung to như vậy nhưng hắn chỉ có thể đoạt được một cái Nguyên Giới của Long Thần.

Nhưng Nguyên Giới của Long Thần có thể chống đỡ được vũ khí và Bán Thần kỹ! Trong khoảng thời gian ngắn cũng giúp hắn tăng lên hai cấp, thử hỏi có bảo vật gì có thể sánh được?

Kỳ thật, đối với võ giả mà nói, Bán Thần kỹ cùng Bán Thần khí đều là vật ngoài thân. Chỉ có cảnh giới bản thân tăng lên mới là trọng yếu nhất. Cho nên có chỗ tốt như vậy cho dù là Bán Thần khí cực phẩm và Bán Thần kỹ cực phẩm cũng không thể nào đổi được.

Ngoài ra Tần Phàm còn gặp được Long Thần là một nhân vật từ thời viễn cổ, biết được một vài bí mật. Điều này khiến cho hắn có một nhận thức mới về chư thần. Đây cũng là một thu hoạch rất lớn.

Cho nên Tần Phàm đối với lần thu hoạch này rất thỏa mãn, tâm tình rất tốt.

...

Màn đêm dần buông xuống.

Một đồng lửa bùng cháy, một nam tử trẻ tuổi đang xếp bằng bên cạnh ánh lửa. Khí tức nhàn nhạt lúc đó lúc không. Nếu không tận mắt nhìn thấy thì rất khó có thể phát hiện ra sự tồn tại của hắn.

Người này chính là Tần Phàm.

Sau khi rời khỏi bình nguyên Tàng Long, hắn lịch lãm rèn luyện bản thân, đồng thời cũng đi về phía Mạc Lợi Thành.

Tần Phàm không có quên mục đích chính của mình chính là tham gia Thiên Tài Chiến, mượn Thiên Tài Chiến để rời khỏi Mạc Lợi đảo đi tìm ma chủng Bạch Hổ. Mà điều kiện tiên quyết hắn phải lọt vào top đầu của Thiên Tài Chiến.

- Phiến sơn mạch này cách Mạc Lợi thành không xa, mười ngày nữa là bắt đầu tuyển chọn. Thời gian không còn nhiều lắm, nhưng với thực lực của ta bây giờ cho dù đối mặt với lực kiếp Bán Thần, giống như Hạ Trung của Hạ gia vậy, dù không giết được hắn thì cũng có thể khiến hắn trọng thương.

Ánh lửa bùng bùng, Tần Phàm trầm nghĩ trong lòng.

Sau khi chiến một trận với Long Côn Bằng Vương ở Long hồ, Tần Phàm đối với thực lực của bản thân đã có một nhận thức mới. Ngay cả yêu thú lực kiếp Bán Thần cũng có thể đối phó được vậy thì đối phó với võ giả lực kiếp Bán Thần cũng dễ dàng.

- Chỉ là Thiên Tài Chiến, danh như ý nghĩa là cuộc chiến của những thiên tài! Trong số những thiên tài gặp may mắn ở tân thế giới này dù trước ba mươi tuổi có được tu vi lực kiếp Bán Thần cũng rất thưa thớt. Nhưng thiên tài ngũ kiếp Bán Thần cũng hết sức lợi hại, không thể khinh thị.

Tần Phàm không ngừng suy nghĩ trong lòng.

Dọc theo con đường này, hắn đã gặp không ít thiên tài trẻ tuổi. Nhưng bây giờ đám người này Tần Phàm không thêm để ý tới. Trừ phi thực lực bọn hắn tăng lên trong phạm vi lớn còn không Tần Phàm coi như không nhìn thấy. Giống như thành chủ Hoàng Động của Hoàng Nham thành, nếu không có kỳ ngộ ở trong Long cung thì Tần Phàm cũng không phải đối thủ của hắn.

Còn nữ tử lưng đeo kiếm mà Tần Phàm gặp được ở giao dịch hội trong Hoàng Nham thành còn mạnh hơn nữa. Cho dù bây giờ thực lực tăng tiến thì Tần Phàm vẫn cảm thấy kiêng kỵ nàng.

Ngoài ra, trước khi Tần Phàm tiến vào bình nguyên Tàng Long còn gặp được một gã thiếu niên mặc áo đen cầm cự búa trong tay. Thực lực của hắn có thể đánh với man thú ngũ kiếp đỉnh phong, cũng không thể coi thường.

Những cường giả này vẫn là Tần Phàm trùng hợp gặp được. Hắn tin tưởng còn có rất nhiều cường giả tụ hội ở Mạc Lợi Thành. Huống chi Mạc Lợi thành với tư cách là chủ thành ở Mạc Lợi đảo, chắc hắn cũng có nhiều cường giả. Bọn họ cũng sẽ chọn ra vài tên để tham dự Thiên Tài Chiến. Cho nên Tần Phàm cũng không dám quá mức chủ quan.

- Những ngày này ta đối với Nguyên Giới Long Thần có cảm ngộ nhất định. Lực lượng Nguyên Giới của bản thân cũng càng thêm thâm hậu. Ngoài ra ta cũng nắm giữ được một môn thần thông của Thủy Kỳ Lân. Còn mười ngày nữa là bắt đầu thi đấu. Nếu trong mấy ngày cuối cùng này có thể nắm giữ lực lượng ma chủng thuần thực hơn nữa, ta có thể nắm chắc thành công.

Suy đi nghĩ lại, Tần Phàm không khỏi trần ngâm.

Trong những ngày sắp tới, Tần Phàm đối với năng lực ma chủng có thêm một vài nhận thức mới.

Đi vào tân thế giới, hắn vẫn luôn thi triển ma chủng kỹ để kích thích lực lượng ma chủng. Loại lực lượng này phối hợp với lực lượng Nguyên Giới của hắn xác thực có thể phát huy ra uy lực không kém. Giống như

Thanh Long Tham Trao, Chu Tước Tề Thiên, Kỳ Lân gào thét. Những ma chủng kỹ này đều có thể so với Bán Thần kỹ cao cấp.

Nhưng Ma Tôn viễn cổ ở trong truyền thuyết có thể đánh chết Thần Đế, uy lực của nó đâu chỉ có thế.

Ngồi xếp bằng bên cạnh đồng lửa, Tần Phàm chậm rãi nhắm mắt lại, chăm chú suy nghĩ, cảm ngộ. Hắn định đào móc ra những năng lực khác của ma chủng. Từ đó có thể có thêm phần chắc chắn nằm trong top đầu của Thiên Tài Chiến.

1436. Chương 1446: Mạc Lợi Chủ Thành. (1)

Chương 1446: Mạc Lợi chủ thành. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Ngũ tâm hướng lên trời, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể trong suốt, mà bốn ma chủng trong cơ thể Tần Phàm cũng phát ra một cỗ chấn động thần bí. Ma chủng Kỳ Lân như gợn nước bắt đầu khởi động, ma chủng Chu Tước như ánh lửa lập lòe, ma chủng Thanh Long như vạn độc, ma chủng Huyền Vũ như đại địa hồi xuân. Về phần Bạch Hổ châu, từ khi bị Tần Phàm luyện hóa vẫn một mực di động trong cơ thể hắn. Tốc độ của nó lúc này nhanh hơn bình thường rất nhiều, không ngừng tản mát ra quang mang.

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua.

Tần Phàm ngồi yên lặng ba ngày ba đêm.

Trong ba ngày này Tần Phàm không hề mở mắt lần nào. Mảnh sơn mạch này ở gần Mạc Lợi Thành cho nên cũng không có yêu thú nào cư ngụ ở đây. Mà trên người Tần Phàm cũng có khí tức Long Thần và Ma Tôn, yêu thú cũng không dám tới gần.

Trong khoảng thời gian này, hắn không hề bị quấy rầy.

Lúc này đã là đêm muộn, bầu trời không trăng.

Gió thoang thoảng, trên bầu trời một ngôi sao chớp động. Cùng lúc đó Tần Phàm mạnh mẽ mở hai mắt, bốn khóa ma chủng và Bạch Hổ châu không ngừng phát ra những âm thanh thần bí, tựa hồ có một loại cảm ứng huyền diệu.

- Thiên Địa biến. Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, tàn sát quỷ thần.

Hai mắt Tần Phàm lóe lên tinh quang sáng quắc, miệng lẩm bẩm nói.

Trong nháy mắt vô hạn huyền ảo, toàn bộ cảm ngộ tại thời điểm này không cách nào khống chế được hóa thành một quyền. Tần Phàm đánh quyền này về phía trước - Ma Tướng quyền!

Mạc Lợi thành với tư cách là chủ thành ở trên Mạc Lợi thần đảo, nằm ở khu vực trung tâm trọng yếu của Mạc Lợi thần đảo.

Lấy Mạc Lợi thành làm trung tâm, những khu vực xung quanh đều mở ra các đại thành được biết đến là đầu mối then chốt là những thành thị đi ra tứ phương. Cho nên Mạc Lợi thành chính là nơi phồn hoa nhất trong Mạc Lợi thần đảo.

Mà cũng bởi vì Thiên Tài Chiến được tổ chức trên Mạc Lợi thần đảo sắp bắt đầu, càng có rất rất nhiều người đi vào tòa chủ thành này. Điều này khiến cho Mạc Lợi thành càng thêm náo nhiệt.

Từ Mạc Lợi thành đi ra có bốn con đường lớn đi về bốn phương. Chẳng phân biệt ngày đêm trên đường lớn ngựa xe như nước, có thể nói ở đây phồn thịnh đạt đến trình độ không thể tưởng tượng nổi. Về phần quy mô của Mạc Lợi thành thì không cần phải suy nghĩ, Mạc Lợi thành rộng lớn vô cùng, bao quát cả một bình nguyên lớn, sơn mạch liên miên bất tận, gấp mấy lần các thành lớn khác.

Mạc Lợi thành với tư cách là chủ thành trên Mạc Lợi thần đảo cũng được đặt tên theo tên của đảo chủ. Mạc Lợi thành do chính đảo chủ tọa trấn, mà thành trì do đảo chủ tọa trấn tự nhiên không có ai dám ở chỗ này làm càn. Cho nên Mạc Lợi thành cũng là nơi an toàn nhất trên Mạc Lợi đảo.

Ở chỗ này, ngay cả xô xát đánh nhau cũng rất ít khi xảy ra.

Trong tân thế giới, bảy mươi hai đảo chủ thần đảo đều có thực lực cửu kiếp Bán Thần. Trước mặt bọn họ cho dù là thành chủ một phương, là cường giả đại năng thất kiếp Bán Thần cũng phải kính sợ.

Uy nghiêm của đảo chủ, trừ một ít cường giả cửu kiếp Bán Thần ra thì không người nào dám khiêu chiến.

Tóm lại, ở trong Mạc Lợi thành có một loại uy áp nhàn nhạt. Thậm chí được xưng là ma mực khiến cho tất cả mọi người đi vào quy củ, không một ai dám lỗ mãng.

Sau khi Tần Phàm thành công lĩnh ngộ Ma Tướng quyền liền rời khỏi sơn mạch, đi trên con đường lớn đến Mạc Lợi thành. Trước mắt hắn là một đại thành to lớn vô cùng, Tần Phàm rung động ngẩn đầu quan sát một hồi.

Từng dãy đường cao lớn, khí thế tràn ra bốn phương. Thậm chí không thể nhìn thấy điểm cuối. Trên đường đi tới Mạc Lợi thành, Tần Phàm đã gặp không ít đại thành, như Hoàng Hôn thành, Bạch Mông thành, Hoàng Nham thành...v.v... Lúc đây khi nhìn thấy những đại thành này Tần Phàm còn có chút rung động. Dù sao khi còn ở trên Vũ Thiên đại lục hắn cũng chưa bao giờ thấy qua thành thị đồ sộ như vậy. Nhưng cũng không thể không nói những thành thị này không thể nào so với Mạc Lợi thành.

Tần Phàm cũng có thể cảm giác được có vô số khí tức cường đại, cho dù cường giả lục kiếp Bán Thần ở đây cũng nhiều hơn những thành thị thông thường khác rất nhiều. Thậm chí là cường giả thất kiếp Bán Thần, Tần Phàm cũng có thể nhìn thấy một hai người, nhưng bọn họ đều thu liễm khí tức đến vội vàng đi cũng vội vàng. Nếu không phải giác quan của hắn nhạy cảm thì không thể nhận ra được.

- Thật không hổ là chủ thành Mạc Lợi thần đảo ah..!

Đứng ở trước cửa thành, Tần Phàm ngẩng đầu lên nhìn, trong lòng âm thầm sợ hãi thán phục.

Khi đi vào Mạc Lợi thành, để tỏ vẻ tôn kính với đảo chủ cùng chủ thành, cho dù là lục kiếp Bán Thần cũng phải đi bộ vào. Mạc Lợi thành to như vậy nhưng không có người nào dám ngự không phi hành.

- Mặt khác, thiên tài tuổi trẻ ở đây rất nhiều, chỉ sợ đều tới tham gia Thiên Tài Chiến.

Đứng trong đám người, Tần Phàm cảm ứng được rất nhiều cường giả trẻ tuổi.

Những thiên tài trẻ tuổi này thực lực không kém, những người có thực lực cấp thủ lĩnh như ở Hoàng Hôn thành, Bạch Mông thành nhiều không kể xiết. Hơn nữa những người này nét mặt tràn đầy tự tin. Khi hai thiên tài trẻ tuổi nhìn nhau, trong mắt họ đều lóe ra tia lửa. Thiên Tài Chiến còn chưa bắt đầu nhưng những người này đã âm thầm giao thủ.

- Xem ra muốn đoạn một danh ngạch Thiên Tài Chiến nhất định phải hàng long phục hổ, lực áp quần hùng.

Chứng kiến tình cảnh như vậy, nhiệt huyết của Tần Phàm sôi trào.

Hắn cũng muốn chiến đấu!

- Tiến vào thành rồi nói sau!

Nhưng Tần Phàm không có vội, trước khi Thiên Tài Chiến bắt đầu hắn vẫn dĩ hòa vi quý, không va chạm với những thiên tài trẻ tuổi này. Hắn thu hồi cảm ứng lực của mình, nhanh chóng đi vào trong thành.

Con đường lớn đi vào trong thành cũng chật chội người. Tần Phàm vất vả lắm mới vào được trong thành, nhưng trong thành các tòa lầu các thu phí rất đắt đỏ cho nên tạm thời hắn còn chưa tìm được chỗ để nghỉ ngơi.

Ngay cả một trà lâu rẻ tiền nhất cũng tốn hơn một ngàn thần tinh. Giá cả như vậy một Bán Thần cấp thấp một năm cũng không hẳn kiếm được. Giá tiền này đủ để khiến không ít người chùn bước. Chằng qua hiện nay Tần Phàm khá giàu có, hơn nữa lại là Luyện Đan Sư Bán Thần trung cấp, việc kiếm thần tinh cũng không quá khó khăn. Cuối cùng hắn cũng đành phải tiêu phí xa xỉ một phen.

Như Tần Phàm phỏng đoán, bởi vì ngày thi đấu sắp đến mà phần lớn các trà lâu đều có những tin tức có liên quan đến Thiên Tài Chiến. Đây cũng là nguyên nhân mà hắn không ngại giá cả đắt đỏ. Tần Phàm đối với lần tuyệt bạt thi đấu này thật sự biết rất ít, hắn cần tự tìm hiểu thông tin.

- Không biết đám người Mộ Thanh Thanh có đến không.

Ngồi gần cửa sổ trên tầng ba một trà lâu, Tần Phàm gọi một ấm trà giá một trăm thần tinh. Vừa uống trà vừa sử dụng thính lực của mình để nghe khách nhân trong trà lâu bàn tán nghị luận.

Cách chỗ hắn ngồi hai mươi mét có hai nam tử trung niên một béo một gầy.

- Ha ha! Lại một lần tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến trên thần đảo bắt đầu...

Nhìn đám người dày đặc phía dưới, tên nam nhân béo cảm khái nói.

1437. Chương 1447: Mạc Lợi Chủ Thành. (2)

Chương 1447: Mạc Lợi chủ thành. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Đúng vậy! Ta nhớ rõ Thiên Tài Chiến lần trước chỉ có một người có tu vi lục kiếp Bán Thần. Cuối cùng trong chiến đấu cũng không đoạt được thành tích gì tốt. Mà lần này nghe nói lục kiếp Bán Thần cũng có hơn ba người, ngũ kiếp Bán Thần cũng không có nhiều. Lần này hi vọng Mạc Lợi đảo chúng ta có thể phát uy a.

Nam tử gầy phụ họa nói.

- Hắc hắc! Vài lần Thiên Tài Chiến gần đây thần đảo đều thất bại, ta nghe nói lần tuyển bạt thi đấu này nghiêm khắc hơn trước rất nhiều, có lẽ sẽ dùng hình thức mới không chừng.

Nam tử béo lại thần bí nói.

- Lục kiếp Bán Thần có hơn ba người?

Tần Phàm ngồi ở xa nghe vậy, lòng thầm kinh ngạc. Hắn thật sự bất ngờ.

Phải biết rằng người có tư cách tham chiến Thiên Tài Chiến phải dưới ba mươi tuổi. Nếu như muốn ở độ tuổi này mà có được tu vi lục kiếp Bán Thần vậy thì phải có thiên phú cực ới có thể làm được. Hơn nữa ngoại trừ thiên phú ra cũng phải có vận khí. Giống như Mộ Thanh Thanh, hai mươi lăm tuổi đã là ngũ kiếp Bán Thần, qua vài năm nữa có khả năng sẽ đột phá thành lục kiếp Bán Thần. Nhưng hiện tại Thiên Tài Chiến đã bắt đầu. Quả thật nàng không gặp may chút nào.

Lục kiếp Bán Thần chính là một ranh giới, trở thành lục kiếp Bán Thần, thực lực so với ngũ kiếp Bán Thần lợi hại hơn rất nhiều. Tần Phàm lúc còn là nhị kiếp Bán Thần có thể đả bại đại bộ phận cường giả ngũ kiếp Bán Thần. Nhưng cho dù hiện tại hắn có tu vi tứ kiếp Bán Thần cũng không dám nói mình có thể đánh lại cường giả lục kiếp Bán Thần.

Hiện tại dự thi có tới ba cường giả lục kiếp Bán Thần, điều này khiến Tần Phàm ngưng trọng. Hiện tại hắn còn không biết danh ngạch Thiên Tài Chiến lần này là bao nhiêu. Nhưng hắn biết muốn đoạt một danh ngạch từ trong tay một cường giả lục kiếp Bán Thần là vô cùng khó khăn.

Hơn nữa còn có những cường giả ngũ kiếp Bán Thần lợi hại như Mộ Thanh Thanh. Tần Phàm bắt đầu thấy lo inawgs.

Ở một chỗ khác cũng có mấy người đang nghị luận về tuyển bạt Thiên Tài Chiến lần này. Tần Phàm nhanh chóng tập trung tư tưởng lắng nghe.

- Ta nghe nói, ba tuyển thủ lực kiếp Bán Thần là La Phong đến từ Thiên La thành, Vân Thiên đến từ Vân Đỉnh thành cùng Mạc Thiên Dương của Mạc Lợi chủ thành chúng ta. Bọn họ đều rất trẻ tuổi, được xưng là cường giả siêu cấp.

- Đúng vậy, nhưng ta còn nghe nói lần tuyển bạt này cũng không thiếu cường giả ngũ kiếp Bán Thần cùng với những thiên tài ẩn giấu thực lực. Giống như nữ tử mang cây đàn trên lưng tên là Lăng Cẩm. Nghe nói ở Vân Đỉnh thành, thực lực của nàng không dưới Vân Thiên.

- Đúng vậy, nam tử hắc y khiêng tấm bia quái dị hình như đến từ Chu Mục thành, tên là Chu Bá, cũng có người nói thực lực của hắn có thể so với lực kiếp Bán Thần.

- Hoàng Động của Hoàng Nham thành mấy ngày trước ở Mạc Lợi thành cũng hiển lộ một ít thực lực. Nghe nói một cường giả lực kiếp Bán Thần tranh đoạt một kiện bảo vật với hắn cũng phải nhượng bộ.

- Mộ Thanh Thanh của Hoàng Hôn thành cũng không tệ, nghe nói kiếm pháp của nàng ngay cả lực kiếp Bán Thần cũng kiêng kỵ.

- Còn có Vạn Bách Hỏa đến từ Thiên Tung thành, năng lực điều khiển hỏa hệ của hắn cường đại vô cùng.

- Còn có Hồng Nguyên Hải đến từ Hồng Đào thành, là một cường giả ngũ kiếp Bán Thần, năng lực thủy hệ của hắn cũng được coi là vô địch.

...

- Một năm trôi qua, cũng không biết thực lực của Mộ Thanh Thanh tăng lên bao nhiêu?

Những lời bàn tán đều lọt vào trong tai Tần Phàm. Đặc biệt là tên của ba cường giả lực kiếp Bán Thần. Mà trong đó cũng có rất nhiều người hắn quen biết.

Bỗng nhiên lại có tiếng nghị luận vang lên.

- Trừ những người mà các người mới nói ra, các người có nghe nói qua, tối hôm qua ở cách Mạc Lợi thành không xa, bên trong Hoàng Đao sơn mạch cũng xuất hiện một siêu cấp cường giả. Theo như người chúng kiến nói đã thấy một hư ảnh uy nghiêm cực lớn xuất hiện. Sau đó không biết chuyện gì xảy ra mà một ngọn núi cao nhất trong sơn mạch biến thành bột phấn.

- Ân! Vấn đề này ta cũng nghe nói qua. Theo như những gì ta điều tra thì thực lực của người này ít nhất cũng là lực kiếp Bán Thần. Nhưng bộ dáng người này rất trẻ, là một nam tử mặc thanh y tuổi chừng hai mươi tư, hai mươi năm. Chắc hẳn lần này hắn cũng tới tham gia thi đấu.

- Người nói có khả năng xuất hiện một cường giả lực kiếp Bán Thần hai tư, hai năm tuổi? Không thể nào, lần thi đấu này La Phong, Vân Thiên, Mạc Thiên Dương là ba cường giả lực kiếp Bán Thần nhưng người nhỏ tuổi nhất cũng là hai mươi tám.

- Ha ha! Ta cũng chỉ nghe nói thế. Nhưng nhiều cường giả xuất hiện như vậy, lần tuyển bạt này chắc chắn hết sức đặc sắc.

Nghe vậy, Tần Phàm khẽ cười. Người mà những người kia vừa nhắc tới chính là hắn.

- Lực kiếp Bán Thần!

Nhưng bỗng nhiên hắn nghe được một hồi âm ỉ, kinh ngạc vang lên. Tần Phàm đưa mắt nhìn lại, trên cầu thang đi lên lầu ba một cường giả lực kiếp Bán Thần chân chính đi lên.

Lực kiếp Bán Thần!

Hơn nữa tuổi còn chưa đến ba mươi!

Người nọ vừa xuất hiện liền hấp dẫn vô số ánh mắt trong trà lâu.

Mỗi người khi sinh ra đều có một loại khí tức tuần hoàn. Loại khí tức tuần hoàn này giống như vòng tuổi của cây cối. Chỉ là tồn tại trên người lại hết sức rõ ràng, không cách nào che dấu được. Chỉ cần là người tu hành thì rất dễ nhìn ra được tuổi thật của hân.

Thiên tài trẻ tuổi xuất hiện trong Mạc Lợi thành, rõ ràng là để tham gia tuyển bạt Thiên Tài Chiến. Chỉ nghe nói qua có ba cường giả lục kiếp Bán Thần sẽ tham gia tuyển bạt nhưng Tần Phàm chưa gặp mặt bọn hân lần nào.

- Là La Phong! La Phong đến từ Thiên La thành!

- Đúng vậy! Là La Phong, người này năm nay hai mươi tám tuổi, là cường giả lục kiếp Bán Thần!

- Trong ba cường giả lục kiếp Bán Thần tham gia tuyển bạt Thiên Tài chiến lần này thì La Phong là người nhỏ tuổi nhất. Nhưng thực lực của hân tuyệt không dưới hai người kia. Nghe nói trên đồ phùng, tỷ lệ hân thắng rất cao. Rất nhiều người đặt cửa vào hân.

- Ha ha! La Phong đến từ La gia của Thiên La thành, có lai lịch rất lớn. Phụ thân hân là La Ngã có thể xếp vào hàng ngũ cường giả siêu cấp ở Mạc Lợi đảo, con của hân sao lại kém được?

Rất nhanh trên trà lâu có người nhận ra thân phận của thiên tài trẻ tuổi lục kiếp Bán Thần vừa mới xuất hiện này. Hơn nữa mọi người còn nhao nhao nghị luận. Theo những gì mà bọn họ nói thì Tần Phàm cũng biết được người này là ai.

Dù sao lần tuyển bạt này các đối thủ đều rất mạnh. Tần Phàm cũng bị sự xuất hiện của La Phong mà hấp dẫn, hân ngừng đầu nhìn về phía cầu thang.

La Phong mặc trên người một bộ áo bào trắng, hoa văn Hồng Mai, tướng mạo anh tuấn, thần sắc ôn hòa. Nhưng ánh mắt ẩn chứa hàn quang sắc bén vô cùng.

Tần Phàm để ý đến ngón tay của La Phong, ngón tay thon dài nhợt nhạt. Hân cảm giác được những ngón tay này rất có lực. Lần đầu tiên thấy hai tay của La Phong, Tần Phàm có thể khẳng định người này sử dụng trường thương.

1438. Chương 1448: Ba Thiên Tài Tuyệt Đỉnh.

Chương 1448: Ba thiên tài tuyệt đỉnh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Dưới sự bàn tán của mọi người, La Phong tỏ ra vô cùng bình tĩnh, chậm rãi bước lên tầng ba trà lâu. Sau đó ngồi cách vị trí của Tần Phàm không xa. Chỗ hân ngồi cũng gần cửa sổ, ánh mắt của hân không thèm nhìn bất cứ người nào trong trà lâu khiến cho những người khác cảm nhận được ngạo khí của hân.

Chưa đến ba mươi tuổi đã có tu vi lục kiếp Bán Thần, hân xác thực có vốn liếng để kiêu ngạo.

Trong tân thế giới, cho có được đủ các loại điều kiện may mắn thì nhân loại dưới ba mươi tuổi có thể trở thành cường giả Bán Thần đã có thiên phú không tồi.

Trước ba mươi tuổi có tu vi tứ kiếp Bán Thần, tuyệt đối là thiên tài. Có tu vi ngũ kiếp Bán Thần là siêu cấp thiên tài, những người như vậy đã ít lại càng ít. Mà Tần Phàm cũng là thiên tài, những người hân tiếp xúc tự nhiên cũng là thiên tài, cho nên mới có cảm giác thiên tài nhiều như mây chứ trên thực tế rất thưa thớt.

Có thể trước ba mươi tuổi trở thành cường giả lục kiếp Bán Thần, người đó chẳng khác nào đã bước một chân vào cánh cửa thất kiếp Bán Thần. Phải biết rằng trở thành cường giả đại năng thất kiếp Bán Thần đã là tồn tại ngang với thành chủ. Bao nhiêu cường giả lục kiếp Bán Thần phấn đấu cả đời cũng không thể đạt được.

Thành chủ mạnh cỡ nào, đại biểu cho cái gì, mỗi người ở đây đều rất tinh tường.

- Hai mươi tám tuổi là lục kiếp Bán Thần, có chút ngạo khí cũng là bình thường.

Tần Phàm đối với thái độ của người này cũng hiểu được. Hắn thu hồi ánh mắt nhìn dòng người ngược xuôi dưới đường.

Nhìn đám người hồi hải phía dưới, Tần Phàm bỗng nhiên giật mình. Trong đoàn người phía dưới hắn phát hiện ra một thiên tài trẻ tuổi lục kiếp Bán Thần. Hơn nữa hắn cũng tiến vào trong trà lâu mà hắn đang ngồi.

Càng làm cho Tần Phàm bất ngờ, người này cũng đi lên tầng ba, xem ra cũng muốn nghỉ ngơi ở trên này.

Người này thân hình cao lớn, tướng mạo thô cuồng, khí chất bá đạo. Hắn mặc một bộ trường bào màu đen, bên trên có theo đồ án mặt trời màu hồng.

Người này có tu vi lục kiếp Bán Thần, Tần Phàm có thể nhìn ra được. Người này cũng giống như La Phong đều dưới ba mươi tuổi, không cần phải nói cũng biết là một thiên tài trẻ tuổi tham gia tuyển bạt Thiên Tài Chiến lần này.

- Đây là Mạc Thiên Dương của Mạc Lợi thành chúng ta!

- Đúng vậy, là Mạc Thiên Dương, năm nay hắn hai mươi chín tuổi là cháu ruột của đảo chủ Mạc Lợi thần đảo, là một cường giả lục kiếp Bán Thần!

- Thú vị! La Phong vừa mới đến, không thể ngờ rằng Mạc Thiên Dương cũng đến.

- Mặc dù hai người họ đều là lục kiếp Bán Thần, nhưng Mạc Thiên Dương lại là người của Mạc gia, cơ hội được đảo chủ chỉ dạy rất lớn. Ta nghĩ thực lực của Mạc Thiên Dương cao hơn La Phong một chút.

- Khó nói! Phụ thân của La Phong cũng có thực lực tiếp cận cửu kiếp Bán Thần, nội tình so với Mạc Thiên Dương cũng không chênh lệch bao nhiêu. Hai người bọn họ đều là thiên tài, nếu không đánh một trận thì không biết được ai hơn ai.

Lại một thiên tài trẻ tuổi lục kiếp Bán Thần xuất hiện trong trà lâu, khiến cả trà lâu bạo động. Thậm chí nhân khí của Mạc Thiên Dương còn lớn hơn La Phong. Dù sao Mạc Thiên Dương cũng là cháu ruột của đảo chủ Mạc Lợi thần đảo.

Mạc Thiên Dương có chút lời thôi lịch thếch, nhưng giọng nói nhấc chân rất có khí phách. Ngược lại nhờ thế mà hắn có được mị lực đặc biệt. Hai chân hắn bình ổn như bàn thạch, thậm chí còn ẩn chứa huyền âm.

Mọi người đang chăm chú đàm phán thì Mạc Thiên Dương chậm rãi đi lên, ánh mắt nhìn về phía La Phong ở trên tầng ba. Hắn cũng không có nói chuyện, chỉ chấp tay sau lưng, ngửa mặt lên trời đi thẳng về trước. Mạc Thiên Dương cũng giống như La Phong không hề che dấu ngạo khí của mình.

Cuối cùng hắn ngồi xuống một cái bàn ngay sát bàn của Tần Phàm và La Phong.

Cũng chính vì thế mà ở vị trí gần cửa sổ có thể thấy được từ trái sang phải theo thứ tự là Tần Phàm, Mạc Thiên Dương, La Phong. Mỗi người chiếm một cái bàn. Một cảnh tượng đặc biệt như vậy, Tần Phàm mượn được nhân khí của hai người bên cạnh mà hấp dẫn không ít ánh mắt.

Chỉ là bên cạnh có hai thiên tài tuyệt đỉnh Mạc Thiên Dương và La Phong, cho dù Tần Phàm hai mươi tuổi có tu vi tứ kiếp Bán Thần cũng chỉ là một thiên tài bình thường mà thôi. Dù sao tuyển bạt Thiên Tài Chiến sắp diễn ra phần đông thiên tài trẻ tuổi đều hội tụ trong Mạc Lợi thành. Những thiên tài như Tần Phàm có không ít, chỉ có những tuyệt đỉnh thiên tài như Mạc Thiên Dương và La Phong mới tạo ra hiệu ứng kinh người.

Nhưng một ít người đối với Tần Phàm có thể bảo trì được sự bình tĩnh, thương thức trà trước khí thế của Mạc Thiên Dương và La Phong cũng cảm thấy hiếu kỳ. Nhưng đại đa số mọi người cũng chỉ hơi bất ngờ mà thôi.

Đối với suy nghĩ của những người khác, Tần Phàm tự nhiên không để ý.

Trên thực tế, có thể trước khi tuyển bạt gặp được Mạc Thiên Dương và La Phong cùng một chỗ, sự tình kịch tính như vậy Tần Phàm cũng cảm thấy hứng thú. Hẳn thật sự muốn biết chuyện kế tiếp sẽ như thế nào.

Về phần khí thế của hai lục kiếp Bán Thần, Tần Phàm tự nhiên không coi vào đâu. Đừng nói là hai người này chủ động phát ra khí thế hay toàn lực thi triển cũng chưa đủ tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Đương nhiên nếu như trong chiến đấu mà thi triển toàn lực thì Tần Phàm cũng không dám khẳng định ai thắng ai thua.

Thời điểm này Tần Phàm cũng không cần phải tiếp xúc với hai người này. Hắn chỉ phối hợp uống trà thơm, mà Tần Phàm không muốn uống cũng không được, dù sao một ấm trà thơm này cũng có giá một trăm thần tinh, giá cả rất đắt đỏ. nguồn

Tần Phàm khoan thai thưởng thức trà thì Mạc Thiên Dương dùng phương thức giống như uống nước lã để uống trà. Còn La Phong thì vừa uống vừa suy nghĩ điều gì đó. Khi Mạc Thiên Dương đi vào, hai người bọn họ dĩ nhiên không hề tiếp xúc với nhau.

Ngoài ra, bởi vì Mạc Thiên Dương và La Phong đến mà không khí tầng ba trà lâu trở nên nặng nề. Nhưng thanh âm nghị luận nhỏ hơn rất nhiều, thậm chí là không có.

Phốc! Phốc! Phốc!

Trong lúc trà lâu đang yên tĩnh thì bỗng nhiên có tiếng bước chân đi lên.

- Lại là một siêu cấp cường giả?

Nghe tiếng bước chân, rất nhiều người đoán được thực lực người này không thấp. Cộng với không khí đặc thù của trà lâu mà không ít người ngẩng đầu lên nhìn.

Tiếng bước chân càng gần, thân ảnh người trẻ tuổi liền xuất hiện trước mặt mọi người. Lập tức ánh mắt mọi người trở nên cổ quái. Người vừa mới đến cũng là một thiên tài trẻ tuổi lục kiếp Bán Thần.

Người này là một thiên tài trẻ tuổi lục kiếp Bán Thần, giống như La Phong hắn cũng mặc một bộ trường bào màu trắng. Nhưng bộ trường bào của hắn giống như tuyết trắng, bên trên dường như có mây trắng lững lờ trôi. So với La Phong thì người này càng thêm văn nhã.

Đây cũng là một nam tử trẻ tuổi, thân hình hắn thon dài, tuổi cũng chưa quá ba mươi. Làn da trắng nõn, bờ môi mỏng, nếu bàn về trình độ anh tuấn thì người này hơn hẳn La Phong và Mạc Thiên Dương. Hơn nữa mỗi lần hắn giơ chân nhấc tay đều lộ ra phong độ, nét mặt luôn vui vẻ.

1439. Chương 1449: Tư Cách

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1449: Tư Cách

Người như vậy, chỉ cần nhìn qua cũng đã đoán được là một nhân vật không bình thường, huống chi người này còn là một cường giả lục kiếp Bán Thần.

- Đây là Vân Thiên của Vân Đỉnh Thành?

Nam tử này vừa xuất hiện làm cho cả tầng ba trà lâu bộc phát những tiếng kinh hô. Rất rõ ràng nam tử này cũng nổi tiếng không kém La Phong và Mạc Thiên Dương, cho nên mọi người mới có thể liếc mắt liền nhận ra như vậy.

- Tuổi còn trẻ mà đã có khí độ như vậy, ngoại trừ hắn ra thì còn ai nữa?

- Đúng vậy, Vân Thiên khiến cho không ít thiếu nữ tôn sùng là tình nhân hoàn mỹ nhất. Hắn năm nay hai mươi chín tuổi, có tu vi lực kiếp Bán Thần, cùng với La Phong và Mạc Thiên Dương đều là hạt giống tuyển thủ Thiên Tài Chiến lần này.

- Đúng là Vân Thiên. Ta đã gặp hắn một lần không thể nhận lầm. Không ngờ ba cường giả lực kiếp Bán Thần tham gia tuyển bạt Thiên Tài Chiến lần này lại cùng xuất hiện một nơi.

- Thú vị, thú vị! Chúng ta đợi xem kịch vui.

Vân Thiên xuất hiện khiến cho sự hứng thú của mọi người trong trà lâu tăng vọt, đôi mắt nhìn về phía trước.

- Tam anh tề tụ. Ha ha! Đúng là có trò hay để xem.

Mà Tần Phàm nhìn người nọ đi lên nét mặt cũng lộ sự vui vẻ

Ba cường giả lực kiếp Bán Thần tề tụ cùng một chỗ, hơn nữa đều tham gia tuyển bạt Thiên Tài chiến lần này. Cho nên bọn họ vô tình hay cố ý chạm mặt nhau, khẳng định sẽ có một vài sự tranh chấp nhr.

Nhưng qua một lúc, sự vui vẻ của Tần Phàm chuyển sang xấu hổ. Bởi vì lúc này hắn mới nhận ra vị trí huyền diệu của mình lúc này.

Gần cửa sổ chỉ có ba bàn lớn. Theo mắt người bình thường thì hắn rất không thích hợp để chiếm một chỗ.

Nói cách khác, xác thực có một trò hay để xem, chỉ là trò hay này hắn lại bị cuốn vào.

- Hắc hắc! Tiểu tử này thật sự không may chút nào...

Trong trà lâu, rất nhanh có người nhận ra tình cảnh của Tần Phàm lúc này.

- Ngược lại cũng không phải là không may. Không hiểu biết tự nhiên sáng tỏ, thực lực không bằng người đổi vị trí cũng không phải là không được?

Cũng có người nhìn ra, thế giới này mạnh được yếu thua. Thực lực không đủ cũng không thể nói là mất mặt.

- Không tệ. Tiểu tử này cũng coi là một tiểu thiên tài. Đối mặt với ba người mạnh nhất nhưng hắn vẫn uống trà như thường, không hề có ý nhường.

Có người nhìn ra chút gì đó phụ họa nói.

Sau đó ánh mắt mọi người tập trung trên người Tần Phàm. Nhưng dưới ánh mắt mọi người Tần Phàm không có tự động nhường chỗ như bọn họ đã suy nghĩ.

- Điều này cũng có chút khó khăn ah!

Tần Phàm thu hồi ánh mắt nhìn về phía Vân Thiên, bất đắc dĩ sờ mũi, tự nói trong lòng. Nhưng hắn đã hao phí hơn một ngàn thần tinh để có thể ngồi ở chỗ này. Hơn nữa ấm trà còn chưa uống được bao nhiêu. Bây giờ bảo hắn rời đi, thực sự không cam lòng chút nào.

Chủ yếu là với tính cách của Tần Phàm, dù không có ngạo khí, không có ngông nghênh nhưng hắn sẽ không đơn giản mà nhường chỗ cho người khác. Đặc biệt là đối với những thiên tài trẻ tuổi, hắn cũng không muốn mình kém hơn họ.

Sau khi Vân Thiên đi lên tầng ba trà lâu ánh mắt nhìn về phía Mạc Thiên Dương và La Phong, nét mặt vô cùng vui vẻ, chậm rãi đi tới chỗ Tần Phàm.

- Ô! Tiểu tử này còn chưa tránh ra?

Vân Thiên đi đến gần Tần Phàm, bốn phía xung quanh lại vang lên những âm thanh kinh ngạc.

- Chẳng lẽ tiểu tử này muốn nhân cơ hội kiếm được ít tiền? Nhưng dám lấy tiền của Vân Thiên, không thể không nói người này có chút đảm lượng.

Không ít người suy đoán ý đồ khác của Tần Phàm.

- Nhưng Vân Thiên nghe đồn phong độ vô cùng tốt, có lẽ tiểu tử này sẽ được như ý nguyện. Chắc, chắc! Tại sao vừa rồi ta không chiếm một chỗ trên cửa sổ nhỉ.

Có người thở dài nói.

- Vị trí cạnh cửa sổ mất một ngàn thần tinh, người cam lòng sao? Huống chi người cho rằng Vân Thiên có thể để người khác làm tiền mình một cách dễ dàng sao? Người bình thường đã bị khí thế của lục kiếp Bán Thần làm cho tè cả ra quần rồi, người làm nổi sao?

Một người trên tít nói.

- Cũng đúng! Xem ra thực lực của tiểu tử này không tệ. Không biết Vân Thiên sẽ giải quyết chuyện này như thế nào.

Thời điểm này cả tầng ba đều nghị luận, nhưng Tần Phàm vẫn thờ ơ.

Vân Thiên anh tuấn, cử chỉ nho nhã, phong độ nhẹ nhàng, chủ yếu hẳn lại là một thiên tài tuyệt đỉnh, có được thực lực cường đại. Nam tử như vậy là tình nhân trong mộng của rất nhiều nữ tử. Người này nét mặt lúc nào cũng lộ ra sự vui vẻ, nhìn như hòa hòa khí khí nhưng Tần Phàm thấy được sâu trong mắt người này cất giấu sự hung ác nham hiểm, cũng không phải biểu hiện như bề ngoài.

Rất nhanh Vân Thiên đi đến trước bàn của Tần Phàm dừng lại. Hắn hứng thú nhìn Tần Phàm. Một tứ kiếp Bán Thần cũng không phải là thấp nhưng so với hắn còn kém xa. Luận gia thế của hắn ở trên Mạc Lợi đảo này cũng không có mấy ai có thể hơn hắn.

Vân Thiên cảm giác được đối phương không có thức thời như vậy.

- Vân thiếu gia! Ở đây đã có người ngồi, kính xin đi tìm bàn khác mà ngồi.

Vân Thiên vừa muốn mở miệng, Tần Phàm đã đoạt lời nói trước.

- Cái gì? Ta không có nghe lầm chứ? Tiểu tử này không chủ động nhường chỗ mà còn chủ động kêu Vân Thiên tìm bàn khác!

- Tiểu tử này nhất định là điên! Hắn ình là ai chứ? Một tứ kiếp Bán Thần có tư cách gì ngồi song song với hai lục kiếp Bán Thần?

- Hắc hắc! Có lẽ tiểu tử này muốn nhân cơ hội tạo chút danh tiếng ình. Nhưng hắn chỉ tự chuốc lấy khổ vào thân mà thôi. Người thông minh có thể hiểu được, đắc tội với thiên tài trẻ tuổi lục kiếp Bán Thần là một chuyện ngu xuẩn.

- Đúng vậy! Tiểu tử này chắc cũng tham gia tuyển bạt Thiên Tài Chiến. Lúc này đắc tội với Vân Thiên, chính là muốn chết ah.

Nghe Tần Phàm nói là cả tầng ba trà lâu nổi sóng, mọi người nhìn về phía Tần Phàm không dám tin, tưởng mình nghe lầm. Dám nói chuyện với Vân Thiên như vậy, cả Mạc Lợi thành cũng không có mấy người.

Rất nhiều người đối với Tần Phàm không khỏi hiếu kỳ nhưng lúc này lại cười Tần Phàm không biết lượng sức mình. Mọi người nhìn hắn hả hả chuẩn bị xem kịch vui.

Vân Thiên một mực thể hiện phong độ, nghe Tần Phàm nói vậy cũng cảm thấy bất ngờ.

- Vân Thiên ta cũng không phải là người không giảng đạo lý. Ta sẽ trả gấp đôi giá tiền chỗ ngồi này cho người như thế nào?

Vân Thiên mỉm cười, phong độ khí chất của hắn thuyết phục không ít người.

- Không có ý tứ! Không phải vấn đề thần tinh, ta thích vị trí này.

Tần Phàm lắc đầu nói.

- Cái gì? Nhân đôi giá tiền mà còn chưa hài lòng sao!

- Thật không biết tốt xấu!

- Tự tìm đường chết!

Nghe Tần Phàm cự tuyệt, khách nhân trên tầng ba trà lâu xôn xao, không ít người nhìn Tần Phàm cảm thấy ngứa mắt.

Mà Vân Thiên nghe Tần Phàm nói vậy thì càng thêm bất ngờ, vốn hắn cũng chỉ cho rằng Tần Phàm muốn nhân cơ hội kiếm chút ít thần tinh mà thôi. Nhưng hắn không ngờ rằng đối phương vẫn cự tuyệt. Không chỉ cự tuyệt mà hắn còn mất đi uy phong trước mặt hai đối thủ, Vân Thiên làm sao nhịn được.

1440. Chương 1450: Kết Minh?

Chương 1450: Kết minh?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Vị bằng hữu, ta cảm thấy hôm nay lưu lại một đường, ngày sau gặp mặt còn có thể nói chuyện!

Tuy bất ngờ nhưng Vân Thiên vẫn cười nhạt nói.

Lúc này nét mặt Vân Thiên rất nhu hòa, lời nói giống như đang thương lượng nhưng giọng nói của hắn giống như ra lệnh, thậm chí còn có uy hiếp.

- Không phải người nào cũng có thể ngồi cùng với chúng ta. Vị bằng hữu, không phải chúng ta coi thường người nhưng người còn không có tư cách đó.

Đúng lúc này La Phong bỗng nhiên lên tiếng, tựa hồ hắn cũng không vừa lòng với Tần Phàm.

Lời La Phong khiến không ít người đồng lòng. Tất cả mọi người đều gật đầu thẫm nghĩ dưới khí thế của hai cường giả lục kiếp Bán Thần, Tần Phàm nhất định sẽ nhường chỗ.

- Tư cách? Ta đã trả tiền, cái này không phải là tư cách sao?

Nhưng vượt qua suy đoán của mọi người, Tần Phàm vẫn ngồi uống trà thơm, lạnh nhạt trả lời.

- Tư cách? Ta đã giao qua trà phí, vì cái gì không có tư cách?

Đinh.

Nghe trả lời như thế, toàn bộ tầng ba trà lâu trong nháy mắt này không khỏi chợt im lặng xuống, đồng thời một đôi ánh mắt không dám tin đều nhìn về phía thanh sam nam tử đang nói chuyện kia.

Căn bản không có người nghĩ đến, ở trước mặt hai Lục kiếp Bán Thần trẻ tuổi, tứ kiếp Bán Thần nho nhỏ này lại dám nói ra như vậy.

Tất cả mọi người biết rõ tư cách trong miệng La Phong chỉ là cái gì, tự nhiên không phải là vấn đề có giao trà phí hay không, Tần Phàm còn ở nơi này nói như vậy, mọi người đều cảm thấy hắn đây là khiêu khích.

Cuồng! Thật ngông cuồng!

Sau khi khiếp sợ ngẩn ngui, tất cả mọi người cảm thấy Tần Phàm là điên rồi, là tự tìm đường chết.

Bất quá Tần Phàm lại thập phần tinh tường mình đang làm cái gì.

Hắn làm người chịu không nổi nhất là loại uy hiếp này, dù cho đối phương là Lục kiếp Bán Thần, chưa hẳn là tài trí hơn người, muốn mình chủ động nhường chỗ ngồi cho hắn cũng không phải không được. Nếu như Vân Thiên này mở miệng không phải nói muốn nhân đôi giá tiền mua vị trí của mình, chỉ là thương lượng một chút có thể mượn một vị trí, như vậy hắn có lẽ sẽ đổi giọng đáp ứng, dù sao hắn cũng không phải loại người cuồng được coi trời bằng vung, kết giao nhiều bằng hữu cũng chưa hẳn không thể.

Hơn nữa làm như vậy, Vân Thiên mới tính toán thực sự phong độ.

Nhưng hiện tại, Vân Thiên này nhìn như rất có phong độ, nhưng trên thực tế trong mắt của hắn chỉ có Mạc Thiên Dương cùng La Phong, rõ ràng cho thấy hoàn toàn không đem Tần Phàm đặt ở trong mắt. Ngay từ đầu dùng tiền, đây là một loại khinh thị, tiếp theo là mang theo uy hiếp, đây càng là một loại bỏ qua!

Đây là Tần Phàm vô luận như thế nào cũng chịu không được!

Nếu như hắn không có thực lực khá tốt, căn rằng trước nuốt lấy cục tức này, ngày sau lại lấy lại danh dự. Nhưng bây giờ hắn đối với thực lực của mình cũng đã có mấy phần tự tin, đánh bại Lục kiếp yêu thú Long Côn Bằng Vương, để cho hắn dám trực tiếp đối mặt Lục kiếp Bán Thần cường giả.

Huống hồ ở bên trong Mạc Lợi chủ thành, có cho Vân Thiên thêm 10 lá gan hắn cũng không dám thật sự động thủ đối với mình.

- Người nói cái gì?

Vân Thiên kia một mực mang theo dáng tươi cười ôn hòa, vào lúc đó rốt cục cũng lộ ra lạnh xuống, ánh mắt của hắn dần dần hiện lên một tia hàn khí nhìn xem Tần Phàm ngồi ở phía trước cách đó không xa, khí thế trên người áp bách chậm rãi mang tất cả mà ra, đồ uống trên mặt bàn trà cũng chịu ảnh hưởng chấn động.

- Nghe không rõ sao? Cái bàn này là ta ngồi trước, ta có tư cách ngồi ở chỗ này, người có thể ngồi vào bàn bên cạnh, cũng có thể đứng ở chỗ này chờ ta uống xong rồi ngồi xuống.

Tần Phàm đem chén trà trong tay nhẹ nhàng thả lại trên mặt bàn nói ra, nhưng chỉ là hắn nhẹ nhàng vừa để xuống này, cả bàn lớn đều hoàn toàn khôi phục bình tĩnh, phẳng phất như một cái ly này hoàn toàn đem khí thế của Vân Thiên đều hóa đi vậy.

Tê...

Lại để cho Vân Thiên một Lục kiếp Bán Thần, tuyệt đỉnh thiên tài như vậy đứng ở bên cạnh bàn chờ hắn uống xong?

Nghe được Tần Phàm nói, toàn bộ tầng ba trà lâu càng không khỏi vang lên từng đạo thanh âm hít một hơi lạnh khí, không thể không nói, có không ít người vào lúc đó đều không khỏi bắt đầu có chút bội phục dung khí của Tần Phàm, đó là phải có bao nhiêu dũng khí mới dám nói ra như vậy.

- Ồ?

Mà ở một cái bàn khác, lúc này La Phong cũng không khỏi nhìn sang. Tần Phàm đối với hắn mà nói đồng dạng cũng là một loại khiêu khích, hắn cũng muốn vào lúc đó cấp cho người phía trước một ít giáo huấn.

- Hắc hắc, người vẫn là ngồi xuống đi, ta cảm thấy vị tiểu huynh đệ này nói không sai, từ lâu này chính là sản nghiệp Mạc gia chúng ta, đúng như hắn nói, hắn trả tiền liền có tư cách ngồi ở chỗ này. Hơn nữa tầng ba này đều là chỗ tôn quý, trừ khi bản thân đồng ý ngồi chung, hắn hoàn toàn có thể tự mình độc chiếm một bàn.

Nhưng mà cũng đúng vào lúc này, Mạc Thiên Dương ngồi ở chính giữa Tần Phàm cùng La Phong lại nhàn nhạt mở lời nói ra.

- Mạc Thiên Dương, người muốn vì một tứ kiếp Bán Thần cùng hai người chúng ta trở mặt sao?

Nghe vậy, La Phong nhướng mày, trong miệng hàn khí nói ra.

- Ha ha, ta sớm đã biết rõ hai người các người trước kia là nhận thức nhau rồi, ta lần này đến, là muốn nhìn một chút hai người các người đến tột cùng có thể làm ra cái gì. Muốn ở trước mặt Mạc Thiên Dương ta giả vờ giả vịt? Các người vẫn là tỉnh lại đi.

Mà Mạc Thiên Dương kia lại một ngụm đem trà thơm uống xong trong miệng, sau đó một tiếng cười sang sảng nói.

Vừa rồi thời điểm hắn đến, La Phong kia trang bức không để ý tới hắn, hắn vốn đã thập phần khó chịu rồi. Hơn nữa lúc này đây Thiên Tài Chiến tuyến bát tổng cộng có ba Lục kiếp Bán Thần, tuy thực lực của hắn

không sợ người khác, nhưng chứng kiến hai cái khác muốn kết minh, hẳn tự nhiên sẽ càng thêm khó chịu rồi.

- Mạc Thiên Dương, cho dù người biết thì như thế nào, dù sao tuyển bạt thi đấu lúc này đây, người đừng mơ tưởng lấy được thứ nhất!

Nghe được Mạc Thiên Dương một ngụm đem quan hệ của mình cùng Vân Thiên nói toạc ra, sắc mặt La Phong kia thoáng âm trầm, sau đó dứt khoát nhìn Vân Thiên nói ra:

- Vân huynh, tới cùng ta ngồi cùng một chỗ, tiểu nhân vật bậc này, bất quá là tôm tép nhãi nhép, trong tuyển bạt thi đấu lại chậm rãi thu thập cũng không muộn.

- Ha ha, cũng thế, cường giả chân chính sẽ không sính uy phong nhất thời.

Thấy sự tình phát triển đến nơi đây, Vân Thiên kia liền thu hồi âm hàn chi sắc trên mặt, khôi phục phong độ cười một tiếng hướng vị trí Mạc Phong đi đến.

Bất quá, thanh âm cuối cùng của hắn chỉ có Tần Phàm mới nghe được lại thập phần âm lãnh truyền vào trong tai:

- Ngày khác tất cho người hối hận không kịp.

- Để cho ta hối hận không kịp?

Nghe vậy, Tần Phàm ngẩng đầu lên, nhìn về phía bóng lưng Vân Thiên kia đi về hướng Mạc Phong, trong miệng chỉ cười nhạt một tiếng. Lúc này đây tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến hẳn tất nhiên sẽ tham gia, chỉ là đến lúc đó đối phương có thể làm ین hối hận không kịp hay không vẫn là chưa biết.

1441. Chương 1451 : Gặp Lại Cùng Thừa Nhận

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1451 : Gặp lại cùng thừa nhận

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá bị khinh thị như vậy, cũng làm cho hắn thập phần khó chịu.

Hắn vốn cũng là hiếu chiến chi nhân, ngày sau nếu thật ở trong tuyển bạt thi đấu gặp được Vân Thiên cùng La Phong này, hắn nhất định sẽ hảo hảo lãnh giáo một phen.

- Ha ha, vị bằng hữu này, đảm lượng của người không tệ, nhưng hi vọng thực lực của người cũng phải bằng đảm lượng của người, nếu không đắc tội hai Lục kiếp Bán Thần, đó cũng không phải là chuyện tốt, là sự tình tùy thời có khả năng toi mạng.

Mà cũng vào lúc này, thanh âm của Mạc Thiên Dương cũng nhàn nhạt ở một bên truyền đến:

- Bất quá sự tình vừa rồi người làm hoàn toàn chính xác để cho ta rất thoải mái, nếu ở trong tuyển bạt thi đấu gặp được người, ta sẽ cứu người một mạng.

La Phong cùng Vân Thiên kia, mặt ngoài nhìn như là thập phần có phong độ, nhưng trên thực tế lại cao cao tại thượng, để cho người sinh ác cảm. Ngược lại là Mạc Thiên Dương này xem như ngạo khí cùng khí phách đều lộ ra ngoài, nhưng hắn nói lại để cho Tần Phàm cảm giác thoải mái rất nhiều.

- Vậy thì cảm ơn trước, bất quá hai người bọn hắn tựa hồ cũng là nhằm vào Mạc thiếu gia mà đến cùng một chỗ, Mạc thiếu gia người cũng chưa chắc nhẹ nhõm ah.

Lúc này Tần Phàm lại cầm lấy chén trà chậm rãi uống một ngụm, sau đó như không có việc gì mở lời nói ra.

Thoại ngữ của hắn không kiêu ngạo không tự ti, nhưng lại làm cho Mạc Thiên Dương có chút ngoài ý muốn, hắn cũng giật mình, sau đó không khỏi vừa cười vừa nói:

- Cái kia nói như vậy, hai người chúng ta ngược lại là cũng có thể kết làm đồng minh rồi?

Mạc Thiên Dương cùng với tiểu tử vừa mới đắc tội La Phong cùng Vân Thiên kia kết minh?

Nghe được như vậy, toàn trường không khỏi là một hồi kinh ngạc, không có người nghĩ đến Tần Phàm cùng Mạc Thiên Dương lúc này vậy mà có thể như bằng hữu ngang hàng đối thoại. Mà La Phong cùng Vân Thiên ngồi lại với nhau kia, lúc này càng là trên mặt xuất hiện một tia khinh thường.

- Nếu Mạc thiếu gia không chê tại hạ thực lực thấp kém, cũng chưa hẳn không thể.

Mà càng không có người nghĩ đến, sau đó Tần Phàm lại là đáp ứng nói ra.

- Ha ha, tốt, vô luận như thế nào, bằng hữu như người Mạc Thiên Dương ta kết giao định rồi.

Nghe vậy, Mạc Thiên Dương lại tâm tình thật tốt cười sang sảng một tiếng, sau đó dứt khoát giơ chén trà trong tay lên nhìn Tần Phàm nói ra:

- Không biết vị bằng hữu này tên gọi là gì? Vì chúng ta kết minh, ta dùng trà thay rượu trước cạn một chén.

Mạc Thiên Dương hắn có ngạo khí, đồng dạng cũng có hào khí, Tần Phàm đứng với khẩu vị của hắn, cho dù hắn không cân nhắc thực lực cũng hiểu được đối phương đáng giá tương giao. Hơn nữa hắn ần ần cảm thấy người trẻ tuổi trước mắt này thực sự không phải chỉ là mặt ngoài liêu lĩnh, cũng không phải giống như tứ kiếp Bán Thần bình thường đơn giản như vậy.

- Tại hạ Tần Phàm, báỉ kiến Mạc huynh.

Tần Phàm gật đầu thăm hỏi, nâng chén nói ra.

- Mạc Thiên Dương vậy mà tự hạ thân phận cùng tứ kiếp Bán Thần này kết minh...

Thấy một màn như vậy, hào khí trong toàn bộ tầng ba trà lâu lần nữa trở nên cổ quái, kết minh như vậy vô luận như thế nào cũng như là một chuyện cười a.

- Bất quá cái tên Tần Phàm này tựa hồ như ẩn ẩn ở nơi nào đó nghe được qua.

Có ít người thì hơi trầm tư .

Mà cũng vào đó lúc, tựa hồ hôm nay đã chú định muốn không bình tĩnh, một hồi tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến, lại có một thân ảnh khí tức không kém từ dưới lầu đi tới.

Chỉ là lúc này đây, là nữ tử.

Lúc này đây đi đến trà lâu chính là nữ tử.

Mà nữ tử này vừa xuất hiện, đồng dạng là đưa tới không ít tiếng kinh hô trên lầu, bên trong kinh hô còn mang theo một tia kinh diễm.

Đây là Ngũ kiếp Bán Thần.

Trên thực tế Ngũ kiếp Bán Thần ở trong trà lâu không thiếu, thậm chí Lục kiếp Bán Thần cũng có không ít. Bất quá nữ tính cường giả vốn rất ít, hơn nữa nữ tính còn trẻ như vậy liền trở thành Ngũ kiếp Bán Thần thì càng ít.

Hiện tại nữ tử trẻ tuổi đi lên này, cũng chỉ chừng hai mươi lăm tuổi, thậm chí còn không đến hai mươi sáu tuổi.

Trọng yếu hơn là, nữ tử trẻ tuổi này còn có được khí chất trác tuyệt, có thể nói là mỹ mạo tuyệt sắc, nhiều điểm như vậy kết hợp cùng một chỗ dĩ nhiên là càng dễ cho người chú ý rồi, thậm chí nữ tử này vừa xuất hiện liền khiến cho chú ý còn hơn La Phong, Mạc Thiên Dương, Vân Thiên mấy cái Lục kiếp Bán Thần này.

Cô gái tuyệt sắc này người mặc một thân áo trắng, màu da trắng tuyết, trong tay cầm một thanh trường kiếm màu xanh lam. Lúc này thần sắc nàng trong trẻo nhưng lạnh lùng, đôi mắt dễ thương thanh tịnh nhưng lại có một loại đậm mạc, kiếm khí bức người chậm rãi tán phát ra.

Lúc này mỗi người trên trà lâu đều cảm giác nàng giống như nhìn mình, trong lòng có mừng thầm rồi lại như có lợi kiếm huyền mi, không khỏi có chút tâm thần bất định.

- Tốt một nữ tử khí chất như kiếm, người như Hàn Mai.

Chứng kiến nữ tử này xuất hiện, dù là Vân Thiên cũng không chịu ghé mắt, trong miệng tán thưởng .

Cũng không thể không nói, vừa rồi tuy Vân Thiên ở chỗ Tàn Phàm không lớn không nhỏ ném đi mặt mũi, nhưng vào lúc đó đã khôi phục phong độ vui vẻ rất được nữ tính hảo cảm, tràn ngập mị lực nam tính. Thanh âm của hắn ôn nhu hòa, không ngả ngớn không làm càn, sẽ không khiến cho người phản cảm, hơn nữa hắn đánh giá đối với vị nữ tử này cũng đã nhận được đại bộ phận trà khách gật đầu tán thành.

- Ồ? Còn có một nữ tử?

Mà cũng vừa lúc bạch y nữ tử này vừa mới đi đến tầng ba, mọi người lúc này mới phát hiện ở sau nàng còn có một nữ tử mặc hắc y.

Cô gái này một thân hắc y, lộ ra phong độ tư thái hiên ngang, lông mày nhỏ nhắn, lãnh diễm thoát tục, khí chất lãnh nhược băng sương, tựa hồ là sinh ra chớ gần, nhưng hết lần này tới lần khác trên người lại có một loại hấp dẫn nói không ra lời.

Mà cô gái mặc áo đen này, tuổi so với bạch y nữ tử kia thì nhỏ hơn một chút, tuy cảnh giới chỉ là Nhị kiếp Bán Thần, nhưng một ít người thực lực cường đại, cảm giác nhạy cảm lại có thể rõ ràng cảm giác được khí tức đến từ trên người nàng kia không bình thường, như nước như lửa, để cho người lửa đốt sáng hai con ngươi, băng lạnh trái tim.

Nếu như nói bạch y nữ tử phía trước như là một đóa Hàn Mai, thì cô gái mặc áo đen này như một đóa Bách Hợp màu đen.

Ở trong đêm tối có một cái là ngạo sương như tuyết, một cái là lãnh diễm thu liễm, đồng dạng xuất trần thoát tục, đồng dạng đẹp tuyệt Khuynh Thành, đồng dạng là kinh diễm hấp dẫn tầm mắt mọi người.

Không thể không nói, theo hai cô gái này đi đến tầng ba trà lâu, nam tử trẻ tuổi cả tầng lâu đều không khỏi có chút lửa nóng lên, rất nhiều người cả đời này cũng cực nhỏ bái kiến tuyệt sắc nữ tử như vậy.

Theo hai nữ tử này đi đến tầng trệt, liền chậm rãi đi thẳng về phía trước, tư thái thướt tha, tác động lấy tâm can mỗi người, mỗi người đều hi vọng các nàng là hướng về bàn của mình đi tới.

1442. Chương 1452: Gặp Lại Cùng Thừa Nhận. (2)

Chương 1452: Gặp lại cùng thừa nhận. (2)

Dù là La Phong cùng Vân Thiên bình thường là nam tử để cho ngàn vạn nữ tử ái mộ như vậy, lúc này cũng không khỏi động tâm.

- Hai vị cô nương, tại hạ là Vân Đình thành Vân Thiên, vị này chính là Thiên La thành La Phong. Nếu không chê, không ngại cùng chúng ta ngồi chung một bàn.

Mà lập tức hai nữ tử như hướng về vị trí bên cửa sổ đi đến, lúc này Vân Thiên thập phần có phong độ đứng lên nói ra.

Vân Thiên này còn trẻ anh tuấn, thực lực cường đại, bản thân chính là một thiên tài phong lưu, ở trên Mạc Lợi Thần Đảo có rất nhiều nữ tử tư sắc xuất chúng đều cùng hắn có kết giao. Dù là bản thân Vân Thiên hắn đối với mình cũng là thập phần tự tin, tự hỏi không có nữ tử nào sẽ cự tuyệt cùng người xuất sắc như mình tương giao.

Về phần La Phong kia, nhìn như nội liễm, nhưng trên thực tế đồng dạng là đối tượng của không ít nữ tử ái mộ, lúc này hẳn cũng mỉm cười hướng về hai nữ tử phát ra ý mời.

Chứng kiến Vân Thiên cùng La Phong lúc này hướng hai vị nữ tử tuyệt sắc kia phát ra lời mời, trên tửu lâu vào lúc đó tựa hồ là vang lên vô số thanh âm tan nát cõi lòng, sau đó rất nhiều nam tử trẻ tuổi đều là trên mặt hiện lên thần sắc phức tạp.

Mỗi nam tử trẻ tuổi đều hy vọng có thể có cơ hội cùng hai mỹ nữ như vậy ngồi chung một bàn, nhưng bọn hắn đều thập phần minh bạch cùng tình huống, ở chỗ này, ngoại trừ Mạc Thiên Dương thì không có người nào khác có thể so sánh với Vân Thiên cùng La Phong rồi. Dù cho thay đổi bọn hắn là nữ tử, khẳng định cũng sẽ đáp ứng lời mời như vậy.

Vân Thiên cùng La Phong quá xuất chúng rồi, xuất chúng đến mức làm cho không người nào có thể cự tuyệt.

Nhưng mà...

- Không cần.

Bạch y nữ tử phía trước kia liếc nhìn Vân Thiên, môi son khẽ mở, thanh âm mang theo một ít đậm mạc thanh thúy phát ra nói. Ở trong ánh mắt bất ngờ cùng kinh hãi của chúng nhân, cự tuyệt Vân Thiên cùng La Phong, chỉ tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Mà cô gái áo đen phía sau kia, chỉ là lặng yên đi ở phía sau, không nói một lời, phảng phất giống như hết thấy cùng nàng không quan hệ.

- Ha ha, thống khoái, hai tiểu bạch kiểm này rốt cục cũng kinh ngạc rồi!

Thấy một màn như vậy, nguyên vốn Mạc Thiên Dương có chút ghen tuông lúc này không khỏi cười to một tiếng, tiếp theo liền khó được có chút văn nhã nói:

- Tại hạ Mạc gia Mạc Thiên Dương, thành ý mời hai vị cô nương chung phẩm tinh trà.

Ở hẳn xem ra, tửu lâu này ngoại trừ Vân Thiên cùng La Phong, thật sự là không có người khác có thể so sánh với mình, như vậy đã không phải hướng về phía hai người kia đến, dĩ nhiên là hướng về mình mà đến rồi.

Bạch y nữ tử phía trước vẫn là nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó mang theo cô gái mặc áo đen đằng sau tiếp tục đi thẳng về phía trước. nguồn

- Cái này...

Mạc Thiên Dương không khỏi lộ ra một loại thần sắc khó xử, hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra mình cũng kinh ngạc rồi.

Cuối cùng, các nàng đi tới trước bàn của Tần Phàm ngừng lại.

- Ta có thể ngồi xuống không?

Lúc này bạch y nữ tử kia nhìn Tần Phàm, trên khóe miệng bỗng nhiên nhẹ nhàng nổi lên một tia vui vẻ thanh lệ, như là bạch mai nhuộm tuyết vô cùng động lòng người, sau đó thanh âm thanh thúy nói ra.

Chứng kiến lấy một vòng vui vẻ này, tất cả nam nhân trong tửu lâu đều cảm giác như là thấy được hoa mai lập tức Ngạo Tuyết mà khai, trong nội tâm đại động.

- Dừng lại rồi!

- Cái gì? Cái này không phải là Tần Phàm gì kia sao? Chẳng lẽ hai cô gái tuyệt sắc này đều là vì hắn mà đến hay sao?

- Không có khả năng, trình độ thiên tài của hắn như vậy, trong Mạc Lợi Thành này cũng có không thiếu.

- Đúng vậy, tuy bây giờ hắn là Tứ kiếp Bán Thần, nhưng mà cùng Lục kiếp Bán Thần có thể nói là thiên địa khác biệt, dù sao không có người biết rõ hắn tương lai có thể đột phá một bước mấu chốt kia hay không, cho dù xem như tiểu Thiên Tài, cũng so ra kém đó a.

- Ta xem các người cũng suy nghĩ nhiều a, chẳng phải uống trà mà thôi sao.

- Lời nói không thể nói như vậy, nữ tử sẽ tùy tiện cùng người khác phải không có hảo cảm chung một chỗ uống trà? Đặc biệt là nữ tử xuất sắc như vậy sao.

Chứng kiến hai nữ tử kia đều ở trước bàn của Tần Phàm dừng lại, hơn nữa muốn cùng với hắn ngồi chung một chỗ. Cái này làm cho trong trà lâu lại một lần nữa nhắc lên sóng to gió lớn, nhao nhao nghị luận không dứt vang lên. Không ít người cảm giác được không thể tưởng tượng nổi, đồng thời cũng đều thập phần đỏ mắt, hâm mộ, ghen ghét, hận!

Mà Vân Thiên kia, hắn gần đây cảm giác mình rất hài lòng, hôm nay liên tiếp nhận lấy hai lần đả kích, hơn nữa đều là cùng Tần Phàm có quan hệ, sắc mặt lập tức lại lần nữa trở nên khó xem, trong ánh mắt nhìn về phía Tần Phàm mịt mờ mang theo một loại rét lạnh thật sâu.

Người tâm cao khí ngạo coi trời bằng vung như hắn, liên tục phát sinh chuyện như vậy không thể nghi ngờ là để cho hắn cảm giác mất hết mặt mũi, vô luận như thế nào cũng không thể nhẫn nhịn.

Kỳ thật dù là Tần Phàm, chứng kiến một vòng vui vẻ kia, cũng không khỏi tại chỗ ngẩn ngơ, một phương diện hắn là bị kinh diễm rồi, một mặt là cảm giác ngoài ý muốn, bởi vì hắn căn bản không có nghĩ đến người phía trước vậy mà sẽ lộ ra dáng tươi cười cùng vui đùa như vậy.

- Dừng đùa.

Dau đó hắn chỉ phải bất đắc dĩ lắc đầu cười khổ một cái, bất quá hai cô gái này hắn cũng hết sức quen thuộc, tự nhiên sẽ không giống những người khác trong trà lâu kia nghĩ.

Sau đó hắn lại nhìn về cô gái mặc áo đen phía sau kia, nhẹ giọng hỏi:

- Sao nàng cũng tới?

- Là chính nàng ta nói muốn tới đây.

Lúc này bạch y nữ tử kia đã thu hồi một vòng vui vẻ lộ lên tức thì kia, lại khôi phục biểu lộ hờ hững nhàn nhạt nói ra. Sau đó đem trường kiếm màu xanh lam bỏ lên trên mặt bàn, không chờ Tần Phàm đáp ứng liền chậm rãi ngồi xuống, rất có ý tứ cùng nàng không quan hệ.

- Ta nói muốn đuổi kịp người, cho nên tuyển bạt thi đấu lần này ta cũng sẽ tham gia.

Nghe được câu hỏi của Tần Phàm, cô gái mặc áo đen kia cắn răng thấp giọng nói ra, sau đó nàng cũng không nhìn tới Tần Phàm, cúi đầu đi theo bạch y nữ tử kia ngồi xuống.

Nghe được câu này, Tần Phàm cảm giác được lòng của mình mạnh mẽ nhúc nhích, thoáng chốc có chút thất thần...

Hai cô gái này, dĩ nhiên là Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi.

Hắn cũng không nghĩ ra hai người kia cuối cùng nhất sẽ kết bạn mà đến, cũng không nghĩ ra Kỷ Huyền Nhi sẽ quật cường như vậy. Bất quá trong lòng của hắn là cảm động, hắn biết rõ đây là bởi vì nữ tử này không muốn rời khỏi mình, không muốn kéo chân sau của mình.

Ngoài ra, lúc này đây gặp lại Kỷ Huyền Nhi, Tần Phàm còn có một loại khiếp sợ, những người khác khả năng không biết, nhưng hắn là thập phần tinh tường nữ tử này ở một năm trước mới vừa vận đột phá đến Võ Thánh chi cảnh không lâu mà thôi!

1443. Chương 1453: Thiên Tài Kim Bia. (1)

Chương 1453: Thiên Tài Kim Bia. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Một năm thời gian, từ Võ Thánh chi cảnh đột phá đến Bán Thần chi cảnh, tốc độ như vậy, có thể nói là nghịch thiên! Cho dù là Tần Phàm cũng căn bản không cách nào cùng nàng so sánh! Hơn nữa tuy Kỷ Huyền Nhi xem như chỉ là Nhị kiếp Bán Thần chi cảnh, nhưng bởi vì nàng tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo, thực lực chân thật nhất định so với Nhị kiếp Bán Thần cường hãn hơn rất nhiều đấy.

- Không hổ là vạn năm nhất ngộ lạnh nóng cực tinh, còn có vạn năm nhất ngộ lạnh nóng cực hạn thể chất kia...

Lúc này Tần Phàm là triệt để chịu phục rồi, cái ưu thế kia thậm chí là hắn có được Ma chủng cũng khó bằng được.

Chỉ là hắn nhìn thoáng qua cổ tay của nữ tử quật cường kia, có rất nhiều vết thương rất nhỏ lưu lại, biết nàng ở trong một năm qua nhất định là thụ không ít khổ, cái này làm cho hắn không khỏi có chút đau lòng cùng động tình vươn tay ra nắm nhẹ nhàng bàn tay như ngọc trắng của nàng.

Mà lúc này, trong toàn bộ tầng ba trà lâu cơ hồ là “ngao ngao” kêu to, các loại thanh âm hâm mộ đổ kị không ngừng vang lên, Kỷ Huyền Nhi nhin không được hồng cả khuôn mặt, mỹ nhân như băng sương này, ở trong nháy mắt trở nên vô cùng kiều diễm ướt át.

Đây là một loại cảm giác được thừa nhận...

Trông thấy Tần Phàm vào lúc đó vậy mà cầm tay của Kỷ Huyền Nhi, toàn trường giờ mới hiểu được ba người này kỳ thật sớm đã quen biết, hơn nữa biết rõ hắc y mỹ nhân lãnh diễm trong đó đã là danh hoa có chủ rồi, lập tức nguyên một đám ánh mắt đều trở nên hâm mộ ghen ghét.

Quả thật ở bên ngoài, Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi đều sần sần nhau, có thể được xưng tụng là tuyệt sắc khuynh thành. Mà tuy Mộ Thanh Thanh ở trên thực lực càng mạnh hơn nữa, lộ ra càng khó được, nhưng mà chính bởi vì thực lực của Mộ Thanh Thanh rất cao, liền để cho rất nhiều thiên tài đều cảm giác được khó có thể xứng đôi, cũng chỉ có mấy người Vân Thiên, La Phong, Mạc Thiên Dương kia mới có tư cách mà thôi.

Cho nên kỳ thật rất nhiều thanh niên đều đánh chủ ý vào trên người Kỷ Huyền Nhi cảnh giới thấp hơn một ít, hơn nữa trên người nàng còn có một loại khí chất đặc thù, lãnh diễm lại làm cho người ta cảm thấy yêu tiếc, đây chính là nữ tính mà không ít nam nhân muốn chinh phục cùng yêu thương nhất trong suy nghĩ.

Bây giờ nhìn đến mỹ nhân như vậy bị Tần Phàm cầm lấy bàn tay trắng như ngọc, đây chính là làm cho không ít trà khách nam tính hai mắt bốc hỏa, trong lòng cầu mong Kỷ Huyền Nhi lấy tay ra khỏi bàn tay ghê tởm của tiểu tử kia.

Đương nhiên, sự tình mọi người chờ mong cũng không có phát sinh.

Kỷ Huyền Nhi bị Tần Phàm nắm lấy bàn tay như ngọc trắng không chỉ không có tức giận, hơn nữa còn lộ ra cảm giác thập phần hưởng thụ, một nụ cười kiều diễm ướt át bởi vì hạnh phúc mà hiển hiện trên mặt, càng làm cho không ít nam tính có xúc động muốn xông lại quyết đấu cùng Tần Phàm.

Mà lúc này Mộ Thanh Thanh chứng kiến một màn trước mắt này, trên mặt y nguyên đạm mạc, tựa hồ không có biểu lộ biến hóa gì, chỉ là chậm rãi cầm lấy chén trà trên bàn rót một chén, như không có nhìn thấy chuyện gì phát sinh vậy.

Về phần trong lòng của nàng đang suy nghĩ cái gì, có lẽ chỉ có chính nàng mới biết được. xem tại

- Nàng lợi dụng Lãnh Nhiệt cực tinh kia tu luyện, làm cho trên người bị thương không ít địa phương a?

Mà kỳ thật Tần Phàm cũng thực sự không phải chỉ là muốn nắm bàn tay như ngọc trắng của Kỷ Huyền Nhi, trên thực tế hắn còn thừa cơ thông qua mạch môn của nàng dò xét thương thế của Kỷ Huyền Nhi thoáng một phát, liền biết trên người cô gái quật cường này kỳ thật sớm đã có không ít nội thương.

- Ân.

Nghe được câu hỏi của Tần Phàm, Kỷ Huyền Nhi nhẹ gật đầu. Lúc này nàng bởi vì bị người phía trước nắm tay, rõ ràng trở nên dẹt dẹt hơn rất nhiều, tựa hồ là bị bàn tay ấm áp kia nắm chặt, băng sơn cũng hòa tan.

Mà nàng ở trong thời gian ngắn như vậy từ Vô Thánh chi cảnh đột phá đến Bán Thần chi cảnh, trả giá cũng đau khổ trong đó là người khác khó có thể tưởng tượng, có thể nói nàng mỗi một ngày đều là ở bên trong lạnh nóng cực tốc biến hóa dày vò mà qua.

Thống khổ như vậy, so với hoài thai mười tháng còn muốn vất vả gấp mười gấp trăm lần. Thay đổi người khác cho dù là nam nhân chỉ sợ cũng nhẫn nhịn không được, nhưng nàng lại quật cường vượt qua.

- Một hồi đến khách sạn, lúc nghỉ ngơi ta sẽ giúp nàng kiểm tra thân thể kỹ càng thoáng một phát, thương thể của nàng phải mau chóng điều trị hết, nếu không sẽ lưu lại không ít di chứng.

Lúc này Tần Phàm phẳng phất cảm nhận được đau khổ trên người Kỷ Huyền Nhi, không khỏi có chút tự trách.

Kỳ thật trước khi đi tới Tân Thế Giới này, trong nội tâm hắn âm thầm thể sẽ không cho nữ tử đáng thương nhưng quật cường này lại thụ đau khổ nữa, nhưng vì mau chóng tìm Tần Li, hắn một mực đều hết sức đi tăng thực lực của mình lên, thậm chí có chút ít không để ý đến Kỷ Huyền Nhi.

Hiện tại hắn mới rõ ràng cảm nhận được, nữ tử này vì mình đến tột cùng bỏ ra bao nhiêu cố gắng.

- Lúc này đây tuyển bạt thi đấu, ta cũng muốn tham gia.

Kỷ Huyền Nhi nhẹ gật đầu, sau đó nàng bỗng nhiên lại ngẩng đầu lên nhìn xem Tần Phàm, nghiêm túc nói ra.

- Nàng cũng muốn tham gia?

Tần Phàm không khỏi nhướng mày.

Bởi vì dùng Nhị kiếp Bán Thần cảnh giới hiện tại của Kỷ Huyền Nhi, tuy cũng đã không tệ, nhưng so với một ít Ngũ kiếp Lục kiếp Bán Thần có thể nói kém khá xa, tăng thêm trên người còn có thương thể. Hắn thật sự không muốn nàng bốc lên phong hiểm như vậy.

Dù sao ở bên trong Thiên Tài Chiến tuyển bạt kia, thiên tài phần đông, hơn nữa những người này vì tấn cấp tất nhiên sẽ không từ thủ đoạn. Hắn là nghe nói bên trong tuyển bạt thi đấu khoá trước có tỉ lệ tử vong không thấp.

Bất quá, hắn như thế nào lại không biết tâm tư của Kỷ Huyền Nhi.

Sau khi hắn biết nàng cố gắng gian khổ tăng cảnh giới lên, cũng không sợ nguy hiểm tới tham gia tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến này, tự nhiên chính là vì có thể cùng hắn chung một chỗ ly khai Mạc Lợi Đảo. Tuy không muốn nàng vì mình mạo hiểm, nhưng đồng dạng cũng nói không nên lời thoái ngữ cự tuyệt.

- Đến lúc đó nhìn xem tình huống cũng được a.

Trong lòng có chút phức tạp, Tần Phàm cũng đành phải thở dài một tiếng nói ra.

...

Ở trong trà lâu dừng lại một hồi, Tần Phàm ở trong ánh mắt hâm mộ đổ kỵ của mọi người, cùng hai nữ Mộ Thanh Thanh và Kỷ Huyền Nhi đi ra trà lâu. Mà thời điểm rời đi trải qua chỗ ngồi của Vân Thiên cùng La Phong kia, hắn có thể rõ ràng chứng kiến ánh mắt âm hàn căm thù đến từ hai người.

Bất quá hắn cũng thực sự không phải là cái loại khiếp nhược chi nhân, đối với hai người căm thù cũng không để ở trong lòng, đối phương nếu muốn chiến, hắn cũng không sợ chiến!

Hôm nay trong cơ thể Tần Phàm có Long thần Nguyên Giới, ngược lại là càng chiến đấu, càng dễ dàng hấp thu đến lực lượng Nguyên Giới trong đó, để cho thực lực cảnh giới của hắn càng rất nhanh tăng lên. Hai người này nếu thật sự muốn đối phó hắn, hắn ngược lại có thể mượn cái này đến tột cùng để mình tăng lên.

1444. Chương 1454: Thiên Tài Kim Bia. (2)

Chương 1454: Thiên Tài Kim Bia. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hắn lo lắng duy nhất đúng là Kỷ Huyền Nhi ở bên cạnh mình mà thôi.

Đã đi ra trà lâu, sau đó mấy người Tần Phàm cần phải đi hiện trường tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến kia tiến hành báo danh. Kỳ thật điều này cũng không có thể nói là báo danh đơn giản, cũng có thể nói là một lần của tuyển bạt thi đấu.

Trên thực tế từ lúc một năm trước, lần tuyển bạt thi đấu này cũng đã tiến hành qua sàng chọn lần thứ nhất. Khi đó từng Đại Thành từ trong mấy trăm vạn thậm chí hơn một ngàn vạn dân cư sàng chọn ra 100 danh ngạch, lại để cho bọn hắn đạt được tư cách đến Mạc Lợi Thành tham gia tuyển bạt lần thứ hai.

Mà ở bên trong 100 cái danh ngạch này, trên thực tế đại đa số những danh ngạch này đã bị gia tộc thành chủ cùng một ít đại gia tộc phân chia, giống như ba người Tần Phàm không có trải qua lần sàng chọn thứ nhất liền trực tiếp tới tham gia lần sàng chọn thứ hai rồi. Cái này mặc dù có chút không công bình, nhưng lại là sự thật.

Đương nhiên, đại gia tộc cũng sẽ không phái người thực lực thấp thay thế người ngoài gia tộc đi dự thi, dù sao đến lúc đó thực lực không đủ không chỉ sẽ dễ dàng chết, còn để cho gia tộc mất hết mặt mũi, biến thành trò cười.

Mạc Lợi chủ thành này, lưu lượng người là rất dọa người, vừa đi ra khỏi trà lâu, liền có một cổ sóng người có thể nói khủng bố đập vào mặt. Trước mắt đều là đông nghịt một mảnh, thậm chí có chút ít khó có thể đi lại.

Rất không dễ dàng dựa vào lực lượng của ba người, tách ra một con đường, lúc này bọn hắn cũng không có ý tứ đi dạo khắp nơi gì, chỉ là trực tiếp hướng về đại quảng trường khu vực trung tâm của Mạc Lợi Thành kia đi đến, chỗ đó là địa điểm báo danh của tuyển bạt thi đấu Thần Đao Thiên Tài Chiến rồi.

Ở chỗ này, đồng dạng là đầy ắp người.

Thần Đao Thiên Tài Chiến là một thịnh hội lớn mà tất cả Vô Giả đều hướng tới, cho dù không ít người không phù hợp tư cách cũng nghĩ đến gom góp náo nhiệt thoáng một phát, mà một ít người tuy biết rõ tới tham gia cuộc so tài này sẽ có nguy hiểm nhất định, nhưng vẫn là nhịn không được muốn liều chết đến đây, hoặc cầu một đoạn cơ duyên, hoặc muốn dương danh nhất thời.

Đi vào quảng trường khu vực trung tâm Mạc Lợi Thành kia, ở bên trong bóng người tầng tầng, Tần Phàm có thể phát hiện ở quảng trường trung ương kia đứng sừng sững lấy một tấm bia đá cự đại thần bí, độ cao khoảng chừng mấy trăm trượng, thượng diện tản ra một loại quang mang kim sắc đặc thù, lộ ra có chút chói mắt.

- Cái này là lần sàng chọn thứ hai của tuyển bạt thi đấu, muốn đi vào giai đoạn kế tiếp, phải đạt được khối Thiên Tài Kim Bia này thừa nhận, đạt được bằng chứng tư cách tham gia trận đấu chính thức.

Lúc này Mộ Thanh Thanh ở một bên thấp giọng nói ra.

- Thiên Tài Kim Bia?

Nghe vậy, hai mắt của Tần Phàm không khỏi có chút ngưng tụ, xuyên thấu qua trùng trùng điệp điệp đám người hướng về tấm bia đá lớn trong sân rộng kia nhìn lại.

Xem xét phía dưới, hắn có thể cảm giác được trong tấm bia đá này có một loại chấn động huyền bí hết sức đặc thù, còn mơ hồ có giống như lúc trước hắn ở trong Viên Cổ di tích bái kiến khảo thí tiềm lực chi môn có chút tương tự, kia chính là khí tức Viên Cổ, bất quá tấm bia đá này tựa hồ lộ ra càng thêm hùng vĩ, để cho hắn không cách nào nắm lấy.

Hắn đoán chừng gần kề chỉ là một tấm bia đá Kim Sắc này đã là một kiện bảo vật Thượng Cổ hiếm có rồi, đương nhiên, ở bên trong Mạc Lợi chủ thành đoán chừng cũng không có bất kỳ người nào dám đánh chủ ý tới nó, tất nhiên ngoại trừ kẻ muốn chết, mà ở trên đời này kẻ muốn chết cũng không có mấy a.

Mà lúc này ở trước Thiên Tài Kim Bia đã có không ít người xếp hàng cùng đợi khảo thí lấy được tư cách, phương thức khảo thí là đám thiên tài bọn họ đều hướng về kim bia kia phát động công kích. Nếu thực lực nhận được kim bia thừa nhận, như vậy sẽ ở bên trong kim bia phản xạ ra một đạo hào quang đặc thù tiến vào trong cơ thể trắc thí giả, nếu kim bia không có bất kỳ phản ứng nào, trắc thí giả đào thải.

Tia sáng này, là đại biểu cho đạt được tư cách tham gia tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến.

Từ những người phía trước khảo thí xem ra, tỷ lệ thông qua Thiên Tài Kim Bia này tựa hồ cũng không quá cao, ước chừng bên trong mười người cũng chỉ có một hai cái có thể thông qua mà thôi. Người thông qua tự nhiên là vẻ mặt kiêu ngạo vui vẻ lý khai, mà không có thông qua thì lộ ra cực kỳ thất vọng.

Phải biết rằng, có thể đi tới trước Thiên Tài Kim Bia này đều là người ở trong thành thị riêng phần mình thông qua được lần sàng chọn thứ nhất, phần lớn đều đáng được xưng nhân vật thiên tài, cơ hồ đều có được cảnh giới Tam kiếp Bán Thần trở lên.

Nhưng vẫn có nhiều người chịu khổ đào thải như vậy.

Thần Đảo Thiên Tài Chiến này, ba mươi năm mới cử hành một lần, tất cả mọi người chỉ có một cơ hội mà thôi, không có thông qua tự nhiên sẽ thập phần thất vọng.

Tần Phàm thậm chí là trông thấy có mấy Tứ kiếp Bán Thần cảnh giới cường giả cũng không có cách nào đạt được kim bia thừa nhận, sau đó như cha mẹ chết ảm đạm rời đi. Đương nhiên, Tứ kiếp Bán Thần như vậy hơn phân nửa là bởi vì cảnh giới bản thân bất ổn, thực lực yếu nhược mà thôi.

Bất quá như vậy liền đại khái có thể biết rõ trình độ khó khăn của sàng chọn cửa thứ hai này rồi.

- Ô? Đây là nữ tử ngày đó ở trong Hoàng Nham Thành giao dịch hành gặp được kia, nghe nói nàng tên là Lăng Cẩm, bất quá dùng thực lực của nàng thông qua tuyển bạt như vậy hẳn là không có khó khăn a.

Nhìn về phía trước, ánh mắt của Tần Phàm lại bỗng nhiên khê động, thấy được một thân ảnh quen thuộc.

Cái thân ảnh này đúng là Bối Cẩm nữ tử mà lúc trước hắn ở bên trong Hoàng Nham Thành bái kiến, thực lực để cho hắn cảm giác được thâm bất khả trắc, cho dù là hiện tại thực lực của hắn đã tăng nhiều, nhưng vẫn là ẩn ẩn cảm thấy có chút kiêng kỵ.

Lúc này Bối Cẩm nữ tử kia ở dưới ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người chậm rãi đi tới trước Thiên Tài Kim Bia cao lớn kia, bộ pháp của nàng nhẹ nhàng, tư thái thướt tha, thập phần hấp dẫn người xem.

Gương mặt Lăng Cẩm này thanh tú, tuy chưa hẳn đạt tới tuyệt sắc khuynh thành như Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi, nhưng da thịt trắng nõn như tuyết, tóc dài mềm mại xõa vai, tăng thêm cổ Cẩm sau lưng, trên người nổi bật ra một loại khí chất rất đặc biệt.

Có thể nói, đồng dạng có không ít nam tử trẻ tuổi coi là tình nhân trong mộng.

Nàng vừa xuất hiện, liền nghe được ở trong sân mơ hồ có một ít thanh âm nuốt nước miếng, từng ánh mắt nóng rực nhìn nàng.

Dù là Tần Phàm lúc này cũng không khỏi cảm thấy hết sức hứng thú nhìn về phía Lăng Cẩm kia, đương nhiên dùng định lực của hắn tự nhiên sẽ không giống người bình thường lộ ra thất thố như vậy, hướng chỉ bên cạnh hắn đã có hai mỹ nhân tuyệt sắc, hắn chú ý Lăng Cẩm này chỉ là vì đối với vẻ thần bí trên người nàng cảm giác hiếu kỳ mà thôi.

1445. Chương 1455: Tam Nữ Tranh Diễm.

Chương 1455: Tam nữ tranh diễm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nghe nói Lăng Cầm này lai lịch thập phần thần bí, không có ai biết nàng đến từ gia tộc nào, chỉ biết nàng là ở Hoàng Nham Thành lấy được một danh ngạch tham gia tuyển bạt thi đấu đợt thứ hai, thực lực chân chính ngay cả Tần Phàm cũng nhìn không thấu.

Một bên kia, Lăng Cầm dịu dàng đi tới trước Thiên Tài Kim Bì, ngẩng đầu lên liếc nhìn kim bì cực lớn này, sau đó liền vỗ đàn cổ sau lưng, lập tức đàn cổ kia tự động hiện lên bay đến trước mặt của nàng.

Đình.

Năm ngón tay của Lăng Cầm lập tức hóa thành hình dạng nhát hoa, động tác cực kỳ tuyệt mỹ rơi vào trên dây đàn cổ trước mặt, vừa rơi xuống liền như là minh châu rơi trên khay ngọc, thanh âm thanh thúy dễ nghe từ trong đó phát ra, du dương phiêu lãng ở trong toàn bộ sân rộng.

Bành!

Bất quá sau một khắc, tiếng đàn kia bỗng nhiên trở nên trầm thấp, phảng phất như thiên quân vạn mã đi vào giấc mộng, có một cỗ khí lực vô hình ở trong tiếng đàn bỗng nhiên thành hình, dùng một loại xu thế khí phá băng hà bay về phía trên Thiên Tài Kim Bì.

Mọi người trong nháy mắt này chỉ cảm thấy màng tai trở nên ben nhọn vô cùng đau đớn, liên tục dùng nguyên lực bảo hộ mới bình an vô sự, nhưng mà ngay thời điểm những người này vừa mới thất thần, Lăng Cầm cũng đã hoàn thành khảo thí.

Một đạo hào quang màu tím từ bên trong kim bì bắn ra, sau đó chui vào trong cơ thể Lăng Cầm, nàng yên lặng thu hồi đàn cổ, rất nhanh lại chậm rãi biến mất ở trong đám người.

- Màu tím là thiên tài chi quang! Nữ tử này có thể lưu danh kim bì rồi! đọc truyện mới nhất tại .
 - Đúng vậy, không hổ là người để cho Lục kiếp Bán Thần Vân Thiên cũng phải thừa nhận, nhớ rõ ngày đó Vân Thiên không biết nguyên nhân gì cùng nữ tử này giao thủ, cuối cùng nhất đã từng nói qua thực lực Lăng Cầm này không thua Lục kiếp Bán Thần.
 - Dùng trường Cầm làm vũ khí, dùng sóng âm công kích. Cái này xác thực thập phần huyền bí.
- Hào quang màu tím kia xuất hiện, Tần Phàm rất nhanh liền nghe được trên quảng trường có người phát ra trận trận kinh hô. Sau đó hắn tập trung tư tưởng suy nghĩ, lần nữa nhìn về phía tấm cự bì kia, lúc này bắt đầu có kim quang chớp động, chỉ chốc lát, hắn chứng kiến trên kim bì tự động khắc ra hai chữ Lăng Cầm.
- Nguyên lai người thực lực mạnh có thể lưu danh trên kim bì này.

Hắn giờ mới hiểu được.

Ở trên Thiên Tài Kim Bì, ngoại trừ danh tự Lăng Cầm, còn có không sai biệt lắm mười danh tự khắc ở phía trên. Trong đó xếp hạng trước nhất chính là ba chữ to Mạc Thiên Dương, đúng là cháu ruột của Mạc Lợi Thành chủ mà hắn bất kiến ở trong trà lâu kia, mặt khác còn có Lục kiếp Bán Thần Vân Thiên cùng La Phong xếp ngay sau hắn.

- Hắc y nam tử nâng mộ bia Chu Bá kia cũng ở phía trên, còn có Viên Bách Hỏa cùng Hồng Nguyên Hải. Đó là hai Ngũ kiếp Bán Thần tinh thông Hóa hệ năng lực cùng Thủy Hệ năng lực mà trong trà lâu nghe được kia.
- Hoàng Động cũng có thể lưu danh ở phía trên?

Tần Phàm tiếp tục nhìn kỹ những danh tự kia, chợt phát hiện Hoàng Nham Thành thành chủ chi tử Hoàng Động. Nhớ rõ thời điểm ở Hoàng Nham Thành hắn đã từng giao thủ. Vốn Tần Phàm cho rằng thực lực của Hoàng Động còn chưa đủ để lưu danh, nhưng chỉ là qua không lâu, vậy mà Hoàng Động lại tăng lên nhiều như vậy, để cho hắn rất ngoài ý muốn. Bất quá cũng có khả năng ngày đó Hoàng Động này cũng không hết sức, dù sao hắn ở bên trong tuổi trẻ thiên tài Mạc Lợi Thần Đảo cũng có một ít danh khí.

Kế tiếp, kiểm tra đo lường vẫn đang tiếp tục.

Dù cho từng thành trì chỉ có 100 người thông qua sơ tuyển, nhưng trên Mạc Lợi Thần Đảo tổng cộng có một trăm lẻ tám Đại Thành, nên người tham gia xét tuyển cũng có hơn vạn, tự nhiên sẽ mất rất nhiều thời gian.

Ba người Tần Phàm cũng một mực đợi hơn một giờ sau mới đến lúc khảo thí.

Đầu tiên tiến lên tiếp nhận Thiên Tài Kim Bia này kiểm tra chính là Mộ Thanh Thanh, nữ tử tuyệt sắc như nàng vừa lên đài, khiến cho chú ý tự nhiên sẽ không kém Lăng Cầm trước đây. Trong tay nàng cầm trường kiếm màu xanh lam chậm rãi tiến lên, một kiếm thướt tha, kinh tuyệt bao nhiêu ánh mắt chúng nhân.

Dù là Tần Phàm lúc này chứng kiến một thân áo trắng, cầm trường kiếm trong tay đứng ở dưới kim bia kia, trong nội tâm cũng không khỏi âm thầm có một loại cảm giác kinh diễm, đương nhiên cũng chỉ là dừng lại ở thưởng thức mà thôi.

Hắn lại nhìn Kỷ Huyền Nhi bên người một chút.

Dùng thực lực của Mộ Thanh Thanh, muốn thông qua kiểm tra lúc này đây tự nhiên là không có bất cứ vấn đề gì, thậm chí có khả năng rất lớn có thể lưu danh trên kim bia, trở thành nhân vật phong vân trong tuyển bạt thi đấu lần này.

Tần Phàm lo lắng chính là Kỷ Huyền Nhi, nàng muốn cùng hắn chung một chỗ tham gia tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến, cho dù hắn muốn ở trước tuyển bạt thi đấu tiến hành trị liệu cho nàng, nhưng đầu tiên cũng cần phải thông qua cửa ải trước mắt này a.

Phải biết rằng ở phía trước là ngay cả tứ kiếp Bán Thần cũng có thể bị loại bỏ, dù sao Kỷ Huyền Nhi mới chỉ là Nhị kiếp Bán Thần, hơn nữa thời gian đột phá khẳng định rất ngắn, dù cho thể chất Lạnh Nhiệt của nàng khác hẳn với thường nhân, cũng có khả năng còn chưa ổn định cảnh giới.

Ánh mắt lại trở lại trước kim bia, lúc này chỉ thấy Mộ Thanh Thanh nhẹ nhàng nhảy lên, trường kiếm màu xanh lam trong tay dùng một loại tốc độ mắt thường khó có thể thấy được ra khỏi vỏ, chỉ thấy trong đó có một đạo kiếm quang giống như sóng xanh nhanh chóng phát ra rơi vào trên kim bia.

Quả nhiên chỉ chớp lát sau, trên kim bia kia cũng như Lăng Cầm khảo thí vừa rồi trả lại một đạo vàng sáng màu tím.

- Cũng là màu tím thiên tài chi quang! Lưu danh rồi!

- Mộ Thanh Thanh! Nguyên lai nàng là Hoàng Hôn Thành Mộ Thanh Thanh! Tuổi trẻ mỹ mạo lại có thực lực mạnh như vậy, sớm nên đoán được là nàng.

- Chậc chậc, vừa rồi uy lực một kiếm kia rất mạnh, đoán chừng cùng Lăng Cầm vừa rồi đều có thể so với Lục kiếp Bán Thần ah!

- Đúng vậy, phải biết rằng Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó là cách một hào rộng thật lớn, có thể siêu việt cái hào rộng này đều là siêu cấp thiên tài hiếm có!

Lập tức trên quảng trường đều vang lên trận trận thanh âm kinh ngạc cùng tán thưởng, đối với dung mạo của Mộ Thanh Thanh đã cảm giác được trong nội tâm nóng rực, nhưng đối với thực lực của nàng lại cảm thấy hết sức kiêng kỵ.

Mà nhìn xem danh tự xuất hiện trên kim bia, trên mặt Mộ Thanh Thanh không có một tia rung động, tựa hồ hết thấy giống như trong dự liệu, sau đó rất nhanh đạm mạc thu hồi trường kiếm, chậm rãi đi xuống.

Tần Phàm có thể chứng kiến nàng qua một năm thời gian, thực lực đã tăng lên không ít.

Kế tiếp là đến phiên Kỷ Huyền Nhi.

- Hết sức là được rồi, cho dù nàng không tham gia tuyển bạt thi đấu, ta nhất định cũng sẽ nghĩ biện pháp mang nàng cùng một chỗ ly khai Mạc Lợi Đảo.

Tần Phàm nắm chặt ngọc thủ của nàng, trong miệng ôn nhu nói.

- Ân.

Trên mặt Kỷ Huyền Nhi không khỏi hiện lên một mảnh ửng đỏ, nhẹ gật đầu, sau đó cũng chậm rãi hướng về Thiên Tài Kim Bia kia đi đến.

1446. Chương 1456 : Rung Động Lưu Danh.

Chương 1456 : Rung động lưu danh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kỷ Huyền Nhi xuất hiện tự nhiên cũng đưa tới không ít chú ý, nếu như nói trước đây Lăng Cầm thần bí, Mộ Thanh Thanh cao quý, như vậy Kỷ Huyền Nhi là chân chính lãnh diễm, vẻ kiêu diễm của nàng chỉ bày ra ở trước mặt Tần Phàm mà thôi.

Đứng ở trước Thiên Tài Kim Bia, Kỷ Huyền Nhi một thân hắc y, sắc mặt thanh thanh lãnh lãnh, như là Bách Hợp cự nhân ở ngoài ngàn dặm.

Tiếp theo trong nháy mắt, ở bên trong hai tay của nàng xuất hiện hai thanh Nguyệt Nhận hình cung thật dài, hình dáng như Tân Nguyệt, một đỏ một lam, thượng diện phân biệt tản ra vàng sáng nhàn nhạt. Một đôi vũ khí này, là lúc trước thời điểm nàng ở Tần gia cứu Tần Phàm, chống lại Tần Quan hiển lộ qua một lần, chỉ là không biết vũ khí này nàng lấy được ở nơi nào mà thôi.

Tần Phàm đoán chừng, cái này hẳn là một loại Thượng Cổ bảo vật, uy lực ít nhất đạt tới Cao cấp Bán Thần khí.

Lúc này, dưới chân khẽ điểm một chút, thân hình Kỷ Huyền Nhi nhẹ nhàng nhảy đến giữa không trung.

Vù vù...

Nguyệt Nhận màu đỏ trong tay hướng về trong hư không chém ra, một đạo hào quang hồng sắc từ trong đó phát ra, độ ẩm trong toàn bộ bầu trời đều đột nhiên tăng mạnh, tựa hồ lập tức biến thành trời hạ nóng bức.

Mà trước khi vàng sáng màu đỏ kia còn chưa có rơi xuống trên kim bia, Nguyệt Nhận màu xanh da trời ở tay phải của nàng lại khẽ động, vàng sáng màu xanh da trời nương theo một loại nhiệt độ thấp cực hạn xuất hiện, sau đó rất nhanh đuổi theo quang hoa hồng sắc kia.

Một hai vàng sáng hồng một lam vừa mới tiếp xúc, lập tức liền dung hợp lại với nhau, theo vàng sáng kia dung hợp, độ ẩm bốn phía đều cấp tốc biến hóa, cuối cùng hóa thành một cỗ năng lượng hồng lam giao nhau, lại gấp phóng tới Thiên Tài Kim Bia.

Oanh!

Công kích đã rơi vào trên kim bia, phát ra uy thế không nhỏ.

Lập tức, một vàng sáng ở trong đó quay trở về tới trên người Kỷ Huyền Nhi, tuy không phải màu tím, cũng không có lưu lại danh tự trên kim bia, nhưng cái này đã tuyên bố nàng thông qua được Thiên Tài Kim Bia khảo thí, đã lấy được tư cách tham gia tuyển bạt thi đấu chính thức của Thiên Tài Chiến Mạc Lợi Đảo.

Dù sao nàng chỉ là Nhị kiếp Bán Thần, biểu hiện đồng dạng đã để cho người sợ hãi thán phục không thôi rồi.

- Vừa rồi cái loại cảm giác này chẳng lẽ là...

- Độ ẩm cực tốc cùng biến hóa như vậy, tăng thêm cái kia dung hợp xuất hiện năng lượng khủng bố. Thể chất cô gái này chỉ sợ thật sự chính là Lãnh Nhiệt cực hạn vạn năm nhất ngộ trong truyền thuyết, hơn nữa còn tu luyện Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo!

- Trời ạ, trách không được chỉ là Nhị kiếp Bán Thần chỉ cảnh liền có thể nhẹ nhõm thông qua khảo thí, nguyên lai là thể chất bên trong truyền thuyết này!

- Cô gái này chỉ sợ sẽ tiền đồ vô lượng ah!

Ở đây có rất nhiều nhân vật thiên tài đến từ các đại gia tộc, những người này kiến thức rộng rãi, gia tộc điển tàng phong phú, rất nhanh liền có người phát hiện Kỷ Huyền Nhi không giống người thường.

- Vừa rồi uy lực một kích kia, có lẽ có thể so sánh với Ngũ kiếp Bán Thần a?

Cho dù là Tần Phàm, chứng kiến Kỷ Huyền Nhi hiển lộ thân thủ, trong lòng cũng không khỏi kinh ngạc. Bất quá sau khi thấy thời điểm nàng động thủ tựa hồ ẩn ẩn có chút gian nan, hắn phỏng đoán nàng là bởi vì khổ tu lưu lại thương thế trên người ảnh hưởng, cũng không khỏi có chút đau lòng.

- Phải nhanh trở về giúp nàng điều trị tốt thương thế mới được.

Trong lòng của hắn lại trầm suy nghĩ nói.

Thu hồi hai thanh Nguyệt Nhận thật dài, Kỷ Huyền Nhi rất nhanh cũng đi xuống. Như vậy, ba nữ tử để cho người khác ấn tượng đều ở trong mọi người sợ hãi thần phục hoàn thành khảo thí.

Kế tiếp, là đến phiên Tần Phàm rồi.

- Đến phiên ta rồi.

Chứng kiến Kỷ Huyền Nhi đi xuống, trong nội tâm Tần Phàm hơi trầm ngâm lấy, lập tức cũng chuẩn bị đi về phía trước. Hắn ngẩng đầu nhìn Kim Sắc cự bia cao lớn kia, thượng diện càng không ngừng lóe ra kim quang.

Hắn biết rõ, khối Thiên Tài Kim Bia này có thể nói là hình ảnh thu nhỏ của toàn bộ siêu cấp thiên tài Mạc Lợi Thần Đảo. Mà có thể lưu danh trên kim bia, đều là người nổi bật trong một đời tuổi trẻ.

Những người lưu danh ở phía trên kia, thậm chí tùy tiện một cái đều có thể xưng hùng Vũ Thiên đại lục. Tần Phàm đoán chừng, dù là mấy tên Thánh Tôn kia cũng chưa chắc có thể đơn giản áp chế được những nhân vật này.

Bọn hắn gặp may mắn, bọn họ đều là một đời Thiên Kiêu.

Nhưng hiện tại, hắn đến từ đại lục hạ cấp như Vũ Thiên đại lục, lại phải đi lên sân khấu Tân Thế Giới này, cùng những thiên tài đỉnh tiêm kia tranh phong.

Sau đó hắn nhẹ hít một hơi, chậm rãi đạp vào đài cao trước kim bia, chuẩn bị tiếp nhận kiểm tra đo lường của mình.

Trên thực tế, bởi vì cùng hai nữ tử chói mắt như Mộ Thanh Thanh và Kỷ Huyền Nhi đứng chung một chỗ, Tần Phàm sớm đã đưa tới không ít chú ý, rất nhiều người đều suy đoán hắn một cái Tứ kiếp Bán Thần sẽ có chỗ đặc dị gì.

Cho nên vừa nhìn thấy Tần Phàm đứng trên đài cao, lập tức từng ánh mắt đều phóng tới trên người của hắn. Những ánh mắt này, hoặc hiếu kỳ hoặc nghi hoặc, hoặc khinh thường hoặc mỉa mai, tóm lại giờ khắc này Kỳ Tích Chi Tử cũng đầy đủ chú mục.

- Ta biết rõ ngươi so với một năm trước mạnh hơn rất nhiều, bất quá ta cũng muốn nhìn một chút ngươi cường tới trình độ nào rồi.

Mà ở phía dưới, Mộ Thanh Thanh nhìn xem thân ảnh kia, trong nội tâm âm thầm có chút suy nghĩ lan tràn. Lúc này đây gặp lại Tần Phàm, không thể nghi ngờ là làm cho nàng khiếp sợ, chỉ là nàng không có biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Kỳ thật trong lòng của nàng, làm sao không có tương đối chi tâm. Nàng là một nữ tử thập phần kiêu ngạo, Tần Phàm là nam tử thứ nhất làm cho nàng lau mắt mà nhìn, hắn cho nàng trùng kích cùng ảnh hưởng, thậm chí là vừa rồi chứng kiến ba Lục kiếp Bán Thần kia cũng không cách nào bằng được đây.

Ở phía xa...

Phía trên một tòa kiến trúc cực kỳ cao lớn rộng rãi, trong một gian phòng đối diện quảng trường. Lúc này đang có hai đạo thân ảnh đứng ở nơi đó, hai cái đều là một thân áo trắng, chỉ là một cái áo bào trắng trên người là hoa văn Hồng Mai, cái khác thì là thêu mây trắng viền vàng.

Phong độ khí chất của hai người này đều là thượng giai, đúng là hai trong ba Lục kiếp Bán Thần tham gia tuyển bạt thi đấu Mạc Lợi Đảo Thiên Tài Chiến lần này, là đối tượng ngưỡng mộ trong lòng của không ít nữ tử trẻ tuổi trên cả Mạc Lợi Đảo. Bọn hắn còn được không ít dân chúng Mạc Lợi Đảo kỳ thác kỳ vọng, hi vọng bọn hắn có thể thay Mạc Lợi Đảo ở trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến lấy được một thành tích tốt.

Tên của bọn hắn cũng lưu ở trên Thiên Tài Kim Bia, là đến từ Thiên La thành La Phong cùng Vân Đình thành Vân Thiên.

Hai người kia đứng ở chỗ này chú ý Thiên Tài Kim Bia khảo thí phía dưới rất lâu rồi, bây giờ nhìn thấy Tần Phàm lên sân khấu, trên khóe miệng Vân Thiên nổi lên một tia âm hàn vui vẻ nói ra:

- La huynh, về tiểu tử Tần Phàm này ngươi thấy thế nào?

1447. Chương 1457: Rung Động Lưu Danh. (2)

Chương 1457: Rung động lưu danh. (2)

- Có thể làm ột mỹ nữ tu luyện Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo ái mộ hắn, thực lực không nói đến, nhưng công phu hấp dẫn nữ tính có lẽ không kém Vân huynh ah.

La Phong giương mắt nhìn thoáng qua phía dưới, sau đó cũng mang theo một tia trào phúng nói ra.

- La huynh chê cười, luận công phu hấp dẫn nữ tính, ngươi cũng không dưới ta, ta nghe nói tứ đại mỹ nữ ở Thiên La thành các ngươi đều tranh nhau muốn gả cho ngươi đây này.

Lúc này Vân Thiên tiếp tục mỉm cười nói ra:

- Bất quá xem ra La huynh tựa hồ đối với nữ tử tu luyện Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo kia có phần cảm thấy hứng thú a?

- Trên người của nàng hoàn toàn chính xác có một loại khí chất rất hấp dẫn ta.

La Phong cũng không phủ nhận, lúc này hai mắt của hắn nhìn về phía cô gái áo đen đang bình tĩnh nhìn xem Tần Phàm kia, ở trong đôi mắt mịt mờ xẹt qua một tia nóng rực, hắn biểu hiện ra đậm đặc, nhưng trên thực tế cho tới bây giờ hắn muốn có được đồ vật gì đó đều sẽ không dễ dàng buông tha.

- Tại hạ lại ưa thích Mộ Thanh Thanh kia, những năm gần đây ta coi như gặp rất nhiều giai nhân tuyệt sắc, bất quá lại một mực không có gặp được nữ tử như nàng, cũng chỉ có nữ tử như nàng, thiên phú diện mạo đều tốt, mới có thể đi theo cước bộ của ta...

Vân Thiên kia thì là nhìn về bạch y nữ tử phía dưới, khóe miệng ngậm lấy vui vẻ, mà ánh mắt thì ẩn ẩn có hương vị thèm thuồng. Dùng hắn hiểu rõ đối với nữ nhân đến xem, hắn có thể phát hiện ánh mắt của Mộ Thanh Thanh nhìn xem Tần Phàm có chút bất đồng, tuy cái kia chưa hẳn là ái mộ, nhưng mà đầy đủ để cho hắn có chút ghen ghét.

Cho nên, kỳ thật hai người Vân Thiên cùng La Phong cũng biết, muốn đạt được hai cô gái tuyệt sắc phía dưới này, chỉ sợ bọn họ phải qua thanh y nam tử đang chuẩn bị tiếp nhận khảo thí kia.

- Vân huynh, nghe nói vừa rồi ngươi đã điều tra Tần Phàm này thoáng một phát, có được tin tức gì rồi.

Ánh mắt lại rơi vào trên người Tần Phàm, lúc này La Phong lại hỏi.

Nghe vậy, Vân Thiên bỗng nhiên trầm mặc một hồi, sau đó mới ngẩng đầu nói ra:

- Cái kết quả điều tra này có lẽ sẽ cho ngươi ngoài ý muốn.

- Cái gì?

La Phong giật mình quay đầu nhìn về phía Vân Thiên.

- Tần Phàm này không là người trong Tân Thế Giới chúng ta, hắn ước chừng ở một năm rưỡi trước mới xuất hiện ở Hoàng Hôn Thành, khi đó hắn mới chỉ là một Võ Thánh.

Vân Thiên thu hồi vui vẻ trên mặt nói ra.

- Chưa đủ hai năm thời gian từ một Võ Thánh đột phá đến Bán Thần chi cảnh, lại đạt đến Tứ kiếp Bán Thần?

La Phong rất cục lộ ra một vòng kinh ngạc.

- Đúng vậy, vấn đề này ta cũng khó mà tin được, nhưng nghe nói có không ít người chứng kiến tràng cảnh hấn đột phá Bán Thần, còn đưa tới Phong Hỏa Bán Thần Kiếp... Có người phỏng đoán nguyên nhân đây là bởi vì hấn đã luyện hóa được Bạch Hổ châu.

Vân Thiên nhẹ gật đầu nói ra.

- Bạch Hổ châu này ta cũng nghe qua, nghe nói là một kiện Thượng Cổ bảo vật, không ít người đã từng đạt được qua, chỉ là cho tới bây giờ đều không có người có thể luyện hóa, không thể tưởng được lại bị tiểu tử này luyện hóa được, còn chiếm được cơ duyên lớn như vậy.

La Phong quay đầu lại nhìn về phía dưới, ánh mắt ở trong đôi mắt lóe ra:

- Trách không được thời điểm hấn ở trong quán rượu sẽ liều lĩnh như vậy, nguyên lai là tâm tính nhà giàu mới nổi.

- Ha ha, bất quá La huynh cũng không cần quá lo lắng, hấn trong thời gian ngắn như vậy tăng lên tới cảnh giới hiện tại này, khẳng định cảnh giới rất bất ổn, đối với tiền cảnh phía sau cũng tạo thành ảnh hưởng, hấn là không đáng để lo.

Thấy bộ dáng La Phong rất nghiêm túc, Vân Thiên khẽ cười nói.

- Ân, cũng thế, một Tứ kiếp Bán Thần cảnh giới bất ổn có thể thông qua Thiên Tài Kim Bia khảo thí hay không vẫn là không biết. Huống chi cho dù thông qua được, Vân huynh cùng ta cũng sẽ không để hấn còn sống đến tuyển bạt thi đấu chấm dứt...

Lúc này La Phong mới nhẹ gật đầu, trên khóe miệng nổi lên một tia nụ cười thản nhiên.

Hai người này đều là thiên tài trong thiên tài cùng tuổi, tự tin đều là đức tính cốt lõi.

Nhưng mà, nụ cười của bọn hấn còn không có rơi xuống, rất nhanh liền động lại.

Trước Thiên Tài Kim Bia phía dưới, Tần Phàm dưới chân đạp mạnh, ở vô số ánh mắt nhìn soi mói, thân thể bỗng nhiên nhảy lên giữa không trung, lập tức như là Cuồng Long ra biển, một quyền oanh tới trên kim bia.

Đoạt Thần Linh Sáo là cho tinh thần người hoảng hốt lập tức xuất hiện ở chỗ nắm đấm, ở trong hào quang sáng chói chớp động tâm đó, một đầu hư ảnh Kỳ Lân gào thét trực tiếp xông hướng tiền phương.

Oanh!

Thời điểm hư ảnh Kỳ Lân tiếp xúc kim bia lóe ra kim quang kia, lập tức bộc phát ra một tiếng chấn nổ vang vọng toàn trường, sau đó trên kim bia kia liền phát ra một cổ hào quang màu tím vô cùng nồng đậm, ầm ầm tầm đó đã có thể so sánh với uy lực một kiếm mà vừa rồi Mộ Thanh Thanh phát ra.

Theo hào quang màu tím kia trở về tới trong cơ thể Tần Phàm, thần sắc hấn thông dong, chậm rãi ở giữa không trung rơi xuống trở lại trên mặt đất.

Đoạt Thần Linh Sáo làm tinh thần hoảng hốt thu hồi.

Ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía trên kim bia kia.

Tần Phàm!

Chỉ chớp lát, hai chữ cứng cáp hữu lực liền xuất hiện ở trên kim bia, chiếu sáng toàn trường.

Thấy một màn như vậy, toàn trường ngẩn ngừ yên tĩnh lại, chỉ chớp lát, các loại thanh âm xôn xao vang lên, toàn bộ quảng trường ở trong nháy mắt như là nước sôi sôi trào .

- Màu tím thiên tài chi quang!

- Lưu danh rồi!

- Một Tứ kiếp Bán Thần, không chỉ có thông qua được Thiên Tài Kim Bia khảo thí, lại lưu danh hắc lên, đây là đệ nhất nhân!

- Tần Phàm, nguyên lai hắc là Tần Phàm... Không thể tưởng được hắc ở Tứ kiếp Bán Thần chỉ cảnh dĩ nhiên cũng có được thực lực như vậy, trách không được có thể làm ỷ nhân ái mộ!

Từng ánh mắt nhìn xem thân ảnh màu xanh ở tiền phương kia, trong nội tâm đều mang theo một loại sợ hãi thán phục không cách nào ức chế.

Phải biết rằng, lúc trước là còn có mấy Tứ kiếp Bán Thần ngay cả kim bia khảo thí cũng không có cách nào thông qua, càng chưa từng có một Tứ kiếp Bán Thần có thể lưu danh. Trên thực tế, lúc này đây Ngũ kiếp Bán Thần khảo nghiệm qua cũng tiếp cận gần ngàn người, ngoại trừ ba Lục kiếp Bán Thần kia, cũng chỉ có mấy người có thể lưu danh ở phía trên mà thôi.

Mà trên kiến trúc xa xa kia.

Sắc mặt hai người Vân Thiên cùng La Phong đều âm trầm, rất rõ ràng thực lực chân thật của Tần Phàm sâu sắc ngoài dự liệu của bọn hắc. Cái Tứ kiếp Bán Thần nho nhỏ này, không chỉ không có cảnh giới bất ổn, còn phát huy ra thực lực viễn siêu cường giả cùng giai.

- La huynh, người chứng kiến vũ khí vừa rồi của Tần Phàm này không vậy?

Một lát sau, Vân Thiên lạnh giọng hỏi.

- Thấy được, cái bao tay kia tám chín phần mười là chung cực Bán Thần khí, nếu không tiểu súc sanh này không có lực công kích như vậy, còn lưu danh trên kim bia rồi.

La Phong nhướng mày nói ra.

1448. Chương 1458 : Trị Liệu.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1458 : Trị liệu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Bất quá cho dù hắc có được chung cực Bán Thần khí, so sánh với chúng ta vẫn có khoảng cách rất dài, không đủ gây sóng gió. truyện copy từ

Vân Thiên lại cười lạnh nói.

Mà Tần Phàm cũng không có phát hiện ở trên kiến trúc xa xa có người nhìn mình, hắc hoàn thành khảo thí, rất nhanh liền ở bên trong một mảnh nghị luận, đi xuống đài cao của Thiên Tài Kim Bia, tiếp theo ý định cùng hai nữ tử ly khai.

- Không thể tưởng được thực lực của người tăng lên so với trong tưởng tượng của ta còn lớn hơn, hơn nữa có lẽ người còn không có đem hết toàn lực.

Lúc này thanh âm của Mộ Thanh Thanh truyền đến nói ra, nàng nhìn thấy danh tự lóe sáng chói mắt trên kim bia kia, không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì.

- Người không cũng giống như vậy sao?

Tần Phàm nhẹ cười nói, thật sự là hắc còn không có đem hết toàn lực, đây chỉ là một khảo thí trước tuyển bạt thi đấu Thiên Tài Chiến, đại bộ phận thiên tài cường giả đều không có hiển lộ ra tất cả thực lực chân chánh của mình.

Nói xong, hai người cuối cùng nhìn nhau, đều không nói gì thêm, chỉ là bắt đầu chậm rãi hướng về bên ngoài đám người đi đến.

- Xem ra thiên tài trong Tân Thế Giới này đích thật là nhiều không kể xiết ah...

Mà thời điểm bọn hắn sắp sửa hoàn toàn ly khai quảng trường, bỗng nhiên trong đám người lại bộc phát ra một hồi thanh âm xôn xao không nhỏ, Tần Phàm quay đầu lại nhìn thoáng qua, có chút kinh ngạc.

Ở sau lưng, trước Thiên Tài Kim Bia kia lần nữa sáng lên hào quang màu tím.

Điều này đại biểu lại có người muốn lưu danh kim bia rồi.

Lại một siêu cấp thiên tài.

Bên trong trận trận nghị luận cùng tiếng động xôn xao trên quảng trường, Tần Phàm quay đầu nhìn lại, liền chứng kiến trước đài cao của Thiên Tài Kim Bia đang có một nam tử áo lam trẻ tuổi đang đi xuống trên mặt đất, động tác nhẹ nhàng trôi chảy, nhìn ra được thân pháp có được tốc độ không tể. Sắc mặt người này có chút lạnh lùng, cùng Mộ Thanh Thanh đều là cường giả dùng kiếm, kiếm khí của hắn thậm chí không kém gì Mộ Thanh Thanh.

Mà theo hào quang màu tím kia chui vào trong cơ thể hắn, toàn trường cũng không khỏi chăm chú nhìn thẳng.

Chỉ chớp lát, ở trên kim bia kia rất nhanh liền hiện ra ba chữ “Sở Vân Vũ”, cái kia tức là danh tự của nam tử trẻ tuổi này. Từ xa nhìn lại, nam tử này ước chừng 27 tuổi, lại xem trong những người lưu danh trên kim bia đã tương đối tuổi trẻ rồi.

Bất quá lúc này ở trong sân rộng lại tựa hồ như không ai biết lai lịch người này, hơn nữa trước đây Tần Phàm ở trong trà lâu cũng không có nghe người khác nhắc tới qua danh tự này, đoán chừng là thiên tài cường giả đến từ dân gian, muốn ở bên trên thi đấu bỗng nhiên nổi tiếng.

Dù sao ở bên trong Tân Thế Giới này thiên tài quá nhiều, tổng sẽ che dấu không ít, hơn nữa bởi vì nơi này các loại linh khí cực kỳ phong phú, cũng có được vô số Viễn Cổ di tích cùng còn sót lại, cho nên có ít người cho dù không đến từ đại gia tộc, nhưng đã nhận được cơ duyên, đồng dạng cũng có khả năng thành siêu cấp thiên tài.

- Ở bên trong Tân Thế Giới này quá thuận lợi, Thiên Kiêu xuất hiện lớp lớp. Nhưng mà, cuối cùng nhất lại có bao nhiêu người có thể du ngoạn sơn thủy đỉnh phong?

Chỉ là Tần Phàm liếc nhìn Thiên Tài Kim Bia kia, rất nhanh liền quay đầu lại, tiếp tục cùng hai người Mộ Thanh Thanh và Kỷ Huyền Nhi đi ra ngoài.

Đúng vậy, hắn cũng có chút kinh ngạc, nhưng không như người bình thường khiếp sợ sùng bái như vậy, thậm chí nói hắn rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

Bởi vì hắn thấy có chút thấu triệt rồi.

Ở bên trong Tân Thế Giới, nhân khẩu đông đúc, trong mấy chục tỷ người kia, coi như là thiên tài vạn người có một, thậm chí mười vạn, trăm vạn người có một, thì số thiên tài kia cũng vẫn là nhiều không kể xiết.

Bất quá Tần Phàm lại minh bạch, có ít người bây giờ là thiên tài, nhưng đến đẳng sau chưa hẳn vẫn là thiên tài. Bởi vì có võ đạo cực hạn tồn tại, một ít người, cho dù là trước 30 tuổi trở thành Ngũ kiếp Bán Thần. Xem như siêu cấp thiên tài, nhưng sau khi hắn đạt đến võ đạo cực hạn, liền không còn là thiên tài nữa rồi.

Cho nên những thiên tài trước mắt này, chỉ là thiên tài ngắn ngủi, là thiên tài giai đoạn hiện tại mà thôi.

Võ đạo đỉnh phong, chỉ có người một mực bảo trì thiên tài, hơn nữa có thể không ngừng đột phá võ đạo cực hạn mới có thể đạt tới.

Mà sau khi Tần Phàm tiếp xúc với Long Thần thì đã biết võ đạo đỉnh phong của nhân loại chính là Nhân Thần. Từ xưa đến nay, vô số tuế nguyệt Trường Hà, người trở thành Nhân Thần cũng chỉ có tám người! Hôm nay có còn tồn tại hay không cũng là một cái không biết bao nhiêu.

Hắn thập phần tinh tường mục tiêu của mình, sẽ không bị lạc lối.

Đã đi ra quảng trường trung ương Mạc Lợi chủ thành này, ba người Tần Phàm ở trong thành tìm một gian khách sạn ở lại.

Hôm nay Mạc Lợi chủ thành có thể nói là kín người hết chỗ, nhưng đồng dạng có một ít khách sạn giá cả cao đến để cho người tắc lười, chuyên môn chuẩn bị cho đám đệ tử đại gia tộc ở. Giống như khách sạn mà bọn người Tần Phàm vào ở kia, chỉ là một đêm phí tổn liền hơn một ngàn Thần Tinh!

Phải biết rằng ban đầu thời điểm ở Hoàng Hôn Thành, một năm cũng chỉ là tốn hao chừng một ngàn Thần Tinh mà thôi, hơn nữa giá cả như vậy đối với người bình thường mà nói đều đã là đắt đến không hợp thói thường, thậm chí Tam kiếp Bán Thần cường giả cũng khó gánh chịu nổi.

Cho nên hôm nay khách sạn cần hơn một ngàn Thần Tinh, ngoại trừ những đệ tử đại gia tộc không thiếu tiền kia, người bình thường thật đúng là ở không nổi. Dù là Tần Phàm cũng ần ần cảm giác được đau lòng, may mắn khách sạn này cũng không cần như Hoàng Hôn Thành một lần giao nộp phí tổn một năm, chỉ cần giao trước ba ngày phí tổn liền vào ở.

Vào đến trong khách sạn.

Ở trong một gian phòng xa hoa.

Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi ngồi ở trên mặt thảm đẹp đẽ quý giá, vì hắn muốn trị liệu thương thể trên người Kỷ Huyền Nhi, cho nên mới cùng nàng ở một phòng, mà Mộ Thanh Thanh thì ở một gian phòng khác bên cạnh, không ở chung với hai người.

Kỷ Huyền Nhi vốn là đưa lưng về phía Tần Phàm mà ngồi, trang phục màu đen tương đối bó sát người kia buộc vòng quanh đường cong thập phần mê người của nàng. Đặc biệt là lúc này bởi vì trong phòng lộ ra thập phần yên tĩnh, ở dưới không khí hơi có vẻ mập mờ, thân hình người phía trước căng thẳng, càng làm cho dáng người uyển chuyển mỹ hảo kia hiển lộ không bỏ sót.

- Cởi y phục này ra đi, để cho ta nhìn thương thể trên người nàng.

Lúc này Tần Phàm cũng hơi có vẻ xấu hổ sờ lên mũi, sau đó nhẹ giọng nhìn bộ dáng xinh đẹp trước mắt nói ra. Hắn đã cẩn thận kiểm tra thương thể của Kỷ Huyền Nhi, biết rõ nàng bởi vì tu luyện Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo, rất nhiều địa phương trên người đều bị độ ẩm lúc lạnh lúc nóng giày vò đến cực kỳ thâm, thậm chí rất nhiều địa phương còn tích lũy thương độc, phải mau chóng thanh trừ.

- Ân.

Nghe vậy, Kỷ Huyền Nhi thẹn thùng gật gật đầu, bất quá Tần Phàm ở phía sau cũng không có nhìn thấy khuôn mặt đỏ tươi ửng ửng kia của nàng.

1449. Chương 1459: Trị Liệu. (2)

Chương 1459: Trị liệu. (2)

Sau đó tiếng hít thở ở trong không khí cũng có thể rõ ràng nghe được, quần áo của người phía trước kia bắt đầu chậm rãi ở trên bờ vai nàng tróc ra, phía sau lưng trơn bóng tuyết trắng cũng chậm chậm hiển lộ ra, da thịt kia trượt như nồn nà, đẹp như Bạch Ngọc để cho người nhìn không được có chút tim đập rộn lên.

Lúc này, Tần Phàm cũng không khỏi nổi lên một chút xao động về tới quá khứ.

Khi đó hắn mới mười lăm tuổi, vẫn còn ở bên trong Yêu Thú Hoang Nguyên của Vũ Thiên đại lục. Vì trốn tránh Thanh Ưng mạo hiểm đoàn truy kích, Kỷ Huyền Nhi dẫn hắn tới trong một đước cốc. Lúc đó người trước mắt kia đích thật là mệnh khổ, khi đó trên người nàng cũng có thương thể, tình cảnh hơi có vẻ hương diễm kia để cho hắn đến nay khó quên.

Ánh mắt lại nhìn tới trước mắt.

Đã nhiều năm như vậy rồi, hiện tại dáng người của Kỷ Huyền Nhi trở nên càng thêm thành thực mê người, thân hình không thể bắt bẻ, dù là Tần Phàm gần đây trấn định cũng nhìn không được trong lòng có chút nóng rực .

Nhưng mà, ở trên thân thể uyển chuyển kia, ngoại trừ vừa mới chứng kiến một mảnh da thịt hoàn hảo ra, làn da từ lưng eo tầm đó kia trở nên cực kém, không ít địa phương bởi vì thương độc mà trở nên rách rưới, lộ ra nhìn thấy mà giật mình. nguồn

Cái thương thể kia thực sự so với năm đó muốn nghiêm trọng hơn rất nhiều.

Đợi đến lúc quần áo hoàn toàn cởi xuống, cái eo nhỏ năm đó để cho Tần Phàm kinh diễm nhất kia cũng xuất hiện, nhưng lập tức hắt lại hít một hơi khí lạnh. Trách không được thời điểm khảo thí chứng kiến động tác của nàng khác thường, nguyên lai thương thể trên lưng nàng lộ ra cực kỳ khủng bố nghiêm trọng, phát tím biến thành màu đen, có bộ phận thậm chí có thể thấy được xương cốt rồi.

- Thương thể kia đã nghiêm trọng như vậy, nàng là như thế nào kiên trì xuống đây.

Tần Phàm cảm giác rất đau lòng, cũng cảm giác được không thể tưởng tượng nổi. Hắn biết rõ thương thể trên người Kỷ Huyền Nhi cũng không phải là đan dược có thể trị liệu, những ngày này, nàng nhất định đã chịu rất nhiều thống khổ.

- Có thể khôi phục không?

Kỷ Huyền Nhi không có trả lời, chỉ là giống như năm đó thấp giọng hỏi.

- Ân, bất quá trong quá trình khôi phục nàng sẽ rất khó chịu.

Tần Phàm hơi than thở nhẹ một tiếng nói ra, sau đó liền bắt đầu đem nước thuốc đã sớm điều phối tốt ra. Những nước thuốc này không phải linh dịch bình thường, chính là hắn đem đan dược sau khi luyện thành, lại lần nữa dùng chân nguyên hòa tan mà thành, được hiệu so với đan dược trị liệu còn mạnh hơn, là chuyên môn dùng để điều trị ngoại thương.

- Ân.

Kỷ Huyền Nhi lại gật đầu đáp ứng.

- Vậy chúng ta bắt đầu.

Tần Phàm biết rõ Kỷ Huyền Nhi quật cường, cũng không có nói thêm nữa, chỉ trực tiếp bắt đầu tiến hành chữa thương.

Duỗi ngón tay ra, nhẹ nhàng rơi vào trên da thịt giàu có co dãn kia, cảm thụ được xúc cảm mỹ diệu cùng có chút như điện giật run rẩy từ trong đó phản hồi đến, Tần Phàm hít sâu một hơi, thu hồi toàn bộ tâm tư dư thừa, tiến nhập một loại trạng thái chuyên chú.

Hai tay vô tạp niệm ở trên thân thể uyển chuyển kia chạy lấy, cẩn thận xử lý các chỗ thương thể nghiêm trọng.

Thời gian cứ như vậy ở trong phòng yên tĩnh lặng lẽ chạy đi.

Đã qua gần nửa ngày thời gian, ở dưới Tần Phàm tỉ mỉ điều trị, đại bộ phận thương thể trên lưng Kỷ Huyền Nhi rốt cục bị thanh lý. Mà theo những miệng vết thương kia thời gian dần qua bắt đầu khép lại, da thịt vốn lộ ra khủng bố cũng lần nữa khôi phục xinh đẹp sáng bóng, chạm lên da thịt cũng có được xúc cảm thập phần mỹ diệu.

Bởi vì Luyện Đan thuật hôm nay của Tần Phàm so với năm đó không biết đề cao bao nhiêu, hơn nữa hiện tại trên người của hắn có được Thủy nguyên Ma chủng cùng Mộc nguyên Ma chủng, có năng lực trị liệu cường đại, cho nên mới làm cho tiểu mỹ nhân trước mắt này khôi phục được nhanh cùng hoàn hảo như vậy.

Bất quá Tần Phàm hắt lại thập phần tinh tường, ở bên trong trị liệu thương thể này có thể nói là một lần nữa thay da đổi thịt, trong đó sinh sôi ra thống khổ nhất định là thập phần khó có thể chịu được, nhưng Kỷ Huyền Nhi lại ngạnh kháng chịu được, hơn nữa trong quá trình này, ngoại trừ cắn chặt hàm răng cùng toàn thân kéo căng ra, thậm chí ngay cả một tiếng kêu đau cũng không có phát ra.

Năng lực chịu được như vậy, dù là hắn cũng không khỏi không bội phục.

Mà nữ tử quật cường này, cũng là để cho lòng hắn đau nhức cùng thương tiếc như thế.

- Tốt rồi, hiện tại ngoại thương trên lưng nàng cơ bản đã khôi phục, chỉ là bởi vì nàng tu luyện Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo, trong người còn tạo thành một ít năng lượng bế tắc, một hồi ta sẽ dùng nguyên lực của ta tiến vào trong cơ thể nàng, mới có thể giúp nàng điều trị trở lại.

Nhìn xem da thịt kia đã trở nên thập phần bóng loáng, lúc này Tần Phàm mới ôn nhu nói.

Không thể không nói, tư thái nguyên lai của Kỷ Huyền Nhi có thể nói hoàn mỹ, chỉ là trên người có nhiều chỗ thương thể mới có vẻ có chút kinh hãi, hiện tại thương thể khôi phục, tự nhiên tư thái uyển chuyển này sẽ khôi phục như lúc ban đầu rồi.

Một mắt nhìn đi, như là cồn cát trơn nhẵn, pháp phòng hấp dẫn, chẳng chịt đều đều, có thể nói là đáng người ma quỷ, để cho người cảnh đẹp ý vui.

- Ồ?

Cũng vào lúc này, vẻ mặt Tần Phàm bỗng nhiên khẽ động, vào lúc này phát hiện thân hình của Kỷ Huyền Nhi lần nữa kéo căng, run nhẹ lấy, trên người còn mơ hồ hiển hiện một loại phản hồng nhàn nhạt, cực kỳ mê người.

Mà dọc theo chỗ cái eo nhỏ uyển chuyển kia nhìn lại, dĩ nhiên là phát hiện lúc này đang có một giọt linh dịch óng ánh sáng long lanh đang chậm rãi chảy xuống, hướng về đường cong tuyệt vời thần bí nhất kia chảy tới...

Một màn này, giống như trong sơn động được cốc nhiều năm trước.

Tần Phàm nhin không được cười lên, lúc này trong nội tâm hắn hoàn toàn không có cách nghĩ dư thừa, chỉ là trong lòng có một loại tình cảm vô cùng ấm áp, trong khoảng thời gian ngắn cũng như năm đó có chút không biết có nên vươn tay ra hay không.

Có nên giúp nàng lau đi một giọt nước thuốc này hay không?

Tần Phàm nhìn xem giọt nước thuốc kia chậm rãi chảy xuống, giống như là sương sớm trên cánh hoa, dán ở phía trên da thịt tuyết trắng kia trượt xuống, mỗi một điểm quý tích biến hóa đều lộ ra thập phần hấp dẫn.

Chỉ chốc lát.

Hắn cười lắc đầu, sau đó rốt cục vẫn là chậm rãi đưa tay ra.

Một mặt là bởi vì hôm nay quan hệ của hắn và Kỷ Huyền Nhi so với năm đó thì thân mật hơn rất nhiều, một phương diện khác là vì lúc này đây nước thuốc có tính ăn mòn đặc thù, không thể để nó chảy đi xuống như vậy...

Lúc này Kỷ Huyền Nhi kéo căng lấy thân thể, nhưng lại không có ngăn lại giống như năm đó, chỉ là đôi má trở nên đỏ bừng, mê người như là quả táo chín.

Dùng quan hệ hiện tại của bọn hắn, cho dù có chút vượt qua cũng là bình thường đấy.

Đây là ý nghĩ trong lòng Kỷ Huyền Nhi.

Bộ dáng lãnh mỹ của nàng ở trước mặt người ngoài là một bộ cự nhân ngàn dặm, nhưng lại nguyện ý trả giá hết thấy ở trước mặt người mình yêu mến.

1450. Chương 1460: Giúp Nhau Tăng Lên.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1460: Giúp nhau tăng lên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhưng mà cũng vừa lúc đó, ngón tay của Tần Phàm mới vừa vịn đựng phải giọt nước thuốc ở trên lưng sắp chảy xuống u cổ thần bí kia của Kỷ Huyền Nhi, hần lại bỗng nhiên cảm giác ở trong đó truyền đến một loại rét thấu xương, giống như là ngón tay của hần đựng phải Hàn Băng vạn năm.

- Chuyện gì xảy ra?

Hần lập tức cả kinh, cả người thoáng cái thanh tỉnh lại, sau khi nhanh chóng xóa đi giọt nước thuốc kia, liền trực tiếp vươn tay dò xét thân thể của Kỷ Huyền Nhi.

Lạnh quá!

Đây là ý nghĩ đầu tiên khi Tần Phàm chạm vào thân thể Kỷ Huyền Nhi, phát hiện một giọt nước thuốc vừa rồi kia có vẻ như rét thấu xương, chính là vì thân thể bản thân nàng biến thành một khối Hàn Băng vạn năm, hàn khí kia từ trong đó không ngừng tán phát ra, tựa như muốn ngay cả tay của hần cũng hoàn toàn đông cứng .

- Ta lạnh quá.

Thân thể Kỷ Huyền Nhi bắt đầu lạnh run, bờ môi vào lúc đó trở nên tái nhợt, làn da toàn thân bao trùm một tầng băng sương nhàn nhạt, hơn nữa đang dần dần biến dày, thậm chí trên mái tóc màu đen cũng ản ản có thể trông thấy kết xuất ra một tí băng tinh.

Tiếp theo trong nháy mắt, thân thể lạnh như băng của nàng ngã xuống trong ngực Tần Phàm.

Tần Phàm liền vội vươn tay ra vịn lấy thân thể mê người này, lúc này bởi vì cả người Kỷ Huyền Nhi đều tê liệt ngã xuống, quang điểm phía trước kia cũng đều hiển lộ không bỏ sót, tuyết phong thánh khiết mà hoàn mỹ, hai điểm đỏ tươi ngạo nghễ phong quang vô hạn.

Bất quá lúc này hần ở đâu còn có thể đi thưởng thức phong cảnh xinh đẹp này, chỉ là nhướng mày, cầm lấy cổ tay của nàng đưa kinh khí vào điều tra .

- Không tốt, hiện tại khí tức trong cơ thể nàng cực kỳ hỗn loạn, lạnh nóng cực hạn biến hóa cực nhanh, bắt đầu khó có thể khống chế.

Sau đó hần nhìn xem Kỷ Huyền Nhi, khuôn mặt lo lắng mở lời nói ra.

Hần biết rõ tu luyện Cực Hạn Chi Đạo này đều sẽ xuất hiện họa cực hạn. Thật giống như lúc trước hần ở trên Vũ Thiên đại lục gặp được qua nữ tử tu luyện thiện ác Cực Hạn Chi Đạo một trong Tam đại Cực Hạn Chi Đạo kia, đồng dạng là tao ngộ qua tình huống như vậy, ở ác chi đạo thì giết chóc hết thấy, ở thiện chi đạo thì cứu hết thấy chúng sinh, cơ hồ là không chế không được.

Mà lạnh nóng cực hạn của Kỷ Huyền Nhi thì có chút bất đồng, thiện ác cực hạn là thiện ác đều sẽ kéo dài một thời gian thật dài, mà lạnh nóng cực hạn này của nàng thì sẽ ở trong thời gian cực ngắn phát sinh biến hóa, lúc lạnh lúc nhiệt, phá hư tính năng thân thể cùng tu vi của nàng nghiêm trọng.

Quả nhiên, thân thể trong ngực ở sau khi lạnh như băng ngất ngủ, liền bắt đầu rất nhanh trở nên nóng hổi, tầng sương trắng vừa rồi kia cơ hồ là ở trong nháy mắt hoàn toàn bốc hơi, sau đó có một ít không biết là nước tuyết hay là mồ hôi ở phía trên chảy xuống.

- Nóng quá.

Kỷ Huyền Nhi ở trong nháy mắt này trở nên lửa nóng vô cùng, mỹ thể ngang dọc trong ngực, giãy dụa động lòng người, dù là Tần Phàm nhìn xem cũng không khỏi cảm thấy có chút miệng đắng lưỡi khô, tim đập không thôi.

Bất quá Tần Phàm lại thập phần tinh tường, lạnh nóng biến hóa cực tốc như vậy, thân thể người bình thường căn bản là khó có thể chịu đựng được, hần có tâm tư gì cũng không thể ở lúc này đa tưởng, nếu không tánh mạng của Kỷ Huyền Nhi có thể lo.

- Hiện tại ta sẽ dùng kinh khí của ta tiến vào trong cơ thể nàng, điều trị khí tức hỗn loạn trong cơ thể, trong khoảng thời gian này nàng cùng ta tâm ý tương liên, tất cả mọi người phải thập phần tín nhiệm, không thể hiện ra một chút kháng cự, nếu không sẽ làm cho chúng ta đều bị cản trở.

Hắn lại mở lời nói ra.

Sau đó hắn nâng đỡ thân thể của Kỷ Huyền Nhi, hai người mặt đối mặt ngồi xếp bằng.

Tất cả cảnh đẹp thân thể của đối phương đều bày ra trước mắt, nhưng lúc này Tần Phàm lại tâm vô tạp niệm, song chưởng trùm lên lòng bàn tay của đối phương, bắt đầu đem hai chủng năng lượng Thủy Hỏa trong cơ thể mình chậm rãi tiến vào trong cơ thể Kỷ Huyền Nhi.

Bởi vì trong cơ thể có Ma chủng ủng hộ, hắn cũng có thể tương đối đơn giản chuyển đổi ra năng lượng lạnh nóng, hiện tại hắn chính là muốn dùng năng lượng của mình đi dẫn đạo cùng bình phục lạnh nóng cực hạn họa trong cơ thể Kỷ Huyền Nhi.

Mà cũng đúng vào lúc này, thân thể của Kỷ Huyền Nhi đã cực tốc biến thành lạnh như băng, hơn nữa rõ ràng so với lần thứ nhất càng thêm lạnh như băng, như là huyết dịch cũng muốn hoàn toàn bị đông cứng.

Tần Phàm biết rõ họa lạnh nóng cực hạn này hắn là sẽ trở nên càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nghiêm trọng, thẳng đến triệt để phá hủy thân thể tu luyện giả. Hắn không dám chần chờ, toàn tâm cùng tâm thần của Kỷ Huyền Nhi liên lại với nhau, dùng năng lượng của mình bao vây lấy năng lượng của nàng, bình định lập lại trật tự.

- Ở trong Nguyên Giới của nàng chỉ có hai chủng nguyên lực Thủy Hỏa?

Sau đó hắn kinh ngạc phát hiện ở bên trong Nguyên Giới của Kỷ Huyền Nhi, đại địa, rừng rậm, núi cao, dòng sông... hết thảy đều là hai loại Thủy Hỏa nguyên lực hóa thành, không giống như hắn Ngũ Hành đều đủ. Mà lúc này kinh khí của hai chủng năng lượng một lạnh một nóng kia không ngừng lẫn lộn, khi thì như núi lửa bộc phát, khi thì như đóng băng vạn dặm.

- Trách không được sẽ dễ dàng tạo thành năng lượng hỗn loạn trong cơ thể như vậy.

Lúc này hắn mới hiểu rõ ra, vì cái gì tu luyện Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo, tốc độ sẽ nhanh và dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, bởi vì kia là kiếm đi nhập đề, không có Ngũ Hành cân đối, dĩ nhiên là sẽ dễ dàng mất cân đối rồi.

Cũng may Tần Phàm không phải là tứ kiếp Bán Thần bình thường, số lượng cùng chất lượng nguyên lực của hắn so với tứ kiếp Bán Thần cao hơn rất nhiều, nếu không Thủy Hỏa năng lượng mãnh liệt như vậy bộc phát, hắn là khó có thể nhúng tay được.

Hiện tại hắn chỉ có thể dùng ưu thế cảnh giới của mình, trước cố áp chế toàn bộ kinh khí của đối phương, lại dùng đại năng lực chậm rãi điều trị lấy, đem khí tức hỗn loạn bên trong Nguyên Giới của nàng thời gian dần qua khôi phục trật tự vốn có.

Như vậy, bởi vì lẫn nhau tầm đó cần trao đổi năng lượng, cho nên tính cả thân thể Tần Phàm cũng sẽ trở nên lúc lạnh lúc nhiệt. Cái độ ẩm này biến hóa cực tốc, dù là hắn cũng cảm thấy loại cảm giác này vô cùng khó chịu, chứ nói chi là bản thân Kỷ Huyền Nhi rồi.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Thời điểm Tần Phàm cảm giác được thân thể của mình có chút khó chịu, Nguyên Giới chi lực cơ hồ là tiêu hao không còn, độ ẩm thân thể của Kỷ Huyền Nhi biến hóa cuối cùng trở nên ổn định một ít, bất quá còn không có hoàn toàn khôi phục.

- Còn thiếu một ít.

Cẩn trọng một cái, Tần Phàm vào lúc đó trực tiếp ở bên trong Long Thần Nguyên Giới rút ra nguyên lực tiến vào Nguyên Giới của mình, mà bởi vì nguyên lực trong Nguyên Giới của hắn đã tiêu hao sạch sẽ, liên rất nhanh có thể cực tốc chuyển hóa tới.

Nguyên lực chuyển hóa tới này lại lần nữa tiến vào trong cơ thể Kỷ Huyền Nhi, như thế tuần hoàn, cuối cùng dĩ nhiên là cảnh giới lẫn nhau đều ở trong trạng thái này chậm rãi tăng lên.

1451. Chương 1461: Lãnh Nhiệt Bán Thần Kiếp. (1)

Chương 1461: Lãnh Nhiệt Bán Thần Kiếp. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Cho đến cuối cùng, chờ biến hóa lạnh nóng cực tốc trong cơ thể Kỷ Huyền Nhi rốt cục hoàn toàn biến mất, ở trong Nguyên Giới của hắn dần dần có một đồ án Bát Quái một đỏ một lam ở trong đó chậm rãi chuyển động, có chút huyền bí.

Nguyên Giới thần kỳ đặc biệt đã tạo thành tốc độ tiến cảnh của nàng so với thường nhân nhanh hơn rất nhiều, nhưng vẫn bởi vì chỗ thiếu hụt Nguyên Giới này làm cho nàng tu luyện so với người bình thường phải thừa nhận thêm nhiều gian khổ cùng nguy hiểm.

Hơn nữa Tần Phàm hiểu được tốc độ tu luyện Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo này càng nhanh, càng dễ dàng xảy ra vấn đề, Kỷ Huyền Nhi vì đuổi theo cước bộ của hắn, có thể nói là liều tính mạng đi tu luyện rồi, mới có thể tạo thành nguy hiểm cơ hồ muốn chết hôm nay.

Nghĩ đến chỗ này, Tần Phàm đối với người trước mắt đã đau lòng lại thương tiếc, thấy rốt cục đem khí lưu lạnh nóng trong cơ thể nàng hoàn toàn điều trị tốt, hắn mới thở ra một hơi, sau đó chậm rãi đem kinh khí của mình hoàn toàn rút ra khỏi cơ thể đối phương.

- Huyền Nhi, nàng không có việc gì chứ?

Sau đó hắn ân cần hỏi thăm, vừa rồi bọn hắn tâm ý tương thông, đối với tâm tư lẫn nhau không cần nhiều lời cũng đã minh bạch, xưng hô tự nhiên cũng trở nên thân mật hơn một tí.

- Ân.

Lúc này toàn thân Kỷ Huyền Nhi không còn một vật, tuy đã thăng thần thành khải tượng đối, nhưng vẫn cảm thấy thẹn thùng vô hạn.

Dù sao Tần Phàm cũng là nam tử bình thường, chứng kiến quang cảnh như vậy, trong lòng tự nhiên là phi thường nóng rực. Lúc này thấy Kỷ Huyền Nhi đã không có việc gì, hắn cũng không khỏi tâm thần buông lỏng một ít, hai mắt có chút khó có thể tự kiềm chế nhìn nhiều mấy lần.

Thánh phong cao ngất, eo thon uyển chuyển, toàn thân không có một chút thịt thừa, càng xem càng cảm thấy người trước mắt có thể nói là vưu vật, ngay cả hắn tâm trí tu vi như vậy ở lúc này cũng cơ hồ nhìn không được muốn đuổi tay ra.

- Bất quá ta hình như là cảm giác được Bán Thần Kiếp của Tam kiếp Bán Thần rồi...

Nhưng mà cũng vào lúc này, Kỷ Huyền Nhi lại bỗng nhiên mở lời nói ra.

- Ta hình như là cảm giác được Bán Thần Kiếp của Tam kiếp Bán Thần rồi.

Vào lúc đó, Kỷ Huyền Nhi kiểm tra tình huống thân thể một chút, bỗng nhiên mở lời nói ra.

- Nhanh như vậy liền muốn đột phá đến Tam kiếp Bán Thần rồi hả? Nàng mới đột phá đến Nhị kiếp Bán Thần chi cảnh này không bao lâu a?

Trong nội tâm Tần Phàm vốn đã đại động, thậm chí có chút ít kềm nén không được một cổ khô nóng trong cơ thể kia, lúc này nghe vậy lại không khỏi khẽ giật mình, lộ ra kinh ngạc không thôi.

Trên thực tế, vừa rồi thời điểm hắn trợ giúp Kỷ Huyền Nhi điều trị năng lượng trong cơ thể, cũng gia tốc từ bên trong Long Thần Nguyên Giới hấp thụ nguyên lực, làm cho cảnh giới bản thân hắn cũng có chỗ gia tăng, chỉ là cách đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần còn một đoạn.

- Ân, một tháng trước ta đột phá đến Bán Thần chi cảnh, cũng dựa vào Lãnh Nhiệt cực tinh một lần hành động đạt đến Nhị kiếp cảnh giới. Hơn nữa Lãnh Nhiệt cực tinh kia còn có bộ phận năng lượng lưu lại trong cơ thể của ta, bởi vì vừa rồi người giúp ta điều trị khơi thông, hiện tại ta liền có thể đột phá.

Kỷ Huyền Nhi nhẹ gật đầu nói ra, sau đó có chút thẹn thùng mặc y phục lên, bắt đầu chuẩn bị nghênh đón Bán Thần Kiếp sắp đến.

- Vậy nếu như là Bán Thần Kiếp đi vào, chúng ta tìm một địa phương trống trải, hoặc là đến nội thành chuyên môn cung cấp chỗ cho đột phá Bán Thần Kiếp đi.

Tần Phàm có chút không bỏ nhìn Kỷ Huyền Nhi mặc y phục lên, chỉ phải mở lời nói ra.

- Không cần, Bán Thần Kiếp của ta cùng người khác bất đồng.

Nhưng Kỷ Huyền Nhi lại lắc đầu nói ra, sau đó nàng liền không nói thêm gì nữa, chỉ ngồi xếp bằng dưới đất, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Nhìn Kỷ Huyền Nhi nhắm mắt nghênh đón Bán Thần Kiếp, xao động trong cơ thể Tần Phàm cũng thời gian dần qua bình phục xuống. Hắn vốn đang lo lắng thực lực bây giờ của Kỷ Huyền Nhi sẽ khó có thể thông qua tuyển bạt thi đấu, nhưng nếu hiện tại nàng có thể lại đề thăng một cảnh giới, như vậy nàng nắm chắc sẽ lớn hơn rất nhiều.

Bởi vì hắn thập phần tinh tường, thể chất Lãnh Nhiệt cực hạn đặc thù như Kỷ Huyền Nhi này, giống như hắn mỗi khi tăng lên một cảnh giới đều có bay vọt trọng đại.

- Bán Thần Kiếp của Huyền Nhi nàng, tựa hồ cũng không phải lôi kiếp bình thường.

Lo lắng sẽ bị ảnh hưởng đến, lúc này Tần Phàm cẩn thận thối lui đến một góc gian phòng, hai mắt thì là yên lặng nhìn xem giai nhân ngồi xếp bằng kia.

Lúc trước thời điểm hắn độ Bán Thần Kiếp mấy lần, bầu trời đều truyền đến phản ứng thật lớn. Nhưng lúc này đây, hắn lại cảm giác được trên không lữ điểm này gió êm sóng lặng, tựa hồ cũng không có vòng xoáy Lôi Đình như thời điểm người bình thường độ kiếp, thậm chí một đạo Lôi Quang cũng không có phát hiện.

Chỉ là chốc lát sau.

Tần Phàm lại bắt đầu cảm ứng được nhiệt độ trong phòng này bắt đầu xuất hiện biến hóa rõ rệt, phẳng phất như hư không cả cái gian phòng này đều run nhẹ thoáng một phát, mà một loại kinh khí lạnh nóng đặc thù tràn ngập, thì là dùng một tốc độ kinh người ở bên trong thân ảnh kia bạo phát ra.

Mà ở dưới kinh khí lạnh nóng này bắt đầu khởi động, trên người Kỷ Huyền Nhi đặt mình trong đó cũng ần ần có vàng sáng màu đỏ cùng màu xanh da trời chớp động, giống như là ánh lửa cùng thủy quang giúp nhau chiếu rọi, từng đạo khí tức không ổn định lấy thân hình nàng làm trung tâm. Dùng một loại xu thế như ném đá nhập hồ mà sinh ra gợn sóng phát ra.

- Đã bắt đầu sao? Quả nhiên là cùng Bán Thần Kiếp có chỗ bất đồng, bất quá uy lực kia cũng là không giống, đoán chừng cường độ ít nhất cùng Bán Thần Kiếp của Ngũ kiếp Bán Thần đều không sai biệt lắm rồi.

Xuyên thấu qua vàng sáng kia, Tần Phàm vào lúc đó cũng đã có thể chứng kiến trên mặt Kỷ Huyền Nhi xuất hiện một vẻ thống khổ, có thể biết rõ nàng phải nhẫn thụ lấy kiếp nạn này dày vò.

Hắn tránh ra xa như vậy vẫn nhận lấy ảnh hưởng, có thể nghĩ người độ kiếp trong đó sẽ thừa nhận bao nhiêu uy lực.

Bồng!

Cũng vào lúc này, chỉ nghe thấy trong hư không bỗng nhiên nổ vang một tiếng, mặc dù chỉ chứng kiến một đạo hỏa diễm nóng rực màu hồng đỏ thắm. Giống như là núi lửa ở phía chân trời rút xuống, đột nhiên xuất hiện không hề có dấu hiệu hướng về thân thể Kỷ Huyền Nhi oanh qua.

Ở trong một sát na hỏa diễm nóng rực kia xuất hiện, Tần Phàm liền bắt đầu cảm giác được độ ẩm trong phòng này gấp thẳng. Hắn nhìn thoáng qua trên người của mình, tựa hồ là quần áo cũng muốn đốt cháy.

Cái này chỉ là độ ẩm truyền bá trong không khí mà thôi, cũng đã muốn khiến cho thiêu đốt, có thể nghĩ độ ẩm đạo hỏa diễm này đáng sợ ra.

Mà khi Tần Phàm lại tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại Kỹ Huyền Nhi, hắn liền chứng kiến ở trên người Kỹ Huyền Nhi bắn ra một cổ khí lực màu xanh da trời, giống như là một đầu sông băng, phô thiên cái địa đón nhận đạo hỏa diễm kia.

1452. Chương 1462: Lãnh Nhiệt Bán Thần Kiếp. (2)

Chương 1462: Lãnh Nhiệt Bán Thần Kiếp. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Độ nhất trọng kiếp đi qua.

Sau một lát, Tần Phàm chứng kiến đạo hỏa quang kia rốt cục bị kinh khí sông băng mà Kỹ Huyền Nhi phát ra nuốt hết, cảm giác được nhiệt độ trong gian phòng thoáng khôi phục, hắn có chút thở dài một hơi.

Nhưng mà, cũng trong nháy mắt đi qua này.

Rầm rầm...

Mới vừa rồi là nhiệt chi kiếp, lúc này đây là lạnh chi kiếp!

Tần Phàm mới vừa vận cảm giác độ ẩm thoải mái dễ chịu một hồi, lúc này nhiệt độ trong phòng đã bắt đầu kịch liệt hạ thấp, thật giống như đảo mắt hắn đã đi vào vùng địa cực Băng Tuyết, toàn thân của hắn đều nổi lên một tầng băng sương, cơ hồ muốn đông cứng hẳn, sau khi kinh khí lưu chuyển toàn thân mới cảm giác khá hơn một chút.

Xoẹt xoẹt...

Mà đôi mắt kinh khí lạnh như băng ở giữa không trung tập kích xuống kia, lúc này Kỹ Huyền Nhi ngẩng đầu lên liếc nhìn, một tay phát ra một cổ kinh khí nóng rực, như là một đầu Hỏa Long trùng thiên, lập tức nghênh hướng xu thế băng sơn kia.

Lạnh nóng lại một lần nữa ở giữa không trung phát sinh va chạm kịch liệt, phát ra một loại chấn động làm cả tòa khách sạn đều có chút chấn động, rất nhiều người lúc này đều có chút cảm giác được mờ mịt không biết, chỉ là bỗng nhiên cảm thấy nhiệt độ trong khách sạn kịch liệt biến hóa, một ít người cẩn thận thậm chí là bắt đầu thoát ra khỏi phòng.

- Nguyên lai Bán Thần Kiếp này của Huyền Nhi là Lãnh Nhiệt chi kiếp, nàng nhất định phải dùng Lãnh kinh của mình đi nghênh đón nhiệt kiếp, lại dùng Nhiệt kinh đi nghênh đón lãnh kiếp, nếu như lực không đạt tới, sẽ bị kiếp nạn kia gia thân, chỉ sợ sẽ dẫn tới kinh khí lạnh nóng trong cơ thể bản thân sụp đổ.

Thấy một màn như vậy, Tần Phàm mới bắt đầu hiểu được.

Tình huống hiện tại của Kỹ Huyền Nhi, xem như nhẹ nhõm, nhưng trên thực tế cũng là thập phần hung hiểm, tùy thời đều sẽ gây ra hậu quả nghiêm trọng.

Theo thời gian trôi qua, Liệt Hỏa hừng hực thiêu đốt lên, độ ẩm nóng rực không ngừng đem kinh khí lạnh như băng hòa tan. Mà ước chừng đi qua mười phút đồng hồ, kinh khí lạnh như băng kia rốt cục hoàn toàn tan rã, nhất trọng lãnh kiếp này của Kỹ Huyền Nhi rốt cục cũng bị vượt qua.

Mà cổ khí kinh lạnh như băng kia bị bốc hơi, liền làm cho cả gian phòng vào lúc đó đều tràn ngập hơi nước nhàn nhạt, mưa bụi mông lung một mảnh, độ ẩm trong phòng cũng thời gian dần qua khôi phục bình thường.

Trong phòng, tựa hồ tại trong khoảng thời gian ngắn yên tĩnh trở lại.

- Đã xong sao?

Chúng kiến loại tình hình này, một lát sau, hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, sau đó nhỏ giọng hướng bóng người trong phòng hỏi.

Bất quá cũng ngay thời điểm thanh âm của hắn vừa dứt, độ ẩm cả gian phòng lại đột biến.

Cái độ ẩm kia, lúc lạnh lúc nhiệt, làm cho Tần Phàm xa xa tránh đi kia vẫn cảm giác được nhất thời như nhập nồi cháo, nhất thời như rút vào hầm băng, thậm chí cho dù là hắn khởi động Nguyên Giới phòng hộ, loại cảm giác quỷ dị kia vẫn là như ảnh tùy hình thâm thấu mà vào, có chút khủng bố.

Ông ông ông...

Ở thời điểm này, thậm chí cả gian phòng đều vang lên tiếng vang huyền diệu.

Hai mắt Tần Phàm sáng ngời, lúc này liền chứng kiến trong phòng bỗng nhiên xuất hiện một đồ án Thủy Hỏa Bát Quái, đồ án Bát Quái có màu đỏ cùng màu xanh da trời giao hòa chung một chỗ, trong đó có năng lượng vô cùng mãnh liệt chấn động, giống như là hai sông lớn một lạnh một nóng giao hội chung một chỗ, bắt đầu xoay tròn nhấp nhô.

Bát Quái đồ án cực lớn này, lỏng lẻo nga nga, cuối cùng nhất là hướng về Kỳ Huyền Nhi phô thiên cái địa bao phủ xuống, tựa hồ muốn thôn phệ cả người nàng ở trong đó, năng lượng lạnh nóng vô cùng trực tiếp xoắn thành mảnh vỡ.

- Nhiệt kiếp và lãnh kiếp cùng một chỗ tới!

Hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ, hắn có thể cảm nhận được lúc này đây uy lực đáng sợ của Bán Thần Kiếp, loại lạnh nóng dung hợp sinh ra uy lực kia, chỉ sợ là Lục kiếp Bán Thần cũng ẩn ẩn có chút kiêng kỵ.

Hắn nhìn về phía Kỳ Huyền Nhi, nắm chặt lại nắm đấm, nếu như nàng có chuyện gì phát sinh hắn sẽ lập tức tiến lên giải cứu.

Oanh!

Một bên kia, hai tay của Kỳ Huyền Nhi vào lúc đó đẩy lên, ở trong cơ thể của hắn đồng dạng là phát ra một cổ Phong Bạo lạnh nóng mang tất cả mà đi, trực tiếp nghênh hướng đồ án Thủy Hỏa Bát Quái. Nàng thao túng lực lượng bản thân, đồng thời phát ra lực lượng lạnh nóng tương dung, hơn nữa là đem hai cổ lực lượng này tách ra, dùng nhiệt kinh phóng tới một nửa Lãnh Bát Quái, dùng lãnh kinh phóng tới Nhiệt Bát Quái.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Trong phòng, Thủy Hỏa Bát Quái cự đại kia bỗng nhiên cắn nuốt Phong Bạo lạnh nóng do Kỳ Huyền Nhi phát ra, tiếp theo là trực tiếp hướng về thân thể nàng, giống như một đầu hung thú cực lớn mở miệng lớn thôn phệ mà xuống.

- Không tốt.

Trong lòng Tần Phàm căng thẳng.

Chỉ thấy ánh sáng màu đỏ cùng ánh sáng màu lam kia đụng đụng một cái, cả người Kỳ Huyền Nhi đều bị bao phủ ở trong đó, chỉ có thể không ngừng cảm giác được độ ẩm lạnh nóng trong đó bộc phát ra, khó có thể chứng kiến tình trạng bóng người trong đó như thế nào.

Ước chừng đi qua nửa phút, tất cả vàng sáng bao phủ rốt cục tán đi, trong phòng cũng khôi phục bình tĩnh, một thân ảnh dịu dàng như lục bình sau mưa hiện ra.

- Huyền Nhi, nàng không sao chứ?

Tần Phàm vội vàng nhào tới, ôm lấy Kỳ Huyền Nhi té trên mặt đất, ôm nàng vào trong ngực của mình mà ân cần hỏi thăm.

- Không có việc gì, chỉ là hơi mệt một chút mà thôi.

Cảm giác được người mình yêu quan tâm, Kỷ Huyền Nhi ngẩng đầu lên, gần đây lạnh lùng cũng lộ ra một vòng vui vẻ đẹp mắt, sau đó tựa đầu ôn nhu, nhẹ nhàng gối lên lồng ngực ấm áp của Tần Phàm.

Hiện tại nàng đã thành công vượt qua Bán Thần Kiếp lần thứ ba, chính thức trở thành một gã Tam kiếp Bán Thần rồi.

- Không cần sợ, có ta ở đây.

Chứng kiến bộ dạng vui vẻ này, trong nội tâm Tần Phàm như là có một dòng nước ấm chảy qua, sau đó hẳn không khỏi ôm thật chặt bộ dáng trong ngực, tựa hồ muốn thân thể ôn nhu kia hoàn toàn xâm nhập thân thể của mình.

Vì vậy, trong phòng cũng dần dần yên tĩnh trở lại, lẫn nhau chỉ nghe tiếng tim đập rất nhỏ mà nóng rực, cứ như vậy đem bọn hắn chậm rãi hòa tan...

Đêm không sao.

Vân tiêu tịch tịch, thanh phong nhẹ thổi.

Trèo lên tuyết sơn ngọc lĩnh, thông u cầu tác, dục tổ không ngừng.

Đa tình ngộ nhập chỗ thâm tình, nói không rõ, nhìn không rõ...

Một đêm tham hưởng, tuế nguyệt yên lặng.

...

Một đêm đi qua, lúc này ở bên ngoài đã là nắng sớm chiếu rọi, mặt trời ở chân trời cũng bắt đầu chậm rãi bay lên. Ánh mặt trời chiếu vào gian phòng, chiếu lên bốn vách tường phẳng phất như là diệu quang sinh huy.

Hồng màn trưởng rũ, kể ra đêm qua tươi đẹp.

Ngày hôm nay, cũng là thời gian tuyển bạt thi đấu Thần Đảo Thiên Tài Chiến của Mạc Lợi Thần Đảo bắt đầu.

Đang...

Đang... nguồn

Đang...

Theo mặt trời dần dần bay lên, rốt cục trận trận tiếng chuông vào lúc này truyền khắp toàn thành, ngay sau đó là cả Mạc Lợi chủ thành đều như nổi nước triệt để sôi trào.

Thịnh hội!

Thịnh hội lớn nhất của tất cả Võ Giả trong Mạc Lợi Đảo!

1453. Chương 1463: Một Đêm.

Chương 1463: Một đêm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Thậm chí nói, ở bên trong thế giới toàn dân tập võ này, đây là thịnh hội của tất cả mọi người! Tuy cuối cùng nhất thiên tài có thể đại biểu Mạc Lợi Thần Đảo xuất chiến chỉ có mấy cái, nhưng trận thịnh hội này đồng dạng là hấp dẫn tất cả mọi người nhiệt tình cùng chú ý!

Ba mươi năm chờ đợi, sáng nay mở ra!

- Muốn bắt đầu sao?

Nghe được tiếng chuông thịnh hội kia, lại cảm giác được náo nhiệt vui mừng từ ngoài cửa sổ tịch cuốn tới, trong lòng hơi trầm ngâm, Tần Phàm chậm rãi mở hai mắt ra. Tiếng chuông kia đúng là tiếng chuông triệu tập tất cả người dự thi lần này tập kết.

Mà vừa mới mở to mắt, hắn có thể cảm giác được toàn bộ Mạc Lợi chủ thành vào lúc đó lan tràn lấy một loại hào khí khấn trương, kịch liệt, hưng phấn, tựa hồ không khí cũng đang truyền bá lấy khí tức thịnh hội.

- Ừm.

Cũng đúng vào lúc này, Kỷ Huyền Nhi ở bên cạnh hắn cũng mở mắt tỉnh lại. Lúc này lãnh mỹ nhân khí như Thanh Tùng trong u cốc, thể như liễu rũ bên cạnh Dao Trì. Tóc trên đầu có chút mất trật tự, lông mày không họa lại như Viễn Sơn xa trường, hai con ngươi mông lung, còn có chút mang theo một loại lười biếng vẫn chưa hoàn toàn tán đi.

Cũng ngay một khắc này, nàng mới hoàn toàn thoát khỏi loại lạnh lùng bình thường kia, mảng lớn da thịt tuyết trắng hoàn mỹ ở dưới chăn toát ra, giống như Viễn Sơn tuyết nguyên, lại tựa như núi non pháp phồng, ẩn ẩn tầm đó có một loại tuyệt diệu kinh thế.

- Đã thức chưa?

Nghe được tiếng rên bên người, Tần Phàm từ ngoài cửa sổ thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía bên cạnh thân, thâm tình nhìn xem tiểu mỹ nhân kinh diễm kia, trên mặt mang theo vẻ nhu hòa nhỏ giọng hỏi.

- Ân.

Nghe vậy, đầu Kỷ Huyền Nhi không khỏi thấp xuống, như là Vân Hà nhất thời chiếu rọi, thêm vào một loại lãnh diễm phong tình trác tuyệt. Nhớ tới tối hôm qua một đêm nhu tình, càng là không khỏi thẹn thùng.

- Tuyển bạt thi đấu rất nhanh sẽ bắt đầu rồi.

Tần Phàm nhìn thấy người phía trước lộ ra bộ dáng như vậy, không khỏi cũng lại lần nữa có chút tâm huyền ý mã, lập tức xấu hổ sờ lên mũi hỏi:

- Nàng... nàng không có sao chứ?

- Không có việc gì, chúng ta đi thôi.

Kỷ Huyền Nhi nghe câu hỏi như thế, sắc mặt lộ ra càng đỏ, đầu cuối càng thấp hơn, tiếp theo là vén chăn lên đi xuống giường, bắt đầu một lần nữa mặc xong quần áo.

Nhìn xem thân ảnh uyển chuyển kia, trong nội tâm Tần Phàm có chút xúc động, hồi tưởng lại chuyện đã xảy ra tối hôm qua, hắn lắc đầu, rất nhanh cũng rời giường mặc quần áo rửa mặt.

Tối hôm qua, hắn và Kỷ Huyền Nhi tầm đó tuy còn không có danh tiếng vợ chồng chính thức, lại đã có vợ chồng chi thực rồi. Nhưng Kỷ Huyền Nhi sớm không có thân nhân, gia tộc của hắn lại ở trên Vũ Thiên đại lục, hiện tại tình cảm của bọn hắn phát triển coi như là thuận theo tự nhiên, ngược lại cũng không cần quá câu thúc tục lễ rồi.

Chỉ là tối hôm qua thời điểm tình thâm, hắn vẫn không khỏi nhớ tới thê tử Tần Li cùng mình thành hôn, trong nội tâm ẩn ẩn có chút áy náy, hai đời yêu duyên, lại không thể cho nàng tình yêu duy nhất, đây là tiếc nuối.

Bất quá Kỷ Huyền Nhi cùng Tần Phàm nhiều lần cùng hoạn nạn, càng đã từng xả thân cứu giúp, hiện tại lại một đường tương trợ, bất lý bất khí, nhận hết nỗi khổ tu luyện, chỉ vì lưu ở bên cạnh hắn.

Người không phải cỏ cây, há có thể vô tình? Cho nên hiện tại cảm tình của hắn đối với người phía trước chưa chắc sẽ kém hơn Tần Li, đồng dạng cũng không muốn đơn giản bỏ qua. Mà tối hôm qua hai người chung sống một phòng, hết thấy đều là nước chảy thành sông.

Nói tóm lại, kỳ thật thời điểm ở Tần gia Vũ Thiên đại lục, sau khi Kỷ Huyền Nhi xả thân cứu Tần Phàm, Tần Li cũng đã ngầm đồng ý qua tình cảm của hai người. Cũng bởi vì như vậy, Tần Phàm mới dám lớn mật cùng Kỷ Huyền Nhi kết hợp, đợi sau khi cứu Tần Li ra lại giải thích.

Khó được chính là Kỷ Huyền Nhi sẽ không để ý, như thế để cho lòng hấn rất cảm kích. Trong đời có thể có được hai nữ tử chân tình như vậy, hấn cảm thấy đã là không uổng rồi.

- Tối hôm qua, ta cảm giác được nàng...

Mà cũng đúng lúc này, Kỷ Huyền Nhi đã mặc quần áo hoàn tất, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Tần Phàm, trong miệng lặng yên mở lời nói ra.

- Cái gì?

Lúc này Tần Phàm đang suy nghĩ phức tạp, nghe vậy không khỏi giật mình ngẩng đầu lên.

- Là Li tỷ... ta cảm giác được nàng giống như đã một lần nữa có được thân thể, chỉ là hiện tại cùng vị trí của chúng ta còn cách nhau rất xa, ta không biết hiện tại nàng ở chỗ nào.

Kỷ Huyền Nhi do dự một chút, cúi đầu xuống sau đó nhỏ giọng nói ra.

- Tỷ tỷ nàng một lần nữa có thân thể rồi hả? Chẳng lẽ nàng trốn ra rồi sao?

Trong nội tâm Tần Phàm trước là có chút kinh hãi, lập tức lại ần ần lo lắng, nhớ ngày đó hấn là tận mắt nhìn thấy một bàn tay che bầu trời kia đem Tần Li đã hóa bướm bắt đi. Hấn đoán chừng thực lực chủ nhân bàn tay lớn kia nhất định là vô cùng khủng bố, muốn ở trong tay hấn chạy ra nhất định là gian nan vạn phần.

Mà bởi vì lúc trước hấn nghe Kỷ Huyền Nhi đã từng nói qua hai người bọn họ tầm đó có cảm ứng đặc thù, cho nên tuy không rõ ràng lắm quan hệ giữa hai người là như thế nào, nhưng hấn đối với Kỷ Huyền Nhi là không có hoài nghi.

- Ân, tuy ta cũng không biết vì cái gì ta có loại cảm đặc thù ứng này, nhưng mà ta có thể rõ ràng cảm giác được Li tỷ tồn tại, bất quá khả năng bởi vì cách nhau quá xa, ta vẫn không thể cảm ứng được rõ ràng. Đợi chúng ta ly khai Mạc Lợi Đảo này, đoán chừng ta có thể cảm ứng được rõ ràng một chút.

Kỷ Huyền Nhi nhẹ gật đầu, sau đó lại nói.

- Huyền Nhi.

Lúc này Tần Phàm cũng từ trên giường đi xuống, đi về hướng Kỷ Huyền Nhi, cầm chặt bàn tay mềm mại nhỏ bé của nàng, thâm tình nhìn nhau, trong miệng lại ôn nhu nói:

- Cảm ơn nàng.

Nắm chặt bàn tay kia, cuộc đời này không phụ.

- Chúng ta nhất định sẽ tìm được Li tỷ.

Lúc này trên mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng của Kỷ Huyền Nhi lại lộ ra một vòng vui vẻ tuyệt đại, Tần Phàm phải thừa nhận đây là vui vẻ đẹp nhất hấn xem qua, như phù dung sớm nở tối tàn, tách ra ở trong trái tim của hấn.

Kỳ thật nói lên Tần Li, trong nội tâm Kỷ Huyền Nhi cũng có được suy nghĩ đặc biệt nói không rõ. Một phương diện nàng biết rõ địa vị đối phương ở trong lòng Tần Phàm, đồng thời cũng tò mò mình cùng đối phương tầm đó có liên hệ đặc thù kia, cho nên nàng cũng căn bản không cách nào ức chế lấy cách nghĩ phải tìm được người phía trước.

- Ân, thông qua tuyển bạt thi đấu lúc này đây, chúng ta sẽ có cơ hội ly khai Mạc Lợi Đảo này đến thần đảo khác.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó lại dặn dò nói ra:

- Dùng thực lực của Huyền Nhi nàng bây giờ, thông qua tuyển bạt thi đấu lúc này đây có lẽ không có vấn đề. Chỉ là nghe nói tuyển bạt hành hương lần này có chút đặc thù, nàng vẫn là phải cẩn thận một chút, an toàn là trên hết.

1454. Chương 1464: Hội Tụ! (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1464: Hội Tụ! (1)

Sưu tầm: .vn

- Đã biết, ta nhất định sẽ thông qua tuyển bạt.

Kỷ Huyền Nhi cuối đầu nói ra.

Tần Phàm chỉ phải bắt đắc dĩ lắc đầu, hẳn biết rõ đối phương trời sinh tính quật cường, lại dạn dỏ cũng là uống phí. Bất quá may mắn hiện tại Kỷ Huyền Nhi đã đột phá đến Tam kiếp Bán Thần chi cảnh, thực lực đã không thua kém Ngũ kiếp Bán Thần. Vì vậy cũng không nhiều lời, chỉ lôi kéo tay của nàng đi ra ngoài.

Đi tới bên ngoài cửa, liền trông thấy Mộ Thanh Thanh đã đợi ở bên ngoài.

Nàng trông thấy bộ dáng thân mật của hai người Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi như vậy, trên mặt cũng không quá nhiều biểu lộ biến hóa, nhìn thoáng qua hai người dắt tay, chỉ là trong miệng nhàn nhạt nói:

- Tuyển bạt thi đấu sắp bắt đầu, lúc này đây hai người các ngươi đều là đại biểu Hoàng Hôn Thành Mộ gia chúng ta tham gia, hi vọng các ngươi đều có thể toàn lực ứng phó.

Nói xong, liền một tay cầm trường kiếm màu xanh lam, bóng ảnh thướt tha, dẫn đầu đi ra ngoài.

- Chúng ta cũng đi thôi.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi không biết nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên đỏ mặt buông lỏng tay bị Tần Phàm cầm chặt ra, sau đó cúi đầu đi ra ngoài.

- Còn thẹn thùng sao?

Tần Phàm bị đột nhiên bỏ qua, lộ ra có chút ngạc nhiên. Nhìn xem bóng lưng uyển chuyển kia, bắt đắc dĩ cười khổ một cái, sau đó cũng đành phải chạy nhanh đi theo.

Trên đường phố, lúc này sớm đã là đầu người tràn ngập.

Vào hôm nay thời gian trọng yếu như vậy, Mạc Lợi Thành có quy định, không phải người dự thi tuyển bạt thi đấu cấm hành tẩu trên đường, tất cả mọi người nhất định phải nhường đường cho những thiên tài này, phạm có người trái với quy định hoặc cản trở người tuyển bạt thi đấu, nhẹ thì bị khu trục ra khỏi Mạc Lợi Thành, hơn nữa vĩnh viễn không được đi vào, nặng thì chém giết ngay tại chỗ để răn đe.

Quy định nghiêm khắc như thế, có thể thấy được trình độ coi trọng của Mạc Lợi Thành Mạc gia đối với tuyển bạt thi đấu lần này.

Bất quá, cho dù chỉ có người dự thi hành tẩu trên đường, bởi vì lần hội tụ này có người dự thi của một trăm lẻ tám thành trên Mạc Lợi Thần Đảo, sau khi trải qua Thiên Tài Kim Bì tuyển bạt, trong mấy vạn người đào thải một bộ phận, y nguyên còn có mấy ngàn thiên tài tới đây.

Khi tiếng chuông triệu tập vang lên, tất cả mọi người dự thi dọc theo đường lớn, như là hồng thủy tràn đi, lộ ra hạo hạo dâng dâng chảy về phía quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành kia, chỗ đó là địa phương người dự thi tuyển bạt thi đấu tập hợp, nhưng tuyển bạt chỉ địa cuối cùng nhất lại tạm thời còn chưa biết đến.

Mấy ngàn thiên tài trẻ tuổi, vốn bọn hắn ở trong thành thị riêng phần mình đều là nhân vật cười ngạo một phương, ở chỗ này gần kề chỉ là một giọt nước trong biển rộng, ngoại trừ số ít vài giọt nước lộ ra đặc biệt óng ánh, mặt khác đều rất bình thường.

Ba người Tần Phàm, Kỷ Huyền Nhi cùng Mộ Thanh Thanh vừa đi ra khỏi khách sạn, lập tức liền rất nhanh gia nhập vào bên trong dòng nước lũ này. Chậm rãi nương theo dòng người lưu động, bọn hắn cũng như một giọt nước bình thường trong đó, không có ở trong hồng thủy nhắc lên bọt nước quá lớn. Kỷ Huyền Nhi

cùng Mộ Thanh Thanh bằng vào mỹ mạo còn đưa tới một ít thiên tài kinh diễm. Tần Phàm thì cơ hồ là không có người nào chú ý tới.

Sở dĩ tuyển bạt thi đấu Thần Đảo Thiên Tài Chiến này được trở thành thịnh hội, một nguyên nhân trong đó là rất ít có thể chứng kiến nhiều thiên tài cường giả lợi hại, một cổ lực lượng như vậy, cơ hồ là đại biểu cho hi vọng cùng lực lượng cường đại nhất của toàn bộ Mạc Lợi Đảo tương lai.

Tần Phàm ở 24 tuổi thành Tứ kiếp Bán Thần, đối với người bình thường mà nói hoàn toàn chính xác đã xem như thiên tài. Nhưng đối với tất cả mọi người đang đi trên con đường này mà nói, thật sự là quá bình thường.

Ở chỗ này, có thể thông qua Thiên Tài Kim Bia kiểm nghiệm đi tới một bước này, cơ hồ đều có được thực lực Tứ kiếp Bán Thần trở lên, nguyên một đám bọn hắn là thiên tài tuyệt diễm, dùng cảnh giới như Tần Phàm, ngoại trừ bá kiến cùng nhận thức hắn, thì một chút cũng không đáng hấp dẫn chú ý.

Hơn nữa tất cả những người này đều là từ trong mấy trăm triệu thiên tài của toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo trúng tuyển đi ra. Mỗi một cái đều là thiên chi kiêu tử trong thành thị của riêng phần mình, không hề giống dân chúng, thậm chí bọn hắn ở trong địa phương riêng phần mình có lẽ đã là danh chấn một phương.

Trong lòng mỗi người bọn hắn đều có ngạo khí, kỳ thật cho dù là bọn hắn đã biết danh tự Tần Phàm đã từng lưu tại trên Thiên Tài Kim Bia, thì trong lòng của bọn hắn cũng chưa chắc sẽ cảm thấy chịu phục.

Là lừa là ngựa phải chạy đường dài mới biết được, có phải tuyệt đỉnh thiên tài hay không, một hồi trong Thiên Tài Chiến mới biết được!

Đương nhiên, tuy người không có phận sự không được đi trên đường, nhưng ở trên đường những thiên tài này tiến về trước, vẫn có vô số người ở cửa hàng hai bên cùng trong kiến trúc vây xem, không ít người nhìn trên đường chỉ trở, trong những người này ngược lại là ngẫu nhiên sẽ truyền đến một ít nghị luận.

Tần Phàm vẫn là ẩn ẩn có thể nghe được một ít nghị luận về hắn, thí dụ như nói hắn là ở trong tuyển bạt thi đấu lần này, một người duy nhất dùng thực lực Tứ kiếp Bán Thần có thể lưu danh trên Thiên Tài Kim Bia. Đồng thời cũng có một ít người cho rằng lúc này đây phần lớn người đều là che giấu thực lực, mà Tần Phàm là đem hết toàn lực cùng dựa vào Bán Thần khí lợi hại mới có thể làm được.

Về phần bản thân Tần Phàm, tự nhiên sẽ không đem những nghị luận này để ở trong lòng. Hắn chậm rãi đi trong đám người, một mực lộ ra thập phần bình tĩnh và ít xuất hiện. Hắn đối với thực lực của mình thập phần tỉnh tường, hơn nữa cũng rất có tự tin. Có thể nói, thời điểm tiếp thụ Thiên Tài Kim Bia kiểm tra đo lường, hắn không chỉ không có sử dụng toàn lực, hơn nữa mấy át chủ bài một cái cũng còn không có hiển lộ ra. Thậm chí có thể nói hắn chỉ dùng sáu thành thực lực cũng không quá.

- Chỉ là không biết ba người Mạc Thiên Dương, La Phong cùng Vân Thiên, bọn họ sẽ có át chủ bài như thế nào a?

Bất quá hắn cũng không có kiêu ngạo đến mức nói thực lực của mình có thể vượt qua tất cả người dự thi, đối với mấy Lục kiếp Bán Thần kia, trong lòng của hắn vẫn có được kiêng kỵ nhất định.

Thực lực của Lục kiếp Bán Thần đều rất mạnh, chớ nói chi là ba người kia đều là đến từ gia tộc cường đại, hơn nữa còn là thiên tài tuyệt diễm.

Mà cũng vào lúc này.

- Mạc Thiên Dương! Vân Thiên còn có La Phong! Ba Lục kiếp Bán Thần này đồng thời xuất hiện!

Ở phía trước truyền đến có chút tiếng động lớn xôn xao kinh hô, là ba người mạnh nhất xuất hiện ở phía trước.

Lục kiếp Bán Thần!

Lúc này đây trong tuyển bạt thi đấu chỉ ven ven có ba người!

Phải biết rằng Lục kiếp Bán Thần này cùng Ngũ kiếp Bán Thần một mực đều có được một đường ranh giới cực lớn, cơ hồ tất cả mọi người đều không thể không thừa nhận, ba người này có tư cách lấy quán quân tuyệt đối!

1455. Chương 1465: Hội Tụ! (2)

Chương 1465: Hội tụ! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Ba người này vừa xuất hiện, dù là những thiên tài vốn có chút ngạo khí kia cũng chủ động nhường một vị trí, để cho ba người này ngạo nghễ đi ở phía trước nhất. Người vây xem ở hai bên kia, càng là bộc phát ra kêu gọi lớn nhất.

Đây là những thiên tài khác, đồng dạng lưu danh trên kim bia như Mộ Thanh Thanh, Chu Bá, Hồng Nguyên Hải, Viên Bách Hỏa,... những cường giả bên trong Ngũ kiếp Bán Thần đều không có đãi ngộ như vậy.

Cũng không có ai dám cùng ba người bọn họ tranh phong!

Cơ hồ tất cả mọi người cho rằng, vô luận lúc này đây danh ngạch đại biểu Mạc Lợi Thần Đảo xuất chiến sẽ có mấy người, ba người này đều sẽ chiếm ba cái danh ngạch trong đó. Nếu như muốn chọn ra người mạnh nhất bên trong tất cả người dự thi lúc này đây, cũng chỉ có thể ở trong ba người bọn họ sinh ra đời.

Ở trong đám người bốn phía, sớm liền buông tha nghị luận những người khác, cơ hồ tất cả chủ đề đều tập trung ở trong ba người này, không ít người đoán lầy ba người này ai mới là mạnh nhất, ai có thể trở thành thiên tài đệ nhất nhân trong Mạc Lợi Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này.

- Lục kiếp Bán Thần sao? Tốt nhất các ngươi đừng đến chọc ta.

Mà lúc này Tần Phàm chứng kiến ba người kia xuất hiện, cũng không khỏi là hai mắt có chút ngưng tụ nhìn về phía trước nhất. La Phong cùng Vân Thiên trong ba người kia, bởi vì sự kiện trên tửu lâu, đối với hắn là có không ít thành kiến.

Ngoài ra, kỳ thật trong lòng Tần Phàm cũng âm thầm cảm thấy, ba người này chưa hẳn thật là ba người mạnh nhất trong tuyển bạt thi đấu lần này.

Bất quá ai là mạnh nhất, còn cần phải chính thức so sánh mới biết được.

Đang đi tới, Tần Phàm bỗng nhiên quay đầu lại, hắn thấy được phía trước mình cách đó không xa, nữ tử tên gọi là Lăng Cẩm kia, lúc này vẻ mặt đang hồ hững, chậm rãi dịu dàng đi tới, nàng đối với hết thảy chung quanh tựa hồ hoàn toàn không có để ý tới.

Trên thực tế, đối với người này, Tần Phàm hẳn vẫn là cảm giác có chút khó có thể nhìn thấu, thậm chí có chút ít hoài nghi kỳ thật thực lực không dưới ba gã Lục kiếp Bán Thần kia.

Cứ như vậy, một đám thiên tài tạo thành nước lũ này, hạo hạo đặng đặng một mực đi đến quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành mới dừng lại. Mà sớm đã có người ở đó chờ đợi, tất cả người muốn đi vào đều phải tiếp nhận kiểm nghiệm, người không có thông qua Thiên Tài Kim Bia kiểm tra đo lường, hết thảy không thể tiến vào.

Thời điểm đến ba người Tần Phàm, đều là đưa ra cổ tay có tử sắc quang văn bằng chứng mới có thể tiến vào.

Bất quá trong quảng trường này cũng là đầy đủ rộng lớn, có thể dung nạp mười vạn người trở lên, lúc này bởi vì tất cả mọi người không phận sự bị thanh trừ đi ra ngoài, chỉ có ngàn người dự thi ở đây, nên lộ ra có chút trống trải.

Đang...

Sau một tiếng chung cuối cùng vang lên, tất cả mọi người đứng lại, toàn bộ quảng trường đều tạm thời lộ ra yên tĩnh trở lại.

Ở thời khắc này, những thiên tài kia đều hiện ra tố chất hơn người của bọn hắn, cả đám đều nghiêm nghị đứng đó, trong mấy ngàn người không có bất kỳ một người nào nói chuyện xôn xao, đều nhìn chăm chú lên Thiên Tài Kim Bia phía trước, mấy ngàn người cơ hồ là cùng một tiết tấu hô hấp, lặng yên chờ đợi một khắc tuyên bố tuyển bạt thi đấu chính thức bắt đầu.

Lúc này Tần Phàm cũng tập trung tư tưởng suy nghĩ hướng về phía trước nhìn lại, hắn có thể chứng kiến ở trên đài cao có Thiên Tài Kim Bia kia, lúc này đứng đấy ba lão giả hoa phục cường đại.

Lúc này ba lão giả kia đều là thần sắc nghiêm túc và trang trọng nhìn phía dưới, ánh mắt quét tới quét lui trong đám người, cũng không biết là kiểm tra thực lực mọi người hay là đang tìm ra có người đục nước béo cò trộm tiến tới hay không.

- Không hổ là gia tộc đảo chủ, ba Mạc gia chi nhân này có lẽ đều là Bát Kiếp Bán Thần. Thực lực như vậy, tương đương với những thành chủ các Đại Thành trong Mạc Lợi Đảo kia rồi, so với sư huynh còn muốn lợi hại hơn.

Tần Phàm ở dưới ánh mắt của ba người này, cũng không khỏi thu liễm khí tức của mình thoáng một phát, tận lực không cùng ánh mắt kia phát sinh tiếp xúc.

Bất quá hắn là chính thức thông qua được Thiên Tài Kim Bia khảo thí, hơn nữa tuổi thọ trên người cũng chưa vượt qua quy định 30 tuổi, cho dù bị chú ý tới, thật cũng không có cái gì, chỉ là hắn muốn tận lực ít xuất hiện ở trước khi thi đấu bắt đầu một ít mà thôi.

Cứ như vậy, một lát sau.

Lúc này một hồi gió mát từ trong đám người thổi qua, thổi qua quần áo cùng mái tóc mỗi người, để cho người có một loại cảm giác toàn thân buông lỏng, tựa hồ như muốn buông bỏ tất cả.

- Người thứ hai hàng thứ năm bên trái.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm âm trầm cay độc bỗng nhiên ở trên đài cao Thiên Tài Kim Bia truyền đến, bên trong ba hoa phục lão giả kia, lão giả mặc hoa phục ám tử sắc duỗi tay chỉ lấy trong đám người nói ra.

Nghe vậy, tất cả mọi người không khỏi dọc theo phương hướng hắn chỉ nhìn lại, tiếp theo liền chứng kiến một Đại Hán mặc hoàng y, là Ngũ kiếp Bán Thần.

- Bẩm... Tôn thượng, tại hạ là thông qua được khảo thí, ta có bằng chứng.

Mà lúc này hoàng y Đại Hán kia vội vàng giơ cổ tay lên, lộ ra dấu hiệu quang văn, muốn chứng nhận mình trong sạch.

- Nhanh chóng ly khai, nếu không giết không tha.

Nhưng lão giả kia lại như cũ lạnh lùng nói.

- Làm sao vậy?

Những người khác thì cảm giác được có chút nghi hoặc, Hoàng y Đại Hán này thông qua được khảo thí, hơn nữa tuổi tựa hồ cũng vừa lúc là 29 tuổi, cũng không vượt qua quy định.

- Tôn thượng, thỉnh cho ta một cơ hội, ta hôm nay mới vừa vặn đến 30 tuổi mà thôi, ta...

Lúc này Hoàng y Đại Hán kia thì trực tiếp quỳ xuống, cầu tình nói ra.

Xoẹt...

Nhưng mà, lời của hắn còn không có hết, một đạo ánh sáng màu đỏ nhìn như âm đạm bỗng nhiên ở trên đài cao bắn xuống, trực tiếp chui vào ngực của hắn, chỉ chốc lát, thanh âm kia im bặt mà dừng, thân hình chậm rãi ngã xuống.

Chỉ nhẹ nhàng khoát tay liền giết chết một gã Ngũ kiếp Bán Thần!

Bát Kiếp Bán Thần, cường đại như vậy!

Nhìn xem Hoàng y Đại Hán kia ngã xuống, tất cả mọi người đều giật mình.

Toàn trường lặng ngắt như tờ!

Cái này là Ngũ kiếp Bán Thần a! Cách khoảng cách xa như vậy, đưa tay tầm đó có thể giết chết! Thậm chí người này căn bản không có sức phản kháng gì, nguyên lực phòng ngự của hắn cũng cơ hồ không có bất kỳ tác dụng!

Một đám thiên tài vốn ngạo khí mười phần, lúc này đều bị thực lực khủng bố của Bát Kiếp Bán Thần kia trấn trụ.

Hơn nữa mấy Bát Kiếp Bán Thần này còn có được xuyên thấu lực rất mạnh, tuổi thọ của Hoàng y Đại Hán kia bởi vì vừa đạt tới 30 tuổi, vòng thứ ba mươi còn rất nhạt, người bình thường cũng chỉ có thể chứng kiến 29 vòng mà thôi, nhưng y nguyên đã bị nhìn ra.

Dù là Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm kinh hãi, thực lực Bát Kiếp Bán Thần này quá mạnh mẽ, vừa rồi hắn có thể mơ hồ chứng kiến một đạo hồng quang kia, tuy xem không quá hùng vĩ, bất quá trong đó ẩn chứa lấy Nguyên Giới chi lực có thể nói đạt đến trình độ kinh khủng.

1456. Chương 1466: Quy Tắc Tuyển Bạt Thảm Thiết. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1466: Quy Tắc Tuyển Bạt Thảm Thiết. (1)

Cho dù thay đổi là hắn ở trạng thái mạnh nhất, cũng chưa chắc có thể kháng được công kích như vậy.

Cái này vẫn là một kích tiện tay của Bát Kiếp Bán Thần kia mà thôi, còn không biết có sử dụng một thành thực lực hay không! Càng không có sử dụng đến vũ kỹ! Hắn bá kiến phụ thân của Mộ Thanh Thanh, cũng chính là sư huynh hắn, Hoàng Hôn Thành thành chủ Thất Kiếp Bán Thần Mộ Chấn ra tay, nhưng mà xa xa không tới trình độ này.

- Đã đến mấy cảnh giới đằng sau, quả nhiên mỗi khi tăng lên một cảnh giới đều là chênh lệch cực kỳ khủng bố.

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm âm thầm thở ra một hơi. Mặc dù hắn biết mình bây giờ ở Tứ kiếp Bán Thần có thể đối kháng Lục kiếp Bán Thần, vượt qua hai cảnh giới, nhưng hắn tin tưởng cho dù là chờ hắn trở thành Lục kiếp Bán Thần, y nguyên không phải là đối thủ của Bát Kiếp Bán Thần.

- Mà thực lực của ta bây giờ, cho dù là đã lấy được danh ngạch Mạc Lợi Thần Đảo đi ra ngoài, xem ra dùng thực lực như vậy muốn đi tìm Bạch Hổ Ma chủng vẫn là không quá dễ dàng. Ta phải nghĩ biện pháp sớm ngày luyện hóa lực lượng trong Long Thần Nguyên Giới ỉnh dùng mới được.

Sau đó hắn眯 mắt nhìn về phía ba lão giả Bát Kiếp Bán Thần kia, trong lòng có suy nghĩ.

Cái này là lần thứ nhất hắn chứng kiến Bát Kiếp Bán Thần ra tay, cho nên trong nội tâm nhận lấy rung động. Hắn biết Thiên Địa bên ngoài nhất định sẽ càng lớn, hắn cảm giác được thực lực của mình có chút không đủ dùng.

Ở phía trước, sau khi Hoàng y Đại Hán kia bị giết chết, thi thể rất nhanh liền bị mang đi.

Mọi người ngoại trừ những người bản thân có bí mật kia, đại bộ phận đều là thần sắc lạnh lùng, tựa hồ cũng không có bao nhiêu người đem một người chết để ở trong lòng. Nhân mạng, cho dù là một thiên tài không nhỏ, ở chỗ này y nguyên lộ ra tiện như cọng rơm cái rác.

- Những người khác phạm là cách 30 tuổi chưa đủ nửa năm thời gian, kỳ thật đều cần phải ly khai, bởi vì Thần Đảo Thiên Tài Chiến phải ở nửa năm sau mới chính thức bắt đầu, cho nên dù tính toán các người thông qua được tuyển bạt thi đấu cũng không cách nào đi tham gia.

Một gã hoa phục lão giả lúc này lại lạnh lùng nói:

- Bất quá, người như vậy tạm thời còn không cần cưỡng chế ly khai, chỉ là đến lúc đó cho dù các người thông qua được tuyển bạt thi đấu, y nguyên vẫn là bị loại bỏ.

- Chính các người có thể hiểu rõ ràng, lúc này đây tuyển bạt hành hương vô cùng hung hiểm. Nếu như không có tư cách đại biểu Mạc Lợi Đảo chúng ta tham gia Thiên Tài Chiến, các người thông qua tuyển bạt thi đấu cũng không có bất luận ban thưởng gì, lại sẽ tùy thời khả năng đánh mất tánh mạng, có đáng giá tham gia hay không tự mình quyết định.

Sau đó một Hắc Bào Lão Giả khác thì là ánh mắt đảo qua toàn trường nói, lời nói nghe thoáng ôn hòa đi một tí.

- Không có thay Mạc Lợi Đảo tham gia Thiên Tài Chiến thì không có bất kỳ ban thưởng nào?

Lão giả này nói đưa tới một ít người thấp giọng nghị luận.

Không thể nghi ngờ, rất nhiều người cũng biết thông qua được tuyển bạt thi đấu có giải thưởng rất lớn, lúc này mới vót nhọn đầu muốn tới tham gia. Nếu không có ban thưởng, thì sẽ mất đi một ít lực hấp dẫn, dù sao mỗi người cũng biết tuyển bạt thi đấu này là kỳ ngộ và nguy hiểm thật lớn cùng tồn tại đấy.

Một lát yên lặng, có hơn mười người không cam lòng rời đi.

Những người này đều là cách 30 tuổi chưa đủ nửa năm thời gian.

Bất quá Tần Phàm biết rõ, khẳng định y nguyên vẫn có một ít người không phù hợp ở lại. Bởi vì mặc dù không có ban thưởng, nhưng dù sao tuyển bạt thi đấu này coi như là siêu cấp thịnh hội trên Mạc Lợi Đảo, rất nhiều người cảm thấy có thể tham gia trận đấu thiên tài tụ tập như vậy, chết cũng không tiếc.

Hơn nữa người dự thi còn có cơ hội vì vậy mà dương danh toàn bộ Mạc Lợi Đảo, đối với rất nhiều người mà nói cũng là cơ hội khó được.

- Đã như vậy, hi vọng tương lai các người sẽ không hối hận.

Một lát sau, mấy lão giả thấy không có người rời đi nữa, lão giả áo bào tím ban đầu giết người kia thì là trên mặt nổi lên một tia cười lạnh nói.

Mà lúc này, tên Mạc gia Hắc Bào Lão Giả kia đi ra phía trước, thần sắc nghiêm túc và trang trọng nhìn mọi người chung quanh, sau đó mở lời nói ra:

- Kế tiếp, là do Mạc gia Mạc Hà ta đến tuyên bố quy tắc tuyển bạt thi đấu lần này. Những quy tắc này không chỉ có quan hệ đến các người có thể đạt được danh ngạch tham gia Thiên Tài Chiến hay không, hơn nữa thậm chí liên quan đến tánh mạng mỗi người các người, cho nên các người phải hảo hảo nghe rõ ràng, nếu không tự gánh lấy hậu quả!

Nghe lão giả trịnh trọng như thế, lúc này mỗi một thiên tài ở đây đều tập trung tinh thần lên, ánh mắt đều quang hướng đài cao kia, nghiêm túc nghe giảng, không dám bỏ sót bất cứ một từ nào mà hắn nói.

Thấy vậy, lúc này Mạc Hà kia mới thoả mãn gật gù đầu, tiếp tục tuyên bố nói ra:

- Đầu tiên, lúc này ta tuyên bố người dự thi thông qua được Thiên Tài Kim Bia khảo thí, tổng cộng có 3065 người, trừ vừa rồi ly khai và chết mười lăm người, còn thừa lại 3050 người. Lúc này đây nhân số người dự thi rất đông, thiên tài cũng coi như không ít, nhưng chính thức có thể đại biểu Mạc Lợi Đảo chúng ta đi tham gia Tân Thế Giới Thần Đảo Thiên Tài Chiến, tối đa chỉ có năm danh ngạch mà thôi!

- Nói cách khác, trong các người ít nhất sẽ có 3045 người, thậm chí càng nhiều người hơn nữa sẽ bị loại bỏ!

Thanh âm của hắn vừa rơi, lập tức ở trong đám người nhắc lên sóng to gió lớn.

- Chỉ có năm danh ngạch?

- Đây là có chuyện gì? Vì cái gì danh ngạch ít như vậy? Trước đó không phải nói có vài chục danh ngạch sao?

- Đúng vậy a, tuyển bạt thi đấu trước đó nghe nói còn có hơn ba mươi người đại biểu Mạc Lợi Đảo chúng ta xuất chiến.

Nghe xác suất thông qua thấp như vậy, tuy sớm có chuẩn bị, nhưng không ít người dự thi vẫn là không khỏi hít một hơi khí lạnh, ần ần có chút cảm thấy khẩn trương, có ít người thì thấp giọng nghị luận. Chỉ có ba gã Lục kiếp Bán Thần ở phía trước nhất kia là khí định thần nhàn, tựa hồ như đã tính trước.

Hơn ba nghìn người gần kề chỉ tuyển ra năm danh ngạch, lần tuyển bạt thi đấu này cạnh tranh kịch liệt có thể nghĩ!

- Muốn đạt được một danh ngạch khó như vậy sao.

Dù là Tần Phàm, lúc này cũng không khỏi nhướng mày, nhìn thoáng qua Kỷ Huyền Nhi bên cạnh, trong lòng có chút lo lắng. Hẳn đối với mình ngược lại là có chút tin tưởng, nhưng hấn lo lắng Kỷ Huyền Nhi không thể thông qua. Bất quá năng ngược lại là biểu hiện ra thần sắc rất bình thường.

- Toàn bộ yên lặng!

Cũng vào lúc này, thanh âm của một gã Hoa phục lão giả ở trong hội trường chấn động đi ra, đem tất cả thanh âm âm ỉ đều trấn áp xuống, rất nhanh lại không có một người dám phát ra tiếng vang.

Tần Phàm cũng quay đầu, tiếp tục nghe tuyên bố quy tắc.

1457. Chương 1467: Quy Tắc Tuyển Bạt Thảm Thiết. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1467: Quy Tắc Tuyển Bạt Thảm Thiết. (2)

- Hừ, vì cái gì lúc này đây danh ngạch dự thi sẽ giảm bớt? Đó là bởi vì ở bên trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần trước, tất cả người dự thi của Mạc Lợi Đảo chúng ta toàn quân bị diệt! Ở trong bảy mươi hai thần đảo Tân Thế Giới, thành tích của Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta ở vào thấp nhất, cho nên lần này chúng ta chỉ có thể đạt được năm danh ngạch!

Lúc này hoa phục lão giả ám tử sắc kia là sát khí đằng đằng nói.

Nghe vậy, toàn trường lần nữa yên tĩnh trở lại, mỗi người đều âm thầm kinh hãi.

- Đúng vậy, cũng chính là bởi vì trong lần Thần Đảo Thiên Tài Chiến trước, thành tích của Mạc Lợi Đảo chúng ta quá kém, cho nên lúc này đây trong tuyển bạt thi đấu chúng ta quyết định áp dụng phương thức tuyển bạt càng thêm tàn khốc. nguồn

Sau đó Mạc Hà kia tiếp tục nghiêm túc và trang trọng nói ra.

Lúc này thanh âm của hấn trở nên cực lạnh, giống như là băng sương từng chữ tiến vào trong tai mọi người.

- Sau khi thi đấu chính thức bắt đầu, các người sẽ tiến vào bên trong một Viễn Cổ Bí Cảnh, thời gian tổng cộng sẽ kéo dài ba tháng. Cái Bí Cảnh này, chúng ta gọi là Sát Lục Bí Cảnh, mà trong vòng ba tháng ở Bí Cảnh này, quy tắc chỉ có bốn chữ: muốn người sinh tồn!

- Đây là một trò chơi sinh tồn, các người có thể dùng bất luận thủ đoạn gì để sống sót, muốn đạt được danh ngạch đại biểu Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, các người nhất định phải sẵn giết những người dự thi khác.

- Bởi vì trên người các người, những kẻ đã thông qua được Thiên Tài Kim Bì khảo thí, đều có Thiên Tài Kim Bì lưu lại quang văn thiên tài. Các người chỉ có giết chết những người dự thi khác mới có thể để cho các người đạt được thiên tài quang văn của người khác, mà Top 5 người thu hoạch được thiên tài quang văn tối đa, chỉ cần tuổi phù hợp điều kiện, liền sẽ đại biểu Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến ba mươi năm một lần.

- Ngoài ra, từ giờ trở đi, đến ba tháng thời gian này chấm dứt, tất cả mọi người các người không thể rời khỏi!

...

Thông qua giết chóc đi thu hoạch danh ngạch dự thi!

Nghe tuyên bố quy tắc thi đấu tàn khốc như thế, toàn trường cũng không khỏi âm thầm đổ mồ hôi lạnh, thậm chí có ít người đã có chút khiếp đảm muốn thối lui ra khỏi, nhưng đã không có cơ hội rồi.

Bởi vì đến nơi này, bất luận kẻ nào cũng đã không thể rời khỏi!

Nếu như muốn cưỡng ép rời khỏi, thì ngấm lại kết cục của Hoàng y Đại Hán vừa rồi kia.

Trong hơn ba nghìn người tranh cử ra năm người! Tuy tuyển bạt thi đấu còn không có chính thức bắt đầu, mọi người đã cảm nhận được trình độ thảm thiết tàn khốc trong đó.

Thậm chí không ít người bắt đầu hối hận, bắt đầu tuyệt vọng.

Mọi người phía dưới phản ứng kịch liệt, trên mặt ba gã Hoa phục lão giả tuyên bố quy tắc kia lại lộ ra một tia nghiền ngẫm cười lạnh nói:

- Bất quá, dù sao các người cũng là một đời tuổi trẻ thiên tài của Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta, chúng ta cũng không muốn để cho các người chết đi toàn bộ, cho nên ở bên trong Bí Cảnh chúng ta cũng cài đặt một khu vực an toàn, ngay ở giải đất trung tâm Bí Cảnh. Cái khu vực an toàn này sẽ mở sau khi tuyển bạt thi đấu bắt đầu mười ngày, đến lúc đó các người có thể trốn đến bên trong. Vào trong đó rồi thì không cần lo lắng sẽ mất đi tánh mạng hắc hắc.

- Đương nhiên, nếu như các người ngay cả mười ngày đầu cũng không thể sống qua, thiên tài như vậy chúng ta lưu lại cũng vô dụng, chết đi sẽ đổ lãng phí tài nguyên.

Dù là rất thảm thiết, nhưng cuối cùng vẫn phải để lại cho người một đường sinh cơ, nếu như hơn ba ngàn người này chết chỉ còn lại 5 người, như vậy tương lai của Mạc Lợi Đảo cũng chính thức chấm dứt.

Lúc này toàn trường mới yên tĩnh trở lại một ít.

Sắc mặt của Tần Phàm cũng có chút không tốt, ở trong trận đấu thảm liệt như vậy, hẳn thập phần lo lắng cho an nguy của Kỷ Huyền Nhi, dù sao nàng mới chỉ Tam kiếp Bán Thần chi cảnh, cảnh giới như vậy, ở trong tất cả người dự thi chỉ sợ là ở vào thấp nhất, thập phần nguy hiểm.

- Yên lặng!

Mà cũng vừa lúc đó, tên hoa phục lão giả mặc áo tử sắc kia hít một hơi, bỗng nhiên cao giọng hướng về toàn trường tuyên bố nói ra:

- Phía dưới, cung nghênh Mạc Lợi Thần Đảo đảo chủ Mạc Lợi bệ hạ của chúng ta, vì mọi người mở ra Sát Lục Bí Cảnh chi môn của tuyển bạt thi đấu lần này!

Mạc Lợi!

Nghe được cái tên này, trên toàn bộ quảng trường cũng không khỏi lập tức yên tĩnh trở lại, tất cả thiên tài ở đây cũng không khỏi là tinh thần chấn động, sau đó đều ưỡn ngực, hai mắt sáng ngời nhìn về phía trước Thiên Tài Kim Bì kia.

Phải biết rằng, ở bên trong toàn bộ Tân Thế Giới tổng cộng chỉ có bảy mươi hai thần đảo, nói cách khác cũng chỉ có bảy mươi hai đảo chủ mà thôi! Mà muốn ở bên trong thế giới cường giả mọc lên san sát như rừng này, muốn ở trong mấy chục tỷ người tranh được một trong bảy mươi hai cái ghế kia, độ khó to lớn trong đó là khó có thể tưởng tượng, mà thực lực cần có càng là có thể nghĩ!

Có thể nói, bọn hắc cơ hồ là mấy chục người mạnh nhất bên trong Tân Thế Giới này rồi!

Mạc Lợi, có thể đứng hàng thứ nhất! Với tư cách nhất đảo chi chủ của Mạc Lợi Thần Đảo, là Chương Khổng Giả chính thức của cả Mạc Lợi Thần Đảo, thậm chí lãnh tụ tinh thần của toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo! Ở trên Mạc Lợi Thần Đảo, có thể nói hắc là Thần khổng chế hết thấy!

Thực lực của hắc, chỉ có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung.

Ít nhất đó là nhiều người ở đây bình thường căn bản cũng khó có thể tiếp xúc đến. Mà ở bên trong thế giới sùng bái cường giả này, có thể chứng kiến một cường giả như vậy, có thể nói là sự tình mà đại bộ phận Vô Giả đều cảm giác được vinh hạnh!

Dù là Tần Phàm, ở thời điểm này cũng không khỏi cảm thấy hiếu kỳ cùng ần ần chờ mong, vừa mới nhìn đến thực lực Bát Kiếp Bán Thần kia đã thập phần khủng bố rồi, hắc cũng rất muốn nhìn một chút những đảo chủ cấp cường giả này đến tột cùng sẽ cường tới trình độ nào!

Ông!

Mà cũng vào lúc này, ở trong hư không phía trước bỗng nhiên truyền đến một hồi chấn động huyền bí, sau đó mọi người có thể cảm giác được không gian phía trên kim bìa chậm rãi có hào quang lóe ra, tựa hồ có một vòng Liệt Nhật muốn ở trong đó bốc lên mà ra.

Tất cả mọi người gât gao nhìn chăm chăm vào không gian kia, sợ là bỏ lỡ cái gì.

- Trực tiếp xé rách không gian! Vô luận ngăn cách ngàn dặm vạn dặm, có thể lập tức đi tới!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm càng là không khỏi ngưng tụ, lực cảm ứng của hắc so với người bình thường cường đại hơn rất nhiều, hắc có thể cảm giác được ngọn nguồn của không gian chấn động này đến từ một địa phương thập phần xa xôi, ít nhất cách xa nhau mấy ngàn dặm, không ở trong Mạc Lợi Thần Đảo!

Khoảng cách xa như vậy, lại có thể lập tức vượt qua!

Thực lực của Đảo chủ ở thời khắc này triển lộ không bỏ sót.

1458. Chương 1468: Mạc Lợi Đảo Chủ, Ba Kiện Ban Thưởng!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1468: Mạc Lợi Đảo Chủ, Ba Kiện Ban Thưởng!

- Thực lực đảo chủ này nếu so với Cửu Kiếp Bán Thần thì cường đại hơn rất nhiều.

Tần Phàm vào lúc đó liên tưởng tới một màn Tần Li bị bàn tay lớn che trời bắt đi, phương thức Mạc Lợi Đảo chủ này xé rách không gian mà tới có chút tương tự.

Đều là thủ đoạn cường đại tới gần Chân Thần, không phải Cửu Kiếp Bán Thần có thể so sánh.

Mà phía trước, theo không gian bị xé rách kia tăng lớn, một bóng người cường đại bắt đầu từ trong đó chậm rãi bước ra, lúc hắc xuất hiện, thậm chí tất cả mọi người trên toàn bộ quảng trường đều cảm thấy tâm linh uy áp, tất cả mọi người cảm giác được lúc này thân thể của mình tựa hồ không tự chủ được muốn tại chỗ quỳ lạy.

Quang mang màu vàng tán đi, sau đó mọi người có thể nhìn thấy phía trên Thiên Tài Kim Bìa, một nam tử uy vũ mặc áo bào màu vàng xuất hiện, như là quân lâm thiên hạ.

Thân hình hắc cao lớn như là một Thần linh, hắc từ trên cao nhìn xuống, như bề ngễ chúng sinh! Tất cả mọi người ở dưới ánh mắt nhìn chăm chú của hắc đều cảm giác mình là hèn mọn cùng nhỏ bé như thế, đều không tự giác cúi đầu.

Cái này là nhất đảo chi chủ của Mạc Lợi Thần Đảo!

Cường đại, cường đại vô cùng!

Lúc Tần Phàm ở trên Vũ Thiên đại lục cũng đã gặp tám vị Thánh Chủ cường đại, nhưng vào lúc này hắn cảm thấy coi như là tám đại Thánh chủ kia so sánh với người này còn kém một ít. Bất quá cũng có khả năng là lúc trước những Thánh Chủ kia đã ẩn tàng uy áp cùng thực lực, dù sao khi đó thực lực của hắn quá thấp, cảm thụ được chưa hẳn đủ rõ ràng.

Tóm lại, bây giờ nhìn đến Mạc Lợi Đảo chủ này, dù là Tần Phàm tâm chí kiên định như vậy, tâm linh cũng cơ hồ nhện không được thần phục.

- Đúng vậy, lúc này đây người dự thi so với lần trước muốn mạnh hơn một ít, hi vọng các người sẽ không để cho ta thất vọng.

Mà sau khi Mạc Lợi kia xuất hiện ở phía trên Thiên Tài Kim Bia, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua đám thiên tài, thần sắc hồ hững, lập tức thanh âm uy nghiêm ở trong miệng phát ra.

- Chúng ta đại biểu tất cả người dự thi đa tạ đảo chủ tán thưởng!

Ở dưới Thiên Tài Kim Bia kia, ba gã Hoa phục lão giả phụ trách tuyển bạt vội vàng cung kính hành lễ nói ra, tuy bọn họ là Mạc gia chi nhân, nhưng đối với đảo chủ Mạc Lợi vẫn là lộ ra tất cung tất kính, không dám lãnh đạm chút nào.

- Ân, lúc này đây tuyển bạt thi đấu sẽ chọn ra năm người, mà bản đảo chủ sẽ xuất ra ba dạng bảo vật ban thưởng top 3 có thành tích tốt nhất, hi vọng các người có thể đại biểu Mạc Lợi Đảo chúng ta triển lộ hào quang ở trong Thiên Tài Chiến!

Mạc Lợi Đảo chủ kia gật đầu nói ra, sau đó tay áo nhẹ nhàng vung lên, ba kiện vật phẩm tản ra hào quang hiển hiện ở giữa không trung.

- Đệ nhất kiện, chính là chung cực Bán Thần kỹ mà bản đảo chủ lấy từ bên trong một Viễn Cổ di tích siêu cấp... Đại La Diệt Ma kiếm! Đây là một môn kiếm pháp, nhưng bản đảo chủ ta nghiên cứu qua, dù cho không phải kiếm đạo tu luyện giả cũng có thể chuyển đổi sử dụng. Uy lực của nó rất mạnh, tu luyện tới đại thành, vượt cấp giết địch đều là đơn giản. Đây là dùng để ban thưởng cho đệ nhất danh của tuyển bạt thi đấu lúc này đây!

- Đệ nhị kiện, chính là chung cực cấp Bán Thần giáp Vạn Long chiến giáp mà bản đảo chủ tự mình luyện chế, trong đó có Vạn Long hộ thân trận pháp, mặc lên người, có thể ngăn cản công kích của Bán Thần cường giả so với người cao hơn một kiếp. Đây là dùng để ban thưởng cho người thứ hai trong tuyển bạt thi đấu!

- Đệ tam kiện, chính là Thái Hư chân đan do hảo hữu của ta, đảo chủ Thái Hư chân nhân Thái Hư thần đảo luyện chế, có thể làm cho Ngũ kiếp Bán Thần cường giả ở trong một năm thời gian có sáu thành cơ hội tăng lên đến Lục kiếp Bán Thần. Đương nhiên, nếu như người đã ở Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, như vậy khóa đan dược này có lẽ có thể ở trong vòng mấy tháng giúp người thành công đột phá. Đây là dùng để ban thưởng cho người thứ ba của tuyển bạt thi đấu lúc này đây!

- Ba kiện vật phẩm này, đến tốt cùng sẽ thuộc về ai, toàn bộ phải xem biểu hiện của các người!

...

Ba kiện vật phẩm kia đều bao bọc ở bên trong kim quang nhàn nhạt, cứ như vậy vững vàng lơ lửng ở phía trên giữa không trung, hấp dẫn toàn trường chú mục! Ở đây phần lớn đều là người kiến thức rộng rãi, tất cả mọi người biết rõ, ba kiện bảo vật này cũng không phải phàm phẩm!

Thậm chí trong mơ hồ tất cả ánh mắt đều không khỏi lửa đốt sáng nhiệt .

Dù là Tần Phàm, cũng nhện không được tâm động không thôi.

Đặc biệt là đệ nhất danh chung cực Bán Thần kỹ Đại La Diệt Ma kiếm, tuy là một môn kiếm pháp, nhưng không phải kiếm đạo tu luyện giả cũng có thể tu luyện, cái kia có thể nói là cực kỳ khó được. Phải biết rằng, Cao cấp Bán Thần kỹ đã hiếm thấy ở rất nhiều thế gia cỡ lớn rồi, chung cực cấp Bán Thần kỹ thì cho dù ở bên trong mấy thế gia bài danh hàng đầu trên Mạc Lợi Thần Đảo cũng là tồn tại với tư cách vũ kỹ tộc truyền!

Hiện tại bảo vật như vậy, dĩ nhiên là dùng để ban thưởng cho tuyển bạt thi đấu lần này!

Mặt khác để cho Tần Phàm cũng hết sức cảm thấy hứng thú chính là chung cực cấp Bán Thần giáp Vạn Long chiến giáp, hẳn nghe giới thiệu cũng là hết sức lợi hại. Hẳn một mực thập phần lo lắng cho an nguy của Kỷ Huyền Nhi, nếu như có thể đạt được một bộ chiến giáp này đưa cho nàng, hẳn sẽ an tâm không ít.

Về phần Thái Hư chân đan cuối cùng, có thể làm cho Thất Kiếp Bán Thần cường giả trở xuống ở trong một năm thời gian có sáu thành cơ hội tăng lên một cấp, cũng là đan dược thập phần nghịch thiên. Phải biết rằng, Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó cách một đường ranh giới, là một cảnh giới thập phần khó vượt qua, có thể ở trong một năm thời gian đột phá đã thập phần khó được rồi. (

Thậm chí có thể nói khóa đan dược này so với phần thưởng thứ nhất và thứ hai cũng không kém! Sở dĩ với tư cách ban thưởng cho tên thứ ba, Tần Phàm suy đoán là vì Mạc Lợi Đảo chủ kia cảm thấy tên thứ ba này có thể sẽ rơi vào trên người một Ngũ kiếp Bán Thần, cung cấp khóa đan dược này là muốn trợ giúp hắn tăng cảnh giới lên, ở trong thiên tài chiến chính thức phát huy tác dụng.

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ đứng ở trên Thiên Tài Kim Bia, nhìn một đám thiên tài phía dưới đều chiến ý mãnh liệt, phát ra dục vọng giống như là dã thú, hẳn không khỏi lộ ra một nụ cười hài lòng. Mục đích của hắn đã đạt tới, lập tức hắn lại vùng tay lên.

Bồng!

Ở trước Thiên Tài Kim Bia bỗng nhiên xuất hiện một đạo hư không chi môn cự đại, hơn nữa có xa xưa, bao la mờ mịt, cường đại, thô bạo,... các loại khí tức phức tạp ở trong đó mang tất cả mà ra, ở trong toàn bộ quảng trường quanh quẩn.

- Cái này là cánh cửa đi thông Sát Lục Bí Cảnh, bản đảo chủ tuyên bố, tuyển bạt thi đấu của Thần Đảo Thiên Tài Chiến Mạc Lợi Thần Đảo lần này... hiện tại bắt đầu!

1459. Chương 1469: Sát Lục Bí Cảnh. (1)

Chương 1469: Sát Lục Bí Cảnh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Hư không chi môn cự đại, tản ra một loại hào quang yếu ớt, đứng sừng ở trước Thiên Tài Kim Bia kia.

Thanh âm của Mạc Lợi Đảo chủ rơi xuống, lúc này trên thân thể mỗi một thiên tài trên quảng trường đều mạnh mẽ bộc phát ra một cỗ bạo ngược chi khí. Tất cả mọi người chỉ thấy ba tuyệt thế bảo vật lơ lửng ở trên không Sát Lục Bí Cảnh kia, trong ánh mắt có một loại nóng rực, tham lam và âm thầm cất dấu sát cơ thật sâu.

Kỳ thật lúc này đây tuyển bạt thi đấu thập phần cởi mở, mỗi người có thể dùng bất luận phương pháp nào, thậm chí có thể cả đàn cả lũ đi săn giết những người dự thi khác! Chỉ cần đạt được đầy đủ thiên tài quang văn, như vậy có thể đạt được tư cách đại biểu Mạc Lợi Đảo tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, chính yếu nhất còn có thể đạt được ba kiện ban thưởng có lực hấp dẫn mười phần này!

Vào lúc đó, Tần Phàm nhớ tới tình cảnh ban đầu ở Vũ Thiên đại lục lần thứ nhất tham gia Hành hương, cũng là thông qua cạnh tranh lẫn nhau đến đạt được tư cách thăng phẩm hay bảo vệ phẩm cho gia tộc. Bất quá, lúc này đây tuyển bạt thi đấu rõ ràng lộ ra càng thêm tàn khốc, thâm thiết, huyết tinh!

Ở thời điểm triệu thánh còn có thể thông qua săn giết yêu thú đến đạt được điểm tích lũy, hiện tại chỉ có thể thông qua săn giết những người dự thi khác để đạt được thiên tài quang văn!

Có thể tưởng tượng, chỉ cần vừa tiến vào Sát Lục Bí Cảnh kia, nhất định rất nhanh sẽ nhấc lên một hồi gió tanh mưa máu, máu chảy thành sông, vô số địch thiên tài sẽ v lẫn lạc ở trong đó. Những thiên tài này, vốn từng cái đều có thể nói là thiên chi kiêu tử, nhưng hiện tại bất quá là một quân cờ trong tay Mạc Lợi Đảo chủ kia mà thôi.

- Tình thế như vậy, chỉ sợ đều là Mạc Lợi Đảo chủ này cố ý thúc đẩy. Chẳng lẽ đến lúc trình độ con người trở nên cường đại, đều sẽ xem những nhân mạng khác như con sâu cái kiến sao?

Tần Phàm chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn xem thân ảnh cường đại ngạo nghễ đứng ở trên Thiên Tài Kim Bia kia, trong nội tâm ẩn ẩn cảm thấy hắn có một ít tàn nhẫn.

Ở bên trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần trước, Mạc Lợi Thần Đảo toàn quân bị diệt, ở trong đại chiến thành tích nằm dưới chót nhất, chỉ sợ là để cho vị Mạc Lợi Đảo chủ này rất mất mặt, cho nên mới phải dùng phương thức tàn nhẫn như vậy tới chọn thiên tài.

Có thể ở trong cạnh tranh thảm thiết như vậy thắng được, nhất định không phải người thường.

Chỉ là một tướng công thành vạn cốt khô, từng cái thắng được đều phải đạp trên thi thể của vô số người.

Bất quá Tần Phàm sớm đã minh bạch đến vô luận ở đâu, ở thế giới nào, trong mắt cường giả, kẻ yếu đều là thập phần rẻ mạt. Giống như người thật vất vả phấn đấu đến xem như sự nghiệp thành công, một phương nhân vật, nhưng một khi chạm đến lợi ích cao tầng, cũng là tùy thời có thể trở thành vật hi sinh.

Sự thật là tàn nhẫn như vậy.

Lúc này hắn căn bản vô lực đi phản kháng, lúc này cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên, hắn có thể làm được đúng là không ngừng mà tăng thực lực của mình lên, bảo vệ tốt người bên cạnh mình.

Mà sau khi Mạc Lợi Đảo chủ tuyên bố tuyển bạt thi đấu bắt đầu, ở dưới sự chủ trì của ba gã Hoa phục lão giả thực lực Bát Kiếp Bán Thần kia, đội ngũ thật dài rất nhanh án lấy thứ tự nguyên một đám tiến vào Sát Lục Bí Cảnh chi môn.

Có thể nhìn ra được, thời điểm thông qua cổng truyền tống kia, không ít người còn thèm thuồng nhìn thoáng qua ba kiện bảo vật ban thưởng lơ lửng trên cửa kia mới đi vào, mà thời điểm nhìn người bên cạnh, thì cả đám đều mang theo vẻ không có hảo ý hoặc là đề phòng thật sâu.

Lúc này sắc mặt Tần Phàm cũng lộ ra tương đối ngưng trọng, hắn biết rõ tiến vào trong đó hắn cũng nhất định tránh không được một hồi giết chóc, bất quá tuy hắn không phải người hiếu sát, nhưng ở dưới hoàn cảnh như vậy, hắn cũng đành phải đại khai sát giới, hơn nữa hắn tin tưởng cho dù hắn không chủ động đi giết người. Khẳng định cũng sẽ có không ít người muốn tới giết hắn.

Hắn lo lắng duy nhất đúng là Kỷ Huyền Nhi ở bên người mà thôi.

- Một hồi đi vào, ta sẽ mau chóng tìm được nàng, bất quá trước đó nàng nhất định phải cẩn thận một chút. Có thể đạt được tư cách hay không đều là thứ yếu, ta chỉ muốn nàng bình an vô sự.

Tần Phàm nắm chặt bàn tay như ngọc trắng ở bên người, thấp giọng dặn dò nói ra:

- Nhớ kỹ, hiện tại nàng là thê tử của Tần Phàm ta, không có ta phê chuẩn, nàng không thể có việc.

- Ta đã biết.

Nghe lời động tình như vậy, trong nội tâm Kỷ Huyền Nhi không khỏi nổi lên một cỗ tình cảm ấm áp, nhẹ gật đầu nói ra.

Buông tay ra, Kỷ Huyền Nhi rất nhanh biến mất ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh chi môn kia.

Nhìn xem bóng hình xinh đẹp kia biến mất, Tần Phàm chậm rãi hít một hơi, cũng muốn bước vào trong đó.

- Tần Phàm.

Mà cũng đúng vào lúc này, Mộ Thanh Thanh ở phía sau hắn một mực không nói gì bỗng nhiên gọi hắn lại.

- Chuyện gì.

Tần Phàm nao nao, quay đầu lại hỏi.

Thực lực của Mộ Thanh Thanh rất mạnh, trừ khi là gặp được mấy Lục kiếp Bán Thần, nếu không hắn sẽ không quá lo lắng an nguy của nàng. Thậm chí nói, cho dù là mấy Lục kiếp Bán Thần kia muốn giết chết nàng cũng sẽ không dễ dàng.

- Cần thận một chút, không nên cậy mạnh, nếu như người xảy ra chuyện gì. Ta không có cách nào hướng phụ thân cùng sư công bàn giao.

Lúc này Mộ Thanh Thanh muốn nói lại thôi, cuối cùng nhất là ổn định lại, trong miệng trì hoãn nói.

- Người cũng thế.

Nghe vậy, Tần Phàm cười nhạt một tiếng, phát phát tay, một bước bước vào Sát Lục Bí Cảnh chi môn. Mà thời điểm hắn tiến vào cổng truyền tống, hắn có thể ẩn ẩn cảm giác được sau lưng hắn có vài ánh mắt tràn ngập sát khí tập trung ở trên người của hắn.

Nguyên lai là mấy người quen đến từ Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành.

Hắn hiện tại, tự nhiên không có đem mấy người kia đặt ở trong mắt rồi.

Ánh sáng mãnh liệt vào lúc đó mạnh mẽ đập vào mặt, đem thân ảnh của hắn hoàn toàn bao khóa ở bên trong, một loại lực lượng huyền bí truyền khắp toàn thân của hắn, rất nhanh hắn liền hoàn toàn biến mất trên quảng trường.

...

Sau một hồi hoảng hốt, Tần Phàm phát hiện mình đi tới một không gian so với bên ngoài thì lộ ra âm trầm u ám hơn rất nhiều.

Cái không gian này có chút bao la, nhưng ở chỗ này phần lớn đều là từng tòa Viễn Cổ u cốc cùng với sâm lâm cổ xưa dày đặc, không khí Thái Cổ hoang vu kia, xen lẫn một cổ khí tức thô bạo thâm thiết không ngừng đập vào mặt.

Địa hình ở đây cũng không cao, nhưng phần lớn đều là lộ ra thập phần ẩn nấp, nguy hiểm tứ phía, còn có thể ngẫu nhiên nghe được từng tiếng gầm trầm thấp của Man Thú cường đại, để cho người không biết lúc nào bỗng nhiên sẽ từ trong rừng rậm bên cạnh nhảy ra một gia hỏa khó chơi.

Tóm lại, Tần Phàm vừa xuất hiện ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh này, hắn cũng cảm giác được một loại hào khí thập phần áp lực, để cho trong lồng ngực hắn tựa hồ có hạm hực chi khí không cách nào thư giải, rất muốn điên cuồng giết chóc .

1460. Chương 1470: Sát Lục Bí Cảnh. (2)

Chương 1470: Sát Lục Bí Cảnh. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Ah...

Mà hắn mới vừa đến không lâu, cách đó không xa truyền đến một tiếng nhân loại kêu thảm thiết, lập tức liền im bặt mà dừng.

Tuy hắn không có chứng kiến, nhưng cũng có thể biết rõ hắn là có người dự thi bị diệt sát rồi.

- Quả nhiên là Sát Lục Bí Cảnh ah, tràn đầy giết chóc.

Tần Phàm hít một hơi không khí mang theo mùi máu tươi nhàn nhạt kia, đem loại cảm xúc mặt trái đè xuống, thanh âm trong miệng trở nên bình tĩnh lại. Hắn biết rõ càng là trong hoàn cảnh giống như thế này,

càng phải thật tỉnh táo, như vậy mới có thể bảo trì trạng thái tốt nhất ứng phó các loại nguy hiểm tùy thời mà đến.

Bất quá cho dù là đè nén dục vọng giết chóc trong nội tâm xuống, nhưng hắc vẫn là cần đi giết người.

Bởi vì ở chỗ này, tất cả mọi người là con mồi!

Không muốn bị săn giết, vậy cũng chỉ có đi săn giết người khác!

- Ở đây thật sự quá nguy hiểm, trước tìm được Huyền nhi, mang theo nàng ở bên người sẽ bảo hiểm một ít.

Sau đó dưới chân Tần Phàm đạp mạnh, trực tiếp nhảy vào trong rừng. xem tại

Thời điểm tiến vào Sát Lục Bí Cảnh, cổng truyền tống kia sẽ đem người dự thi tùy cơ hội truyền tống đến địa phương không xác định trong Bí Cảnh. Cho nên hắc và Kỷ Huyền Nhi tuy là trước sau tiến vào Bí Cảnh, nhưng vẫn là phân tán ra.

Bất quá, sau khi Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi kết hợp trong đêm qua, linh hồn tâm linh tầm đó đã có cảm ứng vi diệu. Hai người bọn họ có thể ẩn ẩn cảm giác được vị trí lẫn nhau, chỉ là lúc này hai người bọn họ cách nhau cực xa, nên chưa biết rõ vị trí cụ thể mà thôi.

Kỳ thật nói, linh hồn cảm ứng như vậy ngược lại không phải hai người bọn họ mới có. Ở bên trong Tân Thế Giới này, rất nhiều Bán Thần cường giả cũng có thể thông qua tâm linh và dục vọng kết hợp đến đạt được linh hồn cảm ứng như vậy. Thậm chí nói cũng có một ít bí pháp, để cho các Bán Thần cường giả tầm đó đều có được loại liên hệ cảm ứng này.

Đoán chừng lúc này đây ở bên trong tuyển bạt thi đấu, chưa hắc không có người sử dụng loại bí pháp này.

Chậm chạp đi trong rừng, hiện tại Tần Phàm cũng không có chủ động đi tìm săn giết những người dự thi khác. Hiện tại tuyển bạt thi đấu mới bắt đầu, hơn ba nghìn người vẫn còn ở bên trong Sát Lục bí cảnh, chỉ cần hắc vừa lộ thân hình, rất nhanh liền sẽ có người tới đánh chủ ý hắc rồi.

Dù sao hắc biểu hiện ra xem ra chỉ có tứ kiếp Bán Thần chi cảnh. Cái kia đối với đại bộ phận người dự thi mà nói, đều là tồn tại pháo hôi.

- Hắc hắc, con mồi này thật tốt.

Quả nhiên Tần Phàm chỉ vừa mới ở một địa phương trống trải dễ dàng gặp đi lại nửa ngày, ở trong rừng liền truyền đến một tiếng cười âm lãnh, lập tức một đạo thân ảnh nhìn như tốc độ không chậm, sát qua một tia Huyết Ảnh, trực tiếp ở trong đó kích bắn mà ra.

Vừa dứt lời, là dùng công kích hung tàn không lưu tình đánh về phía Tần Phàm.

- Đích thật là một con mồi rất tốt, lại tự mình đưa tới cửa.

Chứng kiến thân ảnh kia kích bắn mà đến, trên mặt Tần Phàm cũng lộ ra một vòng vui vẻ lạnh lùng. Dưới chân một điểm, thoải mái tránh được một khoảng cách.

Người tới là một Đại Hán áo đỏ ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh. Xem thanh thể, tốc độ cùng công kích kia, cũng tính là thực lực không quá yếu, so với bọn người Hạ Thiên mà lúc trước hắc đối chiến qua còn phải mạnh hơn một ít.

Đương nhiên, đối với hắc hiện tại mà nói, đã hoàn toàn không đủ nhìn.

- Người nói cái gì?

Đại Hán áo đỏ kia thấy Tần Phàm vậy mà dễ dàng né qua công kích của mình như vậy, hơi có chút kinh ngạc. Hắc vốn cho rằng giết một Tứ kiếp Bán Thần sẽ không cần tốn nhiều sức.

Lập tức trên mặt của hắc nổi lên một loại sâm lãnh chi sắc.

- Ta nói cái gì đã không trọng yếu.

Lúc này Tần Phàm lắc đầu, dưới chân mạnh mẽ đạp mạnh, dùng một loại xu thế sét đánh không kịp bưng tai bỗng nhiên bắn ra, thoáng qua tầm đó liền đi tới trước mặt người nọ.

Ở chỗ này, chỉ có dùng thực lực nói chuyện.

Người đã đến trước mặt, đại hán kia mới kinh hãi phản ứng, khởi động Nguyên Giới phòng ngự, nhưng cơ hồ không có bất kỳ tác dụng gì.

Bao tay chung cực cấp Bán Thần khí của Tần Phàm hiện ra, bao tay ở dưới Nguyên Giới chỉ lực mãnh liệt bao khóa, một quyền oanh vào trong lồng ngực của hắn.

Ngũ kiếp Bán Thần bình thường, vẫn là ở dưới tình huống không kịp đề phòng, ở trong công kích giống như vậy, căn bản không có bất luận chống cự chi lực gì.

Tốc...

Theo Đại Hán áo đỏ này ngã xuống, một đạo hồng sắc quang mang nhàn nhạt ở trên người hắn bay ra, rất nhanh chui vào quang văn trên cổ tay Tần Phàm. Lúc này hắn chỉ cảm thấy cổ tay có chút ấm áp, thượng diện ẩn ẩn hiện ra một chữ “Hai”, tựa hồ là sau khi hấp thu thiên tài quang văn của người khác đã xảy ra điệp gia biến hóa.

-Ồ, tựa hồ còn có người quen.

Mà cũng ngay thời điểm vừa mới giết chết người này, Tần Phàm xoay chuyển ánh mắt, chợt phát hiện ở trong rừng lại truyền tới dị động, cái này lại để cho khoe miệng của hắn không khỏi lại lần nữa nổi lên mỉm cười.

Trước khi tiến đến Sát Lục Bí Cảnh này, Tần Phàm cũng đã biết rõ nơi này là địa phương vạn phần tàn khốc.

Cho nên hiện tại giết chết Đại Hán áo đỏ này, hắn không có một điểm cảm xúc biến hóa. Huống chi hắn đã tính toán thập phần nhân từ rồi, hiện tại hắn còn không có chủ động đi giết người, chính là người khác tới giết hắn mới phản giết.

Mà sau khi hấp thu thiên tài quang văn của Đại Hán áo đỏ này, Tần Phàm lại ngồi xổm xuống thu lấy Trữ Vật Giới Chỉ, đưa thần thức vào xem xét nhìn một chút, phát hiện bên trong còn cất giữ rất xa xỉ, Thần Tinh, Linh Dược, đan dược đều có không ít, như thế lại để cho hắn có chút kinh hãi.

Bất quá cũng khó trách, có thể đến nơi đây tham gia tuyển bạt thi đấu lần này, cái nào không phải là thiên tài cường giả rất ỉnh, trên người há có thể không có một ít tài phú. Thậm chí hắn có thể tưởng tượng đến, người dự thi có thể thuận lợi thông qua tuyển bạt thi đấu lúc này đây, cuối cùng khẳng định đều sẽ thu hoạch tương đối khá.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không bị người khác giết chết. Nếu bị người giết chết, cái Trữ Vật Giới Chỉ kia tự nhiên là trở thành bộ phận phong phú cho người khác rồi.

Thu Trữ Vật Giới Chỉ của người này, Tần Phàm lại một cước đá cổ thi thể kia vào trong rừng. Làm xong hết thấy, hắn mới không nhanh không chậm lần nữa quay đầu đi, giả bộ như không có việc gì tiếp tục hành tẩu.

Trên thực tế, linh thức đã sớm tập trung bóng người trong rừng nhiệt đới chạy tới kia, chỉ chờ đối phương lộ diện mà thôi.

Chỉ chớp lát, một bóng người từ trong rừng nhảy ra.

- Là người!

Người nọ vừa nhìn thấy Tần Phàm, sắc mặt thoáng chốc biến đổi, vốn là kinh ngạc, sau đó trở nên vô cùng âm hàn, tựa hồ đối với Tần Phàm có cừu hận thật lớn, hận không thể lập tức đánh giết tới.

- Đã lâu không gặp, Xích Huyết Lang Tâm.

Nghe được cái thanh âm này, lúc này Tần Phàm mới mỉm cười ngẩng đầu nhìn về phía Hắc y nhân từ trong rừng đi ra, trong miệng nhàn nhạt mở lời nói ra.

1461. Chương 1471: Hồ Sở Chi Thương.

Chương 1471: Hồ Sở chi thương.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

Người này xem bắt quá là chừng ba mươi tuổi, sắc mặt lạnh lùng, ánh mắt hung ác, trên mặt có một vết sẹo hẹp dài, xem qua làm cho người ta sợ hãi. Hình tượng như vậy, liếc mắt nhìn liền sẽ không quên. Không phải người khác, đúng là Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở lúc trước Tần Phàm vừa mới đoạt được Bạch Hồ châu, sau đó không lâu liền truy tung tới!

Nhớ lúc ấy Tần Phàm còn không có đột phá đến Bán Thần chi cảnh, bị Hồ Sở này lợi dụng sủng thú Huyết Lang của hắn truy tung tới, dùng thực lực của hắn căn bản không cách nào đối kháng. Nếu không phải Tiểu Chiến bộc phát ra thực lực làm cho người bất ngờ, xuất kỳ bất ý đánh thương nặng đầu cự lang Quỷ Giao kia, chỉ sợ hắn cũng không có cơ hội sống đến bây giờ.

Mà hôm nay nghe tới, tựa hồ đầu Quỷ Giao cự lang kia là vì trọng thương mà bỏ mình.

- Tốt, Tần Phàm, không thể tưởng được không quá một năm thời gian, người đã có được thực lực như vậy rồi! Ta biết rõ thực lực của người không kém, bắt quá, hôm nay cho dù ta liều mạng cũng phải báo thù cho Quỷ Giao!

Trên mặt Hồ Sở kia lộ ra vô cùng âm hàn, sát khí khôn cùng vào lúc này tựa hồ là mãnh liệt ở trên mặt hắn phát ra.

Ngay cả không khí cũng trở nên có chút kinh hãi .

- Thật là xảo, ta vẫn muốn báo thù giết chi thù ngày đó, hơn nữa loại người thí sư như người, ta là khinh thường nhất, hôm nay liền triệt để giải quyết người a.

Lúc này thần sắc Tần Phàm cũng trở nên cực lạnh, nắm đấm nắm chặt, đồng dạng là sát khí lẫm lẫm.

Kỳ thật sở dĩ ấn tượng của hắn đối với Hồ Sở khắc sâu như vậy, là còn có một nguyên nhân khác. Cái kia chính là người này tâm ngoan thủ lạt, ngoại trừ đầu Huyết Lang bên người kia thì có thể nói lực thân không nhận, thậm chí ngay cả sư phụ một tay dạy bảo mình ba mươi năm cũng có thể nhẫn tâm giết chết.

Hắn vốn tôn trọng tôn sư, cho nên đối với người như vậy thập phần chán ghét, hận không thể giết chết.

Kỳ thật thời điểm ở quảng trường, hắn đã cảm thấy khí tức người này, chỉ là không có nghĩ tới sẽ nhanh ở chỗ này đụng phải mà thôi.

- Ha ha, ta thí sư? Lão gia hỏa kia vốn không coi ta là đồ đệ, hắn thu dưỡng ta bắt quá là muốn lợi dụng ta, cuối cùng còn muốn biến ta thành Khôi Lỗi, nếu không phải có Quỷ Giao liều mình báo tin, ta sớm đã chết ở trên tay hắn rồi! Bắt quá những chuyện này, ta cũng không cần phải giải thích thêm với người. Dù sao hôm nay, không phải người chết chính là ta vong!

Trên mặt Hồ Sở kia nổi lên một loại thống khổ dữ tợn, nghe được ra hắn cùng với Quỷ Giao cự lang kia cảm tình đích thật là thập phần thâm hậu.

- Ồ?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi nhướng mày, không thể tưởng được người này sẽ có câu chuyện như vậy, trước kia hắn xem như đã hiểu lắm. Cũng trách không được người này sẽ lộ khí lớn như vậy, nguyên lai là bởi vì có chuyện cũ đau buồn.

Nhưng mà hắn còn chưa kịp đa tưởng, ở đằng kia Hồ Sở đã mạnh mẽ đập mạnh, sau đó tốc độ cả người vô cùng nhanh, như là hóa thành một đầu Hắc Lang vô hung ác lao đến.

Lần trước thời điểm cùng Tần Phàm chiến một trận là tứ kiếp Bán Thần, mà hôm nay, Hồ Sở này dĩ nhiên đã đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, vô luận là tốc độ hay là thanh thế so với lúc trước đều là mạnh hơn không ít.

Một đoạn khoảng cách, đảo mắt liền xẹt qua, hơn nữa rất nhanh liền đi tới trước mặt Tần Phàm.

Xuy xuy...

Thực lực của Hồ Sở tăng lên không ít, bất quá thực lực của Tần Phàm bây giờ so với lần trước giao chiến không phải là một cấp, thậm chí hẳn tăng lên so với người phía trước còn muốn lớn hơn rất nhiều. Cái quyền phong này công tới, hẳn dưới chân đạp mạnh, rất nhanh liền tránh lui một khoảng cách.

Chỉ là kinh khí sắc bén cùng Nguyên Giới phòng ngự hộ thân của hắn ma sát mà qua, vẫn để cho Tần Phàm cảm thấy một loại hàn khí bức người.

Tránh đi một kích, Tần Phàm lập tức oanh ra một quyền.

Ồ...

Lực lượng của hắn cũng là tương đối cường hãn, trực tiếp phá vỡ không khí, tạo thành mảng lớn không gian như là lõm đi, kinh lực của hắn thu liễm tập trung, nhưng lại vô cùng cường hoành.

Nhưng mà, làm cho Tần Phàm ngoài ý muốn chính là, Hồ Sở này dĩ nhiên là không chỉ có không tránh, ngược lại là một bước tiến lên trước, Nguyên Giới chi lực cường hoành từ trong cơ thể hắn gào thét mà ra, cuối cùng quanh thân có từng đạo duệ kinh sắc bén bá đạo ngưng kết đến trên nắm tay, đột nhiên hướng về nắm đấm của Tần Phàm nghênh tiếp! đọc truyện mới nhất tại .

Hắn là trực tiếp cùng Tần Phàm dốc sức liều mạng!

- Tần Phàm, hôm nay ngươi vô luận như thế nào cũng phải nợ máu trả bằng máu!

Hồ Sở điên cuồng thúc dục lấy Nguyên Giới chi lực quanh thân của mình, giống như là núi lửa bộc phát phóng tới Tần Phàm, trong miệng thô bạo giận dữ hét.

- Hừ, nợ máu trả bằng máu? Ngày đó chính là ngươi lòng mang ý xấu, muốn đoạt Bạch Hổ châu của ta trước, mới đưa đến Quỷ Giao cự lang của ngươi bị giết, ngươi có tư cách gì nói với ta nợ máu trả bằng máu?

Lúc này Tần Phàm lại hừ lạnh một tiếng nói ra:

- Bất quá ngươi muốn liều, ta liền liều với ngươi!

Không sai, Tần Phàm đối với tạo ngộ của Hồ Sở này trong lòng là hơi có chút đồng tình, dù sao bởi vì lúc trước hắn trách lầm người này thí sự, trong nội tâm hơi có chút áy náy. Nhưng hắn cũng không phải Thánh Nhân, cái này cũng không đại biểu đối phương muốn giết hắn, hắn sẽ bỏ qua đối phương.

Trên thế giới này vốn là như vậy, mạnh được yếu thua, người không giết người, người sẽ giết người!

Loại tình huống này, hắn cũng không cần do dự, lập tức cũng thúc dục Nguyên Giới chi lực trong cơ thể, không né tránh, trực tiếp tới cứng đối cứng.

Nói đến dốc sức liều mạng, hắn lại là người trong nghề, cho tới bây giờ cũng không sợ qua ai. Huống chi Hồ Sở này nhất định là liều không qua hắn đây.

Oanh!

Chỉ chốc lát, hai nắm đấm mang theo Nguyên Giới chi lực mãnh liệt ở trong không khí gặp nhau cùng một chỗ, tùy theo liền bộc phát ra một cổ chấn động cường đại, toàn bộ mặt đất vô cùng cứng rắn ở thời khắc này đều nhao nhao bắt đầu rạn nứt, khe hở ở trên mặt đất như là dây leo tản ra, mảng lớn rừng rậm cây cối ở phía sau thì toàn bộ lập tức hóa thành nát bầy.

Loại trình độ so đấu này, mặc dù chỉ là kinh khí ngưng tụ đụng nhau, cũng không phải thời điểm thi triển vũ kỹ đại khai đại hợp kia, nhưng uy lực cùng ảnh hưởng của nó khẳng định cũng là thập phần khủng bố.

PHỐC!

Mà sau khi giao đụng, rất nhanh liền có một đạo nhân ảnh bay ngược mà đi, trọn vẹn tầm hơn mười trượng mới đứng vững thân thể. Trên người hần khắp nơi là máu và vết thương, cả người như là một huyết nhân.

Không có gì bất ngờ, trọng thương bay ngược mà đi tự nhiên là Hồ Sở.

Trên thực tế, Tần Phàm sử dụng Đoạt Thần Linh Sáo vẫn chưa một quyền giết chết hần, cái kia đã để cho Tần Phàm thập phần ngoài ý muốn rồi, hần đoán chừng thực lực của Hồ Sở này so với Đại Hân áo đỏ vừa rồi bị hần giết chết kia còn phải mạnh hơn một ít.

1462. Chương 1472: Bài Danh. (1)

Chương 1472: Bài danh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bất quá lúc này tuy Hồ Sở kia đã bị trọng thương, nhưng sắc mặt lại trở nên càng thêm dữ tợn, chỉ thấy hần khê cắn lưỡi, trong miệng xì ra một cổ máu tươi đen đặc.

- Nộ Huyết Cuồng Lang!

Tiếp theo trong nháy mắt, thanh âm băng lãnh có thể đoạn thiết ở trong không gian đẩy ra, sau một cái chớp mắt, phảng phất giống như có một huyết triều ở trên bầu trời bắt đầu khởi động, huyết triều này lộ ra thập phần thô bạo mà lạnh như băng, giống như là Thi Sơn Huyết Hải trong địa ngục. Cái kia lãnh cảm cực hạn cùng khủng bố tận xương, nếu là người bình thường ở vào trong đó, chỉ sợ toàn thân sẽ bị xoắn nát bấy.

Rống...

Mà ở huyết triều khởi động tầm đó, như là Địa Ngục Chi Môn bỗng nhiên mở ra, một tiếng sói tru kinh thiên truyền đến, sau đó liền trông thấy cả người Hồ Sở hóa thành một đầu cự lang màu đỏ như máu, xen lẫn năng lượng vô cùng cuồng bạo bạo tuôn mà ra, tựa hồ ẩn ẩn còn có bóng dáng Quỷ Giao cự lang đã chết đi kia hiển hiện trong đó, liều lĩnh đánh về phía Tần Phàm.

Đầu Huyết Lang này mang theo năng lượng ngập trời bắt đầu khởi động, phô thiên cái địa mà đến, tựa hồ có thể phá núi bổ biển, cho dù là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả đoán chừng cũng khó có thể ngăn cản được.

Chỉ là đáng tiếc, người hần đối mặt là Tần Phàm, thực lực của hần thậm chí so với Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả còn muốn mạnh hơn nữa.

Huyết Cẩm chi thuật.

Thấy một màn như vậy, Tần Phàm khê lắc đầu, biết rõ Hồ Sở này hoàn toàn chính xác đã liều lên toàn bộ, cho dù hần thật có thể giết chết mình, đoán chừng khẳng định hần cũng khó có thể sống đi ra Sát Lục Bí Cảnh này a.

Có lẽ cũng là bởi vì nhận lấy hào khí đặc thù của Sát Lục Bí Cảnh này ảnh hưởng, tất cả thô bạo cùng thù hận trong cơ thể hần, ở thời khắc này toàn bộ đều bạo phát ra, đã không có cách nào ức chế rồi.

Bất quá Tần Phàm tự nhiên sẽ không để cho đối phương như nguyện đồng quy vu tận.

Nháy mắt sau đó, phía trên cánh tay phải của hần nhanh chóng bao trùm lên một tầng Kỳ Lân giáp màu xanh lá cây, bao tay chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo thì ở chỗ nắm đấm hiện ra, vào lúc đó không hề do dự, trực tiếp là một quyền oanh về phía trước.

Theo một quyền này của Tần Phàm oanh ra, một cổ kinh lực cường hoành khủng bố đem Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể hần mạnh mẽ hấp thu đi qua, sau đó rất nhanh ngưng tụ ở trên bao tay chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo kia.

Kỳ Lân gào thét ở trong hư không xuất hiện, vừa xuất hiện, trực tiếp liền đánh về phía đầu Huyết Lang.

Thảm thiết giao đụng.

Bồng...

Chỉ chốc lát, liền nghe một tiếng vang thật lớn phát ra, ở đại địa bốn phía kịch liệt chấn động tầm đó, một đóa huyết liên hoa lệ ở giữa không trung tách ra, không gian ở dưới loại bạo tạc này cũng chậm rãi hiện ra chấn động như hồ nước rung động, xích huyết đầy trời.

Ánh sáng màu đỏ hướng về bốn phương tám hướng tách ra, thẳng đến hoa sen máu kia thời gian dần qua đã biến mất ở giữa không trung.

Cuối cùng một cỗ thi thể xem ra đã không thành hình người ngã rơi trên mặt đất, một mảnh huyết nhục mơ hồ, vô cùng thâm. Có thể biết rõ, Xích Huyết Lang Tâm bởi vì hung tàn ở Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành mà rất có uy danh, từ nay về sau đã hoàn toàn biến mất.

- Xích Huyết Lang Tâm Hồ Sở, máu của hắn là hồng, nhưng lòng của hắn chưa hẳn là sỏi.

Tần Phàm nhìn xem thi thể thập phần đáng sợ kia, khẽ lắc đầu. Kết quả như vậy hắn cũng không có vượt qua dự liệu, thực lực của hắn bây giờ thi triển cánh tay Kỳ Lân, hơn nữa có bao tay chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo, phát huy ra uy lực cũng không có mấy Ngũ kiếp Bán Thần có thể chịu đựng được.

Bất quá cuộc đời của Hồ Sở này hoàn toàn chính xác là để cho Tần Phàm có chút đồng tình. Vốn hắn cho rằng Hồ Sở thí sự, nguyên lai phát hiện sự phụ tự tay nuôi lớn mình vẫn luôn là lợi dụng hắn, tâm cảnh biến hóa như vậy, làm cho hắn từ nay về sau không hề tin tưởng người khác, chỉ cùng một đầu Huyết Lang làm bạn. Cuối cùng ngay cả đầu Huyết Lang này cũng bị chết ở trong tay Tiểu Chiến, liền làm cho hắn có chút sống không có ý nghĩa rồi.

Cái này cũng trách không được Hồ Sở này so với người bình thường thì lộ ra tang thương hơn rất nhiều. Tần Phàm quan sát qua khí tuần hoàn của hắn bất quá là hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, nhưng lại giống như có hơn ba mươi tuổi, không chỉ là dung mạo, ngay cả khí chất cũng là như vậy. Có thể tưởng tượng, người này nhất định là dục vọng cùng tâm linh đều đã bị tra tấn không thuộc mình, mới sẽ biến thành như vậy.

Đương nhiên, đồng tình là đồng tình, nhưng ở loại tình huống vừa rồi hắn không thể nào lưu thủ.

Vèo.

Kế tiếp, Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác hai mắt tỏa sáng, vào lúc này bỗng nhiên ở trên thi thể Hồ Sở kia, có một đạo hồng quang bay về phía cổ tay của hắn. Rất nhanh con số thiên tài quang văn ở cổ tay của hắn từ “Hai” nguyên lai biến thành “Bốn”.

- Ta chỉ giết một người, như thế nào biến thành bốn rồi hả?

Chứng kiến biến hóa như thế, Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình. Vừa rồi Đại Hán áo đỏ bị hắn giết chết kia, thiên tài quang văn này chỉ gia tăng một cái mà thôi. Hiện tại giết chết Hồ Sở lại gia tăng lên hai, làm cho hắn có chút khó hiểu.

- Chẳng lẽ là giết chết người lợi hại có thể gia tăng con số quang văn? Hoặc là nói Hồ Sở vừa rồi giết qua người dự thi một khác, cho nên con số thiên tài quang văn của hắn có hai, ta giết chết hắn liền có thể hấp thu toàn bộ?

Lập tức hắn lại âm thầm suy đoán.

Mà đối với cái suy đoán này, hắn cảm thấy khả năng rất lớn.

Bởi vì lần tuyển bạt thi đấu này vốn chính là thiết lập cực kỳ tàn khốc, chỉ là giết chết thiên tài không có ý nghĩa quá lớn, chỉ có khiến cho những siêu cấp thiên tài, tuyệt đỉnh thiên tài kia chém giết, như vậy mới có thể quyết ra thiên tài mạnh nhất.

Thiên tài càng cường đại, đã đến đằng sau số lượng thiên tài quang văn trên người sẽ càng nhiều. Vì đạt được thiên tài quang văn càng nhiều hơn nữa, vì đạt được tư cách, những tuyệt đỉnh thiên tài kia cuối cùng khẳng định cũng sẽ nhận không được ra tay đối với cường giả cùng cấp bậc.

Có thể tưởng tượng đến, cái tuyển bạt thi đấu này tổng cộng ba tháng, càng là đến cuối cùng, thiên tài còn lại khẳng định là càng cường, khi đó chém giết cũng sẽ có vẻ thảm thiết cùng tàn khốc nhất.

- Khi đó chỉ sợ mới thật sự là trò hay trình diễn ah.

Nghĩ thông suốt nguyên nhân trong đó, Tần Phàm xử lý thi thể trên đất thoáng một phát, thân hình lóe lên, rất nhanh liền biến mất ngay tại chỗ.

Đã biết điểm này, hiện tại hẳn ngược lại cũng không cần tiếp tục chờ ở chỗ này hấp dẫn những người khác tới. Dù sao vừa rồi hắn và hai người Hồ Sở đánh nhau dẫn phát chấn động không kém, người bình thường biết có cường giả mạnh như vậy, lúc này căn bản sẽ không dám tới, mà tới nhất định đều là có thực lực nhất định đấy.

1463. Chương 1473: Bài Danh. (2)

Chương 1473: Bài danh. (2)

Hắn lại không muốn nhanh như vậy bạo lộ thực lực của mình, nhanh như vậy cùng những đỉnh tiêm cường giả kia giao thủ. Dù sao coi như là hắn, hiện tại cũng không có lòng tin tuyệt đối chống lại những người lưu danh kim bia kia, mà còn có thể toàn thân trở ra.

...

Ở bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, trên quảng trường trung ương Mạc Lợi chủ thành.

Tuy tất cả người dự thi tuyển bạt thi đấu đều xác nhận tiến nhập Sát Lục Bí Cảnh, nhưng vào lúc này trong quảng trường lại là đầu người tuôn trào. Khoảng chừng trên mười vạn người tụ tập ở trong quảng trường, một đôi con mắt lúc này nhìn xem phía trên Thiên Tài Kim Bia kia.

Những người kia đều là người xem tuyển bạt thi đấu lúc này, hao tổn giá tiền xa xỉ để đạt được tư cách tiến vào đây. Tuy bọn hắn nhìn không tới tình huống cụ thể ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, nhưng mà có thể ở trên kim bia kia chứng kiến một ít mảnh mối.

Bởi vì lúc này ở trên Thiên Tài Kim Bia, hai mươi danh tự nguyên lai lưu danh trên đó, lúc này đều tản mát ra một loại hào quang đặc thù, mà ở bên cạnh những tên này, đều có một ít con số. Căn cứ những con số kia lớn nhỏ, những danh tự này từ cao xuống thấp xếp đặt lấy, hơn nữa một thời gian ngắn đi qua theo con số biến hóa, bài vị những tên này cũng sẽ phát sinh biến hóa.

Những con số này, đại biểu chính là thiên tài quang văn của những người dự thi bên trong Sát Lục Bí Cảnh, nói cách khác, đây là thành tích của những người dự thi kia!

Bất quá vị trí của Thiên Tài Kim Bia này dù sao cũng có hạn, cho nên ở phía trên chỉ biểu hiện hai mươi danh tự. Từ lúc mới bắt đầu, hai mươi tên này là hai mươi thiên tài lúc trước kim bia khảo thí có thể lưu danh kim bia kia, nhưng theo tuyển bạt thi đấu tiến hành, thượng diện đã biến thành hai mươi người có điểm tích lũy thiên tài quang văn cao nhất.

Xếp hàng thứ nhất là đến từ Mạc gia Lục kiếp Bản Thần Mạc Thiên Dương, với tư cách cháu ruột Mạc Lợi Đào chủ, Mạc Thiên Dương này hoàn toàn chính xác là thực lực cường đại, thi đấu mới bắt đầu gần nửa ngày thời gian, điểm tích lũy quang văn của hắn đã đạt đến 51! Nói cách khác hắn đã giết chết 51 người, hoặc là gián tiếp nhận được 51 nhân mạng.

Xếp hạng thứ hai là đến từ Vân Đỉnh phong Vân Thiên, điểm tích lũy quang văn cũng đạt đến bốn mươi ba. Lần này tuyển bạt hành hương tổng cộng ba tháng, mới một buổi đã đạt được điểm tích lũy như vậy là thập phần cao rồi.

Tên thứ ba là Lục kiếp Bán Thần La Phong, con số phía sau là ba mươi chín, so với Vân Thiên gần kề chỉ thua mấy người mà thôi, tùy thời có thể lại lần nữa đuổi theo.

Kỳ thật ở bên trong tuyển bạt thi đấu lần này, tuy thực lực ba người này chưa chắc là cao nhất, nhưng cảnh giới càng cao, cảm ứng lực sẽ càng cao. Mà ở bên trong hoàn cảnh như Sát Lục Bí Cảnh kia, cũng phải có được cảm ứng lực rất mạnh mới có thể tìm được những người dự thi khác.

Ba người này là ba Lục kiếp Bán Thần của tuyển bạt thi đấu, cho nên ngay từ đầu có thể xếp hạng phía trước nhất cũng không cho người cảm thấy ngoài ý muốn.

Kế tiếp xếp hạng thứ tư lại ngoài ngoài dự liệu của mọi người, là một danh tự tương đối lạ lẫm Lưu Vân.

Cái tên này kỳ thật ban đầu cũng lưu danh kim bia, bất quá bởi vì lúc trước mọi người cảm thấy cái tên này tương đối lạ lẫm nên không quá để ý, xếp đệ ngũ là Chu Bá, sắp xếp thứ sáu là Lăng Cầm, xếp thứ bảy và tám là Thủy Hỏa năng lực cường giả Viên Bách Hỏa cùng Hồng Nguyên Hải.

Mộ Thanh Thanh xếp thứ mười, điểm tích lũy quang văn là 30.

Sở Vân Vũ thứ 12.

Hoàng Động thứ 19, điểm tích lũy quang văn là hai mươi.

Trong hai mươi tên này, tạm thời xếp hạng cuối cùng là một người tên Đỗ Sâm, điểm tích lũy quang văn mười tám. Người này vốn không có lưu danh kim bia, nhưng ở tuyển bạt thi đấu bắt đầu không lâu, hắn liền thành công xông tới, đem một ít danh tự ở phía trên đá xuống dưới.

Mà ở bên trong những danh tự bị đá xuống kia, thành linh bao hàm lấy Tần Phàm.

Hào quang trên Thiên Tài Kim Bia kia không ngừng chớp động, số liệu cùng danh tự bài vị đều có biến hóa liên tục, danh tự của Tần Phàm ban đầu là lưu danh kim bia, nhưng sau khi tuyển bạt thi đấu bắt đầu ước chừng nửa giờ liền biến mất, về sau nửa ngày trôi qua, không còn có tái xuất hiện qua.

Cái này làm ột ít người có chú ý không khỏi nghị luận lên.

- Đúng rồi, ta nhớ được lần này thời điểm khảo thí đã từng xuất hiện qua một Tứ kiếp Bán Thần, kỳ danh hình như là Tần Phàm, bởi vì hắn là một người duy nhất dùng cảnh giới Tứ kiếp Bán Thần có thể lưu danh kim bia, cho nên ấn tượng của ta đối với hắn có chút khắc sâu, hiện tại như thế nào không thấy người rồi hả?

- Hắc hắc, người nói là tiểu tử có được một kiện chung cực cấp Bán Thần khí sao? Người nọ ta cũng có chút ấn tượng, bất quá ta xem hắn là toàn bộ ý vào chung cực Bán Thần khí này, phé đi sức của chín trâu hai hổ mới có thể lưu danh kim bia. Hiện tại tuyển bạt chính thức bắt đầu, dĩ nhiên là bị xoát ra rồi.

- Đúng vậy, loại người này bất quá là một ít nhà giàu mới nổi, làm sao có thể so sánh với những đệ tử đại gia tộc nội tình thâm hậu kia? Theo ta thấy, Tần Phàm này tám chín phần mười đã bị giết, khả năng ngay cả chung cực Bán Thần khí kia cũng bị đoạt đi rồi.

- Đáng tiếc, cái vũ khí kia là không tệ, nếu như bị ta lấy được, thực lực cũng nhất định có thể gia tăng không ít.

- Ha ha, đừng nói Tần Phàm này nữa, loại thiên tài phù dung sớm nở tối tàn này ở trong Thiên Tài Chiến tuyển bạt thi đấu cũng xuất hiện qua rất nhiều, cuối cùng có thể còn sống đi ra đều cơ hồ không có. Mọi người vẫn là nói lúc này đây tuyển bạt thi đấu, cuối cùng ai có thể xếp hạng đệ nhất a.

- Cái kia còn phải nói, nhất định là Mạc Thiên Dương ah, hắn thân là cháu trai đảo chủ, thực lực còn nhiều lời sao?

- Ta xem ngược lại là chưa hẳn, Vân Thiên cùng La Phong cũng không tệ ah, ba người bọn hắn đều có cơ hội.

...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

- Phiến địa phương này xem tựa hồ có chút âm trầm.

Tần Phàm một thân thanh sam, lúc này đi tới trong một cái u cốc.

Vừa tiến vào khu vực này, hắn mơ hồ cảm giác được ở đây có mùi máu tươi thập phần nồng đậm, ẩn ẩn còn có sát khí nhàn nhạt, loại hào khí này thập phần áp lực, để cho người cảm giác được có chút không thoải mái.

- Chúc mừng ngươi sẽ trở thành vong hồn thứ mười lăm của Đồ Sâm ta, hi vọng trên người của ngươi có thể cho ta một ít kinh hỉ a.

Mà vào lúc này, một bóng dáng huyết hồng nhàn nhạt bỗng nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, âm thanh lạnh như băng lập tức truyền đến.

- Đồ Sâm?

Nghe vậy, Tần Phàm chậm rãi xoay người sang chỗ khác, nhìn về phía nam tử mặc áo bào đen đỏ sau lưng.

Người này tuổi ước chừng hai mươi sáu, bên trong dung mạo lạnh lùng mang theo một chút tà khí, sự xuất hiện của hắn thập phần che giấu, thậm chí ngay cả Tần Phàm cũng là ở lúc đối phương tiến vào trong phạm vi trăm mét mới cảm giác được.

1464. Chương 1474 : Đồ Sâm.

Chương 1474 : Đồ Sâm.

Nhóm dịch: Dungnhi đọc truyện mới nhất tại .

Nguồn: vipvandan i

Đối với cường giả cấp độ như bọn hắn mà nói, khoảng cách trăm mét thậm chí là lập tức liền đến, ngay cả một giây đồng hồ cũng không cần.

Đây đã là một khoảng cách thập phần nguy hiểm.

Bởi vậy có thể nhìn ra được thực lực của người này không kém.

- Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, vậy mà cách ta gần như vậy mới bị ta phát hiện. Thực lực của ngươi không tệ, vốn có thể lưu danh kim bích, bất quá trước đây ta tựa hồ không có trông thấy tên của ngươi ở trên Thiên Tài Kim Bích.

Hai mắt của Tần Phàm đảo qua trên người hắn, đã biết thực lực đại khái của người tới.

- Hừ, ta tính tường thực lực của chính ta, nhưng quá sớm bạo lộ mình không có chỗ lợi gì, ngược lại sẽ bị mấy siêu cấp cường giả nhìn chăm chăm vào, hoàn toàn không có cái tất yếu này, bất quá lúc này đây nắm cái danh ngạch đại biểu Mạc Lợi Đảo tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, tất có một cái cho Đồ Sâm ta.

Đồ Sâm kia thấy Tần Phàm lúc này vẫn lộ ra trấn định như thế, không khỏi có chút ngoài ý muốn, lập tức hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Vậy ngươi nghĩ tới ta cho chút kinh hỉ gì đó sao?

Lúc này Tần Phàm ngẩng đầu lên, trong miệng hỏi.

- Phía trước ta đã giết mười bốn người rồi, nhưng trong bọn hắn chỉ có ba cái có điểm tích lũy quang văn của người khác, cho nên khiến cho ta hiện tại chỉ có mười điểm tích lũy tám quang văn mà thôi. Ta hi vọng ngươi lúc trước cũng giết qua những người khác, như vậy ta mới có thể có được càng nhiều điểm tích lũy hơn nữa.

Đồ Sâm kia lãnh mạc trả lời nói ra.

- Người tựa hồ rất có tự tin, hơn nữa có mười tám điểm tích lũy quang văn, tựa hồ cũng không tệ rồi, so với ta nhiều hơn rất nhiều.

Nghe vậy, Tần Phàm mỉm cười, khẽ nắm lại nắm đấm, hai mắt ngưng tụ nhìn tiền phương hồi.

- Người cũng rất tự tin, ở trước mặt Đỗ Sâm ta còn có thể bảo trì thông dong như thế. Ta ở chỗ này giết mười lăm người, người vẫn là thứ nhất. Chỉ là...

Hai con người của Đỗ Sâm kia như là độc xà bắn ra một loại hàn khí. Sát khí lăm lăm xé trời mà ra, âm điệu khàn khàn trong miệng tiếp tục nói:

- Chỉ là ở trước mặt tự tin của ta, tự tin của người nhất định không chịu nổi một kích.

Tiếng nói vừa rơi, Đỗ Sâm này không nói thêm lời. Dưới chân đạp mạnh, cả người liền hóa thành một tàn ảnh huyết tinh màu đỏ sậm chảy về phía Tần Phàm.

Tê...

Người chưa tới, mùi máu tươi kia đã là lộ ra thập phần gay mũi, sát khí bàng bạc, như là sóng to gió lớn phô thiên cái địa mà đến. Cái thân hình kia xẹt qua nổi lên gió lốc màu đỏ liền cắt liệt không gian, chói tai vô cùng.

Khí tức bạo ngược mà lạnh như băng, tốc độ nhanh như thiểm điện, còn có duệ khí không thể đỡ.

Đỗ Sâm này có thể ở trong một buổi liền giết chết mười bốn người, hơn nữa lấy được mười tám điểm tích lũy, quả nhiên là có thực lực không để cho người khinh thường.

Quay mắt về phía thân ảnh đỏ sậm mãnh liệt mà đến kia, Tần Phàm cũng là dưới chân đạp mạnh, nghênh đón mà đi.

Oanh!

Hai đạo nhân ảnh ở trong u cốc dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi giao thoa cùng một chỗ, bắn ra ra một loại thanh thế làm cho cả sơn cốc đều chấn động lên.

Phía trên nắm tay phải của Đỗ Sâm có gai nhọn hoắt thật dài, bên trong mũi nhọn mang theo năng lượng Kim hệ Nguyên Giới cực kỳ cường hãn sắc bén, tựa hồ lóe lên liền có thể đơn giản cắt kim đoạn thiết. Bất quá lúc này lại bị bao tay chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo của Tần Phàm gạt gao chống đỡ. Căn bản không có cách nào đâm đến trên người Tần Phàm.

Hai người cận thân chiến đấu, lúc này đều đem lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể áp súc ngưng kết, nhưng vẫn không ngừng có kinh khí ở chỗ năng lượng của hai người giao đụng bộc phát ra. Bốn phía không ngừng có Thạch Đầu cùng cây cối bị kinh khí tràn ra nổ thành phần vụn.

Gần kề chỉ là từ cường độ kinh khí tràn ra kia mà nói, chỉ sợ có thể đơn giản giết chết một Tam kiếp Bán Thần cường giả bình thường.

- Người không phải Tứ kiếp Bán Thần bình thường, trách không được có thể bảo trì trấn định ở trước mặt của ta như vậy.

Ở dưới khoảng cách gần, ánh mắt âm trầm kia của Đỗ Sâm nhìn xem Tần Phàm, trong miệng lạnh như băng mở lời nói ra.

- Người cũng không phải Ngũ kiếp Bán Thần bình thường a.

Bốn mắt nhìn nhau, Tần Phàm đáp lại nói ra.

Từ lực lượng của đối phương truyền đến mà xem, hẳn có thể cảm giác được Đỗ Sâm này có Nguyên Giới cực kỳ mệnh mệnh cường đại, so với Hồ Sở còn mạnh hơn rất nhiều.

- Hừ, cho dù người cường thịnh trở lại, cũng không quá đáng là một Tứ kiếp Bán Thần mà thôi. Chết đi cho ta!

Nghe vậy Đỗ sâm hừ một tiếng, toàn thân mạnh mẽ bộc phát ra một cỗ năng lượng Nguyên Giới cường đại trước nay chưa có, kinh khí quanh thân như là một viên cầu, trực tiếp đem Tần Phàm bắn đi ra.

- Ngũ kiếp Bán Thần cũng không ngoài như vậy mà thôi.

Tần Phàm một cước ổn định thân thể, lạnh lùng nói ra.

Sau đó dưới chân đạp mạnh, lúc này xông giết đi qua.

Hai người lại kịch chiến lại với nhau, cả sơn cốc chấn động kịch liệt, một số gần như sụp đổ.

...

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, trong quảng trường Mạc Lợi chủ thành.

Một đôi con mắt đều chăm chú nhìn chăm chăm vào phía trên Thiên Tài Kim Bì ở trung ương, ngẫu nhiên sẽ phát ra các loại thanh âm nghị luận.

- Lợi hại, Mộ Thanh Thanh kia mặc dù là thế hệ nữ lưu, lại có thể xếp thứ bảy.

- Các người đừng xem thường nữ tử này, kiếm pháp của nàng rất mạnh, đoán chừng ở bên trong Ngũ kiếp Bán Thần ít có đối thủ.

- Ô? Mọi người mau nhìn, danh tự Đỗ Sâm bài danh thứ hai mươi kia phát ra ánh sáng màu đỏ rồi, điều này nói rõ hẳn lại phát sinh chiến đấu.

- Đúng vậy, chỉ là không biết lúc này đây hẳn có thể càng tiến một vị hay là sẽ rớt xuống thứ hạng trên bảng.

- Đỗ Sâm này ta thấy hẳn ra tay ở thời điểm khảo thí, là một thiên tài Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, rất cường, đoán chừng ngoại trừ những người trên Thiên Tài Kim Bì hiện tại kia, không có bao nhiêu người có thể đánh bại hẳn rồi, ta nghĩ hẳn nhất định có thể tái tiến một bước.

Bởi vì danh tự bài vị trên Thiên Tài Kim Bì đã có một đoạn thời gian rất dài không có phát sinh biến hóa, cho nên trên kim bì vừa sinh ra biến hóa gì, lập tức sẽ hấp dẫn rất nhiều ánh mắt người xem. Đỗ Sâm kia với tư cách bài danh vị trí thứ hai mươi trong đó, cũng bị rất nhiều chú ý.

Mà ở phía trên một tòa kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường trung ương.

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ kia từ trên cao nhìn xuống Thiên Tài Kim Bì phía dưới, trên mặt có một tia vui vẻ khó lường. Ở phía sau của hẳn, là ba Hoa phục lão giả tất cung tất kính đứng đấy.

Tuy Mạc Lợi cũng là Mạc gia chi nhân, nhưng là nhất đảo chi chủ, một mực đều bảo trì uy nghiêm vô thượng.

- Lúc này đây tuyển bạt thi đấu cuối cùng là có chút ý tứ rồi, có mấy người là ngoài bản đảo chủ đoán trước. Bản đảo chủ ngược lại muốn nhìn xem bọn hẳn cuối cùng có thể đi đến mức nào.

1465. Chương 1475: Đỗ Sâm. (2)

Chương 1475: Đỗ Sâm. (2)

Nhìn xem ánh sáng màu đỏ trên kim bì kia chớp động, Mạc Lợi bỗng nhiên mở lời nói ra.

- Bệ hạ nói chẳng lẽ là Đỗ Sâm kia? Đỗ Sâm này là thiên tài Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, thuộc hạ cũng lưu ý qua hẳn, tuy lúc mới bắt đầu hẳn không có lưu danh kim bì, bất quá ta cảm giác được hẳn đã ẩn tàng đại bộ phận thực lực. Ta nghĩ thực lực chân thật của hẳn ít nhất có thể xếp đến trước mười lăm vị bên trong người dự thi lúc này đây, ta đoán chừng ngoại trừ trước mười lăm vị, có lẽ không có bao nhiêu người có thể đánh bại hẳn.

Nghe được Mạc Lợi nói chuyện, một gã Hoa phục lão giả trong đó cung kính đáp lại nói ra.

- Bản đảo chủ nói không phải hẳn, hẳn đi không xa.

Nhưng lúc này Mạc Lợi Đảo chủ lại lắc đầu nói ra, lập tức vung ống tay áo của hắn lên, ở trong phòng sau lưng xuất hiện một màn sáng.

Phía trên màn sáng hiện ra đúng là tình cảnh trong sơn cốc của Tần Phàm cùng Đỗ Sâm kia.

- Chẳng lẽ đảo chủ nói Tứ kiếp Bán Thần kia... người này giống như tên là Tần Phàm, lúc trước đã từng lưu danh qua kim bìa, bất quá sau khi tuyển bạt thi đấu bắt đầu không lâu hắn đã bị đá xuống.

Nghe vậy, chứng kiến bóng người ở trên màn sáng kia, một gã Hoa phục lão giả giật mình nói ra.

- Bản đảo chủ đoán chừng người này ít nhất có thể đi vào Top 10, về phần có thể lần nữa vượt quá bản đảo chủ dự kiến hay không, còn phải xem hắn kế tiếp biểu hiện như thế nào.

Mạc Lợi Đảo chủ thần bí cười nói.

- Làm sao có thể, cho dù hắn cường như thế nào, hắn cũng chỉ là Tứ kiếp Bán Thần ah.

Một Hoa phục lão giả khác cũng lộ ra thập phần khiếp sợ.

...

Ở trong Sát Lục Bí Cảnh.

Rầm rầm rầm!

Rầm rầm rầm!

Rầm rầm rầm!

Tiếng va đập lần lượt, Tần Phàm cùng Đỗ Sâm đã là lẫn nhau tầm đó, ở trong thời gian cực ngắn giao chiến mấy mươi lần rồi, lúc này Tần Phàm đã hiển lộ ra cánh tay Kỳ Lân, nhưng vẫn không thể nào đánh bại đối phương.

Bất quá đối thủ như vậy cực kỳ khó được, Tần Phàm cũng muốn tôi luyện mình thoáng một phát, cũng không vội mà hiển lộ toàn bộ thực lực. Dù sao lúc này đối phương còn không có đem hết toàn lực.

Ở trong u cốc, đã sớm một mảnh bừa bộn, bốn phía đều là kẻ đất cùng hố sâu vắng tung tóe, khắp nơi một mảnh nát bầy cùng sụp xuống.

- Đỗ Sâm, chẳng lẽ ngươi chỉ có chút lực lượng như vậy sao? Thực lực như vậy cũng muốn đạt được danh ngạch đại biểu Mạc Lợi Đảo xuất chiến, chỉ sợ còn chưa đủ a.

Lại một lần đối binh, hai đạo nhân ảnh tách ra, Tần Phàm nhìn vết thương trên cánh tay của mình, lập tức trong miệng nhàn nhạt nói.

- Rất tốt.

Thân hình Đỗ Sâm kia cũng ở bên trong giao đụng rút lui một đoạn khoảng cách, sau khi hắn ổn định thân thể, thần sắc âm hàn nhìn xem Tần Phàm, liếm liếm bờ môi có chút khô khốc nói ra:

- Vốn ta còn muốn dùng cận thân chiến đấu giải quyết ngươi, nhưng không thể tưởng được ngươi một cái Tứ kiếp Bán Thần lại có thể làm đến trình độ này. Phía trước ta giết chết mười bốn người, có chín người là Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng bọn hắn đều kém ngươi rất xa, không có thể để cho ta dùng tới Bán Thần kỹ.

- Nếu như ngươi cuối cùng bằng vào là Bán Thần kỹ, như vậy ta nghĩ ngươi là không có bất kỳ cơ hội rồi.

Nghe vậy, lúc này Tần Phàm gơ bao tay chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo của mình lên, lắc đầu nói ra.

Hắn cái này ngược lại là lời nói thật, hắn sáng chế một chiêu dung hợp Ma chủng kỹ Ma Tướng quyền kia, hiện tại uy lực những Ma chủng kỹ khác của hắn cũng ít nhất có thể so với Cao cấp Bán Thần kỹ, hơn nữa vẫn là Bán Thần kỹ tu luyện tới cảnh giới đại thành.

Trừ khi đối phương cũng tu luyện Cao cấp Bán Thần kỹ tới đại thành, nếu không không phải là đối thủ còn có được chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo của hắn.

- Thật sao?

Nghe được Tần Phàm khinh thị, con mắt của Đỗ Sâm không khỏi co rụt lại.

Sau khi hần nhìn thấy chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo của Tần Phàm, lại vẫn chậm rãi hít một hơi, sau đó trên thân thể mạnh mẽ bộc phát ra một cỗ kinh khí cường đại.

Lực lượng Nguyên Giới quanh thân tựa hồ vền vện phồng lớn lên một đoạn, hần lăm lăm nhìn xem Tần Phàm, trong miệng như dã thú rít gào nói:

- Nếu như hơn nữa thì sao?

- Bí kỹ thiêu đốt lực lượng Nguyên Giới sao?

Thấy vậy, lúc này hai mắt của Tần Phàm mới có chút ngưng tụ, nắm chặt lại nắm đấm trầm thấp nói ra:

- Cái kia còn có chút ý tứ.

- Đến chiến a!

Tiếp theo trong nháy mắt, chỗ cánh tay phải của hần, lân phiến màu xanh lá cây bắt đầu hướng về toàn thân lan tràn mà đi, chỉ chớp lát, cả người như là hóa thành một đầu ma thú dữ tợn.

Kích hoạt Kỳ Lân ma thân!

Lúc trước, Tần Phàm một mực đều không có thi triển toàn lực.

Tuy đã sử dụng cánh tay Kỳ Lân, nhưng Kỳ Lân ma thân càng mạnh hơn nữa còn không có sử dụng. Dù sao hần có được chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo, tăng thêm khí lực so với Lục kiếp Bán Thần bình thường còn cường đại hơn, dù chỉ là dùng Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh đối kháng Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong cũng sẽ không lạc hạ phong.

Bất quá hiện tại Đỗ Sâm này sử dụng bí pháp tăng lên thực lực của mình, như vậy vừa rồi hai người chẳng phân biệt được cao thấp sẽ bị đánh vỡ.

Cho nên Tần Phàm sẽ không chút do dự kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân.

Một khi kích hoạt Kỳ Lân ma thân này, sẽ có một cỗ lực lượng cuồng bạo truyền khắp toàn thân, lúc này toàn thân Tần Phàm ngoại trừ đầu lâu, toàn bộ đều phủ thêm lân giáp màu xanh lá cây, hai mắt có chút màu đỏ tươi, bởi vì đã tiếp nhận lực lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng, khí tức bắt đầu là thời gian dần qua trở nên thô bạo.

Vừa rồi đối chiến Hồ Sở cũng không có để cho hần kích hoạt Kỳ Lân ma thân. Đã kích hoạt lên ma thân, vậy thì chứng minh hần đã nhìn thẳng vào trận chiến đấu này, phải nhanh chóng chấm dứt chiến đấu.

- Đến chiến chiến chiến chiến...

Thanh âm của Tần Phàm không ngừng quanh quẩn ở trong u cốc.

- Làm sao có thể? Hần kia là bí pháp gì, trình độ tăng lên vậy mà so với Phần Thần bí pháp của ta còn cao hơn?

Đỗ Sâm ở đối diện thấy được thân thể cùng lực lượng của người phía trước biến hóa, thì trong lòng không khỏi chấn động, sắc mặt bắt đầu vô cùng ngưng trọng.

Một chiêu bí pháp thiêu đốt lực lượng Nguyên Giới này của hần tên là Phần Thần bí pháp, chính là một loại bí pháp thông qua kích thích tinh thần lực đi kích phát lực lượng Nguyên Giới. Có thể ở dưới tình huống hi sinh tinh thần lực, trong thời gian ngắn để cho phẩm chất lực lượng ở trong Nguyên Giới tăng lên một đoạn.

Nói cách khác sau khi kích phát bí pháp, mặc dù lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể của hần không có gia tăng, nhưng sẽ sâu sắc tăng cường.

Bất quá Kỳ Lân ma thân của Tần Phàm lại là một loại trạng thái tăng lên toàn bộ phương diện. Ở dưới loại trạng thái này, không chỉ Nguyên Giới trong cơ thể hần đạt được lực lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng

quán thân, chất lượng cùng dung lượng đều gia tăng thật lớn, hơn nữa các phương diện khí lực, phòng ngự cùng tốc độ cũng đều có được tăng lên không ít.

1466. Chương 1476: Lưu Danh Một Lần Nữa!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1476: Lưu danh một lần nữa!

Nhóm dịch: Dungenhi

Nguồn: vipvandan

Nhưng đến lúc này, Đỗ Sâm đã biết mình không có đường lui, đến lúc này, hắn chỉ có mong đợi ưu thế Bán Thần kỹ của mình đả bại đối phương.

- Đến quyết thắng thua a!

Lập tức hắn cảm thấy một cái, cũng không có bao nhiêu chần chờ, bắt đầu điên cuồng thúc dục lấy lực lượng Nguyên Giới toàn thân. Dưới chân của hắn lập tức xuất hiện một vòng tròn tản ra hào quang, một cái hố cự đại hình thành, tầng tầng đất đá ở dưới màn hào quang này bị trực tiếp xoắn thành phần vụn, như là thủy triều bị đẩy ra.

Lúc này ở trong trăm mét xung quanh hắn, thậm chí tạo thành một trạng thái chân không, không có bất kỳ đồ vật nào có thể tới gần, chỉ có lực lượng trong đó đang không ngừng áp súc lấy.

- Ồ?

Lúc này Tần Phàm cũng cảm thấy phía trước truyền đến khí thế bức nhân, hắn giảm mạnh dưới mặt đất, cũng cảm giác được lúc này dưới mặt đất ẩn ẩn truyền đến một loại rung động đáng sợ, giống như là cả sơn cốc đều bị đánh thức run rẩy, khủng bố dọa người.

- Ha ha, một chiêu Cao cấp Bán Thần kỹ này ta đã tu luyện đến đại thành, ta nhìn người chịu đựng được như thế nào!

Đỗ Sâm ở phía trước, lúc này nắm đầm nắm chặt, giống như có lẽ đã chuẩn bị hoàn tất, hai con ngươi huyết hồng của hắn nâng lên nhìn về phía Tần Phàm, trong miệng có chút hết sức lông bông thấp giọng quát.

- Sâm La Âm Ảnh!

Theo tiếng hô của hắn rơi xuống, gai nhọn hoắt trong tay hắn đâm về phía trước một cái. Ở trong một cái chớp mắt, không khí trong toàn bộ u cốc vào lúc đó tựa hồ cũng đột nhiên bị màn hào quang kỳ lạ trên người hắn rút lấy đi qua, cái không gian này ở trong ngắn hạn xuất hiện một loại áp lực để cho người hít thở không thông.

Lập tức một chấm đen quang điểm bỗng nhiên xuất hiện ở trên gai sắc mà hắn đâm ra, sau đó ở trong màn hào quang rất nhanh bành trướng, tạo thành một hư ảnh Cự Thú màu đen, năng lượng ẩn chứa trong đó càng ngày càng trở nên chấn động, tựa hồ có thể thôn phệ hết thảy.

Lực lượng Nguyên Giới của Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, hơn nữa bí pháp kích thích tăng lên uy lực, một chiêu Cao cấp Bán Thần kỹ này của hắn tu luyện tới đại thành, uy lực đạt đến một trình độ cực kì kinh khủng, thậm chí Đỗ Sâm cảm thấy được cho dù là Lục kiếp Bán Thần bình thường gặp được một chiêu này cũng khó có thể chịu đựng được.

Chứng kiến hư ảnh Cự Thú kia ở dưới Đỗ Sâm điều khiển, lòng lộn ngộn nga nga đập trên không gian lao nhanh mà đến, vào lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, đồng thời cũng bắn ra một cổ duệ khí không thể đỡ.

- Uy lực không tệ, nhưng chỉ sợ vẫn là chưa đủ! Kỳ Lân gào thét!

Vào lúc này, hắc mệnh mẽ đạp lên mặt đất, khí thể lập tức phóng đại, thậm chí làm cho toàn bộ thân hình của hắc như là một tòa núi cao đột ngột từ mặt đất mọc lên, đó cũng không phải thân thể của hắc thật sự biến lớn, kỳ thật chỉ là một loại ảo giác, nhưng Nguyên Giới chi lực này là thật sự tồn tại, lập tức bộc phát mà ra.

Rống...

Một tiếng gầm trầm thấp ở chỗ nắm đấm phát ra, giữa thiên địa không ngừng quanh quẩn, làm cho tất cả mọi người cảm giác được màng tai cơ hồ cũng bị đâm thủng .

Tần Phàm không phải nói ngoa, nếu là ở dưới trạng thái bình thường đối mặt với Cao cấp Bán Thần kỹ tu luyện tới đại thành này của Đỗ Sâm, chiêu Kỳ Lân gào thét này của hắc chưa hắc vượt qua đối phương, nhưng hôm nay là ở dưới Kỳ Lân ma thân, Ma chủng kỹ của hắc cũng là uy lực bạo tăng!

Quyền ra, thời không như muốn sụp đổ!

Có người nào dám nghịch với khí thể không thể đỡ kia?

Một cỗ lực lượng cường hoành khủng bố đem Nguyên Giới chi lực trong cơ thể Tần Phàm mạnh mẽ hấp thu qua, ngưng tụ ở chỗ nắm đấm kia, tiếng gầm Kỳ Lân cực lớn vang xa, hư ảnh Thủy Kỳ Lân khủng bố bắt đầu từ bên trong chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo lao ra, như là một đầu khốn lung chi thú, vào lúc đó muốn dốc hết lực lượng phá tan lao lung.

Chỉ là một cái hư ảnh này, liền như một đầu Trường Giang, như một đầu biển cả ẩn chứa lực lượng Nguyên Giới thao thao bất tuyệt.

Loại khí thể kia không có gì có thể kháng cự, đồng dạng là muốn xé rách hư không.

Sau khi Kỳ Lân vừa xuất hiện, tựa hồ Chư Thần cũng phải tránh lui mũi nhọn của nó.

Xuy xuy...

Hai đầu Cự Thú ở trong u cốc ầm ầm chạm vào cùng một chỗ, hai người Tần Phàm cùng Đỗ Sâm đều không ngừng thúc dục lấy lực lượng Nguyên Giới bản thân đi gia tăng uy lực của nó, muốn nhanh nhanh chóng đánh tan đối phương hoàn toàn.

Năng lượng đối bình, làm cho không gian phát ra trận trận âm thanh chói tai cùng xuất hiện một mảng lớn hố sâu, bụi mù tràn ngập toàn bộ u cốc, đại địa tứ phương cùng cây cối đã sớm bị đánh rách tả tơi thành phần vụn, u cốc đột nhiên hạ xuống gần 10m, hơn nữa đang không ngừng phóng xạ tăng lớn.

Hai người đều là thi triển lực lượng đã đến cực hạn, thắng bại sắp sửa ở trong một cái chớp mắt phân ra.

...

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, vô số người đang chú ý trận chiến đấu này.

Ở trong kiến trúc cao tầng bên cạnh quảng trường trung ương, bên trong màn sáng trong phòng đúng là trảng cảnh giao chiến của Tần Phàm cùng Đỗ Sâm, Mạc Lợi Đảo chủ cùng ba Hoa phục lão giả Mạc gia đều yên lặng nhìn xem.

Không có người nghĩ đến một Tứ kiếp Bán Thần sẽ phát huy ra thực lực đáng sợ như thế.

- Đảo chủ bệ hạ thật sự là mắt sáng như đuốc, Tần Phàm này quả nhiên là có được thực lực vượt qua chúng ta ý liệu! Thực lực Đỗ Sâm này cũng không kém, trách không được có thể xông vào bài danh trước hai mươi, nếu một trận chiến này hắc có thể thắng được, thậm chí còn có thể càng tiến vài tên cũng nói không chừng.

Một gã Hoa phục lão giả trong đó có chút khiếp sợ nói.

Bất quá, ở thời điểm này hắc cũng không dám khẳng định hai người bọn họ đến tột cùng ai có thể thắng được.

- Chỉ là hai người này xem ra cũng đã thi triển bí pháp, chỉ sợ cũng đã là thực lực mạnh nhất của bọn hắc, cho dù Tứ kiếp Bán Thần kia cường thịnh trở lại cũng chỉ là Tứ kiếp Bán Thần, thuộc hạ cho rằng cho dù

hắn có thể đánh bại Đỗ Sâm, cũng khó tiến vào Top 10 a. Phải biết rằng những người có thể đứng vào Top 10 kia, không có một cái nào là đèn đã cạn dầu, chứ nói chi là ba người Thiên Dương cùng Vân Thiên La Phong đã tới Lục kiếp Bán Thần rồi.

Mà một gã Hoa phục lão giả lại không ủng hộ nói.

Nói như vậy, thì triển bí pháp đều với tư cách thủ đoạn cuối cùng của song phương giao chiến, cho nên hắn mới nói vậy.

- Trận chiến đấu này Tần Phàm kia sẽ thắng.

Nhưng Mạc Lợi Đảo chủ kia lại chấp lấy hai tay, không hề nhìn màn sáng, mà nhìn về phía kim bia trong sân rộng, trong miệng ngâm lấy một tia lực lượng thần bí vui vẻ nói ra.

- Ân?

Cái kia ba gã Hoa phục lão giả, bởi vì cách màn sáng cảm thụ không đến Sát Lục Bí Cảnh bên trong giao chiến hai người chân thật lực lượng, đến nay không thể xác định trận chiến đấu này thắng bại, nghe vậy không khỏi hơi kinh ngạc.

Phía dưới, trên quảng trường trung ương.

1467. Chương 1477: Phần Thần Bí Pháp. (1)

Chương 1477: Phần Thần bí pháp. (1)

Một đôi ánh mắt nhìn lên Thiên Tài Kim Bia kia, ánh sáng màu đỏ còn đang không ngừng chớp động lên. Ngoại trừ danh tự Đỗ Sâm hiện hồng ra, cũng có được vài tên khác đang phát sinh biến hóa.

- Ô? Những người khác chiến đấu đại bộ phận đã xong, Đỗ Sâm kia chiến đấu vậy mà đến lúc này thời điểm vẫn còn tiếp tục?

Mà nhìn xem danh tự phía trên biến hóa, không ít người kinh ngạc phát hiện.

- Đúng vậy, Đỗ Sâm này đến tột cùng là gặp người nào? Lại có thể có người ở trong tay hai mươi cường giả bài danh trước kiên trì lâu như vậy, thực lực khẳng định cũng sẽ không biết yếu.

- Hắc hắc, đúng vậy a, chỉ là không biết trận chiến đấu này Đỗ Sâm có thể tiếp tục thắng được hay không? Chắc có lẽ hắn không đụng phải những người bài danh trước hắn kia a, như vậy thật là xui xẻo...

- Ta xem khả năng này không lớn, vừa rồi trên Thiên Tài Kim Bia, danh tự bài danh mười một đến mười chín cơ bản đều phát ra qua ánh sáng màu đỏ, nhưng cũng đã xong, trừ khi hắn là gặp được cường giả Top 10. Bất quá gặp được cường giả Top 10, Đỗ Sâm này hẳn là không có cách nào thắng được.

- Vậy còn có ai có thể cùng Đỗ Sâm đối chiến lâu như vậy?

Theo ánh sáng màu đỏ trên danh tự Đỗ Sâm kia càng ngày càng hồng, lúc này ở trong sân rộng một đôi ánh mắt cũng không khỏi đều ngừng tụ nhìn lên kim bia, vẫn không nhúc nhích, muốn nhanh chóng kiến kết quả cuối cùng nhất kia.

Nếu như danh tự Đỗ Sâm còn ở phía trên, vậy hẳn là thắng rồi, nếu như biến mất, cái kia chính là đã chết không thể nghi ngờ.

- Mau nhìn, danh tự Đỗ Sâm trở nên tối rồi!

Bỗng nhiên, một tiếng thét kinh hãi ở trong sân rộng vang lên.

- Trời ạ, đến tột cùng là ai đánh bại Đỗ Sâm?

Tất cả mọi người cơ hồ ngừng hô hấp lại rồi, nếu có người đánh bại Đỗ Sâm, nhận được điểm tích lũy quang văn của hắn, như vậy kỳ danh rất nhanh sẽ hiện ra ở trên kim bìa.

Sau một lát, danh tự Đỗ Sâm rốt cục như là thủy tinh đánh nát dần dần tứ tán biến mất, lập tức ở trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, một danh tự mới chậm rãi hiện ra ở bên trên.

- Làm sao có thể, là Tứ kiếp Bán Thần Tần Phàm kia!

Toàn trường nhắc lên sóng to gió lớn.

- Tần Phàm, là Tần Phàm!

Lúc này tất cả mọi người trong toàn trường nhìn chằm chằm vào phía trên Thiên Tài Kim Bìa kia.

Tuy danh tự bài danh ở phía trên biến hóa mấy lần, nhưng hai mươi danh tự này đã thật lâu không có phát sinh qua cải biến. Hiện tại phát sinh cải biến, liền đưa tới toàn trường chú mục và bình luận.

- Tần Phàm, đích thật là Tần Phàm kia, người này trước đây đã từng lưu danh qua Thiên Tài Kim Bìa, bất quá cảnh giới chỉ là Tứ kiếp Bán Thần, không thể tưởng được hắn dĩ nhiên là đánh bại Đỗ Sâm bài danh thứ hai mươi!

Có người chứng kiến danh tự quen thuộc kia một lần nữa hiện ra trên kim bìa, không khỏi lên tiếng kinh hô.

- Đúng vậy a, thật khó có thể tưởng tượng, không thể tưởng tượng nổi! Đỗ Sâm này là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, theo đạo lý dù cho Tần Phàm kia có được chung cực cấp Bán Thần khí cũng khó giết chết được hắn mới đúng.

Không ít người cảm giác được việc này thật sự có chút khó hiểu.

- Có lẽ là trước đây Đỗ Sâm kia đã bị thương, sau đó trùng hợp đụng phải Tần Phàm, sau một hồi kịch chiến đã để cho Tần Phàm đem hết toàn lực giết chết?

Có người thì không khỏi suy đoán nói ra.

- Đúng vậy, rất có thể, nếu không một Tứ kiếp Bán Thần giết chết một Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, hơn nữa vẫn là thiên tài cường giả có thể bài danh vị trí thứ hai mươi trên Thiên Tài Kim Bìa, rất khó, rất khó.

Loại suy đoán này rất nhanh đã nhận được không ít người phụ họa.

- Vô luận như thế nào, Tần Phàm hắn đã một lần nữa trở lại phía trên Thiên Tài Kim Bìa rồi, ở trên kim bìa, những người khác là Ngũ kiếp Bán Thần trở lên, duy chỉ có hắn là Tứ kiếp Bán Thần, cái này ở trình độ nhất định cũng đã chứng minh thực lực của hắn.

Cũng có người nhìn tương đối công chính nói, tựa hồ ẩn ẩn tin tưởng lấy thực lực của Tần Phàm.

- Bất quá vừa rồi thời điểm Tần Phàm cùng Đỗ Sâm kịch chiến, Hoàng Động nguyên lai ở trên Đỗ Sâm cũng đã sẵn được bốn điểm tích lũy, hiện tại mặc dù Tần Phàm có hai mươi hai điểm, nhưng cũng chỉ là thay thế Đỗ Sâm xếp hạng thứ hai mươi mà thôi. Muốn biết hắn có được tài hay không, chỉ cần tiếp tục nhìn xem, xem hắn có thể càng tiến một bước, hay là sẽ rút khỏi kim bìa.

Có người thì tỉnh táo phân tích nói ra.

...

Trong tòa kiến trúc cao bên cạnh quảng trường trung ương.

- Đảo chủ bệ hạ quả nhiên liệu sự như thần, Tần Phàm này thật dùng thực lực Tứ kiếp Bán Thần giết chết Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong Đỗ Sâm, thật là làm cho người khó có thể tin.

Một Hoa phục lão giả lúc này nhìn xem tràng cảnh cuối cùng bên trên màn sáng, há hốc mồm, kinh ngạc nói.

- Một chiêu kia của Tần Phàm đến tột cùng là bí kỹ gì? Hình như phẩm giai rất cao, lại có thể phát huy ra uy lực cường đại như thế. Ở dưới tình huống Đỗ Sâm đồng dạng cũng thi triển bí kỹ, lại vẫn có thể đánh bại đối phương.

Cũng có một Hoa phục lão giả chú ý tới làn giáp màu xanh lá cây dần dần thối lui trên người Tần Phàm kia, hai con ngươi hơi ngưng tụ.

- Đúng vậy, vũ kỹ của Tần Phàm này cũng thập phần đặc biệt, phối hợp với hãn sử dụng bí kỹ đặc thù này, có thể cho uy lực kia gia tăng gấp mấy lần, vừa rồi uy lực một chiêu vũ kỹ giết chết Đỗ Sâm kia, ta nghĩ ít nhất cũng vượt qua Cao cấp Bán Thần kỹ tu luyện tới đại thành.

Cuối cùng tên Hoa phục lão giả kia phân tích nói ra:

- Thực lực như vậy, hoàn toàn chính xác có khả năng lại tiến vài bước...

- Trên người tiểu tử này, có một loại khí tức xa xưa, đoán chừng là đã từng đạt được qua truyền thừa từ thời Viễn Cổ. Phải người đi tra hãn một chút, bản đảo chủ muốn tư liệu kỹ càng về Tần Phàm này. xem tại

Mạc Lợi Đảo chủ kia thì là hai mắt nhìn thoáng qua Tần Phàm bên trong màn sáng, trong miệng nhàn nhạt phân phó nói. Tuy hãn đối với Tần Phàm có chút hứng thú, nhưng trên mặt lại bảo trì uy nghiêm, thần sắc cũng không có bao nhiêu biến hóa.

- Vâng, thuộc hạ sẽ đi xử lý ngay lập tức.

Một gã Hoa phục lão giả lĩnh mệnh mà đi.

Trên thực tế, Mạc Lợi Đảo chủ tự mình hạ lệnh đi điều tra một người dự thi, chuyện như vậy là cực ít khi xảy ra. Hãn không dám lãnh đạm chút nào, hướng hồ hiện tại hãn đối với thanh y nam tử kia cũng nổi lên hứng thú nồng đậm.

...

Ở trong Sát Lục Bí Cảnh.

Trong u cốc bốn phía đã sụp đổ kia.

- Không thể tưởng được thực lực Đỗ Sâm này cũng sẽ mạnh như vậy, xem ra là ta xem thường đám thiên tài dự thi lúc này đây rồi.

Lúc này Kỳ Lân ma thân của Tần Phàm đã thối lui, khôi phục trạng thái bình thường, hãn nhìn thi thể Đỗ Sâm cách đó không xa lắc đầu, lộ ra hơi có chút mệt mỏi.

Vừa rồi ở bên trong so đấu, hãn cố nhiên là thắng được.

1468. Chương 1478: Phần Thần Bí Pháp. (2)

Chương 1478: Phần Thần bí pháp. (2)

Nhưng mà ở dưới tình huống kích phát Kỳ Lân ma thân, dựa vào chung cực Bán Thần khí, hãn vẫn là phí hết sức của chín trâu hai hổ mới giết chết đối phương. Cái này có thể nói, đã vượt quá ngoài dự liệu của hãn rồi.

Trên thực tế, ở bên trong vũ kỹ đối kháng kia, Kỳ Lân ma thân, tăng thêm Kỳ Lân gào thét của hãn so với Sâm La Ám Ảnh của đối phương cũng chỉ là thoáng cường đi một tí mà thôi, cuối cùng nhất hãn là dựa vào khe hở sau khi vũ kỹ của hai người đối kháng rơi xuống, dùng một loại tốc độ cực nhanh, xuyên qua tầng tầng năng lượng một quyền đánh gục đối phương.

- Cũng không biết Đỗ Sâm này ở trong người dự thi có thể xếp đến vị trí bao nhiêu?

Tần Phàm nhìn nhìn điểm tích lũy thiên tài quang văn trên cổ tay của mình đã biến thành hai mươi hai, trong miệng lại thì thảo lẩm bẩm.

Tuy hắn nhìn không tới tình huống bài danh trên Thiên Tài Kim Bia bên ngoài kia, nhưng căn cứ tin đồn trước đây cùng danh tự lưu danh trên kim bia phỏng đoán một ít, cũng có thể đại khái đoán ra trình độ Đỗ Sâm này có thể xếp hạng trước hai mươi. Nói cách khác, đối phó những thiên tài cường giả trước hai mươi kia, hắn cần phải dùng đến lá bài tẩy Kỳ Lân ma thân này rồi.

Tuy cái này còn không phải át chủ bài mạnh nhất của hắn, nhưng thực lực Đỗ Sâm này cũng có thể thấy được lỏm đỏm.

- Nếu là mấy Lục kiếp Bán Thần kia...

Tần Phàm lại suy nghĩ một chút những lá bài tẩy của mình, cuối cùng lắc đầu, hắn vẫn là cảm giác được mình không có nắm chắc tuyệt đối. Dù sao cảnh giới của hắn quá thấp, chỉ là Tứ kiếp Bán Thần, cùng những người kia ở trên cảnh giới kém quá xa.

Phải biết rằng Lục kiếp Bán Thần so với Ngũ kiếp Bán Thần là nhiều hơn một cái hào rộng, tuy hắn đã từng đả bại qua lục kiếp yêu thú, nhưng này là dựa vào ưu thế của Thủy nguyên, hơn nữa nhân loại có được vũ kỹ lợi hại hơn, so với yêu thú cùng giai có thể càng mạnh hơn nữa.

Bất quá hiện tại hắn cũng không vội cùng mấy Lục kiếp Bán Thần kia giao thủ, cách tuyển bạt thi đấu chấm dứt còn có ba tháng thời gian, hắn còn có thể đề thăng thoáng một phát.

Sau đó hắn đi qua, lấy Trữ Vật Giới Chỉ của Đỗ Sâm xuống.

- Ồ? Đây là bí pháp kích phát tiềm lực Nguyên Giới mà vừa rồi Đỗ Sâm kia thi triển, không thể tưởng được hắn vậy mà mang ở trên người.

Mà mở Trữ Vật Giới Chỉ của đối phương ra xem xét, Tần Phàm không khỏi vui vẻ, ở bên trong ngoại trừ phát hiện đại lượng Thần Tinh cùng tài liệu trân quý, lại còn phát hiện một quyển trực thần bí.

Sau đó thần thức của hắn cẩn thận đảo qua quyển trực thần ra ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt này, hắn có thể phát hiện bên trong hiện ra hai chữ to “Đốt Thần”, giống như có một loại ma lực đặc thù, thoáng cái hấp dẫn hắn đi vào.

Mở ra xem xét, căn cứ thượng diện giới thiệu, có thể biết rõ loại Phần Thần bí pháp này trên thực tế là một loại bí thuật thông qua thiêu đốt tinh thần lực, ngưng tụ thành một khóa hạt giống tinh thần vào đến bên trong Nguyên Giới, sau đó kích phát ra lực lượng ở sâu trong Nguyên Giới.

Loại lực lượng Nguyên Giới kích phát ra này, là dung hợp tinh thần cùng linh hồn công kích, uy lực kia tự nhiên là tăng nhiều. Vừa rồi Đỗ Sâm kia cũng là dựa vào như vậy mới phát huy ra lực công kích của Bán Thần kỹ Sâm La Ám Ảnh mạnh như vậy, ngay cả hắn dựa vào Kỳ Lân ma thân thi triển Kỳ Lân gào thét cũng cơ hồ không có cách nào áp chế.

- Đúng vậy, môn Phần Thần bí pháp này đối với tinh thần lực yêu cầu khá cao, nếu người tinh thần lực chưa đủ tu luyện rất dễ dàng tạo thành cảm giác đau đầu muốn nứt, sẽ bởi vì hạt giống tinh thần không đủ cường đại mà làm cho không có cách nào kích phát ra lực lượng Nguyên Giới. Bất quá linh hồn của ta trải qua hai đời, tăng thêm thần thức mấy lần tôi luyện, còn có nhiều lần lịch lãm rèn luyện trong di tích, tinh thần lực của ta so với Bán Thần cường giả bình thường còn muốn mạnh hơn rất nhiều.

Tần Phàm nhìn kỹ một lần, đối với cái này càng thêm cảm thấy thoả mãn.

Cái bí pháp này yêu cầu rất cao, nhưng đồng thời uy lực cũng là thập phần khả quan.

Giá trị tuyệt đối đáng để hắn đi tu luyện.

Mà theo hắn có được lực cảm ứng viễn siêu người bình thường liền có thể biết rõ, hiện tại mặc dù hắn chỉ là Tứ kiếp Bán Thần, nhưng tinh thần lực thậm chí đã cơ hồ có thể so sánh với Thất Kiếp Bán Thần, cho nên cũng hoàn toàn không sợ đi tu luyện môn bí pháp này.

- Tốt, cái môn Phần Thần bí pháp này thập phần thích hợp ta tu luyện, ta trước tìm một chỗ hảo hảo nghiên cứu thoáng một phát. Chỉ cần tu luyện thành công, rất nhanh ta có thể nhiều hơn một lá bài tẩy rồi.

Trên khóe miệng lộ ra một nụ cười hài lòng, thu hồi quyền trục thần bí kia, lập tức thân hình Tần Phàm liền lóe lên, nhanh chóng rời khỏi u cốc một mảnh bừa bộn này.

Lúc này, màn đêm đã đến.

Ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, cơ hồ lúc nào cũng phát sinh trò chơi săn giết kịch liệt. Cho dù đã vào thời điểm đêm tối, nhưng vẫn có không ít người thừa dịp cảnh ban đêm bốn phía du sơn, thậm chí có những người càng ưa thích hành động trong ban đêm.

Mà ở trong một mảnh rừng rậm âm u đó, có một nữ tử mình mặc áo trắng, một kiếm thướt tha, đang ở trong bóng đêm hành tẩu.

Không phải người khác, đúng là Mộ Chấn chi nữ Mộ Thanh Thanh.

Lúc này, bước tiến của nàng thông dong, hai chân dẫm trên lá rụng cơ hồ nhẹ đến không có bất kỳ thanh âm. Sắc mặt của nàng lạnh như băng, không có một tia biểu lộ, không có khiếp đảm, thậm chí cũng không có nhìn ra được vẻ cẩn thận đề phòng, xem giống như là nhẹ nhõm tản bộ vậy.

Đột nhiên, nàng ngừng lại.

Đầu chậm rãi chuyển động, tùy ý nhìn về phía một cây đại thụ cách nàng ước chừng trăm mét, thân cây đại thụ kia to lớn khoảng chừng hai người ôm hết, bất quá cái nhìn này của nàng, lại như là nhìn thấu qua thân cây vậy.

Ánh mắt ngưng tụ, lạnh sương bắn ra.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân của nàng nhẹ nhàng đạp mạnh, như là chuồn chuồn lướt nước, thoáng qua tầm đó liền xẹt qua một đoạn khoảng cách đi tới trước cây đại thụ kia.

Kiểm ra.

Xùy!

Thanh trường kiếm màu xanh biếc trong tay nàng kia phát ra một tiếng kiếm minh, như cắt đậu hủ, dễ dàng xuyên vào bên trong thân cây, sau đó năng lượng khủng bố ngưng tụ trên mũi kiếm kia lướt qua cây to, trực tiếp đi tới phía sau thân cây.

Oanh!

Thu hồi trường kiếm, cả cây đại thụ kia lung lay ngã gục.

Chỉ chốc lát, ở phía sau đại thụ kia hiển lộ ra một hắc y nam tử giấu ở trong đó, cặp mắt của hắn lồi ra, tử trạng có chút đáng sợ, tựa hồ là thẳng đến một khắc khi Tử Thần hàng lâm kia hắn mới kịp phản ứng.

- Bấy mười tám rồi.

Giết một người, nhìn xem điểm tích lũy thiên tài quang văn trên cổ tay biến hóa, ánh mắt của nàng bỗng nhiên nhìn hướng xa xa, trong miệng thì thào nói ra:

- Không biết hiện tại hắn được bao nhiêu điểm tích lũy rồi, chắc có lẽ không quá thấp a.

...

- Chính là chỗ này.

Mà một chỗ cách Mộ Thanh Thanh rất xa, lúc này Tần Phàm vừa mới đi tới trước một cái sơn cốc tương đối ẩn nấp.

1469. Chương 1479: Học Thành.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1479: Học thành.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Rời khỏi chỗ sơn cốc giết chết Đỗ Sâm kia, hần ngược lại cũng gặp phải hai đối thủ, nhưng thực lực còn không bằng Hồ Sở, chứ nói chi là loại cấp bậc như Đỗ Sâm này rồi.

Hần dễ dàng liền giết chết hai người kia, nhưng điểm tích lũy quang văn cũng gần kề chỉ là gia tăng lên hai cái mà thôi.

Không thể không nói, cảnh giới Tứ kiếp Bán Thần như Tần Phàm này là thập phần mê người, ở trong mắt không ít người đều nghĩ rằng hần là một miếng thịt mỡ có thể tùy tiện nuốt vào, nhưng chính thức động thủ mới biết được là đụng phải xương cứng, đáng tiếc lúc ấy đã trễ.

Ở trên đoạn đường này, thấy đã không có người khác đi theo, hần ý định lựa chọn ở lại trong sơn cốc này tu luyện Phần Thần bí pháp kia.

- Ồ?

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới chuẩn bị tiến vào trong sơn cốc ẩn nấp, lại chợt phát hiện ở trong đó còn cất dấu một người dự thi, tuy công phu ẩn nấp của người này không bằng Đỗ Sâm, nhưng cũng là rất không tệ, hần cơ hồ là đi đến miệng sơn cốc mới phát hiện người này đây.

Người dự thi kia cũng phát hiện Tần Phàm đến, thấy chỉ là một Tứ kiếp Bán Thần, trên mặt sớm đã lộ ra vui vẻ. Hần là Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới, lại am hiểu ám sát. Muốn giết chết một gã Tứ kiếp Bán Thần hần cảm giác không hề có độ khó.

- Đợi người đi vào một ít nữa, đó chính là thời điểm chết của người.

Người dự thi giấu ở trong sơn cốc kia rất nhỏ gầy, như là một con khỉ linh hoạt giấu ở trên một nhánh cây đại thụ. Hần giấu ở bên trong nhánh cây rậm rạp, ánh mắt ẩn nấp nhìn xem bước chân của Tần Phàm, trong hai tay có kinh khí chuẩn bị lấy, tùy thời ra tay một kích tất sát.

Bất quá lực cảm ứng của Tần Phàm mạnh hơn Ngũ kiếp Bán Thần rất nhiều, tự nhiên là sớm phát hiện khác thường phía sau đại thụ kia. Nhưng lúc này sắc mặt của hần lại không thay đổi, giả bộ như không biết chút nào.

Hơn nữa hần còn cố ý dừng lại trong sơn cốc chốc lát, xác định ở trong phương viên vài dặm quanh sơn cốc này tạm thời không có địch nhân khác, lúc này mới không nhanh không chậm hướng về trong sơn cốc đi đến. Ngoài ra, hần cũng cố ý lách qua cây đại thụ có nam nhân nhỏ gầy kia ẩn nấp. Từ một hướng khác đi vào sơn cốc, muốn nhìn một chút người này kế tiếp sẽ làm như thế nào.

- Đáng giận, vậy mà lại đi bên kia.

Mà người dự thi còn giấu ở sau cây đại thụ kia, chứng kiến Tần Phàm đi con đường cách mình xa hơn, trong miệng không khỏi thấp giọng chửi bới một tiếng:

- Bất quá chỉ là một Tứ kiếp Bán Thần, cho dù là chính diện chống lại, muốn giết hần có lẽ cũng không khó.

Sau đó hần dứt khoát ở trên nhánh cây đập mạnh, cả người ở giữa không trung đáp xuống, hướng về phía Tần Phàm đánh tới, bên trong hai tay của hần mang theo kinh khí nồng đậm Kim Sắc, thế tới mãnh liệt.

Uy lực kia cũng không tính yếu, khí thế ép không khí phần phật, thuận tiện trên mặt đất cũng bị vền vền giảm thấp xuống vài thước. Không khí sắc bén cạo đến, trong sơn cốc có không ít cây cối bị khí kinh vô hình kia chặt đứt.

- Đi ra rồi sao, thực lực so với Đại Hán áo đỏ lúc trước tốt một chút, cùng Hồ Sở không sai biệt lắm.

Nhưng thấy bóng người kia lướt tới, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, liếc nhìn người nọ, sau đó từ uy lực kinh khí trong tay hần tản mát ra, đại khái có thể đoán được thực lực của người này.

Thực lực như vậy nhưng được hần đặt ở trong mắt.

- Hắc hắc, đây là người tự mình đưa tới cửa, muốn trách thì trách người chỉ có chút thực lực ấy cũng dám tới tham gia tuyển bạt thi đấu a!

Tốc độ nam tử nhỏ gầy kia ngược lại là cực nhanh, tiếng cười trong miệng vừa dứt, thoáng qua tầm đó liền tới gần trước mặt Tần Phàm.

Hắn tự nhiên cũng không biết cách nhìn của Tần Phàm, lúc này ý vào mình so với Tần Phàm cao hơn một cảnh giới, trực tiếp là chính diện đánh ra song chưởng, như một tòa Đại Sơn trực tiếp đè xuống, muốn trực tiếp áp Tần Phàm thành phần vụn.

- Đúng vậy, là chính người đưa tới cửa, muốn trách thì trách người chỉ có chút thực lực ấy cũng dám tới tham gia tuyển bạt thi đấu a!

Nghe vậy, trên mặt Tần Phàm không khỏi lộ ra một vòng vui vẻ nghiền ngẫm.

Thấy Kim Sắc cự sơn kia đè xuống, hắn không hề do dự, trực tiếp oanh ra một quyền.

- Kỳ Lân gào thét!

Ở dưới tâm tính vô tâm, lúc này Tần Phàm không lưu tình chút nào, một quyền này của hắn sử dụng cánh tay Kỳ Lân cùng Chung Cực cấp Bán Thần khí, trực tiếp oanh tòa Kim Sơn kia thành nát bấy.

- Làm sao có thể!

Nam tử nhỏ gầy kia không khỏi kinh hãi, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra một Tứ kiếp Bán Thần vậy mà có thể phát huy ra thực lực như vậy, chỉ cảm thấy chỗ ngực buồn bực, một ngụm máu tươi phun ra liền trực tiếp bay ngược trở về.

Xem sắc mặt cùng khí tức biến hóa, là biết rõ hắn đã bị trọng thương.

- Lại vẫn không chết?

Như thế làm cho Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, bất quá vẫn chưa xong, ngay sau đó hắn liền trực tiếp thò ra một tay.

- Thanh Long Thảm Trảo!

Long Lân màu xanh bên trong phong vân xuyên thẳng qua, một cái Long trảo cự đại phá không mà đi, ở trên thân thể nam tử nhỏ gầy kia mạnh mẽ đập mạnh, gọn gàng mà linh hoạt xuyên thấu thân thể người nọ, trực tiếp thu hoạch tánh mạng hắn.

Oanh!

Lúc này thi thể của người kia mới từ trên bầu trời ngã xuống dưới mặt đất, ném ra một cái hố lớn, lập tức có một vòng ánh sáng màu đỏ ở bên trong hố sâu bay ra, thiên tài quang văn ở cổ tay của Tần Phàm cũng từ nguyên lai 24 biến thành 27.

- Người này còn có ba điểm tích lũy quang văn.

Tần Phàm nhìn quang văn ở cổ tay, trên mặt mỉm cười nói.

Lúc này trời đã dần dần có chút mờ mờ, cũng biết một ngày sắp hết rồi, bất quá còn chưa đủ một ngày thời gian hắn đã gạt hái được hai mươi bảy điểm tích lũy, cái kia đã làm cho hắn hết sức hài lòng rồi. Dù sao, hắn một mực đều không có chủ động đi săn giết điểm tích lũy, gần kề chỉ là dựa vào điểm tích lũy đưa tới cửa cũng đã đạt tới số này, xem như gạt hái được thập phần khả quan.

Trên thi thể người kia, Tần Phàm còn phát hiện người mặc này có một bộ hộ giáp không tệ, đoán chừng là nhờ nó mới chặn được một kích Kỳ Lân gào thét vừa rồi kia của mình. Đáng tiếc chính là, cái hộ giáp này đã bị hai chiêu vũ kỹ cường lực của hắn oanh nát, đoán chừng phải tìm Luyện Khí Sư tu bổ lại mới có thể sử dụng.

Thu thập hiện trường thoáng một phát, Tần Phàm lại ở bên miệng hang bố trí một trận pháp đơn giản. Thời điểm hắn ở Vũ Thiên đại lục đã từng tu tập qua trận pháp, tuy không tinh anh, nhưng bố trí ảo trận cùng trận pháp bảo động đơn giản thì không có vấn đề.

Mà lấy lực cảm ứng của hần, chỉ cần ở miệng hang có người xâm nhập trận pháp, hần rất nhanh liền biết. Dùng khoảng cách từ miệng hang đến trong cốc, đầy đủ để hần chuẩn bị nghênh địch rồi.

- Chỉ là, không biết hiện tại Huyền Nhi nàng như thế nào, thực lực của nàng cũng không tệ, nếu như nàng bất đắc chí cường, có lẽ sẽ không có nguy hiểm...

1470. Chương 1480 : Yên Lặng.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1480 : Yên lặng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hết thủy chuẩn bị hoàn tất, sắp sửa bắt đầu tu luyện bí pháp, hần bỗng nhiên nhìn về phía xa xa, trong miệng thì thào nói.

Vào lúc này hần có thể cảm giác được Kỷ Huyền Nhi cách mình rất xa, trong đó còn vượt qua địa vực trung tâm kia. Mà mảnh địa vực kia, hần đoán chừng nhất định là chỗ mà những cường giả kia tụ tập dày đặc. Dùng quan hệ của hần cùng với Lục kiếp Bán Thần cường giả La Phong cùng Vân Thiên kia, lúc này vượt qua khu vực kia, một khi gặp gỡ sẽ rất có khả năng sẽ bộc phát đại chiến.

Cũng không phải nói hần sợ hai người kia, chỉ là hiện tại hần còn không có thực lực tuyệt đối đánh bại hai người kia, cũng không muốn đem nguy hiểm đưa đến bên người Kỷ Huyền Nhi.

Hần ý định trước tu luyện thành công Phần Thần bí pháp này, lại xông khu vực trung tâm.

- Còn có Mộ Thanh Thanh, dùng thực lực của nàng, ta nghĩ điểm tích lũy có lẽ còn nhiều hơn ta a.

Sau đó Tần Phàm cũng nhớ tới nữ tử cao ngạo đồng dạng cùng mình tham gia tuyển bạt thi đấu kia.

Kết quả là hần cảm giác mình không cần đi lo lắng cho nàng. Trước khi tiến vào Sát Lục Bí Cảnh này, hần biết rõ Mộ Thanh Thanh đã đạt đến Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, hơn nữa kiếm pháp kinh khủng của nàng, cho dù là hần cũng không dám coi thường.

Có thể uy hiếp được nàng, ngoại trừ ba Lục kiếp Bán Thần kia thì không có ai khác.

Lắc đầu, hần không hề đa tưởng, tâm thần thu liễm, bắt đầu chăm chú tu tập môn Phần Thần bí pháp kia.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Tần Phàm thật không ngờ, hần một lần tu luyện này, là tu luyện trọn vẹn ba ngày ba đêm. Ở trong thời gian ba ngày ba đêm này, cũng có mấy người xâm nhập đến phiến sơn cốc ẩn nấp này, nhưng đều bị hần nhẹ nhõm giải quyết.

Lại đến thời điểm chạng vạng tối ngày thứ ba, hần mới cảm giác được đầu tê rần, rốt cục thành công đem hạt giống tinh thần đưa vào bên trong Nguyên Giới.

- Thành công rồi, là Phần Thần bí kỹ này!

Nắm đấm nắm chặt, Tần Phàm cảm giác được Nguyên Giới của mình ở thời khắc này đột nhiên nóng lên, giống như là tất cả Nguyên Giới chi lực trở nên sôi trào, bắn ra một loại năng lượng cường đại tinh thuần hơn.

Mà loại cảm giác nóng rực kia, lại mang đến cho hần một ít cảm giác táo bạo, làm cho hần hận không thể tìm một người đến thử xem.

Ở bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh.

Trên quảng trường trung ương của Mạc Lợi chủ thành.

Tuy lần này tuyển bạt thi đấu đã bắt đầu bốn ngày ba đêm, nhưng người trên Mạc Lợi đảo này, đối với tuyển bạt thi đấu có nhiệt tình thật lớn, cho nên y nguyên còn có vô số người tụ tập ở trên quảng trường.

Bất quá ở chỗ này trên cơ bản đều là Bán Thần cường giả lợi hại, dùng thực lực của bọn hắn ngược lại là không cần lo lắng vấn đề nghỉ ngơi. Trên thực tế, đã đến Vô Tôn chi cảnh, võ giả đã có thể liên tục một tháng không ngủ không nghỉ cũng không có vấn đề gì, đến Bán Thần chi cảnh, dù ột năm nửa năm không nghỉ ngơi, thân thể cũng sẽ không chịu ảnh hưởng.

Đương nhiên, quá lâu không nghỉ ngơi vẫn sẽ dễ cho tinh thần người dễ dàng cảm giác được mệt mỏi, bất quá chỉ cần nhắm mắt điều tức một thời gian ngắn, rất nhanh liền có thể khôi phục. Cho nên những người này cho dù là một mực ở bên trong quảng trường, kiên trì ba tháng thời gian cũng sẽ không có vấn đề.

Hơn nữa trải qua vài ngày này, ánh mắt những người kia nhìn xem Thiên Tài Kim Bia y nguyên vô cùng nóng rực, bọn hắn tuyệt đối là có quyết tâm cùng bền lòng như vậy.

Tuy không cách nào tự mình tham gia tuyển bạt thi đấu lúc này đây, nhưng những người này nhìn xem danh tự trên Thiên Tài Kim Bia biến hóa, phảng phất giống như là tự mình tham gia, cam nguyện toàn tâm đầu nhập.

Thậm chí ở trong mấy ngày này, cũng không có ít người đã trở thành người ủng hộ những thiên tài trên Kim Bia kia, phân ra rất nhiều quần thể fan hâm mộ, một mực tiến hành chú ý đàm phán cùng bình luận.

Trong đó đến từ Vân Đỉnh thành Vân Thiên, bởi vì bề ngoài hắn tuấn mỹ cùng thực lực cường hãn, ở trong quảng trường này có lấy không ít người ủng hộ.

- Hai trăm linh tám rồi! Thật tốt quá, Vân Thiên chúng ta rốt cục vot tới đệ nhất nhân rồi!

- Vân Thiên chúng ta mới là lợi hại nhất! Hắn nhất định có thể đoạt được thứ nhất của tuyển bạt thi đấu lần này, hơn nữa sẽ làm vẻ vang Mạc Lợi Đảo chúng ta trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến!

Sau khi tuyển bạt thi đấu bắt đầu đến tối ngày thứ tư, trông thấy Vân Thiên đã vượt qua Mạc Thiên Dương nguyên lai xếp hạng đệ nhất trèo lên đỉnh, bên trong đoàn thể này bộc phát ra kêu gọi sôi trào, không ít thiếu nữ đến từ đại gia tộc càng là hưng phấn gọi to.

- La Phong chúng ta cũng có một trăm chín mươi chín điểm tích lũy quang văn rồi! Tên thứ hai rồi!

- Đúng vậy, La Phong chúng ta vẫn luôn là ổn định ở tên thứ ba, không có người có thể rung chuyển! Hiện tại xông vào tên thứ hai, bảo trì như vậy, đến cuối cùng nhất định có thể bỗng nhiên nổi tiếng, một lần hành động chiếm lấy đệ nhất nhân.

Đồng dạng Thiên La thành La Phong với tư cách một trong những tình nhân của đại chúng, cũng như Vân Thiên có được rất nhiều người ủng hộ, lúc này nhìn xem điểm tích lũy quang văn trên Thiên Tài Kim Bia biến hóa, đồng dạng cũng phát ra tiếng hô không kém.

- Đắc ý cái gì, bất quá là nhất thời vượt mức quy định mà thôi, Thiên Dương ca chúng ta là giữ vững đệ nhất ba ngày bốn đêm đã mệt mỏi, hiện tại bất quá là muốn nghỉ ngơi một chút, chỉ kém La Phong mười điểm, tin tưởng hắn rất nhanh sẽ đuổi theo.

- Không sai, đệ nhất cuối cùng khẳng định vẫn là thuộc về Thiên Dương ca chúng ta đấy!

Mà người ủng hộ Mạc Thiên Dương thì không cam lòng yếu thế nói.

Bởi vì ba Lục kiếp Bán Thần này thực lực mặt ngoài so với các Ngũ kiếp Bán Thần khác thì cao hơn quá nhiều, cho nên bọn hắn có được đại bộ phận người ủng hộ. Mà trừ lần đó ra, có được người ủng hộ tối đa tự nhiên là hai mỹ nữ cường giả, Mộ Thanh Thanh cùng Lăng Cẩm rồi.

Lúc này ngoài dự liệu của rất nhiều người, trên Thiên Tài Kim Bia này chỉ vẹn vẹn có hai nữ tử, bậc cân quắc không thua đẳng mây râu, đều biểu hiện ra thực lực đáng sợ.

Trong đó Mộ Thanh Thanh đã có một trăm tám mươi hai điểm tích lũy quang văn, một lần hành động vọt tới thứ tư, Lăng Cẩm thì còn một mực bảo trì vị trí thứ sáu, hiện tại cũng đã có một trăm sáu mươi bảy điểm tích lũy quang văn rồi.

Thứ năm bây giờ là Hỏa hệ Viên Bách Hỏa tiếp tục chiếm cứ, Thủy Hệ cường giả Hồng Nguyên Hải ở vị trí thứ bảy, Lưu Vân thứ tám, Chu Bá thì đã rơi vào vị trí thứ chín, Sở Vân Vũ ban đầu để cho Tần Phàm chú ý qua kia đã vọt tới Top 10. Hoàng Động cùng Tần Phàm đối chiến qua thì nhảy lên một gã, xếp hạng thứ mười tám, đã có được tám mươi bảy điểm tích lũy.

Mà vị trí thứ hai mươi nguyên lai là Tần Phàm chiếm cứ, sớm đã bị đổi tên, bị một người tên là Hoắc Kinh thay thế, người này có được 65 điểm tích lũy.

- Cũng đã đi qua ba ngày rồi, Tần Phàm kia từ khi ở lần giết chết Đỗ Sâm trở lại kim bia, rất nhanh lại bị đá xuống dưới, cho tới bây giờ cũng không có xông đi lên rồi.

1471. Chương 1481: Yên Lặng. (2)

Chương 1481: Yên lặng. (2)

- Ai, dù sao hắn vẫn là Tứ kiếp Bán Thần, thực lực không đủ ah.
- Ân, vốn hắn đã đầy đủ thiên tài rồi, đáng tiếc, lúc này đây thiên tài tham gia tuyển bạt thi đấu nhiều lắm. Nếu tiếp qua vài năm, hắn chưa hẵn không thể cùng những người kia tranh phong.
- Hắc hắc, ta nói Tần Phàm này không được từ sớm rồi, một Tứ kiếp Bán Thần cũng muốn đoạt được danh ngạch? Nằm mơ a!
- Đúng vậy a, tuy hắn làm được không tệ, nhưng còn là xa xa không đủ, đáng tiếc.

Tần Phàm bởi vì là một người duy nhất dùng Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh liền có thể lưu danh Thiên Tài Kim Bia, cho nên cũng có một ít người ủng hộ, nhưng lúc này những người ủng hộ kia đều là nguyên một đám lộ ra biểu lộ thất vọng. Mà cũng có một ít người nhìn không tốt Tần Phàm, lúc này liền châm chọc khiêu khích nói ra.

Không có cách nào, trên Kim Bia sớm đã không có bóng dáng danh tự của Tần Phàm rồi, người ủng hộ hắn lúc này cũng không cách nào phản bác.

Tần Phàm yên lặng.

Mà ở trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường kia.

- Đảo chủ bệ hạ, người của chúng ta đến Hoàng Hôn Thành điều tra tin tức trở lại rồi, bất quá tin tức điều tra về Tần Phàm này lại cực nhỏ. Chỉ biết người này là đến từ những đại lực khác, hơn nữa cùng gia tộc Hoàng Hôn Thành thành chủ Mộ gia có quan hệ lớn lao, mặt khác hoàn toàn không biết gì cả.
- Bất quá có một điểm để cho thuộc hạ kinh ngạc chính là, theo hồi báo Tần Phàm này ở thời điểm vừa tới Tân Thế Giới chỉ là Bát cấp Võ Thánh cảnh giới, hiện tại đi qua hai năm thời gian, hắn dĩ nhiên đã đạt đến Tứ kiếp Bán Thần cảnh giới.

Lúc này một Hoa phục lão giả cung kính hướng Mạc Lợi hồi báo nói ra.

- Hai năm thời gian, từ Bát cấp Võ Thánh trở thành Tứ kiếp Bán Thần hiện tại?

Lông mày của Mạc Lợi Đảo chủ không khỏi khẽ động, có chút cảm thấy một ít hứng thú:

- Có điều tra ra tại sao hắn đột phá nhanh như vậy không?
- Nghe nói Tần Phàm này từng đạt được qua Bạch Hổ châu, hơn nữa có truyền lưu đã luyện hóa được nó, thuộc hạ nghĩ hắn có được tiến cảnh nhanh như vậy rất có thể là vì nguyên nhân này.

Hoa phục lão giả kia nghĩ nghĩ đáp trả.

- Bạch Hổ châu?

Mạc Lợi Đảo chủ lộ ra vẻ suy nghĩ, lập tức nói ra:

- Thật lâu trước đây bản đảo chủ cũng từng đạt được qua đồ vật này, bất quá nghiên cứu hồi lâu cũng không có phát hiện đặc biệt gì, không thể tưởng được lại bị tiểu tử này luyện hóa được.

- Bệ hạ, kỳ thật hiện tại danh tự Tần Phàm này đã sớm ngã xuống Thiên Tài Kim Bì, chỉ sợ thực lực của hắn bất ổn, khó có thể đại biểu Mạc Lợi Đảo chúng ta tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến rồi. Kỳ thật hoàn toàn không cần phải chú ý hắn như vậy a.

Mà Hoa phục lão giả khác thì khó hiểu nói, hắn nghĩ mãi mà không rõ vì sao Mạc Lợi Đảo chủ sẽ quan tâm một Tứ kiếp Bán Thần như vậy.

- Đúng vậy, theo thuộc hạ thấy, Tần Phàm này đã ba ngày không có tin tức, nhất định là khó có thể trở lại kim bì rồi.

Hoa phục lão giả thứ ba cũng phù hợp nói ra.

- Cái kia lại chưa hẳn.

Mạc Lợi Đảo chủ vui vẻ thần bí nói ra:

- Chờ một chút đi, đến ngày thứ mười khu vực an toàn ở trung ương Sát Lục Bí Cảnh mở ra, ta sẽ cho những tiểu tử này một kinh hỉ.

- Tiếp tục giúp ta điều tra.

...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Lúc này Tần Phàm bởi vì thành công thi triển Phần Thần bí pháp kia, hiện tại Nguyên Giới đang cuồng bạo thiêu đốt lên, hắn cần nhanh chóng tìm một đối thủ để phát tiết cỗ lực lượng này đi ra.

Vì vậy, dưới chân của hắn mạnh mẽ đạp mạnh, nhanh chóng vọt tới miệng hang.

Rỗng....

Lập tức trong miệng của hắn phát ra một tiếng gầm cực lớn, dùng cái này đến hấp dẫn những người khác tới đây. Hắn hiện tại, toàn thân đều là chiến ý, vô luận người đến là ai hắn cũng không sợ tới chiến một trận.

Hoàng hôn tà dương chiếu vào miệng sơn cốc, một mảnh huyết hồng nhuộm đỏ, gia tăng lên một hào khí rất thâm thiết.

Mà sau khi Tần Phàm phát ra gào thét không lâu, hai mắt hắn bỗng nhiên ngưng tụ.

Vào lúc đó, hắn thấy được ở phía trước có một bóng người xinh đẹp hướng về bên này chạy tới.

Là nữ tử, một nữ người dự thi, hắn cũng không nhận ra.

Bất quá ngay sau đó, ánh mắt của hắn ngưng tụ, chứng kiến ở sau lưng nàng kia đang đuổi theo mấy người, mấy thân ảnh này ngược lại là lộ ra có chút quen thuộc.

- Là bọn hắn?

Sau khi tinh tế phân biệt, Tần Phàm không khỏi nao nao, lập tức trên mặt lộ ra một thần sắc có chút đặc sắc.

Lúc này, Tần Phàm đi ra miệng hang, liền chứng kiến mấy nam tử đang đuổi theo một nữ tử mà đến.

Nữ tử này hắn cũng không nhận ra, ngược lại là mấy người đuổi theo nàng kia, hắn đều biết, hơn nữa những người này lúc trước từng có giao thủ cùng tiếp xúc qua, thậm chí có thể nói là có một ít thù oán không nhỏ.

- Vị công tử này...

Nữ tử kia vội vàng chạy trốn, vừa nhìn thấy Tần Phàm, không khỏi là hai mắt tỏa sáng. Bởi vì nàng trông thấy lúc này người kia tuy chỉ có Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh, nhưng khí thế trên người lại vào lúc này lộ ra không kém.

Đó là bởi vì Tần Phàm thi triển đốt thần bí kỹ, cho nên lực lượng trên người hắn đã không cách nào áp chế tràn ra bên ngoài.

- Vị cô nương này, người dẫn phiên toái đến nơi này của ta, chỉ sợ cách làm là có chút không ổn đâu.

Tần Phàm thấy nàng kia chạy tới, sắc mặt hắn không thay đổi, chỉ đứng ở nơi đó không nhúc nhích, trong miệng nhàn nhạt nói.

- Vị công tử này, tiểu nữ tử tên là Nhâm Doanh, chính là nhân sĩ Nhâm Thành, quấy nhiễu công tử thật sự là có lỗi, nhưng tiểu nữ tử làm như vậy cũng là tình thế bất đắc dĩ. Chỉ cần các hạ chịu cùng ta liên thủ lui địch, sau khi thành công tiểu nữ tử tất có thâm tạ.

Nghe vậy, nàng kia liền lộ ra bộ dạng thập phần nhu nhược, điềm đạm đáng yêu nhìn xem Tần Phàm nói ra. xem tại

Trên người nữ tử này mặc một thân váy hồng, bó sát lấy dáng người nóng bỏng của nàng, lộ ra dáng người uyển chuyển nhiệt liệt vô cùng. Mặc dù dung mạo của nàng không có tuyệt sắc như Mộ Thanh Thanh hay Kỷ Huyền Nhi, nhưng lại có một loại kiêu mỵ mê người, ngược lại coi như là mỹ nhân hiếm có, tăng thêm lúc này mặc một y phục cực kỳ bắt mắt, nam tử tầm thường trông thấy nhất định sẽ nhịn không được muốn đưa tay bảo hộ.

Đương nhiên, Tần Phàm tự nhiên không phải là nam nhân tầm thường, hắn chứng kiến cô gái này lộ ra bộ dáng như vậy, chỉ là thanh đạm liếc nhìn, rất nhanh liền quay đầu đi, hai mắt có chút ngưng lại nhìn xem mấy bóng người đã chạy đến phía trước, khóe miệng nổi lên một đường cong nói ra:

- Bất quá cái này người ngược lại có thể yên tâm, những người này cùng ta có chút giao tình, có thể thừa dịp này tụt lại.

- Cái gì? Công tử người...

Nghe được Tần Phàm nói, nàng kia không khỏi biến sắc, lộ ra bộ dáng hoảng sợ muốn lui về phía sau. Nhưng nàng bị những người đằng sau kia đuổi một thời gian ngắn, hiện tại đã có chút kiệt lực, muốn chạy trốn rõ ràng là lực bất tòng tâm rồi.

1472. Chương 1482: Bốn “cố nhân”.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1482: Bốn “cố nhân”.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Phàm thì không nói thêm gì nữa, cũng không có liếc nhìn nữ tử tên Nhâm Doanh kia, chỉ là lẳng lặng chờ mấy người kia đi tới trước mặt.

- Mấy vị, thật lâu không thấy rồi.

Thẳng đến những người kia đi tới cách ước chừng 200m, cũng thấy rõ diện mạo lẫn nhau, hắn mới không nhanh không chậm mở lời nói ra.

- Là người! truyện copy từ

- Là tiểu súc sanh người!

Rất nhanh, những người kia cũng thấy rõ Tần Phàm, hơn nữa liền nhận ra được hắn, lập tức đều là sắc mặt biến ảo, trong miệng lên tiếng quát.

Mấy người kia không phải người khác, đúng là mấy thủ lĩnh tuổi trẻ Bạch Mông Thành cùng Hoàng Hôn Thành ban đầu ở bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh cùng hắn phát sinh qua xung đột. Không biết bọn họ là dùng phương thức gì liên hệ lại với nhau, nhưng lúc này năm đại thủ lĩnh ngoại trừ Mộ Thanh Thanh, dĩ nhiên là bốn người Bạch Mông Thành Tân Vô Kỳ, Minh Hiển, Yến Dương cùng Hoàng Hôn Thành Hạ Thiên đều ở bên trong.

Một năm không thấy, nhìn ra được thực lực của Tứ đại thủ lĩnh này so với lúc trước cũng tăng lên không ít.

- Ha ha, nguyên lai là tiểu súc sanh người, ta còn lo lắng một mực tìm không thấy ngươi, không thể tưởng được bên trong tối tăm sớm có an bài, hôm nay để cho chúng ta ở chỗ này gặp được ngươi. Người mọc cánh cũng khó bay rồi! Hôm nay ta nhất định phải vì huynh trưởng của ta báo thù!

Trong bốn người này, thù hận của Hạ Thiên cùng Tần Phàm xem như sâu nhất, vừa nhìn thấy Tần Phàm trên mặt hắn liền lộ ra vẻ dữ tợn cười nói.

Tuy hắn cũng nhìn ra được lúc này thực lực của Tần Phàm so với trước mạnh hơn không ít, nhưng hắn tự thấy một phương mình có bốn người, sẽ có ưu thế tuyệt đối, cho nên liền yên tâm có chỗ dựa vững chắc, cảm giác đối phương đã cách tử kỳ không xa.

- Đúng vậy, Tần Phàm, ngày đó lão sư phụ bắt tử kia của cha ta một tay cứu đi người, hôm nay ta ngược lại muốn nhìn một chút lão gia hỏa kia lại tới cứu người như thế nào.

Mà Minh Hiển lúc này cũng là sắc mặt âm lãnh nói.

- Tiểu súc sanh, ngươi cùng ta thù hận cũng rất sâu. Ngày đó ngươi cướp đi Truyền Thừa Kim Đài của ta, còn để cho ta mất hết mặt mũi, hôm nay ta nhất định phải cho ngươi chết không yên lành.

Tiếp theo là Yến Dương vẻ mặt âm hàn kia cười lạnh nói.

- Tần Phàm huynh đệ, không thể tưởng được ah, hôm nay vẫn là gặp được ngươi lần nữa. Tuy ta và ngươi không có thù hận quá lớn. Nhưng hôm nay cục diện như vậy, chỉ sợ ta cũng chỉ có thể chém giết thiên tài a.

Mà Tân Vô Kỳ kia thì lúc này cũng sờ lên cằm, nhìn xem Tần Phàm, trong miệng mang theo một tia nghiến ngấm nói ra.

Lúc này đây tuyển bạt thi đấu, vốn chính là một trò chơi giết chóc, nếu như hắn đã cùng ba thủ lĩnh khác kết thành liên minh, lúc này tự nhiên phải nhất trí đối ngoại, nếu không ba người kia nói không chừng sẽ động thủ với hắn. Hơn nữa hắn đối với Mộ Thanh Thanh cũng có một loại ngưỡng mộ chi tình, việc nàng mấy lần trợ giúp Tần Phàm, cũng có lấy một tia đổ kỵ.

Tần Phàm nghe những người kia nguyên một đám phát biểu tuyên án cùng ngôn luận với mình, trong đầu cũng dần dần hiện ra ân oán ngày đó. Kể cả sự tình Minh Hiển kia lúc trước dẫn người đến vây giết hắn, sự tình biểu huynh của Hạ Thiên là Hạ Thân bị hắn giết chết mà khiến cho Hạ Thiên báo thù, Yến Dương theo dõi hắn đi vào Truyền Thừa Kim Đài tiến hành cướp đoạt, còn có một chiêu ước hẹn mà lúc trước hắn cùng Tân Vô Kỳ, hắn đã từng đánh mình thành trọng thương.

Nhưng hắn vẫn là một mực sắc mặt không thay đổi, lộ ra dị thường tỉnh táo. Thẳng đến đối phương nói xong toàn bộ rồi, sắc mặt hắn mới lộ ra mỉm cười nói:

- Đúng vậy, ta cùng mấy vị đích thật là giao tình không cạn, hôm nay đã gặp gỡ lần nữa, vậy thì đem tất cả ân oán giải quyết xong a.

- Vị Tần Phàm công tử này yên tâm, tiểu nữ tử nhất định sẽ cùng công tử ngươi chiến đấu hăng hái đến cùng.

Mà nữ tử tên Nhâm Doanh kia, vốn ban đầu nghe được Tần Phàm nói cùng người tới có giao tình, trong lòng lộ ra tâm thần bất định không thôi, lúc này nghe được song phương ở giữa đối thoại, mới không khỏi hơi thở dài một hơi, lập tức mở lời nói ra.

- Hừ, Tần Phàm, người còn tưởng rằng hôm nay chúng ta vẫn như một năm trước sao? Bốn người chúng ta ở trong một năm này đều tiến nhập trong bí cảnh của gia tộc mình khổ tu, hôm nay thực lực tăng nhiều, hai người các người muốn mạng sống, nằm mơ!

Hạ Thiên kia chứng kiến Tần Phàm còn lộ ra bộ dáng thoải mái này, sắc mặt không khỏi âm trầm hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Còn tiểu tiện nhân người nữa, cũng dám ở trước mặt bốn người chúng ta cướp đoạt điểm tích lũy quang văn, hừ hừ, một hồi ta sẽ cho người biết sự lợi hại của chúng ta.

Mà Minh Hiển kia thì là nhìn về phía Nhâm Doanh, lộ ra một vòng dâm ố nói ra.

- Ồ?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi liếc nhìn nữ tử áo đỏ bên cạnh, hẳn ngược lại là thật không biết vì sao bốn người Hạ Thiên này lại theo đuổi một nữ tử không bỏ. Bởi vì nói như vậy, rất ít có nam tử có thể hung ác hạ sát thủ đối với nữ tử. Dù sao từ đạo lý mà nói, tuy trong nữ tử cũng có không ít thiên tài xuất hiện, nhưng các nàng vẫn là thuộc về quần thể yếu thế, cần được nâng niu bảo vệ.

- Tần Phàm công tử, không phải như thế... là khi đó...

Nhâm Doanh kia vội vàng muốn giải thích.

- Người không cần nhiều lời, bởi vì mấy người này cùng ta có cừ oán, cho dù không vì người, ta cũng sẽ ra tay. Hơn nữa đợi lát nữa người cũng không cần ra tay, chỉ cần ở một bên nhìn xem, đề phòng còn có những địch nhân khác đến đánh lén là được.

Nhưng Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt khoát tay áo nói ra.

- Ha ha, tiểu súc sanh, đến thời điểm này lại vẫn muốn can thiệp vào sự tình của mỹ nhân, thật sự là không biết sống chết! Lúc trước, nếu không phải Thanh Thanh nàng ra tay cứu người, người có thể sống tới ngày nay sao?

Thấy một màn như vậy Dương kia không khỏi dữ tợn cười nói, nhớ tới một màn lúc trước Mộ Thanh Thanh vì Tần Phàm bỏ qua hấn, làm cho trong lòng của hấn lộ ra vụn vụn không thôi.

- Hắc hắc, Tần Phàm huynh đệ người thật sự là hảo thủ đoạn, biết lấy niềm vui của nữ nhân như vậy, trách không được Thanh Thanh đối với người lau mắt mà nhìn.

Dù là Tân Vô Kỵ kia lúc này cũng nhịn không được mang theo ghen tuông vừa cười vừa nói.

- Nếu như chúng ta chỉ là so đấu công phu trên miệng, mấy vị không ngại nói thêm một ít nữa. Nhưng nếu muốn đánh nhau, như vậy thì nên sớm ngậm miệng chó của các người lại a.

Bất quá Tần Phàm cũng không giải thích, chỉ là vào lúc đó hai đám nắm chặt, ngẩng đầu lên nhìn xem mấy người, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Các người là thay phiên chịu chết, hay là cùng một lúc lên tìm cái chết?

Tiếng quát boong boong, Càn Khôn sáng sủa, ở trong sơn cốc này quanh quẩn.

Tần Phàm một người đã đủ giữ quan ải, ngạo nghễ nhìn về phía bốn người. Hấn hôm nay, không còn là một nhất kiếp Bán Thần hơn một năm trước.

1473. Chương 1483 : Tái Chiến Hạ Thiên.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1483 : Tái chiến Hạ Thiên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ở một năm trước, hắn ở dưới bốn người này liên thủ, cơ hồ không có bao nhiêu khí lực phản kháng, nhưng hôm nay, cho dù là đối mặt bốn Ngũ kiếp Bán Thần này, hắn cũng không sợ hãi chút nào.

Hơn nữa từ vừa rồi mấy người kia biểu hiện xem ra, tâm tính tu vi so với hắn còn chênh lệch nhiều lắm. Tâm tính tu vi như vậy, tất nhiên đối với tu luyện sẽ có chỗ ảnh hưởng, hắn đoán chừng bốn người tăng lên cũng là có hạn.

- Ha ha, Tần Phàm, hơn một năm không thấy, ngươi vẫn là ưa thích khẩu phóng cuồng ngôn như vậy, đã như vậy, liền cho người xem Hạ Thiên ta đã qua một năm này cải biến trước một chút a! Hôm nay, chỉ bằng một mình ta liền có thể diệt sát ngươi!

Nghe được Tần Phàm nói, Hạ Thiên cũng nhin không được nữa, cười lạnh một tiếng, giẫm chặn tại chỗ lao về phía trước.

- Hạ huynh, không thể khinh địch. Mặc dù tiểu súc sanh này chỉ là Tứ kiếp Bán Thần, nhưng trước đây đã từng lưu danh qua Thiên Tài Kim Bì, hơn nữa còn có được Chung Cực cấp Bán Thần khí, không thể coi thường.

Mà lúc này Minh Hiển kia thì âm trầm nói, cũng biết qua sự tình trước đây Tần Phàm hiển lộ thực lực trên kim bì.

- Hừ, đối phó súc sinh như vậy, cần gì cùng hắn nói công bình. Vẫn là đại sự quan trọng hơn, cùng lắm điểm tích lũy quang văn của tiểu súc sanh này quy Hạ huynh người sở hữu là được.

Yến Dương cũng hừ lạnh một tiếng nói ra, nhìn ra được hắn đối với Tần Phàm cũng có chút kiêng kị. Dù sao ở một năm trước Tần Phàm vừa mới đột phá Bán Thần đã phát huy ra thực lực thập phần khủng bố, hiện tại trong thời gian ngắn như vậy đột phá đến Tứ kiếp Bán Thần, vô luận thay đổi là ai, trong nội tâm cũng sẽ ần ần có chút e ngại.

Nếu không phải một phương bọn hắn có bốn người, hơn nữa bốn người bọn họ một năm trước kia đều trở nên mạnh mẽ hơn không ít, sợ là bọn hắn sớm đã quay đầu rồi đi rồi.

- Mấy vị, ta trong vòng một năm này ở trong Huyền Bá Đao Cảnh của gia tộc chúng ta, nhiều lần sinh tử lịch lãm rèn luyện, thực lực của ta so với lúc trước đã có tăng lên rất lớn, mấy ngày qua các người có lẽ cũng được chứng kiến thực lực của ta, tiểu súc sanh này cùng ta có đại thù, ta không tự tay đâm hắn liền khó tiết mối hận trong lòng. Thỉnh mấy vị áp trận cho ta, nếu ta không địch lại lại ra tay cũng không muộn.

Lúc này Hạ Thiên lại một tay cầm trường đao màu đen, nhìn về phía trước, đầy khí phách cùng tự tin nói.

Nói xong, hắn một cước đạp mạnh, cả người như là một mũi tên bay nhanh mà ra.

Trên người bạo liệt, khí thế hung mãnh so với một năm trước quả thật cường đại hơn rất nhiều, còn mơ hồ mang theo một loại huyết tinh sát khí, ngưng tụ thành thực chất, tựa hồ là khó có thể ngăn cản, người ngăn tất sát.

Nghe được Hạ Thiên nói như vậy, mấy người Minh Hiển cũng đành phải sắc mặt âm trầm không nói thêm gì nữa, chỉ là chăm chú nhìn tình thế phía trước, có chút không ổn lập tức xuất thủ tương trợ. Kỳ thật mấy người bọn họ vừa tiến vào Sát Lục Bí Cảnh này liền bằng vào bí pháp liên lạc với nhau tụ cùng một chỗ, về sau liền phát hiện thực lực của Hạ Thiên tăng cường rất nhiều, thậm chí ần ần thành một cái thực lực mạnh nhất trong bốn người bọn họ rồi.

Cho nên bọn hắn cũng muốn nhìn một chút, dùng thực lực của Hạ Thiên, đến tột cùng có thể giết chết Tần Phàm hay không, hoặc là nói muốn xem Tần Phàm so với trước kia tăng lên bao nhiêu.

- Nguyên một đám không đến? Cái kia liền để cho ta trước xem người trong một năm này có bao nhiêu tiến bộ một chút a!

Mà lúc này Tần Phàm nhìn xem Hạ Thiên khí thế phô thiên cái địa lao đến, nhưng sắc mặt lại như thường, lập tức dưới chân cũng đạp mạnh bạo xông nghênh đón.

Kỳ thật đến thời điểm này, trong thể nội hần bởi vì Phần Thần bí pháp thiêu đốt lên năng lượng Nguyên Giới, đã đến một điểm cực hạn, rốt cuộc không cách nào áp chế, ở dưới cái đạp mạnh này của hần, rốt cuộc mãnh liệt bành trướng, triệt để bạo phát ra.

- Tần Phàm công tử, không bằng hãy để cho Nhâm Doanh trợ giúp người đi.

Cũng ngay thời điểm hần ra tay, liền nghe được nữ tử áo đỏ kia mở lời nói.

- Không cần.

Tần Phàm trả lời dứt khoát, thời điểm hần đáp lại Nhâm Doanh, thân hình đã cùng Hạ Thiên giao đụng lại với nhau.

Kết...

Ngay tại chỗ hai người giao đụng, Tần Phàm dùng bao tay chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo chống đỡ trường đao chém xuống kia của Hạ Thiên. Kinh khí đụng nhau, tạo thành một luồng khí xoáy cực đại, lập tức bốn phía một mảnh không khí bức người, vô số cây cối ở dưới khí kinh tràn ra kia toàn bộ bị nổ thành phần vụn, sau đó mặt đất dưới chân bọn hần bắt đầu không ngừng lan tràn mở ra, nhìn thấy mà giật mình.

Ở dưới khoảng cách gần, hai người Tần Phàm cùng Hạ Thiên cách xa nhau bất quá vài thước, ánh mắt lẫn nhau vào lúc đó đều có thể rõ ràng chứng kiến biểu lộ trên mặt của đối phương.

- Một năm rồi, Tần Phàm, người biết ta qua một năm này là như thế nào không? Ta tựa hồ mỗi một ngày đều nghe thấy huynh trưởng nói với ta phải báo thù cho hần, ta tựa hồ mỗi một ngày đều nghe được hần nhắc nhở ta, Ngũ kiếp Bán Thần đã từng thua ở trong tay một nhất kiếp Bán Thần, ta mỗi một ngày đều cảm giác được sỉ nhục, ta mỗi một ngày đều bị dày vò!

Lúc này Hạ Thiên kia cắn răng, ánh mắt vô cùng âm lãnh, toàn bộ sắc mặt như kết lên sương lạnh, sát khí rét lạnh đã tràn ngập, trong miệng mang theo dữ tợn nói:

- Ta ở bên trong Huyền Bá Dao Cảnh ăn bao nhiêu đau khổ, hiện tại ta muốn bồi gấp đôi cho người!

Nhìn ra được, qua một năm này, hần trải qua thập phần biệt khuất, nhưng một cổ biệt khuất này đã thành động lực để hần trở nên mạnh mẽ, khiến cho thực lực của hần tăng nhiều.

- Ta nói rồi, lúc trước là Hạ Thân muốn đoạt giết ta, ta mới không thể không giết hần. Ta người này chính là như vậy, nếu người không phạm ta, ta không phạm người, nếu người phạm ta, ta tất không buông tha. Bất quá nhiều lời cũng vô vị, vẫn là dùng thực lực giải quyết đi, để cho ta xem qua một năm này, người có bao nhiêu tiến bộ.

Mà Tần Phàm thì lộ ra sắc mặt lạnh nhạt, trong hai mắt có duệ quang bắn ra, không lùi không sợ.

- Ha ha, không sai, tiểu súc sanh, hôm nay vô luận người nói cái gì đều tránh không được cái chết, nạp mạng đi!

Lúc này Hạ Thiên ở đâu nghe được cái giải thích gì, vừa nhìn thấy Tần Phàm, tất cả đau khổ đã qua một năm kia liền xông lên đầu, Nguyên Giới chi lực toàn thân ở thời khắc này chen chúc mà ra, hung bạo hướng về Tần Phàm áp đi.

- Quả nhiên là có chút tiến bộ, bất quá một chút thực lực như vậy đã muốn lấy mạng ta, còn có chút không đủ a.

Sắc mặt của Tần Phàm lạnh lẽo nói ra, lập tức kinh khí toàn thân cũng bộc phát.

Oanh!

Sau khi đụng nhau, hai người đều rút lui vài chục bước, tương đối nhìn nhau.

- Đồng dạng.

Trong miệng Hạ Thiên lạnh lùng nói ra, không dừng lại thêm, nói xong trường đao màu đen trong tay liền vung lên, một cổ Nguyên Giới chỉ lực mãnh liệt trút xuống trong đó, sau đó nhanh chóng hướng về phía trước bổ ra một đao.

1474. Chương 1484: Tái Chiến Hạ Thiên. (2)

Chương 1484: Tái chiến Hạ Thiên. (2)

- Huyền Phách hoàng đao!

Vù vù vù hô...

Đao ra, trong hư không không ngừng có sức gió bộc phát gào thét, đao ảnh cự đại màu đen kia cuộn cuộn trên trăm trượng, gió lốc màu đen xen lẫn Nguyên Giới chỉ lực sắc bén vô cùng cuồng bạo, cắt liệt không khí cùng không gian, trong đó còn mang theo trùng trùng điệp điệp ánh sáng màu đỏ dữ dội, như là sóng to gió lớn, tầng tầng mãnh liệt đánh úp lại.

Thấy một màn như vậy, dù là Tần Phàm không thừa nhận cũng không được, Hạ Thiên này so với một năm trước kia đích thật là trở nên mạnh mẽ hơn không ít, thậm chí so với Hồ Sở còn mạnh hơn một ít.

Bất quá, đã qua một năm này, tiến bộ của hắn sẽ không kém Hạ Thiên, thậm chí đã bỏ xa hắn!

- Thanh Long thăng thiên!

Lúc này hắn thi triển Ma chủng kỹ mà hơn một năm trước đã từng thi triển ra bên trong Truyền Thừa Bí Cảnh, lúc trước hắn là bằng vào một chiêu này giao thủ cùng Huyền Phách hoàng đao của Hạ Thiên. Hiện tại cách nhau một năm, dùng chiêu số đồng dạng có thể nhìn ra thực lực của hai bên biến hóa rõ nhất.

Quyền ra, Thanh Long hiện.

Ầm ầm...

Ở trên hư không chấn động tầm đó, một đầu Thanh Long cự đại dài hơn ngàn mét, trong gió nổi mây phun xuất hiện, lộ ra thập phần đồ sộ.

Một chiêu Thanh Long kỹ này của Tần Phàm uy lực so với một năm trước cũng không cường đại hơn bao nhiêu, một khi phát ra lập tức thiên hôn địa ám, đầu Cự Long màu xanh này giống như là từ bên trong nộ trào xuất hiện, ngũ trảo của nó đập Phù Vân, hai con người bề ngễ chúng sinh, thân thể có được một loại lực lượng không gì so sánh nổi.

Trong thân thể Thanh Long này tràn đầy Nguyên Giới chỉ lực, mà bởi vì lúc này hắn sử dụng Phần Thần bí pháp, Nguyên Giới chỉ lực này trở nên vô cùng cuồng bạo, cho nên làm cho trong thân ảnh Thanh Long này còn mơ hồ mang theo một loại ánh sáng màu đỏ nóng rực, càng lộ ra thanh thể vô song, tựa hồ không gian cũng bị tầng tầng bị xông phá.

Oanh!

Rất nhanh, ánh đao Long Ảnh ở giữa thiên địa tầm đó giao đụng lại với nhau, khí kinh cuồng bạo kia kích bắn bốn phía, mang tất cả ra tứ phương, vô số bùn đất, cây cối hoặc là cự thạch đều bị xoắn thành nát bấy, còn có không gian kia cũng xuất hiện rất nhiều vết nứt, khủng bố vô cùng.

Có thể tưởng tượng, ở bên trong giao đụng giống như vậy, nếu có người ở vào trong trung tâm giao phong, coi như là Tứ kiếp Bán Thần sợ rằng cũng trực tiếp bị xé thành mây nước.

- Một năm trước chiêu Huyền Phách hoàng đao này của ta chỉ là tiểu thành, hiện tại đã bị ta tu luyện tới cảnh giới đại thành, bằng một chiêu kia của ngươi còn muốn thắng ta, nằm mơ!

Lúc này Hạ Thiên cũng nhìn ra Tần Phàm là sử dụng vũ kỹ một năm trước, trong miệng lớn tiếng gầm thét, cũng điên cuồng thúc dục lấy trường đao trong tay, thể nội không ngừng đưa Nguyên Giới chi lực ra ngoài, muốn một đao chém Thanh Long kia ra.

- Đại thành cảnh giới? Cũng không ngoài như vậy mà thôi.

Tần Phàm thì nhàn nhạt nói, lúc này hai mắt của hắn ngưng tụ, Nguyên Giới chi lực toàn thân đồng dạng là mãnh liệt quán thấu mà ra, làm cho đầu Thanh Long kia trở nên càng thêm uy vũ lớn mạnh.

Hiện tại hắn chỉ sử dụng chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo, nhưng bởi vì thi triển đốt thần bí pháp, kỳ thật thực lực đã tương xứng cùng Ngũ kiếp Bán Thần rồi, tăng thêm một chiêu Thanh Long thắng thiên này của hắn uy lực cũng tiếp cận Cao cấp Bán Thần kỹ, tuyệt không yếu kém!

Cho nên lúc này đây so đấu ai thắng ai thua cũng là không biết.

Ầm ầm!

Mà ở bên trong song phương không ngừng thúc dục, một tiếng chấn động cự đại ở miệng sơn cốc truyền đến, theo hai đạo bóng dáng phân biệt bay ngược, giao đụng kia rốt cục cũng phân ra kết quả rồi.

- Hạ huynh, ra sao?

Thấy Hạ Thiên đứng lại, ba người Minh Hiển vội vàng hỏi nói, bọn hắn cũng rõ ràng cảm giác được Tần Phàm đã qua một năm này tiến bộ thần tốc, thậm chí so với Hạ Thiên còn phải mạnh hơn một ít.

- Mấy vị chờ một chút, một chiêu phía sau này, ta tất sát tiểu súc sanh kia.

Lúc này Hạ Thiên chỉ cảm thấy khí huyết toàn thân cuộn cuộn, một tia máu tươi chậm rãi từ khóe miệng chảy ra, nhưng chỉ cần rằng nói, hắn cũng cảm thấy Tần Phàm tăng nhiều, bất quá vẫn là không chịu từ bỏ hy vọng.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân hắn lập tức đập mạnh, lại một đao nữa bổ về phía trước.

- Huyết Khiếu Cuồng Long đao!

- Ồ?

Tần Phàm ổn định thân hình, hai mắt ngưng lại. Vừa rồi ở bên trong đối bình, hắn bằng vào đốt thần bí kỹ vẫn là hơi chiếm được thượng phong, bất quá hắn đối với một chiêu này của Hạ Thiên cũng không quá lạ lẫm, hắn nhớ rõ đó là Cao cấp Bán Thần kỹ truyền thừa của Hạ gia, ở một năm trước hắn thi triển đã rất mạnh, hôm nay uy lực kia càng làm cho không gian cũng bắt đầu rung động.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn cũng không dám khinh thường, nắm đấm nắm chặt, lập tức kích hoạt Kỳ Lân ma thân.

Ở một bên kia, theo Hạ Thiên bổ ra một đao, từng đạo Nguyên Giới chi lực bành trướng cuồng bạo như là thủy triều, không ngừng dẫm mãnh lao vào trong thanh trường đao màu đen, mà trên thân đao kia cũng bắt đầu xuất hiện một đầu Hắc Long hùng bá.

Đầu Hắc Long này xem rất sống động, giống như là từ thời đại Viễn Cổ xuyên việt mà đến, thậm chí ngay cả lân phiến trên người Hắc Long kia cũng dần dần trở nên rõ ràng, giống như hắn không phải đang cầm một thanh đao mà là cầm một đầu Chân Long sống sờ sờ vậy.

Mà ở bên trong Hắc Long kia còn mang theo một đạo huyết khí, lộ ra thập phần dữ tợn đáng sợ, uy thế, lực lượng của nó tràn ngập toàn thân, như là từ trong địa ngục mà đến.

Không thể không nói, lúc này Hạ Thiên có tư thế oai hùng như Chiến Thần, cảm giác uy vũ chưa từng có qua, so với một năm trước thậm chí như là hai người khác nhau, trong đôi mắt tràn đầy chiến khí, tựa hồ muốn hùng bá thiên hạ.

Rống...

Ngay sau đó, hắc quang thao thao bắt tuyệt từ trường đao màu đen trong tay Hạ Thiên kia, như là lũ bắt ngờ bộc phát, mạnh mẽ bạo tuôn mà ra, vô số năng lượng Nguyên Giới cơ hồ là khó có thể nắm giữ. Mà

đầu Cự Long màu đen kia giống như là từ bên trong Phong Vân Lôi Điện xuyên thẳng qua, cũng dùng một loại tốc độ cực nhanh trưởng lớn.

Rống!

Tiếng Long ngâm trầm thấp, lại lần nữa từ phía trên giữa không trung kia rơi xuống, phong vân đầy trời trong nháy mắt này điên cuồng mang tất cả mà lên, cát bay đá chạy, Phong Bạo nổi lên bốn phía, lúc này lực lượng Nguyên Giới của Hạ Thiên so với một năm trước cường đại và thâm hậu hơn rất nhiều, liên tục không ngừng cung cấp lấy, làm cho đầu Hắc Long này không ngừng trưởng lớn.

Khí thế hung hung, mang tất cả về phía chân trời.

Long ngâm thiên hạ, một phát không thể vẫn hồi.

Lực lượng cùng uy thế của nó, so với một năm trước thậm chí gia tăng gấp mấy lần. Nếu chỉ là từ uy thế năng lượng mà nói, thậm chí so với Thanh Long mà Tần Phàm vừa mới thi triển Thanh Long trùng thiên kia còn cường lớn hơn không ít.

Cũng bởi vì như vậy, Tần Phàm liền không nói hai lời kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân.

1475. Chương 1485: Cùng Nhau Thanh Toán.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1485: Cùng nhau thanh toán.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tuy hiện tại cho dù hắn không kích hoạt Kỳ Lân ma thân, có Chung Cực cấp Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo ủng hộ, dựa vào Đốt thần bí kỹ cùng Ma chủng kỹ Kỳ Lân gào thét so với Thanh Long thăng thiên còn mạnh hơn nữa, cũng có khả năng đã bại Hạ Thiên.

Nhưng mà phải biết đối phương còn có ba người ở phía sau nhìn chăm chăm!

Bởi vậy Tần Phàm không chỉ là muốn đả bại Hạ Thiên, lại còn muốn ở sau khi đả bại Hạ Thiên có thể bảo trì chiến lực, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Thời điểm toàn thân đều bị lân giáp màu xanh lá cây bao trùm. Tần Phàm lập tức cảm giác được lực lượng Nguyên Giới của mình lại lần nữa đề thăng. Năng lượng đến từ ở chỗ sâu trong Ma chủng kia gia nhập vào Nguyên Giới, làm cho năng lượng Nguyên Giới ở trong đó bởi vì Đốt thần bí kỹ mà trở nên dữ dội, lập tức gia nhập năng lượng Ma chủng lạnh như băng kia, lạnh nóng chạm nhau, bộc phát ra một cỗ năng lượng cường đại trước nay chưa từng có.

Loại năng lượng này để cho Tần Phàm cơ hồ là không có cách nào khống chế, hai con người của hắn dần dần xuất hiện một loại huyết hồng chi sắc, hơn nữa trong đôi mắt cũng bắn ra một loại thô bạo chi khí, ở thời khắc này nắm đầm của hắn đã trở nên khát khao khó nhịn, rất muốn chạm vào máu tươi.

- Kỳ Lân gào thét!

Trông thấy Hắc Long đao khí kia lúc này càng ngày càng tới gần, trong cổ họng Tần Phàm gầm nhẹ một tiếng như dã thú, tất cả năng lượng đè nén xuống trong nháy mắt này như là núi lửa bộc phát ra, một loại lực lượng hủy diệt chúng sinh ở trong thân thể của hắn đổ xuống mà ra.

Hống hống hống...

Không ngừng bộc phát, không ngừng thúc dục lực lượng toàn thân, theo tiếng gầm Kỳ Lân kia vang lên, Nguyên Giới chi lực nóng rực cùng Ma chủng chi lực trong cơ thể dưới sự dẫn dắt của Tần Phàm. Điện cuồng mà ngưng tụ lấy hơi nước tứ phương, ngưng tụ thành một hư ảnh Kỳ Lân cường đại, trong đó có ánh sáng màu đỏ nóng rực do Phần Thần bí pháp kia ngưng tụ không ngừng thoáng hiện.

Hư ảnh Viễn Cổ Thủy Kỳ Lân kia vừa xuất hiện, uy thế cường đại của nó trấn áp không gian, phá ta hư không, tầng tầng vỡ vụn, chỉ thấy phong vân kia đảo ngược, khắp nơi tầm đó cơ hồ là nghiêng trời lệch đất, sơn băng địa liệt.

Gió nổi mây phun, đập thiên trên xuống, thượng chấn Thiên Khung, hạ chấn Cửu U, năng lượng đáng sợ ẩn chứa trong đó giống như có thể trực tiếp hàng long phục hổ!

Mà phương hướng Kỳ Lân kia đối mặt, dĩ nhiên là đầu Hắc Long đao khí.

- Một năm trước chiêu Huyết Khiếu Cuồng Long đao này của ta không đạt tiểu thành, hiện tại ta ở trong Huyền Bá Đao cảnh sinh tử tu luyện đạt đến đại thành chỉ cảnh, ta cũng không tin còn giết không được tiểu súc sinh người!

Lúc này hàm răng của Hạ Thiên đã cắn ra huyết, hắc sắc sát liệu mạng thúc dục lấy Hắc Long, không ngừng hướng về Tần Phàm trùng kích mà đi.

Huyền Phách hoàng đao vừa rồi chỉ là một môn Trung cấp Bán Thần kỹ, tuy tu luyện tới đại thành, nhưng thủy chung thực lực vẫn là không bằng Cao cấp Bán Thần kỹ. Nhưng chiêu Huyết Khiếu Cuồng Long đao này là Cao cấp Bán Thần kỹ gia truyền nhà hắn, uy lực tu luyện tới đại thành của nó, có thể nói là đáng sợ!

- Đồng dạng chỉ là phí công mà thôi, phá cho ta!

Hai mắt của Tần Phàm huyết hồng, toàn thân bao khóa ở bên trong Kỳ Lân giáp màu xanh lá cây, tóc đen bay lên, khí kinh toàn thân mang tất cả toàn trường, hình dáng như là Ma Thần.

Theo hắn thúc dục toàn lực, hai cổ lực lượng không ai nhường ai.

Oanh! Oanh! Oanh!

Sau một lát, trong ánh mắt rung động của mấy người ở đây, hai cổ lực lượng khủng bố ở trên không trung đụng vào nhau, trên bầu trời, một cổ Yên Vân nồng đậm nhấp nhô, phát ra thanh thế kinh thiên động địa.

Dưới chân đại địa đang kịch liệt loạn choạng, hơn nữa còn không ngừng xuất hiện hạ xuống.

Lúc này hai người va chạm, dĩ nhiên là làm áy người Minh Hiến cũng nhịn không được lui về phía sau một khoảng cách mới cảm giác tốt hơn, trong mắt của bọn hắn đều là một loại không thể tin, bọn hắn như thể nào cũng không nghĩ ra Hạ Thiên cùng Tần Phàm có thể ở một năm sau đạt tới loại trình độ đáng sợ này.

- Tần Phàm này đến tột cùng là nhân vật nào?

Mà nữ tử áo đỏ Nhâm Doanh ở sau lưng Tần Phàm kia, càng là không khỏi khiếp sợ nhìn xem so đấu trong sân, Tần Phàm phát huy ra thực lực làm cho nàng khó có thể tưởng tượng.

Vốn thời điểm nàng bị đuổi theo, vừa mới chứng kiến Tần Phàm liền có chút thất vọng, bởi vì hắn chỉ là Tứ kiếp Bán Thần cảnh giới, nhưng nàng như thể nào cũng không nghĩ ra phát triển đến bây giờ, Tứ kiếp Bán Thần này dĩ nhiên là bộc phát ra thực lực cường đại như thế.

Yên vân bao phủ thân ảnh hai người đối chiến ở trong đó, để cho bọn hắn không thể thấy rõ tình hình, chỉ có thể từ trận trận thanh thế phát ra kia phỏng đoán đến trình độ chém giết kịch liệt.

Trong bốn ánh mắt ở đây, lúc này đều yên lặng nhìn xem trong tràng, đều tùy thời chuẩn bị ra tay viện trợ. Ba người Minh Hiến, Yên Dương, Tân Vô Kỵ tự nhiên không cần nhiều lời, bốn người bọn họ liên hợp cùng một chỗ là vì lợi ích, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Mà Nhâm Doanh kia cũng biết rõ nếu Tần Phàm chết, nàng đồng dạng không có hi vọng sống rồi.

Có thể nói, song phương đều thập phần hi vọng bên mình có thể thắng được.

Bồng!

Rốt cục, Yên Vân trong tràng lần nữa bộc phát ra một tiếng chấn động, lập tức liền thấy một đạo nhân ảnh phun lấy máu tươi từ trong đó bay ra, nhìn ra được trên người hắn trở nên có chút huyết nhục mơ hồ, sợ là bị thương không nhẹ.

- Hạ huynh!

Ba người Minh Hiến, Yến Dương, Tân Vô Kỵ chứng kiến bóng người bay ra này, lập tức thần sắc đều biến đổi.

Người này, tự nhiên là Hạ Thiên!

Hạ Thiên hấn ở bên trong Huyền Bá Đảo cảnh tôi luyện một năm, nương theo Cao cấp Bán Thần kỹ Huyền Kiêu Cuồng Long đao đại thành gia truyền, nhưng cuối cùng nhất vẫn là thua ở trong tay Tần Phàm!

Chi chốc lát, thân ảnh của Tần Phàm rốt cục cũng thời gian dần qua hiển lộ đi ra, toàn thân hần y nguyên bao khỏa ở bên trong lân giáp màu xanh lá cây sáng lạnh thần bí, ánh mắt lợi hại nhìn về phía trước, khí thế của hần như là thần linh quân lâm thiên hạ!

- Tần Phàm công tử, người không sao chứ?

Chứng kiến như vậy, Nhâm Doanh ở sau lưng Tần Phàm không khỏi nhỏ giọng hỏi. Chẳng biết tại sao, hôm nay nam tử trẻ tuổi trước mắt này, dĩ nhiên là làm cho đáy lòng nàng đột nhiên sinh ra một loại cảm giác thập phần sơ hãi.

- Ta không sao, người lui ra đi.

Ánh mắt của Tần Phàm vẫn nhìn phía trước, nghe được Nhâm Doanh hỏi, hắn chỉ khàn khàn trả lời nói ra.

Trên thực tế, hiện tại tình trạng của hắc dịch thật là thập phần không tệ, vừa rồi thông qua chiến đấu cùng Hạ Thiên, các loại năng lượng trong cơ thể hắc bị kích phát không ngừng, mặc dù đối với thân thể của hắc tạo thành phụ tải thật lớn, nhưng thân thể của hắc vốn là vô cùng cường hãn, căn bản không cần lo lắng, trọng yếu nhất là loại năng lượng này cọ rửa thân thể của hắc, còn có thể ở trình độ nhất định kích phát ra lực lượng của Long Thần Nguyên Giới, làm cho lực lượng Nguyên Giới bản thân hắc cũng đang không ngừng tăng lên.

1476. Chương 1486: Dùng Một Phá Bốn. (1)

Chương 1486: Dùng một phá bốn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

$$(-' \bullet_s (-' \bullet_s \dagger \text{Nhóm dịch Dungnhi } \dagger_s \bullet''')_{s \bullet} \bullet''')$$

Hắn hiên tai, không sơ chiến, thậm chí là khát vong chiến đấu!

- Thực lực tiểu súc sinh này so với một năm trước tiến bộ còn muốn đáng sợ hơn ta nghĩ!

Chứng kiến Tần Phàm lúc này vậy mà như là lông tóc không tổn hại, sắc mặt một phương Minh Hiển đều không khỏi lộ ra vẻ kinh hãi.

Đã đến lúc này, bọn hắn rốt cục phát hiện mình cuối cùng nhất vẫn là coi thường nam tử trẻ tuổi trước mắt này. Bọn hắn không thể tin nổi tốc độ tăng cảnh giới lên của Tần Phàm nhanh như vậy, chẳng những cảnh giới không có bất ổn, ngược lại còn có thể phát huy ra thực lực viễn siêu cảnh giới.

- Tiểu súc sinh này nhất định là đã nhập ma rồi, hắc nhất định là đem linh hồn bán cho Ma Quỷ mới có tăng lên lớn như vậy! Mọi người không cần chần chờ, chúng ta cùng tiến lên, giết tiểu súc sinh này!

Mà Hạ Thiên bị thương kia lúc này vội vàng nhét vào trong miệng một viên đan dược chữa thương, lập tức trên mặt lộ ra một loại cực kỳ điên cuồng khủng bố gào thét nói.

- Đúng vậy, ta ở bên trong tộc điển xác thực là từng xem qua ngoài Tân Thế Giới chúng ta còn có Ma Quỷ yêu tà, chúng sẽ xâm lấn một ít người tâm thuật bất chánh, xem ra Tần Phàm này đích thật là bị yêu tà xâm lấn rồi, về sau hẳn không còn là nhân loại, mỗi người đều phải tru chi!

- Được rồi, đã như vậy, chúng ta cùng nhau ra tay!

Đã có thuyết pháp của Hạ Thiên, lúc này Yến Dương cùng Tân Vô Kỵ cũng giờ cờ xí đại nghĩa lên, Tứ đại thủ lĩnh tuổi trẻ vào lúc đó muốn cùng nhau ra tay.

- Ha ha, thật sự là chê cười, muốn lấy nhiều đánh ít thì cứ đến đây đi, cần gì giả mù sa mưa nói cái gì Ma Quỷ yêu tà chứ? Dù sao các người cũng không phải là lần đầu tiên!

Chứng kiến bốn người Hạ Thiên, Minh Hiển, Yến Dương, Tân Vô Kỵ ở phía trước lúc này rất cuộc không kiêng nể gì cả định cùng nhau liên thủ, Tần Phàm không chỉ không có không sợ chút nào, trong đôi mắt lại bắn ra một loại chiến ý vô cùng cuồng liệt.

- Đến đây đi, bốn người các người, ân oán một năm trước, hôm nay chúng ta một lần cùng nhau thanh toán hết!

Lập tức hai con người huyết hồng của hắn bắn ra một loại sát khí lăm lăm, thanh âm trong miệng như là Lôi Đình quanh quẩn toàn bộ sơn cốc.

Thanh âm của Tần Phàm mang theo một loại uy thế vô thượng nương theo gió lớn phần phật lấy, phô thiên cái địa hướng về kia bốn người khuếch tán mà đi.

Tư thái của hắn, khí thế của hắn, không cái nào không biểu lộ ra lòng tin của hắn lúc này.

Nghe vậy, bốn người Minh Hiển Hạ Thiên đều là sắc mặt trở nên khó xem tới cực điểm, lời này của Tần Phàm không thể nghi ngờ là nói trúng tâm sự của bốn người bọn họ, vào lúc đó đối với uy thế cùng tin tưởng mà Tần Phàm biểu hiện ra kia, bọn họ đều cảm thấy có một loại áp lực không hiểu.

Giống như có một tòa Đại Sơn hung hăng áp ở trên đầu của bọn hắn, để cho bọn hắn cơ hồ không cách nào thở.

Nhưng một trận chiến này đã không cách nào tránh khỏi!

Bọn họ cùng Tần Phàm tâm đó chỉ có một phương có thể sống sót!

- Tiểu súc sinh thật sự là khẩu khí thật lớn, cũng không sợ bị gió thổi đau đầu lưỡi!

Sau yên lặng ngắn ngủi, cuối cùng nhất là Minh Hiển kia âm trầm mở lời nói ra, hơn nữa kinh khí trong tay hắn đã âm thầm chuẩn bị.

- Đúng vậy, người đã nóng lòng chịu chết, như vậy chúng ta thành toàn người là được!

Sau đó hai mắt Yến Dương kia gắt gao nhìn chăm chăm vào phía trước, sắc mặt âm hàn đem Đào Hoa Phiến trong tay gãy lên, giống như đã chuẩn bị tùy thời ra tay.

- Chư vị, cùng một chỗ phong tỏa hắn, lúc này đây nhất định không thể để cho hắn đào tẩu!

Mà lúc này Hạ Thiên thông qua phục dụng đan dược, cũng thoát khỏi phục một ít thương thế, tuy thực lực đã không lớn bằng lúc trước, nhưng trong miệng y nguyên hung ác nói. Trên người hắn đồng dạng chuẩn bị khí thế, tùy thời kích bắn mà ra.

- Tần Phàm, người cũng không cần quá mức liều lĩnh! Chúng ta thừa nhận một người không phải đối thủ của người, nhưng hiện tại chúng ta có bốn người, người song quyền nan địch tứ thủ!

Cuối cùng Tân Vô Kỵ kia thì mở lời nói ra.

Hắn người này bình thường vốn có chút bá đạo cùng kiên cường, nhưng ở lúc này đây chứng kiến nhiều thiên tài như vậy, làm việc cũng lộ ra cẩn thận không ít.

Lúc này bốn người bọn họ cứ như vậy từng người đi nói vài lời, muốn ở trong lời nói đả kích Tần Phàm, bên kia thì bắt đầu tích tụ kinh khí, khí thế ngưng tụ thành một cổ, ẩn ẩn bao vây lấy Tần Phàm.

Trên thực tế, tuy bốn người bọn họ ở bên trong Hoàng Hôn Thành và Bạch Mông Thành đều là thiên tài nổi danh, nhưng này cũng chỉ là so sánh với người bình thường mà thôi. Nếu so với những siêu cấp thiên tài tới tham gia tuyển bạt thi đấu này, thật sự chính là có phần chịu đả kích.

Đặc biệt trải qua mấy ngày mấy đêm này liều chết, bọn hắn càng là biết được tầm quan trọng của hợp tác, thể diện cá nhân gì đều toàn bộ buông xuống.

Lúc này trong nội tâm bọn hắn chỉ có một mục đích, kia là giết chết Tần Phàm! Về phần giết chết như thế nào, sử dụng thủ đoạn gì đều sẽ không tiếc.

Theo bốn người này vây quanh, lúc này không khí trong sân bắt đầu trở nên cực kỳ khẩn trương, hơn nữa là thập phần yên tĩnh, giống như là bão tố sắp sửa tiến đến, lộ ra vô cùng áp lực.

- Giết!

Tiếp theo trong nháy mắt, bốn người rốt cục cũng nhịn không được nữa, vào lúc đó bốn đạo bóng dáng từ bốn phương tám hướng hướng về Tần Phàm kích bắn mà ra. Tốc độ của bọn hắn đều là cực nhanh, tốc độ ánh sáng tầm đó liền tới gần trước mặt.

- Các người nói nhiều như vậy, đơn giản không phải là sợ ta sao? Đã như vậy, ta một lần nữa đánh tan toàn bộ các người là tốt rồi!

Lúc này Tần Phàm thấy bốn người vọt tới, hắn không sợ chút nào, khóe miệng hiện lên một đường vòng cung.

Ngay sau đó, hắn dưới chân đạp mạnh, toàn thân tạo thành một luồng khí xoáy cự đại.

Oanh!

Lập tức là một cỗ khí thể giống như núi lửa bộc phát bắn ra.

Người của hắn vào lúc này cũng phát ra một loại tốc độ cực hạn, toàn thân bao khóa ở bên trong Kỳ Lân ma thân màu xanh lá cây, chỉ nhìn thấy một đạo thanh ảnh hiện lên., trong nháy mắt liền đi tới trước mặt Hạ Thiên.

Hai mắt của hắn lạnh lùng, cho Hạ Thiên một loại áp lực mệnh huyền tại tâm.

- Chư vị nhanh chóng tới cứu ta!

Hạ Thiên lập tức cả kinh, một bên lui lấy sau, một bên là trong miệng cuống quýt kêu lên. Hiện tại trên thân thể hắn còn có thương thế không nhẹ, hắn tự mình biết vấn đề của mình, nào dám một mình nghênh đón công kích của Tần Phàm.

Mọi người thấy Tần Phàm lúc này bộc phát ra tốc độ đáng sợ như vậy, đều là không khỏi sắc mặt biến hóa, bất quá may mắn bọn hắn sớm đã tập trung vào khí cơ của Tần Phàm, thấy vị trí của Tần Phàm thay đổi liền lập tức mau chóng đuổi đi.

Lúc này Tần Phàm tới gần đến trước mặt Hạ Thiên, cơ hồ tới cách xa nhau chỉ mấy mét. Bất quá ở Hạ Thiên rút lui về sau, trên mặt của hắn lại bỗng nhiên lộ ra một tia vui vẻ nghiền ngẫm.

1477. Chương 1487: Dùng Một Phá Bốn. (2)

Chương 1487: Dùng một phá bốn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Đằng sau là ba người Minh Hiểu mau chóng đuổi đến, hắn cơ hồ muốn tránh cũng không thể tránh.

Bất quá vào lúc này, hắn lại đột nhiên quay đầu, Long bộ mạnh mẽ uy vũ, một quyền oanh về phía Minh Hiểu đang đuổi theo kia.

Khí thể trùng kích dữ dội, cứ như vậy trực tiếp hướng về Minh Hiểu vẫn chưa hoàn toàn chuẩn bị công kích tốt áp đi.

- Tiểu súc sinh, muốn chết!

Thấy một cổ công kích cường đại hướng về trước mặt mình mà đến, lúc này đến phiên Minh Hiển quá sợ hãi, hắn vừa mới muốn gấp rút tiếp viện Hạ Thiên, ở đầu nghĩ tới công kích đã đến trước mắt mình, trong miệng mắng một tiếng, vội vàng đánh ra một chưởng nghênh đón.

Tuy cuối cùng nhất công kích tùy ý kia của Tần Phàm cũng không có tạo thành tổn thương đối với hắn, nhưng Tần Phàm lại ở trong thời gian ngắn dọa lùi một người, bức lui một người, cái kia vên vện chỉ còn lại hai người Yến Dương cùng Tân Vô Kỵ công tới mà thôi.

Xu thế của bốn người này là vậy kén, cứ như vậy dễ dàng bị hấn đánh bại.

- Tiểu bạch kiểm, lần này đến phiên ngươi!

Kế tiếp thấy hai người còn lại tới gần, Tần Phàm lại lần nữa quay người lại, cổ kinh khí thứ hai rất nhanh lao ra, khí lực rót vào cánh tay, khí trùng Hư không, trực tiếp hướng về Yến Dương đang công tới bên trái nghênh đón mà đi, thậm chí không tiếc đem bên thân thể kia lưu cho Tân Vô Kỵ.

Ở dưới tác dụng của chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo, một cổ lực lượng này làm cho hư không cũng phải chấn động.

Oanh!

Chỉ chốc lát, một quyền này của Tần Phàm trực tiếp cùng Đào Hoa Phiến của Yến Dương oanh kích lại với nhau, một tiếng chấn động cực lớn truyền đến, mặt đất phía dưới không ngừng xuất hiện hạ xuống trên diện rộng, một mảnh rạn nứt dài hẹp rất nhanh kéo dài mà mở.

Vừa rồi bức lui Minh Hiển chỉ là công kích bình thường, mà một quyền này thì là có chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo tăng phúc, uy lực lộ ra càng mạnh hơn nữa.

Yến Dương bị một quyền này đánh đến sắc mặt trắng nhợt, toàn bộ thân hình bay ngược mà đi.

- Tần Phàm, vậy ngươi ăn của ta một quyền a!

Mà vào lúc này, Tân Vô Kỵ kia cũng đã đuổi sát đến, trông thấy bốn người vây kén có ba người đã bị đánh lui, sắc mặt hắn cũng không khỏi đại biến. Bất quá hấn thân là một trong thủ lĩnh của Bạch Mông Thành, kinh nghiệm tác chiến coi như là thập phần phong phú, nếu như không phải gặp gỡ yêu nghiệt thiên tài như Tần Phàm, hấn cũng có được lực lượng thật lớn.

- Vậy tiếp ngươi một quyền thì như thế nào.

Tần Phàm đánh bay Yến Dương, lúc này vên vện chỉ còn lại một người Tân Vô Kỵ, bất quá hấn đã không có thời gian đề khí nghênh đón, thấy công kích kia đi vào, vào lúc đó hấn đưa lồng ngực lên, trực tiếp để lộ quyền này đánh vào trước ngực.

Bồng!

Một quyền này của Tân Vô Kỵ bên trong ẩn chứa Nguyên Giới chi lực cường hoành liên tục không ngừng, dưới chân Tần Phàm dùng sức đạp mạnh, nhưng cuối cùng nhất vẫn là khó có thể chịu đựng được lực trùng kích cực lớn ở lồng ngực kia truyền đến, hai chân đạp trên mặt đất, thân thể cấp tốc lui về phía sau, để lại một vết nứt dài lớn.

Trộn vện là rút lui khoảng cách hơn 10m, Tần Phàm mới ổn định được thân thể.

Hấn vào lúc này cảm giác được khí huyết hơi có chút cuộn cuộn, bất quá cuối cùng nhất vẫn là ngạnh sanh dựa vào khí lực vô cùng cường hoành nhận xuống một quyền này, có Huyền Vũ chi khí hộ thân, có Thanh Long Chi Tâm cường phách, làm cho trên người hấn cũng không có xuất hiện bất kỳ thương thế nào.

Lấy một địch bốn!

Dọa lùi một người, bức lui một người, lại đánh bay một người, sau đó còn ngạnh kháng một quyền!

Cuối cùng nhất lại lông tóc không tổn hao gì!

Thấy một màn như vậy, không chỉ là bốn người Hạ Thiên đối chiến nguyên một đám âm thầm kinh hãi, nữ tử áo đỏ Nhâm Doanh ở một bên đang xem cuộc chiến kia cũng trong khoảng thời gian ngắn trên mặt xuất hiện một loại ngốc trệ, nàng trợn to ánh mắt của mình, cơ hồ không thể tin được chứng kiến hết thấy.

Một Tứ kiếp Bán Thần, đối chiến năm thiên tài cường giả cơ hồ đều đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, ở dưới bốn người vây quanh, không chỉ có phá vỡ vòng vây, hơn nữa đến cuối cùng còn một điểm thương thế cũng không có để lại.

Thực lực như vậy, ngoại trừ rung động, nàng đã không có nghĩ đến từ gì để hình dung rồi.

Thậm chí nàng cho rằng cho dù là đem Tần Phàm đứng vào mười vị trí đầu của tuyển bạt lúc này đây cũng không đủ.

- Chẳng lẽ các người chỉ có chút thực lực ấy sao?

Lúc này thần sắc Tần Phàm ngạo nghễ, nhìn xem bốn người kinh hồn chưa định cùng kinh hãi kia, hần lập tức hào khí tỏa ra, lần nữa là thanh âm kích động nói.

- Mọi người cùng nhau sử dụng Bán Thần kỹ!

Bốn người Hạ Thiên, Minh Hiến, Yến Dương, Tân Vô Kỵ vào lúc này đích thật là nguyên một đám trong nội tâm thất kinh, nhưng lập tức bọn hần liếc nhau một cái, đều cắn răng, lập tức kinh khí toàn thân kích động, lại một lần nữa ra tay.

Bốn người Hạ Thiên, Minh Hiến, Yến Dương, Tân Vô Kỵ nghe được thoại ngữ khinh thị của Tần Phàm, sắc mặt mỗi một cái đều là lộ ra vô cùng khó coi.

Bất quá bọn hần cũng biết khó có thể dựa vào công kích bình thường đánh chết đối phương, cho nên tiếp theo lại lần nữa tản ra thành một trận thể nửa hình quạt vây Tần Phàm ở chính giữa, chuẩn bị trực tiếp thi triển Bán Thần kỹ hợp kích.

Mà theo Nguyên Giới chi lực toàn thân của bốn người bọn họ tăng lên, vào lúc này khí thể cùng Nguyên Giới lĩnh vực đều triệt để tập trung Tần Phàm ở vị trí trung tâm, làm cho Tần Phàm lên trời xuống đất cũng không chỗ có thể trốn, bởi vì vô luận trốn ở đâu đều bị bọn hần ngay sau đó phát động Bán Thần kỹ công kích được.

Bọn hần lưu cho Tần Phàm một con đường cuối cùng là liều mạng!

Bọn họ là đang ép Tần Phàm dùng lực lượng một người ngành kháng công kích Bán Thần kỹ của bốn người bọn họ!

Lúc này bốn người kia cũng đã tích đủ lực lượng, chuẩn bị muốn một lần hành động trực tiếp đánh chết Tần Phàm. Không khí trong sân không ngừng kéo căng, cơ hồ muốn đem trọn cái không gian hoàn toàn ngưng kết.

Rốt cục...

Sắc mặt Minh Hiến kia lạnh lùng, vào lúc đó dẫn đầu đánh ra một chưởng.

- Minh Hỏa cuồng liên!

Theo hần thò ra một tay, không khí khản trương trong tràng lập tức bị nhen nhóm một lần nữa. Giữa không trung lập tức xuất hiện một đóa hoa sen hỏa diễm màu đen bạo liệt, trong đó không ngừng có hỏa diễm màu đen bộc phát lấy, như là một tòa núi lửa màu đen mini ẩn dấu ở trong đó vậy.

Sau khi đóa hỏa liên màu đen này xuất hiện liền đón gió mà trương, trong nháy mắt biến thành vài chục trượng lớn nhỏ, theo cái hoa sen này biến lớn, năng lượng cuồng bạo ẩn chứa trong đó tự nhiên cũng là gia tăng trên diện rộng. Ở bên trong đài sen cực lớn kia có vô số cái lỗ. Từng trong mảnh lỗ lúc này đều phát ra tiếng kêu gào khủng bố. Tựa hồ như là Tu La Địa Ngục hàng lâm nhân gian .

Đóa hoa sen màu đen cực đại này, cứ như vậy ở trên không trung không ngừng gào thét xoay quanh lấy, nhiệt độ bốn phía kịch liệt bay lên, trong đó bắt đầu khởi động lấy trận trận năng lượng chấn động, không ngừng trùng kích, càng làm cho không gian như muốn phá thành mảnh nhỏ.

1478. Chương 1488: Ma Tướng Hiện Thế!

Chương 1488: Ma Tướng hiện thế!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

- Huyền Phách hoàng đạo!

Sắc mặt Hạ Thiên dữ tợn, trong miệng điên cuồng gầm thét.

Nhưng bởi vì lúc trước hắn đã thi triển Cao cấp Bán Thần kỹ Huyết Khiếu Cuồng Long đao một lần, tăng thêm lúc này trên người mang theo thương thể không nhẹ, hắn không thể không buông tha cho thi triển lần nữa, ngược lại thi triển ra một chiêu vũ kỹ càng thêm thuần thực cùng dễ dàng thi triển này.

Đao ánh màu đen cực lớn cuộn cuộn hơn mười trượng, đuổi sát lấy Minh Hỏa cuồng liên ở phía trước của Minh Hiển. Gió lốc màu đen xen lẫn Nguyên Giới chi lực cuồng bạo lợi hại, cắt liệt không khí, tầng tầng bành trướng mãnh liệt, đao ra thế như nghiêng trời lệch đất.

Một đao kia của hắn là dốc sức liều mạng thi triển, có được thanh thế cực kỳ đáng sợ, so với vừa rồi thời điểm cùng Tần Phàm giao chiến lần thứ nhất còn muốn lộ ra lợi hại hơn một chút, chỉ là lưỡi đao kia mang theo một luồng khí xoáy Nguyên Giới, chỉ sợ cũng có thể đơn giản xé nát một gã Tứ kiếp Bán Thần bình thường rồi.

Lúc này hắn đối với Tần Phàm là hận thấu xương, tựa hồ là liều mạng thương thể tăng lên cũng sẽ không tiếc.

- Hoa đào nô bạo!

Mà lúc này sắc mặt Yến Dương cũng vô cùng âm hàn, Đào Hoa Phiến trong tay hắn phát lên, trong miệng quát lạnh một tiếng, sau đó như là đột nhiên trở nên cuồng bạo, thượng diện ẩn ẩn có Nộ Diễm nhấp nhô, giống như là tạo thành một biển lửa màu hồng phấn.

Theo gió mà động, có vô số năng lượng Nguyên Giới biến thành cánh hoa màu hồng phấn, hình thành một tòa Phong Bạo Đại Sơn cự đại. Bên trong có vô số năng lượng phấn hồng tràn ngập trong không khí, ẩn chứa thanh thế khủng bố vô cùng, hung hăng hướng về Tần Phàm áp đi.

Cái này đồng dạng đã là tuyệt chiêu ẩn giấu của Yến Dương, nhìn ra được tâm hắn muốn giết Tần Phàm không thể kém hai người phía trước.

- Hám Thiên Thức!

Cuối cùng là Tân Vô Kỵ kia quát khê một tiếng, toàn thân mãnh liệt đề khí, giờ khắc này áo bào toàn thân không ngừng bay phát phối, thân thể của hắn vậy mà cũng vùn vụt cao lớn hơn một tí, sau đó hắn cũng là một quyền oanh về phía trước. nguồn

Tiếp theo trong nháy mắt, Nguyên Giới lĩnh vực không ngừng ngưng tụ kia vào lúc này mạnh mẽ co lại một cái. Tất cả lực lượng đều bị Tân Vô Kỵ tạm thời thu hồi cùng rúc vào bên trong một quyền này, uy lực trong đó để cho hư không không ngừng nổ đùng, tựa hồ là không gian cũng bị một quyền này đè sập xuống.

Ngay sau đó, một cái nắm đấm vô cùng to lớn, giống như là Thiên Ngoại thiên thạch từ trên trời giáng xuống, hừng hực thiêu đốt lên Kim Sắc Liệt Diễm, bao khóa ở trong lực lượng khủng bố. Không gian không ngừng xuất hiện vết rạn rung động nhân tâm.

Hắn xưa nay đối với thực lực của mình rất có tự tin, nhưng hắn không thừa nhận cũng không được, hắn ở trên người thiếu niên áo xanh trước mắt kia mấy lần nhận lấy đả kích. Tuy còn không đến mức phải giết chết đối phương, nhưng hôm nay hai phe ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh không thể buông tha, ở dưới hoàn cảnh đặc thù dẫn dắt, sát khí thô bạo trong đáy lòng mỗi một người đều sẽ bộc lộ ra.

Lúc này đây, hắn không có chút lưu thủ nào rồi.

Giết giết giết!

Hắn và ba người Hạ Thiên phía trước có cách nghĩ đồng dạng, hôm nay không phải Tần Phàm chết là bọn hắn vong!

Oanh! Oanh! Oanh!

Lúc này bốn Ngũ kiếp Bán Thần kia đều cắn răng, không ngừng thúc dục lấy Nguyên Giới chi lực cùng vô tận sát cơ trong cơ thể, hai con người bọn hắn đều gắt gao tập trung vào Tần Phàm ở trung ương, nếu ánh mắt kia có thể giết người, sợ là Tần Phàm sớm đã bị bốn người bọn họ xé nát vài lần rồi.

Bốn người này toàn lực ra tay, làm cho không gian cũng bắt đầu kịch liệt chấn động, cơ hồ muốn hoàn toàn sụp đổ nát bấy, hơn nữa giữa không trung đã xuất hiện tầng tầng không gian nếp gấp như là gợn sóng.

- Tốt, bốn Ngũ kiếp Bán Thần cùng nhau hợp kích, xem ra cũng không sai biệt lắm đáng giá ta thi triển một chiêu này rồi.

Nhìn xem bốn cỗ năng lượng vô cùng cường đại kia phô thiên cái địa mà đến, sắc mặt của Tần Phàm vào lúc này nghiêm nghị, hai mắt ngưng tụ.

Lập tức trong miệng của hắn nói lẩm bẩm:

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Tiếp theo trong nháy mắt, công kích mà hắn sớm chuẩn bị tốt cũng theo một quyền này của hắn oanh ra.

- Ma Tướng quyền!

Thời điểm phát ra một quyền này, bốn khóa Ma chủng cùng một khóa Bạch Hổ châu trong cơ thể Tần Phàm vào lúc đó đều kịch liệt chấn động, huyền ảo vô hạn, toàn bộ cảm ngộ đều trút xuống bên trong một quyền này.

Một chiêu này là lúc trước Tần Phàm còn không có tiến vào Mạc Lợi Thành, ở bên trong sơn mạch kia khổ tư ba ngày ba đêm tự nghĩ mà ra, vốn là tuyệt kỹ hắn định giữ lại dùng để làm át chủ bài đối phó Lục kiếp Bán Thần, nhưng hôm nay đối mặt Tứ đại Ngũ kiếp Bán Thần hợp kích, rốt cục cũng nhịn không được sớm thi triển ra.

Trên thực tế, hắn cũng rất muốn trước thí nghiệm thoáng một phát uy lực chân thật của chiêu tuyệt kỹ này đến tột cùng có thể đạt tới trình độ như thế nào.

Ông ông ông...

Theo hắn phát ra một quyền này, phía trên hư không xuất hiện một hư ảnh cự đại lồng lộng nga nga. Cái hư ảnh này lộ ra uy nghiêm vô song, tôn quý vô song, nhưng không ai có thể thấy rõ ràng diện mục của nó.

Không phải Kỳ Lân, không phải Chu Tước, không phải Thanh Long, cũng không phải Huyền Vũ!

Lại càng không là Bạch Hổ!

Giờ khắc này đầu hư ảnh kia là thân cao tròn vẹn ngàn trượng, hoặc là nói cái này khả năng không phải người, mà là một tồn tại đến từ thời đại Viễn Cổ, thậm chí Tần Phàm cũng nói không nên lời tên của nó.

Cái này chính là hắn ban đầu ở sơn lĩnh kia khổ tư cảm ngộ mấy ngày, ngay cả bản thân hắn cũng không biết hình tượng này tên là gì.

Nhưng hắn có thể rõ ràng cảm ứng được bên trong hư ảnh cự đại này ẩn chứa uy năng Ma chủng, trong đó có khí tức Viễn Cổ của Kỳ Lân, Chu Tước, Thanh Long, Huyền Vũ còn có Bạch Hổ năm đại Ma chủng tràn ngập ở trong đó, hoặc là nói hư ảnh này chính là năm đại Ma chủng kia kết hợp.

Cho nên Tần Phàm cho nó một cái tên là Ma Tướng!

Hợp năm đại Ma chủng, năm Đại Ma Thần Viễn Cổ ngưng tụ thành Ma Tướng chính thức!

Linh khí và nguyên khí giữa thiên địa ở thời khắc này sôi trào lấy, từng đạo Nguyên Giới chi lực hùng hồn nương theo năng lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng kia bị rút ra, liên tục không ngừng hội tụ đến bên trong

Ma Tướng cự đại này. Thân hình Ma Tướng không ngừng phát ra uy áp đáng sợ, thậm chí làm cho Thương Khung cũng bắt đầu rung động.

Thanh thế đáng sợ như thế, sớm đã làm cho trên mặt bốn người kia lộ ra rung động chi sắc, bọn hắn như thể nào cũng không thể nghĩ đến Tần Phàm dĩ nhiên có thể thi triển ra vũ kỹ uy thế như thế. Mà nữ tử áo đỏ Nhâm Doanh ở hậu phương kia càng là cơ hồ trợn mắt há hốc mồm, ngây ra như phỗng, nói không nên lời.

Đây là Tứ kiếp Bán Thần?

Cái này thật sự là lực lượng mà Tứ kiếp Bán Thần có thể có được sao?

Mỗi người ở đây đều không thể tin được hỏi lấy chính mình.

1479. Chương 1489: Đuổi Giết Đến Cận Bã. (1)

Chương 1489: Đuổi giết đến cận bã. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Thậm chí Ma Tướng cự lớn kia tràn ngập ở trong toàn bộ không gian, làm cho hơn phân nửa Sát Lục Bí Cảnh vào lúc này đều thấy được sự hiện hữu của nó, không ít người ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh vào lúc này không khỏi hoảng sợ ngẩng đầu đến, nguyên một đám trong nội tâm khiếp sợ.

- Đi!

Mà sau khi Ma Tướng này hiện ra, Tần Phàm lộ ra sắc mặt hồ hững, hắn nhìn về phía bốn cổ lực lượng cường đại của bốn người dốc sức liều mạng trùng kích mà đến kia, vào lúc đó cánh tay bỗng nhiên vung lên, tựa hồ là đang khống chế động tác của Ma Tướng.

Tiếp theo trong nháy mắt, Ma Tướng cự đại kia chậm rãi giơ lên một cánh tay.

Gần kề chỉ là một cánh tay này đã có khoảng chừng trăm trượng, như là một cây Đại Trụ chống trời, tràn ngập ở trong tầm mắt của tất cả mọi người, rung động trong nội tâm của tất cả mọi người! Có thể biết rõ, người bá kiến qua cánh tay này, chỉ sợ cả đời cũng không có cách nào phai mờ.

Mà bên trong cánh tay còn tràn ngập một loại lực lượng khủng bố khôn cùng, đến từ Viễn Cổ Thái Cổ, lộ ra vô cùng cổ xưa tang thương. Loại uy áp cùng khí thế kia, hoàn toàn bao trùm bốn người khác trong sân, mà bốn cổ công kích cường hoành đến từ bốn người kia, vào lúc đó tựa hồ lộ ra không có ý nghĩa như thế.

Ngay sau đó, giống như là thời gian cùng không gian đột nhiên ngưng kết, trong thiên địa chỉ nhìn thấy cánh tay kia nâng lên, vào lúc đó chậm rãi nắm đầm nắm, cái nắm chặt này, tựa hồ là đem trọn Thiên Địa đều nắm trong tay!

Ngưng tụ thành một nắm đầm Ma Thần!

Cái nắm đầm cự đại này giống như là một tòa Đại Sơn, một tòa cao điểm, thậm chí là một mảnh trời không!

Long long long long,,

Lật tay tầm đó, cuối cùng thì như là thiên ngoại thiên thạch hướng về phía dưới rất nhanh rơi xuống.

Mà ở bên trong tiếng vỡ vụn diếc tai của không gian kia, cuối cùng là rơi vào bốn người Hạ Thiên, Minh Hiển, Yến Dương, Tần Vô Kỵ tầm đó, lập tức cùng bốn cổ công kích kia giao đụng, bộc phát ra một loại bạo tạc hủy thiên diệt địa.

Oanh!

Ở bên trong tiếng nổ mạnh cực lớn đó, nắm đấm Ma Thần cho người cảm giác rung động khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung kia, che khuất bầu trời, ngăn chặn hư không, sau đó như là thiên thạch từ trên trời giáng xuống.

Bành bành bành!

Theo nắm đấm Ma Tướng này hàng lâm, loại uy thế đáng sợ kia còn chưa có rơi xuống mặt đất, mặt đất phía dưới ở trong chớp mắt đã bắt đầu dùng một loại tốc độ cực nhanh văng tung tóe, từng khe hở cực lớn như là mạng nhện, cực kỳ nhanh lan mà tràn ra.

Cái uy thế kia có thể nói là chính thức kinh thiên động địa, đất rung núi chuyển!

Mà chỗ nắm đấm kia rơi vào, đúng là chỗ giao hội công kích của bốn người Hạ Thiên, Minh Hiến, Yến Dương, Tân Vô Kỵ.

Công kích của bốn người này trút xuống, bọn hắn cơ hồ là dùng tất cả lực lượng trong cơ thể mình, ở dưới thế công bức này, năng lượng công kích mà bọn hắn ngưng tụ thành có thể nói vô cùng cường đại, thay đổi bất kỳ một Ngũ kiếp Bán Thần nào cũng không có khả năng chịu đựng được.

Nhưng mà, cho dù là công kích liên hợp mạnh mẽ như vậy, nhưng ở thời điểm nắm đấm Ma Tướng này hàng lâm, dĩ nhiên là lộ ra không chịu nổi như thế.

Bồng!

Trong thiên địa ở thời khắc này phảng phất đều là kịch liệt chấn động, hào quang chói mắt ở giữa không trung bộc phát ra, trực tiếp đem không gian quanh mình xé rách thành mảnh nhỏ, ở trong phương viên trăm dặm, không khí tựa hồ cũng bị bốc hơi khô.

Tê...

Ngay sau đó, bốn người kia phát ra Hắc Hỏa cuồng liên, đao ảnh cực lớn, hoa đào Phong Bạo còn có nắm đấm Kim Sắc, chỉ là cùng nắm đấm Ma Thần kia tiếp xúc, liền như là gà đất chó kiểng trong khoảng khắc tan rã toàn bộ.

Lúc này bốn người Hạ Thiên, Minh Hiến, Yến Dương, Tân Vô Kỵ đều là ngẩng đầu lên, kinh ngạc đến ngây người nhìn xem một kích này, tựa hồ đã đến lúc này bọn hắn cũng không tin Tần Phàm một Tứ kiếp Bán Thần dĩ nhiên sẽ thi triển ra công kích mạnh như thế.

- Cái này... làm sao có thể. nguồn

Thẳng đến tất cả công kích của bọn hắn đều bị nắm đấm Ma Tướng này nuốt hết, hơn nữa hướng lấy bọn hắn mãnh liệt đáp xuống, lúc này bọn hắn mới sợ hãi phục hồi tinh thần lại, sau đó dốc sức liều mạng thúc dục lấy Nguyên Giới chi lực trong cơ thể đi hình thành phòng ngự.

Vù vù vù hô...

Nắm đấm Ma Tướng kia như là một tòa Đại Sơn che trời, mang theo trận trận kinh phong chậm rãi đáp xuống, tựa hồ là đem bốn người hoàn toàn trấn áp ở dưới, làm cho bọn hắn căn bản là không thể động đậy, chỉ có thể dựa vào phòng ngự bản thân đi ngăn cản.

Bành! Bành! Bành! Bành!

Giao phong gần kề chỉ là trong một cái nháy mắt, Nguyên Giới phòng ngự của bốn người này đã như là vỏ trứng gà, bắt đầu xuất hiện từng đạo khe hở. Nhìn ra được, bọn hắn cơ hồ là không có ngăn cản chi lực.

Thấy vậy, kiêng kị chi sắc trên mặt bốn người Hạ Thiên rốt cục biến thành một loại thần sắc sợ hãi, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra hôm nay hợp lực bốn người bọn họ, tất cả đều là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong. Vậy mà vẫn là đánh không lại một Tứ kiếp Bán Thần Tần Phàm.

...

Vào lúc này.

Ở phía đông cách chỗ Tần Phàm cùng bốn người Hạ Thiên ước chừng ba nghìn dặm, bên cạnh một cái gò núi, một nam tử thân hình cao lớn, tướng mạo thô cuồng đang chậm rãi hành tẩu ở trong đó, khí chất của hắn có chút bá đạo, trên người hắn mặc áo choàng thêu lên một mặt trời màu đỏ đỏ án màu đen, lộ ra dị thường chói mắt.

Nếu có người nhìn thấy, liền có thể nhận ra người này là một trong ba gã Lục kiếp Bán Thần tham gia tuyển bạt thi đấu lần này. Đến từ Mạc Lợi chủ thành Mạc gia Mạc Thiên Dương, cũng là người có tư cách đoạt giải quán quân của lần tuyển bạt này nhất.

Cảm nhận được phương xa bỗng nhiên truyền đến một loại chấn động đặc thù, Mạc Thiên Dương như là có nhận thấy ngẩng đầu lên nhìn xem phương xa. Sau đó hắn thấy ở phía trên giữa không trung kia có một hư ảnh cực lớn lồng lộng nga nga, đang lơ lửng trên một nắm đám khùng bố hướng phía dưới đập tới.

Cái uy áp kia, cái khí thế kia, làm cho hắn gần đây trấn định trên mặt cũng không khỏi lộ ra một thần sắc kinh ngạc.

- Một chiêu vũ kỹ này không phải là lúc trước khi tuyển bạt thi đấu bắt đầu, ta ở trong sơn lĩnh phụ cận Mạc Lợi Thành nhìn thấy qua đó sao. Không thể tưởng được người này vậy mà thật là tới tham gia tuyển bạt thi đấu lúc này đây.

Lập tức hai con người có chút ngưng lại nhìn xem hư ảnh rung động nhân tâm kia, trong miệng của hắn thì thào nói:

- Cái này hẳn không phải là hai người La Phong hay Vân Thiên, bất quá tuy không biết là người phương nào đang thi triển một chiêu vũ kỹ cường đại này. Nhưng có thể khẳng định này tất nhiên là một kinh địch.

Hắn với tư cách cháu trai Mạc Lợi Đảo chủ, có thể nói quán quân của tuyển bạt thi đấu lúc này đây là nguyên nhất định phải có, vốn hắn một mực chỉ đem hai Lục kiếp Bán Thần khác coi như đối thủ. Lúc này, trong danh sách kinh địch ngăn hắn đoạt giải quán quân đã nhiều hơn một người thần bí rồi.

1480. Chương 1490: Đuổi Giết Đến Cận Bã. (2)

Chương 1490: Đuổi giết đến cận bã. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: .vn

(“•••(“••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

Mà ở một ngọn núi cách trung tâm Sát Lục Bí Cảnh tương đối gần, Vân Thiên mặc một thân áo bào trắng, lúc này cũng ngẩng đầu nhìn tồn tại khùng bố trên bầu trời kia.

Xem xét phía dưới, sắc mặt tuấn mỹ của hắn lộ ra có chút âm trầm.

Hắn không phải là không giống như Mạc Thiên Dương, đối với giải quán quân này có dã tâm thật lớn, đồng dạng cho rằng lúc này đây đối thủ cũng chỉ có hai gã Lục kiếp Bán Thần khác, nhưng bây giờ chứng kiến một chiêu vũ kỹ này, hắn cảm giác được mình có chút dao động.

Tuy lúc này hắn không ở dưới uy thế của một chiêu vũ kỹ kia, không thể rõ ràng cảm giác đến uy lực chân thật của nó, nhưng chỉ là từ địa phương rất xa chứng kiến Ma Tướng kia liền để cho hắn sinh ra một loại cảm giác kiêng kỵ.

Bất quá hắn cảm giác được loại khí tức này cũng không giống như là hai Lục kiếp Bán Thần Mạc Thiên Dương cùng La Phong khác phát ra, mà là lộ ra tương đối lạ lẫm.

- Đây là thuộc về Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, hơn nữa có lẽ ít nhất cũng đã nắm giữ đến trình độ tiểu thành.

Uy thế trên bầu trời tựa hồ muốn dần dần tán đi, lập tức Vân Thiên nắm chặt nắm đấm, trong miệng lạnh lùng nói ra:

- Bất quá nếu đụng phải ta, cũng nhất định sẽ trảm hấn ở dưới thân kiếm.

Làm một Lục kiếp Bán Thần, hấn cũng có được tự tin của mình.

Ước chừng ở ngoài ngàn dặm, trong một đầm lầy u ám.

La Phong mặc áo bào trắng có hoa văn Hồng Mai, tướng mạo anh tuấn, lúc này một tay cầm một cây Tử Kim trường thương, ánh mắt lạnh lùng hành tẩu ở trong đó. Đang đi tới, thần sắc hấn bỗng nhiên khẽ động, đột nhiên ngừng lại.

Quay đầu nhìn về phía trong một bụi cỏ rậm rạp.

Tiếp theo trong nháy mắt, Tử Kim trường thương trong tay hấn đột nhiên chấn động, bí mật mang theo một cỗ Nguyên Giới vô cùng cường đại không ngừng ngừng tụ ở trong đó. Thời điểm lực lượng tựa hồ tăng lên tới cảnh giới cực hạn, trường thương cũng nổi lên một loại kim quang vô cùng nồng đậm.

- Chết!

Hai mắt hấn ngưng tụ, trong miệng lạnh như băng phun ra một ký tự đơn giản, lập tức Tử Kim trường thương trong tay bỗng nhiên rời tay, hóa thành một đạo tia chớp hào quang mà mắt thường cơ hồ khó có thể nhìn thấy.

Không gian bạo phá tầm đó, dùng một loại tốc độ không cách nào tưởng tượng rất nhanh xuyên qua đại đoạn khoảng cách, sau đó thẳng tắp bắn vào trong bụi cỏ.

- Ah...

Một tiếng hét thảm từ trong đó truyền đến, trong khoảng khắc lùm cây kia hoàn toàn hóa thành nát bấy, một đạo hào quang hồng sắc ở trong đó vòng vèo quay trở về.

Ngay sau đó, thiên tài quang văn ở cổ tay của La Phong gia tăng lên bốn cái.

Vừa rồi hấn vô cùng nhạy cảm phát hiện có người dự thi giấu ở trong bụi cỏ kia, hơn nữa là dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tai đánh chết.

- Ồ?

Thu hồi trường thương cùng chiến lợi phẩm, La Phong vừa muốn rời khỏi, nhưng ngay lúc này hấn bỗng nhiên ngẩng đầu lên nhìn về phía phương xa, hấn cũng thấy được Ma Tướng cự đại kia, lập tức không khỏi nhướng mày:

- Đến tột cùng là ai, vậy mà có được thực lực như vậy.

Dùng thực lực của hấn, đối với người thi triển ra một chiêu vũ kỹ khủng bố này vẫn cảm giác được rất kiêng kị.

Bất quá ba Lục kiếp Bán Thần này, trong tuyển bạt thi đấu là ứng cử viên cho đoạt giải quán quân, cũng không nghĩ tới công kích như vậy là đến từ một Tứ kiếp Bán Thần thi triển, càng không có nghĩ tới Tứ kiếp Bán Thần này đã cùng ba người bọn họ từng có tiếp xúc qua.

...

Ở chỗ sơn cốc giao chiến.

Oanh!

Theo một tiếng bạo tạc cuối cùng kia truyền đến, đại địa vào lúc này tựa hồ bỗng nhiên trở nên vô cùng yên tĩnh.

Ở bên trong ánh mắt kinh ngạc rung động của nữ tử áo đỏ Nhâm Doanh kia, nắm đấm Ma Tướng nện xuống ẩn chứa chấn động đáng sợ, trực tiếp phá vỡ Nguyên Giới phòng ngự của bốn người Hạ Thiên, Minh Hiến, Tân Vô Kỵ, Yến Dương.

Năng lượng bạo tạc đáng sợ trùng kích lấy bốn phía, mang tất cả ra toàn bộ đại địa, tất cả cây cối cát đá ở trong nháy mắt toàn bộ hóa thành nát bấy.

Hư không ở trong thời gian ngắn ngủi xuất hiện một cái lỗ đen vô cùng lớn, bốn người Hạ Thiên ở trong tích tắc này sắc mặt đều trở nên trắng bệch, khí tức trên người lập tức hạ xuống tới cực điểm!

Chỉ chớp lát, hắc động kia liền đem bốn người nuốt vào.

Mà trước khi bốn người kia bị cắn nuốt vào, Nhâm Doanh thậm chí có thể chứng kiến có hai người đã là tại chỗ hóa thành thịt nát, huyết nhục bay múa đầy trời, lộ ra thập phần khủng bố.

Trực tiếp giết đến cạn bả!

Dù là hai người còn chưa có chết kia, lúc này cũng trở nên huyết nhục mơ hồ, đoán chừng cách cái chết không xa.

Bồng...

Nhưng vào lúc này, Ma Tướng cực lớn kia cũng rốt cục bắt đầu chậm rãi sụp đổ, hơn nữa rất nhanh hoàn toàn biến mất trên bầu trời, chỉ có một loại chấn động thần bí cường đại kia là lưu lại thật lâu không có tiêu tan đi.

- Còn thừa lại hai người.

Hai mắt của Tần Phàm y nguyên hàn quang bắn ra, sát khí tràn đầy.

Trực tiếp bị giết chết đi kia chính là Hạ Thiên cùng Yến Dương, người phía trước vốn bị trọng thương, người thứ hai là lực phòng ngự yếu kém, mà còn lại hai người Tân Vô Kỵ cùng Minh Hiến thì là vì nguyên khí mạnh hơn một bậc mà tránh được một kiếp.

Nhưng thấy Hạ Thiên cùng Yến Dương đã chết đi, hai người này đều lộ ra thần sắc vô cùng sợ hãi, còn lưu lại một hơi muốn quay người chạy trốn.

Bất quá, Tần Phàm sẽ không bỏ qua bọn hắn.

- Thanh Long Thảm Trảo!

Tiếp theo trong nháy mắt, một tay của hắn lập tức hướng về phía trước thò ra, một Long trảo màu xanh cực lớn ở trong hư không xuất hiện, mang theo một loại khí tức Viễn Cổ cường đại, trực tiếp cuốn về phía Tân Vô Kỵ cùng Minh Hiến.

Bồng!

Long trảo kia vừa mới tiếp xúc đến Minh Hiến, thân thể hắn đã trọng thương liền không chịu nổi, rất nhanh đuổi theo hai người Hạ Thiên cùng Yến Dương, hóa thành thịt nát chết đi. Chỉ có Tân Vô Kỵ kia miễn cưỡng khởi động một tầng Nguyên Giới phòng ngự, ngăn cản được một kích này, sau đó bị Tần Phàm bắt tới trước mặt.

- Đợi một chút, Tần Phàm, ngươi có nhớ hay không, ban đầu ở trong thông đạo Viễn Cổ di chỉ kia, ta đã từng buông tha ngươi một mạng!

Vào lúc đó trên mặt Tân Vô Kỵ đã lộ ra vẻ tuyệt vọng, nhưng ở giây dựa tầm đó, hắn bỗng nhiên lớn tiếng kêu lên.

- Ồ?

Nghe vậy, hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ.

Ba người Hạ Thiên, Minh Hiến, Yến Dương đã hóa thành huyết nhục, chỉ có hào quang đại biểu cho điểm tích lũy quang văn kia là bay đến trong cổ tay Tần Phàm, mà thời điểm Tần Phàm muốn đánh chết Tân Vô Kỵ, hắn bỗng nhiên là nhắc tới chuyện cũ.

Lúc này Tần Phàm đích thật là nhớ lại ban đầu thời điểm hắn tiến vào Viễn Cổ di chỉ, lúc đó hắn vẫn chỉ là một Vô Thánh, đã từng cùng Tân Vô Kỵ này ở bên trong di tích gặp nhau, lúc ấy hắn bởi vì biết rõ địch không qua đối phương, nên đưa ra một chiêu ước hẹn.

Cuối cùng hắn bằng vào huyết mạch Bất Tử Chu Tước cùng khí lực cường hãn ngạnh kháng một chiêu của Tân Vô Kỵ, trọng thương trở ra.

1481. Chương 1491: Người Cũng Tiếp Ta Một Chiêu. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1491: Người Cũng Tiếp Ta Một Chiêu. (1)

đọc truyện mới nhất tại .

- Không sai, lúc trước đích thật là có chuyện như vậy.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm chậm rãi ngẩng đầu nhìn Tân Vô Kỵ bị Thanh Long móng vuốt của mình chộp vào trong tay, trong miệng nhàn nhạt nói.

Nhớ ngày đó, thủ lĩnh tuổi trẻ Tân gia này là bá đạo cùng hăng hái cỡ nào, đối với Tần Phàm khi đó mà nói là lộ ra cường đại như thế, thậm chí hẳn chỉ có thể dụng kế đến bảo vệ tánh mạng, nhưng hiện tại Tần Phàm đã là quân lâm thiên hạ, tay cầm sinh tử, còn đối phương thì trở nên uể oải không phấn chấn, ủ rũ tuyệt vọng.

Gần kề chỉ cách nhau một năm thời gian, tình hình lại hoàn toàn đảo ngược.

Tần Phàm cũng không khỏi hơi có chút cảm xúc.

Bất quá, trước đây Tần Phàm là cùng Tân Vô Kỵ không thù oán, hơn nữa bởi vì hẳn thắng được một chiêu ước hẹn mới có thể bảo trụ tánh mạng, nhưng hôm nay lại có chút bất đồng, Tân Vô Kỵ là liên hợp ba người Hạ Thiên cùng một chỗ muốn đánh chết hẳn, đó là đã kết xuống tử thù!

Huống chi sau lưng Tân Vô Kỵ cùng Tam đại thủ lĩnh đều có gia tộc khổng lồ, nếu lần này buông tha, nói không chừng về sau sẽ phát sinh hậu họa vô cùng.

- Tần Phàm, ngày đó ta là Ngũ kiếp Bán Thần, người chỉ là một Cửu cấp Vô Thánh, ta hoàn toàn có năng lực giết chết người, nhưng ta tha người một mạng, người hẳn là thiếu nợ ta một cái nhân tình! Hôm nay giết ta, đó chính là người bất nhân bất nghĩa!

Mà thấy Tần Phàm lộ ra vẻ do dự, lúc này Tân Vô Kỵ mới bèn nói ra lần nữa:

- Hơn nữa người giết ta, nếu bị gia tộc của ta biết rõ, người sẽ không sống khá giả...

- Ha ha...

Nghe vậy, lần này Tần Phàm hoàn toàn chính xác vốn là đang do dự, nhưng nghe uy hiếp như thế, hẳn lại không khỏi lộ ra một tia cười lạnh, hai con ngươi của hắn vào lúc đó ngưng lại nhìn đối phương, trong miệng lạnh lùng nói ra:

- Tân Vô Kỵ, lúc này đây người là thông minh quá sẽ bị thông minh hại rồi, nếu như người không đề cập tới gia tộc của người còn khá tốt, nhưng người nhắc lên gia tộc của người, ta thả người trở về chẳng phải là tự tìm phiền toái sao?

- Không, Tần Phàm, người buông tha ta, ta không biết...

Tân Vô Kỵ biến sắc, lúc này mới phản ứng đi qua, vội vàng biện bạch.

- Người không cần phải nói rồi!

Nhưng Tần Phàm lại ngăn trở hắn, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Lúc trước chúng ta định ra một chiêu ước hẹn, hôm nay, chúng ta cũng tuân theo ước định ngày đó, người cũng tiếp ta một chiêu. Nếu người có thể tiếp được một chiêu của ta, ta liền thả người ly khai, nếu không, hôm nay người phải vẫn lạc ở nơi này.

- Một chiêu?

Sắc mặt của Tân Vô Kỵ vẫn là hết sức khó coi, phải biết rằng một chiêu như vừa rồi của Tần Phàm, ngay cả bốn người bọn họ cũng cơ hồ có thể cùng nhau giết chết, huống chi hiện tại chỉ có một mình hắn, lại bị trọng thương, hắn căn bản không có cách nào ngăn cản được.

- Người yên tâm, ta tự nhiên sẽ không thi triển một chiêu vừa rồi kia, hơn nữa ta cũng không thể liên tục thi triển ra chiêu đó.

Tần Phàm tựa hồ nhìn ra cách nghĩ của Tân Vô Kỵ, buông lỏng móng vuốt Thanh Long đang bắt lấy đối phương ra, vung hắn đến một khoảng cách rồi nói ra.

- Đây là người nói.

Lúc này sắc mặt Tân Vô Kỵ mới có chút hòa hoãn một ít, nếu là vũ kỹ khác, hắn cảm giác mình có lẽ còn có một đường sinh cơ. Hơn nữa hắn biết rõ vừa rồi đối phương thi triển vũ kỹ cường đại như vậy, khẳng định cũng là tiêu hao thật lớn đấy.

Sau đó hắn vội vàng từ trong Trữ Vật Giới Chỉ lấy ra một viên đan dược chữa thương nhét vào trong miệng. Hắn đến từ đại gia tộc, chất lượng đan dược này tự nhiên sẽ không kém, thậm chí nói bởi vì muốn tới tham gia tuyển bạt thi đấu hung hiểm vạn phần này, hắn mang lên đều là đan dược Bán Thần cấp tốt nhất.

Dan dược nhập thể, thương thể của hắn liền rất nhanh khôi phục lấy, chỉ chốc lát liền khôi phục đại bộ phận chiến lực.

- Đúng vậy, ta cho người 30 tức thời gian chuẩn bị.

Tần Phàm cũng không ngăn cản đối phương, chỉ là ngạo nghễ đứng ở tại chỗ, hai mắt nhìn xem nhất cử nhất động của Tân Vô Kỵ, gần kề chỉ là phòng ngừa đối phương chạy trốn.

- Tốt, Tần Phàm, ta không thể không thừa nhận ngươi là một tuyệt thế thiên tài, lúc này đây chết trong tay ngươi ta cũng chỉ có thể nhận mệnh. Nhưng nếu hôm nay ta may mắn có thể sống qua một chiêu của ngươi, ta hi vọng ngươi có thể tuân thủ lời hứa, bất quá ngày sau tương kiến, ta sẽ dùng bất cứ phương pháp nào để diệt trừ ngươi.

Tân Vô Kỵ nhìn ra được Tần Phàm là người nói liền làm, lúc này hắn cũng không hề cố kỵ nói.

Thanh âm rơi xuống, hắn một cước mạnh mẽ đạp xuống mặt đất, đem mặt đất ở trong phương viên trăm mét đều đè xuống ba thước, sau đó cặp mắt huyết hồng của hắn nâng lên nhìn Tần Phàm ở tiền phương, trong miệng lại phát ra một tiếng gào thét như là yêu thú.

Cũng vào thời điểm này, Nguyên Giới chỉ lực toàn thân hắn đều trở nên dữ dội, từng đạo kinh khí từ bên trong Nguyên Giới bắn ra, sau đó dọc theo thân thể của hắn gào thét, tạo thành một cỗ Kim Sắc Phong Bạo nồng đậm.

Giờ phút này toàn thân Tân Vô Kỵ tràn ngập một loại Kim Sắc lưu quang, cả người như là hóa thành một tòa điêu khắc Kim Sắc, mà khí thể cùng khí tức của nó thì ở trong nháy mắt này gia tăng mãnh liệt một đoạn.

Đây cũng là một loại bí kỹ kích phát tiềm lực của Tân gia hắn, cần tổn thương linh hồn, có thể nói đối với về sau ảnh hưởng thật lớn.

Bất quá vì mạng sống, hắn phải liều ra toàn bộ.

- Bất Động huyết kim thuận!

Thanh âm gào thét giống như yêu thú kia rơi xuống, lập tức một tấm chắn lóng lánh cực lớn ở trong hư không hình thành, trong đó thiêu đốt lên một loại Liệt Diễm huyết kim chi sắc, ở trong bao khóa một loại sức mạnh không cách nào địch nổi, hoàn toàn chiếm cứ không gian bốn phía kia, phẳng phất như là một tòa Đại Sơn chắn trước người.

Đây là hắn hôm nay đem hết toàn lực có thể ngưng tụ thành phòng ngự mạnh nhất rồi.

- Lúc này mới như là một nam nhân, bất quá ngươi không có bất cứ cơ hội nào.

Nghe được ý chí bất khuất trong lời nói của đối phương, Tần Phàm ngược lại là có chút bội phục đối phương rồi, như Tân Vô Kỳ mới là một nam nhân, cũng là cường giả chân chính. Chỉ là sắc mặt của hắn y nguyên hờ hững, đợi đối phương đem hết thủy chuẩn bị hoàn tất, hắn mới ra tay.

Ông!

Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo xuất hiện, một cỗ lực lượng mãnh liệt từ bên trong Nguyên Giới bạo tuôn mà ra, trải qua một hồi đại chiến vừa rồi tiêu hao, Nguyên Giới chi lực của hắn tựa hồ vẫn là vô cùng vô tận.

Hắn lúc này, hiệu quả của Đốt thần bí kỹ đã hết, bất quá trên người vẫn còn ở trạng thái Kỳ Lân ma thân.

- Kỳ Lân gào thét!

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn trực tiếp là một quyền oanh về phía trước.

Theo một quyền này của hắn, Nguyên Giới chi lực toàn thân đều bị kéo vào trong chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo, chỗ nắm đầm ngưng tụ thành một cổ hào quang bằng tinh lồ lồ cường đại, trong đó ẩn chứa năng lượng không cách nào đoán chừng.

1482. Chương 1492: Người Cũng Tiếp Ta Một Chiêu. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1492: Người Cũng Tiếp Ta Một Chiêu. (2)

Rống...

Kỳ Lân gào thét, ngưng tụ Nguyên Giới chi lực toàn thân Tần Phàm cùng Thủy nguyên khí phương viên trăm dặm, ở trong hư không gầm thét đập ra, những nơi đi qua, không gian đều tầng tầng vỡ vụn, đại địa bị áp thành tro bụi.

Cho dù là đến lúc này, thực lực của hắn vẫn vô cùng cường hãn.

Oanh!

Chấn động cực lớn vang lên, Kỳ Lân gào thét rốt cục đâm vào này trên tấm chắn Xích Huyết Kim Sắc kia, Nguyên Giới chi lực vô tận đang không ngừng bị Tần Phàm thúc dục lấy, không ngừng trùng kích lấy phòng ngự nhìn như là vô cùng chắc chắn kia.

Tạch...!

Chỉ chớp lát, bỗng nhiên nghe thấy một thanh âm như là cái gì đó vỡ tan truyền đến, sau đó liền trông thấy trên huyết kim thuẫn kia xuất hiện một khe hở dài hẹp nhìn thấy mà giật mình.

Rầm rầm rầm...

Hơn nữa rất nhanh như là một ngọn núi sụp đổ, hóa thành vô số năng lượng rơi xuống, thẳng đến hoàn toàn tiêu tán sạch sẽ.

Mà khí kinh Kỳ Lân còn sót lại kia lập tức đã mất đi ngăn cản, rất nhanh thể như chẻ tre, trực tiếp oanh kích ở trên thân thể Tân Vô Kỳ, huyết nhục bay tứ tung tầm đó, lại một Ngũ kiếp Bán Thần khí tức dần dần biến mất ở giữa thiên địa.

Tân Vô Kỳ cuối cùng vẫn là ngăn cản không nổi một chiêu của Tần Phàm.

Dù sao tuy Tần Phàm đã không có trong trạng thái Đốt thần bí kỹ, nhưng lúc này còn có Kỳ Lân ma thân, một chiêu Kỳ Lân gào thét này có thể phát huy ra uy lực càng lớn, ít nhất là tương đương với Cao cấp Bán

Thần kỹ đại thành, lại mượn nhờ chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo tăng phúc, ở bên trong Ngũ kiếp Bán Thần người có thể ngăn cản căn bản không nhiều lắm.

Bất quá, vô luận như thế nào, Tần Phàm là hoàn thành lời hứa của hắn.

Hắn chỉ dùng một chiêu.

Đúng như một chiêu ước hẹn của hắn và Tân Vô Kỵ lúc trước, chỉ là kết quả có chút bất đồng. Ngày đó hắn tiếp được, nhưng lúc này người sau lại làm không được.

Tân Vô Kỵ cứ như vậy nhìn xem Tần Phàm, trên mặt vẫn là mang theo một tia không thể tin được, thần sắc kinh ngạc kia tựa hồ là ngưng kết tại ở trong nháy mắt Kỳ Lân phá tan kim thuẫn, hắn không thể tưởng được Tần Phàm ở sau khi chiến đấu cường độ cao như vậy, còn có thể phát huy ra công kích cường đại vượt quá ngoài ý liệu của hắn.

- Lúc này đây hắn đến tột cùng có thể đi được bao xa?

Trước khi hoàn toàn mất đi ý thức, ở trong đầu của Tân Vô Kỵ xuất hiện một cách nghĩ cuối cùng. Hắn cũng không biết tại sao mình có thể có ý nghĩ như vậy, nhưng đáp án hắn đã là nhìn không tới rồi...

Mà nhìn xem thân ảnh tàn phá của Tân Vô Kỵ chậm rãi ngã xuống, trong hai tròng mắt của Tần Phàm cũng ngưng tụ hiện lên một tia bi thương không hiểu, có lẽ là bởi vì Tân Vô Kỵ chết mà có một tia thương cảm a, nhưng rất nhanh lại khôi phục hờ hững.

Hắn biết rõ cái thế giới này là như thế, ở dưới quy tắc tàn khốc, hắn chỉ có học bảo tồn chính mình.

Tân Vô Kỵ chết đi, liền có một đạo hồng quang từ trên người hắn bay ra, chui vào đến cổ tay Tần Phàm.

Tăng thêm trước kia đánh chết ba người Hạ Thiên, Minh Hiển, Yến Dương, điểm tích lũy thiên tài quang văn của hắn đã đạt đến số lượng 58, bốn người này liên hợp thu hoạch điểm tích lũy cũng là tính toán có chút khả quan.

Đây là ngày thứ tư tuyển bạt thi đấu bắt đầu, có thể lấy được điểm tích lũy quang văn này, tuy không biết ở trong tất cả người dự thi bài danh bao nhiêu, nhưng đã có chút vượt qua suy đoán của hắn rồi.

Dù sao, thời gian còn có rất dài.

- Nhâm Doanh cô nương, mọi việc đã chấm dứt. Người còn ở chỗ này, chẳng lẽ còn có tính toán gì khác sao?

Mà thấy bốn người đã bị giết chết, lúc này Tần Phàm nhìn về phía trước, cũng không quay đầu lại bỗng nhiên mở lời nói ra.

Ở trước cửa sơn cốc, những thịt nát kia còn lưu lại nguyên chỗ, không thể không nói, lộ ra thêm vài phần dữ tợn khủng bố, mà trong không khí, tựa hồ còn lưu lại một mùi máu tanh nồng đậm, kéo dài không tiêu tan.

Ở dưới hào khí giống như vậy, ở trong phương viên mười dặm tựa hồ cũng lộ ra yên lặng đáng sợ, tựa hồ là không khí cũng bị rút sạch vậy.

Thanh âm của Tần Phàm giống như là phá vỡ yên tĩnh, nhưng nghe tựa hồ như có một loại chấn động tâm can, để cho thần kinh người kéo căng.

Dứt lời, hắn chậm rãi xoay người sang chỗ khác, nhìn xem nữ tử áo đỏ Nhâm Doanh ở phía sau hắn, trên mặt lộ ra kinh ngạc cùng đề phòng chi sắc kia. Nàng ở thời điểm này, trong hai tròng mắt tựa hồ có một tia thần sắc phức tạp hiện lên, nhưng cuối cùng nhất biến thành một loại nhu nhược làm cho người ta thương tiếc.

Nàng đang suy tư Tần Phàm.

Trong lòng của nàng cũng có tâm thần bất định.

- Đa tạ ân cứu mạng của Tần Phàm công tử, nếu như có cơ thể, tiểu nữ tử sẽ làm một chuyện gì để hoàn lại...

Cuối cùng nhất Nhâm Doanh kia thẹn thùng nhìn thoáng qua Tần Phàm, sau đó lộ ra một thần sắc hơi kiêu my cúi đầu nói ra.

Không thể không nói, tuy dung mạo của Nhâm Doanh này không tuyệt sắc bằng Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi, nhưng mà lớn lên thiên kiều bá mị, giàu có phong tình, dáng người càng là linh lung bay bổng, hết sức nóng bỏng, đối với rất nhiều nam tử mà nói coi như là vưu vật hiếm có.

Lúc này trên người của nàng càng có một loại kiều diễm phong tình phát ra, cặp môi đỏ mọng khê mở, như là một đóa mân côi (* hoa hồng) nở rộ đang chờ người ngắt lấy, rất là mê người.

Bất quá nhìn xem một màn này, Tần Phàm lại không nhúc nhích chút nào, hẩn tự nhiên nhìn về phía trước, trong đôi mắt lộ ra thập phần kiên định, bình tĩnh như một u đàm, rung động không sợ hãi.

Tiếp theo trong nháy mắt, hẩn bỗng nhiên là dưới chân đạp mạnh.

Dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi đi tới trước mặt nữ tử áo đỏ Nhâm Doanh kia, nhìn đối phương như là con thỏ nhỏ kinh sợ, hẩn chỉ là ngoài ý muốn vươn một bàn tay, chậm rãi đem cái cằm bóng loáng kia của đối phương nâng lên, hai mắt chăm chú nhìn xem khuôn mặt mềm mại đáng yêu khả nhân này, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười khó có thể nói rõ.

- Ah...

Nhâm Doanh thấy Tần Phàm phía trước nhìn như là hoàn toàn bất vi sở động. Vốn là có chút thất vọng, nhưng lúc này Tần Phàm bỗng nhiên đi tới trước mặt, trong nội tâm nàng càng là không khỏi cả kinh, ngay cả thân thể cũng run nhẹ nhẹ thoáng một phát.

Bất quá cho đến lúc này trông thấy Tần Phàm vươn tay ra nâng mặt của mình lên. Nàng mới có chút thở dài một hơi, thầm nghĩ nam nhân đều là một dạng. Ở trước mắt sắc đẹp coi như là nam tử xuất sắc cỡ nào, đều là khó có thể qua ải mỹ nhân quan, nam tử trước mắt ở thời điểm vừa rồi giết người là khí phách vô song cỡ nào, nhưng lúc này đồng dạng là rơi vào trong tay của mình.

Lúc này, nàng cố ý lộ ra một thần sắc thẹn thùng, giống như là quả táo nửa hồng sáng sớm, tươi đẹp ướt át, tí ti mị khí ở trên người nàng tự nhiên tán phát ra, bộ ngực sữa vào lúc đó tựa hồ còn hữu ý vô ý ở trong quần áo màu đỏ lộ ra một rãnh sâu như ẩn như hiện, loại khí chất điềm đậm đáng yêu này, hơn nữa hoặc mị đường như là trời sinh kia. Cho dù là nam nhân ý chí sắt đá, cũng bị nàng hòa tan mất.

1483. Chương 1493: Nhâm Doanh.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1493: Nhâm Doanh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhưng mà, cũng vào lúc này, thanh âm hơi trầm thấp của Tần Phàm bỗng nhiên truyền đến nói ra:

- Rất khả nhân, đáng tiếc ta là người thô kệch nên không biết thưởng thức. Người nói người có thể làm chuyện gì hoàn lại. Nếu như ta muốn thiên tài quang văn trên người của người thì sao?

Nghe vậy, các loại thần sắc trên mặt Nhâm Doanh không khỏi ngưng tụ, giống như là ôn nhu đầy người toàn bộ đều biến thành tảng đá, lộ ra xấu hổ không thôi.

- Tần Phàm công tử, đừng nói đùa...

Bất quá nàng dù sao cũng là người nhìn quen tròng diện, rất nhanh thân thể yêu mị của nàng liền đứng đưa, trong miệng mềm mại vô cùng nói.

- Ta không có nói đùa, nếu như ta là người, liền sẽ không thi triển mị thuật như vậy, bởi vì này không chỉ không có bất kỳ tác dụng đối với ta, ngược lại có khả năng sẽ khiến ta phản cảm, để cho ta cải biến chủ ý thu hoạch một đầu tánh mạng.

Sau đó Tần Phàm buông lỏng tay nâng cằm của Nhâm Doanh ra, sau đó trong miệng lộ ra hờ hững nói.

- Công tử...

Trên mặt Nhâm Doanh xuất hiện một loại thần sắc kinh khủng, lần này không phải giả trang mà thật sự là e sợ, ẩn ẩn xuất hiện một loại ý tứ cầu xin tha thứ. Phải biết rằng vừa rồi lúc Tần Phàm giết người là thập phần gọn gàng linh hoạt, không chút dây dưa dài dòng nào, nếu đối phương thật sự muốn hạ sát thủ, nàng không hoài nghi mình có thể có mạng sống đi ra.

- Ta tuy cực nhỏ giết nữ nhân, nhưng cũng không có nghĩa là ta sẽ không giết nữ nhân, ở lúc ta còn không có cải biến chủ ý giết người, người đi đi.

Lúc này Tần Phàm lại chậm rãi xoay người sang chỗ khác, đem Nhâm Doanh để lại sau lưng, trong miệng nhàn nhạt nói.

Nhìn xem sau lưng tựa hồ hoàn toàn không hề phòng kia, Nhâm Doanh vào lúc đó cắn răng, trong nội tâm chỉ hơi hơi quấy người một cái, rất nhanh liền hướng về bóng lưng Tần Phàm chấp tay nói ra:

- Nhâm Doanh một lần nữa tạ ơn ân cứu mạng của Tần Phàm công tử, về sau nếu như có cơ hội, ta nhất định sẽ báo đáp, tạm biệt.

Nói xong, nàng không hề dừng lại, rất nhanh hóa thành một đạo tàn ảnh hồng sắc hướng về phương xa chạy vội mà đi.

Đúng vậy, tuy trong lòng Nhâm Doanh không phải là không có dã tâm, nàng cũng biết lúc này Tần Phàm trải qua một hồi đại chiến tiêu hao nghiêm trọng, hơn nữa lúc này đem sau lưng để lại cho nàng, cho nàng có cơ hội đánh lén, nhưng vào lúc đó nàng lại cơ hồ không dám có cách nghĩ động thủ đối với Tần Phàm.

Một Tứ kiếp Bán Thần đánh chết bốn Ngũ kiếp Bán Thần không kém, từng màn vừa rồi, đối với nàng tạo thành lực trùng kích thật sự quá lớn, thậm chí ở trong lòng của nàng còn lưu lại một bóng mờ. Hơn nữa một nam tử đối với sắc đẹp của mình hoàn toàn không có chút thay đổi, tất cả tự tin của nàng đều cơ hồ bị phá hủy rồi.

- Tần Phàm, ta sẽ nhớ kỹ người, nhất định sẽ...

Ở lúc rời đi, trong nội tâm Nhâm Doanh âm thầm nhớ kỹ cái tên này. Tuy chính nàng cũng không biết ngày sau phải chăng còn có cơ hội gặp lại, nhưng nàng biết rõ hôm nay phát sinh hết thảy đều khó có thể phai mờ ở trong lòng của nàng.

Có chút quay đầu đi, nhìn xem thân ảnh hồng sắc kia biến mất, thần sắc của Tần Phàm thủy chung không có quá nhiều biến hóa. Bất quá trên thực tế, hắn một mực đều âm thầm vận lấy kinh khí, vừa rồi hắn đem bóng lưng lưu cho đối phương, là muốn thăm dò đối phương, nếu như vừa rồi Nhâm Doanh dám động tay, tất nhiên hắn sẽ công kích còn nhanh hơn.

Lúc này đây bên trong tuyển bạt thi đấu, nữ tử dự thi cực nhỏ, mà có thể tới tham gia, phần lớn đều không phải là người bình thường. Mà Nhâm Doanh này, có thể xuất hiện ở chỗ này, tổng hợp thực lực của nàng cũng đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần, như thế nào là một nữ tử nhu nhược?

Cho nên Tần Phàm cho tới bây giờ đều không có phớt lờ đối với nữ tử tên gọi Nhâm Doanh này, thậm chí hắn ẩn ẩn cảm thấy bốn người Hạ Thiên trước đây đuổi theo Nhâm Doanh này, hơn phân nửa là bởi vì nàng cướp đoạt thiên tài quang văn sắp đến tay của bọn hắn, về sau từ trong bốn người kia nói chuyện với nhau có thể đại khái nghe được đi ra.

Bất quá, thật sự là hắn rất ít khi ra tay giết nữ nhân, ở trước khi đối phương không động thủ với hắn, hắn cũng sẽ không giết đối phương. Hơn nữa trải qua đại chiến lấy một địch bốn vừa rồi, năng lượng Nguyên

Giới của hắn hoàn toàn chính xác là tiêu hao thật lớn, muốn giết chết Nhâm Doanh nhìn như nhu nhược nhưng dấu điểm thực lực cường đại kia, chắc hắn cũng sẽ không quá mức đơn giản.

Cho nên cuối cùng hắn vẫn là quyết định tùy ý đối phương ly khai.

Thu thập chiến lợi phẩm còn lưu lại trên hiện trường thoáng một phát, thân ảnh của hắn lóe lên, rất nhanh cũng biến mất trong miệng sơn cốc. Vừa rồi ở chỗ này đã xảy ra động tĩnh lớn như vậy, chắc sẽ khiến cho không ít người chú ý, nơi đây không nên ở lâu.

Đã đi ra chỗ giao chiến, Tần Phàm bắt đầu cẩn thận hướng về khu vực trung tâm Sát Lục Bí Cảnh xuất phát.

Hắn lúc này, tu luyện Đốt thần bí kỹ đã thành công, hơn nữa đối với uy lực của Ma Tướng quyền thi triển vừa rồi kia cũng là thập phần thoả mãn, cho nên tin tưởng tăng nhiều, cho dù lúc này đối mặt những đối thủ thực lực bài danh hàng đầu kia, dù là mấy Lục kiếp Bán Thần, hắn cũng có lòng tin tuyệt đối đánh một trận.

Chủ yếu nhất là, trong lòng của hắn còn lo lắng đến Kỷ Huyền Nhi, phải vượt qua giải đất trung tâm này đi tìm đối phương.

- Không biết bây giờ những cường giả kia có bao nhiêu điểm tích lũy quang văn rồi nhỉ?

Trên đường đi, Tần Phàm nhìn nhìn cổ tay của mình có 58 điểm tích lũy, sau đó trong miệng thì thào nói.

Mà trong lòng của hắn tinh tường, một khi tiến vào giải đất trung tâm này, địch nhân hắn gặp được tất nhiên sẽ trở nên càng ngày càng mạnh, thu hoạch điểm tích lũy tự nhiên cũng sẽ gia tăng lên rất nhanh.

Hắn chờ mong đối thủ kế tiếp của mình.

Tần Phàm thời gian dần qua tiến vào giải đất trung tâm của Sát Lục Bí Cảnh, hắn lúc này, bằng vào thực lực cường hãn, như Sói như hổ, trên đường đi cơ bản không có mấy người có thể trở thành đối thủ chính thức của hắn.

Lúc này, đã là hoàng hôn ngày thứ năm của tuyển bạt thi đấu rồi.

Trời chiều rơi vào bên trong khu vực sát khí nồng đậm này, rặng mây đỏ phía chân trời kia, giống như là có máu tươi nhuộm thắm, làm cho cả không gian có thêm vài phần âm trầm đáng sợ.

Ở chỗ này chiến đấu mỗi thời mỗi khắc đều có thể phát sinh, từng cái gặp gỡ, có lẽ không có nửa câu hàn huyên liên tiếp đánh giáp lá cà, sinh tử giao nhau. Làm như vậy là để có danh ngạch trong tuyển bạt thi đấu, làm như vậy là để lấy được ba kiện bảo vật mê người, làm như vậy là để đại biểu Mạc Lợi Thần Đảo xuất chiến, dương danh lập vạn.

Nơi này là một Sát Lục Tràng, là Thiên Đường, cũng là Địa Ngục.

Từng người dự thi, là thợ săn cũng là con mồi.

Tần Phàm không thể nghi ngờ là hi vọng mình làm một thợ săn, hơn nữa là một thợ săn xuất sắc.

1484. Chương 1494: Danh Liệt Mười Tám.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1494: Danh liệt mười tám.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà vào lúc này, ở tiền phương của hắn đang đứng một nam tử cơ bắp ngăm đen, trong tay của hắn cầm một trường thương màu đen, trên mũi thương giống như có chút lu mờ. Mặt khác còn có thể trông thấy máu tươi từ trên mu bàn tay hắn chậm rãi chảy xuống.

Vừa rồi, Tần Phàm cùng hắn đã giao thủ rồi.

Kết quả là Tần Phàm dùng thực lực tuyệt đối hình thành một loại áp chế cục diện, ở dưới công kích của Tần Phàm, người kia cơ hồ là không có bao nhiêu sức hoàn thủ. Tuy Tần Phàm còn không có thi triển át chủ bài gì, nhưng đối phương bại vong cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Nam tử ngăm đen kia rất rõ ràng cũng phát hiện vấn đề này, biết rõ mình so sánh với nam tử chỉ là Tứ kiếp Bán Thần cảnh giới trước mắt kia còn có khoảng cách rất xa, có thể nói, đánh tiếp hắn không có bất kỳ phần thắng.

- Vị bằng hữu này.

Vì vậy, hắn lúc này giảm thấp thanh âm xuống, nhìn xem Tần Phàm, trong miệng trầm thấp mở lời nói ra:

- Là ta nhìn lầm rồi, ta không thể tưởng được một Tứ kiếp Bán Thần vậy mà sẽ có được thực lực mạnh như vậy, ta nhận thức ta không bằng người. Bất quá ta muốn cùng người làm một giao dịch.

- Giao dịch? Người bây giờ còn có vốn liếng cùng ta nói giao dịch sao? Nếu như là vật phẩm trên người của người, ta đại khái có thể ở trên thi thể của người lấy được.

Nghe vậy, Tần Phàm lại lộ ra một tia trang nhã nói ra.

Vừa rồi người này ẩn núp trong bóng tối, thời điểm chứng kiến hắn trải qua, phát hiện cảnh giới không cao liền động thủ đánh lén, hiện tại phát hiện đánh không lại liền muốn nghị hòa, ở đâu có sự tình dễ dàng như vậy.

- Không phải vật phẩm, mà là một ít tình báo.

Sau đó nam tử ngăm đen kia lại nói ra.

- Tình báo?

Lúc này Tần Phàm mới có chút ngẩng đầu lên nhìn xem đối phương, phát ra một tia hứng thú.

- Đúng vậy, nếu như người buông tha một con đường sống. Ta có thể nói cho người biết một ít tình báo ở đây.

Lúc này nam tử ngăm đen kia thấy Tần Phàm đã có hứng thú, vội vàng ném ra ngoài một ít tư liệu nói ra:

- Người nên biết diện tích Sát Lục Bí Cảnh này rất lớn, ta chia nó làm Đông Nam Tây Bắc bốn khu vực, theo ta quan sát, hiện tại vị trí của chúng ta là Đông khu, ta biết rõ ở Đông khu này của chúng ta, có mấy cường giả đặc biệt lợi hại, thực lực của những người này so với người dự thi khác thì mạnh hơn rất nhiều...

- Cái kia thì sao?

Nghe người này đem Sát Lục Bí Cảnh chia làm bốn khu, Tần Phàm ngược lại là cảm giác có chút mới lạ, lập tức khòe miệng hắn có chút giương lên, lại mở lời hỏi.

- Ở đông khu của chúng ta có mấy cường giả, là Hồng Nguyên Hải am hiểu Thủy năng lực, cường giả sử dụng kiếm Sở Vân Vũ, còn có Hoàng Động thực lực cường hãn kia... thực lực những người này so với chúng ta đều cường đại hơn, nếu như đụng phải, khó có cơ hội mạng sống. Ta có thể nói cho người biết vị trí hiện tại đại khái của bọn hắn, như vậy người đụng phải có thể tránh được.

Nam tử ngăm đen kia lại mở lời nói.

- Nếu như sợ chết, vậy thì không nên tới tham gia tuyển bạt thi đấu này, tình báo như vậy đối với ta không có bao nhiêu tác dụng, ta không cần tránh bọn hắn, nếu gặp liền chiến một hồi.

Nhưng Tần Phàm lại lạnh lùng nói ra.

- Cái này...

Nam tử ngăm đen kia thật không ngờ Tần Phàm sẽ có tin tưởng mạnh như vậy, lập tức biến sắc, không khỏi tâm hoảng hốt trong miệng tiếp tục nói:

- Ta biết rõ hai người kia gần đây ở đông khu là giết không ít người, ít nhất là cường giả bài danh trước hai mươi lần này...

- Không có ý tứ, vừa vặn ta cũng thế.

Tần Phàm nhàn nhạt nói.

Nói xong, dưới chân hắn mạnh mẽ đạp mạnh, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh lao về phía trước, dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi đi tới trước mặt nam tử ngăm đen kia, làm hắn vào lúc đó cuống quýt ngênh chiến.

Bất quá, cả hai ở giữa chênh lệch thật lớn.

Chỉ chớp lát, trường thương của nam tử ngăm đen kia trực tiếp bị một quyền của Tần Phàm đánh nổ nát, ngay sau đó Nguyên Giới chỉ lực vô cùng cường hoành từ bên trong chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo bạo kích mà ra, trực tiếp chui vào trong lồng ngực nam tử ngăm đen này.

- Người...

Lúc này nam tử ngăm đen kia trừng trừng lấy hai mắt sợ hãi, thẳng đến sinh cơ trên người cơ hồ hoàn toàn đánh tan, hắn mới biết được lời ấy của Tần Phàm không phải hư.

Tứ kiếp Bán Thần trước mắt này, tuyệt đối có tư cách tiến vào bài danh trước hai mươi của tuyển bạt thi đấu lúc này đây.

Đáng tiếc, hắn nhìn không tới một khắc đối phương trèo lên kim bia rồi.

- Không thể tưởng được người này còn có được hơn ba mươi điểm tích lũy quang văn, cộng với số của mình, điểm tích lũy quang văn cũng đạt tới một trăm lẻ tám rồi.

Theo nam tử ngăm đen kia ngã xuống, một đạo hồng quang từ trên người hắn bay ra, chui vào cánh tay của Tần Phàm.

Nhìn xem con số hiện ra ở cánh tay, Tần Phàm cũng lộ ra tương đối thoả mãn. Ở hắn dọc theo con đường này đến cũng đã giết ba người dự thi thứ, cho nên điểm tích lũy quang văn của hắn lúc này cũng đạt tới một số lượng tương đối cao.

Dù sao đi tới giải đất trung tâm này, phần lớn người dự thi đều có được khá nhiều điểm tích lũy.

- Hoàng Động... hắn cũng ở khu này, nếu như gặp được, cái kia cũng không tệ.

Đem thu thập thi thể của nam tử ngăm đen thoáng một phát, lúc này Tần Phàm ngẫm lại một ít tình báo mà vừa rồi người này đã từng nói qua, sau đó trong miệng thì thảo luận.

Hắn không có quên ban đầu ở bên trong Hoàng Hôn Thành cùng Hoàng Động này có một ít ân oán.

Hơn nữa bọn hắn tầm đó còn có một hồi độ sức, là hẹn nhau ở bên trong tuyển bạt thi đấu Mạc Lợi Đảo này.

- Nơi này chính là đông khu của Sát Lục Bí Cảnh sao? Đã như vậy, vậy hãy để cho ta trở thành bá chủ đông khu a!

Ngay sau đó, khóe miệng của Tần Phàm có chút giương lên, thân hình lóe lên, rất nhanh liền biến mất ngay tại chỗ.

...

Ở bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh.

Trong sân rộng trung ương Mạc Lợi Thành kia, tuy đã tiến nhập ngày thứ năm của tuyển bạt thi đấu, nhưng lưu lượng người ở chỗ này không giảm trái lại còn tăng. Chẳng phân biệt được ngày đêm, cơ hồ cả ngày đều là đầu người dày đặc.

Mà mỗi khi hào quang danh tự trên Thiên Tài Kim Bia kia thay đổi, tất cả mọi người trên quảng trường kia đều sẽ bị hấp dẫn đi qua, từng ánh mắt nhìn về phía trên.

Lúc này phía trên Thiên Tài Kim Bia đã có một ít thời gian không có động tĩnh gì.

Bỗng nhiên kim quang đại phát!

Hào quang chậm rãi đánh tan, một danh tự mới rất nhanh xuất hiện ở phía trên.

Trong nháy mắt, cái tên này liền hấp dẫn ánh mắt toàn trường chú ý, theo từng tia ánh mắt kia rơi vào trên Kim Bia, trong sân rộng xuất hiện một hồi yên lặng ngẩn ngui, ngay sau đó, toàn bộ quảng trường liền triệt để sôi trào .

- Tần Phàm!

- Là Tứ kiếp Bán Thần Tần Phàm kia! Hắn lại xuất hiện!

- 108 điểm, thoáng cái tiến nhập bài danh thứ mười tám trên kim bia!

1485. Chương 1495: Ba Tháng Ước Hẹn, Hôm Nay Kết! (1)

Chương 1495: Ba tháng ước hẹn, hôm nay kết! (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

Cái tên này, dĩ nhiên là hai chữ “Tần Phàm”, sự xuất hiện của hắn làm cho rất nhiều người cảm giác được có một loại không dám tin. Ở phía trước, Tần Phàm ngay từ đầu là lưu danh kim bia, khi đó mọi người suy đoán hắn dựa vào chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo, đem hết toàn lực mới miễn cưỡng lưu danh, đã đến đẳng sau kỳ danh biến mất, rất nhiều người đã tin tưởng giải thích như vậy.

Sau đó Tần Phàm đã bại Đỗ Sâm lại một lần nữa xuất hiện trên kim bia, khi đó làm ột ít người đã tin tưởng Tần Phàm có được thực lực không tệ, cũng làm cho hắn có được một bộ phận người ủng hộ, cũng đánh vỡ một ít đồn đãi trước kia.

Nhưng mà, theo một lần xuất hiện ngẩn ngui kia, tên của hắn lại biến mất lần nữa!

Cái này làm cho rất nhiều người lại lần nữa hoài nghi hắn đã bại Đỗ Sâm có phải là may mắn hay không, thậm chí có không ít người cảm thấy hắn đã chết! Cho dù không chết, cũng không có nhiều người cảm thấy hắn sẽ trở lại trên Kim Bia.

Cho đến giờ phút này, Tần Phàm lại một lần nữa kinh hãi con mắt mọi người!

Hắn trở lại rồi!

Không chỉ có trở lại rồi, lại một lần leo lên vị trí thứ mười tám!

- Ta biết ngay, ta biết ngay, tiểu tử này nhất định rất được! Hắn đã trở lại rồi!

- Ha ha, ta đã nói, thực lực của Tần Phàm chúng ta cũng không tệ! Hắn là một Tứ kiếp Bán Thần duy nhất lưu danh kim bia, cũng là một người duy nhất dùng thực lực Tứ kiếp Bán Thần, ba lượt xuất hiện trên kim bia! Hắn là siêu cấp thiên tài!

Đặc biệt là những người ủng hộ Tần Phàm, lúc này nguyên một đám đều lộ ra vô cùng kích động, thậm chí là nhin không được lớn tiếng hoan hô .

- Các ngươi thấy không, vừa rồi các ngươi nói Tần Phàm chết rồi, nói hắn sẽ không thể lên kim bia nữa, hiện tại ngươi nhìn xem, hắn đã trở lại rồi!

Bọn hắn còn hướng những người vừa rồi cười nhạo ổng lớn nói, lộ ra thập phần phẫn chấn.

- Thôi đi, không phải là thứ mười tám thôi sao, còn không biết có thể lại té xuống hay không, hơn nữa cho dù có thể một mực bảo trì, cũng lấy không được danh ngạch tuyển bạt thi đấu lần này, có làm được cái gì?

Bất quá những người kia lại là sắc mặt khó coi đáp lễ nói ra.

- Đúng vậy, cũng không phải tiến vào Top 5, có cái gì cao hứng như vậy chứ? Nếu như Tần Phàm này có thể tiến vào Top 5 thì ta phục rồi, lập tức ly khai nơi đây, từ nay về sau không hề đặt chân lên Mạc Lợi Thành!

Có người thì không cam lòng nói.

- Các ngươi chờ đi, Tần Phàm hẳn dùng Tứ kiếp Bán Thần cảnh giới có thể làm được một bước này vốn chính là kỳ tích, ai dám cam đoan hẳn không thể lại sáng tạo kỳ tích càng lớn hơn nữa?

Mà người ủng hộ Tần Phàm thì cắn răng nói ra.

Tuy bọn hắn cũng không xác định, nhưng trong nội tâm ẩn ẩn có một loại chờ mong càng lớn.

...

Tần Phàm ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, tự nhiên là không biết bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh này có nhiều quan tâm mình như vậy.

Lúc này, hắn chậm rãi hành tẩu trong một mảnh rừng rậm u ám, theo đêm tối hàng lâm, tầm nhìn bốn phía lộ ra thập phần thấp, dù là hắn cũng tối đa chỉ có thể cảm ứng được trăm trượng mà thôi.

- Ồ?

Đang đi tới, cước bộ của hắn bỗng nhiên dừng lại, sau đó hai mắt có chút ngưng tụ xem hướng tiền phương, lập tức khoe miệng lộ ra một vòng vui vẻ nhàn nhạt nói ra:

- Chẳng lẽ thật sự trùng hợp như vậy sao?

Trong rừng rậm u ám, cảnh ban đêm lan khắp mặt đất.

Theo một ít hào quang yếu ớt pha tạp lá cây không hề ngờ ngẫu nhiên rơi xuống, để cho Tần Phàm chứng kiến ở phía trước ước chừng cách hắn hơn 100 trượng, một bóng người cao ngất đang đứng ở nơi đó, mặc dù chỉ là một bóng lưng, nhưng nhìn ra được thực lực cũng không phải người dự thi bình thường có thể so sánh.

Trên thực tế, lúc này màn đêm đã buông xuống, mà dám ở trong đêm đi lại xuất hiện ở chỗ này, thì đều là cao thủ bên trong người dự thi lần này, hơn nữa là cao thủ trong cao thủ.

Người dự thi bình thường đến buổi tối đều tìm kiếm một chỗ ẩn nấp nghỉ ngơi, người này hành tẩu không che dấu hành tung chút nào, hoàn toàn không sợ người khác truy tung, thậm chí khả năng còn cố ý để cho người khác truy tung mình.

Đây là người đối với mình không có tự tin nhất định là không dám làm như vậy.

Người này là một nam tử trẻ tuổi mặc áo choàng màu vàng nhạt, khí thế trên người hắn rộng rãi lâu dài, có một loại lẫm liệt ác liệt, giống như là ở trong thi sơn biển máu đi ra, để cho người tự nhiên không dám làm trái ý chí của hắn.

Đạo nhân ảnh này đứng thẳng ở đó, lộ ra uy vũ bá đạo, thời điểm tất cả lá rụng rơi xuống trên người hắn, rất nhanh đều sẽ bị một loại kinh khí vô hình ở trên người hắn xoắn thành phần vụn.

Thực lực rõ ràng rất mạnh.

Mà vào lúc đó, người này tựa hồ cũng cảm thấy ánh mắt của Tần Phàm sau lưng, thân thể hơi động một chút, tính cảnh giác toàn thân ở trong nháy mắt đề thăng, sau đó nhanh chóng quay đầu nhìn lại.

Ánh mắt giống như không hề có vật gì che chắn xuyên thấu qua tầng tầng lá rụng, nháy mắt sau đó đã rơi vào trên mình bóng người thanh sắc cách hơn trăm trượng kia.

Ở dưới bầu trời đêm này, hai đạo ánh mắt tiếp xúc, như hai khóa đại tinh ở trên bầu trời đụng vào nhau, tựa hồ ngay cả không gian cũng bắn ra một loại hỏa hoa, hào khí ở trong nháy mắt kéo căng !

Người này không phải người khác, đúng là Hoàng Nham Thành thành chủ chi tử Hoàng Động ban đầu ở Hoàng Nham Thành từng cùng Tần Phàm xuất hiện.

Mà mượn quang mang nhàn nhật này, ở trong tích tắc quay đầu, đối phương cũng cơ hồ là lập tức nhận ra Tần Phàm, một bộ Thanh y kia đã từng để cho hắn ở trước mặt rất nhiều người trong Hoàng Nham Thành mất đi tôn nghiêm, hắn vô luận như thế nào cũng sẽ không quên.

Lập tức trong đôi mắt hắn có một loại chiến ý kịch liệt bắn ra, bá đạo lăng lệ ác liệt, trực tiếp vượt qua khoảng cách hơn trăm trượng này mà đến.

Oanh! Oanh! Oanh!

Những nơi ánh mắt đi qua, tựa hồ là muốn phá hủy hết thảy.

- Bên trong tối tăm, quả nhiên sớm có an bài.

Bất quá đối mặt ánh mắt kịch liệt mà đến kia của Hoàng Động, Tần Phàm lại không lùi không sợ, trong hai tròng mắt của hắn có một loại ý chí chiến đấu cường đại không kém gì đối phương, thật giống như lợi kiếm ra khỏi vỏ, muốn trực tiếp Đồ Long Sát Hổ.

Ông!

Bốn phía sột sột soạt soạt rơi xuống lá rụng, trong nháy mắt này tựa hồ cũng bỗng nhiên dừng lại, ở trong toàn bộ không gian chỉ có hai người bọn họ, trong mắt của bọn hắn, chỉ có một người đối phương!

- Tần Phàm, chúng ta rốt cục lại gặp nhau rồi.

Lúc này ánh mắt của Hoàng Động thập phần lạnh lùng, thậm chí đã có sát khí nhàn nhật ở trong đó, không che dấu chút nào bắt đầu khởi động, hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, trong miệng ngữ khí lạnh như băng mở lời nói ra.

- Đúng vậy, rốt cục lại gặp mặt rồi. Hoàng Động thiếu thành chủ, ba tháng trước ta nói nếu ở trong tuyển bạt thi đấu gặp gỡ, tất nhiên sẽ lần nữa thỉnh giáo. Hiện tại ba tháng ước hẹn, cũng là lúc nên kết liễu rồi.

1486. Chương 1496: Ba Tháng Ước Hẹn, Hôm Nay Kết! (2)

Chương 1496: Ba tháng ước hẹn, hôm nay kết! (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Lúc này hai mắt của Tần Phàm lộ ra thập phần bình tĩnh, cùng ánh mắt của đối phương tương đối, trong miệng nhàn nhật nói.

Hắn nhìn ra được, lúc này Hoàng Động so với ba tháng trước vô luận là khí thế hay là khí tức đều mạnh hơn rất nhiều. Ở ba tháng trước, đối phương còn cách Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong một khoảng cách, nhưng hiện tại đã hoàn toàn đạp vào, thậm chí thực lực mặt ngoài của hắn so với Đỗ Sâm hắn gặp trước kia còn mạnh hơn một ít.

Bất quá, trong nội tâm Tần Phàm cũng không có một tia e ngại. Bởi vì ở ba tháng này hắn tiến cảnh cũng không kém đối phương! Ở ba tháng trước hắn có thể bằng vào Nhị cấp Bán Thần đã bại đối phương, hiện tại đã tấn thăng đến Tứ kiếp Bán Thần, hắn phải có lòng tin tuyệt đối.

- Tần Phàm, ta không sợ nói cho ngươi biết, ba tháng trước sở dĩ ta thua ở trong tay của ngươi, là vì ta vừa tu luyện một môn vũ kỹ làm cho Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể bất ổn. Hôm nay, vũ kỹ này ta đã tu luyện thành công, hơn nữa thực lực của ta còn đại trưởng, hôm nay ngươi không có bất kỳ hi vọng!

Hoàng Động cùng Tần Phàm cách xa nhau trăm trượng, nhưng khí thế đã sớm như là sóng to gió lớn đập ra, vô số lá rụng vào lúc này bị mãnh liệt bành trướng xoáy lên, hướng về bốn phía như là thác nước vậy ra, lộ ra đồ sộ không thôi.

Ở ba tháng trước, bởi vì một chút duyên cớ mà để cho Thiếu thành chủ hấn thua một Nhị kiếp Bán Thần, mặt mũi mất hết, có thể nói là để cho hấn vô cùng nhục nhã. Trên danh sách tất sát trong nội tâm, sớm đã có danh tự Tần Phàm rồi.

Hôm nay, hấn nhất định phải tẩy sạch hổ thẹn ba tháng trước.

- Thật sao? Hoàng Động thiếu thành chủ không thấy được thực lực của tại hạ so với hai tháng trước cũng tăng lên không ít sao?

Lúc này Tần Phàm lộ ra mây trôi nước chảy, nhẹ nhàng vung áo bào lên, làm cho những lá rụng bởi vì khí thế của Hoàng Động dẫn dắt mà bạo xông lại đều toàn bộ quy về bình tĩnh, sau đó trong miệng của hấn như không có việc gì nói ra.

Nghe vậy, hai mắt của Hoàng Động rốt cục ngưng tụ, sau đó hấn rốt cục cũng phát hiện cảnh giới của Tần Phàm đã là từ Nhị kiếp Bán Thần lúc trước tăng lên tới Tứ kiếp Bán Thần rồi, tốc độ kia sao mà khủng khiếp, làm cho hấn vốn thập phần tự tin, trong lòng cũng không khỏi hơi kinh hãi.

Tốc độ tiến cảnh làm cho người ta sợ hãi như vậy, dù là hấn xuất thân đại gia tộc cũng là cho tới bây giờ chưa từng bá kiến đấy.

Bất quá lúc này đây hấn đã có thể cùng Tần Phàm lưu danh trên Thiên Tài Kim Bia, tự nhiên cũng có một ít cậy vào cùng tin tưởng, tuy là kinh ngạc, nhưng mà chưa đến mức vì vậy mà tin tưởng sụp đổ cùng sợ hãi.

- Hừ, tuy ta không biết người sử dụng phương pháp gì có thể ở trong thời gian ngắn như vậy tăng lên hai cấp, nhưng phạm là người tiến cảnh quá nhanh, tất nhiên sẽ tạo thành cảnh giới bất ổn, tuy người là Tứ kiếp Bán Thần, ta nhìn thực lực cũng chưa chắc có thể so với ba tháng trước tăng lên bao nhiêu a. Nếu không phải bằng vào một kiện chung cực Bán Thần khí Đoạt Thành Linh Sáo, người cái gì cũng không phải.

Lập tức, hấn hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Hoàn toàn chính xác cũng không có tăng lên bao nhiêu, bất quá... đầy đủ chém giết người rồi.

Tần Phàm mỉm cười nói, đối chọi gay gắt, không nề mặt chút nào.

- Đồng dạng! Vậy hãy để cho ta nhìn xem người có bao nhiêu tiến bộ a!

Nghe thanh âm châm chọc trên tức giống như vậy, Hoàng Động rốt cục cũng nhịn không được nữa, trong miệng phát ra thanh âm bá đạo.

Tiếp theo trong nháy mắt, ánh mắt của hấn bỗng nhiên lạnh lẽo, sát ý cuồng liệt ở trong nháy mắt này bạo tuôn mà ra, tất cả lá rụng trước người đều bị xé thành mảnh nhỏ.

Lập tức, dưới chân mạnh mẽ đạp mạnh.

Cả người bạo xông mà ra!

Cái đạp mạnh này của hấn, cây cối ở hai bên đường, vô số lá cây trên cây cũng trong nháy mắt này bị địa chấn cuồng bạo rơi rụng, như là vô số hoàng lục tuyết phiến ở trong không gian này điên cuồng phiêu vũ.

Hoa lệ, đồ sộ!

Khiêu động nhân tâm!

Lúc này Tần Phàm vẫn không nhúc nhích, hai con ngươi của hấn bình tĩnh nhìn về phía trước, lúc này phía trước phẳng phất như biển thành thể giới lá rụng, ngăn cản tất cả ánh mắt của hấn. Đương nhiên, cảnh tượng tráng lệ như vậy hấn tự nhiên là vô tâm thưởng thức, ngũ giác của hấn một mực tập trung vào Hoàng Động.

Oanh!

Một tiếng bạo nổ bỗng nhiên truyền đến, sau đó ở trong tường lá rụng cách hấn ước chừng 10m, vào lúc đó triệt để nổ tung đi, hoàn toàn hóa thành vô số nát bấy, như là vô số hoa tuyết ở trên bầu trời tung bay.

Cùng lúc đó, một đạo nhân ảnh từ đó lao ra!

Giết! Giết! Giết!

Sát khí lăm lăm!

Chỉ ở tốc độ ánh sáng tầm đó, Hoàng Động kia liền xẹt qua đại đoạn khoảng cách xuất hiện ở trước mặt Tần Phàm, áo bào trên người hắn không gió tự bay, một cổ Nguyên Giới công kích lăng lệ ác liệt ở trong tay áo phát ra, sát khí khôn cùng lập tức xé nát hư không.

- Chết!

Trong miệng của hắn phát ra một chữ lạnh như băng, duỗi ra một tay thành trảo, trong đó có Nguyên Giới chỉ lực vô cùng cuồng liệt ở ngón giữa bắn ra mà ra, giống như có năm đầu Giao Long mãnh liệt hướng về Tần Phàm đánh tới.

Quay mắt về phía ngũ trảo đánh tới trước mặt, ở thời điểm này Tần Phàm rút cục động, trên người của hắn có một cổ khí thế cuồng mãnh đồng dạng vào lúc này bộc phát ra, giống như là Kinh Lôi ẩn núp, không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng!

Hai mắt hắn ngưng tụ, ánh mắt như điện, tay phải có chút hướng trong tay áo co lại một cái, lúc Hoàng Động tới gần đến trước người hắn năm mét, năm đấm liền từ trong đó như là một khẩu đạn pháo kích bắn mà ra.

Oanh!

Một quyền một trảo, cứ như vậy ở giữa không trung giao đụng lại với nhau.

Như là sấm sét vang dội, ở chỗ giao đụng phát ra một màn hào quang sáng chói trong đêm đen, lộ ra chút mực vô cùng. Như là hai khẩu thiên thạch trên bầu trời chạm vào nhau, bắn ra một loại hỏa hoa không gì sánh kịp.

Bồng!

Ngay sau đó, là khí kinh của hai người giao kích tán dật mà ra, mang tất cả ra tứ phương, làm cho ở trong phương viên ngàn mét có vô số lá rụng ở trong nháy mắt này bị triệt để chấn thành nát bấy.

Đại địa “ken két” xuất hiện rất nhiều khe hở, kịch liệt chấn động lấy, phẳng phất như có quái vật muốn từ dưới mặt đất chui ra.

Vù vù...

Bất quá, hai người này giao đụng cũng không giằng co lâu, rất nhanh hai người đều bị lực trùng kích cường hoành của đối phương chấn lui trọn vẹn mấy chục thước, hung hăng đập lên mặt đất, lúc này mới lẫn nhau ổn định thân thể.

Từ bên trong đối binh vừa mới xem ra, Tần Phàm nhìn ra được thực lực Hoàng Động này đích thật là so sánh với ba tháng trước tăng lên không ít, vô luận là tốc độ hay lực công kích đều vô cùng cường hãn, trách không được có thể lưu danh trên Thiên Tài Kim Bì. Dưới tình huống còn không có vận dụng đến vũ kỹ cùng át chủ bài, thực lực của hắn không mạnh hơn đối phương bao nhiêu.

Cho nên lúc này đây giao đụng, có thể nói là sà sà nhau.

1487. Chương 1497 : Cuồng Sát Chỉ Sáo.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1497 : Cuồng Sát Chỉ Sáo.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kết quả như vậy, tự nhiên là làm cho Hoàng Động không hài lòng lắm, vốn hấn cho rằng hiện tại Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể mình đã hoàn toàn khôi phục, hơn nữa cũng đã đạt đến Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, muốn trấn áp Tần Phàm sẽ là sự tình rất dễ dàng mới đúng.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hấn chậm rãi rơi vào phía trên chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo của Tần Phàm.

- Nguyên lai chúng ta chênh lệch là ở kiện chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Linh Sáo này.

Lập tức, hấn làm như đã tìm được lý do giải thích, trên mặt âm trầm thoáng hòa hoãn một ít, sau đó lộ ra một tia tự tin nói ra:

- Như vậy, liền để cho ta xóa bỏ chênh lệch này, sau đó triệt để đánh bại ngươi a!

Tiếp theo trong nháy mắt, phía trên tay phải của hấn vậy mà cũng chậm rãi hiện ra một vòng hào quang sáng chói.

Hấn cũng có Chung Cực cấp Bán Thần khí!

Một vòng hào quang sáng chói này cứ như vậy ở trong bóng đêm xuất hiện, giống như là bầu trời rớt xuống một khối minh tinh, cho thấy một loại sáng rực làm cho không người nào có thể xem nhẹ, thậm chí ở trong phương viên mười dặm cũng có thể thấy được hào quang của nó.

-Ồ? Đây là Chung Cực cấp Bán Thần khí?

Tần Phàm chứng kiến một vòng hào quang này, thần sắc đồng dạng không khỏi có chút biến hóa, hấn không thể tưởng được Hoàng Động này vậy mà cũng sẽ có được Chung Cực cấp Bán Thần khí.

Phải biết rằng, lúc trước hấn chính là tổn không ít tâm huyết mới cùng Dịch đại sư kia hợp lực đem luyện chế ra Đoạt Thần Quyền Sáo này.

Theo như lời Dịch đại sư kia nói, luyện chế một kiện Chung Cực cấp Bán Thần khí chính là kiệt tác bình sinh đắc ý nhất của hấn, hơn nữa vẫn là may mắn có Tần Phàm hỗ trợ mới có thể thành công, mà theo trên thị trường, thậm chí bên trên rất nhiều đấu giá hội cao cấp cũng không có Chung Cực cấp Bán Thần khí xuất hiện, cũng biết Chung Cực cấp Bán Thần khí này là cực kỳ khó được.

Đồng thời hấn cũng biết, ở ba tháng trước Hoàng Động là không có được Chung Cực cấp Bán Thần khí này đây.

Tần Phàm lại chăm chú nhìn một vòng hào quang trong tay Hoàng Động kia, sau đó hấn có thể phát hiện đó là một bộ chỉ tay Bán Thần khí, không giống như Tần Phàm bao trùm toàn bộ cánh tay, gần kề chỉ là bao trùm ở trong đốt ngón tay của đối phương mà thôi.

Nhưng mà, chỉ là một vòng chỉ sáo không quá lớn kia, lại phát ra hào quang sáng chói vượt xa người thường, tăng thêm trong đó bắt đầu âm thầm khởi động một loại kinh lực chấn động đặc thù, cũng biết phẩm giai tỉ lệ của Bán Thần khí này, thậm chí so với Đoạt Thần Quyền Sáo của hấn chỉ hơn chứ không kém.

- Ha ha...

Chứng kiến thần sắc của Tần Phàm biến hóa, lúc này Hoàng Động cũng không khỏi có vài phần thần sắc đắc ý, khóe miệng của hấn hiện ra mỉm cười, sau đó nhìn Tần Phàm nói ra:

- Tần Phàm, ở ba tháng trước, ngươi bằng vào Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo đánh bại ta, hôm nay, ngươi sẽ không còn có cơ hội này.

- Bộ Cuồng Sát Chỉ Sáo này, chính là ta nhờ cha ta tự mình ra mặt phối hợp Dịch đại sư luyện chế, uy lực cường đại vô cùng. Dù là bản thân Dịch đại sư cũng đã nói, Cuồng Sát Chỉ Sáo này so với Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo của ngươi còn muốn tốt hơn.

Hai mắt của hấn nhìn xem Tần Phàm, nắm đấm nắm chặt, hào quang lộ ra càng thêm chói mắt, sau đó hấn thập phần tự tin chỉ vào phía trước nói ra:

- Cho nên, hôm nay người vô luận như thế nào cũng không có cơ hội thắng được! Sĩ nhục ba tháng trước, hôm nay ta muốn triệt để trả lại cho người!

Nhìn xem hào quang kia tựa hồ muốn đâm đau mắt, thần sắc Tần Phàm lại rất nhanh khôi phục bình thường, hắn cũng nhìn đối phương, nhàn nhạt nói:

- Cuồng Sát Chỉ Sáo sao? Xem thật là một kiện Bán Thần khí không tệ...

Nói xong, hắn lại siết chặt nắm đấm, chiến ý lại lần nữa bộc phát ra nói:

- Bất quá cũng phải nhìn xem người sử dụng nó là ai!

- Ha ha, tốt. Không sai, Đoạt Thần Quyền Sáo đặt ở trên người của người là lãng phí, chờ ta giết chết người, ta sẽ có được hai kiện Chung Cực cấp Bán Thần khí rồi!

Nghe vậy, Hoàng Động liền giận quá thành cười, sau đó cũng đáp trả nói.

- Ta cũng chính là đánh cái chủ ý này.

Khóe miệng của Tần Phàm giương lên, ý tứ hàm xúc kéo dài.

Sau một khắc, dưới chân hắn đạp mạnh.

Thân hình xuyên qua tầng tầng màn đêm bắn về phía trước, lúc này đây hắn là người xuất thủ trước rồi.

Vừa ra tay, liền như là Cuồng Long ra biển, triệt để khuấy động cảnh ban đêm. Tốc độ cực hạn kia như là một chiếc dao găm thanh sắc lướt qua trên miếng vải đen, tựa hồ sắc bén đến nỗi ngay cả đêm tối cũng có thể giết chết.

Thoáng qua tầm đó, hắn liền đi tới trước mặt Hoàng Động, nắm đấm giơ lên, trực tiếp là một quyền nện xuống.

- Tự tìm đường chết!

Hoàng Động thấy Tần Phàm nhanh như vậy liền đi vào trước mặt, thần sắc có chút ngưng trọng một ít, nhưng gặp không sợ hãi, lập tức cũng là một quyền hướng lên oanh ra, Cuồng Sát Chỉ Sáo chói mắt kia, lúc này mang theo một đạo hào quang như lưu tinh, oanh kích giữa không trung.

Giống như là một khóa lưu tinh gặp phải sao chổi Halley, hai đạo quang mang, ở phía trên giữa không trung gặp nhau.

Tê...

Trong không khí sát qua tiếng xé gió vô cùng bén nhọn, sau đó phát ra tiếng kêu như là một đầu dã thú bị nắm yết hầu, trầm thấp mà mang theo một loại lực phá vô cùng thô bạo, xé rách bầu trời đêm.

Bồng!

Chỉ chớp lát trong tiểu lưu tinh kia bộc phát ra một loại năng lượng khủng bố, đem hào quang của sao chổi Halley kia che dấu, lập tức thân ảnh của Tần Phàm ở giữa không trung hướng về sau bay ngược mà đi.

Sau khi lui mấy chục bước, hắn mới ổn định thân hình.

- Ha ha, hiện tại người biết chúng ta chênh lệch đi à nha!

Thấy một màn như vậy, Hoàng Động đứng tại nguyên chỗ chỉ là thân thể bị xung lượng ảnh hưởng mà thoáng hạ xuống một tí, không khỏi lên tiếng cuồng tiếu. Dùng tới Chung cực Bán Thần khí, thực lực của hắn quả nhiên là tăng nhiều, thậm chí rất có ý tứ triệt để áp chế Tần Phàm xuống dưới.

- Cái chỉ sáo này, quả nhiên cũng không tệ lắm nha.

Bất quá sau khi Tần Phàm ổn định thân thể, thần sắc lại bình thường nhẹ nhõm nói ra. Vừa rồi bên trong thăm dò, tuy thân hình của hắn rút lui một khoảng cách, nhưng ngoại trừ khí huyết có chút quay cuồng, thân thể của hắn căn bản không có bao nhiêu hao tổn.

Quan trọng là, vừa rồi hắn chỉ là ở trạng thái bình thường mà thôi.

Dù sao Hoàng Động cũng là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, cho dù hắn dựa vào khí lực cường hoành cùng Nguyên Giới chi lực chất lượng rất cao, nhưng ở số lượng Nguyên Giới chi lực lại kém không ít, cho nên hắn tạm thời ở hạ phong cũng là bình thường.

Lúc này đây, hắn chủ yếu là muốn thử dò xét uy lực Cuồng Sát Chỉ Sáo của đối phương mà thôi.

- Con vịt đùn sôi còn mạnh miệng, một hồi xem ngươi còn cười được nữa hay không.

Hoàng Động thấy Tần Phàm như vậy, hắn không rõ chân tướng trên mặt cũng xuất hiện một loại trêu tức.

1488. Chương 1498: Cuồng Sát Chỉ Sáo. (2)

Chương 1498: Cuồng Sát Chỉ Sáo. (2)

Sau đó đến phiên hắn chủ động xuất kích, dưới chân đạp mạnh, dùng Cuồng Sát Chỉ Sáo ở năm đầm làm mũi nhọn, cả người kích bắn mà ra.

Như sấm như điện, như gió như lửa!

Chỉ sáo xẹt qua một đạo hào quang sắc bén bén nhọn, thoáng qua tầm đó liền tới gần đến trước mặt Tần Phàm, chỉ sáo kia mang qua không khí nóng rực sắc bén, giống như có vô số lợi kiếm vừa mới từ trong lò lửa xuất ra đâm tới.

Thấy vậy, dưới chân Tần Phàm nhẹ nhẹ một chút, thân hình hơi lui hai bước, sau đó oanh ra một quyền.

Ông...

Lúc này đây hiện ra lá bài tẩy đầu tiên của hắn... cánh tay Kỳ Lân!

Lân giáp màu xanh lá cây trong khoảng khắc bao trùm ở cả đầu cánh tay của hắn, cũng vào lúc này, hắn có thể cảm giác được lực lượng bản thân ở trong nháy mắt tăng lên một đoạn, từ chỗ sâu trong Ma chủng có một cỗ năng lượng xông lên cánh tay của hắn, lại thông qua Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo mãnh liệt mà ra.

Oanh!

Chỉ chớp lát, hai đầm lại một lần nữa ở giữa không trung gặp nhau, sau đó bộc phát ra một loại tia chớp mạnh mẽ, ở chỗ giao kích kia thậm chí không gian cũng xuất hiện chấn động, từng vòng rung động nhộn nhạo mà khai, có vết nứt không gian nhìn thấy mà giật mình lan tràn, tựa hồ tùy thời sẽ giáo sát tánh mạng.

Thanh âm rơi xuống, lúc này đây, Tần Phàm lại lần nữa rút lui về sau.

- Tần Phàm, mặc cho ngươi ngoan cố chống lại như thế nào, hôm nay ngươi cũng phải chết ở dưới Cuồng Sát Chỉ Sáo của ta! Nạp mạng đi!

Thấy lại một lần nữa đánh lui Tần Phàm, Hoàng Động lộ ra càng thêm hăng hái, trong miệng của hắn gầm nhẹ một tiếng bá đạo, sau đó đuổi sát mà đi.

Bất quá hắn cũng không có phát hiện, lúc này đây Tần Phàm chỉ là rút lui vài chục bước, cùng lần trước chỉ rút lui một nửa khoảng cách mà thôi. Kỳ thật đây là hắn thăm dò lần thứ hai, mà đối với thực lực cùng uy lực Cuồng Sát Chỉ Sáo của đối phương cũng đã hiểu rõ trong lòng.

Hắn biết rõ dưới tình huống chỉ sử dụng cánh tay Kỳ Lân, hắn còn không cách nào thắng được.

- Vậy thì lại đến a!

Kế tiếp, hắn lại lần nữa nắm chặt nắm đầm, lân giáp màu xanh lá cây vốn chỉ bao trùm lấy cánh tay phải kia liền bắt đầu hướng về toàn thân của hắn lan tràn, hơn nữa rất nhanh liền bao trùm toàn thân hắn ngoại trừ đầu lâu.

Khí thể uy áp đột nhiên tăng vọt!

Kỳ Lân ma thân kích phát!

Ma thân kích phát, một cổ khí tức thô bạo cũng hiện lên, bên trong song mắt đỏ bừng, từng đạo thanh âm cuồng bá từ trong miệng Tần Phàm phát ra, giống như là Phong Bạo thổi mạnh không gian bốn phía.

Mà lá rụng bốn phía kia ở lúc này cũng điên cuồng bay múa, vì hấn gia tăng lên một loại khí thể ai dám tranh phong.

- Giết!

Theo Kỳ Lân giáp bao trùm thân thể, năng lượng ở chỗ sâu trong Thủy Kỳ Lân Ma chủng chuyển vận mà đến cũng tùy theo tăng cường sâu sắc, trong nháy mắt tiếp theo, dưới chân Tần Phàm lại lần nữa đạp mạnh, thân hình lại một lần nghênh tiếp.

Bên ngoài Sát Lục chi cảnh.

Ở quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành, trước Thiên Tài Kim Bia cao lớn, mọi người lưu lại nơi này y nguyên vô cùng nhiều, đưa mắt nhìn đi đều là một mảnh đông nghịt. Mà những người kia cũng là thời khắc chú ý biến hóa của tuyển bạt thi đấu lần này.

Vốn Thiên Tài Kim Bia là một thời gian ngắn không có phản ứng gì, lúc này bởi vì ánh sáng màu đỏ sáng rõ, lập tức hấp dẫn từng ánh mắt sáng quắc.

- Danh tự Tần Phàm cùng Hoàng Động dĩ nhiên là đồng thời phát ra ánh sáng màu đỏ!

- Đây chẳng lẽ là hai người bọn họ ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh gặp nhau rồi sao? Bây giờ là đánh nhau sao?

- Nhìn xem trình độ ánh sáng màu đỏ sáng ngời, nhìn ra được hai người đều là phát sinh một hồi kịch chiến, ta xem tám chín phần mười là hai người bọn họ đánh nhau! Nếu không sao có thể trùng hợp cùng phát sáng như vậy? Hơn nữa ánh sáng màu đỏ này lóe sáng một thời gian ngắn rồi, nói rõ hai người bọn họ gặp được đều là thể lực ngang nhau, ngoại trừ trên Thiên Tài Kim Bia kia, người như vậy đã không nhiều lắm rồi.

- Đúng vậy, ta cũng cảm thấy như vậy, Tần Phàm bài danh mười tám cùng Hoàng Động hiện tại bài danh mười lăm vậy mà liều lại với nhau, cái này thú vị rồi! Hai người bọn họ đến tột cùng ai sẽ thắng đây?

- Hoàng Động? Ta là nghe nói qua thực lực Hoàng Động này thập phần cường hãn, cùng Tần Phàm đồng dạng đều có được Chung Cực cấp Bán Thần khí, hơn nữa truyền thuyết nói trước khi tuyển bạt thi đấu đấu bất, hấn đã từng làm ột Lục kiếp Bán Thần nhượng bộ. Thực lực của hấn, thâm bất khả trắc ah!

- Đúng vậy a, Tần Phàm chỉ là một Tứ kiếp Bán Thần, làm sao có thể là đối thủ của Hoàng Động?

Ở trong sân rộng, lúc này có thể nói là nghị luận nhao nhao, tuy đã vào đêm, vẫn là bộc phát ra một loại thanh âm ầm ỹ. Đến bây giờ còn chưa có phát sinh hai người trên Thiên Tài Kim Bia đối chiến, cho nên một trận chiến của hai người Tần Phàm cùng Hoàng Động này bị chú ý càng lớn, mà không ít người đối với Tần Phàm thắng được cũng nhìn không tốt.

Trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường trung ương, trong phòng Mạc Lợi Đảo chủ.

- Đảo chủ, trận này phải chăng thật là Tần Phàm cùng Hoàng Động trên kim bia đánh nhau? Có thể để cho chúng ta nhìn một chút hay không?

Lúc này bởi vì ánh sáng màu đỏ trên Thiên Tài Kim Bia phía dưới lập lòe. Mấy Hoa phục lão giả cũng không khỏi bị khơi dậy tâm hiếu kỳ thật lớn, nhin không được nhìn Mạc Lợi Đảo chủ nói ra.

Cũng chỉ có Mạc Lợi Đảo chủ mới có năng lực kia, có thể chế tạo ra màn sáng có thể chứng kiến bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

- Đảo chủ bệ hạ nói hoàn toàn chính xác là không sai, không thể tưởng được Tần Phàm này thật sự có được năng lực trùng kích Thiên Tài Kim Bia lại lần nữa. Thuộc hạ cũng đã điều tra qua, trước đây Tần Phàm này cùng Hoàng Động ở Hoàng Nham Thành hoàn toàn chính xác có phát sinh qua một ít mâu thuẫn, đoán

chừng hiện tại giao chiến tám chín phần mười là bọn hắc, hơn nữa nhất định là một trận chiến không chết không ngớt.

Một gã Hoa phục lão giả khác cũng nói.

- Các người đoán không sai, đây thật là một trận chiến ở giữa Tần Phàm cùng Hoàng Động.

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ kia lộ ra một tia vui vẻ thần bí nói ra:

- Hơn nữa hết sức đặc sắc.

Nói xong, hắn vung tay lên, trong phòng lần nữa xuất hiện này màn sáng.

- Ồ? Tần Phàm kia đã bị Hoàng Động đánh lui hai lần, xem ra cảnh giới của hắn hoàn toàn chính xác là thấp một chút, khó có thể là đối thủ của Hoàng Động.

Mà nhìn một hồi, có một Hoa phục lão giả nói ra.

Bất quá, nhưng vào lúc này...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Vù vù vù...

Ở trong rừng cây u ám kia, vào lúc này cảnh ban đêm phẳng phất như bị hung hăng xé toang, xuất hiện hai đạo nhân ảnh máu tươi đầm đìa.

Hai đạo nhân ảnh một vàng một xanh từ bên trong lỗ hổng kia xuất hiện, lúc này thật giống như hai cái cầu vồng ở giữa không trung kéo dài qua, đều bởi vì tốc độ quá nhanh mà tạo thành tàn ảnh thật dài, sau đó Nguyên Giới chỉ lực toàn thân đều giống như Đại Giang, một trái một phải bay thẳng mà đến.

1489. Chương 1499: Càng Đánh Càng Cuồng

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1499: Càng đánh càng cuồng

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

Khí thế không ai nhường ai tương trù, chỉ là khí thế kia liền để cho cây cối bốn phía không ngừng sụp đổ, giống như là bị một cổ cuồng phong nộ bạo thổi cạo mà qua. Rất nhiều đại thụ không biết sinh bao nhiêu tuổi, vào lúc đó đều bị hung hăng đánh ngã, làm cho trở mình đầy đất.

Giao phong cuồng hoành, khủng bố, đáng sợ!

Nếu như có Bán Thần cấp thấp ở đây, cho dù là Tam kiếp Bán Thần hay Tứ kiếp Bán Thần, chỉ sợ cũng bị khí kinh giao phong này trực tiếp xé thành mảnh nhỏ, nếu là Ngũ kiếp Bán Thần lực lượng phòng ngự kém một ít, có lẽ cũng bị hai người này giao phong làm trọng thương.

Oanh! Oanh! Oanh!

Hai đạo nhân ảnh rốt cục giao thoa lại với nhau, lúc này đây hai đấm hung hăng va chạm, phát ra tiếng vang kinh thiên động địa. Tiếng vang kia ở đâu trong đêm tối yên tĩnh lộ ra có chút chướng tai, thậm chí làm cho toàn bộ đông khu của Sát Lục Bí Cảnh nhận lấy chấn động.

Hào quang bạo tạc, hiện trường giao chiến hoa lệ mà cuồng bạo!

Lúc này đây, hai đám giao kích, bước chân của Tần Phàm không còn có lui về sau một bước nữa. Bất quá hắn cũng không có chiếm được ưu thế quá lớn, không thể đánh lui Hoàng Động. Hai người bọn họ đều là không có chiếm ưu thế rõ ràng, đạt đến một tình trạng thế lực ngang nhau.

- Làm sao có thể! Tiểu súc sinh này như thế nào sẽ càng đánh càng cường!

Hoàng Động là càng đánh càng kinh hãi, hai lần trước hắn đều đơn giản đánh Tần Phàm bay ngược, lúc này đây hắn cắn chặt răng, thông qua Cuồng Sát Chỉ Sáo trên nắm tay phải, cơ hồ là dốc hết tất cả lực lượng của mình, nhưng như thế nào cũng thật không ngờ mình vẫn chiếm không được một chút tiện nghi.

Mà bởi vì lúc này lực lượng hai người đạt đến không kém bao nhiêu, cho nên bọn họ có thể là từng quyền từng quyền, không ngừng mãnh liệt giao kích, hai người đều như muốn dốc hết lực lượng trong cơ thể mình, hoàn cảnh bốn phía bị tàn sát bừa bãi đến không thành bộ dáng.

Theo từng quyền từng quyền giao kích, kinh khí bạo tạc tầm đó, bốn phía có thể nói là trở nên nghiêng trời lệch đất, thậm chí bùn đất cây cối hoặc là cự thạch toàn bộ đều hóa thành bột phấn, còn có vết rạn không gian rung động đẩy ra, khủng bố vô cùng.

Mà Tần Phàm lúc này bao khóa ở bên trong Kỳ Lân giáp màu xanh lá cây, con mắt màu đỏ tươi kia phát ra hàn quang, toàn thân tiến nhập một trạng thái chiến đấu, lòng của hắn không có chút lơ là, nắm đầm bao khóa ở trong Nguyên Giới chi lực vô tận hung hăng trùng kích lấy đối phương.

Hắn ngoài ý muốn là càng chiến càng cuồng, càng đánh càng cường!

Bởi vì ở trong giao chiến cường độ cao, Long Thần Nguyên Giới vốn là bám vào phía trên Nguyên Giới của hắn, nguyên lực kia phảng phất giống như từ thời không vô cùng xa xôi chậm rãi bị dẫn phát đến trong Nguyên Giới của hắn, sau đó hóa thành nguyên lực của hắn.

Cho nên lúc này hắn không chỉ không có cảm giác đến nguyên lực tiêu hao, ngược lại là một mực chậm rãi gia tăng. Có thể nói, trừ khi là sử dụng Bán Thần kỹ cường lực đối chiến, nếu không ở trong chiến đấu bình thường, hắn sẽ càng ngày càng mạnh! (.

Theo Nguyên Giới chi lực trong cơ thể kia trở nên càng ngày càng mạnh, Tần Phàm bởi vì kích phát Kỳ Lân ma thân, lúc này khí tức cũng trở nên càng ngày càng cuồng bạo, sau một lần giao phong hai người đều thoáng lui về phía sau.

Hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, lúc này đây, tốc độ của hắn là đạt đến nhanh nhất.

Ở đằng kia thời điểm Hoàng Động vừa mới kịp phản ứng, Tần Phàm cũng đã đánh tới trước người hắn, nắm đầm giương lên, Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo ở dưới một cổ Nguyên Giới chi lực cuồng bạo mà vô cùng cường đại bao khóa thúc dục, như là một ngọn núi khổng lồ hung hăng hướng về người phía trước đè xuống.

Oanh!

Lúc này đây, hắn rút cục hung hăng đánh bay Hoàng Động mấy chục bước!

Đây cũng chính là ý nghĩa, Tần Phàm nương theo Kỳ Lân ma thân cùng Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo, cho dù không dựa vào ưu thế Ma chủng kỹ, hắn cũng có được thực lực có thể đối chiến, thậm chí đánh bại Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong!

Tê...

Thân thể Hoàng Động rút lui rất nhanh, cùng không khí ma sát tầm đó phát ra tiếng xé gió bén nhọn, sau đó hắn hung hăng đáp mạnh dưới mặt đất, đem dưới mặt đất kia giẫm ra một cái động lớn mới thật không dễ dàng ổn định thân thể.

Sắc mặt của hắn vô cùng âm trầm, hai mắt oán độc nhìn xem Tần Phàm.

Hắn thật không ngờ!

Thật sự là hắn thật không ngờ, đã đến lúc này, thực lực khôi phục đỉnh phong, lại nương theo Chung Cực cấp Bán Thần khí Cuồng Sát Chỉ Sáo, lại vẫn không phải đối thủ người trước mắt này! Đáng sợ hơn chính

là, ở trong thời gian ba tháng đối phương tăng lên hai cảnh giới, không chỉ không có vì vậy mà cảnh giới bất ổn, thậm chí còn có được thực lực càng đánh càng mạnh!

Đây là thập phần khủng bố đấy!

Hắn chưa từng có bất kiến người nào giống như Tần Phàm, trên người không ngừng xuất hiện kỳ tích để cho thường nhân cảm giác được không thể tưởng tượng nổi như vậy!

Hắn hận, hắn hận!

Vào lúc này Hoàng Động có chút hối hận ban đầu thời điểm ở Hoàng Nham Thành hắn đối với mình quá mức tự tin cùng khư khư cố chấp, không để cho cao thủ Lục kiếp Bán Thần của gia tộc thừa cơ truy tung Tần Phàm, sau đó giết chết hắn, mà làm cho tới cực diện bây giờ đây.

Một bên kia, sau khi một quyền đánh lui Hoàng Động, lúc này khí thế trên người Tần Phàm phóng đại, cả người tỏa sáng ra một loại ý chí vô địch, hắn hiện tại như quân lâm thiên hạ, bề nghề chúng sinh, sinh ra một loại hào khí bách chiến bách thắng.

- Hoàng Động, xem ra hôm nay ngươi không những rửa sạch hổ thẹn trước kia, mà là tự rước lấy nhục!

Lúc này hắn nhìn về phía Hoàng Động sắc mặt không ngừng biến hóa, một ngón tay duỗi ra, trong miệng mang theo một tia cười tức nói, thoại ngữ đều chọc y như trước đây Hoàng Động đã từng nói qua.

- Tiểu súc sinh, ngươi đừng vội đắc ý, hiện tại chiến đấu còn không có chấm dứt, thắng bại còn chưa biết!

Mà nghe được Tần Phàm không kiêng nể gì cả trào phúng như vậy, Hoàng Động trong khoảng thời gian ngắn cơ hồ là bị tức đến thổ huyết, lập tức hắn cắn răng một cái, trong miệng phát ra một tiếng rú lên lồng lộn.

- Ngươi bây giờ, còn có tư cách nói lời này sao? Ba tháng trước ngươi thua ở trên tay của ta, hôm nay ngươi đồng dạng không có bất kỳ phần thắng.

Tần Phàm tiếp tục đả kích nói ra, hắn muốn vào lúc này đánh tan hoàn toàn ý chí của đối phương, sau đó nhất cổ tác khí giết chết.

- Tốt, tốt, tốt, tiểu súc sinh, là ngươi bức ta đấy! Ta biết rõ Bán Thần kỳ khó có thể giết chết ngươi, nhưng một chiêu kế tiếp này, ngươi không có bất kỳ cơ hội nào! Cái này vốn là ta ý định lưu cho đối phó mấy người dự thì Lục kiếp Bán Thần kia, nhưng ngươi đã nóng lòng chịu chết, vậy bốn thiếu gia liền thành toàn cho ngươi đi!

Nghe đến đó, trên mặt Hoàng Động kia xuất hiện một loại thập phần dữ tợn, hai mắt hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, trong miệng sát khí lăm lăm nói ra.

Mà nói đến đây, khí thế trên người hắn vөн vẹn trở nên thâm thiết .

1490. Chương 1500 : Hoàng Động Chết.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1500 : Hoàng Động chết.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tiếp theo trong nháy mắt, bên trong cổ họng của hắn bỗng nhiên phát ra một loại thanh âm giống như là ma thú đến từ Địa Ngục điên cuồng hét lên, thanh âm này thậm chí làm cho không gian trước người hắn mạnh mẽ chấn động ra một khe hở dài hẹp đáng sợ, tùy thời muốn đem người thôn phệ đi vào.

- Tần Phàm, hãy chết đi cho ta!

Nguyên Giới chỉ lực toàn thân, theo tiếng rống to này của hắn mà bộc phát ra...

- Thâm Uyên ma trảo!

Hắn muốn một chiêu định thắng bại!

- Thâm Uyên ma trảo!

Lúc này thanh âm của Hoàng Động rơi xuống, tầng tầng nguyên giới chỉ lực trở nên cổ quái ở trên người hắn không ngừng phát ra, đột nhiên như là tất cả tia sáng trên trời cũng bị cái gì chống đỡ, để cho thiên địa hơi bị tối sầm lại!

Sau đó cả rừng rậm giống như là trong nháy mắt bị đưa tới một không gian khủng chỗ thần bí, bốn phía thậm chí ngay cả không khí cũng trở nên âm trầm kinh khủng vô cùng.

Ô ô ô ô ô...

Cả rừng rậm vào lúc này cũng bị một loại không khí quỷ dị này bao phủ, trong mơ hồ có trận trận âm phong gào thét, mà bởi vì cuồng phong quá mức cấp tốc, làm cho trong rừng rậm truyền đến trận trận tiếng xé gió mãnh liệt, như là có vô số hung thú kinh khủng phô thiên cái địa mà đến.

Mặt đất còn lấy một tốc độ mất thường có thể thấy được xuất hiện tầng tầng khí vụ dày đen cổ quái, ở trong khí vụ cổ quái này không biết cất dấu cái gì, chỉ là nhìn vào liền khiến người sinh ra một loại cảm giác đáng sợ. Chỉ chớp lát, những khí vụ màu đen nồng nặc chung quanh kia như là thủy triều bắt đầu khởi động, giống như là đón gió nhảy múa, dần dần động lại hóa ra các loại hình thái.

Yêu ma quỷ quái kinh nhân, Sâm La quỷ điện như rừng lập, ở trong đêm tối, một mảnh rừng rậm này không có một tia ánh sáng, giống như ở trong nháy mắt kéo vào trong Thâm uyên Địa Ngục, một cỗ lệ khí thô bạo như ác ma, ở trong không khí không ngừng áp bách mà đến.

Trầm trọng, đè nén, làm cho người ta cơ hồ không cách nào hô hấp!

Lúc này hai mắt của Hoàng Động trở nên đỏ như máu, khí tức trên người hắn trở nên hết sức thô bạo, khí thế vậy trở nên như quỷ thần trong U Minh, không thể nắm lấy! Ở trong rừng rậm hắc ám này, phảng phất tựa như chỉ có thể nhìn đến hai mắt phát ra hồng quang máu tanh kia, có thể trực tiếp đâm thủng tất cả không gian, rơi vào trong linh hồn của con người.

Đột nhiên thủ chương của hắn nâng lên, trên bàn tay kia nổi lên một tia sáng hắc hồng sắc quỷ dị, sau đó hóa chương thành trảo đánh về phía trước!

Một kích này, trên trời lộ ra vẻ nhạt nguyệt vô quang. Bốn phía tựa hồ có quỷ thần mang theo khóc thét đáng sợ, Hoàng Động giơ lên thủ chương đỏ thẫm huyết sắc kia, tựa hồ như lấy dính một tầng khí tức đáng sợ giống như ma quỷ, một trảo này, hắc vụ ở trong nháy mắt kia cũng bị xé kéo xuống, toàn bộ lao đến trong tay kia.

Ngưng kết!

Tiếp theo là tất cả những hắc vụ kia bị hấp dẫn tới, nhanh chóng ở trước người của hắn ngưng tụ thành một cự trảo đỏ thẫm khổng lồ.

Cái cự trảo này tựa như bao vây thiên hạ, tưởng như có thể chấn cả mảnh rừng rậm này hóa thành phần vụn, giờ phút này bị vô số hắc khí quấn quanh lấy, giống như Cửu U ở dưới ma trảo, mạnh mẽ vô cùng, vô pháp vô thiên!

Giờ khắc này, một mảng lớn rừng rậm tựa hồ cũng hoàn toàn bị Hoàng Động nắm trong tay vậy!

Rầm rầm rầm oanh...

Nhìn ma trảo khổng lồ kia hướng mình lao tới, nhìn như chậm chạp nhưng lại ngập trời nộ trào, hạo hạo đang đang, giống như một chỉ đại quân Ma giới cường đại làm cho người ta hoàn toàn không có cách nào né tránh, Tần Phàm cảm giác được tinh thần của mình ở trong nháy mắt có chút hoảng hốt.

Lúc này hắn giống như một chiếc thuyền lá lênh đênh phiêu linh trên biển rộng, bị nước biển khôn cùng và động vật biển vây quanh, một đầu sóng khổng lồ mãnh liệt vào lúc này lật tới, trong đó lại cất dấu quái thú

kinh khủng. Tựa hồ cho dù hắc không bị nước biển lật úp, cũng sẽ bị quái thú kia cắn nuốt không còn, tựa hồ đã là ngàn cân treo sợi tóc.

Tần Phàm hắc không thừa nhận cũng không được, uy lực một chiêu Bán Thần kỹ này của Hoàng Động cực mạnh, thậm chí là vượt qua hai chiêu cao cấp bán thần kỹ ở ba tháng trước đối phương sử dụng qua kia, mặc dù chưa chắc đạt tới chung cực cấp bán thần kỹ, nhưng chỉ sợ cũng đã đến gần vô hạn .

Cho dù là hiện tại ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân, lại thi triển Kỳ Lân gầm thét, hắc cảm giác so sánh với chiêu kia sợ rằng vẫn là kém một bậc. Chỉ có tuyệt chiêu mạnh nhất Ma Tướng quyền của hắc mới có thể hoàn toàn áp chế.

Bất quá vào lúc này, Tần Phàm cũng không muốn dễ dàng thi triển Ma Tướng quyền kia, dù sao đây là lá bài tẩy giữ mạng mạnh nhất của hắc, nếu thi triển liên tục rất dễ dàng bị người biết đến, đến lúc mấu chốt sẽ không có tác dụng tuyệt sát.

Quan trọng nhất là, vào lúc này hắc cảm giác được bốn phía tựa hồ có một loại cảm giác bị theo dõi. Để cho hắc hoàn toàn bỏ qua thi triển Ma Tướng quyền vào lúc này.

Trong lòng các loại ý niệm không ngừng chuyển động, tiếp theo trong nháy mắt, hắc tựa hồ đã có chú ý, hai mắt ngưng tụ, hai tay ôm ngực, bên trong cơ thể có một cổ nguyên giới chỉ lực cường đại nhanh chóng lan tràn ra. Cùng Huyền Vũ chi khí bên ngoài thân ngưng kết chung một chỗ, nhanh chóng tạo thành tầng tầng phòng ngự chắc chắn.

Hắc lần này tính toán lấy thủ làm tấn công!

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, trên quảng trường trung ương Mạc Lợi thành vẫn có vô số người chú ý trận đại chiến giữa Tần Phàm cùng Hoàng Động, nhìn hồng quang trên Kim bích kia không ngừng lóe lên, thậm chí là từ quang mang mạnh yếu không quá rõ ràng để suy đoán kết quả trận đại chiến này.

Ở trên kiến trúc cao lớn, Mạc Lợi đảo chủ kia cùng ba tên Mạc gia bát kiếp Bán Thần có thể thông qua màn sáng mà Mạc Lợi làm ra nhìn thấy hai người đối chiến trong đó.

- Không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới lá bài tẩy của Tần Phàm này sẽ nhiều như vậy, mới vừa rồi một lần đụng nhau lại đánh bay Hoàng Động.

Mà thấy một màn Tần Phàm bằng vào Kỳ Lân ma thân nhất cử đánh lui Hoàng Động, một gã Hoa phục lão giả kinh ngạc cảm thán nói.

- Không tệ, lúc trước ta còn hoài nghi Tần Phàm này là bằng vận khí mới có thể xông về trước hai mươi tên, nhưng hôm nay xem ra hắc đích xác là có thực tài. Bất quá Hoàng Động này tựa hồ cũng không phải là đèn đã cạn dầu, hiện tại hắc thi triển một chiêu kia không biết là Bán Thần kỹ gì, uy lực dĩ nhiên là tiến tới gần chung cực cấp, sợ rằng Tần Phàm kia không dễ dàng tiếp được như vậy a.

Một gã Hoa phục lão giả khác cũng nói.

- Nhìn dáng dấp này Tần Phàm là tính toán trực tiếp thi triển phòng ngự để ngăn cản một chiêu này. Theo ta thấy, làm như vậy thật sự là quá ngu xuẩn, vũ kỹ uy lực mạnh mẽ như vậy, không chủ động thi triển vũ kỹ mạnh nhất của mình đi triệt tiêu, lại muốn dựa vào phòng ngự? Chỉ dựa vào phòng ngự làm sao có thể tiếp được vũ kỹ cường đại như thế? Xem ra, Tứ kiếp Bán Thần làm người ta kinh ngạc kia sẽ phải dừng bước ở đây rồi.

1491. Chương 1501: Hoàng Động Chết. (2)

Chương 1501: Hoàng Động chết. (2)

Mà một Hoa phục lão giả còn dư lại thì lắc đầu nói.

- Đúng là như thế, đáng tiếc, trừ khi là có kỳ tích phát sinh, nếu không Tần Phàm này coi như là xong.

Nghe thấy Hoa phục lão giả kia nói, hai người lúc trước cũng tỏ vẻ đồng cảm gật gật đầu, hơi có chút tiếc hận.

Bất quá thật ra thì bọn họ vốn cũng không có đối với Tần Phàm có bao nhiêu kỳ vọng, Tần Phàm có thể đi tới nơi này có thể nói đã không làm cho bọn họ thất vọng, chẳng qua là bọn họ cảm giác được trong tuyến bạt lần này thiếu một chút niềm vui thú mà thôi.

Mà lúc này Mạc Lợi đảo chủ kia lại vẫn không nói gì, chẳng qua là dậm dậm nhìn nhân ảnh trên màn sáng kia, tựa hồ là muốn trực tiếp nhìn thấu màn sáng, nhìn thấu hư thật của người bên trong kia.

Mà dùng thực lực cùng ánh mắt của hắn như vậy, vào lúc này vậy mà mơ hồ cảm giác có chút nhìn không thấu.

- Hi vọng tiểu tử này có thể cho ta một chút vui mừng.

Nhưng ngay sau đó trên mặt của hắn lại lộ ra một nụ cười thần bí khó lường, trong lòng âm thầm nghĩ nói, tiếp tục cảm thụ biến hóa các nơi trong Sát Lục bí cảnh.

Trong Sát Lục bí cảnh.

Trong rừng rậm Tần Phàm cùng Hoàng Động đối chiến.

Rầm rầm rầm oanh!

Lúc này cả rừng rậm tựa hồ cũng ở dưới một chảo này của Hoàng Động mà trở nên nghiêng trời lệch đất, cả khu vực bị hung hăng lật ra tầng tầng bùn đất, thậm chí phương viên mười dặm cũng hoàn toàn bị một loại khí thể đáng sợ triển áp thành nát bấy, khí tức Sâm La Thâm Uyên phô thiên cái địa mà đến, tựa hồ vạn vật không dám không thần phục.

- Ngu xuẩn! Lại vọng tưởng muốn bằng phòng ngự đón lấy một chiêu Thâm Uyên Thủ này của ta? Ha ha, Tần Phàm, xem ra ngươi hôm nay là chết chắc!

Mà lúc này trên người Hoàng Động có hắc khí kinh khủng quán quanh lấy, hai mắt màu đỏ tươi nhìn Tần Phàm, sau khi thấy người phía trước dĩ nhiên là tính toán sử dụng phòng ngự, trong miệng không khỏi cười lạnh dữ tợn.

Tiếp theo, hắn hoàn toàn thúc dục ma trảo đỏ thẫm đến trạng thái mạnh nhất, trực tiếp hung hăng đập về phía Tần Phàm.

Này một bước, như muốn thiên băng địa liệt!

Còn không có rơi xuống, cả vùng đất liền xuất hiện một khe sâu dài hẹp nhìn thấy mà giật mình, tất cả đất đá cũng trở nên nát bấy, sau đó cả khu vực ngạnh sanh sụt lún mấy trượng sâu, tạo thành một cái hố cực lớn.

Tần Phàm bị vây ở trong đó, tựa hồ trở nên nhỏ bé và đáng thương.

Nhưng vào lúc này, hai mắt của tồn tại nhỏ bé mà đáng thương kia cực kỳ kiên định, trên người bỗng nhiên bộc phát ra một lực phòng ngự có thể tịch quyền ngập trời!

- Huyền Vũ hộ thân!

Trong miệng Tần Phàm trầm thấp nói ra bốn chữ. Tiếng nói vừa rơi xuống, sau đó liền thấy một hư ảnh Huyền Vũ khổng lồ, kết kết thật thật chắn ở phía trên hắn. Lấy một loại tư thái vô cùng chắc chắn đi ngăn cản Thâm Uyên ma trảo từ trên trời giáng xuống kia.

Một chiêu Ma chủng kỹ này là đến từ Huyền Vũ ma chủng, ban đầu lúc độ Bán Thần kiếp hắn cũng từng sử dụng qua chiêu này đi ngăn cản đạo bảo kiếm lôi kiếp cuối cùng. Mà trải qua cảm ngộ cùng tăng lên lâu như vậy, hắn thi triển ra lần nữa, uy lực lại càng cường đại không biết bao nhiêu lần.

Quan trọng hơn là hôm nay hắn có Long Thần nguyên giới truyền thừa, nguyên giới chi lực có thể nói cơ hồ thao thao bất tuyệt, có thể không ngừng cung cấp dùng cho nguyên giới phòng ngự, cho nên hắn mới dám dùng phương thức này ngăn cản một chiêu Bán Thần kỹ kia.

Oanh!

Rất cục, ma trảo khổng lồ kia hung hăng rơi xuống, trực tiếp đánh lên phía trên Huyền Vũ phòng ngự hộ thân, phát ra một tiếng vang chấn động toàn bộ bí cảnh. Cả vùng đất cũng kịch liệt lay động, không ngừng mà hạ xuống sụp đổ.

Bất quá mặc dù hoàn cảnh chung quanh đã bị phá hư rất nhiều, nhưng một cái chớp mắt khi ma trảo cùng Huyền Vũ hộ thân kia tiếp xúc, người sau dĩ nhiên là bất khả tư nghị ngành sanh ngăn cản được một kích kia!

Lực lượng mệnh mông mãnh liệt trong ma trảo kia không ngừng đánh sâu vào, nhưng thủy chung không cách nào đánh tan hoàn toàn phòng ngự.

- Làm sao có thể!

Ở bên kia, lúc này sắc mặt Hoàng Động trở nên khó coi dữ tợn, căn bản không tin tưởng vào kết quả như vậy.

Này chính là công kích mạnh nhất của hắn, ngày đó vì tu luyện thành công mà làm cho linh hồn, thân thể của mình bị hao tổn, đưa đến ở trước mắt bao người trong Hoàng Nham thành bại trong tay Tần Phàm lúc ấy chẳng qua là Nhị kiếp Bán Thần. Hôm nay lại còn không có cách nào giết chết Tần Phàm, nội tâm của hắn trong khoảng thời gian ngắn căn bản không cách nào tiếp nhận được.

- Chết cho ta!

Nhưng ngay sau đó hắn điên cuồng thúc dục tất cả nguyên giới chi lực toàn thân còn dư lại, mãnh liệt lao ra, bằng lực lượng cuối cùng thúc dục Thâm Uyên ma trảo khổng lồ, đánh sâu vào Huyền Vũ hộ thân của đối phương.

Oanh!

Một tiếng rung mạnh bỗng nhiên truyền đến, ở dưới hắn điên cuồng oanh kích như vậy, mai rùa khổng lồ nơi xa kia rất cục hoàn toàn hỏng mất, sau đó ma trảo khổng lồ tàn nhẫn đâm về phía bản thể của Tần Phàm, mặt đất cũng trào ra một cái hố to trăm trượng giống như Thâm uyên.

Rất cục, hết thủy quy về yên tĩnh.

Tựa hồ hết thủy đã kết thúc.

- Hô...

Hoàng Động đang kiệt sức muốn nghỉ ngơi một chút, nhưng lại có một đạo nhân ảnh nhanh chóng từ trong hố bay lên, lấy một loại tư thái tuyệt thế vô thượng trong nháy mắt đi tới trước mặt của hắn.

Ở trong ánh mắt ngạc nhiên, không cam lòng, tuyệt vọng, không cách nào tin của người phía trước, một đấm hung hăng oanh kích ở trên ngực hắn.

- Đây mới thực sự là kết thúc.

Sau đó thanh âm lạnh lùng cuối cùng truyền vào trong tai của hắn.

Bên ngoài Sát Lục chi cảnh, trong sân rộng trung ương Mạc Lợi thành.

- A... mọi người mau nhìn, hồng quang của hai người Hoàng Động cùng Tần Phàm bắt đầu phát sinh biến hóa, đều không ngừng lóe lên!

- Không sai, hồng quang của hai người kia nhanh chóng lóe lên như vậy, nói rõ hai người đánh một trận sắp phân ra kết quả rồi.

- Rất cục cũng có kết quả!

- Nhìn, là hồng quang của Hoàng Động bỗng nhiên sáng rồi, hồng quang của Tần Phàm lại ảm đạm xuống, ta xem nhất định là Hoàng Động thắng được!

- Không thể nào, Tần Phàm hắn thật là thua sao?

- Có cái gì không thể, một Tứ kiếp Bán Thần bại trong tay một ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, đây không phải là rất bình thường sao? Nếu như là Tần Phàm giết chết Hoàng Động, đó mới gọi là không thể nào.

Lúc này, vô số ánh mắt nhìn chăm chú vào trên Thiên Tài Kim Bia, nhìn hồng quang ở thứ mười lăm biến hóa, lúc này mọi người đều nghị luận rối rít. Mà ở lúc hồng quang còn không có ổn định, không ít người cảm thấy trận đại chiến này chính là Hoàng Động thắng được .

Những người ủng hộ Tần Phàm kia lúc này cơ hồ đều là lộ ra vẻ tuyệt vọng, người bình thường là không cách nào hiểu được đám bọn họ nghĩ cái gì, những người này bởi vì không thể tự mình tham gia tuyển bạt thi đấu mà đem hi vọng ký thác vào trên người Tần Phàm, nhìn quang mang danh tự của Tần Phàm trở nên mờ mờ, kia chẳng khác gì là chính mình sắp sửa mất đi tư cách đi tiếp vậy.

1492. Chương 1502: Thứ Mười Một.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1502: Thứ mười một.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Quang mang danh tự của Hoàng Động một mực sáng lên, càng ngày càng sáng, những người này trong khoảng thời gian ngắn cơ hồ là tâm thần cũng đi theo chìm đến đáy cốc, ngay cả người bên cạnh giễu cợt bọn họ cũng không muốn đi đáp lại. Mọi người chẳng qua là gắt gao nhìn chăm chăm vào quang mang trên thiên tài kim bia, hy vọng có thể ở phía trên xuất hiện kỳ tích lần nữa.

Thậm chí có một số người vào lúc này cũng nản lòng thoái chí rời khỏi quảng trường .

Nhưng vào lúc này!

Thời điểm quang mang danh tự của Hoàng Động trên Thiên Tài Kim Bia tăng lên đến sáng nhất!

Oành!

Kèm theo một tiếng vang nhỏ ở phía trên truyền đến, tiếp theo trong nháy mắt danh tự Hoàng Động này dĩ nhiên là bỗng nhiên tản ra, hóa thành vô số điểm sáng biến mất ở trên Thiên Tài Kim Bia, không còn gặp lại bóng dáng nữa rồi.

Mà tên của Tần Phàm lại bắt đầu phát sáng, hơn nữa nhanh chóng nhảy lên trên, cuối cùng dĩ nhiên là rơi vào vị trí thứ mười một!

- Này. . . Tần Phàm thắng?

Rất nhiều người lúc này không thể tin được, kinh ngạc nhìn danh tự biến hóa trên Thiên Tài Kim Bia, trong ánh mắt tựa hồ còn có một loại đại ra. Nhưng cuối cùng tất cả mọi người là xác nhận xuống. Danh tự Tứ kiếp Bán Thần Tần Phàm kia thật sự là dừng lại ở vị trí thứ mười một trên Thiên Tài Kim Bia!

Còn thiếu một chút nữa là tiến vào Top 10 !

- Trời ạ, Tần Phàm lại thắng! Tần Phàm đánh bại Hoàng Động xếp hạng ở vị trí thứ mười lăm, đi lên vị trí thứ mười một trên Thiên Tài Kim Bia!

Chỉ chớp lát, toàn trường liền phát ra một loại thanh âm gần như là sôi trào.

Khiếp sợ, không thể tin!

Nhưng đây chính là sự thật!

Tần Phàm lại một lần nữa trình diễn kỳ tích, lấy thực lực Tứ kiếp Bán Thần giết chết ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong Hoàng Động!

- Ha ha. . . Hảo tiểu tử! Tần Phàm! Cái gì gọi là kỳ tích, đây chính là kỳ tích! Tần Phàm là người sáng tạo kỳ tích!

Mà vào lúc này, người ủng hộ Tần Phàm lại càng không nhịn được điên cuồng hưng phấn gọi hô lên.

- Tốt! Ta đã nói tiểu tử này nhất định sẽ phi phạm, hiện tại thấy được chưa, dù là Hoàng Động cũng không phải đối thủ của hắn! Các ngươi nhìn đi, hắn nhất định sẽ vọt vào trước mười!

Có một ít người lại càng bắt đầu lớn tiếng nhìn mấy người mới vừa rồi giấu cọt Tần Phàm.

Bất quá lúc này những người mới vừa rồi còn chê cười kia hoàn toàn đều ngậm miệng, thậm chí cũng không dám lên tiếng nữa. Bởi vì đến lúc này, không có ai còn dám khinh thị Tần Phàm rồi, Hoàng Động có thể tiến vào trước mười năm đã chứng minh thực lực của hắn, nhưng vẫn thua ở trong tay Tần Phàm.

- Chờ hắn vào trước mười rồi nói sau.

Con có mấy người không phục yếu ớt nói.

Tần Phàm đã dùng thực lực của hắn chứng minh hắn lấy thực lực Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh có thể đi tới một bước này cũng không phải là may mắn, nữa không người nào dám xem thường Tứ kiếp Bán Thần này.

Trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường.

- Thật là thắng. . .

Một gã Hoa phục lão giả lúc này không khỏi há miệng, ngay cả hắn cũng cảm giác được có chút khó tin. Nhưng hắn là thông qua màn sáng có thể tận mắt thấy một chiêu Bán Thần kỹ kia của Hoàng Động lợi hại. Nhưng cuối cùng lại không có cách nào giết chết Tứ kiếp Bán Thần Tần Phàm.

- Một chiêu phòng ngự kia của Tần Phàm thật là lợi hại, thậm chí ngay cả vũ kỹ Bán Thần cấp mạnh như vậy cũng chặn lại được, thực lực tên tiểu tử này thật là càng ngày càng lộ ra sâu không lường được a.

Một gã Hoa phục lão giả khác cũng ngơ ngác nhìn bóng người màu vàng chậm rãi té xuống trong màn sáng kia, trong miệng lẩm bẩm nói.

- Khí lực của Tần Phàm hắn cũng rất mạnh, mới vừa rồi thật ra thì phòng ngự của hắn là không có hoàn toàn ngăn cản được Bán Thần kỹ của Hoàng Động, ta thấy được ở giai đoạn cuối cùng kia mai rùa là bể nát, bất quá uy lực vũ kỹ còn dư lại kia của Hoàng Động dĩ nhiên là bị hắn bằng vào khí lực ngành sanh tiếp nhận được.

Tên Hoa phục lão giả thứ ba cũng là hai mắt ngưng tụ, trong miệng kinh ngạc nói:

- Hơn nữa cuối cùng hắn còn có thể lấy tốc độ nhanh như vậy từ trong hố sâu xông lên đánh chết Hoàng Động, nói rõ hắn căn bản không có chịu bao nhiêu tổn thương.

Cuối cùng, ba tên Hoa phục lão giả này đều nhìn về phía Mạc Lợi đảo chủ trong phòng, lần này trước khi tuyển bạt thì đấu bắt đầu không lâu, đảo chủ của bọn họ chính là tiên đoán đến Tần Phàm có thực lực đi vào trước mười, hiện tại quả nhiên đã chứng minh suy đoán kia là đúng. Bọn họ không thể không bội phục ánh mắt của Mạc Lợi.

- Hắn bây giờ, tiềm lực đã không chỉ là thập cường rồi, thậm chí Top 5 cũng chưa hẳn vậy được hắn.

Thấy ánh mắt ba người quảng tới, Mạc Lợi lộ ra vẻ thần bí khó lường nhàn nhạt nói.

- Top 5 cũng ngăn không được hắn? Chẳng lẽ nói Tần Phàm này sẽ đánh sâu vào thực lực tiền tam sao? Làm sao có thể?

Ba tên Bát kiếp Bán Thần kia cũng không khỏi âm thầm hít một hơi lạnh khí, đối với Mạc Lợi đánh giá cao như vậy cũng cảm giác được khiếp sợ không thôi.

Chẳng qua nếu như ở trước trận chiến này có lẽ bọn họ đối với đánh giá của Mạc Lợi có hoài nghi rất lớn, nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy trận chiến của Tần Phàm cùng Hoàng Động. Bọn họ cũng nhận không được nữa có một tia tin tưởng cùng mong đợi, mặc dù vẫn cảm thấy rất xa vời... rất xa vời...

Trong Sát Lục bí cảnh.

Rừng rậm u ám, tựa hồ dần dần trở nên sáng hơn một chút.

Cũng là quang mang ở trước ngực Hoàng Động vào lúc này tán phát ra, chiếu sáng trọn cả khu rừng rậm.

Nguyên giới chi lực kinh khủng mãnh liệt thông qua Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo đánh vào trong cơ thể, Hoàng Động vào lúc này ngơ ngác nhìn bóng người màu xanh trước mắt giống như Tử Thần kia, vẻ phức tạp trong mắt rốt cục chậm rãi thối lui hoàn toàn, biến thành một loại không khí trầm lặng.

Sinh cơ nhanh chóng từ trong cơ thể rút ra, hết thấy trước mắt cũng đã dần dần mơ hồ. Vào lúc này, hần nghĩ tới cảnh tượng trước kia mình là không ai bì nổi, còn nghĩ đến tình cảnh gặp gỡ Tần Phàm, lần đầu tiên nhìn thấy người này, hần thậm chí còn không thêm để trong mắt.

Khi đó vốn còn muốn chiêu dụ Tần Phàm làm thủ hạ của mình, sau khi đối phương cự tuyệt, hần lại rất tự tin nói đối phương nhất định sẽ phải hối hận. . .

Bây giờ nghĩ lại, hết thấy hết thấy, thật là có chút châm chọc a. . .

Thình thịch...

Theo thân thể rơi xuống mặt đất, Hoàng Động rốt cục hoàn toàn mất đi sinh cơ.

- Ước định ba tháng trước, hiện tại hoàn thành.

Nhìn thi thể lạnh băng trên mặt đất kia, trong miệng Tần Phàm lầm bầm nói. Chỉ chốc lát, ở trên thi thể kia bắn ra một đạo quang mang màu đỏ, nhanh chóng đi vào trong cổ tay của hần.

Phía trên quang mang chớp động, điểm tích lũy quang văn nhanh chóng phát sinh biến hóa.

- Hai trăm bốn mươi lăm điểm tích lũy. Cái điểm tích lũy quang văn này, cũng quá cao đi à nha?

Chỉ chốc lát, Tần Phàm nhìn mấy chữ phía trên cổ tay kia, trong miệng lầm bầm nói. Hần vốn có một trăm lẻ tám điểm tích lũy, hiện tại nhận được một trăm ba mươi bảy điểm tích lũy của Hoàng Động, hai người hợp lại, hần suy đoán thành tích này cũng không thuộc loại thấp .

1493. Chương 1503: Sở Vân Vũ. (1)

Chương 1503: Sở Vân Vũ. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Dĩ nhiên, hần cũng không biết mình ở trong lúc bất tri bất giác, đã sắp sửa tiến vào vị trí thập cường của lần tuyển bạt thi đấu này rồi.

- Một chiêu Thâm Uyên ma trảo cuối cùng kia của Hoàng Động uy lực không tồi, hơn nữa còn có Chung cực cấp Bán Thần khí tăng phúc, đoán chừng dù là lực kiếp Bán Thần bình thường muốn ứng phó cũng không dễ dàng? Bất quá vẫn bị Huyền Vũ hộ thân của ta ngăn cản được, xem ra dù là ở phòng ngự, ta cũng vượt qua lực kiếp Bán Thần.

Tiếp theo Tần Phàm âm thầm tự nghĩ nói.

Ở bên trong chiến đấu mới vừa rồi, hần lựa chọn lấy thủ thay công, chính là muốn thử xem hiện tại lực phòng ngự của mình có thể đạt tới trình độ nào, mà kết quả là để cho hần tương đối hài lòng . Huyền Vũ

hộ thân phát huy ra lực phòng ngự lộ ra vẻ càng ngày càng mạnh rồi, hấn đối chiến lực kiếp Bán Thần càng ngày càng có lòng tin .

Một chút vận khí, toàn bộ khí tức quay cuồng trong cơ thể cũng khôi phục xuống.

Sau đó ánh mắt của Tần Phàm rơi vào Cuồng Sát Chỉ Sáo ở trên thi thể Hoàng Động, Chung cực Bán Thần khí Cuồng Sát Chỉ Sáo này cũng là do một đại sư chế tạo như Đoạt Thần Quyền Sáo của hấn, uy lực mới vừa rồi hấn đã cảm thụ qua, đúng là hết sức mạnh.

Bất quá hấn cảm lên thí nghiệm một hồi, vẫn cảm thấy là Đoạt Thần Quyền Sáo dùng được thuận tay hơn, nhưng vẫn thu chiến lợi phẩm này vào, tạm gác lại tương lai sẽ định đoạt. Chung cực Bán Thần khí như vậy, coi như là cầm đi dấu giá cũng sẽ là một cái giá trên trời.

Lại thu lấy chiếc nhẫn trữ vật của Hoàng Động, nhìn bên trong một chút, Tần Phàm lộ ra một nụ cười. Gia sản của Hoàng Động này cũng có chút khả quan, còn có vài món cổ bảo cất dấu trong đó, mặc dù không có tìm được Bán Thần kỹ Thâm Uyên ma trảo mới vừa rồi kia, nhưng vẫn để cho hấn hết sức hài lòng. Dù sao phần lớn đệ tử đến từ đại gia tộc, vũ kỹ là do gia tộc truyền thừa, cực ít sẽ mang ở trên người .

Đốt thần bí kỹ của Đỗ Sâm kia đoán chừng là tự mình ngoài ý muốn đạt được, mới để cho Tần Phàm chiếm tiện nghi.

Lại nhìn kỹ vài món cổ bảo từ trên người Hoàng Động một phen, tạm thời cũng không còn phát hiện đồ thuận tay gì, hấn cũng chỉ có thể cất toàn bộ, tính toán tạm gác lại ngày sau tiếp tục nghiên cứu.

- Theo như lời nam tử đen gầy lúc trước giết chết kia, ta bây giờ đang ở đông khu của Sát Lục bí cảnh. Mà ở trong khu đông này hấn nói có ba cường giả, một cái trong đó là Hoàng Động đã bị ta giết chết, còn có Hồng Nguyên Hải cùng Sở Văn Vũ, nếu như có thể giết chết bọn họ, như vậy đoán chừng ta liền đầy đủ nhận được một danh ngạch rồi.

Sau khi xử lý thi thể Hoàng Động một chút, rất nhanh thân hình của Tần Phàm liền lóe lên, biến mất khỏi khu vực chiến đấu này.

Ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh cử hành trận tuyển bạt thi đấu Thần Đảo Thiên Tài Chiến này, vốn chính là một trò chơi giết chóc.

Ở chỗ này, mỗi người đều là thợ săn cùng con mồi.

Đặc biệt là xuất động trong đêm, đều là giết chóc cuồng sát, bọn hấn muốn đi săn bắt điểm tích lũy, như vậy phải có chuẩn bị tâm lý sẽ bị người khác săn giết trở thành con mồi.

Cho nên hiện tại Tần Phàm cũng không kiêng kị đi tìm những người tới giết này, đương nhiên, kỳ thật hấn cũng không cần đi tìm như thế nào, dùng thực lực mặt ngoài Tứ kiếp Bán Thần mê hoặc của hấn, đi ra ngoài, người muốn giết hấn nhất định sẽ xếp thành hàng dài.

Cứ như vậy một đêm xuống, Tần Phàm là thập phần thuận lợi tiến nhập vị trí thứ mười.

Bất quá hấn cũng phát hiện người dự thi ở đông khu cũng đã bắt đầu dần dần ít đi, về sau, hấn coi như là muốn chủ động đi tìm người dự thi để giết cũng trở nên có chút khó khăn rồi.

Mà chỉ có mấy cái mạnh nhất ở đông khu kia, trên người của bọn hấn có không ít nhân mạng, điểm tích lũy quang văn trên người khẳng định cũng là tối đa, đi giết bọn hấn mới có tác dụng, mới có thể để cho Tần Phàm đạt được danh ngạch tham gia tuyển bạt thi đấu.

Nhưng thẳng đến thời điểm ngày thứ mười, Tần Phàm cũng không có gặp được cường giả đông khu Sở Văn Vũ cùng Hồng Nguyên Hải như nam tử đen gầy kia nói.

Ngược lại là về sau, bởi vì Tứ kiếp Bán Thần Tần Phàm liên tiếp đánh chết cường giả, cũng không có ít lần bị người trông thấy, danh khí cũng như Sở Văn Vũ cùng Hồng Nguyên Hải, Hoàng Động truyền ra, đến hôm nay cơ hồ tất cả người dự thi chứng kiến Tần Phàm đều là xa xa tránh đi, dĩ nhiên đã trở thành đông khu nhất bá.

Mà Tần Phàm cũng không phải người hiếu sát, không muốn đuổi tận giết tuyệt quá mức, xa xa chạy trốn hấn sẽ không đuổi theo, cho nên điểm tích lũy quang văn của hấn bắt đầu tăng cường chậm chạp, một mực

bảo trì ở vị trí trước mười, sau đó ngã xuống thứ mười một, lại lần nữa xông đi lên, thật lâu không có càn tiến một bước.

Hắn cũng biết, trừ khi là tìm được hai người Hồng Nguyên Hải cùng Sở Vân Vũ kia, nếu không hắn rất khó có thu hoạch điểm tích lũy lớn.

Lúc này tuyển bạt thi đấu đã đến ngày thứ mười, màn đêm bắt đầu hàng lâm mà xuống, màu đen kia như là vải vẽ tranh sơn dầu, thoáng cái trải khắp đại địa. Đêm nay tựa hồ tới có chút cấp tốc.

Đêm nay, bên trong Sát Lục Bí Cảnh, Tinh Nguyệt cũng lộ ra thập phần ảm đạm. Chỉ có quang mang nhàn nhạt chiếu xuống, đem đại địa, sơn mạch, rừng rậm nhuộm đến tối tăm mờ mịt một mảnh, còn có thêm sương mù bao phủ, tất cả quang cảnh cũng không phải thập phần rõ ràng.

Lúc này, Tần Phàm chậm rãi đi ở trong một mảnh núi rừng, dốc núi ở đây lộ ra hơi có chút dốc đứng, cơ hồ chính là ngọn núi cao nhất mà trong mấy ngày nay hắn phát hiện rồi. Sở dĩ hắn tới đây, chính là muốn leo lên đỉnh núi nhìn xuống, quan sát đông khu này một chút.

Thân hình dán ở trên sơn thể phi hành lấy, rất nhanh hắn liền leo lên đến đỉnh núi.

Đứng ở trên đỉnh núi, hắn cao ngạo độc lập, phóng mục trông về phía xa.

Ở trong bóng đêm mịt mờ, Tần Phàm triển khai thị lực cùng lực cảm ứng, bắt đầu tìm kiếm những người dự thi khác. Mà bởi vì thời điểm này là từ trên cao nhìn xuống, ngược lại là nhìn so với ở hạ phương xa hơn rất nhiều. Tần Phàm có thể chứng kiến hoặc là cảm ứng được động tĩnh ở trong mười dặm.

Ánh mắt như là đèn pha ở bốn phía tảo động lấy, nhưng nhìn hồi lâu vẫn không có phát hiện người nào.

- Xem ra, ngày mai ta phải ly khai đông khu rồi. Từ lúc vừa mới bắt đầu Mạc gia chi nhân kia nói, sống qua mười ngày sẽ mở khu vực an toàn trong này, khi đó thông đạo bốn khu có lẽ cũng sẽ mở ra. Ta cũng sẽ thuận lợi đi tìm Huyền Nhi.

Tìm trong chốc lát, Tần Phàm chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu nói ra.

Trước đây, kỳ thật hắn cũng nghĩ qua trực tiếp ly khai đông khu đi tìm Kỷ Huyền Nhi, bất quá thời điểm hắn đi vào biên giới đông khu mới phát hiện bốn khu tầm đó thậm chí có kết giới ngăn cản, ở trong lúc khu vực an toàn không có mở ra, căn bản không có cách nào thông qua.

1494. Chương 1504: Sở Vân Vũ. (2)

Chương 1504: Sở Vân Vũ. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

May mắn ở bên trong cảm ứng của hắn, lúc này Kỷ Huyền Nhi vẫn là bình yên vô sự, hắn cũng không có lo lắng như vậy.

Mà chính bởi vì ngày mai có khả năng phải ly khai đông khu, cho nên hắn mới muốn ở trước khi rời đi kiếm một ít điểm tích lũy quang văn. Chủ yếu là hắn cũng muốn trước gặp hai gã cường giả khác trong đông khu. Chẳng qua hiện nay xem ra, hắn chỉ sợ là có chút ít thất vọng rồi.

Diện tích đông khu này thập phần to lớn, muốn gặp phải hai người cũng không quá dễ dàng. Hơn nữa cũng có khả năng là đối phương cố tình tránh đi, dù sao những ngày này Tần Phàm cũng có một ít uy danh rồi, đối phương chưa hẳn nhanh như vậy muốn cùng cường giả giai tầng như hắn đối chiến.

- Ồ?

Nhưng mà, cũng ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới muốn bay xuống núi, bỗng nhiên hai mắt hắn ngưng tụ, vào lúc này, hắn phát hiện cách hắn cực xa, phía trên một ngọn núi khác xuất hiện một bóng người mơ hồ. Nhưng bởi vì quá mức xa xôi, trọn vẹn ở ngoài mười dặm, cho nên dù là dùng thị lực của Tần Phàm, cũng chỉ có thể mơ hồ chứng kiến bóng người, căn bản là nhận thức không ra khuôn mặt người này.

Bất quá tuy nhìn không ra đối phương là ai, nhưng Tần Phàm lại mơ hồ cảm giác được người này là một cường giả thực lực không kém, bởi vì thời điểm hắn nhìn đối phương, hắn tựa hồ cũng cảm giác được đối phương thấy được mình.

Hai ánh mắt cách xa nhau trọn vẹn mười dặm, lại vẫn có thể bảo trì không tan rã rơi vào trên người đối phương.

Lẫn nhau tầm đó đều cảm thấy thực lực đối phương.

Ông!

Sau đó hai người càng là đồng loạt bộc phát ra một cỗ chiến ý cường đại, lẫn nhau tầm đó tựa hồ muốn bay thẳng Thương Khung, trực tiếp cách mười dặm xa đấu chí lẫn nhau.

- Ha ha, tốt, đập phá thiết hại vô mịch xử, được đến không uống phí công phu! Đã như vậy, chiến một trận lại có làm sao!

Vào lúc đó Tần Phàm ngửa mặt lên trời một tiếng cười to, sau đó trực tiếp ở trên đỉnh núi cao kia, dưới chân hung hăng đạp mạnh, cả thân ảnh đột ngột từ mặt đất bay lên.

Tốc độ của hắn nhanh chóng, trực tiếp hướng về đỉnh núi xa xa kia bay đi.

Đạo nhân ảnh này, tuy còn không thấy được người, nhưng Tần Phàm đoán chừng tám chín phần mười là Sở Vân Vũ hay Hồng Nguyên Hải, một trong ba cường giả xưng bá đông khu như mình rồi.

Còn đạo nhân ảnh trèo lên đỉnh núi kia, tựa hồ cũng là đang tìm kiếm đối thủ. Hắn nhìn thấy Tần Phàm hướng về mình bay tới, cũng không nói hai lời, cũng hướng về bên này cực tốc bay tới.

Hai đạo thân ảnh một trái một phải, ở dưới ánh trăng trong bầu trời đêm, giống như hai đạo cầu vòng.

Vù vù vù hô...

Đón gió phá vân, tốc độ đạt đến cực hạn.

Ở trên người của bọn hắn không ngừng tản mát ra trận trận chiến ý cùng khí thế, làm cho rừng cây phía dưới không ngừng rung động mãnh liệt, vô số lá rụng bị đánh rơi xuống vào lúc này bay tán loạn phiêu khởi, tràng cảnh hoa lệ đồ sộ không thôi.

Đến đây đi, chiến! Chiến! Chiến!

Lúc này Tần Phàm là hào khí đầy ngực, thấy đối phương cũng hướng về mình bay tới, lại lần nữa gia tốc. Có thể trước khi rời đi đông khu tái chiến một hồi, hắn cảm thấy cũng là thập phần không tệ.

Tới gần, thập phần tới gần!

Rốt cục hai người đã đến vị trí ước chừng cách xa nhau 300 trượng.

Vào lúc đó, ở dưới ánh trăng mờ lung kia, Tần Phàm đã bắt đầu mơ hồ thấy rõ dung mạo của đối phương. Hắn nhìn người nọ là một người dùng kiếm, mặc một thân áo lam, sắc mặt lạnh lùng, ở trên người hắn có một cỗ kiếm khí cùng sát khí lạnh như băng ngập trời.

Tuy còn cách cực xa, nhưng Tần Phàm đã có thể nghe thấy được huyết tinh chi khí nhàn nhạt trên người đối phương, có thể biết người này nhất định là một kẻ cuồng sát, hơn nữa lấy đỉnh không dưới 300 nhân mạng.

Người như vậy, toàn bộ đông khu không có mấy cái.

- Sở Vân Vũ!

Lại gần một tí, Tần Phàm rốt cục nhận ra đối phương, người nọ đúng là nam tử áo lam mà lúc trước hắn ở trước Thiên Tài Kim Bia lưu ý qua, là một cường giả sử dụng kiếm như Mộ Thanh Thanh.

Lúc trước thời điểm kim bia khảo thí, Tần Phàm là tận mắt nhìn thấy người này lưu danh trên Kim Bia. Hắn cũng từ trong miệng nam tử đen gầy biết được, người này cùng Hoàng Động, Hồng Nguyên Hải đều thuộc về bá chủ cấp cường giả của đông khu.

Thực lực tuyệt đối là không thấp.

Đánh giá của Tần Phàm đối với đối phương cũng khá cao.

Đúng là đối thủ mà những ngày này hắn vẫn muốn tìm kiếm.

Mà thị lực của Sở Vân Vũ kia cũng không có cường như Tần Phàm, hắn là thẳng đến lúc hai người cách xa nhau còn lại hai trăm trượng mới nhận ra được Tần Phàm, sau đó hai mắt hắn có chút ngưng tụ, có chút ngoài ý muốn, nhưng chiến ý trên người không lùi phần tăng.

Hắn cũng nhận ra Tần Phàm!

Hai người đều là không hẹn mà cùng đột nhiên gia tốc một lần nữa, sau đó thời điểm đến cách xa nhau ước chừng 100 trượng, ăn ý ổn định thân thể, đều lơ lửng ở giữa không trung, xa xa nhìn đối phương.

- Người là Tần Phàm, ta nhận ra người.

Sau khi ổn định thân thể, ánh mắt của Sở Vân Vũ giống như là hai thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, sắc bén bắn về phía Tần Phàm, sau đó trong miệng của hắn có một loại thanh âm lạnh như băng như sắt nói ra.

Ban đầu lúc ở Thiên Tài Kim Bia khảo thí, Tần Phàm chính là người trước hắn mấy cái, bọn hắn có thể nhờ kỹ đối phương cũng rất bình thường.

- Sở Vân Vũ, ta cũng nhận ra người, chúng ta rốt cục gặp mặt.

Đối mặt ánh mắt vô cùng lợi hại kia, Tần Phàm lại bình tĩnh như thường, sau đó cười nhạt một tiếng nói ra.

- Đối thủ khó cầu, Hồng Nguyên Hải kia đã bị ta giết chết, trong đông khu này đã không có người có thể làm đối thủ của ta rồi. Người tuy là Tứ kiếp Bán Thần, bất quá lúc trước ở Thiên Tài Kim Bia ta biết thực lực của người không tệ.

Lúc này Sở Vân Vũ kia lại tiếp tục nói

- Không thể tưởng được người đối với Tứ kiếp Bán Thần như ta lại có đánh giá cao như vậy.

Tần Phàm không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, hắn không thể tưởng được đối phương vậy mà có thể thấy rõ thực lực của hắn như vậy.

- Đây là trực giác của một kiếm khách.

Sở Vân Vũ còn nói thêm:

- Ta muốn biết, có phải Hoàng Động cũng chết ở trên tay người rồi hay không.

- Trực giác của người rất chuẩn, Hoàng Động hoàn toàn chính xác là chết ở trên tay của ta. Người giết Hồng Nguyên Hải, ta giết Hoàng Động, xem ra trong đông khu này có lẽ hai người chúng ta là mạnh nhất rồi.

Nghe vậy, đã đến lúc này, Tần Phàm cũng không kiêng kị nói.

Ở trước mặt đối thủ, hắn dứt khoát thừa nhận thực lực của mình.

- Ngay cả Hồng Nguyên Hải cũng không có để cho ta dùng hết toàn lực, bất quá người có lẽ có được thực lực như vậy, ta cũng hi vọng người có được thực lực như vậy.

Hai mắt Sở Vân Vũ kia gắt gao nhìn Tần Phàm, chiến ý xé trời.

- Hoàng Động cũng không có để cho ta sử dụng toàn lực, bất quá ta cũng hi vọng người có thể làm cho ta lấy ra tất cả thực lực của mình.

Tần Phàm tới bốn mắt nhìn nhau, không hề nhượng bộ chút nào, trong miệng thì hào khí nói ra.

1495. Chương 1505: Lợi Hại Kiếm.

Chương 1505: Lợi hại kiếm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’)

- Vậy tối nay, chúng ta quyết ra bá chủ đông khu chính thức a!

Sở Vân Vũ nói ra.

Nói xong, trường kiếm của hắn ra khỏi vỏ, kiếm chỉ phía trước.

- Ta cũng muốn như vậy.

Tần Phàm vận chuyển kinh khí toàn thân, khí thể bay đến chân trời.

- Tần Phàm, Sở Vân Vũ! Ánh sáng màu đỏ của bọn hắn cùng lúc sáng lên!

- Chiến lại với nhau rồi!

- Một cái bài danh thứ mười, một cái bài danh thứ năm!

Ở trên quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành, lúc này liên tục phát ra từng tiếng hô sôi trào, ánh mắt sáng quắc nhìn xem ánh sáng màu đỏ lập loè trên Thiên Tài Kim Bì, trước mắt phẳng phất như hiện ra tràng cảnh hai người quyết chiến oanh động.

- Hai người kia, một cái có thể tru sát Hồng Nguyên Hải ở vị trí thứ bảy tiến vào thứ năm, một cái dùng Tứ kiếp Bán Thần chỉ cảnh tiêu diệt Hoàng Động xông vào Top 10, hiện tại hai người này rốt cục chiến cùng một chỗ rồi!

- Đúng vậy, ta nghe nói diện tích Sát Lục Bí Cảnh này thật lớn, đoán chừng Tần Phàm, Sở Vân Vũ, Hoàng Động, Hồng Nguyên Hải đều là ở cùng một khu vực, hai người sau đã bị chết, một núi không thể tàng hai hổ, hai người bọn họ cuối cùng phải có một trận chiến!

- Lúc này đây đến tận cùng ai sẽ thắng lợi?

- Khó mà nói, biểu hiện ra hai người là chênh lệch thật lớn, Sở Vân Vũ ngay từ đầu biểu hiện mạnh mẽ, thủy chung đều ở phía trên Thiên Tài Kim Bì, người ngăn cản giết người, ngay cả Hồng Nguyên Hải là cường giả đồng dạng cũng có thể giết chết, hiện tại càng là đứng hàng đệ ngũ, có thể thấy được thực lực cường đại, nếu như thay đổi là người khác, coi như là vị trí thứ bảy thứ tám Viên Bách Hỏa hoặc là Chu Bá ở đẳng sau hắn cũng có thể chiếm phần thắng rất lớn, nhưng hiện tại hết lần này tới lần khác hắn lại gặp phải cái đệ số Tần Phàm này, cái này khó nói a.

- Phải, hiện tại ta cũng không dám xem nhẹ Tứ kiếp Bán Thần này rồi, tuy ngay từ đầu thực lực của hắn không biểu hiện rõ ràng, còn một lần ngã xuống khỏi kim bì bài danh, nhưng càng về sau càng biểu hiện ra thực lực đáng sợ, hiện tại cơ hồ là ổn định ở trước mười, trong những người dự thi này, phải kể tới hắn là quý đệ nhất, để cho người nhìn không thấu, biểu hiện ra tựa hồ là chiến đấu không hề có phần thắng, nhưng cuối cùng nhất hắn lại là người chiến thắng cuối cùng.

- Mỗi mắt mong chờ a! Hôm nay là ngày thứ mười của tuyển bạt thi đấu rồi, nghe nói vào hôm nay khu vực an toàn bên trong Sát Lục Bí Cảnh kia sẽ mở ra, nếu như hiện tại không săn giết đủ điểm, như vậy kế tiếp cơ hồ đều là đám cường giả chiến đấu.

Các loại nghị luận nhao nhao, mà lúc này bài danh trên Thiên Tài Kim Bì cũng cơ bản ổn định lại, có rất ít thay đổi lớn, đệ nhất danh Vân Thiên, thứ hai Mạc Thiên Dương, thứ ba La Phong, thứ tư Mộ Thanh Than, thứ năm Sở Vân Vũ, thứ sáu là Lăng Cẩm, thứ bảy Chu Bá, thứ tám Viên Bách Hỏa, thứ chín Lưu Vân, thứ mười là Tần Phàm.

Phía trên kiến trúc cao lớn bên cạnh trung ương quảng trường:

- Đảo chủ bộ hạ, hôm nay đã là ngày thứ mười của tuyển bạt thi đấu rồi, thuộc hạ đã dựa theo phân phó của ngài chuẩn bị xong tất cả, hiện tại chỉ chờ mệnh lệnh của bộ hạ sẽ mở ra khu vực an toàn bên trong Sát Lục Bí Cảnh, đồng thời cũng mở ra...

Lúc này một cảm y lão giả đến hướng Mạc Lợi cung kính hồi báo nói ra.

- Đợi một chút, trước hết để cho hai người bọn họ đánh một hồi rồi nói sau.

Lúc này hai mắt Mạc Lợi nhìn xem hai bóng người phía trên màn sáng kia, lại khoát tay áo nói ra.

- Vâng, bộ hạ.

Cảm y lão giả kia cũng nhìn thoáng qua bóng người trên màn sáng, sau đó cung kính lui ra nói.

- Tần Phàm ah Tần Phàm, rốt cục đã đến một trận khảo thí thực lực cuối cùng nhất của người rồi, nếu người có thể đánh bại Sở Vân Vũ, như vậy người đã chứng minh thực lực của người, cũng đã chứng minh bản đảo chủ không có nhìn lầm người.

Lúc này Mạc Lợi ngậm lấy một nụ cười thản nhiên nói ra.

- Vì sao bộ hạ đối với Tần Phàm này ôm kỳ vọng lớn như vậy?

Mà lão giả áo bào tím ở bên cạnh vốn là một trong những thân tín của Mạc Lợi, lúc này hắn không nói chuyện nhưng trong lòng lại nghĩ không được có chút nghi hoặc, sau khi tuyển bạt thi đấu lần này bắt đầu, hắn liền chứng kiến đảo chủ bộ hạ của bọn hắn cơ hồ phạm là Tần Phàm có chiến đấu đều quan sát một phen, nhưng mấy Lục kiếp Bán Thần chiến đấu lại không thêm liếc mắt tới.

Tần Phàm chỉ là một Tứ kiếp Bán Thần, tuy bề ngoài biểu hiện ra một loại thực lực viễn siêu cảnh giới, nhưng trong nội tâm bọn hắn đều không tin một Tứ kiếp Bán Thần có khả năng có được thực lực rung chuyển một Lục kiếp Bán Thần.

- Bất quá Tứ kiếp Bán Thần kia có thể đi đến một bước này, đó cũng là cực nhỏ xuất hiện ở mấy lần tuyển bạt thi đấu trước, hắn sẽ không để cho bộ hạ thất vọng a.

Sau đó hắn cũng đem ánh mắt nhìn về phía màn sáng phản ánh tình cảnh trong Sát Lục Bí Cảnh!

Hai đạo thân ảnh một thanh một lam từ hai đầu hướng về phía đối phương cấp tốc bay đi, như là hai đạo cầu vòng nhô lên cao, rốt cục ở trong hư không gió nổi mây phun đụng vào nhau!

Một tiếng kinh khí bạo tạc kinh thiên, sau khi hai người tương giao, dĩ nhiên là một quyền một kiếm quán giao cùng một chỗ, kinh khí không ngừng ở trên người của bọn hắn bộc phát ra, rừng rậm phía dưới cũng sớm đã bị kinh khí này hủy được thất linh bát lạc, vô số gỗ vụn cùng lá rụng bay tán loạn đầy trời, tràng cảnh động tâm hoa lệ nói không nên lời!

Tầng mây trên trời vốn là ngưng kết che khuất Tinh Nguyệt, vào lúc đó lại bị kiếm khí trên người Sở Vân Vũ kia tản mát ra trăm đến chia năm xẻ bảy, ánh mặt trăng rơi xuống, vừa lúc rơi vào chỗ hai người giao kích, nhìn sắc sở loá mắt!

PHỐC!

Bất quá hai người quán giao lại tựa hồ như không có tiếp tục quá lâu, sau một cái giao kích, ước chừng đã qua ba tức thời gian, hai người lướt thân mà qua, phân biệt tiếp tục hướng về phương hướng nguyên lai của đối phương tiếp tục bay đi, trao đổi vị trí!

Sau khi trao đổi vị trí, hai người quay lưng về nhau đứng ở giữa không trung, bốn phía là yên tĩnh sau bão tố.

Tần Phàm không sai biệt lắm đứng ở vị trí nguyên lai của Sở Vân Vũ, bỗng nhiên, huyết dịch trên người của hắn bắt đầu không ngừng nhỏ xuống phía dưới, vừa rồi ở bên trong cùng Sở Vân Vũ giao kích, toàn thân của hắn bị kiếm khí vô cùng sắc bén của đối phương chém trúng, để lại hơn mười miệng vết thương nhìn thấy mà giật mình, đây chỉ là hắn ở dưới tình huống dùng cánh tay Kỳ Lân cùng Đoạt Thần Quyền Sáo, không kích hoạt Kỳ Lân ma thân, hắn cơ hồ trọng thương ở dưới một kích này.

- Quả nhiên là có chút kinh địch rồi.

Tần Phàm cúi đầu xuống nhìn nhìn thương thế trên người mình, lộ ra một nụ cười khổ, bởi vì trước đây cùng Hoàng Động chiến một trận để cho hắn đối với phòng ngự của mình tin tưởng tăng nhiều, cho nên lúc này đây hắn muốn thử xem khí lực của mình đến tột cùng có thể thừa nhận được kiếm khí của đối phương hay không, nhưng kiếm của đối phương quá nhanh, lại sắc bén, cơ hồ là lập tức liền đánh bại Huyền Vũ chỉ khí hộ thể của hắn, kết quả là để cho hắn có kết cục như vậy.

1496. Chương 1506: Bí Cảnh Biến Hóa. (1)

nguồn

Chương 1506: Bí Cảnh biến hóa. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Không nên khinh địch như vậy, vừa rồi nếu như ta dùng sát chiêu, có lẽ ngươi đã chết rồi.

Lúc này thanh âm của Sở Vân Vũ ở sau lưng hắn âm lạnh truyền đến, lúc này kiếm khí trên người hắn càng tăng lên, lời nói tầm đó như là đâm tới vô số lợi kiếm, để cho người nhin không được muốn da đầu run lên.

- Trước đó tạ ngươi hạ thủ lưu tình, bất quá cho dù ngươi dùng sát chiêu, ta xem cũng chưa chắc có thể giết được ta.

Nhưng Tần Phàm lại chậm rãi xoay người lại, cùng đối phương lần nữa bốn mắt nhìn nhau, bình tĩnh nói ra. Hắn nói lời này là lời nói thật, nếu hắn phát hiện khí lực của mình thừa nhận thật sự đã đến cực hạn, hắn nhất định sẽ lập tức kích hoạt Kỳ Lân ma thân, hơn nữa Thanh Long Chi Tâm ở trong thể nội của hắn liên tục không ngừng phát ra sinh cơ, không có thực lực tuyệt đối muốn miểu sát hắn cơ hồ là không thể nào.

Mà đối thủ như Sở Vân Vũ, đúng là đã kích phát chiến ý của hắn, Sở Vân Vũ liếc nhìn Tần Phàm, cái nhìn này nhìn thật lâu, tựa hồ là đang suy nghĩ tính chân thực những lời này của đối phương, mà cuối cùng hắn là lạnh lùng nói ra:

- Vậy kiếm tiếp theo, ta sẽ không lưu tình rồi.

- Nếu như lại lưu tình, khả năng nguy hiểm chính là ngươi.

Tần Phàm mỉm cười nói.

- Tốt, chúng ta cũng không cần tranh luận, chỉ có sử dụng thực lực đi chứng minh.

Sở Vân Vũ một bộ áo lam, lúc này không gió mà bay, tựa hồ mỗi một tác da thịt toàn thân đều toát lên kiếm khí sắc bén vô cùng, dưới chân đạp mạnh hư không, một vòng rung động ở dưới chân của hắn tản ra, bóng người lập tức lao tới, tốc độ nhanh đến cực hạn!

Thậm chí đây cơ hồ là tốc độ nhanh nhất mà Tần Phàm bá kiến rồi, chỉ thấy một đạo lưu quang xẹt qua phía chân trời, thời điểm hắn còn không kịp phản ứng, một loại kiếm ý như muốn xé nát linh hồn đã tới gần trước mặt!

Trong nội tâm Tần Phàm hơi kinh hãi, không dám lại lãnh đạm, nắm đấm nắm chặt, toàn thân lập tức bao trùm lên một tầng lân giáp màu xanh lá cây, kinh khí năng lượng trên người cũng trong khoảng khắc như là núi lửa bạo phát ra!

Không chút do dự, sau đó lập tức là một quyền oanh ra, kiếm đã đến chỗ ba thước trước mặt hắn, một quyền này của hắn, trực tiếp chống đỡ mũi kiếm vô cùng sắc bén kia!

Kiếm, là vô song chưa từng có từ trước đến nay, quyền cũng là bá đạo bề ngỗ bát hoang.

Tê tê tê tê tê tê...

Từng đợt khí lưu bén nhọn hướng về tứ phương lan tràn mà ra, tựa hồ không khí bốn phía đều bị kiểm ý trên người Sở Vân Vũ dẫn dắt, kích thích, bạo động, thanh âm khí bạo không ngớt không dứt, chung quanh đều là trận trận gió lạnh sắc bén, sau đó lại hóa thành kiếm khí khôn cùng không ngừng đâm hướng Tần Phàm.

Loại kiếm khí này so với vừa rồi lộ ra càng thêm sắc bén cuồng bạo, giống như là băng vũ ở bên trong trời đông giá rét, điên cuồng thổi cạo, lạnh rét thấu xương!

Hàn quang lập lòe, vào lúc đó Tần Phàm cảm giác được như là có vô số người cầm kiếm không ngừng trầm kích ở trên người của mình, nếu không phải hiện tại trên người của hắn đã bao trùm Kỳ Lân ma thân, chỉ sợ gần kề chỉ là kiếm khí này đã trực tiếp làm cho hắn huyết nhục mơ hồ.

Nhưng cho dù như thế, lúc này trên người của hắn cũng xuất hiện vô số vết kiếm nhàn nhạt, may mắn Kỳ Lân ma thân phòng ngự tăng nhiều, nếu không hắn phải biến thành một huyết nhân rồi.

Kiểm khí hơn người, quyền thế cũng là trùng thiên.

Mà một quyền này của Tần Phàm không phải thi triển vũ kỹ, mà là đem các loại Ma chủng kỹ như Thanh Long trùng thiên, Kỳ Lân gào thét... dung nhập vào một quyền, làm ột quyền này không chỉ là công kích bình thường, nếu không hắn căn bản khó có thể cùng Sở Vân Vũ này đối kích.

Tăng thêm tuy kiếm của đối phương sắc bén, nhưng phẩm chất của kiếm lại không bằng Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo của Tần Phàm, hơn nữa khí lực lực lượng của Tần Phàm thập phần cường đại, cho nên cuối cùng nhất một kiếm này cũng không có thể đâm thủng nắm đấm của Tần Phàm.

- Vũ kỹ không tệ, nhưng vẫn là không đủ.

Thấy vậy, Sở Vân Vũ cũng không nhìn Tần Phàm, tay cầm chặt trường kiếm lộ ra thập phần trấn định, thậm chí là không chút sứt mẻ, trong miệng thì là nhàn nhạt nói.

Dứt lời, Nguyên Giới chi lực trong cơ thể vào lúc này mạnh mẽ thôi động, lập tức kiếm khí bỗng nhiên phóng đại lần nữa, giống như là có một đầu kiếm hà từ trên chín tầng trời trút xuống, sau đó quán thấu đến bên trong thanh thiết kiếm nhìn như bình thản không có gì lạ của hắn, sau đó theo mũi kiếm đáng sợ kia, kiếm nguyên bạo tuôn mà ra.

Oanh!

Chỗ quyền kiếm giao kích kia, lập tức có một loại hào quang vô cùng sáng chói phát ra, lập tức một tiếng chấn bạo cực lớn ở trong đó vang lên, Tần Phàm thoáng chốc hai mắt ngưng tụ. Dưới chân đạp mạnh, cả người hướng về phía sau cao tốc rút lui mà đi.

Trọng vẹn rút lui hơn trăm mét, hắn mới đứng vững thân thể, lại ngưng trọng xem hướng tiền phương.

Vừa rồi ở trong một cái chớp mắt kia, Tần Phàm thật giống như cảm giác được thanh kiếm này bỗng nhiên biến thành một kích toàn, một cổ lực lượng vô cùng xảo trá từ mũi kiếm truyền đến, cơ hồ chặn đánh Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo của hắn, xông vào đến trong thân thể của mình.

Loại lực lượng này thập phần khủng bố, làm cho hắn căn bản không dám lại đối nghịch xuống dưới, vội vàng cấp tốc rút lui, xa xa tránh đi kiếm khí khủng bố bộc phát này, phòng ngừa bị kiếm khí kia trực tiếp đâm thủng thân thể.

Thậm chí lúc này ổn định thân thể, hắn vẫn cảm thấy trong cơ thể có một loại khí huyết quay cuồng, chỗ yết hầu ẩn ẩn có máu tươi muốn tràn ra.

Sở Vân Vũ này quá mạnh mẽ, so với Hoàng Động còn mạnh hơn không ít.

Phải biết rằng lúc trước thời điểm Tần Phàm cùng Hoàng Động cận thân chiến đấu, là có thể bằng vào Kỳ Lân ma thân liên ẩn ẩn áp chế đối phương. Nhưng hiện tại cho dù là sử dụng Kỳ Lân ma thân, trong cận chiến hắn còn không phải đối thủ của Sở Vân Vũ này, thậm chí bị đối phương một kiếm bức lui.

Loại thực lực này có thể nói đáng sợ, thậm chí nói tới gần Lục kiếp Bán Thần cũng không đủ.

Mà kiếm của Sở Vân Vũ, càng là kiếm lợi hại nhất mà Tần Phàm từng thấy qua. Nhớ tới trước đây thời điểm ở Vũ Thiên đại lục bá kiến Kỳ Tích Chi Kiếm, hắn vốn cho rằng đó đã là kiếm khí hết sức lợi hại rồi, nhưng hiện tại so sánh với Sở Vân Vũ trước mắt này, trình độ như vậy căn bản là không đáng giá nhắc tới.

Hoặc là chỉ có Mộ Thanh Thanh mới có thể so sánh a, kiếm thể của Mộ Thanh Thanh đồng dạng cũng rất nhanh, lực công kích rất mạnh, nhưng kiếm khí của Sở Vân Vũ lộ ra càng thêm thuần túy, để cho người cảm giác được trên thế giới này phẳng phất giống như chỉ có kiếm.

Sở Vân Vũ dùng kiếm của hắn giải thích cái gì gọi là kiếm nhân.

...

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh.

Phía trên kiến trúc cao lớn bên quảng trường trung ương.

1497. Chương 1507: Bí Cảnh Biến Hóa. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1507: Bí Cảnh Biến Hóa. (2)

- Thực lực Sở Vân Vũ này có chút biến thái ah, ra hai kiếm, một lần sử dụng kiếm khí đánh Tần Phàm trở nên toàn thân là vết thương, một lần bức lui Tần Phàm trọn vẹn trăm bước. Tựa hồ Tần Phàm cường một chút, hắn sẽ lại phóng thích một ít thực lực tiến hành áp chế, để cho người thấy không rõ thực lực của hắn còn có bao nhiêu. Trách không được hắn có thể giết chết Hồng Nguyên Hải am hiểu Thủy năng lực tiến vào Top 5. Quả nhiên không phải hư danh nói chơi.

Một Hoa phục lão giả lúc này đánh giá nói ra.

- Đúng vậy, chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh đã tu luyện kiếm khí đến thuần túy như thế, đó là ở toàn bộ Mạc Lợi Đảo cũng thập phần ít có, được xưng là tuyệt đỉnh thiên tài sử dụng kiếm cũng không đủ. Lúc trước danh tự người này này một mực không có nghe nói qua, lần này nếu hắn có thể ở trong tuyển bạt thi đấu trở hết tài năng, xem như bỗng nhiên nổi tiếng rồi.

Một Hoa phục lão giả khác cũng gật đầu nói.

- Tần Phàm ngay cả một chiêu lân giáp bao trùm toàn thân ở lúc đả bại Hoàng Động kia cũng sử dụng. Nhưng y nguyên vẫn là ngăn cản không nổi Sở Vân Vũ, ta xem rất nhanh sẽ phân ra kết quả.

Còn có một gã Hoa phục lão giả cũng nói, bất quá sau khi hắn nói chuyện liền nhìn về phía Mạc Lợi Đảo chủ chỉ bình tĩnh nhìn xem màn sáng, nhớ tới trước đây đảo chủ đối với Tứ kiếp Bán Thần kia đánh giá cực cao, hắn lại không khỏi bổ thêm một câu:

- Trừ khi Tần Phàm này còn có át chủ bài gì nữa.

Mấy người kia đều không có quan sát đến thời điểm Tần Phàm đánh chết mấy người Hạ Thiên, Minh Hiển, Yến Dương, Tân Vô Kỳ, cho nên không biết Tần Phàm còn có được Đốt thần bí kỹ của Đỗ Sâm, cũng không có thấy một màn Tần Phàm thi triển Ma Tướng quyền, không biết hắn còn rất nhiều lá bài tẩy chưa có ra.

- Sở Vân Vũ này hoàn toàn chính xác không tệ, tiềm lực của hắn cũng rất lớn. Nếu chỉ luận kiếm đạo tu vi, chỉ sợ là Mộ Thanh Thanh hiện tại xếp ở thứ tư cũng thua kém một bậc. Mà Tần Phàm, là một cái không ngừng cho ta kinh hỉ người. Hai người kia, bản đảo chủ cũng khó có thể phán định bọn hắn ai sẽ thắng được cuối cùng nhất, nếu như có thể, ta ngược lại là hi vọng hai người này đều không phải chết nhanh như vậy.

Nhưng mà, vào lúc này Mạc Lợi Đảo chủ kia lại mang theo một tia vui vẻ thần bí nói ra, trong ánh mắt còn có một vòng lờ mờ như đang tự hỏi.

- Đã đến lúc này, đảo chủ lại vẫn cho rằng Tần Phàm còn có phần thắng.

Nhìn nhìn hai người phía trên màn sáng tựa hồ mạnh yếu đã hết sức rõ ràng, lại nghe được Mạc Lợi Đảo chủ nói, trong nội tâm ba gã Hoa phục lão giả kia đều không khỏi khiếp sợ.

- Thông tri xuống dưới, chuẩn bị mở ra khu vực an toàn của Sát Lục Bí Cảnh... còn có thông đạo giết chóc chính thức.

Mà một lát sau, Mạc Lợi tựa hồ đã có quyết định, trong miệng không để cho kháng cự tuyên bố nói ra.

- Vâng, bệ hạ.

Tuy trong nội tâm y nguyên cảm giác không cách nào nắm lấy cùng phỏng đoán cách nghĩ của Mạc Lợi, nhưng một gã Hoa phục lão giả lập tức nghe lệnh mà đi.

...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Tần Phàm bị Sở Vân Vũ một kiếm đánh lui, trên mặt dần dần có chút ngưng trọng.

- Nếu như đây đã là toàn bộ thực lực của người, như vậy trận chiến này của chúng ta sắp sửa đã xong.

Sở Vân Vũ ở đối diện, lúc này giương mắt xem hướng tiền phương, trường kiếm trong tay vang lên, trong miệng đậm mật nói.

- Cái kết quả mà người nói kia, còn lâu lắm.

Nghe vậy, Tần Phàm nhìn nhìn thương thế trên người của mình, sau đó trở nên tiêu sái cười cười nói ra.

Kỳ thật dùng lực khôi phục của hắn, ở dưới Kỳ Lân ma thân chẳng khác gì là trong cơ thể có một lò đan đang không ngừng thúc đẩy luyện chế đan dược, hơn nữa cung cấp cho hắn phục dụng, đang dùng một loại cao tốc khôi phục lấy, rất nhanh thương thế trên người đã khôi phục được thất thất bát bát.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn cũng không hề do dự.

Nắm đấm nắm chặt, tất cả ý niệm tinh thần vào lúc đó bắt đầu bỗng nhiên trở nên lửa đốt sáng nhiệt, chỉ chớp lát ở dưới sự khống chế của Tần Phàm ngưng kết ra một khóa tinh thần hạt giống, sau đó rất nhanh chìm vào bên trong Nguyên Giới.

Bởi vì đã có kinh nghiệm lần trước, lúc này đây lộ ra thuận lợi hơn rất nhiều, tinh thần hạt giống này vừa vào Nguyên Giới, liền để cho toàn bộ Nguyên Giới trong cơ thể hắn trở nên đỏ bừng một mảnh, mà Nguyên Giới chi lực trong đó giống như là cũng thiêu đốt, lộ ra cuồng bạo, uy lực gia tăng lên rất lớn.

Vào lúc này ở dưới tình huống Kỳ Lân ma thân, kích phát Đốt thần bí kỹ!

Lúc này Tần Phàm cảm giác được Nguyên Giới chi lực trong cơ thể mình đã đạt đến một trình độ khủng bố, năng lượng cuồng bạo mãnh liệt như là núi lửa bộc phát, cơ hồ là để cho hắn khó có thể khống chế.

Cặp mắt của hắn có chút đỏ tươi xem hướng tiền phương, trong miệng trầm thấp quát:

- Hiện tại lại đến thử xem a. xem tại

Ở một bên kia, Sở Vân Vũ cảm giác được lúc này thực lực Tần Phàm biến hóa, cũng không khỏi có chút biến sắc, thật không ngờ Tần Phàm vậy mà ở thời điểm này còn có được khả năng tăng thực lực lên.

- Cái này còn không sai biệt lắm.

Lập tức hai mắt hắn ngưng tụ, trong miệng nói ra:

- Ta bình thường không tu luyện võ kỹ, chỉ có một kiếm chiêu, tên là thoáng qua, là tất cả kiếm đạo cảm ngộ của ta biến thành, không biết phẩm giai, nhưng ta tự xưng đây là thủ đoạn có thể tổn thương Lục kiếp Bán Thần trong tay ta. Người cũng thử xem.

Vừa mới nói xong, trường kiếm trong tay Sở Vân Vũ kiếm minh một tiếng, như là đến tự Viễn Cổ, xa xưa mà bén nhọn vạch phá bầu trời. Mà kiếm minh này vừa vang lên, thân hình của Sở Vân Vũ cũng tùy theo động.

Rít gào...

Khôn cùng kiếm khí không ngừng phát ra, thật giống như đem trọn bầu trời biến thành một cái hồ lớn, một đạo lam ảnh, Ngự Kiếm xuyên qua đại đoạn không gian, như Cửu Thiên Ngân Hà rơi xuống, như có gợn nước nhộn nhạo, lại lóe lên tức thì. Tốc độ đạt đến mức tận cùng, vạch phá toàn bộ ánh trắng trên bầu trời đêm tối, ở giữa thiên địa chỉ có một đạo ánh sáng màu lam tựa như ảo mộng này, thoáng qua, kinh diễm tuyệt luân.

Khoảng cách ngắn ngủi, tựa hồ lập tức liền đến, nhưng thời điểm sắp đến trước mặt Tần Phàm, tốc độ của nó lại đột nhiên biến chậm, giống như có một loại ý cảnh vô hình bao hàm ở trong đó, trong nháy mắt này Kiếm Ý bốn phía toàn bộ đều bị hấp thu trở về bên trong một kiếm này.

Thanh kiếm này tên là Thanh Phong, bản thể chỉ có ba thước, nhưng lúc này lại phóng đại vô hạn, để cho người cảm thấy là một đầu Thiên Hồng rơi xuống, kéo dài qua giữa không trung.

Trong thiên địa, chỉ còn lại có một thanh kiếm!

Trong đôi mắt của Tần Phàm cũng chỉ có một thanh kiếm này.

- Hiện tại ta ở dưới Kỳ Lân ma thân, lại kích phát Đốt thần bí kỹ, còn có Chung cực Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo, sử dụng Kỳ Lân gào thét mới có thể tiếp được một kiếm này.

Hắn nhìn xem thanh kiếm này, trong nội tâm suy nghĩ.

1498. Chương 1508: Sát Lục Thú Triều. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1508: Sát Lục Thú Triều. (1)

Hắn không có lòng tin tuyệt đối dùng Kỳ Lân gào thét tiếp được một kích này.

Nhưng mà không thể sử dụng Ma Tướng quyền, cũng bởi vì kiếm của đối phương quá nhanh, không kịp thi triển.

- Vậy thì thử một lần đi.

Sau đó hai mắt của hắn ngưng lại, sắp sửa một quyền đánh ra.

Ầm ầm...

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này, toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh dĩ nhiên là chấn động vô cùng kịch liệt, phẳng phát giống như toàn bộ không gian đều nghiêng trời lệch đất, tựa như muốn triệt để sụp đổ.

Lúc này đây Sát Lục Bí Cảnh chấn động thập phần to lớn, lớn đến mức làm cho cả Sát Lục Bí Cảnh đều nhận lấy ảnh hưởng.

- Đây là có chuyện gì?

Cảm giác được chấn động đáng sợ này, sắc mặt của Tần Phàm cũng không khỏi xuất hiện biến hóa, thậm chí hắn cảm giác được thân hình của mình thậm chí có chút ít không vững vàng. Ngay cả lực lượng ngưng tụ lên lúc này cũng có chút tan rã ra, hắn vốn muốn thi triển Kỳ Lân gào thét, nhưng rõ ràng đã thất bại.

Hắn xem hướng tiền phương, một kiếm công kích mà đến của Sở Vân Vũ đồng dạng cũng nhận lấy ảnh hưởng, ngay cả kiếm chiêu cũng xuất hiện tan rã cùng chéch đi, chủ yếu nhất là chiêu kiếm kia vào lúc này đã không cách nào tập trung Tần Phàm rồi.

Ở dưới tình huống như vậy, hai người bọn họ căn bản không cách nào tiếp tục thi triển vũ kỹ đi công kích được đối phương.

Oanh...

Ngay sau đó, một kiếm này của Sở Vân Vũ quả nhiên là không có cách nào khổng chế trực tiếp trảm qua một bên, ở địa phương kiếm quang kia chém trúng, một vết nứt không gian dài khoảng chừng mấy mét xuất hiện, bên trong có một loại năng lượng vô cùng cuồng bạo mang tất cả mà ra, phía trên giữa không trung lộ ra sâm lãnh khủng bố vô cùng.

Tuy công kích không phải rơi ở trên người mình, nhưng chứng kiến một kiếm này tạo thành uy lực, trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm có chút khiếp sợ.

Trực tiếp chém không gian vỡ ra khe hở lớn như vậy, cái kia khả năng ngay cả hắn phát ra một chiêu Kỳ Lân gào thét này cũng khó làm được. Bất quá hắn cũng biết đây là bởi vì kiếm có được tính chất sắc bén đặc biệt, mà Kỳ Lân gào thét chủ yếu là ẩn chứa năng lượng khủng bố, nếu cả hai giúp nhau đối kích, ngược lại là chưa hẳn nhất định sẽ thua đối phương.

Tóm lại, Tần Phàm vẫn là không thể không thừa nhận Sở Vân Vũ này là một đối thủ đáng sợ, cho dù hôm nay hắn ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân, tăng thêm Đốt thần bí kỹ, như không sử dụng Ma Tướng quyền, muốn đánh bại đối phương vẫn là sẽ có vẻ thập phần gian nan.

- Tình huống bây giờ có biến, chúng ta chiến đấu trước tạm dừng ở đây?

Mà một bên kia, thấy kiếm chiêu của mình không có công kích đến trên người đối thủ, vào lúc đó Sở Vân Vũ cũng chỉ lạnh nhạt thu hồi trường kiếm, nhìn về phía Tần Phàm mở lời nói ra.

Tuy hiện tại bên trong Sát Lục Bí Cảnh phát sinh thay đổi lớn như vậy, nhưng y nguyên có thể bảo trì một loại bình tĩnh mây trời nước chảy.

Cái này là một phần tu vi tâm tình cực cao, làm cho trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm sinh ra bội phục.

- Tốt, chúng ta tạm thời ngưng chiến. Ta đoán chừng bây giờ là thời điểm khu vực an toàn cùng thông đạo bốn khu mở ra, nhưng không thể tưởng được đối với toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh sẽ tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy.

Sau đó hắn hướng về phương xa nhìn thoáng qua, quay tới gật đầu nói.

Ngày hôm nay chính là ngày thứ mười của tuyển bạt thi đấu bắt đầu.

Vừa đúng chính là thời gian cởi ra khu vực an toàn, nếu như một ít người dự thi không muốn tiếp tục tham gia tuyển bạt thi đấu lúc này đây, như vậy liền có thể tiến vào khu vực an toàn kia, thẳng đến tuyển bạt thi đấu chấm dứt sẽ rời khỏi Sát Lục Bí Cảnh.

Bốn phía vẫn là chấn động lợi hại, ngẩng đầu nhìn thậm chí trông thấy Tinh Nguyệt ở trên bầu trời cũng xuất hiện chéch đi.

Loại chấn động này còn tạo thành linh khí bên trong Sát Lục Bí Cảnh này hỗn loạn, lúc này hoàn toàn chính xác là không thích hợp cho chiến đấu.

Vì vậy, hai người Tần Phàm cùng Sở Vân Vũ đều lẳng lặng đứng ở giữa không trung, giống như tất cả chấn động đều không có ảnh hưởng đến tâm cảnh của bọn hắn. Chỉ là chậm rãi chờ đợi chấn động trong Bí Cảnh không gian này chấm dứt.

Ước chừng qua nửa khắc chung, loại chấn động này mới xuất hiện xu thế biến mất.

Tối thiểu Tần Phàm cảm giác được chấn lực đã dần dần yếu bớt, ngẩng đầu nhìn, Tinh Nguyệt kia cũng không có cảm giác lắc lư rồi.

Phía dưới, rừng rậm giống như là hoàn toàn bị trở mình qua một lần, vô số cây cối bị chấn động vừa rồi nhỏ tận gốc, một mảnh khe hở dài hẹp xuất hiện ở trong đó, thậm chí ngay cả địa hình cũng cải biến rất nhiều.

Có thể thấy được lúc này đây chấn động ảnh hưởng to lớn như thế nào.

Hết thấy giống như đã xong.

Hồng hồng hồng rỗng...

Mà cũng vào lúc này, bỗng nhiên ở giữa thiên địa truyền đến từng đợt tiếng kêu hung thú, loại tiếng kêu hung thú này phô thiên cái địa mà đến, tiếp theo là mang tất cả trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh. Như là đột nhiên ở từng nơi hẻo lánh trong Bí Cảnh này bắt đầu xuất hiện vô số hung thú. nguồn

Kỳ thật ở mười ngày trước thời điểm vừa mới tiến vào Sát Lục Bí Cảnh, Tần Phàm cũng từng nghe được một ít tiếng kêu hung thú, nhưng sau khi hấp đi vào lại một mực không có phát hiện yêu thú lợi hại hoặc là Man Thú, mà những tiếng kêu kia cũng giống như là ảo giác biến mất không tái xuất hiện qua.

Cho tới bây giờ, tiếng kêu của những con hung thú này lại xuất hiện lần nữa!

Hơn nữa lúc này đây tiếng kêu của hung thú cũng không có cảm giác đè nén trói buộc như lúc ban đầu, mà trở nên không kiêng nể gì cả, như là vô số khổng thú đã nhận được giải thoát, từ trong lồng toàn bộ vọt ra.

Rỗng...

Thanh âm những hung thú kia từ xa đến gần, như là đã có yêu thú tới gần đến địa phương của Tần Phàm cùng Sở Văn Vũ, từ bốn phương tám hướng đều có thể nghe được tiếng kêu của vô số yêu thú.

Tần Phàm bỗng nhiên quay đầu đi, hắn chứng kiến tòa núi cao vốn là lúc đến hắn đứng kia, có một đầu hung thú cực lớn ngửa mặt lên trời hí dài, đầu lâu hung thú này như rồng, chiều ngang vĩ, trên lưng mọc ra một đôi nhục dục thật dài, lộ ra bộ mặt hung ác.

Mà theo con hung thú đầu rồng kia gào thét, thời gian dần qua ở sau lưng của nó còn xuất hiện rất nhiều Man Thú, hình dạng những Man Thú này khác nhau, có loài chim bay cũng có tẩu thú, nhưng đều cho thấy thực lực không kém, hơn nữa số lượng bọn chúng rất nhiều, đông nghịt một mảnh như mây đen che nguyệt.

Sau đó con dực thú kia đột nhiên triển khai hai cánh, hai cánh của nó vừa mở ra, to lớn khoảng chừng tầm hơn mười trượng, che khuất bầu trời.

Rỗng! Rỗng! Rỗng! Rỗng! Rỗng!

Hồng hồng hồng rỗng rỗng!

Thời điểm con dực thú này triển khai hai cánh, rất nhiều Man Thú ở sau lưng nó như đã nhận được mệnh lệnh, có chút là từ bầu trời phi hành, có chút là xông vào trong rừng cây trên mặt đất chạy vội, tóm lại vô số hung thú như là mây đen cùng thủy triều phô thiên cái địa hướng về phía trước mãnh liệt mà đi.

1499. Chương 1509: Sát Lục Thú Triều. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1509: Sát Lục Thú Triều. (2)

Hung thú!

Vô số hung thú!

Khắp núi khắp nơi, lên trời xuống đất!

Sau khi Sát Lục Bí Cảnh chấn động, là xuất hiện vô số hung thú, lúc này ở bên trong toàn bộ Bí Cảnh, mỗi một chỗ đoán chừng cũng đã trở thành thiên đường của yêu thú, số lượng những yêu thú này vượt xa số lượng người dự thi gấp trăm lần nghìn lần.

Hơn nữa thực lực tất cả đều là ít nhất ở Tứ kiếp Bán Thần!

Một trò chơi giết chóc mới lan ra toàn bộ Bí Cảnh!

Ở bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường trung tâm Mạc Lợi Thành.

- Đây mới thực sự là Sát Lục Bí Cảnh ah, những thiên tài, giết chóc đi, thỏa thích giết chóc! Đây là một thịnh yến giết chóc, cũng là một lần cơ duyên của các người.

Mạc Lợi nhìn xem từng nơi hẻo lánh bên trong màn sáng trải rộng vô số yêu thú, trên khóe miệng lộ ra một tia vui vẻ khó lường.

- Trên trăm vạn yêu thú trải rộng toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh, nếu như những tiểu tử kia không sớm đuổi tới khu vực an toàn, muốn ở trong thú triều sống sót, chỉ sợ không dễ dàng ah. Dùng suy đoán của ta, lần này hơn ba nghìn người tham gia tuyển bạt thi đấu, cuối cùng nhất còn lại có lẽ chưa đủ trăm người.

Một gã Hoa phục lão giả cũng nói.

- Trăm người đoán chừng cũng quá nhiều, ta xem có hai ba mươi người sống lấy cũng không tệ rồi. Bất quá đảo chủ lại nói đúng, đây là nguy cơ cũng là kỳ ngộ của bọn hắn, nếu có thể ở trong thú triều như thế này sống sót, thực lực của bọn hắn tất nhiên sẽ tăng nhiều.

Một Hoa phục lão giả khác nói ra.

- Ha ha, trận thú triều này tựa hồ tới không quá đúng lúc ah, Tần Phàm cùng Sở Vân Vũ kia chỉ sợ khó có thể tiếp tục rồi.

Tên Hoa phục lão giả còn lại kia thì mỉm cười nói.

Vừa rồi bọn hắn ngoại trừ mở ra khu vực an toàn bên trong Sát Lục Bí Cảnh, còn mở ra thông đạo thú triều, lúc này ở bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh đã bị thú triều này bao bọc rồi, chiến đấu kịch liệt lại một lần nữa ở trong khắp ngõ ngách không ngừng phát sinh.

Bất quá lúc này đây, là người cùng hung thú chiến đấu.

Ở dưới nhiều hung thú như vậy bao vây, ngược lại là nhân loại xem ra càng giống là con mồi hơn.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Oanh!

Quay mắt về phía một đầu hung thú hướng về mình đánh tới, Tần Phàm không chút do dự đánh ra một quyền, trực tiếp đánh đầu hung thú thực lực đạt tới Tứ kiếp Bán Thần đỉnh phong kia trở thành thịt vụn.

Vèo...

Ngay sau đó từ trên người yêu thú kia bay ra một đạo hồng quang, chui vào đến trong cổ tay của hắn.

- Ồ?

Tần Phàm hướng về chỗ cổ tay nhìn nhìn, sau đó trong miệng phát ra một tiếng kinh ngạc.

Hai trăm tám mươi sáu.

Điểm tích lũy thiên tài quang văn từ hai trăm tám mươi năm nguyên lai biến thành hai trăm tám mươi sáu.

Nói cách khác trừ sát những Man Thú này cũng có thể gia tăng điểm tích lũy quang văn.

- Xem ra quy tắc tuyển bạt thi đấu lần này đã phát sinh cải biến.

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn Sở Vân Vũ ở phía trước, phát hiện lúc này hắn đã là kiếm quang vung vẩy, hoàn toàn lâm vào bên trong một loại giết chóc mới.

Một trận chiến ở giữa hai người bọn họ, tạm thời không có cách nào tiếp tục.

Nhìn xem vô tận yêu thú mãnh liệt mà đến kia, dù là Tần Phàm cũng không khỏi là da đầu có một chút run lên.

Tuy những yêu thú này ngoại trừ dực thú hình rồng cực lớn kia, những yêu thú khác đoán chừng rất khó xúc phạm tới hắn. Nhưng nơi đây không chỉ có một con yêu thú, đập vào mắt đoán chừng ít nhất cũng hơn mười vạn đầu, chứ nói chi là bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh. Những yêu thú này thực lực đều ít nhất ở Tứ kiếp Bán Thần, trong đó cũng có một phần ba đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần.

Nếu mấy chục vạn con yêu thú bao vây hắn, như vậy cho dù là hắn đoán chừng cũng phải thương gân tổn cốt mới có thể phá vòng vây chạy ra.

Mà con dực thú hình rồng kia, đoán chừng thực lực là đạt tới Lục kiếp Bán Thần khủng bố. Dù là hắn nếu như muốn chém giết cũng sẽ không quá đơn giản, đặc biệt là bên trong bầy hung thú cường đại này.

Trong lòng hắn không ngừng xoay chuyển các kế hoạch, lúc này cũng đã có trên mười đầu yêu thú bị chết ở dưới tay của hắn, trong đó bảy đầu là Tứ kiếp hung thú, ba đầu Ngũ kiếp hung thú, bốn phía cũng có mấy trăm đầu hung thú đang như thủy triều hướng hắn đánh tới.

Trận thế như vậy, dù cho thay đổi là những Ngũ kiếp Bán Thần tương đối lợi hại kia, chỉ sợ cũng khó có thể duy trì xuống.

Giết lấy giết lấy, dù là Tần Phàm cũng có chút cổ hết sức.

- Không tốt, hiện tại bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh đều xuất hiện nhiều hung thú thế kia, như vậy Huyền Nhi nàng nhất định sẽ khó ứng phó qua được, ta phải đi tìm nàng ngay lập tức.

Sau đó trong lòng hắn không khỏi căng thẳng.

Sau một khắc, hắn rút cuộc bất chấp Sở Vân Vũ, thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh, một đường giết chóc một đường hướng về khu vực trung tâm bay đi.

Trên quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành bên ngoài Sát Lục bí cảnh.

Lúc này Thiên Tài Kim Bia phát ra một loại ánh sáng màu đỏ mãnh liệt chưa từng có qua, cơ hồ ở trong nháy mắt, hai mươi danh tự ở phía trên đều đang không ngừng lóe ra.

Mỗi người đều phát sinh chiến đấu!

Hơn nữa con số ở đằng sau danh tự của mỗi người đều rất nhanh kéo lên, hơn nữa tốc độ biến hóa kia là từ tuyển bạt thi đấu bắt đầu cho tới bây giờ đều không có qua, thứ tự cơ hồ mỗi một khắc đều phát sinh cải biến.

- Đây là có chuyện gì?

- Chuyện gì phát sinh rồi hả? Như thế nào đột nhiên tất cả mọi người đều ở trong chiến đấu rồi?

- Kì quái, chuyện gì xảy ra, vừa rồi vốn là Sở Vân Vũ cùng Tần Phàm đại chiến, như thế nào hiện tại tên của hai người bọn hắn còn ở trên Kim Bia? Bọn hắn chiến đấu không có phân ra kết quả sao?

- Đúng vậy a, không có phân ra kết quả sau đó lại bắt đầu chiến đấu khác? Cái này giống như không bình thường ah.

Từng ánh mắt nhìn xem trên Kim Bia kia, trong cả quảng trường ở thời điểm này cơ hồ nổ tung, tất cả mọi người đều là đầy bụng nghi hoặc, nghị luận nhao nhao. Mà mọi người vốn chú ý Tần Phàm cùng Sở Vân Vũ chiến đấu tầm đó, càng là gấp gáp không chịu được, hai siêu cấp thiên tài kia chiến đấu, rất nhiều người đều muốn biết kết quả.

- Yên tĩnh!

Cũng vừa lúc đó, một đạo thân ảnh hoa phục xuất hiện ở trước Thiên Tài Kim Bia, ánh mắt của hắn chậm rãi quét mắt toàn trường, sau đó thanh âm thanh đậm của hắn truyền khắp toàn bộ quảng trường.

- Đây là hình thức tuyển bạt thi đấu mới của lần tuyển bạt này, lúc này ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh xuất hiện thú triều cỡ lớn, thực lực của hung thú bên trong thú triều mạnh nhất đạt tới Lục kiếp Bán Thần, hung thú yếu nhất cũng có được thực lực Tứ kiếp Bán Thần trở lên. Số lượng hung thú ở trong bí cảnh ít nhất trên trăm vạn, tất cả người dự thi đều sẽ phải chịu vô số hung thú công kích!

1500. Chương 1510: Không Hết Không Dừng.

Chương 1510: Không hết không dừng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Mà người dự thi mỗi khi giết một đầu Tứ kiếp hung thú, cũng tìm được một điểm tích lũy quang văn, Ngũ kiếp hung thú là mười điểm tích lũy quang văn. Nếu có thể đánh chết hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần, liền có thể có được một ngàn điểm tích lũy quang văn! Đương nhiên, nếu như người dự thi bị yêu thú giết chết, như vậy điểm tích lũy của hắn sẽ không bị hung thú lấy được.

Thanh âm của Hoa phục lão giả này nghe ra tựa hồ cũng không phải thập phần vang dội, nhưng mà kỳ dị lẫn át tất cả thanh âm âm ĩ khác trên quảng trường, truyền vào đến trong tai mỗi người.

- Thú triều cỡ lớn?

- Số lượng hung thú thực lực Tứ kiếp trở lên vượt qua trăm vạn, còn có hung thú đầu lĩnh thực lực đạt tới Lục kiếp Bán Thần?

Mọi người nghe được thanh âm này, trong khoảng thời gian ngắn cũng không khỏi giật mình. Lập tức không hện mà cùng hít một hơi khí lạnh, trong lòng lộ ra vẻ khiếp sợ. Một ít người vốn muốn tham gia tuyển bạt thi đấu, nhưng không có thông qua Thiên Tài Kim Bia khảo thí, lúc này càng là không khỏi âm thầm may mắn. Nghĩ đến muốn ở dưới hoàn cảnh như vậy, đã để cho da đầu người run lên.

Có thể nói, dù là Ngũ kiếp Bán Thần ở vào trong đó chỉ sợ cũng là cục diện cử tử nhất sinh!

Lúc này đây tuyển bạt thi đấu lộ ra quá tàn khốc rồi!

Lúc này mọi người trên quảng trường có thể tưởng tượng đến, đợi đến lúc hơn hai tháng sau tuyển bạt thi đấu chấm dứt, người dự thi có thể ở trong thú triều còn sống sót tuyệt đối là ít càng thêm ít.

- Như vậy lộ ra càng kích thích không phải sao?

Lúc này Hoa phục lão giả nhìn nhìn con số trên Thiên Tài Kim Bia không ngừng kéo lên kia, trên khóe miệng lộ ra một tia vui vẻ nghiền ngẫm nói ra.

Thú triều bên trong Sát Lục Bí Cảnh này chỉ mới bắt đầu không quá mười phút đồng hồ, nhưng người có số kéo lên nhanh nhất, đã đạt đến số lượng trên trăm rồi, có thể thấy được trình độ giết chóc kịch liệt trong đó.

- Mau nhìn, Mộ Thanh Thanh giết tiến vào Top 3 rồi!

- Đúng vậy, không thể tưởng được nàng một nữ lưu vậy mà có được thực lực đáng sợ như vậy. Đặc biệt tốc độ giết chóc hung thú này tựa hồ so với ba Lục kiếp Bán Thần kia còn nhanh hơn, đã đá Mạc Phong ra khỏi vị trí thứ ba rồi.

- Ồ? Mọi người mau nhìn, bài danh thứ hai mươi trên Kim bia thay người rồi!

- Đây là ai, Kỷ Huyền Nhi? Tựa hồ cũng là nữ tử!

- Đúng vậy, ta nhớ được nữ tử này, lúc ấy cùng hai người Tần Phàm và Mộ Thanh Thanh tới tham gia kim bìa khảo thí, tự hồ thực lực chỉ có Tam kiếp Bán Thần a? Bất quá tu luyện chính là lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo trong truyền thuyết, sớm đã biết rõ lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo này uy lực đáng sợ, nhưng không thể tưởng được vậy mà cường đến có thể bằng thực lực Tam kiếp Bán Thần vọt tới trước hai mươi vị.

- Hiện tại Tần Phàm cũng đã tới vị trí thứ bảy rồi! Điểm tích lũy quang văn của hắn cũng kéo lên rất nhanh, cái này chứng minh tốc độ giết chóc của hắn cũng là thập phần nhanh!

- Mộ Thanh Thanh, Tần Phàm, Kỷ Huyền Nhi ba người này tựa hồ đều đến từ Hoàng Hôn Thành, không thể tưởng được đều có biểu hiện để cho người không dám tin như thế.

Nghe được Hoa phục lão giả kia nói, rất nhanh mọi người trong sân rộng đều bị hấp dẫn tới một lần nữa, nhìn xem số liệu trên Kim Bìa kia kéo lên rất nhanh, mỗi một cái đều lộ ra nhiệt tình mãnh liệt. Hoàn toàn chính xác, những con số kia rất nhanh bay lên, còn có bài danh không ngừng biến hóa, rất dễ dàng làm cho lòng người kích động.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Giết giết giết giết!

Ở trong toàn bộ không gian, từng nơi hẻo lánh đều phát sinh giết chóc cùng chiến đấu kịch liệt. Ở thời điểm này, bên trong Sát Lục Bí Cảnh chiến đấu chính yếu nhất đã không phải là phát sinh ở người với người rồi, mà là chiến đấu giữa người cùng hung thú.

Thường thường là một người, đối chiến với hàng trăm hàng ngàn hung thú!

Nếu bị vây hung thú quần công, dù là Lục kiếp Bán Thần cũng phải tổn thương gân cốt mới có thể đào thoát.

Tàn khốc!

Thảm thiết!

Làm như không hết không dừng!

Oanh! nguồn

Bên trong một mảnh sơn dã, Tần Phàm đang chạy ở trong đó. Hắn lúc này là đang ở bên trong Kỳ Lân ma thân, tất cả hung thú ngăn cản ở trước mặt hắn, cơ hồ đều bị hắn một quyền đánh chết, cho dù là hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần cũng không ngoại lệ.

Ở dưới trạng thái này, dưới Lục kiếp yêu thú, chưa có đối thủ.

Cái này cũng là bởi vì trong lòng của hắn lo lắng an nguy của Kỷ Huyền Nhi quá mức, cho nên không tiếc tiêu hao dùng tốc độ nhanh nhất giết chóc hung thú.

Một ngày đi qua, đoạn đường này đánh tới, Tần Phàm cũng không biết mình đã giết chết bao nhiêu đầu hung thú rồi, chỉ biết là hiện tại điểm tích lũy quang văn cả hắn trọn vẹn gia tăng lên hơn hai mươi lần, từ nguyên lai hơn hai trăm, biến thành hơn bốn nghìn.

- Ta cảm giác được Huyền Nhi nàng hiện tại tựa hồ phát sinh chiến đấu thập phần kịch liệt, chỉ sợ cũng là bị không ít hung thú vây lên rồi, nhưng ta cùng nàng cách xa nhau còn ít nhất có một ngày lộ trình.

Lúc này Tần Phàm lòng nóng như lửa đốt, cơ hồ là mạnh mẽ đâm tới.

Ở trong lúc này, hắn đã từng hai lần bị hơn một ngàn đầu hung thú vây khốn qua, cuối cùng nhất là Kỳ Lân ma thân cùng Đốt thân bí kỹ cùng một chỗ sử dụng mới liều mạng bị thương ở trong đó chạy đi ra.

Hắn phát hiện mình tới đa cũng chỉ có thể ứng phó được vây hung thú khoảng trăm đầu, nếu hơn một ngàn đầu hắn nhất định phải tránh lui, dù sao khí lực cùng phòng ngự của hắn tuy cường hãn, nhưng hắn cũng có thời điểm kiệt lực.

Mà loại cường giả cấp bậc như Tần Phàm cũng chỉ mới có thể có thực lực đối chiến mấy trăm đầu hung thú, thay đổi Ngũ kiếp Bán Thần khác, chỉ sợ đối mặt mấy chục đầu hung thú đã phải chạy trốn rồi, bởi

vì những con hung thú này đều là Tứ kiếp Bán Thần cùng Ngũ kiếp Bán Thần hỗn tạp cùng một chỗ, bên trong bốn mươi đầu hung thú còn có không dưới mười đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần.

Những Ngũ kiếp hung thú này tuy không bằng Ngũ kiếp Bán Thần nhân loại, nhưng cũng là không sai biệt nhiều, cái kia chẳng khác gì là đồng thời đối phó mười cường giả cùng cấp bậc, ngoại trừ thiên tài cá biệt, thật sự không có nhiều người có thể làm được, dù là bên trong người dự thi lần này, có thể làm được như vậy chỉ sợ cũng không quá mấy trăm người.

Nhưng mà, bên trong thú triều lần này, bảy hung thú cấp bậc mấy chục đầu là thập phần thông thường.

Nói cách khác, những người lúc trước may mắn sống sót kia, đoán chừng ở trong ngày này sẽ chết còn lại hơn mấy trăm người mà thôi.

Về phần khu vực an toàn trước đây đã từng nói qua kia, ở dưới tình huống khắp nơi đều là đàn yêu thú, muốn đến há lại đơn giản?

May mắn những con hung thú này đại bộ phận đều là công kích cận chiến, mặc dù vậy công, nhưng cũng không phải giống nhân loại đồng dạng xuất hiện hợp kích, nếu không càng là không người có thể địch.

1501. Chương 1511: Ly Khai Đông Khu (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1511: Ly Khai Đông Khu (1)

- Phía trước là khu vực an toàn?

Lúc này Tần Phàm ở trong đi vội, vừa mới một quyền oanh tiến vào đầu một con hung thú Ngũ kiếp Bán Thần, sau đó hắn bỗng nhiên ngừng đầu lên xem hướng tiền phương.

Nơi đó là một khu vực an toàn có đại trận thủ hộ, tất cả hung thú đều không thể tiến vào trong đó.

Nhưng lúc này có khoảng chừng mấy ngàn đầu hung thú đang vây quanh ở bên ngoài khu vực an toàn, người dự thi muốn đi vào trong đó, đầu tiên là phải xông qua những bảy hung thú đáng sợ này. Bất quá cũng có một ít người đã tiến nhập khu vực an toàn, nhưng vô cùng có khả năng là vì bọn hắn sớm đã chờ ở chung quanh khu vực an toàn, đợi khu vực an toàn vừa mở ra liền tiến vào trong đó, cho nên tránh khỏi thú triều.

- Bên kia là thông đạo ly khai đông khu! Huyền Nhi nàng ở Bắc khu, ta phải đi tìm nàng, sau khi thông qua đàn yêu thú, Tần Phàm xoay chuyển ánh mắt, thấy được một lối đi ở bên cạnh khu vực an toàn.

Trong thông đạo tựa hồ cũng chất đầy hung thú, muốn tiến vào trong đó, phải mở một đường máu.

Mấy ngàn đầu hung thú ngăn cản ở phía trước.

Thấy vậy, dù là Tần Phàm cũng không khỏi có chút da đầu run lên.

Hiện tại Tần Phàm cách lối đi kia bất quá là vài dặm xa, nhưng ở trong đó tràn ngập vô số hung thú.

Những con hung thú này thực lực yếu nhất cũng là Tứ kiếp Bán Thần, cấp bậc Ngũ kiếp Bán Thần cũng có không ít, thậm chí còn có một đầu thủ lĩnh hung thú, thực lực đạt tới Lục kiếp Bán Thần chi cảnh, lối đi kia chính là nó tọa trấn, thần sắc hờ hững nhìn xem hết thấy, như là nhân loại.

Hung thú đến cấp độ này, dù cho không có hóa hình thành người, nhưng mà cũng có được trí tuệ thập phần cao.

Cũng biết Tần Phàm muốn xông qua một khu vực của đầu hung thú như vậy, độ khó đến tột cùng là cao bao nhiêu.

Bất quá, vô luận độ khó cao bao nhiêu, vì Kỳ Huyền Nhi, coi như là Địa Ngục Cửu U hẳn cũng phải xông vào. Trước khi đến Vũ Thiên đại lục, hẳn đã âm thầm thề nhất định không thể để cho Kỳ Huyền Nhi có việc, hiện tại nàng dĩ nhiên đã trở thành nữ nhân của hắn, lại vì hắn mới tới tham gia tuyển bạt thi đấu, nếu bởi vậy mà xảy ra chuyện gì, cả đời này hắn nhất định sẽ day dứt cùng thống khổ không thôi.

Mà trước mắt bây giờ hung thú đạt tới mấy ngàn đầu kia, hắn còn là lần đầu tiên gặp được.

Ở trước đó lần thứ nhất, hắn gặp được có bảy ngàn chừng một ngàn đầu hung thú, thời điểm thoát ly cũng đã là bản thân bị trọng thương, cũng biết những con hung thú này lợi hại. Hôm nay số lượng hung thú đạt đến mấy lần, muốn vượt qua mức độ nguy hiểm tự nhiên cũng sẽ gia tăng gấp bội.

Có thể nói, cho dù thay đổi một Lục kiếp Bán Thần muốn đi xuyên qua, chỉ sợ cũng thập phần không dễ dàng.

Bất quá hắn không có lựa chọn.

Phải tiến lên.

- Huyền Nhi, nàng ráng chịu đựng, ta sắp đến.

Mà cảm nhận được lúc này Kỳ Huyền Nhi đang gặp được nguy hiểm thật lớn, Tần Phàm không dám lại do dự, hít sâu một hơi, sau đó lập tức vọt vào bên trong bảy ngàn hung thú như là hồng thủy kia.

Chỉ là vừa tiến vào trong đó, hắn liền bị vô tận hung thú bao phủ. Đông nghịt hung thú, bầu trời phi, trên đất chạy, thậm chí còn có ẩn núp ở dưới mặt đất, hổ báo Long Giao tất cả chủng loại đều có.

Những con hung thú này cũng không biết đến từ địa phương nào, trời sinh có một loại khí thể hung ác, tất cả đều là thô bạo mãnh liệt.

Oanh!

Kinh khí toàn thân ngưng tụ ở nắm đấm, thông qua Đoạt Thần Quyền Sáo cùng cánh tay Kỳ Lân thò ra, một cỗ lực lượng mãnh liệt thao thao bất tuyệt, hình thành một đầu Thanh Long cực lớn, khí tức Thái Cổ vất ngang nhô lên cao, vừa xuất hiện liền đập mạnh hư không hướng về phía trước phóng đi.

Một tiếng chấn động cực lớn, tựa hồ toàn bộ đại địa đều sinh ra dao động.

Ước chừng có hơn mười đầu hung thú ở dưới một kích này toàn bộ ngã xuống, có mười đạo hồng quang ở trên người chúng bắn ra, hóa thành điểm tích lũy quang văn ở chỗ cổ tay của Tần Phàm, ước chừng gia tăng lên 37 điểm tích lũy. Nói cách khác, trong những hung thú bị hắn một kích giết chết này, có ba đầu cấp bậc Ngũ kiếp Bán Thần, có bảy đầu là cấp bậc Tứ kiếp Bán Thần.

Một quyền có thể giết chết nhiều hung thú lợi hại như vậy, ở bên trong Ngũ kiếp Bán Thần cũng không có mấy người có thể so sánh rồi.

Nhưng mà, một chút hung thú như vậy, ở bên trong bảy ngàn hung thú khổng lồ lộ ra không có ý nghĩa như thế, Tần Phàm mới vừa vận dọc theo con đường này đi vài bước, lập tức liền có càng nhiều hung thú đánh tới bổ khuyết.

Hắn căn bản là nửa bước khó đi!

Phòng ngự cùng khí lực của hắn đang không ngừng công kích tới, bị phá, sau đó lại lần nữa khởi động, lộ ra gian nan vô cùng. Mới gần kề tiến lên chưa đủ trăm mét, trên người của hắn cũng đã để lại mấy chỗ thương thế. Cũng may mãnh khí lực của hắn cường hãn, thay đổi người khác, những thương thế này liền đủ để làm cho bọn hắn chết trên đường rồi.

- Xem, có người muốn xông lại khu vực an toàn!

Mà vào lúc này, những người đã tiến nhập bên trong khu vực an toàn kia, có người phát hiện Tần Phàm đang hướng lấy bọn hắn vọt tới, một tiếng hét kinh hãi khiến ọi người chú ý, sau đó từng ánh mắt từ trong hộ pháp đại trận quảng ra.

- Một Tứ kiếp Bán Thần?

- Một Tứ kiếp Bán Thần muốn xông qua bầy hung thú như vậy? Thật sự là nói chuyện hoang đường viễn vông.

- Ha ha, tự tìm đường chết mà thôi. Dù là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả cũng không cách nào xông qua được, trừ khi đạt tới Lục kiếp Bán Thần mới có thể.

- Ai... người đáng thương, thực lực như vậy tới tham gia tuyển bạt thi đấu thực là muốn chết ah, có lẽ là ngay từ đầu tuyển bạt thi đấu liền tìm địa phương trốn cho nên mới sống đến hiện tại, nhưng hiện tại ở chung quanh đều là yêu thú, hắn muốn trốn cũng trốn không được rồi.

- Hắc hắc, may mắn ta thông minh, từ rất sớm liền trốn vào khu vực an toàn, nếu không lúc này chẳng phải chỉ còn đường chết sao.

- Một người chết, không có gì hay đáng xem rồi.

Thời điểm nhìn thấy cảnh giới của Tần Phàm, mọi người liền lộ ra các loại thần sắc, hoặc là cười nhạo, hoặc là hờ hững, hoặc là thương cảm, cũng có không ít nhìn có chút hả hê, một ít người nhìn xem Tần Phàm ở thời điểm này thậm chí như là nhìn một cỗ thi thể.

Nhưng mà, ở một bên kia, Tần Phàm lại không có giống bọn hắn nghĩ như vậy rất nhanh ngã xuống.

Rầm rầm rầm oanh!

Từng quyền từng quyền không ngừng oanh ra, giết chết những hung thú ngăn cản con đường phía trước, mà kinh khí trên người không ngừng lóe ra, ngăn cản tất cả hung thú tiến công. Hắn lúc này, cũng đã kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân, thực lực tăng nhiều, tốc độ mở ra thông đạo cũng nhanh chóng hơn.

Ở dưới Kỳ Lân ma thân, một quyền Kỳ Lân gào thét dốc sức oanh ra, thậm chí có thể sát thương mấy chục đầu hung thú.

Đương nhiên, cũng chỉ có loại phòng ngự như hắn mới dám không kiêng nể gì dốc sức tiến công như thế, bởi vì cho dù là hung thú cấp bậc Ngũ kiếp Bán Thần cũng khó làm hắn bị thương, thay đổi Ngũ kiếp Bán Thần khác ở bên trong bầy hung thú này, cũng không dám đem đại bộ phận lực lượng dùng cho công kích như vậy.

Chương 1512: Ly khai Đông khu. (2)

Nhưng tuy là như thế, lúc vọt tới cách khu vực an toàn còn có 1000m, tốc độ tiến lên của Tần Phàm rõ ràng là đã chậm lại.

Ở chỗ này bắt đầu, hung thú cấp bậc Ngũ kiếp Bán Thần gia tăng thật lớn, hắn trở nên nửa bước khó đi .

- Làm sao có thể, dĩ nhiên là vọt tới ngoài ngàn mét rồi!

Bất quá chỉ là như vậy cũng đủ để cho người kinh ngạc không thôi rồi, những người ở bên trong khu vực an toàn kia cho rằng Tần Phàm đã chết định rồi, lúc này nguyên một đám lộ ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn xem một Tứ kiếp Bán Thần ở trong bầy hung thú tràn ngập vô số cấp bậc Ngũ kiếp Bán Thần còn có thể bảo trì tư thái cơ hồ vô địch kia, đó là một màn mà mọi người không cách nào tưởng tượng.

- Tứ kiếp Bán Thần này quá nghịch thiên a!

1502. Chương 1512: Ly Khai Đông Khu (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1512: Ly Khai Đông Khu (2)

Một ít người đã không khỏi từ bắt đầu coi rẻ đến ám thầm bội phục, có thể nói, thay đổi bất cứ người nào trong bọn hắn ở đây, khẳng định cũng đã là ngã xuống trên đường công kích rồi.

- Bất quá tuy là như thế, cũng chạy không thoát khỏi cái chết, ở đây còn có một con hung thú đầu linh, tên kia cũng sẽ không đơn giản để cho nhân loại mà nó không coi vào đâu tiến vào khu vực an toàn như vậy.

Cũng có người y nguyên lạnh lùng nói.

- Đúng vậy a, đáng tiếc, người này cũng là thiên tài cường giả hiếm có, nhưng nhất định vẫn lạc ở đây. truyện copy từ

Có người thở dài.

- 1000m cuối cùng rồi, ở đây hung thú cấp bậc Ngũ kiếp Bán Thần cơ hồ chiếm hơn phân nửa, có lẽ hắn sẽ dừng bước ở nơi này rồi.

Có người lắc đầu.

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này.

Oanh!

Trên người Tần Phàm chợt bộc phát ra một cỗ khí tức càng cường đại hơn. Sau khi một đường xông lại, hắn vậy mà không chỉ không có bối vậy mà kiệt lực, ngược lại còn bộc phát ra thực lực càng mạnh hơn nữa, một quyền oanh ra, một đầu hung thú cấp bậc Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, trực tiếp bị một quyền của hắn nện bể đầu, não cùng máu chảy đầy đất.

Bạo lực, cường hoành!

Làm như chưa từng có từ trước đến nay!

Người nào ngăn ta... chết!

Hắn lúc này, cũng đã kích phát Đốt thần bí kỹ, hắn vốn là ý định để dành lúc đối phó con hung thú thủ lĩnh Lục kiếp Bán Thần kia sử dụng, nhưng loại tình huống này hắn không thể không sớm sử dụng.

Cái này vừa sử dụng, tốc độ tiến lên cũng nhanh chóng khôi phục.

Mọi người cho là hắn chỉ là vùng vẫy giãy chết, nhưng 900m, 800m, 700m, 600m!

Lúc này hắn đã vọt vào phạm vi cách khu vực an toàn 500m rồi!

Ngang...

Mà cũng vào lúc này, con hung thú đầu linh cấp bậc Lục kiếp Bán Thần kia, cũng rút cục ngóc đầu lâu cao ngạo kia của nó lên, một đôi mắt màu đỏ tươi hờ hững rơi vào trên nhân ảnh cách mình không xa kia.

Nó cảm giác được người này muốn khiêu chiến uy nghiêm của nó rồi.

Rống...

Trong miệng của nó phát ra một tiếng gào thét cực lớn, ở dưới tiếng kêu của nó, toàn bộ bầy hung thú đều sôi trào. Những thú dữ kia tựa hồ vào lúc đó trở nên càng thêm hung mãnh, nguyên một đám phấn đấu không sợ chết đánh về phía Tần Phàm.

Rầm rầm rầm!

Nhưng mà Tần Phàm lại càng đánh càng hăng, hai mắt của hắn đỏ bừng, cả người hóa thành máy móc giết chóc, từng quyền từng quyền, phàm là hung thú dám tới gần cùng gần gần ở trước mặt hắn toàn bộ đều bị giết chết.

Ở dưới Kỳ Lân ma thân cùng Đốt thần bí kỹ, không có hung thú có thể ngăn cản được.

Rống!

Lúc này hung thú đầu lĩnh kia rốt cục nhìn không được, trong miệng lại lần nữa phát ra một tiếng gào thét cực lớn, sau đó thân hình cao tròn ven trăm mét kia của nó bắt đầu phát động. Lồng lộng nga nga, giống như một tòa Đại Sơn hướng về Tần Phàm bên tập mà đến.

Mà những hung thú khác trên đường, đều nhao nhao chủ động nhượng xuất một con đường, tránh lui không kịp liền bị giẫm dẹp.

- Hung thú đầu lĩnh kia rốt cục muốn xuất thủ, Tứ kiếp Bán Thần này chết chắc rồi.

Lập tức mọi người bên trong khu vực an toàn nhao nhao lắc đầu thở dài.

Không có người cảm thấy Tần Phàm còn có khả năng sống sót.

- Rốt cuộc đã tới sao.

Mà Tần Phàm thì là hai mắt ngưng tụ, ngược lại có một cổ chiến ý càng mạnh hơn nữa ở trên người hắn như là núi lửa bạo phát ra. Oanh oanh liệt liệt, bay thẳng đến chân trời, rung chuyển Thương Khung.

Nhìn về thông đạo để trống phía trước, hắn biết rõ, chỉ cần hắn đánh chết đầu hung thú thủ lĩnh này, như vậy hắn có thể thành công ly khai Đông khu này rồi.

Lập tức, hắn không hề do dự.

Ở trong ánh mắt một đám cho là hắn chết chắc rồi, một quyền oanh ra.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Ma Tướng quyền!

Ma Tướng vừa ra, chúng sinh hủy diệt!

Ông ông ông...

Theo hắn phát ra một quyền này, phía trên hư không lồng lộng nga nga xuất hiện một hư ảnh cự đại. Cái hư ảnh này lộ ra uy nghiêm vô song, tôn quý vô song, nhưng không ai có thể thấy rõ ràng diện mục của nó.

Cái này là Ma Tướng!

Tiếp theo trong nháy mắt, Ma Tướng cự đại này chậm rãi giơ lên nó một cánh tay.

Gần kề chỉ là một cánh tay này đã có khoảng chừng trăm trượng, như là một Đại Trụ chống trời, tràn ngập trong tầm mắt của tất cả mọi người, sau đó rất nhanh rơi xuống, trực tiếp đánh tới con hung thú đầu lĩnh kia.

Oanh!

Tiếng vang cực lớn ở trong toàn bộ đông khu thật lâu quanh quẩn, lập tức hai mắt của con hung thú đầu lĩnh kia ảm đạm chậm rãi ngã xuống.

Chỉ một chiêu mà thôi!

Miếu sát!

Hung thú đầu lĩnh thực lực Lục giai Bán Thần trực tiếp bị một Tứ kiếp Bán Thần một kích giết chết!

- Làm sao có thể...

Thấy một màn như vậy, mọi người vào lúc này cơ hồ là không có tin vào hai mắt của mình, cả đám đều chấn động vô cùng trừng hai mắt, lộ ra một biểu lộ vô cùng ngốc trệ.

- Điên rồi!

- Hắn không tiến đến khu vực an toàn, lại vẫn muốn tới khu khác!

Mà sau đó mọi người càng là phát hiện Tần Phàm căn bản không phải như bọn hắn tưởng tượng muốn đi vào khu vực an toàn tránh họa, sau khi giết chết con hung thú đầu lĩnh kia, hắn trực tiếp vọt vào thông đạo ly khai khu vực an toàn...

Chúng kiến Tần Phàm xông qua đàn thú khủng bố này, cũng không phải là vì tiến vào khu vực an toàn, mà là vì tiến vào thông đạo ly khai Đông khu đến khu khác, tất cả mọi người ở bên trong khu vực an toàn không khỏi là nguyên một đám trợn mắt há hốc mồm.

- Hiện tại ở bên ngoài toàn bộ đều là những hung thú lợi hại này, hắn lại vẫn muốn tới khu khác, đúng là điên rồi.

Một ít người thậm chí cho rằng Tần Phàm điên rồi.

- Hắn cũng không phải điên rồi, mà là có được tự tin thật lớn, thực lực như vậy đủ có thể so với mấy Lục kiếp Bán Thần, làm sao có thể như chúng ta đồng dạng co đầu rút cổ trong khu vực an toàn?

Nhưng mà một ít người có nhãn lực lại biết rõ, người có thể thi triển ra vũ kỹ cường đại miểu sát yêu thú đầu lĩnh cấp bậc Lục kiếp Bán Thần như vậy, là không thể nào dừng bước ở nơi này, mục tiêu của hắn sẽ là Top 5, Top 3, thậm chí đệ nhất!

1503. Chương 1513: Thứ Tư! (1)

Chương 1513: Thứ tư! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Đúng vậy, có lẽ chỉ có mấy người Mạc Thiên Dương, Vân Thiên cùng La Phong có được thực lực Lục kiếp Bán Thần mới có thể cùng người này so sánh a.

- Uy lực một chiêu kia... ta nghĩ dù là Lục kiếp Bán Thần cũng khó chịu được a, quá mạnh mẽ, ta chưa từng có trông thấy qua Bán Thần kỳ mạnh mẽ như vậy, có lẽ đạt tới Chung Cực cấp cũng nói không chừng.

Nghĩ đến Ma Tướng uy nghiêm vừa rồi, cùng một quyền kinh thiên động địa kia, trong lòng mỗi người lúc này đều lưu lại một loại rung động không cách nào vung đi, thậm chí có một ít người cảm thấy thực lực của Tần Phàm có lẽ còn vượt qua ba người dự thi Lục kiếp Bán Thần kia.

- Đợi một chút, người này hắn chính là Tần Phàm dùng Tứ kiếp Bán Thần lưu danh Thiên Tài Kim Bia?

Mà nhìn xem bóng lưng Tần Phàm, một lát sau, có người từ trong lúc khiếp sợ phản ứng đi qua.

- Đúng, có lẽ chính là Tần Phàm rồi, trách không được ta nghe nói người này từng ở trên lầu Vọng Thiên của Mạc Lợi Thành dám trực tiếp chống đối Lục kiếp Bán Thần Vân Thiên, nguyên lai có được thực lực đáng sợ như vậy...

- Có lẽ chính là hắn rồi, trừ hắn ra, chắc có lẽ không có Tứ kiếp Bán Thần nào nghịch thiên như thế đi à nha?

- Một Tứ kiếp Bán Thần, lại có thể có được thực lực như vậy, tiềm lực của hắn có thể nói là đáng sợ...

Sau lưng, bên trong khu vực an toàn là nghị luận nhao nhao.

Bất quá Tần Phàm đối với những nghị luận này đã nghe không được rồi. Hắn một kích giết chết con hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần kia, lập tức thừa dịp khe hở tiến vào trong thông đạo ly khai Đông khu.

Mà những hung thú đã mất đi đầu lĩnh kia lộ ra vô cùng nổi giận, tất cả gầm thét điên cuồng đuổi lấy, mấy ngàn đầu hung thú khởi xướng tiến công. Thậm chí phòng ngự đại trận chắc chắn của khu vực an toàn kia tựa hồ cũng có chút bị rung chuyển, làm cho lòng người lạnh mình.

- Huyền Nhi ở Bắc khu, là bên này.

Ra khỏi thông đạo Đông khu, Tần Phàm lập tức phóng lên trời, thi triển tốc độ cao nhất hướng về phương bắc phóng đi. Bằng vào tốc độ của hắn, cũng thật vất vả mới vứt bỏ đại bộ đội yêu thú ở đằng sau, còn lại vài đầu hung thú tự nhiên là bị hắn nhẹ nhõm giải quyết hết.

Một đường chạy như điên. Làm cho hắn cũng là đã có chút mỏi mệt.

Kỳ thật đối với có thể miêu sát con hung thú đầu lĩnh kia, hắn ngược lại là cảm thấy không quá ngoài ý muốn, hắn thập phần tin tưởng uy lực của Ma Tướng quyền, huống hồ hắn vẫn còn thi triển ở dưới tình huống kích phát Kỳ Lân ma thân cùng Đốt thần bí kỹ, coi như là Lục kiếp Bán Thần nhân loại chỉ sợ cũng không có bao nhiêu người có thể đơn giản chịu đựng được.

Hắn đoán chừng dù là ba người Mạc Thiên Dương, Vân Thiên, La Phong kia, thời điểm đối mặt một chiêu này cũng tuyệt đối không nhẹ nhõm.

Hắn bây giờ là có lòng tin tuyệt đối, dám cùng ba gã Lục kiếp Bán Thần kia chiến một trận.

- Sau khi đánh chết con hung thú đầu lĩnh kia, ta vậy mà một lần tăng một ngàn điểm tích lũy quang văn!

Mà lúc này dừng lại ở trong một cái sơn cốc hơi có chút ẩn nấp nghỉ ngơi, Tần Phàm mới kịp chứng kiến điểm tích lũy ở cổ tay mình, chứng kiến tăng hơn một ngàn điểm tích lũy, hắn lộ ra kinh ngạc không thôi.

Bất quá lập tức cũng hiểu rõ ra, hung thú đầu lĩnh kia có được thực lực Lục kiếp Bán Thần, ở bên trong tất cả người dự thi chỉ sợ cũng không có mấy người có thể đánh chết, giá trị điểm tích lũy ột chút cũng là bình thường.

Bởi vì đây mới thực sự là chỗ kéo ra chênh lệch của những người dự thi.

- Nguyên lai trải qua một ngày một đêm giết chóc, ta cũng đã có được hơn bốn nghìn điểm tích lũy rồi, hiện tại giết chết đầu hung thú đầu lĩnh này, điểm tích lũy của ta đạt tới 5700, cái thành tích này ở trong tất cả người dự thi mà nói có lẽ cũng không tệ đi à nha?

Nhìn xem điểm tích lũy ở chỗ cổ tay, trong nội tâm của Tần Phàm cũng không khỏi thầm suy nghĩ nói.

Hắn đoán chừng, cái thành tích này của hắn ở Đông khu ngoại trừ Sở Vân Vũ ra là không có người khác có thể qua được rồi.

Chẳng qua nếu như tính cả mấy khu khác, hắn có chút khó có thể khẳng định mình có thể xếp hạng thứ mấy.

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh...

Trên quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành.

- Tần Phàm! Tần Phàm vừa rồi vậy mà trong lúc đó điểm tích lũy quang văn tăng vọt một ngàn!

- Trời ạ, một lần tăng một ngàn điểm, đây không phải ý nghĩa hắn vừa mới giết chết một đầu hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần?

- Dùng thực lực Tứ kiếp Bán Thần đánh chết hung thú đầu lĩnh Lục kiếp Bán Thần, điều này sao có thể, có phải là vì đầu hung thú đầu lĩnh này đã bị trọng thương, cho nên mới để cho hắn giết chết không?

- Coi như là hung thú đầu lĩnh bị thương cũng không phải người dự thi bình thường có thể đối phó được a, thực lực Tần Phàm này không thể tưởng tượng ah!

- Thứ tư! Điểm tích lũy của hắn vậy mà vượt qua Mạc Phong cùng Sở Vân Vũ, một lần hành động từ thứ bảy vọt vào Top 5, gần với ba người Mạc Thiên Dương, Vân Thiên và Mộ Thanh Thanh rồi.

- Không tệ, trước đây cũng chỉ có Mạc Thiên Dương cùng Mộ Thanh Thanh là đánh chết qua hung thú đầu lĩnh mà thôi, ngay cả Vân Thiên cùng Mạc Phong cũng không có giết qua hung thú đầu lĩnh, bất quá tốc độ giết chóc của hai người này cũng là cực nhanh.

- Các người không biết, bây giờ số lượng hung thú ở bên trong mỗi khu của Sát Lục Bí Cảnh là vượt qua mười vạn, thủ hạ mỗi một đầu hung thú đầu lĩnh đoán chừng đều có không ít hung thú, mà muốn ở trong đàn hung thú bao vây đánh chết hung thú đầu lĩnh há có thể đơn giản?

Chúng kiến phía trên Thiên Tài Kim Bia bỗng nhiên lóe lên ánh sáng màu đỏ vô cùng chói mắt, sau đó mọi người chấn động phát hiện biến hóa trên Kim Bia, lập tức toàn bộ trong sân đều sôi trào .

Từng ánh mắt đều không dám tin cùng khó có thể tưởng tượng.

- Tần Phàm! Người chế tạo kỳ tích Tần Phàm!

- Tần Phàm, hẳn thật sự là Kỳ Tích Chi Tử ah! Một Tứ kiếp Bán Thần vọt vào trước bốn trong Thiên Tài Kim Bia, còn vượt qua một gã Lục kiếp Bán Thần cường giả, đây không phải kỳ tích là cái gì!

- Đúng vậy, Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm!

Mà những người từ vừa mới bắt đầu ủng hộ Tần Phàm kia, lúc này càng là hoàn toàn điên cuồng, cuồng hô lấy danh tự Tần Phàm. Hơn nữa càng ngày càng có nhiều người gia nhập trận hình ủng hộ Tần Phàm, một thiên tài không ngừng chế tạo kỳ tích như vậy, đã triệt để chinh phục những người tôn trọng thiên tài cùng vũ lực.

Về phần người ủng hộ mấy cái Lục kiếp Bán Thần, lúc này cả đám đều lộ ra thần sắc không tốt, vốn bọn hắn đều dùng ủng hộ Lục kiếp Bán Thần mà kiêu ngạo, lúc này đây có thể nói mất hết mặt mũi.

Hiện tại không chỉ có bị Mộ Thanh Thanh giết tiến vào Top 3, lại đến một Tần Phàm!

Đặc biệt là người ủng hộ La Phong, lúc này càng là nói không nên lời.

1504. Chương 1514: Thứ Tư! (2)

Chương 1514: Thứ tư! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Trong quảng trường Mạc Lợi thành, mọi người nhìn xem tình hình trên Sát Lục Bí Cảnh mà không khỏi khiếp sợ, mà ở phía trên kiến trúc cao lớn bên cạnh, mấy Hoa phục lão giả thông qua màn sáng thấy được một màn Tần Phàm đánh chết hung thú đầu lĩnh, lúc này càng là khiếp sợ nói không nên lời.

Miêu sát!

Tần Phàm này một chiêu giết chết con hung thú đầu lĩnh kia, mà không phải như những người trên quảng trường kia suy đoán là dùng phải một con hung thú đầu lĩnh trọng thương, con hung thú này là xuất phát từ trạng thái toàn thịnh, hơn nữa là lấy khỏe đánh mệt, nhưng vẫn bị miêu sát rồi! xem tại

Một màn như vậy, chính thức là rung động.

Đương nhiên, dùng thực lực của mấy Hoa phục lão giả này, hoàn toàn chính xác có thể không xem Tần Phàm ở trong mắt, nhưng Tần Phàm dùng thực lực một Tứ kiếp Bán Thần có thể làm được một bước này, mới là để cho bọn hắn khiếp sợ.

Thay đổi bọn hắn, cho dù là thời điểm bọn hắn ở Lục kiếp Bán Thần chỉ sợ cũng khó có thể làm được tốt hơn Tần Phàm.

Hơn nữa bọn hắn cũng xem qua tình cảnh Mạc Thiên Dương cùng Mộ Thanh Thanh đánh chết hung thú đầu lĩnh, chính là hai người hiện tại bài danh vẫn còn trước Tần Phàm kia, thời điểm hai người bọn họ đánh chết đều không có gợn găng mà linh hoạt như Tần Phàm vậy.

Đương nhiên, cũng không bài trừ hai người kia còn không có đem hết toàn lực.

Bất quá thực lực của Tần Phàm đã đầy đủ để cho bọn hắn vô cùng coi trọng lên, lúc này bọn hắn lại nhìn Mạc Lợi, trong ánh mắt đều là khâm phục, bởi vì Mạc Lợi từ rất sớm đã nhìn ra Tần Phàm có được thực lực trùng kích Top 5 thậm chí Top 3.

Lúc trước, thật sự là bọn hắc đã từng hoài nghi Mạc Lợi phỏng đoán, nhưng hôm nay, bọn hắc thậm chí cảm thấy được Tần Phàm trùng kích đệ nhất của tuyển bạt thi đấu lần này cũng có thể!

Thậm chí, bọn hắc cũng ần ần có chút chờ mong...

Nếu một Tứ kiếp Bán Thần lấy được thứ nhất của tuyển bạt thi đấu lần này, vậy khẳng định là sẽ rung động toàn bộ Mạc Lợi Đảo.

- Hắc quả nhiên không để cho ta thất vọng, bất quá như vậy còn không có đạt tới kỳ vọng lớn nhất của ta, hi vọng hắc lại sáng tạo chút kỳ tích a...

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ vẫn là một bộ thần bí khó lường, hắc nhìn xem Tần Phàm bên trong màn sáng, khóe miệng hiện ra mỉm cười.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Sau khi Tần Phàm đi ra thông đạo Đông khu, là một mực hướng về phương bắc chạy đi.

Dọc theo con đường này, hắc cơ hồ không có nghỉ ngơi quá nhiều, trong lòng của hắc một mực có một loại bất an, hắc cảm thấy Kỷ Huyền Nhi tựa hồ là ở vào trong nguy hiểm càng lúc càng lớn. Căn cứ lấy tâm linh tương liên cùng đối phương trong nội tâm, rốt cục càng ngày càng tới gần rồi, nhưng càng tới gần, bất an kia lại càng nghiêm trọng, làm cho hắc cơ hồ phát điên.

Cái này cũng khiến cho tính tình của hắc cũng tùy theo trở nên có chút táo bạo, phạm là hung thú ngăn cản ở trước mặt hắc, toàn bộ đều là chết rất bi thảm. Mà những người dự thi khác, nếu dám trêu đến hắc, cũng hoàn toàn không có khả năng cò kè mặc cả, đều là không nói hai lời trực tiếp bị hắc đuổi giết.

Trên đường hắc đã từng gặp phải qua một người dự thi muốn cùng hắc hợp tác, sau khi bị hắc cự tuyệt còn dây dưa không ngớt, thậm chí khẩu phóng cuồng ngôn, kết quả liền bị hắc một quyền đánh chết.

Dọc theo con đường này, điểm tích lũy quang văn của hắc tăng lên rất nhanh, bất quá hắc cũng không có tâm trạng đi chú ý, lúc này trong lòng của hắc chỉ có một cách nghĩ, là mau chóng tìm được Kỷ Huyền Nhi.

Một đường chạy như điên.

Mà cũng ở thời điểm hoàng hôn ngày này tiến đến.

- Đại khái còn có mười dặm! Huyền Nhi, nàng phải cố gắng chịu đựng!

Cảm ứng được Kỷ Huyền Nhi cách mình càng ngày càng gần, hai mắt của Tần Phàm bỗng nhiên ngưng tụ nhìn về phương xa, sau đó tốc độ nhanh đến cực hạn xông về trước.

Sát Lục Bí Cảnh, Bắc khu, bên trong một bình nguyên.

Cơ hồ có mấy trăm đầu yêu thú tụ tập ở trong này, tuy không thấy có hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần, nhưng trong đó hung thú thực lực đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần cũng chỉ ít có trên trăm con, lộ ra vô cùng hung mãnh.

Lúc này những con hung thú kia đang gào thét liên tục, đang một mực đuổi theo một nữ tử mặc y phục dạ hành màu đen.

Lúc này cô gái mặc áo đen kia giống như đã chạy rất lâu, trên người có chút đổ mồ hôi đầm đìa, y phục dạ hành vốn đã lộ ra thập phần bó sát người, lúc này càng là chăm chú dán chặt lấy thân thể mềm mại của nàng, đem dáng vẻ thướt tha mềm mại kia của nàng hiện ra vô cùng tinh tế, hết sức hấp dẫn.

Chỉ là tuy sau lưng bị một đám hung thú đuổi theo, nhưng trên mặt của nàng vẫn mang theo một loại bình tĩnh trong trẻo nhưng lạnh lùng, gương mặt tựa hồ như Tiên Tử không ăn nhân gian khói lửa, nhưng đáng người ma quỷ hết lần này tới lần khác lại hấp dẫn thể gian, tuy vô ý Khuynh Thành, nhưng hết lần này tới lần khác lại điên đảo chúng sinh.

Nữ tử giống như vậy, tuyệt đối có thể được xưng là nhân gian vu vật.

Tin tưởng vô luận là có nam tử nào chứng kiến quang cảnh như vậy, chỉ sợ cũng sẽ nhin không được trong lòng nóng rực vô cùng, sinh ra một loại dục vọng muốn đem nữ tử như vậy chiếm thành của mình.

Chỉ là, những con hung thú phía sau nàng kia lại không biết thương hương tiếc ngọc, ở trong mắt của bọn nó nữ tử này chỉ là một con mồi mà thôi, chúng đuổi theo sau lưng nữ tử này đã có nửa ngày thời gian, nhưng y nguyên vẫn là theo đuổi không bỏ.

Nữ tử này không phải người khác, dĩ nhiên là Kỷ Huyền Nhi.

Tuy Kỷ Huyền Nhi chỉ có Tam kiếp Bán Thần cảnh giới, nhưng kỳ thật cũng có được thực lực không tệ, có thể đánh gục hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần. Mỗi lần có vài đầu hung thú truy tới gần nàng, liền sẽ bị nàng rất nhanh giải quyết hết.

Đương nhiên, mặc dù thực lực của nàng đối phó trên mười đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần cũng không có vấn đề gì, nhưng sau lưng kia là trọn vẹn gần ngàn con hung thú, trong đó hung thú Ngũ kiếp Bán Thần trên trăm đầu, là không phải thực lực như nàng có thể đối phó, cho nên nàng cũng chỉ có thể một bên chạy trốn một bên đánh chết hung thú.

Nếu như một khi bị nhiều hung thú như vậy vây quanh, hậu quả thiết tưởng sẽ không chịu nổi.

Dọc theo con đường này, nàng cũng ít nhất đánh chết trên trăm đầu hung thú rồi. Trong đó hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần chiếm đại bộ phận, bởi vì chỉ có hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần mới có thể đuổi đến bên cạnh nàng.

Không xong chính là, trải qua gần nửa ngày chạy trốn, bởi vì một mực đều không có được nghỉ ngơi nguyên vẹn, nàng cũng đã rõ ràng lộ ra thập phần kiệt lực rồi, hơn nữa tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo nàng. Tuy lợi hại, nhưng mà chịu không được thời gian dài tiêu hao như vậy, huống hồ thể lực nữ tử nếu so với nam tính thì yếu hơn một ít.

Lúc này hai chân của nàng giống như tưới chì, bộ pháp lộ ra gian nan .

Nàng biết rõ, mình có lẽ kiên trì không được bao lâu.

1505. Chương 1515: Huyền Nhi Nguy Cấp.

Chương 1515: Huyền Nhi nguy cấp.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungenhi †•••’•••)•••’•••)

Mà trong lòng của nàng thì bắt đầu có chút lộ ra tuyệt vọng, đồng thời cũng ảm ảm có một loại chờ đợi. Nàng cuối cùng chỉ là một nữ tử, tuy trời sinh tính quật cường, nhưng trong nội tâm nàng vẫn hi vọng người kia có thể ở lúc mình gặp được nguy hiểm kịp thời đuổi tới cứu nàng.

Bất quá cho dù hẳn không có đuổi tới, trong lòng của nàng cũng sẽ không có trách cứ, đối với nàng mà nói, có thể cùng hắn đi đến nơi đây, trong nội tâm tuy còn có tiếc nuối, nhưng cũng có thể nói là đã thỏa mãn.

Nàng cảm thấy rất hạnh phúc, cả đời này có thể trở thành nữ nhân của hắn.

Rống...

Cũng nhưng vào lúc này, ngay thời điểm Kỷ Huyền Nhi bởi vì nhớ tới người trong lòng mà lộ ra tinh thần hoảng hốt, tốc độ của nàng trong lúc vô tình chậm lại đi một tí.

Chỉ là chậm một chút này, vài đầu hung thú một mực đuổi sát ở sau lưng nàng đã gầm thét mãnh liệt chụp lên.

Tiếng xé gió “Vù vù” kia vang lên bên tai, một đầu hung thú Lưu Vân Báo Ngũ kiếp Bán Thần bay nhanh đuổi tới, móng vuốt sắc bén đánh ra, trực tiếp hướng về thân hình của nàng đập đi, khí kinh của nó phần phật, không lưu tình chút nào, nếu bị một trảo này đập trúng, dù là Tứ kiếp Bán Thần bình thường chỉ sợ cũng lập tức mất mạng tại chỗ.

Nguy hiểm đập vào mặt, Kỷ Huyền Nhi lập tức tỉnh táo lại. Tinh thần trong nháy mắt này tăng lên tới cực hạn, thân hình như là vụn liểu, thanh Nguyệt Nhận tản ra lam sắc quang mang trong tay cũng nhanh chóng đậm ra, trong đó khí tức lạnh như băng lập tức mang tất cả về phía trước, chỉ là vừa đụng con Lưu Vân Báo kia, lập tức liền đông lại .

Độ ẩm ở trong đó lạnh như băng, đã đạt tới một trình độ kinh khủng, thậm chí Thiết Thạch cũng có thể trực tiếp đứt gãy, đầu Lưu Vân Báo này ở đâu chịu đựng được, sau khi đông lại liền từ giữa không trung rơi xuống mặt đất.

Bất quá vào lúc này bên kia có một con hung thú Ngũ kiếp Bán Thần Ma Nhân Hồ cũng đã triển khai miệng lớn cắn tới, tựa hồ trong nháy mắt tiếp theo sẽ lập tức muốn trực tiếp cắn đứt đầu lâu của Kỷ Huyền Nhi, nguy cấp phi thường.

Ngay thời điểm như ngàn cân treo sợi tóc này, Kỷ Huyền Nhi xoay người một cái, một thanh Nguyệt Nhận khác tản ra hồng sắc quang mang lập tức huy động, trực tiếp cắm vào trong cổ họng con Ma Nhân Hồ này, hỏa diễm vô cùng nóng rực ở trong đó bộc phát ra, chỉ chớp lát liền đốt cháy đến lục phủ ngũ tạng của nó.

Ầm ầm!

Hai đầu hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần này chỉ là ngăn ngừa một cái đối mặt liền lập tức bị Kỷ Huyền Nhi giết chết, hơn nữa cơ hồ còn không có tạo thành bất luận tổn thương gì đối với nàng, có thể thấy được thực lực của nàng cũng rất mạnh.

Bất quá, lại không phải chỉ có hai đầu hung thú đuổi theo!

Thời điểm Kỷ Huyền Nhi vừa mới giết chết hai đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần này, lập tức lại có ba đầu hung thú bổ nhào tới, thế tới mãnh liệt, răng nhọn, móng vuốt sắc bén, tựa hồ một cái ứng phó không kịp liền có thể để cho nó xé thành mảnh nhỏ.

Nếu như thực lực nàng vẫn ở thời điểm đỉnh phong, một lần ứng phó năm đầu hung thú kỳ thật cũng không là vấn đề, nhưng hôm nay nàng đã kiệt lực, đối mặt ba đầu hung thú tiếp theo mà đến này nàng dĩ nhiên là sinh ra một loại cảm giác có chút vô lực.

- Đi!

Lập tức nàng cắn răng một cái, chỉ phải ngừng tại tại chỗ, hai tay cầm Nguyệt Nhận thật chặt, hướng về chính giữa bỗng nhiên thu hợp lại!

Vù vù...

Hai cổ năng lượng một lạnh một nóng rất nhanh xuất hiện, như là hai cổ xoáy phong lao về phía trước, hơn nữa còn hướng về lẫn nhau dung hợp lại, hai loại hào quang lam hồng dính lại, lạnh nóng lập tức hoàn thành chuyển đổi.

Oanh!

Năng lượng cực lớn trùng kích, ở dưới hai cổ năng lượng lạnh nóng dung hợp phát ra, trực tiếp đem ba đầu hung thú kia bao vây ở bên trong, thanh âm rơi xuống, ba đầu hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần này liền nặng nề ngã xuống trên mặt đất, cùng hai đầu hung thú phía trước dần dần mất đi sinh cơ.

Một Tam kiếp Bán Thần, chỉ là ngăn ngừa thời gian mấy cái hô hấp liền giết chết năm đầu hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần, thực lực như vậy, đủ để so sánh với rất nhiều cường giả bên trong Ngũ kiếp Bán Thần.

Nhưng mà, lúc này đối với Kỷ Huyền Nhi mà nói lại không có ý nghĩa quá lớn.

Bởi vì ngay thời điểm nàng giết chết năm đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần kia, những hung thú khác cũng đã rất nhanh đuổi tới, hơn nữa còn bao vây nàng vào bên trong.

Nàng một người, phải quay mắt về phía ngàn đầu hung thú vây công!

Tình thế như vậy, đối với nàng có thể nói thập phần không ổn! Thậm chí nói nàng đã lâm vào hoàn cảnh cử tử nhất sinh!

Nhưng đến lúc này, nàng chỉ có chém giết, kiên trì!

Bất quá nàng cũng ần ần cảm giác được trong nội tâm người kia cách mình càng ngày càng gần rồi, chỉ cần nàng có thể kiên trì đến lúc hắc tối, như vậy nàng biết rõ mình sẽ được cứu rồi.

Nhìn xem bốn phía hơn một ngàn đầu hung thú chậm rãi bao vây tới, Kỷ Huyền Nhi biết rõ mình đã là trốn không thoát, thừa dịp những con hung thú này vẫn chưa hoàn toàn khởi xướng tiến công, nàng thừa cơ khôi phục lấy tinh lực.

Tuy trên người cũng có được một ít đan dược Tần Phàm cho nàng, nhưng nàng lại không có lực khôi phục biến thái như Tần Phàm, cho nên muốn một mực tiếp tục cùng hơn một ngàn đầu hung thú này tác chiến là thật phần khó khăn.

Hồng hồng hồng...

Hung thú bốn phía rốt cục tạo thành vây kín, tiếng gầm trầm thấp truyền đến, một đôi con mắt màu đỏ tươi nhìn xem nữ tử tuyệt sắc trong vòng vây kia, ý giết chóc ở trong trong cơ thể chúng đã không cách nào áp chế được, sẽ phải nhao nhao đánh giết mà ra.

Một hồi đại sát lục sắp bộc phát!

Tê...

Mà cũng vừa lúc đó, trong không khí bỗng nhiên có thanh âm bạo phá truyền đến, lập tức ở một phương sơn cốc kia, có một đạo thân ảnh chậm rãi xuất hiện, lộ ra nổi bật bất phàm.

- Tần...

Cảm giác được có người tới gần, Kỷ Huyền Nhi trước hơi vui vẻ, sau đó nhanh chóng ngẩng đầu đến, bất quá chỉ là vừa ngẩng đầu, sắc mặt vui mừng của nàng rất nhanh liền ảm đạm xuống, hơn nữa khôi phục một loại hồ hững lạnh như băng.

Người này, không phải người nàng muốn chờ.

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh.

Trên quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành, lúc này một mảnh tiếng người sôi trào.

Từ ngày thứ mười của tuyển bạt thi đấu, thú triều hàng lâm Sát Lục Bí Cảnh, phương thức giết chóc mới mở ra, những người xem này đều là nguyên một đám như đánh áu gà, trở nên vô cùng kích động, nhìn xem những con số trên Thiên Tài Kim Bì kia rất nhanh biến hóa, từng cái đều nói chuyện nghị luận say sưa.

Trong đó cũng có được một ít nghị luận về Kỷ Huyền Nhi.

- Ô, mọi người mau nhìn, nữ tử tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo kia đã vọt tới bài danh thứ mười ba trên Thiên Tài Kim Bì rồi!

- Quả nhiên lợi hại, một Tam kiếp Bán Thần lại có thể vọt tới cái hạng này, khó có thể tưởng tượng.

- Xem ra lúc này đây trong tuyển bạt thi đấu hắc mã lớn nhất là Tần Phàm, Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi này rồi, chỉ là không biết cuối cùng bọn hắn có thể đến thứ tự nào thôi?

1506. Chương 1516: Hắc Rốt Cuộc Đã Tối. (1)

Chương 1516: Hắc rốt cuộc đã tối. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

- Đúng vậy a, Tần Phàm, Mộ Thanh Thanh, Kỷ Huyền Nhi, ba người này đều đến từ Hoàng Hôn Thành, hơn nữa lúc trước còn cùng nhau tham gia Thiên Tài Kim Bì khảo thí, hôm nay ba người này đều ở trên kim bì lấy được bài danh không kém.

- Lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo tuy lợi hại, nhưng dù sao nàng mới chỉ là Tam kiếp Bán Thần cảnh giới, đoán chừng vọt tới cái hạng này đã là cực hạn? Ngược lại là Tần Phàm cùng Mộ Thanh Thanh kia, hai người này thực lực cũng có thể được xưng tụng thâm bất khả trắc, thiên tài có thể đánh chết hung thú đầu lĩnh Lục kiếp Bán Thần, bọn hắn cuối cùng nhất bài danh càng làm cho người chờ mong.

- Ha ha, thì tính sao, thực lực Lục kiếp Bán Thần vẫn là khó có thể rung chuyển, các người xem, hiện tại bài danh Top 3 trên kim tám bì lần nữa là ba gã Lục kiếp Bán Thần kia rồi, đệ nhất chính là Vân Thiên, thứ nhì là Mạc Thiên Dương, La Phong tiếp tục ở vào thứ ba, Mộ Thanh Thanh xuống thứ tư, Tần Phàm thứ năm.

- Đúng vậy, Vân Thiên chúng ta mới là đẹp trai nhất cùng mạnh nhất, lúc này đây đệ nhất tuyển bạt thi đấu không phải hắn không ai có thể hơn!

- Hừ, chưa tới cuối cùng ai biết kết quả, hiện tại La Phong của chúng ta lần nữa xông vào Top 3 rồi. Nói không chừng sẽ một mực xông lên đệ nhất.

Ban đầu vốn là nghị luận vây quanh ba người Kỷ Huyền Nhi cùng Tần Phàm Mộ Thanh Thanh, nhưng thời gian dần qua phát triển trở thành mấy trận hình ủng hộ cãi lộn. Đã đến lúc này, tuy xuất hiện siêu cấp hắc mã như Mộ Thanh Thanh cùng Tần Phàm, nhưng Tam đại Lục kiếp Bán Thần cường giả vẫn là người có hi vọng đoạt quán quân nhất. Rất nhiều người nhận thức bọn hắn sở dĩ ngẫu nhiên rút lại phía sau, đó là bởi vì bọn hắn đều bảo lưu thực lực để đối phó đối phương.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Trên bình nguyên hoang dã ở Bắc khu.

Hơn một ngàn hung thú kia đã là hoàn thành vòng vây đối với Kỷ Huyền Nhi, mà vào lúc đó, ở bên ngoài vòng vây xuất hiện một bóng người.

Nhưng người này, không phải là người mà Kỷ Huyền Nhi muốn đợi.

Người đến, chính là một trong ba Lục kiếp Bán Thần của tuyển bạt thi đấu lúc này đây, cũng đã từng đối với Kỷ Huyền Nhi lộ ra thưởng thức chi ý La Phong.

Lúc này La Phong mặc một bộ áo trắng, tăng thêm tướng mạo anh tuấn ngược lại là lộ ra nổi bật bất phàm. Ngón tay thon dài mà tái nhợt của hắn nắm lấy một cây trường thương màu bạc, lơ lửng ở phía trên giữa không trung, ngạo nghễ nhìn bầy phía hung thú dưới, trên mặt mang một loại giống như là cao quý tự đắc.

- Vị tiểu thư này, cần giúp đỡ hay không?

Nhìn thân thể mê người phía dưới bị một đám hung thú vây quanh kia, trong ánh mắt hắn hiện lên một tia thêm thường mị mớ, sau đó khóe miệng lộ ra một tia tự cho là thập phần có khí độ vui vẻ hỏi.

Tuy quay mắt về phía hơn một ngàn đầu hung thú, nhưng y nguyên có thể bảo trì tự tin cùng trấn định. Đồng thời hắn cũng có lòng tin mỹ nhân này sẽ không cự tuyệt hảo ý của mình, vì thời điểm này trừ mình ra, không có người có thể cứu được nàng.

Đối với hắn mà nói, cái này là một cơ hội ngàn năm khó gặp, hơn nữa hắn cũng tuyệt đối có được thực lực anh hùng cứu mỹ nhân.

Quan trọng là, luận tướng mạo, luận khí độ, luận thực lực hắn đều là người nổi bật bên trong nam tính, hắn tin tưởng không có nữ tử nào sẽ cự tuyệt nam tử ưu tú như mình viện thủ.

Nhưng mà, lại để cho hắn ngoài ý muốn cùng không cách nào tiếp nhận chính là, nữ tử phía dưới kia sau khi lần đầu tiên nhìn hắn, căn bản không có lại để ý tới hắn, chớ nói chi là trả lời vấn đề của hắn rồi!

Bỏ qua, triệt để bỏ qua!

Thật giống như coi hắn hoàn toàn không tồn tại vậy.

Cái này để cho La Phong gần đây cao ngạo sắc mặt thoáng chốc có chút âm trầm xuống, hắn người này nhìn như bình thần, hắn vẫn luôn tự mình rất cao, thậm chí phía trên toàn bộ Mạc Lợi Đảo, trong một đời tuổi trẻ ngoại trừ Mạc Thiên Dương cùng Vân Thiên, hắn cảm thấy cơ bản không có người có thể so với hắn!

Nhưng ở thời điểm này, hắn lần trước ở trong quán rượu phong ba, lại một lần nữa bị người con gái trước mắt này bỏ qua rồi!

Hơn nữa nữ tử này tình nguyện ở trong nguy hiểm như vậy cũng không muốn tiếp nhận mình!

- Chưa từng có nữ nhân nào dám làm trái ý nguyện của ta như thế!

Lúc này La Phong nhìn xem nữ tử quật cường không tiếc đâm máu chiến đấu hăng hái bên trong bầy hung thú kia, trong đôi mắt có chút âm trầm, mà hai tay thì chăm chú cầm trường thương màu bạc trong tay.

Trong bầy Hung thú, Kỷ Huyền Nhi khôi phục một ít tinh thần, lập tức là dưới chân đạp mạnh, huy động Nguyệt Nhận một lam một hồng trong tay hướng về một đầu hung thú đánh tới mình đầu tiên.

Giết giết giết... xem tại

Máu tươi bay lả tả, nàng lần nữa lâm vào trong khổ chiến.

Mà cũng có bộ phận hung thú lúc này cũng lựa chọn đi công kích La Phong, nhưng cho dù chỉ còn lại có một nửa hung thú công kích nàng, đó cũng là nàng khó có thể ứng phó được. Nàng căn bản đã đến nỗ lực hết đà, hiện tại càng là cơ hồ kéo căng dây cung.

Nhưng nàng quật cường cắn chắc răng, không nói một lời, máu tươi chảy xuôi theo Nguyệt Nhận hình cung, không ngừng tản ra độ ẩm lạnh nóng cực hạn, tru sát lấy một đầu lại một đầu hung thú hung mãnh đánh tới nàng.

Rống...

Một đầu hung thú kiểu Huyết Lang, lộ ra tốc độ bay nhanh, nhanh vượt sắc bén vô cùng, ở dưới một đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần yểm hộ, nó tránh khỏi phòng ngự của Kỷ Huyền Nhi, sau đó hàm răng một ngụm trực tiếp cắn lấy trên bờ vai nàng.

Rầm rầm...

Tuy đầu hung thú Huyết Lang này rất nhanh bị Kỷ Huyền Nhi kịp phản ứng đánh chết, nhưng vẫn là có một cổ máu tươi ở trong đó xì ra, mà trên vai ngọc kia lập tức cũng trở nên một mảnh huyết nhục mơ hồ.

Cái bị thương này, cả người nàng liền trở nên hành động chậm chạp.

- Vì cái gì? Người tình nguyện chết cũng không hướng ta xin giúp đỡ sao?

Thấy một màn như vậy, ánh mắt La Phong nhìn chằm chằm vào thân ảnh mê người kia hỏi. Hắn đối với nữ tử lạnh lùng như thiên sứ cùng lãnh diễm ma quỷ kết hợp kia, càng là cảm thấy tâm động.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi vẫn không có phát ra âm thanh, thậm chí thương thế trên bờ vai đều không có làm cho nàng kêu đau một tiếng. Sau khi giết chết đầu Huyết Lang kia, Nguyệt Nhận hình cung trong tay nàng lảo lảo nữa kéo một phát, trực tiếp giết chết một đầu hung thú khác đánh tới.

Lúc này kinh khí lạnh nóng toàn thân nàng vận chuyển cực hạn, cả người khi thì băng hàn bức người, khi thì nhiệt liệt Phần Thiên, sắc mặt một mực hờ hững tru sát lấy hung thú tới gần.

Nàng thậm chí không có liếc nhìn La Phong.

- Người chỉ cần hướng ta nói một tiếng, dùng thực lực của ta lập tức có thể cứu người ly khai nơi đây.

La Phong lại trầm giọng tiếp tục nói, nhưng đã bắt đầu có một tia không kiên nhẫn được nữa. Dùng thân phận địa vị, tướng mạo cùng thực lực của hắn, bình thường không biết có bao nhiêu nữ tử muốn đặt được hắn yêu mến, lúc nào thử qua như hiện tại.

1507. Chương 1517: Hấn Rốt Cuộc Đã Tới. (2)

Chương 1517: Hấn rốt cuộc đã tới. (2)

Nhưng Kỷ Huyền Nhi y nguyên đối với La Phong như là mắt diếc tai ngơ, thờ ơ lãnh đạm.

- Trên người của ta còn có đồ vật thích hợp lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo của người tu luyện, chỉ cần người đáp ứng về sau đi theo ta, ta thậm chí có thể cho người ở trong thời gian ngắn đề thăng một đoạn thực lực, thậm chí cho người tiến vào đến Top 5 trong tuyển bạt thi đấu lúc này đây cũng có thể.

La Phong cầm chặt ngân thương, bàn tay dùng dùng sức, tiếp tục nói.

Hấn đã quyết định đây là lần cuối cùng hấn dùng tư thái thấp như vậy nói chuyện.

Xoẹt...

Phía dưới Kỷ Huyền Nhi vào lúc đó phần lưng lần nữa đã tao ngộ một đầu hung thú đánh trúng, rất nhiều máu tươi đầm đìa chảy xuống, sắc mặt cũng bắt đầu trở nên trắng bạch .

Nàng vung vẩy lấy Nguyệt Nhận hình cung, hai tay cũng bắt đầu trở nên rung rẩy .

Thậm chí tầm mắt của nàng cũng dần dần xuất hiện một tia mơ hồ...

Chỉ có ánh mắt kiên định kia là không thay đổi cùng khuôn mặt hồ hững trong trẻo nhưng lạnh lùng, quật cường không cúi đầu.

- Chẳng lẽ là bởi vì Tần Phàm kia sao? Hấn một Tứ kiếp Bán Thần, luận gia thế, luận tướng mạo, luận thực lực, hấn ở đâu có thể cùng ta so sánh với? Hơn nữa dùng thực lực như hấn, chỉ sợ sớm đã chết ở bên trong thú triều đi à nha.

Ngữ khí của La Phong rốt cục không kiên nhẫn biến thành bức bối cùng âm lãnh, đối với người con gái trước mắt này không biết cất nhắc như thế, hấn thật sự tức giận rồi.

Rống...

Một hung thú Ngũ kiếp Bán Thần vào lúc đó dùng một loại tốc độ sét đánh hướng về Kỷ Huyền Nhi nhào tới, móng vuốt sắc bén vô cùng kia tàn khốc rơi vào trên bờ vai nàng.

PHỐC!

Máu tươi như suối phun ra, sau đó thẩm thấu y phục dạ hành màu đen của nữ tử quật cường này, ánh mắt đã cơ hồ nhìn không tới, tự hồ chỉ có thể theo bản năng huy động một đôi Nguyệt Nhận hình cung.

Lúc này nàng như là Bạch Hợp trong đêm, ít xuất hiện mà hoa lệ nở rộ, lạnh tuyệt, thê mỹ, xúc động nội tâm mỗi người.

Mạch Hoang Nguyên, nhuộm ráng hồng, chỉ mong được gặp lại phu quân.

Tà dương vũ, mắt mờ lung, nguyện cùng chàng uyên ương liền cánh.

Thân thể tựa hồ rốt cuộc không kiên trì nổi, thời điểm một cỗ khí kinh lạnh nóng cuối cùng trong người bạo phát đi ra, thân thể mềm mại để cho người thương tiếc kia yên lặng nhìn xem trời cao, tựa hồ sắp muốn ngã xuống...

- Ta sẽ không để cho người dễ dàng chết như vậy! Hôm nay vô luận người có đáp ứng hay không, ta nhất định phải đạt được người! Chờ ta chinh phục thân thể của người, ngày sau người tự nhiên sẽ thật tình quy thuận ta!

Mà nhìn xem Kỷ Huyền Nhi sắp hương tiêu ngọc vãn, lúc này La Phong kia rốt cục nhìn không được cản rằng một cái, hai mắt lộ ra có chút huyết hồng thô bạo gào thét.

Bị Kỷ Huyền Nhi dùng phương thức như vậy vô tình cự tuyệt, hấn rốt cục nhìn không được muốn ra hạ sách này.

Lúc này dưới chân hắn ở trong hư không đập mạnh, cả người liền xách thương kích xạ về phía trước, trường thương trong tay một chuyển, hơn mười đầu hung thú ngăn ở trước người hắn liền bị một kích như rồng giết chết.

Dưới chân hắn tiến sát từng bước, một thương quét ra giết tất cả hung thú đánh về phía Kỷ Huyền Nhi, sau đó là một tay thò ra, muốn đem Kỷ Huyền Nhi kéo về đến bên cạnh mình.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó.

Đại địa bỗng nhiên như liệt chấn rung chuyển, một thân ảnh màu xanh ở chân trời nhanh vô cùng xuất hiện.

- Ai dám động đến nữ nhân của ta, ta muốn hắn chết một vạn lần!

Lập tức có một âm thanh lạnh như băng từ đỉnh Vân Tiêu kia rơi xuống, tiếp theo ở phía trên toàn bộ Hoang Nguyên như là Kinh Lôi bá đạo vang lên.

Hắn rốt cuộc đã tới!

- Người rốt cuộc đã tới...

Nhìn xem bóng người màu xanh xuất hiện ở chân trời kia, thân thể Kỷ Huyền Nhi hướng phía dưới chậm rãi ngã xuống, nhưng khóe miệng lúc này lại lộ ra một vòng mang theo thê lương, vui vẻ đến rung động lòng người.

Hai tay của nàng vốn nắm chặt Nguyệt Nhận hình cung, vào lúc đó cũng nhẹ nhàng buông ra, Nguyệt Nhận còn tản ra hào quang trước ngã rơi xuống trên mặt đất, vốn nàng là ý định nếu như La Phong khẽ dựa gần, nàng liền dùng Nguyệt Nhận tự sát.

May mắn ở thời khắc cuối cùng này, Tần Phàm đã đến.

Nàng thỏa mãn nhắm hai mắt lại.

Chỉ là, nàng cũng không biết mình còn có thể mở hai mắt ra lần nữa hay không, nhìn thấy khuôn mặt mà nàng ngày nhớ đêm mong nữa hay không.

- Huyền Nhi!

Tần Phàm ở chân trời, chứng kiến Kỷ Huyền Nhi sắp ngã xuống, trong miệng phát ra một tiếng thét kinh hãi. Lập tức Chu Tước Chi Dực ở sau lưng của hắn động một cái, tốc độ thân thể ở một cái chớp mắt này hóa thành cực hạn, ánh sáng màu xanh chớp động, lập tức rơi xuống phía trên Hoang Nguyên, thời điểm Kỷ Huyền Nhi sắp rơi xuống mặt đất liền ôm nàng vào trong lòng.

Tần Phàm ôm thân hình Kỷ Huyền Nhi vào trong ngực, nhìn xem thương thế nghiêm trọng trên người nàng, trên mặt xuất hiện một loại cực kỳ bi thống, cái kia như cùng cảnh ngộ trong nội tâm quần đau, để cho hắn cơ hồ ngay cả nước mắt cũng rơi dưới.

Ai nói nam nhi không rơi lệ, chỉ là chưa đến lúc bi thiết mà thôi. truyện copy từ

Ở thời khắc này, hắn mới biết được nữ tử trong ngực này ở trong lòng của mình bất tri bất giác đã có địa vị trọng yếu như vậy.

- Nàng sẽ không có việc gì đâu.

Sau đó hắn vội vàng lấy ra đan dược chữa thương tốt nhất trên người mình, nhanh chóng nhét vào trong miệng Kỷ Huyền Nhi, Thanh Long Chi Tâm trong cơ thể không ngừng vận chuyển, đem sinh khí liên tục không ngừng đưa vào trong cơ thể của nàng.

Tại thời khắc này, hắn hoàn toàn bất chấp tạo thành hao tổn đối với thân thể của mình, chỉ cần có thể để cho nữ tử trong ngực không có việc gì, cho dù hắn có trọng thương cũng sẽ không tiếc.

Mà ở bên kia, nhìn thấy Tần Phàm vừa rồi hiển lộ ra tốc độ khủng bố cơ hồ đạt tới thuần di như Thất Kiếp Bán Thần cường giả, thậm chí làm cho La Phong cũng không khỏi thâm giật mình cùng xuất hiện thất thần ngắn ngủi. Bởi vì cho dù hắn thân là Lục kiếp Bán Thần cũng chưa chắc có thể phát huy ra tốc độ như vậy.

Tăng thêm bởi vì lúc này vừa vắn có vài đầu hung thú hướng hấn đánh tới, cái này mới khiến Tần Phàm thành công ôm lấy Kỷ Huyền Nhi vào trong lòng.

Lúc này nhìn xem Kỷ Huyền Nhi bị Tần Phàm ôm vào trong ngực như vậy, trên mặt La Phong xuất hiện một tia run rẩy. Một phương diện hấn bị biểu hiện cảm tình lúc này của Tần Phàm đối với Kỷ Huyền Nhi kia có chút xúc động, một phương diện khác hấn nhìn xem thương thể trên người Kỷ Huyền Nhi lộ ra càng ngày càng nặng. Vậy mà cũng xuất hiện một loại đau lòng.

La Phong hấn là Thiên La thành thành chủ chi tử, từ nhỏ địa vị cao thượng, hơn nữa tướng mạo đường đường, thiên phú tuyệt phẩm, nữ tử đối với hấn sùng bái ái mộ không biết có bao nhiêu, nhưng hấn vẫn chưa từng có thử qua cảm giác động tâm mãnh liệt đối với một nữ tử giống như hôm nay.

Theo hấn lần đầu tiên trông thấy Kỷ Huyền Nhi bắt đầu, hấn cũng cảm giác được loại cảm giác tim đập nhanh này, không chỉ là bởi vì mỹ mạo tuyệt sắc của Kỷ Huyền Nhi, cũng bởi vì trên người nàng có một loại khí chất yên tĩnh đặc thù để cho người không tự giác sinh ra yêu thương.

1508. Chương 1518: Câm Miệng!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1518: Câm miệng!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hấn cảm thấy đây là vừa thấy đã yêu.

Còn có lúc này đây tương kiến, nữ tử này biểu hiện ra ánh mắt bất khuất cùng tính tình quật cường kia. Càng như là rượu nguyên chất để cho hấn mê say, như thuốc phiện để cho hấn không cách nào tự kiềm chế.

Hơn nữa La Phong hấn tự tin, hấn cao ngạo, hấn không tiếp thụ được bị cự tuyệt, hấn cho tới bây giờ đều không có bởi vì một nữ tử mà làm mất đi chừng mực như lúc này, cho nên vừa rồi mới nhìn không được muốn làm ra cái loại sự tình bất buộc kia.

Bởi vì hấn biết rõ mình không thể buông tha cho nữ tử như vậy, nếu không hấn nhất định sẽ hối hận cả đời.

- Tên của nàng là Huyền Nhi? Tên rất dễ nghe...

La Phong nhìn xem Kỷ Huyền Nhi lúc này yên tĩnh nhắm hai mắt, một loại tư thái động lòng người kia để cho hấn thật sự nhìn không được trong lòng xúc động, mà chứng kiến nữ nhân mà mình yêu bị Tần Phàm ôm ấp, hấn càng là lòng như đao cắt.

Hấn nhìn không được loại đây vò này!

Oanh...

Sau một khắc, ngân thương trong tay hấn hướng về vài đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần muốn đánh giết tới quét ngang mà đi, chỉ là một thương, ba đầu hung thú có thể so với Ngũ kiếp Bán Thần cường giả kia liền trực tiếp bị hấn đui giết thành cặn bã, loại kinh khí thô bạo hung hấn vô cùng kia, còn dọa vài con hung thú khác muốn đánh giết tới, làm chúng nhìn không được lui lại mấy bước.

Thực lực của Lục kiếp Bán Thần, đối với những hung thú này thậm chí tạo thành một loại uy áp vô hình, khiến chúng nó trong khoảng thời gian ngắn không dám tới gần.

Ánh mắt lạnh lùng nhìn thoáng qua những hung thú lui về kia, La Phong hấn một tay nắm lấy ngân thương, sau đó ngân thương chỉ tới trước, ánh mắt chậm rãi rơi xuống trên người Tần Phàm, trong miệng cố gắng đè nén thô bạo bình tĩnh nói ra:

- Tần Phàm, Huyền Nhi nàng không chỉ là mỹ mạo thể gian ít có, hơn nữa tu luyện chính là vạn năm khó gặp lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo, ngày sau tiền đồ vô đạo vô lượng. Nữ tử như vậy, nhất định là Thiên Hạ

Vô Song, ta biết rõ ngươi ưa thích nàng, nhưng nàng không phải ngươi một Tứ kiếp Bán Thần có thể xứng đôi.

- Ngươi buông tha đi, chỉ có La Phong ta cùng Huyền Nhi mới là xứng nhất. Ngươi chỉ cần đáp ứng về sau không hề quần quít lấy nàng, ta cam đoan có thể thả ngươi một con đường sống, hơn nữa cho ngươi một ít đầy đủ đền bù tổn thất. Nhiều kim nguyên tài phú hơn nữa, Cao cấp Bán Thần khí, Cao cấp Bán Thần kỹ, thậm chí mỹ nữ tuyệt sắc đồng dạng, ta cũng có thể cho ngươi.

Thanh âm của hắn cũng không phải lộ ra thập phần vang dội, nhưng lại mang theo một loại lực lượng vô hình, tựa hồ làm cho người tin phục. Hắn cảm giác mình rất tốt, ánh mắt của hắn tự tin, ngạo nghễ, bá đạo, giống như là quân vương cao cao tại thượng, để cho người khó có thể cự tuyệt.

Nhưng mà, lúc này Tần Phàm lại căn bản nhìn cũng không có nhìn hắn một cái.

Hắn chỉ là toàn tâm toàn ý khôi phục lấy thương thể của Kỷ Huyền Nhi, dốc hết toàn lực của mình cũng không tiếc. Nhìn xem sinh cơ của nàng từ từ đi lên, trong nội tâm hắn mới có chút thở dài một hơi, tuy tạm thời khả năng còn khó có thể tỉnh lại, nhưng có lẽ đã không có lo lắng tính mạng rồi.

Hơn nữa hắn luyện chế đan dược điều trị, hắn tin tưởng có thể rất nhanh đem thương thể của nàng hoàn toàn điều trị trở lại.

Ánh mắt thâm tình nhìn xem, ngón tay thì có chút đau lòng lau đi vết máu trên mặt của người yêu trong ngực, trong lòng của hắn cũng có chút áy náy, tự ngươi nói qua không làm cho nàng bị thương tổn, nhưng lúc này đây, hắn cơ hồ sắp vĩnh viễn mất đi đối phương rồi.

- Tần Phàm, ngươi buông Huyền Nhi ra, ta sẽ hảo hảo chiêu cố nàng, hiện tại ngươi có thể đi, đồ vật ta hứa hẹn ở sau khi thi đấu kết thúc ta nhất định sẽ toàn bộ giao cho ngươi.

La Phong nhìn xem Tần Phàm đối với Kỷ Huyền Nhi làm ra động tác thân mật như vậy, thần sắc không khỏi âm trầm, trong miệng có chút lạnh lạnh nói.

Hôm nay, trong lòng hắn đã coi Kỷ Huyền Nhi là vật trong lòng mình, ở đâu có thể chịu được nam nhân khác nhúng chàm.

Nếu không lo lắng Tần Phàm ở thời điểm này bất lợi đối với Kỷ Huyền Nhi, đoán chừng hắn đã sớm xông lên cường đoạt, hơn nữa hắn cũng có chút hối hận lúc trước bởi vì Tần Phàm đến hắn lại thất thần cùng do dự ngẩn ngui, để cho đối phương ngược lại đoạt được nữ nhân mà mình yêu.

Lúc này Tần Phàm thấy thương thể của Kỷ Huyền Nhi đã ổn định lại, lại nghe được bên tai truyền đến thanh âm chán ghét kia, hắn rốt cục lạnh lùng quay đầu lại, nhìn về phía La Phong cách đó không xa kia.

Lục kiếp Bán Thần này cảm giác mình không khỏi cũng quá cao đi.

Nếu như coi phong ba ở trên tửu lầu Mặc Lợi Thành trước kia chỉ là tiểu ma sát, hắn có thể không đi so đo cùng đối phương, nhưng hôm nay, La Phong này đã chạm vào Nghịch Lân của hắn. Kỷ Huyền Nhi là nữ nhân của hắn, lúc nào đến phiên một ngoại nhân đến khoa tay múa chân, phẩm đầu bình luận.

Huống chi vừa rồi thời điểm hắn không có tới đến, là nghe La Phong này có ý muốn làm ra sự tình bắt buộc đối với Kỷ Huyền Nhi, cái này càng làm cho hắn vô luận như thế nào cũng nhẫn nhịn không được.

Người dám động nữ nhân hắn, cho dù chết vạn lần cũng khó hoàn lại!

Ở trong một cái chớp mắt, hắn ôm thân thể trong ngực nhẹ nhàng đứng dậy, dùng một loại ánh mắt so với La Phong còn muốn càng thêm thâm lãnh thô bạo nhìn hướng đối phương.

- Tần Phàm, ngươi biết chính ngươi căn bản không xứng với Huyền Nhi đấy!

La Phong chứng kiến loại ánh mắt kia của Tần Phàm, trong lòng hơi có chút kinh ngạc, lập tức hai con ngươi của hắn lạnh như băng đồng dạng cũng nâng lên, khí thế của Lục kiếp Bán Thần như hồng thủy nổi trào mãnh liệt áp bách tới.

- Câm miệng! Danh tự Huyền Nhi không phải ngươi có thể tùy tiện gọi!

Nghe được thanh âm chán ghét kia lần nữa truyền đến, vô tận sát cơ trong đôi mắt của Tần Phàm trong nháy mắt này rốt cục hoàn toàn bạo tuôn mà ra. Kỳ lân giáp màu xanh lá cây trên người lập tức bao trùm, khí thể kia lộ ra không chút nào yếu cũng như núi lửa bộc phát

Nghe được nữ nhân của mình bị nam nhân khác tự mình đa tình kêu danh tự như vậy, Tần Phàm không có khả năng không giận, mà cảm giác được đối phương muốn dùng thực lực Lục kiếp Bán Thần tiến hành áp bách đối với mình, càng là trực tiếp khơi dậy huyết tính của hắn.

Gặp được loại sự tình chạm Nghịch Lân này, đừng nói là Lục kiếp Bán Thần trước mắt rồi, coi như là Thất Kiếp Bán Thần hắn khó có thể địch, hắn cũng sẽ không thỏa hiệp.

Người trọng yếu nhất, nên dùng tánh mạng đi bảo hộ như vậy!

- Hảo hảo hảo, Tần Phàm, ngươi đã không biết cất nhắc, vậy thì đừng trách La Phong ta rồi, vì Huyền Nhi, ta có thể làm ra bất kỳ chuyện gì.

Ở một bên kia, cảm nhận được khí thể của Tần Phàm tăng cường, La Phong biết rõ đối phương sẽ không dễ dàng buông tay, mà nghe được đối phương tức giận mắng mình, hắn giận quá thành cười nói.

Ngân thương trong tay trùng trùng điệp điệp nắm chặt, đã phát ra nhẹ minh, một loại khát vọng chiến đấu.

1509. Chương 1519: Vì Huyền Nhi? Chiến! (1)

Chương 1519: Vì Huyền Nhi? Chiến! (1)

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’””)••’””)

Vì nữ nhân âu yếm, hắn cũng không tiếc chiến một trận.

- Vì Huyền Nhi? Người tính là cái gì chứ!

Tần Phàm lộ ra một tia cười lạnh, hắn một tay ôm Kỷ Huyền Nhi, một bên ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía trước. Cái sát cơ lạnh lùng kia, có lẽ đã muốn ngưng tụ thành thực chất.

- Tần Phàm, đây là một thế giới dùng thực lực nói chuyện, không phải sinh miệng lưỡi là có thể.

Nghe thanh âm mỉa mai không che dấu chút nào như thế, sắc mặt La Phong âm trầm, trong miệng phát ra thanh âm sâm lạnh.

Hai cổ khí thể ở giữa sân giao kích va chạm lấy, tựa hồ ngay cả không khí cũng ma sát ra hỏa hoa.

Đại chiến trở lên hết sức căng thẳng.

Mấy trăm đầu hung thú bốn phía, lúc này vây quanh bốn phía, tựa hồ cũng cảm nhận được khí tức đáng sợ trên người hai người này phát ra, lúc này vậy mà cũng không dám tới gần. Hiện tại đám hung thú này cũng không có hung thú đầu lĩnh, cho nên thời điểm đối mặt Lục kiếp Bán Thần sẽ nhận không được có một loại sợ hãi.

Bất quá, ở chỗ này hung thú đối với bọn hắn mà nói cuối cùng cũng là uy hiếp.

- Trước hết giết hung thú.

Lúc này đây Tần Phàm không có lại cãi nhau, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua hung thú bốn phía, chủ yếu là hắn lo lắng sẽ ảnh hưởng đến Kỷ Huyền Nhi trong ngực, sau đó dè dặt xúc động muốn lập tức tiến lên đánh bại La Phong trong nội tâm, trong miệng trầm thấp nói ra.

- Tốt.

La Phong đồng dạng cũng biết hung thú bốn phía uy hiếp, trong miệng đáp ứng xuống.

Giết!

Dưới chân đạp mạnh, Tần Phàm một tay ôm Kỷ Huyền Nhi, trực tiếp nhảy vào bên trong bầy hung thú, trên người một loại khí thể cường hoành mang tất cả ra bốn phía. Không lưu tình chút nào đánh ra một quyền, liền có gần mười đầu hung thú ở dưới một quyền nổi giận của hắn bị trực tiếp đuổi giết.

Kỳ Lân ma thân.

Đoạt Thần Quyền Sáo!

Ở dưới hai đại át chủ bài, coi như là hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần hắn cũng có thể thỏa thích giết chóc.

- Thực lực cũng không tệ lắm, nhưng vẫn là không xứng với Huyền Nhi!

La Phong đối xử lạnh nhạt nhìn Tần Phàm đại phát thần uy phía trước, có chút ngoài ý muốn, nhưng trong miệng vẫn nói ra. Đối với một Tứ kiếp Bán Thần mà nói, đó là một loại thực lực khủng bố, nhưng đối với hắn Lục kiếp Bán Thần mà nói, loại thực lực này còn chưa đủ để uy hiếp được hắn.

Cho dù hắn thời điểm ở Tứ kiếp Bán Thần chưa hẳn có thể phát huy ra thực lực như vậy, nhưng hắn đã là Lục kiếp Bán Thần, cái này ý nghĩa thiên phú của hắn so với Tần Phàm nhiều qua hai cửa ải! Có lẽ ngày sau thời điểm Tần Phàm đạt tới Lục kiếp Bán Thần, thực lực thậm chí có thể càng mạnh hơn hắn nữa, nhưng vô dụng thôi, hắn sẽ không để cho hắn lại tiếp tục phát triển xuống dưới.

Sau đó ngân thương trong tay của hắn quét ngang, kinh khí bạo trùng không hề áp lực cũng vọt vào bên trong bầy hung thú, trực tiếp giết chóc. Tốc độ hắn giết chóc, thậm chí so với Tần Phàm càng cuồng, càng nhanh hơn. Như gió như điện, mỗi một lần ra thương, liền có mấy đầu bị giết chết.

Hai người kia còn chưa bắt đầu trực tiếp đối chiến, nhưng ở thời điểm giết chóc hung thú đã bắt đầu âm thầm so sánh lên.

Giết giết giết!

Một loại khí tức tàn khốc thảm thiết ở giữa sân lan tràn, ở dưới hai người điên cuồng giết chóc, hung thú bốn phía ở trong thời gian ngắn ngủi bị giết chết hơn phân nửa, số còn lại đã bị dọa sợ, dưới tình huống không có hung thú đầu lĩnh, có không ít hung thú bắt đầu sụp đổ đào tẩu.

Oanh!

Thời điểm một đầu hung thú cuối cùng bị Tần Phàm trực tiếp một quyền đánh bại, hắn nhìn thoáng qua mấy vết thương trên người nhìn thấy mà giật mình nhưng đã chậm rãi khép lại, lại lạnh lùng nhìn về phía La Phong xa xa còn thừa lại vài đầu hung thú.

Hắn ở biên giới tìm một địa phương hơi chút sạch sẽ, từ trong Trữ Vật Giới chỉ lấy ra tấm vải dày trải trên mặt đất, bốn phía bố trí một cái trận pháp phòng ngự đơn giản, sau đó đem Kỷ Huyền Nhi đặt ở trong đó.

- Nàng trước ở chỗ này chờ ta một hồi.

Làm xong hết thấy, nhìn xem Kỷ Huyền Nhi bình yên nằm ở đó, trong nội tâm Tần Phàm có chút cảm xúc.

Sau một khắc.

Hắn đột nhiên quay đầu lại, sát cơ lạnh lùng rơi ở phía xa, ở đó La Phong cũng đã giải quyết hết tất cả hung thú.

Bốn mắt lại một lần nữa tương đối.

Bồng!

Khí thể của hai người vào lúc đó không ai nhường ai, ngay cả không khí cũng bạo tạc ra một loại va chạm liệt liệt rung động, giống như là có hai đầu Cự Thú vô hình ở trên không trung giúp nhau đánh giết.

- La Phong, hiện tại ta sẽ cho ngươi nhìn xem ta cùng ngươi tầm đó đến tột cùng là ai không xứng với Huyền Nhi a!

Sau đó hai đấm của Tần Phàm vào lúc đó nắm chặt, vốn hắn đã cố gắng đè nộ khí, lúc này hoàn toàn bộc phát, trong miệng gầm lên giận dữ, trực tiếp kích phát Đốt thần bí kỹ.

Đệ tam át chủ bài đã mở ra!

Khí thể tăng vọt, như là núi lửa bộc phát ra, trở nên dữ dội vô cùng, như là Liệt Hỏa chói chang, trong nháy mắt đem trọn Hoang Nguyên đều hóa thành biển lửa.

Tâm tình của hắn thô bạo tàn khốc, Nguyên Giới chi lực trong cơ thể hắn nóng rực quay cuồng, sát khí của hắn mãnh liệt như là hồng thủy mang tất cả mà ra.

Kết.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân mạnh hắn đạp mạnh, ở bên trong tiếng vang nhỏ khi cùng mặt đất va chạm, thân hình của Tần Phàm như là một đầu báo săn phần nộ, hóa thành một đạo tàn ảnh, một tốc độ gần như là thuần di, xuyên qua không gian trùng trùng điệp điệp, lập tức tới gần đến trước mặt La Phong.

Chứng kiến khí thể thực lực của Tần Phàm vậy mà lại tăng cường, không thể không thừa nhận, La Phong vẫn là nhìn không được trong nội tâm kinh ngạc lần nữa, Tứ kiếp Bán Thần có thể làm được trình độ này, có thể nói là khủng bố!

Nhìn đối phương dùng tốc độ như vậy bạo xông mà đến, loại khí thể cùng tốc độ, này thậm chí muốn tiếp cận Lục kiếp Bán Thần rồi.

- Ta nói ngươi không có tư cách là không có tư cách, đừng tưởng rằng ngươi như vậy có thể đánh bại ta rồi! Buông tha đi! Phía dưới ta sẽ cho ngươi chứng kiến chênh lệch chính thức giữa ngươi và ta, ta mới là nam nhân xứng đôi với Huyền Nhi nhất.

Bất quá, lập tức sắc mặt La Phong lại âm trầm, trong miệng trầm thấp gào thét mà ra.

Hắn có ngạo khí của mình, hắn đối với mình có đầy đủ tự tin!

Một cỗ lực lượng Nguyên Giới cường đại bành trướng từ trong cơ thể không ngừng lao ra, cũng quán thấu ở phía trên trường thương màu bạc trong tay, cây trường thương này lập tức trở nên hào quang vạn trượng, làm cho La Phong giống như là cầm một cây trụ trời trong tay, ngay cả Thiên đình cũng dám xuyên phá.

Hắn thân là Lục kiếp Bán Thần, lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể cực kỳ phong phú, vượt xa Ngũ kiếp Bán Thần còn chưa có vượt qua cái hào rộng Lục kiếp kia, cái khác biệt kia cơ hồ như là một đứa bé cùng người lớn.

- Chết cho ta!

Trong miệng hét to một tiếng, trường thương quét ngang mà ra, một cỗ khí tức dữ dội trực tiếp đâm không gian trước người ra từng vòng gợn sóng không gian, chỗ ngân thương đi qua, thế như cầu vồng, tựa hồ không thể ngăn cản.

1510. Chương 1520: Vì Huyền Nhi? Chiến! (2)

Chương 1520: Vì Huyền Nhi? Chiến! (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Tuy Nguyên Giới trong cơ thể Tần Phàm so với Tứ kiếp Bán Thần thì cường đại hơn rất nhiều, thậm chí có thể vượt qua Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng ở lực lượng Nguyên Giới phong phú thật sự là hắn kém La Phong một Lục kiếp Bán Thần rất nhiều. Bất quá lúc này hắn kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân cùng Đốt thần bí kỹ, hắn ở chất lượng lực lượng Nguyên Giới thậm chí vượt qua Lục kiếp Bán Thần!

Hơn nữa Chung Cực cấp Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo trong tay, hắn một điểm cũng không sợ đối chiến cùng Lục kiếp Bán Thần!

Tới gần La Phong, trường thương trước mắt, Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể hần ở trong nháy mắt này bị hoàn toàn nhen nhóm bộc phát, tất cả đều ngưng tụ đến trên nắm tay phải, hai mắt ngưng tụ, Đoạt Thần Quyền Sáo trực tiếp hướng về mũi thương kia một quyền đánh ra.

Thương như rồng, quyền như hổ!

Oanh!

Bao tay cùng trường thương giao kích, hai cổ kinh khí tựa như sóng cao vạn trượng ở trên biển cả gặp nhau.

Trùng kích, trùng kích, lại trùng kích!

Tạch tạch tạch kết...

Hoang Nguyên dưới chân ở dưới một kích tầm đó như đã xảy ra mười năm đại hạn, xuất hiện một mảnh rạn nứt dài hẹp, khí kinh đẩy ra, không gian bốn phía giống như thủy tinh bị đánh nát, đồng dạng có rất nhiều vết rạn khí tức khủng bố hiện ra.

Hai người đối bính, đã đạt đến một loại cực hạn, làm cho không gian bốn phía cũng trở nên thập phần yếu ớt. Nếu như ở trong phạm vi khí kinh của hai người, chỉ cần là thực lực thấp hơn bọn hần, chỉ sợ sẽ lập tức bị xoắn thành phần vụn.

Quá mạnh mẽ!

Quá mạnh mẽ!

Đây mới thực sự là thiên tài va chạm!

Ở trên kiến trúc cao tầng bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, vài tên Hoa phục lão giả đều không chuyển mắt nhìn xem đối bính bên trong màn sáng, trong nội tâm ẩn ẩn xuất hiện một loại kích động, đến bây giờ bọn hần mới chứng kiến một hồi đối bính mạnh nhất.

Tuy không ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, nhưng một loại khí tức dữ dằn kia phảng phất giống như đã xuyên thấu qua màn sáng, để cho bọn hần cảm nhận được một loại cảm giác rung động thật lâu chưa từng có.

Thậm chí tính cả những người xem trên quảng trường trung tâm Mạc Lợi Thành, lúc này tuy bởi vì phía trên Thiên Tài Kim Bì không ngừng có ánh sáng màu đỏ lập lòe, bọn hần cũng không biết đến tột cùng là cường giả nào tác chiến, nhưng bọn hần xác thực là ẩn ẩn cảm thấy một loại va chạm phát sinh kịch liệt, tác động lấy thần kinh của bọn hần.

Ở trong Sát Lục Bí Cảnh, Tần Phàm cùng La Phong kịch chiến cùng một chỗ.

Lẫn nhau tầm đó đều cơ hồ không chút nào giữ lại huy động lấy lực lượng bản thân, một thương giết tới, từng quyền lay kích, hai người vào lúc đó dĩ nhiên là ẩn ẩn đạt tới một loại cân đối, bọn hần ai cũng không thể lấy được ưu thế áp đảo.

Tần Phàm phát huy ra loại thực lực cường hoành này làm cho La Phong khiếp sợ, đã thu hồi khinh thị, mà thực lực Lục kiếp Bán Thần cường đại đồng dạng để cho Tần Phàm ngoài ý muốn, đồng dạng là toàn lực ứng phó.

Oanh!

Lại một lần đối bính không nhường cho chút nào, kinh chấn toàn bộ Hoang Nguyên, Hoang Nguyên dưới chân một đồng bừa bọn, bốn phía có thể thấy được hồ sâu cùng khe hở địa liệt cực lớn, nếu hai người giao đụng phát sinh ở chỗ nhân loại tụ họp, thậm chí có thể đủ hủy diệt một tòa thành trì!

Lúc này đây giao đụng, kết quả hai người đều là không cam lòng rút lui một khoảng cách. Ở thời điểm rút lui, ánh mắt của bọn hần y nguyên gắt gao nhìn chằm chằm vào đối phương, trên người phát ra sát khí đậm đà thô bạo, không chỉ không có biến mất chút nào, vào lúc đó trở nên càng thêm mãnh liệt bành trướng.

Chiến! Chiến! Chiến!

Giết! Giết! Giết!

Không giết chết đối phương quyết không bỏ qua!

- Kỳ Lân gào thét!

- Đại La sát thương!

Tựa hồ cảm giác được giao đụng bình thường đã khó có thể thỏa mãn chiến ý cùng sát cơ trong cơ thể, tiếp theo trong nháy mắt, hai người dưới chân lại lần nữa đạp mạnh, trực tiếp thi triển vũ kỹ xông về đối phương.

Vù vù vù hô...

Chiến ý Lâm Phong thổi trăm dặm, sát khí từ vân tiêu tàn phá bát hoang.

Ở phía trên Bắc khu Hoang Nguyên, theo khí thế của hai người Tần Phàm cùng La Phong va chạm, người chưa đến, phong vân trên bầu trời đã bắt đầu điên cuồng cuộn cuộn lấy, không khí bốn phía cũng ở hai người tới gần tầm đó, không ngừng bị đè xuống, ở trong phương viên mấy dặm trở thành hoang địa .

Đối bình, đối bình cường đại!

Lúc này La Phong đã là hai tay cầm thương, ngân thương trong tay bị hấn cầm thật chặt, lúc này hấn giống như là không chế được một đầu Ngân Long, khí phách dữ tợn, như có trận trận Long ngâm ở trong đó phát ra.

Mà thi triển một chiêu Đại La sát thương này, đã để cho hấn đạt đến một loại trạng thái Nhân Thương hợp nhất, cho nên để cho hấn xem như là cười một đầu Cự Long, dùng một loại tư thái Long Phách Thiên Hạ, khinh thường lấy chúng sinh.

Ầm ầm!

Khí tức bá đạo Thuộc về Lục kiếp Bán Thần không ngừng tán phát ra, đại địa bốn phía theo thân hình hấn cao tốc di động, dĩ nhiên là đang không ngừng lún xuống dưới, giống như là toàn bộ Hoang Nguyên đều bị hấn mổ đi ra.

Hấn cuồng, hấn cường, hấn bá tuyệt tứ phương!

Hấn thân là Lục kiếp Bán Thần, một thân Nguyên Giới chi lực vô cùng phong phú, hấn thân là Thiên La thành thành chủ chi tử, nội tình thâm hậu, một chiêu Đại La sát thương này cũng không phải Bán Thần kỹ bình thường, đó là một Cao cấp Bán Thần kỹ bị hấn tu luyện tới đại thành, thậm chí tiếp cận tới chung cực.

Một chiêu này, hấn tự tin dù cho thay đổi là hai Lục kiếp Bán Thần khác Vân Thiên cùng Mạc Thiên Dương trong tuyển bạt thi đấu lần này cũng mơ tưởng nhẹ nhõm tiếp được.

Người trước mắt này bất quá là Tứ kiếp Bán Thần mà thôi, cũng dám cùng mình tranh phong?

Thương khí cuồng ngạo, ngân quang thoáng hiện, đại địa đều trải lên một tầng ngân sương.

Thương ý bá đạo, thay đổi bất ngờ, Thương Khung cũng bị đâm ngàn thương trăm lỗ!

La Phong kia chỉ có một cây ngân thương, nhưng lúc này ở giữa thiên địa phẳng phát giống như đều đã trở thành một lĩnh vực Thương, có vô số thương ảnh ở bốn phương tám hướng xuất hiện, nguyên một đám vô cùng sắc bén, mũi thương vô tận đều hướng về Tần Phàm ám sát mà đi.

Lúc này Tần Phàm là ở vào bên trong một hoàn cảnh như vậy, tứ phía sát cơ, tựa hồ đã không có chỗ nào che dấu lẫn trốn, khí thế của hấn tựa hồ là bị thương thể bốn phía tập trung, thân thể không có cách nào hoạt động.

Nhưng mà, cũng ngay ở lúc này, hai mắt của Tần Phàm bỗng nhiên mạnh mẽ ngưng tụ!

Ánh mắt ngưng tụ này, như là núi lửa bộc phát, khí thế mãnh liệt bành trướng oanh tạc mà ra, hấn giống như là một đầu hung thú phá lung lao ra, trong nháy mắt phá tan tất cả trói buộc ở bốn phía!

Khí thế toàn thân không kiêng nể gì cả, bạo lướt tứ phương. Lại phẳng phát như Ma Tôn ở trong nháy mắt đến thế gian, mỗi khi hai chân hấn đạp lên mặt đất, tựa hồ cũng muốn chấn động thiên hạ, quyền của hấn

còn không có ra, Quyền Ý của hắn đã bắt đầu mãnh liệt bạo phát, không ngừng săn giết lấy thương ảnh bốn phía.

Muốn đánh thì đánh thống khoái, muốn giết cứ giết thiên hôn địa ám!

1511. Chương 1521: Bạo Nổ Tung!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1521: Bạo nổ tung!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vô luận là La Phong hay là Tần Phàm, lúc này tốc độ đều lộ ra cực nhanh. Thoáng qua tầm đó ngân thương của La Phong đã giết đến trước mặt!

Hai mắt của Tần Phàm gắt gao khóa chặt lấy ngân ảnh màu trắng lúc này bạo trùng mà đến kia, đồng tử ngưng tụ. Thẳng đến chỉ thấy thương phong kia đậm đặc rúc vào một điểm, đang muốn đâm vào đôi mắt của hắn!

Cũng trong nháy mắt này, quả đấm của hắn co rút lại, Đoạt Thần Quyền Sáo dùng một loại cực tốc mãnh liệt bộc phát ra, Nguyên Giới chi lực toàn thân hỗn tạp năng lượng Ma chủng, lại dùng Đốt thần bí kỹ thiêu đốt cực hạn.

Gào thét a!

Nghịch thế Kỳ Lân!

Tất cả lực lượng chỉ ngưng tụ ở bên trong một quyền này!

Giết cho ta, giết giết!

Đại La sát thương, giết chóc thiên hạ!

Lúc này La Phong thì là chăm chú cẩn rằng, đem hết toàn lực đâm ra một thương.

Vừa rồi bên trong cùng Tần Phàm giao phong, hắn bị một Tứ kiếp Bán Thần làm ỉnh không thể không sử dụng Bán Thần kỹ, trong nội tâm đã cảm thấy một loại xấu hổ cùng mất mặt, loại cảm xúc này để cho hắn khó có thể tiếp nhận, để cho hắn nộ khí nảy ra, hận không thể một thương liền giết chết Tần Phàm.

Vì vậy, một ngân bạch một thanh lam, hai đạo thân ảnh ở phía trên đường chân trời kia, dùng một loại tư thái như thiên thạch chạm vào nhau!

Oanh!

Quyền thương đụng nhau!

Kỳ Lân thẳng lay Ngân Long!

Ở dưới năng lượng của hai người tương tiếp trong nháy mắt, thương khung ở thời khắc này bỗng nhiên tối sầm lại, gió nổi mây phun, dòng tố nổi lên! Dời sông lấp biển, sơn băng địa liệt, toàn bộ Bắc khu bình nguyên trong Sát Lục Bí Cảnh ở thời khắc này đều kịch liệt chấn động !

Một đôi con mắt từ bốn phương tám hướng quăng về phía khu vực Hoang Nguyên, giao đụng mạnh mẽ như vậy, dù là bên trong cả Sát Lục Bí Cảnh có thể có mấy người!

Rầm rầm rầm oanh!

Một cổ Kinh Lôi nổ vang truyền ra, giống như là Thiên Địa sơ khai lặp lại.

Giữa hai người giao đụng đều là không ai nhường ai, hai người đều là giết giết tranh phong!

Kỳ Lân triển đấu lấy Ngân Long, giết đến toàn bộ Hoang Nguyên hạ xuống trăm thước, bốn phía không ngừng có đất đá trực tiếp bị kinh khí giảo sát thành phần vụn, từng đạo khe hở xuất hiện, vô số thi thể hung thú bị mai táng trong đó.

Nhưng mà, y nguyên vẫn là thật lâu phân không ra một cái cao thấp.

- Tại sao có thể như vậy! Không có khả năng, một Tứ kiếp Bán Thần làm sao có thể có được thực lực mạnh như vậy!

Lúc này La Phong cắn chặt hàm răng, có lẽ đã muốn cắn đầu lưỡi ra huyết rồi.

Hắn thân là nhi tử của người đứng đầu một thành, từ nhỏ nương theo tôn quý mà sinh, hắn trời sinh cũng cảm giác tài trí hơn người! Thiên phú của hắn cơ hồ có một không hai, vẫn là một trong ba gã Lục kiếp Bán Thần ít ỏi trong tuyển bạt thi đấu lần này!

Cao cấp Bán Thần kỹ của hắn cơ hồ đã tiếp cận đại thành chi cảnh, vậy mà còn không cách nào dùng một loại tư thái dễ như trở bàn tay đánh bại Tần Phàm!

- Ah...

Lúc này trong miệng La Phong phát ra một tiếng tiếng hô vô cùng cuồng bạo, giống như là một con Cự Long cao ngạo rơi xuống nước cạn, một loại ý chí bất khuất đến từ tâm linh của hắn bộc phát ra.

Hắn không cam lòng!

Dựa vào cái gì Tứ kiếp Bán Thần trước mắt là một tên không biết lai lịch, địa vị thấp, có thể cùng mình so sánh với?

- Giết cho ta ah!

Cũng cùng lúc đó, trên người hắn bỗng nhiên sinh ra một loại khí khái chưa từng có từ trước đến nay.

Rống! Rống! Rống!

Ngân thương trong tay vào lúc đó dĩ nhiên là hào quang đột nhiên phóng đại, tựa hồ trong nháy mắt đem trọn Thiên Địa đều bao gồm ở bên trong, ở giữa thiên địa, chỉ còn lại có ngân thương của hắn!

Trong thời khắc mấu chốt này, ở dưới Tần Phàm áp bức như vậy, La Phong dĩ nhiên là đột phá! Một chiêu Đại La sát thương này của hắn rốt cục đột phá đến đại thành chi cảnh!

Cái đột phá này làm ột chiêu Đại La sát thương này của hắn trở nên càng thêm bá đạo, lăng lệ ác liệt!

Long ngâm traten traten, thương phong phân phạt, xin hỏi thiên hạ ai dám ngăn cản!

Ngân thương kia phóng đại, bí mật mang theo một đầu Ngân Long Long Tường Cửu Thiên, bốn trảo chà đạp Hoang Nguyên, đầu rồng rung chuyển Cửu U, dùng một loại tư thái Long Ngạo Thiên Hạ, rốt cục áp chế hư ảnh Kỳ Lân kia xuống dưới.

Rầm rầm rầm!

Hư ảnh Kỳ Lân cực lớn vốn là cùng đầu Ngân Long kia đấu được chẳng phân biệt trên dưới, lúc này không thể không bị áp chế đến cơ hồ muốn phủ phục trên mặt đất, tựa hồ sắp bị Ngân Long này một kích đâm tẩn.

Thấy vậy, lúc này Tần Phàm cũng cắn chặt hàm răng. Hắn biết rõ nếu như bị Ngân Long kia trùng kích tới, hắn sẽ rất khó chống đỡ được. Kỳ thật trải qua cường độ cao chạy đi liên tục cùng trị liệu Kỳ Huyền Nhi, hơn nữa trước đây chém giết tiêu hao, hiện tại hắn đã không phải là trạng thái toàn thịnh.

Một chiêu này bại xuống, hắn căn bản không có năng lực lại thi triển ra Ma Tướng quyền.

Hơn nữa rất có thể bởi vậy mà bị đối phương một chiêu đánh cho trọng thương. Mà một khi trọng thương, tùy thời có thể sẽ ảnh hưởng đến an nguy của Kỳ Huyền Nhi.

Cho nên hấn không thể bại!

- Ah...

Lập tức trong miệng của hấn cũng phát ra một tiếng gầm trầm thấp khàn khàn, khí kinh toàn thân ở trong một sát na kia trở nên nóng hổi, ở chung quanh hấn, bỗng nhiên xuất hiện Liệt Diễm đen kịt vô cùng, tựa hồ ngay cả không khí cũng bị đốt cháy sạch sẽ.

- Tần Phàm, vô dụng, dù cho người cường thịnh trở lại, cuối cùng cũng chỉ có thể là bại tướng dưới tay ta! Chịu chết đi! Bất quá ta có thể đáp ứng người, về sau ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố Huyền Nhi!

Chứng kiến bộ dạng lúc này của Tần Phàm, La Phong không khỏi lộ ra một tia cuồng ngạo, mà đồng thời hấn cũng hung hăng tăng lớn ngân thương ám sát trong tay, muốn một lần hành động phá hủy hư ảnh Kỳ Lân kia.

Đại La sát thương đạt tới cảnh giới đại thành, sát khí tràn đầy, phô thiên cái địa mang tất cả mà ra.

- Người nói nhảm thật sự là nhiều lắm! Chuẩn bị di ngôn ỳnh đi!

Hai mắt của Tần Phàm lúc này đã như là nhỏ máu, hàn quang âm trầm thô bạo từ trong đó làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động phát ra, hấn gấp mạnh càng cường, vào lúc đó Nguyên Giới chi lực toàn thân bỗng nhiên trở nên thao thao bất tuyệt, hai vầng sáng màu đen ở trong nháy mắt này từ phần lưng của hấn xì ra.

Kích hoạt Bất Tử Chu Tước huyết mạch!

Trong nháy mắt Chu Tước Chi Dực màu đen xuất hiện sau lưng, Nguyên Giới chi lực ở trong thể nội hấn trở nên càng thêm cuồng nhiệt dữ dội. Ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân cùng Đốt thần bí kỹ, lần nữa kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước, giống như là bên trong một tòa núi lửa bộc phát lại đầu nhập vào một núi thuốc nổ, đã đạt đến một loại trình độ để cho Tần Phàm cũng không có cách nào khống chế.

Nguyên Giới chi lực bộc phát, không ngừng bộc phát!

Nguyên Giới chi lực của hấn hao hết, liền có Long Thần Nguyên Giới không ngừng bổ sung!

Liên tục không ngừng, không hết không dừng!

1512. Chương 1522 : Trèo Lên Đỉnh!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1522 : Trèo lên đỉnh!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hồng hồng hồng...

Thủy Kỳ Lân ở chỗ nắm đấm không ngừng xông về trước kích, ở sau lưng Kỳ Lân giống như có một vòng xoáy hơi nước cự đại, đang liên tục không ngừng cung cấp lấy năng lượng vô tận! Mang theo năng lượng Ma chủng song trọng, hơn nữa Đốt thần bí kỹ tăng phúc, những năng lượng này càng thêm nóng rực, càng cường đại hơn!

Hư ảnh Kỳ Lân kia vốn là màu xanh biếc mang theo một điểm hồng ảnh, lúc sau đã trở nên toàn thân đỏ bừng, biến thành thủy hỏa tương dung siêu cấp Kỳ Lân!

Nó vốn là hóa thân của Viễn Cổ Ma Tôn, sao sẽ đi sợ một đầu phàm Long!

Trong nháy mắt này, nó đột nhiên từ một tiểu hư ảnh co đầu rút cổ đột nhiên trướng đại, như núi như biển, như Viễn Cổ Ma Tôn kia lần nữa quân lâm thiên hạ! Ẩn ẩn tàng tàng uy lực của nó thậm chí muốn vượt qua Ma Tướng quyền rồi!

- Làm sao có thể!

La Phong vốn đang tràn đầy tự tin, lúc này nhìn thấy Ngân Long bên trong ngân thương của mình phát ra kia thời gian dần qua bị xói tآi, thẳng đến biến mất, hắn rốt cục trở nên sợ hãi, hai mắt trợn to, thậm chí lộ ra hoảng sợ .

Hắn không thể tin đây là thực lực một Tứ kiếp Bán Thần có thể có!

Nhưng mà, sự thật bày ở trước mắt.

Ba!

Sau một cái chớp mắt, một tiếng nổ thanh thúy truyền đến, ngân thương trong tay hắn bỗng nhiên trực tiếp biến thành nát bấy, sau đó hư ảnh Kỳ Lân cực lớn nương theo sát cơ khôn cùng, long trời lở đất bao phủ hắn ở bên trong...

Rống! Rống! Rống!

Từng tiếng Kỳ Lân gào thét cực lớn ở Bắc khu Hoang Nguyên trong Sát Lục Bí Cảnh vang vọng lấy, tựa hồ toàn bộ phong vân trên bầu trời cũng bị kinh động, vào lúc đó quấy động khôn cùng, giống như là khí lưu trên bầu trời cũng tạo thành một đầu hư ảnh Kỳ Lân, dùng một loại khí thể quan sát thiên hạ hiển hiện ở giữa không trung.

Cơ hồ là toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh đều có thể thấy được!

- Cuối cùng là ai trong ba Lục kiếp Bán Thần kia chiến đấu? Vậy mà có được thực lực cường đại như vậy!

Vũ kỹ uy lực mạnh mẽ như vậy, làm cho từng ánh mắt mang theo rung động quăng xem mà đến, tất cả mọi người cho rằng đây là thuộc về một người trong ba Lục kiếp Bán Thần của tuyển bạt thi đấu lần này đang thi triển ra sát chiêu mạnh nhất.

Mà trên thực tế, cơ hồ không có người nghĩ tới này sẽ là một Tứ kiếp Bán Thần thi triển ra, hơn nữa một trong ba Lục kiếp Bán Thần mà bọn hắn phỏng đoán đang thi triển sát chiêu mạnh nhất kia, đang ở dưới một chiêu vũ kỹ này đau khổ giãy dụa lấy.

- Loại thực lực cường đại này va chạm, chẳng lẽ là hai người Vân Thiên cùng La Phong đánh nhau sao? Bất quá hai người này có cấu kết, trước khi đánh bại ta, hai người bọn họ chắc có lẽ sẽ không giao thủ mới đúng.

Mà lúc này Mạc Thiên Dương đang ở Nam khu cũng ngẩng đầu lên chứng kiến hư ảnh Kỳ Lân kia, trong lòng cũng vô cùng khiếp sợ và nghi hoặc.

Dù là hắn cũng thật không ngờ, công kích uy lực cường đại như vậy sẽ là một người dưới Lục kiếp Bán Thần thi triển.

- Đây là La Phong đang cùng ai chiến đấu? Chẳng lẽ là Mạc Thiên Dương kia? Bất quá dựa theo tin tức của gia tộc, Mạc gia hắn là không có loại vũ kỹ kiểu đó.

Vân Thiên đang ở Tây khu, lúc này đồng dạng cũng kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn xem.

Hắn và La Phong quen biết, cho nên có thể nhận ra khí tức của La Phong, mà để cho hắn càng thêm khiếp sợ chính là, khí tức của La Phong dĩ nhiên là đang không ngừng suy yếu, tựa hồ là muốn tùy thời biến mất.

- Chẳng lẽ ngoại trừ Mạc Thiên Dương ra, còn có cất dấu Lục kiếp Bán Thần cường giả?

Sau đó sắc mặt Vân Thiên trở nên âm trầm, hắn không cho rằng Ngũ kiếp Bán Thần có thể thi triển ra vũ kỹ có năng lượng cường đại như vậy.

Chớ nói chi là Tứ kiếp Bán Thần.

Không có người nghĩ rằng thi triển một chiêu này là Tàn Phàm, ngoại trừ Mộ Thanh Thanh.

- Thực lực của hắc vậy mà đã đạt tới trình độ này sao?

Lúc này Mộ Thanh Thanh ngẩng đầu nhìn hư ảnh Kỳ Lân ở chân trời kia, trong miệng thì thảo nói ra. Hình tượng Kỳ Lân này nàng không phải là lần đầu tiên nhìn thấy, cho nên hết sức quen thuộc, nàng biết rõ đây là khí tức thuộc về Tần Phàm.

Mà đối với khí tức cường đại này, lòng mày nàng không khỏi có chút nhú lại.

Nàng là một người cao ngạo, ở một năm trước nàng còn xa xa siêu việt Tần Phàm, hôm nay nàng tựa hồ cảm giác được đã bị vượt qua rồi, cho nên trong nội tâm tự nhiên có một loại cảm giác có chút khó có thể tiếp nhận. Đương nhiên, nàng còn không đến mức sẽ như người bình thường sinh ra đổ kỵ chỉ tâm như vậy, kia đơn thuần chỉ là một loại tâm lý cạnh tranh.

- Ta sẽ không dễ dàng cho người vượt qua như vậy.

Mà lập tức, nàng rất nhanh liền quay đầu lại.

Kiểm trong tay tựa hồ vào lúc đó mang theo cảm giác không phục trong lòng nàng, nhẹ nhàng vung lên. Nguyên Giới chi lực khôn cùng sắc bén từ trong đó tán phát ra, giống như là đang phát tiết, chém một đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần trước mặt thành mười tám đoạn.

Lúc này vây quanh ở bên người nàng còn khoảng chừng hơn một ngàn đầu hung thú, kiếm của nàng nhanh tuyệt vô song, sắc bén khôn cùng, vừa tiến vào bên trong bầy hung thú liền giết trôi chảy vô cùng, không hề cản trở, cơ hồ không có hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần có thể tiếp được nàng một kiếm.

Nếu chỉ nói tốc độ giết chóc hung thú Ngũ kiếp Bán Thần, đoán chừng lúc này đây trong mọi người tham gia tuyển bạt thi đấu đều không có người có thể theo kịp nàng.

...

Rống...

Phía trên Bắc khu Hoang Nguyên, hư ảnh Kỳ Lân cực lớn có Tần Phàm gia trì ở sau lưng, đầu Kỳ Lân toàn thân đều tràn đầy huyết hồng chi sắc này đã không phải là Kỳ Lân bình thường nữa, đây là một đầu siêu cấp Kỳ Lân! Uy lực của nó so với Kỳ Lân gào thét bình thường tăng lên không biết bao nhiêu lần!

Đây là Kỳ Lân chi nộ! xem tại

Ba Ba ba ba...

Kỳ Lân phẫn nộ sau khi nuốt sạch Ngân Long do La Phong phát ra, lập tức là tiếng vang bạo phá vang lên, ở dưới trận trận Nguyên Giới chi lực dữ dội trùng kích, một quyền này của Tần Phàm thế như chẻ tre địa đem ngàn thương phẩm chất đạt tới Cao cấp Bán Thần khí kia của La Phong đánh cho nghiền nát từng khúc, lập tức hóa thành bột phấn phiêu tán.

Kỳ Lân gào thét, thiên hạ chỉ có ta dám vô song!

Hai mắt màu đỏ tươi thô bạo nhìn đối phương, lúc này Tần Phàm như là Ma Thần ngạo nghễ đứng tại chỗ, sau đó hư ảnh Kỳ Lân kia từ quả đấm của hắc chậm rãi rơi xuống về phía trước, hung hăng oanh kích ở trên Nguyên Giới phòng ngự của La Phong.

Oanh!

Có được thực lực Lục kiếp Bán Thần, một thân Nguyên Giới chi lực vô cùng phong phú. Nhưng cuối cùng nhất lại đánh không lại một Tứ kiếp Bán Thần, lúc này sắc mặt La Phong như tro tàn, cơ hồ là bày biện ra một vẻ tuyệt vọng.

Đã đến lúc này, hắc còn không tiếp nhận sự thật mình sắp sửa bị đánh bại.

- Không có khả năng đấy! La Phong ta chính là người có thể lấy được đệ nhất tuyển bạt thi đấu, như thế nào sẽ thua ở trên tay của người!

1513. Chương 1523: Trèo Lên Đỉnh! (2)

Chương 1523: Trèo lên đỉnh! (2)

Thời điểm khí tức mãnh liệt dữ dần kia sắp nhập vào cơ thể, hần mới phản ứng đi qua. Nhanh căn chắc hàm răng, lúc này huyết dịch không ngừng ở khóe miệng hần chảy ra, bắt đầu điên cuồng phòng ngự.

Tất cả Nguyên Giới chi lực lưu lại trong cơ thể vào lúc đó toàn bộ đều bị hần rút ra, không ngừng gia cố lấy Nguyên Giới phòng ngự của mình, một Kim Sắc cự thuẫn cự đại xuất hiện ở trước người, muốn ngăn trở một quyền tiến công này của Tần Phàm.

Nhưng mà, đã quá muộn!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm huyết hồng, cơ hồ là muốn chảy ra máu, hần một lần kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân cùng Đốt thần bí kỹ, lại kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước, một loại bộc phát lại bộc phát này làm cho thân thể của hần cơ hồ là vượt qua phụ tải, nhưng đối lấy đến lực lượng là vô cùng khủng bố.

Nguyên Giới chi lực trong cơ thể hần dữ dần vô cùng, đã muốn áp đảo Lục kiếp Bán Thần, hơn nữa Chung Cực cấp Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo trong tay tăng phúc, La Phong đã đến nỗ mạnh hết đà làm sao có thể còn ngăn cản được?

Ầm ầm...

Lại một tiếng rung mạnh truyền đến, Kim Sắc cự thuẫn trước mặt La Phong kia chỉ trong nháy mắt liền bị kích phá, ngay sau đó năm đấm mang theo Kỳ Lân chi nộ kia hung hăng đánh tới trước ngực của hần.

- Hiện tại ngươi biết chúng ta ai càng xứng với Huyền Nhi chưa?

Hai mắt huyết hồng hờ hững nhìn nam tử sắc mặt tái nhợt trước mắt, lúc này Tần Phàm khôi phục một tia thần trí, trong miệng trầm thấp nói ra.

- Ha ha, không thể tưởng được, không thể tưởng được La Phong ta có một ngày sẽ chết ở trong tay một Tứ kiếp Bán Thần, ngươi động thủ đi! Chẳng qua nếu như lại tới một lần, ta cũng sẽ nguyện ý tiếp tục vì Huyền Nhi mà chiến một trận!

Cảm giác trước ngực có một loại khí tức tử vong bành trướng đã xâm nhập đến lục phủ ngũ tạng, La Phong lộ ra một tia vui vẻ điên cuồng mà thảm thiết.

Hần thất bại!

Bồng!

Một cỗ lực lượng không cách nào áp chế rốt cục từ trên lồng ngực truyền đến, chỉ trong nháy mắt liền đem trái tim của hần nổ thành nát bấy, cũng lập tức phá hủy si tâm vọng tưởng của hần. Thân thể của hần bắt đầu chậm rãi hướng về sau ngã xuống, mà thời điểm ngã xuống đó, đầu của hần có chút nhìn ngang, nhìn về phía Huyền Nhi đang nghỉ ngơi.

Trong nháy mắt chết đi này, trong đầu của hần xuất hiện rất nhiều trí nhớ, mà đột nhiên hần lại cảm giác mình có chút đáng thương, cả đời này hần có vô số nữ tử vì mình ái mộ, nhưng nữ tử mình chính thức ưa thích kia, lại chưa từng nhìn qua mình một lần.

Cũng ở một khắc thi thể La Phong ngã xuống này, một đạo ánh sáng màu đỏ nồng đậm từ trên người hần bay ra, chui vào bên trong cổ tay của Tần Phàm, con số ở phía trên bắt đầu dùng một tốc độ cực nhanh biến hóa lấy, thậm chí tốc độ biến hóa làm cho tay hần cũng cảm giác được lửa đốt sáng nhiệt.

La Phong vừa chết, điểm tích lũy thiên tài quang văn của hần dĩ nhiên là toàn bộ do Tần Phàm đạt được.

Ông ông ông...

Mà cùng lúc đó, bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, trong sân rộng trung ương Mạc Lợi Thành, Thiên Tài Kim Bia bỗng nhiên bắt đầu kịch liệt chấn động, phía trên phát ra ánh sáng màu đỏ trở nên nồng đậm chưa từng có qua.

Danh tự ở phía trên bắt đầu phát sinh biến hóa bài danh!

Từng ánh mắt chăm chú nhìn lên, tất cả mọi người vào lúc này chẳng biết tại sao đều ngưng lại hô hấp, bọn hắc trực giác cảm thấy sẽ có đại sự phát sinh.

- Ah! Làm sao có thể, danh tự của La Phong ở phía trên biển mất!

Chỉ chớp lát, khi thấy hai chữ La Phong ở phía trên Thiên Tài Kim Bì dần dần nhạt đi, trong sân rộng nhin không được có người kinh gọi, không ít người lộ ra một loại thần sắc kinh ngạc cùng không dám tin.

Nhưng mà, sự tình càng làm cho người rung động còn phát sinh ở trong nháy mắt tiếp theo.

Kế tiếp, cơ hồ biểu lộ của tất cả mọi người trong toàn trường đều lộ ra ngốc trệ, cả đám bọn hắc đều nhìn chăm chăm vào Thiên Tài Kim Bì, há to miệng nói không nên lời.

Danh tự Tần Phàm trèo lên đỉnh rồi!

Toàn trường rung động!

Chứng kiến danh tự La Phong ở vị trí thứ ba biến mất, sau đó danh tự Tần Phàm vậy mà thoáng cái từ tên thứ năm vọt tới đệ nhất danh, tất cả mọi người lúc này đều trở nên hóa đá .

Toàn bộ quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành to như vậy, trong khoảng thời gian ngắn trở nên lặng ngắt như tờ.

Một màn như vậy, kết quả đại biểu hết sức rõ ràng...

Cái kia chính là La Phong bị giết chết rồi! nguồn

Lúc này đây La Phong, một trong ba ứng cử viên sáng giá cho quán quân của tuyển bạt thi đấu bị hắc mã Tần Phàm giết chết!

Một Tứ kiếp Bán Thần, giết chết một Lục kiếp Bán Thần.

Một màn mang theo lực trùng kích cường đại như vậy, cơ hồ toàn bộ người trên quảng trường trong khoảng thời gian ngắn đều không thể tiếp nhận.

Ai cũng biết, trong tuyển bạt thi đấu lần này chỉ vẹn vẹn có ba Lục kiếp Bán Thần, thực lực La Phong là không cần nói cũng biết. Hơn nữa từ lúc tuyển bạt thi đấu bắt đầu về sau, hắc cơ hồ đều là phát huy thập phần ổn định, trong một thời gian dài ổn định ở vị trí thứ ba. Dù là một lần bị Mộ Thanh Thanh cùng Tần Phàm lách xuống dưới kia, cũng không đủ nửa ngày thời gian liền một lần nữa xông trở về.

Thậm chí hắc một lần còn đến qua vị trí thứ hai.

Có thể nói, thực lực của hắc là hoàn toàn có thể đánh đồng cùng hai gã Lục kiếp Bán Thần khác là Mạc Thiên Dương cùng Văn Thiên, hơn nữa mọi người cảm thấy mặc dù thực lực của Mộ Thanh Thanh cùng Tần Phàm không tệ, nhưng chưa từng có nghĩ tới hai người bọn họ có được thực lực có thể đánh chết ba Lục kiếp Bán Thần kia!

Phải biết rằng, Lục kiếp Bán Thần cùng Ngũ kiếp Bán Thần tầm đó là cách một cái hào rộng, hướng chỉ Tần Phàm chỉ là Tứ kiếp Bán Thần!

- Điều này sao có thể...

Sau khi yên lặng thật lâu, trên quảng trường vẫn là tràn ngập các loại thanh âm không thể tin được cùng không thể tưởng tượng nổi, không ít người còn xoa ánh mắt của mình, cho là mình nhìn lầm rồi.

Nhưng kết quả cuối cùng nhất cho thấy, đây đều là sự thật!

Kỳ thật lúc trước điểm của top 3 đã là thập phần tiếp cận, kém nhau không quá 2000~3000 điểm, sau khi La Phong rút lại đến vị trí thứ năm, hắc đánh chết một bảy hung thú có được hung thú đầu lĩnh Lục kiếp Bán Thần, đã vượt qua Mộ Thanh Thanh về tới vị trí thứ ba.

Hiện tại Tần Phàm giết chết La Phong, đã lấy được điểm tích lũy của hắc, cho nên bài danh dĩ nhiên là trực tiếp vọt tới vị trí thứ nhất trên Thiên Tài Kim Bì!

Lúc này bài danh trên Thiên Tài Kim Bia biến thành đệ nhất Tần Phàm, thứ hai Mạc Thiên Dương, đệ tam Vân Thiên, thứ tư Mộ Thanh Thanh, vị trí thứ năm do Sở Vân Vũ bổ sung, thứ sáu Lăng Cầm, thứ bảy Chu Bá, thứ tám Viên Bách Hỏa, thứ chín Thích Lưu Vân.

Hơn nữa tạm thời mà nói, điểm của Tần Phàm là 15.000 điểm đứng đầu bảng, cao hơn vị trí thứ hai Mạc Thiên Dương gần sáu ngàn, trừ khi bốn người khác trong Top 5 phát sinh một hồi hỗn chiến lần nữa. Nếu không rất khó có người có thể trong thời gian ngắn rung chuyển vị trí của hắn.

1514. Chương 1524: Rung Động Toàn Trường.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1524: Rung động toàn trường.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tần Phàm này...

- Điên rồi!

- Hắn vậy mà thật giết chết La Phong!

- La Phong là Lục kiếp Bán Thần, coi như là bị thương, một Tứ kiếp Bán Thần muốn giết chết hắn cũng không thể nào?

- Kỳ tích! Tần Phàm này thật sự là trời sinh một kỳ tích! Một Tứ kiếp Bán Thần đạt đến vị trí thứ nhất, tuy không biết hắn giết chết La Phong như thế nào, cũng không biết hắn còn có thể bảo trì bao lâu, nhưng lấy thực lực Tứ kiếp Bán Thần đạt tới trình độ này, bản thân chính là một kỳ tích!

Sau một lát, cả quảng trường trở nên cực kỳ hoàn toàn sôi trào. Mỗi người đều nghị luận một Tứ kiếp Bán Thần kỳ tích, lúc này trình độ đặc sắc kia đã đạt đến đỉnh phong của tuyển bạt thi đấu.

- La Phong của chúng ta làm sao có thể chết rồi hả? Tần Phàm làm sao có thể giết chết La Phong của chúng ta?

- Có phải Thiên Tài Kim Bia này phạm sai lầm rồi hay không?

Đặc biệt là người ủng hộ La Phong, lúc này nguyên một đám ngơ ngác nhìn thượng diện đã không có danh tự bọn hắn ký thác. Nguyên một đám trở nên mặt xám như tro. Nhưng lâu như vậy cũng không có người Mạc gia đến công bố phạm sai lầm, mặc dù bọn hắn biết khó có thể tiếp nhận, nhưng đây nhất định đã thành sự thật rồi.

La Phong đã bị giết!

Rỗng rỗng...

- Tần Phàm... Tần Phàm.... Thiên Hạ Vô Song!

Mà những người từ đầu ủng hộ và tin tưởng lấy Tần Phàm kia, trông thấy sự tình mình chờ mong phát sinh, lúc này thì là hoàn toàn điên cuồng. Tuy lúc trước bọn hắn đều bởi vì Tần Phàm biểu hiện kỳ tích mà ủng hộ hắn, nhưng như thế nào cũng không nghĩ ra Tứ kiếp Bán Thần kia có thể kỳ tích đến trình độ này.

- Kỳ Tích Chi Tử!

Tựa hồ vận mệnh trùng hợp luân hồi, không biết như thế nào, đến cuối cùng danh xưng của Tần Phàm ở Vũ Thiên đại lục này, vậy mà cũng là thời gian dần qua ở trong sân rộng trở nên vang vọng. Ở trong mắt tất cả mọi người, lúc này Tần Phàm là kỳ tích hóa thân, Kỳ Tích Chi Tử!

Ở bên trong Tân Thế Giới, Kỳ Tích Chi Tử lại trình diễn kỳ tích!

...

Trên quảng trường phát sinh các loại điên cuồng, mà ở trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường kia, vài tên Hoa phục lão giả tận mắt nhìn thấy chiến một trận của Tần Phàm cùng La Phong, tuy tu vi của bọn hắn so với mọi người trên quảng trường thâm hậu hơn rất nhiều, nhưng lúc này đồng dạng cũng không khỏi lộ ra biểu lộ vô cùng chấn động.

- Quá biến thái rồi!

- Tần Phàm này còn là nhân loại sao? Một Tứ kiếp Bán Thần vậy mà có thể làm được trình độ này?

- Nếu không phải là tận mắt nhìn thấy, thực thì không cách nào tưởng tượng. Một Tứ kiếp Bán Thần có thể giết chết một Lục kiếp Bán Thần! Hơn nữa Lục kiếp Bán Thần này còn có được Cao cấp Bán Thần kỹ đạt đến đại thành cảnh giới!

Ba gã Hoa phục lão giả kia, con mắt gắt gao nhìn xem tràng cảnh trên màn sáng, xác nhận La Phong hoàn toàn chính xác đã bị chết không thể chết lại, vẻ mặt của bọn hắn ngốc trệ, lộ ra có chút thất thố.

Thực lực của Tần Phàm giống như là Thâm Uyên vô tận thâm bất khả trắc, con bài chưa lật liên tiếp xuất ra, làm cho không người nào có thể đoán chừng.

Tần Phàm trước kia chỉ là lớp nhân vật lót đáy, là pháo hôi, nhưng một lần lại một lần ngoài dự liệu của bọn hắn bộc phát ra lực lượng càng mạnh, loại trình độ kích thích kia dù là bọn hắn cũng có chút không tiếp thụ được. nguồn

- Tên tiểu tử này quả nhiên không để cho ta thất vọng, hắn vậy mà có thể nhanh như vậy có thể đạt tới vị trí này, ngược lại là ngay cả ta cũng có chút không thể tưởng được rồi. Vừa rồi hắn ít nhất sử dụng ba loại bí kỹ, bộc phát trình độ lực lượng như vậy, phụ tải đối với thân thể là thập phần to lớn, khí lực của hắn còn có thể thừa nhận xuống?

Dù Mạc Lợi thân là nhất đảo chi chủ, ở Mạc Lợi Đảo tồn tại như là Thần linh, lúc này trên mặt cũng không khỏi có chút động dung.

Có thể thấy được lúc này đây Tần Phàm giết chết La Phong, tạo thành lực trùng kích lớn cỡ nào đến.

Nhưng mà, lúc này ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Ở phía trên Bắc khu Hoang Nguyên sớm đã trở nên nghiêng trời lệch đất, khắp nơi sụp đổ kia, Tần Phàm dần dần khôi phục trạng thái bình thường, nhưng đối với chuyện mình có thể giết chết La Phong lại không ngoài ý muốn.

Chung Cực cấp Bán Thần khí, Kỳ Lân ma thân, Đốt thần bí kỹ, hơn nữa huyết mạch Bát Tử Chu Tước cùng Long Thần Nguyên Giới ủng hộ, những át chủ bài này mỗi một tấm đều có thể cho hắn gia tăng một mảng lớn thực lực, lúc này đây át chủ bài cơ hồ ra hết, coi như là vượt qua hai cảnh giới đánh chết Lục kiếp Bán Thần cũng lộ ra không kỳ quái.

Chỉ là kết quả bạo phát ra như vậy, cái giá phải trả tự nhiên cũng là cực lớn.

PHỐC...

Sau khi đánh chết La Phong, Tần Phàm căn bản không dám lại bảo trì trạng thái đặc thù như vậy, lập tức cưỡng ép giải trừ tất cả trạng thái đặc thù, một ngụm máu tươi nồng đậm từ trong miệng phun ra, khí tức cả người lập tức uể oải một mảng lớn.

Trong thân thể hắn sớm đã là một đồng bừa bộn, cơ năng toàn thân cơ hồ muốn đình chỉ vận hành.

Đây đã là một trạng thái trọng thương tuyệt đối, nếu không phải vì khí lực hắn cường đại cùng có Thanh Long Chi Tâm không ngừng chuyển vận lấy sinh cơ, thì hắn sớm đã ngất đi. Tuy là như thế, nhưng hiện tại hắn có thể bảo trì thanh tỉnh cũng toàn bộ là bằng ý chí nghịch thiên của mình ủng hộ, nếu như thay đổi người khác, đoán chừng đã sớm không cách nào đứng thẳng rồi.

- Ah...

Yết hầu phát ra một tiếng gầm thống khổ, Tần Phàm lập tức nhét vào một viên đan dược chữa thương, phối hợp với Thanh Long Chi Tâm trong cơ thể rất nhanh tiêu hóa lấy dược lực, dược lực phát ra, mới khiến cho hắn khôi phục một chút khí lực.

Bất quá hắn cũng thập phần tinh tường, thương thể hiện tại của hắn, không phải đan dược chữa thương bình thường có thể trị liệu, nhất định phải luyện chế đan dược đặc thù, hơn nữa điều trị một thời gian ngắn mới có thể hoàn toàn khôi phục lại.

Mà nơi đây rõ ràng đã không nên ở lâu.

Có thể nói, hiện tại ở loại tình huống này, lại đến một đầu hung thú cấp bậc Tứ kiếp Bán Thần, Tần Phàm cũng chưa hẳn có thể đối phó được. Chớ nói chi là hung thú cấp bậc Ngũ kiếp Bán Thần, hoặc là những người dự thi khác rồi.

Cho nên tình huống hiện tại của hắn thập phần nguy hiểm.

Sau đó hắn khẽ vươn tay thu Trữ Vật Giới Chỉ của La Phong, lập tức hướng về chỗ Kỷ Huyền Nhi chạy đi, ý định là mang theo thứ hai ly khai cái này Hoang Nguyên.

Nhưng ngay thời điểm hắn vừa mới trở lại bên người Kỷ Huyền Nhi, hắn rốt cục duy trì không được, cả người ngã xuống trên người Kỷ Huyền Nhi, triệt để hôn mê rồi...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh, giết chóc vẫn đang không ngừng tiến hành.

Ở chỗ này, số lượng hung thú trải qua mấy ngày điên cuồng giết chóc, lại tựa hồ như cũng không có bao nhiêu giảm bớt, khắp nơi y nguyên có thể nghe được trận trận tiếng gầm hung thú hung hãn, ở dưới hoàn cảnh như vậy, tùy thời đều làm cho lòng người lạnh mình.

Sau khi Tần Phàm hôn mê, ở dưới trạng thái đã mất đi ý thức, hắn cũng không biết đi qua bao nhiêu ngày.

1515. Chương 1525: Thủy Hỏa Chân Linh. (1)

Chương 1525: Thủy Hỏa Chân Linh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Chỉ là ở bên trong thanh âm hung thú từ bốn phía kia truyền đến, hắn dần dần khôi phục thần trí, trong chớp mắt khôi phục thần trí, trong nội tâm hắn giật mình, sau đó đột nhiên mở hai mắt ra.

Ở dưới hoàn cảnh như vậy, hắn gần đây chú ý cẩn thận, không thể không kinh hãi.

Phải biết rằng, trước khi hắn tỉnh lại vẫn luôn là không biết hoàn cảnh ngoại giới như thế nào, càng không biết mình thân ở phương nào, nếu đột nhiên ở vào trong một bầy hung thú khổng lồ, này sẽ là sự tình đối với hắn thập phần bất lợi.

Mà sau khi hắn mở to mắt, đầu tiên chứng kiến chính là đỉnh một sơn động, sau đó quay đầu đi, liền chứng kiến lúc này Kỷ Huyền Nhi đang ngồi xếp bằng ở bên cạnh của hắn nhắm mắt điều tức, nhìn ra được thương thể trên người nàng tựa hồ cũng không có hoàn toàn khỏi hẳn.

- Người đã tỉnh?

Vào lúc đó, Kỷ Huyền Nhi tựa hồ cũng cảm giác được Tần Phàm tỉnh lại, nàng cũng chậm rãi mở mắt hỏi.

- Ân, tại sao chúng ta lại ở chỗ này?

Tần Phàm ngẩng đầu đánh giá hoàn cảnh vị trí hiện tại của bọn hắn thoáng một phát, sau đó rất nhanh hắn liền phát hiện đây là một sơn động xem như tương đối ẩn nấp cùng khô mát, tựa hồ là một chỗ ẩn thân tạm thời không tệ, tìm được địa phương như vậy cũng không dễ dàng a.

- Ta cũng không biết, sau khi ta tỉnh lại, ta và người đều xuất hiện ở bên trong sơn động này rồi.

Nghe vậy, Kỷ Huyền Nhi lắc đầu nói ra, vốn nàng còn tưởng rằng là Tần Phàm đem hai người bọn họ đưa đến nơi đây mới hôn mê.

- Có người đưa chúng ta đến nơi này?

Tần Phàm không khỏi nao nao, hắn nhớ rõ khi đó hắn và Kỷ Huyền Nhi đều là hôn mê ở trên Bắc khu bình nguyên, ở dưới tình huống như vậy, chỉ có thể là có người thứ ba xuất hiện, sau đó đưa bọn hắn đến sơn động này.

- Chẳng lẽ là Mộ Thanh Thanh?

Sau đó hắn suy tư một chút liền trong miệng thì thào nói ra.

Mộ Thanh Thanh nhận được khí tức của hắn. Nếu như cảm nhận được hắn và La Phong chiến đấu, rất có thể sẽ tìm đến hắn. Dù sao lấy quan hệ của hai người bọn hắn, người phía trước biết rõ tình huống của hắn không có khả năng sẽ thấy chết mà không cứu. Nhưng sau khi hắn quan sát trong sơn động này, lại không có phát hiện bất luận dấu chân nào của bên thứ ba lưu lại, để cho hắn không cách nào xác định đến cùng là đúng hay không.

Bất quá vô luận như thế nào đều tốt, lúc này đây nếu không có bên thứ ba này xuất hiện đưa bọn hắn đến nơi đây, hai người bọn họ hậu quả tất nhiên sẽ thiết tưởng không chịu nổi.

Kỷ Huyền Nhi không nói gì, cho dù đã cùng Tần Phàm có quan hệ thân mật, nhưng nàng vẫn là thói quen trầm mặc ít nói.

- Vậy nàng tỉnh lại đã bao lâu? Ta đại khái hôn mê bao nhiêu ngày?

Tần Phàm tự nhiên biết rõ tính tình đối phương, liền mở lời hỏi. Mặt khác hắn muốn đứng dậy một chút, nhưng lúc này lại phát hiện toàn thân đều đau đớn, kiểm tra tình huống trong cơ thể, liền thấy thương thế trong cơ thể vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại.

Nắm đấm nắm chặt, phát hiện lúc này lực lượng toàn thân có thể sử dụng cũng không nhiều, đoán chừng thực lực cũng không thể phát huy ra một nửa.

Bất quá hắn lại phát hiện trải qua lúc này đây dốc sức liều mạng bộc phát, bởi vì trong chiến đấu lực lượng Long Thần Nguyên Giới chuyển vận, làm cho cảnh giới của hắn ngược lại là tăng lên không ít, dĩ nhiên là trực tiếp đạt tới Tứ kiếp Bán Thần đỉnh phong, Nguyên Giới chỉ lực toát lên, tùy thời cũng có thể đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần.

- Ta tỉnh lại ba ngày rồi, ta đoán chừng trước kia ta có khả năng hôn mê hai ngày.

Kỷ Huyền Nhi trả lời nói ra.

- Vậy mà đã qua năm ngày rồi?

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, hắn nghĩ tới lúc này đây mình hôn mê thời gian sẽ không quá ngắn, dù sao lúc ấy ở dưới loại trạng thái kinh khủng như vậy bộc phát. Đối với thương thế của hắn là tổn hại thật lớn, nhưng hắn thật không ngờ mình một lần hôn mê đến năm ngày.

Đây là một lần hôn mê dài nhất sau khi hắn đạt tới Bán Thần chi cảnh.

- Đồng thời kích phát Kỳ Lân ma thân cùng huyết mạch Bất Tử Chu Tước đối với khí lực tổn thương thật lớn, bất quá ta hôn mê lâu như vậy, xem ra chủ yếu còn là vì Phần Thần bí pháp kia, ở dưới loại trạng thái này, quá tổn thương tinh thần rồi.

Hắn âm thầm phỏng đoán, hiện tại hắn còn mơ hồ cảm giác được đầu choáng váng.

Lại tinh tế kiểm tra thương thế một chút, hẳn biết rõ mình muốn hoàn toàn khôi phục còn phải cần một khoảng thời gian.

Tiếp theo trong nháy mắt, hẳn liền lấy Đan Vũ Thần Đỉnh ra. Hẳn còn cần luyện chế một ít đan dược đặc thù đi điều trị thương thế.

- Huyền Nhi, nàng tới.

Sau đó hẳn lại ngẩng đầu nhìn Kỷ Huyền Nhi trước mắt, lúc này sắc mặt của nàng vẫn lộ ra có chút trắng bệch, hẳn biết rõ đây là bởi vì nàng quá độ sử dụng lạnh nóng cực hạn chi lực tạo thành di chứng.

Lúc này tuy Kỷ Huyền Nhi không nói lời nào, nhưng vẫn nhu thuận quỳ sát ở trước mặt Tần Phàm.

- Huyền Nhi...

Ngón tay của Tần Phàm nhẹ nhàng lau sát qua khuôn mặt của Kỷ Huyền Nhi. Vốn muốn nói chút gì đó, nhưng trong nội tâm đột nhiên cảm giác được thập phần đau lòng, lời nói cũng nghẹn ngào ở yết hầu nói không nên lời, chỉ là nhịn không được liền đem nàng ôm vào trong lòng.

Trải qua lúc này đây, hẳn đã biết vị trí nữ tử này trong lòng mình.

Mà hẳn không có trông thấy, thời điểm Kỷ Huyền Nhi vùi đầu vào trong lòng ngực của hẳn, nước mắt cũng đã nhịn không được yên lặng chảy xuống. Nàng sẽ không nói ra cảm thụ của mình, nhưng nàng lại nguyện ý dùng tánh mạng đi bảo vệ người yêu của mình.

Tình yêu giữa hai người bọn họ, tựa hồ lộ ra cực kỳ đơn giản, thậm chí cho tới bây giờ cũng không có ở trên miệng nói qua lời tâm tình gì. Nhưng loại cảm tình này không nên nhiều lời, lẫn nhau đều có thể rõ ràng cảm giác được tình cảm đối phương.

Tương đối không nói gì, lại ý hợp tâm đầu.

Rất lâu sau đó, hai người mới rời ra.

Lại nhìn một hồi, Tần Phàm vuốt mái tóc có chút mất trật tự của Kỷ Huyền Nhi, trên mặt lộ ra một vòng sung nịch vui vẻ, sau đó bắt đầu chuẩn bị luyện chế các loại đan dược, Kỷ Huyền Nhi thì là vẻ mặt thỏa mãn lắng lắng ở một bên nhìn xem.

Các loại tài liệu từ trong Trữ Vật Giới Chỉ bay ra, ở trước mặt Kỷ Huyền Nhi, Tần Phàm cũng không cần có che dấu gì, đem tất cả kỹ thuật luyện đan cùng đồ vật của mình cơ hồ thể hiện ra rồi.

- Ô, đây là cái gì?

Bất quá thời điểm hẳn mở Trữ Vật Giới Chỉ của La Phong nhìn xem có Linh Dược mình cần hay không, hẳn bỗng nhiên từ bên trong phát hiện một khối tinh thạch hình cầu tản ra khí tức kỳ dị.

Lấy tinh thạch hình cầu này ra xem xét, phát hiện tinh thạch màu trắng này xem như là khối băng, nhưng tập trung tư tưởng suy nghĩ xem xét, lại phát hiện ở bên trong Băng Tinh Thạch có một đám hỏa diễm màu hồng đỏ thắm ở trong đó thiêu đốt lên, nhưng hết lần này tới lần khác lại không cách nào hòa tan Băng Tinh Thạch này.

1516. Chương 1526: Thủy Hỏa Chân Linh. (2)

Chương 1526: Thủy Hỏa Chân Linh. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Thời điểm vừa mới đụng phải mặt ngoài khối tinh thạch hình cầu này, mơ hồ có thể cảm giác từ phía trên truyền đến một tia khí tức lạnh buốt, nhưng chạm đến một lúc sau, lại thần kỳ cảm giác được ở trong đó truyền đến trận trận nhiệt lưu nóng hổi, để cho người có chút khó có thể nắm lấy.

Mà cũng đúng vào lúc này, Kỷ Huyền Nhi vốn ở một bên lẳng lặng nhìn xem không có lên tiếng, nàng bỗng nhiên thò tay ra, từ trong tay Tần Phàm nhận lấy khối tinh thạch hình cầu bằng hỏa giao nhau kỳ quái kia.

Để trong lòng bàn tay nghiêm túc xem xét .

Chỉ chốc lát, nàng chậm rãi nhắm hai mắt lại, từ bên trong hai tay của nàng bỗng nhiên có hai cỗ lực lượng cực hạn một lạnh một nóng phát ra, cũng dần dần truyền đến khối Băng Tinh Thạch hình tròn này.

Ông ông ông...

Tiếp theo ở thượng diện truyền đến một loại chấn động thần kỳ, viên cầu kia vào lúc này vậy mà bỗng nhiên như là sống lại, hỏa diễm bên trong hóa thành ánh lửa du động, đồng thời một vòng băng tinh đuổi theo ngọn lửa này, cả hai dần dần diễn biến thành một đồ án Bát Quái.

Cùng lúc đó, Tần Phàm liền cảm giác được lúc này thực lực cảnh giới của Kỷ Huyền Nhi tựa hồ lại rất nhanh tăng trưởng, từ Tam kiếp Bán Thần chi cảnh nguyên lai, không ngừng hướng về Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh tiến lấy.

- Xem ra đây là bảo bối hữu dụng đối với tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo.

Lúc này Tần Phàm không khỏi là hai mắt sáng ngời, biết rõ lúc này đây Kỷ Huyền Nhi khả năng đã nhận được một kiện kỳ trân không kém Lãnh Nhiệt cực tinh rồi.

- Đây là Thủy Hỏa Chân Linh, đối với tu luyện Thủy Hỏa Nguyên Giới thập phần có trợ giúp, mà công hiệu đối với Tu luyện giả lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo càng thêm rõ rệt.

Một mực tu luyện một khắc chung, Kỷ Huyền Nhi mới lần nữa chậm rãi mở mắt nhìn xem Tần Phàm nói ra, tựa hồ trong ánh mắt còn có một tia hỏi thăm.

Nhìn ra được, nàng rất muốn thử này.

- Thứ này đối với ta tác dụng không lớn, nàng giữ lấy đi.

Tần Phàm tự nhiên sẽ không có gì không nỡ, cười cười nói ra. Trên thực tế, trong cơ thể hắn có Ma chủng trợ giúp, ngoại trừ hiện tại còn không tìm được Bạch Hổ Ma chủng, vấn đề tu luyện những Ngũ Hành Nguyên Giới khác không lớn.

- Ân.

Kỷ Huyền Nhi cũng không cự tuyệt, hiện tại nàng cùng Tần Phàm quan hệ thân mật, lại càng không sẽ diện cãi láo, trực tiếp thu lấy nó, hơn nữa còn thăm dò lấy phương pháp tu luyện thích hợp nhất.

Thủy Hỏa Chân Linh này đối với thực lực của nàng tăng trưởng có trợ giúp rất lớn, mà chỉ có thực lực của nàng tăng trưởng, mới sẽ không trở thành liên lụy của Tần Phàm.

Ngoài ra, La Phong này thân là Lục kiếp Bán Thần, trong Trữ Vật Giới Chỉ của hắn cất giữ ngược lại là thập phần phong phú, Thần Tinh tự nhiên không cần nhiều lời, toàn bộ trọn vẹn mấy trăm vạn, có thể nói cực phú. Mà càng làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, La Phong này vậy mà vẫn là một Luyện Đan Sư, tuy rất có thể chỉ là Luyện Đan Sư Sơ Giai Bán Thần cấp, nhưng cất chứa các loại Linh Dược tài liệu cực nhiều, chủng loại đầy đủ hết, để cho hắn bớt lo không ít.

Đã có đầy đủ Linh Dược tài liệu, Tần Phàm liền bắt đầu luyện chế đan dược.

Cứ như vậy, hai người ở trong sơn động ẩn nấp này, bắt đầu khôi phục thương thế.

Lại đi qua ba ngày thời gian, ở dưới đan dược sung túc ủng hộ, lúc này Tần Phàm mới cảm giác trong cơ thể mình bắt đầu trọng sinh toàn bộ, hơn nữa tinh thần cũng khôi phục trạng thái đỉnh phong.

Trọng yếu hơn là, theo thương thế khôi phục, cảnh giới tăng lên trước kia vào lúc đó cũng nhân cơ hội này nhận được củng cố triệt để, để cho hắn mượn trận chiến cùng La Phong lấy được Long thần Nguyên Giới chỉ lực, lúc này lại lần nữa hướng về phía trước bước ra một bước.

Ở Tứ kiếp Bán Thần đỉnh phong lại bước ra một bước, dĩ nhiên là Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh!

Ầm ầm...

Cũng vừa lúc đó, thiên hạ tầm đó có một tiếng vang thật lớn, hư không bên ngoài có vô số Lôi Đình bắt đầu cấp tốc ngưng tụ ...

Trong sơn động.

- Tới rồi sao?

Tần Phàm như có nhận thấy chậm rãi mở mắt, ngẩng đầu nhìn đỉnh sơn động. Sơn động này ẩn nấp che chắn, cũng không có thể xem ra tình huống Lôi Vân ngưng tụ lúc này ở bên ngoài, nhưng hắn có thể rõ ràng cảm giác được Bán Thần Kiếp lần thứ năm của mình đã đến.

Cách thời gian hắn đột phá Tứ kiếp Bán Thần cũng mới hơn một tháng, hiện tại lại nhanh như vậy muốn bước vào Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, tốc độ nhanh như vậy, là hết sức kinh người, dù là bản thân Tần Phàm cũng có chút kinh hãi.

- Lúc này đây ta cùng La Phong chiến một trận, dốc sức liều mạng đánh cược một lần, ngược lại là nhân họa đắc phúc.

Tần Phàm biết rõ đây cũng là bởi vì lực lượng đến từ Long thần Nguyên Giới ủng hộ, mới khiến cho hắn có thể nhanh đột phá như vậy.

Lập tức, hắn từ trên mặt đất chậm rãi đứng lên, chuẩn bị đi ra sơn động nghênh đón lôi kiếp của mình.

- Cần thận một chút.

Vào lúc đó, Kỷ Huyền Nhi vốn đang ở trong tu luyện cũng mở to mắt, nhìn xem Tần Phàm nhỏ giọng nói ra. Trong đoạn thời gian này, có Thủy Hỏa Chân Linh kia trợ giúp, tốc độ tiến cảnh của nàng cũng là cực nhanh, hôm nay cũng sắp sửa đột phá đến Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh rồi.

Có thể nói, tuy trong khoảng thời gian này hai người bọn họ đều lưu ở trong sơn động chữa thương, không có đi ra ngoài săn giết hưng thú, nhưng thu hoạch đều là thập phần to lớn. Bởi vì cái gọi là ngồi mài đao cũng không mất công đồn củi, thực lực tăng lên càng có thể bảo chứng bọn hắn ở săn giết kế tiếp được càng nhiều điểm tích lũy quang văn hơn nữa.

- Ân.

Mà nghe Kỷ Huyền Nhi khó được ân cần này, Tần Phàm hơi gật đầu cười nói.

Tuy hắn biết rõ mỗi một lần Bán Thần Kiếp của mình nhất định là mạnh hơn cùng cảnh giới rất nhiều, nhưng hắn hôm nay đối với mình vẫn là rất có tự tin. Mà chỉ cần vượt qua một kiếp này, thực lực của hắn liền có thể nâng ột bước rồi.

Nói xong, hắn xoay đầu lại, chậm rãi hướng về bên ngoài sơn động đi đến.

Đi đến sơn động, hai mắt ngưng tụ, chứng kiến vòng xoáy Lôi Đình cực lớn kia đang ở trên không sơn động quần vũ, đông nghịt một mảng lớn, trong đó năng lượng cuồng bạo vô cùng kia không cách nào áp chế bắt đầu khởi động lấy, làm cho toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh cũng có thể trông thấy.

Mà cũng bởi vì vòng xoáy Lôi Đình này tồn tại, vô số hưng thú đều nhanh chóng tháo chạy ra khỏi khu vực này cả trăm dặm, đối với chúng mà nói, Lôi Đình kinh khủng như vậy có một loại bản năng sợ hãi, không dám tới gần.

Xì xì...

Chỉ chốc lát, thanh âm dòng điện kia đã bắt đầu từ phía trên truyền xuống, toàn bộ khu vực Bắc khu trở nên đông nghịt, như là tận thế, ngay cả không khí cũng mang theo một loại cảm giác tê liệt. Cái thanh thế đè nén kia, có thể tưởng tượng một khi bạo phát đi ra nhất định là kinh thiên động địa.

Bán Thần Kiếp lần thứ năm này của Tần Phàm, so với Bán Thần Kiếp lần thứ sáu của người bình thường còn muốn lộ ra cường đại hơn!

1517. Chương 1527: Bán Thần Kiếp Thứ Năm.

Chương 1527: Bán Thần Kiếp thứ năm.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Phải biết rằng, Lục kiếp Bán Thần cùng Ngũ kiếp Bán Thần tầm đó là một đường ranh giới, uy lực Bán Thần Kiếp lần thứ sáu cực kỳ khủng bố, thậm chí nói uy lực như vậy là gấp 10 lần Bán Thần Kiếp thứ năm.

Nhìn xem vòng xoáy Lôi Đình khủng bố, cơ hồ tất cả mọi người cho rằng đây là một Ngũ kiếp Bán Thần sắp sửa độ kiếp.

- Cuối cùng là Ngũ kiếp Bán Thần nào sắp đột phá Lục kiếp Bán Thần? Là Mộ Thanh Thanh? Sở Vân Vũ? Lăng Cẩm hay là Chu Bá?

Ở trong một khe núi, Mạc Thiên Dương, một trong ba Lục kiếp Bán Thần của tuyển bạt thi đấu lần này, vẻ mặt ngưng trọng nhìn xem vòng xoáy Lôi Đình kia.

Vốn hắn và hai người Vân Thiên, La Phong là ba gã Lục kiếp Bán Thần duy nhất của tuyển bạt thi đấu lần này, bọn hắn có được ưu thế thật lớn, hiện tại nếu như lại gia tăng một gã Lục kiếp Bán Thần, như vậy không thể nghi ngờ là sẽ giảm bớt ưu thế của bọn hắn.

Hơn nữa từ uy thế Bán Thần Kiếp kia đến xem, thực lực người mới đột phá Lục kiếp Bán Thần kia nhất định không kém.

Chỉ là, hắn không biết La Phong đã chết, hơn nữa cái này gần kề chỉ là một Tứ kiếp Bán Thần độ Bán Thần Kiếp lần thứ năm mà thôi.

- Người này là ai? Chẳng lẽ là người giết chết La Phong kia sao?

Mà Vân Thiên ẩn ẩn có dự cảm La Phong khả năng đã bị giết chết, lúc này nhìn xem vòng xoáy trên bầu trời, sắc mặt cũng có chút âm trầm.

Hắn đồng dạng có dự cảm người sắp đột phá này sẽ là đối thủ một mất một còn của hắn trong tuyển bạt thi đấu lần này, thậm chí hắn cảm giác được trình độ kiên kị của mình đối với đối thủ này còn vượt qua Mạc Thiên Dương.

Một đối thủ rất đáng sợ!

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, phía trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành.

- Không thể tưởng được tiểu gia hỏa này dĩ nhiên là muốn đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh rồi. Ngược lại là cho ta một kinh hỉ lớn ah.

Mạc Lợi Đảo chủ vốn đã thật lâu không có chú ý Tần Phàm, lúc này cảm giác được bên trong Sát Lục Bí Cảnh có dị động, mở ra màn sáng xem xét, thấy được tràng cảnh Tần Phàm sắp độ kiếp kia.

Dù hắn thân là nhất đảo chủ không thừa nhận cũng không được, Tần Phàm xuất hiện hoàn toàn là một kỳ tích.

- Tần Phàm này muốn đột phá Ngũ kiếp Bán Thần rồi!

Mà thấy một màn như vậy, ba gã Hoa phục lão giả ở trong phòng kia càng là không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Bọn hắn là đã từng đi điều tra qua một ít sự tình của Tần Phàm. Biết được tốc độ tiến cảnh của người kia thập phần nhanh, nhưng bọn hắn vẫn không thể tưởng được chỉ là tham gia một hồi tuyển bạt thi đấu, người này vậy mà cũng có thể tăng lên một cảnh giới.

Tốc độ tiến cảnh nhanh như vậy, dù là bọn hắn cũng chưa hề thấy qua.

- Bất quá lúc này đây uy lực Bán Thần Kiếp xem như là không kém, lúc trước Tần Phàm này còn bị thụ thương nặng như vậy, không biết hắn có thể vượt qua hay không.

Một gã Hoa phục lão giả nhìn xem vòng xoáy Lôi Đình khủng bố trong màn sáng, lúc này nhin không được nói ra.

- Ta đối với tiểu tử này ngược lại là rất có lòng tin, bí mật trên người hắn nhiều lắm, ngay cả La Phong là Lục kiếp Bán Thần cũng có thể giết chết, hắn còn có cái gì làm không được.

Một Hoa phục lão giả khác thì là nói ra.

- Xem ra, lúc này đây tuyển bạt thi đấu nói không chừng sẽ xong sớm...

Mà lúc này trên mặt Mạc Lợi Đảo chủ lộ ra một nụ cười thần nhiên, sau đó bình tĩnh mở lời nói ra.

Thần bí khó lường.

- Sớm chấm dứt?

Ba gã Hoa phục lão giả có chút không rõ ràng cho lắm.

...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

- Đã bắt đầu.

Tần Phàm nhìn xem vòng xoáy Lôi Đình hôm nay lộ ra càng ngày càng khủng bố, cảm giác được nó đã không sai biệt lắm đạt đến điểm tới hạn, giống như là thuốc nổ bị đã đốt, tùy thời sẽ nổ tung lên.

Lập tức dưới chân hắn đạp mạnh, nhìn xem giữa không trung, thân hình đạp thiên mà lên.

Vô Thượng Thiên Uy, huy hoàng mà xuống.

Thân thể phạm nhân, nghịch thiên mà đi.

Lúc này thần sắc của Tần Phàm kiên nghị, một khóa cường giả chi tâm không sợ không lo.

Ầm ầm!

Một tiếng thiên địa chấn động, Lôi Quang hiện ra, bầu trời nguyên lai trở nên đông nghịt kia lúc này giống như bị xé mở một lỗ lớn, vòng xoáy Lôi Đình ở trên bầu trời cao tốc xoay tròn, một đạo lôi trụ cực đại oanh phá không gian mà đến, hướng về trên đỉnh đầu Tần Phàm trực tiếp đánh xuống.

Tốc độ tia chớp này đáp xuống cực nhanh, chỉ là trong nháy mắt đã đến giữa không trung!

Trong một cái chớp mắt này, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, sau đó không hề do dự, lập tức kích hoạt Kỳ Lân ma thân. Bán Thần Kiếp tương đương với đệ lục trọng há có thể là chuyện đùa, mặc dù hắn không úy kỵ, nhưng cũng sẽ không biết khinh thị.

- Phá cho ta!

Quay mắt về phía lôi trụ cực lớn kia, hắn trực tiếp là một quyền hướng về phía trên oanh ra.

- Kỳ Lân gào thét!

Động Thiên Khuyết, chấn trời cao!

Thủy Kỳ Lân gầm thét kia, thân hình lồng lộng nga nga xuất hiện, há miệng khê hấp, Thủy nguyên lực trong cơ thể lớn mạnh như một tòa núi cao. Mà đầu Kỳ Lân này cùng thường ngày có chút bất đồng chính là, trong cơ thể nó còn mang theo từng vòng đỏ thẫm chi sắc, thật giống như có hỏa diễm ở trong đó thiêu đốt.

Sau đó một kích này mang theo ý chí của Tần Phàm, không sợ Thiên Địa, bất kính quỷ thần, đối mặt lôi trụ cực tốc mà đến kia, lẫn nhau tầm đó ở phía trên giữa không trung rất nhanh kịch liệt va chạm cùng một chỗ, đưa tới chấn động kinh thiên.

Ầm ầm!

Gió nổi mây phun, toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh tựa hồ cũng thoáng lung lay một cái, một đôi con mắt xem hướng bầu trời, tất cả mọi người vào lúc đó đều cảm thấy lúc này đây Bán Thần Kiếp rất mạnh, tựa hồ sinh ra một loại cảm giác hư ảnh Kỳ Lân kia sẽ bị trực tiếp bổ ra.

Nhưng mà, vượt quá tất cả mọi người ý liệu chính là, lúc này đây bên trong đối bình, đầu hư ảnh Kỳ Lân kia không chỉ không có bị đánh tan, ngược lại là lộ ra càng ngày càng mạnh, chỉ chốc lát dĩ nhiên là cắn nuốt hoàn toàn Lôi Đình kia.

Trên bầu trời chỉ còn sót lại lấy hào quang Lôi Đình, một màn như vậy để cho người ta cảm giác được rung động nhân tâm.

- Đúng vậy, trải qua lần trước đồng thời kích phát Kỳ Lân ma thân cùng huyết mạch Bất Tử Chu Tước, Thủy Hỏa Nguyên Giới chi lực trong cơ thể ta cùng với Thủy Hỏa Ma chủng sinh ra dung hợp trình độ nhất định, cho nên làm ột chiêu Kỳ Lân gào thét này uy lực lần nữa tăng cường rồi.

Tần Phàm đối với một kích hiện tại này của mình vẫn tương đối thoả mãn, tuy uy lực so với lúc đồng thời kích hoạt Kỳ Lân ma thân cùng Bất Tử Chu Tước huyết mạch vẫn là kém không ít, nhưng so với trước kia cũng đã cường hơn rất nhiều, hẳn đoán chừng ít nhất đã có thể so sánh với Cao cấp Bán Thần kỹ tu luyện tới đại thành.

Đồng thời bởi vì Kỳ Lân Ma chủng này cùng Chu Tước Ma chủng dung hợp, hẳn đối với Ma Tướng quyền còn có một ít cảm ngộ mới, bất quá tạm thời còn không có dung hội quán thông, ngày sau một khi cảm ngộ đi ra, uy lực của Ma Tướng quyền cũng sẽ tăng cường sâu sắc.

1518. Chương 1528: Ngộ Huyền Vũ Thần Thông, Ngũ Kiếp Thành! (1)

Chương 1528: Ngộ Huyền Vũ thần thông, Ngũ kiếp thành! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Có thể nói, Tần Phàm đối với chiến lực của mình sau khi đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần là thập phần có lòng tin.

Bất quá lúc này đây Bán Thần Kiếp còn không có nhanh như vậy chấm dứt, vào lúc này lôi kiếp trên bầu trời rất nhanh công kích lần thứ hai, bắt đầu ngưng tụ lần nữa, lúc này đây uy lực so với lần thứ nhất lộ ra càng thêm khủng bố, vòng xoáy Lôi Đình cực lớn kia cao tốc xoay tròn lấy, không ngừng có năng lượng Lôi Điện đáng sợ ở trong đó tích súc lấy.

Lúc này đây lôi kiếp công kích, so với lần thứ nhất rõ ràng muốn tăng cường rất nhiều, thậm chí Lôi Đình kia đã xuất hiện một loại xích hắc chi sắc để cho người nhìn không được run sợ, một khi xuất hiện, cái thanh âm đè nén kia, làm cho toàn bộ hung thú Bắc khu trong Sát Lục Bí Cảnh đều phủ phục trên mặt đất, có chút lạnh run .

Ầm ầm...

Trên bầu trời phong vân đã triệt để quay cuồng, dòng điện đáng sợ rời rạc ở giữa thiên địa, nếu Tứ kiếp Bán Thần thực lực chưa đủ đựng phải, đoán chừng vừa chạm tới sẽ rơi vào kết cục không chết cũng trọng thương.

Một lát sau, nương theo một tiếng vang thật lớn, Lôi Đình rốt cục rơi xuống, lần này Lôi Đình kia ngưng tụ thành một đầu hung thú cực lớn, mở ra miệng khổng lồ giống như có thể thôn thiên thực địa, cứ như vậy khí thể hung hung cắn xuống...

Có thể tưởng tượng, một khi bị Lôi Đình hung thú này nuốt vào trong bụng, hậu quả kia nhất định là thiết tưởng không chịu nổi.

Nhưng vào lúc này, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, nắm đấm nắm chặt.

Kích phát Phần Thần bí kỹ!

Trên bầu trời, Lôi Đình trải rộng toàn bộ khu vực.

Ở trong đông nghịt một mảnh, thậm chí để cho người cảm thấy hô hấp cũng có chút không thông .

Đối mặt hung thú Lôi Đình cực lớn kia từ trên trời thôn phệ mà xuống, lúc này Tần Phàm bởi vì kích phát Phần Thần bí kỹ, hai mắt cũng có chút tinh hồng, hấn ngẩng đầu nhìn khí tức mãnh liệt hủy diệt đập vào mặt kia, bỗng nhiên mạnh mẽ giảm nhẹ một tiếng.

- Kỳ Lân gào thét gấp đôi!

Kích phát Phần Thần bí kỹ, lực lượng Nguyên Giới trong cơ thể Tần Phàm sẽ trở nên càng cường đại hơn, ở dưới loại trạng thái này lại dùng Kỳ Lân gào thét, uy lực của nó tự nhiên sẽ tăng gấp đôi, cho nên Tần Phàm dứt khoát đặt tên là Kỳ Lân gào thét gấp đôi.

Lúc này đầu hư ảnh Kỳ Lân gào thét mà ra kia, đỏ thẫm chỉ sắc trên người nó so với vừa rồi càng thêm tươi đẹp, làm cho ở trong thân thể khổng lồ này xem như là ẩn chứa năng lượng cự đại không cách nào đoán chừng, quay mắt về phía hung thú Lôi Đình kia cũng không lộ ra nhỏ yếu chút nào, một tiếng gào thét, liền trèo lên vân tiêu.

Ầm ầm...

Tia chớp đầy trời bay múa, phong vân nhô lên cao quay cuồng, Lôi Đình gào thét, Kỳ Lân gào thét, cả hai ở trên bầu trời như là hai Vương giả tranh quyền đoạt lợi, điên cuồng đối kích lấy, đều mơ tưởng thôn phệ phá hủy đối phương.

Lúc này đây thời gian lôi kiếp đánh xuống nếu so với lần thứ nhất thì dài hơn rất nhiều, Lôi Đình này cùng Kỳ Lân tranh đấu cũng càng ngày càng oanh oanh liệt liệt, toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh đều ngẩng đầu nhìn một màn này, vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ.

Bọn hắn đều nghĩ, nếu như lúc này là mình gặp phải loại trình độ lôi kiếp này, vậy sẽ có kết cục như thế nào?

Mà cuối cùng nhất ngoại trừ có vài cường giả bài danh gần phía trước kia, kết quả suy nghĩ của những người khác đều là sẽ rơi vào kết quả bị oanh giết thành cặn bã, cho dù là hai Lục kiếp Bán Thần kia, lúc này trên mặt đều xuất hiện thần sắc vô cùng kiêng kỵ.

Loại trình độ công kích này, tương đương với một kích toàn lực của Lục kiếp Bán Thần cường giả rồi!

- Hắn có thể ngăn cản được sao?

Nhìn xem bóng người kiên nghị dưới Lôi Đình kia, tuy thấy không rõ lắm đến tột cùng là người phương nào, nhưng trong nội tâm rất nhiều người đều không khỏi hiện lên một tia khâm phục, sau đó không chuyển mắt nhìn xem kết quả kế tiếp.

Oanh!

Mà ở dưới các ánh mắt nhìn chăm chú kia, đối binh trên giữa không trung rốt cục đã xong. Kết quả cuối cùng nhất là hung thú Lôi Đình kia cùng hư ảnh Kỳ Lân đồng loạt biến mất ở giữa không trung, mà bóng người kia thì ở trên bầu trời lung lay nhoáng một cái, cơ hồ muốn rơi xuống dưới.

Bất quá xem ra tựa hồ như không có bị trọng thương gì, bởi vì rất nhanh hắn đã ổn định thân hình.

Cái này làm ọi người lại là một hồi khiếp sợ, đây cũng chính là ý nghĩa bóng người kia còn không có độ kiếp hoàn thành, nhưng đã có được thực lực đối kháng Lục kiếp Bán Thần.

- Uy lực lôi kiếp lần thứ hai này so với trong ta dự liệu còn mạnh hơn một tí. Vậy mà kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ còn không chịu nổi.

Mà lúc này Tần Phàm ổn định thân thể, trên mặt cũng hơi có chút âm trầm.

Đồng thời khí huyết trong cơ thể hắn lẫn lộn, mặc dù không có thụ trọng thương gì, nhưng một ít vết thương nhẹ là không thể tránh được.

Sau đó hắn chậm rãi ngừng đầu đến, thần sắc có chút ngưng trọng nhìn xem lôi kiếp lần thứ ba trên bầu trời chuẩn bị đánh xuống.

Trên bầu trời, theo công kích của lôi kiếp lần thứ hai đi qua. Vòng xoáy Lôi Đình trên bầu trời không chỉ không có tán đi, ngược lại trở nên càng thêm hung mãnh, như là có hàng tỉ Lôi Thú ở trong đó lao nhanh lấy.

Thẳng đến tốc độ xoay tròn Lôi Đình kia đã đạt đến một loại cực hạn, một cỗ chấn động vô cùng khủng bố không ngừng ở phía trên mang tất cả mà xuống, vòng xoáy Hắc Ám cự đại kia tựa hồ là muốn đem toàn bộ Thiên Địa đều hấp dẫn đi qua, trong đó ẩn chứa năng lượng Lôi Đình, chỉ là xem xét cũng đã để cho người cảm giác được da đầu run lên, thậm chí sờn hết cả gai ốc.

Tê liệt...

Đúng vào lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng bạo nổ, sau đó toàn bộ bầu trời đột nhiên chớp động. Không khí bốn phía chấn động, tạo thành một loại thanh âm khủng bố như là quỷ khóc thần gào.

Đến rồi!

Lúc này đây Lôi Đình so với vừa rồi càng thêm khủng bố, là một loại tử hắc chi sắc! Hơn nữa từ uy lực ẩn chứa trong đó đoán chừng, cơ hồ nếu so với lần thứ nhất cùng lần thứ hai cộng lại còn muốn đáng sợ hơn.

Thấy vậy, hai con người của Tần Phàm cũng không khỏi ngưng tụ, trong nội tâm bắt đầu âm thầm chuẩn bị, trình độ lôi kiếp như vậy là không phải hắn có thể đơn giản đối kháng được. Nếu chỉ sử dụng Kỳ Lân gào thét, tuy đã ở dưới trạng thái kích hoạt Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ, nhưng chỉ sợ vẫn sẽ có chút ít không đủ.

Cho nên hắn ý định thi triển Ma Tướng quyền.

Nhưng mà, cũng ngay trong nháy mắt tiếp theo, sắc mặt của hắn bỗng nhiên lại thoáng chốc biến đổi.

Chỉ thấy trên bầu trời kia, theo một đạo Lôi Đình màu tím đen cực lớn đánh xuống, ở trên đường đi dĩ nhiên là bỗng nhiên trực tiếp xé rách phiến không gian! Lôi Đình kia ẩn chứa năng lượng khủng bố cũng không phải chậm rãi rơi xuống, mà là trực tiếp xuyên thấu trùng trùng điệp điệp không gian, dùng một loại phương thức thuận di, trực tiếp rơi xuống hư không trên đỉnh đầu Tần Phàm!

Lôi Đình màu đen này mạnh đến mức xé rách không gian!

1519. Chương 1529: Ngộ Huyền Vũ Thần Thông, Ngũ Kiếp Thành! (2)

Chương 1529: Ngộ Huyền Vũ thần thông, Ngũ kiếp thành! (2)

Đây là công kích xuyên việt không gian!

Thấy một màn như vậy, Tần Phàm không khỏi hít một hơi khí lạnh, hắn là thập phần tinh tường muốn phá vỡ không gian cần bao nhiêu lực lượng, thậm chí nói cơ hồ là phải đạt tới Thất Kiếp Bán Thần mới có thể hiểu rõ.

- Không xong!

Mà ngay sau đó, trong nội tâm hắn càng kinh hãi. Bởi vì Lôi đình tím hắc này tới quá nhanh, lúc này hắn rõ ràng đã không kịp thi triển Ma Tướng quyền rồi, mà tuy kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước cũng có thể tới đối kháng, nhưng ở dưới trạng thái hiện tại, kích hoạt huyết mạch Bất Tử Chu Tước sẽ trả một cái giá lớn!

Hắn không muốn mình hôn mê một lần nữa.

- Liều mạng!

Lập tức Lôi Đình màu tím đen kia sắp rơi xuống, lúc này thân thể của Tần Phàm mạnh mẽ trầm xuống phía dưới, nhanh đến mức tận cùng lui về mặt đất, mà một bên rơi xuống, hắn một bên thúc dục lấy Nguyên Giới chi lực cùng Huyền Vũ chi khí toàn thân mình.

Lôi Đình màu tím đen kinh khủng kia, giống như là một thác nước Thiên Hà, từ phía trên trút xuống mà xuống, đối với Tần Phàm điên cuồng đuổi theo không bỏ. Cái này làm cho hào khí áp lực tới cực điểm, phẳng phát giống như là cả Thiên Địa cũng muốn nặng nề đè xuống vậy.

Tần Phàm một bên rơi xuống, Lôi Đình kia một bên đuổi theo.

Tốc độ của Tần Phàm căn bản là không kịp tốc độ của Lôi Đình màu tím đen kia.

- Huyền Vũ hộ thân!

Sớm đã có đoán trước, vào lúc đó trong miệng Tần Phàm trầm thấp gầm nhẹ ra. Tiếng nói vừa rơi, sau đó liền thấy một hư ảnh Huyền Vũ cự đại, rắn rần chắc chắn chắn trước mặt của hắn, dùng một loại tư thái vô cùng chắc chắn đi ngăn cản lấy công kích phía trên kia.

Oanh!

Chỉ chớp lát, Lôi Đình màu tím đen kia như đàn thú lao nhanh, trực tiếp oanh kích ở trên Huyền Vũ Quy xác, phát ra thanh âm chấn kinh Thiên Địa. Mà chỉ là trong nháy mắt tiếp xúc, cái mai rùa kia lập tức xuất hiện vết rách.

- Phải đứng vững!

Tần Phàm cắn chặt hàm răng, một bên điên cuồng thúc dục lấy Nguyên Giới chi lực đi bổ sung, một bên thân thể tiếp tục chìm xuống dưới, hắn muốn rơi xuống mặt đất. Chỉ cần xuống đến mặt đất, một phương diện có thể tan mất bộ phận công kích, một phương diện có thể dùng đại địa chi lực đi bổ sung Huyền Vũ chi khí.

100m!

50m!

30m!

Tốc độ rơi xuống của Tần Phàm cực nhanh, lập tức đã sắp đáp xuống đến mặt đất, bất quá uy lực của Lôi Đình màu tím đen kia thật sự quá mạnh mẽ, lúc này hắn cũng cảm giác được Huyền Vũ hộ thuẫn kia sắp bị hoàn toàn đánh tan rồi, hắn kích hoạt Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ, cuối cùng vẫn không chịu nổi công kích khủng bố lần này.

Đã đến!

Rốt cục, hai chân của Tần Phàm đã đạp đến trên mặt đất.

Cùng lúc đó Huyền Vũ Quy xác phòng hộ lấy kia cũng đã vền vền chỉ còn lại một chút hư ảnh, Lôi Đình năng lượng ngập trời, thậm chí làm cho Thiên Địa cũng xuất hiện một loại nếp gấp, tất cả Lôi Điện tím hắc mãnh liệt lao tới.

- Ah...

Toàn thân ở trong nháy mắt này cũng xuất hiện một loại cảm giác tê liệt cực độ, thân thể của Tần Phàm cơ hồ cùng Lôi Đình màu tím đen này tiếp xúc trong nháy mắt sẽ hoàn toàn mất đi tri giác, lục phủ ngũ tạng cũng nhận lấy một loại chấn động mang tính hủy diệt, cơ hồ cũng bị cường hoành lệch vị trí.

Mà đại địa dưới chân, cũng bị xông tới chi lực cường đại từ phía trên kia truyền đến, bắt đầu là từng khúc vỡ vụn, hơn nữa cấp tốc sụp xuống dưới.

Vốn ở dưới chân Tần Phàm là một đồi núi Hoang Nguyên, lúc này phương viên mười dặm toàn bộ đều hạ xuống dưới, tạo thành một cái hố cự đại, giống như là bị thiên thạch va chạm qua, hơn nữa tia chớp màu

tím đen kia rơi xuống mặt đất, khắp nơi đều là một mảnh cháy đen, chỉ sợ ngày sau cũng không thể sinh trưởng thực vật rồi.

Thanh âm bạo tạc trầm thấp tiếp theo ở trên thân thể Tần Phàm vang lên, tia chớp màu tím đen đến từ trên chín tầng trời kia liên tục không ngừng trùng kích lấy khí lực của hắn, một cỗ năng lượng cuồng bạo mà không lưu tình chút nào không ngừng xé rách lấy ngoài thân hắn.

Tuy lúc này Tần Phàm ở vào trạng thái Kỳ Lân ma thân, nhưng vẫn trực tiếp bị đánh phá mảng lớn mảng lớn miệng vết thương, máu tươi chảy ròng, làm cho cả người hắn như biến thành huyết nhân. Lúc này tia chớp màu tím đen kia cơ hồ muốn oanh tiến vào thân thể của hắn, mà một khi bị những tia chớp này tiến vào thân thể của hắn, hậu quả nhất định là thiết tướng không chịu nổi.

Ông!

Nhưng mà, cũng vào lúc này, một loại đối mặt sinh tử tồn vong kia đã kích phát bản năng, làm cho Tần Phàm cảm giác được mình tiếp xúc đến bốn nguyên của Huyền Vũ Ma chủng, trong khoảnh khắc đó, từ chỗ sâu trong Huyền Vũ Ma chủng bộc phát ra một loại năng lượng cường đại hơn nữa xông về hư ảnh Huyền Vũ hộ thân kia.

Huyền Vũ Ma chủng kích phát tầng sâu!

Loại kích phát này, cùng ban đầu Tần Phàm ở trong nước kích phát thần thông Kỳ Lân là như nhau, trong nháy mắt này, Huyền Vũ chi khí bên ngoài thân hắn điên cuồng xoay chuyển, hơn nữa không ngừng hấp thụ lấy năng lượng địa hành nồng đậm của đại địa dưới chân.

Đây là thần thông Huyền Vũ!

Vào lúc đó, hắn cảm giác được mình rốt cục khống chế đến lực lượng đại địa của Tân Thế Giới này.

Trừ lần đó ra, còn có một chút cảm ngộ phức tạp, nếu như tiêu hóa, đối với võ đạo tiến triển của hắn tất nhiên sẽ có trợ giúp thật lớn.

Oanh!

Tiếp theo trong nháy mắt, lực lượng của Huyền Vũ hộ thân kia đã nhận được gia trì cường đại, bộc phát ra một loại hoàng sắc quang mang chói mắt, ngạnh sanh đem Lôi Đình màu tím đen kia mãnh liệt ngăn cản ở bên ngoài.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Thời gian này trải qua dường như vô tận, thời điểm Tần Phàm sắp muốn tê liệt hoàn toàn.

Rốt cục Lôi Đình màu tím đen trên bầu trời đình chỉ đánh xuống!

Đã vượt qua!

Khóe miệng Tần Phàm chảy ra một vết máu tươi, hai con ngươi lại bắn ra thần thái hưng phấn. Mắt thấy vòng xoáy Lôi Đình cự đại trên không kia đã dần dần tán đi, hắn biết mình đã thành công đã vượt qua Bán Thần Kiếp lúc này đây rồi.

Từ nay về sau, hắn là một Ngũ kiếp Bán Thần cường giả!

Tê...

Nhìn xem vòng xoáy Lôi Đình ở trên bầu trời rốt cục thời gian dần qua tiêu tán, lúc này rất nhiều người ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh mất thấy một màn này, nhin không được đều hít một hơi khí lạnh.

Lập tức tất cả mọi người đều suy đoán: người kia, hắn vượt qua Bán Thần Kiếp lần này sao?

Bởi vì thời điểm Tần Phàm nghênh đón lôi kiếp lần thứ ba kia rơi xuống mặt đất, cho nên cũng không có bao nhiêu người biết rõ kết quả Bán Thần Kiếp lần này.

Chỉ là, cơ hồ không có người cảm thấy hắn thành công.

Loại Lôi Điện màu tím đen cuối cùng kia, là xé rách không gian, cơ hồ đạt tới trình độ công kích của Thất Kiếp Bán Thần, sẽ có người không đạt tới Lục kiếp Bán Thần có thể chịu đựng được sao?

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh.

Trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành.

Nhìn xem bóng người kiên nghị chậm rãi xuất hiện từ trên mặt đất bên trong màn sáng kia, tuy ba Hoa phục lão giả đã vì thiếu niên tràn ngập kỳ tích, lần lượt biểu hiện kỳ tích kia mà lộ ra có chút chết lặng, nhưng lúc này vẫn là nhin không được lần nữa lộ ra vẻ khiếp sợ.

1520. Chương 1530: Cường Đại Tăng Lên.

Chương 1530: Cường đại tăng lên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vậy mà thật sự tiếp nhận được rồi!

Bọn hắc thập phần tinh tường, lúc này đây người độ kiếp cũng không phải một Ngũ kiếp Bán Thần, mà là một Tứ kiếp Bán Thần mà thôi! Mà lòi kiếp kia tương đương với Thất Kiếp Bán Thần công kích, lại bị Tứ kiếp Bán Thần này tiếp nhận được rồi!

Ngoại trừ không thể tưởng tượng nổi, mấy người kia căn bản là nói không ra lời. đọc truyện mới nhất tại .

Lúc này Tần Phàm bên trong màn sáng tuy thương thế có chút đáng sợ, nhưng rõ ràng lộ ra tinh thần sáng láng, khí tức trên thân thể không có bao nhiêu uế oải. Điều này cũng ý nghĩa, nam tử trẻ tuổi này ở trên phòng ngự thậm chí đã có thể chống cự Thất Kiếp Bán Thần công kích.

- Đảo chủ, xem ra lúc này đây bên trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến, người này nhất định có thể thay Mạc Lợi Đảo chúng ta đại phóng quang vinh, dù là Mạc gia Mạc Thiên Dương của chúng ta, còn có Vân Thiên kia cũng không bằng hắn.

Sau khu yên lặng thật lâu, một Hoa phục lão giả mới nhin không được trong miệng cảm thán nói.

- Tần Phàm này hoàn toàn chính xác không tệ, bất quá những thần đảo khác đều có yêu nghiệt trọng sinh, nếu không lần trước chúng ta cũng sẽ không bị toàn quân bị diệt, thành tích xếp ở cuối cùng. Hơn nữa những ngày này Tần Phàm cũng chậm trễ không ít thời gian. Điểm tích lũy quang văn so với mấy người khác rốt lại phía sau không ít, tăng thêm hắc người này quá trọng cảm tình, bên người mang theo một nữ tử, chỉ sợ sẽ liên lụy không ít ah...

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ thì trầm ngâm nói ra.

Muốn đại biểu Mạc Lợi Đảo tham chiến, như vậy nhất định cần phải lấy được năm danh ngạch trong Top 5 của tuyển bạt lần này, hắc cũng có nghĩ thầm muốn đem phần thưởng lần này giao cho Tần Phàm, dùng để gia tăng thực lực cho hắn, bất quá dùng tiến độ hiện tại của Tần Phàm lại có chút khó làm rồi.

- Đảo chủ, lúc này đây chúng ta nhất định phải sớm chấm dứt trong một tháng sao? Hiện tại cách một tháng thời gian chỉ còn còn thừa lại năm ngày mà thôi, thuộc hạ sợ Tần Phàm này...

Một Hoa phục lão giả góp lời nói ra.

Rất rõ ràng, lúc này tất cả mọi người đều thừa nhận tiềm lực cường đại của Tần Phàm. Vấn đề duy nhất là những ngày này Tần Phàm chữa thương cùng tu luyện, rốt lại phía sau mấy người khác nhiều lắm.

- Ngay từ đầu bản đảo chủ đã không có ý định muốn đem tuyển bạt thi đấu này tiếp tục ba tháng. Bất quá cuối cùng lại nói cho bọn hắc hạn định thời gian chính thức, như vậy tuyển bạt thi đấu sẽ có vẻ kích thích hơn rất nhiều. Quyết định của bản đảo chủ sẽ không bởi vì bất luận một người nào mà cải biến, thời điểm ngày cuối cùng đến, bản đảo chủ sẽ dựa theo kế hoạch hướng toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh tuyên bố chấm dứt thời gian, để cho những thiên tài này làm tranh đoạt cuối cùng.

Mạc Lợi Đảo chủ chỉ là liếc nhìn nhân ảnh trên màn sáng kia, sau đó trong miệng nhàn nhạt trả lời nói ra:

- Có được hay không, phải xem tạo hóa của chính hần nữa.

Hần cũng coi trọng Tần Phàm, bất quá cũng không có ý định cải biến kế hoạch của mình.

Trên quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành phía dưới. Lúc này một đôi ánh mắt vẫn còn chăm chú nhìn xem trên Thiên Tài Kim Bia. Lúc này trải qua hơn nửa tháng, tuy có không ít người kích tình đã hơi có chút biến mất rồi, nhưng mỗi một điểm biến hóa ở phía trên vẫn sẽ kích động thần kinh của bọn hắn.

Hiện tại thứ hạng trên Thiên Tài Kim Bia là: đệ nhất Vân Thiên, thứ hai Mạc Thiên Dương, thứ ba Sở Vân Vũ, thứ tư Mộ Thanh Thanh, thứ năm Thích Lưu Vân, thứ sáu Viên Bách Hỏa.

Vân Thiên này ở sau khi La Phong chết, không biết tại sao chợt bộc phát ra một loại tốc độ giết chóc khủng bố, chỉ dùng thời gian một ngày liền vượt qua Mạc Thiên Dương cùng Tần Phàm vọt tới thứ nhất, hơn nữa một mực bảo trì cho tới bây giờ, so với tên thứ hai Mạc Thiên Dương còn cao ra gần 3000 điểm tích lũy.

Theo mọi người quan sát, không ít người nguyên lai bài danh trước hai mươi trên kim bia đều là bị Vân Thiên giết chết.

Hiện tại xu thế Vân Thiên đoạt giải quán quân cơ hồ có thể nói là mãnh liệt không thể đỡ, tính cả Lục kiếp Bán Thần Mạc Thiên Dương cũng khó có thể vượt qua.

Duy nhất chờ mong vốn là rơi vào trên người Tần Phàm, nhưng về sau, ngay cả người ủng hộ Tần Phàm cũng rõ ràng xuất hiện cảm xúc tiêu cực.

Bởi vì Kỳ Tích Chi Tử mà bọn hắn ủng hộ, từ khi giết chết La Phong trèo lên đỉnh, đã thật lâu không có thăng qua điểm tích lũy rồi. Thậm chí hiện tại đã rơi xuống vị trí thứ bảy!

Chẳng lẽ Tần Phàm là vì chiến một trận cùng La Phong, đã tạo thành thương thế khó có thể khỏi hẳn?

Không ít người trong lòng âm thầm suy đoán.

Bất quá bởi vì trước kia Tần Phàm biểu hiện các loại kỳ tích, bọn hắn đối với Kỳ Tích Chi Tử này vẫn có một tia chờ mong, hi vọng hắn có thể lại một lần nữa dùng tư thái kỳ tích tỏa sáng.

Mà cũng vào lúc này.

Bỗng nhiên...

Bài danh thứ bảy trên Thiên Tài Kim Bia kia, điểm tích lũy quang văn bỗng nhiên dâng lên mấy chục điểm, hơn nữa còn lấy một loại tốc độ khủng khiếp điên cuồng tăng lên! Số điểm này cũng không nhiều, thậm chí còn xa xa không thể để cho hắn truy tiến về gã phía trước.

Nhưng cái khe động này, không thể nghi ngờ là làm cho không ít người lập tức lộ ra tinh thần .

Cái này ý nghĩa người bọn hắn một mực chờ mong kia, rốt cục sống lại rồi!

...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh, Tần Phàm vừa mới trở thành Ngũ kiếp Bán Thần, lúc này thân hình ở bên trong một bầy hung thú lao nhanh lấy.

Sau khi hắn vượt qua Bán Thần Kiếp lần thứ năm, liền nhanh chóng tìm được một bầy hung thú gần nhất, hắn cảm giác được các loại lực lượng trong cơ thể mình rõ ràng đã cải biến, hắn phải hảo hảo cảm thụ thoáng một phát thực lực chân thật của mình.

Oanh!

Một quyền cũng không dùng hết sức đánh ra, một đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần liền trực tiếp bị hắn một quyền đánh nát đầu! Cái trình độ nhẹ nhõm kia, giống như là nện ở trên đậu hủ vậy.

- Kỳ Lân gào thét!

Lại một quyền oanh ra, một hư ảnh cực lớn ở bên trong bầy hung thú dày đặc chà đạp mà qua, liền dễ dàng giết chết khoảng chừng hai mươi đầu hung thú, trong đó có một phần ba là hung thú Ngũ kiếp Bán Thần!

- Chậc chậc...

Chứng kiến một màn như vậy, dù là Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm kinh ngạc. Hắn suy nghĩ nếu là Ngũ kiếp Bán Thần cùng cảnh giới gặp được hắn, đồng dạng đều có thể thoải mái miếu sát rồi.

Sau đó ánh mắt của hắn ngưng tụ, nhìn về phía con hung thú đầu linh Lục kiếp Bán Thần ở phương xa kia.

Thằng này so với những hung thú Ngũ kiếp Bán Thần bình thường khác cường đại hơn rất nhiều, lúc trước hắn phải thi triển Ma Tướng quyền mới có thể đánh chết, nhưng hôm nay, hắn lại tin tưởng không cần vận dụng đến át chủ bài trọng yếu kia rồi.

- Thử xem Kỳ Lân ma thân.

Sau đó nắm đấm của Tần Phàm nắm chặt, lập tức thân thể nhanh chóng bị Kỳ Lân giáp màu xanh lá cây bao trùm, một loại lực lượng bành trướng cường đại lập tức trải rộng toàn thân.

1521. Chương 1531: Gặp Lại Chu Bá. (1)

Chương 1531: Gặp lại Chu Bá. (1)

Vào...

Dưới chân đạp mạnh, thân hình của hắn rất nhanh bạo lướt mà ra, mà sau khi lĩnh ngộ Huyền Vũ thần thông, hắn còn chiếm được lực lượng đại địa ủng hộ, tốc độ trên mặt đất cũng lập tức nhanh hơn không ít, hiện tại tốc độ hung mãnh kia của hắn, cơ hồ muốn xé phá không gian.

Ở trên người của hắn ngoại trừ Kỳ Lân giáp ra, còn có một tầng Huyền Vũ Hộ Thể màu vàng, ở dưới tầng bảo hộ này, công kích của Ngũ kiếp Bán Thần cơ hồ khó có thể tạo thành tổn thương gì đối với hắn.

Có thể nói, hiện tại hắn ở vào trong bầy hung thú hơn một ngàn đầu cũng không sợ chút nào.

Rống!

Một bên kia, con hung thú đầu linh trông thấy Tần Phàm sát thương rất nhiều bộ hạ của mình, đối với nhân loại này cũng đã là hận thấu xương, lúc này thấy đối phương xông lại, nó cũng gào thét một tiếng, thân thể lông lợng nga nga thúc đẩy về phía trước, giống như một tòa Đại Sơn hướng về Tần Phàm áp đi.

Oanh!

Tần Phàm lập tức là tới gần đến trước mặt hung thú đầu linh này, một quyền hung hăng oanh ra, không thi triển vũ kỹ cường đại, chỉ là trực tiếp đánh vào trên người của đối phương.

Một kích này, trực tiếp đánh bay nó lên khỏi mặt đất.

- Uy lực cũng tăng cường không ít, nếu bây giờ đối phó lại La Phong, đoán chừng không cần kích hoạt Phần Thần bí kỹ cũng có thể đối kháng cùng hắn rồi.

Tần Phàm nhìn xem hung thú đầu linh kia bị mình quật ngã, trên mặt lộ ra mỉm cười. Lúc trước hắn là thi triển Kỳ Lân ma thân tăng thêm Phần Thần bí kỹ mới miễn cưỡng có thể cùng La Phong đối kháng, nhưng sau khi trở thành Ngũ kiếp Bán Thần, hắn có lòng tin chỉ bằng Kỳ Lân ma thân cũng có thể đối kháng cùng Lục kiếp Bán Thần rồi.

Đương nhiên, dù sao Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó có một cái hào rộng, chỉ bằng vào trạng thái bình thường, cho dù hắn có được Nguyên Giới chi lực mạnh hơn đồng cấp rất nhiều, vẫn là không có khả năng đối kháng Lục kiếp Bán Thần.

- Thử lại Phần Thần bí kỹ lần nữa.

Sau đó quả đấm của hắn nắm chặt, kích hoạt lên Phần Thần bí kỹ, lập tức lực lượng Nguyên Giới của hắn ở trong nháy mắt trở nên sôi trào.

Lực lượng kia cũng trở nên tăng trưởng gấp mấy lần.

- Nếu như cộng thêm Phần Thần bí kỹ, chỉ sợ La Phong cũng bị ta đè đánh.

Cảm nhận được loại lực lượng cường đại này, Tần Phàm tin tưởng càng thêm mười phần, nắm đấm nắm chặt, xương cốt toàn thân đều phát ra một loại tiếng vang thanh thúy.

Ở một bên kia, đầu hung thú đầu lĩnh bị hất lật tung lên khỏi mặt đất, lúc này rõ ràng lộ ra cực kỳ nổi giận. Thân thể cự đại của nó lúc này phát ra một loại ánh sáng màu đỏ nóng rực, có thể cảm giác được trên người hung thú này cũng ẩn chứa lực lượng cực kỳ đáng sợ.

Rống...

Bốn vó dùng sức đập mạnh trên mặt đất, hung thú đầu lĩnh này liền hóa thành một đoàn gió lốc màu đỏ, nhanh vượt sắc bén dùng một tốc độ cực nhanh vọt tới trước mặt Tần Phàm, trình độ uy lực này, chỉ là dư kinh đoán chừng cũng đủ giết chết mấy Ngũ kiếp Bán Thần cường giả bình thường rồi.

Đáng tiếc, nó gặp được chính là Tần Phàm, hiện tại đã là Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới, còn thi triển Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ.

Oanh!

Quay mắt về phía hung thú đầu lĩnh đánh tới kia, con mắt của Tần Phàm có chút đỏ tươi, chỉ là đánh ra một quyền hơi hợt, vẫn không thi triển bất kỳ vũ kỹ nào, nhưng tiếng kêu của đầu hung thú này rất nhanh liền im bật mà dừng, nặng nề ngã xuống trên mặt đất, khí tức dần dần tiêu tán.

- Thực lực của Vân Thiên cùng Mạc Thiên Dương có lẽ so với La Phong thì mạnh hơn một ít, nhưng hiện tại, bọn hắn cũng sẽ không là đối thủ của ta rồi!

Nhìn xem hung thú đầu lĩnh Lục kiếp kia đã đoạn tuyệt sinh cơ, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ nhìn về phương trời xa xôi, một loại tự tin cùng hào khí ngất trời bay lên...

Tần Phàm hẳn không có lý do không tự tin, thời điểm hắn ở Tứ kiếp Bán Thần có thể giết chết Lục kiếp Bán Thần La Phong. Hiện tại hắn đã đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần, tăng thêm còn ngộ ra thần thông Huyền Vũ, thực lực so với trước đây có thể nói sâu sắc tăng lên một đoạn.

Chỉ cần lại củng cố trạng thái hiện tại thoáng một phát, có thể nói, thực lực của hắn tuyệt đối còn có thể tái tiến một bước. Hơn nữa hắn cảm giác được một ít cảm ngộ của mình ở võ đạo cũng bởi vì lần đột phá này mà có chỗ tăng lên.

Thí dụ như về Ma Tướng quyền, thí dụ như về một ít thần kỹ mà hắn trước kia bởi vì Tân Thế Giới hạn chế mà không có cách nào thi triển, đều là tuyệt đối có thể cảm ngộ một lần nữa. Hơn nữa sau khi cảm ngộ, hắn tin tưởng thực lực của mình sẽ tăng lên lần nữa.

Đến lúc đó cho dù hắn dùng Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới, vô địch trong Lục kiếp Bán Thần cũng có khả năng.

Đương nhiên, hiện tại còn không phải thời điểm cảm ngộ, hắn định chờ tuyển bạt thi đấu lúc này đây chấm dứt sẽ tìm một địa phương tương đối an toàn bế quan, vì Thần Đảo Thiên Tài Chiến kế tiếp kia, có càng nhiều thiên tài tụ tập mà làm chuẩn bị.

Mục tiêu của hắn cũng không phải một Mạc Lợi Thần Đảo.

Đối với Thần Đảo Thiên Tài Chiến kia, hắn vẫn là thập phần chờ mong.

Cùng những tuyệt đỉnh thiên tài kia va chạm, tin tưởng có thể cho hắn lấy được rất nhiều ích lợi.

- Giết...

Sau khi giết chết đầu hung thú thủ lĩnh cấp bậc Lục kiếp Bán Thần kia, Tần Phàm lần nữa nhảy vào bên trong bầy hung thú, điên cuồng giết chóc, những ngày này hắn rút lại phía sau nhiều điểm như vậy, hiện tại cũng là lúc chạy trở về rồi.

Nếu không đến lúc đó không có cách nào tiến vào Top 5 của tuyển bạt thi đấu lần này, đây chính là sẽ phá hư kế hoạch của hắn nghiêm trọng.

Ở bên trong kế hoạch của hắn, là thừa dịp Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây đi tìm khóa Ma chủng cuối cùng. Hơn nữa hắn và Kỷ Huyền Nhi đều ẩn ẩn có một loại cảm giác, lúc này đây ly khai Mạc Lợi Đảo, rất có thể cũng sẽ tìm được một ít tin tức về Tần Li. truyện copy từ

Vô luận là tìm kiếm Bạch Hổ Ma chủng hay là tìm kiếm Tần Li, đều là nhất định phải ly khai Mạc Lợi Thần Đảo, đối với hắn mà nói đều là chuyện cực kỳ trọng yếu.

Oanh! Oanh! Oanh!

Mà sau khi đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần, những con hung thú trước mắt này đã không thể tạo thành uy hiếp đối với Tần Phàm. Sau một hồi điên cuồng giết chóc, rất nhanh, hắn cơ hồ giết chóc hơn phân nửa bầy hung thú gần ngàn đầu này, còn lại thì là bốn phía chạy tứ tán ra.

- Tốt, cũng không vội nhất thời, ta ly khai cũng có một thời gian ngắn rồi, phải về nhìn xem tình huống của Huyền Nhi.

Tần Phàm cũng không có theo đuổi không bỏ đối với những con hung thú kia. Hắn nhìn mình một lần tăng lên trọn vẹn hơn ba nghìn điểm tích lũy quang văn, liền thỏa mãn hưởng về sơn động ẩn nấp phản hồi.

Cái kia là bởi vì trong lòng hắn nghĩ tuyển bạt thi đấu bắt đầu còn chưa đủ một tháng, nếu dùng tính toán bình thường mà nói, là còn thừa lại gần hai tháng, cho nên hắn mới không vội.

1522. Chương 1532: Gặp Lại Chu Bá. (2)

Chương 1532: Gặp lại Chu Bá. (2)

Chỉ là, hắn cũng không biết, ngày chấm dứt lần tuyển bạt thi đấu này đã sớm tới gần...

Ở trên Hoang Nguyên chạy vội lấy, dùng tốc độ bây giờ của Tần Phàm có thể nói là nhanh như điện chớp, một bên chạy trốn một bên còn có thể cảm nhận được Địa hành chi lực đến từ dưới mặt đất kia liên tục không ngừng truyền tới, cảm giác của hắn thật phần tốt.

Chỉ chốc lát, hắn thấy được ngọn núi có sơn động mình mình trú lại kia.

Nhưng mà nhưng vào lúc này, hai mắt của hắn bỗng nhiên ngưng tụ. (.

Hắn ở phía trước Đại Sơn kia thấy được một bóng người đang chậm rãi hành tẩu ở trong đó, trên thân người này có một loại sát khí rất mạnh, một bên hành tẩu một bên hai mắt đảo qua sơn thể, tựa hồ là đang tìm kiếm cái gì.

Lúc mới bắt đầu cách quá xa nên không có nhìn rõ ràng. Đợi đến gần một tí, Tần Phàm liền phát hiện đây là một nam tử trẻ tuổi thân mặc hắc bào, tuổi chỉ khoảng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi tầm đó. Ánh mắt lộ ra lạnh như băng, trên vai của hắn khiêng một khối mộ bia màu đen cực lớn, lộ ra thập phần quái dị.

- Chu Bá?

Mà chứng kiến tạo hình đặc biệt này, Tần Phàm rất nhanh liền nhận ra được người này.

Người này không phải người khác, đúng là nam tử nâng tấm bia đá cổ quái mà lúc trước hắn ở trên đường đi Tàng Long bình nguyên gặp được, lúc trước hắn vẫn là một Nhị kiếp Bán Thần, tận mắt nhìn thấy người này giết chết một đầu Man Thú Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, trong nội tâm là rung động vô cùng.

Về sau thời điểm hắn ở trong Mạc Lợi Thành biết được người này tên là Chu Bá, cũng là thiên tài cường giả lưu danh kim bia.

Hơn nữa ở trong đầu của hắn cũng hiện ra một màn ước chừng bốn tháng trước.

- Ta không giết kẻ yếu.

- Người còn chưa có tư cách để cho ta nhớ kỹ.

Đây là khi đó Chu Bá nói với hắn.

Tần Phàm đến bây giờ vẫn còn nhớ rõ ánh mắt bỏ qua của Chu Bá lúc ấy, là triệt để bỏ qua. Loại cảm giác này để cho người rất khó chịu. Thậm chí làm cho hắn lúc ấy cũng có xúc động muốn đi lên khiêu chiến.

- Chu Bá! Lúc này đây chúng ta lại gặp mặt, chỉ là không biết bây giờ người còn có thể nói ra lời lúc trước hay không?

Lúc này cách gần bốn tháng lần nữa tương kiến, Tần Phàm cũng lộ ra một tia vui vẻ có chút nghiền ngẫm.

Hắn cũng rất muốn gặp lại nam tử ngông cuồng này, xem nhìn đối phương phải chăng thật không có nhớ kỹ mình hay không.

- Chẳng lẽ hắn phát hiện sơn động chúng ta ẩn thân?

Bất quá chứng kiến ánh mắt của Chu Bá này ở trên sơn thể không ngừng quét tới quét lui, lông mày của Tần Phàm rất nhanh hơi hơi nhíu một cái.

Vốn địa phương bọn hắn ẩn thân thập phần kín đáo, hơn nữa hắn còn bố trí trận pháp có thể che dấu khí tức, dưới tình huống bình thường hẳn là rất khó bị phát hiện

- Ồ?

Mà sau đó hắn cũng chăm chú cảm ứng thoáng một phát, lập tức là thần sắc biến đổi, lộ ra vẻ giật mình:

- Nguyên lai Huyền Nhi nàng muốn đột phá đến Tứ kiếp Bán Thần rồi, trên người nàng bởi vì độ kiếp phát ra chấn động thật lớn, trách không được bị Chu Bá này bắt đến khí tức.

Bởi vì Kỳ Huyền Nhi tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo, nàng độ Bán Thần Kiếp cũng không phải lôi kiếp như người bình thường, mà là một loại kiếp số cường đại chỉ phát sinh ở chung quanh thân thể nàng, bất quá đồng dạng cũng sẽ khiến thiên địa chấn động đặc thù, bị người thực lực mạnh phát hiện cũng chẳng có gì lạ.

Bất quá một sự tình đáng giá vui vẻ như thế, vốn hắn còn một mực lo lắng Kỳ Huyền Nhi khó có thể thông qua tuyển bạt thi đấu lúc này đây, nhưng nếu nàng thật sự ở thời điểm mấu chốt đột phá Tứ kiếp Bán Thần, như vậy dùng lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo vượt trội kia, cũng rất có thể xông vào Top 5.

Mà sở dĩ Kỳ Huyền Nhi có thể nhanh như vậy đột phá đến Tứ kiếp Bán Thần, còn phải cảm tạ Thủy Hỏa Chân Linh trong Trữ Vật Giới Chỉ của La Phong kia, cái này đối với tu luyện Thủy Hỏa nguyên lực rất có trợ giúp, đối với tu luyện lạnh nóng Cực Hạn Chi Đạo mà nói càng là chí bảo, công hiệu so với Lạnh Nhiệt cực tinh chỉ mạnh không yếu.

Ở một bên kia, ánh mắt của Chu Bá ở trên sơn thể tìm tòi thật lâu, tựa hồ cũng không có phát hiện đến sơn động ẩn nấp kia.

Chỉ là hắn tựa hồ cũng không có ý định cứ như vậy ly khai.

Sau đó sắc mặt hắn lạnh lùng hừ một tiếng, bỗng nhiên giơ cự bìa trong tay lên, muốn trực tiếp công kích tòa Đại Sơn trước mắt. Dùng thực lực của hắn, dù cho không thể trực tiếp bỏ ra ngọn núi này, cũng có thể khiến nó sụp đổ, khi đó hắn tin tưởng người giấu ở trong đó dĩ nhiên sẽ chạy ra.

- Không tốt, Huyền Nhi độ kiếp không thể bị quấy rầy, nếu không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt Tần Phàm lại lần nữa hơi đổi, lập tức dưới chân dùng sức đạp mạnh, lập tức tăng thêm tốc độ.

Hắn nhất định phải ngăn cản Chu Bá động thủ với ngọn sơn phong này.

Dùng tốc độ của Tần Phàm, thoáng cái liền lướt qua khoảng cách mấy ngàn thước.

- Dừng tay!

Thời điểm cách Chu Bá còn có vài trăm thước, hắn liền hét to một tiếng, khí thể cường đại mang theo một loại ý tứ khiêu chiến hướng về đối phương mang tất cả mà đi.

Lúc này Tần Phàm đã đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, khí thể của hắn ngưng mà không tiêu tan, như là sóng to gió lớn. Tuy hiện tại hắn vẫn còn ở dưới trạng thái bình thường, nhưng hắn tin tưởng cho dù là so sánh với Lục kiếp Bán Thần cũng sẽ không thua kém bao nhiêu.

Mà Chu Bá này, chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong chi cảnh mà thôi.

Ở bốn tháng trước có lẽ hắn còn có chút kiêng kỵ đối phương, chẳng qua hiện nay, đã trở thành Ngũ kiếp Bán Thần, hắn thậm chí có thể dùng một loại tư thái cường giả đi đối mặt với người này.

- Ồ?

Nghe được thanh âm của Tần Phàm, lúc này Chu Bá kia cũng cảm thấy có một cỗ khí thể cường đại đột kích, lập tức chậm rãi quay đầu, sau khi bốn mắt nhìn nhau, xem xét phía dưới, hắn tựa hồ cảm thấy người trước mắt này có chút quen thuộc.

- Là người?

Sau đó trong ánh mắt vốn lạnh lùng của hắn bắn ra một loại hàn mang làm cho người ta sợ hãi.

Trên Hoang Nguyên tiếng nói vang vọng, như là lưu tinh ở phía chân trời gặp nhau.

Bốn mắt nhìn nhau, nam tử trẻ tuổi ngày đó hắn chẳng thềm ngó tới kia, hôm nay mang theo một loại tự tin lạnh nhạt thông dong, hơn nữa trên người có một loại khí thể thậm chí đã không kém gì hắn.

Lúc này trên mặt Chu Bá nhin không được hiện ra một loại khiếp sợ.

Đúng vậy, tuy lúc trước trên miệng hắn nói Tần Phàm không có tư cách để cho hắn nhớ kỹ, nhưng rất rõ ràng, đến trình độ thực lực như hắn, sớm đã gặp qua là không quên được, làm sao có thể sẽ quên một người? Lúc trước nói như vậy, chẳng qua là vì cao ngạo, hắn cảm thấy chỉ là một Nhị kiếp Bán Thần không đáng để ỉnh đặc biệt đi nhớ kỹ mà thôi.

- Xem ra người vẫn là nhớ rõ ta.

Lúc này Tần Phàm mặt mang lấy nụ cười thản nhiên nói ra, không kiêu không ngạo, lạnh nhạt buông lỏng, đã hoàn toàn không có một loại câu thúc cùng áp lực lúc trước kia rồi.

1523. Chương 1533 : Nhìn Lâm Rồi.

Chương 1533 : Nhìn lâm rồi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ta nhớ được bốn tháng trước ngươi mới chỉ là một Nhị kiếp Bán Thần, thời gian ngắn ngủi như vậy ngươi làm sao có thể trở thành Ngũ kiếp Bán Thần rồi, lúc trước ngươi che giấu thực lực?

Nghe vậy, sắc mặt Chu Bá rõ ràng trở nên âm trầm, thật sự là hắn nhớ rõ ban đầu thời điểm đối phương nói mình nhớ kỹ hắn, mình đã từng nói qua đối phương không có tư cách để ỉnh nhớ kỹ .

Lời này của Tần Phàm, rõ ràng là vẽ mặt.

Nhưng hắn đối với Tần Phàm đã không có khinh thường như lúc trước, đã biến thành nhìn thẳng vào rồi.

Từ khí thể mãnh liệt mà đến kia có thể nhìn ra được, đối phương tuyệt đối có được thực lực để ỉnh nhìn thẳng vào.

- Có lẽ phải, cũng có lẽ không phải.

Tần Phàm tiếp tục nhạt vừa cười vừa nói.

Lúc trước thật sự là hần cũng che giấu thực lực, bề ngoài chỉ là Nhị kiếp Bán Thần, nhưng cho dù Ngũ kiếp Bán Thần cũng chưa hần có thể giết chết được hần. Chỉ là trên thực tế, hần ở trong bốn tháng này mới đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần.

- Hừ, bất quá người cũng không cần quá mức đắc ý, một Ngũ kiếp Bán Thần bình thường, ở trước mặt của ta y nguyên cái gì cũng không phải.

Lúc này sắc mặt Chu Bá trở nên càng thêm khó coi, hần không biết ý tứ trong lời nói của Tần Phàm, cho rằng Tần Phàm là cố ý trêu tức hần, nhằm báo thù ngày đó mình khinh thị hần.

- Người bao nhiêu điểm tích lũy quang văn rồi hả?

Lúc này đây Tần Phàm không có trả lời thẳng hần, chỉ là chậm rãi ngẩng đầu lên, hai mắt nhìn đối phương mở lời hỏi.

- Hơn một vạn sáu ngàn.

Chu Bá có chút không rõ Tần Phàm vì cái gì hỏi như vậy, nhưng hần nhìn thoáng qua con số ở cổ tay của mình, cuối cùng vẫn là mở lời nói ra.

- Hiện tại điểm tích lũy quang văn của ta đã vượt qua một vạn tám.

Lúc này Tần Phàm lại lần nữa nhàn nhạt nói:

- Ta nghĩ có lẽ ta đã không còn là kẻ yếu trong mắt người rồi.

- Cái gì? Làm sao có thể?

Hai mắt Chu Bá ngưng tụ, thanh âm trong miệng trầm thấp nói ra. Dùng thực lực của hần mới thật không dễ dàng lấy được một vạn sáu điểm, hần không tin nam tử trẻ tuổi trước mắt này có thể đạt được điểm còn cao hơn hần.

Ở hơn ba tháng trước, hần đã từng nói qua không giết kẻ yếu.

Hiện tại đối phương dùng thực lực chứng minh hần không phải kẻ yếu.

Hần lần nữa bị đánh mặt rồi.

- Muốn biết ta nói có phải là thật hay không, đả bại ta không phải sẽ biết sao.

Lúc này khóe miệng Tần Phàm có chút giương lên, hướng về Chu Bá vươn một ngón tay, nhẹ nhàng ngoéo một cái, làm ra một động tác khiêu khích nói ra.

- Tốt, tuy không biết tại sao người có nhiều điểm tích lũy như vậy, nhưng tốt nhất là người nói thực, như vậy sau khi ta được điểm tích lũy quang văn trên người của người, đoán chừng có thể đi vào Top 3 của tuyển bạt thi đấu lần này rồi!

Chứng kiến Tần Phàm lúc này khiêu khích, Chu Bá cũng nhịn không được nữa rồi, cự bìa màu đen cổ quái trong tay kia nhẹ nhàng vẽ một cái, lập tức có khí tức bạo lôi ở trong hư không truyền đến.

Hần cũng giết qua không ít người dự thi, nhưng không có gặp qua người có điểm tích lũy cao như Tần Phàm. Tuy hần còn không biết lúc này đây tuyển bạt thi đấu bài danh như thế nào, nhưng hần tin tưởng thực lực của mình, cảm thấy thực lực của mình ít nhất có thể xếp tiến Top 10, thậm chí Top 5.

- Hoặc là toàn bộ điểm tích lũy của người quy ta.

Thần sắc Tần Phàm tự nhiên cười nhạt nói.

Sau khi đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần, hần đối với thực lực của mình cũng có đầy đủ tự tin. Hơn ba tháng trước hần ở trước mặt Chu Bá này có lẽ cần đem hết toàn lực mới có thể giữ được tánh mạng, nhưng lúc này không giống ngày xưa, bây giờ đối với Chu Bá, hần đoán chừng mình có lẽ không cần sử dụng toàn lực cũng có thể đánh chết đối phương.

- Bắt đầu đi! Chu Bá ta không thích nói mạnh miệng, lấy thực lực mà chứng minh!

Lúc này trong miệng Chu Bá phát ra một tiếng gào thét trầm thấp. Hai tay của hắn nắm lấy cự bìa màu đen, dưới chân hung hăng đạp mạnh, sau đó hướng về Tần Phàm phi bổ mà đi.

Long long long!

Hắn di động giống như là một tòa thành cự đại đang đi tới, toàn bộ đại địa đều rầm rầm chấn động, nhìn ra được cự bìa màu đen trong tay hắn kia nhất định là rất nặng, chỉ sợ là nặng ngàn cân.

- Vậy thì dùng thực lực chứng minh a!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm cũng ngưng tụ, dưới chân đạp mạnh, cả người hướng về phía trước kích bắn mà ra.

Bất quá cùng Chu Bá bất đồng chính là, thân hình của Tần Phàm lộ ra tương đối nhẹ nhàng, chỉ là tốc độ đạt đến cực hạn, hắn phát sau mà đến trước, thoáng qua liền đi tới trước mặt Chu Bá. Bốn mắt nhìn nhau, nắm đấm nắm chặt, Đoạt Thần Quyền Sáo lập tức hiện ra, hung hăng oanh kích về phía cự bìa màu đen bổ ngang mà đến kia.

Cự bìa màu đen kia bởi vì sức nặng khủng bố của nó, tự nhiên có một loại khí thế áp bách như là núi cao, bổ một phát như vậy, giống như là có một tòa Đại Sơn ở trên đỉnh đầu đè xuống, muốn trực tiếp áp Tần Phàm thành nát bấy.

Nhưng mà, một quyền này của Tần Phàm, nhìn như thể chất so sánh với cự bìa màu đen hoàn toàn kém xa, nhưng lại có một loại khí thế lăng lệ ác liệt, đối kích cùng cự bìa màu đen kia, giống như là Lực Phách Hoa Sơn, từ thấp tới cao, khí xông Thương Khung.

Oanh!

Theo kinh khí của quyền bìa đụng nhau, hào quang sáng chói ở chỗ hai người giao kích bộc phát ra, chấn động kinh người, như là Phong Bạo hướng về mặt đất bốn phía bộc phát chấn khai, một mảnh khe hở dài hẹp nhìn thấy mà giạt mình lan tràn trên mặt đất, thậm chí bên ngoài mười dặm cũng có thể gặp.

- Nguyên lai có được một kiện Chung Cực cấp Bán Thần khí, trách không được có khẩu khí lớn như vậy.

Vũ khí khoảng cách gần đụng nhau, Chu Bá thấy được Đoạt Thần Quyền Sáo của Tần Phàm, từ chấn động cường đại truyền đến, hắn có thể suy đoán được phẩm chất cái bao tay này không thấp.

- Bất quá nếu như cái này là chỗ dựa vào của ngươi, vậy thì ngoan ngoãn cống hiến điểm tích lũy quang văn của ngươi cho ta đi.

Mà sau đó, một thân Nguyên Giới chi lực của hắn bành trướng như là hồng thủy cuộn cuộn tuôn ra, cự bìa màu đen trong tay hắn không ngừng bộc phát ra một cỗ uy thế kinh khủng, như là thiên quân vạn mã từ trong đó xung phong liều chết lao ra .

- Ô? Cái cự bìa này của ngươi cũng là Chung Cực cấp Bán Thần khí?

Tần Phàm cảm giác được trên tấm cự bìa truyền đến lực lượng mãnh liệt, cũng không khỏi có chút kinh ngạc, không thể không thuyên chuyển Nguyên Giới chi lực trong thể nội mới có thể chống đỡ cự bìa này.

Hắn ở phương dưới, bị Chu Bá dùng cự bìa từ bên trên đánh xuống, một quyền một bìa, ở giữa không trung giáng trực lấy.

Long long long!

Lẫn nhau tầm đó không ngừng có Nguyên Giới chi lực va chạm, trong không gian truyền đến trận trận thanh bạo tạc âm, thổ địa bị nghiền nát, đại địa vì không chịu nổi loại trọng áp này mà chậm rãi trầm xuống, địa phương hai người đứng lập phức bắn xuyên qua gần ngàn mét, biến thành một cái thung lũng hình tròn.

1524. Chương 1534: Nhìn Lầm Rồi. (2)

Chương 1534: Nhìn lầm rồi. (2)

Ở bên trong giao đụng, Tần Phàm có thể cảm nhận được bên trong cự bìa của Chu Bá truyền đến một loại thanh âm giống như quỷ khóc thần gào, cự bìa màu đen kia nhìn như không tới bất kỳ vật gì, nhưng lại ẩn ẩn có huyết tinh chi vị thấp phần dày đặc, thật giống như đây là một khối bìa một ở trong thì sơn biển máu rút ra, thượng diện phụ lấy vô số Vong Linh chết thảm.

Ngoài ra, Chu Bá này trời sinh còn có được khí lực lớn, so với Tần Phàm trải qua Ma chủng cải tạo cũng không kém bao nhiêu, sau khi chống đỡ, Tần Phàm không thể không hiện ra cánh tay Kỳ Lân, lúc này mới đẩy cự bìa của đối phương ra một khoảng cách.

Mà Chu Bá cũng lộ ra vô cùng kinh ngạc, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phàm cũng có được lực lượng cường đại không thua hắn, hơn nữa tinh thần ý chí của đối phương cứng cỏi vô cùng, ở dưới tấm cự bìa của mình lại vẫn có thể mặt không đổi sắc.

Oanh!

Gắt gao đối kháng một hồi lâu, một hồi thanh âm bạo phá từ chỗ tương giao kia truyền đến, hai người rốt cục nhện không được kết thúc hiệp một giao đụng.

Lập tức thân thể hai người đều nhện không được cấp tốc lui về phía sau, bị lực trùng kích cường hoành bên trong vũ khí truyền đến, trọn vẹn rút lui gần trăm trượng xa mới thật không dễ dàng ổn định thân thể.

Sau khi ổn định thân thể, hai người đều cơ hồ đồng thời nâng mắt nhìn về phía đối phương, trong đôi mắt song phương đều có một loại hàn mang bức người.

- Ta thừa nhận ngày đó ta hoàn toàn chính xác là nhìn lầm rồi.

Đối mặt thật lâu, Chu Bá mới dùng thanh âm khàn khàn trầm thấp truyền đến nói ra:

- Ngày đó ngươi, bất quá là một Nhị kiếp Bán Thần, đối với ta mà nói đích thật là kẻ yếu, cho nên ta khinh thường ra tay đối với ngươi. Chỉ là không nghĩ đến ba tháng sau, bên trong tuyển bạt thi đấu lúc này đây, lần nữa gặp ngươi ngươi đã đạt đến loại trình độ này. Ta thu hồi lời nói lúc đầu của ta.

- Ngươi cũng không tệ.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng, vừa rồi hắn sử dụng cánh tay Kỳ Lân, nhưng nếu thật sự không sử dụng át chủ bài khác, hắn thật đúng là áp chế không được Chu Bá này. Bất quá hiện tại loại cảm giác được thừa nhận này đối với hắn mà nói coi như không tệ, dù sao ngày đó hắn đã từng bị đối phương chẳng thềm ngó tới.

- Ngươi tên là gì?

Chu Bá lại nhìn xem Tần Phàm trầm giọng hỏi.

- Tần Phàm.

- Tần Phàm, tốt, ta nhớ kỹ cái tên này rồi.

Hai mắt của Chu Bá ngưng tụ, hai tay thì dùng sức nắm chặt cự bìa màu đen trong tay, trong miệng tiếp tục dùng thanh âm trầm thấp nói ra:

- Cự bìa trong tay của ta tên là Mãng Cổ Huyết Bìa, chính là từ trong Huyết trì của một Viễn Cổ di chỉ đoạt được, từ thời Viễn Cổ đã uống qua máu tươi trăm vạn người. Sau khi ta tiến đến Sát Lục Bí Cảnh này, ta cũng dùng nó chém giết qua không ít thiên tài, nhưng nó cho tới bây giờ còn không có mở ra phong ấn...

- Còn chưa mở phong ấn?

Nghe vậy, rốt cục thần sắc của Tần Phàm không khỏi hơi khẽ chấn động.

- Đúng vậy, bởi vì ta nhìn lầm đối với ngươi, cho nên hôm nay vì đền bù tổn thất, ta cho ngươi nhìn một chút, sau khi Mãng Cổ Huyết Bìa mở phong ấn ra sẽ như thế nào.

Lúc trên mặt này Chu Bá trở nên ngưng trọng nói.

Sau một khắc, phía trên hai cánh tay của hắn có một loại mạch máu mà mắt thường có thể thấy được đang không ngừng nổi bật đi ra, giống như có vô số Huyết Long ở trên người của hắn du động, quỹ dị mang theo một loại trùng kích thị giác cường đại.

Mà Thiên Địa vào lúc này tựa hồ cũng bỗng nhiên tối sầm lại, vô số hồng mang quỹ dị khủng bố bắt đầu khôn cùng tuôn ra...

Lúc này trên trời dưới đất bỗng nhiên tối sầm lại, vô số ánh sáng màu đỏ quỹ dị từ bốn phía bắt đầu hiện lên.

Huyết sắc khôn cùng lan tràn lấy, toàn bộ Hoang Nguyên lập tức giống như bỗng nhiên bị một Huyết Hải bao vây, huyết sóng triều động tầm đó, trập trập mùi máu tươi gay mũi đập vào mặt, để cho người cảm giác được áp lực khó chịu.

Phía trên tầng tầng mây máu, âm u đè xuống, thật giống như đem bốn phía kết thành một huyết ngục, đi vào trong đó, vô luận là thân thể hay tinh thần đều bị nhốt, không được giải thoát.

Sau đó Tần Phàm tập trung tư tưởng suy nghĩ xem xét về phía trước, hắn có thể nhìn thấy khối cự bia màu đen trong tay Chu Bá kia, lúc này cũng chậm rãi bị huyết sóng triều qua, bắt đầu là thời gian dần qua bị nhuộm thành một loại huyết hồng chỉ sắc, thật giống như vừa mới từ trong Huyết trì đi ra, máu tươi ở phía trên lộ ra đỏ tươi ướt át.

Tê...

Mà ẩn ẩn tầm đó, lại có trập trập thanh âm quỷ khóc thần gào từ trong đó truyền đến, một ít Huyết Ảnh u ám nổi lơ lửng bốn phía, như sấm la Địa Ngục hiện ra, như ở vào Cửu U địa ngục, để cho người âm thầm kinh hãi.

Lại nhìn bản thân Chu Bá kia, lúc này bởi vì toàn thân huyết gân hiện ra, Huyết Long trên mặt, trên cánh tay rõ ràng có thể thấy được, nhìn thấy mà giật mình. Mà thân hình thì giống như vền vẹn phồng lớn lên một vòng, tóc dài lúc này tán loạn bay múa lấy, hai mắt đỏ tươi, hình dáng như điên cuồng.

Tần Phàm nhìn ra được, Mãng Cổ Huyết Bia này mở ra phong ấn sẽ cực kỳ bá đạo khủng bố, dù là bản thân Chu Bá cũng có chút không chịu nổi.

- Không thể tưởng được Chu Bá này còn cất dấu thủ đoạn như vậy, khối cự bia kia cũng lộ ra cực kỳ quỷ dị, chỉ sợ ở thời xa xưa là đồ vật hung danh hiển hách.

Lập tức sắc mặt của hắn cũng có chút ngưng trọng, theo như lời Chu Bá nói, huyết bia này chính là ngậm ở trong Huyết trì không biết bao nhiêu năm, cái Hung Sát Chi Khí kia có thể nghĩ.

Cũng may mắn Tần Phàm là loại người tâm chí kiên định, nếu như người khác, chỉ là cảm nhận được hào khí bốn phía kia, chỉ sợ đã không chịu nổi, không chiến liên kinh hãi lạnh mình, cuối cùng nhất thực lực khó có thể phát huy ra một nửa.

Phanh!

Ở một bên kia, tựa hồ Chu Bá rốt cục cũng hoàn thành mở ra phong ấn của Mãng Cổ Huyết Bia. Lúc này bỗng nhiên vô mặt ngoài huyết bia, ở phía trên truyền đến một loại thanh âm chấn động quỹ dị đáng sợ, giống như là gõ vang trên đầu vô số cốt lâu, nghe để cho người sởn hết cả gai ốc.

- Cái đồ vật đến từ Viễn cổ này quả nhiên không giống bình thường. Nó mang theo một loại năng lực đặc thù cũng không phải người bình thường hiện tại có thể chế tạo ra, coi như là Đoạt Thần Quyền Sáo của ta, mặc dù là chung cực Bán Thần khí, nhưng so sánh với nó vẫn là chênh lệch đi một tí.

Vào lúc đó, Tần Phàm thật vất vả mới ổn định tinh thần, làm ình trấn định xuống, nhưng trong nội tâm cũng không khỏi không nhiều hơn một phần kiêng kỵ.

Đoạt Thần Quyền Sáo của hắn chính là Hoàng Nham Thành Dịch đại sư kia chế tạo. Tuy có thể làm cho hắn rất nhanh thi triển Nguyên Giới chi lực của bản thân, nhưng mà cũng không có công hiệu đặc thù gì khác. Mà giống như cái huyết bia này, có năng lực ảnh hưởng trạng thái tinh thần con người, kia là cực kỳ

lợi hại, thử nghĩ thoáng một phát, trong khi cường giả giao chiến, nếu một phương bỗng nhiên tinh thần hoảng hốt thoáng một phát, rất có thể là trực tiếp chết đi.

1525. Chương 1535: Giải Phong Cùng Huyết Châu.

Chương 1535: Giải phong cùng huyết châu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tên...

Hoàn thành bỏ niêm phong, lúc này Chu Bá kia hai tay bưng lấy huyết bìa cực lớn, ở đỉnh đầu của nó mạnh mẽ khê huy động, liền có tiếng xé gió bén nhọn truyền đến. Chỗ huyết bìa kia đảo qua, không gian vậy mà đều trực tiếp xuất hiện sụp đổ, như là thủy tinh bị lực lượng cường đại đập vụn, có chút khủng bố.

Phía trên Hoang Nguyên bỗng nhiên còn thổi bay một loại gió lớn.

Có gió bình thường, cũng có gió tanh.

Gió bình thường có thể thổi trúng áo bào hai người phần phật, mà gió tanh thậm chí có thể thổi da thịt người nổi lên nếp gấp.

- Tần Phàm... ngươi là người thứ nhất cảm thụ huyết bìa mở ra phong ấn, ta hi vọng ngươi có thể kiên trì lâu một chút, hảo hảo cảm thụ một ít!

Mà lúc này, trong miệng Chu Bá kia phát ra thanh âm trầm thấp như là thi hài kéo động, một loại khí thể giống như huyết sóng kia rất cực phô thiên cái địa hướng về Tần Phàm đánh tới.

Lúc này Tần Phàm cơ hồ có chút mất mở không ra. Cái huyết tinh chi khí dày đặc kia đã ảnh hưởng nghiêm trọng tới ngũ giác của hắn, càng có cảm giác đến huyết nhục của mình lúc này cũng bị huyết bìa dẫn dắt, giống như toàn bộ bị hấp dẫn đi qua vậy.

- Yên tâm, thời gian ta có thể đủ kiên trì chỉ sợ so với người tưởng tượng còn muốn dài hơn rất nhiều.

Tần Phàm dùng ý chí kiên định, đứng ngạo nghễ trong gió, hai chân đạp xuống đất, gắt gao ngăn chặn lấy loại cảm giác khó chịu kia.

Bồng!

Sau một khắc, nắm đấm của hắn nắm chặt, cũng nhịn không được nữa kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân, dùng lực lượng cực mạnh đi nghiền nát đồ vật có ảnh hưởng tới ý chí của hắn.

Vù vù vù...

- Tốt, vậy thì thử xem a!

Gió lớn thổi cạo, lúc này sắc mặt Chu Bá âm trầm xuống, trong đôi mắt bộc phát ra một cổ hàn mang, cái kia giống như là Ma Quỷ đến từ trong địa ngục, chủ động muốn mang khủng bố cho nhân gian.

Dưới chân đạp mạnh.

Oanh!

Thân thể của hắn so với trước kia tựa hồ trở nên càng thêm trầm trọng, chỉ là cái đạp mạnh này, đại địa liền xuất hiện một khe hở dài lớn, hơn nữa còn dùng một loại cực tốc hướng về ngoài trăm dặm lan tràn đi ra, mà thân hình của hắn thì nhanh chóng kích bắn về phía trước.

Tuy thể trọng hắn như một tòa Đại Sơn, nhưng tốc độ kia xác thực nhanh như tên nhọn, hai tay kéo lấy một khối cự bìa huyết tinh cực lớn, phần phật phá không tầm đó, giống như trong thi sơn biển máu khôn cùng đi tới.

Uống...

Rất nhanh đã tới gần trước mặt Tần Phàm, huyết bìa trong tay từ sau kéo lên, lại vung lên về phía trước, mãnh liệt bổ ra.

Rầm rầm!

Thật giống như vừa mới từ trong huyết rút ra, ở bên trong tầng tầng huyết sóng quay cuồng, Mãng Cổ Huyết Bìa trong tay Chu Bá vô cùng huyết tinh hướng về Tần Phàm áp đi. Tần Phàm chỉ là vừa ngửi được mùi huyết tinh gay mũi kia, cự bìa mang theo huyết quang đã đến trên mặt.

Phanh!

Tần Phàm không dám chần chờ, vội vàng một quyền hướng lên oanh ra.

Ầm ầm...

Lúc này đây quyền bìa tấn công, giống như là bầu trời bỗng nhiên vang lên Kinh Lôi, oanh động vô cùng.

Lúc này tiếp xúc, Tần Phàm có thể cảm giác được từ bên trong huyết bìa của đối phương liên tục không ngừng truyền đến một loại uy áp tinh thần khủng bố, làm cho đầu óc của hắn vào lúc đó giống như biến thành huyết tương đậm đặc, phản ứng cũng lộ ra chậm lại.

Còn lần này, lực lượng từ trong huyết bìa trở nên càng thêm lớn mạnh, sau khi cái huyết bìa này bỏ niêm phong, Chu Bá cũng giống như thay đổi một người, lực lượng của hắn trở nên vô cùng cuồng bạo và cường hoành đến đáng sợ, cho dù là hắn hóa thân Kỳ Lân ma thân, lại vẫn ần ần có chút không chịu nổi.

Xèo... xèo...

Cái huyết bìa kia không ngừng đè xuống, cùng Đoạt Thần Quyền Sáo tầm đó phát ra thanh âm giống như là giá gỗ sắp sửa sụp đổ, mà chỗ huyết quang tách ra kia, vết nứt không gian bắn ra mà ra, hai người không ngừng thúc dục lực lượng bản thân, đều giống như đã rơi vào trong đó, rất nhanh không một tiếng động.

- Người quả nhiên rất cường!

Lúc này hai người bốn mắt tương đối, con ngươi đỏ tươi của Chu Bá nhìn xem Tần Phàm, Kỳ Lân giáp màu xanh lá cây trên người bị huyết quang chiếu rọi như máu tươi ướt át, trong miệng trầm thấp nói ra.

Hắn thật không ngờ, sau khi hắn bỏ niêm phong của Mãng Cổ Huyết Bìa, lại vẫn không thể hình thành tuyệt đối trấn áp Tần Phàm.

- Người cũng có chút vượt quá dự liệu của ta rồi.

Lúc này hai mắt của Tần Phàm cũng ngưng lại nói ra, hắn có thể cảm giác được từ trên tấm huyết bìa kia truyền đến lực lượng trấn áp cùng tinh thần công kích càng lúc càng lớn, tựa hồ muốn hoàn toàn nuốt sống hắn.

Vậy mà ở dưới tình huống hắn kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân, còn không cách nào đả bại Chu Bá này.

Hắn cảm thấy thực lực của Chu Bá này sau khi bỏ niêm phong Mãng Cổ Huyết Bìa, thậm chí ần ần đã có thể theo kịp Lục kiếp Bán Thần La Phong rồi.

Muốn thay đổi cục diện, chỉ sợ hắn phải thi triển Phần Thần bí kỹ mới có thể.

Sau một khắc, toàn thân Tần Phàm chấn động mạnh một cái, muốn vào lúc đó ngưng kết tinh thần hạt giống tiến vào Nguyên Giới, dùng tăng cường lực lượng Nguyên Giới bản thân.

Rống...

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này, một thanh âm quỷ dị trầm thấp từ trước mắt truyền đến, làm cho tinh thần của hắn có chút xuất hiện một tia hoảng hốt.

Hắn vốn muốn kích hoạt phân thân bí kỹ, cho nên đã có chỗ phân thân, hiện tại lại bị thanh âm quỷ dị này ảnh hưởng tới tinh thần, đó chính là tương đương với trên chiến trường đột nhiên đã mất đi ý thức.

Đó là một chuyện cực kỳ đáng sợ!

Hí!

Một cái Huyết Ảnh ở ngay thời điểm tinh thần hấn hoảng hốt, bỗng nhiên từ bên trong huyết bia đập ra, cái kia như là một Lệ Quỷ cả người là huyết, trong miệng một mực phát ra thanh âm quỷ dị ảnh hưởng tâm trí, trên mặt thì có thêm biểu lộ dữ tợn, cầm một thanh liêm đao trực tiếp hướng về hấn bổ tới.

Một bên là huyết bia tinh thần cùng lực lượng áp chế, một bên là công kích đặc thù bất thành linh, lúc này Tần Phàm dĩ nhiên ở vào một loại trạng thái nguy hiểm.

- Hừ.

May mắn cũng ở thời khắc mấu chốt này, ý chí kiên nghị của hấn rốt cục làm ra tác dụng, thời điểm Huyết Ảnh sắp đâm vào trên trán hấn, tinh thần của Tần Phàm chấn động mạnh một cái, dưới chân đạp mạnh, nắm đấm đẩy lên, cả người hướng về phía sau cấp tốc rút lui mà đi.

Tê...

Thân ảnh lui ra bên ngoài trăm trượng, lòng hấn còn sợ hãi ngẩng đầu lên, tầm mắt của hấn thậm chí vào lúc này hơi có chút mơ hồ, tầng tầng huyết quang như thủy triều mãnh liệt mà đến, thật giống như có ngàn vạn đại quân Vong Linh giấu ở trong đó, để cho tinh thần người bị ức chế không thôi.

Mãng Cổ Huyết Bia sau khi bỏ niêm phong này, dĩ nhiên là cường đại đến trình độ này!

Nắm đấm nắm chặt, nhìn xem Chu Bá kia lại kéo động huyết bia cực lớn từ đằng xa lao đến, Tần Phàm muốn kích hoạt Phần Thần bí kỹ.

Nhưng mà vào lúc này, hấn lại phát hiện mình bởi vì vừa rồi đối kháng tinh thần công kích đến từ bên trong huyết bia kia của đối phương, tinh thần tiêu hao cực kỳ nghiêm trọng, căn bản là khó có thể lại ngưng tụ ra tinh thần hạt giống.

1526. Chương 1536 : Tự Đoạn Một Tay.

Chương 1536 : Tự đoạn một tay.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Coi như là cường hoành ngưng tụ ra tinh thần hạt giống, sau đó với hấn mà nói nhất định cũng sẽ thương tổn thật lớn.

Áp chế!

Hiện tại hấn đạt đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, vốn ngay cả Lục kiếp Bán Thần cũng có thể chém giết, nhưng hết lần này tới lần khác lại bị Chu Bá chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong này áp chế!

Gặp được loại tình huống này, sắc mặt Tần Phàm cũng không khỏi có chút trở nên ngưng trọng .

Tuy hấn còn không đến mức suy tàn như vậy, nhưng thực sự ở vào một loại tình thế xấu.

Vừa rồi bởi vì đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần mà tin tưởng tăng nhiều, lúc này lại bị đối phương áp chế, cái này đối với hấn mà nói không thể nghi ngờ là có chút đả kích.

- Ồ?

Mà ở trong nháy mắt tiếp theo, ánh mắt của Tần Phàm bỗng nhiên kinh ngạc nâng lên, vào lúc này hấn phát hiện ở phía trên mây máu mãnh liệt kia, lúc này dĩ nhiên là ngưng kết ra vô số huyết châu đặc thù.

Hấn có thể cảm giác được bên trong huyết châu này ẩn chứa một loại huyết khí cực đoan, tựa hồ đối với hấn có một loại hấp dẫn rất lớn...

Ở phía trên phiến Hoang Nguyên, bầu trời đều là mây máu âm u che kín, khôn cùng lẫn lộn, gió tanh mưa máu.

Tần Phàm nâng mắt lên nhìn đi, vừa rồi chứng kiến ở phía trên mây máu kia ngưng kết ra một loại huyết châu đặc thù, loại huyết châu này, Tần Phàm có thể ở trong đó cảm nhận được một loại huyết khí cực đoan, là huyết khí đến từ thời Thái Cổ xa xưa, trải qua bao nhiêu năm tháng lắng đọng, đã sinh sôi ra một loại năng lượng đặc thù.

Trọng yếu nhất chính là, hắn ần ần cảm thấy những huyết châu này tựa hồ có thể cho hắn sử dụng.

- Hấp đến!

Sau đó hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, lập tức hướng về huyết châu phía trên mây máu kia vươn một tay, trong lòng bàn tay của hắn có hấp lực cường đại, cái khe hấp này, khoảng chừng hơn mười khóa huyết châu bị hắn hút vào bên trong bàn tay.

- Quả nhiên là đồ tốt.

Huyết châu vừa vào tay, hắn cảm thấy trong đó có huyết khí Thái Cổ cường đại, trong đó có khí tức nhân loại, cũng có khí tức của hung thú cường đại, từ cổ chí kim không ngừng ngưng tụ, như anh linh ở Viễn Cổ xa xôi tỉnh lại.

- Kỳ Lân Ma chủng quả nhiên truyền đến phản ứng rồi!

Sau đó toàn thân hắn chấn động, đúng vào lúc này hắn bỗng nhiên cảm giác được Ma chủng trong cơ thể tựa hồ có nhiều thứ vào lúc đó đột nhiên bị xúc động đến.

Mà đợi hơn mười khóa huyết châu này ngưng tụ đến trong lòng bàn tay, hắn đột nhiên dùng sức nắm chặt.

Oanh!

Ở dưới khí lực cực lớn, hơn mười khóa huyết châu này thoáng cái bị hắn bóp vỡ toàn bộ, lập tức có một loại huyết khí khôn cùng lập tức từ bên trong huyết châu kia bộc phát ra, mãnh liệt bành trướng, cuộn cuộn không ngớt, cái khí tức kia giống như là đến từ Thái Cổ, vào lúc đó vậy mà ần ần dẫn động huyết mạch Huyết Kỳ Lân ẩn núp trong người của hắn.

Khí tức Thái Cổ hàng lâm, Ma Tôn sắp thức tỉnh.

Bởi vì Mãng Cổ Huyết Bia của Chu Bá này chế tạo ra huyết châu, huyết mạch Huyết Kỳ Lân của Tần Phàm vậy mà có thể kích phát!

Biến hóa đặc thù như vậy, làm cho trên mặt Tần Phàm không khỏi lộ ra một vòng vui mừng. (

Cái này ý nghĩa, hắn đã nắm giữ một loại phương thức kích hoạt huyết mạch Huyết Kỳ Lân mới!

Phải biết rằng, sau khi kích hoạt huyết mạch Huyết Kỳ Lân, nếu có thể đủ cam đoan bản thân an toàn, thực lực phát huy ra đến kia là có thể tăng cường sâu sắc, uy lực của Bạo Huyết Kỳ Lân so với Kỳ Lân gào thét thậm chí có thể gia tăng gấp 10 lần!

Hai mắt ngưng tụ, thời điểm xem hướng tiền phương, hắn đã lộ ra tràn đầy tự tin.

Theo huyết khí từ những huyết châu bạo phát đi ra kia khuếch tán, Như Ảnh Tùy Hình, một lát tầm đó Tần Phàm phát hiện lân phiến trên cánh tay của mình đã bị nhuộm đỏ, một mảnh Kỳ Lân giáp giác màu xanh lá cây vốn tràn đầy cảm giác lạnh như băng kia, lộ ra càng thêm dữ tợn khủng bố.

Sau đó một hư ảnh huyết sắc Kỳ Lân ở sau lưng hắn chậm rãi hiện ra.

Rống...

Trong một cái chớp mắt, lại nghe một tiếng gầm khó có thể nắm bắt ở trong cơ thể Tần Phàm phát ra, chợt cánh tay của hắn vào lúc đó cũng ngạnh sinh phồng lớn lên một vòng, trong đó tràn ngập một loại huyết khí dữ tợn, giết chóc, thô bạo, luống cuống, một phát không thể vãn hồi.

Cái loại khí tức này thậm chí ảnh hưởng đến ý chí của Tần Phàm, lúc này hai mắt của Tần Phàm cũng dần dần trở nên màu đỏ tươi, đôi mắt Chu Bá cấp tốc chạy tới kia, trong miệng của hắn phát ra một tiếng gầm nhẹ.

- Bạo Huyết Kỳ Lân!

Mây máu trên bầu trời ở dưới tiếng gầm nhẹ này của hấn đều điên cuồng lẫn mình, vừa rồi những huyết châu bị hấn niết nát kia, huyết khí rất nhanh bị ngưng tụ lại một lần nữa, ở chỗ quả đấm của hấn thời gian dần qua tạo thành một đầu huyết sắc Kỳ Lân cực lớn.

Huyết Ảnh trùng trùng điệp điệp, huyết quang như lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Theo Nguyên Giới chi lực kia không ngừng đưa vào, đầu Huyết Kỳ Lân này dùng một loại tốc độ cực nhanh trưởng lớn, thoáng qua tầm đó liền trở nên như một tòa núi nhỏ, bề ngề giang sơn, gào thét bát hoang, chân đạp Cửu U.

Mà cự bìa kia thì huyết khí rào rạt, phô thiên cái địa, thoáng qua tầm đó hóa thành một đại quân hạo hạo dâng dâng, giơ đao trong tay lên trực tiếp hướng về đầu Huyết Kỳ Lân kia đánh tới.

Rầm rầm rầm!

Theo những Vong Linh huyết quân từ bên trong huyết bìa của Chu Bá kia lao ra, những thứ này đều là hung hãn không sợ chết. Lần lượt liều chết giãy dựa cùng tiến công, không ngừng trùng kích lấy lực lượng Huyết Kỳ Lân kia ngưng kết.

Nhưng mà lúc này Tàn Phàm đã là Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, hơn nữa ở dưới Kỳ Lân ma thân thi triển ra Bạo Huyết Kỳ Lân, há có thể là bình thường, tuy hấn không dùng bản thân chi huyết làm dẫn kích phát, nhưng bởi vì những huyết châu kia với tư cách chất dẫn đến từ Thái Cổ ngưng tụ, huyết khí của nó vô cùng nồng đậm, cho nên làm cho uy lực của nó so với phương thức dùng huyết dịch bản thân kích phát còn có chỗ hơn.

- Phá cho ta a!

Hai mắt của Tàn Phàm ngưng lại, Nguyên Giới chi lực toàn thân hỗn hợp ở bên trong huyết khí đặc thù kia, không ngừng thôi phát lấy, liên tục không ngừng tăng cường uy lực của đầu Huyết Kỳ Lân này.

Bốn vó đạp huyết, huyết khí xông lên trời, mùi huyết tinh cường đại mà cuồng bạo kia như kinh phong, như núi lửa, như biển gầm!

Hư ảnh huyết sắc Kỳ Lân kia, ở trong hư không hướng về thiên quân vạn mã lao nhanh lấy, mỗi một lần đạp xuống, đều có tầng tầng không gian bị đạp toái, toàn thân nó là từ một cổ kinh khí vô cùng cường hoành hung hãn tạo thành, tựa hồ tùy thời sẽ nhắm người mà phê.

Giống như là Viễn Cổ Ma Tôn nổi giận, người dám nghịch ý nó hấn phải chết!

Hống hống hống...

Huyết Kỳ Lân này trần trần gào thét rung trời, tựa hồ là thoáng cái phá tan kết giới mà huyết bìa kia sau khi bỏ niêm phong hình thành, huyết sắc ở giữa thiên địa trong nháy mắt đều bị thu về đến trong cơ thể của nó.

1527. Chương 1537: Tự Đoạn Một Tay. (2)

Chương 1537: Tự đoạn một tay. (2)

Oanh!

Tất cả Vong Linh huyết quân rốt cục bị phá tan toàn bộ, thể như thủy triều mang tất cả mà qua, cho dù có thiên quân vạn mã vào lúc đó cũng sẽ đánh tới bởi, trở nên quân lính tan rã.

- Thật tình cảm tạ người để cho ta kiến thức Mãng Cổ Huyết Bìa! Bất quá, người vẫn là nằm xuống cho ta!

Lúc này Tàn Phàm như là Ma Thần, thao túng Bạo Huyết Kỳ Lân kia chà đạp qua Thi Sơn Huyết Hải, dễ như trở bàn tay, tan vỡ hết thấy.

Tuy từ bên trong Mãng Cổ Huyết Bia của đối phương còn liên tục không ngừng truyền đến tinh thần uy áp, nhưng đối với hắn mà nói cũng không có tác dụng quá lớn, những nơi Huyết Kỳ Lân cuồng bạo đi qua, tất cả huyết sắc đều hoàn toàn bị trọng khai, cuối cùng nhất liên tục tiếp chà đạp Chu Bá tính cả cái Mãng Cổ Huyết Bia kia ở trên mặt đất.

Mà nương theo thời cơ đó, ống tay áo của hắn vung lên, lấy sạch trên trăm khóa mãng cổ huyết châu mà đối phương ngưng kết, dự trữ cho lần sau sử dụng.

Đã có thứ này, ngày sau hắn muốn kích phát Bạo Huyết Kỳ Lân, như vậy liền không cần hi sinh máu của bản thân rồi, vừa mới nghĩ tới cái này đã khiến hắn cười không khép miệng được.

Uy lực của Bạo Huyết Kỳ Lân này, so với Kỳ Lân gào thét ở dưới Kỳ Lân ma thân còn muốn cường đại hơn không ít, nếu cộng thêm Đốt thần bí kỹ, chỉ sợ uy lực sẽ tiếp cận Ma Tướng quyền.

- Không có khả năng!

Thấy vậy, Chu Bá vốn gấp xông mà đến, muốn một búa bổ Tàn Phàm ra kia, trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra đối phương vậy mà có thể ở trong huyết bia kết giới phong tỏa của mình, ngược lại là lợi dụng huyết châu do huyết bia kết giới kết thành thi triển ra một loại bí kỹ cường đại, đây không thể nghi ngờ là để cho hắn thập phần khiếp sợ.

Vốn hắn đã là hung hăng áp chế Tàn Phàm, nhưng hôm nay hắn cảm giác được Kỳ Lân Huyết Ảnh kia hiển lộ, khí thế của hắn đã bị tách ra không ít.

- Vong Linh huyết quân, giết cho ta!

Lập tức hư ảnh Huyết Kỳ Lân này đã tới gần đến trước mặt của hắn, lập tức Chu Bá hung hăng cắn răng một cái, huyết sắc cự búa trong tay hung hăng chém về phía trước.

Cái chém ra này, lập tức như có vô số U Linh Huyết Ảnh tư thế hào hùng ở bên trong huyết bia tuôn ra, từng đợt từng đợt lao tới, nhưng tất cả đều là phí công.

Bên trong đầu Bạo Huyết Kỳ Lân này ẩn chứa lực lượng cực kỳ cường đại, ở trong tầng tầng huyết sóng vây quanh, cứ như vậy mãnh liệt đập ra, hướng về Chu Bá bay thẳng mà đến.

- Người thất bại!

Tiếp theo trong nháy mắt, thân ảnh của hắn nương theo Huyết Kỳ Lân kia rất nhanh đi tới trước mặt Chu Bá, từ trên cao nhìn xuống, Đoạt Thần Quyền Sáo chống đỡ ở trên lồng ngực đối phương, trong miệng nhàn nhạt nói.

Lúc này sắc mặt Chu Bá lộ ra tái nhợt, nhưng vẫn có loại không thể tin.

Hắn cảm giác mình bị bại có chút đột nhiên, hắn không thể tin đối phương có thể đột nhiên bộc phát ra thực lực mạnh như thế, hắn còn chưa kịp phát huy ra tất cả uy lực của Mãng Cổ Huyết Bia, đã là bại trận đến rồi.

Nhưng hắn cũng không phải loại người thua không trả tiền, đã thất bại là thất bại, hắn có ý chí đi tiếp thu kết quả.

- Người động thủ đi.

Lập tức hắn nhắm hai mắt lại, trong miệng hồ hững nói.

Lúc này hai mắt của Tàn Phàm bình tĩnh nhìn Chu Bá ở phía dưới, hồi lâu không nói gì, có lẽ là không muốn động thủ.

- Người đứng là một nam nhân.

Bỗng nhiên, hắn buông lỏng Đoạt Thần Quyền Sáo đang chống đỡ lồng ngực Chu Bá ra, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Người đi đi, ta không muốn giết người.

- Người nói cái gì? Người giết ta, có thể lấy được tất cả điểm tích lũy quang văn trên người của ta. Người thả ta, có thể sẽ bỏ qua cơ hội tiến vào Top 3 của tuyển bạt lần này.

Chu Bá khẽ giật mình, có chút không dám tin tưởng, sau đó hai mắt yên lặng nhìn xem Tần Phàm nói ra.

- Dùng thực lực của ta bây giờ, cho dù không giết người, muốn lấy được một danh ngạch cũng sẽ không quá khó khăn.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt nói:

- Đi thôi, trước khi ta còn không có cải biến chủ ý.

Hắn nói ngược lại là lời nói thật, dùng thực lực của hắn bây giờ, có thể nói giết chóc một đàn thú cỡ lớn có hung thú đầu lĩnh Lục kiếp Bán Thần cũng có thể nói không hề có độ khó, muốn lấy được điểm tích lũy quang văn, chỉ sợ bên trong tất cả người dự thi cũng sẽ không có người nào nhanh hơn hắn.

Còn hơn hai tháng thời gian, hắn có lòng tin chỉ là giết chóc yêu thú liền có thể đạt được đầy đủ điểm tích lũy. Đường nhiên, nếu như hắn biết rõ tuyển bạt thi đấu sẽ sớm chấm dứt, có lẽ sẽ cải biến chủ ý.

- Có thể nói cho ta biết vì cái gì không giết ta không?

Chu Bá từ trên mặt đất đứng dậy, hai mắt nhìn xem Tần Phàm, sắc mặt không ngừng biến ảo lầy.

- Nếu như ta nói là vì ta không giết kẻ yếu người tin tưởng không?

Trên khóe miệng Tần Phàm lộ ra mỉm cười nói.

Trên thực tế, hắn không muốn giết Chu Bá, một mặt là bởi vì đối phương để cho hắn tìm được một phương thức kích hoạt huyết mạch Huyết Kỳ Lân mới mà tâm tình thật tốt, một phương diện khác đó là bởi vì hắn đối với người này có chút thương thức.

Chu Bá này có ngạo khí có khí phách, nhưng lại không phải loại người ngang ngược, thua là thua, không như người bình thường bị thua liền tính tình đại biến.

Hắn nói như vậy, chỉ là có chút đáp lễ ngày đó đối phương khinh thị thoáng một phát mà thôi.

- Vô luận như thế nào, cái mệnh này, Chu Bá ta nhớ kỹ. đọc truyện mới nhất tại .

Nghe vậy, Chu Bá tựa hồ cũng không có tức giận, chỉ là sắc mặt bình tĩnh nói.

Bất quá ngay một khắc sau, lại để cho Tần Phàm trợn mắt há hốc mồm chính là:

Rầm rầm!

Một tiếng vang lên, hắn dĩ nhiên là chặt cánh tay phải của mình xuống, sau khi ném cánh tay xuống đất, lông mày cũng không nhăn thoáng một phát, lập tức hướng về khu trung tâm bay đi.

Còn điểm tích lũy quang văn kia, bởi vì đã mất đi Kí Chủ, rất nhanh liền bay vào đến trên cổ tay Tần Phàm...

Tê...

Nhìn cánh tay trên mặt đất kia còn chảy ra máu tươi, lại nhìn thân ảnh còn một tay khiêng cự bìa ly khai, Tần Phàm không khỏi hít một hơi khí lạnh, trong nội tâm âm thầm khiếp sợ.

- Thằng này quả thật là một nam nhân ah.

Trong miệng hắn không khỏi thì thào nói.

Ở bên trong Tân Thế Giới, mặc dù có Linh Dược làm cho tay cụt mọc lại, nhưng mà loại phách lực tự đoạn một tay này, lại không phải mỗi người đều có. Hơn nữa Chu Bá này tự chặt cánh tay xuống, đại biểu cho hắn đã chủ động buông tha cho tư cách tham gia tuyển bạt thi đấu lần này.

Ta không giết kẻ yếu.

Nhớ tới câu nói hơn ba tháng trước kia của đối phương, vốn Tần Phàm còn cảm giác được đối phương cao ngạo cùng đối với mình một ít khinh thị, nhưng bây giờ nghĩ lại có lẽ chỉ là tính cách đối phương như vậy, ngược lại coi như là một loại khí khái.

- Hơn ba vạn điểm.

Liếc qua điểm tích lũy trên cổ tay mình biến hóa, Tần Phàm biết rõ đây xem như một số điểm không tệ rồi.

1528. Chương 1538: Huyền Nhi Lại Đột Phá. (1)

Chương 1538: Huyền Nhi lại đột phá. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Toàn bộ điểm tích lũy của Chu Bá Cái kia đều quy về hắn rồi.

- Cũng thế, cái này là lựa chọn của hắn.

Sau đó hắn lắc đầu, liền không suy nghĩ thêm việc này nữa, mỗi người đều có con đường của mình, Chu Bá này rời khỏi có lẽ cũng là một lựa chọn không tệ.

Ở hiện trường thu thập thoáng một phát, hắn liền về tới trong sơn động ẩn nấp.

Lần này đi ra ngoài dạo một vòng, điểm tích lũy gia tăng hơn gấp đôi, thật ra cũng khiến Tần Phàm có chút bất ngờ.

Bất quá kế tiếp, hắn ngược lại là có thể chủ yếu thiên về giúp Kỷ Huyền Nhi săn bắt điểm tích lũy rồi, hiện tại hắn đối với ý nguyện lấy được đệ nhất của tuyển bạt thi đấu lần này cũng không phải mãnh liệt như vậy, trọng yếu là hắn và Kỷ Huyền Nhi đều phải lấy được danh ngạch Top 5 kia, như vậy mới có thể cùng nhau ly khai Mạc Lợi Đảo.

Mà vừa về tới trong sơn động, Tần Phàm liền vui vẻ...

Kỷ Huyền Nhi thật sự thành công đột phá đến Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh rồi!

Tuy trước sau có hai bảo vật trân quý là Lãnh Nhiệt cực tinh cùng Thủy Hỏa Chân Linh hỗ trợ, hơn nữa bởi vì sở hữu thể chất Lãnh Nhiệt cực hạn vạn năm khó gặp kia, cả hai không thể thiếu, lúc này mới có tốc độ tiến cảnh nghịch thiên như vậy.

Nhưng mà đầy đủ để cho Tần Phàm kinh ngạc không thôi rồi. truyện copy từ

Phải biết rằng, có Ma chủng cùng các loại trợ giúp hắn mới vừa vạn đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh mà thôi.

Bất quá mọi người đều có cơ duyên, này cũng khó mà nói cái gì. Hơn nữa Tân Thế Giới to lớn, không thiếu chuyện lạ, hắn cũng không dám cam đoan tại đây không có người có vận khí so với mình còn tốt hơn.

Chỉ là nghị lực, thiên phú cùng cơ duyên đều tập hợp một người như hắn, Tần Phàm tin tưởng không có bao nhiêu người sẽ vượt qua mình.

- Nàng không sao chứ?

Sau đó hắn chậm rãi đi tới, nhẹ nhàng cầm lấy bàn tay như ngọc trắng của Kỷ Huyền Nhi, trong miệng ân cần hỏi thăm. Mà một bên thì hắn kiểm tra tình huống thân thể của đối phương.

- Vừa mới đột phá đến Tứ kiếp Bán Thần, cảnh giới còn có chút bất ổn, mặt khác đều bình thường.

Kỷ Huyền Nhi gật đầu nói.

- Cực Hạn Chi Đạo này của nàng, quả nhiên là không giống bình thường, không thể tưởng được tốc độ nàng đột phá vậy mà so với ta còn nhanh hơn. Dùng thực lực của chúng ta bây giờ, tin tưởng có thể rất nhanh lấy được điểm tích lũy quang văn trở lại.

Sau khi Tần Phàm kiểm tra thân thể của đối phương, phát hiện đích thật là không có vấn đề gì quá lớn, lúc này hắn mới khẽ cười nói.

Hơn nữa Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo này, chỉ cần ổn định cảnh giới, thực lực phát huy ra đến tuyệt đối là mạnh hơn cường giả cùng cảnh giới, thậm chí vượt cấp giết địch cũng là bình thường. Phải biết rằng thời điểm Kỷ Huyền Nhi ở Tam kiếp Bán Thần liền có thể đối kháng Ngũ kiếp Bán Thần bình thường, hiện tại đột phá đến Tứ kiếp Bán Thần, đợi cảnh giới ổn định lại, cường giả trong Ngũ kiếp Bán Thần cũng không có bao nhiêu người là đối thủ của nàng.

Có thể nói chiến lực của nàng chưa chắc sẽ kém hơn Tần Phàm ở thời điểm vẫn là Tứ kiếp Bán Thần bao nhiêu.

Tần Phàm cũng có thể yên tâm mang theo Kỷ Huyền Nhi đi lấy điểm tích lũy.

Nghỉ ngơi gần nửa ngày, đợi Kỷ Huyền Nhi điều trị hoàn tất các vấn đề cơ thể, Tần Phàm liền mang theo nàng bắt đầu điên cuồng săn giết trong Sát Lục Bí Cảnh. Mà ngòi mài dao cũng không làm mất công dồn củi là hoàn toàn chính xác rất có đạo lý. Những ngày qua tuy bọn hắn chậm trễ không ít thời gian, nhưng hôm nay tốc độ săn bắt điểm tích lũy lại lộ ra vô cùng khủng bố.

Bởi vì Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi đều có được ngũ giác linh mẫn, bọn hắn có thể tương đối dễ dàng tìm được những đàn thú cỡ lớn, hơn nữa dùng thực lực hai người bọn họ, coi như là có được đàn thú có hung thú đầu lĩnh cũng hoàn toàn không cần e ngại.

Giết chóc, không ngừng giết chóc.

Tốc độ giết chóc của hai người chỉ sợ là nhanh nhất bên trong tất cả người dự thi, dưới tình huống hai người đồng thời động thủ, hung thú đầu lĩnh Lục kiếp Bán Thần cũng có thể dễ dàng giết chết.

Kế tiếp, liên tục ba ngày giết chóc, điểm tích lũy của hai người đều là cao tốc tăng lên.

Thời điểm tuyển bạt thi đấu lần này sắp tiến hành suốt một tháng, điểm tích lũy của Tần Phàm đã sắp tiếp cận năm vạn, mà điểm tích lũy của Kỷ Huyền Nhi cũng đã đến số lượng ba vạn. Số lượng điểm tích lũy khổng lồ như vậy, Tần Phàm cảm thấy có lẽ hai người hắn là ở vào hàng đầu của tất cả người dự thi rồi.

...

Ngày hôm nay, đã đến thời điểm hoàng hôn, tà dương như máu chiếu rọi trên đại địa, đem Sát Lục Bí Cảnh này trải lên một tầng khí tức âm trầm, càng thêm kích thích thần kinh giết chóc của con người.

Sắc trời u ám ở phương xa thời gian dần qua chạy đến, cái này ý nghĩa lại một ngày nữa sẽ phải đi qua.

Ngày mai, là ngày cuối cùng của tháng này.

Ở dưới trời chiều, chiếu rọi bên trong một bầy hung thú cỡ lớn, bầy hung thú cỡ lớn này có được hung thú đầu lĩnh Lục kiếp Bán Thần, tổng cộng khoảng chừng hơn một ngàn con hung thú, một mắt nhìn đi, đông nghịt một mảnh, coi như là cường giả Ngũ kiếp Bán Thần bình thường thấy được chỉ sợ cũng không khỏi cảm giác được da đầu run lên.

Vào lúc này, ở phía chân trời có hai đạo nhân ảnh chậm rãi hiện ra.

Mà vừa nhìn thấy đàn thú cỡ lớn này, hai người kia không chỉ không có lộ ra cuồng quít chỉ sắc, ngược lại trong đó có một bóng người màu đen, tư thái động lòng người lập tức không thể chờ đợi được kích bắn mà ra, giống như là một mẫu bảo sơn thức ăn, tốc độ bay nhanh, hung hãn không sợ chết.

Hai người này dĩ nhiên là Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi.

- Cần thận một chút.

Nhìn xem Kỷ Huyền Nhi một mình một người dẫn đầu vọt tới phía trước, Tần Phàm ở phía sau không khỏi cười khở, trong miệng vội vàng dặn dò nói ra. Tuy trải qua mấy ngày nay nhiều lần chiến đấu, cảnh giới

của Kỷ Huyền Nhi cũng ổn định lại, nhưng trước mắt dù sao có hơn một ngàn đầu hung thú, hẳn vẫn có chút ít lo lắng, vì vậy sau đó cũng rất nhanh đi theo.

Lúc này, Kỷ Huyền Nhi một thân trang phục màu đen, hai tay cầm một đôi Nguyệt Nhận nửa vòng tròn dẫn đầu vọt vào bên trong bày hung thú.

Tóc dài trên đầu nàng cột lại thành hình đuôi ngựa thật dài, làm cho nàng lộ ra tư thế hiên ngang, mỗi một lần nhảy động, đều làm thân hình của nàng lộ ra kiêu tráng cùng linh động, kinh khí một đỏ một lam vây quanh toàn thân của nàng xoay tròn lấy, làm cho động tác của nàng đẹp như là vũ đạo. Bất quá theo trận trận năng lượng ở trên người nàng bộc phát ra, tất cả hung thú rất nhanh đều ngã xuống, mới biết được đây là vũ đạo giết chóc, là tiết tấu mang theo tử vong.

Rầm rầm rầm!

Hơn nữa ở trên người Kỷ Huyền Nhi tản mát ra Lãnh Nhiệt cực hạn chi lực, để cho đại địa bốn phía đều xuất hiện một mảnh cháy đen khô cằn, hoặc là biến thành Băng Tuyết địa cực ngăn cách vạn vật, vào lúc đó, hung thú thậm chí cũng khó tới gần bên cạnh của nàng.

1529. Chương 1539: Huyền Nhi Lại Đột Phá. (2)

Chương 1539: Huyền Nhi lại đột phá. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungenhi †••’”)••’”)

Mà Kỷ Huyền Nhi rõ ràng cũng có chút bất mãn khi giết chóc hung thú bình thường, lúc này dưới chân của nàng bỗng nhiên dùng sức đập mạnh, sau đó thân hình thướt tha kia của nàng ở bên trong đàn thú nhảy lên, tiếp theo trong nháy mắt, dĩ nhiên là trực tiếp hướng về con hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần kia phóng đi.

- Cô nàng này...

Tần Phàm không khỏi là có chút bất đắc dĩ lắc đầu, tuy thực lực của Kỷ Huyền Nhi không tệ, nhưng muốn dùng lực lượng một người, ở bên trong đàn hung thú nhiều như vậy đánh chết con hung thú đầu lĩnh kia chỉ sợ có chút sinh cường rồi.

Bất quá hẳn lo lắng an nguy của Kỷ Huyền Nhi, liền lập tức kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân, cả người hóa thân một cái máy móc giết chóc, một quyền oanh ra, trợn vện hơn hai mươi đầu hung thú ngăn cản ở trước mặt hẳn bị một quyền này oanh bạo, trong đó có bảy đầu hung thú Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới, nhưng vẫn là hoàn toàn không chịu nổi một kích.

Giết chết hai mươi đầu hung thú ngăn cản, ở trước mặt của hẳn tạm thời trống ra một mảnh lớn, sau đó dưới chân của hẳn cũng trùng trùng điệp điệp đập mạnh, xuyên qua khe hở của bảy hung thú kia, theo sát lấy Kỷ Huyền Nhi phóng đi.

Bất quá hẳn biết rõ Kỷ Huyền Nhi trời sinh tính quật cường, cũng không vội ngay lập tức đi giúp nàng bề bộn, hẳn chỉ là ngăn cản lấy hung thú khác quay chung quanh hung thú đầu lĩnh, để tránh nàng sẽ lâm vào hoàn cảnh quá nhiều hung thú vây quanh, làm cho khó có thể thoát thân.

Oanh!

Một thanh âm bạo phá đất bằng vang lên, chỉ thấy lúc này Kỷ Huyền Nhi rất nhanh huy động đôi Nguyệt Nhận trong tay, cả hai kết hợp tầm đó liền có một cỗ nguyên lực lạnh nóng cực hạn cường đại bắt đầu từ trong đó tán phát ra, dù cho cách cực xa, Tần Phàm cũng có thể cảm nhận được loại độ ẩm để cho người cảm giác khó chịu này.

Hồng hồng hồng...

Mà một bên kia, hung thú đầu lĩnh có được thực lực Lục kiếp Bán Thần rõ ràng cũng bị thủ đoạn công kích đặc thù này áp chế, trong miệng gào thét liên tục, nhưng lại thương không đến Kỷ Huyền Nhi giống như Hồ Điệp bay múa.

Bất quá Kỷ Huyền Nhi ở trong khoảng thời gian ngắn tựa hồ cũng khó có thể giết được chết đầu hung thú Lục kiếp Bán Thần này.

- Thực lực bây giờ của Huyền Nhi đã không tệ, nếu như đối phó cả đàn cả lũ hung thú thập phần có ưu thế, nhưng mà dù sao nàng chỉ có Tứ kiếp Bán Thần cảnh giới, muốn giết chết hung thú đầu lĩnh có được thực lực Lục kiếp Bán Thần này, lực công kích vẫn còn có chút không đủ.

Trông thấy một màn này, hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói.

Cũng không phải hẳn không muốn tìm một ít Bán Thần kỳ lợi hại cho Kỷ Huyền Nhi, nhưng bởi vì Nguyên Giới cùng Nguyên Giới chi lực của Kỷ Huyền Nhi vốn khác hẳn với thường nhân, muốn tìm được vũ kỹ thích hợp nàng sử dụng thật sự là thập phần gian nan. Cho nên Kỷ Huyền Nhi vẫn luôn là dựa vào một ít công kích bình thường cùng vũ kỹ mà mình lĩnh ngộ ra chiến đấu, đáng tiếc nàng ở ngộ tính vô đạo cùng Tần Phàm có chênh lệch rất lớn, muốn lĩnh ngộ ra Bán Thần kỳ cường đại lại không có dễ dàng như vậy.

Nhưng mà, cũng vào lúc này, theo Kỷ Huyền Nhi cùng con hung thú đầu lĩnh kia chiến đấu lộ ra càng ngày càng kịch liệt, Tần Phàm lại bỗng nhiên cảm thấy độ ẩm ở giữa thiên địa biến hóa đạt đến một trình độ cực hạn.

Khi thì cảm giác như ở vào trời đông giá rét, khi thì cảm giác như ở dưới cái nóng mùa hè, mấy chục đầu hung thú tới gần khu vực lạnh nóng cực hạn kia thậm chí cũng đã co quắp ngã trên mặt đất, sinh tử không biết.

- Lãnh Nhiệt cực liên!

Tiếp theo trong nháy mắt, chỉ nghe thấy thanh âm từng tiếng ở giữa thiên địa vang lên, lập tức trên người Kỷ Huyền Nhi bộc phát ra một loại năng lượng vô cùng khủng bố bắt đầu khởi động, ngay sau đó, một đóa Thủy Hỏa Liên Hoa óng ánh sáng long lanh ở giữa không trung, dùng một loại tư thái sáng lạn nhất tách ra...

Xùy...

Một đóa hoa sen óng ánh sáng long lanh giống như ngọc thạch, mặt ngoài lóe ra một loại quang mang nhàn nhạt, ở bên trong thì có năng lượng Thủy Hỏa cao tốc xoay tròn lấy, hơn nữa hai vầng sáng hồng lam ở chính giữa kia giúp nhau quán giao chiếu rọi, càng làm cho nó lộ ra rực rỡ tươi đẹp mà kinh diễm.

Nhưng mà, cũng ở dưới bề ngoài vô cùng mỹ lệ này, lại có thể để cho người cảm giác được bên trong đóa hoa sen kia ẩn chứa một loại năng lượng cực kỳ đáng sợ bắt đầu khởi động, loại năng lượng lạnh nóng này chấn động nảy ra, làm cho không khí chung quanh cũng bị khuấy lên, xem thanh thế kia lộ ra vô cùng hùng vĩ.

Vù vù vù hô...

Đóa Thủy Hỏa Liên Hoa này cứ như vậy ở xung quanh Nguyệt Nhận trong tay Kỷ Huyền Nhi cực tốc huy động tảo động, càng ngày càng lớn mạnh lấy, trận trện gió lốc lúc lạnh lúc nóng, không ngừng thổi ra bốn phía, ngay cả không gian cũng xuất hiện một tia vết rạn.

Thấy một màn như vậy, làm cho Tần Phàm lúc này cũng không khỏi hai mắt ngưng tụ, có chút há miệng lộ ra kinh ngạc không thôi.

Hắn thật sự không thể tưởng được, Kỷ Huyền Nhi vậy mà cũng có thể lĩnh ngộ ra một chiêu Bán Thần kỳ cường đại thuộc về nàng, hơn nữa từ uy lực khủng bố kia xem ra, uy lực của đóa Thủy Hỏa Liên Hoa này thậm chí chưa chắc sẽ thấp hơn Ma Tướng quyền của hắn bao nhiêu.

Mà ở một bên kia, đầu hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần rõ ràng cũng cảm thấy uy hiếp đến từ Lãnh Nhiệt Cực Liên trên đỉnh đầu kia, lúc này từ trong hai tròng mắt của nó xuất hiện một loại biểu lộ sợ hãi thập phần nhân tính hóa, trong một cái chớp mắt này càng là kiêng kỵ hướng về sau bỏ chạy.

Quay mắt về phía Lãnh Nhiệt Cực Liên kia, nó sợ hãi!

Có thể nghĩ trình độ lợi hại chiêu Bán Thần kỹ này của Kỷ Huyền Nhi.

Mà nhìn xem con hung thú đầu lĩnh kia muốn chạy trốn, Kỷ Huyền Nhi tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội thí nghiệm vũ kỹ mới của mình, vào lúc đó đóa Thủy Hỏa Liên Hoa của nàng tựa hồ cũng đã chuẩn bị hoàn tất, lộ ra càng phát tươi đẹp ướt át .

Sau một khắc, Nguyệt Nhận nửa vòng tròn trong hai tay nàng bỗng nhiên hợp lại!

Ầm ầm!

Theo một tiếng giống như tiếng sấm rền rơi xuống, lập tức đóa hoa sen kia vào lúc này liền từ trên không trung hóa thành một đạo quỹ tích hoa lệ, mang theo quang ảnh hồng lam giao nhau kia, rất nhanh hướng về phía trước đuổi theo.

Ở giữa không trung, những nơi Thủy Hỏa Liên Hoa đi qua, nhiệt độ thay đổi bất ngờ, thanh thế vô cùng kinh người, không cần bao lâu liền đuổi theo hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần kia. Hơn nữa tựa như là thiên thạch cao tốc vọt tới mặt đất, mang theo một loại lực lượng đáng sợ có thể hủy diệt đại địa, hung hăng rơi xuống trên người của nó.

- Bạo! đọc truyện mới nhất tại .

Cũng vào lúc này, một chữ lạnh như băng lập tức ở trong miệng Kỷ Huyền Nhi phát ra, thật giống như mệnh lệnh tuyên án tử vong.

Tiếp theo trong sát na, Lãnh Nhiệt Cực Liên triệt để tách ra!

Trong khoảnh khắc đó, giống như cả thiên không đều trở nên âm trầm, đám mây ở trên bầu trời phiêu động lúc này tựa hồ cũng đột nhiên đình chỉ lưu động. Bốn phía không khí yên tĩnh, phẳng phất như thời gian cũng dừng lại .

1530. Chương 1540: Lãnh Nhiệt Cực Liên.

Chương 1540: Lãnh Nhiệt Cực Liên.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“••_“(““••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^”)_••’^”)

Oanh!

Mà sau khi hết thấy đình trệ trong lập tức, năng lượng đáng sợ kia rốt cục ở bên trong đóa Thủy Hỏa Liên Hoa triệt để mang tất cả mà ra, hơn nữa là đem con hung thú đầu lĩnh kia hoàn toàn bao phủ ở bên trong, Yên Vân lăn động một vòng, một loại kinh khí lạnh nóng bộc phát thậm chí làm cho trong vòng trăm dặm cũng nhận lấy ảnh hưởng kịch liệt.

Thân thể Tần Phàm chảy xuôi theo mồ hôi nóng, mà mồ hôi nóng kia còn không có lưu lại đã bị kết thành hạt băng.

PHỐC...

Một thanh âm trầm thấp lập tức ở trên người hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần kia phát ra, đồng thời lúc này trên người nó cũng có máu tươi như suối tuôn ra. Sau đó lại lập tức kết thành một băng trụ cứng rắn.

Cổ thi thể kia cũng rất nhanh biến thành một đồng huyết nhục mơ hồ, ở dưới Phong Bạo lạnh nóng kia triệt để đánh mất sinh cơ.

Chết rồi!

Hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần này, tuy thực lực không bằng Lục kiếp Bán Thần chính thức như nhân loại. Nhưng phòng ngự là tuyệt đối sẽ không kém quá nhiều, nhưng ở dưới Lãnh Nhiệt Cực Liên này tách ra vẫn là không có bất kỳ năng lực chống cự.

Bị miêu sát rồi!

Uy lực của Lãnh Nhiệt Cực Liên này khủng bố như vậy!

Chứng kiến thảm trạng chết đi của hung thú đầu lĩnh kia, dù là Tần Phàm cũng không khỏi thấy có chút trợn mắt há hốc mồm.

Cùng lúc đó, sau khi Kỷ Huyền Nhi thi triển xong một chiêu Bán Thần kỹ khủng bố này, lúc này sắc mặt rõ ràng lộ ra có chút trắng bệch, ngay cả khí tức trên người nàng cũng trở nên hết sức yếu ớt, ở trên bầu trời bắt đầu có chút lung lay sắp đổ, tựa hồ tùy thời sẽ rơi xuống vậy.

Nhìn ra được, thi triển thủ đoạn như vậy đối với nàng mà nói cũng là tiêu hao thật lớn.

- Huyền Nhi, nàng không sao chứ.

Thấy vậy, Tần Phàm lập tức phản ứng đi qua, thân hình lóe lên, nhảy lên giữa không trung ôm thân hình lộ ra có chút nhu nhược kia, lúc này tuy sắc mặt tinh thần của Kỷ Huyền Nhi đều không tốt lắm, nhưng vẫn nhìn hẩn lộ ra một vòng vui vẻ có chút sâu thẳm, rất là thê mị động lòng người.

Nhìn ra được có thể sáng tạo ra một chiêu Bán Thần kỹ lợi hại này, nàng rất là vui vẻ.

- Nàng làm rất khá.

Chứng kiến một vòng vui vẻ này, Tần Phàm nhìn không được duỗi ngón tay ra, nhẹ nhàng vuốt cái mũi bóng loáng của nữ tử quật cường này một cái, tán dương nói ra:

- Xem một chiêu Lãnh Nhiệt Cực Liên này của nàng tựa hồ còn không phải trạng thái thập phần thành thực, đợi ngày sau nàng lại hoàn thiện thoáng một phát, uy lực kia nhất định là sẽ thập phần nghịch thiên đấy.

Bất quá lúc này, kỳ thật Tần Phàm cũng có một ít khuây khoả, bởi vì lần này Kỷ Huyền Nhi có thể tự mình sáng tạo ra Bán Thần kỹ thuộc về chính nàng, nhưng công lao của hẩn cũng không thể bỏ qua!

Tuy hẩn không có thể vì Kỷ Huyền Nhi sáng tạo ra một Bán Thần kỹ thích hợp với nàng, nhưng hẩn một mực đều giảng giải một ít võ đạo cảm ngộ của mình cho nàng, cơ hồ là không giữ lại chút nào, toàn bộ dạy bảo. Hiện tại xem ra, trả giá như vậy rốt cục đã có hồi báo.

Lãnh Nhiệt Cực Liên!

Tin tưởng một chiêu Bán Thần kỹ Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo này, ở ngày sau tất nhiên sẽ trở thành tồn tại chói mắt.

Hơn nữa, sau khi Tần Phàm quan sát đến chiêu vũ kỹ này của Kỷ Huyền Nhi, hẩn tựa hồ cũng ần ần có một tí cảm ngộ, thậm chí có thể làm cho Ma Tướng quyền của mình cũng có cơ hội tăng lên một bước.

Bất quá, lúc này rõ ràng không phải thời điểm đi cảm ngộ những điều này.

Hống hống hống...

Hung thú đầu lĩnh Lục kiếp Bán Thần kia vừa chết, những hung thú còn lại kia bởi vì đầu lĩnh bị giết, lúc này đều phát ra gào thét điên cuồng, tất cả hung hãn không sợ chết mãnh liệt hướng về hai người đánh tới, hơn một ngàn đầu hung thú như thủy triều vọt tới.

- Ta trước mang nàng đi chữa thương.

Lúc này Tần Phàm một tay ôm Kỷ Huyền Nhi, lo lắng thương thế của nàng bị ảnh hưởng, không muốn ở lâu.

Vì vậy liền trực tiếp một quyền cuồng bạo oanh ra, giết chết hơn mười đầu hung thú đánh tới trước nhất, lập tức dưới chân đạp mạnh, thân hình phóng lên trời, lại thi triển mấy quyền, rất nhanh thoát ly chiến trường.

Dùng thực lực của hần bây giờ, có thể ở bên trong bày hung thú trên ngàn đầu qua lại tự nhiên rồi.

...

Ban đêm, Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi lần nữa về tới trong sơn động ẩn nấp kia.

Kỷ Huyền Nhi một bên điều tức khôi phục lấy thương thế, Tần Phàm thì ở một bên tiến hành luyện chế đan dược.

Lúc này Tần Phàm theo nhiều lần luyện chế đan dược, Luyện Đan thuật Bán Thần cảnh giới của hần cũng cao tốc đề thăng lên.

Dùng cảm ứng số lượng Thiên Địa đan mạch để phân biệt luyện đan thuật mạnh yếu trong Bán Thần cấp mà nói, hần đã cảm ngộ đạt tới trên một ngàn, cái này ý nghĩa sau khi hần dung hợp Tử Uẩn Đan Hỏa cùng Hắc Hỏa đạt tới Trung cấp Đan Hỏa, rốt cục chính thức bước chân vào cảnh giới Trung cấp Bán Thần Luyện Đan Sư.

Không thể không nói, hần đi vào Tân Thế Giới bất quá là ngắn ngủi không đủ ba năm thời gian, thời gian tiếp xúc đến Bán Thần cấp Luyện Đan thuật này đồng dạng thập phần ngắn, hần có thể ở trong thời gian ngắn như vậy liền đạt tới trình độ này, một khi truyền đi, chỉ sợ so với thực lực võ đạo của hần càng có thể khiếp sợ toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo.

Một ngàn đầu đan mạch giăng khắp nơi ở giữa thiên địa, liên tục không ngừng, hơn nữa không biết cuối cùng, cái này là tất cả đan mạch mà Tần Phàm đã cảm ứng được. truyện copy từ

Bên trong những đan mạch này đều ẩn chứa đan khí cực kỳ phong phú, chỉ cần lợi dụng chúng kết hợp với Linh Dược, như vậy mới có thể luyện chế ra đan dược Bán Thần cấp chính thức.

Lúc này Tần Phàm chăm chú nhắm mắt lại, hần lúc này là đang tiến hành sáng tạo đan mạch.

Bởi vì sau khi cảm ứng Thiên Địa đan mạch đạt tới một ngàn, Luyện Đan Sư liền có thể tự mình sáng tạo đan mạch, chỉ cần sáng tạo ra đan mạch thuộc về mình, lúc đó mới mới có thể luyện chế ra đan dược thích hợp Ngũ kiếp Bán Thần trở lên sử dụng.

Hiện tại Tần Phàm là đang tiến hành quá trình này.

Vốn hần cũng không có ý định vào lúc đó tiến hành quá trình trọng yếu như vậy, nhưng mà vì Kỷ Huyền Nhi vừa rồi thi triển Lãnh Nhiệt Cực Liên kia, trong cơ thể tiêu hao thật lớn, hần cần luyện chế một loại đan dược thích hợp với nàng. Mà cấp bậc đan dược kia, là cần có được đan mạch chuyên chúc của mình mới có thể luyện chế.

Ngoài ra, kỳ thật Tần Phàm còn ảm ảm cảm giác sắp có một sự tình trọng đại sắp sửa phát sinh.

Cho nên hần muốn ở đêm nay tận lực khôi phục cùng tăng cường lực lượng cho Kỷ Huyền Nhi.

Lúc trước, Tần Phàm đã nghiêm túc chọn lựa lấy Linh Dược phù hợp, sau đó dùng Tụ Linh chi pháp, ở phía trên Đan Vũ Thần Đỉnh dần dần tạo thành một vòng xoáy đan khí, bất quá lúc này đây, cũng không phải đưa đan khí ở bên trong vòng xoáy đan khí kia vào lò đan, mà là đan khí trong lò đan không ngừng bị rút lấy ra, sau đó thông qua vòng xoáy này đưa vào trong hư không vô tận.

1531. Chương 1541: Thủy Hỏa Cực Đan. (1)

Chương 1541: Thủy Hỏa Cực Đan. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

Ở bên trong quá trình này, còn cần tinh thần ý chí cường đại của Luyện Đan Sư, nhất định không thể để cho đan khí này phát sinh bất luận chệch đi gì, thẳng đến miêu tả đan mạch chuyên chú kia hoàn tất mới thôi.

Từng đạo đan khí giống như cầu vòng đưa lên thiên không, trong thiên địa ẩn ẩn có một loại Phong Lôi bắt đầu khởi động, Tần Phàm lộ ra thập phần chuyên chú, loại trạng thái này của hắn là trạng thái hoàn mỹ nhất, một khi có người quấy rầy, cái kia liền rất có thể sẽ thất bại trong gang tấc.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Lúc này tốc độ vòng xoáy xoay tròn trở nên càng nhanh, tiếng nổ kia càng ngày càng lớn.

Ông ông ông...

Ở giữa thiên địa càng không ngừng truyền đến chấn động huyền diệu, tựa hồ là đang ăn mừng lấy sự tình gì vậy.

- Thành!

Nhưng cũng vào lúc này, Tần Phàm mạnh mẽ mở mắt, trong đó có hừng phần sáng rọi bắt đầu khởi động. Đan mạch chuyên chú của hắn đã miêu tả hoàn thành, từ nay về sau hắn đã là một Trung cấp Bán Thần luyện đan sư chính thức! (.

Bất quá ngay khi hắn hưng phấn còn không rơi xuống bao lâu, lúc này bỗng nhiên có một thanh âm thần bí quanh quẩn toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh:

- Hiện tại bản đảo chủ tuyên bố, lúc này đây tuyển bạt thi đấu của Thiên Tài Chiến Mạc Lợi Đảo sắp chấm dứt sớm, ngày mai sẽ là ngày cuối cùng, hi vọng những thiên tài các ngươi làm cố gắng cuối cùng...

Oanh!

Theo thanh âm của Mạc Lợi Đảo chủ vang lên bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh, thật giống như một tiếng Kinh Lôi, lúc này đưa tới sóng to gió lớn cho toàn bộ những người dự thi ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, mỗi một cái đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Tại sao có thể như vậy? Không phải nói là tổng cộng cử hành ba tháng thời gian sao?

- Hiện tại đi qua mới một tháng thời gian a?

- Sớm xong? Thời điểm này mới bỗng nhiên tuyên bố tuyển bạt thi đấu sớm chấm dứt, cái này không phải rõ ràng là muốn để cho chúng ta vì điểm tích lũy mà đi vào giết chóc càng kịch liệt sao?

- Tối nay là cơ hội săn bắt điểm tích lũy cuối cùng! Vô luận là ai, cũng phải chuẩn bị điểm tích lũy cho ta a.

- Sớm chấm dứt thì sớm chấm dứt, đêm nay lão tử liền giết nhiều một chút! Nhìn xem điểm tích lũy của ta có thể ở trong mọi người xếp hàng thứ mấy!

Trong khắp ngõ ngách của Sát Lục Bí Cảnh, từng người dự thi đều có được tâm tư riêng phần mình. Một ít là chuẩn bị ở trong thời gian cuối cùng này để phòng những người khác điên cuồng tiến công, một ít người thì là đang suy nghĩ như thế nào mới có thể săn bắt đến càng nhiều điểm tích lũy hơn nữa.

Sôi trào!

Theo thanh âm của Mạc Lợi Đảo chủ rơi xuống, sát cơ bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh sôi trào trước nay chưa có!

Cơ hồ là từng nơi hẻo lánh đã bắt đầu phát sinh chiến đấu, thậm chí một ít người ý định ẩn tránh chờ cơ hội cũng không thể không vọt ra làm giết chóc cùng tranh đoạt điểm tích lũy cuối cùng, mà một ít người có chí hướng cao, đồng dạng là điên cuồng vơ vét người bị phát hiện.

Dù là hung thú bên trong Sát Lục Bí Cảnh này tựa hồ cũng nhận được cái gì dẫn dắt, cảm giác được thịnh yễn giết chóc cuối cùng mở ra, toàn bộ chúng đều trở nên thô bạo hung mãnh, hung hãn không sợ chết, trông thấy có người sẽ là theo đuổi không bỏ, muốn nhắm người mà phe.

Giết chóc trở nên kịch liệt trước nay chưa có!

Hồng hồng hồng...

Giết giết giết giết...

Huyết dịch của nhân loại cùng yêu thú đều không ngừng chảy vào trong lòng đất, đem trọn đại địa nhuộm hồng đỏ thắm.

Cái này nhất định là một đêm máu chảy thành sông.

Trên quảng trường Mạc Lợi Thành bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh.

- Ngày mai tuyển bạt thi đấu sẽ xong? Tại sao có thể như vậy? Sớm chấm dứt, đây chẳng phải là nói ngày mai sẽ là cơ hội cuối cùng sao?

- Tất cả mọi người đều nghĩ tuyển bạt thi đấu lần này sẽ tiếp tục ba tháng, cho nên bắt đầu có lẽ đều bảo tồn thực lực, hiện tại đột nhiên tuyên bố sắp sửa chấm dứt. Chỉ sợ bên trong Sát Lục Bí Cảnh sẽ nổ tung đi à nha?

- Hắc hắc, bởi như vậy, tuyển bạt thi đấu lần này sẽ trở nên càng thêm kích thích, ngày cuối cùng, tất cả mọi người có lẽ sẽ giết đỏ cả mắt a.

Lúc này mọi người trên quảng trường cũng đã nghe được tin lúc này đây tuyển bạt thi đấu sớm chấm dứt, đồng dạng ở trong đám người trên quảng trường cũng nhắc lên chấn động thật lớn, mặc dù có chút người cảm thấy kinh ngạc cùng nghi hoặc, nhưng không thể nghi ngờ đều bắt đầu kích động lên.

- Hiện tại bài danh trên Thiên Tài Kim Bia vẫn là Vân Thiên xếp thứ nhất, xem ra lúc trận đấu mới bắt đầu người này đích thật là che giấu thực lực, từ vài ngày trước hắn vượt qua Mạc Thiên Dương, hơn nữa một mực bảo trì ở phía trên. Chỉ là không biết Mạc Thiên Dương còn có ẩn dấu thực lực hay không.

- Ta mong đợi nhất chính là không biết Kỳ Tích Chi Tử Tàn Phàm kia còn có thể lần nữa sáng tạo kỳ tích hay không. Hắn hiện tại cũng một lần nữa vọt vào tên thứ năm rồi, hắn có thể còn có lần nữa bạo tăng tới Top 3, thậm chí đệ nhất hay không?

- Còn có Sở Vân Vũ kia nữa, người này lúc trước cùng Tàn Phàm chiến một trận là không có phân ra kết quả, hơn nữa hiện tại hắn cũng xông vào tên thứ ba rồi, có thể nói rõ thực lực của hắn sẽ không thấp hơn Tàn Phàm ah!

- Trước đây Mộ Thanh Thanh là ở Top 3 thời gian rất lâu, nhưng hiện tại không biết vì sao đã rơi vào tên thứ tư, bất quá ta nghĩ nàng cũng tuyệt đối có được thực lực trùng kích Top 3 đấy.

- Bài danh thứ sáu Lăng Cẩm cùng bài danh thứ bảy Viên Bách Hỏa một mực nằm trong Top 10 cường giả, ta nghĩ đồng dạng có cơ hội trùng kích Top 5. Chu Bá cùng Thích Lưu Vân phía trước một mực rất lợi hại đã không thấy bóng dáng, đoán chừng đã bị giết.

- Ân, đặc biệt đáng nhắc tới là Lăng Cẩm kia. Lúc trước có đồn đãi Vân Thiên đã từng nói qua thực lực của nàng có thể so sánh với Lục kiếp Bán Thần, chỉ là không biết có phải là ở phía trước một mực che giấu thực lực hay không.

- Viên Bách Hỏa cùng Hồng Nguyên Hải kia được xưng là Thủy Hỏa song hùng, thực lực hai người đều rất mạnh, hiện tại Hồng Nguyên Hải chết rồi, còn lại Viên Bách Hỏa này lại một mực bài danh ổn định, từ đó cũng có thể thấy được thực lực của hắn.

- Chắc chắn, tóm lại đúng là đáng để cho người chờ mong ah! Thật muốn nhanh chóng kiến kết quả đi ra!

Từng thanh âm nghị luận ở trên quảng trường vang lên, đúng như bọn người Mạc Lợi đoán, lúc này tất cả người xem đều nhiệt tình tăng vọt, cả đám đều là ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm vào biến hóa trên Thiên Tài Kim Bia. Cũng bắt đầu nhao nhao suy đoán tình huống bài danh cuối cùng nhất của tuyển bạt thi đấu là như thế nào.

...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Tần Phàm vừa mới sáng tạo ra đan mạch thuộc về mình, chính thức tiến vào đến Trung cấp Bán Thần Luyện Đan Sư chỉ cảnh, lúc này chợt nghe tin tức tuyển bạt thi đấu sớm chấm dứt truyền ra bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh, hắn cũng không khỏi sững sờ.

1532. Chương 1542: Thủy Hỏa Cực Đan. (2)

Chương 1542: Thủy Hỏa Cực Đan. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Ngày mai tuyển bạt thi đấu sẽ xong?

Hắn vốn đang một bộ hưu nhân, lúc này tự nhiên là có chút ít chuẩn bị không kịp.

- Chúng ta lại đi săn bắt một ít điểm tích lũy a.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi nhìn nhìn điểm tích lũy ở cổ tay của mình, chậm rãi đứng lên nhẹ nói.

- Đợi một chút.

Lúc này Tần Phàm lại ngẩn nàng nói ra:

- Đã biết ngày mai sẽ là ngày cuối cùng của tuyển bạt thi đấu, lại tới đột nhiên như vậy, đêm nay chiến đấu bên ngoài nhất định sẽ lộ ra kịch liệt mà nguy hiểm vô cùng.

- Ta có lòng tin.

Kỷ Huyền Nhi ngừng lại nói ra.

- Không.

Tần Phàm lắc đầu tiếp tục nói:

- Hiện tại thực lực của nàng tuy đã không tệ, nhưng muốn xông vào Top 5 vẫn là độ khó không ít, nàng chờ một chút, đợi ta giúp nàng luyện chế ra Thủy Hỏa Cực Đan, thực lực của nàng sẽ tăng cường một ít, đến lúc đó ngoại trừ Lục kiếp Bán Thần, tin tưởng không có bao nhiêu người có thể là đối thủ của nàng rồi.

Nói xong, hắn liền không nói thêm lời.

Mở ra Đan Vũ Thần Đỉnh trước mắt, hắn bắt đầu lần thứ nhất luyện chế đan dược khác của Trung cấp Bán Thần cấp.

Hắn ở đan đạo có một loại thiên phú không gì sánh kịp, mặc dù chỉ mới vừa tiến vào Trung cấp Bán Thần Luyện Đan Sư chỉ cảnh, nhưng hắn có thể cảm giác được hai đan mạch mà mình vừa mới chế tạo ra kia lộ ra càng ngày càng chắc chắn.

Hai cái đan mạch nà của hắn tên là Thủy Cực đan mạch cùng Hỏa Cực đan mạch, chính là dùng Thủy Cực năng lượng cùng Hỏa Cực năng lượng phong phú, cộng thêm mấy chục loại Linh Dược trân quý chất lọc mà ra, ở giữa thiên địa miêu tả ra quỹ tích đan mạch Nguyên Thủy nhất, sau đó đan mạch này sẽ tự động vận chuyển, đem Đan Linh khí tính chất tương tự ở giữa thiên địa, thời gian dần qua hút vào trong đó, để đạt tới một loại trạng thái vững chắc không dễ dàng bị xói mòn.

Hai đan mạch chuyên chú này có đánh dấu cá nhân của Tần Phàm, những Luyện Đan Sư khác là không có cách nào cảm thụ được, chỉ có chính hắn mới có thể sử dụng.

Ở dưới Tử Uẩn Đan Hỏa cùng Hắc Hỏa dung hợp mà thành Trung cấp Đan Hỏa, lúc này Tần Phàm bắt đầu luyện hóa Linh Dược cần thiết, nhìn xem những linh dịch này ở trong lò đan lưu động, hắn thời gian dần qua tiến nhập một loại trạng thái chuyên chú.

Mặc dù biết bên ngoài giết chóc trùng thiên, từng người dự thi đều giành giật từng giây cướp đoạt lấy điểm tích lũy, nhưng lúc này hắn lại giống như hoàn toàn cảm thụ không đến, lộ ra Luyện Đan thuật cực kỳ cao siêu.

Mỗi một bước đều không chế tinh vi.

Luyện hóa, thành công!

Ngưng Lộ, thành công!

Ngưng Thể, thành công!

Chú Thể, thành công!

Mấy trình tự phía trước cùng luyện chế những Linh Dược khác cũng không có khác nhau quá lớn, tất cả chi tiết cùng trình tự đều không chế gần như hoàn mỹ, Tần Phàm rất nhanh là hữu kinh vô hiểm tiến vào đến giai đoạn Tụ Linh Chú Linh cuối cùng.

Đây là trình tự thành bại mấu chốt trọng yếu nhất.

Đến thời điểm này, lòng của hắn rốt cục cũng không khỏi có chút đề phòng, hết thảy cẩn thận từng li từng tí không chế lấy.

Hắn vốn là từ bên trong hơn một ngàn đầu đan mạch chọn lựa ra đan khí thích hợp, sau đó liên tục không ngừng tụ tập đến phía trên Đan Vũ Thần Đỉnh, kết thành một vòng xoáy đan khí chậm rãi xoay tròn lấy.

Sau khi đan khí cần thiết cơ bản đều toàn bộ ngưng tụ hoàn tất, hắn nhẹ nhàng hít một hơi, hai mắt ngưng lại nhìn vòng xoáy đan khí trước mắt, thủ ấn vào lúc đó nương theo Đan Hỏa rất nhanh biến đổi.

Vù vù...

Lúc này hắn cần vận dụng đến Thủy Cực đan mạch cùng Hỏa Cực đan mạch mà hắn vừa mới ngưng kết rồi.

Bên trong hai đan mạch này ẩn chứa đan khí hỗn hợp, mới là đan khí cần thiết chủ yếu để hắn luyện chế Thủy Hỏa Cực Đan lần này, nếu như không thể thành công ngưng tụ cùng Chú Linh, như vậy lúc này đây hắn luyện chế đan dược sẽ thất bại.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Rốt cục, ở bên trong hai đan mạch vừa mới thành hình, hai đạo đan khí như là Du Long chậm rãi hướng về vòng xoáy đan khí ở phía trên Đan Vũ Thần Đỉnh mà đi, chúng rất nhanh dung hợp đan khí của linh dược cùng những đan khí tự nhiên khác lại với nhau.

Ông ông ông...

Tất cả đan khí tiến vào đến bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh, phát ra một loại chấn động huyền diệu.

Chú Linh thành công!

- Thành công rồi.

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi vui vẻ, thu hồi hỏa diễm trong tay, nhìn đan khí trong Đan Vũ Thần Đỉnh trước mắt ngưng tụ hoàn tất, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười hài lòng. Lần thứ nhất luyện chế Trung cấp Bán Thần đan dược có thể thành công, chỉ sợ toàn bộ Tân Thế Giới trừ hắn ra cũng sẽ không có mấy người rồi.

Trên thực tế, trong lòng của hắn cũng tỉnh táo, sở dĩ hắn có thể một lần luyện chế thành công, cái này trừ hắn có thiên phú luyện đan xuất sắc ra, kỳ thật cùng Đan Vũ Thần Đỉnh thần bí trước mắt này cũng có được quan hệ lớn lao.

- Cửa nàng.

Lấy một viên đan dược có màu đỏ sậm cùng ám lam trong dược đỉnh ra, Tần Phàm đưa cho Kỷ Huyền Nhi nói:

- Khỏa Thủy Hỏa Cực Đan này có thể tăng cường năng lực Thủy Hỏa của nàng, nếu gặp được địch nhân không có thể đối phó, dùng nó có thể có hiệu quả rất lớn.

- Ân, ta đã biết.

Kỷ Huyền Nhi thu đan được nhìn thoáng qua, sau đó nhẹ gật đầu nói ra, đối với Tần Phàm nàng là chưa bao giờ sẽ hoài nghi.

- Yên tâm đi, kỳ thật cho dù hai người chúng ta không đi chủ động săn bắt điểm tích lũy, đoán chừng rất nhanh cũng sẽ có người đưa tới cửa...

Tần Phàm thấy Kỷ Huyền Nhi có chút kềm nén không được muốn đi ra ngoài săn bắt điểm tích lũy, liền mở lời trấn an nói ra.

Nhìn ra được đối phương là bởi vì lo lắng sẽ liên lụy mình sẽ không có cách nào đạt được danh ngạch Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này.

Bất quá, trong lòng của hắn ngược lại là không có lo lắng quá mức.

Nói xong, ánh mắt của hắn bỗng nhiên nhìn về phía bên ngoài sơn động.

- Cái này không phải trùng hợp sao, lập tức đã có một cái đến rồi.

Cảm giác được bên ngoài lúc này quả nhiên đang lơ lửng một bóng người khí thế không kém, khoe miệng của hắn lộ ra một nụ cười thần nhiên nói ra.

Vừa rồi thời điểm Tần Phàm luyện chế đan được, tuy bởi vì kết cấu không gian ở bên trong Tân Thế Giới so với Vũ Thiên đại lực càng thêm vững chắc hơn rất nhiều, cho nên không có phát sinh Đan Kiếp, nhưng thân là đan được Trung cấp Bán Thần, thời điểm thành đan sinh ra chấn động thật lớn nhất định là không cách nào ức chế.

Rất rõ ràng, hiện tại người bên ngoài sơn động kia là bị Tần Phàm luyện chế Thủy Hỏa cực đan phát ra chấn động mà hấp dẫn tới.

Tăng thêm lúc này mỗi người người dự thi đều liệu mạng săn bắt điểm tích lũy, một khi phát hiện nơi này có người, chỉ sợ những người đối với thực lực mình có tự tin sẽ không chịu bỏ qua cơ hội này.

Dù sao đã đến ngày cuối cùng của tuyển bạt thi đấu rồi, từ trên người người dự thi lấy được điểm tích lũy so với giết chóc hung thú còn nhanh hơn rất nhiều.

1533. Chương 1543: Có Thể Trả Giá Bằng Tính Mạng Vì Cuồng Ngôn.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1543: Có thể trả giá bằng tính mạng vì cuồng ngôn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bất quá, người bên ngoài nọ có lẽ cũng biết có thể ở sau khi tuyển bạt thi đấu bắt đầu một tháng còn sống sót, thực lực đều nhất định sẽ không quá thấp, hơn nữa hắn tựa hồ cũng cảm giác được trong sơn động có hai người, đề phòng có mai phục, lúc này mới không dám tùy tiện xông tới.

Nhưng khẳng định là không muốn cứ vậy ly khai, nếu hai người Tần Phàm không đi ra, đoán chừng một hồi hắn sẽ áp dụng một ít thủ đoạn.

- Thực lực của người này không tệ, xem ra trên người của hắn đoán chừng sẽ có không ít điểm tích lũy.

Tần Phàm cảm ứng một hồi, sau đó mỉm cười mở lời nói ra.

- Trên người người này có khí tức diễm liệt, giống như là Liệt Hỏa Liệt Nguyên, thực lực hoàn toàn chính xác rất cường.

Kỷ Huyền Nhi cũng cảm ứng thoáng một phát, lập tức nhẹ nói.

- Khí tức diễm liệt đậm đặc? Là thiên tài cường giả chuyên tu luyện Hỏa hệ sao? Vậy nàng trước ở chỗ này chờ đợi, để cho ta đi ra trước xem một chút.

Nghe vậy, trên mặt Tần Phàm lộ ra vẻ ngoài ý muốn nói ra. Bất quá hắn lại không có bao nhiêu sợ hãi, trên thực tế dùng thực lực của hắn hôm nay, bên trong Sát Lục Bí Cảnh này ngược lại đã không cần phải sợ hãi ai nữa rồi.

Sau một khắc, dưới chân của hắn nhẹ nhàng đạp mạnh, thân hình dùng một tốc độ cực nhanh, để lại tàn ảnh liên tiếp, sau đó rất nhanh ở cửa sơn động kích bắn ra. Giữa không trung lách mình ba cái, cuối cùng xuất hiện ở phía trên không trung bên ngoài sơn động.

Hắn vốn là đưa lưng về phía người nọ, đợi ổn định thân hình mới chậm rãi xoay người sang nhìn về phía đối phương. Để cho hắn ngoài ý muốn chính là, đối phương ngược lại là không có thừa cơ vào lúc này đột nhiên ra tay đánh lén.

Đương nhiên, hắn đã dám đưa lưng cho đối phương như vậy, tự nhiên là không sợ đối phương đánh lén. Nếu đối phương đánh lén, ngược lại còn có khi sẽ ăn thiệt thòi.

Ở giữa không trung chậm rãi quay đầu lại, sau đó Tần Phàm liền trông thấy trên không sơn động lơ lửng một nam tử trẻ tuổi mặc hồng bào.

Nam tử này tuổi chừng hai mươi tám, thực lực chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, mặt chữ quốc, mày rậm mắt to, sắc mặt thập phần hồng nhuận phơn phớt, nhìn ra được trên người hắn có huyết khí thập phần tràn đầy, thậm chí một đầu tóc dài của hắn cũng là hỏa hồng sắc, nhìn xem có chút quái dị.

Mà Tần Phàm khoảng cách gần quan sát khí tức người này, quả nhiên phát hiện người này đúng như Kỷ Huyền Nhi nói, khí tức liệt diễm thập phần đậm đặc, đứng ở trước mặt của hắn giống như là đối mặt một bếp lò, lộ ra nhiệt khí bức người.

Nhìn ra được, đây là một cường giả chủ tu Hỏa năng lực, hắn nắm giữ đối với Hỏa hệ Nguyên Giới chi lực nhất định là mạnh hơn so với cường giả khác.

- Ta nhận ra ngươi, ngươi gọi là Tần Phàm đúng không. Lúc trước ngươi dùng Tứ kiếp Bán Thần chi lực có thể lưu danh trên Thiên Tài Kim Bì, cho nên ta đối với ngươi có chút ấn tượng. Chỉ là không nghĩ đến một Tứ kiếp Bán Thần như ngươi, lại vẫn có thể sống đến ngày cuối cùng của tuyển bạt thi đấu.

Mà nhưng vào lúc này, người tới cùng Tần Phàm bốn mắt nhìn nhau, dẫn đầu mở lời nói ra.

- Ha ha... Đa tạ tán thưởng rồi.

Lúc này Tần Phàm nhàn nhạt cười nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, ngươi có lẽ là một trong Thủy Hỏa song hùng lần này, Hỏa hệ năng lực cường giả Viên Bách Hỏa rồi, ta sớm đã nghe qua đại danh của ngươi, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Người này hắn ngược lại là đã từng nghe qua danh tiếng, nghe đồn ở trên Hỏa năng lực có tạo nghệ rất mạnh, chỉ sợ không có mấy người có thể so sánh với hắn, hơn nữa lúc trước người này đã từng lưu danh Thiên Tài Kim Bì, là cường giả rất có nổi danh khi tuyển bạt thi đấu còn chưa bắt đầu.

Mà bởi vì Tần Phàm biết rõ trước đó vài ngày một màn mình độ kiếp thập phần oanh động, chỉ sợ sẽ bị không ít người dự thi bên trong Sát Lục Bí Cảnh này chứng kiến. Hắn không muốn quá sớm bại lộ toàn bộ thực lực của mình, vì vậy lúc này hắn cố ý đem cảnh giới Ngũ kiếp Bán Thần chân thật của mình ẩn tàng xuống. Cho nên đối phương cũng không có phát hiện cảnh giới chân thật của hắn, cho rằng hắn vẫn là một Tứ kiếp Bán Thần.

- Người nghe qua tên của ta là tốt nhất rồi, lời khách sáo chúng ta cũng không nên nhiều lời. Hôm nay đã là ngày cuối cùng của tuyển bạt thi đấu, mục đích ta tới nơi này có lẽ người cũng thập phần tinh tường, ta là vì điểm tích lũy quang văn mà đến. Mà người nghe qua tên của ta, tự nhiên cũng biết thực lực của ta như thế nào, ở chỗ này nếu như người tự đoạn một tay còn có cơ hội sống sót, nếu người muốn động thủ, như vậy chỉ sợ cuối cùng nhất chỉ có một con đường chết.

Nghe vậy, một đôi con mắt hỏa hồng của Viên Bách Hỏa kia đảo qua trên người Tần Phàm, mang theo một loại ngạo khí nhàn nhạt nói ra.

Hắn dùng một thân Hỏa năng lực siêu tuyệt có thể trước khi thi đấu bắt đầu đã rất có nổi danh, hắn đối với thực lực của mình nhất định là có tự tin thật lớn. Dù biết rõ đối phương có thể sống đến lúc này sẽ có được thực lực nhất định, nhưng có thể một mực ở Top 10 của tuyển bạt thi đấu, há sẽ là thế hệ hời hợt.

- Ha ha, cảm ơn hảo ý của Viên huynh, bất quá muốn ta tự đoạn một tay, đây thật là có chút khó làm.

Lúc này con mắt của Tần Phàm có chút nhíu lại nói ra. Hắn biết rõ Viên Bách Hỏa này chỉ sợ cũng biết rõ tự đoạn một tay có thể chui qua lỗ thủng của tuyển bạt thi đấu lần này đạt được điểm tích lũy quang văn, nhưng cái “Hảo ý” này, hắn tự nhiên sẽ không tiếp nhận.

Nói xong, hắn còn nhìn nhìn sơn động phía dưới, hắn cảm giác được Kỷ Huyền Nhi vào lúc này tựa hồ cũng muốn từ trong đó chạy ra.

- Ta cũng biết trong sơn động còn có một người, bất quá ta có thể cảm giác được thực lực cảnh giới của nàng so với người còn thấp hơn, nếu như người ý định bằng vào hai người có thể đả bại ta, như vậy là tính sai rồi.

Lúc này đôi mắt của Viên Bách Hỏa cũng nhìn thoáng một phát, cảm giác được khí tức trong sơn động, sau đó hắn tiếp tục nhàn nhạt nói.

- đương nhiên không phải, ta chỉ là định cho nàng tạm thời không cần lộ diện, bởi vì một mình ta đối phó người như vậy là đủ rồi.

Nhưng Tần Phàm lại lắc đầu, bỗng nhiên lộ ra một vòng vui vẻ nói ra.

- Người phải biết rằng người có thể sẽ vì cuồng ngôn mà trả giá tánh mạng của mình.

Lúc này đây, Viên Bách Hỏa vốn một mực coi như biểu hiện như bình tĩnh, rốt cục trong đôi mắt cũng lộ ra âm trầm, rất rõ ràng Tần Phàm cuồng vọng đã chọc giận hắn rồi.

Mà vào lúc này, khí thế trên người của hắn giống như là một ngọn núi lửa triệt để bộc phát ra, loại nóng rực kia đủ để lửa cháy lan ra đồng cỏ, làm cho phương viên mười dặm trong nháy mắt này như là đặt dưới cái nóng mùa hè khốc nhiệt, khí thế cường đại mà khủng bố.

Hắn có thể bảo trì tự tin như thế, quả nhiên là có đầy đủ nội tình.

1534. Chương 1544 : Kỷ Huyền Nhi Vs Viên Bách Hỏa.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1544 : Kỷ Huyền Nhi Vs Viên Bách Hỏa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Khí thể như là sóng to gió lớn như vậy, càng không ngừng hướng về Tần Phàm trùng kích mà đi, giống như Liệt Hỏa lan ra đồng cỏ, ở trong nháy mắt thiêu đốt thảo nguyên lên, cái nóng tính bức người kia đập vào mặt, đem khuôn mặt của Tần Phàm cũng lộ ra đỏ bừng.

- Tốt, không hổ là Hỏa Hùng bên trong Thủy Hỏa song hùng, thực lực của người đoán chừng có thể đứng vào trước bảy của tất cả người dự thi trong tuyển bạt thi đấu lúc này đây rồi.

Tần Phàm vào cái này cũng rất ngoài ý muốn, nhưng lại lộ ra thập phần trấn định, chỉ là trong miệng tiếp tục nói.

- Vậy người bây giờ còn cho là một mình có thể cùng ta so sánh không?

Lúc này Viên Bách Hỏa có chút cảm chặt hai đấm, ngang nhiên tự tin nhìn xem Tần Phàm nói ra. Hỏa hệ Nguyên Giới chi lực nồng đậm kia liên tục không ngừng vây quanh toàn thân của hắn, làm cho cả người hắn giống như lửa đốt vậy, như là Hỏa thần từ trên bầu trời đánh xuống, hắn đại biểu cho hết thảy lực lượng Hỏa nguyên.

- Đương nhiên.

Lúc này trên mặt Tần Phàm lần nữa lộ ra một vòng vui vẻ, sau đó giải khai áp chế cảnh giới trên người, khí thể lập tức ở trong nháy mắt kéo lên, hơn nữa biểu hiện ra một loại khí tức cũng không yếu hơn đối phương.

Nếu như nói khí tức của Viên Bách Hỏa là Liệt Hỏa, xâm lược như lửa, như vậy khí tức của hắn giống như là Đại Sơn vững vàng, triền miên mà kéo dài, thủ vững mà không ngã, bất động như núi.

Khí thể của đối phương vào lúc này không thể rung chuyển hắn nửa phần.

- Người ngay từ đầu đã ẩn tàng thực lực cảnh giới?

Thấy vậy, sắc mặt của Viên Bách Hỏa hơi đổi, tiếp theo là trầm thấp mở lời hỏi.

- Cái kia cũng không phải, ta là tới đây mới đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần.

Tần Phàm nói ra.

- Cái gì?

Sắc mặt Viên Bách Hỏa lộ ra một loại khiếp sợ cùng kiêng kỵ, hai mắt hắn gắt gao ngưng tụ, sau đó nhìn xem Tần Phàm bán tín bán nghi hỏi thăm:

- Vài ngày trước ở phụ cận chỗ này đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần kia chẳng lẽ chính là người?

- Đúng vậy.

Tần Phàm thần nhiên nói ra.

- Ngày đó uy lực Bán Thần Kiếp vô cùng cường đại, không thể tưởng được người lại có thể thành công vượt qua.

Sắc mặt Viên Bách Hỏa có chút âm trầm, tiếp tục nói:

- Hiện tại ta thừa nhận thực lực của người rồi, người hoàn toàn chính xác có thể cùng ta chiến một trận, mà một trận chiến này, ta sẽ đem hết toàn lực.

Đối với Bán Thần Kiếp cường đại ngày đó cơ hồ làm cho cả Sát Lục Bí Cảnh chấn động, hắn đến bây giờ vẫn là ấn tượng khắc sâu, vốn hắn cho rằng sẽ là Bán Thần Kiếp của một Ngũ kiếp Bán Thần đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, nhưng không thể tưởng được đây chẳng qua là Bán Thần Kiếp lần thứ năm.

Thực lực của Tần Phàm đã đưa tới hắn thậm trọng coi trọng.

Sau đó khí thể Liệt Hỏa toàn thân hắn như là tiến vào dầu lửa, so với vừa rồi trở nên càng thêm nóng rực mà dữ dội. Bởi vì thực lực của Tần Phàm đã nhận được hắn thừa nhận, hắn ngay từ đầu liền định sử dụng tất cả thực lực bản thân.

Lúc này Tần Phàm cũng có chút thu hồi buông lỏng trên mặt, bắt đầu ứng đối.

Khí thế của hai người ở giữa không trung càng không ngừng va chạm lấy, đại chiến hết sức căng thẳng.

- Đợi một chút, một trận chiến này, để cho ta tới.

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này, một thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng bỗng nhiên từ trong sơn động truyền ra, lập tức một đạo thân ảnh diễm lệ từ trong đó rất nhanh bay vút mà ra, sau đó vững vàng rơi vào bên người Tần Phàm.

Kỷ Huyền Nhi ý định xuất chiến.

Nhìn xem thân ảnh yếu diệu bỗng nhiên xuất hiện kia, vô luận là Tần Phàm hay là Viên Bách Hỏa đều không khỏi nao nao.

Tần Phàm không thể tưởng được Kỷ Huyền Nhi sẽ vào lúc đó đưa ra ý cho nàng xuất chiến, mà Viên Bách Hỏa thì không thể tưởng được nguyên lai người trong sơn động sẽ là nữ tử, hơn nữa là một nữ tử tuyệt sắc.

Hắn rất ít động thủ đối với nữ tử.

- Huyền Nhi, nàng nói để cho nàng đấu trận này?

Tần Phàm nhìn nhìn Viên Bách Hỏa, lại nhìn Kỷ Huyền Nhi trước mắt có chút trầm tư hỏi. Hắn tựa hồ là cân nhắc thực lực giữa hai người.

Không thể nghi ngờ, Kỷ Huyền Nhi bởi vì ngộ ra một chiêu Lãnh Nhiệt Cực Liên kia, để cho hắn đối với thực lực của người phía trước cũng nhiều thêm một ít tin tưởng, nhưng mà Viên Bách Hỏa trước mắt này lại là cường giả bên trong Hỏa hệ năng lực, thi đấu còn chưa bắt đầu cũng đã khá nổi danh rồi.

Thực lực là không thể coi thường.

- Ân, để cho ta thử xem.

Kỷ Huyền Nhi nhìn Viên Bách Hỏa trước mắt, sau đó kiên định gật gật đầu nhẹ nói.

- Được rồi.

Tần Phàm do dự một chút, cuối cùng nhất vẫn là đáp ứng xuống. Hắn biết rõ Kỷ Huyền Nhi trời sinh tính quật cường, một khi quyết định rất khó sẽ thay đổi. Hơn nữa hắn biết rõ dùng thực lực của Kỷ Huyền Nhi, cho dù không có cách nào đả bại Viên Bách Hỏa này, nhưng đối phương muốn thương tổn đến nàng cũng không dễ dàng.

Uy lực của Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo, hắn là đã được chứng kiến rồi.

Mặc dù chỉ là Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh, nhưng lại có được thực lực cơ hồ có thể chống lại Lục kiếp Bán Thần. Ngày đó, con hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần kia, Kỷ Huyền Nhi cũng có thể một chiêu giết chết, hôm nay còn có Thủy Hỏa cực đan do hắn luyện chế, có thể nói hi vọng nàng đả bại Viên Bách Hỏa còn là rất lớn.

Nói xong, hắn liền thối lui đến một bên, đem chiến trường giao cho Kỷ Huyền Nhi.

Hắn sẽ ở bên cạnh áp trận, nếu Kỷ Huyền Nhi thật sự gặp nạn, hắn tự nhiên sẽ ra tay cứu.

- Ta người này gần đây không muốn chiến đấu cùng nữ tử, huống chi người chỉ có Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh, người không phải là đối thủ của ta.

Lúc này ánh mắt của Viên Bách Hỏa âm trầm nhìn xem Kỷ Huyền Nhi nói ra.

Ở hắn xem ra, Tần Phàm có lẽ còn có cơ hội cùng hắn chiến một trận, nhưng người con gái trước mắt này chênh lệch quá xa rồi.

- Người không có lựa chọn.

Nhưng mà lúc này Kỷ Huyền Nhi lại lạnh lùng nói, thanh âm của nàng lạnh như băng, lãnh nhược thấu xương, ngoại trừ ở trước mặt Tần Phàm. Nam nhân khác ở trước mặt nàng cái gì cũng không phải.

Tiếp theo trong nháy mắt, nàng trực tiếp đập mạnh hư không.

Một mảnh rung động ở dưới chân của nàng đẩy ra, sau đó nàng liền như là đạp trên mặt hồ, cả người giống như một chiếc nhẹ thuyền, ở trên mặt nước mang qua một vòng quang ảnh nhàn nhạt, tốc độ bay nhanh về phía trước bạo lướt mà đi.

Tốc độ của nàng nhanh đến cực hạn, chỉ là thoáng qua tầm đó liền tới gần đến Viên Bách Hỏa.

Bồng...

Nguyệt Nhận một đỏ một lam lóe ra hai nửa vòng tròn xuất hiện. Tựa hồ không gian quanh mình đều bị hai thanh Nguyệt Nhận này của nàng tàn sát bừa bãi, thời điểm hai đạo quang mang vừa xuất hiện, không gian liền có một loại nếp gấp.

Độ ẩm lập tức cấp tốc biến hóa

- Cái gì ?

Lúc này Viên Bách Hỏa rốt cục cũng không khỏi biến sắc. Hắn vốn chính là am hiểu Hỏa hệ năng lực, có thể điều khiển độ ẩm cực cao, nhưng đến lúc này, hắn dĩ nhiên là cảm giác được mình điều khiển độ ẩm so với đối phương còn kém một đoạn

1535. Chương 1545: Kỹ Huyền Nhi Vs Viên Bách Hỏa. (2)

Chương 1545: Kỹ Huyền Nhi Vs Viên Bách Hỏa. (2)

Cái này sao không làm cho hắn sợ hãi.

Hắn vốn đã quen nhiệt độ cao, hơn nữa lúc này toàn thân đều là Liệt Diễm quán quanh, độ ẩm biến hóa có lẽ không có khả năng tạo thành ảnh hưởng với hắn mới đúng, nhưng vào lúc này, hắn dĩ nhiên là cảm thấy một loại độ ẩm lúc lạnh lúc nóng đáng sợ. Lập tức xuyên thấu qua hỏa diễm bên ngoài thân, xâm lấn đến trong thân thể của hắn

Thậm chí hắn là một cường giả Hỏa hệ năng lực, vậy mà sẽ cảm giác được lạnh

- Người là Tu luyện giả Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo vạn năm khó gặp.

Lúc này Viên Bách Hỏa rốt cục cũng phản ứng đi qua, đôi mắt Nguyệt Nhận màu xanh da trời chém tới trước mặt kia, eo của hắn khẽ cong xuống, rất không dễ dàng lợi dụng nhiệt độ cao khu trừ về lạnh như băng tựa hồ muốn ngưng kết cả người trong cơ thể hắn kia, hiểm hiểm tránh khỏi công kích lần này.

Có chút kinh hồn chưa định thối lui một khoảng cách, ánh mắt hắn nhìn xem Kỹ Huyền Nhi trở nên hết sức kiêng kỵ .

Chỉ là vừa tiếp xúc, hắn liền cảm thấy cô gái tuyệt sắc trước mắt này rất khó đối phó rồi, thậm chí hắn cảm thấy so với Tần Phàm còn muốn khó đối phó hơn một ít. Dù sao mới vừa rồi Tần Phàm còn ở trạng thái bình thường, hắn còn không biết Tần Phàm khủng bố cỡ nào.

Một bên kia, Kỹ Huyền Nhi lại hoàn toàn không có ý tứ trả lời Viên Bách Hỏa, nàng vốn chính là trầm mặc ít nói, ngoại trừ Tần Phàm, sau khi nàng đi vào Tân Thế Giới, đoán chừng cùng những người khác nói không hơn mười câu.

Thấy một kích không có thương tổn đến Viên Bách Hỏa, dưới chân nàng lập tức đạp mạnh, một đôi Nguyệt Nhận hình bán nguyệt giống như là hai cánh của nàng, lam hồng chỉ sắc đại biểu cho lạnh nóng trên người nàng lóe ra, rất nhanh xoay tròn huy động, thân hình thì giống như hóa thành một con Hồ Điệp về phía trước nhẹ nhàng tung bay mà đi.

Xuy xuy...

Công kích của Kỹ Huyền Nhi lộ ra thập phần hoa lệ, mỗi một động tác đều đẹp đến kinh tâm động phách, bất quá lại không phải chỉ là động tác võ thuật đẹp, trong đó có lấy lực công kích đáng sợ, thân hình nàng

ở trong không gian rất nhanh xuyên qua, bởi vì ma sát với lạnh nóng cực hạn chi lực kinh khủng trên người nàng kia, vậy mà cũng xuất hiện tí ti khe hở không gian, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

- Hỏa Vũ cuồng sát.

Vừa rồi xem thường đối phương, thiếu chút nữa bị tổn thất nặng, lúc này Viên Bách Hỏa ở đâu còn dám khinh thường nữa, thấy thân ảnh hoa lệ kia công tới, hấn không hề do dự, sắc mặt trầm xuống, lập tức hai tay kết xuất một thủ ấn công ra về phía trước.

Hai tay giao nhau, Nguyên Giới ở trong cơ thể hấn trong nháy mắt trở nên vô cùng nóng rực, lập tức một cỗ Nguyên Giới chi lực nóng rực từ trong đó như là núi lửa phun trào mãnh liệt mà ra.

Cái này là chỗ đặc thù của cường giả hỏa năng lực, tuy Nguyên Giới của hấn cũng là Ngũ Hành đều đủ, nhưng hấn chủ tu Hỏa hệ, như vậy liền có thể trong nháy mắt đem tất cả năng lực Nguyên Giới chuyển đổi thành hỏa diễm, gia tăng uy lực công kích của Nguyên Giới chi lực thật lớn.

Nói cách khác, ở dưới tình huống Nguyên Giới chi lực giống nhau, hấn có thể phát huy ra uy lực so với cường giả cùng cảnh giới càng mạnh hơn, mà Hỏa hệ Bán Thần kỹ của hấn đồng dạng có thể làm cho uy lực gia tăng.

Hỏa hoa trên không trung văng khắp nơi, trở thành Hỏa Ảnh bay múa trùng trùng điệp điệp, đan vào ở giữa không trung, sát cơ đầy trời.

Vào lúc đó, Tần Phàm cũng cảm thấy độ ẩm trên bầu trời bỗng nhiên kéo lên, hơn nữa hấn có thể nhìn ra được, bên trong hỏa diễm phiêu đảng bay múa trên bầu trời kia đều ngậm lấy năng lượng chấn động cực mạnh, có thể đủ giết chết đại bộ phận Ngũ kiếp Bán Thần cường giả.

Nhưng mà, công kích của Kỷ Huyền Nhi là một điểm cũng không kém.

Tựa hồ biết rõ đối phương là cường giả Hỏa hệ năng lực, lúc này cực hạn chi lực xoay tròn lấy trên người Kỷ Huyền Nhi bắt đầu hướng về màu xanh da trời chuyển đổi, một loại lạnh như băng lan tràn trên bầu trời, tựa hồ là cố ý áp chế hỏa diễm của đối phương.

Oanh...

Ngay sau đó, theo một tiếng bạo nổ, thân ảnh của Kỷ Huyền Nhi rốt cục xuyên qua hỏa diễm cuồng vũ đầy trời kia của Viên Bách Hỏa, nàng như là một con Hồ Điệp mỏng manh, nhưng lại có thể đập chết tất cả hỏa diễm kia.

Trên bầu trời, vào lúc đó giáng xuống tuyết hoa.

Tê...

Kỷ Huyền Nhi bao khóa ở bên trong một loại kinh khí lạnh như băng, xuyên qua hỏa vũ cùng phòng ngự của đối phương, Nguyệt Nhận màu xanh da trời hình bán nguyệt hung hăng kéo một phát, ở trước ngực của Viên Bách Hỏa kéo một vết máu dài lớn. Miệng vết thương kia vốn là máu tươi bão táp, sau đó rất nhanh liền kết thành huyết băng

- Ta vẫn là xem thường ngươi rồi.

Viên Bách Hỏa bị buộc lần nữa rút lui đại đoạn khoảng cách, hấn nhìn nhìn thương thế trên người mình, sau đó ngẩng đầu lên, một đôi con mắt hiện hồng vô cùng âm trầm nhìn về phía Kỷ Huyền Nhi.

Thực lực của đối phương lần nữa ngoài ngoài dự liệu của hấn

Một loại cực hạn chi lực kia như giời trong xương, vô cùng đáng sợ.

- Không thể tưởng được sau khi ngộ ra Lãnh Nhiệt Cực Liên, thực lực của Huyền Nhi lại lần nữa tăng lên, xem ra cảm ngộ vũ kỹ mạnh mẽ như vậy, đối với bản thân nàng mà nói cũng là một loại thăng hoa thật lớn.

Trông thấy một màn này, Tần Phàm ở một bên xem cuộc chiến lộ ra một loại vui vẻ thoả mãn.

Thấy Kỷ Huyền Nhi giống như có lẽ đã chiếm được thượng phong, tăng thêm còn có hai tấm át chủ bài Lãnh Nhiệt Cực Liên cùng Thủy Hỏa Cực Đan, phần thắng là rất lớn

Hắn đối với Kỷ Huyền Nhi càng có lòng tin rồi.

Vì vậy hắn dứt khoát ôm lấy hai tay, tương đối thoải mái mà tiếp tục xem cuộc chiến.

Nhưng mà, cũng vào lúc này.

- Chỉ xem cuộc chiến có chút không thú vị, không bằng giữa chúng ta chiến một trận như thế nào.

Một thanh âm thanh thúy bỗng nhiên ở phía xa sâu kín vang lên.

Nghe vậy, Tần Phàm chậm rãi quay đầu đi chỗ khác, lúc này liền trông thấy một đạo thân ảnh màu trắng, từ phía chân trời thướt tha mà đến. . .

Như dòng nước trôi trong đêm trăng, một kiếm kia thướt tha mà đến, như là một đạo cầu vòng yếu diệu, đẹp đến cơ hồ khiến người hít thở không thông.

Phong vân mãnh liệt mà lên, người chưa tới, kiếm khí nhàn nhạt kia đã trải rộng trời cao.

Lần này tới, không phải người khác, đúng là Mộ Thanh Thanh.

Tốc độ của Mộ Thanh Thanh cực nhanh, chỉ chớp lát liền đã đi tới trước mặt Tần Phàm, phong độ tư thái trác tuyệt, dung nhan như vẽ, gót sen thon dài dẫm trên một thanh trường kiếm màu xanh lam, bình tĩnh nhìn xem Tần Phàm.

- Sư tỷ, người đây là ý gì?

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi lộ ra một vẻ ngạc nhiên, sau đó liền nghi hoặc nhìn xem thân ảnh xinh đẹp kia hỏi.

Dùng quan hệ giữa hắn và Mộ Thanh Thanh, tự nhiên sẽ không giống như những người dự thi khác vì điểm tích lũy quang văn mà chém giết, đừng nói là đối phương đối với hắn đã từng có tương trợ chi ân, chỉ là bởi vì tầng quan hệ với Cổ Mặc cùng Mộ Chấn kia, hắn cũng không thể động thủ với đối phương đấy.

1536. Chương 1546: Tần Phàm Vs Mộ Thanh Thanh. (1)

Chương 1546: Tần Phàm Vs Mộ Thanh Thanh. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Lúc này Mộ Thanh Thanh bỗng nhiên xuất hiện, lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

- Ngày mai tuyển bạt thi đấu sẽ xong, ta vẫn muốn cùng người chiến một trận, nếu như bỏ lỡ hôm nay, về sau ta nghĩ sẽ không có cơ hội lại thắng người rồi.

Lúc này Mộ Thanh Thanh ngẩng đầu lên, hai mắt nhàn nhạt cùng Tần Phàm đối mặt, trong miệng thì có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng nói.

Tốc độ tiến cảnh của Tần Phàm quá nhanh, nhanh đến mức thậm chí ngay cả nàng cũng đuổi không kịp rồi.

Nàng luôn luôn là tính tình cao ngạo, bên trong bạn cùng lứa tuổi cho tới bây giờ chưa có đối thủ. Đừng nói là mấy thiên tài thủ lĩnh ở Hoàng Hôn Thành cùng Bạch Mông Thành kia rồi, dù là mấy Lục kiếp Bán Thần như Vân Thiên, Mạc Thiên Dương, ở nàng xem ra bất quá là bởi vì lớn hơn nàng mấy tuổi, đợi qua vài năm, nàng chưa hẳn không thể đuổi theo bọn hắn.

Duy chỉ có Tần Phàm là một người duy nhất mà nàng nhìn không thấu, cùng làm cho nàng cảm giác được bị đả kích.

Ban đầu ở trong Truyền Thừa Bí Cảnh dùng một tháng đã đột phá đến Bán Thần chi cảnh, về sau không quá một năm càng là từ nhất kiếp Bán Thần cho tới bây giờ đột phá Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh.

Ở nàng xem ra, thế gian trừ hần đã không có nam tử nào như vậy nữa.

- Sư tỷ, chúng ta cần gì nhất định phải chiến một trận chứ? Ta nghĩ người cũng không phải muốn điểm tích lũy quang văn của ta a?

Nghe vậy, Tần Phàm thì bất đắc dĩ cười khổ nói. Hần thật sự là không muốn động thủ cùng Mộ Thanh Thanh, cảm thấy hoàn toàn không có cái tất yếu này.

- Cũng là bởi vì từ sư tỷ này.

Lúc này Mộ Thanh Thanh tựa hồ có chút hờn dỗi ngẩng đầu lên nhìn xem Tần Phàm. Hơn nữa khó được lộ ra một tia tư thái như là tiểu nữ nhân, cắn răng nói ra:

- Người cũng đã biết ta từng nói qua, người là sư thúc của ta, nhưng người lại muốn gọi ta là sư tỷ. Hôm nay thực lực của người đã muốn vượt qua ta rồi. Người để cho ta ở đâu còn có tư cách làm sư tỷ của người. truyện copy từ

- Ách, cái này không có gọi là gì a...

Tần Phàm khẽ giật mình lần nữa, lộ ra một tia xấu hổ.

Câu cửa miệng nói, lòng của nữ nhân như kim dưới đáy biển, hần thật không có nghĩ đến Mộ Thanh Thanh vậy mà sẽ chú ý cái này. Đương nhiên, trong đó có một ít ý tứ khó có thể nói rõ, nhưng hần lại không thể bắt được.

- Không cần phải nói nữa.

Lúc này thần sắc của Mộ Thanh Thanh đã dần dần khôi phục trong trẻo nhưng lạnh lùng. Lập tức trường kiếm màu xanh da trời trong tay nàng chậm rãi chỉ về phía trước, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Một trận chiến này của chúng ta, nếu như ta thắng, ta liền tiếp tục làm sư tỷ của người, nếu như ta thua, về sau ta liền thừa nhận người là sư thúc của ta...

- Còn nữa, người không thể ẩn dấu thực lực cố ý nhận thua.

Nói xong, một cổ kiếm khí như là Ngân Hà chi thủy từ trên không trung rơi xuống, bắt đầu mang tất cả mà ra. Sắc bén, duệ không thể đỡ, trong nháy mắt này, ở giữa thiên địa sáng rõ, như là đêm tối cũng bị kiếm khí này chém ra .

Từ kiếm khí cùng khí thế này mà nói, Mộ Thanh Thanh đã vượt qua Sở Vân Vũ mà lúc trước hần đối chiến qua.

Hơn nữa nếu như không động thủ, thì thực lực hiện tại của Mộ Thanh Thanh, hần cũng không có cách nào đoán chừng.

Tần Phàm lộ ra vẻ suy nghĩ.

Lúc này hần cũng hướng về chiến trường của Kỷ Huyền Nhi cùng Viên Bách Hỏa nhìn thoáng qua, hai người này tựa hồ càng đánh càng đi xa, hơn nữa càng ngày càng lộ ra kịch liệt, ngược lại là không có rảnh rỗi bận tâm đến bên này.

Từ biểu hiện ra xem, tuy Viên Bách Hỏa ở mới bắt đầu ăn một ít thiệt thòi, nhưng dù sao hần cũng đã là Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả, uy tín lâu năm. Đã sớm thanh danh uyên bác, nội tình thâm hậu là không phải chuyện đùa, rất nhanh liền lấy lại ngang hàng.

Hai người càng giống như là lực lượng ngang nhau, nhưng đều là giữ lại một hơi, tựa hồ đều đợi đối bính mạnh nhất.

Bất quá tạm thời Kỷ Huyền Nhi xem như không có thua trận, cũng không cần quá lo lắng.

Vì vậy hần quay đầu, nhìn hướng Mộ Thanh Thanh.

- Được rồi, nàng đã cố ý như thế, vậy chúng ta điểm tới liền ngừng a.

Thấy trận chiến này đã là không thể tránh được, Tần Phàm cũng đành phải bắt đầu nói:

- Bất quá nếu ta may mắn thắng, nàng cũng không cần gọi ta là sư thúc, về sau chúng ta vẫn là cùng thế hệ tương xứng là tốt rồi .

- Xem kiếm.

Mộ Thanh Thanh lại không hề đáp lại, chỉ là trường kiếm màu xanh lam trong tay vung lên, thân ảnh hóa thành chong chóng, như là sóng xanh nhộn nhạo, thoáng qua tầm đó liền đi tới trước mặt Tần Phàm.

Lập tức kiếm khí lạnh buốt, trực tiếp treo ở trên trán Tần Phàm.

Tốc độ đáng sợ như vậy, dù là Tần Phàm cũng không khỏi hơi kinh hãi, dưới chân điểm hư không, nhanh chóng lui về phía sau.

Nhưng hắn giống như là một chiếc thuyền lá trên đại dương bao la, kiếm khí bốn phía như là sóng to gió lớn, hắn vừa lui, kiếm khí sắc bén vô cùng này như ảnh tùy hình đuổi kịp, hơn nữa không ngừng công kích tới Nguyên Giới phòng ngự của hắn.

Tuy sau khi Tần Phàm đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh thực lực tăng nhiều, nhưng vào lúc đó hắn vẫn là cảm giác được mình ở dưới thân kiếm bình thường này, sinh ra một loại cảm giác không cách nào ngăn cản.

Rất cực, hắn nắm chặt nắm đấm.

Kỳ Lân ma thân kích phát!

- Sư tỷ, ta đây liền đắc tội.

Toàn thân rất nhanh bao trùm một tầng Kỳ Lân giáp màu xanh biếc, khí tức của Tần Phàm lập tức tăng cao, giống như là từ một chiếc thuyền lá biến thành một chiếc thuyền lớn bằng sắt thép, lập tức song chưởng của hắn hợp lại, chống đỡ mũi kiếm cơ hồ muốn tới gần đến mi tâm kia.

PHỐC...

Bên trong trường kiếm kia có một loại kiếm khí vô cùng cuồng bạo, cuộn cuộn cuộn cuộn, giống như là trăm ngàn lớp sóng biển mãnh liệt ở trong đó phô thiên cái địa mà đến, quần áo của Tần Phàm lúc này không gió mà bay, kiếm khí kia thôi phát làm cho quần áo của hắn lập tức trở nên lam lũ rách nát.

Kiếm khí của Mộ Thanh Thanh, nhanh, cuồng liệt, khắc nghiệt, vô kiên bất tòng!

So với kiếm khí của Sở Vân Vũ, càng thêm có lực sát thương.

Thay đổi Ngũ kiếp Bán Thần khác, căn bản không có khả năng tiếp được kiếm khí này, mà nếu không phải lúc này Tần Phàm kích phát Kỳ Lân ma thân, đón đỡ một kiếm này cũng tùy thời đều có thể làm bản thân bị trọng thương.

- Người quả nhiên trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, trách không được có thể giết chết La Phong.

Thanh âm của Mộ Thanh Thanh truyền đến, kiếm của nàng đã sớm luyện đến thu phóng tự nhiên, sau khi Tần Phàm tiếp được một kiếm này, nàng lập tức co thân lại, lui về phía sau hai bước.

Nếu ở một năm trước, một kiếm này, có thể đủ chém giết đối phương rồi, nhưng hôm nay dĩ nhiên là không thể tạo thành một điểm uy hiếp cho đối phương.

Gần kề chỉ là một năm thời gian trôi qua mà thôi.

Vốn nàng cho là mình tiến cảnh đã thập phần nhanh rồi, nhưng vẫn là đánh giá thấp trình độ nghịch thiên của Tần Phàm.

1537. Chương 1547: Tần Phàm Vs Mộ Thanh Thanh. (2)

Chương 1547: Tần Phàm Vs Mộ Thanh Thanh. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm: xem tại

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Sư tỷ, người lúc nàng chẳng phải cũng lợi hại hơn rất nhiều sao.

Tần Phàm thì mỉm cười nói.

Hắn cảm giác được, Mộ Thanh Thanh so với một năm trước kia đồng dạng là trở nên mạnh mẽ hơn không ít. Tuy nếu luận về tốc độ tăng lên, đối phương so với hắn vẫn có một khoảng cách, nhưng tốc độ kia so sánh với người bình thường cũng đã có thể nói là thập phần nhanh rồi, thậm chí hắn cảm giác được đối phương cách Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong cũng chỉ có một đường khoảng cách.

Phải biết rằng, hắn ở một năm trước nghe nói Mộ Thanh Thanh cũng chỉ là vừa mới đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần không lâu mà thôi.

Hơn nữa thực lực của Mộ Thanh Thanh cũng là mạnh hơn Ngũ kiếp Bán Thần rất nhiều, tuy nàng còn không có đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, nhưng nếu luận khí thể kia cùng trình độ kiếm khí bằng bạc kia, coi như là Sở Vân Vũ Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong đồng dạng tu luyện kiếm đạo cường giả kia cũng kém nàng.

- Kiếm của ta, là sát lục chi kiếm. Ở hoàn cảnh trong Sát Lục Bí Cảnh, thập phần thích hợp với ta, cho nên ta một mực đều đang tiến bộ, bất quá đáng tiếc vẫn là kém người.

Mộ Thanh Thanh nói ra.

Trên thực tế, thời điểm tiến vào Sát Lục Bí Cảnh này, thực lực của nàng tuy cũng không yếu, nhưng còn không có đạt đến trình độ bây giờ. Lúc mới bắt đầu, nàng cũng chỉ là bài danh Top 10 trong tất cả người dự thi, nhưng về sau, nàng cơ hồ đều là cố định ở trước năm rồi.

Nếu không phải giữa đường nàng cứu viện qua Tần Phàm, thậm chí bài danh của nàng sẽ không ngã xuống Top 3.

- Sát lục chi kiếm?

Tần Phàm có chút kinh ngạc, cũng có chút hiểu rõ.

Ở hắn mới lần thứ đầu gặp phải Mộ Thanh Thanh, liền nghe được có đồn đãi nữ tử xinh đẹp này ở trong năm đại thủ lĩnh Hoàng Hôn Thành và Bạch Mông Thành là người giết người nhiều nhất. Nghe nói từ thời điểm mười mấy tuổi bắt đầu, một ít đạo tặc đoàn cỡ lớn ở bốn phía Hoàng Hôn Thành đều cơ hồ là bị nàng dùng lực lượng một người quét sạch.

Chỉ là cho tới nay, hắn cũng chưa từng ở trên người đối phương cảm giác được sát khí rất mạnh.

Không thể tưởng được, nguyên lai đối phương đã tu luyện tới trình độ nội liễm tất cả sát khí.

Sát khí của nàng không hề tràn ra ngoài, mà là toàn bộ đều dốc hết ở bên trong một kiếm, trách không được kiếm kia sẽ có được lực công kích duệ không thể như thế đỡ.

- Ở thời điểm một năm trước, ta đã ngộ rồi.

Lúc này Mộ Thanh Thanh ngẩng đầu lên nhìn xem Tần Phàm, trong miệng trong trẻo nhưng lạnh lùng nói ra:

- Ta biết rõ cái này còn không phải là thực lực mạnh nhất, nhưng người tốt nhất vẫn là xuất ra tất cả thực lực. Kiếm của ta, không xuất ra thì thôi, vừa ra đều phải thấy huyết. Phía dưới một kiếm này, là tất cả linh ngộ kiếm đạo của ta, nếu như người tiếp được ta liền nhận thua.

- Ồ?

Hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, vào lúc đó, hắn bỗng nhiên cảm giác được tất cả kiếm khí ở trong nháy mắt này như là thủy triều, ở bên trong xúc cảm của hắn toàn bộ đều biến mất không thấy.

Bốn phía như là đột nhiên trở nên gió êm sóng lặng.

Có lẽ nói, càng giống như là yên lặng trước khi bão tố đến.

Phía trước, lúc này Mộ Thanh Thanh áo trắng bỗng bành, giống như là giấu ở trong đêm, để cho người rất khó cảm giác được khí tức của nàng tồn tại. Chỉ có bóng kiếm kia xanh lam như nước, bị ánh trăng chiếu rọi đến lãnh diễm trác tuyệt.

Một màn này, tựa như là một bức họa để cho người xem mê mẩn.

- Một kiếm này, tên là Hồng Trần loạn.

Sau đó ánh mắt của Mộ Thanh Thanh có chút ngưng tụ lên, trong miệng lặng yên nói ra. Hồng Trần thể tục, nhao nhao lộn xộn, một khi rơi vào trong đó là vạn kiếp bất phục, ý tứ bao hàm trong đó, có lẽ chỉ có chính nàng mới rõ ràng.

Kiếm của Mộ Thanh Thanh khe động, chỉ có tiếng vang rất nhỏ, như là cùng không khí ma sát có một chút, hoặc là nói, một kiếm này trực tiếp xuyên qua hư không, tốc độ rất nhanh, nhưng cũng cho người một loại cảm giác thật chậm.

Áo trắng, trường kiếm.

Như vẽ như mộng.

Khanh!

Tiếp theo trong nháy mắt, bức họa tuyệt mỹ ở giữa không trung kia giống như bỗng nhiên thoáng cái bị một loại kinh khí sắc bén vạch tìm tòi, kiếm khí vô tận ở trong đó như là thác nước đổ xuống mà ra.

Phô thiên cái địa, một phát không thể vãn hồi.

Không gian ở trong nháy mắt này thậm chí xuất hiện một loại vạn vẹo.

Kiếm khí này lạnh buốt, dưới bóng đêm còn sáng hơn ánh trăng, chiếu sáng cả một mảnh hoang dã, một loại cảm giác đau đớn nhàn nhạt, kiếm chưa tới đã là làm da thịt Tần Phàm như kim đâm, cũng lập tức kéo hắn về bên trong thực tế.

Kiếm kia bắt đầu rất chậm, lúc này ở bên trong hắn vô tri vô giác đã muốn bức đến trước mặt hắn rồi.

Kiếm khí như nước.

Một kiếm của Mộ Thanh Thanh bỗng nhiên đâm ra, trong hư không giống như là ném đá vào mặt hồ, xuất hiện tầng tầng rung động đẩy ra, hơn nữa ở trong không gian tựa hồ cũng bị Nguyên Giới chi lực cùng Kiếm Chi Quy Tắc của nàng ảnh hưởng, vậy mà xuất hiện một loại không gian loạn lưu!

Không Gian Phong Bạo màu đỏ không ngừng gào thét tàn sát bờ bãi lấy, cuối cùng thời gian dần qua thành hình, như là hóa thành một viên cầu kim loại toàn thân có gai màu đỏ, kim loại cầu này biểu hiện ra đều là vô số lợi kiếm, cho người một loại cảm giác dữ tợn và giết chóc hết.

Ở trong vô số loạn lưu màu đỏ tàn sát bờ bãi, còn có ngàn vạn kiếm ảnh ở trong đó vung vẩy lấy, nếu như có người thực lực chưa đủ một khi bị cuốn vào bên trong loạn lưu này, chỉ sợ sẽ lập tức bị xoắn thành phần vụn.

Uy thế kinh khủng như vậy, khiến cho linh khí trong phương viên mười dặm này chấn động, ở trong phương viên này thậm chí kết cấu không gian cũng trở nên thập phần yếu ớt, cơ hồ muốn hoàn toàn sụp đổ ra.

Bên kia Viên Bách Hỏa đang cùng Kỷ Huyền Nhi quyết chiến lấy, lúc này cũng không khỏi nhận lấy kinh động, hắn quay đầu nhìn về Mộ Thanh Thanh, trên mặt xuất hiện một loại kiêng kỵ chi sắc. Thậm chí ngay cả tâm thần cũng có chút chấn động. Đây là bởi vì thực lực cùng uy lực một kiếm này của Mộ Thanh Thanh, đã hoàn toàn vượt qua phạm vi hắn có thể thừa nhận!

Hắn đối với quan hệ của Mộ Thanh Thanh cùng Tần Phàm cũng không phải thập phần tinh tường, ở hắn xem ra, nếu như Tần Phàm trúng một kiếm như vậy là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Bất quá hắn cũng sợ Mộ Thanh Thanh sau khi giết chết Tần Phàm, sẽ cùng nhau tới tru sát hắn, cho nên trong nội tâm mới bắt đầu nghĩ đối sách.

Nhưng mà Kỳ Huyền Nhi lúc này ngược lại lộ ra thập phần chuyên chú, linh khí bốn phía cùng kết cấu không gian biến hóa như hoàn toàn cùng nàng không quan hệ, thể công của nàng càng ngày càng mạnh, tựa hồ nếu có một cơ hội sẽ lập tức đánh chết đối thủ của nàng.

Viên Bách Hỏa một lát thất thần tâm đó liền thiếu chút nữa đã bị nàng trực tiếp cắt cổ.

May mắn hắn phục hồi tinh thần lại được nhanh, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

1538. Chương 1548: Rung Động.

Chương 1548: Rung động.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Mà một bên kia, quay mắt về phía một kiếm kích xạ mà đến kia của Mộ Thanh Thanh, thần sắc của Tần Phàm cũng lộ ra ngưng trọng. Ở trong hải dương kiếm khí khôn cùng, dưới chân điểm một chút, hắn giống như là ở chuồn chuồn lướt nước trên mặt nước, thân hình rất nhanh lui về phía sau.

Cùng lúc đó, trong đầu của hắn cũng rất nhanh tự hồi.

Kỳ thật hắn không phải là không có năng lực đi ứng phó một kiếm này. Ở dưới trạng thái Kỳ Lân ma thân tăng thêm Phần Thần bí kỹ, sau đó trực tiếp thi triển Ma Tướng quyền hoặc là lợi dụng huyết châu từ chỗ Chu Bá có được thi triển Bạo Huyết Kỳ Lân, cũng có thể so sánh với một chiêu này của Mộ Thanh Thanh.

Lúc này hắn cùng Mộ Thanh Thanh cũng không phải sinh tử giao chiến. Uy lực hai chiêu kia cố nhiên là đầy đủ cường đại, nhưng lại khó có thể khống chế, một khi thi triển chỉ sợ có chút thu lại uy lực không được. Nếu như bởi vậy mà bị thương đối phương, làm cho đối phương không cách nào tiếp tục tham gia tuyển bạt thi đấu, hắn sẽ khó có thể yên tâm.

Chỉ là, nếu không thi triển hai chiêu này, coi như là ở dưới kích hoạt hai trạng thái đánh ra Kỳ Lân gào thét, đoán chừng cũng khó có thể tiếp được.

Hiện tại Mộ Thanh Thanh quá mạnh mẽ, thậm chí mạnh hơn La Phong bị hắn giết chết trước kia.

Hồng Trần cuộn cuộn mà đến, tựa hồ sắp sửa đình trệ bên trong Bách Kiếp.

Ở trong một cái chớp mắt, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ. đọc truyện mới nhất tại .

Đối mặt xu thế Vạn Kiếm phổ thiên cái địa mà đến kia, hắn trước tiếp tục kích hoạt lên Phần Thần bí kỹ.

Sau đó cắn răng một cái, dưới chân dùng sức đạp mạnh ổn định thân hình, hai mắt hắn nhìn xem kiếm ảnh trước mặt mà đến kia, hắn dĩ nhiên là không tránh không lùi. Chỉ là Nguyên Giới chi lực toàn thân vào lúc đó điên cuồng từ trong người mãnh liệt lao ra, đem phòng ngự chi lực của hắn không ngừng tăng cường lấy.

Đương nhiên, lúc này hắn cách mặt đất khoảng chừng ngàn thước, không có lực lượng đại địa ủng hộ. Hắn không có cách nào kích hoạt thần thông Huyền Vũ, uy lực của Huyền Vũ hộ thân kia tự nhiên là sẽ đại giảm. Hơn nữa dùng tốc độ đáng sợ một kiếm này của Mộ Thanh Thanh, hắn căn bản là không có cơ hội đáp xuống đến mặt đất.

Chỉ có thể đón đỡ!

- Huyền Vũ hộ thân!

Trong miệng trầm thấp gầm nhẹ mà ra, tiếng nói vừa rơi, sau đó liền thấy một hư ảnh Huyền Vũ Quy xác cự đại, rần rần chắc chắn chắn ở trước mặt của hắn, dùng một loại tư thái giống như Đại Sơn bất động đi ngăn cản lấy kiếm kỹ cường đại uy lực thậm chí có thể trảm loạn không gian kia.

Tê tê tê Tê tê...

Hồng Trần nhiễu loạn, quấy nhiễu nhao nhao, một kích này của Mộ Thanh Thanh như là cắt vào nhân gian muôn màu, kiếm kia khí cùng bóng kiếm ở trong đó có trăm ngàn loại biến hóa, tầng tầng mãnh liệt không ngừng công kích mà tới trên phòng ngự của Tần Phàm.

Toàn bộ bầu trời đều là ánh sáng màu đỏ chói mắt.

Hồng Trần thế tục, hỏi ai có thể trốn tránh?

Một kiếm này còn như là mang theo một loại cảm ngộ nhân sinh, công kích từ sâu trong linh hồn, tinh thần của Tần Phàm vào lúc đó tựa hồ cũng đã có một tia hoảng hốt.

Oanh!

Huyền Vũ hộ thân không có đại địa chi lực ủng hộ lúc này cũng không thể đủ ngăn cản bao lâu, chỉ chớp lát, Hồng Trần kiếm khí cuộn cuộn kia như là lũ bộc phát bất ngờ, trực tiếp đem Huyền Vũ hộ thân kia xé thành nát bấy, hơn nữa là hạo hạo đăng đăng phóng tới trên người Tần Phàm.

PHỐC PHỐC PHỐC PHỐC...

Vô số kiếm khí giăng khắp nơi, sau khi đã mất đi Nguyên Giới phòng ngự, triệt để đáp xuống trên thân thể Tần Phàm, liên lập tức để lại trên dưới một trăm vết kiếm cùng miệng vết thương.

Thấy vậy, Mộ Thanh Thanh nhướng mày, trường kiếm màu xanh lam trong tay lướt một phen, thân hình lập tức điểm hư không chậm rãi lui ra phía sau. Đồng thời tất cả thể công cùng kiếm khí ở trong nháy mắt lần nữa như là thủy triều thối lui, ở trên bầu trời cũng dùng tốc độ cực nhanh khôi phục gió êm sóng lặng.

- Vì cái gì không xuất chiêu.

Dừng lại cách trăm mét, nàng nhìn xem thấy Tần Phàm, trong miệng không vui nói.

Tần Phàm nhìn nhìn thương thế trên người mình, phát hiện tuy xem là máu tươi đầm đìa, nhưng trên thực tế bị thương cũng không tính quá nặng. Cái này tuy cũng có nguyên nhân bởi vì Mộ Thanh Thanh kịp thời thu tay lại, nhưng một phương diện khác cũng có thể thấy được phòng ngự của hắn so với thời điểm ở Tứ kiếp Bán Thần vẫn là mạnh hơn không ít.

Cho dù không dựa vào lực lượng đại địa, cũng miễn cưỡng có thể chịu đựng được công kích tương đương với Lục kiếp Bán Thần này.

- Kỳ thật vừa rồi ta đã không sai biệt lắm đem hết toàn lực phòng ngự, nhưng vẫn là phòng ngự không được.

Vì vậy hắn ngẩng đầu lên nhìn xem Mộ Thanh Thanh lắc đầu khẽ cười nói:

- Bất quá thực lực đại khái của ta có lẽ ngươi cũng biết, giữa chúng ta không cần phải đánh nữa a? Lúc này đây coi như là đánh ngang như thế nào? Nói sau hiện tại thời gian cũng không nhiều rồi, chúng ta không bằng đi săn giết một ít điểm tích lũy, lúc này đây phần thưởng Top 3 vẫn là rất mê người đấy. Chúng ta ở chỗ này đánh nhau chết sống, nếu bị người khác đoạt đi chẳng phải đáng tiếc sao?

Thực lực của Mộ Thanh Thanh rất mạnh, thậm chí đã vượt qua La Phong, nếu không liều sinh tử, thật đúng là rất khó chính thức phân ra thắng bại.

Nghe vậy, Mộ Thanh Thanh trầm mặc, thần sắc có chút chớp động.

Nàng vẫn là người có tâm hảo thắng rất mạnh, tính tình nàng trong trẻo nhưng lạnh lùng. Nhưng lại có một loại căng ngạo, thiên phú tuyệt diệu, từ nhỏ đến lớn nàng đều chưa có đối thủ, càng cơ hồ không có thụ qua đả kích gì.

Lòng của nàng như là thanh đầm chi thủy, từ trước đến nay gọn sóng không sợ hãi, nhưng hôm nay rốt cục nổi lên một tia rung động.

Bởi vì nam tử trước mắt này.

Không sai, vừa rồi một kiếm kia nàng cũng không có đem hết toàn lực, nhưng mà nàng bái kiến qua Kỳ Lân hư ảnh thời điểm Tần Phàm giết chết La Phong, biết rõ uy lực kia cực mạnh. Huống chi hiện tại đối phương đã đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, nếu như toàn lực thi triển một chiêu kia, có lẽ thật sự cho dù là Hồng Trần loạn của nàng cũng ngăn cản không nổi.

Huống chi nhận thức của nàng đối với Tần Phàm so với những người khác thì nhiều hơn rất nhiều. Nàng còn mơ hồ cảm thấy Ma Tướng cực lớn đã từng xuất hiện kia, cũng là một trong những thủ đoạn của Tần Phàm.

Từ vừa rồi thăm dò đến xem, những thủ đoạn này của Tần Phàm đều không có sử dụng, nhưng đã ngăn cản được một kiếm cơ hồ mạnh nhất của nàng rồi.

Nói cách khác, nàng kỳ thật đã thất bại.

Hơn nữa nàng biết rõ Tần Phàm đã chiếu cố đến cảm thụ của nàng, nếu như đối phương cần, tùy thời có thể đả bại nàng càng thêm triệt để, mà không phải giống như bây giờ cái gọi là ngang tay này.

Ánh mắt chậm rãi nâng lên, có chút phức tạp nhìn xem Kỷ Huyền Nhi đang cùng Viên Bách Hỏa quyết chiến xa xa, lại quay đầu liếc nhìn Tần Phàm.

Lập tức nàng tâm sự nặng nề chậm rãi xoay người sang chỗ khác. Cuối cùng như là lúc đến, một kiếm thướt tha hướng về phương xa mà đi.

1539. Chương 1549: Đêm Trước Chấm Dứt. (1)

Chương 1549: Đêm trước chấm dứt. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“···(“···† Nhóm dịch Dungnhi †···’”···’”)

- Vậy nơi này không cần ta rồi.

Bóng lưng nàng rời đi tựa hồ có chút cô đơn, lưu lại một câu thoại ngữ ý vị sâu xa.

Hô...

Nhìn xem bóng lưng của Mộ Thanh Thanh dần dần biến mất, Tần Phàm cảm giác có chút không biết làm sao, nhưng cuối cùng chỉ chậm rãi thở ra một hơi.

Tuy thực lực của Mộ Thanh Thanh không bì kịp được hắn, nhưng này chủ yếu là bởi vì hắn ở vũ kỹ cùng át chủ bài quá nhiều. Trên thực tế ở khí thế nàng lại tuyệt không thua hắn.

Mà theo Mộ Thanh Thanh rời đi, cảm giác kiếm khí cùng kiếm thế bởi vì đối phương áp bách lúc này cũng lập tức thối lui toàn bộ, Tần Phàm vốn nên một lần nữa lộ ra sắc khoái tinh thần mới đúng, nhưng lúc này chẳng biết tại sao hắn lại ỉn ỉn cảm thấy đầy lòng có chút trầm trọng.

Thẳng đến thân ảnh đối phương đã biến mất ở chân trời, lúc này hắn mới quay đầu đi chỗ khác, nhìn về phía Kỷ Huyền Nhi cùng Viên Bách Hỏa chiến đấu.

Trên thực tế, Viên Bách Hỏa kia vào lúc đó thấy được Tần Phàm vậy mà ngăn cản được một kích của Mộ Thanh Thanh mà không có việc gì, trong nội tâm đã rất e sợ rồi, hắn biết rõ nếu đối phương lại ra tay, hơn nữa có nữ tử tu luyện Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo khủng bố trước mắt này, hắn sẽ không có bất kỳ khả năng mạng sống.

Liều mạng!

Sau một cái chớp mắt, hắc rớt cục cắn răng một cái, theo nuốt vào huyết dịch ở chỗ đầu lưỡi bị cắn rách nát kia, hỏa diễm toàn thân hắc vào lúc đó bỗng nhiên đi ngược chiều, trong cơ thể hắc có một hạt giống hỏa diễm màu đỏ vào lúc đó bỗng nhiên bộc phát ra.

- Đại hỏa bạo thuật!

Đây là hắc dùng vũ kỹ liều mạng, về sau đối với Nguyên Giới của hắc sẽ tạo thành tổn thương thật lớn.

Hỏa diễm đầy trời ở trong nháy mắt biến thành một loại đỏ thẫm chi sắc cơ hồ nhỏ máu, loại năng lượng chấn động kia tăng cường lên gấp mấy lần! Sau đó những hỏa diễm màu đỏ này rất nhanh ngưng kết thành một đầu hung thú tuyệt thế, hỏa diễm đầy trời tựa hồ muốn thôn phệ Kỷ Huyền Nhi đi vào.

- Huyền Nhi, coi chừng!

Tần Phàm không khỏi cả kinh, vội vàng nhắc nhở.

Viên Bách Hỏa bởi vì lo lắng Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi hợp kích, lúc này đã ý định dốc sức liều mạng đối lấy một đường sinh cơ rồi.

Cho nên lúc này một chiêu Đại hỏa bạo thuật kia của hắc cơ hồ là dốc hết Nguyên Giới chi lực toàn thân, chỉ để lại lực lượng dùng cho chạy trốn mà thôi. Cái hỏa triều kia mãnh liệt bành trướng, giống như là nham thạch nóng chảy cuộn cuộn mãnh liệt mà đến.

Nóng rực, bức người, ẩn chứa lực lượng đốt cháy hết thảy.

Dù là Tần Phàm cách rất xa, lúc này cũng có thể cảm giác được nhiệt lượng thao thao bất tuyệt trên người Viên Bách Hỏa này, lúc này nhiệt lượng kia hoàn toàn lấn át lực lượng lạnh cực hạn trên người Kỷ Huyền Nhi, làm cho hư không một mảnh khô ráo, tựa hồ là lúc này biến thành một Liệt Nhật chiếu xạ đại sa mạc, thậm chí tùy thời sẽ khiến cho đại hỏa lan tràn.

Tần Phàm nhắc nhở Kỷ Huyền Nhi chú ý, nhưng bởi vì thời điểm này cùng đối phương cách nhau quá xa, đi gấp rút tiếp viện rõ ràng cho thấy đã không còn kịp rồi.

Bất quá vào lúc đó Kỷ Huyền Nhi lại y nguyên bảo trì vô cùng tĩnh táo, dưới chân của nàng đạp mạnh, cả người liền giống như một con hắc điệp hướng về sau thối đi, hỏa bạo tịch cuốn tới kia hết lần này tới lần khác chỉ có thể chênh lệch một tấc.

Cho dù nhiệt khí mãnh liệt kia trùng kích đến trước mặt của nàng, nhưng rất nhanh liền bị lạnh cực hạn chi lực trên người nàng ngưng tụ thành băng màn ngăn cản.

Nàng một bên lui về phía sau, một bên nuốt vào Thủy Hỏa cực đan mà Tần Phàm giao cho nàng, khí thể trên người liền cực tốc biến hóa lấy, độ ẩm lạnh nóng kia thậm chí là ảnh hưởng đến toàn bộ bầu trời, hơn nữa bắt đầu cùng Hỏa Diễm Phong Bạo của đối phương ở giữa không trung tiến hành khí thể giác trực rõ ràng.

Thân hình của nàng một mực lui về phía sau, nhưng sắc mặt lại bảo trì bình tĩnh, ánh lửa kia ở trong mắt nàng sáng lên, tựa hồ là hỏa diễm cũng muốn đốt tới lông mày, nàng lại là bình tĩnh như cũ, lâm nguy mà không sợ hãi.

Thẳng đến Liệt Diễm hỏa bạo mạnh mẽ kia hoàn toàn bộc phát tới đỉnh phong, hơn nữa bắt đầu mãnh liệt áp xuống.

Hai mắt của nàng rốt cục ngưng tụ, thân hình di động!

- Lãnh Nhiệt Cực Liên!

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng từ miệng nàng quát nhẹ mà ra, một đôi Nguyệt Nhận trong tay rất nhanh huy động.

Vù vù vù hô...

Lập tức chỉ thấy một đóa Thủy Hỏa Liên Hoa theo Nguyệt nhận của Kỷ Huyền Nhi cực tốc huy động tầm đó nhanh chóng bay lên, càng ngày càng lớn, trập trập gió lốc lúc lạnh lúc nóng không ngừng thổi mạnh bốn phía. Mà ngay cả không gian cũng bắt đầu như là hồ nước nhộn nhạo mở ra.

Đóa hoa sen này giống như là ở trong một cái hồ lớn thủy hỏa tương dung đặc thù, một bên là hơi lạnh động lòng người, một bên là nhiệt khí bức người, giúp nhau trùng kích, giúp nhau va chạm, sau đó tất cả kinh khí đều ngưng tụ ở bên trong Thủy Hỏa Liên Hoa.

Mà đối mặt hỏa bạo mãnh liệt mà đến kia, Nguyệt Nhận trong tay Kỷ Huyền Nhi bỗng nhiên hợp lại!

Ầm ầm!

Một tiếng giống như sấm rền rơi xuống. Sau đó đóa liên hoa này ở trên không trung dùng một tốc độ cực hạn xoay tròn lấy, vào lúc này ở trên không trung hóa thành một đạo quỹ tích hoa lệ, mang theo vĩ ảnh hồng lam giao nhau, rất nhanh vọt vào bên trong hỏa bạo chói chang kia.

Giữa không trung thay đổi bất ngờ, thanh thế không ngừng chấn động. Một loại lực lượng đáng sợ tựa hồ có thể hủy diệt đại địa ở trong chỗ va chạm không ngừng tán phát ra, không gian vào lúc đó không ngừng xuất hiện sụp đổ.

Lực lượng giác trực ảnh hưởng đến khí trời biến hóa ở trong phương viên trăm dặm.

Ở trong phương viên này, vô số cây cối lập tức trở nên héo rũ, đại địa tự nhiên kết xuất một tầng sương trắng, dù là giọt sương trên lá cây cũng ngưng kết thành từng khỏa băng hạt.

- Bạo!

Cũng vào lúc này, một chữ lạnh như băng lập tức ở trong miệng Kỷ Huyền Nhi phát ra, hai mắt nàng nhìn xem Viên Bách Hỏa, giống như là tuyên án lấy tội danh của đối phương, đại biểu cho Thiên Thần hạ đặt mệnh lệnh .

Tiếng nói rơi xuống, Lãnh Nhiệt Cực Liên triệt để tách ra!

Rầm rầm rầm oanh!

Ở giữa thiên địa, vào lúc đó thoáng chốc tối sầm lại, ngay cả đám mây phiêu động ở trên bầu trời lúc này tựa hồ cũng đột nhiên đình chỉ, không khí bốn phía trong nháy mắt này bị bóc hơi hoàn toàn sạch sẽ, tạo thành một khu vực trạng thái chân không, nhìn giống như là một cái gương.

Phanh...

Sau một cái chớp mắt, hình ảnh tấm gương kia rốt cục bị đánh phá, một cỗ năng lượng kinh khủng từ chỗ Thủy Hỏa Liên Hoa kia cùng Đại hỏa bạo giao đụng mang tất cả mà ra, kinh khí lạnh nóng hồng lam tràn ngập, lập tức nuốt cả người Viên Bách Hỏa đi vào.

- Ah...

Viên Bách Hỏa vào lúc đó phát ra một tiếng hét thảm, ở trong thời gian ngắn ngủi, thân thể của hắn lập tức bị đông cứng rồi.

Lạnh.

Hắn một Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả chủ tu hỏa năng lực, vào lúc đó vậy mà cảm thấy một loại lãnh ý.

1540. Chương 1550: Đêm Trước Chấm Dứt. (2)

Chương 1550: Đêm trước chấm dứt. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Nhiệt.

Chỉ chốc lát, thời điểm lục phủ ngũ tạng của hắn bị đông lạnh kia, một cỗ cuồng nhiệt lập tức đưa vào trong cơ thể của hắn, làm áu của hắn ở trong nháy mắt tựa hồ cũng bị bốc hơi khô.

Cuối cùng toàn thân của hắn bắt đầu thiêu đốt .

Đáng thương hắn cả đời chơi với hỏa, nhưng cuối cùng lại bị chết ở trong đại hỏa đốt cháy.

Thi thể của Viên Bách Hỏa bắt đầu chậm rãi thiêu đốt lên, từ trên bầu trời rơi xuống, nhưng đến khi rơi xuống đất lại giống như khối băng hoàn toàn biến thành vụn, tử trạng có thể nói là vô cùng thâm.

Cứ như vậy, vị cường giả bài danh trước bảy của tuyển bạt thi đấu lần này, cứ như vậy bị chết ở trong tay Kỷ Huyền Nhi. Thẳng đến một khắc trước khi Viên Bách Hỏa này chết đi, hắn vẫn không thể tin được cùng không thể tiếp nhận mình cả đời ngạo khí, cuối cùng vậy mà bị chết ở trong tay một Tứ kiếp Bán Thần.

Một đạo hồng quang lập tức từ trong thi thể đối phương bay ra, chui vào đến cổ tay Kỷ Huyền Nhi.

Cũng đúng vào lúc này, khán giả ở bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh có thể chứng kiến thành tích của Kỷ Huyền Nhi từ vị trí mười vị một lần hành động nhảy đến vị trí thứ sáu rồi.

Đêm trước chấm dứt, tình huống bài danh Top 5 ở trên Thiên Tài Kim Bia là: đệ nhất danh Vân Thiên, thứ hai Mạc Thiên Dương, thứ ba Sở Vân Vũ, thứ tư Mộ Thanh Thanh, thứ năm Tần Phàm.

Vân Thiên ở vào vị trí thứ nhất này đã giằng co mười ngày thời gian, xem giống như có lẽ đã không có cách nào rung chuyển rồi. Thành tích bốn người khác thì một mực biến hóa vi diệu, không tới thời điểm cuối cùng, rất khó có thể xác định vị trí cuối cùng của bọn hắn.

Vân Thiên này tướng mạo đường đường, thực lực xuất chúng, ở bên trong Mạc Lợi Đảo một mực có được nhân khí cực cao, người ủng hộ hắn ở trong quảng trường Mạc Lợi thành cũng là chiếm tối đa. Vào lúc đó, những người ủng hộ hắn đã cơ hồ muốn chuẩn bị chúc mừng rồi.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Tất cả người dự thi còn không biết bài danh cụ thể của mình trong tuyển bạt thi đấu lần này, chỉ có thể thông qua điểm tích lũy quang văn so sánh, đại khái suy đoán ra thứ hạng vị trí của mình, cho nên mỗi người đều liều mạng tranh đoạt lấy điểm tích lũy.

Phía trên giữa không trung, nhìn xem lúc này Kỷ Huyền Nhi một lần hành động giết chết Viên Bách Hỏa, Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm tắc lưỡi. Không thể không nói, Kỷ Huyền Nhi giết người cũng là rất ác độc, Viên Bách Hỏa bây giờ là chính thức ngay cả cận vệ cũng không còn.

Điều này cũng làm cho hắn lần nữa cảm thán uy lực một chiêu Lãnh Nhiệt Cực Liên này khủng bố, phối hợp Lãnh Nhiệt Cực Hạn Chi Đạo của bản thân nàng, có thể nói là ngay cả Tần Phàm cũng có chút kiêng kị.

Từ trình độ vừa rồi Kỷ Huyền Nhi phục dụng Thủy Hỏa cực đan phóng thích uy lực ra xem, Tần Phàm đoán chừng mình phải ở dưới tình huống đồng loạt kích phát Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ, mới có thể dùng Kỳ Lân gào thét chống lại.

Nếu không có cảnh giới chênh lệch, một chiêu Lãnh Nhiệt Cực Liên này thậm chí đã có thể so sánh với một chiêu Hồng Trần loạn của Mộ Thanh Thanh rồi.

Hơn nữa bởi vì phục dụng Thủy Hỏa cực đan thi triển một chiêu này, không chỉ có uy lực có chỗ tăng lên, hơn nữa lúc này đây Kỷ Huyền Nhi so với trước đó lần thứ nhất chém giết hung thú đầu lĩnh, thi triển càng thêm dễ dàng hơn rất nhiều, sau chỉ thi triển xong khí tức hơi lộ ra có chút uể oải, cũng không có như lần trước trực tiếp té xỉu như vậy.

- Dùng tốc độ tiến cảnh của Huyền Nhi, xem ra muốn đuổi kịp ta cũng không cần bao nhiêu thời gian, ta cũng cần cố gắng thật nhiều.

Tần Phàm cũng có chút ít áp lực, hắn cũng không muốn để cho nữ nhân của mình thực lực vượt qua mình.

Bất quá trong tuyển bạt thi đấu lúc này đây, hấn ở các phương diện tăng lên cũng là rất lớn, không chỉ có đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần, còn ngộ ra Huyền Vũ thần thông, đợi ly khai Sát Lục Bí Cảnh này cũng có thoáng một phát, thực lực của hấn nhất định còn có thể lại một lần nữa tăng lên.

- Đi thôi, xem cách hùng đông cũng không có bao nhiêu thời gian rồi, chúng ta phải hảo hảo nắm chặt thời gian lại sẵn bắt một ít điểm tích lũy quang văn.

Sau đó nghĩ tới đây, hấn nhìn sắc trời một chút, liền xoay người lại nhìn Kỷ Huyền Nhi nói ra.

Ngày mai trời vừa sáng, tuyển bạt thi đấu sẽ xong.

Tối nay, là lần diên cuồng cuối cùng!

Một đêm cuối cùng, Sát Lục Bí Cảnh gió nổi mây phun, máu chảy thành sông.

Khắp nơi đều đang tiến hành lấy giết chóc vô cùng kịch liệt, bài danh trên Thiên Tài Kim Bia của quảng trường Mạc Lợi Thành không ngừng thay đổi cũng làm ọi người có chút nhìn không chớp mắt, thậm chí kích thích đến mức làm cho người khó có thể hô hấp, không tới một khắc cuối cùng, ai cũng khó có thể kết luận thứ tự cuối cùng nhất.

Chỉ là mơ hồ trong đó, mọi người cảm thấy Vân Thiên đoạt giải quán quân là rất cao, dù là Mạc Thiên Dương cũng là thua kém không ít.

Bất quá, ngược lại cũng có một ít người hi vọng hai Lục kiếp Bán Thần còn lại này có thể đánh một hồi, để quyết ra người mạnh nhất chính thức.

Ngoài ra, cũng có một ít chú ý rơi vào trên danh tự của Tần Phàm cùng Mộ Thanh Thanh, vừa rồi có người mơ hồ cảm giác được hai người này tiến hành qua một hồi quyết chiến, đáng tiếc cuối cùng nhất phát hiện đều không có phân ra kết quả.

Tần Phàm, Mộ Thanh Thanh, Sở Vân Vũ, ba người này đều là ba gã Ngũ kiếp Bán Thần cường giả hiện tại lưu lại trên Thiên Tài Kim Bia, thậm chí bọn hấn đều đã từng một lần thử qua vượt lên hai Lục kiếp Bán Thần phía trước.

Cho nên đối với ba người này cùng Lục kiếp Bán Thần ở giữa mạnh yếu như thế nào, đồng dạng là sự tình rất nhiều người xem muốn biết.

Tóm lại, mọi người đều hận không thể lúc này lạc vào cảnh giới kỳ lạ, nhìn xem quyết đấu bên trong Sát Lục Bí Cảnh kia.

Bồng!

Cũng đúng vào lúc này, một tiếng vang nhỏ bỗng nhiên từ trong Thiên Tài Kim Bia truyền đến, sau đó mọi người đều kinh ngạc phát hiện, ở phía trên hư không dĩ nhiên hiện ra một màn sáng cự đại!

Hơn nữa bên trong màn sáng này biểu hiện đúng là một ít tràng cảnh bên trong Sát Lục Bí Cảnh!

Trong đêm tuyển bạt thi đấu sắp chấm dứt, đối với tiêu hao như vậy thật là bỏ ra khá lớn, nhưng Mạc Lợi Đảo chủ thập phần đại lượng để cho tất cả mọi người có thể quan sát đến tràng cảnh bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

- Trời ạ, nguyên lai bên trong Sát Lục Bí Cảnh là như vậy đấy!

- Hiện tại tuyển bạt thi đấu đã sắp xong, nhưng lại vẫn có nhiều hung thú như vậy!

- Tê... những con hung thú này chỉ sợ yếu nhất cũng có được thực lực Tứ kiếp Bán Thần, thực lực Ngũ kiếp Bán Thần cũng không ít, càng là có hung thú Lục kiếp Bán Thần khủng bố! Loại hung thú này, một móng vuốt cũng có thể giết chết ta.

- Đúng vậy a, quá kinh khủng! Thật sự là bội phục những người dự thi này. Nếu để cho ta tiến vào bên trong, chỉ sợ là một ngày cũng không chịu nổi!

1541. Chương 1551: Diên Cuồng Cuối Cùng.

Chương 1551: Diên cuồng cuối cùng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(⁻“••_s(⁻“••_s† Nhóm dịch Dungnhi †_s••’⁻)_s••’⁻)

Lập tức là từng thanh âm hưng phấn ở trên quảng trường vang lên, nhìn xem tràng cảnh bên trên màn sáng cực lớn kia, mỗi một cái đều lộ ra khiếp sợ hoặc thần sắc e ngại. Một nơi như vậy, không người nào dám coi thường.

Lúc này người dự thi bên trong Sát Lục Bí Cảnh đã thập phần hiếm, từ bắt đầu hơn ba nghìn người, hiện tại ngoại trừ những người trong khu vực an toàn, có lẽ còn lại cũng chưa tới 100 người, hơn nữa những người này đều đang không ngừng giảm bớt lấy. Hoặc là bị yêu thú giết chết, hoặc là bị những người dự thi khác giết chết.

Tóm lại, một đêm cuối cùng này lộ ra kịch liệt và tàn khốc, mọi người trên quảng trường nhìn thấy mà kích động không thôi.

- Xem kia, Vân Thiên giết chết một đầu hung thú Lục kiếp Bán Thần rồi, quá mạnh mẽ! Hung thú Lục kiếp Bán Thần này dưới tay hắn dĩ nhiên là trụ không quá ba chiêu!

- Không hổ là Lục kiếp Bán Thần cường giả, phía trước hắn nhất định là ẩn dấu thực lực rồi, quá cường hãn!

- Phải, thông qua cái màn sáng này, ta phỏng phát giống như có thể cảm giác được có một loại khí tức cường đại đập vào mặt, Vân Thiên này tuyệt đối có thể được xưng tụng là cường giả trong Lục kiếp Bán Thần! Tuổi thọ hắn như vậy liền trở thành người nổi bật trong Lục kiếp Bán Thần, thiên phú tiềm lực của hắn có thể nghĩ.

- Vân Đình thành thành chủ chi tử, quả nhiên danh bất hư truyền! Ta xem lúc này đây tuyển bạt thi đấu đệ nhất không phải hắn không còn ai!

- Ta xem cũng chưa chắc, mọi người nhìn xem lúc này Mạc Thiên Dương tựa hồ cũng diên cuồng đi lên, một đám khoảng chừng mấy trăm đầu hung thú, hơn nữa có đại lượng hung thú Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng tốc độ giết chóc của hắn lại nhanh đến đáng sợ.

- Còn có Mộ Thanh Thanh cùng Sở Vân Vũ, hai người này đều là kiếm đạo cường giả, tốc độ giết chóc cũng nhanh đến đáng sợ ah!

Nguyên một đám nhiều lần nghị luận tình huống bên trong Sát Lục Bí Cảnh, sau khi nhìn đến tình huống chân thật trong đó, tất cả người xem đều khiếp sợ thực lực khủng bố của người dự thi lúc này đây.

Ở thời khắc diên cuồng này, tất cả mọi người là nhiệt huyết đều sôi trào lên.

- Ồ? Thanh y nam tử kia không phải là Tần Phàm sao? Hắn xem như là đang chạy đi, ở phụ cận hắn có mấy bầy hung thú cỡ trung, theo đạo lý là thập phần thích hợp hắn giết chóc, nhưng hắn đều không để ý đến, đến tột cùng là muốn đi đâu?

Cũng ngay thời điểm này, bỗng nhiên có người chỉ hướng màn sáng nói ra.

- Không sai, chính là Tần Phàm lúc trước dùng Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh lưu danh Thiên Tài Kim Bia, lúc trước hắn đã từng giết chết Lục kiếp Bán Thần La Phong trèo lên đỉnh đây. Ở phía sau hắn đi rất gần kia tên là Kỷ Huyền Nhi, hiện tại cũng ở vị trí thứ sáu.

Đối với Tần Phàm, rất nhiều người lúc này đều không xa lạ gì, rất nhanh liền xác định xuống.

- Trời ạ! Mọi người mau nhìn, phương hướng Tần Phàm tiến lên, sơn cốc đó tựa hồ có trọn vẹn hơn hai mươi đầu hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần tụ tập, cái kia chỉ sợ có thể được xưng tụng là chỗ hung hiểm nhất trong cả Sát Lục Bí Cảnh rồi, hắn là đi tìm chết sao?

Chỉ chốc lát, có người lên tiếng kinh hô.

- Tê... nhiều hung thú thực lực Lục kiếp Bán Thần như vậy! Hắn có lẽ không biết a, nếu không không thể nào dám đi gây chúng?

Có người lúc này ngược lại hít một hơi hơi lạnh, vì tình cảnh của Tần Phàm mà âm thầm lo lắng.

- Nhất định là không biết, nếu không thì không phải là tự tìm đường chết sao? Tần Phàm này vốn đã xông vào Top 5, nhưng dĩ nhiên là gặp được chuyện như vậy, thật sự là bất hạnh ah!

Có người thì thở dài vì thiên tài sắp vắn lác.

Tóm lại, đại bộ phận lực chú ý vào lúc đó đều rơi vào trên người Tần Phàm.

truyện copy từ

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

- Đã đến.

Nhìn sơn cốc có chút âm trầm phía trước, Tần Phàm ngừng lại, nhìn xem địa phương phía trước cất dấu một cỗ sát cơ mãnh liệt, hai mắt hắn ngưng tụ, chiến ý trùng thiên.

Hắn tự nhiên là biết rõ trong sơn cốc này có đại lượng hung thú thực lực Lục kiếp Bán Thần, trên thực tế, hắn từ rất xa đã cảm giác được rồi, lúc này đây đến là cố ý đấy.

Đã là một đêm tuyển bạt thi đấu cuối cùng rồi, hiện tại còn không điên cuồng, còn đợi khi nào?

Những con hung thú này càng cường, đại biểu cho hắn có thể sẵn bắt đến điểm tích lũy quang văn càng nhiều!

- Trong này thập phần nguy hiểm, một hồi nàng ngàn vạn lần không được ly khai ta quá xa.

Sau đó Tần Phàm liền xoay đầu lại nhìn Kỷ Huyền Nhi ở sau lưng dặn dò.

Sau khi thấy nàng gật đầu đáp ứng, nắm đầm của hắn nắm chặt, lập tức kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân, sau đó dưới chân dùng sức đạp mạnh, thân hình như là mũi tên hướng về bên trong kích bắn đi.

Tuy phía trước nguy cơ tứ phía, nhưng hắn chưa từng có sợ hãi!

- Điên rồi điên rồi! Tần Phàm này dĩ nhiên là biết rõ bên trong có rất nhiều yêu thú lợi hại còn muốn hung hăng đi vào!

Thấy một màn như vậy, tất cả mọi người trên quảng trường Mạc Lợi thành, trên mặt đều lộ ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

Theo Tần Phàm dừng lại có thể nhìn ra được, hắn là biết rõ tình cảnh bên trong đấy!

- Trong này là trọn vẹn hai mươi đầu hung thú thực lực Lục kiếp Bán Thần ah! Tần Phàm hắn có phải là quá khinh địch hay không? Chỉ bằng hắn và Kỷ Huyền Nhi ở sau lưng, bề ngoài thực lực giống như mới chỉ là Tam kiếp Bán Thần kia sao?

Có ít người lúc này đều không khỏi lắc đầu.

- Quá vọng động rồi, đây là muốn tìm đường chết sao? Nhiều Lục kiếp hung thú như vậy, ta xem dù thay đổi là Vân Thiên hay Mạc Thiên Dương cũng chưa chắc có thể chống lại được?

Rất nhiều người thậm chí cảm thấy được Tần Phàm là tự tìm đường chết.

Hồng hồng hồng rống...

Trước mắt trong sơn cốc ẩn nấp này, vô số yêu thú chiếm giữ ở trong đó, gần kề chỉ là hung thú đầu lĩnh Lục kiếp Bán Thần đã đạt đến hai mươi, hung thú thực lực Ngũ kiếp Bán Thần càng là có thể nói vô số kể.

Thân hình của Tần Phàm tiến vào trong đó, giống như là một quả bom ném vào trong hồ, lập tức khơi dậy sóng to gió lớn!

Tiếng vang đình tai nhức óc kia ở trong sơn cốc không ngừng quanh quẩn, tất cả hưng thú, lúc này giống như là sóng biển vô tận, mãnh liệt bành trướng vọt tới, tràn diện kia có thể nói là đồ sộ vô cùng.

- Giết!

Ở bên trong Đoạt Thần Quyền Sáo bắn ra hào quang sáng chói, lúc này Tần Phàm là hoàn toàn không sợ không lo, trực tiếp bắt đầu điên cuồng giết chóc. Từng quyền từng quyền, hấn một bên giết chóc, một bên hướng về địa phương có hưng thú dày đặc nhất phóng đi.

Mà Kỷ Huyền Nhi cũng theo sát phía sau hấn, địa phương hấn đi qua đều là một mảnh ánh sáng màu đỏ lấp loè, thi thể hưng thú không ngừng rơi xuống trên đất.

Trận đồ sát này, có thể nói là giết đến thiên hôn địa ám, Tần Phàm cũng không biết mình giết chóc bao nhiêu hưng thú, tóm lại dù là phòng ngự mạnh mẽ hưng hấn như hấn, trên thân thể cũng đã là vết thương chằng chịt, hơn nữa những thương thể kia còn không tính nhẹ, may mắn là hấn dựa vào khí lực cường đại cùng năng lực phòng ngự mới ủng hộ đi qua.

1542. Chương 1552: Tiếng Đàn Chấm Dứt. (1)

Chương 1552: Tiếng đàn chấm dứt. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Bất quá Kỷ Huyền Nhi theo ở phía sau ngược lại là không có thụ thương tích gì, bởi vì tất cả công kích đều bị Tần Phàm ngăn được. Thậm chí nói ở trong bầy hưng thú nguy cơ tứ phía này, nàng còn mơ hồ có một loại cảm giác an toàn, tựa hồ chỉ cần ở sau lưng người kia, nàng cái gì cũng không sợ hãi.

Trong lòng của nàng, cho dù Tần Phàm muốn đi Đồ Thần, nàng tất nhiên cũng không nhẫn mảy thoáng một phát chạy theo sau.

- Trời ạ! Ta nhìn thấy gì, vừa rồi Tần Phàm dĩ nhiên là một quyền phát ra hư ảnh Kỳ Lân màu đỏ như máu, vậy mà một lần qua miểu sát hai đầu Lục kiếp hưng thú!

- Thực lực này cũng quá kinh khủng a, Tần Phàm hấn lúc nào có được thực lực đáng sợ như vậy!

Mà mọi người ở trên quảng trường Mạc Lợi thành, chứng kiến tràng cảnh hưng hấn như vậy, lúc này mỗi một cái đều không khỏi lộ ra trợn mắt há hốc mồm. Nếu không tận mắt nhìn thấy, sợ rằng bọn hấn không có người nào sẽ tin tưởng Tần Phàm vậy mà sẽ có được sức chiến đấu đáng sợ như vậy.

Nhưng sự thật bày ở trước mắt, những người này đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Mà mạo hiểm cùng trả giá như vậy, đổi lấy chính là thu hoạch thật lớn. Điên cuồng giết chóc làm cho điểm tích lũy quang văn của Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi đều điên cuồng tăng lên, vốn bởi vì phía trước một thời gian ngắn chạy đi, thứ hạng của bọn hấn lại lần nữa hạ xuống vài tên, nhưng hiện tại nhìn lại Thiên Tài Kim Bia, tên của hai người bọn hấn đều rất nhanh hướng lên.

Đặc biệt là Tần Phàm, ở trong ánh mắt rung động của mọi người, chỉ là qua bất quá chùng một giờ, hấn đã cơ hồ muốn một lần nữa tiến vào Top 3. Hơn nữa tốc độ như vậy tiến hành xuống dưới, một lần đến đệ nhất cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. . .

Phía trên một Hoang Nguyên.

Người này thân hình cao lớn, tướng mạo thô cuồng bá đạo, trên người mặc một bộ áo choàng đen đỏ đang điên cuồng đuổi giết ba người dự thi.

- Mạc Thiên Dương, ba chúng ta biết rõ không phải là đối thủ của ngươi, nhưng hiện tại bên trong Sát Lục Bí Cảnh còn có vô số hưng thú, ngươi cần gì là theo đuổi chúng ta không bỏ.

Lúc này về mặt ba người dự thi kia khẩn trương, tốc độ đạt đến mức tận cùng, một bên chạy trốn một bên trong miệng nói ra.

Ba người bọn hắn vốn là kết cùng một chỗ sẵn giết hung thú, nhưng thời điểm chứng kiến Mạc Thiên Dương lập tức liền xa xa trốn đi, nhưng không thể tưởng được vẫn là bị hắn theo dõi, một mực ở phía sau theo đuổi không bỏ.

- Hắc hắc, cái này chỉ có thể nói các người không may mắn rồi, hiện tại cách hừng đông đã không nhiều lắm, giết chóc yêu thú ở đâu nhanh bằng giết chóc người dự thi đạt được điểm tích lũy, các người vẫn là cam chịu số phận đi!

Nghe vậy, Mạc Thiên Dương không chỉ không có buông tha cho truy kích, ngược lại là đột nhiên tốc độ nhanh hơn.

Chỉ thấy hắn dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai tới gần phía sau hai người, trực tiếp oanh ra một quyền, một mặt trời màu đỏ cự đại cuộn cuộn về phía trước, trực tiếp nện ba người trở thành nát bấy.

Thực lực của Lục kiếp Bán Thần, khủng bố vô cùng.

- Chín vạn điểm tích lũy rồi, số điểm này, ta nghĩ có lẽ có thể lấy được đệ nhất a?

Nhìn ánh sáng màu đỏ ở cổ tay mình hiện lên, điểm tích lũy lần nữa tăng lên một đoạn, trên mặt Mạc Thiên Dương lộ ra một nụ cười hài lòng nói ra.

Ở trong một khe núi.

Một người dự thi thực lực Ngũ kiếp Bán Thần, hắn chính là cường giả bài danh thứ mười trên Thiên Tài Kim Bì, nhưng vào lúc đó hắn lại lộ ra vẻ sợ hãi. Ở trước mặt của hắn là một thanh niên mặc áo bào trắng anh tuấn.

- Vân Thiên, Hàn gia chúng ta cùng Vân Đình thành Vân gia các người có giao tình, người chẳng lẽ thật sự ra tay đối với ta sao?

Lúc này người dự thi kia quỳ trên mặt đất, khoe miệng của hắn có huyết dịch chảy ra, nhìn ra được đã là hấp hối rồi.

- Thực xin lỗi, lúc này đây đệ nhất ta nguyện nhất định phải có. Điểm tích lũy quang văn trên người của người có không ít, có thể giúp ta một tay.

Trên mặt Vân Thiên lộ ra một tia vui vẻ tàn khốc, sau đó kinh khí trong tay trực tiếp thôi phát, trực tiếp mang đi tánh mạng của người dự thi thực lực Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong trước mắt này.

- Người...

Lúc này người dự thi kia mở to hai mắt, có chút chết không nhắm mắt.

- Hừ, đến lúc này, chỉ cần có cơ hội có thể lấy được điểm tích lũy, ta đều sẽ không bỏ qua. Hiện tại ta đã có được mười vạn điểm tích lũy, có lẽ bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh không có người vượt qua ta rồi.

Nhìn xem người nọ chậm rãi ngã xuống, Vân Thiên biểu lộ lạnh lùng. Nhìn lại điểm tích lũy trên cổ tay của mình gia tăng, sau đó hắn nhìn về phía phương xa, trong miệng hừ lạnh một tiếng nói ra.

...

Các loại giết chóc vô cùng điên cuồng đang tiến hành ở bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh, toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh nhất định là không yên tĩnh.

Theo sắc trời dần dần bắt đầu sắp sửa tỏa sáng, giết chóc bên trong Bí Cảnh cũng đã đến một giai đoạn gay cấn, bởi vì hiện tại không biết điểm tích lũy của những người dự thi khác, tất cả mọi người đều là tận khả năng giết chóc, mỗi người đều đem hết khả năng, tất cả lộ ra thần thông tranh đoạt lấy điểm tích lũy.

Điểm tích lũy của Tần Phàm cũng rất nhanh tăng lên, mà mấy người khác cũng đều nghĩ biện pháp tăng lên điểm tích lũy. Bất kể thủ đoạn, phàm là có thể lấy được điểm tích lũy quang văn đều sẽ không bỏ qua.

Tóm lại, mấy vị bài danh phía trên kim bia kia, một đêm này điểm tích lũy đều là điên cuồng tăng trưởng, thậm chí một đêm này bọn hắn giết chết người và hung thú đều so với mấy ngày bình thường còn muốn nhiều hơn....

Cái người tranh ta đoạt kịch liệt này, kích thích đến mức làm cho những khán giả trên quảng trường trung tâm Mạc Lợi Thành lộ ra khẩn trương không thôi.

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này, bài danh trên Thiên Tài Kim Bia dĩ nhiên là biến mất!

- Đây là có chuyện gì?

Thoáng cái trên quảng trường đều như là bị tác nổ, từng thanh âm nghị luận vang lên. Ở thời điểm cuối cùng, bọn hắn chứng kiến vị trí trước top 3 đều thập phần tiếp cận. Hơn nữa một khắc cuối cùng biến mất trên kim bia kia còn phát sinh biến hóa.

Nhưng đúng vào lúc này, hết lần này tới lần khác lại thu bài danh lại.

Sau đó liền có Mạc gia chi nhân đi ra tuyên bố, kết quả cuối cùng sẽ ở ngày hôm sau tuyển bạt thi đấu tuyên bố. Bọn hắn tựa hồ là cố ý lưu lại kết quả cuối cùng này, như vậy mọi người ngược lại là không người nào dám nhắc sinh ra dị nghị.

Bất quá ngược lại có không ít người bắt đầu ở trên quảng trường mở ra ván bài.

Giết giết giết giết!

Ở trong sơn cốc tràn đầy hung thú cường đại kia, Tần Phàm vào lúc đó đồng dạng cũng đã là giết đỏ cả mắt rồi. Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ của hắn cũng đã dùng tới, còn sử dụng hai lần Bạo Huyết Kỳ Lân. Có thể nói, hắn trừ Ma Tướng quyền không có sử dụng kia ra, cơ hồ là đem hết toàn lực rồi.

1543. Chương 1553: Tiếng Đàn Chấm Dứt. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1553: Tiếng Đàn Chấm Dứt. (2)

Sau khi hắn tiến vào sơn cốc này liền bắt đầu chuẩn bị liều mạng, chỉ có bất cứ giá nào như thế này, hắn liền có thể đạt được càng nhiều điểm tích lũy quang văn hơn nữa.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Mà ở thời điểm này, trên người Tần Phàm có lẽ đã không có một tác nguyên vẹn rồi, ở dưới nanh vuốt hung thú bốn phía điên cuồng tiến công, trên người hắn cũng mang lên các loại miệng vết thương. Bất quá đối lấy chính là hai mươi đầu hung thú đầu lĩnh thực lực Lục kiếp Bán Thần trong sơn cốc này đều bị hắn tàn sát không còn, hung thú Ngũ kiếp Bán Thần bị hắn giết chết càng có thể nói là vô số kể.

Trong sơn cốc, huyết tinh chi vị tràn ngập, trước mắt đã là chồng chất thi thể các loại hung thú, ở vào trong sơn cốc kia, thân ảnh của Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi cơ hồ đã bị che đầy đến mức nhìn không tới rồi.

Rốt cục, thời điểm ánh mặt trời rốt cục từ phía đông bắt đầu chiếu xuống.

Các loại đèn nến bên trong Sát Lục Bí Cảnh này, ở dưới ánh mặt trời kia, tựa hồ như sương mù bỗng nhiên bị giải khai, chiếu xạ ra vô số thi thể cùng một mảnh đại địa dài hẹp đã nhuộm hồng cả trong Sát Lục Bí Cảnh.

Đây đều là kết quả giết chóc của đêm qua.

Khủng bố, huyết tinh, người bình thường chứng kiến chỉ sợ da đầu sẽ run lên.

Khán giả trên quảng trường chứng kiến tình cảnh như vậy, bọn hắn có thể tưởng tượng được tối hôm qua giết chóc đến kịch liệt cỡ nào, mà đối với kết quả cuối cùng kia bọn hắn đều rất mong chờ, vô cùng chờ mong.

- Trời đã sáng.

Ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, Tần Phàm một thân là huyết mang theo Kỷ Huyền Nhi đồng dạng về mặt mỗi một từ trong sơn cốc chậm rãi đi ra ngoài.

Hừng đông, điều này đại biểu cho thời khắc cuối cùng của tuyển bạt thi đấu đã chấm dứt rồi!

Trải qua một đêm này, điểm tích lũy quang văn của hắn tăng trưởng thập phần khả quan, tuy còn không biết bài danh cụ thể, nhưng trong lòng hắn cũng đã có một nội tình, trực giác cảm giác được điểm của mình đã có thể đủ tiến vào trước top 3 rồi, về phần có thể lấy được thứ nhất hay không, chính hắn cũng còn không dám khẳng định.

Mà điểm tích lũy quang văn của Kỷ Huyền Nhi tuy tăng trưởng không có nhiều như Tần Phàm, nhưng so với lúc trước thì tăng lên không ít, Tần Phàm cảm thấy cơ hội năng tiến vào Top 5 cũng là thập phần to lớn.

Ngẩng đầu nhìn phương xa, hắn chứng kiến ở đó tựa hồ có một loại hào quang thập phần sáng sủa lên. Chỗ đó hẳn là địa phương mở ra chi môn ly khai Sát Lục Bí Cảnh, ở thời điểm mặt trời hoàn toàn bay lên, tất cả mọi người nhất định phải ly khai, nếu không có khả năng sẽ vĩnh viễn ở lại chỗ này.

Mặt trời ở chân trời chậm rãi bay lên, thời điểm này, vốn bầu hung thú trải rộng toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh tựa hồ bắt đầu hướng về từng cái phương hướng thối lui, không có ai biết địa phương chúng thối lui, nhưng cái này ý nghĩa giết chóc đã sắp sửa hoàn toàn chấm dứt.

Ông ông ông...

Hai người Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi đi ra sơn cốc, thoáng nghỉ ngơi một phút, cũng chuẩn bị hướng về địa phương hào quang sáng lên kia bay đi.

Nhưng mà, cũng vừa lúc đó, bọn hắn lại chợt nghe một loại thanh âm huyền bí từ chỗ phát ra ánh sáng kia, hướng về hơn phân nửa Sát Lục Bí Cảnh khuếch tán mà đi.

Loại thanh âm này mang theo sát thương chi lực rất mạnh, dù là Tần Phàm nghe được cũng cảm giác được tâm thần như bị va chạm, lộ ra khó chịu vô cùng, mà Kỷ Huyền Nhi càng là khóe miệng chảy ra một vết máu.

- Đây là tiếng đàn?

Lúc này Tần Phàm không khỏi nhướn mày, hắn ngẩng đầu nhìn lại, sau đó dĩ nhiên là chứng kiến lúc này có vô số đạo hào quang màu đỏ từ các nơi trong Sát Lục Bí Cảnh bay ra, xẹt qua trời cao, nhao nhao hướng về chỗ tiếng đàn vang lên kia bay đi.

Lúc này đây kết quả tuyển bạt thi đấu cuối cùng, tựa hồ đã tái sinh ra biến hóa!

Ông ông ông...

Tiếng đàn này đột nhiên vang lên bên trong toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh, giống như là Ma Âm đến từ Địa Ngục, không ngừng quanh quẩn trong Thiên Địa, sinh ra một loại lực lượng thập phần huyền bí.

Loại lực lượng này rõ ràng cho thấy có được lực công kích rất mạnh, dù là phòng ngự trình độ như Tần Phàm, ở thời điểm này cũng không khỏi là tâm thần nhận lấy va chạm trọng đại, vô cùng khó chịu, có thể nghĩ người bình thường cảm nhận được trùng kích lớn đến bao nhiêu.

Trọng yếu hơn là loại tiếng đàn này trực tiếp xâm nhập đến lĩnh vực linh hồn của con người, đối với những người dự thi chiến đấu một đêm đã kiệt sức kia mà nói, đây chính là đả kích thập phần trí mệnh.

Thời điểm tiếng đàn vang lên, Tần Phàm đã có thể nghe được bốn phương tám hướng truyền đến các loại tiếng kêu thống khổ khủng bố, không ít người thực lực không đủ như là đầu đầu muốn nứt nằm trên mặt đất lăn qua lăn lại, có chút thực lực yếu một ít thậm chí là trực tiếp chết đi.

Những ánh sáng màu đỏ xẹt qua không gian kia, đều là điểm tích lũy quang văn từ trên người những người chết kia bay ra.

Ngoài ra, còn có một chút hưng thú bị thương nhưng chưa chết, vào lúc đó đồng dạng đều trực tiếp bị tiếng đàn kia thu hoạch tánh mạng, cho nên ánh sáng màu đỏ ở trên bầu trời lúc này lộ ra có chút dày đặc, hạo hạo dâng dâng, rất là đồ sộ.

- Trời ạ, cái này là bao nhiêu điểm tích lũy quang văn? Đến tột cùng là ai có được thực lực mạnh như vậy?

Thấy một màn như vậy, người xem ở bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh đều là nguyên một đám lộ ra chấn động vô cùng.

Mà bởi vì màn sáng kia chỉ có thể nhìn đến hình ảnh, nghe không được tiếng vang, cho nên phần lớn người cũng không biết đến tột cùng là chuyện gì phát sinh.

Mà lúc này, ảnh tượng trên màn sáng kia thời gian dần qua phóng đại hơn nữa, tập trung đến địa phương ly khai Sát Lục Bí Cảnh, lúc này mọi người mới rốt cục nhìn rõ ràng ở trước ly khai chi môn kia, lúc này đang có một nữ tử mặc quần áo màu vàng nhạt, lúc này ngồi xếp bằng lơ lửng ở giữa không trung, thần sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng mà chuyên chú vuốt dây đàn.

Mọi người lúc này tuy nghe không được tiếng đàn, nhưng chứng kiến tư thế đánh đàn của cô gái này thập phần ưu mỹ, kích thích mỗi một dây đàn đều tựa hồ như có thể sờ động nhân tâm. Rất nhiều người trên quảng trường lúc này đều chìm đắm trong bên trong vẻ đánh đàn của nữ tử này, chỉ là bọn hắn cũng không nghĩ tới, lúc này nữ tử xinh đẹp kia khảy đàn cũng không phải là nhạc khúc mỹ diệu, mà là tử vong chi âm đoạt tánh mạng người.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh, tiếng đàn này thời gian dần qua tăng cường, ở mấy dây đàn nhìn như là kích thích hơi hột tâm đó, trên thực tế là có trên ngàn trăm tánh mạng đang biến mất, tốc độ giết chóc này cực nhanh, từ sau khi tuyển bạt thi đấu bắt đầu là không người có thể so sánh.

- Đây là tiếng đàn của Lăng Cẩm kia?

Mà theo tiếng đàn kia công kích trở nên càng ngày càng mạnh, Tần Phàm cũng không khỏi không vội vàng khởi động một vòng phòng hộ đưa hắn và Kỷ Huyền Nhi bảo hộ ở trong đó, sau đó ngẩng đầu lên nhìn về phương xa, trong miệng nói ra. nguồn

1544. Chương 1554: Gặp Lại Vân Thiên.

Chương 1554: Gặp lại Vân Thiên.

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Hắn đối với nữ tử mang Cẩm kia là một mực khắc sâu ấn tượng.

Bởi vì đối với Lăng Cẩm này lợi hại, hắn từ lúc ở Hoàng Nham Thành đã được chứng kiến rồi, một đạo âm phù nho nhỏ kia, vô thanh vô tức có thể cắm vào trong cơ thể của hắn, hơn nữa ngay cả hắn cũng chịu ảnh hưởng, hưởng chi hiện tại đối phương là đang thi triển tiếng đàn công kích chính thức.

- Nữ tử này xem ra cũng không phải là nhân vật đơn giản gì. Mà nàng nắm chắc thời cơ thật đúng là hoàn mỹ chuẩn xác ah.

Sau đó Tần Phàm không thể không bội phục Lăng Cẩm thông minh cùng suy nghĩ sâu xa.

Đối với tiếng đàn công kích bao trùm hơn phân nửa Sát Lục Bí Cảnh cùng thu hoạch điên cuồng kia, hắn đoán chừng Lăng Cẩm này sớm đã có ế hoạch tốt, tới hôm qua thời điểm tất cả mọi người liều mạng giết chóc cướp đoạt điểm tích lũy, nàng có lẽ là một mực bảo tồn thực lực.

Mà cho tới bây giờ tuyển bạt thi đấu sắp kết thúc, nàng mới dĩ dật đãi lao, thoảng cái thu hoạch được đại lượng điểm tích lũy.

Phải biết rằng, ở thời điểm này, vô luận là người dự thi trải qua một đêm chiến đấu hăng hái hay là những hung thú bị thương chạy thực mạng kia. Đều là thời điểm thực lực cùng ý chí xuống đến thấp nhất. Coi như là hai người Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi, đồng dạng trải qua tối hôm qua giết chóc đều lộ ra hết sức yếu ớt, đối mặt trình độ công kích như vậy, bọn hắn đều cảm giác được không dễ chịu.

Huống chi những người kia thực lực không mạnh, trải qua một đêm giết chóc, có thể trụ được tiếng đàn này mới là chuyện lạ.

Cho nên Lăng Cẩm ở thời điểm này có thể thu hoạch đại lượng điểm tích lũy quang văn cũng là sự tình nằm trong dự liệu.

Nhìn xem từng đạo ánh sáng màu đỏ như là cầu vồng, từ khắp nơi hướng về trung tâm, nhao nhao tụ tập bay đi, một màn đồ sộ kia, dù là Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm tắc lưỡi, những điểm tích lũy quang văn này đoán chừng ít nhất cũng trên mười vạn a.

Mười vạn điểm tích lũy này, là rất nhiều người trải qua đau khổ chiến đấu hăng hái một tháng mới lấy không được a.

Lăng Cẩm này lại trong khoảng thời gian ngắn lấy sạch.

Lúc này dù là Tần Phàm cũng nhịn không được có chút hâm mộ.

Bất quá may mắn tiếng đàn này cũng không có tiếp tục bao lâu, gần kề chỉ là qua không đủ nửa phút thời gian liền triệt để ngừng lại.

Tần Phàm đoán chừng tiếng đàn công kích kinh khủng như vậy, tiêu hao khổng lồ cũng là rất lớn, Lăng Cẩm này cũng không quá đáng là một Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới cường giả, có lợi hại cũng kiên trì không được bao lâu.

Trên thực tế cũng đích thật là như thế, ở trước cánh cổng ánh sáng ly khai Sát Lục Bí Cảnh kia, sau khi Lăng Cẩm đình chỉ khảy đàn. Nàng lập tức là “PHỐC” một tiếng, hôc ra một ngụm máu đen, cũng biết nàng khảy đàn như vậy đoán chừng cũng là nỗ lực trả giá, hơn nữa đã đến nỗ lực hết đà.

Vừa kết thúc khảy đàn, Lăng Cẩm cũng không dám dừng lại ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh này, lập tức vọt vào cánh cổng ánh sáng ly khai.

- Chúng ta đi thôi.

Mà ở phương xa, thấy tiếng đàn giết chóc kia đã kết thúc, Tần Phàm liền triệt hồi vòng phòng hộ, nhìn Kỷ Huyền Nhi nói ra. Ở thời điểm này, hắn và Kỷ Huyền Nhi đồng dạng đều lộ ra sắc mặt có chút khó coi.

Không chỉ có là bởi vì bị tiếng đàn vừa rồi kia ảnh hưởng, lại bởi vì đột nhiên nhiều ra một cái Lăng Cẩm này, vậy thì ý nghĩa năm vị trí đầu của tuyển bạt lúc này đây có khả năng sẽ thiếu một cái rồi.

Đương nhiên, không chỉ là hai người Tần Phàm.

Lúc này rất nhiều cường giả bài danh phía trước đều là sắc mặt âm trầm.

Vốn hai người Vân Thiên cùng Mạc Thiên Dương tin tưởng tràn đầy chuẩn bị cầm đệ nhất cũng lộ ra vẻ không vui, bởi vì bọn hắn đều có thể trực giác cảm giác được, vừa rồi những điểm tích lũy quang văn bị tiếng đàn kia thu hoạch đi rất nhiều, thậm chí có khả năng còn vượt qua hai người bọn họ.

Cái này ý nghĩa, thời khắc cuối cùng lại giết ra một thốt siêu cấp hắc mã, làm cho đệ nhất sắp đến tay bọn hắn rất có thể không cánh mà bay rồi.

Muốn đoạt thứ nhất, bọn hắn đều chỉ có thể lần nữa sẵn bắt điểm tích lũy quang văn rồi.

Bất quá ở thời điểm này, tất cả hung thú đã rút đi, mà những người dự thi kia, một bộ phận từ khu vực an toàn ly khai, một bộ phận bị tiếng đàn giết chết, còn lại đại bộ phận ở trước khi bọn hắn đuổi tới đã ly khai Sát Lục Bí Cảnh rồi.

Cho nên, bọn hắc muốn lần nữa gia tăng điểm tích lũy quang văn của mình là rất khó.

Mà Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi là đám người dự thi trở về tương đối trẻ nhất, lúc bọn hắc chạy trở về phụ cận cánh cổng ánh sáng, đại bộ phận người dự thi đã ly khai hết rồi.

Cánh cổng ánh sáng ly khai Sát Lục Bí Cảnh kia ngược lại là lộ ra rất cao lớn, khoảng chừng mấy chục thước, đồ sộ không thôi, cho dù là cách rất xa cũng có thể chứng kiến.

Hiện tại bọn hắc cách cánh cổng ánh sáng bất quá là vài dặm xa, dùng tốc độ của hai người Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi, không cần một hồi sẽ đến.

Bất quá vào lúc này, hắc lại bỗng nhiên ngừng lại, cũng ý bảo Kỷ Huyền Nhi đình chỉ tiếp tục đi tới.

- Xem ra bởi vì vừa rồi Lăng Cầm này đột nhiên cướp đi nhiều điểm tích lũy quang văn như vậy, rất có thể sẽ cải biến kết quả cuối cùng nhất của tuyển bạt thi đấu, cho nên có người đối với cái này không phải hết sức hài lòng ah.

Có chút cảm ứng thoáng một phát, lúc này Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ nói ra.

Đã đến lúc này, hắc vốn cũng không muốn nhiều sự tình hơn nữa, bất quá nếu có người muốn tự tìm đường chết, hắc sẽ không để ý thành toàn bọn hắc.

- Xuất hiện đi!

Sau đó hai mắt của hắc quét qua trên thảo nguyên của bốn phía màn sáng, lập tức trong miệng hét to một tiếng.

Thanh âm vừa rơi, phía trên Hoang Nguyên kia lập tức cát bay đá chạy, vô số cỏ cây vào lúc đó bị một cổ khí thể cường đại dẫn dắt, hóa thành vô số mảnh vỡ hướng lên trời không nhao nhao bay múa, tràng diện lộ ra đồ sộ không thôi.

Chỉ chớp lát, ở trên thảo nguyên kia có một đạo nhân ảnh trùng thiên bay lên, áo trắng phàn phật, tư thế oai hùng bất phàm.

Đối với người này, Tần Phàm ngược lại là không xa lạ gì.

- Đã lâu không gặp... Vân Thiên.

Ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía trước, thần sắc của Tần Phàm lộ ra gọn sóng không sợ hãi, trong miệng bình tĩnh nói.

- Là người?

Nam tử áo trắng đối diện kia, lơ lửng ở giữa không trung, thời điểm nhìn người đến kia, hắc không khỏi lộ ra một vẻ kinh ngạc. Hắc thật không ngờ người mình chờ đến cuối cùng vậy mà sẽ là Tần Phàm.

Mà theo vừa rồi âm thanh một tiếng hét to kia của Tần Phàm sinh ra khí thể, thực lực của đối phương là tăng lên không ít.

- Thật bất ngờ sao? Không thể tưởng được lúc trước ta một Tứ kiếp Bán Thần nho nhỏ, cũng không cho ngươi chút mặt mũi nào, còn có thể sống đến bây giờ?

Trên khóe miệng Tần Phàm có một gợn cười thần nhiên. Hắc biết rõ ban đầu thời điểm ở quán rượu Vân Thiên này tự đối với mình thập phần khinh thị, bây giờ nhìn đến đối phương lộ ra vẻ kinh ngạc này, hắc cảm thấy có chút thoải mái.

1545. Chương 1555: Không Gì Hơn Cái Này. (1)

Chương 1555: Không gì hơn cái này. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

vipvanda :

Chương 1555: Không gì hơn cái này. (1)

Mà Vân Thiên chứng kiến Tần Phàm lộ ra vui vẻ, ở trong đôi mắt tức thì hiển hiện nộ khí, sau đó rất nhanh đã ẩn tàng xuống dưới.

- Đích thật là có chút ngoài ý muốn. Chắc hẳn người ở trong khoảng thời gian này vận khí tốt, tìm nơi bí mật ẩn tàng a, bất quá hiện tại vận may của người đã chấm dứt, ngày đó người ở trên tửu lâu để cho ta khó coi, hôm nay là lúc người hoàn lại. Đáng tiếc, hiện tại chính là thời điểm ta cần điểm tích lũy, điểm tích lũy trên người của người quá ít, đối với ta không có tác dụng quá lớn.

Sau đó hẳn cố ý lộ ra một vẻ khinh thường nói ra.

- Cái này người ngược lại có thể yên tâm, điểm của ta, sẽ không để cho người thất vọng đâu.

Tần Phàm cười cười nói ra:

- Đồng thời ta cũng hi vọng điểm trên người của người có thể nhiều một chút.

- Đồng đặc.

Vân Thiên cười lạnh nói.

Nghe vậy, Tần Phàm không nói thêm gì nữa, nhưng mà vào lúc này chậm rãi giơ cánh tay của mình lên, cũng đem điểm trên cổ tay biểu hiện ra. Hẳn hiện tại cùng Vân Thiên tuy cách hơn 1000m, nhưng hẳn biết rõ dùng thực lực của đối phương nhất định có thể nhìn thấy rõ ràng.

- Làm sao có thể!

Vân Thiên tự nhiên có thể nhìn thấy rõ ràng, hơn nữa sau khi xem xét, hẳn liền nhận không được sắc mặt kịch liệt biến đổi.

Số điểm biểu hiện vậy mà vượt qua mười một vạn, so với hẳn còn cao hơn!

Nếu như nói trước kia gặp lại Tần Phàm, Vân Thiên chỉ là có chút ngoài ý muốn, hiện tại Vân Thiên là triệt để chấn kinh rồi!

Hắn vốn chỉ cho rằng Tần Phàm dựa vào một ít thủ đoạn, mới thật không dễ dàng sống qua một tháng này đến bây giờ, mà trong một tháng này thực lực có chỗ tăng lên, cũng tuyệt đối sẽ không tăng lên được bao nhiêu.

Nhưng hẳn tuyệt đối không thể tưởng được, Tần Phàm dĩ nhiên là thu hoạch đến điểm tích lũy quang văn so với hẳn còn nhiều hơn!

Vân Thiên căn bản là không thể tin được!

Hắn là thập phần tinh tường độ khó muốn đạt được nhiều điểm tích lũy quang văn như vậy, dù là loại thực lực như hẳn, ngay cả người quen cũng sẵn giết, mới thật không dễ dàng gom góp đến hơn mười vạn điểm hiện tại mà thôi.

- Như thế nào, không biết Vân thiếu gia đối với số lượng điểm tích lũy của ta có thoả mãn không.

Lúc này Tần Phàm nhìn thấy sắc mặt đối phương biến ảo, trên mặt lộ ra một vòng vui vẻ nghiền ngẫm nói ra. Hung ác tát vào mặt người đã từng khinh thị mình, cảm giác kia cũng không tệ lắm.

Đồng thời từ phản ứng của đối phương xem ra, hẳn cũng biết điểm tích lũy bây giờ của mình rất có thể đã cao hơn đối phương, nếu không đối phương phản ứng sẽ không to lớn như thế.

- Không có khả năng, dùng thực lực của người là không thể nào săn bắt đến nhiều điểm tích lũy như vậy.

Lúc này Vân Thiên cảm giác trên mặt nóng rát, ánh mắt mang theo một ít luống cuống, nói rõ tâm tình của hắn phập phồng, mà cặp mắt của hắn càng là gắt gao nhìn chằm chằm vào Tần Phàm, muốn xem thấu thực lực của hắn.

- Có cái gì không có khả năng, chẳng lẽ người thật sự cho là mình đã ổn cầm đệ nhất? Nếu như ta không có đoán sai, vừa rồi Lăng Cầm kia đạt được điểm tích lũy cũng đã vượt qua người rồi.

Lúc này khoe miệng của Tần Phàm nổi lên một tia tươi tắn vui vẻ nói ra, hẳn không ngại châm ngòi cảm xúc của đối phương thoáng một phát.

Đã đối phương cũng chủ động nhắc lại sự tình quán rượu ngày đó, hẳn cùng đối phương thanh toán một phen thì như thế nào.

Đã tăng thêm hiệu quả, sau một khắc hẳn dứt khoát là hai đấm nhẹ nhàng nắm chặt, trực tiếp giải trừ che dấu cảnh giới của mình, hiển lộ ra cảnh giới Ngũ kiếp Bán Thần chân thực.

- Người... sẽ không, người vậy mà đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh rồi. Chẳng lẽ nói trước đó vài ngày người độ Bán Thần Kiếp trong Sát Lục Bí Cảnh kia là người?

Mà chứng kiến Tần Phàm lộ ra cảnh giới chân thực, Vân Thiên quả nhiên là kinh hãi lần nữa, lúc này hẳn rất cực đối với người trước mắt đã từng khinh thị này vô cùng coi trọng .

Cái này cũng trách không được phản ứng của hắn sẽ to lớn như thế. Hẳn đến bây giờ còn nhớ rõ lúc trước Bán Thần Kiếp cường đại kia cơ hồ ảnh hưởng toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh, uy lực của nó có thể nói thậm chí đã vượt qua uy lực hẳn độ đệ lục trọng Bán Thần Kiếp lúc trước. Lúc ấy cơ hồ tất cả người dự thi trong Sát Lục Bí Cảnh đều nghĩ người độ kiếp này đã độ kiếp thất bại, nhưng mà Tần Phàm dĩ nhiên là đã vượt qua!

Hơn nữa đây chỉ là đệ ngũ trọng Bán Thần Kiếp của đối phương mà thôi.

Dùng thực lực Tứ kiếp Bán Thần lại vượt qua Bán Thần Kiếp kinh khủng như vậy.

Vân Thiên ở thời khắc này rất cực cảm thấy thanh y nam tử trước mắt này đáng sợ, tiềm lực của đối phương thập phần mạnh, mạnh đến mức hẳn được xưng siêu cấp thiên tài trên Mạc Lợi Đảo cũng kém xa.

Đã đến lúc này, hẳn tựa hồ có chút biết rõ vì cái gì lúc trước người cao ngạo như Mộ Thanh Thanh cũng sẽ biểu hiện đặc biệt đối với một Tứ kiếp Bán Thần rồi, vì Tứ kiếp Bán Thần này có được thiên phú thậm chí siêu việt hẳn. Mặc dù nói hiện tại hẳn là lục kiếp Bán Thần, đối phương chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng rất rõ ràng đối phương đột phá cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. truyện copy từ

Vân Thiên sinh ra trong đại gia tộc, trời sinh ưu việt, cho tới bây giờ đều chưa thử qua đồ kỳ một người như vậy, nhưng không thể không nói, ở thời khắc này hẳn cảm giác mình đối với Tần Phàm có chút đồ kỳ đến nổi điên rồi.

- Người đã đoán đúng, bất quá không có phần thưởng.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng nói ra.

- Hừ.

Sắc mặt Vân Thiên âm trầm, giống như khí trời biến ảo bất định, nhưng cuối cùng nhất hẳn vẫn là bình tĩnh lại. Chỉ là lạnh lùng hừ lạnh một tiếng cười nói:

- Tuy vậy thì như thế nào, chẳng lẽ người cho rằng người có thể đánh bại ta? Quá ngây thơ rồi, dù là Mạc Thiên Dương tới hẳn cũng không dám nói lời này, huống chi là người.

Mà tuy hẳn đối với thực lực của Tần Phàm đã có một tia kiêng kỵ, nhưng dù sao hẳn thân là lục kiếp Bán Thần, vẫn có tự tin của mình, sau khi cảm xúc ổn định lại, tin tưởng rất nhanh đã trở lại lần nữa rồi.

Hiện tại hẳn có ưu thế đột phá đến lục kiếp Bán Thần trước, như vậy hẳn phải lợi dụng ưu thế này nhanh chóng bóp chết siêu cấp thiên tài kia. Hẳn quyết định vô luận như thế nào hôm nay cũng phải đánh chết Tần Phàm, nếu không trong cuộc sống sau này của hắn nhất định sẽ khó có thể bình an.

- Huyền Nhi, nàng về Mạc Lợi Thành trước đi.

Lúc này Tần Phàm cũng không có đáp lại đối phương, mà quay đầu nhìn Kỷ Huyền Nhi ở sau lưng nói ra.

Kỷ Huyền Nhi do dự một chút.

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ bình an trở về. Nàng ở nơi này ta sẽ phân tâm.

Tần Phàm nhẹ nói.

Nghe vậy, lúc này Kỷ Huyền Nhi mới hướng về cánh cổng ánh sáng cực lớn kia bay đi, những ngày này cùng Tần Phàm ở chung, nàng cũng đã tinh tường thực lực của đối phương, đối với hắn vẫn là rất có lòng tin.

1546. Chương 1556: Không Gì Hơn Cái Đây. (2)

Chương 1556: Không gì hơn cái này. (2)

Hơn nữa bây giờ bởi vì nàng trải qua một đêm chiến đấu hăng hái tối hôm qua cùng tiếng đàn vừa rồi ảnh hưởng, thân thể đã hết sức yếu ớt. Nàng cũng không có lực khôi phục cường đại như Tần Phàm, ở chỗ này hoàn toàn chính xác không giúp được cái gì, chỉ có thể thành vương giả bạn, còn không bằng trước quay về Mặc Lợi Thành.

Nhìn xem Kỷ Huyền Nhi an toàn rồi đi, lúc này Tần Phàm mới lần nữa xoay người sang chỗ khác nhìn xem Vân Thiên.

- Người yên tâm, Vân Thiên ta rất ít ra tay đối với nữ nhân, đặc biệt là nữ nhân xinh đẹp.

Lúc này Vân Thiên tiếp tục cười lạnh nói:

- Bất quá người đã có di ngôn nhảm nhí, hiện tại cũng là thời điểm lên đường.

- Đúng vậy, cường giả chân chính sẽ không sính uy phong nhất thời.

Tần Phàm nhạt cười nhạt nói.

Những lời này, là lúc trước Vân Thiên ở trên tử lâu nói với hắn, hiện tại hắn dùng để đáp lễ đối phương.

- Ta hôm nay đồng dạng sẽ để cho người hối hận không kịp!

Vân Thiên tự nhiên nhớ rõ lời mình nói qua, lúc này sắc mặt lập tức tái nhợt, rốt cục nhìn không được dưới chân đạp mạnh, cả người về phía trước kích bắn mà ra.

Một câu nói kia, cũng là lúc trước hắn đã từng nói qua ở trên tử lâu đấy.

Vân Thiên thân là lục kiếp Bán Thần cường giả, kỳ thật thực lực chân chính rất mạnh. Thân hình của hắn khê động, tựa như một đạo Bạch Hồng xó xuyên qua giữa không trung, tốc độ nhanh đến cực hạn, tiếng xé gió vang lên, cơ hồ trong nháy mắt đã qua khoảng cách ngàn mét.

Khí lay nhô lên cao, hóa chưởng thành đao, hắn dùng một tư thái từ trên cao nhìn xuống, hướng về Tần Phàm trực tiếp bổ tới.

Xuy xuy xuy...

Chỉ thấy kinh khí kia cuộn cuộn mang tất cả ra giữa không trung, chưởng đao đánh xuống, không gian lập tức xuất hiện rung động như hồ nước, vết nứt không gian tí ti kia lộ ra một cổ khí tức hủy diệt cường đại.

Một chưởng tùy tiện ẩn chứa lực công kích kia, chỉ là khí kinh tràn ra, chỉ sợ cũng đủ để giết chết không ít Ngũ kiếp Bán Thần cường giả.

Lúc này Tần Phàm đứng ở giữa không trung, đối mặt chưởng đao kia bổ tới, giống như là thật sự cảm giác được có vô số đao khí tung hoành trước mắt, còn có một cổ tinh thần ý chí cũng bị chưởng đao này dẫn dắt, sinh ra ảo giác như rơi vào mây mù.

Bất quá, lúc này sắc mặt của hắn lại vô cùng bình tĩnh.

- Vậy hãy để cho ta nhìn xem đến tột cùng là ai sẽ hối hận!

Thời điểm chưởng đao kia cơ hồ đã đáp xuống trước mặt, đao khí muốn chặt đứt toàn bộ cơ thể hắn, quả đấm của hắn mới có chút co rút lại, sau đó là một quyền oanh ra.

Cánh tay Kỳ Lân hiện lên, Đoạt Thần Quyền Sáo tản mát ra một loại hào quang vô cùng sáng chói, lóng lánh giữa không trung.

Quyền chưởng song kích, giống như là hai khỏa sao chổi trong không gian vũ trụ chạm vào nhau, kinh khí không ngừng hướng về bốn phía lan tràn, một loại hào quang hình tròn lập tức bộc phát ra, bầu trời gió nổi mây phun, như là hồ nước bị khuấy động.

Áo bào phần phật, phong độ tư thái trác tuyệt.

Tuy Tần Phàm lơ lửng ở phía dưới, nhưng ánh mắt kia lại kiên định như cũ nhìn xem Vân Thiên ở phía trên công tới.

Nắm đấm cùng chưởng đao đụng lại với nhau.

Rầm rầm rầm...

Một loại kinh khí im ắng đang không ngừng hướng về bốn phía bộc phát, từng vòng kinh khí rung động đẩy ra, bùn đất trên thảo nguyên phía dưới ở lúc này không ngừng bị lật lên, toàn bộ đại địa như là triệt để trầm luân.

Hai người cứ như vậy ở giữa không trung tương đối.

Thời gian phẳng phất giống như là dừng lại .

- Vân Thiên, người cũng không gì hơn cái này mà thôi.

Mà sau một khắc, Tần Phàm đồng thời kích phát Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ, một loại lực lượng cường đại ở trong thân thể của hắn như là núi lửa bộc phát bỗng nhiên tuôn ra, tiếp theo liền trực tiếp đánh bay Vân Thiên ra ngoài.

Lúc này ở trên quảng trường trung tâm, từng ánh mắt đều tụ tập đến trên màn sáng cực lớn.

Mà lúc này bên trong Sát Lục Bí Cảnh cơ hồ tất cả người dự thi đã ly khai, hình ảnh bên trên màn sáng kia cũng là tập trung đến trong chiến đấu của Tần Phàm cùng Vân Thiên. Từng đợt hào quang kinh khí sáng chói từ trong đó lóng lánh bay ra, làm cho con mắt của tất cả mọi người không khỏi có chút nóng bỏng.

Mà ở dưới vô số ánh mắt, mọi người vô cùng chấn động chứng kiến, Vân Thiên ở trong màn sáng nguyên lai là xếp hạng đệ nhất rất lâu trên Thiên Tài Kim Bia, cứ như vậy bị Tần Phàm đánh bay ra ngoài.

- Làm sao có thể? Đây chính là xếp hạng thứ nhất Vân Thiên, tại sao có thể bị Tần Phàm đánh bay như vậy?

- Trời ạ, chẳng lẽ hiện tại Tần Phàm so với Vân Thiên còn mạnh hơn sao?

- Điều đó không có khả năng, hẳn là Vân Thiên còn chưa có dùng hết toàn lực a.

- Coi như là không dùng toàn lực, vốn lấy thực lực Lục kiếp Bán Thần vậy cũng là không bình thường rồi! Tần Phàm có thể đánh bay Vân Thiên, có thể thấy được thực lực của hắn, theo suy đoán của ta, hiện tại hắn nhất định là đã đột phá Tứ kiếp Bán Thần chi cảnh rồi.

- Đúng vậy, trước kia Tần Phàm có thể giết chết La Phong, ta còn tưởng rằng hắn là may mắn, nhưng hiện tại xem ra thực lực của hắn chỉ sợ sớm đã có thể so sánh với Lục kiếp Bán Thần!

- Quá nghịch thiên a! Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó là cách một cái hào rộng, không thể tưởng được hắn vậy mà có thể vượt qua!

- Ha ha, có lẽ đây chẳng qua là Vân Thiên nhất thời chủ quan, tiếp tục xem tiếp đi, ta nghĩ rất nhanh Vân Thiên sẽ dùng thực lực chân chính của hắn rồi.

Một màn như vậy, có một loại cảm giác rung động thật lớn. Một đôi ánh mắt yên lặng nhìn xem màn sáng, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, lập tức trên cả quảng trường nhao nhao nghị luận, đối với Tần Phàm biểu hiện, mỗi người đều là vô cùng chấn động.

Đương nhiên, vẫn có phần lớn người đều cho rằng bởi vì Vân Thiên không có sử dụng toàn lực mới bị Tần Phàm đánh bay.

Mà ở phía trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường.

- Chưa vị cho rằng một trận chiến của Tần Phàm cùng Vân Thiên lúc này đây ai có thể thắng được?

Một Hoa phục lão giả đứng ở bên cửa sổ nhìn màn sáng cực lớn phía dưới, lúc này thấy một màn như vậy liền hướng hai người khác hỏi.

- Tuy lúc này đây Vân Thiên bị Tần Phàm tạm thời đánh lui, nhưng nhìn ra được lần này Tần Phàm đã sử dụng bí kỹ, Vân Thiên lại còn không có sử dụng bất luận bí kỹ gì, ưu thế của Lục kiếp Bán Thần là chân thật đáng tin, ta nghĩ chỉ cần Vân Thiên cẩn thận, rất nhanh có thể một lần nữa nắm giữ chiến cuộc.

Một hoa phục lão giả màu xanh da trời nói ra.

- Ta xem chưa hẳn, Tần Phàm này một mực đều cho người cảm giác che dấu sâu đậm, ta nghĩ Vân Thiên muốn thắng được một trận chiến này sẽ không dễ dàng.

Mà Hoa phục lão giả áo bào tím, thần sắc tương đối nghiêm túc thì là nói ra.

- Đảo chủ, ngài cho rằng như thế nào?

Hoa phục lão giả kia lại cung kính xoay người sang chỗ khác hướng Mạc Lợi hỏi.

1547. Chương 1557: Bí Kỹ, Nội Tình!

Chương 1557: Bí kỹ, nội tình!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hẳn là tỷ số thắng của Vân Thiên sẽ cao hơn một chút.

Lúc trước Mạc Lợi đối với Tần Phàm đều có chút coi trọng, nhưng lúc này lại nhàn nhạt nói:

- Bất quá Tần Phàm có thể đi đến đây đã vượt qua ta ý liệu rồi.

- Chẳng lẽ đảo chủ biết rõ Vân Thiên này còn có át chủ bài càng mạnh hơn nữa?

Mạc gia Hoa phục lão giả kia nghi vấn nói.

Mạc Lợi nhẹ gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Bốn phía là bụi đất tung bay, mảnh cỏ bay tán loạn, lúc này hai đạo nhân ảnh đã vững vàng đứng ở phía trên đại địa, mặt đối mặt lấy, một cỗ khí thế cuồng bạo dẫn dắt đất đá bốn phía không ngừng bay lên.

Lúc này Tần Phàm một thân ánh sáng màu đỏ lập loè, trên người hắn bởi vì kích phát Phần Thần bí kỹ, cái khí tức kia trở nên nóng rực vô cùng, ngay cả không khí cũng phảng phất như bị thiêu đốt .

Vừa rồi có thể một lần hành động đánh bay Vân Thiên, hắn cũng không cảm thấy bất ngờ, sử dụng Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ, kết hợp với Đoạt Thần Quyền Sáo, cho dù thời điểm hắn ở Tứ kiếp Bán Thần cũng có thể chống đỡ Lục kiếp Bán Thần La Phong rồi.

Tuy Vân Thiên so với La Phong thì càng mạnh hơn nữa, nhưng hiện tại Tần Phàm đã đạt đến Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, thực lực của hắn đồng dạng cũng là trên diện rộng tăng lên.

Đoạt Thần Quyền Sáo phóng ở trước ngực, hai mắt đậm mạc nhìn về phía trước.

Ở phía trước cách hắn vài trăm mét, lúc này sắc mặt Vân Thiên âm trầm, đầu hơi cúi, thân thể thoáng nghiêng về phía trước, một tay nhẹ nhàng chống đỡ trên mặt đất, ánh mắt của hắn lạnh như băng, hơn nữa ầm ầm có một loại thô bạo bắt đầu khởi động.

Hắn đường đường một Lục kiếp Bán Thần, nhưng vừa rồi vậy mà kích thứ nhất đã bị Ngũ kiếp Bán Thần trước mắt kia đánh lui!

Hơn nữa Tần Phàm đánh bay hắn còn nói một câu khiêu khích kia, càng là trực tiếp để cho hắn cơ hồ cuồng bạo, phải biết rằng hắn gần đây cao ngạo, ở trong bạn cùng lứa tuổi hắn có thể nói là mất cao hơn đầu, tự mình rất cao, dù Mạc Thiên Dương cùng La Phong đồng dạng thân là Lục kiếp Bán Thần cũng chưa chắc có tư cách nói với hắn một câu nói kia!

Hiện tại bị một Ngũ kiếp Bán Thần đánh giá như vậy, cái này đối với hắn mà nói quả thực là vô cùng nhục nhã!

- Tiểu tạp chủng, ngươi sẽ vì ngươi cuồng vọng mà trả giá thật nhiều!

Sau một khắc, hắn nghiêm nghị ngẩng đầu lên, trong đôi mắt bắn ra một loại hàn quang:

- Không phải ngươi mới có được bí kỹ kích phát tiềm năng, ta đồng dạng cũng có! Bất quá có thể làm cho ta coi trọng như thế, cho dù ngươi chết cũng là một loại vinh quang rồi!

- Vân Đình đề khí thuật!

Vân Thiên vừa mới nói xong, lúc này trên không trung có vô số thay đổi bất ngờ, mây trên trời vào lúc đó dĩ nhiên là điên cuồng xoay chuyển, mà ở trên người Vân Thiên, thì thời gian dần qua có một loại mây trôi bốc lên, Phong Hồ Vân Long hiện ra ở trên người hắn, làm cho hắn tựa như là Thần từ trong đám mây đi xuống, lập tức khí tức cùng khí thế trở nên cường đại hơn không ít.

Tê...

Sau đó hắn duỗi ra một bàn tay về phía trước, liền có thể chứng kiến ở bên trên có một loại mây trôi âm hàn quần quanh, lộ ra là vô cùng thần bí.

- Thật sao?

Lúc này hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, khoe miệng giương lên một đường cong.

Hắn có thể cảm giác được lúc này thực lực của Vân Thiên tăng lên, nhưng dưới tình huống Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ đồng thời kích phát, hắn lúc này, một thân chiến ý đã sớm không cách nào áp chế, dốc cạn cả đáy bộc phát, không thể ngăn chặn bay thẳng Vân Tiêu.

- Giết!

Dưới chân đạp mạnh, lập tức thân hình của hắn dẫn đầu xông về trước, khí tức nóng rực trên người của hắn không ngừng tản ra, khí lưu nóng rực kia cùng không khí ma sát kịch liệt, làm cho những nơi hắn đi qua như là dấy lên đại hỏa hừng hực.

Chiến Chiến Chiến!

Phong Hỏa gào thét, chiến ý không cách nào áp lực, tùy ý bão táp, hắn giống như là một đạo hỏa quang xẹt qua bình nguyên, thoáng cái vượt qua tất cả khoảng cách đi tới trước mặt Vân Thiên.

Đoạt Thần Quyền Sáo, như là minh tinh sáng chói, lúc này hào quang như là cùng thiên tranh đoạt, tựa hồ quyền ra liền dám đuổi giết Thần linh.

Oanh!

Lúc này Vân Thiên cũng rút cục một chưởng đánh về Tần Phàm, một chưởng này mang theo mây trôi cuộn cuộn, Lưu Vân vậy ra, giống như là ở trong đám mây duỗi ra một chỉ Thiên Thần chi thủ, những nơi đi qua, ngay cả không gian cũng nhao nhao sụp đổ, chỉ có lực lượng thuần túy nhất kia ngưng kết, thẳng đến một quyền kia của Tần Phàm.

Quyền chưởng gặp nhau trong nháy mắt lần nữa, kinh khí khủng bố tách ra như không cách nào áp chế, phát ra một loại bạo tạc kinh thiên động địa.

Đồi núi thật dài trên mặt đất kia, ở trong ngắn ngủn một cái hô hấp, dĩ nhiên liền trực tiếp bị chấn sụp xuống, giống như là nhân lực đào móc ra một kênh đào cực lớn.

Dưới chân của bọn hắc thì xuất hiện các vết rạn rất nhỏ như là mạng nhện, rậm rạp chằng chịt, cơ hồ không thể nhìn rõ, điều này đại biểu lấy kinh khí hai người co rút đến một trình độ cực hạn, nhưng vô số vết rạn rất nhỏ này kết hợp cùng một chỗ, lại làm ặt đất hoàn toàn hãm đi, tạo thành một vòng xoáy đất đá điên cuồng xoay tròn.

Rống...

Trong miệng hai người vào lúc đó đều phát ra một loại gào thét trầm thấp giống như hung thú, Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể giống như Giang Hải cuộn cuộn mãnh liệt trút xuống, không ngừng trùng kích lấy đối phương, đều không ai nhường ai.

Tuy Tần Phàm chỉ có Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, nhưng Nguyên Giới của hắn vốn là mạnh hơn cường giả cùng giai, tuy cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó cách một cái hào rộng, nhưng hắn còn có Kỳ Lân ma thân đi đền bù. Mà Phần Thần bí kỹ ở dưới tinh thần lực cường đại của hắn ủng hộ, có thể đối kích với Vân đỉnh đề khí thuật của đối phương rồi.

Bồng!

Kết quả, lúc này đây hai người đối binh đều chiếm không đến ưu thế gì, sau một lần giao kích, hai người đều cấp tốc lui về phía sau.

Sau vài trăm mét lại ổn định thân thể, lập tức bốn mắt nhìn nhau, đều có thể chứng kiến trong mắt đối phương hơi có vẻ thô bạo, giống như là hai đầu hung thú dốc sức liều mạng đánh nhau, cũng muốn nhắm người mà phệ.

- Tiểu súc sinh, hiện tại ngươi liều lĩnh không nổi a.

Lúc này hai mắt của Vân Thiên âm hàn khinh bỉ nhìn Tần Phàm, bên trong đôi mắt của hắn tựa hồ có thể chứng kiến mây đen rậm rạp, trong miệng thì cắn răng nói ra.

- Thân làm một Lục kiếp Bán Thần cũng chỉ có thể cùng một Ngũ kiếp Bán Thần bất phân thắng bại, ngươi lại có tư cách gì tự ngạo?

Ánh mắt có một tia trêu tức, Tần Phàm đạm mạc nói ra.

Nghe thanh âm nói móc như thế, lúc này Vân Thiên cũng không có giận dữ, ngược lại là tùy ý cười nói:

- Ha ha, Tần Phàm, ngươi quá ngây thơ rồi, địa phương ta dựa vào để tự ngạo là Vân Đỉnh thành Vân gia ta, một trong năm đại gia tộc của Mạc Lợi Đảo, nội tình thâm hậu, Bán Thần kỹ lợi hại vô số kể, cho dù ngươi thông qua bí kỹ các phương diện có thể ở trên công kích bình thường miễn cưỡng so sánh với ta, nhưng ngươi cũng xa xa không thể nào là đối thủ của ta!

1548. Chương 1558: Chung Cực Cấp Bán Thần Kỹ.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1558: Chung Cực cấp Bán Thần kỹ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Liều vũ kỹ sao?

Nghe vậy, Tần Phàm liếm liếm bờ môi khô ráo của mình, trên mặt ần ần có một vẻ dăm chiêu.

Một bên kia, Vân Thiên tựa hồ cũng không có chứng kiến biểu lộ của Tần Phàm, lúc này hắn đã sớm có phần không đợi được nữa, muốn triệt để đả bại Tần Phàm cũng giẫm trên mặt đất, vừa mới nói xong, hắn liền một tay hướng lên trời.

- Ngự vân!

Một tiếng gầm nhẹ, một loại lực lượng đặc thù tựa hồ lập tức đưa lên phía chân trời, sau đó Vân Yên ở trên bầu trời lập tức như là bị chưởng phong kia thúc dục, bắt đầu điên cuồng lăn mình, mà ở trong đó có một loại vận lưu đặc thù không ngừng chuyển vận mà xuống, toàn bộ rót vào đến ở trong thân thể của hắn.

Áo bào trắng trên người Vân Thiên ở trong nháy mắt giống như bị tràn đầy kinh khí, mạnh mẽ phòng lên .

- Ngự Vân Ngự Long chưởng!

Khẽ hấp khí thật sâu, hắn lập tức là một chưởng đánh ra, vận lưu phòng lên kia vào lúc đó cũng hỗn tạp lấy Nguyên Giới chi lực bành trướng trong cơ thể hắn, toàn bộ tuôn ra đến bên trong một chưởng này, chưởng chưa ra, không gian phía trước đã xuất hiện mảng lớn vận vạo cùng rung động.

Rống...

Chưởng ra, liền nghe có Vân Long hú gọi, Vân Yên cuộn cuộn trải rộng, một đầu Cự Long đằng đằng, bốn trảo bước trên mây, liêu lĩnh đánh giết về phía trước.

Đúng như lời Vân Thiên này nói, hắn dựa vào là nội tình thâm hậu, vừa ra tay là một chiêu Cao cấp Bán Thần kỹ tu luyện tới đại thành, uy lực một chiêu Bán Thần kỹ này, so với lúc trước thời điểm cùng La Phong quyết chiến sử dụng chiêu Đại La sát thương kia chỉ mạnh không yếu.

Lúc trước đối phó La Phong, hắn cần kích phát huyết mạch Bất Tử Chu Tước mới đánh bại đối phương, bất quá hiện tại Tần Phàm đã không phải là Tứ kiếp Bán Thần lúc trước, hắn hôm nay đã trở thành Ngũ kiếp Bán Thần, các loại năng lực đều tăng lên trên diện rộng.

Hắn tin tưởng mình không cần dùng thủ đoạn độc sức liều mạng kia, cũng có thể tiếp nhận loại trình độ công kích này.

Mười khóa huyết châu thần bí lấy được từ chỗ Chu Bá vào lúc đó nhanh chóng hiện ra trong lòng bàn tay của hắn, nhẹ nhàng nắm chặt, một loại huyết khí nồng đậm lập tức ở trên cánh tay của hắn chạy đi, huyết khí bành trướng lập tức thức tỉnh Kỳ Lân khát máu...

Bồng!

Ở dưới lực lớn nắm chặt, hơn mười khóa huyết châu trong lòng bàn tay thoáng cái bị Tần Phàm niết phá, lập tức có một loại huyết khí bành trướng lập tức từ trong huyết châu kia bộc phát ra, khí tức Thái Cổ giống như là mỗi nhữ trân quý, vào lúc đó trực tiếp dẫn động huyết mạch Huyết Kỳ Lân ẩn núp trong người hắn.

Khí tức Thái Cổ hàng lâm, Ma Tôn chi huyết cổ xưa thức tỉnh.

Đây là một phương thức kích hoạt huyết mạch Huyết Kỳ Lân mới sau khi hắn cùng Chu Bá chiến một trận, lần trước thời điểm cùng Chu Bá quyết chiến cùng với đêm qua trong sơn cốc giết chóc hung thú đã sử dụng qua nhiều lần, hắn đã sớm quen thuộc phương pháp trong đó.

Hơn nữa kích phát như vậy, so với sử dụng máu tươi bản thân kích phát thì an toàn hơn rất nhiều, cũng không tạo thành tổn thương rất lớn đối với thân thể của hắn, sau khi kích hoạt huyết mạch Huyết Kỳ Lân, uy lực của Bạo Huyết Kỳ Lân kia so với Kỳ Lân gào thét là cơ hồ có thể gia tăng gấp mấy lần!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, thời điểm xem hướng tiền phương đã lộ ra tin tưởng mười phần.

Theo những huyết châu kia bạo phát ra huyết khí khuếch tán, Như Ảnh Tùy Hình, một lát tầm đó lân phiến trên cánh tay hắn liền hoàn toàn bị nhuộm đỏ, một mảnh Kỳ Lân giáp màu xanh lá cây kia vốn tràn đầy cảm giác lạnh như băng, lộ ra càng thêm dữ tợn khủng bố .

Sau đó một hư ảnh huyết sắc Kỳ Lân ở sau lưng hắn chậm rãi hiện ra.

Rống...

Giết chóc, thô bạo, luống cuống, tiếng gầm gừ từ trong cơ thể Tần Phàm phát ra, cánh tay của hắn vào lúc đó cũng ngạnh sanh phòng lớn lên không chỉ một lần, trong đó tràn ngập một loại huyết khí dữ tợn, kinh khí mãnh liệt từ trong cơ thể mà ra lúc này đã không cách nào áp chế.

- Bạo Huyết Kỳ Lân!

Chỗ nằm đầm có một đầu huyết sắc Kỳ Lân cực lớn vào lúc đó gào thét mà ra.

Huyết ảnh trùng trùng điệp điệp, huyết quang như lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Quay mắt về phía Cự Long do Vân Thiên phát ra kia, Huyết Kỳ Lân kia lớn như một ngọn núi, lúc này bề nghề giang sơn, khí thế gào thét bát hoang không ngừng bành trướng.

Chân đạp U Minh, khí xông lên trời!

- Cái này... người ngày đó giết chết La Phong kia chính là người?

Nhìn đến đầu Kỳ Lân này, vào lúc đó Vân Thiên bỗng nhiên nhớ ra cái gì, sắc mặt hần hơi đổi, trong miệng một tiếng quát hỏi.

- Người rất nhanh cũng sẽ bước theo gót hần rồi.

Sắc mặt Tần Phàm lạnh như băng, thúc dục huyết mạch Huyết Kỳ Lân, ánh mắt của hần tràn đầy một loại huyết hồng thô bạo, muốn giết chết hết thảy. Hần không ngừng thúc dục lấy huyết sắc Kỳ Lân, dốc sức liều mạng vật lộn với Vân Long.

- La Phong cùng ta quan hệ mật thiết, không thể tưởng được lại bị chết ở trong tay tiểu súc sinh người! Hôm nay ta nhất định phải vì hần báo thù, hãy chết đi cho ta!

Nghe được Tần Phàm trả lời, trên mặt Vân Thiên hiện lên một loại nổi giận chi sắc. Đồng thời cũng toàn lực khống chế được đầu Cự Long do Vân Yên ngưng tụ thành kia trùng kích lấy Tần Phàm, Nguyên Giới chỉ lực mãnh liệt thuộc về Lục kiếp Bán Thần có thể nói là không lưu lại.

Vân Hà phi dật đầy trời, lộ ra vô cùng đồ sộ.

Quá mạnh mẽ!

Mà ở bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, mọi người trên quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành, chứng kiến lúc này Vân Thiên cùng Tần Phàm so đấu, mỗi một cái đều là nhìn không chuyển mắt, trên mặt lộ ra là rung động vô cùng.

Đây mới thực sự là cuộc chiến của cường giả!

Tất cả mọi người vào lúc đó đều cảm giác được một loại nhiệt huyết sôi trào, hận không thể đặt mình ở trong đó hảo hảo cảm thụ một phen, nhưng bọn hần lại minh bạch, nếu không có thực lực Lục kiếp Bán Thần, một khi tiến vào phạm vi hai đại cường giả kia giao chiến, chỉ sợ chỉ là kinh khí phi dật cũng đủ để giết chết bọn hần.

Này là một thế giới tôn trọng cường giả!

Đối với những siêu cấp cường giả này, những người kia luôn không keo kiệt sùng bái.

- Hai người này thật là có chút khủng bố ah.

Mà trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường trung ương, mắt thấy một màn này, vài tên Hoa phục lão giả có được thực lực Bát kiếp Bán Thần cũng có chút khiếp sợ.

Cường giả thực lực như bọn hần, nhân lực phi phạm, tuy cách màn hình, nhưng cũng có thể cảm giác được lực công kích cường đại của Tần Phàm cùng Vân Thiên.

- Thực lực như vậy, chỉ sợ bên trong Lục kiếp Bán Thần cũng không có mấy cái có thể có được a?

Một gã Hoa phục lão giả cảm thán nói ra, dù là bọn hần năm đó thời điểm vẫn là Lục kiếp Bán Thần cũng không có thực lực như vậy.

- Đúng vậy, coi như là Lục kiếp Bán Thần uy tín lâu năm có lẽ cũng khó là đối thủ của bọn hần, đặc biệt là Tần Phàm kia, gần kề chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần liền có thể phát huy ra thực lực như vậy, quả thực là để cho người khó có thể tin.

1549. Chương 1559: Chung Cực Cấp Bán Thần Kỹ. (2)

Chương 1559: Chung Cực cấp Bán Thần kỹ. (2)

- Lúc này đây tuyển bạt thi đấu đích thật là thiên tài xuất hiện lớp lớp, vô luận là Vân Thiên hay là Tần Phàm, thực lực của bọn hắn nếu so với dĩ vãng thì mạnh hơn rất nhiều. Tần Phàm hoàn toàn chính xác là mạnh đến nỗi ngoài dự đoán của mọi người, nhưng dù sao nội tình của Vân Thiên cũng thâm hậu hơn, chỉ sợ còn có ít chủ bài khác.

Hai Hoa phục lão giả khác phụ họa nói ra.

Mà Mạc Lợi Đảo chủ kia lại chỉ là chấp tay đứng ở trước cửa sổ bình tĩnh nhìn xem so đấu bên trong màn sáng, lúc này tựa hồ như có điều suy nghĩ, nhưng cũng không nói lời nào.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Tần Phàm cùng Vân Thiên quyết chiến đã làm cho thổ địa phương viên mười dặm hoàn toàn vắng tung tóe một vòng, khắp nơi bị kinh khí oanh kích xuất hiện nguyên một đám hố to, khắp nơi một mảnh bừa bộn, giống như là bị vô số hung thú chà đạp mà qua.

Rầm rầm rầm!

Oanh!

Mà huyết sắc Kỳ Lân kia chém giết Vân Long, lúc này tựa hồ cũng rốt cục có kết quả, vốn là từng đợt oanh động truyền đến, cuối cùng một tiếng chấn động càng lớn lan ra hơn phân nửa Sát Lục Bí Cảnh.

Sau một khắc, liền trông thấy Huyết Kỳ Lân kia cùng Vân Long đồng thời tiêu tán giữa hai người, ở đó cũng chế tạo ra một rãnh sâu khoảng chừng vài trăm mét.

Về phần hai người Tần Phàm cùng Vân Thiên đều bị kinh khí kinh khủng kia bạo tạc nổ bay, sau khi thật vất vả mới dừng lại, hai người đều là mặt mũi tràn đầy tái nhợt, khí tức trên thân di động, thậm chí toàn thân bị nổ tung truyền đến lực trùng kích, oanh đến trên người xuất hiện một mảnh vết rách huyết sắc dài hẹp.

Hai người tựa hồ cũng không có lấy được chỗ tốt gì!

- Tiểu súc sinh này, như thế nào sẽ có được vũ kỹ mạnh như vậy!

Lúc này khuôn mặt anh tuấn của Vân Thiên đã vặn vẹo đến vô cùng khó coi, lúc này trong lòng hắn rất khiếp sợ, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra đối phương vậy mà có thể tiếp được Cao cấp Bán Thần kỹ tu luyện tới đại thành của mình!

- Trách không được ngay cả La Phong cũng bị chết ở trên tay hắn, tiểu súc sinh này vậy mà che dấu được sâu như vậy!

Hắn nắm chặt nắm đấm, trong đôi mắt khó nhịn nổi bắt đầu khởi động, thở hổn hển nhanh chóng khôi phục sức lực.

- Vân Thiên, nếu như cái này là nội tình của ngươi, vậy để cho ta quá mức thất vọng rồi.

Lúc này thương thế trên người Tần Phàm cũng không nhẹ hơn đối phương, tuy lúc này đây hắn còn không có đánh bại đối phương, nhưng chiến ý trên người hắn lại không có giảm bớt chút nào, hai mắt màu đỏ tươi của hắn nhìn về phía trước, liêm liêm môi khô ráo nói ra.

- Hừ, rất nhanh ngươi sẽ thấy vì mình cuồng ngôn mà trả giá thật nhiều!

Nghe vậy, Vân Thiên hừ lạnh một tiếng, ánh mắt trở nên vô cùng giá lạnh. Ánh mắt âm trầm nhìn xem Tần Phàm, sau đó liền thấy hai tay của hắn vào lúc đó khép lại với nhau.

Ông ông ông ông...

Lúc này đây, có huyền âm huyền bí bỗng nhiên vang lên ở giữa thiên địa, sau đó liền thấy trên bầu trời phương viên trăm dặm, tất cả mây trắng ở trong thời gian ngắn ngủi dĩ nhiên là toàn bộ bị ngưng tụ đến trên đỉnh đầu Vân Thiên.

Những đám mây này không ngừng gắn kết lấy, cuối cùng ngưng tụ thành một vòng xoáy khổng lồ, cái vòng xoáy khổng lồ này không ngừng xoay tròn lấy, tựa hồ muốn ở trên bầu trời bao phủ xuống, trong đó ẩn chứa vân lưu khổng bố, ngưng tụ thành một Cự Long dài hẹp như là Ngân Hà.

Long Vũ Cửu Thiên, quan sát thiên hạ.

Lúc này thần sắc của Vân Thiên lộ ra nghiêm túc và trang trọng, tất cả mây trôi kia bắt đầu từ bên trên liên tục không ngừng đánh xuống, toàn bộ đều rơi xuống trên người của hắn, toàn bộ những vân lưu này quấn quanh thân thể hắn, làm cho thân thể của hắn ở trong nháy mắt không ngừng trưởng lớn, cuối cùng dĩ nhiên là biến thành một cự nhân che trời.

Vân lưu tràn ngập trong thân thể khổng lồ của Vân Thiên, tạo thành một vân tương uy nghiêm cường đại.

Đỉnh thiên lập địa, bao quát chúng sinh!

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh.

- Trời ạ... Vân Thiên hắn quá mạnh mẽ!

- Cuối cùng là vũ kỹ gì? Lại có thể hình thành uy áp lớn như thế, coi như là cách màn hình, ta cũng có một loại cảm giác khó có thể hô hấp.

- Chúng ta ở đây cũng có thể cảm giác được khí tức cường đại như thế, nói không chừng cái này có thể đạt tới Chung Cực cấp Bán Thần kỹ!"

- Không thể nào, Chung Cực cấp Bán Thần kỹ vô cùng cường đại, coi như là toàn bộ Mạc Lợi Đảo chúng ta chỉ sợ cũng không có mấy gia tộc có thể có được, hơn nữa đều là thập phần khó có thể tu luyện, chẳng lẽ Vân Thiên hắn sẽ có được?

- Cái này là nội tình rồi, gia tộc của Vân Thiên chính là Vân Đỉnh thành Vân gia, nội tình thâm hậu, có được Chung Cực cấp Bán Thần kỹ cũng là bình thường, xem ra lúc này đây Tần Phàm là nhất định phải thua.

- Tần Phàm kỳ thật đã rất mạnh, nhưng không có người nghĩ đến, Vân Thiên này có thể có được Chung Cực cấp Bán Thần kỹ! Đáng tiếc...

Chứng kiến một màn như vậy, tất cả mọi người trên quảng trường Mạc Lợi Thành kia đều không khỏi nguyên một đám lộ ra ánh mắt rung động, đều có thêm một loại không thể tưởng tượng nổi. Không có người nghĩ đến Vân Thiên ngoại trừ một chiêu Cao cấp Bán Thần kỹ tu luyện tới đại thành vừa rồi kia, còn có được một chiêu cường đại hơn.

Phía trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường.

- Đảo chủ, cái này hẳn là nguyên nhân mà người nói tỷ số thắng của Vân Thiên sẽ cao hơn sao?

Thấy một màn như vậy, vài tên Hoa phục lão giả kia đồng dạng là trên mặt xuất hiện động dung, bọn hắn cũng thật không ngờ Vân Thiên sẽ có được Chung Cực cấp Bán Thần kỹ.

- Cha của Vân Thiên kia chính là Vân Đỉnh thành thành chủ, có được Chung Cực cấp Bán Thần kỹ cũng là bình thường, chỉ là không thể tưởng được Vân Thiên này còn trẻ như vậy, liền tu luyện thành công chiêu vũ kỹ này đến tiểu thành cảnh giới.

Mạc Lợi nhàn nhạt nói. truyện copy từ

- Tần Phàm kia hẳn chẳng phải là chết chắc sao?

Nghe vậy trên mặt, ba gã Hoa phục lão giả kia lộ ra một loại tiếc hận, Tần Phàm ở Ngũ kiếp Bán Thần liền có thể làm đến trình độ kia, đã để cho bọn hắn hết sức hài lòng, trên thực tế, bọn hắn cũng không muốn nhìn xem một siêu cấp thiên tài như vậy vẫn lạc.

- Nếu có tất yếu, có lẽ ta sẽ cứu hẩn một mạng.

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ lộ ra một vẻ suy tư, một lúc sau mới nói ra. Dù là hẩn cũng thấy Tần Phàm không có bao nhiêu phần thắng rồi.

...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Vân Thiên dùng vân lưu hóa thân cực lớn, lúc này từ trên cao nhìn xuống nhìn xem Tần Phàm, trong đôi mắt có một loại cao ngạo chi sắc như nhìn con sâu cái kiến, tựa hồ là đang nhìn một cỗ thi thể, trong miệng ngạo nghễ nói:

- Hiện tại ngươi biết cái gì mới được gọi là nội tình đi à nha, Tần Phàm, một chiêu Già Vân hóa thân này của ta, chính là Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, ngươi chuẩn bị chịu chết đi!

Tiếng nói vừa rơi, hẩn giơ lên một bàn tay cự đại, trong khoảnh khắc đó, trên trời giống như là bỗng nhiên lột xuống một mảnh hư không, phong vân khôn cùng bắt đầu khởi động, bàn tay cự lớn kia che trời lấp đất, khiến phương viên mười dặm đều trở nên đen kịt một mảnh.

Giống như là bão tố sắp đến .

1550. Chương 1560: Vân Thiên Chết Sao? (1)

Chương 1560: Vân Thiên chết sao? (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

- Thật sao, không tới cuối cùng, ai cũng không biết chết là người nào!

Lúc này Tần Phàm trông thấy Vân Thiên thi triển ra vũ kỹ cường đại như vậy, trong nội tâm cũng có một loại kinh ngạc, nhưng vẫn không có một tia sợ hãi.

Mà hẩn ở thời điểm đối phương thi triển vũ kỹ, cũng sớm có chuẩn bị.

Lúc này hẩn rốt cục oanh ra một quyền!

- Ma Tướng quyền!

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Trong miệng nói lảm bảm, hai mắt của Tần Phàm vào lúc đó đậm mạc nhìn xem vân thủ che trời từ trên cao chậm rãi đánh xuống kia, trên mặt hẩn không kinh không sợ, chỉ là bốn khóa Ma chủng cùng một khóa Bạch Hổ châu trong thể nội kia vào lúc đó đều kịch liệt phát sinh một loại chấn động thần bí huyền diệu.

Nương theo một loại chấn động đặc thù này, hẩn cảm giác có vô hạn huyền ảo, tất cả cảm ngộ ở dĩ vãng, toàn bộ đều trút xuống bên trong một quyền này.

Hôm nay hẩn đã đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh, lĩnh ngộ đối với Ma chủng càng thêm sâu sắc, uy lực Ma Tướng quyền này tự nhiên so với lúc là Tứ kiếp Bán Thần càng mạnh hơn không ít.

Một chiêu Ma Tướng quyền này là lúc trước Tần Phàm còn không có tiến vào Mạc Lợi Thành, ở bên trong sơn mạch khổ tứ ba ngày ba đêm tự nghĩ mà ra, vốn hẩn là ý định giữ lại dùng để đối phó Lục kiếp Bán Thần, lúc trước đối phó bọn người Yến Dương đã sử dụng qua một lần, lần thứ nhất giết chết con hung thú đầu lĩnh cũng thi triển qua một lần, nhưng hai lần đó uy lực đều không phải hình thái mạnh nhất của Ma Tướng quyền, so với lúc này đây rõ ràng cho thấy kém khá xa.

Hiện tại đối mặt Vân Thiên là Lục kiếp Bán Thần, hơn nữa thi triển ra Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, hẳn cũng không cần phải che giấu nữa, dốc sức mà ra.

Ông ông ông. . .

Theo hần phát ra một quyền này, phía trên hư không, lồng lộng nga nga xuất hiện một hư ảnh thần bí cự đại. Cái hư ảnh này lộ ra uy nghiêm vô song, tôn quý vô song, nhưng không ai có thể thấy rõ ràng diện mục của nó.

Đây là dung hợp Kỳ Lân Ma chủng, Chu Tước Ma chủng, Huyền Vũ Ma chủng, Thanh Long Ma chủng cùng Bạch Hổ châu thành Ma Tướng của Viễn Cổ ngũ Đại Ma Thần chi lực ngưng! Thân hình của nó khoảng chừng ngàn trượng, đỉnh thiên lập địa, một cỗ khí tức Viễn Cổ cường đại cách không mà đến, khủng bố vô cùng.

Tất cả linh khí ở giữa thiên địa trong thời khắc này cũng điên cuồng sôi trào lên, từng đạo Nguyên Giới chi lực hùng hồn trong cơ thể Tần Phàm nương theo năng lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng kia bị rút ra, lại liên tục không ngừng hội tụ đến bên trong Ma Tướng.

Ma Tướng thần bí cường đại này vừa xuất hiện, thậm chí làm cho Thương Khung cũng bắt đầu trở nên rung động.

Quay mắt về phía Già Vân hóa thân của Vân Thiên đồng dạng cực lớn vô cùng, Ma Tướng này không chỉ không có lộ ra nhỏ yếu chút nào, thậm chí là càng thêm uy nghiêm, khí tức Viễn Cổ tràn ngập giữa không trung, cơ hồ là muốn tách ra vòng xoáy nguyên khí cực lớn kia.

Giờ khắc này, có thể nói là thiên hôn địa ám, che khuất bầu trời, ở trong phương viên trăm dặm đều lâm vào trong một loại hỗn loạn đáng sợ, núi cao xa xa đang không ngừng sụp đổ, đại địa giống như là tạo ngộ động đất kinh thiên.

Thậm chí Ma Tướng cực lớn kia tràn ngập toàn bộ không gian, làm cho hơn phân nửa Sát Lục Bí Cảnh vào lúc này đều thấy được sự hiện hữu của nó.

Bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, trên quảng trường Mạc Lợi thành, mọi người còn là lần đầu tiên nhìn thấy thanh thế đáng sợ như thế, không ít người là rung động đến mức lộ ra thần sắc ngầy như phỗng.

Già Vân hóa thân của Vân Thiên đã mạnh đến nỗi không thể tưởng tượng rồi, hiện tại Ma Tướng quyền của Tần Phàm lại mạnh đến mức vượt ra khỏi tất cả mọi người tưởng tượng!

Cách màn sáng cùng không gian xa xôi kia cũng có thể truyền ra uy thế đáng sợ như vậy, làm ối người lúc này đều là tay chân lạnh như băng, nhịn không được muốn quỳ bái, đối mặt Ma Tướng cực lớn này, tất cả mọi người sinh ra một ảo giác mình như là con sâu cái kiến.

Ở dưới Ma Tướng, dù chỉ là một ngón tay đè xuống cũng đủ để cho người cảm giác được tâm thần run rẩy.

Không ít người còn ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, lúc này không khỏi hoảng sợ ngẩng đầu lên, nguyên một đám trong nội tâm khiếp sợ.

- Cái gì? Đây là...

Ở phía trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường trung ương, ba gã Hoa phục lão giả, thậm chí tính cả Mạc Lợi cũng xuất hiện một vẻ động dung, lúc trước bọn hắn cũng không có nhìn thấy Tần Phàm thi triển một chiêu này, đồng dạng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Ma Tướng thần bí như vậy.

- Cái này cũng hẳn là Chung Cực cấp Bán Thần kỹ a?

Một Hoa phục lão giả rung động mở to miệng thì thào nói.

- Vân Thiên sinh ra ở Vân Đỉnh thành Vân gia, chính là đại gia tộc trong Mạc Lợi Đảo chúng ta, có thể có được Chung Cực cấp Bán Thần kỹ coi như bình thường, nhưng Tần Phàm này, rõ ràng đến từ một đại lục, cho dù phía sau hắn là Hoàng Hôn Thành Mộ gia kia cũng không quá đáng là gia tộc bình thường, làm sao có thể có vũ kỹ cường đại như vậy.

Một gã Hoa phục lão giả thì khó hiểu nói.

- Bản thân là Lục kiếp Bán Thần, lại có Chung Cực cấp Bán Thần kỹ tu luyện tới tiểu thành, vốn nghĩ Vân Thiên này sẽ thắng chắc, nhưng không thể tưởng được Tần Phàm này lại vẫn có được át chủ bài như vậy.

Tên Hoa phục lão giả khác nói ra.

- Tần Phàm này ngay cả ta cũng xem nhẹ hẵn rồi.

Lúc này hai mắt của Mạc Lợi Đảo chủ có chút ngưng tụ nhìn màn sáng phía dưới, trong miệng hơi có vẻ trầm thấp nói. Mà hắn gần đây ở trước mặt người ngoài lạnh lùng vô cùng, lúc này vậy mà ần ần hiện ra mỉm cười.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

- Vậy mà cũng là người!

Chứng kiến lúc này Tần Phàm đánh ra Ma Tướng đáng sợ, trên mặt Vân Thiên lần nữa thoáng chốc biến đổi.

Ở trong những người dự thi khi tuyển bạt thi đấu bắt đầu, ngoại trừ hai Lục kiếp Bán Thần ra, để cho hắn còn cảm giác được kiêng kị chỉ có ba người: một cái là người ở trong Sát Lục Bí Cảnh độ Bán Thần Kiếp, uy lực của Bán Thần Kiếp kia vượt qua đệ lục trọng Bán Thần Kiếp, cái này ý nghĩa thực lực có thể so với Lục kiếp Bán Thần, hắn cho rằng kia có thể làm đối thủ của hắn. Một cái là người thi triển huyết sắc Kỳ Lân giết chết Lục kiếp Bán Thần La Phong kia, thực lực của La Phong hắn thập phần tinh tường, đó là cường giả không thua kém hắn bao nhiêu, có thể giết chết La Phong, tự nhiên có thể với tư cách là đối thủ của hắn.

Mà một cái cuối cùng, chính là người thi triển Ma Tướng thần bí cường đại này, người này ban đầu ở tuyển bạt thi đấu chưa bắt đầu, ở trong Mạc Lợi Thành đã có nghe đồn, cho đến sau khi đi vào Sát Lục Bí Cảnh đánh ra một quyền kinh thiên kia, rung động tất cả ánh mắt mọi người.

Hiện tại, “Ba người” mà Vân Thiên một mực kiêng kị nhất kia, cuối cùng đều chỉ là một người!

Là Tần Phàm ở trước mắt này!

1551. Chương 1561: Vân Thiên Chết Sao? (2)

Chương 1561: Vân Thiên chết sao? (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’•••)

- Đi!

Mà sau khi Ma Tướng kia hiện ra, lúc này Tần Phàm cũng lộ ra thần sắc nhàn nhạt, hai con ngươi của hắn hờ hững nhìn Già Vân hóa thân của Vân Thiên, vào lúc đó cánh tay bỗng nhiên vung lên, tựa hồ là không chế động tác của Ma Tướng cực lớn này.

Tiếp theo trong nháy mắt, cánh tay cự đại của Ma Tướng chậm rãi giờ lên.

Ma Tướng cực lớn này, gần kề chỉ là một cánh tay đã lớn khoảng chừng trăm trượng, như là chèo chống lấy kim trụ Thiên đình, tản ra một loại khí tức huyền bí, tràn ngập trong tầm mắt của tất cả mọi người.

Nghiêm nghị, thần bí, cường đại!

Bái kiến cánh tay này, thật giống như nó trực tiếp khắc ở trong đầu cùng tâm linh của bọn hắn, không có công kích được bọn hắn, nhưng bọn hắn đều cảm thấy đầu ần ần có chút nổ ra.

Bên trong cánh tay này tràn ngập một loại lực lượng khủng bố khôn cùng, thật giống như Viễn Cổ thương hải tang điền ngăn cách giữa không gian. Loại uy áp cùng khí thế cổ xưa kia, làm cho thời gian cùng không gian vào lúc đó cũng giống như đột nhiên đình chỉ lưu động, trong thiên địa chỉ nhìn thấy cánh tay nâng

lên, vào lúc đó chậm rãi nắm thành nắm đấm, cái nắm chặt này, tựa hồ là nắm trọn cả Thiên Địa vào trong tay!

Ngưng tụ thành một nắm đấm Ma Thần!

Rống...

Lúc này Tần Phàm cũng không nhiều lời, trực tiếp khống chế nắm đấm Ma Tướng kia oanh lấy Già Vân hóa thân của Vân Thiên phía đối diện. Ở lật tay tầm đó, nắm đấm này giống như là Thiên Ngoại thiên thạch, khí tức cùng kinh khí kinh khủng kia, mang theo một loại thanh sắc quang mang thần bí, trực tiếp xé rách không gian, ngay cả không khí cũng bị xé nứt ra một vết rách huyết sắc.

Một đạo quang mang kia, kinh khí ngưng tụ như là một đại dương mệnh mệnh, biến thành uy thế thì như một ngọn núi khổng lồ.

Long long long long. . .

Phảng phất giống như muốn hủy diệt Thiên Địa mà đến, nắm đấm Ma Thần kia cho người một cảm giác rung động khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung, che khuất bầu trời, thậm chí lấn át Già Vân hóa thân kia, làm cho Già Vân hóa thân của Vân Thiên ở thời khắc này giống như bị rút nhỏ, trở nên không có ý nghĩa .

Lúc này sắc mặt của Vân Thiên kịch biến, cắn chặt đầu lưỡi, vốn hấn đối với Tần Phàm ở thời điểm Tứ kiếp Bán Thần thì triển ra Ma Tướng quyền cũng cảm giác được kiêng kị, chớ nói chi là hiện tại Ngũ kiếp Bán Thần đánh ra Ma Tướng quyền rồi.

Ở dưới Nguyên Giới chi lực thao thao bất tuyệt của Tần Phàm, uy lực Ma Tướng này so với lúc trước đã tăng lên rất lớn. Thậm chí cơ hồ tiếp cận với Chung Cực cấp Bán Thần kỹ đại thành! Đối với Già Vân hóa thân của đối phương chỉ tu luyện tới tiểu thành, hấn có thể hình thành áp chế tuyệt đối!

Nắm đấm không ngừng hạ xuống, không gian tầng tầng nhao nhao sụp đổ.

Không gian quanh mình vào lúc đó một mảnh hỗn loạn, toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh xoáy lên một loại phong bạo Viễn Cổ đáng sợ.

- Không có khả năng! Vân Thiên ta làm sao có thể thua một Ngũ kiếp Bán Thần!

Lúc này hàm răng của Vân Thiên tựa hồ cũng phát run, hấn dốc sức liều mạng đem Nguyên Giới chi lực thuộc về Lục kiếp Bán Thần của mình kia mãnh liệt mà ra, hơn nữa còn thu nạp toàn bộ vân lưu có thể lợi dụng tới.

Hấn không cam lòng!

Hấn không cam lòng cứ như vậy vẫn lạc.

Lúc này Già Vân hóa thân cũng đã bị hấn thu hồi, hết toàn lực đi ngăn cản nắm đấm khủng bố từ trên trời giáng xuống kia. Hấn biết rõ, nếu bị Ma Tướng chi quyền này oanh trúng, hấn tất nhiên sẽ lãnh ít dữ nhiều.

Xuy xuy...

Nhưng mà Già Vân thủ kia chỉ ngăn cản nắm đấm Ma Tướng một hồi, cuối cùng vẫn là ngăn cản không nổi.

Theo nắm đấm Ma Tướng này hàng lâm, lưu vân có uy thế đáng sợ kia trực tiếp tách ra hoàn toàn, hung hăng oanh xuống trên khuôn mặt của Vân Thiên.

Một loại Hủy Diệt Chi Lực im ắng, không ngừng xói tái lấy lưu vân đầy trời, rất nhanh thân ảnh của Vân Thiên liền hiển lộ đi ra, hơn nữa trên mặt lộ ra một vẻ cực kỳ sợ hãi cùng tuyệt vọng.

- Vân Thiên, ngươi đã nhiều lần bức bách, vậy cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt, hôm nay ngươi là chạy trời không khỏi nắng rồi!

Lúc này Tần Phàm thì là hai mắt lạnh như băng, sát cơ lăm lăm. Sau khi nắm đấm Ma Tướng phá tan hóa thân của đối phương, không có bao nhiêu đình trệ, tiếp tục hạ xuống!

Cái nắm đấm này mang theo khí lưu kinh khủng, đem tầng tầng không gian trực tiếp trọng áp nứt vỡ.

Lập tức sẽ đánh chết Vân Thiên.

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này, dị biến nổi lên!

Một bàn tay thần bí cự đại không biết ở nơi nào tiến đến, trực tiếp vô thức xuất hiện ở trên đỉnh đầu Vân Thiên, giống như là một tấm lưới, ngăn cản năm đám Ma Tướng đang cao tốc rơi xuống kia.

Ở bên ngoài Sát Lục Bí Cảnh, quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành, từng ánh mắt nhìn xem Vân Thiên ở trong Già Vân hóa thân, cao cao tại thượng, về sau hóa thân trực tiếp bị Ma Tướng chi quyền tan vỡ lộ ra tuyệt vọng, nét mặt của bọn hắn cũng từ bắt đầu kinh ngạc, dần dần biến thành kinh hãi.

Không có người nghĩ đến, Già Vân hóa thân mạnh mẽ như vậy của Vân Thiên, cơ hồ là tồn tại vô địch trong Lục kiếp Bán Thần, nhưng vẫn là bị Tần Phàm một Ngũ kiếp Bán Thần đánh bại, cái uy thế còn sót lại kia, ngăn cách màn sáng cực lớn truyền ra, rung động đến mức làm bọn hắn trợn mắt há hốc mồm.

Nguyên một đám không thể tin được nhìn xem phía trên màn sáng, Ma Tướng chi quyền kia chưa từng có từ trước đến nay, không cách nào ngăn cản, trong lòng cũng đều căng thẳng, cho rằng lúc này Vân Thiên đã là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Lập tức một Lục kiếp Bán Thần tuổi còn trẻ, một tuyệt thế thiên tài nắm giữ Chung Cực cấp Bán Thần kỹ cứ như vậy muốn vẫn lạc, không ít người ủng hộ Vân Thiên lúc này cũng đã lộ ra một loại sắc mặt như tro tàn.

Bọn hắn một mực nhận định quán quân của tuyển bạt thi đấu, lúc này lại ngay cả tính mệnh cũng khó bảo trụ rồi.

Nhưng mà ngay lúc này, mọi người thấy đến bàn tay cực lớn thần bí kia xuất hiện!

Bàn tay cực lớn bỗng nhiên xuất hiện này, không biết đến từ đâu, nhưng rõ ràng cho thấy muốn bảo trụ tánh mạng của Vân Thiên.

- Là ai ra tay muốn cứu Vân Thiên?

Thấy một màn biến hóa đột nhiên xuất hiện như vậy, mọi người không khỏi nghi hoặc mở to hai mắt.

Lập tức, mọi người vào lúc đó có thể rõ ràng ẩn ẩn cảm thấy ở phía trên kiến trúc hoa lệ kia, tựa hồ truyền đến một loại năng lượng chấn động cực lớn, phảng phất như loại chấn động này xuyên qua hư không, xuất hiện ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, để ọi người chứng kiến ở trên màn hình.

- Chẳng lẽ là Mạc Lợi Đảo chủ muốn cứu Vân Thiên?

Có người suy đoán nói ra.

- Rất có thể, dù sao Vân Thiên này cũng là Lục kiếp Bán Thần cường giả, còn nắm giữ lấy Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, thực lực so với La Phong cùng Mạc Thiên Dương còn mạnh hơn. Một người có thiên phú như vậy, Mạc Lợi Đảo chủ không muốn hắn chết cũng là bình thường, dù sao nhân vật như vậy ở trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến chỉ sợ cũng có thể giúp Mạc Lợi Đảo chúng ta tranh thủ vinh quang.

Có người giải thích nói ra.

1552. Chương 1562: Cường Sát!

Chương 1562: Cường sát!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Đúng vậy a, tăng thêm Vân Thiên vẫn là Vân Đình thành thành chủ chi tử, Vân Đình thành này với tư cách ngũ đại gia tộc của Mạc Lợi Thần Đảo, thế lực rất lớn, Mạc gia cũng phải cân nhắc đến cảm thụ của bọn hắn.

Cũng có người phụ họa nói.

- Đây chẳng phải là đối với Tần Phàm mà nói là không công bình sao? Trận so đấu này coi như là hấn thắng, đây chính là quan hệ đến Tần Phàm phải chăng có thể đoạt giải quán quân hay không a.

Có người thì vì Tần Phàm không cam lòng.

- Ha ha, công bình sao? Ở trước mặt cường giả, đâu có cái công bình gì đáng nói? Đến lúc đó nhiều nhất là tùy tiện trấn an Tần Phàm một phen mà thôi.

...

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Ma Tướng chi quyền oanh oanh liệt liệt rơi xuống, giống như là thiên thạch ở trên bầu trời, không khí tầm đó cũng ma sát ra Liệt Diễm không ngừng thiêu đốt hủy diệt, tan vỡ hết thấy, tựa hồ tất cả ngăn cản ở trước mặt nó đều có thể đánh nát.

Nhưng mà, bàn tay cực lớn kia đột nhiên xuất hiện, che trời lấp đất, thậm chí so với Già Vân thủ mới vừa rồi kia của Vân Thiên còn lộ ra cường đại hơn.

Hư ảnh bàn tay khổng lồ này giống như thực chất chắn ở trên đầu Vân Thiên, lúc này thật giống như một cái thiên thuẫn, là phòng ngự cường đại nhất thế gian, phẳng phát giống như có thể ngăn cản tất cả công kích của thế gian.

Ma Tướng chi quyền không có đình chỉ qua hạ xuống, rất nhanh liền gặp được bàn tay thần bí kia.

Sau đó quyền chưởng tương giao!

Oanh!

Một cái chớp mắt này, thật giống như bỗng nhiên có một âm thanh có thể rung động tâm linh tất cả mọi người gõ vang bên tai, một loại im ắng kia, lại có thể tạo thành ảo giác làm cho tâm linh rung động.

Vàng sáng tùy ý hướng về tứ phương phi dật, xuyên thấu qua màn sáng cực lớn trùng kích lấy ánh mắt cùng thần kinh mọi người.

Bàn tay thần bí kia vào lúc này như là lưới bao vây, sau đó triệt để bao khóa Ma Tướng chi quyền của Tần Phàm.

Xuy xuy...

Vốn một quyền kia có thể tạo thành tất sát đối với Lục kiếp Bán Thần Vân Thiên, vào lúc đó công kích lại cứ như vậy chôn vùi trong im lặng.

Hơn nữa Ma Tướng chi thân do Tần Phàm huyền hóa ra đến kia, sau khi một quyền này bị bàn tay thần bí kia ngăn đỡ được, cả thân thể cự đại đều hơi hơi rung động, tùy thời cũng sẽ tiêu tán ở trong thiên địa.

Bàn tay thần bí này đột nhiên xuất hiện vậy mà cường đại như vậy!

Vào lúc đó ánh mắt của Tần Phàm gắt gao ngưng lại, nhìn xem Ma Tướng chi quyền kia bị bàn tay bao vây lấy, sắc mặt của hắn trở nên có chút khó coi. Hắn không biết ai ở trong lúc này nhúng tay vào chiến đấu của hắn và Vân Thiên, nhưng hắn đối với bàn tay này là thập phần không thích.

Vì bàn tay như thế này để cho hắn nhớ tới một màn ban đầu ở Vũ Thiên đại lục, sau khi Tần Li hóa bướm bị bắt đi.

Mặc dù biết đó cũng không phải là bàn tay lúc trước kia, nhưng trong nháy mắt đó hai con người của Tần Phàm lại biến đỏ lên.

- Ha ha, Tần Phàm, người giết không chết ta đâu! Thân thể của ta là Vân Đỉnh thành thành chủ chi tử, cha ta ở trong Mạc Lợi Thành có lực ảnh hưởng không phải người có thể tưởng tượng, coi như là Mạc Lợi Đảo chủ cũng không thể nhìn ta bị người giết chết! Người chờ đi, ngày sau có cơ hội ta nhất định sẽ báo thù ngày hôm nay.

Lúc này Vân Thiên đã lộ ra vẻ tuyệt vọng, nhưng chứng kiến bàn tay thần bí đột nhiên xuất hiện ngăn trở Ma Tướng chỉ quyền kia, hắn lập tức lộ ra một loại sợ hãi lẫn vui mừng, hơn nữa liền ngẩng đầu lên nhìn Tần Phàm âm độc nói ra.

Hắn là thiên tài tuyệt diễm, như thế nào muốn chết ở chỗ này.

Nhưng mà, hắn lại không biết lúc này hai mắt của Tần Phàm đỏ đến nhỏ máu, hắn lại nói ra lời khiêu khích, cái kia tương đương với là lại lần nữa đã kích thích Tần Phàm.

- Hôm nay ai cũng không thể nào cứu được người!

Một tiếng hét to lạnh như băng từ trên trời truyền xuống, lập tức, thiên địa vào lúc này phẳng phất giống như cũng đột nhiên dừng lại, một loại khí tức như là Phong Bạo đột nhiên bay lên.

Ma Tướng hóa thân sau lưng Tần Phàm kia vốn đã cơ hồ sắp sửa biến mất, nhưng vào lúc đó lại đột nhiên trở nên càng thêm ngưng thực. Một loại uy nghiêm kia, khí thế Thái Cổ trở nên càng ngày càng lớn mạnh, phẳng phất như chân thân của Viễn Cổ Ma Tôn hàng lâm.

Sát khí khôn cùng ở trong nội tâm Tần Phàm bắt đầu khởi động, hai mắt hắn đỏ bừng, lại một quyền đánh ra.

- Ma Tướng quyền!

Áp lực ở yết hầu, khàn khàn thấp giọng gào thét.

Một quyền này, Thiên Địa động dung!

Theo Tần Phàm đánh ra một quyền này, toàn bộ Thiên Địa bỗng nhiên tối sầm lại, toàn bộ vân quang trên mặt đất bị đánh tan, cả vùng đất trở nên bừa bộn, trong phạm vi uy lực của Ma Tướng quyền, cơ hồ một lần nữa hóa thành thế giới hỗn độn nghiêng nát. xem tại

Ông ông ông ông...

Ma Tướng cực lớn vào lúc đó lại một lần nữa nhấc lên một cánh tay, lúc này đây cánh tay lộ ra càng cường đại hơn, giống như là cầm lấy trụ trời chống đỡ Thiên Đình, một nắm nắm cường đại như đến từ thời kỳ Viễn Cổ lần nữa ngưng tụ mà ra.

Ẩn chứa uy thế Vô Thượng, năng lượng phá vỡ hết thảy.

Thương Thiên biến, Cửu U động!

Như là Thẩm Phán tuyên án tử hình.

- Ah... thật cường đại!

- Làm sao có thể, làm sao Tần Phàm hắn có thể có được công kích mạnh mẽ như vậy, so với một quyền vừa rồi kia còn cường đại hơn gấp mấy lần!

- Hắn muốn làm gì, chẳng lẽ hắn muốn vi phạm ý chí của Mạc Lợi Đảo chủ, đi cường sát Vân Thiên?

- Trời ạ, hắn biết rõ mình đang làm gì không? Cho dù hắn có thể giết chết Vân Thiên, nhưng sự tình đại nghịch bất đạo như vậy cũng sẽ là tự tìm đường chết.

Mọi người trên quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành, nhìn đến một màn như vậy, lần nữa lộ ra thần sắc không dám tin cùng sợ hãi thán phục, từng tâm linh đều bị điên cuồng mà chấn động lấy, thậm chí cách màn hình, không ít người bị uy thế của một quyền này rung động đến nỗi ngay cả thân thể cũng bắt đầu có chút phát run.

Cả đám đều gât gao nhìn chằm chằm vào màn hình, muốn chứng kiến kết quả kế tiếp.

Nắm nắm Ma Tướng mới xuất hiện kia, mang theo hai loại thần thông Ma Tướng, chính là sau khi Tần Phàm lĩnh ngộ Huyền Vũ thần thông, dung hợp Kỳ Lân thần thông nguyên lai, chân đạp đại địa, lợi dụng đại địa chi lực thi triển mà ra.

Đây là bởi vì vừa rồi một lời nhiệt huyết sôi trào mà kích phát, hắn còn là lần đầu tiên dung hợp hai loại Ma chủng thần thông thi triển. Nhưng từ Ma Tướng lúc này phát huy ra uy thế mà nói, vẫn là để cho hắn hết sức hài lòng.

Lực quang lập lòe, ánh sáng màu vàng hiện ra, nắm đấm không ngừng hạ xuống, lần nữa mang theo lực lượng hủy diệt chúng sinh kia.

- Tần Phàm, ngươi muốn gì! Cha ta chính là Vân Đỉnh thành thành chủ, Tộc trưởng một trong năm đại gia tộc của Mạc Lợi Thần Đảo, ngươi giết ta, cha ta sẽ không bỏ qua ngươi! Hơn nữa thiên phú của ta hơn người, dùng thực lực của ta có thể vì Mạc Lợi Đảo ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến tranh thủ vinh quang, Mạc Lợi Đảo chủ cũng sẽ không để ta chết!

1553. Chương 1563 : Vân Thiên, Chết!

Chương 1563 : Vân Thiên, chết!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này Vân Thiên nhìn xem nắm đấm Ma Tướng lần nữa đánh xuống, hơn nữa trở nên càng cường đại hơn kia, trên mặt xuất hiện khuôn hoảng chi sắc lần nữa.

Hắn căn bản không có nghĩ tới, đến thời điểm này, Tần Phàm lại vẫn có thể thi triển ra công kích cường đại hơn.

Một quyền đáp xuống kia, tuy ở trên không còn cách ngàn mét, nhưng quyền thế cường đại trực tiếp thâm nhập vào trong cơ thể hắn kia, đã làm cho lòng hắn trong nháy mắt này tựa như là nhận lấy va chạm trọng đại.

Máu tươi từ khóe miệng rơi xuống, hắn gất gao nhìn chằm chằm vào nắm đấm kia.

Tóc và quần áo của hắn bị quyền phong của nắm đấm rơi xuống kia thổi trúng vô cùng mất trật tự, thậm chí ngay cả cơ bắp trên mặt cũng có một loại vặn vẹo rõ ràng có thể thấy được.

- Vân Thiên, ngươi nói cái gì cũng không có tác dụng, chịu chết đi!

Hai mắt của Tần Phàm bắn ra hàn quang làm cho người ta sợ hãi, lúc này hắn cắn chặt hàm răng, điên cuồng thúc dục lấy Nguyên Giới chỉ lực cùng Ma chủng thần thông, khổng chế nắm đấm Ma Tướng kia xuyên qua mảng lớn không gian.

Oanh!

Thanh âm chấn động bành trướng truyền ra, Ma Tướng chỉ quyền lại một lần nữa cùng bàn tay màu đen thần bí kia tiếp xúc lại với nhau.

Sau đó năng lượng hủy diệt khôn cùng từ chỗ giao tiếp im ắng mang tất cả mà ra, mặt đất không ngừng hạ xuống, cơ hồ ngay cả bầu trời trong Sát Lục Bí Cảnh cũng bắt đầu trầm xuống, Thiên Địa phẳng phất như bị nghiền nát!

Răng rắc!

Tiếng vang thanh thúy vang vọng đám mây, bàn tay thần bí kia vào lúc đó bắt đầu xuất hiện vết rách, sau đó càng là giống như có vô số tơ nhện ở phía trên lan nhanh, cuối cùng nhất liên triệt để tiêu tán trong không trung!

Mà Ma Tướng chỉ quyền kia liền lần thứ hai hạ xuống, xu thế lại không bởi vậy mà dừng lại, ở trong mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú, tiếp tục hướng về Vân Thiên triển áp mà đi!

- Lớn mật!

Cũng vào lúc này, ở phía trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành, truyền ra một thanh âm ẩn chứa nội khí vang vọng trong toàn bộ sân rộng, làm cho tất cả mọi người vào lúc này cũng không khỏi có loại cảm giác khắp cả người phát lạnh.

Lập tức liền trông thấy một thân ảnh cường đại bay ra cửa sổ của kiến trúc cao lớn kia, trực tiếp trốn vào hư không. . .

Theo thân ảnh của Mạc Lợi Đảo chủ lọt vào hư không, màn sáng cực lớn ở trên quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành kia vào lúc đó cũng ầm ầm tiêu tán. Toàn bộ quảng trường vốn là vang lên từng đạo thanh âm hít một hơi lãnh khí, sau đó như là tạc nổ sôi trào .

- Trời ạ, Tần Phàm này quá lớn mật a! Biết rõ là Mạc Lợi Đảo muốn bảo trụ Vân Thiên, hắn vẫn dám hạ sát thủ!

- Không biết hắn có thành công giết chết Vân Thiên hay không? Hắn giết Vân Thiên, kia chẳng khác gì là đắc tội Vân Đình thành Vân gia, lại đắc tội Mạc Lợi Đảo chủ, ngày sau chỉ sợ hắn sống không dễ chịu lắm.

- Đúng vậy, này bằng với làm trái ý chí của Mạc Lợi Đảo chủ, vừa rồi xem đảo chủ rõ ràng là động nội khí rồi, không biết lúc này đây kết quả của Tần Phàm sẽ như thế nào.

- Tần Phàm này thực lực không tệ, nhưng dù sao cũng là người trẻ tuổi, quá mức tranh cường háo thắng! Tâm cao khí ngạo, ai cũng không để trong mắt, dám làm trái Mạc Lợi Đảo chủ, đó là một hành vi tự tìm đường chết.

- Hắc hắc, ta là nghe nói Mạc Lợi Đảo chủ chúng ta không phải nhân vật nhân từ nương tay gì, nghe nói thời điểm hắn vừa mới lên làm đảo chủ không lâu, đã từng có mấy thành chủ thành trì không nghe hân hiệu lệnh, kết quả là trong vòng một đêm toàn bộ bị diệt tộc.

- Chớ có lên tiếng, chuyện như vậy người cũng dám nói lung tung, người muốn chết phải không?

- Tóm lại xem ra Tần Phàm không giết Vân Thiên khá tốt, cái kia còn có chuyện có thể nói, nếu như giết Vân Thiên, đoán chừng hân cũng sẽ lãnh ít dữ nhiều rồi.

...

Ở phía trên kiến trúc cao lớn bên cạnh quảng trường, ba gã Hoa phục lão giả đồng dạng là vẻ mặt kinh hãi.

- Tần Phàm này thật sự là to gan lớn mật! Không thể tưởng được hân vậy mà thật sự dám giết Vân Thiên!

Một gã Hoa phục lão giả động dung nói ra.

- Bất quá thực lực của Tần Phàm này đích thật là vượt quá người ý liệu, vừa rồi đảo chủ biến ảo ra bàn tay kia, tuy thực lực còn chưa đủ 1%, nhưng cũng không phải Lục kiếp Bán Thần tầm thường có thể phá vỡ.

Một Hoa phục lão giả khác lại nói ra.

- Thực lực thiên phú cường thịnh trở lại thì như thế nào, dám làm trái đảo chủ, hậu quả người cũng không phải không biết. Ta đã thật lâu chưa từng thấy qua đảo chủ bệ hạ nổi giận, xem ra lúc này đây Tần Phàm thật sự là chọc giận hân rồi.

Tên Hoa phục lão giả kia thì là nói ra.

- Ở trước mặt nhiều người như vậy nghịch ý đảo chủ, đây chính là phạm vào cấm kỵ của hân rồi, đảo chủ khó chịu nhất chính là có người dám làm trái ý tứ của hân.

Tên Hoa phục lão giả bắt đầu kia cũng nói.

- Tốt rồi, đảo chủ bệ hạ không phải là chúng ta có thể nghị luận. Vô luận Tần Phàm cùng Vân Thiên sống hay chết, dù sao đến bây giờ, tuyển bạt thi đấu lần này coi như là đã xong, chúng ta chuẩn bị một chút đi.

Mà lão giả áo bào tím lộ ra uy nghiêm nhất trong đó thì ngăn hai người khác nghị luận lại nói ra.

Bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Tần Phàm khống chế Ma Tướng chi quyền kia, sau khi đánh tan bàn tay thần bí, hắn không có làm nhiều do dự, cũng không để ý tới Vân Thiên kêu gào, chỉ là tiếp tục hướng về hắn đuổi giết mà xuống.

Nắm đấm cực lớn, như là thiên thạch cùng không khí ma sát ra một tiếng vang kịch liệt cùng đuôi lửa thật dài. Còn chưa rơi xuống, chỗ đứng của Vân Thiên so với lúc trước đã trầm xuống trọn vẹn trăm trượng, Vân Thiên ở trong đó đã là cả người tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

- Giết!

Lúc này Tần Phàm cảm giác mình đã có chút kiệt lực, nhưng y nguyên vẫn đỏ mắt, cắn răng khống chế một quyền này đánh tới Vân Thiên. Cũng vào lúc này, hắn đã cảm giác được trong hư không phụ cận truyền đến một loại không gian chấn động đặc thù, hắn biết rõ rất có thể là người bên ngoài muốn tiến vào không gian bí cảnh cứu Vân Thiên.

Hắn nhất định phải ở trước khi người kia đến giết chết Vân Thiên!

Nếu không sẽ thất bại trong gang tấc!

Rầm rầm rầm oanh!

Nắm đấm không ngừng rơi xuống, cách Vân Thiên đã chưa đủ trăm mét.

- Tần Phàm, ngừng tay!

Lúc này Vân Thiên điên cuồng ngửa mặt lên trời hô to, hắn đem tất cả Nguyên Giới chi lực lưu lại trong cơ thể mình đều mãnh liệt mà ra, muốn tận hết khả năng đi phòng ngự.

- Hôm nay vô luận là ai cũng không thể nào cứu được ngươi!

Tần Phàm cắn chắc răng, khống chế Ma Tướng chi quyền gia tốc, trong nháy mắt liền lướt qua khoảng cách cuối cùng này, trực tiếp đáp xuống đỉnh đầu Vân Thiên.

Long long long long!

Phòng ngự của Vân Thiên không ngừng bị kích phá, ở trước Ma Tướng chi quyền giống như là giấy không chịu nổi một kích.

Lập tức thân thể của Vân Thiên sẽ bị đuổi giết đến cận kề.

- Dừng tay!

Vừa lúc đó, hư không đột xuất hiện một khe hở cự đại, một bóng người muốn từ trong đó vượt qua đi ra.

1554. Chương 1564: Vân Thiên, Chết! (2)

Chương 1564: Vân Thiên, chết! (2)

- Đảo chủ bệ hạ, cứu ta!

Chứng kiến bóng người xuất hiện trong hư không kia, Vân Thiên giống như là bắt được cây cỏ cứu mạng cuối cùng, vội vàng lên tiếng kêu to.

Oanh!

Nhưng mà, cũng đúng vào lúc này, Ma Tướng chi quyền kia đã hung hăng rơi xuống, ở thanh âm của Vân Thiên còn không có truyền ra, liền đập hắn trở thành thịt nát, không còn có chút sinh cơ. Vốn hắn cũng ngừng kết ra một tia linh thể, nhưng ở dưới Ma Tướng chi quyền liền tan thành mây khói rồi.

Cuối cùng nhất Mạc Lợi Đảo chủ cũng không kịp cứu hắn.

Vân Thiên, chết!

- Người thật to gan!

Thấy một màn như vậy, trên mặt Mạc Lợi Đảo chủ xuất hiện một loại giận dữ chi sắc, lập tức ồng tay áo phát một cái, một cổ kinh khí cường đại bắt đầu từ trên người hắn phát ra, trực tiếp đánh bay Tần Phàm cách hắn mấy trăm mét.

PHỐC!

Lúc này Tần Phàm bị kinh khí kia đánh trúng thân thể, giống như là bị một ngọn núi trực tiếp trấn áp đến trước ngực, tiếp theo cả người hung hăng ngã rơi xuống trên mặt đất, nện ra một cái hố cực lớn.

Hắn vừa mới thi triển hai Ma Tướng quyền, thân thể vốn đã rất mệt mỏi, ở đâu còn chịu đựng được một kích cường đại này, kinh khí vừa rụng đến trên người hắn, hắn lập tức là xương cốt toàn thân toái hơn phân nửa, lực phủ ngũ tạng lệch vị trí, còn có mấy phần thành phần vận, khí tức uể oải, một loại cảm giác vô lực truyền khắp toàn thân.

Cũng may mắn khí lực cùng phòng ngự của Tần Phàm cường hãn, hơn nữa chân đạp đại địa, có thể dựa vào lực lượng của Huyền Vũ thần thông, lúc này mới bảo trụ một hơi.

Lực lượng của Cửu Kiếp bán thần không phải chuyện đùa, tuy chỉ sử dụng không đến 1%, nhưng hắn một Ngũ kiếp Bán Thần nho nhỏ, sao có thể tùy tiện chịu đựng được.

Thanh Long Chi Tâm trong cơ thể càng không ngừng vận chuyển sinh khí, đại địa chi lực cũng liên tục không ngừng bảo vệ lấy bốn nguyên của hắn, còn có Huyền Thủy chân khí lưu chuyển toàn thân, trị liệu tẩm bổ lấy khí lực trọng thương kia. Thời gian dần qua hắn mới qua khỏi kỳ nguy hiểm, một lần nữa khôi phục thần trí.

Hai mắt của hắn thì gắt gao nhìn xem phía trên, trên bầu trời kia lơ lững một bóng người vô cùng cường đại.

Quả nhiên là Mạc Lợi Đảo chủ!

Tần Phàm biết rõ mình là làm trái ý chí của Mạc Lợi Đảo chủ, lúc này mới đưa tới đối phương giận dữ.

- Ô? Vậy mà khôi phục được nhanh như vậy?

Mạc Lợi Đảo chủ ở trên bầu trời, lúc này thấy Vân Thiên đã triệt để chết đi, nhưng Tần Phàm xác thực là thời gian dần qua truyền đến một loại sinh cơ dần dần cường thịnh lên, hắn không khỏi lộ ra một tia kinh dị.

- Mạc Lợi Đảo chủ, ở trong Sát Lục bí cảnh, vốn là tự do giết chóc để săn bắt điểm tích lũy quang văn, hiện tại ta giết chết Vân Thiên là làm sai ở chỗ nào.

Cũng vào lúc này, một thanh âm suy yếu nhưng mang theo kiên nghị từ phía dưới truyền đến.

- Hừ, người là nghi vấn bản đảo chủ sao?

Nghe vậy, lúc này Mạc Lợi Đảo chủ bỗng nhiên hướng về phía dưới thò ra một tay, một loại hấp lực cường đại phát ra, thoáng cái kéo Tần Phàm từ dưới mặt đất đến trước mặt.

- Tần Phàm không dám.

Tần Phàm cảm giác được lúc này cả người mình đều bị trói buộc hoàn toàn, căn bản không thể động đậy chút nào. Hắn thật không ngờ Mạc Lợi Đảo chủ này sẽ cường đến trình độ thể này, chỉ có thể giận mà không dám nói gì.

Mạc Lợi Đảo chủ tạm thời cũng không nói gì thêm, chỉ là hai mắt lạnh lùng nhìn xem nhất cử nhất động của Tần Phàm.

Hắn không chế Tần Phàm trong tay, nhưng mà hắn có thể cảm giác được thân thể Tần Phàm đang dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi khôi phục lại, thậm chí nhanh đến mức ngay cả hắn là Cửu Kiếp Bán Thần cũng không có cách nào tưởng tượng.

Tần Phàm nhìn lúc này sắc mặt đối phương biến hóa, ở dưới khí thế đáng sợ của Cửu Kiếp Bán Thần, hắn cố gắng duy trì trấn định.

- Thực lực của ngươi hoàn toàn chính xác là không tệ, phần tu vi tinh thần này càng là Thất Kiếp Bán Thần cũng khó vượt qua, bất quá là quá mức ngu xuẩn rồi.

Một lát sau, rốt cục nghe được Mạc Lợi Đảo chủ kia cười lạnh nói:

- Ngươi có biết ta vừa rồi bảo ngươi đừng giết Vân Thiên, đây là đang cứu ngươi.

Tần Phàm có chút kinh ngạc nhưng không nói gì.

- Vân Thiên chính là con trai của Vân Đình thành thành chủ Vân Thanh Lam, thế lực Vân Đình thành khổng lồ, thực lực Vân Thanh Lam kia càng là tiếp cận Cửu Kiếp Bán Thần, người giết con trai độc nhất của hắn, về sau càng đừng muốn mạng sống rồi.

Sau đó Mạc Lợi Đảo chủ lại lạnh lùng nói ra.

- Đảo chủ bệ hạ, ta biết rõ lần trước Thần Đảo Thiên Tài Chiến, Mạc Lợi Đảo chúng ta bài danh rất thấp, nếu như lúc này đây ta hướng đảo chủ ngươi cam đoan có thể lấy được một thứ tự tốt, không biết đảo chủ bệ hạ có thể bảo vệ ta một mạng không?

Lúc này Tần Phàm tựa hồ rốt cục nghĩ kỹ, ngẩng đầu lên nhìn Mạc Lợi nói ra.

Sau đại chiến, Sát Lục Bí Cảnh lộ ra thập phần yên tĩnh.

Lúc này thoạt ngữ của Tần Phàm ở giữa không trung vang vọng, ánh mắt của Mạc Lợi Đảo chủ thì là đậm đặc nhìn Tần Phàm bị hắn nắm trong tay, lúc này sắc mặt hắn tựa hồ đã không có giận dữ như vừa rồi, bất quá vẫn lộ ra có chút lạnh như băng.

- Ngươi cam đoan lấy được một thứ tự tốt?

Nghe được Tần Phàm nói, lúc này Mạc Lợi Đảo chủ mới ngẩng đầu lên, trên mặt chậm rãi tách ra một tia cười lạnh nói:

- Thứ tự tốt như thế nào đây?

- Đoạt quán quân ta có lẽ không có thể bảo chứng, bất quá ta sẽ hết sức tiến vào Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến.

Lúc này Tần Phàm y nguyên bảo trì trấn định, hắn bị kinh khí của đối phương phong tỏa hoàn toàn, thanh âm trong cổ họng trầm thấp gian nan nhỏ ra.

Bất quá mặc dù thanh âm của hắn nhỏ, nhưng lại có một loại tự tin rất lớn.

- Top 10? Ta thừa nhận thực lực của ngươi không tệ, nhưng ngươi cũng quá xem thường các thiên tài cường giả trong Tân Thế Giới này rồi.

Khóe miệng Mạc Lợi có chút khinh thường đậm đặc nói ra:

- Ngươi cũng đã biết Tân Thế Giới chúng ta cường giả như mây, thiên tài tầng tầng lớp lớp, ở bên trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến, thần đảo khác cũng sẽ không như Mạc Lợi Đảo chúng ta, chỉ có năm người dự thi, tất cả thần đảo cộng lại chỉ sợ cũng có hơn vạn, trong đó thực lực đại bộ phận là Lục kiếp Bán Thần, hơn nữa đều là cường giả trong Lục kiếp Bán Thần.

- Ngươi một Ngũ kiếp Bán Thần, tuy thực lực có thể lợi hại hơn Lục kiếp Bán Thần bình thường một chút, nhưng so sánh với những người mạnh chính thức trong Lục kiếp Bán Thần kia, chênh lệch không chỉ là nửa lần hay một lần. Huống chi, ai biết lúc này đây Thiên Tài Chiến có xuất hiện quái vật chưa tới 30 tuổi liền trở thành Thất Kiếp Bán Thần hay không.

- Đảo chủ bệ hạ chỉ cần cam đoan ta ở trước khi tham gia Thiên Tài Chiến vô sự là được, nếu như Tần Phàm vô dụng, đến lúc đó sinh tử tự gánh vác. Chỉ là Tần Phàm khẩn cầu đảo chủ cho ta một cái lập công chuộc tội, một cơ hội vì Mạc Lợi Đảo tranh thủ vinh quang.

Nghe nói như thế, trong nội tâm Tần Phàm cũng không khỏi âm thầm khiếp sợ, nhưng thần sắc trên mặt không thay đổi, chỉ là cắn răng nói ra.

1555. Chương 1565: Hứa Hẹn Top 10.

Chương 1565: Hứa hẹn Top 10.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan i

Tuy thực lực của hắn bây giờ chưa hẳn có thể trùng kích Top 10, nhưng hiện tại cách Thần Đảo Thiên Tài Chiến chính thức bắt đầu này còn có mấy tháng thời gian, hắn tin tưởng mình còn sẽ có tăng lên.

- Hừ, lập công chuộc tội? Người biết mình phạm tội gì sao?

Nghe vậy, lúc này Mạc Lợi lại hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Tần Phàm không nên giết chết Vân Thiên.

Trong nội tâm Tần Phàm tự nhiên biết rõ nguyên nhân chân thật, nhưng trong miệng chỉ là nói ra.

- Một Vân Thiên tính là cái gì. Ở Mạc Lợi Thần Đảo, bản đảo chủ là Thần! Cho dù phụ thân Vân Đình thành thành chủ của hắn có chút thực lực, nhưng hắn cũng không dám nói một chữ không đối với bản đảo chủ. Mà người biết rõ bản đảo chủ muốn bảo trụ Vân Thiên, lại vẫn dám làm trái ý của ta, cái này chính là đại nghịch bất đạo, người biết nếu là ở dĩ vãng, người đã sớm chết một trăm lần rồi hay không.

Mạc Lợi bên trong đậm mạc mang theo một loại bá đạo nói ra.

- Thỉnh đảo chủ thứ tội, kỳ thật ban đầu Tần Phàm cũng không biết là đảo chủ ra tay, chỉ cho là thủ đoạn cuối cùng của Vân Thiên, mà thời điểm đảo chủ xuất hiện, bởi vì vũ kỹ này của ta là lần đầu tiên thi triển cho nên mới có chút không chế không nổi...

Tần Phàm nghe được Mạc Lợi nói như vậy, biết rõ mình có lẽ đã không có việc gì rồi, vì vậy liền trong miệng ném thử giải thích nói ra.

- Thu hồi giải thích của người đi.

Lúc này Mạc Lợi lại bỗng nhiên thả Tần Phàm, tựa hồ phần nợ vừa rồi cũng hết giận một ít, sau đó hắn chấp tay sau lưng, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Cái thế giới này chỉ thờ phụng thực lực, không có người muốn nghe giải thích, bản đảo chủ không giết người, là vì mới vừa rồi người có thể tiếp được 1% lực lượng của bản đảo chủ mà bất tử, người đã chứng minh thực lực cùng giá trị của mình mà thôi.

- Đa tạ đảo chủ bệ hạ không giết, Tần Phàm tất sẽ đem hết toàn lực ở trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến vì Mạc Lợi Đảo tranh thủ một thứ tự tốt.

Tần Phàm thật vất vả ổn định thân thể ở giữa không trung, sau đó trầm giọng nói ra.

Mạc Lợi rất tàn khốc, nhưng cũng rất chân thật. Cái thế giới này thờ phụng thực lực, thực lực của hắn chưa đủ, cũng không có bối cảnh, dám làm trái ý chí của thượng vị giả dĩ nhiên là phải thừa nhận thượng vị giả phần nợ.

Kỳ thật trước khi hắn giết Vân Thiên đã từng có nghĩ qua khả năng này, chỉ là bởi vì khi đó hắn cũng nợ khí trong đầu, Vân Thiên lại mở miệng châm ngòi, hắn mới mạo hiểm đánh chết.

- Nhớ kỹ, bản đảo chủ không giết người là vì ta cảm thấy người còn có giá trị, mà người muốn bản đảo chủ bảo trụ người, vậy người phải tự mình đi chứng minh giá trị của người. Trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu, không người nào dám động tới người, chẳng qua nếu như ở trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến người không có lấy được thứ tự để cho bản đảo chủ thoả mãn, như vậy người một mình tiếp nhận lửa giận của Vân Thanh Lam a.

Đậm mặc liếc nhìn Tần Phàm, sau đó Mạc Lợi một bước đạp vào hư không, rất nhanh liền đi ra khỏi Sát Lục Bí Cảnh, sau đó thanh âm cuối cùng kia mới bay bổng từ trong hư không truyền đến.

- Hô...

Nhìn xem rung động trong hư không kia dần dần biến mất, lúc này Tần Phàm mới nặng nề thở phào nhẹ nhõm.

Khí thế áp bách của Cửu Kiếp Bán Thần thật sự là quá mạnh mẽ, hơn nữa hiện tại hắn còn bị thương, dù là tu vi tinh thần ý chí của hắn mạnh hơn người bình thường, nhưng cũng là thời thời khắc khắc cảm giác được như là có một tòa Đại Sơn áp ở trước ngực, một loại gần như là khó có thể hô hấp, chỉ có điều vừa rồi hắn là gắt gao chèo chống lấy mà thôi.

Hắn phải làm như vậy, bởi vì nếu như biểu hiện quá mức không chịu nổi, vậy thì sẽ trở thành người không có giá trị trong miệng Mạc Lợi Đảo chủ, không có giá trị lại dám làm trái ý chí của Mạc Lợi Đảo chủ, lấy tính cách của hắn, chỉ sợ chỉ có một con đường chết.

Tần Phàm nhìn ra được, Mạc Lợi Đảo chủ này mặt ngoài xem như thập phần đậm mặc, nhưng thực chất bên trong lại là người cực kỳ sĩ diện. Thiên Tài Chiến lần trước Mạc Lợi Thần Đảo toàn quân bị diệt, để cho trên mặt hắn không ánh sáng, lúc này hắn mới để cho càng nhiều thiên tài cường giả hơn nữa vì hắn kiếm thể diện về.

- Lục kiếp Bán Thần cường giả tính bằng đơn vị hàng nghìn, lại khả năng có Thất Kiếp Bán Thần cường giả. Xem ra muốn lấy được Top 10 hoàn toàn chính xác là rất không dễ dàng ah.

Sau đó Tần Phàm nhú mày, bắt đầu suy tư.

Mạc Lợi nói đúng, Tân Thế Giới này điều kiện Tiên Thiên may mắn, hơn nữa đất rộng của nhiều, các loại Viễn Cổ di chỉ trải rộng, người có thiên phú có cơ duyên nhiều không kể xiết. Cái này đối với hắn là nhân vật từ bên ngoài đến mà nói, những thiên tài bản thổ này có được ưu thế lớn hơn hắn rất nhiều.

Thần Đảo Thiên Tài Chiến, là tất cả thiên tài trong Tân Thế Giới tập hợp! Dùng thiên tài tụ tập để hình dung cũng hoàn toàn không đủ.

Phải biết rằng, ở Thiên Tài Chiến lần trước, trình độ của người bài danh cuối cùng trong Mạc Lợi Thần Đảo là như Vân Thiên. Có thể tưởng tượng, ở bên trong Thiên Tài Chiến chính thức, hắn gặp được đối thủ sẽ đáng sợ đến trình độ nào.

- Bất quá vô luận như thế nào, ở trên Thần Đảo Thiên Tài Chiến, ta tất sẽ có được một vị trí thuộc về ta.

Sau đó hắn nắm chặt nắm đấm, trong lòng có một loại tự tin cùng hào khí.

Hắn chưa bao giờ cho là mình chênh lệch với đám thiên tài cùng tuổi, hắn sẽ chứng minh mình.

Mà trong lòng của hắn còn có một thanh âm chỉ có mình mới có thể nghe được nói ra:

- Nếu như ngay cả Thiên Tài Chiến cũng qua không được, ta còn nói gì đi Yêu Thần đảo tìm kiếm Kỷ Li?

Ở phía trên giữa không trung, thời gian dần qua khôi phục một ít khí lực cùng thực lực.

Bỗng nhiên Tần Phàm nhìn về phía quang môn ly khai kia, lúc này nhân nhạ mở lời nói ra:

- Thiên Dương huynh, không biết ngươi lúc này đây còn muốn trốn tới khi nào? Nếu như muốn ra tay, ta nghĩ ngươi đã bỏ qua cơ hội tốt nhất.

Âm thanh ân tiết cứ rần đi xuống, trong một mảnh đồi núi lộn xộn kia, một thân ảnh hơi có vẻ chật vật ở trong đó đứng lên.

- Hắc hắc, Tần huynh, không thể tưởng được vẫn là để cho ngươi phát hiện.

Rất nhanh, Mạc Thiên Dương liền hướng về giữa không trung bay tới, xa xa nhìn xem Tần Phàm nói ra:

- Bất quá Tần huynh yên tâm, chúng ta ở trước khi thi đấu còn chưa bắt đầu đã nói là quan hệ minh hữu, ta làm sao có thể ra tay với ngươi? Vừa rồi ta không dám đi ra, là vì khí thế của đại bá quá mức kinh người, ta cũng không dám đi ra làm bia cho người ngắm.

- Thật sao?

Tần Phàm từ chối cho ý kiến nhân nhậ nói ra.

- Khục khục, đương nhiên, không thể tưởng được Tần huynh thật sự là uy mãnh, vậy mà ngay cả Vân Thiên cũng bị người giết chết, thật sự là để cho người bội phục.

Lúc này Mạc Thiên Dương ho hai tiếng, tiếp tục nói:

- Hơn nữa vẫn là ở trong tay đại bá ta giết chết hắn, hành động vĩ đại như vậy, ta nghĩ toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo cũng tìm không ra người thứ hai rồi.

1556. Chương 1566: Xếp Hạng Sau Cùng! (1)

Chương 1566: Xếp hạng sau cùng! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Thiên Dương huynh quá khen.

Tần Phàm vẫn lộ ra tâm bình khí hòa nói.

- Kỳ thật Tần huynh không cần đề phòng đối với ta như vậy, vừa rồi đại bá ta cũng nói, trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu là không người nào dám động thủ đối với người đấy.

Thấy Tần Phàm tựa hồ vẫn chưa hoàn toàn buông cảnh giác, Mạc Thiên Dương nói ra.

- Nhưng nên có tâm phòng bị người, Thiên Dương huynh đã không ra tay đối với ta, vậy cũng không cần chú ý.

Tần Phàm chỉ là bình tĩnh nói ra.

Hắn gần đây cẩn thận, tự nhiên sẽ không để mình hoàn toàn buông đề phòng đối với người không quen, huống chi hiện tại hắn còn ở vào trạng thái bị thương.

Đương nhiên, nếu Mạc Thiên Dương thật sự ra tay đối với hắn, mặc dù bây giờ hắn là bị thương, nhưng đối phương muốn giết chết hắn là không có dễ dàng như vậy.

- Đó cũng phải, tại hạ nói như vậy, chẳng qua là muốn nói cho Tần huynh biết, ta và người tầm đó sẽ không trở thành địch nhân.

Thấy Tần Phàm nói như vậy, Mạc Thiên Dương cũng không thêm đề ý, chỉ là có chút ý tứ nịnh nọt nói:

- Bất quá không thể tưởng được Tần huynh còn có hùng tâm tráng chí như vậy, muốn lấy được Top 10 trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến, nếu ta có thể tiến vào trước 100, thậm chí Top 500 cũng đã rất hài lòng, đến lúc đó nếu ta và người gặp được, còn hi vọng Tần huynh có thể chiếu cố một chút.

- Kia là nhất định.

Lúc này Tần Phàm liếc nhìn Mạc Thiên Dương, tựa hồ là đang cân nhắc những lời này của đối phương, sau đó hắn nhẹ gật đầu, nhân nhậ nói:

- Đã như vậy, tại hạ trước đi ra.

Nói xong, dưới chân ở trong hư không đạp mạnh, mấy cái lách mình liền hóa thành một đạo quang mang, rất nhanh bay vào quang môn ly khai Sát Lục Bí Cảnh.

Hiện tại trạng thái của hắn thập phần không xong, cũng không muốn ở chỗ này dừng lại nhiều hơn nữa.

- Hô...

Mà thấy thân ảnh của Tần Phàm đã hoàn toàn biến mất trong quang môn ly khai, Mạc Thiên Dương mới chậm rãi thở dài một hơi. Kỳ thật ở trước mặt Tần Phàm, hắn cũng cảm giác được áp lực rất lớn, vừa rồi chứng kiến một màn người phía trước giết chết Vân Thiên, trong lòng của hắn là còn mơ hồ có chút nghi mà sợ.

- Con mẹ nó, một Ngũ kiếp Bán Thần tại sao có thể có thực lực biến thái như vậy, cái này để cho những Lục kiếp Bán Thần chúng ta lăn lộn như thế nào a!

Sau đó trong miệng hắn hung hăng chửi một câu, hùng hùng hổ hổ nói:

- Bất quá Top 10 Thần Đảo Thiên Tài Chiến... hắn thật đúng là dám nói ah!

Nói xong, thân hình hắn cũng rất nhanh lóe lên, biến mất ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh.

Đã đến lúc này, toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh thời gian dần qua cũng hoàn toàn yên tĩnh, tựa hồ là lặng yên đợi một siêu cấp thiên tài quật khởi. . .

Trong quảng trường trung ương Mạc Lợi Thành, lúc này từng ánh mắt đều nhìn chăm chú lên Thiên Tài Kim Bì, mà đứng ở dưới Thiên Tài Kim Bì, đúng là những người dự thi còn sống trong tuyển bạt thi đấu lần này.

Trừ hơn một trăm người tự động tiến vào khu vực an toàn ra, dự thi tổng cộng hơn ba ngàn người, hiện tại cuối cùng có thể sống sót đi ra, vậy mà vẫn vẹn vẹn chỉ còn lại hơn mười người, thậm chí chưa đủ trăm người.

Chính thức là cử tử nhất sinh!

Tỉ lệ tử vong cao như vậy, làm ọi người trên quảng trường vừa thấy cũng không khỏi âm thầm hít một hơi khí lạnh.

Phải biết rằng, có thể tới tham gia tuyển bạt thi đấu đều là thiên tài hiếm có trong toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo, nhiều thiên tài vẫn lạc như vậy, sợ là gia tộc của bọn hắn cũng sẽ đau lòng phải chết.

Bất quá, những người thông qua được tuyển bạt thi đấu kia, lúc này lại nhìn ra được bọn hắn vô luận là thực lực hay là tinh thần khí đều đã có tăng lên thật lớn, có ít người thậm chí như là hai người khác biệt.

Lúc này quang môn đi thông Sát Lục Bí Cảnh kia còn không có hoàn toàn đóng cửa, nhưng đã là thời gian rất lâu không có người từ trong đó đi ra.

Mọi người chú ý chính là, một trận chiến cuối cùng của Tần Phàm và Vân Thiên.

Hai người này, đến bây giờ còn không có đi ra.

- Kết quả đến tột cùng ra sao? Tần Phàm phải chăng giết chết Vân Thiên? Mà Mạc Lợi Đảo chủ vừa rồi đại phát phần nộ, phải chăng cũng sẽ giết chết Tần Phàm?

Đây là ý nghĩ trong nội tâm tất cả mọi người.

Không thể nghi ngờ, Tần Phàm ở trước mắt bao người muốn cường sát Vân Thiên, đã để cho tất cả mọi người khiếp sợ, bội phục đồng thời cũng vì hắn âm thầm đổ mồ hôi. Dùng tính cách bá đạo của Mạc Lợi Đảo chủ mà mọi người biết rõ, tuy thiên phú tiềm lực của Tần Phàm cực cao, nhưng dù là ba Hoa phục lão giả đến từ Mạc gia kia, trong nội tâm đối với cái này cũng nhìn không tốt. Phải biết rằng, vị đảo chủ bệ hạ này là rất ghét có người làm trái ý tứ của hắn.

Hành vi của Tần Phàm như vậy, khí phách là khí phách trùng thiên rồi, nhưng mọi người đều biết hắn là phải thừa nhận hậu quả rất nặng.

Chẳng qua nếu như Vân Thiên không chết, cái kia có lẽ còn có chút khả năng...

Mà cũng vào lúc này, quang môn cực lớn trên quảng trường kia lần nữa tản ra hào quang lập lòe, cái này ý nghĩa sẽ có người ở trong đó đi ra, làm ọi người không khỏi là hai mắt tỏa sáng, liền tranh thủ quang tất cả ánh mắt tới.

- Có phải là Tần Phàm hay không?

Mọi người trông mong mà nhìn.

Ông.

Một tiếng nhẹ mình ở bên trong Quang môn truyền đến, ở dưới vạn chúng chú mục, một đạo thân ảnh thanh sắc chậm rãi từ trong đó đi ra. Sắc mặt người này hơi có chút tái nhợt, nhưng mà tinh thần ý chí cứng cỏi kia cơ hồ là để cho người khó có thể bỏ qua, ở dưới vô số ánh mắt nhìn chăm chú, hần bước đi trầm ổn, sắc mặt bình tĩnh đến mức làm cho người khó có thể phỏng đoán trong nội tâm hẳn suy nghĩ cái gì.

Người này, không phải Tần Phàm lại là người nào?

- Tần Phàm không có chết!

Chứng kiến Tần Phàm từ trong đó đi ra, không ít người không khỏi thấp giọng thở nhẹ, đặc biệt là những người ủng hộ Tần Phàm kia, càng là nhịn không được nội tâm kích động.

Kỳ Tích Chi Tử, lần nữa sáng tạo kỳ tích rồi!

- Vậy Vân Thiên đâu?

Sau đó sự tình để cho tất cả mọi người tò mò nhất, Tần Phàm không chết, phải chăng ý nghĩa Vân Thiên cũng không có chết?

Chỉ chốc lát, Quang môn kia lại lập loè lần nữa.

- Lại có người đi ra, có phải Vân Thiên hay không?

Ánh mắt mọi người khê động, Vân Thiên có một nhóm người ủng hộ khổng lồ, lúc này tựa hồ ẩn ẩn thở dài một hơi, người bọn hắn ủng hộ cuối cùng còn sống.

Nhưng mà nháy mắt sau đó, sắc mặt những người này lại ngưng lại rồi.

- Khục khục, mọi người khỏe.

Một âm thanh ho nhẹ từ trong đó truyền ra, sau đó một nam tử thô cuồng mặc thiên bào từ trong đó đi ra, tạo hình như vậy, rõ ràng cùng Vân Thiên có khác nhau rất lớn.

Là Mạc Thiên Dương.

Sau khi Mạc Thiên Dương từ trong Quang môn đi ra, rất nhanh Quang môn kia liền từ từ đóng cửa.

Mạc Thiên Dương có thể còn sống sót, tất cả mọi người không có ngoài ý muốn, nhưng Quang môn này đóng cửa, đây cũng là ý nghĩa, Lục kiếp Bán Thần thiên tài Vân Thiên đã thật sự vẫn lạc!

1557. Chương 1567: Xếp Hạng Sau Cùng! (2)

Chương 1567: Xếp hạng sau cùng! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

- Vân Thiên thật đã chết rồi!

Quang môn biến mất, cả quảng trường ở trong đình trệ ngắn ngủi liền nhấc lên sóng to gió lớn. Vân Thiên vốn chính là người có hi vọng đoạt quán quân nhất của tuyển bạt thi đấu lần này, nhưng cuối cùng nhất lại rơi vào kết cục như vậy, cái này làm cho không ít người tiếc hận thở dài.

Bất quá, Vân Thiên vẫn lạc, đây cũng là ột siêu cấp thiên tài mới dẫn sinh, thiên tài so với Vân Thiên càng cường đại hơn quật khởi... Tần Phàm!

Lập tức mọi ánh mắt đều phóng đến trên thân hình nam tử trẻ tuổi xem hơi có vẻ đơn bạc kia, các loại ánh mắt, có hâm mộ, có đổ kỵ, có bội phục, có sùng bái,... nhưng ở dưới các loại này ánh mắt, hẳn lại lộ ra thông dong tự nhiên như thế.

- Tần Phàm này, nếu có thể thuận lợi đi tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, dùng chiến lực như vậy, có lẽ sẽ lấy được thành tích không tệ a...

Không ít người trong nội tâm lúc này nhìn không được trầm nghĩ.

Chỉ là mọi người cũng biết, giết con trai độc nhất của Vân Đỉnh thành thành chủ, Tần Phàm rước lấy phiền toái là sẽ không nhỏ.

Trước Thiên Tài Kim Bia, Tần Phàm chậm rãi đi tới bên người Kỷ Huyền Nhi, nhàn nhàn nhìn hắn nhẹ giọng hỏi:

- Không có sao chứ?

- Không có việc gì, bị thụ chút thương tích, nghỉ ngơi một chút là được rồi.

Tần Phàm dùng một loại vui vẻ trấn an nói ra, hẳn biết rõ thương thế của mình rất nặng, nhưng đối với khí lực của hắn mà nói, là hoàn toàn có thể chịu đựng được. Dù sao sau khi hắn trở thành Ngũ kiếp Bán Thần, các phương diện năng lực đều tăng lên.

- Yên tĩnh...

Mà cũng ngay lúc này, thấy tất cả người dự thi đã phản hồi, ba gã Hoa phục lão giả ban đầu chủ trì thi đấu kia liền lần nữa xuất hiện ở trước mặt Thiên Tài Kim Bia.

- Trải qua cạnh tranh kịch liệt, lúc này đây tuyển bạt thi đấu của Mạc Lợi Thần Đảo Thiên Tài Chiến chúng ta rốt cục cũng đã xong. Tuyển bạt thi đấu lần này rất tàn khốc, nhưng vô đạo chính là tràn đầy kỳ ngộ cùng khiêu chiến như vậy, đây cũng là chỗ mị lực của vô đạo.

- Ở bên trong hơn ba nghìn tuyển thủ tuyển bạt thi đấu lần này, tuyển thủ thông qua được khảo nghiệm tổng cộng còn thừa lại bảy mươi sáu người. Ở chỗ này, chúng ta chúc mừng bọn hắn, tên của bọn hắn, hiện tại toàn bộ đều biểu hiện ở trên Thiên Tài Kim Bia, hơn nữa sẽ một mực lưu ở phía trên một năm thời gian để mọi người chiêm ngưỡng, đây là vinh quang của bọn hắn!

Lão giả mặc áo bào tím nhìn đám người chen chúc phía dưới, cao giọng nói ra, mà ở phía trên Thiên Tài Kim Bia, quả nhiên liền xuất hiện danh tự của rất nhiều người.

Vô số người hâm mộ mà sùng bái nhìn xem thượng diện, mà những người trốn vào khu vực an toàn kia, lúc này cũng có chút ít hối hận, nếu như lúc trước bọn hắn có thể lại kiên trì một hồi, có lẽ tên của bọn hắn cũng sẽ lưu danh. Hơn nữa rất nhanh sẽ truyền quay lại thành thị chỗ bọn hắn, thành một nhân vật được cả thành thị tôn kính.

Đương nhiên, bọn hắn cũng đồng dạng biết rõ, muốn ở trong tuyển bạt thi đấu tàn khốc như vậy kiên cầm xuống, cái kia sẽ là khó khăn cỡ nào.

Có thể nói, mỗi một cái tên ở trên kia đại biểu đều là thiên tài trong thiên tài, phần vinh quang này bọn họ là dùng máu của mình đổi lấy!

Bất quá, lúc này mọi người cũng có thể phát hiện, mấy danh tự Top 5 trên Thiên Tài Kim Bia kia, lúc này lại lộ ra có chút mơ hồ.

Đây là Top 5 của tuyển bạt thi đấu lần này!

Năm người này sẽ đại biểu cho Mạc Lợi Thần Đảo đi tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, tranh đoạt vinh quang thuộc về toàn bộ thần đảo!

Mà đối với danh tự xếp hàng thứ nhất kia, mọi người càng là lộ ra chú ý nhất.

Tần Phàm và Lăng Cẩm, cuối cùng là ai thu hoạch được điểm tích lũy nhiều hơn?

Ở trước khi kết quả cuối cùng không có công bố, mỗi người đều nín hơi chờ đợi.

- Tuyên bố cuối cùng, là Top 5 của tuyển bạt thi đấu lần này! Không sai, bọn họ đều là kiêu ngạo của toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta, bọn hắn sẽ đại biểu cho Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta đi tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến!

Lúc này Hoa phục lão giả kia dương tay chỉ vào phía trên Thiên Tài Kim Bia.

- Xin nhớ kỹ tên của bọn hắn!

- Vị trí thứ năm... Kỷ Huyền Nhi!

- Vị trí thứ tư... Mạc Thiên Dương!

Hoa phục lão giả kia liên tục nói ra hai danh tự, phía trên Thiên Tài Kim Bia cũng hiện ra hai danh tự. Mà tựa hồ cố ý kích động cảm xúc của mọi người, thời điểm nói xong hai danh tự, hắn dừng lại một chút. Trong đó một gã Mạc gia lão giả thì có chút bất mãn nhìn về phía Mạc Thiên Dương, tựa hồ đối với hắn đạt được tên thứ tư có chút không hài lòng.

Mà lúc này Mạc Thiên Dương nghe được mình chỉ đạt được vị trí thứ tư, cũng không khỏi lắc đầu cười khổ.

Lúc này đây bên trong ba gã Lục kiếp Bán Thần tham gia tuyển bạt thi đấu, hắn là một cái sống sót duy nhất, nhưng dù là như vậy, hắn vẫn không có cách nào tiến vào top 3 cuối cùng, kết quả như vậy quả thực là có chút châm chọc.

Bất quá đối mặt ánh mắt bất mãn của tộc lão trong nhà, trong nội tâm hắn cũng bất đắc dĩ buồn khổ:

- Các người cũng không phải không biết trình độ biến thái của những người này, ngay cả Lục kiếp Bán Thần cũng bị giết chết hai cái, ta còn có thể có biện pháp sao?

Mà trong tràng cũng có không ít người đối với kết quả này đều thập phần ngoài ý muốn, hai danh tự vừa mới tuyên bố đều là không ai có thể ngờ tới. Mạc Thiên Dương dừng nói rồi, Lục kiếp Bán Thần còn lại duy nhất chỉ ở thứ tư, đó là tồn tại để cho vô số đồ phùng phải đóng cửa.

Về phần Kỷ Huyền Nhi, vừa mới bắt đầu là Tam kiếp Bán Thần, nhưng lại có thể ở bên trong nhiều Ngũ kiếp Bán Thần như vậy giết ra lớp lớp vòng vây, tiến vào vị trí Top 5, cái này đại biểu thực lực đằng sau, cũng để cho không ít người cảm khái không thôi.

Qua một hồi lâu, thời điểm tất cả mọi người chờ có chút nôn nóng, thanh âm của Hoa phục lão giả mới lần nữa chậm rãi vang lên trên toàn bộ quảng trường.

- Vị trí thứ ba... Mộ Thanh Thanh!

- Vị trí thứ hai... Lăng Cầm!

Một hơi lại tuyên bố hai danh tự, ánh mắt vào lúc đó xẹt qua toàn trường, nhìn thấy ánh mắt của mọi người trở nên vô cùng nóng rực cùng mong chờ, cuối cùng thanh âm của hắn cũng phát ra:

- Đệ nhất danh, người chế tạo kỳ tích cho chúng ta, Kỳ Tích Chi Tử Tàn Phàm!

Khi thanh âm cuối cùng kia rơi xuống, phía trên Thiên Tài Kim Bia lập tức bắn ra hào quang bốn phía, toàn bộ quảng trường liền giống như núi lửa bộc phát triệt để sôi trào, một ít người ủng hộ Tàn Phàm thậm chí là điên cuồng hét lên.

Từ vừa mới bắt đầu yên lặng vô danh, đến lộ ra phong mang, lại yên lặng, lại quật khởi, lên xuống, hắn không ngừng chế tạo kỳ tích, cuối cùng rốt cục đi đến đỉnh phong! Hắn giết La Phong, diệt Vân Thiên, hắn dám trực diện khiêu chiến uy nghiêm của Mạc Lợi Đảo chủ, hắn dám ứng phó tất cả nguy hiểm không biết!

Không quan trọng mà lên, hăng hái ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh, lúc này tên của hắn sẽ truyền khắp toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo... Tàn Phàm!

1558. Chương 1568: Trao Đổi.

Chương 1568: Trao đổi.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Tần Phàm! Cuối cùng nhất hần vẫn lấy được đệ nhất danh của tuyển bạt thi đấu lần này.
- Đúng vậy, lúc trước hần bắt quá là một Tứ kiếp Bán Thần, tuy bằng vào Chung Cực cấp Bán Thần khí lưu danh kim bia, nhưng hần ở trong nhiều Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần như vậy lộ ra một chút cũng không xuất chúng.
- Kết quả như vậy, ban đầu ai sẽ nghĩ tới chứ?
- Không thể tưởng được nhất vẫn là lúc này đây bên trong tuyển bạt thi đấu có hai Lục kiếp Bán Thần đều chết ở trên tay của hần. Nếu như nói ở trên điểm tích lũy vượt qua mấy người kia có thể còn mưu lợi, nhưng thực lực diệt sát Lục kiếp Bán Thần này lại là chân thật!
- Một chiêu cuối cùng giết chết Vân Thiên kia, thật sự là quá rung động rồi!
- Loại thực lực này, tin tưởng phóng tới trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến của toàn bộ Tân Thế Giới cũng sẽ không quá kém? Chỉ là không biết lúc này đây hần có thể vì Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta tranh thủ vinh quang hay không?

Từng thanh âm nghị luận ở trên quảng trường vang lên, mà một ánh mắt đôi nóng rực kia đều rơi vào trên người Tần Phàm, đối với nam tử trẻ tuổi lần nữa chế tạo kỳ tích này, tất cả mọi người đều nén không được sùng bái hoặc bội phục.

Sau khi nhìn thấy Tần Phàm đối chiến với Vân Thiên, mọi người đối với người phía trước là triệt để chịu phục rồi, hơn nữa đối với hần lộ ra rất là chờ mong.

Đương nhiên, đối với Top 5 cường giả khác, phần lớn người cũng đều là chú mục, đặc biệt là đối với ba mỹ nhân cân quốc không thua đấng mày râu kia, hấp dẫn ánh mắt so với Tần Phàm đạt được đệ nhất cũng sẽ không kém bao nhiêu. Đối với Top 5 lần này, vậy mà xuất hiện ba nữ tử, một màn như vậy cũng làm ọi người không khỏi có chút ngoài ý muốn cùng cảm khái.

Đây chính là ở trong nhiều giới tuyển bạt thi đấu như vậy cũng chưa từng có xuất hiện qua.

Đối với nữ tử có mỹ mạo, lại có thiên phú tuyệt đỉnh như vậy, lúc này mọi người cũng đều biết rõ, ba mỹ nhân tuyệt sắc này, là không phải người bình thường có thể xứng đôi.

- Ô? Sở Vân Vũ kia thực lực không tệ, như thế nào sẽ không thấy tung ảnh của hần?

Mà lúc này Tần Phàm nhìn danh tự phía trên Thiên Tài Kim Bia, không khỏi có chút nghi hoặc thấp giọng nói ra.

Hần nhớ rõ lúc trước thời điểm hần vẫn là Tứ kiếp Bán Thần, ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh đã từng gặp phải người này, thậm chí khi đó hần muốn đả bại đối phương là rất khó khăn, về sau bởi vì thú triều ảnh hưởng, trận chiến của hai người đã cắt đứt nửa đường, nhưng hần cảm thấy lần này trong người dự thi có thể đả bại hần có lẽ không có mấy.

- Bị ta giết.

Cũng đúng vào lúc này, Mộ Thanh Thanh ở một bên bay bổng mở lời nói ra:

- Thời điểm thi đấu sắp kết thúc chúng ta gặp nhau, ta từ trên người hần cũng học được một ít gì đó, vốn cũng không muốn giết hần, nhưng lúc đó kiếm khí của ta bởi vì gặp một kiếm khí cường đại khác, cho nên trở nên không có cách nào khống chế.

Nghe vậy, trong nội tâm Tần Phàm không khỏi âm thầm cảm kinh. Mộ Thanh Thanh và Sở Vân Vũ đều tu luyện kiếm đạo, hai người bọn họ một cái có được kiếm khí thần tốc, một cái có được kiếm khí thuần túy, ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh hần còn nghĩ qua hai cao thủ kiếm đạo này ai mạnh ai yếu, không thể tưởng được cuối cùng vẫn là Mộ Thanh Thanh càng tốt hơn.

Cái này cũng trách không được cuối cùng điểm của nàng có thể vượt qua Mạc Thiên Dương đạt được thứ ba, nếu không phải Lăng Cầm kia cuối cùng thu hoạch điểm tích lũy của toàn bộ Sát Lục Bí Cảnh và Tần Phàm giết chết Vân Thiên, đoán chừng chính là nàng đạt được đệ nhất.

Sau đó Tần Phàm chỉ khẽ lắc đầu, không hề ngôn ngữ. Mặc dù Sở Vân Vũ này thiên phú không tồi, nhưng Tân Thế Giới chính là như vậy, các loại cơ duyên và khiêu chiến cùng tồn tại, mỗi một ngày đều có thiên tài sinh ra cùng vẫn lạc, này là quá bình thường rồi.

Mà tuyên bố bài danh hoàn tất.

- Phía dưới mời Mạc Lợi Đảo chủ phát ban thưởng cho top 3 lần này.

Sau đó một Hoa phục lão giả mở lời nói ra.

Lập tức, đám người ở phía dưới lần nữa xuất hiện sáo động thật lớn, đối với ban thưởng cho top 3 của tuyển bạt thi đấu lần này, mọi người vẫn là khắc sâu ấn tượng.

Trong đó đệ nhất danh là một môn chung cực Bán Thần kỹ... Đại La Diệt Ma Kiếm, lúc trước theo như lời Mạc Lợi Đảo chủ nói, môn Bán Thần kỹ này uy lực cực lớn, hơn nữa không phải cường giả kiếm đạo cũng có thể tu luyện. Vị trí thứ hai là Chung Cực cấp Bán Thần giáp Vạn Long chiến giáp, phòng ngự xuất chúng, đồng dạng hiếm có. Mà vị trí thứ ba là Thái Hư chân đan, thì có thể làm cho Ngũ kiếp Bán Thần cường giả ở trong một năm có sáu thành cơ sẽ tăng lên đến Lục kiếp Bán Thần, cũng là có bao nhiêu người tha thiết ước mơ đấy.

Thân hình của Mạc Lợi Đảo chủ lần nữa từ trong hư không bước ra, hơn nữa rất nhanh hấp dẫn ánh mắt toàn trường.

- Các người đều làm được không tệ.

Lập tức, thanh âm uy nghiêm mà đậm đặc của hắn truyền đến, sau đó vung tay lên.

Vèo... Vèo... Vèo...

Ba kiện bảo vật từ trong tay áo của hắn bay ra, phân biệt rơi xuống trên tay ba người Tần Phàm.

Tần Phàm lấy được đúng là Chung Cực cấp Bán Thần kỹ Đại La Diệt Ma Kiếm, môn Bán Thần kỹ này chứa trong một cái hộp gấm, còn không có mở ra đã có thể cảm giác được một loại kiếm khí thập phần bàng bạc, tựa hồ muốn phá hộp gấm lao ra .

Ngón tay của hắn nhẹ nhàng đặt ở trên hộp gấm, thậm chí ngay cả cường độ khí lực của hắn cơ hồ cũng bị kiếm khí vô hình kia kéo lê một vết kiếm.

Tần Phàm nhìn không được vạch trần cái hộp gấm này, lập tức kiếm khí khôn cùng bắt đầu từ trong đó phóng thích mà ra, trên toàn bộ quảng trường ngoại trừ những người thực lực cường đại, còn lại tất cả mọi người đều không khỏi khởi động Nguyên Giới phòng ngự, nếu không sẽ bị kiếm khí khủng bố sắc bén này gây thương tích.

Hắn trông thấy ở trong đó có một tấm Kiếm đồ hơi mỏng, bên trong là bí quyết tu luyện kiếm đạo vô cùng phức tạp, hơn nữa còn ẩn chứa một đạo kiếm khí của người chế tác tấm Kiếm đồ này, đoán chừng chỉ có hoàn toàn cảm ngộ đạo kiếm khí này, lúc đó mới có thể tu luyện thành công Bán Thần kỹ kia.

Tần Phàm nhìn thoáng qua tấm Kiếm đồ kia, tuy đúng như Mạc Lợi Đảo chủ nói, không phải kiếm đạo tu luyện giả cũng có thể sử dụng, nhưng muốn phát huy ra uy lực mạnh nhất vẫn là cần kiếm đạo cường giả.

Rất rõ ràng ban thưởng này thích hợp kiếm đạo tu luyện giả hơn.

- Cái này cho nàng.

Vì vậy, Tần Phàm trực tiếp khép cái hộp gấm này lại, sau đó đưa cho Mộ Thanh Thanh ở một bên đang cảm ngộ loại kiếm khí kia.

- Người xác định muốn cho ta? nguồn

Mặc dù biết quan hệ của hai người rất sâu, nhưng Mộ Thanh Thanh vẫn hơi có chút kinh ngạc, dù sao Chung Cực cấp Bán Thần kỹ thập phần trân quý, đây là không ít đại gia tộc cũng có thể với tư cách vũ kỹ truyền thừa, dù là Hoàng Hôn Thành Mộ gia của nàng cũng không có được.

1559. Chương 1569: Nghiên Cứu Thái Hư Chân Đan. (1)

Chương 1569: Nghiên cứu Thái Hư Chân Đan. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Ân, nó dường như thích hợp nàng hơn.

Tần Phàm gật đầu nói, hoàn toàn không có một tia không bỏ.

Một phương diện kỳ thật hẳn có được Ma chủng kỹ không kém gì môn Chung Cực cấp Bán Thần kỹ này, một phương diện khác, Mộ Thanh Thanh ở bên trong Sát Lục Bí Cảnh đã cứu hắn và Kỷ Huyền Nhi, một phần ân tình này hẳn phải hoàn lại, hơn nữa nếu không khi đó đối phương bởi vì trợ giúp mình mà chậm trễ thời gian, thì có thể còn đạt được thứ tự rất cao cũng nói không chừng.

- Thái Hư chân đan này cho người.

Mộ Thanh Thanh cũng không phải người sĩ diện cái lão, thấy vậy liền trực tiếp lấy Chung Cực cấp Bán Thần kỹ Đại La Diệt Ma Kiếm kia qua, sau đó đưa hộp giấu trong tay mình tới.

Tần Phàm biết rõ nếu như mình không tiếp Thái Hư chân đan này, đối phương chắc chắn sẽ không lấy Đại La Diệt Ma Kiếm, vì vậy cũng dứt khoát nhận lấy, vừa vặn hắn cũng muốn nghiên cứu đan dược này thoáng một phát.

- Ta dùng Vạn Long chiến giáp của ta đổi Thái Hư chân đan của người, như thế nào.

Mà cũng ngay thời điểm Tần Phàm vừa mới tiếp nhận Thái Hư chân đan, chợt nghe ở cách đó không xa có một thanh âm dễ nghe như là tiếng đàn truyền đến, đúng là Lăng Cẩm đạt được vị trí thứ hai của tuyển bạt thi đấu lần này đang nói chuyện.

- Người muốn Thái Hư chân đan?

Tần Phàm ngăn người, sau đó nói ra.

- Đúng vậy, hai người các người còn không có đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, Thái Hư chân đan này tạm thời còn không thích hợp các người.

Lăng Cẩm tiếp tục nói.

- Ba ngày sau, ta lại tới nơi này cùng người trao đổi như thế nào?

Tần Phàm trầm tư một chút, cuối cùng mở lời nói ra. Hắn tự nhiên là muốn lấy Thái Hư chân đan này về nghiên cứu một phen.

- Tốt.

Lăng Cẩm liếc nhìn đối phương, cuối cùng gật đầu nói ra.

Lúc trước, bọn hắn đã làm một lần giao dịch, ngược lại là đối với lẫn nhau coi như tín nhiệm. Hơn nữa nàng biết Tần Phàm là luyện đan sư, cảm về chắc có lẽ là vì nghiên cứu.

- Ban thường đã xong, hi vọng chúng có thể trợ giúp các người ở trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến đạt được một thành tích tốt, vì Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta đoạt được vinh quang! Các người còn có năm tháng thời gian, hi vọng trong đoạn thời gian này các người có thể tiếp tục tăng lên, đến lúc đó bản đảo chủ sẽ đích thân mang các người đi tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến!

Cuối cùng, thanh âm của Mạc Lợi Đảo chủ nhân nhật từ trên không trung truyền đến.

Hắn cũng mắt thấy mấy người Tần Phàm trao đổi ban thưởng, nhưng cũng không có để ý, cái ban thưởng này như là đã giao đi ra, như vậy dĩ nhiên là thuộc về bọn hắn, phân phối ra sao kia là thuộc về tự do cá nhân.

Chỉ là, sau khi hắn nói dứt lời, tựa hồ ẩn ẩn tầm đó có ý liếc nhìn Tần Phàm một chút.

Cái nhìn này, bao hàm rất nhiều ý tứ hàm xúc...

- Top 10, ta là nguyện nhất định phải có.

Tần Phàm thì nhìn xem thân ảnh kia ly khai, âm thầm nắm chặt lại nắm đấm.

Tần Phàm đệ nhất.

Lăng Cẩm, Mộ Thanh Thanh, Mạc Thiên Dương, Kỷ Huyền Nhi phân biệt đứng vào top 5.

Theo người tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến được chọn lựa tuyển ra, lúc này đây tuyển bạt thi đấu của Mạc Lợi Thần Đảo rốt cục cứ như vậy hạ màn. Bắt đầu từ ngày đó, danh tự bọn người Tần Phàm từ Mạc Lợi chủ thành dùng một tốc độ cực nhanh khuếch tán đi ra, không tới nửa tháng đã vang vọng toàn bộ thần đảo.

Tên của bọn hắn bị nói chuyện say sưa, sự tích của bọn hắn bị nhao nhao nghị luận.

Thậm chí Hoàng Hôn Thành liên quan đến kia, bởi vì sinh ra ba nhân vật tiến vào Top 5, cũng từ một tiểu thành biên thủy trở nên nổi tiếng toàn bộ đảo.

Bất quá, Tần Phàm với tư cách người trong cuộc, lúc này lại không thể không tương đối biệt khuất núp ở trong Mạc Lợi Thành. Đây cũng là sự tình không có cách nào, hắn về sau mới biết được không chỉ có sự tình mình giết chết Vân Thiên bị người biết rõ, sự tình giết chết La Phong cũng bị truyền ra.

Ban đầu hắn còn tưởng rằng chuyện bên trong thi đấu đều giữ bí mật, về sau mới biết được nguyên lai một mực đều có trình chiếu “trực tiếp”, hắn không thể tưởng được nguyên lai cái tuyển bạt thi đấu này có thể có “bầy” người như vậy, cái này làm cho hắn không nhìn được lòng thầm muốn mắng chửi người.

Phải biết rằng Thiên La thành La gia kia cùng Vân Đỉnh thành Vân gia đều là gia tộc tiếng tăm lừng lẫy trên Mạc Lợi Đảo, hiện tại Tần Phàm giết hậu đại thiên tài nhất trong gia tộc bọn họ, cái kia cơ hồ chẳng khác gì là chặt đứt truyền thừa ưu tú nhất của gia tộc chúng, rước lấy cừu hận là có thể nghĩ rồi. Đoán chừng Tần Phàm vừa đi ra khỏi Mạc Lợi Thành, những gia tộc này sẽ nghĩ tất cả biện pháp giết chết hắn.

Cũng không thể không nói, kỳ thật ở bên trong loại tuyển bạt thi đấu này, bản thân những đại gia tộc kia đều là có ước định bất thành văn, bọn hắn có thể cạnh tranh, nhưng sẽ rất ít xuất hiện sự tình tru sát đệ tử đại gia tộc, coi như là Mạc Thiên Dương gặp được Vân Thiên cùng La Phong, hơn phân nửa cũng sẽ không liều đến cùng.

Chỉ có Tần Phàm là dân “từ bên ngoài đến” này, ở đâu hiểu được những quy củ kia, hai người kia nghĩ giết mình hắn, chẳng lẽ còn không thể phản kháng hay sao? Cũng không có ai nghĩ đến hắn một nhân vật không chút danh tiếng, cuối cùng nhất sẽ giết chết hai siêu cấp thiên tài thực lực Lục kiếp Bán Thần như vậy.

Lúc này Tần Phàm ở trong tửu điểm nguyên lai của mình.

Hắn ngồi xếp bằng trong phòng, trong tay đang cầm viên Thái Hư Chân Đan giá trị xa xỉ. Thứ này có thể để cho Ngũ kiếp Bán Thần ở trong nửa năm một năm thời gian đột phá đến Lục kiếp Bán Thần.

Phải biết rằng hai cái cảnh giới này tầm đó là cách một cái hào rộng, độ khó đột phá có thể nghĩ.

Nếu như Tần Phàm có thể nghiên cứu ra phương pháp luyện chế Thái Hư Chân Đan này, như vậy ngày sau hắn và Kỷ Huyền Nhi muốn đột phá sẽ tiết kiệm rất nhiều thời gian. Hắn đã đáp ứng ba ngày sau cùng Lăng Cẩm trao đổi viên thuốc này, như vậy hắn cũng chỉ có ba ngày thời gian nghiên cứu mà thôi.

Mà sở dĩ hắn đáp ứng trao đổi cùng Lăng Cẩm, một mặt là bởi vì giai đoạn hiện tại Thái Hư Chân Đan thật sự là hắn còn không cần. Hắn mới vừa vận đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần không lâu. Dù cho có thể ở trong mấy tháng này đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong, nhưng mà không có thời gian lợi dụng Thái

Hư Chân Đan đột phá, ở trên Thần Đảo Thiên Tài Chiến căn bản không có tác dụng, còn không bằng đối lấy Cửu Long chiến giáp kia cho Kỷ Huyền Nhi hộ thân.

Một phương diện khác hẳn đối với thuật luyện đan của mình luôn luôn là có tự tin. Hẳn tin tưởng mình cũng có thể luyện chế ra Thái Hư Chân Đan, như vậy bỏ qua viên này cũng không có sao.

Nhưng mà chỉ là ngay từ đầu, Tần Phàm liền phát hiện muốn luyện chế Thái Hư Chân Đan này độ khó cực cao.

Không chỉ có sử dụng rất nhiều tài liệu, trong đó có không ít là hẳn thậm chí tạm thời không có cách nào phân biệt ra được.

1560. Chương 1570: Nghiên Cứu Thái Hư Chân Đan. (2)

Chương 1570: Nghiên cứu Thái Hư Chân Đan. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”)•••’”)

Cái này là kết quả sau khi hắn mua một vài bản nghiên cứu chép tay của các Luyện Đan Sư, nếu là ở trước đây, hẳn đoán chừng mình phân biệt không ra Linh Dược tài liệu sẽ đạt tới nhiều hơn phân nửa. Hơn nữa theo hắn cảm giác được muốn luyện chế viên Thái Hư Chân Đan này, đan mạch cần vận dụng đến cũng sẽ rất nhiều, trong đó đại bộ phận đan mạch là phải cần tự mình hợp thành.

Vượt qua Tần Phàm đoán trước nhất chính là, người luyện chế Thái Hư Chân Đan này, kỹ thuật luyện đan còn muốn vượt xa Tần Phàm hiện tại, trong đó tựa hồ ẩn ẩn sử dụng một ít đan mạch đơn thuần mà không sử dụng thủ pháp luyện chế tài liệu, loại thủ pháp này, chính là tiếp cận cảnh giới Luyện Đan thuật cao nhất của Tân Thế Giới!

Dùng Thiên Địa Vi Lô, đó chính là cảnh giới cao nhất của Luyện Đan Sư trong diễn tịch miêu tả rồi!

Ở thời điểm này, Luyện Đan Sư có thể hoàn toàn thoát ly lò đan, dùng Thiên Địa Vi Lô luyện chế đan dược. Hơn nữa sau khi đạt tới cảnh giới cao nhất này, cơ hồ có thể cảm ứng được tất cả đan mạch trong thiên địa, thậm chí căn bản không hề cần Linh Dược tài liệu chân thật. Chỉ là ở trên hư không một trảo, Linh Dược đan khí cần dùng có thể tiện tay lấy ra, cũng lãng không ngưng tụ ra đầy đủ dược lực, sau đó dùng Thiên Địa Vi Lô, trực tiếp luyện chế ra đan dược!

Cảnh giới như vậy, một mực để cho Tần Phàm hướng về. Chỉ là cái này vẫn là lần thứ nhất hắn tiếp xúc đến. Lúc trước hẳn đối với cảnh giới này chỉ là tỉnh tỉnh mê mê, thậm chí mang theo một tia hoài nghi.

Hiện tại hắn cảm giác được có chút rộng mở trong sáng, nhưng đồng thời bởi vì cảm giác kiến thức của mình quá mức khuyết thiếu mà có loại cảm giác giống như có vô số kiến bờ trong nội tâm, rất là khó chịu.

- Chẳng lẽ Thái Hư chân nhân luyện chế Thái Hư Chân Đan này đã sắp đạt tới cảnh giới cao nhất của Luyện Đan thuật rồi sao?

Tần Phàm nghiên cứu viên Thái Hư Chân Đan này rất sâu sắc, đối với Luyện Đan Sư luyện chế viên thuốc này càng là bội phục. Thậm chí hẳn rất muốn gặp mặt một lần, sau đó hảo hảo trao đổi một phen.

Hết cách rồi, Tần Phàm chính là một đan si, nguyện ý vì luyện đan mà mất ăn mất ngủ, thậm chí làm ra một ít sự tình mạo hiểm.

- Quá khó khăn, quá khó khăn.

Trải qua gần ba ngày ba đêm nghiên cứu, Tần Phàm cuối cùng nhất vẫn là lộ ra mặt mỏi lác đầu.

Nghiên cứu khảo đan dược này còn cần hắn trút xuống tất cả lực lượng tinh thần của mình, tuy khí lực của hắn có thể thừa nhận được, nhưng tinh thần có chút uể oải là không thể tránh khỏi, loại cảm giác kia giống như là những thí sinh kiếp trước liên tục học bài thi đại học vậy.

Mà kết quả nghiên cứu được đi ra là, tạm thời hần còn không có biện pháp luyện chế loại đan dược này.

Luyện chế khóa Thái Hư Chân Đan này, ít nhất cần trên trăm đầu đan mạch tự mình hợp thành mới có thể làm được, nhưng hần từ lần trước giúp Kỷ Huyền Nhi luyện chế Thủy Hỏa cực đan chỉ thành hai cái mà thôi, kém khá xa, mà muốn tích lũy cũng còn cần thời gian rất dài cùng luyện chế đại lượng đan dược.

Quan trọng nhất là, hần ngay cả tài liệu đan dược cũng chưa hoàn toàn nghiên cứu ra.

- Còn có ba loại tài liệu không có hoàn toàn phân biệt ra được.

Tần Phàm tập trung xem một bản chép tay của Luyện Đan Sư, một bên trong miệng thì thảo tự nói.

Bất quá trên thực tế, cái này nếu để cho Thái Hư chân nhân luyện chế Thái Hư Chân Đan này biết rõ, khẳng định cũng sẽ khiếp sợ không thôi rồi, bằng một khóa đan dược có thể nghiên cứu ra nhiều đồ vật như vậy, toàn bộ Tân Thế Giới cảm giác cũng không có mấy Luyện Đan Sư có thể hiểu rõ.

Ba ngày thời gian qua rất nhanh, thời điểm hần và Lăng Cẩm ước định dùng Thái Hư Chân Đan trao đổi Vạn Long chiến giáp cũng đã sắp đến. Hần người này gần đây thủ tín, hướng hồ hần dùng Thái Hư Chân Đan này đi trao đổi Vạn Long chiến giáp cũng không có gì, chỉ cần ngày sau hần có thể luyện chế ra Thái Hư Chân Đan, cái kia chẳng khác gì là được không một bộ Chung Cực cấp phòng ngự Bán Thần khí, đó cũng là hần buôn bán lời.

Đảo bản chép tay Luyện Đan Sư trong tay, Tần Phàm muốn tranh lấy thời gian cuối cùng này nghiên cứu ra ba loại Linh Dược tài liệu kia. Hần tốn hao cơ hồ trăm vạn Thần tinh mua lại những bản chép tay Luyện Đan Sư này, nghe nói ít nhất là thuộc về Trung cấp Luyện Đan Sư trở lên còn sót lại, hần phát hiện đích thật là có thực tài thực liệu, làm cho hần lấy được ích lợi rất nhiều, Luyện Đan thuật cũng có chỗ tăng tiến.

- Ồ?

Mà đọc qua mấy lần, trong miệng Tần Phàm bỗng nhiên phát ra một tiếng thở nhẹ mang theo kinh ngạc, vào lúc đó từ bên trong bản chép tay Luyện Đan Sư, chợt phát hiện ra một tí mảnh mối.

Hần nhẹ nhàng ở trên một trang sách nhẹ nhàng chà xát, độ dày của trang sách này kỳ thật cùng trang sách khác cũng không sai biệt lắm, nếu không phải lực lượng tinh thần của hần so với người bình thường cao hơn không ít, cũng rất khó phát hiện ra bất đồng trong đó.

Tí ti Thủy nguyên khí thông qua ngón tay thấm đến trong trang sách này, Tần Phàm phát hiện trong đó bắt đầu chậm rãi sinh ra một loại biến hóa đặc thù, từ trên xuống dưới, hướng về toàn bộ trang sách lan tràn, có một loại cảm giác giống như trang giấy thiêu đốt, nhưng phần ngoài lại không có hư hao chút nào, chỉ là nhẹ nhàng ở bên trên xuất hiện một ít đồ án cùng hình ảnh mới.

- Cái này tựa hồ là một tấm bản đồ!

Đội đồ án thần bí kia hoàn toàn hiển hiện ra, Tần Phàm không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Sau khi Tần Phàm đưa Thủy nguyên khí vào trang sách của bản chép tay Luyện Đan Sư kia, thẳng đến trang sách kia hoàn toàn biến sắc, hần liền phát hiện đến trong đó ẩn tàng Huyền Cơ.

Đây là một tấm địa đồ thần bí!

- Đây là địa đồ gì nhỉ?

Ánh mắt của hần liền hơi có chút nóng rực rơi vào trên bản đồ mới xuất hiện này, có thể được một Luyện Đan Sư trình trọng ẩn tàng như thế, hần biết rõ trong đó khẳng định cất giấu không phải thứ tầm thường.

Ánh mắt dời xuống, sau đó hần là phát hiện phía dưới cùng của tấm bản đồ này, có hai hàng chữ nhỏ.

- Ta bình sinh cảm ngộ và sáng tạo ra 9999 đầu đan mạch đều chứa trong này, có được trình độ cách cảnh giới cao nhất không xa.

- Mà ta bình sinh chỉ nguyện, chính là được một đệ tử truyền thừa, không phải người có cơ duyên cùng thiên phú là không thể có được thứ này.

Hai hàng chữ nhỏ đặc thù màu đỏ kia, xem tựa hồ có chút mơ hồ, lúc này càng giống như nước gợn nhện nhện lấy, tựa hồ tùy thời sẽ biến mất, lộ ra thập phần quý dị.

- Một Luyện Đan Đại Sư suốt đời cất chứa? 9999 đầu đan mạch do nhân tạo hợp thành? Cảnh giới Đan đạo cao nhất!

Chứng kiến hai hàng chữ nhỏ này, trong ánh mắt của Tần Phàm không khỏi bắn ra một thần thái sáng quắc, ngay cả trong nội tâm cũng nhộn nhạo không được có chút kịch liệt nhảy động.

Phải biết rằng hắn là một đan si, đối với chuyện có liên quan đến luyện đan một mực đều thập phần cố chấp.

1561. Chương 1571: 9999 Đầu Đan Mạch.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1571: 9999 đầu đan mạch.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hắn có thể liên tục mấy ngày mấy đêm luyện chế đan dược, hắn có thể vì một loại Linh Dược tài liệu mình cần mà treo đầu lợi suất, hắn không tiếc tốn hao trên trăm vạn Thần tinh đi đấu giá mua một bản chép tay của Luyện Đan Sư không biết.

Ban đầu hắn còn mơ hồ có chút cảm thấy bản chép tay của Luyện Đan Sư này lộ ra quá mắc, nhưng hiện tại xem ra là hoàn toàn đáng giá, nếu như hắn thật sự có thể đạt được cái gọi là Luyện Đan Sư truyền thừa kia, như vậy coi như là để cho hắn táng gia bại sản cũng hoàn toàn đáng giá!

Chỉ là 9999 đầu đan mạch nhân tạo kia, giá trị lớn đến để cho người khó có thể tưởng tượng nổi!

Nếu quả thật có thể có được 9999 đầu đan mạch này, như vậy Tần Phàm liền có thể luyện chế rất nhiều đan dược mà trước kia không có cách nào luyện chế, hắn tin tưởng dù là Thái Hư chân đan, cũng là dễ dàng đấy!

Hơn nữa còn có cơ hội đặt chân cảnh giới cao nhất của đan đạo!

Cảnh giới cao nhất của Đan đạo, dùng Thiên Địa Vi Lô, thậm chí không cần được đỉnh cùng bất luận Linh Dược tài liệu gì, theo tay khê vậy có thể luyện chế ra đan dược, loại cảnh giới này Tần Phàm ngẫm lại đã cảm thấy hưng phấn vô cùng.

Có thể nói, một “Di sản” như vậy đối với bất kỳ một Luyện Đan Sư nào mà nói đều là thiên đại hấp dẫn! Đặc biệt là đối với đan si như Tần Phàm mà nói, cái này là hấp dẫn trí mạng.

- Nhìn xem bản đồ này đi thông ở đâu.

Tần Phàm hít sâu một hơi, thật vất vả mới khiến cho tâm tình của mình bình phục xuống, sau đó hắn có thể nghiên cứu bộ địa đồ thần bí này.

Bộ địa đồ thần bí này giấu ở bên trong trang sách, nếu không phải người có tinh thần lực mạnh mẽ là không thể nào cảm thụ được. Cái này chẳng khác nào là hắn sơ bộ phù hợp điều kiện thiên phú đi đạt được di sản kia rồi, bất quá hắn cũng biết muốn chính thức đạt được toàn bộ truyền thừa của một Luyện Đan Đại Sư như vậy, khẳng định sẽ không có đơn giản.

- Cái chỗ này, vậy mà cũng là ở Tàng Long bình nguyên!

Ngón tay nhẹ nhàng dọc theo bản đồ có chút thô ráp, Tần Phàm đem lộ tuyến kia thời gian dần qua phân biệt đi ra địa phương cần đến.

Địa đồ này chỉ hướng đi, cũng là ở trên Mạc Lợi Thần Đảo, hơn nữa đúng là Tàng Long bình nguyên mà hắn đã từng đi qua một lần.

Ở đó còn có Long cung bí tàng, hắn ở đó đã nhận được Long Thần truyền thừa, không thể tưởng được hiện tại truyền thừa của Luyện Đan Đại Sư kia vậy mà cũng ở đó.

- Xem ra Tàng Long bình nguyên này thật sự là một phúc địa ah.

Tần Phàm có chút ngoài ý muốn há hốc mồm, sau đó hắn lộ ra một vòng vui vẻ:

- Nếu như đã đi qua một lần, như vậy có lẽ sẽ càng dễ dàng.

Bất quá, rất nhanh vui vẻ trên mặt hắn liền đọng lại.

Bởi vì hắn nghĩ tới một vấn đề nghiêm trọng.

Lúc này bởi vì hắn giết chết Vân Đỉnh thành thành chủ chi tử, đã trở thành cái đinh trong mắt toàn bộ Vân Đỉnh thành Vân gia, một khi ly khai Mạc Lợi Thành, cái kia nhất định sẽ thập phần nguy hiểm.

Tuy Mạc Lợi Đảo chủ nói sẽ bảo trụ hắn ở trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu, nhưng phải biết rằng cho dù là như vậy, người phía trước cũng không có khả năng một mực ở bên cạnh bảo hộ hắn, chỉ là bảo đảm cho dù là Vân Đỉnh thành thành chủ cũng không dám ở trong Mạc Lợi Thành động thủ với hắn mà thôi.

- Ta phải làm gì?

Tần Phàm nhíu mày.

Hiện tại tuy tuyển bạt thi đấu đã qua ba ngày, nhưng hiện tại ly khai Mạc Lợi Thành vẫn là thập phần mạo hiểm, đặc biệt là hắn đã lấy được tuyển bạt thi đấu đệ nhất danh lần này, có thể nói đã trở thành danh nhân của toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo rồi, đoán chừng vừa đi ra khỏi cửa sẽ bị người nhận ra rồi.

Chẳng qua nếu như không đi tìm Cát Bản truyền thừa này, hắn sẽ cảm thấy trong nội tâm ngứa ngáy đến mức khó chịu. Hơn nữa hắn sắp ly khai Mạc Lợi Thần Đảo rồi, lúc này đây nếu như không đi đạt được truyền thừa, hắn không biết lúc nào mới có cơ hội trở lại.

Huống chi, hắn muốn ở trong Thần đảo tuyển bạt thi đấu đạt được Top 10, hắn cảm giác bằng thực lực bây giờ của hắn là không đủ, nếu nhận được 9999 đầu đan mạch truyền thừa của Cát Bản, như vậy hắn tin tưởng đối với thực lực của hắn tăng lên nhất định có trợ giúp rất lớn.

- Theo như lời của Mạc Lợi Đảo chủ nói, Vân Đỉnh thành thành chủ đã cùng hắn đạt thành hiệp nghị, trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu sẽ không động thủ với ta, hắn y vào thân phận của mình, hơn nữa có Mạc Lợi Đảo chủ gây áp lực, chắc có lẽ không đến truy sát ta.

- Về phần những người khác trong Vân Đỉnh thành, chỉ cần không phải đến cường giả cấp bậc Bát kiếp Bán Thần, muốn giết ta cũng không dễ dàng.

- Liều mạng!

Trầm ngâm một hồi, cuối cùng Tần Phàm vẫn là cắn răng một cái hạ quyết định. Hắn cuối cùng nhất vẫn là nhìn không được hấp dẫn của 9999 đầu đan mạch này, mà hiện tại hắn đã nắm giữ Kỳ Lân thần thông cùng Huyền Vũ thần thông, phương diện bảo vệ tánh mạng là có tự tin rất lớn.

Sau đó hắn liền đem việc này nói cho Kỷ Huyền Nhi, hơn nữa để cho nàng ở lại bên trong Mạc Lợi Thành chờ đợi mình trở về.

Ban đầu Kỷ Huyền Nhi tự nhiên là không đáp ứng, bất quá nàng cũng biết rõ tính cách của Tần Phàm, biết rõ sự tình hắn quyết định rất khó sửa đổi, cuối cùng nhất cũng đành phải đáp ứng xuống.

- Khỏa Thủy Hỏa cực châu này, là ta tổn hao ba ngày ba đêm chế tạo ra, có thể làm cho Bán Thần cường giả ở trong thời gian ngắn tăng cường năng lượng của Thủy Hỏa nguyên lực.

Bất quá, nàng vào lúc đó lấy ra một khỏa hạt châu hồng lam thần bí giao cho Tần Phàm.

- Ồ?

Tần Phàm tiếp nhận hạt châu thần bí này, có thể cảm nhận được trong đó ẩn chứa một loại lực lượng bành trướng cực hạn, nhất thời như là lửa đốt, nhất thời lại như là đóng băng, lúc lạnh lúc nhiệt, cực kỳ khó có thể nắm lấy.

Cảm giác được thứ này so với Thủy Hỏa cực đan mà hắn giúp đối phương luyện chế càng thêm dùng tốt, lại thích hợp Bán Thần cường giả sử dụng.

Dùng quan hệ của hai người bọn họ, tự nhiên không cần sĩ diện cãi láo. Hắn cũng biết việc này của mình có không ít nguy hiểm, có thể gia tăng một ít át chủ bài nhất định là càng bảo hiểm.

- Đợi ta, ta nhất định sẽ bình an trở lại.

Vì vậy, rất nhanh hắn liền cất kỹ Thủy Hỏa cực châu, Tần Phàm trịnh trọng nói.

...

Sau khi cùng Kỷ Huyền Nhi cáo biệt, Tần Phàm đẩy cửa ra, ý định trước đi tìm Lăng Cầm hoàn thành ước định trao đổi Vạn Long chiến giáp, có Vạn Long chiến giáp này ở trên thân thể, hắn tin tưởng mình cũng sẽ có thêm một phần bảo đảm.

Nhưng mà, vừa mới đẩy cửa phòng ra, Tần Phàm liền phát hiện Mộ Thanh Thanh một thân áo trắng lam kiếm đứng ở ngoài cửa.

Cái này để cho Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, bất quá hắn còn chưa mở miệng, Mộ Thanh Thanh đã dẫn đầu trong trẻo nhưng lạnh lùng mở lời nói ra:

- Đại La Diệt Ma Kiếm kia ta đã có chút cảm ngộ, hiện tại ta thi triển một lần cho người xem, nếu người có thể cảm nhận được Kiếm Ý của ta, tin tưởng đối với người sẽ có không ít trợ giúp.

Nói xong, nàng cũng không đợi Tần Phàm đáp ứng.

1562. Chương 1572 : Lại Rời Mạc Lợi Thành.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1572 : Lại rời Mạc Lợi Thành.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ông!

Ở bốn phía thi triển một kết giới, liền một kiếm trực tiếp hướng về hư không đâm ra, trong hư không khe run lên, Kiếm Ý bàng bạc bắt đầu từ trong đó đổ xuống mà ra, ẩn ẩn tầm đó có một ít cảm ngộ vô đạo đặc thù lan tràn đi ra... (.

Cũng vào lúc này, hai mắt của Tần Phàm đột nhiên ngưng tụ, hắn tựa hồ cảm thấy cái gì!

Kiếm khí khôn cùng ở bên trên hành lang thông đạo lan tràn đi ra, những kiếm khí này xuất hiện thập phần mật mờ, tựa hồ toàn bộ đều ở dưới sự khống chế của Mộ Thanh Thanh, như là năng hạn tràn ra, liền để cho vách tường hai bên xuất hiện vết rách như chân chim.

Phải biết rằng, đến khách sạn này ở lại phần lớn đều là nhân vật thực lực cường đại, cho nên vách tường của khách sạn này đều dùng tài liệu thập phần cứng rắn xây thành, nghe nói Ngũ kiếp Bán Thần cũng không thể đơn giản phá hư.

Mộ Thanh Thanh thi triển một kiếm này, nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng chỉ vền vền là kiếm khí tràn ra kia liền có thể đạt tới trình độ này, có thể nghĩ trình độ lợi hại của Đại La Diệt Ma Kiếm, hơn nữa người phía trước lúc này mới tu luyện ba ngày thời gian mà thôi.

Chính yếu nhất là, Tần Phàm ở thời điểm Mộ Thanh Thanh thi triển một kiếm này, lập tức liền cảm thấy một ít đồ vật cùng kiếm pháp bình thường bất đồng. Có lẽ là nàng vì để cho hắn cảm thụ tinh tường, cố ý đem tất cả cảm ngộ đều dốc hết trong một kiếm này, cho nên hắn cảm thụ được đặc biệt tinh tường.

Một kiếm này, là kiếm khí, bởi vì kiếm khí kia bá đạo lăng lệ đến cơ hồ có thể làm cho kiếm pháp của nàng càng thêm sắc bén.

Một kiếm này, lại không chỉ là kiếm. Đã đến lúc này, Tần Phàm cuối cùng cũng minh bạch đến vì sao Mạc Lợi Đảo chủ nói môn Chung Cực cấp Bán Thần kỹ này tuy tên là kiếm pháp, nhưng người không tu luyện kiếm đạo vẫn có thể sử dụng. Bởi vì thời điểm Tần Phàm nhìn đến một kiếm này phát ra, hắn cảm giác được đây là một loại thủ pháp vận dụng vũ kỹ cực kỳ thuần túy.

Đại La Diệt Ma Kiếm!

Kiếm ra là sát khí lẫm lẫm, tựa hồ lật tay tầm đó liền có thể tru sát Thần Ma.

Ồ ồ ồ...

- Đây chính là tất cả cảm ngộ của ta trong ba ngày ba đêm nghiên cứu đối với Đại La Diệt Ma Kiếm.

Rất nhanh, trường kiếm màu xanh da trời của Mộ Thanh Thanh mang theo cảm ngộ đặc thù ở trên thông đạo múa một vòng, sau đó nhanh chóng tra kiếm vào vỏ.

Kiếm quang biến mất, lập tức toàn bộ hành lang xuất hiện một loại yên lặng giống như bão tố qua đi.

Tần Phàm vẫn còn kinh ngạc đứng nguyên tại chỗ, lúc này hai mắt có chút nhập định, đây là hắn lâm vào bên trong một loại suy nghĩ đối với kiếm pháp mới này của Mộ Thanh Thanh.

Tuy kiếm pháp của Mộ Thanh Thanh biểu hiện ra đã chấm dứt, nhưng hắn vẫn cảm giác được y nguyên có một đạo Ánh Tử ở trước mặt hắn múa lầy. Hắn tựa hồ còn mơ hồ cảm thấy kiếm khí ở bên trong không khí nhẹ mình, có vô số vi sinh vật ở dưới kiếm khí vô ảnh kia nhao nhao bị tru diệt rơi xuống.

Một bộ kiếm pháp này, có thể dùng thần kỳ để hình dung.

Đã qua một hồi lâu, hắn mới hồi phục tinh thần lại.

Mà lúc này, Mộ Thanh Thanh đã nhẹ lướt đi, nếu không phải trên vách tường cứng rắn hai bên lưu lại tí tí vết rách cùng trần trần kiếm khí nhẹ mình trong không khí, thật giống như nàng chưa từng có tới đây.

- Cảm ơn rồi.

Nhìn bóng hình xinh đẹp của Mộ Thanh Thanh đi xa, trong miệng Tần Phàm thì thảo nói.

Vừa rồi Mộ Thanh Thanh nhìn như biểu hiện ra kiếm pháp ngắn ngủi, nhưng hắn lại cảm giác được mình đã lấy được ích lợi rất nhiều, hắn tin tưởng chỉ cần tiến hành tiêu hóa, hắn liền có thể thiết thực áp dụng đến không phải ở trên kiếm pháp Bán Thần kỹ, thậm chí ngay cả Ma chủng kỹ có lẽ cũng có thể dung hợp một ít!

Mà Mộ Thanh Thanh có thể ở lúc này vừa vận đem cảm ngộ của Đại La Diệt Ma Kiếm truyền cho hắn, có thể nói là giúp hắn một đại ân.

Phải biết rằng, lúc này hắn là định ly khai Mạc Lợi Thành đi tìm Cát Bản Luyện Đan Sư truyền thừa, dưới tình huống có khả năng phải đối mặt cường địch, thêm một chút thực lực đều là nhiều một phần bảo đảm tánh mạng.

Mộ Thanh Thanh có lẽ không biết hắn phải ly khai Mạc Lợi Thành, nhưng có thể ở sau khi đạt được cảm ngộ Đại La Diệt Ma Kiếm liền trước tiên đến nói cho hắn biết, cái này chứng minh người phía trước là một người trọng tình trọng nghĩa, không muốn chiếm tiện nghi ở trao đổi ban thưởng.

Ở chỗ này nguyên vẫn là lưu lượng người thật lớn, tuy Mạc Lợi Thần Đảo tuyển bạt thi đấu đã chấm dứt, nhưng Thiên Tài Kim Bia cực lớn kia vẫn đứng sừng ở chỗ đó, có không ít người ở trước kim bia chiếm ngưỡng lấy danh tự trên thượng diện.

Dùng danh khí của Tần Phàm hiện tại, tự nhiên không dám ngênh ngang đi đường chính.

Hắn lúc này đã ẩn tàng khí tức, cũng thông qua đan dược phụ trợ thoáng cải biến dung mạo mới dám đi vào trên quảng trường. Bất quá hắn cũng biết, loại nguy trang này đoán chừng khó có thể lừa gạt được cao thủ chân chính, đặc biệt là thực lực so với hắn cao hoặc là cùng hắn tiếp cận, rất dễ dàng có thể nhận ra hắn.

Hắn cũng không muốn dựa vào như vậy giấu diếm được tất cả mọi người, nhưng cuối cùng là có thể tránh khỏi vậy xem.

Đi vào trên quảng trường trung ương, phóng nhãn nhìn lại, liền có thể chứng kiến Lăng Cẩm như trước mặc một thân quần áo màu vàng nhạt, lưng công đàn cổ, nàng giống như một đóa hoa hồng vàng trong biển hoa, ưu nhã độc lập, lại để cho người khó có thể bỏ qua sự hiện hữu của nàng.

Bất quá cũng chính là một loại cao ngạo độc lập này, tựa hồ ẩn ẩn tầm đó tạo thành một loại khí tràng đặc thù.

Tuy Lăng Cẩm lặng yên nhắm mắt đứng ở trong sân rộng này, nhưng người khác cũng chỉ dám ở xa xa thường thức, chưa có người dám tới gần nàng.

Thấy vậy, Tần Phàm chỉ có chút bất đắc dĩ lắc đầu. Ở dưới tình hình như thế, một khi hắn đi qua, chỉ sợ rất nhanh sẽ khiến toàn trường chú ý, như vậy hắn nguy trang sẽ uống phí rồi.

Không cách nào, cuối cùng nhất hắn cũng đành phải chậm rãi hướng về chỗ Lăng Cẩm đi tới.

- Người đã đến rồi.

Quả nhiên, Tần Phàm chỉ là khẽ dựa gần, nàng liền nhận ra hắn ẩn nấp khí tức, sau đó mới chậm rãi mở to mắt.

- Ta làm người sẽ không dễ dàng bội ước.

Tần Phàm nhún vai khẽ cười nói, sau đó cũng không nhiều lời, chỉ là trực tiếp đem cái hộp chứa Thái Hư Chân Đan ra.

Thái Hư Chân Đan này tuy hắn còn không có hoàn toàn nghiên cứu ra, nhưng đã ghi nhớ toàn bộ bí quyết về đặc tính chủ yếu cùng chú ý luyện chế, chắc hẳn ngày sau lấy được 9999 đầu đan mạch kia, muốn luyện chế ra hắn không phải là vấn đề.

Lăng Cẩm tiếp nhận Thái Hư Chân Đan kia, cũng không có xem xét, sau đó liền lấy cái hộp chứa Vạn Long chiến giáp đưa cho Tần Phàm.

Tần Phàm tiếp nhận cái cái hộp này, cảm giác được bộ Vạn Long chiến giáp này lại thập phần nhẹ nhàng, tựa hồ không có sức nặng gì, hơn nữa có thể chứa ở trong một cái hộp không sai biệt lắm chỉ bằng bàn tay, có lẽ cũng không phải áo giáp hạng nặng gì.

1563. Chương 1573: Lại Rời Mạc Lợi Thành. (2)

Chương 1573: Lại rời Mạc Lợi Thành. (2)

Bất quá, thời điểm vừa mới tiếp nhận cái hộp này, hắn liền có thể cảm giác được có trận trận tiếng long ngâm huyền bí từ trong đó truyền đến, tựa hồ có thể xuyên thấu qua huyết mạch của hắn chạy tới toàn thân, rất là kỳ dị.

Hắn có thể khẳng định thứ này tuy xem không lớn, nhưng hoàn toàn chính xác không phải là phàm phẩm.

- Nếu như Lăng Cẩm cô nương không có vấn đề khác, tại hạ xin cáo lui trước rồi.

Đương nhiên, trong sân rộng này tự nhiên không tiện lấy ra quan sát, vì vậy Tần Phàm chỉ phải gạt đầu, liền đem Vạn Long chiến giáp này bỏ vào trong Trữ Vật Giới Chỉ nói ra.

Đạt được Vạn Long chiến giáp, nếu đợi hấn lại luyện chế ra Thái Hư Chân Đan, hơn nữa Mộ Thanh Thanh truyền thụ cho hấn cảm ngộ Đại La Diệt Ma Kiếm, này bằng với ý nghĩa ba kiện ban thưởng top 3 của tuyển bạt thi đấu lúc này đây hấn đều được lợi toàn bộ rồi.

Cái này làm cho tâm tình của hấn cũng không khỏi hơi có chút đắc ý.

- Đợi một chút.

Mà thời điểm hấn sắp sửa quay người rời đi, Lăng Cầm lại bỗng nhiên mở lời nói ra.

- Lăng Cầm cô nương còn có chuyện gì? Chẳng lẽ Thái Hư Chân Đan này có vấn đề sao?

Tần Phàm lần nữa xoay người lại, nhìn về phía đối phương hỏi. Hấn nghiên cứu đan dược này ba ngày ba đêm, tự nhiên biết là không có vấn đề gì.

- Không phải, ta nơi này có một tấm Huyền Âm phù, tặng cho người.

Lăng Cầm lắc đầu, sau đó lấy ra một tấm ngọc phù tản ra hào quang thần bí bình tĩnh nói:

- Lúc sử dụng Huyền Âm phù này chỉ cần hướng trong đó chuyển vận tinh thần lực, liền có thể để cho địch nhân ở trong thời gian ngắn sinh ra ảo giác, nếu như tinh thần lực của người cao, thậm chí còn có thể sinh ra ảnh hưởng đối với cường giả so với người cao hơn một cảnh giới.

- Ồ?

Tần Phàm có chút nghi hoặc tiếp nhận tấm Huyền Âm phù này, không khỏi hỏi nói:

- Ta dùng Thái Hư Chân Đan đổi lấy Vạn Long chiến giáp vốn đã là ta chiếm đi một tí tiện nghi, người không cần gia tăng thể đánh bạc.

- Huyền Âm phù này cũng không phải ta dùng để trao đổi Thái Hư Chân Đan, mà là ta tặng cho người, xem như bồi tội lần trước ở Hoàng Nham Thành ta gieo xuống Quần Lương âm phù vào người của người.

Lăng Cầm nhàn nhạt nói.

Tần Phàm lại lần nữa khẽ gạt mình, nhưng lúc này Lăng Cầm đã không nói thêm gì nữa, thân hình phiêu nhiên, rất nhanh đã đi ra quảng trường này.

- Thú vị.

Thấy vậy, Tần Phàm chỉ phải cười lắc đầu, hấn biết rõ cử động lần này của Lăng Cầm chỉ sợ là muốn kết giao cùng mình, dù sao lần này hấn ở trong thi đấu biểu hiện ra thực lực không kém, đến bên trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau, không muốn vì chuyện trước kia mà lưu lại bóng mờ.

Đương nhiên, hấn cũng không phải là người nhỏ mọn như vậy, huống chi bởi vì đạo âm phù này, kỳ thật lúc trước hấn còn có tiền lời, vô đạo ý chí trở nên càng thêm kiên định.

Ánh mắt ở trong sân rộng đảo qua, lúc này Tần Phàm có thể đơn giản phát hiện có không ít ánh mắt rơi ở trên người của mình, hấn biết rõ thân phận của mình chỉ sợ ở vừa rồi cùng Lăng Cầm giao tiếp đã bại lộ.

Vì vậy, cũng không hề dừng lại ở trên quảng trường này.

Ở trong bầy người quần mây vòng, cảm giác mấy ánh mắt theo dõi mình rốt cục bị vứt bỏ, sau đó hấn liền tiếp tục ẩn dấu khí tức hướng về bên ngoài Mạc Lợi Thành đi đến.

Hấn hiện tại, dung mạo lần nữa trải qua cải biến, xem như là một trung niên nhân, hơn nữa hấn ẩn nấp khí tức, nếu không phải là thực lực so với hấn cao hơn, hơn nữa cố tình điều tra, đoán chừng rất khó sẽ phân biệt nhận ra hấn.

Bộ pháp thông dong hướng về chỗ cửa thành đi đến.

Mạc Lợi Thành này với tư cách chủ thành Mạc Lợi Thần Đảo, trường kỳ có lưu lượng người cực cao, hấn đi theo bên trong bầy người, vô thanh vô tức cũng không quá dễ làm người khác chú ý.

Bất quá rời đi Mạc Lợi Thành không xa, hắn có thể rõ ràng cảm ứng được bốn phía Mạc Lợi Thành có vài đạo khí tức cường đại mịt mờ, đoán chừng chỉ sợ là có người một mực chờ đợi hắn ly khai ra khỏi thành. Nếu không phải hắn nguy trang, chỉ sợ vừa ly khai thành trì đã bị người theo dõi.

Quay đầu lại nhìn xem thành trì cao lớn đã dần dần mờ hồ kia, Tần Phàm cảm ứng nhân vật đặc thù ở bốn phía thoáng một phát, lúc này hắn mới đi ra bầy người, trực tiếp nhảy vào bên trong thâm lâm.

Lúc này đây mục đích của hắn là Tàng Long bình nguyên!

Nhưng mà, dù cho Tần Phàm đi cực kỳ ẩn nấp, nhưng sau khi hắn đi ra Mạc Lợi Thành không lâu, vẫn là rất nhanh từ Vân Đỉnh thành truyền đến một tờ Tập Sát Lệnh...

Rậm rạp sơn dã tầm đó, sắc trời đã trở nên có chút trầm thấp.

Tần Phàm một mình một người cẩn thận hành tẩu ở trong đó, hắn phóng mắt nhìn đi, có thể chứng kiến ngọn núi ở phía xa lúc trước hắn đến Mạc Lợi Thành, thí nghiệm ra Ma Tướng quyền mà phá hủy kia.

Một ngọn núi này, lúc trước bị hắn dùng Ma Tướng quyền ngành sanh san bằng một nửa, nhìn sơn thể lộ ra trụi lủi còn lại kia, như là một nam nhân hói đầu, rất làm cho người ta chú mục.

Đối với có thể tạo thành uy thế như vậy, Tần Phàm cũng cảm giác được rất là thỏa mãn.

Bất quá vào lúc đó phóng mắt nhìn đi, hắn có thể chứng kiến ở trước sơn thể đằng kia lúc này tựa hồ tụ tập từng đám người, đó là bởi vì sau khi hắn lấy được đệ nhất của tuyển bạt thi đấu lần này, có ít người biết một nửa ngọn núi này là lúc trước hắn tạo thành, dĩ nhiên là nhao nhao đến đây chiêm ngưỡng, đáng tại đây trở thành một võ đạo thắng địa, thậm chí xa xa nhìn thấy không ít người ngồi xếp bằng dưới đất muốn cảm ngộ võ đạo.

Đối với cái này, Tần Phàm chỉ có chút im lặng lắc đầu, lúc trước sở dĩ hắn ở chỗ này lĩnh ngộ đến Ma Tướng quyền kỳ thật chính là hắn tích lũy đã đủ, thực sự không phải là bởi vì đỉnh núi này là thắng địa võ đạo đặc thù gì. Bất quá nếu hiện tại hắn lần nữa thi triển ra Ma Tướng quyền, chỉ sợ có thể trực tiếp đem vùng này san thành bình địa, ngược lại là có thể lưu lại một ít võ đạo cảm ngộ.

Đương nhiên, hắn tự nhiên sẽ không đi làm những sự tình đối với hắn mà nói hoàn toàn không có ý nghĩa này, hắn cũng không có nghĩa vụ đi giúp những người này tăng lên võ đạo.

Thậm chí vì để tránh cho bị những người này nhận ra, hắn không thể không quán một vòng lách qua những đám người này.

Cái đi tới này, nhìn như là không có người ở sau lưng, bất quá Tần Phàm biết rõ năng lượng của Vân Đỉnh thành kia cực kỳ đáng sợ, ở đâu dám xem thường. Huống chi phải biết Thiên La thành La Phong kia cũng là chết ở trong tay của hắn, tuy một mực không nghe nói Thiên La thành kia có động tác gì, nhưng nói không chừng vẫn âm thầm ẩn núp, tùy thời đối với hắn tạo thành uy hiếp.

Tóm lại, lúc này đây tiến đến Tàng Long bình nguyên tìm kiếm Cát Bản Luyện Đan Sư truyền thừa, hắn vẫn cảm thấy nhất định là nguy cơ tứ phía. Trên đường đi đều tập trung tinh thần cảnh giác.

1564. Chương 1574: Đại La Diệt Ma Quyền.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 1574: Đại La Diệt Ma Quyền.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Xuyên qua sơn mạch này, Tần Phàm tiếp tục hướng về Tàng Long bình nguyên xuất phát. Đã có kinh nghiệm trước khi, lúc này đây hắn ngược lại là quen thuộc, chỉ là bởi vì muốn tránh né tai mắt, hơn nữa một mực tiêu hóa lấy cảm ngộ một kiếm kia của Mộ Thanh Thanh, tốc độ chạy đi cũng không phải rất nhanh.

Đi ước chừng nửa tháng, hắn rốt cục lần nữa tới được Tàng Long bình nguyên.

Dọc theo con đường này, hắn cũng ẩn ẩn cảm giác được một mực có người muốn truy tung tung tích của hắn. Bất quá đều bị hắn dùng các loại phương pháp tránh được, cuối cùng nhất coi như an toàn đến nơi này. Lúc trước còn không có phát sinh qua một hồi chiến đấu chính diện.

Phiến đại địa trước mắt này, chính là nằm ở giữa ba tòa siêu cấp Đại Thành của Mạc Lợi Đảo. Trong đó truyền thuyết có Viễn Cổ Long mạch truyền lưu, cho nên có rất nhiều yêu thú Man Thú cường đại có Viễn Cổ Long tộc huyết mạch tồn tại, hơn nữa phần lớn bọn chúng đều có được thực lực đáng sợ, dù là Ngũ kiếp Bán Thần cũng không dám tùy tiện một mình tiến vào trong đó.

Ở trước đó lần thứ nhất đi tới Tàng Long bình nguyên này, Tần Phàm có thể cảm giác được ở chỗ sâu trong bình nguyên kia cất giấu vô số khí tức cường đại mãnh liệt, trong đó có một ít thậm chí là cường đại đến mức hắn cơ hồ hoàn toàn phát giác không đến, hắn đoán chừng cái kia chỉ sợ là tồn tại khủng bố thực lực đạt tới Thất Kiếp Bán Thần.

Còn lần này đến đây, bởi vì thực lực của hắn tăng lên, rốt cục cũng cảm ứng những khí tức này được rõ ràng một tí.

Sau đó hắn phát hiện mấy đạo khí tức trước kia hắn lưu ý qua, quả nhiên là có được thực lực Thất Kiếp Bán Thần.

Thực lực như vậy, mặc dù nói thực lực yêu thú phổ biến so với nhân loại muốn thấp hơn một ít, nhưng mà dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, cũng là không dám đơn giản gây những tồn tại đáng sợ này.

Phải biết rằng càng là đến đằng sau, mỗi một kiếp chênh lệch càng lớn, cho nên những Thất Kiếp yêu thú này so với Lục kiếp yêu thú mà nói là phải mạnh hơn rất nhiều, cái chênh lệch kia thậm chí so với Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó còn muốn lớn hơn.

Cũng ngay thời điểm đi tới Tàng Long bình nguyên này, Kiếm Ý của Đại La Diệt Ma Kiếm mà đoạn đường này Tần Phàm một mực không ngừng cảm ngộ kia, rốt cục cũng bị hắn tiêu hóa hoàn tất.

Vào lúc đó nhìn về ở chỗ sâu trong bình nguyên bao la mờ mịt phía trước, có một loại khí tức Thái Cổ bao la mờ mịt cùng gió mát quét vào mặt, trong nội tâm có chút rung động, hai mắt hắn bỗng nhiên ngưng tụ!

Giờ khắc này, hắn ẩn ẩn bắt được cái gì đó, toàn bộ cảm ngộ vào lúc này dung hội lại với nhau.

Trên thực tế, trước kia Tần Phàm còn không có trở thành Vô Tôn đã thử qua sáng tạo vũ kỹ của mình, có thể thấy được hắn ở võ đạo thiên phú là cực kỳ cao, thậm chí Mộ Thanh Thanh cũng không thể so sánh với hắn!

Trải qua nửa tháng gần đây suy nghĩ, hắn đã hoàn toàn tiêu hóa một kiếm kia, hơn nữa suy diễn ra một môn vũ kỹ mới.

Cái này nhìn như một kiếm đơn giản, nhưng hắn trọn vẹn tiêu hóa nghiền cứu nửa tháng thời gian!

- Đại La Diệt Ma Quyền!

Hít sâu một hơi, trong miệng thấp giọng quát khê, vào lúc này Tần Phàm hướng về bình nguyên phía trước trực tiếp oanh ra một quyền.

Vù vù vù...

Quyền ra, phong vân trên bầu trời tựa hồ cũng trong nháy mắt này nhận lấy dẫn dắt, bắt đầu điên cuồng tuôn ra, sắc trời vào lúc đó tựa hồ cũng đột nhiên tối sầm lại, một loại khí tức giết chóc cùng chiến ý tràn ngập ở trong thiên địa càng không ngừng quanh quẩn.

Ông ông ông ông...

Chiến ý lướt khắp nơi, sát khí lâm bát hoang.

Ở giữa thiên địa trập trập kinh phong thổi phù, tựa hồ có một kiếm đạo cường giả ở giữa thiên địa múa lấy trường kiếm, từng đạo kiếm khí từ trong không khí tán phát ra, tựa hồ không khí cũng trở nên vô cùng sắc

bén, có thể cắt vỡ da người. Hơn nữa mơ hồ tầm đó còn có một loại thương khí xuất hiện, như là có người ở trên trời bỗng nhiên đâm ra một thương, thiên địa bị lao lung ở trong đó, sát cơ hiện ra.

Kiểm cùng thương, Như Ảnh Tùy Hình, kiếm khí tung hoành, thương khí bốn phía, không ngừng quần giao cùng một chỗ.

Thăng đến càng về sau mới có một hư ảnh nắm đấm cự đại xuất hiện!

Nắm đấm này vừa xuất hiện, vô luận là kiếm khí hay là thương khí, toàn bộ đều bị nắm đấm này thôn phệ vào, làm cho nắm đấm này lập tức không ngừng trưởng đại, trở nên giống như nửa ngọn núi nhỏ, hơn nữa lộ ra sát khí lăm lăm, tựa hồ lật tay tầm đó liền có thể tru sát Thần Ma.

Quyền Ý kia mang theo một loại sát khí bá đạo vô tận, làm cho thay đổi bất ngờ, đại địa cũng trải lên một tầng ngân sương lạnh lùng.

Lúc này ở giữa thiên địa phẳng phất giống như đã trở thành một quyền lĩnh vực, có vô số quyền ảnh từ bốn phương tám hướng xuất hiện, sát cơ tứ phía, tựa hồ hết thảy đều không có chỗ nào có thể che dấu, khí thế của Tần Phàm ở thời khắc này như là quân lâm thiên hạ, có thể phá hủy hết thảy thế gian.

Oanh!

Nắm đấm kia rốt cục rơi xuống phía trên bình nguyên xa xa, giống như là thiên thạch trụ lạc, hơn phân nửa bình nguyên vào lúc này vậy mà đều ầm ầm chấn động, một mảnh khe hở dài hẹp giăng khắp nơi, như là dây leo hướng về bốn phương tám hướng lan tràn đi ra.

Một cái hố sâu đen nhánh cực lớn, sâu không thấy đáy xuất hiện ở trước mắt. Cái khí tức chôn vùi kia tứ tán mà khai, kéo dài không tiêu tan, cơ hồ muốn cho người cảm thấy hít thở không thông.

- Hô...

Thấy vậy, Tần Phàm rốt cục nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra nửa tháng này, cố gắng của hắn không có uổng phí, hiện tại hắn đã tiêu hóa hoàn tất Kiếm Ý Đại La Diệt Ma Kiếm mà Mộ Thanh Thanh cảm ngộ biểu hiện ra cho hắn, hơn nữa dung hợp Đại La sát thương mà lúc trước hắn bài kiến La Phong thi triển kia, cuối cùng nhất thành công sáng tạo ra một chiêu Đại La Diệt Ma Quyền này.

Kỳ thật thời điểm hắn vừa mới tiếp xúc đến Đại La Diệt Ma Kiếm kia liền ầm ầm cảm giác được môn Chung Cực cấp Bán Thần kỹ này cùng La Phong Đại La sát thương kia tựa hồ có chỗ liên quan, tuy hắn còn không biết cái liên quan kia là gì, nhưng sau khi xâm nhập nghiên cứu liền phát hiện quả là thế, hiện tại dung hội quán thông, đã sáng tạo ra Bán Thần kỹ mới này rồi.

Đối với uy lực Bán Thần kỹ này, Tần Phàm cũng cảm giác được có chút thoả mãn.

Tuy xem ra cách Chung Cực cấp còn có một đoạn, nhưng hắn đoán chừng uy lực này đã đạt tới Cao cấp Bán Thần kỹ, thậm chí so sánh với La Phong Đại La sát thương cũng không kém bao nhiêu. Phải biết rằng, Đại La sát thương này là một trong những vũ kỹ truyền thừa của Thiên La thành thành chủ, uy lực của nó Tần Phàm là bản thân cảm thụ qua, tự nhiên biết rõ nó bất phàm.

Không thể không nói, nếu cái này để cho người khác biết rõ, một thiếu niên gần kề chỉ là cảnh giới Ngũ kiếp Bán Thần liền có thể sáng tạo ra Bán Thần kỹ uy lực cường đại như vậy, chỉ sợ sẽ kinh thế hãi tục.

1565. Chương 1575: Ba Tòa Đại Hỏa Sơn. (1)

Chương 1575: Ba tòa đại hỏa sơn. (1)

Bởi vì nói như vậy, có thể tự mình sáng tạo vũ kỹ đều là người có thiên phú võ học cực cao, hơn nữa càng là Cao cấp vũ kỹ, càng khó sáng tạo ra. Huống chi Tần Phàm chỉ dùng nửa tháng thời gian ngắn ngủn, liền có thể sáng tạo ra một bộ vũ kỹ uy lực cường đại như vậy!

Mà bởi vì Đại La Diệt Ma Quyền này là chính bản thân hắc cảm ngộ ra, cho nên dù không tu luyện như thế nào, cũng có thể trực tiếp đạt đến trình độ đại thành, lại cũng cố thoáng một phát, như vậy có thể đạt tới cảnh giới chung cực.

Ngoài ra, lúc này đây Tần Phàm ẩn ẩn cảm giác được lần này mình sáng tạo ra chiêu Đại La Diệt Ma Quyền này cùng hắc lộ ra thập phần phù hợp, phẳng phất như đã cùng hắc hòa thành một thể.

Ngay từ đầu có được độ phù hợp cao như vậy, ngày sau thành tựu tất sẽ không thể tưởng tượng.

Quan trọng nhất là, Tần Phàm ẩn ẩn cảm thấy đại hắc cảm ngộ một chiêu Đại La Diệt Ma Quyền này đến chung cực, có lẽ còn có cơ hội cùng Ma Tướng quyền dung hợp chung một chỗ. Một khi dung hợp thành công, có thể tưởng tượng, đến lúc đó Ma Tướng quyền có thể phát huy ra uy lực tất nhiên sẽ càng thêm khủng bố.

Bất quá đáng tiếc, hiện tại hắc còn không có tìm được mấu chốt để cả hai dung hợp, còn khiếm khuyết một cơ hội. Chỉ có thể đem Đại La Diệt Ma Quyền này cảm ngộ đến chung cực lại thử tiếp.

- Tốt, hiện tại trực tiếp đi tìm Cát Bản Luyện Đan Sư truyền thừa.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm không khỏi lộ ra một tia vui vẻ nhẹ nhõm, sau đó dưới chân đạp mạnh, nhanh chóng biến mất ngay tại chỗ.

Vừa rồi một quyền này của hắc đã tạo thành thanh thể không nhỏ, tự nhiên là không nên ở lâu.

Vọt vào bên trong bình nguyên mệnh môn, gió mát không ngừng lướt qua bên trong tai, thân ảnh của Tần Phàm rất nhanh chạy vội ở trong đó.

- Ồ?

Sau khi quên thuộc đi một đoạn đường, hắc bỗng nhiên mặt mày khẽ động, giương mắt lên trực tiếp nhìn về phía cỏ cây rậm rạp, hắc cảm giác được ở đó truyền đến một ít dị động, chỉ sợ là có người giấu ở trong đó.

Sau đó thân hình hắc ngừng lại, trong miệng quát khẽ một tiếng:

- Xuất hiện đi!

Bất quá nghe được cái thanh âm này, bóng người giấu ở chỗ đó không chỉ không có đi ra, ngược lại là vào lúc này phát ra một tiếng thấp giọng kinh hô, sau đó dĩ nhiên là giống như chim sợ cành cong rất nhanh hướng về xa xa bỏ chạy...

Chứng kiến đạo ảnh tử chạy xa, Tần Phàm cũng ngây ra.

- Nguyên lai là người này...

Tiếp theo hai mắt hắc ngưng tụ lại, khi nhìn thấy rõ thân ảnh kia, trên mặt lộ ra chút ý cười.

Ngay lập tức dưới chân hắc nhún mạnh, thân hình vọt nhanh về phía trước đuổi theo.

Thân ảnh kia không phải ai khác, kỳ thật khi lần đầu tiên hắc tiến vào Tàng Long bình nguyên từng tiếp xúc qua một lần, chính là một đầu Tử Văn Độc Long Thú hóa thân thành hắc tử ngăm đen.

Lúc trước còn nhờ đầu yêu thú này hắc mới nhanh chóng tìm được Khốn Long Hồ, cũng lấy được Long Thần truyền thừa, nhưng người này vô cùng sợ chết, còn chưa phát hiện được người đã vội vàng xa xa bỏ chạy.

Hắc cũng không nghĩ ra được lần này trùng hợp gặp lại người kia.

Thoạt nhìn người kia vẫn luôn ẩn giấu trong bụi cỏ, chỉ sợ cũng muốn làm như lần trước phục kích hắc để cướp đoạt tài vật.

Đáng tiếc hắc lại gặp phải Tần Phàm.

Vừa nhận ra Tần Phàm, Tử Văn Độc Long Thú từng ném qua thiết thoi từ tay hắc lập tức hoảng sợ, vội vàng bỏ trốn như gặp phải ôn thần.

Nhưng Tần Phàm đâu dễ dàng buông tha cho hắn, vừa rồi hắn chỉ muốn hỏi đường, dù sao hắn không quen thuộc Tàng Long bình nguyên bằng những yêu thú bản địa nơi này. nguồn

Mà lần này tiến vào Tàng Long bình nguyên thực lực của hắn đã tăng hơn lần đầu đi vào rất nhiều, huống hồ còn lĩnh ngộ được Huyền Vũ thần thông, trong một trình độ nhất định nắm giữ được đại địa lực lượng, hiện tại tốc độ của hắn nhanh không thể tưởng tượng.

Tử Văn Độc Long Thú lúc này đang tận lực chạy trốn phía trước, nhưng nghe được tiếng xé gió bén nhọn truyền đến từ phía sau, hắn không nhịn được quay đầu nhìn lại. Sau đó liền thấy một đạo thanh sắc ảnh tử đang lướt qua trên bình nguyên, trong giây lát đã đi tới gần hắn trong vòng trăm thước.

- A...

Điều này làm cho hắn không nhịn được thất kinh kêu lên. Sau đó dưới chân tăng thêm tốc độ muốn nhanh chóng vung lắc thoát khỏi Tần Phàm.

- Hắc hắc, tiểu tử, nhìn thấy lão bằng hữu sao còn chạy trốn nhanh như vậy đây?

Tần Phàm đuổi theo phía sau lại thập phần thoải mái, nhìn thấy thân ảnh ngăm đen kia trong miệng hài hước nói.

Lần trước đến Tàng Long bình nguyên thì tốc độ của hắn đã có thể so sánh với Tử Văn Độc Long Thú, huống chi là hiện tại?

Nếu hắn muốn hắn tùy thời đều có thể ở trong vòng vài lần hô hấp bay vượt qua đối phương.

- Đại nhân, người hãy bỏ qua cho tiểu thú đi, ta cam đoan lần sau cũng không dám tiếp tục cướp đoạt đồ của nhân loại!

Thấy Tần Phàm giống như âm hồn bất tán đi theo phía sau, Tử Văn Độc Long Thú bị dọa toát mồ hôi lạnh, miệng hoảng sợ nói.

Lần trước hắn cũng đã không đánh lại Tần Phàm, lần này hắn càng cảm giác được thực lực Tần Phàm đã biến hóa, hơn nữa hắn biết độc tố của mình đối với đối phương chỉ vô dụng, làm sao hắn còn dám dừng lại.

- Tiểu tử, người không cần nghĩ nhiều như vậy, chúng ta đã lâu không gặp, bắt quá chỉ là ôn chuyện mà thôi, ta sẽ không làm gì người!

Bởi vì Tần Phàm vừa hiểu được Đại La Diệt Ma Quyền, tâm tình không tệ, mang theo ý cười nghiền ngẫm trên mặt nói.

- Đại nhân, người đừng nói đùa, tiểu thú làm sao dám trèo cao, trong nhà của ta còn có lão bà hài nhi cần chăm sóc, ngài hãy cho tiểu thú sớm rời đi đi!

Nghe vậy Tử Văn Độc Long Thú lộ ra biểu tình giống như khóc tang, hắn biết mình dừng lại sẽ không có chuyện gì tốt, hắn vẫn còn nhớ rõ lần trước của cải mà mình vất vả chiếm được đã bị nhân loại kia toàn bộ cướp đi sạch sẽ.

Tần Phàm vừa nghe liền biết người kia chỉ nói linh tinh, thấy Tử Văn Độc Long Thú còn chưa có ý muốn dừng lại, lúc này trong miệng hắn chuyển sang lạnh lùng quát:

- Đừng nói nhảm, còn không dừng lại để cho ta đuổi tới sẽ đem da của người lột xuống!

- Đại nhân, ngài tha cho tiểu thú đi...

Nghe tiếng quát lớn, Tử Văn Độc Long Thú không dám tiếp tục chạy trốn, cuối cùng đành ngừng lại, vô cùng lo sợ nhìn Tần Phàm thở dài nói. Bởi vì hắn cảm giác được Tần Phàm tăng thêm tốc độ, biết mình lần này làm thế nào cũng trốn không thoát.

- Yên tâm, người ngoan ngoan nghe lời thì ta sẽ không giết người!

Tần Phàm giảm mạnh một bước, nguyên giới lĩnh vực trực tiếp bao phủ Tử Văn Độc Long Thú bên trong, thần nhiên nói.

- Xin hỏi đại nhân có chuyện gì phân phó?

Cảm giác được thực lực của Tần Phàm thật giống như biển khơi sâu thẳm cuộn cuộn khó lường, trong lòng Tử Văn Độc Long Thú vừa kinh vừa sợ, độc văn màu tím trên người nhúc nhích, vẻ mặt ử rữ bất đắc dĩ nói.

Đến lúc này hắn bắt đầu có chút hối hận mình quá tham tài, trải qua một lần giáo huấn còn chưa chịu quay về đường ngay, không ngờ lần này lại rơi vào trong tay Tần Phàm.

1566. Chương 1576: Ba Tòa Đại Hỏa Sơn. (2)

Chương 1576: Ba tòa đại hỏa sơn. (2)

- Ha ha, kỳ thật ngươi không cần khẩn trương, lần này ta chỉ tùy tiện hỏi thăm vài vấn đề mà thôi, không cần ngươi dẫn đường!

Tần Phàm nhìn thấy biểu tình của Tử Văn Độc Long Thú, lên tiếng nói. Hắn biết lần trước người kia mang theo mình đi tới Khốn Long Hồ đã làm người kia bị dọa sợ muốn chết.

Huống hồ chỉ lần này hắn đi tìm Cát Bản truyền thừa, còn có thể có địch nhân theo dõi phía sau, hắn cũng không muốn đem theo một gánh nặng đi chung trên đường.

- Vậy đại nhân cứ việc hỏi, tiểu thú nếu biết sẽ nói hết!

Nghe được Tần Phàm cam đoan, Tử Văn Độc Long Thú hồi phục lại tinh thần, vội vàng ngẩng đầu nhìn Tần Phàm lấy lòng nói.

Chứng kiến đầu yêu thú thay đổi sắc mặt nhanh như thế, trong lòng Tần Phàm không khỏi cười thầm, vẻ mặt tỉnh bơ hỏi:

- Ngươi có từng nghe qua địa phương nào gọi là Thiên Hỏa Sơn hay không?

- Thiên Hỏa Sơn?

Tử Văn Độc Long Thú lộ ra vẻ mặt như tự hỏi, chỉ chốc lát lắc đầu nói:

- Tiểu thú ở đây sinh sống đã mấy chục năm, chưa từng nghe qua nơi đó.

- Trong Tàng Long bình nguyên có núi lửa nào khá lớn hay không?

Tần Phàm lại hỏi.

Hắn chứng kiến trong địa đồ của luyện dược sư Cát Bản có ghi chép lại nơi truyền thừa là một ngọn núi cao, hơn nữa còn biểu thị một chữ “Thiên” cùng một chữ “Hỏa” cho nên hắn mới hỏi như thế.

- Theo tiểu thú biết được bên trong Tàng Long bình nguyên có ba tòa núi lửa khá nổi tiếng, một tên là Thiên Ứng Sơn, một là Bạch Hỏa Sơn, còn có một là Hỏa Phượng Sơn. Ba ngọn núi lửa này hiện tại thường xuyên phun trào, một khi phun trào nham tương cường đại hơn những ngọn núi lửa ở địa phương khác, nghe nói năm đó có một ngũ kiếp bán thần rơi vào trong một ngọn núi lửa bên trong, ngay lập tức liền bị thiêu đốt thành tro bụi. Ba ngọn núi lửa này lớn nhất trong Tàng Long bình nguyên, ngoài ra những ngọn núi lửa khác đều không thể so sánh với chúng!

Tử Văn Độc Long Thú ngẫm nghĩ một lúc mới đáp.

- Tốt, ngươi đem chi tiết ba ngọn núi lửa kia nói cho ta biết, còn có ở gần những ngọn núi lửa kia có yêu thú nào lợi hại.

Tần Phàm trầm ngâm nói, theo trực giác của hắn cho thấy truyền thừa của Cát Bản rất có thể nằm bên trong một trong ba ngọn núi lửa này.

Nghe vậy Tử Văn Độc Long Thú vì sợ hãi Tần Phàm buộc hắn đi dẫn đường, tự nhiên biết gì đều nói hết, đem phương vị kể lại thật chi tiết, còn suýt chút vẽ luôn địa đồ Tàng Long bình nguyên cho Tần Phàm.

- Được rồi, lần này ta cũng không cần người dẫn đường, người đi đi!

Tử Văn Độc Long Thú trả lời làm cho Tần Phàm hài lòng, đã hiểu rõ phương vị của ba ngọn núi lửa, vì thế hắn liền phát phát tay nói.

- Đa tạ đại nhân, vậy tiểu thú cáo lui.

Thấy vậy Tử Văn Độc Long Thú vui mừng nói, xoay người muốn bỏ chạy vào tận sâu trong Tàng Long bình nguyên.

- Đợi một chút...

Nhưng đúng lúc này Tần Phàm gọi lại hắn, hơn nữa mang theo ý cười nhìn trữ vật giới chỉ trên cổ hắn.

- Đại nhân...này...tiểu thú đã không còn tài sản gì...

Tử Văn Độc Long Thú lại lộ ra biểu tình xám ngắt, cơ hồ muốn khóc thành tiếng, nhìn ra được người này đích xác thập phần tham tài, chẳng thể trách lại trường kỳ ngồi canh giữ gần lối vào Tàng Long bình nguyên để cướp đoạt tiền tài của nhân loại.

- Yên tâm đi, ta không cần kim nguyên của người, gần đây ta chỉ còn thiếu vài tài liệu linh thảo, nhìn xem người có hay không thôi.

Tần Phàm mang theo ý cười thản nhiên nói, đối với đầu yêu thú tham tài kia hắn không nhìn được sinh ra ý muốn trêu chọc.

Cuối cùng hắn đem toàn bộ đồ đạc chỉ lưu lại kim nguyên cho đầu yêu thú kia, sau đó mới thả hắn rời đi.

Ở bên trong Tàng Long bình nguyên tài nguyên linh dược phong phú, cho nên bên trong trữ vật giới chỉ của Tử Văn Độc Long Thú lại thật sự cho Tần Phàm tìm được vài loại tài liệu linh dược luyện chế Thái Hư Chân Đan. Hơn nữa cộng thêm tài liệu vốn có của hắn, cơ hồ hắn đã đem những tài liệu cần thiết thu thập xong, chỉ đợi khi nào có được đan mạch truyền thừa của Cát Bản, như vậy hắn liền có thể động thủ luyện chế.

- Trong ba ngọn núi lửa kia Bạch Hỏa Sơn cách nơi này gần nhất, trước hết tới đó xem sao.

Thu thập xong đồ vật, Tần Phàm ngẩng đầu nhìn ra phương xa, sau đó dưới chân giẫm tới, thân ảnh thẳng tiến vào sâu trong bình nguyên.

Mà trước khi hắn rời đi, còn quay đầu nhìn lại con đường mình mới đi qua, mơ hồ cảm thấy được mặt sau bắt đầu có chút gợn sóng thần bí đang dao động...

Bạch Hỏa sơn nằm ở hướng tây Tàng Long bình nguyên.

Cách vị trí của Tần Phàm chừng nửa ngày đường đi, khi Tần Phàm đi tới gần Bạch Hỏa sơn, xa xa liền có thể cảm giác được từ trong núi lửa truyền ra nhiệt lượng kinh người, ngay cả không khí cũng làm cho người ta có loại cảm giác như sắp bốc cháy.

Mà phóng mắt nhìn qua, từ trong phạm vi trăm dặm của tòa Bạch Hỏa sơn, thế nhưng cơ hồ không có một ngọn cỏ!

Ngoại trừ một vài linh dược dựa vào nhiệt lượng mà sinh trưởng, thực vật có thể sống sót được dưới nhiệt độ như thế đúng là cực nhỏ.

Tòa Bạch Hỏa sơn trước mắt thoát nhìn cao hơn ngàn thước, thế núi hùng vĩ hiểm trở, có màu trắng giống như tuyết mà không phải tuyết. Ngưng mắt nhìn lại có thể phát hiện một tầng tro bụi màu trắng bao phủ thật dày.

- Đây là Bạch Hỏa sơn, theo lời của Tử Văn Độc Long Thú, mỗi lần ngọn núi lửa này bùng nổ phun trào đều là ngọn lửa cùng nham tương màu trắng, độ nóng cực cao, hơn nữa có lực tổn hại đối với linh hồn!

Tần Phàm bước nhanh về hướng ngọn núi lửa, trong lòng thầm nghĩ.

Bên trong địa đồ của Cát Bản truyền thừa, có hai chữ “Thiên” cùng “Hỏa”, nhưng vị trí cụ thể không chỉ dẫn rõ ràng, hoặc là nói những năm gần đây có lẽ địa hình đã phát sinh thay đổi, chỉ biết nằm bên trong Tầng Long bình nguyên nhưng không thể xác định ở nơi nào.

Hắn chỉ có thể đi tìm kiếm từng ngọn núi lửa mà thôi.

Nhiệt độ nóng hổi xâm nhập bên ngoài thân thể, mỗi một tế bào tựa hồ đều bị nhiệt độ nóng bỏng làm thức tỉnh.

Đến tận nơi đây ngay cả Tần Phàm cũng có vẻ cẩn thận.

Hiện tại tuy rằng núi lửa không có dấu hiệu muốn bùng nổ, nhưng nghe nói kỳ hạn ba ngọn núi lửa phun trào đều không có thời gian cố định, hơn nữa thường thường cũng không có dấu hiệu báo trước, có đôi khi vài năm bùng nổ một lần, có đôi khi một năm bùng nổ vài chục lần.

Tử Văn Độc Long Thú từng nói qua có một ngũ kiếp bán thần đi tới cạnh núi lửa hái một loại linh dược tính nhiệt, đột nhiên bị núi lửa bộc phát đốt thành tro bụi, một màn kia cực kỳ khủng bố, những người tận mắt nhìn thấy vĩnh viễn không cách nào lãng quên, từ đó về sau không còn một người nào dám đến gần miệng núi lửa hái linh dược.

Cho nên Tần Phàm không thể không cẩn thận.

Mà lớp tro bụi màu trắng bao phủ ngọn núi thật dày, muốn leo lên bên trên thập phần khó khăn. Cuối cùng Tần Phàm chỉ có thể lựa chọn trực tiếp bay đi, tuy rằng hắn cũng biết làm như vậy càng dễ dàng bị bại lộ hành tung.

1567. Chương 1577: Yêu Hỏa Diễm Liên.

Chương 1577: Yêu Hỏa Diễm Liên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Một đường hướng về phía trước, Tần Phàm dựa vào lực cảm ứng cùng ngũ giác xuất sắc phát hiện được không ít linh dược sinh trưởng bên trong tầng tro bụi dày kia, khi hắn đáp xuống hái linh dược, liền cảm giác bên trong núi không ngừng phát ra nhiệt lượng mênh mông, thập phần bức người.

- Di? Đây là Bạch Diệp Lam Tâm Thảo?

Ngay lúc sắp đi tới trên miệng núi lửa, sắc mặt hắn chợt động, liền phát hiện được trong lớp tro bụi dày bao phủ bên cạnh miệng núi lửa có một cọng cỏ màu thiên lam sắc nhô ra.

Bạch Diệp Lam Tâm Thảo vốn là một loại linh dược tính nhiệt, loại linh dược này chỉ sinh trưởng trong miệng núi lửa, lá cây màu trắng thoáng hiện chút thảo tâm màu lam, có thể dùng luyện chế đan dược tăng lên sức bật của nguyên giới tạm thời, cách đây vài ngày hắn từng xem được trong một bản chép tay của luyện đan sư ghi chép đan phương cần có loại linh dược này.

Chứng kiến Bạch Diệp Lam Tâm Thảo, điều này làm Tần Phàm không khỏi vui vẻ, vội vàng dự tính bay xuống hái lấy.

Đúng ngay lúc này, hai mắt hắn chợt ngưng tụ, mẫn tuệ cảm giác được trong lòng truyền ra cảnh báo, tinh thần lực của hắn liền xuyên vào trong tầng tro bụi bao phủ kia.

Chỉ thoáng chốc hắn phát hiện có một đầu đại xà màu trắng đang nằm cạnh bên Bạch Diệp Lam Tâm Thảo. Đại xà toàn thân màu trắng, hơn nữa ẩn thân trong tro bụi trắng, khí tức thật giống như vây trong trạng thái ngủ đông làm cho người ta khó thể phát hiện. Nếu không phải Tần Phàm có được lực cảm ứng mẫn tuệ thì ngay lúc hắn hái Bạch Diệp Lam Tâm Thảo đã bị đại xà đột ngột công kích tới.

- Gia hỏa này chỉ sợ đã là mãnh thú có được thực lực ngũ kiếp bán thần đỉnh đi? Hơn nữa còn có được sức bật rất mạnh, một khi bị nó đánh lên dù là lục kiếp bán thần cũng phải bị trọng thương!

Nhìn thấy đầu đại xà màu trắng, Tần Phàm âm thầm nghĩ.

Đầu đại xà màu trắng kia Tần Phàm cũng không biết tên của nó, ước chừng dài khoảng hai thước, vừa vặn đem Bạch Diệp Lam Tâm Thảo vây kín bên trong. Trong cơ thể nó có một loại năng lượng màu đỏ sâm lưu động, một khi có người lao xuống hái lấy nhất định sẽ gặp được công kích lôi đình của nó.

- Như thế nào mới có thể an toàn hái được Bạch Diệp Lam Tâm Thảo?

Tiếp theo Tần Phàm tự hỏi.

Nếu hắn đi công kích đại xà màu trắng kia, như vậy rất có thể sẽ bị đại xà đem Bạch Diệp Lam Tâm Thảo nuốt chửng, nhưng nếu trực tiếp đi xuống hái lấy, tuy rằng lực phòng ngự của hắn cường đại, nhưng dù sao gia hỏa kia có thể phát ra công kích tương đương lục kiếp bán thần, nếu ở gần bên thật sự khó tránh khỏi bị thương.

Tuy rằng không phải thương thế trí mạng, nhưng phải biết rằng hắn luôn luôn cảm giác sau lưng đang có người truy tung, một chút thương thế đều có thể gặp trí mạng.

- Bỏ đi, đi ra rồi tính sau!

Trầm ngâm một lát, Tần Phàm đành bỏ qua ý định hái lấy linh dược mê người kia, trực tiếp vòng qua Lam Tâm Thảo tiến thẳng tới miệng núi lửa.

Trong lòng của hắn có thêm lo lắng, không ngại dùng Lam Tâm Thảo dụ dỗ người truy tung theo phía sau mình. Nếu phía sau thật có người truy theo, không có được lực cảm ứng mạnh như hắn nhất định sẽ bị đại xà màu trắng kia đánh lên, đến lúc đó hắn có thể lợi dụng công kích.

Bay lên trên miệng núi lửa, nhiệt độ cao tới mức ngay cả Tần Phàm cũng không chịu nổi sóng nhiệt đập vào mặt. Điều này làm cho hắn có cảm giác Bạch Hỏa sơn sắp sửa bùng nổ, nhưng cuối cùng lại phát hiện miệng núi lửa giống như bếp lò mới bị đốt xong, nhiệt độ thật sự là cao thái quá.

Hắn có thể tưởng tượng được một khi núi lửa bùng nổ, nham tương sẽ đạt tới trình độ khủng bố như thế nào.

Tăng thêm một tầng nguyên giới phòng ngự, lúc này Tần Phàm mới dám đi vào trong miệng núi lửa.

Miệng núi lửa danh như ý nghĩa, chính là cửa phun trào của nam tương. Nằm trên đỉnh núi, là một vùng đất trũng tròn, hình dạng như cái bát, còn có một thông đạo thật dài như “cái phễu”, tương liên cùng nham tương bên dưới, khi núi lửa phun ra nham tương sẽ lập tức vọt ra từ tận sâu bên trong.

Vào lúc này thông đạo miệng núi lửa nóng rực, nhiệt độ khủng bố cho dù là ngũ kiếp bán thần bình thường cũng khó thể tiến vào bên trong. Dù là Tần Phàm cũng chỉ phải nhẫn nhịn nhiệt độ nóng cháy hạ xuống bên dưới, bốn phía đều có sóng lửa bức người, làm y phục của hắn cơ hồ như bị bốc cháy.

Càng đi xuống bên dưới, không gian có thể di chuyển càng nhỏ, đến cuối cùng ngoại trừ không khí ngày càng nóng bỏng Tần Phàm không cảm giác được gì. Nhìn xuống bên dưới, có thể chứng kiến sương khói trắng xóa nóng hổi, chỉ sợ đã sắp đi tới tầng nham tương.

Nhưng nhờ vào lực cảm ứng xuất sắc, hắn mơ hồ cảm giác được trong Bạch Hỏa sơn có dao động thần bí. Có lẽ không phải là truyền thừa Cát Bản, nhưng hắn khẳng định cũng có đồ vật gì đó không tầm thường.

Đây là chỗ tốt của lực cảm ứng cực cao, làm cho hắn có thể phát hiện được thứ gì đó mà người khác không thể phát hiện.

Vừa rồi đại xà màu trắng cũng vậy, hiện tại dao động thần bí cũng thế, có lẽ dù là thất kiếp bán thần cũng khó thể phát giác, nhưng Tần Phàm lại có thể cảm ứng được.

Nhưng đúng lúc này nhiệt độ khắp chung quanh đã hình thành một loại công kích đáng sợ, làm nguyên giới phòng ngự của hắn cơ hồ không sao chịu nổi, không ngừng bị ăn mòn, làn da toàn thân đều trở nên nóng bỏng.

- Rốt cục có được thứ gì?

Nguyên giới lực trong thân thể Tần Phàm chấn động, thật sự đem nhiệt lực khủng bố bức ra ngoài, sau đó tiếp tục nhả nhin rơi xuống dưới, hần thậm chí đã nghe được thanh âm nham tương sôi trào.

Thanh âm nham tương sôi trào làm người ta dựng đứng tóc gáy, miệng núi lửa nhìn qua thật yên lặng nhưng lại bao phủ nguy cơ thật lớn, cho dù là hần cũng cảm giác toàn thân run rẩy.

Lúc này hần thậm chí mơ hồ sản sinh ý thối lui.

Bởi vì một khi miệng núi lửa bùng nổ, dưới lực kiếp bán thần cũng phải bị thiêu đốt thành tro bụi, phỏng chừng là lực kiếp bán thần cũng khó tránh được một kiếp. Mặc dù Tần Phàm có tự tin với khí lực của mình, nhưng đối mặt với nguy hiểm lớn như vậy vẫn có do dự.

- Liều mạng!

Nhưng chỉ sau một thoáng, Tần Phàm hít sâu một hơi làm ình ổn định lại. Hần đã sớm rèn luyện bản thân không hề sợ hãi nguy hiểm, hơn nữa hần biết còn hai ngọn núi lửa cần điều tra, nếu hiện tại buông tha, vậy khó thể tiếp tục đi dò xét.

Như vậy xem như hần đi một chuyến uống công.

Thân hình bao vây trong nguyên giới lực, Huyền Vũ khí phòng ngự toàn thân, hơn nữa còn được thần thông Kỳ Lân ngưng tụ thành một tầng thủy nguyên bao trùm thân thể, lúc này hần mới dám tiếp tục đi xuống bên dưới.

Không biết qua bao lâu, rốt cục Tần Phàm xuyên qua bạch khí sôi trào, hần cắn răng rơi xuống trên hồ nham tương. Lúc này hần đã chứng kiến được nham tương màu trắng cuộn cuộn bên dưới, một nhiệt độ nóng tới cực hạn khiến cho người cảm giác gần như ngạt thở.

Cho dù là một lực kiếp bán thần cũng đã sớm không sao kiên trì nổi.

Lúc này Tần Phàm thập phần khó chịu, làn da đã rướm máu, hần cố gắng giữ vững tinh thần, hướng hồ nham tương nhìn xuống.

1568. Chương 1578 : Thần Bí Vũ Mao.

Chương 1578 : Thần bí vũ mao.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Yêu Hỏa Diễm Liên, nguyên lai là thứ này!

Vừa nhìn xuống, hần phát hiện bên trong trung ương nham tương cuộn cuộn, khói trắng không ngừng bốc lên, một đóa liên hoa lớn cỡ nửa thước màu trắng đang phồng phồng bên trong.

Yêu Hỏa Diễm Liên, linh dược hỏa tính cực phẩm, còn trân quý hơn Bạch Diệp Lam Tâm Thảo gấp trăm lần! Có thể nói, bất kỳ đan dược tính nhiệt nào cần luyện chế, chỉ gia nhập một chút Yêu Hỏa Diễm Liên thì dược lực cùng tăng lên gấp bội, là đồ vật mà không ít luyện đan sư cho dù táng gia bại sản cũng nguyện ý đạt được.

Hơn nữa Yêu Hỏa Diễm Liên cực kỳ hiếm thấy, chỉ sinh trưởng trong nham tương cực nóng, mười năm nở hoa, Tần Phàm có thể gặp được linh dược này là cực kỳ may mắn.

- Thật tốt quá, có được Yêu Hỏa Diễm Liên cùng Bạch Diệp Lam Tâm Thảo, sau khi ta đạt được đủ đan mạch, có thể luyện chế ra Hỏa Dương Cuồng Đan có thể giúp nguyên giới lực bùng nổ, có thêm lá bài tẩy này, đến lúc đó cho dù là thất kiếp bán thần ta cũng dám đấu một trận!

Thấy vậy trong lòng Tần Phàm không nhin được hưng phấn, vội vàng muốn lao xuống hái lấy.

- A...

Nhưng đúng ngay lúc này, hần bỗng nhiên nghe được bên ngoài miệng núi lửa truyền vào tiếng kêu thê thảm...

Nghe bên ngoài truyền tới tiếng kêu thảm thiết, trên mặt Tần Phàm không khỏi lộ ra chút ý cười.

Trên đường đi tới đây, hần luôn có cảm giác có người đi theo mình, chẳng qua bởi vì vẫn luôn duy trì một khoảng cách nên hần không thể xác nhận, nhưng hiện tại xem ra quả nhiên là như thế.

Tiếng hét thảm vừa rồi khẳng định chính là người luôn truy theo sau lưng hần, bởi vì muốn thuận tay ngắt lấy gốc Bạch Diệp Lam Tâm Thảo ngoài miệng núi lửa mà bị đại xà màu trắng kia công kích.

Vừa rồi sở dĩ hần không hái gốc linh dược trân quý kia là vì gài bẫy người này.

Người nọ quả nhiên trúng chiêu.

Tuy rằng không biết thực lực người nọ như thế nào, nhưng gặp phải hung xà có được thực lực lục kiếp bán thần công kích bất ngờ, cho dù là lục kiếp bán thần đỉnh phong chỉ sợ cũng không thể kháng cự.

Trừ phi là cường giả có thực lực thất kiếp bán thần mới không bị đại xà kia uy hiếp.

Nhưng thất kiếp bán thần đã có tư cách đứng đầu một thành trì (chẳng hạn như phụ thân của Mộ Thanh Thanh là Mộ Chấn), Tần Phàm phỏng chừng ngay cả La gia cùng Vân gia cũng không có mấy người, hơn nữa hần cho rằng với thân phận cùng thực lực của thất kiếp bán thần cũng sẽ không làm chuyện mất mặt như đứng ngoài Mạc Lợi Thành đợi hần hoặc là theo dõi hần tới nơi này, người kia hơn phân nửa là lục kiếp bán thần hoặc là lục kiếp bán thần đỉnh phong mà thôi.

- Ha ha, nghĩ muốn truy ta không dễ dàng như vậy, đại xà bên ngoài chính là cửa thứ nhất, nếu hần còn dám đi vào nơi này thì có giáo huấn cho hần xem.

Tiếp theo Tần Phàm thản nhiên nói.

Phải biết rằng hần dùng nguyên giới lực phòng ngự kết hợp cùng Huyền Vũ phòng ngự, Kỳ Lân phòng ngự chồng lên nhau cộng thêm hần có được lực đề kháng nhất định đối với hỏa hệ, nhưng đi vào trong vùng nham tương này vẫn cảm thấy không chịu đựng nổi.

Hần tin tưởng cho dù là lục kiếp bán thần có tới đây cũng càng thêm không chịu đựng nổi, ở nơi này hần đã chiếm ưu thế lớn hơn người kia.

Bên trong hồ nham tương thật lớn, nham tương chậm rãi chảy xuôi, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy bọt khí nổi lên, nhưng bọt khí vừa xuất hiện lập tức liền nổ tung, “bồng” một tiếng nham tương nóng chảy bắn ra ngoài, có một cảm giác thê mỹ nhưng làm người sợ hãi.

Trôi nổi trên hồ nham tương, Tần Phàm nhìn dòng nham tương lưu động không thấy cuối, trong lòng vừa rung động lại kiêng kỵ, ánh mắt nhìn vào Yêu Hỏa Diễm Liên còn không tự chủ được nuốt nước bọt.

Yêu Hỏa Diễm Liên đích thật là vô cùng trân quý, vốn là bảo bối trong lòng tất cả luyện đan sư, mà nham tương bên dưới Tần Phàm cũng thập phần rõ ràng, chỉ cần dính vào một ít thì toàn bộ phòng ngự của hần chỉ sợ sẽ lập tức phá hỏng.

Hần bay thấp xuống hơn một ít liền có thể cảm giác được thật rõ ràng nhiệt độ quanh thân cơ hồ dâng cao kịch liệt.

Bởi vì tiến tới gần Yêu Hỏa Diễm Liên, hần có thể rõ ràng chứng kiến phân nửa gốc linh dược đều mọc trong nham tương, chỉ có đóa liên hoa nhìn qua như không nhiễm chút hạt bụi, tản ra quang mang thần bí mê hoặc, mặc chon ham tương khuấy động khắp chung quanh cũng không làm tổn thương được nó mấy may.

Tần Phàm cảm giác được đóa liên hoa phát ra hào quang thần bí hần có công dụng như một tầng bảo vệ.

Yêu Hỏa Diễm Liên có tám chiếc lá, màu xanh lục thật đậm. Chiếc lá hoàn toàn ngâm vào bên trong nham tương nhưng không bị thiêu đốt, thoát nhìn thật giống như thanh ngọc trong suốt, xanh tươi ướt át, sinh cơ bừng bừng.

Mà tám lá cây hình thành đài sen, nâng đóa bạch liên diễm lệ ở giữa, đóa hoa tản ra ánh sáng trắng lấp lánh, nhìn lâu còn làm ánh mắt như bị đốt nóng cháy bỏng.

Bên trong liên hoa còn có nhụy hoa, có một lỗ thủng nho nhỏ mơ hồ lộ ra hỏa hồng sắc quang mang, Tần Phàm phỏng chừng chính là hạt sen của Yêu Hỏa Diễm Liên.

- Không thể tưởng được Yêu Hỏa Diễm Liên còn kết xuất được cả hạt sen!

Điều này làm Tần Phàm càng thêm vui vẻ, hạt sen của Yêu Hỏa Diễm Liên là do hỏa năng lượng tinh thuần nhất ngưng tụ mà thành, đối với người tu luyện nguyên giới hỏa hệ mà nói quả thực chính là chí bảo, giá trị cực cao, thậm chí không thua gì đóa hoa sen màu trắng kia.

Lúc này bờ môi của hắn bởi vì nhiệt độ cực nóng biến thành tái nhợt khô khốc, hắn không nhịn được dùng lưỡi liếm liếm, lại nhìn đài sen màu xanh đang phiêu phù trong nham tương, cắn chặt răng, Chu Tước Dực mở ra bay xuống.

- Bồng!

Nhẹ nhàng rơi lên trên lá sen màu xanh biếc kia.

Quả nhiên đúng như trong sự tưởng tượng của hắn, khi hai chân hắn rơi lên trên lá sen, hắn chợt phát hiện nhiệt độ chung quanh đã thoáng giảm xuống, tựa hồ lá sen xanh biếc có được tác dụng ngăn cản nhiệt độ nóng bức khủng bố chung quanh.

May mắn là như thế, nếu không đứng gần khoảng cách dòng nham tương như vậy nhất định là không ai có đủ khả năng thừa nhận.

Ánh mắt chuyển hướng đóa sen trắng cùng hỏa hồng sắc hạt sen bên trong, ánh mắt của hắn dần dần có chút nóng rực lên, vật này chính là bảo bối hiếm có ah.

Phải tận dụng thời cơ.

Lúc này Tần Phàm không chút do dự bước tới hai bước, tiếp theo muốn hái cả đóa liên hoa, nhưng khi hắn vừa tiếp xúc tới bên ngoài đóa liên hoa, lập tức thét to một tiếng, vội vàng buông lỏng tay ra.

Vừa xòe bàn tay ra xem, không ngờ nổi lên huyết phao vô cùng thâm, cảm giác nóng rực từ bên trong truyền tới thật giống như hắn trực tiếp nhúng tay vào trong nham tương sau đó rút tay lên.

- Không ngờ lại có nhiệt lượng đáng sợ như vậy!

Tần Phàm không khỏi nhượng mảy, hắn biết vừa rồi mình quá mức sơ suất khinh thường.

Tiếp theo hắn lấy ra Vương Trù Dao, một đao bổ ra, ánh đao xẹt qua, đóa hoa sen lập tức bị hắn chặt đứt.

- Tê...

Năng lượng hỏa hồng sắc lập tức phun trào, rơi xuống trên lá sen rắn chắc lại đốt ra vài lỗ thủng. May mắn Tần Phàm tránh né kịp thời, nếu không chỉ cần dính một giọt sẽ lập tức bị đốt phỏng.

1569. Chương 1579: Thần Bí Vũ Mao. (2)

Chương 1579: Thần bí vũ mao. (2)

Nhưng hắn chém đứt hoa sen nên đóa hoa muốn rơi xuống trong nham tương, Tần Phàm bất chấp hết thảy, bước lên một bước, hai tay ngưng kết ra Kỳ Lân thủy nguyên đem đóa hoa nâng lên, lại đem cả đóa hoa bỏ vào bên trong không gian Đan Võ Thần Đỉnh.

Chỉ có không gian đặc thù như Đan Võ Thần Đỉnh mới có thể bảo tồn được tiên thiên chí bảo trân quý như vậy.

- Hô...

Thu hồi được Yêu Hỏa Diễm Liên, Tần Phàm không khỏi thở ra một hơi, nhưng lại nhìn hai tay bị phỏng cơ hồ mất lết đi lớp da hần chỉ biết cười khổ.

Đương nhiên chút thương thế này đối với hần mà nói cũng không tính là gì. Hần lấy ra một bình nước thuốc trị thương đặc hiệu bôi lên tay, kinh khí có đủ loại công hiệu trị liệu trong cơ thể lần thứ hai vận chuyển, dần dần giúp bàn tay khôi phục như lúc ban đầu.

Với khả năng khôi phục sinh mệnh lực như hần, phỏng chừng cho dù cả Mạc Lợi Đảo cũng không có vài người so được với hần.

Thấy thương thế đã khôi phục, Tần Phàm liền chuẩn bị rời đi.

Nhưng ngay khi Tần Phàm dự định rời khỏi, hần lại miễn cưỡng phát hiện trên lá sen có một sợi lông chim cực nhỏ. Lông chim nằm trên cánh hoa sen nhưng vừa rồi hần không hề chú ý tới, hiện tại nghĩ tới một lông chim nhỏ nhỏ nhưng không bị đốt thành tro dưới nhiệt độ cao như vậy, chỉ sợ cũng không phải vật phạm.

Điều này làm cho hần có chút ngoài ý muốn, đưa tay khẽ hấp đem lông chim thu vào trong tay.

Lông chim rơi vào trong tay, chỉ một mảnh nhỏ đã làm cho Tần Phàm cảm giác được nhiệt lượng mạnh mẽ bên trong, giống như hần có thể trong nháy mắt cảm ứng được sự cường đại của chủ nhân lông chim này.

- Đây là lông chim trên người một đầu yêu thú cường đại, hơn nữa người này tựa hồ còn không sợ nhiệt lượng...khụ khụ, Yêu Hỏa Diễm Liên e rằng đã bị nó phát hiện trước, nhưng thời điểm kia còn chưa nổ, cho nên hiện tại mới tiện nghi cho ta đi!

Nhìn mảnh lông chim thần bí trong tay, Tần Phàm trầm suy nghĩ.

Thông qua khí tức lưu lại trên lông chim, hần phỏng chừng thực lực của chủ nhân ít nhất phải là lục kiếp bán thần đỉnh phong, có lẽ đã đạt tới thực lực thất kiếp bán thần cũng nói không chừng.

Ngẩng đầu nhìn lên, vào lúc này hần đã có thể cảm giác được cuộc chiến đấu bên ngoài tựa hồ cũng đã chấm dứt. Thực lực của đại xà màu trắng không thấp, người kia có thể trong thời gian ngắn đem nó giải quyết, như vậy đủ nói rõ kỳ thật thực lực của người kia cũng không thấp.

Trên mặt Tần Phàm lộ ra vẻ trầm tư.

Sau một thoáng do dự, hần đáp xuống trên lá sen trở lại, nhin đầu xuất ra một cánh hoa Yêu Hỏa Diễm Liên đặt lên trên lá sen, hơn nữa còn bí mật đem mảnh lông chim thần bí nhất được vừa rồi đặt lên trên.

Làm xong hết thủy chuyện này, hần nhin nhiệt độ nóng cháy đứng yên trên lá sen, ngẩng đầu nhìn lên thông đạo núi lửa, chờ người kia đuổi vào.

Đại khái đợi thêm nửa giờ, Tần Phàm bắt đầu cảm giác được bên trên truyền tới khí tức ba động của người kia, người kia mặc dù đã che giấu khí tức của mình nhưng do cảm giác của Tần Phàm mạnh hơn hần nên vẫn phát hiện ra hần.

Vì thế trên mặt Tần Phàm nổi lên ý cười nghiền ngẫm.

Hít sâu một hơi, hần làm ra thanh âm vô cùng kinh ngạc kêu lên:

- Yêu Hỏa Diễm Liên! Trời ạ, không ngờ là thiên địa chí bảo này, ta gặp đại vận!

Tiếng kêu của hần tuy rằng có chút khoa trương, nhưng bởi vì danh khí của Yêu Hỏa Diễm Liên thật lớn nên xem như là phản ứng bình thường. Tiếp theo hần liền có thể cảm giác được khí tức của người kia có vẻ dồn dập hơn một ít, tiếng gió rít bén nhọn truyền đến, tốc độ người kia nhất thời nhanh hơn không ít.

- Mắc câu rồi!

Ý cười trên mặt Tần Phàm càng đậm.

Chỉ chớp lát quả nhiên một đạo nhân ảnh xuất hiện ngay phía trên, đó là một lão giả có mái tóc trắng xóa, vừa lùn lại gầy, nhưng hai mắt thập phần hữu thần, tinh quang bắn ra bốn phía.

Lúc này ý cười trên mặt Tần Phàm đã biến mất, hơn nữa còn làm ra bộ dáng cực kỳ hoảng sợ, thật giống như trong lúc cuồng quýt không cẩn thận làm rơi ra một mảnh Yêu Hỏa Diễm Liên xuống lá sen bên dưới.

- Quả nhiên là Yêu Hỏa Diễm Liên! Tiểu tử, không thể tưởng được người sắp chết còn mang theo lão phu tìm được thiên địa chí bảo này, một khi đã như vậy lão phu lưu cho người được toàn thân đi!

Lão nhân kia hai mắt ngưng tụ, lộ ra dáng vẻ âm trầm làm người rét lạnh nói.

Sau khi lão giả kia vừa xuất hiện, Tần Phàm vừa diễn trò vừa bắt đầu âm thầm đánh giá người kia.

Từ trên khí thế cùng lực thích ứng hoàn cảnh của người này mà xem, thực lực của hắn tuyệt đối không thấp, phỏng chừng đạt tới lực kiếp bán thần đỉnh phong cảnh giới, cách đại năng cường giả thất kiếp bán thần chỉ còn một bước mà thôi.

Người này hai mắt hữu thần, tinh quang tiết lộ, một thân kinh khí ngưng tụ, nhìn ra được nhất định là dừng lại tại lực kiếp bán thần đã nhiều năm, đạt được cực hạn võ đạo không cách nào khác đột phá. Nhưng mặc dù đã đạt tới cực hạn võ đạo còn chưa thể đột phá thất kiếp bán thần, nhưng khẳng định vẫn mạnh hơn lực kiếp bán thần bình thường không ít.

Thậm chí có thể nói vừa nhìn thấy, Tần Phàm liền có trực giác lão giả này phải mạnh hơn Vân Thiên không ít. Trừ phi hắn dùng toàn bộ lá bài tẩy, nếu không muốn giết chết đối phương cơ hồ không cách nào làm được.

Nhưng Tần Phàm cũng không muốn lập tức tranh đấu với người này, hắn luôn kiên kỵ ở sau đó còn có người khác truy tung chạy tới, cho nên cảm thấy lập tức liều mạng thật sự là không đáng, vì vậy mới an bài vở kịch vừa rồi.

Thấy lão giả kia đã đuổi tới, hắn không chút chần chờ, trên mặt lộ ra vẻ kinh hoảng, sau đó giả vờ như bất chấp nhặt lên cánh hoa Yêu Hỏa Diễm Liên rơi trên lá sen, chỉ giẫm một cước lên lá sen thân hình hướng bên trên sương mù màu trắng lao đi.

- Tiểu tử, người đừng mong chạy trốn, hôm nay người nhất định khó tránh khỏi cái chết, nên ngoan ngoan giao ra Yêu Hỏa Diễm Liên, ta còn lưu cho người được toàn thân!

Lão giả kia nhìn thấy Tần Phàm bỏ chạy, nhất thời quát lạnh một tiếng nói.

Nhưng hắn lại luyến tiếc cánh hoa của Yêu Hỏa Diễm Liên còn lưu lại trên lá sen, nhìn thấy cánh hoa bởi vì bị một cước giẫm mạnh của Tần Phàm lên lá sen mà sắp rơi xuống nham tương, hắn vội vàng bay xuống nhặt lên cánh hoa sau đó mới đuổi theo Tần Phàm.

Phải biết rằng cánh hoa Yêu Hỏa Diễm Liên mỗi một cánh bán được với giá trên trời, hơn nữa không ít luyện đan sư đều xem là trân bảo, hắn nghĩ thầm nếu đem cánh hoa giao cho bất cứ luyện đan sư nào, nói không chừng còn có thể đổi lấy một ít đan dược giúp hắn đột phá cực hạn võ đạo.

Mà Tần Phàm ẩn trong sương khói trắng chứng kiến lão giả quả nhiên đi nhặt cánh hoa Yêu Hỏa Diễm Liên trước tiên, trên mặt liền lộ ra ý cười, tiếp theo cũng không hề dừng lại thi triển tốc độ cao hướng miệng núi lửa bay nhanh đi.

- Hô hô...

Tiếng gió rít qua bên tai, Chu Tước Dực vỗ mạnh, thật nhanh mở ra một con đường bên trong khói đặc cuộn cuộn.

1570. Chương 1580: Thiên Ưng Lão Nhân.

Chương 1580: Thiên Ưng lão nhân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

Một chạy một đuổi, rất nhanh Tần Phàm đã bay ra khỏi miệng núi lửa. Hắn có thể chứng kiến Bạch Diệp Lam Tâm Thảo đã bị hái đi, mà đại xà màu trắng cũng đã bị giết chết. Theo dấu vết đánh nhau tại hiện trường mà nói, không lớn lắm, xem ra đầu đại xà kia bị thực lực tuyệt đối giết chết.

Có thể thấy được lão nhân phía sau thực lực quả nhiên không kém.

- Bồng!

Ngay sau đó lão nhân kia đã dùng tốc độ cực nhanh đuổi tới.

- Tiểu tử, giết chết thiếu gia nhà ta ngươi không còn cơ hội lưu mạng sống, nên chịu phạt bất hạnh đi!

Vừa truy lão giả vừa không ngừng nói.

Tần Phàm lưu ý lão đầu kia trong lúc phi hành toàn thân đều bao bọc trong một loại kinh khí đặc thù, cả người thoát nhìn thật giống như một viên đạn pháo, tốc độ cực nhanh, cho dù hắn có được Chu Tước Dực nhưng chỉ nhanh hơn đối phương được một ít mà thôi.

- Ngày đó Mạc Lợi đảo chủ từng chính miệng đồng ý trước cuộc chiến thiên tài của thần đảo ta sẽ không có việc gì, các ngươi dám ra tay đối với ta, chẳng lẽ không sợ bị đảo chủ bệ hạ trách tội xuống hay sao?

Tần Phàm vừa bay tới vừa bình tĩnh nói.

- Kiệt kiệt, ngươi cũng không cần lấy tên của Mạc Lợi đảo chủ tới dọa lão phu, trách thì cứ trách người dám rời khỏi Mạc Lợi Thành. Lão phu luôn theo dõi ngươi đi tới Tàng Long bình nguyên này, cho dù là Mạc Lợi đảo chủ cũng khó thể quản được địa phương xa xôi như vậy huống chi bên ngoài luôn đồn đãi chính là Vân gia muốn giết ngươi trước tiên. Ngươi vừa chết, những người khác sẽ chỉ hoài nghi Vân gia mà thôi!

Lão giả cười lạnh nói.

- Nguyên lai ngươi là người của Thiên La thành!

Nghe vậy đôi mắt Tần Phàm co rút lại, sau khi cuộc thi đấu vòng loại kết thúc, kỳ thật hắn đã biết chuyện mình giết chết La Phong đã bị lộ ra, chỉ là khi đó hắn cảm thấy thật kỳ quái vì sao bên ngoài đồn đãi là Vân gia muốn giết hắn, nhưng lại không nghe chút tin tức nào về Thiên La thành.

Cho nên hắn cũng không nghĩ tới Thiên La thành đã mưu đồ báo thù từ trước, hơn nữa còn muốn giá họa cho Vân gia mà thần không biết quỷ không hay.

- Ngươi có biết cũng vô dụng, dù sao ngươi cũng sẽ thành người chết. La Phong thiếu gia chính là đệ nhất thiên tài trăm năm của Thiên La thành chúng ta, không thể tưởng được lại chết trong tay của ngươi, cho dù thành chủ không hạ lệnh lão phu cũng hận không thể đem ngươi băm vụn đoạn!

La gia lão giả âm trầm quát, quát xong kinh khí trên người đột nhiên bùng nổ, tiếp theo bám lên một tầng hỏa diễm, làm tốc độ của hắn nhất thời tăng lên không ít.

- Quả nhiên là chó biết cắn người thì sẽ không sửa ah...nhưng mà ta muốn đợi xem kịch vui đi!

Nhìn thấy lão giả theo đuổi phía sau không bỏ, trên mặt Tần Phàm hiện lên nét cười lạnh thản nhiên. Tiếp theo khi đối phương nghĩ tới sắp đuổi kịp hắn, trong nháy mắt hắn tăng nhanh tốc độ, hướng ngọn núi lửa thứ hai Thiên Ưng sơn bay đi.

...

Trên Thiên Ưng sơn.

Lúc này một lão nhân mặc áo xám đang ngồi xếp bằng trên một tảng đá ngay miệng núi lửa, hắn nhắm mắt, hơi thở vững vàng an tường. Mái tóc hắn xám trắng, nhưng sắc mặt thập phần hồng nhuận, nhìn ra được tinh khí thật sung túc. Mũi hắn lại giống như mũi ưng, làm cho người ta thoát nhìn có cảm giác như có một đầu lão ưng đang sừng sững trên đỉnh núi.

Chung quanh thân thể hắn có một loại năng lượng hỏa hồng sắc ngưng tụ quanh lưu động, ónh ónh sáng ngời, kinh lực sâu không lường được, cả người có vẻ vô cùng thần bí quý dị.

Ông!

Đúng ngay lúc này hần bỗng nhiên cảm thấy trên người truyền tới ba động thần bí, sau đó mở bừng hai mắt, hai đạo quang mang lợi hại bắn ra, giống như một đầu lão ưng vỗ mồi, ánh mắt xuyên thấu sương mù xuyên qua không gian nhìn phía chân trời.

- Là ai dám động Yêu Hỏa Diễm Liên của bổn tọa!

Rất nhanh trong miệng hần phát ra tiếng giận dữ rít gào, thanh âm mang theo lực xuyên thấu cực mạnh, từ Thiên Ưng sơn lan tràn khắp trong phạm vi trăm dặm, toàn bộ yêu thú không nhịn được đều lạnh run.

Yêu Hỏa Diễm Liên hần đã phát hiện ở mười năm trước, trong lúc đó hần còn từng chuyển vận năng lượng của mình bồi dưỡng cho nó, vốn hần dự tính trong đoạn thời gian này sẽ hái về, nhưng bởi vì cần ở lại trên núi tu luyện một môn bí kỹ cho nên mới chậm lại một chút thời gian, nhờ vậy mới khiến cho Tần Phàm chiếm được tiện nghi.

Hiện giờ bí kỹ của hần vừa mới luyện xong, không ngờ chợt phát hiện lông chim ẩn ký mình lưu lại nơi đó bị người động vào, hơn nữa còn bị người mang theo trên người hướng theo Thiên Ưng sơn chạy tới.

Điều này tự nhiên làm cho hần vô cùng giận dữ.

Tiếp theo lão giả áo xám mạnh mẽ bật dậy.

Hần nhìn tới phương xa, hai tay giang ra, sau đó hóa thành một đôi cánh thật lớn, cơ hồ che phủ trời đất, tiếp theo dùng một loại tốc độ thật khủng khiếp phóng lên cao.

Gió mây thổi nhanh qua người hần, lôi quang quán quanh thân thể hần không ngừng chớp động, hần phi hành cực nhanh, thậm chí có thể dùng từ nhanh như tia chớp mà hình dung, dù Tần Phàm nhìn thấy cũng phải cảm thán không sánh bằng.

Ước chừng ngoài ngàn dặm, ngay khi lão giả áo xám bắt đầu khởi hành, Tần Phàm liền mơ hồ cảm ứng tới.

Hần quay đầu nhìn lão giả La gia càng lúc càng gần ở phía sau, bắt đầu xoay chuyển ý niệm thật nhanh.

Đây tự nhiên là kế hoạch đã chuẩn bị sẵn của hần.

Trên thực tế khi hần vừa nhìn thấy lông chim thần bí kia, trong lòng đã hiện lên ý tưởng xua hổ nuốt lang.

Hần từ miệng của Tử Văn Độc Long Thú mà biết được trong ba tòa núi lửa trong đó Thiên Ưng sơn có một đầu yêu thú thất cấp thật lợi hại, tên là Thiên Ưng lão nhân, thực lực cường đại, hơn nữa bởi vì luôn sinh hoạt trên núi lửa cho nên lông chim có lực đề kháng cực cao đối với hỏa diễm.

Mà hần nhặt được lông chim ở chỗ Yêu Hỏa Diễm Liên chính là loại lông chim có tính chất chịu nhiệt thật đặc biệt, yêu thú có được lông chim đặc thù lại có thực lực cường đại như vậy, tại Tầng Long bình nguyên cũng không có mấy người.

Ngoài ra hần vừa tiếp xúc tới lông chim liền cảm giác được bên trên lưu lại ẩn ký như có như không, cho nên hần suy đoán rất có thể liên hệ tới chủ nhân của nó cố tình bỏ lại.

Tổng hợp những dấu hiệu đó, Tần Phàm suy đoán tám chín phần mười chính là Thiên Ưng lão nhân, cho nên hần cố tình chọn phương hướng này bay đi là vì muốn dẫn dụ lão giả La gia.

Tiếp tục bay về phía trước, chờ khi cảm giác được Thiên Ưng lão nhân chỉ cách hần còn chưa tới mười dặm, hai mắt hần bỗng dừng ngưng tụ lại.

Hần lấy thêm một cánh hoa Yêu Hỏa Diễm Liên, lại nhìn thoáng qua La gia lão giả đuổi theo phía sau, trực tiếp buông cánh hoa, cho gió thổi bay đi, mà thân hình của hần lại nhanh chóng bay xuống dưới.

- Tiểu tử, còn muốn dùng loại phương pháp này kéo dài thời gian? Vô dụng! Ta thật muốn nhìn xem ngươi còn được mấy miếng Yêu Hỏa Diễm Liên sử dụng!

Lão nhân La gia không khỏi hiện lên tia cười trào phúng, cánh hoa kia đón gió bay tới, hần muốn tiếp lấy căn bản không cần tốn bao nhiêu thời gian.

1571. Chương 1581: Họa Thủy Đông Dẫn. (1)

Chương 1581: Họa thủy đông dẫn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Tần Phàm không lựa chọn hủy hoại Yêu Hỏa Diễm Liên mà chỉ dùng kéo dài thời gian, điều này làm cho hắn có chút mừng thầm. Dù sao đi nữa hắn cho rằng Tần Phàm chỉ là cá trong chậu, sớm muộn cũng rơi trong tay hắn, chỉ cần hắn thu thập đầy đủ Yêu Hỏa Diễm Liên trong tay là tốt nhất.

Thế nhưng ngay khi hắn vừa tiếp được cánh hoa Yêu Hỏa Diễm Liên trong tay, một thân ảnh màu xám đứng lúc này dùng tốc độ cực nhanh xuất hiện trong đám mây.

- Nhân loại đáng hận, nạp mạng đi!

Ngay sau đó, một thanh âm tràn ngập giận dữ từ xa truyền đến...

- Người này hẳn là Thiên Ưng lão nhân!

Tần Phàm vừa rơi xuống dưới, nhìn thấy thân ảnh màu xám phóng nhanh về hướng La gia lão giả, trên mặt hiện lên ý cười mưu kế thực hiện thành công.

Quả nhiên đúng như suy nghĩ của hắn, Thiên Ưng lão nhân thập phần xem trọng Yêu Hỏa Diễm Liên, vừa nhìn thấy La gia lão giả cầm lấy cánh hoa đã lập tức giận dữ.

Mà La gia lão giả chứng kiến thân ảnh màu xám đang lao nhanh về phía mình, không nhận được nhất thời thay đổi sắc mặt, hắn có thể cảm giác thân ảnh có bộ dáng nửa người nửa ưng kia có được thực lực thất kiếp bán thần, thậm chí còn cao hơn hắn một bậc.

Ban đầu hắn còn có chút không rõ vì sao Thiên Ưng lão nhân vừa nhìn thấy mình đã trực tiếp muốn động thủ, khi chứng kiến ý cười trên mặt Tần Phàm, lúc này hắn mới chợt hiểu rõ.

Hắn bị Tần Phàm dẫn nhập cạm bẫy!

Yêu Hỏa Diễm Liên nói không chừng có quan hệ tới đầu thất kiếp yêu thú trước mắt, mà Tần Phàm cố ý dùng cánh hoa của nó khiến cho đầu yêu thú kia hiểu lầm công kích hắn.

Nhưng mà nhân loại mỗi khi đối mặt cùng yêu thú, thái độ luôn vô cùng kiêu căng.

Nhìn thấy Thiên Ưng lão nhân đuổi tới, La gia lão giả trầm giọng nói:

- Ta là Thiên La thành La gia La Thành, lần này phụng lệnh gia chủ tới tróc nã kẻ thù, hi vọng các hạ đừng nhúng tay, nếu không chẳng khác gì thành kẻ địch của Thiên La thành!

- Thiên La thành? Đích thật là có chút danh khí, nhưng dù là như thế Tàng Long bình nguyên của chúng ta cũng không tới phiên các ngươi tới giương oai! Yêu Hỏa Diễm Liên là do bốn tọa vất vả đào tạo suốt mười năm, dám trộm Yêu Hỏa Diễm Liên của bốn tọa, như vậy hãy vì hành vi của ngươi mà trả giá thật nhiều đi!

Thiên Ưng lão nhân lạnh lùng nói, tốc độ không giảm.

- Các hạ không nên hiểu lầm, mảnh cánh hoa Yêu Hỏa Diễm Liên trên tay lão phu vốn mới lấy được trên người tên tiểu tử kia, ta xem...là do tiểu tử kia trộm lấy Yêu Hỏa Diễm Liên của các hạ!

Sắc mặt La gia lão giả thay đổi, nhưng dù sao kinh nghiệm phong phú, ngay lập tức liền giải thích, muốn đem tai họa dẫn ngược lại trên người Tần Phàm.

- Ngươi thật suy nghĩ bốn tọa là người ngu hay sao, ở trên thân của ngươi còn có ấn ký lông chim của bốn tọa. Ngụy biện vô dụng, Yêu Hỏa Diễm Liên phải được ngắt lấy đúng thời gian mới sinh ra công dụng lớn nhất, hiện tại bị ngươi hái xuống, mười năm cực nhọc của bốn tọa bị thất bại trong gang tấc! Không giết ngươi khó thể bình ổn cơn giận trong lòng bốn tọa!

Thiên Ưng lão nhân lạnh lùng nói, sát khí giận dữ bao trùm.

- Không ngờ tiểu tạp chủng kia lưu lại cánh hoa Yêu Hỏa Diễm Liên có ấn ký của thất kiếp yêu thú!

Lúc này La gia lão giả nhìn chăm chăm cánh hoa trong tay mình, lại nhìn Thiên Ưng lão nhân đã tới gần, thần sắc biến thành hết sức khó xem.

Kỳ thật hắn cũng mơ hồ cảm thấy hành vi của Tần Phàm có chút khác thường, nhưng thật không ngờ Tần Phàm vừa lúc ban đầu cũng đã tính kế hắn.

Hiện tại khiến cho hắn có miệng cũng không giải thích được rõ ràng!

Điều này càng làm La Thành thêm oán hận Tần Phàm, hắn hận không thể trực tiếp đi lên bầm thây Tần Phàm thành vạn đoạn, nhưng nhìn thấy Thiên Ưng lão nhân không thể nào chịu buông tha cho hắn, hắn chỉ có thể oán hận chuẩn bị nghênh chiến.

- Lão quái, đừng tưởng rằng lão phu thật sự sợ ngươi, nếu ngươi tiếp tục dây dưa không ngớt, đừng trách ta không khách khí!

Sắc mặt hắn âm trầm nhìn Thiên Ưng lão nhân lạnh giọng nói. Tuy rằng hắn biết đối phương là thất kiếp yêu thú, nhưng yêu thú bình thường cũng không lợi hại bằng nhân loại, huống hồ địa vị của hắn trong La gia không thấp, nắm giữ được không ít bí kỹ, dù gặp thất kiếp yêu thú cũng không sợ hãi.

- Cuồng ngôn! Nếu ngay cả một lục kiếp bán thần đỉnh như ngươi mà ta cũng không thu thập được, bổn tọa cũng không cần ở lại Tàng Long bình nguyên!

Thiên Ưng lão nhân giận dữ nói, hai cánh võ mạnh, nhất thời có ngàn vạn mũi nhọn kinh khí kết thành châm bén từ trên trời giáng xuống hướng La Thành thổi quét tới.

Hô hô hô hô...

Tiếng gió bén nhọn, lúc này Tần Phàm dù đã cách thật xa cũng có thể cảm giác được nguy hiểm giáng xuống, may mắn kinh khí kia không phải công kích hắn, nếu không hắn cũng không dễ dàng ngăn cản.

- Sức sinh chính là thiếu giáo huấn, hôm nay để cho lão phu cho ngươi một giáo huấn suốt đời khó quên, làm cho ngươi biết uy nghiêm của La gia không thể khinh nhờn!

Sắc mặt La Thành như sương lạnh, thấy đối phương bức bách theo sát cũng đã nổi giận.

Hắn hít sâu một hơi, trên người tản mát ra một hào quang kinh khí nồng đậm hồng hoàng hỗn tạp, bên trong chứa đựng hỏa nguyên cuồng bạo, có thể thiêu đốt hết thảy, lại chứa đựng thổ nguyên thật dày, có thể phòng ngự tất cả, công phu một thể, hình thành một tấm chắn không chút kẽ hở ngay trước người mình.

Bồng! Bồng! Bồng! Bồng!

Thanh âm kinh khí nổ mạnh không ngừng truyền tới trên bầu trời, vang lên bên tai không dứt, thậm chí khiến cả mặt đất đều bị chấn động.

Tần Phàm ở bên dưới nhìn thấy hai bên đối chiến, không nhìn được âm thầm nuốt nước bọt, hắn phát hiện vô luận là thực lực của La Thành hay Thiên Ưng lão nhân đều đã vượt qua dự tính của hắn.

- Tuy rằng là lục kiếp bán thần, nhưng La Thành đích xác là mạnh hơn La Phong cùng Vân Thiên không ít, vô luận là nguyên giới lực thâm hậu hay vận dụng nguyên giới lực đều xuất sắc hơn rất nhiều.

Trong lòng hắn âm thầm phân tích.

Đến bây giờ hắn đã không còn dám coi khinh những cường giả lão bài kia.

Đương nhiên hắn cũng có lòng tự tin chính mình, nếu hắn phải chống lại La Thành hoặc Thiên Ưng lão nhân, có lẽ không thể cam đoan giết chết được bọn hắn, nhưng ít ra muốn tự bảo vệ mình vẫn không có vấn đề gì.

- Được, hiện tại thừa dịp Thiên Ưng lão nhân rời khỏi Thiên Ưng sơn, ta nhân cơ hội đi vào điều tra một phen, nhìn xem truyền thừa của luyện đan sư Cát Bản có giấu trong đó hay không. Xem như không có, nhưng dù sao Thiên Ưng lão nhân cũng là thất kiếp yêu thú, bên trong hắn còn có chút thứ tốt.

Tiếp theo Tần Phàm lặng yên rời khỏi chiến trường, tiếp tục đi vào trong Thiên Ưng sơn.

Mà lúc này trên bầu trời một thú một người đang triệt để quần đấu nhau, tự nhiên không lưu ý tới Tần Phàm rời đi, hơn nữa cho dù có nhìn thấy cũng không rảnh đi bận tâm hắn.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Tần Phàm cũng cảm thấy vui vẻ, vừa rồi La Thành muốn cướp Yêu Hỏa Diễm Liên, hiện tại chẳng những không chiếm được chỗ tốt ngược lại có miệng khó thể nói nên lời, không thể không đối chiến cùng Thiên Ưng lão nhân.

1572. Chương 1582: Họa Thủy Đông Dẫn. (2)

Chương 1582: Họa thủy đông dẫn. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Về phần Thiên Ưng lão nhân, hắn chỉ có thể nói một tiếng xin lỗi trong lòng, không phải có câu nói thiên tài địa bảo hữu duyên thì có được sao? Hơn nữa nhân loại cùng yêu thú luôn đối nghịch, hắn không dẫn dụ thất kiếp yêu thú kia đi ra ngoài, bản thân hắn cũng khó thể tiến vào Thiên Ưng sơn.

Rất nhanh Tần Phàm đã đi vào Thiên Ưng sơn.

Thiên Ưng sơn cùng Bạch Hỏa sơn đều có được nhiệt lượng cực kỳ lớn mạnh, nhưng khác nhau chính là Thiên Ưng sơn lại không phải là màu trắng như Bạch Hỏa sơn, thậm chí bên trên còn mọc không ít cây cối.

Những cây cối kia có thể mọc ở địa phương có nhiệt độ cao như vậy, tự nhiên không phải vật phàm, có được tính kháng nhiệt cực mạnh.

- Bởi vì có Hỏa Sơn Mộc tồn tại cho nên tòa Thiên Ưng sơn này thoát nhìn dụ ngoạn hơn!

Trong miệng Tần Phàm thì thảo nói, sau đó rất nhanh rơi lên miệng núi lửa Thiên Ưng sơn.

Địa phương hắn đặt chân cũng là nơi mà ngày thường Thiên Ưng lão nhân dùng để tu luyện.

- Chỗ này cũng không tệ lắm, nhiệt lực mệnh mệnh, năng lượng hỏa hệ dồi dào sinh động, thập phần thích hợp hỏa hệ yêu thú cùng người tinh thông hỏa nguyên giới ở lại nơi này tu luyện!

Đứng ngay vị trí này, Tần Phàm có thể cảm giác được toàn thân nóng lên, mơ hồ cảm thấy nguyên giới lực có chút nóng bỏng, đối với hỏa nguyên tố trong nguyên giới thật sự có trợ giúp thật lớn.

Nhưng hắn cũng không lưu lại ở đó quá lâu.

Mục tiêu của hắn là bên trong Thiên Ưng sơn.

Bởi vì Thiên Ưng lão nhân trường kỳ chiếm Thiên Ưng sơn tu hành, cho nên Thiên Ưng sơn cũng không có phòng ngự gì quá lớn, hơn nữa bản thân Thiên Ưng lão nhân cũng không hề nghĩ tới có người lớn mật dám xâm nhập vào nơi ở của hắn.

Tần Phàm thật dễ dàng đi vào bên trong Thiên Ưng sơn.

Hiện tại trong Thiên Ưng sơn có vẻ rộng mở hơn Bạch Hỏa sơn một ít, nhưng cũng có nhiệt lượng thật khủng bố, giống như có một đầu hỏa long xông lên, làm người thật khó thể chịu nổi.

- Di?

Vừa đi vào trong Thiên Ưng sơn không lâu, đồng tử Tần Phàm chợt co rút lại, sau đó nhanh chóng bay vọt xuống bên dưới.

Ở trong này có một khối đá bị núi lửa nhiều lần bùng nổ thiêu cháy biến thành tối đen.

Nhưng Tần Phàm miễn cưỡng cảm giác được trên tảng đá cất giấu huyền cơ, vì vậy hắn rất nhanh hạ thấp thân thể, sau đó đưa ra một tay, một cổ thủy nguyên lực rất nhanh hội tụ.

- Có một đồ án!

Một lúc lâu, khi bóc đi lớp cháy đen trên khối đá, ánh mắt Tần Phàm chợt sáng ngời, cũng thấy được một đồ án chạm rãnh hình thành bên trên.

Đồ án bày ra một đồ hình thần bí, xem giống như bát quái nhưng đường nét lại đơn giản hơn một ít, chỉ có thể nói là nửa bát quái. Nhưng chính yếu chính là Tần Phàm cảm giác mình đã xem qua ở nơi nào đó.

Trầm tư hồi lâu, hắn đem địa đồ trong bản chép tay luyện đan sư Cát Bản mở ra xem.

- Là nó sao?

Rất nhanh hắn phát hiện đồ án thập phần tương tự, thoạt nhìn đều là đồ án nửa bát quái, nhưng hai bên không cùng mà bổ trợ lẫn nhau.

Tần Phàm đem địa đồ đặt vào bên kia đồ án trên khối đá so sánh, hai bên quả nhiên có thể nối tiếp một chỗ, một đường đi vậy trong Thiên Ứng sơn rõ ràng hiện ra trước mắt.

- Thì ra là thế!

Thu hồi địa đồ, tiếp theo trong mắt hắn hiện lên vẻ chợt hiểu:

- Trong địa đồ của Cát Bản, bởi vì Cát Bản biết được có thể ngày sau núi lửa sẽ cải danh, cho nên đã miêu tả đồ án dùng để xác nhận nơi truyền thừa. Mà đồ án trên hắc thạch hợp cùng đồ án trong địa đồ, chính là địa đồ của Thiên Hỏa sơn mà nay lại là Thiên Ứng sơn!

- Đây cũng chính là nói truyền thừa của Cát Bản, chín ngàn chín trăm chín mươi chín điều đan mạch huyền bí giấu trong Thiên Ứng sơn?

Tiếp theo hai mắt hắn ngưng tụ, nhìn xuống đường núi khúc chiết của Thiên Ứng sơn.

Chỉ là hắn mơ hồ cảm thấy được sự tình lại không đơn giản như thế!

Thật sự đơn giản như vậy?

Lúc này trong lòng Tần Phàm hiện lên dấu chấm hỏi.

Quả thật muốn phát hiện được đồ án trên hắc thạch cần có được lực cảm ứng cực cao, cũng cần có địa đồ mới có thể phối hợp lại đầy đủ, nhưng Thiên Ứng lão nhân đã chiếm cứ Thiên Ứng sơn không biết đã bao lâu thời gian, phỏng chừng bên trong Thiên Ứng sơn có bao nhiêu thông đạo hắn cũng phải sớm điều tra được thật rõ ràng mới phải.

Nếu như truyền thừa của Cát Bản thật sự nằm trong Thiên Ứng sơn, chẳng lẽ Thiên Ứng lão nhân còn chưa đoạt được?

Tần Phàm thật có chút bận tâm.

Nhưng việc đã tới nước này, hắn chỉ đành dựa theo địa đồ đi tìm thử xem một lần.

Hắn lấy ra một tờ giấy, đem đường đi toàn bộ vẽ lại, sau đó trực tiếp vẽ lên trên hắc thạch, thúc giục nguyên giới lực đem khối hắc thạch không biết đã tồn tại qua bao nhiêu năm tháng chụp thành đập nát.

Vô luận hắn có thể tìm được truyền thừa của Cát Bản hay không, khối hắc thạch này đã không còn chỗ hữu dụng, lưu trữ sẽ khiến cho người khác biết được hành tung của hắn.

- Hi vọng Thiên Ứng lão nhân không có hứng thú đối với truyền thừa của luyện đan sư đi!

Làm xong việc này, thân hình Tần Phàm chợt lóe tiếp tục bay xuống bên dưới.

Thông đạo trong Thiên Ứng sơn còn phức tạp hơn Bạch Hỏa sơn rất nhiều, mặc dù Tần Phàm có được địa đồ nhưng bởi vì có chút thông đạo bị sụp đổ do thời gian quá lâu dài, vì vậy vô cùng khó đi.

Đi một lát Tần Phàm chợt phát hiện phía trước xuất hiện một thạch thất.

Hắn sờ soạng một lát trên cửa đá, rất nhanh tìm được cơ quan, nhẹ nhàng nhấn vào.

Oanh long long...

Một tiếng vang chấn động, cửa đá được mở ra, bộc lộ không gian có chút rộng mở bên trong.

- Đây là địa phương của Thiên Ưng lão nhân, không biết bên trong có vật gì?

Tần Phàm nhìn thoáng qua, do dự một chút thật cẩn thận đi vào.

Tê tê...

Nhưng ngay lúc hắn vừa bước vào trong gian phòng này, bên trong lập tức truyền tới một thanh âm cực kỳ bén nhọn, tiếng kêu như muốn xuyên thấu màng tai người khác, Tần Phàm cảm giác đầu mình như bị trướng đau, may mắn hắn đã sớm có cảnh giác, tiếng thét chói tai vừa xuất hiện thì hắn đã lập tức dùng nguyên giới lực bảo vệ màng tai.

- Đây là một loại sóng âm công kích, nếu là ngũ kiếp bán thần bình thường chỉ sợ đã bị thất khiếu chảy máu!

Qua hồi lâu tiếng thét chói tai kia mới biến mất, Tần Phàm cảm thấy còn chút sợ hãi.

Kỳ thật hắn cũng không biết tiếng kêu này cũng là một trong những bản lĩnh của Thiên Ưng lão nhân, gọi là Thiên Ưng Huyền Âm, có thể công kích tinh thần cùng linh hồn người khác. Đây là vì ẩn ký lưu lại nên uy lực có chút yếu bớt, nếu do chính bản thể của Thiên Ưng lão nhân thi triển, uy lực càng thêm khủng bố.

Đúng lúc này, cách Thiên Ưng sơn ngoài ngàn dặm La Thành đang đối chiến cùng Thiên Ưng lão nhân cũng đang gặp phải loại công kích này, cho dù bản thân hắn chính là lục kiếp bán thần đỉnh phong, cũng cảm giác được không chịu nổi, nhất thời bị một móng vuốt của Thiên Ưng lão nhân đánh trúng trước ngực.

Cũng may mắn tu vi nguyên giới lực thổ hệ của hắn thâm hậu, phòng ngự không tệ, cũng không đến nỗi bị thương nặng.

1573. Chương 1583: Yêu Sư Đan Đạo.

Chương 1583: Yêu sư đan đạo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••))

Nhưng thực lực của thất kiếp yêu thú há lại tầm thường, một trào vừa rồi đủ làm cho hắn khí huyết quay cuồng, có chút chật vật bay ngược ra một khoảng cách mà thôi.

Biết được Thiên Ưng lão nhân thật khó chơi, trong lòng hắn càng thêm oán hận Tần Phàm. Nếu như cho hắn biết hắn phải ở nơi này liều mạng ứng phó với Thiên Ưng lão nhân, trong khi Tần Phàm lại xông vào hang ổ của thất kiếp yêu thú tìm kiếm ưu đãi, phỏng chừng hắn sẽ lập tức nổi trận lôi đình.

Bên trong thạch thất Thiên Ưng sơn.

Vượt qua Thiên Ưng Huyền Âm, Tần Phàm lập tức thoải mái trở lại, ở bên trong thạch thất tuy tiền bạc châu báu không nhiều, nhưng lại có không ít linh dược trân quý, bên trong còn có cả Bạch Diệp Lam Tâm Thảo mọc trên miệng núi lửa Bạch Hỏa sơn.

- Chẳng lẽ Thiên Ưng lão nhân cũng là luyện đan sư hay sao?

Thấy vậy Tần Phàm không khỏi cảm thấy ngạc nhiên.

Bởi vì yêu thú trở thành luyện đan sư cực ít, tự học thành tài càng gian nan, nhưng xem Thiên Ưng lão nhân xem trọng linh dược như vậy, tám chín phần mười có giao thiệp với đan đạo.

Kế tiếp hắn cũng không khách khí, bắt đầu thu hoạch khắp bốn phía thạch thất, từng gốc linh dược trân quý bị hắn thu hồi, trong nháy mắt dược điền đã bị lấy hơn phân nửa. Nhưng hắn xem như cũng nhân từ,

không tới mức nhỏ tận gốc, linh được tính nhiệt sinh trưởng bên trong núi lửa như Thiên Ưng sơn, phỏng chừng qua thêm vài năm lại có thể sinh trưởng bình thường trở lại.

Ngoài ra hắn còn nhìn đầu lấy ra một viên hạt sen của Yêu Hỏa Diễm Liên đặt lên trên bàn, xem như bồi thường cho Thiên Ưng lão nhân, có được hạt sen này nếu lợi dụng hoàn cảnh của Thiên Ưng sơn hoặc là Bạch Hỏa sơn, còn có thể đào tạo ra Yêu Hỏa Diễm Liên thêm lần nữa.

- Di?

Ngay khi Tần Phàm làm xong hết thấy dự định rời đi tiếp tục tìm kiếm truyền thừa của Cát Bản, hắn bỗng nhiên phát hiện trên bàn đá có chút huyền cơ, sờ soạng một lúc hắn lại đem một chén trà trên bàn chuyển động.

Ca sát...

Trên bàn đá xuất hiện một hốc tối, hơn nữa bên trong hiện ra một bộ điển tịch.

- Yêu sư đan đạo?

Tần Phàm lấy ra điển tịch, sau đó chứng kiến mấy chữ rồng bay phượng múa, không nhìn được tò mò liền mở ra, phát hiện được một ít pháp môn luyện đan của yêu thú lưu lại, hơn nữa còn có không ít đan phương chuyên cung cấp cho yêu thú sử dụng.

Tần Phàm là một đan si, đối với đủ loại phương thức luyện đan đều vô cùng hứng thú.

Chứng kiến “Yêu sư đan đạo” cùng phương pháp luyện đan độc đáo bên trong, rất nhanh hắn liền bị hấp dẫn, thậm chí xem thật lâu mới bỏ vào trong trữ vật giới chỉ. Nếu không phải biết rõ trong này không thể ở lâu, nói không chừng hắn đã lập tức lấy ra Đan Võ Thần Đỉnh thí nghiệm thử một phen.

- Trước kia không tìm được đan được thích hợp với tiểu Chiến, chỉ có thể cho hắn uống đan được dành cho nhân loại, công hiệu đương nhiên là kém hơn đan được dành riêng cho yêu thú. Nhưng lần sau gặp lại, nhất định có thể có món quà gặp mặt không tệ dành cho hắn đi!

Tần Phàm lộ ra ý cười, hắn vẫn không quên chiến trư đã cùng mình đi vào Tân Thế Giới.

Hắn có trực giác, lần này trong cuộc chiến thiên tài thần đảo có lẽ bọn họ sẽ gặp nhau.

Nhìn thoáng qua khắp bốn phía, thấy không còn thứ gì giá trị, hắn xoay người rời khỏi thạch thất, đóng cửa lại, giống như chưa từng đi qua nơi đây.

Hắn thật không dám tưởng tượng sau khi Thiên Ưng lão nhân quay về nhìn thấy tâm huyết bao năm của mình không còn sẽ có biểu tình như thế nào.

Rời khỏi thạch thất, hắn tiếp tục theo địa đồ tìm kiếm. Đây chính là mục tiêu hắn tới Tàng Long bình nguyên lần này, chỉ khi nào chiếm được truyền thừa đan đạo của hắn mới có thể tiếp tục tăng lên, có thể luyện chế ra được đan được càng thêm hữu dụng đối với cảnh giới của hắn hiện tại.

Thông đạo khúc chiết đi thẳng xuống dưới, nhiệt độ càng ngày càng cao, ngũ kiếp bán thần bình thường chỉ sợ đã sớm không cách nào chịu đựng.

Đi thêm một lát, Tần Phàm cảm thấy sắp đi tới cuối địa đồ, mà phía trước nhiệt khí cuộn cuộn ập đến, thật giống như núi lửa sắp sửa bộc phát.

Hắn phải khởi động tăng thêm phòng ngự tiếp tục kiên trì đi tới cuối cùng.

Xuyên qua thông đạo cuối cùng, Tần Phàm giật mình.

Trước mắt hắn là hồ nham tương nóng bỏng, lần này nham tương là hỏa hồng sắc, thoát nhìn nhiệt độ chỉ hơn chứ không kém nham tương bên Bạch Hỏa sơn.

Quan trọng là dựa theo biểu thị trên địa đồ, trước mắt hắn là nơi truyền thừa của Cát Bản! Nhưng nhìn vào nham tương cuộn cuộn, làm sao nhìn thấy được truyền thừa, nếu rơi xuống bên trong nham tương, chỉ sợ hắn phải đi theo Cát Bản.

Lấy ra địa đồ xem lại vài lần, cuối cùng xác nhận không lầm, thậm chí thông đạo phía sau đều hoàn toàn giống địa đồ, không hề phát sinh bao nhiêu thay đổi.

Chỉ riêng nơi truyền thừa phía trước.

- Chẳng lẽ truyền thừa của luyện đan sư Cát Bản nằm bên dưới nham tương?

Tần Phàm không khỏi nhú mày, lộ ra thần sắc suy tư.

- Cô đồng...cô đồng...

Nham tương không ngừng quay cuồng kêu vang, tiếng vọng quanh quẩn bên trong thông đạo làm người ta có loại cảm giác dựng đứng tóc gáy. Nhiệt khí không ngừng bốc cao, nhìn vào phẳng phất như có một đầu mãnh thú cắn nuốt đang không ngừng hô hấp lên.

Tần Phàm biết được nham tương trong Tân Thế Giới cũng không phải loại nham tương tầm thường, nhiệt độ ít nhất phải cao hơn nham tương trên Vũ Thiên đại lục gấp trăm lần, hơn nữa cho dù hắn có được Chu Tước ma chủng cũng khó thể tiến hành áp chế.

- Nếu quả thật nằm bên dưới nham tương này, ta phải làm sao bây giờ?

So sánh địa đồ xác nhận một lúc, sắc mặt Tần Phàm càng thêm trầm trọng.

Nếu phải tiếp tục thăm dò, vậy hắn nhất định phải tiến vào bên trong nham tương khổng lồ kia, nếu như buông tha, như vậy bao nhiêu tâm huyết của hắn xem như là uổng phí, hơn nữa hắn thật sự vô cùng luyện tiếu.

Nhưng nếu như truyền thừa của Cát Bản thật sự nằm bên dưới nham tương, như vậy cũng có thể yên tâm còn chưa bị Thiên Ứng lão nhân lấy đi, bởi vì cho dù Thiên Ứng lão nhân đã thăm dò hết Thiên Ứng sơn, cũng sẽ không thăm dò vào bên trong dòng nham tương kia.

Hơn nữa ngay cả Tần Phàm đã biết truyền thừa của Cát Bản rất có thể nằm bên dưới nham tương mà vẫn phải do dự lâu như vậy, đối phương lại hoàn toàn không hay biết chuyện này, trừ phi nổi điên mới chủ động nhảy xuống bên dưới thăm dò.

Sắc mặt Tần Phàm không ngừng biến hóa, hắn không ngừng phân tích mức độ nguy hiểm nếu mình nhảy vào bên trong nham tương.

- Nếu như đã đi tới nơi đây, ta không khả năng cứ như vậy mà quay trở về!

Cuối cùng Tần Phàm cắn răng nhìn hồ nham tương trước mặt, lặng lẽ siết chặt nắm tay.

Hắn là một đan sĩ, đan mạch hợp thành đối với hắn có lực hấp dẫn thật quá lớn, chỉ cần đạt được truyền thừa của Cát Bản, có thể nói hắn đã tiết kiệm được vài chục năm tu luyện cực khổ.

Cơ duyên lớn như vậy hắn không có khả năng buông tha.

Mười thước, tám thước, năm thước...từng bước một đi tới bên hồ nham tương, từng đợt sóng nhiệt đập vào mặt của hắn, lúc này Tần Phàm cảm giác quần áo toàn thân ướt đầm mồ hôi.

1574. Chương 1584: Thạch Bi Cổ Tự.

Chương 1584: Thạch bi cổ tự.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Tuy rằng ba tầng nguyên giới thổ, thủy, hỏa bao bọc trên người hắn đã bao kín không kẽ hở, nhưng đáy lòng hắn hoàn toàn không có chút nắm chắc có thể hoàn toàn ngăn trở được nham tương xâm nhập vào người.

Ở bên trong hắn đã ngộ ra hai loại thần thông thổ thủy ma chủng, năng lượng phòng ngự rất mạnh, nhưng đối mặt với năng lượng hỏa nham tương ăn mòn, tự nhiên kém hơn một chút. Mà bởi vì còn chưa ngộ ra được hỏa hệ phòng ngự của Chu Tước thần thông, nhưng bởi vì hắn là luyện đan sư, khả năng khống chế hỏa hệ cũng không tính yếu, vì vậy hắn mới dám liều mạng một phen.

Tiếp theo hắn hít sâu một hơi, trực tiếp thả người nhảy xuống.

- Phác thông...

Thật giống như viên văn thạch giáng xuống bên dưới, hồ nham tương cuộn cuộn bốc cao.

Nhưng kế tiếp hồ nham tương lại tách ra thật nhanh.

Đây là Tần Phàm thử dùng hỏa năng đem nham tương gạt ra, nhưng lực bài xích của nham tương cực lớn, hỏa năng mệnh môn không ngừng đập thẳng vào mặt, hắn vô cùng gian nan tiến được hai ba thước khoảng cách, hơn nữa tạm thời còn chưa thể nhìn thấy đáy.

- Truyền thừa của Cát Bản rốt cục ở nơi nào?

Hắn vừa cố gắng chống đỡ vừa cố sức làm ình bình tĩnh trở lại, dựa vào cảm giác miễn tuệ đi cảm ứng địa phương bất đồng trong hồ nham tương.

Bốn phía đều là hỏa hồng sắc nham tương, Tần Phàm thật giống như bị lửa lớn cuộn cuộn bao quanh, nhìn không thấy con đường phía trước, chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được một tia ba động thần bí tận sâu trong, nhưng ba động lại cho hắn cảm giác thập phần xa xôi.

Hắn phải nhẫn nại chịu đựng nhiệt lượng khắp bốn phía, tiếp tục đi xuống sâu bên dưới.

Trong quá trình này nham tương vài lần muốn đem hắn nuốt chửng, may mắn trên người hắn còn có hai loại phòng ngự nguyên giới nên mới có thể chống cự, nhưng dù là như thế trên người hắn vẫn bị đốt phỏng thành huyết phao.

May mắn ý chí hắn cứng cỏi, thay đổi là người khác có lẽ đã quay trở về bên trên.

Dần dần nham tương bên dưới biến thành hắc hồng thật đáng sợ, phòng ngự trên người Tần Phàm chỉ kiên trì thời gian càng ngày càng ngắn, lúc này hắn mơ hồ ngửi được mùi vị cháy khét trên người mình.

Mười phút!

Cũng không biết trôi qua bao lâu, tóm lại Tần Phàm cảm giác nguyên lực trong thân thể mình nhiều nhất chỉ chịu đựng được thêm mười phút, vượt qua thì hắn sẽ cạn kiệt, một khi cạn kiệt thân thể hắn sẽ thương tổn thật lớn.

- Ta nhất định phải vượt qua!

Nhưng vào lúc này Tần Phàm cắn răng, không những không thối lui còn nhanh thêm tốc độ.

Năm phút trôi qua!

Khi cảm giác mình chỉ còn kiên trì thêm năm phút thời gian, Tần Phàm chỉ còn có thể dựa vào Kỳ Lân thần thông cùng Huyền Vũ thần thông chống cự bên ngoài, nhiệt độ đã xuyên vào ngũ tạng lục phủ, còn lại ba phút!

Lúc này trong cơ thể hắn tràn ngập cảm giác vô lực hoàn toàn.

- Di?

Nhưng vào lúc đó Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác được trong lòng chột động, hai mắt ngưng tụ nhìn xuống một hướng, đến nơi đó hắn rốt cục cảm giác ra một loại ba động đặc thù mãnh liệt.

- Kỳ Lân Bào Hao!

Hắn cắn chặt răng, dùng toàn lực lượng oanh thẳng một quyền về phía trước, một đầu kỳ lân thật lớn nhất thời xuất hiện, bốn vó giẫm trên nham tương, tạm thời mở ra một thông đạo ở phía trước.

- Ở bên kia!

Tần Phàm mơ hồ nhìn thấy một cửa đá, vội vàng thi triển tốc độ nhanh nhất của mình phóng về phía trước, ngay trước khi nham tương sắp sửa nuốt chửng lấy hắn vô mệnh cơ quan cửa đá vọt vào bên trong.

- Hô...

Lọt được vào bên trong, Tần Phàm phát hiện cửa đá có năng lực ngăn cách nham tương, nham tương cũng không tràn vào, lúc này Tần Phàm mới thở ra một hơi nhẹ nhõm, sau đó đánh giá không gian bên trong cửa đá.

Không gian bên trong này thập phần rộng mở, thoát nhìn còn lớn hơn thạch thất của Thiên Ưng lão nhân, trên thực tế nơi này càng giống như một sơn động, có được một thông đạo thật dài, nhưng không biết đi thông nơi đâu.

Ngoài ra trong này giống như ngăn cách với bên ngoài, nhiệt độ không nóng bỏng như ngoài kia, ngược lại mơ hồ còn có cảm giác râm mát, điều này làm Tần Phàm không khỏi kỳ quái.

- Hi vọng lần này đừng để cho ta thất vọng!

Hắn xử lý xong thương thế trên người mình, sau đó dọc theo thông đạo đi vào bên trong.

Thông đạo có vẻ dài hơn ý liệu của Tần Phàm, đi phải hơn một khắc thời gian rốt cục hắn mới phát hiện tới cuối.

Ở cuối cùng thông đạo, có một tấm bia đá.

Tấm bia đá hoàn toàn ngăn chặn đường đi của hắn.

- Là đồ án hình được đỉnh!

Chứng kiến được tấm bia đá, Tần Phàm ngưng tụ hai mắt, lộ ra thần thái hưng phấn.

Hắn vội vàng đi tới, sau đó chứng kiến đồ án trên bia đá khắc thêm văn tự chữ triện cổ.

Là một chữ “Cát”, “Cát” trong Cát Bản.

Đến lúc này rốt cục hắn đã có thể khẳng định nơi này chính là nơi lưu lại truyền thừa.

Mà Tần Phàm còn có thể cảm giác được khí thế khủng bố từ chữ “Cát” tản ra, cỗ khí thế thật mạnh, thật giống như có một vị cường giả đứng ngay trước mặt làm Tần Phàm không khỏi âm thầm kinh hãi. Từ đó có thể biết được tu vi vô đạo của Cát Bản khẳng định cũng cực mạnh.

Chữ “Cát” còn tản ra một loại hào quang oánh bạch thần bí, đem hoàn cảnh bốn phía chiếu sáng sâu thẳm.

- Bên trong chữ này chứa đựng huyền cơ gì đây?

Trong miệng Tần Phàm thì thảo nói, mà hắn lại vươn tay ra nhẹ nhàng vuốt ve tấm bia đá.

Ông!

Đúng lúc ngón tay hắn vừa lướt qua chữ to trên tấm bia, bỗng nhiên tấm bia truyền ra ba động thật huyền diệu, sau đó một hư ảnh thần bí liền chậm rãi hiện lên...

Chứng kiến một hư ảnh trong tấm bia đá trôi nổi hiện ra, trong miệng Tần Phàm phát ra một tiếng kinh nghi, thân thể bật lui ra sau thật nhanh.

Thối lui ra xa mười thước, thấy hư ảnh cũng không thương tổn gì tới mình, hắn ngừng lại, sau đó thật cẩn thận ngắm đầu nhìn ảnh tử trước tấm bia đá.

Hư ảnh như một hình chiếu của một người, thật cao, ngọc diện râu dài, trên mặt mang theo ý cười ôn hòa, thoát nhìn rất có loại cảm giác tiên phong đạo cốt. Nhưng khí thế thật bất phàm, mặc dù đã trôi qua không biết bao nhiêu năm tháng, vẫn có một loại uy nghiêm lan tràn, làm cho người ta không dám bất kính.

Mà sau khi hắn xuất hiện, tựa hồ như thật hứng thú đánh giá Tần Phàm.

- Người này chẳng lẽ chính là luyện đan sư Cát Bản?

Nhưng tâm cảnh tu vi của Tần Phàm mạnh mẽ, sau khi ổn định lại thân hình, trấn định đối diện đối phương, sắc mặt bình tĩnh, trong lòng kín đáo suy nghĩ thân phận của người kia. Nếu xuất hiện trên tấm bia có khắc chữ “Cát”, như vậy thân phận người kia là có thể xác định được.

- Tên của ta là Cát Bản!

Quả nhiên hư ảnh đánh giá Tần Phàm một thoáng, trên mặt mang ý cười nói, thanh âm cho người ta cảm giác dịu dàng, không hề có lực áp bách.

- Tại hạ Tần Phàm, gặp qua Cát Bản tiền bối!

Nghe vậy Tần Phàm thoáng thi lễ nói, người chết lớn nhất, hơn nữa hắn đến muốn thu lấy truyền thừa của đối phương, cho nên cũng phải tôn kính.

- Nhiều năm như vậy rốt cục đã có người đi tới nơi đây. Người cũng không tệ lắm, trên thực tế có thể đi tới nơi đây đủ chứng minh thiên phú, trí tuệ, dũng khí cùng quyết đoán của người, hơn nữa vẫn còn rất lễ phép với lão đầu tử như ta.

Hư ảnh Cát Bản nhìn Tần Phàm tựa hồ có chút vừa lòng, mỉm cười nói.

1575. Chương 1585: Thiên Mệnh Chi Độc

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1585: Thiên Mệnh Chi Độc

- Tiền bối quá khen, tại hạ may mắn đạt được địa đồ truyền thừa của tiền bối, không đành lòng truyền thừa lạc mất, cho nên mới cả gan tiến đến thử xem một lần, hi vọng được tiền bối vui lòng chỉ đạo.

Tần Phàm khiêm tốn tiếp tục nói.

- Ha ha, không tệ, kỳ thật người có thể đến nơi đây, vận khí thật phần trọng yếu, nếu như ta và người vô duyên, như vậy người sẽ không có cơ hội tìm được truyền thừa của ta.

Cát Bản cười sang sảng, nói xong tựa hồ hơi có chút mất mát.

- Vận khí xác thật rất trọng yếu, nếu không phải vận khí không tốt, ta cũng không rơi xuống tình trạng này, năm đó ta trúng Thiên Mệnh Độc, nhưng chỉ cần ta đạt tới cảnh giới cao nhất trong đan đạo, ta sẽ có thể luyện chế ra đan dược giải độc. Ta đã hợp thành chín ngàn chín trăm chín mươi chín đan mạch, cách đỉnh cấp đan đạo chỉ còn một bước mà thôi.

Tần Phàm lẳng lặng đứng yên tại đó, hắn cũng không vội đòi tiếp nhận truyền thừa, chỉ lắng nghe Cát Bản đang kể lại chuyện cũ.

Nghe được vận khí của Cát Bản đúng thật là không quá tốt, nghe nói có được một vạn đan mạch hợp lại thì có thể đập vào cảnh giới cao nhất trong đan đạo, nhưng chỉ còn kém chút nữa thì bị độc phát mà chết.

- Ha ha, người sẽ không ghét bỏ lão đầu tử này quá đông dài đi?

Cát Bản kể xong chuyện của mình, sau đó mỉm cười hỏi Tần Phàm.

- Sẽ không, nhưng vẫn bối muốn biết Thiên Mệnh Độc là loại độc được gì? Ta nghĩ trước kia tiền bối cũng là một cường giả tốt cùng, chẳng lẽ cũng không cách nào đem độc được kia luyện hóa được sao?

Tần Phàm lắc lắc đầu, nghi hoặc hỏi.

- Người đoán không sai, năm đó tuy rằng đan đạo của ta còn chưa đạt tới cảnh giới cao nhất, nhưng võ đạo cảnh giới của ta đích xác không thấp, đã đạt tới cửu cấp bán thần đỉnh phong, thậm chí rất có thể đập vào nhân thần cảnh giới, đáng tiếc phóng thích Thiên Mệnh Độc đối với ta chính là thiên thần!

Cát Bản bất đắc dĩ thở dài một hơi nói.

- Thiên thần?

Thân thể Tần Phàm không khỏi chấn động.

Từ khi hắn ở chỗ Long Thần nghe được chuyện giữa thiên thần cùng nhân thần, hắn vẫn luôn một mực tự hỏi, hắn muốn biết được tình huống đấu tranh giữa thiên thần cùng nhân thần ở thời xa xưa, còn có nguyên nhân vì sao Huyền Hoàng đại thế giới lại đổi tên thành Tân Thế Giới.

Mà căn cứ theo lời nói của Cát Bản, thực lực của hắn có thể đập vào cảnh giới nhân thần, ý nghĩa chính là có thể so sánh được với Long Thần!

Như vậy Cát Bản biết được tin tức hắn là không ít.

- Không sai, chính là thiên thần luôn xem nhân loại chúng ta như con kiến, bọn hắn sẽ không cho phép chúng ta trở thành nhân thần, khi chúng ta đột phá thực lực bọn hắn sẽ tìm cách chèn ép, mà ta chính là bị một thiên thần trong đó phóng ra Thiên Mệnh Độc!

Cát Bản mang theo thần sắc bị thương nói:

- Thiên Mệnh Độc nghiêm khắc mà nói kỳ thật không phải là độc dược, mà là một loại nguyên rửa đem thiên địa luân hồi nhốt đánh vào trong cơ thể chúng ta, trúng phải loại nguyên rửa này, chúng ta sẽ lập tức bị xói mòn tuổi thọ rất nhanh, thẳng đến cuối cùng chết già như nhân loại bình thường.

- Ở trước mặt Thiên Mệnh Độc, nhân loại không thể phản kháng, trừ phi đã đạt tới cảnh giới cao nhất trong đan đạo, sau đó luyện chế ra Nghịch Mệnh Thiên Đan!

- Nhưng cuối cùng ta vẫn bị thất bại, chỉ còn kém một bước...

Nói đến cuối cùng, thanh âm Cát Bản dần dần hạ thấp, thương cảm cơ hồ nói không nên lời.

Mà Tần Phàm thì giật mình, rung động, biến sắc.

Thiên thần chèn ép, nhân thần phản kháng!

Lẫn nhau phát sinh mâu thuẫn, làm ra đại chiến!

Có sự tồn tại của thiên thần, người không thể thành thần, nhưng còn bị nắm trong tay của thiên thần, thật giống như là con kiến.

Vào thời thượng cổ cuộc đấu tranh chẳng khác gì bức họa hiện ra trước mặt hắn, hắn giống như cảm nhận được một loại bi tráng thâm thiết đập vào mặt mà đến, làm huyết mạch trong người hắn run rẩy lên, bắt khuất cùng cộng hưởng.

- Không sai, trên thân của người cũng có được dòng máu nhiệt huyết của nhân loại chúng ta, nhưng lấy thực lực của người còn chưa đủ đối kháng được thiên thần, ta nói nhiều với người chỉ là vô dụng. Ở trên thân của người có lẽ còn tồn tại sứ mạng, nhưng ta đã sớm vẫn lạc, vận mệnh của nhân loại ta đã không còn cách nào nhúng tay!

Thấy biến hóa của Tần Phàm, ý cười trên mặt Cát Bản càng thêm ý vị thâm trường, cuối cùng nói.

Lúc này Tần Phàm siết chặt nắm tay, nhưng không nói gì. Trên thực tế chính hắn cũng không hiểu vì sao mình lại có phản ứng như vậy, đặc biệt khi nghe được mấy chữ Thiên Mệnh Độc thì trong người giống như có thứ gì đó bị xúc động tới.

Tuy rằng hắn luôn nghe nói qua về cảnh giới cao nhất trong đan đạo, cảnh giới kia lấy thiên địa là lô đỉnh, thậm chí không cần linh dược là có thể tiến hành luyện chế đan dược, cảnh giới kia thật sự làm lòng người hướng tới, nhưng hắn cũng biết người đạt tới cảnh giới này cực nhỏ.

Nghe nói trong vòng ngàn năm tại Tân Thế Giới chỉ có ba người đạt tới mà thôi.

- Tuy rằng lúc đó thực lực của ta không tệ, nhưng khi đối kháng Thiên Mệnh Độc đã bị tiêu tán hơn phân nửa, còn lại cũng biến mất trong dòng sông dài của thời gian. Cho nên ta để lại cho người chỉ có một ít đồ vật trong đan đạo, đến nỗi lấy được nhiều ít phải xem thiên phú cùng cơ duyên của người.

Thấy Tần Phàm không nói gì, Cát Bản mỉm cười nói tiếp.

- Vậy xin hỏi văn bối làm sao mới lấy được truyền thừa của tiền bối?

Tần Phàm bình tĩnh lại, ngẩng đầu nhìn Cát Bản mở miệng hỏi.

- Rất đơn giản, chỉ cần người dựa theo đan phương ta cấp cho luyện chế ra một đan dược, sau đó đặt lên lỗ nhỏ trên tấm bia đá, tấm bia sẽ dựa theo được hiệu của viên đan dược người luyện chế mà truyền thừa đan mạch cho người, có lẽ người nhận được một ngàn điều, hai ngàn hay ba ngàn...đương nhiên, ta cũng hi vọng người có thể đạt được toàn bộ.

Cát Bản chỉ chỉ tấm bia đá nói.

- Luyện đan?

Nghe vậy hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, thật hứng thú nhìn tấm bia đá.

Cho tới nay trong đan đạo Tần Phàm luôn có đầy đủ tự tin.

Mà đạt được truyền thừa của Ẩn Thế Đan Môn, trở thành luyện đan sư thiên tài trẻ tuổi nhất trên địa cầu, lại đạt được danh hiệu Kỳ Tích Đan Vương trên Vũ Thiên đại lục, cho tới khi đi vào Tân Thế Giới, có thể ở trong thời gian ngắn trở thành trung cấp luyện đan sư, mỗi bước của hắn đã chứng minh được thực lực của chính mình.

Cho nên lúc này nghe được Cát Bản nói cần dùng được hiệu đan dược mà hắn luyện chế quyết định truyền thừa, hắn liền lộ ra chút ý cười.

Chỉ cần Cát Bản không buộc hắn luyện chế loại đan dược mà với cảnh giới hiện tại của hắn còn chưa thể luyện chế, hắn tin tưởng phẩm chất đan dược mà mình luyện được tuyệt đối sẽ không kém.

- Nhưng người có thể yên tâm, ta tự nhiên sẽ không để cho người luyện chế loại đan dược mà năng lực của người còn chưa thể luyện được, trên thực tế, chỉ cần người có thể cảm ứng được đan mạch, người có thể luyện chế được rồi. Ta nhìn ra được người hắn đã đạt tới cảnh giới bán thần luyện đan sư trung cấp, tuyệt đối có được năng lực luyện chế được loại đan dược này.

Kế tiếp lời nói của Cát Bản càng làm tự tin của Tần Phàm thêm vững chắc.

1576. Chương 1586: Thanh Hồn Luyện Thể Đan

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1586: Thanh Hồn Luyện Thể Đan

Vậy mời tiền bối báo ra đan phương!

Vì vậy Tần Phàm chấp tay nói.

- Được, loại đan dược này là một đan phương độc đáo mà ta sáng tạo, tên là Thanh Hồn Luyện Thể Đan, có thể bài trừ tạp chất do tu luyện thời gian dài lưu lại trong thân thể, làm khả năng vận dụng nguyên giới lực càng thêm dễ dàng, hơn nữa đối với cường độ khí lực cũng tăng lên nhất định.

Cát Bản mỉm cười gật đầu, vung tay áo, giữa không trung xuất hiện một đoạn chữ viết.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn lên văn tự đang trôi nổi không chớp mắt.

Vừa nhìn, hắn dần dần thu hồi ý cười trên mặt, biến thành nghiêm nghị, hắn đã cảm thấy được đan phương này không đơn giản.

Tuy rằng Thanh Hồn Luyện Thể Đan chỉ là sơ cấp đan dược, cũng không cần dùng đan mạch hợp thành, nhưng khi luyện chế phức tạp cũng làm Tần Phàm cảm nhận được cực kỳ hiếm thấy, hơn nữa có thể nhìn ra ở một ít bước mấu chốt không viết được chi tiết, đoán chừng là do Cát Bản cố ý khảo nghiệm thuật luyện đan của hắn.

Mà công hiệu bài trừ tạp chất trong cơ thể cũng thập phần hữu dụng, chỗ tinh diệu cũng làm Tần Phàm thật bội phục.

- Như thế nào, có tin tưởng sao?

Chứng kiến bộ dạng suy tư của Tần Phàm, hư ảnh Cát Bản mang theo tia cười hàm xúc nhẹ giọng hỏi.

- Đan phương này của tiên bối hết sức phức tạp. Chỗ tinh diệu làm văn bối cảm thấy bội phục không thôi.

Tần Phàm cười khổ nói:

- Kỳ thật văn bối trong thuật luyện đan cũng xem như có chút nghiên cứu, nếu có đầy đủ linh dược thì có thể luyện chế ra, chỉ là đan phương tiên bối đưa ra có hai loại tài liệu văn bối không có chuẩn bị, nếu dùng tài liệu khác thay thế, chỉ sợ dược hiệu sẽ rơi xuống không ít.

Hắn nghiên cứu qua đan phương kia, vấn đề lớn nhất chính là hắn không chuẩn bị đầy đủ tài liệu.

- Ha ha, vấn đề này người không cần lo lắng, ta đã sớm chuẩn bị tốt linh dược tài liệu cho người.

Nghe vậy Cát Bản mỉm cười nói, sau đó hắn lại nhẹ vung tay áo.

Tiếp theo, dưới ánh mắt kinh ngạc của Tần Phàm, dưới tấm bia đá sinh trưởng ra thật nhiều linh dược, không đầy ba mươi giây, linh dược đã trưởng thành, mà đó là toàn bộ tài liệu dùng luyện chế Thanh Hồn Luyện Thể Đan.

Bản lĩnh chiêu thức ấy của Cát Bản làm Tần Phàm cảm nhận thập phần rung động.

Nếu một luyện đan sư có thể làm được như vậy, thật sự không cần sầu thiếu khuyết tài liệu linh dược.

- Tuy rằng lão phu còn chưa đạt tới được lấy thiên địa làm lô, đan mạch làm tài, nhưng dù sao nắm giữ chín ngàn chín trăm chín mươi chín đan mạch, ngưng kết vài loại linh dược vẫn có thể làm ra được.

Cát Bản thấy vẻ mặt kinh ngạc của Tần Phàm, tựa hồ có chút tự hào nói.

Nghe được lời nói của Tần Phàm, hai mắt Tần Phàm tỏa sáng, đây rõ ràng đại biểu nếu hắn lấy được truyền thừa, cũng có thể làm được như thế đi?

- Hiện tại tài liệu linh dược đã có, người có thể bắt đầu luyện chế đan dược, nhưng linh dược nơi này nhiều nhất chỉ cung cấp được ba lần luyện chế cho người, nếu ba lần người đều thất bại, vậy chỉ có thể nói giữa chúng ta thật sự vô duyên, người sẽ không đạt được truyền thừa của ta.

Cát Bản tiếp tục nói.

- Văn bối đã biết!

Tần Phàm gật đầu, sau đó thông dong đi tới, bắt đầu chuyên chú hái linh dược.

Cát Bản nhìn thấy Tần Phàm hái linh dược, vừa lòng gật đầu.

Trên thực tế linh dược có dược tính khác nhau, khi hái cũng phải thập phần chú ý, có chút nhất định phải cùng nhau chọn lựa, có chút không thể hái cả rễ, nếu không sẽ bị tương xung dược tính, kết quả sẽ ảnh hưởng tới đan dược cùng chất lượng cuối cùng.

Khi Tần Phàm hái linh dược đều chú ý tới từng chi tiết nhỏ, có thể thấy được hắn thập phần thông hiểu dược tính.

Tài liệu chuẩn bị xong, Tần Phàm hơi lui ra phía sau, sau đó lấy ra Đan Võ Thần Đỉnh.

Đối với năng lực của Đan Võ Thần Đỉnh, hắn vẫn thập phần tin cậy. Cho tới nay hắn cùng dược đỉnh gia truyền của Tần gia có được độ phù hợp cực cao, dùng dược đỉnh không biết hắn đã từng luyện chế thành công bao nhiêu cực phẩm đan dược.

Hắn từng làm qua thí nghiệm, sử dụng Đan Võ Thần Đỉnh đích xác vô luận là khả năng thành đan hay luyện chế ra phẩm chất đan dược đều vượt cao hơn những dược đỉnh khác rất nhiều.

- Tiểu hữu có được một dược đỉnh tuyệt hảo, có được dược đỉnh như vậy tin tưởng người nhất định luyện chế thành công Thanh Hồn Luyện Thể Đan. Nhưng ta hi vọng người có thể luyện chế thành công trong nửa canh giờ, bởi vì linh hồn của ta trải qua nhiều năm tháng dài như vậy, đã như nổ mạnh hết đà, nhiều nhất chỉ kiên trì được nửa canh giờ, ta muốn tận mắt nhìn thấy người thành công đạt được truyền thừa của ta.

Cát Bản nhìn không được nhìn chăm chú vào dược đỉnh, tiếp theo trong miệng mỉm cười nói.

- Vãn bối nhất định làm hết sức!

Tần Phàm nghiêm túc gật đầu, bắt đầu toàn tâm vào việc luyện chế.

Tử Uyên đan hỏa cùng hắc hỏa dung hợp xuất hiện, đồng dạng cũng làm hai mắt Cát Bản tỏa sáng, kế tiếp thủ pháp không hỏa inh của Tần Phàm lại khiến vị luyện đan sư cơ hồ đã đạt tới đỉnh cấp cao nhất trong đan đạo cũng âm thầm cảm khái.

Mỗi gốc linh dược ở trong tay Tần Phàm luôn trích ra dược linh dịch thuần khiết cao độ, mỗi một khâu nhỏ cùng mỗi bước đều thập phần chính xác, nhiệt độ không kém, lực khống chế như vậy có thể nói là phi phàm thoát tục, thế gian ít có người có thể sánh bằng.

Thuận lợi luyện hóa linh dược, rất nhanh ngưng lộ thành công.

Nhìn linh lộ trong suốt trong sáng, Cát Bản lại âm thầm gật đầu, hắn là người sáng tạo Thanh Hồn Luyện Thể Đan, tự nhiên biết được cần ngưng kết ra dược linh lộ không nhiễm tạp chất cùng không khí, nếu không khi ngưng thể sẽ gặp thất bại trong gang tấc.

Tần Phàm làm rất khá, tốt tới mức hắn cũng không cách nào soi xét.

Rất nhanh ngưng thể thành công.

Quá trình lưu loát, không có xuất hiện vấn đề gì.

Tiến vào bước thể rắn.

Linh hoàn thành!

Cuối cùng đã tới bước mấu chốt tụ linh thành đan, lúc này không chỉ Tần Phàm tập trung tinh thần, đầu nhập vô cùng, ngay cả Cát Bản cũng không nhìn được chăm chú quan sát động tác của Tần Phàm.

Lực chuyển hoá đan hỏa làm người hoa cả mắt, khả năng khống chế nhiệt độ vô cùng tinh diệu, thủ ấn tụ linh độc đáo làm trong lòng Cát Bản tán thưởng không thôi. Theo hắn xem ra, thiên phú luyện đan của người trẻ tuổi trước mặt quả thật là bình sinh lần đầu tiên hắn gặp được, thậm chí chính bản thân hắn trừ bỏ có được ưu thế hợp thành đan mạch ra, ở những điểm khác mơ hồ còn có chút không bằng.

Linh khí lốc xoáy chậm rãi xoay tròn trên dược đỉnh, một mảnh đan mạch khí dài hẹp bị Tần Phàm hấp dẫn vào bên trong, tiếp tục truyền vào linh hoàn trong dược đỉnh, đan sắc dần dần hiện ra.

Tới lúc này nếu Cát Bản còn có thể hô hấp, hắn nhất định sẽ ngừng thở!

Ông!

Thất thái quang mang hiện ra, mơ hồ có huyền âm vang lên.

Một lần liền thành công!

Đồng tử của Cát Bản không nhìn được đều co rụt lại, trong lòng kinh ngạc không thôi, phải biết rằng dù hắn là người sáng tạo ra đan phương năm xưa cũng không thể chỉ một lần thì có thể luyện chế được thành công.

1577. Chương 1587: Nhận Truyền Thừa. (1)

Chương 1587: Nhận truyền thừa. (1)

Nhưng người trẻ tuổi trước mắt chỉ lần đầu tiên tiếp xúc đan phương đã có thể thuận lợi luyện chế hoàn thành!

Mà động tác kế tiếp của Tần Phàm lại làm da mặt Cát Bản cũng như muốn co rút lại.

Luyện chế thành công viên đan dược, Tần Phàm cầm ra nhìn nhìn, cau mày lắc lắc đầu, sau đó lại bỏ sang bên, rất nhanh lại luyện chế lần thứ hai.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn.

Tụ linh, thành đan!

Lần thứ hai luyện chế trong ánh mắt khiếp sợ của Cát Bản, Tần Phàm lại lưu loát đem đan dược thành công luyện ra.

Nhưng hắn vẫn bỏ đan dược sang một bên, bắt đầu lần luyện chế thứ ba.

- Còn không hài lòng? Viên đan dược theo tỉ lệ mà xem, ít nhất đã đạt tới ngoài thất tinh cực phẩm đi, có thể đạt được hơn năm ngàn đan mạch của ta rồi.

Lúc này Cát Bản không nhin được nói.

Tần Phàm chỉ lắc đầu, động tác trong tay cũng không chậm lại.

Rất nhanh viên thứ ba cũng được hắn thành công luyện chế ra.

Viên đan dược thứ ba tuy rằng còn chưa lấy ra, nhưng theo hương dược có thể cảm giác được dược lực mạnh hơn cả hai viên đầu tiên!

Tới lúc này đối với thanh niên trẻ tuổi bày ra thủ pháp luyện đan khủng bố trước mặt, đáy lòng Cát Bản cũng cảm thấy hoàn toàn bội phục.

Ba lượt luyện đan, xác suất thành công trăm phần trăm!

Hơn nữa còn là luyện chế loại đan dược mới tiếp xúc lần đầu!

Thậm chí sau khi luyện chế xong ba lần, còn chưa tới nửa canh giờ.

- Tiền bối, ta luyện chế xong rồi, hiện tại có thể tiến hành thí nghiệm dược hiệu.

Tần Phàm xong việc luyện đan, ngẩng đầu nói với Cát Bản.

- Tốt, ngươi bỏ vào tấm bia đá đi!

Thấy vậy hai mắt Cát Bản ngưng tụ lại, trên mặt lộ ra thần sắc chờ mong hưng phấn. Kỳ thật để ột thiên tài đan đạo đi tiếp nhận truyền thừa của mình, hắn cũng không có chỗ nào không hài lòng. Chỉ là hắn bố trí quy tắc nên không thể sửa đổi, Tần Phàm có được bao nhiêu truyền thừa phải xem dược lực luyện chế như thế nào.

Nghe vậy Tần Phàm gật đầu, sau đó lấy ra đan dược, cũng không xem xét, thật tự tin đi tới bỏ vào lỗ nhỏ trong bia đá.

Đem viên Thanh Hồn Luyện Thể Đan luyện chế lần thứ ba bỏ vào trong tấm bia đá, Tần Phàm chậm rãi lui ra phía sau ba bước, sau đó ngẩng đầu bình tĩnh chờ đợi.

Trải qua hai lần luyện chế trước đó, hắn đối với toàn bộ chi tiết về loại đan dược này cũng đã hiểu được thập phần rõ ràng, cho nên đối với việc luyện chế viên đan dược thứ ba hắn có mười phần tự tin.

- Phẩm cấp của đan dược chia là năm loại hạ, trung, thượng, cực, tuyệt, viên đan dược này hắn phải đạt tới tuyệt phẩm, hắn là không có vấn đề gì!

Trong lòng Tần Phàm nói thầm.

Ngay khi viên đan được được bỏ vào lỗ nhỏ trên tấm bia đá, mặt ngoài tấm bia phát ra hào quang óánh bạc thần bí, trong mơ hồ còn có một thanh âm huyền bí quanh quẩn bên trong thông đạo, phảng phất như trải qua vô số năm tháng tang thương viễn cổ xuyên qua mà đến.

Tần Phàm đang đợi.

Cát Bản cũng đang đợi.

Đích!

Một lát sau một thanh âm đầy lực xuyên thấu bỗng nhiên vang lên.

- Tấm bia đá truyền thừa đã đem viên Thanh Hồn Luyện Thể Đan của người kiểm tra xong, bây giờ đang phân tích được lực, một tiếng vang đại biểu người có thể đạt được một ngàn điều đan mạch truyền thừa, nếu là hai tiếng thì là hai ngàn điều đan mạch truyền thừa, cứ tính theo như vậy, chín tiếng đại biểu người có thể đạt tới chín ngàn điều, nếu tấm bia đá phát ra mười thanh âm, như vậy người có thể đạt được toàn bộ chín ngàn chín trăm chín mươi chín điều đan mạch truyền thừa của ta.

Lúc này Cát Bản lại giải thích.

Tần Phàm gật gật đầu, lưu ý tiếng vang phát ra từ tấm bia đá.

- Đích!

Tiếng thứ hai vang lên.

Đích!

Đích!

Rất nhanh đã tới tiếng thứ chín!

Đúng lúc này thanh âm bỗng nhiên dừng lại.

- Chỉ có thể đạt được chín ngàn điều sao?

Thần sắc Tần Phàm không khỏi ảm đạm, hắn vốn có ý tưởng đạt được toàn bộ đan mạch, bởi vì luyện đan là bốn sự mà hắn tự tin nhất.

Đối với được hiệu của viên Thanh Hồn Luyện Thể Đan hắn vốn hết sức hài lòng.

Kết quả như vậy làm cho hắn có chút thất vọng.

- Chín thanh âm, người có thể đạt được chín ngàn điều đan mạch hợp thành của ta.

Lúc này Cát Bản khẽ cười nói:

- Kỳ thật người có thể đạt được nhiều truyền thừa như vậy đã vượt khỏi dự liệu của ta, hơn nữa tuổi của người còn nhỏ, phải biết rằng lúc trước ta đặt ra yêu cầu vẫn rất cao.

Ở nhiều năm trước kia, bản thân Cát Bản là cường giả đan võ song tu hiểm hoi, tu vi trong đan đạo lẫn võ đạo đều vây ở đỉnh thế giới lúc ấy, tính cách thập phần cao ngạo, không nguyện ý để người bình thường dung nhập truyền thừa của chính mình, cho nên đem yêu cầu truyền thừa đặt ra cực cao, thậm chí lúc ấy hắn đem tiêu chuẩn luyện chế đan dược phải đạt được tới chín ngàn chín trăm chín mươi chín điều đan mạch truyền thừa.

Đương nhiên, trải qua những năm tháng lâu dài như thế, một tia tàn hồn của hắn đã sớm lắng đọng lại, chứng kiến thiên tài đan đạo như Tần Phàm, hắn vẫn mơ hồ có chút hối hận quyết định ngày trước.

- Cảm tạ tiền bối truyền thừa!

Đến lúc này Tần Phàm chỉ đành bất đắc dĩ tiếp nhận sự thật, sau đó thật phong độ cúi người cảm tạ.

Không đạt được toàn bộ truyền thừa, nhưng như vậy cũng đã là một thành tích không sai.

Chúng kiến Tần Phàm vẫn biểu hiệu khéo léo như vậy, Cát Bản càng thêm thưởng thức, trong lòng lại cảm thấy vô cùng hối hận, nhưng hắn cũng chỉ đành bất đắc dĩ, hiện tại hắn chỉ còn lưu lại chút tàn hồn, hết thảy chỉ có thể giao cho tấm bia đá truyền thừa đến phán định.

Hai người họ đều đang nghĩ hết thảy đều đã kết thúc, chỉ chờ tiến hành nghi thức truyền thừa.

Nhưng đúng ngay lúc này...

Bỗng nhiên...

Tấm bia đá truyền thừa bỗng chớp động ra quang mang mãnh liệt chói mắt, thất thải huyễn quang không ngừng tản ra, còn nường theo tiếng chấn động thật lớn, làm tấm bia đá thoát nhìn giống như vượt qua khỏi sự thừa nhận của nó.

- Đích!

Sau một lát, trên bia đá lại truyền ra thanh âm, hơn nữa lần này còn kéo dài thật lâu không ngừng.

- Là chuyện gì đang xảy ra?

Lúc này cả Tần Phàm lẫn Cát Bản đều đồng loạt giật mình, ngay cả Cát Bản chế định ra quy tắc truyền thừa cũng không nghĩ sẽ phát sinh loại tình huống như vậy.

Tiếp theo Cát Bản chợt lộ ra thần sắc như tự hỏi.

- Thì ra là thế! Không nghĩ tới người luyện chế ra viên đan dược kia lại có được lực vượt qua khỏi cực hạn mà ta chế định trong tấm bia đá!

Qua một lúc lâu, Cát Bản tỉnh ngộ nói, ánh mắt nhìn Tần Phàm mang theo vẻ kinh ngạc cùng hưng phấn.

- Tần Phàm, người thật đúng là thiên tài, người luyện chế ra Thanh Hồn Luyện Thể Đan ngoại trừ có thể bài trừ tạp chất cùng cố bản bồi nguyên đạt tới mức tận cùng, còn có tác dụng tăng trưởng sinh mệnh lực! Phải biết rằng một người có được sinh mệnh lực càng ương ngạnh, như vậy có thể thừa nhận công kích càng mạnh, đại biểu có thể đạt được càng nhiều sinh cơ!

- Tăng trưởng sinh mệnh lực?

Nghe vậy Tần Phàm chợt hiểu ra.

1578. Chương 1588: Nhận Truyền Thừa. (2)

Chương 1588: Nhận truyền thừa. (2)

Công hiệu tăng trưởng sinh mệnh lực là đến từ năng lực của Thanh Long Tâm, trên thực tế sau khi lấy được Thanh Long Tâm mỗi lần hắn luyện đan đều tự nhiên truyền nhập Thanh Long khí vào đan dược, cũng bởi vì như thế, sinh mệnh lực của hắn luôn tăng trưởng, mới có thể mỗi khi bị trọng thương đều có thể sống sót hơn nữa còn khôi phục lại trạng thái rất nhanh.

- Vậy...tiền bối, lần này xem như chín tiếng hay mười tiếng?

Sau đó Tần Phàm không khỏi hỏi thăm.

- Đương nhiên là mười tiếng! Người sẽ đạt được toàn bộ truyền thừa của ta, hiện tại người ngồi xếp bằng trước tấm bia đá truyền thừa, chuẩn bị tiếp nhận đi!

Lúc này trên mặt Cát Bản mang theo ý cười vui vẻ nói, có thể đem đan mạch của mình truyền thừa cho Tần Phàm, đây là việc mà hắn thật muốn làm hiện tại.

- Tạ tiền bối!

Trên mặt Tần Phàm không khỏi vui vẻ, trong lòng đại định, vội vàng đi tới ngồi xếp bằng trước tấm bia.

Lúc này bia đá cũng dần dần ổn định lại, chỉ riêng chữ “Cát” còn tản ra hào quang thần bí, hơn nữa còn có một loại năng lượng thần bí cùng linh ngộ không ngừng nổi lên bên trong.

Ông!

Đột nhiên lại truyền tới một lần chấn động, quang mang trên chữ “Cát” bỗng nhiên bắn ra, sau đó bao phủ lấy thân thể Tần Phàm, chiếu rọi lên trên gương mặt chuyên chú của hắn, thoát nhìn chẳng khác gì thánh thể hạ phàm.

Lúc này Tần Phàm cảm giác được có một loại tin tức thật khổng lồ truyền vào trong đầu của hắn, sau đó hắn cảm giác toàn bộ âm thanh đều biến mất, rơi vào trong mênh mông hư vô, chỉ còn lại bản ngã tồn tại.

Cảm giác, khứu giác, thính giác, xúc giác, ngũ giác trong nháy mắt biến thành vô cùng mất tuệ.

Thậm chí hắn có thể dễ dàng nắm giữ được mỗi tia lực lượng thần bí dao động, chẳng khác gì như đang đứng trên mặt hồ, cảm giác được dưới chân không một tia gợn sóng.

Xuy xuy xuy xuy...

Đủ loại linh ngộ không ngừng đập vào ý thức hải của Tần Phàm, vào lúc này hắn cảm giác như toàn bộ vạn vật chung quanh đều biến mất.

Chỉ còn lại đan mạch tung hoành, không ngừng rõ ràng hơn trước mặt.

Đan mạch!

Đây chính là đan mạch vô tận trong thiên địa!

Tinh thần Tần Phàm như xuyên qua cửu tiêu, từ trên cao nhìn xuống, mỗi một điều đan mạch giống như một mạng lưới xuất hiện ngay trước mắt hắn.

Bên trong còn có một chút đan mạch đặc thù ẩn giấu bắt đầu dần dần hiện ra.

Đây chính là đan mạch hợp thành của Cát Bản.

Tần Phàm biết hiện tại mình đã bắt đầu nhận truyền thừa.

Một, hai, ba đường...mười, hai mươi...một trăm, hai trăm...một ngàn...hai ngàn...Trong vô tình, Tần Phàm không ngừng linh ngộ cùng tiêu hóa chín ngàn chín trăm chín mươi chín điều đan mạch kia.

Trong quá trình này hắn cần dùng tinh thần lực cùng linh hồn lực đem đan mạch toàn bộ liên tiếp cùng một chỗ, đem đan mạch vốn thuộc về Cát Bản toàn bộ tiếp thu về.

Cát Bản trôi nổi trên tấm bia đá, gương mặt đầy vẻ hài lòng mỉm cười nhìn Tần Phàm. Hắn nhìn ra được tốc độ Tần Phàm tiếp nhận đan mạch cũng khá nhanh, độ phù hợp lại cực cao tới bất ngờ.

Đây cũng mang ý nghĩa Tần Phàm càng thêm dễ dàng nắm giữ, lúc sử dụng sẽ càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Tần Phàm không để cho hắn thất vọng, đã vượt ngoài ý muốn của hắn thậm chí là kỳ vọng của hắn.

Cũng đủ rồi...Thanh âm than nhẹ cuối cùng của hắn mơ hồ quanh quẩn bên trong thông đạo, sau đó thân hình dần dần mờ đi, thẳng tới khi hoàn toàn tiêu tán trong không khí.

Luyện đan sư Cát Bản, tuyệt đại cường giả đan võ song tu, cứ như vậy mai một trong thiên địa, thật giống như chưa bao giờ tồn tại qua.

Chỉ có truyền thừa của hắn được giữ lại, hơn nữa lại lần nữa nở rộ trên một thiên tài trẻ tuổi.

Trong nháy mắt biến mất, trên mặt Cát Bản thật thỏa mãn, có thể có được người thừa kế như Tần Phàm, hắn cảm thấy mình thật không sống uổng phí.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sau khi Cát Bản biến mất Tần Phàm vẫn đang nhận truyền thừa.

Thật không biết đã trôi qua bao lâu.

Thẳng tới lúc này.

Rốt cục truyền thừa đã tiếp cận kết thúc, mà chung quanh thân thể hắn kết xuống một tầng tro bụi trắng, có thể thấy được thời gian trôi qua đã thật lâu.

Ông!

Ngay lúc hoàn toàn tiếp nhận xong truyền thừa, một thanh âm chấn vang cuối cùng giữa không trung, ngay lập tức quang mang biến mất, cả không gian biến thành tĩnh mịch sâu thẳm.

Vào lúc này Tần Phàm rốt cục chậm rãi mở mắt, trong mắt hắn hiện lên thần thái sáng ngời, tinh thần khí giống như được thay da đổi thịt...

- Hô...

Mở hai mắt, trong miệng Tần Phàm nhẹ nhàng thở ra một hơi, cả người chợt buông lỏng xuống. Hiện tại tinh thần trạng thái của hắn thập phần hưng phấn, chiếm được truyền thừa của Cát Bản, hắn bỗng nhiên có loại cảm giác như nắm giữ cả thiên địa.

Loại cảm giác này thập phần kỳ diệu, ngoại trừ khiến đan đạo của hắn tiến bộ thậm chí có ích lợi thật lớn đối với võ đạo.

Chứng kiến tro bụi phủ bên người, Tần Phàm biết được lần này mình nhận truyền thừa đã phí không ít thời gian, hắn cảm ứng lại một chút, không ngờ đã trôi qua ba tháng.

- Cát Bản tiền bối hắn là đã biến mất...

Tiếp theo hắn ngẩng đầu lên, nhìn nhìn tấm bia đá truyền thừa trước mắt, quả nhiên phát hiện tàn hồn của Cát Bản đã tiêu thất từ lúc nào.

- Không thể báo ân, Cát Bản tiền bối, cảm tạ!

Tuy rằng người đã mất, nhưng Tần Phàm vẫn thì thầm nói, trong giọng nói mang theo cảm kích lẫn cảm khái, còn vương chút thương cảm.

Lần này vị tiền bối viễn cổ thực sự đã giúp hắn rất lớn.

Hai tay siết chặt lại, hắn cảm giác được mình nắm giữ được đan mạch hợp thành, đan mạch ẩn giấu bên trong thiên địa nhưng chỉ cần tới lúc hắn cần sử dụng liền có thể nắm lấy.

Đây đều có được từ truyền thừa của Cát Bản.

Gần vạn đan mạch, cho dù lấy thiên phú của hắn cũng phải dùng mười năm thời gian mới có thể làm được, hơn nữa muốn ngưng kết đan mạch còn dùng thật nhiều linh dược tài liệu phụ trợ mới có thể hoàn thành, đó cũng là công trình thật lớn.

Có thể nói hiện tại chiếm được đan mạch hợp thành, chẳng khác gì tiết kiệm được thời gian cùng khổ nhọc thu thập linh dược.

Hắn đương nhiên phải cảm kích.

- Di?

Mà chỉ một lát sau, khi kiểm tra đan mạch Tần Phàm bỗng nhiên kinh ngạc phát hiện, bởi vì trước kia hắn vốn đã ngưng kết được đan mạch do sử dụng Thủy Hỏa Cực Đan, không ngờ đã biến mất bên trong cảm giác của hắn!

Vô luận hắn cố gắng cảm ứng như thế nào nhưng làm sao cũng không cảm ứng được hai đan mạch kia tồn tại.

- Ta hiểu rồi, bởi vì hiện tại ta còn chưa đạt tới cảnh giới cao nhất trong đan đạo, cho nên nhiều nhất chỉ có thể nắm giữ được chín ngàn chín trăm chín mươi chín đan mạch, hai đan mạch hắn đã bị dung hợp cùng cắn nuốt. Chín là cực hạn, ta chỉ đột phá được cực hạn này mới có thể đạt tới cảnh giới cao nhất!

Nhưng rất nhanh hắn liền bình thường trở lại, minh bạch được toàn bộ nguyên nhân.

Nhưng trong thời gian ngắn lấy được nhiều đan mạch như vậy, cách đỉnh cấp đan đạo chỉ còn một bước, Tần Phàm đã cảm thấy rất thỏa mãn.

Nhìn lại tấm bia đá truyền thừa. lúc này quang mang đã biến thành ảm đạm, thật giống như Cát Bản tiêu tán nên mất đi động lực cùng sinh cơ cuối cùng, hoặc có thể nói nó đã hoàn thành xong sứ mạng.

1579. Chương 1589: Đan Đạo Tăng Lên.

Chương 1589: Đan đạo tăng lên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ánh mắt Tần Phàm dời qua, tiếp theo hắn phát hiện được viên Thanh Hồn Luyện Thể Đan mà mình luyện chế thành đang nằm trong lỗ nhỏ trên tấm bia.

Hắn đi tới cầm lại đan dược trở về.

Không thể không nói, bắt đầu từ khi còn là võ đồ, Tần Phàm chủ yếu dựa vào đan dược mà tăng lên thực lực, mặc dù nói bởi vì có ma chủng nên không đến nỗi xuất hiện việc cảnh giới bất ổn hay thân thể không chịu nổi, nhưng ít nhiều vẫn lưu lại chút tạp chất trong thân thể hắn. Tuy rằng trước kia hắn từng thử dùng đan dược khác đến xử lý, nhưng vẫn chưa thể hoàn toàn thanh trừ.

Tỷ như mỗi khi thi triển một ít vũ kỹ tiêu hao thật lớn, thân thể hắn có đôi khi bởi vì nguyên giới lực không lưu loát mà tạo thành đau đớn, tuy rằng chút đau đớn ấy đối với hắn mà nói hoàn toàn nằm trong phạm vi thừa nhận, nhưng dù sao vẫn có điều ảnh hưởng cho việc phát huy thực lực.

Hiện tại có được Thanh Hồn Luyện Thể Đan do Cát Bản nghĩ ra, hắn có thể cải thiện được tình huống.

Kể tiếp Tần Phàm thử tưởng tượng thông qua đan mạch mà ngưng kết tài liệu linh dược giống như Cát Bản. Nhưng tuy hắn đã nắm giữ được gần vạn đan mạch, nhưng làm thế nào cũng không thể thành công.

Hắn phỏng chừng có lẽ vì hắn mới tiếp thu truyền thừa, còn cần dùng một thời gian mới có thể hoàn toàn tiêu hóa.

- Ha ha, bất kể như thế nào ít nhất trước kia có thật nhiều đan dược mà không có cách luyện chế nhưng hiện tại ta đã làm được.

Mặc dù Tần Phàm còn có chút thất vọng nhưng tóm lại hắn vẫn có vẻ thập phần hưng phấn.

Theo số lượng đan mạch nắm giữ gia tăng, thuật luyện đan của hắn tự nhiên cũng tăng lên thật nhiều. Thật giống như trước kia vì hạn chế đan mạch mà không thể luyện chế Thái Hư Chân Đan, hiện tại hắn hoàn toàn có thể làm thử. Còn có Hỏa Dương Cuồng Đan dùng Yêu Hỏa Diễm Liên cùng Bạch Diệp Lam Tâm Thảo làm thuốc, hắn cũng đã có được đủ linh dược, tin tưởng có thể luyện chế ra.

- Dù sao cũng đã lưu lại nơi này thời gian dài như vậy, cũng có thể tiếp tục ở lại thử luyện chế ra thêm ít đan dược càng tốt.

Tiếp theo, Tần Phàm lấy ra Đan Võ Thần Đỉnh.

Hắn làm như vậy một mặt là vì vừa nhận được truyền thừa, muốn thí nghiệm một chút trình độ phù hợp giữa mình cùng đan mạch, về phương diện khác hắn thật lo lắng đi ra ngoài gặp phải Thiên Ưng lão nhân hoặc là La gia La Thành, chuẩn bị nhiều một chút vẫn ổn thỏa hơn.

Đặc biệt là Hỏa Dương Cuồng Đan, có được công hiệu bùng nổ nguyên giới lực cường đại, nếu như có thể luyện chế ra, chống lại hai cường địch kia vẫn có đủ tự tin của mình.

Nghĩ tới đây, hắn không chút chần chờ, đem linh dược chuẩn bị sẵn đều mang ra, bắt đầu tiến hành lần đầu tiên luyện chế đan dược sau khi nhận được truyền thừa.

Trước tiên hắn tiến hành luyện chế đan dược có tên là Tích Hỏa Đan, loại đan dược này là đan phương có ghi lại trong bút ký của Cát Bản, trước khi tới nơi đây hắn từng xem qua. Đáng tiếc loại đan dược này cần dùng vài loại đan mạch hợp thành, cho nên hắn không cách nào luyện chế thành công, chỉ có thể mạo hiểm tiến vào trong hồ nham tượng tìm kiếm.

Trên thực tế, nếu lúc trước hắn thành công luyện chế ra đan dược kia, như vậy có thể tăng cường lực phòng ngự hỏa hệ của hắn, dùng vào có thể phát huy ra tác dụng kháng nhiệt cùng tích hỏa.

- Luyện chế Tích Hỏa Đan còn dễ dàng hơn Thái Hư Chân Đan cùng Hỏa Dương Cuồng Đan rất nhiều, trước tiên dùng nó làm thí nghiệm đi!

Tần Phàm vừa thì thào vừa dùng Tử Uyên đan hỏa cùng hắc hỏa dung hợp bắt đầu luyện chế.

Với khả năng nắm giữ lực khống chế trong tay, mấy bước đầu tiên thật không thành vấn đề.

Luyện hóa linh dược, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn... từng bước thuận lợi tiến hành xuống, mỗi một khâu nhỏ đều nắm giữ chuẩn xác phi thường, không hề có bất kỳ sai lầm, sau khi linh hoàn thành rất nhanh đi tới bước mấu chốt tụ linh cùng chú linh.

Tới bước này là bắt đầu cần dùng ghép đan mạch.

Bởi vì hiện tại Tần Phàm nắm gần vạn đan mạch trong tay, cho nên lúc này yêu cầu hắn phải nhanh chóng tinh chuẩn tìm được đan mạch cần thiết, sau đó mới có thể thành công tụ tập cùng dung hợp vào bên trong linh hoàn, biến thành linh đan chân chính.

Bên trong khảo nghiệm tinh thần lực cùng trình độ nhận thức dược lý của luyện đan sư rất lớn.

Ở một phương diện là đan mạch quá nhiều, cần chọn lựa ra đan mạch thích hợp nhất bên trong phải hao phí tinh thần thật lớn, ở phương diện khác chọn ra đan mạch thích hợp có thể an bài đan khí thích hợp nhất kết thành đan dược.

Chỉ thoáng sai lầm sẽ ảnh hưởng tới chất lượng đan dược.

Trên thực tế, một bước này chú ý kinh nghiệm, bởi vì trải qua nhiều lần luyện chế kinh nghiệm tích lũy sẽ làm cho hắn biết đan mạch nào là thích hợp nhất, do đó luyện chế được đan dược có phẩm cấp cao nhất.

Đương nhiên, thiên phú cũng thập phần quan trọng, nghe nói có một ít luyện đan sư thiên phú cao có thể nhờ vào trực giác là tuyển chọn ra được đan mạch cùng đan khí thích hợp nhất.

Không thể nghi ngờ Tần Phàm là một luyện đan sư có thiên phú, mặc dù hắn đạt được truyền thừa xong cũng là lần đầu tiên luyện chế, nhưng nương vào lực cảm giác vô cùng敏锐, hắn rất nhanh liền chọn lựa ra đan mạch thích hợp nhất để luyện chế Tích Hỏa Đan, hơn nữa đem đan khí bên trong rất nhanh ngưng tụ lên Đan Võ Thần Đỉnh.

Đan khí lốc xoáy xoay tròn, hắn chuyên chú thao tác đưa vào trong dược đỉnh.

Ông!

Sau một lát huyền âm vang lên, đỉnh lô mơ hồ hiện lên ánh lửa.

- Thành!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, lộ ra sắc mặt vui mừng. Quả nhiên đúng như hắn thiết tưởng, lần này độ phù hợp đan mạch cao phi thường, sử dụng đan mạch truyền thừa hắn cơ hồ không có quá nhiều cản trở đã thành công.

Tiếp theo hắn mở ra dược đỉnh, đem viên Tích Hỏa Đan lấy ra nhìn xem.

- Ân, tuy rằng dược lực của viên đan dược này vừa đạt tới thượng phẩm, nhưng là lần đầu tiên ta dùng đan mạch truyền thừa luyện chế, đối với hệ thống đan mạch khổng lồ kia còn chưa quen thuộc hoàn toàn. Chỉ cần luyện chế thêm vài lần, nhất định có thể luyện ra được đan dược phẩm chất càng cao hơn.

Đối với kết quả này Tần Phàm vẫn cảm giác được khá hài lòng.

Nếu viên đan được thứ nhất đã luyện chế xong, kế tiếp đã như nước chảy thành sông.

Tần Phàm tiếp tục luyện chế ba ngày ba đêm.

Cuối cùng đã có thể đem chất lượng của Tích Hỏa Đan tăng lên ngoài ngũ tinh cực phẩm, có được đan được như vậy trợ giúp, hẳn tin tưởng khi quay về đi qua hồ nham tương kinh khủng kia sẽ thoải mái hơn rất nhiều.

Ngoài ra hẳn cũng luyện chế ra Thái Hư Chân Đan cùng Hỏa Dương Cuồng Đan, nhưng hai loại đan được này nhiều nhất chỉ đạt tới cửu tinh thượng phẩm, không thể phát huy ra công hiệu cực mạnh.

- Hiện giờ cách cuộc chiến của thiên tài thần đảo còn chừng hai tháng, ta cũng nên quay về Mạc Lợi thành chuẩn bị mới được.

Thấy tạm thời khó thể tiếp tục đề thăng, Tần Phàm cũng không tiếp tục luyện đan, chỉ thu hồi Đan Võ Thần Đỉnh, đứng lên dự tính trở lên Thiên Ứng sơn.

- Không biết kết quả so đấu của Thiên Ứng lão nhân cùng La Thành đã như thế nào rồi?

Trong lòng hẳn kỳ thật cũng có chút tò mò.

Phải biết rằng hiện tại hẳn còn đang ở ngay dưới hang ổ của Thiên Ứng lão nhân.

1580. Chương 1590: Thần Thông Chu Tước.

Chương 1590: Thần thông Chu Tước.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandanc

Dọc theo thông đạo chậm rãi đi ra ngoài, lúc này tâm tình của Tần Phàm xem như rất tốt.

Một lần đi tới nơi đây, tuy rằng trên đường đã trải qua không ít hung hiểm, thậm chí khi đi thông qua hồ nham tương cơ hồ bị thiêu cháy, nhưng thu hoạch lại rất dày.

Gần vạn điều đan mạch, đây là tài sản lớn nhất của một luyện đan sư, cho dù là bao nhiêu tiền tài cũng không cách nào so sánh được. Bởi vì có được nhiều đan mạch truyền thừa như thế, Tần Phàm đại khái có thể luyện chế đủ loại đan được trân quý, giá trị căn bản không thể đánh giá.

Giống như Thái Hư Chân Đan, đây chính là loại đan được mà bao nhiêu thiên tài cường giả đồ xô muốn có, ngay cả bản thân Mạc Lợi đảo chủ lúc lấy ra còn tỏ vẻ trịnh trọng làm ban thưởng cho người đạt được danh vị thứ ba trong cuộc thi tuyển của thần đảo.

Hiện tại Tần Phàm đã có thể luyện chế!

Tuy rằng hiện tại luyện chế ra Thái Hư Chân Đan phẩm chất còn chưa đủ hài lòng, tạm thời sản sinh được hiệu còn chưa sánh kịp với một viên trao đổi với Lăng Cầm, nhưng hẳn rất có tự tin chỉ cần qua thêm một thời gian khi hẳn đã hoàn toàn quen thuộc với đan mạch truyền thừa, nhất định có thể luyện chế ra đan được cao cấp hơn thậm chí là có thể siêu việt hơn.

- Thái Hư Chân Đan ngũ kiếp bán thần bình thường có được một viên cũng đã là muôn vàn khó khăn, hơn nữa đại bộ phận chỉ có thể dùng một viên, nhưng ta thì khác, với cường độ khí lực hiện tại của ta mặc dù không có Bạch Hổ ma chủng không thể dùng vô hạn, nhưng miễn cưỡng có thể dùng hai viên...hai viên Thái Hư Chân Đan cho dù không thể đạt tới cảnh giới lục kiếp bán thần, nhưng tin tưởng cũng không xa!

Vừa đi trong thông đạo Tần Phàm cũng trầm suy nghĩ.

Với khả năng thành đan kinh khủng của Tần Phàm, phỏng chừng cao hơn chính bản thân Thái Hư chân nhân không ít, cho dù cần luyện chế ra hai viên tuyệt phẩm Thái Hư Chân Đan cũng không quá khó khăn.

Vào lúc này Tần Phàm có thể phát hiện nhiệt độ trong thông đạo cao hơn lúc mới bước vào rất nhiều, thậm chí còn có thể chứng kiến một ít bột phần núi lửa bay trong không khí. Hắn biết đây là bởi vì linh hồn của Cát Bản hoàn toàn tiêu tán, mà phong ấn nơi này đang chậm rãi biến mất.

- Ta nghĩ nơi này rất nhanh sẽ bị nham tương hoàn toàn bao phủ mai một, ngày sau cũng sẽ không còn tồn tại!

Tần Phàm đi về trước cửa đá, quả nhiên phát hiện nham tương bên ngoài đang bắt đầu thẩm thấu, hắn quay đầu nhìn thoáng qua thông đạo phía sau, sau đó thoáng thở dài.

Nuốt Tích Hỏa Đan, khởi động toàn bộ phòng ngự, sau đó nhấn lên cơ quan trên cửa đá, ngay khi nham tương vừa tràn vào hắn đã rất nhanh vọt ra, xông thẳng lên trên.

Lúc nuốt vào Tích Hỏa Đan, có thể cảm giác được trong thân thể bắt đầu nóng rực lên, nhưng loại nhiệt lực lại giống như nổi lên một tầng bảo hộ, làm nhiệt lượng xâm nhập bên ngoài chậm rãi hơn rất nhiều.

Một đường xông lên phía trước.

Bốn phía là năng lượng hỏa hệ vô cùng nồng đậm bao quanh, năng lượng hỏa hệ dày đặc thậm chí còn cao hơn cả một biển lửa đang hừng hực thiêu đốt.

Nhưng có được Tích Hỏa Đan, Tần Phàm phát hiện nhiệt độ ăn mòn khắp bốn phía quả nhiên đã giảm bớt thật nhiều, tuy rằng phòng ngự trên người không ngừng bị đập vào, nhưng vẫn nằm trong phạm vi thừa nhận của hắn, cũng không đến mức xuất hiện tình huống phòng ngự hỏng mất như lúc mới đến.

Càng lúc càng tới gần mặt hồ.

Ngay lúc Tần Phàm phỏng chừng mình chỉ còn cách mặt hồ chừng mấy ngàn thước...

- Di?

Tần Phàm bỗng nhiên ngừng lại, trên mặt xuất hiện vẻ kinh ngạc, đúng lúc này hắn cảm giác được Chu Tước ma chủng trong cơ thể mình tựa hồ có chút chấn động lên.

- Đây chẳng lẽ là...?

Ngay lập tức vẻ mặt hắn hiện lên nét kinh ngạc sau đó biến thành sắc mặt vui mừng.

Loại cảm giác này hắn không chút xa lạ, chính là hai lần trước lúc cảm giác được Kỳ Lân thần thông cùng Huyền Vũ thần thông, nhưng lần này chấn động có vẻ yếu hơn một ít, còn chưa khiến ấy viên ma chủng khác cộng hưởng, thậm chí còn có xu thế muốn biến mất.

- Chẳng lẽ bởi vì hỏa hệ năng lượng nơi đây còn chưa đủ?

Thấy vậy Tần Phàm hơi có chút gấp gáp.

Phải biết rằng điều này quan hệ tới việc hắn có thể hoạt hóa được Chu Tước thần thông hay không, mà một khi có thể hoạt hóa được Chu Tước thần thông, thực lực của hắn tăng nhanh không cần nói cũng biết, thậm chí còn có thể trực tiếp tăng lên một cấp cũng không chừng.

Hắn không thể bỏ qua cơ hội này!

- Phải làm sao mới có thể thức tỉnh Chu Tước thần thông đây?

- Khi ta đi xuống cũng không cảm giác được phản ứng của Chu Tước ma chủng, nhưng hiện tại đi trở về lại xuất hiện, tuy rằng không mãnh liệt nhưng dù sao đã có!

- Chẳng lẽ do ta sử dụng Tích Hỏa Đan?

- Tích Hỏa Đan ẩn chứa hỏa hệ năng lượng rất mạnh, nhưng tác dụng hình thành như một loại kháng thể...như vậy do tác dụng một trong một ngoài cho nên khiến Chu Tước ma chủng có phản ứng?

Suy nghĩ của Tần Phàm chuyển động thật nhanh, cơ hội chỉ có thể thoáng qua, hắn nhất định phải bắt lấy.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm lại lấy ra một viên Tích Hỏa Đan, sau đó nuốt vào thật nhanh.

- Quả thế!

Được lực tiêu hóa, trong cơ thể lại xuất hiện cảm giác nóng rực, Tần Phàm có thể cảm ứng được lực này Chu Tước ma chủng chấn động mạnh hơn một ít.

Chiếm được xác nhận, vì thế Tần Phàm lại liên tục dùng ba bốn viên Tích Hỏa Đan. Dù sao mấy ngày nay điên cuồng luyện chế, loại đan dược này hắn đã luyện chế ra không ít.

Vừa nuốt vào Tích Hỏa Đan, rất nhanh nhiệt độ trong cơ thể Tần Phàm tăng lên thật nhanh, thậm chí dần dần biến thành đáng sợ, cơ hồ làm máu huyết của hắn hoàn toàn sôi trào, mơ hồ muốn bốc thành hơi nước.

- Oa...nóng quá!

Tần Phàm không tự chủ được run rẩy, nhiệt lực một trong một ngoài cùng xâm nhập làm cho hắn vô cùng khó chịu, thân thể như muốn mềm nhũn xuống.

Cũng may khí lực của hắn cường đại, hơn nữa năng lượng hỏa chủng có được lực chống cự trong trình độ nhất định, còn có năng lượng ma chủng khác bảo vệ vị trí khí quan tâm mạch trọng yếu, nếu không còn tiếp tục kéo dài hắn rất dễ dàng bị biến thành phế nhân.

- Ông ông ông...

Nhưng đồng thời vào lúc này chấn động ma chủng Chu Tước tận sâu trong cũng dần dần biến thành càng ngày càng mãnh liệt, hơn nữa có xu thế lan tràn ra những ma chủng khác, đây chính là dấu hiệu Chu Tước thần thông sắp bị hoạt hóa.

Chấn động không ngừng truyền đến, Tần Phàm phảng phất cảm giác được có một đầu Chu Tước hư ảnh mở tung hai cánh, hơn nữa còn nghe được thanh âm tiếng khinh minh thần bí cao quý truyền tới.

Chỉ trong nháy mắt mỗi khiếu huyết của hắn đều tràn ngập hỏa hệ năng lượng Chu Tước.

Thần thông sinh ra!

Ông ông ông ông...

Kích thích này khiến Tần Phàm giống như bị vây trong một loại trạng thái đặc thù, lúc này trong ngoài thân của hắn đều có một luồng năng lượng hỏa hệ điên cuồng xoay vòng lên, hơn nữa không ngừng hấp thụ hỏa hệ năng lượng nồng đậm khắp bốn phía.

Đây là thần thông Chu Tước!

1581. Chương 1591: Thần Thông Hiển Uy.

Chương 1591: Thần thông hiển uy.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Vào lúc đó, Tần Phàm cảm giác mình bị vây trong vòng hỏa hệ năng lượng nhưng giống như cá ở trong nước, không hề có một tia bức xạ, hỏa nguyên tố khắp bốn phía thật giống như biến thành một bộ phận của thân thể hắn, thậm chí có thể tùy ý theo sự điều khiển của hắn.

- Nhưng vì sao vẫn còn cảm giác thiếu chút gì đó?

Tần Phàm hưng phấn thử đem hỏa hệ năng lượng khắp bốn phía ngưng tụ lại, nhưng rất nhanh hắn lại cảm giác Chu Tước hư ảnh trong người còn chưa đạt tới loại trạng thái cực mạnh.

Điều này làm cho hắn tuy có thể khống chế hỏa hệ năng lượng khắp bốn phía, nhưng không cách nào khiến cho hắn cảm giác được sức bật cường đại như lúc hoạt hóa thần thông Kỳ Lân.

- Chẳng lẽ bởi vì hỏa hệ nguyên tố nơi này tuy nồng đậm nhưng không đủ sinh động? Cho nên không thể hình thành hiệu quả bùng nổ?

Trên mặt hắn hiện lên vẻ trầm tư.

- Được rồi, hắn là như vậy, ta phải đi tìm Hỏa Phượng sơn mới được!

Tiếp theo hắn lại cắn chặt răng nói:

- Đi tòa núi lửa Hỏa Phượng sơn cuối cùng kia!

Từ miệng của Tử Văn Độc Long Thú biết được Hỏa Phượng sơn chính là tòa núi lửa sinh động nhất trong ba núi lửa lớn nhất Tầng Long bình nguyên, hơn nữa hiện tại còn vậy trong thời kỳ bùng nổ, không có người hay yêu thú dám tới gần. Tần Phàm đi qua phỏng chừng cũng sẽ gặp nguy hiểm, nhưng chỉ cần có thể đem Chu Tước thần thông hoàn toàn hoạt hóa, hắn cảm thấy mạo hiểm thêm một chút cũng là đáng được.

Bồng!

Một quyền oanh về phía trước, rất nhanh mở ra một lối đi trong hồ nham tương, Tần Phàm bay nhanh về phía trước.

- Rốt cục đã ra rồi sao!

Nhưng ngay lúc hắn vừa thoát ra khỏi hồ nham tương, một thanh âm lạnh lùng liền truyền đến.

Trên hồ nham tương, nhiệt độ vẫn nóng rực phi thường.

Nhưng thanh âm lạnh như băng truyền đến giống như mang theo một loại lực lượng thần bí, làm cả không gian cũng giống như hạ thấp nhiệt độ.

Vào lúc này trên một tảng đá lớn ở phía trên bờ hồ đang đứng một gã lão giả thấp lùn gầy gò, hai mắt hữu thần, tinh quang bộc lộ, kinh khí ngưng tụ, đứng nơi đó cho người ta cảm giác không giận mà uy, uy áp thần nhiên truyền tới, giống như toàn bộ nham tương đều theo hắn quay cuồng lên.

- Thì ra là người?

Lúc này Tần Phàm nhìn lão giả, không khỏi ngưng tụ hai mắt, hơi có chút ngoài ý muốn.

Người kia chính là lục kiếp bán thần đỉnh La gia La Thành.

La Thành trước đó đối chiến sinh tử cùng thất kiếp yêu thú Thiên Ưng lão nhân, tuy thực lực của thất kiếp yêu thú kém hơn thất kiếp bán thần nhân loại một ít, nhưng kém không bao nhiêu, khẳng định phải mạnh mẽ hơn đại đa số lục kiếp bán thần, cho nên hắn không nghĩ tới cuối cùng người chiến thắng lại là La Thành.

Có thể nghĩ tới trên người La Thành nhất định vẫn còn lá bài tẩy chưa lật, nếu không sẽ không khả năng thắng được Thiên Ưng lão nhân mà xuất hiện ở đây ngay lúc này.

Điều này chẳng thể trách La gia sau khi biến được Tần Phàm có năng lực giết chết Vân Thiên cùng La Phong là hai lục kiếp bán thần, còn dám tiếp tục phái La Thành cũng là lục kiếp bán thần truy giết hắn, nguyên lai là người này có được thực lực viễn siêu lục kiếp bán thần bình thường.

- Người thật là bất ngờ sao?

Hai mắt La Thành lạnh lùng nhìn Tần Phàm, mang theo tia trào phúng, trong miệng trầm thấp nói.

- Lấy thực lực của ngươi, hắn không thể nào giết chết được Thiên Ưng lão nhân mới phải!

Nhìn thấy hắn đúng là làm cho Tần Phàm cảm giác ngoài ý muốn, thấy đối phương đã chắn ngang lối ra, hắn không thể không dừng giữa không trung, ổn định ma chủng Chu Tước, sau đó nhìn thẳng La Thành nói.

- Thật sự ta không thể giết được hắn, bất quá hắn đã bị ta đánh trọng thương chạy trốn, hơn nữa hiện tại ngay cả hang ổ cũng không dám quay về!

La Thành mang theo ý cười ngạo nghễ, âm trầm trầm nói.

- Quả nhiên lợi hại, vậy ngươi lại làm sao biết ta ở bên dưới?

Thần sắc Tần Phàm bình tĩnh, trong miệng thần nhiên hỏi.

- Nếu không có chỗ dựa vào, ta há có thể từ Mạc Lợi thành truy tung ngươi được tới nơi này.

Nhưng La Thành cũng không giấu diếm, hần liếm liếm môi lộ vẻ mặt tàn nhẫn nói:

- Trước đó lão phu đích xác quá khinh thường, không nghĩ tới bị một tiểu tử như ngươi bố trí cạm bẫy, nhưng không sao, cho dù ngươi tránh né trong hồ nham tương suốt ba tháng lâu, lão phu vẫn có kiên nhẫn chờ ngươi đi ra bầm thây ngươi vạn đoạn! xem tại

- Đợi ta lâu như vậy đúng là thật khó cho ngươi, nhưng hiện tại ta cũng không muốn cùng người ở đây lãng phí thời gian, ngươi tốt nhất tránh ra, nếu không người nào bị bầm thây vạn đoạn còn chưa biết đâu!

Nghe vậy Tần Phàm lộ ra tia cười lạnh nói. Hiện tại hần đang vội vã muốn đi hoàn thành việc hoạt hóa Chu Tước thần thông, tuy rằng đã bước đầu khởi động không cần quá gấp gáp trong nhất thời, nhưng cũng không thể chờ quá lâu, nếu không ngày sau còn muốn hoạt hóa sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Nhưng đối phương đương nhiên sẽ không dễ dàng cho hần được như nguyện.

- Ngươi đang nói chuyện cười sao?

Quả nhiên nghe lời nói của Tần Phàm, trên mặt La Thành lộ ra tia trào phúng, hần nhìn Tần Phàm như nhìn kẻ ngu ngốc, hần đã ở nơi này chờ mãi suốt ba tháng, làm sao dễ dàng thả Tần Phàm rời đi.

- Có lẽ chỉ là một chuyện cười, hi vọng ngươi cũng có thể cười cho tới cuối cùng!

Thấy vậy sắc mặt Tần Phàm lạnh dần, hần cũng không muốn tiếp tục dây dưa với đối phương trong này, lập tức động thủ.

Siết chặt nắm tay!

Tê...

Ngay tiếp theo, hư ảnh Chu Tước vừa áp xuống lập tức tê mình một tiếng thoát ra khỏi thân thể hần, hai cánh mở tung, sóng nhiệt cuộn cuộn từ dưới hồ nham tương lập tức bị hấp dẫn bay lên.

Ở địa phương mà hỏa hệ năng lượng tràn ngập thế này, đối với hần chiếm cứ ưu thế cực lớn.

Năng lượng hỏa hệ đồ lửa tràn ngập cả thông đạo, nhiệt độ Thiên Ứng sơn đột nhiên bốc cao lên, tựa hồ tùy thời muốn bùng nổ phun trào.

- Hôm nay cho dù ngươi chấp cánh cũng khó thoát!

Xem thấy một màn kia, lúc này La Thành cũng không nhịn được sắc mặt ngưng trọng lên, hần có thể cảm giác được Chu Tước hư ảnh vừa xuất hiện liền đem khí thể của Tần Phàm kéo lên, ngay lập tức hai tay hần biến thành trảo, sát khí lăm lăm.

- Kẻ ngăn ta chết!

Lúc này bị Chu Tước thần thông kích thích, làm cảm giác nóng rực lan tràn khắp toàn thân Tần Phàm, hai mắt hần biến thành thô bạo huyết sắc, trong miệng gầm nhẹ, Chu Tước Dực mở ra nhanh chóng bắn về phía trước.

Bồng!

Sóng nhiệt cuộn cuộn, cơ hồ hình thành thực chất, bao trùm cả không gian hướng La Thành đánh tới.

- Không biết tự lượng sức mình!

Thấy Tần Phàm vọt tới, La Thành lộ ra một tia cười lạnh.

Trên người hần nhanh chóng tản mát ra một loại hào quang kinh khí hồng hoàng hỗn hợp, bên trong chứa đựng hỏa nguyên cuồng bạo, có thể thiêu cháy hết thảy, cũng chứa đựng thổ nguyên dày đặc, hào quang

không ngừng ngừng tụ, cuối cùng thành một cự thuẩn, cự thuẩn không chút khoan nhượng chắn ngang trước người, vững như núi cao sừng sững.

Một chiêu này Tần Phàm gặp qua đối phương dùng ngăn cản công kích của Thiên Ưng lão nhân.

1582. Chương 1592: Thần Thông Hiển Uy. (2)

Chương 1592: Thần thông hiển uy. (2)

Bồng! Bồng! Bồng! Bồng!

Từng luồng khí lưu nóng rực không ngừng đánh về phía trước, vừa tiếp xúc cự thuẩn, thanh âm kinh khí nổ mạnh không ngừng vang lên bên tai không dứt, thậm chí khiến cả tòa Thiên Ưng sơn cũng không khỏi chấn động.

Nhưng La Thành có thể đánh bại thất kiếp yêu thú Thiên Ưng lão nhân, thực lực đương nhiên là không thấp, lúc này Tần Phàm công kích tuy rằng làm cự thuẩn lung lay sắp đổ, nhưng vẫn chưa hoàn toàn hỏng mất.

- Chút thực lực ấy còn dám khẩu xuất cuồng ngôn?

Thấy vậy La Thành cười lạnh, nguyên giới lực trong cơ thể không ngừng bổ sung lên cự thuẩn phía trước, cuối cùng thậm chí khuếch tán chặn ngang cả thông đạo.

Hai mắt Tần Phàm co rụt lại.

Đến lúc này hắn đã có nhận thức về thực lực của La Thành, gừng càng già càng cay, lão nhân kia thoát nhìn không cường tráng, nhưng đã ngừng lại tại lực kiếp bản thân lâu như vậy, có thể nhìn ra được nguyên giới lực đã thâm hậu viên siêu qua hắn.

Đương nhiên, vũ kỹ của hắn không chỉ như thế!

Tiếp theo hắn oanh thẳng một quyền về phía trước.

Đại La Diệt Ma Quyền! truyện copy từ

Quyền xuất, trong mơ hồ có kiếm khí cùng thương khí hòa lẫn, nhưng hư ảnh một quyền khổng lồ vừa xuất hiện, vô luận là kiếm khí hay thương khí toàn bộ nháy mắt đều bị một quyền cắn nuốt.

Quyền ảnh lăm lăm sát khí xuất hiện ngay trong thông đạo, quyền ý mang theo sát khí bá đạo vô tận làm không gian như thay đổi, nham tương bên dưới điên cuồng bốc lên.

Trước mắt phẳng phất như biến thành lĩnh vực của quyền ảnh, vô số quyền ảnh từ khắp bốn phương tám hướng xuất hiện, tựa hồ không còn chỗ nào che thân, quyền thể như quân lâm thiên hạ, có thể phá hủy hết thấy thể gian.

Oanh!

Một quyền trực tiếp đập vụn tảng lớn không gian, chậm rãi oanh kích lên cự thuẩn, khi nắm tay hạ xuống, kiếm khí cùng thương khí lập tức bạo phát, gia tăng uy lực một quyền kia.

- Quyền pháp này vì sao lại ẩn chứa thương kinh của La gia chúng ta?

Kinh khí không ngừng phát sinh nổ mạnh, lúc này sắc mặt La Thành hơi biến hóa. Mà làm cho hắn kinh ngạc chính là một quyền này của Tần Phàm lại tạo cho hắn cảm giác như từng quen biết.

Ca sát!

Sau một thoáng, một thanh âm vỡ tan thanh thúy bỗng nhiên vang lên bên trong thông đạo, sau đó liền nhìn thấy một khe nứt dài hẹp hiện lên trên cự thuẩn, lại giống như mạng nhện lan tràn khuếch tán.

- Làm sao có thể!

Rốt cục sắc mặt La Thành biến đổi, hắn không nghĩ tới Tần Phàm có được thực lực như vậy, vội vàng thúc giục nguyên giới lực tràn ra, muốn đem cự thuấn bù đắp trở về.

Nhưng đúng lúc này...

Thanh âm trầm thấp cuồng bạo từ trong cổ họng Tần Phàm phát ra, phảng phất như khai sơn phá thạch.

Trong cơ thể hắn hắc viêm tán phát, thân thể hoàn toàn bị bao vây trong hắc sắc hỏa diễm, theo một tiếng gầm của hắn, hắc viêm chậm rãi thành hình, cuối cùng một đầu Chu Tước hắc viêm bao phủ khắp thân thể hắn.

Tần Phàm đã kích phát bát tử Chu Tước huyết mạch!

Sau khi ngộ ra được Chu Tước thần thông, hắn tiếp tục hoạt hóa bát tử Chu Tước huyết mạch, đặc biệt tại địa phương tràn đầy hỏa nguyên, điều này làm uy lực chiêu vũ kỹ đã siêu việt quá mức tưởng tượng, thậm chí còn vượt qua cả vũ kỹ trước đó của hắn.

Quan trọng là thi triển chiêu vũ kỹ này thời gian cũng không lâu, hơn nữa có thể thi triển trong không gian tương đối hẹp nơi này.

- Ngao...

Chu Tước hư ảnh triển khai đôi cánh thật lớn, hắc viêm mang theo lực lượng cường đại không thể nào ngăn cản, trực tiếp hướng cự thuấn của La Thành đánh tới.

Hắc viêm Chu Tước xuất hiện, một tiếng đề minh, như muốn kinh động quỷ thần!

Oanh long!

Thân thể Tần Phàm bao vây trong hắc viêm Chu Tước va chạm vào cự thuấn, thanh âm thật lớn vang vọng khắp Thiên Ưng sơn, hào quang tán phát, cự thuấn răng rắc vỡ vụn, hơn nữa lúc này tốc độ vỡ tan càng lan tràn nhanh hơn, nháy mắt đã làm cự thuấn hoàn toàn hồng mất.

Sương khói tràn ngập khắp cả thông đạo, năng lượng nóng rực cơ hồ lan ra khỏi đỉnh núi, từ xa xa nhìn về Thiên Ưng sơn sẽ làm người ta có cảm giác như núi lửa phun trào.

- Làm sao có thể...

Ngay lúc cự thuấn hồng mất, một cỗ lực lượng thật lớn đập lên trên người La Thành, trong miệng hắn chỉ kịp phát ra tiếng kêu đau đớn, thân thể đụng vỡ vách thông đạo, hơn nữa còn nện lún vào trong sâu tới mấy chục thước.

- Sưu...

- Nếu muốn chết người tiếp tục đi theo đi!

Thanh âm lạnh lùng vang lên trong thông đạo, một đạo thân ảnh rất nhanh xẹt qua, đã trực tiếp chạy khỏi Thiên Ưng sơn.

La Thành bị đánh lún sâu vào trong vách thông đạo nghe được lời nói kia lộ ra sắc mặt vô cùng khó xem, vẻ giận dữ trong đôi mắt đã khó có thể áp chế. Kỳ thật lúc này hắn cũng không nhận bao nhiêu tổn thương, nhưng quần áo có chút hỗn độn cùng có chút chật vật mà thôi.

Nhưng cơn tức trong lòng hắn bất kể thế nào cũng không thể nuốt xuống, huống chi hắn chính là lực kiếp bán thân đỉnh phong, ngay cả thất kiếp yêu thú Thiên Ưng lão nhân cũng bị hắn đánh bại, hiện tại làm sao dễ dàng nhận thua như thế?

- Tiểu súc sinh, đừng vội đắc ý! Hôm nay cho dù người chạy trốn tới chân trời góc biển ta cũng phải giết chết người!

Rất nhanh La Thành nổi giận vỗ mạnh vách núi, thân hình lao ra cực nhanh, sửa sang lại quần áo một chút sau đó hướng trên miệng núi lửa cấp tốc bay đi.

Mặc dù có chút kinh ngạc với thực lực Tần Phàm phát huy vừa rồi, nhưng vừa rồi hắn cũng chưa xuất ra toàn bộ thực lực, trong lòng hắn nhiều nhất chỉ có chút kiêng kỵ, nhưng không hề sợ hãi Tần Phàm.

Cho nên dù đã nghe Tần Phàm buông lời hăm dọa, hắn vẫn không hề do dự lập tức đuổi theo. Hơn nữa nhìn điệu bộ của hắn nếu không thể đem Tần Phàm hoàn toàn giết chết chắc chắn sẽ không bỏ qua.

- Nếu như chính ngươi muốn chết, vậy cũng đừng trách ta!

Chứng kiến La Thành vẫn tiếp tục đuổi tới, lúc này Tần Phàm cũng cười lạnh quát.

Với thực lực hiện tại cùng lá bài tẩy của hắn, hắn có đầy đủ tin tưởng có thể đánh bại thậm chí là giết chết được đối phương, chẳng qua hiện tại hắn đang vội vàng chạy tới Hỏa Phượng sơn hoàn thành quá trình hoạt hóa Chu Tước thần thông mới không muốn dây dưa quá nhiều với đối phương mà thôi.

Vừa rồi hắn thử nghiệm uy lực của Chu Tước thần thông, hắn có thể cảm giác được Chu Tước thần thông lợi hại. Phối hợp cùng bất tử Chu Tước huyết mạch càng thêm cường đại vô cùng. Nếu có thể thuận lợi hoàn thành xong hoạt hóa cuối cùng, muốn giết chết La Thành cũng không phải là việc không thể nào.

Lúc này hắn đang bị vây trong trạng thái bất tử Chu Tước huyết mạch, tốc độ tăng nhiều, hơn nữa vị trí Hỏa Phượng sơn cách Thiên Ứng sơn không tính là quá xa, không bao lâu hắn đã nhìn thấy đỉnh núi mạo hiểm lên khói trắng.

- Đó chính là Hỏa Phượng sơn đi, quả nhiên đang trong thời kỳ phun trào!

Thấy vậy hai mắt Tần Phàm không khỏi co rụt lại, càng tăng nhanh tốc độ. Một đạo hỏa tuyến hắc sắc xẹt qua chân trời, chỉ trong giây lát đã đi tới trên miệng núi lửa.

- Tốc độ của tiểu tử kia làm sao lại nhanh như vậy? Hắn đi tới Hỏa Phượng sơn làm gì?

Mà La Thành đi theo phía sau lúc này không ngừng kinh ngạc.

1583. Chương 1593: Thần Thông Thành, Ma Tướng Hiện.

Chương 1593: Thần thông thành, ma tướng hiện.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc trước hắn từ Bạch Hỏa sơn đuổi theo Tần Phàm tới Thiên Ứng sơn, khi đó tốc độ của Tần Phàm cũng không nhanh được như thế, hiện tại mặc dù hắn đã dùng tốc độ nhanh nhất nhưng vẫn còn kém đối phương một khoảng cách lớn, chỉ có thể từ xa xa chứng kiến Tần Phàm đang đứng trên miệng núi lửa Hỏa Phượng sơn.

- Hắn là bởi vì kích hoạt loại bí kỹ nào đó, hắn kiên trì không được bao lâu!

Sau đó hắn chứng kiến thấy ngọn lửa màu đen trên người Tần Phàm, nghĩ tới lực công kích khủng bố vừa rồi của đối phương có thể đem mình đánh lún vào trong vách núi, đã nghĩ ra nguyên nhân, cũng chính vì như thế hắn mới có tin tưởng tiếp tục đuổi theo sau.

Oanh!

Đúng ngay lúc này, một thanh âm núi lửa bùng nổ phun trào truyền đến, tiếp theo hai tròng mắt La Thành khiếp sợ co rụt lại, vào lúc đó hắn nhìn thấy đối phương lại nhắm ngay miệng núi lửa nhảy xuống!

- Tiểu tử kia điên rồi sao! Cho dù hắn có biện pháp lưu lại trong nham tương, nhưng nơi này là Hỏa Phượng sơn đang bùng nổ phun trào, nhiệt độ cao hơn gấp mười lần, đủ hòa tan kim thiết, thậm chí thân thể lực kiếp bán thần đi vào hắn phải chết không thể nghi ngờ, hắn làm sao dám?

La Thành mở to hai mắt, chỉ có thể ở xa xa dừng lại nhìn qua, trong lòng cảm giác không sao tưởng tượng nổi.

Tần Phàm tự nhiên là không điên.

Hắn muốn hoàn thành hoạt hóa cuối cùng của Chu Tước thần thông, nhất định là phải mạo hiểm như thế.

Rơi vào trong Hỏa Phượng sơn, nhiệt độ khắp bốn phía không ngừng kéo lên, không ngừng ăn mòn phòng ngự của hắn, hơn nữa bắt đầu siêu việt cực hạn thừa nhận của hắn, thân thể hắn nóng rực vô cùng, càng lúc càng thêm đỏ bừng, giống như tùy thời đều sẽ bị hòa tan.

Tần Phàm rơi xuống, do Chu Tước thần thông kéo lấy, tòa Hỏa Phượng sơn tựa hồ đã bị khơi dậy bùng nổ từ tận sâu trong.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Khói đặc cuồn cuộn, ánh lửa tận trời, thanh âm như sấm vang vạn lý đều có thể nghe thấy được.

Mặt đất lay động, vách núi sụp đổ, cả Tầng Long bình nguyên giống như hoàn toàn bạo động.

Hỏa diễm không ngừng phun trào ra, nhiệt độ không ngừng tăng lên cao, làm cả thiên không cơ hồ như bị thiêu đốt lên kịch liệt, ngọn lửa xích hồng sắc cùng khói đặc điên cuồng khởi động, quấy tung lên.

Hồng...hồng...hồng...hồng...

Nham tương nóng chảy khủng bố gấp mười lần Thiên Ứng sơn, nhưng Tần Phàm siết chặt hai tay, đôi mắt đỏ đậm tựa hồ như sắp tuôn ra máu, hắn đang thống khổ kiên trì lên, trong miệng phát ra tiếng rít gào như mãnh thú không chút cam lòng.

Lửa cháy rèn luyện thân thể hắn, nhiệt lượng tôi luyện thể xác hắn!

Trải qua được nỗi thống khổ như cửi u địa ngục, mới có thể vượt phá lên cửa tiêu!

Để cho thân thể thiêu đốt lên, điên cuồng lên, làm ý chí của hắn có thể trở thành thiên hạ vô song!

Lần này bùng nổ không chỉ là Hỏa Phượng sơn, còn có lực lượng mãnh liệt trong cơ thể hắn.

Đến đây đi, đến chiến!

Chu Tước trường minh, Phượng Hoàng vũ cánh, một loại khí tức như đến từ thời viễn cổ hồng hoang làm thế giới như lâm vào thần phục.

Giờ khắc này Tần Phàm rốt cục hoàn thành xong hoạt hóa cuối cùng của Chu Tước, một loại hỏa nguyên năng lượng mệnh mông vô tận quay chung quanh thân thể hắn, bạo liệt, nóng chảy, bùng mãnh, thiêu đốt hết thấy!

Thần thông thành, chư thiên phục!

Siết chặt nắm tay, đôi cánh khổng lồ mở ra, hắn lại phóng lên trời cao.

Trôi nổi giữa không trung, đôi mắt lạnh liệt nhìn xuống bên dưới, nhìn vào đạo thân ảnh xa xa, lúc này nhìn hắn như chiến thần phủ xuống, như ma thần quân lâm, chiến khí khó thể ức chế, tứ phương bạo động, tràn ngập dục vọng giết chóc, bát hoang xuất thế!

- Thiên địa biến, ma tướng sinh. Ma chủng biến, đồ quý thần!

Tiếp theo hắn oanh ra một quyền...

Ma Tướng Quyền!

Ngay thời gian phát ra một quyền này, bốn viên ma chủng trong cơ thể Tần Phàm cùng một viên Bạch Hổ Châu lúc này đều chấn động kịch liệt, huyền ảo vô hạn, toàn bộ hiểu được đều trút xuống trong một quyền này.

Ông ông ông...

Theo một quyền phát ra, trên hư không xuất hiện hư ảnh cực lớn thần bí. Hư ảnh uy nghiêm vô địch, tôn quý xa hoa, nhưng không ai nhìn thấy rõ được hình ảnh của hắn.

Đây là ma tướng dung hợp Kỳ Lân, Chu Tước, Huyền Vũ, Thanh Long cùng Bạch Hổ Châu, hợp lực lượng ngũ đại ma thần viễn cổ tụ thành ma tướng! Thân hình chừng ngoài ngàn trượng, đỉnh thiên lập địa, từng luồng khí tức viễn cổ cường đại cách không mà đến, vô cùng khủng bố.

Toàn bộ linh khí nguyên khí trong thiên địa một khắc này điên cuồng soot rào, từng đạo nguyên giới lực hùng hồn trong cơ thể Tần Phàm nương theo năng lượng được rút ra, tiếp tục hội tụ vào trong ma tướng khổng lồ kia.

Ma tướng thần bí cường đại vừa xuất hiện, thậm chí làm thiên không bắt đầu run rẩy lên.

Giờ khắc này có thể nói là thiên hôn địa ám, bao trùm trời đất, phạm vi trong vòng trăm dặm đều biến thành hỗn loạn đáng sợ, núi non không ngừng sụp đổ, mặt đất như gào thét.

Thậm chí hư ảnh ma tướng tràn ngập thiên không, làm cả Tàng Long bình nguyên đều có thể nhìn thấy được sự tồn tại của hắn.

- Tiểu tử, ta sớm đã biết ngươi có một chiêu này! Nhưng muốn dựa vào như vậy mà đánh bại ta, đừng hòng!

Nhìn thấy ma tướng xuất hiện, sắc mặt La Thành ngưng trọng, nhưng trong miệng lại phát ra tiếng gầm nhẹ.

Theo một tiếng gầm của hắn, một hư ảnh cũng từ từ xuất hiện, thần bí uy nghiêm, không nhìn thấy rõ dung mạo, chỉ có một loại âm sát khí phảng phất như xuyên qua thời không mà đến, khủng bố lan tràn.

Thiên La Phách Thế!

La Thành nhắc lên khuôn mặt hơi có chút tái nhợt, đôi mắt âm lãnh nhìn trừng Tần Phàm, ánh mắt tựa hồ như điên cuồng, cuồng nhiệt, thanh âm trầm thấp khàn khàn mang theo khiêu khích vang lên giữa không trung.

Oanh long long!

Nguyên giới lực ngập trời không ngừng tràn ra, lại điên cuồng dưng mãnh tràn vào trong ảnh tử. Ảnh tử kia nghe nói tiên hồn của Thiên La chi tổ, hắn đem chính mình phong ấn trong vũ kỹ truyền thừa của mình, có thể cho hậu bối đời sau khi thi triển chiêu tuyệt kỹ vô thượng này triệu hóa đi ra.

Theo lực lượng đưa vào, ảnh tử không ngừng trương lớn.

Thiên La Phách Thế, Phách Tuyệt Thiên Hạ!

Đây là chỗ dựa hắn dùng để đánh bại thất kiếp yêu thú Thiên Ưng lão nhân!

Oanh!

Tiếp theo hai thân ảnh cực lớn trên bầu trời cơ hồ đồng thời oanh ra một quyền, hai nắm tay khủng bố va chạm nhau trên bầu trời. Trong một khắc này núi non điên cuồng chấn động, mặt đất xuất hiện khe nứt cực lớn, chỉ trong giây lát giống như cả ngàn dặm đều phát sinh qua động đất.

Xuy xuy...

Va chạm đáng sợ phát sinh, làm năng lượng dao động điên cuồng bạo tạc trên bầu trời, không gia giao xúc lại hoàn toàn bóp méo như rơi vào lốc xoáy.

Nhưng lúc này Ma Tướng Quyền cũng không hề có vẻ như chấm dứt.

- Nhị hành!

Tần Phàm nhướng mày, lại khoát tay.

Ông ông ông ông...

Ma tướng thật lớn sau lưng lại đột nhiên nhắc lên cánh tay, lần này cánh tay có vẻ càng thêm cường đại, thật giống như trụ trời, một nắm tay như xuất ra từ thời viễn cổ ngưng tụ xuất hiện.

Ẩn chứa uy thế vô thượng, tan biến hết thủy năng lượng.

Hướng ngay ảnh tử của Thiên La chi tổ, lại một lần nữa đánh xuống.

Thương thiên động, cứu u biển!

Thân ảnh Thiên La chi tổ cũng vươn ra một tay cùng nắm tay kia và chạm vào nhau.

1584. Chương 1594: Giải Quyết La Gia. (1)

Chương 1594: Giải quyết La gia. (1)

Oanh!

Tiếp theo tiếng va chạm kinh thiên lại phát ra trên bầu trời.

Mang theo khí tức hủy diệt từ chỗ va chạm khuếch tán, năng lượng hung hãn cắn nuốt lẫn nhau, không hề lui nhường!

- Ta đã nói qua, người đừng hòng đánh bại ta! Đừng hòng!

Lúc này trên mặt La Thành tràn ngập vẻ điên cuồng, hai mắt như muốn nứt ra, gắt gao nhìn Tần Phàm tựa hồ như muốn dùng ánh mắt xé nát đối phương.

- Tam hành!

Nhưng ngay lúc này Tần Phàm lại không nghe lời nói của đối phương, thần sắc lãnh đạm lại vươn ra cánh tay.

Tần Phàm lĩnh ngộ được Ma Tướng Quyền là từ cảm ngộ về ma chủng.

Từ mới ban đầu lĩnh ngộ được Kỳ Lân thần thông sáng tạo ra Ma Tướng Quyền nguyên thủy nhất, sau đó lĩnh ngộ Huyền Vũ thần thông lại thay đổi Ma Tướng Quyền, đều là có quan hệ lớn lao đến ma chủng thần thông.

Hiện tại hắn đã lĩnh ngộ được Chu Tước thần thông!

Như vậy đem nhị hành Ma Tướng Quyền tiến hóa thành tam hành Ma Tướng Quyền cũng là chuyện nước chảy thành sông.

Ma chủng thần thông hắn đã ngộ được ma chủng thứ ba!

Lúc này nhìn thấy nhị hành Ma Tướng Quyền vẫn chưa thể đánh bại La Thành, Tần Phàm lập tức trực tiếp thí nghiệm uy lực tam hành Ma Tướng Quyền.

Ngay lúc trong miệng Tần Phàm phát ra thanh âm “tam hành”, ma tướng thật lớn sau lưng hắn cũng nhanh chóng làm ra phản ứng, một hư ảnh Chu Tước khổng lồ xuất hiện, đôi cánh xích hồng sắc bao phủ thiên địa, ngay cả ánh sáng mặt trời cũng hoàn toàn bị bao phủ, mây mù bao phủ bầu trời như bị kinh hoàng điên cuồng tán lạc khắp bốn phía.

Gió giục mây vần!

Ông ông ông ông...

Ngay sau đó, một loại ba động cực lớn làm thiên địa biến sắc bắt đầu truyền đến từ trên bầu trời, một nắm tay màu đỏ cực lớn lập tức chậm rãi xuất hiện ngay sau lần ba động kinh khủng kia.

Nắm tay vừa xuất hiện, cả thiên địa cũng ảm đạm xuống, hỏa chủng năng lượng trong phạm vi trăm dặm kể cả từ bên dưới núi lửa lúc này đều dừng mãnh tràn vào bên trong nắm tay kia.

Hai quyền đầu ma tướng trước đó một là do thủy chủng năng lượng thuần túy tạo thành, đến từ Kỳ Lân thần thông, một là do thổ chủng năng lượng tạo thành, đến từ Huyền Vũ thần thông, mà hiện tại quyền đầu mới xuất hiện đến từ Chu Tước thần thông mà hắn vừa hiểu được.

Cả quyền đầu đều là hỏa chủng năng lượng bá đạo, thoát nhìn liệ hỏa hừng hực, uy thế liệ thiên.

- Đi thôi!

Đúng lúc này, trong miệng Tần Phàm phát ra tiếng tuyên án tử vong.

Quyền đầu, rơi xuống!

Hô hô hô hô...

Quyền đầu hỏa diễm khổng lồ mang theo lực lượng thiêu hủy hết thấy, thật giống như vãn thạch thiên ngoại rơi xuống, thanh thể kinh động cả Tầng Long bình nguyên, không ít yêu thú thực lực cường đại không nhin được tâm linh run rẩy.

Còn chưa rơi xuống, mặt đất đã có đồi núi vỡ ra, trong phạm vi trăm dặm không gian như hỗn loạn, hỏa chủng năng lượng không ngừng điên cuồng vọt tới.

Oanh!

Rốt cục quyền đầu trực tiếp rơi lên thân hình thật lớn của Thiên La chi tổ, một tiếng nổ vang kinh thiên động địa vang lên, mà trên người Thiên La chi tổ bắt đầu xuất hiện vết rách ghê người, xuất hiện ngay trên lồng ngực sau đó ca sát ca sát lan tràn khắp toàn thân.

Oanh long...

Đợi khi vết rách lan tràn khắp toàn thân, nương theo tiếng nổ mạnh trầm thấp, sương khói màu đen từ thân hình Thiên La chi tổ bắt đầu tán lạc, tựa hồ cũng phát ra một thanh âm kinh ngạc, nhưng sau đó lại dần dần tiêu tán trong hư không.

Chỉ còn lưu lại dư âm năng lượng không ngừng chớp động trên không trung, hơn nữa còn làm vùng không gian nơi đó nổi lên gợn sóng như mặt hồ sao động.

Hỏa diễm quyền đầu khổng lồ đem Thiên La chi tổ đánh tan, không hề dừng lại mà tiếp tục rơi xuống người La Thành, không khí ma sát rít gió khiến lòng người rét buốt rùng mình.

- Làm sao có thể!

Thấy một màn như vậy, trên mặt La Thành rốt cục hiện lên vẻ hoảng sợ. Hắn làm sao cũng không nghĩ đến lúc này Tần Phàm còn có thể thi triển công kích càng thêm cường đại.

Một quyền đánh xuống tuy rằng còn cách hắn mấy trăm thước, nhưng quyền thể cường đại trực tiếp xâm nhập vào trong cơ thể hắn đã gặt gao đem hắn tập trung, làm tâm thần hắn trong nháy mắt giống như bị va chạm nặng nề, ngũ tạng lục phủ nóng rực, bắt đầu phát sinh vận vẹo kịch liệt.

Hắn cũng muốn làm ra một ít chống cự, nhưng phát hiện ngoại trừ nguyên giới lực phòng ngự chỉ còn lại cảm giác vô lực phản kháng! Ngay vừa rồi khi gọi về Thiên La chi tổ đã làm tiêu hao đại bộ phận thực lực của hắn, hắn hoàn toàn không thể tưởng được vốn là một chiêu tất sát lại bị đối phương trực tiếp đánh tan.

Máu tươi tuôn xuống khóe miệng, hắn gặt gao nhìn chăm chăm hỏa diễm quyền đầu.

Mái tóc, quần áo của hắn bị quyền phong thổi tung hỗn độn, trên mặt tràn ngập vẻ thống khổ, mặt đất bên dưới không ngừng lún xuống, làm cho thân thể hắn giống như hài cốt bị vùi lấp vào trong hố sâu.

Quyền đầu kia thoát nhìn giống như còn cách hắn rất xa, nhưng chỉ trong nháy mắt đã trực tiếp rơi xuống trên người La Thành, nguyên giới lực phòng ngự căn bản không làm ra chút tác dụng gì!

- A...

Cảm giác được thân thể huyết nhục của mình nhanh chóng tiêu tán, trong miệng La Thành phát ra tiếng gầm nhẹ thống khổ, nhưng hoàn toàn vô ích, chỉ có thể nhắm mắt mở to hai mắt dần dần nghênh đón tử vong tiến đến.

Hắn vốn biết thực lực của Tần Phàm cực mạnh, nhưng dù thế nào cũng không nghĩ tới có thể mạnh tới trình độ này!

Hắn tính sai!

Thiên La thành La gia tính sai!

Ma tướng trên bầu trời đã dần dần tiêu tán, Tần Phàm chậm rãi rơi xuống mặt đất, hắn đứng cạnh hố sâu đen nhánh, sắc mặt bình tĩnh nói:

- Ta nói rồi, còn tiếp tục đuổi theo ta chỉ còn con đường chết!

Thiên địa dần dần yên tĩnh lên.

Tần Phàm đứng cạnh hố sâu đen nhánh, tuy rằng bên dưới đã không còn chút âm thanh nhưng hắn vẫn không rời đi.

- Xuất hiện đi, tuy rằng thân thể của ngươi đã bị hủy diệt, nhưng ta biết linh hồn của ngươi vẫn chưa hoàn toàn bị mai một!

Một lát sau hắn lại thản nhiên mở miệng nói.

Lục kiếp bán thần đã bị ngưng lại trong cảnh giới này quá lâu như La Thành, linh hồn mạnh mẽ hơn người khác là chuyện rất bình thường, thậm chí sau khi thân thể bị tiêu tán vẫn có thể tiếp tục duy trì độc lập tồn tại thêm một thời gian.

La thành muốn lẩn trốn, nhưng lực cảm giác của Tần Phàm vô cùng mẫn tuệ, hắn làm sao lại không phát hiện tàn hồn của La Thành còn ẩn giấu bên trong?

Thấy bên dưới còn không trả lời, hắn khẽ lắc đầu, sau đó trực tiếp đưa tay xuống tìm kiếm. Chỉ thấy một thanh long móng vuốt do nguyên giới lực cùng ma chủng lực hỗn hợp thành rất nhanh vươn vào bên trong, chỉ chốc lát đã đem một linh hồn thể bắt ra ngoài.

Linh hồn thể tuy rằng thập phần mơ hồ, không ngưng thật như Cổ Mặc lúc trước, nhưng vẫn lơ mơ có thể nhìn thấy được đó là linh hồn của La Thành. Lúc này trên mặt La Thành xuất hiện vẻ hoảng sợ, muốn hướng lên không trung bỏ chạy nhưng bị Thanh Long trảo nắm chặt căn bản không thể nào thoát khỏi.

Đem Thanh Long trảo thu hồi tới trước mặt, đôi mắt Tần Phàm thật lạnh đạm nhìn linh hồn La Thành đang không ngừng giãy dụa, sắc mặt bình tĩnh.

1585. Chương 1595: Giải Quyết La Gia. (2)

Chương 1595: Giải quyết La gia. (2)

- Tần Phàm, ngươi buông tha cho ta đi, ta cam đoan La gia sẽ không làm kẻ địch với ngươi!

Mà trong lòng La Thành kỳ thật cũng đang giãy dụa, hắn rất cực bị vẻ bình tĩnh của Tần Phàm dọa sợ, tuy rằng trong lòng không cam lòng cùng khuất nhục, nhưng trong miệng vẫn không nhận được mở miệng cầu xin tha thứ.

Linh hồn của hắn thật suy yếu, chỉ cần Tần Phàm nhẹ nhàng niết tay hắn sẽ hoàn toàn bị tiêu diệt trong thiên địa.

Tần Phàm vẫn không lên tiếng.

- Tần Phàm, lấy thực lực cùng tiềm lực thật lớn của ngươi trong tương lai, nếu ngay cả ta cũng không giết được ngươi, như vậy Thiên La thành La gia ngoại trừ gia chủ ngươi có thể nắm chắc giết được ngươi sẽ không quá ba người, hơn nữa bọn họ đều là thái thượng trưởng lão không dễ dàng rời khỏi Thiên La thành. Những người khác muốn tới giết ngươi bất quá chỉ là chịu chết mà thôi!

La Thành chỉ đành tiếp tục nói.

- Ngươi đối với ta không có oán hận sao?

Tần Phàm lẳng lặng nghe lời nói của La Thành, qua hồi lâu hẳn mới thản nhiên mở miệng hỏi.

Linh hồn của La Thành có vẻ biến sắc, tựa hồ trong lòng đang giãy dụa, qua một lát hẳn mới hít sâu một hơi nói:

- Ta cũng không gạt ngươi, vốn siêu cấp thiên tài La gia La Phong bị giết chết dưới tay ngươi, hiện tại thân thể của ta cũng hoàn toàn bị hủy trong tay ngươi, nói không có chút oán hận là lừa gạt ngươi, nhưng ta đã sống hơn trăm năm, không có gì xem không thông suốt, nếu biết đã không thể báo thù, ta sẽ cố gắng để cho ta cùng cả Thiên La thành La gia không làm kẻ địch của ngươi!

- Ta thường thức sự thăng trầm của ngươi, ngươi đi đi!

Nghe lời nói của La Thành, cuối cùng Tần Phàm buông ra linh hồn của hắn.

Sau đó hắn bình tĩnh nhìn linh hồn La Thành kinh hồn chưa định phiêu phù giữa không trung, tiếp tục nói:

- Tần Phàm này có nguyên tắc làm người, nếu người không phạm ta ta không phạm người, nếu người phạm ta sẽ trả gấp mười, La Phong chết trong tay ta trong cuộc chiến vòng loại, nếu La gia các ngươi còn muốn tiếp tục dây dưa, như vậy ta cũng chỉ có thể phụng bồi tới cùng, nhưng các ngươi phải chuẩn bị sẽ bị ta diệt môn!

Thanh âm của hắn thập phần bình tĩnh, hình như đang nói một chuyện không chút khẩn yếu. Nhưng loại bình tĩnh như thế lại làm tận sâu trong linh hồn của La Thành sinh ra cảm giác dựng đứng tóc gáy.

- Ta cam đoan, trừ phi ngươi tự mình đến Thiên La thành, nếu không Thiên La thành sẽ không cùng ngươi là địch!

Cuối cùng La Thành lại nói ra một câu, sau đó không dám tiếp tục lưu lại, linh hồn thể co rút thì triển tốc độ rất nhanh bay đi.

Chỉ chốc lát đã biến mất cuối chân trời.

Trên thực tế linh hồn thể như vậy là hết sức yếu ớt, La Thành kia cũng không biết có thể thành công quay trở về Thiên La thành hay không, Tần Phàm cũng không cần suy nghĩ tới chuyện này. Đúng như lời nói của La Thành, kỳ thật trong đại gia tộc thất kiếp bán thần đều rất ít, người của La gia có thể giết được hắn cũng không mấy người, phỏng chừng sẽ không dễ dàng phải người tiến đến.

Nhưng mà còn có Vân Đỉnh thành Vân gia!

- Phải nhìn xem bọn họ có chủ động đến gây chuyện với ta hay không, nếu không ta cũng không để ý gây thêm thù hận!

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung, sau đó lạnh lùng nói.

Sau khi lĩnh ngộ được Chu Tước thần thông hắn càng tăng thêm lòng tự tin, hẳn tin tưởng trừ phi là Vân gia thành chủ đích thân đi tới, nếu không đừng hòng dễ dàng giết chết được hắn!

Nếu như hắn không chết, thì hãy đợi hắn điên cuồng trả thù đi.

Tần Phàm dù có tự tin nhưng cũng cảm thấy áp lực thật lớn, nếu còn tiếp tục bị hai đại thế gia dây dưa, sẽ gặp phiền toái không ngừng, cho nên hắn nhất định phải hạ độc thủ!

Hắn buông tha linh hồn của La Thành chính là vì muốn cấp cho La gia một cảnh cáo. Nếu La gia tiếp tục khăng khăng một mực, như vậy hắn sẽ không chút lưu tình. Nhưng hắn tin tưởng nếu La gia biết được tình trạng của La Thành, sẽ không tiếp tục làm ra chuyện sai lầm khác.

Về phần Vân gia, bên ngoài đồn đãi bọn hắn không nhẫn nhịn được chuyện Vân Thiên bị giết chết, có lẽ sẽ tiếp tục phải người tiến đến.

Cho nên Tần Phàm vẫn luôn không hề sơ suất.

Đứng trên mảnh bình nguyên hỗn độn, hắn hít sâu một hơi, tay siết chặt sau đó lại buông ra thật nhanh, tiếp tục dưới chân giẫm xuống bay lên thiên không.

Chu Tước Dực mở ra, thật nhanh hắn đã biến mất cuối chân trời.

Lần này Tần Phàm đi ra mục đích chủ yếu là muốn tìm kiếm truyền thừa của Cát Bản, hiện tại hắn đã lấy được toàn bộ, nhưng ngoài ý muốn kích hoạt được Chu Tước thần thông, ngộ ra được tam hành Ma Tướng Quyền.

Có thể nói kế hoạch của hắn đã hoàn thành vượt mức.

Hiện tại đương nhiên là cần quay trở về.

Huống chi cuộc thi đấu tại thần đảo cũng đã sắp cử hành, hắn phải nhanh chóng quay về chuẩn bị một chút. Lúc trước hắn ở trước mặt Mạc Lợi đảo chủ hứa hẹn sẽ tiến vào trước mười cũng không chỉ là lời nói suông mà thôi.

Bởi vì đã không còn chuyện gì cần làm, đoạn đường quay về Tần Phàm không hề ngừng lại, thật nhanh đã sắp rời khỏi Tàng Long bình nguyên. Mà trên dọc đường có lẽ bởi vì hắn đã ở dưới núi lửa suốt ba tháng dài, tựa hồ những kẻ theo dõi hắn cũng đã rời khỏi, dù sao hiện tại hắn đã không cảm giác được bản thân mình luôn luôn bị người theo dõi như trước đó.

- Phía trước đã là biên giới của Tàng Long bình nguyên.

Sắp rời khỏi Tàng Long bình nguyên, nhưng tinh thần Tần Phàm càng khẩn trương hơn một ít. Bởi vì hắn biết bên trong Tàng Long bình nguyên quá mức rộng lớn, mục tiêu sẽ biến thành cực nhỏ, muốn tìm một người thật không dễ dàng, nhưng sau khi rời khỏi bình nguyên quay về Mạc Lợi thành chỉ có một con đường, như vậy mục tiêu sẽ hoàn toàn bại lộ.

Đương nhiên hiện tại trạng thái thân thể hắn đã khôi phục tới mức tốt nhất, nếu không với tính cách cẩn thận của hắn sẽ không dễ dàng rời khỏi Tàng Long bình nguyên.

- Tê...

Ngay khi Tần Phàm vừa rời khỏi Tàng Long bình nguyên không bao lâu, đi tới một khe sâu trên đường đi tới Mạc Lợi thành, tựa hồ nỗi lo lắng đã thành sự thật, hắn lập tức cảm ứng được cảm giác cực kỳ nguy hiểm, loại cảm giác này vừa xâm nhập vào trong cơ thể hắn làm cho hắn lập tức ngừng phát thân hình.

Hắn trôi nổi trên không trung, nhìn xuống khe sâu bên dưới, thật lâu không dám bay về phía trước.

Hiện tại tuy rằng hắn đã nắm giữa ba loại thần thông, thực lực tăng nhiều nhưng vẫn có thể cảm giác được nguy hiểm mãnh liệt, có thể biết hiện tại hắn gặp phải kẻ thù mạnh tới trình độ nào.

- Tần Phàm, ta chờ ngươi đã lâu!

Đúng lúc này một thanh âm lãnh đạm từ một đỉnh núi truyền đến, một loại uy áp khủng bố lập tức áp xuống.

Tiếp theo sau theo thanh âm kia vang lên, trong thiên địa như giảm thấp nhiệt độ, trong nháy mắt Tần Phàm cảm giác được thân thể của mình băng lạnh xuống, giống như rơi vào trong hầm băng muôn đời, thậm chí là cứng ngắc khó thể nhúc nhích.

- Thật mạnh!

Cảm giác được uy áp đáng sợ như núi cao, trong lòng Tần Phàm cũng không nhịn được thoáng hiện ra run rẩy:

- Chẳng lẽ người tới chính là Vân Đỉnh thành thành chủ Vân Thanh Lam?

1586. Chương 1596: Người Của Vân Gia Đến.

Chương 1596: Người của Vân gia đến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Không, hẳn là không phải! Vân Thanh Lam là thân phận bậc nào, làm sao có thể ở lại chỗ này chờ ta lâu như vậy. Hơn nữa hẳn đã ước định phải Mạc Lợi đảo chủ trước khi cuộc thi thiên tài đối chiến tại thần đảo sẽ không đích thân động thủ với ta, với thân phận địa vị của hẳn có lẽ sẽ không bội ước!

Nhưng rất nhanh hẳn lại phủ định suy đoán của mình, hơn nữa ba loại thần thông liền vận chuyển trong thân thể, đem cảm giác căng cứng trên người đánh tan, bắt đầu dần dần trấn định xuống.

Chủ yếu chính là tuy cảm giác người kia tạo cho hẳn là rất mạnh, nhưng còn chưa mạnh tới trình độ như Mạc Lợi đảo chủ đã hình dung.

Có thể khẳng định chính là người tới có thực lực đã vượt qua trình tự như La Thành, hẳn đã đạt tới thất kiếp bán thần cảnh giới, hơn nữa còn là cường giả trong thất kiếp bán thần, thậm chí là bát kiếp bán thần sơ cảnh!

- Các hạ là ai, nếu đã đợi ta lâu như vậy thì đi ra đi!

Âm thầm hít sâu một hơi, rốt cục Tần Phàm đã bình tĩnh lại, sau đó hai mắt hẳn ngưng tụ nhìn thẳng tới chỗ phát ra thanh âm.

- Vậy thì yên tâm, muốn giết người tự nhiên là sẽ cho người gặp mặt!

Nghe vậy chủ nhân thanh âm kia cũng không dây dưa, thanh âm thản nhiên tiếp tục truyền đến, một bạch sắc thân ảnh chậm rãi bay lên cao.

Lúc này ánh mắt Tần Phàm co rút lại nhìn chằm chằm bạch sắc thân ảnh kia.

Đó là một trung niên nhân mặc áo bào trắng, khoảng chừng bốn năm mươi tuổi, nhưng ngoại trừ hai lọn tóc bạc dọc đái xoa hai bên tai thoát nhìn cũng không có vẻ già lão, áo trắng trắng tuyết, làn da cũng thập phần trắng nõn, tuyệt đối đáng được tôn xưng phong độ nhẹ nhàng, anh tuấn tiêu sái.

- Người là người của Vân gia?

Tần Phàm nhìn thấy đồ án đám mây trên áo của đối phương, ánh mắt trầm xuống, sau đó trầm giọng hỏi.

- Vân Đỉnh thành Vân gia Vân Chi Hạo, Vân Thiên gọi ta là tam thúc!

Người kia cũng không phủ nhận, vung tay áo, tiêu sái trôi nổi giữa không trung, ánh mắt lãnh đạm dừng ngay trên người Tần Phàm.

- Người là bát kiếp bán thần cường giả?

Tần Phàm lại hỏi.

- Không sai, vừa mới đột phá tới bát kiếp bán thần không lâu!

Vân Chi Hạo thản nhiên đáp, nhìn qua như không hiện ngạo khí nhưng lại có khí độ khiến người bị thuyết phục.

- Xem ra ta còn xem nhẹ Vân gia các người, Vân gia không hổ là một trong mười đại gia tộc Mạc Lợi đảo, không thể tưởng được ngoại trừ Vân Đỉnh thành thành chủ Vân Thanh Lam, còn có một cường giả cự đầu còn trẻ như người!

Tần Phàm lộ ra ý cười thâm đạm.

Lục kiếp bán thần được xưng là thượng nhân, thất kiếp bán thần được xưng là đại năng mà bát kiếp bán thần được xưng là cự đầu.

Nói thế này, trên Mạc Lợi đảo ngoại trừ đảo chủ Mạc gia gia tộc, gia tộc khác cũng chỉ có một bát kiếp bán thần mà thôi, mà thất kiếp bán thần đã đứng đầu một thành, bát kiếp bán thần đã là cường giả trong những thành chủ, được xưng là cự đầu, bởi vì thật quá khó thăng tiến. Ngay cả có những lão giả tuổi tác thật cao chẳng nữa cũng không dễ dàng rời khỏi thành trì của mình, chưa từng nghe qua có cự đầu nào trẻ tuổi như Vân Chi Hạo.

- Thực lực của người cũng có chút vượt ngoài ý liệu của ta!

Vân Chi Hạo nhìn Tần Phàm nói:

- So với tình báo mà ta thu được càng mạnh, chẳng thể trách tộc trưởng muốn ta ra tay, ta phỏng chừng ngay cả thất kiếp bán thần muốn giết người cũng khó!

- Mạc Lợi đảo chủ từng nói qua, trước cuộc chiến thiên tài thần đảo bảo đảm sự bình an của ta, người ra tay đối với ta, chẳng lẽ không sợ chọc giận Mạc Lợi đảo chủ hay sao?

Tần Phàm quyết định tranh thủ thêm lần nữa, bởi vì thực lực bát kiếp bán thần đã vượt qua phạm vi thừa nhận của hắn.

- Vân Thiên là thiên tài đệ nhất của Vân gia chúng ta, tiềm lực thậm chí còn vượt qua ta, hắn chết trong tay người đã làm Vân gia tộc trưởng giận dữ, hắn đã tiến hành trao đổi với Mạc Lợi đảo chủ, kết quả cuối cùng Mạc Lợi đảo chủ thay đổi quyết định, trừ tộc trưởng cùng thái thượng trưởng lão Vân gia không được ra tay, đảo chủ sẽ không tiếp tục nhúng tay vào chuyện của Vân gia chúng ta!

Nghe vậy Vân Chi Hạo lắc đầu nói.

Nghe được tin tức này thần sắc Tần Phàm rốt cục hoàn toàn trầm xuống.

Hắn kiến thức qua tính cách bá đạo nói một không hai của Mạc Lợi đảo chủ, hắn làm sao cũng không nghĩ ra người kia có thể thay đổi quyết định, điều này ý nghĩa rất có thể Vân gia tộc trưởng đã nắm giữ lá bài tẩy cực mạnh, thậm chí đủ làm ảnh hưởng tới cửu kiếp bán thần như Mạc Lợi đảo chủ.

Xem ra Vân gia có được năng lượng đã vượt qua khỏi suy đoán của hắn.

- Như vậy động thủ đi, nhưng người hắn biết rõ nếu không giết được ta, Vân gia các người sẽ có hậu quả như thế nào!

Nghĩ tới đây, Tần Phàm cũng không muốn nói thêm, đôi mắt hắn bình tĩnh, trong miệng lạnh lùng nói.

- Ta đương nhiên biết, cho nên ta sẽ không cho người bất cứ cơ hội nào!

Vân Chi Hạo nhìn thấy Tần Phàm vẫn trấn định kỳ thật trong lòng cảm thấy thập phần ngoài ý muốn, nhưng trong miệng vẫn thản nhiên nói.

Lúc này sát khí bắt đầu lan tràn ra khắp thiên địa...

Lúc này trong thiên địa lan tràn sát khí làm cho Tần Phàm không khỏi cảm thấy rét lạnh.

Đã thật lâu hắn chưa từng gặp phải nguy cơ lớn như vậy, hắn biết lần này có lẽ đã đến thời điểm sống còn.

Một bát kiếp bán thần đối với hắn mà nói thực sự là quá mức cường đại, vốn hắn phỏng chừng cho dù mình gặp phải kẻ địch tập kích cũng chỉ tới thất kiếp bán thần mà thôi, nhưng không thể tưởng được Vân gia thực sự phái ra một cường giả cấp cực đầu.

Ở một khắc này hắn cảm giác được khí cơ của mình đã hoàn toàn bị tập trung, chẳng khác gì như cá trong chậu, bát kiếp bán thần có được năng lực thuần di, có thể trong nháy mắt vượt qua ngàn dặm, hắn căn bản muốn trốn cũng trốn không thoát! Hơn nữa nơi này cách Mạc Lợi thành thật sự còn xa, muốn trốn vào thành cũng không có khả năng.

Vào thời điểm này một cảm xúc áp lực cực lớn lan tràn, có lẽ Vân Chi Hạo cố ý xây dựng ra loại khí tràng như thế để cho hắn thừa nhận áp lực tinh thần thật lớn, nhưng trên thực tế Tần Phàm đã bắt đầu cảm giác được tuyệt vọng!

- Sư đệ!

Nhưng ngay lúc này trong tai Tần Phàm bỗng nhiên truyền vào một thanh âm, thanh âm kia đến từ một địa phương vô cùng xa xôi, có lẽ phải xa ngoài vạn lý nhưng làm tinh thần hắn không khỏi chấn động.

Thanh âm kia chính là thanh âm của Mộ Chấn, phụ thân của Mộ Thanh Thanh!

- Sư đệ, sư phụ suy tính ra người gặp nguy hiểm, gọi ta chạy tới cứu người, nhưng hiện tại ta còn ở xa ngoài ngàn dặm, khoảng cách xa như vậy ta còn chưa thể thuận di đi qua, người nhất định phải tiếp tục kiên trì thêm một lát!

Thanh âm kia tiếp tục nói.

Nghe được lời truyền âm của Mộ Chấn, Tần Phàm không cách nào trả lời, nhưng trong lòng hắn đã có được suy tính.

Điều này làm cho hắn khởi lên hi vọng thêm lần nữa!

Nếu Mộ Chấn đã chạy tới cứu hắn, như vậy nhất định là có chỗ dựa vào, mà làm cho hắn ngoài ý muốn chính là Cổ Mặc lại biết hắn gặp nguy hiểm! Năng lực cường đại như vậy khiến cho hắn lại có thêm nhận thức với phong lão đầu kia.

1587. Chương 1597: Cự Đầu Oai.

Chương 1597: Cự đầu oai.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Đối với thân phận của Cổ Mặc, trong lòng hắn không thể nghi ngờ càng thêm tò mò. Mà lão nhân kia mỗi lần đều cố ý che giấu, mãi cho tới bây giờ chưa từng biểu lộ qua thân phận chân thật của hắn.

Trong lòng nổi lên đủ loại ý tưởng, nhưng tâm cảnh tu vi của Tần Phàm rất mạnh, trên mặt vẫn làm như không có việc gì, sắc mặt không chút thay đổi.

- Không thể tưởng được Vân gia các người vì đối phó ta, lại xuất động cả cường giả cấp cự đầu, nhưng cho dù người là cự đầu cường giả, cũng đừng mong ta dễ dàng khuất phục!

Lúc này bởi vì trong lòng đã có chỗ dựa vào, Tần Phàm liền đại định.

Ngay sau đó hắn liền nuốt vào một viên thượng phẩm Hỏa Dương Cuồng Đan.

Tiếp theo.

Kích thích Kỳ Lân ma tướng!

Phân thân bí kỹ kích phát!

Toàn bộ lá bài tẩy vào lúc này không chút giữ lại đều mở ra, đối mặt với bát kiếp bán thần, Tần Phàm biết nếu mình không liều mạng sẽ không có bất cứ cơ hội nào. Trong nháy mắt này thân thể hắn giống như thiêu đốt lên lần nữa, Hỏa Dương Cuồng Đan cùng Phân Thân bí kỹ đồng loạt kích thích, làm nguyên giới lực cùng máu huyết của Tần Phàm nhất thời quay cuồng lên dữ dội.

Hai mắt hắn biến thành đỏ thẫm, lân giáp xanh thẫm bao phủ toàn thân bắt đầu phiếm xuất ra hồng quang quỷ dị.

Vào lúc này nguyên giới lực dữ dội tuôn ra, hư ảnh ngũ đại ma tôn mơ hồ hiện lên sau người hắn, làm khí thế của hắn như phá tan khí thế phong tỏa của đối phương.

- Di?

Cảm giác được thực lực khí thế bỗng dưng kéo mạnh của Tần Phàm, Vân Chi Hạo không nhịn được cảm thấy hơi kinh ngạc, hắn luôn biết Tần Phàm có những thủ đoạn bài tẩy chưa lật, nhưng thật không ngờ đối phương có thể đạt tới trình độ này.

- Xem ra Thiên nhi chết trong tay người đích xác không oán, đáng tiếc...

Trong miệng của hắc thân nhiên nói, trên mặt tựa hồ có loại thưởng thức đối với đối phương, nhưng cho dù là như vậy tộc lệnh không thể vi phạm, hôm nay hắc nhất định phải giết được đối phương, nếu không khó thể bình ổn phần nộ của toàn tộc.

Đến lúc này Vân Chi Hạo cũng không nói thêm lời nào, trực tiếp điểm ra hư không.

Một chỉ kia nhìn qua như thật nhẹ nhàng, nhưng chỉ trong nháy mắt công kích còn chưa tới nhưng Tần Phàm cảm giác trước mặt tựa hồ tối sầm, một chỉ vừa ra tay liền phát ra khí thể đủ ảnh hưởng đến tận linh hồn.

Thật giống như có ngọn núi lớn treo trên đỉnh đầu của hắc, cao lớn nguy nga làm cho hắc cơ hồ không cách nào khác hít thở.

Làm cho Tần Phàm cảm giác quý dị nhất chính là lúc này hắc vẫn còn cách đối phương hơn ngàn thước.

- Oa...

Chỉ trong nháy mắt Tần Phàm cảm giác được xương cốt toàn thân mình giống như xuất hiện cảm giác áp chế nặng nề, tựa hồ như muốn vỡ vụn, điều này làm cho hắc không nhìn được đỏ mắt phát ra tiếng gầm nhẹ thống khổ.

Đây là thực lực bát kiếp bán thần sao?

Đáng sợ như vậy!

Tần Phàm cắn chặt răng, tơ máu chảy xuống từ khóe môi của hắc. Thực lực của Vân Chi Hạo thật sự quá mạnh mẽ, mạnh vượt xa dự liệu của hắc.

Một chỉ kia nhìn qua như không hề có uy thế, thậm chí không chút dao động, không giống như uy thế sơn băng địa liệt của lực kiếp bán thần, nhưng lại khủng bố khiến cho hắc không cách nào thừa nhận nổi áp lực.

Đây là thực lực chân chính của cường giả cự đầu! Không chỉ là áp chế tuyệt đối trong nguyên giới lực!

Hắc vốn cho rằng mình nuốt vào Hỏa Dương Cuồng Đan kích phát Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ đã miễn cưỡng chờ đợi được Mộ Chấn chạy đến, nhưng hiện tại xem ra là không thể nào.

- Liều mạng!

Cắn chặt răng, hắc lập tức nuốt một viên độc đan.

Kích hoạt bát tử Chu Tước huyết mạch!

Sử dụng thêm một lá bài tẩy, máu tươi quay cuồng, thân thể hắc cơ hồ không sao chịu nổi, nguyên giới lực mệnh mệnh thật giống như sóng biển mãnh liệt hoàn toàn sôi trào lên, mà lực lượng sinh ra đủ làm cho hắc không thể khống chế.

- Thiên biến, ma tướng sinh, ma chủng biến, tàn sát quỷ thần!

Không có nửa phần do dự, Tần Phàm dưới trạng thái cực mạnh của chính mình chịu đựng áp lực cực lớn do Vân Chi Hạo mang tới, trực tiếp oanh thẳng một quyền về phía trước.

Ma Tướng Quyền!

Ngay thời gian phát ra một quyền này, bốn viên ma chủng cùng viên Bạch Hổ Châu trong cơ thể hắc đều chấn động lên kịch liệt. Vô hạn huyền ảo cùng hiểu được toàn bộ đều trút vào trong một quyền này.

- Ông ông ông...

Trên hư không xuất hiện một hư ảnh thần bí cực lớn. Hư ảnh kia có vẻ uy nghiêm vô song, tôn quý vô cùng, nhưng không cách nào nhìn thấy rõ dung mạo của hắc.

Đây là ma tướng do ngũ đại ma tôn viễn cổ kết hợp lực lượng ngưng tụ thành! Thân hình cao ngoài ngàn trượng, chân giẫm mặt đất, từng luồng khí tức cường đại viễn cổ cách không mà đến, toàn bộ linh khí trong thiên địa trong một khắc này đều điên cuồng sôi trào lên, từng đạo nguyên giới lực hùng hồn trong cơ thể

Tần Phàm từ tận sâu trong ma chủng bị rút ra, không ngừng hội tụ vào trong hư ảnh ma tướng khổng lồ kia.

Bởi vì trong cơ thể Tần Phàm thiêu đốt nguyên giới lực, làm trên mặt ma tướng tựa hồ cũng hiện ra vẻ đỏ đậm, uy thế cùng uy nghiêm càng gia tăng, có vẻ vô cùng khủng bố.

Ma tướng thần bí cường đại vừa xuất hiện, thậm chí làm thiên không bắt đầu run rẩy lên.

- Vũ kỹ không sai!

Chứng kiến ma tướng xuất hiện, sắc mặt Vân Chi Hạo thập phần bình tĩnh, tựa hồ đã sớm biết được, sau đó trong miệng thần nhiên nói:

- Đáng tiếc thực lực của ngươi quá yếu, cho dù ngươi mạnh hơn ngũ kiếp cùng lục kiếp bán thần, nhưng không thể so được với ta!

Nghe được lời nói của Vân Chi Hạo, Tần Phàm không đáp, hắn chỉ gắt gao cắn chặt răng, thừa nhận áp lực cơ hồ vượt qua khả năng thừa nhận của thân thể, trong miệng chậm rãi phun ra hai chữ:

- Tam hành!

Cùng lúc đó ma tướng khổng lồ nhất thời ngưng tụ ra ba cánh tay cực đại, ngay lập tức cao cao nâng lên, ba quyền đầu như vãn thạch hướng thân ảnh ngoài ngàn thước rơi xuống. đọc truyện mới nhất tại .

- Khăng khăng một mực chỉ là vô dụng!

Vân Chi Hạo lắc lắc đầu, thần sắc lạnh lùng. Sau đó hắn lại điểm ra một chỉ, dùng sức nhấn một cái trên hư không.

Chính là một chỉ, nhất thời làm cho Tần Phàm cảm thấy một loại cảm giác như trời cao sụp đổ, thân thể đang trôi nổi giữa không trung cơ hồ không chịu đựng được ngã xuống dưới. Hơn nữa đối phương chính yếu còn không phải nhằm vào hắn mà là nhằm vào ma tướng khổng lồ kia.

Chỉ trong nháy mắt rơi xuống, một ngón tay như cột trụ trời xuyên qua tầng tầng không gian, trực tiếp xuất hiện trên không, ngón tay khổng lồ như núi cao hung hăng hạ xuống.

Oanh long!

Tiếng chấn vang thật lớn truyền đến, ma tướng hư ảnh hoàn toàn không có lực chống cự, trực tiếp theo tiếng sụp đổ, chỉ trong giây lát biến thành hư vô.

Quá mạnh mẽ!

Lúc này ngay cả Tần Phàm cũng trợn mắt, rốt cục hắn hiểu được cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, lúc trước hắn chịu đựng một kích của Mạc Lợi đảo chủ không chết chẳng qua do đảo chủ chỉ dùng một phần thực lực, vì vậy nên hắn đã nhìn không chuẩn xác thực lực của thất kiếp cùng bát kiếp bán thần cường giả.

Hiện giờ Vân Chi Hạo lại cho hắn hiểu được thực lực chân chính của cự đầu cường giả!

1588. Chương 1598: Cự Đầu Mộ Chấn.

Chương 1598: Cự đầu Mộ Chấn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ông ông ông ông...

Ngón tay cực lớn kia đánh tan ma tướng hư ảnh, không hề dừng lại, lại tiếp tục đè xuống Tần Phàm, ngay khi hắn mới khởi động lên phòng ngự thì đột nhiên đã rơi lên trên người của hắn.

Oanh!

Vừa rơi xuống, làm thân thể của hắn giống như bị ngọn núi lớn áp xuống, chỉ trong nháy mắt tiếp xúc phòng ngự lập tức hỏng mất, xương cốt toàn thân cơ hồ bị đập vụn. Hắn đang muốn cố gắng kiên trì thêm một lúc nhưng không hề đề lên nổi lực lượng phản kháng đã trực tiếp bị đánh rơi xuống lòng đất, xuyên ra một hố sâu không thấy đáy.

Bụi đất tung bay, sương khói cuộn cuộn, Vân Chi Hạo trôi nổi trên không trung, nhìn vào hố sâu bên dưới thân sắc hờ hững, hắn thập phần tự tin với công kích của mình, một ngũ kiếp bán thần cho dù thực lực nghịch thiên cũng không khả năng sống sót.

- Di?

Nhưng chỉ trong nháy mắt, trên mặt hắn lại xuất hiện vẻ quái lạ, vào lúc đó hắn chợt cảm giác ra sinh mệnh dao động bên dưới hố, như vậy ý nghĩa Tần Phàm còn chưa chết!

- Không hổ được xưng là kỳ tích chi tử, bản thân ta đã coi khinh ngươi, nhưng mà...

Hắn không tiếp tục nói hết mà lần thứ hai chậm rãi nâng ngón tay lên, muốn điểm xuống hố sâu bên dưới. Lời của hắn không cần nói cũng biết, bất kể như thế nào hôm nay Tần Phàm đều phải chết.

Mà chỉ cần ngón tay hắn hạ xuống lần nữa, như vậy hết thảy liền đã xong.

- Một cự đầu cường giả đi khi dễ một ngũ kiếp bán thần, ngươi không cảm thấy được thật đáng xấu hổ sao?

Nhưng đúng ngay lúc này một thanh âm lạnh lùng từ địa phương xa xôi truyền đến, ngay khi Vân Chi Hạo còn chưa kịp phản ứng thì một thân ảnh đã thuần di tới bên trên hố sâu.

Đó là một nam tử mặc trường bào màu trắng, tóc dài màu đen, ngọc diện râu dài, thoát nhìn bộ dáng nho nhã nhẹ nhàng, nhưng giờ tay nhắc chân tản ra một loại uy nghiêm vô thượng, làm người ta không cách nào bỏ qua sự tồn tại của hắn.

Hắn trực tiếp xuyên qua hư không, vừa xuất hiện ngay lập tức ánh mắt lạnh lùng nhìn lên Vân Chi Hạo trên không trung, tựa hồ có vẻ thập phần khinh thường.

Người này chính là vị sư huynh hữu danh vô thực của Tần Phàm, là phụ thân của Mộ Thanh Thanh, Mộ Chấn.

Hắn từ xa ngàn dặm chạy tới, đã dùng tốc độ toàn lực, nhưng không tưởng tượng được vẫn bị chậm một bước, thấy chiếc hố sâu không thấy đáy bên dưới, hắn biến Tần Phàm đã giao phong với Vân Chi Hạo, mà kết quả đương nhiên đã rõ ràng.

- Khụ khụ...sư huynh, ngươi cuối cùng chạy đến...

Đúng ngay lúc này trong hố sâu truyền ra hai tiếng ho khan, sau đó một đạo nhân ảnh chậm rãi bay lên, vừa ra hố sâu liền ngã trên mặt đất.

- Tiểu sư đệ, ngươi đừng có chuyện gì ah...nếu không lão đầu tử sẽ lột da của ta...

Thấy vậy Mộ Chấn vội vàng thuần di tới gần, đỡ lấy Tần Phàm thân thiết nói.

Nhưng khi hắn kiểm tra lại thân thể Tần Phàm, phát hiện tuy thương thế cực kỳ nghiêm trọng, huyết nhục mơ hồ, gân cốt cơ hồ vỡ vụn, nhưng khí tức tuy suy yếu vô cùng mà hắn vẫn phát hiện có một cỗ sinh cơ rất mạnh không ngừng nảy sinh, thương thế kia không ngờ đang dùng tốc độ mà mắt thường có thể thấy được đang khôi phục lên.

Điều này làm cho hắn không khỏi thở phào một hơi nhẹ nhõm, trong miệng mang theo vẻ kinh ngạc nói:

- Không hổ là biến thái, lúc còn ở nhất kiếp bán thần đã tiếp được công kích của lục kiếp bán thần, tiếp nhận một kích của cự đầu cường giả mà vẫn có thể chịu đựng được, khí lực của tiểu sư đệ ngươi thật đúng là khủng bố!

- Hoàn hảo sư huynh ngươi tới kịp nên còn chưa chết được...Nhưng Vân Chi Hạo thật sự không dễ dàng đối phó, sư huynh ngươi phải cẩn thận đó!

Lúc này Tần Phàm hữu khí vô lực nói, hắn tự nhiên biết rõ tình huống của thân thể mình.

Bát kiếp bán thần cự đầu cường giả, thực lực vô cùng đáng sợ, nhưng lúc đó dù thừa nhận công kích hấn lại đang khởi động dung hợp lực lượng ba đại thần thông trên người, đang ở trong trạng thái Kỳ Lân ma thân cùng bất tử Chu Tước, hơn nữa còn có Huyền Vũ lực phòng hộ cuối cùng, ngay cả thất kiếp bán thần so sánh với hấn cũng phải cam bái hạ phong.

Huống chi uy lực một chỉ của Vân Chi Hạo chỉ phá hủy ma tướng hư ảnh cũng đã tan mất đại bộ phận lực lượng, cho nên cuối cùng hấn mới có thể còn sống.

Với cường độ khí lực yêu nghiệt của Tần Phàm, chỉ cần thừa lại một hơi cũng không cần lo lắng tử vong. Khi ở trong hố sâu hấn đã nhanh chóng nuốt thêm vài loại đan dược khôi phục thương thể, cuối cùng nín kéo được sinh cơ bốn nguyên. Bởi vì có được truyền thừa của Cát Bản, hiện tại hấn luyện chế ra đan dược chữa thương có uy lực càng mạnh, có thể làm thân thể hấn nhanh hơn tốc độ khôi phục so với ngày trước.

- Việc này người có thể yên tâm, người chỉ cần an tâm dưỡng thương, chuyện còn lại cứ giao cho sư huynh của người là được!

Nghe được câu nói của Tần Phàm, trên mặt Mộ Chấn hiện lên ý cười tự tin nói.

Ý cười của vị Hoàng Hôn thành chủ này luôn cho người ta loại cảm giác ảm áp, ở trên người nam nhân này giống như luôn có một loại mị lực thần bí, vô luận là ai tiếp xúc đều cũng bị hấn thuyết phục. Chứng kiến nụ cười của hấn, trong lòng Tần Phàm không tự chủ được cảm thấy kiên định hơn, đó là một loại cảm giác tâm an.

Nhìn thấy Tần Phàm đã không còn nguy hiểm tính mạng, Mộ Chấn rất nhanh buông hấn xuống, sau đó phẩy tay áo, quay trở lên thiên không đối diện cùng Vân Chi Hạo.

Trên bầu trời, khi Vân Chi Hạo nhìn thấy Mộ Chấn xuất hiện thì sắc mặt thoáng trầm xuống, nhưng hấn xem như là còn có phong độ, khi nghe Mộ Chấn quát một câu là cự đầu cường giả đi khi dễ một ngũ kiếp bán thần, hấn tựa hồ cũng không kéo được mặt mũi xuống mà tiếp tục công kích, chỉ quan sát thương thế của Tần Phàm.

Khi hấn nhìn thấy được tình huống của Tần Phàm, trong tim của hấn nhất thời cảm giác vô cùng chấn kinh. Hấn thập phần rõ ràng uy lực một kích của chính mình, dù là thất kiếp bán thần bình thường cũng khó mà chịu đựng nổi.

Tần Phàm chỉ là một ngũ kiếp bán thần bị một kích như thế vẫn còn có thể sống sót bay ra khỏi hố sâu!

Điều này làm cho hấn làm sao không khiếp sợ?

Hơn nữa tốc độ hồi phục khủng bố của ngũ kiếp bán thần kia làm cho hấn cảm thấy âm thầm kinh hãi, thậm chí thần sắc biến đổi.

Cường độ khí lực cùng tốc độ khôi phục của Tần Phàm hấn chưa từng gặp qua, có thể nói là không thể tưởng tượng!

Nhớ tới khi này Tần Phàm có nói qua một câu “nếu không giết chết được hấn, người sẽ biết Vân gia có hậu quả gì”, hấn không khỏi cảm thấy không rét mà run. Đối thủ đáng sợ như vậy, nếu tùy ý cho hấn tiếp tục phát triển, hậu quả đích thật là khó lường.

Chậm rãi thở ra một hơi, Vân Chi Hạo đã khôi phục lại bình tĩnh.

- Người là thành chủ Hoàng Hôn thành Mộ Chấn phải không? Ta nghe nói qua người, trong những cường giả thất kiếp bán thần, người xem như người nổi bật. Người đứng đầu một thành, không thể tưởng được lại từ xa xôi ngàn dặm chạy tới đây!

Sau đó hấn ngẩng đầu lên, nhìn về phía Mộ Chấn, trong miệng lãnh đạm nói:

- Nhưng hôm nay dù là người cũng không cứu được hấn!

1589. Chương 1599: Cuộc Chiến Cự Đầu. (1)

Chương 1599: Cuộc chiến cự đầu. (1)

- Vân gia Vân Chi Hạo, từ hai mươi năm trước nghe nói ngươi là siêu cấp thiên tài hiếm có, vốn đã thật lâu không còn nghe nói qua tin tức của ngươi, không thể tưởng được hiện tại ngươi vô thanh vô tức trở thành cự đầu cường giả, thật sự làm người ta bội phục!

Lúc này thần sắc Mộ Chấn thật thần nhiên nhìn đối phương, trong miệng mỉm cười nói:

- Nhưng tiểu sư đệ này của ta lại được sư phụ ta ưa thích, hẳn phụng lệnh sư phụ mà đến, bất kể như thế nào cũng phải đưa hần an toàn rồi đi!

- Ngươi nên biết chênh lệch giữa chúng ta, ngươi không có cơ hội.

Vân Chi Hạo vẫn thần nhiên nói:

- Nghe nói ngươi đã dừng lại ở thất kiếp bán thần trên trăm năm thời gian, ngươi hẳn hiểu được trở thành cự đầu cường giả khó khăn bao nhiêu, mà đại năng cường giả cùng cự đầu cường giả chênh lệch là không dễ dàng vượt qua!

Trong lúc nói chuyện trên người Vân Chi Hạo đã bắt đầu tản mát ra uy áp, loại uy áp này thật giống như bão táp thổi quét giữa không trung, mây mù bốn phía đều nhận lấy ảnh hưởng, bắt đầu điên cuồng cuộn động.

Gió thổi vạn lý, mặt đất cuộn cuộn nổi lên bão cát vạn trượng.

Thực lực bát kiếp bán thần một khi hoàn toàn phóng thích đi ra, khủng bố như thế.

- Không thử qua làm sao mà biết đây?

Nhưng đối diện với khí thế kinh thiên động địa áp xuống, Mộ Chấn vẫn mang theo ý cười tiêu sái trôi nổi giữa không trung, quần áo tung bay phần phật.

Tần Phàm đang ở bên dưới mặt đất chứng kiến phong độ lúc này của Mộ Chấn, trong lòng cũng không nhịn được âm thầm bội phục.

Vị sư huynh này của hần đã chừng hai trăm tuổi, chỉ sợ đã sớm đạt tới võ đạo cực hạn, thiên phú có lẽ cũng không quá cao, xa xa không bằng Vân Chi Hạo, nhưng phong độ mị lực trên người cả đời này Tần Phàm cũng chưa được nhìn thấy.

Nhưng hần đã tự mình cảm thụ được sự khủng bố của cự đầu cường giả, cho dù thất kiếp bán thần cường thịnh bao nhiêu trừ phi có được lá bài tẩy cực mạnh, nếu không thật sự rất khó vượt qua cửa ải chênh lệch lớn lao mệnh mông như đại hải kia.

Nhưng ngay sau đó hai mắt Tần Phàm chợt ngưng tụ, hần gắt gao nhìn chăm chăm Mộ Chấn đứng trên bầu trời, trong mắt xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Vào lúc này hần phát hiện trên người sư huynh bắt đầu xuất hiện một loại uy áp cùng ba động khủng bố, thật giống như một tảng đá vững chãi trong biển lớn, tùy ý cho sóng gió đập vào vẫn vững vàng đứng thẳng. Uy áp bát kiếp bán thần của Vân Chi Hạo đập lên người hần thật giống như rơi vào vực sâu, không ngờ không khởi lên chút gợn sóng.

- Nguyên lai sư huynh hần...cũng đã trở thành cự đầu cường giả!

Thấy vậy Tần Phàm thở ra một hơi nhẹ nhõm, thần kinh căng thẳng rốt cục đã hoàn toàn thả lỏng xuống, trong lòng không còn nỗi lo lắng chuyên tâm khôi phục thương thế.

Giữa không trung Mộ Chấn cùng Vân Chi Hạo giằng co, khí thế tăng lên càng lúc càng nhanh không ai nhường ai.

- Thật không nghĩ tới ngươi ngừng tại thất kiếp bán thần thời gian dài như vậy, vẫn còn có thể đột phá võ đạo cực hạn!

Một lát sau Vân Chi Hạo cũng đã phát hiện Mộ Chấn đã là cự đầu cường giả, tiếp theo thần sắc hần hơi biến hóa, trong miệng trầm thấp nói.

Hần đối với vị thành chủ Hoàng Hôn thành trước mắt cũng sinh ra cảm giác bội phục.

Phải biết rằng từng người đều có võ đạo cực hạn của riêng mình, càng là thiên tài thì võ đạo cực hạn càng cao, người có thiên phú không ột khi đạt tới võ đạo cực hạn muốn tiếp tục đột phá luôn thập phần khó khăn, thường thường phải phí thật nhiều sức lực mới có thể đạt tới.

Mà giống như Mộ Chấn hấn sớm có nghe qua, đã dừng lại tại thất kiếp bán thân gần trăm năm thời gian, vốn tưởng rằng cuộc đời này cũng không còn hi vọng đột phá bát kiếp bán thân.

Nhưng hiện tại đối phương rõ ràng hiển lộ ra khí thế của cấp cự đầu cường giả.

Rõ ràng Mộ Chấn đã thành công đột phá võ đạo cực hạn, mà gian nan trong đó không cần nói cũng biết.

- Không sai, Mộ Chấn này đích xác là không có thiên phú, sau trăm tuổi vẫn không cách nào đột phá, nhưng lại nhận được sự phụ thương yêu, hện giờ cuối cùng đã đột phá được bát kiếp bán thân, trở thành cự đầu cường giả.

Nghe lời nói của Vân Chi Hạo, Mộ Chấn bình tĩnh đáp, trong ánh mắt mơ hồ thấy được thần thái hưng phấn.

Trên thực tế hấn thực sự thập phần hưng phấn vì trong đời mình vẫn còn khả năng tiếp tục đột phá. Khi hấn ba mươi tuổi đã là ngũ kiếp bán thân, bảy mươi tuổi thành lục kiếp bán thân, hơn trăm tuổi mới đạt tới thất kiếp bán thân, ước chừng phải cố gắng tới trăm năm mới có thể đột phá, điều này làm cho hấn thế nào không kích động.

Nhưng cũng nhờ có trăm năm lắng đọng, làm tu vi tâm cảnh của hấn cực cao, vì vậy luôn có thể bảo trì được vẻ bình tĩnh thông dong thuyết phục lòng người.

Kỳ thật giống như Mộ Chấn cố gắng trăm năm, tu luyện không hề nóng vội, hơn nữa luôn duy trì tâm tình tốt đẹp, mỗi một ngày đều hiểu được nhân sinh, có thể đột phá võ đạo cực hạn cũng là chuyện bình thường.

Chỉ là loại tâm tính như thế không phải người nào cũng có thể có được.

- Một khi đã như vậy, một trận chiến đi!

Lúc này Vân Chi Hạo cũng không nói thêm nhiều lời, phất tay áo, khí thế vừa phóng xuất ra đã toàn bộ thu hồi, cả không trung chợt biến thành yên lặng sau cơn bão táp.

Nhưng cũng là sự bắt đầu của cơn bão táp mới càng lớn hơn nữa.

Lấy khí thế ép tới, bình thường chỉ dùng cho người có cảnh giới cao đối phó người cảnh giới thấp, trong cùng một cảnh giới tạo nên hiệu quả cực nhỏ. Hơn nữa trình tự của cự đầu cường giả khi công kích là không bộc lộ rõ ràng, uy lực lại có thể phá núi băng sông.

Vân Chi Hạo lại đột nhiên điểm ra trong hư không.

Một chỉ này chính là một chỉ đánh trọng thương Tần Phàm vừa rồi, là Thiên La Chỉ của Vân gia bí truyền. Nhưng tuy rằng là bán thân vũ kỹ cấp cao, nhưng nếu người sử dụng ở những cảnh giới bất đồng thì hiệu quả cũng sẽ khác hẳn.

Giống như cường giả cự đầu như Vân Chi Hạo, có được năng lực thuần di, công kích có thể trực tiếp xuyên qua hư không nháy mắt rơi lên đối thủ còn chưa kịp chuẩn bị, uy lực đương nhiên là tăng lên thật nhiều.

Hư ảnh ngón tay thật lớn giống như ngọn núi ang theo khí tức cổ xưa, phảng phất như từ thái cổ tràn đến, mà khoảng cách giữa hấn cùng Mộ Chấn lại ngoài ngàn thước, nhưng chỉ trong nháy mắt đã trực tiếp rơi xuống trên người Mộ Chấn.

Oanh oanh oanh...

Nguy nga áp chế, vừa xuất hiện lập tức bộc phát áp lực cường đại khiến không gian biến thành chấn động hỗn loạn.

Công kích thịnh linh bộc phát nếu là cường giả tầm thường căn bản khó thể ngăn cản, nhưng Mộ Chấn đã sớm có chuẩn bị, dưới chân nhẹ nhàng một bước, thân hình chỉ nháy mắt đã thuần di ra xa một đoạn khoảng cách.

Sau đó trong ống tay áo của hắn tam xích Thanh Phong xuất hiện.

- Xuy...

Đôi mắt hồ hững nhìn ngón tay khổng lồ đuổi theo tới, Thanh Phong kiếm dài ba xích nhẹ nhàng lướt qua, trực tiếp đâm xuyên tới hư không trước mặt, hướng ngón tay đang muốn hung hăng đè xuống.

1590. Chương 1600: Cuộc Chiến Cự Đầu. (2)

Chương 1600: Cuộc chiến cự đầu. (2)

Mũi kiếm cùng đầu ngón tay va chạm vào nhau, một cỗ thanh sắc kiếm khí tràn ra từ đầu mũi kiếm, như một dòng sông dài mang theo hư ảnh thanh liên mơ hồ nổ rộ bên trong.

Một kiếm vừa phát, liền đem hư ảnh ngón tay đánh tan hơn phân nửa.

- Di?

Thấy vậy hai mắt Vân Chi Hạo ngưng tụ lại, vừa rồi tuy chỉ một chiêu đánh thăm dò, nhưng Mộ Chấn đã dùng kết quả chứng minh rõ thực lực của hắn.

Kế tiếp hắn thật nhanh điểm ra liên tiếp mấy chỉ, từng đạo chỉ quang lóe lên trên không trung, sau một lát giống như ngũ chỉ sơn từ viễn cổ tràn tới, năm ngón tay thật lớn chẳng khác gì năm ngọn núi cao hiện ra trên bầu trời vô cùng uy nghiêm.

Bán thần vũ kỹ càng cao cấp khi thi triển ra tiêu hao nguyên giới lực càng lớn, bình thường khi thi triển bán thần vũ kỹ cấp cao, ngũ kiếp bán thần thường thường chỉ có thể thi triển được một lần, muốn thi triển thêm lần nữa phải chờ thêm chốc lát, là lực kiếp bán thần cũng khó thể thi triển hai lần liên tiếp như thế.

Thất kiếp bán thần miễn cưỡng có thể đồng thời thi triển bán thần vũ kỹ, nhưng nếu muốn làm được như Vân Chi Hạo đồng thời liên tục thi triển năm chiêu bán thần vũ kỹ cao cấp, không thể nghi ngờ chính là người si nói mộng. Nhưng bát kiếp bán thần cự đầu cường giả, nguyên giới lực trong cơ thể mệnh môn cuộn cuộn, có thể thoải mái liên tục thi triển vài chiêu bán thần vũ kỹ cấp cao cũng không có bất kỳ vấn đề gì.

Năm ngón tay thật lớn xuất hiện, rất nhanh khép lại cùng nhau, sau đó theo sự khống chế của Vân Chi Hạo bày ra xu thế như bao trùm chậm rãi áp xuống Mộ Chấn.

Nói là chậm rãi nhưng tốc độ công kích không chậm, trên thực tế đây chỉ là một loại ảo giác thị giác, tốc độ mà mắt thường khó thể bắt giữ chỉ giây lát đã xuyên qua ngàn thước khoảng cách, tàn ảnh vẫn còn lưu lại chỗ cũ chưa kịp tiêu tán, vì vậy tạo cảm giác như thật chậm chạp.

Đối mặt với Thiên La Chỉ tăng lên gấp năm lần, lúc này sắc mặt Mộ Chấn cũng thoáng ngưng trọng lên.

Theo lần giao chiến đầu tiên xem ra, tuy rằng nhìn qua hắn ứng phó được có chút thoải mái, nhưng kỳ thật năng lượng ẩn chứa trong ngón tay đối phương cũng cực kỳ cường đại, tin tưởng thất kiếp bán thần tầm thường không cách nào ngăn cản được, hắn phải điều động nguyên giới lực áp đảo mới có thể đánh bại.

Hiện tại Vân Chi Hạo đồng thời thi triển năm ngón tay, chẳng khác gì thiên không sụp đổ.

Nhưng hắn cũng không có được bao nhiêu thời gian để tự hỏi, năm ngón tay đã đè ép tới trước mặt, Mộ Chấn hít sâu một hơi, nguyên giới lực trong cơ thể vào lúc này vận chuyển tới cực hạn, Thanh Phong trong tay tách ra hào quang sáng ngời chói mắt.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Thân ảnh của hắn lướt nhanh tung bay, trường kiếm không ngừng theo thân ảnh lần lượt đâm ra, mỗi lần đâm ra đều giống như đầu thanh long xuyên mây, nuốt vụn phun nguyệt, hào quang chói ngời, năng lượng đan xen, phảng phất như chia cắt thiên không thành từng mảnh.

Sương khói quay cuồng, gió giục mây vần.

Kiểm ảnh chỉ ngân, vũ động thiên không.

Cuộc chiến giữa bát kiếp bán thần diễn ra cực nhanh, chỉ có thể nhìn thấy mấy đạo tàn ảnh hiện lên trên không trung, căn bản không thể nhìn rõ hư thật bên trong, lúc này Tần Phàm cũng không nhìn được mở to hai mắt mới mơ hồ nhìn thấy rõ ràng.

Đây là ý lại của cự đầu!

Vô luận thân thể hay công kích đều có thể thoải mái xuyên qua không gian, hơn nữa công kích còn mang theo một loại không gian lực lượng, có vẻ càng thêm cường đại. Cấp độ này trong chiến đấu đều có vẻ thập phần trọng yếu vô cùng.

Tần Phàm nghĩ nếu vừa rồi Vân Chi Hạo thực sự kịp thời hạ độc thủ, chỉ sợ vừa lật tay liền đủ đem hắn diệt sát.

Nhưng lời Mộ Chấn đã nói rất đúng, một cự đầu cường giả đối phó với một ngũ kiếp bán thần đã xem như mất mặt, với phong độ của Vân Chi Hạo làm sao còn có thể ra tay liền sử dụng toàn lực.

- Đây là không gian lực lượng sao?

Tần Phàm vừa điều dưỡng vết thương vừa nhìn lên cuộc chiến trên không trung, thậm chí hắn chỉ có thể dùng tinh thần để cảm thụ trận chiến.

Nhưng vào lúc này, khi dung nhập vào trong cuộc chiến đấu, hắn giống như mơ hồ nắm bắt được điều gì...

Lực cảm ứng của Tần Phàm thập phần mẫn tuệ, thậm chí mơ hồ có thể so sánh với thất kiếp bán thần, tinh thần lực cùng linh hồn lực của hắn thường thường có thể cảm giác được thật nhiều thứ mà người thường không cách nào cảm giác được.

Cuộc chiến trên không hiện tại ngày càng đặc sắc tuyệt luân.

Nhưng trình tự chiến đấu như vậy phỏng chừng dưới thất kiếp bán thần cũng không có được mấy người đủ khả năng thấy rõ.

Nhưng Tần Phàm nhìn thấy thật rõ ràng.

Điều này mang ý nghĩa Tần Phàm đã có được ánh mắt của đại năng cường giả, đôi mắt hắn giống như xem thấu toàn bộ, thấy được bốn nguyên cuộc chiến.

Ông...

Nội tâm Tần Phàm phảng phất như bị cuộc chiến này làm chấn động, trong một khắc từng dây thần kinh nhỏ nhất của Tần Phàm đều chấn động lên, linh hồn cũng có phản ứng, thậm chí tận sâu trong ma chủng cũng mang tới dao động đặc thù.

Chẳng khác gì hồng thủy mãnh liệt tràn đến, làm cho hắn không nhìn được nhắm hai mắt lại.

Tuy rằng đã nhắm mắt lại nhưng trong đầu óc của hắn không cách nào tan biến được hình ảnh cuộc chiến trên bầu trời, thật giống như có một đoạn phim đang không ngừng lướt qua đầu óc của hắn, hơn nữa còn là những màn ảnh quay thật chậm.

Trong màn ảnh quay chậm kia Tần Phàm không ngừng phân tích từng khâu nhỏ dao động, thật giống như đem tinh thần linh hồn của mình đều sáp nhập vào bên trong, giống như tự đặt mình vào trong cuộc chiến đấu.

Linh ngộ, không ngừng linh ngộ, mỗi một tế bào thân thể hắn, mỗi tia trong linh hồn đều đang cố gắng bắt giữ lấy cảm giác đặc thù này.

Trên bầu trời, cuộc chiến giữa Vân Chi Hạo cùng Mộ Chấn vẫn diễn ra thật kịch liệt, cả thiên không như biến thành biển khơi, nơi nơi không ngừng tạo ra từng vầng không gian gợn sóng.

Thân thể bọn họ đều có thể xuyên qua không gian, những gợn sóng kia đều dẫn dắt từ mỗi chiêu thức va chạm của hai vị cường giả cự đầu.

Vân Chi Hạo liên tục thi triển năm lần Thiên La Chỉ, năm ngón tay thật lớn áp chế về hướng Mộ Chấn, Thanh Phong trong tay Mộ Chấn lại không ngừng vũ động thật nhanh, vô số kiếm ảnh lướt ngang, va chạm chung một chỗ, từng luồng khí tức tán phát, trong vòng trăm dặm đều chìm ngập trong một mảnh sương khói khủng bố bao phủ.

Sương khói khủng bố trên thực tế là không gian loạn lưu do những lần va chạm bùng nổ tạo ra, mặc dù không nghe được tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa, nhưng bên trong sương khói cũng bao hàm khí tức tử vong vô tận.

Nếu như có dưới thất kiếp bán thần đi vào bên trong, cho dù là thực lực như Tần Phàm cũng phải cử tử nhất sinh, thậm chí là thực lực thất kiếp bán thần, tuy đại năng cường giả vẫn có khả năng xuyên qua không gian, nhưng trình độ nắm giữ không gian không sánh kịp bát kiếp bán thần, vẫn có thể không kịp né tránh mà trực tiếp bị không gian loạn lưu xé nát.

Cuộc chiến của cự đầu chỉ có cự đầu mới có thể nhúng tay bên trong.

1591. Chương 1601: Lĩnh Ngộ Cuộc Chiến.

Chương 1601: Lĩnh ngộ cuộc chiến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này tuy Tần Phàm cách chiến trường chừng mấy ngàn thước, nhưng mặt đất chung quanh hắn không ngừng bị đánh lồm xồm, chỉ là dư kinh lan tới cũng đủ làm người ta khó thể thừa nhận. May mắn Mộ Chấn vẫn luôn bận tâm Tần Phàm nên tận lực đem va chạm dẫn dắt ra xa, nếu không với thân thể trọng thương hiện tại của hắn chỉ sợ là lâm vào nguy hiểm.

Nhưng trên bầu trời giao chiến càng kịch liệt thì Tần Phàm càng hiểu được thêm nhiều, đôi mắt hắn nhắm nghiền, khắp bốn phía như có trận gió vô hình gọi lên, mái tóc dài tung bay, nếu từ xa nhìn lại sẽ cấp cho người ta một loại cảm giác thật mơ hồ, như thật gần lại như thật xa. Hoặc là nói cảm giác kia giống như là cảm giác cực hạn khi xuyên qua không gian.

Bồng!

Cũng ngay lúc này trên thiên không Mộ Chấn cùng Vân Chi Hạo giao kích đã ra kết quả. Một kiếm cuối cùng của Mộ Chấn đã nhẹ nhàng đem ngón tay cuối cùng trên hư không đánh bại, không gian mây khói khắp bốn phía tạm thời tiêu thất một ít.

Mộ Chấn hít một hơi, thân hình thối lui ra sau mấy ngàn thước, hắn ngẩng đầu nhìn Vân Chi Hạo, trên mặt hơi có vẻ tái nhợt.

Tuy rằng hắn đem toàn bộ công kích của đối phương phá vỡ, nhưng đối với hắn mà nói tiêu hao tuyệt đối không ít, hắn cần phải có thời gian hòa hoãn lại.

Nhưng lúc này chính Vân Chi Hạo cũng phải chịu khổ sở, hắn khẽ cau mày, thần sắc trên mặt có chút âm trầm, thật không ngờ mình thi triển năm lần Thiên La Chỉ hình thành xu thế như vòng lưới nhưng vẫn không thể làm thương tổn được đối phương.

- Không hổ là từng ngâm mình trong cảnh giới thất kiếp bán thần trên trăm năm, nguyên giới lực trong cơ thể của ngươi còn thâm hậu hơn sự tưởng tượng của ta một ít. Ta thi triển năm lần Thiên La Chỉ cho dù uy lực không sánh kịp chung cực bán thần vũ kỹ, nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu, không nghĩ ra vẫn bị ngươi tiếp nhận được.

Tiếp theo hắn nhìn chằm chằm Mộ Chấn, trong miệng thốt lời nói không biết là châm chọc hay là đang khen ngợi đối phương.

- Vân Chi Hạo, người cũng là hậu sinh khả úy, một lần có thể thi triển liên tục năm Thiên La Chỉ, có lẽ đã là cực hạn thừa nhận của ta, nếu người thi triển ngoài bảy chỉ, ta nhất định là không chịu nổi!

Trên mặt Mộ Chấn đã khôi phục vẻ mỉm cười nói.

- Bảy lần Thiên La Chỉ cần lực khổng lồ chế nguyên giới rất mạnh, với thực lực mới đột phá cự đầu không lâu của ta còn chưa thể thi triển được.

Về mặt Vân Chi Hạo lãnh đạm nói, dừng một chút, ánh mắt hần biến thành lạnh lùng, lại nói:

- Nhưng ta còn một chiêu chung cực cấp bán thần vũ kỹ, nếu người còn có thể tiếp được, ta cũng không lời nào để nói!

- Di?

Thần sắc Mộ Chấn vừa động, vội vàng âm thầm đề phòng.

Chung cực bán thần vũ kỹ do cự đầu cường giả thi triển, tuyệt đối là không tầm thường. Cho dù chỉ mới tu luyện được chút cảnh giới thành tựu, đó cũng phải mạnh hơn thất kiếp bán thần thi triển gấp mười lần, còn cường đại hơn lục kiếp bán thần thi triển gấp trăm lần.

Ông ông ông ông...

Vào lúc này huyền âm huyền bí bỗng nhiên bắt đầu vang lên bên trong thiên địa, sau đó toàn bộ mây mù trong vòng ngàn dặm giống như chỉ trong nửa thời gian hô hấp đã toàn bộ ngưng tụ tới mảnh đất này.

Ngay trên đỉnh đầu của Vân Chi Hạo.

Những đám mây kia không ngừng đông cứng lại, cuối cùng ngưng tụ thành mây trôi lốc xoáy, lốc xoáy không ngừng xoay tròn, bên trong ẩn chứa vân khí khổng lồ chẳng khác gì là vân long đang hô phong hoán vũ.

- Già Vân Hóa Thân!

Về mặt Vân Chi Hạo lúc này biến thành vô cùng trang nghiêm, trong miệng chậm rãi phun ra bốn chữ, sau đó bên trong lốc xoáy không ngừng lắng xuống, toàn bộ quần quanh thân thể hần, làm thân thể hần trong nháy mắt không ngừng trương lớn, cuối cùng biến thành khổng lồ.

Đây là vân tướng gia nhập nguyên giới lực bên trong, uy nghiêm cường đại, như bao trùm trời đất.

Đôi mắt hờ hững của Vân Chi Hạo uy nghiêm từ trên đám mây, chẳng khác gì như một vị thần linh nhìn xuống Mộ Chấn.

- Đón ta một chương đi!

Thanh âm tôn quý, cường đại, rung động xuyên thấu truyền đến, chẳng khác gì thanh âm thần linh viễn cổ, chỉ với thanh âm này đã đủ khiến cho linh hồn người rung động.

Ngay tiếp theo hần giờ ột bàn tay, bàn tay duỗi ra, bên trên bao trùm năng lượng dao động đáng sợ, mạnh gấp mấy trăm lần trước đó đã thi triển!

Tần Phàm ở bên dưới, toàn thân vừa khôi phục nguyên giới lực cùng thần thông ma chủng vào lúc này đang liều mạng vận chuyển lên, tuy rằng cách xa mấy ngàn thước nhưng da thịt của hần cũng không tự chủ được dưới uy áp mà chấn động vụn vụn.

Cơ hồ như nghẹt thở!

Có thể tưởng tượng, nếu Vân Chi Hạo ngay từ ban đầu sử dụng một chiêu này, chỉ sợ dù là mười Tần Phàm cũng không đủ chết!

Lúc này trên mặt Mộ Chấn cũng không nhịn được mang theo vẻ ngưng trọng, nhưng hần đã sớm có chuẩn bị, âm thầm hít sâu một hơi lấy xu thế mạnh mẽ một chương đánh về phía trước.

Hô hô hô hô...

Theo một chương của Mộ Chấn đánh ra, có thể thấy được từng luồng hắc hỏa nóng hừng hực tuôn trào, số lượng hắc hỏa rất nhiều, vừa xuất hiện đã khuếch tán khắp nửa thiên không, mặc dù không thấy được rõ

ràng nhưng có thể rõ ràng cảm nhận được nhiệt độ nhất thời kéo lên không ít, thậm chí cả mây trời nồng đậm cũng bị bốc hơi không ít.

Hắc hỏa nhanh chóng ngưng tụ lại, kết thành một hắc sắc cự chưởng, bên trong thiêu đốt hắc sắc hỏa diễm hùng hực, ẩn chứa năng lượng dao động vô cùng đáng sợ, cho dù là lục kiếp bán thần dính vào sợ rằng cũng phải lập tức tan thành mây khói.

Hắc hỏa cự chưởng hiện lên, trực tiếp đối diện già thiên vân thủ.

Chứng kiến Mộ Chấn có thể thi triển ra được công kích cường đại như vậy, Vân Chi Hạo tự nhiên cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, hai mắt hẩn ngưng tụ, gia tốc đánh xuống một chưởng.

Oanh!

Hai chưởng va chạm, cả thiên không run rẩy lên, trời đất như đổ sụp, nơi nơi hiện lên khe không gian, thoát nhìn rách nát, vô cùng ghê người.

Một lần va chạm cường đại thoát nhìn là khó phân thắng bại.

- Mộ Chấn, ta đã xem nhẹ ngươi, cuộc chiến này hôm nay dừng tại đây đi!

Nhưng đúng lúc này Vân Chi Hạo bỗng nhiên lên tiếng, sau đó thân hình hẩn trực tiếp biến mất vào hư không.

- Di?

Mộ Chấn có chút ngạc nhiên cùng ngoài ý muốn.

- Nhưng mạng của Tần Phàm ta vẫn mang đi!

Nhưng trước khi Vân Chi Hạo hoàn toàn biến mất, thanh âm lãnh đạm của hẩn chợt truyền đến.

Nghe vậy lúc này Mộ Chấn giật bắn mình, vội vàng nhìn xuống bên dưới, chỉ thấy một ngón tay xuyên qua không gian trực tiếp rơi lên trên người Tần Phàm đang không hề chuẩn bị...

Thiên La Chỉ giống như một ngọn núi khổng lồ hướng Tần Phàm rớt xuống.

- Không tốt...

Chứng kiến ngón tay rơi xuống, sắc mặt Mộ Chấn rốt cục biến đổi, hẩn làm sao cũng không nghĩ ra Vân Chi Hạo vừa thi triển Già Thiên Vân Thủ mà vẫn có thể âm thầm thi triển thêm một lần Thiên La Chỉ.

Ngón tay khổng lồ do cự đầu cường giả đánh ra, tốc độ cực nhanh, chỉ nháy mắt đã xuyên qua tầng lớn không gian.

Trong hư không lúc này không ngừng tràn ra gợn sóng, mà ngón tay kia chẳng khác gì thủy quái trong hồ mở ra miệng máu hướng Tần Phàm cắn nuốt xuống.

1592. Chương 1602: Không Gian Lực.

Chương 1602: Không gian lực.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này uy lực của Thiên La Chỉ nếu rơi lên trên người Tần Phàm, với trạng thái trọng thương hiện tại của hẩn cho dù khí lực cường đại bao nhiêu chỉ sợ cũng khó thể sống sót.

Nhưng hiện tại tệ hại hơn nữa chính là Mộ Chấn không ngờ Vân Chi Hạo lại còn có hậu chiêu như thế, trong khoảnh khắc dù muốn cứu viện Tần Phàm cũng không cách nào ngăn cản kịp tốc độ đánh xuống của Thiên La Chỉ.

- Sự đệ cẩn thận...

Hắn thu hồi kinh khí toàn thân, không chút do dự xé mở hư không muốn thuận di cứu viện Tần Phàm.

Oanh!

Khi Thiên La Chỉ hoàn toàn rơi xuống mặt đất, rốt cục mặt đất không còn chịu nổi uy lực khủng bố, một hố sâu cực lớn lập tức xuất hiện, sâu không thấy đáy, tựa hồ như đi thông cửu u địa ngục.

- Sư đệ!

Khi Mộ Chấn thuận di tới mặt đất, năng lượng dư ba vẫn còn chưa tiêu tán, hắn lập tức bay vào trong hố sâu kêu lớn, tìm kiếm tung tích của Tần Phàm, đáng tiếc tựa hồ ngay thì thể cũng bị Thiên La Chỉ khủng bố hủy diệt căn bản không tìm thấy được gì.

Thực lực của Vân Chi Hạo thực sự quá mức khủng bố, hắn đã tự mình kiến thức qua, cho dù là thất kiếp bán thần cũng khó thể kháng cự nổi, huống chi là ngũ kiếp bán thần như Tần Phàm?

- Sư...

Nhìn thấy hố sâu trống rỗng, trong khoảnh khắc hai mắt Mộ Chấn như vô thần, trên mặt hiện lên vẻ bi thống. Đối với người sư đệ này hắn thật sự vô cùng mến ý, cũng biết được địa vị của sư đệ trong lòng sư phụ Cổ Mặc, một khi xảy ra chuyện hắn thực sự không có mặt mũi về gặp mặt sư phụ.

Thậm chí lúc này hắn cũng chợt nhớ tới nữ nhi của mình, thật không biết làm sao công đạo với nhi nữ chuyện này.

Nhưng đột nhiên...

- Sao lại như vậy? Đây là khí tức của sư đệ! Hắn ở nơi nào?

Thần sắc Mộ Chấn chợt động, vội vàng bay ra khỏi hố sâu, sau đó bay lên bầu trời nhìn ra xung quanh.

- Khụ khụ...sư huynh...

Chỉ chớp lát ở một địa phương cách hố sâu chừng ngàn thước, nường theo sau một tiếng ho khan, một đạo thanh sắc thân ảnh lảo đảo đứng lên.

- Sư đệ, tại sao ngươi ở chỗ này?

Mộ Chấn không khỏi ngẩn ra, sau đó vội vàng bay tới kiểm tra thân thể Tần Phàm, tiếp theo liền phát hiện tuy rằng thương thể càng thêm nghiêm trọng nhưng nhìn ra được không bị nguy hiểm tính mạng.

- Vừa rồi ngươi...

Ngay lập tức trên mặt Mộ Chấn liền hiện ra vẻ khó tin. Lúc này hắn nghĩ tới khi Thiên La Chỉ rơi xuống trên người Tần Phàm, hắn có cảm giác một tia không gian dao động cực kỳ mỏng manh, trong miệng khiếp sợ nói:

- Vừa rồi ngươi dùng thuận di tránh thoát một chiêu công kích kia đi?

- Phải, vừa rồi khi Vân Chi Hạo muốn rời khỏi, lực tập trung của hắn đối với ta đã giảm rất nhiều, hắn không thể tưởng được ở thời điểm sau cùng ta lại tránh được Thiên La Chỉ của hắn!

Lúc này sắc mặt Tần Phàm càng thêm tái nhợt, nhưng vẫn mơ hồ có chút hưng phấn nói.

Ngay lúc vừa rồi khi Thiên La Chỉ sắp rơi lên trên người hắn, uy hiếp tử vong kinh khủng rốt cục đã đem toàn bộ tiềm năng của hắn bức đi ra, hắn thập phần hiểu rõ uy lực của Thiên La Chỉ lúc đó, cho dù hắn ở lúc toàn thịnh cũng nhất định phải làm tan mất đại bộ phận uy lực mới có thể cứng rắn đối kháng, huống chi là thân thể trọng thương của hắn hiện tại?

Một khi Thiên La Chỉ hoàn toàn dừng trên người của hắn, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Vì thế trong khoảnh khắc đó hắn đem toàn bộ linh ngộ đạt được khi quan sát cuộc chiến của hai cự đầu cường giả nhanh chóng tiêu hóa cùng dung hợp, trong nháy mắt sinh tử rốt cục hắn đã ngộ ra năng lượng không gian.

Bởi vì khi đó Vân Chi Hạo cũng đã rời đi, lực trói buộc của Thiên La Chỉ giảm sút rất lớn, vì vậy hắn mới có thể lập tức thuận di tới địa phương ngoài ngàn thước, chỉ bị dư ba của Thiên La Chỉ lan tới.

Chỉ là dư ba, lấy lực phòng ngự cùng cường độ khí lực của hắn tự nhiên còn có thể cứng rắn chịu đựng.

- Không ngờ người thật sự sử dụng năng lượng không gian trong nháy mắt xuyên qua được khoảng cách không gian ngàn thước...

Nghe vậy Mộ Chấn không khỏi trầm hít sâu một hơi, tuy rằng trong lòng có chuẩn bị nhưng vẫn kinh ngạc không thôi. Phải biết rằng xuyên qua không gian đó là năng lực chỉ có thất kiếp bán thần mới đạt được, cho dù là lục kiếp bán thần cũng không làm được.

Tần Phàm chỉ mới là ngũ kiếp bán thần mà thôi.

- Quan sát cuộc chiến giữa sư huynh cùng Vân Chi Hạo nên ta vừa có chút hiểu được!

Tần Phàm khẽ cười nói.

Năng lực thuận di đích thật chỉ có thất kiếp bán thần trở lên mới có, cho dù là một số người dựa vào vũ kỹ hoặc năng lực đặc thù mới có thể miễn cưỡng làm được thuận di một đoạn khoảng cách ngắn ngủi, nhưng tới đa chỉ đạt tới vài thước hoặc là mấy chục thước, cũng giống như trước kia Tần Phàm dựa vào năng lực địa hành Huyền Vũ cũng miễn cưỡng có thể làm được. Nhưng ở trong khoảng cách ngắn như thế bị công kích của cự đầu cường giả cơ hồ không đạt được bất kỳ tác dụng gì.

Dù sao vừa rồi Tần Phàm thuận di tới ngàn thước mà còn bị ảnh hưởng bởi dư âm, có thể nghĩ được công kích của cự đầu khủng bố ra sao.

Đương nhiên hắn có thể ở trong lúc đó ngộ ra được năng lực không gian ngoại trừ bởi vì nhìn thấy được cuộc chiến của hai cự đầu cường giả, đích xác cũng có quan hệ tới năng lực của ma chủng. Nếu không có được những linh ngộ đặc thù cùng năng lực của ma chủng ủng hộ, hắn cũng không làm được tới trình độ này.

- Chỉ nhìn xem một cuộc chiến thì có thể ngộ ra được không gian năng lực chỉ có đại năng cường giả trở lên mới làm được sao?

Lúc này Mộ Chấn thật bất đắc dĩ lắc đầu, đối với tiểu sư đệ hắn thật sự không thể đem ngũ kiếp bán thần bình thường ra mà so sánh.

Ngũ kiếp bán thần bình thường ai có thể bảo tồn được tính mạng dưới công kích của cự đầu cường giả?

Đừng nói là tại Mạc Lợi thần đảo, phỏng chừng cho dù cả Tân Thế Giới cũng không có được yêu nghiệt như thế.

- Người có thể tiếp tục thi triển thêm một lần không gian lực cho sư huynh nhìn xem hay không?

Trong lòng hắn vẫn có chút khó mà tin được ngũ kiếp bán thần có khả năng xuyên qua không gian.

- Sư huynh, hiện tại thân thể ta trọng thương, hơn nữa ta vừa ngộ ra không gian năng lực mà thôi, còn cần một khoảng thời gian mới có thể linh hoạt sử dụng.

Tần Phàm không khỏi cười khổ nói, vừa rồi trong thời điểm sinh tử mới có thể dung hợp được vì vậy đủ khả năng thi triển thuận di, hiện tại đương nhiên là khó thể tiếp tục thi triển thêm một lần.

- Vô luận như thế nào đều tốt, tóm lại lần này xem như ta không phụ lòng nhờ vả của sư phụ lão nhân gia.

Nghe vậy trên mặt Mộ Chấn khôi phục lại ý cười thập phần phong độ:

- Tiểu sư đệ, lần này nghe nói người đạt được vị trí thứ nhất trong cuộc thi vòng loại Mạc Lợi đảo, lão đầu tử hết sức cao hứng đâu!

Tuy rằng hiện tại cuộc chiến thiên tài thần đảo còn chưa bắt đầu, nhưng hắn giống như đã chứng kiến tiểu sư đệ sẽ đại phóng hào quang trước mắt.

1593. Chương 1603 : Quay Về Mạc Lợi Thành.

Chương 1603 : Quay về Mạc Lợi thành.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Khụ khụ, mặc dù đạt được thứ nhất trong cuộc thi vòng loại, nhưng phải trả giá thật không nhỏ đâu...không thể tưởng được lần này Vân gia phải ra cự đầu cường giả tới giết ta, xem ra ta đã xem nhẹ thù hận của bọn hắn, may mắn là sư huynh đúng lúc đuổi tới, nếu không hôm nay xem như ta đã công đạo trong này.

Tần Phàm ho khan hai tiếng nói, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Mộ Chấn thần nhiên hỏi:

- Ta thật muốn biết sư phụ lão nhân gia hiện tại đang ở nơi nào? Hắn có thể biết trước ta gặp được nguy hiểm, ta thật sự muốn cảm tạ lão nhân gia đâu.

Nói tới mấy câu sau ngữ khí của hắn nhấn mạnh hơn một ít, rõ ràng cho thấy bởi vì Cổ Mạc có nhiều sự tình gạt hắn mà cảm thấy có chút bất mãn.

- Khụ khụ, chuyện này sao...

Nghe vậy Mộ Chấn không khỏi ho hai tiếng, trên mặt có chút xấu hổ nói:

- Sư phụ lão nhân gia luôn xuất quỷ nhập thần, đặc biệt sau khi tiêu thất gần hai trăm năm mới chịu xuất hiện, ngay cả sư huynh cũng không hay biết, lần này là do sư phụ cách không dùng linh hồn truyền tấn cho ta, ta cũng không biết hắn đang ở nơi nào!

- Lão đầu này...

Tần Phàm không khỏi nhú mày, trong lòng biết muốn tính toán đi tìm Cổ Mạc để hỏi rõ ràng đã bị thất bại. Nhưng trong lòng hắn đích thật là có vô số nghi vấn, thậm chí đã tích tụ tới mức vô cùng khó chịu.

Thay đổi vô luận là ai, phát hiện một người làm bạn bên mình bao nhiêu năm tháng thanh xuân, vừa là sư vừa là phụ, đột nhiên có một ngày biến thành thần bí xa lạ, trong lòng cũng sẽ cảm giác vô cùng khổ sở.

Ở trong lòng của hắn, luôn thập phần tín nhiệm Cổ Mạc, thậm chí trong một đoạn thời gian thật dài tình cảm đối với hắn còn thâm sâu hơn cả phụ thân Tần Hồng.

- Sư đệ, ta biết sư phụ lão nhân gia có lẽ có thật nhiều chuyện còn gạt người, nhưng ta tin tưởng lão nhân gia tạm thời chưa nói cho người hắn là có nguyên nhân của hắn, khi tới thời cơ thích hợp hắn nhất định sẽ nói cho người biết!

Nhìn thấy thần sắc của Tần Phàm, Mộ Chấn vỗ nhẹ vai hắn nói:

- Hiện tại chúng ta nhanh rời khỏi nơi này rồi nói sau, nếu không để Vân Chi Hạo phát hiện quay trở lại thì càng thêm phiền toái.

Đối với thực lực của Vân Chi Hạo chính hắn cũng cảm giác có chút kiêng kỵ, mặc dù đối phương không làm gì được hắn nhưng hắn vừa giao phong vừa phải quan tâm tới an nguy của Tần Phàm, vậy thì thật không dễ dàng.

- Ân!

Tần Phàm đành gật gật đầu, tạm thời đem việc của Cổ Mạc để sang bên.

- Đi, ta mang người đi cảm ngộ không gian lực thêm một lần, có lẽ ngày sau người có thể hoàn toàn nắm giữ!

Tiếp theo Mộ Chấn khẽ cười nói, dùng nguyên giới lực bảo hộ Tần Phàm, sau đó trực tiếp mang theo hắn xuyên vào không gian...

Mặt trời chiều ngã về tây, trong dãy núi mênh mông bát ngát.

Ánh mặt trời màu vàng rải rác chiếu xuống, xuyên qua từng gốc cổ thụ, tán lác đầy mặt đất, nhìn qua như mông lung, rung động lòng người.

Lúc này một đạo thanh sắc ảnh tử bỗng nhiên xuất hiện giữa phiến núi non mỹ lệ kia.

Nhưng còn chưa kịp thưởng thức cảnh đẹp hoàng hôn làm người say sưa, thanh sắc thân ảnh rất nhanh liền biến mất, tiếp theo lại xuất hiện tại địa phương cách xa ngàn thước. Cứ mãi lặp lại như thế, tốc độ cực nhanh, không qua bao lâu đó trực tiếp rời khỏi phạm vi phiến núi non này.

- Phía trước là Mạc Lợi chủ thành, ở trong này không thể tiếp tục sử dụng không gian thuần di, khiến cho nhiều người chú ý!

Chứng kiến tòa thành trì quen thuộc, đạo thanh sắc thân ảnh mới ngừng lại, sau đó chậm rãi bước đi trên đường lớn.

Chỉ chớp lát thân ảnh đã hòa vào dòng người đông đúc.

Đạo thanh sắc ảnh tử chính là Tần Phàm.

Sau khi chia tay với Mộ Chấn, một mình hắn quay về Mạc Lợi thành.

Từ cuộc chiến giữa Vân Chi Hạo cùng Mộ Chấn mà hắn đã lĩnh ngộ được không gian lực, sau đó được Mộ Chấn chỉ đạo cùng hướng dẫn cách sử dụng dần dần quen thuộc. Tới khi hai người chia tay, thậm chí hắn đã có thể sử dụng không gian thuần di để di chuyển. xem tại

Đương nhiên, hiện tại thực lực của hắn có hạn, mỗi lần tối đa chỉ có thể thuần di được chừng ngàn thước, so sánh với Mộ Chấn di chuyển được vạn thước còn kém khá xa, hơn nữa còn phải xé mở không gian nên tiêu hao khá lớn. Hắn chỉ thi triển chưa đầy mười lần đã cảm thấy khó có thể tiếp tục thừa nhận, chỉ đành thông qua việc dùng đan dược để di chuyển trên đường dài.

Nhưng phải biết rằng hiện tại Tần Phàm chỉ mới là ngũ kiếp bán thần cảnh giới, nhưng đã có thể làm được chuyện mà chỉ có đại năng cường giả trở lên mới làm được, như vậy hắn cũng đã cảm thấy thập phần thỏa mãn.

- Có lẽ Vân gia đã cho rằng ta đã chết!

Đi chậm rãi trong đám người, hiện tại Tần Phàm vẫn cải trang cùng che giấu khí tức. Nhưng lúc này hắn đã không còn cảm giác có người nhắm vào hắn như trước kia.

Những người kia không còn dây dưa, bản thân hắn cũng cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Lần này Tần Phàm đi Tàng Long bình nguyên tìm kiếm truyền thừa của Cát Bản, tuy rằng thành công lấy được đan mạch hợp thành, nhưng đã trôi qua mất năm tháng thời gian, nói cách khác cuộc chiến thiên tài thần đảo chỉ còn lại một tháng thời gian mà thôi.

Vào lúc này đã có thể nghe được những lời nghị luận về cuộc thi tuyển vòng loại tại Mạc Lợi thần đảo mấy tháng trước, đồng thời cũng có lời bàn tán về cuộc chiến thiên tài thần đảo sắp xảy ra. Trong miệng dân chúng tựa hồ thập phần chú ý về việc Tần Phàm có thể tiếp tục lấy được vị trí cao trong cuộc thi hay không, nghe nói có không ít đồ phưởng khai ra giá trên trời.

Tỉ lệ đặt cược Tần Phàm tiến vào vị trí trước ngàn người đã đạt tới gấp ba, cũng chính là ai hạ chú Tần Phàm tiến vào một ngàn danh trong cuộc chiến thiên tài, đồ phưởng sẽ bồi thường gấp ba.

Nếu tiến vào trước năm trăm đồ phưởng sẽ bồi thường gấp mười.

Nếu tiến vào trước hai trăm sẽ gấp năm mươi.

Nếu tiến vào trước một trăm thì đạt tới gấp trăm lần.

Nếu tiến vào trước năm mươi sẽ đạt tới mức bồi thường tỉ lệ chưa từng có, một bồi năm trăm!

Đương nhiên, Tần Phàm nghe nói trong đồ phường hoàn toàn không có ai dám hạ chú hấn có thể tiến vào trước năm mươi. Ngược lại người hạ chú hấn sẽ chết trận thật không ít, tuy rằng tỉ lệ đặt cược chỉ là một bởi một, nhưng đại bộ phận dân đồ chú chỉ hạ chú mà họ cho rằng có khả năng phát sinh nhất.

- Xem ra những đồ phường kia không quá xem trọng ta ah...

Khi Tần Phàm đi ngang qua đồ phường vừa lúc nghe được tỉ lệ đặt cược, hấn không khỏi cười khở lắc đầu.

Phải biết rằng hấn cùng Mạc Lợi đảo chủ âm thầm ước định là hấn tiến vào trước mười, nếu không đạt tới trình độ này, không chỉ bỏ qua việc Vân gia tộc trưởng có thể danh chính ngôn thuận tới giết hấn, ngay cả Mạc Lợi đảo chủ vì mất hứng mà giáng tội xuống dưới.

Chỉ là kỳ thật đại bộ phận dân đồ chú ôm loại tâm lý này cũng là chuyện bình thường. Bởi vì lần trước những người đi tham gia cuộc chiến thiên tài Mạc Lợi thần đảo cuối cùng đều rơi vào kết quả toàn quân bị diệt, hơn nữa những lần trước kia thành tích tốt nhất của những người dự thi thuộc Mạc Lợi thần đảo cũng chỉ tiến vào trước một trăm mà thôi.

1594. Chương 1604: Quay Về Mạc Lợi Thành. (2)

Chương 1604: Quay về Mạc Lợi thành. (2)

Trình độ như vậy liền có thể biết sự kịch liệt của cuộc chiến thiên tài thần đảo là như thế nào.

Nhưng Tần Phàm cũng không quan tâm, trải qua cuộc chiến với Vân Chi Hạo, ở dưới tay cự đầu cường giả mà hấn vẫn có thể sống sót, hấn đối với thực lực hiện tại của mình càng thêm có tự tin, hơn nữa lần này hấn cũng muốn chứng kiến xem những thiên tài của Tân Thế Giới yêu nghiệt tới mức độ nào.

Quay trở lại khách sạn, Tần Phàm một lần nữa đầu nhập vào việc tu luyện cùng chế luyện đan dược.

Trong đoạn thời gian này, khi hiểu biết của hấn càng thêm thâm sâu với truyền thừa của Cát Bản, phẩm cấp đan dược mà hấn luyện chế tự nhiên càng ngày càng cao.

Rất nhanh hấn đã luyện chế được cực phẩm Thái Hư Chân Đan, mặc dù còn kém hơn Thái Hư chân nhân một khoảng cách, nhưng bởi vì cuộc chiến thiên tài càng ngày càng gần, hấn vội vã tăng nhanh thực lực, cuối cùng chỉ lựa chọn tuyệt phẩm đan dược sử dụng, làm cho thực lực đạt tới ngũ kiếp bán thần đỉnh phong cảnh giới.

Đương nhiên, cùng lúc đó Tần Phàm luyện chế ra đủ loại đan dược, hấn đã mua đan phương cơ bản trong hội đấu giá, sau khi tiến hành nghiên cứu luyện chế ra vài loại đan dược, giúp Kỷ Huyền Nhi cũng đạt tới tứ kiếp bán thần đỉnh phong cảnh giới, chỉ còn cách ngũ kiếp bán thần một đường mà thôi.

Về phần Mộ Thanh Thanh, Tần Phàm cũng đem Thái Hư Chân Đan luyện xong giao cho nàng, dù sao lần này không có Mộ Chấn chạy tới cứu giúp, hấn nhất định đã chết trên tay Vân Chi Hạo. Với tính khí của Mộ Thanh Thanh đương nhiên không chịu nhận lấy đan dược của Tần Phàm không công, lại đem cảm ngộ của mình về Đại La Diệt Ma Kiếm biểu diễn cho hấn xem qua.

Điều này cũng giúp cho Tần Phàm gia tăng thêm uy lực của Đại La Diệt Ma Quyền không ít.

Trong một tháng mấu chốt cuối cùng, Tần Phàm đều làm cho thực lực của mình tiến thêm được một bậc thang.

Ngoài ra trước khi năm người đại biểu Mạc Lợi thần đảo tham dự cuộc thi cần rời khỏi trước một đêm, trong Mạc Lợi chủ thành lại có người tăng lên tới lục kiếp bán thần cảnh giới. Mà lúc người này đột phá, nghe nói còn nương theo một tiếng đàn du dương nhưng tràn ngập khí thế sát phạt, làm cơ hồ phân nửa nhân khẩu trong Mạc Lợi thành đều có chút khó ngủ đầu đêm.

Tần Phàm tự nhiên không có nỗi phiền não này.

Ngày hôm sau.

Chính là ngày bọn họ sắp đi theo sự dẫn dắt của Mạc Lợi đảo chủ rời khỏi Mạc Lợi thần đảo.

Khi mặt trời vừa dâng lên, trong phòng của Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi, lúc này Tần Phàm đang ngồi xếp bằng tu luyện chợt mở mắt ra, tuy rằng một đêm không ngủ nhưng tinh thần vẫn đầy đủ sung túc.

Mà lúc này Kỷ Huyền Nhi vẫn đang ngồi trên giường tu luyện, trên gương mặt tuyệt sắc vô cùng bình tĩnh, quang mang hồng lam ónh ónh chậm rãi xoay tròn bên người nàng, mỹ luân xa hoa.

- Đi thôi, chúng ta đã tới thời điểm xuất phát!

Tần Phàm quay đầu nhìn nàng hồi lâu mới chậm rãi đứng dậy, mỉm cười ôn nhu nói.

- Ân!

Nghe vậy Kỷ Huyền Nhi cũng dừng việc tu luyện, chậm rãi mở mắt trả lời.

Tuy rằng giữa hai người họ đã có quan hệ thân mật, nhưng cả hai đều là người ít lời, hướng hồ tính cách Kỷ Huyền Nhi vốn luôn như thế, cho nên hai người cũng không thường trò chuyện, nhưng có rất nhiều thứ không cần nói nhiều lời, đều hiểu rõ tâm ý lẫn nhau.

Đẩy cửa ra, đã thấy Mộ Thanh Thanh cũng đang chờ bên ngoài.

Tần Phàm nhìn nàng mỉm cười, thật nhanh ba người hướng quảng trường Mạc Lợi thành đi tới...

Khi ba người Tần Phàm đi tới quảng trường Mạc Lợi thành, đã nhìn thấy Lăng Cẩm cùng Mạc Thiên Dương có mặt nơi đó.

Lăng Cẩm trong bộ y phục màu vàng nhạt, sau lưng mang chiếc đàn cổ thật dài, sắc mặt hờ hững đứng thẳng, không nói tiếng nào, im lặng như một đóa hoàng bách hợp cao quý.

Mạc Thiên Dương mặc hắc bào, thần sắc có vẻ không được tự nhiên, rõ ràng là vừa bắt chuyện với Lăng Cẩm mà không được đáp lại. Thậm chí hắn vốn là lục kiếp bán thần duy nhất trong năm người, nhưng nhìn ra được đứng bên cạnh Lăng Cẩm lại cảm thấy có áp lực khá lớn, khi thấy ba người Tần Phàm đi tới mới âm thầm thở ra một hơi, vội vàng tiến lên nghênh đón bọn họ.

Nhưng khi nhìn thấy thanh y nam tử đi giữa hai tuyệt sắc mỹ nữ, lúc này Mạc Thiên Dương cảm nhận được trong lòng nảy sinh cảm khái, nhớ tới trước ngày thi đấu vòng loại từng gặp nhau tại trà lâu, khi đó hắn cùng La Phong và Vân Thiên vốn là ba lục kiếp bán thần đang được muôn người nhìn chăm chú.

Nhắc tới tuy rằng khi đó hắn mở miệng kết minh trên đầu lưỡi với Tần Phàm, nhưng trên thực tế lúc đó hắn đối mặt với Tần Phàm cũng dùng tư thái trên cao nhìn xuống, trong lòng ít nhiều đều cảm giác mình giống như là hạ mình kết giao.

Tới hiện tại tâm tính của Mạc Thiên Dương đã hoàn toàn thay đổi. Khi hắn đối mặt với Tần Phàm, thậm chí còn mơ hồ có chút ý lấy lòng, bởi vì hắn biết cho dù mình là lục kiếp bán thần, nhưng thực lực kém hơn ngũ kiếp bán thần trước mặt thật không ít.

Kỳ thật trong nửa năm nay hắn cũng có chút tăng lên, nhưng sau khi gặp lại Tần Phàm hắn mới phát hiện chênh lệch giữa đôi bên chẳng những không hề thu nhỏ lại, mà lại có cảm giác càng kéo lớn hơn.

- Tần huynh, người rốt cục đã tới. Còn có Mộ tiểu thư cùng Kỷ tiểu thư!

Lúc này Mạc Thiên Dương chủ động tiến lên nghênh đón Tần Phàm, mang theo ý cười trên mặt nói.

- Mạc huynh, đã lâu không gặp!

Tần Phàm cũng mỉm cười đáp lại, đối với Mạc Thiên Dương hắn thật sự cũng không hề có cảm giác gì chán ghét.

Mộ Thanh Thanh lễ phép gật đầu thăm hỏi, mà Kỷ Huyền Nhi chỉ đứng bên cạnh Tần Phàm không nói một lời.

- Không thể tưởng được chỉ một thời gian không gặp, thực lực của Tần huynh càng sâu không thể lường. Lần này cuộc chiến thiên tài thần đảo toàn bộ phải nhờ vào ngươi.

Mạc Thiên Dương đã sớm hiểu được tính cách của Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi, thật sự không để ý, chỉ nhìn Tần Phàm tiếp tục nói.

- Mạc huynh nói đùa, thực lực của Mạc huynh trong nửa năm nay đã tăng lên không ít, đến lúc đó nhất định là nổi bật tỏa sáng!

Tần Phàm khách khí nói.

- Ha ha, lời khách khí chúng ta cũng không cần nói nhiều, dù sao lần này cuộc chiến thiên tài thần đảo năm người chúng ta đại biểu Mạc Lợi thần đảo xuất chiến, hi vọng đến lúc đó chúng ta có thể chiếu ứng lẫn nhau!

Mạc Thiên Dương cười nói.

- Vậy không biết Mạc huynh đối với cuộc chiến lần này biết nhiều ít?

Nghe vậy Tần Phàm nhìn đối phương hỏi, hẳn biết Mạc Thiên Dương dù sao đến từ đảo chủ thế gia, biết được tin tức tự nhiên là nhiều hơn hẳn.

- Ha ha, chuyện về cuộc chiến thiên tài thần đảo xưa nay luôn bí ẩn, kỳ thật ta biết được cũng không nhiều lắm, chỉ có thể thông qua mấy lần trước mà suy đoán ra được một phần.

Mạc Thiên Dương hạ giọng nói.

Lúc này Mộ Thanh Thanh, Kỷ Huyền Nhi kể cả Lăng Cẩm đều bị lời nói của Mạc Thiên Dương hấp dẫn, tựa hồ cũng hữu ý vô ý lắng nghe.

Mạc Thiên Dương chứng kiến hiệu quả như vậy, tựa hồ hết sức hài lòng, lúc này mới khẽ cười nói:

- Trước kia căn cứ theo kinh nghiệm dĩ vãng, cuộc chiến thiên tài thần đảo luôn được cử hành trên một địa phương được gọi là Thiên Tài Đảo. Bình thường Thiên Tài Đảo là một hòn đảo không bóng người, không có đảo chủ, chỉ được mở ra mỗi khi cử hành cuộc chiến.

1595. Chương 1605: Rời Đảo.

Chương 1605: Rời đảo.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ta được biết chủ yếu mỗi một lần cử hành cuộc chiến thiên tài thần đảo, đại bộ phận đảo chủ thần đảo đều sẽ đến quan sát, hơn nữa bọn họ thường sẽ đánh cược. Đương nhiên, tiền đặt cược đánh cược của họ khẳng định không phải là tục vật tiền tài, nhẹ thì là tuyệt phẩm đan dược, những vũ kỹ hoặc vũ khí chung cực cấp, nặng thì một ít viên cổ bí tàng mà ngay cả đảo chủ cường giả cũng muốn tranh đoạt, thậm chí còn có tình huống thua cả tòa thần đảo.

- Hắc hắc, mặt khác những vì cường giả cấp đảo chủ đều thập phần chú trọng thể diện, cho nên phần thưởng cuối cùng đều thập phần mê người, hơn nữa nghe nói giữa các đảo chủ còn có ước định trọng yếu, nhưng phải tiến vào trước mười trong cuộc chiến thì mới có thể được biết, ta cũng không quá rõ ràng, chỉ biết ước định kia đối với người đoạt giải cùng đảo chủ đều có chỗ thật tốt, cũng chính là nguyên nhân mà rất nhiều đảo chủ đều để ý tới cuộc chiến thiên tài đảo, thậm chí có chút đảo chủ buông tha cả tòa thần đảo mà cũng không chút tiếc nuối.

Mạc Thiên Dương nhìn thấy phản ứng của mọi người, hài lòng nói.

- Buông tha cả tòa thần đảo cũng không tiếc sao?

Nghe tới đây ngay cả Tần Phàm cũng không nhịn được âm thầm hít sâu một hơi. Một thần đảo vốn là gốc rễ an cư của một đảo chủ, mất đi thần đảo đã không còn làm đảo chủ.

Hắn vốn định hỏi lại một nghi hoặc, nhưng đúng lúc này hắn chợt phát hiện trên Thiên Tài Kim Bi đột nhiên dao động.

- Mạc Lợi đảo chủ đã đến!

Từ sau khi Tần Phàm hiểu được không gian lực, hắn đối với không gian dao động càng thêm mẫn cảm, cho nên vừa có chút dao động lập tức liền phát hiện, nhìn ra được Mạc Thiên Dương căn bản không hề cảm giác cho nên hắn lên tiếng nhắc nhở.

Quả nhiên...

Một thân ảnh tôn quý bá đạo liền xuất hiện ngay trung ương quảng trường, vừa xuất hiện ánh mắt liền lãnh đạm lướt qua năm người tham dự cuộc chiến thiên tài thần đảo, ngay lúc chứng kiến Tần Phàm, ánh mắt hắn đột nhiên khựng lại một thoáng.

- Bốn đảo chủ nghe nói Vân gia Vân Chi Hạo đã đi tìm người, với năng lực của hắn muốn tìm người không khó, nhưng không thể tưởng được người có thể thoát được dưới tay của hắn, điều này làm cho ta thật bất ngờ!

Sau đó trong miệng Mạc Lợi đảo chủ thản nhiên nói.

- Cảm ơn đảo chủ quan tâm, may mắn mà thôi!

Tần Phàm bình tĩnh đáp lời, đối với Mạc Lợi đảo chủ, hắn không có cảm xúc gì đặc biệt, không oán không hận, không mang ơn, càng nhiều chỉ xem như lợi dụng lẫn nhau.

Hắn cần nhờ vị cửu cấp bán thần này tạm thời áp chế phụ thân của Vân Thiên, thành chủ Vân Đỉnh thành Vân Thanh Lam đến tìm mình trả thù, còn đối phương thì cần hắn giúp lấy được thành tích trong cuộc chiến thiên tài thần đảo lần này.

Sau khi nghe được lời giới thiệu của Mạc Thiên Dương về cuộc chiến thiên tài thần đảo, hắn đã hiểu được vì sao lúc trước khi Mạc Lợi đảo chủ nghe được mình có thể giúp hắn lấy được vị trí trước mười, lại có thể tạm thời trấn áp tính cách bá đạo thả ỉnh một con đường sống.

Trên thực tế hắn cũng muốn biết những vị đảo chủ kia rốt cục lại có ước định gì quan trọng tới như vậy, làm cho những cường giả đảo chủ đỉnh cấp của Tân Thế Giới đều phải động tâm, nhưng với điều kiện hắn phải tiến vào trước mười trong cuộc chiến thì hắn mới có tư cách hay biết.

- Bất kể như thế nào, bốn đảo chủ thật hi vọng người có thể giúp Mạc Lợi thần đảo lấy được một thành tích tốt, chỉ cần người làm được như lời người hứa với ta, bốn đảo chủ có thể cam đoan giúp người giải quyết toàn bộ mâu thuẫn giữa người cùng Vân Đỉnh thành!

Mạc Lợi đảo chủ thản nhiên nói tiếp.

- Tần Phàm nhất định sẽ hết sức!

Tần Phàm vẫn bình tĩnh đáp.

- Còn bốn người các người, bốn đảo chủ hi vọng các người cũng có thể toàn lực ứng phó!

Mạc Lợi đảo chủ nhìn qua bốn người còn lại, khi nhìn tới Lăng Cầm hắn lại nói:

- Tốt lắm, người cũng đạt tới lục kiếp bán thần cảnh giới, Lăng Cầm, chỉ cần lần này người lấy được thành tích để cho ta vừa lòng, chuyện của gia tộc người ta cũng có thể không hề truy cứu!

- Lăng Cầm cũng nhất định sẽ hết sức!

Nghe được lời nói của Mạc Lợi đảo chủ, sắc mặt Lăng Cầm rốt cục có chút thay đổi, sau đó trầm giọng trả lời.

- Như vậy thì lên đường đi, hi vọng lần này đừng tiếp tục để cho ta thất vọng mà về!

Mạc Lợi đảo chủ quay đầu.

Nói xong hần vung tay áo, lập tức ngay trung ương quảng trường Mạc Lợi thành xuất hiện một cánh cửa không gian sáng ngời, ở sau cửa mơ hồ cảm giác được không gian khí tức làm người sợ hãi truyền đến, tựa hồ thập phần xa xôi.

- Rốt cục phải rời khỏi Mạc Lợi thần đảo...

Nhìn cánh cửa không gian, Tần Phàm hít sâu một hơi, đáy lòng dần dần nóng lên.

Quang mang sáng ngời lóe ra, năm người dự thi cuộc chiến thiên tài thần đảo vẫn bình tĩnh nhìn cánh cửa kia, không biết trong lòng đang suy nghĩ điều gì, hẳn là có điều chờ mong hoặc là tâm tư bàng hoàng nào đó.

- Đi thôi, đây cũng là truyền tống môn đi thông Thiên Tài Đảo, trừ phi các người có được thực lực xuyên qua Thần Hải, nếu không đều phải thông qua truyền tống môn mới có thể rời khỏi Mạc Lợi thần đảo.

Lúc này Mạc Lợi đảo chủ lãnh đạm nói.

Đối với việc này, Tần Phàm cũng có hiểu biết. Hẳn biết mỗi thần đảo cách nhau cực xa, mà Thần Hải lại có thật nhiều mãnh thú yêu thú cực kỳ lợi hại, vạn phần hung hiểm, nếu không có được thực lực ngoài thất kiếp bán thần, một mình rời khỏi thần đảo phải nói là cử tử nhất sinh.

Đây cũng là lý do cho dù hắn rất muốn đi tìm Bạch Hổ ma chủng nhưng vẫn không cách nào rời khỏi Mạc Lợi thần đảo. Bởi vì với thực lực của hắn cùng Kỳ Huyền Nhi, hẳn căn bản không đủ tin tưởng vượt qua được Thần Hải.

Ngay sau đó theo Mạc Lợi đảo chủ suất lĩnh, năm người Tần Phàm rất nhanh bước vào trong truyền tống môn.

Khi tiến vào bên trong, bởi vì Tần Phàm đã cảm ứng được không gian lực cho nên hắn có thể miễn tuệ cảm ứng được có vô số không gian nhập khẩu, những nhập khẩu kia đều tương liên cùng quảng trường, có được mấy phương hướng liên hệ với Mạc Lợi thần đảo, cũng có được những phương hướng đi thông những thần đảo khác.

- Nguyên lai truyền tống môn đi thông bên ngoài Mạc Lợi thần đảo cũng không chỉ do một mình Mạc Lợi đảo chủ nắm giữ, theo những địa phương trên thần đảo đều có được truyền tống môn, thật không biết là bị ai nắm giữ trong tay mà thôi.

Thấy vậy trong lòng Tần Phàm trầm nghĩ.

Rất nhanh, Mạc Lợi đảo chủ đã dẫn năm người đi vào một phương hướng liên kết với bên ngoài.

Một cảm giác hốt hoảng mãnh liệt truyền đến, bốn phía truyền tới tiếng xé rách có chút mãnh liệt, đủ loại cảnh tượng trước mắt dần dần biến thành mơ hồ, mọi người đều cảm giác được thân thể của mình cơ hồ đều giống như bị phân giải.

Tần Phàm phỏng chừng bởi vì lần này cần truyền tống khoảng cách cực xa, cho nên lực cản lớn hơn hết thấy những lần truyền tống hắn từng trải qua trước kia, cơ hồ với lực phòng ngự của hắn cũng khó thể chịu đựng. Nhưng ngay khi trên người mọi người có chút khó thể kiên trì, thì trên người Mạc Lợi đảo chủ sẽ tản mát ra một loại năng lượng cường đại đem năm người đều bảo hộ bên trong, cho nên cuối cùng mọi người đều bình yên vô sự.

1596. Chương 1606: Khí Tức Của Nàng.

Chương 1606: Khí tức của nàng.

Nguồn: Vipvanda

(“···”(·····† Nhóm dịch Dungnhi †·····)·····)

Ở bên trong không gian thông đạo tựa hồ ngoại trừ cảm giác trở nên mơ hồ, thậm chí cũng khó thể cảm ứng được thời gian trôi qua.

Cảm giác hốt hoảng không biết trôi qua bao lâu.

- Đã sắp đi tới phạm vi Thiên Tài Đảo, nhưng chúng ta không phải trực tiếp tiến vào Thiên Tài Đảo, mà xuất hiện trên không hải vực cách Thiên Tài Đảo chừng trăm dặm, ở trong Thần Hải có những loại mãnh thú còn hung mãnh hơn trong lục địa, các người phải cẩn thận!

Lúc này chợt nghe được thanh âm của Mạc Lợi đảo chủ cất lên.

Nghe vậy lúc này mọi người mới khôi phục lại cảm giác trong sáng.

- Ở trong khu vực Thần Hải mỗi thần đảo, đích thật là vô cùng hung hiểm. Ta từng đi theo gia tộc đến những khu vực quanh Mạc Lợi thần đảo liên sát hải thú, chỉ là một đảo nhỏ chưa đầy một vạn hải lý gặp được mãnh thú đều có thực lực ngoài ngũ kiếp bán thần. Lục kiếp cùng thất kiếp đông như kiến cỏ, càng khỏi nói những địa phương xa hơn. Hơn nữa mãnh thú trong Thần Hải bởi vì đều là thủy thú, cho nên đều tinh thông năng lực thủy hệ, hơn nữa thân thể lại ở trong nước, chúng nó càng có thêm ưu thế thật lớn, không chỉ hung mãnh hơn mãnh thú trên lục địa, thậm chí còn mạnh hơn cả nhân loại cùng cảnh giới.

Tiếp theo Mạc Thiên Dương lại mỉm cười giải thích.

- Còn mạnh hơn nhân loại cùng cảnh giới?

Bốn người khác đều thoáng kinh ngạc.

Phải biết rằng nhân loại cường giả bởi vì có được nguyên giới cùng vũ kỹ, vũ khí, cho nên vô luận thế nào cũng mạnh hơn yêu thú, mãnh thú cùng cảnh giới, thậm chí có nhiều nhân loại cường giả còn có thể vượt cấp liên sát. Nhưng hiện giờ nghe được Mạc Thiên Dương giới thiệu, mãnh thú trong biển có được đủ loại ưu thế, đích xác là lợi hại hơn nhân loại cường giả.

- Ha ha, ở trên lục địa có lẽ mãnh thú cùng yêu thú thực lực hơn thất kiếp bán thần thật sự ít ỏi, nhưng ở trong Thần Hải, hải vực rộng lớn khôn cùng, hơn nữa đáy biển sâu thẳm không biết là mấy vạn trượng, vô số mãnh thú tu luyện cùng tiến hóa không biết là bao nhiêu. Thất kiếp đông như kiến cỏ, thậm chí thực lực khi ở trong nước so sánh với cửu kiếp bán thần nhân loại cũng tồn tại.

Dù sao Mạc Thiên Dương cũng đến từ đảo chủ thế gia, biết được sự tình thật nhiều hơn người bình thường không ít, lúc này vẫn tiếp tục giới thiệu với mọi người.

- Ta từng nghe nói qua khoảng chừng trăm năm trước, có một đảo chủ thần đảo bởi vì chộc giận một đầu mãnh thú có được thực lực cửu kiếp bán thần, kết quả bị hải thú cửu kiếp kia mang theo thật nhiều bộ hạ cường đại tiến công thần đảo kia, tạo thành hậu quả thần đảo chết quá nửa, thậm chí đảo chủ kia cũng vẫn lạc trong cuộc chiến, về sau thắng tới khi có đảo chủ thần đảo khác chạy tới liên thủ kháng địch mới có thể bình định được cuộc bạo động của hải thú lần đó.

Mộ Thanh Thanh lúc này cũng mở miệng nói chuyện.

- Lần đó bởi vì bình định hải thú bạo động, xuất động cơ hồ một nửa đảo chủ trong bảy mươi hai thần đảo!

Lăng Cẩm bổ sung.

- Không sai, cho nên đừng xem thường những mãnh thú trong biển!

Mạc Thiên Dương gật đầu mỉm cười nói.

- Xem ra trong Thần Hải, những hải thú mới là bá chủ chân chính!

Nghe vậy trong lòng Tần Phàm cũng bị thực lực của mãnh thú trong biển làm chấn kinh. Nhân vật cấp bậc đảo chủ đại biểu cho đỉnh phong của cả Tân Thế Giới, lại phải xuất động tới hơn một nửa số đảo chủ mới có thể bình định cuộc bạo động, có thể thấy được hải thú trong biển lợi hại như thế nào.

Trong lúc mọi người đang nói chuyện, phía trước đã mơ hồ xuất hiện quang môn sáng ngời, như đã có thể nhìn thấy được cửa ra vào đầu bên kia.

- Tới, chúng ta ra ngoài đi!

Thanh âm hồ hững của Mạc Lợi đảo chủ bỗng nhiên truyền tới, sau đó chỉ thấy hần vung tay áo, quang mang phía trước dần dần sáng lên, một cửa ra vào hình tròn xuất hiện trước mắt mọi người.

Hần dẫn đầu bước ra, mọi người vội vàng đuổi theo.

Sáu thân ảnh trước sau đi ra, sau đó truyền tổng môn cũng co rút lại biến mất.

Hô hô hô hô hô...

Vừa đi ra khỏi truyền tổng môn, thanh âm tiếng gió mãnh liệt truyền đến, mọi người lập tức cảm giác được gió biển hung mãnh đánh tới, thật giống như đao phong sắc bén cắt trúng làn da, làm người ta không cách nào mở mắt.

Mọi người vội vàng triển khai vòng bảo hộ nguyên lực mới có thể đứng vững, nhưng bên trong Thần Hải ẩn chứa năng lượng thủy hệ mệnh mông, sau khi thích ứng liền cho người ta cảm giác tinh thần sáng khoái.

Sáu người đang đứng trên bầu trời một hải vực rộng lớn.

Cảm giác gió biển quất vào mặt, Tần Phàm trôi nổi trên không trung nhìn xuống, lại là một mảnh thế giới mệnh mông. Đường chân trời ba đào mãnh liệt, nước biển lẫn tăn, trong đó mơ hồ còn có từng luồng ba động mạnh mẽ, nhìn qua cũng biết bên trong có không ít hải thú cường đại.

Ngưng tụ hai mắt nhìn xa ngoài vạn lý, mở hết thị lực còn có thể chứng kiến một tòa hải đảo thật lớn.

Từ xa nhìn lại hải đảo kia như có một tầng quang mang thần bí bao trùm, sừng sững trên biển, làm người ta có loại cảm giác thần thánh uy nghiêm, tâm linh rung động, giống như một tòa thành thủ vệ quan ải, vạn người không thể xuyên qua.

Tần Phàm biết đó chính là địa phương cử hành cuộc chiến thiên tài thần đảo lần này – Thiên Tài Đảo.

Ông...

Đúng ngay lúc này Tần Phàm cảm giác được tận sâu trong đáy lòng mình đột nhiên truyền tới một cảm giác thập phần kỳ diệu, thật giống như rung động đến từ tận sâu trong linh hồn, mơ hồ còn có một loại hô hoán kéo dài qua hai kiếp sống.

- Đây là khí tức của Kỷ Li?

Trong lòng hần vừa động, tưởng niệm cùng quyền luyện nồng đậm vào lúc này giống như tình hoa hoàn toàn không thể áp lực nở rộ ra. nguồn

Hai đời tình duyên.

Kiếp trước sinh tử gắn bó, kiếp này hai mươi năm làm bạn.

Xả thân thành bướm, cuối cùng tin tức hư vô.

Đi tới Tân Thế Giới, tìm kiếm Kỷ Li (Tần Li) đã trở thành mục tiêu cùng động lực trọng yếu của Tần Phàm.

Cho dù bên cạnh hần còn có Kỷ Huyền Nhi, nhưng trong lòng Tần Phàm biết rõ Tần Li mới là người gắn bó linh hồn với hần, là vĩnh viễn không thể thay thế, ở tận sâu trong đáy lòng hần vĩnh viễn đều có được vị trí của nàng.

Tần Phàm đi tới Tân Thế Giới đã mấy năm thời gian, tìm kiếm kiếm kiếm, nhưng không tìm được. Hiện tại sau khi rời khỏi Mạc Lợi thần đảo, rốt cục đã có tin tức của Tần Li, điều này làm trong lòng hần kích động, trong nháy mắt nếu không có người khác bên cạnh, thậm chí chút nữa hần đã khóc.

Khí tức kia thật lạnh đậm, thập phần khó khăn bắt giữ, nhưng Tần Phàm đã tương liên hai đời, làm sao lại nhận không ra.

- Nàng cũng cảm nhận được phải không?

Tần Phàm nhìn Kỷ Huyền Nhi truyền âm hỏi, hắn có chút kích động nắm lấy tay Kỷ Huyền Nhi, mà lúc này nàng tựa hồ cũng có nhận thấy nhìn về phía hắn, hai người nhìn thoáng qua nhau, vào lúc đó tựa hồ như sản sinh một loại cộng hưởng.

- Phải, đây chính là khí tức của tỷ tỷ, muội cảm giác được tỷ tỷ cách chúng ta không xa...hơn nữa lần này khí tức của nàng mạnh hơn lần trước cảm giác được rất nhiều...

Kỷ Huyền Nhi gật gật đầu đáp lại.

1597. Chương 1607: Sơ Ngộ Hải Thú.

Chương 1607: Sơ ngộ hải thú.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

[

Giờ phút này trái tim ba người như liên kết cùng một chỗ.

Ông...

Nhưng cũng đúng lúc này thân hình hai người đồng thời chấn động, cổ khí tức kia lại đột nhiên biến mất! Vô luận hai người làm sao cảm ứng nhưng thủy chung không thể cảm ứng ra được phương hướng cùng vị trí của Tần Li.

- Đây là có chuyện gì?

Tần Phàm nhất thời gấp gáp, muốn lập tức bay đi tìm kiếm.

- Đừng nóng vội, khí tức của tỷ tỷ đã biến mất, hiện tại chúng ta muốn tìm cũng không thể tìm thấy. Hơn nữa muội có một loại trực giác, lần này trong cuộc chiến thiên tài có lẽ chúng ta có thể gặp được tỷ tỷ!

Nhưng Kỷ Huyền Nhi đã nắm tay hắn, nhỏ giọng truyền âm nói. nguồn

- Nơi này không chỉ có hải thú uy hiếp, hơn nữa nơi này không phải như Mạc Lợi thần đảo, nếu như gặp phải người dự thi của thần đảo khác, một lời không hợp tùy thời có thể giết người. Nếu tùy tiện xông loạn bốn đảo chủ không dám cam đoan người còn sống sót cho tới lúc bắt đầu cuộc chiến thiên tài hay không!

Mạc Lợi đảo chủ tựa hồ phát hiện ra vẻ dị thường của Tần Phàm, thân nhiên liếc mắt nhìn hắn hờ hững nói.

- Ta đã biết!

Nghe vậy Tần Phàm hít sâu vài lần, cuối cùng mới dần dần bình tĩnh lại.

Hắn ngẩng đầu nhìn ra phương xa, tựa hồ mơ hồ nhìn thấy được một lúm đồng tiền động lòng người. Hắn biết hắn nhất định tìm được người trong lòng mình, sau đó sẽ không tiếp tục bị mất đi.

- Cách mười hải lý đang có một đầu mãnh thú thực lực lục kiếp bán thần đi tới gần, năm người các người chút nữa ai đi giết nó đi!

Một lát sau, lại nghe Mạc Lợi đảo chủ tùy ý mở miệng nói.

Tần Phàm cảm ứng một chút, liền phát hiện đích thật có một cỗ ba động cường đại đang tiếp cận địa phương họ đang đứng. Nhưng bởi vì năng lượng thủy hệ ảnh hưởng, thế nhưng hắn tạm thời không thể làm được như Mạc Lợi đảo chủ phân biệt ra được thực lực cụ thể của đầu mãnh thú.

Bốn người khác rõ ràng không có được lực cảm ứng như Tần Phàm cùng Mạc Lợi đảo chủ, nhưng thẳng tới khi đầu mãnh thú kia tới gần chừng bảy hải lý, Lăng Cẩm là người thứ hai phát hiện, tiếp theo là Mộ Thanh Thanh cùng Mạc Thiên Dương, cuối cùng mới là Kỷ Huyền Nhi.

- Đầu mãnh thú này để ta tới thử xem đi!

Khi nhìn thấy mãnh thú đã xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, lúc này Mạc Thiên Dương mới mỉm cười mở miệng nói.

Nghe lời này mọi người cũng không dị nghị.

Trên thực tế Tần Phàm cũng chưa từng phát hiện được Mạc Thiên Dương chân chính ra tay. Hắn cũng muốn biết thực lực của lục kiếp bán thần đến từ đảo chủ thế gia có thể đạt tới trình độ nào. Dù sao trong cuộc thi vòng loại lần trước chỉ khảo nghiệm tố chất của người dự thi, thậm chí còn bao hàm một ít thành phần vận khí, hiện tại chém giết mãnh thú mới thật sự bày ra chân tài thực học.

- Ta đi!

Chờ khi đầu mãnh thú chỉ còn cách mọi người chừng ngàn trượng, trên mặt Mạc Thiên Dương lộ ra nụ cười tự tin, dưới chân hư không một bước, cả người phóng nhanh về phía trước.

Lúc này thân thể hắn bị một luồng hồng sắc nhiệt quang bao quanh, thoát nhìn giống như đưa thân vào một vầng thái dương đỏ rực, có vẻ kỳ dị hơn nữa tốc độ lại cực nhanh, chỉ trong nháy mắt đã xẹt qua khoảng cách thật lớn.

Hồng...

Đầu mãnh thú thật lớn kia là một đầu Hải Hổ, toàn thân màu xanh đen, bốn vó sắc bén, đồng thời phần đuôi lại giống như đuôi cá, mà trong miệng máu lại có răng nanh sắc bén, thoát nhìn thật giống như răng cưa, có vẻ thập phần khủng bố.

Thấy Mạc Thiên Dương chủ động tới gần, Hải Hổ phát ra tiếng rít gào thật lớn, phảng phất như khiến mặt biển đều chấn động, nhất thời sóng biển kinh thiên bể nhào.

Ngay lúc sóng lớn thổi quét phía chân trời, phảng phất như muốn che khuất cả thiên không, đầu Hải Hổ nhân cơ hội kia giảm mạnh bốn vó lên trên đầu sóng, thân thể hung hăng hướng Mạc Thiên Dương đánh tới.

Ở trong nước tốc độ của Hải Hổ cực nhanh, hơn nữa nhìn vào thật giống như hoàn toàn hòa cùng một thể với nước biển, từng luồng sóng biển hung mãnh mang theo năng lượng của nó bắt đầu khởi động, như đao phong lại như hồng thủy thổi quét lên giữa không trung.

Tốc độ cùng thể công đáng sợ ngay cả Tần Phàm cũng không nhận được thâm giạt mình, hắn nhìn ra được đầu hải thú lục kiếp quả nhiên là mạnh mẽ hơn mãnh thú trên lục địa không ít.

- Ha ha, lục giai hải thú Hải Hổ đúng là lợi hại, nhưng đáng tiếc gặp phải Mạc Thiên Dương ta, hôm nay lấy người làm khởi đầu tốt đẹp đi!

Nhìn Hải Hổ hung mãnh đánh tới, Mạc Thiên Dương không chút sợ hãi, chỉ nghe hắn cười sang sảng, sau đó vung tay về hướng sóng biển.

Vừa vung tay, mang theo một cỗ khí lưu nóng rực, thật giống như một khối lửa than đốt cháy rừng rực bị bỏ vào trong mặt nước.

- Tư tư...

Thanh âm chói tai vang lên, sau đó liền nhìn thấy mặt biển nổi lên sương khói hôi hổi, sóng biển đã bị bàn tay nóng rực của Mạc Thiên Dương làm bốc hơi hơn phân nửa, mà thân ảnh của Hải Hổ đã bị bọc lộ ra.

- Hồng hồng hồng...

Hải Hổ cảm nhận được cỗ khí lưu nóng rực, tức giận liên tục rít gào, sau đó lại khởi lên vài cỗ sóng biển cực lớn, giống như có mấy đầu mãnh thú cùng há mồm tấp tới Mạc Thiên Dương, mà thân thể hắn lại giống như bị một cỗ gió xoáy xoắn qua bên người.

- Ném của ta một quyền thử xem!

Mạc Thiên Dương chỉ cười nhạt một tiếng, tiếp tục tiếp tục bước về phía trước, nắm tay hung hăng oanh kích lên trên đầu Hải Hổ.

Bồng!

Kình lực thật lớn bùng nổ, thật giống như có vàng mặt trời rơi xuống, Hải Hổ nhất thời đau đớn kêu to, sau đó điên cuồng hất văng thân thể Mạc Thiên Dương.

- Vậy còn chưa chết?

Ở phía xa nhìn thấy cảnh này hai mắt Tần Phàm không khỏi ngừng tụ lại. Hắn có thể cảm nhận được uy lực một quyền của Mạc Thiên Dương thật không kém, tuy rằng không sử dụng bán thân vũ kỹ cường đại nhưng một kích của lực kiếp bán thân vẫn không thể giết được Hải Hổ, thật sự thấy được nó lợi hại ra sao.

Bị trúng một kích của Mạc Thiên Dương, Hải Hổ lập tức tuôn máu, máu loãng cuộn cuộn không ngừng tràn ra như suối phun, đem cả tảng lớn hải vực nhuộm đỏ, nhưng trong miệng mãnh thú vẫn liên tục rít gào, tựa hồ sinh mệnh lực thập phần ương ngạnh.

Thấy vậy ngay cả bản thân Mạc Thiên Dương cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn. Hắn là lực kiếp bán thân, biết rõ nguyên giới lực của mình thâm hậu bao nhiêu, hơn nữa bởi hắn chuyên tu là kim hỏa nguyên giới chí cương chí liệt, đối với thủy hệ mãnh thú có được lực sát thương càng mạnh, nhưng vẫn chưa thể giết chết được Hải Hổ, điều này thật sự làm cho hắn có chút không tưởng tượng nổi.

- Chỉ có thể dùng bán thân vũ kỹ!

Đối mặt với Hải Hổ lại xông tới lần nữa, hắn lui ra phía sau một bước, tiếp theo trực tiếp oanh thẳng một quyền về phía trước.

- Liệt Dương Thần Quyền!

Quyền xuất, nguyên giới lực cuộn cuộn trong cơ thể mãnh liệt trào ra, thật giống như vàng mặt trời rơi xuống nhân gian, nhất thời nhiệt độ mặt biển như sôi trào lên, thậm chí như đang bốc hơi hơi hổi.

Ngay sau đó một vàng liệt dương màu đỏ thật nhanh rút lại chỉ như một quả bóng rổ, lại hung hăng đập lên trên trán Hải Hổ.

1598. Chương 1608 : Ngao Lang Thần Đảo.

Chương 1608 : Ngao Lang thần đảo.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Oanh!

Lại một tiếng chấn động kinh thiên, biển khơi dưới thân Hải Hổ cũng biến thành lốc xoáy cực lớn, thoát nhìn sâu không thấy đáy, nhìn thật ghê người, chỉ chớp lát đầu Hải Hổ cũng bị oanh rơi xuống bên trong lốc xoáy bên dưới, máu loãng không ngừng trào ra, phạm vi mười dặm hải vực đều bị nhuộm đỏ.

- Đã chết!

Tần Phàm quan sát kỹ lưỡng, đầu mãnh thú có được thực lực lực kiếp bán thân đã bị công kích thứ hai của Mạc Thiên Dương giết chết.

Không thể không nói, tuy đầu hải thú này mạnh hơn mãnh thú trên lục địa rất nhiều, nhưng Mạc Thiên Dương lại có ưu thế lớn hơn nó không ít. Mà thực lực của Mạc Thiên Dương còn mạnh hơn một ít so với

suy đoán của Tần Phàm, nhưng đạt tới trình độ nào thì hắn còn chưa biết được, dù sao lá bài tẩy của đối phương còn chưa dùng tới.

Nhưng hắn phỏng chừng có lẽ không chênh lệch bao nhiêu với Mộ Thanh Thanh.

Đương nhiên Tần Phàm có tự tin nếu so sánh với hai người họ thì hắn càng mạnh hơn.

- May mắn không làm nhục mệnh, đầu Hải Hổ kia đã bị tại hạ giết chết!

Sau khi giết chết Hải Hổ, Mạc Thiên Dương thoảng sửa sang lại y phục, mỉm cười bay trở về.

Nhưng lúc này mọi người lại cảm thấy kỳ quái, phát hiện sắc mặt Mạc Lợi đảo chủ đột nhiên biến thành âm trầm xuống.

- Ha ha, Mạc Lợi đảo chủ, đã lâu không gặp!

Ngay lúc mọi người còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, đột nhiên nghe được một thanh âm có chút bừa bãi không hề kiêng nể từ xa xa truyền đến.

Trên mặt biển nhuộm máu, theo thanh âm ngang ngược kia vang lên, liền nhìn thấy một đoàn người từ phía đông đi tới.

Nghe tiếng nói Tần Phàm cũng thoảng ngẩng đầu lên nhìn qua.

Đoàn người có chừng mười người, một người cầm đầu có tuổi tác tương đương Mạc Lợi đảo chủ, mái tóc hoa râm, trên thân mặc bộ trường bào đỏ thẫm, thần tình hồng quang, có vẻ tinh khí mười phần. Thân hình hắn cao lớn, gờ tay nhắc chân lại có chút bá đạo sắc bén, nhìn ra được thực lực đứng đầu trong nhóm người kia, sâu không lường được.

Vừa rồi lên tiếng nói chuyện chính là người này.

Tần Phàm phỏng chừng người này cũng là một cường giả cấp bậc đảo chủ, tuy rằng nhìn qua người kia có vẻ nhiệt tình chào hỏi Mạc Lợi đảo chủ, nhưng nhìn thần sắc âm trầm của Mạc Lợi đảo chủ, thế nhưng Tần Phàm có thể suy đoán được quan hệ giữa đôi bên cũng không tốt lắm.

Mà phía sau hắn đi theo chín người, toàn bộ đều có thực lực ngoài lục kiếp bán thần, những người kia sắc mặt kiêu ngạo, thần sắc nhìn nhóm người bọn họ cũng là khinh thường.

- Ngao Lang đảo chủ, đã lâu không gặp!

Một lát sau mới nghe thấy Mạc Lợi đảo chủ mở miệng nói, nghe ngữ khí rõ ràng là không ưa gì hồng bào lão giả kia.

- Di? Lần này Mạc Lợi đảo chủ chỉ mang theo năm người dự thi?

Ngao Lang đảo chủ rất nhanh mang theo nhóm người đi tới phía trước, sau đó lại ra vẻ kinh ngạc mở miệng hỏi.

- Hừ, không phải người dự thi càng nhiều thì thành tích càng tốt!

Mạc Lợi đảo chủ làm sao không nghe ra được ý tứ châm chích của người kia, nhưng cũng biết lần trước thành tích không sánh kịp đối phương, chỉ hừ lạnh một tiếng nói.

- Hắc hắc, đó cũng phải, lần trước Mạc Lợi đảo chủ dẫn theo hơn mười người, cuối cùng còn không phải toàn quân bị diệt...thiếu vài người cũng tốt, ít nhất không cần chết nhiều như vậy. Cấp Mạc Lợi thần đảo chưa chút hạt giống, ta lý giải!

Nói một câu, Ngao Lang đảo chủ trực tiếp mở giọng trào phúng, hắn nhìn nhóm người Tần Phàm đứng sau lưng Mạc Lợi đảo chủ, sau đó vẻ mặt mang theo ý cười hài hước nói:

- Không tệ lắm, lại có được một lục kiếp bán thần, chắc chắn, nhưng chỉ dựa vào đội ngũ như vậy đã dám tới tham gia cuộc thi thiên tài thần đảo, ta cũng không thể không nói dũng khí của Mạc Lợi đảo chủ thật sự là đáng khen ah!

Nghe vậy sắc mặt Mạc Lợi đảo chủ nhất thời lạnh xuống.

- Tứ kiếp bán thần thể nhưng cũng dám tới tham gia cuộc chiến thiên tài thần đảo, thật không biết Mạc Lợi thần đảo các ngươi không thể bỏ được thiên tài gì đó hay không, nên đặc biệt phái kẻ khác đi chết thay!

Một gã nam tử mắt tam giác âm lãnh đứng sau lưng Ngao Lang âm trầm mở miệng nói.

- Ngươi tính là cái gì vậy, khi nào thì đến phiên ngươi khoa tay múa chân với chuyện của Mạc Lợi thần đảo!

Vừa nghe một lục kiếp bán thần cũng dám nói leo, sắc mặt Mạc Lợi đảo chủ vốn đã không tốt thoáng chói hiện lên tia lửa giận, một cỗ khí thế cường đại bộc phát, trực tiếp hướng nam tử kia áp tới.

Mạc Lợi đảo chủ thân là cửu kiếp bán thần, khí thế vô cùng cường đại, vừa bộc phát ngay cả nam tử kia cũng cảm giác có một ngọn núi lớn áp đảo lên trên thân thể mình, sắc mặt lập tức trắng bệch bật lui ra sau mấy bước.

May mắn lúc này Ngao Lang đảo chủ phát nhẹ tay áo, đem khí thế của Mạc Lợi đảo chủ thừa nhận xuống tới, sau đó nhìn nam tử mắt tam giác cười nói:

- Mạc Lợi đảo chủ không cần cùng đám tiểu bối này chấp nhậm làm chi đâu, hơn nữa hẳn nói cũng là sự thật!

- Ta cũng nói thật mà thôi, một tứ kiếp bán thần cũng dám tới tham gia cuộc chiến thiên tài thần đảo, vốn là một chuyện cười, ngay cả đám ngũ kiếp bán thần chỉ sợ cuối cùng cũng không một kẻ còn sống!

Nam tử mắt tam giác được Ngao Lang đảo chủ che chở, không chút sợ hãi nói.

Kỷ Huyền Nhi nghe được lời nói của hắn, liền nhướn mày, nhưng khi nàng định nói gì đó thì bị Tần Phàm nắm tay ngăn cản.

- Ngao Lang, hôm nay ngươi đã thật sự muốn đối lập với bốn đảo chủ phải không!

Lúc này đôi mắt Mạc Lợi đảo chủ hoàn toàn âm trầm xuống, ánh mắt nhìn nam tử mắt tam giác nổi lên một tia sát khí.

- Các ngươi lui ra phía sau một chút, tính tình của Mạc Lợi đảo chủ vốn không được tốt lắm!

Nhìn thấy Mạc Lợi đảo chủ tựa hồ đã động lửa giận, Ngao Lang trực tiếp khởi động vòng bảo hộ bao vây đám người phía sau, sau đó thản nhiên cười nói, rõ ràng không đem lời của đối phương để trong lòng.

Trên thực tế Ngao Lang đảo chủ cùng Mạc Lợi đảo chủ từng vì một món vũ khí thượng cổ mà tranh đấu, cuối cùng món vũ khí kia rơi vào trong tay Mạc Lợi đảo chủ, từ đó về sau hai người kết thành thù hận, mỗi lần gặp mặt khó tránh khỏi trào phúng châm biếm nhau một phen.

Bởi vì lần trước thủ hạ của Ngao Lang đảo chủ có người tiến nhập vị trí trước một ngàn trong cuộc chiến thiên tài, cho nên lần này mang theo chín người tới tham gia, bởi vì lần trước Mạc Lợi đảo chủ mang theo đội ngũ mà toàn quân bị diệt, nên cho hắn cơ hội cười nhạo.

Mạc Lợi đảo chủ biết tên nam tử mắt tam giác sở dĩ dám nói chuyện như thế nói không chừng là do Ngao Lang đảo chủ ý bảo, mà thực lực giữa hắn cùng đối phương kỳ thật không kém nhau bao nhiêu, muốn giết người trước mặt đối phương cũng khó thể làm được.

- Ngao Lang, bốn đảo chủ thừa biết ngươi vì ngày xưa bại một món vũ khí thượng cổ trong tay ta mà canh cánh trong lòng mà thôi, nhưng ngươi cũng đừng hồng ở đây sính võ mồm, cuối cùng là ai có thể cười nói tới sau cùng còn chưa biết được, chúng ta cứ việc chờ xem!

Vì thế hắn chỉ hừ lạnh một tiếng, chậm rãi áp chế lửa giận lạnh lùng nói.

1599. Chương 1609: Ngao Lang Thần Đảo. (2)

Chương 1609: Ngao Lang thần đảo. (2)

Nghĩ tới lần này mình mang theo năm người đến tham gia cuộc thi, hẳn lại dần dần khôi phục một ít tin tưởng. Biết rõ cho dù bên mình chỉ có năm người, nhưng chưa chắc kém hơn đối phương chín người, đặc biệt đối với một người bên trong, hẳn có tin tưởng rất lớn.

- Vậy sao? Hay là Mạc Lợi đảo chủ thấy được lần này Mạc Lợi thần đảo còn có cơ hội đạt được thành tích hơn Ngao Lang thần đảo chúng ta sao?

Trên mặt Ngao Lang đảo chủ xuất hiện thần sắc như nghiền ngẫm, hẳn bỗng nhiên chỉ vào nam tử mắt tam giác nói:

- Hàn Bản, phía trước có một đầu hải thú lục kiếp bán thần đang tới gần, người đi ra giết chết nó!

- Dạ, Hàn Bản nghe lệnh!

Hàn Bản kia lộ ra ý cười thoải mái chấp tay nói.

- Nhớ kỹ, nhất định phải hoàn thành còn đẹp hơn lục kiếp bán thần duy nhất trong nhóm người bọn hắn!

Ngao Lang đảo chủ lại bổ sung, vừa rồi hẳn cũng thấy được Mạc Thiên Dương ra tay, ý đặc biệt nhấn mạnh “lục kiếp bán thần duy nhất” như châm chọc.

- Đảo chủ yên tâm, nhất định sẽ không nhục mệnh!

Hàn Bản tự tin nói, tiến lên phía trước, thân hình lập tức hiện lên một luồng quang mang.

Một đạo tàn ảnh giống như trường hồng xẹt qua phía chân trời, tốc độ của Hàn Bản còn nhanh hơn Mạc Thiên Dương không ít, vốn còn cách đầu hải thú xa mấy ngàn thước, nhưng chỉ trong nháy mắt đã đi tới trước mặt.

- Hống...

Đầu hải thú phát ra một tiếng rít gào kinh thiên, sóng gió bắt đầu khởi động, thân thể hải thú hướng ngay Hàn Bản phóng tới. đọc truyện mới nhất tại .

Thân thể hải thú màu xanh, đầu thật lớn có mũi nhọn sắc bén, tốc độ còn nhanh hơn Hải Hổ mà Mạc Thiên Dương giết chết khi nãy.

- Ca ca ca...

Sóng gió dâng lên ngập trời, hải thú xông tới ngay trước mặt Hàn Bản.

- Đó là Nộ Hải Thanh Sư, là mãnh thú lục kiếp bán thần, tốc độ nhanh, lực công kích cường hãn, còn khó đối phó hơn Hải Hổ.

Lúc này chợt nghe Mạc Thiên Dương thấp giọng nói.

Ngay khi thanh âm Mạc Thiên Dương vừa vang lên.

Ông...

Đối mặt với Nộ Hải Thanh Sư, Hàn Bản không chút hoang mang, hai mắt co rụt lại ngay tiếp theo một thanh thâm hồng sắc trường kiếm giống như độc xà màu đỏ bắn ra.

Tư tư...

Trường kiếm lướt qua, mang theo hồng sắc quang mang băng sương, thật giống như tà dương huyết ảnh cắt ngang qua trời cao, lại như xé rách không gian gọn gàng linh hoạt chém lên đầu Nộ Hải Thanh Sư.

Tốc độ của Nộ Hải Thanh Sư cực nhanh, chỉ tích tắc là có thể cản trúng thân thể Hàn Bản, nhưng chỉ trong nháy mắt đã ngừng lại!

Kiểm của Hàn Bản nhanh! Độc! Chuẩn!

Vô luận là nắm chắc thời cơ hay tốc độ xuất kiếm cùng cường độ mạnh yếu đều chính xác, hơn nữa kết hợp cùng không gian hoàn toàn, bộc phát ra lực công kích khủng bố!

Hoa lap!

Chỉ một kiếm đã thoải mái chém đứt đầu của Nộ Hải Thanh Sư! Máu tươi phun trên không trung, Hàn Bản đã thu kiếm quay trở lại, hoàn toàn không liếc nhìn qua thi thể của hải thú lục kiếp bán thần kia, có vẻ vô cùng tự tin.

- Kiếm của người này còn mạnh hơn Sở Vân Vũ!

Lúc này Mộ Thanh Thanh chợt thấp giọng nói, nhưng nàng so sánh với Sở Vân Vũ mà không phải chính mình.

Mạc Thiên Dương nhìn thấy được Hàn Bản thoải mái giết chết Nộ Hải Thanh Sư, sắc mặt biến thành khó xem, hần nhìn ra được thực lực của đối phương có lẽ là mạnh hơn cả mình.

- May mắn không làm nhục mệnh!

Lúc này Hàn Bản dùng tốc độ không tưởng tượng nổi quay lại, hần thần nhiên liếc mắt nhìn sau lưng Mạc Lợi đảo chủ, đặc biệt dừng lại trên người Mạc Thiên Dương, tựa hồ như khiêu khích, sau đó chấp tay nói với Ngao Lang đảo chủ.

- Làm không sai!

Ngao Lang đảo chủ nhìn nhìn thi thể Nộ Hải Thanh Sư xa xa, lại nhìn Hàn Bản gật đầu, cuối cùng nhìn Mạc Lợi đảo chủ cười đắc ý:

- Hàn Bản chỉ có trình độ trung đẳng trong những người dự thi lần này của chúng ta mà thôi.

- Ha ha, tự nhiên không phải vì Hàn Bản quá mạnh mẽ, chẳng qua là vì người nào đó quá yếu. Một lục kiếp bán thần, ba ngũ kiếp bán thần, còn có một tứ kiếp bán thần, thật là một đội ngũ kỳ hoa!

Hàn Bản cũng cười phớt phớt nói.

- Ha ha, nói rất đúng, chúng ta đi thôi!

Nghe vậy Ngao Lang đảo chủ nhìn sắc mặt càng lúc càng khó xem của Mạc Lợi đảo chủ, đắc ý ngửa mặt cười lớn nói.

Nhưng đúng ngay lúc này.

- Đợi một chút, nếu các hạ có tin tưởng như vậy, thật không biết có dám nhận lời khiêu chiến của kỳ hoa như ta không?

Một thanh âm thần nhiên vang lên trên không trung, một thanh sắc thân ảnh chậm rãi bước tới.

Thanh âm thật nhẹ nhàng thần nhiên vang lên trên không trung, khi rơi xuống làm đám người Ngao Lang đảo chủ không khỏi ngẩn ra, tiếp theo không hẹn mà cùng quay đầu lại nhìn thanh sắc thân ảnh đang đi tới.

Thanh sắc thân ảnh chính là Tần Phàm.

- Người nói cái gì? Người muốn khiêu chiến ta?

Sau một thoáng ngạc nhiên, trên mặt Hàn Bản hiện lên vẻ trào phúng nhìn Tần Phàm, trong mơ hồ còn mang theo vẻ khinh thường.

- Chẳng lẽ một lục kiếp bán thần ngay cả khoảng cách gần như vậy cũng nghe không rõ lời nói của ta sao? Vậy thì ta thật phần thất vọng với thực lực của người!

Tần Phàm vẫn thần nhiên nói, hai tay vẫn để xuôi trong ống tay áo, bình tĩnh tự tin.

- Hắc hắc, một ngũ kiếp bán thần mà cũng dám mở miệng đòi khiêu chiến ta...

Nghe vậy đôi mắt Hàn Bản không khỏi co rụt lại, thanh âm biến thành băng sương.

- Người chỉ cần trả lời ta có dám hay không là được!

Tần Phàm bước một bước về phía trước, khí thế ngưng tụ, giống như một ngọn núi lớn sừng sững trên biển, vẫn duy trì phong tư vững chãi không ngả.

- Tuy rằng ta cảm thấy được người chỉ là một ngũ kiếp bán thân không đáng cho ta ra tay, nhưng nếu người đã muốn chịu chết, ta chỉ có thể thành toàn người. Nhưng ta cần nói rõ trước, ta ra tay sẽ không lưu tình, sinh tử tự gánh vác!

Cảm giác được khí thế của Tần Phàm bức bách, rốt cục Hàn Bản động nộ, hắn là lục kiếp bán thân, thập phần ngạo khí, làm sao chịu đựng được Tần Phàm khích tướng như thế.

- Chỉ cần người chuẩn bị nhận lấy cái chết là được, ta không thành vấn đề, sinh tử tự gánh vác!

Tần Phàm lãnh đạm nói.

- Ha ha, tốt, quả nhiên là người không biết không sợ, một khi đã như vậy Hàn Bản khẩn cầu đảo chủ ân chuẩn ra tay, giáo huấn cho tên tiểu tử Mạc Lợi thần đảo kia, cho hắn biết thế nào gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân!

Hàn Bản cười lạnh một tiếng, sau đó chấp tay nhìn Ngao Lang đảo chủ nói.

Ngao Lang đảo chủ liếc mắt nhìn Tần Phàm, tuy rằng hắn nhìn ra được Tần Phàm mạnh hơn ngũ kiếp bán thân bình thường một ít, nhưng đối với thực lực của Hàn Bản vẫn thập phần tin tưởng, vì vậy gật đầu ngạo nghễ nói:

- Nếu đối phương chủ động khiêu chiến, Ngao Lang thần đảo chúng ta cũng chưa từng lùi bước bao giờ!

- Cứ việc đánh chết, có sự tình gì sẽ có bốn đảo chủ gánh vác, Mạc Lợi không dám làm gì người trước mặt ta đâu!

Trong miệng nói, hắn còn âm thầm truyền âm cho Hàn Bản.

- Tần Phàm cũng mời đảo chủ ân chuẩn!

Tần Phàm thần nhiên nhìn Mạc Lợi đảo chủ xin phép, dù sao hắn cũng do người này suất lĩnh, không dám quá mức tự chủ trương.

1600. Chương 1610: Ta Cũng Chỉ Là Trình Độ Trung Đẳng Mà Thôi.

Chương 1610: Ta cũng chỉ là trình độ trung đẳng mà thôi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Chỉ cần không làm mất mặt Mạc Lợi thần đảo chúng ta là được!

Mạc Lợi đảo chủ nhìn thoáng qua Hàn Bản, trong miệng lãnh đạm nói.

- Tần Phàm tuân mệnh!

Tần Phàm thoáng chấp tay nói, khi thấy Kỷ Huyền Nhi có vẻ lo lắng, hắn vỗ vỗ tay nàng, thân ảnh bay ra phía trước.

Kỳ thật tính tình hắn xưa nay không thích cao điệu, chỉ là lần này chẳng những Hàn Bản thốt lời nhục mạ mọi người, còn làm Kỷ Huyền Nhi tức giận, hắn tự nhiên không thể tiếp tục khoanh tay đứng nhìn.

Nhìn thấy Tần Phàm bay ra ngoài, lúc này Mạc Lợi đảo chủ trầm giọng nói với Lăng Cầm:

- Lăng Cầm, bốn đảo chủ vốn tính toán cho người ra tay giáo huấn tên kia, với thực lực của người muốn đối phó hắn hắn không thành vấn đề, vì sao người muốn giấu thực lực?

- Trước khi bắt đầu cuộc chiến thiên tài thần đảo, Lăng Cầm sẽ không ra tay!

Nghe vậy Lăng Cẩm bình tĩnh trả lời. Lúc này nàng dùng Huyền Âm Thuật che giấu cảnh giới ở ngũ kiếp bán thần, cho nên khi Hàn Bản nhìn qua mới lăm lăm đối phương chỉ có một lục kiếp bán thần Mạc Thiên Dương.

- Hừ, vậy thì hi vọng trong cuộc chiến người đừng làm cho bọn đảo chủ thất vọng tốt hơn!

Nghe được Lăng Cẩm trả lời như thế, Mạc Lợi đảo chủ khẽ hừ một tiếng nói, tầm mắt lại rơi lên trên người Tần Phàm.

Lúc này Tần Phàm cùng Hàn Bản đứng cách nhau chừng ba ngàn thước, hờ hững nhìn đối phương đứng đối diện, nước biển bên dưới chạy chồm, tựa hồ không hề có bất kỳ ảnh hưởng nào đối với họ.

- Nếu như là lục kiếp bán thần Mạc Lợi thần đảo của các người ra tay, có thể còn có chút uy hiếp đối với ta, nhưng là người không có bất cứ cơ hội nào!

Đôi mắt trào phúng nhìn đối phương, Hàn Bản mở miệng nói.

- Không thử qua làm sao mà biết!

Thần sắc Tần Phàm ung dung đáp.

- Một khi đã như vậy, hãy dùng mạng của người tới thử xem đi!

Nghe tới đó Hàn Bản đã không nhịn được nữa, đôi mắt co rụt lại, thân hình lập tức phóng tới.

Chỉ thấy một đạo ngân quang xẹt qua không trung, tiếp theo Tần Phàm cảm giác được có một cỗ kiếm ý hướng thẳng vào giữa ngực mình. Tốc độ của Hàn Bản cực nhanh, thậm chí còn nhanh hơn cả Mộ Thanh Thanh lúc còn ở trong trận thi đấu vòng loại, mà kiếm khí bàng bạc lại như sóng biển, nếu ngũ kiếp bán thần bình thường gặp phải chỉ sợ kiếm chưa tới nhưng thân thể đã bị chém thành mấy mảnh.

Đáng tiếc Tần Phàm cũng không phải ngũ kiếp bán thần bình thường.

Trong lúc thi đấu vòng loại, thực lực của hắn đã có thể so sánh với lục kiếp bán thần, trải qua thêm nửa năm thời gian, hắn ở Tầng Long bình nguyên lĩnh ngộ thần thông thứ ba, hiện tại hắn có được tam đại thần thông trên người, thực lực đã tăng lên gấp bội.

Ông!

Đối mặt với trường kiếm bức tới, thần sắc Tần Phàm bình tĩnh, kích hoạt Kỳ Lân ma thân, ở trên Thần Hải tràn đầy thủy hệ năng lượng, Kỳ Lân ma thân hấp thu được năng lượng dồi dào, uy lực đương nhiên gia tăng hơn bình thường không ít. Một luồng thanh sắc quang mang băng sương lóe sáng, thoát nhìn giống như viên cổ ma tôn phủ xuống, trên khí thể càng gia tăng thêm vài phần.

Oanh!

Ngay tiếp theo hắn kích hoạt Phần Thần bí kỹ, khí tức thẳng tắp bay lên, nhiệt khí tản ra, chẳng khác gì tòa núi lửa tràn ngập năng lượng, tạo cảm giác như tùy thời bộc phát.

Nhìn thấy một màn như thế, không chỉ là Hàn Bản, ngay cả Mạc Lợi đảo chủ cùng Ngao Lang đảo chủ đều không khỏi thoáng kinh ngạc, càng khỏi nói tới những người khác, cơ hồ đều lộ ra thần sắc không sao tưởng tượng nổi.

- Người này không ngờ biết rõ thực lực của ta còn dám xông ra khiêu chiến, quả nhiên là có chỗ dựa vào!

Lúc này Hàn Bản cũng đã hiện lên vẻ mặt kiên kỵ.

- Tê...

truyện copy từ

Kiểm xuất khó thể thu, nhìn thấy trường kiếm đã tới gần Tần Phàm, hắn không ngừng thúc giục nguyên giới lực dừng mãnh tràn vào trong thân kiếm, kiếm quang phát ra ánh sáng mạnh mẽ, như ngân hà trút xuống, khí tức hủy diệt lan tràn.

- Ngũ kiếp bán thần kia nhất định không thể ngăn cản một chiêu này!

Nương theo kiếm thể cường đại, thần sắc hần khôi phục tự tin, thân hình cùng trường kiếm dung hợp thành một thể.

Lúc này Tần Phàm vẫn đứng nguyên tại chỗ, nhìn vào kiếm quang không ngừng lóe sáng, không hề tránh né, thậm chí cũng không hề nháy mắt.

- Tiểu tử kia muốn chết sao? Cho dù thực lực của hần mạnh hơn ngũ kiếp bán thần bình thường, chẳng lẽ còn muốn đứng yên tiếp Hàn Bản một kiếm?

Điều này làm nhóm người Ngao Lang thần đảo đều lộ ra thần sắc hiêu trương, giống như đã tận mắt chứng kiến cảnh tượng máu nhuộm đường trường.

- Tần Phàm có phải có chút quá khinh thường hay không?

Mạc Thiên Dương lộ ra nét mặt lo lắng, cho dù là Lăng Cầm cũng không nhìn được nghi hoặc, đôi mắt yên lặng nhìn chăm chăm phía trước.

- Hi vọng người đừng làm Mạc Lợi thần đảo mất mặt mới tốt!

Mạc Lợi đảo chủ không hề lộ ra chút biểu tình nào, nhưng không khỏi nảy sinh hoài nghi. Bởi vì nửa năm trước hần từng thử qua thực lực của Tần Phàm, tuy rằng đã rất mạnh nhưng còn chưa thể tiếp được một chiêu kiếm kia của Hàn Bản.

Ngay khi mọi người còn đang kinh ngạc, thanh kiếm của Hàn Bản xuyên qua khoảng cách, kéo theo sóng lớn ba đào, điên cuồng rít gào như lốc xoáy, một chiêu kiếm rút cục đâm lên lồng ngực Tần Phàm.

Tranh!

Thanh âm kiếm minh vang lên thanh thúy, nguyên giới lực biến thành kiếm khí mãnh liệt tràn tới.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Kiếm khí mạnh mẽ đập lên phòng ngự của Tần Phàm.

Nhưng Tần Phàm vẫn đứng thẳng không ngã.

Trong nháy mắt hần chậm rãi ngẩng đầu, lập tức oanh ra một quyền.

Đại La Diệt Ma Quyền!

Quyền xuất, kiếm khí cùng thương khí dung hợp, quyền ý mang theo sát khí bá đạo vô tận làm phong vân cũng thay đổi, mặt biển quay cuồng.

Vô số quyền ảnh xuất hiện khắp bốn phương tám hướng, sát khí tứ phương, tựa hồ không còn chỗ nào che thân, quyền thể quân lâm, có thể phá hủy hết thủy thể gian.

Một quyền dừng trên lồng ngực Hàn Bản!

Phốc!

Hàn Bản không đủ khả năng phòng ngự sau chiêu công kích, bị trúng một quyền, nhất thời trong miệng phun trào máu tươi, thân hình giống như điều đứt dây bay ngược ra sau.

Thấy vậy Ngao Lang đảo chủ lập tức thuận di tiếp lấy Hàn Bản, nhìn thoáng qua, hần nhìn ra được gã lục kiếp bán thần mãnh tướng của mình tuy rằng còn chưa chết, nhưng chỉ sợ cách cái chết không xa.

- Một ngũ kiếp bán thần làm sao có được thực lực mạnh như vậy!

Sắc mặt hần khó xem ngẩng đầu nhìn Tần Phàm, miệng âm trầm nói.

- Kỳ thật không phải ta quá mạnh mẽ, mà là hần quá yếu mà thôi.

Nghe vậy Tần Phàm cố ý dùng ngữ khí vừa rồi của đối phương trả lại:

- Kỳ thật thực lực của ta chỉ đạt tới trình độ trung đẳng trong những người dự thi lần này của Mạc Lợi thần đảo!

- Phốc...

Nghe đến đó, Hàn Bản vốn còn lưu một hơi lại tiếp tục phun ra một búng máu, sau đó đã hoàn toàn hôn mê.

Trên thực tế chính Tần Phàm cũng biết sở dĩ mình có thể dễ dàng đánh bại Hàn Bản vốn có cảnh giới cao hơn mình, một mặt là bởi vì trong nửa năm đi Tàng Long bình nguyên thực lực của hắn đích thật là tăng lên không ít, về một phương diện khác là bởi vì hắn nắm được tâm lý khinh địch của đối phương, lấy lực phòng ngự cường đại cùng khí lực của mình làm chủ yếu, áp dụng trò chơi lấy cứng chọi cứng.

1601. Chương 1611: Âu Dương Không.

Chương 1611: Âu Dương Không.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Công kích của Hàn Bản thật sự là cường đại, nhưng còn chưa phải là công kích mạnh nhất.

Hơn nữa hắn căn bản không có cơ hội thi triển ra công kích mạnh nhất, bởi vì hắn căn bản không hề nghĩ tới Tần Phàm dùng chiêu số giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, đánh giá sai lầm phòng ngự của Tần Phàm, làm cho hắn không còn cơ hội thi triển công kích lần thứ hai.

Ở trên mặt biển tràn ngập năng lượng thủy hệ, Tần Phàm lấy được đủ loại ưu thế, còn có được tam trọng thần thông cùng Kỳ Lân ma thân, lực phòng ngự của hắn đã vượt xa lực kiếp bán thần bình thường không ít.

Mặc dù một kiếm của đối phương công phá được phòng ngự của hắn, nhưng Thanh Long Tâm lại giúp cho trái tim hắn biến thành địa phương cứng rắn nhất trong thân thể.

Đủ mọi nguyên nhân kết hợp đã tạo thành kết quả hiện tại.

Cuối cùng Tần Phàm chỉ dùng đại giới bị vết thương nhẹ mà đánh trọng thương được Hàn Bản.

Một chiêu Đại La Diệt Ma Quyền của hắn trải qua nhiều lần nghiên cứu thảo luận với Mộ Thanh Thanh, uy lực tăng hơn trước kia không ít, một quyền ở trong khoảng cách thật gần đánh trúng lực phòng ngự yếu ớt của Hàn Bản, đối phương không bị trọng thương mới thật sự là kỳ quái.

Kỳ thật theo lời hắn nói trong số những người tham dự cuộc thi của Mạc Lợi thần đảo, thực lực của hắn chỉ ở trình độ trung đẳng, chỉ cao hơn Kỳ Huyền Nhi mà thôi, trong khi cảnh giới của Mộ Thanh Thanh, Mạc Thiên Dương cùng Lăng Cầm đều cao hơn hắn.

Đương nhiên, nếu luận thực lực chân thật hắn tin tưởng mình phải xếp thứ nhất, tệ lắm cũng là thứ hai.

Đây là bởi vì Tần Phàm luôn không nhìn thấu được thực lực của Lăng Cầm. Nữ tử kia luôn không bộc lộ thực lực chân chính, ban đầu trong cuộc thi vòng loại của Mạc Lợi đảo một chiêu của nàng thổi quét hơn phân nửa Sát Lục bí cảnh, thật sự làm cho hắn khắc sâu ấn tượng mãi cho tới bây giờ.

Hiện giờ nữ tử kia lại đột phá tới lực kiếp bán thần, hơn nữa ngay cả trước mặt Ngao Lang đảo chủ còn có thể giấu diếm được cảnh giới thực sự, tuy rằng có lẽ do Ngao Lang đảo chủ cũng không thèm chú ý điều tra, nhưng cũng làm cho người ta có cảm giác có chút khó tin.

Trong trực giác của Tần Phàm cảm thấy nữ tử kia còn mạnh hơn cả Mạc Thiên Dương cùng Mộ Thanh Thanh.

Ở bên kia, nhìn thấy Hàn Bản đã hôn mê, sắc mặt Ngao Lang đảo chủ biến đổi thật khó xem, hắn vội vàng dứt dan dược chữa thương cho Hàn Bản, lại truyền vào chút kinh khí, tạm thời bảo vệ tính mạng của hắn, nhưng nếu muốn hoàn toàn khôi phục lại chỉ sợ còn cần một ít thời gian.

Nghĩ tới lần này tham dự cuộc thi thiên tài thần đảo, chưa bắt đầu đã có một viên đại tướng trọng thương, điều này làm Ngao Lang đảo chủ thập phần uất ức. Với thương thế hiện tại của Hàn Bản, cho dù cứu về khẳng định thực lực cũng khó thể khôi phục trạng thái đỉnh phong, sẽ ảnh hưởng thật lớn tới chiến tích cuộc thi lần này.

Nhưng tuy rằng như thế, trong khoảnh khắc Ngao Lang đảo chủ cũng không thể phát tiết được giận dữ ra ngoài, do Hàn Bản mở miệng khiêu khích người ta trước tiên, hơn nữa đôi bên đều có ước định sinh tử tự chịu trách nhiệm, rơi vào kết quả hiện tại cũng do chính hấn tự chuốc lấy.

- Chúng ta đi!

Lạnh lùng liếc mắt nhìn Tần Phàm, Ngao Lang đảo chủ cuối cùng đành phải bỏ sang một bên. Hấn đem Hàn Bản giao ột gã dự thi đứng phía sau, miệng âm trầm nói, lại bay về hướng Thiên Tài Đảo.

Ngay lúc đám người vừa rời đi, lại có một người ngừng lại.

Người kia là một nam tử trẻ tuổi mặc áo bào màu xám tro, khoảng chừng hai mươi tám tuổi, sắc mặt hơi vàng, thoạt nhìn thật bình thường không có gì nổi bật, nhưng nếu nhìn kỹ lại Tần Phàm chợt phát hiện người kia thật giống như một hồ nước sâu thẳm, làm người ta không cách nào xác định hư thật rõ ràng.

- Người tên là gì?

Người kia ngừng lại nhìn Tần Phàm hỏi.

- Tần Phàm!

Tần Phàm nhìn chằm vào hấn đáp lời, sau đó cũng mở miệng hỏi:

- Còn người?

- Âu Dương Không!

Nam tử áo xám thần sắc thản nhiên đáp, lại nói:

- Thực lực của người không sai, hi vọng lần này trong cuộc chiến đấu tại Thiên Tài Đảo có thể gặp mặt người, đến lúc đó chúng ta đánh một trận!

- Được!

Tần Phàm bình tĩnh đáp.

Âu Dương Không gật gù đầu, lại định rời đi, nhưng đi một đoạn lại quay đầu nói:

- Đúng rồi, đã quên nói cho người biết Hàn Bản là biểu đệ của ta, ta đáp ứng mẫu thân hấn chiếu cố cho hấn, người đánh hấn trọng thương, ta nhất định phải công đạo với người nhà hấn, đến lúc đó ta sẽ lưu lại vết thương trên người người cũng như hấn!

- Hi vọng người có được thực lực này!

Tần Phàm thông dong thản nhiên đáp.

Nghe vậy Âu Dương Không cũng không nói thêm lời nào, thậm chí thần sắc cũng không biến hóa, chỉ nhanh chóng cùng đám người Ngao Lang thần đảo rời đi.

- Ngao Lang thần đảo ỷ vào lần trước có được thành tích cao hơn Mạc Lợi thần đảo mà luôn đắc ý trước mặt bốn đảo chủ, Tần Phàm, lần này người làm rất tốt, thật làm sáng sủa mặt mũi Mạc Lợi thần đảo chúng ta!

Nhìn thấy đám người Ngao Lang đảo chủ xám xịt rời khỏi, lúc này sắc mặt Mạc Lợi đảo chủ cũng trở nên ôn hòa:

- Mà lần này người có thể làm cho Ngao Lang tức giận nói không ra lời, cũng làm bốn đảo chủ thật cao hứng, cho nên chỉ cần lần này người tiến vào trong ba trăm danh ngạch, ta đáp ứng người, cam đoan không để Vân Đỉnh thành thành chủ Vân Thanh Lam tới làm phiền người, không cần buộc người tiến vào trong mười danh ngạch đầu tiên!

Hắn cùng Ngao Lang đảo chủ có mối hận cũ, lần này làm cho hắn hung hăng thở phào khoan khoái một hơi, vì vậy liền thả lỏng yêu cầu đối với Tần Phàm.

- Đa tạ đảo chủ, nhưng lời ta đã nói ra sẽ không thay đổi, mục tiêu của ta là tiến vào trước mười!

Tần Phàm hồ hững nói.

- Người có ý nghĩ này thật không tệ, nhưng lần này cuộc thi là nơi thiên tài tập hợp, người không cần quá cường cầu, nếu không rất dễ đánh mất tính mạng!

Mạc Lợi đảo chủ nhìn Tần Phàm lạnh lùng nói tiếp:

- Trước mười, không phải dễ dàng tiến vào như vậy, trước trăm cũng đã rất khó!

- Tần Phàm tự nhiên sẽ chú ý!

Tần Phàm gật đầu nói, bởi vì lời nói này của Mạc Lợi đảo chủ làm cho hắn cảm thấy có hảo cảm hơn, nhưng đối với thực lực của chính mình hắn vẫn luôn có đủ tự tin.

- Mặt khác lần này không thể không nói, thực lực đám người Ngao Lang thần đảo đã tăng hơn trước không ít, vừa rồi thực lực của Âu Dương Không gia thực sự không tệ, chỉ sợ đã đạt tới lực kiếp bán thần đỉnh phong, hắn là át chủ bài của Ngao Lang, nếu các người gặp phải hắn, cần cẩn thận một chút!

Thấy Tần Phàm nói như vậy Mạc Lợi đảo chủ cũng không tiếp tục khuyên hắn, tiếp theo lại nhìn theo thân ảnh áo xám thấp giọng nói.

Nghe được lời nói của Mạc Lợi đảo chủ, bốn người khác cũng nhìn về phương xa, lộ ra thần sắc suy tư, tựa hồ đang cân nhắc thực lực của mình cùng Âu Dương Không.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Thấy Ngao Lang đảo chủ đã không còn bóng dáng, lúc này Mạc Lợi đảo chủ cũng phát tay nói, sau đó bay về hướng Thiên Tài Đảo.

Sóng nước lăn tăn, bên trong cát giấu vô số mãnh thú.

1602. Chương 1612: Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng.

Chương 1612: Thập thần cửu đế thất hoàng.

Share by:

Nguồn: Vipvanda

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Ngay trên đường đi tới Thiên Tài Đảo, mọi người gặp hơn hai mươi đầu mãnh thú, thậm chí còn có một hải thú dị chủng lực giai đỉnh phong, thực lực đã gần đạt tới thất kiếp bán thần, năm người hợp lực mới có thể giết chết được nó.

Trong cuộc chiến này Tần Phàm xem như kiến thức tới thực lực của Lăng Cầm.

Nữ tử thần bí kia khảy ra tiếng đàn thật huyền diệu, thậm chí có thể làm cho hải thú hung tàn đều bị mê hoặc, nhờ vậy mọi người mới có thể giết chết nó.

Đương nhiên, cũng do Tần Phàm không hiểu lộ thực lực chân chính của mình, hắn chỉ lộ ra thực lực đánh bại Hàn Bản trước đó mà thôi.

Trải qua nửa ngày phi hành, cuối cùng mọi người sắp đi tới Thiên Tài Đảo.

- Dừng lại!

Đúng lúc này, Mạc Lợi đảo chủ bỗng dừng trầm giọng nói.

Nghe ra được trong lời nói của Mạc Lợi đảo chủ hiện ra tia kiêu kỳ, điều này làm Tần Phàm có chút kinh ngạc, sau đó hắn nghi hoặc ngẩng đầu, tiếp theo phát hiện trước mặt xuất hiện một đội ngũ.

- Đây là người của thần đảo nào?

Đội ngũ đang chậm rãi tiến vào Thiên Tài Đảo ở trước mặt tổng cộng khoảng bảy tám chục người.

Những người kia mỗi người thoát nhìn đều có thực lực không kém, trong những người này chỉ có khoảng gần mười người là ngũ kiếp bán thần cảnh giới, còn lại hơn sáu mươi người toàn bộ đều là cảnh giới lục kiếp bán thần, hơn nữa ngay cả gần mười ngũ kiếp bán thần thoát nhìn cũng không tầm thường.

Phải biết rằng lúc trước khi tham gia chọn lựa vòng loại cả Mạc Lợi thần đảo tính lục kiếp bán thần dưới ba mươi tuổi cũng chỉ có Mạc Thiên Dương, La Phong cùng Vân Thiên mà thôi, cho dù tính cả một ít người ẩn giấu thực lực không tham gia thi đấu phỏng chừng cũng không vượt qua mười người.

Nhưng hiện tại đội ngũ kia thế nhưng có tới hơn sáu mươi lục kiếp bán thần!

Có thể nói thật khủng bố!

Đây là nội tình chênh lệch cực lớn.

Ở Mạc Lợi thần đảo, cuộc thi thiên tài vòng loại so đấu chính là nội tình của gia tộc, mà trong cuộc chiến thiên tài Tân Thế Giới, so đấu chính là nội tình của cả tòa thần đảo.

Chứng kiến cổ đội ngũ kia, mọi người của Mạc Lợi thần đảo không khỏi hít sâu một hơi, tới lúc này bọn họ mới biết cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, vốn bọn họ đã là thiên tài tuổi trẻ tại Mạc Lợi thần đảo, nhưng đến nơi đây thì cái gì cũng không phải.

Ngay cả Tần Phàm xưa nay luôn trấn định, trong lòng không khỏi khiếp sợ.

- Chẳng thể trách Mạc Lợi đảo chủ nói muốn tiến vào trước mười khó hơn lên trời, xem ra quả nhiên những thần đảo khác có được quá nhiều thiên tài!

Trong mắt hắn hiện lên vẻ bất đắc dĩ.

Tân Thế Giới quá lớn, thiên tài thật quá nhiều.

Vào lúc này hắn đột nhiên cảm thấy được lục kiếp bán thần trước ba mươi tuổi cũng đã trở nên không đáng giá tiền, ngay cả Mạc Thiên Dương ở Mạc Lợi thần đảo có thể xưng là thực lực đứng đầu, nhưng phóng tới bên trong đội ngũ kia phỏng chừng chỉ có thể xem là trình độ bình thường mà thôi.

- Đây là người đến từ Mộc Hoàng thần đảo, Mộc Hoàng đảo chủ chính là một trong Thất Hoàng, danh hào uy chấn Tân Thế Giới, thực lực không thể xem thường. Trong cuộc chiến thiên tài thần đảo lần trước Mộc Hoàng thần đảo lấy được thành tích không tệ, có người tiến nhập trước năm mươi!

Đúng lúc này, Mạc Thiên Dương hạ giọng giới thiệu với mọi người.

- Một trong Thất Hoàng? Như thế nào là Thất Hoàng?

Tần Phàm không khỏi ngây người hỏi, đây là lần đầu hắn nghe được danh hào này.

- Chẳng lẽ Tần huynh không có nghe nói qua về Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng sao?

Nghe vậy Mạc Thiên Dương quay đầu nhìn Tần Phàm khẽ cười nói, hắn đến từ đảo chủ thế gia, chính là đệ nhất gia tộc của Mạc Lợi thần đảo, đây là ưu thế của hắn, hắn biết được nhiều chuyện hơn những người khác.

- Quả thật không có nghe nói qua, xin lắng tai nghe!

Tần Phàm gật gật đầu nói, đối với việc này sản sinh hiếu kỳ. Hắn đến từ thế giới khác, lưu lại Hoàng Hôn thành Mộ gia một thời gian, nhưng phần lớn chỉ tập trung tu luyện làm sao biết được nhiều bí mật như vậy.

- Ha ha, Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng, kỳ thật là nói tới hai mươi sáu người cực mạnh trong bảy mươi hai vị đảo chủ.

Chúng kiến Tần Phàm lộ ra thần sắc hiếu kỳ, Mạc Thiên Dương dâng lên cảm giác thỏa mãn. Nhưng hắn vẫn lặng lẽ liếc nhìn Mạc Lợi đảo chủ, sau khi thấy người kia cũng không có ý tứ ngăn cản hắn nói chuyện, mới mỉm cười giải thích.

- Trong đó có Thập Thần chính là mười vị đảo chủ cực mạnh, tỷ như Yêu Thần, Kiếm Thần vân vân, kế tiếp là chín vị đảo chủ xưng là Cửu Đế, tỷ như Đạo Đế hoặc Hỏa Đế, bọn họ đều là cường giả tiếp cận danh hiệu “Thần”, còn có Thất Hoàng, chẳng hạn như Mộc Hoàng chính là một trong Thất Hoàng, thực lực tiếp cận danh hiệu “Đế”.

- Về phần những vị đảo chủ khác theo thứ tự là ai thì trong khoảnh khắc cũng rất khó nói rõ, có cơ hội ta sẽ nói cho Tần huynh nghe qua.

Nói tới phần sau, hắn cũng không kể lại tỉ mỉ.

- Đảo chủ cực mạnh, có được danh hiệu đảo chủ, thì ra là thế!

Nghe được Mạc Thiên Dương giải thích lúc này Tần Phàm mới hiểu ra, đối với những cường giả đỉnh cấp của Tân Thế Giới xem như đã có đại khái hiểu biết.

Đồng dạng là cường giả cấp đảo chủ, nhưng cũng có phân biệt rõ mạnh yếu.

Ngay lập tức hai mắt hắn ngưng tụ, lặng yên quan sát một người đi trước đội ngũ.

Người dẫn đầu ở phía xa kia mặc một bộ thanh sắc trường bào, mái tóc lẫn màu da cũng phiếm lên thanh sắc, thoát nhìn vài phần quái dị nhưng giơ tay nhắc chân lại mang theo uy thế cường đại như sơn băng địa liệt. Tần Phàm từ xa xa là có thể cảm giác được một loại mộc hệ năng lượng ba động trên thân người kia, hắn phỏng chừng đây là một siêu cấp cường giả chuyên tu mộc hệ năng lượng.

Chính là Mộc Hoàng đảo chủ trong Thất Hoàng mà Mạc Thiên Dương đã giới thiệu.

- Mạc Lợi đảo chủ cùng Ngao Lang đảo chủ hắn cũng không được liệt trong Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng kia, nếu không bọn họ đã trực tiếp xưng hô danh hiệu này!

Tiếp theo Tần Phàm lại âm thầm liếc nhìn qua Mạc Lợi đảo chủ nghĩ thầm.

Đây cũng là vì sao khi Mạc Thiên Dương giới thiệu về những đảo chủ lại đưa mắt thăm dò ý tứ của Mạc Lợi đảo chủ, chỉ là lo lắng Mạc Lợi đảo chủ mất hứng, dù sao đều là cấp bậc đảo chủ, đương nhiên chú ý nhất chính là mặt mũi.

- Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng là hai mươi sáu người mạnh nhất trong toàn bộ đảo chủ, nhưng vị khác nếu muốn đạt được danh hiệu nhất định phải đi khiêu chiến những người này!

Một Thanh Thanh cũng thấp giọng bổ sung, tựa hồ đang giải thích với Tần Phàm.

- Hai mươi sáu người mạnh nhất cả Tân Thế Giới, bọn hắn sẽ mạnh tới mức độ nào?

Lúc này Tần Phàm chợt siết chặt nắm tay.

Hắn nghĩ tới Yêu Thần, đây là mục tiêu trọng yếu hắn đi tới thế giới này. Hắn rất sớm đã biết Yêu Thần rất mạnh, nhưng thật không ngờ thực lực còn bài danh trước mười siêu cường giả Tân Thế Giới, chỉ nghĩ tới đây, hắn đã cảm thấy có chút khủng bố.

- Đúng rồi, thiếu chút nữa quên người này! xem tại

Đúng ngay lúc này thần quang trong đầu Tần Phàm chợt lóe lên, hắn chợt nghĩ tới một người.

Ngay lập tức hắn nhìn tới lưng bàn tay của mình, nơi đó có một hình xăm tử sắc lôi viêm đã bị hắn giấu kín dưới làn da.

1603. Chương 1613: Thiên Tài Đảo. (1)

Chương 1613: Thiên Tài Đảo. (1)

Share by:

Nguồn: Vipvanda

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhưng nếu như cần thiết, hắn vẫn có thể tiến vào trong Lôi Viêm không gian.

Mà ở bên trong Lôi Viêm không gian còn bị hắn trấn áp tàn hồn của Lôi Thần!

- Chẳng lẽ Lôi Thần cũng là một trong mười người kia? Thực lực của hắn từng liệt trước mười tại Tân Thế Giới? Vậy tại sao hắn lại luân lạc tới thế giới thấp kém như Vũ Thiên đại lục?

Nghĩ tới phiền toái kia, trong lòng Tần Phàm không khỏi hiện lên nghi vấn.

Nhưng vào lúc này hắn không thích hợp đi vào Lôi Viêm không gian hỏi thăm tàn hồn của Lôi Thần.

- Thực lực của Mộc Hoàng thập phần khủng bố, người này tinh thông y thuật cùng độc thuật, giỏi cứu người cũng giỏi giết người. Tương truyền hắn từng thi triển Đại Hoàn Hồn Thuật cứu một đảo chủ danh hiệu “Thần”, cũng từng thi triển một hệ độc thuật giết hết hải thú trong một khu hải vực. Ngoài ra cả Mộc Hoàng thần đảo đều tu tập một hệ nguyên giới, dù sao các người trong cuộc chiến gặp phải bọn họ phải cẩn thận một chút!

Nhìn thấy người của Mộc Hoàng thần đảo tiến vào Thiên Tài Đảo, Mạc Thiên Dương lại thấp giọng bổ sung.

- Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng không có một người nào là kẻ yếu, hai mươi sáu cường giả mỗi người đều có được thực lực cửu cấp bán thần viễn siêu bình thường!

Ngoài ý muốn chính là lúc này cả Mạc Lợi đảo chủ cũng cảm khái mở miệng:

- Nếu cuộc đời này của Mạc Lợi ta có cơ hội đạt được một trong những danh hiệu kia, chết cũng không tiếc!

Tiến tới thực lực cảnh giới cấp bậc đảo chủ, bởi vì giấc mộng trở thành Nhân Thần cuối cùng, bọn họ không còn bao nhiêu theo đuổi. Mà con đường thành thần đối với đại bộ phận đảo chủ thật sự quá xa, cho nên có thể nói, danh hiệu Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng chỉ sợ là theo đuổi lớn nhất của đại bộ phận đảo chủ.

Mạc Lợi đảo chủ cũng không ngoại lệ, hắn muốn đạt được danh hiệu như thế.

Tần Phàm nhìn ra được khi Mạc Lợi đảo chủ nhìn tới Mộc Hoàng đảo chủ, đôi mắt biến thành nóng rực.

- Muốn đạt được danh hiệu như vậy thật sự quá khó khăn!

Tần Phàm cũng hiểu rõ.

Muốn trở thành cửu kiếp bán thần đã là muôn vàn khó khăn, huống chi là người cực mạnh trong cửu kiếp bán thần.

Nhưng tận đáy lòng của hắn không phải là có dã tâm không muốn khuất dưới người khác?

- Một ngày nào đó bên trong hai mươi sáu danh hiệu kia sẽ có một thuộc về ta!

Đôi mắt hắn yên lặng nhìn phía chân trời, bình tĩnh mà kiên định.

- Đi thôi, tiến vào Thiên Tài Đảo!

Nhìn đoàn người Mộc Hoàng thần đảo hoàn toàn biến mất, lúc này Mạc Lợi đảo chủ mới phát phát tay nói.

Bởi vậy có thể thấy được bên trong cường giả cấp bậc đảo chủ cũng phân chia địa vị cao thấp, đối mặt với Mộc Hoàng trong Thất Hoàng, ngay cả Mạc Lợi đảo chủ luôn biểu hiện tính cách bá đạo cũng phải tránh lui.

Đồng thời không thể nghi ngờ cũng là khơi dậy khát vọng theo đuổi thực lực trong lòng hắn.

Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng, đại biểu cho hai mươi sáu danh hiệu cực mạnh của Tân Thế Giới, tin tưởng mỗi một võ giả đều muốn được đề danh bên trong.

Đặc biệt là Tần Phàm cùng Mạc Thiên Dương, nam nhi nhiệt huyết làm sao lại không muốn nổi danh thiên hạ?

Phía trước chính là Thiên Tài Đảo.

Thiên Tài Đảo mặc dù không lớn như bảy mươi hai thần đảo, nhưng cũng không nhỏ, liếc mắt thật không thể nhìn thấy được biên duyên. Tòa đảo lớn thần bí như thế, trôi nổi trên Thần Hải sương khói mênh mông, thoát nhìn thật giống như bồng lai tiên cảnh làm cho người ta có loại cảm giác kính sợ nhưng vẫn muốn đến tìm hiểu.

Càng thần kỳ chính là ngay khi mọi người tiến vào trong Thiên Tài Đảo, giống như tiến vào một chiến trường thời viễn cổ, thế nhưng đều mơ hồ cảm giác được một loại nhiệt huyết sôi trào. Khí tức thần bí viển vông không ngừng kích thích thần kinh mọi người, dục vọng lẫn khát vọng chiến đấu ngày càng dâng lên mãnh liệt.

Lúc này lại có người của những thần đảo khác tiến vào Thiên Tài Đảo, nhưng không phải cường giả trong Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng, cho nên bọn họ cũng không cần tránh né.

Rất nhanh, đi theo dẫn dắt của Mạc Lợi đảo chủ năm người đáp xuống Thiên Tài Đảo.

Ngay lúc vừa tiến vào trên bầu trời của Thiên Tài Đảo, Tần Phàm liền có thể cảm giác được trọng lực của Thiên Tài Đảo có điều bất đồng với Mạc Lợi thần đảo, tựa hồ làm hai chân mọi người như bị tưới chì, đột nhiên biến thành nặng nề hơn rất nhiều.

- Ha ha, cảm nhận được bất đồng đi? Đây là Thiên Tài Đảo, trọng lực trong này lớn hơn cả bảy mươi hai thần đảo, cho nên mới tuyển định tiến hành cuộc chiến thiên tài ở nơi đây, điều này đối với những thiên tài mà nói cũng là một loại khảo nghiệm!

Lúc này Mạc Thiên Dương lại giải thích.

Tần Phàm gật gật đầu, nhưng chút trọng lực ấy đối với hắn cũng ảnh hưởng không lớn, hơn nữa bởi hắn đã lĩnh ngộ Huyền Vũ thần thông, thậm chí lại biến thành có lợi cho hắn. Huyền Vũ lực vận chuyển trong thân thể, loại trọng lực nặng nề kia liền biến mất.

- Nàng không sao chứ?

Hắn chuyển mắt nhìn Kỷ Huyền Nhi hỏi, bởi vì nàng chỉ có thực lực tứ kiếp bán thần nên khí lực kém hơn người khác rất nhiều, vì vậy hắn có chút bận tâm cho nàng.

- Không có việc gì, muội tu luyện cực trí lực nên có thể áp chế trọng lực, ảnh hưởng không lớn.

Kỷ Huyền Nhi nhún nhún mày, sau đó trả lời.

Đáp xuống trên Thiên Tài Đảo, mọi người phát hiện cảnh sắc nơi này không tệ lắm, nơi nơi hoa nở chim hót, còn có đủ loại cỏ thụ điểm tuyết, đường lớn rộng rãi thông suốt bốn phương, cũng không phải là nơi hoang vu như trong lòng mọi người tưởng tượng.

- Trước khi nơi này còn chưa được chọn làm chiến trường trong cuộc thi thiên tài thần đảo, đích thật là có chút hoang vu, nhưng sau khi được lựa chọn làm chiến trường cho cuộc thi, do bảy mươi hai vị đảo chủ hợp lực cải tạo, thực lực của những vị cường giả cấp đảo chủ vô cùng cường đại, muốn sửa lại hoàn cảnh của một hòn đảo cũng là chuyện dễ dàng!

Nhìn thấy vẻ mặt ngoài ý muốn của mọi người, Mạc Thiên Dương cười giải thích.

Nhìn ra được trước khi hắn đến đây chỉ sợ đã xem qua thật nhiều tài liệu về Thiên Tài Đảo. Cũng may có hắn hiểu biết nhiều tin tức của Thiên Tài Đảo như thế, nhưng có lẽ cũng do Mạc Lợi đảo chủ căn dặn trước, dù sao đường đường là một đảo chủ, tự nhiên sẽ không hạ mình giải thích giới thiệu những việc vụn vặt này cho đám tiểu bối.

Phóng mắt nhìn ra xa xa, mọi người có thể thấy được tận sâu trong đảo có tầng lớn kiến trúc trùng điệp, những kiến trúc đều xây dựng thật cao lớn, tráng lệ, hơn nữa lại giống như đối diện với nhau, hết sức hoa lệ.

- Nhìn xem, những kiến trúc kia là do những vị đảo chủ ngày trước tự mình kiến tạo, mỗi một thần đảo đều có một tòa kiến trúc riêng của mình, một lát nữa chúng ta sẽ đến nơi đó ở lại chờ cuộc chiến thiên tài thần

đảo chính thức mở ra. Quan trọng chính là những kiến trúc kia đều ẩn chứa linh ngộ vô đạo phong phú, mọi người không nên bỏ lỡ!

Mạc Thiên Dương lại giới thiệu.

Trong khi nói chuyện thân hình hắn rất nhanh dừng lại, hai mắt nhìn phía trước nhưng đôi chân không nhúc nhích.

Nghe vậy hai mắt Tần Phàm không khỏi ngưng tụ lại.

Khi hắn nhìn thấy dãy kiến trúc kia, trong đầu của hắn nhất thời dâng lên một loại cảm giác rung động. Hắn phát hiện những kiến trúc kia không hề dùng tài liệu thiên nhiên gì, tất cả đều do những cường giả lấy đại năng lực kiến tạo!

1604. Chương 1614: Thiên Tài Đảo. (2)

Chương 1614: Thiên Tài Đảo. (2)

Share by:

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Những kiến trúc có chút vật thể đều dùng một loại tài liệu, tỷ như kim chúc, mộc chất, thổ chất thậm chí là băng cùng lửa! Có chút là ngũ hành giao hợp, phối hợp phong phú, nhưng vô luận là từ chất liệu hay hỗn hợp những tài liệu kia đều không phải là tài liệu thiên nhiên, chỉ do bán thần cường giả ngưng kết nguyên giới lực tạo thành!

Một vị đảo chủ am hiểu năng lực của một hệ nào thì có thể theo hệ đó kiến tạo ra kiến trúc riêng của mình.

Ngoài ra những vị cường giả cấp đảo chủ đều cực kỳ chú ý thể diện, cho nên bọn họ kiến tạo kiến trúc đều tận hết khả năng, càng thêm hùng vĩ thì càng đại biểu thực lực người kiến tạo càng mạnh mẽ.

- Những cường giả cấp đảo chủ kia không ngờ có thể dùng nguyên giới lực ngưng kết thành vật chất, hơn nữa còn lưu lại tồn tại trong thời gian dài, đây là năng lực tạo hóa tiếp cận với thần linh mất rồi.

Tần Phàm nhìn dãy kiến trúc rộng lớn, cảm thụ được khí tức cường đại bên trong, trong lòng hướng tới.

Rất nhanh hắn cũng ngừng lại như Mạc Thiên Dương.

Quan sát công trình của những vị đảo chủ, làm cho hắn mơ hồ cảm giác được mình như nhập ma, ánh mắt khó thể chuyển dời.

Mà lúc này cảm ngộ của hắn về nguyên giới cùng cách vận dụng nguyên giới lực lại không ngờ thăng lên thật nhanh. Đặc biệt chứng kiến mấy tòa kiến trúc hùng vĩ nhất tận sâu bên trong, đoán chừng là thuộc về những vị đảo chủ có danh hiệu “Thần” cải tạo, bên trong ẩn chứa cách vận dụng nguyên giới lực đã tới đẳng phong tạo cực, làm cho hắn cảm giác mình có chút nhỏ bé, dẫn dắt cùng cảm ngộ cũng là lớn nhất.

Ngoại trừ Tần Phàm, bốn người còn lại cũng bị công trình trước mắt hấp dẫn.

Kỷ Huyền Nhi nhìn thấy một tòa kiến trúc thật lớn do thủy hỏa kiến tạo mà thành, hai mắt bình tĩnh, khí lưu lãnh nhiệt không ngừng bộc phát, hào quang quanh chung quanh thân thể nàng, bản thân nàng hoàn toàn đắm chìm bên trong.

Lực chú ý của Mộ Thanh Thanh dừng trên kiến trúc hình kiếm, bên trong bảy mươi hai đảo chủ cũng có vài đảo chủ tu luyện kiếm đạo, bên trong thậm chí còn có danh hiệu Kiếm Thần, Kiếm Đế cùng Kiếm Hoàng, kiếm khí cùng kiếm ý bàng bạc khiến cho nàng vừa tiếp xúc liền cảm giác được ích lợi không nhỏ.

Lúc này năm người không tiếp tục đi tới mà ngừng lại nhìn thẳng lên công trình phía trước, phảng phất như tiến nhập vào một thế giới khác, trong khoảnh khắc thật khó thể kiểm chế, chỉ yên lặng nhìn vào dãy kiến trúc xa xa thật lâu không đi tới một bước.

Trên thực tế ngoại trừ công trình lộng lẫy trước mặt, cũng có thể nói đây là ban thưởng không nhỏ cho những người có tư cách tới tham dự cuộc thi. Bởi vì cơ hồ mỗi một người dự thi trở về đều đạt được thực lực đề thăng.

Về phần đề thăng nhiều hay ít, phải xem thiên phú của người đó.

Nói thế này, lần đầu tiên sau khi kiến thức được công trình trước mặt, càng hiểu được thời gian càng dài thì thu hoạch sẽ càng nhiều, cũng nói người đó thiên phú càng cao.

Mạc Lợi đảo chủ tựa hồ sớm biết như thế, hẩn nhìn thấy năm người tiến vào trạng thái cảm ngộ liền rời đi trước.

Trong Thiên Tài Đảo đã sớm có ước định, trước cuộc chiến phát sinh bị cấm đoán tranh đấu, không được quấy nhiễu cảm ngộ của người dự thi, nếu không nhẹ thì cướp đoạt tư cách tham dự, nặng thì bị đánh chết tại chỗ.

Cho nên Mạc Lợi đảo chủ cũng không cần lo lắng cho năm người bọn họ.

- Thoạt nhìn hẩn là người lâm vào trạng thái cảm ngộ sâu nhất, hẩn có thể hiểu được bao lâu?

Nhưng trong lòng hẩn vẫn đặc biệt chờ mong, đặc biệt kỳ thác kỳ vọng đối với một người trong năm người.

Mà ánh mắt hẩn nhìn tới, chính là Tần Phàm.

Thời gian chậm chậm trôi qua.

Những người đi tới dự thi càng ngày càng nhiều, mà khi những người này đáp xuống Thiên Tài Đảo nhìn thấy được dãy kiến trúc không có người nào không giống như năm người Tần Phàm đều tiến nhập vào trạng thái như ngộ đạo.

Ở khu vực nơi này thật nhanh đã đông đúc vô cùng.

Những thiên tài đều đang tự cảm ngộ, mỗi người đều tự có đạt được, nhưng không ai can thiệp lẫn nhau.

Mà những cường giả đảo chủ dẫn dắt bọn họ lên đảo đều tự đi tới tòa nhà của mình, từ trên cao nhìn xuống những người dự thi, âm thầm phỏng đoán thực lực của bọn họ.

Lúc này ở trên một tòa nhà không cao lớn lắm nhưng lại rất có đặc sắc, có hai người đang đứng, mà ánh mắt của họ lại đang dừng lại chỗ năm người Tần Phàm đang đứng.

Tòa nhà này chỉ do bùn đất màu đen kiến thành, bên trong hỗn hợp chút màu vàng sáng bóng, ý nghĩa đảo chủ kiến tạo tòa nhà này là người am hiểu thổ hệ nguyên giới cùng chút ít về kim hệ năng lực.

Trên tòa nhà có hai người đang đứng, không phải ai khác mà chính là Mạc Lợi đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ, hai người này vẫn có lui tới riêng tư, sau khi đi tới nơi này gặp mặt mới hợp đến cùng nhau.

- Mạc Lợi huynh, lần này thực lực năm người của Mạc Lợi thần đảo như thế nào?

Xa xa nhìn năm người Tần Phàm, Thái Hư đảo chủ cười hỏi.

- Ha ha, ta cũng không giấu Thái Hư huynh, tuy rằng lần này ta chỉ mang tới năm người, hơn nữa bên trong chỉ có hai người là lục kiếp bán thần thực lực, nhưng ta lại rất có tin tưởng đối với bọn họ, trong đó có hai người thậm chí là có được thực lực tiến vào trước ngàn thậm chí là năm trăm!

Nghe được câu hỏi của đối phương, Mạc Lợi đảo chủ lộ ra nụ cười hiểm thấy nói.

Theo lần này xem ra, trên mặt Mạc Lợi hiện lên vẻ vừa lòng cùng ôn hòa, hoàn toàn khác hẩn lúc hẩn đối diện cùng năm người Tần Phàm.

- Nga? Thật khó được lần này Mạc Lợi huynh lại có lời khen ngợi bọn họ cao như vậy, đây là chưa từng thấy được trong những lần thi trước.

Nghe vậy Thái Hư không khỏi lộ vẻ kinh ngạc, cũng có vẻ hứng thú:

- Nữ tử đeo cằm kia là lục kiếp bán thần? Xem ra là che giấu thực lực, người nói có khả năng tiến vào trước năm trăm là nàng sao?

- Không sai, nàng tên là Lăng Cầm, chính là hậu nhân của một gia tộc đã xuống dốc tại thần đảo của ta, gia tộc này ngày trước từng đắc tội cha ta, toàn gia đều bị phân phát, không cho phép tiến vào trong bất kỳ tòa thành nào trên thần đảo. Ta từng đáp ứng với nàng, nếu nàng có thể chiếm được thành tích tốt trong cuộc thi, ta sẽ xem xét đặc xá cho gia tộc của nàng!

Mạc Lợi đảo chủ gật đầu nói.

- Còn một người nữa là ai? Hay là hậu bối của Mạc gia người? Ta nhớ được hình như người từng giới thiệu qua, người kia tên là Mạc Thiên Dương đúng không, ta nhớ được người từng truyền thụ một môn chung cực cấp bán thần kỹ cho hắn, xem ra người thập phần coi trọng hắn đi!

Thái Hư lại hỏi.

- Cũng không phải hắn!

Nhưng Mạc Lợi đảo chủ chợt lắc đầu nói:

- Không đối gạt Thái Hư huynh, tuy rằng Thiên Dương là lục kiếp bán thần có cảnh giới cao nhất trong năm người tham dự lần này, nhưng ta cũng không quá xem trọng hắn, có lẽ ngoại trừ tứ kiếp bán thần tu luyện lãnh nhiệt cực trí chi đạo kia, tiềm lực của hắn là thấp nhất!

- Ta xem vừa mắt chính là thanh y nam tử kia, tên là Tần Phàm!

Nói xong hắn giơ tay chỉ vào phương xa nói.

1605. Chương 1615: Huyền Nhi Ngũ Kiếp.

Chương 1615: Huyền Nhi ngũ kiếp.

Share by:

Nguồn: Vipvanda

(^·^)(^·^† Nhóm dịch Dungnhi †··'·^·^·^)

Chương 1615: Huyền Nhi ngũ kiếp.

- Nga? Là một ngũ kiếp bán thần?

Thái Hư không khỏi ngoài ý muốn nhìn Tần Phàm, xa xa đánh giá, muốn xem người kia có chỗ nào nổi bật.

- Ha ha, người đừng nhìn hắn chỉ là một ngũ kiếp bán thần, nhưng trong cuộc thi đấu vòng loại của Mạc Lợi thần đảo, hắn đã giết chết hai lục kiếp bán thần, trong đó có một người thực lực còn hơn cả Thiên Dương, thậm chí mặc dù bị ta ra tay ngăn cản mà vẫn bị giết chết!

Mạc Lợi đảo chủ khẽ cười nói.

- Làm sao có thể?

Thái Hư đảo chủ kinh ngạc, một vị đảo chủ ra tay, cho dù chỉ là một kích tùy ý cũng đã không tầm thường, một ngũ kiếp bán thần có thể ra tay giết người dù bị ngăn cản mà vẫn thành công thật sự làm người không dám tưởng tượng.

- Ban đầu ta cũng không tin, nhưng trên người Tần Phàm này có rất nhiều bí mật, lá bài tẩy rất nhiều, thậm chí hiện tại ta còn không nhìn thấu hắn. Không sợ người chê cười, hắn đã dám ở trước mặt ta hứa hẹn lần này trong cuộc thi thiên tài sẽ tiến vào trước mười!

Ý cười trên mặt Mạc Lợi càng đậm, ánh mắt nhìn Tần Phàm mơ hồ mang theo vẻ thưởng thức.

- Trước mười? Điều này sao có thể? Đừng nói là trước mười, chỉ trước năm mươi luôn thuộc về người của những đại thần đảo của Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng mà thôi, chúng ta có thể đi vào trước ba trăm hoặc trước năm trăm còn là chuyện muôn vàn khó khăn!

Thái Hư đảo chủ cũng cười, tiếp theo lắc đầu nói:

- Xem ra mục tiêu này quá mức phù phiếm, thật không thể đạt tới đâu ah! đọc truyện mới nhất tại .
- Tuy rằng chính ta cũng không thể tin được, nhưng bản thân ta lại mơ hồ có cảm giác có lẽ hẳn sáng tạo ra được kỳ tích!

Trên mặt Mạc Lợi đảo chủ hiện lên tia suy tư.

- Người không phải nói chuyện cười đi?

Thái Hư ngẩn ra.

- Tần Phàm ở trên Mạc Lợi thần đảo còn có một danh xưng – kỳ tích chi tử!

Mạc Lợi đảo chủ thần bí cười nói.

- Ha ha, có điểm thú vị, chúng ta mỗi mắt mong chờ!

Nghe được Mạc Lợi nói như vậy, Thái Hư cũng không nhịn được nhìn Tần Phàm thật lâu, nhưng cuối cùng cũng không dám tin lời hứa tiến vào trước mười danh.

- Thái Hư huynh, không bằng nói thử nghe xem Thái Hư thần đảo lại có nhân vật nào lợi hại đi?

Mạc Lợi cũng không tiếp tục dây dưa trong việc này, chỉ nói sang chuyện khác.

- Ha ha, lần này Thái Hư thần đảo tổng cộng có chín người tới dự thi, trong đó có người tên Diệp Nhâm, là người thân cao ba thước, chúng ta đều phỏng chừng hẳn có được thực lực tiến vào trước năm trăm.

Tiếp theo tới Thái Hư đặc ý giới thiệu trận hình của mình.

Trong lúc hai người đang nói chuyện, thời gian dần dần trôi qua.

Qua chừng nửa ngày, Mạc Thiên Dương đầu tiên tỉnh lại, thoát nhìn thần sắc của hắn thật hưng phấn, xem ra thu hoạch khá lớn.

- Ha ha, Mạc Lợi huynh, xem ra vị tộc nhân này của ngươi không tệ đâu, có thể kiên trì được nửa ngày thời gian.

Thái Hư nói, lúc này đã có ba người của Thái Hư thần đảo tỉnh lại trước, thời gian còn không lâu dài bằng Mạc Thiên Dương.

Thời gian dần dần trôi qua, qua chừng mười tám giờ sau lại tới Lăng Cẩm tỉnh lại, bởi vì nàng vừa đột phá lực kiếp bán thần không lâu, cho nên thu hoạch không bằng ba người còn lại, nhưng kiên trì cũng lâu hơn Mạc Thiên Dương.

Qua chừng hai mươi giờ sau, Mộ Thanh Thanh tỉnh giấc, khi nàng tỉnh lại kiếm khí đại phóng, giờ tay nhắc chân tràn ngập kiếm ý, có thể thấy được tăng lên thật lớn.

Một ngày sau, Kỷ Huyền Nhi cũng tỉnh lại.

Khi nàng tỉnh lại, đã làm cho nàng cảm thấy ngoài ý muốn cùng kinh ngạc.

- Nữ tử tu luyện lãnh nhiệt cực trí chi đạo quả thật không tệ!

Ngay cả Mạc Lợi cùng Thái Hư đều không khỏi hài lòng gật đầu, phải biết rằng người có thể cảm ngộ lâu như vậy cũng chỉ có Diệp Nhâm mà Thái Hư đã khen ngợi trước đó mà thôi.

Nhưng khi Kỷ Huyền Nhi vừa chấm dứt cảm ngộ, nàng không rời đi cũng không lưu lại tại chỗ chờ Tần Phàm, lập tức tìm một mảnh đất trống ngồi xếp bằng xuống dưới.

- Di? Nữ tử này làm sao vậy?

Hành động kỳ quái của Kỷ Huyền Nhi làm không ít người chú ý, thật nhiều người tò mò đưa mắt nhìn qua, nhưng lúc này Kỷ Huyền Nhi nhắm nghiền mắt, vẻ mặt nghiêm túc, hoàn toàn không cảm giác ánh mắt của họ.

- Mạc Lợi huynh, Kỷ Huyền Nhi kia đang muốn làm gì?

Thái Hư cũng có chút tò mò hỏi Mạc Lợi đảo chủ.

- Ta cũng không biết, chẳng lẽ đang muốn tiêu hóa cái gì?

Mạc Lợi đảo chủ lắc đầu, nhưng chỉ một thoáng sau hai mắt hắn co rụt lại, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc:

- Chẳng lẽ nàng muốn đột phá ngũ kiếp bán thần cảnh giới sao? Điều này sao có thể, nàng chỉ mới đột phá tứ kiếp bán thần nửa năm trước mà thôi!

Không sai, lúc này Kỷ Huyền Nhi đang tiến nhập trạng thái độ kiếp.

Nàng lấy được thủy hỏa chân linh còn được đan dược của Tần Phàm hỗ trợ, trong vòng nửa năm liền đạt tới tứ kiếp bán thần đỉnh phong. Vốn nghĩ muốn đột phá ngũ kiếp bán thần không dễ dàng như vậy, nhưng bởi vì lần này nhìn thấy dãy kiến trúc của các đảo chủ, lại phúc chí tâm linh làm cho nàng bắt được cơ hội đột phá.

Lúc này nếu có ai tiến tới gần chỗ của nàng, liền cảm ứng được nhiệt độ khu vực này bắt đầu xuất hiện biến hóa rõ rệt, tựa hồ hư không cũng run lên, bên trong tràn ngập lãnh nhiệt kinh khí đặc thù, dùng tốc độ thật nhanh bạo phát.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Bởi vì có ước định hơn nữa cũng không cần lo lắng bị ai quấy rầy, Kỷ Huyền Nhi cảm ngộ mãnh liệt, tuy rằng quá trình có chút gian nan nhưng cuối cùng nàng vẫn thành công đột phá ngũ kiếp bán thần cảnh giới.

Kỳ thật cũng nhờ Tần Phàm sớm có chuẩn bị, sau khi chiếm được truyền thừa đan mạch hợp thành, trước tiên đã luyện chế đan dược cho Kỷ Huyền Nhi, để nàng có thể dùng tới độ kiếp.

Ngay khi Kỷ Huyền Nhi xuất ra đan dược, dù là Thái Hư cũng không nhận được hai mắt tỏa sáng, có thể thấy được đan dược thực sự bất phàm.

- Mạc Lợi huynh, không thể không nói lần này mấy người dự thi của Mạc Lợi thần đảo đều nghịch thiên ah, Kỷ Huyền Nhi thì không cần nói...

Trải qua một ngày thời gian, Thái Hư càng thêm hâm mộ Mạc Lợi, hắn nhìn thanh sắc thân ảnh xa xa có chút ê ẩm nói:

- Hiện tại ngay cả Diệp Nhâm cũng xong cảm ngộ, mà Tần Phàm còn đang lâm vào cảm ngộ vậy sao?

Bình thường những người đến tham dự cuộc thi thiên tài thần đảo đều sẽ đến sớm ba ngày, xem như đến cùng thời gian với người của Mạc Lợi thần đảo.

Vì vậy thời gian cảm ngộ cũng xấp xỉ như nhau.

Nửa ngày thời gian thì Mạc Thiên Dương đã xong, mười tám giờ lại tới Lăng Cẩm, hai mươi giờ tới Mộ Thanh Thanh, mà qua một ngày thì Kỷ Huyền Nhi thành công đột phá ngũ kiếp bán thần cảnh giới.

Hiện tại đã là tối ngày thứ hai tiến vào Thiên Tài Đảo.

Lúc này trên mảnh đất trống trước dãy kiến trúc đặc biệt lưu lại cho những người dự thi cảm ngộ, từ lúc ban đầu có tới mấy ngàn người, hiện tại chỉ còn lại khoảng hơn mười người. Trong hơn mười người cơ hồ đều đến từ những đại thần đảo của Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng, hơn nữa đều tới cấp bậc lục kiếp bán thần.

1606. Chương 1616: Ngũ Kiếp Bán Thần Đỉnh.

Chương 1616: Ngũ kiếp bán thần đỉnh.

Nhóm dịch: Dungnhi truyện copy từ

Nguồn: vipvandan

Ngoài ra những người này đều mặc phục sức chuyên chúc của thần đảo mình, trên trang phục có dấu hiệu của thần đảo, liếc mắt liền nhận ra hẳn đến từ thần đảo nào. Chẳng hạn như đến từ Mộc Hoàng thần đảo, trên người có đồ án cổ mộc thanh sắc, thập phần rõ ràng. Đến từ Kiếm Thần đảo, phục sức trên người thêu lên kim sắc trường kiếm, vô cùng độc đáo.

Chỉ riêng có một người lại có vẻ hết sức đặc thù.

Trên người hắn mặc thanh y, hai mắt yên lặng nhìn dãy kiến trúc trước mặt, cả người giống như lâm vào cảnh giới vô ngã, một loại khí kinh đặc thù xoay tròn chung quanh hắn, không ai biết hắn đang quan tưởng chuyện gì.

Mà trang phục của hắn không hề có dấu hiệu gì đặc thù, điều này ý nghĩa hẳn không phải đến từ những đại thần đảo của Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng. Về phương diện khác hẳn lại là ngũ kiếp bán thần duy nhất trong hơn mười người đứng nơi đó.

Sự tồn tại của hắn không thể nghi ngờ là hấp dẫn không ít ánh mắt.

Ngoại trừ những thiên tài khác đến dự thi, thậm chí không thiếu cường giả cấp đảo chủ cũng không khỏi chú ý tới hắn. Cuộc chiến thiên tài thần đảo, mọi người chú ý đương nhiên là thiên tài mới xuất hiện, có thể ở trước dãy kiến trúc quan tưởng vượt qua hai ngày thời gian, trong nhận thức của bọn họ không thể nghi ngờ chính là thiên tài trong thiên tài.

Phía trên tòa nhà thuộc về Mạc Lợi đảo chủ, lúc này Mạc Lợi cùng Thái Hư đang đứng nơi đó, ánh mắt bọn họ đều nhìn chăm chăm lên thanh sắc ảnh tử, đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Trời ạ, Mạc Lợi huynh, Tần Phàm của Mạc Lợi thần đảo này xuất thân ra sao? Làm sao có được nhận thức phi phàm như vậy! Nếu chỉ luận về phần nhận thức này, hẳn có thể so sánh với những thiên tài của Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng, thật là người ta không thể tưởng tượng nổi!

Thái Hư đảo chủ gất gao nhìn chăm chăm vào thanh sắc thân ảnh, mặt hiện vẻ kinh ngạc nói.

Trong lòng hắn thật sự hâm mộ, phải biết rằng Diệp Nhâm đến từ Thái Hư thần đảo mà bọn họ luôn cho rằng là cực mạnh, cũng đã chấm dứt lĩnh ngộ trước một ngày thời gian, đây đã làm cho hắn cảm thấy hết sức hài lòng, bởi vì xem như đã đạt tới trình độ tiến nhập vào trước một ngàn danh, nhưng hiện tại so sánh với Tần Phàm, nhất thời làm cho hắn cảm giác chênh lệch cực lớn.

Chính yếu chính là xưa nay thực lực giữa Thái Hư thần đảo cùng Mạc Lợi thần đảo chênh lệch nhau không bao nhiêu, thậm chí ở cuộc chiến thiên tài lần trước bọn họ còn vượt hơn một chút, tương phản trái ngược này thật sự làm hắn không thể thừa nhận.

- Ha ha, ta cũng chỉ biết Tần Phàm là một đóa kỳ hoa tuyệt thế, theo điều tra hẳn đến từ một đại lục lạc hậu vô cùng, khi đến đây còn chưa trở thành bán thần, chưa đầy ba năm thời gian hiện tại hẳn đã là ngũ kiếp bán thần!

Mạc Lợi đảo chủ nhìn thân ảnh kia, trong lòng âm thầm khâm trọng, biểu hiện nghịch thiên của Tần Phàm thật là làm cho hắn cảm giác trên mặt sáng sủa.

- Chưa đầy ba năm mà từ một võ thánh đạt tới ngũ kiếp bán thần?

Nghe vậy trên mặt Thái Hư không khỏi dao động:

- Tốc độ tu luyện nghịch thiên như vậy, ta phỏng chừng dù là những đại thần đảo kia cũng không có nhân vật thiên tài như vậy đi, xem ra trên Mạc Lợi thần đảo của Mạc Lợi huynh thật sự đã xuất hiện một thiên tài tột cùng!

- Ha ha, hi vọng hắn sẽ không để cho ta thất vọng đi!

Trên mặt Mạc Lợi đảo chủ hiện lên thần sắc thỏa mãn, hắn phỏng chừng thực lực của Tần Phàm có thể tiến vào trước năm trăm, hiện tại còn cảm ngộ được lâu như vậy, hẳn thật tò mò không biết đạt tới trình độ thể nào.

Ba trăm?

Hai trăm?

Về phần trước một trăm, hẳn thật sự không dám suy nghĩ, bởi vì đó là sân khấu của những thiên tài thuộc các đại thần đảo.

Ngày thứ hai dần dần trôi qua.

Rất nhanh mặt trời ngày thứ ba đã mọc lên, rơi xuống trên Thiên Tài Đảo thần bí, mà lúc này trên phiến đất trống chỉ còn lại lưa thưa vài người.

- Bây giờ còn lại năm người còn trong trạng thái cảm ngộ, ta nhận ra được hai người, đến từ Kiếm Thần đảo, ta nghe qua danh hào của hắn, tên là Hách Kiếm, một tay kiếm thuật vô cùng lợi hại, một người đến từ Đạo Thần đảo, tên là Niếp Phương, một tay cuồng đao thập phần bá đạo, nghe nói hai người này từng giết chết thất kiếp bán thần yêu thú!

- Ta thì nhận ra người kia, đến từ Hư Thần đảo, tên là Bạch Trường Thiên, chính là nhi tử của Hư Thần Bạch Huyền Cơ, thực lực đã sớm đạt tới lục kiếp bán thần đỉnh phong, sâu không lường được. Ngoài ra phụ thân hắn Hư Thần được truyền lưu xếp vào ba người đứng trước tiên trong bảy mươi hai đảo chủ!

- Di? Người kia hình như không phải nhân loại, mà tựa hồ là một đầu yêu thú biến thành, vậy nhất định là đến từ Yêu Thần đảo đi?

- Không sai, phục sức trên người hắn thêu chữ Yêu màu đỏ, chính là thiên tài đến từ Yêu Thần đảo, nhưng không biết tên của hắn mà thôi.

Những người có tin tức linh thông đã bắt đầu xôn xao nghị luận.

- Còn ngũ kiếp bán thần kia lại là ai?

Nhưng cơ hồ không ai biết về thanh y nam tử, thoát nhìn thật bình thường, không ai dám tin tưởng ngũ kiếp bán thần vô danh kia lại có thể so sánh với những thiên tài đến từ đại thần đảo hay sao? Tuy rằng chỉ so sánh ở tính cảm ngộ, cũng đã đủ phá vỡ toàn bộ nhận thức của mọi người.

Nếu không phải trên người thanh y nam tử kia còn có dao động huyền bí tản ra, thậm chí mọi người đều cho rằng hắn đang đứng ngủ!

Người kia chính là Tần Phàm, lúc này Tần Phàm đang hoàn toàn đắm chìm trong một loại cảm ngộ thật huyền diệu, nguyên giới trong cơ thể hắn đang không ngừng bốc hơi cùng biến hóa mà hắn cũng không chút hay biết, mà thật nhiều nan đề vô đạo trong dĩ vãng không nghĩ thông suốt hiện tại lại được hoàn toàn giải khai trong quan tưởng lần này.

- Ông...

Vào lúc này, thiên không đột nhiên truyền ra ba động thần bí, truyền khắp cả Thiên Tài Đảo. Ba động kia không biết đến từ nơi nào, nhưng rõ ràng làm năm người đang cảm ngộ đều bị sản sinh ảnh hưởng, cơ hồ đồng thời bị đánh thức.

- Rốt cục đã chấm dứt cảm ngộ rồi sao?

Ở trên kiến trúc xa xa, Thái Hư đảo chủ lộ ra mỉm cười:

- Mạc Lợi huynh, lần này Mạc Lợi đảo của ngươi xem như đại xuất danh tiếng, vừa rồi ta nghe nói Cửu Đế Thất Hoàng cũng phái người tới hỏi thăm chuyện của Tần Phàm!

- Ha ha, lần này Tần Phàm đích thật làm cho ta mở rộng mặt mũi!

Mạc Lợi đảo chủ thập phần vui vẻ.

Mặc dù hắn bài danh không cao trong bảy mươi hai đảo chủ, nhưng từ trước tới nay luôn trọng mặt mũi, từ kiến trúc có thể nhìn ra được hắn vận dụng võ đạo thủ pháp không quá ỉnh nhưng tạo hình lại vô cùng đặc biệt. Lần này Tần Phàm biểu hiện không thể nghi ngờ là làm cho hắn nổi bật danh tiếng thật nhiều.

- Vừa rồi chấn động hẳn do một vị đảo chủ có danh hiệu xuất thủ đi, đoán chừng là do một vị trong Thập Thần!

Tiếp theo Thái Hư nhìn ra xa nói tiếp.

- Ân, cảm ngộ quá lâu kỳ thật cũng chưa chắc giúp gia tăng được bao nhiêu, ngược lại dễ dàng bị lạc bên trong, ba ngày hai đêm đã là cực hạn!

1607. Chương 1617: Huỳnh Đệ Gặp Lại. (1)

Chương 1617: Huỳnh đệ gặp lại. (1)

Mạc Lợi đảo chủ gật đầu nói. Tần Phàm có thể cùng tỉnh lại với bốn thiên tài của những đại thần đảo khác đã vượt xa ngoài ý liệu của hắn, hắn cũng không có gì bất mãn.

Cách kiến trúc mà Mạc Lợi đang đứng không xa, lúc này cũng có hai đôi mắt đang nhìn Tần Phàm.

Một đôi mắt là của Ngao Lang đảo chủ, hắn đã nhận ra Tần Phàm, sắc mặt hơi có chút âm trầm. Hắn làm thế nào cũng không nghĩ ra Mạc Lợi thần đảo luôn đối nghịch với Ngao Lang thần đảo lần này lại xuất hiện một nhân vật như thế.

Mà đối thành Âu Dương Không, hắn nhìn thấy sắc mặt của Ngao Lang đảo chủ có vẻ khó chịu, thần nhiên nói:

- Kỳ thật đảo chủ không cần mất hứng, tuy rằng cảm ngộ càng lâu đại biểu nhận thức càng cao, nhưng cuộc chiến thiên tài so đấu không phải là nhận thức!

- Không sai, người nói rất đúng, Tần Phàm cảm ngộ được lâu như vậy bên trong có một nguyên nhân là vì khởi điểm thấp, cho nên mới có thể chứa đựng được càng nhiều. Mà người thì khác, người đã sớm đạt tới lục kiếp bán thần đỉnh phong, hơn nữa thông qua địa vực thí luyện tại Ngao Lang thần đảo, đối với võ đạo lý giải đã sớm cao hơn người bình thường, cho nên mới sớm chấm dứt cảm ngộ. Lần này ta thật sự chờ mong người trở thành một siêu cấp hắc mã, sau đó đại phóng quang mang.

Nghe vậy sắc mặt Ngao Lang đảo chủ mới thoáng dịu xuống nói.

Âu Dương Không là thiên tài đầu tiên thông qua địa ngục thí luyện của Ngao Lang thần đảo trong ngàn năm qua, có thể nói hắn là thiên tài ngàn năm của Ngao Lang thần đảo còn chưa đủ, cho nên hắn mới kỳ thác kỳ vọng.

- Tần Phàm chưa tính là mục tiêu của ta, mục tiêu của ta rất lớn!

Âu Dương Không tự tin ngẩng đầu nói, sự tin tưởng của hắn rất đầy đủ.

Ở bên kia, Tần Phàm cảm giác như vừa tỉnh lại trong giấc mộng, nhưng thực lực đã tăng lên thật rõ ràng nói cho hắn biết, đây không phải là mộng!

- Ta đã đột phá ngũ kiếp bán thần đỉnh phong!

Sau khi tỉnh lại, Tần Phàm phát hiện cảnh giới của mình biến hóa, trước đó dùng Thái Hư Chân Đan hắn chỉ cách ngũ kiếp bán thần đỉnh một đường, hiện tại trải qua ba ngày cảm ngộ, hắn rốt cục thành công vượt qua, hiện tại chỉ còn cách lục kiếp bán thần một đường duy nhất!

Một khi vượt qua, hắn xem như long nhập cửu tiêu!

- Còn có nguyên giới của ta càng thêm đầy đủ, nếu tính dung lượng của nguyên giới lực ngay cả lục kiếp bán thần cũng không mấy ai so được với ta!

Võ đạo dung hợp thông hiểu, đạt được tăng lên thật lớn, lúc này trong hai mắt Tần Phàm tràn đầy thần thái hưng phấn.

- Mười danh phía trước trong cuộc thi đấu thiên tài, thậm chí là cao hơn một tầng, cũng không phải là không có thể!

Siết chặt nắm tay, hấn càng thêm có tự tin.

- Lão đại...

Cũng đúng lúc này, một thanh âm bỗng nhiên truyền tới từ sau lưng, làm hấn nhất thời ngẩn ra.

Cho tới nay chỉ có một người gọi Tần Phàm là “lão đại”.

Cho nên khi nghe được thanh âm kia, Tần Phàm rất nhanh liền phản ứng. Kỳ thật vừa rồi khi hấn còn đang ở trong trạng thái cảm ngộ đã mơ hồ có chút cảm ứng, chỉ là lúc ấy còn đang đắm chìm trong huyền ảo của dãy kiến trúc nên tạm thời không có thời gian nghĩ nhiều mà thôi.

- Tiểu Chiến?

Sắc mặt hấn chợt động, nổi lên vẻ vui mừng bỗng nhiên quay đầu lại.

Quả nhiên lúc này đang đứng sau lưng hấn là một thiếu niên mắt to mày rậm trọc đầu, chính là hồng mục chiến trư đã biến hóa. Từ Vũ Thiên đại lục đầu yêu thú này luôn theo hấn đi tới Tân Thế Giới, đến sau đó hai người chia tay, tình cảm của họ chưa bao giờ phai nhạt.

Lần này gặp lại trong lòng Tần Phàm nhất thời sinh ra cảm giác ấm áp, thật giống như nhìn thấy được người nhà.

Lúc này Tần Chiến đã không còn vẻ béo phì như lúc mới biến hóa, da thịt trắng nõn trong suốt, nhưng thân hình đã mạnh mẽ hơn không ít, thoát nhìn thân thể cơ bắp đã lớn, thậm chí có thể gọi là cường tráng.

Hơn nữa trên thân hấn mặc trường bào màu đen tinh xảo, thoát nhìn còn có thêm vài phần tuấn tú, trên lưng vẫn đeo hắc sắc cự cung lấy được trong bí địa sơn cốc, cả người thoát nhìn hiên ngang mạnh mẽ, tư thế oai hùng, có chút hấp dẫn ánh mắt.

Nhớ tới ngày trước khi tiểu gia hỏa này mới biến hóa, mặc quần áo lại chạy hỏi mình “có anh tuấn” hay không, khoe môi Tần Phàm hiện lên ý cười, chẳng qua tiểu Chiến hiện nay đúng thật là có thể xưng tụng anh tuấn.

Hơn nữa nhìn vầng trán hấn cảm giác thành thực hơn không ít, nếu không phải vì một câu “lão đại”, hơn nữa tâm linh cảm ứng vì diệu lẫn nhau, thậm chí Tần Phàm cũng không dám nhìn nhận hấn.

- Lão đại, rốt cục đệ gặp lại huynh!

Lúc này tiểu Chiến có vẻ thật hưng phấn, vừa nhìn thấy Tần Phàm liền chạy tới, tốc độ thật nhanh, nháy mắt đã đi tới trước mặt hơn nữa còn nhào lên chẳng khác gì một tiểu hài tử.

- Huynh đệ, gần đây có khỏe không?

Tần Phàm cũng hết sức cao hứng mở rộng đôi tay ôm chặt Tần Chiến. Tuy rằng hiện tại đối phương đã biến hóa không nhỏ, nhưng ở trong lòng của hấn người này vẫn là tiểu chiến trư ngây thơ đáng yêu ngày trước.

- Tốt, lão đại, đệ đã trở thành lục kiếp yêu thú!

Lúc này tiểu Chiến buông lỏng Tần Phàm, vỗ vỗ ngực tự hào nói.

- Đây không phải là còn giỏi hơn lão đại này hay sao?

Tần Phàm cũng cười.

Ở trong yêu thú nếu đạt tới cửu cấp yêu thú sẽ biến hóa, sau đó cũng giống như nhân loại trải qua yêu kiếp. Nhưng bởi vì yêu thú khuyết thiếu bán thân khí cùng bán thân kỹ, so sánh với nhân loại sẽ yếu hơn một chút mà thôi. Nhưng có một ít yêu thú có được thiên phú thân thông, nếu sử dụng đồng dạng vẫn thập phần cường đại.

Mà yêu thú biến dị như tiểu Chiến, bản thân đã thập phần cường hãn, nhớ rõ lúc trước khi còn chưa biến hóa là hắn đã lấy được thực lực tru diệt bán thần cường giả, sau khi biến hóa lại dùng một mũi tên bắn hủy truyền thừa kim thai.

Hiện tại nếu như đã trở thành lục kiếp yêu thú, thực lực tăng trưởng thế nào thì có thể nghĩ, thậm chí ngay cả Tần Phàm có thật nhiều lá bài tẩy chưa lật cũng không dám nói thực lực của mình so được với hắn.

- Hắc hắc, đệ làm sao bì kịp với lão đại, lão đại nhất định là lợi hại hơn đệ rồi!

Nghe vậy tiểu Chiến gãi gãi đầu khờ dại cười nói, rất rõ ràng, tuy rằng trên miệng khiêm tốn nhưng hắn cũng đã có tin tưởng nhất định.

- Đúng rồi, ngày đó để thư lại rời đi, rốt cục đệ đã đi đâu? Lúc trước ta không cảm nhận được khí tức của đệ trong Mạc Lợi thần đảo, ta luôn lo lắng cho đệ!

Dùng một chút Tần Phàm lại hỏi.

- Việc này...

Nghe được câu hỏi của Tần Phàm, tiểu Chiến bỗng nhiên cúi đầu, giống như nhi đồng làm sai chuyện bắt đầu nói dối quanh co.

- Di?

Đúng lúc này ánh mắt Tần Phàm chợt ngưng lại, hắn nhìn thấy bộ hắc bào trên người tiểu Chiến, vị trí bên ngực trái thêu một chữ “Yêu” màu đỏ. Chữ “Yêu” thập phần quý dị, thoát nhìn chẳng khác gì một đầu tuyệt thế hung yêu đang giương nanh múa vuốt, xuyên thẳng lòng người.

Vừa nhìn thấy, ý cười trên mặt hắn chợt đọng lại.

1608. Chương 1618: Huỳnh Đệ Gặp Lại. (2)

Chương 1618: Huỳnh đệ gặp lại. (2)

Khi hắn đi tới nơi này cũng đã biết những thiên tài của các đại thần đảo đều có được cách trang phục chuyên chúc, mà trong hai mươi sáu đại thần đảo duy nhất có dính quan hệ với chữ “Yêu” cũng chỉ có một mà thôi.

Chính là Yêu Thần đảo!

Chính là Yêu Thần đảo từng phái Cửu U Ngân Giao đến xâm lấn Vũ Thiên đại lục! Là mục tiêu cần tiêu diệt mà Tử Hà trưởng lão đã an bài cho hắn tại Tân Thế Giới!

Quan trọng nhất chính là đảo chủ Yêu Thần đảo là người hiểm nghi nhất đã bắt đi Tần Li!

Tóm lại, cho tới nay phương hướng mà hắn phấn đấu chính là mong muốn có một ngày bước lên địa phương kia!

- Đệ gia nhập Yêu Thần đảo?

Chỉ trong nháy mắt bàn tay Tần Phàm chợt siết chặt, thần sắc dần dần biến thành âm trầm, đôi mắt hắn nhìn chăm chăm Tần Chiến, làm Tần Chiến càng cúi thấp đầu căn bản không dám đối diện với hắn.

Không khí chung quanh trong nhất thời biến thành đóng băng.

- Phải, địa phương đệ đi tới là Yêu Thần đảo, bởi vì ở nơi đó đệ mới có thể nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình, học được bản lĩnh thuộc về yêu thú!

Thấy không thể tránh né, tiểu Chiến cúi đầu nhỏ giọng nói.

- Đệ biết rõ ân oán giữa ta cùng Yêu Thần đảo, nếu đệ cần tăng nhanh thực lực đại khái có thể để ta trợ giúp đệ, vì sao đệ lại đi tới đó!

Sắc mặt Tần Phàm nhiễm lên một tầng sương lạnh, hần lạnh lùng nhìn tiểu Chiến, trong miệng khàn khàn khẽ gầm lên.

Ban đầu hần nghĩ tới tiểu Chiến rời khỏi là do Cổ Mặc mang đi, nhưng hần làm sao cũng không nghĩ ra là đối phương đã đi Yêu Thần đảo!

Một ngày nào còn chưa tìm được Tần Li, Yêu Thần đảo đều là địch nhân lớn nhất của hần! đọc truyện mới nhất tại .

Huynh đệ từng thân mật nhất nhưng hiện giờ đã giao nhập trận hình của địch nhân!

Kết quả như thế làm cho hần không cách nào thừa nhận.

- Lão đại, không phải như thế!

Lúc này tiểu Chiến khẩn cấp muốn giải thích, nhưng lại không biết bắt đầu từ đâu, chỉ đành nói:

- Lão đại, huynh nghe đệ giải thích, lúc trước đệ không biết đó là Yêu Thần đảo, đệ chỉ là muốn tăng nhanh thực lực...

- Bỏ đi, đệ không cần phải nói, ta biết Yêu Thần đảo là thánh địa của toàn bộ yêu thú, đệ ở nơi đó đích xác sẽ nhanh chóng trưởng thành, ta cũng không trách đệ...

Lúc này trên mặt Tần Phàm lộ ra vẻ sầu thảm, hít sâu một hơi sau đó chậm rãi nói:

- Nhưng mà...ngày sau đệ không cần tiếp tục gọi ta là lão đại nữa!

Nói xong hần trực tiếp xoay người rời đi.

Kỳ thật trong lòng hần cũng hết sức phức tạp, nhưng hần biết nếu mình tiếp tục dây dưa với tiểu Chiến sẽ làm cho Yêu Thần đảo chú ý, đến lúc đó đừng nói là cứu Tần Li, chỉ sợ dù muốn bảo trụ lấy mình cũng đã thập phần gian nan.

Thực lực của Yêu Thần đảo hần từng nghe Cổ Mặc nói qua, có được ba Yêu Vương cấp bậc cửu kiếp bán thần, mười tám Yêu Soái cấp bậc bát kiếp bán thần, trên trăm Yêu Tướng cấp bậc thất kiếp bán thần, nội tình khủng bố như vậy không phải hần thậm chí là cả Mặc Lợi thần đảo có khả năng đối kháng.

Theo hần xem ra, hiện giờ nếu tiểu Chiến đã gia nhập Yêu Thần đảo, như vậy cho dù ngày sau không thành kẻ địch của hần, nhưng một khi hần cùng Yêu Thần đảo phát sinh chiến đấu, sẽ khiến tiểu Chiến kẹt ở giữa khó xử, không bằng hiện tại cứ tách ra.

- Lão đại, đừng, huynh đừng bỏ tiểu Chiến...

Vừa nghe được Tần Phàm nói như vậy, tiểu Chiến nhất thời đỏ mắt, hần nắm chặt tay Tần Phàm, không cho đối phương rời đi.

Khí kinh trên người Tần Phàm chấn động, nhần tâm chấn vắng hần ra ngoài.

- Lão đại, huynh hãy nghe đệ nói...

Bị khí kinh chấn vắng, nhất thời tiểu Chiến ngã dưới đất, nhưng hần lập tức đứng dậy đuổi theo Tần Phàm. Thần sắc vô cùng lo lắng, nhìn ra được là xuất phát từ nội tâm, thậm chí mớ hồ như muốn khóc.

Một màn như vậy khiến không ít người đang chú ý nơi này đều âm thầm hiếu kỳ lẫn khó hiểu.

Đồng thời có không ít người càng thêm tò mò với thân phận của Tần Phàm, một ngũ kiếp bán thần vô danh có tài đức gì làm một siêu cấp thiên tài của Yêu Thần đảo phải đối đãi như thế?

Nhưng lúc này Tần Phàm đã cứng rắn quyết tâm không hề có ý định dừng lại.

Hiện tại hần nhất định phải ly khai, về phần ngày sau còn cơ hội làm huynh đệ với tiểu Chiến hay không thì nhất định phải đợi khi hần lấy được thực lực bước lên Yêu Thần đảo thì mới có thể biết.

- Lão đại, kỳ thật Yêu Thần đảo cũng không phải...

Lúc này tiểu Chiến thật không muốn Tần Phàm rời đi, vẫn đi theo tới, cắn chặt răng muốn giải thích.

- Tiểu Chiến, trở về đi!

Nhưng đúng ngay lúc này một thanh âm sâu kín truyền đến, thanh âm kia chẳng khác gì đến từ địa ngục, mang theo ma lực khiếp sợ lòng người, cắt đứt lời của tiểu Chiến, hơn nữa không cho phép hắn tiếp tục nói thêm lời nào.

Đồng thời nghe được thanh âm kia, Tần Phàm cũng không khỏi cứng ngắc người, nhất thời cũng ngừng lại, dưới chân của hắn giống như biến thành nặng nề, tựa hồ không cách nào tiếp tục đi tới.

Tiếp theo, sau thoáng do dự, hắn chậm rãi xoay người lại, liền thấy được cách đó chừng ngàn thước có một hắc bào trung niên nhân đang đứng.

Sắc mặt người kia cũng như tiểu Chiến thập phần trắng nõn, thoạt nhìn giống như không nhiễm nhân gian khói lửa, khóe môi mang theo ý cười thần bí quỷ dị, làm người ta có cảm giác không thể nắm lấy. Đôi mắt màu xanh biếc như đầm nước sâu viển cổ, khiến người ta có cảm giác thật khó lường.

Ánh mắt kia tuy không nhìn Tần Phàm, nhưng Tần Phàm lại sản sinh một tia hàn ý.

Ngoài ra lúc này trên thân trung niên nhân mang theo khí thế tôn quý uy nghiêm, chỉ đứng nơi đó đã cho người ta cảm giác sùng sững. Tuy rằng khó thể nhìn ra được trình độ thực lực của hắn cường đại bao nhiêu, nhưng ngoại trừ cường giả cấp bậc đảo chủ, chưa từng có ai cho hắn loại cảm giác cường đại này, thậm chí Mạc Lợi đảo chủ cũng không bằng.

- Đây chẳng lẽ là...Yêu Thần?

Vừa nhìn thấy người kia, trong lòng Tần Phàm đại chấn, hắn không nghĩ tới trong lúc này mình gặp phải tồn tại đáng sợ như thế.

Lúc này đôi mắt Tần Phàm thoáng ngưng lại, có chút do dự chậm rãi xoay người sang nơi khác liếc nhìn hướng hắc bào trung niên.

Oanh!

Vừa nhìn thấy hắc bào trung niên, thân thể hắn lập tức không thể nhúc nhích, trong đầu hắn giống như trống rỗng, khí tràng cường đại của đối phương giống như kéo cứng cả thân thể hắn.

Kỳ thật hắn cũng không dám khăng định người kia chính là Yêu Thần, nhưng người này có được thực lực tuyệt đối càng mạnh hơn cả Mạc Lợi đảo chủ, thậm chí hắn đầu tiên cảm thấy được ngay cả Mộc Hoàng đảo chủ cũng không sánh kịp.

Hơn nữa tiểu Chiến vừa nhìn thấy người kia liền lộ ra thần sắc kính sợ, thân phận thể nào cũng có thể suy đoán.

Ở bên kia, nghe được tiếng gọi của hắc bào trung niên, vốn tiểu Chiến còn định chạy theo Tần Phàm nói lời gì đó, nhưng cuối cùng vẫn ngừng lại chỉ ở xa xa nhìn theo Tần Phàm, trong mắt mang theo vẻ tội nghiệp, không tiếp tục tiến về phía trước một bước.

Vào lúc này đang đứng trong tầm mắt của hắc bào trung niên, cho dù hắn luôn cả gan làm loạn cũng chẳng khác gì giống như chuột thấy mèo.

1609. Chương 1619: Không Đề.

Chương 1619: Không đề.

Mơ hồ mang theo một loại sợ hãi.

Sắc mặt Tần Phàm trầm xuống, trong lòng xẹt qua đủ loại ý tưởng nhưng cuối cùng không nói được một lời.

Tiếp theo hắn chậm rãi cúi đầu làm như không có việc gì xoay người tiếp tục bước đi.

Nhưng đúng ngay lúc này, tựa hồ bởi vì Tần Phàm đưa mắt nhìn qua nên khiến cho người kia có phản ứng, ánh mắt hắc bào trung niên bỗng nhiên từ trên người tiểu Chiến chuyển lên trên người Tần Phàm.

Chỉ một cái nhìn kia làm toàn thân Tần Phàm cứng ngắc lại, thậm chí xương cốt của hắn giống như bị bỏ vào hầm băng muôn đời, cảm giác băng giá vô cùng, toàn thân của hắn không thể ức chế run rẩy lên.

Phốc!

Tần Phàm siết chặt nắm tay, bốn viên ma chủng cùng Bạch Hổ Châu cùng nhau cộng hưởng bất khuất, khiến cho hắn dần dần khống chế lại được thân thể mình. Nhưng lúc này tâm thần hắn giống như thừa nhận va chạm thật lớn, ngực tê rần, cơ hồ muốn phun máu.

- Di?

Lúc này hắc bào trung niên tựa hồ có chút ngoài ý muốn, có lẽ là cảm thấy có chút hứng thú đối với thân thể của Tần Phàm.

- Lão đại, huynh đi nhanh lên!

Nhưng ngay khi hắn dự định thử nghiệm Tần Phàm, thanh âm tiểu Chiến bỗng nhiên vang lên, đem Tần Phàm gọi tỉnh trở lại.

Dát chi...

Nghe được thanh âm này của tiểu Chiến, lúc này Tần Phàm mới thức tỉnh lại. Hắn làm sao cũng không ngờ được hắc bào trung niên lại lợi hại như thế, chỉ dựa vào một ánh mắt liền có thể phá hủy được ý chí của hắn, thủ đoạn như vậy hắn dám khẳng định ngay cả Mạc Lợi đảo chủ cũng không khả năng làm được.

Chỉ trong nháy mắt hắn hít một hơi thật sâu, ánh mắt xẹt qua vẻ lo lắng liếc nhìn tiểu Chiến, sau đó thân thể máy móc bước tới từng bước một, thập phần nặng nề hướng dãy kiến trúc xa xa đi tới.

- Yêu Thần! Nếu quả thật chính là hắn...

Lúc này trong lòng Tần Phàm thật loạn, hắn không biết mình nên làm như thế nào. Hắn rất muốn bước tới chất vấn một phen, nhưng lý trí lại không cho phép hắn làm như thế.

Thực lực của hắn cùng đối phương hơn kém quá xa!

Ý tưởng của cấp bậc đảo chủ thật khó thể suy đoán, hắn không dám chọc giận một tồn tại đáng sợ như vậy, bởi vì hắn biết một khi hắn đắc tội vị đảo chủ kia, cho dù là Mạc Lợi đảo chủ cũng hoàn toàn không thể giúp được hắn.

Hắn sẽ có một ngày đi tới trước mặt Yêu Thần, nhưng không phải hiện tại.

Hiện tại hắn còn chưa có được thực lực cùng điều kiện đó.

Nhưng lúc này hắn vẫn siết chặt nắm tay, toàn thân căng cứng, trong lòng âm thầm chuẩn bị. Nếu hắc bào trung niên tiếp tục làm ra hành động gì, cho dù hiện tại thực lực của hắn kém xa đối phương, nhưng hắn cũng sẽ không ngồi chờ chết, lúc cần thiết cũng phải phóng thích toàn bộ lá bài tẩy của mình.

Hắn ngẩng đầu, tựa hồ nhìn thấy ở kiến trúc xa xa, Kỷ Huyền Nhi đang chờ hắn trở về.

May mắn cuối cùng hắc bào trung niên cũng không tiếp tục áp dụng động tác gì khác, nhìn thấy Tần Phàm xoay người sang nơi khác, hắn lại mang theo nụ cười quay nhìn tiểu Chiến, tựa hồ đối với hắn mà nói Tần Phàm chẳng đáng cho hắn quan tâm.

Từ chỗ Tần Phàm đi tới dãy kiến trúc chỉ khoảng vài ngàn thước khoảng cách.

Một khoảng cách như vậy nếu ở lúc bình thường Tần Phàm chỉ vài lần hô hấp đã đi tới, nhưng hiện tại đoạn đường này biến thành thật dài, tốc độ của hắn biến thành thật chậm, đi phải hơn một khắc mới tới mục đích.

Lúc hắn đứng lại trước mặt Kỷ Huyền Nhi, rốt cục thở phào một hơi nhẹ nhõm, cả người chợt buông lỏng xuống.

- Huynh không sao chứ?

Kỷ Huyền Nhi nhẹ giọng hỏi.

- Không có việc gì...

Tần Phàm chậm rãi xoay người, phát hiện không còn thấy tầm hơi của tiểu Chiến cùng hắc bào trung niên, trong lòng của hắn thật hỗn loạn, cuối cùng trả lời thật khẽ.

- Tần Phàm, người thật là lợi hại, lần này có thể cảm ngộ trong thời gian lâu như vậy, lần này xem như người giúp Mạc Lợi thần đảo chúng ta đại xuất danh tiếng!

Mạc Thiên Dương tựa hồ không biết vừa rồi Tần Phàm đã xảy ra chuyện gì, nhìn thấy Tần Phàm đi tới liền cười nói.

- Thiên Dương huynh quá khen, ta có chút mệt mỏi, ta muốn đi nghỉ ngơi một chút.

Lúc này Tần Phàm chỉ miễn cưỡng mỉm cười, sau đó đi vào trong tòa nhà tìm một chỗ nghỉ ngơi.

Trong tim của hắn lúc này thập phần trầm trọng, hắn cần được yên tĩnh một chút.

Kỷ Huyền Nhi tựa hồ cảm ứng được suy nghĩ của Tần Phàm, cũng không nói chuyện mà lặng lẽ đi theo phía sau. xem tại

- Được, ngày mai khi cuộc thi bắt đầu ta sẽ đến gọi người!

Mạc Thiên Dương đương nhiên không biết Tần Phàm đã trải qua áp lực lớn như vậy, chứng kiến hình dáng của Tần Phàm hắn đành nói theo, vốn hắn còn đang tò mò Tần Phàm làm sao nhận thức thiên tài của Yêu Thần đảo, nhưng hiện tại cũng đành phải bỏ qua.

Tòa nhà do Mạc Lợi đảo chủ kiến thành tràn ngập thổ hệ năng lượng nồng đậm. Tần Phàm có thể cảm giác được nguyên giới lực trong thân thể hắn cường đại hơn rất nhiều, thậm chí đã tăng lên gấp mấy lần.

Mà trong tòa nhà không thiếu phòng trống, Tần Phàm tùy tiện tìm một phòng vào nghỉ ngơi.

Một nguyên nhân là bởi vì tiểu Chiến gia nhập Yêu Thần đảo làm hắn bị đả kích lớn, trong lòng khó thể thừa nhận, về phương diện khác hắn cũng cần phải cẩn thận tiêu hóa một chút những gì hắn đã cảm ngộ được trước đó, xem như lần gia tăng thực lực cuối cùng trước cuộc chiến.

Sau một đêm.

Sáng hôm sau ánh mặt trời xuyên thấu qua sương sớm chiếu xuống Thiên Tài Đảo, trong khoảnh khắc mảnh đất thần kỳ phẳng phất giống như chốn tiên cảnh, tựa hồ theo ánh mặt trời chiếu xuống, từng luồng nhiệt huyết sôi trào, từng luồng ý chí thức tỉnh.

Mà lúc này rốt cục tâm tình Tần Phàm cũng dần dần bình tĩnh lại.

Hắn đã nghĩ thông suốt, mặc dù tiểu Chiến là yêu thú luôn đi theo hắn từ Vũ Thiên đại lục tới nơi này, nhưng cũng không phải đồ vật gì phụ thuộc riêng của hắn, cũng có được quyền lợi theo đuổi thực lực càng mạnh. Yêu Thần đảo vốn là thánh địa của yêu thú, có thể đến nơi đó tu luyện là giấc mộng của toàn bộ yêu thú, tiểu Chiến làm như thế cũng không sai.

Hắn chỉ hi vọng mình thật nhanh có được đủ thực lực, sau đó đi tìm Yêu Thần giải quyết ân oán, nhưng hắn cũng không dám nghĩ nếu mình đi tới Yêu Thần đảo trên đường gặp được tiểu Chiến sẽ như thế nào.

- Hi vọng giữa ta và đệ không có một ngày như thế đi!

Hắn hít sâu một hơi, trong lòng thầm nói.

Trải qua một đêm lắng đọng lại, cảnh giới ngũ kiếp bán thần đĩnh phong của Tần Phàm đã hoàn toàn kiên cố xuống. Lúc này nguyên giới trong cơ thể hắn đã mài hợp càng thêm thuận lợi, đã vô cùng rộng lớn, ngũ hành hình thành cảnh quan tự nhiên đã bắt đầu vận chuyển.

Chỉ còn một đường là đến lục kiếp bán thần cảnh giới, nếu có cơ hội hắn sẽ nhanh chóng vượt qua.

Quan trọng nhất là vài loại vũ kỹ ma chủng cùng nguyên giới lực kết hợp thật lưu loát, hắn thậm chí cảm giác được Đại La Diệt Ma Quyền cùng Ma Tướng Quyền kết hợp chung một chỗ, chỉ là hiện tại còn bị hoàn cảnh giới hạn cho nên còn chưa thể thí nghiệm mà thôi.

Đến lúc đó uy lực tăng lên, hắn thật sự có chút chờ mong.

- Tần huynh, đã tới thời điểm xuất phát tới chiến trường Thiên Tài Đảo!

Lúc này thanh âm Mạc Thiên Dương vang lên bên ngoài cửa phòng.

1610. Chương 1620: Dã Nhân.

Chương 1620: Dã nhân.

- Đi thôi!

Nghe được thanh âm của Mạc Thiên Dương bên ngoài, Tần Phàm đứng lên nói với Kỷ Huyền Nhi.

Tối hôm qua hai người cũng không nói chuyện nhiều, nhưng chỉ cần im lặng làm bạn bên cạnh đã có thể cho hắn lực lượng, hiện tại hắn đã thức tỉnh trở lại. Hắn biết con đường phía trước không chút bằng phẳng, nhưng hắn vẫn càng thêm kiên định chính mình.

Tiểu Chiến gia nhập Yêu Thần đảo, điều này đã kích hắn không nhỏ, nhưng cũng không làm dao động quyết tâm đặt chân lên Yêu Thần đảo của hắn.

Hắn đã đáp ứng Tử Hà trưởng lão, hắn cùng Yêu Thần sớm muộn gì cũng sẽ có một trận chiến.

Nhưng khi hắn nhớ tới hôm qua gặp được hắc bào trung niên có thực lực sâu không lường được, trong lòng mơ hồ có chút kiêng kỵ, đồng thời điều này cũng kích thích hắn phải càng nhanh tăng lên thực lực của chính mình.

Hắn nhớ rõ Mạc Thiên Dương từng nói qua, lần này cuộc chiến thiên tài thần đảo nếu có thể tiến vào trước mười danh sẽ có ban thưởng đặc thù, như vậy sẽ là cơ hội tốt cho hắn tăng lên thực lực của chính mình.

Cho nên cuộc chiến thiên tài thần đảo lần này bất kể như thế nào hắn cũng phải đem ra hết toàn lực.

Ngoài ra, duy nhất làm cho hắn cảm giác có chút thất vọng chính là ban đầu khi hắn mới đi tới khu vực gần Thiên Tài Đảo đã cảm nhận được khí tức của Tần Li, nhưng hiện tại hoàn toàn không có chút cảm giác.

- Huynh nhớ tỷ tỷ sao?

Thấy thần sắc đột nhiên ảm đạm của Tần Phàm, Kỷ Huyền Nhi nhẹ giọng hỏi.

- Phải, hiện tại ta hoàn toàn không cảm giác được nàng, muội còn có thể cảm giác được không?

Tần Phàm gật gật đầu, sau đó nhìn Kỷ Huyền Nhi hỏi.

- Muội có thể cảm giác được một chút, nhưng thập phần mỏng manh, rất có thể là do chính tỷ tỷ hay người nào khác đem khí tức của nàng che giấu xuống dưới.

Kỷ Huyền Nhi nghĩ nghĩ nói, cho tới nay nàng cùng Tần Li đều có loại cảm giác liên hệ thật vi diệu khó hiểu.

- Chỉ cần có thể cảm giác được khí tức của nàng, vậy chứng minh nàng còn chưa hoàn toàn tiêu tán, vậy thì đủ rồi!

Tần Phàm siết chặt nắm tay cắn răng nói. Tử Hà trưởng lão có nói qua, Tần Li có được thể chất đặc thù của Mộng Diệp bộ tộc, cho dù linh hồn hóa bướm vẫn còn cơ hội sống lại.

Hắn biết rõ hiện tại có nghĩ nhiều chỉ vô dụng, hết thấy còn cần đợi hắn có đủ thực lực mới có thể đi tìm Yêu Thần tra xét chân tướng.

- Tần Phàm huynh!

Đúng lúc này, bên ngoài lại truyền ra thanh âm thúc giục của Mạc Thiên Dương.

- Đi thôi, trước sau gì chúng ta cũng sẽ tìm được nàng!

Tiếp theo Tần Phàm kéo tay Kỷ Huyền Nhi, dặn dò:

- Cuộc thi đấu thiên tài thần đảo lần này mọi người nhất định phải chú ý an toàn, hết thấy không nên liều lĩnh. Nếu mọi người xảy ra chuyện gì ta cũng sẽ thập phần đau lòng. Ta không thể tiếp tục chịu đựng nỗi mất thêm cả mọi người nữa!

- Ân, mọi người đã biết!

Nghe được lời bày tỏ của Tần Phàm, trên mặt Kỷ Huyền Nhi hiện lên vẻ đỏ ửng, sau đó nàng ngẩng đầu lên nói:

- Nhưng hiện tại mọi người đã đạt tới cảnh giới ngũ kiếp bán thần, còn có Vạn Long Chiến Giáp hộ thân, hơn nữa huynh đã luyện chế ra Thủy Hỏa Cực Đan, mọi người muốn tiến vào trước năm trăm cũng không thành vấn đề!

- Vậy cũng phải!

Nghe vậy Tần Phàm mỉm cười, có được Vạn Long Chiến Giáp hộ thể, hắn tin tưởng Kỷ Huyền Nhi vẫn đủ năng lực tự bảo vệ mình. Uy lực của Vạn Long Chiến Giáp hắn từng cảm thụ qua, có thể nói hắn có thể thoát được tính mạng trong tay Vân Chi Hạo cũng không thể bỏ qua công lao của Vạn Long Chiến Giáp, uy lực thể nào liền có thể nghĩ.

Huống chi nếu hắn vẫn còn ngừng lại ở thực lực lúc tham gia vòng loại, có lẽ còn có chút không bằng Kỷ Huyền Nhi hiện tại, cực hạn lãnh nhiệt chi đạo sau khi tăng lên tới ngũ kiếp bán thần đúng là cực kỳ to lớn.

Đương nhiên, sau cuộc thi vòng loại Tần Phàm còn tăng thêm thực lực vài lần, đã hoàn toàn khác hẳn dĩ vãng.

Dặn dò xong, Tần Phàm mở cửa phòng, cả hai cùng nhau đi ra ngoài.

- Mạc huynh đợi lâu!

Tần Phàm thấy Mạc Thiên Dương đang đứng chờ bên ngoài, liền áy náy nói.

- Ha ha, không có việc gì, trải qua một đêm thoát nhìn Tần huynh tựa hồ tăng tiến không ít. Đi thôi, đảo chủ đang chờ bên ngoài!

Mạc Thiên Dương nhìn thấy Tần Phàm, hai mắt sáng ngời nói, mơ hồ cảm giác được khí chất của Tần Phàm càng thêm thâm thúy.

Ba người đi ra khỏi tòa nhà.

Lăng Cẩm cùng Mộ Thanh Thánh đều đang ở bên ngoài, mà Mạc Lợi đảo chủ đang trò chuyện cùng Thái Hư đảo chủ.

- Đảo chủ, Tần Phàm đã đến!

Mạc Thiên Dương đi tới gần Mạc Lợi đảo chủ nói.

- Vị này chính là Thái Hư đảo chủ!

Mạc Lợi đảo chủ nhìn Tần Phàm, hắn biết Tần Phàm còn chưa nhận thức qua Thái Hư đảo chủ, liền giới thiệu.

- Gặp qua đảo chủ!

Tần Phàm thoáng khom mình thi lễ, nhớ tới mình từng luyện chế qua Thái Hư Chân Đan, hẳn lại tăng thêm một phần tôn kính vị chân nhân trước mắt này.

- Người chính là Tần Phàm, tốt lắm!

Thái Hư đảo chủ nhìn Tần Phàm, mỉm cười gật đầu, sau đó hẳn lại giới thiệu một nam tử cao hơn ba thước đứng sau lưng nói:

- Đây là Diệp Nhâm của Thái Hư thần đảo chúng ta, các người nhận thức một chút.

- Di?

Nghe được Thái Hư đảo chủ giới thiệu, trong lòng Tần Phàm không khỏi kinh ngạc, sau đó hẳn ngẩng đầu đánh giá đại hán kia.

Người kia mặc một bộ da thú, thoát nhĩ cao hơn hẳn tới nửa người, hình thể to lớn, gương mặt to cuồng, nhưng đôi mắt thoát nhìn cực kỳ hữu thần, giống như ánh mắt liệp báo săn đêm, làm người bình thường căn bản không dám cùng hắn đối diện.

- Xin chào, Tần Phàm, người gọi ta là Dã Nhân là được. Người mới đi tới đây kiến trúc mà đã cảm ngộ được tới ba ngày hai đêm, người rất lợi hại!

Diệp Nhâm bước tới chìa bàn tay to tướng muốn bắt tay với Tần Phàm.

- Xin chào!

Tần Phàm mỉm cười, cũng vươn tay ra.

Hai tay nắm chặt, hẳn lập tức cảm nhận được trên tay đối phương truyền ra lực lượng thật lớn, đó là lực lượng đơn thuần, nhưng đủ nắm vỡ cả sắt thép.

- Ha ha, lễ nghi này cũng thật đặc biệt!

Tần Phàm biết đối phương cũng không sử dụng lực lượng nguyên giới, vì thế hẳn cũng chỉ sử dụng lực lượng thân thể bắt tay người kia.

Mạc Lợi đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ đều thấy được hai người đang âm thầm so đấu, nhưng không ngăn cản, chỉ nhìn hai người bắt tay nhau, nhưng vừa nhìn liền hoảng sợ.

Đặc biệt là Thái Hư đảo chủ, hẳn đối với Diệp Nhâm hiểu thật rõ ràng, biết người này đến từ Cự Nhân tộc, trời sinh mạnh mẽ, thậm chí chỉ bằng vào lực lượng thân thể đã có thể so sánh với nhị kiếp bán thần.

Mà lúc này hẳn chợt phát hiện bàn tay Diệp Nhâm hiện lên vẻ đỏ hồng, mà trên mặt thoáng có chút vằn vẹo, rõ ràng là đang cảm thấy đau đớn.

- Lực lượng thân thể của Tần Phàm còn khủng bố hơn cả Diệp Nhâm sao?

Trên mặt Thái Hư đảo chủ không khỏi dao động.

Ý cười trên mặt Mạc Lợi đảo chủ càng đậm, Tần Phàm càng mạnh hẳn tự nhiên càng thêm thể diện, nhưng hẳn cùng Thái Hư đảo chủ là bằng hữu, cũng không muốn biến thành mâu thuẫn, vì vậy đi ra hòa giải nói:

- Tốt lắm, hai bên nhận thức nhau là được rồi. Tần Phàm, Mạc Lợi thần đảo cùng Thái Hư thần đảo vốn là đồng minh, nếu trong cuộc chiến mọi người gặp gỡ thì nên giúp đỡ cho nhau.

1611. Chương 1621: Thiên Tài Hội Tụ, Trò Chơi Tử Vong Bắt Đầu. (1)

Chương 1621: Thiên tài hội tụ, trò chơi tử vong bắt đầu. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

- Tần Phàm minh bạch rồi, vậy xin Dã Nhân huynh chiếu cố nhiều hơn!

Nghe vậy Tần Phàm chậm rãi buông tay Diệp Nhâm, khẽ cười nói. Hiện tại hắn đã kích hoạt tam đại thần thông ma chủng, điều này cũng ý nghĩa năng lực ma chủng đã càng lúc càng lớn, khí lực đương nhiên là càng ngày càng mạnh.

Diệp Nhâm mặc dù trời sinh cự lực, nhưng nếu so sánh với thân thể ma thần như hắn tự nhiên vẫn còn khoảng cách rất lớn. Hắn thoáng phồng chùng chỉ dùng lực lượng khí lực đã có thể so sánh với tam kiếp bán thần. Nói cách khác, cho dù hắn không dùng nguyên giới lực nhưng đánh ra một quyền cũng đủ oanh sát một tam kiếp bán thần.

- Tần Phàm, ngươi là người duy nhất ta nhìn thấy có thể dùng lực lượng thân thể mạnh mẽ hơn cả ta, ta thực chờ mong có thể cùng ngươi liên thủ trong chiến đấu!

Diệp Nhâm cũng rút tay trở về, trên thực tế lực lượng của Tần Phàm quá lớn, hắn không còn chịu đựng nổi nữa.

- Ngươi cũng không yếu!

Tần Phàm nói:

- Ta có thể cảm giác được nguyên giới của ngươi còn cường đại hơn người bình thường, cất chứa nguyên giới lực cũng nhiều hơn!

Nghe được Tần Phàm nói đã phát hiện nguyên giới trong cơ thể mình, Diệp Nhâm càng thêm kinh ngạc, tiếp theo nói:

- Tần Phàm, ngươi thực sự lợi hại. Nhưng lần này ta nghe nói Ngao Lang thần đảo đối thủ của hai thần đảo chúng ta xuất hiện một siêu cấp thiên tài, tên là Âu Dương Không, nếu gặp hắn sẽ thành kình địch của chúng ta!

- Âu Dương Không?

Nghe được tên này Tần Phàm nhớ tới nam tử áo xám, thực lực đúng thật là sâu không lường được, sau khi hắn đánh trọng thương Hàn Bân đối phương đã nói nếu gặp lại sẽ báo thù.

- Âu Dương Không đích xác là thực lực không tệ, bốn đảo chủ nghe nói đây là thiên tài ngàn năm của Ngao Lang thần đảo, là lá bài tẩy của Ngao Lang lão nhân kia, hắn sớm muốn mượn thành tích tốt đẹp lần này để trào phúng nhục nhã ta. Tần Phàm, chỉ cần lần này bài danh của ngươi cao hơn Âu Dương Không, việc Vân gia bất kể như thế nào ta cũng sẽ bảo trụ cho ngươi!

Mạc Lợi đảo chủ lại hứa hẹn.

- Đảo chủ yên tâm, Tần Phàm sẽ hết sức!

Tần Phàm thần nhiên nói.

Nhìn ra được Mạc Lợi đảo chủ đích thật là một người vô cùng sĩ diện.

Nhưng hiện tại mục tiêu của hắn là tiến vào trước mười, một thiên tài đến từ một thần đảo bình thường mà hắn cũng không đối phó được thì làm sao đi đối phó với những thiên tài đến từ Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng?

- Ha ha, vậy chúng ta lên đường thôi, bản thân ta thật có tin tưởng với Tần Phàm. Ta tin tưởng lần này Mạc Lợi thần đảo có thể phóng xuất quang mang nổi bật!

Thái Hư đảo chủ đi tới nói.

- Đi thôi!

Lúc này Mạc Lợi đảo chủ gạt đầu trầm giọng nói, tiếp theo đoàn người cùng nhau đi về hướng quảng trường.

- Dương...

- Dương...

- Dương...

Tiếng chuông du dương vang trên Thiên Tài Đảo, tiếng chuông vang vọng từng góc ngách trên đảo, lan tới dãy kiến trúc thần bí nơi này.

Đây là thanh âm thúc giục người dự thi tập hợp, nghe được thanh âm này toàn bộ người dự thi đều phải xuất phát hướng tới quảng trường.

Khi nhóm người Tần Phàm xuất hiện, nơi này đã có thật nhiều người, mà người dự thi của các đại thần đảo, đặc biệt là người của mười thần đảo đứng đầu cơ hồ có tới hơn mấy trăm tới ngàn người, hơn nữa càng làm người ta cảm thấy khiếp sợ chính là những người kia đều là lục kiếp bán thần.

So sánh với lục kiếp bán thần từ ba mươi tuổi trở xuống của Mạc Lợi thần đảo, nội tình của những đại thần đảo kia thật sự là cường đại hơn nhiều lắm! Thậm chí trong lòng mọi người không nhận được cũng sản sinh cảm giác như mình ở một nơi vô cùng lạc hậu đang đi tới một nơi vô cùng phồn hoa.

Cũng bởi vì cảm giác sai biệt thực lực thật lớn này, đoàn người của Tần Phàm chỉ có thể biệt khuất đứng chờ ở một bên, chờ những người của đại thần đảo đi vào trong hội trường mới tới phiên bọn họ đi vào.

Đứng ở một bên nhìn quần thể thiên tài khổng lồ, Tần Phàm âm thầm kinh hãi, trong đó có một số người hữu ý vô ý phát ra khí thế cường đại làm cho hắn cũng phải kiêng kỵ.

Trong đó khiến cho hắn đặc biệt chú ý có ba người, theo mọi người thấp giọng nghị luận mà biết được ba người này đến từ Hư Thần đảo Bạch Trường Thiên, Kiếm Thần đảo Hách Kiếm, Dao Thần đảo Niếp Phương. Thực lực của ba người này vô cùng cường đại, thậm chí người bình thường căn bản không thể tới gần bọn họ, chung quanh họ đều là vị trí trống ước chừng tới mấy trượng.

Tần Phàm nhớ rõ ba người này cùng hắn từng ở dãy kiến trúc tham ngộ tới thời khắc cuối cùng, xem ra đích xác là siêu cấp thiên tài. Dù là hắn dưới tình huống còn chưa giao thủ, cũng không nắm chắc thắng được bọn họ.

Đương nhiên, cũng có một chút cao thủ điệu thấp ẩn giấu bên trong, còn có cả người mạnh hơn ba người kia, hắn đã lưu ý thấy được hai người.

Một người thêu thanh kiếm màu bạc trên quần áo, là thiên tài đến từ Kiếm Đế đảo, ánh mắt lạnh lùng, kiếm khí ngưng mà không phát, bình thường nếu không có lực cảm ứng mạnh mẽ khó thể chú ý tới sự tồn tại của hắn.

Lại nhắc tới trong hai mươi sáu đại thần đảo, thần đảo lấy kiếm tu đạo còn có tới ba tòa. Trong đó Kiếm Thần đảo dùng dấu hiệu kim sắc tiểu kiếm, Kiếm Đế đảo dùng dấu hiệu ngân sắc tiểu kiếm, Kiếm Hoàng đảo dùng đồng sắc tiểu kiếm. Đảo chủ của họ đều là kiếm đạo cao thủ, trong đó Kiếm Thần là cực mạnh nhất, Kiếm Đế đứng thứ hai, Kiếm Hoàng là cuối cùng, nhưng người có thực lực đạt được danh hiệu cũng không thể yếu được bao nhiêu.

Ngoài ra lấy đạo nhập đạo cũng không sai biệt nhiều, theo thứ tự là Dao Thần đảo Dao Đế đảo cùng Dao Hoàng đảo, trang phục cũng là những tiểu đạo màu sắc khác biệt mà thôi.

Người còn lại là một thiên tài trên áo thêu thanh sắc hỏa diễm, hắn là người dự thi của Hỏa Đế đảo, người này cấp cho hắn cảm giác giống như khối băng bên trong ngọn lửa, thoát nhìn không thiêu chết người nhưng một khi đụng vào nhất định sẽ bị liệt diễm phân thân.

Thiên tài cường giả như vậy thật có rất nhiều, ngoài ra hắn chỉ nhìn lướt qua mà thôi.

Hơn nữa mặc dù nói dưới ba mươi tuổi đã là thất kiếp bán thần nghe qua có chút rợn người, nhưng dưới số lượng lục kiếp bán thần khổng lồ như vậy, ngay cả Tần Phàm cũng không dám khẳng định bên trong sẽ không cất giấu những yêu nghiệt biến thái như thế.

- Không hổ là sự kiện lớn nhất cả Tân Thế Giới. Ở trong này thiên tài thật sự là quá nhiều!

Mạc Thiên Dương đứng một bên, lại lần nữa cảm thấy mình vô cùng nhỏ bé, trong miệng không nhin được bất đắc dĩ thở dài nói. Lục kiếp bán thần dưới ba mươi tuổi, vốn ở Mạc Lợi thần đảo có thể xưng tụng là siêu cấp thiên tài, nhưng ở nơi này chẳng khác gì là muối bỏ biển.

- Ta vốn nghĩ kiếm đạo đã sắp hoàn thiện, nhưng bây giờ nhìn thấy người đến từ Kiếm Thần Kiếm Đế Kiếm Hoàng, ta mới biết mình còn chênh lệch thật lớn!

Lúc này Mộ Thanh Thanh cũng lên tiếng, nhìn ra được vị thiên chi kiều nữ kia cũng đã nhận lấy chút đả kích.

1612. Chương 1622: Thiên Tài Hội Tụ, Trò Chơi Tử Vong Bắt Đầu. (2)

Chương 1622: Thiên tài hội tụ, trò chơi tử vong bắt đầu. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Cho tới nay họ là những người có chút cao ngạo, nhưng hiện tại nàng cảm giác mình không còn tư cách cao ngạo được nữa. Sau đó nàng dùng tay nắm chặt bích lam sắc trường kiếm, kiên định kiếm đạo của chính mình.

- Xem ra cho tới nay, chúng ta đều như ếch ngồi đáy giếng!

Ngay cả Lăng Cẩm xưa nay không thích nói lời nào lúc này cũng thoáng thở dài.

Hiện tại nàng mới cảm giác được mình chân chính thấy được Tân Thế Giới, nơi này đúng là rộng rãi không cùng, là có được thật nhiều thiên tài tuyệt đỉnh như vậy. Nàng là thiên tài của Mạc Lợi thần đảo, nhưng nếu muốn trở thành thiên tài của Tân Thế Giới, còn phải chứng minh chính mình trong cuộc chiến sắp tới.

- Tần Phàm, ngươi còn có tin tưởng không?

Diệp Nhâm đi tới gần Tần Phàm, dùng thanh âm khàn khàn hỏi.

- Nếu như đã nhận định phương hướng, chỉ cần luôn luôn đi tiếp là được.

Tần Phàm khẽ cười nói:

- Hoặc có lẽ hiện tại chúng ta cũng không phải cần sự tin tưởng, mà là quyết tâm, một loại quyết tâm tranh phong trên sân khấu của Tân Thế Giới!

- Quyết tâm? Phải rồi, có thể không có lòng tin, nhưng nhất định phải có quyết tâm!

Diệp Nhâm không khỏi sáng ngời đôi mắt.

Hội trường cuộc chiến thiên tài thần đảo thật lớn, từ cửa vào cũng có thể thấy được, nhưng tuy rằng nhìn thấy có hơn vạn người dự thi, nhưng rất nhanh đã tan vào bên trong.

Lúc này nhóm người Tần Phàm theo sau đội ngũ đi vào, bọn họ chỉ có vài người, thậm chí còn có vài ngũ kiếp bán thần, thật sự không dẫn nổi bao nhiêu chú ý, thật giống như một dòng suối nhỏ vô danh hòa tan vào biển khơi mà thôi.

Đi vào hội trường, đưa mắt nhìn ra, Tần Phàm nhất thời cảm thấy thật rung động.

Vì sân thi đấu thật sự quá lớn!

Hội trường có hình dạng như phễu, từ trên xuống dưới, từ lớn tới nhỏ, dưới đáy chính là sân thi đấu của bọn họ, nhưng dưới đáy lại chính là một sơn cốc nhìn không thấy cuối.

Ở một phương là bảy mươi hai chiếc ghế kim bích huy hoàng đẹp đẽ quý giá, hẳn là chỗ ngồi của bảy mươi hai vị đảo chủ.

Ngoài ra ở một bên vách cũng có vô số chỗ ngồi, cất chứa ngàn vạn người cũng là việc thật bình thường. Nghe nói đây là cung cấp cho những người của các thần đảo trong Tân Thế Giới tiến tới quan sát, nhưng trước khi bắt đầu trận đấu, mọi người đều không được tiến vào Thiên Tài Đảo.

Sau khi toàn bộ người dự thi vào chỗ, những người đó sẽ thông qua truyền tống phù đi vào chỗ ngồi dự định trước của mình, nhưng bọn họ không được rời khỏi hội trường, chỉ chờ quan sát xong trận đấu, xem hết thì sẽ tự động được truyền tống đi.

Đương nhiên, những truyền tống phù kia sẽ có giá trên trời.

- Đương...

Một tiếng chuông cuối cùng truyền đến, toàn bộ những người dự thi đã vào vị trí, tập kết đầy đủ trong hội trường dưới đây.

- Kiệt kiệt, các vị thiên tài, lão phu chính là Nguyên Hoàng đảo đảo chủ Nguyên Hoàng, lần này đến lượt lão phu chủ trì cuộc chiến thiên tài thần đảo. Đầu tiên hoan nghênh đi vào Thiên Tài Đảo, ở trong này các người sẽ tiến hành một trận trò chơi tử vong. Hiện tại lão phu cũng không thích vô nghĩa, tiếp theo trực tiếp tuyên bố quy tắc trò chơi!

Một thanh âm già nua mạnh mẽ vang lên phía trên bảy mươi hai chỗ ngồi xa hoa, sau đó một thanh âm vang lên bên tai mọi người.

- Kỳ thật quy tắc rất đơn giản, đó là ở trước mặt các người tùy tiện lựa chọn một lối đi vào, ở trong đó các người sẽ tùy cơ gặp gỡ, đánh bại đối thủ mới có thể tiếp tục đi tới. Ai có thể đi tới cuối cùng, chính là người thắng!

- Đương nhiên, các người đều là thiên tài tinh anh của các thần đảo, tự nhiên sẽ không dễ dàng để các người phải chết. Ở trên đường, các người có thể chọn lựa rời khỏi trước khi đối thủ còn chưa kịp giết chết người, vị trí mà người rời đi sẽ có người đặc biệt công tác thống kê bài danh của các người!

- Kiệt kiệt, cứ như vậy đi, hiện tại lão phu tuyên bố cuộc chiến thiên tài thần đảo chính thức bắt đầu!

- Oanh oanh oanh oanh...

Theo thanh âm của Nguyên Hoàng đảo chủ hạ xuống, lúc này toàn trường ước chừng ngàn vạn chỗ ngồi bắt đầu không ngừng xuất hiện thân ảnh của những người đến từ các thần đảo, tốc độ xuất hiện cực nhanh, cơ hồ là đồng thời đều đến, kín người hết chỗ.

Đây là những người xem thông qua truyền tống phù đi vào Thiên Tài Đảo, những người này vừa xuất hiện trong miệng không nhận được phát ra tiếng kinh hô.

Có rất nhiều người cả cuộc đời này chưa từng thấy qua được cảnh tượng như vậy, vừa đi vào hội trường lập tức khiến người rung động nhân tâm.

Ngàn vạn lần tiếng kinh hô của người xem sôi trào lên, bảy mươi hai đảo chủ ở trôi nổi trên không trung nhìn xuống, phía dưới là hơn vạn thiên tài rất nhanh sẽ trình diễn một trận đấu kích động lòng người.

Mà thanh âm chấn vang kinh thiên động địa làm người dự thi lúc này đều có cảm giác thật rung động, đồng thời cũng dâng lên một cảm giác hào khí!

Bọn họ đều là thiên tài!

Chỉ có thiên tài chân chính mới có thể đứng trên võ đài nơi này!

Ngàn vạn nhân khẩu trong Tân Thế Giới, bọn họ chính là người nổi bật trong những người trẻ tuổi!

Hôm nay chỉ cần có biểu hiện tốt, như vậy tên tuổi của bọn họ sẽ được truyền khắp cả Tân Thế Giới, dương danh lập vạn! Đây là chuyện làm cho tất cả người dự thi đều lâm vào nhiệt huyết sôi trào, nam nhi đương nhiên là phải lập nên sự nghiệp lớn!

Hôm nay trong cuộc chiến thiên tài thần đảo, bọn họ phải chiến đấu chứng minh chính mình!

Đối mặt với âm ba thật lớn vang khắp bốn phía, Tần Phàm có vẻ thập phần bình tĩnh, lúc này hai mắt hắn nhìn hướng sân thi đấu phía trước, vừa rồi Nguyên Hoàng đảo chủ giới thiệu vô cùng đơn giản, còn có chút vấn đề cần phải do chính mình tự tìm hiểu lấy.

Tỷ như lúc này ở trước mặt bọn họ, tổng cộng có một trăm lối vào, một lúc nữa cả vạn thiên tài sẽ thông qua một trăm lối vào tiến vào bên trong, tiếp theo bọn họ sẽ tiến vào trong một trăm cuộc chiến, bọn họ gặp mặt nhau đều là ngẫu nhiên, không phải nói cùng đi vào một cửa thì sẽ gặp chung trong một chiến trường.

Đã bắt đầu!

Những người dự thi trong tiếng hô của muôn người, bắt đầu tự động tiến vào trong trăm lối vào trước mặt. Trước khi tiến vào, từng người đều đem khí tức của mình truyền vào trong một thạch anh đặc thù thần bí, nghe nói thạch anh kia sẽ ghi chép lại khí tức của chính bọn họ, dùng phán đoán thành tích cuối cùng của người dự thi.

- Cần thận một chút, vừa phát hiện mình không khả năng đối địch thì phải lập tức rời đi!

Rất nhanh tới phiên Kỷ Huyền Nhi vào cửa, Tần Phàm cẩn thận dặn dò.

- Đã biết, huynh cũng vậy!

Kỷ Huyền Nhi gật đầu đáp, sau đó đem khí tức của mình truyền vào thạch anh, thạch anh ghi chép lại tên tuổi cùng thần đảo xuất thân của nàng, tiếp theo nàng quay đầu liếc mắt nhìn Tần Phàm lần nữa, sau đó biến mất trong cánh cửa.

Đến lượt Tần Phàm.

- Không cần bởi vì chuyện của Vân Đình thành Vân gia mà có điều áp lực, Hoàng Hôn thành vẫn sẽ đứng bên cạnh ngươi!

Ngay khi Tần Phàm sắp đi vào bên trong, Mộ Thanh Thanh đi phía sau bỗng nhiên mở miệng nói.

- Yên tâm, ta sẽ có chừng mực, sự tỷ cũng bảo trọng!

1613. Chương 1623: Đệ Nhất Chiến Trường.

Chương 1623: Đệ nhất chiến trường.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nghe vậy Tần Phàm không khỏi ảm áp, sau đó khẽ cười nói. Lúc trước hắn từng đáp ứng Mạc Lợi đảo chủ sẽ tiến vào trước mười danh, Mộ Thanh Thanh đang lo lắng hắn sẽ liều mạng.

Trên thực tế Tần Phàm không phải là người thích cậy mạnh, nếu quả thật gặp phải sống chết trước mắt, tự nhiên hắn sẽ không làm chuyện liều mạng để đạt tới mười danh phía trước.

Đương nhiên, hiện tại hắn vẫn thật có tin tưởng, hoặc là nói, có quyết tâm!

Hắn là thiên tài tuổi trẻ, hắn có nhiệt huyết, cùng những thiên tài trẻ tuổi tại Tân Thế Giới tranh phong, đối với hắn mà nói cũng là chuyện thật hưng phấn cùng kích động. Mà vào lúc này, hắn mơ hồ nghe được trong người xem có người kêu tên của hắn, hắn biết là người xem đến từ Mạc Lợi thần đảo.

Bởi vì hắn lấy được đệ nhất danh trong cuộc thi vòng loại Mạc Lợi thần đảo, ở trên đảo hắn đã là người nổi tiếng, thậm chí có không ít người vì hắn mà bỏ tiền ra mua truyền tống quyền. Nếu là vì vậy, Tần Phàm cũng không muốn làm cho bọn họ thất vọng.

Phát phát tay, lưu lại khí tức trong thạch anh, hắn tiến vào trong cửa.

Quang mang chớp lên, chỉ cảm thấy trước mắt xuất hiện cảm giác hốt hoảng.

Rất nhanh, chờ khi kịp phản ứng trở lại, Tần Phàm phát hiện mình đã xuất hiện trong một chiến trường hoang vắng, bốn phía rộng rãi, dưới chân giống như khu vực hoang dã.

Đây chỉ là cửa thứ nhất trong cuộc chiến!

Vừa xuất hiện trong chiến trường, Tần Phàm lập tức tập trung tinh thần, đôi mắt bắt đầu quan sát tình thế trên chiến trường.

Ở phía sau hắn là cánh cửa rời khỏi chiến trường, mà ở địa phương trung ương chiến trường cũng có một cửa lớn. Chiến trường này thật lớn, hắn còn cách trung ương chừng hơn mười dặm, dù là tốc độ của lục kiếp bán thần cũng phải hao tổn một thời gian.

- Cánh cửa ở trung ương hẳn là cửa thăng cấp!

Tần Phàm trầm nghĩ trong lòng.

Cũng đúng ngay lúc này một thanh âm vang lên bên trong chiến trường:

- Những người dự thi, trong chiến trường tổng cộng có một trăm cửa, mà cánh cửa ở giữa trung ương chỉ có thể thông qua được năm mươi người, nếu đạt tới hạn mức cao nhất sẽ tự động đóng cửa, chúc các người may mắn!

- Nói cách khác ở cánh cửa thứ nhất này ít nhất sẽ đào thải một nửa người dự thi!

Nghe được thanh âm kia, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, ánh mắt đảo qua toàn trường, mà lúc này hắn có thể chứng kiến chín mươi chín người dự thi khác vừa xuất hiện ngay bên cạnh mỗi cánh cửa nhập khẩu trong chiến trường.

- Trong nhân số năm mươi người, tất nhiên sẽ có ta!

Những người vào cửa vừa nghe thanh âm kia tuyên bố, đều vận đủ kinh lực phóng thẳng về hướng cánh cửa ở trung ương, cả đám người đều lộ ra bộ dạng nhất định phải đạt tới.

- Chỉ tính cánh cửa thứ nhất này đã có tám phần lục kiếp bán thần cảnh giới!

Tần Phàm lướt mắt nhìn qua, phát hiện ngay từ đầu gặp được đại bộ phận là lục kiếp bán thần, có thể thấy được cuộc chiến đầu lần này cạnh tranh vô cùng kịch liệt. xem tại

Chỉ có một nửa nhân số có thể thông qua cửa thứ nhất, muốn tranh đoạt một vị trí ý nghĩa nhất định phải đánh hạ một đối thủ. Có thể áp dụng phương pháp nhờ tốc độ bỏ rơi đối thủ, nhưng ngay từ đầu đại bộ phận lại áp dụng phương thức càng thêm cực đoan, chính là ra tay đánh hạ người ở gần mình nhất.

Đánh ngã đối thủ, đây là đại bộ phận những người dự thi cho rằng là bằng chứng chính xác mình có tư cách tiến vào cửa thứ hai.

- Di, ngũ kiếp bán thần?

Cách Tần Phàm chừng trăm thước, một lục kiếp bán thần liền lập tức theo dõi hắn, người này vừa nhìn thấy cảnh giới của Tần Phàm, trên mặt liền xuất hiện ý cười hung tàn.

- Một ngũ kiếp bán thần còn muốn tiến vào vòng tiếp theo? Thật sự là si tâm vọng tưởng, cút trở về cho ta đi!

Tốc độ của lục kiếp bán thần kia cực nhanh, khoảng cách trăm thước chỉ nháy mắt liền đến, ngay lập tức một quyền trực tiếp đánh thẳng đến ngay ngực Tần Phàm.

Không thể không nói có thể đến nơi đây tham gia cuộc chiến thiên tài thần đảo, không có ai là nhân vật đơn giản, một quyền của lục kiếp bán thần kia mang theo nguyên giới lực cuốn cuộn, như trường giang hoàng hà, ngay không gian cũng xuất hiện gợn sóng lan tràn.

Nếu một ngũ kiếp bán thần bình thường bị trúng một quyền này, chỉ sợ quyền còn chưa tới, chỉ quyền phong đủ đem người đánh chết.

Đáng tiếc hắn gặp phải Tần Phàm.

- Đây là tại người chủ động chọc ta!

Hai mắt Tần Phàm thập phần bình tĩnh, đối mặt với một quyền đánh úp tới, hắn không hề tránh né, thật giống như ngọn núi cao sừng sững tại đường trường, mặc cho gió dữ mưa rền thổi quét không chút lay động.

- Hắc hắc, muốn chết!

Lục kiếp bán thần nhìn thấy Tần Phàm giống như bị sợ tới choáng váng đứng nguyên tại chỗ, ý cười trên mặt càng thêm tàn nhẫn, nắm tay đẩy mạnh, giống như đã chứng kiến tình cảnh đối phương bị oanh giết thành tro.

Nhưng hắn không có cơ hội nhìn thấy một màn như thế.

Oanh!

Ngay khi quyền đầu của hắn dừng trước ngực Tần Phàm, hắn cảm giác một quyền của mình như đánh vào tòa núi lớn kim thiết, không hề lay động được đối phương! Hắn có được thực lực lục kiếp bán thần, ngũ kiếp bán thần bình thường cũng khó chịu được một quyền như thế.

- Làm sao có thể!

Hai mắt lục kiếp bán thần kia co rút lại, trên mặt xuất hiện vẻ kinh ngạc.

- Ai muốn chết hiện tại rất rõ ràng chứ!

Thanh âm thần nhiên của Tần Phàm vang lên trong tai của hắn, đồng thời một quyền lao ra, ở khoảng cách gần như vậy không ngoài ý muốn lập tức rơi lên trên ngực đối phương.

Kỳ Lân Bào Hao!

Nguyên giới lực thúc đẩy, đúng như dự tính của hắn lục kiếp bán thần kia đã rất nhanh biến thành vong hồn đầu tiên trong cuộc chiến thiên tài của hắn. Từ sau khi hắn đạt tới ngũ kiếp bán thần đỉnh phong, lục kiếp bán thần bình thường đã hoàn toàn không thể tạo thành nguy hiểm đối với hắn.

Có tam trọng thần thông ma chủng hộ thể, cộng thêm bản thân đã có được khí lực vô cùng khủng bố, tuyệt đối còn mạnh hơn cả chung cực cấp bán thần khí phòng ngự! Cho dù là lục kiếp bán thần như Vân Thiên, chỉ cần không thi triển bán thần kỹ chung cực cấp cũng khó thể tạo thành thương tổn gì cho hắn, gã lục kiếp bán thần trước mắt nhiều nhất chỉ tương đương La Phong, không hề sản sinh được chút uy hiếp đối với hắn.

Hắn cứng rắn chịu đối phương một quyền, sau đó trả đối phương một quyền, vô cùng lợi nhuận.

Giết chết người kia, tiện tay gỡ xuống trữ vật giới chỉ, dưới chân giẫm tới, cơ hồ không lãng phí bao nhiêu thời gian đã phóng tới cửa truyền tống thứ hai.

Với tốc độ hiện tại của hắn, cho dù không dùng không gian lực cũng không cần lo lắng tranh không được vị trí. Chỉ với tốc độ nguyên lai của hắn, đủ thoải mái xếp hạng trước mười trong số trăm người này.

Không hề ngoài ý muốn, hắn đã trở thành nhóm đầu tiên sắp tiến vào cửa truyền tống thứ hai. Cùng đi với hắn có năm người, năm người này đều là lục kiếp bán thần, khi thấy một ngũ kiếp bán thần như Tần Phàm lại nhanh chóng tiến vào đều có chút tò mò, thậm chí trong đó có hai người còn có ý đồ ra tay với hắn.

Những người này chẳng những muốn tiến vào cửa thứ hai, đồng thời dưới ánh mắt nhìn chăm chú của ngàn vạn người đều muốn tận lực biểu hiện mình.

- Ta khuyên các người đừng chọc ta!

1614. Chương 1624: Chung Cực Huyền Trọng Quyền.

Chương 1624: Chung cực Huyền Trọng Quyền.

Thấy vậy Tần Phàm thản nhiên mở miệng nói, hiện tại hắn chỉ cách cánh cửa vài trăm thước, có thể nói nháy mắt liền đi vào, không muốn có người tự nhiên đâm ngang.

- Hắc hắc, người càng nói vậy lão tử càng có hứng thú với người!

Một hồng y đại hán nghe được Tần Phàm nói vậy ngược lại lộ ra thần sắc trào phúng như mèo vờn chuột.

Từng đạo thân ảnh từ khắp bốn phương tám hướng xông tới, các nơi vẫn đang có những cuộc chiến phát sinh.

Lúc này đối mặt với lời khiêu khích của hồng y đại hán, thần sắc Tần Phàm không khỏi lạnh lùng.

Hắn vốn không phải thiện nam tín nữ, hơn nữa ở không khí hiện tại lòng hiếu chiến của hắn cũng bị kích động, có lẽ hắn sẽ không chủ động đi gây với ai, nhưng nếu có người tự động đưa tới cửa hắn tuyệt đối cũng không nhường nhịn.

- Vậy người cứ việc tới thử xem!

Đối mặt khiêu khích, hắn không chút úy kỵ đáp lại. Hắn phán đoán thực lực của hồng y đại hán đại khái cùng cấp bậc với Mạc Thiên Dương, căn bản không khả năng tạo thành bao nhiêu uy hiếp đối với hắn.

- Hắc, muốn phô trương thanh thế sao? Hôm nay đại gia muốn nói cho người biết, chiến trường thiên tài thần đảo không phải người nào cũng có thể tới, lưu lại cho ta!

Thần sắc trào phúng trên mặt hồng y đại hán càng đậm, dưới chân giẫm một bước, trực tiếp thay đổi phương hướng công thẳng về phía Tần Phàm.

- Người đã muốn chơi, thì ta phụng bồi!

Kinh khí toàn thân Tần Phàm ngưng tụ, phảng phất như núi lửa sắp phun, chỉ chờ đối phương châm tới.

- Ngũ kiếp bán thần, nhớ kỹ tên của ta – Bạch Sí đến từ Đông Đột thần đảo! Là người đem người lưu lại dưới năm ngàn danh!

Hồng y đại hán thoát nhìn tin tưởng mười phần, hắn tự tin với thực lực của hắn một ngũ kiếp bán thần tuyệt đối không khả năng đối kháng hắn, về mặt ngạo khí mười phần, thanh âm còn vang khắp toàn trường.

Thực lực của đại hán thật mạnh, chỉ dùng thanh âm đã làm không khí trong toàn trường khẽ run lên. Nghe được thanh âm kia không ít người dự thì nhìn Tần Phàm lộ ra thần sắc đồng tình.

Ngũ kiếp bán thần kia mắt thấy sắp tiến vào cửa thứ hai, lại gặp phải sát tinh kia, có thể nói vô cùng xui xẻo.

Nhưng thần sắc của họ còn chưa tan, cũng lập tức động lại ngay trên mặt!

Chung cực Huyền Trọng Quyền!

Chỉ thấy ngũ kiếp bán thần kia đánh ra một quyền vào hư không, nhất thời thân thể hồng y đại hán như gặp phải thái sơn áp đỉnh, thân thể trầm xuống, thậm chí thiếu chút nữa đã rơi xuống đất.

Kể cả những người đang muốn bước vào cửa thứ hai lúc này thân thể đều bị kéo chậm lại, cảm giác được trọng lực tăng cường mấy ngàn lần, sắc mặt đều lộ vẻ kinh ngạc.

- Quả nhiên người cũng như tên, ngu ngốc như vậy, người ở lại chỗ này cho ta đi!

Một quyền đánh ra, thần sắc Tần Phàm rét lạnh, ngay lập tức dưới chân giẫm một bước, cả người xông tới chỗ Bạch Sí, Huyền Trọng Vực giống như không chút ảnh hưởng tới hắn, tốc độ cực nhanh.

Đại La Diệt Ma Quyền!

Nháy mắt đi tới trước mặt Bạch Sí, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào ánh mắt khiếp sợ của đối phương, sau đó một quyền đánh thẳng lồng ngực đối phương.

Oanh!

Kiểm khí thương khí tung hoành, quyền ý bá đạo lao ra! Trải qua cảm ngộ về Đại La Diệt Ma Quyền, hiện tại uy lực còn mạnh hơn chung cực cấp bán thần kỹ! Tuy rằng thực lực của Bạch Sí so sánh được với Mạc Thiên Dương, nhưng bởi vì bị vây trong Huyền Trọng Vực, sự phát đột nhiên, căn bản không sao kịp ngăn cản.

Quyền đầu vừa tiếp xúc lồng ngực Bạch Sí, thân thể của người kia giống như điều đứt dây bay ngược ra, sau đó trực tiếp bay ra vài trăm thước nặng nề suất trên mặt đất. Thân thể rách nát không chịu nổi, thậm chí ngũ tạng lục phủ biến thành dập nát.

Tình huống như vậy, cho dù Bạch Sí không chết nhưng phỏng chừng ít nhất đã trọng thương, đừng mong tiếp tục tiến hành tỷ thí.

Người không đáng ta ta không phạm người, người nếu phạm ta ta sẽ không cho hắn cơ hội tái phạm!

Nếu người kia đã dám khiêu khích hắn, Tần Phàm tự nhiên không cần cùng hắn khách khí. Huống chi trong lúc này hắn đang cùng vô số thiên tài tranh phong, chiến ý trong cơ thể dâng tràn mãnh liệt, cũng sẽ không dễ dàng thu tay.

Một quyền đánh bay lục kiếp bán thần Bạch Sí, ánh mắt của hắn lạnh lùng đảo qua toàn trường.

Lúc này người dự thi trong chiến trường nhìn thấy một màn kia, trên mặt đều hiện lên kinh hãi. Mà mấy người sắp xông qua cửa thứ hai bị Huyền Trọng Vực bao phủ, lúc này còn chưa thoát khỏi, trên mặt mang theo vẻ kiêng kỵ thật sâu, lo lắng Tần Phàm sẽ tiếp tục đối phó với bọn hắn. Đặc biệt là người vừa rồi cũng có ý ra tay đối với Tần Phàm, hiện tại chẳng khác gì như lâm đại địch.

Nhưng kế tiếp Tần Phàm cũng không tiếp tục dừng lại, hắn không muốn tiếp tục quản tới Bạch Sí kia, thân hình chợt lóe, rất nhanh đã vượt qua mấy người phía trước, sau đó dẫn đầu xông qua cửa thứ hai, đã trở thành người đầu tiên thông qua chiến trường thứ nhất đầu tiên.

Đây mới là chiến trường thứ nhất, hắn không cần ở nơi này lãng phí quá nhiều nguyên giới lực.

Thẳng tới khi thân ảnh Tần Phàm biến mất, mấy lục kiếp bán thần kia mới thở ra một hơi nhẹ nhõm, vẻ mặt kinh hồn chưa định.

Thật lâu sau bọn họ mới trấn định xuống, hít sâu một hơi, cũng rất nhanh xuyên qua cửa không gian truyền tống. Mà ở trong lòng bọn họ đã sớm nhận định ngũ kiếp bán thần vừa rồi sẽ đại phóng sáng rọi trong cuộc chiến thiên tài thần đảo lần này.

- Cửa thứ nhất thuận lợi thông qua!

Thân hình tiến nhập vào trong cửa không gian truyền tống, Tần Phàm chậm rãi lộ ra ý cười.

Hắn cũng hết sức hài lòng với hiệu quả của chung cực Huyền Trọng Quyền vừa mới thi triển.

Vốn chiêu Huyền Trọng Quyền này đã thật lâu hắn không thi triển, trên thực tế sau khi đi tới Tân Thế Giới thiên địa kết cấu khác hẳn, địa hành lực lượng càng khó thể nắm giữ trong tay, thậm chí sau khi hắn lĩnh ngộ được Huyền Vũ thần thông mới một lần nữa tu tập lại.

Sau đó khi bước lên Thiên Tài Đảo, hắn chợt phát hiện trọng lực của Thiên Tài Đảo thật khác thường, hơn nữa dãy kiến trúc đàn có được thêm ba ngày hai đêm linh ngộ, rốt cục hắn đã đem Huyền Trọng Quyền ngày trước thay đổi trở thành chung cực Huyền Trọng Quyền hiện tại!

Hiện tại một chiêu chung cực Huyền Trọng Quyền ít nhất đạt tới năm ngàn lần trọng lực, hơn nữa bản thân hắn ở bên trong còn ảnh hưởng giảm nhẹ hơn người khác một nửa, đây cũng là vì sao hắn có thể bảo trì được tốc độ khủng bố đến như thế.

- Hiện tại một chiêu chung cực Huyền Trọng Quyền nếu thật sự cần phân biệt cấp bậc, cho dù là chung cực cấp bán thần kỹ bình thường cũng kém hơn đi!

Tần Phàm thầm nghĩ, một chiêu tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy đối với lục kiếp bán thần, uy lực thể nào liền có thể nghĩ.

Đây lại biến thành lá bài tẩy của hắn trong cuộc chiến.

Đương nhiên, muốn sử dụng chiêu này ngay khi đối phương còn chưa từng kiến thức qua sẽ phát ra hiệu quả càng không tưởng tượng nổi, thật giống như vừa rồi đối phó Bạch Sí, đối phương còn chưa kịp phản ứng là đã bị oanh bay.

Tóm lại thi triển chung cực Huyền Trọng Quyền thành công, lòng tin tưởng của Tần Phàm càng tăng lớn.

1615. Chương 1625: Phong Mang Đã Hiện. (1)

Chương 1625: Phong mang đã hiện. (1)

Lúc này hắn ở trong cửa truyền tống thời gian dài hơn, chẳng khác gì bị nhốt trong một căn phòng ánh sáng. Hắn đoán chừng là bởi vì hắn sớm thông qua chiến trường đầu tiên, cần chờ đợi thêm những người khác thông qua.

Ông ông ông...

Bỗng nhiên một trận quang mang thần bí chớp lên.

- Chiến trường thứ hai, tới!

Chỉ chớp lát hào quang chớp sáng, hắn đi tới một chiến trường mới.

Chiến trường này vẫn rất lớn, nhìn không thấy cuối, mà cánh cửa thứ ba cũng nằm ở trung ương, nhưng lúc này Tần Phàm lại cảm giác được khí tức nguy hiểm tàn khốc hơn chiến trường thứ nhất.

Hồng...

Đúng lúc này bốn phía truyền tới thanh âm khiến người dựng đứng tóc gáy.

Tần Phàm nhìn quanh bốn phía, nhất thời phát hiện bên trong chiến trường xuất hiện từng đầu man thú hung hãn, mỗi đầu man thú đều đạt tới lực kiếp cảnh giới, ngăn cản ngay giữa cánh cửa thứ ba tại trung ương.

Nói cách khác, muốn thông qua cánh cửa kia ngoại trừ đối chiến cùng người dự thi còn phải ứng phó man thú hung tàn.

Đúng ngay lúc này, một thanh âm lại vang lên trong chiến trường:

- Những người dự thi, trong chiến trường tổng cộng có năm mươi người, mà cánh cửa chỉ đi thông được hai mươi lăm người, nhân số đạt tới mức cao nhất sẽ tự động đóng cửa, chúc các người may mắn!

- Cũng đào thải như chiến trường thứ nhất, hắn là cứ như vậy luôn đào thải một nửa, thắng tới cuộc quyết chiến cuối cùng. Vừa rồi phân ra năm ngàn người, như vậy hiện tại phân ra ba ngàn người.

Nghe được thanh âm kia, Tần Phàm hiểu được quy tắc, lúc này hắn nhìn thấy có người đã xông thẳng tới cánh cửa trung ương.

Ngay lập tức hắn cũng không chậm trễ, giảm mạnh một cước phóng đi.

Hồng...

Mới phóng tới vài trăm thước, lập tức có đầu man thú đánh về phía hắn, Tần Phàm có tâm tới luyện thân pháp của mình, thân thể lách tránh, tiếp tục phóng đi. Mạnh thú dù sao không biết sử dụng vũ kỹ công kích, chỉ cần tốc độ nhanh hơn nó thì nó cũng không làm gì được người.

Nhưng rất nhanh lại có một đầu mãnh thú đánh tới, hắn cũng không thể tránh né, một quyền đánh chết.

Hiện tại sau khi Tần Phàm đạt tới ngũ kiếp bán thần đỉnh phong, cộng thêm cảm ngộ kiến trúc, nguyên giới lực đã vô cùng thâm hậu, một quyền còn mạnh hơn lực kiếp bán thần rất nhiều. Dù sao nguyên giới

của hắc hồn tạp lực lượng ma chủng cùng nguyên giới lực Long Thần, vốn còn cường đại hơn ngũ kiếp bán thần rất nhiều, thậm chí lực kiếp bán thần cũng chưa chắc có mấy người so được với hắc.

Bởi vì nguyên giới lực ngưng thật, vũ kỹ uy lực đương nhiên tăng lớn, đây là vì sao hắc có thể một quyền đánh Bạch Sí gần chết như khi này.

Lúc này bởi vì có thật nhiều mãnh thú chặn đường, hơn nữa người đi tới nơi này ánh mắt cao hơn trước đó không ít, không có bao nhiêu người khiêu khích Tần Phàm, vốn có ý tứ thì nhìn thấy Tần Phàm có thể một quyền đánh chết một đầu mãnh thú lực kiếp cũng lập tức rút lui.

Phía trước chính là cửa thứ ba, nếu không có gì ngoài ý muốn hắc sẽ trở thành người thông qua trước tiên.

- Tần huynh, giúp ta một tay...

Nhưng đúng lúc này hắc chợt nghe được sau lưng truyền tới tiếng cầu cứu dồn dập.

- Di?

Nghe được thanh âm tiếng cầu cứu vang lên từ sau lưng, Tần Phàm không khỏi ngẩng ra quay đầu lại, rất nhanh liền nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc đang ở ngoài hai ngàn thước.

Không phải người khác, chính là Mạc Thiên Dương.

Lúc này Mạc Thiên Dương bị một đầu lực kiếp mãnh thú đuổi theo sau, đồng thời lại có thêm hai gã lực kiếp bán thần đang khởi xướng tiến công hắc, tình huống có vẻ cực kỳ nguy cấp.

Trước cuộc chiến thiên tài thần đảo bắt đầu, Mạc Thiên Dương từng nhiều lần đề cập với Tần Phàm nếu trong cuộc chiến gặp mặt mong hắc giúp một tay, lúc ấy hắc cũng từng đáp ứng, hiện tại nhìn thấy tình cảnh như thế Tần Phàm không chút do dự liền quay trở lại.

Hắc đã nhìn qua tình thế trong chiến trường, đại bộ phận người dự thi lúc này còn đang dây dưa cùng mãnh thú, có chút người còn đang công kích lẫn nhau, hắc vẫn còn kịp quay lại cứu Mạc Thiên Dương.

- Hắc, người muốn gọi một ngũ kiếp bán thần tới cứu người?

Hai lực kiếp bán thần vây công Mạc Thiên Dương khi nhìn thấy hắc cầu trợ cứu viện lại là một ngũ kiếp bán thần đều lộ ra vẻ trào phúng cùng thần sắc khinh thường, trước đó bọn hắc rõ ràng chưa từng nhìn thấy một màn Tần Phàm dùng một quyền đánh chết lực kiếp mãnh thú.

- Người bám trụ hắc, chờ ta đi đem ngũ kiếp bán thần kia giải quyết lại quay về cùng người xử lý hắc!

Một lực kiếp bán thần nói, nói xong hắc quay người nghênh đón Tần Phàm.

Nghe hai người nói chuyện, lúc này trong lòng Mạc Thiên Dương cũng thở phào một hơi nhẹ nhõm, bởi vì hắc hiểu thật rõ thực lực của Tần Phàm, một lực kiếp bán thần mà muốn đem hắc giải quyết chính là người si nói mộng.

Quả nhiên lực kiếp bán thần kia vừa lao ra không xa Tần Phàm đã đuổi tới, không nói thêm lời nào liền oanh ra một quyền.

Lực kiếp bán thần kia tự tin với thực lực của mình, trên mặt cũng hiện lên vẻ kiêu ngạo oanh ra một quyền.

Nhưng hai quyền đầu vừa va chạm chung một chỗ, một loại kinh khí ba động bộc phát, chỉ thoáng chốc lực kiếp bán thần đã mang theo vẻ mặt cực kỳ hoảng sợ bắn ngược ra sau.

Một quyền đánh bay một người, thân hình Tần Phàm không hề ngừng lại, dưới chân giẫm mạnh nhanh chóng công tới lực kiếp bán thần còn lại.

- Làm sao có thể!

Lực kiếp bán thần kia còn đang công kích Mạc Thiên Dương nhìn thấy đồng bạn thật dễ dàng bị một quyền của Tần Phàm oanh bay, trên mặt nhất thời lộ vẻ kinh hãi, thấy Tần Phàm công tới liền vội vàng thoái lui ra sau đón đỡ.

Nhưng hắn chỉ vừa ngưng kết ra nguyên giới hộ thuẫn ngay trước người thì quyền đầu của Tần Phàm đã đánh qua.

Kỳ Lân Bào Hao!

Quyền xuất, phẳng phất như có thanh âm Kỳ Lân gào rống vang lên, hư ảnh thật lớn va chạm lên nguyên giới hộ thuẫn, nguyên giới lực thật giống như hồng thủy vỡ đê, không ngừng đập tới, không thể vãn hồi.

Ca sát!

Chỉ một chốc lát nguyên giới hộ thuẫn do lực kiếp bán thần ngưng kết đã xuất hiện vết rách dài hẹp ghê người, mà quyền ảnh chỉ trong nháy mắt vọt tới đánh trúng ngay trước ngực người kia.

Phốc!

Một thanh âm phun máu vang lên, rất nhanh người nọ cũng giống như đồng bạn bị đánh bay ngược ra ngoài.

Chuyện phát sinh chỉ trong nháy mắt, Tần Phàm dùng một quyền lại một quyền đánh bay hai người.

Một màn này khiến Mạc Thiên Dương không khỏi trợn mắt há hốc mồm, hai người kia có được thực lực tương đương với hắn! Thậm chí còn có vẻ mạnh hơn hắn! Nhưng lại thật dễ dàng bị Tần Phàm dùng một quyền oanh bay!

Hắn sớm biết thực lực Tần Phàm đã mạnh hơn lúc thi đấu vòng loại nửa năm trước rất nhiều, nhưng thật không ngờ có thể mạnh tới trình độ này!

Thậm chí có thể nói đối phương đã không còn ở một tầng cấp với hắn!

Nhớ tới lần đầu tiên mình gặp được Tần Phàm tại trà lâu, đối phương chỉ mới là một tứ kiếp bán thần nhỏ, khi đó chính mình còn dùng tư thế cường giả nhìn xuống nói chuyện với hắn. Ai dự đoán được hiện tại chỉ mới trôi qua hơn nửa năm mà thôi, thực lực của người này đã xảy ra thay đổi lớn như vậy.

1616. Chương 1626: Phong Mang Đã Hiện. (2)

Chương 1626: Phong mang đã hiện. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Mạc huynh, cẩn thận!

Ngay trong lúc trong lòng Mạc Thiên Dương tràn đầy đủ mùi vị phức tạp, thanh âm của Tần Phàm đột nhiên vang lên.

- Hồng...

Chỉ thấy vào lúc này đầu mãnh thú lực kiếp luôn đuổi theo sau lưng hắn đã chạy tới, hơn nữa còn đang hung hăng đánh về phía hắn, lúc này thần sắc hắn nhất thời biến thành khó nhìn, nhưng có chút không kịp xuất thủ ngăn cản.

Đương!

Nhưng đúng ngay lúc này, Tần Phàm trực tiếp đem thân thể hắn kéo mạnh sang bên, sau đó dùng thân thể mình trực tiếp nghênh đón, cánh tay vừa nhắc ngăn chặn miệng đầy răng nanh của lực kiếp mãnh thú tấp tới.

- Tần huynh! truyện copy từ

Nhìn thấy một màn kia, Mạc Thiên Dương vừa cảm động lại vừa khiếp sợ, cảm động là vì hắn không nghĩ tới Tần Phàm vì mình dấn thân vào nguy hiểm, khiếp sợ chính là rằng nanh của lục kiếp mãnh thú cũng không thể cắn đứt cánh tay của Tần Phàm!

Vào lúc này Tần Phàm có vẻ vô cùng bình tĩnh, đôi mắt hắn co rút lại, đối mặt với miệng mãnh thú đang nghiêng tới hắn lại đem cả quyền đầu nhét vào trong cổ họng nó.

Kỳ lân thủ xuất hiện, răng nanh sắc bén của mãnh thú muốn cắn đứt cả cánh tay của hắn, nhưng chỉ tạo được một vết thương sâu chưa đầy nửa tấc mà thôi, chút thương thế ấy căn bản không ảnh hưởng tới thực lực của Tần Phàm.

Oanh!

Lập tức nguyên giới lực thật lớn thúc đẩy, mang theo lực lượng hủy diệt trực tiếp vọt vào trong cơ thể mãnh thú, nhất thời huyết nhục bay tứ tung, rất nhanh đầu lục kiếp mãnh thú đã bị giải quyết.

Tần Phàm rút cánh tay ra, máu chảy đầm đìa.

- Tần huynh, ân tình hôm nay Mạc Thiên Dương nhớ kỹ. Nếu ta có cơ hội còn sống rời khỏi Thiên Tài Đảo, Mạc gia nhất định sẽ không quên đại ân hôm nay!

Chứng kiến cánh tay đầm máu, ánh mắt Mạc Thiên Dương liền đỏ, trong miệng nghiêm túc trầm giọng nói.

- Mạc huynh nói quá lời, nếu lúc trước ta đã đáp ứng giúp người, ta tự nhiên sẽ không nuốt lời!

Tần Phàm nuốt một viên đan dược chữa thương, như không có việc gì nói:

- Đi, chúng ta trước tiên thông qua cửa ải này có cơ hội rồi nói sau!

Trên thực tế với khí lực cường độ của hắn hiện tại chút thương thế như vậy căn bản không tạo thành ảnh hưởng gì quá lớn đối với hắn, hắn có tự tin nên mới dám làm như vậy.

- Bây giờ còn muốn chạy, không dễ dàng như vậy!

Nhưng hai lục kiếp bán thần bị Tần Phàm đánh bay chứng kiến cánh tay chảy máu của Tần Phàm, liền cho rằng hắn bị trọng thương, bọn hắn lại tiếp tục vọt tới.

Dù sao thực lực bọn họ đã đạt tới lục kiếp bán thần, tuy rằng bị đánh trúng ngực nhưng vẫn còn lực đánh thêm một trận.

Lúc này bọn họ nghĩ Tần Phàm cũng đã trọng thương, đâu dễ dàng buông tha, sau khi nuốt vào đan dược chữa thương bọn hắn lại lập tức phát khởi công kích.

- Mạc huynh, người đi trước một bước!

Tần Phàm đẩy Mạc Thiên Dương ra xa, đối mặt với hai người kia công kích về mặt hắn không hề có chút sợ hãi.

- Tần huynh cẩn thận!

Mạc Thiên Dương cũng biết nói nghĩa khí, không lập tức rời khỏi, hắn thấy Tần Phàm đã bị thương nên muốn ở lại hỗ trợ.

Nhưng hắn vừa định chuẩn bị ra tay, Tần Phàm đã xông ra ngoài.

- Bát Phương Ngũ Linh Quyền!

- Phá Lăng Vũ Đấu Quyền!

Hai người kia thi triển quyền pháp trong bán thần kỹ cấp cao, hơn nữa nguyên giới lực rất mạnh, cho nên khí thế rào rạt, còn cách thật xa nhưng Mạc Thiên Dương đã có thể cảm giác được khí thế đáng sợ ập tới.

Mạc Thiên Dương tự nhủ mình cũng có được bán thần kỹ cấp cao, thậm chí còn có một môn chung cực bán thần kỹ, nhưng đối diện với hai người kia hắn cũng chỉ có lực đối kháng một người mà thôi.

Nếu đối mặt với hai người hắn nhất định phải thua.

Hắn có lòng muốn giúp đỡ, nhưng lúc này Tần Phàm đã chắn ngang phía trước, hắn đành âm thầm chuẩn bị chờ đợi có cơ hội ra tay giúp đỡ.

Nhưng ngay tiếp theo biểu hiện của Tần Phàm liền làm cho hắn vô cùng khiếp sợ.

Không ngờ Tần Phàm lại xuất ra hai quyền!

Hai quyền đầu đều dùng Đại La Diệt Ma Quyền!

Quyền xuất, trong mơ hồ có kiếm khí thương khí mang theo quyền ý bá đạo sát khí vô tận, làm phong vân trên bầu trời cũng như đang thay đổi, không gian bốn phía đều không ngừng chấn động.

Trước mắt phẳng phất như biến thành khu vực quyền ảnh, vô số quyền ảnh xuất hiện khắp bốn phương tám hướng, sát khí bốn phía, tựa hồ không còn chỗ nào che thân, quyền hướng vô địch, phẳng phất như không cách nào ngăn cản.

Cuối cùng, hai Đại La Diệt Ma Quyền đồng thời xuất hiện! Hai quyền đầu vô cùng bá đạo phân biệt nghênh tới hai lực kiếp bán thần.

Oanh! Oanh!

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, khí lãng thay đổi triệt để, chiến trường khắp bốn phía thậm chí đều xuất hiện khe nứt, có thể biết được lực nổ mạnh kịch liệt như thế nào.

- A...

Ngay sau đó hai lực kiếp bán thần phát ra tiếng hô thảm thiết, lại bay ngược ra sau, tiếp theo thân thể mềm nhũn té xuống mặt đất, khi rơi xuống đã biến thành hấp hối.

- Đây rõ ràng là liên tục thi triển hai lần chung cực bán thần kỹ sao?

Thấy một màn như vậy, không chỉ là Mạc Thiên Dương, mà toàn bộ những người trên chiến trường, thậm chí là người xem bên ngoài, kể cả các vị đạo chủ, những người vừa nhìn thấy một màn vừa rồi không khỏi xuất hiện thần sắc không dám tưởng tượng.

Một ngũ kiếp bán thần có thể liên tục thi triển ra hai chiêu chung cực bán thần kỹ, thật sự chưa từng nghe nói qua, những người có khả năng làm được đều đã đạt tới thất kiếp bán thần, thậm chí là bát kiếp bán thần mới có khả năng làm được.

Một chiêu này Tần Phàm từng quan sát cuộc chiến giữa Vân Chi Hạo cùng Mộ Chấn mà đạt được, nhưng trước kia hắn không có biện pháp thi triển, thẳng tới khi cảm ngộ kiến trúc đàn, hắn đã có rất nhiều nan đề đều cảm ngộ tới, vì vậy lần này mới có thể thi triển đi ra.

Đây cũng là chỗ tốt của nhận thức cao, chỉ một lần cảm ngộ làm cho hắn đạt được ích lợi thật lớn.

Cho tới nay, toàn bộ những người tận mắt chứng kiến một màn này đều tựa hồ nhìn thấy một phong mang tuyệt thế đang dần dần bại lộ trên người ngũ kiếp bán thần trẻ tuổi bên dưới...

Một kích đánh phế hai người, Tần Phàm hít sâu một hơi đem kinh khí quay cuồng trong cơ thể áp chế xuống.

Đồng thời thi triển hai chiêu bán thần kỹ uy lực đạt tới chung cực cấp, đối với hắn tiêu hao khá lớn, hơn nữa dù sao hiện tại hắn chỉ là ngũ kiếp bán thần, trong vận dụng còn có chút miễn cưỡng, xa xa còn chưa làm được tùy tâm sở dục như Vân Chi Hạo cùng Mộ Chấn.

Nhưng hiệu quả như vậy hắn cũng đã hết sức hài lòng.

Phải biết rằng hiện tại hắn đối phó hai lực kiếp bán thần tùy tiện một người đều mạnh hơn Mạc Thiên Dương, hắn có thể không cần sử dụng Ma Tướng Quyền, thậm chí cũng không cần thi triển Phân Thân bí kỹ cùng hóa thân Kỳ Lân nhưng vẫn có thể đánh bại được họ đã tốt lắm rồi.

Chứng kiến một màn như thế Mạc Thiên Dương ngẩn ngơ cả người, đối với mức chênh lệch cực lớn như vậy nếu nói hắn không có cảm giác chút nào chính là nói dối.

- Mạc huynh, đi nhanh lên!

Đánh bay hai người kia, Tần Phàm không hề dừng lại, hắn nhìn lướt qua chiến trường thấy nhân số không còn bao nhiêu, lập tức nhắc nhở Mạc Thiên Dương.

1617. Chương 1627: Chiến Trường Thứ Ba Tàn Khốc.

Chương 1627: Chiến trường thứ ba tàn khốc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tiếp theo hắn dẫn đầu tiến tới cửa trung ương, hắn cũng không muốn bởi vì trợ giúp Mạc Thiên Dương khiến mình cũng không thể thông qua cửa thứ hai, vậy thật sự là tổn thất lớn.

- Tần huynh thật sự là càng ngày càng lợi hại!

Nghe vậy Mạc Thiên Dương mới phản ứng lại, vội vàng phóng về hướng cửa truyền tống. Hắn biết lần này nếu không có Tần Phàm trợ giúp, với thực lực của hắn phải rơi lại ngoài năm ngàn người.

Tới lúc này hắn mới hiểu được mức độ cạnh tranh trong cuộc chiến thiên tài thần đảo kịch liệt như thế nào.

Nhưng sau khi nhìn thấy Tần Phàm ra tay hắn không còn cảm thấy được lời Tần Phàm hứa hẹn trước mặt Mạc Lợi đảo chủ là lời hứa của người si nói mộng.

- Có lẽ hắn thực sự có thể phá lệ giúp Mạc Lợi thần đảo tiến vào trước trăm danh!

Nhìn bóng lưng cũng không có vẻ cao lớn kia, trong lòng Mạc Thiên Dương âm thầm cảm thán.

Đối với thanh y nam tử trẻ tuổi kia, hắn phát hiện mình đã hoàn toàn nhìn không thấu.

- Không xong, nhân số hai mươi lăm người đã sắp hết!

Đúng ngay lúc này thanh âm của Tần Phàm bỗng nhiên truyền đến.

Mạc Thiên Dương cả kinh, ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên phát hiện cửa truyền tống chỉ còn lưu lại hai danh ngạch, hơn nữa còn có ba lực kiếp bán thần đang dùng tốc độ cao phóng tới trước cửa.

- Tần huynh, người đi nhanh lên, không cần để ý ta, người có khả năng tiến vào trước một trăm danh, không cần vì ta mà dừng bước ở trong này!

Lúc này Mạc Thiên Dương không khỏi khẩn trương vội vàng nói với Tần Phàm.

- Mạc huynh, đợi lát nữa người không cần hốt hoảng, ta sẽ đưa người đi qua!

Nhưng lúc này Tần Phàm lại có vẻ vô cùng bình tĩnh nói.

Ngay khi Mạc Thiên Dương không khỏi cảm thấy nghi hoặc, trọng lực chung quanh bỗng nhiên biến đổi, hắn cảm giác toàn thân mình giống như bị thái sơn áp đỉnh, lập tức rơi xuống đất.

- Đây là có chuyện gì?

Trong lòng Mạc Thiên Dương giật mình, nhưng khi hắn ngẩng đầu liền nhìn thấy ba lực kiếp bán thần kia bỗng nhiên chậm lại không ít.

- Đi!

Tần Phàm quát nhẹ một tiếng, một chương đẩy mạnh Mạc Thiên Dương về hướng cửa truyền tống, mà chính hắn cũng lao sát theo sau, trước khi ba gã lực kiếp bán thần đuổi tới thì đã tiến nhập bên trong.

Cửa truyền tống chợt lóe, lưu lại một đám người dự thi khác ở giữa chiến trường, hắn rất nhanh đã biến mất bên trong.

- Thao!

Mà ba người cuối cùng vốn còn cơ hội tranh đoạt danh ngạch đến lúc này mới giống như trút được gánh nặng, nhưng nhìn thấy cửa truyền tống đã đóng lại, nhin không được mắng to.

- Thông qua cửa thứ hai!

Lúc này trên bảy mươi hai thần tọa cao cao trên không, Mạc Lợi đảo chủ nhìn thấy được một màn này không khỏi thở ra một hơi nhẹ nhõm.

- Mạc huynh, xem ra biểu hiện của Tần Phàm thật không tệ, không thể tưởng được dưới tình huống như vậy còn có thể mang theo Thiên Dương thông qua cửa ải này, cuối cùng thật không biết hắn thi triển võ kỹ gì không ngờ làm cho ba lục kiếp bán thần giống như bị định trụ lại như thế!

Thái Hư đảo chủ ngồi bên cạnh khẽ cười nói, trận đầu bọn họ còn chưa chứng kiến Tần Phàm, cho nên đây là lần đầu tiên chứng kiến.

- Ân, đó hẳn là một trong những lá bài tẩy của hắn. Ta đã sớm nói qua Tần Phàm không đơn giản, nhưng thật không nghĩ ra hắn có thể cho ta nhiều vui mừng như vậy. Lần này hắn cứu Thiên Dương, xem ra Mạc gia chúng ta đã thiếu hắn một ân tình!

Mạc Lợi đảo chủ gật đầu trầm giọng nói, Mạc Thiên Dương biểu hiện tuy rằng bình thường, nhưng dù sao cũng là người được chọn làm tộc trưởng đời kế tiếp của Mạc gia, thậm chí có thể trở thành đảo chủ Mạc Lợi thần đảo đời tiếp theo, Tần Phàm cứu hắn xem như đối với Mạc gia có ân.

- Không thể không nói lần này biểu hiện của Mạc Lợi thần đảo của huynh thật sự làm cho ta hâm mộ, đến tận bây giờ còn chưa có người nào bị loại bỏ, ngay cả thực lực thấp nhất như Kỷ Huyền Nhi cũng thuận lợi thông qua cửa thứ hai. Ai, trong chín người của Thái Hư thần đảo đã có bốn người bị loại bỏ mất rồi!

Thái Hư đảo chủ cảm thán nói.

- Ha ha, Thái Hư huynh không cần nản lòng, Thái Hư thần đảo của ngươi cũng không phải biểu hiện làm người chú ý hay sao, cả hai cửa ải đều qua trước ba người!

Mạc Lợi đảo chủ an ủi nói.

- Vậy cũng phải, Thái Hư thần đảo chỉ có thể trông đợi vào Diệp Nhâm, hi vọng hắn sẽ không làm cho ta thất vọng đi!

Nghe vậy lúc này Thái Hư đảo chủ mới lộ ra ý cười nói:

- Nhưng Âu Dương Không của Ngao Lang thần đảo cũng mạnh nhất, thoát nhìn Ngao Lang đối với hắn thật có lòng tin, ngươi xem lão gia hỏa kia từ lúc ban đầu cho tới bây giờ chưa mất đi nụ cười đắc ý!

- Âu Dương Không kia đích xác không thể xem thường, hai cửa ải vừa rồi người kia giết mấy người sau đó đi qua, thực lực mạnh hơn Thiên Dương rất nhiều, hai thần đảo của chúng ta chỉ sợ có mỗi Tần Phàm cùng Diệp Nhâm mới là đối thủ của hắn!

Mạc Lợi đảo chủ cũng tập trung tinh thần nói.

- Đây là cửa thứ ba!

Mà vào lúc này, ngay giữa chiến trường Tần Phàm đã thông qua cửa truyền tống thứ hai, tiến vào chiến trường thứ ba.

Hắn đưa mắt quan sát chung quanh, phát hiện chiến trường này nhỏ hơn hai chiến trường trước, thậm chí chỉ còn một nửa.

- Quả nhiên càng đi về sau chiến trường sẽ càng nhỏ, cạnh tranh sẽ càng kịch liệt!

Thấy vậy trong lòng Tần Phàm nói thầm, mà theo cảm ứng của hắn, liền phát hiện những người dự thi khác cũng đều xuất hiện.

Nhân số của chiến trường thứ ba chỉ có hai mươi lăm người, chỉ bằng một nửa ở chiến trường thứ hai.

Nhưng vào lúc này hần phát hiện cửa truyền tống tại trung ương hiện giờ vẫn đóng chặt lại, tựa hồ còn chưa mở ra.

- Đây là có chuyện gì?

Tần Phàm cùng những người dự thi khác không khỏi hiện lên vẻ nghi hoặc.

Đúng ngay lúc này, thanh âm quen thuộc lại vang lên trên chiến trường thứ ba:

- Những người dự thi, hoan nghênh đi vào chiến trường thứ ba, cửa ải này có chút bất đồng, các người phải đào thải mười lăm người dự thi thì cửa truyền tống mới có thể mở ra. Phương thức đào thải chính là giết chết hoặc trục xuất khỏi chiến trường thứ ba, chúc các người may mắn!

- Nhất định phải đào thải mười lăm người dự thi thì cửa truyền tống mới mở ra sao?

Tần Phàm không khỏi thoáng kinh ngạc, hần chợt hiểu được vì sao Mạc Lợi đảo chủ nói muốn tiến vào trước ngàn danh lại khó khăn đến như thế.

Cửa ải này sẽ đào thải hơn phân nửa số người! Hơn nữa nhất định phải giết chết hoặc là trục xuất chiến trường!

Cổ vũ giết chóc!

Cửa ải này còn tàn khốc hơn hai cửa ải trước!

Nhưng vào lúc này trong chiến trường ngược lại có không ít người dự thi trên mặt lộ ra nụ cười tàn nhẫn, cửa ải này vốn thích hợp với những phần tử hiếu chiến. Cửa truyền tống đóng kín, nói cách khác nếu muốn nhờ vào tốc độ xông qua cửa ải này là chuyện không thể nào, chiến trường bị thu nhỏ, địa phương tránh né cũng giảm bớt, trừ phi chủ động buông tha trận đấu, nếu không chỉ có thể đối diện đánh một trận.

- Cũng tốt, có thể thống khoái một trận chiến!

Tần Phàm biểu hiện thật bình tĩnh, với thực lực hiện tại của hần, trừ phi gặp phải thiên tài yêu nghiệt của những đại thần đảo, nếu không người có khả năng uy hiếp được hần cũng không nhiều.

1618. Chương 1628: Để Cho Ta Chơi Đùa Cùng Người Thế Nào? (1)

Chương 1628: Để cho ta chơi đùa cùng người thế nào? (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thậm chí cho dù là yêu nghiệt đại thần đảo, sau khi phát hiện xương cốt của hần cứng rắn hần cũng sẽ không chủ động đi cắn, dù sao bọn hần vẫn còn cần lưu lại thực lực về sau.

- Ha ha, xem ra ta rất được hoan nghênh ah!

Đúng lúc này trên mặt hần chợt động, lộ ra ý cười, bởi vì hần phát hiện có hai gã lục kiếp bán thần mang theo ý cười tàn khốc hướng chỗ hần vọt tới.

Bất quá cũng thật khó trách, hần chỉ là một ngũ kiếp bán thần, mặt ngoài thoạt nhìn là kẻ yếu nhất toàn trường, tìm quả hồng mềm động thủ cũng là chuyện rất thường tình.

Nhưng đám người kia thật sự không ngờ, đây chính là một đầu lão hổ khoác da dê.

Oanh!

Một gã lục kiếp bán thần vừa chạy tới trước mặt Tần Phàm, định thốt vài lời đùa cợt nhưng còn chưa kịp nói ra, thân hình Tần Phàm đã chợt lóe, dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi xông tới trước mặt hần.

Điều này làm thần sắc người kia biến đổi, vội vàng vận chuyển nguyên giới phòng ngự, đáng tiếc đã quá muộn.

Theo một quyền của Tần Phàm xuất ra, một khí tràng hủy diệt nhanh chóng bao trùm lấy hắn, mang theo thương khí cùng kiếm khí tung hoành, một quyền đầu bá đạo hung hăng đánh trúng nguyên giới hộ thuẫn của hắn.

Ca sát!

Nguyên giới hộ thuẫn trong nháy mắt bị đánh tan, sau đó quyền đầu của Tần Phàm xông thẳng vào, Kỳ Lâm Thủ xuất hiện, nguyên giới lực bùng nổ, trực tiếp nhẹ nhàng đem tính mạng của người kia mang đi.

Mà lực kiếp bán thần còn lại đang xông về hướng hắn thấy một màn như thế hoảng sợ vội vã thối lui, ngũ kiếp bán thần khủng bố như vậy hắn lần đầu tiên chứng kiến, làm sao còn dám tới gần.

- Nếu đã đến thì đừng nghĩ rời đi!

Nhưng Tần Phàm cũng không dễ dàng buông tha hắn, khóe miệng hiện lên tia cười lạnh, rất nhanh lao tới. Người kia không tránh né kịp cuối cùng chỉ có thể cắn răng quay trở về cửa không gian truyền tống tới chiến trường thứ hai.

Đây cũng mang ý nghĩ hắn chủ động rút khỏi trận đấu.

Đương nhiên, so sánh với lực kiếp bán thần vừa rồi bị giết chết, đây là lựa chọn tốt nhất.

Thấy vậy Tần Phàm mới bỏ qua.

Hắn xoay người lại, muốn tìm đối thủ khác tái chiến một phen.

Nhưng ngay lúc ánh mắt hắn xẹt qua toàn trường, không khỏi chậm lại, thế nhưng hắn không thể tưởng được gặp phải người quen ở trên chiến trường thứ ba này.

Hơn nữa còn là hai người.

- Thái Hư thần đảo Diệp Nhâm cùng Ngao Lang thần đảo Âu Dương Không, thật đúng là xảo ah...

Tiếp theo trên mặt Tần Phàm lộ ra ý cười đầy hứng thú.

Ánh mắt vừa xẹt qua toàn trường, lúc này Tần Phàm chứng kiến cách mình mấy ngàn thước có hai thân ảnh quen thuộc.

Một người thân cao ước chừng ba thước, trên người mặc quần áo bằng da thú, cơ thể bắp thịt cuộn cuộn, từng khối cơ thịt tràn ngập năng lượng, trong tay cầm một cây búa màu đen, cả người thoát nhìn hung thần ác sát.

Người này là Diệp Nhâm còn có ngoại hiệu là Dã Nhân, là người dự thi mạnh nhất của Thái Hư thần đảo vốn có quan hệ thân mật với Mạc Lợi thần đảo, trước đó từng có trao đổi với Tần Phàm, hắn dĩ nhiên phải nhớ rõ người này.

Người còn lại mặc áo xám tro, sắc mặt vàng như nền, tướng mạo bình thường, cả người thoát nhìn có chút điệu thấp, nhưng ánh mắt lạnh lùng, chẳng khác gì một đầu độc xà đang ngủ đông.

Đó không phải người nào khác, chính là Âu Dương Không, cũng chính là thiên tài ẩn giấu của Ngao Lang thần đảo, trước đó cũng gây cho Tần Phàm ấn tượng thật sâu.

Lúc này Âu Dương Không cùng Diệp Nhâm tựa hồ đều nhận ra đối phương, giữa Ngao Lang thần đảo cùng Thái Hư thần đảo vẫn luôn đối địch, hai người chỉ sợ đã sớm được nhắc nhở, cho nên vừa chạm mặt hai người lập tức hiện lên ánh mắt hận thù.

- Hai người này đều có thực lực nổi bật của Ngao Lang thần đảo cùng Thái Hư thần đảo, không biết ai sẽ mạnh hơn một ít?

Thấy một màn như vậy, trên mặt Tần Phàm xuất hiện ý cười. Nhưng hiện tại hắn vẫn đứng nơi đó, cách hai người kia khá xa, mà đối phương còn chưa phát hiện được hắn cho nên hắn cũng không vội vàng đi tới.

Tuy rằng trước đó hần từng đáp ứng sẽ giúp đỡ người của Thái Hư thần đảo, nhưng dù sao giao tình giữa hần cùng Diệp Nhâm còn chưa sâu sắc như Mạc Thiên Dương, tự nhiên không cần nhúng tay quá sớm. Huống chi hần biết thực lực của Diệp Nhâm mạnh hơn Mạc Thiên Dương không ít, hần muốn nhìn xem thực lực của người này đạt tới trình độ nào.

Ồ bên kia.

- Dã Nhân, không thể tưởng được gặp phải người ở trong này. Mạc Lợi thần đảo cùng Thái Hư thần đảo luôn là tử đối đầu của Ngao Lang thần đảo chúng ta, nhưng ta chỉ để mắt người cùng Tần Phàm của Mạc Lợi thần đảo mà thôi. Vốn người có được thực lực tiến vào trước năm trăm, đáng tiếc người gặp ta ở trong này. Người chỉ còn có thể dừng bước ở trong ngàn danh!

Âu Dương Không đối diện Diệp Nhâm, mở miệng nói.

Lúc này Âu Dương Không hoàn toàn không giữ bộ dáng bình thường như trước, một khi phát sinh chiến đấu trên người hần chiến ý lăm lăm, khí thế cùng khí tức làm người ta không khỏi ghé mắt, mơ hồ còn mang theo sát khí thần nhiên, xuyên thẳng huyết nhục người khác, thập phần khủng bố.

- Âu Dương Không, thực lực của người đích xác không tệ, nhưng ta cũng không phải kẻ yếu, muốn đánh bại ta, phải xem người có thực lực này hay không!

Diệp Nhâm liếm liếm đôi môi khô ráo, ỷ vào thân thể cao hơn ba thước từ trên cao nhìn xuống, trong miệng phát ra thanh âm như sấm rền.

Hần trời sinh thần lực, hơn nữa bởi vì thể chất đặc thù nên nguyên giới của hần lớn hơn người bình thường rất nhiều, ẩn chứa được dung lượng khổng lồ hơn lục kiếp bán thần khác, cho nên hần có chút tự tin đối với chính mình.

- Ta biết Cự Nhân tộc các người có nguyên giới lực nhiều hơn người bình thường, nhưng đáng tiếc người gặp ta. Ta trải qua địa ngục thí luyện, nguyên giới lực của ta còn mạnh hơn lục kiếp bán thần bình thường, người không có cơ hội!

Nghe vậy trên mặt Âu Dương Không xuất hiện ý cười tàn khốc, sau đó không nói thêm lời nào, giẫm một bước phóng về hướng đối phương.

- Đến đây đi, cho ta nhìn xem người có bao nhiêu cân lượng!

Chứng kiến Âu Dương Không vọt tới, Diệp Nhâm không chút sợ hãi, miệng phát ra tiếng rít gào như sấm sét, vung cây búa màu đen trong tay xông tới.

Thân hình của hần thật lớn, nhưng tốc độ tuyệt không chậm, khoảng cách vài trăm thước nháy mắt liền qua, hai người rất nhanh liền va chạm vào nhau.

Xuy...

Trong tay Âu Dương Không cầm một món vũ khí như cây thước đo, thật dài, bên trên điêu khắc thật nhiều hoa văn tinh tế mà phức tạp, một khi huy động lên, huyết tinh lỏng lách, xẹt qua một luồng huyết hồng hướng Diệp Nhâm bổ tới.

Uống!

Diệp Nhâm hét to một tiếng, búa lớn màu đen từ trên chém xuống, giống như thiểm điện trong đêm đen, mang theo sấm chớp mưa bão cuộn cuộn, thanh âm ma sát bén nhọn trong không khí khiến lòng người run rẩy lên.

Khanh!

Cây búa màu đen cùng cây thước màu đỏ rất nhanh va chạm nhau giữa không trung, thanh âm nổ vang, kinh khí khủng bố tràn ra khắp chung quanh, không gian như hoảng sợ liều mạng vặn vẹo chấn động.

- Hống...chết đi cho ta!

Diệp Nhâm rống to một tiếng như đầu mãnh thú, một thân nguyên giới lực khủng bố thao thao bất tuyệt phóng mạnh vào trong cây búa lớn, muốn một búa trực tiếp chém Âu Dương Không thành hai nửa.

1619. Chương 1629: Để Cho Ta Chơi Đùa Cùng Người Thế Nào? (2)

Chương 1629: Để cho ta chơi đùa cùng người thế nào? (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Chỉ bằng người?

Lúc này Âu Dương Không lạnh lùng cười, cây thước trong tay đại phóng huyết quang, sát khí hung hãn khôn cùng trào ra, thật giống như từ trong địa ngục lao ra một chi đại quân, toàn bộ mọi người trong chiến trường đều cảm thấy rét lạnh bức người.

- Thực lực của Âu Dương Không mạnh hơn Diệp Nhâm một ít!

Lúc này Tần Phàm đứng xa xa nhìn thấy cảnh tượng kia, trong lòng thâm nghĩ. Diệp Nhâm có được nguyên giới lực cuộn cuộn như biển khơi, nhưng nguyên giới lực của Âu Dương Không lại giống như thanh đao nhọn, có thể trực tiếp xuyên vào trái tim người khác.

Kỳ thật bên trong còn liên lụy tới một ít huyền ảo, hiện tại Tần Phàm còn chưa đột phá tới lực kiếp bán thần, nhưng lại không thể phân tích, nhưng với xúc giác mãnh liệt của hắn ai mạnh ai yếu hắn vẫn thật dễ dàng phân biệt được tới.

Quả nhiên, ngay khi hai người kia giao chiến không lâu, Diệp Nhâm liền bị Âu Dương Không đánh bay, nặng nề rơi xuống mặt đất, thậm chí làm toàn bộ chiến trường cũng chấn động lên.

Ở bên trên bảy mươi hai thần tọa, nhìn thấy bên dưới hội tụ ba người mạnh nhất của ba thần đảo, Mạc Lợi đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ đều chú ý tới chiến trường nơi này.

- Mạc huynh, không thể tưởng được bọn họ lại gặp mặt Âu Dương Không ở chỗ này, thực lực của Âu Dương Không mạnh mẽ, thật không thể xem thường ah!

Lúc này Thái Hư đảo chủ hơi có vẻ lo lắng nói.

- Thái Hư huynh đừng lo, Tần Phàm cũng có mặt trong chiến trường này, ta đã thông báo hắn nếu gặp được người của Thái Hư thần đảo thì phải hợp tác ngăn địch, ta nghĩ hợp lực hai người cho dù Âu Dương Không cường thịnh bao nhiêu cũng không phải là đối thủ!

Mạc Lợi đảo chủ an ủi nói.

- Vậy vì sao Tần Phàm còn chưa động thủ?

Sắc mặt Thái Hư đảo chủ có chút khó xem, mà lúc này khi nhìn qua chỗ Ngao Lang đảo chủ cách họ không xa, người kia cũng vừa lúc nhìn qua họ, trên mặt rõ ràng hiện lên nụ cười đắc ý.

- Hắn hẳn là đang quan sát thực lực của Âu Dương Không!

Mạc Lợi đảo chủ cũng phát hiện ra thần sắc đắc ý của Ngao Lang đảo chủ, sắc mặt cũng biến thành âm trầm, loại cảm giác bị địch nhân xem thường làm cho hắn vô cùng uất ức, nếu có thể khẳng định hắn sẽ lập tức truyền âm gọi Tần Phàm động thủ.

Ở bên dưới chiến trường.

- Xem ra ta hẳn là nên qua hỗ trợ!

Chứng kiến Diệp Nhâm rơi vào hạ phong, Tần Phàm cũng không dây dưa, dù sao hắn biết Mạc Lợi đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ đều đang nhìn tới nơi này, nếu hắn thấy chết không cứu ngày sau sẽ khó gặp mặt hai người kia.

Thân hình chợt lóe, hắn phóng nhanh về phía trước.

Mà đúng lúc này hấn cũng lưu ý tình thế trên chiến trường, từ khi đi vào chiến trường thứ ba cho tới bây giờ còn chưa được mười phút, nhưng hai mươi lăm người dự thi chỉ còn lại không đầy mười lăm người.

Nói cách khác, chỉ cần đào thải thêm năm người thì cửa không gian truyền tống đi thông chiến trường thứ tư sẽ mở ra.

Hồng...

Ở bên kia, tuy rằng Diệp Nhâm tạm thời bị Âu Dương Không đánh ngã, nhưng cũng không lập tức nhận thua, hấn rất nhanh đã bò lên, trong miệng phát ra tiếng gầm thật lớn, chẳng khác gì một đầu mãnh thú bị chọc giận.

Tần Phàm nhìn ánh mắt hấn đỏ bừng, tựa hồ tràn ngập giết chóc, có thể đã kích phát bí pháp nào đó. Đồng thời hấn cũng cảm giác được nguyên giới lực của đối phương càng thêm cuồng bạo, uy lực càng tăng thêm.

Diệp Nhâm kích phát bí pháp, quả nhiên thực lực tăng nhanh, tay cầm cây búa màu đen không ngừng công kích Âu Dương Không, thậm chí có thể đem người kia đánh lui về phía sau.

Đáng tiếc điều kiện này cũng không duy trì được bao lâu.

- Diệp Nhâm, nếu ngươi chỉ có chút thực lực ấy, thật làm ta quá thất vọng rồi, vậy thì hôm nay ngươi ở lại đây đi!

Âu Dương Không thối lui ra sau chừng mười bước, trên mặt lộ ra ý cười âm lãnh.

Hấn nhìn thấy Diệp Nhâm đã giống như phát điên, lui ra sau một đoạn, ngay lập tức cây thước màu đỏ phát ra tiếng rít chói tai, thật giống như có vô số oan hồn ác quỷ đang gào thét.

- Tật!

Trong miệng lạnh lùng quát, chỉ thấy hấn vung cao cây thước, giống như có một biển máu bỗng nhiên khởi động trong hư không, máu tươi đỏ thẫm lan tràn, vô số nguyên giới lực bạo dũng hình thành một lốc xoáy màu đỏ thật lớn hướng Diệp Nhâm phóng tới.

Bán thần kỹ chung cực cấp!

- Cuồng Nghịch Lưu Trảm!

Cảm giác được khí tức nguy hiểm đánh tới, lúc này thần sắc Diệp Nhâm biến đổi, trong miệng phát ra tiếng rít gào điên cuồng, sau đó chém ra một búa về phía trước.

- Oanh!

Hai cỗ công kích va chạm nhau trên không trung, bộc phát ra tiếng nổ mạnh khiến toàn trường đều chú ý, nguyên bản mặt đất rắn chắc cũng xuất hiện một hố sâu, vô số đá vụn bay tứ tung, chẳng khác gì mưa bom bão đạn, vô cùng khủng bố.

- A...

Nhưng Diệp Nhâm vẫn hét thảm một tiếng, bay ngược ra phía sau.

- Ta đã nói gặp phải ta, con đường của ngươi đã xong!

Thấy vậy Âu Dương Không lộ ra nét cười lạnh trào phúng, cây thước trong tay lại đánh tới, thân hình phóng về phía trước muốn trực tiếp kết thúc tính mạng của Diệp Nhâm.

Nhưng đúng ngay lúc này...

- Vậy kế tiếp, để cho ta chơi đùa với ngươi thế nào?

Nhưng đúng ngay lúc này, một thanh âm nhẹ nhàng truyền vào trong tai của hấn, một đạo thanh sắc thân ảnh rất nhanh chắn ngang trước mặt hấn.

Ngay khi Âu Dương Không muốn giết chết Diệp Nhâm, một đạo thanh sắc ảnh tử xuất hiện ngay trước mặt hấn.

Không phải ai khác, chính là Tần Phàm.

Trước đó hắn vẫn luôn quan sát thực lực sai biệt giữa Âu Dương Không cùng Diệp Nhâm, hiện tại hắn đối với thực lực của hai người đã có chút rõ ràng, nghĩ tới ước định giữa Mạc Lợi thần đảo cùng Thái Hư thần đảo, hắn liền xuất thủ ngay trong thời điểm mấu chốt.

Bởi vì nếu hắn còn không ra tay, chỉ sợ Diệp Nhâm sẽ bị Âu Dương Không giết chết, sau này đi ra ngoài sẽ không thể công đạo với Mạc Lợi cùng Thái Hư.

- Là người!

Lúc này Âu Dương Không nhìn thấy Tần Phàm, hắn lập tức nhận thức ra, ngay tức khắc thần sắc hắn biến thành âm lãnh, trên mặt hiện lên ý cười hàm súc nói:

- Không thể tưởng được lại trùng hợp như thế, hai người mạnh nhất của hai thần đảo đối địch với Ngao Lang thần đảo chúng ta đều xuất hiện chung trên một chiến trường!

- Phải đó, thật sự là vừa lúc!

Tần Phàm thần nhiên nói.

- Ha ha, thật đáng tiếc, vừa rồi trước khi Diệp Nhâm còn chưa bị bại người chạy tới, vậy hợp lực hai người các người còn có hi vọng đánh bại ta. Hiện tại xem như người không còn bất cứ cơ hội nào!

Âu Dương Không lại cười lạnh nói.

- Vậy sao?

Tần Phàm thần nhiên nở nụ cười, hắn xoay người lại nhìn Diệp Nhâm hỏi:

- Diệp huynh, tình huống của người ra sao?

- Chỉ sợ cần nghỉ ngơi thêm một hồi mới có thể tiếp tục tác chiến!

Diệp Nhâm khẽ động thân hình, phát hiện khó thể vận sức, cuối cùng chỉ đành trầm giọng nói.

- Ha ha, Tần Phàm, ta đã nói hiện tại chỉ có một mình người không phải là đối thủ của ta!

Âu Dương Không thấy Tần Phàm xoay người hỏi Diệp Nhâm thì nghĩ đối phương muốn liên thủ đối chiến với hắn. Nhưng thấy Diệp Nhâm không còn cách nào động thủ, hắn không khỏi lộ ra dáng cười đắc ý, giống như đã nắm chắc thắng lợi trong tay.

1620. Chương 1630: Vậy Người Ở Lại Chỗ Đây Cho Ta Đi!

Chương 1630: Vậy người ở lại chỗ này cho ta đi!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Không có việc gì, vậy Diệp huynh ở một bên nghỉ ngơi một chút đi, chuyện kế tiếp giao cho ta sẽ tốt hơn!

Nhưng Tần Phàm lại không chút nào để ý, làm như không có việc gì mỉm cười nói với Diệp Nhâm:

- Đương nhiên, người phải cẩn thận có người khác nhân cơ hội đánh lén người!

- Tần huynh, người muốn một mình đối chiến với Âu Dương Không?

Lúc này Diệp Nhâm không khỏi ngẩn ra, hắn thi triển bí pháp cũng không phải đối thủ của Âu Dương Không, hắn khó thể tưởng tượng Tần Phàm có thể đối phó được đối phương.

- Giao cho người? Chẳng lẽ tới lúc này người còn cho rằng mình có cơ hội sao?

Chúng kiến hai người nói chuyện, trên mặt Âu Dương Không lộ ra vẻ trào phúng.

...

Ở trên thần tọa của bảy mươi hai đảo chủ.

- Vừa rồi khi Diệp Nhâm còn sức chiến đấu mà Tần Phàm không động thủ, hiện tại hắn đã bị trọng thương khó thể giúp đỡ thì Tần Phàm mới chạy tới, đây không phải có ý định muốn tìm chết sao? Vốn hai người bọn họ đều có thể tiến vào trước ngàn danh, bây giờ nói không chừng phải chết ở đây!

Nhìn thấy tình huống bên dưới, sắc mặt Thái Hư đảo chủ có chút khó xem.

- Thái Hư huynh đừng gấp gáp, tiếp tục xem đi, với sự hiểu biết của ta về Tần Phàm, hắn rất ít làm những chuyện mà hắn không nắm chắc. Hắn dám đi tìm Âu Dương Không đơn độc quyết đấu, nhất định là có chút tin tưởng!

Mạc Lợi đảo chủ trầm giọng nói.

Nhưng trong lòng hắn kỳ thật cũng có chút lo lắng cho Tần Phàm. Dù sao thực lực của Âu Dương Không bọn họ hiểu rất rõ, ngay cả Diệp Nhâm thi triển bí kỹ cũng không phải là đối thủ, có thể nghĩ ra trình độ của hắn lợi hại ra sao.

Nhưng khi nghĩ tới biểu hiện ngoài dự đoán của Tần Phàm trong cuộc thi vòng loại tại Mạc Lợi thần đảo, hắn vẫn mơ hồ có điều chờ mong.

- Chỉ hi vọng như thế, nếu không cả hai thần đảo chúng ta đều bại dưới tay Âu Dương Không kia, như vậy ngày sau chúng ta càng không thể nào ngẩng đầu được trước mặt Ngao Lang!

Thái Hư đảo chủ có chút hờn giận nói, nhìn nhìn qua Ngao Lang đảo chủ, vẻ mặt tự mãn của người kia chẳng những không giảm thấp ngược lại còn biến thành không chút kiêng nể, làm cho hắn oán hận đến ngập nghiêng răng.

- Hắn cũng vui vẻ không được bao lâu, cho dù lần này thực sự để Âu Dương Không thông qua, nhưng tin tưởng ở trước mặt những thiên tài của đại thần đảo hắn cũng không đáng gì, người xem đặc biệt là những người dự thi của mười thần đảo đứng đầu, chiến trường của bọn hắn luôn chấm dứt trong khoảng thời gian ngắn nhất. Một khi gặp phải họ Âu Dương Không cũng hết cách.

Mạc Lợi đảo chủ an ủi hắn.

- Tuy là nói như vậy, nhưng nếu thật sự Tần Phàm cũng thua trong tay Âu Dương Không, vậy cũng đủ cho tên Ngao Lang kia đắc ý thật lâu.

Thái Hư đảo chủ có chút bất đắc dĩ nói.

...

Bên trong chiến trường.

- Động thủ đi!

Tần Phàm cũng không muốn nhiều lời với Âu Dương Không. Hắn nhìn thoáng qua chiến trường, thần nhiên nói:

- Sau khi giải quyết ngươi, nhân số đào thải cũng đã đủ, ta còn phải vội vàng đi tới chiến trường kế tiếp đâu!

- Cuồng ngôn!

Trên mặt Âu Dương Không càng thêm lạnh lẽo, nói:

- Một khi đã như vậy, vậy ngươi cũng bồi Diệp Nhâm ở lại đây đi, ta đã nói phải báo thù cho Hàn Bân, hôm nay xem như giải quyết cho xong!

Nói xong hắn giẫm mạnh một bước, cây thước màu đỏ trong tay vừa chuyển, cả người như cơn lốc xoáy hướng Tần Phàm phóng tới.

Nơi thân ảnh hần đi qua, từng đạo không gian ba động đầy mạnh, Âu Dương Không thoát nhìn như thật nhẹ nhàng, quỹ tích công kích làm người khó thể nắm lấy, mà không gian ba động mang theo năng lượng dao động thật khủng bố, tựa hồ đang quay cuồng từng vòng hướng Tần Phàm thổi quét tới.

Xuy...

Một tiếng xé gió chói tai truyền đến, thân ảnh Âu Dương Không đã đi tới trước mặt Tần Phàm, cây thước màu đỏ trong tay mang theo khí tức hủy diệt xẹt qua, mặt đất nhất thời đổ sụp xuống.

Uy thế hung hung, như muốn trực tiếp đâm thủng lồng ngực Tần Phàm.

Đối diện công kích, Tần Phàm có thể cảm giác được bên trong ẩn chứa lực lượng mạnh hơn những lực kiếp bán thần mà hần từng gặp trước đó, cũng không thể trách Diệp Nhâm không phải là đối thủ của người này.

Ông!

Kỳ Lân ma thân!

Cũng ngay lúc này hai tay hần siết chặt, rốt cục kích phát lá bài tẩy kế tiếp. Khi Kỳ Lân ma giáp bằng sương bao trùm toàn thân, lực lượng trong cơ thể lập tức tràn lên, nguyên giới lực hỗn hợp ma chủng lực làm công kích lần phòng ngự của hần đều tăng lên thật lớn.

Hơn nữa lần này tăng lên làm hần rõ ràng cảm giác được trạng thái của Kỳ Lân ma thân mạnh hơn trước kia rất nhiều, ba ngày hai đêm cảm ngộ thăng lên ngũ kiếp bán thần đỉnh phong làm năng lực ma chủng càng thêm kích phát.

Oanh!

Tần Phàm trực tiếp oanh ra một quyền, thẳng tắp va chạm cùng cây thước màu đỏ, thanh âm kinh thiên động địa vang lên, có thể chứng kiến được địa phương kia xuất hiện một hắc động năng lượng lan tràn ra xa.

Hai người đồng thời thối lui vài chục bước mà có thể đứng vững thân thể.

- Tần Phàm, người quả nhiên có cật vào, chẳng thể trách dám một mình khiêu chiến ta!

Âu Dương Không ngẩng đầu lên, trên mặt xuất hiện vẻ ngưng trọng, hần làm sao cũng không nghĩ đến thực lực của Tần Phàm lại tăng lên nhiều như vậy.

- Quá khen!

Tần Phàm biểu hiện thập phần bình tĩnh.

- Bất quá người cũng đừng hòng đắc ý, nếu người cho rằng chỉ như vậy thì đã đánh bại ta, thì người sai rồi!

Nhìn thấy bộ dáng của Tần Phàm, Âu Dương Không lập tức nảy sinh tức giận, miệng lạnh lùng nói.

- Không phải chỉ có người mới có bí kỹ, ta cũng có! Vốn ta dự định sử dụng khi tiến vào trăm danh, nhưng nếu ở trong này gặp người, cho người biết trước một chút tốt lắm!

Tiếp theo hai tay hần chậm rãi nắm chặt cây thước màu đỏ trong tay.

Long long long...

Cây thước phát ra tiếng chấn vang, sau đó lại xông lên hồng quang tận trời, hào quang chói lóa khiến đôi mắt Âu Dương Không giống như thiêu đốt, khí thể ngưng tụ, biến thành hung mãnh.

- Phải, không phải chỉ có người mới có bí kỹ, ta cũng có...

Thấy một màn như thế, Tần Phàm lại cười nhạt một tiếng, đôi tay siết chặt, tinh thần lực ngưng tụ, hóa thành tinh thần mầm móng tiến nhập vào bên trong nguyên giới.

Kích phát Phần Thần bí kỹ!

- Làm sao có thể!

Chúng kiến Tần Phàm lại kéo lên khí thế, trên mặt Âu Dương Không hiện vẻ động dung, hần vốn nghĩ tới Kỳ Lân ma thân là bí kỹ của Tần Phàm, không tưởng được hiện tại Tần Phàm còn có thể kích thích bí kỹ, điều này làm cho hần cảm giác có chút khó tin.

- Đây là ta dự tính sử dụng tiến vào trăm danh, nhưng nếu ở trong này gặp người, vậy cho người biết một chút về nó tốt lắm!

Tần Phàm siết chặt hai tay, cảm giác lực lượng đang không ngừng kéo lên, tin tưởng càng tăng, trên mặt mỉm cười lặp lại lời nói của Âu Dương Không.

- Đáng hận!

Sắc mặt Âu Dương Không càng thêm khó xem, miệng lạnh lùng nói:

- Nhưng người đừng đắc ý, cho dù là thế ta vẫn có thể giết được người!

Tiếp theo hần không nhìn được nữa, cây thước trong tay vũ động, vung về phía trước.

Thâm Hồng Trảm Ma Xích!

Đây là một chiêu cực mạnh nhất của hần, tu luyện tới chung cực cấp, vừa ra tay, gió lốc thâm hồng sắc bỗng nhiên cuộn cuộn nổi lên trong hư không, chiếm cứ giữa không trung.

1621. Chương 1631: Một Ngày, Ước Hẹn Trước Năm Mươi Danh?

Chương 1631: Một ngày, ước hẹn trước năm mươi danh?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hống hống hống hống...

Từng thanh âm rít gào bùng nổ, đồng thời giống như có một đám ma đầu khủng bố giương nanh múa vuốt hiện lên, từng luồng năng lượng màu đỏ khủng bố hướng Tần Phàm ập tới.

- Âu Dương Không, nếu người chỉ có chút thực lực ấy, vậy người thật làm cho ta thất vọng rồi. Một khi đã như vậy, người ở lại đây cho ta đi!

Nhìn công kích lao tới, Tần Phàm vô cùng thản nhiên, trực tiếp dùng lời nói vừa rồi của đối phương trả lại cho hần.

Ngay tiếp theo, tay hần chợt biến đổi, một hư ảnh ma tướng cực lớn chậm rãi hiện lên sau lưng hần, giống như thần linh trên cao nhìn xuống, phủ xuống nhân gian...

Ma Tướng Quyền!

- Thiên địa biến, ma tướng sinh. Ma chủng biến, đồ quỷ thần!

Ma tướng vừa ra, chúng sinh hủy diệt!

Ông ông ông...

Tần Phàm phát ra một quyền, hư không xuất hiện một hư ảnh cực lớn. Hư ảnh uy nghiêm vô song, tôn quý tại thượng, nhưng không ai nhìn thấy rõ được gương mặt của hần.

Đây là ma tướng!

Ma tướng khổng lồ vừa xuất hiện, bao trùm khắp nơi, những người còn sót lại trong chiến trường thứ ba vào lúc này chỉ cảm thấy sắc trời đột nhiên tối sầm, khi nhìn về hướng ma tướng thật lớn kia, trên mặt mang theo vẻ khiếp sợ lẫn thần sắc khủng hoảng.

Thật sự là do ma tướng mang tới uy áp quá mạnh mẽ, lúc này ma tướng đã càng thêm cường đại so với trước kia, tuy rằng lần này hắn chỉ thi triển nhất hành Ma Tướng Quyền, nhưng uy lực so với nhị hành Ma Tướng Quyền ngày trước còn mạnh hơn không ít.

- Diệt!

Sau khi ma tướng xuất hiện, khí thế cả người Tần Phàm đều thay đổi, chẳng khác gì một vị thần, từ trên cao nhìn xuống Âu Dương Không, trong miệng hồ hững phun ra một chữ.

Lời vừa rơi xuống, ma tướng sau lưng hắn chậm rãi giơ lên một cánh tay.

Chỉ một cánh tay chẳng khác gì như trăm ngàn trượng, giống như cột trụ chống trời, trực tiếp bao phủ hơn nửa chiến trường, sau đó rất nhanh hạ xuống, trực tiếp đánh tới Âu Dương Không.

- Oanh!

Vừa tiếp xúc với cơn gió lốc màu đỏ, năng lượng bộc phát, chẳng khác gì một hắc động trực tiếp đem công kích cắn nuốt.

- A...

Gió lốc tản ra, trong miệng Âu Dương Không phát ra một tiếng hét thảm, thân hình bị cự lực va chạm hung hăng suýt xuống mặt đất. Chỉ thấy sắc mặt hắn tái nhợt không còn chút máu, trên người huyết nhục mơ hồ, nhìn thấy rõ ràng bị thương không nhẹ.

Một chiêu bán thần kỹ chung cực cấp của Âu Dương Không tuy rằng đạt được chút thành tựu, nguyên giới lực của hắn lại mạnh hơn lực kiếp bán thần bình thường rất nhiều, hơn nữa hắn kích phát bí kỹ thi triển đi ra, uy lực thật sự không tầm thường, dù là Vân Thiên gặp được cũng phải nuốt hận đương trường.

Nhưng hiện tại Tần Phàm quá mạnh mẽ, thực lực của hắn bây giờ dù là hai Vân Thiên cũng không cách nào so sánh.

Cho nên chiêu công kích lợi hại như vậy của Âu Dương Không gặp Ma Tướng Quyền của Tần Phàm lập tức liền hỏng mất.

Sau khi đem đối phương đánh bay, Tần Phàm cũng không ngừng lại, nhẹ nhàng giẫm tới một bước thân hình trực tiếp bắn ra. nguồn

- Tê...

Thanh âm ma sát kịch liệt với không khí vang lên, Âu Dương Không vừa bò dậy khỏi mặt đất liền thấy trước mắt tối sầm, thân ảnh Tần Phàm giống như pho tượng thần xuất hiện ngay trước mặt hắn, khí tức hủy diệt tràn đầy khiến tinh thần hắn hoảng hốt, lập tức một quyền đầu băng sương kề sát ngay trước ngực khiến hắn ngây người.

- Người...

Sắc mặt Âu Dương Không thay đổi, nhìn thanh y nam tử trước mặt, trong tim hắn tràn ngập sợ hãi. Hắn hoàn toàn không nghĩ tới mình thông qua địa ngục thí luyện, là đệ nhất thiên tài của Ngao Lang thần đảo, vốn tự tin đủ sức tiến vào trước trăm danh, nhưng làm thế nào cũng không nghĩ ra chỉ mới tiến vào trước ngàn danh liền gặp phải sát tinh như Tần Phàm.

- Phải, có lẽ ngươi có được thực lực tiến vào trước trăm danh, nhưng thật đáng tiếc, ngươi gặp ta!

Lúc này Tần Phàm phảng phất như nghe được suy nghĩ trong lòng hắn, trong miệng thản nhiên nói.

Sắc mặt Âu Dương Không biến thành vô cùng khó xem, bởi vì trước đó hắn đã nói qua câu này, nhưng hiện tại cũng không cho hắn thời gian nghĩ quá lâu, rất nhanh hắn đã cảm giác được ở lồng ngực bị một luồng chân khí hủy diệt tràn vào.

Thoáng chốc ánh mắt hắn mang theo vẻ không dám tin, cộng thêm một tia không cam lòng, rốt cục hoàn toàn ngã trên mặt đất, dừng lại ngoài một ngàn danh.

Ba!

Ở trên bảy mươi hai thần tọa.

Nhìn thấy một màn như vậy, Ngao Lang đảo chủ vẻ mặt âm hàn không nhin được vỗ một chưởng lên ghế ngồi, nhìn ra được lúc này tâm tình của hắn cực kỳ không xong. Âu Dương Không là lá bài tẩy lớn nhất của Ngao Lang thần đảo, nhưng không thể tưởng được vẫn bị gãy ở ngoài một ngàn danh.

Điều này không thể nghi ngờ làm cho hắn càng thêm oán hận Tần Phàm cùng Mạc Lợi thần đảo.

- Ha ha...

Chứng kiến tình cảnh như vậy, hai người Mạc Lợi đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ đều không nhin được phá lên cười, trước đó nhìn thấy thần sắc luôn đắc ý của Ngao Lang đảo chủ, bọn họ đã ôm một bụng uất ức thật lâu. Hiện giờ thấy người kia thay đổi thần sắc khó xem, hai người rốt cục cảm thấy trút được một ngụm ác khí.

- Thật sự là thống khoái, Thái Hư huynh, người xem biểu tình của Ngao Lang lão nhân, thật sự làm người ta hả lòng hả dạ!

Mạc Lợi đảo chủ không nhin được vỗ ghế nói.

- Ha ha, không sai, Mạc huynh, không thể không nói Tần Phàm thật làm cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn! Một chiêu vừa rồi không biết là bán thần kỹ cấp bậc gì, không ngờ có thể đạt tới uy lực đáng sợ như vậy, ta xem dù là bán thần kỹ chung cực đại thành cũng chưa hẳn so sánh được!

Thái Hư đảo chủ nhớ tới một chiêu Ma Tướng Quyền Tần Phàm vừa thi triển, thập phần hưng phấn mở miệng nói.

- Phải, đích thật là một chiêu bán thần kỹ vô cùng biến thái, kỳ thật lúc ban đầu khi Mạc Lợi thần đảo mở cuộc thi vòng loại ta từng nhìn thấy hắn thi triển qua một lần, nhưng khi đó uy lực còn chưa mạnh mẽ như hiện tại, không nghĩ tới chỉ mới qua nửa năm, hắn đã tăng lên tới trình độ này!

Mạc Lợi đảo chủ gật đầu nói, chính là hắn không thừa nhận cũng không được, thực lực của Tần Phàm đã mạnh mẽ hơn không ít.

- Hơn nữa hắn hai lần thi triển bí kỹ kích thích nguyên giới lực, thật sự làm cho người ta hết sức kinh ngạc, sau khi thi triển bí kỹ, ta cảm giác được thậm chí nguyên giới lực của hắn còn mạnh hơn Âu Dương Không, phỏng chừng dù là lục kiếp bán thần còn không sánh bằng!

Thái Hư đảo chủ lại nói tiếp.

Mạc Lợi đảo chủ gật đầu, nghĩ nghĩ nói:

- Không sai, cho nên nói hiện tại xem ra Tần Phàm đích thật là có được thực lực tiến vào trước một trăm danh, chỉ là những siêu cấp thiên tài của các đại thần đảo thật quá nhiều, hắn muốn tiến vào trước mười thật có chút khó khăn!

- Ha ha, tóm lại Tần Phàm của Mạc Lợi thần đảo của người mạnh hơn Diệp Nhâm của Thái Hư thần đảo rất nhiều!

Thái Hư đảo chủ nói, trong mơ hồ còn mang theo vẻ hâm mộ tràn ngập:

- Nhắc tới lần này Diệp Nhâm tiến vào trước ngàn danh cũng may nhờ có Tần Phàm!

- Hắc hắc, nếu Thái Hư huynh thật sự có tâm, đến lúc đó luyện chế thêm nhiều đan dược cho các thiên tài Mạc Lợi thần đảo là được.

Mạc Lợi đảo chủ tâm tình rất tốt, nhân cơ hội nói.

Thanks

1622. Chương 1632: Thái Dao Xuất, Thiên Hạ Phục. (1)

Chương 1632: Thái đạo xuất, thiên hạ phục. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ha ha, tự nhiên là không thành vấn đề!

Thái Hư đảo chủ sảng khoái đáp ứng.

...

Ở bên dưới.

Tần Phàm giải quyết xong Âu Dương Không, không chút khách khí thu lấy trữ vật giới chỉ của hắn, vừa điều tra, liền phát hiện bên trong cất chứa có chút khả quan.

Lại đem cây thước màu đỏ nhặt lên, phát hiện vũ khí này ẩn chứa lệ khí rất nặng, đoán chừng là bán thần khí đạt tới chung cực cấp. Nhưng vật này cũng không thích hợp cho hắn sử dụng, cho nên hắn chỉ đành ném vào trong trữ vật giới chỉ.

Làm xong việc này hắn xoay người đi về hướng Diệp Nhâm.

Lúc này Diệp Nhâm đã hoàn toàn bị thực lực của Tần Phàm thuyết phục, vốn hắn luôn nghĩ thực lực giữa đôi bên không hơn kém bao nhiêu, nhưng thẳng tới lúc này hắn mới cảm giác được chênh lệch cực lớn.

- Diệp huynh, ngươi không có việc gì chứ?

Tần Phàm mỉm cười hỏi.

- Không có việc gì, nhưng thực lực của ta không phải là đối thủ của Âu Dương Không, thật không thể tưởng được hắn mạnh hơn ta nhiều như vậy.

Diệp Nhâm lắc đầu nói ra, sau đó hắn nhìn Tần Phàm:

- Đương nhiên, cuối cùng hắn vẫn thua trên tay ngươi. Ta thật sự cam bái hạ phong, nếu lần này không có ngươi có lẽ ta đã chết trong tay Âu Dương Không, xem như ta thiếu ngươi một mạng, sau này có việc gì cần làm ngươi cứ việc phân phó, ta tuyệt đối sẽ không nhú mào!

- Diệp huynh nói quá lời!

Đối với vẻ ngay thẳng của Diệp Nhâm, Tần Phàm rất có hảo cảm, chỉ cười cười nói:

- Thái Hư thần đảo cùng Mạc Lợi thần đảo vốn là đồng minh, mọi người nên giúp đỡ cho nhau, kế tiếp nếu Diệp huynh gặp mặt người của Mạc Lợi thần đảo trên chiến trường, hi vọng cũng có thể đưa tay giúp đỡ!

Nhắc tới trong lòng hắn vẫn mơ hồ có chút bận tâm cho Kỷ Huyền Nhi cùng Mộ Thanh Thanh.

- Việc này Tần huynh có thể yên tâm, ta biết nên làm như thế nào!

Diệp Nhâm trịnh trọng gật đầu nói.

Ông...

Vào lúc này, trên chiến trường rốt cục đã đào thải đủ mười lăm người, chỉ còn lại mười người dự thi, cho nên cửa truyền tống đi thông chiến trường kế tiếp lập tức mở ra.

- Tốt lắm, Diệp huynh, chúng ta đi thôi!

Tần Phàm mỉm cười nói, hắn biết trên người Diệp Nhâm có thương tích, lo lắng hắn sẽ bị người khác đánh lên cho nên cho người đi trước:

- Diệp huynh, mời đi trước!

- Cảm ơn!

Diệp Nhâm cũng hiểu rõ vấn đề của mình, lúc này không chút chậm trễ dẫn đầu đi vào cửa truyền tống. Bên trong hẳn còn có được chút thời gian đem trạng thái hoàn toàn điều chỉnh trở lại.

- Xem như tiến vào trước ngàn danh!

Tần Phàm nhìn cửa truyền tống sáng lên, cười nhẹ một tiếng, lập tức đi vào. Lúc trước Mạc Lợi đảo chủ từng nói muốn tiến vào trước ngàn danh rất khó, hiện giờ xem như hẳn đã chính thức thông qua.

Đương nhiên đây không phải mục đích cuối cùng của hắn.

- Người rất không tệ, nhớ kỹ ta, ta tên là Chương Nhất Thiên, nếu như người có cơ hội tiến vào trước năm mươi, chúng ta còn có thể gặp mặt!

Ngay khi hắn sắp biến mất sau cửa truyền tống, một thanh âm thản nhiên truyền vào trong tai của hắn.

Chương Nhất Thiên!

Chương Nhất Thiên?

Ngay khi Tần Phàm sắp biến mất trong cửa truyền tống thì nghe được thanh âm kia, hắn không khỏi ngẩng đầu lên nhìn lại.

Lúc này hắn mới phát hiện đó là một người dự thi đến từ đại thần đảo, tóc đen áo bào xám, dáng người thoạt nhìn hơi có chút gầy yếu, làm cho người khó quên chính là đôi mắt hắn thoạt nhìn sâu thẳm, giống như thâm sâu vào, đồng tử rậm rạp làm cho người ta có loại cảm giác quỷ dị.

Kim sắc trường thương!

Đây là đồ án trên y phục của Chương Nhất Thiên.

- Thương Thần đảo?

Nhìn thấy đồ án kia, Tần Phàm rất nhanh liền nhận ra, thoáng có chút kinh ngạc. Không thể tưởng được lại có thể nhanh chóng gặp phải đối thủ mạnh như vậy, cũng may giữa đôi bên còn chưa phát sinh tranh đấu, nếu không phỏng chừng rất khó kết thúc.

Có thể nói thế này, ở trong những đại thần đảo, phàm là dùng vũ khí làm dấu hiệu thần đảo đều có một nguyên tắc, đó là thần cấp thì dùng kim sắc, để cấp dùng ngân sắc, hoàng cấp dùng đồng sắc.

Mà đảo chủ đại thần đảo sử dụng vũ khí làm danh hiệu trên cơ bản đều là người chuyên tu loại vũ khí này cực mạnh. Tỷ như Thương Thần, chính là người tu luyện thương cực mạnh, nếu Thương Đế cảm giác mình mạnh hơn Thương Thần, như vậy có thể đưa ra khiêu chiến, cuối cùng lại thay đổi danh hiệu.

- Trước năm mươi danh sao? Ta nhớ kỹ!

Tần Phàm nhìn thấy thân ảnh áo xám dần dần mờ hồ, khóe môi nổi lên tia mỉm cười.

Không thể nghi ngờ người đến từ đại thần đảo không có người nào là người tầm thường, nếu Chương Nhất Thiên dám mở miệng đòi tái kiến với hắn ở trước năm mươi danh, như vậy nhất định hẳn có đủ lòng tin này.

Nhưng Tần Phàm cũng rất có lòng tin.

Ngay cả Âu Dương Không còn bị hắn đánh bại, hơn nữa hắn còn chưa thi triển toàn lực, có thể biết được thực lực của hắn như thế nào, phỏng chừng Chương Nhất Thiên cũng nhìn ra được tiềm lực của hắn vì vậy mới đưa ra lời ước hẹn.

Quang mang chớp qua trước mắt, trong hốt hoảng Tần Phàm đã sắp tiến vào chiến trường thứ tư.

Mà cùng lúc đó.

Trên thần tọa bảy mươi hai vị đảo chủ.

- Di? Lăng Cầm đã tiến nhập trước một ngàn danh, ta quả nhiên còn nhìn lầm nàng, nữ tử này có được thực lực rất mạnh!

- Thiên Dương...quả nhiên, mặc dù được Tần Phàm trợ giúp tiến vào trước ba ngàn danh, nhưng cuối cùng vẫn bị đào thải tại cửa ải này. Nhưng may mắn không cần lo lắng về tính mạng, năm người của Mạc Lợi đảo chỉ sợ hiện tại thực lực của hắn là thấp nhất, chờ quay về thần đảo nhất định phải cho hắn rèn luyện thêm một chút.

- Mộ Thanh Thanh? Cái gì, nữ tử này còn liên tục đánh bại hai thiên tài đến từ Kiếm Hoàng đảo! Mặc dù nói thực lực của hai người kia cũng không tính là cực mạnh, nhưng thực lực của đại thần đảo thật không thể xem thường. Huống chi là cũng giống như nàng đều tu luyện kiếm đạo, phải biết rằng những cường giả đại thần đảo trình độ đều cực cao hơn người bình thường.

- Còn có Kỷ Huyền Nhi, thế nhưng cũng tiến nhập được trước một ngàn danh, nàng đến Thiên Tài đảo chỉ mới đột phá ngũ kiếp bán thần, không thể tưởng được còn có thực lực như vậy, xem ra lãnh nhiệt cực trí chi đạo quả nhiên là không tầm thường.

Mạc Lợi đảo chủ nhìn tình huống bên dưới chiến trường, sắc mặt liên tục biến hóa, tuy rằng bởi vì Mạc Thiên Dương thất bại rời khỏi mà cảm thấy không vui, nhưng tóm lại lần này vẫn mang tới cho hắn vui mừng to lớn.

- Ha ha, Thái Hư thần đảo chúng ta không thể so được với Mạc Lợi thần đảo của người. Lần này thông qua ngàn danh ngoại trừ Diệp Nhâm thì có một người mà thôi, ta vốn nghĩ sẽ có được ba người, đáng tiếc còn có một tuyển thủ lại gặp phải thiên tài đến từ thần đảo để cấp, trực tiếp liền bị miểu sát. Tài nghệ không bằng người, thật không có cách nào!

Lúc này Thái Hư đảo chủ lại nói.

- Hắc hắc, vô luận như thế nào lần này chúng ta vẫn tốt hơn Ngao Lang thần đảo rất nhiều. Điểm này đã đáng giá cao hứng, ngay cả Âu Dương Không cực mạnh của Ngao Lang thần đảo cũng bị Tần Phàm giết chết, xem ra không còn ai đủ khả năng tiến vào trước một ngàn danh. Lần này xem như tới phiên bọn hắn lột da!

Mạc Lợi đảo chủ cười nói.

1623. Chương 1633: Thái Dao Xuất, Thiên Hạ Phục. (2)

Chương 1633: Thái đạo xuất, thiên hạ phục. (2)

- Ha ha, không sai, nhìn thấy bộ dạng tức giận của Ngao Lang lão nhân đã làm cho ta cao hứng, người xem hẳn đứng ngồi không yên, vừa rồi đặc ý hướng chúng ta liên tục thị uy, nhưng hiện tại đã không còn dám nhìn qua nữa!

Thái Hư đảo chủ cũng phụ họa nói.

- Kế tiếp là tiến vào trận đấu bài danh năm trăm, tiếp tục xem thử biểu hiện của bọn họ thế nào!

Mạc Lợi đảo chủ mỉm cười nhìn xuống dưới, kỳ thác kỳ vọng.

...

- Nơi này là chiến trường đi vào trước năm trăm danh đi!

Tần Phàm đi ra khỏi cửa truyền tống, sau đó đánh giá khắp bốn phía chung quanh:

- Không biết cửa ải này lại có gì bất đồng đây?

Trong tầm mắt đều là một mảnh hoang vắng.

Thật giống như suy đoán của hắn, chiến trường thứ tư còn nhỏ hơn chiến trường thứ ba, nói cách khác địa phương tránh né càng ít, sẽ triển khai cuộc chém giết càng thêm kịch liệt cùng tàn khốc.

- Cửa truyền tống đi thông chiến trường kế tiếp cũng còn chưa được mở ra!

Hắn nhìn ra xa xa, phát hiện cửa truyền tống vẫn đóng kín, cũng giống như chiến trường thứ ba phải đào thải đủ nhân số mới có thể mở ra.

- Những người dự thi, hoan nghênh mọi người đi vào chiến trường thứ tư, ở trong này là một ngàn danh tiến năm trăm danh, mỗi chiến trường có một trăm người, đào thải năm mươi người thì cửa truyền tống sẽ mở ra, chúc mọi người may mắn!

Chỉ thoáng chốc thanh âm kia lại vang lên lần nữa.

- Cuộc chiến này thậm chí có tới trăm người cùng chém giết?

Nghe đến đó Tần Phàm không khỏi kinh ngạc, phải biết rằng nơi này còn nhỏ hơn mấy chiến trường trước rất nhiều, một địa phương nhỏ như vậy có tới trăm cường giả chém giết lẫn nhau, trình độ thảm thiết liên có thể tưởng tượng.

Lúc này ánh mắt hắn xẹt qua trên chiến trường, quả nhiên phát hiện thật nhiều bóng người rậm rạp xuất hiện.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Chiến trường vừa mở ra, chỉ chốc lát rất nhanh từ khắp bốn phía truyền lại thanh âm chiến đấu.

- Sưu sưu sưu...

Cũng như những lần trước, thân phận ngũ kiếp bán thần của Tần Phàm thật giống như mỹ thực mê người, rất nhanh đã hấp dẫn không ít người hướng hắn vọt tới.

- Ha ha, đều đem ta cho rằng quả hồng mềm ah!

Thấy vậy Tần Phàm hít sâu một hơi, hai mắt híp lại, khóe miệng hiện lên ý cười nghiền ngẫm. Nhưng trong chiến trường trăm người hỗn chiến, hắn cũng phải cẩn thận hơn trước một ít, dù sao bên trong này có thật nhiều người đến từ các đại thần đảo.

Hoặc!

Quả nhiên, một người đầu tiên vọt tới trước mặt hắn, nhìn trang phục liền biết là người đến từ Dao Hoàng đảo, người kia vừa xông lại, không nói lời nào đã lập tức bổ ra một đao.

Đao pháp của người này giống như nước chảy, kéo dài không dứt.

Ánh đao đi qua, thật giống như một thác nước, trực tiếp thổi quét lên trên người Tần Phàm, bên trong ẩn chứa đao thế dậy sóng không ngớt, rất nhanh đã đem Tần Phàm bao phủ.

- Dùng đao sao?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ lại, cảm giác được đao thế bá đạo xâm nhập, chiến ý trên người hắn bộc phát. Mặc dù đang đối mặt với thiên tài đại thần đảo, nhưng hắn không chút sợ hãi.

- Một khi đã như vậy, vậy chiến đi!

Tiếp theo hắn lui về phía sau hai bước, khi hắn lui ra phía sau, ánh mắt thản nhiên nhìn về phía trước, áo bào phản phật, mơ hồ tràn ra tia đao khí.

- Ông!

Ngay lập tức trong hư không bỗng nhiên chấn động, một đồ vật từ trên người Tần Phàm rất nhanh bay ra, thậm chí bởi vì tốc độ quá nhanh chỉ có thể chứng kiến đó là một đạo hắc quang mà thôi.

Nhưng đạo hắc quang đi qua, sắc bén tới mức cắt ra một khe không gian thật dài, nhìn thật ghê người.

- Cái gì?

Thiên tài đến từ đại thần đảo vừa nhìn thấy vật kia bay ra, liền kinh hãi, khiếp sợ với uy lực ẩn chứa bên trong. Bởi vì đồ vật kia rất nhanh đã tiến tới gần trước mặt của hắn, hắn không thể không giơ cao trường đao ngăn cản lại.

Khanh!

Một thanh âm kim thiết va chạm truyền ra, người dự thi của Đạo Hoàng đảo chỉ cảm thấy cổ tay mình run rẩy lên, vẻ mặt thay đổi, lui ra sau hai bước nhìn xem, vẻ mặt hiện lên cổ quái cùng phần uất.

Thái đao!

Bởi vì hắc quang kia không phải là vật gì khác, không ngờ là một thanh thái đao!

- Lão bằng hữu, thật lâu không gặp!

Lúc này Tần Phàm đưa tay về phía trước, đem thái đao cầm vào trong tay, cảm giác lại vẻ quen thuộc, trên mặt lộ ra dáng mỉm cười ôn hòa.

Vương Trù Đao!

Thanh đao truyền từ viễn cổ đạo vương, sau khi đi tới Tân Thế Giới hắn cơ hồ không lấy ra sử dụng. Bởi vì hắn tính toán chủ tu quyền đạo, hơn nữa bởi vì Trù Đao đạo quá mức phức tạp, về sau hắn buông tha sử dụng.

Chẳng qua hiện nay Tần Phàm đã đạt tới cảnh giới võ đạo cực cao.

Thậm chí lúc trước khi hắn sáng tạo ra Đại La Diệt Ma Quyền, đã có thể đem kiếm thuật cùng thương thuật đều dung hợp vào bên trong.

Hiện tại trong tay cầm Vương Trù Đao, cảm giác được đao khí truyền ra trên người của thiên tài Đạo Hoàng đảo, mỗi tác thần kinh trong thân thể hắn như rung động lên, tiếp theo hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Đao khí quanh thân hắn không ngừng tăng cường lên, rất nhanh trong phạm vi trăm thước đều tràn ngập đao ý sắc bén bá đạo, tựa hồ như muốn chém giết hết thảy. xem tại

- Người này...làm sao có thể...

Người dự thi đến từ Đạo Hoàng đảo vốn nhìn thấy Tần Phàm sử dụng thái đao trên mặt hiện lên ý châm chọc, nhưng hiện tại biến thành động dung cùng ngưng trọng.

- Như thế nào nhìn người này giống như tu luyện đạo đạo chân chính, nhưng lại có được đao ý cùng đao khí cường đại như thế, thật là quỷ dị...không được, không thể cho hắn tiếp tục cảm ngộ đi xuống!

Thiên tài Đạo Hoàng đảo nhìn thấy đao thể trên người Tần Phàm không ngừng kéo lên, rốt cục sắc mặt đại biến, không nhịn được nữa bỏ ra một đạo về phía trước.

Bán thần kỹ chung cực cấp – Đạo Sơn Tế!

Đao khí cuồng bạo hóa thành núi đao, điên cuồng hướng Tần Phàm áp xuống, trong đó ẩn chứa đao khí bá đạo đáng sợ, tùy tiện một đạo đủ giết chết một ngũ kiếp bán thần bình thường.

Ông!

Nhưng đúng lúc này Tần Phàm bỗng dưng mở hai mắt!

- Thử xem Thiên Đao do ta tự mình sáng chế đi!

Vương Trù Đao trong tay lập tức phát ra đao ý vô thượng kiêu ngạo cứu thiên, lấy một quỹ tích thật hoàn mỹ chém về phía trước!

Trong Trù Đao Tam Thức được chia làm Thiên Địa Nhân tam chiêu.

Đây là do đệ tử Lục Phong của Đạo Vương sáng chế, ba chiêu này uy lực lớn nhất chính là Thiên Đao, muốn thi triển Thiên Đao cần phải có trình độ về trừ nghệ, bởi vì trong trừ đao của Lục Phong vốn lấy thiên địa làm trừ.

Nhưng cho tới nay Tần Phàm vẫn thiếu hụt trong trù nghệ, hắn từng thử qua đan trù kết hợp khi còn ở Vũ Thiên đại lục, từng miễn cưỡng thi triển qua chiêu Thiên Dao, nhưng uy lực chỉ hữu dụng đối với võ thánh, nếu muốn chống lại bán thần xa xa không đủ.

Cho nên lần này hắn dung hợp cảm ngộ, đem trù đạo hoàn toàn cải tạo cùng thay đổi, trở thành Thiên Dao chân chính thuộc về mình.

- Oanh!

Đầu tiên hắn khởi động Phần Thần bí kỹ, một viên tinh thần mằm móng chậm rãi chìm vào bên trong nguyên giới của hắn, điều này làm nguyên giới càng thêm mạnh mẽ, thật giống như liệt hỏa đang hừng hực thiêu đốt.

1624. Chương 1634: Xảo Ngộ Mộ Thanh Thanh.

Chương 1634: Xảo ngộ Mộ Thanh Thanh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lấy thân thể hắn làm đỉnh lô, thiêu đốt thiên địa Thiên Dao!

Đạo xuất, phong vân động!

Một vầng hắc sắc quang mang xẹt qua thiên không, như kéo theo phong vân cuốn động, xung quanh Tần Phàm cát bay đá chạy, uy thế rung động thậm chí làm cho cả nửa chiến trường đều quay đầu nhìn qua.

Ông!

Một đạo bồ tối, chỉ thấy ánh đạo chợt lóe, thiên địa phóng xuất hào quang, ánh đạo vô cùng chói mắt làm ngàn vạn người xem trong toàn trường không thể mở hai mắt!

Hô hô hô hô...

Vương Trù Dao hắc sắc chém rách không trung, hỏa diễm bộc phát trên thân đạo không ngừng phóng thích ra ngoài.

Đạo khí nóng rực, đạo trảm thiên địa, hỏa phần bát hoang!

Oanh!

Tần Phàm phát ra một đạo rất nhanh liền trảm lên trên núi đạo của người dự thi Dao Hoàng đảo, hào quang bắn ra bốn phía, rất nhanh trực tiếp đem núi đạo kia hoàn toàn đánh tan.

- Làm sao có thể!

Về mặt người kia hiện lên vẻ khó tin, hắn từng lớn đôi mắt nhìn chiêu đạo của mình bị phá hủy, trong miệng gầm lên:

- Người này rõ ràng không hề có đạo khí, chỉ nhắm mắt cảm ngộ một thoáng là có thể thi triển ra đạo pháp mạnh mẽ như vậy?

Nhưng sự thật đã bày ra trước mắt.

Nhìn thấy đạo khí tản ra bốn phía, đối mặt với đạo khí hắc sắc mang theo sóng nhiệt cuộn cuộn vọt tới, hắn có chút kinh hoảng thối lui ra phía sau, căn bản không dám đi đón.

Nhưng đúng ngay lúc này Tần Phàm chợt động.

Hắn bước một bước về phía trước, thân ảnh hóa thành thanh sắc lưu quang bắn tới, nhanh chóng bắt lấy Vương Trù Dao giữa không trung.

Tốc độ của hắn nhanh hơn đối phương, hơn nữa đối phương còn đang kinh hoảng, hắn chiếm hết ưu thế, gắt gao nắm chặt chuỗi đạo bức gần tới trước mặt đối phương, từ trên chém xuống!

Ông!

Không gian hiện ra khe nứt thật dài, một đao trực tiếp chém lên nguyên giới phòng ngự của đối phương, thần sắc khiếp sợ của người kia còn chưa kịp thối lui thì cảm giác được thân thể mình bị chém thành hai nửa.

Hoa!

Toàn trường rung động!

Động tác của Tần Phàm sinh động lưu loát như mây bay nước chảy, hoàn toàn giống như một đao đạo cao thủ đã tu luyện từ thật lâu trước kia.

- Lão bằng hữu, làm được không sai!

Trên mặt Tần Phàm lộ ra ý cười, hần nhớ lại trước kia khi mình lấy được Vương Trù Đao, sử dụng cảm giác thật thuận buồm xuôi gió, lần đầu tiên sử dụng liền đại phát thần uy.

- Không biết cấp bậc như Đao Vương so với Đao Đế Đao Thần sẽ như thế nào?

Trong lòng hần mơ hồ tự hỏi.

Mà đối với uy lực của chiêu đao vừa rồi hần cảm giác có chút hài lòng, hần thậm suy đoán, uy lực của chiêu này chỉ sợ còn mạnh hơn Đại La Diệt Ma Quyền một ít.

- Tốt, kế tiếp!

Tiếp theo trong tay cầm Vương Trù Đao, chiến ý trên người không thể áp chế, hoàn toàn bộc phát ra, sau khi giết chết thiên tài của Đao Hoàng đảo rất nhanh hần liền tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

...

- Người này còn biết cả đao đạo? Ở trên người hần rốt cục còn cất giấu bao nhiêu bí mật?

Mạc Lợi đảo chủ ngồi trên thần tọa nhìn thấy một màn này, vẻ mặt khiếp sợ.

- Ngay cả Mạc huynh cũng không biết Tần Phàm còn hiểu được đao pháp? Vừa rồi ta xem hần hình như đã thật lâu không có sử dụng qua đao pháp, nhưng uy lực một chiêu đao pháp vừa rồi rõ ràng đạt tới uy lực bán thần kỹ chung cực cấp, thật sự là quý dị!

Thái Hư đảo chủ không khỏi kinh ngạc nói.

- Trước kia ta luôn cho rằng Tần Phàm là quyền đạo cao thủ, bởi vì hần có thể sử dụng thật nhiều loại bán thần kỹ chung cực cấp, nhưng ta làm sao cũng không nghĩ ra hần còn nắm giữ cả đao pháp chung cực cấp, hơn nữa bình thường trên người hần cũng không cảm giác được đao khí, làm sao biết hần che giấu sâu như vậy...

Mạc Lợi đảo chủ vẫn vô cùng kinh ngạc.

- Người không phải nói hần đến từ một đại lục xuống dốc hay sao? Hần làm sao có được nhiều bán thần kỹ chung cực cấp như vậy?

Thái Hư đảo chủ nghi hoặc hỏi thăm.

- Thái Hư huynh, nói ra người có thể không tin, ta hoài nghi bán thần kỹ chung cực cấp của hần rất có thể là do chính hần sáng lập!

Mạc Lợi đảo chủ trầm ngâm một lúc nói:

- Thật giống như hần thi triển một chiêu bán thần kỹ chung cực cấp tên là Đại La Diệt Ma Quyền, đây vốn là xuất hiện từ một môn bán thần kỹ chung cực cấp có tên là Đại La Diệt Ma Kiếm, là phần thưởng trong cuộc thi vòng loại của Mạc Lợi thần đảo ban cho hần. Không thể tưởng được hần thế nhưng có thể thay đổi thành quyền pháp!

- Chính mình sáng lập bán thần kỹ chung cực cấp?

Thái Hư đảo chủ há hốc miệng, cảm giác không thể tin:

- Cho dù là cường giả cấp đảo chủ như chúng ta, ngoại trừ mười vị đứng đầu, những người khác dù muốn sáng lập bán thần kỹ chúng cực cấp cũng không dễ dàng như vậy đi?

- Dù sao thì ta sẽ không!

Mạc Lợi đảo chủ lắc đầu bất đắc dĩ nói.

- Ha ha, dù sao bất kể như thế nào, ta phải chúc mừng Mạc huynh, Mạc Lợi thần đảo xuất hiện một thiên tài yêu nghiệt như vậy, ngày sau Mạc Lợi thần đảo càng thêm nổi danh trong Tân Thế Giới. Vừa rồi ta phát hiện có mấy vị đảo chủ đại thần đảo đều lưu ý tới Tần Phàm!

Thái Hư đảo chủ nói.

- Không đối gạt Thái Hư huynh, trước kia ta từng có chút ma sát nhỏ với Tần Phàm...xem ra sau cuộc chiến này, ta phải nghĩ biện pháp chữa trị lại quan hệ giữa chúng ta mới tốt!

Mạc Lợi đảo chủ cười khổ nói, cũng xem như thừa nhận đại tiềm lực của Tần Phàm, thậm chí là tới trình độ hần không thể coi khinh.

Hần mơ hồ cảm thấy ngày sau người kia cũng sẽ trở thành cường giả cấp đảo chủ, thậm chí càng mạnh hơn so với hần.

Ở bên dưới chiến trường, Tần Phàm đương nhiên không biết suy nghĩ của bọn họ, lúc này hần cầm thái đao trong tay, sau đó toàn thân liền biến thành bá đạo sắc bén.

Sau khi giết người dự thi của Đạo Hoàng đảo, thân ảnh của hần chợt lóe, lập tức phóng đi tới chỗ người dự thi khác.

Lúc này toàn thân Tần Phàm như biến thành một lưỡi đao, mang theo sát ý lạnh lùng, xuyên qua trong chiến trường, không ngừng xuất đao, vô luận đối phương mạnh yếu vừa tiếp xúc lập tức quần chung một chỗ.

Mấy người thuộc Đạo Hoàng đảo ban đầu cố tình muốn vọt tới chỗ hần, nhưng khi nhìn thấy hần đại phát thần uy liền kinh hoảng bỏ chạy, nhưng sau đó đều bị Tần Phàm tập trung giải quyết từng người một không bỏ sót.

Dù sao toàn trường trăm người, chỉ một mình Tần Phàm đã giết năm sáu người.

- Di? Mộ Thanh Thanh?

Vừa giết xong một người, ánh mắt Tần Phàm ngưng tụ lại, thấy được thân ảnh quen thuộc cách mình không xa, sau khi thấy được kiếm pháp của người kia, thầm thở dài:

- Nàng quả nhiên thuận lợi đi tới nơi đây, hơn nữa thực lực tăng hơn trước không ít, tiến vào năm trăm danh cũng không thành vấn đề!

Huống chi có hần ở nơi này, khẳng định thế nào cũng phải bảo trụ đối phương.

Lúc này Mộ Thanh Thanh dùng một kiếm giết chết một lực kiếp bán thần, vừa quay đầu cũng nhìn thấy Tần Phàm.

Đôi mắt hai người chạm vào nhau trên chiến trường.

- Ta không hề biết ngươi còn hiểu được đao pháp!

Mộ Thanh Thanh nhìn Tần Phàm, ánh mắt bình tĩnh, nhưng mang theo thần thái kinh dị, nàng thu lại trường kiếm đi tới bên cạnh Tần Phàm nói.

1625. Chương 1635: Gặp Được Huyền Nhi. (1)

Chương 1635: Gặp được Huyền Nhi. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Khụ khụ, ta chỉ biết một chút, so ra còn kém kiếm đạo chuyên tu của người!

Tần Phàm có chút xấu hổ vuốt mũi nói.

Trên thực tế lần trước khi nghiên cứu Đại La Diệt Ma Kiếm hắn cũng cảm giác được mình có thiên phú trong sử kiếm, nhưng hắn biết mình không có tinh lực đi tu luyện nên không xâm nhập mà thôi.

- Nhìn người cũng không giống như chỉ biết một chút!

Mộ Thanh Thanh chợt phát hiện mình có chút ê ẩm, cho tới nay nàng đều là người ngạo khí quật cường, nhưng hiện tại nàng phát hiện chênh lệch giữa nàng cùng Tần Phàm đã lớn tới mức độ này, điều này làm trong lòng nàng có chút khó chịu.

Nhưng vì sao ta lại thích so sánh cùng hắn đây?

Trong lòng nàng từng tự hỏi mình nhưng không có được đáp án.

- Cửa đi thông chiến trường thứ năm đã mở, chúng ta đi thôi, tiến vào trước năm trăm danh!

Đúng lúc này, Tần Phàm cũng không biết rõ nỗi lòng của Mộ Thanh Thanh, hắn nhìn thấy cửa truyền tống phát sáng liền mỉm cười lên tiếng nhắc nhở.

Lúc này ở trên chiến trường thứ tư, Tần Phàm vừa nhìn liền phát hiện không còn tới năm mươi người, đại khái chỉ có khoảng bốn mươi lăm hoặc bốn mươi sáu.

Hắn đoán bởi vì khi cửa truyền tống được mở ra, còn có vài người trong lúc giao chiến phân ra kết quả, cho nên tạo thành tình huống như vậy. Nhưng bất kể như thế nào, hắn cùng Mộ Thanh Thanh xem như đã tiến vào trước năm trăm danh trong cuộc chiến thiên tài lần này.

- Đi thôi!

Nghe được lời nói của Tần Phàm, Mộ Thanh Thanh đem nỗi lòng phức tạp áp xuống, phẳng phất như đang muốn trốn tránh lạnh lùng thốt lên hai chữ, cũng không tiếp tục nhìn Tần Phàm mà trực tiếp lao vào trong cửa truyền tống.

Nhìn thấy thái độ lãnh đạm của Mộ Thanh Thanh, Tần Phàm chợt ngây ra, nhưng hắn biết tính khí Mộ Thanh Thanh vốn thật lạnh lùng, cho nên cũng không nghĩ nhiều, chỉ cười khổ lắc đầu theo sát sau lưng.

- Năm trăm danh, không biết hiện tại Huyền Nhi ra sao?

Khi tiến vào cửa truyền tống, Tần Phàm chợt nhớ tới Kỷ Huyền Nhi, trong lòng hơi có chút lo lắng tình huống của nàng. Dù sao càng đi sâu vào bên trong, gặp phải đối thủ sẽ càng mạnh, với thực lực mới đột phá ngũ kiếp bán thần của Kỷ Huyền Nhi đến cửa ải này cũng đã là cực hạn.

- Hi vọng nàng đừng quá vội mạnh đi! xem tại

Hắn hiểu rất rõ tính cách quật cường của nàng, mơ hồ có thêm vài phần lo lắng.

Trong lòng dâng lên đủ loại ý tưởng, hào quang chậm rãi lóe ra, thân ảnh của hắn rất nhanh biến mất trong cửa truyền tống.

Ước chừng một khắc sau, hắn xuất hiện trong chiến trường mới.

Đây là chiến trường thứ năm.

- Lần này không biết lại đào thải bao nhiêu người...

Ánh mắt Tần Phàm đánh giá nhanh chiến trường, sau đó phát hiện chiến trường này lớn hơn chiến trường thứ tư một ít. Hắn phỏng chừng đây là vì lo lắng lực lượng của những người dự thi càng vào vòng trong càng mạnh mẽ, lực công kích quá lớn, sân bãi nếu quá nhỏ sẽ tạo thành hỗn loạn.

Mảnh đất hoang vắng, kéo dài khắp chiến trường, ngay trung ương cũng có một cánh cửa đi thông cửa tiếp theo.

Cánh cửa kia cũng tạm thời đóng kín.

- Hoan nghênh các vị đi vào chiến trường thứ năm, cuộc chiến này có khoảng bốn mươi bảy người dự thi, các người tiến hành cuộc chiến từ năm trăm còn hai trăm năm mươi danh, cuối cùng còn dư lại hai mươi lăm người có thể tiến vào cửa tiếp theo, sau khi đào thải hai mươi hai người còn lại thì cửa đi thông chiến trường thứ sáu sẽ mở ra, chúc các vị may mắn!

Vào lúc đó thanh âm kia lại vang lên.

Thanh âm rơi xuống, ánh mắt Tần Phàm ngưng tụ lại.

- Cửa ải này chỉ đào thải hai mươi hai người? Xem ra bởi vì trong cuộc chiến vừa rồi nhân số bị đào thải vượt qua hạn định, hoặc số người dự thi cần phải là số nguyên, cho nên mới xuất hiện loại tình huống này. Nhưng có thể đi tới nơi đây cũng không phải là kẻ yếu. Tuy rằng nhân số đào thải ít, nhưng muốn qua được khó khăn chưa chắc đã dễ dàng!

Trong lòng hắn thầm suy nghĩ.

Ánh mắt hắn nhìn khắp bốn phía quanh chiến trường, sau đó bắt đầu chứng kiến từng bóng người dần dần xuất hiện, có thể cảm giác được khí tức trên thân những người kia cũng không yếu.

Bắt đầu chiến đấu!

Lần này Tần Phàm trực tiếp chủ động phóng ra, bởi vì sau khi cầm lại Vương Trù Dao hắn có ý nghĩ phải quen thuộc lại một chút, cho nên ở cửa ải này vẫn cầm thái đao. Nhưng mặc dù cầm thái đao tạo hình kỳ lạ, nhưng phối hợp với khí thế bá đạo sắc bén, không có mấy người chủ động nghênh chiến với hắn, lại còn có người nhìn thấy hắn có ý tứ tránh né.

Dù sao có thể đi tới nơi đây, đều là người thực lực không kém, đồng thời cũng biết một ngũ kiếp bán thần vọt được tới cửa thứ năm không chỉ đơn giản nhờ vận khí, việc quý dị tất có vấn đề, cho nên trong lòng bọn họ đều có cổ kị.

Chỉ có những người tuyệt đối tin tưởng vào thực lực chính mình mới có hứng thú đối với Tần Phàm.

Vì chiến trường thứ năm lớn hơn chiến trường thứ tư không ít, cho nên khi nhìn thấy những người dự thi từ xa xa tránh né, Tần Phàm chỉ bất đắc dĩ cười khổ, sau đó lại quyết tâm tìm kiếm đối thủ, đồng thời phân tích những tên cường giả trong chiến trường này.

Hắn cũng không phải là kẻ hiếu sát, dù sao hắn vẫn thật tự tin không có mấy người có thể đào thải hắn ở trong chiến trường này, vì thế hắn cũng không đuổi theo truy sát người khác, chỉ xem như ôm cây đợi thỏ.

- Đó là Hách Kiếm đến từ Kiếm Thần đảo?

Rất nhanh Tần Phàm nhìn thấy một thiên tài nổi danh trong chiến trường, người này đến từ Kiếm Thần đảo, là người dự thi mà hắn đã chú ý từ rất sớm.

Trong năm người cảm ngộ thời gian dài nhất trước đây kiến trúc đàn, có một người chính là Hách Kiếm, ngoài ra còn Tần Phàm cùng tiểu Chiến, còn có hai người là Hư Thần đảo Bạch Trường Thiên cùng Đạo Thần đảo Niếp Phương.

Ba người này nghe nói đều có khả năng tiến vào trong mười danh đứng đầu, mà trước khi tiến vào chiến trường, hắn từng lưu ý biết ba người này thật sự rất mạnh, thậm chí người bình thường căn bản không dám tới gần bọn họ.

Nhưng mặc dù đã phát hiện được Hách Kiếm tại nơi này nhưng Tần Phàm không hề có ý tứ muốn đi khiêu khích hắn. Người này cũng là cường giả, cho dù hắn có thể chiến thắng cũng xem như là thắng thảm, nếu không cần thiết hắn không muốn gặp phải đối thủ như vậy quá sớm.

- Còn có một cường giả!

Tiếp theo hắn phát hiện được thêm một người quen, người này mặc trang phục thêu ngọn lửa màu xanh, hắn suy đoán là người dự thi của Hỏa Đế đảo, người này cấp cho hắn cảm giác giống như ngọn lửa ẩn trong khối băng, thoát nhìn không đốt người nhưng một khi đụng vào nhất định sẽ liệt diễm phần thân, chính là một trong hai cường giả điều thấp mà hắn phát hiện được trước đó.

Chỉ là Tần Phàm cũng không biết tên của hắn.

- Phải đặc biệt chú ý hai người này!

Tần Phàm thầm nghĩ trong lòng.

Sau đó ánh mắt hắn tiếp tục hướng xa xa nhìn lại, vốn ánh mắt của hắn đang thập phần hồ hững, nhưng khi nhìn thấy góc chiến trường cách mình xa nhất, sắc mặt của hắn bỗng nhiên biến đổi.

Vào lúc này, ở góc chiến trường xa xa đối diện, một đạo hắc sắc thân ảnh yếu diệu đủ hấp dẫn ánh mắt hắn không thể di dời, đó không phải ai khác, chính là Kỷ Huyền Nhi.

1626. Chương 1636: Gặp Được Huyền Nhi. (2)

Chương 1636: Gặp được Huyền Nhi. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này Kỷ Huyền Nhi đang phải đối mặt với một lực kiếp bán thần, tuy rằng thực lực của nàng không tệ còn có được lãnh nhiệt cực trí chi đạo tương trợ, đối với lực kiếp bán thần bình thường đều có hiệu quả áp chế, nhưng bây giờ người dự thi kia lại đến từ một thần đảo để cấp, vừa lúc tu luyện thủy hỏa nguyên giới, thao tác thủy hỏa lực lượng còn mạnh hơn Kỷ Huyền Nhi, vì vậy làm cho nàng phải liên tục thối lui về phía sau.

- Nàng vẫn luôn quật cường như vậy, đánh không lại còn không chịu rút lui!

Thấy vậy Tần Phàm không khỏi nhướng mày.

Nhưng tới lúc này hắn tự nhiên không thể ngồi yên không quản đến.

Dưới chân giẫm một bước, ngay lập tức thân hình hắn bắn về phía trước.

Ở bên kia, lực kiếp bán thần ép sát Kỷ Huyền Nhi, một tay thủy hỏa bao trùm trời đất, không ngờ khiến cho Kỷ Huyền Nhi nảy sinh cảm giác như sắp bị chìm ngập bên trong.

Dù sao nàng chỉ mới đột phá tới lực kiếp bán thần, cho dù nguyên lực thủy hỏa có được phẩm chất cực cao, nhưng so sánh trên số lượng vẫn xa xa không bằng đối phương.

Thủy Hỏa Cực Liên!

Đúng lúc này thanh âm lạnh băng vang lên giữa thiên địa, ngay lập tức trên người Kỷ Huyền Nhi bộc phát ra một loại năng lượng vô cùng khủng bố, một đóa thủy hỏa liên hoa trong suốt hiện lên giữa không trung đang từ từ nở rộ.

Xuỵ...

Đóa liên hoa trong suốt như ngọc thạch, mặt ngoài lóe lên quang mang nhàn nhạt, ở bên trong còn ẩn chứa hồng lam quang hoa đang xoay tròn với tốc độ cao, có thủy có hỏa, quần quýt lẫn nhau, nhìn qua có vẻ tươi đẹp rực rỡ lẫn kinh diễm.

Tần Phàm biết một chiêu này là tuyệt kỹ ẩn giấu của Kỷ Huyền Nhi, ban đầu khi tham gia cuộc đấu vòng loại của Mạc Lợi thần đảo nàng đã thành công tu tập dưới chỉ đạo của hắn, hiện tại xem ra uy lực một chiêu vũ kỹ kia đã tăng hơn ngàn trước không ít.

Nhưng hắn cũng biết một chiêu này tiêu hao thật lớn, nếu Kỷ Huyền Nhi bị ép buộc sử dụng một chiêu này, điều này cũng chứng tỏ nàng đã tuyệt đối rơi xuống hạ phong.

Thấy một màn như vậy Tần Phàm không khỏi gia tăng tốc độ.

Hắn xuyên qua chiến trường, giống như một đạo thanh sắc lưu quang xẹt qua ngang trời, nhưng lại làm người nhìn chăm chú, khí thế bá đạo sắc bén làm không ít người vừa nổi lên ý đồ riêng nhưng rất nhanh liền ép trở xuống, chỉ có vài cường giả trong mắt hiện lên vẻ hứng thú, nhưng không lập tức hành động mà chỉ chờ đợi thời cơ.

Hô hô hô hô...

Đóa thủy hỏa liên hoa nhanh chóng huy động trong đôi tay Kỷ Huyền Nhi, mềm mại dâng lên, càng ngày càng lớn mạnh, từng trận lốc xoáy không ngừng thổi ra bốn phía, ngay cả không gian cũng hiện lên tia vết rạn.

Đúng lúc này, nguyệt nhận trong tay nàng hợp lại!

Oanh long!

Một thanh âm như tiếng sấm sét hạ xuống, tiếp theo đóa liên hoa hóa thành một quỹ tích hoa lệ mang theo vĩ ảnh hồng lam đan xen rất nhanh đánh thẳng tới lục kiếp bán thần đối diện.

- Không thể tưởng được ngoại trừ Thủy Hỏa thần đảo chúng ta lại vẫn có người đạt tới trình độ thể này, lãnh nhiệt cực trí chi đạo quả nhiên là danh bất hư truyền, nhưng sau hôm nay sẽ không còn nữa!

Trên mặt người kia hiện lên ý cười thản nhiên, song chưởng hợp lại, nhất thời bộc phát ra cỗ năng lượng thủy hỏa kinh khủng, cuối cùng hình thành một đầu sư tử thật lớn trực tiếp đánh thẳng tới đóa liên hoa.

Oanh!

Rất nhanh hai công kích va chạm vào nhau, hơn nữa đóa liên hoa bị cắn nuốt thật nhanh, giữa không trung không ngừng quay cuồng, sắc mặt Kỷ Huyền Nhi biến thành tái nhợt.

- Hắc hắc, xin lỗi rồi mỹ nhân, ta vốn đã cho ngươi cơ hội rời đi, ngươi không đi, hiện tại chỉ có thể nói là vĩnh biệt...

Người kia hiện lên ý cười tàn nhẫn, bước tới phía trước muốn giết chết Kỷ Huyền Nhi.

- Các hạ, nếu ngươi dám thương tổn nàng một sợi tóc, ta cam đoan kết cục của ngươi sẽ thập phần thảm!

Nhưng đúng lúc này một thanh âm lạnh băng từ sau lưng hắn lại truyền đến.

Âm thanh lạnh như băng, vang lên trong góc chiến trường xa xa.

Nghe được thanh âm này, lục kiếp bán thần thuộc Thủy Hỏa thần đảo mới đột nhiên cảm thấy hắn không hề phát hiện có người đã đến vị trí gần sau lưng hắn tới như vậy. Nhất thời hắn cũng bất chấp tiếp tục đối phó Kỷ Huyền Nhi, vội vàng lách người tránh lui một khoảng cách, sau đó mới xoay người nhìn lại.

Không ngờ là một gã ngũ kiếp bán thần!

Vừa nhìn thấy, trong lòng người kia có vẻ kinh ngạc, ngay lập tức liền bình tĩnh trở lại.

- Là tinh thông thân pháp cùng che giấu khí tức sao?

Đôi mắt hắn nhìn Tần Phàm, phảng phất như muốn nhìn thấu người kia, trong lòng âm thầm đoán. Theo hắn xem ra một gã ngũ kiếp bán thần muốn xông tới chiến trường năm trăm danh thế này thật sự là không có khả năng, hơn nữa vừa rồi đối phương tiến đến gần như vậy mà hắn không phát hiện, cho nên mới nảy sinh ý tưởng như thế.

Nhưng trong lòng hắn cũng không chút khinh thường.

- Người không phải tính toán ở trước mặt Mẫn U ta đây mà trình diễn cảnh tượng anh hùng cứu mỹ nhân đi?

Hắn lạnh lùng nhìn Tần Phàm, trên mặt cố ý lộ ra tia cười thoải mái, kỳ thật đang kín đáo chuẩn bị tùy thời ra tay.

- Nếu hiện tại ngươi rời khỏi, như vậy chuyện xưa tới đây đã xong!

Tần Phàm thần nhiên trả lời.

- Ha ha, con người của ta cũng rất thích làm những chuyện khác người, loại chuyện xưa anh hùng cứu mỹ nhân ta vốn không thích nghe chút nào, tiên sinh kể chuyện căn bản là gạt người, ở cái thế giới này, chỉ có thực lực mới là trọng yếu nhất, căn bản không có chính nghĩa gì có thể nói. Mà sở dĩ mỗi lần anh hùng đều có thể cứu mỹ nhân thành công, vậy chỉ có một nguyên nhân, đó là thực lực của ác nhân quá kém!

Thủy Hỏa thần đảo Mẫn U âm trầm trầm cười nói.

- Người nói không sai, vậy thì người cho rằng thực lực của người đủ sao?

Tần Phàm nhàn nhạt cười nói.

- Trên chiến trường này thực lực mạnh hơn ta sẽ không quá ba người!

Nghe vậy ánh mắt Mẫn U lướt qua toàn trường, sau đó tự tin nói.

- Mà người cảm thấy được ta không nằm trong ba người đó, đúng không?

Tần Phàm bình tĩnh hỏi.

- Không sai, ta biết ngươi chỉ là một ngũ kiếp bán thần mà có thể thuận lợi đi tới đây thực lực khẳng định không tầm thường, nhưng ngươi muốn ở trước mặt ta làm anh hùng cứu mỹ nhân, không đủ!

Trên mặt Mẫn U hiện lên tia trào phúng nói.

- Tuy rằng ta không đồng ý cách nhìn của ngươi, nhưng có một câu ta thật sự đồng ý với ngươi – thì chính là trên thế giới này chỉ có thực lực là trọng yếu nhất, chỉ có thực lực mới là sự thật cuối cùng để chứng minh!

Tần Phàm vẫn thần nhiên nói.

Ngay tiếp theo, hai tay hắn siết chặt, tinh thần ngưng tụ thành một viên mầm móng chậm rãi chìm vào bên trong nguyên giới.

Phản Thần bí kỹ kích phát!

Oanh!

Viên tinh thần mầm móng vừa đi vào trong nguyên giới, lập tức liền thiêu đốt lên, uy lực đại tăng, mà khí thế quanh thân hắn lập tức mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Ông!

Tùy theo hoạt hóa Kỳ Lân ma thân.

Đối mặt với người trước mắt, hắn cảm thấy nhất định phải xuất ra lực lượng càng mạnh.

- Nguyên lai còn cất giấu thực lực như vậy, chẳng thể trách có tự tin!

1627. Chương 1637: Chuyện Xưa Chưa Chắc Đều Là Gạt Người.

Chương 1637: Chuyện xưa chưa chắc đều là gạt người.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Thấy vậy thần sắc Mẫn U ngưng lại, trong lòng thoáng khiếp sợ, liền nói:

- Nhưng như vậy vẫn là chưa đủ!

- Đến chiến!

Mà lúc này Tần Phàm không hề đáp lại hắn, Vương Trù Dao xuất trong tay, thân thể biến thành bá đạo cùng sắc bén như một cây đao tuyệt thế xuyên phá trời cao.

Trực tiếp dùng thực lực nói chuyện!

Thiên Dao!

Oanh long...

Đao chuyển hướng, nhiệt độ nóng rực bộc phát, cuộn cuộn như muốn đốt cháy thiên địa, đột nhiên hướng phía trước đổ xuống.

Hoắc! Hoắc! Hoắc!

Đao phong lướt qua, không gian gãy vỡ, khe nứt lan tràn, trong không gian như mặt hồ gợn sóng sôi trào không ngớt.

- Tốt, Thủy Hỏa Cuồng Sư!

Chứng kiến một đao của Tần Phàm đánh úp tới, ánh mắt Mẫn U hiện lên chiến ý mãnh liệt, khí thế cả người giống như một đầu mãnh thú muốn nuốt chửng người.

Hống...

Thủy hỏa tương dung, cùng nhau đan xen, nhất thời bộc phát ra nguồn năng lượng kinh khủng, mà cuối cùng đầu sư tử xuất hiện, thoát nhìn vô cùng sống động, chỉ một móng vuốt đủ sức giết chết một ngũ kiếp bán thần bình thường.

- Bản thân ta muốn xem thử là đao của người chém cuồng sư của ta, hay là cuồng sư của ta hòa tan đao của người!

Nhìn thấy đầu cuồng sư khổng lồ va chạm cùng thanh đao, trên mặt Mẫn U hiện lên vẻ trêu tức.

Kinh nghiệm tác chiến của hắn phong phú, rất dễ dàng nhìn ra được uy lực một đao của Tần Phàm không bằng mình.

- Vậy nhìn xem tốt lắm!

Nhưng thần sắc của Tần Phàm vẫn thật tự nhiên.

Oanh!

Trong nháy mắt hai chiêu bán thần kỹ uy lực cường đại giao nhau trên không trung, bạo phát đi ra, đủ làm người trong chiến trường ghé mắt.

Ông ông ông ông...

Huyền diệu tiếp xúc, cắn nuốt cùng tan rã, không ai nhường ai.

Thoạt nhìn giống như sức lực ngang nhau, nhưng sau một lát trên mặt Mẫn U hiện lên vẻ tự mãn, giống như nắm chắc thắng lợi trong tay.

Hống...

Sau đó liền nhìn thấy thủy hỏa cuồng sư theo sự thao tác của hắc bổng nhiên trưởng lớn vài lần, bộc phát ra cỗ năng lượng khủng bố không sao tưởng tượng nổi.

- Phá cho ta!

Thấy vậy ý cười trên mặt Mẫn U càng đậm, khống chế đầu cuồng sư thối quết về phía trước, rất nhanh đã đem đao phong trực tiếp biến thành hư vô. Một chiêu này của hắc thủy hỏa tương dung, có thể lấy được công kích khủng bố gấp đôi, cho dù đối thủ cũng thi triển bán thần kỹ chung cực cấp cũng khó thể ngăn trở được.

Hắc trào phúng nhìn Tần Phàm.

Cuồng sư phá tan đao phong, tiếp tục lao về phía trước.

- Chuyện xưa anh hùng cứu mỹ nhân đã xong, cuối cùng người thực lực càng mạnh thắng được!

Ý cười trên mặt Mẫn U càng nhẹ nhàng, xem như phân ra kết cục.

- Nếu thực lực đủ mạnh thay đổi kết cục cũng không phải không có khả năng...đáng tiếc, ngươi còn chưa đủ!

Nhưng đúng ngay lúc này, thanh âm Tần Phàm thản nhiên vang lên.

Thiên Dao!

Ngay khi cuồng sư sắp bổ nhào vào người hắc, Vương Trù Dao lại vung về phía trước, một đạo đao phong sắc bén bá đạo trực tiếp chém ra.

- Làm sao có thể! Ngươi làm sao có thể liên tục thi triển vũ kỹ cường đại như vậy!

Thấy một màn như thế, sắc mặt Mẫn U rốt cục thay đổi.

Một ngũ kiếp bán thần có thể liên tục thi triển hai chiêu vũ kỹ uy lực cường đại như thế, Mẫn U chưa từng được nghe nói qua, bởi vì những người làm được đều là thất kiếp bán thần, thậm chí là bát kiếp bán thần mới làm được.

Nhưng sự thật đã bày ra trước mắt.

Oanh!

Đao phong nóng rực xẹt qua không trung, thanh âm sắc bén như muốn xé rách không gian, chỉ trong nháy mắt một đạo trực tiếp rơi lên trên thủy hỏa cuồng sư, hai bên va chạm lập tức đao phong thắng lợi.

Dù sao lúc này thủy hỏa cuồng sư đã hao tổn đại bộ phận uy lực trước đó.

Hoắc hoắc hoắc!

Đao phong rốt cục xuyên qua không gian, trực tiếp rơi lên trên người Mẫn U.

- Ta làm sao có thể thua trong tay một ngũ kiếp bán thần!

Mẫn U liều mạng khởi động nguyên giới phòng ngự, muốn ngăn cản một đao kia.

Đao phong bay múa trong không trung, không ngừng xoay tròn, nguyên giới lực của Tần Phàm cuộn cuộn tràn vào nhưng vẫn bị đối phương gạt gao ngăn trở.

- Ngươi không phá được phòng ngự của ta!

Mẫn U cắn răng, nguyên giới lực mãnh liệt tràn ra, không ngừng tăng cường phòng ngự. Trên thực tế hắc cảm giác được phòng ngự của mình đã chao đảo sắp đổ, nhưng hắc biết mình chỉ cần vượt qua một chiêu này là được, chỉ cần đợi thêm chút nữa là hắc có thể xoay chuyển càn khôn.

Bây giờ thực lực ngang nhau, không ai làm gì được ai.

Nhưng đúng ngay lúc này.

Hai mắt hắc co rụt lại, sau đó liền nhìn thấy một đạo thanh sắc ảnh tử vọt tới.

Oanh!

Một quyền!

Không dùng nguyên giới lực, chỉ dựa vào khí lực thân thể oanh thẳng lên phòng ngự nguyên giới, lập tức nổ tung, sau đó xuyên thẳng vào lồng ngực của hắn.

- Kỳ thật có đôi khi chuyện xưa chưa chắc đều là gạt người...hiện tại chuyện xưa đã xong, đúng như lời người nói, cuối cùng người có thực lực càng mạnh sẽ chiến thắng!

Trước khi ý thức của Mẫn U hoàn toàn biến mất, hắn nghe được thanh âm cuối cùng truyền đến.

Lại thắng!

Trên thần tọa bảy mươi hai đảo chủ, Mạc Lợi đảo chủ tuy rằng đã thói quen biểu hiện đặc biệt của Tần Phàm, nhưng lúc này cũng không nhịn được kích động.

Xem tình thế trên chiến trường thứ năm, Tần Phàm muốn tiến vào trước hai trăm năm mươi danh đã không còn vấn đề gì.

Phải biết rằng trong dĩ vãng Mạc Lợi thần đảo chưa từng có ai tiến được vào vòng thứ năm này, điều này làm sao không để cho hắn thấy hưng phấn?

Đặc biệt là người trọng mặt mũi như Mạc Lợi đảo chủ, có thể nói biểu hiện của Tần Phàm làm ặt mũi hắn vô cùng sáng lạn.

Hơn nữa nếu xu thế như vậy tiếp tục phát triển, Tần Phàm cũng không chỉ dừng tại đây.

- Mạc Lợi huynh, ở chiến trường thứ năm này theo ta thấy người có thể đánh tương đương với Tần Phàm chỉ còn lại Hách Kiếm của Kiếm Thần đảo cùng Ẩn Tàng Thiên đến từ Hỏa Đế đảo mà thôi.

Thái Hư đảo chủ ngồi bên cạnh không khỏi hâm mộ nói, ở cửa ải này Thái Hư thần đảo của hắn đã toàn bộ dừng lại, ngay cả Diệp Nhâm cũng đã thối lui ra khỏi trận đấu.

- Ha ha, không thể không nói Tần Phàm đích xác mang tới thật nhiều vui mừng cho ta, trở về ta nhất định phải thưởng cho hắn!

Mạc Lợi đảo chủ khẽ cười nói, trên mặt lộ vẻ hài lòng.

...

Ở bên trên, kỳ thật có không ít người của Mạc Lợi thần đảo vẫn luôn chú ý tới biểu hiện của Tần Phàm, vốn trước đó nhìn thấy Tần Phàm biểu hiện ra thực lực đã đủ hưng phấn, nhưng khi thấy Mẫn U thật mạnh đều không khỏi âm thầm lo lắng cho Tần Phàm.

Mà hiện tại nhìn thấy Tần Phàm đánh bại Mẫn U, nhất thời đều hoan hô, có vẻ kích động không thôi.

- Không hổ là siêu cấp thiên tài đi ra từ Mạc Lợi thần đảo chúng ta, tuy rằng Tần Phàm chỉ là ngũ kiếp bán thần, nhưng cho dù là lục kiếp bán thần đỉnh phong cũng không phải là đối thủ của hắn! Ta nghĩ tiến vào trước hai trăm năm mươi danh cũng không phải chung điểm của hắn!

Có người lên tiếng.

- Hắc hắc, ta đang thập phần chờ mong hắn tiến vào trước một trăm danh!

Lời của hắn được thật nhiều người phụ họa.

- Trước một trăm danh...đây chính là điều mà trước kia Mạc Lợi thần đảo chúng ta chưa từng đạt được, cơ hồ đều chỉ dành riêng cho những đại thần đảo mà thôi!

Nhưng cũng có người âm thầm bận tâm.

1628. Chương 1638: Nhu Tình Trên Chiến Trường.

Chương 1638: Nhu tình trên chiến trường.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’•••)•••’•••)

- Ha ha, nói tóm lại bất kể thế nào lần này xem như Mạc Lợi thần đảo đại phóng hào quang. Người xem xem, ngoại trừ Tần Phàm, biểu hiện của mấy người khác đều rất tốt. Tuy Mạc Thiên Dương có chút kém cỏi, nhưng vẫn tiến nhập trước một ngàn danh, còn có Mộ Thanh Thanh, nếu không phải cửa ải này gặp phải cường giả của Kiếm Thần đảo, có lẽ nàng cũng có hi vọng tiến vào trước hai trăm năm mươi danh!

- Vậy cũng đúng, chớ quên Lăng Cầm, nàng là người đứng thứ hai trong vòng loại của Mạc Lợi thần đảo chúng ta, sau cuộc chiến thiên tài bắt đầu, tuy rằng nàng không có biểu hiện xuất sắc, đều dựa vào âm ba đặc thù phòng ngự mà luôn đi qua được, nhưng có thể đi tới nơi đây cũng không thể phủ nhận thực lực của nàng, ta cảm thấy được nàng vẫn còn sát chiêu chưa xuất ra!

Đủ lời nghị luận sôi nổi, nhưng hiện tại Tần Phàm không nghe thấy.

Bởi vì hắn thi triển hai lần Thiên Dao, nguyên giới lực tạm thời chưa kịp hồi phục lại để tiếp tục thi triển vũ kỹ, cho nên khi hắn vừa phân thắng bại với Mẫn U, hắn đã dùng lực lượng của chính thân thể.

Phải biết rằng sau khi được ma chủng nhiều lần cải tạo, hơn nữa còn lĩnh ngộ ba loại ma chủng thần thông, chỉ dựa vào lực lượng thân thể là có thể đánh ra được lực công kích của tam tứ kiếp bán thần.

Lực công kích trình độ này nếu ở bình thường với thực lực của Mẫn U tự nhiên không chút sợ hãi, nhưng hiện tại bởi vì hắn thi triển bán thần kỹ cường đại nên đã bị tiêu hao nghiêm trọng, hơn nữa cuối cùng còn phải dựa vào nguyên giới lực phòng ngự bảo mệnh giằng co với chiêu Thiên Dao công kích đạt tới mức độ vượt giới hạn, nói cách khác, chỉ cần tăng thêm chút lực lượng đã đủ công phá hàng rào cuối cùng này của hắn.

Chính do Tần Phàm chỉ dựa vào một quyền từ lực lượng thân thể mà đánh chìm cộng cổ cứu mạng cuối cùng của hắn!

- Người...

Lúc này Mẫn U mở to hai mắt trừng trừng, không dám tin, hắn làm sao cũng không nghĩ ra có người có thể dựa vào lực lượng thân thể đã đạt tới trình độ khủng bố như thế. Dù sao hắn cũng là lực kiếp bán thần, mỗi một lần đề thăng đều tăng cường khí lực, hắn tự nghĩ lực phòng ngự của thân thể mình có thể ngăn cản được công kích của tam kiếp bán thần.

Nhưng lực lượng một quyền của Tần Phàm đã vượt quá cực hạn thừa nhận của hắn.

Mặc dù không cam lòng, nhưng cuối cùng phải vĩnh viễn nhắm lại hai mắt, trước khi ý thức biến mất hắn chứng kiến hình ảnh Tần Phàm càng lúc càng lớn, một luồng hào quang sáng rực từ trên người Tần Phàm tán phát.

Đương nhiên, đó chỉ là ảo giác của Mẫn U.

Lúc này Tần Phàm vừa giết chết Mẫn U, không hề có chút biến hóa, hắn bình tĩnh nhìn đối phương ngã xuống, sau đó không chút khách khí đem trừ vật giới chỉ tháo xuống.

- Mọi người không sao chứ?

Tiếp theo hắn đi nhanh tới bên cạnh Kỷ Huyền Nhi thấp giọng hỏi, lúc trước hắn luôn chú ý tình huống của nàng, may mắn khi hắn giao chiến cùng Mẫn U không có người khác tiến tới gần, cho nên hắn không quá khẩn trương.

- Không có việc gì!

Kỷ Huyền Nhi lắc đầu nói, nhưng Tần Phàm rõ ràng chứng kiến khí tức trên thân nàng đã suy yếu. Hắn cùng Mẫn U giao chiến qua, rất rõ ràng trình độ thực lực của đối phương, hiện tại Kỷ Huyền Nhi căn bản còn chưa có cách đối kháng, tính tình của nàng quật cường, rơi vào trạng thái suy yếu như hiện tại cũng là chuyện bình thường.

- Hiện tại muội nên rời khỏi trận đấu đi!

Tần Phàm cau mày, sau đó nói.

Kỷ Huyền Nhi chỉ cúi đầu không nói gì.

- Ta biết tính tình muội quật cường, nhưng muội phải nên hiểu rõ thực lực của chính mình, càng đi vào sâu hơn thì đối thủ càng mạnh, cho dù muội ở trong trạng thái toàn thịnh cũng khó thể đi tiếp, đừng nói hiện tại muội đang ở trong tình huống này!

Nhìn thấy phản ứng của đối phương, Tần Phàm hơi có chút tức giận khế quát.

- Muội còn có thể tiếp tục kiên trì thêm một cửa!

Một lát sau Kỷ Huyền Nhi cắn chặt răng nói.

- Muội còn muốn cày mạnh tới khi nào? Nếu cửa ải này muội không gặp được ta, muội đã sớm bị Mẫn U kia giết chết! Chẳng lẽ muội muốn sau khi kết thúc cuộc chiến để ta đi giúp muội nhặt xác sao?

Thấy Kỷ Huyền Nhi còn quật cường như vậy, Tần Phàm không khỏi lớn tiếng gầm lên, tiếp theo hắn không nói thêm lời nào, trực tiếp kéo tay Kỷ Huyền Nhi đi về hướng cửa truyền tống rời khỏi trận đấu.

Ánh mắt Kỷ Huyền Nhi lập tức đỏ lên, cho tới bây giờ Tần Phàm chưa từng lớn tiếng với nàng như vậy.

Tới tới trước cửa truyền tống, nhìn thấy bộ dáng của Kỷ Huyền Nhi, trong lòng Tần Phàm nhói đau, sau đó hít sâu một hơi chậm rãi nói:

- Muội cũng biết cả đời này của ta chỉ yêu hai nữ tử, một là tỷ tỷ, một là muội. Hiện tại tung tích của tỷ tỷ còn chưa biết, nếu như muội còn xảy ra chuyện gì, muội bảo ta...làm sao mà đối mặt!

Nghe được lời nói thâm tình của Tần Phàm, đôi mắt đẹp của Kỷ Huyền Nhi càng đỏ hơn, không phải vì ủy khuất, mà vì xúc động, cả thân thể nàng giống như bị hòa tan.

Tần Phàm vươn hai tay, đỡ bả vai Kỷ Huyền Nhi, nhìn vào ánh mắt nàng kiên định nói:

- Ta biết muội thật kiên cường, nhưng ta là nam nhân của muội, muội cần vinh dự gì ta cũng có thể giúp muội đi tranh thủ! Ta chỉ có hi vọng duy nhất là muội không bị thương tổn, có thể luôn làm bạn bên ta...

Nghe tới đó toàn bộ chống cự cùng ủy khuất của Kỷ Huyền Nhi đều biến mất, chỉ đỏ mặt gật gật đầu, sau đó liền tự nguyện đi tới hướng cửa truyền tống.

- Đợi một chút!

Đúng lúc này, Tần Phàm bỗng nhiên kéo nàng lại, ôm vào lòng, sau đó thật thâm tình hôn xuống.

- Tê...

Nơi này có ngàn vạn người đang nhìn thấy!

Ở trước mắt bao người làm ra hành động như vậy, lập tức khiến cho Kỷ Huyền Nhi bị kích thích thật lớn, cả người nàng ngây dại, tiếp theo gương mặt đỏ bừng như say rượu, hiện tại vẻ bá đạo cùng nhu tình của nam tử trước mặt lập tức dung nhập vào tận sâu trong linh hồn của nàng, làm cả người nàng thoáng chốc như mềm xuống.

- Kỷ Huyền Nhi, ta yêu muội, một đời một thế đều bảo hộ muội! Ta không cho phép muội làm ra chuyện thương tổn chính mình, ta cũng sẽ không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn muội, ai dám thương tổn muội chính là địch nhân của ta, chân trời góc biển, ta nhất định tiêu diệt hắn!

Rời môi, Tần Phàm vươn ngón tay lên cao, sau đó trước sự chứng kiến của ngàn vạn người xem toàn trường, mạnh mẽ tuyên bố lời thề của mình.

Oanh!

Lời nói của Tần Phàm giống như một quả bom, lập tức liền dẫn đốt toàn trường, mọi người vừa nghe được hần nói như thế, toàn trường đều không khỏi đưa mắt nhìn tới chỗ chiến trường mà Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi đang đứng.

Không ngờ lại thổ lộ ngay trong chiến trường cuộc thi thiên tài thần đảo!

Hành động to gan như vậy có thể nói chưa từng xảy ra.

- Thật khí phách, thật lãng mạn...

Nhưng không thể nghi ngờ điều này lại làm thật nhiều nữ tử cho rằng vô cùng lãng mạn, những nữ nhân có mặt không khỏi hét to lên, đặc biệt những người từng nhìn thấy Tần Phàm đại phát thần uy càng điên cuồng kêu to, thậm chí khiến cho những nam nhân ngồi gần đó đều bất mãn.

1629. Chương 1639: Kiếm Thần Đảo Hách Kiếm, Đại Đạo Kiếm Vực!

Chương 1639: Kiếm Thần đảo Hách Kiếm, đại đạo kiếm vực!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Không thể không nói nhìn thấy Kỷ Huyền Nhi đang nằm trong vòng tay Tần Phàm, những nữ tử kia đều vô cùng hâm mộ.

- Ha ha, trước mọi người thổ lộ sao, Tần Phàm thật có điểm thú vị. Vừa rồi ta đã lưu ý qua biểu hiện của người này, mặc dù là cảnh giới ngũ kiếp bán thần, nhưng thập phần xuất sắc, không biết là thiên tài của thần đảo nào đây?

Trên thần tọa bảy mươi hai đảo chủ, không ít cường giả đảo chủ đều lộ ra ý cười hứng thú.

- Hắc hắc, lời này nói ra thật bá đạo, nhưng không biết hần có được thực lực đó hay không? Ở trên chiến trường nhiều thiên tài như vậy, cái gì gọi là nhi nữ tình trường, chỉ sợ nói ra rồi lại làm không được.

Có chút người lên tiếng mỉa mai.

- Mạc Lợi huynh, không thể tưởng được Tần Phàm cũng là kẻ si tình ah!

Thái Hư đảo chủ khẽ cười nói.

- Khụ khụ, quả thật là, trong cuộc thi vòng loại Mạc Lợi thần đảo, hần từng vì Kỷ Huyền Nhi mà giết chết một lục kiếp bán thần!

Mạc Lợi đảo chủ ho nhẹ hai tiếng, có chút bất đắc dĩ nói.

Hần vốn xem La Phong là tuyển thủ có tiềm lực, đáng tiếc sau đó người kia bị Tần Phàm giết chết, chỉ lưu lại một mình Mạc Thiên Dương làm cho hần cảm thấy thật sầu não. Nhưng hiện tại xem ra đây chưa chắc không phải là một chuyện tốt, lần này mấy người tiến đến dự thi, dù là La Phong cũng chưa chắc có thể so sánh được.

Vào lúc này ở một cửa truyền tống có một tuyệt sắc nữ tử tay cầm lam sắc trường kiếm, khí tức có chút suy yếu đi ra. Nhưng ngay thời khắc đó nàng nghe được thanh âm truyền khắp cả chiến trường, nàng nhất thời ngừng phát lại.

Sắc mặt nàng thoáng biến hóa.

Nàng khẽ cắn môi, nhưng cuối cùng chỉ cúi đầu tiếp tục đi ra ngoài chiến trường, bóng dáng có chút vắng vẻ tiêu điều, nhưng không ai biết được trong lòng nàng đang suy nghĩ điều gì.

Trong chiến trường, sau khi Tần Phàm tuyên bố lời thề của mình, không để ý tới lời bàn tán khắp nơi, hắn cúi đầu nhìn Kỷ Huyền Nhi, cầm tay nàng nói:

- Hiện tại muội biết rồi chứ, vô luận muội lấy được thứ tự gì trong cuộc chiến này, cũng không bì kịp với vị trí của muội trong lòng ta!

- Ân, huynh cũng cẩn thận một chút!

Lúc này Kỷ Huyền Nhi cảm giác mặt mình nóng rực, trái tim nhảy mạnh, thậm chí nguyên giới lực chuyển động khắp toàn thân, nàng dùng thanh âm nhỏ như tiếng muỗi kêu khẽ nói. Sau đó rốt cục nàng không chịu đựng nổi ánh mắt nhìn chăm chú của toàn trường, cố gắng lấy hết dũng khí hôn nhẹ lên mặt Tần Phàm, xoay người chạy vào trong cửa truyền tống.

- Hô...

Chứng kiến nữ tử quật cường này rốt cục rời đi, Tần Phàm thở ra một hơi nhẹ nhõm, sờ sờ lên dấu hôn còn ấm áp trên mặt, hắn lộ ra ý cười vui vẻ. Tuy rằng chỉ hôn nhẹ đáp lại, nhưng hắn biết đây là việc làm cực hạn của Kỷ Huyền Nhi, cũng làm cho hắn cảm thấy đủ hưởng thụ.

Hắn xoay người nhìn vào trong chiến trường.

Yêu cầu của chiến trường thứ năm là đào thải hai mươi hai người, thoát nhìn nhân số còn lưu lại tựa hồ cũng đã đủ, cho nên hắn cũng không có ý định tiếp tục ra tay, chỉ đứng một bên chờ đợi cửa truyền tống mở ra.

- Hừ, đang ở trong chiến trường lại chơi trò lãng mạn, người này thật đúng là hung hăng càn quấy!

Bên trong chiến trường có người dự thi có chút xem Tần Phàm không vừa mắt, muốn ra tay với hắn.

- Đừng đi, vừa rồi ngươi không nhìn thấy thực lực của người dự thi Thủy Hỏa thần đảo bị hắn giết chết, có thể liên tục thi triển bán thần kỹ chung cực cấp, trong chiến trường này chỉ sợ không có mấy người là đối thủ của hắn, ngươi muốn chết sao?

Nhưng lại có người quen với người dự thi kia lên tiếng khuyên can.

Tới lúc này, mặc dù những người dự thi một phe phái cũng chưa chắc sẽ gặp lại nhau trên chiến trường này, nhưng bởi vì đại bộ phận người dự thi của những thần đảo bình thường đều đã bị loại bỏ, vì vậy những người dự thi của các đại thần đảo cùng xuất hiện cũng là việc bình thường.

Bên trong chiến trường mọi người đều có riêng tâm tư, nhưng cuối cùng cho tới khi cửa truyền tống mở ra cũng không có người nào tiếp tục ra tay với Tần Phàm.

Tần Phàm cũng hưởng nhàn hạ thoải mái, đứng trên chiến trường tiếp tục quan sát những cuộc chiến khác, mà Hách Kiếm đến từ Kiếm Thần đảo đang đứng đối diện với hắn, trong tay ôm trường kiếm, sắc mặt hờ hững, cũng không có ai dám tới gần.

Hách Kiếm đã là cao thủ nổi danh, chủ yếu chỉ mong hắn đừng đi giết người khác mà không ai dám đi khiêu khích hắn.

- Kiếm ý trên thân kiếm của Hách Kiếm thật rất mạnh, làm người ta đều cảm giác như đang nhìn một thanh kiếm, sắc bén tới mức khiến đôi mắt cũng thấy đau. Vô luận là Mộ Thanh Thanh hay là Sở Vân Vũ có được thành tựu kiếm đạo không tệ, nhưng so sánh vẫn còn kém khoảng cách rất lớn!

Trong lòng Tần Phàm âm thầm đánh giá.

Khi hắn tu luyện Đại La Diệt Ma Quyền, bởi vì đến từ Đại La Diệt Ma Kiếm cho nên hắn cũng đặc biệt nghiên cứu qua kiếm đạo, hắn phát hiện mình ở trong kiếm đạo cũng có được chút thiên phú, đó là thấp phần miễn cảm với kiếm ý, thật giống như Hách Kiếm, hắn cảm giác được người kia giơ tay nhắc chân chỉ bằng vào kiếm ý là có thể làm cho người có cảm giác như bị vạn kiếm xuyên tâm.

Đây là một nhân vật thật lợi hại.

Cũng là đánh giá tổng thể cuối cùng của Tần Phàm, thậm chí hắn mơ hồ nhìn thấy đối phương phải mạnh hơn hắn một ít, tuyệt đối có thể liệt vào mười nhân vật tiến cử cuối cùng.

- Ông...

Đúng ngay lúc này Tần Phàm đột nhiên cảm giác được hai mắt của mình tê rần, ngay lập tức liền tập trung tinh thần, sau đó phát hiện ánh mắt Hách Kiếm cũng đang nhìn qua hắn, hai đôi mắt gặp nhau giữa không trung.

Ánh mắt Hách Kiếm như kiếm, mà ánh mắt Tần Phàm như đao.

Hai người nhìn nhau, mơ hồ như có thanh âm kim thiết va chạm, không ít người đều cảm giác được giống như có âm ba đặc thù chấn động.

Thậm chí khí thế giống như bị hai người dẫn dắt khiến mọi người bị bức lui sang hai bên.

- Cái gì, Tần Phàm điên rồi sao? Nhiều người như vậy hắn không đi khiêu chiến, hắn lại muốn khiêu chiến Hách Kiếm?

Mạc Lợi đảo chủ căng thẳng kêu lên.

- Lúc này Tần Phàm không nên cậy mạnh đi, Hách Kiếm không dễ dàng đối phó, kiếm của hắn tương truyền từng giết qua hải thú thất kiếp bán thần!

Thái Hư đảo chủ cũng toát mồ hôi, hắn vốn thật xem trọng Tần Phàm, cảm thấy người này có tư cách tiến nhập vào trước một trăm, nếu ở nơi này va chạm Hách Kiếm, cơ hồ chỉ phải dừng lại tại đây.

- Tần Phàm a Tần Phàm, ngươi ngàn vạn lần đừng nổi điên, Mạc Lợi thần đảo chưa từng tiến vào trước một trăm, bốn đảo chủ đang muốn dựa vào ngươi lấy được danh dự lần này, thời điểm mấu chốt ngươi đừng thất bại. Hơn nữa nghe nói chống lại Hách Kiếm chính là tự tìm đường chết!

Mạc Lợi đảo chủ nhìn chằm chằm Tần Phàm, trong lòng khẩn trương.

- Hiện tại chỉ hi vọng Hách Kiếm từng tính toán với hắn!

Thái Hư đảo chủ bất đắc dĩ nói.

Bên dưới chiến trường.

Hai bên vẫn nhìn nhau chằm chằm.

- Khanh!

Tiếp theo toàn bộ người dự thi trong chiến trường đều cảm giác thân thể mình toát ra băng sương kiếm ý, thật giống như bản thân tiến vào trong một khu rừng kiếm, nhất thời dâng lên cảm giác sợ hãi, một ít người thực lực hơi thấp phải khởi động nguyên giới phòng ngự mới có thể duy trì xuống tới.

1630. Chương 1640: Chờ Người Cùng Chiến Trường Thứ Sáu Đặc Thù.

Chương 1640: Chờ người cùng chiến trường thứ sáu đặc thù.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Chương 1640: Chờ người cùng chiến trường thứ sáu đặc thù.

Khủng bố tuyệt đỉnh!

- Hách Kiếm đã đem đại đạo kiếm vực của hắn thi triển đi ra!

Thấy vậy sắc mặt Mạc Lợi đảo chủ không khỏi trầm xuống.

- Đại đạo kiếm vực, ở lục kiếp bán thần không mấy người luyện thành, Tần Phàm còn ngoan cố chống lại? Thật sự sẽ chọc giận Hách Kiếm, từ lúc bắt đầu cho tới bây giờ chưa có ai dám khiêu khích hắn như thế!

Thái Hư đảo chủ thở dài nói.

- Di?

Lúc này Tần Phàm cũng cảm giác được vấn đề, đối phương phát ra kiếm ý tựa hồ không tầm thường, mơ hồ có cảm giác vô luận làm gì đều dâng lên cảm giác sợ hãi như hắc đang thay trời hành đạo.

Kiểm kia, là thiên đạo, là đại đạo.

Rốt cục Tần Phàm cảm giác chính mình khó thể ngăn cản.

Nhưng lúc này bởi vì bị đại đạo kiếm vực ảnh hưởng, có không ít người tinh thần hốt hoảng, còn bị người khác nhân cơ hội giết chết.

Cứ như vậy, đã đào thải đủ hai mươi hai người.

Ông!

Cửa truyền tống đi thông chiến trường thứ sáu đã mở ra. nguồn

- Bây giờ còn chưa tới thời gian chống lại hắc!

Thấy vậy trên mặt Tần Phàm hơi lộ ra tia mỉm cười, sau đó nhẹ nhàng phát phát tay áo, đem khí thể ảnh hưởng tới bản thân toàn bộ tiêu trừ, tiếp theo chủ động dời ánh mắt sang nơi khác, chỉ hướng cửa truyền tống đi tới.

Tuy rằng thoát nhìn có chút yếu thế, nhưng đại đạo kiếm vực của Hách Kiếm cũng rất khó ngăn cản được hắc.

Kiểm thể kiếm ý tràn ngập khắp bốn phía như ngọn núi cao như biển lửa thiêu đốt, vẻ mặt Tần Phàm lại thật tự nhiên giống như đang đi tản bộ trong sân vắng, không giống như một ít người dự thi cơ hồ không thể nhúc nhích.

Hắc thừa nhận hắc còn chưa có lòng tin có thể tuyệt đối đánh bại Hách Kiếm, nhưng đối phương muốn đánh bại hắc cơ hồ là không thể nào, càng khỏi nói chỉ dựa vào đại đạo kiếm vực mà không động thủ, hắc có ba ma chủng thần thông hộ thân, căn bản không sợ.

Chỉ là nếu bắt đầu liều chết ngay lúc này căn bản là không đáng.

Đương nhiên, Tần Phàm không sợ Hách Kiếm, cũng không có nghĩa những người dự thi khác không sợ, sau khi cửa truyền tống được mở ra, ngoại trừ Tần Phàm chỉ có cường giả của Hỏa Đế đảo có thể thoải mái hành động mà thôi, những người khác đều bị khí thể của Hách Kiếm chắn niếp không có một người nào dám bước tới cửa truyền tống.

Tần Phàm là người thứ nhất đi vào cửa truyền tống, hắc có thể cảm giác được ánh mắt Hách Kiếm vẫn nhìn sau lưng của hắc, nhưng hắc cũng không để ý tới, thẳng sau khi đi vào cửa hắc mới chậm rãi xoay người, gương mặt mỉm cười ánh mắt nhìn thẳng vào mắt đối phương.

- Người không dám cùng ta một trận chiến sao?

Thanh âm hơi có vẻ âm trầm vang lên trong chiến trường, sau đó truyền vào trong tai Tần Phàm.

- Không phải không dám mà còn chưa đến lúc!

Lúc này Tần Phàm có vẻ thật thản nhiên, mở miệng nói:

- Ta sẽ ở phía trước mười danh chờ ngươi, nếu như ngươi có thể đến!

- Được, ta chỉ hi vọng ngươi đi tới được lúc đó!

Thần sắc Hách Kiếm lạnh lùng, nói.

- Tê...

Nghe được hai người nói chuyện, những người dự thi khác trong chiến trường đều không khỏi âm thầm hít một hơi, cảm giác có chút không thể tin.

Một ngũ kiếp bán thần lại dám mở miệng nói sẽ ở trong mười danh chờ Hách Kiếm!

Tuy rằng trước đó Tần Phàm biểu hiện không tệ, nhưng không ít người vẫn có cảm giác kỳ thật thực lực của hắn còn chưa đạt tới trình độ kia, có thể tiến vào năm trăm danh cơ hồ đều là lục kiếp bán thần, hơn nữa đại bộ phận đều đạt tới lục kiếp bán thần đỉnh, ngũ kiếp bán thần thật sự là quá thấp!

Nhưng càng làm mọi người ngạc nhiên chính là nghe khẩu khí Hách Kiếm tựa hồ thấy đối phương có cơ hội tiến vào mười danh rất lớn.

Tần Phàm tự nhiên không để ý tới suy nghĩ trong lòng những người kia, hắn đi vào cửa truyền tống, quang mang chớp lên, rất nhanh đã biến mất bên trong, mà trên mặt vẫn luôn mang theo dáng mỉm cười bình tĩnh tự tin.

- Hừ, tuyệt mệnh dụ hoặc!

Thấy Tần Phàm biến mất trong cửa truyền tống, lúc này trong miệng Hách Kiếm hừ khê một tiếng, sau đó thân hình chợt lóe cả người hóa thành một đạo thanh hồng xẹt qua hơn nửa chiến trường, tiếp theo cũng tiến vào trong cửa.

Tốc độ cực nhanh khiến người chặc lưỡi, thậm chí có thật nhiều người vừa nghe thanh âm “hừ” truyền vào trong tai thì đã không còn nhìn thấy thân ảnh Hách Kiếm. Điều này làm trong lòng mọi người cảm thấy khiếp sợ với thực lực của hắn.

Chứng kiến biến hóa dưới chiến trường, lúc này Mạc Lợi đảo chủ nhìn thấy Tần Phàm không đối chiến với Hách Kiếm làm cho hắn không khỏi thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Hiện tại Tần Phàm đã lọt vào hai trăm năm mươi danh phía trước, chỉ cần qua tiếp một cửa là Mạc Lợi thân đảo sẽ xuất hiện một cường giả tiến vào trước một trăm, đến lúc đó ở trước mặt những đảo chủ khác hắn sẽ cảm thấy mặt mũi sáng ngời.

Đặc biệt nghĩ đến Ngao Lang đảo chủ luôn đối địch cùng mình, tâm tình của hắn càng thêm vui vẻ.

- May mắn Tần Phàm không thật sự đánh nhau với Hách Kiếm trong này, nếu không chỉ sợ hắn phải dừng bước ở đây. Xem tốc độ của Hách Kiếm, hắn đã tu luyện thành tựu đại đạo kiếm vực cực cao, thực lực chỉ sợ ngay cả thất kiếp bán thần bình thường cũng phải kiêng kỵ!

Thái Hư đảo chủ nói.

- Không sai, chỉ bằng vào đại đạo kiếm vực thậm chí ba danh đầu tiên cũng có phần hẫng...Biểu hiện của Tần Phàm không tệ, nhưng không thể không nói so sánh với đối phương còn chênh lệch rất lớn, nếu chân chính đánh nhau đại đạo kiếm vực thực sự vô cùng lợi hại!

Mạc Lợi đảo chủ cũng gật đầu đồng ý, may mắn Tần Phàm không đối chiến với đối phương.

Trong chiến trường.

- Cửa thứ sáu!

Tần Phàm bước ra khỏi cửa truyền tống, ánh mắt lướt qua chiến trường, miệng thì thào nói:

- Không biết cửa ải này lại có gì khác đây?

Trong mắt vẫn là mảnh đất hoang vắng, diện tích lớn hơn chiến trường đầu tiên tới gấp đôi, thoát nhìn mệnh môn vô bờ, hơn nữa cũng không nhìn thấy được cửa truyền tống kế tiếp.

- Tại sao lại như vậy?

Thấy vậy Tần Phàm không khỏi ngẩn ra, đây là tình huống chưa từng gặp được, có thể nói có chút quỷ dị. Đồng thời hắn cũng nghe được thanh âm nghi hoặc truyền tới từ khắp bốn phương tám hướng.

Nhưng nổi nghi hoặc không kéo dài bao lâu, bởi vì thanh âm quen thuộc lại vang lên:

- Những người dự thi, hoan nghênh đi vào hai trăm năm mươi danh, chỉ cần các vị thông qua cửa ải này sẽ tiến vào trước trăm danh! Chỉ cần đi vào trước trăm danh, các người được xem là thiên tài chân chính, tên cùng sự tích của các người sẽ được in ấn trong sách, hơn nữa do các đảo chủ mang về tuyên truyền, từ nay danh tiếng các người sẽ được ca tụng cả Tân Thế Giới!

Nghe đến đó Tần Phàm cảm giác được xung quanh truyền tới tiếng thở dốc.

Nam nhi nhiệt huyết, ai không muốn dương danh thiên hạ?

Hiện tại chính là cơ hội, chỉ cần thông qua cửa ải này bọn hắn liền trở thành danh nhân cả Tân Thế Giới!

Vì cơ hội này, thậm chí có thật nhiều người bỏ luôn tính mạng cũng không tiếc!

- Đây là chiến trường từ hai trăm năm mươi tiến một trăm, nói cách khác hiện tại cuộc tranh tài chỉ còn lại hai trăm năm mươi người mà thôi, mà ở trong này các người đều sẽ gặp mặt nhau. Hai trăm năm mươi còn lại một trăm người!

Thanh âm quen thuộc lại vang lên, nói năng thật khí phách.

1631. Chương 1641: Sớm Quyết Chiến, Một Mũi Tên Không Thể Tưởng Tượng Nổi! (1)

Chương 1641: Sớm quyết chiến, một mũi tên không thể tưởng tượng nổi! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’”)

- Nhưng hắn các vị đã phát hiện chiến trường này không có cửa không gian đi thông cửa tiếp theo, kỳ thật đây là chỗ đặc thủ của cửa ải này, đó là cửa truyền tống sẽ tùy cơ xuất hiện, có thể xuất hiện ở bất cứ địa phương nào trên chiến trường. Mà sau khi cửa xuất hiện sẽ kéo dài mười lần hô hấp mới có thể mở ra, mỗi lần chỉ thông qua được một người!

- Đương nhiên, điều này phải chú ý vận khí, có lẽ người bất động cửa truyền tống sẽ hiện bên cạnh người, nhưng vô đạo gian nan, có đôi khi cần vận khí, chúc mọi người may mắn!

Thanh âm kia chấm dứt, toàn trường ồ lên.

Cửa không gian có thể lập tức xuất hiện!

- Cần giảng vận khí sao?

Tần Phàm không khỏi ngẩn ra, hắn thật sự không tưởng được trận đấu như vậy lại xuất hiện phương thức hoang đường như thế.

- Một cuộc tranh tài thật có ý tứ!

Nghĩ thông suốt mấu chốt bên trong, Tần Phàm hiện lên ý cười hứng thú, nói thế nào phương thức này cũng thật mới mẻ.

- Một trăm danh, cửa truyền tống hiện ra trăm lần, ta sẽ không xui xẻo tới mức không gặp được lần nào đi?

Trong lòng hắn không khỏi trầm nghĩ.

Chỉ cần cửa truyền tống xuất hiện gần bên, cho dù trong phạm vi vận thức hắn cũng đủ lòng tin tuyệt đối đuổi tới trước mười lần hô hấp.

- Hiện tại cửa thứ sáu lập tức bắt đầu!

Theo thanh âm hạ xuống, những quảng sáng ngăn cản ánh mắt người dự thi tản ra, trận đấu liền chính thức bắt đầu. Hai trăm năm mươi danh xuất hiện khắp nơi, bắt đầu triển khai tranh đoạt tàn khốc.

Ông!

Một thanh âm thần bí truyền tới, lập tức cửa truyền tống đầu tiên xuất hiện!

Vừa nhìn thấy, từng thân ảnh cường đại hung hãn lập tức từ khắp bốn phương tám hướng bắn tới...

- Đã bắt đầu.

Nghe được thanh âm kia rơi xuống, hai mắt của Tần Phàm lập tức ngưng tụ.

Hắn giương mắt nhìn về phía trước, phát hiện địa phương cổng truyền tống thứ nhất kia xuất hiện cách hắn khoảng chừng hơn mười dặm, ở trong mấy cái hô hấp, mặc cho tốc độ của hắn mau hơn nữa cũng đuổi không đến.

Cho nên hắn nhìn xem bóng người từ bốn phương hướng về bên trong phóng đi, mà hắn thì là thờ ơ, chỉ lặng yên chờ đợi cổng truyền tống xuất hiện.

Bất quá Tần Phàm không đoạt, người bên kia lại bắt đầu đoạt phá, từ thanh thế của bên kia truyền đến, ít nhất là có trên ba mươi người đã xảy ra đại hỗn chiến, cái này làm cho hắn không khỏi tắc lưỡi.

- Đúng rồi, hiện tại còn lại 250 người dự thi toàn bộ đều tụ ở bên trong chiến trường này, chẳng phải là nói rất nhiều người dự thi trong Thần Đảo có thể tụ tập thành đàn?

Sau đó hắn lại không khỏi thầm suy nghĩ nói, ánh mắt xẹt qua trên chiến trường, quả nhiên liền trông thấy có mấy tiểu đoàn thể đã tụ lại với nhau.

- Ha ha, tổng cộng sẽ xuất hiện một trăm truyền tống chi môn, như vậy chỉ cần trên chiến trường giết người đến còn lại 100 cái, như vậy không phải là có thể cam đoan có thể đạt được cổng truyền tống sao?

Lập tức, quả thật là có người vào lúc đó đột nhiên kêu gào .

Mà cái chủ ý này cũng rất nhanh nhận được rất nhiều người hưởng ứng, trong khoảng thời gian ngắn loạn chiến lại nổi lên bốn phía, khắp nơi đều bắt đầu tiếng giết một mảnh. Ở trên chiến trường thứ sáu này, bởi vì diện tích thập phần to lớn, cho nên đại khái có thể chia làm bốn khu vực, cái chủ ý này vừa được đưa ra, những tiểu đoàn thể danh xưng Thần Đảo kia lập tức bắt đầu tiến hành săn giết đối với người lạc đàn khu vực.

- Không thể không nói, phương pháp này tuy tàn nhẫn một tí, nhưng vẫn có thể xem như là một phương pháp tốt, chỉ cần giết vài người đi vào khu vực mình một chút, như vậy thời điểm cổng truyền tống xuất hiện ở khu vực gần mình, sẽ không có nhiều người cạnh tranh như vậy rồi.

Thấy vậy, trong lòng Tần Phàm cũng không khỏi nắm thật chặt, bắt đầu trở nên càng thêm cẩn thận.

Nếu chỉ là một đối một, trên chiến trường này người có thể uy hiếp được hắn chỉ sợ không nhiều lắm, nhưng nếu đối phương hợp nhau tấn công, như vậy một ít danh xưng đoàn thể Thần Đảo sẽ có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp không nhỏ đấy.

Ở dưới tình huống hỗn loạn như thế này, hắn căn cứ nguyên tắc người không phạm ta ta không phạm người, chỉ là cẩn thận từng li từng tí chạy ở biên giới chiến trường, ý định chờ đợi cổng truyền tống xuất hiện ở phụ cận mới khởi xướng tranh đoạt.

Cũng không phải nói hắn nhất gan, chỉ là hắn căn cứ nguyên tắc giữ lại thực lực, tận lực không muốn đem lá bài tẩy của mình bộc lộ ra toàn bộ. Dù sao mục tiêu cuối cùng của hắn không chỉ là trước 100 tên.

Bất quá đáng tiếc, có đôi khi người không phạm người, chưa chắc là người không phạm người. Tuy Tần Phàm là vô tâm tham dự đại hỗn chiến giết đến còn lại 100 người là tốt rồi, nhưng Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới kia vẫn là rất dễ dàng bị người coi như là pháo hôi.

Dù sao ở trong nhận thức của mọi người, một Ngũ kiếp Bán Thần, cho dù cường thịnh trở lại, cũng không có khả năng mạnh đến nổi vượt qua Lục kiếp Bán Thần cường giả.

- Hắc hắc tại đây vậy mà còn có một Ngũ kiếp Bán Thần, như vậy xin lỗi rồi, cho người hai lựa chọn, thứ nhất tự động rời khỏi Thiên Tài Chiến, thứ hai là vĩnh viễn ở tại chỗ này, người chọn cái nào?

Một Lục kiếp Bán Thần làn da ngăm đen, mang trên mặt một tia cười quái dị nhìn chằm chằm vào Tần Phàm, trêu tức hồi thẩm.

Mà ở phía sau hắn còn có hai Lục kiếp Bán Thần lúc này đều xoa tay.

Nhìn xem quần áo và trang sức ba người kia, hết sức rõ ràng đều là đến từ một Thần Đảo, mà vừa lúc cách nhau khá gần, cho nên ba người này đều tụ lại với nhau, bắt đầu săn giết người dự thi lạc đàn bên trong khu vực này. xem tại

Một người, hơn nữa thực lực xem cũng không cao như Tần Phàm, tự nhiên rất nhanh đã trở thành mục tiêu của bọn hắn.

Ba cái, thực lực từng cái đều là Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong. Tần Phàm đoán chừng một chút, từ khí thể trên người ba người này truyền đến xem ra, thực lực ba người này so với Âu Dương Không trước kia hẳn gặp được chỉ có hơn chứ không kém.

Nếu chỉ có một người hắn còn có thể nhẹ nhõm ứng phó, nhưng ba người đánh một, hắn là không có nắm chắc ở dưới tình huống không bị thương giải quyết hết bọn hắn.

- Hai lựa chọn này đều không thích hợp với ta, bất quá ta cũng tặng các ngươi một câu, nếu động thủ với ta, trong ba người các ngươi ít nhất sẽ có một người chết ở trên tay của ta. Ta còn không có quyết định giết ai, nên ba người các ngươi cứ thảo luận trước đi, sau khi thảo luận xong thì động thủ, ta liền giết một cái là tốt rồi.

Ở dưới loại tình huống này, Tần Phàm cũng không có bao nhiêu do dự, lập tức kích hoạt lên Kỳ Lân ma thân cùng Phần Thần bí kỹ.

Ở trước mặt Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả, hắn cũng chỉ có đem hai tấm át chủ bài này đều sử dụng lên mới có thể tới đối kháng.

Mà hai tấm át chủ bài này vừa được kích hoạt lên, khí thể trên người Tần Phàm tự nhiên là phóng đại, thậm chí thoáng cái liền đè ép khí thể trên người Lục kiếp Bán Thần làn da ngăm đen kia xuống.

1632. Chương 1642: Sớm Quyết Chiến, Một Mũi Tên Không Thể Tưởng Tượng Nổi! (2)

Chương 1642: Sớm quyết chiến, một mũi tên không thể tưởng tượng nổi! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

- Như vậy các ngươi ai muốn đi lên chết trước đây?

Làm xong những chuyện này, lúc này hắn nắm chặt nắm đấm, con ngươi đậm mạp nâng lên nhìn về phía ba người kia, trong miệng bình tĩnh hỏi thăm. Cái kia cho người cảm giác thật giống như đang hỏi người ăn cơm chưa, nhưng ba người này lại không khỏi bỗng nhiên cảm giác được lưng bay lên một loại hàn khí. truyện copy từ

Ai đi lên trước?

Từ loại tình huống này, bọn hắn đã có chút tin tưởng Tần Phàm .

Đúng vậy, ba người bọn họ hợp lực, hoàn toàn chính xác có lòng tin giết chết đối phương, nhưng cũng không dám cam đoan ở trước khi giết chết đối phương, bên mình sẽ không tổn thương. Bọn hắn sợ nhất đúng là gặp được loại người độc sức liều mạng này, không có đường nào để đi.

Cuối cùng nhất chỉ phải ngượng ngập rời đi, tìm mục tiêu kế tiếp.

- Cái tình thế này thật đúng là đủ hỗn loạn.

Thấy ba người này rời đi, Tần Phàm cũng không khỏi hơi thở dài một hơi.

Thực lực của hắn là cường, nhưng đồng thời đối phó ba Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong vẫn là cố hết sức, muốn không bị thương giết chết ba người này cơ bản là không có khả năng, mà một khi bị thương, ở dưới loại tình thế này hắn cũng không dám cam đoan mình còn có thể cướp được một cổng truyền tống.

Có thể dọa bọn hắn đi là tốt nhất.

- Ồ, ngoài ba ngàn mét, có một đạo truyền tống xuất hiện!

Đột nhiên, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, xem thấy trước mắt có một đạo quang mang hiện lên, lập tức hắn không khỏi vui vẻ, dưới chân đạp mạnh, chạy vội mà đi.

Một đạo thanh hồng xẹt qua, khoảng cách 3000 m, cơ hồ là lập tức liền đến.

Vừa vặn đi qua ba cái hô hấp mà thôi.

Lúc này cổng truyền tống vẫn là đóng cửa, chỉ là đứng sững ở đó, cần chờ đợi thời gian bảy cái hô hấp mới có thể chính thức mở ra, đi thông cửa truyền tống tiếp theo.

Tần Phàm đứng ở trước cửa chờ đợi.

- Cổng truyền tống này là của ta, cút ngay.

Bất quá cũng vào lúc này, đồng dạng có một bóng người từ bên kia cấp tốc bay tới, người chưa tới, công kích vô cùng bá đạo liền hướng về Tần Phàm công tới.

Kim Sắc thương ảnh, như là một đạo trụ trời Kim Sắc.

Oanh!

Hung hăng nện trên mặt đất, khơi dậy vô số bụi đất tung bay, mà kim quang kia thì đột nhiên đảo qua ở trước mặt Tần Phàm, nếu Tần Phàm không lùi thì nhất định sẽ trực tiếp nện ở trên người của hắn.

Cái công kích này uy lực cũng không thấp, Tần Phàm nhướng mày, sau đó không thể không rút lui mấy chục thước đi tránh đạo công kích này.

Chương Nhất Thiên?

Vốn nghe được thanh âm này đã cảm giác có chút quen thuộc, sau đó hắn ngẩng đầu lên hướng về xa xa xem xét, sau đó liền thấy một nam tử tóc đen áo bào xám, dáng người xem hơi có chút thon gầy, để cho người khó quên nhất chính là đôi mắt của hắn cực kỳ tinh mịch, như là một cái u đầm, đồng tử màu râm nắng, cho người một loại cảm giác quỷ dị.

Trên quần áo thêu lên Kim Sắc trường thương, đến từ Thương Thần Đảo!

Thập phần trùng hợp người này không phải người khác, đúng là lúc trước thời điểm Tần Phàm rời cuộc chiến thứ ba đến chiến trường thứ tư, sau khi tiến vào cổng truyền tống liền trông thấy Chương Nhất Thiên kia, lúc ấy hai người còn định ra ước hẹn gọi là 50 tên.

Chỉ là không nghĩ đến bây giờ chỉ là tiến vào bài danh 100 liền đã gặp được.

- Không thể tưởng được vậy mà sẽ là ngươi.

Trên mặt Chương Nhất Thiên đồng dạng cũng lộ ra có chút ngoài ý muốn, hắn cầm Kim Sắc trường thương trong tay, lơ lửng ở phía trên giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống như là một Chiến Thần.

- Xem ra ước định của chúng ta phải tiến hành trước rồi.

Tần Phàm có chút ngẩng đầu lên, trên miệng nhàn nhạt nói. Hắn có thể cảm giác được thực lực của Chương Nhất Thiên này rất cường, thậm chí chính là đối thủ mạnh nhất mà hắn dọc theo con đường này gặp được trừ Hách Kiếm ra.

Bất quá truyền tống chi môn đã xuất hiện ở trước mắt, hắn tự nhiên là không thể nào nhượng bộ.

Cái cổng truyền tống này gần kề tiếp qua mấy hơi thở nữa sẽ mở ra, bọn hắn tầm đó chỉ có một người có thể đi vào. Hai đấm của Tần Phàm vào lúc đó đã hơi nắm, Nguyên Giới chi lực toàn thân chấn động lấy, lập tức chuẩn bị bắt đầu công kích.

- Tần Phàm, ta nhớ được tên của ngươi, thực lực của ngươi không tệ, bất quá cổng truyền tống này nhất định là thuộc về ta, nếu như ngươi bây giờ thoái lui, có lẽ còn có cơ hội cùng ta quyết đấu ở Top 50 tên, nếu không ngươi cũng chỉ có thể dừng bước ở đây rồi.

Mà Chương Nhất Thiên thì cầm Kim Sắc trường thương trong tay chỉ về phía trước, khí phách vô cùng nói ra, lúc này cả người hắn bị một cổ kinh khí quán lấy, cả người như đang lớn lên, lộ ra anh vũ bất phàm.

- Cổng truyền tống này vốn chính là ta tới trước, không có đạo lý nhượng cho người. Nếu như ngươi kiên trì, như vậy chỉ có thể ta và ngươi tầm đó phải có một cái ở lại chỗ này rồi.

Hai mắt của Tần Phàm bình tĩnh nhìn xem trên không trung, sau đó lắc đầu nhàn nhạt nói ra.

- Đã như vậy, kỹ cao thì được.

Trường thương của Chương Nhất Thiên chỉ ra, tràn đầy tự tin ra.

- Kỹ cao thì được.

Trên khóe miệng Tần Phàm giương lên một đường cong, cũng không có lùi bước chút nào.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân của hắn đạp lên mặt đất, cả người hóa thành một đầu Thanh Long phóng lên trời.

Bởi vì đối phương cách cổng truyền tống so với hắn gần hơn một ít, hắn nhất định phải ở trước khi cổng truyền tống mở ra cuốn lấy đối phương, làm cho đối phương không có cơ hội tiến vào cổng truyền tống.

- Thanh Long Thảm Trảo!

Tần Phàm xông lên không, sau đó lấy xu thế Thanh Long bay lên không, năm ngón tay của hắn biến ảo, hướng về Chương Nhất Thiên ở giữa không trung thò ra.

Một chiêu Ma chủng kỹ này, trải qua hắn nhiều lần cải tiến, uy lực đồng dạng cũng sâu sắc tăng cường, vừa duỗi ra, lập tức gió nổi mây phun, khí thế bất phàm, long trảo cực lớn hung hăng hướng về Chương Nhất Thiên đập xuống.

- Chút tài mọn! Vẫn là lùi cho ta!

Chương Nhất Thiên hăng hái, trường thương đâm về phía trước, toàn thân kim quang đại phóng, tư thái uy vũ kia làm cho không người nào có thể nhìn gần, ra thương như rồng, muốn trực tiếp đâm phá Thanh Long móng vuốt của Tần Phàm.

Cảm giác được thực lực của đối phương cường đại, ánh mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, muốn thi triển vũ kỹ càng mạnh hơn nữa.

Nhưng mà, cũng vào lúc này.

Vèo...

Một đạo hàn quang Kim Sắc không biết từ đâu mà đến, lại như là mũi tên Tử Thần đoạt mệnh, dùng một loại xu thế sét đánh không kịp bưng tai, tốc độ mà mắt thường căn bản khó có thể nắm bắt, sau đó vậy mà thẳng tắp đâm vào đến trên người Chương Nhất Thiên.

Lúc này thân sắc ngạo nghễ trên mặt Chương Nhất Thiên kia còn chưa rơi xuống, lại lập tức ngưng tụ, biến thành không thể tưởng tượng nổi, không cách nào tin, thân thể của hắn lập tức giống như bị Thần đẩy ngã, bắt đầu từ giữa không trung chậm rãi trụ lạc...

Một mũi tên, bắn chết Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong Chương Nhất Thiên tin tưởng tràn đầy.

1633. Chương 1643: Hư Thần Đảo, Bạch Trường Thiên. (1)

Chương 1643: Hư Thần Đảo, Bạch Trường Thiên. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nhìn xem Chương Nhất Thiên tràn đầy không cảm lòng từ trên trời trụ lạc, trong đôi mắt của Tần Phàm cũng không khỏi xuất hiện một tia kinh ngạc, tuy hắn giết chết Chương Nhất Thiên cũng không có vấn đề gì, nhưng muốn giết đứt khoát lưu loát như vậy vẫn có chút độ khó, hắn đoán chừng mình ít nhất cũng phải sử dụng đến Ma Tướng quyền mới có thể làm được.

Nhưng một mũi tên vừa rồi kia, chỉ là một mũi tên, Kim Sắc lưu quang nhàn nhạt xẹt qua chân trời, Chương Nhất Thiên liền chết rồi!

Nói như thế nào Chương Nhất Thiên này cũng có được thực lực ít nhất tiến vào Top 50, dĩ nhiên lại bị chết nhẹ nhàng như vậy, cái này không khỏi làm hắn cảm giác được kinh ngạc. Chỉ sợ dù là bản thân Chương Nhất Thiên, cũng chết có chút khó có thể nhắm mắt.

Chết cũng không biết là chết như thế nào!

- Kim Sắc lưu quang...

Cảm giác được có chút quen thuộc, lập tức ánh mắt của Tần Phàm dời đi, sau đó liền chứng kiến một thân ảnh kiện tráng ở phía xa rất nhanh bay tới.

Không phải người khác, đúng là Hồng Mục Chiến Trư Tần Chiến.

Thấy vậy, hắn khẽ chau mày.

Lúc này Tiểu Chiến vẫn là bộ dáng thiếu niên đầu trọc, trong tay còn cầm cự cung màu đen, vừa rồi chắc hẳn là hắn cầm cự cung kia bắn chết Chương Nhất Thiên rồi. Trước đây Tần Phàm cũng đã thấy Tiểu Chiến ra tay, nhưng uy lực của mũi tên vừa rồi, so với lúc trước không biết đề cao gấp bao nhiêu lần.

- Lão đại.

Sau khi Tần Chiến hời hợt bắn chết Chương Nhất Thiên, rất nhanh liền bay xuống trước mặt Tần Phàm, trong miệng thì nịnh nọt hương Tần Phàm nói ra:

- Lão đại, hiện tại cổng truyền tống này đã mở ra, người đi trước...

Hắn nhìn nhìn bốn phía, phát hiện còn có những người khác muốn tới, hắn lại tự tin vỗ vỗ lồng ngực tiếp tục nói:

- Những người này giao cho ta đối phó là được, một mũi tên của Tiểu Chiến ta có thể giết một cái rồi.

- Ta không cần người hỗ trợ, người đi đi.

Bất quá lúc này sắc mặt Tần Phàm lại hơi trầm xuống, cũng không có cho Tiểu Chiến thái độ tốt gì, trong miệng hắn trực tiếp hờ hững nói, sau đó bỗng nhiên vươn tay ra nhẹ nhàng đẩy thân thể hắn về phía trước, trực tiếp đưa hắn vào bên trong cổng truyền tống.

Tiểu Chiến tự nhiên sẽ không phòng bị đối với Tần Phàm, hơn nữa cho dù biết rõ Tần Phàm ra tay đối với nó, nó cũng sẽ không đi phản kháng, lúc này hắn vốn chính là đứng cách cổng truyền tống không xa, bị Tần Phàm nhẹ nhàng đẩy như vậy, liền trực tiếp chui vào đến trong truyền tống.

Cái cổng truyền tống này một khi tiến vào, là không thể đi ra lần nữa, rất nhanh hào quang hiện lên, sắp sửa đưa hắn đến chiến trường tiếp theo.

- Lão đại... người không muốn Tiểu Chiến nữa sao.

Nghe được thoại ngữ y nguyên hờ hững của Tần Phàm, hai mắt của Tiểu Chiến không khỏi đỏ lên, cái mũi đau xót thậm chí mang theo khóc nức nở kêu lên. Tâm hắn đau như cắt, lại không phải làm giả, nhìn ra được hắn đối với Tần Phàm là có quyến luyến cùng cảm tình rất sâu.

Bất quá cổng truyền tống này xuất hiện nhanh, biến mất cũng rất nhanh, thời gian không quá mấy cái hô hấp, rất nhanh liền trực tiếp biến mất ở trên chiến trường.

Chỉ có thanh âm cuối cùng kia truyền vào đến trong tai Tần Phàm, nghe được thanh âm này, tuy Tần Phàm quyết tâm muốn đoạn tuyệt quan hệ cùng Tiểu Chiến, nhưng trong lòng vẫn không khỏi có chút tê rần, con mắt giống như thổi vào hạt cát, ần ần cảm thấy đáng ghét.

- Có chuyện gì, để cho ta một người đi đối mặt là được...

Nhưng một lát sau, hắn hít sâu một hơi, ngửa đầu nhìn lên trời không, thanh âm có chút buồn vô cớ, như bị mất vật gì đáng quý tự nói ra.

Yêu Thần Đảo, hắn thủy chung là phải đi, nhưng mà một người đi là được rồi. Hiện tại là có ngàn vạn người đang xem, nói không chừng Yêu Thần kia cũng sẽ chú ý đến nơi đây, hắn không muốn khiến người khác cảm thấy hắn và Tiểu Chiến có quá nhiều quan hệ, để tránh cho Tiểu Chiến bị Yêu Thần nghi kỵ.

Hắn giảm bớt tiếp xúc cùng Tiểu Chiến, cũng là vì tốt cho nó.

Nhưng mà, cho dù là như vậy, hành vi của hắn vẫn bị Mạc Lợi Đảo chủ một mực chú ý hắn phát hiện. Trên thực tế, sau khi Lăng Cẩm không chịu nổi thối lui ra khỏi trận đấu, toàn bộ Mạc Lợi Thần Đảo chỉ có Tần Phàm là còn có hi vọng, Mạc Lợi Đảo chủ không chú ý hắn thì cũng không biết chú ý ai rồi.

- Tần Phàm hắn là chuyện gì xảy ra? Dĩ nhiên đem cơ hội tiến vào trước 100 đưa cho tiểu tử Yêu Thần Đảo này?

Chứng kiến một màn kia, sắc mặt Mạc Lợi Đảo chủ cũng phải thay đổi, phải biết rằng vinh dự ngàn năm của toàn bộ Mạc Lợi Đảo là phải dựa vào Tần Phàm đi tranh thủ rồi.

- Có phải Tần Phàm biết rõ đánh không lại thiên tài Yêu Thần Đảo kia, cho nên mới chủ động để cho hắn đi hay không?

Thái Hư đảo chủ thì nói ra, vừa rồi một màn kia bởi vì phát sinh quá nhanh, hắn cũng xem không quá tinh tường.

- Sẽ không, khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu ta đã nhìn thấy Tần Phàm cùng tiểu tử Yêu Thần Đảo kia nói chuyện rất nhiều, ta đoán chừng trước kia hai người này chỉ sợ là có nhận thức, chỉ là không biết vì cái gì một cái ở Mạc Lợi Thần Đảo, một cái ở Yêu Thần Đảo mà thôi.

Mạc Lợi Đảo chủ lắc đầu trầm giọng nói ra.

- Thì ra là thế.

Thái Hư đảo chủ nhìn Tần Phàm phía dưới, lại nói:

- Bất quá dùng thực lực của Tần Phàm, có lẽ lại đoạt một cổng truyền tống cũng không có vấn đề gì a?

- Chỉ hy vọng như thế a.

Mạc Lợi Đảo chủ bắt đầu dĩ nhiên nói ra, bất quá hắn biết rõ Tần Phàm buông tha cho cổng truyền tống vừa rồi kia, kế tiếp cạnh tranh nhất định là càng thêm kịch liệt, muốn lại đạt được nhất định là sẽ gian nan hơn rất nhiều.

Mà ở bên trong chiến trường Thần Đảo Thiên Tài Chiến phía dưới, vốn có mấy người dự thi hướng về Tần Phàm xông tới, lúc này nhìn thấy cổng truyền tống biến mất, trên mặt đều không khỏi xuất hiện vẻ thất vọng, cái này ý nghĩa danh ngạch tiến vào trước 100 tên lại lần nữa thiếu đi một cái rồi.

Nhìn chung toàn trường, lúc này cổng truyền tống xuất hiện cũng đã có hơn ba mươi cái, hơn nữa những cổng truyền tống này đều bị người đoạt chiếm thành công, rất nhanh biến mất khỏi chiến trường, cái này làm cho tranh đoạt trong sân trở nên càng thêm tàn khốc.

Trên cơ bản một cổng truyền tống xuất hiện, đều ít nhất dẫn tới bảy tám người đến đây tranh đoạt, nguyên một đám thi triển bản lĩnh toàn thân, không đầu rơi máu chảy là không bỏ qua.

- Đã thiếu đi một cổng truyền tống, như vậy liền giết chết một người giảm bớt một danh ngạch cạnh tranh a.

Trong đó có hai người rời đi, nhưng vẫn có hai người thì kết thành đoàn thể hướng về Tần Phàm đánh tới, muốn chém giết Tần Phàm để giảm bớt số lượng.

Thực lực hai người này đều là Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong, khí thế hung hung, tốc độ cực nhanh.

Từ trên cao nhìn xuống, cơ hồ là đồng thời phát ra tiến công hung mãnh. Có thể đến nơi đây, tự nhiên không phải là kẻ yếu, tùy tiện thi triển ra đều là Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, uy lực bất phàm.

- Muốn chết!

Mà lúc này Tần Phàm rõ ràng cho thấy tâm tình không tốt lắm, thấy hai người kia công kích đến, trên mặt của hắn xuất hiện một vẻ hung ác, sát khí trên người trở nên lăm lăm.

1634. Chương 1644: Hư Thần Đảo, Bạch Trường Thiên. (2)

Chương 1644: Hư Thần Đảo, Bạch Trường Thiên. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Nếu như là ba Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả, hắn có lẽ còn có chút khó có thể ứng phó, nhưng hiện tại chỉ có hai cái, từ khi tiến nhập cửa thứ sáu đến nay, hắn một mực đều không có động thủ, nhưng lại có đầy đủ tin tưởng.

Nhiều nhất là sử dụng một lá bài tẩy mà thôi.

Trên thân thể bao trùm lấy Kỳ Lân giáp màu xanh lá cây sáng bóng, thân thể của Tần Phàm lao về phía trước, thu hồi Vương Trù Dao, hai đầm đồng xuất.

- Kỳ Lân gào thét!

Âm thanh vừa rơi, hai đầu Kỳ Lân cực lớn ở giữa không trung đập ra, một cỗ kinh lực cường hoành khủng bố mạnh mẽ hấp thu Nguyên Giới chi lực trong cơ thể Tần Phàm đi qua, ngưng tụ ở chỗ nắm đầm, tiếng gầm Kỳ Lân cực lớn kia từ bên trong Đoạt Thần Quyền Sáo lao ra, như là có ngàn vạn khốn lung chi thú, vào lúc đó muốn dốc hết lực lượng phá tan lao lung.

Hai hư ảnh Kỳ Lân cực đại, ở giữa không trung lao nhanh lấy, những nơi đi qua kia, có một loại khí thế không gì có thể kháng cự, đồng dạng là muốn xé rách hư không.

Một chiêu Kỳ Lân gào thét này, uy lực của nó so với lúc trước thời điểm Tần Phàm ở Mạc Lợi Thần Đảo không biết tăng lên bao nhiêu, vốn hắn ở trạng thái Kỳ Lân ma thân thi triển cũng đã là gấp đôi Kỳ Lân gào thét, hiện tại đạt tới Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong cùng trải qua cảm ngộ ở đảo chủ khu, ít nhất có thể đạt tới gấp ba lần trở lên!

Nói cách khác mỗi một đầu hư ảnh Kỳ Lân này, uy lực đều đủ để so sánh, thậm chí vượt qua Chung Cực cấp Bán Thần kỹ đại thành.

Đây là lần đầu tiên Tần Phàm thi triển Kỳ Lân gào thét mạnh nhất, hai người dự thi Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong kia, ở đầu nghĩ đến Tần Phàm có thể thi triển ra vũ kỹ cường đại như vậy, thấy hư ảnh Kỳ Lân kia đánh tới, lúc này mới biến sắc, vội vàng đi ngăn cản.

- Đã muộn.

Thần sắc của Tần Phàm lạnh như băng, Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể không ngừng tuôn ra, thậm chí đã vận dụng đến Long Thần Nguyên Giới chỉ lực rồi. Cuồn cuộn cuộn cuộn, khủng bố vô cùng, hai đầu Kỳ Lân kia đã cơ hồ ngưng tụ thành thật thể, quang mang màu xanh lạnh lùng làm toàn trường có thể thấy được, để cho người không thể nhìn gần.

Hai người kia mới vừa vận ngưng tụ lại Nguyên Giới phòng ngự của mình, hai đầu Kỳ Lân kia liền thôn phệ công kích vừa rồi của bọn hắn phát ra, hơn nữa rất nhanh xông tới, hung hăng đâm vào phía trên phòng ngự bên ngoài thân của bọn hắn.

Oanh!

Nguyên Giới phòng ngự của bọn hắn, cơ hồ là không có quá nhiều tác dụng, rất nhanh đã trực tiếp cáo phá, trên mặt của bọn hắn xuất hiện một vẻ khó tin, mà thân thể của bọn hắn thì như là điều bị đứt dây bắt đầu ở trên bầu trời trụ lạc.

Ồ...

Hai tay của Tần Phàm lại lần nữa duỗi ra về phía trước, Thanh Long Thám Traó!

Hai Thanh Long móng vuốt cự đại liền bắt lấy hai người kia, trực tiếp kéo đến trước mặt của hắn.

- Tiểu tử, người tốt nhất là thả chúng ta ra, chúng ta chính là thủ hạ của Hư Thần Đảo Bạch Trường Thiên thiếu gia, nếu như ngươi giết chúng ta, Bạch thiếu gia sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Một người trong đó một bên giãy dụa lấy, một bên thì trong miệng phát ngôn bừa bãi nói ra.

- Đúng vậy, tiểu tử, thực lực của ngươi hoàn toàn chính xác không tệ, nhưng đắc tội Hư Thần Đảo chúng ta, đối với ngươi không có chỗ tốt gì, buông tha chúng ta, có thể hướng Bạch thiếu gia chúng ta lấy một cái nhân tình, để cho hắn ở thời điểm gặp được ngươi sẽ tha cho ngươi một mạng.

Người dự thi khác cũng nói ra.

- Các ngươi dám uy hiếp ta?

Hai con người của Tần Phàm lạnh lùng nhìn xem hai người dự thi giãy dụa lấy kia, trong miệng lạnh lùng nói, Thanh Long móng vuốt cầm lấy hai người, hoàn toàn không có ý tứ buông lỏng.

- Bạch thiếu gia! Bạch Trường Thiên thiếu gia đang ở bên cạnh, tiểu tử, hắn bây giờ nhìn thấy ngươi rồi...

Hai người này tựa hồ cũng không có nghe ra sát khí trong giọng nói của Tần Phàm, một người trong đó còn bỗng nhiên mở lời nói ra, tựa hồ là bắt được một cây cỏ cứu mạng vậy.

Nhưng mà, thanh âm của hắn vẫn chưa hoàn toàn rơi xuống, liền im bật mà dừng.

Oanh! Oanh!

Hai đạo kinh lực cường đại từ trong cơ thể Tần Phàm lao ra, rất nhanh liền thông qua Thanh Long móng vuốt kia đưa vào trong thân thể hai người này, kinh lực mãnh liệt bành trướng, rất nhanh liền mang đi tánh mạng của hai người.

- Bạch Trường Thiên thiếu gia...

Một người trong đó ở trước khi chết liền dùng tất cả khí lực phần nộ hô lên, toàn bộ chiến trường cũng rõ ràng có thể nghe thấy.

Lập tức, Tần Phàm liền cảm giác được một ánh mắt lạnh như băng, từ bên kia chiến trường xuyên thấu qua trên mười vạn trượng khoảng cách mà đến, tuy cách cực xa, nhưng sát cơ nhàn nhạt trong đó kia, lại để cho tất cả người dự thi xuất hiện ở đây đều không khỏi thân thể khẽ run lên, sau đó xa xa tránh lui mà đi...

Cảm giác được ánh mắt đến từ phương xa kia, Tần Phàm vẫn như không nghe không thấy, sau khi giết chết hai người dự thi đến từ Hư Thần Đảo, gỡ xuống Trữ Vật Giới Chỉ của bọn hắn, sau đó trực tiếp quẳng thi thể đi, thậm chí thần sắc cũng không cải biến thoáng một phát.

Bạch Trường Thiên này hần ngược lại cũng đã được nghe nói, chính là con trai của Hư Thần Đảo Bạch Huyền Cơ, cha của hần càng không cần phải nói, đó là nhân vật truyền thuyết nói ở trong bảy mươi hai đảo chủ cũng có thể xếp tiến Top 3. Mà thực lực bản thân hần nghe nói cũng sớm đến được Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong, thâm bất khả trắc, chính là một trong những người có tư cách đoạt giải quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này.

Đây không phải một nhân vật đơn giản, lần này trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến có thể tới đây, từng cái đều là thiên tài đỉnh phong trong Tân Thế Giới, một ánh mắt có thể khiến phần đông người dự thi tránh lui, có thể thấy được thực lực cùng với lực chấn nhiếp cường đại của Bạch Trường Thiên này.

Bất quá, chính là bởi vì ở chỗ này đều là thiên tài cường giả đỉnh phong của Tân Thế Giới, nên Tần Phàm hần hoàn toàn không cần tự coi nhẹ mình, bởi vì hần cũng là cường giả! truyện copy từ

Thông qua cùng nhau đi tới này, hần đã chứng minh thực lực của mình, ở chỗ này, hần không cần sợ bất luận kẻ nào. Những người khác, coi như là cái thiên tài gì, ở trong mắt hần cũng chỉ là hai chữ “Đối thủ” không tệ.

Thực lực của Bạch Trường Thiên này hoàn toàn chính xác rất cường, nhưng mà cùng với Hách Kiếm đồng dạng, là đối thủ mạnh mẽ của hần trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến mà thôi.

Nếu như gặp gỡ, muốn chiến liền chiến!

Cất kỹ Trữ Vật Giới Chỉ của hai người dự thi Hư Thần Đảo, Tần Phàm bình tĩnh xoay người lại, xa xa cùng Bạch Trường Thiên kia bốn mắt nhìn nhau.

Mà ánh mắt của Bạch Trường Thiên kia thập phần cường thế, thậm chí có loại hương vị từ trên cao nhìn xuống, tựa hồ như khinh thị, đúng vậy, tuy Tần Phàm giết chết hai thủ hạ của hần, nhưng trong lòng của hần, một người dự thi chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới, căn bản còn chưa đủ để làm đối thủ của hần.

1635. Chương 1645: Đón Ngộ, Ý Niệm Trong Đầu Hiểu Rõ!

Chương 1645: Đón ngộ, ý niệm trong đầu hiểu rõ!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó cách một rãnh trời, trong mắt hần xem ra, dù cho Tần Phàm có thể đánh bại phần lớn người bên trong Lục kiếp Bán Thần, nhưng cùng đỉnh tiêm chính thức trong Lục kiếp Bán Thần, thậm chí so sánh với mấy cái đã nửa chân bước vào Thất Kiếp Bán Thần, cái chênh lệch kia vẫn là cực kỳ khổng lồ.

Nhưng mà, lúc này ánh mắt của Tần Phàm đồng dạng là ngạo khí mười phần, chẳng biết tại sao, trải qua vừa rồi cùng Tiểu Chiến phân biệt, tâm cảnh của hần đã xảy ra biến hóa cực kỳ vi diệu, trong ánh mắt khinh thị như vậy của đối phương, hần không những không có một tia e sợ gợn sóng, thậm chí còn ẩn ẩn có một loại ý tứ khiêu chiến.

Thật giống như một con hung sói, hung tàn điên cuồng, cho dù đối mặt sư tử cũng dám đánh cược một lần.

- Ha ha ha...

Đại khái nhìn nhau thời gian ba cái hô hấp, Tần Phàm đột nhiên ngửa đầu cười to một tiếng. Trải qua một phen suy nghĩ trong lòng vừa rồi, trong lòng của hần bỗng nhiên nghĩ thông suốt một sự tình.

Hần không kị nhiều lắm!

Vì sao cảnh giới càng cao, thực lực càng cường, ngược lại là càng phải cố kỵ rất nhiều?

Tần Phàm hần một mực đều không thể thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng!

Cho tới bây giờ!

Hiện tại trải qua cùng Bạch Trường Thiên này cường ngạnh đối mặt, một loại hào hùng trong lòng của hắn kia đột nhiên bị dẫn đốt lần nữa, một loại không sợ hết thấy lần nữa bị kích phát. Bạch Trường Thiên này là đỉnh cấp thiên tài, hắn cũng là đỉnh cấp thiên tài, hắn có cái gì phải sợ?

Hắn nhớ tới ban đầu thời điểm ở Vũ Thiên đại lục, mình bởi vì võ đạo tiền đồ thiếu chút nữa bị hủy, hắn dám cùng Càn Kinh Tần gia, một quái vật có thực lực cực lớn, trực tiếp đến nhà hủy diệt! Thời điểm hắn vẫn là Vô Tôn, đối mặt Thanh Long Ma Tướng âm thầm cả một đám Võ Thánh cũng phải kiêng kị, hắn dám đứng ra liều mạng!

Cái này mới là hắn!

Không sợ hết thấy, chù dù là cái gì cũng không thể ngăn cản bước tiến của hắn!

- Hách Kiếm cũng thế, Bạch Trường Thiên thì như thế nào! Đối thủ của ta, từ giờ trở đi ta sẽ xuất ra tất cả thực lực, ta tranh giành không phải là Top 10, các người đã có được tin tưởng muốn đoạt quan, ta đây liền cùng các người tranh giành đệ nhất thì như thế nào?

Tần Phàm vào lúc đó cầm chặt nắm đấm, trong nội tâm âm thầm có một cỗ lực lượng sinh sôi.

Có đôi khi là kỳ diệu như vậy, có lẽ chỉ là một sự tình không quan hệ gì cả, nhưng chính là phúc chí tâm linh, đột nhiên linh quang lóe lên, sẽ có cách nhìn mới, cái này là đồn ngộ! Vừa rồi Tần Phàm đã trải qua một lần đồn ngộ!

Vào lúc đó, hắn cảm giác được Ma chủng toàn thân mình cũng phát ra một loại cộng hưởng, đó là cộng minh bất khuất ở chỗ sâu nhất thuộc về Ma chủng, trước kia hắn cũng trải qua một lần, bất quá hiện tại loại cảm giác này mãnh liệt hơn, hắn thậm chí cảm giác được Ma chủng kết hợp Long thần Nguyên Giới, cung cấp cho hắn một cỗ lực lượng càng cường đại.

Hắn thậm chí mượn nhờ loại lực lượng này, ẩn ẩn va chạm vào cánh cửa Lục kiếp Bán Thần, chỉ có điều tạm thời hắn còn không có bước ra một bước kia mà thôi. Một khi bước ra, như vậy hắn liền có thể xông qua Lục kiếp Bán Thần chi cảnh, thực lực đột nhiên tăng mạnh.

Mặc kệ như thế nào, lúc này Tần Phàm hắn, tinh thần khí chất cả người đã lần nữa xảy ra biến hóa.

Ánh mắt của hắn bình tĩnh tự tin, không phải coi trời bằng vung, không phải từ trên cao nhìn xuống, là một loại khám phá phạm tục, khám phá vô căn cứ, ý niệm trong đầu hiểu rõ thông suốt.

Hắn thậm chí ngay cả Yêu Thần cũng không hề cố kỵ rồi, hắn vừa mới bắt đầu còn ý định một mực ít xuất hiện làm việc, nhưng hiện tại hắn thả hết thấy. Hắn không cần phải cố kỵ nhiều như thế nữa, không hề bó tay bó chân, hắn muốn làm như thế nào liền làm như thế đó, không lo không sợ!

Từ mục tiêu ban đầu của hắn chỉ là Top 10, hắn ý định là tận lực đừng khiến cho quá nhiều chú ý, nhưng hiện tại bên trong tối tăm tựa hồ có một thanh âm nói cho hắn biết: đi xông! Đi tranh giành cái đệ nhất kia!

Hắn ẩn ẩn cảm thấy, chỗ đó sẽ có cơ duyên ngàn năm của hắn.

- Bạch Trường Thiên, người không cần nhìn, hai thủ hạ của người kia đích thật là ta giết, ta hoan nghênh người tùy thời đến báo thù! Người muốn chiến, ta liền chiến.

Lúc Tần Phàm cúi đầu xuống lần nữa, hai mắt mang theo tin tưởng cường đại, xa xa nhìn Hư Thần chi tử, lòng của hắn giống như Mãnh Hổ, thông suốt hết thấy, thanh âm trong miệng rất lớn, vang vọng toàn trường.

Xoạt!

Nghe được thanh âm này của Tần Phàm, lập tức cả chiến trường Thiên Tài Chiến, thậm chí toàn bộ hội trường có ngàn vạn người xem đều nhắc lên sóng to gió lớn, từng ánh mắt lúc này đều rơi vào phía trên thân hình thanh sắc trong chiến trường kia.

- Tiểu tử này không biết đến từ Thần Đảo nào, cũng dám ở trước mặt mọi người khiêu chiến Bạch Trường Thiên đến từ Hư Thần Đảo?

Rất nhiều người xem đều là không dám tin.

- Đúng vậy a, Bạch Trường Thiên là người nào, đây chính là Hư Thần chi tử! Hồ phụ không sinh khuyến tử, cha hử ở trong bảy mươi hai đảo chủ bài danh hàng đầu, nhi tử có thể kém đi nơi nào sao?

Rất nhiều người phụ họa.

- Ta là nghe nói Bạch Trường Thiên này ở hai mươi lăm tuổi đã đạt đến Lục kiếp Bán Thần chi cảnh, hiện tại hơn ba năm đi qua, đoán chừng cách Thất Kiếp Bán Thần cũng chỉ là một đường, thậm chí có đồn đãi hử đã đột phá Thất Kiếp Bán Thần, chỉ có điều một mực ẩn dấu thực lực mà thôi.

Có âm thanh hơi nhỏ truyền bá che giấu.

- Đúng vậy, ta cũng được nghe nói hử đã bại qua Thất Kiếp Bán Thần.

Có người cũng nói.

Đối với Hư Thần chi tử này, rất nhiều người là biết rõ, đó là người có tư cách đoạt giải quán quân nhất của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, so với Hách Kiếm đến từ Kiếm Thần Đảo cùng Đạo Thần Đảo Nhiếp Phương còn mạnh hơn!

Sau khi trận đấu bắt đầu, vô số người một mực chú ý hử, sau đó hử cũng không có để ọi người thất vọng, cùng nhau đi tới, cơ hồ là dễ như trở bàn tay, hoàn toàn không có người nào có thể tạo thành dù là một chút trở ngại cho hử.

Về phần Tần Phàm, ấn tượng của đại bộ phận người xem đối với hử chỉ là dừng lại ở một màn biểu lộ cõi lòng với Kỷ Huyền Nhi ở trước mặt mọi người àm thôi, cùng Bạch Trường Thiên thậm chí cùng Hách Kiếm đều là không có biện pháp so sánh.

- Tần Phàm hử dù sao vẫn là quá trẻ tuổi, nên nhiệt huyết cùng lỗ mãng, trước đây khiêu chiến Hách Kiếm coi như xong, Hách Kiếm nắm giữ đại đạo Kiếm Vực cũng đã không phải là hử đối phó được, bây giờ lại còn khiêu chiến Hư Thần chi tử Bạch Trường Thiên.

Thái Hư đảo chủ cũng thở dài nói ra.

- Bạch Trường Thiên này là yêu nghiệt thiên tài, ở Lục kiếp Bán Thần căn bản không cách nào so sánh được, chớ nói chi Tần Phàm chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần, cho dù có chút đặc biệt, nhưng cũng không có thể so sánh với loại cấp độ kia.

1636. Chương 1646: Át Chủ Bài Mở Lại, Rung Động Toàn Trường. (1)

Chương 1646: Át chủ bài mở lại, rung động toàn trường. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Sắc mặt Mạc Lợi Đảo chủ có chút âm trầm, bất quá lập tức lại lắc đầu trì hoãn nói ra:

- Cũng thế, chỉ cần hử có thể tiến vào trước 100, sau đó hử phát triển như thế nào cũng là tùy hử.

Trong lòng của hử, Tần Phàm khiêu chiến hai siêu cấp thiên tài cường giả như Hách Kiếm cùng Bạch Trường Thiên, cơ hồ là không có bất kỳ phần thắng, nhưng may mắn hiện tại khoảng cách giữa hai người Bạch Trường Thiên cùng Tần Phàm quá xa, đoán chừng tạm thời sẽ không đánh nhau.

Chỉ cần Tần Phàm đoạt được một cổng truyền tống, như vậy liền xem như hoàn thành nhiệm vụ.

- Thú vị, thú vị, Ngũ kiếp Bán Thần không biết đến từ Thần Đảo nào kia cũng dám khiêu chiến nhi tử Hư Thần ta, vô luận thắng thua, bản thân đều bội phục dũng khí của hử.

Mà cách hai chỗ ngồi của Mạc Lợi cùng Thái Hư chân nhân một đoạn, trên thần tọa đảo chủ, một đảo chủ mặc Tử Kim bào mỉm cười mở lời nói ra.

Khiến cho Hư Thần chú ý rồi!

Nghe được thanh âm này, trong lòng hai người Mạc Lợi Đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ đều không khỏi có chút rung mình. Nam nhân trung niên vô cùng tôn quý uy nghiêm kia, là Hư Thần Đảo đảo chủ Hư Thần, ở trong bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ đủ để bài danh Top 3, dù là Mạc Lợi Đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ ở trước mặt hắn cũng chỉ có cúi đầu hành lễ.

- Cũng không biết cái này là tốt hay xấu... xem tại

Trong lòng Mạc Lợi Đảo chủ có chút tâm thần bất định.

Lúc này đây Tần Phàm quả thật là cho Mạc Lợi Thần Đảo hấn sâu sắc tăng thể diện rồi, nhưng nếu lấy tính cách kia của đối phương, trước kia Tần Phàm giết hai thủ hạ của Bạch Trường Thiên còn dễ tính, nếu như tổn thương Bạch Trường Thiên, tuy khả năng kia cực kỳ bé nhỏ, bất quá một khi chọc loại quái vật khổng lồ như Thái Hư Thần Đảo này, dù là Mạc Lợi Thần Đảo hấn cũng không chịu nổi.

Trên chiến trường Thần Đảo Thiên Tài Chiến.

Lúc này Hách Kiếm còn chưa đụng phải cổng truyền tống tiến vào cửa tiếp theo, nghe được thanh âm này, thần sắc có chút ngưng tụ, nhìn về phía Tần Phàm phương xa, trong miệng dùng âm điệu lạnh lùng chỉ mình mới nghe được nói ra:

- Không thể tưởng được, người lại vẫn dám khiêu chiến Bạch Trường Thiên! Bất quá, người không phải là đối thủ của hắn...

Mà Bạch Trường Thiên kia cũng đã nghe được thanh âm Tần Phàm cao điệu hướng về toàn trường phát ra, trong nội tâm cũng không khỏi có chút kinh ngạc, lập tức trên mặt lộ ra một tia lạnh ý để cho người xem cảm giác sớn hết cả gai ốc, dùng thanh âm đồng dạng truyền khắp toàn trường nói ra:

- Không phải là người nào cũng có thể nói loại lời này đối với Bạch Trường Thiên ta, đừng cho là hiện tại ta giết không được người, rất nhanh người sẽ hối hận rồi.

- Hối hận? Như vậy chúng ta nhìn xem ai có thể cười đến cuối cùng là tốt rồi.

Tần Phàm hoàn toàn không sợ, trên khóe miệng cười nhạt một tiếng, sau đó thân hình lóe lên, không hề để ý tới Bạch Trường Thiên, chỉ là hướng về cổng truyền tống cách mình gần nhất phóng đi.

Cổng truyền tống xa xa, ánh sáng tỏa khắp toàn trường, cách Tần Phàm khoảng chừng 5000m.

Một khoảng cách như vậy, đối với toàn bộ chiến trường bao la mà nói, cũng không tính quá xa. Bất quá lúc này cổng truyền tống nguyên không chỉ có Tần Phàm cạnh tranh, cùng lúc đó, còn có ba người dự thi khác cùng nhau đến đây.

Tần Phàm thi triển tốc độ, chỉ có một đạo tàn ảnh màu xanh, tuy trong ba người thì cách cổng truyền tống này xa nhất, nhưng lại rất nhanh đã trở thành khoảng cách thứ hai, người xông vào trước hắn cũng chỉ là cách xa nhau vài trăm mét, rất nhanh sẽ đuổi theo rồi.

Bất quá vào lúc này.

- Ba vị bằng hữu phía trước, chỉ cần các người có thể giúp ta giết chết Ngũ kiếp Bán Thần tiến vào cổng truyền tống kia, như vậy Bạch Trường Thiên ta hứa hẹn thưởng các người một cái nhân tình!

Một thanh âm tràn ngập tính hấp dẫn bỗng nhiên vang lên trên chiến trường.

- Cái gì? Một cái nhân tình của Hư Thần chi tử?

Người dự thi xông vào phía trước Tần Phàm kia, nghe được cái thanh âm này, thân thể không khỏi khẽ run lên, rõ ràng cho thấy có chút ý động.

Hắn thấp phần tình huống địa vị của Hư Thần ở bên trong Tân Thế Giới, có thể nói, đó có thể nói là bá chủ cấp, mà Bạch Trường Thiên thân là Hư Thần chi tử, rất được sủng ái, quyền lợi thật lớn, thực lực bản thân cũng thấp phần cường hấn, nếu thật được hắn hứa nhân tình, chắc hẳn xin công pháp, bí tịch, vũ khí, bảo vật đối phương cũng sẽ không cự tuyệt, thậm chí có thể gia nhập Hư Thần Đảo cũng là một hấp dẫn không nhỏ.

- Hai vị bằng hữu đằng sau như thế nào?

Lập tức hần quay đầu hướng hai người dự thi khác hỏi.

- Ha ha, mặt mũi của Bạch thiếu gia tự nhiên không thể không cho, một Ngũ kiếp Bán Thần mà thôi, ngoại trừ khẩu phóng cuồng ngôn, thực lực mạnh đi đâu chứ?

Trong đó một người dự thi lúc này thì đáp lại nói ra.

- Ngũ kiếp Bán Thần này có thể tới đây, đích thật là có chút bản lĩnh, bất quá ba Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả chúng ta liên thủ cùng một chỗ, hần cường thịnh trở lại cũng là sự tình vô bổ.

Người dự thi khác cũng mở lời nói ra.

- Đã như vậy, chúng ta cùng một chỗ động thủ đi, cái cổng truyền tống này có thể chờ giải quyết hần xong lại tranh đoạt.

Người dự thi phía trước kia lại lần nữa mở lời nói ra. Trên thực tế, hần đối với Tần Phàm không ngừng tiếp cận đã cảm giác được uy hiếp. Biết rõ nếu không giải quyết Tần Phàm, sớm muộn gì cũng bị đuổi kịp, cho nên mới phải đưa ra hưởng ứng Bạch Trường Thiên, thực sự không phải là hần tình nguyện buông tha cho cơ hội tiến vào trước 100 tên.

Hơn nữa hần đối với tốc độ của mình cũng có tin tưởng nhất định, ngoại trừ Tần Phàm, hần cảm thấy hai người dự thi khác không phải là đối thủ của mình, mới không lo lắng buông tha cho ưu thế hiện hữu.

Hai người dự thi khác không phải là không có ý nghĩ này, bọn hần biết rõ hiện tại cổng truyền tống này đối với bọn hần không có cơ hội quá lớn. Còn không bằng nhân cơ hội kéo người phía trước xuống, một hồi có thể lại tranh đoạt lần nữa.

- Tốt, nhân tình ba vị ta nhớ kỹ. Tiểu tử, người đừng cho là hiện tại ta giết không được người, người sẽ không có sự tình gì, muốn khiêu chiến Bạch Trường Thiên ta, còn phải xem người có tư cách này hay không.

Thanh âm khí phách của Bạch Trường Thiên lại lần nữa vang lên trên chiến trường, ý của hần rất rõ ràng, Bạch Trường Thiên hần không phải tùy tiện người nào cũng có được tư cách khiêu chiến này, nếu Tần Phàm không có cách nào tiến vào cửa tiếp theo, tự nhiên là không có tư cách khiêu chiến hần rồi.

Đương nhiên, dùng danh khí cùng thực lực của Bạch Trường Thiên hần, tự nhiên không có người sẽ cảm thấy hần là sợ Tần Phàm.

- Hắc hắc, tiểu tử, xin lỗi rồi, vừa vặn người muốn cùng chúng ta tranh giành cổng truyền tống, hơn nữa lại đắc tội Bạch thiếu gia, xem như người xui xẻo.

Người dự thi ở phía trước kia, lúc này xoay người lại, bắt đầu hướng Tần Phàm khởi xướng tiến công.

- Mọi người cùng nhau động thủ.

Hai người khác cũng vội vàng đuổi kịp.

Ba thân ảnh cường hoành từ mấy phương hướng gấp xông mà đến.

1637. Chương 1647: Át Chủ Bài Mở Lại, Rung Động Toàn Trường. (2)

Chương 1647: Át chủ bài mở lại, rung động toàn trường. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ha ha, ba vị muốn cảm nhân tình này của Bạch Trường Thiên sao? Vậy thì đến thử xem là tốt rồi.

Lúc này Tần Phàm cũng không khỏi lạnh lùng cười cười, ba người này đã muốn động thủ với hần, hần tự nhiên cũng sẽ không ngồi chờ chết.

Tiếp theo trong nháy mắt, hần trực tiếp ăn vào một khẩu đan dược.

Khỏa đan được này tên là Thần Tinh Đan, có thể rất nhanh khôi phục tinh thần lực, chính là sau khi hấn đạt được 9999 đầu đan mạch của Cát Bản luyện chế mà thành, chuyên môn dùng để phụ trợ thi triển Phần Thần bí kỹ. Dù sao cái Phần Thần bí kỹ này, cần kết thành tinh thần hạt giống chìm vào Nguyên Giới mới có thể kích phát, sẽ tiêu hao lớn lượng tinh thần lực.

Lúc trước hấn cũng đã thi triển qua một lần, hiện tại thi triển một lần nữa, tiêu hao thật lớn, nhưng đã có Thần Tinh Đan này cũng không cần lo lắng phương diện kia rồi.

Kỳ Tích Đan Vương xuất ra đan được, phẩm chất được hiệu tự nhiên sẽ không thấp, cái này vốn là một lá bài tẩy của Tần Phàm, bất quá đã đến lúc này cũng không cần lại che che lấp lấp. Được lực của Tuyệt phẩm Thần Tinh Đan này vừa hóa, Tần Phàm lập tức cảm giác được cả người mình một lần nữa khôi phục tinh thần, trong đôi mắt thậm chí còn để lộ ra một loại mũi nhọn cường đại.

Phần Thần bí kỹ kích phát!

Kỳ Lân ma thân kích phát!

Lúc này tinh thần lực của Tần Phàm sung túc, uy năng của Phần Thần bí kỹ càng mạnh hơn nữa, làm cho chất lượng Nguyên Giới chi lực cả người hấn đều tăng lên vài phần, thậm chí Nguyên Giới chi lực từ bên trong Long thần Nguyên Giới cũng bị hấp dẫn tới. Có thể tưởng tượng, hiệu quả bí kỹ này qua đi, đối với cảnh giới của hấn cũng sẽ tiến cảnh không nhỏ.

- Cái gì?

Cảm giác được lúc này khí thế của Tần Phàm biến hóa, ba người dự thi kia đều hơi kinh hãi.

- Sợ cái gì, chúng ta ba Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả, chẳng lẽ còn làm không được một Ngũ kiếp Bán Thần hay sao? Hiện tại ngàn vạn người nhìn chúng ta, nếu như khiếp đảm, chẳng phải là để cho người chê cười?

Trong đó một người dự thi lại nói ra.

- Vậy tất cả mọi người thi triển toàn lực.

Nghe được người này nói, lúc này hai người khác mới nhắc lên tinh thần, phụ họa nói ra.

- Nộ Diễm Phá Sơn Thủ!

- Thái Ất Thiên Long cước!

- Cuồng Nguyệt Huyết Dương đao!

Ba người đồng thời ra tay, thực lực ba người này đều là Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong, vừa ra tay là vũ kỹ bất phàm, mảng lớn khu vực chấn động lấy, giống như núi sông sụp đổ, có chút đồ sộ, thậm chí không ít người trên chiến trường nhìn qua.

Đối mặt ba người này công kích, lúc này Tần Phàm lại thập phần bình tĩnh.

Ba người, từ ba phương hướng công tới, uy hiếp đối với hấn không nhỏ, công kích căn bản ngăn cản không nổi.

- Đã như vậy, vậy thì cảm ba người các người đến lập uy a!

Tiếp theo trong nháy mắt, thần sắc của hấn ngưng tụ, cả người giống như tuyệt thế Ma Vương, sát khí lẫn lẩn.

Địa vị cùng lực ảnh hưởng của Bạch Trường Thiên này hoàn toàn chính xác không thấp, tùy tiện hứa hẹn một cái nhân tình liền có thể để cho ba Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả vây công hấn, nói không chừng đằng sau còn có thể có càng nhiều cường giả đến dây dưa, đối với hấn là phiền toái không ít.

Hấn chỉ có một lần chấn nhiếp những người này, mới có thể để cho những người kia muốn đến đối phó mình trước phải hảo hảo nghĩ kỹ.

Đồng thời, đây cũng là một lần khiêu chiến chính thức đối với bản thân Bạch Trường Thiên!

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Các loại cách nghĩ trong nội tâm xẹt qua, rất nhanh Tần Phàm liền bắt đầu chuẩn bị lấy Ma chủng kỹ.

- Ma Tướng quyền!

Thời điểm phát ra một quyền này, bốn khóa Ma chủng cùng một khóa Bạch Hổ châu trong cơ thể hấn vào lúc đó đều kịch liệt chấn động. Vô hạn huyền ảo, toàn bộ cảm ngộ, tất cả đều trút xuống bên trong một quyền này.

Ông ông ông...

Lập tức trong hư không, xuất hiện một Ma Tướng cự đại, uy nghiêm, tôn quý thần bí vô song, Ma Tướng cự đại này lồng lộng nga nga xuất hiện ở dưới đám mây, toàn trường chú mục! Nhưng không ai có thể nhìn thấy tình huống diện mục của nó.

Thân hình nó khoảng chừng mấy ngàn trượng, đỉnh thiên lập địa, một cổ khí tức Viễn Cổ cường đại cách không mà đến, khủng bố vô cùng.

Tất cả linh khí ở giữa thiên địa ở thời khắc này cũng điên cuồng sôi trào lấy, từng đạo Nguyên Giới chi lực hùng hồn trong cơ thể Tần Phàm nương theo năng lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng bị rút ra, lại liên tục không ngừng tụ đến bên trong Ma Tướng cự đại.

Ma Tướng thần bí cường đại này vừa xuất hiện, giờ khắc này, có thể nói là thiên hôn địa ám, che khuất bầu trời, thậm chí làm cho toàn bộ chiến trường Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu rung động, ngàn vạn ánh mắt của mọi người đều kinh ngạc mà rung động quăng tới trên người thanh y nam tử thi triển một chiêu kia.

Một Ngũ kiếp Bán Thần thi triển ra vũ kỹ mạnh mẽ như vậy, liền để cho người khiếp sợ không thôi.

- Tần Phàm lại lần nữa thi triển chiêu này, bất quá lúc này đây giống như so với trước thì cường hơn một tí, uy lực này đích thật là đủ khủng bố.

Trên thần tọa bảy mươi hai đảo chủ, Thái Hư đảo chủ nhìn Mạc Lợi Đảo chủ nói ra.

- Đúng vậy, đoán chừng vừa rồi Tần Phàm hấn có chỗ đột phá, ta còn nghe nói bản thân Tần Phàm này là một Luyện Đan Sư, khóa đan dược hấn ăn vừa rồi kia có lẽ không tệ, cho nên thi triển một chiêu này so với trước đây mạnh hơn không ít.

Mạc Lợi Đảo chủ gật đầu nói, sau đó lại có chút lo lắng:

- Chỉ là, trước kia Tần Phàm hấn tối đa có thể cho hư ảnh phát ra hai lần công kích, bây giờ đối phương có đến ba người...

- Thực lực ba người này đều không thấp, đoán chừng Tần Phàm có chút nguy hiểm.

Thái Hư đảo chủ nhìn thân ảnh trên chiến trường kia, cũng bất đắc dĩ nói ra.

Nhưng mà....

Ngay một khắc sau, bỗng nhiên một thanh âm huyền bí từ trong miệng Tần Phàm phát ra, lần nữa truyền khắp toàn trường.

Ma chủng thần thông, hấn đã ngộ ra thứ ba!

Ông ông ông ông ông!

Tiếp theo trong nháy mắt, một loại chấn động cực lớn để cho Thiên Địa cũng không khỏi động dung vào lúc đó bắt đầu từ trên bầu trời truyền đến, ba nắm đấm cự đại đồng thời xuất hiện ở trên người Ma Tướng, một cái là do Thủy nguyên năng lượng thuần túy tạo thành, đến từ Kỳ Lân thần thông, một cái là do Thổ nguyên năng lượng thuần túy tạo thành, đến từ Huyền Vũ thần thông, còn có một cái toàn thân đều là Hỏa nguyên dữ dằn, Liệt Hỏa hùng hực, uy thế có thể liệt thiên.

Ba cái nắm đấm, năng lượng cuộn cuộn chấn động, ánh dương quang trên bầu trời hoàn toàn bị che đi, đám mây đầy trời kia thì giống như nhận lấy kinh hãi, bắt đầu không ngừng hướng về bốn phía dạt tán.

Gió nổi mây phun, Thiên Địa động dung!

- Đi!

Mà cũng đúng lúc này, trong miệng Tần Phàm lần nữa phát ra tuyên án như là tử vong, ba cánh tay cường đại đồng thời hướng về ba người kia kích đi.

- Đây là vũ kỹ gì...

Lúc này trên mặt ba người dự thi kia đều xuất hiện vẻ không thể tin, không thể tưởng được Tần Phàm vậy mà có thể thi triển ra vũ kỹ khủng bố như vậy, trong khoảng thời gian ngắn bọn hắn thậm chí là quên tránh né, trên thực tế cũng biết mình không cách nào tránh né, chỉ là gắt gao chèo chống lấy Nguyên Giới phòng ngự, muốn ngăn cản một kích này.

1638. Chương 1648: Ta Tới Trước Chờ Các Người. (1)

Chương 1648: Ta tới trước chờ các người. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’””)•••’””)

Chỉ là, uy lực của ba Ma Tướng quyền kia sao mà biến thái, là một chiêu mạnh nhất mà Tần Phàm thi triển qua, ba người dự thi này làm sao có thể ngăn cản được?

Rầm rầm rầm!

Theo ba tiếng bạo tạc cực lớn vang lên, công kích của ba người kia toàn bộ hóa thành sương mù, mà thân thể của bọn hắn cũng như là bao tải phá vỡ từ giữa không trung rơi xuống mặt đất, thậm chí rất nhanh không còn khí tức.

Tê...

Chứng kiến một màn như vậy, trong lòng ngàn vạn người toàn trường không khỏi bay lên một cảm giác rung động, thậm chí trên trận to như vậy, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà lặng ngắt như tờ, từng ánh mắt không dám tin nhìn Ma Tướng cùng ba bóng người rơi xuống đất kia, không ít người nhìn không được hít một hơi khí lạnh.

Một chiêu!

Trực tiếp giết chết ba gã Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả!

Có thể đi tới trận đấu tiền vào trước 100 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến này, không có một người dự thi nào là kẻ yếu, có thể nói, từng cái đều có được Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, vừa rồi ba người kia phát ra công kích, người có nhãn lực đều nhìn ra được Chung Cực cấp Bán Thần kỹ của bọn họ đều đã đại thành, một người trong đó càng là đạt đến trình độ chung cực!

Nhưng ở dưới một chiêu khủng bố của Ngũ kiếp Bán Thần kia, không hề có lực ngăn cản!

- Ai nói Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta không có thiên tài!

- Tần Phàm là tuyệt thế thiên tài!

- Không hổ là Kỳ Tích Chi Tử của Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta! Tần Phàm cố gắng lên! Bạch Trường Thiên thì như thế nào! Đồng dạng cũng có khả năng đánh bại!

Phía trên thánh phòng, khán giả đến từ Mạc Lợi Thần Đảo chứng kiến Tần Phàm biểu hiện đặc sắc như thế, càng không khỏi cảm giác được nhiệt huyết sôi trào, nguyên một đám điên cuồng lớn tiếng hoan hô, tiếng gầm bay thẳng Vân Tiêu.

- Cái này dĩ nhiên là người đến từ Mạc Lợi Thần Đảo? Ta nhớ được trước đó thần đảo này là toàn quân bị diệt, không thể tưởng được lúc này đây vậy mà sinh ra thiên tài yêu nghiệt như vậy!

Người xem Thần Đảo khác cũng là nguyên một đám không thể tin được, bắt đầu hướng người bên cạnh nghe ngóng tin tức về Tần Phàm.

Mà trên thần tọa của bảy mươi hai đảo chủ.

- Một chiêu trực tiếp miểu sát ba Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả, làm sao có thể mạnh đến trình độ này...

Thái Hư đảo chủ kia ban đầu vốn là cho rằng lúc này Tần Phàm sẽ gặp nguy hiểm thật lớn, thấy vậy trên mặt không khỏi động dung, hẳn hoàn toàn không thể tưởng được kết quả sẽ như vậy.

- Chiêu bí kỹ này cầu hẳn, như thế nào càng ngày càng mạnh rồi hả? Chẳng lẽ là siêu việt Chung Cực cấp Bán Thần kỹ sao?

Mạc Lợi Đảo chủ cũng khiếp sợ không thôi, ban đầu thời điểm ở Mạc Lợi Đảo tuyển bạt thi đấu hẳn cũng cảm thụ qua uy lực của Ma Tướng quyền, nhưng cùng hiện tại Tần Phàm thi triển có thể nói kém khá xa.

- Không thể không nói, lúc này đây Mạc Lợi Thần Đảo của Mạc huynh người thật sự sinh ra yêu nghiệt rồi! Có thực lực như vậy, đích thật là trùng kích Top 10 cũng không phải hoàn toàn không có khả năng.

Thái Hư đảo chủ có chút ít hâm mộ nói, có thể tưởng tượng, lúc này đây sau Thiên Tài Chiến, danh tự của Mạc Lợi Thần Đảo nhất định sẽ theo Tần Phàm truyền khắp toàn bộ Tân Thế Giới, ngấm lại Thái Hư Thần Đảo của mình có chút cô đơn a.

- Hắc hắc, át chủ bài của Tần Phàm này đích thật là tăng tăng lớp lớp ah, mỗi một lần thời điểm ta cho là hẳn đã hết sức, hẳn sẽ lại một lần nữa cho ta kinh hỉ, xem ra danh tự Kỳ Tích Chi Tử thật sự thích hợp hẳn nhất rồi.

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ đích thật là vui vẻ vô cùng, dáng tươi cười càng thêm sáng lạn.

- Ngũ kiếp Bán Thần này là người Thần Đảo các người?

Ở bên cạnh cũng bắt đầu không ngừng có đảo chủ hướng hẳn hỏi thăm tin tức về Tần Phàm, cái này làm cho hẳn càng cảm giác trên mặt có quang, hẳn càng nghĩ càng cảm giác lúc trước mình không giao Tần Phàm cho Vân Đình thành là cử chỉ vô cùng sáng suốt.

- Lúc này đây trở về, phải bảo Vân Thanh Lam kia chủ động tới hướng Tần Phàm xin lỗi mới được, nếu không... hừ hừ.

Thậm chí trong nội tâm Mạc Lợi bắt đầu thầm suy nghĩ nói, hẳn muốn chuẩn bị lôi kéo Tần Phàm rồi, đối với hẳn mà nói, Tần Phàm so với bất kỳ một thành chủ nào trong Mạc Lợi Thần Đảo đều trọng yếu hơn.

...

Ở trong chiến trường Thiên Tài Chiến, theo Tần Phàm một kích giết chết ba người dự thi, đồng dạng là đưa tới những người dự thi khác chú ý cùng khiếp sợ, không ít người tuy cũng từng nghĩ tới muốn bắt Tần Phàm đến nịnh nọt Bạch Trường Thiên, nhưng hiện tại đều đem cái ý niệm này triệt để tiêu diệt ở trong đầu.

Bởi vì trong nội tâm bọn hẳn đều tinh tường, thực lực Ngũ kiếp Bán Thần này cũng không phải là tùy tiện ai cũng có thể đối phó được.

Một khi phán đoán sai lầm thực lực chân chính của đối phương, như vậy ba người dự thi kia là kết cục.

Mà Bạch Trường Thiên kia lúc này sắc mặt càng trở nên âm trầm khó coi, hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra thực lực của Tần Phàm vậy mà đạt đến trình độ này, từ vừa rồi đối phương thi triển một chiêu vũ kỹ khủng bố kia xem ra, thực lực tuy còn không bì kịp được hẳn, nhưng chỉ sợ đã có thể bài danh hàng đầu trong tất cả người dự thi của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này rồi.

Về phần Hách Kiếm cùng Tần Phàm có ước hẹn Top 10, lúc này đồng dạng là sắc mặt không được tự nhiên, lúc trước hẳn biết thực lực Tần Phàm không tệ, cho nên mới dùng đại đạo Kiếm Vực khởi xướng thăm dò đối với hắn, nhưng hắn còn không có nghĩ đến đối phương vậy mà đã mạnh đến trình độ này.

- Là một đối thủ tốt, như vậy ta càng chờ đợi một trận chiến giữa chúng ta. Người muốn khiêu chiến Bạch Trường Thiên, chỉ sợ trước phải qua cửa ải này của ta, bất quá cửa ải này của ta, người khẳng định qua không được.

Trong lòng của hắn đối với thực sự của mình còn rất có tin tưởng, trên thực tế, thiên tài đã đến loại trình độ như hắn, bình thường sẽ không đơn giản mất đi tự tin, dù cho đối phương cũng là một tuyệt thế thiên tài. đọc truyện mới nhất tại .

Ánh mắt của hai người này, vào lúc đó đều thẳng tắp nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, loại ánh mắt kia nếu rơi vào trên người người dự thi bình thường, tất nhiên sẽ để cho người không rét mà run, nhưng hết lần này tới lần khác lúc này đối mặt ánh mắt của hai tuyệt thế cường giả, bản thân Tần Phàm lại thần sắc không thay đổi chút nào.

Hư ảnh Ma Tướng cực lớn thời gian dần qua biến mất, sau đó hắn lần người lên trước, phân biệt lấy xuống Trữ Vật Giới Chỉ của bọn hắn, lúc này mới không nhanh không chậm hướng về cổng truyền tống đi thông cửa tiếp theo.

Kỳ thật ban đầu vốn cũng có những người dự thi khác ở phụ cận muốn đến tranh đoạt cổng truyền tống này, nhưng sau khi Tần Phàm thi triển ra Ma Tướng quyền khủng bố vô cùng, một lần miểu sát ba người dự thi, những người kia không khỏi tự mình suy nghĩ thoáng một phát, cuối cùng đều là âm thầm lui ra.

Ngũ kiếp Bán Thần này, lại để cho không ít người dự thi Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong đều tự nhận không phải là đối thủ.

1639. Chương 1649: Ta Tới Trước Chờ Các Người. (2)

Chương 1649: Ta tới trước chờ các người. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••”)

Tần Phàm cứ như vậy ở dưới toàn trường nhìn chăm chú, tự tin mà thông dong đi về hướng cổng truyền tống kia, bình thần ung dung đi vào trong đó. Thẳng đến đi vào cổng truyền tống, ánh mắt của hắn cuối cùng mới khẽ quét qua trên chiến trường, sau đó rơi vào trên người Bạch Trường Thiên cùng Hách Kiếm.

- Ta tới trước chờ các người.

Cười nhạt một tiếng, cuối cùng thanh âm cực kỳ có ý khiêu chiến hời hợt truyền vào đến trong tai hai người này, lập tức khiến sắc mặt hai người này đều kích động đến trắng bệch, cố tình muốn nói một đôi lời tràng diện, nhưng hết lần này tới lần khác thân ảnh đáng giận kia đã rất nhanh biến mất ở trong đó.

Cái này làm cho cảm xúc hai người càng lộ ra bạo động, phẫn phất giống như là núi lửa bộc phát .

- Cổng truyền tống này là của Bạch Trường Thiên ta, nếu có người cùng ta tranh đoạt, giết chết hết!

Rất nhanh, Bạch Trường Thiên liền trực tiếp hướng về một cổng truyền tống cách hắn khoảng chừng bảy tám ngàn mét phóng đi.

Vốn cũng có mấy người dự thi muốn tranh đoạt cổng truyền tống này, hơn nữa vị trí bọn hắn cách cổng truyền tống càng gần một ít, nhưng trông thấy Bạch Trường Thiên sát khí đằng đằng, mấy người dự thi kia đều là trong lòng không khỏi rung mình, lập tức buông tha cho tranh đoạt.

Đắc tội Hư Thần chi tử, một tuyệt thế thiên tài thực lực cường hãn, cái kia không phải chuyện gì dễ dàng, cho dù lúc này đây bên trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến bọn hắn có thể bình yên vô sự, nhưng ai biết về sau có thể bị ghi hận hay không?

Mà lúc này Hách Kiếm kia cũng hoàn toàn phóng xuất ra đại đạo Kiếm Vực của mình, trực tiếp đuổi tất cả người dự thi ở khu vực mình đi ra ngoài, chỉ chờ cổng truyền tống kia vừa xuất hiện, hắn lập tức có thể là cái thứ nhất cướp được.

Không hề nghi ngờ, hai người này đều là chân chính bị Tần Phàm khơi dậy cạnh tranh chi tâm, thậm chí trong nội tâm đã không còn bình tĩnh nữa rồi.

Đối với hết thảy cái này, Tần Phàm tự nhiên đã không được biết rồi.

Sau khi hắn tiến nhập cổng truyền tống, rất nhanh người của hắn tính cả cổng truyền tống liền biến mất khỏi chiến trường 250 tiến 100 tên này, mà chỉ chốc lát, hắn đi tới một địa phương hoàn toàn mới.

Từ trong cổng truyền tống đi ra, lọt vào trong tầm mắt là bốn vách tường.

- Ồ? Tại đây là địa phương nào?

Lúc này hai mắt Tần Phàm ngưng tụ dò xét.

Lại để cho hắn cảm giác được kinh ngạc chính là, trước mắt lại không phải cùng dĩ vãng đồng dạng xuất hiện một cửa trên chiến trường, tại đây, tựa hồ càng giống là một gian phòng, hoặc nói là một sơn động phong bế. Ngoại trừ cổng truyền tống trong suốt sáng lên sau lưng ra, thì nhìn không tới chiến trường cùng những người dự thi khác, ngay cả trời không cùng người xem bên ngoài cũng nhìn không tới.

Tần Phàm có chút nghi hoặc.

Mà vào lúc này, thanh âm quen thuộc kia lại ở trong sơn động vang lên:

- Người dự thi, chúc mừng người tiến vào trước 100 tên của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây. Ở chỗ này, người có thể được một canh giờ thời gian nghỉ ngơi, dùng để khôi phục thực lực, sau đó lại tiến hành trận đấu kế tiếp, Chúc người may mắn.

- Nguyên lai nơi này là địa phương nghỉ ngơi.

Lúc này Tần Phàm mới hiểu rõ ra.

Có thể đến nơi đây, không có ai mà không phải là siêu cấp thiên tài cường giả của Tân Thế Giới này, nhưng cùng nhau đi tới, không thể nghi ngờ từng người dự thi đều đã tiêu hao khá lớn, đặc biệt là một cửa vừa rồi kia, không ít người đều đã bắt đầu dốc sức đánh cược một lần rồi.

Vì bảo trì trình độ phấn khích của trận đấu, cho nên chủ sự cố ý an bài thời gian nghỉ ngơi, như vậy có thể cho tất cả người dự thi tiến vào trước 100 khôi phục thực lực, bày biện ra trạng thái mạnh nhất của mình.

Đối với cái an bài này, người xem bên ngoài rõ ràng cũng đã biết rõ, cho nên ngược lại là không có bao nhiêu người lộ ra vội vàng xao động. Chỉ là cũng bắt đầu cùng người bên cạnh thảo luận về chuyện Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây.

Mà Tần Phàm, có được hai thân phận đặc thù là đến từ một Thần Đảo không biết tên cùng Ngũ kiếp Bán Thần duy nhất tiến vào trước 100 tên, tự nhiên đã trở thành đối tượng cho không ít người chú ý. Có thể nói, tuy hắn còn không có chính thức tiến vào Top 10 của Thiên Tài Chiến lần này, nhưng từ thảo luận thì hắn đã dùng tư thái hắc mã cường thế trở thành người được thảo luận nhiệt liệt nhất.

Bất quá đối với chuyện này, bản thân Tần Phàm tự nhiên sẽ không nghe được, cho dù nghe được cũng sẽ không để ý tới, vừa rồi hắn thi triển ba Ma Tướng quyền cũng là tiêu hao không nhỏ, liền lấy ra các loại Linh Đan bắt đầu khôi phục thực lực.

Đại khái đi qua nửa giờ, thực lực của hắn đã toàn bộ khôi phục tới đỉnh phong, hơn nữa bởi vì trước đây nhiều lần sử dụng đến Nguyên Giới chi lực của Long thần Nguyên Giới, sau khi thực lực hồi phục tự nhiên cũng sẽ tiếp về Nguyên Giới bản thể hắn, cái này làm cho cảnh giới của hắn lập tức tăng tiến lần nữa.

Ông!

Mà vào lúc này, bỗng nhiên Tần Phàm cảm giác được toàn thân mình truyền đến một loại chấn động huyền diệu, hắn như có nhận thấy, hai mắt ngưng tụ, lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng:

- Chẳng lẽ ta muốn đột phá đến Lục kiếp Bán Thần chi cảnh rồi hả?

Cảm giác được các loại biến hóa trong cơ thể, lúc này Tần Phàm đại hỉ, hẳn ngược lại cũng không nghĩ ra mình sau khi đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong không lâu, nhanh như vậy sẽ có cảm ứng sắp sửa đột phá đến Lục kiếp Bán Thần.

Bất quá ngẫm lại cũng bình thường trở lại.

Đối với người khác mà nói muốn đột phá đến Lục kiếp Bán Thần có lẽ là ngàn khó muôn vàn khó khăn, nhưng trong cơ thể Tần Phàm là có Long thần Nguyên Giới thực lực vẹn vẹn chỉ ở dưới Nhân Thần, tăng thêm bốn khóa Ma chủng còn có một khóa Bạch Hổ châu ẩn chứa huyền ảo vô hạn, cho nên đối với hắn hiện tại mà nói, căn bản là không tồn tại cửa khẩu đáng nói.

Nguyên Giới chi lực cần thiết trong Nguyên Giới kia đã đạt tới, tự nhiên đột phá cũng là nước chảy thành sông.

- Hiện tại chỉ cần ta ăn vào một khóa Dẫn Kiếp Đan, đoán chừng ta lập tức có thể đột phá đến Lục kiếp Bán Thần đi à nha.

Lúc này Tần Phàm đối với Lục kiếp Bán Thần chi cảnh kia, có lẽ đã có thể chứng kiến Bỉ Ngạn, chỉ cần vượt qua Bán Thần Kiếp, kia liền có thể thành một Lục kiếp Bán Thần thượng nhân cường giả.

Bất quá tuy tùy thời có thể đột phá, nhưng lập tức hắn lại cố gắng đè ép xuống dưới, lựa chọn tạm không đột phá.

Đối với Ngũ kiếp Bán Thần mà nói, cảm ứng đột phá mãnh liệt như vậy, đó là cầu còn không được, ở đâu có thể sẽ mạo hiểm bỏ qua cơ hội như vậy, nhưng Tần Phàm lại không lo lắng vấn đề này.

Dẫn Kiếp Đan, lúc trước hắn vẫn là nhất kiếp Bán Thần cũng đã luyện chế ra, hơn nữa mượn cái này đột phá đến Nhị kiếp Bán Thần. Hôm nay hắn càng là Cao cấp Luyện Đan Sư nắm giữ 9999 đầu đan mạch, trên người có rất nhiều Dẫn Kiếp Đan chất lượng Tuyệt phẩm, chất lượng so với lúc trước luyện chế cao hơn không biết bao nhiêu.

1640. Chương 1650: Cửa Thứ Bảy, Một Chọi Một.

Chương 1650: Cửa thứ bảy, một chọi một.

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Tóm lại, hiện tại dưới tình huống hắn đối với Bán Thần Kiếp có cảm ứng, hẳn có lòng tin có thể thông qua phục dụng Dẫn Kiếp Đan tùy thời đột phá.

Hiện tại, hắn cảm giác còn không phải lúc!

- Bạch Trường Thiên, Hách Kiếm còn có mấy tuyệt thể thiên tài khác, đều đã cho rằng hiện tại ta chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần, ta đem Lục kiếp Bán Thần chi cảnh này áp xuống, đến lúc đó có thể xuất kỳ bất ý, với tư cách một lá bài tẩy.

Trên mặt Tần Phàm lộ ra một tia nghiền ngẫm vui vẻ.

Đúng vậy, hắn thừa nhận dùng thực lực Ngũ kiếp Bán Thần cảnh giới hiện tại của hắn, chưa hẳn có thể đả bại cấp bậc cường giả loại này, khi chúng tưởng những át chủ bài kia đã ra hết, hắn đột nhiên ăn vào Dẫn Kiếp Đan, biểu lộ của những người kia sẽ có bao nhiêu đặc sắc.

Hắn đoán chừng dùng thực lực của mình bây giờ đã đủ để tiến vào Top 10 Thiên Tài Chiến lần này, trước khi không có chính thức chống lại mấy người Bạch Trường Thiên, hắn không cần phải bạo lộ toàn bộ át chủ bài.

Nghĩ tới đây, Tần Phàm hít sâu một hơi, tạm thời đè ép cảm giác đột phá mãnh liệt xuống dưới. Nếu lúc này có người có lưu ý trên bầu trời, có khả năng liền sẽ phát hiện ở trên bầu trời đã hiện lên vài đạo Lôi

Đình rời rạc, bắt quá rất nhanh lại lần nữa che dấu đến bên trong tầng mây, tựa hồ là không có xuất hiện qua, nhưng một khi có triệu hoán, chúng sẽ rất nhanh mãnh liệt tụ tập.

- Hiện tại hảo hảo khôi phục trạng thái, lại minh tướng vũ kỹ thoáng một phát, sau đó đợi tiến vào cửa tiếp theo.

Sau đó hần lại lần nữa ngồi xếp bằng ở trong mật thất sơn động, khí cơ huyền bí trên người không ngừng nhảy lên cao, xem rất thần thánh.

Thời gian chậm rãi đi qua, thời gian một canh giờ nghỉ ngơi cũng không tính dài, rất nhanh liền xong.

Đương đương đương...

Chung tiếng vang lên, ngàn vạn người xem bên ngoài hội trường vốn thảo luận đến hưng cao liệt hái, nghe được thanh âm đều lập tức yên tĩnh trở lại, chờ mong nhìn chiến trường Thiên Tài Chiến phía dưới, cùng đợi những tuyệt thế thiên tài tiến vào trước 100 kia lần nữa tiến hành giác trực.

Có thể tiến vào đến trước 100 tên, đều là thiên tài trong thiên tài.

Tất cả mọi người biết rõ, kế tiếp sẽ là một bộ phận đặc sắc nhất của cả Thần Đảo Thiên Tài Chiến rồi.

Trong mật thất sơn động.

Lúc này nguyên một đám thiên tài đỉnh cấp đều xoa tay, chiến ý bùng bùng phần chấn.

Những thiên tài này, phần lớn đều là lai lịch phi phàm, nội tình thâm hậu, coi như là trong trận đấu lúc trước tiêu hao thật lớn, hoặc là bản thân bị trọng thương, nhưng vừa rồi trong vòng một canh giờ nghỉ ngơi, đã đầy đủ để cho tất cả người dự thi đều khôi phục đến thực lực đỉnh phong.

Thậm chí có không ít người, trải qua đoạn đường này chiến đấu, từng phương diện đều có chỗ đột phá, lúc này đối mặt thực lực gia tăng, càng có nhiều thiên tài dã tâm bùng bùng.

Ví dụ như trong một sơn động, một gã thiên tài ánh mắt lợi hại, áo bào trên người hần thêu lên trường kiếm màu bạc, chính là thiên tài đến từ Kiếm Đế đảo, trước khi thời gian nghỉ ngơi hần sắp sửa chấm dứt, vừa vận đột phá.

- Đại Đạo Kiếm Vực, ta cũng nắm giữ đến!

Trong đôi mắt hần có thần thái sáng quắc, giơ tay nhấc chân tầm đó, cả sơn động đều hiện đầy kiếm khí, trên vách núi đá giảng khắp nơi, không biết ngàn vạn vết kiếm, tựa hồ chỉ cần có người khẽ động, cả sơn động này liền có thể lập tức hóa thành tro bụi.

Còn có một hán tử ngăm đen cao lớn, hung hăng đập mạnh hai nắm đấm của mình, đồng dạng là trên mặt lộ ra mừng rỡ không thôi. Cùng nhau đi tới này, hần ở ngay thời điểm nghỉ ngơi vừa rồi, một môn Chung Cực cấp Bán Thần kỹ của mình đã tu luyện đến trình độ chung cực, thực lực tăng nhiều.

Như thế đủ loại, thiên tài có thể đến nơi đây không có một cái nào là đèn đã cạn dầu. (.

Mà ở trong sơn động của Tần Phàm, nghe được tiếng chung vang lên, hần cũng chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt đồng dạng là thập phần tự tin.

Hần nắm chặt lại nắm đấm, đứng, khiến bỗng nhúc nhích mấy khóa Ma chủng trong người, sau đó khóe miệng nổi lên mỉm cười lẩm bẩm:

- Hiện tại tuy Ma Tướng quyền của ta vẫn là ba cái, nhưng ta rốt cục có thể đem Ma Tướng quyền này kết hợp cùng Đại La diệt ma quyền, như vậy uy lực mỗi một quyền đều sẽ tăng nhiều. Kết hợp với ta một khi đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, ai có thể cười đến cuối cùng vẫn là không biết.

Giãn tay ra thoáng một phát, lúc này cả người Tần Phàm đều cảm giác tràn đầy lực lượng, tự nhiên đã sớm khôi phục trạng thái đỉnh phong.

- Kế tiếp, là cửa thứ bảy.

Làm đủ chuẩn bị, thần sắc hần bình tĩnh, sải bước đi vào bên trong cổng truyền tống tiến vào chiến trường tiếp theo.

Ồ ồ.

Rất nhanh, văng sáng hiện lên, Tần Phàm liền xuất hiện ở mới trên chiến trường

Cùng thường ngày đồng dạng, hắn vừa xuất hiện ở chiến trường mới, bắt đầu dò xét, hắn cũng nhanh muốn biết sau khi tiến vào trước 100 tên, nhiều siêu cấp thiên tài cường giả như vậy sẽ quyết ra thắng bại như thế nào.

Lại để cho hắn ngoài ý muốn chính là, chiến trường mới rất nhỏ, so với bất kỳ một chiến trường nào trước kia đều nhỏ hơn rất nhiều, thậm chí so sánh với chiến trường thứ năm vừa rồi kia, còn chưa đủ 1%, liếc mắt liền có thể chứng kiến cuối cùng rồi.

- Thế nào lại là chiến trường nhỏ như vậy? Tại đây sẽ có mấy người dự thi tiến hành chiến đấu?

Tần Phàm có chút nghi hoặc, bất quá hắn biết rõ một hồi sẽ có thanh âm giải thích, cho nên cũng không gấp. Sau khi quan sát chiến trường, hắn liền lặng lẽ chờ đợi.

Quả nhiên, trong chốc lát thanh âm quen thuộc kia lần nữa vang lên trên chiến trường:

- Các người dự thi, hoan nghênh đi vào cửa thứ bảy của Thần Đảo Thiên Tài Chiến, lại tới đây, đại biểu các người đã là siêu cấp thiên tài tiến vào trước 100, tên của các người sẽ truyền bá đến toàn bộ Tân Thế Giới. Ở cửa ải này, cùng quần chiến dĩ vãng bất đồng, ở chỗ này, là chiến trường 1 vs 1, nói cách khác, đối thủ của các người chỉ có một, chỉ cần đánh bại đối thủ của người, như vậy liền có thể đi vào Top 50, chúc các người may mắn.

- Chỉ có một đối thủ? Trách không được chiến trường sẽ nhỏ như vậy.

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm mới hiểu rõ ra, lập tức là tinh thần có chút ngưng tụ, bắt đầu cẩn thận lên.

Có thể đến nơi đây, không có một cái nào là kẻ yếu, dưới tình huống 1 vs 1, thực tế cần đề cao cảnh giác. Nếu không gặp gỡ đối thủ loại trình độ như Bạch Trường Thiên này, một chút sơ sẩy sẽ khiến cho bại trận.

Mà theo thanh âm kia rơi xuống, Tần Phàm từ trong bình chướng đi ra ngoài, rất nhanh cũng phát hiện đối thủ của mình.

Đối thủ này, hắn cũng không tính toán lạ lẫm.

- Nếu như ta nhớ không lầm, tên của người là Nhiếp Phương.

Tần Phàm nhìn bóng người đại khái ở cách mấy ngàn thước đang tự tin trấn định kia, trong miệng mở lời nói ra.

Hắn nhớ rõ trước đây nghe qua đồn đãi, người này đến từ Đạo Thần Đảo, một tay Cuồng Dao thập phần bá đạo, chính là siêu cấp thiên tài cùng Hách Kiếm một đao một kiếm có thể nói đặt song song, hơn nữa truyền thuyết chém giết qua yêu thú thực lực Thất Kiếp Bán Thần.

1641. Chương 1651: Có Một Số Việc Là Người Không Cách Nào Nắm Giữ. (1)

Chương 1651: Có một số việc là người không cách nào nắm giữ. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Khó đối phó.

Đây là Tần Phàm đánh giá đối với người này.

Đối thủ trước mắt này của Tần Phàm, chính là đến từ Đạo Thần Đảo Nhiếp Phương.

Nhiếp Phương này người mặc áo bào thêu lên Kim Sắc Tiểu Đao, đó là quần áo và trang sức chuyên chúc của Đao Thần Đao, uy nghiêm tôn quý. Thân hình của hắn không tính cao lớn, xem cùng Tần Phàm là không sai biệt nhiều, nhưng khách quan mà nói, người phía trước cho người một loại bá đạo bàng bạc, hùng hổ dọa người, làm cho không người nào có thể nhìn thẳng, người sau thì lại là một loại bình tĩnh tự tin, như gió xuân lâm mặt, rồi lại là trong nhu có cương, để cho người không thể bỏ qua.

Nhiếp Phương này một đầu tóc dài màu đen, nhìn đen nhánh rất đặc biệt, giống như là đêm tối thâm thúy không trăng sao. Lông mày giống như đao gọt, mục như kiếm phong, cả người gần kề chỉ là đứng ở nơi đó, liền để cho người cảm giác được khí thế vô song.

- Người là Ngũ kiếp Bán Thần khiêu chiến Hách Kiếm cùng Bạch Trường Thiên kia? Ta nhớ được trước đây người cùng ta đồng dạng, đều là một trong mấy người ở trong kiến trúc đảo chủ khu cảm ngộ ra được võ đạo.

Mà Nhiếp Phương này nghe được Tần Phàm nói, thì trong miệng đậm mặc nói, tuy thanh âm không lớn, nhưng giống như là chuông đồng, có thể trực tiếp gõ vào đến ở chỗ sâu trong màng tai người.

- Đúng vậy, tại hạ Tần Phàm.

Tần Phàm cũng không hấp tấp, hai tay để sau lưng, trong miệng bình tĩnh trả lời nói ra. Nghe đối phương nói, hắn cũng nhớ lại ban đầu vừa tới Thiên Tài Đảo, hoàn toàn chính xác đã gặp đối phương.

Hơn nữa hắn ở trước khi Thần Đao Thiên Tài Chiến bắt đầu, cũng lưu ý xem qua nam tử trước mặt này, coi là một đối thủ trọng yếu.

Thực lực của người này, sẽ không thấp hơn Hách Kiếm.

- Ta rất bội phục dũng khí của ngươi, đáng tiếc ngươi ở nơi này gặp được ta, như vậy hành trình Thần Đao Thiên Tài Chiến của ngươi sẽ chấm dứt, tự nhiên cũng không có cơ hội khiêu chiến hai người bọn họ rồi, bất quá ta sẽ thay ngươi đi đả bại bọn hắn.

Lúc này Nhiếp Phương ngạo nghễ nói ra.

- Cái này thì chưa hẳn.

Tần Phàm cũng nhếch miệng mỉm cười nói ra, sau đó tinh thần hạt giống chìm vào Nguyên Giới, kích hoạt lên Phần Thần bí kỹ cùng Kỳ Lân ma thân. Bởi vì hắn biết rõ đối phó đối thủ loại trình độ này, Nguyên Giới chỉ lực của hắn tự nhiên là không đủ.

- Đã như vậy, ta biết rõ muốn ngươi tự động rời khỏi trận đấu là không thể nào, như vậy, động thủ đi. Ta sẽ tận lực giữ lại tánh mạng của ngươi, nhưng đao của ta chưa chắc sẽ nghe ta.

Lúc này Nhiếp Phương lạnh lùng nói ra, sau đó có thể chứng kiến áo bào trên người hắn không gió tự bay, đao khí khôn cùng bắt đầu từ trên chiến trường phát ra.

- Đây cũng là ý nghĩ của ta.

Khóe miệng của Tần Phàm có chút giương lên, Vương Trù Đao ở sau một khắc cũng xuất hiện trong bàn tay, càng không ngừng xoay quanh lấy, đồng dạng là ánh đao bốn phía, đao khí tung hoành.

- Ngươi muốn cùng ta so đao?

Chứng kiến Tần Phàm sử dụng Vương Trù Đao, trên mặt Nhiếp Phương lộ ra một tia khinh thường, sau đó đao của hắn cũng ở sau lưng bỗng nhiên bay lên, là một thành trường đao Kim Sắc, uy nghiêm thần thánh, xem như là đao trung chi Vương, tất cả đao ở trước mặt nó đều phải thần phục.

- Vậy tại hạ xin mời giáo thoả một phát tốt rồi.

Tần Phàm cũng lơ đãng, lần nữa cười nhạt một tiếng.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân của hắn đạp mạnh, cả người trên chiến trường cao tốc chạy vội, đồng thời bàn tay của hắn vào lúc này nhẹ nhàng vung lên, Vương Trù Đao lập tức rất nhanh xoay tròn lấy bay ra.

Đao khí nồng đậm, ánh đao bay múa, dung hợp tạo thành một vòng xoáy cự đại, trong đó không ngừng có không gian sắc bén bị quấy toái, hơn phân nửa chiến trường phẳng phất giống như đều bị mổ ra, trên mặt đất có vô số khe hở xuất hiện, xem cũng là cực đoan khủng bố.

- Học phí có thể sẽ là mạng nhỏ của người rồi!

Hai mắt của Nhiếp Phương ngưng tụ, trên người kia có một loại sát khí phẳng phất giống như trời sinh mãnh liệt mà ra, Kim Sắc đại đao từ sau lưng bay lên kia, vào lúc đó lưỡi đao cũng điên cuồng xoay tròn, bất quá thời điểm nó xoay tròn, ở trong hư không lại sinh ra vô số giọt nước Kim Sắc.

Những giọt nước Kim Sắc này, bên trong mỗi một giọt đều ẩn chứa năng lượng cực lớn, phi tốc hướng về Tần Phàm cùng Vương Trù Đao bay đi, đang trên đường phi hành, những giọt nước Kim Sắc này còn thời gian dần qua lột xác thành từng thanh Tiểu Đao kim sắc sắc bén, ánh đao chói mắt, đao khí kinh người, tin tưởng bất luận một giọt nào cũng đủ để diệt sát một gã Ngũ kiếp Bán Thần bình thường rồi.

Khanh!

Mấy trăm Tiểu Đao giọt nước toàn bộ kích xạ ở bên trong vòng xoáy của Vương Trù Đao, lập tức đem toàn bộ vòng xoáy lưỡi đao này đều tách ra hoàn toàn, Vương Trù Đao kia cũng bị một cỗ kinh lực cường đại xông tới, bắn bay đi ra.

Tần Phàm phi khí lực không nhỏ mới bắt lấy được lần nữa.

Cũng may mắn Vương Trù Đao này chất liệu bất phàm, cũng không có bởi vậy mà bị phá hư, nhưng đối với thực lực của Nhiếp Phương này, Tần Phàm cũng đã có tương đối hiểu rõ.

- Không thể tưởng được Tần Phàm vậy mà nhanh như vậy liền gặp phải Nhiếp Phương, loại đối thủ có thể tiến vào Top 10 này, cái này có chút phiền phức rồi.

Trên đảo chủ thần tọa, Mạc Lợi Đảo chủ chứng kiến Tần Phàm cùng Nhiếp Phương đối binh phía dưới, hơi có chút lo lắng nói.

Nhưng mà có chờ mong, bởi vì Nhiếp Phương này cùng Hách Kiếm thực lực tương tự, nếu Tần Phàm có thể đánh bại Nhiếp Phương, cũng ý nghĩa có thể đánh bại Hách Kiếm rồi.

- Mạc huynh, nếu như người nói là ở trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu, Mạc Lợi Thần Đảo người sẽ có người có thể đối chiến với những thiên tài Thần Đảo có danh xưng Thần Cấp kia, ta nhất định sẽ không tin tưởng, nhưng hiện tại kiến thức Tần Phàm, ta ngược lại là ẩn ẩn cảm thấy Nhiếp Phương cũng không phải đối thủ của hắn rồi.

Thái Hư đảo chủ thì hơi cảm xúc nói.

- Ha ha, vô luận như thế nào đều tốt, Tần Phàm đã tiến nhập trước 100 tên, xem như Mạc Lợi Thần Đảo ta qua nhiều năm như vậy ở trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến đã có thứ hạng tốt nhất, ta cũng thấy đủ rồi, vô luận một trận chiến này hắn thắng bại như thế nào, đều là siêu cấp thiên tài của Mạc Lợi Thần Đảo ta, là anh hùng.

Mạc Lợi Đảo chủ vui vẻ nồng đậm, hắn cũng không dám ôm hi vọng quá lớn đối với Tần Phàm, bởi vì sợ hi vọng càng lớn, thất vọng sẽ càng lớn, nhưng trong lòng lại nhịn không được hi vọng chứng kiến Tần Phàm lại lần nữa sáng tạo kỳ tích.

- Cường giả như Nhiếp Phương, đây chính là có thể đánh đồng cùng Hách Kiếm, Tần Phàm hắn có thể đối phó được không?

Mà người xem đến từ Mạc Lợi Thần Đảo, lúc này cũng là trong nội tâm tâm thần bất định.

- Nhất định có thể, Tần Phàm hắn là ngay cả Hư Thần chi tử Bạch Trường Thiên cũng dám khiêu chiến, Nhiếp Phương tự nhiên cũng không nói chơi.

Có người lại đối với Tần Phàm lại là tin tưởng vững chắc, đó là những người khi thi đấu bắt đầu đã từ trung ủng hộ Tần Phàm.

1642. Chương 1652: Có Một Số Việc Là Người Không Cách Nào Nắm Giữ. (2)

Chương 1652: Có một số việc là người không cách nào nắm giữ. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Một đôi con mắt nhìn chăm chăm vào chiến trường, thậm chí không ít đảo chủ cũng chú ý đối với trận chiến của Tần Phàm cùng Nhiếp Phương. Dù sao một cái chính là người dự thi duy nhất không phải danh xưng Thần Đao, một cái chính là siêu cấp thiên tài có thể tiến vào Top 10 thậm chí Top 5, thập phần hấp dẫn ánh mắt.

Bên trong chiến trường phía dưới.

Tần Phàm tiếp được Vương Trù Đao, ầm ầm cảm giác được chuôi đao truyền đến kinh lực cường đại, hần mím cười nói ra:

- Không hổ là tuyệt thế thiên tài đến từ Đao Thần Đảo, bắt quá đón thêm một đao của ta thử xem.

- Thiên Đao!

Dùng thân thể của hần làm đỉnh lô, chế tạo Thiên Địa Thiên Đao!

Đao ra, tức thì Phong Vân Động!

Quý tích đen bong ở trên trời xẹt qua, tác động phong vân ở giữa thiên địa, đao khí cuộn cuộn cuộn cuộn chấn nhiếp toàn trường, cát bay đá chạy rất là oanh động.

Ông!

Tiếp theo trong nháy mắt chỉ thấy ánh đao lóe lên, ở giữa thiên địa đại phóng hào quang.

Vù vù vù vù vù...

Vương Trù Đao màu đen bị Tần Phàm ném đến tận giữa không trung, tiếp theo là Thiên Hỏa khôn cùng ở trong thân đao màu đen không ngừng phóng xuất ra. Không khí bốn phía hình thành luồng khí xoáy đang không ngừng bộc phát, toàn bộ chiến trường vào lúc đó phẳng phất giống như đều đang run rẩy, không gian vận vạo, giống như là hồ nước nhộn nhạo, đao khí như sóng biển không ngừng ngưng tụ.

Cũng không biết đi qua bao lâu, phía trên giữa không trung xuất hiện một ánh đao lóng lánh vô cùng.

- Hừ, vùng vẫy vô vị.

Nhiếp Phương hừ lạnh một tiếng, không chế Kim Sắc trường đao sau lưng, gào thét mà lên, cũng rất nhanh tạo thành một ánh đao Kim Sắc.

Kim sắc ánh đao này xem như cực kỳ nồng đậm, giống như là một đạo kim hồng, có vô số năng lượng Kim hệ ở trong đó chảy xuôi, như là thiết tường vừa mới từ trong lò đổ ra, nhiệt liệt bá đạo, không thể đụng vào.

Gần kề chỉ là uy thế này, tựa hồ ánh đao Kim Sắc kia nếu so với ánh đao Thiên Đao của Tần Phàm còn muốn lợi hại hơn một tí.

Oanh!

Hai ánh đao ở trên bầu trời rất nhanh đụng lại với nhau, kịch liệt giác trực.

- Tần Phàm, thực lực của người không tệ, nhưng không phải đối thủ của ta, buông tha đi!

Kim Sắc ánh đao rất nhanh liền đã chiếm thượng phong, trong miệng Nhiếp Phương cuồng ngạo, một thân Nguyên Giới chỉ lực điên cuồng thôi phát, cơ hồ muốn trực tiếp nuốt hết ánh đao của Thiên Đao.

- Thiên Đao!

Thấy vậy, Tần Phàm lần thứ hai xuất ra Thiên Dao. Liên tục thi triển hai lần Thiên Dao, thời điểm hấn chém giết Mẫn U Biến đã thử qua, hiện tại uy lực chỉ biết càng mạnh hơn nữa.

Vù vù vù...

Đạo Thiên Dao thứ hai gia nhập, rốt cục hòa hoãn hoàn cảnh xấu, sắp thúc tán ánh đao Kim Sắc.

- A!

Nhiếp Phương hét lớn một tiếng.

Toàn trường xôn xao, không ít đảo chủ cấp cường giả cũng theo đó kinh ngạc, Đại Đạo Kiếm Vực hay Dao Vực đều cực kỳ khó có thể nắm giữ, uy lực tự nhiên thập phần cường đại.

Dao vực này vừa ra, ánh đao Kim Sắc kia lập tức phóng đại, thoáng cái nuốt sống ánh đao thứ hai kia lại.

- Ở đao pháp ngươi là kém ta, ngươi vẫn là sử dụng một chiêu quyền pháp mạnh nhất kia của ngươi a! Giống như ở cửa trước ngươi đã từng thi triển.

Lúc này Nhiếp Phương hăng hái, trường đao chỉ thẳng, tựa hồ hết thấy đều đang nắm giữ.

- Tốt, ta không thể không thừa nhận, ở trên đao đạo, ta không bằng ngươi.

Hai Thiên đao cũng không thể làm gì được đối phương, Tần Phàm cũng không sĩ diện cãi láo, trực tiếp thu hồi Vương Trù Dao nói.

Bất quá thông qua giao đụng trước đây, hấn ở bên trên Dao Đạo ngược lại là thu hoạch không nhỏ, nếu như cảm ngộ thoáng một phát, chưa hẳn không thể lại đề thăng uy lực của Thiên Dao. Đây cũng là hấn cố ý, nếu không ngay từ đầu liền trực tiếp thi triển Ma Tướng quyền mạnh nhất rồi.

- Một chiêu này, ta vốn là lưu cho thời điểm tiến vào Top 10 sử dụng, ngươi đã nói như vậy, ta cũng đành phải sớm sử dụng một chút.

Tần Phàm thần sắc bình tĩnh, trong miệng bắt đầu lẩm bẩm nói.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Ma Tướng lồng lộng nga nga hiện ra ở phía sau của hấn, cao vút trong mây, đỉnh thiên lập địa.

- Hết thấy đều ở trong lòng bàn tay của ta.

Lúc này Nhiếp Phương tràn đầy tự tin, tiếp theo trong nháy mắt, thân hình của hấn bỗng nhiên chia làm ba, từng cái đều giống như bản thể, tay cầm trường đao Kim Sắc, đều đồng thời hướng về phía trước chém ra một đao, nói:

- Ta đã thấy một chiêu này của ngươi, nhưng hiện tại mỗi một đao của ta so với mỗi một quyền của ngươi chỉ mạnh không yếu, ngươi không làm gì được ta cả.

Chứng kiến phân thân hoa lệ này, toàn trường không khỏi sợ hãi thán phục không thôi, không ít người cho rằng Nhiếp Phương đã tất thắng, thậm chí Mạc Lợi Đảo chủ lúc này cũng không khỏi lộ ra vẻ thất vọng.

Nhiếp Phương này quá mạnh mẽ, còn nắm giữ đại đạo Dao Vực.

- Xem ra Tần Phàm phải dừng bước ở đây rồi...

Hấn không khỏi tiếc nuối, tuy tiến nhập trước 100 đã vượt qua kỳ vọng lớn nhất mà trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu hấn nghĩ, nhưng cuối cùng nhất hấn vẫn là không khỏi vì Tần Phàm cảm giác được có chút không cam lòng.

Nếu không phải là ở chỗ này gặp được Nhiếp Phương, Tần Phàm khẳng định có thể càng tiến một bước.

Mạc Lợi Đảo chủ thở dài.

Nhưng mà....

- Đáng tiếc, ngươi đoán đã sai lầm.

Lúc này Tần Phàm trong chiến trường lại lắc đầu, thần sắc tự nhiên nói:

- Có một số việc là người không cách nào nắm giữ được.

Tiếp theo trong nháy mắt, ba quyền của Ma Tướng đều xuất hiện...

- Tam Hành Ma Tướng Diệt Ma Quyền!

- Tần Phàm sẽ thất bại.

- Không thể tưởng được a, Nhiếp Phương này vậy mà sớm có hậu chúc, ngay cả một chiêu mạnh nhất của Tần Phàm cũng đã có phương pháp đối phó.

- Chắc chắn, cũng không biết đó là Bán Thần kỹ cấp bậc gì, dĩ nhiên có thể thân hóa thành ba, hơn nữa từng cái đều có được thực lực như bản thể.

Nhìn chiến đấu phía dưới, khán giả đến từ Mạc Lợi Thần Đảo không biết huyền cơ lúc này cũng không khỏi bắt đầu nhao nhao thở dài, Tần Phàm chính là người dự thi mạnh nhất của Mạc Lợi Thần Đảo trong nhiều lần tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến đến nay rồi, nhưng vẫn là không khỏi có chút ít đáng tiếc.

Nếu như không gặp phải Nhiếp Phương, vốn Tần Phàm có thể càng tiến một bước đấy.

Rất nhiều người trong nội tâm đều là nghĩ như vậy.

- Đáng tiếc, một chiêu này của Nhiếp Phương, một hóa thành ba, từng cái đều có thể thi triển ra vũ kỹ công kích đặc thù chống lại một chiêu này của Tần Phàm, gắt gao khắc chế Tần Phàm.

Thái Hư đảo chủ cũng đành chịu lắc đầu.

- Trước 100 cũng tốt, chỉ hi vọng Nhiếp Phương này không giết Tần Phàm.

Mạc Lợi Đảo chủ lúc này cũng đã không thể không tiếp nhận sự thật.

Nhưng mà, bọn hắn đều không có phát hiện, lúc này Nhiếp Phương ở bên trong chiến trường, ba bóng dáng đồng loạt thay đổi sắc mặt. Theo Ma Tướng chỉ quyền kia ngưng kết, rất nhanh hắn cũng cảm giác được bất đồng.

Lúc này đây Ma Tướng công kích, tuy vẫn là ba cái nắm đấm, nhưng rõ ràng cho thấy đã trở nên mạnh hơn!

1643. Chương 1653: Hắc Mã Mới. (1)

Chương 1653: Hắc mã mới. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Chẳng lẽ vừa rồi ở trong thời gian nghỉ ngơi, Tần Phàm này lại đột phá lần nữa?

Thần sắc của Nhiếp Phương thoáng cái trở nên ngưng trọng xuống, Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể hắn không ngừng thôi phát, sau đó phân biệt chuyển vận đến bên trong phân thân, bản thể cùng phân thân công kích lúc này đều phóng đại.

Hắn đã dốc hết toàn lực của mình rồi.

Cũng may mắn Nguyên Giới chỉ lực của hắn so với Lục kiếp Bán Thần bình thường cường đại hơn rất nhiều, nếu không cũng rất khó sau khi chia ba cái phân thân mà vẫn còn có công kích cường đại. Chỉ là trên mặt hắn đã không còn tự tin như lúc đầu nữa.

Lúc này thần sắc của Tần Phàm lại thập phần tự tin bình tĩnh.

Ông ông ông ông ông!

Tiếp theo trong nháy mắt là một loại chấn động để cho Thiên Địa cũng không khỏi chịu động dung, cự sóng vào lúc đó bắt đầu từ trên bầu trời truyền đến, ba nắm đấm cự đại đồng thời xuất hiện ở trên người Ma Tướng cũng bắt đầu hướng về ba Nhiếp Phương chậm rãi đáp xuống, một cái là do Thủy nguyên năng lượng thuần túy tạo thành, đến từ Kỳ Lân thần thông, một cái là do năng lượng Thổ nguyên thuần túy tạo thành, đến từ Huyền Vũ thần thông, còn có một toàn thân đều là Hỏa nguyên năng lượng dữ dội, Liệt Hỏa hùng hực, uy thế có thể liệt thiên.

Gió nổi mây phun, Thiên Địa động dung!

Trừ lần đó ra, ở giữa thiên địa còn có trận trận kinh phong thổi động, tựa hồ có một Kiếm đạo cường giả ở giữa thiên địa múa lấy trường kiếm, từng đạo kiếm khí trong không khí tán phát ra, thậm chí người xem bên ngoài tràng cũng cảm giác được không khí quanh mình giống như đột nhiên trở nên sắc bén. Hơn nữa mơ hồ tầm đó lại có một loại thương khí xuất hiện, như có người ở trên trời bỗng nhiên đâm ra một thương, cả thiên địa đều bị lung lay ở trong đó, sát cơ hiện ra.

Kiếm cùng thương, Như Ảnh Tùy Hình, kiếm khí tung hoành, thương khí bốn phía, không ngừng quần giao cùng một chỗ.

Đủ loại uy năng cuối cùng toàn bộ đều dung nhập đến bên trong ba cái nắm đấm này.

Ba cái nắm đấm này, năng lượng cuộn cuộn cuộn cuộn chấn động, bá đạo lợi hại, không cách nào ngăn cản! Ánh liệt dương ở trên bầu trời hoàn toàn bị che khuất, đám mây đầy trời thì giống như nhận lấy kinh hãi, bắt đầu không ngừng hướng về bốn phía dạt tán.

- Nhiếp Phương, chuẩn bị tiếp nhận thất bại a.

Lúc này Tần Phàm từ trên cao nhìn xuống, hồ hững nhìn xem ba phân thân của Nhiếp Phương, trong miệng như là phát ra tuyên án nói, sau đó ở dưới không khí chế của hắn, ba cánh tay cự đại của Ma Tướng sau lưng đồng thời rơi xuống.

- Mơ tưởng!

Lúc này Nhiếp Phương chỉ cảm thấy mình cùng hai phân thân đều giống như bị một ngọn núi đặt ở trên người, cơ hồ khó có thể thở, nhưng hắn làm người cuồng ngạo, vẫn là ghen đỏ mặt, trong miệng phát ra hai chữ đơn giản, bất khuất chí khí kia bay thẳng Vân Tiêu, toàn bộ hội trường đều có thể nghe.

Sau đó, tựa hồ là kích phát ra bí pháp gì, khí thế trên người ba “Nhiếp Phương” kia đột nhiên phóng đại lần nữa, ánh đao Kim Sắc phát ra kia trở nên càng cường đại hơn.

Không thể không nói, vì ứng phó một chiêu này của Tần Phàm, hắn đã đánh bạc thực lực mạnh nhất của mình.

- Sao lại thế này? Không phải nói Nhiếp Phương sớm có chuẩn bị đối phó một chiêu này của Tần Phàm sao?

Mà nghe được hai người đối thoại, không ít người xem trong tràng đều không khỏi khê giật mình, rõ ràng trước kia cảm giác được chính là Nhiếp Phương chiếm cứ tất cả thượng phong cùng chủ động, hết thấy đều ở trong lòng bàn tay.

Hiện tại, thấy thế nào ngược lại là Nhiếp Phương bị áp chế hoàn toàn.

- Một chiêu này của Tần Phàm, uy lực lại tăng mạnh!

Mà nhãn lực đảo chủ cấp tự nhiên so với người xem mạnh hơn rất nhiều, trên đảo chủ thần tọa, Mạc Lợi Đảo chủ rất nhanh liền phát hiện bản chất tình thế trên chiến trường phía dưới, sau đó trên mặt không khỏi lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, hắn cũng có chút không cách nào tin.

- Dung hợp vũ kỹ sao? Tiểu tử này, tiềm lực vô cùng a.

Không ít đảo chủ cường giả danh xưng Thần Đảo, lúc này cũng không khỏi lưu ý đến chiến trường của Tần Phàm cùng Nhiếp Phương, trong miệng nhin không được mở lời khen.

- Nhiếp Phương, thất bại.

Thậm chí Dao Thần Đảo đảo chủ Dao Thần lúc này cũng không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Phía dưới.

Rầm rầm rầm!

Quả nhiên, theo ba Ma Tướng Diệt Ma Quyền kia rơi xuống, tuy Nhiếp Phương thập phần không cam lòng, nhưng phân thân của hắn thậm chí bản thể, ở dưới công kích mạnh mẽ như vậy, căn bản không cách nào ngăn cản được.

Ba tiếng nổ cự đại mạnh mẽ vang lên, ba ánh dao Kim Sắc toàn bộ bị đánh nát, mà sắc mặt ba Nhiếp Phương kia đều là đồng thời tái đi, sau đó cuối cùng nhất hợp lại làm một, trong miệng phun ra một cổ máu tươi nồng đậm, thân hình quăng hơn phân nửa chiến trường mới nặng nề ngã rơi trên mặt đất.

Khí tức của hắn trở nên thập phần uể oải, muốn nhắc chút khí lực bò dậy, nhưng lại phát hiện căn bản vô lực tái chiến!

Một chiêu vũ kỹ dung hợp kia của Tần Phàm, uy lực của nó vậy mà đạt đến loại trình độ kinh khủng này.

- Đa tạ rồi.

Lúc này trên mặt Tần Phàm lạnh nhạt mỉm cười, yên yên tán đi, Ma Tướng cự đại chậm rãi biến mất, sau đó hắn rơi vào trước người Nhiếp Phương cách đó không xa, tập trung vào khí cơ của đối phương, nếu như đối phương lại phản kháng, sẽ gặp đến một kích trí mạng của hắn.

Bất quá nếu đối phương trực tiếp nhận thua, như vậy hắn cũng không muốn đắc tội quá nhiều thiên tài cường giả, hai người không có thù hận quá lớn, tha đối phương một mạng cũng chưa hẳn không thể.

- Ta thua, ta tâm phục khẩu phục, Tần Phàm, đánh bại ta, người có thể khiêu chiến Hách Kiếm cùng Bạch Trường Thiên rồi, hi vọng người có thể thành công.

Nhiếp Phương do dự một hồi, trên mặt lộ ra một vòng chần chờ, cuối cùng nhất vẫn là dứt khoát nói.

- Ta nhất định sẽ như vậy.

Tần Phàm tự tin bình tĩnh, nhìn xem Nhiếp Phương chậm rãi hướng về cổng truyền tống ly khai.

...

- Ha ha, Tần Phàm thắng! Tiến nhập 50 tên! Quá dễ cho ta ngoài ý muốn rồi!

Thấy vậy, Mạc Lợi Đảo chủ trên đảo chủ thần tọa không khỏi hưng phấn vỗ chỗ ngồi, vừa cười vừa nói.

- Chúc mừng Mạc huynh rồi, lúc này đây Tần Phàm có lẽ có thể được xưng tụng hắc mã lớn nhất của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này rồi.

Thái Hư đảo chủ cũng cười chúc mừng, ghen tuông càng đậm. Bất quá hắn và Mạc Lợi quan hệ rất sâu, ngược lại cũng chỉ là hâm mộ không đến mức đổ kỵ.

- Cái Tần Phàm này, quá biến thái rồi, một chiêu này uy lực chỉ sợ đã siêu việt Chung Cực cấp Bán Thần kỹ đi à nha?

Đảo chủ khác cũng nhao nhao có chỗ nghị luận, trong thánh phòng càng là oanh động, thậm chí hoàn toàn sôi trào.

Thẳng đến qua một hồi lâu mới yên tĩnh trở lại.

Mà phía dưới.

Trong chiến trường Thiên Tài Chiến kia, chỗ chiến trường của Hách Kiếm, toàn bộ chiến trường đều là kiếm khí tung hoành, ở dưới tình huống như vậy, toàn bộ chiến trường đều là khe hở, lộ ra khủng bố vô cùng, đoán chừng là Lục kiếp Bán Thần đi vào trong đó cũng là kết cục chết chắc.

1644. Chương 1654: Hắc Mã Mới. (2)

Chương 1654: Hắc mã mới. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Vũ Văn Tài, không thể tưởng được người một người từ Kiếm Đế đảo đi ra, lại có thể bức Hách Kiếm ta đến trình độ này! Một chiêu thần kỹ này, vốn ta là ý định lưu lại khiêu chiến Bạch Trường Thiên, đã như vậy, hôm nay mượn người tới thử kiếm trước a!

Lúc này Hách Kiếm cầm một thanh trường kiếm màu xám trong tay chỉ vào phía trước. Như là Kiếm Thần đích thân tới, kiếm khí khôn cùng không ngừng từ trên người hắt phát ra, như là mưa to gió lớn trùng kích lấy phía trước.

Sau đó tất cả kiếm khí ngưng tụ thành một thanh trường kiếm cự đại, đột nhiên là trên trời chậm rãi rơi xuống, tốc độ xem như rất chậm, nhưng bóng kiếm sắc bén này làm cho ngàn vạn người xem toàn trường cũng không khỏi xúc động, thậm chí không ít người khản trương đến xuất mồ hôi, bởi vì bóng kiếm này tựa hồ ngạnh sanh khắc ở trong đầu mọi người, khủng bố vô cùng.

- Quá mạnh mẽ!

- Trời ạ, vậy mà thật là Thần Cấp vũ kỹ! Uy lực này quá mạnh mẽ! Thần Cấp vũ kỹ này cực kỳ khó có thể nắm giữ, Hách Kiếm không hổ là tuyệt thế thiên tài có thể trùng kích quán quân.

- Đúng vậy a, không thể tưởng được Hách Kiếm hắt lại cát dẫu át chủ bài như vậy, ngoại trừ Đại Đạo Kiếm Vực, lại có Thần Cấp vũ kỹ! Vừa rồi Tần Phàm thi triển một chiêu kia uy lực đoán chừng cũng vượt qua Chung cực cấp Bán Thần kỹ, nhưng một chiêu này của Hách Kiếm phối hợp Đại Đạo Kiếm Vực có lẽ so với người phía trước càng mạnh hơn nữa, dù sao hắt là Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả.

- Bất quá đối thủ của Hách Kiếm, tựa hồ cũng có chút lạ mắt, là thiên tài của Kiếm Đế đảo, hắt lại có thể bức Hách Kiếm đến trình độ này, hắt cũng nắm giữ Đại Đạo Kiếm Vực, thực lực cũng không thể coi thường, đáng tiếc, có lẽ vẫn là sẽ bại ở chỗ này rồi.

Ở trong thính phòng bỗng nhiên có người phát ra trệ trệ kinh hô, nhìn trình độ oanh động, thậm chí so với vừa rồi Tần Phàm đánh bại Nhiếp Phương cũng không thua bao nhiêu, dù sao Hách Kiếm nguyên vốn là đứng đầu, người chú ý rất nhiều.

Nhưng mà...

- Người cho rằng chỉ người mới có Thần Cấp vũ kỹ sao?

Đối thủ của Hách Kiếm là Vũ Văn Tài kia lúc này lại bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt ngưng tụ, bộc phát ra một cỗ thần thái tự tin cường đại, sau đó chỉ thấy song chưởng của hắt hướng lên trời không hợp lại, đồng dạng xuất hiện một thanh cường ảnh Hoành Kiếm màu bạc, giống như là phóng ra hỏa tiễn, hướng lên trời không nhắm tới trường kiếm màu xám kích bản mà đi.

- Cái gì, lại là Thần Cấp vũ kỹ!

Toàn trường lại lần nữa khiếp sợ, không ít đảo chủ cấp cường giả đều nhao nhao lộ ra kinh hãi, chỉ có Đạo Đế đảo chủ là mặt lộ ra mỉm cười thoả mãn.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn truyền khắp toàn bộ hội trường to như vậy, đối binh phía dưới rất nhanh cũng phân ra kết quả, kết quả kia dĩ nhiên là dùng Hách Kiếm bị thua chấm dứt.

- Vũ Văn Tài, hắc mã mới!

- Hách Kiếm nắm giữ thần kỹ, thực lực so với Nhiếp Phương còn mạnh hơn, nhưng vẫn là thua bởi Vũ Văn Tài này, nói cách khác thực lực Vũ Văn Tài này chỉ sợ nếu so với Tần Phàm còn mạnh hơn.

- Hai thiên tài Tần Phàm cùng Vũ Văn Tài này, ta cảm thấy người thứ hai mới là hắc mã lớn nhất.

...

Trong tiếng hô oanh động của toàn trường, Vũ Văn Tài ở phía dưới hai tay ôm kiếm, trên mặt mang vui vẻ tự tin, ngạo nghễ uốn ngược đi vào bên trong truyền tống thông đạo tiếp theo.

Đúng như hần lúc trước tưởng tượng, hần rốt cục làm được bỗng nhiên nổi tiếng rồi.

- Hách Kiếm bị đánh bại rồi? Hắc mã mới?

Mà lúc này Tần Phàm vừa vặn đi vào cổng truyền tống, nghe được tiếng hô của toàn trường, hần hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng tùy theo trên khóe miệng giương lên một độ cong có ý tứ hàm xúc, nói nhỏ nói:

- Có lẽ như vậy càng có ý tứ a

- Thiếu niên đầu trọc kia, hình như là thiên tài đến từ Yêu Thần Đảo, Trường Cung màu đen trong tay hần không biết là vũ khí cấp bậc gì, vậy mà uy lực cường hãn như thế, đây cũng là một thốt hắc mã a, thậm chí so sánh với hai người Tần Phàm và Vũ Văn Tài cũng không thấp.

- Còn có một nữ tử trong số ít nữ nhân tiến vào trước 100 tên kia, nàng đã tiến nhập Top 50 tên, nữ tử này tựa hồ đến từ Nữ Đế Thần Đảo, cũng nắm giữ một chiêu vũ kỹ rất mạnh, tiềm lực không ít a.

- Ha ha, nguyên lai là người dự thi của Nữ Đế Thần Đảo, Nữ Đế đảo chủ của Nữ Đế Thần Đảo này, chính là nữ tính đảo chủ duy nhất trong bảy mươi hai Thần Đảo, nữ tử đến từ trong đó tự nhiên không phải nữ tử bình thường.

- Mọi người xem chiến trường bên trái, nam tử ngăm đen đến từ Quyền Thần Đảo kia, thật sự là bá đạo, vậy mà một quyền trực tiếp nện đối thủ thành thịt vụn, thật lợi hại.

- Chắc chắn, thật sự là quá nhiều tuyệt đỉnh thiên tài rồi, không hổ là cuộc chiến 100 tên của Thần Đảo Thiên Tài Chiến, tùy tiện một cái cũng không phải kẻ yếu, thật sự là chờ mong tỷ thí kế tiếp a, không biết còn có phương thức trận đấu mới hay không?

- Kỳ thật ta mong đợi nhất chính là Tần Phàm cùng Vũ Văn Tài, hai thất hắc mã này có thể đụng nhau hay không, hắc hắc, như vậy sẽ rất đặc sắc, thật muốn biết hai người bọn họ đến tột cùng ai sẽ càng lợi hại hơn.

Trong thánh phòng, ngàn vạn thanh âm nhiệt liệt nghị luận trận đấu cùng các lợi thiên tài hại trong đó, khi thì phát ra trận trận sợ hãi thán phục, bởi vì càng đi về phía sau, thiên tài lợi hại sẽ càng nhiều, thậm chí để cho người nhìn không chớp mắt.

Thần Đảo Thiên Tài Chiến là như vậy, đây là thịnh hội của tất cả thiên tài tuổi trẻ trong Tân Thế Giới.

Nguyên một đám có thể nói là tuyệt thế thiên tài xuất hiện, tùy thời đều có thể sẽ phát sinh kỳ tích, phát sinh một ít sự tình để cho người cảm giác không thể tưởng tượng nổi.

Như Hách Kiếm, như Nhiếp Phương, hai thiên tài này từ khi trận đấu còn chưa bắt đầu đã có tiếng hô rất cao, nhưng cuối cùng nhất vẫn bại, một cái bại bởi Vũ Văn Tài, một cái bại bởi Tần Phàm. Mà hai người trước đều đã sớm nổi danh, hai người đằng sau đều là hắc mã đột nhiên giết ra, trước khi trận đấu bắt đầu cơ hồ đều là tên không nổi danh.

Chính là bởi vì như thế, Thần Đảo Thiên Tài Chiến này mới có thể càng đáng xem, mới có thể làm cho nhiều người xem hưng phấn cùng kích động như vậy.

- Cửa thứ tám sắp bắt đầu rồi, không thể không nói, Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây chính là một lần đặc sắc nhất từ khi ta lên làm đảo chủ rồi.

Mạc Lợi Đảo chủ nhìn chiến trường phía dưới, nụ cười trên mặt một mực không có biến mất qua.

- Mạc huynh, đó là bởi vì Mạc Lợi Thần Đảo người ở lúc này đây đại phóng quang huy đi à nha.

Thái Hư đảo chủ cười nói.

- Ha ha, đây là một phương diện, mặt khác lúc này đây thực lực thiên tài cũng là mạnh nhất trong các giới gần đây, hơn nữa phương thức trận đấu đa dạng, người không nghe thấy đảo chủ khác đối với chủ sự Nguyên Hoàng khen không dứt miệng sao?

Mạc Lợi Đảo chủ giải thích nói ra. nguồn

1645. Chương 1655: Cửa Thứ Tám, Đơn Giản Như Vậy?

Chương 1655: Cửa thứ tám, đơn giản như vậy?

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Vậy cũng đúng, ta đối với trận đấu kế tiếp vẫn là rất chờ mong, theo quan sát của ta, vẫn còn có mấy thiên tài che dấu còn không dùng hết toàn lực, thực lực của bọn hắn so với Hách Kiếm cùng Nhiếp Phương chỉ mạnh không yếu, thậm chí Tần Phàm so sánh với bọn hắn cũng không bằng, che dấu rất sâu a.

Thái Hư đảo chủ cũng vuốt râu dài, mỉm cười gật đầu nói nói.

- Dù sao hiện tại Tần Phàm đã tiến nhập Top 50, cái kia đã là xa xa vượt qua kỳ vọng của ta, ta đã hết sức hài lòng rồi.

Mạc Lợi đảo chủ thì là không sao cả nói:

- Hơn nữa tuy cảm giác được có chút khó tin, nhưng ta tựa hồ vẫn ảm ảm cảm thấy, Tần Phàm hắn cũng chưa hẳn là tận lực.

Các loại nghị luận cũng không ngừng vang lên trên thân tọa đảo chủ, mà phía dưới theo cửa thứ bảy một chọi một toàn bộ thắng bại phân ra, cũng để ột đám người dự thi nghỉ ngơi ước chừng một phút đồng hồ, chiến trường thứ tám lúc này rốt cục cũng chậm rãi mở ra.

- Cái này là cửa thứ tám sao?

Tần Phàm từ trong cổng truyền tống đi ra, bước lên trên chiến trường hoang vu kia.

Diện tích trên chiến trường này so với cửa thứ bảy lại lớn thêm không ít, diện tích không sai biệt lắm lớn hơn gấp 10 lần, hắn thô sơ giản lược đoán chừng, năm người dự thi ở trong đó tiến hành quyết chiến có lẽ vẫn là không có vấn đề, không dễ dàng ảnh hưởng lẫn nhau.

- Ồ? Cái cổng truyền tống kia, xem dĩ nhiên là trực tiếp cởi mở, làm sao có thể?

Ở bên trong bình chương, Tần Phàm gương mặt nhìn về nơi xa, rất nhanh hắn liền kinh ngạc phát hiện ở trung ương chiến trường đằng kia, cổng truyền tống phát ra hào quang trong suốt dĩ nhiên là mở ra, cũng không có như dĩ vãng đợi phân ra kết quả tấn cấp mới có thể mở ra.

Nói cách khác, theo biểu hiện ra xem, cái đó và cửa thứ nhất không sai biệt lắm, trực tiếp xông đi vào là được rồi.

- Chẳng lẽ cửa ải này cũng là đồng dạng như mấy cửa phía trước, khảo nghiệm chính là tốc độ của người dự thi?

Hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói, nhưng chẳng biết tại sao, hắn lại trực giác cảm thấy cũng không có đơn giản như vậy.

Bởi vì mấy cửa đằng sau, cũng phải cần người dự thi cơ hồ liều người chết ta sống mới có thể thông qua đấy.

Tựa hồ những người dự thi khác cũng có nghi hoặc đồng dạng, hẳn có thể nghe được từ mấy cái chiến trường khác truyền đến vài thanh âm quái lạ.

- Như thế nào cửa ải này sẽ đơn giản như vậy?

Mà trên thần tọa đảo chủ, đồng dạng cũng có không ít đảo chủ đối với cái này tỏ vẻ nghi hoặc.

- Nguyên Hoàng, đây là có chuyện gì?

Thậm chí có đảo chủ không khỏi hướng chủ sự Nguyên Hoàng đảo đảo chủ dò hỏi, dù sao trước đây một đám đảo chủ cùng nghĩ trận đấu kế tiếp sẽ thập phần chờ mong, như thế nào sẽ đơn giản như thế, cái này để ọi người cảm giác được có chút thất vọng.

- Chư vị, không ngại tiếp tục xem đi là được, ta nghĩ cũng sẽ không để cho các vị thất vọng đâu.

Mà Nguyên Hoàng kia thì là mặt mỉm cười, mang theo vài phần thần bí mở lời nói ra.

Ông.

Rốt cục ở bên trong chiến trường, cửa thứ tám đã mở ra.

- Đã bắt đầu.

Tuy vẫn là cảm giác được có vài phần không rõ ràng cho lắm, nhưng Tần Phàm vẫn là rất nhanh từ trong đó đi ra, sau đó dưới chân đạp mạnh, lập tức thì triển tốc độ cao nhất hướng về cổng truyền tống ở chính giữa chiến trường phóng đi, dù sao nếu như cửa ải này thật là khảo nghiệm tốc độ, hẳn sẽ không thể bỏ qua cơ hội như vậy.

Cùng lúc đó, hẳn có thể phát hiện cùng mình một thời gian hành động còn có bốn đạo nhân ảnh khác.

Cửa ải này, tổng cộng có năm người.

Chỉ là Tần Phàm cũng không biết kết quả là quyết ra mấy người, bởi vì lần này hẳn ngoài ý muốn không có nghe được thanh âm tuyên bố quy tắc quen thuộc kia vang lên trong chiến trường.

Mặt khác bốn người kia đều là thế hệ thực lực không kém, tốc độ mỗi người bay nhanh, một ít người xem thực lực không đủ, thậm chí chỉ nhìn thấy được mấy đạo tàn ảnh trên chiến trường mà thôi.

Tần Phàm ngay từ đầu cũng đã kích phát ra Phần Thần bí kỹ cùng Kỳ Lân ma thân, tốc độ của hắn vốn đã không chậm, tuy mấy người khác đều là Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong, nhưng hiện tại hắn ngược lại là xông ở phía trước, cũng chỉ có một người dự thi có thể cùng hắn bảo trì không sai biệt lắm mà thôi.

5000m.

4000m.

3000m.

Tốc độ của năm người đều là cực nhanh, rất nhanh cùng cổng truyền tống dần dần tới gần, mà năm người từ năm phương hướng mà đến, lúc này cũng dần dần nhìn rõ ràng các đối thủ của mình.

Mà trong bốn người này, Tần Phàm nhận ra hai người, hai người này đều là ở trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến chính thức bắt đầu hắn lưu ý qua. Một người trong đó chính là thiên tài che dấu đến từ Kiếm Đế đảo, áo bào trên người thêu kiếm nhỏ màu bạc, tốc độ của hắn có thể đạt tới cùng Tần Phàm tương đương, người này Tần Phàm còn không biết kỳ danh, là Vũ Văn Tài đánh bại Hách Kiếm kia.

Một người khác là thiên tài quần áo và trang sức thêu lên ngọn lửa màu xanh, chính là người dự thi của Hỏa Đế đảo, người này cho Tần Phàm cảm giác như là hỏa diễm trong khối băng, cho người cảm giác thập phân quỷ dị, lần thứ nhất ở trên chiến trường gặp phải Hách Kiếm, hắn cũng gặp qua một lần.

Người này đang theo sát lấy hắn và Vũ Văn Tài.

Còn có hai người, một cái chính là người dự thi đến từ Mộc Hoàng đảo, cũng là danh xưng Thần Đảo lúc trước bọn người Tần Phàm mới vừa tới Thiên Tài Đảo, không thể không chú động nhường đường kia.

Một người dự thi xem quần áo và trang sức tựa hồ là đến từ Hư Thần Đảo như Bạch Trường Thiên, Hư Thần Đảo này chính là trong bảy mươi hai thần đảo thực lực bài danh hàng đầu, có thể ra mấy siêu cấp cường giả cũng không kỳ lạ quý hiếm.

Lập tức cổng truyền tống ngay ở trước mặt, lúc này năm người đều thi triển ra tốc độ nhanh nhất của mình, đều không nhường cho, muốn triệt để vượt xuống bốn người khác, dù sao rất có thể cửa ải này gần kề chỉ có một người thông qua cũng nói không chừng.

- Ta khích lệ các người tốt nhất nên thối lui, nếu không kiếm của ta sẽ không lưu tình. Không sợ nói cho các người biết, ngay vừa rồi Hách Kiếm đến từ Kiếm Thần đảo là vẫn lạc trên tay của ta.

Ngay thời điểm cách cổng truyền tống vền vền chỉ còn lại ngàn mét, Vũ Văn Tài kia đột nhiên mở lời nói ra, thanh âm lạnh lùng, để cho người nghe thấy cũng không khỏi cảm giác được không rét mà run.

- Người cùng Hư Thần Đảo ta đối nghịch không có kết cục tốt gì.

Cường giả đến từ Hư Thần Đảo kia cũng mở lời nói ra.

Thiên tài đến từ Hỏa Thần Đảo kia biểu lộ một mực thập phần nghiêm nghị, cũng không nói lời nào, nhưng tiếp theo trong nháy mắt lại trông thấy trên người của hắn đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa màu xanh, làm cho tốc độ của hắn đột nhiên tăng nhiều, giống như là một đạo Thanh Hồng, dĩ nhiên là rất nhanh tới gần Tần Phàm cùng Vũ Văn Tài, lập tức sẽ siêu việt.

1646. Chương 1656: Các Người Sẽ Chỉ Còn Lại Có Một Cái Danh Ngạch. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1656: Các Người Sẽ Chỉ Còn Lại Có Một Cái Danh Ngạch. (1)

- Ha ha, các vị, ngưng ngưng, đều đứng lại cho ta! Cửa ải này để cho Mộc Hoàng đảo Quảng Tùng ta qua trước a!

Mà vào lúc này, người dự thi Mộc Hoàng đảo vốn rơi vào cuối cùng kia lại cười to nói.

Sau đó chỉ nghe thấy một hồi thanh âm “Ừ ừ” từ dưới mặt đất bỗng nhiên truyền đến, dĩ nhiên là ở dưới chân bốn người khác đột nhiên xuất hiện vô số dây leo cự đại, từng đợt lực quang nồng đậm lóng lánh lầy, muốn đem bước chân của bốn người hoàn toàn quấn quanh, mà bản thân của hắn thì là tốc độ đột nhiên nhanh hơn phóng tới trước nhất.

- Chút tài mọn!

Lúc này Vũ Văn Tài kia ánh mắt lạnh lẽo, bỗng nhiên thả ra Đại Đạo Kiếm Vực, những dây leo ngăn cản ở trước mặt hắn này toàn bộ đều lập tức bị chém thành nát bấy, còn có một kiếm trực tiếp đâm về Quảng Tùng kia.

Hai người khác, lúc này tất cả đều lộ ra thần thông, hoặc dùng hỏa công, hoặc dùng phong nhận, đều là rất nhanh thoát khỏi trời buộc.

Chỉ có là Tần Phàm, vào lúc đó bỗng nhiên thân hình ngừng lại.

- Như vậy còn muốn khiêu chiến Hách Kiếm cùng Bạch Trường Thiên, muốn cầm Thiên Tài Chiến đệ nhất?

Thấy vậy, bọn người Vũ Văn Tài hơi có chút khinh thường, tốc độ dưới chân càng nhanh hơn.

Mà người xem đến tự Mạc Lợi Thần Đảo cùng bản thân Mạc Lợi Đảo chủ thì không khỏi khản trương, phải biết rằng Tần Phàm vốn có cơ hội rất lớn, dĩ nhiên là đột nhiên buông tha cho, cái này làm ọi người có chút khó có thể tiếp nhận.

Bất quá, ngay trong nháy mắt tiếp theo.

Rống

Nhưng bỗng nhiên có một tiếng gầm khủng bố vang lên trên chiến trường, sau đó chỉ thấy một đầu hung thú cự đại bỗng nhiên ở bên trong cổng truyền tống đập ra, khí thế hung hãn kia làm cho tất cả mọi người không khỏi biến sắc, liên tiếp kinh sợ thối lui.

Thất Kiếp hung thú!

Lúc này mọi người cuối cùng mới minh bạch tại sao Tần Phàm lại đột nhiên ngừng lại rồi, đó là bởi vì cảm ứng của hắn so với mấy người khác còn mạnh hơn, đã sớm phát giác có hung thú tồn tại.

Cao thấp liên phân ra!

Rống... rống... rống...

Phía dưới từng cái chiến trường, vào lúc đó bắt đầu liên tiếp phát ra tiếng hung thú gào thét cực lớn, mà khán giả cũng đều thấy được một màn kích thích này, thời điểm năm người dự thi trong từng chiến trường vừa mới muốn vọt tới cổng truyền tống, hung thú kia từ trong đó đập ra.

Có mấy cái chiến trường, người dự thi vì tránh né không kịp, tại chỗ máu tươi văng khắp nơi, trực tiếp bị hung thú cắn thành trọng thương thậm chí trực tiếp giết chết.

Đây chính là Thất Kiếp hung thú, so với đại bộ phận người dự thi đều càng mạnh hơn nữa, ở dưới tình huống vội vàng không kịp chuẩn bị, bị công kích đến cũng là bình thường.

- Ha ha, đặc sắc, Mộc Hoàng, lúc này đây hoàn toàn chính xác làm được không tệ.

Lúc này có đảo chủ cấp cường giả khen nói.

- Ha ha, lúc trước đi tìm những Thất Kiếp hung thú này lão phu cũng là tốn không ít công phu a.

Đối với cái này, bản thân Mộc Hoàng đảo chủ cũng có chút tự đắc, đối với những đảo chủ cường giả như bọn hắn mà nói, Thần Đảo Thiên Tài Chiến là một trò chơi, càng thú vị càng tốt. đọc truyện mới nhất tại .

- Thì ra là thế, ta biết cửa thứ tám này không có đơn giản như vậy.

Lúc này khán giả mới phản ứng đi qua, không khỏi nhao nhao sợ hãi thán phục.

- Đây chính là Thất Kiếp hung thú a! Ở bên trong Lục kiếp Bán Thần, là không có mấy người có thể có được năng lực một mình đối phó nó! Hơn nữa coi như là có thể một mình đối phó, cái kia nhất định cũng sẽ là đem hết toàn lực, không có người nguyện ý một mình đối mặt một đầu Thất Kiếp hung thú, xem ra trận này có lẽ là khảo cứu trình độ hợp tác của những người dự thi.

Cũng có người xem phân tích nói ra.

Mà nhìn chung toàn trường, cũng chỉ có hạn mấy người dự thi sớm cảm ứng được hung thú tồn tại, so với những người khác sớm chạy ra khỏi cổng truyền tống, Tần Phàm là một cái trong đó. Ban đầu mọi người còn tưởng rằng là hắn buông tha cho trận đấu, hiện tại mới biết được là vì hắn sớm đã biết rõ cửa ải này không có đơn giản như vậy.

Cũng thông qua vài giây vô cùng đơn giản này, từng người dự thi ai cảm ứng lực càng mạnh hơn nữa thì lập tức có thể đoán được đến.

Ở bên trong chiến trường của Tần Phàm, bọn bốn người Vũ Văn Tài, lúc này sắc mặt đều hết sức khó coi, ban đầu đối với Tần Phàm lộ ra vẻ khinh thường, lúc này đều giống như trên mặt bị đánh ột chưởng, cảm giác được nóng rát vô cùng.

Rất rõ ràng, ở phương diện cảm ứng lực này, mấy người kia đều không bằng Tần Phàm.

- Xem ra Tần Phàm này đích thật là một Luyện Đan Sư không tệ, lực cảm ứng này vượt xa mấy người khác.

Chứng kiến một màn như vậy, đồng dạng thân là Luyện Đan Sư Thái Hư đảo chủ lúc này thì mỉm cười đánh giá nói ra.

- Lực cảm ứng của Tần Phàm này xuất sắc, đích thật là ban đầu thời điểm ở tuyển bạt thi đấu đã biểu hiện đi ra, người này...

Thấy vậy, Mạc Lợi Đảo chủ đồng dạng lộ ra thần sắc có chút thoả mãn, hẳn vốn cho rằng Tần Phàm là buông tha cho trận đấu. Thật tình không biết hẳn chính là vì đã sớm cảm ứng được Thất Kiếp hung thú tồn tại, chỉ là nghĩ lại sự tình tuyển bạt thi đấu lúc trước, hẳn lại không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Đúng vậy, lúc trước Tần Phàm là bằng vào lực cảm ứng xuất sắc, sớm cảm ứng được hẳn muốn ra tay cứu Vân Thiên, nhưng ở dưới tay hẳn vẫn giết chết con trai của Vân Đỉnh thành thành chủ, trước mặt mọi người đánh mặt của hẳn. Nói thật ra, lúc ấy hẳn là cực kỳ nổi giận, cơ hồ muốn giết chết Tần Phàm, nhưng hiện tại xem ra lúc trước lưu lại Tần Phàm là hết sức chính xác.

- Nếu như Tần Phàm thật sự tiến nhập Top 10. Như vậy đối với ta mà nói cũng là cơ duyên không nhỏ.

Nghĩ đến ước định của tất cả đại đảo chủ trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu, lúc này trong nội tâm Mạc Lợi Đảo chủ không khỏi có chút nóng rực.

...

Phía dưới, bên trong chiến trường của Tần Phàm.

Trước mắt một đầu Thất Kiếp hung thú cực lớn này không biết là cái giống gì, có răng nhọn thật dài, hai mắt lộ ra hung quang, thân thể cực lớn như là một tòa tiểu sơn, cơ hồ hoàn toàn chắn ở trước cổng truyền tống. Ở làn da trên người nó trong lúc mơ hồ tựa hồ còn có tia chớp sấm sét quấn quanh lấy, bốn trảo sắc bén, có thể tưởng tượng nếu bị móng vuốt của nó đập trúng, dù là Lục kiếp Bán Thần cũng sẽ không chịu đựng nổi.

Mọi người ở đây đều thập phần tinh tường, đối mặt một quái vật đáng sợ như vậy, bất kỳ một cái nào trong bọn hẳn đều dừng nghĩ đơn giản đối phó được.

- Các người dự thi, hoan nghênh đi vào cửa thứ tám của Thần Đảo Thiên Tài Chiến, ở bên trong cửa ải này, trong từng chiến trường tổng cộng có năm người dự thi, trong các người, có thể có hai người thông qua cửa ải này, chúc các người may mắn.

Mà cũng vào lúc này, thanh âm quen thuộc kia từ trên chiến trường lần nữa vang lên.

- Trong năm người có hai người có thể thông qua? Nói cách khác ở cửa ải này trực tiếp đào thải ba mươi người, là trận đấu 50 tiến 20.

1647. Chương 1657: Các Người Sẽ Chỉ Còn Lại Có Một Cái Danh Ngạch. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1657: Các Người Sẽ Chỉ Còn Lại Có Một Cái Danh Ngạch. (2)

truyện copy từ

Nghe được thanh âm này, trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói, bất quá bên trong cái thanh âm này, lại không có một từ nào đề cập tới đầu Thất Kiếp hung thú kia, cái này làm cho hẳn hơi có chút ngoài ý muốn.

- Đây có phải là ý nghĩa kỳ thật không cần giết chết đầu Thất Kiếp hung thú kia cũng có thể thông qua hay không?

Sau đó hẳn ngẩng đầu lên, xem hướng cổng truyền tống ở tiền phương kia, phát hiện nó quả nhiên là mở ra, chỉ cần lướt qua đầu Thất Kiếp hung thú này liền có thể thông qua được.

Mà bốn người khác, tựa hồ đồng dạng cũng phát hiện cái mấu chốt này.

Đầu Thất Kiếp hung thú trước mắt kia, vô luận đối với bất kỳ ai trong bọn họ đều khó có thể đối phó, nhưng mà bọn hắn có thể ném thử trực tiếp lướt qua đầu hung thú này trực tiếp vượt qua kiểm tra.

Sau một cái chớp mắt.

Vèo! Vèo! Vèo! Vèo!

Quả nhiên bốn người Vũ Văn Tài đều là cơ hồ đồng thời đập mạnh trên mặt đất, sau đó bốn đạo thân ảnh đều là đồng thời di động, rất nhanh xông hướng tiền phương, muốn vượt qua một đầu hung thú kia tiến vào cổng truyền tống.

Chỉ có Tần Phàm vẫn là lưu tại nguyên chỗ yên lặng theo dõi kỳ biến.

Rống...

Nhưng mà cũng đúng lúc này, đầu Thất Kiếp hung thú kia bỗng nhiên phát ra một tiếng gầm cực lớn, sau đó liền thấy trên người của nó tuôn ra một dòng điện cường đại, tạo thành lôi tường cực lớn chắn ở phía trước.

- Đại Đạo Kiểm Vực!

Vũ Văn Tài kia ỷ vào thực lực hơn người, xung ngựa lên trước, trong miệng thảm hừ một tiếng, muốn mạnh mẽ xông tới.

Bất quá Thất Kiếp hung thú kia há lại là bình thường!

Thằng này vốn là thân thể cực lớn, hơn nữa thực lực cường hãn, bất kỳ một bộ phận nào trên thân thể đều là vũ khí, trông thấy Vũ Văn Tài vọt tới, nó liền giương móng vuốt cực lớn lên trực tiếp hướng về đối phương đập đi, bên trong cái móng vuốt kia còn ẩn chứa Lôi Bạo khủng bố, khe huy động tầm đó, ầm ầm có Kinh Lôi bắt đầu khởi động, thậm chí không gian cũng kịch liệt chấn động.

Bành!

Một tiếng bạo nổ, lập tức cả người Vũ Văn Tài mang theo trường kiếm bị đập bay trở về, tuy thực lực bản thân hắn cường đại nên không có bị vậy mà bị tổn thương gì, nhưng trên mặt cũng lập tức trở nên rất khó xem.

Tình hình như vậy, rất rõ ràng, nếu không phải thi triển toàn lực, hắn mơ tưởng có thể tiến lên.

Ba người khác cũng giống như thế, muốn cường xông, đều đồng dạng bị Thất Kiếp hung thú này đập bay.

Hổng hổng hổng...

Đầu Thất Kiếp hung thú này gào thét liên tục, động tác nhanh nhẹn. Ra tay nhanh như thiểm điện, thậm chí người dự thi Mộc Hoàng đảo Quảng Tùng kia cũng bởi vì phòng ngự không kịp, toàn bộ cánh tay đều bị móng vuốt kéo đến máu tươi đầm đìa, đau đến nghiến răng.

Mà Tần Phàm trông thấy bốn người này chật vật quay về, trên mặt lộ ra một nụ cười thản nhiên, hắn sớm biết Thất Kiếp hung thú này sẽ không dễ dàng để cho bọn hắn thông qua như vậy, cho nên mới chưa cường xông, hiện tại xem ra cái này hoàn toàn là sáng suốt.

Bốn người kia thấy vậy tự nhiên đều không khỏi trợn mắt nhìn hắn.

- Hừ, Tần Phàm, ngươi đừng ý định chờ bốn người chúng ta giết chết Thất Kiếp hung thú này ngươi lại ngồi mát ăn bát vàng, trên thế giới này không có sự tình dễ dàng như vậy.

Trong đó người dự thi Hư Thần Đảo kia lúc này hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Đúng vậy, hiện tại ở loại tình huống này, trước khi còn không có giải quyết Thất Kiếp hung thú, muốn cường hoành xông qua là không thể nào, bất quá đầu Thất Kiếp hung thú này thực lực cường hãn, chúng ta bất luận một người này cũng khó có khả năng có thể thoải mái giải quyết, cần năm người chúng ta hợp tác.

Mộc Hoàng đảo Quảng Tùng kia cũng nói.

- Trong năm người chúng ta có hai người có thể thông qua cửa ải này, như vậy chúng ta liền cùng một chỗ giải quyết đầu Thất Kiếp hung thú này, sau đó lại phân thắng bại là được.

Vũ Văn Tài kia một tay ôm kiếm, tự tin mà lạnh nhạt nói.

- Ta không có ý kiến.

Mà người dự thi Hỏa Đế đảo một mực không có nói chuyện kia, lúc này như có ý tứ hàm xúc liếc nhìn Tần Phàm, sau đó cũng đậm mặt mở lời nói ra.

Ngụ ý, chỉ còn Tần Phàm quyết định mà thôi.

Đối mặt ánh mắt của bốn người, lúc này Tần Phàm lại lộ ra thập phần bình tĩnh, giang tay ra, trên mặt thoải mái mà khẽ cười nói:

- Nếu như ta cự tuyệt, bốn người các ngươi nhất định sẽ hợp công đối phó ta đúng không?

- Hừ, chúng ta tự nhiên sẽ không để cho người dĩ dật đãi lao, ngồi mát ăn bát vàng.

Người dự thi Hư Thần Đảo kia lại hừ lạnh một tiếng nói ra, bởi vì nguyên nhân của Bạch Trường Thiên, người này đối với Tần Phàm là đặc biệt căm thù.

- Hắc hắc Tần Phàm, ngươi là cường giả trong chúng ta, tuy ta không muốn cùng ngươi là địch, bất quá ngươi muốn một cái trong hai cái danh ngạch này, không trả giá một chút là không thể nào.

Trên mặt Mộc Hoàng đảo Quảng Tùng kia thì cười nhưng trong lòng không cười nói.

- Ta hy vọng có thể công bình một ít.

Người dự thi Hỏa Đế đảo kia nói ra, thực lực người này không kém, nhưng tính tình tựa hồ cực kỳ đậm mặt.

Về phần Vũ Văn Tài kia, tuy trước đây một mực bảo trì ít xuất hiện, nhưng vì bỗng nhiên nổi tiếng, hôm nay đã thành công trở thành hắc mã lớn nhất, cái ngạo khí kia cũng hoàn toàn thích phóng ra, hắc lạnh lùng liếc nhìn Tần Phàm, trong miệng mang theo vài phần trêu tức nói ra:

- Tần Phàm, ngươi cùng ta đều được xưng là hắc mã của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, chẳng qua hiện nay xem ra, ngươi bất quá là y vào vài phần giáo hoạt tiểu thông minh mà thôi, nếu ngươi thật sự sợ, ta cũng không chú ý ngươi đi theo đằng sau ta kiếm tiền nghi thông qua.

Hắn trực tiếp dùng phép khích tướng.

Tuyệt thế thiên tài đều có ngạo khí, ở hắn xem ra Tần Phàm tuyệt đối là chịu không được khích tướng như vậy.

- Như vậy xem ra, ta là không có chỗ trống lựa chọn gì rồi.

Tần Phàm giả ra một bộ bất đắc dĩ, nhún vai nói ra.

- Nói như vậy, đáp án của ngươi là đáp ứng cùng một chỗ trước hợp tác rồi?

Nghe vậy, Quảng Tùng kia nhìn thoáng qua Tần Phàm, sau đó lại nhìn nhìn đầu Thất Kiếp hung thú phía trước kia rồi nói ra:

- Vì công bình để đạt được mục đích, ta đề nghị chúng ta đều trước tiên lui ra sau...

Bất quá thanh âm của hắn còn chưa nói xong.

- Thực xin lỗi, chư vị, tuy ta rất muốn giúp các ngươi, nhưng ta cảm thấy được đầu Thất Kiếp hung thú này vẫn là lưu cho các ngươi đối phó sẽ tốt hơn.

Nhưng thanh âm của Tần Phàm lại bỗng nhiên vang lên, tựa hồ ẩn ẩn mang theo một tia nghiền ngẫm.

- Tần Phàm, ngươi nên biết kết quả cái lựa chọn này của ngươi sẽ là cái gì.

Nghe trả lời như thế, mấy người khác rõ ràng cho thấy đều là thần sắc âm trầm xuống.

- Ta đương nhiên biết rõ, kết quả chính là...

Lúc này khoe miệng của Tần Phàm có chút giương lên, đối mặt mấy người uy hiếp, hắn không thèm quan tâm, chỉ là vào lúc đó dưới chân bỗng nhiên dùng sức đạp mạnh, cả người hướng về truyền tống chi môn kia phóng đi.

1648. Chương 1658: Chờ Đợi Đối Thủ. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1658: Chờ Đợi Đối Thủ. (1)

- Buồn cười!

Trên mặt bốn người khác đều lộ ra đùa cợt cùng khinh thường, cái phương thức cường xông này, vừa rồi bọn hắn đã sớm thử qua, nếu như cửa ải Thất Kiếp hung thú này này dễ dàng thông qua như vậy, bọn hắn cũng không cần đưa ra hợp tác rồi.

Nhưng mà, rất nhanh biểu lộ trên mặt bọn hắn liền động lại...

Vào lúc này!

Vèo!

Thân ảnh của Tần Phàm dĩ nhiên là đột nhiên ở trước mắt của bọn hắn biến mất, sau đó ở dưới ánh mắt kinh ngạc của bọn hắn, trực tiếp đã vượt qua đại đoạn khoảng cách, xuất hiện ở sau lưng Thất Kiếp hung thú kia, tới trước cổng truyền tống!

Xuyên việt không gian, thuận di!

- Kết quả chính là... các người chỉ còn lại có một danh ngạch, chúc các người may mắn.

Lập tức, nửa câu sau của Tần Phàm mới nhàn nhạt truyền vào trong tai của bọn hắn, thanh âm không lớn, nhưng như là Lôi Đình!

Cái gì!

Chứng kiến một màn như vậy, toàn trường lập tức khiếp sợ.

Không chỉ là năm người trong sân, thậm chí là cả ngàn vạn người xem trong hội trường Thiên Tài Chiến, trên mặt bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ đều xuất hiện vẻ động dung.

- Làm sao có thể, một Ngũ kiếp Bán Thần làm sao có thể nắm giữ năng lực xuyên việt không gian?

Không ít người xem lúc này đều là biểu lộ không thể tin được, có ít người còn khoa trương xoa xoa ánh mắt của mình, cơ hồ cho là mình nhìn lầm rồi.

- Thật, thật sự! Dù là Lục kiếp Bán Thần cũng làm không được xuyên việt không gian, Tần Phàm một Ngũ kiếp Bán Thần dĩ nhiên đã có thể làm được!

Sau khi xác nhận không có nhìn lầm, không ít người điên cuồng gọi to.

- Kỳ Tích Chi Tử! Tần Phàm không hổ là Kỳ Tích Chi Tử của Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta! Ở trên người của hắn sự tình gì cũng có thể phát sinh!

Mà người xem của Mạc Lợi Thần Đảo lúc này càng là cả đám lộ ra vô cùng hưng phấn kích động, quang vinh chung vui.

Toàn bộ hội trường đều triệt để sôi trào .

- Cái Tần Phàm này, lại vẫn có lưu một tay như vậy!

Dù là Mạc Lợi Đảo chủ lúc này cũng là cả người suýt nữa ngậy đại, hấn đối với Tần Phàm đã rất xem trọng rồi, nhưng vẫn không thể tưởng được Tần Phàm vậy mà có thể sớm nắm giữ năng lực xuyên việt không gian này.

- Dù là Thất Kiếp Bán Thần, cũng là sau khi đột phá đến Thất Kiếp mới chậm rãi bắt đầu nắm giữ năng lực không gian, Tần Phàm này cũng quá nghịch thiên a? Hấn hiện tại là ngay cả Lục kiếp Bán Thần cũng không có đạt tới a!

Thái Hư đảo chủ càng là không khỏi trợn mắt há hốc mồm, tuyệt thế thiên tài như vậy, dù là nhìn chung toàn bộ Tân Thế Giới cũng không có mấy người a.

- Xem ra Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này là càng ngày càng thú vị rồi, Ngũ kiếp Bán Thần này lại để cho chúng ta cũng có chút nhìn không thấu a.

Những Thần Đảo đảo chủ khác cũng đều lộ ra vẻ kinh ngạc trình độ bất đồng, đạt đến loại cấp độ như bọn hấn, mới càng thêm minh bạch muốn nắm giữ năng lực không gian là không dễ dàng.

Bên trong chiến trường phía dưới.

- Tại sao có thể như vậy!

Nhìn xem thân ảnh của Tần Phàm vào lúc đó đi vào bên trong cổng truyền tống, sắc mặt bốn người khác lúc này đều từ ban đầu kinh ngạc trở nên cực kỳ khó coi, đó là đã khiếp sợ lại còn không cam lòng.

Vốn từng chiến trường chỉ có hai cái danh ngạch, hiện tại cứ như vậy bị Tần Phàm dễ dàng lấy đi một cái rồi! Bốn người đi cạnh tranh một cái danh ngạch, cái kia sẽ trở nên càng thêm kịch liệt!

Hơn nữa bởi vì thiếu đi một người, bọn hấn muốn đối phó đầu Thất Kiếp hung thú này sẽ khó khăn hơn rất nhiều, ở cửa ải này cũng sẽ khả năng tiêu hao càng lớn so với người dự thi ở chiến trường khác, càng khó thông qua!

Rống...

Đầu Thất Kiếp hung thú kia, trông thấy Tần Phàm biến mất, lập tức như là bị chọc giận, hơn nữa trở nên càng thêm hung tàn, xoay người hướng về bốn người khác điên cuồng gào thét, tựa hồ muốn nhắm người mà phê.

- Tên hỗn đản này, đừng cho ta ở thi đấu phía sau gặp được hấn, nếu không ta nhất định phải làm cho hấn chết không yên lành!

Thấy vậy, người dự thi đến từ Hư Thần Đảo kia trong miệng tức giận chửi bới nói ra.

- Nhiệm vụ này giao cho ta là được rồi.

Hai con người của Vũ Văn Tài thì càng là lộ ra chiến ý mười phần, hấn lạnh lùng thấp giọng nói ra.

Hai người khác đồng dạng cũng âm thầm chửi mẹ, bất quá đã đến lúc này cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể một lần nữa bắt đầu thương lượng đối phó đầu Thất Kiếp hung thú này như thế nào.

Về phần Tần Phàm, lúc này đã thoải mái xuyên qua cổng truyền tống, đi tới chiến trường mới.

Hấn tự nhiên là người dự thi thứ nhất tiến đến, bất quá vẫn là nằm trong bình chương trước khi chiến đấu, có thể xem ra tình huống chiến trường bên ngoài, nhưng tạm thời không thể đi ra ngoài.

- Cái chiến trường này tựa hồ cùng chiến trường cửa thứ bảy không sai biệt lắm, chỉ là lớn hơn nhất thời nữa khắc mà thôi, so với cửa thứ tám vừa rồi còn nhỏ hơn rất nhiều, chẳng lẽ cửa tiếp theo sẽ là quyết chiến một chọi một?

Tần Phàm cách bình chương trước khi chiến đấu hướng về bên ngoài nhìn lại, sau khi chứng kiến tình huống trong chiến trường kia, hấn không khỏi âm thầm đoán chừng nói.

Đi tới nơi này, nếu là một chọi một, đó chính là quyết chiến hai mươi tiến mười rồi.

Có thể tiến vào Top 10, cái kia ở bên trong Tân Thế Giới có thể nói là tuyệt thế thiên tài, đã tiến vào Top 10, chắc hẳn từng cái đều sẽ đem hết toàn lực, như vậy tạo thành lực phá hoại sẽ càng lớn, cho nên tuy là một chọi một, nhưng chiến trường này nếu so với cửa thứ bảy thì lớn hơn cũng là bình thường.

- Bất quá đối thủ của ta lúc này đây sẽ là ai?

Tần Phàm cũng hơi có chút chờ mong.

Tiến vào Top 10, hẳn là nguyên nhất định phải có, vô luận đối thủ là ai.

Mà ở thời điểm Tần Phàm chờ đợi, những người dự thi khác đều là đang liều mình cùng Thất Kiếp hung thú ngăn cản trước cổng truyền tống. Tuy thực lực Thất Kiếp hung thú này không bằng Thất Kiếp Bán Thần nhân loại, nhưng cũng sẽ không kém quá nhiều, tăng thêm những con hung thú này còn bị Nguyên Hoàng cố ý lựa chọn chủng loại đặc thù, cũng không phải thể hệ dễ dàng đối phó.

Thất Kiếp Bán Thần, cùng Lục kiếp Bán Thần thực lực sai biệt rất lớn, Thất Kiếp hung thú thực lực tiếp cận Thất Kiếp Bán Thần, tự nhiên không phải Lục kiếp Bán Thần tầm thường có thể tùy tiện đánh chết. Vào lúc đó, một ít thực lực hơi kém, có lẽ ban đầu là hơi chút vận khí mới tiến vào đến Top 50, đến một cửa này liền rất nhanh bại lộ ra vấn đề trí mạng.

Những Thất Kiếp hung thú này cực kỳ thông minh, trước sẽ phán đoán ra người dự thi yếu nhất, sau đó đánh bại từng cái.

Ngay sau khi Tần Phàm thông qua cổng truyền tống không lâu, ở trên toàn bộ chiến trường đã có gần mười người dự thi bị giết chết, vốn Quảng Tùng đến từ Mộc Hoàng Thần Đảo cùng Tần Phàm chung một trận chiến kia, bởi vì trước đây trùng kích cổng truyền tống bị thương, đã bị Thất kiếp hung thú giết chết.

Không thể không nói, cửa ải này thật phần khảo nghiệm người.

1649. Chương 1659: Chờ Đợi Đối Thủ. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1659: Chờ Đợi Đối Thủ. (2)

Tình hình chiến đấu trong từng chiến trường lộ ra thật phần kịch liệt, nhất là ở dưới tình huống không ít người dự thi đều là mỗi người có mục đích riêng phải đạt được, không chịu triển lộ thực lực chân chính. Nói là đoàn đội hợp tác, nhưng cũng không có bao nhiêu người sẽ nguyện ý thật tình hợp tác, dù sao những người này tạm thời là đồng đội, nhưng đồng thời cũng là đối thủ.

Đương nhiên, chỉ có Tần Phàm là trôi qua an nhàn nhất.

Ở bên trong người dự thi tiến nhập Top 50, chỉ có hắn không cân nhắc cùng những này lực địch với nhau, mặc bọn hắn chết đi sống lại.

Hắn chỉ cần ở chỗ này dễ dàng chờ đợi đối thủ của mình đến là được.

Mà chính là bởi vì biết rõ những người dự thi này sẽ không thật tình hợp tác, cho nên hắn đoán chừng cửa ải này cũng không thể nhanh bắt đầu như vậy, sau đó hắn dứt khoát ở trong bình chương trước khi chiến đấu ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu khôi phục thực lực cùng lần nữa cảm ngộ vũ kỹ.

...

Đại khái qua nửa khắc đồng hồ thời gian.

- Trời ạ! Không hổ là Hư Thần chi tử! Bạch Trường Thiên cơ hồ là một mình một người liền chém giết Thất Kiếp hung thú kia!

Đột nhiên, vốn là truyền đến một tiếng chấn động cực lớn, sau đó cả hội trường thánh phòng Thiên Tài Chiến truyền đến âm thanh rung động sôi trào.

- Lại là một chiêu thần kỹ! Hách Kiếm, Vũ Văn Tài, còn có Bạch Trường Thiên, trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này đã xuất hiện ba loại thần kỹ rồi. Chắc chắn, uy lực kia thật sự là đáng sợ a, dĩ nhiên là ngay cả Thất Kiếp hung thú cũng không chịu nổi.

Có người không khỏi sợ hãi than nói.

- Còn có Tần Phàm thi triển chiêu kia, uy lực quá kinh khủng, ta xem cũng hẳn là thần kỹ a?

Có người hỏi.

- Cô lậu quả văn! Sở dĩ Thần kỹ được xưng là Thần kỹ, đó là bởi vì thời điểm thi triển sẽ có thần quang hiện ra, loại thần quang kia có thể đối với vũ kỹ của đối phương tiến hành áp chế, nếu đối phương đồng dạng cũng thi triển thần kỹ, như vậy cho dù cường thịnh trở lại uy lực cũng sẽ đại giảm.

Mà một ít người có kiến thức thì là khinh thường trả lời nói.

- Xem kia, người dự thi của Nữ Đế Thần Đảo kia, tựa hồ thi triển vũ kỹ cũng có thần quang hiện ra...

Lại có người phát ra kinh hô.

- Hắc hắc, ta thấy tiểu tử đầu trọc đến từ Yêu Thần Đảo cũng không tệ, hẳn một mực tựa hồ cũng không thi triển vũ kỹ cường đại gì, nhưng dĩ nhiên là có thể phát ra công kích mạnh như vậy? Ở chiến trường kia có thể giết chết đầu Thất Kiếp hung thú, hẳn có công lao rất lớn a.

- Còn có một người đến từ Kim Đế Thần Đảo Hắc Đại Ngư kia, hẳn một thân giống như mình đồng da sắt, vậy mà bị thụ một kích của Thất Kiếp hung thú cũng hoàn toàn không có việc gì! Thật lợi hại!

...

Theo thời gian trôi qua, một ít người dự thi ẩn dấu thực lực, gặp được tình cảnh trước mắt này, cũng không khỏi không lấy ra đại bộ phận thực lực, lúc này mới thành công chém giết Thất Kiếp hung thú kia, sau đó lại lẫn nhau cạnh tranh, tranh đoạt danh ngạch cuối cùng.

Thời gian chuyển dời, kết quả của thứ tám này rốt cục cũng dần dần phân ra.

- Ô? Đối thủ của ta đã đến, sẽ là ai?

Tần Phàm ở trong chiến trường thứ chín chờ đợi đã lâu, lúc này như có nhận thấy, bỗng nhiên mở hai mắt ra, xuyên thấu qua bình chương trước khi chiến đấu xem hướng tiền phương.

Kế tiếp, là cuộc chiến tiến vào Top 10 rồi!

Trên chiến trường, đột nhiên tầm đó hào khí động lại.

Tần Phàm từ trong bình chương trước khi chiến đấu kia chậm rãi đi ra phía ngoài, hai mắt ngược lên, nhìn về phía đối thủ của mình.

Hai mươi tiến mười, đây là một trận chiến thập phần trọng yếu.

Từ ban đầu thời điểm ở Mạc Lợi Thần Đảo, hẳn đã định ra cái mục tiêu này.

Top 10, hẳn nhất định phải đi vào đấy!

Vô luận đối thủ là ai.

- Là người!

Theo đối phương cũng chậm rãi từ trong bình chương trước khi chiến đấu đi ra, hai người cơ hồ là đồng thời hai mắt ngưng tụ.

- Ha ha ha, tốt, rất tốt, Tần Phàm, không thể tưởng được cửa ải này nguyên lai vẫn là ta và người đối chiến, cũng tốt, vừa rồi chúng ta không có gặp nhau, bây giờ gặp cũng không muộn.

Sau đó người nọ cười lớn một tiếng nói.

- Đích thật là có vài phần ý tứ.

Khóe miệng của Tần Phàm cũng giương lên, nhàn nhạt cười nói.

Người này, không phải người khác, đúng là người đánh bại Hách Kiếm, có danh xưng hắc mã lớn nhất của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này... Vũ Văn Tài. Vừa rồi ở cửa thứ tám bọn hắn đã gặp gỡ qua một lần, sau đó Tần Phàm lợi dụng năng lực xuyên việt không gian đầu tiên cướp đi một cái danh ngạch, nên hai người không có chính diện giao phong.

Chẳng qua hiện nay xem ra, cửa thứ tám này cùng cửa thứ chín an bài chính là liền cùng một chỗ.

Hai người ở cửa thứ tám trở hết tài năng, sau đó sẽ ở cửa thứ chín đánh nhau một hồi.

Cho dù vừa rồi người dự thi đã từng hợp tác qua, là đối thủ, thủy chung là đối thủ, cái này ở trong mấy chiến trường khác không thiếu tình huống như vậy, mà quảng đại người xem cùng bảy mươi hai đảo chủ kia đối với cái này đều là càng cảm thấy hứng thú.

- Người cùng ta đều được xưng là hắc mã của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, như vậy chúng ta nhìn xem đến tột cùng ai mới là hắc mã lớn nhất.

Lúc này thần sắc của Vũ Văn Tài mang theo cười lạnh, vốn hắn bởi vì nắm giữ thần kỹ, làm cho người xem sợ hãi thán phục, so với Tần Phàm còn cao hơn một ít, nhưng trải qua cửa thứ tám vừa rồi, Tần Phàm nắm giữ năng lực không gian, rõ ràng cho thấy ở nhân khí đã phần vượt qua hắn rồi.

Hắn muốn một lần nữa trở thành hắc mã lớn nhất, chỉ có một cách, cái kia chính là đánh bại Tần Phàm!

Cái danh xưng này, không phải chỉ là một cái danh xưng. Hắn ở phía trước một mực đều ẩn dấu thực lực, vì chính là bỗng nhiên nổi tiếng!

Thử nghĩ thoáng một phát, đến lúc đó tập kết viết thành sách của Thần Đảo Thiên Tài Chiến, Vũ Văn Tài hẳn dùng tư thái hắc mã, như là một ngôi sao mới chói mắt nhất trên Thần Đảo Thiên Tài Chiến bay lên, đó là sự tình để cho người chúc mừng cỡ nào.

- Vô luận như thế nào, hôm nay đều phải đánh bại tiểu tử này!

Nghĩ tới đây, trong lòng Vũ Văn Tài nóng rực, ánh mắt hắn nhìn xem Tần Phàm cũng trở nên lạnh lẽo ác liệt thêm vài phần, thậm chí mang theo sát khí.

- Vậy thì nhìn xem là tốt rồi.

Đối mặt ánh mắt bức người của Vũ Văn Tài, Tần Phàm lại lộ ra thập phần bình tĩnh.

Đúng vậy, tới tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, cũng là vì tranh danh đoạt lợi, hắn cũng là như thế, hắn muốn đi vào Top 10, hắn muốn đoạt được thứ nhất, nam nhi làm việc tùy tâm, đương danh thế giới? Hơn nữa đánh bại nguyên một đám thiên tài, loại cảm giác thành tựu kia cũng là rất không tệ.

Bất quá, tu vi tâm cảnh của hắn nếu so với Vũ Văn Tài thì cao hơn rất nhiều. Cũng không có như đối phương cơ hồ điên cuồng như vậy, không cách nào ức chế tình trạng Đại Minh kỳ tình lục chương mới nhất.

1650. Chương 1660: Người Còn Không Có Tư Cách Để Cho Ta Xuất Ra Tất Cả Thực Lực

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1660: Người Còn Không Có Tư Cách Để Cho Ta Xuất Ra Tất Cả Thực Lực đọc truyện mới nhất tại .

- Dĩ nhiên là hai người bọn họ?

- Ha ha, quả nhiên là thú vị, Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, hai thất hắc mã lớn nhất đụng cùng một chỗ!

- Vũ Văn Tài nắm giữ thần kỹ, nhưng lại đánh bại Hách Kiếm đồng dạng nắm giữ thần kỹ, thực lực mạnh đến nỗi đáng sợ. Hơn nữa hắn là Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong, so với Tần Phàm cao hơn một cảnh giới, dù người thứ hai nắm giữ năng lực không gian, nhưng giao chiến ở địa phương hẹp hòi này. Tất cả mọi người sẽ tập trung khí cơ, tác dụng không lớn, không thể mưu lợi như vừa rồi. Ta cảm thấy Vũ Văn Tài nhất định sẽ thắng!

- Tần Phàm cũng là một trong mấy người ở trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này biểu hiện làm cho người chú mục nhất, hắn nắm giữ một chiêu vũ kỹ kia mặc dù không có thần quang, nhưng mà thập phần cường đại, ban đầu nói thực lực Nhiếp Phương có thể cùng Hách Kiếm địch nổi cũng thua ở trên tay hắn? Huống chi hắn chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần chỉ cảnh liền có thể đi đến nơi đây, cho nên mới lộ ra không thể tầm thường. Ta cảm thấy được, hươu chết về tay ai thật đúng là khó nói.

- Ta cá là Vũ Văn Tài thắng.

- Ta cảm thấy được phần thắng của Tần Phàm lớn hơn.

Toàn bộ hội trường ngàn vạn người xem, có rất nhiều người đưa ánh mắt quăng đến bên trong chiến trường này. Cuộc chiến Hắc mã, chỉ là tên tuổi đã đầy đủ chú mục rồi, hơn nữa hai người này đều ở cửa thứ tám vừa rồi biểu hiện phi phàm, đều có được thực lực có thể xếp hạng Top 10.

Lần này mấy người dự thi của Mạc Lợi Thần Đảo tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, trong lịch sử cũng là lấy được thành tích tốt nhất, lúc này đều vì trận đấu phía dưới mà có chút khẩn trương, bọn hắn cùng Tần Phàm một chỗ đến tham gia trận đấu, đến bây giờ nhìn xem người kia một đường trăm tướng, mỗi một dây thần kinh đều là chịu tác động.

- Một trận chiến này của Tần huynh, rất không trong sáng a...

Lúc này Mạc Thiên Dương khẽ cười nói.

Đối với Tần Phàm lần lượt biểu hiện khiếp sợ, hắn từ vừa mới bắt đầu không dám tin, đến hôm nay, đến bây giờ hoàn toàn chịu phục rồi. Bất quá một trận chiến này, hắn cũng biết đối thủ của Tần Phàm rất cường.

Đó là siêu cấp thiên tài đánh bại Hách Kiếm, hơn nữa còn nắm giữ thần kỹ.

- Vũ Văn Tài kiếm này rất cường, nếu như thay đổi là ta, ngay cả một kiếm bình thường của hắn cũng ngăn cản không nổi.

Mộ Thanh Thanh luôn luôn là ngạo khí, sau khi trải qua Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, thấy được nhiều siêu cấp thiên tài như vậy, tính tình lộ ra bình thản hơn không ít. Lúc này nàng nhìn hai thân ảnh trên chiến trường phía dưới, nắm chặt lại nắm đấm nói ra.

Bất quá trong nội tâm nàng tin tưởng, người kia sẽ lần nữa sáng tạo kỳ tích.

- Nam nhân Mộ Thanh Thanh ta vừa ý... nhất định là xuất sắc nhất...

Trong lòng của nàng dùng thanh âm chỉ có mình mới có thể nghe được thầm nghĩ, tâm tư của nàng rất đơn giản, tâm ý của nàng đối với Tần Phàm có lẽ vĩnh viễn sẽ không nói ra, nhưng mà ở sau lưng yên lặng nhìn xem người kia đi tới đỉnh phong, cái kia vậy là đủ rồi.

- Cảnh giới kém quá lớn, nếu như bây giờ Tần Phàm là Lục kiếp Bán Thần cảnh giới, còn có thể đánh một trận, thậm chí thủ thắng.

Lăng Cẩm liếc nhìn xuống chiến trường, sau đó trong trẻo nhưng lạnh lùng nói, nàng không quá coi trọng Tần Phàm, tuy hắn đã lần nữa siêu việt nàng dự tính lúc trước.

Nhớ tới ban đầu ở Hoàng Nham Thành gặp nhau lần đầu, nàng như thế nào nghĩ tới Nhị kiếp Bán Thần nho nhỏ lúc trước, bất quá đi qua không đến một năm thời gian, cũng đã đi tới trình độ này.

- Hắn sẽ thắng.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi thì cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, yên lặng nhìn thân ảnh màu xanh phía dưới kia, trong mắt của nàng, chỉ có thân ảnh kia.

...

- Mạc huynh, trận này người thấy thế nào?

Thái Hư đảo chủ thì mỉm cười hỏi.

- Có thể thấy thế nào? Hai hắc mã như vậy, đều một mực có biểu hiện ra ngoài ý liệu, trước khi kết quả không có chính thức ra đến, đoán chừng ai cũng nói không chính xác người nào sẽ thắng a.

Mạc Lợi Đảo chủ bất đắc dĩ lắc đầu nói ra.

Hắn tự nhiên là muốn Tần Phàm thắng, nếu đổi một đối thủ hơi nhược một chút, Tần Phàm sẽ có cơ hội rất lớn, bất quá tình huống hiện tại, thực nói không chính xác rồi.

Trong chiến trường phía dưới.

Hai người Tần Phàm cùng Vũ Văn Tài mặt đối mặt xa xa nhìn nhau, chiến khí ở giữa lẫn nhau đang không ngừng kéo lên. Ngay từ đầu Vũ Văn Tài cũng đã thi triển Đại Đạo Kiếm Vực, kiếm khí khôn cùng bao phủ toàn trường, nhất cử nhất động của Tần Phàm đều sẽ ở trong lòng bàn tay của hắn.

Lúc này Tần Phàm giống như là một chiếc thuyền lá trên biển cả, tựa hồ lung lay trở mình.

Ăn Thần Tinh Đan vào.

Phân Thần bí kỹ kích phát.

Kỳ Lân ma thân kích phát.

Lần lượt từng át chủ bài bị hắn kích phát, khí thế của hắn dần dần kéo lên, giống như là một chiếc thuyền rách rưới vừa mới bắt đầu thời gian dần qua biến thành một chiếc lâu thuyền sắt thép vững chắc, tùy ý gió táp mưa sa kia, kiếm quang kiếm ý, hắn đều thủy chung sừng sững bất động.

- Hừ, ăn ta một kiếm thử xem.

Thấy vậy, Vũ Văn Tài không khỏi hừ lạnh một tiếng, thân hình hắn không động, hai vùng tay lên, sau đó liền thấy một thanh trường kiếm màu bạc lóng lánh lấp hào quang ở sau lưng hắn bay ra.

Hô...

Một kiếm này, tựa hồ cũng không phải vũ kỹ, nhưng vừa ra tay là thập phần cường hoành, cùng không khí ma sát ra hỏa hoa kịch liệt, sau đó vô cùng nhanh hướng về Tần Phàm đâm tới. Những nơi trường kiếm này đi qua, có thể chứng kiến vầng sáng màu bạc lưu chuyển, mà sau lưng kia, là vết nứt không gian màu đen nhìn thấy mà giật mình.

Trường kiếm màu bạc này bay tới, kiếm quang, kiếm khí không ngừng bắn ra mà ra, khí lưu cùng không gian sát qua tạo thành hư ảnh phảng phất giống như đôi cánh, xem thế tới hung mãnh, Lục kiếp Bán Thần tâm thường chỉ sợ khê dựa gần liền lập tức trọng thương ngã xuống đất, phi thường khủng bố!

Một kiếm này, chỉ là một kiếm tùy ý mà thôi!

Đối mặt uy lực như vậy, Tần Phàm cũng không dám khinh thường, sắc mặt hắn khê biến thành hơi ngưng trọng, tiếp theo Chung Cực cấp Bán Thần khí Đoạt Thần Quyền Sáo xuất hiện, bí mật mang theo lấy Nguyên Giới chỉ lực cuộn cuộn, một quyền oanh ra về phía trước.

Bang bang BOANG...

Quyền kiếm vừa chạm vào cùng một chỗ, thanh âm kim thạch tương giao không ngừng ở giữa sân vang lên, hỏa hoa bắn ra bốn phía, không ít người xem trong toàn trường lúc này đều cảm thấy màng tai khó chịu, nhện không phải dùng Nguyên Giới chỉ lực bảo vệ lỗ tai mới chống cự được.

- Hừ, hiện tại xem ra, người tuy cũng không tệ, nhưng so với Hách Kiếm còn không bằng, hôm nay người thua không nghi ngờ.

Lúc này Vũ Văn Tài thấy không thể một kiếm đánh chết Tần Phàm, lại lần nữa hừ lạnh một tiếng nói ra.
Vù vù vù hô...

Sau đó thanh trường kiếm màu bạc này, giống như là khổng tước xòe đuôi chia ra làm mười, mười hóa 100, 100 biến thành vạn, một vạn thanh trường kiếm màu bạc, ngân quang lóng lánh, toàn bộ chiến trường đều là hào quang vạn trượng, thậm chí tất cả người xem trong hội trường Thiên Tài Chiến lúc này cũng bị ánh sáng này làm lóa mắt.

1651. Chương 1661: Biệt Khuất Nhận Thua. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1661: Biệt Khuất Nhận Thua. (1)

Hơn vạn thanh trường kiếm màu bạc, thấy không rõ lắm đến tận cùng là kiếm quang hay là thật kiếm, dù sao lúc này Tần Phàm cảm giác được mỗi một tắc da thịt của mình đều giống như có mũi kiếm sắc bén đâm tới, thật giống như cả người rơi xuống Kiếm đạo Thâm Uyên.

Loại cảm giác này thập phần đáng sợ, thật giống như tùy tiện khê động, là rơi xuống vạn trượng Thâm Uyên, vạn kiếp bất phục.

Vũ Văn Tài còn không có dùng một chiêu thần kỹ kia, nhưng lực công kích này cũng đã đạt đến trình độ này!

Thần sắc của Tần Phàm có chút ngưng trọng, hắn biết rõ đến lúc này, chỉ dựa vào thực lực bây giờ muốn đánh bại đối phương đã có chút không đủ rồi, mà thi triển Ma Tướng quyền rõ ràng cũng là thời cơ không đến.

Đột phá đến Lục kiếp Bán Thần?

Trong nội tâm Tần Phàm có một cái chớp mắt hiện lên ý nghĩ này, bất quá nghe đối phương nói thực lực của hắn còn chưa bằng Hách Kiếm, hắn liền buông tha cho.

- Vũ Văn Tài, người cảm thấy thực lực của ta còn chưa kịp Hách Kiếm, đó là bởi vì người còn không có tư cách để cho ta xuất ra tất cả thực lực.

Tiếp theo trong nháy mắt, hai mắt hắn ngưng tụ, bộc phát ra một cỗ chiến ý càng mạnh hơn nữa.

Ông.

Sau đó Ma chủng trong cơ thể hắn đột nhiên chấn động, lần nữa mở ra một lá bài tẩy.

- A! Vũ Văn Tài này thật lợi hại, Tần Phàm là hoàn toàn bị chế trụ!

- Đúng vậy a, dù sao Tần Phàm cũng chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần, kém Vũ Văn Tài một cảnh giới, huống chi Vũ Văn Tài này còn nắm giữ Đại Đạo Kiếm Vực, có thể cho công kích của hắn trở nên gia tăng gấp mấy lần! Quá mạnh mẽ!

- Một kiếm hóa vạn này, mỗi một đạo kiếm quang đều vô cùng lợi hại, đoán chừng thay đổi là ta, tuy là Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng một đạo kiếm quang cũng đủ để cho ta bị thương nặng! Quá mạnh mẽ, cách xa như vậy cũng cảm giác được kiếm như treo ở đỉnh đầu ta, khê dựa gần, nhất định là không tiếp thụ được!

- Tần Phàm muốn ngăn cản tựa hồ càng ngày càng gian nan rồi!

- Tần Phàm có phải sẽ thất bại hay không? Hắn còn không có thi triển vũ kỹ mạnh nhất đây này. Thật là có chút đáng tiếc.

- Hai người đối chiến vốn chính là như vậy, có đôi khi chưa hẳn là thực lực cường đại sẽ thắng được, còn phải chú ý kỹ xảo chiến đấu, thật giống như hiện tại ở loại tình huống này, cho dù Tần Phàm có vũ kỹ càng mạnh hơn nữa cũng không có cơ hội thi triển.

...

Nhìn đối chiến phía dưới, ánh mắt người xem rơi ở đó, lúc này cũng không khỏi cảm giác được mình trở nên khẩn trương, tuy cách cực xa, nhưng vẫn bị khí thế chỗ đó truyền đến làm cho tâm thần rung động.

- Tần huynh sẽ thua sao?

Lúc này Mạc Thiên Dương nắm nắm đấm, nhìn không chuyển mắt, khẩn trương đến tâm nhãn nâng lên cuống họng rồi.

- Vũ Văn Tài này quá mạnh mẽ.

Mộ Thanh Thanh khẽ cắn hàm răng, nàng vốn tu luyện Kiếm đạo, cho nên đối với thực lực của Vũ Văn Tài cảm ứng so với người bình thường càng mãnh liệt hơn, loại kiếm pháp kia bá đạo vô song, người bình thường căn bản không cách nào ngăn cản.

- Sẽ không đâu.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi cũng rất khẩn trương, bất quá chỉ có nàng đối với Tần Phàm là tin tưởng mù quáng, đoạn đường này nàng cùng Tần Phàm đi tới, đối với Tần Phàm hiểu rất rõ, so với Mạc Thiên Dương cùng Mộ Thanh Thanh thì nhiều hơn rất nhiều.

- Tần Phàm, ngươi cần phải chịu đựng a, còn có cơ hội đấy... ô?

Mạc Lợi Đảo chủ thì là hai mắt ngưng lại, hần tựa hồ vào lúc đó bỗng nhiên cảm thấy cái gì, dù sao hẳn là đảo chủ cấp cường giả, các loại năng lực so với người bình thường thì mạnh hơn nhiều.

Hần vào lúc đó bỗng nhiên cảm giác được khí thế trên người Tần Phàm lại tăng cường.

Mà bên trong toàn bộ chiến trường phía dưới, vốn tràn đầy bóng kiếm, lúc này độ âm lại gấp thẳng.

- Tiểu tử này quả nhiên còn có át chủ bài!

Thấy vậy, hai mắt của Mạc Lợi Đảo chủ lập tức sáng ngời, sắc mặt khẽ biến thành hơi hưng phấn.

- Khí thế cùng thực lực của Tần Phàm đều rất nhanh gia tăng lên, hảo tiểu tử, thật sự khó có thể tin, hẳn phía trước đã tăng lên qua mấy lần thực lực, ngành sanh đem thực lực Ngũ kiếp Bán Thần đỉnh phong tăng lên tới có thể đối chiến cùng Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong, bây giờ lại còn có thể dễ thắng!

Thái Hư đảo chủ cũng là hai mắt trừng lớn, kinh ngạc vô cùng.

Oanh!

Phía dưới, bên trong chiến trường của Tần Phàm cùng Vũ Văn Tài.

Đúng lúc này, không hề có dấu hiệu truyền đến một thanh âm bạo tạc cực lớn, sau đó mọi người đều kinh ngạc phát hiện, lúc này Vũ Văn Tài vốn hoàn toàn bao quanh Tần Phàm ở trong Vạn Kiếm ảnh, đột nhiên là bị tạc mở, nhao nhao bay tứ tán đi.

Sưu sưu sưu...

Những trường kiếm kia tản ra, bóng kiếm màu bạc kia ở trên chiến trường trực tiếp đâm ra một khe hở thật dài, toàn bộ chiến trường giống như là một tòa Kiếm Trùng, thượng diện cắm đầy trường kiếm, kiếm khí hoang vu khôn cùng không ngừng ở trong đó tán phát ra, kéo dài không dứt.

Ông!

Mà lúc này hai con người của Tần Phàm lại đổ bưng, sau lưng mọc lên Hắc Dực, toàn thân bị Liệt Diễm màu đen bao quanh, chậm rãi nhảy lên à lên, hần từ trên cao nhìn xuống Vũ Văn Tài phía xa, chiến ý lẫm lẫm, như là Ma Thần hàng lâm.

Bất Tử Chu Tước huyết mạch kích hoạt!

Đây là Tần Phàm ở dưới Phần Thần bí kỹ cùng Kỳ Lân ma thân, lần nữa kích hoạt một loại trạng thái đặc thù, lúc này trong cơ thể hắn đều là kinh khí nóng rực hỗn loạn, có Ma chủng chi lực, có Nguyên Giới chi lực, còn có đến từ Long thần Nguyên Giới chi lực, tràn ngập ở trong đó, đem thực lực của hắn đơn giản tăng lên một đoạn nữa.

Tăng thêm ở dưới loại trạng thái này, uy lực của Tam đại thần thông Ma chủng cũng tăng cường sâu sắc, dù là Đại Đạo Kiếm Vực của Vũ Văn Tài cũng đã ép không được hắn rồi.

- Người lại vẫn cất dấu thực lực!

Thấy vậy, Vũ Văn Tài gắt gao nhìn chăm chăm vào Tần Phàm quạt cánh màu đen lơ lửng giữa không trung kia, hắn cảm giác được không dám tin, rất rõ ràng, hiện tại thực lực của Tần Phàm đã vượt qua Hách Kiếm, thậm chí hắn rồi.

Hắn ngoại trừ thần kỹ một trương át chủ bài cuối cùng ra, hắn đối mặt Tần Phàm đã không có quá nhiều ưu thế khác.

- Cho dù như thế, thần kỹ của ta vừa ra, Nguyên Giới chi lực người có mạnh cũng vô dụng! Cuối cùng nhất vẫn phải thua ở dưới tay của ta!

Nghĩ tới đây, hắn nắm đầm nắm chặt, muốn thu trường kiếm màu bạc của hắn trở lại.

Một thanh trường kiếm này của hắn, cũng không phải Bán Thần khí tầm thường, muốn thi triển Thần kỹ, còn phải mượn nhờ đến nó.

Bất quá vừa lúc đó.

- Huyền Trọng quyền!

Tần Phàm bỗng nhiên là một quyền đánh ra về phía trước, lập tức trọng lực hơn vạn lần vào lúc đó nhanh chóng che trùm lên toàn bộ chiến trường, cả người Vũ Văn Tài, còn có những bóng kiếm màu bạc sắp sửa một lần nữa cùng một chỗ kia cũng không khỏi trầm xuống, lần nữa rơi xuống trên mặt đất.

- Cái gì! Đây là có chuyện gì?

Lúc này sắc mặt Vũ Văn Tài rốt cục cũng thay đổi, biến hóa bất thành hình, làm cho hắn trong khoảng thời gian ngắn không có kịp phản ứng, cũng bởi vì dạng này, trường kiếm màu bạc kia tạm thời không có triệu hồi được.

1652. Chương 1662: Biệt Khuất Nhận Thua. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1662: Biệt Khuất Nhận Thua. (2)

Tần Phàm muốn đúng là hiệu quả như vậy!

Tác dụng lớn nhất của Huyền Trọng quyền là xuất kỳ bất ý, để cho đối thủ có thời gian kinh ngạc ngắn, hơn vạn lần trọng lực này, dù là Lục kiếp Bán Thần trong khoảng thời gian ngắn cũng không tiếp thụ được, huống chi trọng lực trên Thiên Tài Đảo này vốn đã dị thường, song trọng trùng hợp, Vũ Văn Tài sinh ra trì độn ngắn ngủi.

Tuy chỉ là thời gian mấy cái hô hấp đối phương sẽ kịp phản ứng.

Bất quá Tần Phàm đã chuẩn bị đủ rồi.

- Chu Tước đề thiên!

Thanh âm trầm thấp mà cuồng bạo rót cực ở bên trong cổ họng của hắn chậm rãi phát ra, phảng phất như khai sơn phá thạch, khí tức áp lực lập tức bao phủ bên trong toàn bộ chiến trường, thậm chí mọi người trong thánh phòng quan sát cũng hình như có nhận thấy.

Mà Hắc Viêm đầy trời trên người hắn lộ ra càng thêm nồng đậm, toàn bộ bầu trời như là mây đen rậm rạp, thân thể thì đã hoàn toàn bao khóa ở trong ngọn lửa màu đen, theo hắn gầm nhẹ một tiếng này, Hắc Viêm bao vây lấy thân thể của hắn chậm rãi thành hình, cuối cùng nhất bao vây lấy hắn tạo thành một Hắc Viêm Chu Tước cực lớn.

Ngao...

Chu Tước vang lên, triển khai đôi cánh màu đen cực lớn, Niết Bàn màu đen che khuất bầu trời, mang theo lực lượng cường đại không cách nào ngăn cản, trực tiếp hướng về Vũ Văn Tài ở phía trước phóng đi, không gian cũng lập tức sụp đổ.

Một chiêu này, chính là lúc trước Tần Phàm từ trong Ma chủng truyền thừa đạt được, là lúc trước Chu Tước Ma Tôn không phục Thiên Địa đánh xuống Vô Thượng thiên kiếp, sau khi Niết Bàn trọng sinh, nó kẹp lấy một thân Niết Bàn Hắc Viêm hướng lên trời không bắt khuất gáy vang, kết quả là thanh âm gáy vang không cam lòng của nó trực tiếp phá tan Thương Khung!

Một chiêu Chu Tước đề thiên này là vì vậy mà đến, nghe nói phát huy thực lực chân chính đến mạnh nhất, vô cùng vô tận, thậm chí có thể trực tiếp phá tan vòm trời.

Lần đầu hắn thi triển là lúc trước cướp đoạt Bạch Hổ châu đối chiến Đậu Khi, lúc đó hắn vẫn chưa phát huy ra 1% lực lượng, nhưng cũng đã có được uy năng không kém, cơ hồ muốn Phần Thiên diệt địa. Hướng chỉ hiện tại, hắn đã nắm giữ tam đại thần thông, kể cả Chu Tước thần thông ở bên trong, năng lực Ma chủng đã sâu sắc kích phát, uy lực Ma chủng kỹ này mấy có lẽ đã có thể phát huy đến hơn phân nửa rồi.

Tóm lại, hiện tại Chu Tước Viêm Cổ màu đen này xuất hiện, một tiếng đề thiên, toàn bộ không gian đều chịu chấn động, tất cả người xem ở trong một cái chớp mắt này đều cảm giác được như là ngã vào trong bể lò.

Vèo...

Mà ở trong nháy mắt tiếp theo, sự tình để mọi người càng thêm khiếp sợ đã xảy ra, Tần Phàm hóa thân thành một đầu Chu Tước màu đen này, dĩ nhiên là bỗng nhiên vượt qua đại đoạn không gian, lập tức hàng lâm đến trước mặt Vũ Văn Tài!

- Cái gì? Đây là vũ kỹ để cho uy lực cũng có thể xuyên qua không gian sao?

Không ít người nhìn không được hít một hơi khí lạnh, phải biết rằng như vậy phải là Bát kiếp Bán Thần mới có thể nhẹ nhõm làm được, Thất Kiếp Bán Thần cũng còn lộ ra khó khăn.

Tần Phàm chỉ là một Ngũ kiếp Bán Thần mà thôi!

Dù là Vũ Văn Tài, lúc này trên mặt cũng xuất hiện vẻ kinh hoảng. Hắn có thể rõ ràng cảm giác được một chiêu Chu Tước đề thiên này của Tần Phàm đáng sợ, hơn nữa là tới đột nhiên, bởi vì bị Huyền Trọng quyền làm trễ nãi thời gian, hắn thậm chí ngay cả vũ khí cũng còn không có triệu hồi, căn bản không kịp thi triển thần kỹ!

Hắn muốn ngăn cản một chiêu này, quá khó khăn!

- A...

Bất quá đến trước mắt cuối cùng này, hắn nhất định phải cố cầm cự!

Trong miệng của hắn phát ra một tiếng gầm nhẹ không cam lòng, sau đó Nguyên Giới chi lực toàn thân mãnh liệt mà ra, Đại Đạo Kiếm Vực không ngừng co rút lại, ở trước mặt của hắn ngưng tụ thành một vòng kiếm phong lợi, muốn ngăn cản công kích của Tần Phàm.

- Hừ, vô dụng, ngươi đã không có cơ hội rồi!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm đỏ bừng, đồng dạng là thừa nhận lấy thống khổ thật lớn, đó là bởi vì kích hoạt trạng thái đa trọng đặc thù, làm cho thân thể của hắn cơ hồ muốn không chịu nổi.

Loại khí tức thô bạo kia tràn ngập toàn thân, hiện tại hắn bao khóa ở bên trong Chu Tước màu đen, thầm nghĩ muốn nhanh chóng đem cả người Vũ Văn Tài đều hoàn toàn thôn tính tiêu diệt!

Trên thực tế, hắn cái này kỳ thật cũng không tính là vũ kỹ xuyên việt không gian, bởi vì hắn hiện đang thi triển một chiêu Chu Tước đề thiên này, cũng có thể cho bản thân hóa thành Chu Tước, bản thân hắn có được năng lực xuyên việt không gian, Chu Tước này tự nhiên cũng có thể trực tiếp vượt qua.

Nhưng bất kể như thế nào, hôm nay công kích bất thành linh, lại để cho Vũ Văn Tài đừng nói là thi triển thần kỹ, căn bản ngay cả phòng ngự cũng không đủ thời gian chuẩn bị.

Oanh! Oanh! Oanh!

Thanh âm trùng kích bạo tạc không ngừng truyền đến, lưới kiếm của hắn ầm ầm sụp đổ, đầu lâu của Chu Tước màu đen kia mang theo một loại khí tức thượng cổ cường đại mà hung hãn, đã đâm vào trên thân thể hắn.

- Ta không cam lòng a a a...

Vũ Văn Tài cắn chặt hàm răng, huyết thủy từ trong miệng không ngừng chảy ra, hắn vốn là hắc mã lớn nhất của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, có được thực lực trùng kích Top 10 thậm chí Top 5, nhưng bây giờ ở trước mặt Tần Phàm thực lực cùng hắn không sai biệt lắm hoàn toàn không có lực ngăn cản.

Hắn có thể cảm giác được Nguyên Giới phòng ngự của mình không ngừng sụp đổ, Hắc Viêm cuồng nhiệt kia không ngừng trùng kích lấy thân thể của hắn, lực phủ ngũ tạng lập tức muốn không chịu nổi, mà cả người hắn cũng cơ hồ muốn hóa thành tro tàn rồi.

Lại tiếp tục như vậy, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Ta nhận thua...

Rốt cục, hắn cũng nhận không được nữa, cắn răng, biệt khuất mà không cam lòng phát ra thanh âm cuối cùng.

Nếu như hắn có thể thi triển thần kỹ, tình huống có lẽ không giống với lúc trước!

Hiện tại thần kỹ còn chưa kịp thi triển, nhưng đã bị bức nhận thua!

Còn phải xem Tần Phàm có tiếp thụ hay không!

Bao khóa ở bên trong Bát Tử Chu Tước, Tần Phàm gắt gao áp chế Vũ Văn Tài, lập tức muốn hoàn toàn đánh tan phòng ngự của đối phương.

Vũ Văn Tài nhận thua!

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm hơi có chút ngoài ý muốn, không thể tưởng được đối phương dứt khoát như vậy, vậy mà sẽ ở thời điểm này nhận thua. Bất quá ngẫm lại cũng khó trách, Vũ Văn Tài có thể đi đến nơi đây, cũng đã xem như thứ hạng không tệ, tuy còn không có lấy được kết quả mong muốn, nhưng coi như là dương danh Tân Thế Giới rồi, hoàn toàn không cần phải vì cậy mạnh mà tặng không tính mệnh, như vậy hết thảy hắn được đến sẽ biến mất hoàn toàn.

- Tiếp thụ hắn nhận thua hay không?

Tần Phàm đang tự hỏi.

- Muốn ta không giết người cũng có thể, bất quá thanh âm của người không đủ lớn, để tránh người đối ý, ta muốn tất cả mọi người trong hội trường nghe được.

Sau đó thanh âm của hắn ngưng tụ, như đã có quyết định truyền vào đến trong tai đối phương.

Mà Bát Tử Chu Tước trùng kích cũng tạm thời trì hoãn.

1653. Chương 1663: Danh Sách Top 10. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1663: Danh Sách Top 10. (1)

- Muốn cho tất cả mọi người nghe được?

Lúc này Vũ Văn Tài cảm giác được thập phần biệt khuất, thậm chí có chút ít khó có thể thừa nhận, nhưng hiện tại hắn đã là thịt cá trên thớt gỗ, căn bản không có khả năng phản kháng, hắn biết rõ nếu mình không đáp ứng, đối phương trong nháy mắt tiếp theo có thể triệt để phá hủy phòng ngự của hắn, cũng mang đi tính mệnh hắn. Hắn tuy có thần kỹ, nhưng căn bản không có cơ hội thi triển.

Hắn không có khả năng thắng nữa rồi!

Top 10 ở ngay trước mắt, nhưng hắn đã không có cơ hội bước qua!

- Ta Vũ Văn Tài... nhận thua...

Bất quá chỉ là do dự một chút, hắn liền có quyết định, dùng hết khí lực cuối cùng của mình rống lớn nói. Hắn cuối cùng nhất còn là thấy tính mệnh của mình trọng yếu, lưu lại tính mệnh, về sau mới có những khả năng khác.

Lúc này đây thanh âm của Vũ Văn Tài thật lớn, toàn bộ chiến trường Thần Đảo Thiên Tài Chiến cũng có thể nghe thấy.

Mà lập tức, cơ hồ tất cả ánh mắt người xem đều đã rơi vào trên chiến trường của Tần Phàm cùng Vũ Văn Tài.

Rất rõ ràng, Vũ Văn Tài ở trong trận đấu phía trước, thông qua đánh bại Hách Kiếm biểu hiện, đã để cho không ít người xem nhớ kỹ tên của hắn, còn đã từng bị coi như là hắc mã lớn nhất. Bây giờ nghe đến hắn nhận thua, đều không khỏi lộ ra thần sắc kinh ngạc.

- Vũ Văn Tài nhận thua!

- Vũ Văn Tài nhận thua? Hắn còn không có thi triển võ kỹ mạnh nhất kia đây này...

- Ha ha, vừa rồi ngươi không phải đã nói rồi sao? Hai người đối chiến vốn chính là như vậy, có đôi khi chưa hẳn thực lực cường sẽ thắng được, còn phải chú ý kỹ xảo chiến đấu, bất quá hiện tại điều đi qua, là Tần Phàm thắng!

Bên trong người xem, không thiếu đối thoại thú vị.

- Trận chiến hắc mã này, vẫn là Tần Phàm thắng, hắn mới là hắc mã lớn nhất.

- Một Ngũ kiếp Bán Thần đến từ không phải danh xưng Thần Đảo, có thể đánh bại nhiều thiên tài cùng Lục kiếp Bán Thần danh xưng Thần Đảo như vậy đi đến nơi đây... thật sự là kỳ tích a.

Ngay cả bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, lúc này cũng đều nhao nhao tiến hành chú ý đối với Tần Phàm. Đương nhiên, trong đó kích động nhất tự nhiên là Mạc Lợi Đảo chủ, nghe được Vũ Văn Tài nhận thua, hắn biết rõ Tần Phàm thắng cục đã định.

Tiến vào Top 10 rồi!

Mạc Lợi Thần Đảo hắn thật sự xuất hiện một người có thể tiến vào Top 10 Thần Đảo Thiên Tài Chiến! Hồi tưởng lại lúc trước Tần Phàm hứa hẹn, hắn còn tưởng là Tần Phàm khẩu phóng cuồng ngôn, hắn vốn ý định đối phương có thể tiến vào một ngàn tên đã rất hài lòng.

Hiện tại, Tần Phàm không chỉ có một lần lại một lần hoàn thành kỳ vọng lớn nhất của hắn. Hơn nữa cũng sáng khoái thực hiện lời hứa lúc trước.

- Hắn thật sự làm được! Khá lắm, không hổ là Kỳ Tích Chi Tử a!

Mà Mạc Thiên Dương lúc này cũng có chút thất thố hoa chân múa tay vui sướng, hưng phấn đến giống như người tiến vào Top 10 là hắn. Cái này là lòng trung thành đối với Thần Đảo, như quang vinh chung yên.

Lúc này Lăng Cầm cũng là hai mắt sáng ngời, nhìn thân ảnh thanh sắc phía dưới.

Kỷ Huyền Nhi khó được lộ ra mỉm cười động nhân tâm, tâm lo lắng cũng triệt để buông lỏng xuống. Tuy nàng tin tưởng Tần Phàm, nhưng y nguyên vẫn còn có chút lo lắng.

Lúc này Mộ Thanh Thanh tựa hồ là không có quá nhiều biểu lộ. Nhưng chỉ có chính nàng mới biết được, đôi bàn tay trắng như phấn của nàng giấu ở trong tay áo đang run nhè nhẹ. Người nam nhân kia cuối cùng là làm được rồi.

- Hô...

Mà nghe được thanh âm nhận thua của Vũ Văn Tài vang vọng toàn trường, lúc này Tần Phàm mới thu hồi Niết Bàn Hắc Viêm bao vây lấy toàn thân, thân hình lui về phía sau nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, bình tĩnh nhìn xem Vũ Văn Tài lúc này vẻ mặt tan hoang. Trên thực tế, nếu thời gian đi qua một ít, có lẽ hắn cũng duy trì không được rồi. Chu Tước đề thiên uy lực càng lớn, đối với hắn tiêu hao càng lớn.

Có thể nói, nếu không phải là bởi vì có Long thần Nguyên Giới ủng hộ, hắn có lẽ không đủ công phá tất cả phòng ngự của Vũ Văn Tài. Thực lực Vũ Văn Tài này rất cường, tạo nghệ đối với Kiếm đạo cực cao, Nguyên Giới bản thân cũng là cường đại hiếm có trong Lục kiếp Bán Thần.

Cũng may mắn một trận chiến này của Tần Phàm chính là tốc chiến tốc thắng, ngay từ đầu xuất kỳ bất ý chiếm trước tiên cơ, nếu không đánh bại đối phương một chút cũng không dễ dàng.

Bất quá vô luận như thế nào, hôm nay kết quả đã định.

Hắn thắng, Vũ Văn Tài thua.

- Ta tiếp nhận người nhận thua.

Tần Phàm vững vàng đứng ở trên mặt đất trấn định tự nhiên nói, trên người còn có Niết Bàn Hắc Viêm quần quanh, hắn y nguyên còn không có buông lỏng chú ý, nếu như lúc này Vũ Văn Tài phản công, hắn nhất định là hội lần nữa một kích trí mạng.

Lúc này trên mặt Vũ Văn Tài thập phần tái nhợt, còn mang theo vài phần ảm đạm.

- Cảm ơn.

Sau khi Tần Phàm triệt hồi công kích, hắn mới thở dài một hơi, sau đó hắn nhắm mắt lại, một hồi lâu mới mở ra, sau đó nhìn Tần Phàm, trong miệng có phần khí độ nói.

Lúc này ánh mắt của Vũ Văn Tài đã lộ ra thập phần bình tĩnh, giống như là từ trọc nước nguyên lai, hiện tại ở bên trong dĩ nhiên là lộ ra ít đi tạp chất rất nhiều. Trọng yếu hơn là, trở nên kiên định rất nhiều.

Đối với đối phương biểu hiện, Tần Phàm lại một lần nữa cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng hắn cũng chỉ là nhàn nhạt nói ra:

- Không có gì, người cùng ta vốn không có thù oán gì, ta cũng không nhất định phải lấy tính mệnh của người.

- Tần Phàm, nói thực ra ta rất cảm kích người, một trận chiến này mặc dù ta thua, nhưng ta lấy được ích lợi rất nhiều.

Lúc này trên mặt Vũ Văn Tài khó được lộ ra vẻ mỉm cười, một tia mỉm cười thập phần có khí độ, tự tin thông dong, êm tai nói tới:

- Đúng vậy, ta vừa rồi đích thật là thập phần không cam lòng, bất quá ngay vừa rồi sau khi ta trải qua sinh tử một đường, ta rốt cục nghĩ thông suốt. Chiến đấu vốn sẽ không có tuyệt đối công bình đáng nói, tuy ta còn có thần kỹ chưa thi triển, nhưng nếu như chúng ta thật sự có sinh tử thù hận, vừa rồi ta đã chết, có thần kỹ càng lợi hại cũng vô dụng.

- Đây đều là cơ duyên của người mà thôi.

Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng, xem ra lúc này đây Vũ Văn Tài này trải qua một trận chiến, ngược lại là gặt hái được không ít, loại thu hoạch tâm tình này thập phần khó được, về sau đối với võ đạo của đối phương sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

-Ha ha, Tần Phàm, không thể không nói, người là một đối thủ hết sức lợi hại, người bây giờ mới Ngũ kiếp Bán Thần đã có được thực lực như vậy, ta tin tưởng, sau khi người đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, đoán chừng dù là Bạch Trường Thiên cũng không phải là đối thủ của người.

Lúc này Vũ Văn Tài cười sang sảng một tiếng, sau đó trực tiếp quay người đi đến cổng truyền tống rồi đi, vì để cho Tần Phàm yên tâm, hẳn là đi vào cổng truyền tống mới triệu hồi ngân sắc trường kiếm của mình, lại nói:

- Bất quá sau khi ta trở về cũng sẽ tiếp tục cố gắng tu luyện, nếu chúng ta có cơ hội gặp lại sẽ tái chiến...

1654. Chương 1664: Danh Sách Top 10. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1664: Danh Sách Top 10. (2)

- Không có vấn đề.

Tần Phàm mỉm cười, hẳn chưa bao giờ sợ khiêu chiến.

...

Sau khi Tần Phàm chiến đấu xong, những chiến trường khác y nguyên cũng có không ít đang tiếp tục kịch liệt chiến đấu lấy.

- Quá tinh màu rồi, từng cái đều là tuyệt thế thiên tài, siêu cấp cường giả, chiến đấu này thật sự là làm người xem nhiệt huyết sôi trào a.

- Ha ha, chỉ nhìn một trận chiến của Tần Phàm cùng Vũ Văn Tài đã đáng giá vé rồi, không thể tưởng được cuối cùng mặc dù Vũ Văn Tài thua nhưng lại đột phá, xem ra Thần Đảo Thiên Tài Chiến này quả nhiên là va chạm ở giữa siêu cấp thiên tài, có thể để cho những thiên tài này sát ra hỏa hoa a.

- Mau nhìn, chiến trường bên kia rất tinh màu, còn có bên kia...

Có thể tiến vào đến trước hai mươi tên này, tự nhiên cũng không phải kẻ yếu, từng chiến trường đều thập phần gây chú ý ánh mắt của người xem, làm cho ngàn vạn người xem đều nhao nhao sợ hãi thần phục, sau khi trận đấu của Tần Phàm cùng Vũ Văn Tài kết thúc, tầm mắt của người xem liền chuyển dời đến trên những chiến trường khác.

Đối thủ của Bạch Trường Thiên là một thiên tài đến từ Thương Thần Đảo, người dự thi Thương Thần Đảo này biết rõ thực lực của mình không bằng Bạch Trường Thiên, vừa lên tràng là điên cuồng tiến công, bất quá đối mặt tiến công, Bạch Trường Thiên lại một mực thập phần thông dong đối diện, cuối cùng thiên tài Thương Thần Đảo kia tựa hồ tự mình cũng cảm giác được chênh lệch quá lớn, cũng đành phải chủ động nhận thua.

Đối thủ của Tiểu Chiến là một người dự thi đến từ Nguyên Hoàng đảo, Nguyên Hoàng đảo làm phương chủ sự cho Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, vì mặt mũi, người dự thi này đã nhận được Nguyên Hoàng đại lực trợ giúp, trên người có pháp bảo phòng ngự rất mạnh, Tiểu Chiến cùng hắn triển đấu rất lâu, cuối cùng thi triển một chiêu Bán Thần kỹ cường đại đến từ Yêu tộc, lúc này mới đánh bại hắn.

Ở bên trong những người dự thi khác, thực lực tương đối làm cho người chú mục còn có ba người.

Một người là Đại Hán đến từ Quyền Thần Đảo, tên là Mạnh Cương, người này cho người xem một loại cảm giác cương mãnh hữu lực, nắm đấm của hắn có thể so với Chung Cực cấp Bán Thần khí, khí lực cường hãn, có thể ngạnh kháng Thất Kiếp hung thú công kích mà vô sự.

Đối thủ trận chiến này của hắn cũng không yếu, nhưng kinh khí của người kia lại bị phòng ngự kinh khủng của hắn đơn giản chống đỡ, cuối cùng bị hắn tìm được cơ hội, một quyền đánh bại.

Một người là người dự thi đến từ Thủy Thần đảo, một nam tử âm nhu tên là Trình Khinh Vân, công kích của hắn âm nhu như nước, liên tục không ngừng, tựa hồ toàn bộ chiến trường đều bị công kích của hắn biến thành một biển lớn mênh mông, làm cho Nguyên Giới chi lực toàn thân của đối thủ hắn cũng không có cách nào phát huy, cuối cùng nhất bị hắn giết chết.

Cuối cùng là người dự thi đến từ Nữ Đế Thần Đảo, là một nữ tử Bạch Y Thắng Tuyết lạnh như băng, tên là Chu Nhược, nàng có được một chiêu thần kỹ, một khi thi triển, toàn bộ chiến trường đều cơ hồ bị nàng đóng băng, đối thủ của nàng căn bản không có bất luận sức hoàn thủ gì.

Từng tràng chiến đấu xuống, lúc này đây danh sách tiến vào Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến liên rất nhanh phân ra, trong đó Tần Phàm, Bạch Trường Thiên, Tiểu Chiến, Mạnh Cương, Trình Khinh Vân, Chu Nhược đều nổi tiếng, còn có danh tự bốn người khác là Dương Lỗi, Bác Hòa Nguyên, Vu Quân Nhạc cùng Liễu Tri Thánh.

- Không biết trận đấu Top 10 sẽ tiến hành như thế nào a?

Thấy cổng truyền tống đã mở ra, trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm, sau đó cũng từng bước một đi vào trong đó, hướng về chiến trường tiếp theo xuất phát.

Đã đến lúc này, mục tiêu sơ bộ của hắn đã đạt thành.

Đương nhiên, đây chỉ là mục tiêu thấp nhất.

Đối với trận đấu kịch liệt nhất kế tiếp, hắn là đang chờ mong.

- Danh sách Top 10 đã đi ra.

- Mười người này, là một đời thiên tài tuổi trẻ xuất sắc nhất Tân Thế Giới rồi, tùy tiện một cái đều là nhân vật cực kỳ khủng khiếp. Hơn nữa bọn họ đều là thiên tài chưa tới 30 tuổi, không biết bao nhiêu người tu luyện trăm năm trở lên cũng không có thực lực như bọn hắn.

- Cái thế giới này, vốn là thiên tài tranh phong, không phải dùng số ngày tu luyện đi nói.

- Đúng vậy, những thiên tài này cả đám đều có tiềm lực vô đạo vô hạn, ở đâu như chúng ta như vậy, sớm đến được vô đạo cực hạn, cũng chỉ có thời điểm chứng kiến những thiên tài này, mới có thể một lần nữa đẩy lên nhiệt huyết.

- Chắc chắn, nghe nói vòng tuổi trên người Tần Phàm kia chỉ mới hai mươi lăm tuổi a? Tuy là Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng thực lực của hắn so với không ít Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong còn mạnh hơn a.

- Ha ha, ta thấy vẫn là Hư Thần chi tử Bạch Trường Thiên lợi hại nhất, hổ phụ không sinh khuyển tử, cho tới nay ta phát hiện hắn vô luận đối thủ là ai cũng lộ ra thập phần nhẹ nhõm, đoán chừng còn không có đem hết toàn lực, lúc này đây quán quân không hắn thì không còn ai.

- Tần Chiến, Mạnh Cương, Chu Nhược, những người kia cũng không tệ a, không chiến một hồi, ai cũng không thể nói ai nhất định là mạnh nhất.

Một đôi con mắt nhìn chiến trường phía dưới, đều soi mói nhìn kỹ, có nghị luận thực lực cùng sự tích của riêng phần bọn hắn. Có sợ hãi thần phục, cũng có âm thầm cảm hoài, dù sao lúc này toàn bộ hội trường đều lộ ra không yên ổn tĩnh.

Dù là bảy mươi hai đảo chủ, lúc này đồng dạng đều là trên mặt mang mỉm cười nhìn mười người phía dưới.

Đối với mười người mạnh nhất của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, bọn hắn cảm giác được đây là đội hình mạnh nhất trong mấy trăm năm nay rồi, trận đấu lần này cũng đầy đủ phần khích, bọn hắn không có gì không hài lòng.

- Nguyên Hoàng, trận đấu Top 10 kế tiếp, người an bài như thế nào đây?

Không thiếu đảo chủ lúc này đều hứng thú tràn đầy, có chút chờ mong hưởng chủ sự Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này Nguyên Hoàng đảo chủ hỏi.

- Các vị đảo chủ an tâm một chút, trận đấu Top 10 này lập tức sẽ tiến hành rồi, tin tưởng sẽ không để cho các vị thất vọng.

Nguyên Hoàng thì trên mặt mang vui vẻ thần bí nói ra, nhìn ra được hấn đối với sắp xếp của mình cũng có phần tự tin đầy.

- Vậy chúng ta rửa mắt mà đợi rồi.

Không ít đảo chủ trải qua trận đấu phía trước, cũng đều đối với Nguyên Hoàng rất có lòng tin. Điều lần nữa đem ánh mắt dừng lại ở trên chiến trường Thần Đảo Thiên Tài Chiến, chờ đợi trận đấu Top 10 kia bắt đầu.

Đương đương đương...

Nhưng vào lúc này, tiếng chuông to lớn ở trên không toàn bộ hội trường vang lên.

Nghe được tiếng chuông, người xem phía dưới cũng đều không khỏi tự giác yên tĩnh trở lại, sau đó liền thấy Nguyên Hoàng đảo chủ vỗ chỗ ngồi bay ra, hấn lơ lửng ở trên không chiến trường Thiên Tài Chiến, trên mặt mang vui vẻ nhìn chiến trường phía dưới.

Phía dưới, bên trong chiến trường.

Tần Phàm ở đằng kia cổng truyền tống bên trong đi tới sau. Là đi tới một cái mới đích bên trong chiến trường.

1655. Chương 1665: Huỳnh Đệ Hợp, Đối Thủ Tụ

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1665: Huỳnh Đệ Hợp, Đối Thủ Tụ

đọc truyện mới nhất tại .

Diện tích chiến trường này cũng khá lớn, so với chiến trường vừa rồi hấn và Vũ Văn Tài quyết chiến thì lớn hơn rất nhiều, nhưng cùng thường ngày vượt qua kiểm tra bất đồng, lúc này đây hấn trực tiếp đi tới trong chiến trường mới, cũng không có bình chương trước khi chiến đấu.

Hấn còn chứng kiến mấy người Bạch Trường Thiên đã tới trước hấn, sau đó cũng có mấy người từ bên trong cổng truyền tống đi ra.

Chỉ chốc lát, mười tuyệt thế thiên tài tiến vào Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, toàn bộ tụ lại với nhau, hơn nữa lúc này đây không có bất kỳ bình chương trước khi chiến đấu, mọi người cơ hồ là mặt đối mặt đứng ở trung ương chiến trường.

- Không thể tưởng được người thật có thể tới đây.

Ở mấy cửa trước Tần Phàm cùng với Bạch Trường Thiên xảy ra ma sát, vừa nhìn thấy người phía trước, hai mắt lập tức lạnh lẽo, ánh mắt như là hai đạo lợi kiếm bắn ra.

- Người có thể tới, ta tự nhiên cũng có thể đến.

Đối mặt ánh mắt sắc bén bá đạo kia của Bạch Trường Thiên, Tần Phàm lại biểu hiện được thập phần bình tĩnh. hấn cũng chậm rãi nâng con ngươi lên, bốn mắt nhìn nhau.

Lúc trước hắn cùng đối phương đối mặt qua, mà hôm nay khoảng cách gần chứng kiến Bạch Trường Thiên này, áo bào trắng tóc đen, hai con ngươi như điện, khí thế tự sinh, người này cho người cảm giác giống như là hồng thủy cuộn cuộn, đứng ở trước mặt hắn phải thừa nhận áp lực thật lớn.

- Người tốt nhất cầu nguyện một hồi không gặp được ta, nếu không ta sẽ cho người vì cuồng ngôn mà trả giá thật nhiều đấy.”

Ánh mắt như là cuồng đao, thanh âm của Bạch Trường Thiên lạnh lùng lại lần nữa truyền đến, những người khác ở đây tựa hồ cũng cảm thấy một loại khí thế Phong Quyển Tàn Vân, đều nhận lấy ảnh hưởng.

- Ta ngược lại là hy vọng có thể gặp được người, bởi vì ta cảm thấy người cũng rất cuồng, so với ta còn cuồng hơn, ta rất muốn nhìn người một chút phải chăng thật sự có tư cách ngông cuồng hay không.

Mà Tần Phàm thì đứng chấp tay, ngạo nghễ ưỡn ngực, trên khí thế một chút cũng không rơi vào hạ phong.

- Tốt, tốt, người đã nói như vậy, ta tạm thời xem người là đối thủ có vài phần thực lực, Bạch Trường Thiên ta cũng thật lâu chưa bao giờ gặp đối thủ để cho ta nghiêm túc, ta hi vọng người không để cho ta thất vọng.

Lúc này Bạch Trường Thiên ngửa mặt lên trời cười cười, nói liên tục hai chữ tốt, bất quá trên mặt hắn lộ ra vui vẻ kia, lại để cho người liên tưởng tới một đầu sư tử mạnh mẽ sắp sửa ăn.

- Người nói với ta cùng loại lời như thế này, người không phải là người thứ nhất, bất quá cuối cùng nhất ta đều không có để cho bọn hắn thất vọng, cho nên ta tin tưởng người cũng sẽ không biết thất vọng... chỉ biết thất bại!

Nhưng Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng nói, luận tu vi tâm tình, hắn tin tưởng ở đây không có người nào vượt hắn.

- Hừ, đã như thế, vậy không bằng chúng ta trước luận bàn thoả một phát là tốt rồi.

Nghe đến đó, Bạch Trường Thiên rốt cục cũng nhịn không được nữa trên mặt xuất hiện một tia cực lạnh chi sắc, ẩn chứa tí ti sát cơ, lập tức là dưới chân chậm rãi đạp mạnh về phía trước, cái nộ khí kia tựa hồ cũng chuyển đến dưới chân, lập tức mảng lớn chiến trường rạn nứt đi ra, những người dự thi khác đều phải ghé mắt.

- Nay họ Bạch, người muốn đối phó lão Đại ta, người trước phải qua cửa ải này đã.

Nhưng vào lúc này, một thanh âm hơi có vẻ non nớt bỗng nhiên truyền đến, sau đó thấy Tiểu Chiến đột nhiên chắn ở trước Bạch Trường Thiên, trong tay giơ cự cung màu đen, ánh mắt kiên định.

Thấy vậy, mặt mày của Tần Phàm có chút trầm xuống.

Hắn và Tiểu Chiến, cuối cùng là lần nữa chạm mặt rồi.

Hồng Mục Chiến Trư này đi theo hắn tới, cũng đã xưa đâu bằng nay, đồng dạng là cùng hắn tiến nhập Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến này.

- Người là ai?

Bạch Trường Thiên trông thấy Tiểu Chiến chắn trước mặt, không khỏi là thần sắc trở nên càng thêm lạnh như băng.

- Yêu Thần Đảo Tần Chiến! Tần Phàm là lão đại của ta, vĩnh viễn là lão đại!

Tiểu Chiến hếch ngực, ngạo nghễ nói ra.

Nghe được Tiểu Chiến nói, Tần Phàm nắm đấm nắm chặt lại, trong lòng của hắn do dự, muốn nói chút gì đó, nhưng cuối cùng nhất vẫn là không có nói cái gì, chỉ là để cho hai người Tiểu Chiến cùng Bạch Trường Thiên tiếp tục đấu khí thế.

Có lẽ hắn là bị một câu vĩnh viễn là lão đại kia của Tiểu Chiến làm xúc động, tâm tình lại một lần nữa sản sinh biến hóa.

- Các người là cùng một chỗ hay sao?

Sắc mặt Bạch Trường Thiên âm trầm, tuy hấn đối với thực lực của mình rất có tự tin, nhưng hấn nhìn ra được thực lực của Tiểu Chiến không kém, dùng hấn lực lượng một người đối kháng hai người trong Top 10 Thần Đảo Thiên Tài Chiến, không quá dễ dàng.

- Không phải.

Tiểu Chiến đang muốn nói chuyện, lúc này Tần Phàm mở lời nói ra:

- Đối phó người, ta một người là đủ rồi.

- Lão đại.

Tiểu Chiến còn muốn nói chút gì đó.

- Lui ra đi.

Tần Phàm chỉ là liếc nhìn đối phương, khoát tay áo nói ra, cuối cùng nhất hấn vẫn là hung ác rơi xuống nhần tâm.

- Lão đại...

Tiểu Chiến có chút không cam lòng, nhưng đối mặt ánh mắt của Tần Phàm, cuối cùng nhất cũng đành phải ủy khuất lui xuống.

- Ta và người, một chọi một.

Tần Phàm chỉ chỉ Bạch Trường Thiên, vừa chỉ vừa nói.

- Đây chính là tự người nói đấy.

Trên mặt Bạch Trường Thiên lộ ra một vòng cười lạnh, khí thế bắn ra, như là Đại Giang vạn dặm đảo lưu, mạnh mẽ đến tựa hồ núi cao cũng muốn trực tiếp xông ngược lại.

Nhưng vào lúc này.

- Các vị, đầu tiên chúc mừng các người tiến nhập Top 10 Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, các người đều là tuyệt thế thiên tài, tương lai tiềm lực không thể hạn lượng. Bất quá hiện tại quyết đấu ở giữa các người còn không có chính thức bắt đầu, ta khuyên các người vẫn là không muốn nhanh như vậy lãng phí thực lực thì tốt hơn.

Thanh âm của Nguyên Hoàng bỗng nhiên ở trên không truyền đến.

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm cùng Bạch Trường Thiên lập tức cảm giác toàn thân mình lập tức buông lỏng, sau đó cũng không khỏi ngừng lại. Tần Phàm biết rõ đó là Nguyên Hoàng vừa rồi hơi chút nhúng tay giằng co ở giữa bọn hấn, lực lượng danh xưng đảo chủ quá mạnh mẽ, giờ tay nhắc chân có thể ảnh hưởng tới bọn hấn.

- Đem toàn bộ mọi người tụ cùng một chỗ, tỷ thí Top 10 sẽ là như thế hay sao?

Mà những người dự thi khác cũng đều nhìn về phía trên không, trong lòng có các loại suy đoán.

Lúc này đây, là Nguyên Hoàng tự mình đến tuyên bố quy tắc, đủ để nhìn ra được rất coi trọng.

- Một trận chiến này, đối thủ của các người là chính các người!

Cũng vào lúc này, thanh âm của Nguyên Hoàng kia mang theo vài phần nghiêm ngẫm ở trên không vang lên, làm cho tất cả mọi người không khỏi khẽ giật mình.

- Đối thủ là chính mình?

Nghe được thanh âm tuyên bố của Nguyên Hoàng đảo chủ, không chỉ là mười người dự thi ở đây, thậm chí là toàn trường người xem đều không khỏi trên mặt lộ ra ngoài ý muốn cùng khó hiểu, chỉ có bảy mươi hai tên đảo chủ kia lúc này đều là trên mặt lộ ra mỉm cười chi sắc, không ít đảo chủ cũng âm thầm gật đầu.

1656. Chương 1666: Nguyên Hoàng Ảo Cảnh. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1666: Nguyên Hoàng Ảo Cảnh. (1)

Rất rõ ràng, những đảo chủ này đối với Nguyên Hoàng nói là có lý giải, hơn nữa cũng rất nhanh suy đoán đến trận đấu sắp tiến hành kia, ả ả có chút chờ mong.

- Ha ha, như vậy trong trận đấu này, có lẽ cũng chỉ có Nguyên Hoàng mới có thể đi vào, trách không được hắn muốn đích thân bay xuống chủ trì trận đấu.

Có đảo chủ lúc này vừa cười vừa nói.

- Đúng vậy, lại để cho những thiên tài này chống lại chính mình, cái kia hẳn là một chuyện thập phần thú vị a.

Nhóm Đảo chủ lúc này đối với trận đấu sắp tiến hành kia đều cảm thấy thập phần có hứng thú, ánh mắt đều nhao nhao nhìn phía dưới.

- Mạc huynh, người đối với trận đấu Top 10 kế tiếp này thấy thế nào?

Thái Hư đảo chủ lúc này cũng mỉm cười hướng Mạc Lợi Đảo chủ hỏi.

- Kế tiếp đối thủ của những người dự thi này dĩ nhiên là chính bọn hắn, ta cũng cảm giác được có chút ngoài ý muốn, chẳng qua nếu như ta không có đoán sai, lúc này đây trong trận đấu hẳn là cùng Nguyên Hoàng ảo cảnh của bản thân Nguyên Hoàng hắn có quan hệ a, Nguyên Hoàng ảo cảnh này chính là độc môn bí kỹ của bản thân hắn, đây cũng là nguyên nhân vì cái gì trận đấu Top 10 cần hắn tự mình chủ trì rồi.

Mạc Lợi Đảo chủ trả lời nói ra.

- Mạc huynh cùng ý nghĩ của ta đồng dạng, ta nghĩ một hồi mười người này sẽ tiến vào bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh của Nguyên Hoàng tiến hành khảo nghiệm, tuy Nguyên Hoàng ảo cảnh này ta còn không có cơ hội thể nghiệm qua, bất quá nghe nói hết sức lợi hại, trong đó biến hóa vạn phần, dù là đảo chủ danh hiệu Đế cấp cũng chịu ảnh hưởng, Bán Thần cấp bậc đảo chủ trở xuống, trừ khi là Nguyên Hoàng chủ động phóng thích, nếu không một khi tiến vào trong đó căn bản không có khả năng đi ra.

Thái Hư đảo chủ gật đầu nói.

- Bất quá nói thực ra, cửa ải này ta ngược lại là đối với Tần Phàm càng có lòng tin rồi, cái này vẫn là ta ở sau khi hắn tiến vào trước 100 Thiên Tài Chiến, lần thứ nhất đối với hắn có lòng tin như vậy. Bởi vì Tần Phàm này, tu vi tâm tình cực cao. Võ đạo ý chí cực kỳ kiên định, cửa ải này đối với hắn mà nói ngược lại là ưu thế rất lớn.

Mạc Lợi Đảo chủ nhìn chiến trường phía dưới, lộ ra mỉm cười nói.

- Lời mặc dù nói như thế, chỉ là Nguyên Hoàng ảo cảnh của Nguyên Hoàng này không phải hoàn cảnh bên ngoài có thể so sánh a.

Thái Hư đảo chủ thì mỉm cười nói.

- Ha ha, ta đây cùng Thái Hư huynh đánh cuộc một lần như thế nào?

Mạc Lợi Đảo chủ tiếp tục cười nói, lúc này tâm tình của hắn ngược lại là nhẹ nhõm, dù sao Tần Phàm đã tiến nhập Top 10, đạt đến kỳ vọng lớn nhất của hắn rồi.

- A? Đánh cuộc như thế nào?

Thái Hư đảo chủ cũng lộ ra hứng thú chỉ sắc.

- Gần đây ta biết rõ Thái Hư huynh sắp sửa luyện chế Cửu Chuyển Luyện Thần Đan. Đan dược này có công hiệu đối với cấp bậc đảo chủ chúng ta, tinh thần tăng lên cũng có được tác dụng cực đại, hơn nữa ta còn biết Thái Hư huynh người còn kém mấy vị Linh Dược trọng yếu, lúc này đây chúng ta đánh cuộc là: nếu

như Tần Phàm có thể tỉnh lại trong Top 3 của Nguyên Hoàng ảo cảnh, như vậy Cửu Chuyển Luyện Thần Đan này của Thái Hư huynh phải luyện chế cho tại hạ một khóa, nếu ta thua, tất cả Linh Dược Thái Hư huynh cần ta sẽ phụ trách thu thập. Đương nhiên, dù là tại hạ thắng, Linh Dược này cũng vẫn là ta phụ trách thu thập.

Sau đó Mạc Lợi Đảo chủ vừa cười vừa nói.

- Hắc hắc, Mạc Lợi huynh thật sự là đã có âm mưu, Cửu Chuyển Luyện Thần Đan này coi như là ta, suất thành đan cũng gần kề một hai phần mười mà thôi. Hơn nữa luyện chế một lần, ít nhất cần tốn hao bảy bảy bốn mươi chín ngày... Bất quá Linh Dược cũng không phải dễ dàng tìm được như vậy. Đoán chừng là phải đi hơn phân nửa Tân Thế Giới, nếu như Mạc huynh thật sự ý định giúp ta, ta tự nhiên cũng không cự tuyệt.

Thái Hư đảo chủ cười nói.

- Vậy thì một lời đã định.

Mạc Lợi Đảo chủ lòng tràn đầy vui mừng, hẳn bây giờ đối với Tần Phàm vẫn là thập phần có lòng tin, nhớ tới ánh mắt kiên định lúc Tần Phàm nói muốn ít nhất lấy được Top 10 Thiên Tài Chiến, hẳn càng thêm tin tưởng vững chắc.

Chiến trường phía dưới.

Lúc này trên mặt Nguyên Hoàng mỉm cười nhìn mười người phía dưới nói ra:

- Ta biết rõ thực lực của các người đều rất cường, hoặc là hiện tại các người cũng tin tưởng tràn đầy. Cảm thấy những người khác sẽ không là đối thủ của các người. Bất quá ở cửa ải này, các người phải đối mặt là chính các người! Bởi vì phạm là thiên tài. Chỉ có không ngừng siêu việt chính mình, mới có thể cuối cùng đạp vào đỉnh phong!

Nghe được Nguyên Hoàng nói, Tần Phàm sâu sắc chấp nhận.

Trên đường tu hành, tổng hội sẽ gặp được các loại khó khăn cùng các loại hấp dẫn, chỉ có chinh phục tất cả khó khăn cùng hấp dẫn, mới có thể không ngừng tiếp tục hướng về trước. Võ đạo tu hành, đồng thời cũng là quá trình không ngừng chiến thắng chính mình.

Một mực siêu việt chính mình, mới có thể đi về đỉnh phong, nếu như không thể chiến thắng chính mình, như vậy liền sẽ mất đi động lực tiến lên.

- Phía dưới, để cho bốn hoàng đơn giản nói quy tắc tỷ thí này một chút.

Nhìn xem mười người dự thi kia đều lộ ra thần sắc khó hiểu, lúc này Nguyên Hoàng mới lần nữa mở lời nói ra:

- Kỳ thật cũng rất đơn giản, đầu tiên, các người sẽ tiến nhập bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh của bốn hoàng, ở bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh của ta, các người đều sẽ sinh ra ảo giác. Điểm ấy tự tin Nguyên Hoàng ta vẫn có, dùng thực lực bây giờ các người, căn bản còn không có khả năng thoát khỏi ảo cảnh của ta.

- Một hồi ở bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh của ta, các người gặp được hình chiếu của chính mình, cái hình chiếu này sẽ có được tất cả năng lực của người bây giờ, cũng chính là các người có cái gì, suy nghĩ cái gì, hình chiếu của các người đều biết, công kích lực phòng ngự của người, còn có vũ kỹ của người... tất cả đều không ngoại lệ.

Nguyên Hoàng nói ra:

- Mà cửa ải này, các người chỉ có đả bại hình chiếu của các người, cũng chính là vượt qua chính các người mới xem như thông qua, cuối cùng nhất trong các người khiêu chiến thất bại, sẽ bị loại bỏ. Các người đều có được nửa giờ thời gian, vượt qua khoảng thời gian này không có thành công cũng đồng dạng là thất bại.

- Hắc hắc, cũng không sợ nói cho các người, cửa ải này kỳ thật cũng là cơ duyên của các người, đối với thực lực bây giờ của các người tăng lên cùng về sau võ đạo phát triển đều có trợ giúp rất lớn, coi như là bốn hoàng đã lên ban phát phần thưởng cho các người trước rồi, các người phải hảo hảo nắm chắc a.

Ánh mắt của Nguyên Hoàng đảo qua mười người phía dưới, có chút ý vị thâm trường nói:

- Hiện tại, các người đều chuẩn bị xong chưa?

Nghe vậy, mười người dự thi đều hít sâu một hơi, điều tiết tâm thần thoáng một phát, đem chính mình điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất.

Tần Phàm cũng nắm chặt lại nắm đấm, lại chậm rãi buông ra, đồng dạng là chuẩn bị xong.

- Như vậy, phía dưới khảo nghiệm bắt đầu đi, chúc các người thành công!

1657. Chương 1667: Nguyên Hoàng Áo Cảnh. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ nguồn

Chương 1667: Nguyên Hoàng Áo Cảnh. (2)

Thấy vậy, Nguyên Hoàng liền quơ quơ tay áo, sau đó liền thấy một màn hào quang Kim Sắc chậm rãi từ trên trời đánh xuống, toàn bộ bao phủ mười người dự thi trên chiến trường phía dưới ở trong đó.

Rất nhanh, trên người mười người dự thi trong chiến trường đều bị một loại hào quang thần bí đặc thù bao phủ, xem hình như là bị trời chiều chiếu rọi, nhưng mười người này vừa bị tia sáng này tiếp xúc, lập tức cả người đều không nhúc nhích, hơn nữa con mắt còn tự nhiên chậm rãi khép lại, như là lão tăng nhập định.

- Nguyên Hoàng này ngược lại là hảo tâm tư, mười người này từng cái đều là tuyệt thế thiên tài, hiện tại mượn danh nghĩa Thần Đạo Thiên Tài Chiến bán đi một cái nhân tình cho bọn hắn, ngày sau nếu bọn hắn có chỗ thành tựu, tất nhiên sẽ nhớ rõ nhân tình này.

Một đảo chủ lúc này nhìn xem phía dưới tiến hành hết thấy, không khỏi thấp giọng nghị luận nói.

- Đúng vậy a, lúc này đây Nguyên Hoàng tựa hồ có chút không lưu manh, hắn ngược lại là cảm nhân tình của mười người này rồi, nhưng không thể nào lại để cho chúng ta ở chỗ này xem bọn hắn ngốc đứng ở chỗ đó chứ?

Có đảo chủ cũng bất mãn phụ họa nói.

- Vậy thì sẽ không, Nguyên Hoàng Bí Cảnh của Nguyên Hoàng có thể nói là nhất tuyệt, rất nhanh các người có thể chứng kiến một hồi thí hoàn toàn mới rồi.

Cũng có đảo chủ quen biết Nguyên Hoàng phân biệt giải thích.

Ông...

Mà cũng vào lúc này, Nguyên Hoàng ở phía dưới lần nữa biến đổi thủ thế, sau đó mọi người liền chứng kiến trên đầu mười người kia đều phóng ra quang mang màu vàng, những hào quang này một mực vọt tới trên bầu trời, làm cho toàn bộ bầu trời đều hào quang đại phát .

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, sau đó liền trông thấy hào quang phóng ra từ trên đầu những người dự thi kia dần dần tạo thành bóng người, những bóng người này đúng là hình chiếu của mười người dự thi, hơn nữa đều có hai cái, một cái toàn thân màu đen, một cái là cùng người dự thi giống như đúc.

Hai mươi hư ảnh này, trên trời phân ra mười cái màn sáng, xem giống như là đồng thời trình diễn lấy mười bộ phim điện ảnh.

- Đây cũng là tình cảnh trong thức hải mà những người dự thi kia trải qua, bóng người màu đen là hình chiếu do ảo cảnh sinh ra, mà cái khác không có cái biến thì là bản thân người dự thi bọn hắn. Chỉ cần bóng người màu đen kia biến mất, thì đại biểu bọn hắn đã vượt qua chính mình, thông qua được khảo nghiệm.

Lúc này thanh âm của Nguyên Hoàng truyền khắp toàn bộ hội trường.

- Quá thần kỳ, không hổ là đảo chủ cấp cường giả.

- Ha ha, lại để cho người dự thi cùng chính mình tác chiến, rất có thú vị. Đây chính là không dễ dàng a, bởi vì rất nhiều người thắng được người trong thiên hạ, chưa hẳn có thể thắng được chính mình.

Nghe vậy, toàn trường người xem đều ngẩng đầu nhìn lên trời không, nguyên một đám hứng thú dạt dào, nghị luận nhao nhao.

Bất quá mười người dự thi vào lúc này đối với hết thảy ngoại giới đều không có cảm giác, hoàn toàn đắm chìm ở bên trong ảo cảnh, mặt quay về phía mình. Trên thực tế, trước kia bọn hắn đều bị Nguyên Hoàng nói dối, Nguyên Hoàng vì để ười người này tiến vào ảo cảnh, nên cố ý không nói tình huống gì.

- Đây chính là hình chiếu của mình sao?

Ở bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh, Tần Phàm nhìn hình chiếu màu đen trước mặt mình kia, cái hình chiếu này xem thân hình bên ngoài, thậm chí khí tức trên thân đều cùng hắn giống như đúc, thậm chí hắn từ trên người đối phương còn cảm thấy khí tức Ma chủng.

Đương nhiên, hắn cũng không biết đây hết thảy chỉ là ảo giác của mình, tưởng rằng mình đối mặt một đối thủ chân chính.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân Tần Phàm đạp mạnh, liền trực tiếp hướng về hình chiếu này phóng đi.

Oanh!

Nắm nắm bí mật mang theo lấy kinh khí mãnh liệt đánh ra một quyền, đánh về phía bản thân chính mình kia.

Bất quá một quyền này lại hoàn toàn không chỗ hữu dụng, lúc này trên mặt Tần Phàm màu đen kia dĩ nhiên là thập phần sinh động lộ ra một tia vui vẻ trên mặt, sau đó cũng đánh ra một quyền, nắm nắm hai người hung hăng đụng vào nhau.

Ngay sau đó, hai bóng người rất nhanh tách ra.

Quả nhiên lực công kích của hai người đều như nhau, Tần Phàm cảm giác được toàn thân khí huyết mình lúc này đều quay cuồng, nhưng căn bản không có thể tạo thành một điểm ảnh hưởng đối với hình chiếu kia.

- Mình cũng chiến thắng không được, cái kia nói gì tới vô đạo đỉnh phong? Lại đến!

Tần Phàm cắn răng một cái, lần nữa xông về trước, hơn nữa ở không tự giác tầm đó, hắn dần dần lâm vào bên trong điên cuồng.

Mà ở dưới loại điên cuồng này, ở chỗ sâu trong thân thể của hắn tựa hồ cũng có được cái gì đang bị kích phát ra.

Mười người dự thi lúc này đều hướng về hình chiếu của mình khởi xướng tiến công, bọn hắn ban đầu còn lưu lại lấy một chút ý thức là mình ở bên trong ảo cảnh, nhưng đã đến đẳng sau, bọn hắn cơ hồ đều hoàn toàn sa vào Nguyên Hoàng ảo cảnh, quên mất địch nhân mình đối mặt chính là hư ảo.

Dần dần điên cuồng...

Thậm chí có mấy người dự thi trên khóe miệng đã chảy ra máu, đó là bọn hắn đối với chính mình tạo thành tổn thương, vốn là tinh thần tổn thương, nhưng đẳng sau tinh thần tổn thương sẽ làm cho thân thể tổn thương.

- Những người này đối với mình cũng ác như vậy.

Khán giả nhìn xem hào quang chiến đấu trên bầu trời kia, không khỏi là âm thầm sợ hãi thán phục.

- Đúng vậy, nhất là Tần Phàm, Mạnh Cường cùng Hắc Đại Ngư đến từ Quyền Thần Đảo, đó là đối với mình cũng là liều mạng a.

Nhìn xem một vài tràng cảnh chiến đấu trên bầu trời kia, khán giả đều cảm giác được hoàn toàn mới mẻ.

- A... Bạch Trường Thiên kia, tựa hồ có điều đột phá?

Có người đột nhiên kinh hô nói ra.

- Đúng vậy, thật sự như thế! Mặt ngoài thân thể Bạch Trường Thiên này tản ra hào quang lưu ly, nghe nói hần tu luyện chính là Lưu Ly Thánh Thể, đây là Luyện Thể thuật đặc sắc của Hư Thần, tu luyện tới chỗ cao thâm, phòng ngự thân thể trở nên rất mạnh, huyết nhục đều giống như biến thành thánh lưu ly, hết sức lợi hại!

Có người xem tin tức linh thông nói ra.

- Không hổ là Hư Thần chi tử, thiên tài đúng là thiên tài, xem ra Bạch Trường Thiên cũng đã tu luyện Thánh Thể tới cảnh giới cực cao rồi.

Không ít mọi người nhao nhao tán thưởng.

- Bạch Trường Thiên sắp đột phá, cái kia có phải là hần siêu việt chính mình, thoát khỏi Nguyên Hoàng ảo cảnh hay không?

Có người thì là nghi vấn.

- Cái này khó nói, Nguyên Hoàng ảo cảnh không có đơn giản như vậy.

Có người nói.

- Chu Nhược, bọn người Trình Kinh Vân biểu hiện tựa hồ cũng không tệ...

Trên thần tọa bảy mươi hai đảo chủ.

- Hư Thần Đảo chủ, Lưu Ly Thánh Thể này của lệnh công tử chắc hẳn đã được người chân truyền đi à nha?

Có đảo chủ cùng Hư Thần quen biết hỏi.

- Ha ha, khuyến nghị ở phương diện này đích thật là có chút thiên phú, vốn đã đạt đến tiểu thành chi cảnh mấy năm thời gian, hiện tại xem ra đột phá đến đại thành chi cảnh rồi, còn phải đa tạ Nguyên Hoàng a.

Hư Thần một thân áo bào trắng lúc này lộ ra có chút vui mừng nói.

1658. Chương 1668: Lần Thứ Tư Ma Chủng Luyện Thể

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1668: Lần Thứ Tư Ma Chủng Luyện Thể

- Chắc chắn, còn chưa đủ 30 tuổi đã tu luyện Lưu Ly Thánh Thể đến đại thành chi cảnh. Đây chính là so với thời điểm Hư Thần người tuổi trẻ còn muốn lợi hại hơn a. Ta biết rõ Lưu Ly Thánh Thể này của người tu luyện tới đại thành chi cảnh, thân thể có thể vượt qua 80% hóa thành thánh lưu ly, đến lúc đó năng lực phòng ngự kia đoán chừng dù là Thất Kiếp Bán Thần cũng khó dùng tổn thương đi à nha.

Đảo chủ kia còn nói thêm.

- Ngoại trừ công kích thần kỹ cấp, coi như là đứng ở nơi đó, thấp hơn Thất Kiếp Bán Thần đoán chừng là không ai có thể tổn thương được hần rồi.

Hư Thần thì thập phần tự tin nhàn nhạt nói ra, hần tu luyện đúng là Lưu Ly Thánh Thể này, thập phần tinh tường uy lực trong đó.

Hơn nữa hấn không có nói ra chính là, tu luyện Lưu Ly Thánh Thể này tới đại thành, có thể nói toàn thân đều có thể so với Thần Khí, ngoại trừ lực phòng ngự tăng nhiều, Nguyên Giới chỉ lực vận chuyển một vòng, chẳng khác gì là từ Thần Khí phát ra, lực công kích cũng sẽ tăng nhiều.

- Ở bên trong mười người này, vô luận là ở lực công kích hay là lực phòng ngự, không người có thể vượt qua hấn rồi, dù là Quyền Thần Đảo Mạnh Cường phòng ngự cực cao kia cũng không thể.

Trong lòng Hư Thần còn âm thầm bổ thêm một câu, trên mặt đối với Bạch Trường Thiên lộ ra một vòng vui vẻ thoả mãn.

Mà ở trên bầu trời, ảnh tượng thuộc về Tần Phàm kia.

Tần Phàm vốn đang điên cuồng tiến công lấy hình chiếu của hấn, nhưng sau khi Bạch Trường Thiên đột phá không lâu. Bản thể hấn lại đột nhiên liền buông tha tiếp tục công kích, hình ảnh bản thể kia thì gây người ở phía trên giữa không trung. Tùy ý cho hình chiếu của hấn không ngừng mà công kích tới hấn, hấn là hoàn toàn như là biến thành Thạch Đầu, vẫn không nhúc nhích.

- Tần Phàm này là chuyện gì xảy ra?

Mà không ít người xem đối với Tần Phàm cũng có chút chú ý, lúc này chứng kiến một màn như vậy, đều là nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Trời ạ, tiếp tục như vậy, bản thân Tần Phàm nhất định sẽ bị trọng thương. Ở trong Nguyên Hoàng ảo cảnh, lĩnh vực công kích là có thể trực tiếp tác dụng đến thân thể của hấn đấy.

Mà người đến tự Mạc Lợi Thần Đảo càng là không khỏi lo lắng.

Mà ở trên thân thể chân thật của Tần Phàm, lúc này trên mặt cũng nhiều lần xuất hiện vẻ thống khổ, máu tươi trên khóe miệng không ngừng chảy ra. Bởi vì hấn là bị hình chiếu của chính mình công kích không ngừng tổn thương lấy. Hình chiếu có được công kích của bản thể hấn, dùng mâu công thuận, thân thể của hấn cũng có chút không chịu nổi.

Tràng cảnh quỷ dị như vậy, làm cho người xem toàn trường đều thập phần nghi hoặc, nhao nhao đưa ánh mắt tới, tất cả đại đảo chủ cũng đều có chút chú ý.

- Ha ha, Mạc Lợi huynh, xem ra lúc này đây người sẽ thua a.

Chứng kiến cảnh tượng như vậy, lúc này Thái Hư đảo chủ cười cười nhìn Mạc Lợi Đảo chủ nói ra, hai người bọn họ đổ ước, chính là dùng Tần Phàm có thể tỉnh lại trong Top 3 hay không, hiện tại xem ra Tần Phàm căn bản là không có cơ hội rồi.

- Tần Phàm hấn đến tốt cùng đang làm cái gì? Không phải là triệt để trầm mê ở bên trong ảo cảnh đi à nha? Tiếp tục như vậy, đừng nói là Top 3 tỉnh lại, có thể ở trong nửa giờ đánh bại hình chiếu hay không cũng là một vấn đề, còn không biết có thể tạo thành ảnh hưởng đối với võ đạo của hấn hay không...

Mạc Lợi Đảo chủ cũng không khỏi nhượng mảy nói ra, nếu như không thể ở trong nửa giờ đánh bại hình chiếu, đó chính là sẽ bị loại bỏ rồi.

- Cái này Mạc Lợi huynh ngược lại là không cần lo lắng, nửa giờ sau chỉ cần Nguyên Hoàng triệt hồi Nguyên Hoàng ảo cảnh, đoán chừng Tần Phàm có thể khôi phục lại rồi.

Thái Hư đảo chủ liền nói.

Mà ở bên kia, Lưu Ly Thánh Thể của Bạch Trường Thiên thì rất nhanh hoàn thành đột phá, một lần hành động tiêu diệt hình chiếu trên bầu trời kia, hình chiếu trên trời của hấn cũng đồng thời biến mất.

Đồng thời, bản thể hấn chậm rãi mở to mắt, tựa hồ đã từ bên trong ảo cảnh tỉnh lại, toàn trường kinh hô.

Cái này là người dự thi thứ nhất hoàn thành đột phá.

Một lát sau, mọi người thấy đã có hai người thân thể là cơ hồ đồng thời phát ra hào quang đặc thù. Đây là người đột phá kế tiếp, một người là Chu Nhược, một người là Trình Khinh Vân.

Sau khi Chu Nhược kia đột phá, cùng hình chiếu đồng thời thì triển ra thần kỹ đóng băng, kết quả là hình chiếu kia trực tiếp bị băng phong, bản thể nàng không có việc gì.

Trình Khinh Vân kia thì là diễn hóa ra một nguyên tố linh thể cùng mình giống như đúc, ở thời điểm hình chiếu kia công kích linh thể, hắc thừa cơ tiêu diệt hình chiếu này.

Hai người này lần lượt tỉnh lại, trở thành người thứ hai và thứ ba thoát khỏi ảo cảnh.

- Ha ha, Mạc Lợi huynh, xem ra lúc này đây phải vất vả người giúp ta đi tìm Linh Dược luyện chế Cửu Chuyển Luyện Thần Đan rồi, vài loại Linh Dược ta còn thiếu kia đều thập phần khó tìm, chỉ sợ ít nhất phải tốn hao người một năm thời gian.

Thấy vậy, Thái Hư đảo chủ là vừa cười vừa nói.

- Tần Phàm này... Ai, thật sự là thành tâm cùng ta đối nghịch hay sao? Ở phía trước thời điểm ta nhìn không tốt hắc, hắc luôn có thể ra ngoài ý liệu, hết lần này tới lần khác thời điểm ta xem trọng hắc, hắc lại như xe bị tuột xích.

Mạc Lợi Đảo chủ cũng có chút bất đắc dĩ, lắc đầu nói ra:

- Hiện tại không biết hắc còn có thể hoàn thành cửa ải này hay không, tuy có thể tiến vào Top 10 đã rất tốt, nhưng hắc rõ ràng là ý thể hệ chí kiên định, nhưng ở cửa ải ta xem al2 thắng chắc lại thất bại, cuối cùng là để cho người có chút thất lạc a.

- Ha ha, cái kia Mạc Lợi huynh ngược lại là không cần lo lắng, dùng cách nhìn của ta, nói không chừng hiện tại Tần Phàm hắc cũng là đang chuẩn bị đột phá, chỉ là trên người hắc có quá nhiều bí mật, có lẽ còn có phương diện chúng ta không biết.

Thái Hư đảo chủ thì an ủi Mạc Lợi Đảo chủ nói ra.

Phía dưới, trên chiến trường.

Lúc này Tần Phàm đích thật là trải qua một lần đột phá.

Một lần đột phá mà chính hắc cũng có chút không rõ ràng cho lắm.

- Chẳng lẽ ta kích phát năng lượng Luyện Thể ở chỗ sâu trong Ma chủng?

Lúc này Tần Phàm đã dần dần từ bên trong điên cuồng khôi phục một ít ý chí, hắc cảm giác được trong cơ thể biến hóa, hắc cũng cảm giác được thập phần ngoài ý muốn cùng giật mình.

Mỗi một khóa Ma chủng đều ẩn chứa tiềm lực cực lớn, có thể không ngừng kích phát lực lượng ở chỗ sâu trong đó tiến hành Luyện Thể. Lần thứ nhất Luyện Thể, dĩ nhiên là thời điểm luyện hóa mỗi một khóa Ma chủng, mà lần thứ hai Luyện Thể Tần Phàm nhớ rõ lúc trước là ở Lôi Thần miếu, mượn năng lượng Lôi Điện kích phát, lần thứ ba là thời điểm hắc độ Diệt Thánh Kiếp, cũng là được năng lượng Lôi Điện kích phát.

Nhưng lúc này đây, cũng không có năng lượng Lôi Điện, nhưng hắc lại lần nữa kích phát ra năng lượng Luyện Thể, hơn nữa lúc này đây cũng không phải là hắc chủ động, chỉ là vì đối kháng hình chiếu chính mình mà bị động kích phát ra.

1659. Chương 1669: Nguyên Hoàng Đảo Chủ, Cám Ôn. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1669: Nguyên Hoàng Đảo Chủ, Cám Ôn. (1)

Ma chủng Luyện Thể này chính là cơ duyên trọng đại, mỗi một lần hấn đều có thể đạt được chỗ tốt cùng tăng lên thật lớn, không chỉ có cường độ khí lực tăng lên, hơn nữa lực lượng bản thể cũng sẽ gia tăng thật lớn, thậm chí ở phương diện lực cảm ứng cũng có tăng cường.

Có thể nói, mỗi một lần Ma chủng Luyện Thể, đều kích phát năng lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng tiến vào trong cơ thể mình. Đương nhiên, mỗi một lần trình độ nguy hiểm cùng thống khổ cũng sẽ là trên diện rộng gia tăng.

- Cái năng lượng kia ở đâu? Ta phải từ nơi nào đạt được năng lượng này?

Lập tức trên mặt Tần Phàm lộ ra một tia thần sắc mê mang, hai lần trước Luyện Thể, hấn đều là dựa vào năng lượng Lôi Điện, hiện tại rõ ràng không có năng lượng Lôi Điện này có thể lợi dụng.

Thậm chí tựa hồ cũng không có năng lượng cường đại để cung cấp cho hấn.

- Làm sao bây giờ?

Lúc này Tần Phàm tuy là ở vào bên trong ảo cảnh, nhưng mà vì năng lượng Ma chủng Luyện Thể trong cơ thể bộc phát, hấn lúc này đã là gương mặt có chút vặn vẹo, toàn thân đều là kịch liệt đau nhức.

Trong lòng của hấn thì đang không ngừng cân nhắc lấy muốn buông tha cho cơ hội này hay không, bởi vì hấn biết rõ chỉ bằng vào Nguyên Giới chi lực trong cơ thể mình là khẳng định có chút không đủ. Mà nếu như lại không có ngoại lực cường đại với tư cách động lực, như vậy lúc này đây cơ duyên Ma chủng Luyện Thể hấn là phải bỏ qua, thậm chí còn có khả năng tạo thành di chứng thật lớn đối với thân thể của hấn.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Muốn hay không muốn?

Nội tâm Tần Phàm lộ ra vô cùng dồn dập, trong nội tâm không ngừng giãy dụa nhiều lần.

Nhưng vào lúc này!

Ở trong lúc hấn không có cảm giác, Nguyên Hoàng ảo cảnh bao phủ ở trên người hấn vào lúc đó vậy mà đột nhiên kịch liệt chấn động, vô số quang mang màu vàng đang không ngừng hướng về trên người của hấn hội tụ mà đến, làm cho thân ảnh của hấn hoàn toàn bị che đậy, biến mất ở giữa kim quang vô tận.

- A...

Mà cũng vào lúc này, Nguyên Hoàng ở trên bầu trời thì rất không có uy nghiêm phát ra một tiếng kêu sợ hãi ngoài ý muốn, cũng không biết hấn đã trải qua cái gì, nhưng mọi người có thể chứng kiến vị đảo chủ tiếng tăm lừng lẫy trong Tân Thế Giới này, trên mặt đột nhiên nghẹn hồng lấy...

Trên chiến trường phía dưới, Tần Phàm không ngừng hấp thu kim quang bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh, mà lúc này Nguyên Hoàng thì là sắc mặt đại biến.

- Chuyện gì phát sinh rồi hả?

- Chẳng lẽ Tần Phàm là đột phá hay sao? Bất quá hấn đột phá làm sao có thể sẽ ảnh hưởng đến Nguyên Hoàng ảo cảnh?

- Nguyên Hoàng ảo cảnh ở trong toàn bộ Tân Thế Giới cũng là thập phần nổi danh, làm sao có thể sẽ bị một Ngũ kiếp Bán Thần ảnh hưởng đến?

- Có lẽ là Nguyên Hoàng vừa lúc thân thể không khỏe a?

Chứng kiến một màn hơi có chút quỷ dị như vậy, người xem toàn trường cũng không khỏi phát ra từng đợt kinh hô, nguyên một đám trên mặt tràn đầy khiếp sợ cùng nghi hoặc, nhưng không có ai biết lúc này Tần Phàm cùng Nguyên Hoàng là chuyện gì xảy ra.

- Tần Phàm này đột phá, thậm chí ngay cả Nguyên Hoàng cũng nhận lấy ảnh hưởng?

Những đảo chủ cấp cường giả kia cũng đều nhao nhao đem ánh mắt quăng xuống trên người Tần Phàm bị kim quang vây quanh trong chiến trường, bọn hấn cũng rất hiếu kỳ.

- Mạc Lợi huynh, Tần Phàm tựa hồ là hấp thu năng lượng bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh của Nguyên Hoàng?

Sau đó Thái Hư đảo chủ liền kinh ngạc mở lời nói ra, dù sao thực lực của đảo chủ cấp cường giả cường hân, có thể xuyên thấu qua kim quang nhìn xem lúc này toàn thân Tần Phàm đỏ lên, đã minh bạch nguyên nhân.

- Đúng vậy a, mới vừa rồi ta còn lo lắng hắn là trầm mê bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh, không thể tưởng được tiểu tử này dĩ nhiên là ngay cả năng lượng của Nguyên Hoàng cũng dám hấp thu! Cũng không biết hắn là làm sao làm được.

Sau khi Mạc Lợi Đảo chủ nhìn rõ ràng cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Dù thay đổi là hắn, cũng không dám làm như vậy, hơn nữa cũng không có cái năng lực làm như vậy.

- Xem ra tiểu tử này là muốn nghịch thiên.

Thái Hư đảo chủ âm thầm tắc lưỡi, đây chính là danh xưng đảo chủ a, chính là hắn cùng Mạc Lợi cũng chưa hẳn là đối thủ của Nguyên Hoàng.

- Tiểu tử này đến tột cùng là đang làm gì đó! Năng lượng ở bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh của ta vậy mà bị hắn không ngừng hấp thu, lại tiếp tục như vậy chỉ sợ ta cũng sẽ qua đời.

Mà bản thân Nguyên Hoàng thì lúc này trong nội tâm cũng âm thầm kêu khổ.

Hắn vốn là rất nhẹ nhàng chủ trì lấy Nguyên Hoàng ảo cảnh, dù sao những người dự thi phía dưới này lợi hại như thế nào cũng không quá đáng là Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong mà thôi, cùng đảo chủ cấp cường giả hân thực lực có thể nói là thiên địa khác biệt. Có thể nói, cấp bậc Bán Thần như vậy, nếu không có hân chủ động phóng thích, cho dù đến 100 Lục kiếp Bán Thần. Thậm chí 100 Thất Kiếp Bán Thần cũng đừng nghĩ thoát ra khỏi Nguyên Hoàng ảo cảnh!

Nhưng mà bây giờ, hân vậy mà cảm giác được Nguyên Hoàng ảo cảnh của mình dao động, hơn nữa tùy thời có xu thế sụp đổ!

Bất quá mặc dù biết vấn đề là ở Tần Phàm, nhưng Nguyên Hoàng lại không thể cứ như vậy triệt hồi Nguyên Hoàng ảo cảnh này.

Bởi vì trận đấu Top 10 này là chính đang tiến hành lấy, hơn nữa có ngàn vạn người xem, bảy mươi mốt đảo chủ nhìn xem, nếu hân ngay cả mấy Lục kiếp Bán Thần này cũng làm không được, về sau cũng đừng nghĩ ở trước mặt đảo chủ khác ngẩng đầu rồi.

Cho nên tuy cảm giác được năng lượng bên trong Nguyên Hoàng ảo cảnh kia không ngừng xói mòn. Nhưng hân cũng chỉ có thể là tiếp tục đem Nguyên Giới chi lực của mình đưa vào trong đó, bất đắc dĩ duy trì lấy ảo cảnh vận hành.

Chỉ là tốc độ hấp thu năng lượng của Tần Phàm thật sự là quá mức khủng bố, giống như là Cự Long hấp nước, vừa rồi Nguyên Hoàng lại đột nhiên nghẹn đỏ mặt cũng là bởi vì chỉ một thoáng đã cảm giác được ảo cảnh biến hóa, trong lúc vội vàng có chút phản ứng không kịp, thiếu chút nữa làm cho ảo cảnh hỏng mất, ném đi mặt mo.

Trong chiến trường phía dưới.

Lúc này cả người Tần Phàm vây quanh ở bên trong kim sắc quang mang, hân vốn vì động lực cho lần Luyện Thể thứ tư này có vấn đề mà do dự muốn buông tha cho cơ duyên lần này hay không, nhưng ngay lúc đó hân đột nhiên cảm giác được không biết từ nơi nào tự động truyền đến năng lượng mệnh môn.

Cái này làm cho hân không khỏi đại hỉ, vội vàng dùng tinh thần lực trùng kích lấy bốn khóa Ma chủng. Không ngừng đem năng lượng Luyện Thể kích phát đi ra.

Ông ông ông ông...

Bốn khóa Ma chủng cùng Bạch Hổ châu đều phát ra chấn động huyền diệu, một cỗ năng lượng Luyện Thể phía sau tiếp trước từ trong đó tuôn ra. Tựa hồ là muốn cạnh tranh lấy ai lực lượng cường đại hơn vậy.

Thanh Long ngạo ngâm, Chu Tước đề thiên, Kỳ lân gào thét, Huyền Vũ trầm ngao, thậm chí trong mơ hồ còn có thể nghe được Bạch Hổ gào thét, trận trận thanh âm Viên Cổ huyền diệu thần bí ở trong toàn thân của hân không ngừng vang vọng lấy.

1660. Chương 1670: Nguyên Hoàng Đảo Chủ, Cám Ôn. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1670: Nguyên Hoàng Đảo Chủ, Cám Ôn. (2)

Mà theo những năng lượng Luyện Thể này không ngừng phát ra, cả người Tần Phàm vào lúc này giống như muốn tan mất. Huyết nhục nóng hổi, xương cốt bị đập nát toàn bộ, toàn bộ đều bị năng lượng hỗn tạp tiến đến từ Ma chủng Luyện Thể cải tạo lần nữa.

- Là lúc này rồi, Ma chủng luyện hóa lần thứ tư bắt đầu!

Lúc này trên mặt Tần Phàm cũng bởi vì thống khổ mà hoàn toàn bóp méo, trong miệng phát ra một thanh âm trầm thấp.

Nháy mắt sau đó, ý chí của hắn điên cuồng trùng kích bốn khóa Ma chủng trong cơ thể!

Đã bắt đầu, thì tới điên cuồng một ít!

Điên cuồng luyện hóa!

Mỗi một khóa Ma chủng đều ẩn chứa tiềm lực cực lớn, có thể không ngừng kích phát lực lượng ở chỗ sâu trong đó tiến hành Luyện Thể, nhưng mỗi một lần cũng sẽ là trình độ nguy hiểm cùng thống khổ gia tăng trên diện rộng. Trải qua ba lượt Luyện Thể phía trước, cho tới bây giờ lần thứ tư, về thống khổ cùng mức độ nguy hiểm kia đã đến một loại trình độ khủng bố.

Đương nhiên, năng lượng động lực cần có cũng sẽ càng thêm khổng lồ.

Oanh!

Nguyên Giới chi lực của bản thân Tần Phàm cơ hồ ở trong nháy mắt đã bị hấp sạch, lá cây lập tức không có nhan sắc, dòng sông khô cạn, đất đá khô cằn, ngay cả hào quang cũng ảm đạm đi không ít, dù sao năng lượng trong đó cơ hồ đều vỡ vét không còn gì.

Mà lực lượng trong Long thần Nguyên Giới là Tần Phàm có khả năng mượn, nhưng mượn trên diện rộng như thế này thì không cách nào chuyển tới kịp, tất cả đều bị hắn miễn cưỡng cường hoành hấp đi qua, khiến cho Long thần Nguyên Giới cơ hồ muốn sụp đổ, may mắn còn có Long thần lưu lại ý chí giữ gìn, mới đình chỉ điên cuồng hấp thu này.

Bởi như vậy, năng lượng động lực trong cơ thể hắn đã không có, dĩ nhiên là phải toàn bộ nhờ Nguyên Hoàng ảo cảnh bên ngoài chuyển vận rồi.

- Trời ạ! Tiểu tử ngươi đến tột cùng còn muốn hấp tới khi nào? Tức chết bốn hoàng rồi!

Cảm giác được hấp lực điên cuồng kia, Nguyên Hoàng ảo cảnh lại một lần nữa lung lay dục phá, sắc mặt Nguyên Hoàng lộ ra vô cùng khó coi, bất quá hiện tại nửa giờ trận đấu chưa có qua, hắn cũng đành phải tiếp tục không ngừng chuyển vận Nguyên Giới chi lực.

- Nhất định phải chịu đựng!

Mà lúc này Tần Phàm đối với hết thảy ngoại giới cũng dần dần mất đi cảm ứng, bởi vì Luyện Thể mang đến cảm nhận sâu sắc mãnh liệt để cho hắn nhận không được phát ra gào thét vô cùng thống khổ.

Hắn biết rõ mình phải kiên trì.

Nếu có thể thành công, khí lực cùng thực lực của hắn liền có thể nghịch thiên tăng lên một lần nữa, nếu thất bại tất nhiên sẽ tạo thành thương thế rất nặng, chỉ sợ hắn cũng chỉ có thể cứ như vậy rời khỏi Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây rồi.

Theo năng lượng Luyện Thể không ngừng tiến hành cuồng bạo vô cùng tấy lửa đối với mỗi một tác da thịt, cốt nhục, tế bào thân thể, lúc này tình huống trong cơ thể Tần Phàm thập phần không ổn, một bộ thân thể đã đến trình độ huyết nhục mơ hồ không thành hình người, khí lực thân thể như là ngọc khí đồng dạng trở nên vỡ tan, lục phủ ngũ tạng cũng biến thành một mảnh than cốc, hình dạng hắc thê thảm, nếu không phải hiện tại đã đánh mất cảm giác, chỉ sợ hắc chính mình cũng sẽ giết mình.

Không ngừng luyện hóa, không ngừng luyện hóa.

Năng lượng Luyện Thể vận chuyển tầm đó, huyết mạch toàn thân xé rách, cốt nhục bị thiêu đốt, mỗi một tế bào đều bị chia lìa, sau đó thân thể của hắn lại một lần nữa trùng tạo! Cái loại cảm giác này là tương đương với xé thân thể một người thành mảnh nhỏ, sau đó năng lượng Luyện Thể đem thân thể gom góp lại!

Phân liệt cùng dung hợp, thôn phệ cùng cường đại!

Tất cả xương cốt cũng đã vỡ vụn, huyết nhục muốn bốc hơi khô, lục phủ ngũ tạng sớm đã lệch vị trí, ngoại trừ Thanh Long Chi Tâm kia vẫn còn trầm ổn nhúc nhích, mặt khác đã không coi là khí quan rồi, tạm thời đã không có bất luận công hiệu gì.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, cũng ngay thời điểm Tần Phàm cơ hồ là muốn không chịu nổi, năng lượng Luyện Thể phong phú đến từ Ma chủng kia đã trải rộng toàn thân hắn, bắt đầu ở tất cả vị trí bên trong thân thể của hắn đẩy ra, cùng mỗi một tế bào tàn phá kia kết hợp luyện hóa.

Hắn đã xem như đã sống qua giai đoạn gian nan nhất.

- Âm âm!

Rốt cục, thời điểm thân thể đã cơ hồ không có một tác một phần nguyên vẹn đáng nói, một tiếng bạo tạc rất nhỏ vang lên, như là tiếng sấm mùa xuân làm vạn vật tỉnh lại, từ trong cơ thể giống như hoang dã phệ tích của Tần Phàm truyền đến.

Như là dục hỏa trùng sinh, mỗi một khối xương cốt, mỗi một tác huyết nhục, kể cả sợi tóc cũng bị thay thế. Làn da cháy đen tuôn rơi trụy lạc, cơ thể tắm gội tân sinh của Tần Phàm thời gian dần qua hiển lộ đi ra, bảo huy lập lòe, tràn đầy một loại cảm giác lực lượng cường hoành.

Lần thứ tư Ma chủng Luyện Thể cuối cùng cũng kết thúc!

Lúc này thân thể của Tần Phàm, ở trong tích tắc này đã nhận được cường hóa thật lớn, làn da, mạch máu, đan điền, khí hải, kinh mạch, lục phủ ngũ tạng cũng trở nên vô cùng cứng cỏi, đây là một lần tăng lên trên diện rộng, làm cho nhục thể của hắn đã gần như có thể có được một nửa cường độ của Viễn Cổ Ma Tôn rồi.

Dù sao, hiện tại khí lực của hắn chỉ có thể dùng hai chữ khủng bố để hình dung, hắn đoán chừng dù là Thất Kiếp Bán Thần muốn thương đến hắn chỉ sợ cũng không quá dễ dàng. Mà lực lượng nhục thể của hắn cũng trở nên vô cùng cường đại, một quyền đánh ra, không cần Nguyên Giới chi lực, chỉ sợ cũng có thể so với Ngũ kiếp Bán Thần rồi!

- Nửa giờ đã đến rồi!

Lúc này Nguyên Hoàng phía trên không trung, thậm chí sắc mặt cũng trở nên có chút tái nhợt, cơ hồ đã ủng hộ đã đến cực hạn, thấy thời gian vừa đến, hắn thở dài một hơi vội vàng tuyên bố.

Cũng may mắn hắn là cường giả cấp đảo chủ mới có được Nguyên Giới chi lực khổng lồ chuyển đổi thành năng lượng mệnh môn như vậy, thay đổi đảo chủ bình thường như Mạc Lợi, Thái Hư, có lẽ muốn duy trì cũng không được.

Mà lúc này kỳ thật Tần Phàm đã thanh tỉnh lại, hình chiếu trên đầu đã biến mất từ lâu, lúc này nghe được thanh âm của Nguyên Hoàng, hắn cũng lập tức mở mắt, vừa vận trước khi Nguyên Hoàng triệt hồi Nguyên Hoàng ảo cảnh, cũng rất nhanh mặc vào một kiện trường bào.

- Tiểu tử, ngươi làm chuyện tốt!

Lúc này Nguyên Hoàng thu hồi Nguyên Hoàng ảo cảnh thì nổi giận dùng dùng tròng mắt liếc nhìn Tần Phàm, cảm giác được Nguyên Giới chi lực trong cơ thể cơ hồ tiêu hao tận, cái này làm cho hắn cơ hồ là không muốn để ý phong độ lao xuống đi hành hung Tần Phàm một chút.

- Ách...

Chứng kiến bộ dáng của Nguyên Hoàng, Tần Phàm ban đầu vốn là khê giật mình, sau đó mới hiểu được vừa rồi động lực đột nhiên xuất hiện kia là chuyện gì xảy ra, trên mặt có chút kéo ra.

Đã làm đối phương nộ khí, hắn vội vàng cung kính hướng về giữa không trung thì lễ một cái nói ra:

- Nguyên Hoàng đảo chủ, đa tạ.

- Tạ cái đầu của người!

Lúc này cả người Nguyên Hoàng tức giận đến muốn bạo tạc, hết lần này tới lần khác Tần Phàm lại hành lễ gửi tới lời cảm ơn, cái này làm cho hắn không có địa phương phát tiết, chỉ có thể tức giận thấp giọng mắng.

1661. Chương 1671: Cửa Ải Cuối Cùng. (1)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1671: Cửa Ải Cuối Cùng. (1)

- Kính xin Nguyên Hoàng đảo chủ bớt giận, Tần Phàm đây cũng là bất đắc dĩ, bất quá hôm nay viện thủ chi ân, tại hạ tất ghi nhớ trong lòng.

Thấy bộ dạng Nguyên Hoàng vẫn chưa nguôi cơn tức, Tần Phàm liền ngay ngắn nghiêm mặt nói ra.

Kỳ thật hắn cũng biết, mình vừa rồi tiến hành Ma chủng Luyện Thể lần thứ tư, động lực năng lượng cần có cực kỳ khổng lồ, đối với Nguyên Hoàng tiêu hao đoán chừng cũng là một con số khủng bố, trách không được đối phương sẽ tức giận đối với hắn như vậy.

Đương nhiên, hắn cũng không phải cái loại bạch nhãn lang, hôm nay đã nhận một cái ân tình không lớn không nhỏ của đối phương, tự nhiên sẽ không quên, ngày sau có cơ hội chắc chắn báo đáp.

- Cái này còn không sai biệt lắm.

Nghe vậy, lúc này thần sắc của Nguyên Hoàng mới trì hoãn một chút, liếc nhìn Tần Phàm, sau đó nói ra.

Một lần đột phá cần dùng đến năng lượng lớn như vậy, đột phá như vậy há có thể là tầm thường? Hắn cũng nhìn ra được tiền đồ võ đạo của Tần Phàm nhất định là vô lượng, có thể làm ột thiên tài cường giả ngày sau có cơ hội trở thành đảo chủ như vậy thiếu mình một cái nhân tình, coi như là đủ rồi.

- Cảm ơn Nguyên Hoàng đảo chủ thành toàn.

Nghe được ngữ khí của đối phương chậm lại, trong nội tâm Tần Phàm cũng khê thở phào nhẹ nhõm, lần nữa thì lễ một cái nói ra. Tối thiểu trên cấp bậc lễ nghĩa là không thể bắt bẻ, tin tưởng đối phương cũng không tiếp tục vì sự tình này mà khó xử hắn.

Một danh xưng đảo chủ cấp cường giả, hắn hiện tại đích thật là không nên đi đắc tội.

- Tốt rồi, như vậy kế tiếp ta tuyên bố danh sách vượt qua kiểm tra cửa ải này a.

Nguyên Hoàng nhẹ gật đầu, phát ống tay áo một cái, lại lộ ra trung khí mười phần mở lời nói, thanh âm rơi vào từng nơi hẻo lánh trong hội trường.

- Ở cửa ải này, hai người Dương Lỗi, Bác Hòa Nguyên khiêu chiến chính mình thất bại, đào thải ra khỏi cục, một hồi hai người các ngươi tiến hành đối chiến, quyết ra thứ chín cùng thứ mười. Mà Bạch Trường Thiên,

Trình Khinh Vân, Chu Nhược, Mạnh Cương, Tần Chiến, Vu Quân Nhạc, Liễu Tri Thánh cùng Tần Phàm tám người thành công đánh bại hình chiếu chính mình, thông qua được cửa khảo nghiệm này, trước tám sẽ từ trong các người quyết ra.

Hai người thất bại, tám người thành công.

Cái này là kết quả của một cửa vừa rồi kia.

Đối với kết quả này khán giả vẫn có thể đủ tiếp thụ, dù sao mười người dự thi này thông qua trùng trùng điệp điệp khảo nghiệm tới đây, từng cái đều là siêu cấp thiên tài của cả Tân Thế Giới. Dù có được tiềm lực vô tận, có thể ở trong Nguyên Hoàng ảo cảnh siêu việt mình cũng là bình thường.

- Kế tiếp sẽ là trận đấu như thế nào, là một chọi một sao?

Hai người thất bại, âm đạm từ cổng truyền tống chỉ định rời đi, mà tám người dự thi thành công lúc này đều nhìn lên Nguyên Hoàng trên trời không, cùng đợi tỷ thí kế tiếp an bài.

Còn lại tám người dự thi, cũng dễ dàng phân thành bốn tổ đối chiến.

Bất quá Tần Phàm lại trực giác cảm thấy trận đấu kế tiếp sẽ không đơn giản như vậy, mà vào lúc đó hẳn tùy ý đánh giá những người dự thi khác thoáng một phát. Bạch Trường Thiên cùng Tiểu Chiến tự nhiên đều là người quen, mà năm người khác thì chưa tiếp xúc qua.

Trong đó Mạnh Cương đến từ Quyền Thần Đảo kia là một đại hán toàn thân vạm vỡ, gương mặt thô cuồng, mày rậm mắt to, trên đầu còn cột một bím tóc, xem có chút quái dị, trên người tản ra một loại kim loại sáng bóng, chắc là thiên tài tu luyện Kim hệ năng lực cảnh giới cực cao a.

Đến từ Nữ Đế đảo Chu Nhược, là một nữ tử khí chất cùng Kỷ Huyền Nhi có chút tương tự, một đầu tóc dài màu bạc. Mà hai con người vậy mà cũng là màu trắng bạc, con mắt cơ hồ nhạt không thể thấy. Bất quá lại không cho người một loại cảm giác trống rỗng, mặt khác còn có thể ẩn ẩn cảm giác được trên người nàng tản mát ra lãnh ý, cả người như khối băng khó có thể tiếp cận.

Còn hai người Vu Quân Nhạc và Liễu Tri Thánh.

Người phía trước chính là đến từ Dạ Thần Đảo thần bí, là một nam tử toàn thân hắc y, ăn nói có ý tứ, nghe nói người trên thần đảo này một ngày có hai mươi giờ đều là sinh hoạt trong ban đêm. Chỉ có bốn giờ là ban ngày, đều có được năng lực thập phần thần bí, để cho người rất khó coi ra sâu cạn. Vu Quân Nhạc thì đáng giá người chú ý nhất chính là, hắn còn che một con mắt, tựa hồ cất dấu mũi nhọn đáng sợ.

Thứ hai thì đến từ Thư Thánh Thần Đảo, là một ngọc diện thư sinh mặc áo bào trắng nho nhã, còn cầm một cây quạt xếp, xem giống như một mực đều mang theo ý cười, ngược lại là phong độ mười phần. Thư Thánh Thần Đảo này trên thực tế cũng là Thần Đảo danh xưng Thần Cấp, chỉ là Thần Đảo chủ này hết sức kỳ quái, không xưng Thần, tự xưng Thánh, cùng Dạ Thần Đảo đều là Thần Đảo thần bí mà đặc thù.

Chỉ là đừng nhìn bộ dạng Liễu Tri Thánh như thư sinh vô hại kia, ở trong trận đấu phía trước vẫn luôn là ít xuất hiện, cơ hồ người dự thi đụng phải hắn, tám chín phần mười nghe hắn nói mấy câu sẽ chủ động nhận thua.

Về phần Trình Khinh Vân đến từ Thủy Thần đảo kia, khóe mắt hẹp dài, mũi ưng, gương mặt có thể được xưng tụng hai chữ anh tuấn, bất quá lại cho người một cảm giác thập phần âm nhu, có lẽ là bởi vì hắn am hiểu Thủy hệ năng lực, cả người xem như là thủy tố, da thịt vậy mà ẩn ẩn có chút Thủy Lam trong suốt.

Tuy còn không có giao thủ, nhưng Tần Phàm đối với mấy người kia cảm giác đầu tiên là thực lực không thấp, cũng không phải hệ dễ dàng đối phó. Trong đó thời điểm Tần Phàm dò xét mấy người kia, Mạnh Cương đến từ Quyền Thần Đảo cũng vừa vận cùng ánh mắt hắn đụng nhau chung một chỗ, còn lộ ra hàm răng trắng noãn nhìn hắn cười cười, chỉ là nụ cười kia không thể không nói có chút khó coi, có điểm giống một con đại tinh tinh nhếch miệng.

Bất quá Tần Phàm sẽ không để ý, đáp lễ một nụ cười thản nhiên, nhẹ gật đầu, quay đầu tiếp tục nghe Nguyên Hoàng tuyên bố trận đấu.

- Kế tiếp là trận đấu trước tám của các người rồi, qua một hồi các người sẽ tiến vào một đại chiến trường tiến hành quyết chiến cuối cùng, ở trong đó các người sẽ quyết ra tất cả thứ tự trước tám, yêu cầu cụ thể, sau khi các người tiến vào chiến trường sẽ có nhắc nhở. Cái này tuy là cửa ải cuối cùng, nhưng ở trong đó các người lại không chỉ trải qua một lần khảo nghiệm, hi vọng các người có thể chú ý điểm này.

Lúc này ánh mắt của Nguyên Hoàng đảo qua tám người dự thi, sau đó rất có ý tứ tuyên bố nói ra.

Sau đó ông tay áo của hắn vung lên, một cái cổng truyền tống mới xuất hiện ở bên trong chiến trường. Cái cổng truyền tống này cực lớn, tản ra kim quang trong suốt, thần bí khó lường, lại mang theo một loại lực lượng hấp dẫn cực lớn.

Cái cổng truyền tống này đi thông đúng là cửa ải cuối cùng của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này rồi.

Nghe vậy, tám người dự thi đều hơi ngưng tụ tinh thần, nhìn về cổng truyền tống phía trước kia. Cổng truyền tống cuối cùng này, đối với bọn hắn mà nói chính là cánh cửa đi thông đỉnh phong một đời tuổi trẻ mạnh nhất trong Tân Thế Giới của bọn hắn, chỉ chờ Nguyên Hoàng tuyên bố, bọn hắn sẽ tiến vào trong đó tiến hành giác trực cuối cùng.

1662. Chương 1672: Cửa ải Cuối Cùng. (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1672: Cửa ải Cuối Cùng. (2)

- Đệ nhất thiên tài, sẽ là ta.

Tám người này, cơ hồ trong nội tâm từng cái đều có tín niệm cực kỳ kiên định, bọn hắn đều tự tin mình không thua bất kỳ một thiên tài nào khác.

Vô luận là ai, bọn hắn đều không sợ chiến một trận!

- Đi thôi, chúc các người may mắn.

Một lát sau, trong ánh mắt nóng bỏng của tám người, Nguyên Hoàng rốt cục lại lần nữa phát phát tay, khẽ cười nói. Nhìn ra được, dù là hắn đối với trận đấu kế tiếp cũng cảm thấy hết sức hứng thú.

Nghe được tuyên bố, tám người dự thi đều có chút không thể chờ đợi được tiến vào trong đó.

- Lão đại, nếu như ở bên trong gặp được người, ta sẽ lập tức nhận thua.

Trước khi tiến vào, Tiểu Chiến đột nhiên quay đầu nhìn Tần Phàm thấp giọng nói ra.

- Không cần.

Nghe vậy, Tần Phàm lại không khỏi nhướn mày nói ra, bất quá khi hắn lại muốn nói gì, Tiểu Chiến đã rất nhanh biến mất ở bên trong cổng truyền tống, hắn bắt đầu đi lắc đầu, sau đó cũng đi vào.

Hắn làm sao có thể sẽ để cho Tiểu Chiến nhường cho.

- Hi vọng không nhanh như vậy gặp được a.

Nhưng hôm nay, cũng chỉ có thể đến lúc đó mới quyết định rồi.

Tiến vào cổng truyền tống, như thường ngày, hào quang lập loè, cảnh vật trước mắt rất nhanh dần dần biến mất, thân thể thì hướng về cửa truyền tống mà đi.

- Chính là chỗ này?

Khi mở mắt ra lần nữa, Tần Phàm liền phát hiện mình đã đi tới một địa phương mới.

Phóng mắt nhìn đi, phát hiện đây là một chiến trường thật lớn. Bất quá cái chiến trường này không phải đất bằng giống mấy cửa phía trước, ở chỗ này dĩ nhiên là có rất nhiều tòa núi cao thật lớn, ẩn ẩn tầm đó còn có sương mù tràn ngập, căn bản không thể nhìn rõ trong đó còn cất dấu cái gì.

- Cái chiến trường này đến tột cùng là muốn tỷ thí như thế nào?

Hắn không khỏi nghi hoặc.

Sau đó hắn lại thử thử, phát hiện ở chỗ này là bị hạn chế phi hành, hắn tối đa bay đến không trung hơn mười mét liền cảm giác được một loại áp lực rất lớn, cho dù là sử dụng Chu Tước Chi Dực cũng khó có thể tiếp tục hướng lên phi hành, muốn trực tiếp vượt qua núi cao càng là không thể nào.

- Xem ra chỉ có thể chậm rãi thăm dò rồi.

Thấy vậy, trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói.

Chỉ có thể đi bộ bước.

Đi không lâu.

Thanh âm nhắc nhở vào lúc đó bắt đầu vang lên bên tai nhiều lần:

- Ven đường một mực tiến lên, người sẽ gặp được cửa khẩu thứ nhất.

- Người bây giờ có thể lấy được nhắc nhở là, ở đạo cửa khẩu kia, phải có tín vật đặc biệt mới có thể thông qua, về phần là tín vật gì, đến chỗ đó xem sau sẽ biết.

- Cái cửa khẩu thứ nhất này xem như là một đạo cửa khẩu, tuy phương hướng các người tiến vào có thể sẽ bất đồng, nhưng trong tám người các người chỉ có sáu người có thể thông qua, có hai người sẽ mất đi tư cách tiếp tục đi tới.

- Sau khi thông qua được đạo cửa khẩu kia, có hai người dự thi may mắn có thể trực tiếp tiến vào cửa khẩu tiếp theo, nhưng có bốn người thì sẽ ở cửa ải này dừng cùng một chỗ, bốn người này phải trải qua một cuộc chiến đấu, hai người thắng được có thể cùng hai người dự thi may mắn phía trước tiếp tục tiến vào cửa sau.

- Tới khi đó sẽ có quy tắc mới, sau khi thông qua sẽ đạt được, chúc các người may mắn.

...

- Cái phương thức dự thi này thật đúng là...

Tần Phàm nhận ra thanh âm nhắc nhở này là thanh âm của người ở mấy cửa trước, có thể phán định không phải những người dự thi khác đối với hắn tiến hành quấy nhiễu. Chỉ là, nghe phương thức trận đấu phức tạp mà đặc biệt như thế, trong nội tâm hắn cũng có chút bất đắc dĩ.

Bất quá hắn lại nghe được ra, ở cửa ải này đối với các loại năng lực của người dự thi đều có yêu cầu cực cao.

Đầu tiên, phải trước tiên đến cửa thứ nhất mới có thể biết nội dung tín vật, đây nhất định là cần khảo nghiệm tốc độ của tất cả người dự thi.

Sau đó còn phải đi vòng vèo tìm tín vật. Cái này có lẽ muốn khảo nghiệm lực cảm ứng của tất cả người dự thi, thậm chí hắn đoán chừng cái tín vật này chắc có lẽ không dễ dàng đạt được, nói không chừng còn phải tiến hành chiến đấu.

Dù là thông qua cửa khẩu thứ nhất này, lại vẫn phải khảo nghiệm vận khí một lần!

- Thật đúng là đủ giày vò người. Không biết là tên hỗn đản nào lại nghĩ ra nhiều trò như vậy truyện copy từ

Trong miệng nói thầm hai câu, Tần Phàm cũng không hề dừng lại, dưới chân đạp mạnh, bắt đầu hướng về trong núi phóng đi.

- Cửa ải cuối cùng này xem rất có ý tứ đây.

- Đúng vậy a, còn phải khảo nghiệm đến tốc độ, sức quan sát, lực cảm ứng còn có năng lực tác chiến của từng người dự thi.

- Hắc hắc, còn phải khảo nghiệm đến vận khí, không biết ai có thể vận khí tốt như vậy, trực tiếp vượt qua lời đài thi đấu của cửa thứ hai.

- Khâu thứ nhất của cửa ải cuối cùng này thật không dễ thông qua được a.

Nhìn chiến trường cự đại phía dưới, tám người dự thi từ khắp nơi xuất phát, ở trong sơn đạo phức tạp kia tìm kiếm con đường, đều cảm giác được thập phần thú vị, trong đó triển khai thảo luận nhiệt liệt.

Ở bên trong sơn thể mệnh môn phía dưới, tám người dự thi thân ở trong đó lộ ra thập phần nhỏ bé. Nhưng ở đây cơ bản đều là Bán Thần cường giả, tăng thêm từ trên cao nhìn xuống, nhìn kỹ vẫn là thấy rất rõ ràng.

Sưu sưu sưu sưu...

Trong quần sơn, tốc độ của Tần Phàm cực nhanh, có khi còn trực tiếp thi triển không gian xuyên việt, dựa vào cảm ứng, một mực hướng về cửa thứ nhất kia phóng đi. Dù sao hắn đã ở trước mặt mọi người thi triển qua năng lực thuần di này, cũng không hề cần ẩn tàng nữa.

Bất quá khi chứng kiến Tần Phàm chạy vội một hồi, đột nhiên lại xuất hiện ở ngoài mấy ngàn mét, tốc độ kinh người cùng biến hóa này, vẫn là để cho không ít người xem kinh hô, thậm chí không ít đảo chủ cấp cường giả cũng ghé mắt.

Tóm lại, lúc này Tần Phàm lộ ra đầy đủ chú mục.

Một tuyệt thể thiên tài như vậy, vô luận cuối cùng nhất kết quả của hắn như thế nào, đều sẽ bị vô số người nhớ kỹ cùng tán dương.

Trên thực tế, hiện tại Tần Phàm so với ban đầu ở Tầng Long bình nguyên, đối với năng lực không gian cũng đã tăng lên sâu sắc, một lần xuyên việt mấy ngàn thước cũng lộ ra rất nhẹ nhàng, nếu như thi triển toàn lực, một lần đã có thể xuyên việt hơn vạn mét, bất quá tiêu hao rất lớn, cũng không thể trường kỳ thi triển.

- Tốc độ này của ta có lẽ coi như là nhanh nhất trong tám người dự thi rồi?

Tần Phàm cảm giác mình cũng không cần thi triển tốc độ quá nhanh, hắn phải tận lực giữ lại thực lực, để ngừa sẽ gặp phải những đối thủ khác.

- Trải qua lần thứ tư Ma chủng Luyện Thể này, ta nghĩ hiện tại ta chống lại những người dự thi khác có lẽ sẽ lộ ra nhẹ nhõm không ít a?

Bất quá trong lòng của hắn cũng không quá sợ hãi gặp phải những người khác. Ngược lại là ẩn ẩn có chút chờ mong, bởi vì muốn thử thực lực của mình đạt tới trình độ nào.

1663. Chương 1673: Tín Vật Đến Tay.

Chương 1673: Tín vật đến tay.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

Đương nhiên, hắn biết rõ thông qua cửa ải này đều là có chỗ đột phá trong Nguyên Hoàng ảo cảnh, hắn còn nghe nói Bạch Trường Thiên kia đột phá một loại lưu ly Thánh Thể thần bí, lực phòng ngự trở nên rất mạnh. Chỉ là nói đến năng lực phòng ngự này, Tần Phàm đồng dạng cũng tin tưởng trải qua Ma chủng Luyện Thể lần thứ tư, mình sẽ không e ngại bất luận kẻ nào.

Coi như là Lưu Ly Thánh Thể nổi danh toàn bộ Tân Thế Giới cũng không ngoại lệ.

Cho tới nay, hắn đối với năng lực Ma chủng là một mực rất có lòng tin.

- Phía trước có lẽ chính là địa phương của cửa thứ nhất rồi.

Tần Phàm dọc theo lực cảm ứng một mực chạy vội tới trước một sơn cốc, ở đó có tín hiệu nhân nhật phát ra, hắn đoán chừng chính là phương chủ sự cố ý làm ra, khảo nghiệm đúng là năng lực cảm ứng của người dự thi.

Ở phương diện này, Tần Phàm hẳn đồng dạng là chưa bao giờ thua người khác.

Sơn cốc này xem chính là một đầu hạp cốc nằm giữa hai tòa Đại Sơn, nhưng Tần Phàm cũng không cần trực tiếp xông đi vào, mà là vọt tới trên núi ột bên, sau đó từ trên cao nhìn xuống.

Trong hạp cốc phía dưới có một đạo đại môn. Bên trên Đại môn kia có một cái lỗ nhỏ lớn bằng hai ngón tay. Mà bên cạnh chỗ lỗ kia còn có khắc một hàng chữ nhỏ. Tuy kiểu chữ này không lớn, nhưng lấy thị lực hiện tại của Tần Phàm đã đạt tới trình độ ngàn trượng nhìn kiến, dù cho cách mấy ngàn thước, những chữ này cũng có thể thấy thanh thanh sở sở.

- Nếu như muốn thông qua cửa này, cần dùng máu của Thất Kiếp hung thú với tư cách động lực.

Tần Phàm đọc qua hàng chữ kia, cái này làm cho hắn không khỏi lông mày có chút nhíu một cái.

Những con hung thú kia, càng là vượt qua thú kiếp càng nhiều, thực lực sẽ càng tăng kinh khủng. Thực lực của Thất Kiếp hung thú, cái kia cũng không phải Lục kiếp hung thú có thể so sánh, cho dù là hắn hiện tại cũng không dám nói có thể đơn giản đối phó được.

Bất quá ở đây chỉ là nói muốn dùng máu của Thất Kiếp hung thú với tư cách động lực, ngược lại không cần phải giết chết Thất Kiếp hung thú mới được.

- Chỉ cần lấy được một bộ phận của Thất Kiếp hung thú này là được rồi.

Hơi suy nghĩ một chút, Tần Phàm liền rất nhanh phản hồi lần nữa, bắt đầu đi tìm Thất Kiếp hung thú kia. Kỳ thật thời điểm đi đến, hắn đã ẩn ẩn ở trong quần sơn cảm thấy khí tức hung hãn, bây giờ nghĩ lại đoán chừng cái kia chính là Thất Kiếp hung thú rồi.

Đương nhiên, hắn cũng thử qua muốn trực tiếp ở hai bên núi cao vượt qua cánh cửa này, nhưng mà phát hiện có áp lực cường đại ngăn cản lấy con đường phía trước, xem ra cái hạp cốc này chính là nơi phải qua.

- Thất Kiếp hung thú!

Trong núi chạy vội một hồi, hai mắt của Tần Phàm bỗng nhiên ngưng tụ, hắn rốt cục phát hiện tung tích mục tiêu.

Đây là một con hung thú Ngưu đầu, sừng trâu màu trắng, con mắt như đèn lồng, lỗ mũi hô hấp phát ra khí tức nóng rực, miệng có hàm răng cực kỳ sắc bén, trong đó ẩn ẩn có hàn mang lạnh lẽo. Thân hình như là Tiểu Sơn, bốn vó đạp hỏa, cái đuôi so với một con trâu bình thường còn muốn dài hơn rất nhiều, như là một cây roi, thượng diện giống như Liệt Hỏa hùng hực thiêu đốt, trên làn da bên ngoài thân thì bao trùm lấy một tầng giáp dày màu đen, phía trên có kim loại sáng bóng, phỏng chừng xem xét liền biết là loại không kém.

Hung thú không giống yêu thú, chúng không thể học võ kỹ, nhưng trời sinh có được hàm răng cường đại cùng móng vuốt sắc bén, hơn nữa mỗi một chỗ trên thân thể đều có thể làm vũ khí, thật giống như con Ngưu đầu hung thú trước mắt này, chỉ là hơi thở phun ra kia chỉ sợ có thể giết chết Tứ kiếp Bán Thần bình thường.

Ngoài ra, hung thú đến loại cấp độ này, nanh vuốt kia không chỉ là sắc bén đơn giản như vậy, trong đó ngâm lấy năng lượng cường đại, thí dụ như khê cần đến thân thể của người, trong đó sẽ bộc phát ra một cỗ năng lượng, lực công kích có thể so với vũ kỹ.

- Con Ngưu đầu hung thú này hẳn là Đạp Hỏa Man Ngưu, là một loại Hỏa hệ hung thú, sừng giác cùng bốn vó chi hỏa của nó có được năng lượng công kích rất mạnh, mà cái đuôi trâu kia cũng hết sức lợi hại, bị nó quét thoáng một phát, đoán chừng dù là Lục kiếp Bán Thần bình thường cũng gánh không được.

Tần Phàm trốn ở phía sau cây ẩn nấp lấy khí tức, xa xa nhìn xem đầu hung thú kia, bắt đầu phân tích lấy.

Con Đạp Hỏa Man Ngưu kia lúc này đang vòng ở dưới một gốc cây đại thụ Viễn Cổ, một đôi ngưu nhân nhìn quanh bốn phía, tựa hồ cũng là nhạy cảm cảm ứng được cái gì, nhưng không có phát hiện chỗ chính thức của Tần Phàm.

- Khe lõm trên cánh cửa kia cũng không lớn, đoán chừng ta chỉ cần lấy đến một mảnh lân giáp của nó là đủ rồi.

Tần Phàm thầm nghĩ, hẳn đang suy nghĩ phương pháp xử lý an toàn nhất cùng dễ dàng nhất, lực phòng ngự của Đạp Hỏa Man Ngưu này rõ ràng không kém, giết nó là không dễ dàng, nhưng nếu chỉ cầm một mảnh lân phiến có lẽ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Nghĩ tới đây, hắn liền không hề che dấu, dưới chân đạp mạnh lập tức liền xông ra ngoài.

Rống...

Lúc này con Đạp Hỏa Man Ngưu kia rốt cục nhìn thấy Tần Phàm, trong miệng lập tức phát ra một tiếng gào thét cực lớn, bốn vó đạp hỏa vọt ra. Con Đạp Hỏa Man Ngưu này tốc độ cực nhanh, hơn nữa khi chạy còn mang theo một hồi nhiệt phong, ngay cả không khí tựa hồ cũng muốn thiêu đốt.

- Thất Kiếp hung thú này quả nhiên so với Lục kiếp cấp thì mạnh hơn rất nhiều.

Tần Phàm nhìn đầu Đạp Hỏa Man Ngưu vọt tới trước mặt kia, lúc này hắn có thể cảm giác một loại áp lực rất lớn, con hung thú này vậy mà có thể tạo thành một loại thú uy, đây là thời điểm hắn đối chiến cùng Lục kiếp hung thú không có cảm thụ qua.

Đương nhiên, dùng thực lực bây giờ của hắn cũng không sợ, giết hung thú này hoàn toàn chính xác không dễ dàng. Nhưng muốn thương nó cũng không phải là chuyện không thể làm được.

Hắn đối với khí lực của mình bây giờ có tự tin rất lớn.

Oanh!

Cả hai cứ như vậy ở trong núi rất nhanh giúp nhau phóng đi, rất nhanh dừng lại với nhau. Thời điểm cả hai tới gần đến chưa đủ một trượng khoảng cách, Tần Phàm dĩ nhiên là không tránh không lùi, móng sau của Đạp Hỏa Man Ngưu kia dùng sức đạp mạnh trên mặt đất, móng trước thì cao cao giơ lên hướng về Tần Phàm trực tiếp chà đạp mà đi, muốn đem cả người Tần Phàm giẫm thành thịt vụn.

Bất quá Tần Phàm làm sao có thể để cho nó dễ dàng làm hắn bị thương, kỳ thật hắn là cố ý cùng với đầu Thất Kiếp hung thú này chính diện đụng nhau, dùng thí nghiệm thực lực của mình tăng lên sau khi Luyện Thể lần thứ tư.

- Lực lượng cũng rất lớn a!

Lúc này trong đôi mắt của Tần Phàm bắn ra lưỡng đạo tinh quang, cảm giác được Thất Kiếp hung thú kia như là cự sơn đè xuống, hắn chỉ là hai tay giơ lên, dùng sức chống đỡ gót sắt của con Đạp Hỏa Man Ngưu này.

Hung thú đều là trời sinh sức lực lớn, từ gót sắt kia truyền đến lực lượng thật lớn. Thoáng cái cơ hồ hoàn toàn áp thân thể của Tần Phàm xuống đất, hơn nữa chỗ va chạm kia còn có một cỗ năng lượng đặc thù không ngừng ăn mòn Nguyên Giới phòng ngự của hắn, nóng rực ác độc, dĩ nhiên là một cái tiếp xúc liền muốn phá hủy phòng ngự của hắn hoàn toàn.

1664. Chương 1674: Tân Bí Tàng, Gợn Sóng Hiện. (1)

Chương 1674: Tân bí tàng, gợn sóng hiện. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••”)

Hừ.

Lúc này Tần Phàm thầm hừ một tiếng, cắn chặt hàm răng, Nguyên Giới chi lực toàn thân đảo ngược, thoát cái toàn bộ vọt tới trên hai tay. Kỳ Lân ma thân kích phát, Phần Thần bí kỹ kích phát, tăng thêm lực lượng khí lực trải qua bốn lần Ma chủng cải tạo. Đơn giản liền lật tung đầu Đạp Hỏa Man Ngưu cực lớn kia.

Tuy vẫn chưa tạo thành tổn thương gì đối với đầu Thất Kiếp hung thú kia, nhưng Tần Phàm đối với lực lượng hiện tại của mình vẫn là hết sức hài lòng. Dù là đối với rất nhiều Thất Kiếp Bán Thần cường giả mà nói, có lẽ có thể bằng vào vũ kỹ giết chết Thất Kiếp hung thú, bất quá có thể dùng tay không lật tung một đầu Thất Kiếp hung thú như hấn lại không nhiều.

Ngao...

Rất rõ ràng, đầu Thất Kiếp hung thú kia cũng là thập phần ngoài ý muốn, sau khi nó đứng lên một lần nữa, trong miệng liền phát ra gào thét nổi giận, trong lỗ mũi trâu phun trào ra khí tức nóng rực, sừng trâu màu trắng kia thì thoát cái trở nên huyết hồng.

- Ha ha, ta cũng không có thời gian cùng ngươi chơi nhiều rồi.

Thấy đầu Đạp Hỏa Man Ngưu kia tức giận, nhưng Tần Phàm lại không có ý định cùng nó dây dưa xuống. Thừa cơ hội này, dưới chân hấn đạp mạnh, lập tức cả người nhảy lên cao, sau đó trực tiếp rơi vào trên lưng đối phương.

Rống...

Thấy vậy, đầu Đạp Hỏa Man Ngưu kia tự nhiên càng thêm nổi giận, một tiếng gào thét, dĩ nhiên là toàn bộ áo giáp màu đen trên lưng đều dấy lên một loại hỏa diễm nóng rực vô cùng, hơn nữa những áo giáp màu đen kia còn có chấn động theo quy luật, nương theo loại chấn động này liền có một loại năng lượng cường đại bộc phát, Ngũ kiếp Bán Thần đoán chừng cũng sẽ trực tiếp bị đốt cháy thành tro.

Nếu thay đổi những người khác, coi như là Lục kiếp Bán Thần thậm chí Thất Kiếp Bán Thần ở dưới tình huống như vậy khẳng định là không thể nào ở lại trên lưng trâu được.

Bất quá Tần Phàm hấn đã lĩnh ngộ Chu Tước thần thông, chút hỏa diễm này đối với hấn ảnh hưởng căn bản không lớn, mà lúc này phòng ngự của hấn càng là vô cùng cường đại, thân thể căn bản không sợ hỏa diễm kia.

- Cơ hội tốt.

Hấn thấy lân giáp của Đạp Hỏa Man Ngưu kia lật qua lật lại, không những không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, bởi như vậy muốn cầm xuống lân giáp kia sẽ càng dễ rồi.

Xoẹt...

Hai tay hung hăng bắt lấy lân giáp màu đen sáng bóng kia, toàn thân dùng sức kéo mạnh, lập tức máu chảy như phun, Tần Phàm vội vàng lấy bình ngọc ra bỏ lân giáp vào.

Tín vật đến tay!

- Chào đại gia hỏa, hẹn gặp lại sau.

Thực lực tăng nhiều, làm cho hấn lúc này đây thuận lợi lấy được tín vật, trên mặt Tần Phàm không khỏi lộ ra một vòng vui vẻ nhẹ nhõm, lập tức thân thể khẽ đảo bắt đầu từ trên lưng nó nhảy xuống.

Chỉ là, hấn vừa mới sắp công thành rút đi, cũng đúng vào lúc này, hấn bỗng nhiên nhượng mảy, bởi vì hấn phát hiện hiện trường này đã có thêm một người...

Tần Phàm vừa mới từ trên người Đạp Hỏa Man Ngưu kia nhảy xuống, sau đó liền phát hiện đang có một nam tử mặc trang phục màu trắng đang đứng trước một cây đại thụ cách hấn và Đạp Hỏa Man Ngưu không xa, trong tay cầm quạt xếp, trên mặt cười mỉm nhìn xem.

Nếu chỉ luận phương diện lực cảm ứng này, vốn dùng tinh thần lực hiện tại của hấn, trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây có lẽ không có mấy người có thể vượt qua hấn mới đúng, nhưng một người đột nhiên xuất hiện này, cũng không biết đối phương đã đến bao lâu, hấn dĩ nhiên là hiện tại mới phát hiện!

Cái này làm cho trong nội tâm Tần Phàm không khỏi hơi kinh hãi.

Từ ngoại hình người này, hắn rất nhanh liền nhận ra người này chính là đến từ Thư Thánh Thần Đảo Liễu Tri Thánh.

Nếu không phải biết rõ chi tiết về Liễu Tri Thánh này, một mắt nhìn đi chỉ thấy đối phương chính là một thư sinh bình thường, áo trắng nho phục, tay cầm quạt xếp, bộ dáng nho nhã. Bộ dạng người này rất vô hại, thậm chí khí tức trên người hắn cũng thập phần ôn hòa, thật giống như là một thư sinh đọc sách thánh hiền, nếu không phải đối phương xuất hiện ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến, không có người sẽ coi hắn như là một võ đạo cường giả.

Chỉ là, Tần Phàm cũng biết ở trong trận đấu phía trước Liễu Tri Thánh này tuy vẫn luôn ít xuất hiện, nhưng cơ hồ người dự thi đụng phải hắn, tám chín phần mười nghe hắn nói mấy câu sẽ chủ động nhận thua, rất là quý dị.

- Dùng tốc độ cùng lực cảm ứng của ta, cũng mới vừa vặn tìm được Đạp Hỏa Man Ngưu này, chẳng lẽ hắn đã nhanh như vậy đi đến cửa thứ nhất, còn đi vòng vèo trở lại?

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm cũng có chút nghi hoặc, vốn dùng tốc độ của hắn có lẽ sẽ là người thông qua cửa thứ nhất này đầu tiên mới đúng.

Bất quá, rất nhanh Liễu Tri Thánh kia liền mở miệng giải khai nghi ngờ của hắn, người phía trước kia nhìn như là ánh mắt chân thành nhìn xem Tần Phàm, trên mặt vẫn là mang theo vui vẻ nho nhã nói ra:

- Xem ra vị huynh đệ kia đã đến địa phương cửa thứ nhất đi à nha? Không biết tín vật cần có là gì, mong được cáo tri.

- Người còn chưa tới qua cửa thứ nhất? nguồn

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi nao nao, đối phương còn chưa tới qua chỗ đại môn kia, nhưng mà biết rõ sớm tìm kiếm Thất Kiếp hung thú.

- Ha ha, kỳ thật ta bất quá là đi ngang qua đây. Sau đó cảm giác được phụ cận có khí tức của Thất Kiếp hung thú, ta suy đoán nơi này đã là chiến trường của Thần Đảo Thiên Tài Chiến, tuyệt sẽ không tự động xuất hiện Thất Kiếp hung thú, tất có tác dụng, cho nên liền đến xem xét. Xem xét phía dưới, phát hiện huynh đệ người đang cùng Thất Kiếp hung thú này tiến hành chiến đấu, cho nên mới hỏi như vậy.

Liễu Tri Thánh kia lại khẽ cười nói, thanh âm của hắn thập phần ôn hòa. Còn giống như ẩn ẩn mang theo một loại lực lượng tinh thần, cho người không kháng cự vấn đề của hắn.

Cảm giác được thanh âm nghe tựa hồ thập phần tinh khiết kia, lúc này Tần Phàm cảm giác mình như là đang cùng tri tâm hảo hữu ở bờ biển nói chuyện phiếm, dĩ nhiên là toàn thân thoải mái nói không nên lời, trong lúc vô tình nhận lấy tinh thần của đối phương ảnh hưởng.

Rống...

Bất quá may mắn vào lúc này, đầu Đạp Hỏa Man Ngưu ở bên kia, vừa mới từ trên mặt đất bò dậy lần nữa, lúc này phun lấy nhiệt phong, lại một lần nữa hướng về hắn gầm thét lao đến.

Cảm giác được khí tức nóng rực kia đập vào mặt, trên sống lưng của Tần Phàm nổi lên một cảm giác lạnh lẽo. Hắn và Liễu Tri Thánh này rõ ràng mới lần đầu tiếp xúc, như thế nào sinh ra cảm giác như vậy? Trong lòng của hắn hơi kinh hãi, biết thư sinh nhìn như cả người lẫn vật vô hại kia rất lợi hại.

Lập tức, hắn cũng không cùng đầu Đạp Hỏa Man Ngưu kia dây dưa, dưới chân có chút đạp mạnh, rất nhanh hướng về sau rút lui mà đi.

- Tín vật kia có lẽ là lân phiến của Thất Kiếp hung thú đúng không? Ta vừa mới nhìn rõ người thu hồi một mảnh lân phiến màu đen của Đạp Hỏa Man Ngưu này, đây là vật hữu dụng a.

1665. Chương 1675: Tân Bí Tàng, Gợn Sóng Hiện. (2)

Chương 1675: Tân bí tàng, gợn sóng hiện. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Thấy Tần Phàm không có trả lời, lúc này Liễu Tri Thánh kia lần nữa mở lời nói ra, thanh âm của hắn tràn đầy mỉa mai, để cho người tuy tinh thần thanh tỉnh, nhưng hết lần này tới lần khác sẽ để cho người dễ dàng đối với hắn sinh ra một loại hảo cảm không hiểu, hoàn toàn sẽ không kháng cự hắn.

Tần Phàm giờ mới hiểu được đến vì cái gì lúc trước người dự thi gặp được Liễu Tri Thánh. Tám chín phần mười cuối cùng nhất đều sẽ chủ động nhận thua, nguyên lai là vì nguyên nhân này. Bất quá may mắn hắn người này gần đây cẩn thận, hơn nữa tinh thần lực của hắn vốn so với người dự thi không biết cao hơn bao nhiêu, lúc này Ma chủng toàn thân chấn động, lập tức liền đem tất cả mê hoặc đều khám phá.

Trên mặt của hắn lộ ra một nụ cười thản nhiên, dưới chân đạp mạnh thi triển ra thuật di, thân hình rất nhanh liền trực tiếp xuất hiện ở ngoài mấy ngàn mét, sau đó thanh âm kia mới truyền đến:

- Xem ra vị huynh đệ này rất giỏi về giao tiếp bằng hữu a, vậy không bằng người hỏi đầu Đạp Hỏa Man Ngưu này một chút, xem nó có biết đáp án hay không a.

- Có ý tứ, có ý tứ...

Chứng kiến Tần Phàm không chỉ không có trả lời vấn đề của hắn, hơn nữa dĩ nhiên là trực tiếp thoái lui, tựa hồ hoàn toàn không có bị mình ảnh hưởng, lúc này Liễu Tri Thánh kia không khỏi lộ ra một vòng có chút ngoài ý muốn, sau đó trên khóe miệng nổi lên một loại vui vẻ thập phần thần bí.

- Ồ?

Cũng vào lúc này, thân hình Tần Phàm thuật di mấy cái, rất nhanh liền biến mất khỏi phiên khu vực này. Chỉ là trước khi hắn rời đi, ẩn ẩn thấy được Liễu Tri Thánh kia vui vẻ, trong lòng của hắn có một loại cảm giác quỷ dị nói không nên lời.

Loại cảm giác quỷ dị này không đến từ vài lời nói của Liễu Tri Thánh kia, có thể để cho người coi hắn trở thành bằng hữu, mà là cuối cùng đối phương phát ra một vòng vui vẻ thần bí, cái vui vẻ đơn giản này, nhưng lại để cho hắn cảm giác được mang theo một đồ vật hết sức phức tạp, quỷ dị hơn chính là, tựa hồ hắn còn mơ hồ cảm thấy đã gặp nhau ở nơi nào!

Tóm lại, hắn trực giác cảm thấy Liễu Tri Thánh này nhất định có vấn đề, có lẽ không phải người dự thi bình thường đơn giản như vậy.

Tuy đây chỉ là trực giác của hắn, nhưng trực giác của hắn một mực rất chuẩn.

- Đến tột cùng là cái gì đây?

Lúc này Tần Phàm cảm giác được Ma chủng của mình cũng truyền đến một loại cảm ứng đặc thù, để cho hắn càng thêm khẳng định trực giác của mình, hắn giống như cảm giác được trên người Liễu Tri Thánh này cất giấu bí mật cực lớn.

Rất mật mờ, nhưng hắn là cảm thấy.

- Được rồi, cho dù có chuyện gì, hiện tại bảy mươi hai vị đạo chủ đều ở đây, cũng không tới phiên ta đi lo lắng a.

Nhưng sau đó hắn rất nhanh lắc đầu, không suy nghĩ thêm vấn đề này nữa. Cho dù Liễu Tri Thánh này có âm mưu gì, dù sao phía trên vẫn có bảy mươi hai Thần Đạo đạo chủ, đại biểu cho chiến lực mạnh nhất của toàn bộ Tân Thế Giới, nhất định là có thể xử lý vấn đề này.

- Hiện tại ta đã lấy được tín vật, trước tiên có thể thông qua cửa thứ nhất này. Đi về sơn cốc kia trước, nhìn xem vận khí của ta như thế nào.

Tốc độ của Tần Phàm bay nhanh hướng trong núi chạy vội, có khi còn thi triển năng lực thuần di, tốc độ cực nhanh.

- Xem ra cửa thứ nhất này là Tần Phàm thông qua trước nhất rồi.

Ở trên thần tọa của bảy mươi hai đảo chủ, lúc này mọi người cũng không biết cảm ứng của Tần Phàm đối với Liễu Tri Thánh, chứng kiến người phía trước đã lấy được tín vật, lúc này Mạc Lợi Đảo chủ thì là mỉm cười thoả mãn nói.

- Năng lực thuần di của Tần Phàm này thật sự là nghịch thiên a, một Ngũ kiếp Bán Thần nho nhỏ lại nắm giữ năng lực xuyên việt không gian này, ở trên tốc độ căn bản không có người vượt qua hắn, tiến có thể công, lui có thể thủ, dù là Đạp Hỏa Man Ngư muốn đuổi theo hắn cũng đuổi không kịp.

Thái Hư đảo chủ cũng cảm thán nói.

Bây giờ nghĩ lại, Tần Phàm từ Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu mấy quan, muốn nhanh chóng qua cửa quả thực là rất dễ dàng, hiện tại hắn mới biết được khi đó người phía trước là che giấu thực lực.

- Ha ha, Liễu Tri Thánh kia hắn là một thiên tài am hiểu tinh thần lĩnh vực, nhưng hắn vẫn là ảnh hưởng không đến Tần Phàm, có thể thấy được tinh thần lực, lực cảm ứng, lực phòng ngự từng cái phương diện, thực lực của Tần Phàm cũng là đỉnh phong. Thật sự không biết hắn là tu luyện như thế nào, ta cam đoan ở nửa năm trước hắn còn không có thực lực này.

Mạc Lợi Đảo chủ lại tiếp tục mỉm cười nói ra.

Nghe vậy, lúc này Thái Hư đảo chủ lại chợt nhớ tới cái gì, trên mặt thoáng chốc biến đổi, hắn nhìn xem Mạc Lợi Đảo chủ muốn nói lại thôi:

- Mạc Lợi huynh, ta đột nhiên nhớ tới một sự kiện, cũng không biết nên nói hay không...

- Chuyện gì? Ta và ngươi tầm đó còn có cái gì không thể nói hay sao?

Thấy bạn tốt của mình lộ ra loại thần sắc này, Mạc Lợi Đảo chủ không khỏi là khê giật mình.

- Kỳ thật tựa hồ cũng thật lâu không có xuất hiện qua. Bất quá ta luôn cảm thấy Tần Phàm hắn tựa hồ có chút bất thường, người nói thiên tài có thể có tốc độ tu luyện nghịch thiên cùng biểu hiện như vậy sao? Mạc Lợi huynh ngươi có nhớ rõ ước chừng năm trăm năm trước kia...

Thái Hư đảo chủ nghĩ nghĩ, cuối cùng nhất vẫn là hạ giọng nói ra:

- Ta giống như nghe được đảo chủ khác tựa hồ cũng có suy đoán phương diện này rồi.

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ rốt cục thần sắc thay đổi, hắn nhướng mày, cuối cùng nhất là có chút không muốn tin tưởng nói:

- Cái này... chắc có lẽ không a? Tần Phàm hắn...

- Ta nhớ được Mạc Lợi huynh ngươi từng nói qua, Tần Phàm hắn xuất hiện ở chỗ này cũng không quá đáng là ba năm, nhưng mà thời điểm hắn mới vừa tới chỉ là Võ Thánh cảnh giới? Hiện tại thì sao, thực lực của hắn đã có thể không quá khó khăn lấy lân phiến trên người Thất Kiếp hung thú vào tay rồi, còn có năng lực xuyên việt không gian...

Thái Hư đảo chủ nghiêm mặt, sau đó lại nói:

- Mạc Lợi huynh ngươi cảm thấy đây là người bình thường có thể làm được sao?

- Có lẽ hắn là có kỳ ngộ đặc thù gì a?

Lúc này Mạc Lợi nhìn nhìn Tần Phàm ở trong núi đang cao tốc đi vội, vẫn còn có chút không muốn tin tưởng Thái Hư đảo chủ nói.

Đây chính là tuyệt đỉnh thiên tài mà Mạc Lợi Thần Đảo hắn mấy trăm năm đến nay mới xuất hiện a...

- Đương nhiên, đây cũng là suy đoán của ta, ta cũng hi vọng Tần Phàm hắn không phải như ta nghĩ, chúng ta còn phải tiếp tục xem tiếp a.

Thái Hư đảo chủ thấy thần sắc của Mạc Lợi Đảo chủ, cũng không có tiếp tục nói thêm nữa, hẳn biết rõ tính tình hảo hữu của mình thập phần coi trọng mặt mũi, để cho hẳn tiếp nhận vấn đề này đích thật là có chút khó khăn.

Trong chiến trường phía dưới.

Tần Phàm tự nhiên không biết thảo luận giữa Mạc Lợi Đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ, theo cảnh sắc quen thuộc hai bên sơn thể xuất hiện, hẳn thuận di mấy cái cũng đã đi tới trước miệng sơn cốc.

1666. Chương 1676 : Người Thứ Nhất Thông Qua.

Chương 1676 : Người thứ nhất thông qua.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ta có lẽ là người thứ nhất hoàn thành qua cửa thứ nhất này a? Chỉ là không biết ta có thể có vận khí tốt trực tiếp qua cửa thứ hai hay không?

Nhìn nhìn đại môn càng ngày càng gần ở phía trước, hẳn cũng không khỏi lộ ra nhẹ nhõm .

- Người sai rồi.

Nhưng mà, cũng vào lúc này, bỗng nhiên một thanh âm ở trong sơn thể ầm nấp phía xa vang lên, sau đó một bóng người chậm rãi hiển lộ đi ra, người nọ nhìn xem Tần Phàm, tiếp tục nói:

- Người đầu tiên thông qua cửa thứ nhất, hẳn là ta.

Trực tiếp cản đường ăn cướp?

Nghe được thanh âm này, Tần Phàm không khỏi nhướng mày, chỉ là hơi suy nghĩ một chút, hẳn liền hiểu ý đồ của người này.

Người này rất rõ ràng là sau khi đi tới nơi này, biết được tín vật vượt qua kiểm tra trước cổng chính là gì, không chỉ không có lập tức đi tìm tín vật, ngược lại là trực tiếp giấu ở trước cửa sơn cốc này, chờ đợi những người dự thi khác lấy được tín vật trở về, trực tiếp cướp đoạt.

Ôm cây đợi thỏ như vậy, ngược lại đích thật là tới rất nhẹ nhõm.

Đương nhiên, điều này cần đối với thực lực của mình rất có tự tin mới dám như thế.

- Người đây là ý gì?

Tuy đã đoán được mục đích của đối phương, nhưng Tần Phàm vẫn nhíu mày hỏi, sau đó thừa dịp khe hở này chậm rãi ngẩng đầu lên dò xét đối phương.

Hắn nhận ra người này chính là đến từ Thủy Thần đảo Trình Kinh Vân.

Hai mắt hẹp dài của Trình Kinh Vân này mang theo chút tàn hồng, mũi ưng, làn da trắng nõn, gương mặt anh tuấn. Nhưng người này tuy là nam tử, nhưng mà cho người một loại cảm giác thập phần âm nhu như là nữ nhân.

Nghe nói hẳn có được Thủy hệ năng lực rất mạnh, có thể phong tỏa Nguyên Giới chỉ lực của đối thủ, thậm chí có thể để cho người thực lực thấp hơn hẳn ngay cả vũ kỹ cũng thi triển không ra. Dù là trong tám người dự thi lúc này đây, thực lực của hắn cũng có thể sắp xếp trước mấy người.

Hơn nữa có lẽ là bởi vì nguyên nhân am hiểu Thủy hệ năng lực, cả người Trình Kinh Vân này không chỉ có giống như là thủy tổ, da thịt ả ả có chút Thủy Lam trong suốt, cảm giác rất thần bí, hơn nữa thời điểm

hắn xuất hiện, thậm chí là cả sơn cốc giống như đột nhiên có Thủy ba vô tận, làm cho cả người Tần Phàm cảm giác được một loại mát lạnh nhập vào cơ thể.

- Ta nghĩ không cần ta nhiều lời, người có lẽ cũng biết ý tứ của ta.

Nghe được câu hỏi của Tần Phàm, Trình Kinh Vân kia thì buồn rười rượi mở lời nói ra:

- Ta khuyên người vẫn là ngoan ngoãn giao tín vật của người ra đây, sau đó người có thể thừa dịp thời gian còn lại đi săn bắt nhiều một phần máu của Thất Kiếp hung thú, có lẽ còn có cơ hội, nếu không...

- Ta muốn biết, có phải người cảm thấy tại hạ thực lực thấp kém, cho nên mới đi ra cướp đoạt hay không? Nếu như đến là Bạch Trường Thiên, có lẽ người sẽ không đi ra đúng không?

Lúc này trên mặt Tần Phàm hờ hững, hai mắt hắn nhìn đối phương nhàn nhạt nói.

- Người nói cũng không tính sai.

Trên mặt Trình Kinh Vân thì lộ ra một thần sắc nghiền ngẫm, hắn nhìn xem Tần Phàm nói ra:

- Nếu như là Bạch Trường Thiên, muốn ở trên tay hắn lấy được đồ vật hoàn toàn chính xác là không dễ dàng, nhưng người một Ngũ kiếp Bán Thần có thể đi đến nơi đây vốn cũng rất miến cưỡng, ta nghĩ cũng là thời điểm dừng ở đây rồi. Ngoài ra, ta biết rõ người có năng lực xuyên việt không gian, bất quá ở chỗ này đã bị Thủy ba của ta phong tỏa, người đừng nghĩ có thể tự nhiên hành động.

- Xem ra người chuẩn bị còn rất nguyên vẹn nha, đáng tiếc người nghĩ lầm rồi... đồ vật của Bạch Trường Thiên khó đoạt, đồ vật của Tần Phàm ta càng khó đoạt!

Trên mặt Tần Phàm lộ ra vẻ ác lạnh, tuy hắn gần đây làm việc ít xuất hiện, nhưng bị xem thường như thế vẫn còn có chút khó chịu.

Nói đến đây, Kỳ Lân ma thân trên người hắn xuất hiện, sau đó dưới chân đạp mạnh, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh phóng về phía trước. Giờ này khắc này, hắn giống như là một con cá chép bên trong Thủy ba, những Thủy ba này không chỉ không có tạo thành bất luận ảnh hưởng gì đối với hắn, nhưng lại để cho hắn như cá gặp nước, tốc độ ngược lại nhanh thêm vài phần.

Hắn đã ngộ ra Kỳ Lân thần thông, có thể nói trong nước là bá chủ!

Chút Thủy ba ấy muốn phong tỏa hắn, quả thực là nói chuyện hoang đường viễn vông, ở năng lực Thủy hệ, coi như là Trình Kinh Vân từ Thủy Thần đảo đi ra, hắn cũng không sợ chút nào. Hắn lúc này, tăng thêm trải qua Ma chủng Luyện Thể lần thứ tư, thần thông cùng năng lực từng cái phương diện cũng đã tăng lên sâu sắc, càng như là có thần trợ giúp.

- Muốn cùng ta chơi nước, người còn kém xa!

Tần Phàm mượn Thủy ba vô tận trong sơn cốc này, lập tức liền tới gần đến trước mặt Trình Kinh Vân, cánh tay Kỳ Lân lúc này giống như là một đầu Thủy Kỳ Lân chính thức, phát ra một tiếng gào thét cực lớn, một quyền trực tiếp đánh về đối phương.

- Cái gì?

Thấy vậy, sắc mặt Trình Kinh Vân mới không khỏi biến đổi, hắn trước đây không có cùng Tần Phàm tiếp xúc qua, cho nên như thế nào cũng không nghĩ ra một người trong mắt hắn thực lực hắn là xếp hạng chót nhất trong tám người tiến vào trước tám, dĩ nhiên là bộc phát ra thực lực khủng bố như vậy. (.

Hơn nữa hắn am hiểu nhất đúng là Thủy hệ năng lực, có thể mượn Thủy hệ năng lực hình thành Thủy ba vô tận xâm nhập đến trong cơ thể đối thủ, đạt tới tác dụng phong tỏa Nguyên Giới chi lực của đối phương, có thể nói, trừ khi ở tạo nghệ trên Thủy hệ năng lực vượt qua hắn, nếu không dù là thực lực so với hắn mạnh hơn cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Hôm nay!

Hắn gần đây dựa vào Thủy hệ năng lực mà tự ngạo, lại hoàn toàn không có tạo thành ảnh hưởng đối với Tần Phàm, ngược lại làm cho đối phương như hổ thêm cánh !

Cái này không thể không làm hấn kinh ngạc!

Bất quá mắt nhìn đối phương đã tới gần đến trước mặt, tuy trong nội tâm kinh ngạc, nhưng cũng không thể không nhanh chóng ở trước người tạo thành một Thủy Thuần cự đại, muốn ngăn cản Tần Phàm công kích.

Tuy lực phòng ngự Huyền Thủy thuần của hấn vốn rất mạnh, nhưng đầu Kỳ Lân gào thét kia của Tần Phàm vừa đụng vào lại trực tiếp nhập vào cơ thể mà qua! Kỳ Lân kia giống như vốn là thuộc về nước, vô luận nước gì cũng không thể tạo thành ngăn cản đối với nó, không khe hở bất nhập.

Oanh!

Đầu Kỳ Lân nhẹ nhàng xuyên thấu qua Huyền Thủy thuần, sau đó liền trực tiếp oanh kích ở trên thân thể hấn! Trình Khinh Vân vốn đối với Thủy hệ công kích có phòng ngự rất mạnh, nhưng hôm nay ngược lại là trở thành uy hiếp lớn nhất của hấn!

Hoàn toàn bị Tần Phàm đè chết rồi!

- Oa...

Trình Khinh Vân bị đầu Kỳ Lân gào thét kia đụng ở trên thân thể, lập tức cảm giác được ngực đau đớn khó chịu, hộc ra một ngụm máu tươi lớn, sau đó bị đánh bay đi ra.

- Người làm sao có thể...

Hấn thật vất vả ổn định thân thể, hai mắt gắt gao nhìn Tần Phàm, trong mắt lộ vẻ không thể tin được. Nhưng thấy Tần Phàm rất nhanh muốn vọt tới lần nữa, hấn cắn răng một cái, thân hình vào lúc đó bỗng nhiên phân làm hai.

1667. Chương 1677: Người Thứ Nhất Thông Qua. (2)

Chương 1677: Người thứ nhất thông qua. (2)

Cái này chính là hấn ở trong Nguyên Hoàng ảo cảnh ngộ ra nguyên tố huyền thể, da thịt bản thân hấn bởi vì tu luyện Thủy hệ năng lực mà trở nên giống như Thủy ba, kể từ đó hai Trình Khinh Vân này xem qua thì giống như đúc, mà hai cái đều có được năng lực cường đại. đọc truyện mới nhất tại .

Vù vù vù vù vù vù...

Thấy Tần Phàm vọt tới, lúc này hai Trình Khinh Vân đều là đồng thời thi triển võ kỹ cường đại, hai Thủy Long cực lớn đồng thời xuất hiện ở trên người của bọn hấn, sau đó phát ra tiếng gầm cực lớn, đồng thời hướng về Tần Phàm trùng kích mà đi.

Hai Thủy Long này dài hơn trăm mét, lân giáp bóng lánh, như là Song Long Xuất Hải, tùy tiện một đầu uy lực cũng đạt tới Chung Cực cấp Bán Thần kỹ đại thành.

Hai cái cộng lại, nói là tới gần thần kỹ cũng không quá đáng, tăng thêm ở trong sơn cốc này đều hiện đầy Thủy ba đặc thù của Trình Khinh Vân, uy lực Thủy Long theo phi hành sẽ trở nên càng ngày càng mạnh, hấn tin tưởng dù là người dự thi có được thần kỹ cũng không có cách nào ngăn cản.

Đáng tiếc, hấn gặp được chính là Tần Phàm.

Đối mặt hai Thủy Long này, lúc này hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, sau đó hai đốm oanh về phía trước, hai đầu Thủy Kỳ Lân cực lớn lập tức gầm thét xuất hiện, vừa xuất hiện liền bày biện ra xu thế Kỳ Lân bác Long, trực tiếp hướng về hai Thủy Long đánh tới.

Hấn vốn đã có được năng lực đồng thời phóng thích hai lần võ kỹ, tăng thêm ở bên trong Thủy ba ảo cảnh để cho Trình Khinh Vân tự ngạo này, uy lực của Kỳ Lân gào thét còn gia tăng thật lớn, có thể nói Trình Khinh Vân chính là tặng lực cho hấn.

Oanh! Oanh!

Thủy Long bị phá, hai Trình Khinh Vân đồng thời bị đánh bay, cuối cùng lại hợp làm một, thần sắc đã trở nên thập phần tái nhợt uể oải. Tần Phàm dưới chân đạp mạnh, lần nữa tới gần tiến đến. Trên mặt Trình Khinh Vân lập tức lộ ra vẻ kinh hoàng, từ vừa mới bắt đầu hấn vốn cho rằng Tần Phàm là quả hồng mềm, nào biết đâu rằng đụng phải thiết bản.

Kỳ thật cái này cũng trách Trình Khinh Vân không may, Tần Phàm ở năng lực Ma chủng thần thông có thể nói là dùng Kỳ Lân thần thông là mạnh nhất, dù sao đó cũng là Ma chủng hấn luyện hóa trước nhất, Chu Tước thần thông thứ hai, sau đó mới đến Huyền Vũ thần thông, hết lần này tới lần khác ngay từ đầu Trình Khinh Vân này lại đem sơn cốc bố trí thành hoàn cảnh Thủy ba, có thể nói là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Ông!

Ngay thời điểm Tần Phàm tới gần đến Trình Khinh Vân, lúc này Trình Khinh Vân đã là nỗ lực hết đà, trên người hấn lại xuất hiện một tầng quang mang Kim Sắc, đem cả người hấn bảo hộ ở trong. Cảm giác được quang mang kia phòng ngự cường đại, cảm giác làm cho không người nào có thể nhìn thẳng, Tần Phàm cũng không khỏi bước chân dừng một chút.

- Bản đảo chủ tuyên bố, lần độ sức này Trình Khinh Vân bại, Tần Phàm thắng. Nhưng bởi vì Trình Khinh Vân đã tiến nhập Top 10, cho nên được bảo hộ tánh mạng, bất quá sẽ bị truyền tống khỏi chiến trường.

Sau đó là nghe được thanh âm của Nguyên Hoàng đảo chủ ở trong sơn cốc vang lên.

Nguyên Hoàng đảo chủ một mực chú ý tỷ thí trong chiến trường.

Nghe được thanh âm này, trên mặt Trình Khinh Vân lập tức lộ ra vẻ ảm đạm, bất quá đây là lựa chọn của hấn, như vậy hấn phải thừa nhận hậu quả tương ứng, bây giờ có thể giữ được tánh mạng cũng đã là thập phần không tệ rồi.

- Tần Phàm, ta xem thường ngươi rồi.

Trình Khinh Vân cuối cùng truyền đến, hấn hơi có chút không cam lòng. Như không phải hấn lựa chọn đánh cướp đối thủ là sai lầm, kỳ thật đây cũng là một biện pháp tốt, dù sao mình đi tìm tín vật không biết phải tìm tới khi nào, xa xa không bằng cướp đoạt người khác sẽ nhanh hơn, dù sao cũng không có cấm hành động này.

Mà Tần Phàm nhìn xem Trình Khinh Vân bị truyền tống khỏi chiến trường, thì không khỏi nhướng mày, hơi có chút bất mãn. Bất quá lập tức hấn nghĩ tới trước khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu, Mạc Lợi Đảo chủ đã từng nói qua người dự thi tiến vào Top 10 sẽ có Đại Cơ Duyên, nên cũng không có suy nghĩ nhiều.

Người dự thi Top 10 này ở sau khi thi đấu có lẽ đều có an bài đặc thù, cho nên Nguyên Hoàng đảo chủ mới ra tay bảo trụ tánh mạng của Trình Khinh Vân.

- Mà thôi, ta vẫn là trước thông qua cửa ải này rồi nói sau.

Lập tức hấn cũng không có dừng lại thêm, thân hình lóe lên, rất nhanh đi tới trước đại môn, sau đó đem máu của Đạp Hỏa Man Ngưu trong bình đổ vào lỗ nhỏ.

Đạo đại môn này là do một loại tài liệu thập phần cứng rắn tạo thành, Tần Phàm ở phía trên trắc thử một chút lực lượng, phát hiện căn bản không cách nào làm ra nửa điểm phá hư, lại từ trong đó cảm giác được một loại lực cản rất mạnh.

Cót két...

Rất nhanh, đại môn mở ra, lực cản thật lớn kia vào lúc đó cũng hoàn toàn biến mất.

- Thành công rồi.

Tần Phàm mỉm cười, liền trực tiếp tiến vào, đã trở thành người dự thi thứ nhất thông qua cửa thứ nhất này.

- Kế tiếp, không biết ta có thể trực tiếp thông qua cửa thứ hai hay không?

Hấn cũng có chút chờ mong.

- Tần Phàm thật sự là càng ngày càng lợi hại.
- Đúng vậy a, Trình Khinh Vân kia là một cường giả, dĩ nhiên là ở trước mặt của hắn hoàn toàn mất hết lực chống cự.
- Đáng tiếc, Trình Khinh Vân này vốn đánh chủ ý rất hay, nhưng cuối cùng lại biến khéo thành vụng, vốn có được thực lực trùng kích Top 5, hôm nay lại vì đoạt sai người mà làm cho bị loại bỏ.
- Ha ha, ai nghĩ đến đến một Ngũ kiếp Bán Thần vậy mà sẽ có thực lực mạnh như vậy, nếu như thay đổi là người, ở trong bảy người khác tuyển chọn một cái để cướp đoạt, người chọn ai?
- Vậy cũng đúng... tưởng rằng quả hồng mềm, nhưng bây giờ là đá trúng thiết bản rồi.
- Hiện tại ta chính là xem Tần Phàm hắn cuối cùng nhất có thể tiến vào Top 3, thậm chí quán quân hay không!
- Hắc hắc, nếu như một người dự thi đến từ không phải danh xưng Thần Đảo, hơn nữa cảnh giới so với những người khác thấp hơn, nhưng cuối cùng lại đạt được quán quân, vậy thì đặc sắc rồi.

Chứng kiến Tần Phàm đánh bại Trình Khinh Vân, đã trở thành người đầu tiên thông qua cửa thứ nhất, toàn trường không khỏi xôn xao. Nguyên một đám nhìn chiến trường phía dưới, đều là vô cùng kinh ngạc.

Không có người nghĩ đến Tần Phàm một Ngũ kiếp Bán Thần cuối cùng có thể đi đến nơi đây, hơn nữa có thể làm được trình độ này. Hôm nay đã không có người coi Tần Phàm như hắc mã để đối đãi rồi, mà coi là một trong những người có tư cách đoạt giải quán quân.

Thậm chí rất nhiều người lúc này đã nghĩ Tần Phàm sẽ có khả năng trở thành quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này.

Bởi vì Tần Phàm hắn đã dùng thực lực chứng minh mình.

Hiện tại tuy hắn là Ngũ kiếp Bán Thần, nhưng thực lực của hắn không thua bất kỳ một Lục kiếp Bán Thần nào.

Nhưng mà, ở trên thần tọa bảy mươi hai đảo chủ, lúc này thì có một loại hào khí áp lực cổ quái lan tràn ra.

Chứng kiến Tần Phàm biểu hiện ra thực lực phi phàm cùng thuận lợi vượt qua kiểm tra, lúc này Mạc Lợi Đảo chủ lại không có hưng phấn như mấy lần trước, thậm chí trên mặt trở nên có chút âm trầm bất định, cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì.

1668. Chương 1678: Hội Nghị Đảo Chủ!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1678: Hội nghị đảo chủ!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Mạc huynh, người có lẽ chứng kiến a, Tần Phàm ở Thủy hệ năng lực, so với Trình Khinh Vân là siêu cấp thiên tài lần này còn mạnh hơn, người nói thay đổi là thiên tài khác, một cái gần kề chỉ đột phá đến Bán Thần chi cảnh mới chưa đủ ba năm có thể làm được sao? Biểu hiện của hắn khiến người hoài nghi rồi.

Lúc này Thái Hư đảo chủ hạ giọng nói ra.

Tần Phàm biểu hiện quá mức yêu nghiệt rồi, quỹ dị đến khiến người hoài nghi.

Mạc Lợi Đảo chủ không có trả lời ngay, hần nhìn nhìn những đảo chủ khác, phát hiện lúc này cũng có mấy đảo chủ xì xào bàn tán, cuối cùng hần lắc đầu bất đắc dĩ nói ra:

- Đã đến lúc này, phải xem tạo hóa cuối cùng của hần nữa.

- Ân, tiếp tục xem đi.

Thái Hư đảo chủ nhẹ gạt đầu, các thiên tài của hần cũng có các loại biểu hiện chói mắt, nhưng từ căn cứ có thể tra, chỉ có Tần Phàm là không rõ lai lịch.

Nhưng vào lúc này.

Ông.

- Các vị đảo chủ, ta nghĩ bây giờ chúng ta phải mở một hội nghị đảo chủ tạm thời rồi.

Hư Thần Đảo đảo chủ Hư Thần bỗng nhiên là ánh mắt đảo qua một đám đảo chủ, sau đó thanh âm vào lúc đó ở giữa không trung vang lên, truyền vào đến trong tai tất cả đại đảo chủ.

- Quả nhiên vẫn là đã đến.

Hai người Mạc Lợi Đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ lúc này liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đều không khỏi hơi có chút trầm thấp. Đặc biệt là Mạc Lợi, hần đoán chừng một hồi mình sẽ tránh không được trở thành đối tượng cho chúng đảo chủ chú ý.

Nếu là ở bình thường, như hần một người yêu thích mặt mũi có thể sẽ hưng phấn, nhưng hôm nay lại lộ ra có chút bất đắc dĩ. Là Tần Phàm làm cho danh tiếng Mạc Lợi Thần Đảo hần vang vọng Tân Thế Giới, cũng là Tần Phàm làm cho hần có khả năng chọc không ít phiền toái.

Mà nghe được thanh âm của Hư Thần, không ít đảo chủ lúc này đều là trong nội tâm hiểu rõ, đều trước sau nhẹ gạt đầu tỏ vẻ đồng ý, sau đó thấy Hư Thần lúc này vung ống tay áo lên, một màn hào quang Kim Sắc ngay lập tức bao phủ thân tọa của bảy mươi hai đảo chủ ở trong đó.

Lúc này Nguyên Hoàng kia nghe được thanh âm, cũng thuận di một cái, xuất hiện ở bên trong màn hào quang kia.

Mặt khác có một Cửu Kiếp Bán Thần đến từ Nguyên Hoàng đảo, tiến đến tiếp nhận vị trí của hần, một mực quan sát đến trận đấu bên trong chiến trường.

- Những đảo chủ này là làm sao vậy?

- Chuyện gì phát sinh rồi hả?

Thính phòng phía dưới, chứng kiến phía trên giữa không trung đột nhiên xuất hiện một tòa cung điện kim quang, nguyên một đám cũng không khỏi lộ ra ngạc nhiên cùng vẻ kinh ngạc. Bất quá tòa cung điện kim quang này phong bế vô cùng tốt, người ở phía ngoài hoàn toàn không thể nhìn đến nhóm đảo chủ bên trong đang làm gì đó, cũng không thể nghe được bọn hần đang nói cái gì.

Ở trong cung điện kim quang.

Bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ tụ tập dưới một mái nhà, chỗ ngồi di động, tạo thành một hội nghị bàn tròn bảy mươi hai toà vị. Mỗi người ở đây đều là đại biểu cho chiến lực đỉnh phong bên trong Tân Thế Giới, hơn nữa là thực lực cùng quyền lợi đỉnh phong tập hợp.

Bảy mươi hai vị đảo chủ này ở bình thường cực nhỏ tụ cùng một chỗ, lúc này đây bởi vì Thần Đảo Thiên Tài Chiến mới có thể đi tới Thiên Tài Đảo này, mà như hiện tại sắc mặt ngưng trọng vây cùng một chỗ cử hành hội nghị càng là trăm năm cũng sẽ không có một lần.

Ở bên trong bảy mươi hai đảo chủ, lại dùng mười đảo chủ danh hiệu Thần Cấp cầm đầu.

Hư Thần chính là ở bên trong mười đảo chủ danh xưng Thần Cấp này, thực lực cùng uy vọng đều xếp hạng hàng đầu, cho nên lúc này đây do hần đến chủ trì hội nghị, ngược lại cũng không có mấy đảo chủ dị nghị.

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ là lòng có nhận thấy, tuy hắn cũng là đảo chủ cấp cường giả, nhưng ở trong bảy mươi hai vị đảo chủ này thực lực cùng địa vị đều không tính cao, lúc này cũng đành phải trầm mặc ngồi ở một bên, không nói một tiếng, trong nội tâm đang suy nghĩ lấy vấn đề một hồi mình có thể sẽ đối mặt.

- Lúc này đây nội dung mà hội nghị đảo chủ chúng ta muốn thảo luận, ta nghĩ các vị chắc hẳn cũng đã có cảm ứng đi à nha.

Lúc này ánh mắt của Hư Thần xẹt qua trên người bảy mươi một đảo chủ khác đang ngồi, sau đó trầm giọng nói ra.

Thanh âm của hắn trầm thấp mà hữu lực, trực chỉ bản tâm. Nghe được thanh âm của hắn, có mấy đảo chủ lập tức chậm rãi gật đầu, nhưng đại đa số chỉ là trầm mặc không nói.

- Nếu là Hư Thần người tổ chức hội nghị đảo chủ, như vậy liền từ người trước tiên nói đi.

Một lát sau, một thanh âm phóng khoáng vang lên, đúng là Đào Thần Đảo đảo chủ Đào Thần, thực lực cùng địa vị của hắn đều cực cao, vô luận nói cái gì cũng không có người phản đối.

Hư Thần biết rõ đang ngồi phần lớn là gia hỏa cáo già, không muốn làm chim đầu đàn, bất quá đây cũng là sự tình có thể gia tăng uy vọng của hắn, hắn cũng vui với việc này, vì vậy sau khi nhìn nhìn mọi người, liền trầm ngâm nói:

- Hơn năm trăm năm, Thiên Thần dư nghiệt lại hiện ra, Thiên Địa sẽ có đại biến, nếu như chúng ta không sớm ngày giải quyết, như vậy đối với bảy mươi hai đảo chủ chúng ta mà nói, đều sẽ là uy hiếp rất lớn.

- Thiên Thần dư nghiệt...

Nghe được bốn chữ này, trong lòng không ít đảo chủ đều không khỏi hơi khẽ chấn động, có chút sắc mặt biến hóa, một ít đảo chủ quen biết thì thấp giọng châu đầu ghé tai, tựa hồ là trao đổi dụng tâm. Một ít đảo chủ tính tình lãnh ngạo thì ôm hai tay, trên mặt hồ hững, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

- Hư Thần người xem ra, người cảm thấy lúc này đây ở bên trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến, ai hiểm nghi lớn nhất?

Đang ngồi có mấy đảo chủ thực lực địa vị gần phía trước, sau khi trầm tư một chút, liền trực tiếp mở lời hỏi.

- Biểu hiện khác thường thì có thể.

Ánh mắt của Hư Thần sáng ngời nhìn xem các vị đảo chủ, cũng không trực tiếp trả lời, chỉ là mím môi nói. Ý của hắn rất rõ ràng, mọi người đừng đem trách nhiệm đổ hết lên người hắn.

Nghe được Hư Thần nói, nhóm đảo chủ đang ngồi lần nữa trầm mặc, không ít người là trong nội tâm thâm mắng Hư Thần là lão hồ ly.

Bất quá kỳ thật có thể đạt tới địa vị cấp độ như bọn hắn, đều là lão hồ ly tinh, lúc này đây tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, đặc biệt đã là tiến nhập Top 10, cái nào không phải tuyệt thế thiên tài, thiên tài như vậy nếu như giết nhầm, kia nhất định sẽ mắc vào nhân quả, chưa nói đến bị Thiên đạo chế tài, cũng sẽ biết đắc tội những đảo chủ khác.

Lúc này đây trầm mặc trọn vẹn giằng co một phút đồng hồ thời gian.

- Hư Thần, nếu là người tổ chức hội nghị, như vậy người ít nhất cũng phải nói ra phỏng đoán của người a.

Kiểm Thần một trong Thập đại đảo chủ nhàn nhạt mở lời nói ra, địa vị thực lực của hắn trong chúng đảo chủ cũng là xếp hạng hàng đầu.

- Cái kia tốt.

Cuối cùng thật sự là xem không có người nói chuyện rồi, lúc này Hư Thần kia mới ngẩng đầu lên, ánh mắt đảo qua toàn trường, sau đó thanh âm trong miệng trầm thấp hỏi:

- Ngũ kiếp Bán Thần Tần Phàm kia là đến từ Thần Đảo nào?

1669. Chương 1679: Nghi Vấn Dày Đặc. (1)

Chương 1679: Nghi vấn dày đặc. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Hắn biết rõ Tần Phàm là đến từ một nơi không phải Thần Đảo, coi như là đắc tội đảo chủ, hậu quả kia cũng hoàn toàn chịu đựng được, sau khi cân nhắc mới quyết định trước đem danh tự Tần Phàm nói ra.

- Rốt cuộc đã tới.

Nghe được thanh âm này, trong nội tâm Mạc Lợi Đảo chủ không khỏi “Lộp bộp” một tiếng, bất quá trong nội tâm hắn một mực đều muốn nói, lúc này có chút hít một hơi, liền để ỉnh tỉnh táo mở lời nói ra:

- Chư vị đảo chủ, Tần Phàm này là đến từ Mạc Lợi Thần Đảo của tại hạ.

- Mạc Lợi Thần Đảo?

- Một cái không phải danh xưng Thần Đảo, là Thần Đảo tương đối nhỏ.”

- Thần Đảo này ở trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến khoá trước cho tới nay đều không có sinh ra thiên tài lợi hại gì, nhưng bây giờ sao đột nhiên ra một yêu nghiệt thiên tài như vậy.

- Có cổ quái.

Tất cả đại Thần Đảo đảo chủ đang ngồi, lúc này trong nội tâm đều có các loại cách nghĩ, cũng có người thấp giọng châu đầu ghé tai, không ít đảo chủ đều nhìn xem Mạc Lợi.

- Vậy người phát hiện người này như thế nào?

Thủy Thần đảo chủ Thủy Thần lúc này nhìn xem Mạc Lợi hỏi, Trình Khinh Vân bên trong Thần Đảo hắn là vừa mới bị Tần Phàm đào thải a.

Đối mặt ánh mắt nhiều đảo chủ như vậy, lúc này Mạc Lợi Đảo chủ có chút phát khổ, tuy hắn cũng là đảo chủ, nhưng so sánh với những đảo chủ có danh xưng kia vẫn là chênh lệch khá lớn, may mắn hắn cũng là siêu cấp cường giả, ngược lại còn không đến mức sêthất thố.

- Tần Phàm này, nguyên lai cũng không là dân bản địa của Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta, nghe nói đến từ một đại lục rút lại phía sau, thời điểm đến chỉ là Vô Thánh cảnh giới, mà hắn đi vào Tân Thế Giới mới không đủ ba năm. Ta là ở lúc hắn tới tham gia Thần Đảo tuyển bạt thi đấu của chúng ta mới phát hiện hắn, bất quá khi đó hắn còn không có lợi hại như vậy, cho nên ta chỉ cho là hắn đã nhận được một ít kỳ ngộ, cũng không có liên tưởng đến vấn đề thân thể của hắn...

Sau đó hắn chỉ tiết nói ra, mơ hồ trong đó đã đem tất cả quan hệ với Tần Phàm bỏ qua rồi.

- Đến từ đại lục rút lại phía sau?

- Ba năm từ Vô Thánh đạt đến trình độ thực lực có thể cùng Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong cường giả đối kháng bây giờ?

- Có được năng lực xuyên việt không gian, ở tất cả Đại Nguyên tố nắm giữ cũng rất cao, đến từ đại lục rút lại phía sau còn nắm giữ vài loại vũ kỹ thấp phần cường đại.

Nguyên một đám đảo chủ cấp cường giả nhao nhao phát ra thanh âm kinh ngạc, hoài nghi đối với Tần Phàm dần dần sâu sắc lên, bởi vì những chuyện này nghe xong, thật sự là không phải như nhân loại bình thường có thể làm được.

- Tần Phàm này rất có vấn đề.

Nghe được Mạc Lợi Đảo chủ giới thiệu về Tần Phàm xong, lúc này Hư Thần nhướn mày tổng kết nói ra.

Ở trong cung điện kim quang, có các loại thảo luận đối với Tần Phàm.

Mà bản thân Tần Phàm đối với cái này tự nhiên là hoàn toàn không biết gì cả, hẳn lúc này sau khi đánh bại Trình Khinh Vân, thuận lợi thông qua được cửa thứ nhất.

Sau khi rút máu của Thất Kiếp yêu thú Đạp Hỏa Man Ngưu vào bên trên đại môn, đại môn mở ra, hẳn mang chờ mong đi tới.

Đi qua cánh cửa này, kế tiếp là cửa thứ hai của chiến trường cuối cùng rồi. Từ lúc mới bắt đầu Tần Phàm đã biết rõ, cửa thứ hai này là khảo nghiệm vận khí. Sáu người sau khi thông qua cửa thứ nhất, có hai người có thể trực tiếp thông qua, mà có bốn người thì cần ở cửa ải này tiến hành quyết đấu.

Đinh.

Đi qua cánh cửa không có bao lâu, thanh âm nhắc nhở vào lúc đó vang lên bên tai.

- Chúc mừng người, với tư cách người đầu tiên thông qua cửa thứ nhất, người đã lấy được danh ngạch trực tiếp thông qua cửa thứ hai. Người có thể ở khu nghỉ ngơi hồi phục thể lực, chờ những người dự thi khác đến đông đủ, sẽ tiến hành tỷ thí cửa thứ hai, ngoài ra, người đạt được quyền lợi quan sát trận đấu.

- Ta đã lấy được danh ngạch trực tiếp thông qua?

Thanh âm quen thuộc vang lên bên tai, cái này làm cho Tần Phàm lập tức vui vẻ.

Đây cũng chính là ý nghĩa, hẳn đã trực tiếp tiến nhập trước bốn cửa Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây rồi.

- Ha ha, không thể tưởng được ta cũng có thể gặp may mắn một lần. Bất quá nghe nói cửa ải này tựa hồ cũng không phải hoàn toàn khảo nghiệm vận khí, cùng cửa thứ nhất lấy được thành tích có quan hệ, ta lấy được thứ nhất, cho nên liền trực tiếp thông qua được.

Trên mặt Tần Phàm lộ ra một vòng vui vẻ, sau đó thoải mái tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Đằng sau đại môn này là một sơn cốc khoáng đạt, diện tích thật lớn.

Mà đi một hồi, hẳn liền thấy phía trước có hai lối đại cự đại, đoán chừng cái kia chính là chuẩn bị cho bốn người dự thi cần quyết ra thắng bại rồi.

Cái này cùng hẳn không quan hệ.

Mỉm cười, hẳn ở bên cạnh hai cái lối đại tìm được khu nghỉ ngơi, chuẩn bị một hồi nhìn xem trận đấu một chút. Hai người thắng được này sẽ trở thành đối thủ của hẳn, hẳn trước lưu ý thoáng một phát mới có lợi.

- Tần Phàm hẳn trực tiếp tiến vào trước bốn rồi.

Ở trong thánh phòng phía trên, chứng kiến Tần Phàm thuận lợi vượt qua kiểm tra, những người xem ủng hộ hẳn kia đều vì hẳn mà cao hứng.

- Ha ha... Bởi vì Tần Phàm, Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta lúc này đây là đại hiển thần uy rồi, rốt cục cũng nổi danh trong Tân Thế Giới rồi.

Người xem của Mạc Lợi Thần Đảo càng nhiệt tình mười phần.

- Ở phía trước phàm là chứng kiến Tần Phàm vượt qua kiểm tra, Mạc Lợi Đảo chủ đều lộ ra hết sức cao hứng, đáng tiếc lúc này đây hẳn không có chứng kiến, cũng không biết lúc này đây tất cả đại đảo chủ đến tột cùng là nghị luận nội dung gì...

Có chút người xem cẩn thận thì là nói ra.

Nhưng mà ở chỗ những người dự thi Thiên Tài Chiến quan sát.

- Mấy vị, lúc này đây hội nghị đảo chủ tổ chức vừa lúc là Tần Phàm đã bại Trình Khinh Vân. Hơn nữa lúc này ta nhìn thấy đảo chủ chúng ta trông thấy Tần Phàm chiến thắng, không chỉ không có cao hứng, mà

ngược lại thần sắc trở nên ngưng trọng, ta có một loại cảm giác đặc thù, lúc này đây nội dung tất cả đại đảo chủ nghị luận có thể sẽ có quan hệ cùng Tần Phàm.

Mạc Thiên Dương nhìn nhìn Tần Phàm trong chiến trường phía dưới, lại nhìn cung điện kim quang trên không một chút, nhin không được mở lời nói ra.

- Tần Phàm biểu hiện... đích thật là có chút quỷ dị.

Lăng Cầm vào lúc đó nghĩ nghĩ cũng mở lời nói ra.

- Tuy không biết các vị đảo chủ nghị luận cái gì. Nhưng ta tin tưởng Tần Phàm, hi vọng các vị đảo chủ không nhầm vào hấn.

Mộ Thanh Thanh cau mày, sau đó nói, nàng ẩn ẩn tựa hồ cũng phát giác được một ít bí mật, nhưng không có nói ra.

- Hấn một mực đều như vậy, ở trên người của hấn tràn đầy kỳ tích, coi như là đối mặt hoài nghi, hấn nhất định cũng sẽ chứng minh mình.

Kỷ Huyền Nhi thì nắm chặt lại đôi bàn tay trắng như phấn, ánh mắt tràn ngập nhu tình nhìn thân ảnh thanh sắc phía dưới, nhỏ giọng biện bạch nói ra.

1670. Chương 1680: Nghi Vấn Dày Đặc. (2)

Chương 1680: Nghi vấn dày đặc. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Đối với hết thảy cái này, Tần Phàm còn là hoàn toàn không biết.

Hấn ngồi xếp bằng xuống ở khu nghỉ ngơi, một bên khôi phục tinh thần, một bên chờ đợi những người khác đến.

Ước chừng đi qua một khắc chung.

- Có người đến.

Tần Phàm mở mắt, chuyển hướng nhìn đại môn kia.

Đây là người dự thi thứ hai thông qua cửa thứ nhất, so với hấn chậm hơn không ít.

- Bạch Trường Thiên!

Chứng kiến thân ảnh bá đạo kia dần dần tiến lên, lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, lập tức nhận ra được người nọ, không phải người khác, chính là Hư Thần chi tử. Lúc này đây chính là người có hy vọng đoạt giải quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến nhất, cũng là đối thủ lớn nhất của hấn.

- Tần Phàm!

Bạch Trường Thiên kia chứng kiến Tần Phàm vậy mà so với hấn đến trước, không khỏi có chút ngoài ý muốn, lập tức thần sắc trở nên âm trầm xuống. Trước không nói sự tình đối phương giết chết thủ hạ của hấn, dùng thân phận thực lực của hấn, thua ở một Ngũ kiếp Bán Thần cũng để cho hấn không có cách nào tiếp nhận.

- Người tới có chút chậm a.

Khóe miệng của Tần Phàm có chút giương lên, trong miệng mang theo một tia nghiền ngẫm nói ra. Trước kia Bạch Trường Thiên này vẫn bức bách đối với hấn, hiện tại hấn cũng không cần khách khí cùng đối phương.

- Hừ, không phải tới nhanh là có thể lấy được quán quân cuối cùng.

Lúc này Bạch Trường Thiên ngược lại là không để cho Tần Phàm đơn giản khơi mào lửa giận, hắn chỉ hừ lạnh một tiếng, sau đó rất có tự tin đi tới trên đài nghỉ ngơi khác.

Sau khi Lưu Ly Thánh Thể của hắn đột phá, hắn hiện tại đối với mình thập phần tự tin.

Hắn và Tần Phàm là hai người trực tiếp thông qua cửa thứ hai này.

Bốn người kế tiếp, cần tiến hành lôi đài quyết chiến.

Lại đi qua một thời gian ngắn, bốn người dự thi lục tục đi đến, mà thời điểm bọn hắn đến, đều là trực tiếp bị truyền tống đến trên lôi đài.

Tần Phàm nhận ra bốn người này, theo thứ tự là Tiểu Chiến, Vu Quân Nhạc, Chu Nhược, Mạnh Cường.

- Thư Thánh Thần Đảo Liễu Tri Thánh không có thông qua?

Cái này để cho Tần Phàm có chút ngoài ý muốn, hắn rõ ràng là thời điểm săn bắt Đạp Hỏa Man Ngưu chi huyết gặp Liễu Tri Thánh kia, Liễu Tri Thánh này trên lý luận có lẽ sẽ đoán được tín vật mới đúng.

Liễu Tri Thánh kia cho Tần Phàm cảm giác thập phần quỷ dị, hắn vốn còn muốn thông qua cửa ải này hảo hảo quan sát người kia một chút.

Hiện tại Liễu Tri Thánh này lại không tới.

Bởi như vậy, cảm giác bất an ần ần trong nội tâm Tần Phàm kia càng trở nên mãnh liệt, hắn tựa hồ cảm thấy có chuyện gì bất lợi với mình, nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại nói không nên lời là chuyện gì.

Rất nhanh, lôi đài thi đấu cửa thứ hai này đã bắt đầu, hắn đành phải tạm thời không suy nghĩ chuyện này nữa. Ở hắn nghĩ đến, dù sao cũng có bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, có chuyện gì cũng không tới phiên hắn đi quan tâm. truyện copy từ

Lôi đài thi đấu cửa thứ hai này là Tiểu Chiến đấu với Vu Quân Nhạc, Chu Nhược đấu với Mạnh Cường.

Vu Quân Nhạc kia là đến từ Dạ Thần Đảo, là một nam tử toàn thân hắc y, ăn nói có ý tứ. Hắn quay mắt về phía Tiểu Chiến, không nói một lời, trực tiếp bắt đầu công kích.

Công kích của người này cũng là thập phần quỷ dị, vừa ra tay, trên lôi đài toàn bộ đều là bóng đen phiêu hốt, như là có vô số mây đen ở trong đó bay múa, toàn bộ lôi đài đông nghịt một mảnh.

Tần Phàm cũng nhìn ra được, hôm nay Tiểu Chiến đã không phải là Tiểu Chiến lúc trước, trải qua Yêu Thần Đảo tu luyện, Tiểu Chiến đích thật là trở nên càng cường đại hơn. Hắn né tránh cùng phản ứng đều làm cho Tần Phàm thầm giật mình.

Đối mặt Vu Quân Nhạc kia công kích, thân hình hơi mập của Tiểu Chiến kia nhưng tốc độ lại di chuyển cực nhanh, hơn nữa lực cảm ứng nhạy cảm, có thể từ trong vô số bóng đen phân biệt ra chân thân của đối thủ.

Sưu sưu sưu.

Từng mũi tên Kim Sắc trong suốt phát ra, mỗi một lần công kích đều làm cho Vu Quân Nhạc kia tránh lui.

Sau khi hai người giao thủ chừng 10 phút.

Đêm tối hàng lâm!

Trong miệng Vu Quân Nhạc kia bỗng nhiên quát khẽ một tiếng, sau đó liền thấy cả sơn cốc đều lập tức như là từ phía trên vấy mực, trở nên hoàn toàn đen kịt, cơ hồ là đưa tay không thấy được năm ngón. Cái này làm cho người xem trong sân đều nguyên một đám kinh hô.

Tần Phàm cũng là hai mắt có chút ngưng tụ.

Lúc trước Vu Quân Nhạc này một mực không có sử dụng qua chiêu này.

Sau khi hắn chứng kiến Vu Quân Nhạc thi triển một chiêu này, trên lôi đài Tiểu Chiến đứng toàn bộ tựa hồ đã biến thành Dạ Thần Đảo, đem Tiểu Chiến bao vây vào giữa.

Bất quá, thời điểm mọi người ở đây cho rằng Tiểu Chiến sắp sửa bị đánh bại, nhưng Tiểu Chiến lại bỗng nhiên giơ cự cung màu đen trong tay lên, giống như là Tân Nguyệt tản mát ra kim quang sáng ngời, lập tức khoảng chừng hơn mười mũi tên Kim Sắc ở trong đó phát ra, đem những bóng đen bao bọc hắn kia toàn bộ đều bắn thủng.

Bản thân Vu Quân Nhạc chiến bại, bị đưa ra khỏi chiến trường.

Chứng kiến Tiểu Chiến phát triển hôm nay, trong nội tâm Tần Phàm cũng ẩn ẩn vì hấn cao hứng, bất quá trên mặt lại không có biểu hiện ra cái gì, chỉ tiếp tục quan sát trận đấu của Chu Nhược cùng Mạnh Cương.

Chu Nhược là nữ tử lạnh như băng đến từ Nữ Đế đảo, một thanh trường kiếm mang theo hàn khí vô tận, ngay từ đầu liền biến toàn bộ chiến trường thành một hoàn cảnh băng hàn vô cùng, chiếm hết chủ động, một loại lạnh như băng kia, phẳng phát có thể hoàn toàn đóng băng Nguyên Giới chỉ lực của đối thủ.

Mạnh Cương kia là đến từ Quyền Thần Đảo, hấn có được lực phòng ngự cứng cỏi, nắm đầm thập phần bá đạo, mỗi một quyền đánh ra quyền phong gào thét, đều có một mảnh Kim Long dài hẹp ở trên lôi đài bay múa, cũng hoàn toàn phòng hộ thân thể của hấn.

Thực lực hai người xem đều không chia trên dưới, một mực triển đấu hồi lâu.

- Băng Phong Thiên Hạ!

Kế tiếp, Chu Nhược thi triển ra thần kỹ của nàng, đem trọn lôi đài đều đóng băng, ngoại trừ bản thân nàng, toàn bộ lôi đài kể cả bản thân Mạnh Cương ở bên trong đều bị một kiếm này đóng thành khối băng.

- Cái thần kỹ này quả nhiên là không giống bình thường... Mạnh Cương có lẽ sẽ thất bại.

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi hơi có chút kiêng kị, trong nội tâm không khỏi suy nghĩ nếu thay đổi mình ở trên lôi đài thì sẽ ứng đối một chiêu này như thế nào.

Nhưng mà, cũng vào lúc này.

Răng rắc...

Đột nhiên có tám đầu Kim Sắc Long Ảnh từ trên người Mạnh Cương bay ra, đánh nát toàn bộ khối băng trên lôi đài này, bản thân hấn cũng một lần nữa hiển lộ đi ra. Dưới chân đạp mạnh, thân hình cực kỳ nhanh phóng về Chu Nhược.

- Mạnh Cương này lại có một chiêu mạnh như vậy!

Tất cả mọi người không khỏi ngoài ý muốn, ưu thế giống như có lẽ đã một lần nữa về tới bên Mạnh Cương, ngay cả Chu Nhược cũng lộ vẻ kinh hãi, nàng thi triển thần kỹ tiêu hao khá lớn, vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại.

Bất quá ngay thời điểm thân hình Mạnh Cương vọt tới một nửa, hấn lại quý dị ngừng lại, nhếch miệng cười nói:

- Ta nhận thua.

Sau đó ở trong mọi người kinh ngạc hấn nhảy xuống lôi đài, rất nhanh liền truyền tống khỏi chiến tràng.

1671. Chương 1681: Người Ủng Hộ Ngoài Ý Muốn. (1)

Chương 1681: Người ủng hộ ngoài ý muốn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Trong khoảng thời gian ngắn lại biến hóa mấy lần, dù là Tần Phàm cũng lộ ra kinh ngạc không thôi. Mà để cho hắn cảm giác được sờ không được nhất chính là dáng tươi cười của Mạnh Cương này trước khi rời đi, vậy mà như là đối với hắn phát ra vậy!

Đây là lần thứ hai rồi, nhưng bọn hắn không biết a!

Phía trước chính là Liễu Tri Thánh kia, hiện tại là Mạnh Cương, hai người kia đều cho Tần Phàm một loại cảm giác thập phần quỷ dị.

- Bọn hắn đến tột cùng là tại sao lại vui vẻ như vậy? Hơn nữa vẫn là phát ra đối với ta.

Tần Phàm không khỏi nhướng mày, dự cảm bất an trong nội tâm tựa hồ càng thêm mãnh liệt.

Hắn trực giác cảm thấy hai người kia nhất định có vấn đề, chỉ là cái vấn đề gì thì hắn trong khoảng thời gian ngắn cũng nói không nên lời mà thôi.

- Lão đại...

Một bên kia, lúc này Tiểu Chiến cũng nhìn thấy Tần Phàm, vội vàng phát tay nói ra, tuy trước kia Tần Phàm đều không phản ứng đến hắn, nhưng hắn vẫn rất kiên nhẫn.

Nghe được cái thanh âm này, Tần Phàm từ trong suy nghĩ tỉnh lại.

Hắn trông thấy lúc này Tiểu Chiến ở phía xa hướng hắn phát tay, trong lòng của hắn hơi trầm ngâm, cuối cùng nhẹ gật đầu, không có trao đổi ánh mắt quá nhiều cùng đối phương, chỉ là rất nhanh tiến vào trong thông đạo đến cửa khẩu kế tiếp.

Hắn vẫn là bản năng cảm thấy nên cùng Tiểu Chiến bảo trì khoảng cách nhất định.

Mà hôm nay kết quả hai trận lôi đài thi đấu đã phân ra, bởi như vậy, danh sách tiến vào bán kết cũng đã có, theo thứ tự là bốn người Tần Phàm, Bạch Trường Thiên, Tiểu Chiến cùng Chu Nhược.

Bốn người này trước sau đều tiến nhập thông đạo cửa thứ ba.

- Kế tiếp nội dung trận đấu sẽ là cái gì?

Bốn phía hơi có vẻ trầm ngâm, Tần Phàm đi ở trong đó, lúc này bởi vì sự tình của Liễu Tri Thánh cùng Mạnh Cương, vẻ lo lắng trong lòng trùng trùng điệp điệp.

Phía trước, xuất hiện một ít cổ thụ che trời cực lớn.

Những cổ thụ này sinh trưởng từng dãy, ẩn ẩn tầm đó giống như sắp xếp bố thành một trận pháp cự đại, Tần Phàm đã từng tiến hành nghiên cứu qua đối với trận pháp. Cho nên liếc mắt liền nhìn ra. Dùng trận pháp này, người xem ở phía trên thì nhìn càng thêm tinh tường. Nếu như từ trên cao nhìn xuống xem ra, như vậy liền có thể chứng kiến những cổ thụ này vừa lúc sắp xếp bố ra một đồ án Bát Quái.

Hai mắt trận Hắc Bạch của Bát Quái, xem vừa như là hai cái lôi đài.

Tần Phàm vừa đi vào trong đó, liền chứng kiến cây cối bốn phía bỗng nhiên tự động di động, hơn nữa thời điểm cây cối di động, hắn cảm giác được bản thân tựa hồ cũng đang di động.

- Các người dự thi, hôm nay các ngươi đang đứng ở trong Nguyên Huyền Bát Quái đại trận, ở chỗ này thường cách một đoạn thời gian đại trận sẽ phát sinh một lần vận chuyển, đối thủ của các ngươi cũng sẽ được chuyển đổi. Cho nên từ trên lý luận mà nói, bốn người các ngươi cũng có thể là đối thủ của nhau. Thẳng đến trong các ngươi có hai người bị loại bỏ cùng sinh ra hai người cuối cùng nhất của trận chung kết.

- Nhắc nhở một lần, mỗi lần đại trận chuyển đổi đều sinh ra áp lực cực lớn đối với người bên trong giao đấu, hơn nữa càng lúc càng lớn, nếu không chịu nổi, cũng sẽ bị đào thải ra khỏi trận. Hiện tại đại trận sắp tiến hành vận chuyển lần thứ nhất. Chúc các ngươi may mắn.

Một thanh âm vào lúc đó vang lên.

Thanh âm rơi xuống, tốc độ cây cối di động trước mắt cũng lộ ra nhanh hơn rất nhiều, thậm chí lộ ra có chút hoa mắt, lập tức mà đến còn có một loại áp lực cực lớn, Tần Phàm vào lúc đó cảm giác được mình như

là ở vào bên trong bùn đất. Cát bước gian nan, hơn nữa thân thể như có một cổ lực lượng một mực muốn kéo hẳn xuống dưới.

Tần Phàm biết rõ cái này nguyên nhân chính là Nguyên Huyền Bát Quái đại trận vận chuyển, hẳn cực lực ổn định thân thể của mình, may mắn lần thứ nhất chuyển đổi áp lực còn không tính quá lớn, hẳn rất nhanh đã ổn định được.

Mà một lát sau, thời điểm cây cối bốn phía dừng lại, sau đó hẳn liền phát hiện mình đã ở vào một mảnh đất trống rộng lớn. Từ bên trên xem ra, thì có thể nhìn đến đây đúng lúc là mắt trận màu trắng.

Sau khi hết thấy ổn định lại, Tần Phàm ngẩng đầu lên, chứng kiến ở đối diện xa xa, là người dự thi Chu Nhược đến từ Nữ Đế đảo kia.

Áo trắng tóc bạc, Chu Nhược này phiêu dật xuất trần, mà hai con ngươi màu trắng bạc kia lại mang theo một loại nhàn nhạt lạnh như băng, trên người tựa hồ là tự nhiên tản mát ra một khí tức để cho người sinh ra chớ gần.

Tần Phàm biết rõ, đây là đối thủ thứ nhất trong trận này của hắn.

Lúc trước Tần Phàm đã thấy Chu Nhược này cùng Mạnh Cương quyết đấu, một chiêu thần kỳ kia có thể đóng băng toàn trường, thập phần cường đại, băng kia không phải băng bình thường, thậm chí cũng không cần nước mới có thể kết thành băng, thập phần thần bí khó lường.

Ông.

Lúc này Chu Nhược ở đối diện trường kiếm chỉ thẳng.

Lập tức, Tần Phàm cảm giác được độ ẩm trong sân chợt hạ xuống, hơn nữa loại độ ẩm chợt hạ xuống này còn mang theo một loại áp lực cường đại, như là không khí bốn phía đều đang vô hạn áp súc, để cho người cảm giác được có chút khó có thể hô hấp.

Kiểm Ý lạnh như băng, như là treo ở trên trán.

- Vậy thì bắt đầu a.

Lúc này sắc mặt Tần Phàm bình tĩnh, hai con ngươi nhìn đối phương, trong miệng nhàn nhạt nói.

Tiếp theo trong nháy mắt, dưới chân hai người đồng thời nhẹ nhàng đạp mạnh, nhất thanh nhất bạch, như là hai đạo cầu vồng bạo lướt mà đến, sau đó ở trung tâm đất trống kia, giúp nhau giáng trực.

Khanh!

Tại thời điểm chạy trốn, Tần Phàm đã kích hoạt Phần Thần bí kỹ cùng Kỳ Lân ma thân, trên thực tế, lúc chống lại những người dự thi tiến vào Top 10 này, nếu như không dùng hai bí kỹ này, như vậy cường độ Nguyên Giới chi lực của hắn nhất định là không bằng những Lục giai đỉnh phong cao thủ kia.

Hôm nay, quyền kiếm tương lay!

Một loại cảm giác lạnh thấu xương từ bên trong trường kiếm Băng Tuyết của đối phương phát ra, Tần Phàm cảm giác được máu của mình tựa hồ cũng muốn bị đông lại, hơn nữa vào lúc này hắn còn có thể cảm giác được từ mũi kiếm của đối phương, tựa hồ có một vòng xoáy áp lực cực lớn, không ngừng áp súc lấy không khí, tựa hồ muốn thôn phệ quả đấm của hắn.

Rống...

Từ bên trong năm đấm của Tần Phàm thì đập ra một đầu Kỳ Lân cực lớn, trùng kích lấy vòng xoáy kia, cả hai giáng trực trong đó.

Oanh!

Cuối cùng nhất, sau một tiếng bạo tạc, Kỳ Lân cùng vòng xoáy đều biến mất, hai người hướng về sau thối lui.

Lập tức thần sắc của Chu Nhược trong trẻo nhưng lạnh lùng, trường kiếm trong tay nhanh chóng vung lên, như là hơi hốt, nhưng là không khí bốn phía cùng không gian đều theo một kiếm này của nàng, quỹ tích

kiếm khí kịch liệt vắn vẹo cùng chấn động, mà những nơi kiếm khí đi qua, kiếm khí còn ngưng kết thành băng, có vô số Băng Tuyết tạo thành lợi kiếm xuất hiện trên mặt đất, từ trước mặt Chu Nhược, một mực lan tràn đến trước mặt Tần Phàm.

1672. Chương 1682: Người Ủng Hộ Ngoài Ý Muốn. (2)

Chương 1682: Người ủng hộ ngoài ý muốn. (2)

Tần Phàm đánh ra một quyền.

- Đại La Diệt Ma Quyền.

Rầm rầm rầm oanh!

Một hư ảnh nắm đấm bá đạo cực đoan, nhanh chóng đụng nát tất cả băng kiếm trước mặt, cũng một mực phản công đến trước mặt Chu Nhược.

Kiếm khí, hàn khí, quyền khí, sát khí hội tụ một hồi, hai người quyết đấu làm như đều hời hợt, nhưng người xem ở phía trên lại không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Đây mới thực sự là cường giả chiến đấu!

Tuy cách cực xa, nhưng ảnh tượng này đều giống như trực tiếp xuất hiện ở trong óc mọi người, một ít thực lực thấp gần kề chỉ trông thấy quyết đấu này đã cảm giác được thức hải mình đau nhức, cơ hồ không thừa nhận nổi, chớ nói chi là bản thân ở trong đó, hậu quả kia thậm chí để cho người không tưởng tượng nổi.

- Đây là cường giả thực lực gần như có thể so sánh với Thất Kiếp Bán Thần đại năng.

Không ít người dự thi đều là trong nội tâm phỏng đoán lấy, chiến đấu như vậy, coi như là Lục kiếp Bán Thần tầm thường cũng không thể chen chân.

- Cửu Kiếm liên hoa!

Ở bên trong chiến trường, vào lúc này Chu Nhược khẽ quát một tiếng, thân hình nhảy lên giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống, con người màu trắng bạc nhìn xem Tần Phàm, mà trường kiếm trong tay thì rất nhanh hướng phía dưới chém ra chín lần.

Từng bóng kiếm giăng khắp nơi ở trong tay nàng phát ra, kiếm quang lập loè, toàn bộ chiến trường đều xuất hiện từng vết kiếm thật dài, bất quá may mắn cái này là ở trong đại trận, đối với sân bãi có bảo hộ rất mạnh, nếu không đoán chừng toàn bộ chiến trường đều sẽ sụp đổ đi ra.

Phía dưới, hai mắt Tần Phàm không khỏi ngưng tụ.

Hắn có thể cảm giác được, một chiêu này của đối phương uy lực rất mạnh, có lẽ đã tiếp cận một chiêu thần kỹ, từng đợt gió lạnh rét thấu xương xuất hiện ở bên người, chín đóa Băng Tuyết Liên Hoa cực lớn xoay tròn l hướng về hắn gào thét mà đến.

Lạnh như băng, cực hàn, sắc bén, hủy diệt.

Lúc này khí cơ toàn thân Tần Phàm cơ hồ đều bị đóng kết, tứ chi thân thể khó có thể nhúc nhích.

Ông....

Ma chừng trong cơ thể chấn Tần Phàm động, Huyền Vũ thần thông vào lúc đó cực tốc vận chuyển, ở dưới chân bắt đầu là rất nhanh có đông bùn tích, thời gian dần qua những bùn đất này ở bốn phía thân thể hắn tạo thành một cái kén phòng hộ cự đại, tất cả Băng Tuyết Liên Hoa đâm vào ở bên trên.

Tuy vẫn có thể cảm giác được lạnh buốt nhập vào cơ thể kia, nhưng đã yếu ớt hơn rất nhiều, hắn hoàn toàn có thể chịu đựng được. Đương nhiên, chín đóa Băng Tuyết Liên Hoa này còn mang theo lực công kích rất mạnh, cái kén tầm phòng hộ này cũng đang không ngừng bị suy yếu.

Ông.

Ma chủng lần thứ hai vang lên chấn động, thời điểm phòng hộ cơ hồ muốn hoàn toàn sụp đổ, thân thể Tần Phàm xuất hiện một loại nhiệt độ cao cực hạn, hỏa diễm màu đỏ thắm bắt đầu ở trên người xuất hiện, chín đóa Băng Tuyết Liên Hoa nhao nhao hòa tan.

- Người không sử dụng thần kỹ, muốn đánh bại ta là không thể nào.

Trên mặt Tần Phàm bình tĩnh, nhìn xem Chu Nhược nhàn nhạt nói ra.

Trải qua Ma chủng Luyện Thể lần thứ tư, năng lực thần thông của hắn tự nhiên cũng là càng thêm cường đại.

Nghe vậy, thần sắc Chu Nhược trong trẻo nhưng lạnh lùng, trong tay nắm trường kiếm không ngừng tản ra băng khí, lúc này Tần Phàm có thể chứng kiến thổ địa dưới chân đối phương đều kết thành tầng tầng băng tuyết.

- Muốn thi triển thần kỹ sao?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ lần nữa, tinh thần cũng theo đó có chút ngưng trọng, uy lực thần kỹ này không phải chuyện đùa.

Long long long long....

Bất quá qua một cái chớp mắt, chỉ nghe thấy một hồi tiếng vang truyền đến, cây cối bốn phía lại rất nhanh chuyển động.

Nguyên Huyền Bát Quái đại trận vận hành lần nữa!

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi nhướng mày, hắn cũng thật không ngờ thời gian đại trận này chuyển đổi lại nhanh như vậy, hắn và Chu Nhược quyết đấu còn không có phân ra thắng bại.

- Nhất định là muốn cho bốn đối thủ đều phân biệt đối chiến? Đối thủ kế tiếp của ta sẽ là ai?

Trong nội tâm Tần Phàm thầm nghĩ.

...

Trên không, trong cung điện kim quang.

Vào lúc này, chúng đảo chủ đối với Tần Phàm đã phát ra đầy đủ nghi vấn, kể cả Hư Thần ở bên trong, không ít danh xưng đảo chủ đều đối với Tần Phàm có hoài nghi thật lớn, giống như có lẽ đã chuẩn bị đối với hắn tiến hành tuyên án cuối cùng rồi.

Một khi tuyên án, có thể tưởng tượng kết cục của Tần Phàm là thiết tưởng không chịu nổi.

Đầu tiên, Thần Đảo Thiên Tài Chiến này hắn là phải thối lui ra khỏi, sau đó còn phải bị tất cả Thần Đảo đảo chủ liên hợp thẩm vấn, nếu như có thể xác định là Thiên Thần dư nghiệt, vậy chỉ còn lại con đường giết không tha rồi.

- Ta tin tưởng Tần Phàm không phải Thiên Thần dư nghiệt.

Nhưng mà, cũng vào lúc này, một thanh âm ngoài ý muốn bỗng nhiên ở bên trong một đám đảo chủ vang lên.

Trong cung điện kim quang treo ở giữa không trung.

Một đám đảo chủ phần lớn đều đã đem mục tiêu tập trung trên người Tần Phàm, có lẽ đã muốn tuyên án hắn là dư nghiệt của Viễn Cổ Thiên Thần rồi.

Mà một khi tuyên bố, lập tức sẽ cưỡng ép chộp Tần Phàm tới điều tra, thậm chí trực tiếp đánh chết.

Bởi vì bảy mươi hai đảo chủ này, là thực lực mạnh nhất trong Tân Thế Giới, là một nhóm người địa vị tối cao, bọn hắn đối với cuộc chiến của Nhân Thần cùng Thiên Thần đều là tình huống hơn người bình thường rất nhiều, cũng thập phần minh bạch tính nguy hiểm của Thiên Thần dư nghiệt này.

Có thể nói, một khi để những dư nghiệt này phát triển, không chỉ là sẽ uy hiếp địa vị bọn hắn, thậm chí toàn bộ nhân loại trong Tân Thế Giới đều là một loại uy hiếp an toàn thật lớn.

Phải thanh trừ!

Những đảo chủ kia ở trên việc này, biết rõ là quyết không thể hàm hồ cùng nuông chiều.

- Ta cảm thấy Tần Phàm không phải Thiên Thần dư nghiệt.

Nhưng mà, ai cũng không nghĩ ra vào lúc đó lại bỗng nhiên sẽ có một thanh âm ủng hộ Tần Phàm xuất hiện.

Bởi vì kể cả Mạc Lợi Thần Đảo mà Tần Phàm xuất hiện cũng không có người giúp Tần Phàm nói chuyện, cho nên cái thanh âm này xuất hiện thập phần khiến người ngoài ý muốn, cũng làm cho tất cả đảo chủ khác không khỏi đem ánh mắt đưa lên, rơi vào trên người một vị đảo chủ.

Đảo chủ này là một trung niên nhân bộ dáng ôn nhã, ở trong một đám đảo chủ ngược lại là lộ ra tương đối tuổi trẻ, hắn mặc một thân áo đen, tóc dài màu đen một mực rủ xuống đến bên hông, làn da thì cơ hồ trong suốt, xem có vài phần hương vị quý dị.

Yêu Thần?

Vừa nhìn thấy đảo chủ phát ra dị nghị này, không ít đảo chủ đều khẽ giật mình, điều này thật sự là ngoài ý muốn bên trong ngoài ý muốn!

Yêu Thần Đảo này những năm gần đây đều là ở vào một loại trạng thái thập phần ít xuất hiện, có thể nói, bọn hắn ít để ý tới sự vật trong Tân Thế Giới này, thậm chí nói ngoại trừ Thần Đảo Thiên Tài Chiến quan hệ trọng đại ra, một mực đều cực nhỏ chứng kiến người Yêu Thần Đảo hiện thân.

Mà Yêu Thần Đảo đảo chủ Yêu Thần, càng là thập phần thần bí khó lường, ngoại trừ biết rõ thực lực của hắn cường đại ra, tin tức của hắn ngoại trừ mấy cái đảo chủ có hạn, những người khác là hoàn toàn không biết gì cả.

1673. Chương 1683 : Bởi Vì Hắn Căn Bản Không Phải Người.

Chương 1683 : Bởi vì hắn căn bản không phải người.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ở vừa rồi, đảo chủ khác cũng đã thảo luận lâu rồi, Yêu Thần Đảo đảo chủ này cũng không có phát ra một câu, hết lần này tới lần khác thời điểm mọi người chuẩn bị kết luận, hắn lại lên tiếng phản đối.

- Yêu Thần, ngươi đây là ý gì? Ngươi cũng biết tính nghiêm trọng của chuyện này, một cái sai sót, tùy thời sẽ gây ra đại họa. Tần Phàm này tuổi còn trẻ, từ cảnh giới Vô Thánh đến bây giờ có thực lực có thể so với Thất Kiếp Bán Thần, hơn nữa hắn ở phương diện khống chế nguyên tố, năng lực xuyên việt không gian, cái thiên phú này không phải nhân loại bình thường có thể có được, các loại chứng cứ cho thấy, hắn và đặc thù của Thiên Thần dư nghiệt thập phần ăn khớp.

Nghe vậy, Hư Thần không khỏi nướng mày nói ra.

- Đúng vậy yêu Thần, ngươi không phải nhân loại nên khả năng không biết, ở trong nhân loại, thiên tài rất nhiều, nhưng như Tần Phàm khác hắn với thường nhân, cơ hồ không có.

Lúc này Thủy Thần cũng gật đầu nói.

- Bởi vì những Thiên Thần dư nghiệt này đều là chuyển sinh làm người, nên phải giữ lại thiên phú nguyên lai của Thiên Thần. Mỗi dạng đều là thiên tài hơn người, đây chính là một trong những đặc thù của Thiên Thần dư nghiệt.

Thư Thánh Thần Đảo đảo chủ Thư Thánh dùng bác văn cường thức, tri thức uyên bác trứ danh nói ra, cách ăn mặc của Thư Thánh này cùng Liễu Tri Thánh tương tự, đều là bộ dáng nho sinh, nho nhã lễ độ, xem làm cho người ta hảo cảm, nói chuyện khiến người tin phục.

- Không biết đây là ý tứ của người hay là ý tứ của lão đảo chủ Yêu Thần Đảo các người?

Mà Dạ Thần Đảo đảo chủ Dạ Thần, lúc này lại nhìn xem Yêu Thần, trong miệng bỗng nhiên thành linh dùng âm điệu khàn khàn trầm thấp hỏi, thanh âm của hắn nghe như là cạo xương, để cho người sờn hết cả gai ốc.

- Ta cũng chỉ là đưa ra ý kiến của ta mà thôi, các người làm gì phản ứng lớn như vậy?

Đối mặt ánh mắt chúng đảo chủ, lúc này Yêu Thần Đảo chủ lại thần sắc ngưng tụ, có chút mang theo một điểm nóng tính, giống như là vịnh ngâm đến từ Địa Ngục không nhanh không chậm nói:

- Bây giờ lại còn đem lão đảo chủ cũng chuyển đi ra. Đã nhắc tới, ta cũng không ngại nói thẳng, trước kia lão đảo chủ cũng đã nói, hôm nay ta mới là Yêu Thần Đảo đảo chủ, hết thảy sự vụ đều do ta định đoạt, ta tuyệt đối có quyền đưa ra nghị đối với cái này. Đương nhiên, nếu như các người ai không phục ta là dựa vào truyền thừa đạt được danh xưng Yêu Thần, đại có thể khiêu chiến danh xưng Thần Cấp của ta.

Nghe được Yêu Thần nói, một đám đảo chủ tạm thời đều trầm mặc lại, các loại tâm tư trong nội tâm đều có, đều đang cân nhắc lấy.

Trên thực tế, các vị đảo chủ cũng biết, Yêu Thần này kỳ thật cũng không phải Yêu Thần nguyên lai.

Nhớ ngày đó thời điểm Yêu Thần Đảo vừa mới thành lập, đã từng có không ít Thần Đảo đảo chủ nhân loại tiến đến khiêu chiến, khi đó đi không chỉ là một đảo chủ, thế tới mãnh liệt, bởi vì nhân loại là sẽ không dễ dàng để cho Yêu Thần tự mình thành lập Thần Đảo như vậy.

Nhưng kết quả lại không có một cái nào thành công, ngược lại có không ít đảo chủ trọng thương quay về, thậm chí còn chết một cái. Phải biết rằng, siêu cấp cường giả cấp bậc đảo chủ sẽ rất ít bị giết chết, Yêu Thần có thể giết chết đảo chủ, cái này tự nhiên là làm cho rất nhiều đảo chủ phải kiêng kỵ.

Bất quá thành lập Yêu Thần Đảo kia là lão Yêu Thần, cũng không phải Yêu Thần hiện tại này.

Nói như vậy, Thần Đảo đảo chủ khác đều rất khó thừa kế, bởi vì phạm là đảo chủ thay đổi, đều có không ít cường giả tiến về trước khiêu chiến tranh đoạt. Chỉ có Yêu Thần Đảo này, chính là Yêu tộc tự trị, cho dù nhân loại khiêu chiến thành công, cũng không có ai khả năng quản lý được nhiều yêu thú lợi hại như vậy. Đây cũng là nguyên nhân vì cái gì Yêu Thần Đảo thay đổi đảo chủ, cũng không có ai dám đi khiêu chiến rồi.

Chỉ là, Yêu Thần hiện tại không có giống lão Yêu Thần biểu hiện qua uy danh như vậy, cho nên không có thể đạt được đối đãi như lão đảo chủ, kỳ thật không ít đảo chủ cũng chỉ là sợ uy danh của lão Yêu Thần, mới có thể tỏ vẻ coi trọng đối với ý tứ hắn đưa ra.

- Yêu Thần, kỳ thật chúng ta cũng không phải không xem người nói không tính gì, bất quá sự tình Thiên Thần dư nghiệt quan hệ trọng đại, một khi xác nhận, đối với cả xã hội nhân loại cũng là ảnh hưởng rất lớn, nếu như người không có căn cứ chính xác thuyết phục chúng ta nghe theo, chúng ta cuối cùng nhất vẫn là sẽ Thẩm Phán Tàn Phàm.

Một lát sau, vẫn là Đạo Thần gần đây không sợ hãi kia mở lời trước nói ra.

- Đúng vậy, vì cái gì Yêu Thần người nói cảm thấy Tàn Phàm không phải Thiên Thần yêu nghiệt? Hôm nay đủ loại chứng cứ cho thấy, hắn hiểm nghi rất lớn.

Kiểm Thần lúc này cũng đậm mặc nói, thanh âm của hắn như kiếm, rõ ràng lọt vào tai, làm cho không ai dám bỏ qua.

Thập đại cường giả danh xưng Thần Cấp, chính là có quyền lên tiếng nhất trong bảy mươi hai đảo chủ, hôm nay đã quá nửa phát biểu ý của mình. Gần kề Yêu Thần một đảo chủ ủng hộ Tàn Phàm, nếu không thể thuyết phục đảo chủ khác là sẽ vô dụng.

Toàn trường trong khoảng thời gian ngắn trầm mặc lại, tất cả đảo chủ đều nhìn xem Yêu Thần Đảo chủ, chờ câu trả lời của hắn.

...

Trong chiến trường phía dưới.

Tần Phàm đối với hết thảy đều hoàn toàn không biết rõ tình hình.

Hắn chỉ biết là Chu Nhược vừa mới chuẩn bị thi triển thần kỹ đã chậm rãi biến mất ở trước mặt của hắn, cây cối bốn phía tiếp tục xoay tròn, đối thủ kế tiếp của hắn thời gian dần qua xuất hiện ở trước mắt.

Bạch Trường Thiên!

Vừa nhìn thấy người này, lập tức hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, còn đối phương cũng là lúc này đồng thời xem qua.

- Rốt cục gặp được sao...

Bốn mắt nhìn nhau, hai người cơ hồ là trong miệng phát ra thoại ngữ đồng dạng, trên mặt đều có thêm một vẻ đăm chiêu.

Bọn hắn đều chờ mong đã lâu rồi!

Từ cửa thứ sáu kết thù kết oán bắt đầu, sau đó giúp nhau khiêu khích cùng âm thầm đối lập, hôm nay rốt cục chính thức gặp được!

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Trường Thiên đối với Ngũ kiếp Bán Thần này thật ra là một chút cũng không để ý, nhưng theo trận đấu tiếp tục tiến hành, Tần Phàm một lần lại một lần biểu hiện ra thực lực siêu việt cảnh giới, đến cửa cuối cùng, lại thông qua nhanh hơn hắn, lúc này mới khiến hắn càng ngày càng nhìn thẳng vào.

Ban đầu hắn coi Tần Phàm là địch, chính là vì Tần Phàm tổn hại mặt mũi của hắn, ở trước mặt hắn giết chết hai thủ hạ, về sau là vì Tần Phàm lần nữa khiêu chiến, làm cho hắn nóng tính gia tăng, cho tới bây giờ, hắn lại phát hiện mình đã hoàn toàn coi Tần Phàm là một đối thủ rất mạnh.

Là đối thủ hắn phải giải quyết nếu muốn lấy được quán quân Thần Đảo Thiên Tài Chiến.

- Ta thật không có nghĩ đến, người một Ngũ kiếp Bán Thần vậy mà có thể đi đến nơi đây, càng thật không ngờ cuối cùng người sẽ trở thành đối thủ lớn nhất trên đường đoạt giải quán quân của ta.

1674. Chương 1684: Bởi Vì Hắn Căn Bản Không Phải Người. (2)

Chương 1684: Bởi vì hắn căn bản không phải người. (2)

Lúc này Bạch Trường Thiên bình tĩnh nhìn xem Tần Phàm, ban đầu hắn cho rằng lúc mình chính thức chống lại Tần Phàm sẽ là cả người lửa giận ngút trời, nhưng hiện tại hắn lại phát hiện mình hơn nữa là bình tĩnh thông dong.

Hắn biết rõ, cái kia là bởi vì tâm tình tu vi của mình càng ngày càng cao rồi.

- Như vậy người nhất định cũng thật không ngờ, một hồi người sẽ thua trong tay ta. Bất quá cũng phải cảm ơn người, cũng chính là bởi vì gặp được người, ta mới ục tiêu của mình ở thứ nhất, lúc này đây thứ nhất của Thần Đảo Thiên Tài Chiến, ta nguyện nhất định phải có!

Tần Phàm thì lộ ra một vòng vui vẻ hết sức lỏng lẻo nói ra, thực lực của Bạch Trường Thiên không thể nghi ngờ là đỉnh tiêm của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, có thể chống lại đối phương, cũng dễ cho chiến ý của hắn dốt dốt.

- Ha ha, tốt, Tần Phàm người phải chẳng nhớ rõ, lúc trước người nói với ta muốn nhìn hai người chúng ta ai có thể cười đến cuối cùng, ta hiện tại có thể nói cho người biết rồi, người cười đến cuối cùng kia là ta!

Lúc này Bạch Trường Thiên cũng vô cùng tự tin, ngạo khí nghiêm nghị, hần nhìn xem Tần Phàm, cả người bắt đầu như là Chiến Thần chiến ý bão táp.

- Đã như vậy, cái kia còn chờ gì nữa, chiến a!

Trên khóe miệng Tần Phàm giương lên vui vẻ, dưới chân đạp mạnh, cả người liền cực kỳ nhanh xông ra ngoài.

Kỳ lân ma thân đã kích hoạt, Phần Thần bí kỹ đã kích hoạt.

- Như vậy người liền chuẩn bị nghênh đón thất bại a!

Khóe miệng của Bạch Trường Thiên cũng giương lên, nắm đấm nắm chặt, vào lúc đó trên người của hắn bộc phát ra một hào quang lưu ly, như là Chiến Thần sáng chói, sau đó thân hình trên đường xẹt qua một đạo quỹ tích khắc sâu, hướng về Tần Phàm cao tốc nghênh đón.

Hai đạo thân ảnh, đều là khí thế kinh người, chiến ý vạn trượng.

Trên thính phòng, tinh thần vô số người xem lúc này đều bị bọn hắn dẫn dắt, toàn thân kéo căng, tất cả mọi người không khỏi ngừng thở, để cho người khấn trương, lại để cho người chờ mong.

...

Mà cũng vào lúc này, ở trong cung điện kim quang trên không.

Một loại hào khí đặc thù ở trong đó lan tràn lấy.

- Ta tự nhiên là có lý do cùng chứng cứ.

Ở dưới bảy mươi một đảo chủ nhìn chăm chú, thần sắc của Yêu Thần vẫn lộ ra thập phần bình tĩnh, ánh mắt hắn đảo qua bảy mươi một vị đảo chủ toàn trường, cuối cùng mới nói:

- Các người không phải mới vừa nói nhân loại căn bản không có khả năng sẽ có thiên tài như Tần Phàm, cho nên mới hoài nghi hắn là Thiên Thần dư nghiệt sao? Như vậy câu trả lời của ta có lẽ có thể ọi người hài lòng... bởi vì Tần Phàm hắn căn bản không phải người!

- Tần Phàm không phải người?

- Làm sao có thể?

- Yêu Thần, người đây là ý gì?

Yêu Thần vừa dứt lời, đảo chủ khác đang ngồi ở đây có không ít lộ ra vẻ kinh ngạc, một ít đảo chủ tỉnh táo cũng đều không khỏi ghé mắt, hoặc là nhíu mày, biểu lộ khác nhau, nhưng tựa hồ cũng là bán tín bán nghi.

- Yêu Thần, không phải ta không tin người nói, nhưng người cũng nên giải nghĩa một chút a, Tần Phàm hắn là huyết nhục phàm thân, như thế nào sẽ không phải người.

Lúc này Hư Thần nhìn xem Yêu Thần, trong miệng thì hơi âm trầm nói.

Những đảo chủ khác cũng đều y nguyên nhìn xem Yêu Thần, cùng đợi giải thích của hắn.

- Ha ha, các người không phải không xem lời ta nói không có ý nghĩa sao? Lúc này đây là lão đảo chủ của chúng ta nói, ta chỉ là truyền đạt ý của hắn mà thôi. Trước khi ta tới nơi này, lão đảo chủ đã bàn giao xuống, sau khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến chấm dứt đưa hắn về Yêu Thần Đảo chúng ta rồi.

Đối mặt ánh mắt của chúng đảo chủ, lúc này Yêu Thần thì là mỉm cười, nhàn nhạt nói.

- Đây là ý tứ của lão Yêu Thần?

Nghe vậy, rất nhiều đảo chủ đều trầm tư .

- Đúng vậy, kỳ thật trước khi ta đến Thiên Tài Đảo, lão đảo chủ cũng đã biết trước các người có thể sẽ hoài nghi Tần Phàm, cho nên hắn sớm nói với ta, hắn có thể cam đoan Tần Phàm không phải là Thiên Thần dư nghiệt, nếu như xảy ra chuyện gì hắn sẽ một mình gánh chịu.

Yêu Thần tiếp tục nói, sau đó hắn lại bỗng nhiên vươn tay chỉ về phía trước, lập tức bên trên cung điện Hư Thần kim quang kia xuất hiện một lỗ hổng, từ lỗ hổng này có thể chứng kiến tình huống chiến trường phía dưới.

Hắn chỉ vào Tần Phàm trong chiến trường, lại nói:

- Còn nữa, chư vị có thể nhìn xem, hình thái hiện tại của Tần Phàm, trên người có thứ giáp cùng lân phiến, hoàn toàn có thể coi như là một thành viên của Yêu Thần Đảo chúng ta. Ở chỗ này cũng không sợ nói cho các vị, theo như lời lão đảo chủ nói, trên người Tần Phàm dung hợp chính là huyết mạch mạnh nhất của tộc ta, căn bản chưa tính là nhân loại thuần túy rồi, cho nên có thể có được thiên phú cùng thực lực hôm nay cũng là thập phần bình thường.

- Có lẽ Yêu Thần cam đoan. đọc truyện mới nhất tại .

- Là dung hợp huyết mạch mạnh nhất của Yêu tộc.

Nghe hai lý do như vậy, có một ít đảo chủ lúc này đã bắt đầu dần dần tin tưởng. Cho dù có ít người không tin. nhưng ít ra lúc này thanh âm nghi vấn ít đi rất nhiều.

Cái này một mặt là bởi vì uy tín của lão Yêu Thần, lão Yêu Thần đã đưa ra hứa hẹn, như vậy sẽ tăng cường sức thuyết phục. Một phương diện khác, Yêu Thần cũng đã nói Tần Phàm là dung hợp huyết mạch mạnh nhất của Yêu Tộc rồi, bọn hắn không tin nữa, chẳng khác nào là xem thường Yêu tộc, đặc tội Yêu tộc khổng lồ đó cũng không phải là lựa chọn sáng suốt.

Sau lưng Yêu Thần này, còn có lão Yêu Thần.

- Nếu như Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt sẽ do lão Yêu Thần phụ trách? Ta không phải là không tin thực lực của lão Yêu Thần, chỉ là lão Yêu Thần hắn đã rất nhiều năm không có lộ mặt qua rồi, xen cho phép ta cũng mạo muội hỏi một câu, hôm nay hắn người ở chỗ nào?

Mà Hư Thần kia nghe xong giải thích của Yêu Thần, hắn hướng về Tần Phàm phía dưới nhìn thoáng qua, sau đó quay đầu lần nữa nhìn về phía Yêu Thần hỏi.

- Hư Thần, ý của ngươi là không tin ta nói, cho rằng ta là giả truyền danh nghĩa lão đảo chủ nói lung tung sao? Nếu như Tần Phàm này không phải người Yêu Thần Đảo ta, ta cần gì phải bảo vệ hắn như vậy?

Yêu Thần là thần sắc lạnh lùng, hồ hững nói.

- Yêu Thần, ngươi cũng không cần sinh khí, Hư Thần nói cũng là lời nói thật, thực lực lão Yêu Thần lão Đảo ta là bội phục. Nhưng thật sự là chúng ta đã thật lâu chưa từng gặp qua hắn rồi. Vấn đề Thiên Thần dư nghiệt này quan hệ trọng đại, người bình thường là đảm đương không nổi trách nhiệm.

Đạo Thần gần đây dám nói, lúc này lên tiếng ủng hộ Hư Thần nói ra.

Trên thực tế. đối với những đảo chủ này mà nói, cái giải thích huyết mạch này vẫn còn có chút gượng ép, dù sao bọn hắn biết có một ít vũ kỹ hoặc là bí kỹ là có thể làm cho nhân loại hóa thú, nhưng này cũng không nói rõ hắn có được huyết mạch yêu thú.

Sở dĩ những đảo chủ này nguyện ý tin tưởng, nguyên nhân lớn nhất là bởi vì lão Yêu Thần.

1675. Chương 1685: Mặt Mũi Lão Yêu Thần.

Chương 1685: Mặt mũi lão Yêu Thần.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Uy danh của lão Yêu Thần, mấy đảo chủ càng là bài danh phía trước càng là tinh tường, nếu quả thật chính là vị này muốn bảo vệ Tần Phàm, thì đại bộ phận đảo chủ sẽ không muốn vi phạm ý nguyện này đây.

- Các người ngụ ý chính là ta đảm đương không nổi trách nhiệm này sao?

Nghe vậy, lúc này Yêu Thần lần nữa lạnh lùng cười cười, lập tức nhìn xem mọi người nói ra:

- Cũng được, hôm nay Lão đảo chủ vẫn ở Yêu Thần Đảo, ta có thể linh hồn truyền tin cho...

- Không cần.

nhưng vào lúc này, một thanh âm uy nghiêm thần bí bỗng nhiên từ trong cung điện kim quang vang lên, sau đó giống như chuông lớn truyền vào đến trong tai bảy mươi hai đảo chủ:

- Tần Phàm hoàn toàn chính xác là người Yêu Thần Đảo ta, ta cam đoan hắn không phải là Thiên Thần dư nghiệt gì, nếu như xảy ra chuyện gì do ta dốc hết sức đảm đương là tốt rồi. Mặt khác ta ở chỗ này nhắc lại một lần, về sau Yêu Thần là ta, hắn là Yêu Thần mới của Yêu Thần Đảo chúng ta, hết thấy sự vụ của Yêu Thần Đảo đều do hắn đi xử lý... cuối cùng nhắc nhở các vị thoáng một phát, vẫn là xem thật kỹ những người dự thi khác có phải là Thiên Thần dư nghiệt hay không a.

Là thanh âm của lão Yêu Thần!

Nghe được thanh âm này, rất nhiều đảo chủ lớn tuổi cũng sẽ không lạ lẫm, thoáng xác nhận xuống.

Đích thật là lão Yêu Thần lúc trước đang nói chuyện.

Cho dù là mấy trăm năm không thấy, cái uy nghiêm kia y nguyên lưu lại, rất nhiều đảo chủ nghe được thanh âm này đều nhận không được trong lòng hơi chấn động. Nhớ tới lúc trước lão Yêu Thần đại chiến một đám đảo chủ Nhân tộc, rất nhiều đảo chủ chứng kiến vẫn là lòng còn sợ hãi.

Sau khi thanh âm uy nghiêm kia nói xong, cung điện kim quang này trong khoảng thời gian ngắn trầm mặc lại.

- Hôm nay các vị có thể xác nhận a?

Yêu Thần ôm hai tay, nhàn nhạt nhìn xem chúng đảo chủ, kỳ thật hắn cũng biết uy vọng của mình không đủ, nhưng hiện tại hắn có lão Yêu Thần làm chỗ dựa, trong nội tâm đã đại định.

- Đích thật là ý tứ của bản thân lão Yêu Thần, năm đó ta thua ở trong tay hắn, nhận ra thanh âm và khí tức của hắn.

Kiểm Thần thực lực có thể xếp hạng Top 5 trong bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ lúc này nói ra, kiểm nhân, lực công kích rất mạnh, nhưng hắn vẫn là dứt khoát thừa nhận đã từng bị bại trên tay Yêu Thần.

- Đúng vậy, xem ra lúc này đây Lão Yêu Thần hoàn toàn chính xác là nhất định phải bảo trụ Tần Phàm này rồi, Hư Thần người thấy thế nào?

Đạo Thần mới vừa nói ý kiến, lúc này cũng xác nhận xuống, sau đó nhìn về phía Hư Thần hỏi.

Lúc này Hư Thần biểu lộ có chút âm trầm.

Nghe vậy, hắn không có trả lời ngay, hắn xuyên thấu qua lỗ hổng cung điện kim quang kia hướng về chiến trường phía dưới nhìn lại, ánh mắt đã rơi vào trên người Tần Phàm đang cùng con của hắn Bạch Trường Thiên quyết chiến.

Trong lòng của hắn suy tư hồi lâu, cuối cùng vẫn là nói ra:

- Nếu Lão Yêu Thần muốn bảo trụ Tần Phàm, hơn nữa hứa hẹn có vấn đề gì hắn phụ trách, điểm mặt mũi này chúng ta phải cho lão nhân gia ông ta, vậy chúng ta cứ tiếp tục nhìn xem trong những người dự thi này còn ai có hiềm nghi là tốt rồi.

- Vậy cứ làm như thế đi.

- Ân, những người khác phải hảo hảo quan sát, Tần Phàm cũng cần quan sát lại.

- Vậy thì cho lão Yêu Thần một cái mặt mũi a.

- Vậy thì nhìn lại a.

Đạo chủ khác cũng đều nhao nhao tỏ thái độ.

...

Trong chiến trường phía dưới.

Lúc này Tần Phàm hoàn toàn không biết mình mới vừa rồi là cơ hồ lâm vào trong hoàn cảnh vạn kiếp bất phục, tự nhiên cũng sẽ không biết sinh ra cái gì tìm được đường sống trong chỗ chết, hắn lúc này cùng Bạch Trường Thiên mặt đối mặt, trên thân người đều là mang theo chiến ý cùng kinh khí ngập trời.

Bốn phía bụi đất tung bay, bầu trời gió nổi mây phun.

Oanh!

Hai đạo bóng dáng cực tốc vọt tới, rốt cục đụng lại với nhau, theo trái tim người xem toàn trường nhảy lên, phát ra một tiếng nổ cực lớn. Ở dưới kinh khí trùng kích, mặt đất phía dưới được đại trận bảo hộ kia cũng bắt đầu rạn nứt.

- Nhục thể của hãn phòng ngự như thế nào sẽ mạnh như vậy?

Hai người vừa giao đụng, trong nội tâm đều không khỏi đồng thời cả kinh. Mà từ trên người đối phương truyền đến độ mạnh yếu, đều làm cho bọn hãn cảm giác được thân thể ẩn ẩn có chút run lên.

Bạch Trường Thiên tu luyện Lưu Ly Thánh Thể đại thành, Tần Phàm trải qua bốn lần Ma chủng Luyện Thể cải tạo khí lực, làm cho bọn họ đều có được lực lượng cùng phòng ngự xa xa siêu việt thường nhân, ở dưới cái tiếp xúc này, bọn hãn đều phát hiện đối phương muốn vượt ra dự tính của mình.

- Tốt, như vậy mới có chút ý tứ, nếu như thắng được quá đơn giản sẽ không có ý nghĩa rồi.

Lập tức, trên mặt Bạch Trường Thiên xuất hiện một vòng vui vẻ hơi âm trầm, mà trên người thì là kim quang sáng rõ, Lưu Ly Thánh Thể kia lại lần nữa trở nên mạnh mẽ.

- Đây cũng là ý của ta, nếu như người quá yếu, ngược lại sẽ để cho ta thất vọng.

Tần Phàm đồng dạng là cười cười, sau lưng hai vầng sáng màu đen bỗng nhiên phun ra, Chu Tước Chi Dực cực lớn cao cao triển khai, mà năm nắm năm chặt vào lúc đó hào quang Đoạt Thần Quyền Sáo càng phát ra sáng chói.

Chiến ý, đều là đang điên cuồng mà phát sinh lấy.

Bên trong toàn bộ chiến trường của Tần Phàm cùng Bạch Trường Thiên, lúc này bụi đất tung bay, nhìn ra một mảnh tối tăm mờ mịt, chỉ có hai đạo thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi, ở trong đó cứng cỏi đến làm cho người không thể bỏ qua.

Khí thế trên người bọn hãn không ngừng kéo lên, giờ phút này trong mắt của bọn hãn chỉ có đối phương, duy nhất muốn làm đúng là đả đảo đối phương.

- Lại vẫn có bí kỹ?

Trông thấy Tần Phàm hiển lộ ra Bất Tử Chu Tước Chi Dực, Bạch Trường Thiên cũng không khỏi hai mắt ngưng tụ, hãn có thể cảm giác được lúc này thực lực của Tần Phàm so với vừa rồi là tăng lên lần nữa.

Bất quá Lưu Ly Thánh Thể trên người hãn lúc này cũng đã thúc đẩy đến trạng thái mạnh nhất, hào quang Kim Sắc lưu ly kia như là thực chất, đem cả người của hãn bao phủ như là một Kim Thân Chiến Thân.

- Vậy thì tái chiến một lần a!

Lập tức, hai mắt hãn vào lúc này tựa hồ cũng biến thành Kim Sắc, thần bí mà cường đại, dưới chân đạp mạnh, cả người hóa thành một đạo kinh hồng, lúc này đây dẫn đầu hướng về Tần Phàm phóng đi.

Lúc này hai con người của Tần Phàm phát ra một loại hào quang màu đỏ thô bạo, Kỳ Lân ma thân, Phần Thần bí kỹ hơn nữa hiện tại kích phát ra huyết mạch Bất Tử Chu Tước, ba loại trạng thái đặc thù duy trì, làm cho cả người hãn như là thiêu đốt.

- Chiến!

Trong miệng của hắn phát ra âm phù nhắc nhở, sau đó Chu Tước Chi Dực màu đen sau lưng cũng đập một cái, cả người kích bắn mà ra.

Oanh!

Lúc này đây nắm đấm hai người lại một lần nữa đụng nhau lại với nhau.

Ở trong mắt Tần Phàm, lúc này chỉ cảm thấy trước mắt đều là một mảnh Kim Sắc, quang mang màu vàng kia thật giống như hào quang của Chư Thần, hoàn toàn che đầy cặp mắt của hắn, từ chỗ nắm đấm, hắn cảm giác được có một loại sắc bén, bén nhọn, kinh khí bá đạo vẫn muốn tuôn ra nhập vào thể nội hắn.

1676. Chương 1686: Đại Chiến Hư Thần Chi Tử! (1)

Chương 1686: Đại chiến Hư Thần chi tử! (1)

Cái này là thực lực của Bạch Trường Thiên!

Đã đến lúc này, Tần Phàm rõ ràng cảm nhận được Hư Thần chi tử này cường đại, thực sự không phải là hư danh nói chơi, từ uy lực trên nắm tay truyền đến, chính là người mạnh nhất mà hắn ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây gặp được.

Dù là Nhiếp Phương, Vũ Văn Tài, so sánh với Bạch Trường Thiên vẫn là kém rất xa.

Bạch Trường Thiên này không chỉ là lực công kích mạnh nhất, hơn nữa hắn có thể cảm giác được công kích mình đối với đối phương, cũng không có thể tạo thành bao nhiêu tổn thương cho Bạch Trường Thiên, cũng biết năng lực phòng ngự đối phương không như bình thường.

Mà ở bên kia, trên thực tế lúc này Bạch Trường Thiên cũng không dễ chịu, lúc trước tuy hắn đã nhìn thẳng vào Tần Phàm. Nhưng thật sự giao thủ, mới biết được đối phương lợi hại, lúc trước hắn như thế nào cũng thật không ngờ một Ngũ kiếp Bán Thần có thể đạt tới trình độ này!

Hắn đối với thực lực của mình thập phần tinh tường, một quyền của mình, dù là không thi triển võ kỹ, nhưng hắn tin tưởng bên trong Lục kiếp Bán Thần tuyệt đối không có mấy người có thể chịu đựng được, trong Thiên Tài Chiến lúc này đây, Quyền Thần Đảo Mạnh Cường có phòng ngự để cho người ta cảm thấy kinh sợ kia, hắn cũng có lòng tin một quyền đã thương đối phương!

Nhưng hiện tại hắn cùng Tần Phàm đối bính mấy quyền, vậy mà trên người đối phương một chút thương thế cũng không có! Ngược lại càng đánh càng mạnh, trên nắm tay của đối phương truyền đến hỏa diễm màu đen nóng rực kia, càng làm cho Lưu Ly Thánh Thể của hắn cũng thiếu chút không chịu được.

Cái này là cuộc chiến công kích, cũng là cuộc chiến phòng ngự!

- Tiểu tử này thực lực vậy mà sẽ đạt tới trình độ kia, xem ra không thi triển thực lực chân chính, muốn đả bại hắn là rất không có khả năng rồi.

Trong nội tâm Bạch Trường Thiên thất kinh, thấy nắm đấm của Tần Phàm lại một lần công tới, hai mắt hắn ngưng tụ, lập tức lại một quyền oanh ra.

Lúc này đây hắn thi triển ra võ kỹ đã âm thầm chuẩn bị.

- Lưu ly mạch xung!

Chung Cực cấp võ kỹ tu luyện tới trọn vẹn!

Một cổ Nguyên Giới chi lực mạnh mẽ từ thể nội hắn dọc theo lộ tuyến tương ứng cuồng xông mà ra. Ở nắm đấm phát thành năm đạo kim quang, xem như là Kim Long giờ vuốt, đem cả nắm đấm của Tần Phàm hung hăng bao khóa trong đó.

Bất quá Tần Phàm làm sao có thể sẽ một mực không có chuẩn bị, hắn đồng dạng cũng là ở trong đối bình vừa rồi âm thầm tích súc vũ kỹ, thấy đối phương ra chiêu, kinh khí đã chuẩn bị tốt ở phía trên quả đấm của hắn cũng bạo kích mà ra.

- Kỳ Lân gào thét!

Một đầu hư ảnh Kỳ Lân mở ra miệng khổng lồ, gào thét một tiếng, trực tiếp xông về phía trên Kim Sắc cự trảo kia.

Lưu ly mạch xung của Bạch Trường Thiên, uy lực rất mạnh, ở dưới một trảo này, vào lúc đó vền vện trướng đại, đem Kỳ Lân hư ảnh kia giống như toàn bộ áp súc xuống dưới, Nguyên Giới chi lực bản thân hắn so với Tần Phàm thì cường đại hơn, uy lực vũ kỹ này cũng cường đại, tự nhiên chiếm được ưu thế.

- Nhị trọng!

Nhưng mà, lúc này Tần Phàm đã có thể liên tục thi triển vũ kỹ, thấy hư ảnh Kỳ Lân bị áp chế, hắn lập tức lần nữa lao ra một cổ kinh khí, đem Kỳ Lân kia trướng đại.

Oanh!

Cả hai giác trực, cuối cùng nhất đều hóa thành hư vô, hai người thì đồng thời hướng về sau rút lui mà đi, lúc này đây hai người rốt cục đều cảm giác được khí huyết toàn thân quay cuồng, sắc mặt cũng bắt đầu phát sinh cải biến, sắc mặt âm trầm, chiến ý càng đậm.

Lại đến!

Lúc này đây, hai người cũng không có dừng lại cùng nói nhảm, trực tiếp bắt đầu thi triển vũ kỹ đối bình.

- Lưu ly Thiên Sơn!

Một Kim Sắc lưu ly hóa thành ngọn núi khổng lồ trực tiếp hướng về Tần Phàm áp đi.

- Thanh Long trùng thiên!

Thanh Long Chi Tâm của Tần Phàm điên cuồng nhảy lên, Thanh Long móng vuốt cự đại, mang theo Niết Bàn Hắc Viêm màu đen, uy lực đại tăng, trực tiếp chà đạp trên đỉnh Kim Sắc cự sơn kia.

- Lưu ly xoáy bạo!

Ngọn núi khổng lồ bị bạo phá, dưới sự khống chế của Bạch Trường Thiên lần nữa hóa thành vòng xoáy phong bạo Kim Sắc, hướng về Tần Phàm mang tất cả mà đi.

- Đại La Diệt Ma Quyền!

Hư không chấn động, năm đấm mang theo thương khí cùng kiếm khí bão táp trực tiếp đụng vào ở chỗ sâu trong vòng xoáy kia.

- Bá Long thánh quyền!

Bạch Trường Thiên lần nữa đánh ra một quyền, quyền phong Kim Sắc phản phát khủng bố, uy lực xông phá không gian.

- Thanh Long Thôn Thiên!

Thanh Long chi khí thao thao bất tuyệt phát ra, một đầu Thanh Long cự đại thôn tính tiêu diệt hết thấy.

- Kim Long diệt thế!

Toàn thân Bạch Trường Thiên bỗng nhiên bao khóa ở trong kim quang mãnh liệt, cả người hóa thành một đầu Kim Long cự đại hướng về Tần Phàm trùng kích mà đi, thế tới mãnh liệt, những nơi đi qua, gợn sóng không gian giống như là hồ nước đẩy ra, trên mặt đất vậy mà cũng bị kinh khí này trực tiếp ném ra một khe rãnh thật sâu, khủng bố vô cùng.

- Chu Tước đề thiên!

Thân thể Tần Phàm hoàn toàn bao khỏa ở trong ngọn lửa màu đen, một tiếng gầm nhẹ, Hắc Viêm bao vây lấy thân thể của hắn chậm rãi thành hình, cuối cùng nhất cả người phẳng phất tạo thành một con Hắc Viêm Chu Tước cự đại, triển khai đại cánh, Niết Bàn màu đen che khuất bầu trời, mang theo lực lượng cường đại không cách nào ngăn cản, trực tiếp hướng về Kim Long phía trước phóng đi.

Oanh! Oanh! Oanh!

Bạch Trường Thiên nội tình sâu hậu, mỗi một lần thi triển đều là vũ kỹ Chung Cực cấp cường đại, tùy tiện một kích đều có được uy năng khủng bố, nếu là Lục kiếp Bán Thần tầm thường đụng phải chỉ có con đường chết.

Nhưng Tần Phàm lại đồng dạng thi triển ra từng chiêu không thua vũ kỹ Chung Cực cấp. Hai người lần lượt đối bính, đều là đánh cho khó hoà giải, trên chiến trường bụi đất tung bay, đất đá khô cằn, bầu trời gió nổi mây phun, nhật nguyệt vô quang.

- Thật lợi hại!

- Thực lực hai người này dĩ nhiên là đạt đến trình độ như vậy!

- Biến thái a, thật sự quá biến thái rồi!

- Đoán chừng dù là những siêu cấp cường giả Hách Kiếm, Vũ Văn Tài có được thần kỹ kia, ở trong đối bính dạng này cũng tiếp không được mấy chiêu a!

- Đúng vậy a, thần kỹ tuy mạnh, nhưng cũng phải nhìn là ai thi triển. Công kích và phòng ngự của bản thân hai người Bạch Trường Thiên cùng Tần Phàm này đều có thể nói khủng bố, hơn nữa uy lực vũ kỹ như vậy, thần kỹ đoán chừng cũng ngăn cản không nổi!

- Tần Phàm bắt đầu còn không có mạnh như vậy, không thể tưởng được thực lực là dần dần hiển lộ ra. Hơn nữa ở trong Nguyên Hoàng ảo cảnh đột phá một lần, càng làm cho thực lực của hắn tăng nhiều, bây giờ đã có thể cùng Bạch Trường Thiên chẳng phân biệt được nhau rồi!

- Tần Chiến cùng Chu Nhược chiến đấu cũng rất kịch liệt, bất quá so với hai người Bạch Trường Thiên và Tần Phàm, vẫn là chênh lệch đi một tí.

Chiến đấu oanh động bên trong chiến trường kia, khán giả cảm giác được kinh tâm động phách, tinh thần cùng cảm xúc cũng không khỏi chịu tác động, rất nhiều người khi thì nắm tay khi thì nhủ mày. Tóm lại là theo quyết đấu này mà biến hóa.

1677. Chương 1687: Đại Chiến Hư Thần Chi Tử! (2)

Chương 1687: Đại chiến Hư Thần chi tử! (2)

Nhiệt huyết sôi trào!

Hận không thể để cho người muốn đặt mình trong trong đó, nhưng lại không dám tới gần!

Cái này là Thần Đảo Thiên Tài Chiến, cái này là thiên tài thịnh hội!

Thiên tài nguyên một đám tầng tầng lớp lớp, nguyên một đám càng đổi càng cường!

Ở bên trong cung điện kim quang, bảy mươi hai đảo chủ lúc này cũng đều bị chiến đấu phía dưới hấp dẫn, nguyên một đám thông qua lỗ hổng của cung điện đi quan sát quyết đấu phía dưới.

Nhìn đến Tần Phàm vậy mà có nhiều vũ kỹ cường đại như vậy, cùng Bạch Trường Thiên đối hám mà không rơi vào thế hạ phong, không ít đảo chủ đều cảm thấy kinh ngạc không thôi, thậm chí có chút ít đảo chủ trong nội tâm đối với Tần Phàm hoài nghi là không khỏi lần nữa dâng lên.

- Hừ, nếu không phải Thiên Thần yêu nghiệt, nơi nào đến nhiều vũ kỹ cùng bí kỹ lợi hại như vậy. Người này nếu một khi phát triển, hi vọng Yêu Thần Đảo các người thật sự có thể giải quyết được mới tốt.

Lúc này Hư Thần càng là trực tiếp hừ lạnh một tiếng nói ra, hắn ở trong bảy mươi hai thần đảo thực lực xếp hạng hàng đầu, tuy cho lão Yêu Thần mặt mũi, tạm thời không đi truy cứu Tần Phàm, nhưng không phải là hấn thật sự sợ lão Yêu Thần.

- Con của người chẳng phải cũng có rất nhiều vũ kỹ lợi hại, hơn nữa tuổi còn trẻ tu luyện Hư Thần Lưu Ly Thánh Thể tới trình độ này, phần thiên phú kia cũng là không đơn giản a.

Lúc này Yêu Thần thì là nhàn nhạt nói.

- Bạch Trường Thiên chính là con của Hư Thần ta, tự nhiên không giống, Lưu Ly Thánh Thể chính là Hư Thần ta chân truyền, hấn từ nhỏ còn được Hư Thần Đảo ta bồi dưỡng lớn nhất, Tần Phàm hấn một người dự thi đến từ Thần Đảo không phải danh xưng, một là gia tộc truyền thừa, một là không rõ lai lịch, dựa vào cái gì so sánh với con của ta?

Lúc này Hư Thần ánh mắt lạnh lẽo, trực tiếp ngạo khí nói ra, dùng thực lực cùng địa vị của hấn bên trong Tân Thế Giới, là hoàn toàn có tư cách nói như vậy .

Mặc dù Hư Thần có vài phần cuồng ngạo, nhưng trên thực tế, đảo chủ khác đối với lý luận hấn nói kỳ thật cũng là trong nội tâm đồng ý, Bạch Trường Thiên so với Tần Phàm còn lớn hơn mấy tuổi, từ nhỏ thiên phú cực cao, không giống như là Tần Phàm là trong khoảng thời gian ngắn phát triển lên.

Nếu như Tần Phàm đột nhiên là thực lực tăng mạnh, bất quá ba năm liền từ Vô Thánh trở thành Ngũ kiếp Bán Thần, thực lực có thể so với Thất Kiếp Bán Thần, theo các đảo chủ xem ra, nguyên nhân kia là bởi vì trí nhớ Thiên Thần giác tỉnh.

Chỉ là, bởi vì lão Yêu Thần đã mở lời muốn bảo vệ Tần Phàm, cho nên những đảo chủ này mới không có vào lúc đó phụ họa Hư Thần mà thôi.

- Vậy Hư Thần người làm sao người biết Yêu Thần Đảo chúng ta không có tiến hành bồi dưỡng đối với Tần Phàm?

Mà Yêu Thần thì không cho là đúng đáp lễ nói.

Mặc dù Hư Thần biết Tần Phàm là từ Mạc Lợi Thần Đảo đi ra, căn bản không có được Yêu Thần Đảo bồi dưỡng đáng nói, nhưng bị Yêu Thần chống đối như thế, hấn cũng không phản bác thể nào, cuối cùng nhất hấn cũng chỉ có thể là trên mặt cười lạnh nói:

- Ha ha, đã như vậy, thì Yêu Thần Đảo người cứ giữ gìn Tần Phàm, ta ngược lại muốn nhìn đến lúc đó phát hiện Tần Phàm thật là Thiên Thần dư nghiệt, trên mặt các người sẽ biểu lộ như thế nào.

- Bất quá cũng không sợ nói cho các người, cho dù Tần Phàm cường thịnh trở lại, một trận chiến này con của Hư Thần ta cũng là thắng định rồi.

Ở trong chiến trường.

Oanh!

Tần Phàm biến thành Chu Tước màu đen cùng Bạch Trường Thiên biến thành Kim Long hung hăng đụng vào nhau, giống như là hai khối vắn thạch khổng lồ ở phía chân trời gặp nhau, giúp nhau mang theo một loại lực lượng phảng phất đến từ chỗ sâu nhất trong vũ trụ, mục tiêu của bọn hấn là muốn đụng đối phương thành phần vụn.

Nhưng mà, bọn hấn đều không có thành công.

Theo một tiếng nổ cực lớn, năng lượng bao vây lấy thân thể hai người cũng bắt đầu nhanh chóng tan rã, sau đó thân thể ở trong đó thì vì cổ năng lượng này bạo tạc, kịch liệt hướng về hai bên phân biệt rút lui mà đi.

Phốc!

Mấy lần vũ kỹ va chạm kịch liệt như thế, làm cho khí lực của hai người đều bị thương tổn, vừa mới rơi xuống đất, hai người trong khoảng thời gian ngắn đều có chút khó có thể ổn định thân thể, hơn nữa trên mặt tái đi, lập tức phun ra một ngụm máu tươi nồng đậm. (.

Ánh mắt của hai người lúc này đều nhìn đối phương, mang theo chiến ý bất khuất, rất rõ ràng, hai người đối với kết quả như vậy đều không hài lòng lắm, nhưng sự thật chính là như vậy, trước khi không có lấy ra thực lực càng thêm một bước, bọn hắn vẫn là không làm gì được đối phương.

Ở trong cung điện kim quang phía trên.

Hư Thần tin tưởng tràn đầy, lại sớm nói Bạch Trường Thiên tất thắng, hôm nay thấy hai người giao đụng lâu như vậy, kết quả lại rơi vào không chia trên dưới, cục diện khó hoà giải, sắc mặt hắn cũng hơi có chút lúng túng. Bất quá cuối cùng nhất trong lòng của hắn cũng là đem nguyên nhân quy về Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt, cho nên mới phát huy ra thực lực biến thái như thế.

- Ha ha, như vậy xem ra, Bạch Trường Thiên cũng không phải thắng định a.

Thanh âm của Yêu Thần mang theo nghiền ngẫm lúc này truyền đến, thực lực cùng địa vị của Hư Thần ở trong bảy mươi hai đảo chủ là bài danh hàng đầu. Nhưng Yêu Thần Đảo hắn lại chưa từng có sợ qua người nào.

- Tiếp tục xem là tốt rồi.

Lúc này Hư Thần cũng không tranh luận, chỉ là nhàn nhạt nói. Rõ ràng cho thấy đối với Bạch Trường Thiên còn có tin tưởng rất lớn.

Mà Mạc Lợi Đảo chủ cùng Thái Hư đảo chủ, hai người lúc này thì là liếc nhìn nhau, nhưng ở chỗ này, hai người bọn họ cũng không dám nói lung tung rồi, dù sao vô luận là Hư Thần hay Yêu Thần, thực lực địa vị của hai đảo chủ này so với bọn hắn đều cao hơn rất nhiều, ở trước mắt này, tùy tiện nói cái gì cũng dễ dàng đắc tội bọn hắn.

- Quá đặc sắc rồi! Bạch Trường Thiên không hổ là Hư Thần chi tử, thực lực bản thân đủ cường, vũ kỹ cường đại tầng tầng lớp lớp, ta cảm giác hắn có lẽ còn không có đem hết toàn lực. Đương nhiên, Tần Phàm cũng là không tệ.

Bất quá ở bên trong thánh phòng, những người xem kia sẽ không có nhiều cách nghĩ như nhóm đảo chủ, lúc này chứng kiến chiến đấu phía dưới, nguyên một đám là nhiệt huyết sôi trào.

- Ta thấy Tần Phàm mới là dị số, một người dự thi đến từ Thần Đảo không phải danh xưng, vậy mà cũng có nhiều vũ kỹ có thể so với Chung Cực cấp Bán Thần kỹ như vậy, để cho người cảm giác được không thể tưởng tượng nổi. Ta bây giờ còn đang nhìn xem kế tiếp hắn còn có át chủ bài gì không, ta xem trọng hắn.

Người xem ủng hộ Tần Phàm cũng không ít.

- Ha ha, nếu không như thế, sao có thể được xưng là Kỳ Tích Chi Tử của Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta? Mọi người xem lấy a. Tần Phàm hắn còn có thể sẽ sáng tạo kỳ tích, dù cho đối thủ là Hư Thần chi tử hắn cũng sẽ không dễ dàng thua trận.

Người xem đến từ Mạc Lợi Thần Đảo, bọn hắn xem qua Tần Phàm thi đấu tới bây giờ, càng là đối với Tần Phàm tin tưởng mù quáng.

1678. Chương 1688: Đối Hám Thần Kỹ!

Chương 1688: Đối hám thần kỹ!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Bạch Trường Thiên còn không có thi triển qua thần kỹ của hần! Mấy người như Hách Kiếm, Vũ Văn Tài đều có thần kỹ, Bạch Trường Thiên với tư cách Hư Thần chi tử, không có khả năng không có nắm giữ lấy thần kỹ, hơn nữa ta nghĩ thần kỹ của hần nhất định sẽ lợi hại hơn những người khác.

- Tần Phàm cũng còn có một chiêu vũ kỹ cường đại nhất không có thực chiến đây này. Ta xem uy lực kia, tuy không phải thần kỹ, nhưng hần là kém không xa!

- Không có thần quang hiện ra, thủy chung không bằng thần kỹ!

...

- Không thể tưởng được người lại có được nhiều vũ kỹ lợi hại như vậy.

Thân thể của Bạch Trường Thiên nghiêng về phía trước, hai mắt ngưng lại nhìn xem Tần Phàm.

- So với trong tưởng tượng của người còn nhiều hơn một chút.

Tần Phàm cũng cực lực ổn định thân hình, bốn mắt nhìn nhau, hần nhàn nhạt đáp lại nói ra, hần từ trong Ma chủng cảm ngộ đến vũ kỹ, uy lực mỗi một chiêu hiện tại đã có thể đạt tới Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, nếu như tiếp tục vũ kỹ đối bình, hần cũng nhất định không sợ đối phương.

- Ha ha, tốt! Vậy không biết người có thần kỹ hay không?

Lúc này Bạch Trường Thiên ngửa mặt lên trời cười to một tiếng, trên mặt xuất hiện một vẻ trêu tức.

Đúng vậy, hần vẫn dấu kín lấy thần kỹ không có thi triển, bởi vì cùng nhau đi tới, còn không có đối thủ có thể đạt tới trình độ để cho hần thi triển thần kỹ, mà Tần Phàm, một người đến từ Thần Đảo không phải danh xưng, coi như là có chút kỳ ngộ, nhận được không ít vũ kỹ uy lực có thể so với Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, nhưng thần kỹ bất đồng, đó là cực nhỏ có khả năng đạt được trong Viễn Cổ di tích, đều là đến từ truyền thừa hoặc là một ít đảo chủ mới có thực lực tìm tòi trong siêu đại hình di tích mới có thể có được! nguồn

Nói xong, hần từ trong Trữ Vật Giới Chỉ lấy ra một khóa đan dược rất nhanh ăn vào.

Vừa rồi trong quyết chiến hần tiêu hao rất nhiều, cần bổ sung thoáng một phát. Dù sao hần cũng là Hư Thần chi tử, đan dược có được nhất định không phải phàm vật, dược lực phát huy, Nguyên Giới chi lực của hần liền rất nhanh khôi phục thất thất bát bát.

Sau đó hần chậm rãi bước ra một bước, trên người kim quang phóng đại, bay thẳng Thương Khung.

Nghe vậy, hai mắt của Tần Phàm không khỏi ngưng tụ.

Thần kỹ thật sự là hần không có, hôm nay vũ kỹ mạnh nhất của hần hần là Ma Tướng quyền, phải chăng có thể đối bình với thần kỹ hay không, trong lòng của hần cũng không có ngọn nguồn.

Bất quá hần cũng không sợ, dùng khí lực trải qua tứ trọng Ma chủng Luyện Thể của hần, còn có Tam đại Ma chủng thần thông, coi như là đối kháng không được, hần đối với phòng ngự của mình cũng có tin tưởng nhất định đấy.

Sau đó hần cũng nuốt vào mấy khóa đan dược dùng để khôi phục tinh thần lực cùng Nguyên Giới chi lực của mình.

Đan dược của hần tự nhiên dược lực cũng không thua người khác, rất nhanh trạng thái cũng khôi phục cơ hồ tới đỉnh phong.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Lập tức hai mắt của Tần Phàm phát ra tinh quang sáng quắc, trong miệng nói lẩm bẩm.

Tiếp theo trong nháy mắt, vô hạn huyền ảo, toàn bộ cảm ngộ, ở thời khắc này toàn bộ biến thành một quyền cơ hồ không cách nào khống chế, sau đó bị Tần Phàm hần đánh ra về phía trước... Ma Tướng quyền!

Ma Tướng cực lớn, uy nghiêm vô song, tôn quý vô song, thời gian dần qua ở phía sau của hần hiển lộ mà ra.

Đây là Ma Tướng hợp Viễn Cổ ngũ Đại Ma Thần chi lực ngưng tụ thành! Theo hấn cảm ngộ cùng luyện hóa Ma chủng càng thêm sâu sắc, thân hình Ma tướng cũng phát triển thành mấy ngàn trượng trở lên, đỉnh thiên lập địa, một cổ khí tức Viễn Cổ cường đại cách không mà đến, tất cả linh khí ở giữa thiên địa ở thời khắc này cũng điên cuồng sôi trào lấy, trong cơ thể Tần Phàm từng đạo Nguyên Giới chi lực hùng hồn nung theo năng lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng kia bị rút ra, lại liên tục không ngừng hội tụ đến bên trong Ma Tướng cự đại này.

Ma Tướng thần bí cường đại này vừa xuất hiện, thậm chí làm cho Thương Khung cũng bắt đầu rung động.

- Ta tự nhiên biết rõ ngươi có được một chiêu này, uy lực hoàn toàn chính xác không tệ, nhưng mà vẫn là ngăn cản không nổi thần kỹ của ta.

Giờ phút này cả người Bạch Trường Thiên bỗng nhiên trở nên như là Chiến Thần, tuy thân thể không có biến hóa, nhưng mà cho người một loại cảm giác từ trên cao nhìn xuống, mà người xem rõ ràng đều ở vào phía trên, nhưng đều sinh ra một cảm giác kinh ngạc nhìn lên hấn.

Vù vù vù vù vù...

Ở trên người Bạch Trường Thiên, hào quang trùng thiên, lúc này tia sáng càng ngày càng chói mắt, để cho người không thể nhìn thẳng, ở trên không thậm chí ngay cả ánh mặt trời cũng hoàn toàn bị che dấu, hơn nữa thời gian dần qua ngưng kết lấy.

Bồng!

Cuối cùng kim quang bốc lên đến giữa không trung này, ngưng tụ thành một Liệt Dương vô cùng cự đại, bên trong kim quang của Liệt Dương này còn mang theo một loại hào quang Thất Thái lưu ly thần bí cường đại, thần quang hiện ra, uy nghiêm thần thánh, như là Thiên Phật.

- Lưu Ly Liệt Dương!

Trong miệng Bạch Trường Thiên phát ra thanh âm uy nghiêm như là tuyên án, lúc này hai mắt như liệt, hai tay hướng phía dưới chúi xuống, Liệt Dương kia hạo hạo dâng dâng từ trên trời giáng xuống, một mực hướng về Tần Phàm cùng Ma Tướng phía sau hấn áp đi.

Đây chính là thần kỹ của hấn!

Long long long...

Liệt Dương này phẳng phất giống như là đến từ vũ trụ, mang theo một loại ma sát chấn động kịch liệt, không gian kia như là hồ nước dấy ra. Nguyên một đám người xem lúc này ngẩn đầu nhìn lên không, rất nhiều người há miệng, thần sắc ngốc trệ, mặc dù biết Liệt Dương này không phải phát ra đối với mình, nhưng vẫn là nhìn không được tâm linh rung động. Không ít người thậm chí cảm giác được toàn thân mình cứng ngắc, Nguyên Giới toàn thân bị áp chế gắt gao, căn bản là không xuất ra một phần khí lực!

Khủng bố như vậy!

- Cái thần kỹ này quá mạnh mẽ!

Mạc Thiên Dương ở khu người dự thi, lúc này cũng không khỏi vô cùng rung động, dù là Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi lúc này cũng vì Tần Phàm mà âm thầm đổ mồ hôi.

Uy lực thần kỹ như vậy, không phải người bình thường có thể chịu đựng được.

Mà trong tràng, lúc này Tần Phàm cũng là sắc mặt ngưng trọng, Bất Tử Chu Tước Chi Dực phía sau hấn khẽ huy động, trên người Ma Tướng cự lớn kia tựa hồ đã gia tăng một vòng Liệt Diễm màu đen, sau đó uy thế bay thẳng đến chân trời.

Quát lên một tiếng lớn, ba cánh tay do nguyên tố tạo thành lúc này mạnh mẽ hướng lên!

Ông ông ông ông ông!

Ba cánh tay này, dùng sức nâng một Liệt Dương!

Ở thời khắc này, Ma chủng trong cơ thể hắn không ngừng phát ra chấn động, Tần Phàm tựa hồ cảm thấy Ma Tướng kia không cam lòng cùng gào rú, hợp lực chống cự, muốn đẩy Liệt Dương kia lên.

Bất quá, cuối cùng là lực lượng của hắn khiếm khuyết đi một tí, Liệt Dương kia ở dưới Bạch Trường Thiên điều khiển không ngừng đè xuống, Ma Tướng cũng thời gian dần qua bắt đầu tan rã.

Cái này dù sao cũng là thần kỹ!

Một cường giả thực lực có thể so với Thất Kiếp Bán Thần phát ra thần kỹ, uy lực so với bọn người Vũ Văn Tài, Hách Kiếm là cường hơn không ít!

1679. Chương 1689 : Ta Cũng Vừa Muốn Chuẩn Bị...

Chương 1689 : Ta cũng vừa muốn chuẩn bị...

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tam Hành Ma Tướng quyền so với thần kỹ vẫn là chênh lệch đi một tí, nếu như có thể cảm ngộ đến Tứ Hành, có lẽ có thể cố cầm cự rồi. truyện copy từ

Tần Phàm cũng rất không cam, nhìn xem Ma Tướng kia dần dần sụp đổ, hắn một bên chuẩn bị lấy phòng ngự, một bên trong nội tâm không khỏi nghĩ nói.

Đáng tiếc, hắn hiện tại vẫn chưa cảm ngộ ra Thanh Long thần thông, tự nhiên còn thi triển không xuất ra Tứ Hành Ma Tướng quyền.

Qua một lát!

Oanh!

Ma Tướng rốt cục hoàn toàn sụp đổ, hai mắt của Tần Phàm đỏ bừng, lúc này hai tay của hắn tiếp nhận Ma Tướng, hung hăng hướng lên.

- A a a a!

Tần Phàm cắn chặt răng, Nguyên Giới chỉ lực cùng Ma chủng chỉ lực trong cơ thể không ngừng tuôn ra, Tam đại Ma chủng thần thông cực lực vận chuyển, gắt gao chống đỡ dư lực cuối cùng của một chiêu thần kỹ này.

Dùng bản thân để ngăn cản thần kỹ?

Chống đỡ được không?

Thấy một màn như vậy, toàn trường không khỏi động dung, nguyên một đám người xem lộ ra vẻ khó tin, chăm chú nhìn chằm chằm vào trong tràng, trong nội tâm đang khẩn trương chờ đợi kết quả cuối cùng nhất.

Ở bên trong chiến trường của Tần Phàm cùng Bạch Trường Thiên, lộ ra vô cùng hỗn loạn.

Liệt Dương cùng Ma Tướng đối binh, làm cho không gian bốn phía tràn đầy vết nứt, Địa Thủy Hỏa Phong hỗn tạp lại với nhau, toàn bộ chiến trường sương mù dày đặc, nhưng hết lần này tới lần khác Liệt Dương kia lúc này còn lộ ra vô cùng chói mắt.

Niết Bàn màu đen bao vây lấy toàn thân Tần Phàm, Tam đại Ma chủng thần thông lúc này hóa thành hư ảnh Ma Tôn hiện ra ở phía sau của hắn, giống như là hợp hắn và Tam đại Ma Tôn chỉ lực, cùng chống cự với Liệt Dương kia vậy.

Tê tê tê tê...

Bên trong Liệt Dương kia ẩn chứa năng lượng cùng áp lực cường đại, lúc này Tần Phàm ngăn cản được thập phần khó khăn, hắn có thể cảm giác được đại địa dưới chân mình đang không ngừng lún xuống, thân thể của hắn tựa hồ cũng muốn hoàn toàn lâm vào trong đất bùn.

Nhưng mà, ý chí chiến đấu bất khuất trong đôi mắt hần lại không có giảm bớt chút nào.

Hai tay đem hết toàn lực chống đỡ Liệt Dương này, đến cuối cùng, thậm chí là da thịt trên người bắt đầu chảy ra huyết thủy, cũng còn không có buông tha cho.

Một màn như vậy, đầy đủ chấn động nhân tâm, mỗi một ánh mắt ở đây đều chăm chú nhìn lấy bóng người đơn bạc kia, lúc này đã sinh ra một loại ảo giác đó là cự nhân vạn trượng.

Bồng...

Lực lượng cuối cùng của Liệt Dương vào lúc đó lại lần nữa bộc phát, thậm chí là bốn phía Nguyên Huyền bát quái trận cường đại kia cũng sản sinh chấn động, dĩ nhiên là kịch liệt lay động vài cái, hết thấy người xem đều cảm giác được tim trong ngực đập mạnh một cú.

Như bạo tạc này là bộc phát trên đầu mình.

Ông...

Lúc này, cường giả Nguyên Hoàng đảo bên ngoài tràng giám sát cũng cảm thấy uy thế này cường đại, ý định ra tay bảo vệ Tần Phàm.

Tần Phàm rõ ràng cũng cảm thấy dấu hiệu đối phương muốn ra tay, bởi vì có một cỗ lực lượng khác chỉ điểm lấy mình bao khóa mà đến, bất quá hần biết rõ, một khi lực lượng này bảo vệ mình, cái kia chẳng khác gì là tuyên bố một trận chiến này hần đã thất bại.

- Không được nhúng tay, trận chiến này ta còn không có bại.

Hần vội vàng là hét lớn một tiếng, nứt vỡ Vân Tiêu, mang theo một loại chiến ý cường đại.

Cường giả Nguyên Hoàng đảo cảm giác được cỗ chiến ý kia không khỏi nao nao, chỉ phải là nhanh chóng thu hồi bảo hộ chi lực.

Uống...

Mà sau một khắc, Tần Phàm cắn răng một cái, lực lượng toàn thân ở thời khắc này vận chuyển cực hạn, Ma chủng chi lực cùng Long thần Nguyên Giới chi lực phàm là hiện nay có thể lợi dụng đến, toàn bộ đều tụ tập đến phía trên hai cánh tay của hần.

Kỳ Lân giáp màu xanh lá cánh, máu tươi bắn ra.

Rống.

Một hư ảnh Bạo Huyết Kỳ Lân lúc này ở trên hai tay bỗng nhiên đập ra, ở trước mắt cuối cùng này đối bính lấy uy lực còn sót lại của Lưu Ly Liệt Dương kia, cái này cũng sáng tỏ hần ở một trận chiến này ẩ ẩ có tiến bộ, tiềm lực kích phát.

Cả hai đột nhiên tương đụng vào nhau.

Oanh.

Cuối cùng truyền đến bạo tạc, tất cả mọi người phẳng phát như cảm giác được trong lòng của mình có thanh âm đang không ngừng vang vọng, lại hướng trong trận nhìn đi, lúc này Yên Vân đã che đậy hơn phân nửa chiến trường.

Chỗ đó có một hố sâu cự đại.

Ở trong Nguyên Huyền Bát Quái đại trận còn có thể tạo thành phá hư như vậy, uy lực đối bính của hai người này có thể nghĩ.

Cường đại, quá cường đại.

Rung động nhân tâm.

Đối với uy thế thần kỳ kia, từng người xem đều lòng còn sợ hãi, một chiêu thần kỳ này của Bạch Trường Thiên so với chiêu thần kỳ của bọn người Hách Kiếm, Vũ Văn Tài, Chu Nhược trước kia cũng không biết cường hơn bao nhiêu

Thậm chí có người cảm thấy, đây mới thực sự là thần kỹ

- Tần Phàm ngăn cản được sao?

Một đôi ánh mắt nóng bỏng nhìn vào bụi mù, tìm kiếm lấy thân ảnh trong đó, Tần Phàm có thể dùng thân thể ngăn cản thần kỹ, khán giả cũng cảm thấy thập phần bội phục, tuy trong nội tâm đại bộ phận cảm thấy hi vọng này cực nhỏ, nhưng vẫn có chút chờ mong lấy

- Làm sao có thể.

Sau một cái chớp mắt, dù là ở cung điện kim quang trên không của bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, lúc này cũng không khỏi vang lên vài đạo kinh hô, bọn họ là đảo chủ cấp cường giả, nhãn lực tự nhiên mạnh hơn người xem rất nhiều.

Vài đạo kinh hô kia vừa rơi, lập tức tất cả mọi người bắt đầu cảm giác được có một cổ chiến ý cường đại phóng lên trời, so với vừa rồi chẳng những không có biến yếu, ngược lại trở nên càng mạnh, thậm chí không ít người xem dĩ nhiên là bị cổ ý chí này ảnh hưởng, không tự giác nắm nắm đầm thật chặt

Rít gào...

Chỉ chớp lát, một thân ảnh kiên nghị mang theo Hắc Viêm liệt liệt, từ trong hố sâu kai bay ra.

- Tần Phàm.

- Quả nhiên là chống đỡ được .

Mọi người lúc này đã biết nơi phát ra của chiến ý kia.

- Thần kỹ? Cũng không ngoài như vậy.

Lúc này Tần Phàm xông lên giữa không trung, ngạo nghễ nhìn Bạch Trường Thiên phía dưới, khoe miệng giương lên, chiến ý trùng thiên, ngạo khí Lãng Tiếu.

Đó là uy lực còn sót lại của thần kỹ, hấn dùng thân thể chi lực ngăn cản .

Trong cung điện kim quang phía trên.

- Dùng thân thể ngăn được uy lực thần kỹ, nếu như Tần Phàm này không phải Thiên Thần dư nghiệt, hiện tại đoán chừng cũng không có ai tin tưởng.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt Hư Thần khó coi, hấn lúc trước đánh cược con của mình thắng định rồi, bây giờ ngay cả thần kỹ uy lực mà hấn cũng phải tán thưởng, dĩ nhiên là bị Tần Phàm ngăn cản.

Trong lòng của hấn chỉ có một giải thích, Tần Phàm nhất định là Thiên Thần dư nghiệt.

Nếu không không thể nào là kết quả như vậy.

Nghe vậy, những đảo chủ khác lúc này cũng đều có tâm tư, Tần Phàm biểu hiện biến thái như vậy, dù là những đảo chủ này trong lòng cũng nguyên một đám kinh ngạc, cái kia thật sự chỉ là Ngũ kiếp Bán Thần sao? Hơn nữa là trong vài năm phát triển lên Ngũ kiếp Bán Thần.

Điều này thật sự là quá quỷ dị.

1680. Chương 1690: Ta Cũng Vừa Muốn Chuẩn Bị... (2)

Chương 1690: Ta cũng vừa muốn chuẩn bị... (2)

Thậm chí là Yêu Thần lúc này trong khoảng thời gian ngắn cũng là trong nội tâm khiếp sợ, rõ ràng cho thấy hấn cũng thật không ngờ Tần Phàm lại có thể dùng khí lực thân thể ngăn cản uy lực thần kỹ, cái này dù là Thất Kiếp Bán Thần cũng chưa chắc chịu đựng được a.

Lúc này trong lòng của hắn cũng không có ngọn nguồn, nhưng từ tin tưởng đối với lão Yêu Thần, hắn cũng chỉ giả bộ như lạnh nhạt nói:

- Huyết mạch mạnh nhất của Yêu tộc ta, há là Hư Thần ngươi có thể nghĩ tới, nếu ngươi thua không nổi, vậy thì bảo con của ngươi thêm chút sức đi.

...

Ở bên trong chỗ nghỉ ngơi của người dự thi đào thải, Vũ Văn Tài trước kia đã từng cùng Tần Phàm giao thủ, bởi vì thần kỹ còn không có thi triển mà bại trong tay Tần Phàm, trong lòng của hắn thập phần không cam lòng cùng biệt khuất, tuy về sau bởi vì nghĩ thông suốt, tâm tình rộng rãi, nhưng vẫn có một chút chấp niệm, bất quá hôm nay trông thấy một màn rung động này, một điểm chấp niệm không cam lòng cuối cùng của hắn đã hoàn toàn biến mất.

- Dù khi đó ta thi triển thần kỹ, cũng đánh bại hắn không được...

Trong lòng của hắn bất đắc dĩ thầm nghĩ, đồng thời đối với võ đạo tương lai của mình cũng rõ ràng.

Về sau, Tần Phàm chính là mục tiêu mà hắn theo đuổi.

Người dự thi khác và đối thủ đã từng cùng Tần Phàm tiếp xúc qua đều là nguyên một đám tâm tư khác nhau, thật sự là Tần Phàm cho bọn hắn trùng kích quá lớn.

...

Ở bên trong chiến trường, lúc này sắc mặt Bạch Trường Thiên âm trầm nhìn Tần Phàm ở trên không.

Lúc này thần sắc của hắn cũng hơi có chút tái nhợt, đó là bởi vì thi triển thần kỹ kia, đối với hắn tiêu hao cũng là thập phần to lớn, nhưng hắn nhìn thấy khí tức của Tần Phàm lúc này dĩ nhiên là không có bao nhiêu uể oải, đối phương ngoại trừ ngoại thương kia đã khôi phục được thất thất bát bát, dĩ nhiên là không có tạo thành bao nhiêu tổn thương.

Đây chính là thần kỹ mạnh nhất của hắn.

Hắn có lòng tin dù là Thất Kiếp Bán Thần đại năng cường giả cũng khó có thể chịu đựng được.

- Cái này vẫn là Ngũ kiếp Bán Thần sao?

Trong lòng của hắn có chút khó có thể tiếp nhận hiện thực này, Lưu Ly Kim Thân của hắn đã tu luyện tới cảnh giới đại thành, phòng ngự kia đã đủ mạnh, nhưng đối phương vậy mà so với hắn còn biến thái hơn.

Một Ngũ kiếp Bán Thần, dùng thân thể ngăn cản thần kỹ có thể đánh giết Thất Kiếp Bán Thần .

Vấn đề này đặt ở dĩ vãng, quả thực là khó có thể tưởng tượng, nhưng hiện tại hết lần này tới lần khác lại xảy ra trước mắt.

Lúc này lại nghe được ngôn ngữ trên tức của Tần Phàm, Bạch Trường Thiên luôn luôn là mắt cao hơn đầu, bề ngoài thiên tài cùng thể hệ, ngạo khí của hắn ở trong nháy mắt này bị xé nát hoàn toàn rồi, trong nội tâm phần uất, không cam lòng, hoài nghi, thất bại,... các loại tình cảm phức tạp không ngừng hiện lên.

Lúc này chỉ trong nháy mắt, hắn tựa như cảm giác đi qua bách niên .

Ông...

Các loại trùng kích kịch liệt vào lúc này dĩ nhiên làm cho lòng hắn có chỗ cảm giác.

Hắn dù sao cũng là tuyệt thế thiên tài trong Tân thể giới.

Sau một khắc, hắn bỗng nhiên nhắm hai mắt lại.

- Loại cảm giác này là?

Thấy vậy, một đám đảo chủ ở bên trên cung điện kim quang, so với người xem bình thường đầu tiên là cảm thấy cái gì.

Ầm ầm.

Rất nhanh, bầu trời bỗng nhiên là Lôi Vân tụ tập, Lôi Đình đại động.

- Ha ha ha...

Hư Thần đang ngồi, lập tức phát ra tiếng cười kinh hãi:

- Không hổ là con trai của Hư Thần ta, vào lúc đó dĩ nhiên là đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần, đây mới thực sự là thiên tài.

- Muốn đột phá.

Đảo chủ khác cũng nhao nhao phản ứng đi qua, mỗi một cái đều vô cùng kinh ngạc.

- Chắc chắn, đúng vậy a, thật đúng là lợi hại, tuổi còn trẻ đã đến được Thất Kiếp Bán Thần, bất quá...

Yêu Thần đối với cái này cũng hơi kinh ngạc, tiếp theo là mang theo một tia trào phúng nói.

- Hừ, người cũng không cần lại như thế, Yêu Thần, vì công bình, một hồi người đại khái có thể đem hai người bọn họ cùng nhau gọi tới thăm vấn một phen, đến tột cùng ai là Thiên Thần dư nghiệt.

Lúc này Hư Thần tâm tình đại chấn, cũng lơ đãng, chỉ là hừ lạnh một tiếng nói.

- Đây chính là người nói, chúng ta đều không được quấy rầy bọn hắn trận đấu, chờ Thiên Tài Chiến kết thúc chúng ta lại tính tiếp.

Yêu Thần cười nói

- Nhanh triệt hồi đại trận.

Một bên kia, Nguyên Hoàng thì vội vàng hướng lấy phía dưới bay đi.

Trong chiến trường phía dưới.

- Ta rút cục đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần rồi.

Lúc này Bạch Trường Thiên cũng cảm ứng được thiên kiếp, trên mặt không khỏi vui vẻ mở hai mắt ra, sau đó hắn có chút liếc nhìn Tần Phàm.

Cái nhìn kia, mang theo ngạo khí, mang theo khinh thường, lần nữa từ trên cao nhìn xuống

Một khi hắn đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần, Tần Phàm đối với hắn không còn tạo thành uy hiếp nữa.

- Người tốt nhất vẫn là sớm nhận thua đi.

Lúc này Bạch Trường Thiên tựa hồ trở nên thập phần bình tĩnh, bởi vì hắn cảm giác được Tần Phàm đã không còn là đối thủ của hắn, sau đó dưới chân đạp mạnh, bắt đầu phóng lên trời, độ kiếp mà đi.

- Tần Phàm, trận đấu của các người tạm thời đình chỉ, người trước ly khai nơi đây, chờ Bạch Trường Thiên độ kiếp hoàn thành các người lại tiếp tục, nếu không một hồi Bán Thần Kiếp đánh xuống, người cũng sẽ bị tai họa.

Lúc này thanh âm của Nguyên Hoàng truyền đến nói.

Nhưng mà...

- Không cần, ta cũng vừa vặn muốn chuẩn bị độ kiếp.

Trên mặt Tần Phàm lại lộ ra một nụ cười thản nhiên nói, lập tức hắn lấy ra một khóa Dẫn Kiếp Đan ăn vào.

Nghe vậy sắc mặt Nguyên Hoàng trì trệ, sắc mặt Bạch Trường Thiên đang chuẩn bị độ kiếp cũng trì trệ...

Ầm ầm!

Theo Tần Phàm ăn Dẫn Kiếp Đan kia vào không lâu, rất nhanh bầu trời liền lần nữa truyền đến một thanh âm Lôi Đình nổ vang cự đại.

Một vòng xoáy Lôi Đình cự đại bắt đầu ở bên cạnh vòng xoáy lôi kiếp của Bạch Trường Thiên dần dần ngưng tụ xuất hiện.

Bạch Trường Thiên vừa mới chuẩn bị độ kiếp, Tần Phàm vậy mà cũng muốn vào lúc này đột phá đến Lục kiếp Bán Thần chi cảnh rồi!

Làm sao có thể?

Chứng kiến một màn như vậy, Nguyên Hoàng ngây dại, Bạch Trường Thiên ngây dại, trên cung điện kim quang kia, những đảo chủ khác cũng đều không khỏi mở to hai mắt nhìn, trong miệng phát ra kinh hô.

- Tần Phàm hẳn dĩ nhiên là muốn đột phá đến Lục kiếp Bán Thần rồi? Lúc này mới đi qua bao lâu?

Người xem đến từ Mạc Lợi Thần Đảo cùng bọn người Mạc Thiên Dương đều tinh tường Tần Phàm là ở trong Mạc Lợi Đảo tuyển bạt thi đấu mới đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần.

Hiện tại mới đi qua nửa năm.

- Ha ha, tốt, thật sự là tốt một Thiên Thần dư nghiệt! Nửa năm trước vẫn là Ngũ kiếp Bán Thần, bây giờ lại muốn đột phá đến Lục kiếp Bán Thần? Ha ha, Yêu Thần, Yêu Thần Đảo người thật sự là bồi dưỡng được tốt!

Lúc này trên mặt Hư Thần mang theo cười lạnh mỉa mai.

Vừa rồi Mạc Lợi Đảo chủ đã đem tin tức của Tần Phàm cơ bản hướng nhóm đảo chủ thông báo qua, cho nên tất cả đảo chủ cũng biết Tần Phàm chính là ở nửa năm trước trong tuyển bạt thi đấu mới đột phá đến Ngũ kiếp Bán Thần.

1681. Chương 1691 : Độ Kiếp Cùng Một Chỗ!

Chương 1691 : Độ kiếp cùng một chỗ!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nửa năm thời gian, bình thường thiên tài dù là từ nhất kiếp Bán Thần đột phá đến Nhị kiếp Bán Thần cũng làm không được, huống chi là từ Ngũ kiếp Bán Thần đột phá đến Lục kiếp Bán Thần một bước mấu chốt này? Phải biết rằng Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó là có cách một cái hào rộng!

Cơ hồ tất cả đảo chủ hoài nghi đối với Tần Phàm đã tăng lên sâu sắc.

Nếu không có tình huống gì đặc biệt, căn bản không có thiên tài nào có thể ở trong thời gian ngắn như vậy từ Ngũ kiếp Bán Thần đột phá đến Lục kiếp Bán Thần!

Dù là Yêu Thần lúc này cũng càng thêm tâm thần bất định, trong lòng của hắn cũng có chút không dám tin tưởng! Bất quá bởi vì tin tưởng mù quáng đối với lão Yêu Thần, hắn dù là không tin cũng sẽ tin, đối mặt Hư Thần trào phúng, hắn trực tiếp chuyển lão Yêu Thần ra, nhàn nhạt nói ra:

- Nếu như ta nói Tần Phàm này là người mà lão đảo chủ chúng ta một mực chú ý, vậy Hư Thần ngươi còn có cái gì muốn nói sao?

- Hừ, dù là lão Yêu Thần ở chỗ này, một hồi trận đấu hoàn tất cũng tránh không được phải gọi Tần Phàm tới thăm vấn một phen.

Hư Thần hừ lạnh nói.

- Chỉ cần đem nhi tử Hư Thần ngươi cùng một chỗ gọi tới, Yêu Thần ta cũng sẽ không có ý kiến gì.

Yêu Thần tiếp tục cười nhạt một tiếng nói ra.

Ở một bên kia.

Nhìn xem trên bầu trời xuất hiện vòng xoáy Lôi Đình bên cạnh kiếp vãn của mình. Bạch Trường Thiên đang muốn độ kiếp lúc này mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin. Thậm chí thiếu chút nữa bị ảnh hưởng tâm tình, như vậy đối với hắn độ kiếp sẽ tạo thành ảnh hưởng thật lớn.

- Hắn làm sao có thể cũng đột phá?

Hắn đột phá là vì hắn ở Lục kiếp Bán Thần đỉnh phong đã lâu, bởi vì vừa rồi trong khoảng thời gian ngắn đả kích, phúc chí tâm linh, đột nhiên cảm ứng được Bán Thần Kiếp.

Tần Phàm làm sao có thể cũng trùng hợp như vậy?

Hắn có chút không tiếp thụ được.

- Phiên toái tránh ra một chút, nếu không chốc lát ảnh hưởng đến người sẽ không tốt.

Mà Tần Phàm ở phía dưới, lúc này nhìn xem Bạch Trường Thiên, lộ ra một ý cười nhàn nhạt, sau đó cũng chậm rãi bay lên trời, nghiêng hướng về đệ lục trọng Bán Thần Kiếp của mình.

Bị một câu nói kia của Tần Phàm, lúc này Bạch Trường Thiên càng cơ hồ là bị sắc đến muốn phun huyết, sắc mặt của hắn âm trầm khó coi, cơ hồ muốn phát tác.

- Trường Thiên, người bây giờ là muốn độ Bán Thần Kiếp thứ bảy, uy lực không phải chuyện đùa, người nhất định phải trấn định lại, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Hư Thần ở phía trên, phát giác được Bạch Trường Thiên dị thường, vội vàng truyền âm nhắc nhở.

- Hừ, ta cũng không cùng người so đo, đợi ta đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần, chỉ là một Tần Phàm được coi là cái gì chứ.

Nghe được Hư Thần nhắc nhở, Bạch Trường Thiên hít sâu một hơi, cố gắng lại để bình tĩnh lại, cũng âm thầm nói với chính mình.

Ngũ kiếp Bán Thần cùng Lục kiếp Bán Thần tầm đó cách một cái hào rộng, mà Thất Kiếp Bán Thần so với Lục kiếp Bán Thần lại cách một Đại Giang, là tồn tại càng thêm khó có thể vượt qua. Dùng tiềm lực của hắn, hắn tự tin sau khi đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần nhất định sẽ thực lực tăng nhiều.

Ầm ầm...

Ầm ầm...

Hai vòng xoáy Lôi Đình trên bầu trời, lúc này đều đã sắp hoàn toàn thành hình, trong đó Lôi Đình chớp động trở nên càng ngày càng mạnh, Lôi Điện rời rạc trong thiên địa làm cho cả Thiên Tài Đảo tựa hồ lúc này đều cảm giác được ầm ầm muốn da đầu run lên.

Lúc này Tần Phàm cũng ngẩng đầu nhìn vòng xoáy Lôi Đình trên đỉnh đầu của mình kia, trong đó Lôi Đình đã ngưng tụ đến cực hạn, rất nhanh sẽ nổ xuống.

- Đến đây đi!

Lập tức hắn hít một hơi, cũng bắt đầu là thần sắc trở nên ngưng trọng.

Hắn tự nhiên biết rõ Bán Thần Kiếp của mình so với Bán Thần Kiếp cùng cảnh giới mạnh hơn rất nhiều, hiện tại mặc dù hắn chỉ là đệ lục trọng Bán Thần Kiếp, nhưng so với Bán Thần kiếp thứ bảy của Bạch Trường Thiên, cái kia chỉ sợ là có mạnh không yếu.

Chẳng qua hiện nay khí lực của hắn đã trải qua Ma chủng Luyện Thể lần thứ tư, cũng là tin tưởng sung túc.

Ầm ầm!

Ở một bên kia, Bạch Trường Thiên đã bắt đầu đánh xuống đạo lôi kiếp thứ nhất, so với hắn nhanh hơn một tí.

Một đạo kiếp lôi này là màu tím, nhưng cũng không phải màu tím bình thường, trong tím mang hồng, quý dị mà cường đại.

Gió nổi mây phun, vốn cả Thiên Tài Đảo đông nghịt một mảnh, nhưng khi Lôi Đình màu tím kia từ trên trời giáng xuống, Lôi Đình chợt hạ, làm cho vô số Lôi Điện rời rạc trong không khí nổ tung, lập tức Lôi Quang đem cả Thiên Tài Đảo chiếu sáng một lần nữa.

Cái này chỉ là đạo Lôi Đình thứ nhất liền để cho người cảm giác được vô cùng cường đại, coi như là Lục kiếp Bán Thần bình thường xem xét cũng cảm giác được da đầu run lên. Chớ nói chi là đi chạm đến, đoán chừng dù là cách gần đó một ít, chỉ sợ cũng bị Lôi Đình này đánh thành bị thương nặng.

- Lục kiếp Bán Thần bình thường đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần, đều là đệ nhị trọng kiếp lôi mới xuất hiện Tử Tiêu Thần Lôi, không thể tưởng được Bạch Trường Thiên hấn ở đạo lôi kiếp thứ nhất đã là Tử Tiêu Thần Lôi thuần túy rồi...

Không ít đạo chủ đều kinh ngạc không thôi.

Tử Tiêu Thần Lôi, uy lực rất mạnh, Lục kiếp Bán Thần tầm thường căn bản khó có thể chịu đựng được.

Đương nhiên, uy lực lôi kiếp càng cường, nói rõ thực lực người độ kiếp càng cường, đến lúc đó tăng lên sau đột phá cũng càng lớn.

Chứng kiến Tử Tiêu Thần Lôi này xuất hiện, rất nhiều đạo chủ đều chờ mong nhìn xem, muốn xem xem Bạch Trường Thiên sẽ đi nghênh đón như thế nào.

Mà Bạch Trường Thiên ở trong đó, lúc này sắc mặt lại không thay đổi, hấn lộ ra thập phần trấn định thông dong, đôi mắt Tử Tiêu Thần Lôi kia đánh xuống, toàn thân hấn kim quang đại thịnh, trực tiếp là một quyền lay kích phía chân trời.

- Bá Long thánh quyền!

Kim quang chói mắt cùng Lôi Quang màu tím từ bầu trời đánh xuống ở giữa không trung đụng lại với nhau, bắn ra hào quang bạo tạc làm toàn bộ bầu trời có thể thấy được.

Phong vân quay cuồng, như là thiên tượng sụp đổ.

Chỉ chớp lát, kiếp lôi tiêu tán rồi!

Ở bắt đầu sau khi cảm ứng được Bán Thần Kiếp, thực lực bản thân đã bắt đầu tăng trưởng. Lúc này một quyền của Bạch Trường Thiên rõ ràng cho thấy so với vừa rồi uy lực càng mạnh hơn nữa. Dĩ nhiên là trực tiếp oanh tan đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp này.

Mà sau khi vượt qua đệ nhất trọng Bán Thần Kiếp, thực lực của hấn lại lần nữa tăng lên, tin tưởng càng đủ.

Thừa dịp khoảng thời gian đệ nhị trọng Bán Thần Kiếp của mình đang chuẩn bị, trên mặt hấn mang một loại vui vẻ tự tin, nhìn thoáng qua Tần Phàm bên kia.

Bất quá, xem xét phía dưới, nụ cười của hấn rất nhanh ngưng lại rồi.

Bên Tần Phàm kia, vòng xoáy Lôi Đình trên bầu trời trở nên càng ngày càng khủng bố, giống như là thuốc nổ điểm lên kíp nổ, đã đến điểm tới hạn, tùy thời đều sẽ nổ tung lên.

Ầm ầm!

Một tiếng thiên địa chấn động, Lôi Quang hiện ra, bầu trời nguyên lai trở nên đông nghịt kia lúc này giống như bị xé mở một lỗ lớn.

1682. Chương 1692: Độ Kiếp Cùng Một Chỗ! (2)

Chương 1692: Độ kiếp cùng một chỗ! (2)

Thời điểm vòng xoáy Lôi Đình trên bầu trời kia cao tốc xoay tròn, một đạo lôi trụ cự đại oanh phá không gian mà đến, hướng về trên đỉnh đầu Tần Phàm trực tiếp đánh xuống.

Lôi Đình kia đánh xuống, đồng dạng là Lôi Đình màu tím!

Thấy vậy, toàn trường lại xôn xao lần nữa.

Bạch Trường Thiên độ Bán Thần Kiếp tầng thứ bảy, Tần Phàm độ đệ lục trọng Bán Thần kỹ, nhưng cả hai ở đệ nhất trọng đều là Tử Tiêu Thần Lôi!

- Tần Phàm hắn làm sao có thể chịu đựng được...

Không ít người xem lúc này đều là sắc mặt động dung, không khỏi vì Tần Phàm mà đổ mồ hôi.

- Tần Phàm này cũng thật là quỷ dị a...

Những đạo chủ kia lúc này cũng đều âm thầm kinh ngạc. Rõ ràng chỉ là đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, nhưng lại đưa tới uy lực của đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần, hơn nữa còn không phải Thất Kiếp Bán Thần bình thường.

- Đến phiên ta rồi.

Lúc này Tần Phàm lại lộ ra trấn định thong dong, thân hình của hắn đạp thiên mà tới, thần sắc kiên nghị. Một khóa cường giả chi tâm không lo không sợ. Trên thực tế, hắn cảm giác được đạo thiên lôi này của mình, so với của Bạch Trường Thiên còn mạnh hơn.

Bất quá, Vô Thượng Thiên Uy, huy hoàng mà xuống.

Khí lực phạm nhân, hắn lại dám nghịch thiên mà đi!

Một đạo Tử Tiêu Thần Lôi này đáp xuống tốc độ cực nhanh, chỉ là trong nháy mắt đã đi tới phía trên đỉnh đầu của hắn, Lôi Điện kia kịch liệt bay múa lầy, để cho da đầu người cũng có chút run lên.

Trong một cái chớp mắt, hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ. Sau đó không hề do dự, Ma chủng toàn thân chấn động, thậm chí đến từ Long thần Nguyên Giới chi lực cũng cuộn cuộn chuyển vận, theo cảnh giới của hắn đột phá, nắm giữ đối với Long thần Nguyên Giới cũng càng lúc càng lớn, tốc độ tăng lên gia tốc.

Rống oanh...

Quay mắt về phía lôi trụ cự lớn màu tím kia, hắn liên tục oanh ra hai quyền. Hắn hôm nay, liên tục thi triển hai chiêu vũ kỹ cường đại cũng không có lộ ra quá mức cố hết sức rồi.

- Kỳ Lân gào thét!

- Đại La Diệt Ma Quyền!

Sau đó hai đạo công kích cường hoành lao ra, đối mặt lôi trụ cự tốc mà đến kia, trước sau ở phía trên giữa không trung rất nhanh kịch liệt va chạm cùng một chỗ, đưa tới chấn động kinh thiên.

Tê...

Rất nhanh, đạo Tử Tiêu Thần Lôi này liền bị Tần Phàm đánh tan rồi, mà hào quang Lôi Đình còn sót lại trên bầu trời kia, vẫn để cho tất cả người xem cảm giác được rung động nhân tâm, phảng phất toàn thân đều tê liệt.

Ầm ầm!

Mà một bên kia, Bạch Trường Thiên ngênh đón đạo Thiên Lôi thứ hai.

Lúc này đây, ban đầu chứng kiến Lôi Đình vẫn là Tử Tiêu Thần Lôi, bất quá rất nhanh mọi người liền phát hiện trong đó mang theo có hơn một nửa Thiên Lôi màu đen, Thiên Lôi màu đen này uy lực lộ ra càng thêm khủng bố, tựa hồ liếc mắt nhìn cũng có thể để cho người cảm giác được toàn thân không thể nhúc nhích.

- Hắc Yểm lôi? Bán Thần Kiếp tầng thứ bảy cũng chỉ ở nhất trọng cuối cùng mới xuất hiện bộ phận Hắc Yểm lôi mà thôi, Bạch Trường Thiên vậy mà ở đệ nhị trọng liền xuất hiện không sai biệt lắm một nửa Hắc Yểm lôi rồi!

Một đám đảo chủ nhìn thấy Lôi Đình màu đen này, lập tức cũng có không ít người phát ra kinh ngạc.

- Tuy uy lực đệ nhất trọng kiếp lôi của Bạch Trường Thiên cùng Tần Phàm xem đều không sai biệt lắm, nhưng đệ nhị trọng này xem ra vẫn là Bạch Trường Thiên càng mạnh hơn nữa, Hắc Yểm Lôi này không phải bình thường, đương nhiên, mang đến tầng lên cũng là thật lớn.

Có đảo chủ lúc này nói ra.

Lúc này Hư Thần cũng lộ ra một vòng vui vẻ, hẳn đối với con của mình có lòng tin!

Bất quá, rất nhanh nụ cười của hắn ngưng lại rồi.

Bởi vì hắn chứng kiến một bên kia, ở bên trong vòng xoáy lôi kiếp của Tần Phàm, dĩ nhiên là giáng xuống một đạo Lôi Đình đen nhánh...

Ở bên trong đạo lôi kiếp thứ hai của Bạch Trường Thiên, mang theo cơ hồ một nửa Hắc Yểm lôi đã để cho người lộ ra vô cùng kinh ngạc rồi.

Nhưng ở bên trong đạo kiếp lôi thứ hai của Tần Phàm, dĩ nhiên là Hắc Yểm lôi đen nhánh!

Chứng kiến một màn như vậy, dù là nhóm đảo chủ có rất nhiều kiến thức cũng không khỏi trên mặt lộ ra trợn mắt há hốc mồm. Chỉ là đệ lục trọng Bán Thần Kiếp xuất hiện Tử Tiêu Thần Lôi đã để cho người khó có thể tưởng tượng rồi, hiện tại chẳng những Tử Tiêu Thần Lôi, ngay cả Hắc Yểm lôi cũng xuất hiện, hơn nữa là Hắc Yểm lôi thuần túy!

Quá biến thái rồi! Quá kinh khủng!

Ngay cả những đảo chủ này cũng thất thố, chớ nói chi là những khán giả kia rồi, những khán giả này nguyên một đám lộ ra vô cùng rung động. Vừa rồi sợ hãi thán phục đối với Bạch Trường Thiên còn không rơi xuống, lập tức thần sắc trên mặt đã ngưng lại rồi, nhìn xem Lôi Đình đen nhánh ở trên bầu trời, lúc này những người xem kia toàn thân đều cứng ngắc lại.

Đây chính là Hắc Yểm lôi a!

Thay đổi Lục kiếp Bán Thần khác, cái đồ chơi này chỉ cần đụng tới một chút cũng rơi xuống kết cục thịt nát xương tan, dù là có chút Thất Kiếp Bán Thần thực lực hơi yếu cũng phải kiêng kị, hiện tại chỉ là một Ngũ kiếp Bán Thần muốn độ kiếp mà thôi!

Tần Phàm hẳn làm sao có thể chịu đựng được?

Các Đảo chủ nhìn xem, khán giả nhìn xem.

Bọn hắn đều muốn biết, Tần Phàm đến tột cùng là muốn nghênh đón cửa ải này như thế nào.

Dù là kiếp Bạch Trường Thiên chuẩn bị độ, khóe mắt quét nhìn thấy được tình huống bên Tần Phàm kia, sắc mặt cũng không khỏi động dung. Hẳn thân ở bên trong lôi kiếp, tự nhiên rõ ràng uy lực của Hắc Yểm lôi này nhất, chỉ là một nửa Hắc Yểm lôi, cũng đã làm cho hắn cảm giác được có chút khó có thể ứng phó rồi.

- Tiểu tử này, chết chắc rồi a?

Hắn chứng kiến Hắc Yểm lôi đen nhánh bên Tần Phàm kia, không khỏi cắn răng thầm suy nghĩ nói. Hắn vốn cho là mình độ kiếp đã đủ chói mắt rồi, như thế nào cũng không nghĩ ra bây giờ lại hoàn toàn bị Tần Phàm đoạt mất danh tiếng.

Bất quá hắn cũng biết rõ uy lực Hắc Yểm lôi đen nhánh này, cho rằng đối phương là không thể nào ngăn cản được đấy.

Ở một bên kia, thời điểm Tần Phàm chứng kiến Hắc Yểm lôi đen nhánh ở trên bầu trời đánh xuống.

Hoàn toàn chính xác, dù là hắn cũng không khỏi là ần ần cảm giác được có chút hãi hùng khiếp vía.

Đây mới là đạo kiếp lôi thứ hai a!

Dĩ nhiên đã cường đến trình độ này, hắc cũng không phải sợ Hắc Yểm lôi này, mà là bắt đầu sớm vì đạo kiếp lôi cuối cùng kia của mình mà lo lắng lên.

Bất quá vô luận như thế nào, Tần Phàm là sẽ không lùi bước, lập tức hắc cắn răng, thi triển ra Ma chủng kỹ mạnh nhất của hắc hôm nay.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần! Tam Hành Ma Tướng quyền!

Một quyền oanh ra, thẳng lay thiên khung!

Đây là dung hợp Kỳ Lân Ma chủng, Chu Tước Ma chủng, Huyền Vũ Ma chủng, Thanh Long Ma chủng cùng Bạch Hổ châu, hợp lực Viễn Cổ ngũ Đại Ma Thần, ngưng tụ thành Ma Tướng! Thân hình nó khoảng chừng mấy ngàn trượng, đỉnh thiên lập địa, một cổ khí tức Viễn Cổ cường đại cách không mà đến, khủng bố vô cùng.

1683. Chương 1693: Thật Sự Là Không Có Gan.

Chương 1693: Thật sự là không có gan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tất cả linh khí ở giữa thiên địa trong thời khắc này cũng điên cuồng sôi trào lấy, từng đạo Nguyên Giới chỉ lực hùng hồn trong cơ thể Tần Phàm nương theo năng lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng kia bị rút ra, lại liên tục không ngừng hội tụ đến bên trong Ma Tướng.

Lúc này hư ảnh Ma Tướng cực lớn đỉnh thiên lập địa, uy nghiêm tôn quý, khí thế bàng bạc, cho người một cảm giác tâm hồn rung động. Ma Tướng thần bí cường đại này vừa xuất hiện, thậm chí làm cho Thương Khung cũng bắt đầu rung động.

Mà ba cánh tay, một cái là do năng lượng Thủy nguyên thuần túy tạo thành, đến từ Kỳ Lân thần thông, một cái là do Thổ nguyên năng lượng thuần túy tạo thành, đến từ Huyền Vũ thần thông, còn một đầu toàn thân đều là năng lượng Hỏa nguyên dữ dội, Liệt Hỏa hùng lực, uy thế có thể liệt thiên.

Cùng nhau giơ lên, ngênh hướng Hắc Yểm lôi trụ kia đánh xuống.

Lúc này đây phóng thích Ma Tướng quyền, tuy vẫn là ba cái, nhưng bởi vì thực lực bản thân Tần Phàm ở sau khi cảm ứng được đệ lục trọng Bán Thần Kiếp đã bắt đầu gia tăng. Long thần Nguyên Giới cùng năng lượng Ma chủng tuôn ra càng nhiều, làm cho uy lực của nó so với trước kia cùng Bạch Trường Thiên đối bình cường hơn rất nhiều.

Lúc này Ma Tướng, năng lượng ba cánh tay dồi dào, đoán chừng hiện tại ngênh tiếp một chiêu thần kỹ trước đây của Bạch Trường Thiên cũng miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Đương nhiên, cái này tiêu hao đối với Tần Phàm cũng là thật lớn, sau khi thi triển Ma Tướng này hắc lập tức lấy ra một viên đan dược, như là đường đậu nhét vào trong miệng, dùng khí lực của hắc, dược lực này có thể rất nhanh liền tiêu hóa hoàn tất.

Oanh!

Cánh tay Ma Tướng trên không cùng Hắc Yểm lôi trụ kia đụng lại với nhau, quả nhiên uy lực của Hắc Yểm lôi này rất kinh người, dù là uy lực của Ma Tướng quyền này có thể so với thần kỹ cũng gần gần không nổi, rất nhanh Ma Tướng bị Hắc Yểm lôi kia đánh xuống bắt đầu sụp đổ.

Bất quá Tần Phàm vốn cũng không có ý định dựa vào Ma Tướng này vượt qua một kiếp.

Đã có Ma Tướng này kéo dài một ít thời gian, hắc cũng trì hoãn thở ra một hơi. Sau lưng Bát Tử Chu Tước Chi Dực màu đen vào lúc đó động một cái, Niết Bàn Liệt Diễm màu đen nhanh chóng bao phủ hắc.

- Chu Tước đề thiên!

Một tiếng vang lên, Liệt Diễm hóa thân Chu Tước màu đen này liền hướng về Hắc Yểm lôi trụ còn sót lại kia trực tiếp đánh tới.

Vừa mới thi triển Ma Tướng quyền, lại lập tức thi triển vũ kỹ uy lực cường đại, cái này đối với người khác mà nói là có chút khó khăn, nhưng Tần Phàm hôm nay lại làm được không khó.

Ầm ầm!

Bầu trời lại va chạm một lần, hai cổ hắc triều cứ như vậy xuyên qua không gian đụng lại với nhau, phát ra một loại hắc quang làm cho lòng người cũng không khỏi lạnh mình, rất nhiều người xem vào lúc đó cũng cảm giác được thời gian bỗng nhiên đình chỉ, bọn hắn ngơ ngác nhìn chỗ giao đụng kia, mỗi một dây thần kinh của thân thể đang run rẩy lấy, kích động không hiểu.

Kỳ thật lúc này Bạch Trường Thiên ở một bên kia độ kiếp cũng có chút đặc sắc, nhưng mà không có bao nhiêu người đi chú ý, tất cả mọi người bị Tần Phàm hấp dẫn rồi.

Đây chính là Hắc Yểm lôi thuần túy a!

Hắn chống đỡ được sao?

Đáp án tự nhiên là khẳng định đấy.

Bầu trời kỳ thật chỉ là qua trong nháy mắt thời gian, thời điểm vàng sáng màu đen như tử vong liên hoa kia tách ra trong đôi mắt mọi người, Hắc Yểm lôi đã dần dần tán đi, một đạo thân ảnh màu xanh ở trong đó hiển lộ đi ra.

Bình yên vô sự!

Chứng kiến lúc này thân ảnh của Tần Phàm chiến ý mười phần, kiên nghị không sợ, người xem toàn trường đều ủng hộ cùng kinh hô.

Quá mạnh mẽ, quá đặc sắc rồi!

Dĩ nhiên là ngành sanh chống lại một đạo Hắc Yểm lôi khủng bố mà không bị thương, mọi người kể cả đảo chủ ở bên trong lần nữa đối với thực lực của Tần Phàm cảm giác rất rung động. Sắc mặt Hư Thần thì càng thêm âm trầm, trong nội tâm hoài nghi đối với Tần Phàm càng gia tăng.

Dù là nhi tử Bạch Trường Thiên của hắn, hắn cũng nhìn ra được sau khi tiếp nhận chỉ có một nửa Hắc Yểm lôi kia, khí tức đã trở nên uể oải đi một tí, đương nhiên đây cũng là bởi vì hắn muốn giữ lại thực lực để nghênh đón đạo kiếp lôi thứ ba, nhưng từ cái này cũng nhìn ra Hắc Yểm lôi kia đáng sợ.

Tần Phàm nghênh đón Hắc Yểm lôi thuần túy mà vô sự, thấy thế nào thì sự tình này cũng không giống là một Ngũ kiếp Bán Thần nhân loại có thể làm được.

- Bất quá đạo lôi kiếp thứ hai đã là Hắc Yểm lôi rồi, ta ngược lại muốn nhìn đạo lôi kiếp thứ ba người sẽ vượt qua như thế nào.

Mà Bạch Trường Thiên ở phía dưới đồng dạng là đối với cái này kinh ngạc không thôi. Bất quá rất nhanh liền trấn trấn, âm thầm nhìn có chút hả hê.

Hắn nhìn nhìn đạo lôi kiếp thứ ba sắp sửa đánh xuống của mình, uy lực kia đoán chừng cùng với đạo lôi kiếp thứ hai của Tần Phàm không sai biệt lắm.

Mà lôi kiếp của Tần Phàm, hiện tại vòng xoáy Lôi Đình kia vẫn là đang công tác chuẩn bị, trong đó không ngừng phát ra sét đánh kinh thiên động địa, trình độ khủng bố kia khó có thể tưởng tượng.

Ầm ầm!

Rất nhanh, đạo lôi kiếp thứ ba của Bạch Trường Thiên đã bắt đầu rơi xuống. Quả nhiên là Hắc Yểm lôi đen nhánh, uy lực kia tương đương với đạo lôi kiếp thứ hai của Tần Phàm, lúc này tuy so với Bán Thần Kiếp tầng thứ bảy cường hơn rất nhiều, nhưng vẫn còn trong phạm vi hắn tiếp nhận.

Hắn còn có thần kỹ chưa từng thi triển.

Vũ kỹ mạnh nhất của Tần Phàm đã thi triển.

- Rất nhanh ta có thể trở thành Thất Kiếp Bán Thần rồi! Đại năng cường giả! Ta năm nay còn không đầy 30 tuổi, tiềm lực của ta vô hạn!

Lập tức mình muốn thành công vượt qua Bán Thần Kiếp tầng thứ bảy kia, lúc này trong nội tâm Bạch Trường Thiên hết sức kích động.

- Đợi ta trở thành Thất Kiếp Bán Thần, thực lực của ta nhất định không phải Thất Kiếp Bán Thần có thể so sánh.

Hắn vào lúc đó nhìn thoáng qua Tần Phàm, thầm nghĩ:

- Tuy nhiên người cũng rất mạnh, bất quá đáng tiếc, người rất nhanh sẽ biến mất ở trong thế giới này rồi. Về sau ta nhất định có thể trở thành người mạnh nhất bên trong Tân Thế Giới, mà người với tư cách đã từng là đối thủ mạnh nhất của Bạch Trường Thiên ta, người có thể ở dưới cừu tuyền mà tự ngạo.

Hắn tin tưởng tràn đầy, hắn triển vọng tương lai.

Đúng lúc này.

Xì xì...

Nhưng vào lúc này, đạo lôi kiếp thứ ba của Tần Phàm rốt cục cũng xuất hiện. Lại để ọi người kinh ngạc chính là, thời điểm đệ tam trọng lôi kiếp này của Tần Phàm xuất hiện, ngược lại là thanh âm trở nên rất nhỏ, có lẽ đã không có tiếng sấm.

Một lát sau, quang mang màu vàng ở bên trong vòng xoáy Lôi Đình kia xuất hiện.

Ánh sáng chói lọi, đồ sộ giống như là mặt trời mọc trên biển.

Cái gì!

Làm sao có thể!

Mà một đám đảo chủ kia, vừa nhìn thấy kim sắc quang mang này, đều là nguyên một đám lộ ra vẻ kinh ngạc, có mấy cái thậm chí là có chút thất thố đứng lên, là vì để nhìn quang mang màu vàng này rõ ràng. (.

- Các người không cần nhìn, thật là Phệ Hồn Kim Lôi.

1684. Chương 1694: Thần Thông Thanh Long. (1)

Chương 1694: Thần thông Thanh Long. (1)

Lúc này thanh âm Đạo Thần vang lên, hắn chuyển hướng một người nói:

- Kiểm Thần, người có lẽ tinh tường, thứ này chính là thời điểm từ Thất Kiếp Bán Thần đột phá đến Bát kiếp Bán Thần mới có thể xuất hiện, hơn nữa không phải từng Thất Kiếp Bán Thần đều sẽ xuất hiện, chỉ có những tuyệt thế thiên tài tiềm lực mạnh đến nỗi Thiên Địa khó dung mới sẽ xuất hiện.

- Đúng vậy, thời điểm ta cùng Đạo Thần đột phá đến Bát kiếp Bán Thần đều xuất hiện qua Phệ Hồn Kim Lôi này, bởi vì đã đến Bát kiếp Bán Thần, Bán Thần Kiếp đã không phải là lôi kiếp, cho nên cái này cũng xưng là một đạo lôi kiếp cuối cùng.

Kiểm Thần nhẹ gật đầu, nhàn nhạt đáp lại nói ra.

- Thứ này cực kỳ tà môn, không chỉ tổn thương đến thân thể, ngay cả linh hồn cũng có thể, lúc ấy ta thiếu chút nữa gánh không được. May mắn...

Đạo Thần còn nói thêm, có chút lòng còn sợ hãi:

- Ta nhớ được khi đó ta cũng mới chỉ có một chút mà thôi, Tần Phàm này đột phá đến Lục kiếp Bán Thần dĩ nhiên đã có một phần mười. Mặc dù nói bình thường đệ lục trọng Bán Thần Kiếp so với đệ ngũ trọng phía trước gia tăng gấp bội, nhưng cái này cũng quá kinh khủng a...

Ở bên kia.

- Đây là Phệ Hồn Kim Lôi? Thứ này là lấy dính một tia cũng cực kỳ khủng khiếp...

Bạch Trường Thiên đang muốn nghênh đón một đạo lôi kiếp cuối cùng của mình, thấy một màn như vậy đồng dạng là sắc mặt đại biến, hắc thân là Hư Thần chi tử, tự nhiên là nghe qua thứ này.

Mặc dù nói hiện tại hắc thân cách chỗ Tần Phàm độ kiếp cũng có một chút khoảng cách, nhưng nếu Kim Lôi kia tùy tiện bắn tung tóe tới một chút, cái kia với hắc thân mà nói cũng là khó có thể thừa nhận, dù sao hắc thân nghênh đón một đạo lôi kiếp cuối cùng này của mình vốn đã thập phần khó khăn rồi.

- Hắc thân sẽ chết chắc, ta không có khả năng bị diên cùng hắc thân.

Trong nội tâm vùng vẫy một hồi, sau đó Bạch Trường Thiên vẫn là cắn răng một cái, thân hình lóe lên, xa xa tránh khỏi Tần Phàm.

- Thật sự là không có gan.

Mà lúc này chứng kiến Bạch Trường Thiên sợ hãi thối lui, trên mặt Tần Phàm không khỏi lộ ra một vòng vui vẻ trêu tức, lập tức hắc thân đem Chu Tước Chi Dực trên người hợp lại, trực tiếp dùng thân thể phạm nhân phóng lên trời, nghênh hướng một đạo lôi kiếp cuối cùng kia của mình.

Nghe vậy, trong nội tâm Bạch Trường Thiên không khỏi xấu hổ, trên mặt đỏ bừng, không thể tưởng được cuối cùng hắc thân thật đúng là ứng với một câu nói trước đây của Tần Phàm.

- Tránh ra một chút, nếu không chọc lát ảnh hưởng đến người sẽ không tốt.

Bạch Trường Thiên dĩ nhiên là tránh đi!

Một người độ kiếp sắp trở thành Thất Kiếp Bán Thần, nhưng lại tránh đệ lục trọng Bán Thần của một Kiếp Ngũ kiếp Bán Thần.

Chứng kiến một màn như vậy, rất nhiều người xem đều cảm giác được có chút khó tin, bất quá bọn hắc thân cũng ẩn ẩn từ nơi này có thể suy đoán đến Tần Phàm sẽ phải đối mặt đạo lôi kiếp thứ ba, nhất định là cường đến tình trạng ngay cả Bạch Trường Thiên cũng phải tránh lui.

Mà một ít người xem nghe qua Phệ Hồn Kim Lôi, thì đối với hành vi của Bạch Trường Thiên tỏ vẻ lý giải.

Đây chính là Phệ Hồn Kim Lôi!

Gần kề chỉ là đệ lục trọng Bán Thần Kiếp dĩ nhiên đã đưa tới đồ vật thậm chí Thất Kiếp Bán Thần đều phải kiêng kị không thôi kia, cái này cũng khó trách Bạch Trường Thiên sẽ tránh đi, trên thực tế phạm là biết rõ Phệ Hồn Kim Lôi này, không có mấy người sẽ cho rằng Tần Phàm có thể vượt qua một kiếp kia.

- Ồ? Như thế nào Tần Phàm hắc thân còn không bắt đầu thi triển vũ kỹ đón đánh Thiên Lôi? Chẳng lẽ hắc thân muốn dựa vào phòng ngự tới đón lấy Phệ Hồn Kim Lôi hay sao?

Bỗng nhiên có đạo chủ phát ra thanh âm kinh ngạc.

Nói như vậy, độ kiếp đều là dùng công kích đánh tan bộ phận uy lực kiếp lôi, nếu thật sự là tiêu không hết, mới có thể bắt đắc dĩ dựa vào phòng ngự ngành kháng, bởi vì đối với người bình thường mà nói, đều là công kích mạnh hơn phòng ngự.

- Thăng này xem như là chuẩn bị dùng thân thể ngành kháng Thiên Lôi.

Có đạo chủ nói ra.

- Hắc thân cái này là muốn chết sao? Hay là biết rõ gánh không được Phệ Hồn Kim Lôi này, cho nên dứt khoát trực tiếp buông tha?

Cũng có đạo chủ nói ra.

- Có khả năng a, dù sao chỉ dựa vào thực lực bây giờ của hắc thân, tuy đã cơ hồ có thể so sánh với Thất Kiếp Bán Thần, nhưng ở dưới Phệ Hồn Kim Lôi này trên cơ bản không có hi vọng còn sống gì, dù sao cũng là một lần chết.

Có đạo chủ thì dậm mực nói.

- Hừ, Phệ Hồn Kim Lôi sao? Nghe nói Thiên Thần dư nghiệt tuy có được tốc độ tiến cảnh nghịch thiên, nhưng mỗi một lần đều nương theo kiếp nạn đáng sợ, xem ra là thật sự. Có chút Thiên Thần dư nghiệt, thường thường không có khôi phục đến thực lực vốn có đã vẫn lạc, nếu là như vậy ngược lại là tiết kiệm không ít công phu của chúng ta rồi.

Lúc này Hư Thần nhìn xem Kim Sắc Lôi Đình sắp đáp xuống kia, trong miệng cười lạnh nói.

- Hư Thần người nói cái này có thể quá sớm hay không!

Lúc này Yêu Thần thì chăm chú nhìn chăm chăm vào thân ảnh phía dưới, trong miệng nhàn nhạt đáp lại nói ra. Hắn hiện tại không có tâm tình cùng Hư Thần nhiều lời. Bởi vì hắn bắt đầu đối với an nguy của Tần Phàm mà cảm giác lo lắng.

Hắn tự nhiên cũng nghe qua Phệ Hồn Kim Lôi này, cũng biết rõ thứ này khủng bố.

Có thể nói, nếu như thay đổi Ngũ kiếp Bán Thần khác, thậm chí Lục kiếp Bán Thần đối mặt Phệ Hồn Kim Lôi này đều cơ hồ là không có lo lắng gì, chỉ có một con đường chết. Nhiều đảo chủ cấp cường giả cũng đều biến sắc như vậy, có thể biết trình độ hung hiểm của Phệ Hồn Kim Lôi này.

Mà hắn đã đáp ứng lão Yêu Thần phải ở sau Thần Đảo Thiên Tài Chiến mang Tần Phàm về Yêu Thần Đảo, hiện tại nếu Tần Phàm độ kiếp thất bại, tuy cùng hắn không quan hệ, nhưng coi như là phụ nhờ vả rồi.

- Tiểu tử, người nhất định phải gắng chịu đựng a! Lão đảo chủ đối với người ký thác rất nhiều kỳ vọng đấy.

Trong nội tâm Yêu Thần âm thầm vì Tần Phàm mà đổ mồ hôi lạnh.

Thời điểm độ kiếp này, hắn hoàn toàn giúp không được gì, chỉ có thể toàn bộ nhờ vào chính Tần Phàm.

Phệ Hồn Kim Lôi kia đáp xuống cũng không phải rất nhanh, Hắc Yểm lôi đen nhánh giấu ở bên trong, kim sắc quang mang cũng không tính rất nhiều, đại khái chỉ chiếm một phần mười của cả đạo lôi trụ mà thôi, nhưng Kim Sắc sáng chói nồng đậm này lại chiếm cứ tất cả đôi mắt của mọi người. Thậm chí để cho linh hồn người cũng có chút rung động.

Phệ Hồn Kim Lôi này chỉ là nhìn xa xa thì đã có uy lực như vậy, chứ nói chi là Tần Phàm ở vào trong đó.

Lúc này Tần Phàm như thế nào lại không biết Phệ Hồn Kim Lôi này khủng bố, nhưng quay mắt về phía Kim Sắc Lôi Đình chọt hạ xuống kia, tâm cảnh của hắn vào lúc đó ngược lại trở nên thập phần bình tĩnh. Hắn vào lúc này bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, hắn đang cảm giác. Cảm giác mỗi một phần chấn động vi diệu trong thiên địa.

Bốn phía không khí lưu động, đại trận đóng cửa phía dưới, hơn một ngàn vạn người xem.

1685. Chương 1695: Thần Thông Thanh Long. (2)

Chương 1695: Thần thông Thanh Long. (2)

Hết thấy hết thấy, vào lúc đó trở nên thập phần rõ ràng.

Trong không khí có sinh cơ, cây cối hình thành đại trận phía dưới kia có sinh cơ, người sống cũng ẩn chứa sinh cơ.

Kim Sắc Lôi Đình giáng xuống, ẩn chứa hủy diệt cùng Tử Vong Chi Lực vô tận, thẳng đến sâu trong linh hồn.

Phốc Phốc Phốc...

Thời gian dần qua, Tần Phàm cảm giác được Thanh Long Chi Tâm trong cơ thể mình bắt đầu kịch liệt nhảy động, hơn nữa ở trong đó, hắn rõ ràng cảm ứng được có hai luồng khí, một đạo đại biểu cho tánh mạng,

một đạo đại biểu cho tử vong đang chậm rãi lưu động cùng hỗn tạp lại với nhau, như Nguyên Huyền Bát Quái đại trận phía dưới kia, hiện ra đồ án Bát Quái đại biểu cho đại đạo.

Sống hay chết.

Tại thời khắc này, Tần Phàm tựa hồ ẩn ẩn tầm đó cảm thấy cái gì, kích phát đến từ ở chỗ sâu trong Ma chủng, làm cho thân thể của hắn phát sinh một loại chấn động vi diệu. Bất quá lúc này Kim Sắc Lôi Đình đã thôn phệ mà xuống, hắn phải đi nghênh đón rồi.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn mở hai mắt ra, nhìn về phía bầu trời.

Kim Sắc Lôi Đình tràn đầy trong hai con ngươi bình tĩnh của hắn, tựa hồ lập tức liền đến.

- Đến rồi!

Hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, tam đại thần thông trong cơ thể vào lúc đó điên cuồng vận chuyển.

- Kỳ Lân thần thông.

Một đầu Kỳ Lân ngửa mặt lên trời gào thét, muốn thôn phệ Lôi Đình.

- Chu Tước thần thông.

Chu Tước vang lên, muốn đốt cháy phía chân trời.

Hư ảnh Ma Tôn cực lớn xuất hiện ở trên không Tần Phàm, muốn vật lộn Thiên Uy.

Xì xì...

Phệ Hồn Kim Lôi cũng không có tiếng nổ kinh thiên động địa, nhưng lại có được uy lực diệt thế tất cả, Ma chủng thần thông cường đại kia lại không thể vì Tần Phàm chống cự bao lâu, rất nhanh, Ma chủng hư ảnh này đã hóa thành tinh quang, Kim Lôi thì tiếp tục hướng về Tần Phàm đánh xuống.

Hai trọng phòng ngự bị phá!

Vèo!

Thân ảnh của Tần Phàm vào lúc đó lóe lên, trực tiếp xuyên việt không gian rơi xuống trên mặt đất, dựa vào Huyền Vũ thần thông cùng đại địa chi lực liên tục không ngừng, kết xuất một tầng Huyền Vũ phòng hộ dày đặc.

- Huyền Vũ thần thông.

Hư ảnh Quy Xà cực lớn hiển hiện mà ra, mai rùa cực lớn kia chắn trên không của hắn, nghênh đón Phệ Hồn Kim Lôi đuổi sát mà đến kia.

Răng rắc...

Lúc này đây, Huyền Vũ phòng hộ phòng ngự mạnh nhất kia đồng dạng là nhanh bắt đầu sụp đổ, bởi vì uy lực của Phệ Hồn Kim Lôi này thức sự quá khủng bố, Tam đại Ma chủng thần thông vẫn không có ngăn cản được một nửa uy lực!

Hiện tại, Phệ Hồn Kim Lôi kinh khủng kia đã muốn trực tiếp đáp xuống đến trên người Tần Phàm.

Tuy hắn biết rõ mình trải qua bốn lần Ma chủng Luyện Thể, khí lực không giống thường nhân, nhưng cảm giác được Lôi Đình sét đánh bay thẳng linh hồn kia, lúc này trên mặt cũng không khỏi có chút run rẩy vài cái, thật sự là trong lòng của hắn cũng đã không có ngọn nguồn rồi.

Bất quá vào lúc này, hắn lần nữa liên tưởng tới cảm giác đặc thù thần bí vừa rồi kia, một khắc Phệ Hồn Kim Lôi đáp xuống đến trên người của hắn, hắn lại nhắm hai mắt lại.

Sống hay chết, sinh trưởng cùng hủy diệt, đây hết thảy toàn bộ xuất hiện ở bên trong cảm ứng, rõ ràng lan tràn.

Xoẹt...

Ở dưới Phệ Hồn Kim Lôi kia, tuy khí lực của Tần Phàm trải qua bốn lần Ma chủng Luyện Thể, nhưng trong nháy mắt tiếp xúc đó cơ hồ trở nên rạn nứt, một vết máu dài hẹp xuất hiện ở trên người của hắn, giống như là một cái bình hoa nghiền nát, hoa lệ mà biến thành vụn vặt.

- A...

Ở trên thánh phòng, có không ít người xem vào lúc đó phát ra tiếng kêu sợ hãi! Một màn này thức sự quá huyết tinh cùng kích thích, không ít người xem nữ có chút khó có thể tiếp nhận được, mà những người ủng hộ trung thực Tần Phàm kia, càng là nguyên một đám sắc mặt không khỏi lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Kỳ Tích Chi Tử cuối cùng không có chịu đựng được một kiếp này sao?

- Tần Phàm hần...

Ở chỗ người dự thi nghỉ ngơi, Mạc Thiên Dương và người dự thi Mạc Lợi Thần Đảo lúc này đều là quá sợ hãi.

Đặc biệt là Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi, thấy một màn như vậy, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, trong nội tâm như là cảm giác được có đồ vật gì đó đột nhiên mất đi, nước mắt thoáng cái ở trong hốc mắt bắt đầu đảo quanh.

- Sẽ không đâu... Sẽ không đâu... Hần nhất định sẽ không có việc gì.

Lúc này Kỷ Huyền Nhi chăm chú cầm chặt nắm đấm, không muốn tương tin vào hai mắt của mình, cắn môi, máu tươi tung toé. Đối với nàng mà nói, Tần Phàm là hết thảy, một màn này thật sự là quá mức tàn khốc rồi.

Sau đó nàng giống như nổi điên, muốn hướng về chỗ độ kiếp kia bay đi.

- Không nên đi qua, nếu như ngươi tin tưởng hần, thì chờ đợi hần trở lại.

Bất quá lúc này Mộ Thanh Thanh đã ngay lập tức kéo Kỷ Huyền Nhi lại. Tuy nàng cũng cảm giác được bị thương, nhưng ít ra nàng vào lúc này còn có lý trí.

Nàng nghe nói qua Phệ Hồn Kim Lôi này, biết rõ thứ này tùy tiện lấy dính một tia cũng không thể chống cự.

- Ta biết ngay hần không có khả năng chịu đựng được.

Trên trời, Hư Thần ở trong cung điện kim quang, lúc này lộ ra một tia cười lạnh hờ hững:

- Hiện tại Thiên Thần dư nghiệt đã bỏ mình, ngược lại là tiết kiệm một phen công phu của chúng ta.

- Sẽ không, lão đạo chủ đã từng nói qua mệnh tiểu tử này rất cứng, sẽ không cứ như vậy chết đi.

Trên mặt Yêu Thần thì cũng là một bộ không muốn tin tưởng, gắt gao nhìn chăm chăm vào phía dưới.

Nhưng lúc này, cả người Tần Phàm đã chia năm xẻ bảy thành tàn tật rồi, trong đó truyền đến sinh cơ cũng cực kỳ bé nhỏ, hơn nữa Phệ Hồn Kim Lôi kiếp kinh khủng kia vẫn không có chấm dứt! Tiếp tục như vậy, chỉ sợ thật sự là không có khả năng may mắn còn sống sót gì.

- Hần sẽ chết sao?

Lúc này Bạch Trường Thiên đã hoàn thành độ kiếp, sắc mặt của hắn tái nhợt, xem cũng là thập phần thâm trầm, bất quá hần cuối cùng là thành một Thất Kiếp Bán Thân, thực lực đang không ngừng khôi phục cùng tăng trưởng.

Chứng kiến bộ dáng kia của Tần Phàm, hần tựa hồ có chút thở dài một hơi, bởi vì Tần Phàm cho hần áp lực thật sự là quá lớn, hôm nay đối phương đã chết, lúc này đây quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến tự nhiên không phải hần thì không còn ai.

Nhưng mà, cũng vào lúc này!

Tần Phàm động!

Theo Thanh Long Chi Tâm kia kịch liệt nhảy lên, sinh cơ sắp diệt tuyệt kia, ở trên thân thể của hắc giời khắc này điên cuồng phát sinh.

Loại bản năng đối mặt sinh tử một đường kia, làm cho Tần Phàm cảm giác được mình tiếp xúc đến bốn nguyên của Thanh Long Ma chủng, trong khoảnh khắc đó, từ chỗ sâu trong Thanh Long Ma chủng bộc phát ra một loại năng lượng cường đại.

Thanh Long Ma chủng kích phát tầng sâu!

Một loại kích phát này, cùng lúc trước Tần Phàm kích phát Kỳ Lân thần Thông, Huyền Vũ Thần thông cùng Chu Tước thần thông là tương tự, trong nháy mắt này, Thanh Long Chi Tâm của hắc giời điên cuồng xoay tròn nhảy lên, hơn nữa không ngừng hấp thụ lấy Mộc hệ năng lượng đến từ tứ phương.

Nguyên Huyền Bát Quái đại trận kia vốn đã đóng cửa, vào lúc đó dĩ nhiên là bắt đầu rất nhanh tự động chuyển động, những cỗ thụ che trời kia đang không ngừng xoay tròn, hơn nữa thập phần quỷ dị rất nhanh sinh trưởng cùng héo rũ, năng lượng Mộc hệ liên tục không ngừng dũng mãnh vào đến trong thân thể Tần Phàm.

1686. Chương 1696 : Lục Kiếp Thành, Một Chiêu Quyết Thắng!

Chương 1696 : Lục kiếp thành, một chiêu quyết thắng!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Phệ Hồn Kim Lôi kia vẫn ở trên không không ngừng đáp xuống, không ngừng phá hư lấy thân thể Tần Phàm, nhưng thân thể Tần Phàm lại dùng một tốc độ không thể tưởng tượng nổi trọng sinh lấy, như là cây khô gặp mùa xuân, không ngừng trọng sinh sinh trưởng, hơn nữa trở nên càng thêm khỏe mạnh cường đại.

Vạn Mộc trọng sinh!

Thanh Long thần thông!

Vào lúc đó Tần Phàm rốt cục cảm ứng được rồi.

Làm sao có thể?

Chứng kiến thân thể của Tần Phàm vào lúc đó rất nhanh khép lại, giống như là một cái bình hoa rót bể được dán lại một lần nữa, người xem toàn trường đều không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Không có người nghĩ đến, thân thể của Tần Phàm đã thành bộ dáng như vậy, lại vẫn có thể trọng sinh!

Mà những đảo chủ kia, bởi vì thực lực của bọn hắc so với người xem cao hơn rất nhiều, thì thấy được đồ vật càng thêm sâu, vào lúc này bọn hắc cảm giác được chính là sinh cơ của Tần Phàm kia không ngừng hồi phục trở nên mạnh mẽ, giống như là một gốc cây khô, lại một lần nữa sinh trưởng, hơn nữa là cành lá trở nên càng thêm tươi tốt.

Đúng vậy, lúc này thân thể của Tần Phàm đã lần nữa tỏa sáng ra sinh cơ cường đại.

Rống...

Một hư ảnh Thanh Long ở trên người hắc hiện ra, tôn quý uy nghiêm, gào thét Thương Khung.

Lúc trước thời điểm luyện hóa Thanh Long Ma chủng, Tần Phàm biết rõ Thanh Long Ma chủng này đại biểu chính là vô tận sinh cơ, mà Thanh Long Chi Tâm thì có thể làm cho hắc có được sinh mệnh lực cực kỳ ương ngạnh. Cho đến hiện tại tại ngộ ra Thanh Long thần thông, có thể nói chỉ cần không phải đến trình độ thối nát xương tan, thân thể hắc cũng có thể một lần nữa hồi sinh.

Ở dưới Phệ Hồn Kim Lôi tàn sát bừa bãi, vừa rồi khí lực của hắn hoàn toàn chính xác đã trở nên chia năm xẻ bảy rồi, nhưng hiện tại hắn đã khôi phục.

Đây cũng là bởi vì năng lực đến từ Thanh Long thần thông.

Nắm đấm nắm chặt, Tần Phàm có thể cảm giác được toàn thân mình tràn đầy lực lượng.

Đương nhiên, công kích của Phệ Hồn Kim Lôi kia vẫn còn tiếp tục, Phệ Hồn Kim Lôi này ngoại trừ đối với khí lực của hắn có lực phá hoại thật lớn ra, đối với thần hồn của hắn cũng có tổn thương rất lớn. Bất quá hắn là người của hai thể giới, thần hồn vốn so với Bán Thần cường giả mạnh hơn rất nhiều, tăng thêm cùng nhau đi tới này trải qua rất nhiều lần rèn luyện thần hồn, sớm đã trở nên vô cùng cứng cỏi.

Lúc này hắn cảm giác được đầu có chút đau nhức, giống như là muốn vỡ ra, nhưng khe cắn môi vẫn là nhận lấy xuống được.

Thời gian dần qua, Kim Sắc Lôi Đình kia cũng dần dần biến mất ở giữa thiên địa, đạo Bán Thần Kiếp thứ ba khổng lồ này đã sắp muốn đi qua, vòng xoáy Lôi Đình ở trên bầu trời cũng bắt đầu đi xa, ý nghĩa Tần Phàm độ đệ lục trọng Bán Thần Kiếp coi như là thành công vượt qua.

Lúc này đây đệ lục trọng Bán Thần Kiếp, không thể nghi ngờ là để cho Tần Phàm thu hoạch cực lớn.

Ma chủng thần thông, hắn rốt cục đã ngộ ra bốn!

Hơn nữa hiện tại hắn đã thật sự trở thành một Lục kiếp Bán Thần, Nguyên Giới trong cơ thể hắn lúc này trở nên càng cường đại hơn. Núi cao sông lớn, đại địa cự mộc, quang điểm không khí,... sừng sững như là một thể giới nguyên vẹn.

- Quả nhiên Lục kiếp Bán Thần này cùng Ngũ kiếp Bán Thần tầm đó kém cực xa, sau khi ta đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, cảm giác được Nguyên Giới chi lực của ta ít nhất tăng lên gấp đôi, liên tục không ngừng, hơn nữa cái chất lượng kia cực cao.

Cảm nhận được thực lực của mình tăng lên, hắn giương đôi mắt, trong đôi mắt bắn ra một loại hưng phấn cùng tự tin cường đại.

Hiện tại hắn đã trở thành Lục kiếp Bán Thần thượng nhân cường giả, đối với Lục kiếp Bán Thần này cùng Ngũ kiếp Bán Thần khác nhau cũng rõ ràng hơn rất nhiều.

Đầu tiên, sau khi đạt tới Lục kiếp Bán Thần, Ngũ Hành vận chuyển bên trong Nguyên Giới kia lộ ra càng thêm thông thuận, Nguyên Giới gia tăng thật lớn. Số lượng Nguyên Giới chi lực dự trữ gia tăng, chất lượng không chỉ à uy lực còn đại tăng.

Tiếp theo, sau khi đạt tới Lục kiếp Bán Thần, bên trong Nguyên Giới bắt đầu có thể tiến hành vận chuyển đặc thù, đem Ngũ Hành chuyển hóa dung hợp làm một loại Nguyên Giới chi lực đơn thuộc tính. Giống như là có ít người có thể ngưng tụ ra Nguyên Giới chi lực Hỏa thuộc tính thuần túy hoặc là Nguyên Giới chi lực Thủy thuộc tính thuần túy, để cho uy lực công kích càng mạnh hơn nữa.

Thậm chí cũng có thể diễn hóa ra Nguyên Giới chi lực Phong thuộc tính, Lôi thuộc tính, cái kia là chân thật tự mình sáng tạo Phong Lôi, chỉ cần Nguyên Giới không kiệt, kinh lôi thiểm điện, hô phong hoán vũ cũng là bình thường.

Mặt khác, Tần Phàm còn phát hiện đạt tới Lục kiếp Bán Thần, lực phản ứng cùng lực cảm ứng, lực cảm ngộ,... các phương diện năng lực đều là có tăng lên, là ở trên cơ sở vốn có tăng lên, hắn vốn ở phương diện này đã rất mạnh, hiện tại tự nhiên là mạnh đến nổi biến thái rồi. Hắn đoán chừng ở phương diện lực cảm ứng cùng lực phản ứng, hắn chỉ sợ đã có thể so sánh với Bát kiếp Bán Thần.

Mà bởi vì lực cảm ngộ tăng lên, cái này cũng cho hắn biết vì cái gì hắn gặp được nhiều Lục kiếp Bán Thần như vậy đều đem vũ kỹ tu luyện tới tầng thứ cực cao rồi.

Tóm lại, hiện tại Tần Phàm cảm giác vô cùng tốt, nắm đấm nắm chặt, cảm giác mình trở nên như là Chiến Thần, hắn lúc này ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Trường Thiên ở giữa không trung, hiện tại người kia cũng đã trở thành một Thất Kiếp Bán Thần đại năng cường giả.

Không thể không nói, dùng niên kỷ như vậy liền trở thành Thất Kiếp Bán Thần, đủ để xưng ngạo toàn bộ Tân Thế Giới rồi.

Lúc này Bạch Trường Thiên cũng vừa lúc nhìn về phía Tần Phàm, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phàm dĩ nhiên là thật sự sống qua Phệ Hồn Kim Lôi khủng bố như vậy, phải biết rằng, cái này nếu đổi lại là hắn, thậm chí là sợ tránh không kịp đấy!

Bây giờ đối phương vậy mà thật sự thành công độ kiếp rồi, đây không thể nghi ngờ là để cho trên mặt hắn nóng rát.

Không chỉ là Bạch Trường Thiên, chứng kiến Tần Phàm độ kiếp thành công, người xem toàn trường đều khiếp sợ, tuy có rất nhiều người trong bọn họ cũng không biết danh tự kiếp lôi này, nhưng vừa rồi bọn hắn là có thể rõ ràng cảm nhận được Phệ Hồn Kim Lôi kia đáng sợ, đó là đồ vật để cho linh hồn bọn hắn cũng bị run rẩy! Huống chi bọn hắn là tận mắt thấy thân thể Tần Phàm chia năm xẻ bảy, vậy mà như vậy còn có thể sống lại!

Hơn nữa bây giờ nhìn đi, Tần Phàm dĩ nhiên là bình yên vô sự! Thậm chí trạng thái kia so với trước khi độ kiếp không biết còn tốt hơn bao nhiêu!

Cái này chỉ có thể dùng kỳ tích để hình dung.

- Như vậy cũng có thể để cho hắn vượt qua?

Trong cung điện kim quang, một đám đảo chủ không khỏi kinh ngạc không thôi, bọn hắn đối với Phệ Hồn Kim Lôi là rõ ràng nhất, cũng biết rõ nó đáng sợ, vốn phần lớn người trong bọn hắn đều cho rằng Tần Phàm hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Không có khả năng, làm sao có thể...

Hư Thần cũng có chút ít không tin mình chứng kiến, hắn rõ ràng chứng kiến Tần Phàm đã sắp chết, như thế nào đột nhiên sẽ khôi phục sinh cơ?

1687. Chương 1697: Lục Kiếp Thành, Một Chiêu Quyết Thắng! (2)

Chương 1697: Lục kiếp thành, một chiêu quyết thắng! (2)

- Ha ha ha, lão đảo chủ nói không sai, tiểu tử này quả nhiên là mệnh rất cứng! Vậy mà còn có thể sống lại!

Lúc này Yêu Thần không khỏi thở dài một hơi, sau đó cười to, trên thực tế nếu không có tận mắt nhìn thấy, hắn cũng không thể tin được. Dù thay đổi là hắn, tự nhận là Yêu tộc sinh mệnh lực ương ngạnh, nhưng nếu như thân thể chia năm xẻ bảy như Tần Phàm, cũng rất khó ở trong thời gian ngắn khôi phục lại.

Ở chỗ người dự thi nghỉ ngơi kia.

- Hảo tiểu tử, Tần Phàm hắn đã vượt qua!

Mạc Thiên Dương là người thứ nhất nhảy lên hưng phấn nói ra.

- Kỳ tích.

Mà Lăng Cầm thì ngắn gọn nói, nàng ban đầu tự nhiên cũng cho rằng Tần Phàm sẽ vẫn lạc.

Mộ Thanh Thanh nhìn thân hình kiên nghị phía dưới kia, tâm tình rất cực để xuống, bắt lấy tay Kỷ Huyền Nhi cũng nói lỏng, nếu có người chú ý tới nàng, mắt của nàng kỳ thật đã có chút ướt.

Vừa rồi tuy nàng biểu hiện so với Kỷ Huyền Nhi càng có lý trí, nhưng lòng của nàng đã rối loạn, cái này vẫn là lần thứ nhất nàng vì một nam nhân mà như thế, mặc dù biết mình cùng đối phương là không thể nào, nhưng tâm vẫn là nhịn không được chịu tác động.

Mỗi người cuối cùng vẫn là chạy không khỏi một chữ tình.

Mà Kỷ Huyền Nhi chứng kiến Tần Phàm lúc này bình yên vô sự, rốt cục cũng nín khóc mỉm cười, nàng vốn là nữ tử thập phần hiếu thắng cùng kiên cường, nhưng ở trước mặt người mình yêu nhất, vẫn là sẽ mất đi bình tĩnh, đặc biệt là thời điểm nhìn thấy Tần Phàm ngã xuống, nàng như là cảm giác được thế giới của mình thoáng cái hồng mắt.

Nếu như đã không có hấn, nàng về sau sẽ vì ai mà kiên cường?

Ở trong chiến trường.

Lúc này Tần Phàm cùng Bạch Trường Thiên bốn mắt nhìn nhau, chiến ý khôn cùng kia ở giữa thiên địa đẩy ra.

Lúc này Bạch Trường Thiên đã trở thành Thất Kiếp Bán Thần, tự nhiên cũng cảm thấy thực lực tăng nhiều, bên này Tần Phàm, trở thành Lục kiếp Bán Thần, tuy so với Bạch Trường Thiên thấp hơn một cảnh giới, nhưng hấn đối với lực chiến đấu của mình đồng dạng là tràn ngập tin tưởng.

Hai người còn không có khai chiến lần nữa, nhưng khí thế cùng khí tức phát ra, liền để cho người xem toàn trường từ trong lúc khiếp sợ vừa rồi hóa thành phấn chấn, nguyên một đám cảm giác được muốn nhiệt huyết sôi trào lên.

Vừa rồi thời điểm Tần Phàm vẫn là Ngũ kiếp Bán Thần đã cùng Lục kiếp Bán Thần Bạch Trường Thiên đại chiến ngang tay, hiện tại Bạch Trường Thiên trở thành Thất Kiếp Bán Thần, Tần Phàm cũng trở thành Lục kiếp Bán Thần.

Tuy tất cả mọi người biết rõ, thực lực của Thất Kiếp Bán Thần so với Lục kiếp Bán Thần là tăng lên không biết bao nhiêu, nếu thay đổi Lục kiếp Bán Thần khác, căn bản không có bất luận lo lắng gì, nhưng mọi người mắt thấy Tần Phàm vượt qua Phệ Hồn Kim Lôi kia, lúc này lại vô cùng chờ mong một trận chiến giữa bọn hấn.

Bọn hấn lại chiến lần nữa, kết quả sẽ như thế nào?

Không chỉ là khán giả chờ mong, nhóm đảo chủ cũng ần ần có chút chờ mong chiến đấu kế tiếp.

- Hiện tại hai người các ngươi đều hoàn thành độ kiếp, như vậy kế tiếp, các ngươi sẽ trở lại ở bên trong chiến trường, tiếp tục chiến đấu của các ngươi a.

Lúc này thanh âm của Nguyên Hoàng truyền đến.

Bạch Trường Thiên cùng Tần Phàm tầm đó, chiến ý của hai người cũng đã nhảy lên tới đỉnh phong, thậm chí ngay cả không khí tựa hồ cũng sát ra hỏa hoa, toàn bộ trong thiên địa cũng không khỏi nóng lên.

Thần kinh của tất cả người xem vào lúc đó đều kéo căng.

Đã bắt đầu!

- Tần Phàm, giữa chúng ta cũng không muốn lãng phí thời gian, một chiêu quyết thắng thua a!

Lúc này hai mắt của Bạch Trường Thiên vỡ toang ra một vầng sáng Kim Sắc, thao thao bất tuyệt, khí thế ngấn cách hư không mà đến.

Hấn biết rõ Tần Phàm ở trong Phệ Hồn Kim Lôi còn có thể sống, sinh mệnh lực kia là rất ương ngạnh, cho nên ý định là ở trong một chiêu, trực tiếp đánh Tần Phàm tới gần chết. Tuy vừa rồi thân thể Tần Phàm dưới tình huống chia năm xẻ bảy còn có thể sống lại, nhưng bởi vì trước đây có ước định, nếu đảo chủ phán định người dự thi có uy hiếp tánh mạng, sẽ truyền tống hấn khỏi chiến tràng.

Chỉ cần một chiêu đánh Tần Phàm thành trọng thương, như vậy hấn sẽ thắng!

- Tốt, như ngươi mong muốn.

Lúc này Tần Phàm đồng dạng là khí thế bức người, con ngươi bình tĩnh của hấn có chút giơ lên, trong miệng thì trả lời nói ra. Lúc này hấn không sợ cùng Thất Kiếp Bán Thần chiến một trận!

Vù vù vù hô...

Lưu Ly Thánh Thể trên người Bạch Trường Thiên lập tức kim quang phóng đại, khiến toàn bộ chiến trường tựa hồ cũng hóa thành một thể giới Kim Sắc, trập trập uy áp cùng uy thế đến từ trong đó, làm cho ngàn vạn người xem đều cảm giác được khó có thể hô hấp.

- Lưu Ly Liệt Dương!

Bạch Trường Thiên quát khẽ một tiếng, lập tức thần kỹ lại hiện ra, hào quang kia sáng chói, càng hơn trước đây.

- Cái thần kỹ này uy lực đích thật là so với vừa rồi hiểu thắng không ít, bất quá đáng tiếc, Bạch Trường Thiên, hôm nay ngươi vẫn là thua không thể nghi ngờ!

Thấy vậy, Tần Phàm chỉ lộ ra một nụ cười thản nhiên, khí thế trên người kéo lên, một quyền đánh ra về phía trước.

Lúc này Tần Phàm quay mắt về phía Thất Kiếp Bán Thần Bạch Trường Thiên, vẫn là có tự tin của mình.

Hắn ở thời điểm Ngũ kiếp Bán Thần đã có thể cùng đối phương bất phân thắng bại, hôm nay hắn đạt đến Lục kiếp Bán Thần, hơn nữa càng là nắm giữ Thanh Long thần thông, hôm nay Ma chủng thần thông đã ngộ ra bốn, hắn không sợ hãi.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Một quyền oanh ra, Ma Tướng lồng lộng nga nga kia ở phía sau của hắn hiện ra.

Uy nghiêm, tôn quý.

Một loại khí thế ngăn cách hư không, thao thao bất tuyệt, bề ngỗ lầy thế gian.

- Cuồng vọng như vậy ta còn tưởng rằng ngươi còn có chiêu số lợi hại gì, không thể tưởng được vẫn là một chiêu này, không có tác dụng đâu! nguần

Chứng kiến Ma Tướng cực lớn kia, Bạch Trường Thiên ngược lại là khôi phục một ít tự tin, bởi vì hiện tại hắn đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần, thực lực tăng nhiều, uy lực thần kỹ kia cũng tăng cường rồi.

Hắn tin tưởng bằng vào một chiêu thần kỹ Lưu Ly Liệt Dương này của mình, nhất định có thể phá hủy đối phương! Tăng thêm sau khi hắn đạt tới Thất Kiếp Bán Thần, Nguyên Giới chỉ lực thể nội đã đạt đến một số lượng khổng lồ cực kỳ, sẽ không giống như ở thời điểm Lục kiếp Bán Thần, sau khi thi triển thần kỹ sẽ có kiệt lực ngắn ngủi, còn cần trì hoãn một hơi mới có thể thi triển vũ kỹ khác, hiện tại hắn hoàn toàn có thể sau khi thi triển thần kỹ, lại thi triển những Chung Cực cấp Bán Thần kỹ khác.

Hắn biết rõ ưu thế của Tần Phàm là ở sinh mệnh lực ương ngạnh, kế hoạch tác chiến của hắn hoàn toàn là kích thích đối phương. Đến lúc đó chỉ cần hắn bắt nhanh thời gian truy kích, hắn tin tưởng nhất định có thể đánh Tần Phàm thành trọng thương!

Trong lòng Bạch Trường Thiên nghĩ thập phần lý tưởng.

Mà cũng đúng vào lúc này, quang mang kim sắc trên người hắn cũng bắt đầu phóng lên trời toàn bộ, càng ngày càng chói mắt, chói mắt đến mức làm cho người căn bản không thể nhìn thẳng, ở trên không thậm chí ngay cả ánh mặt trời cũng hoàn toàn bị che dấu, hơn nữa thời gian dần qua bắt đầu ngưng kết, ngưng kết thành một Liệt Dương mới.

1688. Chương 1698: Tứ Hành Ma Tướng Quyền!

Chương 1698: Tứ Hành Ma Tướng quyền!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Liệt Dương này vô cùng cự đại, bên trong còn mang theo một loại hào quang Thất Thái Lưu Ly thần bí, thần quang hiện ra, uy nghiêm thần thánh, như là Thiên Phật. Căn bản để cho người không thể nhìn thẳng.

Người xem toàn trường mắt thấy Liệt Dương này, cảm giác được huyết dịch thân thể của mình vào lúc đó như là ngưng kết, dĩ nhiên là làm cho bọn hắn hô hấp cũng có chút khó khăn, toàn thân cứng ngắc, chỉ là yên lặng nhìn xem Liệt Dương kia.

Cái loại cảm giác rung động này, là thăng đến sâu trong linh hồn. đọc truyện mới nhất tại .

Rất rõ ràng, hiện tại một chiêu thần kỹ này của Bạch Trường Thiên, so với thời điểm Lục kiếp Bán Thần thi triển thì mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Một bên kia, Ma Tướng của Tần Phàm đã thành hình, đứng sừng ở trên chiến trường, cho người một loại cảm giác cường đại nhìn lên. Nguyên Giới chi lực cùng Ma chủng chi lực vào lúc đó thao thao bất tuyệt tuôn ra nhập vào trong đó, càng gia tăng lên uy thế của hắn, làm cho Ma Tướng này trở nên càng thêm Thái Cổ tuyệt đại.

- Một chiêu này của Tần Phàm xem ra cùng vừa rồi kia không sai biệt lắm, bất quá ta cảm giác được tựa hồ lại có chút bất đồng.

Đám Đảo chủ thực lực cùng nhân lực tự nhiên so với người xem hiểu thắng hơn rất nhiều. Lúc này có không ít đảo chủ đều có thể cảm giác được Ma Tướng này cùng vừa rồi không giống.

Chỉ có Mạc Lợi Đảo chủ, vào lúc đó so với đảo chủ khác hiểu rõ được thêm nữa, hắn bái kiến tình hình Tần Phàm phân biệt thi triển hai Ma Tướng quyền cùng Tam Hành Ma Tướng quyền, biết rõ một chiêu vũ kỹ này có thể không ngừng tiến hóa.

Hiện tại, hắn là trực giác cảm thấy, một chiêu vũ kỹ này của Tần Phàm có lẽ là tiến hóa lần nữa rồi.

- Hắn có thể dựa vào một chiêu này đánh bại thần kỹ sao?

Bất quá trong lòng của hắn cũng không biết đáp án, dù sao uy lực của thần kỹ, những đảo chủ bọn hắn là rõ ràng nhất đấy. Nếu đảo chủ bọn hắn thi triển, càng có thể nói là phá núi bổ biển cũng không nói chơi.

Đối với hết thảy cái này, Bạch Trường Thiên không có cảm giác nhiều lắm.

Lúc này hắn cảm giác được mình thi triển thần kỹ uy lực đại tăng, trong lòng tin tưởng càng nhiều.

- Tần Phàm, chuẩn bị tiếp nhận thất bại a!

Thấy hết thảy đã chuẩn bị hoàn tất, trong miệng của hắn phát ra thanh âm uy nghiêm ngạo khí như là tuyên án, lúc này hai mắt như đuốc, hai tay mạnh mẽ hướng phía dưới chúi xuống, lập tức Liệt Dương kia liền hạo hạo đặng đặng từ trên trời giáng xuống, một mực hướng về Tần Phàm cùng Ma Tướng phía sau hắn áp đi.

Long long long long...

Cái Liệt Dương này phảng phất giống như là đến từ vũ trụ, mang theo một loại ma sát chấn động kịch liệt, những nơi đi qua, không gian kia đều như là hồ nước đẩy ra, một mảnh vết rạn dài hẹp kia nhìn thấy mà giật mình, nếu có người tới gần nơi này, dù là những người dự thi Top 500 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến kia, đoán chừng cũng chỉ có kết cục một con đường chết.

Nguyên một đám người xem lúc này ngẩng đầu nhìn trên không, thần sắc rung động trên mặt cực nặng, bọn hắn không có cách nào miêu tả một bộ tràng cảnh này, nguyên một đám thần sắc ngốc trệ, mặc dù biết Liệt Dương này không phải phát ra đối với mình, nhưng vẫn là nhìn không được tâm linh rung động run, tuy những người dự thi bị loại bỏ kia, cường như Hách Kiếm, Nhiếp Phương, đều cảm giác được ở dưới công kích như vậy, cũng đề không ra dũng khí đối kháng gì.

- Cũng chỉ có như vậy sao?

Mà lúc này Tần Phàm lại không lo không sợ, trên mặt lộ ra một tia trêu tức vui vẻ.

Tinh thần của hắn khẽ động, Ma Tướng sau lưng là thời gian dần qua xuất hiện ba cánh tay như là trụ trời.

Ông ông ông ông...

Cái này theo thứ tự là cánh tay Kỳ Lân đại biểu Thủy nguyên chi lực, Hỏa nguyên chi lực Chu Tước, Thổ nguyên chi lực Huyền Vũ, ba cánh tay giơ lên cao, trực tiếp nâng Kim Sắc Liệt Dương đánh xuống kia.

- Ha ha ha, lời này hẳn là ta hỏi người a, người cũng chỉ có như vậy sao?

Nghe được Tần Phàm nói cùng chứng kiến Ma Tướng ba cánh tay quen thuộc kia, Bạch Trường Thiên không khỏi đắc ý cười lớn.

Mặt khác Nguyên Giới chi lực trong thể nội càng là phát ra thao thao bất tuyệt, không ngừng tăng cường lấy uy lực của Lưu Ly Liệt Dương này, làm cho Liệt Dương này có thể nhanh phá hủy cánh tay Ma Tướng của Tần Phàm.

Bất quá rất nhanh nụ cười của hắn liền trì trệ.

Bởi vì hẳn lúc này đây cảm giác được lực cản so với trước kia ở thời điểm Lục kiếp Bán Thần phá hủy đối phương thì khó hơn rất nhiều, mặc dù đối phương vẫn là ba cánh tay, nhưng trong đó ẩn chứa lực lượng không thể nghi ngờ là lớn hơn rất nhiều.

- Tự nhiên còn không chỉ như vậy.

Trên mặt Tần Phàm vẻ trêu tức càng đậm, hẳn đối với lúc này mình thi triển Ma Tướng quyền, uy lực cũng hết sức hài lòng, tuy tiếp tục xuống dưới như vậy, vẫn là sẽ bị thần kỹ của đối phương phá hủy, nhưng mà hắn còn không chỉ là như vậy!

Lập tức, ở dưới toàn trường chú mục.

Ngao...

Một tiếng long ngâm bỗng nhiên vang lên ở giữa thiên địa, sau đó liền thấy trong thể nội Tần Phàm, vào lúc đó có một đầu Cự Long màu xanh mạnh mẽ bay lượn ra, trực tiếp hướng về Ma Tướng cực lớn kia bay đi.

Tứ Hành!

Hai con người của Tần Phàm ngưng tụ, hai tay hợp lại, đầu Thanh Long này rất nhanh hóa thành cánh tay thứ tư trên thân thể Ma Tướng kia, mang theo một loại Mộc nguyên năng lượng thao thao bất tuyệt, cùng ba cánh tay khác chung một chỗ, bốn cánh tay cùng nhau nâng Liệt Dương này.

Oanh!

Liệt Dương kia ở bốn cánh tay cường đại nắm chặt, dĩ nhiên là bị đánh bay lên.

- Làm sao có thể!

Bạch Trường Thiên không khỏi biến sắc. Vào lúc đó hắn cảm giác được thần kỹ của mình có chút muốn siêu thoát khỏi khống chế của hắn rồi. Thậm chí Lưu Ly Liệt Dương cường đại kia bắt đầu có một loại sụp đổ xu thế.

Hắn đây chính là thần kỹ!

Hơn nữa là Thất Kiếp Bán Thần thi triển ra thần kỹ!

Dĩ nhiên là bị một chiêu vũ kỹ không biết tên kái của Tần Phàm phá vỡ, không chỉ là Bạch Trường Thiên giật mình, người xem toàn trường đều khiếp sợ, những người dự thi khiếp sợ, thậm chí nhóm đảo chủ cũng khiếp sợ.

Một chiêu vũ kỹ này của Tần Phàm quả nhiên là lần nữa tiến hóa rồi...

Lúc này trong nội tâm Mạc Lợi Đảo chủ chấn động, hắn biết rõ lúc trước Nhị Ma Tướng quyền cùng Tam Hành Ma Tướng quyền khác nhau, có thể tưởng tượng đến trình độ bốn cánh tay Ma Tướng quyền này tăng lên nhất định là thật lớn.

Nhưng hắn cũng không nghĩ tới một chiêu này đã đạt đến trình độ siêu việt thần kỹ.

Lúc này sắc mặt Hư Thần thì âm trầm, trước đây hắn nói một câu con của mình tất thắng kia vẫn còn ở bên tai, nhưng hôm nay một màn trước mắt này, rõ ràng cho thấy hung hăng đánh mặt của hắn.

- Tiểu tử này tuyệt đối là Thiên Thần dư nghiệt, nếu không không có khả năng ở trong thời gian ngắn như vậy lại trở nên mạnh mẽ nhiều thế kia.

Trong lòng của hắn thầm suy nghĩ, ánh mắt nhìn về phía Tần Phàm càng trở nên tàn nhẫn.

Lúc này trên mặt Yêu Thần thì treo một tia vui vẻ, đối với Tần Phàm hắn lộ ra càng thêm hài lòng.

Về phần sự tình cái gọi là Thiên Thần dư nghiệt kia, mặt trên còn có lão Yêu Thần, hắn cũng không có bao nhiêu lo lắng.

1689. Chương 1699 : Cuộc Chiến Huỳnh Đệ

Chương 1699 : Cuộc chiến huỳnh đệ

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Không có khả năng!

Lúc này Bạch Trường Thiên cắn răng, trên khóe miệng đã có máu tươi đỏ thẫm chảy xuống, hắn không cam lòng toàn lực thúc dục lấy Lưu Ly Liệt Dương, thậm chí Lưu Ly toàn thân đã biến thành huyết kim chi sắc.

Bất quá, y nguyên vẫn là không thể cải biến được kết cục.

Lúc này hai mắt của Tần Phàm bình tĩnh, bốn cánh tay Ma Tướng sau lưng cực lực hướng lên, cuối cùng rốt cục cũng phá tan Liệt Dương kia. Sau đó bốn cánh tay thu lại, trực tiếp hướng về bản thể của Bạch Trường Thiên phía dưới đánh tới.

Phốc!

Lưu Ly Liệt Dương này toái mất, lập tức làm cho sắc mặt Bạch Trường Thiên trắng nhợt, sau đó trong miệng mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi.

Vèo... xem tại

Mà lập tức bốn cánh tay Ma Tướng cường đại kia tiếp tục hướng về hắn rơi xuống, ngay sau đó hắn bỗng nhiên hướng về hư không đập mạnh, dĩ nhiên là khóa nhập hư không, tránh được công kích trước mặt mà đến kia.

Xuyên việt không gian!

Đây là năng lực sau khi hắn đạt tới Thất Kiếp Bán Thần ngộ ra, vốn vẫn là không quen thuộc, nhưng ở trước mắt cuối cùng này rốt cục cũng thi triển đi ra.

- Không gian xuyên việt sao? Ta so với người còn sớm nắm giữ hơn.

Thấy vậy, khóe miệng của Tần Phàm có chút giương lên, lập tức hắn không chế cánh tay Ma Tướng kia, trực tiếp vượt qua không gian, lập tức đi tới trước mặt Bạch Trường Thiên.

Vũ kỹ xuyên việt không gian!

Toàn trường lại kinh hô lần nữa.

Đây chính là thực lực mà Bát kiếp Bán Thần mới có thể có được, hôm nay Tần Phàm ở Lục kiếp Bán Thần cảnh giới đã thi triển đi ra rồi.

Ngũ kiếp Bán Thần không chế bản thân xuyên việt không gian, Lục kiếp Bán Thần nắm giữ vũ kỹ uy lực xuyên phá không gian!

- Dư nghiệt, tuyệt đối là Thiên Thần dư nghiệt!

Thấy một màn như vậy, ánh mắt Hư Thần gắt gao nhìn xem Tần Phàm, thậm chí là từ chỗ ngồi đứng dậy, tựa hồ muốn làm gì.

- Hư Thần, ngươi không phải là thấy con của mình sắp thua, muốn ra tay phá hư quy tắc chứ? Đừng trách ta không đề tỉnh ngươi, các vị đạo chủ ở đây đều đang nhìn xem đấy.

Thanh âm của Yêu Thần thì nhàn nhạt nói ra.

- Hừ, ta tự nhiên không có thể làm như vậy, chẳng qua hiện nay thân phận Thiên Thần dư nghiệt của Tần Phàm đã có thể khẳng định, trận chiến này vừa xong có lẽ có thể trực tiếp bắt hắn rồi.

Hư Thần hừ lạnh một tiếng nói ra, sau đó lại lần nữa ngồi trở lại chỗ ngồi.

- Gấp cái gì, hảo hảo xem tiếp đi, con của ngươi phải thua.

Yêu Thần tiếp tục nghiền ngẫm nói.

Phía dưới...

- A...

Trông thấy cánh tay Ma Tướng kia vậy mà theo sát tiến đến, Bạch Trường Thiên cắn răng, gắt gao thúc dục lấy Lưu Ly Thánh Thể bên ngoài thân, muốn mượn cái này đi chống đỡ công kích của Tần Phàm.

Bất quá sau khi hắn thi triển thần kỹ, cũng không có thể ủng hộ bao lâu.

Oanh!

Một tiếng chấn nổ cực lớn, Lưu Ly Thánh Thể của hắn rất nhanh bị đánh bại, mà thân thể thì bị một tầng ánh sáng màu đỏ cường đại thần bí bao khóa, trực tiếp bị đưa ra khỏi chiến trường.

Bạch Trường Thiên, bại!

Thắng bại đã phân.

Bạch Trường Thiên bởi vì chiến bại mà bị đưa ra khỏi chiến trường, mà Tần Phàm lưu lại bên trong chiến trường thì tự nhiên đã trở thành người thắng.

Hắn đứng ở giữa sân, nhận lấy toàn trường chú mục.

Lúc này từng ánh mắt nhìn xem bóng người màu xanh trong chiến trường kia, kinh ngạc khiếp sợ, không thể tin được, không thể tưởng tượng nổi, nhiệt huyết kích động, các loại cảm xúc trong không khí lan tràn lấy, trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ hội trường Thần Đảo Thiên Tài Chiến bất động.

Rất nhiều người xem tựa hồ còn không có từ trong chiến đấu rung động vừa rồi kia hồi phục.

Tất cả người xem, cuộc đời này cũng chưa có từng gặp chiến đấu như vậy.

Vốn là Ngũ kiếp Bán Thần đối chiến Lục kiếp Bán Thần, sau đó ở bên trong quyết chiến, song song đột phá! Cuối cùng dĩ nhiên là nguyên lai Ngũ kiếp Bán Thần đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, đánh bại Lục kiếp Bán Thần đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần!

Đây chính là Thất Kiếp Bán Thần a! Đại năng cường giả a!

Hơn nữa vẫn là một gã Thất Kiếp Bán Thần nắm giữ thần kỹ!

Vẫn bại!

Hư Thần chỉ tử bại bởi một người dự thi đến từ Thần Đảo không biết tên, vốn yên lặng vô danh!

Kỳ tích!

Đến thời điểm này, chỉ có một từ này có thể hình dung tâm tình cùng cái nhìn của mọi người.

Sau một lát yên tĩnh, rốt cục toàn bộ hội trường cũng sôi trào, vô số người xem vào lúc đó nhao nhao đứng lên, đều vỗ tay vì Tần Phàm ủng hộ. Đặc biệt là những người xem đến từ Mạc Lợi Thần Đảo kia, nguyên một đám gọi khàn giọng kiệt lực, từng cái đều lộ ra kích động vạn phần.

Phải biết rằng ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần trước, Mạc Lợi Đảo là ngay cả trước một ngàn tên cũng không có người có thể tiến vào.

Hôm nay, Tần Phàm đã tiến nhập Top 3!

Hơn nữa còn có thể đoạt giải quán quân!

Cái này làm cho những người xem đến từ Mạc Lợi Thần Đảo này như thế nào không hưng phấn kích động, có thể tưởng tượng, nếu tin tức này truyền quay lại Mạc Lợi Thần Đảo, tất nhiên sẽ nhắc lên sóng to gió lớn.

Từ bốn phương tám hướng truyền đến các loại tiếng hô, Tần Phàm ngằm trộm nghe đến trong những thanh âm kia có danh xưng “Kỳ Tích Chi Tử”, cái này làm cho hắn không khỏi cười một tiếng, cái danh xưng này tính toán là có chút tục khí, không thể tưởng được vẫn là từ Vũ Thiên đại lục một mực truyền đến Tân Thế Giới rồi.

Bất quá vô luận như thế nào, một trận chiến này hắn rốt cục vẫn là đánh bại Bạch Trường Thiên.

Sau khi Bạch Trường Thiên đã trở thành Thất Kiếp Bán Thần, vẫn là đánh bại hắn!

Hắn hôm nay, Lục kiếp Bán Thần, thượng nhân cường giả!

Lúc này, Tần Phàm đối với lực lượng hiện tại của mình cũng đã có hiểu rõ tương đối, có thể so với Thất Kiếp Bán Thần đại năng cường giả! Nói cách khác, thực lực này là thực lực thành chủ trên Mạc Lợi Thần Đảo.

Hơn nữa theo hắn hiểu rõ đối với tình huống thân thể mình, hắn tin tưởng hôm nay nếu hắn lại một lần nữa gặp gỡ Cự Đầu cường giả như Vân Chi Hạo kia, tuy vẫn không thể lực địch, nhưng sẽ không phải như lúc trước hoàn toàn vô lực chống cự như vậy rồi.

Trọng yếu hơn là, hôm nay vòng tuổi trên người hắn biểu hiện chỉ là hai mươi lăm, điều này đại biểu hắn còn có được tiềm lực cùng khả năng vô hạn.

- Một trận chiến này, Tần Phàm thắng.

Mà thanh âm của Nguyên Hoàng, vào lúc này tuyên bố ra kết quả.

Trên cung điện kim quang.

- Nếu như hắn không phải Thiên Thần yêu nghiệt thì tốt biết mấy.

Lúc này Mạc Lợi Đảo chủ, kỳ thật trong nội tâm cũng có chút kích động, nhưng thêm nữa là tâm tư phức tạp, vốn Tần Phàm chính là đại biểu Mạc Lợi Thần Đảo hắn dự thi, đi tới một bước này, có thể nói là kỳ tích mà trước kia hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

- Hư Thần, vừa rồi ngươi không phải nói vô luận như thế nào con của ngươi cũng thắng định sao? Hiện tại hắn thể nhưng lại thua thảm như vậy.

Trên mặt Yêu Thần thì mang theo vẻ trêu tức nhìn xem Hư Thần, trong miệng nghiền ngẫm nói.

Đối với Tần Phàm biểu hiện, hắn không thể hài lòng hơn nữa rồi.

- Hừ, nếu không có Tần Phàm kia là Thiên Thần dư nghiệt, Trường Thiên hắn tự nhiên sẽ không thua.

1690. Chương 1700: Cuộc Chiến Huynh Đệ. (2)

Chương 1700: Cuộc chiến huynh đệ. (2)

Lúc này sắc mặt Hư Thần có chút khó coi, lập tức hừ lạnh một tiếng, sau đó hần ngẩng đầu lên nhìn xem Yêu Thần nói tiếp:

- Hơn nữa người cũng chớ đắc ý, tiểu tử này cũng không phải đại biểu Yêu Thần Đảo người tham chiến.
- Không có cái gì gọi là cả, dù sao hần rất nhanh sẽ cùng ta về Yêu Thần Đảo rồi.

Yêu Thần thì không cho là đúng nhàn nhạt nói ra.

Hoàn toàn chính xác, lúc này đây Tần Phàm cũng không phải đại biểu Yêu Thần Đảo hần tham chiến.

Bất quá, Yêu Thần Đảo hần đồng dạng cũng có một người tiến vào cuộc chiến quán quân rồi.

Chỉ là, chứng kiến hai đạo thân ảnh trên chiến trường kia, hần ngược lại là lộ ra nụ cười khổ lắc đầu.

Mà ở bên kia, kết quả kỳ thật cũng sớm đã phân ra.

Tuy thực lực Chu Nhược đến từ Nữ Đế đảo không tệ, nhưng cuối cùng nhất vì ở trong trận đấu phía trước tiêu hao quá nghiêm trọng, vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại, cuối cùng nhất là thua ở trên tay Tiểu Chiến.

- Trận chiến kế tiếp là cuộc chiến quán quân cuối cùng, Tần Phàm đến từ Mạc Lợi Thần Đảo đối chiến với Tần Chiến đến từ Yêu Thần Đảo.

Lúc này Nguyên Hoàng khẽ cười nói, thời điểm sau khi đọc lên hai cái danh tự này, hần tựa hồ ẩn ẩn cảm thấy cái gì.

- Hai người bọn họ vậy mà đều là họ Tần?
- Đúng vậy a, như thế nào sẽ trùng hợp như vậy?
- Ta trước đây giống như chú ý tới ở mấy trận đấu phía trước, Tần Phàm cùng Tần Chiến này từng có tiếp xúc, ta trực giác cảm thấy hai người này hẳn là có quan hệ gì đấy.
- Ha ha, không phải là huynh đệ thất lạc chứ? Nếu quả thật là như thế này thì rất thú vị.

Nghe tuyên bố như thế, trong thánh phòng cũng xuất hiện các loại thanh âm nghị luận, rất nhiều người đều chú ý đến liên hệ vi diệu giữa Tần Phàm cùng Tần Chiến.

- Một trận chiến này, không dễ giải quyết a.

Trên thực tế, Yêu Thần đã sớm biết nội tình của hai người, lúc này không khỏi bất đắc dĩ thở dài:

- Để cho chính bọn hần giải quyết là tốt rồi, dù sao hai người bọn họ ai cầm đệ nhất đều giống nhau.
- Thật tốt quá! Tần Phàm hần vậy mà thật sự đánh bại Bạch Trường Thiên, đây chính là Hư Thần chi tử a! Lại đã trở thành Thất Kiếp Bán Thần, nắm giữ thần kỹ, vẫn bại bởi Tần Phàm! Chỉ cần qua một trận chiến nữa, Tần Phàm hẳn có thể đoạt giải quán quân rồi! Trong những người dự thi này, Bạch Trường Thiên là mạnh nhất, ta nghĩ một trận chiến cuối cùng này, Tần Phàm nhất định cũng có thể thắng được.

Ở chỗ người dự thi nghỉ ngơi, nghe được Nguyên Hoàng tuyên bố, lúc này Mạc Thiên Dương hưng phấn nhảy lên. Hần bây giờ là cảm thấy vô cùng may mắn lúc trước mình không có đi đắc tội Tần Phàm, ngược lại là tới giao hảo.

Lúc này Lăng Cầm không nói gì, nhưng mà trong đầu cũng không khỏi nghĩ lên tình cảnh lúc trước lần thứ nhất cùng Tần Phàm gặp nhau.

Vào lúc đó hai người Mộ Thanh Thanh cùng Kỷ Huyền Nhi lại chẳng biết tại sao, đột nhiên tâm hữu linh tê liếc mắt nhìn nhau, sau đó các nàng lại nhìn về phía trên chiến trường, chứng kiến hai bóng người sắp gặp gỡ kia, các nàng không khỏi nhíu mày một cái.

Mà trong chiến trường.

Nghe được Nguyên Hoàng tuyên bố đối thủ, Tần Phàm vốn là kẻ giật mình, sau đó lòng mảy may thời gian dần qua không khỏi chìm xuống. Tuy hắn đã sớm nghĩ qua hắn và Tiểu Chiến cuối cùng vẫn có thể sẽ gặp nhau, nhưng thời điểm thật sự đi vào, hắn vẫn là cảm giác có một ít khổ sở.

Hắn cũng không nghĩ ra lúc trước một con heo con đi theo hắn cùng vào Tân Thế Giới này, hôm nay đã phát triển đến trình độ này.

Hơn nữa, còn có thể đứng đối diện với hắn.

Đã từng là huynh đệ, nhưng hôm nay lại phải tiến hành quyết chiến.

Trong nội tâm Tần Phàm đột nhiên trở nên có chút mê mang, hắn không biết nên đi xử lý quan hệ cùng Tiểu Chiến như thế nào. xem tại

Theo đạo lý mà nói, hắn coi Yêu Thần Đảo như đại địch, hôm nay Tiểu Chiến gia nhập Yêu Thần Đảo, cũng có thể trở thành địch nhân của hắn mới đúng, nhưng thời điểm hai người chính thức đối mặt, hắn lại phát hiện mình căn bản chém không đứt một phần cảm tình kia.

Lúc này Nguyên Huyền Bát Quái đại trận lần nữa vận hành.

Cây cối bốn phía bắt đầu di động, hai mặt Bát Quái kia vào lúc đó chuyển đổi đi qua.

Mà rất nhanh, ở trước mặt Tần Phàm liền xuất hiện thân ảnh quen thuộc kia.

Ngay một cái chớp mắt chứng kiến đạo thân ảnh này, trong nội tâm Tần Phàm hiện lên rất nhiều hình ảnh, có ban đầu ở Vũ Thiên đại lục Yêu Thú Hoang Nguyên, trước sơn động vô danh kia lần thứ nhất gặp nhau, ở lúc vật lộn Thiên Sí Hồ ngoài ý muốn gặp lại, còn có ở thời điểm Nam Phong Tần gia... sau đó mang theo nó đi vào Tân Thế Giới, tiếng thứ nhất nó gọi là lão đại, giống như là một đứa trẻ mới tập nói gọi ra tiếng cha đầu tiên, nhìn xem hắn Hóa Hình trở thành bộ dáng hôm nay,... cuối cùng ngưng kết ở trước mắt.

Huynh đệ, lại gặp mặt.

- Lão đại...

Khi Tiểu Chiến bị đưa tới, thời điểm chứng kiến thân ảnh quen thuộc trước mắt kia, nội tâm của hắn cũng rất phức tạp, hắn là có thiên ngôn vạn ngữ, nhưng không biết từ chỗ nào kể đi ra.

Hắn nhớ rõ, là người trước mắt này cho hắn viên đan dược thứ nhất, mới để cho hắn có cơ hội phát triển lên, còn trở thành bá chủ của Yêu Thú Hoang Nguyên. Hắn nhớ rõ, bởi vì người trước mắt này, hắn mới có thể đi tới Tân Thế Giới, mới có thể hóa thành nhân hình, mới có được thực lực hôm nay.

Có thể nói, không có người trước mắt này, sẽ không có hắn ngày nay.

Hôm nay, nếu thật cùng với người trước mắt này đứng ở mặt đối lập, hắn làm không được.

- Nguyên Hoàng đảo chủ, ta...

Nghĩ tới đây, Tiểu Chiến ngẩng đầu lên nhìn xem Nguyên Hoàng chủ trì trên bầu trời, trong miệng phát ra âm thanh, muốn trực tiếp buông tha cho trận chiến này.

- Nếu như ngươi còn nghĩ ta là lão đại, thì hãy để cho ta nhìn ngươi tiến bộ như thế nào a.

Bất quá đúng vào lúc này, Tần Phàm bỗng nhiên mở lời cắt đứt hắn:

- Không muốn buông tha cho trận đấu, xuất ra toàn bộ thực lực của ngươi, cùng ta chiến một trận.

- Lão đại.

Tiểu Chiến khẽ giật mình.

- Đến đây đi, coi như là một trận chiến không cách nào tránh khỏi, chúng ta vẫn là huynh đệ.

Tần Phàm bỗng nhiên cười nhạt một tiếng nói ra.

Hắn nghĩ thông suốt rồi, nếu như đã không thể tránh né, như vậy liền để cho hết thảy thuận theo tự nhiên. Nếu kiêng kị như vậy, ý niệm trong đầu không được thông suốt, ngược lại đối với hắn tiến cảnh bất lợi, hắn cũng chỉ có được thực lực càng mạnh hơn nữa, mới có thể hướng Yêu Thần Đảo khiêu chiến.

Nghe vậy, hai con người của Tiểu Chiến đi lòng vòng, tựa hồ là đang tự hỏi ý tứ trong lời nói của Tần Phàm, nhưng tựa hồ lại có chút không rõ.

- Đó là nói lão đại người sẽ không quan tâm ta nữa hả?

Cuối cùng trong miệng hắn vẫn còn có chút tâm thần bất định hỏi thăm.

- Xem ra hắn vẫn là không hiểu nhiều sự tình.

Trong nội tâm Tần Phàm lắc đầu, biết rõ Tần Chiến gia nhập Yêu Thần Đảo, có lẽ căn bản sẽ không giống nhân loại suy nghĩ quá nhiều như vậy, cũng không biết về sau nếu như mình cùng Yêu Thần Đảo khai chiến, hắn kẹp lấy chính giữa sẽ là hậu quả gì.

1691. Chương 1701: Thắng Bại Nên Như Thế Nào? (1)

Chương 1701: Thắng bại nên như thế nào? (1)

- Nếu như tiến bộ của người để cho ta thoả mãn, ta sẽ cho phép người về sau tiếp tục gọi ta là lão đại.

Sau đó hắn chỉ là nhẹ nói, hắn biết rõ nếu như hắn không nói như vậy, chỉ sợ Tiểu Chiến sẽ không cùng hắn chiến một trận.

Nếu như Tiểu Chiến không chiến mà hàng, tất nhiên sẽ khiến cho càng nhiều nghị luận cùng suy đoán hơn nữa.

Cho nên hắn cần đi dẫn đạo đối phương.

- Tốt, nhất định sẽ không để cho lão đại thất vọng.

Nghe được Tần Phàm nói như vậy, con người của Tiểu Chiến quả nhiên là không khỏi sáng ngời, vội vàng mở lời nói ra.

Trên chiến trường, hai đạo nhân ảnh tương đối mà đứng.

- Như vậy, bắt đầu đi.

Nghe được Tiểu Chiến đáp ứng, Tần Phàm mỉm cười.

Trên thực tế, lúc trước hắn cũng đã xem qua Tiểu Chiến cùng Vu Quân Nhạc kia quyết đấu, biết rõ thực lực của Tiểu Chiến so với lúc trước cũng không biết là mạnh hơn bao nhiêu, có thể nói, Tiểu Chiến có thể đi đến nơi đây cùng hắn tiến hành quán quân chi tranh, tuyệt đối xem như là thực đến tên quy.

Ở bên trong những người dự thi khác, có lẽ cũng chỉ có Bạch Trường Thiên mới có thể so sánh với hắn.

- Lão đại, ta sẽ bắt đầu công kích.

Nghe vậy, lúc này tinh thần của Tiểu Chiến chấn động, bắt đầu cầm lấy hắc sắc cự cung trong tay, muốn đối với Tần Phàm thi triển công kích.

- Một trận chiến này, ta cũng sẽ không nhẹ tay với người.

Tần Phàm là mỉm cười nói ra.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn trực tiếp là thân hình lóe lên, vượt qua không gian mà đi.

Hắn biết rõ Tiểu Chiến am hiểu chính là công kích từ xa, hắn tự nhiên sẽ không cho đối phương cơ hội chiếm hết ưu thế.

Hắn cần nắm giữ chủ động, cận thân công kích.

Vào!

Ngay thời điểm Tiểu Chiến vừa mới chuẩn bị kéo cung, Tần Phàm đã xuyên việt không gian đi tới trước mặt của hắn, căn bản không để cho người phía trước cơ hội, hắn trực tiếp giơ nắm đấm lên, một quyền đánh ra.

Bồng!

- Lão đại đã nắm giữ năng lực xuyên việt không gian, cái này ta khó đánh a.

Thấy vậy, Tiểu Chiến không khỏi âm thầm phát khổ, hắn vội vàng giơ hắc sắc cự cung kia lên đi ngăn cản, cả hai đụng nhau, thân hình của hắn trực tiếp bị đánh bay hơn mười trượng.

- Tiếp tục.

Hắn còn chưa kịp trì hoãn một hơi, dưới chân Tần Phàm đạp mạnh, trực tiếp lại tới một hư ảnh Kỳ Lân gào thét mở ra miệng lớn, hướng về hắn cắn xuống.

- Phá vỡ!

Sắc mặt Tiểu Chiến lại biến đổi lần nữa, không kịp kéo cung, hắn cũng trực tiếp là một quyền nghênh tiếp.

Sưu sưu...

Hai cây gai nhọn Kim Sắc lập tức từ chỗ quả đấm của hắn phát ra, mang theo tốc độ cực nhanh, ở trên hư không kéo ra hai dấu vết sắc bén nóng rực, trực tiếp bắn về phía hư ảnh Kỳ Lân.

Phốc!

Cái năng lượng kia bộc phát, trực tiếp đánh bại Kỳ Lân hư ảnh kia rồi.

- Lực công kích này tăng lên không ít.

Chứng kiến Kỳ Lân gào thét của mình bị phá vỡ, Tần Phàm không khỏi có chút ngoài ý muốn, nhìn ra được gai nhọn công kích của Tiểu Chiến cho dù không thông qua hắc sắc cự cung kia, uy lực so với lúc trước cũng không biết tăng lên bao nhiêu.

Bất quá Kỳ Lân gào thét này chính là ở dưới trạng thái không phải Kỳ Lân ma thân của hắn phát ra, còn không có kích hoạt Phần Thần bí kỹ.

- Lão đại, cẩn thận rồi.

Mà ở một bên kia, Tiểu Chiến phá vỡ Kỳ Lân gào thét của Tần Phàm, hắn lập tức tìm một cái cơ hội, mạnh mẽ kéo cự cung màu đen trong tay, lập tức hào quang như là mặt trời sáng chói lập lòe.

- Cửu Tinh Liên Châu!

Sau đó một tiếng quát nhẹ ở trong miệng phát ra.

Sưu sưu sưu sưu sưu sưu sưu sưu vào...

Chín cây gai nhọn hoắt, lúc này giống như là chín ngôi sao từ trên trời giáng xuống, từng quỹ tích đặc thù, giống như là trận pháp vô hình, phong tỏa lấy không gian, hướng về Tần Phàm phô thiên cái địa công tới.

- Xem ra là phải coi người trở thành đối thủ một cấp bậc với Bạch Trường Thiên rồi.

Thấy vậy, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, trên khóe miệng giương lên mỉm cười nói ra. Nhìn ra được, hôm nay Tiểu Chiến vô luận là ở tốc độ phản ứng hay là kinh nghiệm đối chiến, các phương diện đều là sâu sắc tăng lên, còn nắm giữ các yêu thú kỹ cường đại.

Uy lực của yêu thú kỹ này, ít nhất có thể so sánh với Chung Cực cấp Bán Thần kỹ cấp bậc đại thành.

Không thể không nói, sau khi Tiểu Chiến đi tới Yêu Thần Đảo, thực lực này so sánh với lúc trước vừa mới Hóa Hình hoàn toàn chính xác là không cùng cấp bậc, có thể khẳng định, nếu một mực ở lại bên cạnh của hắn, người phía trước nhất định sẽ không tăng lên được nhanh như vậy. Dù sao hắn không phải Yêu tộc, không thể dạy bảo cho Tiểu Chiến như Yêu Thần Đảo vậy.

Phần Thần bí kỹ kích phát.

Kỳ Lân ma thân kích phát.

Trong cơ thể bốn đại thần thông vận chuyển cực hạn.

Lúc này Tần Phàm đem thực lực của mình cơ hồ đề tới trạng thái đỉnh phong. Đối mặt chín cây Kim Sắc gai nhọn rất nhanh tới gần đến trước mặt kia, hắn liên tục đánh ra ba quyền.

- Thanh Long Thám Trảo!

- Kỳ Lân gào thét!

- Đại La Diệt Ma Quyền!

Tam đại hư ảnh, một đầu Thanh Long, một đầu Kỳ Lân, một nắm đấm cự đại phân biệt nghênh hướng chín cây gai nhọn này, từng cái chống lại ba cây gai nhọn, lẫn nhau giao sát cùng một chỗ, kịch liệt va chạm.

Một lần thi triển ba lượt vũ kỹ!

Thấy một màn như vậy, toàn trường không khỏi kinh hô lần nữa, kể cả những đảo chủ kia ở bên trong cũng nhao nhao lộ ra khiếp sợ, phải biết rằng lúc trước Tần Phàm chỉ có thể một lần thi triển hai vũ kỹ mà thôi, hiện tại đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, vậy mà đã có thể đồng thời thi triển ba loại rồi.

Nói như vậy, cái năng lực kia cơ hồ đều là Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cường giả mới có thể có được.

Lại lần nữa là biểu hiện nghịch thiên.

Lần lượt biểu hiện yêu nghiệt như vậy, viễn siêu thiên tài tâm thường, cái này làm cho nhóm đảo chủ muốn không nghi ngờ hắn cũng không được.

- Lão đại thực là lợi hại.

Ngay cả Tiểu Chiến bên trong đối chiến với Tần Phàm cũng không khỏi có chút trợn mắt há hốc mồm, hắn hiện tại cũng không phải tiểu yêu tinh tinh mê mê lúc trước cái nữa rồi, đối với các sự tình trên võ đạo hắn so với trước kia biết được nhiều hơn rất nhiều, hắn thập phần tin tưởng một Lục kiếp Bán Thần có thể làm được trình độ này là nghịch thiên đến cỡ nào.

Mà ba chiêu vũ kỹ đồng xuất, uy lực kia tự nhiên là vô cùng kinh người, Cửu Tinh Liên Châu của hắn tuy mạnh, nhưng cũng chống cự không nổi vũ kỹ công kích uy lực có thể so với Chung Cực cấp Bán Thần kỹ kia, rất nhanh chín cây gai nhọn đã bị đánh tan.

Năng lượng đều bị trực tiếp tách ra, ba hư ảnh hướng về hắn mãnh liệt lao đến.

Sưu sưu sưu...

Hắn vội vàng liên phát sáu cây gai nhọn, lúc này mới thật không dễ dàng ngăn cản toàn bộ ba đạo công kích kia xuống.

Nhưng mà ba đạo hư ảnh kia mới vừa vận biến mất, thân ảnh của Tần Phàm lại lập tức xuyên việt không gian mà đến, trào vung lên, Tiểu Chiến phảng phất như nghe được có tiếng long ngâm bên tai mà đến, làm cho toàn thân hắn cũng không khỏi chấn động.

1692. Chương 1702: Thắng Bại Nên Như Thế Nào? (2)

Chương 1702: Thắng bại nên như thế nào? (2)

Căn bản không kịp tái sử dụng hắc cung công kích, vì vậy Tiểu Chiến dứt khoát thu cung.

Bên trong nắm đấm vươn ra Kim Sắc gai nhọn thật dài, tạo thành vũ khí mới cùng Tần Phàm giao phong kịch liệt .

Tiểu Chiến cũng không phải là không thể cận chiến công kích.

- Lão đại, kỳ thật ta cũng không phải chỉ am hiểu viễn trình công kích, người phải cẩn thận rồi.

Hắn bỗng nhiên nhếch miệng cười cười, một quyền đánh tới Tần Phàm, thời điểm Tần Phàm muốn cùng hắn đụng nhau chung một chỗ, nắm đấm kia bỗng nhiên đâm ra mười cây gai nhọn Kim Sắc, mỗi một cây đều mang theo kinh khí hung hãn, rung chuyển phòng ngự của Tần Phàm.

- Đúng vậy, vậy hãy để cho ta nhìn năng lực cận chiến của ngươi như thế nào là tốt rồi.

Hiện tại khí lực của Tần Phàm trải qua bốn lần Ma chủng Luyện Thể, tăng thêm có bốn đại thần thông hộ thể, tự nhiên là không sợ.

Hai người cũng bắt đầu thỏa thích thi triển công kích.

Lần lượt đối binh, Tiểu Chiến cận chiến công kích luôn có loại xuất kỳ bất ý, rất khó suy đoán đến gai nhọn của hắn sẽ ở nơi nào đột nhiên đâm ra, nếu thay đổi thiên tài khác, coi như là Bạch Trường Thiên, cùng hắn cận chiến như vậy chỉ sợ cũng lấy không đến chỗ tốt.

Nhưng phòng ngự của Tần Phàm cũng hết sức kinh người, nói như vậy, chỉ là một cây hai cây gai nhọn căn bản là khó có thể tạo thành tổn thương đối với hắn, ít nhất phải là ba cây trở lên công kích một vị trí mới có thể tạm thời phá vỡ phòng ngự.

Bất quá kỳ thật Tần Phàm cũng khó xúc phạm tới Tiểu Chiến, bởi vì quả đấm của hắn rơi vào trên người đối phương, thường thường là sẽ ở đó đâm ra mấy cây gai nhọn, để cho hắn rất khó tạo thành đại tổn thương cho Tiểu Chiến.

Rầm rầm rầm rầm rầm!

Có qua có lại.

Hai người giao chiến thập phần kịch liệt, hiện trường đã là một đồng bừa bộn, rất rõ ràng, ở dưới hai người điên cuồng công kích, dù là Nguyên Huyền Bát Quái đại trận cũng có chút ít ủng hộ không được.

Tốc độ nhanh, công kích cao, một ít người xem thực lực thấp là không khỏi thấy hoa mắt.

Dù là nhóm đảo chủ cũng âm thầm kinh ngạc, một mặt là kinh ngạc Tần Phàm cường đại nghịch thiên, một phương diện khác lại phát hiện thực lực của Tiểu Chiến cũng là thập phần yêu nghiệt. Đối với cái này Thần không khỏi gật đầu liên tục, rất rõ ràng hắn đối với vô luận là Tần Phàm hay là Tiểu Chiến đều lộ ra hết sức hài lòng.

Oanh!

Lại sau một lần giao đụng kịch liệt, thân ảnh hai người trong chiến trường bỗng nhiên tách ra, hai người đều trì hoãn thở ra một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn đối phương.

- Lão đại, ngươi thật lợi hại. Bất quá ta còn có một chiêu. Nếu như ngươi còn có thể tiếp được, ta cũng chỉ có thể nhận thua.

Trên mặt Tiểu Chiến đều là mồ hôi, tiếp theo là mang theo vui vẻ ngu ngơ nói ra.

- Vậy thì thi triển ra xem.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng nói ra, trải qua một trận chiến cùng Bạch Trường Thiên và Tiểu Chiến hiện tại, hắn dần dần quen thuộc đối với một ít năng lực của Lục kiếp Bán Thần, còn đối với năng lực của bốn đại thần thông cũng càng ngày càng dung hợp, thực lực tự nhiên là tăng nhiều, hiện tại cũng rất có tự tin.

- Tốt, vậy lão đại ngươi phải cẩn thận rồi.

Tiểu Chiến lại nhếch miệng cười nói.

Loong coong!

Mà sau một khắc, chỉ thấy nắm đấm của hắn nắm chặt, toàn thân của hắn bỗng nhiên dài ra vô số gai nhọn Kim Sắc, xem cả người thập phần dữ tợn, như là biến trở về bộ dáng bản thể thời điểm còn là Hồng Mục Chiến Trư, nhưng mà cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

- Lão đại coi chừng!

Tiểu Chiến lại một lần nữa nhấc nhổ, sau đó thấy hấn bỗng nhiên dưới chân đập mạnh một cái, toàn thân kim quang đại phóng, những kim quang này cho người một loại cảm giác thập phần sắc bén, như là từng thanh lợi kiếm Kim Sắc.

- Bạo Vũ Lê Hoa đâm!

Sưu sưu sưu sưu vào...

Bỗng nhiên những kim quang này hóa thành một cây gai nhọn hoắt, toàn bộ từ trên người hấn bay ra, hơn nữa sau đó giao hội thành một mũi nhọn tam giác, không ngừng xoay tròn, xem giống như một trận mưa sao chổi, khủng bố vô cùng.

Đây chính là một kích mạnh nhất của hấn rồi.

- Quả nhiên rất cường.

Đối mặt công kích này, Tần Phàm cũng không khỏi hai mắt ngưng tụ.

- Ma Tướng phụ thể!

Tiếp theo trong nháy mắt, trong miệng hấn quát khẽ một tiếng, bỗng nhiên Ma Tướng thần bí tôn quý hiện ra ở phía sau hấn, bất quá lúc này đây Ma Tướng kia cũng không có phát triển, mà là toàn bộ rút vào thân thể của hấn, lập tức có bốn cánh tay Ma Tướng cực lớn ở trên người biến ảo mà ra.

Bốn cánh tay này điều đại biểu lấy bốn đại thần thông mà hấn đã nắm giữ, ẩn chứa năng lượng cùng áo nghĩa vô thượng, cường đại vô cùng. Sau khi hấn đột phá đến Lục kiếp Bán Thần cùng ngộ ra bốn đại thần thông, rốt cục thì triển ra Ma chủng kỹ cải tiến này.

Ma chủng kỹ này không có mạnh như Ma Tướng quyền chính thức, nhưng mà lại càng dễ thi triển, hơn nữa có thể linh hoạt vận dụng.

Sau đó bốn cánh tay này, cộng thêm đôi tay của hấn, tổng cộng sáu cánh tay, tụ hợp thành hình hoa sen, sau đó hung hăng đẩy về phía trước, toàn thân Nguyên Giới chi lực cùng Ma chủng chi lực cuộn cuộn phát ra, chống đỡ một kích này của Tiểu Chiến.

Rầm rầm rầm oanh!

Không ngừng đối bính, gai nhọn hướng về bốn phía kích bắn, làm cho toàn bộ chiến trường lập tức trở nên chia năm xẻ bảy, thậm chí Nguyên Huyền Bát Quái đại trận kia cũng duy trì không được, hoàn toàn hỏng mất, những gốc cây cổ thụ che trời đều nhao nhao sụp đổ.

Bầu trời gió nổi mây phun, dưới mặt đất bụi mù bay múa, hai đạo thân ảnh đều hoàn toàn bị bao phủ ở trong đó, căn bản thấy không rõ bóng dáng hai người.

Thắng bại là như thế nào?

- Một trận chiến này quá đặc sắc rồi.

- Không thể tưởng được Tần Chiến này vậy mà cũng có được thực lực như vậy, xem tựa hồ so sánh với Bạch Trường Thiên cũng kém không đi đâu a!

- Đúng vậy, một chiêu yêu thú vũ kỹ này xem ra là không thua thần kỹ! Đây là bởi vì có chút yêu thú lợi hại, trời sinh có được năng lực thiên phú, toàn thân Tần Chiến này đều có thể phát ra gai nhọn, đoán chừng là một yêu thú cực kỳ lợi hại.

- Đúng vậy a, Tần Chiến rất mạnh, bất quá Tần Phàm hấn cũng là càng đánh càng mạnh.

- Không biết ai có thể thắng đây?

Chứng kiến chiến đấu trong sân, mỗi một khán giả đều là thấy trợn mắt há hốc mồm, vốn cho rằng lúc này đây xuất hiện hai thiên tài tuyệt thế yêu nghiệt như Bạch Trường Thiên cùng Tần Phàm đã đủ kinh người rồi, không có người nghĩ đến bây giờ lại thêm một cái.

Đương nhiên, Tiểu Chiến vốn không phải nhân loại.

Chiến đấu trên chiến trường kia, tất cả mọi người không khỏi cảm thấy con mắt đau nhức, bất quá lại không bỏ được dời ánh mắt, mỗi một cái đều là mở to mắt, cùng đợi kết quả cuối cùng xuất hiện.

Hai người đối bính giằng co thật lâu.

Hô...

Thắng đến Yên Vân trong sân tán đi một nửa, một âm thanh bật hơi ở giữa sân vang lên rõ ràng.

Hết thấy đều kết thúc, hai đạo thân ảnh ở trong đó thời gian dần qua hiển lộ đi ra.

1693. Chương 1703: Quán Quân!

Chương 1703: Quán quân!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lúc này sắc mặt Tiểu Chiến có chút tái nhợt, nhưng trong đôi mắt vẫn có lấy thần thái tỏa sáng. Gai nhọn trên người hắn đã được thu toàn bộ, nhìn xem Tần Phàm, thần sắc tràn đầy sùng bái.

- Lão đại người quá mạnh mẽ, ta không phải là đối thủ của người.

Sau đó trong miệng hắn lại có chút bất đắc dĩ mở lời nói ra.

- Thực lực của người đã để cho ta thập phần ngoài ý muốn rồi.

Lúc này Tần Phàm bình tĩnh đứng tại chỗ, mỉm cười. Hắn lúc này, Ma Tướng sau lưng cũng đã biến mất, nhưng tinh thần khí chất của hắn cũng đã xảy ra một loại biến hóa cực lớn, cho người một loại cảm giác thâm bất khả trắc.

- Ta đây có thể tiếp tục gọi lão đại là lão đại hay không?

Tiểu Chiến lại đầy cõi lòng chờ mong hỏi thăm.

Nghe vậy, Tần Phàm trầm mặc lại.

Trước đây, hắn sở dĩ nói như vậy, bất quá chỉ là muốn dẫn đạo Tiểu Chiến cùng hắn quyết chiến, tránh cho những người khác hoài nghi mà thôi, trong lòng của hắn kỳ thật vẫn còn có chút lo lắng quan hệ giữa bọn hắn này.

Nếu như ngày sau hắn lên Yêu Thần Đảo, phải làm như thế nào?

Chứng kiến Tần Phàm trầm mặc, Tiểu Chiến lộ ra vẻ thất vọng.

- Có thể.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm bỗng nhiên lại ngẩng đầu lên nói ra.

Đã quyết định thuận theo tự nhiên, trong lòng của hắn cũng có quyết định, chỉ cần ngày sau thời điểm hắn lên Yêu Thần Đảo, Tiểu Chiến không ở trước mặt hắn, như vậy bọn hắn vĩnh viễn không phải là địch nhân. Ít nhất, hiện tại bọn hắn còn có thể làm huynh đệ.

- Thật tốt quá, Nguyên Hoàng đảo chủ, ta nhận thua!

Đạt được Tần Phàm đáp ứng, trên mặt tiểu Chiến cực kỳ vui vẻ, trên mặt tách ra dáng tươi cười hưng phấn, sau đó hắn có chút kích động lớn tiếng hướng lên trời không kêu gào.

Cái này ý nghĩa Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây quán quân đã sinh ra đời rồi!

Tần Phàm thắng!

Hắn là quán quân!

Toàn trường rung động hoan hô.

Một người dự thi đến từ Thần Đảo không biết tên, lúc bắt đầu chỉ là một Ngũ kiếp Bán Thần, cuối cùng lại đánh bại nhiều thiên tài danh xưng Thần Đảo như vậy, nhiều Lục kiếp Bán Thần như vậy, thậm chí Thất Kiếp Bán Thần...

Hắn cùng nhau đi tới, có thể nói là kỳ tích, có thể nói là Truyền Kỳ!

Thật bất khả tư nghị!

- Tần Phàm hẳn vậy mà thật sự lấy được quán quân Thần Đảo thiên tài chiến lần này! Trời ạ, Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta vậy mà sinh ra một quán quân rồi!

Chỗ người dự thi nghỉ ngơi, Mạc Thiên Dương hưng phấn nhảy tưng tưng.

Ban đầu nghe Tần Phàm đối với Mạc Lợi Đảo chủ hứa hẹn hẳn muốn lấy được Top 10 Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, lúc ấy nghe giống như là chuyện cổ tích, thậm chí trong lòng của hắn cũng có chút cảm thấy Tần Phàm chính là nói chuyện hoang đường viển vông.

Nhưng hôm nay, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, giấc mộng này đã thành sự thật!

Hơn nữa vượt xa mục tiêu ban đầu!

- Hẳn thật sự làm được.

Trên miệng Mộ Thanh Thanh không nói gì, trên mặt cũng không có quá nhiều biểu lộ, chỉ là trong tâm lặng lẽ nói.

Kỷ Huyền Nhi gần đây sẽ không biểu đạt tâm tình của mình, nhưng lúc này cũng không khỏi vì nam nhân của mình mà tự hào, trong đôi mắt tràn đầy thần thái, khó được nhoẻn miệng cười, làm cho rất nhiều người dự thi thiên tài trong khu nghỉ ngơi cảm giác được kinh diễm vô cùng.

Nhưng mà, mỗi người đều nhớ rõ, nữ tử tuyệt diễm này là thuộc về nam tử lóa sáng nhất dưới chiến trường kia.

Xem qua Tần Phàm biểu hiện nghịch thiên, không người nào dám có ý nghĩ không an phận.

- Nếu như không có vấn đề thân phận của hắn thật là tốt biết bao...

Trong cung điện kim quang, lúc này trong nội tâm Mạc Lợi Đảo chủ lộ ra vô cùng cảm khái. Hắn lúc trước cũng không tin Tần Phàm có thể thật sự hoàn thành hứa hẹn, càng thật không ngờ hiện tại Tần Phàm vậy mà lấy được quán quân của toàn bộ Thần Đảo Thiên Tài Chiến.

Là không thể tưởng tượng nổi cỡ nào, là kỳ tích cỡ nào.

Bởi vì Tần Phàm, cái tên Mạc Lợi Đảo chủ này sẽ truyền ra trong toàn bộ Tân Thế Giới, Mạc Lợi hắn cũng sẽ cùng theo có mặt mũi, vinh quang ngàn vạn.

Bất quá, hiện tại trong lòng hắn có chút tâm thần bất định.

Bởi vì hoài nghi trên người Tần Phàm thuộc về Thiên Thần dư nghiệt, hắn sắp sẽ mất đi hết thảy vinh quang, kể cả cơ hội tiến vào Top 10 kia mang đến, hắn cũng sẽ đánh mất toàn bộ.

- Quán quân sinh ra đời, Nguyên Hoàng ngươi còn không đi tuyên bố.

Lúc này Yêu Thần mặt mang mỉm cười, thanh âm ở trong cung điện kim quang vang lên.

Nghe vậy, Nguyên Hoàng vốn là khẽ giật mình, sau đó hắn hướng về một đám đảo chủ hỏi:

- Các vị đảo chủ ý định như thế nào? Nếu như không có vấn đề, tại hạ sẽ tuyên bố kết quả.

Các vị đảo chủ, lúc này thần sắc đều khác nhau, nhưng không có người đưa ra dị nghị.

Phía dưới là có ngàn vạn người xem nhìn quán quân sinh ra đời, bọn hắn còn có cái gì để nói đây.

Nguyên Hoàng cuối cùng nhìn thoáng qua Hư Thần.

- Tuyên bố đi, sau đó để cho tất cả người xem ly khai.

Hư Thần thì hừ lạnh một tiếng nói ra.

Nguyên Hoàng nhẹ gật đầu, sau đó bay đi ra ngoài, lập tức thanh âm ngưng tụ, hướng về toàn trường cao giọng tuyên bố:

- Ta Nguyên Hoàng, là người chủ trì Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, lúc này tuyên bố quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này là đến từ Mặc Lợi Thần Đảo... Tần Phàm.

Đến tận đây, Thần Đảo Thiên Tài Chiến đã kết thúc.

Toàn trường bộc phát ra một lần hoan hô càng lớn.

Mà đứng ở bên trong chiến trường, lúc này trong nội tâm Tần Phàm lại từ vừa mới bắt đầu có một chút hưng phấn, sau đó thấp trầm xuống, lúc này hắn bỗng nhiên cảm thấy một tia sa sút thật sâu.

Trong lòng của hắn vào lúc này hiện lên bóng hình xinh đẹp kia.

- Ta biểu hiện ra càng xuất sắc, nhưng nàng không có trông thấy lại có làm được cái gì?

Lúc này lòng của hắn có chút run rẩy, mỗi một dây thần kinh tựa hồ cũng như nói ra một phần tưởng niệm kia.

Theo vừa đến nơi đây cảm ứng được một tia khí tức, đến bây giờ hoàn toàn biến mất, không có dấu vết có thể tìm ra.

Thậm chí hiện tại hắn đã không dám khẳng định đối phương là thật không xuất hiện qua ở Thiên Tài Đảo nữa.

- Tỷ tỷ... không, Tần Li... Kỷ Li... Thê tử của ta... Nàng ở nơi nào...

Tần Phàm trong khoảng thời gian ngắn cảm giác được tinh thần của mình chăm chú kéo căng, suy nghĩ ngàn vạn, khó có thể hoà giải.

Hắn đứng ở bên trong chiến trường, thanh âm bốn phía như là thoáng cái biến mất.

Hắn trở nên hốt hoảng.

- Ta đang đợi người...

Bỗng nhiên, trong hoảng hốt hắn nghe được một thanh âm thần bí, không biết là từ đâu truyền đến, thập phần phiêu miểu, không phải truyền vào lỗ tai của hắn, là trực tiếp truyền vào đến ở chỗ sâu trong linh hồn của hắn.

- Cái gì, a...

Trong nội tâm Tần Phàm mạnh mẽ nhảy dựng, từ trong hoảng hốt phục hồi tinh thần lại.

Hắn giống như phát điên nhìn quanh bốn phía, triển khai tinh thần lực của mình muốn tìm kiếm một tia dấu vết, nhưng cái thanh âm này đã hoàn toàn biến mất, hoàn toàn vô tích có thể tìm ra. truyện cập nhật nhanh nhất tại chấm

- Vừa rồi đến tột cùng là chuyện gì phát sinh? Cái thanh âm kia là đến từ đâu?

Một lát sau, Tần Phàm rốt cục thanh tỉnh lại, nhưng trong nội tâm vẫn có nghi hoặc không giải được, hắn rất muốn sớm chút biết rõ Tần Li hiện tại đến tột cùng là ở phương nào.

1694. Chương 1704 : Gặp Mặt Các Đảo Chủ.

Chương 1704 : Gặp mặt các đảo chủ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hắn như rơi vào trong mộng, cũng không biết vừa rồi trải qua có phải ảo giác hay không.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

- Chúc mừng người, Tần Phàm, người đã lấy được quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây rồi.

Thanh âm của Nguyên Hoàng lúc này lại từ trên trời truyền đến, cũng đưa hắn từ trong mộng gọi tỉnh lại:

- Bất quá, một hồi đảo chủ chúng ta có lẽ sẽ có chút ít sự tình muốn hỏi người.

- Có chuyện hỏi ta?

Nghe được thanh âm của Nguyên Hoàng, Tần Phàm ngẩn người, đã qua thật lâu, hắn mới hồi phục tinh thần lại, giống như còn có chút trì độn.

Mà hắn lúc này hướng về tứ phía nhìn lại, những người xem kia đã bắt đầu nguyên một đám biến mất, trong nháy mắt hội trường này không còn một ai.

Hắn giống như ẩn ẩn cảm thấy cái gì.

Nhưng vào lúc này.

- Tần Phàm, lên đây cho bản đảo chủ đi!

Một bàn tay cự đại bỗng nhiên từ bầu trời đáp xuống, trực tiếp hướng về Tần Phàm bao trùm mà đến.

Rầm rầm rầm oanh...

Bàn tay kia có kinh khí cực lớn từ trên trời giáng xuống, che khuất bầu trời hướng về Tần Phàm rơi xuống.

Tần Phàm tự nhiên không biết nội dung cùng cái nhìn trước đây tất cả đại đảo chủ nghị luận đối với hắn, lúc này hắn vẫn còn đang suy tư các vị đảo chủ tìm hắn có chuyện gì, bỗng nhiên chứng kiến bàn tay cực lớn này hướng về hắn mà đến, không khỏi là sắc mặt biến đổi.

Vừa rồi Nguyên Hoàng nói coi như khách khí, mà bây giờ khí thế bàn tay kia hung hung, càng giống như là cường thịnh, không được phép cự tuyệt.

- Là vị đảo chủ nào xuất thủ đối với ta?

Hắn nhướng mày, trong nội tâm đang suy đoán. Ở hắn nghĩ đến, trong bảy mươi hai đảo chủ này ngoại trừ Yêu Thần, hắn có lẽ thật không biết mình cùng đảo chủ nào có cừu oán. Dù là Yêu Thần, đối phương cũng là chưa hắn nhận thức hắn mới đúng.

Hắn có chút không rõ ràng cho lắm.

- Chẳng lẽ là Hư Thần kia, bởi vì ta đánh bại con của hắn, cho nên muốn nhắm vào ta sao? Bất quá đảo chủ cấp cường giả, là thực lực cùng địa vị bậc nào, chắc có lẽ không như thế mới đúng. truyện copy từ

Mặt khác hắn lại nghĩ nói.

Hắn nghĩ Hư Thần chắc có lẽ không nhỏ mọn như vậy.

Nghe nói đối phương vẫn là mấy siêu cấp cường giả thực lực địa vị bài danh hàng đầu trong Tân Thế Giới, hắn đã bại Bạch Trường Thiên toàn bộ là bằng thực lực, không có bất kỳ hư giả, đối phương có lẽ không có lý do ra tay đối với hắn mới đúng.

- Đảo chủ cường giả có thể muốn làm như thế nào thì làm như thế đó sao? Cho dù ta lấy được quán quân, ở trong mắt của bọn họ vẫn là cái gì cũng không phải?

Nhưng vô luận ai ra tay đối với hắn, sau khi cảm thấy kinh khí cự đại kia, tâm tình của Tần Phàm cũng không phải rất tốt.

Không sai, nhìn đến bàn tay kia cách hắn càng ngày càng gần, lúc này hắn là thấy cảnh thương tình rồi. Trong óc xuất hiện một màn Tần Li Hoa Diệp bị bắt đi lúc trước.

Tuy hắn có thể cảm giác được khí tức của hai bàn tay này cũng không giống nhau, nhưng bàn tay cự lớn này đã để lại trong lòng hắn một bóng mờ.

Thời điểm bàn tay sắp muốn bắt lấy hắn, hắn bỗng nhiên sinh ra một kháng cự chi tâm rất mạnh.

Hắn thập phần không cam lòng!

Hắn lúc này cũng sinh ra một loại dũng khí, dù cho đối phương là một đảo chủ, hắn cũng không để bàn tay này bắt được!

Bất quá lúc này, bàn tay kia cuộn cuộn mà đến, phảng phất giống như là đến từ vũ trụ, hắn cảm giác được toàn thân của mình đều cứng ngắc lại, khí cơ hoàn toàn bị tập trung. Hắn không thể động đậy, hắn muốn phản kháng, nhưng mà vô lực như thế, đó là đảo chủ cường giả đã tiến hành phong tỏa đối với hắn, cho dù thực lực của hắn bây giờ đã có thể so sánh với Thất Kiếp Bán Thần, nhưng so sánh với đảo chủ cường giả vẫn là quá xa rồi.

Cái chênh lệch này rất khó vượt qua.

100m.

50m.

30m!

- A...

Ngay thời điểm sẽ bị bắt chặt, yết hầu của Tần Phàm bỗng nhiên phát ra gào thét không cam lòng, Tứ đại Ma chủng trong cơ thể điên cuồng chấn động. Ma chủng thần thông tầng tầng bộc phát ra, Ma Tướng phụ thể, vào lúc đó bốn cánh tay thần thông phát ra.

Ông!

Rốt cục, thời điểm bàn tay kia muốn chụp xuống, hắn bước vào trong không gian, tiếp theo trong nháy mắt liền trực tiếp xuất hiện ở phía trên giữa không trung.

- Xin hỏi các vị đảo chủ, Tần Phàm phạm vào cái gì sai, chẳng lẽ cái này là đái ngộ của quán quân sao?

Lúc này hai mắt hắn đỏ lên, trừng mục muốn nứt, hắn gắt gao nhìn xem cung điện kim quang kia, trong miệng điên cuồng mà phát ra âm thanh.

Dĩ nhiên là giãy giụa rồi hả?

Thấy một màn như vậy, chúng đảo chủ giật mình.

Hư Thần ra tay cũng giật mình.

Hư Thần hắn là cái thực lực gì? Bên trong đảo chủ cũng là tồn tại có thể đứng vào trước vài tên, tuy vừa rồi chỉ là tùy ý phát chiêu, không có sử dụng bao nhiêu thực lực, nhưng uy năng cùng uy áp này cũng là vô cùng cường đại, tin tưởng dù là đại năng cường giả, Cự Đầu cường giả cũng là dễ như trở bàn tay mới đứng.

Nhưng Lục kiếp Bán Thần nho nhỏ này vậy mà có thể thoát khỏi!

Hắn không thể tin được.

- Nghiệp chướng, lại vẫn dám chống cự bốn tọa! Lên cho ta!

Lập tức hắn cảm giác được mặt bị hao tổn, lập tức sắc mặt giận dữ, bàn tay kinh khí cự đại kia lúc này như là đầy biến mò kim, mạnh mẽ một phen, lần nữa hướng tới Tần Phàm áp đi.

Lúc này đầy kinh khí kia cuộn cuộn, bàn tay giống như là tản ra liệt hỏa hùng hực, mà đồng thời không gian cũng hoàn toàn phong tỏa, Tần Phàm ngay cả xuyên việt không gian cũng không thể.

- Ha ha, ta đạt được quán quân, cũng không hy vọng xa vời có ban thưởng gì, bất quá cũng chưa nghĩ sẽ bị đối đãi như vậy? Chẳng lẽ không để cho người dự thi về sau cảm giác được trái tim bằng giá sao?

- Trước kia Nguyên Hoàng đảo chủ cũng chỉ là nói các vị đảo chủ có chuyện hỏi ta, nhưng hiện tại xem ra chẳng lẽ coi ta như là phạm nhân hay sao? Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này cùng nhau đi tới, ta tự cho

là không có phạm sai lầm gì, không biết các hạ là vị đảo chủ nào, ta ở nơi nào xúc phạm đến các hạ? Các vị đảo chủ ời, Tần Phàm không dám không theo, nhưng nếu lấy mạnh hiếp yếu, Tần Phàm không phục!

Lúc này Tần Phàm cảm giác được mình căn bản không cách nào nhúc nhích, không cam lòng, bi phẫn, còn có một loại cảm giác khuất nhục, làm cho hắn giận dữ giữa mặt lên trời cười to, một câu một câu trực tiếp hướng về cung điện kim quang gầm nhẹ nói.

Nghe thanh âm không kiêu ngạo không tự ti như thế, các vị đảo chủ lúc này không không khỏi động dung.

Đối mặt Hư Thần uy áp, còn có thể phát ra âm thanh, một phần ý chí cùng dũng khí này, đã là thể gian hãn hữu.

- Hư Thần, đã đủ rồi.

Lúc này một thanh âm lộ ra ôn hòa hơn rất nhiều vang lên, sau đó chỉ thấy không trung vào lúc đó nhanh chóng xuất hiện một ngón tay, một ngón tay này mạnh mẽ điểm vào trên bàn tay kinh khí kia.

Oanh!

Một tiếng bạo tạc, hư không như là hồ nước đầy ra, sau đó cả hai đồng thời hóa thành hư vô.

- Yêu Thần, ngươi muốn làm gì!

Hư Thần lập tức giận dữ.

1695. Chương 1705: Gặp Mặt Các Đảo Chủ. (2)

Chương 1705: Gặp mặt các đảo chủ. (2)

- Tần Phàm hắn nói không sai, chúng ta cũng chỉ là muốn hỏi hắn mà thôi, nhưng hắn không phải phạm nhân, tối đa chỉ là có hiềm nghi mà thôi. Huống chi trước kia người cũng đã nói, để cho con của người cùng một chỗ đến đây tiếp nhận thẩm vấn, nếu như ta cũng đem con của người kéo đến như vậy, không biết người có ý kiến hay không.

Nhưng Yêu Thần chỉ là nhàn nhạt mở lời nói ra.

- Hừ.

Trên mặt Hư Thần âm trầm biến sắc, nhưng lại không có cách nào phản bác, cuối cùng nhất chỉ là hừ lạnh một tiếng.

- Tần Phàm, ngươi lên đây đi.

Thấy vậu Thần mỉm cười, giải khai trói buộc của Tần Phàm, sau đó ôn hòa mở lời nói ra.

- Cái gì?

Nghe thanh âm đối thoại như thế, Tần Phàm ở phía dưới trong nội tâm rất là chấn động.

- Vừa rồi người muốn bắt ta là Hư Thần, nhưng người nói chuyện thay ta... Dĩ nhiên là Yêu Thần? Làm sao có thể?

Hắn không thể tin được lỗ tai của mình. Lúc này trong nội tâm các loại tâm tư phức tạp hiện lên, có chút khó có thể tiếp nhận. truyện copy từ

Hắn cho tới nay đều xem Yêu Thần là đại địch.

Nhưng hiện tại, đối phương vậy mà giúp hắn nói chuyện, hơn nữa giọng điệu này vẫn là ôn hòa như vậy, giống như là một trưởng bối bảo hộ hậu bối của mình.

- Bất quá, Yêu Thần khả năng còn không biết ta đến từ Vũ Thiên đại lục, không biết ta sớm muộn sẽ lên Yêu Thần Đảo, hơn nữa đã nhìn thấy quan hệ của ta cùng Tiểu Chiến, cho nên mới giúp ta nói chuyện? Như vậy... ta phải dặn dò Tiểu Chiến. Để cho hắn ngàn vạn lần không thể nói cho Yêu Thần sự tình ta tới từ Vũ Thiên đại lục.

Trong nội tâm Tần Phàm trong khoảng thời gian ngắn, đã hiện lên các loại tâm tư cực kỳ phức tạp.

Trong lòng của hắn âm thầm cho rằng, coi như là Yêu Thần giúp hắn nói chuyện, nhưng nếu có thể xác định Tần Li là bị hắn bắt đi, như vậy cuối cùng bọn hắn cũng là địch nhân.

Lúc này, hắn âm thầm hít một hơi, để cho tất cả suy nghĩ của mình đều toàn bộ bình tĩnh lại.

- Nếu các vị đảo chủ ời, Tần Phàm tự nhiên tuân mệnh.

Sau đó hắn lần nữa khôi phục thông dong, bay vào trong cung điện kim quang.

Oanh!

Mà vừa tiến vào đến trong cung điện kim quang có bảy mươi hai đảo chủ này, lập tức cảm giác được một loại uy áp vô hình ngăn cách hư không mà đến, giống như là có từng tòa Đại Sơn, có nguyên một đám đại dương mệnh mông, phô thiên cái địa hướng hắn áp đi.

Thực lực chênh lệch thật sự quá lớn, tuy những đảo chủ này đều không có chủ động phát ra khí thể như thế nào, nhưng nơi này chính là bảy mươi hai đảo chủ tề tụ, cơ hồ có thể nói là đại biểu cho bảy mươi hai cường giả cường đại nhất trong toàn bộ Tân Thế Giới.

Đoán chừng cho dù thay đổi Bát kiếp Bán Thần khác đến, ở trước mặt những người này cũng là đại khí cũng không xuất ra thoáng một phát.

Mà Tần Phàm cũng không biết bao lâu không có cảm thụ qua loại cảm giác này rồi, trước đó lần thứ nhất đoán chừng vẫn là ở Vũ Thiên đại lục gặp mặt mấy vị Thánh Tôn. Bất quá kại chỉ là mấy vị Thánh Tôn, so sánh với loại khí thể trước mắt này, cũng còn kém hơn rất xa.

Huống chi hiện tại hắn cũng đã là Lục kiếp Bán Thần, cũng không phải là một Linh Vũ Sư nho nhỏ lúc trước rồi.

Nhưng vẫn là một loại vô lực cảm giác kia, ở trước mặt những người này, Tần Phàm cảm giác được mình căn bản không có sức phản kháng chút nào, hắn có một loại cảm giác, bên trong bảy mươi hai người này, tùy tiện một cái chỉ cần động ngón tay cũng có thể tru sát mình.

Cái thực lực sai biệt to lớn này, coi như là thực lực của hắn có thể so với Thất Kiếp Bán Thần đại năng cường giả cũng vu sự vô bổ.

Đặc biệt là thời điểm ánh mắt uy nghiêm tôn quý của bảy mươi hai người kia đều rơi vào trên người hắn, hắn càng cảm giác được một loại uy áp vô cùng cường đại, hắn cảm giác được tất cả bí mật của mình phẳng phát giống như trong nháy mắt bị xuyên thủng.

Ở trước mặt những đảo chủ này, Tần Phàm cảm giác được một loại uy áp đến từ linh hồn.

Sau khi hắn tiến vào cung điện kim quang này, toàn thân cứng ngắc, lúc này bảy mươi hai đảo chủ là vây quanh một cái bàn tròn mà ngồi, hắn cách bàn tròn đại khái còn có 30m, nhưng rốt cuộc không cách nào tái tiến một bước rồi.

Thậm chí là nhúc nhích cũng thập phần khó khăn.

Thẳng đến bốn khóa Ma chủng cùng Bạch Hổ châu trong thân thể chấn động phát ra chống cự, lúc này hắn mới cảm giác khá hơn một chút.

Hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn đến hai đảo chủ lúc này ngồi cách hắn gần nhất.

Một đảo chủ mặc Tử Kim bào, xem tôn quý uy nghiêm vô cùng, hai đầu lông mày mang theo một cổ khí lạnh, trong ánh mắt nhìn xem Tần Phàm, nhất là đạo ánh mắt này cho người áp lực lớn nhất.

Cái đảo chủ khác là một trung niên nhân ôn nhả, ở trong một đám đảo chủ ngược lại là lộ ra tương đối tuổi trẻ, hần ăn mặc một thân áo đen, tóc dài màu đen một mực rủ xuống đến bên hông, làn da thì cơ hồ trong suốt, mang trên mặt một nụ cười ôn hòa nhìn xem Tần Phàm.

Tần Phàm trực giác cảm thấy, hai người này có lẽ là Hư Thần cùng Yêu Thần, vừa rồi bởi vì hần mà tiến hành qua một lần giao thủ.

- Tần Phàm bái kiến các vị đảo chủ.

Cố gắng để cho tinh thần của mình trấn định lại, lúc này Tần Phàm có chút khom người, có chút cung kính hướng về bảy mươi hai đảo chủ hành lễ nói ra.

Biểu hiện của hần thật ra khiến không ít đảo chủ âm thầm gật đầu, có thể ở trước mặt bọn hần bảo trì phần bình tĩnh này, toàn bộ Tân Thế Giới có thể nói không có mấy người, huống chi đối phương chỉ là một Lục kiếp Bán Thần.

- Tần Phàm, chúng ta đã biết rõ thân phận của ngươi là Thiên Thần dư nghiệt, còn không mau thừa nhận!

Bỗng nhiên, thanh âm của Hư Thần ở trong cung điện kim quang vang lên, như là chân lời, bí mật mang theo uy áp cuộn cuộn cơ hồ muốn cho Tần Phàm quỳ xuống tại chỗ.

- Thiên Thần dư nghiệt?

Nghe được tiếng quát của Hư Thần, trong nội tâm Tần Phàm lập tức chấn động, trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc...

Hần ở chỗ Long Thần biết được qua Thiên Thần cùng Nhân Thần tâm đó phát sinh đấu tranh, tự nhiên là nghe được ý tứ của Thiên Thần dư nghiệt này, nhưng hần là như thế nào cũng không nghĩ ra mình vậy mà sẽ bị coi như là Thiên Thần dư nghiệt!

- Hư Thần Đảo chủ nói đùa, tại hạ làm sao có thể sẽ là Thiên Thần dư nghiệt.

Sau một lát, Tần Phàm chính sắc nói ra.

Hần tuy không biết những đảo chủ này trước kia tiến hành thảo luận qua đối với mình như thế nào, nhưng từ chỗ Long Thần lấy được tin tức Thiên Thần cùng Nhân Thần đại chiến đã biết rõ, Thiên Thần dư nghiệt có thể nói là công địch của nhân loại, một khi thân phận này bị gắn vào đầu của mình, vậy khẳng định là mỗi người sẽ tru diệt.

- Ngươi còn muốn nói xảo! Đảo chủ chúng ta sẽ không oan uổng ngươi, đủ loại chứng cứ cho thấy, ngươi là Thiên Thần dư nghiệt! Ngươi nói xảo đều sẽ vô dụng thôi.

Nghe Tần Phàm phủ nhận, hai mắt Hư Thần nhìn chăm chăm vào Tần Phàm, khí thế tăng cường, như là một tòa Đại Sơn vô hình trấn áp mà đi, muốn ở tinh thần bức bách Tần Phàm thừa nhận.

1696. Chương 1706 : Ta Nguyên Ý Thắng Thấn.

Chương 1706 : Ta nguyên ý thắng thấn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Lực lượng của Hư Thần sao mà cường đại, chỉ là một cái ánh mắt cũng đã muốn cho người khó có thể chịu đựng được, nếu thay đổi Lục kiếp Bán Thần bình thường khác, chỉ sợ lúc này đã sớm tinh thần sụp đổ rồi.

Dù là Tần Phàm, lúc này cũng cảm giác được mình giống như là một chiếc lá ở trong mưa to gió lớn, phiêu linh lầy, tùy thời muốn ngã lật, bất quá hần gắt gao cắn răng, mấy lần cơ hồ muốn quỳ rạp xuống đất, nhưng hần lại thắng eo, ngẩng đầu lên bất khuất nói:

- Tại hạ tuyệt đối không phải Thiên Thần dư nghiệt, hi vọng các vị đảo chủ minh giám.

Vấn đề này quan hệ trọng đại, là tuyệt đối không thể loạn nhận.

Một khi thừa nhận, chờ đợi hần sẽ là vạn kiếp bất phục, không có người có thể cứu được hần.

- Hừ, ta nhìn người chưa thấy quan tài không rơi lệ rồi, người đã không thừa nhận, như vậy để cho bản đảo chủ trực tiếp tìm tòi linh hồn trí nhớ của người là tốt rồi.

Thấy Tần Phàm ương ngạnh như thế, lúc này Hư Thần vỗ chỗ ngồi đứng lên.

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi là sắc mặt biến đổi. Mặc dù hần biết mình không phải là Thiên Thần dư nghiệt. Nhưng bí mật của hần nhiều không kể xiết, làm sao có thể để người tìm tòi trí nhớ của hần, nếu những bí mật trong trí nhớ hần bị tiết lộ ra ngoài, cho dù chứng minh hần không phải Thiên Thần dư nghiệt, nhưng đối mặt phiền toái chỉ sợ sẽ không thấp hơn chuyện này.

Gần kề chỉ là trí nhớ của kiếp trước, hần sẽ không cách nào giải thích.

Quả đấm của hần lúc này nắm thật chặt, trong lòng vô cùng không cam lòng.

Thực lực!

Nói cho cùng đều là thực lực của hần chưa đủ, mới có thể bị coi rẻ như thế. Ở trước mặt những đảo chủ này, hần giống như là con sâu cái kiến, ngay cả thủ đoạn tìm tòi trí nhớ không có nhân đạo như vậy hần cũng không có lực đi phản kháng.

Mà hần đối với Hư Thần trước mắt này, trong nội tâm vào lúc đó là oán hận trở nên sâu đậm.

Phía trước không nói hai lời, trực tiếp bắt mình, hiện tại càng là thảm vận không có vài câu, liền muốn tiến hành sưu tầm trí nhớ. Hần căn bản là ngay cả cơ hội cự tuyệt cũng không có.

Hần hận a!

Hần hận thực lực của mình không đủ.

- Các vị đảo chủ, ta cảm thấy được mỗi người đều có quyền lợi giữ lại bí mật của mình... Hơn nữa nếu như cưỡng hoành tìm tòi trí nhớ của ta, còn có thể tạo thành tổn thương đối với linh hồn của ta, đối với võ đạo tương lai của ta sẽ tạo thành trở ngại thật lớn...

Nhưng vào lúc đó, hần cũng chỉ có thể tận lực khắc chế chính mình, cố gắng để ình bảo trì trấn định, hần nhìn bảy mươi hai đảo chủ xem đang ngồi, sau đó thử mở lời nói ra.

Thời điểm ánh mắt của hần chứng kiến Mạc Lợi Đảo chủ, hần dừng lại một hồi, phát ra một tín hiệu cầu viện. Nói như thế nào hần cũng là xuất từ Mạc Lợi Thần Đảo, lúc này đây là đại biểu Mạc Lợi Thần Đảo tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến. Hần hi vọng Mạc Lợi Đảo chủ có thể giúp mình nói vài lời.

Nhưng mà, lại để cho hần thất vọng chính là, lúc này Mạc Lợi lại trầm mặc không nói, thậm chí có chút ít trốn tránh ánh mắt Tần Phàm.

Cái này là sự thật.

Thời điểm Tần Phàm vì Mạc Lợi Đảo chủ tranh đoạt vinh quang, Mạc Lợi Đảo chủ hận không thể nói cho toàn bộ thế giới đây là thiên tài tới từ Mạc Lợi Thần Đảo của hần, nhưng cho tới bây giờ Tần Phàm bị người hoài nghi là Thiên Thần dư nghiệt, hần lại e sợ tránh không kịp, tốt nhất là bỏ ngay hết thấy quan hệ.

- Ha ha, Thiên Thần dư nghiệt mỗi người đều có thể tru chi, chỉ cần một khi ở trong trí nhớ của người phát hiện người là Thiên Thần dư nghiệt, ngay tại chỗ sẽ giết chết người, còn nói cái gì quyền lợi cùng võ đạo tiến cảnh, chẳng lẽ người còn khờ dại nghĩ chúng ta sẽ thả hổ về rừng lưu hậu họa hay sao?

Mà thấy không có người nói chuyện, lúc này Hư Thần cười lớn một tiếng nói, xem ra trong lòng của hần đã nhận định Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt, sẽ không nghe bất luận giải thích gì rồi.

- Thật sự là muốn thêm tội sợ gì không có lý do!

Nghe vậy, lúc này trong nội tâm Tần Phàm càng thêm oán hận, cầm nắm đấm thật chặt, hần cắn chặt bờ môi đã chảy xuống huyết thủy, ở dưới khí thế của Hư Thần, hần thậm chí ngay cả nói chuyện cũng trở nên

thập phần khó khăn, hấn bị ép tới nửa quỳ trên mặt đất, nhưng hấn y nguyên gắt gao nhìn xem Hư Thần, trong con ngươi tanh hồng lộ vẻ bất khuất nói ra:

- Nếu như có thể chứng minh ta chính là Thiên Thần dư nghiệt, ta nguyện ý đền tội, nhưng nếu chỉ dựa vào suy đoán của Hư Thần Đảo chủ ngươi, liền muốn cưỡng hoành tìm tòi trí nhớ của ta, ta... không... phục...

- Hừ, thực là gian ngoan mất linh! Bất quá vô dụng, một hồi chờ ta sưu lấy trí nhớ của ngươi, ngươi hết thấy đều sẽ hiện nguyên hình, lại phủ nhận nói xạo đều là vô dụng!

Trông thấy Tần Phàm ương ngạnh như vậy, Hư Thần kỳ thật cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn, bất quá hấn sẽ không biểu hiện ra ngoài, lập tức hấn chỉ hừ lạnh một tiếng, bước ra một bước, ý định trực tiếp đi qua tìm tòi trí nhớ của Tần Phàm.

- Đợi một chút.

Bất quá vào lúc nàu Thần rốt cục mở lời rồi.

Hấn mỉm cười, cũng đứng dậy, hơn nữa lướt qua Hư Thần, trực tiếp từng bước một hướng về Tần Phàm đi đến, mà theo bước tiến của hấn di chuyển, khí thế của Hư Thần đều lặng yên hóa thành hư vô.

Cái này làm cho Tần Phàm áp lực giảm nhiều, hấn nhìn xem Yêu Thần chậm rãi hướng về mình đi tới, trong nội tâm tràn đầy kinh ngạc cùng phức tạp, hấn như thế nào cũng không nghĩ ra, đã đến lúc này chịu đứng ra vì mình nói chuyện, vậy mà sẽ là Yêu Thần Đảo chủ mà mình một mực coi như địch nhân này.

Trên mặt Yêu Thần treo một ý cười ôn hòa, hấn đi qua vịn vai Tần Phàm, sau đó xoay người sang chỗ khác nhìn các vị đảo chủ nói ra:

- Hấn nói không sai, tuy chúng ta là đảo chủ, nhưng Tần Phàm chính là quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, nếu truyền đi chúng ta đối với người dự thi tùy tiện sử dụng tìm tòi trí nhớ, như vậy sau này ai còn dám tới tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến?

- Hừ, Yêu Thần ngươi cũng không cần giữ gìn dư nghiệt này rồi, từ hấn biểu hiện ra ngoài, tốc độ tiến cảnh quỷ dị, tuổi còn trẻ liền có được thực lực viễn siêu cảnh giới như vậy, đối với các phương diện nguyên tố đều có được năng lực khống chế mạnh như vậy, chưa tới cảnh giới đã có được năng lực xuyên việt không gian. Ngoài ra hấn còn đến từ đại lục rút lại phía sau, không có gia tộc truyền thừa, còn có nhiều vũ kỹ cường đại như vậy... Đủ loại chứng cứ như thế, hấn là Thiên Thần dư nghiệt, không có gì có thể biện bạch.

Hư Thần bị Yêu Thần hóa đi uy thế, lập tức cảm giác được trên mặt lúng túng, sau đó khí thế của hấn lại lần nữa bắn ra, một câu một câu nhìn như là nói với Yêu Thần, nhưng trên thực tế là thẳng kích sâu trong linh hồn của Tần Phàm, muốn bức bách đối phương thừa nhận.

- Ta biểu hiện so với những người khác cường đại hơn, cho nên là Thiên Thần dư nghiệt?

1697. Chương 1707: Ta Nguyện Ý Thăng Thần. (2)

Chương 1707: Ta nguyện ý thăng thần. (2)

Nghe vậy, Tần Phàm rốt cục minh bạch đến tại sao mình lại đột nhiên bị hoài nghi thành Thiên Thần dư nghiệt rồi, nhưng hấn thật sự là khó có thể tiếp nhận cái thuyết pháp này.

- Hư Thần, những chuyện này cũng chỉ có thể nói Tần Phàm hấn có hiềm nghi mà thôi, vẫn không thể xác định hấn là Thiên Thần dư nghiệt, hơn nữa vừa rồi ta cũng đã nói, thiên tài người không chỉ Tần Phàm, còn người nữa Hư Thần chỉ tử, dựa theo người nói như vậy, con của người tuổi còn nhỏ liền trở thành Thất Kiếp Bán Thần, cũng là thế gian ít có a? Vậy hấn phải chăng cũng có hiềm nghi Thiên Thần dư nghiệt? Chúng ta cũng muốn sưu lấy trí nhớ của hấn hay không?

Lúc này Yêu Thần vẫn mang theo một loại vui vẻ hào hoa phong nhã, không giống như là yêu thú hung tàn chút nào, càng giống như là một học giả đọc sách thánh hiền, giảng đạo lý, nói rõ lý lẽ, lời nói làm cho người tin phục.

Dù là Tần Phàm, lúc này hảo cảm đối với Yêu Thần cũng không khỏi gia tăng thật lớn. Một người như vậy, nếu không có bởi vì sự tình Tần Li, thông qua quan hệ với Tiểu Chiến, tuyệt đối có thể trở thành một trưởng bối hần tôn kính nhất. Mà nếu như có khả năng, ngày sau có lẽ hần cũng sẽ ném thử dùng phương thức của hần đi giải quyết vấn đề ở giữa bọn hần. đọc truyện mới nhất tại .

- Yêu Thần, xem ra ngươi là thành tâm cùng với Hư Thần ta đối nghịch rồi.

Nghe được Yêu Thần nhắc tới con của mình lần nữa, giận dữ trên mặt Hư Thần càng đậm, lãnh ý trong đôi mắt để cho người cảm giác được không rét mà run.

- Ta cũng là ăn ngay nói thật mà thôi, nếu như ngươi nguyện ý đối xử như nhau, đem trí nhớ của con ngươi cũng tìm tòi một lần, bản Yêu Thần liền không phản đối.

Yêu Thần nhàn nhạt nói.

- Ha ha, tốt! Yêu Thần, ta ôn tồn cùng ngươi nói chuyện, xem ra ngươi thật đúng là một nhân vật rồi, nếu ta nhất định phải tìm tòi trí nhớ của Tần Phàm, ngươi cho rằng ngươi thật sự chống đỡ được sao?

Lúc này Hư Thần cười lạnh một tiếng nói, mà khí thế trên người hần thì như là núi lửa sắp bộc phát, không ngừng dành dụm lấy, tùy thời sẽ cho người đả kích hủy diệt.

- Vậy thì thử xem là tốt rồi.

Yêu Thần vẫn mang theo một tia vui vẻ có chút thần bí nói ra, đối mặt khí thế như núi lửa kia, hần lại cho người một loại cảm giác như mây trôi nước chảy, hơn nữa như có như không chặn Tần Phàm ở sau lưng.

- Nếu như là lão Yêu Thần lúc này cùng ta nói chuyện, có lẽ ta thật sự sẽ kiêng kị vài phần, nhưng chỉ là ngươi một tân Yêu Thần, muốn so sánh với Hư Thần ta, ngươi còn xa xa không có tư cách, ta cho ngươi một cảnh cáo cuối cùng, nếu như ngươi lại không biết điều, cái kia liền chuẩn bị để cho lão Yêu Thần lần nữa an bài một tân Yêu Thần a.

Lúc này Lưu Ly kim quang trên người Hư Thần đã đại thịnh, tức sùi bọt mép.

Hư Thần hần là thân phận gì, đó là tồn tại bài danh trước mấy vị trong bảy mươi hai đảo chủ! Dù là so sánh với lão Yêu Thần, hần cũng gần kề chỉ là kiêng kị mà thôi, còn xa không tới tình trạng sợ hãi. Hiện tại tân Yêu Thần, ở trong chúng đảo chủ căn bản còn không có uy tín, như vậy lần nữa chống đối hần, tự nhiên lại để ặt mũi cùng uy nghiêm của hần bị hao tổn, hần ở đâu còn nhìn được.

Mà Yêu Thần lại còn không chút sứt mẻ, hần ngẩng đầu đứng đấy, khí thế trên người tự nhiên phát ra, như là bàn thạch trên biển, đối mặt sóng to gió lớn cũng sẽ không cải biến.

Toàn bộ trong cung điện kim quang, một loại hào khí giương cung bạt kiếm lan tràn lấy, tựa hồ một hồi đại chiến cấp bậc đảo chủ sắp sửa tiến hành.

Nhưng mà, cũng ngay lúc này.

- Ta nguyện ý thẳng thắn.

Ở sau lưng Yêu Thần, thanh âm của Tần Phàm trong trẻo vang lên.

- Ta nguyện ý thẳng thắn.

Khi thanh âm của Tần Phàm truyền đến, hào khí toàn trường không khỏi ngưng tụ lại.

Vốn đã chuẩn bị khai triển, hai người Hư Thần cùng Yêu Thần lúc này cũng không khỏi dừng lại, thập phần ngoài ý muốn nhìn về phía Tần Phàm phát ra âm thanh. Bất quá lúc này Tần Phàm, ở dưới bảy mươi hai đảo chủ nhìn chăm chú, nhưng so với trước đây lộ ra càng thêm thông dong.

Sau đó hần bình tĩnh đứng đấy, sau đó dĩ nhiên là ở dưới khí thế vô hình của bảy mươi hai vị đảo chủ, từng bước một, chậm rãi đi ra ba bước.

Cái này đủ để cho được không ít đảo chủ kinh ngạc, phải biết rằng, những đảo chủ bọn hắn đều có khí tràng rất mạnh, dù là Cự Đầu cường giả ở trước mặt bọn họ cũng khó giữ vững bình tĩnh, chớ nói chi là di động rồi.

Thực lực Tần Phàm gần kề chỉ là Lục kiếp Bán Thần lại làm được như vậy, thậm chí khiến cho không ít đảo chủ trong nội tâm đều nhiều hơn một phần khen ngợi. Bọn hắn không thừa nhận cũng không được, có tâm trí cùng nghị lực như vậy, hơn nữa thiên phú cùng kỳ ngộ, thành tích ở bên trên võ đạo tuyệt sẽ không thấp.

- Chẳng lẽ hắn thật sự muốn thừa nhận mình là Thiên Thần dư nghiệt? Hắn nên biết hậu quả, sẽ không ngu như vậy a?

Có chút đảo chủ thì là trong nội tâm không khỏi nghi hoặc, nhiều hứng thú nhìn về phía Tần Phàm, cùng đợi hắn nói chuyện.

Tần Phàm đi ra ba bước, là đi tới bên cạnh Yêu Thần, hắn nhìn xem Yêu Thần, sau đó chân thành nói:

- Yêu Thần Đảo chủ, cảm ơn ngài vì ta nói chuyện, bất quá nếu như là vì tại hạ, mà khiến cho ngài cùng Hư Thần Đảo chủ chiến đấu, cái kia trong nội tâm của ta là vô luận như thế nào cũng sẽ băn khoăn.

Đúng vậy, hắn và Yêu Thần Đảo chủ đảo chủ ngoại trừ một phần quan hệ với Tiểu Chiến ra, thì không có giao tình gì, thậm chí hắn còn mang theo địch ý đối với đối phương. Nếu hôm nay hắn thật là cần Yêu Thần che chở mới tránh được một kiếp này. Như vậy hắn sẽ thiếu nợ đối phương một ân tình là thật lớn.

Đợi đến ngày sau, nếu như thật xác định sự tình Tần Li cùng Yêu Thần có quan hệ, như vậy hắn sẽ không biết đi đối mặt như thế nào.

Cho nên, nhân tình này hắn không thể tiếp nhận!

- Tần Phàm, ngươi muốn nói cái gì? Có một số việc là không thể nói lung tung.

Mà chứng kiến Tần Phàm vậy mà sẽ ở thời điểm này đi tới nói chuyện, Yêu Thần không khỏi nhướng mày nói ra.

- Xem ra ngươi rốt cục ý định thừa nhận ngươi là Thiên Thần dư nghiệt rồi, như vậy cũng tốt, có thể ăn ít một chút đau khổ.

Hư Thần thì liếc nhìn phía trước, âm trầm nói.

- Hư Thần Đảo chủ đã hiểu lầm.

Mà Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng, tiếp tục nói:

- Tần Phàm cũng không phải Thiên Thần dư nghiệt. Tự nhiên không có khả năng sẽ thừa nhận sự tình giả dối hư ảo.

- Hừ, ngươi dám trêu chọc chúng ta?

Sắc mặt Hư Thần thoáng cái âm trầm xuống lần nữa, trong miệng lạnh giọng nói ra.

- Tần Phàm không dám.

Lúc này Tần Phàm cung kính khom người, ở cấp bậc lễ nghĩa hoàn toàn không thể bắt bẻ, hắn vốn là liếc nhìn Hư Thần, sau đó lại xem hướng một đám đảo chủ, hít sâu một hơi, cố gắng để mình giữ vững bình tĩnh nói ra:

- Sở dĩ Hư Thần Đảo chủ cùng chư vị đảo chủ hoài nghi tại hạ là Thiên Thần dư nghiệt, kỳ thật chủ yếu đều là vì tại hạ tiến cảnh cùng thực lực tiến bộ quá nhanh mà thôi, ở chỗ này, tại hạ nguyện ý giải thích, nguyện ý thẳng thắn.

1698. Chương 1708: Trước Nhịn Một Chút.

Chương 1708: Trước nhịn một chút.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ồ? Cái kia cứ việc nói thử xem.

Không ít đảo chủ lúc này đều hiện ra thần sắc hứng thú, chủ yếu là Tần Phàm biểu hiện được quá mức khác thường. Một phần trấn định này, càng khiến cho chúng đảo chủ rất hiếu kỳ.

Kỳ thật những đảo chủ này đều là lão yêu tinh, trước kia bọn hắn không muốn nói, chính là vì không có một cái nào nguyện ý đắc tội Hư Thần hoặc là Yêu Thần, nhưng bây giờ nhìn đến Tần Phàm tựa hồ muốn chủ động công bố bí mật. Bọn hắn liền vui vẻ làm một cái nhân tình, hoặc là nói giữ gìn uy tín thoảng một phát.

Dù sao tìm tòi trí nhớ người dự thi, chuyện như vậy một khi truyền đi, không chỉ đối với một mình Hư Thần, đó là đối với uy tín của tất cả đảo chủ đều là tổn thương thật lớn, đúng như Tần Phàm cùng Yêu Thần nói, đối đãi quán quân Thần Đảo Thiên Tài Chiến như vậy, ngày sau ai còn dám tới tham gia? Ai còn dám bày ra thực lực của mình?

- Hừ, còn muốn nói xạo sao?

Hư Thần thì phất ống tay áo một cái, lại lần nữa hừ lạnh một tiếng. Bất quá thấy đã có không ít đảo chủ nguyện ý nghe, hắn cũng không thể cưỡng ép không cho Tần Phàm nói.

- Tần Phàm, chính ngươi phải tinh tường, có chút bí mật nói ra, đối với ngươi có thể sẽ tạo thành không ít phiền toái. Ngươi cũng không cần sợ Hư Thần cường bức, lúc này đây Yêu Thần Đảo ta nhất định sẽ che chở ngươi.

Nhưng Yêu Thần lại ngoài ý muốn nói ra, tựa hồ có ý tứ ngăn cản Tần Phàm.

- Cảm ơn hảo ý của Yêu Thần Đảo chủ, bất quá Tần Phàm đã quyết định.

Tần Phàm thăm hỏi nói ra, hắn vốn là tiềm tàng bốn khóa Ma chủng trong cơ thể, sau đó đi về phía trước một bước, tiếp tục nói:

- Ta sở dĩ có cảnh giới cùng thực lực hôm nay, kỳ thật có hai nguyên nhân.

Hư Thần trầm mặt lắng nghe.

Yêu Thần cau mày lắng nghe.

Đảo chủ khác đều nhìn xem Tần Phàm.

- Nguyên nhân thứ nhất, khả năng các vị đảo chủ đang ngồi cũng đã được nghe nói, Mạc Lợi Đảo chủ cũng có thể làm chứng cho ta, ta luyện hóa qua Bạch Hổ châu. Bạch Hổ châu này đã từng có không ít người được qua, bất quá chỉ có tại hạ may mắn luyện hóa được, trong Bạch Hổ châu này ẩn chứa đủ loại uy năng, làm cho thực lực của ta tăng nhiều.

Tần Phàm bình tĩnh nói ra.

- Bạch Hổ châu? Ân, thứ này ta cũng từng nghe qua, xem như một kiện bảo vật.

Có đảo chủ nói ra.

- Bạch Hổ châu này ta đã từng tiếp xúc qua, bất quá cũng không có thể phát hiện cái gì, cũng căn bản không thể luyện hóa, cho nên không có giữ lại, không thể tưởng được là bị người luyện hóa được.

Kim Đế đảo đảo chủ nói ra.

Mạc Lợi Đảo chủ nghe được Tần Phàm nhắc tới mình, vốn là trái tim không khỏi có chút nhảy lên, nghe được vấn đề cũng không cùng hắn nhắc lên quan hệ, lúc này hắn mới trấn định xuống nói ra:

- Đúng vậy, theo ta được biết, Bạch Hổ châu đích thật là bị Tần Phàm luyện hóa được.

- Bạch Hổ châu ta cũng đã gặp, hoàn toàn chính xác có thể cảm giác được bên trong ẩn chứa năng lượng không kém, bất quá dù là luyện hóa Bạch Hổ châu, có lẽ cũng không đủ cho người đạt tới trình độ này.

Kiểm Thần mở lời nói ra.

- Bạch Hổ châu này là vật của Yêu Thần Đảo ta, đây cũng là một trong những nguyên nhân vì cái gì ta nói trong cơ thể hắc có huyết mạch của Yêu tộc ta.

Yêu Thần thì hơi do dự, cuối cùng mở lời nói ra.

- Cái gì, thì ra là thế.

Không ít đảo chủ gật đầu, cái này thì có chứng cứ cho thấy trước đây Yêu Thần cũng không phải bản tên không đích rồi.

- Vậy còn có một nguyên nhân khác thì sao.

Có chút đảo chủ trong nội tâm kỳ thật đã tin tưởng Tần Phàm, nhưng vẫn là hiếu kỳ tiếp tục hỏi.

Sắc mặt Hư Thần trở nên có chút khó coi.

- Một nguyên nhân khác là, bởi vì ta còn được qua Thượng Cổ truyền thừa. Chính là bởi vì đã nhận được Thượng Cổ truyền thừa này, ta mới có thể ở trong ba năm ngắn ngủn từ Vô Thánh cảnh giới đạt đến cảnh giới bây giờ.

Tần Phàm tiếp tục nói.

Hắn nói thập phần bình tĩnh, hắn biết rõ nếu như hôm nay mình cái gì cũng không nói, nhất định là rất khó thoát khỏi hiềm nghi, mà sự tình Ma chủng là khẳng định không thể nói, cho nên hắn lựa chọn đem sự tình Long Thần Nguyên Giới nói ra.

Hiện tại Long Thần Nguyên Giới bị hắc luyện hóa, đã cơ hồ cùng hắc hợp làm một thể rồi, đảo chủ khác coi như là cổ tình cũng đoạt không đi.

Đã có quyết định, hắn liền đem sự tình mình đạt được Long cung bí tàng nói ra một lần, đương nhiên, có chút liên quan đến bí kỹ hắc đều tỉnh lược xuống, đến với mình có nhiều Ma chủng kỹ như vậy, phương diện nắm giữ nguyên tố năng lực hắc đều toàn bộ đổ lên trên người Long Thần.

Dù sao tên tuổi Long Thần cũng đầy đủ dọa người, đây chính là lúc trước thời điểm Chư Thần đại chiến, đệ nhất nhân dưới Nhân Thần, dù là đảo chủ danh xưng Thần Cấp đang ngồi cùng kém khá xa.

- Không thể tưởng được người thậm chí có Đại Khí Vận như vậy, Long Thần chính là cường giả hết sức lợi hại ở thời kỳ Thượng Cổ, thống lĩnh Long tộc. Người có thể có được hắc truyền thừa, trách không được sẽ có Tạo Hóa như vậy.

Có đảo chủ lúc này thở dài, nhìn ra được dù là đảo chủ cấp cường giả, đối với một đoạn kỳ ngộ này của Tần Phàm cũng là thập phần trông mà thèm.

- Nếu như người thật là nhận được Long Thần Nguyên Giới, có tốc độ tăng thực lực lên như vậy cũng là bình thường.

Dù là Kiếm Thần lúc này cũng không khỏi gật đầu nói.

- Nguyên lai người còn có kỳ ngộ như vậy.

Nghe được Tần Phàm giới thiệu, Yêu Thần tựa hồ cũng hơi thở dài một hơi.

Đảo chủ khác cũng đều nhao nhao phát biểu ý kiến, không thể không nói, Long Thần Nguyên Giới này ngược lại là đầy đủ sức thuyết phục, đại bộ phận đảo chủ cũng đã bắt đầu huỷ bỏ hoài nghi đối với Tần Phàm.

- Hừ, người nói người đạt được Long Thần Nguyên Giới là đạt được Long Thần Nguyên Giới sao? Nói không chừng đây là người lừa gạt ra để che dấu thân phận Thiên Thần dư nghiệt của người.

Lúc này sắc mặt của Hư Thần âm trầm, vẫn là làm khó dễ nói.

- Chư vị đạo chủ mời xem.

Lúc này ác cảm của Tần Phàm đối với Hư Thần này đã đến trình độ cực cao, nhưng hiện tại thực lực của hắn cùng đối phương kém khá xa, hắn cũng không thể không nén giận. Sau đó hắn trực tiếp thúc dục Nguyên Giới cùng Long Thần Nguyên Giới trong cơ thể mình, để cho bọn hắn vào lúc đó phát ra hào quang sáng ngời, hơn nữa còn thu hồi tất cả phòng hộ của mình, để cho những đạo chủ này có thể chứng kiến hai cái Nguyên Giới trong cơ thể mình.

Đương nhiên, lúc trước hắn đã đem Ma chủng ẩn núp đến càng sâu, sẽ không để cho người nhìn ra sơ hở.

- Quả nhiên là có hai cái Nguyên Giới, có một cái Nguyên Giới lộ ra càng mạnh hơn, rõ ràng cho thấy không thua hắn.

Những đạo chủ này thực lực cũng là phi phàm, sau khi Tần Phàm thu hồi tất cả phòng hộ, cởi mở thân thể, rất dễ dàng liền trực tiếp thấy được tình huống trong cơ thể hắn.

- Ân, hơn nữa khí lực của hắn cũng cường đại đến lợi hại.

Cũng có đạo chủ nói ra.

- Hắn không có nói sai, thật sự.

Có đạo chủ bắt đầu gật đầu.

1699. Chương 1709: Chiến Trường Chư Thần. (1)

Chương 1709: Chiến trường Chư Thần. (1)

- Thiếu chút nữa trách lầm hắn.

Có chút đạo chủ bắt đầu thừa nhận.

- Cái kỳ ngộ này quá lớn, so với Bạch Hổ châu còn lớn hơn rất nhiều, Tần Phàm người nhất định phải hảo hảo quý trọng.

Ngay cả Đạo Thần cũng mở lời nói ra.

- Ha ha, Hư Thần, ta nghĩ hiện tại ngươi không có lời gì để nói đi à nha.

Lúc này Yêu Thần nhìn về phía Hư Thần, mang theo một tia nghiền ngẫm vui vẻ nói ra.

Sắc mặt Hư Thần trở nên vô cùng khó coi, hắn bắt đầu một mực chắc chắn Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt, hiện tại Tần Phàm lại dùng Long Thần Nguyên Giới hoàn toàn đả ngã phỏng đoán của hắn, này bằng với là hung hăng đánh mặt của hắn.

- Kỳ thật Hư Thần Đạo chủ cũng là không biết mới có thể hiểu lầm mà thôi, hi vọng cái giải thích này có thể làm Hư Thần Đạo chủ thỏa mãn.

Lúc này Tần Phàm một lần nữa thu hồi Nguyên Giới, sau đó nói.

Tuy lúc này trong nội tâm hắn đối với Hư Thần đã là chán ghét vô cùng, nhưng hắn cùng nhau đi tới, đã trải qua nhiều như vậy, tâm trí so với trước kia tự nhiên là thành thực không ít, sẽ không giống như lúc thiếu niên sinh khí phách nhất thời như vậy.

Hắn cũng biết hôm nay hắn và thực lực địa vị của đối phương kém quá xa, vì không làm cho đối phương tiếp tục tìm kiếm địa phương khác làm khó dễ, hắn cũng không khỏi không tìm bậc thang cho đối phương xuống.

- Trước nhin một chút, ngày sau chờ ta hoàn toàn luyện hóa Long Thần Nguyên Giới này, mới hảo hảo cùng hần tính sổ cũng không muộn.

Trong lòng của hần thầm nghĩ.

- Hừ, tạm thời liền không tìm tòi trí nhớ của ngươi, nhưng bản đảo chủ đối với ngươi hoài nghi vẫn chưa hoàn toàn tiêu trừ, nếu như tra ra ngươi lừa gạt chúng ta, đến lúc đó cho dù Yêu Thần cũng bảo hộ không được ngươi.

Mà Hư Thần biết rõ lúc này đại bộ phận đảo chủ cũng đã tin tưởng Tần Phàm, Tần Phàm cũng cho hần bậc thang hạ đài, cũng không nên cưỡng ép động thủ, chỉ là hừ lạnh một tiếng lấy tròng diện nói ra.

Một trường phong ba cuối cùng cũng đi qua.

Tất cả đại đảo chủ đối với Tần Phàm từ hoài nghi, càng về sau Tần Phàm công bố bí mật Long Thần Nguyên Giới liền thoải mái, thậm chí cũng không có ít đảo chủ đối với Tần Phàm là khen ngợi. Mỗi một người bọn hần đều là võ đạo cự đầu, như thế nào lại không biết dung hợp Nguyên Giới này gian nan, nếu không có ngộ tính cùng nghị lực trác tuyệt là khẳng định làm không được.

Phải biết rằng, Long Thần ở thời kỳ Thượng Cổ là đệ nhất nhân phía dưới Nhân Thần. Những đảo chủ này tuy không phải Nhân Thần, nhưng đối với khái niệm Nhân Thần tuyệt không lạ lẫm, đó là tồn tại ở thời đại Thượng Cổ có thể đối kháng với Thiên Thần, sở dĩ bọn hần kiêng kỵ đối với Thiên Thần dư nghiệt như vậy, có gió thổi cỏ lay liền như lâm đại địch, thật sự cũng là bởi vì sợ hãi đối với Thượng Cổ Thiên Thần.

Mà nếu không có bát đại Nhân Thần cùng Long Thần tồn tại, hôm nay nhân loại chỉ sợ vẫn là đối tượng bị Thiên Thần nô dịch.

Đồng thời cũng có thể tưởng tượng, một khi Tần Phàm dung hợp Long Thần Nguyên Giới này, chẳng khác gì là đã nhận được Long Thần truyền thừa, nhận được lực lượng bốn nguyên tiếp cận Nhân Thần nhất, ngày sau thành tựu chưa chắc sẽ kém hơn với tất cả đại đảo chủ đang ngồi ở đây, thậm chí có cơ hội vượt qua bọn hần rất lớn. xem tại

Cho nên, có chút đảo chủ đã bắt đầu hướng Tần Phàm phóng thích thiện ý, hy vọng là giảm bớt hiểu lầm trước đây.

Đương nhiên, cũng chính là bởi vì biết rõ Long Thần Nguyên Giới này là tồn tại nghịch thiên, cũng không thể bài trừ có lẽ sẽ có chút đảo chủ lúc này ở trong nội tâm sinh ra một ít tâm tư khác.

Lúc này, thấy Hư Thần đã không tiếp tục cường hoành tìm tòi trí nhớ của mình, trong nội tâm Tần Phàm cũng có chút thở dài một hơi, dù sao hiện hần so sánh với loại cấp độ như Hư Thần này thật sự là quá mức nhỏ yếu rồi, nếu đối phương y nguyên muốn cường hoành cướp lấy trí nhớ của hần, hần căn bản là vô lực phản kháng.

Đúng vậy, cho dù hần sử dụng tất cả át chủ bài lên, cũng không có lực chống cự, thậm chí ngay cả chạy trốn cũng khó có khả năng.

Mà địa vị thực lực hôm nay của Hư Thần, nếu như hần muốn khư khư cố chấp, chỉ sợ sẽ không có đảo chủ nào ra ngoài ngăn cản. Yêu Thần có thể, nhưng hiện tại Tần Phàm còn không biết tại sao đối phương phải trợ giúp hần như vậy, cũng không biết lão Yêu Thần tồn tại, tăng thêm sự tình Tần Li. Hần cũng không quá muốn tiếp nhận trợ giúp như vậy.

- Tốt rồi, hôm nay Tần Phàm đã chứng minh hần không phải Thiên Thần dư nghiệt, như vậy kể tiếp chúng ta cũng có thể thảo luận một chút...

Lúc này Kiếm Thần nhìn thoáng qua Tần Phàm, sau đó tiếp tục chậm rãi nói ra:

- Chư Thần chiến trường chuẩn bị mở.

- Vẫn như những năm qua đồng dạng, lúc này đây Thần Đảo đảo chủ cùng người dự thi đạt được Top 10 trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến đều có thể tiến vào hạch tâm chiến trường, mà tiến vào trước 100 tên, đảo chủ có thể vào vòng trong chiến trường. Đảo chủ còn lại lưu ở ngoại vi chiến trường.

Đạo Thần nói ra.

- Đúng vậy, cũng là thời điểm mở ra chiến trường rồi, ta cũng có chút đợi không kịp.
- Ân, cái này còn cần bảy mươi hai đảo chủ chúng ta cùng một chỗ hợp lực.
- Đáng tiếc, Dương Mộc Thần Đảo ta thiếu một ít là có thể tiến vào vòng trong rồi.
- Lần sau cố gắng lên.

Lúc này tất cả đại đảo chủ đều là hiện ra các loại biểu lộ, có chút vui vẻ mỉm cười. Có chút là thất lạc, có chút thì hối hận, có chút là tiếc nuối, bất quá nhìn ra được từng đảo chủ đối với cái này đều là thập phần chờ mong cùng mưu cầu danh lợi.

- Chư Thần chiến trường?

Thời điểm Tần Phàm nghe được bốn chữ này, thì không khỏi toàn thân chấn động, hắn thật không ngờ bảy mươi hai đảo chủ tụ cùng một chỗ, cuối cùng nhất dĩ nhiên là vì mở ra Chư Thần đại chiến chiến trường năm đó!

Mà Thần Đảo Thiên Tài Chiến này cử hành, trên thực tế chỉ là một trò chơi của những đảo chủ này. Hoặc nói là một ván bài gián tiếp mà thôi. Vì chính là quyết ra danh ngạch phân chia tiến vào Chư Thần chiến trường.

- Top 10 đảo chủ cùng người dự thi có thể tiến vào hạch tâm chiến trường của Chư Thần chiến trường, trách không được nói tiến vào Top 10 có thể đạt được Đại Cơ Duyên.

Trong nội tâm Tần Phàm thầm suy nghĩ nói.

Ở hạch tâm chiến trường của Chư Thần chiến trường, có thể tưởng tượng, một khi có chỗ thu hoạch, cái kia nhất định đều là lấy được chỗ tốt không nhỏ.

Mà hắn thu hoạch được đệ nhất của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, hiện tại cũng bài trừ thân phận Thiên Thần dư nghiệt, tự nhiên cũng đã lấy được trọng đại cơ duyên lúc này đây, hắn có dự cảm, lúc này đây cơ duyên sẽ có ảnh hưởng thật lớn đối với hắn.

Vào lúc đó, hắn bỗng nhiên lại nhớ tới Cửu Long Tháp khi còn ở Vũ Thiên đại lục, theo như lời sinh linh sinh sôi ra từ bên trong, chỗ đó chính là Chư Thần mộ địa!

Như vậy, Chư Thần chiến trường này cùng Cửu Long Tháp tầm đó phải chăng cũng sẽ có liên hệ?

Bên trong Cửu Long Tháp mai táng có phải là những Chư Thần vẫn lạc trong Chư Thần chiến trường kia hay không?

1700. Chương 1710: Chiến Trường Chư Thần. (2)

Chương 1710: Chiến trường Chư Thần. (2)

Mà Vũ Thiên đại lục cùng Tân Thế Giới quan hệ trong đó là như thế nào?

Tần Phàm cũng bắt đầu trở nên thập phần chờ mong, cho tới nay hắn đối với thời kỳ Thượng Cổ trong thế giới thần bí này là hết sức tò mò, đặc biệt là nội dung về Chư Thần đại chiến kia để cho hắn một mục tiêu mơ tưởng làm ra minh bạch.

Hắn rất muốn biết, những Thiên Thần cùng Nhân Thần kia, đến tột cùng cường tới trình độ nào.

Hắn rất muốn biết, vì cái gì Huyền Hoàng Đại Thế Giới nguyên lai trong miệng Long Thần sẽ biến thành Tân Thế Giới, mà bên trong Tân Thế Giới lại biến thành do bảy mươi hai đảo chủ khống chế? Nhân Thần cùng Thiên Thần, có phải bọn hắn đều vẫn lạc toàn bộ hay không?

Từ cách cục của Tân Thế Giới này xem ra, Nhân Thần đại chiến Thiên Thần, kết quả cuối cùng nhất tựa hồ là Nhân Thần thắng, bởi vì hiện tại bảy mươi hai đảo chủ khống chế Tân Thế Giới đều là nhân loại,

chỉ có một Yêu tộc, tuy Yêu tộc không phải nhân loại, nhưng tuyệt đối càng không phải là Thiên Thần, và những đảo chủ này đối với Thiên Thần dư nghiệt kia lại kiêng kị như thế...

Đủ loại nghi vấn xet qua trong nội tâm Tần Phàm, hẳn rất hi vọng có thể thông qua lúc này đây tiến vào Chư Thần chiến trường thần bí kia, đạt được đáp án mình muốn.

Ngoài ra, hẳn cũng rất muốn biết lai lịch bốn khóa Ma chủng trong cơ thể mình, lúc trước năm đại Ma Tôn trong miệng Cổ Mặc, phải chăng cũng cùng Chư Thần đại chiến này có quan hệ?

- Tần Phàm, một hồi người dự thi tiến vào Top 10 các người sẽ tiến vào một Viễn Cổ chiến trường, cái này đối với các người mà nói, là một cơ duyên hiếm có, cũng là một lần khiêu chiến trọng đại, hiện tại người về trước chuẩn bị một chút a.

Lúc này thanh âm tao nhã của Yêu Thần vang lên ở bên tai Tần Phàm, thật sự là để cho người khó có thể sinh ra địch ý đối với hắn.

- Vậy Tần Phàm cáo lui.

Tần Phàm ngẩng đầu liếc nhìn các vị đảo chủ, thấy các vị đảo chủ không có dị nghị, hắn cung kính khom người, hướng về khu nghỉ ngơi của người dự thi phía dưới bay đi.

...

- Tần Phàm, chúc mừng người.

Mà hắn vừa đến khu nghỉ ngơi, Mạc Thiên Dương và người dự thi của Mạc Lợi Thần Đảo cùng Thái Hư Thần Đảo lập tức xông tới.

- Tần Phàm, thật sự không thể tưởng được a, lúc trước thời điểm người nói sẽ lấy được Top 10 của Thiên Tài Chiến lúc này đây, ta còn có lòng nghi ngờ, nhưng ta như thế nào cũng không nghĩ ra, người không chỉ có tiến nhập Top 10, thậm chí còn lấy được quán quân! Đối với người, ta chỉ có bội phục rồi.

Mạc Thiên Dương vừa cười vừa nói.

- Tần Phàm, trước khi trận đấu bắt đầu ta còn tưởng rằng thực lực của chúng ta không sai biệt lắm, không thể tưởng được người vậy mà cường đến loại trình độ này.

Diệp Nhâm cũng cảm khái mở lời nói ra.

Những người khác cũng từng cái đi lên chúc mừng.

Tần Phàm đều nhất nhất mỉm cười khiêm tốn tạ ơn.

- Người không sao chứ?

Mà lúc này Mộ Thanh Thanh thì là hỏi.

- Không có việc gì, chỉ là một hồi hiểu lầm.

Tần Phàm chỉ là nhàn nhạt đáp, vừa rồi phát sinh sự tình cụ thể, hắn lại cảm thấy không cần phải nói ra, dù sao sự tình về Thiên Thần dư nghiệt, cũng không có bao nhiêu người biết rõ, ở đây nhiều người miệng tap, tránh không khỏi truyền đi.

Về phần Kỷ Huyền Nhi, nàng gần đây kiên cường lại nói không nên lời, trong hai tròng mắt có nước mắt nhấp nhô. Trước đây nhìn xem Tần Phàm độ kiếp, lại chứng kiến Tần Phàm thiếu chút nữa bị đảo chủ cường hoành bắt đi, trong lòng lo lắng một mực không có đình chỉ qua, lúc này chứng kiến Tần Phàm, cảm xúc đè nén trong nội tâm liền rốt cục bạo phát ra.

- Nàng đừng lo lắng, yên tâm, ta không có việc gì đâu.

Tần Phàm đi tới, nhẹ nhàng ôm đối phương vào trong ngực, ôn nhu an ủi. Đã trải qua nhiều mạo hiểm như vậy, hẳn đối với người bên cạnh lại càng thêm hiểu được quý trọng.

Mộ Thanh Thanh vốn ở một bên nhìn xem, trong nội tâm suy nghĩ phức tạp nhưng lại không có chỗ kể ra, cuối cùng nhịn không được quay đầu đi chỗ khác, ở một phương hướng không có người trông thấy, hốc mắt đã ướt.

...

Sau khi Tần Phàm an ủi qua Kỷ Huyền Nhi, liền tiếp tục lưu lại khu nghỉ ngơi chờ đợi của người dự thi.

Lại qua ước nửa khắc đồng hồ sau.

- Người dự thi tiến nhập Top 10 Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, hiện tại bắt đầu tập hợp, những người dự thi khác tiếp tục lưu lại Thiên Tài Đảo chờ đợi, ở chỗ này tốc độ tu luyện so với bên ngoài nhanh hơn, cơ hội khó được, các người có thể hảo hảo nắm chắc.

Sau khi nhóm Đảo chủ thương lượng quy tắc tiến vào Chư Thần chiến trường hoàn tất, thanh âm của Nguyên Hoàng, người chủ trì Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này bắt đầu từ trên bầu trời truyền đến.

Đã bắt đầu.

Thanh âm truyền đến, lập tức vài đạo thân ảnh chuẩn bị cho tốt lập tức nhao nhao xông hướng lên bầu trời.

Tựa hồ ầm ầm có loại không thể chờ đợi được...

Tần Phàm cáo biệt Kỷ Huyền Nhi, rất nhanh cũng bay lên bầu trời.

Mười người dự thi tiến vào Top 10, toàn bộ tiến nhập trong cung điện kim quang.

Mười người này theo thứ tự là Tần Phàm, Bạch Trường Thiên, Tiểu Chiến, Mạnh Cương, Trình Kinh Vân, Chu Nhược, Dương Lỗi, Bắc Hòa Nguyên, Vu Quân Nhạc cùng Liễu Tri Thánh.

Thời điểm mười người dự thi này tiến vào đến cung điện kim quang, quay mắt về phía bảy mươi hai đảo chủ cấp cường giả của Tân Thế Giới, đều là đại khí cũng không dám ra ngoài thoáng một phát, dù là cường như Bạch Trường Thiên, Tiểu Chiến cũng lộ ra có chút co quắp. Chỉ có Tần Phàm đã bá khí tràn diện này một lần, biểu hiện được thập phần bình tĩnh, chỉ là đợi nhóm đảo chủ tuyên bố tiến vào di tích Chư Thần chiến trường.

- Tốt rồi, mười người các người đã đến đông đủ.

Vẫn là do Nguyên Hoàng mở lời nói ra:

- Chắc hẳn các người cũng biết, tiến vào Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, các người sẽ đạt được một lần Đại Cơ Duyên, cơ duyên này ba mươi năm mới xuất hiện một lần, có thể nói đối với các người có lẽ là cả đời mới có thể trải qua một lần, hi vọng các người có thể hảo hảo nắm chắc.

- Địa phương chúng ta sắp tiến vào là một Viên Cổ di tích thần bí, kỳ thật đó là một Viên Cổ chiến trường, ở đó có rất nhiều bí mật cùng bảo vật, đồng dạng cũng có được nguy hiểm không nhỏ, về phần có thể ở trong đó được cái gì, thì phải xem thực lực cùng tạo hóa của các người nữa.

Lúc này Nguyên Hoàng cũng không có nói địa phương sắp sửa đi là Chư Thần chiến trường nói cho tất cả mọi người, chỉ là tiết lộ một bộ phận, bất quá tin tưởng có thể đến nơi đây, cơ bản đều là các đảo chủ riêng phần mình giải thích qua tình huống rồi.

Theo từng người dự thi đều là một bộ kích động không thể chờ đợi được liền có thể biết.

- Tuy trong Chư Thần chiến trường này có cơ duyên thật lớn, nhưng tin tưởng hung hiểm trong đó tuyệt đối sẽ không thấp.

Tuy trong nội tâm Tần Phàm cũng thập phần chờ mong, nhưng mà là âm thầm cảnh giác.

Đột nhiên, hắn nhìn qua hai người Mạnh Cương cùng Liễu Tri Thánh.

1701. Chương 1711: Phong Ấn Chi Môn.

Chương 1711: Phong ấn chi môn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hai người này lúc trước trong Thiên Tài Chiến biểu hiện đều có chút kỳ quái, để cho hấn ấn tượng khắc sâu. Lúc này hấn thấy bộ dạng hai người này tựa hồ là trong mơ hồ biểu hiện được thập phần hưng phấn, tuy những người dự thi khác cũng là hưng phấn chờ mong, nhưng hai người này cho hấn cảm giác lại có chỗ bất đồng.

Nếu thật muốn để cho hấn hình dung, cái kia chính là hai chữ quỷ dị.

Hai người này biểu hiện cho người cảm giác là quỷ dị!

- Chẳng lẽ... hai người bọn họ sẽ có quan hệ cùng Thiên Thần dư nghiệt?

Sau đó Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác được tim đập mạnh một cú, nghĩ tới cái khả năng nào đó.

Liễu Tri Thánh kia rõ ràng đã sớm thấy hấn lấy được tín vật qua cửa, dùng thực lực tiến vào Top 10 của hấn. Không có khả năng ở trên người đầu Thất Kiếp hung thú kia cầm một mảnh lân phiến cũng làm không được, nhưng cuối cùng nhất hấn lại ngay cả đệ nhất quan cũng không có thông qua!

Còn có Mạnh Cường kia, trong trận đấu giữa hấn và Chu Nhược là đã chiếm ưu thế, nhưng cuối cùng lại chủ động nhận thua!

Tần Phàm hấn chính là bởi vì biểu hiện được quá mức nổi bật, cho nên bị chúng đảo chủ hoài nghi là Thiên Thần dư nghiệt, mà hai người này che giấu thực lực, có phải là bởi vì không muốn khiến cho đám đảo chủ chú ý, che giấu tung tích?

Càng nghĩ Tần Phàm càng cảm thấy hai người này có vấn đề.

- Hoặc là ta quá nhạy cảm a, những đảo chủ này mỗi một cái đều là tuyệt thế cường giả, lực cảm ứng của bọn hấn khẳng định so với ta cao hơn nhiều, bọn hấn như thế nào sẽ không có phát hiện?

Bất quá sau đó hấn lại âm thầm lắc đầu.

Mặc dù có chỗ hoài nghi, nhưng hấn vẫn không có thể xác định. Càng không có khả năng vào lúc đó đi theo các vị đảo chủ nói. Hơn nữa cho dù hấn muốn nói, hấn cũng không có thể được các đảo chủ hoàn toàn tín nhiệm, tránh khỏi đến lúc đó ngược lại là vừa tô vừa đen, để cho nhóm đảo chủ cảm thấy hấn là vì muốn triệt để thoát khỏi hiểm nghi mới tìm người đến làm cừu non thế tội.

- Vẫn là lưu cho những đảo chủ này tự mình đi giải quyết a.

Cuối cùng nhất Tần Phàm vẫn là lựa chọn trầm mặc, năng lực của hấn có hạn, bảy mươi hai đảo chủ này lại là một nhóm người mạnh nhất của cả Tân Thế Giới.

Bảy mươi hai tên đảo chủ, đối với mười người dự thi lại là xem kỹ một phen.

Trong đó có hơn phân nửa lực chú ý của đảo chủ rơi vào trên người Tần Phàm, coi như là trước đây bọn hấn đều thăm vấn qua một lần. Nhưng hiện tại tiến vào Chư Thần chiến trường, đối với nhóm đảo chủ mà nói là thập phần trọng yếu, không được phép một chút lầm lỗi.

Đặc biệt là Hư Thần, vẫn kiên nhẫn nhằm vào Tần Phàm, luôn nghĩ đến Tần Phàm sớm muộn sẽ lộ ra chân ngựa.

Cuối cùng, tự nhiên còn không có phát hiện gì.

- Tốt rồi, bây giờ chúng ta hãy tiến vào không gian chiến trường a, các người không nên phản kháng, ta trước đưa các người qua.

Lúc này Nguyên Hoàng mở lời nói ra, sau đó chỉ thấy hấn vùng tay lên, một quang tráo đem mười người dự thi đều bao phủ ở bên trong.

Vàng sáng lưu chuyển.

Rất nhanh, mười người đều biến mất ở trong cung điện kim quang này.

Sau một lát, cảm giác con mắt có chút đau đớn, Tần Phàm chậm rãi mở hai mắt ra.

- Cái này là Chư Thần chiến trường?

Hai con ngươi của hắn ngưng tụ.

Ở chung quanh hắn, đằng sau cùng hai bên đều là một mảnh khu vực hoang vu, đại địa hoặc màu đen hoặc màu đỏ, khí tức Viễn Cổ nồng đậm tràn ngập trong không gian. Nhưng chỉ có ở phía trước, là màn sáng trong suốt tản ra hồng sắc quang hoa.

Phiến màn sáng này, từ phía trên rơi xuống, hướng về hai bên lan tràn, hoàn toàn không biết giới hạn.

Tần Phàm trực giác cảm thấy, cái màn sáng này hẳn là một đại trận phong ấn.

Ánh mắt của hắn lướt ngang, quả nhiên rất nhanh liền phát hiện cách màn sáng không xa, có một đồ án giống như cửa điện, thượng diện còn có một Bát Quái huyết sắc chậm rãi xoay tròn, tràn đầy khí tức thần bí.

Hắn còn có thể cảm giác được, sau cái màn sáng này, khí tức Thái Cổ lộ ra càng thêm nồng hậu dày đặc, còn kèm theo một cỗ sát khí cùng tử khí thâm thiết, gần kề chỉ là khí tức từ khe hở đại trận kia tràn ra đã đầy đủ làm cho lòng người kinh ngạc.

- Vị trí hiện tại của ta có lẽ vẫn chỉ là biên giới chiến trường, sau cái màn sáng này mới thật sự là địa phương Chư Thần giao chiến.

Tần Phàm trầm suy nghĩ nói.

- Lão đại, chỗ này rất hung hiểm, người phải cẩn thận.

Lúc này Tiểu Chiến đi tới nói ra.

- Người cũng thế.

Nghe vậy, Tần Phàm trầm mặc một hồi, sau đó nhẹ gật đầu nói ra.

- Ta đi theo đảo chủ, có lẽ không có chuyện gì đâu.

Tiểu Chiến lắc đầu, khờ dại cười nói.

Tần Phàm khẽ giật mình.

Sau đó phản ứng đi qua, lúc này đây tiến vào Chư Thần chiến trường, là cùng chúng đảo chủ chung một chỗ.

Tiểu Chiến có Yêu Thần có thể dựa vào, mà hắn tuy là lấy được quán quân Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, có thể tiến vào đến khu vực trọng yếu nhất, nhưng hắn vẫn là không có đối tượng có thể dựa vào.

Về phần Mạc Lợi Đảo chủ kia, nghĩ đến biểu hiện của hắn trước đây ở cung điện kim quang, Tần Phàm là không quá trông cậy vào rồi. Hơn nữa hắn cũng biết, cho dù Mạc Lợi Đảo chủ này muốn giúp hắn, nhưng dùng thực lực của đối phương, so sánh với những đảo chủ danh xưng kia vẫn là kém rất xa.

Thật giống như lúc mới tới Thiên Tài Đảo gặp Mộc Hoàng, bọn hắn còn phải xa xa tránh lui, chớ nói chi là so sánh với mấy vị Thần Cấp danh hiệu kia.

Vẫn là phải dựa vào chính hắn.

Trong nội tâm Tần Phàm bắt đầu các loại nghĩ cách.

- Các người đều trước tiên lui ra sau.

Chỉ chốc lát, các vị đảo chủ đi vào.

Tần Phàm và người dự thi nghe vậy đều lui về phía sau, mà bảy mươi hai đảo chủ thì đều đi tới trước cổng chính quang mang kia, thần sắc cả đám đều nghiêm túc và trang trọng.

- Chư vị, đây cũng không phải là lần thứ nhất chúng ta tiến vào Chư Thần chiến trường này rồi, cụ thể phải chú ý chắc hẳn tất cả mọi người đã rõ ràng. Sau khi tiến nhập Chư Thần chiến trường, cứ dựa theo quy tắc trước đây chúng ta nói phân phối, nếu có kẻ vi phạm, chắc chắn bị chúng ta liên thủ trừng phạt.

Lúc này Hư Thần trầm thấp nói ra.

Đảo chủ khác đều nhao nhao gật đầu.

- Như vậy hiện tại chúng ta cùng nhau thi lực mở ra phong ấn chi môn này a.

Hư Thần lại nói ra lần nữa, sau đó Thất Thái kim quang trong tay lưu chuyển, dẫn đầu đem năng lượng kích vào trên Bát Quái xoay tròn kia.

Dáng chừng sững như là đứng đầu chúng đảo chủ.

Trên thực tế, thực lực của hắn cũng chưa chắc coi là mạnh nhất trong chúng đảo chủ, nhưng giống như Kiếm Thần, Đạo Thần Thần Cấp Cường Giả bài danh cũng là thập phần gần trước, đều không thích chủ trì những chuyện này, cho nên thường thường hắn sẽ đi ra với tư cách đại biểu.

Cho nên uy vọng của Hư Thần ở bên trong chúng đảo chủ là cực cao, trước đây thời điểm hắn hoài nghi Tần Phàm, đảo chủ khác ngoại trừ Yêu Thần, đều không có người nói lời phản đối.

Đến khi Hư Thần ra tay, lúc này những đảo chủ khác cũng nhao nhao bắt đầu đem năng lượng kích vào đến phong ấn chi môn.

1702. Chương 1712 : Cự Thi, Tử Linh!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1712 : Cự thi, Tử Linh!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tập hợp bảy mươi hai đại đảo chủ chi lực, hào quang trên phong ấn chi môn này sáng chói. Tuy một đám người dự thi cũng đã lui ra phía sau rất xa, nhưng lúc này chỉ là hào quang kinh khí kia tràn ra, liền để cho bọn hắn cảm giác được âm thầm kinh hãi.

Quá cường đại!

Coi như là bất luận một đảo chủ nào công kích, thậm chí chỉ là một phần mười, đều đủ để đuổi giết bọn hắn thành cặn bã.

Ông ông ông ông...

Ước chừng qua nửa khắc đồng hồ, chấn động huyền diệu bỗng nhiên ở trong không gian vang lên.

Tần Phàm ngẩng đầu lên, sau đó liền trông thấy phong ấn chi môn kia đã mở ra, Bát Quái đồ án đình chỉ xoay tròn, tách ra hai nửa, trong đó khe hở tối đa có thể cho hai người đồng thời tiến vào.

- Phong ấn đại trận này không biết là ai bố trí xuống, dĩ nhiên là cần bảy mươi hai đảo chủ cùng một chỗ phát lực mới có thể tạm thời mở ra.

Trong lòng Tần Phàm nghĩ lấy, cái phong ấn chi môn này vừa mở ra, khí tức Thái Cổ kinh khủng ở trong đó liền đập vào mặt, để cho người ẩn ẩn sinh ra một loại tim đập nhanh.

- Tốt rồi, phong ấn chi môn đã mở ra, nhưng chỉ là tạm thời mở ra, thời gian có thể duy trì có hạn, hiện tại là bắt đầu dựa theo thứ tự Thần Đạo Thiên Tài Chiến tiến vào a.

Thanh âm trầm thấp của Hư Thần lại lần nữa truyền đến, hần nhìn Tần Phàm cùng Mạc Lợi Đảo chủ, sắc mặt lộ ra không tốt lắm.

Một Thần Đảo đảo chủ không biết tên, bây giờ lại có thể xếp hạng phía trước hần tiến vào, cái này làm cho hần trên thể diện thật sự là cảm giác được có chút không nhịn được.

Mà lúc này Mạc Lợi Đảo chủ thì lộ ra hưng phấn kích động không hiểu, hần cũng từng tham gia mấy lần Thần Đảo Thiên Tài Chiến rồi, nhưng một mực đều xếp hạng cuối cùng mới tiến vào, mà địa phương tiến vào, cũng chỉ là bên ngoài của Chư Thần chiến trường mà thôi.

Hôm nay, hần không chỉ có thể tiến vào đến khu chiến trường trọng yếu nhất, lại có thể là cái thứ nhất tiến vào!

Hần lộ ra quang vinh a.

Bất quá tinh tế tưởng tượng, nhìn thấy sắc mặt các đảo chủ khác sắp xếp ở phía trước đều không tốt lắm, hần do dự một hồi, vẫn là lộ ra vui vẻ nịnh nọt mở lời nói ra:

- Tại hạ tự biết thực lực không đủ, không bằng các vị đảo chủ đi vào trước đi.

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi đối với Mạc Lợi Đảo chủ này sinh ra một ít xem thường, người này thời điểm ở Mạc Lợi Thần Đảo, đều là làm việc bá đạo, toàn bộ Thần Đảo đều phải theo như ý chí của hần làm việc, nhưng thời điểm đối mặt với những đảo chủ này, lại là một bộ dạng khúm núm, rõ ràng là chỉ biết gia đình bạo ngược.

- Đại trận đã ghi chép tin tức về bài danh của Thần Đảo Thiên Tài Chiến chúng ta, chỉ có thể dựa theo bài danh để tiến vào, không nên lãng phí thời gian, mau vào đi thôi.

Bất quá Hư Thần lại lộ ra càng thêm không kiên nhẫn nói.

- Đã như vậy đành phải để cho chúng ta đi vào trước rồi.

Mạc Lợi Đảo chủ vui vẻ trở nên có chút xấu hổ, lúc này mới cùng Tần Phàm dẫn đầu đi vào phong ấn chi môn.

Mười người dự thi cùng bảy mươi hai đảo chủ trước sau tiến nhập phong ấn chi môn.

Bên trong, là Chư Thần chiến trường chân chính rồi.

Tần Phàm cùng Mạc Lợi tiên tiến nhất nhập trong đó, khi thấy cảnh tượng Thái Cổ hoang vu trước mắt kia, một cổ khí tức chiến ý xen lẫn sát ý kéo dài không dứt. Tựa hồ mỗi một lần hô hấp, đều có thể cảm nhận được chiến đấu thảm thiết phát sinh năm đó ở đây.

Bầu trời lơ mơ, ngẩng đầu nhìn lại, có thể nhìn thấy đều là mây đen bao phủ, chỉ có hào quang cực kỳ yếu ớt từ trong khe hở mây đen rơi xuống, cho dù là dùng nhãn lực của Tần Phàm, vẫn là cảm giác được tầm nhìn cực thấp.

Đại địa là màu đen, cũng có đất bị thấm thấu huyết, khắp nơi đều có khe hở thật dài vắng tung tóe, một mực lan tràn đến địa phương nhìn không tới.

Ở đây cũng có Đại Sơn, những sơn dã này là màu đen, thượng diện hoàn toàn không có cây cối, tĩnh mịch một mảnh.

Gió lạnh trận trận, hoàn toàn không cảm giác thấy sinh cơ.

Dù sao đập vào mắt đều là đồ vật để cho người không khỏi sinh ra các loại cảm xúc tiêu cực, người bình thường tiến vào loại địa phương này, nhất định là sẽ sinh ra bất an cùng sợ hãi, dù là Tần Phàm cũng không khỏi cảm giác được có chút hỗn loạn, trong lòng có chút ngưng trọng một ít, lộ ra càng thêm coi chừng.

- Tần Phàm, người phải cẩn thận một ít, ở nơi này dù là đảo chủ cũng có thể gặp được nguy hiểm. Đặc biệt người phải chú ý đến nơi đây có thể sẽ tồn tại rất nhiều vết nứt không gian hoặc là Không Gian Phong Bạo, không nghĩ qua rơi xuống trong đó, không ai có thể cứu được người.

Lúc này thanh âm của Mạc Lợi vang lên bên tai.

- Đa tạ Mạc Lợi Đảo chủ nhắc nhở rồi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

Tuy hiện tại trong lòng hắn đối với Mạc Lợi là có chút không thích, nhưng lễ phép nên có hay là phải có.

Nghe vậy, hắn cũng nhìn về phương xa, bỗng nhiên hai mắt ngưng tụ.

Ở xa xa đằng kia, hắn chứng kiến trước mắt bỗng nhiên sinh ra một vết nứt không gian thật dài, sau đó có một khối Thạch Đầu giống như Tiểu Sơn lập tức bị hút vào trong đó, sau đó rất nhanh xoắn thành mảnh vỡ, thậm chí ngay cả cận bã cũng không có để lại.

Có thể tưởng tượng, nếu người rơi ở trong đó, cái kết cục kia nhất định là thập phần bi thảm.

- Ha ha, cái này vẫn là loại nhỏ, ở khu vực hạch tâm, tùy thời sẽ có Không Gian Phong Bạo sinh ra, những Phong Bạo kia dù là đảo chủ chúng ta rơi vào trong đó cũng thập phần phiền toái, bất quá ta nghĩ dùng năng lực của người có lẽ có thể sớm phát hiện, đến lúc đó coi chừng một ít là được.

Lúc này Yêu Thần cùng Tiểu Chiến cũng tiến nhập chiến trường, thanh âm của Yêu Thần truyền đến nói ra.

- Đa tạ Yêu Thần Đảo chủ nhắc nhở.

Tần Phàm cũng tạ ơn nói.

- Lão đại, đảo chủ nói, ở chỗ này ngoại trừ vết nứt không gian cùng sinh vật không gian, còn có một chút Viễn Cổ U Linh, đều là gia hỏa thập phần khủng bố.

Tiểu Chiến bổ sung nói ra.

- Ân.

Tần Phàm thật không ngờ Tiểu Chiến dĩ nhiên là ở trước mặt Yêu Thần xưng hô mình như thế, trong lòng không khỏi ngưng lại, nhưng lập tức vẫn gật đầu.

Ít nhất hiện tại ở ngoài mặt Yêu Thần đối với hắn vẫn là rất hữu hảo, chỉ sợ cũng đã biết quan hệ của hắn và Tiểu Chiến, hắn cũng không nên biểu hiện quá mức đông cứng.

- Đúng vậy, nơi này không có sinh linh, chỉ có Tử Linh, bất quá thực lực những Tử Linh này đều thập phần không kém, tuy đối với đảo chủ chúng ta mà nói uy hiếp không nhiều lắm, nhưng đối với người dự thi các người mà nói là thập phần khó ứng phó đấy.

Yêu Thần cũng gật đầu mỉm cười nói, trước sau như một biểu hiện thập phần ôn hòa, như một quân tử khiêm cung hữu lễ.

- Tử Linh?

Lúc này Tần Phàm bỗng nhiên lại nhớ tới lúc trước thời điểm tiến vào Cửu Long Tháp, gặp được những quái vật do Chư Thần hài cốt sinh sôi ra kia, hắn đoán Tử Linh trên Chư Thần chiến trường này cũng là như vậy.

1703. Chương 1713: Cự Thi, Tử Linh! (2)

Chương 1713: Cự thi, Tử Linh! (2)

- Tốt rồi, chúng ta đi thôi. Đảo chủ chúng ta cũng phải tìm đồ vật chúng ta cần, dù sao tiến vào đến nơi đây, toàn bộ nhờ chính các người rồi.

Yêu Thần lại mỉm cười nói lần nữa.

Những đảo chủ cùng người dự thi khác cũng nhao nhao tiến vào, một đoàn người bắt đầu hướng về ở chỗ sâu trong chiến trường tiến lên.

Sau khi đi một đoạn đường, bộ phận đảo chủ bắt đầu phân tán, ở bên ngoài chiến trường tìm kiếm kỳ ngộ cùng bảo vật.

Bởi vì tụ cùng một chỗ, phát hiện bảo vật không tốt phân phối, cho nên trên cơ bản tất cả mọi người sau khi đi một đoạn đường liền phân tán toàn bộ rồi.

Vốn Mạc Lợi Đảo chủ còn nói cùng với Tần Phàm một đường, nhưng Tần Phàm cuối cùng vẫn là dùng lý do muốn rèn luyện thoảng một phát mà cự tuyệt. Trong nội tâm hắn đối với Mạc Lợi đã có chút không thích, hơn nữa cùng đối phương một chỗ, gặp được bảo vật, hắn nhất định là tranh giành không qua đối phương, còn không bằng tự mình một đường.

Mà thời điểm tách ra, Tiểu Chiến ngược lại là lặng lẽ truyền âm nói cho Tần Phàm một tin tức trọng yếu.

Tất cả đại đảo chủ tiến vào Chư Thần chiến trường này, đối với một loại đồ vật tên là “Thần Thạch” thập phần coi trọng. Thần Thạch này nghe nói là một loại tinh thể Âm Kim sắc, đối với đảo chủ có trọng dụng, về phần có tác dụng gì, thì ngay cả Tiểu Chiến cũng không rõ ràng lắm.

Tần Phàm đi một mình.

- Địa phương như vậy, đó là trình độ chiến đấu đạt tới kịch liệt như thế nào, mới có thể đem hết thủy sinh cơ hủy diệt toàn bộ?

Hắn vừa đi, một bên trong nội tâm càng thêm khiếp sợ.

Bốn phía đều là một mảnh rách nát, trên trời dưới đất, không có chút sinh cơ nào, hào khí để cho người cảm giác có chút áp lực.

Tần Phàm cứ như vậy chậm rãi đi ở trong đó, bởi vì trước đây đã được chứng kiến vết nứt không gian lợi hại, cho nên hắn cũng không dám tiến lên quá nhanh, sợ là va chạm vào những đồ vật khủng bố này. Bất quá cũng may mắn lực cảm ứng của hắn một mực mạnh hơn thường nhân, trước khi vết nứt không gian xuất hiện hắn đều sẽ có phát hiện, cẩn thận một ít còn không có vấn đề.

Mà đồng thời, cũng bởi vì mảnh không gian này quá mức tĩnh mịch, điều này cũng làm cho hắn cùng nhau đi tới không có gì phát hiện.

Về...

Ở phía trước xa xa, hắn trông thấy có một bóng đen hiện lên, rất nhanh lại khoa trương nhập trong không gian biến mất không thấy gì nữa.

- Có lẽ bởi vì nơi này vẫn là khu vực bên ngoài a, vật hữu dụng đoán chừng không có nhiều, dù là nhóm đảo chủ cũng chỉ có thể dựa vào không ngừng xuyên việt không gian đến tìm kiếm. May mắn ta còn có được tư cách tiến vào chiến trường vòng trong cùng chiến trường hạch tâm, ở đó có lẽ sẽ có thu hoạch.

Tần Phàm trong lòng nghĩ nói, ở bên ngoài không gian rất lớn, nhưng chính là bởi vì quá lớn, vật hữu dụng cũng sẽ phân tán một ít.

Lại đi một đoạn đường, vẫn không có phát hiện gì.

Vì vậy, Tần Phàm không có ý định ở bên ngoài dừng lại quá nhiều thời gian.

- Ồ?

Nhưng ngay thời điểm hắn vừa mới chuẩn bị gia tốc tiến vào vòng trong chiến trường, hai mắt hắn bỗng nhiên ngưng tụ, nhìn về phía một hướng khác.

Ở đó có một khối Thạch Đầu khổng lồ, xem giống như là một tòa cao ốc cao bốn năm tầng lầu, mặt ngoài xem là màu đen, nhưng thượng diện lại có một ít vết máu kéo dài.

Bất quá Tần Phàm lưu ý cũng không phải những thứ này.

Mà là ở trên tảng đá kia, hắn tựa hồ phát hiện một ít hài cốt, có nửa cánh tay hài cốt xuyên thấu qua mặt ngoài hòn đá này đưa ra ngoài, đó là một bàn tay cực lớn, gần kề một ngón tay cũng lớn hơn cánh tay Tần Phàm. Huyết nhục bàn tay đã ở trong năm tháng tan rã, chỉ còn lại xương cốt cứng rắn kia.

Đến gần một tí, hắn có thể phát hiện bên trên mỗi một căn xương tay hài cốt này đều có được đường vân thần bí, như là hình thành trận pháp tự nhiên, hơn nữa thượng diện còn có khí tức Thái Cổ thần bí cường đại tản ra, ngăn cách không biết bao nhiêu năm tuế nguyệt, y nguyên cho người một loại cảm giác tâm linh rung động.

- Cái này không phải là thi thể Chư Thần chứ?

Tần Phàm có chút hít một hơi.

Dù là thời điểm ở Cửu Long Tháp, hắn chứng kiến cũng chỉ là Chư Thần hài cốt biến thành cốt linh mà thôi, nhưng lại không có trông thấy qua thi thể Chư Thần chính thức.

Trước mắt thi thể này bị bao khóa trong viên đá, tuy trải qua Viễn Cổ tuế nguyệt, nhưng vẫn có lấy khí tức cường đại phát ra, có thể tưởng tượng chủ nhân hài cốt này ở thời điểm Viễn Cổ sẽ là tồn tại cường đại cỡ nào.

Dù sao Tần Phàm có một loại trực giác, dù là những đảo chủ kia so sánh với, mấy vị cường như danh hiệu Thần Cấp kia, cảm giác cũng là cách chủ nhân cổ thi thể này rất xa.

- Trên đầu cốt này dĩ nhiên là mỗi một nơi đều khắc lấy đường vân, quá thần kỳ, chỉ sợ gần kề chỉ luận cốt cách này, so với ta còn muốn cường hơn a.

Tần Phàm cảm thấy không bằng, khí lực, huyết nhục kể cả xương cốt ở bên trong đều trải qua Ma chủng cường hóa, nhưng vẫn là không bằng xương cốt này, có thể nghĩ trình độ cường đại của Thần thể này.

Bất quá những xương cốt này lại không có giống những cái hóa thành cốt linh trong Cửu Long Tháp kia, cho nên mới bảo tồn xuống dưới.

Ông...

Mà vào lúc này, Tần Phàm bỗng nhiên cảm thấy không gian truyền đến một tia chấn động huyền bí, hắn lập tức là thần sắc ngưng tụ, vội vàng lui về phía sau.

Chỉ chốc lát, hắn ở dưới hào quang mờ mờ, chứng kiến trên tảng đá có một bóng người sâu kín ở trong đó xuất hiện, phiêu phù ở giữa không trung, như là U Linh, âm trầm khủng bố.

- Cái này là Tử Linh sao?

Hai mắt của Tần Phàm có chút co rút lại, đánh giá gia hỏa trước mắt.

Một đoàn xem như tối tăm lu mờ này, nhưng miễn cưỡng có thể thấy được là một ảnh tượng cự nhân, ở trong đó mang theo một loại khí tức Thái Cổ, gần kề chỉ là khí tức này xem ra, Tử Linh này ít nhất có được thực lực Lục kiếp Bán Thần trở lên.

Hắn vừa xuất hiện, hai mắt tái nhợt, không có bất kỳ sinh cơ cùng cảm tình nhìn xem Tần Phàm.

Ngao...

Ẩn ẩn tầm đó, Tần Phàm tựa hồ nghe được từ trong miệng Tử Linh này phát ra tiếng thét chói tai âm trầm, sau đó hắn phát hiện có một cảm giác lạnh như băng bao vây lấy hắn, sau đó hắn dĩ nhiên là cảm giác được sinh cơ trên người mình đang không ngừng tiết ra, tựa hồ là bị đối phương hấp thu.

Thế lực của hắn cũng đang xói mòn, giống như khí lực cả người bị tháo nước vậy.

- Sao lại thế này?

Cái cảm giác đáng sợ này, làm cho Tần Phàm lập tức cả kinh, vội vàng một quyền đánh ra về phía trước.

- Đại La Diệt Ma Quyền!

Một nắm đấm cự đại đánh tới đầu Tử Linh, lập tức là tứ tán mở ra.

Ngao ngao!

Bất quá sau một lát, nó lại ngưng hợp cùng một chỗ, xem tựa hồ cũng không có bao nhiêu tổn thương, mà có sương mù tối tăm mờ mịt lẫn nửa hướng về Tần Phàm bao phủ mà đi, muốn lẫn nửa hấp thu sinh cơ của hắn.

- Đánh không chết?

1704. Chương 1714: Thân Phận Chân Vũ Thần.

Chương 1714: Thân phận Chân Vũ Thần.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Sắc mặt của Tần Phàm cũng thay đổi, một quyền của mình dù là Lục kiếp Bán Thần cũng không có mấy cái chịu đựng được, nhưng Tử Linh này dĩ nhiên là hoàn toàn không có việc gì, hơn nữa bởi vì vừa rồi hấp thu thể lực của hắn, tựa hồ khí tức trở nên càng mạnh hơn nữa.

- Kỳ Lân gào thét!

Sau đó Tần Phàm thi triển Ma chủng kỹ.

Rống!

Kỳ Lân cực lớn hoàn toàn nuốt Tử Linh này vào, Tử Linh này rốt cục mới không có ngưng tụ lại.

- Hô... những quái vật này thật đúng là đủ khó đối phó đấy.

Tần Phàm thở dài một hơi, hắn cảm giác được Bán Thần kỹ bình thường đối với những Tử Linh này tổn thương không lớn, nhưng Ma chủng kỹ của mình ẩn ẩn đối với chúng có một loại áp chế...

Thấy Tử Linh kia thời gian dần qua biến mất, lúc này Tần Phàm mới thở dài một hơi.

Ngoài ra, có thể cảm giác được ở bên trong Tử Linh này, ẩn chứa một loại khí tức cường đại đến từ Thái Cổ, coi như là sau khi U Linh tiêu tán, vẫn là kéo dài không dứt.

- Những Tử Linh này có lẽ là linh hồn của Viễn Cổ Chư Thần tàn lưu lại, bất quá trải qua nhiều năm thời gian, sớm đã mất đi tất cả trí nhớ, gần kề có được bản năng săn thức ăn mà thôi.

Trong nội tâm Tần Phàm lại trầm suy nghĩ nói.

Sau đó hắn tiếp tục đánh giá lấy Thần Thi do cự thạch bọc lấy trước mắt.

Khối Thạch Đầu này cực lớn, thập phần cứng rắn.

- Bên trong có thể còn có cái gì hay không?

Hắn đang suy tư.

Dọc theo con đường này đi tới, đây là thi thể đầu tiên hắn gặp, cứ như vậy buông tha, có chút đáng tiếc a.

Oanh...

Tần Phàm một quyền đánh vào thượng diện.

Không thi triển vũ kỹ, gần kề chỉ có thể ở thượng diện lưu lại một dấu quyền mà thôi, ngay cả vết rách cũng không có sinh ra.

- Tầng đá kia dĩ nhiên cũng cứng như vậy?

Hắn cảm giác kinh ngạc không thôi, phải biết rằng lực lượng khí lực bản thân hắn cũng đã rất lớn, tăng thêm lực lượng Nguyên Giới có thể so với Thất Kiếp Bán Thần, uy lực một quyền trên cơ bản không có mấy Lục kiếp Bán Thần có thể chịu đựng được.

Cũng chính là nói tảng đá này phòng ngự có thể so với Lục kiếp Bán Thần, bảo hộ lấy thi thể cực lớn kia.

- Đại La Diệt Ma Quyền!

Hít một hơi, Tần Phàm lần nữa là một quyền đánh ra, lúc này đây đã thi triển Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, nắm đấm cực lớn oanh kích phía trên cự thạch, ngay cả đại địa cũng kịch liệt chấn động hồi lâu.

Răng rắc...

Phía trên cự thạch kia rốt cục xuất hiện mấy vết rách, nhưng cự thạch bao vây lấy Thần Thi này vẫn là chưa hoàn toàn vỡ vụn.

- Kỳ Lân gào thét!

Sau đó hấn lại bổ một quyền.

Oanh!

Cự thạch này rốt cục mới hoàn toàn toái mất, lộ ra thi thể cực lớn trong đó.

- Bộ thi thể này dĩ nhiên là có thể bảo tồn được nguyên vẹn như vậy.

Tần Phàm kinh ngạc lần nữa.

Bộ thi thể cực lớn này còn bảo tồn khung xương tương đối nguyên vẹn. Cái khung xương này cao khoảng chừng hơn 10m, mỗi một khối xương cốt tuy đã hong gió trắng hếu, nhưng còn lộ ra một loại Kim Sắc tinh quang nhàn nhạt, tựa hồ để cho người có chút khó có thể nhìn thẳng, thập phần thần bí cùng cường đại.

Trải qua tuế nguyệt lâu như vậy, gần kề chỉ là một cỗ thi thể này đã có uy năng như vậy, có thể nghĩ thời xa xưa kia, Chư Thần có thể cường đại tới trình độ nào.

- Vừa rồi ta liên tục thi triển vũ kỹ, rốt cục đánh vỡ Thạch Đầu bao vây lấy Thần Thi này, nhưng thi cốt này trải qua lâu như vậy, lại vẫn có thể bảo tồn được nguyên vẹn như thế... Như vậy trình độ cứng rắn của nó, chẳng phải so với Thạch Đầu bao vây lấy nó này còn mạnh hơn rất nhiều sao?

Trong nội tâm Tần Phàm rung động.

Hắn không thể không thừa nhận, bộ thi cốt trải qua không biết bao nhiêu năm này, trình độ cứng rắn có thể so sánh với khí lực mà hắn tự hào, đây là thân thể trải qua tuế nguyệt mục nát, nếu là thời kỳ toàn thịnh, cái kia khẳng định càng cường đại hơn.

Đương nhiên, hiện tại Tần Phàm còn không có luyện hóa Ma chủng toàn bộ, uy năng Ma chủng cũng không có thể phóng xuất ra toàn bộ.

- Ồ?

Bỗng nhiên con mắt của Tần Phàm sáng ngời, hắn phát hiện ở dưới cỗ thi thể cực lớn này, có một khối tinh thạch Âm Kim sắc, lớn nhỏ chỉ bằng ngón tay, nhưng trong đó có hào quang thập phần thần bí phát ra.

- Chẳng lẽ cái này là Thần Thạch?

Hắn nhớ rõ trước đây Tiểu Chiến nói cho hắn biết, thứ này là tất cả đại đảo chủ cũng đều đang tìm kiếm.

Là đồ vật rất trọng yếu.

Hắn thử phóng thích một ít thần thức đến trên Thần Thạch. Cảm giác được Thần Thạch này tuy không lớn, nhưng bên trong ẩn chứa năng lượng cực kỳ cường đại. Là một loại năng lượng càng cao cấp, so với lực lượng Nguyên Giới còn muốn càng mạnh hơn nữa.

- Không biết Thần Thạch này có làm được cái gì?

Tần Phàm tạm thời cũng không biết đi sử dụng Thần Thạch này như thế nào, chỉ là bỏ nó vào trong Trữ Vật Giới Chỉ.

Sau đó hấn lại đến gần một tí, cúi đầu nhìn xuống, hắn có thể phát hiện phía trên bộ hài cốt cực lớn này, mỗi một tác xương cốt cùng chút ít xương tay vừa rồi kia, thượng diện đều có được đường vân thần bí.

Những đường vân này giống như là tự nhiên hình thành trận pháp, thượng diện còn có khí tức Thái Cổ thần bí cường đại tản ra, cho người một loại cảm giác không thể phá vỡ.

- Chẳng lẽ đây là dùng thân thể làm trận?

Trong lòng Tần Phàm bỗng nhiên chấn động lẫn nữa, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Hắn trước kia cũng nghiên cứu qua trận pháp, ẩn ẩn tầm đó hắn nhận ra những đường vân thần bí trên thi thể trước mắt này, chính là Trận Văn, mà những Trận Văn này hình thành đại trận, tựa hồ là một đại trận hấp thu, như là vòng xoáy hấp dẫn lấy bốn phía.

Càng thần kỳ chính là, đường vân trận pháp trên thi thể này, càng giống như là trời sinh, tựa hồ là mới sinh ra đã có được, cũng không phải về sau mới khắc lên.

Trời sinh, trong thân thể đã có trận pháp hấp thu cực lớn.

- Chỉ là không biết trận pháp này hấp thu đến tột cùng là vật gì?

Tần Phàm trực giác cảm thấy trận pháp này không phải là dùng để hấp dẫn linh khí tu luyện đơn giản như vậy, hơn nữa hắn tựa hồ còn mơ hồ cảm thấy, cỗ thi thể này vẹn vẹn chỉ còn lại thi cốt lại đối với hắn có một loại hấp dẫn chi lực nhàn nhạt, tựa hồ là đang hấp thụ lấy cái gì trong cơ thể hắn, quý dị vô cùng.

Đại trận trên cỗ thi thể này, hấp dẫn đồ vật trong cơ thể con người!

Hắn đã có thể khẳng định trận pháp tự nhiên trên thi cốt này là tác dụng với nhân loại đấy.

- Cái thi thể này hẳn là thuộc về Thiên Thần a.

Tần Phàm lại âm thầm suy đoán.

Theo như lời Long Thần nói, Nhân Thần chỉ có tám vị mà thôi, mà Thiên Thần, lại sinh ra thập đại Thiên Thần, còn có rất nhiều tiểu Thiên Thần. xem tại

Vào...

Đúng vào lúc này, hư không ở phía trước hắn bỗng nhiên một hồi nhúc nhích, một đạo thân ảnh xuyên việt không gian mà đến.

Tần Phàm nhận ra đây là một trong bảy mươi hai đảo chủ, là người chủ trì Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này, Nguyên Hoàng đảo chủ.

- Ô? Tần Phàm, không thể tưởng được người vậy mà nhanh như vậy liền tìm được một cỗ Tiểu Thiên Thần thi thể rồi.

1705. Chương 1715: Năm Trăm Năm Trước, Thiên Thần Phục Hồi. (1)

Chương 1715: Năm trăm năm trước, Thiên Thần phục hồi. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Vừa mới bước ra không gian, Nguyên Hoàng liền ngừng lại, hắn nhìn Tần Phàm, lại nhìn thi thể cực lớn trên mặt đất, lộ ra có chút kinh ngạc.

- Nguyên lai đây quả thật là thi thể Thiên Thần, cảm ơn Nguyên Hoàng đảo chủ cáo tri.

Tần Phàm suy đoán đã nhận được xác nhận.

- Ha ha, thân thể Thiên Thần này đều là trời sinh Trần Văn, rất dễ dàng nhận đi ra, bất quá cổ Thần Thi này còn chưa đủ cường đại, cho nên chỉ là Tiểu Thiên Thần mà thôi, thi thể đại Thiên Thần kia bởi vì số lượng rất ít, rất khó phát hiện, hơn nữa ở đây chỉ là ngoại vi của Chư Thần chiến trường, căn bản không có khả năng có.

Nguyên Hoàng bởi vì biết rõ Tần Phàm đã nhận được Long Thần truyền thừa, tiền đồ vô hạn, cho nên lúc này cũng vui lòng giao hảo thoáng một phát.

- Trời sinh thân thể có được trận pháp, hoàn toàn chính xác rất thần kỳ.

Tần Phàm nói ra.

- Hắc hắc, may mắn trước đây Hư Thần không có tiếp tục hoài nghi ngươi, nếu không nếu để cho hắc tìm tòi trí nhớ của ngươi, một khi phát hiện cái gì, hắc rất có thể liền trực tiếp gọt sạch huyết nhục của ngươi, xem xương cốt của ngươi có Trần Văn hay không.

- Bất quá thân thể của Thiên Thần dư nghiệt không thể so sánh những Viễn Cổ Thiên Thần này, trận pháp trong cơ thể có lẽ vẫn chưa hoàn toàn phát triển, cho nên cần đem xương cốt gọt rất sâu mới có thể tìm được, người bình thường bị gọt như vậy, trên cơ bản là mất mạng.

Nguyên Hoàng lại nhìn Tần Phàm, sau đó mang theo một tia nghiền ngẫm vui vẻ nói ra.

Hai mắt của Tần Phàm có chút co rụt lại.

- Kỳ thật cũng không sợ nói cho ngươi biết, trận pháp trên thân thể Thiên Thần này chính là dùng để hấp thu tín ngưỡng lực của nhân loại chúng ta, ở thời xa xưa, những Thiên Thần này quảng bố tín đồ, để cho nhân loại chúng ta đi Tín Ngưỡng bọn hắc, sau đó bọn hắc sẽ không ngừng hấp thụ tín ngưỡng lực của nhân loại chúng ta. Mà tín ngưỡng lực xói mòn, sẽ làm cho nhân loại trở nên càng ngày càng yếu, Thiên Thần sẽ càng ngày càng mạnh, cho nên cuối cùng nhất mới xuất hiện chiến tranh Nhân Thần phản kháng Thiên Thần.

Nguyên Hoàng lại tiếp tục nói, nói lên thời đại Viễn Cổ kia, tựa hồ cũng có một loại thần thức.

- Cái gì? Những trận pháp này là dùng để hấp thu tín ngưỡng lực của nhân loại, là Thiên Thần...

Nghe đến đó, trong lòng Tần Phàm lại lần nữa đại chấn, thậm chí là biến sắc.

Chỉ có Thiên Thần mới có thể hấp thu Tín Ngưỡng của nhân loại, mà hiện tại ở bên trong Tân Thế Giới, Chương Không Giả chính là bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, cơ hồ không có người tín ngưỡng thần.

Nhưng hắc nhớ tới ở phía trên Vũ Thiên đại lục, đại bộ phận dân chúng đều là Tín Ngưỡng Chân Vũ Thần.

Đã đến lúc này, đáp án như là một đạo thiểm điện xuất hiện trong óc Tần Phàm, hơn nữa làm cho thân thể của hắc cũng không khỏi run nhẹ nhẹ.

Đáp án này đối với hắc ảnh hưởng rất lớn.

- Nói cách khác Chân Vũ Thần hắc là... Thiên Thần?

Lúc này Tần Phàm đã có thể xác nhận thân phận của Chân Vũ Thần trên Vũ Thiên đại lục, hơn nữa trong nội tâm thoáng một phát đã minh bạch rất nhiều sự tình.

Thiên Thần thông qua trận pháp thân thể có thể hấp thu tín ngưỡng lực của nhân loại.

Bọn hắc quảng bố tín đồ, thu thập tín ngưỡng lực.

Hiện tại nhớ tới, đây chính là hành vi của Chân Vũ Thần trên Vũ Thiên đại lục.

Chân Vũ Thần ở trên Vũ Thiên đại lục, thông qua Chân Vũ Thánh Điện, Chân Vũ thế gia và các phương thức khống chế, đem tín ngưỡng của mình trải rộng toàn bộ Vũ Thiên đại lục. Ngoại trừ Đại Khôn quốc là bị Thú Thần khống chế, trên cơ bản dân chúng quốc gia của hắc đều là Tín Ngưỡng Chân Vũ Thần.

Còn thông qua phương thức Chân Vũ thế gia hành hương đến tăng cường Tín Ngưỡng.

Chân Vũ Thần là Thiên Thần!

- Trách không được thiên phú tiềm lực của dân chúng trên Vũ Thiên đại lục đều thấp hơn rất nhiều so với mọi người bên trong Tân Thế Giới.

Lúc này Tần Phàm đột nhiên hiểu rõ ra, xác định này làm hắn bắt đầu hoài nghi lên nhiều sự tình.

Ở trên Vũ Thiên đại lục, không ít người cả đời có lẽ chỉ dừng lại ở Vô Đồi, Vô Giả cảnh giới, mà có thể đạt tới Tiên Thiên Vô Sư đã hết sức lợi hại rồi, về phần thành Vô Thánh cường giả, cái kia càng đã là cường giả đỉnh phong đại lục, thậm chí nói người đột phá đến Bán Thần cảnh giới, một cái cũng chưa nghe nói qua!

Nhưng ở bên trong Tân Thế Giới này, có thể nói, chỉ cần là chăm chỉ một ít, thành Vô Thánh cường giả cơ hồ là không có độ khó gì! Nhiều nhất là hao tổn thời gian lâu một chút mà thôi, hơn nữa Vô Thánh cường giả chỉ có thể nói là tăng dưới chót mà thôi!

Bán Thần cường giả nhiều vô số kể!

Cái này tuy có nguyên nhân linh khí trong Tân Thế Giới so với Vũ Thiên đại lục thì nồng đậm hơn rất nhiều, nhưng bây giờ Tần Phàm nghĩ lại, cái này chưa hẳn không phải có quan hệ cùng Thiên Thần không ngừng hấp thu tín ngưỡng lực nhân loại, cái trình độ này nhất định là ảnh hưởng tới thiên phú năng lực của người tập võ.

Thậm chí nói, linh khí của Vũ Thiên đại lục sẽ tàn lụi như thế, cũng có khả năng là cùng Chân Vũ Thần này có quan hệ!

Thiên Thần hấp thu năng lực của nhân loại, làm cho nhân loại càng ngày càng yếu, nhưng cuối cùng ở trong nhân loại có người đại năng lực thức tỉnh, hơn nữa tu thành Nhân Thần, nhân loại phần khởi phản kháng, cuối cùng nhất mâu thuẫn kích phát, đã dẫn phát Chư Thần đại chiến kinh thiên.

- Xem ra kết quả cuối cùng là nhân loại thắng được rồi, Thiên Thần vẫn lạc, nhưng Nhân Thần có lẽ cũng không có bảo tồn, đồng thời cũng bởi vì khi đó Chư Thần đại chiến, đưa đến rất nhiều nhân loại tử vong, nguyên lai Huyền Hoàng Đại Thế Giới cũng tùy theo sụp đổ, cuối cùng nhất là phân làm rất nhiều Thần Đảo, theo nhân loại lần nữa phát triển cường đại, liền trở thành Tân Thế Giới hôm nay, do bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ khống chế.

Tần Phàm thoáng cái đều hiểu rõ ra toàn bộ.

Những tin tức này có một ít là tồn trữ ở bên trong Long Thần Nguyên Giới, theo hắn lý giải, đồ vật Long Thần này tồn trữ cũng thời gian dần qua phóng xuất ra, trợ giúp hắn làm rõ toàn bộ sự tình từ đầu đến cuối.

- Hiện tại đã có thể khẳng định Chân Vũ Thần là Thiên Thần, như vậy cũng có thể khẳng định Nghịch Thần Giả trong miệng Tử Hà trưởng lão cùng Chân Vũ Thánh Điện là chỉ người trong Tân Thế Giới này rồi, người nơi này không tín ngưỡng thần, hơn nữa cừu hận Thiên Thần... Tử Hà trưởng lão nói ở đây Ngụy Thần, đoán chừng là chỉ bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, đặc biệt là kể cả Yêu Thần ở bên trong mười đảo chủ có được lấy danh hiệu Thần Cấp.

Trong nội tâm Tần Phàm thời gian dần qua suy luận lấy.

Sau đó lông mày hắn nhíu lại.

Hiện tại đối với hắn mà nói vấn đề trọng yếu nhất, không ai qua được là Tần Li hạ lạc rồi.

- Như vậy lúc trước Tử Hà trưởng lão nói Kỷ Li nàng là bị Yêu Thần bắt đi, hiện tại xem ra cũng có khả năng là giả dối?

Trong lòng Tần Phàm căng thẳng, bỗng nhiên trở nên thập phần mất trật tự, thậm chí là có chút mê mang.

Hắn một mực nhìn tới sự tình kia là mục tiêu lớn nhất, hiện tại trong lúc đó đã đứt đoạn manh mối.

1706. Chương 1716: Năm Trăm Năm Trước, Thiên Thần Phục Hồi. (2)

Chương 1716: Năm trăm năm trước, Thiên Thần phục hồi. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Kỵ Li, thê tử của ta, nàng bây giờ đến tột cùng ở phương nào...

Trong nội tâm Tần Phàm xoắn xuýt.

Hắn cũng nghĩ qua muốn trực tiếp đến hỏi Yêu Thần, đến tột cùng Tần Li có phải ở bên trong Yêu Thần Đảo hay không, nhưng bởi vì thực lực bản thân không đủ, nếu như một khi Tần Li thật sự ở Yêu Thần Đảo, hắn lại sợ đánh rần động cỏ.

Kỳ thật hắn còn có một lo lắng lớn nhất, cái kia chính là Tần Li căn bản cũng không có bị Yêu Thần bắt đi, mà là đang ở chỗ Chân Vũ Thần, làm con tin bức bách hắn đi đối nghịch cùng những Nghịch Thần Giả trong Tân Thế Giới này.

Đây cũng là nguyên nhân hắn không dám nhanh như vậy đến hỏi Yêu Thần, bởi vì hắn sợ, hắn không phải sợ Yêu Thần, là sợ mất đi hy vọng cuối cùng này.

Nếu như một khi xác định cái lo lắng này, như vậy đến lúc đó hắn lại nên như thế nào?

Buông tha cho thê tử của mình, hoặc là cùng toàn bộ nhân loại là địch?

Tinh thần ý chí vốn đã trở nên kiên định vô cùng, hôm nay, e sợ là sẽ dao động rồi.

- Ha ha, Tần Phàm người thoát nhìn bộ dạng tựa hồ hết sức phức tạp cảm khái a, người sẽ không thật là Thiên Thần dư nghiệt chứ.

Mà cũng ngay lúc này, Nguyên Hoàng mang theo vài phần nghiền ngẫm vui vẻ bỗng nhiên truyền đến, cắt đứt Tần Phàm suy nghĩ.

- Nguyên Hoàng đảo chủ nói đùa, Tần Phàm tự nhiên là nhân loại, nếu có tất yếu, ta cũng không sợ cắt thịt chứng minh. Chỉ là vừa mới thông qua cổ thi thể tiểu Thiên Thần này, ta bỗng nhiên cảm nhận được thâm thiết của Chư Thần đại chiến thời xa xưa mà thôi. xem tại

Tần Phàm lúc này mới hít sâu một hơi, miễn cưỡng lộ ra một nụ cười khổ nói.

- Ha ha, ta ngược lại là đối với người hoài nghi không lớn, có thể có được Viễn Cổ Long Thần, là nhân loại cường đại như vậy truyền thừa, điều này nói rõ người đã thông qua được khảo nghiệm của hắn rồi, ta tin tưởng ánh mắt của Long Thần tiền bối tự nhiên sẽ không sai.

Nguyên Hoàng lại vừa cười vừa nói, lập tức cũng hơi có chút thổn thức nói:

- Bất quá lại nói tiếp, hôm nay chúng ta ổn định sinh hoạt thật là không dễ. Người từ một mảnh Chư Thần chiến trường còn sót lại nơi này có lẽ cũng có thể tưởng tượng đến chiến đấu kịch liệt lúc trước, thậm chí ngay cả đại lục cũng chịu phân liệt, người mạnh nhất của nhân loại chúng ta cơ hồ vẫn lạc toàn bộ. Có thể nói, chúng ta hôm nay đều là tổ tiên nhân loại chúng ta dùng mệnh đổi lấy, đây cũng là nguyên nhân vì cái gì những đảo chủ chúng ta đối với Thiên Thần dư nghiệt sẽ kiêng kỵ như vậy.

Tần Phàm trầm mặc.

Hoàn toàn chính xác, nếu như không phải lúc trước một hồi Chư Thần đại chiến kia, có lẽ hôm nay nhân loại trong Tân Thế Giới cũng sẽ như những nhân loại trên Vũ Thiên đại lục kia, trời sinh suy yếu, thậm chí sẽ như là động vật bị nuôi thả, ở dưới sự khống chế không ngừng cống hiến tính ngưỡng chỉ lực của mình.

Thiên Thần sẽ càng ngày càng mạnh, mà nhân loại sẽ càng ngày càng yếu, vĩnh viễn không thể xuất đầu.

- Nguyên Hoàng đảo chủ, không biết trong Tân Thế Giới, gần đây phát hiện Thiên Thần dư nghiệt là lúc nào?

Một lát sau, Tần Phàm tiếp theo ngẩng đầu hỏi.

- Nếu như nói một lần Thiên Thần dư nghiệt phục hồi lớn nhất, vậy hắn là hơn năm trăm năm trước.

Nguyên Hoàng đảo chủ nghĩ một lát, tiếp theo là trả lời nói ra:

- Khi đó ta còn không có trở thành đảo chủ, cho nên ta cũng chỉ là nghe nói mà thôi. Nghe nói ở năm trăm năm trước, Thiên Thần dư nghiệt đã từng ý đồ ở trong Tân Thế Giới khôi phục Tín Ngưỡng, nhưng bị cường giả nhân loại chúng ta phát hiện.

- Khi đó phát hiện ra trước nhất, hình như là Hư Thần Đảo đảo chủ, hấn lập tức thông tri đảo chủ khác, bắt đầu ở trong phạm vi Tân Thế Giới thanh lý những dư nghiệt này, sau đó là sinh ra một hồi đại chiến, lúc ấy tất cả đảo chủ đều tham chiến, đảo chủ chết trận vượt qua mười cái, có thể thấy được những Thiên Thần dư nghiệt này đáng sợ!

- Năm trăm năm trước, Thiên Thần phục hồi.

Trong nội tâm Tần Phàm hơi chấn động.

- Ha ha, kỳ thật còn có một lần, nhưng cụ thể ta cũng không phải thập phần tinh tường, nghe nói là có đảo chủ ở một ít đại lục khác bên ngoài Tân Thế Giới phát hiện có Thiên Thần dư nghiệt tồn tại, bất quá vấn đề này cũng không có công khai, cho nên đảo chủ biết đến cũng không phải nhiều, ta cũng chỉ là hơi có nghe thấy mà thôi.

Nguyên Hoàng lại bổ sung nói.

Hắn đem nhiều bí mật như vậy nói cho Tần Phàm, hoàn toàn là vì Tần Phàm đã nhận được Long Thần truyền thừa, hấn cảm thấy sau này Tần Phàm cũng rất có thể sẽ trở thành cường giả đảo chủ như hấn, muốn sớm giao hảo mà thôi.

- Thật sự thập phần cảm kích Nguyên Hoàng tiền bối nói cho ta biết nhiều đồ vật như vậy, ta cảm giác rất nhiều đồ vật trước kia ta không rõ, thoáng cái đã rõ ràng.

Tần Phàm cảm tạ nói ra.

- Tiền bối sao... tốt, một tiếng tiền bối này ta thích nghe, A..., với tư cách tiền bối ta cũng không ngại nói cho người biết, tuy Thiên Thần là địch nhân của nhân loại chúng ta, nhưng cổ thi thể Tiểu Thiên Thần này cũng không tệ, ta cũng không cùng người tranh đoạt, người có thể thu hồi đi hảo hảo nghiên cứu thoáng một phát, nói không chừng có thể dùng để chế tạo vũ khí gì đấy.

Nguyên Hoàng khẽ cười nói:

- Hắc hắc, ta còn muốn đi tìm những bảo vật khác, đi trước một bước rồi.

Nói xong, thân hình rất nhanh khóa nhập trong không gian hư không, biến mất ở trước mắt Tần Phàm.

- Hô...

Chứng kiến Nguyên Hoàng rời đi, Tần Phàm rốt cục mới nặng nề thở ra một hơi, nhớ tới lo lắng trước đây, trong nội tâm vẫn là cảm giác được trầm trọng vô cùng.

Lưu tại nguyên chỗ, rất lâu sau đó.

- Vô luận như thế nào, ta nhất định phải tìm nàng trở về.

Cuối cùng hấn nắm chặt lại nắm đấm, trong nội tâm hạ quyết định.

Nhưng vô luận tương lai sẽ như thế nào, hiện tại nhiệm vụ đầu tiên của hấn là tăng lên thực lực của mình, chỉ có thực lực của mình đủ rồi, mới có thể làm được bất cứ chuyện gì.

Hoặc là đối kháng Chân Vũ Thần, hoặc là đối kháng Yêu Thần, thậm chí toàn bộ nhân loại..., quyết định xong, tâm tình của Tần Phàm cũng thời gian dần qua bình phục. Hấn là người có ý chí thập phần cứng cổ, coi như là biết rõ con đường phía trước có muôn vàn khó khăn, hấn cũng sẽ nghĩ biện pháp giải quyết, không lảng tránh, cũng sẽ không đơn giản lùi bước.

Sau đó hấn đem cổ thi thể Tiểu Thiên Thần kia thu vào trong Trữ Vật Giới Chỉ, tuy khung xương này thập phần lớn, nhưng mà hiện tại hấn giết chết không ít Bán Thần cường giả, trên người tự nhiên là của cải

phong phú, số lượng Trữ Vật Giới Chỉ đại dung lượng cũng không ít, chứa một cỗ thi thể vẫn là không có bất cứ vấn đề gì.

Sau đó, hắn lấy ra Thần Thạch Âm Kim sắc lấy được trước kia.

- Khối Thần Thạch này, ngay cả đảo chủ cấp cường giả cũng thập phần hứng thú, đến tột cùng là vật gì?

Tâm hiếu kỳ của Tần Phàm cũng bị câu dẫn lên, hắn lưu ý vừa rồi Nguyên Hoàng đảo chủ ở trước khi rời đi có nhìn thoáng qua thi thể Tiểu Thiên Thần kia, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, cuối cùng không có phát hiện mới rời đi.

1707. Chương 1717: Gặp Lại Lôi Thần! (1)

Chương 1717: Gặp lại Lôi Thần! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’~)

Hắn đoán chừng Nguyên Hoàng tìm kiếm hắn là một khối Thần Thạch này.

- Cái Thần Thạch này chẳng lẽ là lực lượng của Thiên Thần áp súc sinh ra hay sao?

Trong lòng Tần Phàm có một phỏng đoán, trải qua vô tận tuế nguyệt, thân thể Thiên Thần mục nát rồi, lực lượng cũng tan mất, nhưng có lẽ còn có bộ phận tàn giữ lại.

Bởi vì hắn từ bên trong một khối tinh thạch Âm Kim sắc này, cảm ứng được lực lượng cực kỳ khổng lồ.

- Đúng rồi, quên còn có lão gia hỏa kia, có một số việc có lẽ có thể hỏi hắn...

Bỗng nhiên, Tần Phàm nhìn thấy phía trên cổ tay của mình, chỗ đó vốn là có một vòng Lôi Viêm màu tím, nhưng đã bị hắn ẩn vào trong cơ thể.

Hiện tại ý niệm hắn khẽ động, hình xăm Lôi Viêm màu tím kia hiển hiện mà ra, tản ra một loại sắc thái thần bí quỷ dị.

Bên trong, trấn áp lấy Lôi Thần.

Lại nói tiếp, Tần Phàm cũng thật lâu không có tiến vào qua không gian Lôi Viêm này.

Ở trước đó lần thứ nhất, sau khi hắn trấn áp Lôi Thần ở trong đó là không có lại đi vào.

Lôi Thần, tự xưng là Nghịch Thần Giả Lôi Thần.

Theo lúc trước chính hắn giới thiệu, chính là đệ nhất nhân ở Vũ Thiên đại lục dưới Chân Vũ Thần cùng Thú Thần, dám xưng là Thần, cái này ý nghĩa thực lực của hắn sẽ không thấp, nếu không trước đó cũng đã bị người ta diệt.

Tần Phàm phỏng đoán, nếu Lôi Thần này là từ Tân Thế Giới tiến vào Vũ Thiên đại lục, như vậy thực lực nhất định là có thể so sánh với mười đảo chủ danh xưng Thần Cấp trong bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ.

Nếu là lớn lên ở trên Vũ Thiên đại lục, thiên phú càng để cho người khiếp sợ, bởi vì lớn lên ở địa phương Chân Vũ Thần cùng Thú Thần khổng lồ, cái độ khó kia rất lớn, tuyệt đối so với ở trong Tân Thế Giới càng thêm gian nan.

Trên thực tế, theo thực lực của Tần Phàm tăng lên, hắn càng minh bạch đến Lôi Thần này lợi hại, bởi vì hắn càng trở nên mạnh mẽ, càng là biết rõ sau lưng danh xưng của một “Thần” đại biểu chính là cái gì.

Đương nhiên hắn cũng biết, hiện tại Lôi Thần này gần kề chỉ còn lại một đám tàn hồn mà thôi, thực lực so với Thú Thần lúc trước tự nhiên không thể so sánh nổi.

- Niên đại Lôi Thần này tồn tại có lẽ so với tất cả đảo chủ hiện tại của Tân Thế Giới còn muốn đã lâu, hẳn tự xưng là đứng đầu Nghịch Thần Giả, có thể là nhóm Nghịch Thần Giả đầu tiên phản kháng Chân Vũ Thần.

Trong nội tâm Tần Phàm lại âm thầm thầm nghĩ.

Lúc trước, Lôi Thần kia đã từng nói qua để cho Tần Phàm dùng đan dược cung phụng hắn trăm năm, nếu không trong Nghịch Thần Giả sẽ Quần Long Vô Thủ, không hề có người có thể ngăn cản được Chân Vũ Thần cùng Thú Thần. Nhưng lúc đó Tần Phàm căn bản đối với hắn mà nói không cho là đúng, chỉ là trực tiếp lợi dụng tinh thần ý chí cường đại của mình trấn áp hắn đến dưới Lôi Thần miếu.

Bất quá bây giờ nghĩ lại đối kháng với Thiên Thần như Chân Vũ Thần, hoàn toàn chính xác không dễ dàng, nếu không đảo chủ trong Tân Thế Giới phát hiện Vũ Thiên đại lực đã sớm đánh vào trong đó chém giết, càng không có cơ hội để cho Chân Vũ Thần bồi dưỡng Tần Phàm đi tới Tân Thế Giới này.

Ít nhất, Tần Phàm cũng chưa nghe nói qua sau Lôi Thần này, ngoại trừ những người Yêu Thần Đảo theo như lời Chân Vũ Thánh Điện kia, ở trên Vũ Thiên đại lực còn phát sinh qua sự kiện Nghịch Thần Giả phản kháng cỡ lớn khác.

- Được rồi, trước kia đích thật là xem thường Lôi Thần này rồi, rất nhiều chuyện cũng không hỏi tình huống, hiện tại hỏi lại hắn một lần là tốt rồi.

Tần Phàm không thể không thừa nhận.

Cuối cùng hắn tìm một địa phương tương đối ẩn nấp ngồi xuống, lúc này cách mấy năm sau, tinh thần ý chí của hắn lần nữa tiến vào đến trong không gian Lôi Viêm.

Oanh.

Vừa tiến vào đến không gian Lôi Viêm, đập vào mắt vẫn là một tòa cung điện cự đại Lôi Đình kiến thành kia, cũng chính là Lôi Thần miếu, thượng diện vẫn có tia chớp cuồng dã chớp động lên, thanh âm dòng điện xì xì rung động, trận trận Lôi Điện chỉ lực để cho người tê liệt ở trong không gian quanh quẩn.

Sau đó ánh mắt của hắn lại di động, rất nhanh nhìn tới đại ấn màu đỏ trước Lôi Thần miếu kia. Đúng là lúc trước hắn ở trên Vũ Thiên đại lực, trong Càn Khôn Đái ở giữa Đại Càn Quốc cùng Đại Khôn quốc. Trong kho hàng Đại Phong Thành lấy được Phiên Thiên Ấn.

Phiên Thiên Ấn, nghe nói là siêu cấp Thần Khí của đại năng lực thời đại Viễn Cổ sử dụng, mà cái Phiên Thiên Ấn trước mắt này mặc dù nói chỉ là phỏng chế phẩm, nhưng cũng là Thần Khí chính là, chỉ là cần phải có Thần lực mới có thể điều khiển, Tần Phàm một mực không có cách nào sử dụng.

Chứng kiến Phiên Thiên Ấn này, kỳ thật trong nội tâm Tần Phàm cũng hơi có chút cảm xúc.

Nhớ tới ngày đó, hắn vẫn là thành chủ Đại Phong Thành kia.

- Cũng đi qua nhiều năm như vậy, không biết chỗ đó biến hóa ra sao...

Nhìn thấy vật cũ, lúc này suy nghĩ của Tần Phàm không khỏi về tới phía trên đại lực kia, thành trì của hắn, gia tộc của hắn, tộc nhân của hắn, các thân nhân bằng hữu của hắn...

Hắn cũng muốn đi xem một lần.

- Trước khi không tìm được tỷ tỷ, ta có thể diện gì trở về gặp phụ thân?

Hắn hơi có chút thương cảm.

Bất quá tộc nhân thân nhân của hắn kỳ thật cũng là ràng buộc, bọn hắn đều ở phía trên Vũ Thiên đại lực, ở dưới Chân Vũ Thần khống chế. Những chuyện này đều là ngày sau phải cân nhắc đến. Việc hắn phải cố kỵ còn nhiều lắm.

- Được rồi, từng bước một đến, hiện tại ta muốn làm vẫn là tăng thực lực của mình lên, chỉ có đạt đến đỉnh phong, mới có thể có được vốn liếng đối thoại với những siêu cấp cường giả như Chân Vũ Thần, Yêu Thần kia.

Sau đó Tần Phàm hít sâu một hơi, cố gắng đem suy nghĩ dư thừa của mình bình tĩnh lại. truyện copy từ Hắc nhìn về phía Lôi Thần miếu trước mắt.

Hiện tại hắc trước phải phóng xuất Lôi Thần này ra, sau đó ở trên người hắc moi ra một ít tin tức hữu dụng.

Ông...

Tiếp theo trong nháy mắt, hai con người của hắc ngưng tụ, tinh thần ý chí nhảy vào đến trong Lôi Thần miếu.

- A...

Một thanh âm thống khổ từ bên trong truyền ra, một cái đại thủ rất nhanh liền bắt một đoàn hư ảnh bao khóa ở trong Lôi Quang đi ra, hư ảnh này thẳng đến khi bị nắm đi ra, còn liều mạng giãy dụa lấy, muốn đào thoát khỏi khống chế.

- Lôi Thần, thật lâu không thấy rồi.

Tần Phàm cứ như vậy đứng tại chỗ, đậm mặc nhìn xem Lôi Quang dần dần thành hình trước mắt này, trong miệng bình tĩnh mở lời nói ra.

- Là tiểu tử ngươi, là tiểu súc sanh ngươi!

Mà vừa nhìn thấy Tần Phàm, Lôi Thần lập tức gương nanh múa vuốt ở giữa không trung hướng về Tần Phàm gầm thét, vốn hắc vền vền chỉ còn lại một đám tàn hồn, lại bị Tần Phàm trấn áp lâu như thế, đã sắp hoàn toàn tiêu tán rồi.

Hắc lúc này, đối với Tần Phàm tự nhiên là thập phần oán hận.

- Lôi Thần tiền bối, ngươi vẫn là tiết kiệm một chút khí lực đi, nhìn dáng vẻ của ngươi có lẽ cầm cự không được bao lâu rồi.

Tần Phàm nhàn nhạt nói ra.

- Xú tiểu tử, ngươi chó đực ý...

1708. Chương 1718: Gặp Lại Lôi Thần! (2)

Chương 1718: Gặp lại Lôi Thần! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Lôi Thần vốn là đang giãy dụa lấy, nhưng vừa cảm ứng được cảnh giới của Tần Phàm, cả người là cả kinh ngây người ra:

- Làm sao có thể, ngươi... ngươi như thế nào trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy rồi... Ngươi đến tột cùng trấn áp ta đã bao lâu... Ngươi vậy mà đã trở thành Bán Thần, hơn nữa đã là Lục kiếp Bán Thần rồi!

Hắc không thể tin được.

- Không có khả năng, ở trong cảm ứng của ta, tối đa chỉ mới qua năm năm, năm năm trước ngươi chỉ là cảnh giới Vô Tôn mà thôi, mới năm năm ngươi làm sao có thể trở thành Bán Thần! Hơn nữa ở nơi này bị Chân Vũ Thần khống chế năng lực, ngươi có thể trở thành Vô Thánh cũng không tệ rồi!

Lôi Thần lớn tiếng gầm thét, Lôi Đình bốn phía sôi trào.

- Cái này không nhọc Lôi Thần tiền bối ngươi lo lắng, hiện tại ta đây, hoàn toàn chính xác đã trở thành Lục kiếp Bán Thần. Lúc trước thời điểm ta vẫn là Vô Tôn có thể trấn áp ngươi, cho nên ngươi bây giờ càng là không thể nào có cơ hội đả bại ta, ngươi cũng không nên uống phí khí lực.

Tần Phàm tiếp tục nhàn nhạt nói ra.

- Ha ha, vậy người bây giờ thả ta ra ngoài làm gì? Ha ha... người không biết người càng trở nên mạnh mẽ, tử kỳ của người càng gần đến sao? Người cho rằng hai cái tên đáng chết Chân Vũ Thần cùng Thú Thần kia sẽ để cho người tiếp tục phát triển xuống dưới sao? Ha ha, người rất nhanh cũng sẽ biến thành giống như ta!

Lôi Thần điên cuồng lên, dữ tợn cười to.

- Lôi Thần tiền bối, người thất thố rồi.

Tần Phàm thì y nguyên lộ ra thập phần bình tĩnh nói ra:

- Lúc này đây ta thả người đi ra, kỳ thật ta ý định cho người một cơ hội.

- Người cho ta cơ hội? Ha ha, người sẽ cho ta cơ hội?

Lôi Thần không tin.

- Đây là cái gì?

Tần Phàm không có trả lời, sau đó hắn chỉ là đem khối Thần Thạch Âm Kim sắc kia ra, đặt ở trên lòng bàn tay biểu hiện cho Lôi Thần xem.

- Thần Thạch! Người làm sao có thể có thứ này? Không có khả năng. Đại lục này làm sao có thể có thứ này!

Lôi Thần cả kinh.

- Bởi vì ta hiện tại đã không ở Vũ Thiên đại lục.

Tần Phàm nhàn nhạt hồi đáp.

- Người vậy mà thoát khỏi lao lung rồi hả? Người nói là người thoát khỏi Chân Vũ Thần khống chế rồi hả?

Thái độ của Lôi Thần bắt đầu cải biến.

- Đúng vậy, hiện tại địa phương của ta gọi là Tân Thế Giới, tại đây có lẽ đã không phải là phạm vi khống chế của Chân Vũ Thần rồi.

Tần Phàm trả lời nói ra.

Về phần vấn đề sau của đối phương, hắn lại lựa chọn lảng tránh, bởi vì hắn lúc này, cũng không biết mình có phải đã vượt ra Chân Vũ Thần khống chế rồi hay không.

Tuy hắn không ở Vũ Thiên đại lục, nhưng lại như cũ cảm giác có một cánh tay ẩn nấp dẫn dắt mình.

- Tân Thế Giới? Người lao ra rồi! Tốt, tốt, tốt. Không thể tưởng được người vậy mà có thể đi đến nước này! Cũng thế, cũng thế!

Lôi Thần nói liên tục ba chữ tốt. Bỗng nhiên thở dài, hắn cho tới nay đều biểu hiện được hết sức lông bông, dĩ nhiên là lộ ra vẻ cô đơn.

Tần Phàm nghi hoặc.

- Ha ha, người sẽ không rõ, người sẽ không biết ý nghĩ của chúng ta! Theo ý của người, muốn người dùng bách niên đan được cung phụng ta, người có lẽ sẽ cảm thấy rất ủy khuất, nhưng trong mắt của ta, coi như là tụ tập toàn bộ nhân loại chỉ lực đến thành tựu ta, ta cũng sẽ không cảm giác quá phận!

- Bởi vì ở trước kia, chỉ có ta mới có năng lực đả bại Chân Vũ Thần cùng Thú Thần, ta là Nghịch Thần Giả đứng đầu trên Chân Vũ đại lục này, không có ta, tất cả nhân loại trên đại lục này đều một mực ở dưới cái gọi là Chân Thần kia thống trị, chỉ có thể không ngừng cống hiến lực lượng của chúng ta, cho dù chúng ta may mắn có thể tu luyện đạt tới thực lực tiếp cận Thần, cái kia cũng chỉ có thể được xưng là Ngụy Thần. Sau đó bị hai cái gọi là Chân Thần là Chân Vũ Thần cùng Thú Thần này trấn áp!

- Kỳ thật ta nguyên lai cũng không phải người Chân Vũ đại lục này, chỉ là sau khi đến nơi này, bị Chân Vũ Thần cùng Thú Thần gây khó khăn, liền không thể đi ra. Trước khi không có đả bại hai cái gọi là Chân

Thần này, ta vốn cho rằng không có người có thể ly khai, không thể tưởng được người làm được! Người có cơ hội! Người có cơ hội đã bại bạn hần!

Lôi Thần điên cuồng cười, thoát nhìn vẫn là cô đơn như thế.

Tần Phàm không nói gì, kỳ thật hần cũng không phải tự mình lao ra khỏi Vũ Thiên đại lực, mà là Chân Vũ Thánh Điện phóng hần đi ra ngoài.

Hần cũng thật không ngờ, Lôi Thần mà hần vẫn cho là ích kỷ, vậy mà cũng sẽ có lý tưởng vĩ đại như vậy.

Ở phương diện này, hần mặc cảm.

Cho tới nay, hần cũng chỉ là quan tâm người bên cạnh mình, về phần hết thấy nhân loại, hần tự nhận còn không có sinh ra giác ngộ cao như vậy. Có lẽ hần còn không có trải qua giống như Lôi Thần, Chân Vũ Thánh Điện đều không có tiến hành qua chèn ép gì đối với hần, mà là một mực đào tạo lấy.

- Tác dụng của một khối Thần Thạch này, chính là cho có thể cho người có thần lực. Thần lực chính là lực lượng của Thiên Thần, uy lực của nó so với Nguyên Giới chi lực của nhân loại thì cường đại hơn rất nhiều! Có thể nói, không có thần lực, nhân loại rất khó đối kháng cùng Thần.

- Bất quá nhân loại là không thể nào như Thiên Thần, hấp thu tín ngưỡng lực sinh ra thần lực, cho nên phương thức đạt được thần lực ban đầu của nhân loại, đều là thông qua Thần Thạch, ta trước kia cũng đã từng may mắn đạt được qua mấy khối Thần Thạch mới có được thần lực, mới có thể cùng hai Thiên Thần là Chân Vũ Thần cùng Thú Thần này đối kháng.

Lôi Thần nhìn thoáng qua thần thạch trong tay Tần Phàm, còn nói thêm:

- Người bây giờ đã nhận được Thần Thạch, nghiên cứu thoáng một phát cũng sẽ có cơ hội sinh ra thần lực, mà chỉ khi có được thần lực, người mới có thể đối kháng Thiên Thần, bất quá chỉ có một khối Thần Thạch còn chưa đủ, người có được Thần Thạch càng nhiều, càng có khả năng sinh ra thần lực.

- Nguyên lai Thần Thạch này chỉ dùng để cảm ứng thần lực hay sao?

Tần Phàm hiểu rõ ra.

Tác dụng của Thần Thạch là dùng để cảm ứng thần lực.

Tần Phàm đem khối tinh thạch Âm Kim sắc trong tay mình nắm chặt lại.

Uy lực của Thần lực so với Nguyên Giới chi lực còn mạnh hơn, cho nên cho dù là đảo chủ cấp cường giả cũng sẽ coi trọng.

- Cái thần lực này có lẽ không dễ dàng cảm ứng được như vậy a?

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn Lôi Thần, trong miệng hỏi.

- Khẳng định không dễ dàng như vậy, dù là Cửu Kiếp Bán Thần cũng không có mấy người có thể đơn giản cảm ứng được đến, cho nên ta mới có thể nói cho người tìm nhiều Thần Thạch một ít, người có được Thần Thạch càng nhiều, như vậy sẽ càng dễ cảm ứng được thần lực. Lúc trước thời điểm ta cảm ứng được thần lực cũng là ở cảnh giới Cửu Kiếp Bán Thần, hơn nữa tổng cộng dùng chín khối Thần Thạch mới có thể làm được.

Lôi Thần nói ra.

- Thì ra là thế.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, nghĩ nghĩ lại hỏi:

- Cái kia không biết lúc trước sau khi Lôi Thần tiên bối người cảm ứng được thần lực, chênh lệch cùng Chân Vũ Thần và Thú Thần bao nhiêu?

1709. Chương 1719: Lôi Thần Hồn Tiêu. (1)

Chương 1719: Lôi Thần hồn tiêu. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Sau khi nghe được Lôi Thần giải thích, lúc này thái độ của hắn so với trước đây khá hơn một chút.

Lôi Thần trầm mặc một hồi, sau đó mới lên tiếng:

- Ta lúc đầu tuy cũng nắm giữ thần lực, nhưng không thể không nói, so sánh với Thú Thần còn có một đoạn chênh lệch rất lớn, lại càng không cần phải nói Chân Vũ Thần rồi.

Nói xong, hắn hít một tiếng:

- Ta thậm chí ngay cả hình dáng của Chân Vũ Thần cũng còn không có nhìn thấy, chân thân Thú Thần hàng lâm cũng chỉ một phút đồng hồ liền hoàn toàn hủy nhục thể của ta, ta cũng chỉ có một đám tàn hồn chạy ra. Phải biết rằng, hắn không chế chỉ là một quốc gia mà thôi, thần lực kia đã cường đại vô cùng, chớ nói chi là Chân Vũ Thần không chế toàn bộ đại lực rồi.

- Nếu chỉ luận thần lực, nhân loại chúng ta dựa vào chính là tự mình tu luyện. Còn rất khó so sánh với những Thiên Thần trời sinh có thể hấp thu tín ngưỡng lực kia.

- Đương nhiên, ta nghe nói trong nhân loại chúng ta cũng có người đại năng lực, ở thời đại Viễn Cổ... nhân loại chúng ta cũng có người tu luyện thành Thần, bọn hắn có được thực lực có thể chống lại Thiên Thần, nghe nói bọn hắn cũng có thể tự mình sinh ra năng lượng so sánh với thần lực rồi. Chỉ là, ta so sánh với bọn họ còn có chênh lệch rất lớn, cho nên mới không thể so sánh với hai Thiên Thần như Chân Vũ Thần cùng Thú Thần.

Lôi Thần nói xong, lộ ra thập phần cô đơn, nhìn ra được nhớ tới đoạn tuế nguyệt cùng Chân Vũ Thần và Thú Thần tác chiến kia, hắn vẫn là lộ ra vô cùng cảm khái.

Mà nghe đến đó, Tần Phàm cũng thời gian dần qua rõ ràng xuống dưới. Hắn biết rõ người đại năng lực thời Viễn Cổ theo như lời Lôi Thần kia, đó chính là bát đại Nhân Thần lúc trước có thể so sánh với thập đại Thiên Thần rồi, chỉ là sau khi bát đại Nhân Thần vẫn lạc hoặc là không biết tung tích, thì nhân loại không còn có sinh ra Nhân Thần mới rồi.

Thậm chí nói, không có ai biết làm như thế nào mới có thể trở thành Nhân Thần.

Lôi Thần không biết, hiện tại bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ bên trong Tân Thế Giới cũng không biết.

- Vậy Lôi Thần tiên bối người vì cái gì còn nói Chân Vũ Thần cùng Thú Thần bọn hắn hiện tại chân thân không thể hàng lâm Vũ Thiên đại lực?

Tần Phàm lại hỏi tiếp, hắn nhớ rõ lúc trước Lôi Thần là đối với hắn đã từng nói qua vấn đề này.

- Hừ, nếu như chân thân bọn hắn có thể hàng lâm đến trên đại lực, thì làm sao có thể để cho chúng ta phát triển. Cuối cùng nếu như không phải Thú Thần cưỡng ép phủ xuống một phút đồng hồ để hủy nhục thể của ta...

Lôi Thần hừ lạnh một tiếng, có chút nghiêng răng nghiêng lợi nói ra:

- Nếu như ta không có đoán sai, có lẽ Chân Vũ Thần cùng Thú Thần này ở thời xa xưa là Thiên Thần may mắn còn sống sót, tuy không chế lấy một phiên đại lực, nhưng bọn hắn cũng đã bị thương, vẫn còn đang trong thời gian khôi phục, hoặc là đang đợi cơ hội gì đó. Bất quá đến lúc đó nếu thật để cho hắn khôi phục, ngoại trừ Chân Vũ đại lực này, có lẽ đại lực khác cũng sẽ gặp nạn.

- Hiện tại Vũ Thiên đại lực đích thật là hoàn toàn phong bế, có lẽ cũng là bởi vì Chân Vũ Thần cùng Thú Thần này sợ hãi nhóm đảo chủ của Tân Thế Giới sẽ tiến vào trong đó, mà Chân Vũ Thần sợ những này đảo chủ, nói không chừng thực lực của hắn đích thật là vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại.

Trong nội tâm Tần Phàm cũng âm thầm suy đoán.

Bất quá lúc này hắn bỗng nhiên cũng nhớ tới Cổ Mặc, hắn suy nghĩ, Cổ Mặc đến tột cùng là đối với hắn ẩn giấu bao nhiêu bí mật. truyện copy từ

Theo như lời Cổ Mặc lúc trước, hắn chỉ là một vị thành chủ tên là Hắc Hỏa thành ở Vũ Thiên đại lục, thực lực bất quá là cấp bậc Võ Thánh, cuối cùng hắn tại sao lại có khả năng lao ra khỏi Vũ Thiên đại lục? Vừa vặn tìm được vết nứt không gian, thật sự có trùng hợp như vậy sao?

Mà hết lần này tới lần khác sau khi đến Tân Thế Giới. Hắc Hỏa Võ Thánh lại biến thành Hắc Hỏa lão quái, có một đồ đệ cấp thành chủ Thần Đạo.

Hắn đến tột cùng có biết Chân Vũ Thần tồn tại hay không? Hắn có thể cùng Chân Vũ Thần có quan hệ hay không? Vậy đã hắn biết rõ khe hở ở giữa Vũ Thiên đại lục cùng Tân Thế Giới, tại sao lại không thông tri đảo chủ khác tiến vào Vũ Thiên đại lục đối phó Chân Vũ Thần?

Lúc này trong đầu Tần Phàm hơi có chút hỗn loạn, hắn cũng rất muốn tìm Cổ Mặc. Nhưng đáng tiếc từ khi ở phụ cận Hoàng Hôn Thành gặp mặt liền không có tin tức.

- Tiểu tử, ngươi đang suy nghĩ cái gì?

Lúc này Lôi Đình trên người Lôi Thần bắt đầu khởi động, thanh âm trầm thấp hướng Tần Phàm hỏi.

- Không có gì.

Tần Phàm lắc đầu, che dấu nói ra:

- Ta chỉ là đang nghĩ, nếu có một ngày ta cũng đi lên con đường giống như ngươi, ta sẽ đi đối mặt Chân Vũ Thần cùng Thú Thần như thế nào mà thôi.

- Ha ha, ngươi rốt cục thừa nhận mình cũng là một Nghịch Thần Giả sao? Ta biết ngay, ngươi nhất định sẽ đi đến con đường cùng ta đồng dạng, nhân loại chúng ta cùng Nhân Thần vĩnh viễn là địch nhân, phạm là người có năng lực đều không thể tránh được vấn đề này!

Lôi Thần cất tiếng cười to.

- Có lẽ vậy.

Nhưng sắc mặt Tần Phàm lại bình tĩnh nói.

- Đây là sứ mạng của nhân loại cường giả! Chúng ta phải che chở tộc nhân của chúng ta! Nếu như chuyện này cứ kéo dài xuống dưới, vận mệnh nhân loại chúng ta cuối cùng nhất sẽ biến thành dã thú, hoặc là đối với Thiên Thần mà nói, chúng ta là dã thú! Bọn hắn tùy thời có thể hấp máu của chúng ta, ăn thịt chúng ta!

- Lúc trước ta muốn ngươi dùng bách niên đan dược cung phụng ta, cũng không phải ta sợ chết, là ta sợ sau khi ta chết đi, sẽ không còn có người như ta phản kháng Thiên Thần! Cho dù lưu lại một giọt huyết cuối cùng của nhân loại chúng ta, chúng ta cũng phải phản kháng! Không giết Thiên Thần, uống làm nhân loại!

Lúc này Lôi Thần nghiêm túc nói ra, từng chữ Lôi Đình cuộn cuộn, trích địa hữu thanh.

Tần Phàm lần nữa trầm mặc, hắn thừa nhận trong lòng của hắn cũng bị cảm xúc của Lôi Thần lay nhiễm.

Hắn cũng là nhân loại!

Hắn cũng không cam tâm bị điều khiển! Không cam lòng vận mệnh của mình nắm giữ ở trên tay người khác!

Chỉ là... trong lòng của hắn tình tường, sự tình bây giờ mình đối mặt nếu so với Lôi Thần còn muốn phức tạp hơn rất nhiều. Hắn còn phải tìm Tần Li, sau khi tìm được Tần Li, hắn có thể làm ra lựa chọn cuối cùng nhất.

- Tiểu tử, ta có dự cảm, ngươi sẽ tiếp nhận sứ mạng của ta! Tiềm lực của ngươi quá lớn, cho dù hiện tại ngươi muốn dùng đan dược cung phụng ta, ta cũng sẽ không tiếp nhận, bởi vì ngươi có thể là hi vọng của nhân loại chúng ta!

Lôi Thần thở dài nói ra:

- Ta một đám tàn hồn này, hiện tại đoán chừng đã khó khôi phục lại rồi, hơn nữa cho dù khôi phục thực lực lúc trước, cũng khó có tiến bộ, đồng dạng là không có cách nào đả bại Chân Vũ Thần cùng Thú Thần.

Chính hắn cũng tinh tường, vốn một đám tàn hồn này của hắn đã hết sức yếu ớt, lại bị Tần Phàm trấn áp lâu như vậy, trên cơ bản không có hi vọng rồi.

1710. Chương 1720: Lôi Thần Hồn Tiêu. (2)

Chương 1720: Lôi Thần hồn tiêu. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Lôi Thần... thật sự xin lỗi.

Lúc này Tần Phàm xin lỗi rồi.

Lúc trước hắn đối với Lôi Thần cũng không biết, cho nên trực tiếp liền trấn áp hắn.

Lúc trước Lôi Thần cũng không có cơ hội giải thích.

- Mà thôi, mà thôi.

Lôi Thần lại là cả người buông lỏng xuống, Lôi Đình cuộn cuộn, tựa hồ đang cười:

- Kỳ thật bây giờ nghĩ lại, ta lúc đầu cũng quá mức tự cho là đúng, tưởng rằng nhân loại không có ta sẽ không được, nhưng không có ta cũng không có gì đây. Ha ha, cuối cùng trước khi ta biến mất, để cho ta vì nhân loại làm một chút ít cống hiến a, hi vọng người có thể phát triển nhanh hơn.

Ánh mắt của hắn lúc này di động, rơi ở phía trên Phiên Thiên Ấn màu đỏ thắm ở một bên kia.

- Cái Phiên Thiên này Ấn, chính phẩm tuy không biết tung tích, nhưng nghe nói lúc trước Phiên Thiên Ấn chính là bảo vật có thể đối kháng Thiên Thần, cái hàng nhái phẩm này, tuy chênh lệch rất nhiều, nhưng đối với người bây giờ mà nói, cũng là vũ khí không tệ rồi.

Lôi Thần tiếp tục nói.

- Đây không phải cần thần lực mới có thể điều khiển sao?

Tần Phàm nói ra, hắn đã thử qua nhưng không có thể khống chế đến đại ấn này.

- Ha ha, không sai, hiện tại đúng là như thế, bất quá rất nhanh người có thể điều khiển nó, hơn nữa uy lực của nó cũng sẽ lần nữa gia tăng.

Lôi Thần cười to.

- Lôi Thần tiền bối người...

Tần Phàm khẽ giật mình, sau đó kinh ngạc.

Mà đúng lúc này, toàn bộ Liệt Diễm ở trong không gian, Lôi Đình đại chấn, cái thanh thể kia to lớn, vậy mà cường như thiên kiếp hàng lâm.

Sau đó hắn trông thấy một đám tàn hồn này của Lôi Thần, đem tất cả Lôi Đình đều thu nạp đến ở trong thân thể.

Ầm ầm!

Tiếp theo trong nháy mắt, toàn bộ tàn hồn nổ tung, phát tác Lôi Đình càng thêm thuần túy, lập tức toàn bộ chui vào đến trong đại ấn màu đỏ thắm.

Xuy xuy...

Lúc này Phiên Thiên Ẩn kia thoát nhìn là Lôi Đình đại tác, biểu hiện ra đều là từng chuỗi tia chớp lao nhanh, thoát nhìn uy thế bất phàm, so với vừa rồi còn cường đại hơn rất nhiều.

Lôi Thần dĩ nhiên là dùng lực lượng cùng cuối của hắn bám vào phía trên Phiên Thiên Ẩn này!

Tần Phàm không khỏi toàn thân chấn động.

Không thể tưởng được Lôi Thần mới bắt đầu lộ ra khổng chế vô cùng này, vậy mà sẽ có chủng tộc chi tâm mạnh như vậy, vì nhân loại, hắn thậm chí ngay cả một tia Chân Linh tàn hồn cuối cùng của mình cũng hi sinh mất.

Chỉ vì hắn, cái gọi là người nổi nghiệp có hi vọng đả bại Chân Vũ Thần mà tăng thêm một phần lực lượng.

Vấn đề là hiện tại hắn cũng không xác định mình phải chăng thật sự có tâm đối kháng Chân Vũ Thần hay không!

Trong nội tâm Tần Phàm áy náy.

Ông ông.

Sau đó Tần Phàm thử đem tinh thần liên lạc với Phiên Thiên Ẩn kia, tựa hồ còn có thể cảm ứng được một ít khí tức của Lôi Thần, nhưng đã hoàn toàn mất hết Chân Linh, chỉ là biến thành lực lượng thuần túy mà thôi.

Mà ở phía trên Phiên Thiên Ẩn kia, cũng phụ thuộc lấy một tia thần lực cuối cùng mà Lôi Thần lưu lại, có thể cung cấp hắn sử dụng.

Khởi!

Đại ấn màu đỏ cực lớn, như là một tòa Lôi Sơn đặng đặng mà lên. Đã có thần lực của Lôi Thần, hắn liền có thể điều khiển Phiên Thiên Ẩn này thuận buồm xuôi gió rồi.

- Đã có Phiên Thiên Ẩn này, đoán chừng dù là Thất Kiếp Bán Thần cường giả như Bạch Trường Thiên, một cái đại ấn che xuống, cũng có thể trực tiếp trọng thương thậm chí giết chết đối phương a.

Tần Phàm cảm giác được trong đó uy lực bất phàm.

Đây đều là Lôi Thần dùng linh hồn cuối cùng của mình đổi lấy đấy.

Hắn cũng có chút cảm khái.

- Ô? Bên ngoài tựa hồ có người hướng bản thể của ta tới gần?

Mà cũng đúng vào lúc này, trong nội tâm hắn bỗng nhiên khẽ động, lập tức cảnh giác.

Nhìn xem linh hồn Lôi Thần cứ như vậy hoàn toàn nhặt nhòa, không hề lưu lại một chút Chân Linh.

Mà ở cuối cùng, lại để ỉnh rồi cực có thể sử dụng đến Phiên Thiên Ẩn này.

Trong lòng Tần Phàm có chút xúc động.

Nghịch Thần Giả này tính cách hết sức lỏng lẻo, nhìn như không ai bì nổi, lại có thêm một lòng trung thành chủng tộc mãnh liệt. Vì nhân loại, hắn cam nguyện buông tha cho tánh mạng cuối cùng của mình, một phần phách lực này vẫn là để cho Tần Phàm bội phục.

Nếu như thay đổi là hắn, hắn nghĩ mình cũng chưa hẳn hiểu rõ như thế.

Thật giống như nếu Lôi Thần thật sự muốn hắn không ràng buộc cung ứng đan dược trăm năm, hắn chưa hẳn có thể làm được.

Hắn không khỏi cảm khái.

Bất quá hắn cũng không có cảm khái bao lâu, bởi vì vào lúc này, hắn cảm giác được ở bên ngoài đang có người hướng về phương hướng bản thể của hắn tới gần. Hiện tại hắn chẳng khác gì là linh hồn xuất khiếu

tiến vào Lôi Viêm không gian này, nếu bản thể xảy ra vấn đề, đối với hắn ảnh hưởng là thật lớn. Cho nên hắn vội vàng buông Phiến Thiên Ấn vừa mới lấy được này, trở về bản thể, chậm rãi mở hai mắt ra.

- Là hắn?

Sau đó Tần Phàm là khê động, sau đó nhú mào.

Ở bên trong cảm ứng của hắn, có một người lúc này cách hắn chưa đủ 3000m, dùng thị lực cùng lực cảm ứng của hắn, rất dễ dàng liền nhận ra đây là Liễu Tri Thánh tiến nhập Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây.

Liễu Tri Thánh này đến từ Thư Thánh Thần Đảo, bọn hắn ở tiến vào chiến trường cuối cùng của Top 10 đã từng gặp qua.

Ở bên trong giao phong, hắn nhìn ra được đối phương là một người thập phần thông minh.

Nhưng đã đến lúc này, trong lòng hắn vẫn là nghi hoặc lấy tại sao đối phương lại ở cửa thứ nhất của Top 10 đã bị loại bỏ rồi, còn có Liễu Tri Thánh này đối với hắn phát ra vui vẻ quỷ dị kia, làm hắn cảm giác trên thân người này tràn ngập bí mật.

Thậm chí hắn hoài nghi đối phương rất có thể là Thiên Thần dư nghiệt.

Hiện tại, bọn hắn sẽ phải chạm mặt lần nữa rồi.

- Ta ở đây cũng không có chỗ đặc thù gì, không có bảo vật cũng không có Thần Thi, hắn tới đây làm gì?

Hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, đề cao cảnh giác, hắn cảm thấy đối phương rất có thể là vì mình mà đến.

Khoảng cách chừng ba ngàn mét, đối với loại cường giả cấp độ bọn hắn mà nói, có thể nói là lập tức liền đến.

Rất nhanh, Liễu Tri Thánh kia đã đi tới trong phạm vi trăm mét.

- Hắc hắc Tần Phàm, trùng hợp như vậy a.

Liễu Tri Thánh kia chủ động chào hỏi.

- Người có chuyện gì không?

Tần Phàm trực tiếp mở lời hỏi.

Lúc này trên mặt Liễu Tri Thánh vẫn mang theo vẻ vui vẻ mấy phần quỷ dị kia, sau đó nói:

- Nghe nói người bị nhóm đảo chủ mời đi nói chuyện rồi, cảm giác như thế nào?

- Người đây là ý gì?

Nghe vậy, Tần Phàm nhướng mày, trong nội tâm càng thêm cảnh giác.

- Cũng không có gì, là muốn nói cho người biết. May mắn là có người, nếu không lúc này đây chúng ta sẽ bại lộ. Là người hấp dẫn chú ý của đám đảo chủ, lúc này mới khiến chúng ta không có bại lộ.

Liễu Tri Thánh nói ra.

- Bạo lộ?

Tần Phàm không khỏi chấn động toàn thân, lập tức như lâm đại địch.

Lời này của Liễu Tri Thánh ý tứ hết sức rõ ràng, hắn là làm kẻ chết thay rồi!

1711. Chương 1721: Thiên Thần Dư Nghiệt Thật Sự Xuất Hiện

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1721: Thiên Thần Dư Nghiệt Thật Sự Xuất Hiện

Lúc trước nhóm đảo chủ một mực hoài nghi hẳn là Thiên Thần dư nghiệt, trên thực tế hẳn thập phần tinh tường mình không phải. Mà hẳn cũng hoài nghi Liễu Tri Thánh mới đúng. Hiện tại xem ra, hẳn hoài nghi quả nhiên không có sai, Liễu Tri Thánh này đích thật là Thiên Thần dư nghiệt!

Hơn nữa nghe ngữ khí của đối phương, còn không chỉ một cái!

- Còn có Mạnh Cương kia.

Lúc này Tần Phàm nhớ tới thanh niên đến từ Quyền Thần Đảo kia, thằng này ở thời điểm đối chiến Chu Nhược, rõ ràng có cơ hội thắng, nhưng lại cố ý buông tha cho trận đấu, chính là vì giảm đi chú ý của đảo chủ đối với hẳn, giấu kín thân phận của mình.

Còn có nụ cười quỷ dị kia!

Tần Phàm hẳn càng nghĩ càng kinh hãi. Hai Thiên Thần dư nghiệt này thậm chí có năng lực lớn như vậy, hoàn toàn giấu diếm được nhóm đảo chủ, nếu như không phải hẳn và đối phương tiếp xúc gần gũi qua. Hẳn cũng không nghĩ ra Thiên Thần dư nghiệt này vậy mà sẽ gan lớn như vậy, không coi chúng đảo chủ vào đâu!

Thậm chí hiện tại còn tiến nhập Chư Thần chiến trường này!

- Hắc hắc, kỳ thật chúng ta cũng ám chỉ qua người, bảo người không nên bộc lộ tài năng như vậy, nhưng người quá mức muốn biểu hiện mình rồi, mới khiến đám đảo chủ chú ý, phải biết rằng người khi đó cảnh giới mới Ngũ kiếp Bán Thần, người biểu hiện quá mức rồi.

Liễu Tri Thánh nói ra.

- Quả nhiên là như thế, những Thiên Thần dư nghiệt này quá xảo trá rồi.

Nghe đến đó, Tần Phàm đã có thể khẳng định Liễu Tri Thánh này là Thiên Thần dư nghiệt, mà lúc đầu hẳn đích thật là làm cừu non thế tội.

Bất quá hiện tại xem ra, Liễu Tri Thánh này lại thật đúng là coi Tần Phàm như đồng loại rồi. Bởi vì Tần Phàm biểu hiện quá yêu nghiệt a.

- Ta không rõ người đang nói cái gì.

Tuy đã biết rõ, nhưng trên mặt Tần Phàm vẫn là bất động thanh sắc nói.

- Ha ha, ở đây không có người khác, người bị sợ rồi sao, bất quá ta thật đúng là rất ngạc nhiên, cuối cùng người là như thế nào ở trên tay chút ít đảo chủ tránh được một kiếp? Ta vốn nghĩ người sẽ bị bọn hẳn giải quyết chứ.

Thấy Tần Phàm vẫn phủ nhận, Liễu Tri Thánh vỗ quạt xếp trong tay, vừa cười vừa nói. Kỳ thật trong lòng của hẳn là có chút xem thường Tần Phàm, quá lỗ mãng rồi, dễ dàng bị bại lộ như vậy.

Mà lai lịch của hẳn thập phần sạch sẽ, ẩn núp hơn hai mươi năm, dù là ở trên Thư Thánh Thần Đảo cũng có được thân phận rất tốt, phụ họa thực lực hẳn biểu hiện bấy giờ. Nếu không có chủ động biểu hiện, nhóm đảo chủ là không thể nào phát hiện hẳn.

Hấp thu kinh nghiệm giáo huấn của những đồng loại năm trăm năm trước kia, hẳn che dấu rất sâu, rất cẩn thận, một mực đều không có biểu hiện ra dị thường, cho nên dù là tiến nhập Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến cũng không có người phát hiện hẳn.

Thậm chí Thư Thánh Thần Đảo đảo chủ cũng có thể vì hẳn làm chứng, hẳn từ nhỏ là một thiên tài, không giống Tần Phàm như vậy, đột nhiên tăng mạnh, lai lịch lại không minh bạch, không làm cho người ta hoài nghi mới là lạ.

Đương nhiên, hẳn đối với Tần Phàm ở sau khi bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ thẩm vấn cuối cùng có thể vô sự, kết quả lại được phép tiến vào Chư Thần chiến trường này, vẫn là hết sức tò mò.

- Ta thật sự không rõ người đang nói cái gì, ta còn có việc, ta đi trước.

Nghe được Liễu Tri Thánh nói, sắc mặt Tần Phàm không thay đổi, làm bộ vô tri trầm thấp nói ra, sau đó chuẩn bị lấy tùy thời bước vào không gian rời đi.

- Hừ, ta cố tình tới tìm ngươi đàm luận, ngươi lại muốn giả vờ giả vịt.

Thấy Tần Phàm như vậy, Liễu Tri Thánh đã bắt đầu mặt lộ vẻ không vui.

- Cáo từ.

Trong nội tâm Tần Phàm có chút bất an, hắn cảm giác mình không nên ở lâu, cũng không dám nói quá nhiều, để tránh khiến cho Liễu Tri Thánh hoài nghi. Chỉ là trực tiếp khóa nhập không gian, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

- Không thức thời, ta ngược lại muốn nhìn ngươi cuối cùng có thể đi đến như thế nào.

Nhìn xem Tần Phàm rời đi, sắc mặt Liễu Tri Thánh trở nên lạnh lùng:

- Cũng thế, loại vô dụng này không có cũng không sao, có chúng ta như vậy là đủ rồi. ikienthuc.org

Sau đó hắn cũng rất nhanh trực tiếp chui vào hư không, nhảy mấy cái, rất nhanh là không biết tung tích. Nếu như Tần Phàm còn chưa đi, như vậy hắn liền có thể phát hiện, Liễu Tri Thánh này đối với trình độ nắm giữ không gian, so với hắn chỉ có hơn chứ không kém!

Lục kiếp Bán Thần cảnh giới, nhưng cũng đã nắm giữ nắm giữ xuyên việt không gian mà Thất Kiếp Bán Thần mới có thể, hơn nữa cái trình độ thuần thực này, Thất Kiếp Bán Thần căn bản không thể so sánh với.

Trước đây hắn là cố ý che giấu thực lực mà thôi.

...

Tần Phàm xuyên việt mấy cái, rất nhanh tránh khỏi Liễu Tri Thánh cự ly rất xa.

Ở trên đường, hắn còn mạo hiểm tránh khỏi mấy cái không gian loạn lưu, có một cái còn xuất hiện cách hắn mấy chục thước. Những không gian loạn lưu cùng Không Gian Phong Bạo này vô cùng lợi hại, nếu như không cẩn thận, tùy thời sẽ bị cuốn vào trong đó, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Cũng may mắn thực lực cảm ứng của hắn so với Lục kiếp Bán Thần cao hơn rất nhiều, có thể kịp thời lảng tránh.

Không thể không nói, thực lực không đủ, ở chỗ này tùy tiện xuyên việt không gian vẫn là thập phần nguy hiểm, cuối cùng Tần Phàm cũng không khỏi chậm lại tốc độ của mình.

Mà thẳng đến khi đã hoàn toàn cảm giác không thấy khí tức của Liễu Tri Thánh kia, hắn mới ngừng lại được.

Cũng không phải hắn sợ Liễu Tri Thánh này, chỉ là Tần Phàm cảm giác được Liễu Tri Thánh này thật sự là thập phần quỷ dị, lại có Mạnh Cương giúp đỡ, nếu một khi cùng đối phương phát sinh xung đột, hắn cũng rất khó phỏng đoán thực lực những Thiên Thần dư nghiệt che giấu này còn có thủ đoạn gì nữa.

Ở chỗ này, tùy thời đều có thể phát sinh các loại nguy hiểm, hắn vẫn là giữ lại một ít thực lực sẽ tốt hơn.

Huống chi bây giờ đối phương đã hiểu lầm hắn cũng là Thiên Thần dư nghiệt, cái tiện nghi này có thể cho hắn lợi dụng thoáng một phát, dù sao hiện tại nhóm đảo chủ cơ bản đã có thể xác định hắn không phải Thiên Thần dư nghiệt rồi, đến lúc đó nếu xảy ra chuyện gì, hắn có thể tới xuất kỳ bất ý.

- Liễu Tri Thánh này cùng Mạnh Cương, thoát nhìn tựa hồ cũng đã ẩn núp lâu rồi, ngay cả đám đảo chủ cũng hoàn toàn không có phát hiện bọn hắn không ổn. Nhưng hiện tại bọn hắn đi tới Chư Thần chiến trường này, có phải là có âm mưu gì hay không?

Sau đó hắn bắt đầu suy tư.

Tuy hắn khả năng còn không có tình cảm vĩ đại vì toàn bộ nhân loại kia, nhưng nếu là thật sự bị những Thiên Thần dư nghiệt này thực hiện được, Tân Thế Giới lại hỗn loạn lên lần nữa, với hắn mà nói cũng không phải chuyện gì tốt.

- Được rồi, bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ đều ở đây, cho dù hai Thiên Thần dư nghiệt này cường thịnh trở lại, cũng không có khả năng làm ra cái bịp bợm gì a? Huống hồ nếu quả thật là ngay cả những người mạnh nhất Tân Thế Giới này cũng làm không được bọn hắn, ta một Lục kiếp Bán Thần nho nhỏ, có thể làm được cái gì?

Bất quá cuối cùng hắn vẫn là lắc đầu.

1712. Chương 1722: Đại Cảm Xúc! Đại Cơ Duyên! Đại Đột Phá! (1)

Chương 1722: Đại Cảm Xúc! Đại Cơ Duyên! Đại Đột Phá! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Hắn hiện tại, so sánh với bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, thực lực vẫn là quá yếu.

Hắn thời điểm này đi phiên nào những vấn đề kia, còn không bằng đi tìm kiếm nhiều mấy khối Thần Thạch. Thời điểm hắn sử dụng Phiên Thiên Ấn, có thể cảm giác được uy lực của thần lực này cường đại, gần kề chỉ là Lôi Thần lưu lại ở phía trên vài tia, so với Nguyên Giới chi lực của hắn cộng lại còn mạnh hơn.

Có thể dự đoán đến, nếu hắn có thể sớm ngày cảm ứng được thần lực, thực lực kia nhất định có thể gia tăng không ít.

Đến lúc đó nếu thật có chuyện gì phát sinh, nói không chừng còn có thể giúp được một chút bề bộn.

- Phiên Thiên Ấn kia uy lực kinh người, so với Đoạt Thần Quyền Sáo của ta không biết mạnh bao nhiêu, nếu ta có thể nắm giữ thần lực, coi như là không sử dụng vũ kỹ, trực tiếp một đại ấn đi qua, Thất Kiếp Bán Thần cũng có thể trực tiếp chụp chết a.

Hắn hiện tại thực sự rất muốn tìm kiếm lấy Thần Thạch kia, có thần thạch mới có thể cảm ứng thần lực. Mà uy lực của Phiên Thiên Ấn, nhất định là có được thần lực càng nhiều, uy lực sẽ càng mạnh. Mà lấy lực linh ngộ của hắn, ngày sau linh ngộ một ấn kỹ cũng không phải là không có khả năng.

- Từ biểu hiện của Nguyên Hoàng xem ra, trong thi thể những Thiên Thần kia có lẽ tỷ lệ ẩn chứa Thần Thạch khá lớn, cho nên muốn tìm được Thần Thạch, ta trước phải tìm được những thi thể Thiên Thần này.

Trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm, rất nhanh liền bắt đầu tìm kiếm.

Tần Phàm bắt đầu ở bên trong chiến trường tìm kiếm Thần Thạch.

Bất quá thi thể Thiên Thần này lại không phát ra khí tức quá mạnh mẽ, tuy hắn có lực cảm ứng siêu cường, cũng không thể xa xa cảm ứng được, trên thực tế, đừng nói là hắn, dù là bảy mươi hai vị đảo chủ ở chỗ này cũng chiếm không được ưu thế quá lớn.

Những thi thể Thiên Thần này, ẩn tàng thập phần ẩn nấp, có thể nói, nếu như không phải tới rất gần, là thập phần khó có thể phát hiện.

Cho nên ở trình độ nhất định có thể nói cơ hội của nhóm đảo chủ cùng người dự thi không sai biệt lắm là bình đẳng, cơ hồ đều là tìm vận may.

Đương nhiên, bởi vì thực lực đám đảo chủ càng mạnh hơn nữa, có thể đi một ít địa phương hung hiểm mà người dự thi không dám đi tìm kiếm.

Có vài chỗ, cho dù là người dự thi thấy được, không có đủ thực lực cũng là không dám đặt chân, thí dụ như vừa lúc là ở bên cạnh một ít Không Gian Phong Bạo, hoặc là có Tử Linh cường đại trông coi...

Tần Phàm cố gắng tìm kiếm lấy.

Ở ngoại vi chiến trường tìm gần nửa ngày, ngoại trừ vừa mới bắt đầu tìm được một cỗ Tiểu Thiên Thần Thi ra, một mực đều không có tìm được những thi thể Thiên Thần khác rồi, chớ nói chi là Thần Thạch.

Thần Thạch này thập phần khó được, cái này cũng khó trách nhóm đảo chủ đều coi trọng như vậy.

Ngược lại là Tử Linh cường đại thì hẳn gặp mấy lần, những Tử Linh này cực kỳ khó có thể đối phó, tùy tiện một đầu ít nhất cũng có được thực lực Lục kiếp Bán Thần trở lên, thậm chí có một ít tồn tại khủng bố, trong nháy mắt có thể hút đi hơn phân nửa lực lượng của người, nếu không phải Tần Phàm có được Ma chủng áp chế, chỉ sợ cũng chỉ có một đường chạy trốn rồi.

Trên thực tế, những người dự thi khác thời điểm gặp được Tử Linh lợi hại, hoàn toàn chính xác phần lớn là lựa chọn chạy trốn.

Trên một nơi hẻo lánh của chiến trường hoang vu lờ mờ.

- Kỳ Lân gào thét!

Tần Phàm một quyền đánh tan một con Tử Linh thực lực cường hân, có chút thở ra một hơi, hẳn nhìn về phía phương xa.

Một mảnh địa phương kia thoát nhìn tựa hồ lộ ra so với bên ngoài càng thêm âm trầm, hơn nữa ẩn ẩn tầm đó cho người một loại cảm giác càng thêm hung hiểm.

Cái kia chính là vòng trong của Chư Thần chiến trường.

Tần Phàm dọc theo con đường này ở ngoại vi tìm kiếm mà đến, cuối cùng đã tới biên giới vòng trong rồi.

- Ở bên ngoài tìm kiếm, hiệu suất thật sự quá thấp, ta vẫn là trực tiếp tiến vào vòng trong a.

Cuối cùng, thân hình hắn lóe lên, mấy cái nhảy động liền đi tới biên giới giao tiếp của vòng trong.

Ở chỗ này, tựa hồ ẩn ẩn còn có một màn sáng màu đỏ, đem trong ngoài phân cách ra. Nghe nói ở lúc mới bắt đầu, các vị đảo chủ cũng đã thiết lập đại trận cấm chế, chỉ có đảo chủ có được tư cách tiến vào vòng trong mới có thể tiến nhập trong đó.

Bất quá Tần Phàm cùng những người dự thi tiến vào Top 10 đều có được tư cách.

Một bước bước vào trong đó, ánh sáng màu đỏ kia lập loè vài cái, nhưng cũng không có đối với Tần Phàm tạo thành trở ngại, rất nhanh hắn liền thành công tiến nhập trong đó.

- Nơi này chính là vòng trong sao?

Sau khi Tần Phàm tiến vào vòng trong, hai mắt ngưng lại nhìn xem phương xa. Ở chỗ này hắn đã cảm giác được một loại cảm giác thập phần đè nén, giống như trời cũng sụp đổ xuống.

Hắn có một loại cảm giác, ở bên ngoài kia, khả năng chỉ là một ít tiểu đả tiểu nháo mà thôi. Nhưng từ vòng trong một mảnh chiến trường này bắt đầu, đó mới là nơi Chư Thần chiến đấu chính thức! Tại đây ngay cả không khí cũng đang nói rõ năm đó một hồi đại chiến thảm thiết kia, âm phong thổi qua, bốn phía đều là khí tức Viễn Cổ kêu rên.

Tâm Tần Phàm bắt đầu hơi run rẩy lấy.

Hắn tựa hồ cảm thấy cái gì.

Sau đó hắn đi thẳng về phía trước.

Nhưng mới vừa đi vài bước.

Đột nhiên...

Giết giết giết giết!

Trong không khí kia giống như có sát khí cùng chiến ý vô tận cách hư không mà đến, trong nháy mắt này làm cho Tần Phàm phảng phất giống như cảm giác được mình là đặt mình đến trong Viễn Cổ chiến trường, thậm chí hẳn dĩ nhiên là xuất hiện ảo giác, tựa hồ trong lúc mơ hồ thấy được tràng cảnh đại chiến kia.

Đây là ảo giác thập phần chân thật, chân thật đến mức làm cho hắn cũng không biết mình là ở trong ảo giác.

Oanh...

Đây là một mảnh Viễn Cổ chiến trường khôn cùng, trống trện nổi lên bốn phía, khắp nơi đều là chém giết cùng giết chóc...

Từng ngọn núi khổng lồ che trời nhao nhao sụp đổ, một mảnh khe hở dài hẹp màu đen lan tràn, dòng nham thạch màu đỏ lướt đại địa.

Huyết tinh, chém giết, bạo ngược, hủy diệt!

Các loại tin tức mặt trái ở trên chiến trường khôn cùng này không ngừng tán phát ra...

Cái tràng cảnh này, Tần Phàm ở thời điểm luyện hóa mỗi một khóa Ma chủng đều sẽ xuất hiện, hiện tại lại lần nữa nhìn thấy!

Đại địa vắng tung tóe, núi lửa bộc phát, hồng thủy ngập trời, hoặc có ôn dịch lan truyền, thiên thạch làm hại. Vô số dân chúng bình thường lâm than, sinh linh đồ thán, nhưng đều là đang khóc lóc, đau khổ bái thần cầu thần, cầu xin lấy Thiên Thần bảo hộ.

Nhưng mà, Thiên Thần mà bọn hắn Tín Ngưỡng cũng không có bảo hộ bọn hắn, mà là đánh xuống càng nhiều thần phạt, tùy ý trừng phạt những người bất kính bọn hắn kia, dùng để răn đe những nhân loại muốn phản kháng.

Thời gian dần qua...

Thế gian này vô cùng trầm luân!

Đây là nhân gian Địa Ngục!

Phía trên đại địa này, khắp nơi đều có tiếng oán than dậy đất, rất nhiều người bắt đầu nhìn trời sinh lòng oán hận.

Rốt cục, có nhân loại bắt đầu phản kháng!

1713. Chương 1723: Đại Cầm Xúc! Đại Cơ Duyên! Đại Đột Phá! (2)

Chương 1723: Đại Cầm Xúc! Đại Cơ Duyên! Đại Đột Phá! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’-”)••’-“)

Chương 1723: Đại Cầm Xúc! Đại Cơ Duyên! Đại Đột Phá! (2)

Trong nhân loại sinh ra cường nhân!

Bọn hắn thu phục Yêu thú, bọn hắn lãnh đạo chiến sĩ, bọn hắn đối kháng Chư Thần!

Cường nhân, Yêu thú, Thần Ma điên cuồng giao chiến cùng một chỗ!

Nguyên một đám tồn tại lực phá hoại cường đại này giao chiến, làm cho đại địa vắng tung tóe, toàn bộ thế giới đều trở nên phá thành mảnh nhỏ... Cuối cùng nhất, nguyên một đám Thiên Thần vẫn lạc, nguyên một đám cường nhân biến mất, thời gian ngàn vạn năm, tuế nguyệt hoang vu, nhân gian trầm luân, ánh rạng đông thật lâu chưa có hàng lâm.

...

Một màn một màn, vẫn còn ở trước mắt.

Thanh âm nhân loại đau khổ kia, phẳng phất như thấu phá không gian, vang lên bên tai.

Tê...

Hết thấy hết thấy, làm cho Tần Phàm phẳng phất như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, hẳn lúc này, cảm giác được toàn thân cứng ngắc, tâm tình của hắn bị lấy nhiễm thật sâu, thậm chí là không thể tự kiềm chế rơi lệ đầy mặt. Vừa rồi hắn cứ như vậy nhìn hết thấy, nhưng hắn vẫn không có năng lực đi ngăn cản.

Hắn chứng kiến một tiểu cô nương đang sống sờ sờ bị chiến hỏa giao chiến ảnh hưởng đến, hắn muốn tiến lên cứu vớt, nhưng cuối cùng vẫn là trở mắt nhìn đối phương bị đánh vỡ, huyết nhục đầy đất, nhìn thấy mà giật mình.

Còn có lão nhân, thậm chí phụ nữ có thai...

Nguyên một đám người bình thường cứ như vậy ở trước mắt nhạt nhòa, đối mặt Chư Thần giao chiến kia, những tánh mạng hèn mọn này là vô lực như thế.

- A...

Trợn vện đã qua một khắc chung, khi thấy một tiểu sinh mệnh chưa đủ năm tuổi khóc lóc ở trước mặt mình chết đi, hắn rốt cục mới thanh tỉnh lại, hai đầu gối của hắn ở thời khắc này quỳ xuống ở trên phiến đại địa, trong miệng phát ra một tiếng áp lực khàn khàn, thanh âm thê lương, trực tiếp nứt vỡ Thương Khung.

Hắn hết sức thống khổ!

Móng tay của hắn vào lúc đó đâm vào huyết nhục của mình, chảy nước mắt, khóc phủ phục trên cả vùng đất.

- Vì cái gì? Vì cái gì? Tại sao ta lại có cảm thụ sâu như vậy?

Tần Phàm dùng hai tay vuốt mặt của mình, hắn gần đây kiên cường, ở thời khắc này dĩ nhiên là khóc rống lưu nước mắt, hoàn toàn không có thể khống chế tâm tình của mình.

Ông ông ông ông...

Cũng vào lúc này, bốn khóa Ma chủng cùng Bạch Hổ châu trong cơ thể hắn đều đồng thời bắt đầu phát ra một loại chấn động huyền diệu, tựa hồ là cảm giác được một mảnh chiến trường này kêu gọi, một mảnh thổ địa này, tựa hồ cùng hắn huyết nhục tương liên.

Mỗi một tác thân thể của hắn, tựa hồ cũng đang cùng một mảnh thổ địa này phát sinh cộng minh.

Còn có Long Thần Nguyên Giới, trong nháy mắt này vậy mà cũng bắt đầu phát ra phản ứng, thật giống như bên trong Nguyên Giới kia bỗng nhiên đã xảy ra một hồi động đất, ngay cả lực lượng chất chứa ở trong đó cũng không ngừng đổ xuống mà ra!

Lúc trước, hắn ngoại trừ vừa mới đạt được Long Thần Nguyên Giới này, một lần lợi dụng Long Thần Nguyên Giới chỉ lực thăng liên hai cấp ra, cái này còn là lần đầu tiên phát hiện ở trong đó tuôn ra năng lượng khổng lồ như thế, hơn nữa Ma chủng kia bởi vì cộng minh tràn ra năng lượng, hai loại năng lượng ở thời khắc này điên cuồng hỗn tạp lại với nhau, lẫn nhau tầm đó, bộc phát ra năng lượng càng thêm cường đại.

Những năng lượng này ở trong cơ thể Tần Phàm bắt đầu cuồng bạo va chạm bốn phía.

- Đau quá.

Tần Phàm từ đầu bắt đầu chăm chú ôm đầu, sau đó cảm giác được huyết nhục toàn thân cũng đều đau đớn, lực lượng Long Thần Nguyên Giới cùng lực lượng Ma chủng đồng thời bắn ra, làm cho thân thể của hắn cũng cơ hồ muốn không tiếp thụ được.

Vào lúc đó, Nguyên Giới bản thể của hắn cũng bắt đầu tăng vọt, núi biến thêm cao, nước càng sâu, đại địa càng lớn, rừng rậm càng thêm xanh tươi, tài nguyên khoáng sản dưới mặt đất cũng bắt đầu tăng nhiều, Nguyên Giới chỉ lực cao tốc tăng lên.

Hết thấy hết thấy, ở thời khắc này phát sinh.

- Đây là?

Tần Phàm hần toàn thân đau đến giật mình một cái, làm cho hần lập tức thanh tỉnh lại, tuy hiện tại hần còn không có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, nhưng hần có thể khẳng định hiện tại đối với hần mà nói tuyệt đối là một Đại Cơ Duyên.

Cảnh giới của hần lại tăng lên!

Hần vội vàng ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu cảm thụ được loại tăng lên này.

Ở bên trong Long Thần Nguyên Giới, Ngũ Hành diễn hóa đã thập phần hoàn thiện, bên trong có núi cao vạn trượng, nước sông vạn dặm, đại địa rộng lớn khôn cùng, dưới mặt đất còn xuất hiện đại lượng tài nguyên khoáng sản, phía trên đại địa có mảng lớn rừng rậm sinh cơ bừng bừng, thậm chí ánh lửa ở giữa thiên địa đã muốn ngưng kết ra mặt trời.

Long Thần Nguyên Giới chi lực không biết so với Nguyên Giới của hần cường hơn bao nhiêu lần.

Hiện tại Nguyên Giới chi lực ở trong đó giống như là sụp đổ, điên cuồng mà bùng lên, nếu như hần không hấp thu, tất nhiên sẽ tạo thành thân thể của hần chịu không được mà trôi mất.

Còn có năng lượng đến từ Ma chủng kia, hần cho tới nay hấp thu đối với bốn khóa Ma chủng còn không có vượt qua một nửa, hiện tại cũng có đại lượng năng lượng tựa hồ nhận lấy tác động tuôn ra, cũng là cơ hội rất khó được.

Hấp thu... hấp thu...

Tần Phàm không chế được thần niệm, không ngừng thông qua nguyên lực bản thể của mình, hấp thu năng lượng ở bên trong Nguyên Giới bốn nguyên của Long Thần Nguyên Giới cùng Ma chủng, toàn bộ đưa đến bên trong Nguyên Giới của mình, thẳng đến Nguyên Giới của hần bắt đầu không ngừng bành trướng, Ngũ Hành nguyên lực dần dần trở nên nồng đậm, núi cao sông dài, đại địa kéo dài, rừng rậm trở nên nồng đậm, tài nguyên khoáng sản trở nên phong phú...

Nguyên Giới chi lực của hần dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi tăng trưởng, hơn nữa lúc này đây bởi vì đã có Ma chủng chi lực gia cố Nguyên Giới của hần, dĩ nhiên là điên cuồng hấp thu Long Thần Nguyên Giới cũng không có sinh ra hiện tượng không khỏe quá lớn.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Theo Nguyên Giới chi lực tăng trưởng, Nguyên Giới bản thể của Tần Phàm trở nên càng ngày càng lớn mạnh, rất nhanh hần liền trực tiếp từ Lục kiếp Bán Thần xông qua cửa khẩu Thất Kiếp Bán Thần, còn tiếp tục hướng về cảnh giới Bát kiếp Bán Thần xuất phát lấy...

- Loại tốc độ tăng lên này...

Cảm giác trong cơ thể biến hóa, Tần Phàm cũng chấn kinh rồi.

Hần không thể tưởng được lúc này đây Nguyên Giới của mình sẽ hấp thu nhiều Nguyên Giới chi lực của Long Thần Nguyên Giới như vậy, hơn nữa ngay cả Ma chủng vào lúc đó cũng không ngừng kích phát ra tiềm lực, hai cái này kết hợp lại, cho nên liền làm cho cảnh giới của hần phi tốc tăng lên.

Phải biết rằng, hần vừa mới đột phá đến Lục kiếp Bán Thần không lâu, bây giờ lại nhanh như vậy đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần rồi.

Nhưng lại một mực hướng về Bát kiếp Bán Thần phóng đi, tùy thời có xu thế đột phá đến Bát kiếp Bán Thần!

- Cái chỗ này, địa phương Chư Thần giao chiến, cùng Long Thần và Ma chủng nhất định có quan hệ trọng đại.

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm phán đoán.

Hần nhớ đến lúc ấy Long Thần tự xưng là đệ nhất nhân dưới bát đại Nhân Thần, năm đó Chư Thần đại chiến, hần nhất định là tham chiến trong đó!

Cho nên hiện tại trở lại địa phương từng sống, mới khiến cho phản ứng lớn như vậy.

1714. Chương 1724: Hoàn Toàn Luyện Hóa Long Thần Nguyên Giới! (1)

Chương 1724: Hoàn toàn luyện hóa Long Thần Nguyên Giới! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Còn có bốn khóa Ma chủng cùng Bạch Hổ châu kia, Tần Phàm rõ ràng cảm thấy cộng minh trong đó, thời điểm hắn luyện hóa những Ma chủng này, đều có thể ở trong đó chứng kiến một mảnh chiến trường Viễn Cổ, bây giờ nghĩ lại, một mảnh chiến trường kia đoán chừng là Chư Thần chiến trường lúc này.

Thậm chí hắn ần ần còn có một loại cảm giác quý dị, cái kia chính là một phiến địa phương này, có lẽ cùng hắn cũng có chút quan hệ.

- Ta rõ ràng là đến từ địa cầu, ở đây phát sinh hết thảy có lẽ cùng ta không quan hệ mới đúng, làm sao ta cũng có thể cảm thụ sâu như vậy?

Tần Phàm cũng có chút khó có thể lý giải.

Hắn từ địa cầu xuyên việt mà đến, tuy về sau hắn biết trí nhớ của mình có chút thiếu thốn, chính là từ nhỏ ở Vũ Thiên đại lục lớn lên, nhưng sự tình này rõ ràng vẫn là phát sinh ở bên trong Tân Thế Giới, hoặc là nói ở bên trong Huyền Hoàng Đại Thế Giới trước Tân Thế Giới, hắn làm sao có thể sẽ trải qua?

- Chẳng lẽ trí nhớ của ta còn có thiếu thốn? Vẫn chưa hoàn toàn khôi phục sao?

Sau đó Tần Phàm lại hơi kinh hãi, cảm giác được có chút khó tin.

Đủ loại nghi hoặc tràn ngập trong đầu của hắn.

Bất quá, lúc này Nguyên Giới của hắn đang tăng cường, không ngừng tăng cường, cũng không có cho phép hắn đa tưởng.

Hắn nhớ rõ trước đây Long Thần đã từng nói qua, luyện hóa Long Thần Nguyên Giới này không thể tham công liệu linh. Chỉ có thể chậm rãi lợi dụng Nguyên Giới chỉ lực của hắn đồng hóa hấp thu Long Thần Nguyên Giới, sau đó tiến hành theo chất lượng nắm giữ lực lượng của Long Thần. Nếu không sẽ tạo thành thân thể cùng Nguyên Giới bản thể không chịu nổi.

Nhưng hắn lúc này, cũng không phải lần đầu thời điểm luyện hóa Long Thần Nguyên Giới rồi, thân thể của hắn đã trải qua nhiều lần lôi kiếp rèn luyện, lại trải qua bốn lần Ma chủng cường hóa, hiện tại lại có Ma chủng kích phát tầng sâu, cường hóa cùng bảo hộ lấy Nguyên Giới. Có thể nói thiên thời địa lợi nhân hoà đều có, cũng không cần lo lắng phương diện kia.

- Tận dụng thời cơ, trước ổn định lại cảnh giới rồi nói sau.

Hiện tại Tần Phàm rất rõ ràng, hắn cũng không có mất phương hướng chính mình, hắn vứt bỏ tất cả tạp niệm, bắt đầu khống chế được Nguyên Giới bản thân, tận lực làm cho Nguyên Giới của mình ổn định lại. Ở trong phạm vi thân thể cùng Nguyên Giới có thể thừa nhận, hắn cực hạn tăng lên cảnh giới của mình.

Nguyên Giới của hắn rất nhanh tăng cường, mà Long Thần Nguyên Giới kia, lúc này thì bắt đầu trở nên ảm đạm, đó là bởi vì Nguyên Giới chỉ lực bên trong Long Thần Nguyên Giới đã bị Tần Phàm hấp thu được không sai biệt lắm, hiện tại cơ hồ đã hoàn toàn hấp thu hết.

- Được rồi, đã như vậy, cả hai hợp nhất a!

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, lúc này toàn thân hắn bắt đầu kéo căng. Dùng Nguyên Giới chi lực của mình lúc này đã trở nên thập phần hùng hậu trực tiếp dung hợp Long Thần Nguyên Giới lại với nhau.

- Khởi!

Trong nội tâm nhất niệm thần động, Long Thần Nguyên Giới bắt đầu thời gian dần qua thu nhỏ lại. Sau đó hướng về Nguyên Giới bản thể của hắn bay đi, hơn nữa là thời gian dần qua chìm vào trong đó, cuối cùng bắt đầu tiêu tán, hoặc là nói tan rã ở bên trong Nguyên Giới bản thể của Tần Phàm.

Tất cả Nguyên Giới chi lực, toàn bộ dung hợp!

Long Thần Nguyên Giới này vốn vô cùng cường đại, nhưng trải qua tuế nguyệt lâu như vậy, vẫn là trôi mất không ít, hiện tại dung hợp toàn bộ, Tần Phàm cũng có thể tiêu hóa hoàn toàn. Mà một khi tiêu hóa, đối với Nguyên Giới của hắn tự nhiên là tăng cường lên rất nhiều.

Khi hai cái Nguyên Giới hợp hai làm một, Nguyên Giới của hắn trở nên càng cường đại hơn. Càng ngày càng hoàn thiện, hơn nữa trở nên một mảnh sinh cơ bừng bừng, ngay ngắn trật tự.

Núi, là núi cao ngàn trượng, nước là vạn trượng sâu, Mộc là lão Mộc sâm lâm, đại địa hơn triệu dặm, thậm chí hỏa diễm trên bầu trời cũng đã ngưng kết thành mặt trời, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành nguyên tố tự nhiên vận chuyển, hết thấy hết thấy, cũng bắt đầu trở nên càng lúc càng giống thế giới chân thật.

Ông!

Cũng vào lúc này, Tần Phàm đột nhiên cảm giác được trong cơ thể chấn động lần nữa.

Hắn kinh ngạc phát hiện, tu vi cảnh giới của hắn sau khi từ Lục kiếp Bán Thần nguyên lai xông qua Thất Kiếp Bán Thần, lúc này đây lần nữa đột phá một kiếp.

Bát kiếp Bán Thần!

Khi hoàn toàn dung hợp Long Thần Nguyên Giới, hắn rốt cục đạt đến cảnh giới Cự Đầu cường giả.

Long Thần, thời xa xưa chính là đệ nhất nhân dưới Nhân Thần, Nguyên Giới của hắn cường đại có thể nghĩ.

Đây là bởi vì Long Thần Nguyên Giới trải qua tuế nguyệt Trường Hà mất đi không ít, nếu không hắn hoàn toàn nghi hấn hoàn toàn có thể trực tiếp đột phá đến Cửu Kiếp Bán Thần!

Coi như là hiện tại, lưu lại ở trong Nguyên Giới bản thể của hắn vẫn có không ít năng lượng, nếu tiếp qua chút ít thời gian hoàn toàn cùng Ngũ Hành sơn thủy bên trong Nguyên Giới của hắn dung hợp cùng một chỗ, như vậy cảnh giới của hắn còn sẽ tiếp tục tăng lên.

- Ta lúc này đây có thể hoàn toàn luyện hóa Long Thần Nguyên Giới này, nguyên nhân là vì đi tới Chư Thần chiến trường này. Tại đây, chẳng lẽ là thời cơ mà lúc trước Long Thần nói?

Đã luyện hóa được Long Thần Nguyên Giới, Tần Phàm mở hai mắt ra, trong mắt hơi có chút mê mang.

Lúc trước Long Thần nói với Tần Phàm, sở dĩ chờ Tần Phàm tới nơi này, là vì có hai nguyên nhân, một cái bởi vì Tần Phàm là người đặc biệt kia, có được bản đồ Long cung bí tàng cùng xuyên việt đáy hồ hơn mười vạn trượng. Nguyên nhân thứ hai, lúc ấy Long Thần nói là thời cơ chưa tới, hiện tại hắn đã hoàn toàn luyện hóa Long Thần Nguyên Giới, tự nhiên cũng sẽ biết.

Nguyên Giới kia dĩ nhiên là bởi vì Long Thần đã nhận được mệnh lệnh, phải ở chỗ này chờ hắn, hoặc là nói, ở chỗ này chờ Tần Phàm đến, là sứ mạng của Long Thần, là ý nghĩa của tồn tại của Long Thần!

Có thể làm cho loại thực lực như Long Thần nghe lệnh, chỉ có bát đại Nhân Thần rồi.

Đương nhiên, ở trong tin tức cũng không có nói chờ sẽ là người nào, chỉ nói là sẽ có một người tìm được Long cung bí tàng này, cái kia chính là người đặc biệt, đợi đến người này đi vào, tàn hồn của Long Thần mới có thể tỉnh lại ngẩn ngui, sau khi truyền thừa Long Thần Nguyên Giới liền biến mất.

Nhưng mà bát đại Nhân Thần, tại sao lại để cho Long Thần ở chỗ này chờ một người?

Hay là mấy đại thần mạnh nhất của nhân loại thời Viễn Cổ này đã sớm thôi tính ra chuyện gì, nên sớm có an bài hay sao?

Ầm ầm...

Mà cũng vào lúc này, Tần Phàm còn chưa kịp nghĩ nhiều, bầu trời đã bắt đầu sấm sét chớp động, Bán Thần Kiếp của hắn rốt cuộc đã tới!

Bán Thần Kiếp này tựa hồ là quy tắc Thiên Địa vận hành, vô luận người độ kiếp ở địa phương nào, chỉ cần đột phá cảnh giới liền sẽ hàng lâm. Lần trước ở dưới đáy Khốn Long Hồ cũng là như thế, bây giờ đang ở trong chiến trường Viễn Cổ cũng không thể tránh được một kiếp.

Lúc này Tần Phàm không khỏi ngẩng đầu lên nhìn xem bầu trời.

1715. Chương 1725: Hoàn Toàn Luyện Hóa Long Thần Nguyên Giới! (2)

Chương 1725: Hoàn toàn luyện hóa Long Thần Nguyên Giới! (2)

Ở trên bầu trời, lúc này vòng xoáy Lôi Đình cực lớn kia đã bắt đầu ngưng tụ, toàn bộ Viễn Cổ chiến trường vốn là âm u, hiện tại càng lộ ra áp lực vô cùng, trong đó hào quang Lôi Đình đánh xuống, để cho con người sinh ra cảm giác vì sợ mà tâm rung động.

Xì xì...

Tia chớp rời rạc kia, thậm chí làm cho tử khí trong chiến trường này cũng đè xuống một ít, một ít Viễn Cổ Tử Linh, tựa hồ cũng bản năng cảm giác được kiêng kỵ ẩn trốn đi.

- Đến tột cùng là ai đột phá?

Ở bên trong Viễn Cổ chiến trường, nhóm đảo chủ cùng những người dự thi kia, lúc này đều kinh ngạc nhìn xem trên bầu trời, không có ai nghĩ đến thậm chí có người sẽ ở trong Viễn Cổ chiến trường này đột phá, càng không có người nghĩ người đột phá sẽ là Tần Phàm, dù sao hắn mới vừa vận đột phá đến Lục kiếp Bán Thần không lâu.

- Lúc này đây Bán Thần Kiếp chỉ sợ là Bán Thần Kiếp tầng thứ bảy cùng đệ bát trọng Bán Thần Kiếp, hai kiếp cùng đến...

Thấy được vòng xoáy Lôi Đình vô cùng khủng bố trên bầu trời kia, cảm giác được phía trên truyền đến một loại chấn động đáng sợ, Tần Phàm cũng âm thầm hít một hơi khí lạnh.

Lúc này đây, giống như thời điểm hắn lần thứ nhất luyện hóa Long Thần Nguyên Giới, liên tục đột phá hai cảnh giới, cho nên cũng sẽ đồng thời đối mặt hai Bán Thần Kiếp!

Lúc này đây lưỡng kiếp cùng đi không phải chuyện đùa, trước đó lần thứ nhất khủng bố, hiện tại hắn vẫn là lòng còn sợ hãi.

Ầm ầm...

Một lát sau, Lôi Đình trên bầu trời rung động, chỉ chớp lát, quang mang kim sắc sáng chói ở bên trong vòng xoáy Lôi Đình xuất hiện.

Ánh sáng chói lọi, toàn bộ chiến trường đều chói mắt!

- Cái gì!

- Làm sao có thể?

- Tại sao có thể như vậy?

- Những người dự thi kia, ngoại trừ Bạch Trường Thiên, mặt khác đều là Lục kiếp Bán Thần, Lục kiếp Bán Thần đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần trừ khi mạnh đến nổi nghịch thiên như Tần Phàm và Bạch Trường Thiên, nếu không làm sao có thể có Phệ Hồn Kim Lôi.

Vừa nhìn thấy kim sắc quang mang này, nhóm đảo chủ đều không khỏi nguyên một đám lộ ra vẻ kinh ngạc, trong đôi mắt không thể tin được.

Mà thời điểm đạo lôi kiếp thứ nhất kia đánh xuống, chúng đảo chủ càng là không khỏi mở to hai mắt, bởi vì bọn họ phát hiện gần kề chỉ là đạo lôi kiếp thứ nhất này, chất chứa Phệ Hồn Kim Lôi dĩ nhiên là đạt đến hơn một nửa của toàn bộ lôi trụ!

Quá kinh khủng!

Tần Phàm thì bởi vì có Long Thần Nguyên Giới nên ngoại lệ, dù là Bạch Trường Thiên cũng chỉ có một tia mà thôi. Bọn hắn không có cách nào tưởng tượng có người dự thi nào sẽ lợi hại tới trình độ này, dù là Thất Kiếp Bán Thần đột phá đến Bát kiếp Bán Thần cũng không có lợi hại như vậy a?

Nhóm Đảo chủ trăm mối vẫn không có cách giải.

- Lại là thứ đồ vật này sao?

Lúc này Tần Phàm cũng không khỏi là hai mắt ngưng tụ, Phệ Hồn Kim Lôi này ở thời điểm đệ lục trọng Bán Thần Kiếp đã lĩnh giáo rồi, khi đó chỉ có một phần mười đã thiếu chút nữa muốn mạng của hắn rồi, may mắn ở thời điểm mấu chốt linh ngộ Thanh Long thần thông mới có thể bình an vượt qua.

Hiện tại cái này chỉ là đệ nhất trọng, thì có hơn một nửa Phệ Hồn Kim Lôi rồi!

Bất quá, hắn hiện tại cũng không phải là hắn khi đó rồi, hiện tại hắn hấp thu trọn Long Thần Nguyên Giới, tăng thêm Ma chủng kích phát càng sâu, Tứ đại Ma chủng thần thông cũng đã nắm giữ, đủ loại che chở, hắn coi như là có một ít tin tưởng.

- Đến đây đi! Cho dù lôi kiếp này cường thịnh trở lại cũng chỉ có thể liều mạng! Chỉ cần vượt qua, ta chính là Bát kiếp Bán Thần, Cự Đầu cường giả!

Tần Phàm cắn răng một cái, xem hướng lên bầu trời, trong đôi mắt bắt đầu tràn đầy chiến ý.

Phản Thần bí kỹ kích phát!

Kỳ Lân ma thân kích phát!

Kỳ Lân thần thông, Chu Tước thần thông, Huyền Vũ thần thông, Thanh Long thần thông, bốn loại Ma chủng thần thông thủ hộ trên thân!

Đối mặt song kiếp đều tới này, Tần Phàm không dám chủ quan, tất cả thủ đoạn ở trong nháy mắt này toàn bộ đều kích phát. Phệ Hồn kim lôi kia hắn ở thời điểm đệ lục trọng Bán Thần Kiếp đã cảm thụ qua một lần, khi đó nếu như không phải hắn kích hoạt lên Thanh Long thần thông, chỉ sợ là chỉ còn đường chết rồi.

Hơn nữa khi đó số lượng Phệ Hồn kim lôi chỉ có một phần mười mà thôi, những thứ khác đều là Hắc Yểm lôi, nếu như lúc đó Hắc Yểm lôi cùng Phệ Hồn kim lôi tất cả chiếm một nửa, hắn là chết không thể nghi ngờ!

Chỉ là uy lực của Hắc Yểm lôi đã đầy đủ cho không ít Lục kiếp Bán Thần đau đầu rồi, huống chi bây giờ còn có một nửa Phệ Hồn kim lôi!

Ầm ầm...

Hắc Kim sắc lôi trụ kia càng ngày càng gần, Tần Phàm rốt cục hít sâu một hơi, sau đó dùng một loại xu thế đảo thiên, một quyền đột nhiên oanh ra.

Rống...

Theo tiếng gầm cực lớn kia vang lên, thân ảnh một đầu Kỳ Lân mang theo ý chí bất khuất nghịch thiên mà lên.

Hơn nữa...

Sau đó là hai đầu.

Ba đầu.

Bốn đầu!

Năm đầu!

Tần Phàm liên tiếp phát ra mấy quyền, tổng cộng là liên tục thi triển năm lần Kỳ Lân gào thét!

Đối với Lục kiếp Bán Thần mà nói, vũ kỹ uy lực đạt tới Chung Cực cấp Bán Thần kỹ đều rất khó liên tục, bất quá thời điểm Tần Phàm ở Ngũ kiếp Bán Thần đã có thể đơn giản thi triển ra hai lần, Lục kiếp Bán Thần có thể liên tục thi triển ba lượt, bây giờ là chuẩn Bát kiếp Bán Thần, chuẩn Cự Đầu cường giả, hẳn liên tục thi triển năm lần có thể nói là dễ dàng!

Có thể nói, như hắn sớm có được năng lực như vậy, một khi độ kiếp thành công, hẳn đoán chừng hoàn toàn có thể như Vân Chi Hạo cùng Mộ Chấn lúc trước, có thể tùy ý thi triển vũ kỹ cường đại, thậm chí so với bọn hắn còn lợi hại hơn.

Uy lực năm đầu Kỳ Lân này hợp lại, có thể nói coi như là Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cường giả cũng phải kiêng kị!

Hồng hồng hồng rống rống...

Năm đầu Kỳ Lân gào thét thương khung, hư ảnh màu xanh cơ hồ là che đầy nửa bầu trời, tiếng kêu kia đồng dạng là đem Lôi Đình chấn động đến hoàn toàn đè ép xuống.

Quá cường đại!

Quá oanh động!

Lúc này ở trong Chư Thần chiến trường, các vị đạo chủ cùng người dự thi nhìn xem hư ảnh trên bầu trời kia, cả đám đều không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ.

- Đây không phải vũ kỹ mà Tần Phàm kia thi triển qua sao?

Lúc này rốt cục có đạo chủ cảm giác đi qua, đã biết lúc này đây người đang độ kiếp, đúng là quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến.

- Điều này sao có thể? Đây là có chuyện gì? Hắn không phải mới vừa vận đột phá đến Lục kiếp Bán Thần sao? Như thế nào lại nhanh như vậy đã đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần rồi hả? Hơn nữa Bán Thần Kiếp này cũng quá kinh khủng a?

Nhóm Đảo chủ vừa sợ vừa nghi.

- Cho dù hắn thật sự truyền thừa Long Thần Nguyên Giới, có lẽ cũng không có khả năng nhanh như vậy a? Nguyên Giới bản thể của hắn làm sao có thể thừa nhận được?

Nhóm Đảo chủ cũng không biết Tần Phàm có Ma chủng, mỗi một cái đều không thể tin được.

1716. Chương 1726: Độ Song Kiếp, Đại Hiển Uy!

Chương 1726: Độ song kiếp, đại hiển uy!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

- Thật sự là tiểu súc sanh kia! Tiểu tử này nhất định có vấn đề! Chúng ta đều bị hắn lừa bịp rồi, Tần Phàm này nhất định là Thiên Thần dư nghiệt!

Mà Hư Thần thời điểm ở Thiên Tài Chiến là một mực chú ý đến Tần Phàm, lúc này tự nhiên cũng rất nhanh nhận ra đây là vũ kỹ của Tần Phàm, lập tức trên mặt xuất hiện độc ác chi sắc.

- Hảo tiểu tử, lão đạo chủ quả nhiên nói không sai, tiểu tử này, quả nhiên là cùng... có quan hệ sao?

Mà Yêu Thần, lúc này đây thì lộ ra một tia kinh hỉ vui vẻ lắm lắm.

Lúc này Tần Phàm tự nhiên sẽ không đi cân nhắc những đảo chủ kia nghĩ cái gì, hắn liên tiếp thi triển năm lần Kỳ Lân gào thét, nhưng dĩ nhiên là phát hiện Nguyên Giới chi lực trong cơ thể mình còn thập phần dồi dào, cái này làm cho hắn vô cùng kinh hãi.

Rầm rầm rầm rầm rầm!

Rất nhanh năm đầu Kỳ Lân rung chuyển lôi trụ, hơn nữa là đánh tan nó rồi.

- Xem ra sau khi ta hoàn toàn luyện hóa Long Thần Nguyên Giới, hiện tại Nguyên Giới chi lực của ta đích thật là đạt đến trình độ Bát kiếp Bán Thần, hơn nữa so với Bát kiếp Bán Thần bình thường thì hiệu suất hơn rất nhiều, lấy Nguyên Giới chi lực trong cơ thể mà nói, đoán chừng Văn Chi Hạo cùng sư huynh có lẽ đều kém ta.

Nhìn xem lôi trụ kia tiêu tán, Tần Phàm âm thầm đánh giá lấy thực lực của mình, sau khi liên tục thi triển năm lần Kỳ Lân gào thét, hắn phát hiện Nguyên Giới chi lực trong cơ thể mình còn tràn đầy, cơ hồ không có tiêu hao gì.

Bất quá cũng có tí ti uy lực của Phệ Hồn kim lôi còn sót lại rơi xuống, ngăn cách hư không mà đến, trực tiếp công kích linh hồn của Tần Phàm, bất quá lúc này tinh thần ý chí của Tần Phàm đã cường đại đáng sợ, tự nhiên là nhẹ nhõm đem hắn đè xuống.

Tê tê...

Đạo lôi kiếp thứ nhất bị đánh tan, Lôi Đình trên bầu trời tiếp tục rời rạc lấy, tựa hồ là chuẩn bị lấy lôi kiếp càng thêm khủng bố, lúc này chút ít Tử Linh ở trên Chư Thần chiến trường kia, cả đám đều sợ tới mức dấu ở trong đá.

Oanh!

Đạo lôi trụ thứ hai rốt cục rơi xuống lần nữa, lúc này đây lượng Phệ Hồn kim lôi dĩ nhiên là vượt qua hai phần ba! Kim Sắc Lôi Đình kia cơ hồ là chiếu sáng toàn bộ bầu trời chiến trường, từng đảo chủ cùng người dự thi lúc này ngẩng đầu lên đều là trông thấy kim quang vô cùng chói mắt.

- Cái này cũng quá kinh khủng...

- Tầng thứ bảy Bán Thần Kiếp đã đến được trình độ này? Tần Phàm này đến tốt cùng là quái vật gì?

- Cái này tính toán lúc đầu ta độ đệ cửu trọng Bán Thần Kiếp, uy lực kia đoán chừng cũng không sai biệt lắm a...

- Đạo Bán Thần Kiếp thứ hai này đã đạt tới hai phần ba Phệ Hồn kim lôi, như vậy một đạo cuối cùng có lẽ là Phệ Hồn kim lôi thuần túy rồi, thứ đồ vật đáng sợ như vậy, dù là chúng ta những đảo chủ không phải danh xưng này gặp được cũng phải kiêng kị a...

Nguyên một đám đảo chủ kinh ngạc cùng rung động.

- Ma Tướng quyền!

Tứ Hành!

Mà Tần Phàm đối mặt đạo Thiên Lôi khủng bố thứ hai kia, hai mắt hắn ngưng tụ, trực tiếp là một quyền hướng lên trời oanh ra.

Ông ông ông ông ông...

Ma chủng trong cơ thể vào lúc đó điên cuồng cộng minh, sau đó Nguyên Giới chi lực toàn thân bắt đầu không ngừng ngưng tụ phát ra, ở phía sau của hắn có một Ma Tướng cự đại chậm rãi từ mặt đất mọc lên, trở nên đỉnh thiên lập địa.

Lúc này đây Ma Tướng ở dưới Nguyên Giới chi lực cùng Ma chủng hùng hậu vô cùng kia của Tần Phàm khai phát ứng hộ, lộ ra càng thêm cực lớn cùng cường đại, cao vút trong mây, mà giờ tay nhấc chân tâm đó, bốn cánh tay trắng kiện kia chậm rãi nâng lên, nghênh hướng Hắc Kim sắc lôi trụ rơi xuống.

Theo không gian kia chấn động, uy thế trong có thể nhìn ra được, lúc này đây mỗi một cánh tay Ma Tướng ẩn chứa lực lượng, so với lúc hần vẫn là Lục kiếp Bán Thần đối chiến Bạch Trường Thiên thì ít nhất cường đại gấp ba lần! Bốn cánh tay cộng lại, hiện tại uy lực của Ma Tướng so với Ma Tướng quyền bình thường thì mạnh gấp 10 lần, thậm chí mấy chục lần! Bởi vì đó cũng không phải điệp gia đơn giản, giúp nhau tác dụng sẽ sinh ra uy lực càng lớn.

- Một kiếp này, mới có thể tiếp được.

Lúc này Tần Phàm có được tự tin nhất định.

Oanh!

Khống chế bốn cánh tay Ma Tướng cường đại, lúc này khép lại thành hình hoa sen, sau đó trực tiếp cùng lôi trụ Hắc Kim sắc khủng bố kia giao đụng lại với nhau, lập tức phát ra tiếng chấn nổ kinh thiên động địa.

Hào quang vô cùng chói mắt ở giữa không trung bạo phát đi ra, vốn toàn bộ chiến trường một mực rất trầm thấp âm u, ở trong một cái chớp mắt này đều bị chiếu đến phát sáng lên.

Giác trực, không ngừng giác trực!

Ma Tướng cùng lôi kiếp kia ở giữa không trung giằng co lấy, đạo lôi kiếp thứ hai mang theo hai phần ba Phệ Hồn kim lôi kia thực sự quá khủng bố, cuối cùng nhất chống đỡ hồi lâu vậy mà không có phân ra kết quả.

- Phá cho ta!

Lúc này thủ quyết của Tần Phàm biến đổi, Nguyên Giới chi lực trong cơ thể vào lúc đó lại lần nữa điên cuồng tuôn ra, làm cho Ma Tướng kia lại lần nữa trở nên cường đại lên, lập tức bốn cánh tay tăng cường, rốt cục tách ra lôi kiếp kia rồi.

Đạo lôi kiếp thứ hai đã vượt qua!

Tất cả đại đảo chủ lúc này lại rung động lần nữa, bọn hần nhìn ra được một chiêu Ma Tướng quyền này của Tần Phàm so với trước đây không biết cường đại hơn bao nhiêu lần, dù là Bát kiếp Bán Thần đoán chừng cũng không có mấy người có thể chống cự được.

Đây là trước khi hần còn không có hoàn thành độ kiếp, nếu như hoàn thành độ kiếp, thực lực kia khẳng định còn có thể lại tăng cường!

Rất nhiều đảo chủ đều cảm thấy Tần Phàm biến thái cùng đáng sợ.

Lúc này đây Bán Thần Kiếp còn có một kiếp cuối cùng!

Hiện tại mấu chốt là xem Tần Phàm có thể chống cự được hay không rồi.

Bất quá đạo lôi kiếp thứ hai là hai phần ba Phệ Hồn kim lôi, hơn nữa mọi người cũng đều trông thấy Tần Phàm thi triển võ kỹ mạnh nhất mới miễn cưỡng chèo chống xuống dưới, cho nên lúc này không ít người kỳ thật đều là nhìn không tốt đối với Tần Phàm.

Ầm ầm...

Hai đạo kiếp lôi cường đại bị Tần Phàm thành công vượt qua, vòng xoáy Lôi Đình cực lớn ở trên bầu trời tựa hồ cũng là nổi giận, nổi lên hồi lâu, sau đó rốt cục giáng xuống một đạo Kim Sắc Lôi Đình cuối cùng kinh khủng nhất.

Lim sắc!

Phệ Hồn kim lôi thuần túy!

Thoạt nhìn tựa hồ toàn bộ đại địa đều bị trải lên vàng sáng Kim Sắc, trên đất vàng óng ánh, thân thể mỗi người đều bị chiếu rọi thành Kim Thân, chỉ là cái điện sáng lóng lánh này lại để cho đảo chủ cấp cường giả cũng ần ần cảm giác được da đầu có chút run lên.

Quá kinh khủng!

Nếu như Bát kiếp Bán Thần bình thường không có chút đạo hạnh, gặp được Phệ Hồn kim lôi thuần túy này đoán chừng sẽ nuốt hận tại chỗ a!

Xuy xuy...

Hơn nữa lúc này mọi người cũng không biết là, Tần Phàm ngoại trừ phải đối mặt Phệ Hồn kim lôi trụ tinh khiết khổng lồ trên bầu trời kia, còn phải đối mặt Kim Sắc luyện hỏa đột nhiên từ dưới đất chui lên, kim sắc hỏa diễm này vô cùng khủng bố cùng kim lôi trên bầu trời đánh xuống chung một chỗ, đang điên cuồng hướng về hắn tịch cuốn tới.

1717. Chương 1727: Tần Phàm, Cự Đầu Cường Giả Mới! (1)

Chương 1727: Tần Phàm, Cự Đầu cường giả mới! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

Thiên Lôi Địa Hỏa cùng tới!

- Quả nhiên hay vẫn là như thế!

Cả người Tần Phàm đều kéo căng, trong nội tâm cũng hơi kinh hãi.

Tầng thứ bảy cùng đệ bát trọng Bán Thần Kiếp chung một chỗ độ qua, hắn vốn đã có giác ngộ, biết rõ không phải là dễ dàng vượt qua như vậy, nhưng không biết sẽ mạo hiểm đến trình độ này. Hỏa diễm khổng lồ kia vậy mà đã bắt đầu chui lên thân thể của hắn, thậm chí mấy Ma chủng thần thông của hắn cũng cơ hồ không chịu nổi, phẳng phất giống như hỏa diễm này trực tiếp thiêu đốt linh hồn rồi.

Có thể nói, Kim Sắc luyện hỏa này một chút cũng không kém Kim Sắc Thiên Lôi trên bầu trời kia, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém.

- A...

Trong miệng Tần Phàm nhin không được phát ra một tiếng gầm nhẹ, trong lòng ngưng tụ, đã có quyết định:

- Trước tiên đem Phệ Hồn kim lôi trụ kia giải quyết, lại đối phó Kim Sắc luyện hỏa này sau!

Kim Sắc lôi trụ trên bầu trời chậm rãi đánh xuống, bất quá cái tốc độ kia nhìn như chậm chạp, nhưng giống như muốn trực tiếp đánh đến trên đỉnh đầu Tần Phàm, không gian như là hồ nước gợn sóng đẩy ra, Lôi Điện chưa tới, cảm giác tê liệt liền trước truyền khắp toàn thân.

- Thử xem uy lực của Phiên Thiên Ấn.

Lúc này bàn tay của Tần Phàm lật một cái, một cự ấn ở trong không gian Lôi Viêm trên mu bàn tay chậm rãi bay lên.

Phiên Thiên Ấn, lật tay có thể ngắt trời.

Bảo vật từ thời thượng cổ này, lưu lại lấy uy lực ngập trời, bây giờ còn có thần lực còn sót lại của Lôi Thần gia trì, rốt cục bị Tần Phàm tế ra.

Ông ông ông ông...

Giống như là một tòa núi lớn bỗng nhiên xuất hiện ở phía trên đất bằng, cái uy thế kia lồng lộng nga nga, bí mật mang theo tiếng gió gào thét thao thao bất tuyệt, không gian quanh mình đều kịch liệt khởi động, giống như là đại quái vật từ trong hồ lớn trôi lên, thập phần khủng bố.

Dùng thần lực còn sót lại của Lôi Thần làm dẫn, Nguyên Giới chi lực trong cơ thể Tần Phàm cũng cuộn cuộn mà ra, bám vào phía trên cự ấn này.

Đương nhiên, cường độ Nguyên Giới chi lực của hắn cũng không bằng thần lực, còn bí mật mang theo tinh thần chi lực, tuy không có thể thi triển ra uy lực lớn nhất của Phiên Thiên Ấn, nhưng cũng có thể phát huy ra thể công không kém.

- Lớn...

Trong miệng Tần Phàm lẩm bẩm nói, theo từng đợt chấn động từ trong Phiên Thiên Ấn kia truyền ra, Phiên Thiên Ấn này trở nên càng ngày càng trường đại, thoáng qua đã lớn bằng một cái sân bóng lớn rồi.

Cự ấn xoay mình, hướng về trên bầu trời đập tới.

Thật giống như là muốn ở trên bầu trời này lưu lại ấn ký Bất Diệt của nó.

- Đi cho ta!

Tần Phàm một bên chống cự lại Kim Sắc luyện hỏa dần dần thấm thấu phòng ngự hắn kia, một bên thao túng Phiên Thiên Ấn đánh lên trời, trực tiếp hướng về đạo Phệ Hồn kim lõi.

Oanh!

Giống như là một đạo thiểm điện bổ vào trên đỉnh núi cao vạn trượng, sấm sét bùng lên tầm đó, vàng sáng Kim Sắc kia trở nên càng thêm chói mắt, đâm vào hai mắt từng cái đảo chủ, làm bọn hắn cũng ần ần có chút khó có thể tiếp nhận, trong nội tâm rung động vô cùng.

- Đây là bảo vật gì? Tần Phàm này thậm chí có bảo vật mạnh như vậy!

Nhìn thấy Phiên Thiên Ấn này, thậm chí không ít đảo chủ đều ần ần tâm động.

- Bảo vật cường đại như vậy, đáng tiếc là thực lực người thi triển không đủ, chà đạp rồi... Phệ Hồn kim lõi này không có dễ dàng bị ngăn cản được như vậy.

Cũng có đảo chủ lắc đầu thở dài.

- Tiểu tử này chết là tốt nhất, nếu không lần sau bị ta thấy, tất không buông tha ngươi.

Ánh mắt của Hư Thần lạnh lùng.

- Hảo tiểu tử, quả nhiên là kỳ ngộ không ít, bảo vật này chỉ sợ cũng có địa vị thật lớn, hắn thật là người kia mà lão đảo chủ đã nói.

Yêu Thần cũng kinh ngạc.

Ầm ầm...

Trên bầu trời, Kim Sắc Lôi Đình vẫn đang không ngừng đánh xuống, liên tục bổ về phía cự ấn màu đỏ thẫm kia. Phía trên Phiên Thiên Ấn này không ngừng có ánh sáng màu đỏ lập loè, đi đối kháng lấy Kim Sắc Lôi Đình này, khi thì bởi vì Lôi Đình này tàn sát bữa bãi mà lớn nhỏ biến hóa, nhưng chính là treo ở trên không không rơi xuống, giống như là một cái ô dù khổng lồ, vì Tần Phàm mà không ngừng ngăn cản lấy tất cả Lôi Đình.

Cái Phiên Thiên Ấn này sẽ ở thời điểm bị công kích mà lớn nhỏ biến hóa, đó là bởi vì bản thân Tần Phàm không có thần lực. Chỉ dựa vào thần lực của Lôi Thần còn sót lại điều khiển, cho nên không thể điều khiển ổn định, nếu bản thân hắn có được thần lực, uy lực kia có thể tăng lên rất nhiều, hơn nữa sẽ không phát huy không ổn định.

Tư tư...

Bất quá Nguyên Giới chi lực trong người Tần Phàm phong phú, dùng thần lực còn sót lại của Lôi Thần làm dẫn, liên tục không ngừng truyền tống đến trên Phiên Thiên Ấn. Tăng thêm bởi vì phía trên Phiên Thiên Ấn này có thần lực của Lôi Thần, sở dĩ Lôi Thần có thể được xưng là Lôi Thần, tự nhiên là ở Lôi đạo có thành tựu và năng lực cực cao, mặc dù cái này chỉ còn sót lại một tia, nhưng Tần Phàm y nguyên cảm giác được cái này đối với lôi kiếp có khắc chế chi lực.

Ở dưới ánh mắt kinh ngạc của một đám đảo chủ, hắn gặt gao kiên trì.

Vốn nhóm đảo chủ đều cho là hấn rất nhanh sẽ kiên trì không được, nhưng trọn vẹn đi qua mười tức thời gian, cái Phiên Thiên Ấn kia còn không có xu thế hạ xuống.

Thăng đến thời điểm hai mươi tức.

Tuy lúc này đây lôi kiếp vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán, nhưng dư uy còn sót lại đã thập phần có hạn.

- Thu!

Lúc này hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, thò tay hướng lên trời một chiêu, đem Phiên Thiên Ấn kia triệu hồi trở lại.

Ông ông ông ông.

Đem Phiên Thiên Ấn một lần nữa thu hồi đến trong Lôi Viêm không gian, sau đó Ma chủng trong cơ thể Tần Phàm đại chấn.

- Ma Tướng phụ thể!

Tiếp theo trong nháy mắt, trong miệng hấn quát khẽ một tiếng, bỗng nhiên Ma Tướng thần bí tôn quý hiện ra ở phía sau hấn, bất quá lúc này đây Ma Tướng kia cũng không có lớn lên, mà toàn bộ rút vào thân thể của hấn, lập tức có bốn cánh tay Ma Tướng cực lớn ở trên người biến ảo mà ra.

Bốn cánh tay này đại biểu hấn đã nắm giữ bốn đại thần thông, đều ẩn chứa năng lượng cùng áo nghĩa vô thượng, cường đại vô cùng. Sau khi hấn đột phá đến Lục kiếp Bán Thần cùng ngộ ra bốn đại thần thông, thời điểm cùng Tiểu Chiến đối chiến đã thi triển qua một lần Ma chủng kỹ cải tiến này.

Ma chủng kỹ này không có mạnh như Ma Tướng quyền chính thức, nhưng lại càng dễ thi triển, hơn nữa có thể vận dụng linh hoạt, dùng Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể hấn lúc này ủng hộ, hấn muốn đối kháng lôi kiếp còn sót lại là không có vấn đề.

- Đến đây đi, diệt cho ta!

Sau đó bốn cánh tay Ma Tướng cực lớn hiện ra ở trên thân thể hấn, cộng thêm một đôi tay nguyên lai, tổng cộng là sáu cánh tay tụ hợp thành một đóa hoa sen, sau đó đột nhiên đẩy lên, Nguyên Giới chỉ lực cùng Ma chủng chỉ lực toàn thân cuộn cuộn phát ra, chống đỡ Kim Sắc Lôi Đình còn sót lại cuối cùng kia.

1718. Chương 1728: Tần Phàm, Cự Đầu Cường Giả Mới! (2)

Chương 1728: Tần Phàm, Cự Đầu cường giả mới! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“••_(^“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^)_••’^)

Ầm ầm!

- A...

Chỉ là một chút Kim Sắc Lôi Đình còn sót lại này cũng đầy đủ đáng sợ, hơn nữa lúc này Kim Sắc luyện hỏa trên người, Thiên Lôi Địa Hỏa gặp nhau phát huy ra uy lực càng lớn, làm cho Tần Phàm vừa tiếp xúc liền nhện không được trong miệng phát ra gầm nhẹ thống khổ.

- Cố cầm cự!

Hấn gắt gao cắn răng, hai mắt đỏ lên.

Vừa rồi dùng Phiên Thiên Ấn cũng có thể chống cự Phệ Hồn kim lôi hai mươi tức thời gian, nhưng bây giờ chỉ là trong nháy mắt, hấn liền cảm nhận được có chút khó hồng duy trì rồi, hấn đánh giá thấp uy lực khủng bố sau khi Lôi Địa hỏa giao hội hôm nay.

Bốn cánh tay Ma Tướng kia đã bắt đầu có chút duy trì không được, mà cánh tay bản thể hắn thì bắt đầu đổ máu, huyết dịch màu đỏ không ngừng dọc theo Kỳ Lân lân giáp màu xanh biếc lưu lại, dữ tợn vô cùng.

Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!

Lại qua một cái chớp mắt, dài dằng dặc gian nan giống như là một thế kỷ, sau đó Tứ đại thần thông Ma chủng phòng hộ kia vậy mà cũng nhao nhao bắt đầu duy trì không được, tầng tầng bị phá khai, thân thể Tần Phàm lập tức trở nên khét lẹt.

Lưỡng kiếp đều tới, vậy mà khủng bố như vậy!

Ba!

Cuối cùng tầng Huyền Vũ chi khí phòng hộ cũng bị Thiên Lô Địa Hỏa giao hội, sinh ra công kích cường đại mà phá tan, hai chủng Bán Thần Kiếp này bắt đầu điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn, giống như trong nháy mắt muốn đốt hắn thành tro tàn.

- Liều mạng! Thanh Long ma thân! Huyền Vũ ma thân! Chu Tước ma thân!

Sau đó Tần Phàm cắn răng một cái, hai mắt vào lúc đó muốn bắn ra máu tươi, trở nên huyết hồng vô cùng, mà hắn gắt gao cắn răng, dốc sức liều mạng thúc dục Ma chủng chi lực trong cơ thể.

Ma thân, chính là kích phát lực lượng ở chỗ sâu nhất Ma chủng trong cơ thể, mượn đến lực lượng chính thức của Ma Tôn, giống như Kỳ Lân ma thân, lúc trước là hóa thân Kỳ Lân, sau đó lại dung hợp khí lực của hắn biến hóa mà thành.

Hiện tại Thanh Long ma thân, Huyền Vũ ma thân, Chu Tước ma thân cũng giống như vậy, hắn đã sắp trở thành Bát kiếp Bán Thần chính thức, Nguyên Giới trong cơ thể càng trở nên cường đại vô cùng, mà ở trên chiến trường Viễn Cổ Chư Thần này, năng lượng Ma chủng cũng bắt đầu kích phát lớn nhất, hắn dung hợp ma thân là nước chảy thành sông rồi.

Thanh Long hư ảnh, Huyền Vũ hư ảnh, Chu Tước hư ảnh, hư ảnh cực lớn không ngừng ở trong thân thể Tần Phàm tuôn ra, sau đó lại dần dần thu nhỏ lại, hóa thành tầng tầng Ma Tôn lân giáp trên người hắn. Ngoại trừ Kỳ Lân giáp màu xanh biếc nguyên lai, còn có Thanh Long lân giáp màu xanh đen, Huyền Vũ Giáp màu vàng đen, Chu Tước giáp màu đỏ thẫm, bốn loại ma giáp dung hợp lại với nhau, liền trở thành một loại màu sắc diêm dúa quỷ dị, nhưng lại thần bí mà tràn ngập lực lượng.

Cả người Tần Phàm trở nên ma khí nghiêm nghị, hơn nữa bốn cánh tay Ma Tướng bởi vì sau khi kích phát tứ trọng ma thân, nói hiện tại hắn như là Ma Thần cũng không quá đáng.

Bốn đại thần thông, Tứ đại ma thân đã thành công rồi!

Duy chỉ có khiếm khuyết Bạch Hổ Ma chủng mà thôi.

Hiện tại Tần Phàm cơ hồ là muốn tái hiện uy nghiêm của Viễn Cổ Ma Tôn rồi, hắn dung hợp năm đại Ma Tôn chi lực, thậm chí thực lực của hắn so với năm đại Ma Tôn càng mạnh hơn nữa cũng nói không chừng.

Đương nhiên, hắn hiện tại, căn bản không nghĩ được nhiều như vậy, trên thực tế tuy hiện tại hắn so với trước đây, vô luận là khí lực hay là tinh thần ý chí, thậm chí linh hồn cũng cường đại hơn rất nhiều, nhưng đồng thời kích hoạt Tứ đại ma thân, hắn vẫn là cảm giác có chút chịu không được.

Hai mắt huyết hồng, ý nghĩa hắn bị một loại khí tức điên cuồng thô bạo xâm nhập, cơ hồ chỉ mang theo bản năng chống cự lại Kim Sắc Thiên Lô Địa Hỏa.

Tập hợp Tứ đại ma thân chi lực, tứ đại thần thông chi lực, Tứ đại Ma Tướng chi lực, hiện tại thực lực của Tần Phàm tự nhiên đã nhảy lên tới một tình trạng cực kỳ cường đại, có thể nói, ở dưới loại trạng thái này, dù cho hiện tại hắn đụng phải công kích của đảo chủ cấp cường giả, đoán chừng cũng có thể chống lại rồi.

Ông ông ông ông ông...

Thiên Lô Địa Hỏa không ngừng tác dụng lên trên người hắn, thời gian chậm rãi đi qua.

- A...

Tần Phàm đột nhiên gầm lên giận dữ, hai tay xé mạnh, kinh khí thao thao bất tuyệt từ trong thể nội bộc phát ra, sau đó dĩ nhiên là trực tiếp tách ra khỏi Phệ Hồn kim lõi kia rồi. Còn lại Kim Sắc luyện hỏa kia, ở dưới Tứ đại ma thân dung hợp của Tần Phàm, cũng căn bản không thể đối với hắn tạo thành tổn thương gì rồi.

Hồ...

Rốt cục, Kim Sắc luyện hỏa này cũng bắt đầu thời gian dần qua thối lui.

Hết thấy một lần nữa trở nên bình tĩnh lại, ngoại trừ một mảnh khu vực bờ bên cháy đen bên người, hình như là hết thấy đều không có phát sinh qua.

- Hắn vượt qua một kiếp này sao?

Nhìn thấy vòng xoáy Lôi Đình cực lớn trên bầu trời bắt đầu biến mất, một đám đảo chủ trong lòng rung động, vừa rồi bọn hắn thấy còn có Phệ Hồn kim lõi còn sót lại nhưng Phiên Thiên Ấn của Tần Phàm không có ngăn trở, lại không nhìn thấy chuyện đã xảy ra trên mặt đất, cho nên không biết kết quả.

Trên thực tế, nếu như bọn hắn biết rõ Tần Phàm ngoài thừa nhận Kim Sắc luyện hỏa kia, còn có kiếp nạn khủng bố là Thiên Lôi Địa Hỏa nghịch thiên kết hợp, bọn hắn nhất định sẽ cảm thấy Tần Phàm tuyệt đối nhịn không qua.

Nhưng trên thực tế, Tần Phàm thành công rồi!

Khi hết thấy gió êm sóng lặng, hắn triệt hồi Tứ đại ma thân chi lực, cả người mệt mỏi như là muốn hư thoát. nguồn

Bất quá Bán Thần Kiếp đi qua, quy tắc chi lực sẽ đánh xuống, rất nhanh giúp hắn bổ sung tất cả lực lượng, hơn nữa cảnh giới chân chính cố định ở Bát kiếp Bán Thần, lực lượng ổn định sẽ không còn dao động.

- Hiện tại ta rốt cục cũng trở thành một Bát kiếp Bán Thần chính thức, Cự Đầu cường giả.

Tần Phàm cảm giác mình không ngừng đề thăng tinh thần khí, hơi có vẻ mệt mỏi nhưng trên mặt lại hiện ra vui vẻ nồng đậm.

- Hồ...

Nhìn thấy thiên lôi cùng Địa Hỏa đều biến mất sạch sẽ, mình cũng chân thật trở thành Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cường giả, Tần Phàm sống sót sau tai nạn liền thở phào nhẹ nhõm.

Không thể không nói, lúc này đây hai Bán Thần Kiếp cùng tới, đích thật là đủ khủng bố, dù là hắn cũng cơ hồ muốn không chịu nổi. Cũng may mắn đây là bên trong chiến trường của Chư Thần Viễn Cổ, Ma chủng trong cơ thể hắn có chỗ cộng minh, kích phát ra tiềm lực càng lớn, tăng thêm hắn đã hoàn toàn kết hợp Long Thần Nguyên Giới, có đầy đủ Nguyên Giới chi lực cheo chống. . .

Kết hợp đủ loại, ở trước mắt cuối cùng hắn dùng Phiên Thiên Ấn cùng Tứ đại ma thân hợp lực, rốt cục thành công vượt qua.

- Loại cảm giác cường đại này thật sự là không tẻ a.

Tần Phàm mỉm cười nắm chặt lại hai đấm, cảm giác được toàn thân mình đều là lực lượng vô cùng vô tận, tinh thần khí, hồn phách từng cái phương diện đều là sâu sắc tăng lên.

Đã luyện hóa được Long Thần Nguyên Giới, hắn xem như một bước lên trời.

1719. Chương 1729: Gặp Phải Mộc Hoàng.

Chương 1729: Gặp phải Mộc Hoàng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Thực lực bây giờ của ta, tuy mới vừa vận đột phá đến Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cường giả, nhưng ta vốn so với người cùng cảnh giới cường hơn rất nhiều, đoán chừng nếu như ta gặp lại đối thủ trình độ như Vân Chi Hạo kia, sẽ có thể nhẹ nhõm đánh bại a.

Tần Phàm âm thầm đánh giá lấy thực lực của mình.

Hắn có cái tự tin này.

Dù sao thời điểm hắn ở Lục kiếp Bán Thần đã có thể đánh bại Thất Kiếp Bán Thần rồi, hiện tại lực lượng Ma chủng hắn đã nắm giữ hơn phân nửa, hơn nữa cũng đã nắm giữ thành công bốn đại thần thông, Tứ đại ma thân, thực lực kia tự nhiên là mạnh đến nỗi biến thái. . .

Thậm chí hắn cảm thấy gặp được những đảo chủ cường giả bài danh sau kia, hắn cũng chưa chắc không có lực đánh một trận, ít nhất sẽ không giống như trước đây chỉ có một còn đường chết rồi.

- Hiện tại ở bên trong Chư Thần chiến trường này, khắp nơi đều là nguy hiểm, lại phát hiện có hai Thiên Thần dư nghiệt như Liễu Tri Thánh cùng Mạnh Cương, hiện tại ta đột phá đến Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cường giả, như vậy coi như là có chỗ dựa vào, sẽ không quá bị động rồi.

Tần Phàm lại thầm nghĩ.

Hắn còn có bảo vật cường đại như Phiên Thiên Ấn, cũng có thể trợ giúp hắn một tay.

Đương nhiên, nếu hắn có thể nhanh chóng nắm giữ đến thần lực, như vậy Phiên Thiên Ấn phát huy ra tác dụng dĩ nhiên là sẽ càng lớn.

- Tốt, nếu như đã đi vào vòng trong. Cũng là thời điểm tiếp tục tìm kiếm Thần Thạch rồi.

Nghĩ tới đây, thân hình của hắn liền tại chỗ lóe lên, đi ra khỏi nơi đây.

Hắn vừa mới độ kiếp, nhất định là đưa tới rất nhiều người chú ý, ở lại chỗ này cũng không tránh khỏi sẽ khiến một ít phiền toái không cần thiết, mà bây giờ muốn nắm giữ thần lực, đồng dạng là cần phải tìm càng nhiều Thần Thạch hơn nữa.

Nơi đây không nên ở lâu.

Thời gian dần qua xâm nhập, Tần Phàm cẩn thận đi về phía trước.

Trong vòng trong chiến trường này, quả nhiên là so với ngoại vi chiến trường thì muốn lộ ra càng thêm hung hiểm, ở đây Không Gian Phong Bạo cùng vết nứt không gian đều hết sức lợi hại, hơn nữa số lượng cũng nhiều hơn, tùy thời một cái không cẩn thận sẽ rơi xuống trong đó.

Cho dù là Tần Phàm hiện tại, xem chừng rơi xuống trong vết nứt không gian này, muốn đi ra một lần nữa cũng thập phần khó khăn.

Bất quá hắn đã trở thành Cự Đầu cường giả, các phương diện năng lực tự nhiên cũng sẽ tăng lên sâu sắc, lực cảm ứng cũng là như thế, một khi có Không Gian Phong Bạo xuất hiện ở trong trăm mét, hắn có thể lập tức kịp phản ứng, hơn nữa nếu không phải cái loại khe hở hấp lực thật lớn, hắn còn có thể miễn cưỡng xuyên việt không gian kịp thời thoát ly.

Không thể không nói, Tần Phàm ở Ngũ kiếp Bán Thần đã bắt đầu nắm giữ năng lực xuyên việt không gian, hiện tại hắn nắm giữ năng lực này trở nên càng thêm thuần thực, tốc độ cùng khoảng cách vượt qua kia, thậm chí có thể thẳng bức đảo chủ cấp cường giả.

- Ô? Rốt cục phát hiện một cổ Thần Thi lần nữa rồi.

Sau khi Tần Phàm xuyên việt không gian, vừa mới bước ra liền lập tức không khỏi vui vẻ, bởi vì hắn chứng kiến cách mình không xa, lần nữa xuất hiện một khối Thạch Đầu cực lớn, tảng đá kia cùng trước đây hắn ở bên trong ngoại vi phát hiện, đều là cất dấu một cổ thi thể thần bí, tinh quang sáng quắc, thập phần hấp dẫn người.

Bất quá lúc này đây rõ ràng là một cái chân, xương đùi cực lớn thoát nhìn giống như là một cổ thụ che trời, huyết nhục đồng dạng đã theo năm tháng tan rã, chỉ còn lại xương cốt cứng rắn.

Đến gần một tí, hắn cũng đồng dạng có thể phát hiện mỗi một chỗ trên xương cốt này đều có được đường vân thần bí, những cái này hình thành trận pháp, thượng diện còn tản ra khí tức Thái Cổ thần bí cường đại, ngăn cách không biết bao nhiêu năm tuế nguyệt, y nguyên còn có một loại hấp lực nhân nhật, đây cũng là thiên trận mà Thiên Thần dùng để hấp thu tín ngưỡng lực rồi.

- Những Thiên Thần này, ít có tu luyện, cũng không cần trải qua nhiều hiểm khó, chỉ cần hấp thu tín ngưỡng lực của nhân loại là được rồi, mà nhân loại giống như là gia súc mà bọn hắn chăn nuôi...

Trải qua một hồi ảo cảnh vừa rồi kia, Tần Phàm càng thêm cảm khái.

Ở bên trong ảo cảnh kia, hắn phảng phất đặt mình trong đó, nhìn xem nhân loại trải qua các loại đau khổ.

Ông...

Mà vào lúc này, bỗng nhiên Tần Phàm cảm thấy không gian trước mặt truyền đến một tia chấn động huyền bí, sau đó trên tảng đá lớn kia là thời gian dần qua phiêu phù lên một bóng dáng sâu kín, miễn cưỡng có thể thấy được là một ảnh tượng cự nhân, một đoàn tối tăm mờ mịt, ở trong đó mang theo một loại khí tức Thái Cổ, như là U Linh, dày đặc khủng bố.

Tử Linh!

Trên thi thể này quả nhiên cũng là có Tử Linh thủ hộ.

Hai mắt của Tần Phàm có chút co rụt lại, đậm đặc nhìn gia hỏa trước mắt, hai mắt tái nhợt kia của đối phương đồng dạng là không có bất kỳ sinh cơ cùng cảm tình gì nhìn xem Tần Phàm.

Ngao...

Lúc này Tử Linh lộ ra càng cường đại hơn, một tiếng thét lên truyền đến, sau đó Tần Phàm phát hiện có một cảm giác lạnh như băng bao vây lấy hắn, sau đó sinh cơ cùng thể lực trên người hắn bắt đầu bị hấp thu, không ngừng xói mòn.

- Hừ, những Thiên Thần các ngươi này, khi còn sống hấp thu tín ngưỡng lực của nhân loại chúng ta, chết vẫn không chịu buông tha chúng ta.

Tần Phàm hừ lạnh một tiếng, trải qua kinh nghiệm trước đây, hắn cảm giác nội tâm của mình đối với Thiên Thần lộ ra càng thêm chán ghét rồi, chứng kiến Tử Linh này, hắn tự nhiên sinh ra lửa giận, một quyền trực tiếp đánh ra.

Hống hống hống hống hống hống...

Năm đầu Kỳ Lân trực tiếp đập ra, đem Tử Linh thực lực đạt tới Thất Kiếp Bán Thần trở lên kia ngành sanh áp chế, chỉ chớp lát liền oanh nó tan thành mây khói, hơn nữa thuận tiện đánh vỡ tảng đá lớn kia ra.

Oanh!

Cự thạch lên tiếng nổ bung, một cỗ Thần Thi lập tức ở trong đó đi ra.

Cỗ Thần Thi này cùng trước đây hắn bá kiến đồng dạng, cũng bảo tồn được thập phần nguyên vẹn, thượng diện mỗi một tắc xương cốt đều mang theo đường vân trời sinh, kim sắc tinh quang tản ra một loại lực lượng đặc thù.

Cỗ thi thể này so với vừa rồi càng thêm cực lớn, cả người Tần Phàm cũng chỉ bằng nửa ngón tay của thi thể kia mà thôi.

Bất quá đây không phải trọng điểm hắn chú ý.

- Có Thần Thạch hay không?

Thi thể rơi ra, hai mắt hắn lập tức ngưng tụ, bắt đầu ở trên thi thể Thiên Thần này tìm kiếm đồ vật mình cần có nhất. Hắn còn cần càng nhiều Thần Thạch hơn nữa mới có thể cảm ứng được thần lực, mà chỉ cần

cảm ứng được thần lực, có Phiên Thiên Ấn trợ giúp, nói không chừng hẳn có thể chính thức chống lại đảo chủ cấp cường giả.

Đầu không có.

Thân thể không có.

Hai chân cũng không có.

- Lần này không có Thần Thạch?

Tần Phàm có chút thất vọng, xem ra cũng không phải mỗi một cỗ Thần Thi đều có Thần Thạch:

- Bất quá cũng bình thường, nếu như Thần Thạch dễ dàng tìm được như vậy, như vậy cũng không khiến đảo chủ cường giả coi trọng như vậy rồi.

Lắc đầu, hẳn chuẩn bị thu cỗ thi thể Thiên Thần lại rồi rời đi.

1720. Chương 1730: Đảo Chủ Cũng Không Nể Tình! (1)

Chương 1730: Đảo chủ cũng không nể tình! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Mặc dù không có Thần Thạch, nhưng thi thể Thiên Thần này vô cùng cứng rắn, hơn nữa đã trải qua không biết bao nhiêu năm tuổi nguyệt vẫn bảo tồn được tốt như vậy, nên rất có giá trị nghiên cứu, thu thập nhiều mấy cỗ, nói không chừng sẽ có đại thu hoạch.

- Ồ?

Bất quá ngay thời điểm Tần Phàm thu hồi thi thể Thiên Thần vừa mới muốn rời khỏi, hai mắt hắn đột nhiên lại ngưng tụ, nhìn về phía mảnh vỡ cự thạch mới vừa rồi bị mình đánh vỡ, vốn bao vây lấy Thần Thi kia, hắn thấy được một quang điểm ở trong đá vụn tầm đó, có một loại tia chớp âm đạm mà thần bí.

- Ha ha, ta còn tưởng rằng lần này không có Thần Thạch, không thể tưởng được lại rơi vào trong những mảnh vỡ Thạch Đầu kia, xem ra lần sau phải tìm cẩn thận một chút.

Tần Phàm nở nụ cười, hẳn đi tới, đem tinh thể Âm Kim sắc kia nhặt lên.

Vẫn là cùng một khóa trước đây nhặt được kia đồng dạng, tinh thể Âm Kim sắc, ẩn chứa chấn động rất mạnh, bất quá chỉ có thời điểm cầm trên tay mới có thể cảm ứng được.

- Trọn vẹn lớn hơn gấp hai, chắc hẳn ẩn chứa thần lực cũng sẽ càng mạnh hơn nữa a.

Tần Phàm lấy một khóa nhặt được trước kia ra, so sánh thoáng một phát, phát hiện lúc này đây so với lần thứ nhất hẳn lấy được thì lớn hơn rất nhiều.

Ông.

Mà thời điểm Tần Phàm vừa mới ý định thu lại Thần Thạch này, bỗng nhiên không gian xa xa đột nhiên xé mở, một đạo nhân ảnh từ trong đó bước đi ra, người nọ vừa nhìn thấy Tần Phàm cùng thần thạch trong tay hắn, lập tức hai mắt sáng ngời.

- Thần Thạch, người vậy mà tìm được hai khối Thần Thạch rồi!

Sau đó người nọ yên lặng nhìn xem thần thạch trong tay Tần Phàm, kinh ngạc nói.

Tần Phàm nhướng mày.

Hắn lúc này mới kịp phản ứng, hẳn là vừa rồi thời điểm mình diệt sát Tử Linh cùng phá vỡ Thạch Đầu kia phát ra thanh âm bại lộ vị trí, cho nên bị người ở phụ cận phát hiện.

Người đến là một đảo chủ.

Hơn nữa còn là danh xưng đảo chủ.

Tần Phàm ở thời điểm mới vừa tới Thiên Tài Đảo đã gặp, cái kia chính là Mộc Hoàng một trong Thất Hoàng, đây là tồn tại cường đại làm cho Mạc Lợi Đảo chủ kiêng kỵ đến nhượng bộ lui binh, chủ động nhượng xuất thông đạo cho đối phương.

Mộc Hoàng này mặc một thân áo choàng thanh sắc, thậm chí ngay cả tóc cùng làn da cũng ẩn ẩn có một loại Mộc Thanh chi sắc, thoạt nhìn có vài phần quái dị, nhưng giờ tay nhấc chân tầm đó lại có một loại uy thế cường đại có thể làm cho sơn băng địa liệt.

Tần Phàm xa xa có thể từ trên người hắn cảm giác được một loại năng lượng Mộc hệ chấn động, loại Mộc hệ chấn động này thậm chí so với Thanh Long thần thông mà hiện tại hắn nắm giữ càng thêm khủng bố.

Ở bên trong hai mươi sáu danh xưng đảo chủ, Thất Hoàng tuy không bằng Thập Thần cùng Cửu Đế, nhưng từng cái không phải là kẻ yếu.

Tần Phàm nhớ rõ Mạc Thiên Dương giới thiệu qua, Mộc Hoàng này thập phần tinh thông y thuật cùng độc thuật, giỏi về cứu người cũng tinh thông sát người, tương truyền hắn từng thi triển Đại hoàn hồn thuật cứu một gã đảo chủ Thần hiệu, đã từng thi triển Mộc hệ đại độc thuật, giết Hải Thú của cả một vùng biển, là nhân vật để cho người vừa kính vừa sợ.

- Tần Phàm, ta muốn Thần Thạch trên tay ngươi.

Sau đó Mộc Hoàng trực tiếp mở lời nói ra.

Thần Thạch này thập phần khó được, hết lần này tới lần khác lại có tác dụng thật lớn.

Có thể làm cho người cảm ứng ra thần lực vốn đối với nhân loại mà nói hư vô mờ mịt, gần kề chỉ là cái này cũng đủ để cho tất cả đảo chủ cấp cường giả động tâm.

Bởi vì phải biết rằng, một khi có thần lực, như vậy ý nghĩa so với những đảo chủ khác nhiều ra một thủ đoạn cường đại, tăng cường địa vị bên trong các đảo chủ. Thậm chí có khả năng để cho đảo chủ không phải danh xưng trở thành đảo chủ có danh xưng, để cho Hoàng Cấp nguyên lai biến thành Đế cấp, Đế cấp biến thành Thần Cấp, Thần Cấp trở nên càng mạnh hơn nữa... Thậm chí truy tìm đến Nhân Thần huyền bí. . .

Mà Thần Thạch này cơ hồ là vô tích có thể tìm ra, khó có thể dựa vào cảm ứng tìm được, toàn bộ bằng vận khí mà đạt được.

Coi như là không ít đảo chủ, sau khi tiến vào đến Chư Thần chiến trường này, đều chưa hề tìm được một khóa.

Hiện tại Tần Phàm vậy mà đã tìm được hai khóa rồi!

Cái này tự nhiên làm cho Mộc Hoàng động tâm rồi.

- Muốn Thần Thạch của ta?

Tần Phàm nhìn đến Mộc Hoàng sau khi xuất hiện liền thầm nghĩ không tốt, bây giờ nghe đến đối phương trực tiếp mở miệng muốn Thần Thạch, càng là không khỏi có chút ngưng tụ, âm trầm lui lại.

Mộc Hoàng với tư cách danh xưng đảo chủ, thực lực bất phàm, hắn hiện tại còn nhớ rõ biểu lộ kiêng kỵ của Mạc Lợi Đảo chủ khi trông thấy người phía trước kia, lúc ấy Mạc Lợi Đảo chủ đối với hắn mà nói là cường giả cực mạnh, ngay cả hắn cũng sợ hãi Mộc Hoàng này, cho nên để cho hắn ấn tượng rất sâu.

Hôm nay, hắn và đối phương gặp nhau rồi, hơn nữa đối phương mở lời hướng hắn đòi Thần Thạch. . .

- Cho hay là không cho?

Tần Phàm có chút do dự.

Hiện tại đắc tội cường giả danh xưng đảo chủ như Mộc Hoàng, khẳng định cũng không sáng suốt, nhưng Thần Thạch này là hắn thật vất vả mới tìm trở về, hơn nữa bên ngoài cùng vòng trong cộng lại mới tìm được hai khóa, nếu giao hết cho đối phương, hắn cũng không biết về sau hắn còn có thể tìm được hay không.

- Tần Phàm, ta biết rõ vừa rồi người độ kiếp là người, không thể tưởng được lời kiếp khủng bố như vậy người cũng có thể vượt qua, tin tưởng hôm nay người cũng thành công đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần rồi, bất quá Thần Thạch này đối với người tạm thời vẫn là không có tác dụng gì, người còn không bằng giao chúng cho ta. Ta có thể dùng đan dược vũ khí hoặc là vũ kỹ cùng người trao đổi.

Mộc Hoàng thấy Tần Phàm không có lên tiếng, trầm ngâm một chút liền mở lời nói ra.

Lúc này, hắn phát hiện mình có chút nhìn không thấu trình độ thực lực của Tần Phàm, cái này làm cho hắn có chút kinh ngạc, hắn biết rõ Tần Phàm vừa rồi độ Bán Thần Kiếp, nhưng cũng không biết Tần Phàm là song kiếp đều tới, cho nên cho rằng đối phương chỉ là đột phá đến Thất Kiếp Bán Thần mà thôi.

Nghe vậy, Tần Phàm lần nữa trầm mặc một hồi, trong lòng của hắn có chút giằng dụa.

- Mộc Hoàng đảo chủ... thật sự không có ý tứ, những vật này ta cũng không thiếu.

Cuối cùng nhất vẫn là tỉnh táo mở lời nói ra.

Hắn hiện tại, thập phần bức thiết tăng thực lực lên.

Muốn tìm được Tần Li, muốn ứng phó các loại nguy cơ... còn có tìm kiếm Ma chủng, cũng phải cần hắn có thực lực càng cường đại, tuy hiện tại hắn đã hoàn toàn luyện hóa được Long Thần Nguyên Giới, nhưng thực lực vẫn là không đủ.

Về phần Mộc Hoàng đưa ra điều kiện trao đổi.

Luận đan dược, hắn nắm giữ 9999 đầu đan mạch, hơn nữa càng ngày càng thuần thực, luyện chế ra đan dược đoán chừng đã là toàn bộ Tân Thế Giới cũng không có mấy người có thể so sánh rồi.

Luận võ khí, hắn có Phiên Thiên Ấn, uy lực của nó đoán chừng không có bao nhiêu vũ khí có thể vượt qua. Luận võ kỹ, hắn lĩnh ngộ nhiều Ma chủng kỹ như vậy, còn có Đại La Diệt Ma Quyền những Chung Cực cấp Bán Thần kỹ này, cũng không cần cái mới rồi.

1721. Chương 1731: Đảo Chủ Cũng Không Nể Tình! (2)

Chương 1731: Đảo chủ cũng không nể tình! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)

Cho nên duy nhất có thể làm cho hắn ở trong thời gian ngắn tăng thực lực lên, đoán chừng cũng chỉ có cảm ứng được thần lực rồi.

Muốn cảm ứng được thần lực thì cần Thần Thạch, hai khối Thần Thạch này hắn cuối cùng vẫn là quyết định không giao ra.

- Không đổi?

Lần này đến phiên Mộc Hoàng đảo chủ nhướng mày.

Hắn là danh xưng đảo chủ, một trong Thất Hoàng, địa vị tôn quý, hiện tại càng là ứng thuận điều kiện trao đổi, nhưng đối phương vẫn là cự tuyệt, hoàn toàn không để cho hắn mặt mũi, cái này làm cho hắn có chút nhẹn không được rồi.

- Tần Phàm, người phải suy nghĩ kỹ càng, Thần Thạch này đối với người không có tác dụng, người cảm nó đối với người chỉ có chỗ hỏng không có lợi.

Sau đó hần có chút tăng thêm ngữ khí, tuy còn chưa tới trình độ lấy thế đe người, nhưng ý tứ uy hiếp đã hết sức rõ ràng, rất có ý tứ một lời không hợp tiếp theo sẽ ra tay cưỡng đoạt.

Nghe đến đó, Tần Phàm đã biết rõ lần này Mộc Hoàng đối với hai khóa Thần Thạch của mình là nguyên nhất định phải có. Thần Thạch này quá mức trân quý cùng hiếm thấy, Chư Thần chiến trường này cũng phải ba mươi năm mới mở một lần, cơ hội quá nhỏ, cho nên những đảo chủ này vừa nhìn thấy là không chịu buông tha.

- Làm sao bây giờ?

Trong nội tâm Tần Phàm lại lần nữa suy nghĩ thận trọng, hần đang cân nhắc lấy.

Tuy hiện tại hần cũng không phải Thất Kiếp Bán Thần như đối phương đoán chừng, mà là Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cường giả, chính hần cũng có lòng tin có thể ở trong tay đảo chủ bình thường bảo tồn tính mệnh, nhưng Mộc Hoàng chính là danh xưng đảo chủ, là đảo chủ bình thường như Mạc Lợi Đảo chủ trông thấy cũng phải nhượng bộ lui binh.

Hần không biết hiện tại mình cùng đối phương có bao nhiêu chênh lệch, nếu như một khi đối phương ra tay cưỡng đoạt, hần là có thể ứng phó được hay không.

Bất quá, hần cho tới bây giờ cũng không phải là một người đơn giản khuất phục.

- Thực xin lỗi, ta đối với Thần Thạch này cũng thập phần có hứng thú, ý định trở về nghiên cứu thoáng một phát.

Đối mặt Mộc Hoàng hùng hổ dọa người, Tần Phàm cuối cùng vẫn là lắc đầu nói ra, sau đó dứt khoát thu Thần Thạch vào.

Hần muốn liều mạng.

Nghe được đối phương trả lời quyết tuyệt, sắc mặt Mộc Hoàng trở nên khó coi, sau đó trong miệng hần âm trầm nói:

- Tần Phàm, ngươi cũng đã biết bây giờ còn có không ít đảo chủ hoài nghi ngươi là Thiên Thần dư nghiệt, tuy ngươi dùng Long Thần Nguyên Giới tạm thời làm cho bọn hần tin tưởng, nhưng ngươi vừa mới đột phá một lần, cái này cách thời gian ngươi đột phá Lục kiếp Bán Thần ngắn đến làm cho người ta không cách nào tin nổi, tốc độ tiến cảnh của ngươi như vậy rất dễ dàng dẫn khởi người khác hoài nghi đấy.

- Mộc Hoàng đảo chủ ngươi đây là ý gì?

Sắc mặt Tần Phàm trầm xuống, lúc này đây là trắng trợn uy hiếp.

- Bản đảo chủ có hai ý tứ, một cái hiện tại ngươi giao Thần Thạch này cho ta, sau đó ta sẽ ở thời điểm ngươi cần giúp ngươi nói chuyện, về phần thứ hai, ta tin tưởng ngươi không chọn...

Trên mặt Mộc Hoàng mang một loại mỉm cười để cho người cảm giác được hàn ý nói.

- Xem ra ý tứ thứ hai là nếu như ta không đem Thần Thạch này cho ngươi, như vậy ngươi sẽ đem ta trở thành Thiên Thần dư nghiệt đúng không?

Tần Phàm nổi giận, giận quá thành cười, hần không thể tưởng được đối phương sẽ không hổ thẹn đến trình độ này. Bất quá là bởi vì hai khối Thần Thạch, lại muốn dùng thủ đoạn như vậy, làm cho hần khinh thường không thôi.

- Diệt trừ Thiên Thần dư nghiệt, là chức trách của từng đảo chủ chúng ta, thậm chí toàn bộ nhân loại, ngươi nói không phải sao?

Mộc Hoàng tiếp tục cười nói, có vài phần trêu tức. Tiềm lực của Tần Phàm là cường, nhưng cũng chỉ là tiềm lực mà thôi, cũng không phải thực lực bây giờ, đối với hần mà nói, người chết là không có uy hiếp.

Một Thất Kiếp Bán Thần, hần tạm thời còn không để vào mắt.

- Ha ha, tốt, nguyên lai cái này là đảo chủ cường giả, một trong Thất Hoàng.

Tần Phàm không khỏi ngửa mặt lên trời cười to.

- Cái này sẽ là lựa chọn của người sao?

Mộc Hoàng hơi có chút ngoài ý muốn, hắn không thể tưởng được Tần Phàm vậy mà thật sự dám cùng một đảo chủ xưng đột chính diện, lập tức reu rức nói ra:

- Xem ra người được quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến, liền ỉnh là vô địch thiên hạ, không biết trời cao đất rộng rồi.

- Tuy thực lực Tần Phàm ta thấp kém, nhưng thắng ở xương cốt đủ nạnh! Mộc Hoàng lão cầu, muốn Thần Thạch, như vậy thì ở trên thi thể của ta cầm a!

Tần Phàm nhìn về phía Mộc Hoàng, trong miệng lạnh lùng nói ra, ngông nghênh không thôi.

- Tốt, như vậy liền chết đi cho ta.

Nghe được một tiếng lão cầu này của Tần Phàm, trên mặt Mộc Hoàng xấu hổ thành nộ, lập tức hư không thò tay một trảo.

Hắn thoạt nhìn duỗi ra bàn tay giống như xương khô, năm ngón tay duỗi ra, như là dây leo rất nhanh vươn dài, kinh khí hắc lục sắc trên năm ngón tay như là năm vòng xoáy, hướng về Tần Phàm rất nhanh mang tất cả mà đi.

Hắn thế tới mãnh liệt, không gian không ngừng tầng tầng bắt đầu khởi động, muôn hình vạn trạng.

Mộc Hoàng này không hổ là danh xưng đảo chủ cấp cường giả, vừa ra tay, Tần Phàm liền lập tức cảm giác được cả người mình trở nên cứng ngắc lại, như là rơi vào một rừng già, ẩn ẩn bị mất đi phương hướng chính mình.

Phân Thần bí kỹ kích phát!

Kỳ Lân ma thân kích phát!

Tứ đại Ma chủng thần thông hộ thể!

Hắn vốn đã là Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cảnh giới, tăng thêm thi triển một loạt át chủ bài, thực lực lập tức tăng nhiều, toàn thân chấn động huyền bí tầm đỏ, rất nhanh ở dưới trạng thái kia giãy giụa đi ra.

Bất quá lúc này, kinh khí hắc lục sắc trên năm ngón tay kia của Mộc Hoàng cũng rất nhanh tới trước mặt Tần Phàm, cái uy áp khủng bố thuộc về danh xưng đảo chủ kia, như là một tòa rừng rậm trực tiếp hướng về hắn áp đi.

- Hừ.

Tần Phàm ngưng tụ tinh thần, thăm hừ một tiếng.

Nguyên Giới chi lực cùng Ma chủng chi lực cuộn cuộn trong cơ thể bắt đầu khởi động, liên phát năm quyền, năm đầu Kỳ Lân rất nhanh đập ra, cùng năm ngón tay như là rừng rậm kia giao đụng lại với nhau, phát ra va chạm kinh thiên.

Oanh!

Thân thể Tần Phàm trực tiếp bị quăng ra xa.

Mộc Hoàng danh xưng đảo chủ này đúng là danh bất hư truyền, tùy tiện ra tay đã có được uy lực khủng bố như vậy, nếu thay đổi là Bát kiếp Bán Thần bình thường khác, chỉ sợ ngay cả cơ hội di động cũng không có, trực tiếp bị đập chết rồi.

- Vậy mà tiếp nhận được rồi hả? Cái gì? Làm sao có thể? Người không phải Thất Kiếp Bán Thần, dĩ nhiên là đạt tới Bát kiếp Bán Thần rồi!

Trong giao đụng, cảnh giới chân thật của Tần Phàm liền lộ đi ra, vừa nhìn thấy, Mộc Hoàng không khỏi cả kinh, hắn như thế nào cũng thật không ngờ Tần Phàm vậy mà đã trở thành Cự Đầu cường giả. truyện copy từ

Phải biết rằng, thời điểm Tần Phàm ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến mới đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, vừa rồi một lần Bán Thần Kiếp, thậm chí là thăng hai cấp!

Hắn có chút minh bạch đến vì sao vừa rồi Bán Thần Kiếp của Tần Phàm sẽ cường đến loại trình độ biến thái này.

1722. Chương 1732: Mộc Hoàng Vị Của Người Không Còn Ngồi Bao lâu nữa Rồi. (1)

Chương 1732: Mộc Hoàng vị của người không còn ngồi bao lâu nữa rồi. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Lão cầu, người không thể tưởng được còn nhiều lắm!

Lúc này Tần Phàm thật vất vả ổn định thân thể, cảm giác được khí huyết của mình ở dưới một chưởng này điên cuồng khởi động, ở trong công kích của Mộc Hoàng còn ẩn chứa một loại uy lực diệt sát sinh cơ, nếu không phải hắn đã nắm giữ Thanh Long thần thông, thì rất khó chống cự được.

- Đừng vội đắc ý! Cho dù người trở thành Bát kiếp Bán Thần, hôm nay vẫn là không tránh khỏi kiếp số!

Mộc Hoàng vốn đang trong lúc kinh ngạc, nghe được Tần Phàm nói, lập tức kinh trung chuyển nộ, lần nữa đánh ra một chưởng.

Lúc này dây uy lực cuộn cuộn, lộ ra càng thêm cường hãn vô song, chắc hẳn là đảo chủ cấp cường giả tầm thường sẽ không chịu nổi. Hơn nữa phô thiên cái địa, tựa hồ có một đại trận sâm lâm bao quanh toàn bộ không gian, lên trời xuống đất, không có chỗ có thể trốn.

Bốn phía đều là kinh khí thao thao bất tuyệt, lúc này Tần Phàm thật giống như cảm giác được mình rơi xuống bên trong một vòng xoáy bị vô số cây cối vây quanh.

Kinh khí trùng trùng điệp điệp kia vây quanh hắn, hóa thành lá xanh, hóa thành trường đằng, hướng về hắn tích cuốn mà tới, phía trên những lá xanh cùng trường đằng này mang theo một loại lực công kích đặc thù, nhẹ nhàng đụng phải một chút liền để cho toàn thân của hắn xuất hiện một loại cảm giác tê liệt so với vừa rồi càng mạnh hơn nữa, phẳng phất như bị rót vào độc tố lợi hại, toàn thân khó có thể nhúc nhích.

Thậm chí, ngay cả không khí cũng trở nên khủng bố, làm cho hắn rất khó thở.

- Lão cầu, muốn giết ta cũng không có dễ dàng như vậy!

Lúc này đối mặt sát cơ cuồng bạo kia, Tần Phàm cũng cảm thấy tình thế nguy hiểm, danh xưng cấp đảo chủ quả nhiên không phải hắn hiện tại có thể đối kháng được, lập tức Ma chủng toàn thân hắn chấn động.

Ở trên cơ sở Kỳ Lân ma thân nguyên lai, Thanh Long ma thân kích phát!

Chu Tước ma thân kích phát!

Huyền Vũ ma thân kích phát!

Ma Tướng nhập vào thân!

Tứ đại ma thân bám vào một thân, trên thân thể bao trùm lấy ma giáp thần bí cường đại bốn tầng, hơn nữa cánh tay bốn Ma Tướng duỗi ra, lúc này Tần Phàm tiến nhập trạng thái chiến đấu mạnh nhất, hình dáng như Ma Thần, hai con ngươi của hắn đỏ bừng, nửa mắt nhìn xem Mộc Hoàng, tựa hồ là một đầu hung thú nhắm người mà phê.

- Cái gì? Chẳng lẽ thật không phải là nhân loại sao?

Thấy một màn như vậy, Mộc Hoàng cũng không khỏi biến sắc, lúc này thật sự là Tần Phàm thoát nhìn quá mức dọa người, tăng thêm thực lực tăng vọt kia, ở đâu như là Bát kiếp Bán Thần tầm thường, chỉ sợ cũng có thể so sánh với Cửu Kiếp Bán Thần bình thường rồi!

Uống!

Lúc này Tần Phàm bởi vì đã có bốn tầng ma giáp gia thân, lực lượng phóng đại, tiếp theo là sáu cánh tay cùng nhau dùng sức, lập tức phá vỡ đại trận sâm lâm vây khốn lấy hắn kia, thật giống như Tôn hầu tử trốn ra khỏi Ngũ Chỉ sơn, rống to một tiếng, trực tiếp hướng về Mộc Hoàng đánh tới.

- Hừ? Cho dù thực lực người có thể so sánh với Cửu Kiếp Bán Thần, nhưng ngay cả đảo chủ cấp cũng còn kém, chớ nói chi là danh xưng đảo chủ chúng ta, còn tới tự tìm đường chết?

Mộc Hoàng lạnh lùng cười cười, thập phần khinh thường.

Chứng kiến Tần Phàm vọt tới, hắn cũng bước ra một bước, mỗi một bước của hắn, dưới chân đều sinh ra một gốc cây đại thụ che trời, thoát nhìn giống như là ở trên ngọn cây hành tẩu, đi ba bước, Tần Phàm cũng đã tới trước mặt.

Hắn một quyền đảo ra về phía trước, lập tức vạn mộc nổi bật.

Rầm rầm rầm oanh!

Một cây cự mộc cổ xưa ở dưới mặt đất kích xạ mà lên, như là từng thanh bảo kiếm cực lớn đâm về Tần Phàm, còn có vô số dây mây cùng màu xanh lá bay múa lượn, trên trời dưới đất lúc này hỗn nhiên một màu, có thể nói phương viên không gian này toàn bộ đều trở thành lĩnh vực của Mộc Hoàng cũng không quá đáng. Ở trong lĩnh vực này, Mộc Hoàng giống như là chúa tể, chỉ phối lấy tất cả tánh mạng con người.

- Chết đi cho ta!

Ngón tay của hắn hướng về Tần Phàm một điểm, phát ra một điểm Lục Quang nhìn như yếu ớt, nhưng lại ẩn chứa sát cơ vô hạn.

Lúc này Tần Phàm lần nữa cảm giác được mình lâm vào một cái hồ sâu, bốn phía có dây mây bắt đầu quấn lên cánh tay của hắn, làm cho bộ pháp của hắn khó đi, mà phía dưới thì là vô số cây cối phóng lên trời, muốn trực tiếp va chạm thân thể của hắn.

Mà để cho hắn kiêng kị nhất chính là một điểm Lục Quang mà Mộc Hoàng phát ra cuối cùng kia, thứ này nhìn như là đại biểu cho sinh cơ chi nguyên, nhưng bởi vì lúc này hắn có được Thanh Long thần thông, nên có thể đơn giản nhìn ra đây là đồ vật thu nạp sinh cơ, điểm này, nếu rơi vào thân thể người bình thường, đoán chừng lập tức có thể biến đổi phương thành thân khô.

Mộc Hoàng này đáng sợ, có thể thấy được lóm đóm.

- A...

Tần Phàm phát ra một tiếng gầm nhẹ, Ma chủng trong cơ thể chấn động, sáu cánh tay lập tức chuyển động.

Đại La Diệt Ma Quyền!

Thanh Long Thám Trảo!

Chu Tước gáy thiên!

Quy Xà loạn thế!

Kỳ Lân gào thét!

Bản thể Ma Tướng quyền!

Sáu cánh tay, riêng phần mình phát ra một loại vũ kỹ, lập tức Ma chủng chi lực cùng Nguyên Giới chi lực toàn thân hắn thao thao bất tuyệt tuôn ra, mỗi một chủng kỹ năng này đều vô cùng cường đại, từng cỗ kinh khí bùng bùng phấn chấn, đơn giản liền thoát khỏi trói buộc lần nữa, chút ít cây mây cùng trường mộc tới gần hắn kia, toàn bộ trở nên nát bấy.

Hai mắt Tần Phàm đỏ bừng, một bước phóng ra, trực tiếp xuyên thấu không gian, tránh khỏi hào quang màu xanh lá sắp đi vào trước mặt kia.

Sau đó tiếp theo trong nháy mắt, hắc xuất hiện ở trên không Mộc Hoàng.

Chỉ là, Mộc Hoàng là người bình thường sao. Với tư cách một trong Thất Hoàng, thực lực của hắc tuyệt đối không phải hư danh nói chơi, mặc dù đối với Tần Phàm giãy giụa ra khỏi lĩnh vực trói buộc của mình có chút ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh hắc liền cảm ứng được Tần Phàm xuất hiện.

- Hừ, chết đi a!

Tần Phàm vừa mới xuất hiện, Mộc Hoàng lập tức thò ra năm ngón tay thành chộp.

Một móng vuốt màu xanh đen, lân cốt um tùm, thượng diện giống như hiện đầy gai nhọn hoắt khủng bố, che đầy bầu trời, nhanh vô cùng, Tần Phàm vừa xuất hiện nó đã đi tới trước mặt.

- Phiên Thiên Ấn!

Tần Phàm cắn răng một cái, sáu cánh tay lại huy động lần nữa, sau đó một đại ấn màu đỏ thẫm, trực tiếp hướng về Mộc Hoàng bao trùm mà xuống.

Long long long!

Phiên Thiên Ấn mang theo thần lực công kích, sấm sét lờ lờ, uy lực phi phàm, những nơi đi qua, không gian đều tầng tầng sụp xuống.

- Quả nhiên là Thần Khí, thượng diện lại bám vào thần lực, nếu như ta đạt được, đối với ta cảm ngộ thần lực cũng có trợ giúp rất lớn.

Lúc này Mộc Hoàng vừa kinh vừa vui, móng vuốt kia muốn hướng về Phiên Thiên Ấn kia chộp tới.

Ầm ầm!

Bất quá Phiên Thiên Ấn kia trực tiếp che xuống, móng vuốt bị áp thành nát bấy.

- Cái gì? Uy lực vậy mà lớn như vậy?

Mộc Hoàng lại kinh hãi:

- Bất quá ở trên người của ngươi cũng chỉ là lãng phí, lấy ra cho ta!

1723. Chương 1733: Mộc Hoàng Vị Của Ngươi Không Còn Ngồi Bao lâu nữa rồi. (2)

Chương 1733: Mộc Hoàng vị của ngươi không còn ngồi bao lâu nữa rồi. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••”)

Hắc lại lấy tay lần nữa, tuy trước đây thi triển không ít thủ đoạn, nhưng hắc giống như hoàn toàn không có tiêu hao, nội tình của danh xưng đảo chủ này có thể thấy được lỏm đóm, hơn nữa đã đến lúc này, hắc vẫn lộ ra thập phần bình tĩnh, mặc dù có kinh ngạc, nhưng vẫn là đã tính trước.

Lúc này bàn tay của Mộc Hoàng khuếch trương ra một cái lồng khí màu xanh, bao trùm lấy cự ấn màu đỏ thẫm này, tựa hồ muốn trực tiếp cường đoạt lấy đi Phiên Thiên Ấn.

- Ngươi có thể lấy được thì lấy đi.

Tần Phàm lộ ra giễu cợt, sau đó thừa dịp thời điểm Mộc Hoàng muốn cướp lấy Phiên Thiên Ấn, sáu cánh tay toàn lực thúc dục.

Oanh!

Lôi Thần thần lực giấu ở trong đó bị hấn thôi phát, lập tức thoát khỏi lồng khí màu xanh đen này, sau đó Phiên Thiên Ấn phá vỡ không gian, lướt qua tất cả phong tỏa của Mộc Hoàng, trực tiếp ngạnh sanh rơi xuống trên đỉnh đầu hấn.

Cự ấn áp đỉnh!

Sáu cánh tay của Tần Phàm vung xuống, hung hăng trấn áp.

- Tiểu súc sanh này lại có thể khống chế Thần Khí đến nước này rồi.

Sắc mặt Mộc Hoàng lại biến đổi, trong nội tâm kiêng kị:

- Tiểu tử này quá kinh khủng, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, nhất định phải chết, nếu không để cho hấn lại phát triển một ít, ta cũng áp chế hấn không được.

Rầm rầm rầm!

Phiên Thiên Ấn không ngừng áp đoạn không gian, như là một tòa cự sơn hướng về Mộc Hoàng đè xuống.

Lúc này đây bởi vì quá mức đột nhiên, Mộc Hoàng chỉ có thể rất nhanh nâng song chưởng lên nghênh đón, vốn dùng trình độ thực lực của hấn, đối mặt công kích của đảo chủ cấp bình thường cũng là rất nhẹ nhõm. Nhưng lần này hấn dụng Phiên Thiên Ấn một cái lại chấn động toàn thân, tất cả thần lực của Lôi Thần ngưng hợp bám vào Phiên Thiên Ấn này, dù là Mộc Hoàng tiếp xúc, toàn thân cũng xuất hiện một loại cảm giác tê liệt, hơn nữa ần ần cảm giác được Nguyên Giới chi lực của mình cũng nhận áp chế.

- Hừ.

Lập tức Mộc Hoàng hừ ra một tiếng kêu đau đớn, thoáng hướng về phía dưới trụ lạc mà đi, hấn đã bị thần lực này áp chế, trong khoảng thời gian ngắn phát huy không ra thực lực chân chính.

Hai tay của Mộc Hoàng vốn là đẩy Phiên Thiên Ấn, bây giờ thân thể trụ lạc, cho nên một màn này thoát nhìn giống như là hấn bị đánh bay, Mộc Hoàng cảm giác được thể diện mất hết.

Hấn bị một Bát kiếp Bán Thần đánh lui!

Cái này nếu truyền đi nhất định là sẽ khiến hấn ngẩn đầu lên không được.

- Tiểu súc sanh, ngươi nhất định phải chết!

Hấn trên đường rơi xuống, một đường sắc mặt âm trầm, thời điểm rơi xuống mặt đất không sai biệt lắm, hấn rút cục đem Nguyên Giới chi lực trong cơ thể khôi phục bình thường, bắt đầu chuẩn bị phản công.

- Lão cẩu, sự tình hôm nay ta sẽ ghi nhớ, có cơ hội ta nhất định sẽ hoàn trả!

Bất quá Tần Phàm tự nhiên sẽ không cùng đối phương dây dưa xuống dưới, hấn biết rõ mình cùng đối phương chênh lệch to lớn, muốn đả bại đối phương là không có bất kỳ khả năng.

Hấn thi triển Phiên Thiên Ấn này, dốc sức liều mạng tiến công, trên thực tế chính là vì sáng tạo cơ hội đào tẩu, chờ ngày sau báo thù.

Lúc này thấy Mộc Hoàng đã rơi xuống trên mặt đất, cách hấn đã có một khoảng cách rồi, hấn lập tức thu hồi Phiên Thiên Ấn, sải bước vào không gian hướng về phương xa bỏ chạy.

Tiếp theo trong nháy mắt, Tần Phàm liền xuất hiện ở không trung xa xa.

Bốn tầng ma giáp gia thân, làm cho cả người hấn trở nên khổng lồ hơn một tí, bất quá chẳng những không có làm cho tốc độ biến chậm, ngược lại còn trở nên linh hoạt hơn, hấn tin tưởng hiện tại tốc độ của mình, dù là đảo chủ như Mạc Lợi Đảo chủ cũng kém xa rồi.

- Hừ, ngươi cho rằng ngươi chạy thoát ư!

Mộc Hoàng chứng kiến Tần Phàm đào tẩu, lạnh lùng khế hừ, lập tức cũng bước vào trong không gian, hướng về Tần Phàm mau chóng đuổi đi.

Hắn chăm chú tập trung vào khí cơ của Tần Phàm, mà đạt tới cấp bậc danh xưng đảo chủ, hắn ở mọi phương diện năng lực đều đạt tới trình độ cực cao, tốc độ xuyên việt không gian so với Tần Phàm chỉ sẽ nhanh hơn.

Sưu sưu sưu sưu...

Tần Phàm liên tiếp vượt qua mấy lần không gian, nhưng phát hiện Mộc Hoàng đều là một mực theo sát lấy sau lưng.

- Xem thường lão cầu này rồi.

Thấy vậy, Tần Phàm không khỏi nhướng mày, hắn thật vất vả chế tạo một cơ hội, nhưng bây giờ lại vẫn không thoát khỏi Mộc Hoàng được, sau đó hai mắt hắn ngưng tụ, nhìn về phía dưới mặt đất, trong nội tâm bình tĩnh:

- Bất quá bầu trời trốn không thoát, ta xuống dưới mặt đất, nhìn người truy như thế nào.

Hắn bây giờ có được bốn đại thần thông, trong đó kể cả không chế Thổ hành chi lực Huyền Vũ thần thông, tăng thêm bây giờ còn có Huyền Vũ ma thân, ở trong đất ghé qua cơ bản sẽ không có vấn đề gì.

Bồng!

Tần Phàm rất nhanh chui vào dưới mặt đất, thần thông triển khai toàn bộ, ma thân đánh thẳng.

- Cút trở lại cho ta!

Rốt cục trên mặt Mộc Hoàng biến sắc rồi, hắn không thể tưởng được Tần Phàm ở dưới mặt đất còn có thể thoát được nhanh như vậy, tuy hắn cũng có được năng lực địa hành, nhưng tự nhiên là không bằng đối phương, lập tức song chưởng của hắn hung hăng vỗ vào dưới mặt đất.

Vô số rễ cây vào lúc đó xuất hiện trên cả vùng đất, giống như một cánh tay trắng kiện hữu lực hướng về Tần Phàm chụp tới.

Bất quá không còn kịp rồi, Tần Phàm ở dưới mặt đất ngay lập tức chạy ra mười dặm xa, lại mượn đại địa chi lực che giấu khí cơ mà Mộc Hoàng tập trung, rất nhanh đã không thấy bóng dáng.

- Lão cầu, chờ xem, Mộc Hoàng vị này của không còn ngồi bao lâu nữa rồi!

Cuối cùng thanh âm phiêu miểu truyền đến, lập tức để cho sắc mặt Mộc Hoàng trở nên tái nhợt, vô cùng khó coi.

Tần Phàm ở dưới mặt đất tốc độ cực nhanh, hơn nữa có đại địa ngăn cách khí tức, rất nhanh Mộc Hoàng liền tìm không được bóng dáng hắn rồi.

Hắn lơ lửng ở phía trên giữa không trung, trên mặt khí nộ nẩy ra.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra một Bát kiếp Bán Thần nho nhỏ, vậy mà sẽ có thể ở trên tay của mình đào tẩu! Tần Phàm phát huy ra thực lực cùng các loại thủ đoạn để cho hắn cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

- Cái tiểu súc sanh này, nếu để cho hắn phát triển xuống dưới, nói không chừng thật sự sẽ tạo thành uy hiếp không nhỏ đối với ta.

Nhớ tới một câu nói cuối cùng của Tần Phàm, hắn càng là lòng dạ khó bình, hơn nữa có chút hối hận mình khinh địch.

Nếu như ngay từ đầu hắn đem hết toàn lực, có lẽ bây giờ đã vĩnh viễn trừ hậu hoạn rồi.

Bất quá đáng tiếc, coi như là Luyện Đan Sư lợi hại nhất dưới gầm trời này, cũng luyện chế không ra thuốc hối hận.

- Ban đầu ta như thế nào lại nghĩ tiểu súc sanh này sẽ từ Lục kiếp Bán Thần trực tiếp đột phá đến Bát kiếp Bán Thần, lại có được thủ đoạn nghịch thiên như vậy...

Trong lòng Mộc Hoàng cũng rất biệt khuất, nếu như chỉ là một Thất Kiếp Bán Thần thậm chí Bát kiếp Bán Thần bình thường, muốn giết chết còn không phải sự tình động ngón tay sao. Nhưng đối với Tần Phàm biểu hiện, hết thảy lại không có cách nào đoán trước.

- Thăng này tám chín phần mười thật sự là Thiên Thần dư nghiệt, nếu không làm sao có thể sẽ biến thái như vậy.

1724. Chương 1734: Thi Thể Đại Thiên Thần Xuất Thế!

Chương 1734: Thi thể Đại Thiên Thần xuất thế!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Hắn lại âm thầm cắn răng thầm nghĩ:

- Hư Thần một mực đều không vừa mắt tiểu súc sanh này, việc này không ngại thêm mắm thêm muối nói cho Hư Thần, đến lúc đó cùng một chỗ hợp lực diệt trừ hắn.

Cuối cùng, thấy thật sự đã tìm không thấy Tần Phàm, hắn cũng đành phải rời đi.

Hắn còn muốn tiếp tục đi tìm Thần Thạch, hôm nay cùng Tần Phàm kết thù kết oán, hắn càng cần phải nhanh một chút cảm ứng được thần lực tăng thực lực lên.

- Nếu như ta cảm ứng được thần lực, cho dù tiểu súc sanh này đột phá đến Cửu Kiếp Bán Thần, ta muốn giết hắn vẫn là đơn giản đấy.

Hắn cũng có tự tin, hắn hiện tại là Hoàng Cấp đảo chủ cường giả, lại cảm ứng được thần lực, chỉ sợ có thể trùng kích cường giả Đế cấp đảo chủ thoát một phát.

- Hô...

Mà Tần Phàm ẩn núp ở chỗ sâu nhất dưới mặt đất, kỳ thật hắn cuối cùng là cách Mộc Hoàng chưa đủ mười dặm xa, thậm chí hắn còn có thể nghe được người kia phần nộ gào thét, bất quá hắn lợi dụng bùn đất đại địa che dấu tất cả khí tức của mình, nên đối phương mới không có phát hiện.

Nghe được tiếng xé gió cuối cùng kia truyền đến, hắn biết rõ Mộc Hoàng đã rời đi, liền khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Lời nói thật, nếu như thật sự cùng Mộc Hoàng chính diện đối kháng, hắn là không có bất kỳ phần thắng, thực lực của đối phương so với hắn cao hơn nhiều lắm, trên cơ bản tùy ý một chiêu cũng cơ hồ gắt gao áp chế hắn.

Chỉ là ban đầu đối phương quá mức khinh địch, không biết thực lực của hắn đạt tới trình độ nào, cho nên mới để cho hắn cuối cùng lợi dụng Lôi Thần thần lực bên trong Phiên Thiên Ấn tạm thời thắng được một chút thời gian, cho hắn đắc ý đào thoát.

Hơn nữa cho dù hắn muốn trốn kỳ thật cũng không dễ dàng, không gian xuyên việt cùng phi hành bình thường hắn đều không bằng đối phương, may mắn hắn đã ngộ ra Huyền Vũ thần thông cùng Huyền Vũ ma thân, mới trốn ở dưới mặt đất tránh khỏi truy tung.

Bất quá vô luận như thế nào, hiện tại cuối cùng Tần Phàm là an toàn.

- Hừ, Mộc Hoàng này thân là danh xưng đảo chủ, một trong Thất Hoàng, dĩ nhiên vì hai khối Thần Thạch mà không để ý phong độ cướp bóc một hậu bối như thế, thật sự lại để cho người khinh thường. Nếu như sau này ta muốn tranh đoạt danh xưng đảo chủ vị, cái thứ nhất đối phó đúng là hắn.

Đối với Mộc Hoàng, trong lòng hắn đã có hận ý.

Đương nhiên, dùng thực lực Bát kiếp Bán Thần, lại có thể từ trong tay Mộc Hoàng thành công đào thoát, ngay cả Mạc Lợi Đảo chủ cũng phải kiêng kỵ nhượng bộ lui binh, hắn cũng có thể tự hào rồi.

- Không biết hiện tại thực lực của ta so sánh với Mạc Lợi sẽ như thế nào?

Cảm giác được lúc này thực lực của mình cường đại, trên khóe miệng Tần Phàm dần dần nổi lên mỉm cười.

Hơn nửa năm trước ở bên trong tuyển bạt thi đấu Mạc Lợi Đảo, hắn ở trên tay Mạc Lợi là không có lực phản kháng. Lúc này đây Thần Đảo Thiên Tài Chiến, đối với hắn mà nói đích thật là một lần Đại Cơ Duyên, để cho thực lực của hắn tăng lên rất nhiều.

- Ồ? Ở phía trước ta giống như ẩn ẩn cảm ứng được có đồ vật gì đó.

Mộc Hoàng đã đi xa, Tần Phàm vừa muốn trở lại mặt đất, nhưng vào lúc này, hắn lại đột nhiên khẽ động, phát ra thanh âm kinh ngạc.

Sau đó hắn dừng thân thể lại, xoay người hướng ở chỗ sâu trong mặt đất tiền phương chui vào.

Bất quá ngay thời điểm Tần Phàm ở dưới mặt đất một lòng tìm vật thần bí kia.

Ở trên Chư Thần chiến trường, lúc này đã xảy ra đại sự.

Một tiếng nổ oanh động truyền khắp toàn bộ chiến trường, ở ngoại vi đột nhiên bạo phát đi ra, sau đó ở nơi này truyền đến chấn động kịch liệt, một hư ảnh cực lớn hiện ra ở trong toàn bộ Chư Thần chiến trường.

Lồng lộng nga nga, cao vút trong mây.

Tuy gần kề chỉ là một cái hư ảnh, cũng không phải thật thể chân chính, nhưng hào quang trên người của hắn chói mắt, thần thái phi phàm, khuôn mặt giống như loáng thoáng, nhưng lại lộ ra đầy đủ tôn quý uy vũ.

Cái hư ảnh này cao khoảng chừng vạn trượng, hào quang trên người phát ra không dứt, làm cho tất cả mọi người không khỏi sung bái, thời điểm tới gần hào quang này, dù là đảo chủ cấp cường giả cũng nhìn không được sinh ra một loại muốn quỳ bái chi tâm.

- Đây là?

Nhìn thấy hư ảnh này, nguyên một đám đảo chủ đều kinh ngạc ngẩng đầu lên, sau đó không ít đảo chủ cấp cường giả có danh xưng đều lộ ra ngốc trệ chi sắc, trong nội tâm cảm giác được rung động vô cùng.

- Trời ạ, là Đại Thiên Thần! Đây nhất định là một trong Thập Đại Thiên Thần lúc trước!

Những đảo chủ này mỗi một cái đều là tồn tại kiến thức cực lớn, sau một lát liền có đảo chủ nhận ra được tồn tại cường đại này.

- Đích thật là Đại Thiên Thần! Thần thể của Đại Thiên Thần tái hiện rồi!

Không ít đảo chủ kinh hô.

- Ta tiến đến Chư Thần chiến trường này cũng không dưới mười lần, cái này còn là lần đầu tiên nhìn thấy thi thể Đại Thiên Thần xuất thế.

- Đây là Đại Cơ Duyên, dấu hiệu Đại Thiên Thần xuất thế!

Từng đảo chủ đều cảm giác được hưng phấn.

- Không thể tưởng được ở ngoại vi chiến trường sẽ cất dấu một cỗ thi thể Đại Thiên Thần, quá khiến người ngoài ý muốn rồi.

- Có Đại Thiên Thần xuất thế, tất có bảo vật, còn có đại lượng Thần Thạch, không thể bỏ qua!

- Nhanh đi, không thể bỏ qua cơ hội lần này, phải cùng đảo chủ khác kéo xuống khoảng cách.

Nguyên một đám đảo chủ lúc này đều nhao nhao bước vào trong hư không, vô luận là ở ngoại vi chiến trường hay là vòng trong, thậm chí đảo chủ ở khu vực hạch tâm, lúc này đều nhao nhao hướng về phương hướng hư ảnh kia xuất hiện tiến đến.

Mà đối với hết thấy, lúc này Tần Phàm cũng không có tri giác quá lớn, gần kề chỉ là vừa rồi thời điểm bộc phát chấn động cảm giác được mà thôi, bất quá hẳn tưởng rằng ở đó phát sinh tranh đấu, cho nên không có để ý tới nhiều.

Dù sao tiến vào trong này, phần lớn là siêu cấp cường giả, tùy tiện một cuộc chiến đấu đều có thể khiến cho động tĩnh thật lớn.

Đặc biệt là sau khi được chứng kiến hành vi vô sỉ của Mộc Hoàng, hình tượng đám đảo chủ trong lòng của hắn cũng trở nên không được tốt lắm, cũng không thể bài trừ những đảo chủ này cũng sẽ vì lợi ích mà phát sinh chiến đấu. Đảo chủ cấp chiến đấu, có thể tạo thành động tĩnh như vừa rồi cũng bình thường.

Hơn nữa coi như là lúc này Tần Phàm biết rõ chuyện gì xảy ra phía trên, đoán chừng tám chín phần mười cũng sẽ tạm thời không đi để ý tới, bởi vì lúc này hắn cảm giác được dưới mặt đất phương xa truyền đến chấn động thập phần hấp dẫn.

Hắn có Huyền Vũ thần thông cùng Huyền Vũ ma thân, quy xà chi ảnh kia quán quanh lấy thân thể của hắn, ồ ồ ồ, mang theo hắn phá vỡ bùn đất, rất nhanh đi về phía trước.

- A...

Tần Phàm không ngừng đi về phía trước, bỗng nhiên hắn cảm giác trước mắt đột nhiên sáng sủa, hắn không khỏi cả kinh.

Dưới mặt đất trước mắt bỗng nhiên trở nên khoáng đạt thoi, không còn là âm u như nơi khác, hắn tiếp tục hướng trước, tựa hồ đã tới trong một kiến trúc cự đại, loại kiến trúc này bảo tồn được tựa hồ thập phần nguyên vẹn.

1725. Chương 1735: Dư Nghiệt Thiên Thần Hành Động. (1)

Chương 1735: Dư nghiệt Thiên Thần hành động. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••)

Dĩ nhiên là một tòa cung điện dưới mặt đất!

Địa phương khác đều là đại địa đen kịt, chỉ có ở đây là hào quang chói mắt.

Mở to hai mắt nhìn đi, phát hiện bên trong có điêu khắc huyền bí, có kết cấu cấu tạo đặc biệt, đá xanh phổ tụy, Bạch Ngọc làm trụ, kim thạch làm tường, thậm chí lộ ra có chút hoa lệ khí phái, vàng son lộng lẫy, để cho người khó có thể tin.

Nhưng ở đây chính là nơi Viễn Cổ Chư Thần đại chiến, toàn bộ kiến trúc gì đó đều bị phá hủy hoàn toàn, làm sao có thể còn có một tòa cung điện dưới mặt đất?

Tần Phàm có chút kinh ngạc đến ngây người, hắn lơ lửng ở giữa không trung trên tòa cung điện dưới mặt đất, có thể cảm giác được ở đây tràn đầy thần bí.

Ánh mắt di chuyển, hắn đột nhiên chấn động toàn thân.

Cách đó không xa, trong một không gian tựa hồ là hình người, lơ lửng một cổ quan tài Kim Sắc, không biết là trải qua bao nhiêu năm tháng, nhưng thượng diện có một loại chấn động vô cùng huyền bí, vô cùng hấp dẫn người, lại làm cho lòng người sinh ra sợ hãi.

Bộ quan tài này để cho Tần Phàm chợt nhớ tới quan tài Long Thần ban đầu ở trong Long cung bí tàng. Bộ quan tài Long Thần kia đồng dạng như cái trước mắt này, tràn đầy cảm giác thần bí.

Tuy bộ quan tài này không giống quan tài của Long Thần lúc trước, có Cửu Long nâng quan, bất quá lại có tường hà quán quanh, phát ra kim sắc hào quang, không có bất kỳ vật gì phụ thuộc, nhưng lại lặng yên lơ lửng ở giữa không trung, lộ ra tôn quý mà quỷ dị.

- Bên trong sẽ có cái gì? Sẽ không lại là cất giấu nhân vật như Long Thần chứ? Hoặc là... vật còn sót lại của Thiên Thần...

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm có chút tâm thần bất định, hần nhìn xem quan tài kim sắc này, thật lâu không có di động về phía trước. . .

Ở dưới Chư Thần chiến trường, có một tòa cung điện dưới mặt đất như vậy, trong địa cung lại có một cỗ quan tài, vốn là thập phần dị thường a.

Tăng thêm khí tức thần bí sáng rọi kia, lại để cho người cảm giác được có chút trầm trọng.

Nếu như ở trong quan tài chính là tồn tại như Long Thần, không có bao nhiêu lực công kích linh hồn nhân loại thì khá tốt, nhưng nếu như là Thiên Thần dư nghiệt lưu lại, có lẽ sẽ như những Tử Linh bên ngoài kia, từ bề ngoài của bộ quan tài này xem ra, bên trong chứa lấy tuyệt đối không phải là nhân vật bình thường, đối với hần sẽ có uy hiếp không nhỏ.

Cho nên tuy cảm giác được bộ quan tài thần bí kim sắc này hấp dẫn, nhưng Tần Phàm vẫn là chậm chạp không có hạ quyết định phải chăng muốn mở ra hay không.

- Thực lực bây giờ của ta, ở trong tay danh xưng đảo chủ Mộc Hoàng cũng có thể thoát được tính mệnh... Bộ quan tài kim sắc này tuy khả năng ẩn chứa nguy hiểm rất lớn, nhưng dù sao trải qua tuế nguyệt lâu như vậy, có lẽ thực lực rất khó vượt qua Mộc Hoàng. . .

Bất quá đã đi tới nơi này, nếu như không nhìn một chút, hần sẽ cảm giác được không cam lòng, vì vậy, hần bắt đầu cân nhắc.

Cuối cùng hần hít một hơi, rơi xuống trên mặt đất, chậm rãi hướng về cỗ quan tài kim sắc này đi đến.

30 bước.

20 bước.

10 bước.

Lúc đi đến còn thừa lại mười bước, Tần Phàm ngừng lại, hần ngẩng đầu lên nhìn về phía quan tài y nguyên tản ra kim quang thần bí kia, làm ra giãy dụa cuối cùng. Cũng không phải hần lo lắng, mà là đây hết thấy quá mức quỷ dị, để cho hần sinh ra tâm tư phức tạp.

Lại đi ra một bước.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được khí tức Thái Cổ đánh tới trước mặt, làm cho hần như là lập tức ở vào phía trên Viễn Cổ đại địa, hốt hoảng, tựa hồ cảm thấy khí tức thời không giao thoa kia, núi hoang, biển sâu, cổ lâm,... sau đó là chiến hỏa ngập trời không ngớt không dứt bắt đầu lan tràn.

- Cái đó là... là Huyền Hoàng Đại Thế Giới trước khi Chư Thần giao chiến còn chưa bắt đầu sao?

Lúc này nội tâm của Tần Phàm chấn động, bị lực trùng kích cường đại trực tiếp trùng kích linh hồn cùng nội tâm kia khiến hần muốn lui về phía sau.

Thật vất vả giãy dụa mới tiếp tục đi thẳng về phía trước.

- Không có chuyện gì đâu, cho dù đây là thi thể thuộc về mười siêu cấp Thiên Thần kia, bọn hần nhất định sớm đã vẫn lạc, chẳng lẽ ta phải sợ một cỗ thi thể của bọn hần hay sao?

Hần vì mình âm thầm động viên.

Trong lòng của hần tuy có chút kiêng kỵ, nhưng sau khi tỉnh táo lại, cũng không có cảm thấy đáng sợ như vậy rồi.

Tinh thần ý chí của hần vốn tu luyện được thập phần kiên định, sẽ không quá dễ dàng bị ảnh hưởng.

Thế nhưng mà, hần vừa đi vài bước, thời điểm tới gần đến cách quan tài kim sắc năm bước, bỗng nhiên toàn thân lại chấn động, tựa hồ có một cỗ lực lượng vô hình đang ngăn trở lấy hần, bộ pháp cực kỳ gian nan.

Tần Phàm ngừng lại, thần sắc ngưng trọng. Sau đó chỉ có thể tản mát ra lực cảm ứng, ném thử đi cảm ứng trong quan tài kia.

- Ồ? Không hay sao?

Đột nhiên sắc mặt Tần Phàm biến đổi, lộ ra ngoài ý muốn vô cùng, hắn vốn cho rằng quan tài này tản ra khí tức thần bí như vậy, bên trong nhất định sẽ chỗ lấy tồn tại cường đại, tuyệt đối không thể tưởng được là kết quả như vậy.

Nhưng hết lần này tới lần khác một quan tài làm cho hắn sinh ra cảm ứng lớn như vậy, hơn nữa hiện tại còn không có biện pháp tới gần.

Hắn trăm mối vẫn không có cách giải.

- Không đúng, có người đến qua đây rồi!

Một lát sau, hắn đột nhiên lại khẽ động. nguồn

Từ một ít tro bụi bốn phía cùng khí tức trong quan tài lưu lại cơ hồ ngay cả đảo chủ cấp cường giả cũng khó phát hiện kia, hắn miễn cảm cảm giác được tại đây đã từng có người đến qua.

- Có người đến qua, sau đó mang đi đồ vật trong quan tài này?

Tần Phàm rơi vào trầm tư, sau đó Ma chủng trong cơ thể chấn động, bốn đại thần thông cùng ma thân phụ thể, thoáng cái giãy giụa ra khỏi lực lượng vô hình tác dụng trên người mình kia, sau đó dưới chân đạp mạnh, trực tiếp bay lên.

Hắn rơi vào phía trên quan tài kim sắc kia.

Cái quan tài này từ bên ngoài nhìn xem cũng không phải lộ ra rất lớn, cùng cái của Long Thần lúc trước không xê xích bao nhiêu, hoàn toàn chỉ có thể dung nạp một thi thể nhân loại. Nhưng thời điểm hắn đẩy nắp quan tài ra, liền kinh ngạc phát hiện trong quan tài này lại tự thành không gian, bên trong vậy mà rộng lớn giống như một tòa cung điện, nếu dùng để chứa thi thể, cho dù cự thi trên trăm trượng cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Hắn nhíu mày lại, do dự một hồi liền trực tiếp nhảy vào trong quan tài.

Rơi xuống cuối cùng trong quan tài, hắn quả nhiên là phát hiện một ít dấu vết cực lớn.

- Trong quan tài này vốn đã từng có một cỗ thi thể cực lớn, nhưng về sau lại có người tới đây mang nó đi.

Tần Phàm âm thầm phỏng đoán, từ dấu vết nơi này cùng một ít vết cắt lưu lại mà xem, cỗ thi thể này tuyệt đối không phải là Tiểu Thiên Thần bình thường.

- Nếu như trong cỗ quan tài kim sắc này chứa là Thần Thi của Đại Thiên Thần, như vậy ai mang nó đi? Chẳng lẽ là Mạnh Cương cùng Liễu Tri Thánh, hai cái Thiên Thần dư nghiệt kia? Bọn hắn đem thi thể Đại Thiên Thần này đi nơi nào? Còn có tòa cung điện dưới mặt đất này tồn tại, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Trong nội tâm Tần Phàm tràn đầy nghi vấn.

1726. Chương 1736: Dư Nghiệt Thiên Thần Hành Động. (2)

Chương 1736: Dư nghiệt Thiên Thần hành động. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

Bất quá đủ loại dấu hiệu, đều chỉ hướng về có quan hệ cùng Thiên Thần dư nghiệt, lúc này đây rất có thể là Thiên Thần dư nghiệt hành động.

- Đúng rồi, vừa rồi ta giống như cảm giác được từ bên ngoài truyền đến chấn động cực lớn, chẳng lẽ cùng cái này có quan hệ sao?

Vào lúc đó hắc bổng nhiên hồi tưởng lại trước đây cơ hồ toàn bộ Chư Thần chiến trường đều chịu ảnh hưởng dị động, hắc ẩn ẩn cảm giác được cả hai tầm đó khả năng tồn tại liên hệ, lập tức hắc nhíu mày:

- Xem ra cung điện dưới mặt đất này mười phần tám chín phần là có quan hệ cùng Thiên Thần dư nghiệt, còn lần này bọn hắc hao tổn tâm cơ mang đi thi thể trong quan tài kim sắc này, nhất định là có mưu đồ. Có lẽ là nhằm vào những đảo chủ kia cũng nói không chừng.

Bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, đại biểu cho toàn bộ Tân Thế Giới, thậm chí là chiến lực mạnh nhất hôm nay của cả thế nhân loại giới, nếu ở đây xảy ra vấn đề gì, như vậy đối với toàn bộ Tân Thế Giới, thậm chí xã hội loài người sẽ có ảnh hưởng trọng đại.

Nói không chừng những Thiên Thần dư nghiệt này bày ra đã lâu, chờ đúng là cơ hội này, vì chính là phá hủy lực lượng cường đại nhất của nhân loại, sau đó một lần nữa nắm giữ nhân loại, khôi phục Thiên Thần thống trị.

Mạch suy nghĩ của Tần Phàm thời gian dần qua rõ ràng lên.

- Phải đi nhắc nhở những đảo chủ này.

Sau đó hắc nhượng mày, tuy hắc đối với những đảo chủ này không có hảo cảm, nhưng trong nội tâm bổng nhiên có một ý niệm nín kéo hắc, thúc đẩy hắc đi làm chút ít sự tình.

Trước khi đi hắc nhìn thoáng qua bốn phía.

- Đây là?

Bổng nhiên hắc ở trong góc quan tài, phát hiện tán lạc khoảng chừng mấy chục khối tinh thạch Âm Kim sắc.

- Thần Thạch!

Hai mắt Tần Phàm vui vẻ, có chút ngoài ý muốn:

- Những Thiên Thần dư nghiệt này ở thời điểm dời đi thi thể Đại Thiên Thần kia, vậy mà không có lấy đi những Thần Thạch này.

Những Thần Thạch này không phải tự lại một đồng, hơn nữa không có chấn động gì, cũng không quá gây chú ý ánh mắt của người. Nhưng cái này dù sao cũng là để cho rất nhiều đảo chủ cường giả tâm động, bây giờ lại thoáng cái bị hắc phát hiện hơn mười khối!

- Bất quá có lẽ Thiên Thần dư nghiệt đều là cùng Thiên Thần trời sinh thân thể ẩn chứa trận pháp, đoán chừng là tự nhiên có thể sinh ra thần lực, cho nên đối với mấy Thần Thạch này không quá để ý, bọn hắc chú ý nhất vẫn là thi thể Đại Thiên Thần kia.

Bất quá nghĩ lại một chút, hắc cũng hiểu ra.

Thiên Thần chết đều sinh ra Thần Thạch, mà Thần Thạch đối với nhân loại hữu dụng, nhưng đối với Thiên Thần cùng Thiên Thần dư nghiệt đều vô dụng.

- Xem ra ta cũng không tính là đi một chuyến uống công, hiện tại đã có mấy chục khối Thần Thạch này, có lẽ ta cũng có cơ hội cảm ứng được thần lực đi à nha?

Trên mặt Tần Phàm lộ ra mỉm cười, chỉ cần cảm ứng được thần lực, thực lực của hắc có thể lại tăng một cấp độ, đến lúc đó chống lại đối thủ như Mộc Hoàng cũng không phải là không có cơ hội thắng được.

Đem thu thập tất cả Thần Thạch, rất nhanh hắc liền bay ra khỏi quan tài kim sắc, hơn nữa đi khỏi cung điện dưới mặt đất này.

...

Mà cũng ở lúc này.

Sau khi nhìn thấy thi thể Đại Thiên Thần hiện thế, một đám đảo chủ nhanh chóng hướng về bên ngoài kia tụ tập mà đi, bảy mươi hai đảo chủ, từng cái đối với thi thể Đại Thiên Thần này đều cảm thấy hết sức hứng thú, không có một ai chịu bỏ qua.

- Chính là chỗ này, vừa rồi hư ảnh Đại Thiên Thần kia là xuất hiện ở chỗ này.

Mấy người Hư Thần, Kiếm Thần, Yêu Thần, Hỏa Thần là đầu tiên đi tới hiện trường.

- Đúng vậy, bóng dáng Thiên Thần kia tôn quý cường đại như thế, hẳn là Đại Thiên Thần không thể nghi ngờ. Thi thể Đại Thiên Thần kia nhất định ở phụ cận nơi này.

Hỏa Thần gật đầu nói.

- Bất quá ta tựa hồ cảm giác được một tia khí tức đặc biệt.

Kiếm Thần miễn cưỡng nhíu mày.

- Cái này cũng bình thường, dù sao cũng là mười Thiên Thần mạnh nhất thời Viễn Cổ, dù cho đi qua tuế nguyệt lâu dài, nhưng uy thế còn sót lại của bọn hắn cũng không phải Tiểu Thiên Thần có thể so sánh.

Hư Thần nhàn nhạt nói ra.

- Vừa rồi uy tướng của Thiên Thần này toàn bộ Chư Thần chiến trường đều có thể chứng kiến, chắc hẳn rất nhanh đảo chủ khác cũng sẽ cảm nhận được, bảy mươi hai đảo chủ chúng ta tập hợp cùng một chỗ, ta nghĩ chỉ cần không phải Thiên Thần chính thức trọng sinh, thì chúng ta không có cái gì lo lắng a.

Yêu Thần cũng khẽ cười nói.

Hư Thần, Kiếm Thần, Hỏa Thần, Đạo Thần đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Hoàn toàn chính xác, rất nhanh những đảo chủ khác cũng đều bị Đại Thiên Thần này xuất thế, nhao nhao hấp dẫn đi đến.

Bảy mươi hai đảo chủ đều tụ tập lại với nhau, bất quá vẫn không có phát hiện thi thể Đại Thiên Thần.

- Người nói là tiểu súc sanh Tần Phàm kia đạt đến Bát kiếp Bán Thần cảnh giới?

Hư Thần cùng Mộc Hoàng đứng lại với nhau, bắt đầu nghị luận sự tình của Tần Phàm.

- Đúng vậy, ta còn phát hiện lần này hắn còn có nhiều công pháp không giống nhân loại, tuyệt đối không phải là đến từ Long Thần truyền thừa.

Mộc Hoàng thêm mắm thêm muối, chuẩn bị đổ danh tiếng Thiên Thần dư nghiệt lên mình Tần Phàm.

Đảo chủ khác cũng có riêng phần mình nghị luận nhao nhao.

Có chút đảo chủ thì yên lặng suy tầm lấy thi thể Đại Thiên Thần trong khu vực này.

Ầm ầm

Bỗng nhiên, cả vùng đất kịch liệt chấn động.

- Ha ha, các ngươi những nhân loại ngu xuẩn này!

Tiếp theo là nghe thấy tiếng cười liêu lĩnh từ bốn phương tám hướng truyền đến, một loại sát cơ phô thiên cái địa, bỗng nhiên bao phủ bảy mươi hai đảo chủ ở bên trong. . .

- Đã xảy ra chuyện gì?

Tiếng cười này đột nhiên vang lên, quỷ dị, thần bí, phiêu miểu, làm ột đám đảo chủ vào lúc đó đều không khỏi cả kinh.

Không nói một câu nhân loại ngu xuẩn kia, hơn nữa sát cơ từ bốn phương tám hướng, phô thiên cái địa mà đến kia, chúng đảo chủ đều là rất nhanh kịp phản ứng.

Thiên Thần dư nghiệt!

Lúc này đây thi thể Đại Thiên Thần xuất thế, quả nhiên không có đơn giản như vậy.

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm!

Chỉ thấy bầu trời, tính cả đại địa cùng nhau kịch liệt chấn động lên, không gian vốn không có một vật kia lúc này quỷ dị bay ra từng ánh sáng Kim Sắc nhanh vô cùng, những ánh sáng này tổ hợp thành vô số trận văn cường đại, sau đó đan vào hóa thành đại trận cổ xưa mà thần bí lan tràn, cuối cùng tạo thành một màn hào quang cự đại, như là lao lung, đem phương viên mười dặm đều bao phủ.

Có chút đảo chủ ở thời điểm chút ít vàng sáng này lập loè phản ứng đi qua, mấy vị đảo chủ thực lực mạnh nhất kia lập tức vượt qua không gian, muốn chạy ra khỏi thiên địa phong tỏa, nhưng cuối cùng nhất vẫn là đã muộn một bước, đụng đến quang văn đại trận kia, lập tức bị bắn ngược trở về.

Bảy mươi hai đảo chủ, đại biểu ột nhóm người cơ hồ mạnh nhất trong Tân Thế Giới này, hiện tại lại bị một cái đại trận thần bí vây quanh ở trong đó, không cách nào thoát khỏi.

1727. Chương 1737: Phong Thần Đại Trận. (1)

Chương 1737: Phong Thần đại trận. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’••)••’••)

- Tại sao có thể như vậy?

Nguyên một đám đảo chủ đều biến sắc, sau đó có đảo chủ bắt đầu thi triển công kích, muốn phá vỡ trận pháp này.

Bồng! Bồng! Bồng! Bồng!

Từng đạo công kích cường đại trút xuống ở phía trên đại trận kia, nhưng cũng chỉ là ở thượng diện màn hào quang trận pháp lưu lại tầng tầng chấn động mà thôi, thậm chí ngay cả màn sáng cũng không có rung chuyển chút nào, chớ nói chi là đánh bại.

Ngay cả đảo chủ cấp cường giả cũng không thể phá vỡ, cái đại trận này thật sự là quá kinh khủng!

- Ha ha ha, các ngươi không cần uống phí khí lực, cái này chính là Phong Thần trận, lúc này đây các ngươi là không thể nào chạy thoát được, vẫn là chờ chịu chết đi!

Thanh âm kia lại từ bốn phương tám hướng truyền đến, có một tia trêu tức:

- Cái thế giới này cũng là thời điểm khôi phục vinh quang của Thiên Thần chúng ta rồi, các ngươi những nhân loại ngu xuẩn này, Nghịch Thần Giả chết tiệt, đều chuẩn bị chịu chết đi!

- Nói nhiều như vậy làm gì, tranh thủ thời gian gia cố Phong Thần trận, những người này cơ hồ là người mạnh nhất trong nhân loại rồi, chỉ cần giết chết bọn hắn, nhân loại rất nhanh sẽ thành rắn không đầu.

Mặt khác lại có một thanh âm nói ra.

- Đáng giận, không thể tưởng được những Thiên Thần dư nghiệt này còn chưa hết hi vọng!

Không ít đảo chủ bắt đầu không có phong độ mắng lên, vốn bọn họ là ý định đến tìm kiếm thi hài Đại Thiên Thần, ai cũng không nghĩ ra vậy mà ngược lại trúng mai phục.

- Phong Thần đại trận này hoàn toàn chính xác rất cường, vừa rồi ta thử qua, dù cho chúng ta thi triển lực lượng cường đại nhất cũng không có cách nào phá vỡ, hơn nữa theo ta hiểu rõ, trận pháp này vô cùng tinh vi, cơ hồ không có sinh môn, nói cách khác hoàn toàn phong tỏa, trừ khi là từ bên ngoài có người phá hủy trận nhãn, nếu không chúng ta đều không có biện pháp đi ra ngoài.

Mà Nguyên Hoàng đối với trận pháp có chỗ nghiên cứu, lúc này ở biên giới đại trận kiểm tra một phen, sau đó trở lại nói ra.

Nguyên Hoàng nghiên cứu ở trên trận pháp, trong tất cả đảo chủ cũng là thập phần nổi danh, lúc này đây từ Thần Đảo Thiên Tài Chiến có thể nhìn ra được.

- Cái gì? Ngay cả Nguyên Hoàng người cũng nói không có biện pháp đi ra ngoài? Những Thiên Thần yêu nghiệt này che dấu quá sâu, bây giờ lại còn tạo ra được một siêu cấp đại trận như vậy.

Bây giờ nghe Nguyên Hoàng cũng nói như vậy, có đảo chủ kinh ngạc, thậm chí có chút ít kinh hoảng.

Lúc trước nhóm đảo chủ cơ hồ không có người cảm giác đến nơi này dị thường, chỉ có mấy cường giả như Kiếm Thần cảm giác được một tia khí tức không ổn mà thôi, nhưng cuối cùng nhất cũng còn không có phát hiện gì, hoàn toàn không có người nghĩ đến, bọn hắn dĩ nhiên đều rơi vào trong cạm bẫy.

- Phong Thần trận này ta cũng đã được nghe nói, chính là mượn nhờ thân thể Thiên Thần trời sinh trận pháp, lại trải qua Hậu Thiên cải tạo, cuối cùng kiến tạo mà thành. Kiến thành cần thời gian dài dòng buồn chán, nhưng một khi kiến thành uy lực vô cùng, nghe nói ở thời xa xưa nếu có đầy đủ Thiên Thần, ngay cả Nhân Thần mạnh nhất của nhân loại chúng ta cũng có thể tạm thời vây khốn. Ta nghĩ lúc này đây bọn hắn khả năng còn mượn nhờ thi thể Đại Thiên Thần mà vừa rồi chúng ta chứng kiến, uy lực càng mạnh hơn nữa.

Thư Thánh Thần Đảo Thư Thánh mở lời nói ra.

- Chúng ta muốn đi ra ngoài, quá khó khăn.

Nguyên Hoàng bắt đầu dĩ lắc đầu.

- Xem ra lúc này đây những Thiên Thần dư nghiệt này là bố cục lâu rồi, còn làm ra thi thể Đại Thiên Thần này, mục đích đúng là muốn dẫn chúng ta nhập cục.

Lúc này Kiếm Thần cau mày trầm giọng nói ra.

- Nhưng mà những Thiên Thần dư nghiệt này đến tột cùng là xuất hiện ở bên trong Chư Thần chiến trường như thế nào? Hơn nữa nhìn ra bọn hắn là sớm có chuẩn bị, muốn một mẻ bắt hết chúng ta.

Yêu Thần thì lộ ra suy nghĩ nói.

- Đúng vậy, những người chúng ta cơ hồ là mạnh nhất trong nhân loại rồi, nếu như đều xảy ra chuyện ở bên trong này...

Đạo Thần cũng lộ vẻ lo lắng.

Đạo chủ khác mỗi một cái đều như có điều suy nghĩ, tất cả mọi người minh bạch ý tứ trong lời nói của Đạo Thần, tuy bình thường bọn hắn tầm đó cũng có mâu thuẫn cùng ma sát, nhưng trong nội tâm đại bộ phận đảo chủ đều lấy đại cục nhân loại làm trọng, bởi vì bọn họ đều biết, một khi nhân loại bị Thiên Thần nắm giữ lần nữa, như vậy những cái gọi là đảo chủ bọn hắn sẽ không có bất kỳ tác dụng rồi, khi đó quyền thế của bọn hắn sẽ không còn tồn tại.

Tất cả mọi người đều lo lắng.

Ông ông ông ông...

Thời gian trôi qua một hồi, theo trận pháp kia không ngừng tăng cường, một đám đảo chủ nhìn xem ánh sáng không ngừng lưu động lấy phù văn thần bí cường đại kia, giống như là hoàn toàn ngăn cách bọn chúng cùng ngoại giới, còn có trận trận sát cơ kinh thiên từ phía trên chảy xuống, sắc mặt nguyên một đám đảo chủ đều rất khó coi.

Trong lúc này, không ít đảo chủ cũng ném thử đi công kích màn hào quang, nhưng vẫn là không ai thành công.

Phong Thần trận này rõ ràng là chuẩn bị đã lâu, chờ đợi bọn hắn tiến đến mai phục, căn bản không có khả năng để cho bọn hắn dễ dàng phá vỡ như vậy.

- Lúc này đây không biết Thiên Thần dư nghiệt sẽ có mấy cái?

Có đảo chủ mở lời hỏi, những Thiên Thần dư nghiệt này tựa hồ ẩn dấu đi, bọn hắc cũng không có thể chứng kiến.

- Theo dõi thoại vừa rồi xem ra, có lẽ không chỉ một cái.

Có đảo chủ đáp.

- Hừ, dù sao lúc này đây Tần Phàm kia nhất định là có hiềm nghi lớn nhất, trước đây biểu hiện đủ loại quỷ dị, rất rõ ràng là Thiên Thần dư nghiệt, bây giờ lại còn để hắc trà trộn vào Chư Thần chiến trường, lúc này mới phát sinh chuyện như vậy.

Lúc này Hư Thần hừ lạnh một tiếng nói ra, mà ánh mắt kia thì nhìn về phía Yêu Thần, như là muốn nói việc này toàn bộ là do Yêu Thần gây ra.

- Thật là Tần Phàm sao?

Không ít đảo chủ lúc này bị Hư Thần khơi mào, đều là nhao nhao nhớ tới Tần Phàm.

- Tần Phàm này hoàn toàn chính xác càng xem càng có vấn đề, hắc vừa mới đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, làm sao có thể nhanh như vậy lại đột phá Thất Kiếp Bán Thần? Coi như là có Long Thần Nguyên Giới, có lẽ cũng sẽ không nhanh như vậy, người bình thường không có khả năng chịu đựng được tốc độ tiến cảnh này.

Có đảo chủ cũng phụ họa nói ra.

- Chỉ là không biết vừa rồi hắc độ kiếp thành công hay không?

Lúc trước bọn hắc mắt thấy tình hình Tần Phàm độ kiếp, tốc độ tăng cường thực lực của Tần Phàm quá nhanh, nhanh đến mức làm cho người hoài nghi.

- Không đối gạt các vị, cách đây không lâu ta mới thấy qua Tần Phàm, hắc độ kiếp thành công rồi, hơn nữa hắc bây giờ không phải là Thất Kiếp Bán Thần, mà là Bát kiếp Bán Thần. Quan trọng nhất là, ta nhìn thấy hắc thì triển không ít vũ kỹ không giống nhân loại. Dùng cách nhìn của ta, Tần Phàm này tám chín phần mười là Thiên Thần dư nghiệt, lúc này đây chúng ta bị vây ở chỗ này, khẳng định cùng hắc thoát không được quan hệ.

Lúc này Mộc Hoàng đi ra thêm mắm thêm muối nói.

1728. Chương 1738: Phong Thần Đại Trận. (2)

Chương 1738: Phong Thần đại trận. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Nghe vậy, nguyên một đám đảo chủ nhìn về phía Yêu Thần, Yêu Thần thành cái đích ọi người chỉ trích.

Trước đây, chính là Yêu Thần Đảo hắc đánh cược Tần Phàm không phải Thiên Thần dư nghiệt, hơn nữa lão Yêu thần còn ưng thuận hứa hẹn, nếu như Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt, như vậy hắc sẽ đích thân giải quyết.

Nhưng hiện tại đủ loại nghi vấn lần nữa chỉ hướng Tần Phàm, lão Yêu thần cũng không ở chỗ này, gánh chịu hết thảy dĩ nhiên là Yêu Thần.

- Hiện tại Tần Phàm cũng không ở chỗ này, cái này đều là suy đoán của các người mà thôi, Mộc Hoàng là lời từ một phía, rất khó chứng minh Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt? Hơn nữa cho dù hắc là Thiên Thần dư nghiệt, bây giờ các người nói những sự tình này hữu dụng sao? Lúc ấy các người đều nhìn thấy,

Tần Phàm đã nhận được Long Thần truyền thừa, chẳng lẽ mọi người cảm thấy Long Thần sẽ đem truyền thừa giao ột Thiên Thần dư nghiệt sao?

Yêu Thần nhú mày nói ra.

- Đúng vậy, Long Thần ở thời kỳ Thượng Cổ chính là nhân vật khó lường, ta tin tưởng đã hấn đem truyền thừa giao cho Tần Phàm, chắc có lẽ không có vấn đề.

Ngoài ý muốn chính là, lúc này Nguyên Hoàng lại mở lời giúp Tần Phàm nói chuyện.

- Vậy hiện tại Tần Phàm trực tiếp thành Bát kiếp Bán Thần thì giải thích thế nào đây?

Có đảo chủ nói ra.

- Đúng vậy a, Long Thần đích thật là tồn tại cường đại, nhưng trải qua nhiều năm như vậy, cũng không giúp được Tần Phàm bao nhiêu a.

Không ít đảo chủ đều lần nữa hoài nghi Tần Phàm.

- Tốt rồi, vô luận Tần Phàm có phải Thiên Thần dư nghiệt hay không, bây giờ nói cái này cũng vô dụng, chúng ta vẫn là nhanh đồng tâm hiệp lực nghĩ biện pháp đánh vỡ trận pháp này đi ra ngoài mới được a.

Kiểm Thần tỉnh táo nói.

- Ta hiện tại cảm giác được trận pháp này sát cơ càng ngày càng mạnh rồi.

Đạo Thần nhú mày nói ra.

- Trận pháp phá không được, chúng ta đều không có cách nào đi ra ngoài.

Nhóm Đảo chủ chỉ phải lần nữa về tới nan đề trước mắt. Cái Phong Thần trận này vô cùng chắc chắn, không có cách nào đánh vỡ, lại tìm không ra nhược điểm, tất cả mọi người là vô kế khả thi.

- Hoặc là chúng ta chỉ có thể chờ đợi những hậu bối kia đến nghĩ cách cứu viện rồi.

Lúc này Thủy Thần nói ra.

- Mười người dự thi đạt được Top 10 Thần Đảo Thiên Tài Chiến kia sao?

Chúng đảo chủ khê giật mình.

- Đúng vậy, ta đoán chừng những Thiên Thần dư nghiệt này đều dựa vào trận pháp cường đại mới vây được chúng ta ở chỗ này, ta nghĩ thực lực của bọn hấn chưa chắc đã khôi phục đến giai đoạn mạnh nhất, nếu như mười người kia hợp lực, chưa hấn không thể chế tạo cơ hội cho chúng ta.

Hỏa Thần cũng gật đầu nói.

- Ân, như thế có khả năng, chỉ cần chúng ta liên lạc với bọn hấn, ở bên ngoài chế tạo một lỗ hổng, chúng ta liền có cơ hội đánh vỡ đại trận này rồi.

Nguyên Hoàng đối với trận pháp cực kỳ có nghiên cứu trầm tư nói.

- Không nên quên lúc này đây trong người dự thi rất có thể cũng có Thiên Thần dư nghiệt, nếu không những Thiên Thần dư nghiệt này là làm sao tới.

Có đảo chủ nói ra.

- Cái kia tốt, hiện tại ta liên hệ con của ta, dùng thực lực bây giờ của hấn, mở ra cho chúng ta một lỗ hổng có lẽ không có vấn đề.

Lúc này Hư Thần nói ra, hấn và nhi tử Bạch Trường Thiên tâm đó có lưu lại Linh Hồn Ấn Ký, có thể tiến hành linh hồn đưa tin.

Chúng đảo chủ ngồi chờ, cũng có đảo chủ cùng người dự thi khác có Linh Hồn Ấn Ký tiến hành liên hệ.

- Cái gì? Không có khả năng.

Một lát sau, sắc mặt Hư Thần lại bỗng nhiên biến đổi, trở nên trắng bệch.

- Làm sao vậy?

Chúng kiến sắc mặt Hư Thần đột biến, chúng đảo chủ đều kinh ngạc, vội vàng hỏi thăm.

Lúc này sắc mặt Hư Thần khó coi, nghe được mọi người hỏi, hắn chặt đứt liên hệ cùng Bạch Trường Thiên, phục hồi tinh thần lại.

- Ta liên lạc không được hẳn.

Cuối cùng hắn hít một hơi, sắc mặt lộ ra thập phần mất tự nhiên nói.

- Liên lạc không được?

Nghe vậy, những đảo chủ khác đều là hai mắt nhìn nhau, trong nội tâm khó hiểu. Có chút đảo chủ tựa hồ cảm thấy Hư Thần cố tình lén gạt đi cái gì, nhưng bởi vì đối phương chính là đảo chủ xếp hạng hàng đầu trong bảy mươi hai đảo chủ, cho nên không dám lên tiếng hỏi nhiều.

- Chẳng lẽ những Thiên Thần dư nghiệt này, là ngay cả thông tin linh hồn cũng hoàn toàn phong tỏa sao?

Cuối cùng nhất vẫn là Kiếm Thần sắc mặt trầm xuống hỏi.

- Hẳn là vậy.

Hư Thần tựa hồ lộ ra có chút bất an nói.

- Đáng chết, đảo chủ khác có liên lạc được không? Thủy Thần đảo, Dạ Thần Đảo, Thư Thánh Thần Đảo các người thì sao?

Tính tình Hỏa Thần Đảo đảo chủ Hỏa Thần có chút nóng thấp giọng chửi bới, sau đó chuyển hướng đảo chủ khác hỏi.

- Ta đã liên hệ cùng Thủy Thần đảo Trình Khinh Vân của chúng ta rồi, nhưng liên hệ không đến.

Thủy Thần nghĩ nghĩ, trả lời nói ra.

- Hẳn là không có cách nào liên hệ a.

Thần Đảo đảo chủ của mấy người dự thi Top 10 khác, cùng những người dự thi bọn họ liên hệ qua, trên mặt đều có loại thần sắc mất tự nhiên, cuối cùng đều nói ra.

- Đến tột cùng là chuyện gì phát sinh rồi hả?

Kiếm Thần lần nữa là trầm giọng hỏi, ở bên trong bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, lực cảm ứng của hắn là mãnh liệt nhất, hắn có thể nhìn ra được Hư Thần cùng mấy đảo chủ này tựa hồ là có chỗ giấu diếm.

- Đúng vậy a, các vị đảo chủ có phải có cái gì giấu diếm chúng ta hay không?

Mặt khác rất nhiều đảo chủ rốt cục cũng nhận không được nhao nhao mở lời hỏi.

Những đảo chủ kia đều trầm mặc lại, không biết là do dự cái gì.

- Yêu Thần, người phải chăng có thể cùng Tần Chiến của Yêu Thần Đảo các người liên hệ không? Còn có Tần Phàm kia.

Kiếm Thần bỗng nhiên chuyển hướng Yêu Thần hỏi.

- Ta cũng liên lạc không được, ta tựa hồ cảm giác được Tần Chiến hẳn bây giờ đang ở một địa phương rất xa, ngăn cách linh hồn đưa tin.

Yêu Thần cũng lắc đầu nói ra:

- Về phần Tần Phàm, ta không có linh hồn ẩn ký của hắn, liên lạc không được.

- Đáng tiếc Thần Đảo Hách Kiếm chúng ta không có tiến vào Top 10.

Nghe đến mấy đảo chủ này trả lời, Kiếm Thần không khỏi có chút bất đắc dĩ.

- Cái kia làm sao bây giờ?

Có đảo chủ bắt đầu hơi có chút bức bối, càng nhiều đảo chủ hơn nữa là triệt để trầm mặc xuống. Trong khoảng thời gian ngắn trong đại trận này vậy mà yên tĩnh lại.

Đi qua một hồi lâu, có đảo chủ nhin không được đi công kích đại trận.

- Có một sự tình ta không biết nên nói hay không.

Do dự hồi lâu, Thư Thánh Thần Đảo đảo chủ Thư Thánh cuối cùng nhất vẫn là thở dài một hơi nói ra:

- Kỳ thật ta không phải liên lạc không được Thư Thần Đảo Liễu Tri Thánh của chúng ta, mà là ta cảm giác được hấn ở phụ cận đại trận này, hơn nữa chủ động chặt đứt liên hệ.

- Cái gì? Ngay ở chỗ này, chủ động chặt đứt liên hệ?

Không ít đảo chủ kinh ngạc lên.

- Chẳng lẽ nói Liễu Tri Thánh này là Thiên Thần dư nghiệt?

Có đảo chủ nhin không được nói ra.

1729. Chương 1739: Toàn Bộ Điều Là...

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1739: Toàn bộ điều là...

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ai, còn có Quyền Thần Đảo Mạnh Cường chúng ta cũng là như thế, hấn ở phụ cận chỗ này, nhưng chủ động chặt đứt tình thần liên hệ cùng ta. Xem ra hấn cũng là một trong dư nghiệt rồi, tuy không muốn thừa nhận, nhưng vẫn là không thể không nói, Quyền Thần ta xem như mù mắt rồi. Mạnh Cường Mạnh gia này là một trong những siêu cấp gia tộc của Quyền Thần Đảo chúng ta, mà Mạnh Cường từ nhỏ cũng biểu hiện được thập phần thiên tài, cũng không có bất kỳ địa phương đáng hoài nghi. Không thể tưởng được hấn dĩ nhiên là che dấu được sâu như vậy.

Thấy Thư Thánh cũng đã bắt đầu thẳng thắn thành khẩn, Quyền Thần Đảo Quyền Thần cũng đành chịu thẳng thắn nói ra.

- Cái gì? Mạnh Cường cũng là Thiên Thần dư nghiệt?

Nhóm Đảo chủ lại cả kinh.

- Nếu như Liễu Tri Thánh cùng Mạnh Cường đều là Thiên Thần dư nghiệt, như vậy tăng thêm Tần Phàm trước đây mọi người hoài nghi, chẳng phải là trong mười thiên tài tiến vào Chư Thần chiến trường lần này, đã có ba cái là Thiên Thần dư nghiệt rồi sao...

Có chút đảo chủ bắt đầu lo lắng, không có người nghĩ đến những Thiên Thần dư nghiệt kia lúc này đây sẽ che dấu sâu như vậy.

Yêu Thần vốn muốn vì Tần Phàm giải thích cái gì, nhưng cuối cùng nhất còn không có nói, bởi vì hấn cảm thấy hiện tại nói cái gì đều vô dụng.

- Lúc này đây Thiên Thần dư nghiệt quả nhiên là chuẩn bị thật lâu, nói không chừng là vài thập niên trước. Thậm chí mấy trăm năm trước đã bắt đầu bố cục rồi, mục đích cuối cùng nhất là muốn bắt tri bất giác tiến vào trong Chư Thần chiến trường này. Sau đó lợi dụng thi thể Đại Thiên Thần kia một mẻ hốt gọn chúng ta.

Sắc mặt Kiếm Thần cũng rất khó coi.

Ở bên trong đảo chủ khác, còn có người muốn nói lại thôi.

Một người trong đó còn có Hư Thần, lúc này trên mặt Hư Thần âm trầm biến sắc, hắn gần đây đều biểu hiện được thập phần cường thế khí phách, lúc này lại ngoài ý muốn cái gì cũng không có nói. Trên thực tế, hắn cũng như Thư Thánh và Quyền Thần, đều là cảm thấy Bạch Trường Thiên ở phụ cận, đồng dạng là chặt đứt liên hệ cùng hắn.

- Sẽ không đâu, nếu như đã có ba Thiên Thần dư nghiệt, Trường Thiên nhất định là đã phát hiện âm mưu của những Thiên Thần dư nghiệt này, cho nên hiện tại ẩn giấu ở chỗ này, muốn tìm cơ hội cứu chúng ta đi ra ngoài.

Trong lòng của hắn âm thầm đối với mình nói ra.

Con của hắn là hắn một tay bồi dưỡng lớn lên, nếu có cái gì dị thường hắn làm sao có thể không phát hiện, hắn không tin.

Ầm ầm...

Cũng đúng vào lúc này, một tiếng nổ cực lớn bỗng nhiên ở trong Phong Thần traten vang lên, sau đó chúng đảo chủ chợt phát hiện trong đại traten này cuồng phong nổi lên bốn phía, bầu trời đông ngịch, Lôi Điện tránh mình, đại địa cát bay đá chạy, Địa Hỏa nổi lên bốn phía.

Hết thảy trong đại traten này, như là tận thế sắp sửa hàng lâm.

Vù vù vù vù vù...

Một cổ sát cơ ngập trời từ bốn phương tám hướng truyền đến, trong đó tựa hồ còn có từng đợt thanh âm gào khóc thảm thiết, làm cho cường như nhóm đảo chủ, ở thời điểm này cũng không khỏi trong nội tâm cảm thấy một tia tim đập nhanh.

Ông ông ông ông ông.

Trong không khí lúc này còn phát sinh chấn động đặc thù, hư không như là gợn sóng đẩy ra, một cổ sát khí thần bí cường đại từ trong đó bạo trùng mà ra, còn có năng lượng cường đại thành hình, tạo thành mười tám loại vũ khí, từ những góc độ khác nhau hướng về bảy mươi hai đảo chủ công kích mà đi.

Đại địa đang chấn động, trong không gian xuất hiện nhiều khe hở, sát cơ khắp nơi, không có chỗ tránh được.

- Không tốt, Phong Thần đại traten này bị triệt để thúc dục rồi, mọi người coi chừng.

Lúc này Nguyên Hoàng lớn tiếng nhắc nhở mọi người, hắn có thể cảm giác được traten pháp này cải biến, triệt để biến thành một sát traten.

- Những công kích này cuộn cuộn không ngừng, hơn nữa mỗi một đạo đều ẩn chứa uy lực tương đương với Cửu Kiếp Bán Thần, thật là đáng sợ.

Thậm chí có đảo chủ có chút kinh hoảng, kỳ thật đã đến cấp độ đảo chủ bọn hắn, đồ vật có thể tạo thành uy hiếp đối với bọn họ đã cực nhỏ rồi, không có người nghĩ đến traten pháp này ở sau khi triệt để khu động, vậy mà sẽ có được uy lực đáng sợ như vậy.

Phong Thần đại traten này, quả nhiên là bá đạo vạn phần.

- Dù là danh xưng đảo chủ đoán chừng cũng không ngăn được bao lâu a.

Nguyên một đám đảo chủ bắt đầu riêng phần mình thi triển thủ đoạn ngăn cản.

Không có người có thể miêu tả ra cái đại traten này đáng sợ, chỉ có những đảo chủ này ở vào bên trong mới có thể cảm nhận được nó khủng bố.

Những tồn tại này ở bên trong Tân Thế Giới địa vị cao thượng, có thể nói là hô phong hoán vũ, nhưng chỉ một cái nháy mắt, dĩ nhiên đã có hai ba đảo chủ bình thường bị thương rồi, tuy còn không đến mức lập tức bị giết chết, nhưng đều là sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

Hơn nữa đại trận này có xu thế càng diễn càng liệt, Kiếm Thần cùng mấy đảo chủ thực lực cường hãn tuy chủ động gánh chịu vài cổ công kích mạnh nhất, nhưng nhóm đảo chủ vẫn là lộ ra khó có thể kiên trì, thậm chí bắt đầu có đảo chủ không chịu nổi ngã xuống.

- Mọi người chịu đựng, có lẽ năng lượng của những dư nghiệt này không đủ, chỉ cần một khi năng lượng của bọn hắn hao hết, chúng ta sẽ có cơ hội lao ra.

Lúc này Nguyên Hoàng cổ vũ mọi người nói ra.

- Thật sự còn có thể lao ra sao?

Tuy không ít đảo chủ đều là trên mặt biểu hiện được bình tĩnh, nhưng trong nội tâm đã bắt đầu không khỏi tự hỏi.

- Ha ha, các ngươi còn muốn đi ra ngoài? Không có cơ hội đâu, đại trận lúc này đây, chúng ta bố trí trọn vẹn mấy trăm năm! Liên tục mười giới Thần Đảo Thiên Tài Chiến, chúng ta đều dùng các loại thân phận tiến vào bên trong Chư Thần chiến trường này, chúng ta đã tìm được thi thể Đại Thiên Thần, sau đó mãi cho đến lúc này đây, chúng ta mới bố trí hoàn tất Phong Thần đại trận này, mấy trăm năm tâm huyết của chúng ta, ở đâu dễ dàng bị các ngươi phá vỡ như vậy?

Cũng vào lúc này, một tiếng cuồng tiếu lần nữa truyền đến, sau đó một bóng người chậm rãi từ bên ngoài đại trận hiện ra bóng dáng.

- Quả nhiên là Thư Thánh Thần Đảo Liễu Tri Thánh!

Chúng đảo chủ lơ mơ nhận ra tướng mạo của hắn, chỉ là lúc này trên làn da của Liễu Tri Thánh thoát nhìn xuất hiện một loại đường vân đặc thù, thần bí mà quỷ dị.

- Thực xin lỗi các vị, cho tới nay ta vậy mà không có phát hiện người này là Thiên Thần dư nghiệt.

Lúc này sắc mặt Thư Thánh khó coi hướng chúng đảo chủ xin lỗi nói ra.

- Chư vị, dù sao những người này cũng là người mạnh nhất của nhân loại hôm nay, vì để tránh cho đêm dài lắm mộng, chúng ta cùng một chỗ thức tỉnh lực lượng của Đại Thiên Thần Viễn Cổ, nhanh chóng giải quyết bọn chúng a.

Một thanh âm khác ngay sau đó truyền đến, bóng người hiện ra, cũng là gương mặt quen thuộc.

- Quyền Thần Đảo Mạnh Cương!

Nhóm Đảo chủ đều nhận ra được.

- Xin lỗi.

Quyền Thần cũng đành chịu nói ra.

- Cái gì, còn có những người khác...

Mà theo âm thanh của Mạnh Cương rơi xuống, bốn phương tám hướng lúc này cũng nguyên một đám bóng người biểu hiện ra, một đám đảo chủ lập tức nhận không được phát ra kinh hô.

1730. Chương 1740 : Hi Vọng Cuối Cùng.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1740 : Hi vọng cuối cùng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Bởi vì bọn họ phát hiện ngoại trừ Liễu Tri Thánh cùng Mạnh Cương, vậy mà trọn vẹn còn có sáu Dư nghiệt Thiên Thần.

Tổng cộng tám Dư nghiệt Thiên Thần!

- Trời ạ, đây không phải Trình Khinh Vân, Dương Lỗi, Bác Hòa Nguyên, Vu Quân Nhạc, Chu Nhược sao? Còn có một, bộ dáng tạm thời còn không thấy rõ, nhưng những người này xem ra đều là người dự thi đạt được Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây!

Chứng kiến những bóng người này, nhóm đảo chủ đột nhiên đều ngây dại, lộ ra vẻ không thể tin.

Bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây vậy mà sẽ cất dấu nhiều Dư nghiệt Thiên Thần như vậy, cơ hồ toàn bộ đều là...

Nguyên một đám đảo chủ đều vô cùng chấn động, những Dư nghiệt Thiên Thần này bố cục lâu dài, từ mấy trăm năm trước đã bắt đầu bố trí xuống, hiện tại lại nguyên một đám từ nhỏ ẩn núp đến trong thế lực nhân loại, vì chính là tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, cuối cùng tiến vào Chư Thần chiến trường này!

- Sẽ không đâu, làm sao có thể... sẽ không đâu, một cái cuối cùng này, không phải là Trường Thiên!

Một bên kia, Hư Thần đột nhiên là lần nữa sắc mặt trở nên tái nhợt, hắn nhìn xem bóng người mơ hồ kia, trong miệng kinh ngạc nói.

- Phụ thân, phụ thân tốt của ta...

Mà một bên kia, lại có một thanh âm quen thuộc buồn rười rượi truyền đến.

Nguyên một đám thân ảnh ở bên ngoài đại trận hiện ra.

Liễu Tri Thánh, Mạnh Cương, Trình Khinh Vân, Dương Lỗi, Bác Hòa Nguyên, Vu Quân Nhạc, còn có Chu Nhược, cuối cùng là Bạch Trường Thiên!

Tiến vào Top 10 của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, ở bên trong mười người dự thi đạt được tư cách tiến vào Chư Thần chiến trường, kết quả cuối cùng nhất lại phát hiện có tám người đều là Dư nghiệt Thiên Thần!

Ban đầu bọn hắn suy đoán Tần Phàm là Dư nghiệt Thiên Thần, về sau bọn hắn suy đoán Liễu Tri Thánh cùng Mạnh Cương là Dư nghiệt Thiên Thần, nhưng bọn hắn như thế nào cũng đoán không được trong mười người này kỳ thật có tám người đều là... truyện copy từ

- Tại sao có thể như vậy... chúng ta đều mù mắt sao?

Nguyên một đám đảo chủ đều chấn kinh, như là nằm mộng, không có người nghĩ đến kết quả sẽ là như vậy.

Kết quả như vậy rất khó để cho người tiếp nhận.

Những người dự thi này mỗi một cái đều là bọn hắn chọn kỹ lựa khéo tới tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến, từng cái đều là lai lịch cùng thân thế trong sạch, nhưng kết quả lại là những đảo chủ này đều nhìn lầm rồi!

Hiện tại chúng đảo chủ cuối cùng cũng biết rõ vì sao vừa rồi nhóm đảo chủ liên hệ những người dự thi kia sắc mặt đều không được tự nhiên rồi, nguyên lai bọn hắn cũng không phải thật sự liên hệ không đến những người dự thi, mà là cảm giác được những người dự thi ở ngay chỗ này, hơn nữa chủ động chặt đứt liên hệ giữa bọn hắn.

- Xin lỗi rồi.

Những Thần Đảo đảo chủ có người dự thi kia, nguyên một đám lắc đầu bất đắc dĩ nói xin lỗi.

Cũng không phải nói những đảo chủ này cố tình giấu diếm, chỉ là lúc phát hiện kết quả bọn hắn đều không thể tin được, không muốn đi tin tưởng, người dự thi tự mình chọn lựa kiểm tra qua, cuối cùng nhất sẽ là Dư nghiệt Thiên Thần.

Cho nên vừa rồi thời điểm đảo chủ khác hỏi mới có thể muốn nói lại thôi.

Mà người không nguyện ý tin tưởng nhất, tất nhiên là Hư Thần.

Khi hắn nghe một tiếng phụ thân, cả người hắn đều cứng ngắc lại, tuy hắn danh xưng đảo chủ cấp cường giả, trong bảy mươi hai đảo chủ thực lực xếp hạng hàng đầu, nhưng dù sao vẫn là một phụ thân!

- Điều này sao có thể...

Cả người hắn đều ngốc trệ xuống, thiếu chút nữa ngã ngồi trên mặt đất, hắn kinh ngạc nhìn xem thân ảnh ở phía ngoài đại trận.

Hắn còn nhớ rất rõ, nhớ rõ tình hình hài tử vừa mới sinh ra cất tiếng khóc oa oa, còn nhớ rõ tiếng thứ nhất hắn gọi phụ thân... còn nhớ rõ mình kinh hãi khi chứng kiến hài tử thể hiện ra thiên phú tập võ siêu cường, còn nhớ rõ mình mỉm cười nhìn xem hài tử từng bước một trở thành người nổi bật trong bọn cùng lứa tuổi, siêu cấp thiên tài...

Hắn một mực vì con của mình mà kiêu ngạo, ở trong tưởng tượng cảm thấy thành tựu của hài tử ngày sau thậm chí sẽ siêu việt mình, nhưng bây giờ lại phát hiện nhi tử mình nuôi gần ba mươi năm là Dư Nghiệt Thiên Thần! Thậm chí bây giờ còn nhẫn tâm thí phụ.

- Ha ha ha, thật sự là châm chọc a...

Từng màn trí nhớ ở trong đầu hiển hiện, cường thế như Hư Thần lúc này cũng là lão lệ không khỏi tung hoành chảy xuống. Nhớ tới trước đây mình hoài nghi Tần Phàm, thật ra tất cả là vì tranh thủ cho con của mình mà thôi, hắn càng nghĩ càng cảm giác cả người mình run rẩy lên.

Hắn có thể hoài nghi Tần Phàm, hoài nghi Liễu Tri Thánh, Mạnh Cường, hoài nghi những người dự thi khác, hắn có thể hoài nghi tất cả mọi người trên cái thế giới này, nhưng như thế nào cũng sẽ không hoài nghi đến con của mình!

- Phụ thân, thật sự cảm ơn công ơn nuôi dưỡng của người những năm này.

Thanh âm của Bạch Trường Thiên vào lúc đó lần nữa truyền đến, nhưng trong lời nói lại mang theo không phải cảm kích, mà là một loại trêu tức cùng vô tình.

Đúng vậy, Thiên Thần là vô tình đấy!

Bọn hắn có thể tiềm phục ở nhân gian, vai diễn lấy các loại nhân vật, cũng có thể ở thời điểm cần thiết tùy thời xóa nhân vật của mình, thậm chí giết chết cha mẹ một tay dưỡng dục mình lớn lên cũng sẽ không nhũn mảy một cái.

Hôm nay, chứng kiến Hư Thần rơi lệ, Bạch Trường Thiên ngược lại cảm giác rất thú vị.

Loại cảm giác đem nhân loại cùng nhân loại cường giả vượt vượt trong lòng bàn tay này, mới là Thiên Thần hưởng thụ nhất, cho nên bọn hắn mới có thể muốn khôi phục Thiên Thần thống trị. Ẩn núp lâu như vậy, bố cục lâu như vậy, vì chính là hôm nay!

- Đúng vậy a, Trường Thiên Thần, chúng ta thật đúng là nên cảm tạ cái gọi là Hư Thần này, nếu như không phải hắn bắt Tần Phàm đi, hấp dẫn ánh mắt của các đảo chủ, như vậy Thánh Thiên Thần cùng Mạnh Thiên Thần khả năng cũng sẽ bại lộ. Tuy chúng ta đã có chuẩn bị tạm thời hi sinh cá nhân đi thành toàn mọi người, nhưng nếu không có Thánh Thiên Thần cùng Mạnh Thiên Thần, uy lực đại trận này của chúng ta hội sẽ hơn rất nhiều.

Lúc này Trình Khinh Vân thì vừa cười vừa nói.

Bọn hắn những Dư Nghiệt Thiên Thần này tầm đó đều có xưng hô riêng phần mình, giống như Bạch Trường Thiên được xưng là Trường Thiên Thần, Liễu Tri Thánh được xưng là Thánh Thiên Thần, Mạnh Cường được xưng là Mạnh Thiên Thần.

- Hắc hắc, cái kia là không sai, mấy trăm năm qua, chúng ta đã có không ít đồng bào bị phát hiện rồi, lần này, chúng ta một cái cũng không có bạo lộ. Bất quá tuy Tần Phàm kia cũng có khả năng là Thiên Thần chuyển sinh, nhưng dù sao không có phối hợp qua cùng chúng ta, để cho hắn đến thể thân mất trận nhất định là không có uy lực lớn như vậy đấy.

Lúc này Mạnh Cường cũng nói.

Tuy mấy trăm năm qua bọn hắc đều không ngừng có Thiên Thần tiến vào Chư Thần chiến trường, nhưng cũng không phải mỗi lần đều thuận lợi như vậy, cơ hồ mỗi một lần đều bị phát hiện một hai cái. Bất quá mỗi một lần bọn hắc bị phát hiện, tiếp theo bọn hắc sẽ hấp thụ giáo huấn trở nên càng thêm cẩn thận, thậm chí lúc này đây từ vừa mới sinh ra đã bắt đầu ẩn núp, từng cái đều ở ngoài mặt nhìn không ra nghi điểm rồi.

1731. Chương 1741: Hi Vọng Cuối Cùng. (2)

Chương 1741: Hi vọng cuối cùng. (2)

Bọn họ là Thiên Thần, cả đám đều thập phần thông minh.

Ở bên trong Thần Đảo Thiên Tài Chiến lúc này đây, bọn hắc riêng phần mình phối hợp, biểu hiện tất cả khả năng, đặc biệt là sau khi tiến vào Top 10, có thể nói đều sắm vai lấy các loại nhân vật, có mục đích, có chủ động nhận thua, có cố ý biểu hiện quý dị, có chiến đấu hăng hái đến cuối cùng. Tóm lại, vô luận như thế nào bọn hắc ít nhất đều xác định trong bọn họ sẽ có năm cái có thể tiến vào Chư Thần chiến trường.

Mà Tần Phàm xuất hiện, ngoài ý muốn hấp dẫn tất cả chú mục, hơn nữa Bạch Trường Thiên xuất sắc phối hợp, làm cho bọn hắc có tám cái thành công tiến nhập chiến trường.

- Hừ, Tần Phàm này khẩu khí quá lớn, hơn nữa hoàn toàn không nghe hiệu lệnh, vốn ta có thân phận Hư Thần chi tử, cho dù biểu hiện được càng lợi hại cũng không có vấn đề, nhưng Tần Phàm này ta đã ám chỉ, nhưng hắc vẫn muốn tiếp tục cùng ta đối nghịch, cuối cùng bị hoài nghi cũng là đáng đời.

Bạch Trường Thiên lại hừ lạnh một tiếng nói ra.

- Trường Thiên Thần đừng nóng giận, người là đứng đầu của những Thiên Thần chúng ta, chờ việc này qua rồi, chúng ta sẽ gọi Tần Phàm kia tới hảo hảo giáo huấn thoáng một phát là được.

Liễu Tri Thánh thì vừa cười vừa nói:

- Kỳ thật Tần Phàm này ta cũng tiếp xúc qua, thực lực của hắc khôi phục được không tệ, bất quá đích thật là ngạo mạn một tí, chúng ta nên mài bớt nhuệ khí của hắc.

- Ta cũng rất tò mò Tần Phàm này sao có thể ở trong tay chúng đảo chủ bình yên thoát thân.

Vu Quân Nhạc âm lãnh nói ra.

Những Dư nghiệt Thiên Thần này, nguyên một đám nghị luận, tựa hồ hoàn toàn không đem chúng đảo chủ để vào mắt.

- Hư Thần, người vẫn là nén bi thương a, những Dư nghiệt Thiên Thần này che dấu quá sâu, bọn hắc vài thập niên trước, thậm chí là mấy trăm năm trước đã bắt đầu bố cục, dùng các loại thân phận tiềm phục trong nhân loại chúng ta, đích thật là khó lòng phòng bị.

Chúng kiến Hư Thần lúc này cả người như là nhận lấy trọng đại đả kích chưa gượng dậy nổi, Kiếm Thần thở dài một hơi an ủi nói ra.

- Đúng vậy a, hôm nay chúng ta chủ yếu vẫn là nghĩ biện pháp trước ly khai nơi đây, đã có chút đảo chủ không có danh hiệu sắp không chịu nổi rồi.

Đạo Thần đảo chủ cũng nói.

- Hư Thần, người cũng không cần tự trách như vậy, kết quả như vậy chúng ta ai cũng không nghĩ ra.

Ngay cả Yêu Thần lúc này cũng mở lời nói ra, hiện tại chúng đảo chủ nguy cấp, chính yếu nhất vẫn là trước thoát khỏi, ân oán cá nhân gì cũng có thể trước để qua một bên.

- Những dư nghiệt này thật sự là đáng giận, lại dám tiềm phục ở bên trong huyết mạch các đảo chủ chúng ta!

Nguyên một đám đảo chủ lúc này không còn trách cứ, phần lớn là cùng chung mối thù.

- Dĩ nhiên là ẩn núp lâu như vậy, bọn hắc đến tột cùng là làm sao làm được? Tiếp tục như vậy cũng không biết ngay cả bên trong những đảo chủ chúng ta này cũng bị ẩn núp rồi hử?

Cũng có đảo chủ lo lắng.

- Thế thì rất không có khả năng, những dư nghiệt này hóa thành nhân hình, khôi phục thực lực càng cường càng dễ dàng cho thấy Thiên Thần đặc thù, nếu như trở thành Cửu Kiếp Bán Thần, dựa vào thân thể nhân loại chúng ta nhất định là ép không được, cho dù Bát kiếp Bán Thần cũng gian nan, các người xem hiện tại bọn hắc nguyên một đám Trần Văn cũng đã xuất hiện trên làn da sẽ biết, đoán chừng bọn họ là không thông qua thiên kiếp cường ép lợi dụng thi thể Đại Thiên Thần khôi phục lực lượng Thiên Thần, hiện tại thực lực đại khái là Cửu Kiếp Bán Thần.

Thư Thánh kiến thức rộng hơn trăm giọng giải thích nói.

- Dù sao hiện tại xem ra trong những người dự thi Top 10 này không phải Dư nghiệt Thiên Thần, cũng chỉ còn lại có Yêu Thần Đảo Tàn Chiến rồi, hi vọng hắc có thể phát hiện dị thường ở đây chạy đến a.

Có đảo chủ lúc này cảm thán nói.

- Tàn Chiến này thực lực cũng không tệ, nếu như hắc có thể chạy đến, có lẽ còn có chút hi vọng.

Hỏa Thần đảo chủ cũng bắt đầu dĩ, mười người dự thi, cuối cùng nhất chỉ có thể chờ mong một người.

- Vậy cũng chưa hẳn, không nên quên còn có Tàn Phàm.

Yêu Thần hạ giọng nói ra.

- Tàn Phàm... hắc không phải Dư nghiệt Thiên Thần sao?

Các đảo chủ khác kinh ngạc.

- Bây giờ nói cái này thì còn sớm.

Yêu Thần áp súc thanh âm của mình, không cho Dư nghiệt Thiên Thần bên ngoài nghe được. Hắc đạt được lão Yêu thần chỉ điểm, đối với Tàn Phàm thập phần tin tưởng.

- Nếu như Tàn Phàm không phải Dư nghiệt Thiên Thần...

Lúc này nghe được Yêu Thần nói như vậy, không ít đảo chủ bắt đầu dấy lên một tí hi vọng, dù sao hiện tại Tàn Phàm là Bát kiếp Bán Thần rồi, ở trên thực lực so với Tàn Chiến còn phải mạnh hơn không ít, càng có cơ hội trợ giúp bọn hắc mở ra một lỗ hổng.

Bất quá, cái này bao nhiêu cũng cho nhóm đảo chủ cảm giác được xấu hổ cùng châm chọc, vừa mới bắt đầu người mà bọn hắc hoài nghi là Dư nghiệt Thiên Thần, hôm nay hết lần này tới lần khác lại trở thành hi vọng cuối cùng của bọn hắc.

- Bắt đầu đi.

Ở bên ngoài đại trận, nữ tử duy nhất Chu Nhược lúc này mở lời trong trẻo nhưng lạnh lùng nói, trên mặt của nàng có hoa văn quỷ dị, thoát nhìn thần bí mà đẹp đẽ.

- Tỉnh lại Đại Thiên Thần chi linh, tru giết bọn hắc.

- Bố cục lâu như vậy, chỉ vì hôm nay rồi!

- Giết!

Nghe vậy, bảy Thiên Thần khác đều nhẹ gật đầu.

Ngay sau đó, hào quang quý dị thần bí trên người tám Dư nghiệt Thiên Thần trở nên chói mắt, từng đạo cường quang bắn ra hợp thành một mạch, toàn bộ đại trận lần nữa chấn động, công kích ở bên trong trở nên mạnh mẽ hơn nữa.

- Thi thể Đại Thiên Thần kia hiện đang di động đến dưới chân chúng ta rồi.

Lúc này Kiếm Thần bỗng nhiên mở lời nói ra.

- Biết được đã quá muộn.

Trường Thiên Thần Bạch Trường Thiên cười lạnh nói.

Ông ông ông...

Ầm thanh cồng rần đi xuống, hư ảnh Đại Thiên Thần lúc trước xuất hiện qua một lần, tôn quý uy vũ, lập tức là chậm rãi xuất hiện trong đại trận lần nữa, không ngừng ngưng tụ hấp thu lấy lực lượng đặc thù đến từ bên trong toàn bộ chiến trường, đỉnh thiên lập địa, bề ngỗ chúng sinh.

- Như thế nào sẽ mạnh như vậy!

Chứng kiến hư ảnh Đại Thiên Thần này xuất hiện lần nữa, trên mặt nguyên một đám đảo chủ khiếp sợ, phảng phất như cảm thấy Viễn Cổ Thiên Thần lần nữa hàng lâm, đáng sợ vô cùng.

Có đảo chủ thậm chí trên mặt xuất hiện vẻ tuyệt vọng.

Những Dư nghiệt Thiên Thần này chuẩn bị lâu như vậy, quả nhiên là không lưu cho bọn hắn một chút cơ hội.

- Đó là?

Mà cũng vào lúc này, có đảo chủ bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, thấy được một đạo thanh sắc thân ảnh ở chân trời đang rất nhanh chạy đến.

Thời điểm thân ảnh Đại Thiên Thần tôn quý uy vũ xuất hiện ở trong thời gian đại trận.

Một bóng người thanh sắc từ đằng xa rất nhanh chạy đến.

- Là Tần Phàm!

Có đảo chủ lúc này nhện không được mang theo kinh hãi thấp giọng hô.

- Tốc độ của hắn thật nhanh.

Cũng có đảo chủ kinh ngạc, bọn hắn từ tốc độ Tần Phàm vượt qua không gian đến xem, có thể phỏng đoán đến thực lực của Tần Phàm thậm chí có thể so sánh với đảo chủ cấp cường giả không có danh xưng.

1732. Chương 1742: Ta Cũng Không Phải Là Tới Giúp Các Người.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1742: Ta cũng không phải là tới giúp các người.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Hi vọng hắn có thể mang đến cho chúng ta hi vọng...

Có đảo chủ chờ mong nói.

Sau khi Tần Phàm lao ra khỏi cung điện dưới mặt đất, trở lại trên mặt đất, rất nhanh liền chứng kiến phía trước xuất hiện hư ảnh Đại Thiên Thần, còn có bảy mươi hai đảo chủ bị nhốt trong đại trận, rất nhanh liền biết rõ sự tình mình lo lắng quả nhiên đã xảy ra.

Những Dư nghiệt Thiên Thần này lợi dụng thi thể trong cỗ quan tài Kim Sắc kia, kiến thành một trận pháp vô cùng cường đại, hiện tại đã uy hiếp được an nguy đám đảo chủ rồi.

Tình huống thoát nhìn thập phần nguy cấp.

Tuy hấn đối với cá biệt vài đảo chủ cảm nhận không tốt, nhưng cuối cùng nhất ở trong lòng vẫn có tâm lo lắng cho đồng loại, nên vẫn là lựa chọn đi cứu những đảo chủ này.

Hắn cũng không muốn toàn bộ Tân Thế Giới bởi vì một lần đại kiếp này mà trở nên triệt để hỗn loạn lên.

Hắn hôm nay đã là Bát kiếp Bán Thần cường giả, tăng thêm đã luyện hóa được Long Thần Nguyên Giới, Nguyên Giới chi lực cường đại, còn có bốn đại thần thông cùng Tứ đại ma thân ủng hộ, thực lực hùng hậu, cũng có tin tưởng bốc lên này hiểm lần này.

- Cái gì, Bạch Trường Thiên, Liễu Tri Thánh, Mạnh Cương... Chẳng lẽ nói, ngoại trừ Tiểu Chiến, những người khác vậy mà đều là Dư nghiệt Thiên Thần!

Vượt qua một đoạn khoảng cách, càng ngày càng tiếp cận chỗ đại trận kia, trong nội tâm Tần Phàm cũng nhin không được nữa kinh hãi. Bởi vì hấn phát hiện lúc này đây vây khốn lấy bảy mươi hai đảo chủ, dĩ nhiên là tám người trong Top 10 người dự thi của Thần Đảo Thiên Tài Chiến lần này.

Một mặt là khó có thể tin, một phương diện khác hấn cũng lộ ra càng thêm cẩn thận.

Nguyên lai hấn cho rằng chỉ có hai người Liễu Tri Thánh cùng Mạnh Cương là Dư nghiệt Thiên Thần mà thôi, hiện tại còn nhiều ra sáu cái! Đây cũng là làm cho hấn cảm giác được áp lực đại tăng.

Hắn nhìn ra được, lúc này khí thế trên người tám người này cuộn cuộn, thực lực không chỉ là lúc trước ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến gặp nhau như vậy rồi. xem tại

- Những người này chỉ sợ là vì để tránh cho đám đảo chủ điều tra, cho nên che giấu thực lực a. Che dấu được đủ sâu đấy...

Trong lòng của hấn thâm suy nghĩ nói.

Lại để cho hấn kinh ngạc nhất vẫn là Hư Thần chi tử Bạch Trường Thiên vậy mà cũng là một trong Dư nghiệt Thiên Thần. Nhớ tới lúc trước sau khi cuộc tranh tài kết thúc, Hư Thần đối với mình đủ loại làm khó dễ, hấn không khỏi cảm thấy có vài phần buồn cười.

Bất quá vô luận như thế nào, hôm nay vẫn là phải nhanh cứu những đảo chủ này ra.

Cảnh giới tăng lên, làm cho hấn đối với năng lực khống chế không gian cũng tăng nhiều, sau khi dần dần quen thuộc, tốc độ cũng tăng cao, thoải mái tránh khỏi vết nứt không gian ven đường, rất nhanh đi vào trước đại trận.

- Tần Phàm, ngươi tới quá muộn, chúng ta ở đây không cần ngươi rồi.

Mà thấy Tần Phàm đi vào, Liễu Tri Thánh vừa cười vừa nói.

- Hừ, ngươi ở một bên nhìn xem, chờ chúng ta giải quyết bảy mươi hai cái đảo chủ này, lại chậm rãi có chuyện hỏi ngươi.

Bạch Trường Thiên thì liếc nhìn Tần Phàm, hoàn toàn là một loại thái độ mệnh lệnh hừ lạnh một tiếng nói ra.

Trường Thiên Thần, ở trong tám Dư nghiệt Thiên Thần địa vị rất cao, là thủ lĩnh.

- Xem ra bọn hấn cũng xem ta là Dư nghiệt Thiên Thần rồi.

Trong nội tâm Tần Phàm thâm nghĩ, lúc này hấn không nói một lời, chỉ là sắc mặt bình tĩnh quan sát tòa đại trận này.

Hắn cũng không biết đây là trận pháp gì, nhưng bằng vào hiểu rõ đối với trận pháp của hấn trước đây, có thể lơ mờ phỏng đoán được đây là một trận pháp thập phần tinh diệu mà cường đại. Ngay cả bảy mươi hai đảo chủ là tồn tại đỉnh tiêm trong Tân Thế Giới cũng bị khốn ở trong đó liền có thể biết được.

- Cái đại trận này chủ yếu là dùng tám người này với tư cách trận điểm, tám người này tính cả cùng một chỗ, là hợp tám người chi lực ngưng kết thành siêu cấp đại trận... Chẳng qua nếu như chỉ bằng mượn lực lượng tám người bọn họ hẳn là không có uy lực như thế. Đúng rồi, nhất định là bởi vì cỗ thi thể trong quan tài Kim Sắc kia, hẳn mới là mấu chốt của trận pháp này.

Tần Phàm vừa quan sát, trong nội tâm đang bay nhanh nghĩ lấy đối sách.

Hắn có thể nghĩ đến, nếu hắn công kích một người nào đó bên trong tám người này là vô dụng. Bọn hắn tập hợp tám người chi lực, bất luận một người nào cũng có thể từ trên người bảy người khác rất nhanh đạt được thực lực, dùng thực lực của hắn, căn bản không có khả năng đồng thời đối kháng tám người này.

Hắn từ khí thế trên người tám người này có thể phỏng đoán, thực lực từng cái đều ít nhất đạt tới Cửu Kiếp Bán Thần, nếu như tám người chi lực tập hợp trên thân một người, chỉ sợ ít nhất có thể đạt tới danh xưng đảo chủ Đế cấp, huống chi còn có thi thể Đại Thiên Thần kia cung cấp lực lượng.

- Muốn phá hư trận pháp này, quá khó khăn.

Lúc này Tần Phàm cũng có chút ít vô kế khả thi.

Ở trong đại trận, lúc này một đám đảo chủ cảm thấy càng ngày càng khó thụ.

Công kích trong đại trận này trở nên càng ngày càng mạnh, đã có trên mười đảo chủ không phải danh xưng bị trọng thương, thậm chí có một gã Hoàng Cấp đảo chủ phun ra mấy ngụm máu tươi.

Hư ảnh Đại Thiên Thần cực lớn kia, lúc này cũng thời gian dần qua ngưng kết thành hình, vô cùng tôn quý uy nghiêm, bề ngạnh lấy chúng sinh, tựa hồ chúng sinh cũng chỉ là con sâu cái kiến trong mắt hắn.

Ông ông ông ông...

Hấp thu lấy lực lượng đến từ bốn phương tám hướng, bàn tay cực lớn xoay chuyển, Phong Quyển Tần Vân, không gian dĩ nhiên là giống như đập chứa nước sục sôi, không gian loạn lưu như thác nước vấy ra bốn phía, lực lượng hạo hạo dâng dâng, dùng một loại tư thái đủ để diệt sạch thế gian rơi xuống.

Tám Đại Thiên Thần dùng thân thể làm trận, triệu hồi ra Thần uy của Viễn Cổ Đại Thiên Thần, cái thần uy này, là thủ đoạn cường đại mà Đại Thiên Thần trấn áp Nghịch Thần Giả.

Một chương này, chỉ là uy áp cũng đủ để làm cho không gian không chịu nổi rồi.

- A...

Mà ở dưới thần uy khủng bố của Đại Thiên Thần, một đám đảo chủ đều giống như là chân thật cảm nhận được Viễn Cổ Thiên Thần hàng lâm. Những tồn tại này bình thường ở trong Tân Thế Giới có thể nói là một tay che trời, hô phong hoán vũ, hiện tại thoáng cái vậy mà cảm giác được mình trở nên vô cùng nhỏ bé hèn mọn.

Bọn hắn vốn chính là Thần trong mắt phàm nhân tầm thường, nhưng ở dưới Thần uy chính thức của Đại Thiên Thần, bọn hắn lần nữa đã trở thành phàm nhân, cơ hồ muốn quỳ bái.

- Mọi người cố cầm cự, ngàn vạn lần không thể hướng những Dư nghiệt Thiên Thần này khuất phục, nếu không sẽ chỉ tăng cường tín ngưỡng lực của bọn hắn.

Kiểm Thần lớn tiếng nhắc nhở mọi người, thanh âm như là lợi kiếm lăng lệ ác liệt, thoáng cái đem mấy đảo chủ mê mang tỉnh lại.

- Tần Phàm, hẳn đây là làm sao vậy? Như thế nào hắn còn chưa động thủ cứu chúng ta...

Có chút đảo chủ nhìn xem bóng người bên ngoài đại trận kia, nguyên một đám đã có câu oán hận.

1733. Chương 1743: Ta Cũng Không Phải Là Tới Giúp Các Người. (2)

Chương 1743: Ta cũng không phải là tới giúp các người. (2)

- Hiện tại còn phải hỏi, Tần Phàm này căn bản cũng là một trong Dư nghiệt Thiên Thần, thiết thời ta còn đem hi vọng ký thác vào trên người của hắn.

Có vài đảo chủ thấp giọng chửi bới.

- Chờ một chút, Tần Phàm hẳn là nghĩ đến đối sách mà thôi.

Yêu Thần trầm giọng nói ra.

- Trường Thiên, người có phải là có khổ tâm gì hay không, bây giờ quay đầu còn kịp.

Mà Hư Thần lúc này nhìn không được bi thanh hướng bên ngoài đại trận kêu lên, nhìn xem Bạch Trường Thiên có đầy Thiên Thần Trận Văn kia, hẳn cảm giác được lòng như đao cắt.

- Ha ha, quay đầu lại? Trường Thiên Thần, xem ra phụ thân này của ngươi thật đúng là ngây thơ a.

Vân Thiên Thần Trình Khinh Vân cười nói.

- Thật sự là phụ tử tình thâm, để cho người cảm động a.

Thánh Thiên Thần Liễu Tri Thánh trêu tức nói ra.

- Ha ha, phụ thân của ta, đã nhiều năm như vậy, người có thể thấy ta chính thức cười qua chưa? Không thể thu thập Tín Ngưỡng, thực lực của chúng ta không thể chính thức tăng lên, vĩnh viễn cũng khôi phục không được lực lượng lúc trước.

- Thậm chí hôm nay, chúng ta cũng chỉ có thể thông qua thi thể Đại Thiên Thần này đạt được tín ngưỡng lực, cỡ nào thật đáng buồn a! Nếu như người thật sự yêu ta, như vậy sao không buông tha cho phản kháng đầu nhập trận hình Thiên Thần chúng ta, ta có thể cho người làm người thu thập Tín Ngưỡng.

Nhưng Trường Thiên Thần Bạch Trường Thiên lại y nguyên lạnh lùng nhìn xem Hư Thần, cười lạnh nói.

- Trường Thiên Thần, người không phải là mềm lòng đi à nha? Những đảo chủ này một cái cũng không thể lưu lại, nếu không tất thành họa lớn.

Vu Quân Nhạc lạnh giọng nói ra.

- Mềm lòng? Thiên Thần chúng ta cùng nhân loại tầm đó căn bản không có khả năng có cảm tình, chỉ có điều ta cảm thấy được lưu lại một hai đảo chủ giúp chúng ta thu thập Tín Ngưỡng, ngược lại có thể nhanh hơn khuất phục những nhân loại kia mà thôi.

Trường Thiên Thần nhàn nhạt nói.

- Ta phản đối, ban đầu chúng ta đã nói sau khi giết chết những đảo chủ này, sau đó chúng ta sẽ tìm người thay thế bọn hắn trở thành đảo chủ.

Mạnh Thiên Thần Mạnh Cương mở lời nói ra.

- Ta cho rằng cũng không thể lưu lại Hư Thần.

Nữ Thiên Thần Chu Nhược kia lạnh như băng nói ra.

Mấy cái khác cũng đều biểu thị ra phản đối.

- Ồ? Bọn hắn muốn nội chiến sao?

Tần Phàm hơi động một chút.

- Không có cái gọi là, ta cũng không quá đáng là đưa ra ý kiến, các người cảm thấy không lưu liền không lưu là được.

Chỉ tiếc, rất nhanh Bạch Trường Thiên liền y nguyên biểu lộ không có bao nhiêu biến hóa nói, tựa hồ sinh tử của Hư Thần hoàn toàn không hề cùng hắn có quan hệ.

- Những Dư nghiệt Thiên Thần này, thật sự là vô tình.

Tần Phàm ở một bên yên lặng nhìn xem, trong nội tâm bất đắc dĩ hơi có chút cảm thán. Những Thiên Thần này, quả thật là lục thân không nhận. Hắn muốn mượn cái này tìm cơ hội là không thể nào.

Hắn tiếp tục phân tích lên đại trận trước mắt.

- Vậy thì đều giết a, nhanh động thủ, kích phát uy lực lớn nhất.

Sau đó lại nghe thấy Chu Nhược kia lạnh lùng như băng nói ra.

Ông ông ông ông...

Tám Dư nghiệt Thiên Thần cùng nhau phát lực, trong đại trận kia, hư ảnh Đại Thiên Thần có được Thần uy của Viễn Cổ Thiên Thần bỗng nhiên quang mang đại phóng, bàn tay cực lớn bắt đầu hung hăng hướng phía dưới đè xuống, lúc này đây, tất cả công kích đều bị ngưng tụ đến dưới lòng bàn tay này.

Một chưởng này, thoát nhìn giống như là một chưởng muốn diệt thế.

- Quá mạnh mẽ, ngăn cản không nổi rồi...

Nhóm đảo chủ bên trong sớm đã bị đại trận lấy đi không ít thực lực, lúc này quay mắt về phía một chưởng ẩn chứa Thần uy vô thượng, tất cả đảo chủ đều cảm giác được tâm linh run rẩy lên, một loại tuyệt vọng rốt cục không cách nào áp chế bắt đầu lan tràn.

- Ồ?

Mà cũng vào lúc này, Tần Phàm bỗng nhiên là mặt mày ngưng tụ, hắn tựa hồ thấy được đại trận vào lúc này rốt cục sinh ra một tia bùng nổ.

Đây là cơ hội của hắn!

Bồng... bồng... bồng... bồng!

Phân Thần bí kỹ kích phát!

Tứ đại ma thân kích phát!

Bốn đại thần thông kích phát!

Tần Phàm thoáng cái đem mình tăng lên tới trạng thái mạnh nhất.

- Tần Phàm ngươi muốn làm gì, tại đây không cần ngươi hỗ trợ, ngươi ở một bên nhìn xem là tốt rồi.

Thấy vậy, hai mắt Bạch Trường Thiên lạnh lẽo, trong miệng nghiêm nghị hướng hắn quát.

- Ta cũng không phải là tới giúp các ngươi...

Lúc này Tần Phàm nghiêng ngả cười cười, lập tức Ma Tướng nhập vào thân, bốn cánh tay Ma Tướng xuất hiện, sáu cánh tay cùng một chỗ hướng về điểm nào đó trên đại trận công kích mà đi.

Tần Phàm Ma Tướng phụ thể, Tứ đại ma thân kích phát, lúc này thoát nhìn như là Ma Thần.

Mà chứng kiến hắn xuất thủ, vô luận là tám Dư nghiệt Thiên Thần hay là chúng đảo chủ đều ngoài ý muốn cùng kinh ngạc, một phương diện bọn hắn cũng không nghĩ tới Tần Phàm một mực khoanh tay đứng nhìn vậy mà lại đột nhiên ra tay, một mặt khác bọn hắn căn bản không có nghĩ đến Tần Phàm hôm nay sẽ có được thực lực cường đại như vậy, thậm chí có thể thẳng bức đảo chủ cấp cường giả.

Phải biết rằng, trước khi tiến vào Chư Thần chiến trường này, Tần Phàm gần kề chỉ là Lục kiếp Bán Thần mà thôi, hơn nữa còn là Lục kiếp Bán Thần vừa mới đột phá.

Những Dư nghiệt Thiên Thần như Bạch Trường Thiên bọn hắn này, là vì mượn lực lượng của Đại Thiên Thần cùng mấy trăm năm chuẩn bị mới có thể khôi phục đến thực lực bây giờ, Tần Phàm bằng là cái gì?

- Tần Phàm, ngươi muốn làm gì!

Bất quá tuy trong nội tâm vừa sợ vừa giận, nhưng trông thấy Tần Phàm ra tay, Bạch Trường Thiên và đám Dư nghiệt Thiên Thần rất nhanh liền phản ứng đi qua, lập tức là trong miệng quát lớn.

- Không tốt, Tần Phàm này rất có thể không phải Thiên Thần, thằng này một mực giả vờ giả vịt.

Liễu Tri Thánh thì bỗng nhiên tái mặt nói ra.

- Người trước đây không phải cùng hắn tiếp xúc qua sao?

Bạch Trường Thiên chuyển hướng Liễu Tri Thánh, trợn mắt nhìn.

- Hắn không có chính miệng thừa nhận, cũng không có cho thấy trận văn Thiên Thần.

Sắc mặt Liễu Tri Thánh bắt đầu dĩ nhiên nói ra.

Tần Phàm đủ loại biểu hiện, đều có thể nói là nghịch thiên, nhân loại bình thường căn bản không thể nào làm được, nói như vậy, có thể làm được như vậy, chỉ có Thiên Thần mà thôi. Hắn và nhóm đảo chủ đồng dạng, đều cho rằng Tần Phàm là Thiên Thần chuyển sinh.

Bất quá Tần Phàm một mực không có biểu hiện ra đặc thù mà Thiên Thần mới có... Thiên Thần Trần Văn! Nếu như là Thiên Thần, có thể đem Thiên Thần Trần Văn này tùy thời hiện ra ở mặt ngoài làn da, đồng thời đây cũng là có thể đem lực lượng của mình phát huy đến lớn nhất.

- Trách không được sau khi hắn tới nơi này một mực không có biểu hiện ra Thiên Thần trần văn.

Dư nghiệt Thiên Thần khác đều là trên mặt kinh sợ, nguyên một đám nhìn xem Tần Phàm lúc này biến hóa, thời điểm những Thiên Thần bọn hắn đang thi triển lực lượng cường đại nhất đều là có biểu hiện Thiên Thần Trần Văn, một khi phản nộ, Trần Văn kia thoát nhìn càng lộ ra vô cùng dữ tợn.

- Thật có lỗi, ta thật đúng là không phải Dư nghiệt Thiên Thần gì, cũng không có Thiên Thần Trần Văn.

1734. Chương 1744: Tái Chiến Bạch Trường Thiên!

Chương 1744: Tái chiến Bạch Trường Thiên!

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

Lúc này trên mặt Tần Phàm mang một vòng vui vẻ nghiền ngẫm. Sáu cánh tay đồng thời ngưng tụ lực lượng, tụ hợp thành hình hoa sen, sau đó hung hăng đẩy về phía trước, Nguyên Giới chỉ lực cùng Ma chủng chỉ lực toàn thân cuộn cuộn phát ra, hướng về điểm bùng nổ trên đại trận mà hắn quan sát hồi lâu mới phát hiện công tới.

Trước đây hắn một mực không có ra tay, là vì biết rõ đại trận này rất tinh vi cùng cường đại, vì chính là chờ một cơ hội có lợi. Hiện tại tám Thiên Thần này cùng nhau thúc dục thi thể Đại Thiên Thần, để cho hắn bằng vào tri thức đối với trận pháp cũng không tính quá nhiều của mình, đã tìm được điểm bùng nổ của đại trận này.

Oanh!

Sáu cánh tay cùng nhau phát ra công kích cường đại, đã rơi vào phía trên điểm bùng nổ của đại trận kia, làm cho toàn bộ Phong Thần đại trận đều chấn động, thậm chí hư ảnh Đại Thiên Thần cự đại kia cũng nhận lấy ảnh hưởng. Công kích giảm chậm lại, chúng đảo chủ đã nhận được cơ hội thở dốc.

- Thật tốt quá, Tần Phàm hắn quả nhiên không phải Dư nghiệt Thiên Thần! Hơn nữa thực lực của hắn so với trong tưởng tượng của chúng ta còn cao hơn!

Cảm giác được Thiên Thần chân uy hạ thấp, không ít đảo chủ đều kinh hãi.

- Bất quá cái công kích này vẫn là không đủ giúp bọn ta phá vỡ đại trận, những dư nghiệt này chuẩn bị đầy đủ, hoàn toàn chính xác là rất khó đối phó.

Cũng có đảo chủ lo lắng.

- Mọi người an tâm một chút chờ vội, nhất định phải tận lực kiên trì, nói không chừng Tần Phàm sẽ lần nữa cho chúng ta kinh hỉ.

Lúc này Yêu Thần nói ra.

- Không sai, hẳn sáng tạo kỳ tích là không ít.

Nghe được Yêu Thần nói, lúc này chúng đảo chủ mới cảm giác trấn định một tí, tiếp tục cố gắng chống cự lại đại trận công kích.

- Lại đến!

Mà Tần Phàm chứng kiến đại trận này chấn động lên, biết rõ công kích của mình đã có hiệu quả, muốn lần nữa phát động công kích.

- Muốn chết!

Bất quá tám Dư nghiệt Thiên Thần kia tự nhiên sẽ không để cho hắn tiếp tục, Trường Thiên Thần Bạch Trường Thiên hừ lạnh một tiếng, phân ra một bàn tay, mang theo một cỗ lực lượng hạo hạo đặng đặng hóa thành một cột sáng, trực tiếp hướng về Tần Phàm bạo trùng mà đi.

Công kích này nhìn như là tùy ý, nhưng Tần Phàm có thể nhìn ra được trong đó ẩn chứa uy lực so với lúc trước bọn hắn ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến giao thủ không biết mạnh gấp bao nhiêu lần, tầng tầng không gian bị oanh phá, lập tức là hàng lâm tới trước mặt của hắn, làm cho hắn không thể không buông tha cho công kích đại trận.

Bồng!

Lúc này thực lực của Bạch Trường Thiên đã đạt đến Cửu Kiếp Bán Thần, công kích cả hai đụng nhau, Tần Phàm cảm giác được lực trùng kích cường đại đến từ đối phương, làm cho thân thể của hắn lui lại mấy bước.

- Hừ, ngươi còn tưởng rằng ta lúc đầu thật là bại trong tay ngươi sao? Ta chẳng qua là vì không cho những đảo chủ kia hoài nghi mới không có để cho thực lực của mình hoàn toàn thi triển ra mà thôi.

Thấy vậy, Bạch Trường Thiên lạnh lùng nhìn xem Tần Phàm, cười lạnh nói:

- Bất quá còn phải cảm tạ ngươi phối hợp ta diễn tuồng vui này, nếu không lúc này đây chúng ta tiến đến Chư Thần chiến trường sẽ không thuận lợi như vậy.

- Nguyên lai các ngươi có thể nhiều người như vậy tiến tới đây đều là nhờ ta, ta đây càng phải chịu một phần trách nhiệm này rồi.

Nghe vậy, Tần Phàm ổn định thân thể, liếm liếm bờ môi trở nên có chút khô ráo, trong miệng như có ý tứ hàm xúc đáp lại nói ra.

- Chỉ bằng ngươi? Tuy ta không biết hiện tại tại sao ngươi có được thực lực không tệ, nhưng nếu có cần, lúc ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến ta tùy lúc có thể khôi phục thực lực đến Bát kiếp Bán Thần. Hôm nay thông qua Phong Thần đại trận này, thực lực của ta càng là ít nhất có thể so sánh với danh xưng đảo chủ, ngươi căn bản không thể nào là đối thủ của ta, tự tìm đường chết mà thôi.

Sắc mặt Bạch Trường Thiên trầm tức.

- Không thử làm sao biết?

Tần Phàm bình tĩnh nói ra.

- Ngươi đã thử một lần, muốn nữa sẽ dùng tánh mạng làm đại giá.

Bạch Trường Thiên tiếp tục cười lạnh.

- Trường Thiên Thần, không nên cùng hắn nhiều lời nữa, tiếp tục như vậy, Phong Thần đại trận của chúng ta sẽ tiêu hao rất lớn, phải nhanh giải quyết hắn.

Nữ Thiên Thần duy nhất Chu Nhược kia lạnh lùng nói ra, tuy là nữ tử, lại vô tình như băng.

- Đúng vậy a, Trường Thiên Thần, nếu không giao cho ta cũng được, trước đây ta làm bộ thua ở trên tay hần, hiện tại cũng muốn lấy lại danh dự đây này.

Trình Kinh Vân đã từng thua ở trong tay Tần Phàm cũng cười nói, lúc này bởi vì Phong Thần đại trận, thực lực của hần tự nhiên cũng là tăng nhiều, Trận Văn dữ tợn cười rộ lên càng lộ ra âm trầm khủng bố.

- Vẫn là để ta đến đi, tiểu tử này không có đơn giản như vậy, các người hảo hảo duy trì trận pháp là được, chờ ta giải quyết tiểu tử này, sau đó lại thúc dục Thiên Thần chân uy thu thập những đảo chủ này.

Bạch Trường Thiên nhướng mày nói ra, sau đó hai mắt như kiếm lạnh lùng bắn về phía Tần Phàm:

- Người đã tự tìm đường chết, vậy trước tiên giải quyết người là tốt rồi.

Vù vù vù vù vù...

Lập tức vàng sáng trên người hần vừa để xuống, cả người như là Chiến Thần hàng lâm, hào quang trùng thiên, lúc này tia sáng kia càng ngày càng chói mắt, để cho người không thể nhìn thẳng, ở trên không thậm chí ngay cả ánh mặt trời cũng hoàn toàn bị che dấu, hơn nữa thời gian dần qua đang ngưng kết lấy.

Bồng!

Cuối cùng cái kim quang này bốc lên đến giữa không trung, ngưng tụ thành một Liệt Dương vô cùng cự đại, kim quang bên trong Liệt Dương này còn mang theo một loại hào quang Thất Thái Lưu Ly thần bí cường đại, thần quang hiện ra, uy nghiêm thần thánh, như là Thiên Phật.

- Một chiêu này tuy là cái gọi là thần kỹ của nhân loại các người, bắt quá để cho ta cải tạo một phen, uy lực coi như là không tệ.

Bạch Trường Thiên lạnh lùng nhìn xem Tần Phàm, trong miệng mang theo một tia trêu tức nói ra, theo ngón tay hần như là Thảm Phán hướng về dưới phát ra.

- Lưu Ly Liệt Dương!

Theo tay vung lên, thoải mái mà thi triển thần kỹ, lúc này đây Bạch Trường Thiên khổng chế thần kỹ này so với lúc Thần Đảo Thiên Tài Chiến không biết cường đại hơn bao nhiêu lần, ngón tay nhẹ nhàng hướng phía dưới chú xuống, Liệt Dương kia hạo hạo đặng đặng từ trên trời giáng xuống, một mực hướng về Tần Phàm đánh xuống.

Thần quang hiện ra.

Lúc này đây thần quang kia là thần quang chân chính, Thất Thái sáng chói, trong mơ hồ còn có huyền âm mù mịt, mang theo thần lực của Thiên Thần cuộn cuộn, để cho phàm nhân khó có thể nhìn thẳng.

- Bạch Trường Thiên này vậy mà trở nên mạnh như vậy rồi.

Không ít đảo chủ đều kinh ngạc, trình độ uy lực của công kích này, thậm chí là đảo chủ tầm thường cũng cảm giác được mình khó có thể chịu đựng được.

- Đúng vậy a, hơn nữa đây chỉ là một chiêu tùy ý mà thôi, cũng đã siêu việt uy lực thần kỹ tầm thường, những Thiên Thần yêu nghiệt này quá kinh khủng.

Có đảo chủ thậm chí có chút ít kinh ngạc đến ngây người, thi triển thần kỹ cũng phải cần có thời gian dài, nhưng hôm nay Bạch Trường Thiên nhẹ nhõm liền thi triển đi ra.

1735. Chương 1745: Cảm Ứng Thần Lực. (1)

Chương 1745: Cảm ứng thần lực. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Đây là cùng Phong Thần đại trận có quan hệ, Phong Thần đại trận này thậm chí ngay cả bảy mươi hai đảo chủ chúng ta cũng thúc thủ vô sách, có thể nghĩ mạnh đến bao nhiêu.

Có đảo chủ trầm giọng phân tích nói.

- Hiện tại Tàn Phàm tạm thời kéo bọn hắn lại, để cho bọn hắn không cách nào tiếp tục thúc dục Đại Thiên Thần chân uy, chúng ta phải thừa cơ hội này tìm ra thi thể của Đại Thiên Thần phá hư nó, như vậy Tàn Phàm muốn phá vỡ đại trận này cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nguyên Hoàng thì là nói ra.

- Đại Thiên Thần này cũng quá mạnh rồi, đây là gần cách nhiều năm như vậy, lại vẫn có uy lực như thế này, nếu thật sự là Đại Thiên Thần hàng lâm, nhân loại chúng ta còn có thể sống sao? (.

Nguyên một đám đảo chủ đều kinh hãi.

- Kỳ thật Nhân Thần cường giả của chúng ta cũng có thể chống lại cùng Đại Thiên Thần, chỉ là bởi vì sau Chư Thần cuộc chiến, thế giới loài người chúng ta tan vỡ, cho nên dù cho chúng ta trở thành đảo chủ cấp cường giả, nhưng mà không còn thực lực của Viễn Cổ thời đại nữa, về phần Nhân Thần cường giả, càng là không thể sinh ra.

Thư Thánh nói ra.

Long long long long...

Bên ngoài Phong Thần đại trận.

Quay mắt về phía Liệt Dương nhìn như chậm chạp, nhưng thực tế thoáng qua là rơi xuống trên đỉnh đầu, lúc này hai mắt Tàn Phàm ngưng lại.

Hắn làm sao không có cảm giác đến một chiêu thần kỹ này của Bạch Trường Thiên tăng cường, nhưng đến lúc này cũng chỉ có thể là kiên trì đón lấy.

- Dùng thực lực của ta bây giờ, nếu như là thần kỹ tầm thường thừa nhận xuống là không có vấn đề gì, nhưng hiện tại một chiêu này của Bạch Trường Thiên mang theo Thiên Thần thần lực chính thức, còn có Phong Thần đại trận trợ giúp, chỉ sợ không dễ dàng ứng phó như vậy.

Hắn nhìn xem Lưu Ly Liệt Dương này rơi xuống, sáu cánh tay cùng nhau giơ lên, dùng một loại xu thế nắm thiên, đột nhiên giơ lên.

Bất quá hắn cũng có dã tâm, chính là vì một chiêu này của Bạch Trường Thiên ẩn chứa Thiên Thần thần lực chính thức, hắn mới mạo hiểm khoảng cách gần cảm thụ một phen.

Hắn muốn mượn cái này ngộ ra thần lực!

Lưu Ly Liệt Dương phẳng phất giống như là đến từ vũ trụ, mang theo một loại ma sát chấn động kịch liệt, những nơi đi qua, không gian kia đều như là hồ nước không ngừng đẩy ra, một mảnh vết nứt không gian dài hẹp nhìn thấy mà giật mình, không người nào dám đơn giản tới gần.

Mà Tàn Phàm lại ở trong đó!

Hai mắt hắn ngưng lại nhìn xem Liệt Dương kia rơi xuống, sáu cánh tay cùng nhau giơ lên, sáu bàn tay song song ngưng tụ thành hình hoa sen.

Hung hăng nâng lên!

Tê tê tê tê...

Bên trong Liệt Dương, thần quang không ngừng tách ra, trong đó ẩn chứa năng lượng cùng áp lực cường đại, trên sáu cánh tay của Tàn Phàm không ngừng truyền đến một loại áp lực cường đại, nếu không phải lúc này hắn có bốn đại thần thông hộ thể, Tứ đại ma thân kích phát toàn bộ, một cái đối mặt chỉ sợ sẽ bị Lưu Ly Liệt Dương này triển thành phần vụn, tuy là như thế, nhưng vết nứt không gian đặt ở phía trên thân thể của hắn, máu tươi vẫn là không ngừng ở trong đó hướng về bốn phương tám hướng chảy ra mà ra.

Có thể tưởng tượng, nếu thay đổi Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cường giả, ở dưới công kích như vậy, chỉ sợ cũng khó có thể may mắn còn sống sót. Loại công kích trình độ này, ngay cả đảo chủ cấp cường giả cũng kiêng kị không thôi.

Một màn như vậy, đầy đủ lay động nhân tâm, ở đây ánh mắt từng đảo chủ đều không khỏi chăm chú nhìn chăm chăm vào bóng người đơn bạc kia, trong đôi mắt đều cảm giác được không thể tưởng tượng nổi. Cứ như vậy dùng khí lực thân thể, khoảng cách gần nghênh đón một chiêu này, dù là thay đổi Hoàng Cấp đảo chủ cường giả ở đây, cũng chưa chắc có mấy người dám như thế.

Nếu chỉ luận cường độ khí lực, Hoàng Cấp đảo chủ cũng so ra kém Tần Phàm.

Kỳ thật lúc này Tần Phàm cũng cảm giác được có chút gian nan, dù sao hẳn lúc này cơ hồ là không có sử dụng vũ kỹ gì, chỉ dựa vào khí lực thân thể đi nghênh đón Thiên Thần thực lực có thể so với đảo chủ cường giả thi triển thần kỹ, hơn nữa còn ẩn chứa thần lực công kích, có thể thấy được chỗ khủng bố của nó.

Long long long...

Áp lực cường đại từ trên trời giáng xuống, Tần Phàm có thể cảm giác được đại địa dưới chân mình đang không ngừng lún xuống, hai chân hẳn lúc này tựa hồ cũng muốn hoàn toàn lâm vào trong đất bùn.

Đặc biệt là thần lực đến từ bên trong Lưu Ly Liệt Dương kia, hẳn cảm giác được đối với mình có lực áp chế rất mạnh, thậm chí làm cho Nguyên Giới chi lực trong thân thể của hắn lúc này cũng có chút nhận lấy áp chế, có chút vận chuyển không thông. Nếu không phải bởi vì hắn có lực lượng Ma chủng ủng hộ, chỉ sợ cũng kiên trì không nổi.

Nhưng mà, ý chí chiến đấu bất khuất trong đôi mắt hắn lại không có giảm bớt chút nào.

Hai tay đem hết toàn lực chống đỡ Liệt Dương này, đến cuối cùng, lân giáp của Tứ đại ma thân trên người, mỗi một mảnh đã bắt đầu chậm rãi chảy ra huyết thủy Kim Sắc, nhưng hắn còn không có buông tha cho, hơn nữa hắn biết rõ mình đang làm cái gì.

Long long long.

Thần lực kia không ngừng trùng kích lấy khí lực của hắn, đã có lực phá hoại khủng bố. Đồng thời cũng làm cho hắn rõ ràng cảm nhận được lực lượng của Thiên Thần này.

Ông ông ông ông...

- Cái này là thần lực!

Ma chủng trong cơ thể Tần Phàm cũng lập tức khê chấn động, khi phân tích thần lực trùng kích lấy đến từ đối phương, hôm nay hắn đối với cảm ứng thần lực, so với cảm ứng thần lực của Lôi Thần cùng cảm ứng bên trong Thần Thạch thì có hiệu quả tốt hơn nhiều lắm.

- Tiểu tạp chủng, thật không ngờ khinh thị ta như vậy, ngươi cho rằng ngươi chống đỡ được sao?

Mà lúc này Bạch Trường Thiên trông thấy Tần Phàm dĩ nhiên là trực tiếp dùng khí lực thân thể đi nghênh đón công kích của mình, không khỏi cảm thấy một loại bị miệt thị vũ nhục, lập tức trên mặt tức giận lên.

- Đi chết đi!

Lại thấy hắn vùng tay lên, Lưu Ly Liệt Dương kia liền như là đạn hạt nhân nổ tung đi ra, sinh ra kích động cuối cùng.

Vào lúc đó lực lượng cuối cùng của thần kỹ này bộc phát, sinh ra uy lực không thể nghi ngờ là vô cùng khủng bố, mắt thấy một màn này, trong lòng nhóm đảo chủ đều không khỏi tim đập mạnh một cú, tựa hồ là thấy được tràng diện Tần Phàm huyết nhục bay tứ tung.

Bất quá bốn đại thần thông hóa thành hư ảnh Tứ đại Ma Tôn phù hiện ở trên người của hắn. Cái bạo tạc khủng bố này Tần Phàm lại ngạnh sanh thừa nhận được rồi!

Tuy từ trong đó bộc phát ra năng lượng thập phần khủng bố, nhưng mà vào lúc này hắn cũng có thể càng thêm rõ ràng cảm giác được quy tắc thần lực trong đó. Hắn cảm thấy trong cơ thể mình ẩn ẩn có một loại lực lượng mới bắt đầu sinh ra.

Đó là một loại cảm giác quen thuộc, tựa hồ hần từ lúc nào đó đã từng nắm giữ qua loại lực lượng này, cho nên hôm nay mới có thể ở dưới Thần lực của Bạch Trường Thiên, so với những người khác lại càng dễ dàng cảm ứng được đến.

Oanh!

- Còn thiếu một ít.

1736. Chương 1746: Cảm Ứng Thần Lực. (2)

Chương 1746: Cảm ứng thần lực. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Mà khi uy lực của Lưu Ly Liệt Dương kia hoàn toàn biến mất, quá trình cảm ứng của Tần Phàm bị cắt đứt, vì vậy hần ngẩng đầu nhìn Bạch Trường Thiên, lần nữa là khiêu khích nói ra:

- Chẳng lẽ những cái gọi là Thiên Thần các ngươi, cũng chỉ có một chút sức mạnh như vậy sao? Cái này là cái gọi là lực lượng của thần sao? Thật là làm cho người quá thất vọng rồi.

- Ngươi nói cái gì?

Nghe vậy, Bạch Trường Thiên quả nhiên là lập tức bị chọc giận, hai mắt màu đỏ tươi của hần nhìn xem Tần Phàm, Thiên Thần Trần Văn lạnh lùng thần bí trên mặt kia vận vẹo lên.

- Ta không phải nói rất rõ ràng sao? Ta nói những Thiên Thần các ngươi thật sự rất yếu, ta nghĩ các ngươi vì lúc này đây mà chuẩn bị hồi lâu đi à nha? Ta đến qua cung điện dưới mặt đất mà các ngươi kiến thành ở chỗ này, đáng thương các ngươi nhỏ yếu, chỉ có thể tốn hao thời gian dài ở trên một cỗ thi thể. Nếu như không phải bằng vào Phong Thần đại trận, còn có thi thể Viễn Cổ chó chết kia, ta nghĩ các ngươi ngay cả một đảo chủ cũng đối kháng không được a?

Nhưng Tần Phàm lại bình tĩnh tới bốn mắt nhìn nhau, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói:

- Liền từ thần lực vừa rồi ẩn chứa trong công kích của ngươi xem ra, thần lực của các ngươi thật là nhược đến đáng thương.

Hần muốn đối phương sử dụng thần lực càng mạnh hơn nữa, để cho hần có thể càng thêm rõ ràng cảm ứng được thần lực này tồn tại.

- Muốn chết!

Trên mặt Bạch Trường Thiên đã hoàn toàn chuyển hóa thành tái nhợt dữ tợn vô cùng, phẳng phất như muốn nhắm người mà phê. Tần Phàm nói, kỳ thật đúng là chỗ đau của những Dư nghiệt Thiên Thần bọn hần, sau khi Thiên Thần chiến bại trong Chư Thần đại chiến, bọn hần cơ hồ là không thể thu thập tín ngưỡng lực của nhân loại, cho nên thần lực của bọn hần hoàn toàn chính xác là rất nhỏ yếu!

Gần kề chỉ có thể dựa vào thời xa xưa còn sót lại mà thôi!

Bất quá thần lực lưu lại ở trong thi thể Đại Thiên Thần là cực kỳ khổng lồ, bọn hần thông qua một ít thủ đoạn đem lực lượng Trần Văn lưu lại trên thi hài đều kích phát ra, hơn nữa còn thu thập thần lực lưu lại ở từng nơi hẻo lánh trong Chư Thần chiến trường còn sót lại, lại thông qua Phong Thần đại trận này, có thể chuyển dời đến trên người từng cái bọn hần sử dụng.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân vì sao lúc này đây bọn hần chuẩn bị trên mấy trăm năm, bởi vì bọn hần phải nhờ đến Viễn Cổ chiến trường này mới có thể khôi phục được lực lượng lúc trước. Đương nhiên, bọn hần cũng có thể tu luyện giống như nhân loại, bất quá hiện tại bản thân nhân loại nhận lấy hạn chế, như những đảo chủ kia cũng không có cách nào so sánh với những cường giả thời xa xưa.

Huống hồ bọn hắc muốn giống nhân loại theo khuôn phép cũ tu luyện như vậy, một mặt là tổn hao thời gian rất dài, một phương diện khác là phải thừa nhận phong hiểm bạo lộ.

- Trường Thiên Thần, không nên nhiều lời cùng hắc, những người bên trong kia hiện tại tựa hồ là đang tìm kiếm lấy thi thể Đại Thiên Thần rồi, ngươi nhất định phải nhanh giải quyết hắc.

Bỗng nhiên thanh âm của Liễu Tri Thánh vang lên, tựa hồ bắt đầu có chút vội vàng xao động.

- Trường Thiên Thần, mượn nhờ lực lượng của Phong Thần đại trận a.

Nữ Thiên Thần Chu Nhược kia cũng nói.

- Tốt, đã như vậy, vậy hãy để cho ta trực tiếp giải quyết tiểu súc sanh này.

Sắc mặt Bạch Trường Thiên lạnh lùng, cười lạnh nhìn xem Tần Phàm.

Ầm ầm!

Tiếp theo trong nháy mắt, hắc vươn một chưởng, phía trên năm ngón tay không ngừng tràn ra hào quang.

Một loại lực lượng thần bí cường đại bắt đầu ở trên mỗi một ngón tay hắc rất nhanh sinh sôi. Như là mặt trời chói mắt giữa trưa, đến mức làm cho người khó có thể nhìn thẳng, mà hào quang trên người hắc tỏa sáng, có thể chứng kiến từ trong đại trận có lực lượng cuộn cuộn không ngừng truyền vào trong cơ thể hắc.

- Đây đều là người tự tìm, người sẽ bị chết thập phần thâm!

Lúc này Bạch Trường Thiên tá trợ lấy đại trận chi uy, có thể nói là lực lượng hắc là thao thao bất tuyệt, Trận Văn bên ngoài thân không ngừng lóe ra. Đó là dấu hiệu lực lượng phát huy đến mức tận cùng.

- Ta chờ đây.

Trên mặt Tần Phàm lạnh nhạt tự nhiên, bất quá kỳ thật trong lòng của hắc cũng đã âm thầm chuẩn bị, âm thầm nuốt đan dược vào khôi phục thương thế, một bên không ngừng thúc dục bốn đại thần thông phòng hộ, mỗi một tế bào thân thể đều đang chuẩn bị lấy.

Ầm ầm!

Một tiếng chấn động từ trên bầu trời truyền đến, tiểu mặt trời trong tay Bạch Trường Thiên kia một mực trưởng lớn, thành một ngọn núi Kim Sắc khổng lồ, Tần Phàm có thể cảm giác được thần lực ẩn chứa trong đó cực kỳ khủng bố, uy lực ngập trời.

- Đi!

Sau đó năm ngón tay kia bị hắc nhẹ nhàng nhấn một cái, như là mặt trời lặn trực tiếp chìm vào trong không gian như nước.

Chỉ chớp lát, tòa Kim Sắc thần lực này liền trực tiếp xuyên việt không gian, đáp xuống đến đỉnh đầu Tần Phàm không quá 10m.

Oanh oanh liệt liệt.

Cường hoành trấn áp.

Vù vù vù hô...

Năm ngón tay Kim Sơn này không ngừng đáp xuống, tiếng gió xé tai, không gian tầng tầng đẩy ra, ở thời khắc này, Tần Phàm chẳng biết tại sao bỗng nhiên nhớ tới tình cảnh Tôn hầu tử bị Ngũ Chỉ sơn trấn áp trên địa cầu, đúng là như hiện tại, hắc ở dưới năm ngón tay này, cảm giác được không chỗ có thể trốn.

Đương nhiên, hắc căn bản cũng không có nghĩ tới muốn chạy trốn.

Cảm giác được trong kim sơn ẩn chứa thần lực cường đại, trên mặt hắc lộ ra chăm chỉ chi sắc.

Rầm rầm...

Thời điểm năm ngón tay Kim Sơn sắp hoàn toàn che ở trên người hắn, hắn đem tất cả Thần Thạch trước đây lấy được toàn bộ đổ ra, trọn vẹn là mấy chục khối Thần Thạch, từng cái lơ lửng ở xung quanh thân thể của hắn, xoay tròn lấy.

- Nhiều Thần Thạch như vậy! Hắn tại sao có thể có nhiều Thần Thạch như vậy?

Chúng đảo chủ không khỏi khiếp sợ, phải biết rằng những đảo chủ bọn hắn thậm chí có những người tiến đến đây lâu như vậy, ngay cả một khối Thần Thạch cũng còn không có tìm được.

- Những Thần Thạch này chính là dùng để cảm ứng thần lực, hắn đây là muốn dùng làm gì?

Cũng có đảo chủ nghi hoặc, những đảo chủ bọn hắn muốn cảm ứng thần lực đều rất cực khổ, ngắn thì tốn hao mấy ngày mấy tháng, lâu là tốn hao mấy năm mấy chục năm, nhưng cho tới bây giờ không có người thử qua loại phương pháp như Tần Phàm này.

Cái này một mặt là cực ít người có được thần lực mạnh cùng nhiều Thần Thạch như vậy, một phương diện khác căn bản không có người dám bốc lên nguy hiểm lớn như vậy.

- Bằng thứ này có thể chống đỡ được công kích của ta sao?

Bạch Trường Thiên cũng không rõ ràng cho lắm, nhưng đối với mình rất có tự tin, chỉ là cười lạnh tăng cường lấy công kích.

Ông ông ông ông.

Năm ngón tay Kim Sắc trực tiếp trấn áp mà xuống, rất nhanh liền hoàn toàn thôn phệ Tần Phàm ở bên trong thần quang nồng đậm, chỉ nhìn thấy quang mang màu vàng kia không ngừng lập lòe, nhưng căn bản đã nhìn không tới thân ảnh Tần Phàm rồi.

Tần Phàm tự nhiên thập phần tinh tường mình đang làm gì, lúc này hắn là muốn mượn nhờ thần lực ẩn chứa trong công kích của Bạch Trường Thiên cùng Thần Thạch chi trợ, một lần hành động cảm ứng được thần lực huyền bí.

1737. Chương 1747: Ngũ Sắc Thực Vật Bên Trong Nguyên Giới. (1)

Chương 1747: Ngũ sắc thực vật bên trong Nguyên Giới. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

vipvanda :

Chương 1747: Ngũ sắc thực vật bên trong Nguyên Giới. (1)

Oanh!

Thời gian chậm rãi đi qua, thời gian tựa hồ không dài, nhưng từng đảo chủ đều cảm giác được khẩn trương bất an, thẳng đến nghe một tiếng bạo tạc, không ít đảo chủ đều là thần sắc biến đổi, cho rằng Tần Phàm đã chết trong đó.

- Ha ha, các vị Thiên Thần, thật sự là cảm ơn trợ giúp của các người rồi.

Bất quá lúc này, tiếng cười hưng phấn của Tần Phàm lại bỗng nhiên ở trong đó truyền ra, xuyên vân xông lên trời, làm cho tất cả mọi người không khỏi khê giật mình.

Ở dưới năm ngón tay kim sơn cường đại khủng bố kia, cả người Tần Phàm đều bị trấn áp ở trong đó, bên ngoài thoạt nhìn, chỉ còn lại có kim quang nồng đậm, thần quang sáng chói, ngay cả bóng người cũng đã nhìn không tới.

Mọi người cơ hồ đều cho là hắn đã không có khả năng xoay người.

Lúc này Bạch Trường Thiên cùng chúng Thiên Thần đã lộ ra vui vẻ tàn nhẫn.

Nhưng mà, cũng vào lúc này, tiếng cười hưng phấn kia lại bỗng nhiên ở trong đó truyền đến.

Chúng đảo chủ giết mình.

Chúng Thiên Thần cũng giết mình.

- Tần Phàm còn chưa có chết?

Nguyên một đám đảo chủ đều là ngoài ý muốn cùng kinh hãi, vốn bọn hắn cho rằng lúc này đây hi vọng cuối cùng của bọn hắn đã dập tắt, bây giờ nghe đến thanh âm này, không thể nghi ngờ là làm cho tinh thần bọn hắn chấn động lẫn nữa.

- Không chỉ có không có chết, hơn nữa tựa hồ còn chiếm được chỗ tốt gì.

Có đảo chủ thì từ trong tiếng cười hưng phấn của Tần Phàm suy đoán nói ra.

- Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Cuối cùng giống như trông thấy hắn lấy ra rất nhiều Thần Thạch, không biết là có tác dụng gì, vậy mà có thể làm cho hắn cuối cùng vượt qua một kiếp này.

Có Đảo chủ thì không rõ ràng cho lắm.

- Hắn hiện tại còn không có thoát ly hiểm cảnh, có phải vui vẻ quá sớm hay không?

Cũng có đảo chủ lại lo lắng.

Tuy nghe được tiếng cười của Tần Phàm, nhưng lúc này Tần Phàm còn bị trấn áp ở giữa kim quang không có giấy giụa đi ra.

- Vùng vẫy giãy chết mà thôi.

Mà nghe được tiếng cười của Tần Phàm, Bạch Trường Thiên vốn là thần sắc lạnh lẽo, sau đó hừ lạnh một tiếng nói ra, chỉ thấy cánh tay hắn huy động lẫn nữa, một cỗ thần lực cuộn cuộn từ trong Phong Thần đại trận lao ra, lẫn nữa điệp gia đến trên năm ngón tay.

Long long long...

Năm ngón tay Kim Sơn này không ngừng phát ra tiếng nổ huyền bí, sau đó sơn thể lỏng lẻo nga nga kia không ngừng hướng về phía dưới áp buộc, tựa hồ là muốn trực tiếp đè nát Tần Phàm.

Ở dưới năm ngón tay kim sơn kia, lúc này Tần Phàm cảm giác được mình đang đứng ở bên trong một loại lột xác.

Năm ngón tay Kim Sơn này uy lực hoàn toàn chính xác thập phần khủng bố, nhưng mà ở dưới loại tình hình này, hắn lại cảm giác được Ma chủng của mình lúc này bị áp bức cực hạn, bắt đầu chuyển động. Cái kia ẩn núp ở chỗ sâu trong Ma chủng tựa hồ trời sinh đối với thần lực có một loại phản kháng rất mạnh, Bạch Trường Thiên thì triển thần lực càng cường, cái kia kích phát Ma chủng chi lực sẽ càng cường.

Bởi như vậy, Ma chủng thần thông cùng ma thân của Tần Phàm đều được đến cường hóa lớn nhất, lực phòng ngự cùng khôi phục sức khỏe đều gia tăng lên rất lớn.

Tuy thân thể của hắn cũng bị lực lượng trong đó kích thương không ngừng. Nhưng lực lượng thần thông không ngừng quán quanh toàn thân. Đặc biệt là Thanh Long thần thông, chỉ cần không phải một lần qua hoàn toàn hủy diệt khí lực của hắn, thì rất nhanh liền có thể để cho hắn khôi phục lại. Cái này kỳ thật ở lúc trước thời điểm hắn đột phá đến Lục kiếp Bán Thần đã thử qua rồi.

Hắn bị Phệ Hồn kim lôi kia đánh đến cơ hồ nghiền nát, nhưng sau khi cảm ứng được Thanh Long thần thông, lại vạn mộc trọng sinh, lẫn nữa khôi phục như lúc ban đầu.

Hiện tại cũng giống như vậy, tuy hắn cảm giác được thân thể của mình đang không ngừng bị phá hư, nhưng không có lo lắng tính mạng, vì vậy liền tập trung cảm ứng thần lực.

Có thần lực tự nhiên thúc dục, hấn tá trợ lấy Thần Thạch không ngừng cảm ngộ, ần ần tầm đó hấn tựa hồ cảm giác được ở chỗ sâu trong trí nhớ của mình có nhiều thứ thời gian dần qua hiển hiện đi ra, loại cảm giác quen thuộc kia làm cho hấn đã bàng hoàng lại ngạc nhiên.

Cũng theo một loại cảm giác quen thuộc này, hấn rất nhanh cảm ứng đến, lĩnh ngộ lấy, đạt được, hấn cảm giác được tinh thần lực của mình lần nữa đã lấy được một lần tăng lên.

Mà tốc độ cảm ứng càng nhanh, Thần Thạch tiêu hao cũng càng nhanh.

Rốt cục, thời điểm còn thừa lại ba khối Thần Thạch cuối cùng.

Ba.

Tần Phàm bỗng nhiên cảm giác được bên trong Nguyên Giới của mình, tựa hồ vào lúc này truyền đến một tiếng vang thanh thúy, sau đó toàn bộ Nguyên Giới tựa hồ là trong nháy mắt này đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Ngũ Hành nguyên tố không ngừng vận chuyển. Sơn thủy rừng rậm đại địa, còn có mặt trời ở trên bầu trời có lẽ đã muốn hoàn toàn thành hình. Vào lúc đó bỗng nhiên biểu hiện ra một đồ vật thần bí kín bí.

Vật này không có cách nào trông thấy, nhưng cũng có thể chân thật cảm giác được nó tồn tại.

- Cái này là thần lực sao?

Trong nội tâm Tần Phàm kích động, hấn rốt cục cảm ứng được thứ này rồi, bất quá hiện tại xem ra cái này còn không phải thần lực hoàn toàn, tuy tính chất lực lượng thấp phần tương tự như thần lực của Bạch Trường Thiên, thần lực của Lôi Thần, nhưng lại có chút bất đồng.

Hoặc là nói, hiện tại thần lực của Tần Phàm tựa hồ chỉ là tồn tại ở giai đoạn chưa thành thực.

Bất quá Tần Phàm có thể cảm giác được loại lực lượng này so với lực lượng Nguyên Giới của hấn thì mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa dùng để điều khiển Phiến Thiên Ấn hấn là không có bất cứ vấn đề gì.

- Đúng rồi, vừa rồi ta nghe được một tiếng nổ kia là cái gì?

Sau đó trong nội tâm hấn bỗng nhiên lại khẽ động, thần thức ở trong Nguyên Giới sư tầm lấy. Hấn ần ần cảm giác mình sở dĩ có thể hấp thu đến thần lực bên trong Thần Thạch, hấn là có quan hệ cùng một tiếng nổ này.

Đã tìm được.

Rốt cục, ở địa phương Ngũ Hành nguyên tố giao hội nồng nặc nhất trong Nguyên Giới, hấn đã tìm được ngọn nguồn.

Đó là một cây thực vật ngũ sắc thần bí chỉ cao có ba thước, cây thực vật này tổng cộng có năm phiến lá màu sắc bất đồng, theo thứ tự là đại biểu cho Ngũ Hành nguyên tố, Kim mà vàng ròng, Mộc màu xanh lá, Thủy màu lam, Hỏa hồng sắc, Thổ màu vàng đất.

Trong đó bốn phiến lá cây Mộc màu xanh lá, Thủy màu lam, Hỏa hồng sắc, Thổ màu vàng đất thoát nhìn càng thêm thành thực, có lẽ đã là trưởng thành, mà lá cây Kim Sắc thoát nhìn hơi đơn bạc, so với bốn phiến khác thì nhỏ hơn rất nhiều.

Mà ở trên ngọn ngũ sắc thực vật này lại thai nghén một Thần Quả hỗn hợp ngũ sắc huyền bí, thượng diện có hào quang trong suốt tản ra, Ngũ Hành nguyên tố như là tiểu Tinh Linh quần quanh, làm nổi bật ra một loại tình cảnh hài hòa mà tự nhiên.

Tần Phàm suy đoán, có lẽ vừa rồi là cây ngũ sắc thực vật này chui từ dưới đất lên, cho nên mới phát ra tiếng vang thanh thúy này.

Lúc này, ngũ sắc thực vật kia tựa hồ còn chậm chạp tản ra một loại khí đặc thù, cũng là loại khí này, hiện đầy toàn bộ Nguyên Giới.

1738. Chương 1748: Ngũ Sắc Thực Vật Bên Trong Nguyên Giới. (2)

Chương 1748: Ngũ sắc thực vật bên trong Nguyên Giới. (2)

- Cuối cùng là cái gì?

Tần Phàm hết sức ngạc nhiên, chính là bởi vì cây ngũ sắc thực vật này xuất hiện, làm cho hắn cảm ứng được thần lực. Lòng của hắn lúc này đắm chìm ở bên trong gốc cây ngũ sắc thực vật này, thậm chí quên nắm ngón tay Kim Sơn trấn áp ở trên đầu của mình.

Cái cây thực vật này, chính là vì hắn cảm ứng Thần Thạch mà sinh, mà thần lực lại từ trong đó phát ra.

Đặc biệt là Thần Quả ngũ sắc kia, lại để cho Tần Phàm cảm giác được càng thêm thần bí, tựa hồ bên trong trái cây này ẩn chứa lực lượng huyền bí nhất, chỉ cần nắm giữ nó, thần lực của hắn sẽ thành thực, trở nên càng cường đại hơn, thậm chí quan hệ đến toàn bộ Nguyên Giới của hắn lộ xác.

- Không biết người còn chưa từng cảm ứng được thần lực, trong Nguyên Giới có xuất hiện một cây ngũ sắc thực vật như vậy không?

Trong lòng của hắn không khỏi nghĩ nói, bất quá tạm thời không có đáp án.

Ở bên ngoài.

Trông thấy Tần Phàm bị trấn áp ở dưới năm ngón tay Kim Sơn của mình, lại vẫn như là bình yên vô sự, lúc này sắc mặt Bạch Trường Thiên không khỏi trở nên âm trầm, hắn lại lần nữa hung hăng cúi xuống, từ trong Phong Thần đại trận mượn ra một cỗ lực lượng mới.

Rầm rầm rầm!

Lúc này năm ngón tay Kim Sơn kia không ngừng trường đại, lực lượng ẩn chứa trong đó, tựa hồ mắt thường cũng có thể nhìn thấy rõ ràng, nhóm đảo chủ chứng kiến đều không khỏi sinh ra một cảm giác hãi hùng khiếp vía, công kích như vậy dù là Hoàng Cấp đảo chủ cũng không chịu nổi, thậm chí Đế cấp đảo chủ cũng kiêng kỵ không thôi.

- Tần Phàm hắn đến tột cùng là làm sao vậy? Tại sao lại bất động rồi hả?

Có đảo chủ vì Tần Phàm vô cùng lo lắng, dù sao an nguy của hắn cũng quan hệ đến an nguy của bọn hắn.

- Vừa rồi một tiếng cười kia, tựa hồ là hắn có chỗ đột phá, mà bây giờ là đắm chìm ở bên trong một loại đột phá.

Yêu Thần có chút tập trung tư tưởng suy nghĩ, sau đó trong miệng trầm giọng nói ra:

- Ta nhìn thấy mấy chục khối Thần Thạch vừa rồi lơ lửng ở bên cạnh hắn kia chỉ còn lại ba khối, nếu như ta không có đoán sai, hắn hẳn là đã cảm ứng được thần lực rồi.

- Cảm ứng được thần lực rồi hả? Điều này sao có thể... tuy hắn lấy được không ít Thần Thạch, nhưng chỉ dựa vào thời gian ngắn ngủi như vừa rồi?

Nghe vậy, một đám đảo chủ đều kinh ngạc không thôi. Bọn hắn những người này, sau khi đạt được Thần Thạch không biết đã bao lâu, chỉ có hạn mấy vị ngộ được thần lực mà thôi.

Mà mấy vị ngộ được thần lực này, cũng đều là sau khi tiến vào Chư Thần chiến trường mấy lần, sau đó lại trải qua mấy năm mới thành công cảm ứng ra. Vừa rồi thời gian Tần Phàm trải qua, chỉ sợ còn chưa đủ một phút đồng hồ, dĩ nhiên đã cảm ứng ra thần lực, cái này khiến nhóm đảo chủ có chút khó có thể tin.

- Ha ha, thay đổi các ngươi, ai dám ở dưới thần lực công kích như vậy của dư nghiệt cảm ứng thần lực? Hơn nữa sự tình phát sinh ở trên người Tần Phàm, có thể nói kỳ tích còn thiếu sao?

Nhưng Yêu Thần lại bỗng nhiên nở nụ cười, bởi vì Tần Phàm dẫn dắt Bạch Trường Thiên cùng lực lượng của Phong Thần đại trận, bọn hắn lúc này cũng dễ dàng một ít.

- Cái này...

Nghe được Yêu Thần nói, chúng đảo chủ đều giật mình.

Hoàn toàn chính xác, thay đổi là người khác, cho dù là Thần cấp đảo chủ, chỉ sợ ở dưới công kích như vậy cũng không thể bình tĩnh cảm ứng thần lực như Tần Phàm. Mà từ khi Tần Phàm xuất hiện ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu, cùng nhau đi tới, sáng tạo kỳ tích cũng không ít, mỗi một lần đều có thể để cho bọn hắn khiếp sợ không thôi.

Thật giống như trước khi tiến vào Chư Thần chiến trường này mới đột phá đến Lục kiếp Bán Thần, hiện tại đã có được thực lực có thể so với đảo chủ, chuyện này nếu không tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin?

- May mắn hắn không phải Dư nghiệt Thiên Thần...

Không ít đảo chủ trong nội tâm cảm thán, nếu Tần Phàm cũng là Dư nghiệt Thiên Thần, như vậy lúc này đây những đảo chủ bọn hắn là không có bất kỳ cơ hội.

Nhưng vào lúc này, ở dưới năm ngón tay kim sơn.

- Cái cây ngũ sắc thực vật này, có lẽ là mấu chốt để đột phá đến Nhân Thần cảnh giới.

Suy nghĩ của Tần Phàm từ trong Nguyên Giới lui ra, trong nội tâm âm thầm có chút dự cảm, lập tức là nắm đấm nắm chặt, nhìn về phía năm ngón tay Kim Sơn trên đỉnh đầu:

- Bất quá hiện tại nghĩ tới cái này còn sớm, hôm nay ta đã là cảm ứng được thần lực, như vậy cũng là thời điểm giải quyết những Dư nghiệt Thiên Thần này rồi.

Ngay vừa rồi, hắn ần ần cảm giác được mình có một ít trí nhớ thần bí ẩn núp thức tỉnh lần nữa, hắn biết rõ mình có một số việc phải đi làm.

Trực giác nói cho hắn biết, những đảo chủ này không thể chết ở chỗ này, hắn cần đi cứu bọn họ.

- Như vậy, liền phá cho ta a!

Tiếp theo trong nháy mắt, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, bốn cánh tay Ma Tướng trên người huy động, tăng thêm hai cánh tay bản thể, sáu cánh tay vào lúc đó phát ra một vầng sáng thần bí trong suốt, sau đó toàn bộ ngưng tụ mà lên, đồng thời dùng sức trên hung hăng vỗ lên năm ngón tay Kim Sơn!

Tần Phàm cảm ngộ đến thần lực, lúc này cảm giác được toàn thân mình đều tràn đầy một loại lực lượng thần bí cường đại.

Mà đồng thời, bởi vì hắn đã có được thần lực, lực lượng áp chế đến từ năm ngón tay Kim Sơn kia của Bạch Trường Thiên cũng đã hoàn toàn biến mất.

Tuy nhiên nếu chỉ luận cường độ thần lực, thần lực của hắn tạm thời không bằng Bạch Trường Thiên, nhưng hỗn hợp Ma chủng chi lực, uy lực thần lực sẽ sâu sắc tăng cường, so sánh với đối phương đã sà sà nhau rồi.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Sáu cánh tay ở lúc này hung hăng vỗ vào ngọn núi, lập tức thanh âm tiếng nổ như là sấm rền, làm cho chúng đảo chủ vào lúc này cũng không khỏi hai mắt sáng ngời, nhìn đi ra ngoài.

Có thể lay kích thần lực!

- Trời ạ, hắn quả nhiên là đã lĩnh ngộ đến thần lực rồi!

Tuy nhiên đã nghe Yêu Thần nhắc nhở qua, nhưng không ít đảo chủ vẫn là nhìn không được kinh hô, thật sự ở trong ngắn ngủn không quá một phút đồng hồ cảm ứng được thần lực, điều này thật sự là nghe rợn cả người.

Ngoại trừ Thiên Thần, cái này chỉ sợ đã là cực hạn mà nhân loại có thể làm được a.

Thậm chí vượt ra khỏi cực hạn của nhân loại!

Mà một bên kia, năm ngón tay Kim Sơn kia kỳ thật đã đến nỗi mạnh hết đà, ở dưới ánh mắt mong chờ của chúng đảo chủ, sáu cánh tay của Tần Phàm quả nhiên là hung hăng đánh vào trên núi, chỉ chốc lát, thượng diện sinh ra một vết rách nhìn thấy mà giật mình!

Ầm ầm!

Sau đó sáu cánh tay của Tần Phàm ngưng kết thành hình hoa sen, hướng lên dùng sức đẩy, lúc này đây là trực tiếp phá hủy ngũ chỉ kim sơn kia rồi, kim quang kia nát bấy, ở trong ánh mắt không thể tưởng tượng nổi của Bạch Trường Thiên cùng đám Thiên Thần rất nhanh phiêu tán.

- Điều này sao có thể!

Bạch Trường Thiên không thể tin được, hấn gắt gao nhìn xem Tần Phàm, Thiên Thần Trần Văn dữ tợn trên mặt kia lúc này tựa hồ bởi vì hấn nổi giận mà trở nên huyết hồng không thôi, thoát nhìn thập phần khủng bố làm cho người ta sợ hãi.

1739. Chương 1739

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1749: Nện! Nện! Nện!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hấn nhìn ra được, Tần Phàm thi triển cũng là thần lực!

Hơn nữa cường độ hỗn hợp của thần lực kia, so với hấn khổng chế thần lực còn mơ hồ muốn mạnh hơn một ít!

- Sao lại không thể nào? Bất quá lúc này đây còn phải cảm tạ người, nếu như không phải thần lực của người áp bách, ta thật đúng là không có khả năng nhanh như vậy cảm ứng được thần lực.

Lúc này trên mặt Tần Phàm nổi lên một tia trêu tức, nhìn xem Bạch Trường Thiên nói ra.

- Đúng rồi, còn cảm tạ các người để lại những Thần Thạch này, nếu không ta muốn một khóa một khóa thu thập sẽ rất phiền toái.

Sau đó hấn thu hồi ba khóa Thần Thạch còn thừa lại lơ lửng ở bên người, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn những Thiên Thần khác, cố ý khơi mào tâm tình của bọn hấn.

Một khi toàn bộ những Thiên Thần này đều mất đi bình tĩnh, như vậy Phong Thần đại trận này càng thêm dễ dàng xuất hiện sơ hở. Mà chỉ cần phá vỡ đại trận này, cứu nhóm đảo chủ ra, như vậy hết thấy liên giải quyết.

Tần Phàm biết rõ, nếu không có Phong Thần đại trận, chỉ bằng tám Dư nghiệt Thiên Thần này, căn bản không thể nào là đối thủ của bảy mươi hai đảo chủ đấy.

Nghe được Tần Phàm nói, tám Dư nghiệt Thiên Thần này quả nhiên là nguyên một đám sắc mặt khó coi, bọn hấn cũng thật không ngờ mình nhất thời sơ sẩy, lại để cho Tần Phàm nhận được Thần Thạch còn sót lại trong quan tài, gián tiếp thúc đẩy phiền toái hiện tại.

Bất quá cái này kỳ thật cũng trách không được bọn hấn, những Thần Thạch này đối với bọn họ không có lợi ích gì, hơn nữa lúc ấy vội vã mang thi thể Đại Thiên Thần đi bố trí Phong Thần đại trận, ở đâu chú ý những “cục đá nhỏ” rơi là tả này. Huống chi bọn hấn cũng thật không ngờ Tần Phàm bị Mộc Hoàng đuổi giết, cơ duyên xảo hợp xông vào cung điện dưới mặt đất mà bọn hấn bố trí mấy trăm năm.

Cái này chẳng lẽ đều là vận mệnh an bài sao?

Trong nội tâm mấy Thiên Thần này đều cảm giác được thập phần không cam lòng.

- Tiểu tạp chúng, ta không tha cho người!

Lúc này Trường Thiên Thần Bạch Trường Thiên nghe được Tần Phàm khiêu khích lần nữa, cũng nhịn không được nữa, muốn chuyển lực lượng càng lớn đi công kích Tần Phàm. Bất quá hắn chuyển lực lượng lần nữa, hư ảnh Đại Thiên Thần trong đại trận kia cơ hội muốn phiêu tán.

- Được rồi, trước đừng để ý đến hắn, chúng ta thúc dục hộ thể kim quang, trước giải quyết những đảo chủ này.

Bất quá vào lúc này, nữ Thiên Thần Chu Nhược kia lại lạnh lùng nói ra.

Tuy bên trong tám Thiên Thần này dùng Bạch Trường Thiên cầm đầu, nhưng nữ tử này lại là người tinh táo nhất trong đó, Bạch Trường Thiên tựa hồ cũng nghe lời của nàng.

- Hừ.

Nghe vậy, trên mặt Bạch Trường Thiên âm tình biến sắc, tựa hồ là do dự, nhưng cuối cùng nhất vẫn là đề xuống thở ra một hơi, dĩ nhiên là buông tha cho tiếp tục công kích Tần Phàm, chỉ hừ lạnh một tiếng, tiếp tục trở lại vị trí nguyên lai, bắt đầu lần nữa toàn lực thúc dục trận pháp.

Mà lúc này từng Thiên Thần bọn hắn đều bao trùm lấy một tầng hào quang thoát nhìn phòng ngự rất mạnh, có lẽ chính là hộ thể kim quang theo như lời Chu Nhược rồi. Hôm nay xem ra, những Thiên Thần này thấy tạm thời giết không được Tần Phàm, ý định đối với hắn áp dụng tư thái phòng ngự, ngược lại trước giải quyết nhóm đảo chủ rồi.

Không thể không nói, nếu như bọn hắn dụng người không phải Tần Phàm, đây là một lựa chọn rất sáng suốt.

Bất quá đáng tiếc, bọn hắn đối mặt lại là Tần Phàm đã nắm giữ thần lực.

- Các người nói không để ý tới ta có thể không để ý tới ta sao?

Lúc này Tần Phàm nắm chặt lại nắm đấm, lộ ra một nụ cười thản nhiên, loại cảm giác cường đại khi thần lực quán chú toàn thân kia, để cho hắn thấy thập phần không tệ.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn bay lên giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống tám Thiên Thần chủ trì lấy Phong Thần đại trận.

Tám Thiên Thần chuyên tâm thúc dục lấy trận pháp, hư ảnh Đại Thiên Thần ở trong đại trận lần nữa ngưng tụ, chân uy kinh khủng của Đại Thiên Thần hạo hạo dâng dâng từ trên trời giáng xuống, áp lực của nhóm đảo chủ lần nữa tăng nhiều.

Bọn hắn cũng không phải là không có trông thấy động tác của Tần Phàm, nhưng đối với phòng ngự trên người mình cũng có chút tự tin, cho nên lựa chọn bỏ qua hoặc là miệt thị mà thôi.

- Bỏ qua ta sao?

Thấy vậy, Tần Phàm cười cười.

Ông ông ông ông...

Sau đó bàn tay lật xuống, một cự ấn màu đỏ thẫm lồng lộng nga nga bắt đầu từ trong đó như là mặt trời mới mọc bay lên, phía trên cự ấn, Lôi Đình lập lòe, còn quán quanh lấy một loại lực lượng thần bí cường đại.

Cái này là thần lực của Tần Phàm!

Hôm nay Tần Phàm đã có được thần lực, rốt cục có thể tự nhiên không chế Phiên Thiên Ấn này rồi.

Ở trong một cái chớp mắt, hắn cảm giác được mình vô cùng cường đại, nắm giữ lấy Phiên Thiên Ấn này, hắn tựa hồ cảm giác mình nắm giữ lấy một phương Thiên Địa.

- Ta ngược lại muốn nhìn hộ thể kim quang này của các người mạnh bao nhiêu.

Lần nữa tự tin cười cười, bàn tay của Tần Phàm lại trở mình, thần lực hỗn hợp Ma chủng chi lực cùng Nguyên Giới chi lực, không ngừng quán thấm đến bên trong Phiên Thiên Ấn.

Cự ấn đón gió mà trưởng, không ngừng trưởng đại, trở nên như là một ngọn núi hùng vĩ nguy nga, thượng diện điêu khắc lấy chú văn thần bí, mỗi một tia lực lượng phát ra đều làm cho lòng người vì sợ mà tâm rung động.

- Đây là cái gì?

Những Thiên Thần kia rốt cục biến sắc rồi, bọn hắn trực giác cảm thấy Phiên Thiên Ấn kia cho bọn hắn một loại cảm giác đáng sợ, chấn nhiếp tâm linh.

Thấy vậy, trên mặt Tần Phàm nổi lên một tia treu tức, lúc này hắn lợi dụng thực lực của mình khống chế Phiên Thiên Ấn này, mới chính thức cảm giác được đạt tới lực lượng của Thần Khí, để cho hắn tràn ngập tin tưởng.

- Nện cho ta!

Sau đó hắn đem đại ấn hung hăng chú xuống phía dưới, đầu tiên là hướng về Bạch Trường Thiên che đi.

Cái chú xuống này, tầng tầng không gian giống như là bọt biển lập tức bị áp thành nát bấy, vàng sáng màu đỏ thẩm xuyên qua thông đạo không gian, rất nhanh hàng lâm đến đỉnh đầu vị Trường Thiên Thần này.

Ầm ầm!

Uy lực của đại ấn màu son này so với Ngũ Chỉ Kim Sơn vừa rồi của Bạch Trường Thiên thì càng thêm khủng bố, một cái đập xuống dưới, chỉ là lần thứ nhất, lập tức nện rách hộ thể kim quang của hắn.

- Quả nhiên là có chút lợi hại.

Tần Phàm thấy một đập không có phá vỡ phòng ngự của đối phương, rất nhanh vung cự ấn lần nữa, hung hăng nện xuống, tư thái kia thoát nhìn giống như là con dấu ở trên hợp đồng phá bỏ và dời đi nơi khác, sát phạt quyết đoán.

Bồng bồng bồng!

Lần lượt hung hăng nện xuống, thanh âm đặng đặng, mỗi một lần hung ác nện đều khiến người cảm giác được hãi hùng khiếp vía.

- Cái này... cũng quá mãnh liệt a?

Mà nhóm đảo chủ mắt thấy một màn này, cũng đều là mở to hai mắt. Có chút đảo chủ không phải danh xưng thậm chí trong lòng không khỏi nghĩ đến, nếu như lúc này thay đổi ở dưới đại ấn màu son kia chính là mình, vậy sẽ là quang cảnh gì?

- Cái này đập xuống, đoán chừng ta không chết thì xương cốt cũng nát toàn bộ a.

1740. Chương 1750 : Ma Tướng Ấn!

Chương 1750 : Ma Tướng ấn!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mạc Lợi Thần Đảo đảo chủ Mạc Lợi mà Tần Phàm đến kia, lúc này chứng kiến thân ảnh uy mãnh của Tần Phàm, trong lòng kiêng kỵ không thôi.

Hắn nhớ tới lúc trước thời điểm Tần Phàm ở Mạc Lợi Thần Đảo, mình đối với Tần Phàm làm ra một ít hành vi, lúc này cảm giác được âm thầm kinh hãi, hắn cũng sợ, nếu như Tần Phàm cùng hắn so đo một lần nữa... Hắn đánh giá một tỷ, đoán chừng mình hoàn toàn không phải đối thủ của Tần Phàm.

- Mọi người cố cầm cự, chúng ta có hi vọng rồi.

Mà Yêu Thần lúc này cũng không khỏi vui vẻ, hẳn thật không ngờ Tần Phàm ở sau khi cảm ứng được thần lực, phối hợp Phiên Thiên Ấn này vậy mà sẽ có được chiến lực đáng sợ như vậy.

Bạch Trường Thiên còn có Phong Thần đại trận chi trợ, hội tụ thần lực của bảy Thiên Thần khác, một thân phòng ngự rất mạnh, nhưng ở dưới Tần Phàm cuồng oanh mãnh liệt như vậy, trên mặt cũng đã hoàn toàn trở nên khó coi.

Hắn nhìn xem Tần Phàm, Thiên Thần Trận Văn trên mặt vốn dĩ âm lãnh hiện ra vẻ kinh hãi, hẳn không cách nào tưởng tượng, đối phương ở trong thời gian ngắn ngủi cảm ứng được thần lực, hơn nữa ở phương diện điều khiển vậy mà đã đạt đến trình độ khủng bố này.

Oanh!

Lại một lần hung hăng nện xuống.

Rắc rắc...

Lúc này đây, Bạch Trường Thiên cảm giác được kim quang phòng hộ vốn vô cùng chắc chắn của mình đã bắt đầu xuất hiện vết rạn, lại tới một lần, đoán chừng lập tức sẽ vỡ tan rồi. Mà một khi phòng ngự của hắn bị đánh phá, có thể tưởng tượng, bị Phiên Thiên Ấn kia trực tiếp nện xuống trên thân thể, vậy sẽ có hậu quả như thế nào.

- Các vị, nhanh chuyển vận thần lực cho ta.

Hắn vội vàng hướng Thiên Thần khác truyền âm.

- Tiểu tử này thật sự là đáng giận.

Những Thiên Thần khác nguyên một đám là sắc mặt khó coi, thấy vậy chỉ phải lần nữa buông tha cho công kích đối với đám đảo chủ, ngược lại đi gấp rút tiếp viện Bạch Trường Thiên.

Ông ông ông ông...

Đại trận chuyển đổi, kim quang nồng đậm lần nữa ở trên người Bạch Trường Thiên bộc phát ra, màn hào quang phòng ngự trên người hắn trở nên chắc chắn lần nữa.

Lúc Tần Phàm nện xuống một lần nữa, cũng gần kề chỉ có thể ở thượng diện lưu lại rung động mà thôi, không có thể như trong dự tính trực tiếp nện mở.

- Tiểu súc sanh, ta ngược lại muốn nhìn ngươi có bao nhiêu thần lực có thể sử dụng, dựa theo loại tiêu hao này, ngươi tối đa cũng chỉ có thể nện mười lần nữa àm thôi! Phong Thần đại trận này chúng ta chuẩn bị mấy trăm năm, ta không tin còn không đối phó được ngươi một cái vừa mới cảm ứng được thần lực.

Trong nội tâm Bạch Trường Thiên lập tức trấn định thoáng một phát, trong đôi mắt bộc phát ra hào quang làm cho người ta sợ hãi nhìn xem Tần Phàm.

Tuy vốn muốn trước giải quyết nhóm đảo chủ, nhưng hiện tại hắn cũng không khỏi không trước cùng Tần Phàm đánh một hồi.

Hắn cảm giác thần lực của Tần Phàm cảm cự không được bao lâu, đồng thời loại công kích này cũng phá không được phòng ngự của hắn.

- Ngươi cho rằng cái xác rùa đen này của ngươi ta thật sự không làm gì được sao?

Bất quá lúc này, Tần Phàm lại lần nữa lộ ra một tia vui vẻ nghiền ngẫm, lập tức bốn khỏa Ma chủng trong thể nội hắn đồng thời chấn động, Ma Tướng cự đại bắt đầu ở phía trên giữa không trung chậm rãi hiện ra.

Tần Phàm thi triển Phiên Thiên Ấn cường hoành, chúng đảo chủ đều là rõ như ban ngày, tự hỏi nếu thay đổi bọn hắn quay mặt về phía cuồng nện khủng bố kia, dù là Hoàng Cấp đảo chủ cũng khó chịu đựng được, đảo chủ bình thường đoán chừng là khó có thể thừa nhận ba lần.

Bất quá, chúng đảo chủ cũng biết lúc này Bạch Trường Thiên là liên tiếp lấy lực lượng của Phong Thần đại trận, phòng ngự trên người đồng dạng là cường đại vô cùng.

Tần Phàm liên tục thi triển nhiều lần Phiên Thiên Ấn như vậy cũng không thể phá vỡ phòng ngự của hắn, trong lòng chúng đảo chủ đều không khỏi hơi có chút lo lắng, thậm chí bắt đầu là có chút thất vọng.

Không phải Tần Phàm không đủ cường, mà là những Dư nghiệt Thiên Thần này chuẩn bị quá đầy đủ, sớm phối hợp đại trận, khó có thể phá vỡ.

Mà vào lúc này, Tần Phàm lại bỗng nhiên thi triển ra Ma Tướng.

Đối với Ma Tướng này, chúng đảo chủ cũng không lạ lắm, bằng vào một chiêu vũ kỹ này, Tần Phàm ở bên trên Thần Đảo Thiên Tài Chiến đại phát thần uy, cuối cùng còn mượn cái này đánh bại Bạch Trường Thiên ngay lúc đó, đã lấy được quán quân của Thần Đảo Thiên Tài Chiến.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Lúc này Tần Phàm tạm thời thu hồi Phiên Thiên Ấn, hai mắt tinh quang sáng quắc, trong miệng nói lảm bảm.

Theo hắn nói, Ma Tướng cực lớn kia liền xuất hiện ở trong hư không, lờng lờng nga nga, đỉnh thiên lập địa. Ông ông ông.

Bốn cánh tay Ma Tướng thì thời gian dần qua từ trên người Tần Phàm chuyển dời đến trên người Ma Tướng, trở nên càng cường đại hơn, như là trụ trời ngăn cách giữa không trung, chỉ là xa xa trông xem, cũng khiến cho người cảm giác chấn nhiếp nhân tâm.

- Một chiêu này của Tần Phàm thoát nhìn so với lúc trước càng cường đại rồi, có thể phá vỡ phòng ngự của Bạch Trường Thiên sao?

Chúng đảo chủ đều không chú mục.

- Bản thân Bạch Trường Thiên còn tu luyện Hư Thần Lưu Ly Thánh Thể, lực phòng ngự của hắn không dễ khinh thường, đoán chừng không dễ dàng rung chuyển.

Có đảo chủ thì lúc này nhìn sắc mặt Hư Thần khó coi, muốn nói lại thôi nói.

- Cũng không biết một chiêu vũ kỹ này của hắn có thể dung hợp thần lực hay không, nếu như dung hợp thần lực, nói không chừng có thể phá vỡ, nếu như chỉ bằng Nguyên Giới chi lực thì tương đối khó khăn.

Kiểm Thần đánh giá nói ra.

- Hiện tại xem ra có lẽ còn không có dung hợp thực lực, bất quá tin tưởng dùng lực linh ngộ cùng lực cảm ứng của Tần Phàm, đây cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Yêu Thần mở lời nói ra, đối với các loại năng lực của Tần Phàm, các vị đảo chủ đều rõ như ban ngày.

Yêu Thần đối với Tần Phàm còn có lòng tin.

Mà ở bên ngoài đại trận, Bạch Trường Thiên trông thấy Tần Phàm thi triển ra một chiêu này, trên mặt cười lạnh:

- Thần lực không đủ cho nên phải thay đổi sử dụng vũ kỹ sao? Bất quá lúc trước sở dĩ ta thua một chiêu này của ngươi, chỉ là bởi vì ta không muốn bạo lộ thực lực mà thôi, hiện tại ngươi còn muốn bằng một chiêu này phá vỡ phòng ngự của ta? Si tâm vọng tưởng!

- Nếu như đem thăng này vây ở trong Phong Thần trận, ở đâu phiên toái như vậy, tùy tiện một cái công kích liền có thể giết chết hắn.

Những Thiên Thần khác thì không khỏi ảo não, bọn hắn không ngừng duy trì lấy Phong Thần đại trận. Một bên phải bận tâm lấy công kích trong trận, một bên phải phân ra lực lượng đi trợ giúp Bạch Trường Thiên đối kháng Tần Phàm.

Cái đại trận này ở trong trận tự nhiên là uy lực khủng bố, nhưng hết lần này tới lần khác Tần Phàm là ở bên ngoài trận pháp, lúc này mới tạo thành phiền toái lớn như vậy cho bọn hắn.

- Có thể phá vỡ hay không, bây giờ nói còn sớm.

Sắc mặt Tần Phàm cũng ngưng trọng lên, sau đó thủ ấn biến đổi, lập tức không chế được bốn cánh tay Ma Tướng đồng thời rơi xuống, bốn cái nắm đấm như là Thiên Ngoại thiên thạch đột nhiên hướng về Bạch Trường Thiên đập tới.

1741. Chương 1751: Ma Tướng Ấn! (2)

Chương 1751: Ma Tướng ấn! (2)

Lúc này hắn cũng thử muốn đem Ma Tướng quyền dung hợp thần lực. Bất quá vũ kỹ dung hợp xác thực không có dễ dàng như vậy, đặc biệt là vũ kỹ uy lực càng cường, càng là khó có thể dung hợp, dù là hắn cũng chỉ có thể chậm rãi lực lợi, cảm ứng đến.

- Hừ, uống phí khí lực mà thôi.

Lúc này Bạch Trường Thiên thập phần tự tin, hắn nhìn ra được Ma Tướng của Tần Phàm không có ẩn chứa thần lực. Hắn tin tưởng công kích không ẩn chứa thần lực căn bản không có khả năng phá vỡ phòng ngự của hắn.

Rầm rầm rầm...

Bốn nắm đấm Ma Tướng rất nhanh đã vượt qua không gian, hung hăng lay kích trên ánh sáng phòng ngự của Bạch Trường Thiên.

Long long long long!

Uy thế kia đáng sợ, làm cho toàn bộ đại trận lúc này cũng nhận lấy ảnh hưởng đến có chút chấn động lên, mà kim quang phòng ngự trên người Bạch Trường Thiên thì không ngừng lập lòe.

- Có thể phá vỡ sao?

Chúng đảo chủ nhìn xem, chờ mong lấy. Chỉ cần Tần Phàm phá vỡ phòng ngự của Bạch Trường Thiên, như vậy sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với toàn bộ Phong Thần đại trận, bọn hắn sẽ có cơ hội thoát khỏi mà ra rồi.

Lúc này Tần Phàm biểu lộ bình tĩnh, hắn không chế được Ma Tướng công kích, một phương diện thần niệm chìm vào trong cơ thể, thử dung hợp thần lực. Chỉ cần dung hợp thần lực, Ma Tướng quyền này của hắn có thể uy lực đại tăng.

Cảm ngộ, thử.

Lúc này phảng phất như có vô số căn tuyến từ trên người hắn phát ra, sau đó dẫn dắt Ma Tướng cực lớn kia, không chế bốn cánh tay Ma Tướng, cả hai không phải nhất thể, rồi lại phảng phất giống như nhất thể, Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể, Ma chủng chỉ lực cùng thần lực không ngừng câu thông lấy, thử dung hợp.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Kim quang trên người Bạch Trường Thiên không ngừng lập lòe, cuối cùng nhất lại nhận lấy xuống, cũng không có sụp đổ đi ra. Cái đại trận kia chấn động, nhưng cuối cùng nhất vẫn là bình yên vô sự, không có bị ảnh hưởng.

- Không có phá vỡ...

Nhóm Đảo chủ không khỏi thất vọng, lộ ra vẻ ảm đạm, bây giờ ngay cả vũ kỹ mạnh nhất của Tần Phàm cũng phá không hết phòng ngự của Bạch Trường Thiên.

- Chẳng lẽ hôm nay chúng ta thật sự phải vẫn lạc ở đây sao?

Nhìn xem hư ảnh Đại Thiên Thần ở trên không trung không ngừng ngừng tụ lần nữa, còn có chân uy càng ngày càng mạnh của Viễn Cổ Đại Thiên Thần, những đảo chủ không phải danh xưng kia sắc mặt thậm chí có một tia tuyệt vọng.

- Mọi người tỉnh táo, nói không chừng Tần Phàm còn có thể đột phá. Chúng ta những danh xưng đảo chủ, phụ trách trước ngăn cản bộ phận chân uy của Đại Thiên Thần.

Yêu Thần lần nữa cổ vũ mọi người, bất quá trong lòng của hắn cũng không nắm chắc, không biết trước.

- Ở trong thời gian ngắn như vậy cảm ứng được thần lực, hiện tại còn muốn thần lực dung hợp vũ kỹ, quá khó khăn...

Kiểm Thần cúi đầu trầm giọng nói, khi còn trẻ hắn cũng là kỳ tài ngút trời bên trong Tân Thế Giới, nhưng thay đổi hắn cũng là làm không được.

- Đích thật là làm khó đứa nhỏ này rồi, chúng ta vẫn là hảo hảo kiên trì thoáng một phát, không được chúng ta liền liều mạng cũng phải nổ tung Phong Thần đại trận này, vô luận như thế nào cũng không thể toàn bộ vẫn lạc ở đây.

Không ít đảo chủ đều là thở dài.

...

Phía trên giữa không trung, lúc này Tần Phàm cũng cau mày.

Bởi vì lúc mới bắt đầu cảm ứng thần lực thập phần thuận lợi, cho nên vừa rồi hắn rất tự tin, nhưng hiện tại hắn lại không có thành công dung hợp thần lực, không có phá vỡ phòng ngự của Bạch Trường Thiên!

- Đến tột cùng là thiếu cái gì?

Tần Phàm lơ lửng ở giữa không trung, cúi đầu rơi vào trầm tư.

- Ha ha, ta nói có Phong Thần đại trận ở đây, người là không thể nào phá vỡ phòng ngự của ta. Người vẫn là ngoan ngoãn ở một bên xem chúng ta giết chết bảy mươi hai đảo chủ này a!

Thấy vậy, Bạch Trường Thiên suông sẽ cười to tứ phía nói, tuy mới vừa rồi bị một chiêu Ma Tướng quyền này của Tần Phàm nện đến phòng ngự rung chuyển, nhưng hiện tại rất nhanh đã bị Phong Thần đại trận bổ sung trở lại.

Trừ khi là một lần phá vỡ, nếu không Phong Thần đại trận cũng có thể rất nhanh bổ sung phòng ngự.

- Mọi người toàn lực thúc dục.

Thấy phòng ngự không ngại, mấy Dư nghiệt Thiên Thần khác đều là trong nội tâm đại định, sau đó Trần Văn trên người bắt đầu vận chuyển cực hạn, cực hạn thúc dục Phong Thần đại trận kia.

Ông ông ông ông...

Hư thể Đại Thiên Thần trong đại trận, lúc này dần dần trở nên ngưng thực, chân uy Đại Thiên Thần khủng bố như là thực chất từ trên bầu trời đè xuống, sau đó hư thể Đại Thiên Thần này chậm rãi nâng lên một bàn tay cực lớn, trên bàn tay có một đóa Thất Thái hoa sen. Thượng diện có một loại lực lượng thần bí mà cường đại vô cùng ngưng tụ lấy, bao hàm lấy hủy diệt cùng tuyệt vọng, tựa hồ cái này là sát chiêu mạnh nhất của Phong Thần đại trận.

- Thật là đáng sợ... gần kề chỉ dựa vào thi thể này đã triệu hồi ra Viễn Cổ Chân Linh mạnh như vậy, nếu như là Đại Thiên Thần thật sự phục sinh, cái kia sẽ đáng sợ đến cỡ nào.

Cảm giác được Thất Thái hoa sen kia phát ra khí tức khủng bố, trên mặt nhóm đảo chủ đều khiếp sợ.

Bởi vì có Phong Thần đại trận, tăng thêm tám vị Tiểu Thiên thần phối hợp. Trần Văn giúp nhau kích phát, Đại Thiên Thần Chân Linh này cũng đã có được một nửa thực lực của Đại Thiên Thần lúc trước, có thể tưởng tượng đến một khi đóa Thất Thái hoa sen này đánh xuống, chỉ sợ những đảo chủ bọn hắn không có mấy người có thể sống sót.

- Thực lực của Đại Thiên Thần, chỉ có Nhân Thần trong nhân loại chúng ta mới có thể đối kháng.

Trong nội tâm nhóm Đạo chủ đều trầm trọng, cảm giác rất khó hô hấp. Bọn hắn so sánh với Nhân Thần yếu hơn nhiều lắm, toàn bộ cộng lại có lẽ cũng không bằng một nửa thực lực của Nhân Thần.

Thời đại Viễn Cổ kia, vô luận là Thiên Thần hay là Nhân Thần. So với hiện tại thì mạnh hơn nhiều lắm, mạnh đến nỗi khó có thể tưởng tượng.

- Ta cũng sắp không chịu nổi rồi.

Không ít đảo chủ không phải danh xưng lúc này đều là sắc mặt tái nhợt, khóe miệng không ngừng chảy ra huyết thủy. Đến cấp độ như bọn hắn, bị thương đã là rất khó khăn.

- A... rốt cuộc tìm được rồi, thi thể Đại Thiên Thần nguyên lai ở chỗ này!

Nhưng vào lúc này, Nguyên Hoàng bỗng nhiên phát ra một tiếng thét kinh hãi, hắn một mực đang tìm kiếm thi thể Đại Thiên Thần, muốn phá vỡ Phong Thần đại trận này, nhưng ở cuối cùng này mới phát hiện.

- Ở nơi nào? Có thể rất nhanh phá đi hay không?

Kiểm Thần nhướng mày hỏi, hiện tại công kích của Đại Thiên Thần Viễn Cổ Chân Linh này sắp giáng xuống, thời gian lưu cho bọn hắn đã không nhiều lắm.

- Khả năng cần năm phút đồng hồ mới có thể phá vỡ.

Nguyên Hoàng trầm giọng nói ra.

- Thời gian không đủ rồi, tối đa ba phút, rất nhanh công kích mạnh nhất của Đại Thiên Thần Viễn Cổ Chân Linh này sẽ đánh xuống chúng ta, trừ khi là Tần Phàm ở bên ngoài phá vỡ phòng ngự của những Dư nghiệt Thiên Thần này, mới có thể giúp chúng ta tranh thủ thời gian.

Đạo Thần bất đắc dĩ lắc đầu nói ra.

1742. Chương 1752: Tịnh Thế Liên Hoa, Nhân Gian Chính Đạo. (1)

Chương 1752: Tịnh Thế liên hoa, nhân gian chính đạo. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••))

- Chuyện cho tới bây giờ, chỉ có thể đánh cược một lần rồi, Nguyên Hoàng người cùng Đạo Thần và mấy vị đảo chủ xuống dưới phá hư thi thể, ta tận lực giúp mọi người ngăn cản công kích của Đại Thiên Thần này thoáng một phát.

Kiểm Thần lạnh giọng nói ra, hi sinh để cho người kính nể.

- Còn có ta.

- Dù sao cũng chết, liều mạng là được rồi.

- Cho dù chết, cũng không thể khiến những dư nghiệt này thực hiện được, chỉ hy vọng chúng ta hy sinh, chư vị có thể chiếu cố già trẻ trong gia tộc thoáng một phát là được rồi.

Các đảo chủ khác nhao nhao phụ họa, ở trước mắt cuối cùng này, những người này thần kỳ lộ ra đoàn kết lại.

Bên ngoài Đại trận.

- Không tốt, bọn hắn phát hiện thi thể Đại Thiên Thần rồi.

Bạch Trường Thiên và Dư nghiệt Thiên Thần cũng cảm thấy được bọn người Nguyên Hoàng hành động, sắc mặt không khỏi biến hóa.

- Không cần sợ, Thiên Thần liên phạt cũng sắp hoàn thành, bọn hắc không kịp đâu.

Nữ Thiên Thần Chu Nhược nói ra.

- Đúng vậy, bọn hắc không còn kịp rồi.

Nghe vậy, Thiên Thần khác đều trấn định xuống dưới.

- Các vị, giống như các người quên ta đi à nha.

Bất quá cũng vào lúc này, một thanh âm mang theo mấy phần trêu tức bỗng nhiên ở giữa không trung truyền xuống.

Sau đó một Ma Tướng cực đại xuất hiện ở trên trời, lỏng lẻo nga nga, bề ngoài nhân gian.

- Còn đồng nhất chiêu? Thật sự là chấp mê bất ngộ a.

Bạch Trường Thiên chỉ là khinh thường cười lạnh.

Nhưng mà, nụ cười của hắn rất nhanh liền đọng lại.

Bởi vì một lần hạ xuống này cũng không phải nắm đấm Ma Tướng như vừa rồi, mà là bốn cánh tay Ma Tướng giơ lên đại ấn màu đỏ thắm!

Ma Tướng ấn!

Ma Tướng ấn!

Tần Phàm vừa dứt lời, liền thấy bốn cánh tay Ma Tướng cực lớn kia, cứ như vậy cao cao giơ lên đại ấn màu son, sau đó hướng về trên người Bạch Trường Thiên hung hăng nện xuống.

Ngay tại vừa rồi, hắn rốt cục nghĩ tới phương pháp trong vũ kỹ thi triển mang theo thần lực, cái kia chính là dùng Phiên Thiên Ấn này làm môi giới, như vậy ngược lại có thể đem uy lực của Phiên Thiên Ấn cùng Ma Tướng quyền đều kết hợp lại, uy lực trở nên càng cường đại hơn.

Nhìn xem bốn cánh tay Ma Tướng kia bắt lấy đại ấn màu đỏ rơi xuống, lúc này Bạch Trường Thiên cũng không khỏi là sắc mặt biến sắc, lúc này Phiên Thiên Ấn hiện ra thần quang, thượng diện còn mang theo sấm vang đùng đùng, chỉ là xem một chút, liền cảm giác được uy lực khủng bố.

- Lại cải tiến vũ kỹ?

Mà nhóm đảo chủ thấy vậy, cũng đều không khỏi kinh ngạc, bọn hắn như thế nào cũng nghĩ không ra Tần Phàm vậy mà ở trong thời gian ngắn ngủi như vậy tăng lên một loại vũ kỹ.

- Một chiêu vũ kỹ này đích thật là uy lực tăng cường lần nữa rồi, lại phối hợp đại ấn màu đỏ kia, coi như là dung hợp thần lực, hơn nữa uy lực càng kinh người hơn.

Yêu Thần cũng âm thầm khiếp sợ, Tần Phàm mang cho hắn kinh hỉ thật sự là nhiều lắm.

- Như vậy xem ra hắn là có thể phá vỡ phòng ngự của Bạch Trường Thiên đi à nha?

Nhóm Đảo chủ một lần nữa khôi phục hi vọng, vội vàng thi triển chiêu số toàn thân đi ngăn cản đại trận áp bách.

Oanh!

Bên ngoài Đại trận, đại ấn màu đỏ thắm ở dưới sự khống chế của bốn cánh tay Ma Tướng, dùng sức nện xuống.

Một tiếng chấn nổ, lúc này đây nhóm đảo chủ ở trong đại trận đều cảm thấy chấn động kịch liệt kia, Đại Thiên Thần Chân Linh thật vất vả mới ngưng tụ thành hình kia vậy mà cũng bắt đầu chuyển động, thất sắc liên hoa lúc sáng lúc tắt, tùy thời đều muốn sụp đổ.

Mà kim quang phòng ngự trên người Bạch Trường Thiên, ở dưới một cái đập lập tức bộc phát ra vàng sáng vô cùng chói mắt, ngay cả bảy tên Dư nghiệt Thiên Thần khác lúc này cũng đều là sắc mặt đại biến.

- Cố cầm cự!

Nữ Thiên Thần Chu Nhược vội vàng quát lạnh một tiếng, điều động đại lượng phòng ngự chỉ lực tiến đến trợ giúp Bạch Trường Thiên.

- Không có khả năng, người làm sao có thể nhanh như vậy đem vũ kỹ cùng vũ khí kết hợp lại, hơn nữa uy lực còn trở nên mạnh như vậy.

Lúc này Bạch Trường Thiên cắn răng, trong nội tâm không thể tin được. Dù là những Thiên Thần chuyển sinh như bọn họ, trước khi khôi phục trí nhớ cũng căn bản làm không được như vậy.

- Chẳng lẽ Tần Phàm này cũng là Thiên Thần chuyển thế, chỉ là hắn còn không có khôi phục trí nhớ cho nên không biết mà thôi?

Mà trong lòng của hắn cũng không khỏi suy nghĩ.

Ông ông ông ông...

Bất quá không để cho hắn đa tưởng, cự ấn màu đỏ thắm kia lồng lộng nga nga, lần nữa hung hăng đập vào màn hào quang phòng ngự của hắn. Thượng diện phát ra gợn sóng giống như hồ nước, hắn không ngừng hấp thụ lực lượng từ Phong Thần đại trận.

Răng rắc!

Nhưng mà, cuối cùng nhất hắn còn không có ngăn cản được một đập khủng bố này.

Ở dưới một đập, màn hào quang Kim Sắc thoát nhìn chắt chắt vô cùng kia lập tức xuất hiện vết rạn nhìn thấy mà giật mình, sau đó giống như dây leo khuếch tán mà ra, lập tức làm phòng ngự của hắn sụp đổ.

Lúc này đây lực công kích của Ma Tướng Phiên Thiên Ấn thật sự là quá mức cường đại, như gió bão tạt vũ, để cho hắn ngay cả cơ hội bỏ cứu cũng không có.

- A... đợi một chút, Tần Phàm người có thể cũng là Thiên Thần chuyển thế mà chính người không có phát hiện hay không? Người phải biết rằng bây giờ là cơ hội tốt nhất của những Thiên Thần chúng ta, chỉ cần một mẻ hốt gọn những đảo chủ này, như vậy chúng ta đi ra ngoài liên hợp Thiên Thần chuyển thế khác, có cơ hội rất lớn khôi phục thống trị lúc trước của chúng ta rồi.

Lập tức cự ấn màu đỏ thắm kia muốn hoàn toàn phá hủy phòng ngự của mình, Bạch Trường Thiên giấy dựa hướng về Tần Phàm rống lớn nói.

- Ta là Thiên Thần chuyển thế, tự mình còn không biết sao?

Nghe vậy Tần Phàm cũng nao nao, nhưng lập tức lại nhàn nhạt nói ra:

- Ta rất khẳng định ta là một nhân loại, người vẫn là ngoan ngoan chịu chết đi.

Sau đó Phiên Thiên Ấn màu đỏ thắm lần nữa tiếp tục dè xuống.

Tạch tach tach...

- Không muốn...

Trong miệng Bạch Trường Thiên phát ra tiếng hô không cam lòng, bất quá Tần Phàm nơi nào sẽ nghe hắn nói, bốn cánh tay Ma Tướng bắt lấy đại ấn màu đỏ thắm, lúc này thần lực trong cơ thể không ngừng bộc phát, rốt cục oanh tán phòng ngự trên người hắn.

Vòng bảo hộ kim quang trên người rất nhanh nghiền nát, quang điểm bay tứ tán.

- Phốc...

Uy lực Ma Tướng ấn của Tần Phàm cực kỳ cường đại, trực tiếp oanh phá Lưu Ly Thánh Thể của Bạch Trường Thiên, một ngụm máu tươi đột nhiên từ trong miệng hắn phun ra. Thiên Thần Trần Văn trên người vừa đen vừa đỏ, lộ ra dữ tợn phi thường.

Bởi như vậy, Bạch Trường Thiên với tư cách một trong các trận điểm bị kích thương, Phong Thần đại trận này tự nhiên là kịch liệt dao động, Đại Thiên Thần Chân Linh thật vất vả mới ngưng tụ thành cùng thất thải liên hoa kia đã bắt đầu có dấu hiệu tán đi. Muốn ngưng tụ một lần nữa, sẽ tổn hao không ít thời gian.

- Phá vỡ rồi, thật tốt quá!

Nhóm Đảo chủ kinh hãi, tinh thần phấn chấn.

Bên kia Tần Phàm thu hồi Phiến Thiên Ấn, Bạch Trường Thiên trở nên là đầu tóc rối bời, sắc mặt dữ tợn đáng sợ.

- A... tiểu súc sanh, ta không tha cho ngươi!

1743. Chương 1753: Tịnh Thế Liên Hoa, Nhân Gian Chính Đạo. (2)

Chương 1753: Tịnh Thế liên hoa, nhân gian chính đạo. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)••”••)

Nhìn biến hóa trong trận kia, lại nhìn mình không còn hình người, hân hận không thể muốn lập tức nhào tới ăn thịt uống máu Tần Phàm.

Lập tức sẽ một mẻ hốt gọn bảy mươi hai đảo chủ kia, vậy mà ở thời điểm này đại trận bị phá hư rồi!

Không chỉ Bạch Trường Thiên, bảy Dư nghiệt Thiên Thần khác lúc này cũng vừa kinh vừa sợ, nguyên một đám nhìn xem Tần Phàm, tựa hồ là quay mắt về phía cừu nhân mấy đời, nguyên một đám đỏ mắt, giống như dã thú muốn nhắm người thôn phệ.

Bọn hắn như thế nào cũng nghĩ không ra cuối cùng làm cho chuẩn bị mấy trăm năm của bọn hắn thất bại trong gang tấc, không phải có đảo chủ lọt lưới, mà chỉ là một người dự thi vừa mới tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến mà thôi!

Một tiểu nhân vật vốn bọn hắn chỉ là dùng để lợi dụng, hôm nay đúng là tiểu nhân vật này đảo loạn đại cục.

Hôm nay trong đại trận, bọn người Nguyên Hoàng đang tìm cùng phá hư thi thể Đại Thiên Thần, lại có Tần Phàm ở bên ngoài phá hư, tình trạng của những Dư nghiệt Thiên Thần này trở nên thập phần bất lợi.

- Đã tìm được! Mau ra tay!

Trong đại trận, thanh âm của Nguyên Hoàng và mấy đảo chủ truyền đến.

- Không tốt, công kích!

Bọn người Bạch Trường Thiên kinh hãi, ngay cả Bạch Trường Thiên cũng bất chấp thương thế trên người, lần nữa đầu nhập đại trận, khổng chế Đại Thiên Thần Chân Linh muốn đi ngăn cản bọn người Nguyên Hoàng.

Thất sắc liên hoa không ngừng trưởng đại, vàng sáng thất sắc không ngừng lập lòe, một đóa Thiên Thần Liên Hoa này thoát nhìn còn không có đạt tới mạnh nhất, nhưng ở thời điểm này đã khó tiếp tục chuẩn bị năng lượng nữa rồi, không thể không sớm bắt đầu oanh kích.

Vù vù vù vù vù...

- Liên Hoa Tịnh Thế!

Thất sắc liên hoa, mang theo một loại tôn quý cùng uy nghiêm, mang theo thần thánh cùng hủy diệt, Ngũ Hành nghịch chuyển, Phong Lôi quần quanh, lạnh nóng nảy ra, vàng sáng xoay tròn lấy, nhìn như là vô cùng chậm rãi, nhưng lại rất nhanh từ trên trời giáng xuống, mục tiêu là nhóm đảo chủ phía dưới.

Hoa sen, là bông hoa Luân Hồi, cũng là bông hoa Tịnh Thế.

Thất sắc liên hoa của Đại Thiên Thần, đại biểu còn là một loại Thảm Phán.

Sự xuất hiện của nó, ý nghĩa tẩy đi tội ác thế gian.

Mà Thần nói, là không thể sai.

Tội nhân sẽ bị Thảm Phán!

Một đóa thất sắc liên hoa này xuất hiện, đại biểu cho ý chí của Thiên Thần, mang theo một loại lực lượng Tịnh Thế, tựa hồ có thể bình phục hết thảy.

- Đến rồi! Mọi người coi chừng!

Đóa Tịnh Thế liên hoa này thoát nhìn tuy không phải trạng thái mạnh nhất, nhưng nhóm đảo chủ đều có thể cảm giác được nó đáng sợ.

- Ta có tội sao?

Quay mắt về phía thất sắc quang thải này, một ít đảo chủ thực lực tương đối thấp, tựa hồ trong nháy mắt cảm thấy tội ác của mình, sinh ra một loại sinh không thể luyến, hoặc là ảo giác ta đang cần cứu rỗi.

- Ta có nên trầm luân hay không?

Theo thất sắc liên này hoa đáp xuống, uy lực kia ảnh hưởng càng lớn, cái công kích này không chỉ có nhằm vào thân thể, còn nhằm vào tinh thần và linh hồn, không ít đảo chủ đã bắt đầu tinh thần ngốc trệ, trong hai tròng mắt chiếu ra một vẻ cực kỳ thống khổ.

- Thân thể của ta là không sạch sẽ, linh hồn của ta là không sạch sẽ, ta cần được tinh lọc...

Có đảo chủ bỗng nhiên rơi lệ đầy mặt, quỳ trên mặt đất, nhắm mắt chờ đợi tử vong hàng lâm.

- Ta nguyện ý nhận lấy cái chết, ta nguyện được cứu trợ.

Đại bộ phận đảo chủ thực lực thấp đã mất đi phản kháng.

- Ha ha, Thiên Thần đáng giận, người biết cái gì là nhân gian sao?

Có đảo chủ vui cười tức giận mắng, nhưng vẫn là nhịn không được nhận lấy Tịnh Thế liên hoa ảnh hưởng.

- Đã Tịnh Thế, sao không cứu thế?

Hai mắt Yêu Thần thanh minh.

- Ta có một kiếm, duy ta bản tâm.

Kiểm Thần cầm một kiếm trong tay, bắt khuất phóng lên trời.

...

- Thất sắc hoa sen này đến tột cùng là có dạng lực lượng gì?

Thấy một màn như vậy, trong nội tâm Tần Phàm cảm giác được vô cùng rung động. Những đảo chủ này mỗi một cái đều là người thế nào? Cái kia đều là tồn tại hô phong hoán vũ trong Tân Thế Giới, một câu nói của bọn hắn có thể ảnh hưởng hàng tỉ người sinh tử, tuy bọn hắn không là Thần, nhưng ở trong mắt rất nhiều người lại là tồn tại như Thần.

Nhưng ở dưới Đại Thiên Thần này, ở dưới một đóa Tịnh Thế liên hoa, dĩ nhiên là bỗng nhiên trở nên hèn mọn cùng nhỏ bé như thế.

Thậm chí là bản thân Tần Phàm, thời điểm tiếp xúc đến đóa thất sắc liên hoa kia, hắn cũng có thất thần ngắn ngủi.

- Chẳng lẽ cái này là lực lượng của Viễn Cổ Thiên Thần? Rất đáng sợ...

Cắn cắn đầu lưỡi, Tần Phàm mới thật không dễ dàng hồi phục, lòng còn sợ hãi. Hắn có thể tưởng tượng, ở thời xa xưa, những Thiên Thần này là tồn tại kinh khủng bậc nào, mà chút ít tổ tiên Nhân Thần của nhân loại kia, cần bao nhiêu dũng khí cùng phách lực mới dám phản kháng bọn hắn.

- Chẳng lẽ còn muốn cho thế gian này khôi phục Thiên Thần thống trị, để cho tất cả nhân loại ngu muội vô tri, mỗi ngày ca tụng, như gia súc chỉ biết kính dâng mới tiếp tục sống sót sao?

Trong lòng của hắn đang run rẩy, thần kinh của hắn kéo căng, hai con ngươi của hắn nóng lên, phát nhiệt, trong cơ thể có một loại cảm xúc cùng bản năng nói không rõ đang mãnh liệt mà ra.

- Nện cho ta a!

Thoáng qua tầm đó, hai mắt hắn đỏ lên, lần nữa không chế được bốn cánh tay Ma Tướng, lại giờ đại ấn màu đỏ thắm lên cao cao ời, ở giữa không trung hung hăng hướng về bọn người Bạch Trường Thiên phía dưới đập tới.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Nện thứ nhất, nện Thiên Thần này không thân chính nghĩa lại làm bộ chính nghĩa!

Nện thứ hai, nện Thiên Thần này hư giả làm bậy lại nhúng tay nhân gian!

Nện thứ ba, nện Thiên Thần này tham lam vô tình lại dạy người kính dâng!

...

Tần Phàm bỗng nhiên như là điên cuồng, hắn muốn đẩy ra vẻ lo lắng này của thiên địa, hắn muốn phá vỡ mê mang của thế gian này! Đại ấn màu đỏ thắm, một lần một lần từ trên trời giáng xuống, đập nát hộ thể kim quang của một đám Thiên Thần, nện đến thất điên bát đảo.

Phong Thần đại trận bắt đầu run rẩy, hư ảnh Đại Thiên Thần kia đang run rẩy, hào quang của Tịnh Thế liên hoa nhạt dần dần.

Tựa hồ hết thảy muốn chấm dứt.

Nhưng cuối cùng nhất Tần Phàm lại nhện không được trong nội tâm hỏi mình, cái gì mới là nhân gian chính đạo?

Một đóa hoa sen này, đại biểu cho lực lượng của Thiên Thần.

Nguyên một đám đảo chủ bị hào quang liên hoa này lao lung ở trong đó đều nhận lấy ảnh hưởng, đó là một loại đồ vật phá vỡ tinh thần cùng linh hồn, để cho tâm linh cả đám bọn hắn đều bị run rẩy.

Bọn hắn đều sợ hãi uy lực đáng sợ của đóa thất sắc liên hoa này.

Mà Tần Phàm chứng kiến đóa Tịnh Thế liên hoa kia, lại bỗng nhiên đại thụ cảm xúc, sau đó đại hiển thần uy.

Đóa thất sắc liên hoa này, hắn cảm giác được mình hình như là đã gặp ở nơi nào rồi, đúng là bị đóa hoa sen này ảnh hưởng, làm cho trong nội tâm của hắn có một loại cảm xúc điên cuồng, không hề cam lòng, có oán hận, đủ loại đủ loại... nói không rõ, nhìn không rõ.

Cái kia tựa hồ cũng là về Viễn Cổ Thiên Thần đấy.

1744. Chương 1754: Giải Cứu Thành Công. (1)

Chương 1754: Giải cứu thành công. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Hắn lại nghĩ tới thời điểm tiến vào Chư Thần chiến trường này luyện hóa Long Thần Nguyên Giới, trải qua kia một hồi ảo giác, tất cả sở tác sở vi của Thiên Thần đối với nhân gian, còn có vị trí của nhân loại ở vào nước sôi lửa bỏng.

Cho nên sau khi nhìn thấy đóa Tịnh Thế liên hoa này, hắn lần nữa bị gọi lên loại cảm xúc lúc ấy, cuối cùng thông qua Phiền Thiên Ấn hung hăng phát tiết vào trên người mấy Dư nghiệt Thiên Thần.

Về sau, hắn lại bỗng nhiên tỉnh táo lại.

Cái gì mới là nhân gian chính đạo?

Hắn cũng không biết, chỉ biết là vận mệnh của nhân loại có lẽ do nhân loại tự mình khống chế, mà không phải do những Thiên Thần này.

Cứ như vậy, ở dưới một phen cuồng nện này của Tần Phàm, lúc này hộ thể kim quang của tám người Bạch Trường Thiên đã triệt để ảm đạm xuống, hơn nữa thân thể ngã trái ngã phải, Phong Thần đại trận kia cũng bởi vậy mà trở nên lung lay dục phá.

Tần Phàm dùng lực lượng một người phá vỡ Phong Thần đại trận có thể vây khốn bảy mươi hai vị đảo chủ ở trong đó.

- Phong Thần trận này bắt đầu buông lỏng rồi, nhanh, hiện tại chặt đứt liên hệ giữa thi thể Đại Thiên Thần cùng trận pháp này, chúng ta có thể thoát khốn rồi.

Theo Tịnh Thế liên hoa kia ảm đạm, lúc này không ít đảo chủ đều thanh tỉnh lại, chứng kiến tình huống đại trận này, không khỏi là vui vẻ.

Kiểm Thần bằng vào kiếm của mình ngăn cản Tịnh Thế liên hoa kia đáp xuống, còn có mấy danh xưng đảo chủ cũng đều nhao nhao thi triển lực lượng ngăn cản.

Hiện tại Tịnh Thế liên hoa này uy lực đại giảm, chỉ cần bọn hắn lại ngăn cản một hồi, phá vỡ đại trận xong bọn hắn liền an toàn.

- Đáng giận, tiểu súc sanh này làm sao có thể đột nhiên trở nên mạnh như vậy rồi.

Mà lúc này mấy người Bạch Trường Thiên đều là vừa sợ vừa giận. Lập tức Phong Thần đại trận sẽ bị phá vỡ, bọn hắn cần rằng một cái, lần nữa giãy dụa lấy đứng trở về trận điểm.

- Hôm nay vô luận như thế nào cũng không thể buông tha những đảo chủ này, dù cho hiện tại chúng ta hy sinh thân thể này cũng phải giết chết tất cả bọn chúng.

Lúc này nữ Thiên Thần Chu Nhược kia nói ra.

- Đúng vậy, cho dù chúng ta buông tha cho thân thể này, còn có thể chuyển thể ký sinh, mà bỏ qua cơ hội này, lần sau lại muốn đối phó những đảo chủ kia sẽ càng thêm khó khăn.

Lúc này Bạch Trường Thiên cũng âm lãnh nói ra.

- Tốt, như vậy hiện tại chúng ta chuẩn bị kính dâng a, trước giải quyết những đảo chủ này.

Những Dư nghiệt Thiên Thần khác cũng đều gật đầu, nguyên một đám sắc mặt vậy mà trở nên lạnh như băng mà kiên định.

Về phần Tần Phàm, lại một lần nữa bị bọn hắn bỏ qua rồi.

Dù sao bọn hắn đều chuẩn bị buông tha cho thể xác nhân loại hiện tại rồi, tất nhiên là sẽ không lo lắng Tần Phàm. Hơn nữa bọn hắn cũng nhìn ra được Tần Phàm bởi vì vừa rồi cuồng nện, hiện tại đã tiêu hao thật lớn, đối với hành động kế tiếp của bọn họ không có ảnh hưởng quá lớn.

- Đến đây đi, kính dâng thân thể ta cho Đại Thiên Thần viễn cổ, Chân Linh Bất Diệt!

Lúc này tám Dư nghiệt Thiên Thần đều trở nên bắt đầu tức mụ, chỉ thấy trong miệng bọn họ đều nói lảm bảm, Thiên Thần Trần Văn trên người thì không ngừng lóe ra, ở phía trên thậm chí đã chậm rãi bắt đầu chảy ra huyết thủy.

- Bọn hần đây là muốn làm gì?

Mới vừa rồi bởi vì tiêu hao quá lớn, Tần Phàm đang khôi phục sức khỏe, thấy vậy không khỏi là hai mắt ngưng tụ.

Hần đoán không được hành vi của những Dư nghiệt Thiên Thần này. Nhưng hần trực giác cảm thấy những thứ này có lẽ là đang thi triển lấy bí kỹ gì. Khả năng sẽ hi sinh thân thể của mình đến tăng cường uy lực đại trận.

- Cái gì?

Tiếp theo trong nháy mắt, trên mặt hần không khỏi lộ ra một vẻ kinh ngạc. Sự tình để cho người thoát nhìn sờn hết cả gai ốc đã xảy ra, vào lúc này, huyết nhục của những Dư nghiệt Thiên Thần này nhanh chóng hóa thành huyết thủy chảy vào trong đại trận, toàn bộ Phong Thần đại trận lúc này biến thành một mảnh đỏ như máu.

Mà xương cốt của bọn hần thì từ bên trong thân thể của bọn hần dần dần lộ đi ra, mỗi một cây bạch cốt mang theo Trần Văn phức tạp, thoát nhìn để cho người không rét mà run.

Tám Dư nghiệt Thiên Thần này, rất nhanh liền biến thành vô số Khô Lâu nhân không có huyết nhục, thoát nhìn âm trầm khủng bố, để cho người không dám nhìn thẳng.

- Những dư nghiệt này đang làm gì đó?

Những đảo chủ kia đồng dạng đều kinh hãi, lúc này bọn hần cảm giác được đại trận kia cho người áp lực nhanh chóng tăng cường, sau đó huyết thủy chảy vào đến dưới mặt đất, toàn bộ đại địa chấn động lên.

Ầm ầm...

Một tiếng chấn vang cực lớn ở dưới mặt đất truyền đến, đại địa vào lúc đó bỗng nhiên vỡ ra.

- Cái này... Đây là có chuyện gì?

Rất nhanh truyền đến thanh âm kinh ngạc mang theo một tia sợ hãi của bọn người Nguyên Hoàng, mà thanh âm của bọn hần vừa dứt, một bóng dáng cự đại từ dưới đất chui lên.

Là một khung xương cự đại, bất quá lúc này thượng diện bao trùm một tầng huyết thủy, thoát nhìn thật giống như trọng sinh ra huyết nhục, bất quá cho người cảm giác là dữ tợn khủng bố.

Là thi thể Đại Thiên Thần kia!

- Thi thể Đại Thiên Thần này sống lại sao?

Nguyên một đám đảo chủ trợn mắt há hốc mồm, không dám tin. xem tại

- Là tám dư nghiệt này đem huyết nhục trên người mình chuyển dời đến trên thân thể Đại Thiên Thần, sau đó để cho thi thể này tạm thời bị bọn hần khống chế...

Thư Thánh kiến thức rộng rãi cũng kinh ngạc nói ra.

- Thi thể Đại Thiên Thần này có lực công kích sao?

Có đảo chủ hỏi, nguyên một đám lại đề phòng.

- Thi thể Đại Thiên Thần này trải qua tuế nguyệt lâu như vậy hoàn toàn không có bị phá hư, đủ để nói rõ nó cứng rắn so, thậm chí đối với công kích cũng có thể hoàn toàn miễn dịch. Ở thời xa xưa, muốn chính thức giết chết một Đại Thiên Thần rất khó, dù là bên trong Nhân Thần cũng không phải từng người đều có được thực lực như vậy.

Trong con người Thư Thánh tràn đầy kiêng kỵ chi sắc, nhìn xem thi thể kia và Viễn Cổ Chân Linh đang dần dần tới gần, trong miệng nói ra:

- Nếu như ta không có đoán sai, những dư nghiệt này hẳn là muốn Đại Thiên Thần Chân Linh kia cùng thi thể này hai kết hợp một, đến lúc đó thậm chí có thể khôi phục đến ba phần tư thực lực của Viễn Cổ Đại Thiên Thần, kia là cực kỳ đáng sợ.

- Không thể để cho bọn hắn hợp nhất, nhất định phải ngăn cản.

Các đảo chủ khác đều là trong lòng rung mình, cảm thấy hiện tại tình thế rất nghiêm trọng.

- Mọi người cùng nhau công kích.

Lúc này kiếm khí toàn thân của Kiếm Thần ngưng tụ, hướng về thi thể Đại Thiên Thần kia phát động công kích, một đạo kiếm quang thật dài xẹt qua hư không.

Một đạo kiếm quang này thoát nhìn cũng không tính chói mắt hoa lệ, nhưng chỉ là nhìn liền để cho người cảm giác được nó sắc bén, phẳng phất như mỗi một tế bào đều bị lợi kiếm ám sát lấy, đảo chủ tầm thường đều thiếu chút nữa muốn không chịu nổi.

Có thể tưởng tượng, nếu bị một kiếm như vậy rơi vào thân, dù là đảo chủ danh xưng cũng tuyệt đối không bình yên vô sự, nếu là đảo chủ bình thường, chỉ sợ ít nhất cũng trọng thương thậm chí vẫn lạc.

1745. Chương 1755: Giải Cứu Thành Công. (2)

Chương 1755: Giải cứu thành công. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••” Nhóm dịch Dungnhi “•••••”)

Răng rắc...

Bất quá một kiếm mạnh mẽ như vậy, rơi vào trên thi thể Đại Thiên Thần kia, Trần Văn phúc tạt ở phía trên lóe ra ánh sáng màu đỏ, sau đó một kiếm này cũng chỉ là ở phía trên để lại một dấu vết không tính quá sâu, thậm chí ngay cả hành động của Đại Thiên Thần này cũng gần kề chỉ là đình trệ một hồi mà thôi.

- Cái này cũng quá biến thái đi à nha!

Thấy vậy, những đảo chủ khác cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

- Hiện tại hai cái này còn không có kết hợp đã khủng bố như vậy, một khi bị bọn hắn kết hợp, cái kia còn có thể chống cự sao?

Đại Thiên Thần này cường đại xa xa ngoài dự liệu của bọn hắn, thậm chí có chút không thể tưởng tượng.

- Mọi người công kích, những Dư nghiệt Thiên Thần kia cũng kiên trì không được bao lâu, chúng ta phải kéo dài thời gian.

Kiếm Thần lần nữa mở lời nói ra, sau đó khởi xướng công kích mạnh nhất.

- Đúng, mọi người cùng nhau công kích.

Lập tức những đảo chủ khác cũng kịp phản ứng, tiếp theo là nguyên một đám bắt đầu hướng về thi thể Đại Thiên Thần này khởi xướng tiến công, muốn ngăn cản nó cùng Đại Thiên Thần Viễn Cổ Chân Linh dung hợp làm một.

- Không có tác dụng đâu, hôm nay các ngươi chết chắc rồi! Chết chắc...

Lúc này huyết nhục trên người Bạch Trường Thiên cực kỳ mỏng manh, thanh âm giống như cạo xương rỗng to, đốc sức liều mạng thúc dục thi thể Thiên Thần này cùng Viễn Cổ Chân Linh kết hợp.

Đúng lúc này.

Oanh!

Phía trên giữa không trung, một cự ảnh màu đỏ thắm lần nữa là từ trên trời giáng xuống, hung hăng đập ở trên người của hắn. Làm cho thanh âm của hắn vào lúc đó im bật mà dừng. Lúc này đây bởi vì đã không có kim quang hộ thể. Thậm chí ngay cả xương cốt của hắn cũng bị nện đến trực tiếp mệt rũ rời.

Hắn còn lại mấy cây xương cốt chèo chống, cổ động giãy dụa lấy.

- Các người có phải là vui vẻ quá sớm hay không?

Phía trên đại ảnh màu đỏ thắm kia, thân ảnh của Tần Phàm hiện ra mà ra, lúc này sáu cánh tay của hắn bắt lấy Phiến Thiên Ấn, cũng không có triệu hoán Ma Tướng, mà là sử dụng phương thức Ma Tướng phụ thể. Uy lực so với Ma Tướng ẩn khả năng sẽ thấp hơn một ít, nhưng tiêu hao sẽ nhỏ hơn một chút, đối phó Trường Thiên Thần Bạch Trường Thiên đã không có kim quang phòng ngự vậy là đủ rồi.

- Làm sao có thể... Thần lực của người như thế nào sẽ khôi phục được nhanh như vậy...

Những Dư nghiệt Thiên Thần khác nguyên một đám sợ ngây người, không dám tin, vừa rồi rõ ràng Tần Phàm thoát nhìn là thần lực đã không sai biệt lắm tiêu hao hết rồi, nhớ tới trước đây đối phương cường độ cao công kích như vậy, không có khả năng còn có thần lực giữ lại a.

- Không có, vừa rồi là một chút cuối cùng.

Tần Phàm nhếch miệng cười cười, hắn một mực đều thói quen giấu diếm.

Ầm ầm!

xem tại

Bởi vì đã mất đi Bạch Trường Thiên máu chốt nhất, thi thể Đại Thiên Thần ở trong đại trận kia, lúc này ầm ầm sụp đổ.

Nhóm Đảo chủ được cứu rồi!

- Vậy mà không có việc gì rồi hả?

Lúc này nhóm thời Đảo chủ là lòng còn sợ hãi.

- A thất bại trong gang tấc rồi! Giết tiểu súc sanh này đi!

Lúc này bảy Dư nghiệt Thiên Thần khác đều là triệt để điên cuồng, hướng về Tần Phàm đánh tới, Bạch Trường Thiên sớm chết đi, cái này ý nghĩa bọn hắn đã không hề có hi vọng rồi.

Trên người bảy Dư nghiệt Thiên Thần này đều lưu lại lấy thực lực rất mạnh, nguyên một đám có thể so với danh xưng đảo chủ, mà lúc này thần lực của Tần Phàm đã hao hết, còn lấy một chiến bảy.

- Đi cứu Tần Phàm!

Mà nhóm đảo chủ được giải cứu ra cũng phát hiện tình trạng hiện tại mà Tần Phàm đối mặt, vội vàng hướng về bên ngoài đại trận phóng đi.

Lại nói tiếp đích thật là có chút châm chọc, ở không lâu trước trong bọn họ phần lớn người còn hoài nghi Tần Phàm là Dư nghiệt Thiên Thần, nhưng bây giờ là toàn bộ dựa vào Tần Phàm mới có thể giải cứu bọn chúng ra, nếu bây giờ đối phương bị chết ở đây, trong bọn họ phần lớn người sẽ không sống khá giả, ít nhất một phần tâm ma kia là không thể xóa đi.

- Không còn kịp rồi.

Phong Thần đại trận theo bảy Dư nghiệt Thiên Thần kia ly khai mới bắt đầu buông lỏng, mà lúc này bảy Dư nghiệt Thiên Thần đã bao vây Tần Phàm lại, nhóm đảo chủ còn không kịp hoàn toàn phá vỡ đại trận.

Bất quá cũng vào lúc này.

- Ai cũng đừng muốn thương tổn lão Đại ta!

Từng tiếng rống to bỗng nhiên từ phương xa truyền đến, sau đó mấy vàng sáng kim sắc dùng một tốc độ không thể tưởng tượng nổi, nhanh chóng xuyên việt không gian mà đến, trực tiếp đâm về mấy Dư nghiệt Thiên Thần kia.

Tần Phàm lợi dụng Phiên Thiên Ấn, một cái vôi vàng không kịp chuẩn bị nện tảo khung xương của Bạch Trường Thiên, điều này cũng làm cho Phong Thần đại trận đang ở trong lúc mấu chốt mất đi trận điểm trở nên dao động, do đó để cho tất cả đại đảo chủ tìm được cơ hội thoát khốn mà ra.

Bất quá cũng đúng vào lúc này, bảy Dư nghiệt Thiên Thần còn lại thấy mình qua nhiều năm chuẩn bị như vậy, cuối cùng dĩ nhiên là bởi vì một người dự thi mà thất bại trong gang tấc, đây là bọn hắn căn bản không có nghĩ tới!

Bọn hắn vốn muốn nhắm vào chính là bảy mươi hai đảo chủ, lúc mới bắt đầu thuận lợi giam bảy mươi hai đảo chủ vào trong Phong Thần đại trận, vốn tưởng rằng hết thủy đã nắm chắc thắng lợi trong tay, nhưng hết lần này tới lần khác lại xuất hiện Tần Phàm, một người dự thi mà bọn hắn vốn không đặt ở trong mắt.

Bởi vì Tần Phàm, làm cho tâm cơ mấy trăm năm của bọn hắn đều uổng phí rồi.

Trước đây bởi vì muốn ổn định đại trận, không cách nào phân ra nhân thủ để đối phó Tần Phàm, hiện tại mất thấy đại trận này bởi vì đã mất đi Bạch Trường Thiên mà không thể tiếp tục phát huy, bọn hắn tự nhiên là liều lĩnh muốn giết Tần Phàm để tiết hận.

Lúc này mỗi một người bọn hắn đều vô cùng nổi giận, kích phát ra tất cả tiềm lực hướng về Tần Phàm đánh tới. Mà nhóm đảo chủ vừa mới tìm được cơ hội công kích lỗ hổng đại trận, chỉ cần tiêu tốn một khắc thời gian là bọn hắn có thể thành công phá vỡ Phong Thần đại trận này rồi.

Chỉ là Tần Phàm cứu được bọn hắn, bọn hắn lại không kịp đi cứu Tần Phàm. Một khắc nhìn như cực kỳ ngắn ngủi, nhưng đối với mấy Dư nghiệt Thiên Thần kia, một khắc cùng một năm là không khác bao nhiêu, đủ cho bọn hắn làm được rất nhiều việc rồi.

May mắn vào lúc này.

Mấy đạo kim quang bỗng nhiên bắn phá chân trời, vượt qua tầng tầng không gian mà đến.

Tê tê tê tê tê tê...

Mấy đạo kim quang này là mấy cây gai nhọn sắc bén mà cường đại, tổng cộng bảy cây, vừa vặn bắn về phía bảy Dư nghiệt Thiên Thần kia, lúc này phía trên mỗi một cây đều ẩn chứa năng lượng đáng sợ, ẩn ẩn tầm đó tựa hồ còn cảm giác được thượng diện cất dấu thần lực, tấn mãnh vô cùng.

Bồng bồng bồng bồng!

Kết quả cuối cùng nhất là bốn Dư nghiệt Thiên Thần trong đó bị gai nhọn hoắt này trực tiếp bắn trúng, hiện tại bọn hắn không có huyết nhục, tuy có được lực lượng, nhưng mà phòng ngự so với trước đây yếu hơn rất nhiều, vừa bị bắn trúng, bốn người này liền cảm giác được một cỗ lực lượng hủy diệt xuyên ngực mà đến, thậm chí có thể trực tiếp công kích đến Chân Linh chuyển thể của bọn hắn.

1746. Chương 1756: Tiểu Chiến Thoát Thai Hoán Cốt!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1756: Tiểu Chiến thoát thai hoán cốt!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Đây là ai!

Mấy cái Dư nghiệt Thiên Thần này lộ ra càng thêm nổi giận.

- Ai cũng không thể nào cứu được người!

Trong đó ba Dư nghiệt Thiên Thần tránh khỏi gai nhọn hoắt kia là nữ Thiên Thần Chu Nhược, Liễu Tri Thánh còn có Mạnh Cương, ba người này một người cầm kiếm, một người nắm thiết phiến, còn có một người trực tiếp vung nắm đấm gai xương hướng về Tần Phàm công kích mà đi.

...

Nghe được thanh âm cùng vài cây gai nhọn hoắt kia, Tần Phàm tự nhiên biết rõ đây là Tiểu Chiến chạy đến. Gần kề chỉ bằng uy lực của gai nhọn hoắt này, chỉ sợ thực lực của Tiểu Chiến so với lúc ở Thần Đảo Thiên Tài Chiến tăng lên không ít. Dù sao mấy Dư nghiệt Thiên Thần này tuy đã mất đi thân thể, phòng ngự giảm nhiều, nhưng ít ra cũng có thể so sánh với Bát kiếp Bán Thần, có thể một lần đánh lui bọn chúng, thần lực của Tiểu Chiến là quyết không thể thua Bát kiếp Bán Thần.

Hơn nữa Tần Phàm cảm giác được ở trong mấy cây Kim Sắc gai nhọn này của Tiểu Chiến. Tựa hồ ẩn chứa một loại lực lượng thập phần tương tự như thần lực, đồng dạng là có được uy lực rất mạnh.

Thoáng cái thiếu đi bốn đối thủ, hần tự nhiên là áp lực giảm nhiều.

Cái thứ nhất đánh tới trước mặt hần chính là nữ Thiên Thần Chu Nhược, vốn là một tuyệt sắc mỹ nữ khí chất thanh thuần, hiện tại xác thực là biến thành Hồng Phấn Khô Lâu. u ám và khủng bố vô tận.

Đối mặt một kiếm so với Kiếm đạo kỳ tài Hách Kiếm, Vũ Văn Tài còn muốn cường hoành hơn rất nhiều kia, Tần Phàm ngược lại là còn bảo trì trấn định.

- Tuy hiện tại thần lực của ta tạm thời đã tiêu hao hết, nhưng chỉ bằng mấy người các người muốn giết ta còn không có dễ dàng như vậy.

Hần biết rõ đây là phản công cuối cùng của những Dư nghiệt Thiên Thần này, tuy sức bật có thể đạt tới danh xưng đảo chủ cấp, nhưng tiếp tục không được bao lâu, chỉ cần hần nhìn đến lúc nhóm đảo chủ phá vỡ trận pháp, như vậy liền không có vấn đề rồi.

Lập tức, quay mắt về phía một kiếm này, Tứ đại ma thân của hần vận chuyển cực hạn. Lân giáp do thất sắc giao hội biến thành Âm Kim sắc, phát ra một vàng sáng trầm ổn, bốn cánh tay Ma Tướng tăng thêm hai cánh tay bản thể của mình, sáu cánh tay cùng một chỗ huy động, sáu bàn tay đập lại, đem một kiếm kia trực tiếp kẹp lấy.

Ông ông ông ông...

Lập tức kiếm khí vang lên, một cảm giác lạnh thấu xương từ trên thân trường kiếm của nữ Thiên Thần Chu Nhược kia truyền đến, trong nháy mắt Tần Phàm cảm giác được khắp cả người rét lạnh, hơn nữa một loại hàn ý này như là từ thời Viễn Cổ đánh úp lại, lạnh thấu linh hồn.

Mà kiếm khí tung hoành bốn phía kia, hóa thành vạn đạo bóng kiếm không ngừng đâm kích trên thân thể của hần, chỉ chớp lát ở phía trên để lại vô số vết kiếm rậm rạp chằng chịt, máu tươi không ngừng chảy ra mà ra.

Bất quá dùng trình độ khí lực hiện tại của Tần Phàm, dù là lúc trước chống lại Mộc Hoàng còn có thể bình yên thối lui, tăng thêm về sau cảm ứng được thần lực, Nguyên Giới lại có chỗ tăng lên, điểm ấy thương thể tự nhiên không cần lo lắng, Thanh Long thần thông không ngừng chạy toàn thân, miệng vết thương có thể rất nhanh khép lại.

Sáu bàn tay của hần chăm chú kẹp lấy trường kiếm của Chu Nhược, sau khi hần biết thân thể người này rất nhanh sẽ hủy diệt, lực lượng kia sẽ không ngừng tiêu tán, hần tin tưởng thực lực của mình tuyệt đối có thể ngạnh kháng một kiếm này.

- Vậy mà có thể tiếp được một kiếm này?

Những đảo chủ kia đang công phá Phong Thần đại trận thấy một màn này, không khỏi là lộ ra kinh ngạc, vốn bọn họ cho rằng Tần Phàm đã là nỗ lực hết đà rồi, nhưng hết lần này tới lần khác sau khi oanh tẫn Bạch Trường Thiên còn có thể cùng Tam đại Dư nghiệt Thiên Thần, thực lực tương đương với đảo chủ cấp tiếp tục chống lại.

Một bên kia, thấy kiếm của Chu Nhược bị đón lấy, Liễu Tri Thánh cùng Mạnh Cương đều kinh hãi, sau đó Mạnh Cương hung hăng đánh ra một quyền, công kích cuồng bạo trút xuống trên người Tần Phàm.

Oanh!

Công kích này của Mạnh Cương đồng dạng là vô cùng cường hoành, so với Chu Nhược cũng gần kề chỉ là yếu hơn một tia mà thôi, hơn nữa so sánh với công kích sắc bén của Chu Nhược, hẳn càng thêm cương mãnh, trực tiếp đánh Tần Phàm tới miệng phún ra một ngụm máu tươi nồng đậm.

Đã đến lúc này, vết thương trên người Tần Phàm lộ ra thập phần khủng bố, nhìn thấy mà giật mình, nếu thay đổi Bát Kiếp Bán Thần khác, thương thế như vậy sớm đã vẫn lạc, nhưng hắn vẫn là cắn răng, gắt gao chèo chống lấy.

- Chết đi a!

Kế tiếp là Liễu Tri Thánh công kích đến, hắn một thân bạch cốt um tùm, Trần Văn trên người lộ ra vô cùng dữ tợn, phảng phất giống như là từ địa ngục mà đến. Chỉ thấy quạt sắt trong tay hắn xoay chuyển, một vòng xoáy như là con quay hung hăng đụng vào trên người Tần Phàm, lúc này đây, hắn rốt cuộc không chịu nổi, liên tiếp phún ra ba ngụm máu tươi, xa xa quăng đi.

Tần Phàm dùng lực lượng một người ngạnh kháng công kích cuối cùng của Tam đại dư nghiệt!

- Tần Phàm hắn không có sao chứ?

Các vị đạo chủ lo lắng, tốc độ phá trận càng nhanh hơn.

- Lão đại! Người những hỗn đản này, đi chết đi!

Mà lúc này Tiểu Chiến cũng thấy một màn này, vốn người của hắn vẫn còn ở bên ngoài mười dặm, lúc này dĩ nhiên là trực tiếp vượt qua không gian mà đến.

Tuôn rơi tuôn rơi...

Lúc này Tiểu Chiến hiện ra bản thể Hồng Mục Chiến Trư, trên người có hơn mười cây Kim Sắc gai nhọn không ngừng bắn ra, một căn một căn, từng đạo lưu quang Kim Sắc, cực nhanh hướng về mấy Dư nghiệt Thiên Thần kia vọt tới.

Ngoại trừ ba người Chu Nhược, Liễu Tri Thánh, Mạnh Cương này ra, bốn Dư nghiệt Thiên Thần khác vừa mới muốn vượt qua đi tiếp tục công kích Tần Phàm, nhưng ở dưới mũi tên Kim Sắc khủng bố này, đều làm cho chúng không thể tiến lên.

- Tần Chiến này lúc nào trở nên lợi hại như vậy rồi hả?

Thấy một màn như vậy, nhóm đạo chủ không khỏi khiếp sợ lẫn nữa.

Cái năng lực xuyên việt không gian này người bình thường cũng phải cần Thất Kiếp Bán Thần mới có thể làm được, hiện tại Tần Chiến dĩ nhiên là có được loại năng lực này! Hơn nữa Kim Sắc gai nhọn kia rõ ràng mang theo một loại năng lực khủng bố, thậm chí cũng có thể xuyên qua không gian!

Trình độ tăng thực lực lên của Tiểu Chiến, cũng để cho nhóm đạo chủ kinh ngạc.

- Không thể tưởng được Tần Phàm cùng Tần Chiến sau khi tiến vào Chư Thần chiến trường này, vậy mà đều là thực lực tăng lên cực lớn. Cũng may mắn hai người bọn họ không phải dư nghiệt, nếu không...

Không ít đạo chủ đều cảm thấy một tia cảm giác mát lạnh.

Bọn hắn thật không ngờ Thần Đạo Thiên Tài Chiến lúc này đây ngoài sinh ra tám Dư nghiệt Thiên Thần, lại còn có hai quái thai như vậy.

- Trước đây ta không có thể cùng linh hồn hắn đưa tin, hiện tại nghĩ đến hắn là khi đó hắn vừa vặn nhận được kỳ ngộ, cho nên không thể đáp lại ta.

Lúc này Yêu Thần nói ra, thời điểm vừa mới bị Phong Thần đại trận nhốt lại, rất nhiều đạo chủ đều từng liên hệ qua người dự thi của Thần Đạo mình, lúc ấy hắn cũng liên hệ không được Tiểu Chiến.

1747. Chương 1757 : Hư Thần, Nói Lời Xin Lỗi.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1757 : Hư Thần, nói lời xin lỗi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Dư nghiệt Thiên Thần nhao nhao xuất hiện, chỉ sợ là dấu hiệu của thiên hạ đại kiếp tiến đến, mà hai người Tần Phàm cùng Tần Chiến có lẽ là mấu chốt để vượt qua đại kiếp lần này.

Lúc này Kiếm Thần có chút cúi đầu trầm tư nói ra.

Bên ngoài Đại trận.

- Lão đại, ngươi không sao chứ? Thực xin lỗi, ta đến chậm...

Tiểu Chiến chạy đến, thân thể chiến trư cực lớn lơ lửng giữa không trung, mang theo vài phần đáng điệu thơ ngây, khẩn trương hướng về Tần Phàm rơi trên mặt đất hỏi.

- Khục khục.

Tần Phàm bị ba Đại Dư nghiệt Thiên Thần giáp công, lúc này cảm giác toàn thân mình đều giống như một rã rời, may mắn là Tiểu Chiến giúp hắn bức lui mấy người khác, nếu không thật sự bị bảy Thiên Thần này công kích đến, thì dù khí lực cùng phòng ngự của hắn cường thịnh trở lại cũng chịu không nổi.

Hắn lúc này, toàn thân tựa hồ đã nứt ra mấy bộ phận, bốn đại thần thông chạy toàn thân, chậm rãi để cho thân thể của hắn bắt đầu trọng sinh.

- Không tính quá trễ, ta còn chết không được...

Nghe được thanh âm của Tiểu Chiến, thanh âm suy yếu của hắn bất đắc dĩ trả lời nói ra, không thể không nói, nếu đối phương lại đến trễ một chút, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Ánh mắt hắn có chút nhịn không được liếc Hồng Mục Chiến Trư uy vũ lăm lăm trên bầu trời, đối với thực lực của nó lúc này, trong nội tâm cũng lộ ra có chút kinh ngạc.

Lúc này chút ít gai nhọn trên người Tiểu Chiến kia đã hoàn toàn biến thành trong suốt, bất quá thượng diện mang theo một loại hào quang trong suốt thần bí, liếc đi cả người giống như tiểu mặt trời, lợi hại vô cùng.

- Vậy là tốt rồi, các ngươi những quái vật này là cái gì? Bất quá dám thương hại lão Đại ta, ta sẽ không bỏ qua các ngươi.

Lúc này Tiểu Chiến mới có chút thở dài một hơi, một đôi hồng mục chuyển hướng mấy Dư nghiệt Thiên Thần, mắt lộ ra hung quang nói.

- Đem con lợn này cũng cùng một chỗ giết chết.

Lúc này trong đám Dư nghiệt Thiên Thần phát ra âm thanh, mấy người lần nữa mãnh liệt nhào lên.

- Cũng dám bảo Tiểu Chiến gia ngươi ta con lợn?

Tiểu Chiến nghe xong, lập tức gai nhọn toàn thân đứng lên, bạo nộ rồi. Lúc này trên người hắn cũng có một loại khí thế tàn bạo, thần bí cường hoành, lộ ra mãnh liệt bành trướng.

Tiểu Yêu thú ngày xưa kia, hôm nay một chút cũng không giống như heo, thậm chí giống như bá chủ cường hoành hung hãn nhất thời Viễn Cổ!

Lúc này Tiểu Chiến khôi phục bản thể, ở giữa không trung lộ ra uy phong lẫm lẫm, khí thế hung ác bộc phát, so sánh với trước đây, thiếu đi thật thà chất phác, nhiều hơn uy nghiêm, giống như là một đời bá chủ thời Viễn cổ.

Hắn lơ lửng ở giữa không trung, giống như là một tiểu mặt trời, chói mắt mà chú mục.

- Tiểu gia hỏa này đến tột cùng được kỳ ngộ gì?

Nhìn thấy Tiểu Chiến biến hóa như thế, Tần Phàm giật nảy mình. Hôm nay, tiểu yêu trư này ở đâu còn như vừa mới đi theo hắn vào Tân Thế Giới, biến hóa này thật là thoát thai hoán cốt.

Hơn nữa lúc này thực lực Tiểu Chiến tăng cường cũng làm cho hắn khiếp sợ không thôi, phải biết rằng thời điểm Thần Đảo Thiên Tài Chiến, cảnh giới người phía trước vẫn chỉ là Lục kiếp Bán Thần, tối đa có thể so sánh Thất Kiếp Bán Thần mà thôi. Nhưng hiện tại, lực lượng một người hắn vậy mà bức lui bảy Thiên Thần dư nghiệt này!

Bảy Thiên Thần dư nghiệt này, tuy bởi vì không có huyết nhục mà phòng ngự đại giảm, nhưng thiêu đốt tánh mạng, công kích cường hãn, tổng hợp thực lực đều ít nhất ở Bát kiếp Bán Thần thậm chí Cửu Kiếp Bán Thần.

Ngoài ra, Tần Phàm vẫn còn nhớ rõ lúc trước gai nhọn trên người Tiểu Chiến là thập phần trân quý, một lần tối đa chỉ bắn đi ra mấy cây, còn cần thật lâu mới có thể khôi phục, nhưng hiện tại, hắn một lần bắn ra hơn mười cây tựa như cũng không có việc gì.

Trên bầu trời.

- Người những tên đáng chết này, đi chết đi cho Tiểu Chiến gia gia ta!

Lúc này gai nhọn toàn thân Tiểu Chiến đứng lên, cả thân thể cự đại trực tiếp hướng về bảy Thiên Thần dư nghiệt kia Thái Sơn áp đỉnh áp đi, lộ ra khí phách vạn phần.

- Giết hắn đi!

Trong miệng nhóm Thiên Thần dư nghiệt quát khê, nguyên một đám hướng về Tiểu Chiến phát động công kích.

Vẫn là nữ Thiên Thần Chu Nhược kiếm tới trước nhất, ở bên trong tám Thiên Thần dư nghiệt này, ngoại trừ Bạch Trường Thiên, là thực lực của nàng mạnh nhất rồi. Kiếm khí của Chu Nhược, so sánh với loại Kiếm đạo cao thủ như Mộ Thanh Thanh còn không biết mạnh hơn bao nhiêu, mà bên trong mang theo một loại hàn khí lạnh như băng, kiếm vừa ra liền triệt để dùng một loại nhiệt độ lạnh khủng bố bao phủ Tiểu Chiến.

Loại độ ẩm này, thậm chí là Tần Phàm cách rất xa cũng có thể cảm giác được, như là bốn phía cũng muốn đông lại.

- Hắc hắc, chút lòng thành.

Nhưng lúc này Tiểu Chiến lại không cho là đúng cười nói. Sau đó chỉ thấy hắn đem mấy chục căn gai nhọn trên người thoáng cái bắn đi ra. Giống như là từng thanh phi kiếm sắc bén, quần quanh lấy nó không ngừng xoay tròn lấy, một cổ Phong Bạo cuồng mãnh từ loại xoay tròn này bộc phát ra.

Vù vù vù vù vù vù hô...

Ở dưới cơn bão táp này, tất cả ảnh hưởng mặt trái đều biến mất toàn bộ, ở giữa thiên địa phẳng phất chỉ còn lại có khí thế sắc bén mà bá đạo, mang tất cả về phía trước kia.

- Thần Long Thứ!

Lúc này lại nghe Tiểu Chiến quát lạnh một tiếng.

Sau đó liền thấy mấy chục cây gai nhọn giống như phi kiếm kia bắt đầu tập kết, sau khi ngưng tụ thành bộ dạng Cự Long, gào thét mà lên, trực tiếp hướng về Chu Nhược vọt tới.

Một đám này Long uy vô song, dùng một tư thái bá đạo, trực tiếp đụng vào trên thân trường kiếm của Chu Nhược. Giống như là cửa sổ gặp mưa to đụng vào trước đây chưa từng có, thanh âm thanh thúy không ngừng.

Đình đình đình đình đình đình...

Răng rắc!

Ở dưới một đầu cự Long khủng bố va chạm, thanh trường kiếm kia trực tiếp bị đụng gãy, sau đó Long vĩ đáp xuống, phảng phất như ầm ầm phát ra một tiếng uy nghiêm gào thét, trực tiếp đụng vào trên người Chu Nhược, rất nhanh trực tiếp bắn nòng thành tổ ong vò vẽ.

Trên mũi nhọn này mang theo lực lượng thần bí cường đại, hôm nay Chu Nhược mất đi thân thể, căn bản là không chịu nổi.

Theo lý Long này va chạm, nữ Thiên Thần duy nhất liền văng lạc rơi trên mặt đất. Hồng Phấn Khô Lâu, bị hung hăng ghim trên mặt đất, hoàn toàn không thể động đậy.

- Tàn Chiến này vậy mà cường đến trình độ này!

Nhóm Đảo chủ đều khiếp sợ không thôi.

- Dù là so sánh với Tàn Phàm cũng không sai biệt nhiều rồi!

Không ít đảo chủ âm thầm phỏng đoán.

- Tiểu gia hỏa này đích thật là đạt được không ít chỗ tốt a.

Yêu Thần đối với Tiểu Chiến biểu hiện cũng lộ ra hết sức hài lòng.

- Chúng ta cũng phải nhanh một chút phá vỡ đại trận này, tuy hiện tại tiểu tử Tàn Chiến này đã có thể ứng phó mấy Thiên Thần dư nghiệt đã nỗ lực hết đà kia, nhưng cái gì cũng bị hai người bọn họ thu thập, chẳng phải là lộ ra nhóm đảo chủ chúng ta vô dụng sao?

Lúc này Đạo Thần nói ra.

- Cũng đúng, chúng ta trước phá vỡ trận pháp này a.

1748. Chương 1758: Hư Thần, Nói Lời Xin Lỗi. (2)

Chương 1758: Hư Thần, nói lời xin lỗi. (2)

Những đảo chủ khác cũng bất đắc dĩ, lúc này đây những đảo chủ bọn hắn hoàn toàn chính xác không có hiện ra tác dụng gì, cuối cùng nhất lại cần nhờ tên tiểu bối Tàn Phàm này mới cứu ra được, có thể nói uy nghiêm gì cũng đều rơi sạch rồi.

Bất quá hiện tại Tàn Phàm đã có được thực lực đảo chủ cấp, nếu ngày sau hắn thành đảo chủ, một trận chiến này ngược lại là thành trận chiến thành danh của hắn rồi, tin tưởng đảo chủ khác ở ngày sau nhìn thấy Tàn Phàm sẽ nhớ tới hôm nay, nhất định là né tránh vài phần đấy.

Đặc biệt là Mộc Hoàng, sau khi được Tàn Phàm giải cứu ra, sắc mặt vẫn lộ ra tái nhợt khó coi.

Đừng nói là ân cứu mạng này, dù là hắn không niệm cái ân tình này, thực lực của đối phương bây giờ cũng đã đủ để cho hắn kiêng kị, thậm chí sinh ra một tia lòng mang sợ hãi rồi. Nhớ tới trước đây hắn đối với Tàn Phàm làm một ít chuyện, hắn cảm giác được lưng một mảnh lạnh buốt.

- Đến phiên các người!

Mà ở bên ngoài, sau khi Tiểu Chiến giải quyết Chu Nhược thì càng lộ ra hăng hái, vô cùng uy vũ khí phách nhìn mấy Thiên Thần dư nghiệt khác quát, một thân gai nhọn hoắt, lúc này như là Kim Sắc chiến giáp trên người hắn, sáng quắc chói mắt.

- Đồ con lợn, đi chết đi!

Những Thiên Thần dư nghiệt khác đối với thực lực của Tiểu Chiến cũng thập phần khiếp sợ, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra lúc này đây bọn hắn khó được có tám Thiên Thần chuyển sinh tiến nhập Chư

Thần chiến trường, hết lần này tới lần khác là gặp gỡ hai người dự thi nghịch thiên biến thái, trong lòng của bọn hắn uể oải, bất quá bọn hắn đã sớm hung hãn không sợ chết, đốt cháy lực hướng sinh mệnh cuối cùng phóng về Tiểu Chiến.

- Tới tốt!

Lúc này trên mặt Tiểu Chiến nhẹ nhõm cười cười, tuy trước đây hắn bắn ra không ít gai nhọn, nhưng lúc này tựa như gai nhọn ở trên người của hắn còn không có giảm bớt như thế nào. Chỉ cần gai nhọn hoắt này vẫn còn, hắn sẽ có được chiến lực cường hãn vô tận.

Một tiếng cười khê, sau đó gai nhọn trên người lần nữa bắn ra rất nhanh.

Vù vù vù âm âm...

Bỗng nhiên ở bên người Tiểu Chiến Phong Lôi nổi lên, như là có tầng tầng Lôi Vân đem nó bao vây lại, trong đó Lôi Điện tránh mình, uy lực bất phàm.

- Phong Lôi Thứ!

Từng tiếng uống vang, khí thế Man Hoang bá chủ bắn ra, một cây gai nhọn mang theo Phong Lôi Chi Lực bắt đầu từ trên người hắn, như là từng đạo lưu quang bắn ra, như là tia chớp từ không trung rơi xuống, trực tiếp hướng về mấy Thiên Thần dư nghiệt kia vọt tới.

Những Phong Lôi thứ này, hình thành hình dạng như rồng như hổ, như Sư như Báo, uy vũ hung hãn, như là đàn thú lao nhanh, trực tiếp hướng về chút ít Thiên Thần dư nghiệt kia mang tất cả đi ra, thậm chí triển áp.

Tê tê tê tê...

Còn lại sáu Thiên Thần dư nghiệt, ở lúc này đây Tiểu Chiến bắn một lượt, lại có ba cái bị trực tiếp ghim trên mặt đất, chỉ còn lại có ba cái tiếp tục hung hãn không sợ chết hướng về Tần Phàm phóng đi.

Lúc này Tiểu Chiến ở một lần qua bắn ra nhiều gai nhọn như vậy, rốt cục thời gian dần qua cũng lộ ra một tí suy yếu, nhưng hai mắt hắn sáng trưng, khí thế bá chủ trên người giống như không thay đổi, đối mặt ba Thiên Thần dư nghiệt còn lại kia, hắn không sợ chút nào.

Bất quá ngay thời điểm hắn mới vừa tiến hành một lần gai nhọn công kích.

Ầm ầm!

Cũng đúng vào lúc này, Phong Thần đại trận đã triệt để mất đi trận điểm ủng hộ kia, rốt cục bị phá vỡ, lập tức nguyên một đám đảo chủ từ trong đó rất nhanh lao ra.

Sưu sưu sưu...

Những đảo chủ này đều là nhân vật vô cùng cường hãn, xông ra khỏi đại trận này giống như là Mãnh Hổ xuống núi, Dao Thần, Hỏa Thần, Thương Thần, ba người vừa ra khỏi trận pháp liền trực tiếp vượt qua không gian, tiếp theo trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt ba Thiên Thần dư nghiệt còn lại kia.

Thiên Thần dư nghiệt còn chưa kịp chống cự như thế nào, đã trực tiếp bị đánh tán ngã rơi trên mặt đất.

Sau khi ra khỏi Phong Thần đại trận, thực lực khủng bố của những đảo chủ này liền thể hiện ra rồi, đặc biệt là mấy danh hiệu Thần cấp, đó là hiện tại Tần Phàm cùng Tiểu Chiến cũng còn kém xa đấy.

- Phong sát Chân Linh của những dư nghiệt này, nếu không bọn hắn còn có thể chuyển thế trọng sinh.

Lúc này Kiếm Thần trầm giọng nhắc nhở nói ra.

- Hừ, những dư nghiệt này, thiếu chút nữa diệt sát tất cả chúng ta ở chỗ này, làm sao có thể còn để cho bọn hắn có cơ hội tái sinh.

Những đảo chủ khác cũng là nguyên một đám tinh tường, đi đến trước cốt lêu của những Thiên Thần dư nghiệt kia, thi triển thủ đoạn đem Chân Linh che dấu ở bên trong nhất nhất thanh trừ sạch sẽ, một điểm không lưu.

Thời điểm Hư Thần đi tới trước mặt Bạch Trường Thiên, muốn diệt Chân Linh cuối cùng, trên mặt hắn rõ ràng run rẩy vài cái.

- Mà thôi mà thôi.

Sau đó hắn mới khoát tay áo, thoáng cái giống như già đi rất nhiều, Bạch Trường Thiên đã xác định là Thiên Thần dư nghiệt, như vậy cái mạng nhỏ này nhất định là phải diệt. Sở dĩ Nhân loại bất đồng cùng Thiên Thần, là vì nhân loại có được cảm tình, cho dù là Hư Thần, đối với nhi tử một mực bồi dưỡng, cảm tình kia là rất thâm hậu.

Mà Thiên Thần cơ hồ đều là lãnh khốc vô tình, đặc biệt là đối với nhân loại, cho dù là song thân bồi dưỡng bọn chúng lên, đồng dạng có thể không chớp mắt thoắt một diệt sát. Bởi vì cái gọi là hổ dữ không ăn thịt con, điểm này Thiên Thần là ngay cả thú cũng không bằng.

Một bên kia, thấy chúng đảo chủ đã thoát khốn mà ra, Tiểu Chiến biết rõ cũng không có sự tình gì của mình rồi, vì vậy rất nhanh liền biến thành thân người, sau đó rơi xuống bên người Tần Phàm.

- Lão đại, người không sao chứ?

Hắn mặt mang quan tâm cùng lo lắng, cái cảm tình này là không phải giả vờ, cảm tình của hắn đối với Tần Phàm, Tần Phàm cũng thập phần hiểu rõ.

- Ta không sao, rất nhanh là có thể khôi phục như lúc ban đầu rồi.

Tần Phàm ở trên mặt đất có chút quấy người một cái, được Tiểu Chiến nâng chậm rãi đứng lên, hắn lúc này, cũng từ trọng thương vừa rồi khôi phục thất thất bát bát, chỉ cần điều dưỡng một hồi là có thể khôi phục, thậm chí còn có chỗ ích tiến.

- Tần Phàm, lúc này đây nhờ có người rồi.

Không ít đảo chủ lúc này đi tới nhìn Tần Phàm tỏ vẻ cảm tạ, lúc này đây nếu như không phải Tần Phàm, bọn hắn đều muốn xong ở chỗ này.

- Tần Phàm, trước đây chúng ta đã hiểu lầm người, thật sự là có lỗi.

Thậm chí những đảo chủ này đều buông tư thái, hướng Tần Phàm xin lỗi. Trước đây bọn hắn đều cho rằng Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt, nhưng kết quả lại là Tần Phàm cứu bọn chúng thoát ra.

Lúc này đây nếu như không có Tần Phàm, bọn hắn rất có thể đều sẽ toàn bộ ngã xuống ở chỗ này, cái gì danh xưng đảo chủ toàn bộ đều sẽ hóa thành cát bụi.

- Hư Thần, chẳng lẽ người không thể hướng Tần Phàm nói lời xin lỗi sao?

Bỗng nhiên, Yêu Thần mở lời nhìn Hư Thần ở phía xa nói ra.

- Lại để cho Hư Thần xin lỗi?

Nghe được Yêu Thần nói, nhóm đảo chủ đều nao nao, ngược lại từng ánh mắt đều nhìn về phía Hư Thần ở hậu phương.

1749. Chương 1759: Đi Yêu Thần Đảo?

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 1759: Đi Yêu Thần Đảo?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hư Thần, chính là nhân vật thực lực cùng uy vọng có thể xếp hạng Top 3 trong bảy mươi hai đảo chủ của Tân Thế Giới, cho dù ở bên trong đảo chủ cũng không có bao nhiêu người có thể cùng hắn ngang hàng nói chuyện.

Hiện tại để cho hắn xin lỗi một Bát kiếp Bán Thần?

Hơn nữa nghe ngữ khí của Yêu Thần, cái xin lỗi này còn là một cái xin lỗi chính thức.

- Xin lỗi?

Nghe được Yêu Thần nói, bản thân Hư Thần thì khẽ chau mày.

Hắn là thân phận gì, hiện tại Yêu Thần vậy mà để cho hắn hướng Tần Phàm xin lỗi.

- Hư Thần, trước đây ngươi luôn miệng nói Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt, hơn nữa trước đây bởi vì ngươi hoài nghi, ngươi còn xem chút nữa muốn tìm tòi trí nhớ của hắn, hiện tại sự thật không chỉ đã chứng minh hắn không phải Thiên Thần dư nghiệt, hơn nữa còn là hắn cứu chúng ta, một lời xin lỗi, cũng không quá phận.

Yêu Thần không thuận theo nói, hoàn toàn không để cho Hư Thần mặt mũi, trực tiếp nhàn nhạt nói.

Những đảo chủ khác đều nhìn xem Hư Thần.

Đúng vậy, lúc trước Hư Thần một mực nhắm vào Tần Phàm không phóng, cơ hồ còn muốn cưỡng hoành động võ, nhưng kết quả phát hiện Thiên Thần dư nghiệt cũng không phải Tần Phàm, mà là con của hắn là thứ nhất!

Kết quả như vậy thật có chút châm chọc, mà đối với Tần Phàm mà nói, cái kia càng là thiên đại oan uổng. Nếu như lúc ấy không phải lão Yêu thần lực bảo vệ, có lẽ Hư Thần đã tiến hành tìm tòi trí nhớ của Tần Phàm, tạo thành tổn thương khó có thể phai mờ đối với hắn.

Đại bộ phận đảo chủ đều cảm thấy Hư Thần cho Tần Phàm một lời xin lỗi, coi như là hợp tình hợp lý.

Bất quá nhóm đảo chủ cũng biết, loại đảo chủ danh xưng Thần cấp giống như Hư Thần này, sẽ không dễ dàng xin lỗi như vậy, hơn nữa bởi vì con của hắn là Thiên Thần dư nghiệt, cái này làm cho trên mặt hắn không nhận được.

Có thể xin lỗi hay không?

Ở dưới một đôi ánh mắt nhìn chăm chú, lúc này Hư Thần cảm giác được như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, trên mặt dần dần trở nên âm trầm bất định. Hắn hiện tại đã gặp phải tang tử chi thống, còn muốn hắn xin lỗi?

Mặc dù biết lúc này đây sai hoàn toàn chính xác là con của hắn Bạch Trường Thiên, cùng Tần Phàm trước mắt không có quan hệ, nhưng hắn nhìn xem Tần Phàm vẫn là trong nội tâm nhịn không được chán ghét cùng bài xích.

Hiện tại muốn hắn xin lỗi, hắn làm sao có thể nói được ra.

- Hôm nay thân thể Bạch mỗ bệnh nhẹ, đi trước một bước rồi, ngày sau có cơ hội, tất tự mình lên Yêu Thần Đảo nói xin lỗi Tần Phàm tiểu hữu.

Sắc mặt Hư Thần âm trầm, nội tâm vùng vẫy một hồi, cuối cùng nhất là trầm giọng nói ra.

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua thi hài của nhi tử Bạch Trường Thiên đã hoàn toàn không còn hình người, trên mặt có chút run rẩy thoáng một phát. Sau đó rất nhanh khóa nhập hư không, biến mất ngay tại chỗ.

Không có xin lỗi.

Tựa hồ cũng nằm trong dự liệu.

- Hừ, rõ ràng là chính mình làm rồi, nhưng cuối cùng lại một lời xin lỗi cũng không nói, thật sự là không có phong độ.

Nhìn xem Hư Thần rời đi, Yêu Thần hừ lạnh một tiếng bất mãn nói.

Những đảo chủ khác không ai lên tiếng.

- Mà thôi, dù sao hiện tại ta cũng không có việc gì.

Tần Phàm chỉ là lắc đầu nói ra, hắn cũng tinh tường, loại thân phận cùng cách làm người như Hư Thần này, là không thể nào xin lỗi hắn đấy. Huống chi mình còn giết chết nhi tử của đối phương, tuy con hắn là Thiên Thần dư nghiệt, nhưng máu mủ tình thâm, không thể nói bỏ là bỏ được.

- Hừ, lão gia hỏa này, thật sự là không có lễ phép, nếu như không phải có lão Đại ta, hiện tại các người có khả năng đã chết hết ở chỗ này rồi.

Lúc này Tiểu Chiến tựa hồ cũng đại khái minh bạch sự tình từ đầu đến cuối, trong miệng tùy tiện mắng.

Những đảo chủ khác trên mặt rất khó coi, nhưng Tiểu Chiến nói đều là sự thật, không có người có thể phản bác.

- Tiểu Chiến, đừng nói nữa, lúc này đây chỉ là ngoài ý muốn mà thôi.

Tần Phàm ngăn trở hắn, hắn tự nhiên không giống Tiểu Chiến không hiểu đạo lý đối nhân xử thế như vậy, biết rõ lúc này cần lưu chút mặt mũi cho nhóm đảo chủ.

- Tần Chiến hắn nói cũng không phải sai, lúc này đây thật đúng là may mắn mà có Tần Phàm người, ngày sau có rảnh rồi hoan nghênh đến Đạo Thần Đảo ta làm khách, ta nhất định sẽ hảo hảo tiếp đãi.

Lúc này Đạo Thần cười khở lắc đầu nói ra, lộ ra có chút hào sảng.

Thần cấp danh xưng đảo chủ đều bày tỏ thái độ rồi, những đảo chủ khác cũng nhao nhao tỏ vẻ cảm kích cùng hoan nghênh.

- Các vị đảo chủ khách khí.

Tần Phàm ứng phó từng cái.

- Tốt rồi, lúc này đây những đảo chủ chúng ta hoàn toàn chính xác là quá lơ là sơ suất rồi, không thể tưởng được lại bị tám Thiên Thần dư nghiệt trà trộn vào Chư Thần chiến trường này, nếu như truyền đi, sợ là sẽ để cho người chế nhạo.

Lúc này Yêu Thần còn nói thêm.

- Hiện tại thủ đoạn chuyển sinh của những Thiên Thần dư nghiệt này càng ngày càng ẩn nấp cùng lợi hại, đích thật là để cho người khó lòng phòng bị.

Những đảo chủ khác đều là bất đắc dĩ.

- Ân, dù sao bọn hắn đã chuẩn bị mấy trăm năm, nhất định là tiến hành qua nhiều lần ném thử, ở các phương diện an bài thân phận đã làm được không chê vào đâu rồi. Các người ngẫm lại xem, ngay cả quan hệ huyết thống của Hư Thần, những dư nghiệt này cũng có thể ẩn núp đi vào, bọn hắn còn có cái gì làm không được.

Nguyên một đám đảo chủ thở dài.

- Các vị, những Thiên Thần dư nghiệt này đích thật là càng ngày càng giảo hoạt, bất quá nếu chỉ là Thiên Thần dư nghiệt thực lực tương đối thấp thì không đáng để lo, bọn hắn phần lớn ẩn núp, nhưng nếu thực lực đạt tới trình độ nhất định, bề ngoài của bọn hắn sẽ hiển lộ ra Trần Vãn. Lúc này đây mọi người trở về, nhất định phải cảnh giác những dư nghiệt này nhiều hơn, ở trong phạm vi toàn bộ đảo tiến hành đại điều tra một lần, phạm là dư nghiệt đã hiện ra Trần Vãn là không thể buông tha.

Lúc này Kiếm Thần trầm giọng nói ra.

- Đây là tự nhiên, những Thiên Thần dư nghiệt chuyển sinh này có lẽ số lượng cũng không ít, chỉ là lúc trước cảm thấy bọn hắn nhắc lên không nổi sóng gió gì, cho nên thật lâu không có đi để ý tới mà thôi.

Lúc này Kiếm Thần từ biểu hiện trong Phong Thần đại trận, làm cho uy vọng của hắn đại chấn, rất nhiều đảo chủ đều là âm thầm gật đầu.

- Các vị đảo chủ, lúc này đây tám Thiên Thần dư nghiệt này hành động thoát nhìn là mưu đồ đã lâu, tại hạ suy đoán bọn hần ở bên ngoài nói không chừng cũng có không ít đồng lõa, đang đợi bọn hần thành công giết chết chúng đảo chủ sẽ bắt đầu cử hành phục hồi Thiên Thần. Hiện tại chư vị đảo chủ có thể lặng lẽ trở về đảo tọa trấn, chờ đợi những dư nghiệt này ngoi đầu lên, liền một mẻ hốt gọn bọn chúng.

Tần Phàm trầm ngâm nói.

Hắn đến qua chỗ thi thể của Đại Thiên Thần ở cung điện dưới mặt đất, biết rõ dã tâm cùng quyết tâm của những Thiên Thần dư nghiệt này, hắn trực giác cảm thấy những Thiên Thần dư nghiệt này sẽ không chỉ có tám cái này, bởi vì một khi bọn họ bạo lộ hoặc là thất bại, còn cần có những người khác bổ sung.

1750. Chương 1760 : Ước Chiến Mộc Hoàng.

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1760 : Ước chiến Mộc Hoàng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Tần Phàm nói không sai, ta đoán chừng những Thiên Thần dư nghiệt này nếu như thấy những đảo chủ chúng ta không xuất hiện nữa, đoán chừng sẽ cử hành phục hồi, ở tất cả các địa phương tuyên truyền Tín Ngưỡng.

Nghe được Tần Phàm đề nghị, Kiếm Thần cùng Yêu Thần đều là đồng thời gật đầu khen ngợi.

- Việc này không nên chậm trễ, e sợ cho có biến, lúc này đây chúng ta không bằng đều trước tiên lui khỏi chiến trường, trở lại Thần Đảo của mình thôi.

Có đảo chủ đề nghị nói ra.

- Lúc này đây tám Thiên Thần dư nghiệt này xuất hiện, đích thật là có khả năng biểu thị Tân Thế Giới chúng ta hoặc là hết thảy nhân loại thế giới có khả năng gặp phải đại kiếp, chư vị vẫn là cần phải nhanh một chút trở lại Thần Đảo riêng phần mình làm dự phòng cùng chuẩn bị.

Kiếm Thần nói ra.

- Vậy tất cả mọi người rời đi thôi.

Yêu Thần cũng nói.

Hai người Tần Phàm cùng Tiểu Chiến đều đã lấy được Đại Cơ Duyên, thực lực gia tăng thật lớn, còn ngộ ra thần lực, lúc này cũng là không có ý kiến.

- Ân, trở về trước làm chuẩn bị.

Nguyên một đám đảo chủ rời đi, những đảo chủ này đồng dạng đều lo lắng cho thống trị của mình. Một khi bị Thiên Thần phục hồi, thống trị của những đảo chủ bọn hần sẽ bị dao động, lực khống chế ở Thần Đảo cũng sẽ giảm xuống sâu sắc, đây là bọn hần không muốn chứng kiến đấy.

Cho nên tình nguyện buông tha cho cơ hội tiến vào Chư Thần chiến trường lúc này đây, dù sao chỉ cần địa vị không mất, ba mươi năm sau bọn hần còn có thể đi vào.

Đối với chút ít đảo chủ cấp cường giả này mà nói, thời gian đã không phải là vấn đề quá lớn rồi.

Tần Phàm cũng chuẩn bị rời đi.

Mộc Hoàng còn không có rời đi, Yêu Thần cũng còn không có trở về.

Mộc Hoàng muốn nói lại thôi.

- Tần Phàm, sau khi rời khỏi Chư Thần chiến trường, ta hi vọng người có thể đi với ta tới Yêu Thần Đảo một chuyến.

Nhưng vào lúc nàu Thần bỗng nhiên mở lời nói ra. Trước đây lão Yêu thần phân phó xuống, sau khi Thần Đảo Thiên Tài Chiến kết thúc phải dẫn Tần Phàm trở về.

- Đi Yêu Thần Đảo?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi nao nao, trên mặt xuất hiện vẻ do dự.

Có đi hay là không?

- Yêu Thần để cho ta đi Yêu Thần Đảo?

Nghe được Yêu Thần nói, trong nội tâm Tần Phàm có chút trầm ngâm.

Hoàn toàn chính xác, hẳn một mực nghĩ đi Yêu Thần Đảo, chỉ là không có nghĩ đến bây giờ lại là Yêu Thần chủ động mời hẳn đi. Mà mục đích hẳn đi Yêu Thần Đảo cũng rất rõ ràng, cái kia chính là đi tìm kiếm thê tử của mình Tần Li.

Cũng vì nguyên nhân này, trong nội tâm hẳn cho tới nay đối với Yêu Thần cùng Yêu Thần Đảo là có một đạo phòng tuyến, đây cũng là nguyên nhân vì cái gì trước đây hẳn vẫn muốn giữ một khoảng cách với Tiểu Chiến.

Bất quá trải qua nhiều chuyện như vậy, Tần Phàm hẳn cũng một lần nữa có suy nghĩ mới, mấy lần tiếp xúc cùng Yêu Thần, hẳn tựa hồ cảm giác được Yêu Thần này đối với mình cũng không có tính toán gì, làm người coi như chính trực. Hẳn bắt đầu có chút hoài nghi tính chân thật lời nói của Tử Hà trưởng lão lúc trước.

Bởi vì trong lòng hẳn đã bắt đầu hoài nghi Chân Vũ Thần chính là Thiên Thần, mà Chân Vũ Thánh Điện ở dưới Chân Vũ Thần thống trị rất có thể là như Bạch Trường Thiên, là Thiên Thần chuyển sinh, cũng chính là Thiên Thần dư nghiệt trong miệng chúng đảo chủ.

Tần Li đến cùng có thật sự ở Yêu Thần Đảo hay không?

Hiện tại trong lòng hẳn cũng không có ngọn nguồn rồi.

Hẳn một mực đều muốn hỏi Yêu Thần việc này, chẳng qua nếu như Tần Li thật sự ở Yêu Thần Đảo, hẳn lại sợ đánh rắn động cỏ. Trọng yếu nhất chính là, thật sự là hẳn xem như là người của Chân Vũ Thần hoặc Chân Vũ Thánh Điện phái tới Tân Thế Giới này, nếu như một khi hẳn hướng Yêu Thần hỏi việc này, nói không chừng cũng xem hẳn trở thành Thiên Thần dư nghiệt.

Nhưng vô luận như thế nào, thê tử của mình vẫn là cần cứu trở về.

Hẳn hiện tại còn không có thực lực đi làm việc này này, khi hẳn có đủ thực lực rồi, như vậy hẳn mới có thể cùng Yêu Thần tiến hành đàm phán.

Đương nhiên, trong lòng của hẳn cũng thập phần lo lắng tình trạng của Tần Li, đối với Yêu Thần mời cũng là rục rịch, có cách nghĩ dò hỏi một phen, chính mà hẳn sợ mình đến lúc đó không chế không nổi chính mình, cùng Yêu Thần phát sinh xung đột, dùng thực lực của hẳn, căn bản chưa đủ để đối kháng Yêu Thần Đảo bài danh hàng đầu trong Tân Thế Giới.

Có đi hay là không?

Cứ như vậy, trong nội tâm Tần Phàm do dự không thôi.

- Theo ta được biết, Yêu Thần Đảo là rất ít cho nhân loại đi lên, không thể tưởng được lúc này đây Yêu Thần người còn đích thân mời Tần Phàm đến.

Một bên Thư Thánh Thần Đảo Thư Thánh đảo chủ còn không có ily, khê cười nói.

- Ta không phải đã nói, Tần Phàm hẳn có thể nói cũng là người Yêu Thần Đảo ta sao? Lúc này đây ta là vâng mệnh lão Yêu Thần Đảo dẫn hẳn về.

Yêu Thần cũng cười nói.

- Vậy cũng đúng, không thể tưởng được lão Yêu thần đối với Tần Phàm cũng coi trọng như vậy.

Thư Thánh tiếp tục cười nói, sau đó chuyển hướng Tần Phàm nói ra:

- Tần Phàm có thể đi Yêu Thần Đảo thăm thoáng một phát, tận dụng thời cơ, rất nhiều đảo chủ đều không có cơ hội này đó.

- Đúng vậy lão đại, chúng ta cùng đi chứ.

Lúc này Tiểu Chiến vụng trộm liếc nhìn Yêu Thần, cũng nhỏ giọng nói ra.

Tiểu Chiến tựa hồ muốn nói lại thôi.

Trong nội tâm Tần Phàm trầm tư, một lát sau, vẫn là mở lời nói ra:

- Tần Phàm cảm ơn Yêu Thần cùng lão Yêu Thần tiên bối hậu ái rồi, chỉ là tại hạ có mấy nghi vấn, hi vọng Yêu Thần tiên bối có thể trả lời thoáng một phát.

- Hỏi đi, chỉ cần người hỏi xong cùng ta trở về là được rồi. truyện copy từ

Yêu Thần khê cười nói.

- Xin hỏi tại sao lão Yêu Thần tiên bối bảo ta đi Yêu Thần Đảo? Mà Yêu Thần tiên bối vì cái gì còn nói ta là người của Yêu Thần Đảo? Tại hạ thật là đến từ Mạc Lợi Đảo, tuy hiện tại ta có lẽ cũng không có ý định đi trở về.

Tần Phàm nghĩ nghĩ hỏi, hẳn không có trực tiếp hỏi về sự tình Tần Li.

Nghe vậu Thần cũng có chút giật mình, cuối cùng nhất là lắc đầu nói ra:

- Hai vấn đề này, ta đều không thể trả lời, bất quá người gặp được lão đảo chủ có lẽ sẽ minh bạch hết thảy. Có thể khẳng định chính là, ta có thể cam đoan người an toàn ở Yêu Thần Đảo, hơn nữa người tùy thời có thể ly khai.

- Phải gặp lão Yêu thần mới biết được?

Tần Phàm cúi đầu trầm tư suy nghĩ.

- Tần Phàm, người đại có thể không cần phải lo lắng. Về chuyện của người, ta cũng đã biết một ít, chỉ có điều cụ thể vẫn là để cho lão Yêu thần nói cho người biết sẽ tốt hơn. Lúc này đây đi Yêu Thần Đảo, đối với người chỉ có lợi mà không chỗ hại.

Yêu Thần thấy Tần Phàm vẫn còn do dự, sau đó vừa cười vừa nói.

- Về chuyện của ta?

Lúc này Tần Phàm nhìn về phía Tiểu Chiến ở một bên, sau khi nhìn thấy người kia tựa hồ có chút ánh mắt lấp loè, hẳn tựa hồ có chút minh bạch chuyện gì xảy ra rồi.

- Lão đại, không có chuyện gì đâu, đi thôi, đi thì biết rồi.

Tiểu Chiến ập ứng nói.

1751. Chương 1761: Ước Chiến Mộc Hoàng. (2)

Chương 1761: Ước chiến Mộc Hoàng. (2)

- Vậy được rồi, ta cùng Yêu Thần tiên bối đi Yêu Thần Đảo.

Tần Phàm cuối cùng nhẹ gật đầu nói ra, Yêu Thần đã nói đến trình độ này rồi, hơn nữa dùng thực lực hai người sai biệt, nếu quả thật muốn hại mình, hẳn tin tưởng có lẽ đối phương không cần phải hao phí nhiều tâm cơ đến lừa gạt mình như vậy.

Trong lòng của hắn cũng rất muốn nhanh đạt được tin tức của Tần Li.

- Chúng ta đây cùng đi a.

Thấy Tần Phàm đã đáp ứng, Yêu Thần cười nói.

Tiểu Chiến cũng vui mừng.

Ba người chuẩn bị ly khai.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm thấy được Mộc Hoàng cách đó không xa, hắn cũng vừa mới nhìn qua, lông mày có chút nhíu một cái.

Mộc Hoàng này ở thời điểm hắn tiến vào vòng trong đạt được viên Thần Thạch thứ hai, liền muốn tiến hành cướp đoạt, hơn nữa về sau còn truy sát hắn. Bất quá hắn nương theo Huyền Vũ thần thông cuối cùng thoát xuống dưới mặt đất, lúc này mới tránh khỏi hắn đuổi giết.

Khi đó Tần Phàm vừa mới đột phá đến Bát kiếp Bán Thần, còn không có cảm ngộ ra thần lực, cho nên không phải đối thủ của Mộc Hoàng, chỉ có thể lựa chọn chạy trốn. Nhưng nếu là hiện tại, Tần Phàm đã cảm ngộ đến thần lực, lại lĩnh ngộ ra Ma chủng kỹ cường đại như Ma Tướng ấn, coi như là chống lại đảo chủ danh xưng Hoàng Cấp này cũng có được tin tưởng nhất định rồi.

Nếu như lại cùng Mộc Hoàng chiến một trận, thắng bại vẫn là không biết.

- Tần Phàm, làm sao vậy?

Mà Yêu Thần chứng kiến Tần Phàm ngừng lại, không khỏi là nghi hoặc hỏi, hắn cũng không biết ân oán ở giữa Tần Phàm cùng Mộc Hoàng.

- Không có gì, chỉ là chứng kiến Mộc Hoàng đảo chủ, có chút cảm khái mà thôi.

Tần Phàm cười nhạt một tiếng nói ra.

Hiện tại hắn cũng không sợ Mộc Hoàng rồi.

Cho dù Mộc Hoàng ở chỗ này làm khó dễ, hắn cũng dám cùng đối phương liều mạng.

Huống chi Tiểu Chiến cũng ở nơi đây, tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

- Tần Phàm, có thể nói chuyện một chút hay không.

Nghe vậy, lúc này trên mặt Mộc Hoàng lại âm tình biến sắc, một hồi lâu, hắn vẫn là hít một hơi, sau đó đi tới hướng Tần Phàm lộ ra có chút thành khẩn nói.

- Mộc Hoàng đảo chủ, có cái gì không ngại nói thẳng đi.

Tần Phàm nhàn nhạt nói ra, bởi vì trước đây đã từng quen biết cùng đối phương, biết rõ đối phương là làm người như thế nào, hiện tại coi như đối phương biểu hiện rất thành ý, cũng sẽ không xóa đi ác cảm trong lòng đối với hắn.

- Tần Phàm tiểu hữu, trước đây lão phu đích thật là đối với ngươi làm một tí sự tình không tốt. Thực xin lỗi, ở chỗ này lão phu đối với ngươi trình trọng nói xin lỗi, ta hy vọng có thể hoà giải cùng ngươi.

Mộc Hoàng nghe được ngữ khí của Tần Phàm, trong nội tâm hơi trầm xuống, cuối cùng vẫn là thấp giọng nói ra.

- Ồ? Mộc Hoàng hướng Tần Phàm nói xin lỗi?

Yêu Thần ở một bên lộ ra có chút hiếu kỳ.

- Hoà giải?

Lúc này Tần Phàm không khỏi nở nụ cười, trước đây vì Thần Thạch, Mộc Hoàng này có thể đuổi giết hắn, lúc này bởi vì cảm giác được thực lực của hắn tăng lên, hiện tại lại tới hoà giải, ở đâu có chuyện tốt như vậy?

Không phải Tần Phàm hấn vênh váo hung hăng, nhưng người không phạm ta ta không phạm người, người nếu phạm ta ta còn không ghi hận sao?

- Thật có lỗi, Mộc Hoàng đảo chủ, trước kia thời điểm ngươi muốn cướp đoạt Thần Thạch của ta mà truy sát ta, có lẽ ngươi nên cân nhắc đến phong hiểm ta sẽ trả thù, ta nói rồi, đảo chủ vị của ngươi ngồi không được bao lâu, ít ngày nữa, ta sẽ chính thức hướng ngươi khởi xướng khiêu chiến.

Cuối cùng Tần Phàm bình tĩnh nói, gợn sóng không sợ hãi.

- Mộc Hoàng đã từng muốn cướp đoạt Thần Thạch của Tần Phàm?

Một bên Yêu Thần đối với Mộc Hoàng lộ ra một tia xem thường, nhất đảo chủ, danh xưng đảo chủ, cái này là thân phận gì? Vậy mà chém giết đoạt đồ vật của một tiểu bối, nói ra dễ dàng bị người nhạo báng.

- Ngươi lão gia hỏa này, cũng dám đoạt đồ vật của lão Đại ta, ngươi muốn chết...

Lúc này Tiểu Chiến lộ ra lòng đầy căm phẫn, vén cánh tay lên muốn động thủ cùng Mộc Hoàng.

Tần Phàm vươn tay ngăn trở hấn, hiện tại hấn đại khái có thể không cần cùng đối phương động thủ. Đợi ngày sau trở về củng cố cảnh giới, lại quang minh chính đại đi khiêu chiến đảo chủ vị của Mộc Hoàng. Đương nhiên, nếu hiện tại đối phương muốn động thủ, hấn cũng không sợ.

- Hiện tại tuy thực lực của ngươi tăng cường không ít, nhưng so sánh với ta, ngươi cũng không phải thắng định.

Lúc này Mộc Hoàng lộ ra sắc mặt khó coi, hấn ăn nói khép nép muốn cùng Tần Phàm hoà giải, nhưng là bị cự tuyệt rồi.

- Đã như vậy, Mộc Hoàng đảo chủ cần gì phải hoà giải?

Tần Phàm y nguyên thần sắc bình tĩnh, nhàn nhạt nói ra.

- Ngươi...

Mộc Hoàng nổi lên một tia giận dữ, có chút muốn động thủ, nhưng nhìn thoáng qua Tiểu Chiến cùng Yêu Thần, vẫn là đem phần nộ ngạnh sanh trấn áp xuống dưới, hấn biết rõ hiện tại động thủ hấn sẽ chiếm không được chỗ tốt.

- Hừ, ta đây sẽ chờ ngươi đến khiêu chiến là tốt rồi, đến lúc đó ta nhất định phải làm cho ngươi có đến mà không có về.

Sau đó hấn hừ lạnh một tiếng, rất nhanh nổi giận dùng dùng bước vào không gian, biến mất ngay tại chỗ.

- Tần Phàm, ngươi muốn khiêu chiến danh xưng đảo chủ?

Thấy vậu Thần mỉm cười hỏi.

- Ân, ta trước theo Yêu Thần tiên bối đi xem Yêu Thần Đảo, qua ít ngày nữa sẽ khiêu chiến Mộc Hoàng.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

Kỳ thật thời điểm hấn biết rõ danh xưng Thập Thần Cửu Đế Thất Hoàng này, thì đã có quyết định tranh đoạt một cái, hiện tại vừa vặn cùng Mộc Hoàng này kết thù kết oán, hấn sẽ không để ý thừa cơ trước đạt được một danh xưng Hoàng Cấp.

Mà đã trở thành một đảo chủ danh xưng Thần Đảo, hấn biết rõ có thể lấy được tài nguyên khẳng định cũng là khổng lồ, đối với thực lực của hấn tăng lên cũng sẽ có trợ giúp rất lớn. Hấn hiện tại, đối với thực lực chưa từng có đỉnh chỉ qua truy cầu, hấn biết rõ chỉ có thực lực của mình đạt tới đỉnh phong, mới có thể ứng đối các loại vấn đề.

- Dùng thực lực của ngươi bây giờ, muốn đạt được một cái danh xưng ngược lại cũng không phải là không có khả năng, bất quá Mộc Hoàng này ở bên trong Thất Hoàng thực lực coi như là xếp hạng trung thượng, có lẽ không có dễ dàng đối phó như vậy, ngươi phải cẩn thận.

Yêu Thần mỉm cười nói.

- Ân, đa tạ Yêu Thần tiên bối nhắc nhở.

Tần Phàm nhẹ gật đầu.

Hắn và Mộc Hoàng đã giao thủ, tự nhiên biết rõ đối phương là cái thực lực gì, bất quá hiện tại thực lực của hắn xưa đâu bằng nay, cũng không sợ đối phương.

- Hắc hắc, lão đại, ta nhất định là ủng hộ ngươi, Mộc Hoàng này lại dám đánh cướp cùng đuổi giết ngươi, không thể buông tha hắn.

Tiểu Chiến cũng xoa tay nói ra.

- Vậy đi thôi, đi Yêu Thần Đảo!

Yêu Thần phát phát tay nói ra, trực tiếp bước vào trong không gian.

Tần Phàm cùng Tiểu Chiến cũng rất nhanh đuổi kịp.

Tần Phàm vẫn là quyết định đi Yêu Thần Đảo.

Hắn rất muốn biết Tần Li hạ lạc, nhưng hắn còn không có mở miệng hỏi Yêu Thần. Lúc này còn không phải thời cơ thích hợp.

Mà hắn đối với lão đảo chủ lão Yêu Thần trên Yêu Thần Đảo kia, cũng lộ ra hết sức tò mò. nguồn

1752. Chương 1762: Đến Yêu Thần Đảo. (1)

Chương 1762: Đến Yêu Thần Đảo. (1)

Nghe ý tứ của Yêu Thần, lúc này đây mời hắn đi Yêu Thần Đảo, giống như là ý tứ của vị lão Yêu Thần này.

- Lão Yêu Thần này sẽ là tồn tại như thế nào? Vì cái gì hắn muốn gặp ta?

Trong nội tâm Tần Phàm đối với cái này ần ần có chút dự cảm, nhưng lại nói không rõ nhìn không rõ.

Cho nên hắn phải tiến về Yêu Thần Đảo.

Rất nhanh, Tần Phàm cùng Yêu Thần Tiểu Chiến một đường về tới trước màn sáng mà lúc này tiến đến, bất quá trận môn huyết sắc cự đại kia lúc này còn mở ra, ba người xuyên qua trong đó, rất nhanh liền ra đến bên ngoài.

Những đảo chủ khác cũng đều chờ ở bên ngoài.

Trải qua tiến vào Chư Thần chiến trường lần này, lúc này khí tức của đại bộ phận đảo chủ cũng không phải rất tốt, trước đây ở trong Phong Thần đại trận, phần lớn bọn hắn đều bị thương, tuy còn không có vẫn lạc, nhưng cũng là hư nhược đi không ít.

Bất quá tuy như thế, nhưng những đảo chủ này đều không có vội vã rời đi, đợi Yêu Thần cùng mấy đảo chủ cuối cùng đều đi ra, mới hợp bảy mươi hai đảo chủ chỉ lực một lần nữa phong ấn chiến trường đại trận này lại. Khi Bát Quái chỉ môn huyết sắc kia đóng cửa, muốn mở ra lần nữa, lại phải chờ tới Thần Đảo Thiên Tài Chiến tiếp theo, lại tụ tập bảy mươi hai đảo chủ cùng một chỗ mở ra.

Về phần mười người dự thi vốn cùng một chỗ tiến vào chiến trường, hiện tại tự nhiên chỉ còn lại có Tần Phàm cùng Tiểu Chiến rồi.

Tần Phàm cùng Tiểu Chiến đứng ở một bên, nhìn xem Bát Quái chỉ môn huyết sắc kia ở dưới sự khống chế của chúng đảo chủ chậm rãi đóng cửa, trong nội tâm hơi có chút cảm xúc.

Lúc này đây hành trình đi Chư Thần chiến trường, hắn thu hoạch rất nhiều, không chỉ có luyện hóa được Long Thần Nguyên Giới, đạt tới cảnh giới Bát kiếp Bán Thần cho tới bây giờ, lại cảm ngộ đến thần lực, hôm nay trình độ thực lực đã có thể so sánh với đảo chủ danh xưng Hoàng Cấp.

Đồng thời, ở bên trong chiến trường chi hành lúc này đây, hắc đối với một ít sự tình thời xa xưa cũng hiểu được rất nhiều, kể cả việc Thiên Thần cùng Nhân Thần giao chiến. Trải qua nhiều chuyện như thế, hắc ẩn cảm thấy mình sắp sửa đối mặt với một sự tình cực kỳ trọng đại. Có thể nói, lúc này đây Chư Thần chiến trường chi hành, có lẽ chính là một bước ngoặt định mệnh của cuộc đời hắc.

Từ nay về sau, tương lai của hắc có vẻ càng thêm khó dò, thậm chí hắc cũng không biết mình sẽ đi tới đâu.

- Lão đại, vốn ta cho rằng sau khi đạt được kỳ ngộ lần này có thể vượt qua người, nhưng không thể tưởng được thực lực của người tăng lên nhanh như vậy. Hiện tại thực lực của người, có lẽ đã không sợ Mộc Hoàng kia đi à nha?

Đóng cửa trận môn cần thời gian rất dài, hai người Tần Phàm cùng Tiểu Chiến nhàm chán chờ đợi ở một bên, Tiểu Chiến bỗng nhiên nhìn xem Tần Phàm hỏi, hắc đối với Tần Phàm vẫn là rất sùng bái.

- Ta cũng không quá đáng là được kỳ ngộ mà thôi.

Nghe vậy, Tần Phàm cười nhạt một tiếng. Sau đó hắc nhìn về phía Mộc Hoàng bên trong các đảo chủ nói ra:

- Dựa theo lời của Yêu Thần tiền bối nói, thực lực Mộc Hoàng này xem như đạt tiêu chuẩn trung thượng bên trong Thất Hoàng, dùng thực lực của ta bây giờ, không liệu một hồi sẽ không biết ai càng mạnh hơn nữa.

Sau đó hắc lại nhìn về phía Tiểu Chiến, hỏi:

- Lúc này đây người đã nhận được kỳ ngộ gì?

Hắc đối với Tiểu Chiến có thể nhanh như vậy đạt đến thực lực bây giờ cũng là hết sức tò mò, lúc này đây nếu như không phải Tiểu Chiến kịp thời đuổi tới, hơn nữa thực lực tăng nhiều, nói không chừng hắc sẽ có nguy hiểm tánh mạng. Mà bây giờ bởi vì đã quyết định cùng Yêu Thần đi Yêu Thần Đảo, hắc cũng không cần kiêng kỵ quan hệ cùng Tiểu Chiến nữa rồi.

- Hắc hắc lão đại.

Nghe được Tần Phàm hỏi, lúc này Tiểu Chiến thần bí để sát vào tai Tần Phàm nhỏ giọng nói ra:

- Lúc này đây ta được một bá chủ thời xa xưa truyền thừa, bá chủ này tuy không phải Nhân Thần. Nhưng ở thời xa xưa nghe nói đã từng chiến đấu qua cùng Đại Thiên Thần, bất quá bởi vì không địch lại bị đánh giết, may mắn linh hồn Bất Diệt, rồi lại đầu nhập Trư thai, cuối cùng vậy mà dựa vào một phạm Trư chi thân lần nữa tu luyện Hóa Hình, trở thành tồn tại cường đại tiếp cận Nhân Thần. Ta được đến hắc truyền thừa, vừa lúc có thể phù hợp, cho nên thực lực của ta mới có thể tăng lên nhanh như vậy.

- Bá chủ thời xa xưa? Dựa vào thân thể tu phạm Trư luyện tới tồn tại cường đại tiếp cận Nhân Thần?

Nghe vậy, Tần Phàm không khỏi âm thầm khiếp sợ, phải biết rằng, đối với Yêu thú mà nói, khởi điểm càng thấp, thực lực tăng lên càng khó, cũng càng khó Hóa Hình. Cái phạm Trư này chính là nói heo nhà, thậm chí ngay cả Yêu thú cũng không phải, muốn một lần nữa tu luyện tới trở thành tồn tại tiếp cận Nhân Thần, cái độ khó kia không cần nói biết.

Tự nhiên, một khi tu luyện thành công, tồn tại như vậy khẳng định cũng là cực kỳ khủng bố, bởi vì ý chí, thiên phú, cơ duyên,... của những tồn tại như vậy là rất đáng sợ. Tiểu Chiến đạt được hắc truyền thừa, có thể rất nhanh tăng thực lực lên cũng là bình thường.

- Hiện tại ta còn không có luyện hóa hết truyền thừa của vị bá chủ này, chờ lúc nào ta toàn bộ luyện hóa thành công rồi, nói không chừng có thể đuổi theo lão đại người.

Tiểu Chiến mang theo hưng phấn nói ra.

- Vậy người cố gắng một chút a.

Tần Phàm thì mỉm cười nói.

Vào lúc này, bên kia nhóm đảo chủ rốt cục cũng hoàn thành phong ấn Chư Thần chiến trường này.

Tần Phàm cùng Tiểu Chiến dưới sự dẫn dắt của Yêu Thần, rất nhanh về tới bên trong Thiên Tài Đảo.

Chúng đảo chủ bởi vì thi kế lừa những Thiên Thần dư nghiệt khác, cho nên cũng không có lộ diện, Tần Phàm thì đi tìm Kỷ Huyền Nhi, cáo tri sự tình muốn đi Yêu Thần Đảo. Hắn hỏi qua Yêu Thần, Yêu Thần cho phép hắn mang theo Kỷ Huyền Nhi cùng nhau đi tới.

Vô luận tại Vũ Thiên đại lục hay là Tân Thế Giới, Tần Phàm chính là người duy nhất mà Kỷ Huyền Nhi có thể dựa vào rồi, người phía trước ở đâu, nàng nhất định sẽ ở phía sau. xem tại

- Tần huynh, ngươi không quay lại Mạc Lợi Đảo chúng ta sao? Chỉ cần ngươi trở lại Mạc Lợi Thần Đảo chúng ta, tin tưởng đảo chủ nhất định sẽ ban thưởng ngươi rất nhiều, hơn nữa dùng thực lực của ngươi bây giờ, tin tưởng ngươi cũng có thể làm một thành chủ rồi, ta có thể nói đảo chủ an bài một Đại Thành cho ngươi.

Nghe được Tần Phàm muốn đi Yêu Thần Đảo, Mạc Thiên Dương ở một bên không khỏi mở lời hỏi. Một phương diện hắn là kinh ngạc Tần Phàm có thể tiến về Yêu Thần Đảo, một phương diện khác hắn cũng muốn vì Mạc Lợi Đảo chủ tranh thủ chào mời Tần Phàm.

Đương nhiên, hắn cũng không biết thực lực của Tần Phàm bây giờ đã đạt tới Bát kiếp Bán Thần, thực lực tương đương với danh xưng đảo chủ, nếu không hắn cũng không nói như vậy rồi.

- Không được, phiền toái Mạc huynh sau khi trở về giúp ta hướng đảo chủ nói một tiếng a, nói những ngày này, đa tạ chiếu cố của hắn.

Tần Phàm chỉ là cười nhạt một tiếng nói ra, đối với Mạc Lợi này, hắn chưa nói tới cái gì chán ghét, nhưng cũng không có hảo cảm.

1753. Chương 1763: Đến Yêu Thần Đảo. (2)

Chương 1763: Đến Yêu Thần Đảo. (2)

Thời điểm mình bị Hư Thần oan uổng, đối phương cũng không có đứng ra vì hắn nói qua lời hữu ích gì.

Hướng chi, hiện tại thực lực của hắn đã vượt qua Mạc Lợi, như thế nào còn có thể trở về làm một vị thành chủ của Mạc Lợi Thần Đảo?

Muốn làm, hắn liền làm một đảo chủ!

Hơn nữa hắn còn chướng mắt Mạc Lợi Thần Đảo, hắn muốn làm liền làm danh xưng đảo chủ.

Hắn hiện tại mục tiêu tạm thời là một trong Thất Hoàng.

- Vậy thì thật là đáng tiếc, bất quá lúc này nhắc nhở Tần huynh, ở trong Thần Đảo tầm đó hành tẩu phải cẩn thận một chút, còn có sự tình Vân Đỉnh thành Vân gia kia, có lẽ đảo chủ sẽ giúp ngươi giải quyết, cái này ngươi có thể yên tâm.

Mạc Thiên Dương tiếc hận nói, cuối cùng còn đưa ra ân oán lúc trước của Tần Phàm cùng Vân Đỉnh thành Vân gia, không thể không nói, ở những việc tế nhị như thế này, Mạc Thiên Dương tựa hồ không hề tục tăng giống mặt ngoài như vậy.

- Cảm ơn Mạc huynh nhắc nhở rồi, ta sẽ chú ý.

Mà nghe được lời này của Mạc Thiên Dương, Tần Phàm liền nao nao. Hắn lúc này mới nhớ lại sự tình ban đầu ở tuyển bạt thi đấu giết chết Vân Thiên, đắc tội Vân Đỉnh thành Vân gia kia, hắn còn thiếu chút nữa bị Vân Chi Hạo giết chết, lúc trước cũng đã nói ngoan thoại sẽ đi về trả thù, nhưng hiện tại chẳng biết tại sao, hắn lại bỗng nhiên không có so đo như vậy.

Có lẽ là bởi vì thực lực của hắn tăng lên quá lớn, đối với đối thủ loại cấp độ này, hắn căn bản không có hứng thú rồi. Đương nhiên, nếu người kia lại đến dây dưa, hắn khẳng định sẽ không khách khí ra tay tiêu diệt.

Bất quá tin tưởng Vân gia này cũng không dám.

Gần kề chỉ là tên tuổi Thần Đảo Thiên Tài Chiến đệ nhất này, đã đầy đủ dọa sợ đối phương rồi.

Hàn huyền một hồi, Tần Phàm chuẩn bị trực tiếp mang theo Kỷ Huyền Nhi rời đi.

Mà cũng vào lúc này, hắn thấy được ở cách đó không xa, Mộ Thanh Thanh lẳng lặng đứng đấy, vị “Sư tỷ” này của hắn, lúc này vẫn là áo trắng thướt tha, thoát nhìn khí chất phi phàm, chỉ là có thể chứng kiến hai đầu lông mày ẩn ẩn có ưu sầu nhàn nhạt.

Không có người biết rõ nàng đang suy nghĩ gì, nhưng cũng để cho người không khỏi đau lòng.

- Sư tỷ, phiền toái người trở về nói cho sư huynh một tiếng, ta tạm thời không về Hoàng Hôn Thành.

Tần Phàm đi về phía trước, cười cười nhẹ nói.

- Còn có thể trở lại không?

Mộ Thanh Thanh ngẩng đầu lên, con ngươi thanh tịnh nhìn xem Tần Phàm, y nguyên bảo trì âm điệu trong trẻo nhưng lạnh lùng nói ra.

- Có cơ hội nhất định sẽ về.

Tần Phàm nói ra.

- Ân, đã biết.

Mộ Thanh Thanh lãnh đạm nói ra, tựa hồ là không có bất kỳ cảm xúc chấn động, nói xong liền rất nhanh xoay người sang chỗ khác, trường kiếm màu xanh lam ra khỏi vỏ, một kiếm thướt tha mà đi.

Chỉ là không có người chứng kiến, trong nháy mắt xoay người đó, con mắt nàng đã ảm ỨT...

Lần này từ biệt, đã chẳng biết lúc nào gặp lại.

- Chúng ta đi thôi.

Nhìn xem Mộ Thanh Thanh rời đi, Tần Phàm cũng không có cảm giác được dị thường gì, cười cười quay đầu nhìn Kỷ Huyền Nhi nói ra.

Kỷ Huyền Nhi nhìn thoáng qua bóng lưng màu trắng đi xa kia, muốn nói lại thôi, cuối cùng chỉ là yên lặng đi theo Tần Phàm rời đi.

Rất nhanh, bọn hắn cùng Yêu Thần, Tiểu Chiến tụ hợp lại với nhau.

- Đi thôi, tiến vào thông đạo Yêu Thần Đảo chúng ta.

Yêu Thần liếc nhìn Kỷ Huyền Nhi, sau đó vừa cười vừa nói, nụ cười của hắn vẫn mang theo một loại lực lượng nhu hòa, cùng cái loại Yêu Thần hung tàn trong ấn tượng của nhân loại thì kém khá xa.

Sau đó Yêu Thần xé mở một không gian thông đạo.

Mấy người tiến vào trong đó.

Một loại cảm giác hoảng hốt mãnh liệt truyền đến, thật giống như ban đầu ở Mạc Lợi Đảo đi thông Thiên Tài Đảo, bốn phía truyền đến xé rách chỉ lực có chút mãnh liệt, trước mắt các loại cảnh tượng cũng dần dần trở nên mơ hồ, trong lúc mơ hồ có loại cảm giác thân thể cũng bị tách rời.

Không gian thông đạo càng dài, xé rách chỉ lực ở trong đó càng lớn, tiến vào trong đó không bao lâu, sắc mặt Kỷ Huyền Nhi liền trở nên tái nhợt. Bất quá lúc này bởi vì thực lực của Tần Phàm tăng lên rất nhiều, cho nên loại mãnh liệt chỉ lực này hắn hoàn toàn có thể thừa nhận xuống, còn có thể thả ra lực lượng đến che chở Kỷ Huyền Nhi.

Ở trong thông đạo không gian này, cảm giác không gian sẽ trở nên mơ hồ, thời gian cũng giống như cảm giác không thấy trôi qua.

Chỉ cảm thấy là đã vượt qua khoảng cách rất dài.

Hốt hoảng tầm đó, cũng không biết đi qua bao lâu.

- Đã đến.

Yêu Thần bỗng nhiên vừa cười vừa nói, sau đó xé mở một lối ra không gian, mang theo mấy người rơi vào trên một đại đảo, ngoại bộ bao phủ sương mù thần bí.

Tại đây, là Yêu Thần Đảo rồi.

Thần bí đại đảo, sương mù bao phủ mông lung.

Ở bốn phía đại đảo, cất dấu vô số Hải Thú, tới đây, Tần Phàm có thể cảm giác được Hải Thú ở bốn phía Yêu Thần Đảo này so với địa phương khác càng muốn cường đại hơn, một cỗ khí tức cường đại phảng phất như là bình thường tự nhiên.

Đây là phòng tuyến thứ nhất của Yêu Thần Đảo rồi, người bình thường căn bản muốn tới gần cũng khó có khả năng.

Cho nên Yêu Thần Đảo này mới có thể một mực bảo trì tính thần bí của nó.

Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi ở dưới sự dẫn dắt của Yêu Thần, đã trở thành số rất ít nhân loại có thể đăng nhập Yêu Thần Đảo.

Thời điểm rơi vào Yêu Thần Đảo cự đại, Tần Phàm trước tiên cảm giác được bên trên Yêu Thần Đảo này có vô số khí tức cường đại, từng cỗ ẩn núp lấy, nhưng không có như lúc ban đầu hấn tưởng tượng như vậy, toàn bộ Yêu Thần Đảo tràn ngập thanh âm Yêu thú.

Mới vừa đến, hấn thậm chí cảm thấy được Yêu Thần Đảo này có chút yên tĩnh.

Bất quá về sau ngẫm lại cũng hiểu, Yêu thú trên Yêu Thần Đảo này phần lớn đều đạt tới cấp bậc Bán Thần, thực lực cường hãn, cũng đã Hóa Hình rồi, tự nhiên sẽ không giống Yêu thú phát ra gầm thét như vậy, mà Yêu thú ở dưới sự khống chế của bọn hấn, đoán chừng cũng không dám lỗ mãng nhiều.

Trên Yêu Thần Đảo này, có vô số cây cối cổ xưa che trời, cũng có rất nhiều sơn mạch lồng lộng nga nga. Nhất là phần đông ngọn núi ở đây, lộ ra thập phần hùng vĩ, tạo hình như đao như kiếm, ngọn núi cao và hiểm trở mọc lên san sát như rừng, cho người một loại cảm giác tâm linh rung động.

Cái tràng cảnh lần đầu tiên nhìn thấy này, lại để cho Tần Phàm ẩn ẩn cảm giác được có chút quen thuộc.

- Cái này hình như là... tràng cảnh bên trong Bạch Hổ châu!

Bỗng nhiên toàn thân Tần Phàm chấn động, hấn nhớ tới lúc trước đạt được Bạch Hổ châu sau đó không lâu, còn không có luyện hóa được nó, hấn ở trong đó chứng kiến ảo ảnh kia.

Ảo ảnh ghi lại bên trong kia, cũng chính là Yêu Thần Đảo này!

- Trách không được cuối cùng Bạch Hổ châu vốn lưu truyền thập phần thần bí, nhưng cuối cùng lại lưu lạc nhân gian, đoán chừng một ít đảo chủ cường giả đạt được Bạch Hổ châu này liền biết rõ thứ này cùng Yêu Thần Đảo có quan hệ, cho nên đều buông tha cho tiếp tục tìm kiếm bí mật.

Tần Phàm nghĩ tới việc này bỗng nhiên hiểu rõ ra.

1754. Chương 1764: Gặp Lão Yêu Thần, Bắt Ngờ Trong Bất Ngờ!

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thu

Chương 1764: Gặp lão Yêu Thần, bắt ngờ trong bất ngờ!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Có lẽ là trước kia Tần Phàm nghe nói qua Yêu Thần Đảo là một thế giới yêu thú, ở dưới Yêu Thần, còn có ba Đại Yêu Vương, mười Đại Yêu Soái, trên trăm Yêu Tướng, trăm vạn Yêu Quân. Yêu thú bình thường càng là dùng ức tính toán, nhiều không kể xiết.

Thực lực Yêu Thần tự nhiên không cần nhiều lời, đó là tồn tại hết sức lợi hại trong bảy mươi hai đảo chủ, thậm chí là đứng đầu. Ba Yêu Vương kia thực lực cũng đạt tới Cửu cấp Bán Thần, có thể so sánh với đảo chủ bình thường, thậm chí danh xưng đảo chủ. Mười Đại Yêu Soái đều là Bát kiếp Bán Thần, Yêu Tướng là Thất Kiếp Bán Thần, về phần trăm vạn quân đội do Yêu thú tạo thành kia đều đạt tới cấp bậc Bán Thần cường giả.

Hơn nữa cái này chỉ là thực lực Yêu Thần Đảo biểu hiện ra, rất nhiều Yêu thú cường đại che giấu là nhân loại không thể nào biết đến.

Có thể nói, cường giả trên Yêu Thần Đảo này so với cường giả Thần Đảo của nhân loại chỉ có hơn chứ không kém, hơn nữa đều là do Yêu Thần tạo thành, nhân loại bình thường căn bản không có khả năng khống chế một Thần Đảo như vậy, nên cũng không có người đến tranh đoạt đảo chủ vị của Yêu Thần Đảo này. Hơn nữa cho dù người muốn đoạt, cũng chưa hẳn có thực lực để đoạt.

Yêu thú đối với nơi này có quyền khống chế tuyệt đối, nhân loại bình thường vừa tiến vào đây đoán chừng sẽ bị phát hiện ngay.

Sau khi đi vào Yêu Thần Đảo không lâu, Tần Phàm cũng cảm giác được có nơi này là do Yêu thú tự mình làm chủ rồi. Ở chỗ này, cho dù Yêu thú không Hóa Hình cũng không cần giấu ở bên trong rừng rậm Hoang Nguyên, có thể quang minh chính đại dọc theo đường, thậm chí đi vào bên trong thành trì.

Lại nói tiếp, thành trì của Yêu Thần Đảo này cũng có chút kỳ quái, địa phương bọn hắn có thể tồn tại gì đó, kể cả là ở trong núi cao, bên trong hoang dã. Dù sao không cần lo lắng có nhân loại xâm nhập, cho nên dứt khoát kiến tạo ở địa phương có yêu thú tối đa.

Mà kiến trúc thành trì trên Yêu Thần Đảo này so với kiến trúc thành trì của nhân loại tự nhiên cũng lớn hơn rất nhiều, dù sao ở bên trong Yêu thú có rất nhiều tồn tại hình thể khổng lồ. Nhân loại xuất hiện ở chỗ này chỉ có thể nói là vô cùng nhỏ bé.

Dưới sự dẫn dắt của Yêu Thần, Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi rất nhanh đi tới chủ thành của Yêu Thần Đảo, cũng là Thánh thành của phần đông Yêu thú... Yêu Thần thành.

Yêu Thần thành này tọa lạc ở trong một mảnh núi cao, như là một tổ chim cự đại, kéo dài qua vô số ngọn núi liền cùng một chỗ, thoát nhìn sương mù dày đặc, cả tòa Đại Thành tản ra một loại khí tức thần bí mà thần thánh vô cùng.

Bọn người Tần Phàm bay lên không trung, đã rơi vào phía trên Yêu Thần thành.

Đứng ở dưới cự đại cửa thành, thậm chí Tần Phàm cảm giác được mình cũng chỉ là một khối gạch xanh cao lớn trong đó mà thôi, cùng cả cửa thành so sánh với, hắn nhỏ bé giống như là một hạt cát.

- Vào đi thôi, Tiểu Chiến ngươi mang theo Tần Phàm ở trong Yêu Thần thành đi dạo một chút, ta đi thông tri lão đảo chủ trước, một hồi người đưa bọn họ đến Yêu Thần bảo điện.

Yêu Thần khẽ cười nói, sau đó rất nhanh khóa nhập không gian, không có bao nhiêu Yêu thú phát hiện sự xuất hiện của hắn.

Tại chỗ lưu lại chỉ còn ba người Tiểu Chiến, Tần Phàm cùng Kỷ Huyền Nhi.

Ngửa đầu nhìn lại, có thể chứng kiến chữ ba to rồng bay phượng múa Yêu Thần thành, mà trên tường thành kia thì điêu khắc lấy các loại phù điêu Yêu thú cường đại cùng huyền bí, phong cách thô cuồng mà đậm đặc, làm cho lòng người sinh rung động.

Lúc này, cửa thành cũng có rất nhiều Yêu thú ra vào, có chút là thân hình hơn trăm trượng, có chút giống như con kiến, có chút là hóa thành nhân hình, có chút là bản thể Yêu thú đi đi lại lại, nhưng chứng kiến Tiểu Chiến đến, vô luận mạnh yếu, kỳ kỳ quái quái, tất cả Yêu thú đều là cung kính phủ phục ở một bên.

Đây là quy củ của Yêu Thần thành, lúc đồng thời đi vào cửa thành, kẻ yếu phải chủ động nhường đường cho cường giả, người không phân trên dưới thì có thể đến đấu thú trường giải quyết.

- Lão đại, người yên tâm, ở chỗ này ta là lão đại, những thứ này đều sợ ta, ở chỗ này chúng ta đi ngang cũng không có việc gì đâu.

Sau việc này Tiểu Chiến ngửa đầu ưỡn ngực, không khỏi đắc ý nói.

Tần Phàm giống như cười như cười.

Tuy ban đầu Tiểu Chiến chỉ là Trư hệ Yêu thú, nhưng có thể dùng chiến trư chi thân tu luyện tới trở thành Hóa Hình đại yêu, thực lực cường hãn, tăng thêm còn có quan hệ với Yêu Thần, ở bên trong Yêu Thú giới tự nhiên là địa vị rất cao.

- Lão đại, người nhìn xem, một đầu Yêu thú cao trăm mét kia, gọi là Cự Sơn thú, tuy hình thể cự đại, nhưng thực lực kỳ thật cũng không cao, ở chỗ này chỉ là tồn tại làm tay sai, mà con kiến nhỏ nhỏ kia, gọi là Cự Lực Chiến Nghĩ, đừng nhìn hần nhỏ nhỏ, lớn chỉ bằng nắm đấm của nhân loại, nhưng nó có thể đơn giản giơ Cự Sơn thú kia lên, hết sức lợi hại đấy.

- Còn có Hồng Phu Hồ kia, những thứ này đều có thể biến thành mỹ nữ, bắt quá cũng không dễ trêu a, nguyên một đám đàn bà nũng nịu tùy thời có thể đuổi ra móng vuốt sắc bén thoải mái xé Cự Sơn thú kia thành hai nửa...

Vừa đi vào cửa thành, Tiểu Chiến một bên tùy ý hướng Tần Phàm giới thiệu nói ra.

Tần Phàm vừa đi vừa xem, cũng âm thầm lấy làm kỳ.

- Ồ?

Thời điểm trải qua một quảng trường cỡ lớn siêu cấp, bỗng nhiên hai mắt của Tần Phàm ngưng tụ, ngừng lại. Hần ngẩng đầu nhìn đi, phát hiện ở chính giữa quảng trường đằng kia có một bức điêu khắc cự đại lồng lộng nga nga.

Mà sở dĩ sẽ hấp dẫn hần dừng lại, là vì hần phát hiện ngoại hình cùng dung mạo của bức điêu khắc cự đại này, vậy mà thoát nhìn cùng hần có vài phần tương tự! Cái này làm cho hần không khỏi trong nội tâm vô cùng kinh ngạc.

Bất quá trên người tòa điêu khắc này còn mang theo một loại tôn quý uy nghiêm, động tác lưu lại kia tựa hồ còn mang theo lực chấn nhiếp, để cho người ở trước mặt hần nhìn không được sinh ra một loại nhỏ bé chi tâm.

Kỷ Huyền Nhi rõ ràng cũng phát hiện việc này, không khỏi ngừng chân quan sát.

- Hắc hắc, lão đại người thật bất ngờ a?

Tiểu Chiến nhìn thấy việc này cũng không khỏi vừa cười vừa nói:

- Lúc trước lần thứ nhất ta trông thấy cái điêu khắc này cũng thập phần ngoài ý muốn, thậm chí ở đây thế nào lại có điêu khắc của lão đại người? Bất quá ta hỏi qua Vương thúc, hần nói đây là ân nhân của Yêu tộc, từ thời Viễn Cổ còn sót lại, cái điêu khắc này chỉ ít có trên trăm vạn năm lịch sử rồi.

Tần Phàm tự nhiên không có khả năng sống lâu như vậy.

- Ân, có lẽ chỉ là có chút tương tự mà thôi.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, không hề để ý tới. Dù sao trên thế giới này nhân khẩu rất đông, có hai người tương tự cũng là sự tình bình thường.

Chỉ là quay mắt về phía bức tượng kia, trong lòng hần vẫn ẩn ẩn có một loại cảm giác đặc biệt, nói không rõ nghĩ không rõ.

Ba người lại tiếp tục đi về phía trước.

1755. Chương 1765 : Ta Là Đan Vũ Thần.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1765 : Ta là Đan Vũ Thần.

Nhóm dịch: Dungnhi

- Tiểu Chiến, người báii kiến lão Yêu Thần chưa?

Tần Phàm bỗng nhiên hỏi, đối với sắp sửa đi gặp mặt lão Yêu Thần, trong lòng của hắn có thêm một loại chờ mong đặc thù, hắn luôn cảm giác đến lão Yêu Thần này hắn là cùng hắn có liên hệ nhất định.

Đây là đồ vật tới từ trong trí nhớ giác tỉnh của hắn, để cho hắn ẩn ẩn sinh ra loại cảm giác bản năng này.

- Chưa từng gặp qua.

Tiểu Chiến lắc đầu nói ra:

- Vị lão đảo chủ này thập phần thần bí, thậm chí ngoại trừ đảo chủ, không có ai biết hành tung của hắn, nghe nói sau khi hắn đem đảo chủ vị này truyền cho đảo chủ hiện tại, cũng ít nhất trên trăm năm không có lộ mặt qua ở trong Yêu Thần Đảo rồi.

Sau đó hắn lại nhìn về phía Tần Phàm, nhỏ giọng nói ra:

- Bất quá ta ẩn ẩn có loại cảm giác, lúc này đây lão đại đến Yêu Thần Đảo không phải là chuyện xấu, người không cần lo lắng.

Tần Phàm cúi đầu xuống, trầm mặc không nói.

Trên thực tế, sau khi đi vào Yêu Thần Đảo, hắn một mực đều cảm ứng đến khí tức của Tần Li, nhưng tựa hồ không thu hoạch được gì.

Một đường đi tới, phía trước xuất hiện một tòa cung điện cự đại, thoát nhìn vàng son long lẫy, hoa lệ cao quý, mỗi một khối gạch đá đều là Lưu Ly trân quý nhất xây thành, óng ánh sáng long lanh, lưu quang tràn ngập.

Từ xa nhìn lại, cả tòa cung điện hiện ra một loại cảm giác thâm thúy, bên trong tràn đầy thần bí.

- Nơi này chính là Yêu Thần bảo điện rồi.

Tiểu Chiến hạ giọng nói ra:

- Tại đây bình thường bất luận Yêu thú gì cũng không thể tới gần, ta cũng không thể đi vào.

Tần Phàm có chút kinh ngạc, ngẩng đầu lên nhìn về phía tòa bảo điện này, thượng diện trải rộng ánh sáng tường quang, trong mơ hồ có Trần Văn lưu động, hắn là có trận pháp đặc biệt gia trì, bên trong tối tăm còn có huyền âm ngâm xướng, tăng thêm vài phần thần thánh vô thượng.

- Tần Phàm, vào đi, Tiểu Chiến người cùng khách nhân ở bên ngoài chờ.

Lúc này thanh âm của Yêu Thần từ bên trong truyền đến.

Chỉ ột người Tần Phàm đi vào.

Tần Phàm liếc nhìn Kỷ Huyền Nhi, lại xoay đầu lại, nhìn về phía đại môn kim quang từ từ mở ra kia.

Lúc này, trong lòng của hắn cũng có vài phần tâm thần bất định, không phải là vì sợ hãi, mà là vì bàng hoàng đối với không biết. Sau đó hắn hít sâu một hơi, rốt cục từng bước một hướng về bên trong đi đến.

Hắn cần một đáp án.

Vừa vừa đi vào Yêu Thần bảo điện này, kim quang chi môn sau lưng chậm rãi đóng cửa lần nữa, hắn ngẩng đầu hướng về phía trước, trông thấy ngoại trừ Yêu Thần đứng đấy ra, còn có một thân ảnh khác uy nghiêm ngồi ở trên bảo tọa.

Ông...

Mà xem xét phía dưới, toàn thân Tần Phàm đột nhiên chấn động, thậm chí trong óc xuất hiện chỗ trống ngẩn ngẩn, toàn cảnh là không dám tin.

Đang ngồi trên bảo tọa kia, không phải người khác, dĩ nhiên là phụ thân của hắn ở kiếp này... Tần Hồng!

Tần Phàm đi vào Yêu Thần bảo điện này, mới vừa vịn đứng lại, liền không khỏi chấn động cả người.

Bởi vì hắn chứng kiến trước mắt, ngoài Yêu Thần ra còn xuất hiện một người mà hắn vốn tuyệt đối không có thể ở chỗ này chứng kiến.

Là phụ thân của hắn ở kiếp này... Tần Hồng!

Phụ thân của hắn làm sao có thể sẽ xuất hiện ở chỗ này?

- Cái này có lẽ không phải thật sự...

Tần Phàm ở lúc này để tình thần bảo trì tỉnh táo, cái này cũng có thể là Yêu Thần cố ý để cho người sắm vai phụ thân hắn lừa gạt hắn.

Dù sao trong lòng của hắn là cảm giác được khó có thể tin.

Phụ thân của hắn, vốn chỉ là Tộc trưởng của một tiểu gia tộc chán nản trên Vũ Thiên đại lục mà thôi, thậm chí còn phải dựa vào đan dược hắn luyện chế mới đột phá đến cảnh giới Linh Vũ Sư. Linh Vũ Sư ở trong Tân Thế Giới này, cái gì cũng không phải!

Làm sao có thể sẽ là lão đạo chủ của Yêu Thần Đảo, lão Yêu Thần?

Cái này nhất định là giả dối.

- Tần Phàm bái kiến Yêu Thần tiên bối... Lão Yêu Thần tiên bối.

Hắn hít một hơi, chậm rãi đi lên trước một bước, cung kính hành lễ, tựa hồ lộ ra rất tỉnh táo.

- Tiểu Phàm, ngươi cần gì phải như thế?

Mà lúc này, nghe thấy thanh âm của Tần Phàm, bóng người tôn quý trên chỗ ngồi kia chậm rãi đứng lên, nhìn xem Tần Phàm, trên mặt mang một ý khẽ cười nói ra.

Mà một tiếng Tiểu Phàm này, lại làm cho cả người Tần Phàm đều cứng lại rồi.

Không sai, thanh âm này cũng là của phụ thân hắn Tần Hồng, ngoại trừ thần thái trong tự nhiên nhiều hơn một loại tôn quý cùng uy nghiêm, giọng nói ôn tồn kia là đồng dạng, hoảng hốt tầm đó, lại để cho Tần Phàm như là về tới khi còn bé, lúc đứng ở tộc vụ viện lắng nghe dạy bảo.

Thậm chí hắn bản năng muốn cúi đầu nghe giảng!

- Đây là ảo giác à...

Tần Phàm giật giật ngón tay của mình, bất quá hắn còn chưa thấy qua ảo giác cùng nguy trạng như vậy, dùng lực cảm ứng cùng Tinh Thần Lực của hắn vậy mà nhìn không ra bất luận sơ hở gì.

- Tiểu Phàm, ta biết rõ trong lòng ngươi có rất nhiều nghi hoặc, đến đây đi, ngươi hỏi ta đáp.

Lúc này Tần Hồng chậm rãi đi về hướng Tần Phàm, sau đó duỗi ra bàn tay khoan hậu kia, ở trên bờ vai của hắn vỗ vỗ nói ra.

Tần Phàm vốn muốn tránh đi, nhưng cuối cùng nhất còn không có.

Hắn cúi đầu, như có điều suy nghĩ.

Cái độ ảm và khí tức quen thuộc đến từ lòng bàn tay này, để cho hắn đã có thể để xác định đứng ở trước mặt hắn là phụ thân của mình Tần Hồng. Cũng không phải Yêu Thần tìm người giả trang, hắn cũng không có sinh ra ảo giác.

- Phụ thân, ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Đã qua thật lâu, hắn rốt cục vẫn phải chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn gương mặt quen thuộc trước mắt, trong miệng tận lực để bình tĩnh trở lại.

- Ta là phụ thân của ngươi, Tộc trưởng Nam Phong Tần gia Đại Càn Quốc trên Vũ Thiên đại lục, cũng là tiền nhiệm đảo chủ của Yêu Thần Đảo.

Tần Hồng khẽ cười nói.

- Ta không rõ.

Tần Phàm cắn răng nói.

- Cái này muốn giải thích cũng hơi phiền toái...

Tần Hồng có chút mệt mỏi gật đầu.

Sau đó chậm rãi quay người, đi trở về đến chỗ ngồi nguyên lai, sau đó lần nữa nhìn về phía Tần Phàm hỏi:

- Hiện tại ta nghĩ trí nhớ của ngươi cũng thức tỉnh được không sai biệt lắm a? Bất quá hắn là còn thiếu bộ phận mẫu chốt nhất, nếu không ngươi đã minh bạch.

- Trí nhớ...

Tần Phàm khẽ giật mình, trí nhớ vẫn luôn là một trong những bí mật lớn nhất của hắn, ngoại trừ Tần Li. Còn không có ai biết trí nhớ của hắn kiếp trước, thậm chí Tần Li nàng cũng không biết thật ra là hắn tiến hành qua mấy lần khôi phục trí nhớ, hắn càng chưa nói với Tần Hồng.

Nhưng hiện tại Tần Hồng biết rõ bí mật của hắn!

- Đến đây, ngươi thử nhớ tới xem, dùng khí lực cùng thực lực của ngươi bây giờ, có lẽ đã có thể chịu đựng được rồi.

Tần Hồng còn nói thêm.

Oanh!

Tiếp theo trong nháy mắt, một câu nói kia của Tần Hồng giống như là điểm đốt kíp nổ, đem trí nhớ ẩn núp ở chỗ sâu trong óc Tần Phàm thời gian dần qua phát nổ rồi.

Đúng vào lúc này, Tần Phàm cảm giác được trong đầu của mình như là đã xảy ra một lần bạo tạc.

1756. Chương 1766: Ta Là Đan Vũ Thần. (2)

xem tại

Chương 1766: Ta là Đan Vũ Thần. (2)

Trí nhớ ẩn núp trong đó mãnh liệt bành trướng, như là sóng gió mãnh liệt nhất, kinh đào vĩ bờ, kích thích tầng tầng trí nhớ.

- A...

Hắn bụm lấy đầu của mình, lộ ra thống khổ vô cùng.

- Tần Phàm.

Thấy vậu Thần ở xa xa không khỏi là hơi kinh hãi, muốn đi qua đó xem tình huống của Tần Phàm, bất quá lão Yêu Thần Tần Hồng lại duỗi tay ra chặn hắn, chỉ là tỉnh táo nhìn xem một màn này phát sinh.

- Lão đảo chủ, Tần Phàm hắn...

Yêu Thần có chút khó hiểu.

- Hắn bây giờ là khôi phục trí nhớ, sẽ có chút thống khổ, nhưng đừng quấy rầy hắn. Chờ hắn khôi phục trí nhớ, chúng ta giải thích cũng dễ dàng nhiều hơn.

Tần Hồng nhàn nhạt nói.

Nghe vậy Thần chỉ phải tiếp tục đứng tại nguyên chỗ, nhìn xem Tần Phàm trên mặt đất thống khổ đến cơ hồ muốn lăn qua lăn lại.

Đó cũng không phải lần thứ nhất Tần Phàm tiến hành trí nhớ khôi phục, hắn một mực cũng biết trong trí nhớ của mình còn ẩn nấp lấy rất nhiều đồ vật.

Thời điểm hắn mười lăm tuổi đã xảy ra lần thứ nhất khôi phục trí nhớ, lần khôi phục trí nhớ kia thậm chí làm cho hắn trực tiếp hôn mê bất tỉnh, còn hoài nghi mình là đoạt xá trọng sinh. Thẳng đến thời điểm đột phá đến cảnh giới Vô Thánh, lần thứ hai khôi phục trí nhớ, hắn mới hiểu được hắn chỉ là xuyên việt tới, kỳ thật hắn vẫn là hắn, cũng khôi phục trí nhớ thời nổi khổ, thực tế là linh hồn của hắn từ địa cầu chuyển sinh đến Vũ Thiên đại lục, chỉ là ở lần thứ nhất trí nhớ khôi phục hắn đã mất đi trí nhớ nổi khổ, thẳng đến lúc đó mới đưa trí nhớ hai đời nối liền, xác nhận thân phận của mình.

Lần thứ ba trí nhớ khôi phục, là sau khi trông thấy Tần Li hóa bướm, hắn nhớ lại Tần Li là Kỷ Li kiếp trước, hai đời trí nhớ va chạm, làm cho hắn đã cơ hồ không tiếp thụ được.

Hôm nay hắn là lần thứ tư đại khôi phục trí nhớ, hắn cảm giác được so với mấy lần trước, đồ vật cấp độ càng sâu lẫn nữa bị đào móc đi ra, làm cho hắn lộ ra càng thêm thống khổ, nếu như không phải hiện tại thực lực của hắn đã đạt đến cấp bậc đảo chủ, chỉ sợ hắn sẽ trực tiếp bị trí nhớ này trùng kích đến hôn mê bất tỉnh rồi rồi, thậm chí trực tiếp chịu không được biến thành ngu ngốc cũng có khả năng.

- Trí nhớ kiếp trước của hắn quá mức khổng lồ, đối với hắn mà nói, trí nhớ khôi phục là cần một quá trình dài dòng buồn chán, nhất định phải tiến hành theo chất lượng, vốn mới hơn hai mươi năm là xa xa không đủ, nhưng hôm nay xem ra hắn khôi phục so với trong tưởng tượng của ta còn muốn tốt hơn rất nhiều.

Lúc này Tần Hồng nhìn Yêu Thần nói ra.

- Đây là vì nguyên nhân lão đạo chủ ngươi lựa chọn để cho hắn ở Vũ Thiên đại lục phát triển, ngươi từ nhỏ an bài, mới khiến cho hắn thuận lợi khôi phục trí nhớ như vậy, hơn nữa cũng không có đối với linh hồn hiện tại của hắn tạo thành kích thích rất lớn cùng tổn thương.

Yêu Thần thì là nói ra.

- Ân, mười lăm năm trước, ta cơ hồ cho là mình đã thất bại, may mắn, thời điểm hắn mười lăm tuổi, hắn đã thức tỉnh lần thứ nhất, sau đó biểu hiện ra ngoài thiên phú siêu tuyệt như vậy, ta liền biết hắn trở lại rồi...

Tần Hồng nhẹ gật đầu, trên mặt mang dáng tươi cười thoả mãn cùng thoáng hưng phấn.

Thời điểm Tần Phàm mười lăm tuổi mới tiến hành trí nhớ thức tỉnh lần thứ nhất, mười lăm năm trước thậm chí sinh hoạt gần như là dẫn độn đấy.

Tần Hồng còn nhớ rõ mình ở thời điểm Tần Phàm mười lăm tuổi lần thứ nhất khôi phục trí nhớ, kích động sau khi nghe được trong miệng người kia nói ra câu “Chỉ cần ta không ngừng vươn lên, ta chính là Thiên Hạ Vô Song”, hắn là cường chế lấy kích động trong lòng của mình, mới thật không dễ dàng tiến hành giai đoạn bồi dưỡng tiếp theo, mà Tần Phàm cũng không có để cho hắn thất vọng, thời gian dần qua biểu hiện ra tiềm lực cùng thành tựu viên siêu bạn cùng lứa tuổi.

- Đúng vậy, hắn là Thiên Hạ Vô Song!

Hai mắt Tần Hồng yên lặng nhìn Tần Phàm ôm đầu thống khổ trước mắt, tinh quang bắn ra bốn phía.

Tầng tầng trí nhớ bị kích phát ra.

Lúc này Tần Phàm, cũng thời gian dần qua bắt đầu khôi phục một ít thanh tỉnh.

Viễn Cổ thời đại... Chư Thần đại chiến... A... Chuyển sinh địa cầu... Ở địa cầu lò đan hủy diệt... Tiến vào Vũ Thiên đại lục...

Thời điểm ở địa cầu hần bắt đầu khôi phục thiên phú luyện đan, đáng tiếc bởi vì thân thể quá yếu, cũng không có thể đi vào thức tỉnh trí nhớ, chuyển sinh đến Vũ Thiên đại lục, mười lăm năm trước, hần vẫn không có thức tỉnh, ngược lại bởi vì trí nhớ xung đột, cơ hồ biến thành phế nhân.

Mười lăm tuổi một hồi hôn mê đã cải biến hần.

Từ nay về sau hần thời gian dần qua tiến hành trí nhớ dung hợp, nhưng phía trước đều là dung hợp trí nhớ hai đời ở địa cầu cùng Vũ Thiên đại lục.

Hiện tại trong đầu của hần xuất hiện ngoài trí nhớ hai đời kia... Còn có thêm trí nhớ Viễn Cổ!

Viễn Cổ thời đại, Chư Thần đại chiến!

Tràng cảnh bao la, hùng vĩ, thậm chí không cách nào tưởng tượng, từng màn phù hiện ở trong đầu của hần, để cho hần cơ hồ muốn chịu không được, tất cả thần kinh căng thẳng, hần chăm chú nắm nắm đầm, gắt gao cắn răng.

Rầm rầm rầm!

Trong trí nhớ lại một lần nữa đã xảy ra bạo tạc.

- Ta là Đan Vũ Thần?

Lúc này đây sau khi trí nhớ bạo tạc, Tần Phàm rốt cục chậm rãi mở mắt, toàn thân của hần đã bị làm mờ hôi ướt đầm, trí nhớ Viễn Cổ của hần thì thời gian dần qua trở nên rõ ràng.

Trí nhớ dần dần rõ ràng, Tần Phàm cũng bị trí nhớ khổng lồ của mình làm rung động.

Cho tới nay, hần đều cho rằng mình là từ địa cầu xuyên việt đến, vô luận đối với Vũ Thiên đại lục hay Tân Thế Giới mà nói đều thuộc về loại một vị khách từ bên ngoài đến, mà cho tới hôm nay, hần mới biết được, hần không chỉ là trải qua một lần xuyên việt cùng chuyển sinh!

Ở trong trí nhớ, hần phát hiện mình còn là nhân vật của Huyền Hoàng Đại Thế Giới thời Viễn cổ, hơn nữa ở khi đó còn có được danh xưng Đan Vũ Thần!

Chính hần cũng cảm giác được vô cùng chấn động, cùng khó có thể tin.

- Nguyên lai ta đã trải qua nhiều lần chuyển sinh như vậy rồi, trách không được ta khó khôi phục trí nhớ như vậy, cần tách ra mấy lần mới có thể khôi phục lại.

Lúc này Tần Phàm cũng dần dần hiểu rõ ra, hần như thế nào sẽ không ngừng xuất hiện trí nhớ mới.

Hần đã trải qua không chỉ một thế!

- Người rốt cục nhớ ra rồi.

Lúc này lão Yêu Thần Tần Hồng lần nữa từ chỗ ngồi lên tiếng, mặt mang mỉm cười đứng lên, nhìn xem Tần Phàm nói ra:

- Đúng vậy, ngươi là Đan Vũ Thần, là Nhân Thần thứ chín của Huyền Hoàng Đại Thế Giới.

Lúc này Yêu Thần cũng là mặt mang vẻ sùng bái nhìn xem Tần Phàm.

Nhân Thần, lực lượng đứng đầu nhân loại, tồn tại tôn quý chí cao vô thượng.

- Nhân Thần thứ chín?

Lúc này Tần Phàm lộ ra càng thêm khiếp sợ, kỳ thật trí nhớ của hần còn thiếu một chút nữa, không có hoàn toàn kết hợp lại, đối với một điểm này hần còn không có hoàn toàn nhớ ra, sau đó có chút ngạc nhiên hỏi:

- Không phải nói trong Huyền Hoàng Đại Thế Giới chỉ có bát đại Nhân Thần sao?

1757. Chương 1767 : Nhân Thần Thứ Chín.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1767 : Nhân Thần thứ chín.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Ở trong giới thiệu của Long Thần, ở thời đại Viễn Cổ là chủ yếu dựa vào bát đại Nhân Thần đi đối kháng mười Đại Thiên Thần bên trong Thiên Thần, nếu như không phải tám Nhân Thần này, nhân loại cuối cùng nhất không có khả năng đả bại Thiên Thần.

- Đúng vậy, lúc mới bắt đầu hoàn toàn chính xác chỉ có bát đại Nhân Thần, cho nên liên minh nhân loại cùng Yêu tộc kỳ thật cũng không phải đối thủ của trận hình Thiên Thần, thẳng đến Nhân Thần thứ chín, cũng chính là người xuất hiện, mới thay đổi cục diện. Thậm chí có thể nói, toàn bộ là vì người, nhân loại cuối cùng nhất mới lấy được thắng lợi trong Chư Thần đại chiến, mới có được cục diện Tân Thế Giới hôm nay. Là nhân loại không chế thế giới, dùng Yêu tộc làm phụ, Thiên Thần chỉ có thể biến thành dư nghiệt.

Lão Yêu Thần Tần Hồng kỹ càng vì Tần Phàm giải thích, hắn nhìn xem Tần Phàm, nói lên chuyện cũ thời Viễn Cổ, cùng Yêu Thần, trên mặt đều là có một loại tôn sùng.

- Nguyên lai lúc đầu ta lợi hại như vậy sao?

Nhìn người đã từng là phụ thân của mình dùng loại thần sắc này nhìn mình, Tần Phàm không khỏi không được tự nhiên sờ lên mũi. lộ ra xấu hổ không thôi.

- Đây là không cho hoài nghi, người danh xưng Đan Vũ Thần, đan võ hai đạo đều là đẳng phong tạo cực, đặc biệt là ở đan đạo, có thể nói đan đạo bí truyền của Tân Thế Giới hiện tại này đều là người sáng lập. Bất quá người là ở lúc Chư Thần đại chiến cuối cùng mới trở thành Nhân Thần, hơn nữa sau khi trở thành Nhân Thần không lâu người cũng tiến nhập chuyển sinh. Cho nên trong Tân Thế Giới cũng không có truyền lưu sự tích của người. Hơn nữa đây cũng là lúc trước người yêu cầu.

Tần Hồng lại tiếp tục nói, hưng phấn không thôi.

- Đan đạo là ta sáng lập hay sao?

Tần Phàm càng thêm giật mình.

- Đúng vậy, ở thời xa xưa tuy cũng có một ít Luyện Dược Sư, nhưng bọn hắn đều không có cách nào đạt tới độ cao như người, là người phát hiện đan mạch, hơn nữa sáng lập đan mạch hợp thành, chỉ có một mình người đạt đến cảnh giới cao nhất của đan đạo... Người có lẽ còn nhớ rõ Cát Bản a?

Tần Hồng nói ra.

- Ân, ta đạt được qua hắn truyền thừa.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

- Ha ha, hắn cũng không có nói cho người biết toàn bộ chân tướng. Kỳ thật cái kia vốn chính là người truyền thừa. Chỉ có điều Cát Bản này đã từng đạt được qua người truyền thừa, nhưng hắn cuối cùng nhất đồng dạng không có đạt tới cảnh giới cao nhất của đan đạo. Đã bị chết ở dưới Thiên Mệnh chi độc, phải biết rằng, chỉ có một mình người mới có thể luyện chế ra Nghịch Mệnh Thiên Đan. Vì vậy ta, với tư cách người thủ hộ Đan Vũ Thần, mới để cho hắn tiếp tục đem truyền thừa này truyền thừa xuống dưới, thẳng đến có một ngày chờ đợi chính người đi thu hồi.

Lão Yêu Thần Tần Hồng cười nói, đem thứ này đều nói ra, hắn thoáng cái buông lỏng:

- Ta là người thủ hộ Đan Vũ Thần, lúc trước người ở bên trong đan phương lấy được địa đồ truyền thừa cũng là ta để cho người đặt ở đó, ta biết rõ người nhất định sẽ có năng lực lấy được, sau đó cầm lại truyền thừa của chính người.

Trước kia những vật này hẳn cũng không thể nói cho Tần Phàm, bởi vì sợ Tần Phàm thoáng cái kích thích tất cả trí nhớ, đại não nhân thể sẽ không chịu nổi mà bạo tạc.

- Là ta sáng lập đan đạo, hơn nữa chỉ có ta một người có thể đạt tới cảnh giới cao nhất của đan đạo...

Tần Phàm cũng có chút phát mộng, bị thân phận cường đại của mình thời Viễn Cổ rung động, sau đó hẳn chợt nhớ tới cái gì hỏi:

- Nói như vậy, Đan Vũ Thần Đỉnh hẳn là đồ vật của nguyên lai ta rồi hả?

Đan Vũ Thần Đỉnh này một mực thập phần thần bí cường đại, nếu như không phải có Đan Vũ Thần Đỉnh này phụ trợ, hẳn rất khó giống như hiện tại vô luận luyện chế đan dược gì, thành đan suất cao đến đáng sợ như vậy, cơ hồ đều là 100%, đây là sự tình mà Luyện Đan Sư căn bản khó có thể tưởng tượng.

Hơn nữa bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh này còn có không gian thần bí.

Về phần danh tự Đan Vũ Thần Đỉnh này cũng cùng Đan Vũ Thần có quan hệ, hẳn đã là Đan Vũ Thần, như vậy cái Đan Vũ Thần Đỉnh này là đồ vật đặc ý nhất của hắn khi đó rồi.

- Ha ha, đúng vậy. Người trước hết nghe ta từ từ nói rõ, tại thời Viễn Cổ, ta là một trong những tùy tùng của người. Tiểu Phàm, ta rất vinh hạnh cả đời này có thể làm phụ thân của người, với tư cách người thủ hộ người.

Tần Hồng tiếp tục nói:

- Ta biết rõ người muốn khôi phục đỉnh phong cùng trí nhớ của Đan Vũ Thần, đầu tiên phải khôi phục thiên phú đan đạo. Cho nên, ta đời này an bài người sinh ra ở linh dược thể gia, gia tộc không lớn, sẽ không quá gây chú ý ánh mắt của người ngoài, đồng thời ta lại từ nhỏ thông qua từng phương pháp đến kích thích người thức tỉnh, đáng tiếc trước mười lăm năm ta cơ hồ đều không có thành công, trí nhớ của người quá khổng lồ, hơn nữa trải qua nhiều thể chuyển sinh, càng thêm khó có thể dung hợp, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu vì sao khi còn bé người thường thường sẽ cảm thấy đau đầu.

Tần Phàm lại nhẹ gật đầu, sau khi hắn khôi phục trí nhớ đã biết rõ Tần Hồng ít nhất đối với hắn đều thập phần đặc biệt, rất nghiêm khắc, nhưng có đôi khi lại để cho người cảm giác được cẩn thận từng li từng tí. Hắn từ nhỏ có chút sợ hãi phụ thân này, bây giờ nghĩ lại thật sự là trách lầm.

- May mắn, ngay ở năm người mười lăm tuổi kia, người rốt cục đã thức tỉnh một bộ phận nhớ, tuy đây chẳng qua là một bộ phận trí nhớ, nhưng lại để cho ta hưng phấn chính là người đã bắt đầu muốn luyện đan một lần nữa, vì vậy ta liền để cho Li nhi đem Đan Vũ Thần Đỉnh giao trả lại cho người một lần nữa.

Tần Hồng còn nói thêm: xem tại

- Kế tiếp, sự tình dần dần dễ dàng một chút rồi, kể cả Tần Tiến cầu hôn cùng hành hương gấp gáp đều là ta trực tiếp cùng gián tiếp an bài, ta cố ý nói thực lực của mình không đủ, vì chính là kích thích thực lực của người tăng lên rất nhanh, làm cho người có thể tiến hành theo chất lượng tiếp nhận càng nhiều trí nhớ hơn nữa.

Sắp xếp của hắn đều rất tự nhiên, có thể làm cho Tần Phàm một mực có phương hướng phấn đấu, cũng sẽ không cảm thấy tận lực, hoàn toàn phụ họa thân phận của Tần Phàm, sẽ không cảm thấy đột ngột. Thậm chí chính hắn cũng hoàn toàn dung nhập đến nhân vật Tộc trưởng của Nam Phong Tần gia, hoàn toàn quên thân phận lão Yêu Thần của mình, có đôi khi ý nghĩ cùng làm việc của hắn như một người bình thường, chỉ có hết thảy tự nhiên, như vậy mới không khiến cho chút ít tồn tại cường đại suy đoán.

Dù sao có chút tồn tại cường đại hẳn kiêng kỵ, thậm chí có thể dò xét tâm linh suy nghĩ.

- Nguyên lai đều là phụ thân ngài an bài.

Lúc này Tần Phàm đều hiểu rõ ra, sau đó hắn chần chờ một chút hỏi:

- Vậy linh hồn bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh thì sao?

Hắn hỏi chính là Cổ Mặc, cái này sau khi xuất hiện vẫn đảm đương lấy nhân vật sư phụ của hắn, hẳn một mực đều thập phần cảm kích. Bất quá thật lâu trước kia, hắn đã biến mất không thấy.

1758. Chương 1768: Nhân Thần Thứ Chín. (2)

Chương 1768: Nhân Thần thứ chín. (2)

- Hắc cũng hắc là một trong những Thủ Hộ Giả của người.

Tần Hồng tiếp tục nói:

- Lúc mới bắt đầu kỳ thật ta cũng không biết sự hiện hữu của hắc, thực lực của hắc cũng rất mạnh, dĩ nhiên có thể ở dưới tình huống ta không có cảm giác xuất hiện bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh, nhưng về sau ta phát hiện hắc một mực phụ trợ người phát triển, ta mới suy đoán đến hắc cũng là Thủ Hộ Giả của người. Nếu như ta không có đoán sai, hắc cũng hắc là chuyển sinh qua, về sau linh hồn dấu ở bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh. Tại thời kỳ viễn cổ, hắc hắc là người rất thân mật với người, bởi vì hắc đối với Đan Vũ Thần Đỉnh hiểu rất rõ, so với ta còn nhiều hơn.

Tần Phàm cúi đầu rơi vào trầm tư.

Trong lòng của hắc lúc này là cảm động, hắc không thể tưởng được vì có thể làm ình khôi phục trí nhớ Viễn Cổ, hai người kia đều nguyện ý trả giá nhiều như vậy.

- Vậy người biết hắc bây giờ đang ở đâu không?

Một lát sau, Tần Phàm lại ngẩng đầu hỏi.

- Không biết, thời điểm ở Vũ Thiên đại lục chúng ta đã tiếp xúc qua, bất quá vì để tránh cho bị Chân Vũ Thần cùng Thủ Thần hoài nghi, chúng ta đều biểu hiện được thập phần mật mờ, hắc tiếp tục sắm vai lấy linh hồn một Võ Thánh, ta thì vẫn là một Tộc trưởng tiểu gia tộc thực lực suy nhược. Thẳng đến sau khi người đến Tân Thế Giới, chúng ta còn có hợp tác qua, giống như Long Thần Nguyên Giới, chính là hắc an bài người đi tìm, còn có Tiểu Chiến cũng là hắc mang đến Yêu Thần Đảo, chỉ là sau khi hắc mang Tiểu Chiến đến không lâu liền biến mất.

Tần Hồng bất đắc dĩ lắc đầu nói ra.

- Ngay cả phụ thân cũng không biết hắc ở nơi nào.

Tần Phàm nhíu mày, hiện tại Cổ Mặc đối với hắc mà nói quá mức thần bí rồi. Ở trình độ nhất định đi lên mà nói, nếu như không có Cổ Mặc tồn tại, chỉ dựa vào Tần Hồng, thực lực của hắc sẽ không khôi phục được nhanh như vậy.

Một lát sau, hắc lại ngẩng đầu hỏi:

- Vậy phụ thân cũng biết Ma chủng tồn tại?

Đến lúc này, hắc cảm giác mình cũng không có gì giấu diếm nữa rồi.

- Cái này ta vốn cũng không biết, về sau ta mới nhớ tới, đây là năm đại phân thân mà lúc trước người biến thành.

Tần Hồng khẽ cười nói:

- Tại thời Viễn Cổ, người tuy là người đạt tới Nhân Thần sau cùng nhất, nhưng người lại có được khí lực cường đại nhất, từng cái phân thân của người đều vô cùng cường đại, năm đại phân thân hợp lại thậm chí trước khi người không có thực sự trở thành Nhân Thần liền có thể đối chiến Đại Thiên Thần rồi.

- Năm đại phân thân của ta?

Tần Phàm cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh, không thể tưởng được Ma chủng lai lịch thần bí này dĩ nhiên là phân thân của hắc!

Vậy hắc ở thời Viễn Cổ, sau khi đạt tới Đan Vũ Thần, cái kia sẽ cường tới trình độ nào?

- Đúng vậy, cụ thể ta biết được cũng không phải thập phần tinh tường, năm đại phân thân này của người tựa hồ là bởi vì đạt được năm loại huyết mạch của ma thú cường đại do Thiên Địa sinh ra mà luyện thành, cho nên luyện thành phân thân này cũng cường đại đến khủng bố, hơn nữa tại thời Viễn Cổ, cũng chỉ có người một người mới có nhiều phân thân như vậy.

Tần Hồng nghĩ nghĩ tiếp tục nói:

- Cổ Mặc này hẳn là biết được so với ta tinh tường hơn, ta biết rõ viên Ma chủng thứ nhất là hắn chỉ điểm người đi tìm, viên thứ hai là ta tìm đến, lại thông qua Li nhi tặng cho người.

Nói đến đây, hắn bỗng nhiên lại cười thần bí nói:

- Mà một khóa cuối cùng, ngay tại Yêu Thần Đảo.

Đối với năm đại Ma chủng vậy mà đều là năm đại phân thân của mình ở thời đại Viễn Cổ, Tần Phàm lộ ra kinh ngạc không thôi, hắn không thể tưởng được tại thời đại Viễn Cổ hắn vậy mà sẽ mạnh đến trình độ này.

Cho đến khi nghe được lão Yêu Thần Tần Hồng nói khóa Bạch Hổ Ma chủng cuối cùng này ở Yêu Thần Đảo, hắn càng không khỏi toàn thân chấn động.

Sau khi hắn đi vào Tân Thế Giới, tìm tìm kiếm kiếm, một mực muốn tìm được khóa Bạch Hổ Ma chủng cuối cùng này, nhưng thủy chung đều tìm không thấy, không thể tưởng được bây giờ lại ở bên trong Yêu Thần Đảo! Càng chằm chọc chính là, lúc trước hắn vốn ý định trước tìm được khóa Bạch Hổ Ma chủng cuối cùng này, sau đó lại đi lên Yêu Thần Đảo.

Hôm nay lão Yêu Thần là phụ thân ở kiếp này của hắn, Bạch Hổ Ma chủng ở trên tay hắn!

Vốn hắn đến Yêu Thần Đảo với tư cách địch nhân, nhưng bây giờ phát hiện này làm sao cũng không thể nào là địch nhân của hắn, mà là bằng hữu của hắn, thậm chí thân nhân.

- Như vậy nghĩ đến, Bạch Hổ châu hắn cũng là phụ thân người cố ý thả ra đúng không?

Tần Phàm lắc đầu, sau đó hỏi.

- Đúng vậy, trước khi người chưa có tới, ta đã thả ra Bạch Hổ châu rồi, bất quá ta biết rõ thứ này trừ người ra, là không có người có thể luyện hóa, ta chỉ muốn làm cho người khác hỗ trợ truyền lại mà thôi. Hơn nữa thượng diện còn có ấn ký của ta, ta có thể khống chế phương hướng di chuyển của nó, nếu có người thu Bạch Hổ châu này hồi lâu mà không có thả ra, ta sẽ ra tay can thiệp, làm cho nó có thể thuận lợi rơi xuống trong tay của người.

Tần Hồng khẽ cười nói.

Tần Phàm hiểu rõ ra, năm đại Ma chủng này vốn chính là phân thân của hắn, trách không được người khác không thể luyện hóa, chỉ có hắn mới có thể.

Nghĩ đến như vậy, lúc trước Cổ Mặc xem như lừa hắn, cái gì câu chuyện Viễn Cổ Thần Thoại, Ma Tôn hóa thành Ma chủng, Thần linh hóa thành Thần dân, đều là giả dối! Chỉ là vì để cho hắn chậm rãi khôi phục trí nhớ, không dám đem chân tướng nhanh nói cho hắn biết như vậy mà thôi.

Đương nhiên, hôm nay xem ra, về năng lực cường đại của Ma chủng này, Cổ Mặc hoàn toàn chính xác không có lừa gạt hắn. Hơn nữa lúc trước một bộ hoàn toàn không sợ người khác tìm được Ma chủng, cũng là bởi vì đã biết rõ Ma chủng này vốn chính là đồ đạc thuộc về hắn.

- Bạch Hổ châu này chính là một bộ phận của Bạch Hổ Ma chủng, Bạch Hổ hàm châu, ta đem hạt châu mà Bạch Hổ ngậm lấy kia thả đi ra ngoài, kỳ thật lúc trước cũng có nghĩ qua, có thể có khác người phù hợp thứ này hay không, do đó luyện hóa Bạch Hổ Ma chủng này... Bởi vì lúc trước, ta có lo lắng qua người hồi phục trí nhớ không được. Mà tình thế Tân Thế Giới lại lộ ra có chút không tốt lắm, cho nên ta mới hi vọng có cường giả mới xuất hiện, bất quá may mắn cuối cùng người vẫn là đã đến.

Tần Hồng hít một hơi, lại chậm rãi nói ra.

Tần Phàm trầm mặc một hồi, hần đối với cách làm của Tần Hồng cũng có lý giải. Đã đến cấp độ như đối phương này, tầm nhìn chính là cả thế giới nhân loại. Nếu như mình thật sự không thể một lần nữa thành cường giả của nhân loại, như vậy cái thế giới này phải cần một cường giả nhân loại mới đích.

Nghe ngữ khí của Tần Hồng, tựa hồ cấp bậc đảo chủ cường giả còn chưa đủ!

Nhân loại đến cùng gặp phải địch nhân cường đại như thế nào?

Thú Thần cùng Chân Vũ Thần?

Tần Hồng ngụ ý, hiện tại Tần Phàm đã khôi phục trí nhớ, như vậy trách nhiệm này lại một lần nữa rơi vào trên người của hần rồi.

1759. Chương 1769: Tin Tức Cuối Cùng Nhất Của Tần Li.

Chương 1769: Tin tức cuối cùng nhất của Tần Li.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kỳ thật trong nội tâm Tần Phàm còn có một lo lắng lớn nhất, bất quá lúc này hần còn không có nói ra, mà là trước áp xuống dưới, sau đó không khỏi có chút tự giễu cười cười hồi:

- Năm đại Ma chủng đều là phân thân của ta biến thành. Hơn nữa cái phân thân này ở thời Viễn Cổ là tồn tại có thể vật lộn với Thiên Thần. Ta đây mạnh như vậy, như thế nào cuối cùng vẫn là chuyển thế chứ? Có phải hết thấy Nhân Thần đều vẫn lạc hay không?

Đúng vậy, hần ở thời đại Viễn Cổ với tư cách một trong Cửu đại Nhân Thần, như vậy thực lực của hần tự nhiên không cần nhiều lời, cái này từ lúc hần luyện hóa Ma chủng lấy được một ít đoạn ngắn trí nhớ cũng biết đến, nhưng cuối cùng nhất hần vẫn là chuyển thế.

Nghe vậy, Tần Hồng cười khổ nói:

- Cái này ta cũng là muốn hỏi một chút người. Vốn bát đại Nhân Thần đã vẫn lạc, Đan Vũ Thần người với tư cách Nhân Thần duy nhất lưu lại sau Chư Thần đại chiến, vốn hần nên trở thành kẻ thống trị của toàn bộ Huyền Hoàng Đại Thế Giới, nhưng cuối cùng nhất người lại lựa chọn chuyển sinh. Lại đi tới một đại lục mà chúng ta đều chưa từng nhận thức, cuối cùng mới chuyển sinh đến Vũ Thiên đại lục, may mắn ta căn cứ ẩn ký cảm ứng sớm tìm được người.

- Cái này...

Tần Phàm phát mộng, bộ phận trí nhớ này hần còn không có khôi phục, hần ngay cả lúc trước mình chuyển thế như thế nào cũng không rõ ràng lắm.

- Có lẽ người khi đó cũng đã bị trọng thương a, bất quá dùng khí lực cùng Luyện Đan thuật cường đại của người ngay lúc đó, thương thế có nặng hơn nữa cũng có thể khôi phục mới đúng.

Tần Hồng suy đoán nói ra:

- Cũng có khả năng là người muốn một lần nữa kinh nghiệm nhân gian, cho nên lúc trước khi người chuyển sinh đã thông báo chúng ta, đối với người chuyển sinh không cần can thiệp nhiều, thậm chí cũng không nên chủ động nhắc nhở sự tình trí nhớ của người... Còn có, người nói sau khi chuyển sinh, cho người trải qua càng nhiều ngăn trở cùng sinh tử, trừ khi là đến thời điểm linh hồn tàn diệt, nếu không để cho ta không nên trợ giúp người quá nhiều.

- Xem ra quả nhiên cùng trong tưởng tượng của ta đồng dạng, dù là ở kiếp trước ta cũng là một cuồng nhân muốn tự làm khổ mình.

Tần Phàm cũng cười khỏ, trong nội tâm âm thầm nói thầm lấy, Cổ Mặc nhiều bí mật không nói cho hắn như vậy, cũng hắn là vì duyên cớ như thế này.

Nghĩ tới đây, sau đó hắn lại hỏi:

- Tốt rồi, kỳ thật ta cũng nhớ mang máng một ít sự tình kiếp trước, bất quá những chuyện này xem ra còn phải chờ gặp Cổ Mặc lão đầu mới có thể giải thích. Hiện tại phụ thân ngươi vẫn là nói cho ta biết tình huống nhân loại hôm nay a? Thiên Thần dư nghiệt nhiều lần hiện thế, phải chăng đã đến trình độ rất không xong?

- Ân.

Tần Hồng nhẹ gật đầu, sau đó thần sắc nghiêm nghị nói ra:

- Hôm nay tình thế nhân loại hoàn toàn chính xác có chút nghiêm trọng, sau khi Chư Thần đại chiến, tuy Thần đình đã bị diệt, nhưng không ít Thiên Thần dư nghiệt lại bỏ trốn chạy thoát, bọn hắn thông qua phương thức chuyển sinh tránh né lấy nhân loại cường giả chúng ta đuổi giết, nếu như bọn hắn xuất hiện ở Tân Thế Giới khá tốt, dù sao sau khi chuyển thể thực lực Thiên Thần sẽ giảm lớn, những đảo chủ cường giả chúng ta còn có thể miễn cưỡng đối phó, nhưng có một ít chạy trốn tới địa phương khác Tân Thế Giới thành lập Tín Ngưỡng, khôi phục thực lực được quá mức đáng sợ, dù là ta cũng không đối phó được.

- Người là chỉ Vũ Thiên đại lục?

Tần Phàm nhíu mày, sự tình quả nhiên là như hắn tưởng tượng, cái này cũng khó trách về sau Tần Hồng muốn gia tốc khôi phục thực lực cùng trí nhớ của hắn, hắn có thể cảm giác được sau khi hắn đi vào Tân Thế Giới thực lực tăng lên cực nhanh, không cần hỏi, trong đó rất nhiều địa phương là lão Yêu Thần này nhúng tay rồi.

- Đúng vậy, chính là Vũ Thiên đại lục mà ngươi chuyển sinh, nếu như không phải là ta đi tìm ngươi, cũng không biết Tiểu Thế Giới kia vậy mà đã sinh ra Thiên Thần dư nghiệt cường đại như vậy. Nếu như ta không có đoán sai, Chân Vũ Thần kia là tồn tại ở thời Viễn Cổ cũng có thể so với Đại Thiên Thần, cường giả không phải Thần cấp là không thể lực địch, bất quá khả năng thực lực vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, cho nên còn chưa bắt đầu khước trương, nếu không nhân loại cường giả toàn bộ Tân Thế Giới chúng ta cộng lại cũng không phải là đối thủ của hắn.

Tần Hồng mang theo kiêng kỵ nói ra.

- Chân Vũ Thần.

Tần Phàm nhớ tới Lôi Thần đã từng nói qua Chân Vũ Thần cùng Thú Thần tạm thời không thể hàng lâm Vũ Thiên đại lục, đoán chừng là bởi vì bị thương, chỉ có thể thông qua Chân Vũ Thánh Điện để đạt tới mục đích khống chế toàn bộ đại lục. Bất quá hiện tại hắn nhớ tới, chỉ là năng lượng của Chân Vũ Thánh Điện cũng có chút cường đại, còn có Chân Vũ Thánh Địa thần bí kia, không biết cất dấu cái gì.

- Vậy có lẽ phụ thân còn nhớ rõ Cửu U Ngân Giao lúc trước tiến công Vũ Thiên đại lục chúng ta kia a? Cái kia thật là Yêu Thần Đảo phái đi sao?

Một lát sau, hắn mới ngẩng đầu lên hỏi.

Hắn đã có chút chuẩn bị hỏi ra vấn đề quan tâm nhất trong nội tâm kia rồi.

- Đúng vậy Yêu Thần Đảo chúng ta hoàn toàn chính xác đã từng tiến công qua Vũ Thiên đại lục, chúng ta mở ra một cái lỗ hổng, một mặt là bởi vì ta dự cảm đến ngươi sẽ ở Vũ Thiên đại lục này chuyển sinh, một phương diện khác là muốn phá vỡ Tín Ngưỡng Chân Vũ Thần, nhưng về sau phát hiện thực lực Chân Vũ Thần này xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của chúng ta, cho nên đại bộ phận Yêu tộc đã rút đi hoặc là bị giết chết, ta thì thừa dịp khi đó ở trên Vũ Thiên đại lục ẩn tàng xuống, chờ đợi ngươi chuyển sinh.

- Cửu U Ngân Giao kia hắn là tại khi đó tàn lưu lại, thời điểm chúng ta tiến công Vũ Thiên đại lục chỉ là mơ hồ đề cập qua sự tình phương diện này, ngươi biết Yêu tộc trí tuệ thủy chung không bằng nhân loại, cho nên thẳng này là làm cho chúng ta muốn chiếm lĩnh toàn bộ Vũ Thiên đại lục, còn thành lập cái gì Trấn Yêu Thành... Nhưng lúc đó ta rất không dễ dàng mới giấu ở Vũ Thiên đại lục, tự nhiên sẽ không để ý tới những chuyện nhỏ nhặt này...

- Bất quá ta cũng không nghĩ ra, thằng này cuối cùng lại bị kích động chạy đến địa phương ta ẩn cư đối phó người, ta lại không thể bạo lộ thực lực, nếu không ta ở Vũ Thiên đại lục che dấu lâu như vậy sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ rồi. Tăng thêm cái này vốn cũng là một lần ngăn trở của người, căn cứ sắp xếp của người, ta là không thể nhúng tay đây... Chỉ là về sau...

- Ai...

Tần Hồng lúc này đem chuyện cũ êm tai nói tới, nói đến phần sau thì nhịn không được thở dài một tiếng.

Hắn thở dài một tiếng này tự nhiên là bởi vì Tần Li, hắn cũng không nghĩ ra Tần Li vậy mà sẽ ở khi đó hy sinh chính mình, thông qua bí thuật hóa bướm giết chết Cửu U Ngân Giao kia, nhục thể của mình cũng bởi vậy mà mất đi.

Tần Li cũng là hắn từ nhỏ bồi dưỡng lớn lên, hắn tự nhiên cũng có cảm tình, cũng sẽ cảm giác được thương tâm.

Cái này chính là ngoài dự liệu của hắn.

1760. Chương 1770: Bạch Hồ Ma Chung. (1)

Chương 1770: Bạch Hồ Ma chung. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“···(“···† Nhóm dịch Dungnhi †···’”)···’”)

Nghe đến đó, Tần Phàm cũng bị xúc động rồi, hắn biết rõ cái này trách không được Tần Hồng, nhưng thần kinh toàn thân vẫn là nhịn không được căng thẳng, sau đó hỏi:

- Bàn tay lớn cuối cùng xuất hiện kia là thuộc về ai? Vì cái gì muốn bắt linh hồn tỷ tỷ của đi?

- Đó là ta cuối cùng vẫn nhịn không được xuất thủ...

Tần Hồng ảm đạm nói ra.

- Kết quả thì sao?

Toàn thân Tần Phàm lần nữa chấn động, sau đó nhìn Tần Hồng khẩn trương mà hỏi thăm. Tần Li cùng hắn hai đời tình duyên, hai lần đều bởi vì quan hệ với hắn mà liên lụy, hắn phụ nàng quá nhiều, là người mà hắn cuộc đời này quan tâm nhất, hắn rất muốn biết tin tức của nàng.

- Ta cứu không được, vốn cũng sắp thành công mang đi, nhưng cuối cùng Chân Vũ Thánh Điện đã đến một người, là nữ tử kia, Li nhi gọi nàng là sư phụ, thực lực của nàng rất cường, ta lại không thể bạo lộ vị trí của ta, cho nên Li nhi vẫn là bị nàng cướp đi.

Tần Hồng lắc đầu, bất đắc dĩ thương cảm nói ra.

- Tử Hà trưởng lão...

Tần Phàm lần nữa phát mộng, lúc trước Tử Hà trưởng lão nói với hắn nàng đến chậm một bước cứu không được Tần Li, nhưng hiện tại kết quả lại là linh hồn Tần Li bị nàng cướp đi!

Tần Phàm nghe được linh hồn của Tần Li sau khi hóa bướm dĩ nhiên là bị Tử Hà trưởng lão bắt đi, cái này làm cho hắn vô cùng kinh ngạc.

Hắn hiện tại nhớ tới lúc trước Tử Hà trưởng lão bố trí xuống thế cục lớn như vậy, nếu như không phải vì phụ thân của hắn là lão Yêu Thần, hơn nữa Cổ Mặc lại đem Tiểu Chiến dẫn tới Yêu Thần Đảo, thông qua

hai quan hệ trọng đại này hẳn đã tin tưởng Yêu Thần Đảo, nói không chừng hẳn đã kết thù cùng Yêu Thần Đảo, toàn bộ rơi vào bên trong tính toán của Tử Hà trưởng lão rồi.

Bởi vì Tần Li đối với hẳn mà nói quá trọng yếu, thật giống như trong lòng của hẳn thiếu khuyết một bộ phận, vô luận bao nhiêu gian khó khó, hẳn đều nhất định phải tìm trở về, dù cho đối thủ là Yêu Thần Đảo, loại thế lực xem như khổng lồ ở toàn bộ Tân Thế Giới hẳn cũng nhất quyết không lùi bước!

Bất quá hiện tại, phụ thân của hẳn là lão Yêu Thần, hẳn tự nhiên sẽ không là địch cùng Yêu Thần Đảo.

Có lẽ phương diện Chân Vũ Thần như thế nào cũng sẽ không nghĩ ra, người bọn hẳn một mực muốn đổi phò, dĩ nhiên cũng là ở dưới mắt của bọn hẳn che dấu lâu thời gian như vậy! Hiện tại chẳng khác gì là phương diện Chân Vũ Thánh Điện trợ giúp Tần Hồng nuôi dưỡng Tần Phàm.

- Tử Hà trưởng lão bắt đi tỷ tỷ, đích thật là hảo thủ đoạn, một phương diện có thể nói dối ta đi đổi phò Yêu Thần Đảo, một phương diện khác cũng có thể lưu lại con bài áp chế ta.

Lúc này Tần Phàm nắm chặt lại nắm đấm, ở trong đôi mắt hiện ra một vòng lạnh lẽo.

- Tiểu Phàm, hiện tại đã có thể khẳng định Li nhi rơi vào phương Chân Vũ Thần rồi, các nàng lưu lại linh hồn của Li nhi, tự nhiên là ý định đến áp chế chúng ta, bất quá đời này Li nhi chuyển sinh đến Mộng Điệp nhất tộc, căn cứ đặc thù của Mộng Điệp nhất tộc, có lẽ nàng đã một lần nữa có được thân thể rồi, Chân Vũ Thần muốn lợi dụng Li nhi đến áp chế người, tự nhiên là không dám thương hại đến nàng.

Tần Hồng lại tiếp tục nói.

- Ân, ta đã từng cảm ứng qua khí tức của tỷ tỷ, đặc biệt là lần tham gia Thần Đảo Thiên Tài Chiến kia, lộ ra đặc biệt mãnh liệt, nguyên nhân hẳn là tỷ tỷ khôi phục thân thể, hơn nữa thực lực tăng nhiều.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, trước đây hẳn và Kỷ Huyền Nhi đều là linh hồn cảm ứng được.

- Cái kia đã biết rõ nàng vô sự, vậy bây giờ người cũng không cần lo lắng nhiều, hiện tại người cần phải làm là mau chóng khôi phục thực lực, như vậy mới có thể từ trong tay Chân Vũ Thần cứu Li nhi trở về.

Tần Hồng đi ra phía trước, vỗ vỗ bả vai Tần Phàm ý vị thâm trường nói.

Tần Phàm trầm tư.

Hắn hiểu được ý tứ của Tần Hồng, hiện tại hẳn lo lắng duy nhất đúng là Chân Vũ Thần sẽ lợi dụng thể đánh bạc Tần Li này, để cho hẳn cùng nhân loại đối nghịch. Bất quá Tần Hồng cũng nói rất rõ ràng, chỉ khi nào có được đủ thực lực, hẳn mới có thể đi làm bất cứ chuyện gì.

Hiện tại thực lực của hẳn, so sánh với đảo chủ cấp cường giả đỉnh tiêm còn kém hơn không ít, nghĩ nhiều cũng là vô dụng.

- Bạch Hổ Ma chủng, ta cần nó.

Một lát sau, Tần Phàm ngẩng đầu lên nhìn về phía Tần Hồng nói ra. Hẳn muốn rất nhanh tăng thực lực lên. Chỉ có lần nữa luyện hóa phân thân biến thành Bạch Hổ Ma chủng của hẳn kiếp trước, hẳn ẩn ẩn có được ký ức, nếu như năm đại Ma chủng hợp nhất, hẳn là không sai biệt lắm có thể khôi phục đến thực lực thời Viễn Cổ.

Bạch Hổ Ma chủng, là một khóa Ma chủng cuối cùng!

- Cái này vốn chính là vì người chuẩn bị cho tốt đấy.

Tần Hồng cười nói, sau đó hẳn xoay người sang chỗ khác hướng Yêu Thần nói ra:

- Mở ra cổng không gian đi Truyền Thế kim thạch.

- Vâng.

Yêu Thần đáp ứng, sau đó xoay người sang chỗ khác, mở ra một đạo không gian chi môn.

Hào quang trong suốt ở trong Thánh Điện này sáng lên, một đạo không gian chi môn xuất hiện ở cách đó không xa, trong đó có một loại khí tức xa xưa truyền đến, lộ ra sắc bén vô cùng, còn mang theo một loại sát phạt chi khí nhàn nhạt, phảng phất như có thiên quân vạn mã ở trước mặt vọt tới.

Bạch Hổ Ma chủng chính là Kim hành Ma chủng, chủ sát phạt. Cho nên không có tới gần liền cảm giác được một loại lợi hại cùng bá đạo kia.

- Phụ thân, vất vả người rồi.

Tần Phàm đi thẳng về phía trước, đi hai bước liền quay đầu lại, chân thành nhìn xem Tần Hồng nói ra.

- Đi thôi, tin tưởng sau khi luyện hóa Bạch Hổ Ma chủng, Ngũ Hành hợp nhất, người rất nhanh có thể thoát thai hoá cốt, thực lực tăng nhiều rồi.

Lúc này Tần Hồng khẽ cười nói, sau lưng đáng tươi cười tựa hồ ẩn ẩn có chút mỗi một cùng vui mừng.

Nhiều năm thủ hộ như vậy, cuối cùng đã tới hôm nay.

- Phụ thân, còn có một vấn đề cuối cùng, người là lão Yêu Thần, người cũng là Yêu thú chi thân sao?

Tần Phàm nghĩ nghĩ lại hỏi, Yêu Thần Đảo là Thần Đảo duy nhất do Yêu thú thống trị trong Tân Thế Giới.

- Cái này trọng yếu lắm sao? Yêu cũng là người, người cũng là yêu, đây chính là người nói.

Tần Hồng vừa cười vừa nói.

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình.

Một lát sau, hần phản ứng đi qua, Yêu thú Hóa Hình, như vậy sẽ biến thành người, mà nhân loại trước kia không phải là từ Viên Hầu tiến hóa mà đến hay sao? Trong cơ thể đồng dạng cũng có được huyết mạch yêu thú. Nhân cùng yêu cả hai kỳ thật cũng không khác nhau quá lớn, huống chi Tần Phàm hần sớm cũng không phải là nhân loại thuần túy rồi, năm cổ phân thân của hần, lúc trước đều là từ huyết mạch Viễn Cổ ma thú luyện hóa mà đến đấy.

- Hoàn toàn chính xác là không trọng yếu.

Tần Phàm cũng lắc đầu nở nụ cười, sau đó xoay người sang chỗ khác, trực tiếp bước vào bên trong cổng không gian, tiến vào Sáng Thế kim thạch theo như lời Tần Hồng nói. nguồn

Chỉ chớp lát, toàn cảnh là vàng sáng Kim Sắc đánh tới, hoàn toàn bao trùm hần ở trong đó.

1761. Chương 1771: Bạch Hổ Ma Chủng. (2)

Chương 1771: Bạch Hổ Ma chủng. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”’••’”’)

Tiến vào trong hải dương Kim Sắc này, Tần Phàm cảm giác mình giống như đã rơi vào một bầy rập cảm đầy lưỡi dao, mỗi một tắc da thịt đều có vô số khí kinh sắc bén đang không ngừng kích thích hần, nhưng hết lần này tới lần khác lại không có thương tổn đến hần mấy may.

Nhìn xem Tần Phàm đi vào trong không gian kim thạch, Yêu Thần quay người nhìn về phía lão Yêu Thần Tần Hồng.

- Lão đảo chủ, Đan Vũ Thần thật có thể khôi phục thực lực lúc trước của hần sao? Đan Vũ Thần ở thời Viễn Cổ nhất định là rất lợi hại a?

Hần mở lời hỏi.

- Cái này ta cũng không biết, chuyển sinh nhất định là có phong hiểm, có ít người có lẽ khôi phục không được trí nhớ cùng thực lực, như vậy sẽ biến thành người bình thường, thậm chí có những người chuyển sinh thất bại linh hồn trực tiếp tiêu tán cũng có. Bất quá hiện tại Đan Vũ Thần hắc đã khôi phục đại bộ phận trí nhớ, tin tưởng hắc nhất định có thể thành công, phải biết rằng ở thời Viễn Cổ, hắc cũng là người một mực sáng tạo kỳ tích.

Tần Hồng cũng nhìn về phía cánh cửa không gian kia, trong miệng như có điều suy nghĩ nói.

Tựa hồ là nhớ lại đến thời Viễn Cổ xa xưa, hơi có chút thổn thức. Tại thời Viễn Cổ, hắc đi theo tùy tùng bên người Đan Vũ Thần, cũng như hôm nay chứng kiến, Tần Phàm hiển nhiên đúng là người chế tạo kỳ tích, tổng sẽ không ngừng cho người bên cạnh khiếp sợ cùng rung động.

- Thực muốn nhìn một chút Đan Vũ Thần thời Viễn Cổ, hắc đến tận cùng cường tới trình độ nào a...

Nghe vậy, trên mặt Yêu Thần cũng xuất hiện một vẻ chờ mong. Đối với Tần Phàm mang đến rung động, hắc đã là cảm nhận được, trừ đi một ít điều kiện mà lão Yêu Thần chuẩn bị cho hắc, lực lĩnh ngộ của bản thân Tần Phàm cũng là để cho người khiếp sợ không thôi đấy.

- Nhân loại chủ yếu là dựa vào hắc mới chiến thắng được Chư Thần đại cục, người nói hắc mạnh bao nhiêu... xem tại

Lão Yêu Thần Tần Hồng, trong hai tròng mắt nổi lên tinh quang hồi ức chuyện cũ, trong miệng thì thoà nói ra.

...

Ở trong không gian kim thạch, lúc này Tần Phàm đứng ở trước một khối Kim Sắc Thạch Đầu cực lớn, Thạch Đầu trước mắt này ẩn chứa Canh Kim chi khí cực kỳ phong phú, chói mắt đến mức cơ hồ khiến hắc không dám mở hai mắt.

- Bạch Hổ Ma chủng!

Tiếp theo trong nháy mắt, hai mắt hắc ngưng lại, xem đến Hổ ảnh màu trắng trong kim thạch này.

Ông ông ông ông ông...

Ma chủng khác trong cơ thể hắc cũng bắt đầu phát ra một loại cộng minh, kịch liệt chấn động lên, giúp nhau hô ứng. Những Ma chủng này đều là phân thân của hắc, cái này cũng có thể giải thích vì sao những Ma chủng này lẫn nhau tầm đó sẽ có liên hệ rồi, bởi vì bọn họ vốn chính là nhất thể, cũng không phải ban đầu hắc tưởng tượng năm đại Ma Tôn này là địch nhân như vậy.

Năm đại Ma Tôn này đều là phân thân của hắc, chẳng qua là cướp lấy huyết mạch ma thú thời Viễn Cổ xa xưa mà thôi.

- Bạch Hổ này mở miệng ra, trong đó có một khe hở, xem ra cái kia chính là địa phương lúc trước để Bạch Hổ châu rồi, hiện tại Bạch Hổ châu phản ứng cũng là cường liệt nhất.

Tần Phàm cảm giác, hắc ẩn ẩn nhớ rõ Bạch Hổ Ma chủng này chính là phân thân mạnh nhất trong năm đại phân thân của hắc lúc trước biến thành.

Bạch Hổ châu này cùng Bạch Hổ Ma chủng làm một thể, cả hai hợp nhất uy lực tự nhiên sẽ càng mạnh hơn nữa.

- Bất quá một khối kim thạch này thoát nhìn vô cùng cứng rắn, hơn nữa ẩn chứa Canh Kim sát phạt chi khí vô tận, muốn cưỡng hoành mở ra là không thể nào đấy.

Sau đó hắc đánh giá đến cực lớn kim thạch trước mắt kia.

Một khối kim thạch này là Bạch Hổ Ma chủng không ngừng phát ra Canh Kim chi khí ngưng tụ thành, thật giống như lúc trước lần thứ nhất đi tìm Kỳ Lân Ma chủng đồng dạng, chỗ của Kỳ Lân Ma chủng cũng đã ngưng tụ thành một hải dương Thủy nguyên khí rồi.

Hiện tại, Bạch Hổ Ma chủng này cũng là cùng nguyên lý, chẳng qua là tạo thành một khối kim thạch.

- Ha ha, cái này vốn chính là một bộ phận phân thân của ta, trách không được rồi...

Bất quá đúng vào lúc này, hần chợt nhớ tới thời điểm ban đầu ở lần thứ nhất tìm kiếm được Kỳ Lân Ma chủng, Cổ Mặc đã dạy hần cái gọi là Thông Linh.

Đem một giọt máu nhỏ vào trong nước do Kỳ Lân Ma chủng sinh ra, Kỳ Lân Ma chủng kia là cảm ứng được, sau đó thu hự vô chi hải vào, lúc này hần mới có thể tới gần Kỳ Lân Ma chủng kia.

Bây giờ nghĩ lại, có lẽ cũng chỉ có hần hoặc là người hần đặc biệt nhấn nhủ mới có thể cùng Ma chủng Thông Linh này a.

- Đi thôi.

Lúc này trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm lấy, đem ngón tay duỗi ra, bởi vì hiện tại khí lực của hần quá mức cường đại, thật vất vả mới từ phía trên cắt ra một chút vết thương, nhưng lại rất nhanh khôi phục lấy.

Tật!

Hần vội vàng đem huyết châu kia bắn ra, bay đến phía trên kim thạch, rất nhanh, một giọt huyết châu Kim Sắc này cơ hồ trong suốt tự nhiên dung nhập đến bên trong kim thạch, không ngừng khuếch tán, một mực kéo dài đến bên trong Bạch Hổ Ma chủng.

Ông ông...

Ở trong toàn bộ kim thạch không gian, bắt đầu có chút phát sinh chấn động.

Sau đó Tần Phàm mắt thường có thể thấy được, kim thạch kia vốn lớn như một ngọn núi bắt đầu chậm rãi co rút lại, thời gian dần qua nhỏ đi, hư ảnh Bạch Hổ kia mở miệng ra, tựa hồ kim thạch này đều bị nó không ngừng hấp thu trở về.

Chỉ chớp lát sau, tòa kim thạch Đại Sơn trước mắt này liền hoàn toàn biến mất, chỉ có Canh Kim chi khí sắc bèn lưu lại kia là còn mơ hồ gào thét lên, để cho người hô hấp cũng cảm giác được đau đớn.

Tần Phàm ngừng thở, hai mắt ngưng tụ về phía trước nhìn lại.

Bạch Hổ Ma chủng tụ ở phía trước!

Hư ảnh Bạch Hổ phiêu phù ở giữa không trung, kim quang nhàn nhạt tản ra, uy thế lại giống như ngăn cách Viễn Cổ mà đến, một cổ hung hãn chi khí để cho người tự nhiên sinh ra cảm giác không dám tới gần. Có thể tưởng tượng đến, tại thời Viễn Cổ, thực lực Bạch Hổ phân thân này sẽ khủng bố bao nhiêu.

- Cũng là thời điểm trở về rồi...

Trên miệng Tần Phàm thì trào nói xong, lập tức là một bước bước về hư ảnh Bạch Hổ kia chớp tới.

Tần Phàm chụp vào khóa Bạch Hổ Ma chủng kia, phẳng phất như chứng kiến có một đầu Bạch Hổ hung hãn đập vào mặt.

Cái kia sát ý đậm đặc, làm cho hần cũng không khỏi cảm giác được toàn thân hơi khê chấn động, tâm linh cũng nhận lấy chấn động.

Lúc này đây Bạch Hổ Ma chủng không có thú linh thủ hộ, chỉ là có Sát Lục Ý Chí vô tận, hạo hạo đang dâng, hư ảnh Bạch Hổ kia tựa hồ muốn thôn phệ hần.

Càng là tới gần khóa Bạch Hổ Ma chủng này, càng để cho hần cảm giác được lực trùng kích kinh khủng kia. Trong nháy mắt này, Tần Phàm thật giống như một lần nữa đến bên trong chiến trường giết chóc, tại đây đều là gió tanh mưa máu, xương trắng chất đống, Bạch Hổ kia đứng ở trên núi thi đó, quan sát lấy Thần linh hèn mọn phía dưới.

Tần Phàm không khỏi ngừng lại.

- Cái này vốn chính là một bộ phận của ta, ta sợ cái gì?

Nhưng một lát sau, hần không khỏi tự giễu cười cười nói, hít một hơi, sau đó ý chí kiên định, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

1762. Chương 1772: Ly Khai Yêu Thần Đảo. (1)

Chương 1772: Ly khai Yêu Thần Đảo. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Trở về cho ta a!

Hắn vài bước đi đến trước hư ảnh Bạch Hổ kia, bàn tay lớn mở ra, trực tiếp nuốt hắn vào trong cơ thể.

Ông ông ông ông...

Ma chủng toàn thân đồng loạt chấn động.

Luyện hóa bắt đầu.

...

Lúc này đây luyện hóa Ma chủng, Tần Phàm tổng cộng sử dụng ba ngày ba đêm mới hoàn thành, đây là lúc trước hắn luyện hóa bốn khóa Ma chủng cũng không có thử qua.

Lúc này đây bên trong Bạch Hổ Ma chủng ẩn chứa Canh Kim chi khí phong phú cùng khí tức sát phạt hung hãn, lệ khí trong đó cũng là cường đại nhất bên trong năm khóa Ma chủng, thập phần khó có thể ứng phó.

Cũng may mắn hiện tại Tần Phàm đã không phải Tần Phàm lúc trước, các phương diện năng lực đều có thể so với đảo chủ cấp cường giả, cái này mới không có ở trong quá trình luyện hóa đánh mất linh trí, cuối cùng nhất thành công luyện hóa được một khóa Ma chủng này.

- Hô...

Khi cảm giác được khóa Ma chủng này một lần nữa dung nhập đến trong cơ thể, Tần Phàm có chút thở phào nhẹ nhõm, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra.

Khóa Bạch Hổ Ma chủng này thực sự quá cường hãn, ba ngày này luyện hóa Ma chủng làm cho cường độ khí lực hiện tại của thân thể hắn cũng cơ hồ muốn chia năm xẻ bảy, may mắn hắn đã nắm giữ bốn loại Ma chủng thần thông khác, bị thương liền có thể khôi phục tới lần nữa.

Dù là thời điểm luyện hóa Ma chủng bị thống khổ vẫn muốn sinh sinh chịu được. Bạch Hổ Ma chủng này sát khí quá nặng, tạo thành thống khổ cũng là lớn nhất. Trực tiếp ảnh hưởng đến sâu trong linh hồn, chẳng khác gì là để cho tinh thần ý chí của hắn cũng nhận được một lần tẩy lễ.

Hiện tại, tinh thần ý chí của hắn trở nên càng thêm cứng cỏi.

Năm khóa Ma chủng này trở về, làm cho linh hồn của hắn cũng trở nên càng thêm lớn mạnh, như là một lần nữa khôi phục nguyên vẹn. Hắn hiện tại, trong mơ hồ cảm thấy cùng thời đại Viễn Cổ có một loại liên hệ, tựa hồ muốn trở lại tuế nguyệt huy hoàng kia.

Hắn hiện tại đã luyện hóa được năm khóa Ma chủng, năm đại phân thân một lần nữa trở về cơ thể.

- Một khóa Bạch Hổ Ma chủng này không hổ là khóa cường đại nhất bên trong năm khóa Ma chủng. Gần kề chỉ là sơ bộ luyện hóa hao tổn ta thời gian dài mà thôi... bất quá uy lực này cũng là mạnh nhất đấy.

Tần Phàm nhìn xem không gian kim thạch bốn phía trở nên trống rỗng, biết rõ mình đã hoàn toàn luyện hóa được khóa Bạch Hổ Ma chủng này rồi. Nắm chặt lại nắm đấm, hắn có thể cảm giác được năng lượng Kim hệ rời rạc bốn phía, có thể theo không chế của hắn mà du động.

Ông!

Xoè bàn tay ra, ở trong lòng bàn tay nhảy lên một vầng sáng kim sắc, lập tức rất nhanh thời gian dần qua ngưng tụ thành một thanh lợi kiếm. Thanh lợi kiếm này thoát nhìn như là thực chất, sắc bén vô cùng, khí thể hung ác bắn ra bốn phía.

- Hiện tại ta khống chế đối với năng lượng Kim hệ này đã đạt tới trình độ cực cao, đơn giản có thể ngưng tụ ra vũ khí kim loại rồi.

Trên mặt Tần Phàm hiện ra vẻ vui mừng.

Hắn nắm thanh lợi kiếm kim loại do năng lượng bản thân ngưng tụ mà thành kia, mạnh mẽ đâm về phía trước một kiếm.

Tê...

Lợi kiếm cùng không khí tầm đó đụng nhau, bộc phát ra một loại âm thanh lợi hại chói tai, sau đó không gian kia dĩ nhiên là ở dưới một kiếm tùy ý này, đâm ra một vết nứt không gian dài lớn.

- Bạo!

Trong miệng Tần Phàm hét lên một tiếng, lợi kiếm trong tay bị hắn đánh bay ra. Sau đó đột nhiên nổ bung, hóa thành vô số kinh khí công kích như châm đâm đầy trời, mỗi một cây châm đâm này đều ẩn chứa Kim hệ năng lượng sắc bén mà bá đạo.

Tê tê tê tê...

Rất nhanh những châm đâm này ở giữa không trung khai ra một đóa hình dạng hoa lan. Không gian quanh mình bị điên cuồng xé rách, một mảnh vết nứt không gian kéo dài, tạo thành Không Gian Phong Bạo khủng bố, thật giống như có một đóa hoa lan ở giữa không trung mở ra, thoát nhìn mỹ lệ vô cùng, rồi lại để cho người nhìn thấy mà giật mình, không dám tới gần.

Những gai nhọn này có thể đơn giản xuyên việt không gian, công kích xé rách đối thủ, lợi hại vô cùng, đoán chừng dù là phòng ngự của danh xưng đảo chủ cũng có thể xé rách cùng phá hủy hẳn.

- Một chiêu này tên là Không U Nhược Lan a.

Trong lòng Tần Phàm hơi trầm ngâm, mỉm cười lẩm bẩm, đối với uy lực một chiêu này hắn cũng có chút thỏa mãn, hắn sơ bộ đoán chừng đã cơ hồ có thể so sánh với Tứ Hành Ma Tướng quyền, hơn nữa tốc độ thi triển cực nhanh, còn có thể xuất kỳ bất ý.

Thi triển vũ kỹ một hồi, hắn lại bắt đầu đoán chừng thực lực của mình.

- Khí lực, lực công kích, lực phòng ngự cùng lực cảm ứng các phương diện đều tăng lên không ít, ta hiện tại dù là đảo chủ danh xưng Đế cấp cũng có thể đối phó đi à nha?

Cuối cùng hắn đối với thực lực của mình tiến hành phân tích.

Trước khi luyện hóa Bạch Hổ Ma chủng hắn liền có thể chống lại đảo chủ danh xưng Hoàng Cấp, hiện tại nếu như đã thành công luyện hóa được Bạch Hổ Ma chủng, có thể đối phó Đế cấp đảo chủ cũng là bình thường.

Đây là hắn mới vừa vận luyện hóa Bạch Hổ Ma chủng, vẫn chưa hoàn toàn cảm ngộ đến Bạch Hổ thần thông, mà bộ vị Bạch Hổ Ma chủng cường hóa vẫn chưa hoàn toàn khai phát ra, nếu không thực lực của hắn còn sẽ tăng lên không ít.

Hiện tại cả người Tần Phàm vẫn là có được tự tin thật lớn, cấp bậc đối thủ giống như Mộc Hoàng kia, hiện tại căn bản không thể nào là đối thủ của hắn rồi.

- Bất quá thực lực bây giờ, cùng đảo chủ danh xưng Thần cấp có lẽ còn cách một đoạn... chớ nói chi là Chân Thần rồi...

Một lát sau, Tần Phàm lại có chút ảm đạm, hắn nhớ tới Tần Li, nếu như Tần Li thật sự ở chỗ Chân Vũ Thần, đối thủ hắn sắp gặp phải là không cách nào đánh giá đây.

Hắn vẫn là cảm thấy áp lực thực lớn.

- Hô... được rồi, trước khi ta không có đem năm khóa Ma chủng này hoàn toàn dung hợp luyện hóa, phù hợp làm một, ta phải khắc chế mình không nên suy nghĩ vấn đề này, thẳng đến lúc ta đột phá đến Cửu Kiếp Bán Thần, một lần nữa nắm giữ đến năm phân thân của ta thời Viễn Cổ mới nghĩ tiếp.

Sau đó hần thở phào nhẹ nhõm, đem các loại cảm xúc phức tạp trong đầu vung đi, âm thầm kiên định chính mình.

Hiện tại tuy hần đã luyện hóa được năm khóa Ma chủng, nhưng vẫn chưa hoàn toàn dung hợp, cùng năm cổ Siêu cấp phân thân của hần thời Viễn Cổ có thể trực tiếp chống lại Thiên Thần còn kém cực xa.

- Hiện tại, đi ra ngoài trước.

Chỉ chớp lát, hần xuất hiện ở Yêu Thần Thánh Điện.

- Tiểu Phàm, người đi ra rồi.

Lão Yêu Thần cùng Yêu Thần vẫn chờ ở nơi đó, coi như là giúp Tần Phàm hộ pháp, trông thấy Tần Phàm đi ra, lão Yêu Thần Tần Hồng mở mắt nhìn bóng người đi ra cổng không gian, khẽ cười nói.

Hần có thể cảm giác được lúc này Tần Phàm cải biến, khí tức lộ ra càng thêm trầm ổn, bất quá bởi vì đã luyện hóa được Bạch Hổ Ma chủng, Canh Kim sát phạt chi khí tàn lưu lại vẫn là bộc lộ tài năng, không có hoàn toàn che đậy, giống như là một hồ nước bình tĩnh, ngẫu nhiên sẽ thổi tới gió lớn, sóng cuốn phía chân trời.

1763. Chương 1773: Ly Khai Yêu Thần Đảo. (2)

Chương 1773: Ly khai Yêu Thần Đảo. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Tần Phàm, hiện tại thực lực của người, chỉ sợ là đảo chủ danh hiệu Thần cấp chúng ta muốn tổn thương người cũng không dễ dàng a.

Yêu Thần thì là cười nói.

- Đây toàn bộ là nhờ phụ thân cùng Yêu Thần giúp ta tìm tới Bạch Hổ Ma chủng này.

Tần Phàm nói ra, hiện tại tuy hần còn không phải đối thủ của Thần cấp đảo chủ, bất quá dùng phòng ngự cùng khí lực của hần, mấy người kia muốn trọng thương hần thật sự là không quá dễ dàng.

- Tiểu Phàm, người bây giờ còn không có hoàn toàn luyện hóa Bạch Hổ Ma chủng này, chờ người hoàn toàn luyện hóa nó, sau đó đột phá đến Cửu Kiếp Bán Thần, tin tưởng bên trong các đảo chủ cũng không có mấy người sẽ là đối thủ của người rồi. Lúc trước năm đại phân thân của Đan Vũ Thần, từng cái đều là tồn tại cực kỳ lợi hại, người bây giờ ngũ thể quy nhất, đợi hoàn toàn dung hợp, ở thời đại này người tuyệt đối là vô địch.

Tần Hồng tiếp tục mỉm cười nói ra, tại thời đại Viễn Cổ hần một mực đi theo bên người Tần Phàm, đối với thực lực của hần nhất định là cực kỳ hiểu rõ.

- Vô địch sao?

Tần Phàm lắc đầu nói ra:

- Dù sao Ma chủng này cũng trải qua tuế nguyệt lâu xa như vậy, ý chí phân thân của ta gần như xói mòn hoàn toàn, muốn khôi phục thực lực đỉnh phong của thời đại Viễn Cổ là quá khó khăn, trừ khi ta có đột phá khác.

Phải biết rằng, đối thủ cuối cùng nhất của hần, có lẽ không phải nhân loại, vô địch ở bên trong nhân loại đảo chủ cũng không có ý nghĩa quá lớn.

- Vậy kế tiếp Tần Phàm người có tính toán gì không? Có thể ở lại Yêu Thần Đảo chúng ta, chúng ta có thể cung cấp các điều kiện cho người tu luyện.

Lúc này Yêu Thần lại hỏi.

- Không được, ta ý định đi khiêu chiến Mộc Hoàng, Mộc Hoàng này thời điểm ở trong Chư Thần chiến trường đã từng có oán cùng ta, ta cũng vừa vặn muốn đạt được một Thần Đao Hoàng Cấp.

Tần Phàm trầm ngâm một hồi, trả lời nói ra.

Trước đây hắn đã nói muốn đi khiêu chiến Mộc Hoàng, hiện tại thực lực của hắn tăng nhiều, cũng là thời điểm xuất phát rồi.

Có được một Thần Đao Hoàng Cấp, không những đạt được đại lượng tài nguyên tu luyện, cũng có thể để cho hắn hảo hảo cảm ngộ võ đạo thoáng một phát.

- Người muốn đi khiêu chiến Mộc Hoàng?

Yêu Thần nao nao, bắt quá sau đó cười nói:

- Dùng thực lực người bây giờ hắn là không có độ khó gì, bắt quá từ chỗ chúng ta đi Mộc Hoàng đảo lại không có truyền tống thông đạo, người cần phải tự mình một đường đi qua.

- Ân, người đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện thoáng một phát cũng tốt, người cảm ngộ càng nhiều, càng có thể nhanh khôi phục trí nhớ cùng thực lực.

Lúc này Tần Hồng cũng nhẹ gật đầu nói ra, dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, hắn cũng không cần vì hắn lo lắng.

- Ta cần một tấm địa đồ Tân Thế Giới là được rồi.

Tần Phàm nói ra, dùng năng lực nắm giữ không gian của hắn bây giờ, tốc độ có thể nói là cực nhanh, không cần lo lắng vấn đề này.

...

Ra khỏi Yêu Thần Thánh Điện, Tần Phàm đã tìm được Kỷ Huyền Nhi cùng Tiểu Chiến, nói cho bọn hắn hướng đi của mình.

Cuối cùng quyết định Tiểu Chiến và Tần Phàm cùng nhau đi, Kỷ Huyền Nhi thì tạm thời ở lại Yêu Thần Đảo tu luyện, chờ Tần Phàm đến Mộc Hoàng đảo ổn định lại mang nàng đi qua. Ở Yêu Thần Đảo có Tần Hồng là thập phần an toàn, hơn nữa Tần Hồng là người có được kinh nghiệm nhiều năm thọ nguyên, ở tu luyện Cực Hạn Chi Đạo cũng có thể tiến hành chỉ điểm nàng, có thể trợ giúp nàng tăng thực lực lên nhanh hơn.

Mà thực lực bây giờ của Tiểu Chiến thì đã có chút cường hãn, hơn nữa nhận được nhân vật Viễn Cổ truyền thừa, đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện một phen cũng có thể nhanh hấp thu cùng luyện hóa hơn, thích hợp cùng hắn xuất hành.

Sưu sưu...

Một người một trư đã đi ra khỏi Yêu Thần Đảo.

Hai người phi hành trên biển tốc độ cực nhanh, nếu như có người nhìn thấy chỉ thấy hai đạo hào quang lướt qua mà thôi, tia sáng này có khi trực tiếp xuyên qua không gian, tiếp theo xuất hiện lại cách chỗ trước đó không biết bao xa.

Án theo phương hướng trên bản đồ, hai người không ngừng bay về phía trước, trên đường đi đã trải qua không ít thần đảo nhưng mà hai người cũng không có ý định dừng lại chút nào.

- Lão đại, không thể người là Đan Võ Thần ở thời xa xưa lại lợi hại như vậy...

Thời điểm nghỉ ngơi nhân hạ hai người tạm thời cho tốc độ chậm dần, Tiểu Chiến hưng phấn nói với Tần Phàm

- Đó chỉ là thời xa xưa mà thôi, hiện tại ta muốn khôi phục tới thực lực khi đó không biết phải mất bao nhiêu thời gian.

Tần Phàm lắc đầu nói ra, hiện tại tân thế giới trải qua Chư Thần đại chiến rồi, mặc dù thời gian qua đã lâu nhưng khó mà khôi phục tới bộ dáng khi xưa, rất khó xuất hiện cường giả khủng bố như thời xa xưa đó.

- Hắc hắc, tại thời xa xưa ta nói không chừng chính là một mãnh tướng dưới trướng của lão đại đấy, ta nhất định cũng giết được không ít thiên thần.

Tiểu Chiến vừa cười nói, hẳn bây giờ đối với chuyện của thiên thần cũng biết rất nhiều, biết rõ thiên thần và nhân loại đấu tranh với nhau.

Hóa nhân yêu thú vào thời đại đó xem như là nhân loại.

- Ha ha, vậy ngươi có phải là Thác Đầu Trư Thai không?

Tần Phàm cười nói, Tiểu Chiến tại Chư Thần chiến trường nhận được truyền thừa Viễn Cổ bá chủ, chỉ xê xích với cường giả Thác Đầu Trư Thai, nói không chừng trong tối tăm đã sớm chú định rồi.

- Không thể nào... Nhưng mà làm heo cũng rất tốt, ta rất tự hào là heo, ta là heo đẹp trai nhất...

Tiểu Chiến NGAO kêu gào nói.

Trên đường đi một người một heo ngược lại nhẹ nhõm, cười cười nói nói, lộ trình nhanh chóng đi được một nửa.

- Lão đại, phía trước có tám động vật biển tám kiếp bán thần, lúc này ngươi đừng đoạt với ta đấy.

Đến bên cạnh đảo sương mù, bỗng nhiên hai mắt Tiểu Chiến tỏa sáng, xuyên thấu qua sương mù che chắn thấy mặt biển mở ra.

- Ồ? Không tệ, thật sự là một đầu động vật biển cường đại, tiềm phục ở nơi này. Nói không chừng là muốn đánh lén chúng ta.

Tần Phàm cũng mặt mày hơi động một chút. Tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn phía trước nói ra.

Động vật biển tám kiếp bán thần trên thần hải cũng vô cùng thừa thớt, nhưng Tần Phàm cùng Tiểu Chiến hai người cùng đi tới bởi vì chọn đường biển không an toàn, cho nên cũng gặp được mười con rồi.

Thần hải của tân thế giới này quá lớn, vô số động vật biển sinh tồn trong nơi này không biết bao nhiêu năm, lưu lại không ít động vật biển cường đại cũng là hiển nhiên.

Tám kiếp bán thần hung thú bởi vì ở trong nước. Đối với chúng mà nói có ưu thế tự nhiên, nếu như đổi thành tám kiếp bán thần khác thì còn khó đối phó hơn. Nhưng mà Tần Phàm cùng Tiểu Chiến cũng không phải tám kiếp bán thần bình thường, tám kiếp bán thần hung thú gặp bọn họ xem như không may, có thể nói, tám cướp bán thần động vật biển. Đối với bọn họ mà nói chỉ là luyện tập mà thôi, căn bản không có bao nhiêu độ khó.

Trong quá trình lịch lãm rèn luyện không ngừng, Tần Phàm cùng Tiểu Chiến các loại năng lực tăng lên vô cùng thành thực, Tiểu Chiến với truyền thừa Viễn Cổ bá chủ kia hấp thu càng nhanh, Tần Phàm cách cảm ngộ Bạch Hổ thần thông cũng chỉ chênh lệch một đường mà thôi.

1764. Chương 1774: Đảo Sương Mù Thần Bí.

Chương 1774: Đảo sương mù thần bí.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••’”)

- Hắc hắc, thằng này thoát nhìn là động vật biển phòng ngự rất mạnh mới có thể cho ta chơi trong chốc lát.

Tiểu Chiến nhìn qua lân giáp như nham thạch trên người của động vật biển kia nhìn qua Tần Phàm nói một câu, xoa tay.

Lực công kích của Tiểu Chiến rất mạnh. Trên cơ bản tám kiếp bán thần rất ít người đón được một kích của hắn.

- Vậy giao cho người.

Tần Phàm cười nói. Sau khi mở ra khúc mắc ở Yêu Thần Đảo thì quan hệ giữa hắn và Tiểu Chiến đã bắt đầu hòa hợp. Hắn nhìn qua Tiểu Chiến bay về phía tám kiếp bán thần hung thú. Hắn chỉ âm thầm quan sát tình hình chung quanh mà thôi.

Đảo sương mù trước mặt này hắn mơ hồ cảm giác được có vài phần thần bí và quý dị.

Thân ở trên biển gặp sương mù là chuyện bình thường, nhưng hắn rất ít nhìn thấy sương mù nồng đậm tới mức che chắn dò xét của hắn, dù sao thực lực của hắn hiện giờ có thể xưng là Đế cấp đảo chủ, cảm ứng lực cùng linh hồn lực đều thập phần mạnh.

- Chuyện này rốt cuộc là thế nào?

Tần Phàm hiện tại cũng là kẻ tài cao gan lớn trực tiếp bay vào sâu trong sương mù dày đặc kia.

Ở bên cạnh Tiểu Chiến đã cùng với động vật biển tám kiếp bán thần đánh nhau.

Tám kiếp bán thần động vật biển gào thét liên tục, con người đen kịt khe động, lập tức điều động năng lượng của biển cường đại bắn về phía Tiểu Chiến, sóng lớn cuộn cuộn, mỗi một giọt nước biển đều ẩn giấu sát cơ vô tận.

- Hắc hắc, chút lòng thành.

Tiểu Chiến lúc này cũng không có cười nói nữa, hắn lúc này đang ở trong thân người, nhưng hiện tại bởi vì đối với Viễn Cổ truyền thừa dung hợp nên trạng thái thân người của hắn có thể thi triển lực công kích cường đại.

Sau đó chỉ thấy trên người của hắn mọc ra nhiều gai nhọn hoắt, thoáng cái đã hiện ra trên da thịt của hắn, nhìn qua có chút đáng sợ, nhưng bản thân của hắn hoàn toàn không cảm giác như vậy.

Vù vù vù vù vù vù...

Trường cung màu đen trong tay kéo căng, những cái gai nhọn hoắt này biến thành mũi tên bay tới, vừa vào dây cung thì phong bạo đã nổi lên, lập tức bí mật mang theo một cỗ khí thế bá tuyệt, mang tất cả lao về phía trước.

Đình đình đình đình đình đình

Rống rống

Con động vật biển kia gào thét liên tục, lân giáp màu đen của hắn liên tục phát sáng lên rực rỡ, muốn là ngăn cản công kích của Tiểu Chiến.

- Hắc hắc, vô dụng, Thần Long Thứ!

Tiểu Chiến quát lạnh một tiếng, hai con người mang theo nụ cười nghiền ngẫm, khổng chế gai nhọn hóa thành bộ dáng của thần long gào thét lên, trực tiếp bắn vào trong lân giáp đen của động vật biển.

Long uy uy vũ vô song, dùng một loại tư thế bá đạo hung hăng đâm vào trên lân giáp màu đen của động vật biển.

Răng rắc!

Một đâm long khủng bố va chạm vào người, trên lân giáp đen kịt của động vật biển xuất hiện vết rách cực lớn, sau đó cái đuôi rồng quét qua giống như mang theo âm thanh gào thét trực tiếp cắt xuống một khối huyết nhục lớn của động vật biển kia, vùng biển phạm vi mười dặm bị nhuộm đỏ.

- Động vật biển tám kiếp bán thần này phòng ngự mạnh hơn nữa cũng không ngăn được một kích của ta.

Tiểu Chiến lúc này không khỏi đắc ý, hắn cảm giác được một chiều này của mình so với lúc ở trong Chư Thần chiến trường còn mạnh hơn nữa, thậm chí hắn cảm thấy được nhân vật cấp đảo chủ cũng có thể bị hắn giết.

Nhìn qua thi thể của động vật biển từ từ chìm xuống, hắn xoay người sang chỗ khác định đặc ý với Tần Phàm một phen.

Nhưng ngay lúc này hắn phát hiện Tần Phàm không thấy.

- Lão đại đâu rồi? Lão đại!

Hắn không khỏi có chút ngoài ý muốn, vội vàng kêu Tần Phàm.

Thời điểm hắn nhìn qua hòn đảo có đầy sương mù dày đặc bao phủ cách đó không xa, một hòn đảo không biết tên, nhỏ hơn các hòn đảo hắn thấy nhiều, nhưng mà nó lại lộ ra nét thần bí khó hiểu.

- Người chờ ta.

Âm thanh của Tần Phàm từ bên trong truyền tới.

- Lão đại đang muốn làm gì?

Tiểu Chiến phóng nhãn nhìn lại, thì nhìn thấy Tần Phàm giống như bị sương mù hóa thành cự thú nuốt đi, hoàn toàn nhìn không thấy bóng dáng, thậm chí bắt đầu cảm giác không được khí tức nào.

- Trong lúc này thấy thế nào cũng khủng bố.

Tiểu Chiến cổ co lại co lại, đang chờ Tần Phàm nói từ bên trong ra.

Nhưng mà lúc này hắn lại đi dò xét bốn phía, xem xét phía dưới thì lập tức sợ hãi lên, vội vàng giống như con quái vật nào đó lao ra ăn hắn, vội vàng xông vào trong sương mù với Tần Phàm.

Mà lúc này Tần Phàm đã tiến vào trên không hòn đảo sương mù.

Hắn lơ lửng giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống hắn nhìn thấy một hòn đảo giữa sương mù còn mang theo một cảm giác thần bí, hắn trông thấy trong đó ẩn chứa bí ẩn hóa thành hình tròn, dường như là trận pháp của thiên địa, giống như hấp thu đồ vật thần bí từ bốn phương tám hướng.

- Rốt cuộc là có chuyện gì?

Tần Phàm nhướng mày, sau đó bay vào trong hòn đảo dò xét, hiện tại thực lực của hắn có thể được xưng là đảo chủ Đế cấp, lá gan thật lớn.

- Lão đại.

Tiểu Chiến lúc này cũng theo tới.

- Ân, động vật biển tám kiếp bán thần giải quyết xong rồi?

Tần Phàm dừng lại hỏi.

- Đã giải quyết xong rồi, nhưng mà phát hiện có vô số động vật biển ở bên ngoài chạy tới! Trong đó có rất nhiều tám kiếp bán thần, thậm chí cửu kiếp bán thần cũng có mười con!

Tiểu Chiến lòng còn sợ hãi nói.

Đảo sương mù đáng sợ, bên ngoài đáng sợ hơn!

- Động vật biển cửu kiếp bán thần có tới mười đầu?

Tần Phàm cũng đã giật mình.

- Vâng, lão đại, ta đã nhìn qua rồi, trên mặt biển động ngật, ta cảm giác được trong đó có không ít con vô cùng cường đại, ta nghĩ đó là chín kiếp bán thần! Tám kiếp bán thần nhiều không kể xiết.

Tiểu Chiến vỗ bộ ngực nói, xem ra là bị hù sợ rồi.

Dùng thực lực của hắn bây giờ đối phó trên mười đầu động vật biển tám kiếp bán thần không có gì, thậm chí động vật biển chín kiếp bán thần cũng miễn cưỡng ứng phó, nhưng hiện tại số lượng đã vượt qua tưởng tượng của hắn!

Lại càng có vô số động vật biển khác đang tới!

- Lão đại, số lượng động vật biển này tùy tiện cũng có thể phá một hòn đảo đấy!

Tiểu Chiến run rẩy nói.

- Ta đi xem.

Tần Phàm cau mày, xuyên qua sương mù dày đặc đi ra, phát hiện quả nhiên như Tiểu Chiến đã nói, thời điểm này có vô số động vật biển đang chạy tới, hơn nữa nhìn đám động vật biển này có chút quỷ dị.

Hắn vội vàng lui vào trong phạm vi đảo sương mù.

Nhiều động vật biển như vậy chính hắn cũng không làm gì được.

- Không phải là ta trong lúc đầu với con động vật biển tám kiếp bán thần đưa chúng tới chứ?

Tiểu Chiến lúc này có chút thấp thỏm.

- Hắn không phải đâu, những động vật biển tới nơi này nhất định là có nguyên nhân. Chúng ta đi vào đảo xem sao.

Tần Phàm lắc đầu nói ra, sau đó dẫn đầu hạ xuống hòn đảo này.

Mà mới hạ xuống thì hắn cả kinh rồi.

Trước mắt xuất hiện mấy chục bộ xương khô, mà trên xương khô này lại có thiên thần trận vân.

Tần Phàm cùng Tiểu Chiến cứ như vậy hạ xuống đảo sương mù, thời điểm này bọn họ vô cùng hung hiểm.

Ở bên ngoài sương mù có ngàn vạn động vật biển, những động vật biển này thực lực vô cùng cường hãn, ngay cả bọn họ cũng khó ứng phó, may mắn những động vật biển này không xông vào phạm vi sương mù, chỉ vây quanh bên ngoài sương mù mà thôi.

1765. Chương 1775: Kế Hoạch Thiên Thần Thứ Hai.

Chương 1775: Kế hoạch Thiên Thần thứ hai.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••)•••••)

- Rốt cuộc hòn đảo này xảy ra chuyện gì?

Tần Phàm lúc này ngồi xổm người xuống nhìn qua trận vân của mấy chục thi thể thiên thần, trong nội tâm nghi hoặc và khiếp sợ.

Nhưng mà trận vân trên thi thể thiên thần khác với trong Chư Thần chiến trường, những thi thể này có thể tích lớn nhỏ như nhân loại, nói cách khác bọn hắn không phải Viễn Cổ thiên thần còn sót lại, mà là thiên thần chuyển thế, thiên thần dư nghiệt!

- Tại đây tại sao có nhiều thi thể thiên thần dư nghiệt như vậy?

Trong nội tâm Tần Phàm ẩn ẩn có chỗ xúc động, thi thể trên đảo sương mù thần bí này, hơn nữa bốn phía giống như có vô số động vật biển triều bãi, bày ra một hình ảnh thần bí.

Còn có sương mù trắng bao phủ không trung của đảo, tất cả ẩn ẩn hình thành trận pháp.

- Lão đại, nơi này thoạt nhìn thật sự khủng bố.

Tiểu Chiến nhìn bốn phía, hắn nhìn qua thi thể trên đất lại nhìn chung quanh một hồi, giống như đang tìm kiếm oán linh, có cảm giác không rét mà run.

- Đừng sợ, đảo sương mù này hình như không có khí tức sinh mệnh, cẩn thận một chút là không có gì.

Tần Phàm trầm ngâm đứng lên, đang suy tư.

Hắn ần ần cảm thấy được đảo sương mù này có liên quan tới âm mưu của thiên thần.

Hắn nhớ tới đám người Bạch Trường Thiên kia, Bạch Trường Thiên vì khổn chết bảy mươi hai đảo chủ, cân nhắc tích lũy mà chuẩn bị mấy trăm năm chế tạo Phong Thần Đại Trận, cuối cùng vì hắn mà thất bại.

Nhưng mà trong nội tâm Tần Phàm cảm thấy mấy trăm năm chuẩn bị không chỉ có khả năng là Phong Thần Đại Trận!

Hơn nữa hắn nghe nói Viễn Cổ thiên thần thậm chí có một thần đình, trong đó trừ thập đại thiên thần, tiểu thiên thần nhiều không kể xiết, các cường giả nhân loại công phá thần đình, số lượng thiên thần đào thoát không nhỏ! Trải qua nhiều năm như vậy. Mặc dù có chút thiên thần chuyển sinh thất bại. Nhưng nghe khẩu khí của đám người Bạch Trường Thiên thì thiên thần thành công có không ít.

- Những thiên thần dư nghiệt nói không chừng ở chỗ này chuẩn bị cái gì đó.

Tần Phàm hai mắt ngưng tụ, ngẩng đầu nhìn qua trận pháp sương mù đang vận chuyển.

Ầm ầm

Đại trận sương mù không ngừng vận chuyển, hai mắt Tần Phàm nương tựa vào tinh thần lực vận chuyển theo đại trận, dường như trong nháy mắt hắn hóa thành sương mù của đảo này, hắn trông thấy động vật biển đông ngịt ở bên ngoài. Những động vật biển này giống như đang triều bái biểu đạt tín ngưỡng của mình.

- Lão đại, người phát hiện cái gì?

Thời điểm này Tiểu Chiến nhìn qua Tần Phàm vẫn không nhúc nhích, không khỏi lên tiếng hỏi.

Vù vù vù...

Đảo sương mù vận chuyển có vô số lực lượng từ bốn phía ngưng tụ lại.

- Đây là tụ linh đại trận! Ngưng tụ là tín ngưỡng, những tín ngưỡng của động vật biển.

Trong nội tâm Tần Phàm kinh hãi. Hắn dường như khám phá mê mang nhìn rõ chân thật. Hắn câu thông trí nhớ Viễn Cổ, đối với thiên thần đã biết chuyện gì...

- Trời ạ! Những thiên thần dư nghiệt này hi sinh chính mình, kiến tạo đảo sương mù thần bí này dĩ nhiên là vì hấp thu tín ngưỡng của động vật biển! Hiện tại tâm thế giới do bảy mươi hai đảo chủ khống chế, những thiên thần dư nghiệt này không cách nào hấp thu được tín ngưỡng của yêu thú và con người, cho nên bọn chúng câu thông với động vật biển, hấp thu tín ngưỡng của chúng!

Tần Phàm trợn to hai mắt. Nhìn qua sương mù và sương trắng. Trong nội tâm chấn động không thôi.

Truyền bá tín ngưỡng cho động vật biển a.

Những thiên thần dư nghiệt này cũng nghĩ qua!

Trước hấp thu tín ngưỡng của động vật biển khôi phục lực lượng, sau đó lại phản công nhân loại. Một lần nữa khống chế nhân loại, trùng kiến thần đình!

Tần Phàm ần ần nhìn thấy được kế hoạch của đám thiên thần dư nghiệt: kế hoạch của chúng là dùng Phong Thần Đại Trận để thay thế thiên thần trọng sinh!

Hắn và Tiểu Chiến tiến đến Mộc Hoàng Đảo, vừa mới trải qua đảo sương mù thần bí này, mà linh hồn lực của hắn miễn cảm mới phát hiện chuyện này, nếu là người bình thường cho dù đi qua đảo này cũng không phát hiện được bí mật này.

- Ah lão đại, đám thiên thần dư nghiệt này quá xảo hoạt. Nhưng mà bọn chúng có thể hấp thu tín ngưỡng động vật biển, mà trong nước có vô số động vật biển, nếu như bọn chúng thực thành công, thực lực nhất định thập phần khủng bố, vì cái gì còn cần tín ngưỡng của nhân loại?

Thời điểm Tiểu Chiến vô cùng kinh ngạc, bồng vào cái đầu nhỏ của hắn không nghĩ ra.

- Không, những động vật biển này linh trí không bằng chúng ta, cung cấp tín ngưỡng lực không đủ mạnh, hơn nữa truyền bá cũng không dễ dàng, bọn chúng cần nhân loại! Bởi vì nhân loại còn có thể trợ giúp bọn chúng thông tri nhân loại khác, bọn chúng cần nhân loại làm nhiều việc, bọn chúng càng hưởng thụ tín ngưỡng của nhân loại.

Tần Phàm thời điểm này cũng nghĩ như vậy, hần nhớ tới thời Viễn Cổ thì thiên thần cao cao tại thượng quan sát nhân gian.

- Nhìn hòn đảo sương mù này thì có nhiều thiên thần dư nghiệp cùng kiến tạo thành, phòng ngự của nó rất mạnh, chỉ dựa vào chúng ta hiện giờ rất khó phá, chúng ta cần nhanh chóng rời đi mới được.

Tần Phàm nhăn nhúm mày nói ra:

- Ta ẩn ẩn cảm giác được ở đây lâu sẽ có đại nguy hiểm.

- Lão đại, nhưng bên ngoài có vô số động vật biển, dùng thực lực của chúng ta muốn chạy đi cũng không dễ dàng.

Tiểu Chiến nhớ tới vô số động vật biển đông ngịt này, lòng có ưu tư.

- Ân, chúng ta cần tăng cường thực lực mới được.

Tần Phàm cũng hiểu bên ngoài ngay cả cửu cấp bán thần động vật biển cũng có không ít, hần cảm giác được có vài đầu thậm chí đạt tới danh xưng đảo chủ, hơn nữa nhiều thất kiếp tám kiếp bán thần cùng nhau công kích, chính hần cũng phải bận tâm chờ nói chi là Tiểu Chiến.

Hần có lẽ có thể rời đi, nhưng Tiểu Chiến sẽ rất nguy hiểm, hần không yên tâm được.

- Kỳ thật ta có một vật chuẩn bị cho người đã lâu, người chờ ta một chút.

Thời điểm này Tần Phàm hai mắt ngưng tụ, hần lần nữa bay lên, xuyên thấu qua sương mù nhìn qua động vật biển bên ngoài.

Chỉ chớp lát hai mắt của hần ngưng lại. Hình như có phát hiện.

- Xích Huyết Long Sa. Chín kiếp bán thần động vật biển, ẩn chứa long mạch Viễn Cổ rất mạnh, chính là nó!

Trong miệng Tần Phàm lẩm bẩm nói ra, sau đó bỗng nhiên thân hình lóe lên, bay ra khỏi đảo sương mù.

- Lão đại, người muốn làm gì?

Tiểu Chiến kinh hô, muốn đi ra theo.

- Người đừng có đi theo. Ta đi rồi trở về, ta không sao.

Âm thanh của Tần Phàm lúc này từ bên ngoài truyền vào.

Ra khỏi đảo sương mù, Tần Phàm đem Tứ đại ma chủng thần thông cùng Tứ đại ma thân hóa thân hiện ra ngoài, hần bây giờ giống như Viễn Cổ Ma Thần vô cùng cường đại.

Thời điểm đối mặt với mấy động vật biển thực lực mạnh mẽ, hần cũng không dám khinh thường. Ngay từ đầu đã dùng thực lực mạnh nhất của mình.

- Sát!

Sau lưng Chu Tước Chi Dực lúc này thời điểm một cái, thân thể của hần lập tức là được hóa thành một đạo lưu quang hướng về trước đây chứng kiến Xích Huyết Long Sa phương hướng bay đi.

Xích Huyết Long Sa này thực lực bản thân là chín kiếp bán thần, động vật biển khác cũng không dám tới gần. Cho nên ở gần nó là một khu vực biển rộng lớn. Vừa vận thích hợp cho hần đi ám sát.

1766. Chương 1776: Tiểu Chiến Tiến Hóa. (1)

Chương 1776: Tiểu Chiến tiến hóa. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Hiện tại tốc độ của hắn vô cùng nhanh, lập tức vượt qua không gian. Vượt qua mấy ngàn thước đáp xuống đầu của Xích Huyết Long Sa.

Nhưng mà Xích Huyết Long Sa cũng không phải hạng bình thường, nó thấy Tần Phàm vừa xuất hiện trên đảo sương mù lộ ra thì đã phát hiện, đối phương có hành động là nó kịp phản ứng.

Hồng hồng hồng

Trong miệng của nó gào thét liên tục, nó gào thét thì vùng biển cả ngàn thước nổi sóng, hình như là cả thần hải quay cuồng, một cột nước mạnh mẽ bắn lên cao, tổng cộng có hàng trăm hàng ngàn cột nước đồng thời oanh kích Tần Phàm.

- Những cột nước hình rồng này, mỗi một đạo đều có thể trọng thương tám kiếp bán thần, nhiều như vậy thì chín kiếp bán thần cũng không chịu nổi.

Tần Phàm cũng kinh ngạc, những động vật biển này xác thực rất mạnh mẽ.

Nhưng mà thực lực của hắn bây giờ là đảo chủ Đệ cấp, đặc biệt là phương diện phòng ngự, tự tin Thần cấp đảo chủ cũng chưa chắc bằng hắn.

- Ta muốn giết ngươi, ngươi phải chết!

Tần Phàm hai mắt ngưng lại, cũng không quan tâm số cột nước này.

Rầm rầm rầm!

Liên tục hơn mười đạo rồng nước đánh lên người của hắn, nhưng bị hắn dùng ma chủng thần thông cùng ma chủng ma thân ngăn kháng, mà thân thể của hắn tiến tới gần Xích Huyết Long Sa.

- Chết!

Hắn quát lạnh một tiếng, thò tay bốn cánh tay hiện ra, hơn nữa cộng thêm hai tay của hắn là sáu tay.

Sáu đầu cánh tay cùng huy động.

Đại La Diệt Ma Quyền! Thanh Long Tham Trảo!

Chu Tước Đề Thiên! Kỳ Lân Bào Hao!

Phiên Thiên Ấn! Không U Nhược Lan!

Mỗi một đầu cánh tay đều thi triển công kích cường hoành, công hướng vào Xích Huyết Long Sa!

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm!

Tần Phàm có công kích thần thông vô cùng mạnh mẽ, đặc biệt là Không U Nhược Lan, đây là một trong những ma chủng kỹ hấp thu từ Bạch Hổ ma chủng, có thể hóa ra vô số châm nhỏ công kích đầy trời, châm nhỏ này mang theo năng lượng kim hệ bá đạo.

Rất nhanh những châm này hóa thành hình hoa lan, có thể trực tiếp dùng kim hệ cùng không gian xoắn giết đối thủ, gần kề một chiêu này đã làm Xích Huyết Long Sa trọng thương!

Một chiêu miểu sát.

Giết chết Xích Huyết Long Sa xong, Tần Phàm thu hồi thi thể, trực tiếp bước qua không gian tiến vào đảo sương mù. Động vật biển thực lực chín kiếp bán thần bị hắn miểu sát cực nhanh, những động vật biển khác cũng kịp phản ứng, gào thét liên tục muốn đuổi giết Tần Phàm, nhưng không dám vào khu vực sương mù.

- Lão đại, người muốn làm gì?

Nhìn thấy Tần Phàm nhanh như vậy mang về một đầu chín kiếp bán thần, Tiểu Chiến vô cùng khiếp sợ và nghi hoặc hỏi thăm.

- Giúp người tăng thực lực lên.

Tần Phàm nói ra, sau đó lấy Đan Vũ Thần Đỉnh ra.

Tần Phàm đem đầu Xích Huyết Long Sa chém giết xong đã trở lại đảo sương mù.

Hắn đem Đan Vũ Thần Đỉnh lấy ra, sau đó đem thi thể Xích Huyết Long Sa rút máu huyết còn lại trong người ra ngoài, máu huyết này mang theo long tức nồng đậm.

Huyết mạch này vô cùng trân quý.

Nhưng mà sau khi hắn gặp được Tiểu Chiến thì thực lực và tiềm lực vượt qua tưởng tượng của hắn nhiều lắm, ba tích Long huyết căn bản không nổi lên tác dụng gì, cho nên hắn một mực lưu ý huyết mạch của long thú thượng cổ.

Trước lấy máu của Xích Huyết Long Sa, mang máu của Long Bằng phân thành tám loại.

Hiện tại hắn mang theo chín loại thượng cổ huyết mạch cường đại.

Lúc này đây hắn muốn đem chín loại huyết mạch này dung hợp, sau đó cải tạo tăng cường huyết mạch của Tiểu Chiến, làm hắn cường đại hơn.

Tăng huyết mạch của hắn lên có thể tăng cường thực lực của hắn, cũng có thể cho hắn thân thể tốt để tiếp nhận được được truyền thừa.

Vì giúp Tiểu Chiến dung hợp huyết mạch, Tần Phàm còn đặc biệt nghiên cứu qua đan điền yêu thú lấy được từ Thiên Ưng Sơn, bên trong còn có một loại Dung Huyết Hợp Mạch Đan dùng cho yêu thú, là đan dược thích hợp cho yêu thú.

Đan hỏa chậm rãi bay lên trong đỉnh lô, Tần Phàm hiện tại tuy không đạt tới cảnh giới cao nhất của đan đạo. Nhưng mà chỉ còn cách một đường, hắn đối với đan hỏa cùng đan mạch các phương diện nắm giữ vô cùng thuần lợi.

Một đan mạch dài hẹp tung hoành, đan hỏa sáng quắc, hắn điều khiển nhiệt độ với tư cách phụ trợ huyết mạch.

Một loại huyết mạch gia nhập, hai chủng huyết mạch gia nhập...

Mỗi một lần huyết mạch dung hợp điều có thể cảm giác được huyết mạch ngưng tụ cường đại hơn nhiều, dường như máu huyết sinh ra cổ uy áp cường đại, vô cùng khủng bố.

Lúc này luyện chế thậm chí làm cho bầu trời đảo sương mù đại biến. Gió đã bắt đầu thổi, tử lôi cuộn cuộn, lợi hại vô cùng.

Nếu có Luyện Đan Sư nhìn thấy sẽ biết Tần Phàm đang làm chuyện nghịch thiên, đây là thứ luyện chế khó khăn nhất, cả tân thể giới chỉ sợ không có Luyện Đan Sư thứ hai có thể làm được. Loại chuyện nghịch thiên dung hợp huyết mạch là bị trời ghét, cho dù ở tân thể giới không gian vững chắc cũng phải chịu thiên kiếp thiên phạt.

Tiểu Chiến kinh ngạc nhìn qua Tần Phàm luyện chế đan dược. Hắn có thể cảm giác được trong khoảnh khắc huyết mạch này có hấp dẫn cực lớn với hắn. Đồng thời trong mơ hồ hắn dường như nhìn thấy một Viên Cổ siêu cấp bá chủ, đối với tất cả yêu thú đều có lực chấn nhiếp.

Tần Phàm lúc này luyện chế Dung Huyết Hợp Mạch Đan, nhất định phải hết sức chăm chú, là thập phần hao phí tâm lực, hắn thậm chí không có cảm giác biến hóa trên bầu trời lúc này, duy nhất cảm giác được chỉ là biến hóa bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh.

Thứ tám huyết mạch gia nhập, thứ chín huyết mạch gia nhập...

Ầm ầm!

- Thành đan.

Tần Phàm thời điểm này sắc mặt trợn trắng, cơ hồ nhả một búng máu, hần lúc này mới kịp phản ứng, hần nhìn thấy đan lôi khổng bố trên bầu trời bổ xuống, bốn phía có rất nhiều đan kiếp đang tới.

Tình huống như vậy hần chưa từng nhìn thấy xảy ra trong tân thể giới, bây giờ ở tân thể giới xảy ra chuyện này thì cũng biết hần luyện chế ra một khóa Dung Huyết Hợp Mạch Đan là nghịch thiên cỡ nào.

- Tiểu Chiến người trước tiên lui ra đi.

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, thần thông bảo vệ lò đan. Sau đó trực tiếp dùng bản thân ngăn cản đan lôi.

Ầm ầm –

Đan lôi đồng loạt rơi vào người của Tần Phàm, những công kích này giống như bão tố cực kỳ mãnh liệt, cả thân hình của hần giống như con thuyền nhỏ đang trong biển cả dữ dội.

Tùy thời lật thuyền chết chìm, nhưng hần vẫn kiên định ngăn cản.

- Lão đại.

Tiểu Chiến nhìn qua một màn này, cảm giác được cảm động không thôi.

Nam nhân trước mắt này đã mang Tiểu Chiến từ một con heo không ngừng tăng lên, hóa thành nhân hình, dần dần phát triển trở thành yêu thú chi vương. Lúc này những hoài nghi và bàng hoàng trước đó vẫn còn, nhưng khi thấy Tần Phàm vì hần luyện chế ra đan được nghịch thiên này, lại nhịn không được xúc động, cơ hồ muốn rơi lệ như nhân loại chân thật.

Sâu trong lòng của hần đã đem nam nhân trước mặt trọng yếu hơn tính mạng của hần.

Ông –

Cuối cùng tất cả mọi thứ trở nên bình tĩnh, Tần Phàm lúc này mới có chút thở ra, toàn thân nhìn thấy mà giật mình, vết thương khổng bố bắt đầu khôi phục lại, cũng may mắn hần hôm nay đã luyện hóa toàn bộ năm ma chủng, khí lực cường hần đã vượt quá tưởng tượng, nếu không đổi lại chín kiếp bán thần bình thường, dưới đan kiếp chính là đan hủy người vong.

1767. Chương 1777: Tiểu Chiến Tiến Hóa. (2)

Chương 1777: Tiểu Chiến tiến hóa. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Cho dù như thế nào nghịch thiên Dung Huyết Hợp Mạch Đan cuối cùng đã luyện chế thành công.

- Tốt.

Tần Phàm thoáng suy yếu mỉm cười, sau đó tại Đan Vũ Thần Đỉnh lấy Dung Huyết Hợp Mạch Đan ra.

Ông ông ông ông ông.

Đan được bên trong không ngừng truyền ra tiếng nổ huyền bí, đan được này có màu ám kim, trong đó ẩn chứa sinh cơ cực kỳ cường đại, từ trong lò đan không ngừng giãy dụa, cơ hồ muốn rời khỏi tay.

Nhìn ra được khóa đan được này, đây là khóa đan được mạnh nhất mà Tần Phàm luyện chế ở kiếp này. Nếu không có hần đã khôi phục một ít trí nhớ xa xưa, hần cũng không có dễ dàng luyện chế được Dung Huyết Hợp Mạch Đan nghịch thiên như vậy.

Cải biến huyết mạch vốn là chuyện nghịch thiên, nhưng mà thời viễn cổ hắn đã thử qua rồi. Mà kỳ thật hắn cũng vụng trộm dung hợp một giọt máu của hắn vào, hắn dung hợp thượng cổ năm đại ma chủng, huyết mạch cũng đạt tới mức nghịch thiên.

- Tiểu gia hỏa, đến đây đi. Dung hợp đan được chín loại máu huyết cường đại của thời Viễn Cổ, huyết mạch của ngươi sẽ tăng lên một cấp độ, như vậy đang tiếp thụ Viễn Cổ truyền thừa cũng càng triệt để và nhanh hơn.

Thời điểm này hắn nhìn qua Tiểu Chiến ở xa xa, hắn giống tiểu hài tử khóc rống lên.

Trong mắt của hắn thì Tiểu Chiến tiếp nhận Thác Đầu Trư Thai Viễn Cổ bá chủ truyền thừa, đó là heo phàm tăng lên cấp bá chủ a, khẳng định cũng đã tiến hành cải tạo huyết mạch qua, nếu không thì phàm thể của heo dù sao cũng nằm trong hoàn cảnh xấu trời sinh, không có khả năng đi đến đỉnh phong.

Tần Phàm đi đến trước mặt Tiểu Chiến.

Hắn vươn tay tìm được ví trái tim thứ hai.

- Một khối Dung Huyết Hợp Mạch Đan cũng không phải trực tiếp phục dụng, nó phải tác dụng ở vị trí tim người, sau đó lợi dụng trái tim của người đập mà vận chuyển được lực khắp toàn thân, trong quá trình này rất thống khổ, nhưng người phải nhẫn xuống, chỉ cần vượt qua thì người sẽ thoát thai hoá cốt.

Trên ngón tay của Tần Phàm mang theo kim hệ kinh khí, giống như một cây tiểu đao cắt lên làn da của hắn.

- Lão đại yên tâm, ta nhất định có thể.

Tiểu Chiến cắn răng nói ra.

Máu tươi của Tiểu Chiến bao vây lấy khối đan dược. Dần dần ầm ập, toàn thân của hắn sinh ra cảm giác huyết mạch nổ tung, bắt đầu điên cuồng lột xác cùng tăng lên.

Hắn đau đến mức lăn qua lăn lại.

Tần Phàm thì đứng lặng lẽ quan sát, quan sát biến hóa trong đó.

Thống khổ như vậy hắn đã bị không ít, biết rõ tuy nhất thời khó chịu được, nhưng vượt qua thì tu vi và các phương diện khác của bản thân cũng tăng lên nhiều, nam nhân ngẫu nhiên chịu khổ cũng không có gì lớn cả.

Cho nên hắn cũng không có tính toán gì đi trợ giúp Tiểu Chiến giảm bớt thống khổ.

Rống rống –

Trong miệng Tiểu Chiến phát ra từng cơn thống khổ, hắn lăn qua lăn lại từ từ biến thành bản theo heo của mình. Từ làn da heo của hắn có thể nhìn thấy huyết mạch đang sáng lên, mà biểu hiện ra lân giáp ẩn ẩn còn mạnh mẽ hơn nhiều, tỏa ra hàn quang bức người.

Hắn tiến hóa!

...

Thời gian chậm rãi qua đi, rốt cuộc Tiểu Chiến cũng đình chỉ lăn qua lăn lại, hắn ngồi xếp bằng dưới đất chuẩn bị dung hợp huyết mạch cuối cùng.

Tần Phàm biết rõ Tiểu Chiến đang luyện hóa sơ bộ huyết mạch này, nhưng mà chín loại Viễn Cổ huyết mạch hỗn hợp cùng một chỗ sau này sẽ liên miên không dứt, chất chứa tại trái tim của hắn. Muốn dung hợp được lực cuối cùng của Dung Huyết Hợp Mạch Đan thì phải hấp thu từ từ mới được.

- Lão đại, ta cảm giác được thân thể của ta tăng cường không ít, nhưng lại mang theo uy áp cường đại, chỉ sợ đám động vật biển bên ngoài đa số sẽ sợ ta.

Lại qua một hồi. Tiểu Chiến mở hai mắt ra, trong mắt là thần thái hưng phấn:

- Còn tốc độ hấp thu Viên Cổ truyền thừa cũng nhanh hơn nhiều, làm cho thực lực của ta tăng lên một lần rất lớn, ta cảm giác được thực lực của ta bây giờ đối chiến với cường giả cấp bậc đảo chủ cũng không sao, ngay cả Mộc Hoàng lão gia hỏa ta cũng có thể đánh bại!

Lúc này hần hóa thành nhân hình đứng lên, nắm nắm tay lại, toàn thân có vàng sáng thần bí lưu chuyển, ẩn ẩn còn có một tầng lân giáp vàng lộ hiện ra, giống như Thần Long hộ thể, nhìn ra được phòng ngự vô cùng lợi hại.

Tê –

Hần thử đánh ra một quyền.

- Đúng vậy, thực lực của người hiện giờ có thể so sánh với đảo chủ Hoàng cấp rồi.

Tần Phàm lúc này cũng mỉm cười gật gật đầu, Tiểu Chiến bởi vì bản thân có Viên Cổ truyền thừa, huyết mạch khí lực tăng lên, lập tức có thể tăng thực lực lên.

Đây là dưới tình huống huyết mạch vẫn chưa dung hợp hoàn toàn, nếu là dung hợp hoàn tất thì càng cường đại hơn.

Đối với lần này luyện chế Dung Huyết Hợp Mạch Đan hần cũng hết sức hài lòng.

- Lão đại, chúng ta đi, ta sẽ đi giết đám động vật biển không còn manh giáp.

Tiểu Chiến nắm nắm đấm, lực lượng cường đại mang đến cảm giác kích động và hưng phấn.

- Đợi một chút.

Mà vào lúc này bỗng nhiên Tần Phàm nhìn qua chung quanh, hần hình như có nhận thấy cái đảo sương mù này. Vừa rồi mình luyện chế ra Dung Huyết Hợp Mạch Đan thì hần vô cùng miễn cảm nhận thấy có khí lưu dao động.

Mà một ít tín ngưỡng lực sẽ không thấy dường như ẩn ẩn tụ hội tại nơi này, hoặc là thông tới nơi nào đó.

- Lão đại, như thế nào?

Tiểu Chiến bởi vì phục dụng Dung Huyết Hợp Mạch Đan nên nhanh chóng đột phá, tin tưởng mười phần, vừa mới muốn rời khỏi đảo sương mù đại sát tứ phương một phen, thời điểm này nghe được Tần Phàm bỗng nhiên dừng lại, không khỏi có chút nghi hoặc.

- Ta cảm giác được tín ngưỡng của động vật biển thông xuống đất.

Tần Phàm nói xong thì nhíu mày, hần cũng là vừa rồi luyện chế Dung Huyết Hợp Mạch Đan thì bởi vì miễn cảm địa cảm ngộ đan mạch, ngoài ý muốn phát hiện ra một ít lưu động đặc thù.

Bởi vì thời đại Viên Cổ hần đã tiếp xúc với thiên thân rất sâu, cho nên đối với tín ngưỡng lực cũng càng thêm miễn cảm, mà như Tiểu Chiến thì không cảm ứng được lưu động đặc thù này.

- À? Không thể nào, tín ngưỡng lực này thông đi đâu?

Tiểu Chiến nổi hứng tò mò, đưa mắt nhìn tín ngưỡng lực bốn phía lưu động, nhưng cũng không cảm giác được gì.

- Ta sớm nên nghĩ đến vì sao đám thiên thân dư nghiệt kiến tạo hòn đảo sương mù này, thu thập tín ngưỡng lực của động vật biển, không thể nào là tùy ý để cho chúng xói mòn! Bắt đầu thu thập thì khẳng định có thiên thân hấp thu.

Thời điểm Tần Phàm nhướng mày thì nghĩ tới một khả năng.

Tại đảo sương mù này hi sinh nhiều thiên thân như vậy bọn chúng không có khả năng làm không công.

Phải biết rằng cho dù là thiên thân dư nghiệt chuyển thế, nhưng muốn một lần nữa khôi phục trí nhớ cùng thực lực cũng là quá trình khá dài, hơn nữa Tần Phàm là cường giả nhân loại Viên Cổ cũng cần đối mặt với nguy hiểm của trí nhớ mất đi, giống như thiên thân chính thức biến thành nhân loại mà thôi.

Có thể làm cho những thiên thần dư nghiệt này bất kể cái giá lớn hi sinh mình, chỉ có tới từ ý chí của thượng vị thiên thần thì chúng nó mới không phản kháng.

1768. Chương 1778: Thông Đạo Bát Quái, Âm Thanh Thần Bí.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1778: Thông đạo bát quái, âm thanh thần bí.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

- Lão đại, người nói có phải là Chân Vũ Thần và thần thú từ Vũ Thiên đại lục hấp thu tín ngưỡng lực ở đây hay không? Chẳng lẽ đảo sương mù này thông tới Vũ Thiên đại lục sao?

Tiểu Chiến lúc này bỗng nhiên nghĩ tới, hẳn là linh trí tăng lên không thấp.

- Rất có thể.

Tần Phàm gật gật đầu, Tiểu Chiến nói đúng suy đoán trong lòng của hắn, hắn và Tần Hồng suy đoán xem ra Chân Vũ Thần có lẽ là đại thiên thần chuyển thể thiên thần mà thôi.

Nếu quả thật là thiên thần như vậy thì có thể hiệu lệnh các thiên thần dư nghiệt là bình thường.

Mà hắn từ chỗ lời thần biết được, thần thú chính là thần thuộc của Chân Vũ Thần, Vũ Thiên đại lục có bảy quốc gia tín ngưỡng Chân Vũ Thần là chủ yếu, chỉ có một số quốc gia không lớn tín ngưỡng thần thú mà thôi. Thần thú là cường nhân đủ trấn áp Thần cấp, thực lực Chân Vũ Thần không cần phải nói rồi.

- Tiểu Chiến người trước chờ ở đây đi, ta đi điều tra thoáng một chút đi.

Nghĩ đến đủ chuyện trong nội tâm, Tần Phàm thầm hít một hơi, sau đó nhắm mắt lại, dọc theo tín ngưỡng lực lưu động cảm ứng được.

Những tín ngưỡng lực này không thể nhìn thấy, nghe không được, sờ không tới, chỉ có thể bằng cảm giác mà cảm nhận.

Hắn chậm rãi đi tới. Được cảm giác nhạy cảm xác nhận, thời gian dần qua đi thì tới nơi sương mù nồng đậm nhất. Nơi này có thể che đậy tất cả ánh mắt, cho dù hắn mở mắt cũng không nhìn thấy năm ngón tay.

Hắn cũng không biết đi bao lâu, khi đi tới nơi sương mù dày đặc nhất thì thời gian và không gian giao thoa, chuyện này làm cho hắn mất đi tri giác.

Tại đây!

Bỗng nhiên hắn mở hai mắt ra, lập tức nhìn thấy khu vực ánh sáng.

Ở chỗ này sương mù dày đặc trở nên mỏng manh nhiều, hắn có thể xuyên thấu qua nơi hấp dẫn sương mù.

Trên đất trống không có một ngọn cỏ, thậm chí đây là khu vực ngăn cách tất cả. Ngay cả mặt đất cũng trở nên bóng loáng, người bình thường đi tới nơi này chỉ sợ sẽ bị ngã.

Mà ở giữa khu đất này nổi lơ lửng một cái đồ án bát quái cực lớn, cái đồ án thập phần huyền bí, cho dù ở hướng nào cũng có thể thấy được đồ án đang chuyển động, đảo mắt nhìn qua hào quang bảy màu của nó, khí tức uy nghiêm hiển hiện. Đường như nhìn thấy đồ án như vậy ngay cả tim cũng đập chậm lại, không người nào dám kinh động nửa phần.

Tần Phàm đứng ở trước đồ án bát quái, đột nhiên hần sinh ra ảo giác mình quá nhỏ bé.

Hắn cảm giác được tín ngưỡng lực của động vật biển không ngừng tụ tập thông qua sương mù, sau đó bị vận chuyển vào trong đồ án bát quái, mà hắn cảm giác được trong đồ án bát quái này nhất định thông đạo đi nơi khác.

Chỗ kia đúng như tưởng tượng của hắn, ẩn ẩn có một loại khí tức quen thuộc, đó là khí tức thuộc về Vũ Thiên đại lục.

- Những tín ngưỡng lực của động vật biển có lẽ thông qua đồ án bát quái này truyền về Vũ Thiên đại lục, hiện tại Chân Vũ Thần trừ hấp thu tín ngưỡng lực của Vũ Thiên đại lục thì còn hấp thu tín ngưỡng lực của tân thế giới...

Trong nội tâm Tần Phàm lo lắng, hiện tại hắn cũng khôi phục đại bộ phận trí nhớ thời đại Viễn Cổ, biết rõ thực lực của đại thiên thần đại biểu cho cái gì, hắn lo lắng Chân Vũ Thần này khôi phục thực lực năm xưa.

Trên thực tế từ khi trí nhớ Viễn Cổ khôi phục thì hắn cảm giác được ý thức trách nhiệm trên vai của mình đã nặng hơn, thời điểm còn không biết thân phận của Viễn Cổ của mình, trong lòng của hắn vẫn còn do dự sẽ tạm thời vì Tần Ly mà ủy thân cho Chân Vũ Thần, nhưng đến bây giờ hắn biết rõ mình không thể làm như vậy.

Bởi vì hắn đã tinh tường biết rõ trên người của mình gánh vác hy vọng của tộc loại.

Cho dù Tần Ly hai đời bởi vì hắn mà chết, cho dù trong nội tâm của hắn đầy áy náy, cho dù hắn thống khổ vô cùng.

Đan Võ Thần, đây là thân phận vinh quang cũng là trọng trách, làm cho hắn thân bất do kỷ.

- Xem ra phải hủy đồ án bát quái này.

Tần Phàm nhìn qua đồ án bát quái, cuối cùng nhất vẫn làm ra quyết định, nếu như tùy ý Chân Vũ Thần hấp thu tín ngưỡng tân thế giới, thực lực đối phương sẽ khôi phục càng nhanh hơn, đến lúc đó hắn muốn đối phó càng gian nan hơn.

Hết lần này tới lần khác hắn phải hoàn thành sứ mạng của Đan Võ Thần.

Ông ông ông ông –

Tứ đại ma chủng thần thông, Tứ đại ma thân, toàn bộ hiện ra.

Hít sâu một hơi, Tần Phàm rất nhanh hiện ra trạng thái mạnh nhất của mình, sáu đầu cánh tay lại vung vẩy khí tức mạnh mẽ, hướng về đồ án bát quái phát ra công kích.

Sáu đầu cánh tay cùng huy động.

Đại La Diệt Ma Quyền! Thanh Long Tham Trảo!

Chu Tước Đê Thiên! Kỳ Lân Bào Hao!

Phiên Thiên Ấn! Không U Nhược Lan!

Rầm rầm rầm!

Công kích cường hoành rơi vào trong đồ án bát quái, làm cho đồ án này chấn động kịch liệt, hào quang phía trên không ngừng lập lòe, giống như biến thành ngọn nến tùy thời bị dập tắt.

Mà cũng đúng vào lúc này Tần Phàm có thể cảm giác được tín ngưỡng lực không nhìn thấy sờ không được tán loạn chung quanh.

Dùng thực lực của hắn bây giờ muốn là phá hư cái đảo sương mù này độ khó rất lớn, nhưng nếu chỉ hủy diệt thông đạo truyền tống tín ngưỡng lực thì rất dễ dàng.

Mà đồ án bát quái này phiêu linh, phía trên thậm chí xuất hiện vết rạn, sẽ bị Tần Phàm triệt để hủy diệt.

- Còn thiếu một ít.

Tần Phàm thời điểm này trong nội tâm hơi trầm ngâm, ma chủng trong cơ thể vào lúc đó bắt đầu chấn động lẫn nữa, ma chủng chi lực cùng nguyên giới chi lực giao thoa, thần lực làm phụ, tầng tầng lớp lớp, dần dần thành hình.

- Thiên Địa Biến, Ma tướng sinh. Ma chủng biến, tàn sát quỷ thần!

Hai mắt của hắn tinh quang sáng quất, miệng nói lảm bảm.

Ma Tướng cực lớn hiện ra sau lưng của hắn.

Lồng lộng nga nga, uy lực rung trời.

Đứng trên đám mây quan sát chúng sinh.

Ma Tướng Quyền bây giờ còn là một chiêu mạnh nhất của Tần Phàm đến nay, nếu như mang Phiên Thiên Ấn uy lực càng cường đại hơn, lúc này hắn đem Ma Tướng Quyền hiện ra, hắn muốn hủy diệt nơi này.

Bốn cánh tay Ma Tướng đại biểu cho tứ hành, cánh tay thứ năm Bạch Hổ thần thông không ngờ ra được, cho nên chỉ ẩn ẩn nhìn thấy hư ảnh, cũng không đủ uy lực ngưng tụ công kích.

Ma Tướng ẩn!

Phiên Thiên Ấn bay lên, bốn đầu cánh tay của Ma Tướng lúc này giơ lên cao cao, uy thế như vậy chỉ sợ đủ để đánh bại Hoàng cấp đảo chủ.

Tần Phàm cũng có lòng tin một chiêu này có thể trực tiếp hủy diệt thông đạo bát quái, cũng chặt đứt căn cơ của Chân Vũ Thần tại tân thể giới.

- Phá cho ta đi thôi...

Trong miệng hơi quát lên, thủ ấn của Tần Phàm biến hóa, sau lưng Ma Tướng lại biến hóa, cự ấn sắp đánh một kích cuối cùng hủy diệt thông đạo.

- Tiểu tử, lưu nó lại...

Nhưng mà vào lúc này một âm thanh quen thuộc từ trong thông đạo bát quái vang lên, làm cho toàn thân của Tần Phàm chấn động.

Thời điểm này Tần PHàm thi triển Ma Tướng quyền, muôn một lần phá vỡ thông đạo. Hắn biết rõ chỉ cần đánh vỡ thông đạo bát quái, Vũ Thiên đại lục sẽ mất đi liên hệ với tân thể giới.

1769. Chương 1779: Sự Dụ Hoặc Khó Cường Cầu.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1779: Sự dụ hoặc khó cưỡng cầu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Shared by Bàn Long Hội

Hắn nhìn ra được kiến tạo cái thông đạo này không dễ dàng, một khi phá hư trùng kiến cần không biết bao nhiêu thời gian.

Như vậy cũng gia tăng thời gian rất lớn cho việc Chân Vũ Thần khôi phục thực lực.

Nhưng mà đúng lúc này hắn lại nghe được âm thanh thần bí, âm thanh thần bí này vô cùng quen thuộc, muốn hắn lưu thông đạo này lại.

Âm thanh kia từ trong thông đạo truyền tới, bên kia chính là từ Vũ Thiên đại lục.

- Lưu nó lại? Tại sao phải lưu nó lại? Người rút cuộc là ai?

Thời điểm này Tần Phàm bỗng nhiên cảm thấy tinh thần lực của mình rung động, âm thanh này giống như có ma lực làm cho động tác của hắn trì trệ.

Âm thanh này ảnh hưởng với hắn quá lớn.

Bởi vì âm thanh quen thuộc này vốn làm bạn với hắn rất nhiều thời gian, mà hắn cũng đang tìm kiếm tung tích của người này.

Hắn không nghĩ tới lại nghe được âm thanh này từ thông đạo truyền ra! Hơn nữa là từ phương thức thông tới.

Trong lòng của hắn không muốn tin tưởng.

- Tiểu tử, ngươi quên lão đầu ta sao? Ta là Cổ Mặc, ta là sư phụ của ngươi ah...

Âm thanh lại truyền ra lần nữa.

Thân thể Tần Phàm chấn động lần nữa, trong đôi mắt xuất hiện một loại thần sắc ngây ngốc, thật sự trong lòng hoài nghi người nọ, nhưng mà trong lòng của hắn không muốn gặp người nọ ở nơi này!

- Làm sao có thể, không có khả năng. Người tại sao có thể là hắn!

Hắn khẽ cắn môi, nhìn qua thông đạo bát quái này, hình như muốn nhìn thấy bên kia, muốn nhìn rõ ràng.

Người này hắn tìm kiếm đã lâu, nhưng bây giờ lại xuất hiện ở nơi này.

Nếu như đây là thật thì đại biểu cái gì?

Điều này đại biểu Cổ Mặc bây giờ đang ở trận hình thiên thần!

- Ha ha, ta xuất sinh nhập tử với ngươi thời gian lâu như vậy, nếu như không phải ta bảo hộ ngươi, ngươi có thể sống đến bây giờ sao? Người thực sự đã quên ta sao?

Âm thanh kia lúc này lại vang lên, mang theo một tia mỉa mai hoặc. Dường như muốn lung lạc tâm linh của Tần Phàm.

- Nhanh dừng lại, ngươi không thể hủy hoại thông đạo này...

- Nhanh dừng lại, ngươi không thể hủy hoại thông đạo này...

- Nhanh dừng lại, ngươi không thể hủy hoại thông đạo này...

Âm thanh này giống như từ tiềm thức của Tần Phàm vang lên, làm cho Tần Phàm thời điểm này tinh thần hoảng hốt, không thể làm gì, toàn thân cứng ngắc, Ma Tướng kia sắp sửa tiêu tán.

- Người trước kia đều rất tin tưởng ta. Rất nghe ta lời ta mà?

- Người hãy nghe ta nói, nhanh dừng tay lại. Sau đó rời khỏi đảo sương mù này, xem như chưa từng đi tới đây.

- Ta sẽ không hại ngươi, ta chỉ muốn tốt cho ngươi.

- Đi thôi, nơi này không thể ở lâu.

Âm thanh kia vang lên bên tai của Tần Phàm, Tần Phàm cảm giác được ý thức của mình đang mơ hồ.

Đúng, trước kia Cổ Mặc không hại hắn bao giờ, đã cứu hắn rất nhiều lần, trong tiềm thức hắn còn nguyện ý nghe lời của Cổ Mặc. Hắn không có cách nào cự tuyệt âm thanh này, dẫn dắt như thế. Thời điểm hắn định nghe theo âm thanh này dừng lại, chuẩn bị rời khỏi nơi đây.

Ầm ầm!

Nhưng mà vào lúc này tâm linh của Tần Phàm vang lên âm thanh của sấm sét, làm cho hắn tỉnh lại. Đây là trí nhớ từ thời Viễn Cổ, thời Viễn Cổ hắn là nhân thần chí tôn, hắn và thiên thần lớn nhỏ chiến đấu vô số lần, hắn vẫn kiên trì với bản tâm của mình.

- Không. Người không phải hắn!

Toàn thân của hắn chấn động, trong đôi mắt dần dần khôi phục thanh minh.

Hắn biết rõ vừa rồi mình đã bị mị hoặc!

Thông qua âm thanh Cổ Mặc làm dẫn, lại xuyên thấu qua thông đạo bát quái này, trực tiếp ảnh hưởng đến ý chí tinh thần của hắn!

- Người rốt cuộc là ai? Người bây giờ muốn không chế ta.

Hắn nhìn trước qua thông đạo bát quái trước mặt. Trong miệng lạnh lùng nói, sau lưng Ma Tướng lần nữa rõ ràng lên, thủ ấn của hắn tương hợp, tùy thời có thể đánh xuống thông đạo.

- Tần Phàm, nhanh rời khỏi nơi này! Thề tử người đang ở chỗ của ta, trên người của người còn có ấn ký của chúng ta, nếu như người dám hủy hoại thông đạo tín ngưỡng này, người nhất định sẽ hối hận khi quay về.

Thời điểm này âm thanh kia tức giận hơn, bắt đầu mang theo uy áp áp bách.

- Tỷ tỷ ở chỗ của người... Ta còn có ấn ký của người?

Nghe vậy Tần Phàm rốt cục thần sắc biến đổi, trong miệng trầm giọng hỏi:

- Người là Chân Vũ Thần hay là thần thú?

- Người đừng để ý tới ta là ai, tóm lại nếu như người không làm theo lời của ta nói, người sẽ vạn kiếp bất phục.

Thời điểm âm thanh kia nói thì âm hàn hơn.

- Người muốn ta buông tha hủy diệt thông đạo tín ngưỡng này?

Tần Phàm lúc này nhú mày, lộ ra thần sắc suy nghĩ. Nghe đối phương dường như cũng không biết chuyện hắn là Đan Vũ Thần, dù sao hắn không thể thăm dò được trí nhớ sâu nhất, đây là Tần PHàm cũng nhiều lần gian nan mới khôi phục được.

- Tần Phàm, người biết, người là người Vũ Thiên đại lục, người khác với những nghịch thần giả kia, có lẽ người tại tân thế giới nghe được một ít tin tức bất lợi cho Vũ Thiên đại lục chúng ta, nhưng mà đây là lời lẽ giả dối của nghịch thần giả. Người không được quên nhiệm vụ của người tiến vào tân thế giới là tiêu diệt nghịch thần giả, chỉ cần tiêu diệt đám nghịch thần giả kia người sẽ trở thành thần của Vũ Thiên đại lục, gia tộc thân nhân của người sẽ tự hào vì người, người ngàn vạn không nên sai lầm.

Âm thanh này có lẽ biết Tần Phàm hiện tại đang do dự cùng suy nghĩ, cũng không khỏi chậm rãi nói ra.

Lúc này nói chuyện trở nên thân thiết hơn, động chi dùng tình, hiểu thì dùng lý, nhưng mà ẩn ẩn mang theo uy hiếp và hấp dẫn.

- Ta sẽ trở thành thần của Vũ Thiên đại lục?

Tần Phàm lúc này khê giạt mình, hắn nhớ tới ban đầu ở chỗ Lôi Thần nghe được cách nói này, tại Vũ Thiên đại lục chỉ có một Chân Thần, những người khác đều là thuộc thần.

Bây giờ nghe được âm thanh này thì muốn hắn trở thành thuộc thần.

Có lẽ đây là một thần dưới trướng của Chân Vũ Thần, dường như giống như thú thần được Chân Vũ Thần thừa nhận.

- Đến lúc đó người sẽ trở thành thần, có thể đạt được một quốc gia Vũ Thiên đại lục tín ngưỡng, người sanh ra ở Đại Càn Quốc, người cũng nổi danh ở Đại Càn Quốc, như vậy về sau người sẽ là tín ngưỡng của dân chúng Đại Càn Quốc.

Quả nhiên, âm thanh kia tiếp tục câu dẫn.

- Trở thành tín ngưỡng của dân chúng Đại Càn Quốc?

Trong nội tâm Tần Phàm chấn động, không thể ngờ đối phương đưa ra thể đánh bạc lớn như vậy.

- Đúng, ngày sau chúng ta cho người đạt được tín ngưỡng lực, thực lực người sẽ gia tăng thật lớn, đến lúc đó cho dù chúng ta lần nữa chinh phục tân thế giới, ánh sáng của Vũ Thiên đại lực sẽ trải rộng mỗi góc của tân thế giới, cái tên Tần Phàm người sẽ được người ta biết tới, đến lúc đó người sẽ là kỳ tích của thần, đạt được tất cả mọi người sùng bái cùng tín ngưỡng...

Âm thanh kia tràn ngập mũi hoặc, dường như là vẽ cái bánh cực ngon trước mặt của Tần Phàm.

Tần Phàm không nói gì, hắn chỉ lặng lẽ nhìn thông đạo tín ngưỡng.

Âm thanh này uy bức lợi dụ, lại làm cho hắn khó có cơ hội cự tuyệt.

1770. Chương 1780: Bạch Hổ Thần Thông. (1)

Chương 1780: Bạch Hổ thần thông. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

Nếu như hắn thực sự chỉ là thiên tài nhân loại, đối với chuyện Viễn Cổ và thiên thần không hiểu quá lớn, như vậy vì an nguy của thế tử và người thân, hắn xác thực rất có thể chọn đứng bên phía Chân Vũ Thần.

Nhưng mà hắn là Đan Vũ Thần! Huệ duệ cửu nhân thần thời Viễn Cổ.

Năm đó bởi vì hắn mà cả thiên thần tộc mới tan rã, có thể nói hắn là đại địch của tất cả thiên thần! Một khi bị phát hiện thân phận, tin tưởng tất cả thiên thần hận không thể giết hắn cho thống khoái.

Hắn không có khả năng đáp ứng. truyện copy từ

- Tần Phàm, đến đây đi, người nên bảo hộ tốt đảo sương mù này, sau đó ta sẽ nhanh chóng an bài cho người quay về Vũ Thiên đại lực.

Âm thanh kia thấy Tần Phàm đã không nói gì, cho rằng hắn đã thỏa hiệp, cho nên mới nói ra câu cuối cùng.

Nhưng mà, lúc này...

- Thực xin lỗi, ta không thể làm như vậy.

Âm thanh của Tần Phàm vang lên nhàn nhạt, giống như mang theo bi thương mơ hồ, thủ ấn của hắn biến hóa, tràn ngập thần lực Ma Tướng vào lúc này giờ Phiền Thiên Ấn lên cao cao.

Oanh!

Đột nhiên nện xuống!

- Không! Tần Phàm, người –

Âm thanh kia vừa sợ vừa giận, trong âm thanh nát bấy ngắn ngủi kia vang lên, sau đó rất nhanh biến mất hoàn toàn, giống như chưa từng xuất hiện bao giờ.

Tần Phàm vẫn đưa ra lựa chọn cuối cùng.

Hắn tận lực lau nước mắt.

Với hắn mà nói hắn nhìn như trấn định, nhưng kỳ thật nội tâm thống khổ vạn phần. Hắn đã thiếu nợ Tần Ly hai đời, lúc này thậm chí Tần Ly có khả năng bởi vì hắn mà tan biến.

Trong lòng của hắn thừa nhận áp lực tinh thần kỳ thật rất to lớn.

- Hy vọng chúng sẽ kiêng kỵ ta mà không giết Ly nhi...

Thời điểm này con mắt Tần Phàm đã ứng đỏ, trong nội tâm lộ ra nét trầm trọng, nhưng hắn cũng không thể không lựa chọn làm thế. Hắn vào thời kỳ Viễn Cổ chính là Đan Vũ Thần, là một trong những người thủ hộ nhân loại, hắn không thể bởi vì tư tình của bản thân mình bỏ mặc không quan tâm chủng tộc. Huống chi nếu như nhân loại lại biến thành phụ thuộc của thiên thần, hắn và Tần Ly sinh hoạt có ý nghĩa gì?

Hắn đang đánh bạc.

Hắn đánh bạc Chân Vũ Thần một phương sẽ lấy Tần Ly với tư cách làm thẻ đánh bạc cuối cùng, như vậy hắn còn có cơ hội cứu ra.

Nhưng mà lúc này hắn hủy diệt thông đạo tín ngưỡng thì Chân Vũ Thần cùng thần thú nhất định sẽ giận dữ, hắn cũng không dám cam đoan đối phương không giận lây sang người Tần Ly.

- Nếu như Ly nhi thật sự hồn phi phách tán, như vậy ta sẽ đi cùng nàng a...

Tần Phàm nắm thật chắc nắm đấm, nhìn qua thông đạo bát quái hoàn toàn tiêu tán trước mặt, một giọt nước mắt từ gương mặt rơi xuống, rơi xuống mặt đất, cùng bụi đất hòa lẫn vào nhau.

Hống hống hống

Mà vào lúc này bởi vì tín ngưỡng thông đạo bị tan vỡ, làm cho động vật biển ở bên ngoài điên cuồng lên.

Rầm rầm rầm

Mà thông đạo truyền tống tín ngưỡng về Thiên Vũ đại lục bị mất đi, thời điểm này bên ngoài đảo sương mù đã hỗn loạn, sương mù không ngừng tán dạt ra chung quanh, dĩ nhiên là sinh ra ảnh hưởng tới đại trận, cả đảo sương mù đều chấn động lên.

- Lão đại, có phải nơi đã giải quyết lối đi hay không? Không biết đảo này xảy ra chuyện gì, xem ra muốn chìm, chúng ta phải nhanh chóng rời đi thôi.

Tiểu Chiến hơi dè chừng nghe âm thanh bên ngoài truyền tới. Mặt đất của đảo sương mù chấn động mạnh mẽ.

- Ân. Đúng rồi, chúng ta đi nhanh đi.

Tần Phàm cũng cảm giác được đảo sương mù dị biến, không khỏi thần sắc thay đổi, hắn lau nước mắt trên mặt của mình, một bên nhanh chóng đi tới chỗ Tiểu Chiến vừa nói.

- Tốt, lão đại. Chúng ta giết ra ngoài.

Tiểu Chiến cũng cảm giác được sinh vật biển bên ngoài sôi trào, nhưng mà thực lực của hắn sau khi phục dụng Dung Huyết Hợp Mạch Đan thì tăng lên, cũng không sợ chút nào, ngược lại là hưng phấn.

- Tốt, vậy giết thống khoái a!

Tần Phàm thời điểm này hai mắt ngưng tụ, dẫn đầu sát khí đằng đằng đi ra.

Trong nội tâm của hắn lúc này mang theo áp lực và thông khổ quá lớn, cần phải trút ra mới được.

Cẩn thận nhìn qua Tần Phàm lúc này xúc động muốn xuất thủ như vậy, Tiểu Chiến cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng mà hắn lập tức cười hắc hắc theo sau, đối với thực lực lão đại nhà mình hắn tự nhiên sẽ không hoài nghi. Trong lòng hắn Tần Phàm so với thiên hạ đệ nhất trư còn cường hơn nhiều, những động vật biển này là gì chứ.

Giết giết giết giết giết!

Tần Phàm nhảy vào trong đám động vật biển, trạng thái mở rộng ra. Bốn đại thần thông hộ thể, sáu đầu cánh tay giết chóc.

Đại La Diệt Ma Quyền! Thanh Long Tham Trảo!

Chu Tước Đề Thiên! Kỳ Lân Bào Hao!

Phiên Thiên Ân! Không U Nhược Lan!

Từng chiều một, tám kiếp động vật biển hoàn toàn không có lực chống cự, thậm chí một ít thực lực thấp vừa chết là một đồng, cả vùng biển bị nhuộm thành màu máu, làm cho người ta nhìn thấy thì giật mình.

Tần Phàm lúc này lâm vào trạng thái điên cuồng, dưới tình huống hắn không biết bởi vì luyện hóa Bạch Hổ ma chủng mạnh nhất lưu lại lệ khí ảnh hưởng hắn, làm cho hắn điên cuồng giết chóc.

Bạch Hổ đại biểu giết chóc!

Tuy Tần Phàm sơ bộ luyện hóa khóa ma chủng này, nhưng ẩn núp lệ khí và sát khí sâu trong đó vẫn tồn tại, dưới lựa chọn gian nan ảnh hưởng, liền này đem sát khí sâu nhất dẫn ra, tạo thành bộ dáng sát thần hiện giờ.

Lúc này phía trước bỗng nhiên xuất hiện kim quang sáng ngời.

- Chín kiếp bán thần động vật biển Kim Giáp Hổ Kinh!

Tần Phàm lập tức hai mắt ngưng tụ, con mắt nhìn thấy quái vật ở cách mình ba ngàn mét, nhìn thấy lân giáp màu vàng kia thì giống như tòa thành màu vàng lưu động, không khó nhìn ra đây là động vật biển có lực công kích phòng ngự cường đại nhất.

Nếu có những đảo chủ kia ở đây sẽ nhận ra, Kim Giáp Hổ Kinh này là thể hệ tiếng tăm lừng lẫy ở tân thể giới này, đây là động vật biển từng dẫn đầu một đám thủ hạ tập kích các hòn đảo, còn giết chết một phần mười và đảo chủ trên nhiều đảo.

Có thể nói đây là động vật biển cùng hung cực ác, thực lực của nó các đảo chủ cũng phải kiêng kỵ rất nhiều.

Hiện Kim Giáp Hổ Kinh này lại tín ngưỡng Chân Vũ Thần, tới tham gia thiên thần triều bái.

- Sát!

Tuy Tần Phàm không nhận biết được đầu Kim Giáp Hổ Kinh này, nhưng lúc này trên người hắn sát khí trùng thiên, rất nhanh đã sát khí ngập trời đánh về đối phương, đối với hắn hiện tại mà nói, không có gì là giết không được.

Ồ ồ ồ!

Thân thể nhanh vượt qua không gian, Tần Phàm thoáng cái đã đứng trên không trung của Kim Giáp Hổ Kinh, đôi mắt của hắn lúc này hờ hững.

Thân hình Kim Giáp Hổ Kinh cực lớn, cho dù nửa lộ ra khỏi mặt nước cũng cao hơn mười trượng, thoát nhìn là một ngọn núi vàng di động, mà đầu lâu của nó tương tự đầu hổ, mở cái miệng như chậu máu ra, hàm răng hào quang sáng lấp lóe làm cho người ta sợ hãi.

Nhưng mà làm Tần Phàm để ý nhất chính là kim giáp trên người của nó, kim quang tỏa ra làm cho người ta cảm thấy nó vô cùng rắn chắc, thậm chí còn mang theo sắc bén, dường như chỉ cần đụng nhẹ vào là bị trọng thương.

1771. Chương 1781: Bạch Hổ Thần Thông. (2)

Chương 1781: Bạch Hổ thần thông. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’’)

Rống!

Nhìn thấy Tần Phàm đã đến, Kim Giáp Hổ Kinh này rống lên giận dữ, cái miệng lớn của nó lúc này ngưng tụ quả cầu kim quang, sau một lát phun ra giống như mặt trời, đây chính là kim quang vô cùng sắc bén, động vật biển trong phạm vi mười dặm né không kịp liền chết ngay.

Hai mắt Tần Phàm nhìn qua kim quang này thì sáu cánh tay đẩy mạnh về phía trước.

Gắt gao chống đỡ kim quang này.

Mà kim quang này ẩn chứa kim hệ năng lượng cuộn cuộn, sắc bén mà điên cuồng, vừa tiếp xúc trên người Tần Phàm đã xuất hiện vô số vết máu, thậm chí từng đạo huyết sắc giống như phun ra ngoài.

- Lão đại!

Tiểu Chiến lúc này cũng giật mình, hắn không biết Kim Giáp Hổ Kinh lại cường đại như thế, dĩ nhiên ngay cả thân thể của Tần Phàm cũng bị thương. Hắn đánh ra một quyền giết một con động vật biển, muốn đi qua trợ giúp Tần Phàm.

- Không cần tới, ta không sao.

Con mắt Tần Phàm đỏ lên, cắn răng gặm nhẹ với Tiểu Chiến,

Hắn luyện hóa Bạch Hổ ma chủng, còn chưa kịp cảm ngộ thần thông kim hệ Bạch Hổ, căn bản là chưa phát huy ma chủng mạnh nhất tới tận cùng, phải biết rằng phân thân này là cường hãn nhất.

Hắn biết rõ hiện tại tuy mạo hiểm một ít, nhưng đây là cơ hội rất tốt.

Ông ông ông ông ông

Trong cơ thể hắn năm khóa ma chủng lúc này không ngừng chấn động lên, giúp nhau cảm ứng, đặc biệt là kim hệ ma chủng sinh động nhất, không ngừng phóng ra năng lượng kim hệ giao thoa với kim quang này.

Ầm ầm!

Thời điểm này vang lên âm thanh giống như sét đánh, Tần Phàm cảm giác được Bạch Hổ ma chủng lúc này cường bạo trong chỗ sâu nhất, sau đó giờ khắc này ma chủng không ngừng lóe hào quang, điên cuồng hấp thu năng lượng kim hệ ở bốn phía.

Kể cả kim quang của Kim Giáp Hổ Kinh này, bị cổ Bạch Hổ chi lực này hấp thu, lập tức hòa tan giống như nước.

Hòa tan thành kim thủy!

Sau đó toàn bộ rơi vào người của Tần Phàm, đem thân thể Tần Phàm bao vào trong người.

Oanh!

Đột nhiên!

Bốn phía còn có vô số kim hệ năng lượng bị hấp dẫn tới, bao vây thân thể màu vàng của Tần Phàm, sau đó trực tiếp nện vào người của Kim Giáp Hổ Kinh! Giống như thiên thạch va chạm nhau, trực tiếp xuất hiện cái động lớn nện vào trong người Kim Giáp Hổ Kinh.

Hống hống hống

Kim Giáp Hổ Kinh lúc này liên tục gào thét sợ hãi, nó cảm giác được tất cả kim hệ năng lượng của mình bị rút ra điên cuồng, vẫn xói mòn như nước chảy, căn bản không chế không nổi.

Cuồng mãnh! Bá đạo!

Kim Giáp Hổ Kinh giống như động cơ, không ngừng cung cấp năng lượng cho Tần Phàm.

Cứ như vậy cũng không biết qua bao lâu.

Thời gian dần qua, thậm chí kim giáp hào quang trên người của Kim Giáp Hổ Kinh cũng ảm đạm xuống, mà thân thể của nó giống như biến thành một đồng bùn nhão hoàn toàn mất đi sức sống, bắt đầu chìm vào sâu trong nước.

Động vật biển bốn phía thấy cảnh này tất cả lộ ra vẻ sợ hãi, bỏ chạy tứ tán.

Ông!

Nhưng vào lúc này rốt cuộc Tần Phàm mở hai mắt ra, trong mắt của hắn kim quang cùng kim quang bắn ra ngoài, lộ ra vẻ bá đạo vô cùng, hình như có thể làm cho hắn trực tiếp biến thành sát thần, không đâu địch nổi.

- Bạch Hổ thần thông thành!

Tâm tình của hắn cũng đầy vui mừng, hắn có thể dễ dàng cảm nhận được thực lực biến hóa, nắm đấm nắm chặt, lực lượng cường đại và khí tức bành trướng.

Hắn có cảm giác mình lúc này là kim giáp vô thần, có thể bách chiến bách thắng.

- Ồ?

Bỗng nhiên Tần Phàm lại kinh hãi.

Mà cũng vào lúc này, năm khóa ma chủng trong người liên tục chấn động, Bạch Hổ ma chủng hội tụ năng lượng còn thừa qua đi, hắn biết rõ thật được Kỳ Lân Tí, Chu Tước Chi Dực, Huyền Vũ Giáp, Thanh Long Chi Tâm giống như bình thường, rất nhanh Bạch Hổ ma chủng và thân thể của hắn tiến hành cường hóa lần cuối cùng.

Vào lúc đó Tần Phàm cảm giác được trong cơ thể có năng lượng Bạch Hổ bá đạo.

Năng lượng này hình thành một con Bạch Hổ, không có gì ngăn cản được uy nghiêm của nó, đầu Bạch Hổ này xuyên qua mỗi tắc tế bào giống như đang lựa chọn địa phương cuối cùng dừng lại.

Thời điểm này Tần Phàm hai mắt nhắm lại, hắn quan sát được có chút chờ mong.

- Sẽ là ở đâu?

Lòng hắn vẫn chờ mong năng lượng Bạch Hổ này, cùng đợi nó dừng lại cuối cùng.

Ông!

Sau một lát năm khóa ma chủng trong cơ thể hắn bỗng nhiên đại chấn, sau đó kim hệ Bạch Hổ ma chủng đang ngâm xương âm thanh Viễn Cổ, một cổ lực lượng từ sâu trong ma chủng truyền ra.

Thành!

Rốt cục Tần Phàm hai mắt mở to ra.

Không, là ba mắt!

- Dĩ nhiên là...

Hắn có chút ngoài ý muốn, hai mắt lộ ra nét kinh hãi và ngây ngốc, chỉ có tinh quang trong mắt của hắn bắn ra bốn phía, mang lại cảm giác của giết chóc.

Bạch Hổ ma chủng cường hóa chính là con mắt thứ ba.

Bạch Hổ Nhân!

Đây không phải là con mắt dùng để quan sát, mà là dùng để giết chóc!

Giết chóc chu mục!

Sát mục mở ra thây người khắp chốn!

Ông ông ông ông ông –

Cũng vào lúc này Tần Phàm nhẹ nhàng vuốt ve con mắt đặc thù ở mi tâm, đây chính là con mắt thần bí không phải người nào có thể nhìn thấy được, hắn có thể cảm giác được sát cơ khủng bố ẩn chứa trong đó.

- Thử xem uy lực như thế nào.

Đây là suy nghĩ đầu tiên của hắn, hắn đập mạnh thi thể Kim Giáp Hổ Kinh búa lên. Sau đó mi tâm mở ra. Sát!

Trong miệng phát ra chữ sát, chợt nhìn thấy sát lục chi nhãn đã bắn ra tia sát cơ mạnh mẽ, kim sắc quang mang mang lại khí tức sát lục mạnh mẽ, dường như có thể gạt bỏ tất cả.

Một đạo kim quang bình thường truyền bá ra ngoài, vừa xuất hiện là vượt qua không gian trước người, tiếp theo trong nháy mắt chính là xuyên qua thân thể Kim Giáp Hổ Kinh.

Ầm ầm!

Kim Giáp Hổ Kinh dùng phòng ngự mà nổi danh, tuy bị Tần Phàm hấp thu đại bộ phận năng lượng, nhưng bản thân nó thân thể vô cùng cường đại, nhưng mà dưới một đạo kim quang dĩ nhiên là bị xuyên thấu như đậu hủ yếu ớt. Trực tiếp bị xuyên thủng!

Rống –

Kim Giáp Hổ Kinh phát ra tiếng rống cuối cùng, rất nhanh âm thanh dừng lại, sinh cơ còn lại cũng mất đi hoàn toàn, cứ như vậy là chậm rãi chìm vào sâu trong đáy biển.

Một đầu động vật biển từng giết qua đảo chủ chín kiếp bán thần, có thể nói là bá chủ trên biển, cứ như vậy Tần Phàm bị sát lục chi nhãn giết chết, thi thể chìm vào đáy biển!

Sát lục chi nhãn đã mạnh tới mức độ này!

- Không hổ là Bạch Hổ chủ giết chóc, so với mấy khóa ma chủng khác thì cường đại hơn nhiều.

Tần Phàm nhìn qua thì âm thầm kinh ngạc một hồi, đồng thời cũng mang theo hưng phấn vô tận.

- Thử lại lần nữa!

Lần này là bắn vào động vật biển ở hướng khác.

Sau khi hắn giết chết Kim Giáp Hổ kinh này thì các động vật biển khác hoảng sợ không thôi, e sợ trốn không kịp. Qua một hồi hắn tìm được một đầu tám kiếp bán thần hơi mạnh, Tử Giáp Long Quy

Đầu Tử Giáp Long Quy này có giáp xác màu tím, tuy phòng ngự có vẻ không bằng Kim Giáp Hổ Kinh, nhưng mà nó là động vật biển cực kỳ cường hãn, là động vật biển sinh mệnh lực cực dai, nghe nói có năng lực trọng sinh thân thể. Chỉ cần không phải là trúng vết thương trí mạng thì khỏi hấn.

1772. Chương 1782: Đến Mộc Hoàng Đảo.

Chương 1782: Đến Mộc Hoàng Đảo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)•••”~)

Trong chín kiếp bán thần muốn tìm con nào giết được Tử Giáp Long Quy là vô cùng khó khăn.

- Chính là người.

Khóe miệng của Tần Phàm nở đường cong, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện trước mặt Tử Giáp Long Quy đang bỏ chạy. Tuy Tử Giáp Long Quy phòng ngự cường hãn, nhưng mà tốc độ của nó không bằng Tần Phàm, rất nhanh đã bị đuổi kịp.

Sát lục chi nhãn nhanh chóng ngưng tụ hào quang màu vàng, một loại sát cơ nồng đậm bao phủ phương viên trăm dặm.

Tuy còn chưa có công kích, nhưng mà Tử Giáp Long Quy theo bản năng cực kỳ sợ hãi. Thấy không các nào đào thóa nó dốc sức liều mạng thi triển thủy bí quyết bao phủ thân thể, muốn chống lại một kích của Tần Phàm.

Nhưng mà hết thủy đều phí công.

Sát!

Đúng lúc này sát lục chi nhãn của Tần Phàm bắn ra một đạo kim quang mang theo sát cơ nặng nề bắn vào thân thể của Tử Giáp Long Quy, giống như kim lôi phệ hồn, không, lực công kích đáng sợ hơn kim lôi phệ hồn, lập tức xuyên qua giáp xác của Tử Giáp Long Quy.

Động vật biển tám kiếp bán thần toàn lực phòng thủ cũng không chịu nổi một kích.

Nếu như nói vừa rồi giết chết Kim Giáp Hồ Kinh là vì nó đã bị hút hết năng lượng, hiện tại miểu sát Tử Giáp Long Quy cũng đủ chứng minh sát lục chi nhãn khủng bố.

- Tê – lão đại uy vũ!

Mà ở phương xa Tiểu Chiến đang đuổi giết động vật biển, vốn bởi vì chiến lực của mình tăng nhiều giết được chết chóc đặc chí, nhưng lúc này nhìn thấy biểu hiện của Tần Phàm thì mở to mắt hít một hơi khí lạnh.

Đây mới gọi là cường đại!

- Lão đại đúng là lão đại, bây giờ thực lực của ta tăng nhiều, nhưng so với lão đại thì kém xa, ta còn phải hảo hảo cố gắng, sớm ngày đem Viễn Cổ truyền thừa luyện hóa mới được.

Tiểu Chiến lúc này tâm tính táo bạo cũng lắng đọng xuống, trở nên nhiệt huyết sôi trào, hăng hái hướng lên.

- Xem ra uy lực của sát lục chi nhãn quá cường đại, nhưng mà không thể dùng thường xuyên được, sử dụng vào thời điểm mấu chốt nói không chừng có hiệu quả không tưởng tượng nổi.

Hắn âm thầm tự nghĩ đây là công kích giết chóc hắn vừa mới nắm giữ, vẫn chưa hoàn toàn phù hợp, uy lực không thể hoàn toàn phát huy, đợi qua một thời gian thì uy lực sẽ cường đại hơn nhiều, có thể trở thành một đại át chủ bài của hắn.

Nhưng mà công kích cường đại này tiêu hao ma chủng chi lực quá lớn, không thể sử dụng nhiều lần.

Lúc này ngón tay Tần Phàm nhẹ nhàng vuốt qua con mắt thứ ba, cảm giác được nó hơi nóng rực, sau đó không chần chừ vội ẩn sâu vào trong mi tâm, giống như chưa từng xuất hiện qua bao giờ.

- Lão đại, vừa rồi mi tâm của ngươi làm sao có con mắt thứ ba? Uy lực này cũng quá mạnh, so với công kích mạnh nhất của ta còn hơn nhiều.

Tiểu Chiến thời điểm này bay tới nói ra. Mà lúc này những động vật biển kia bỏ chạy gần như không còn, vốn bọn họ cảm thấy phá vòng vây khó khăn, nhưng hiện tại bọn họ thực lực tăng lên nhiều, trực tiếp chém giết vài đầu động vật biển hung hãn liền đem những động vật biển này dọa sợ.

- Đây là phân thân thần thông của Viễn Cổ Bạch Hổ, mà phân thân Bạch Hổ thần thông chủ giết chóc, sát khí rất nặng, uy lực tự nhiên là mạnh nhất.

Tần Phàm lắc đầu nói ra:

- Nhưng mà thực lực còn chưa phát huy hoàn toàn.

Trong lòng của hắn kỳ thật vẫn tính ra, trước khi linh ngộ Bạch Hổ thần thông thì thực lực của hắn có thể so với Đế cấp đảo chủ, nhưng bây giờ có được Bạch Hổ Nhân, kỳ thật cũng chưa chắc không thể mạnh hơn Thần cấp đảo chủ, tối đa chỉ thực lực tương đương mà thôi.

Về phần thực lực của thần thú và Chân Vũ Thần, trước khi hắn đạt tới chín kiếp bán thần, căn bản là không dám đi khiêu chiến.

Bởi vì ban đầu ở Chư Thần chiến trường thời điểm, chỉ một thi thể Viễn Cổ đại thiên thần cộng thêm một Phong Thần Đại Trận cũng đã có thể giết chết bảy mươi hai thần đảo đảo chủ, mà tin tức Tần Hồng nhận được chính là Chân Vũ Thần có lẽ chính là Viễn Cổ đại thiên thần tồn tại chuyển sinh, kỳ thật thực lực có thể nghĩ.

- Ta phải nhanh chóng đạt tới cảnh giới chín kiếp bán thần thật nhanh mới được, sau đó ta mới có lòng tin trở lại Vũ Thiên đại lục.

Trong nội tâm Tần Phàm âm thầm suy nghĩ, sau đó hẩn ngẩng đầu nhìn qua phương xa, nhìn Tiểu Chiến nhàn nhạt nói ra:

- Bỏ đi, chúng ta đi thôi, nếu những động vật biển đã bỏ chạy tứ tán, chúng ta bây giờ đi tới Mộc Hoàng Thần Đảo.

Ý định của hẩn là nhanh chóng đi tới Mộc Hoàng Thần Đảo, sau đó đoạt được danh xanh Hoàng cấp đảo chủ, lại lợi dụng tài nguyên của Mộc Hoàng Thần Đảo tăng thực lực lên.

Trong phán đoán của hẩn bởi vì tín ngưỡng thông đạo bị phá hư, thần thú cùng Chân Vũ Thần đang ở trong trạng thái tức giận, cho nên hẩn hẩn chậm một chút thì Tần Ly sẽ gặp nhiều nguy hiểm một phần.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân hình hẩn bước vào trong hư không, rất nhanh biến mất khỏi phạm vi đảo sương mù.

- Lão đại, chờ ta một chút.

Tiểu Chiến vội vàng đuổi theo.

Một người một heo tiếp tục hướng về Mộc Hoàng Đảo mà đi.

Lúc này đây bởi vì thực lực hai người gia tăng, cho nên tiến lên tốc độ cũng nhanh hơn không ít.

Tuy trên đường đi động vật biển nhiều, nhưng thực lực của bọn họ cường hãn, có lẽ không có động vật biển nào có thể uy hiếp.

Nói như vậy cường giả thất kiếp bán thần đi qua thần hải này cũng phải cẩn thận, tám kiếp bán thần chỉ cần tránh những vùng biển nguy hiểm là vô sự, về phần cường giả cấp đảo chủ tung hoành không có kỵ thì có thể đi ngang, đặc biệt là danh xưng đảo chủ, cửu giai động vật biển cũng không dám chủ động khiêu chiến.

Lên đường bình an, cộng thêm lộ trình cách Mộc Hoàng Đảo không xa, một ngày sau Tần Phàm đã nhìn thấy hòn đảo màu xanh lá.

Hòn đảo lớn này diện tích vô cùng bao la, đặt vào mắt là một gốc cây cực lớn, ngược lại lộ ra nét đẹp mắt.

- Mộc Hoàng Thần Đảo! đọc truyện mới nhất tại .

Tần Phàm nhìn qua hòn đảo trước mắt này, hai mắt ngưng tụ. Sau khi thần đảo bị Mộc Hoàng khống chế, đại bộ phận mọi người tu luyện Mộc hệ năng lực, cả thần đảo tràn ngập Mộc hệ nguyên khí, ngược lại là sinh cơ dạt dào.

- Nơi này chính là Mộc Hoàng Thần Đảo a... Thoạt nhìn cũng không tệ lắm, nhưng mà nó nhanh chóng là của chúng ta... Lão đại, hiện tại chúng ta muốn ... làm như thế nào?

Thời điểm này Tiểu Chiến nhìn qua thần đảo trước mặt, liếm liếm bờ môi, dường như tràn ngập chiến ý.

- Trực tiếp đem đảo chủ Mộc Hoàng gọi ra, đả bại hẩn, vậy thì Mộc Hoàng Thần Đảo là của chúng ta.

Tần Phàm nhàn nhạt nói ra.

- Tốt, vậy để ta là được.

Tiểu Chiến lộ ra vẻ hưng phấn còn hơn Tần Phàm rất nhiều, hẩn đạt được Tần Phàm cho phép, rất nhanh là bay tới không trung của Mộc Hoàng Thần Đảo, sau đó từ trên cao nhìn xuống rồng to.

- Mộc Hoàng lão nhi, mau đi ra đây! Hôm nay ngươi phải thoái vị danh xưng đảo chủ rồi.

Âm thanh như sấm vang lên trên không trung của Mộc Hoàng Thần Đảo, khi thực lực Tiểu Chiến đạt tới cấp bậc đảo chủ, dưới tình huống hấn tận lực quán chú lực lượng thì có thể làm cho phân nửa Mộc Hoàng Thần Đảo nghe được.

1773. Chương 1783: Khiêu Chiến Mộc Hoàng.

Chương 1783: Khiêu chiến Mộc Hoàng.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Chuyện gì phát sinh?
 - Có người muốn khiêu chiến Mộc Hoàng Đảo chủ?
 - Trời ạ, đây được xưng là thần đảo nha, không biết bao nhiêu năm rồi không có người nào khiêu chiến tới đây.
 - Không phải là vài chục năm trước có một người sao, còn không có nhìn thấy Mộc Hoàng, đã bị Mộc Vương bên người Mộc Hoàng đánh bại.
 - Đúng vậy, khiêu chiến Mộc Hoàng tuyệt đối không dễ dàng, ở bên cạnh hấn co được thực lực chín kiếp bán thần Mộc vương, mà khiêu chiến bình thường chỉ cần dựa vào hấn là được.
- Một dân chúng trong Mộc Hoàng Thần Đảo nghe được âm thanh này thì nhanh chóng ngẩng đầu nhìn qua hướng âm thanh nói chuyện, trên mặt cũng hiện ra dáng vẻ kinh ngạc, từng âm thanh nghị luận vang lên bên tai của hấn.
- Đương nhiên cả Mộc Hoàng Thần Đảo diện tích vô cùng bao la, âm thanh của Tiểu Chiến chỉ có thể truyền khắp phân nửa hòn đảo, nhưng không phải ai nghe được âm thanh cũng nhìn thấy Tiểu Chiến và Tần Phàm.
- Chỉ có một chút thành thị gần biên giới thì mới có thể nhìn qua bầu trời Mộc Hoàng Thần Đảo có hai bóng người đang lơ lửng, một kẻ giống yêu thú hung thần ác sát, một người bình tĩnh đứng yên.
- NGhe được âm thanh này là có thể cảm giác được lực lượng hùng hậu rồi, lần này tới thật sự là siêu cấp cường giả!
 - Xem ra sẽ có một hồi đại chiến siêu cấp đấy!
 - Ta có trực giác lần khiêu chiến này tạo thành uy hiếp với Mộc Hoàng!

Một ít cường giả chính thức nghe được âm thanh thì cảm nhận được thực lực của Tần Phàm cùng Tiểu Chiến cường đại, trong lòng vô cùng giật mình, một ít người hiểu chuyện thì bắt đầu bay về hướng có âm thanh, hy vọng có thể tận mắt nhìn thấy khiêu chiến.

Tóm lại Tiểu Chiến rống to một tiếng này cả Mộc Hoàng Thần Đảo đều giống như xảy ra động đất siêu cấp, triệt để sôi trào lên, mọi cường giả đều bị hấp dẫn, vô số chú ý tập trung trên trời.

Lúc này Mộc Hoàng thành, trong phủ Mộc Hoàng.

Mộc Hoàng trong đại điện. Một thân áo xanh ngồi ngay ngắn trên cao, Mộc Hoàng lúc này cũng nghe được âm thanh này rõ ràng, hấn nhíu mày một cái, ngẩng đầu nhìn qua hướng phát ra âm thanh, trên mặt hiện ra hàn ý âm lãnh.

Đứng bên cạnh hấn là một trung niên nhân mặc áo xanh, khí tức trên người của hấn lạnh lạnh, đứng ở nơi đó giống như một gốc cây từ thời đại Viễn Cổ còn sót lại, nhưng có thực lực khiến người ta không thể bỏ qua.

Hấn chính là Mộc Vương có danh khí thái thịnh trên Mộc Hoàng Thần Đảo và cả tân thế giới. Là thủ hạ siêu cấp của Mộc Hoàng, người này có thực lực chín kiếp bán thần, thậm chí có được thực lực áp đảo đảo

chủ bình thường, chỉ có trung thành với Mộc Hoàng, cũng không có tiến đi khiêu chiến đảo chủ nào đó. Dù sao trên Mộc Hoàng Thần Đảo thì tài nguyên hẳn đạt được cũng không ít hơn nắm giữ một hòn đảo.

Danh xưng thần đảo, mỗi một đảo đều có tài nguyên vô cùng, động thiên phúc địa, linh dược linh tài đảo chủ cơ hồ có thể khống chế trong tay.

- Đảo chủ, lúc này lại giả bất thiện

Lúc này nghe được âm thanh của Tiểu Chiến thì Mộc vương trầm thấp nói chuyện:

- Căn cứ hồi báo, có người từng thấy hai siêu cấp cường giả đi qua Hạo Uyên Đảo, mà Hạo Uyên Đảo là đảo phải qua nếu đi Mộc Hoàng Thần Đảo, ta nghĩ rằng là một trong số đó.

- Là Tần Phàm cùng Tần Chiến hai tiểu súc sanh. Một người một heo. Âm thanh này chính là của Trư Yêu Tần Chiến, không nghĩ tới thực lực của Trư Yêu bây giờ lại mạnh thế này.

Trong miệng Mộc Hoàng nhàn nhạt nói ra:

- Như vậy xem ra thực lực Tần Phàm này còn trên hẳn, đại phiền toái.

- Là hai người bọn họ? Đây chính là trong cuộc chiến thiên tài đã đạt thứ nhất và thứ hai sao? Nhưng cho dù như vậy thực lực của chúng cũng là sáu kiếp bán thần, làm sao có thể đạt tới trình độ này?

Mộc vương lúc này có chút ngoài ý muốn, lúc trước Mộc Hoàng trở về đã lập tức tu luyện, cũng không có đem chuyện xảy ra trong Chư Thần chiến trường nói cho hẳn biết.

- Hai tiểu súc sanh này cũng không đơn giản như vậy, bọn chúng trong Chư Thần chiến trường đạt được qua đại khí vận đại cơ duyên, cho nên bọn chúng mới đi khiêu chiến ta, chắc hẳn bọn chúng đã tiêu hóa Viên Cổ truyền thừa được không sai biệt lắm, ta vẫn nhìn bọn chúng thấp.

Mộc Hoàng nói thế nhưng dường như hẳn không có chút biểu hiện sợ hãi nào, hẳn nắm lan can tay ghế nhìn ra xa xa.

- Nhưng mà ta sớm biết Tần Phàm tiểu tạp chủng này sẽ khiêu chiến ta, chẳng lẽ ta không có chuẩn bị sao?

- Trách không được đảo chủ người từ trong Chư Thần chiến trường về thì bế quan tu luyện, còn bí quá hoá liều tu luyện cái Viên Cổ truyền thừa nguy hiểm nhất, thì ra sớm biết rõ chuyện này.

Mộc vương lúc này bình tĩnh đại ngộ nói ra:

- Ha ha, hai tiểu tử tuổi còn trẻ nhưng đạt được thành tựu vạn năm khó gặp, nhưng mà bọn chúng không ngờ rằng đảo chủ người bây giờ có thực lực tương đương đảo chủ Đế cấp, lúc này tới đây chỉ là tự tìm đường chết mà thôi.

Nói xong hẳn cũng nhìn qua trên không Mộc Hoàng Thần Đảo, trong miệng nhàn nhạt nói ra:

- Đảo chủ, không bằng trước hết để ta đi hỏi tội bọn chúng, ta cũng muốn nhìn một chút hai tiểu yêu nghiệt mà đảo chủ nói có bao nhiêu lợi hại.

Mộc Hoàng cùng Mộc vương hai người này quan hệ thập phần thân mật, cơ hồ là huynh đệ với nhau, nói chuyện cũng không quá chú ý.

- Ân, chúng ta cùng đi ra đi, Tần Chiến giao cho người ứng phó, còn Tần Phàm ta sẽ đích thân giải quyết. Mặt khác ta nghĩ một ít đảo chủ ở gần nghe được tin tức chạy tới đây xem náo nhiệt, ta vừa vặn muốn đảo chủ khác biết được thực lực của ta.

Mộc Hoàng gật gật đầu nói ra.

Hai người bay lên không trung, ở xa xa nhìn thấy Tần Phàm cùng Tiểu Chiến.

- Không thể ngờ là người tới đây nhanh như vậy, xem ra thực lực cho rằng đã mạnh hơn Mộc Hoàng ta rồi.

Xuất hiện ở trên không nhìn nhau từ xa, nhìn thấy Tần Phàm thì sắc mặt Mộc Hoàng trở nên âm trầm hơn, lạnh lùng nói.

Xem ra trong lòng của hắn thật sự ghi hận chuyện ngày đó yêu cầu hòa giải bị Tần Phàm cự tuyệt, cho nên mới dốc sức liều mạng tu luyện.

- Hắc hắc, Mộc Hoàng lão nhi, chúng ta tới tìm ngươi thì sao? Ta cho ngươi biết, lúc trước ngươi đoạt đồ vật của lão đại, khi đó không có Tiểu Chiến ta ở đó, nếu không hừ hừ... Ta xác định vững chắc là ngươi sẽ đẹp mặt! Còn nữa, hiện tại chúng ta đã đến, Mộc Hoàng lão nhi ngươi nên ngoan ngoãn đem danh xưng đảo chủ giao ra đi, tránh khỏi bị chúng ta đánh chạy khó coi.

Tiểu Chiến thời điểm này nhìn qua Mộc Hoàng, trên mặt mang theo trêu tức nói ra.

Nhưng mà hắn là một con heo, lại mang theo tâm tính của tiểu hài tử a, Tần Phàm cũng không có chú ý tới, cộng thêm nội dung biểu đạt của Tiểu Chiến cũng không khác gì ý của hắn cả.

- Chuyện ngày đó ta cũng không muốn nhiều lời, nhưng mà ta đã nói rõ sẽ khiêu chiến ngươi, hôm nay ta tới thực hiện.

Lúc này Tần Phàm cũng nhàn nhạt mở miệng, hắn vẫn đứng trên không trung nói chuyện bình tĩnh.

Hắn hiện giờ đã không phải là năm kiếp bán thần mặc cho đảo chủ xoay trong tay nha, khi đó hắn đối mặt đảo chủ Mộc Hoàng là cường giả thì lánh xa, nhưng hiện tại hắn có thực lực đi khiêu chiến rồi.

1774. Chương 1784: Đại Chiến, Xưa Đâu Bằng Nay. (1)

Chương 1784: Đại chiến, xưa đâu bằng nay. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

Chương 1784: Đại chiến, xưa đâu bằng nay. (1)

- Hôm nay Tần Phàm ta sắp khiêu chiến Mộc Hoàng danh xưng Hoàng cấp, Mộc Hoàng ngươi nghênh chiến a!

Tần Phàm lúc này ánh mắt lợi hại, ngón tay chỉ về phía trước, chỉ vào Mộc Hoàng nói ra.

Khí chất cường giả biểu hiện không bỏ sót.

Mà cộng thêm âm thanh truyền ra khắp bốn phương tám hướng, từng ánh mắt nhìn qua phía hắn.

- Tần Phàm! Hắn dĩ nhiên là Tần Phàm!

- Làm sao có thể! Tần Phàm không phải mới tham gia Thiên Tài Chiến cách đây không lâu sao?

- Đúng vậy a, là Thiên Tài Chiến đệ nhất Tần Phàm? Tham gia thần đảo Thiên Tài Chiến phải dưới ba mươi tuổi, nghe nói Tần Phàm mới không tới hai mươi sáu, lúc hắn ở thần đảo Thiên Tài Chiến mới đột phá đến sáu kiếp bán thần, hôm nay hắn lại đi khiêu chiến danh xưng đảo chủ?

Một ít cường giả trên Mộc Hoàng Thần Đảo lần nữa khiếp sợ, bọn họ cũng nhận ra thân phận của Tần Phàm, nhớ tới nam tử trẻ tuổi quán quân của thần đảo Thiên Tài Chiến thì có chút khó tin.

Nhưng mà cho dù là phương diện tuổi hay dung mạo, trên Mộc Hoàng Đảo không có nam tử thiên tài nào có thể sánh bằng Tần Phàm!

Hơn nữa Tiểu Chiến tồn tại, tất cả mọi người cơ hồ cũng có thể xác định.

Là thật!

Tần Phàm khiêu chiến Mộc Hoàng!

Sóng lớn ngập trời.

- Không phải mỗi người cũng có thể khiêu chiến ta, Tần Phàm, ta xem thực lực của người không tệ, nhưng muốn khiêu chiến đảo chủ của ta, còn phải vượt qua ta đã.

Mộc Vương đứng bên cạnh Mộc Hoàng lúc này lên tiếng nói ra.

- Là Mộc vương, Mộc vương muốn ra tay! Dĩ vãng mấy chục năm trước có cường giả khiêu chiến Mộc Hoàng, nhưng cũng không qua được cửa ải của Mộc vương này!

Phần lớn người của Mộc Hoàng Thần Đảo đều nhận ra Mộc Vương.

Bọn họ đều rất ngạc nhiên cùng chờ mong, Tần Phàm phải chăng có thực lực khiêu chiến Mộc Hoàng.

Cũng chỉ có Mộc vương có thể kiểm điều tra ra.

Nhưng mà cũng vào lúc này, Tiểu Chiến bên người Tần Phàm lại nói ra:

- Hắc hắc, cũng không phải ai cũng có tư cách khiêu chiến lão Đại của ta, người phải qua cửa ải của ta đã, phải qua được Tần Chiến đại gia a

Nói xong hắn trực tiếp đuổi năm đám ra, một cái gai màu vàng đất bay về phía Mộc vương. Nhưng hắn cũng không có nói quy củ của nhân loại, đối với hắn mà nói, có thể đánh bại đối phương là được.

Cái gai nhọn hoắt này uy lực kinh người, xuyên qua khoảng cách hư không mấy ngàn thước đâm về phía Mộc vương.

- Làm sao có thể...

Đối với thực lực Tiểu Chiến thì Mộc vương lúc này cũng không khỏi ăn cả kinh, hắn lập tức bắt đầu cuống quýt ứng phó, căn bản không có cơ hội nói gì với Tần Phàm.

- Mộc Hoàng, người biết hiện tại ta tuyệt đối có tư cách khiêu chiến người, không nên lãng phí thời gian, chúng ta cũng bắt đầu đi.

Thấy vậy, hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, cười nói với Mộc Hoàng.

- Ah không thể tưởng được Tần Chiến lại lợi hại như vậy!

- Đúng vậy a, phải biết rằng Mộc vương chính là cao thủ chỉ dưới Mộc Hoàng khắp Mộc Hoàng Thần Đảo này đây, hắn lại có thể đấu không phân trên dưới! Có thể trở thành lão đại của Tần Chiến như Tần Phàm thực lực có thể yếu sao?

- Nếu Tần Chiến chống lại Mộc vương, như vậy thoát nhìn hiện tại Mộc Hoàng phải trực tiếp đối mặt với Tần Phàm.

Thời điểm con mắt của mọi người phía dưới nhìn lên không trung của Mộc Hoàng Đảo, bắt đầu nghị luận không ngớt. Tuy Tần Phàm và Mộc Hoàng cách bọn họ hơn ngàn mét, nhưng những người này vẫn cảm nhận được uy thế đáng sợ từ trên không trung áp xuống, làm cho bọn họ rung động không thôi.

- Cuối cùng cũng chạy đến.

- Dĩ nhiên là Tần Phàm cùng Tần Chiến hai tiểu gia hỏa, Tần Phàm muốn khiêu chiến Mộc Hoàng!

Mà cũng đúng vào lúc này có gần mười đảo chủ gần Mộc Hoàng Đảo cũng đã chạy tới, bởi vì vị trí tới gần bọn họ phần lớn đều thiết lập thông đạo truyền tống trên Mộc Hoàng Đảo, cho nên có thể rất nhanh chóng chạy tới đây. Những đảo chủ này cũng không phải quá mạnh.

Vừa nhìn thấy hiện trường thì những đảo chủ này vô cùng kinh ngạc, lập tức nghị luận nhao nhao.

- Tần Phàm tại Chư Thần chiến trường đã có được thực lực đảo chủ, nhưng mà Mộc Hoàng chính là Hoàng cấp đảo chủ nha, muốn đả bại hắn cũng không phải dễ dàng, nếu như Tần Phàm muốn có được danh xưng đảo chủ, vì cái gì Tần Phàm không muốn khiêu chiến những đảo chủ thấp hơn?

Có đảo chủ nghi vấn nói.

- Tần Phàm này và Mộc Hoàng có cừ oán, hơn nữa Tần Phàm thực lực thoát nhìn mạnh hơn lúc ở Chư Thần chiến trường nhiều lắm.

Nguyên Hoàng khẽ cười nói, hẩn ẩn trong đám mây nhìn xuống, con người cũng hơi nheo lại.

Thiếu niên này thật sự làm cho hẩn kinh ngạc ngoài ý muốn, bây giờ nghĩ lại ban đầu ở Chư Thần chiến trường giao hảo thật sự là cực kỳ sáng suốt.

- Tần Phàm hẩn lại có thể khiêu chiến Mộc Hoàng...

Mà Mạc Lợi đảo chủ nhìn Tần Phàm thì ánh mắt trở nên ngốc trệ. Nhớ ngày đó Thiên Tài Chiến bắt đầu thì hẩn và Tần Phàm cùng hẩn tránh né Mộc Hoàng. Nhưng hiện tại Tần Phàm lại muốn khiêu chiến Mộc Hoàng!

Đây là chuyện vô cùng hí kịch.

Mà ở giữa không trung.

Hiện tại Tần Phàm lộ ra vẻ tự tin và trấn định.

Bởi vì hẩn đã khôi phục đại bộ phận trí nhớ Viễn Cổ, biết rõ mình chính chính là Đan Vũ Thần cho nên hẩn không có khả năng không tự tin. Hẩn phán đoán thực lực của bản thân mình vô cùng tốt.

Hẩn nhìn qua thực lực của Mộc Hoàng tuy mạnh hơn nhiều, nhưng hôm nay hẩn luyện hóa Bạch Hổ ma chủng, cảm ngộ Bạch Hổ thần thông, đối phương căn bản không phải là đối thủ của hẩn.

Hẩn hiện tại cần làm chính là đánh bại Mộc Hoàng, đoạt được quyền khống chế Mộc Hoàng Thần Đảo này. Sau đó rất nhanh tăng thực lực lên, sau đó quay về Vũ Thiên đại lục.

Mà Mộc Hoàng nhìn thấy Tiểu Chiến ra tay, biết rõ căn bản không có cơ hội lấy Mộc vương thăm dò thực lực của Tần Phàm, Tần Phàm trực diện khiêu chiến hẩn, đến thời điểm này hẩn biết rõ không có khả năng né tránh.

- Tốt, nếu người không biết trời cao đất rộng khiêu chiến bốn hoàng, như vậy hôm nay bốn hoàng sẽ lưu cho người giáo huấn cả đời khó quên.

Trên mặt Mộc Hoàng hiện ra thần sắc hung ác. Hai mắt của hẩn nhìn chăm chăm vào Tần Phàm.

Chỉ thấy lòng bàn tay của hẩn có năng lượng màu trắng chấn động. Không gian cũng chấn động.

Đại chiến hết sức căng thẳng!

- Đến đây đi, Mộc Hoàng. Ân oán của chúng ta một trận chiến này giải quyết!

Tần Phàm thời điểm này chiến ý nổi lên, nắm đại thần thông và ma thân cùng hiện ra.

Kỳ Lân Tí, Chu Tước Chi Dực, Huyền Vũ Giáp, Thanh Long Chi Tâm lúc này không ngừng tỏa ra khí tức cường đại, chỉ có Bạch Hổ Nhân hẩn tạm thời che dấu, cũng không có bộc lộ ra ngoài.

Đây chính là sát chiêu của hẩn, vào thời điểm mấu chốt sẽ lấy mạng đối thủ.

Chiến a!

Vù vù vù...

Tần Phàm cùng Mộc Hoàng lúc này chiến ý tăng lên như bão táp, ánh mắt hai người nhìn qua người của đối phương, mà trên người khí thể hóa thành thực chất lao về đối phương.

Oanh!

Hai người bốn mắt đụng nhau, lập tức không trung xuất hiện âm thanh kinh thiên động địa, thực lực của bọn họ khí thể đụng nhau đã có thể tạo thành chấn động, thậm chí có chút ít không gian xuất hiện rung động giống như mặt nước.

Hảo cường!

Đây mới thực sự là cuộc chiến cường giả!

1775. Chương 1785: Đại Chiến, Xưa Đâu Bằng Nay. (2)

Chương 1785: Đại chiến, xưa đâu bằng nay. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Toàn trường xôn xao!

Người xem bên dưới ngăn cách nhìn qua hư không cao cao, cảm giác huyết khí bản thân sôi trào lên, cho dù là cường giả bảy kiếp bán thần, thời điểm này nghe âm thanh mà lỗ tai chảy máu.

Về phần cường giả dưới sáu kiếp bán thần, căn bản không tới gần chiến trường phạm vi trăm dặm, nếu không lập tức bị hôn mê.

Đây là cuộc chiến cấp đảo chủ, cũng không phải mỗi người đều có thể quan sát!

- Không thể ngờ là người trở nên mạnh mẽ như thế này đây.

Trong nháy mắt tiếp theo trên người Mộc Hoàng bỗng nhiên xuất hiện hào quang màu xanh lá.

Một mảnh, hai mảnh, ba mảnh, bốn mảnh... Vô số phiến lá xanh giống như phong bạo vây chung quanh người của Tần Phàm.

Vào lúc đó Tần Phàm giống như rơi vào trong rừng rậm thời Viễn Cổ, nhìn thì bình tĩnh, nhưng mà lại ẩn dấu sát cơ vô tận bên trong, những lá xanh này mỗi một mảnh nhỏ có thể cắt không gian, một lá cây cũng có thể tạo thành không gian phong bạo. Nếu là cường giả tám kiếp bán thần tầm thường rơi vào bên trong, chỉ sợ kiên trì không được một giây là chết.

Đương nhiên, Tần Phàm tự nhiên không phải tám kiếp bán thần bình thường.

Chỗ hắn xuất hiện không gian gió lốc màu xanh, thần thông và lực phòng ngự của hắn thôi phát tới tận cùng, một tầng hào quang ngũ hành bao phủ người của hắn, cơn bão táp này căn bản tổn thương không được hắn, ngược lại thời gian dần đem công kích này triệt tiêu xuống.

- Tần Phàm nay trở nên mạnh như vậy rồi.

Nguyên Hoàng cùng Mạc Lợi đều kinh ngạc, đặc biệt là Mạc Lợi, hắn đã bắt đầu chú ý Tần Phàm từ một tiểu bốn kiếp bán thần, nhưng mà biến hóa ngày hôm nay làm hắn quá kinh ngạc.

- Cái gì?

Trong hư không truyền ra âm thanh kinh ngạc, là âm thanh của Mộc Hoàng, lần đầu tiên ở Chư Thần chiến trường giao chiến với Tần Phàm, thực lực đối phương tăng lên với tốc độ khủng bố, căn bản không phải là bình thường.

Vạn Mộc Sát Trận!

Lập tức hắn cắn răng một cái. Một quyền đánh vào hư không.

Quyền ra vạn mộc nổi bật.

Rầm rầm rầm oanh!

Một cây cối cổ xưa bỗng nhiên kích xạ hư không, hình như là một thanh bảo kiếm đâm về phía Tần Phàm, còn có vô số lá cây như bảo kiếm đâm tới. Thời điểm này bầu trời tràn ngập màu xanh, đem Tần Phàm hoàn toàn bao phủ bên trong, có thể nói phạm vi không chế này chẳng khác gì lĩnh vực của Mộc Hoàng. Trong nơi này Mộc Hoàng giống như là chúa tể. Chi phối tất cả tính mạng của mọi người.

- Ồ? Lại là một chiêu này?

Tần Phàm lúc này vừa phá vỡ lao lung, lúc này lại lâm vào một rừng xanh lá, hắc nhú mảy, một chiêu này hắc không có lạ gì, thời điểm lần trước Mộc Hoàng muốn cướp đoạt thần thạch của hắn. Một chiêu này suýt giết chết hắn.

Thời điểm này hắn cảm giác mình như lâm vào cái hố sâu, cây cối bên phía bắt đầu quần quanh hắn, làm cho hắn nửa bước khó đi, mà cây cối phía dưới phóng lên trời, trực tiếp va chạm thân thể của hắn.

Nhưng mà hôm nay hắn có phải là bảy kiếp bán thần chạy trốn chết?

Xưa đâu bằng nay!

Phá cho ta!

Bảy đầu cánh tay cùng đánh ra một lúc.

Đại La Diệt Ma Quyền! Thanh Long Tham Trảo!

Chu Tước Đề Thiên! Kỳ Lân Bào Hao!

Quy xà thôn thiên! Phiên Thiên Ấn!

Không U Nhược Lan!

Từng chiêu một, công kích cường đại từ trên người của hắn bộc phát ra ngoài, trong nháy mắt khí kinh toàn thân của hắn bắn ra, giống như Viễn Cổ thần đế, cường đại đáng sợ, không gian chấn động bốn phía sụp đổ.

Cho dù là đám cường giả dưới Mộc Hoàng Đảo hay là đám đảo chủ ở trên không trung xa xa, thời điểm này tâm linh có cảm giác vô cùng rung động.

Tần Phàm lúc này thật sự là quá cường đại!

Giờ khắc này Tần Phàm mang cho bọn họ cảm giác vô địch, cho dù Nguyên Hoàng là đảo chủ Hoàng cấp, thậm chí cũng sinh ra tâm tình không cách nào địch lại.

Rầm rầm rầm oanh!

Những cây cối bám vào người của Tần Phàm nhanh chóng bị công kích này đánh nát bấy, cả bầu trời màu xanh lá bị đánh tan toàn bộ, những người ở phía dưới cũng nhanh chóng tránh đi, sợ bị dư âm ảnh hưởng đánh trúng, một kích này chỉ sợ tám kiếp bán thần cũng bị thương.

Công kích của cường giả đảo chủ dư âm còn lại cũng vô cùng cường đại.

- Đáng giận, nhưng cho dù thế nào người cũng chết đi!

Mộc Hoàng lúc này cảm thấy Ma Tướng của Tần Phàm khủng bố, vừa sợ vừa giận, lập tức ngón tay điểm về phía Tần Phàm, một điểm này bắn ra hào quang màu đen yếu ớt, tia sáng này ẩn chứa sát cơ vô hạn.

Hào quang này cũng ẩn chứa hấp lực, hấp thu sinh mệnh lực của con người, thậm chí người trong phạm vi mười dặm cảm thấy sinh mệnh lực xói mòn với tốc độ khủng khiếp.

- Đoạt mệnh hào quang... Đảo chủ này nhanh chóng bị Tần Phàm ép xuất chiêu này.

Mộc vương giao chiến với Tiểu Chiến ở xa, cảm giác được một chiêu này trong lòng cũng chấn động.

- Không hổ là Mộc Hoàng, một chiêu này uy lực thập phần khủng bố, ta cảm thấy sinh mạng bốn nguyên buông lỏng.

Một chiêu này Tần Phàm có lẽ rất khó ứng phó.

Nguyên Hoàng ở xa xa cũng phải sợ hãi thán phục, kỳ thật đảo chủ khác cũng sợ hãi.

- Lão đại, coi chừng!

Tiểu Chiến cũng muốt mồ hôi thay Tần Phàm.

- Không thể đụng vào hào quang này được.

Lòng hần cũng chấn động.

Trong nháy mắt tiếp theo hai ngón tay của hần điểm vào mi tâm.

- Sát Lục Chi Nhân, khai mở!

Đại chiến trên hư không làm cho nội tâm nhiều người căng thẳng.

Thời điểm này Tần Phàm vừa mới thoát ra khỏi Vạn Mộc Lao Lung của Mộc Hoàng, nhưng lập tức bị hào quang màu xanh tập trung lại, một chút hào quang này làm cho người ta cảm thấy hoảng sợ.

Mà bị hào quang tập trung, Tần Phàm cảm thấy động tác vô cùng gian nan..

Tiểu Chiến cũng bắt đầu âm thầm lo lắng thay cho Tần Phàm.

Nhưng vào lúc này bỗng nhiên Tần Phàm mi tâm của hần hiện ra một con mắt màu vàng, một loại khí tức giết chóc tỏa ra khắp bốn phương tám hướng. Khí tức này vừa xuất hiện sát cơ bao phủ không trung, phong vân đại biến, đám cường giả cảm thấy trong nội tâm của mình như có một thanh kiếm đâm vào, thậm chí ngay cả cường giả đảo chủ cũng cảm thấy mồ hôi lạnh đổ ra ngoài.

- Đây là chuyện gì?

Trong nội tâm một cường giả chấn động, sau đó đều nhao nhao nhìn về phía Tần Phàm.

Chỉ thấy trên người Tần Phàm lúc này kim quang bắn ra bốn phía, hình như là Viễn Cổ chiến thần, sát cơ khủng bố từ trên người của hần bắn ra ngoài, hần đại biểu chính là thiên phạt, hần đại biểu chính là thẩm lí và phán quyết, ở trước mặt hần dường như trên thế giới này không có người nào không thể giết.

- Tiểu súc sanh này giở trò quỷ gì thế này?

Cho dù là Mộc Hoàng cũng không khỏi bị xúc động, con mắt thứ ba của Tần Phàm, Sát Lục Chi Nhân, không có người nào dám nhìn thẳng, cho dù là hần cũng cảm thấy xung quanh biến hóa, sau đó trong nội tâm lại chấn động, thần kinh của hần lúc này kinh hãi hơn rất nhiều, không thể tự kiềm chế mà run lên.

Trực giác nói cho hần biết, con mắt này vừa ra thì thực lực Tần Phàm tăng lên rất nhiều.

- Cho dù như thế nào thì hôm nay ngươi nhất định phải nhận giáo huấn cả đời khó quên.

Nhưng mà Mộc Hoàng khê cần môi. Hần khổng chế hào quang xanh lá càng thêm sáng lạn.

1776. Chương 1786: Mộc Hoàng Hồi Hận.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1786: Mộc Hoàng hồi hận.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Hào quang đoạt mệnh này chính là truyền thừa Viễn Cổ hần nhận được, thực lực của hần trong hàng đảo chủ Hoàng cấp chỉ là trung thương mà thôi, mà ở Chư Thần chiến trường trở về hần lại không sợ hao tổn và nguy hiểm bắt đầu tu luyện.

Hôm nay chiều này của hần cho dù là đảo chủ Đế cấp cũng phải kiêng kỵ.

Ông ông ông ông –

Hào quang màu xanh lá không ngừng bắn ra chung quanh, ở giữa không trung xuất hiện một vòng xoáy hấp thu năng lượng chung quanh, phía dưới chính là thần thủy. Vô số tôm cá hoặc là động vật biển cảm thấy máu huyết chảy ra, những cường giả đang xem cuộc chiến trên Mộc Hoàng Đảo lúc này như chim sợ cành cong rút đi, sợ chậm một bước khí huyết thân thể sẽ bị vòng xoáy hút đi.

- Chỉ sợ nhận giáo huấn chính là người rồi.

Tần Phàm lúc này vô cùng tự tin vào mình, Bạch Hổ Nhân vừa mở ra thì lập tức khí tức sát lục trên người trở nên nồng đậm hơn. Sát khí nghiêm nghị, dường như cả bầu trời biến thành khu vực của hắn.

Sát!

Trong nháy mắt tiếp theo trong miệng hắn chữ Sát chậm rãi rõ ràng nhỏ ra, lập tức một cỗ sát lục chi quang từ trong Sát Lục Chi Nhân bắn ra ngoài, thẳng tắp bắn vào hào quang đoạt mạng. Lập tức giữa không trung xuất hiện âm thanh gào thét như địa ngục, một loại khí tức gió tanh mưa máu hiện ra ngoài. Phong vân dừng động, lên trời xuống đất đều là sát cơ khủng bố.

Loại sát cơ này cho dù là cường giả đảo chủ cũng phải sợ hãi.

Oanh!

Sát lục chi quang này giết chóc hết thảy. Có thể khắc chế tất cả năng lượng.

Trực tiếp cùng hào quang đoạt mạng của Mộc Hoàng va chạm với nhau, năng lượng va chạm dẫn tới không gian chung quanh sôi trào. Thoáng cái thiên địa như biến hóa, khí tức sát lục thời đại Viễn Cổ không ngừng hiện ra, vô cùng khủng bố, làm cho cường giả dưới bảy kiếp bán thần đều phun máu tươi.

Chỉ nhìn thấy thôi tâm thần đã không chịu nổi, nếu như thật sự trong phạm vi va chạm chỉ sợ có thể trực tiếp bị hút khô sinh cơ hoặc là phần thân toái cốt.

Tê –

Cuối cùng một âm thanh im ắng vang lên, sát lục chi quang và đoạt mạng chi quang thôn phệ lẫn nhau, cuối cùng bị khe hở không gian cuốn vào bên trong, Phong Quyển Tần Vân, sau một lát hai người đều lui ra xa, lại một lần nữa đưa mắt nhìn nhau.

Lúc này đây bọn họ cảm nhận được cấp độ của đối phương.

- Hảo cường, cái này Tần Phàm lại lại sinh ra đời năng lực mới, cái này trong vòng nhất chiêu ẩn chứa cường đại giết chóc lực lượng, dĩ nhiên là đem Mộc Hoàng một chiêu này dựa vào tuyệt kỹ thành danh đều hoàn toàn áp chế xuống dưới.

Nguyên hoàng cũng không khỏi kinh hô.

- Chuyện này thực lực Tần Phàm có khả năng tăng lên rất nhanh.

Các đảo chủ khác kinh hãi trong lòng, nghĩ đến sát lục chi quang bắn vào người của mình, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi.

- Chắc chắn, lão đại chính là lão đại, quả là lợi hại.

Tiểu Chiến ở xa xa nhìn thấy màn này, hắn nhìn thấy Tần Phàm dùng Sát Lục Chi Nhân, nhưng lúc này lại cảm thấy uy lực càng thêm to lớn. Hắn ngược lại nhìn qua Mộc vương, trong đôi mắt bắn ra chiến ý mạnh mẽ:

- Hắc hắc, đến phiên Tiểu Chiến hiển uy, chúng ta cũng nên phân kết quả rồi.

Ông ông ông ông ông.

Trong nháy mắt tiếp theo trên người Tiểu Chiến xuất hiện vô số gai nhọn, một cây vô cùng sắc bén, làm cho toàn thân của hắn giống như cỗ máy giết chóc, tùy ý một quyền, không gian bị hắn đánh nát, mà nắm đấm còn có mấy trăm cây gai nhọn.

Vù vù vù vù vù –

Nắm đấm vừa ra không trung quay cuồng, sau khi không gian nát bấy thì thấy được khả năng sát thương của quyền này lớn thế nào, gương nanh múa vuốt trực tiếp đánh vào người Mộc Vương.

Bỏ nhào về phía trước, nắm đấm đi qua thì không gian sụp đổ, từng đợt không gian phong bạo đáng sợ ra đời, làm cho Mộc vương cảm giác mình không tránh được, chỉ có thể ngạnh kháng.

- Cửu U La Đàng!

Trong miệng Mộc vương lúc này kêu lên, ngược lại trông thấy hai tay của hắn duỗi ra phía trước, lập tức trong hư không xuất hiện chín gốc cây đen vô cùng tráng kiện, mỗi một cây vô cùng đáng sợ, giống như chín con hắc giao cự lớn, tán cây giống như xuyên qua bầu trời.

Cửu Xà Bác Long.

Tràng diện vô cùng rung động, không ít người lúc này từ chiến đấu của Tần Phàm cùng Mộc Hoàng chuyển dời qua nơi này, đối với thực lực Tiểu Chiến cùng Mộc vương vô cùng kinh ngạc.

- Mộc vương này tuyệt đối có được thực lực đảo chủ, nhưng mà cam nguyện làm thuộc hạ của Mộc Hoàng.

Thời điểm này cường giả đảo chủ nghị luận với nhau, Mạc Lợi có thể cảm giác được thực lực Mộc vương trên hắn.

- Thực lực Tần Chiến cũng giống như vậy, đảo chủ tầm thường không có mấy người thắng hắn.

Rầm rầm rầm oanh.

Trên không trung lần lượt va chạm, càng đem cường giả Mộc Hoàng Thần Đảo trộn mắt há hốc mồm, có chút cường giả không phải lần đầu tiên thấy Mộc vương ra tay, nhưng lần đầu nhìn thấy chiến lực của hắn thế này.

Mà bên kia, Tần Phàm cùng Mộc Hoàng chiến đấu cấp độ rất cao, khi bọn họ chiến đấu mỗi cử động cũng làm hư không ngàn mét rung động.

Thần hải bốc lên, đại thành sụp đổ, bọn họ không thể không bay lên rất cao, bởi vì cho dù bọn họ là ai thắng được, không muốn Mộc Hoàng Thần Đảo này bị phá hư nghiêm trọng. Thời gian dần qua, bọn họ tiến vào trong đám mây, trừ những đảo chủ thì không ai dám ở gần, mà nhìn không thấy tình huống bên trong.

Đương nhiên cường giả dưới đảo chủ thì không dám tới gần quan sát, nếu không chỉ dư âm ảnh hưởng cũng giết chết họ.

Ầm ầm!

Trong đám mây Tần Phàm cùng Mộc Hoàng lại chiến đấu dữ dội.

Mộc Hoàng thời điểm này toàn thân hóa thành một gốc cây che trời, cao vút trong mây, vù vù vù vù vù, trên người của hắn không ngừng có lá cây bay về phía Tần Phàm.

- Người cũng đã cảm ngộ được thần lực sao?

Tần Phàm lúc này hai mắt ngưng tụ, hắn đó có thể thấy được những lá cây này ẩn chứa thần lực. Mà mỗi lá cây có thể cắt hư không, hơn nữa mang theo thần quang phổ chiếu, uy lực mạnh mẽ vô cùng, ngay cả hắn bị lá cây đánh trúng cũng bị thương.

- Nhưng mà ta lĩnh ngộ thần lực sớm hơn nhiều! Ở trước mặt ta, ngươi không có bất kỳ ưu thế.

Tần Phàm lúc này huy động bảy cánh tay, hắn hiện tại tùy tiện thi triển chiêu thức cũng có dung hợp thần lực.

Đại La Diệt Ma Quyền! Thanh Long Tham Trảo!

Chu Tước Đề Thiên! Kỳ Lân Bào Hao!

Quy xà thôn thiên! Phiên Thiên Ấn!

Không U Nhược Lan!

Từng chiêu một, công kích cường đại bộc phát từng cơn, mỗi một chiêu đều có thể áp chế Mộc Hoàng.

- Thực lực Mộc Hoàng đã có thể tới gần đảo chủ Đế cấp, nhưng mà Mộc Hoàng ở trước mặt Tần Phàm không có khả năng chống đỡ.

Đảo chủ thấy một màn này một đám đều kinh ngạc vô cùng, có thể tưởng tượng, nếu như đối Tần Phàm đối chiến là mình, kết quả kia có thể nghĩ, cũng may mắn Tần Phàm khiêu chiến không phải mình.

- Xem ra lúc này Mộc Hoàng Thần Đảo xác thực phải đối chủ...

Trong nội tâm của đảo chủ khác phán định.

Thực lực Tần Phàm đã được đám đảo chủ này khẳng định rồi, đồng dạng không có người nào thắng được Tần Phàm.

Mộc Hoàng lúc này sắc mặt đã trở nên vô cùng khó coi, hắn làm sao không biết tình thế của mình, hắn làm sao thần lực của mình vất vả cảm ngộ, trước mặt Tần Phàm hắn cảm thấy vô lực.

1777. Chương 1787: Tân Hoàng Sinh Ra Đời.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1787: Tân Hoàng sinh ra đời.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Nhưng mà hắn không cam lòng.

Kinh doanh thần đảo nhiều năm như vậy, hôm nay lại chấp tay giao cho người khác.

- Nếu như lúc trước ta không khởi tham niệm, đắc tội tiểu sát tinh này... Hôm nay hắn làm gì lấy ta ra khai đao.

Thời điểm này trong nội tâm của hắn xuất hiện hối hận. Kỳ thật hắn cho dù không cướp được thần thạch của Tần Phàm thì bằng vào cảm ngộ của hắn nhiều năm cũng có thu hoạch, lĩnh ngộ đại thần lực.

Nhưng mà hiện giờ hối hận đã vô dụng.

- Tần Phàm, nếu ngươi có thể tiếp ta một chiêu này, vậy danh xưng Hoàng cấp ta sẽ chấp tay giao cho ngươi.

Lúc này hắn cắn răng, trên mặt xuất hiện thần sắc hung ác, lập tức có hắc khí du đăng trên người..

Có thể cảm giác được, khí tức của hắn bây giờ lớn mạnh hơn.

Hắc khí tiếp tục tỏa ra trên người của Mộc Hoàng, thời gian dần qua thân thể của hắn đã hóa thành đại thụ màu đen, đây là một gốc cây màu đen che trời, bao phủ trong sương mù thần bí.

Ông ông ông...

Hắc thụ còn phát ra âm thanh huyền bí, bốn phía hư không đều không ngừng chấn động, thời điểm này là ban ngày nhưng mây đen rậm rạp, phong vũ lôi điện đồng thời xuất hiện, cả phiến hải vực lúc này như biến thành cửu u địa ngục làm cho người ta vô cùng sợ hãi.

- Một chiêu này, chẳng lẽ là...

Thời điểm đám đảo chủ cảm thấy đang tiếc, đều có thể nhìn ra kinh ngạc và ngoài ý muốn của nhau.

- Đại khái trăm năm trước trong thân thể giới xuất hiện ma mộc di tích, bởi vì thanh thế to lớn cho nên cơ hồ hấp dẫn toàn bộ đảo chủ tới đó, nhưng cuối cùng dường như mọi người không thu hoạch được gì... Không thể ngờ lần đó lại bị Mộc Hoàng đoạt được!

Trong đó có một đảo chủ nói ra.

- Đúng vậy, không thể ngờ là Mộc Hoàng che dấu còn sâu như vậy, đoạt được ma mộc di tích truyền thừa lại hoàn toàn không biểu hiện ra ngoài, hiện tại xem ra hắn đã tu luyện thành công.

Nguyên Hoàng cũng gật gật đầu nói ra.

- Có được ma mộc di tích truyền thừa, lúc trước ma mộc hiện thế thì cơ hồ hút sạch sinh mệnh của tất cả sinh linh gần nó, kinh động hơn phân nửa tân thế giới, Mộc Hoàng đạt được truyền thừa này. Biến thành chính là gốc ma mộc kia, thi triển một chiêu này uy lực nhất định thập phần khủng bố. Nếu như Tần Phàm chỉ dựa vào chiêu vừa rồi thì không trụ được.

Mạc Lợi thời điểm này trầm ngâm nói ra, hần xe m ra Sát Lục Chi Nhân có lẽ chính là chiêu mạnh nhất của Tần Phàm.

Rầm rầm –

Trong cơn giông này Mộc Hoàng biến thành ma mộc không ngừng xoay tròn, mang theo một cỗ phong bạo khủng bố, mà khi nó xoay tròn thì hình thành một vòng xoáy hấp lực cực lớn trên không trung. Kích thích nước thần hải cao ngàn trượng. Nước biển trong phạm vi mười dặm bị nó hấp thu, hình thành một cột nước khiến người ta rung động.

Mà cột nước này không ngừng xoay tròn, thoát nhìn nó giống như đường ống dẫn nước vậy, toàn bộ động vật biển gần đó bị kéo lên cao, sau đó toàn bộ sinh cơ bị hút sạch, không ngừng làm gốc ma mộc lớn mạnh hơn.

Nhìn thấy một màn này, đừng nói là người đang xem cuộc chiến ở Mộc Hoàng Thần Đảo. Cho dù tất cả đại đảo chủ cũng phải hít sâu một hơi, thần sắc gần như ngốc trẻ.

Thực lực như vậy có thể tuyệt không phải là một cường giả đảo chủ Hoàng cấp có thể thi triển được, thậm chí có thể tưởng tượng nếu như một chiêu này dùng trên Mộc Hoàng Thần Đảo thì có thể oanh nát một phần mười diện tích.

Mộc Hoàng đang ở trên không trung. Biên giới Mộc Hoàng Thần Đảo phía dưới không ngừng có đất sụp xuống, không ít kiến trúc thành trì ở gần xuất hiện từng vết rạn, hình như có thể ảnh hưởng toàn bộ thần đảo.

Ah ah ah ah ah ah ah –

Mà chỉ chớp lát trong thần đảo không ngừng truyền ra tiếng thống khổ la hét, nhưng có người không ít quan sát ma mộc. Bỗng nhiên hai mắt tối sầm, đôi mắt đỏ máu

Mộc Hoàng biến thành gốc ma mộc này dĩ nhiên khủng bố đến như thế.

Tần Phàm nhìn thấy gốc cây này biến thành trăm dặm, đồng dạng cảm giác được con mắt của mình đau đớn, trong lòng có chút không dám tin Mộc Hoàng lại cất dấu bí kỹ khủng bố như thế. Một màn rung động này làm cho nội tâm của hần trầm xuống.

Hiện tại một chiêu này của Mộc Hoàng thậm chí đủ để đánh bại đảo chủ Đế cấp, còn vượt xa dự đoán của hần.

Hôm nay hần chỉ bằng Lục Chi Nhân, hần nhất định ngăn không được.

Chẳng qua hiện nay Sát Lục Chi Nhân cũng không phải thủ đoạn mạnh nhất của hần.

- Thiên Địa Biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, tàn sát quỷ thần!

Hai mắt của Tần Phàm tinh quang sáng quắc, trong miệng bắt đầu nói lẩm bẩm.

- Chẳng lẽ là một chiêu kia?

Âm điệu quen thuộc vang lên không trung, đối với Mạc Lợi đương đối quen thuộc thì khẽ giật mình, lập tức nói:

- Nếu như chỉ có một chiêu này, uy lực có lẽ còn chưa đủ để dùng... đợi một tý, nhưng mà uy lực của chiêu này không ngừng tăng lên, lần đầu tiên hần thi triển là hai cánh tay, về sau biến thành ba đầu, trong Chư Thần chiến trường thậm chí biến thành bốn đầu, chẳng lẽ...

Mạc Lợi cảm thụ vô cùng sâu đậm.

Quả nhiên dưới ánh mắt của hần hư ảnh cực lớn chậm rãi xuất hiện.

Ma Tướng chân đạp thần hải, đỉnh đầu trời xanh. Thân ảnh cực lớn thần mang vô cùng, mang theo khí tức khiến người ta quỳ xuống bái lạy.

Một đầu cánh tay.

Hai cái cánh tay.

Ba đầu cánh tay.

Bốn đầu cánh tay.

Thời gian dần qua, trên thân thể Ma Tướng xuất hiện từng cánh tay, hai mắt Mạc Lợi nhìn qua phán đoán uy lực một chiêu này của Tần Phàm biến hóa. Hắn có thể nhìn ra được, chiêu này so với lần trước Tần Phàm thi triển còn mạnh hơn nhiều lắm, hơn nữa mang theo khí tức uy nghiêm, cũng đồng dạng to lớn không ít, cảnh này làm cho các đạo chủ đang xem cuộc chiến cũng phải rung động không ít.

- Quả nhiên... Cánh tay thứ năm xuất hiện!

Sau một lát hai mắt Mạc Lợi ngưng tụ, hắn nhìn thấy cánh tay màu vàng xuất hiện sau bốn cánh tay khác, hình như là cây cột trống trời, mang theo lực lượng không người nào bỏ qua được.

Ngoài ra, Mạc Lợi còn phát hiện Ma Tướng này có cánh tay bao trùm lân giáp dày đặc, tinh quang bắn ra bốn phía. Mà trên người bao trùm giáp xác cứng như mai rùa, sau lưng còn có đôi cánh đỏ rực.

Hắn nhìn không thấy trong cơ thể Ma Tướng còn có Thanh Long Chi Tâm đang nhúc nhích, trên mi tâm của đầu có một Bạch Hổ chi nhãn chưa mở.

Những chuyện này chỉ có Tần Phàm biết rõ.

Tần Phàm lúc này đang nhắm hai mắt của mình lại, hắn yên lặng trang nghiêm đứng trước Ma Tướng, hai tay đưa lên trời hợp lại thành thủ thế, chuyên chú cảm nhận biến hóa sau lưng.

Ngũ hành tụ hợp, năm khóa ma chủng đoàn tụ làm cho Ma Tướng lúc này như trở, ma chủng uy năng từ Ma Tướng xuất hiện phân ra, không ngừng truyền thấu vào Ma Tướng.

Thân thể Ma Tướng lúc này như thân thể của hắn, không chế tự nhiên.

Hơn nữa phân thân này còn cường đại hơn bản thể của hắn.

Bản thể dung hợp làm một.

Nhìn thấy chiêu này người trên Mộc Hoàng Thần Đảo hoảng sợ, nhìn Ma Tướng kia như muốn quỳ rạp xuống đất, thân thể run rẩy kịch liệt, liếc mắt nhìn xong thì không dám ngẩng đầu.

1778. Chương 1788: Tần Hoàng Đảo. (1)

Chương 1788: Tần Hoàng Đảo. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Ông ông ông ông ông –

Sau khi Ma Tướng xuất hiện thì chiếm cứ một nửa bầu trời với ma mộc, cả hai khoảng cách gần nhau, các loại không gian cùng vùng biển trở nên chấn động mạnh, lúc mà xuất hiện một vết nứt không gian cực dài, lúc này biển cũng xuất hiện rãnh dài, dù sao mỗi một màn này đều rung động nhân tâm, nếu như có tám kiếp bán thần ở trong đó cũng phải chết, bởi vì trong đó là không gian loạn lưu, rơi vào là không còn xác.

Hai người này chiến đấu, cấp bậc dưới đạo chủ không thể xen vào.

Thậm chí Nguyên Hoàng là đạo chủ Hoàng cấp cũng không dám tiến vào trong đó, bởi vì cho dù mạnh như hắn tiến vào trong đó cũng không dám cam đoan mình toàn thân trở ra.

Ầm ầm –

Bỗng nhiên giữa không trung xuất hiện tiếng nổ chấn động thiên địa, đúng vào lúc này Ma Tướng cùng ma mộc bắt đầu động thủ. Ma mộc kia xoay tròn, vô số lá cây màu đen bay ra, chỉ xoay tròn quanh ma mộc, mà trong thần hải hình thành vòng xoáy, sau đó giống như nghiêng trời lở đất áp vào Ma Tướng.

Có thể tưởng tượng một guồng nước cực lớn này đường kính vượt qua mấy trăm trượng, mục tiêu của nó chính là Ma Tướng của Tần Phàm.

Ông!

Mà cũng vào lúc này Tần Phàm cũng mở hai mắt ra, tinh quang bắn ra bốn phía, đồng thời Ma Tướng sau lưng giờ năm cánh tay lên, một cự ân đỏ thẫm hiện ra trong lòng bàn tay, năm cánh tay cứ như vậy giờ cự ân lên, hung hăng nện vào ma mộc.

- Mọi người nhanh tránh đi!

Thời điểm này Nguyên Hoàng bỗng nhiên nhảy dựng lên, trong miệng kêu to một tiếng, vội vàng bước vào không gian.

Các đảo chủ khác nhao nhao lui ra

Trong nháy mắt tiếp theo.

Oanh!

Va chạm khủng bố vang lên, sau đó nhìn thấy thần hải sóng gió ngập trời, thậm chí đem mây đen trên bầu trời đánh tan đi, mà không gian chung quanh vỡ vụn.

Tràng diện rung động khó nói nên lời, chỉ biết những đảo chủ nhìn thấy một màn này thì trong lòng vô cùng sợ hãi. Thần hải dưới chân lõm xuống cả vạn trượng, mà Mộc Hoàng Thần Đảo bị hồng thủy xông lên lục địa, có mấy tòa thành thị bị hủy diệt, người chết vô số kể.

- Ai thắng ai bại?

Một đảo chủ lúc này ngây ngốc nhìn tất cả, đang tìm kiếm đáp án.

Phù phù!

Sau một lát nước chảy cuộn cuộn hạ xuống, một thân ảnh kiên cường phóng lên trời.

- Từ hôm nay trở đi, Tần Phàm ta chính là một trong thất hoàng.

Ầm thanh vang lên uy vũ vô song, bá tuyệt thiên hạ.

Sóng gió ngập trời này hạ xuống, thân ảnh kia cũng hiển lộ ra ngoài.

Thần sắc Tần Phàm lúc này kiên nghị, tuy nhìn ra trên người của hắn có không ít thương thế, nhưng tinh thần vô cùng tốt, hơn nữa thương thế cũng nhanh chóng khôi phục lại. Mà Mộc Hoàng lúc này khí tức yếu ớt, đã khôi phục thân người, thoát nhìn hắn như người bị bệnh nặng sắp chết.

Tần Phàm biết rõ bởi vì đối phương tiêu hao quá lớn, trong nháy mắt tiếp theo hắn vượt qua không gian, xuất hiện trên đỉnh đầu Mộc Hoàng, bảy cánh tay khí thế ngất trời.

Nếu như Mộc Hoàng còn không nhận bại, Phiên Thiên Ấn sẽ hạ xuống.

Tuy đảo chủ khó giết chết, nhưng mà so sánh trạng thái hai bên thì hắn muốn trọng thương đối phương vẫn làm được.

Sắc mặt Mộc Hoàng lúc này như tro tàn nhìn qua Phiên Thiên Ấn, hắn biết rõ lúc này đây quyết chiến hắn đã thua, tuy hắn thật vất vả lĩnh ngộ Viên Cổ ma mộc truyền thừa, có thực lực địch lại đảo chủ Đế cấp, nhưng vẫn thua trong tay Tần Phàm.

Đây là người từng suýt chết trong tay của hắn.

Lúc này nghe được Tần Phàm nói như tuyên án thì khí huyết trong cơ thể hắn lặn lội, sau khi do dự ba giây, rốt cuộc hắn cũng nhận thua, trong miệng nói ra:

- Ta bại, danh xưng Hoàng giả thuộc về ta từ hôm nay trở đi quy Tần Phàm.

Hắn cuối cùng cũng tiếp nhận sự thật này.

- Tần Phàm thắng.

Các đảo chủ xem cuộc chiến vẫn còn lâm vào trong rung động, bây giờ khôi phục lại nghe được Mộc Hoàng tuyên bố kết quả, lúc này động dung rồi.

- Không ngờ a, tại thần đảo Thiên Tài Chiến không tới một năm, ai có thể nghĩ vậy Thiên Tài Chiến quán quân nhanh chóng trở thành đảo chủ Hoàng cấp thần đảo, một trong thất hoàng.

Nguyên Hoàng khẽ cười nói, hắn cũng có chút khó tin nổi.

- Ta càng không ngờ lúc trước Tần Phàm chỉ là người dự thi của Mạc Lợi đảo, bây giờ trở thành đảo chủ Hoàng cấp...

Mạc Lợi càng cảm khái không thôi. Nhớ ngày đó hắn còn lôi kéo Tần Phàm tránh né Mộc Hoàng. Hiện tại lần thứ hai gặp lại thì Mộc Hoàng bại, hơn nữa còn đạt được danh xưng Hoàng cấp.

Nói một cách khác, ngày sau hắn trông thấy nói không chừng còn phải chủ động nhượng bộ.

- Chúng ta đi chúc mừng tân đảo chủ đi.

Có đảo chủ lúc này nói ra.

- Đảo chủ...

Mà ở bên kia Tiểu Chiến đang đấu với Mộc Vương, thời điểm này sắc mặt ngưng trọng, xuất hiện vẻ thống khổ. Hắn đi theo Mộc Hoàng đã lâu, nhưng bây giờ tận mắt nhìn thấy hắn mất đi danh xưng Hoàng cấp.

Trong lúc kinh ngạc hắn lập tức bị Tiểu Chiến một quyền oanh phi.

Trong miệng của hắn xuất hiện máu tươi, nhưng hắn vẫn không cảm thấy cái gì.

- Hắc hắc, thắng bại đã phân.

Mà Tiểu Chiến thấy Tần Phàm cùng Mộc Hoàng đã phân ra thắng bại, thời điểm này cũng không đi truy kích Mộc Vương. Chỉ tươi cười, vượt qua trạm không gian đi tới bên người Tần Phàm.

Dùng tư thế người thắng.

- Tần Phàm, ta nhận thua, từ hôm nay về sau, Mộc Hoàng Thần Đảo do ngươi khống chế, nhưng hy vọng ngươi cho ta quay về giải tán Mộc Hoàng phủ.

Mộc Hoàng lúc này nhìn qua Tần Phàm, trong miệng tiếp tục nói.

- Có thể, nhưng mặt trời lặn thì ngươi phải rời đi.

Tần Phàm nhàn nhạt nói ra. Mộc Hoàng đã khống chế Mộc Hoàng Thần Đảo thời gian đã lâu. Thâm căn cố đế. Hắn không thể để đối phương lưu lại bố trí quá nhiều, cho nên nhất định phải cho thời gian vội vàng.

- Đảo chủ. truyện copy từ

Thời điểm Mộc Vương bay tới bên người Mộc Hoàng.

- Không cần phải nói. Chúng ta đi.

Thần sắc Mộc Hoàng thần sắc ảm đạm khoát khoát tay, nói thẳng. Hắn nhìn qua Tần Phàm sau đó trực tiếp mang theo Mộc Vương bay về Mộc Hoàng Thần Đảo.

Đây có lẽ là lần cuối cùng hắn ở lại nơi này. Từ khi giao chiến với Tần Phàm vừa rồi, hắn biết rõ thực lực Tần Phàm là gì, biết rõ mình cho dù ngoan cố chống lại cũng không được gì, còn không bằng tiêu sái buông tha đi.

Mà Tần Phàm có thể cho hắn quay về Mộc Hoàng Thần Đảo xử lý hậu sự cũng làm cho hắn ngoài ý muốn, hắn cũng không dám hy vọng xa vời quá nhiều.

- Lão đại, người đứng là dễ tha thứ, Mộc Hoàng thành này lúc trước còn muốn đoạt đồ vật của chúng ta, hiện tại người chẳng những buông tha hắn, lại còn cho hắn về đảo, đây không phải cho hắn cơ hội đem bảo vật đi sao?

Thời điểm này Tiểu Chiến bấu môi bất mãn.

- Tính toán, hiện giờ thần đảo là của chúng ta, ngày sau người nghĩ còn thiếu bảo vật sao?

Tần Phàm chỉ cười cười nói, trên thực tế hôm nay tuy hắn có thể đánh bại Mộc Hoàng, nhưng đối phương vẫn còn danh xưng Hoàng cấp đảo chủ, liều mạng trọng thương đào tẩu vẫn không khó, mạnh như hắn mà thoát đi thì sau này sẽ phiền toái.

Hôm nay hắn cho đối phương quay về giải tán Mộc Hoàng Đảo, ngược lại miễn đi không ít phiền toái, về phần bảo vật, hiện tại hắn không có thiếu quá nhiều, hắn cần nhiều nhất là tài nguyên.

1779. Chương 1789: Tần Hoàng Đảo. (2)

Chương 1789: Tần Hoàng Đảo. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Thí dụ như một ít linh dược quý hiếm, chỉ cần có toàn bộ đảo thì một lần nữa thu thập độ khó không lớn. Mà trên đảo còn có một ít động thiên phúc địa và di chỉ, Mộc Hoàng căn bản không cách nào mang đi.

Tiền tài, đan dược cùng vũ khí, thậm chí vũ kỹ, hắn cũng không thiếu.

- Tần Phàm, chúc mừng, từ hôm nay trở đi người chính là tân hoàng.

Thời điểm này Nguyên Hoàng cũng đi tới chúc mừng đảo chủ mới.

- Cảm ơn các vị đảo chủ.

Tần Phàm cũng khiêm tốn, cũng không có bao nhiêu ngạo khí hiển lộ, kỳ thật hắn đã sớm biết rõ những đảo chủ này tới, nhưng mà bọn họ ở đây với tư cách công chính.

Tin tưởng không lâu, tất cả đảo chủ đều biết Mộc Hoàng Thần Đảo đã đổi chủ, hơn nữa tin tức còn truyền bá ra các hòn đảo lớn.

- Tần Phàm, người khiêu chiến danh xưng đảo chủ thành công, thần đảo của người sau này thì sao?

Có đảo chủ cười nói, Mộc Hoàng Thần Đảo đó là lấy theo tên của Mộc Hoàng làm tên, nói như vậy, tân đảo chủ phải đặt tên lại.

- Đúng vậy, Mộc Hoàng bởi vì phương diện Mộc hệ cho nên xưng là Mộc Hoàng, mở rộng Mộc Hoàng Thần Đảo, Tần Phàm được xưng là kỳ tích chỉ tử, thần đảo này không biết cho nên xưng là kỳ tích đảo.

Nguyên Hoàng lúc này cười nói.

Tần Phàm hắn trở thành một trong thất hoàng, cũng có một danh xưng Hoàng cấp.

- Tên mới?

Tần Phàm lúc này kinh ngạc, hiện giờ là vấn đề phải suy nghĩ. Nguyên Hoàng đưa ra cái tên kỳ tích đảo này nghe thì hợp tình hợp lý, nhưng Tần Phàm cho rằng đó là danh xưng của người khác, hắn cần phải cảm thấy đường hoàng một chút.

Hắn cũng nghĩ qua mình nên lấy danh xưng Đan Vũ Thần, nhưng mà danh xưng này sẽ bạo lộ thân phận của hắn. Phải biết rằng hiện tại tân thể giới còn có không ít thiên thần dư nghiệt lưu lại, nếu như để thiên thần dư nghiệt biết cái tên Đan Vũ Thần thì sẽ mang lại không ít phiền toái.

Cũng không phải hắn sợ phiền toái, mà hắn hiện giờ cần tăng thực lực lên nhanh, nhưng không muốn phiền toái tới tìm.

Huống chi hiện tại hắn đạt được danh xưng Hoàng cấp, danh xưng Đan Vũ Thần cũng không ổn.

- Lần này ta lấy được danh xưng Hoàng cấp, như vậy ta lợi dụng họ của ta làm xưng hô, Tần Hoàng, mà Mộc Hoàng Đảo đổi tên thành Tần Hoàng Đảo, Tần Hoàng Thần Đảo.

Tần Phàm suy nghĩ xong nói ra.

Cái tên này cũng không có gì cả, đây chỉ là ý nghĩ tùy ý mà thôi.

- Tần Hoàng Đảo, tốt, ta và lão đại đều họ Tần, lão đại người là Tần Hoàng, vậy ta chính là Tần Vương.

Tiểu Chiến cũng không khách khí nói.

- Tần Hoàng Thần Đảo, tốt, chúng ta tôn trọng quyết định của người.

Các đảo chủ khác cũng không trái ý Tần Phàm, đây là quyền lợi của Tần Phàm.

Cái tên của thần đảo đã được định xuống.

- Tần Phàm, không, Tần Hoàng, chúc mừng người...

Mạc Lợi đảo chủ chủ động nói với Tần Phàm.

- Trước kia ta...

- Mạc Lợi đảo chủ không nên chú ý, chuyện trước kia đã qua rồi. Huống chi ta cuối cùng nhất còn có thể tham gia thần đảo Thiên Tài Chiến, còn may mà có Mạc Lợi đảo người.

Tần Phàm chỉ nhàn nhạt nói ra. Hắn xác thực đã từng tổn thương trên tay Mạc Lợi, vốn lần trước hắn chỉ là bán thần, đối phương là đảo chủ cường giả, Mạc Lợi cường thế với hắn là bình thường.

- Vậy là tốt rồi, Mạc Lợi thần đảo cách Tần Hoàng Thần Đảo không xa, nếu như Tần Hoàng người tới thăm, ta tùy thời hoan nghênh.

Mạc Lợi buông lỏng một hơi, sau đó tươi cười nói ra:

- Nếu như quản lý thần đảo có cái gì trợ giúp, Tần Hoàng cũng có thể nói một tiếng, ta nhất định làm hết sức.

Dù sao Tần Phàm cũng đi ra từ Mạc Lợi thần đảo, hơn nữa nghe nói có ngàn vạn quan hệ với Hoàng Hôn Thành, cho nên hắn cũng muốn mượn Tần Phàm kéo chấp nối, thứ hai thực lực hắn tận mắt nhìn thấy. Có thể nói đảo chủ lâu năm như hắn không có chút ưu thế nào, ngược lại khả năng cần nhờ Tần Phàm che chở.

- Ân, vậy làm phiền Mạc Lợi đảo chủ.

Tần Phàm cũng không có cự người ngàn dặm, dù sao hắn có rảnh cũng đi tìm Mộ Chân sư huynh, còn có quan hệ với chuyện Cổ Mạc.

- Tần Phàm, không, Tần Hoàng, nếu như như có cần kiến thiết gì đó, cũng hoan nghênh tùy thời tới tìm ta.

Nguyên Hoàng các loại:đợi đảo chủ cũng từng cái tỏ vẻ thân cận nói ra, bọn họ cũng nhìn ra thực lực của Tần Phàm có thể so với Đế cấp đảo chủ, một đám nguyện ý kết giao.

Kế tiếp bởi vì kết quả đã phân ra, Mộc Hoàng Thần Đảo đã trở thành quá khứ, Tần Hoàng Thần Đảo thành lập, một đám đảo chủ cũng dần dần tán đi.

Có thể biết rõ những đảo chủ trở về, tân hoàng cấp đảo chủ Tần Hoàng danh xưng còn là Tần Hoàng Thần Đảo cũng nhanh chóng truyền bá ra khắp tân thể giới.

Cho tới khi cảnh đêm hàng lâm, Mộc Hoàng cùng Mộc Vương mang theo người của mình rời đi, Tần Phàm cùng Tiểu Chiến cũng bắt đầu chính thức nhập chủ Tần Hoàng Đảo.

Từ hôm nay trở đi tòa thần đảo này đã chính thức thuộc về họ.

Mộc Hoàng Đảo đổi tên thành Tần Hoàng Đảo, Tần Hoàng Thần Đảo, đảo chủ Tần Phàm, danh hiệu Tần Hoàng.

Đây là tin tức làm mọi người khiếp sợ, rất nhanh truyền bá vốn là Mộc Hoàng Đảo đã đổi thành Tần Hoàng Đảo, ngay từ đầu không bao nhiêu người biết được tin tức, càng về sau thì càng chứng minh điểm này, cả thần đảo đều sôi trào lên.

Phải biết rằng, bọn họ thậm chí còn đang thảo luận tin tức Tần Phàm đạt được thần đảo Thiên Tài Chiến quán quân, thời gian trôi qua không lâu vậy mà tin tức nặng cân của Tần Phàm truyền đến, thậm chí không ít người còn không kịp phản ứng.

Nhưng mà cho dù như thế nào, Mộc Hoàng đã rời đi, tất cả đều kết thúc rồi.

Tần Phàm thời điểm này đang ở trong phủ Mộc Hoàng nằm trên chủ đảo, nhìn qua địa đồ toàn cảnh của Tần Hoàng Đảo bày ra trước mặt, hơi suy nghĩ một chút. Trừ Tiểu Chiến ra thì hẳn đang ngồi, ở trước mặt có mười mấy người đang đứng, những người này đều là thành viên phủ Tần Hoàng vừa tổ kiến, là người giúp Tần Phàm quản lý chuyện trên đảo.

- Đảo chủ, Tần Hoàng Đảo chúng ta hiện tại tổng cộng có ba trăm đại thành, trong đó đặc biệt có Mộc Hoàng Thành, Cuồng Liệt, Hắc Long, Diệu Vinh, Lô Hồn là năm thành lớn nhất, hiện tại thuộc hạ đề nghị Mộc Hoàng Thành dễ dàng đổi tên thành Tần Hoàng thành, dựa theo lệ cũ, sau khi có đảo chủ mới thì sẽ tập hợp lại một lần, làm cho tất cả thành chủ đại thành tham kiến.

Ở bên cạnh địa đồ có một gã trung niên nhân áo lam giới thiệu cho Tần Phàm.

Người này tên là Tôn Lương, chính là một gã trợ lý của phủ Mộc Hoàng, nhưng cũng không thuộc về hàng ngũ thân tín của phủ Mộc Hoàng, Tần Phàm thấy hẳn là một người cơ linh có thể dùng, liền tạm thời cho hắn quản lý sự vụ lớn nhỏ của phủ Mộc Hoàng, mặt khác là mười mấy người như nhau.

Dùng thực lực Tần Phàm bây giờ ngược lại không cần lo lắng Mộc Hoàng lưu lại gián điệp gì, trên thực tế chuyện này không giống chiến tranh trên địa cầu, đảo chủ khiêu chiến trên cơ bản chỉ là chuyện của hai người, Mộc Hoàng muốn một lần nữa quay về chưởng quản Mộc Hoàng Đảo, chỉ có thể đả bại Tần Phàm mà thôi, lưu lại tai mắt cũng không có gì dùng, tối đa chỉ báo lại thực lực của Tần Phàm mà thôi.

1780. Chương 1790: Khống Chế Toàn Bộ Đảo.

Chương 1790: Khống chế toàn bộ đảo.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Thực lực chân chính của Tần Phàm che dấu rất kín. Rất khó cho người ta biết cho nên làm vô ích.

Đương nhiên cũng có khả năng Mộc Hoàng cố ý lưu người lại pha hoại, vốn lấy cảm giác miễn cảm của Tần Phàm thì những người này có dị thường thì hẳn rất nhanh sẽ phát giác. Trước mặt thực lực tuyệt đối thì không nhắc nổi sóng gió gì cả.

- Tốt, vậy thì chuẩn bị ba trăm thành chủ kia đi tới gặp ta đi. Nếu không phục tùng thì hủy bỏ tư cách thành chủ ngay lập tức, nếu có người phản kháng thì Tiểu Chiến người đi một chuyến, đánh chết tại chỗ.

Tần Phàm nghe được Tôn Lương báo cáo, gật gật đầu. Sau đó nhàn nhạt nói một câu.

- Hắc hắc, tốt, lão đại yên tâm giao cho ta đi, ta thích nhất thu thập người.

Tiểu Chiến lúc này liếm môi xoa tay nói ra.

- Ân, người cần thận một chút, có chuyện gì thì dùng linh hồn truyền tin cho ta, ta trong mười hô hấp sẽ đuổi tới.

Tần Phàm nhìn qua Tiểu Chiến nói ra. Dùng thực lực của Tiểu Chiến bây giờ. Trên cơ bản có thể so sánh với cường giả đảo chủ, cho dù là Mộc Hoàng muốn giết hắn cũng thập phần gian nan. Hắn cũng không cần lo lắng quá nhiều, thuận tiện rèn luyện hắn một chút.

Mà thực lực của hắn bây giờ có thể xuyên qua khoảng cách không gian cực xa, thời gian mười tức hắn có thể tới được bất cứ thành thị nào của Tần Hoàng Đảo.

- Vâng, đảo chủ, thuộc hạ hiểu rồi.

Nghe vậy Tôn Lương đưa mắt nhìn qua Tiểu Chiến, lại cung kính nói ra. Lúc này hắn vừa mới nhìn rõ toàn bộ quá trình chiến đấu lúc trước, hắn tận mắt nhìn thấy Tiểu Chiến đánh Mộc Vương thổ huyết.

Thực lực của Mộc Vương thì những người vốn trong phủ Mộc Hoàng cũng rõ ràng nhất, đi khiêu chiến đảo chủ bình thường là chuyện dễ dàng, nói cách khác, bọn họ biết rõ Tiểu Chiến cũng có được thực lực so với đảo chủ, tự nhiên trong nội tâm cũng cung kính.

- Tốt, các người tán đi đi.

Tần Phàm lúc này phát phát tay, sau đó dưới tay của hắn bay tới một tờ giấy, phía trên ghi nhiều tên, bay về hướng của Tôn Lương, tiếp tục nói:

- Đây là một ít được liệu ta cần, người thuận tiện thông tri tất cả đại thành lưu ý, nếu như phát hiện đưa tới phủ Tần Hoàng.

Hắn lại nói thêm một câu:

- Có trọng thưởng.

Những kinh được này đều là Tần Phàm dùng điều chế Định Mạch Đan, hiện tại hắn đã có được 9999 đầu rồi, chỉ đặt tới một đầu cuối cùng là có thể đột phá cực hạn.

Cảnh giới kia hắn từng đặt chân qua, biết rõ đột phá mạch cuối cùng không phải dễ dàng gì, hắn thậm chí cần một vạn loại linh dược luyện thành đan được mới đột phá được.

Nhìn qua linh dược trên tờ giấy, chỉ có một phần nhỏ là thứ quý hiếm, còn có rất nhiều thứ có thể thu thập được ngay, đây là suy nghĩ của Tôn Lương.

Tôn Lương tiếp nhận tờ giấy kia, ở phía trên cẩn thận quét mắt một vòng, rất nhanh đã phát hiện được mỗi chủng đều là thứ vô cùng trân quý, thậm chí rất nhiều thứ hắn chưa từng nghe qua, trong nội tâm lại có chút kinh ngạc, nhưng cũng không dám nói quá nhiều, hắn cung kính nói ra:

- Thuộc hạ biết rõ, thuộc hạ cáo lui.

- Hắc hắc, lão đại, người nói lúc này đây người tổ chức Tần Hoàng Đảo thành chủ đại hội, sẽ có mấy đau đầu không đến?

Nhìn qua thân ảnh bọn người Tôn Lương lui ra ngoài, Tiểu Chiến lúc này cũng lộ ra nét vui vẻ nghiền ngẫm.

- Đoán chừng sẽ có một phần nhỏ a, người lúc đó giết đùng quá ác, chỉ giết mấy gia hỏa thái độ ác liệt nhất dọa là được rồi.

Tần Phàm cũng cười cười, sau đó nói:

- Nhưng mà sau thành chủ đại hội, ta cũng không để cho bọn họ nhẹ nhàng được, nếu như không nghe ta hoặc là đối với lệnh của ta không làm nhiệt tình (ngoài nóng trong lạnh), ta cũng không hoan nghênh kẻ đó.

Nói như vậy thành chủ tuyển bạt cũng bình thường giống đảo chủ, dùng thực lực làm tiêu chuẩn, thành chủ cũng có thể bị khiêu chiến, chỉ cần là khiêu chiến thành công và báo cáo là có thể, mà ở phương diện quản lý vô cùng rời rạc, chỉ cần mỗi ba tháng nộp lên trên đủ tài nguyên là đủ.

Nhưng hiện tại Tàn Phàm đã trở thành chứng không giả của hòn đảo, hắn không muốn sử dụng phương diện quản lý rời rạc này, hắn phải không chế hòn đảo này tuyệt đối, hơn nữa cần phải ngưng tụ đầy đủ tài nguyên.

Bước đầu tiên chính là hủy bỏ tư cách khiêu chiến thành chủ này, tất cả thành chủ thay hay đuổi đều do hắn cả, hắn có quyền đảm nhiệm hay hủy bỏ bất cứ thành chủ nào, nguyên tắc chỉ có một, cho ta sử dụng.

- Hắc hắc, lão đại ta hiểu rồi, sẽ không giết nhiều như vậy, nhưng mà gia hỏa dám đối nghịch với Tiểu Chiến đại gia ta thì dù không chết cũng mất một lớp da.

Tiểu Chiến tính tình giống như trẻ con, nhưng mà thủ đoạn lại không vô lực giống như hài tử.

- Đi thôi, đừng gây cho ta quá nhiều phiền toái, ta hiện giờ đang chuẩn bị tu luyện thời gian ngắn.

Tàn Phàm bắt đắc dĩ cười khổ nói.

...

Thì ra chỗ phủ Mộc Hoàng chính là nơi thích hợp tu luyện nhất của Mộc Hoàng ở khắp Mộc Hoàng Thần Đảo, đặc biệt là trụ sở của Mộc Hoàng có linh khí đậm đặc, các loại quy tắc rõ ràng, có thể nói cơ hồ là nơi Tàn Phàm muốn nhìn thấy nhất.

Mộc Hoàng này còn tạo thành linh trận, thời điểm rời đi cũng không có phá đi, chuyện này làm cho Tàn Phàm ngoài ý muốn.

Điều này cũng làm Tàn Phàm được thuận tiện.

Kế tiếp hắn từ cơ sở của linh trận tăng thêm vài phần nữa, đây là thời điểm Tàn Phàm khôi phục trí nhớ Viễn Cổ phát hiện tạo nghệ linh trận của mình không kém, nhưng mà những trận pháp này vô cùng xa xưa, lập tức làm cho trận pháp này ngưng thực rất mạnh, linh khí cùng quy tắc hiện ra rõ ràng, giống như là thời điểm nguyên thủy nhất, có thể làm cho người ta dễ dàng hấp thu đại đạo.

Thân ở trong đó Tàn Phàm có thể cảm giác được cảnh giới của mình tăng lên rất nhanh.

Đồng thời hắn còn luyện chế cùng phục dụng các loại đan dược tăng lên, bởi vì hắn đã có tới 9999 kinh mạch rồi, trải qua dung hợp lâu như vậy, hắn có thể trực tiếp thúc đẩy rất nhiều linh dược tăng trưởng, hướng chỉ hiện tại hắn với tư cách đảo chủ, muốn thu thập các loại tài nguyên thì đơn giản hơn nhiều, trên cơ bản không có vì linh dược mà làm phức tạp.

Chủ yếu nhất là bởi vì hiện giờ hắn tập hợp đủ năm chủng ma chủng, khí lực của hắn vô cùng mạnh mẽ, cơ hồ có thể nói đan dược vô tận.

Đan dược phụ trợ, ma chủng kích phát, còn có trí nhớ Viễn Cổ trợ giúp quán thấu và dung hợp, lúc này thiên thời địa lợi nhân hoà làm cho hắn tăng tu vi nhanh là chắc chắn.

Cũng ngay vào thời gian Tàn Phàm tu luyện thì mọi người cho rằng Tàn Phàm trẻ tuổi nên dễ ứng phó, Tiểu Chiến làm cho người của Mộc Hoàng Thần Đảo nhìn thấy cường thế của hắn.

Trên cơ bản phạm là đại thành cần Tiểu Chiến xuất động thì thành chủ không có kết cục tốt. Phương thức Tiểu Chiến xuất hiện phương thức, mỗi một lần đều là khí phách nện thành chủ, sau đó lại bắt thành chủ, có thể nói không giảng đạo lý gì cả.

Chuyện này làm cho Tôn Lương thích thú không ít, Tiểu Chiến danh khí vang dội khắp Tàn Hoàng Đảo, cũng rất nhanh có người sùng bái hắn, thậm chí không ít thành thị còn chờ mong Tiểu Chiến đến.

1781. Chương 1791: Du Lịch Nhân Gian. (1)

Chương 1791: Du lịch nhân gian. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Chuyện này làm cho các thành chủ cảm thấy im lặng, có chút thành chủ vốn còn đang do dự, lập tức đã bị đánh một trận, càng về sau phạm là biết rõ Tiểu Chiến muốn tới thành chủ nào, một đều trực tiếp chạy tới cửa thành nghênh tiếp Tần vương.

Kỳ thật trong đó cũng có mười thành chủ thử liên hợp lại đối phó Tiểu Chiến, muốn cho hắn thấy tôn nghiêm của thành chủ. Nhưng mà kết quả không có cải biến, mười thành chủ này cuối cùng bị Tiểu Chiến đánh chết ba, bảy người khác trọng thương và cầu xin tha thứ mới thoát mạng, không tránh được bị Tiểu Chiến xảo trá không ít thứ tốt.

Uy danh của Tiểu Chiến được truyền bá với tư cách lão đại của Tiểu Chiến, một đảo chủ như Tần Phàm uy nghiêm tự nhiên cũng được áp dụng nhanh chóng. Càng về sau đã là không có đảo chủ nào dám dị nghị lệnh của Tần Phàm, bởi vì có dị nghị cũng vô dụng, Tiểu Chiến đã trực tiếp đánh tới mức bọn họ không dám dị nghị gì.

Thành chủ đại hội cuối cùng cũng tổ chức, tất cả thành chủ đều mang theo lễ nặng, về phần Tần Phàm cần linh dược được liệu, trong vòng ba tháng được thu thập hoàn tất, đối với cả thần đảo tài nguyên tập kết không biết so với thời điểm còn Mộc Hoàng nhanh bao nhiêu lần.

Ngày hôm nay Tần Phàm mở mắt ra.

- Tốt, hiện tại ta cách chín kiếp bán thần còn một bước, cơ hội vừa đến đến ta có thể đột phá. Mà một vạn loại linh dược chỉ còn thiếu mười chủng mà thôi, rất nhanh có thể trùng kích cảnh giới cao nhất của Đan Đạo.

Trong hai mắt thần thái hiện ra.

Tập hợp tài nguyên của đảo thì cảnh giới của hắn tăng lên rất nhanh, nhanh chóng không tưởng tượng nổi.

Kế tiếp Tần Phàm chuẩn bị đi ra ngoài du lịch một chuyến, tìm kiếm mười loại linh dược cuối cùng đột phá chín kiếp bán thần.

Sau khi bàn giao xong mọi việc, Tần Phàm rời khỏi phủ Tần Hoàng.

Trên thực tế trải qua ba tháng này, cả phủ Tần Hoàng kết cấu đã tổ kiến rồi, muốn giúp đảo chủ được nhiều việc hơn, có đội ngũ quản lý khổng lồ, trên Tần Hoàng Đảo đã đi vào quỹ đạo.

Mà hắn thu thập tài nguyên vừa đấm vừa xoa, một mặt yêu cầu cường ngạnh, một phương diện sẽ ban thưởng công pháp và đan dược, cho nên càng về sau tất cả thành chủ đều tích cực thu thập linh dược.

Tập hợp lực lượng toàn đảo còn nhanh hơn sưu tập một mình nhiều. Phải biết rằng cả Tần Hoàng Đảo có ba trăm đại thành, mấy trăm ức nhân khẩu, đây là nhân số tìm kiếm giúp hắn.

Thật giống như Tần Phàm cần vạn loại linh dược, nếu như chỉ dựa vào chính hắn tìm kiếm cho dù mượn nhờ nhiều đấu giá hội cũng cần thời gian vài năm hoặc lâu hơn, nhưng hiện tại chỉ cần ba tháng mà thôi.

Trừ lại mười linh dược đặc thù ra, những thứ cần thu thập đã có đủ rồi. Mười loại tài liệu không cách nào thu thập được hắn cũng đều có tin tức đại khái liên quan.

Đây là chỗ tốt không chế một đảo, có thể đạt được tất cả tài nguyên và tin tức.

Nhưng mà trên đảo cũng có một ít hiểm địa và di tích, thậm chí cả tân thế giới còn có các địa phương thần kỳ, cũng đều có người thay hắn thu thập, mà hắn muốn biết tin tức gì, một mặt ra lệnh, tất cả đại thành chủ sẽ nghĩ cách tìm kiếm, sau đó lại đưa đến Tần Hoàng phủ.

Dưới điều kiện ưu việt như thế, cộng thêm trí nhớ Viễn Cổ của Tần Phàm cùng với thiên phú ngộ tính siêu việt, tiến cảnh của hắn đương nhiên không chậm. Thời điểm tám kiếp bán thần đỉnh phon hắn lựa chọn đi ra ngoài.

Cảnh giới của hắn hiện giờ tuy có danh xưng Hoàng cấp đảo chủ, nhưng muốn đạt được danh hiệu Đế cấp đảo chủ không có bất kỳ khó khăn, nhưng mà tài nguyên của Hoàng cấp thần đảo và Đế cấp thần đảo không kém quá xa, khác chỉ là danh xưng mà thôi, hắn tạm thời không có ý định đi khiêu chiến Đế cấp đảo chủ.

Rời khỏi Tần Hoàng phủ, Tần Phàm tự nhiên là phải đi du lịch đảo của mình trước rồi, hảo hảo tìm hiểu vấn đề cần thiết của mình.

Thời điểm này hắn mới biết phồn hoa của Hoàng thành.

Kiến trúc cao lớn, đường đi to lớn, ngựa xe như nước. Cường giả vắng lai đông đảo, cường giả năm kiếp bán thân nhiều không kể xiết, cơ bản người dưới bán thân có thể tiến vào đây cực nhỏ. Bởi vì nơi này là hoàng thành, điều kiện tu luyện trong cả Tần Hoàng Đảo là tốt nhất, điều kiện tiến vào đương nhiên phải hà khắc rồi.

Thậm chí buôn bán tùy ý trên đường cũng đều là tam kiếp bán thân. Cực diện kinh khủng này làm Tần Phàm âm thầm kinh ngạc, phải biết rằng tại Mạc Lợi thần đảo thì cũng là hảo thủ đấy.

Nhưng nơi này có thể nói là tắc đất tắc vàng, bao nhiêu tu luyện giả thậm muốn tiến vào nơi này, mà một khi tiến vào đây không ai muốn rời đi, mà muốn tiếp tục ở lại trong này tu luyện. Nhưng mà phải giao phí tổn cực cao, như vậy bọn họ sẽ nghĩ tất cả biện pháp tăng thu nhập của mình. Đây chính là quy củ mà Mộc Hoàng định ra, Tần Phàm cũng không có nghĩ sẽ bỏ đi, dù sao hắn cũng biết diện tích có hạn, nếu như không thiết lập hạn chế thì nơi này nhất định sẽ kín hết người.

Thịnh cảnh như thế làm cho Tần Phàm nhớ tới bất động sản ở địa cầu, có thể nói ở chỗ này muốn đạt được không gian tu luyện một mình còn khó hơn có được gian phòng ở thành thị lớn.

Đương nhiên tất cả đều thuộc về Tần Phàm.

Trên đường phó hoàng thành tuy chuyện đảo chủ qua được mấy tháng, nhưng vẫn nghe được nghị luận khắp nơi về đảo chủ Tần Phàm. Đồng thời gần đây Tiểu Chiến hiển lộ danh tiếng cũng trở thành đề tài nói chuyện của rất nhiều người.

Dù dân cư chưa từng gặp qua Tần Phàm cùng Tiểu Chiến nên dễ tạo thành sai số, đặc biệt là với thực lực của hai người, có người đem Tần Phàm truyền đi vô cùng kì diệu, còn có người đã biến thành đệ nhất nhân của tân thế giới, cũng có người cảm thấy hắn chỉ là hư danh, đã bại Mộc Hoàng chỉ vì là Mộc Hoàng bị trọng thương.

Tóm lại có đủ loại phiên bản.

Trong một ít dân cư cơ hồ hoàn toàn là giống nhau như đúc, thậm chí Tần Phàm còn nghe được phiên bản hắn và Tiểu Chiến là một đôi tình lữ, nhân thú luyện ái có bao nhiêu kinh tởm, những chuyện này làm hắn dở khóc dở cười.

- Đây chính là nhân gian a.

Tần Phàm ngồi trong trà lâu nghe được những râu ria này, nhìn qua đám người rộn ràng bên dưới, phẩm trà thơm, trong miệng có chút cảm thán. Hắn quá bận rộn tu luyện, đã lâu chưa buông lỏng như thế.

Từ trước tới nay hắn giống như rời khỏi nhân gian, cho tới bây giờ hắn mới quay về nhân gian.

Những ngày này du lịch hắn đã trở về tâm thái phàm nhân của mình.

Đi ra khỏi hoàng thành, trong mấy tháng Tần Phàm đi du lịch Tần Hoàng Đảo đã qua nửa đại thành, nhìn thấy các loại phồn hoa và hư vinh, xem qua các loại khốn khổ nhân gian, rất nhiều chuyện ngoài sáng trong tối hắn cũng rõ trong lòng.

Tuy nhiên hắn cũng may mắn tìm được một loại trong mười loại tài liệu, nhưng cảm giác tâm tình của mình tăng lên một mảng lớn, loại tâm tình này dần dần dựa sát vào thời Viễn Cổ, đáng giá mừng rỡ, cho dù hiện giờ hắn kém thực lực đỉnh phong Viễn Cổ cực xa, thậm chí chín kiếp bán thân cũng không có đột phá, nhưng mà hắn có cảm giác mình sẽ đột phá cảnh giới nhân thần.

1782. Chương 1792: Du Lịch Nhân Gian. (2)

Chương 1792: Du lịch nhân gian. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Trọng yếu nhất là hẩn cảm nhận được lực lượng chấn động của nhân gian, đó là đồ vật đặc thù, hẩn bây giờ nói không được cái gì, nhưng mà cảm thấy thứ này đối với việc hẩn trở thành nhân thần rất trọng yếu.

Tần Phàm cũng quan sát nguyên giới của mình.

Nguyên giới của hẩn trải qua luyện hóa nguyên giới Long thần thì càng trở nên hoàn thiện hơn, thoát nhìn cơ hồ giống như thế giới chân thật. Nhưng hẩn biết rõ trong đó thiếu đi rất nhiều thứ, thí dụ như tính mạng, còn có một chút biến hóa tự nhiên.

Trong nguyên giới của hẩn hình thành một khóa thực vật ngũ sắc.

Thực vật ngũ sắc này có quan hệ tới việc sinh thần lực của hẩn.

Hoặc là nói vì thần lực sinh ra nên thúc đẩy cây thực vật này sinh trưởng.

- Rốt cuộc thực vật ngũ sắc này là cái gì?

Tần Phàm biết rõ thực vật ngũ sắc này liên quan tới nguyên giới biến hóa, trọng yếu nhất chính là thần quả, hẩn trực giác cảm thấy sau khi thần quả này hoàn toàn thành thực nguyên giới của hẩn sẽ biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đây là một trong những cơ hội giúp hẩn trở thành nhân thần.

Mà hẩn còn phát hiện hẩn du lịch nhân gian thì tâm tình biến hóa, mà thực vật ngũ sắc này vì thế mà phát triển nhanh hơn rất nhiều, thần quả cũng thành thực nhanh chóng.

- Khách quan, có cần một bình kỳ tích trà không? Đây là lá trà nổi tiếng của quán ta, là mỗi khách nhân đến đây thích uống. Nghe nói lúc trước đảo chủ Tần Hoàng Đảo chúng ta được xưng là Kỳ Tích Chi Tử Tần Hoàng Đảo chủ, lúc trước bởi vì uống trà này mà đồn ngộ, ngược lại sáng tạo rất nhiều kỳ tích... Nếu ngài cũng thích thì không ngại thử lá trà này xem, nói không chừng sẽ có linh cảm mới.

Nhưng vào lúc này tiểu nhị lấy ấm trà lớn đi tới, đi tới bên người Tần Phàm.

- Kỳ tích trà? Tần Hoàng uống lá trà này đồn ngộ?

Tần Phàm cũng khẽ giật mình, sau đó có chút dở khóc dở cười, hẩn có uống trà này sao?

Hiện tại hẩn đi tới thành thị tên là Võ Thánh thành, đây có thể nói là một trong những tòa thành phồn hoa nhất trong ba trăm tòa thành. Nhưng nói là phồn hoa nhất nhưng đồng thời cũng là nơi nghèo khó nhất, có thể nói là khu của dân nghèo trên Tần Hoàng Đảo.

Võ Thánh thành tên như ý nghĩa, nơi này tụ tập nhiều võ thánh và người thấp hơn, nếu võ giả như vậy ở Vũ Thiên đại lục có lẽ sẽ là siêu cấp cường giả, nhưng ở tân thế giới, võ thánh cùng dưới võ thánh chẳng khác gì bình dân.

Ở chỗ này đều là đám người dưới bán thân giấy dựa đau khổ, bọn họ ở vào tầng dưới chót nhất, sinh hoạt cũng giống người bình thường, mặc dù trở thành bán thân cũng không có buông tha, còn ở đây tu luyện tiếp, nhưng dường như có áp lực vô hình khiến bọn họ khó đột phá bán thân.

- Đồ vật vô hình kia rốt cuộc là cái gì?

Tần Phàm đang suy nghĩ vấn đề này, hẩn đi tới nơi này thì cảm giác thân thể bị đè nặng, nhưng tạm thời hẩn không nghĩ ra đáp án được, bởi vì hẩn cảm giác được có cái gì che đậy hai mắt của hẩn.

- Khách quan, cảm giác như thế nào đây? Kỳ tích trà không tệ chứ?

Thời điểm này tiểu nhị nói.

- Không tệ.

Nghe vậy, bỗng nhiên Tần Phàm phục hồi tinh thần lại, hẩn nhìn qua tiểu nhị, nhìn một hồi vui vẻ nói ra:

- Kỳ tích trà này không tẻ, ta nghĩ thông suốt.

- Ah? Khách quan người nghĩ thông suốt cái gì?

Lần này tới tiểu nhị lại kinh ngạc, cái gọi là kỳ tích trà chỉ là bịa đặt, chỉ là mảnh lời kiếm tiền mà thôi.

- Vâng, ta đang nghĩ không có tiền thì nên làm gì bây giờ, uống kỳ tích trà này rồi cuộc ta cũng nghĩ ra biện pháp, ta có thể ở lại nơi này bán trà gán nợ không?

Tần Phàm đặt chén trà xuống, bộ dáng nghiêm trang nói ra.

- Khách quan, người nói cái gì?

Nghe được Tần Phàm trả lời thì tiểu nhị trà lâu sững sờ, bởi vì thấy thế nào Tần Phàm cũng không giống loại người không có tiền. Bởi vì tuy hắn không biết thực lực của Tần Phàm như thế nào, nhưng mà trên người của hắn có loại khí thế tự nhiên khiến người ta tin phục.

- Về sau ta ở lại nơi này bán trà, tiếp tục một tháng để trả tiền trà hôm nay.

Tần Phàm chỉ khẽ cười nói.

- Ta đi hỏi ông chủ...

Tiểu nhị trà lâu sững sờ.

- Không cần hỏi, ta đáp ứng thỉnh cầu này, nhưng mà không biết công tử xưng hô thế nào?

Nhưng vào lúc này một vị trung niên nhân mặc hoa phục chậm rãi đi tới, hắn vẫn lưu ý tới Tần Phàm, hắn có thể nhìn ra được Tần Phàm bất phàm.

Tần Phàm liếc mắt nhìn trung niên nhân này, biết rõ người này có lẽ chính là lão bản của nơi này, mà nhìn người nọ giờ tay nhắc chân mang theo khí khái hào hùng, phong độ mười phần, lúc này thái độ với hắn cũng có tôn kính, cũng làm cho hắn có hảo cảm.

- Tại hạ Phạm Tần, bái kiến ông chủ.

Tần Phàm thăm hỏi nói ra, hôm nay hắn chính là đảo chủ, cơ hồ cả Tần Hoàng Đảo không ai không biết hắn, cho nên hắn không nói ra tên thật, hắn dùng tên giả lúc gặp Phương Tiểu Tình lúc nói ra, là hai chữ Tần Phàm đảo lại.

- Ha ha, thì ra là Phạm công tử, tại hạ Trầm Tô, nơi này là sản nghiệp của tại hạ. Kỳ thật ta nhìn Phạm công tử không hề giống như người chán nản, nếu như nhất thời bất tiện, thì ly trà này không ngại Trầm mỗ tương thỉnh, mọi người làm bằng hữu.

Lão bản Trầm Tô lúc này không còn nói thêm cái gì, hắn kiến thức rộng rãi, ánh mắt vô cùng độc, liếc thấy ra Tần Phàm không hề giống người thiếu tiền, nhưng mà đối phương không nghĩ ra hắn là đảo chủ mà thôi.

Tần Phàm tới nơi này tự nhiên không phải muốn ăn cơm chùa uống chùa, muốn ở lại chỗ này làm trà sư chỉ là thích mà thôi, biết rõ đối phương sẽ hoài nghi, đây cũng là bình thường. Hắn cười cười, lại nói:

- Đa tạ ông chủ, một chén kỳ tích trà này ta không có uống chùa, ta ở lại chỗ này làm mỗi ngày gán nợ. Nhưng mà mỗi ngày ta chỉ bán mười chén trà. Tiếp tục một tháng, xem như trả tiền trà.

- Ha ha, tự nhiên là có thể rồi, nếu công tử có nhã hứng như thế, vậy thì Trầm mỗ cũng không ngại tạo thuận lợi, nếu như trên đường công tử muốn rời khỏi, cũng không có vấn đề gì.

Trầm Tô kết luận Tần Phàm không phải nhân vật bình thường. Cho nên hắn thập phần khách khí, hắn là lão bản quán trà, tự nhiên gặp đủ tam giáo cửu lưu, nhìn người là chuẩn nhất.

- Vậy không biết công tử ngâm là trà gì? Trà của chúng ta là kỳ tích trà nổi tiếng, nhưng không tiện làm xấu chiêu bài.

Thời điểm này tiểu nhị nói ra.

Nghe vậy Trầm Tô trừng mắt nhìn tiểu nhị. Nhưng mà Tần Phàm vẫn không nói gì, mà hắn xòe tay cầm ấm trà lên, sau đó lại đặt hai chén trà xuống.

Đinh đinh đinh

Hắn gõ nhẹ lên thân ấm trà, một lúc sau cả trà lâu có hương trà xông vào mũi, nghe thấy mùi trà này thì toàn thân vô cùng sáng khoái, giống như tất cả phiền não tan biến trong nháy mắt, một đôi trà khách con mắt mở to.

Mà con mắt Trầm Tô cùng tiểu nhị càng sáng. Trong đó xuất hiện vẻ kinh ngạc. Phải biết rằng ấm trà là ấm trà không. Bên trong không có nước không có trà, nhưng bây giờ lại có hương trà tỏa ra.

1783. Chương 1793: Vận Mệnh.

Chương 1793: Vận mệnh.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Đến lúc này hai người bọn họ làm sao không biết Tần Phàm là cường giả, chiêu thức ngưng nước thành trà chỉ có cường giả ngoài bán thân mới làm được, phải biết rằng nơi này là Vô Thánh Thành, linh khí tương đối tàn lụi, cường giả bán thân không có tới nơi này. Về phần lá trà tiến vào ấm trà như thế nào bọn họ càng không cảm thấy có nghi hoặc gì.

Đông đông đông

Hắn lại gõ nhẹ lên ấm trà vài cái, sau đó cầm lấy, bắt đầu châm trà và chén trà. Nước trà chậm rãi rót vào chén, thời điểm này hương khí cả trà lâu vô cùng nồng đậm, thậm chí có người lúc này cảm giác được có rất nhiều thứ đột nhiên hiểu ra, có người cảnh giới tăng lên, có ngàn vạn ý tưởng.

Chén trà mang theo sắc nước nhàn nhạt, nước trà chậm rãi lưu động trong chén, hiện ra một đồ án bát quái, nhìn nó xoay tròn người ta như nhập vào huyền bí.

Hai chén trà đã xong, Tần Phàm buông ấm trà, lại mỉm cười nói:

- Đây là kỳ tích trà ta ngâm, ông chủ không ngại thử xem.

Thời điểm này Trầm Tô hoàn toàn đang ngây người, hắn ngơ ngác nhìn qua chén và nghe âm thanh của Tần Phàm, hắn lúc này kịp phản ứng, sau đó cẩn thận cầm chén trà lên, nhưng hắn sợ mình phá hư huyền bí trong đó, do dự hồi lâu đưa chén trà lên miệng, sau đó lưu luyến uống một ngụm.

Hương trà vừa vào yết hầu, Trầm Tô có cảm giác tứ chi bách hài thông suốt, một loại cảm giác sáng khoái bay vọt trong tâm trí, mà trong mơ hồ có hương vị đáng tỏa ra, giống như nhân sinh hoang mang làm cho hắn nhúu mày, chỉ chốc lát không biết nhớ tới cái gì đó, hai hàng nước mắt chảy xuống.

Rất lâu sau đó Trầm Tô không nói nên lời, mà cả trà lâu lúc này đột nhiên có cái gì đó dẫn dắt, dĩ nhiên đã trở nên an tĩnh lại, dường như hào khí đặc thù gì đó lưu chuyển làm mọi người ngừng nói chuyện.

Tần Phàm vào lúc này lại quan sát, hắn quan sát Trầm Tô và người cả trà lâu, vào lúc này hắn cảm giác được đồ vật thần bí áp lên người của hắn rõ ràng hơn trước, thậm chí hắn có thể ẩn ẩn cảm giác được biến hóa trong đó.

Bởi vì biến hóa này sinh ra từ chén trà.

Đồ vật thần bí này, tồn tại thần bí này huyền diệu khó giải thích được, nhưng hắn vẫn cảm giác được chân thật.

Đây cũng là nguyên nhân hắn ở chỗ này bán trà, hắn cảm ngộ nhân gian, hắn đang tự hỏi và phân tích đồ vật thần bí trên người của mình.

Cứ như vậy Tần Phàm ở lại Vô Thánh Thành, ở trong trà lâu với tư cách một gã trà sư.

Mỗi ngày chỉ bán mười chén trà, bán ười người.

Trải qua một chén trà ngày hôm nay mọi người chấn động rồi, tuy không có ai biết kỳ tích trà này do Kỳ Tích Chi Tử ngâm chân chính, nhưng mà dần dà cái tên Phạm Tần và mười chén trà này tuôn ra từ miệng của trà khách, theo hơn phân nửa Võ Thánh Thành truyền ra, hơn phân nửa người nghe được tiếng gió mà tới đây quan sát.

Nhưng mà Tần Phàm còn có một yêu cầu, hắn mỗi ngày chỉ chọn mười người trong số các vị khách uống trà, hơn nữa hắn cần mười người này kể câu chuyện mà mình đắm chìm.

Mỗi một ngày hắn đều quan sát người trong trà lâu biến hóa, biến hóa về bản thân hắn, còn có biến hóa trên người của người uống kỳ tích trà. Kỳ thật hắn hiện tại cũng cảm giác được khách nhân biến hóa, nhưng mà biến hóa không lớn bằng người uống trà. truyện copy từ

Trên thực tế Tần Phàm pha trà cũng không phải là ngâm trà bình thường, mà là Hợp Đan Mạch của hắn, đem vài loại linh dược lá trà ngâm với nhau, còn có hiệu lực của đan dược, ích lợi với tinh thần khí lực các phương diện của con người.

Thậm chí còn có một ít huyền diệu khó giải thích, Tần Phàm cũng nghiên cứu chuynej này.

Mà trà lâu lão bản Trầm Tô là người đầu tiên uống trà của Tần Phàm, biến hóa cũng thật lớn, bây giờ nhìn tinh thần của hắn càng ngày càng tốt hơn, thân thể như trẻ lại, nhưng lại lộ ra ý chí chiến đấu tràn đầy, nghe nói cảnh giới có đột phá, hắn từ cảnh giới Võ Thánh bắt đầu sờ đến cánh cửa cảnh giới bán thần. Vốn hắn đã sớm đến võ đạo cực hạn, cũng không có cơ hội đột phá bán thần.

Cải biến này Trầm Tô uống trà xong thì biến hóa, Tần Phàm có thể cảm nhận được.

Ngày hôm nay là Tần Phàm đi vào trà lâu ngày thứ mười.

Sáng sớm ngày hôm nay cả trà lâu đầy khách nhân, thậm chí có thể dùng chen chúc hình dung, đây là lão bản Trầm Tô tăng hạn chế rồi đấy, nếu không sẽ kín hết chỗ, cũng biết Tần Phàm được hoan nghênh như thế nào.

Tần Phàm lúc này bình tĩnh ngồi ở cửa sổ.

Toàn bộ trà khách khác cách hắn năm mét, tất cả mọi người dường như cảm giác được khí tràng huyền diệu, ngăn cản mọi người tới gần và âm thanh.

Bọn họ đang đợi lựa chọn, hy vọng trở thành người may mắn hôm nay.

Tần Phàm không thèm nhìn những người này, nhưng kỳ thật hắn đang quan sát, quan sát những người này có tồn tại thần bí, nhưng mà những vật thần bí này khó nắm được, nhưng mà hắn cảm giác được hô ứng này càng liên hệ nhiều hơn với hắn.

- Người có thể thưởng thức trà hôm nay là vị này.

Qua một hồi, thần sắc Tần Phàm bình tĩnh chỉ vào một người trong đám người.

Người được Tần Phàm chọn trúng là đại hán hơn ba mươi tuổi, cũng là một gã Võ Thánh, người như vậy ở đại lục chính là thiên tài trong thiên tài, nhưng ở chỗ này chỉ là người bình thường, mà ở ngoài Võ Thánh Thành thì thiên phú của người này ở dưới cùng mà thôi, người như vậy sẽ bình thường cả đời.

- Là ta? Thật sự là ta?

Đại hán kia nghe được Tần Phàm lựa chọn, trên mặt của hắn mừng như điên, hắn có chút không dám tin tưởng đi lên một bước, tâm thần bất định không chờ đợi được. Những người khác thì thất vọng, nhưng không người nào dám dị nghị.

- Cải biến, thì ra là dạng này...

Trong nháy mắt này Tần Phàm rất nhanh bắt được biến hóa của người kia, dường như có hoa lửa chói mắt hiện ra, mà những người khác cũng có biến hóa tương đối rõ ràng, nhưng so với người này thì ảm đạm hơn nhiều.

Cũng vào lúc này hắn rốt cục hiểu được.

Thì ra huyền diệu khó giải thích trên người của mỗi người, tồn tại thần bí kia kỳ thật chính là vận mệnh.

Vào thời khắc này rốt cuộc Tần Phàm cũng nhìn thấy vận mệnh.

Thứ này không nhìn thấy, sờ không được, hư vô mờ mịt nhưng lại tồn tại chân thật.

Trong nháy mắt Tần Phàm hiểu ra thì hắn trông thấy trên người những người này mỗi người đều có một con đường vận mệnh, vô số con đường nối vào nhau, mà hần đường như có thể va chạm vào vận mệnh của những người này, hắn cảm giác được vận mệnh rất nhiều người nắm giữ trong tay của hắn, hắn cảm giác được bây giờ vận mệnh của mỗi người cùng một nhịp thở với hắn, giống như hắn tùy ý khẽ động là có thể cải biến được vận mệnh của rất nhiều người.

Bởi vì một ly trà của hắn có thể cải biến được vận mệnh của bọn họ.

Vận mệnh cũng không phải đã hình thành thì không thay đổi, hắn tồn tại sẽ cải biến, một ít người bởi vì có chút kỳ ngộ, giống như những người gặp được Tần Phàm thì sẽ được cải biến, mà có một ít người dựa vào cố gắng của mình mà cải biến.

1784. Chương 1794: Bán Trà.

Chương 1794: Bán trà.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’•••)•••’•••)

Mấy ngày hôm trước một trà khách nói cho Tần Phàm nghe, từ nhỏ hắn thân hoạn bệnh nặng, tất cả mọi người cho rằng hắn không sống được tới mười tám tuổi, hơn nữa cha của hắn nói cho hắn biết đây là vận mệnh, bảo hắn nhận mệnh, nhưng người này thông qua cố gắng của mình lại đột phá tới Vô Thánh thì áp chế được bệnh nặng của bản thân, cải biến vận mệnh của chính mình. Hơn nữa hắn còn nói cho Tần Phàm nghe, sau khi uống chén trà này của Tần Phàm thì hắn có lòng tin đột phá tới cảnh giới bán thân.

Tần Phàm có thể nhìn thấy vận mệnh của người này trở nên vô cùng tràn đầy, đây là bởi vì chén trà đã cải biến tâm tính và tinh khí thần của hắn, một phương diện khác cũng là do người này cố gắng không buông bỏ.

Nghĩ đi nghĩ lại mọi người nghi hoặc khó hiểu, bỗng nhiên Tần Phàm nhắm hai mắt lại.

Vào lúc đó hắn suy nghĩ bỗng nhiên mở rộng đến cả Tần Hoàng Đảo, thậm chí cả tân thế giới, hắn dĩ nhiên là hắn cảm giác được thế giới vô cùng vô tận này giao thoa với nhau. Cái lưới này vô cùng phức tạp, có ít người vận mệnh có thể thấy rõ được, có ít người vận mệnh tuyến mơ hồ khó dò, nhưng mà vận mệnh lại ảnh hưởng lên nhau, có chút vinh viễn sẽ không giao thoa nhau. Nhưng cho dù là vận mệnh cả Đại Thế Giới thì vào thời khắc này Tần Phàm dường như cảm thấy nó tương liên với mình.

Hắn thân là đảo chủ Tần Hoàng Đảo, mà vận mệnh của đảo này cùng nhịp thở với hắn, Tần Phàm không thể ngờ mình lại nắm giữ vận mệnh lớn như vậy.

Vận mệnh là thứ vô cùng huyền diệu, trong đó còn có một loại lực lượng cường đại, thậm chí có thể điều khiển vận mệnh.

- Nếu như ta có thể nắm giữ lực lượng này...

Tần Phàm lúc này bỗng nhiên khẽ động, trong nội tâm hiển hiện suy nghĩ này, hắn cũng không biết suy nghĩ hiện giờ trùng hợp với trí nhớ Viễn Cổ. Nhưng có thể khẳng định đây là thành quả lớn nhất khi du lịch nhân gian.

Cũng theo đó lúc, Tần Phàm có thể cảm giác được thực vật ngũ sắc trong nguyên giới của mình thành thực, thần quả ngũ sắc cũng chín tới, thần quang chói mắt, cảm giác như nó thần bí hơn nhiều, dường như ẩn chứa lực lượng mới.

- Không uống một lần bán trà.

Nghĩ tới đây Tần Phàm mỉm cười mở hai mắt ra.

- Đại sư...

Trong trà lâu lúc này đại hán được Tần Phàm chọn trúng thì có chút khiếp nhược đứng trước mặt Tần Phàm, nhìn thấy Tần Phàm mở to mắt, chần chờ hỏi thăm. Không có cách nào, Tần Phàm thực lực bây giờ tuy thu liễm rất nhiều, nhưng vẫn có khí độ khiến người ta tin phục.

- Kể câu chuyện của ngươi và câu chuyện ảnh hưởng tới ngươi lớn nhất.

Tần Phàm mỉm cười, làm ra thủ thế nói. Tuy hắn đã nhìn thấy vận mệnh. Nhưng muốn nắm giữ diệu dụng khi vận dụng thì còn phải cảm ngộ.

Trên thực tế thực lực của hắn dần dần tăng lên, hắn dần dần thoát ly phạm trù người thường. Hiện tại hắn một lần nữa vào đời, hắn muốn tìm hiểu và cải biến vận mệnh của người khác, hắn phải tìm được vận mệnh liên hệ với hắn.

- Đại sư, ta tên là Ba Tác, ta sinh ra ở khu dân nghèo chung quanh Võ Thánh Thành này, tại đó người thậm chí đạt tới cảnh giới Võ Thánh không có mấy, những người chúng ta sinh ra đã kém một bậc, nơi đó của chúng ta linh khí lụi tàn, chúng ta làm công việc khổ cực nhất... Chúng ta thậm chí không dám rời khỏi nơi của mình, bởi vì bên ngoài tùy tiện một đầu yêu thú Võ Thánh cũng có thể giết chúng ta...

Đại hán kia lúc này nói câu chuyện của hắn, vừa nói dường như có cảm giác tuế nguyệt xói mòn, hai mắt dần dần có chút hiện hồng.

Tần Phàm bình tĩnh lắng nghe, hắn đang thăm dò quỹ tích nhân sinh của người này, hắn phóng đoán vận mệnh người này biến hóa, hắn dường như nhìn thấy vận mệnh nửa đời của người này.

- Vốn ta cho rằng cả đời không thể rời khỏi nơi đó, ta cho rằng có thể cải biến vận mệnh của ta, cả đời của ta trôi qua như thế.

Đại hán Ba Tác nói xong thì sờ sờ con mắt, sau đó trên mặt lộ ra một vẻ kiên nghị:

- Nhưng mà ta không nghĩ buông tha chuyện này, mỗi ngày chúng ta phải tu luyện, người khác đều có thiên phú như vậy, thậm chí đột phá Tiên Thiên Võ Sư cũng khó khăn, nhưng về sau ta đi từng bước một, trả giá bằng cố gắng gấp mười lần, ta xâm nhập Yêu Sơn trải qua nguy hiểm, cuối cùng rốt cục đạt tới cảnh giới Võ Tôn...

- Trở thành Võ Tôn thì ta được xem như cường giả, nhưng mà ta cảm thấy còn chưa đủ... Nhưng mà chỗ đó linh khí tàn lụi không đủ cho ta đột phá cảnh giới Võ Thánh, mà không thể đột phá cảnh giới Võ Thánh ta không thể nào rời khỏi chỗ kia...

Ba Tác này càng nói càng kích động lên, âm thanh dần biến thành nhỏ.

- Cuối cùng... Ta có thể đến nơi đây là vì cha của ta hi sinh tất cả của cải, tiểu muội nhỏ nhất của ta khi đó cũng hi sinh mình gả cho gã Luyện Đan Sư duy nhất nơi đó để đổi lấy Hóa Thánh Đan, để cho ta trở thành Võ Thánh, lại đi tới nơi này. Ta đối với bọn họ đã từng nói qua, ta nhất định phải trở thành bán thần để dẫn bọn họ rời khỏi nơi đó, ta nhất định phải thành công!

- Kỳ thật ta rất áy náy! Ta tình nguyện không trở thành Võ Thánh cũng không muốn bọn họ như vậy! Nhưng mà hiện giờ ta trở thành nơi kỷ thác hi vọng của bọn họ, ta nhất định phải thành công trở về! Chỉ có trở thành bán thần ta mới có thể trở về cải biến sinh hoạt của bọn họ.

Nước mắt trên mặt Ba Tác chậm rãi chảy xuống, có không ít khách trà nơi này thở dài, những người này dường như cũng bị cuốn hút, có ít người cũng nhớ lại chuyện cũ của mình.

- Bình tĩnh trở lại, ngươi sẽ thành công.

Tần Phàm một mực lắng lắng nghe, sau khi Ba Tác nói xong hắn mới nói ra, sau đó bắt đầu ngâm chế kỳ tích trà cho Ba Tác. Mà nghe Ba Tác nói xong thì thời điểm này hắn cảm nhận được quỹ tích vận mệnh của đối phương, trừ chuyện đó ra, còn có hai con đường tương liên với hắn. Có lẽ chính là cha và muội muội của Ba Tác. Vận mệnh của hai người này đặt lên người Ba Tác.

Nếu như Ba Tác thành công đột phá đến bán thần, như vậy sẽ có năng lực cải biến vận mệnh thân nhân, vận mệnh cải biến. Nếu như thất bại thì vận mệnh của bọn họ cũng không thể cải biến. Ba Tác chỉ có một thân một mình.

Tần Phàm hiểu được trên thế giới này có rất nhiều người nhìn thì ngang hàng nhau. Nhưng không thể tránh né, chắc chắn sẽ có một ít vận mệnh của người này trọng yếu với người khác, bọn họ ký thác nhiều hy vọng, sẽ ảnh hưởng đến vận mệnh của nhiều người.

Tần Phàm hắn là loại người này, một quyết định của hắn có thể ảnh hưởng vận mệnh hàng tỉ người.

Hương trà dần tán đi. Rốt cuộc cảm xúc của Ba Tác bình phục lại, mà người khác trong trà lâu cũng có cải biến.

Tần Phàm cũng cảm nhận được huyền diệu vận mệnh khổng lồ trong đó.

- Thịnh thưởng thức trà, uống xong kỳ tích trà người có thể sáng tạo kỳ tích.

Một ly trà làm xong, Tần Phàm làm ra động tác mời.

Cùng lúc này nhìn qua Ba Tác uống trà xong, sau đó quan sát vận mệnh của hắn biến hóa. Kỳ thật câu chuyện của Ba Tác này cũng làm cho hắn có cảm xúc, cho nên sức nặng của một chén này cũng nhiều hơn dĩ vãng, dùng tạo nghệ võ đạo của hắn hiện giờ. Uống xong một chén trà này đối phương trở thành bán thần là không thể nào.

1785. Chương 1795: Hiệu Ứng Hồ Điệp. (1)

Chương 1795: Hiệu ứng hồ điệp. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Ba Tác cẩn thận từng li từng tí đem chén trà cầm lên, sau đó chậm rãi uống cạn.

Bỗng nhiên hắn cảm thấy thế giới biến hóa. Trong nháy mắt tinh khí thần biến hóa, bỗng nhiên hào quang vận mệnh phóng đại, toàn thân của hắn biến hóa.

- Ồ?

Qua một hồi bỗng nhiên Tần Phàm cảm giác được bởi vì vận mệnh Ba Tác biến hóa, một ít đường vận mệnh liên quan tới hắn cũng biến hóa. Trừ cha cùng muội muội của hắn còn có vô số vận mệnh biến hóa, một ít là trực tiếp một ít là gián tiếp, trước khi uống trà thì những đường vận mệnh này không xuất hiện hoặc không có biến hóa, nhưng uống trà xong thì xuất hiện thêm hoặc biến hóa.

Vận mệnh không ngừng thay đổi, cũng không phải đã hình thành thì không thay đổi.

Tần Phàm hiểu được, nếu như Ba Tác chỉ là một Võ Thánh thì chuyện hắn làm được rất ít, nếu như trở thành bán thần hoặc cảnh giới rất cao thì tùy thời có thể ảnh hưởng đến nhà hắn và khu đất đang sống.

Ông!

Cũng vào lúc này Tần Phàm chợt nhớ tới vào lúc mười lăm tuổi hắn khôi phục trí nhớ ở địa cầu, cha hắn Tần Hồng nói nhiều chuyện với hắn, Tần Hồng nói:

- Kể yếu chỉ chờ thế giới an bài, cường giả thì thích ứng thế giới, chỉ có người mạnh nhất mới có thể thay đổi thế giới.

Trước kia hắn không hiểu, hiện tại hắn đã hiểu thật sâu câu nói này.

Kỳ thật có thể đem tất cả vận mệnh mọi người hóa thành tòa tháp vàng, kẻ yếu ở tầng dưới chót nhất, có thể ảnh hưởng đến người khác rất ít, hơn nữa đại bộ phận đều nghe vận mệnh thế giới an bài, cơ bản là không sinh ra cải biến lớn, mà cường giả thì ở vị trí giữa, quan hệ bọn họ trở nên rắc rối phức tạp, sẽ phần đầu, sẽ cải biến, ảnh hưởng rất lớn, vị trí cũng tùy thời biến hóa.

Về phần những người mạnh nhất bọn họ ở trên đỉnh, mọi cử động sẽ ảnh hưởng tới tất cả mọi người, giống như là quân vương cổ đại, một trận chiến giành mạng sống thì toàn bộ người trong quốc gia bị cuốn vào.

- Ta hiểu rồi, hiện tại chỉ có thể nắm giữ vận mệnh, đã có thể quyết định vận mệnh vô số người, chỉ thiếu phương pháp điều khiển như thế nào mà thôi.

Trong nội tâm Tần Phàm hiểu ra

- Cảm ơn đại sư, cảm ơn đại sư.

Ba Tác uống xong thì cảm ngộ thật lâu, quỳ xuống đất bái tạ.

- Vị kế tiếp.

Tần Phàm bình tĩnh phát phát tay, tâm tình tự nhiên, nhạt như gió mát.

Thời gian ước định một tháng với Trầm Tô qua rất nhanh, trong đoạn thời gian này mỗi một ngày Tần Phàm đều ngâm mười chén trà.

Ngày hôm nay chính là ngày cuối cùng, lúc này hắn tiếp đãi người cuối cùng.

Trong một tháng này hắn tổng cộng tiếp đãi ba trăm người, tăng thêm Trầm Tô tổng cộng ba trăm linh một người.

Hắn đều nghe những người này kể quỹ tích vận mệnh nửa đời, mà những người này đều vì một ly trà của hắn mà cải biến vận mệnh, một loại cảm ngộ không ngừng khiến Tần Phàm biến hóa. Hắn còn phát hiện vận mệnh mỗi người cải biến khác nhau, những người này vốn thiên phú tiềm lực càng mạnh thì tính tình bản thân càng kiên định càng cố gắng, vận mệnh cải biến càng lớn.

Đương nhiên cũng có một ít người trời sinh lười nhác, bởi vì một ly trà uống hết đột nhiên đại triệt đại ngộ, từ nay về sau thoát thai hoá cốt.

Mà cũng trong thời gian một tháng này Tần Phàm đối với vận mệnh nhận thức cũng càng khác sâu, hắn ẩn ẩn bắt được một tia vận mệnh. Mà tia vận mệnh này cường đại tới mức Tần Phàm không cách nào dự đoán, nhưng có thể khẳng định một tia này thậm chí còn mạnh hơn lực lượng và thần lực của bản thân hắn.

Tần Phàm cảm thấy vận mệnh chi lực đáng giá cho hắn hao phí thời gian đi cảm ngộ.

- Nói ra câu chuyện của người.

Tần Phàm bình tĩnh ngồi ở đó, làm ra động tác mời nói, khách trà đứng ở trước bàn, lộ ra cung kính, không có chút nào bất mãn.

Trong thời gian một tháng này danh khí của hắn đã truyền ra khắp Vô Thánh Thành. Kỳ tích trà của tửu quán cũng trở thành kỳ tích trà chân chính, ly trà sáng tạo kỳ tích. Mỗi người đều hướng tới, thậm chí khao khát.

Cho dù là đứng uống trà. Cũng là chuyện mỗi khách nhân cầu còn không được, mỗi người đều khát vọng mình được chọn trúng.

Lúc này đây người được chọn là phụ nữ trung niên, tuổi chừng bốn mươi, thực lực võ đạo không cao, chỉ có cảnh giới Linh Vũ Sư mà thôi, trên mặt có một loại mệt mỏi, nhưng thoát nhìn bộ dáng vẫn còn thùy mị, ôn lương hiền thực. Có chút hấp dẫn ánh mắt.

Tần Phàm nhìn thấy trong Võ Thánh Thành này cũng có kẻ yếu như vậy, nàng chỉ có thể với làm người phụ thuộc, có lẽ vận mệnh của nàng không cải biến quá nhiều.

Hắn lựa chọn một người như vậy, một người có vận mệnh càng đơn giản thì ẩn chứa bao nhiêu tiềm lực biến hóa.

Thời điểm trên địa cầu Tần Phàm từng nghe qua cách nói, gọi là hiệu ứng hồ điệp.

Cái gọi là hiệu ứng hồ điệp chính là một loại bướm ở Châu Mỹ, ngẫu nhiên vỗ cánh có lẽ có thể trong hai tuần khiến bang Texas nước Mỹ xuất hiện vòi rồng. Bởi vì hồ điệp vỗ cánh vận động sinh ra biến hóa không khí chung quanh, sinh ra khí lưu yếu ớt, mà khí lưu yếu ớt này lại sinh ra phản ứng với không khí chung quanh, bởi vậy làm ra phản ứng dây chuyền, cuối cùng nhất làm ra biến hóa cực lớn.

Ngoài ra, trong thời xuân thu cổ đại có ghi: một thành thị biên cảnh của nước Sở có tên là Ti Lương. Nữ tử ở thành thị biên cảnh Ngô quốc có nhiều người đi hái lá dâu, các nàng thời điểm nghỉ ngơi vui đùa. Cô nương Ngô quốc không cẩn thận giẫm lên chân Ti Lương cô nương. Ti Lương người mang theo thương tích trách cứ cô nương Ngô quốc, nói miệng người Ngô quốc vô lễ, người Ti Lương thập phần căm tức nên giết người Ngô, Ngô quốc trả thù người Ti Lương, đem cả nhà người Ti Lương giết đi. Đại phu thủ ấp Ti Lương giận dữ vì vậy phát binh phản kích người Ngô, đem già trẻ lớn bé của người Ngô giết đi, Ngô quốc cùng nước Sở bởi vậy mà sinh ra chiến tranh cực lớn.

Một nữ tử hái dâu đối với chuyện quốc gia khi đó có thể nói là nhỏ yếu ở tầng dưới chót, là tồn tại dưới chót của tháp vàng vận mệnh, nhưng mà chơi đùa giẫm lên chân bị thương, mãi cho đến khi hai nước bộc phát chiến tranh đại quy mô, thẳng đến khi quân Ngô đánh vào thủ đô nước Sở thì dường như có lực lượng tử vong vô hình đem sự kiện này từng bước một không thể văn hồi nữa.

Bởi vì dạng sinh mệnh nhỏ yếu này khiến cho vô số vận mệnh người hai quốc gia cải biến.

Đây cũng là thí dụ cải biến của tầng dưới chót.

Đương nhiên hiệu ứng hồ điệp này chỉ là một trường hợp đặc biệt, tỷ lệ thập phần thấp.

Nhưng điều này cũng làm cho Tần Phàm ý thức được tồn tại của nó trong tháp vận mệnh, đồng dạng một chút yếu ớt cũng sinh ra hiệu ứng dây chuyền, mà làm cho vận mệnh những người khác hoặc nhân vật cao tầng sinh ra biến hóa lớn.

Thời điểm hắn chọn nữ tử cảnh giới Linh Vũ Sư, một người vốn phụ thuộc vào người khác, hắn chính là muốn tiến hành quan sát vận mệnh. nguồn

Đặc biệt là nữ nhân có tiềm lực đáng sợ, từ xưa đùa giỡn vô số chư hầu nổi máu lửa, một nữ nhân có thể cải biến một đời, kết quả có thể đáng nghiên cứu.

1786. Chương 1796: Hiệu Ứng Hồ Điệp. (2)

Chương 1796: Hiệu ứng hồ điệp. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

- Đại sư, tên của ta là Ôn Diệu, là một cư dân bình thường trong Võ Thánh Thành, chồng của ta là một Võ Thánh, ta còn có một con... Vốn một nhà chúng ta tại Võ Thánh Thành tuy sinh hoạt được nghèo khổ, nhưng mà hòa thuận vui vẻ với nhau, xem như hạnh phúc mỹ mãn.

Phụ nhân này bắt đầu kể câu chuyện của mình âm thanh uyển chuyển, thê thê ưu tư:

- Nhưng có một lần chồng của ta ra ngoài thành săn bắn, nhưng lại đi không quay về, ta nghe được người cùng đi săn bắn với chồng ta nói, chồng của ta bởi vì một gốc cây linh dược mà bị một bán thần giết chết...

Phụ nhân tên là Ôn Diệu âm thanh thập phần êm tai, tăng thêm câu chuyện của nàng thì không ít khách trà ở đây động dung.

- Bởi vì chồng ta chết đi lưu lại ta cùng con của ta sống nương tựa lẫn nhau, gia cảnh chúng ta càng thêm khổ sở, con của ta vốn tu luyện thiên phú không tồi, nhưng mà không có năng lực bồi dưỡng nó...

Ôn Diệu nhớ tới chuyện cũ, khóe mắt hiện nước mắt, cuối cùng thì nhìn qua Tần Phàm thỉnh cầu:

- Ta nghe nói trà của đại sư vô cùng thần kỳ, có thể giúp người ta sáng tạo kỳ tích. Hiện tại hy vọng duy nhất của ta chính là con trai, cho nên ta muốn đem kỳ tích trà về cho con mình, hy vọng đại sư có thể đáp ứng.

Người như nàng đúng là hiếm thấy, nhưng Tần Phàm tin tưởng cả tân thế giới này có không ít người như vậy, hắn không có đáp ứng nàng, hắn lắc đầu nói ra:

- Mỗi người đều có vận mệnh cùng duyên phận của mình, người được ta chọn trúng uống trà kỳ tích là duyên phận của người, không thể chuyển đi.

- Đại sư.

Phụ nhân Ôn Diệu kia còn muốn khẩn cầu. Những khách trà khác dường như cũng động lòng trắc ẩn. Có người cảm thấy Tần Phàm bất cận nhân tình, có nghị luận nhao nhao. Có người cầu tình.

- Thỉnh dùng trà.

Nhưng Tần Phàm cuối cùng vẫn kiên trì quyết định của mình, lần nữa làm ra thủ thế mời. Hắn tự nhiên có cân nhắc của mình, Ôn Diệu này là một bộ phận quan sát vận mệnh của hắn, không thể bởi vì cảm tình bản thân mà biến hóa.

Lời của Tần Phàm dường như có ma lực không thể cự tuyệt, phụ nhân Ôn Diệu tuy không cam lòng và khổ sở, nhưng cuối cùng nhất vẫn cầm chén trà lên, đem một chén trà kỳ tích uống cạn.

Ông –

Khi Ôn Diệu phụ nhân uống trong trà kỳ tích, bỗng nhiên Tần Phàm cảm giác không gian chấn động. Dường như sinh ra cái biến trọng đại.

- Sẽ không trùng hợp như vậy chứ?

Lập tức Tần Phàm sắc mặt biến đổi, hắn nhìn về phía Ôn Diệu phụ nhân, tiếp theo là hắn phát hiện đường cong vận mệnh của Ôn Diệu đơn giản, lúc này lại biến thành vô cùng phức tạp, hơn nữa bắt đầu vén lên vô số vận mệnh của người khác, thậm chí ngay cả hắn cũng bị ảnh hưởng.

Tần Phàm chọn Ôn Diệu với tư cách đối tượng thí nghiệm, thật sự là muốn nhìn nàng có tiềm lực thế nào. Nhưng hắn cũng không ngờ phụ nhân bình thường lại bộc phát tiềm lực lớn như vậy.

Tuy hắn không nhìn rõ vận mệnh tương lai của Ôn Diệu, nhưng hắn dự cảm vận mệnh của đối phương ảnh hưởng cực lớn. Bởi vì hắn một chén kỳ tích trà này giống như hồ điệp vỗ cánh, thông qua ảnh hưởng phụ nhân này dẫn phát phong bạo.

Đây là tỷ lệ rất thấp, phát sinh hiệu ứng hồ điệp rất nhỏ.

- Đây là do ta vô hình ảnh hưởng vận mệnh cực lớn sao?

Tần Phàm lúc này có cảm thụ rõ ràng với vận mệnh hơn một chút.

Một ly trà lại ẩn chứa lực lượng vận mệnh cực lớn, tuy những lực lượng này không phải do con người tạo ra, nhưng mà thông qua các loại lực lượng gián tiếp tạo thành ảnh hưởng.

Có thể tưởng tượng loại lực lượng này nếu như trực tiếp dùng được thì lực lượng vô cùng khủng bố.

- Ôn Diệu này đối với đảo chủ Tần Hoàng Đảo như ta sẽ ảnh hưởng thêm cái gì?

Tần Phàm lúc này trong nội tâm rất tò mò, đối với hắn mà nói Ôn Diệu lúc này thập phần nhỏ yếu, thậm chí có thể không đáng kể, hắn thật sự nghĩ không ra đối phương có thể tạo thành ảnh hưởng gì với mình.

Thời điểm này Ôn Diệu giống như trẻ hơn mười mấy tuổi, trở nên dung quang toả sáng, toàn thân toả ra thần thái mê người, con mắt đảo qua làm cho người ta chú mục, rất nhiều trà khách đều sinh ra cảm giác kinh diễm.

Tần Phàm cũng nhìn ra được cải biến bên ngoài của Ôn Diệu, nhưng mà hắn biết rõ kỳ tích trà của mình có được hiệu quả tiếp sức sống, đây cũng là hiện tượng bình thường, đối với nữ nhân thì hắn cố ý tăng tỉ lệ này lên.

- Cảm ơn đại sư, cảm ơn đại sư.

Mà Ôn Diệu sau khi uống xong thì ngẩn ngơ hồi lâu, qua trọn vẹn một phút đồng hồ nàng mới kịp phản ứng, vội vàng nhìn qua Tần Phàm nói lời cảm tạ. Nàng lúc này cảm giác được đầu của mình rõ ràng hơn, giống như thoát thai hoá cốt, hơn nữa cũng càng thêm tự tin.

- Tại hạ đã kết thúc thời gian một tháng với trà lâu, hôm nay trăng rằm đã tới, bắt đầu ngày mai ta sẽ không ở chỗ này nữa, cảm ơn mọi người ủng hộ.

Tần Phàm gật gù đầu, sau đó chậm rãi đứng lên nói ra.

Những khách trà này muốn giữ lại, nhưng trong nháy mắt bọn họ phát hiện không còn bóng dáng của Tần Phàm.

- Xuyên việt không gian!

- Đây ít nhất là cường giả ngoài thất kiếp bán thần mới có thể làm được.

- Trời ạ, hắn không phải là Kỳ Tích Chi Tử chính thức chứ, đảo chủ Tần Hoàng Đảo Tần Phàm à?

...

Một âm thanh kinh ngạc vang lên trong tửu lâu.

Mà Tần Phàm lúc này đối với nghị luận này không nghe được, thân hình của hắn lóe lên đi tới đỉnh núi cao cách Võ Thánh Thành rất xa.

- Xem ra ta rốt cục sắp đột phá tới chín kiếp bán thần. xem tại

Hắn ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, hai mắt bình tĩnh, hình như có cảm ngộ.

Trải qua lúc này rời khỏi Võ Thánh Thành thì Tần Phàm cảm giác được mình đã tiếp xúc được với một loại lực lượng, đó chính là vận mệnh chi lực.

Tuy hắn còn không cách nào nắm giữ được lực lượng này, nhưng thông qua một tháng ngắn ngủi hắn cảm ngộ phương diện này rất sâu.

Mà hắn cũng đã đạt tới tám kiếp bán thần đỉnh phong, hiện tại bởi vì có cơ hội này hắn rốt cục đụng chạm đến chín kiếp bán thần.

Chín kiếp bán thần được tương đương rất mạnh, đó là thực lực cấp bậc đảo chủ, nếu như là tám kiếp bán thần bình thường cho dù số lượng nhiều thế nào cũng không ngăn cản được. Nếu không phải Tần Phàm có được năm đại ma chủng, có thân phận Viễn Cổ Đan Vũ Thần, hắn cũng không thể nào bằng vào cảnh giới tám kiếp bán thần so được với chín kiếp bán thần.

Có thể nói chín kiếp bán thần cùng tám kiếp bán thần tầm cách nhau cái hào rộng.

Đồng thời cũng có thể tưởng tượng, nếu Tần Phàm vào thời điểm tám kiếp bán thần đã vượt qua cái hào rộng này thực lực có thể so sánh với cường giả Đế cấp đảo chủ, như vậy chờ hắn đột phá đến chín kiếp bán thần chính thức, kỳ thật thực lực của hắn còn mạnh hơn chín kiếp bán thần nhiều lắm.

Tần Phàm có trí nhớ Đan Vũ Thần, hắn lý giải cảnh giới cao hơn người khác nhiều, lúc này hắn đã đạt tới đỉnh, tâm tình bình tĩnh, hắn chờ đợi chín kiếp bán thần tới.

Ba ngày ba đêm đi qua, Võ Thánh Thành truyền lưu tin tức Kỳ Tích Chi Tử Tần Phàm tự mình đến Võ Thánh Thành, chạng vạng tối ngày hôm nay mọi người lại nghênh đón một tràng cảnh khiến mọi người thảo luận.

1787. Chương 1797: Bán Thần Chín Kiếp.

Chương 1797: Bán thần chín kiếp.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’’)

Àm ầm!

Ở một đỉnh núi cao cách Võ Thánh Thành chừng ngàn dặm, từng âm thanh lời đình không giống bình thường xuất hiện. Người của Võ Thánh Thành cả đời này chưa từng nhìn thấy qua lời đình khủng khiếp như vậy, xích chanh hoàng lục thanh lam tử (đỏ thắm-da cam-vàng-xanh lá-xanh thắm-xanh da trời-tím). Các loại lời đình rời rạc xuất hiện làm cho người ở ngoài ngàn dặm động dung.

Hơn nữa lời đình diễn ra suốt một ngày, thẳng đến ngày hôm sau khi mặt trời mọc mới dừng lại, mọi người cả đêm không ngủ bay vút về hướng có lời đình, một điểm ấy ngàn trượng đã biến mất hoàn toàn.

Bởi vì lời đình ngày hôm qua ngọn núi cao ngàn trượng biến mất.

Nhân sĩ có kiến thức rất cuộc cũng phản ứng, tối hôm qua bọn họ nhìn thấy bán thần kiếp, một hồi siêu cấp bán thần kiếp. Mặc dù không có mấy người nhìn thấy nhưng trong nội tâm bọn họ cảm thấy chỉ có Bán thần chín kiếp mới đạt tới mức độ này.

Lại liên tưởng đến Kỳ Tích Chi Tử xuất hiện, đảo chủ Tần Hoàng Đảo Tần Phàm xuất hiện ở Võ Thánh Thành đồn đãi, có người suy đoán Tần Hoàng đột phá đến Bán thần chín kiếp.

Đương nhiên chuyện này chỉ là suy đoán của bọn họ, trên thực tế Tần Phàm không thể có tiền cảnh siêu tốc tới mức bọn họ nghĩ. Phải biết rằng tất cả mọi người biết rõ Tần Phàm không lâu trước đây đột phá tới tám kiếp bán thần, tám kiếp bán thần đến Bán thần chín kiếp đối với người bình thường mà nói đầy đủ cho bọn họ dùng cả đời để đột phá.

Cho dù như thế nào tối hôm qua cửu trọng bán thần kiếp đúng là Tần Phàm.

Mà Bán thần chín kiếp của hắn so với Bán thần chín kiếp khác còn khủng bố hơn nhiều, nếu so sánh thì Bán thần chín kiếp khác chỉ là con nít.

Nếu không phải hắn luyện hóa toàn bộ năm ma chủng, nếu không hắn không thể vượt qua lời kiếp này, đổi lại bất cứ đảo chủ nào, cho dù là Thần cấp đảo chủ cũng khó có khả năng ngăn cản.

- Ah -

Tần Phàm đau khổ rên rỉ, thân thể của hắn không ngừng bị xé nứt, không ngừng khôi phục lại.

Hắn lúc này gặp không còn là lời kiếp, mà là hỏa kiếp cùng tâm hỏa thiêu đốt, hỏa diễm khủng bố tác động khủng bố tới thân thể của hắn, so với kiếp lời còn đáng sợ hơn nhiều, xé rách thân thể của hắn vô số lần, linh hồn cũng bị thiêu đốt không ngừng.

Nhưng mà năm đại phân thân đã quay về thân thể, chế tạo cho hắn khí lực và khả năng khôi phục vô cùng khủng bố, hiện tại hắn muốn chết cũng không dễ dàng như vậy, chỉ cần không phải trực tiếp diệt toàn bộ linh hồn, cơ bản không có khả năng giết chết hắn.

Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, tuy không tới mức linh hồn chết đi nhưng lại vô cùng thống khổ.

Hắn vẫn đau khổ giãy dụa, trong nội tâm vô cùng chờ mong nhìn kiếp nạn tới.

Rốt cục ngày hôm sau nữa hắn mới có thể thoát ra khỏi đồng đất đá vụn, Tần Phàm hiện giờ giống như người chết, toàn thân của hắn đầy thương tích, trong nháy mắt thân thể của hắn như được thần quang tẩy lễ thương thể bắt đầu biến mất vô tung.

- Bán thần chín kiếp, rốt cục đạt tới.

Tần Phàm lúc này hơi thở mong manh, lộ ra vẻ suy yếu vô cùng và bản thân đau đớn vô cùng kiệt liệt. Cảnh giới và thực lực của hắn tăng lên trong thời gian ngắn.

Oanh!

Đứng lên trong đồng đất vụn, bàn chân đạp mạnh Tần Phàm phóng lên trời.

NGAO –

Hắn sảng khoái hét dài thành tiếng, âm thanh của hắn vang vọng cả trời xanh, cả Tần Hoàng Đảo đều nghe được âm thanh của hắn.

Sống qua một kiếp này chính là thăng hoa, chính là lột xác!

Trong chớp mắt này hắn cũng không nhận được muốn phóng thích áp lực của bản thân. Tần Phàm giống như bướm thoát kén mà ra, sau khi biết rõ mình là Đan Vũ Thần, dưới áp lực của Chân Vũ Thần và thân thú làm cho hắn trở thành Tần Hoàng, Hoàng cấp đảo chủ, hắn bây giờ cảm thấy áp lực giải thoát không ít.

Hôm nay, hắn đã đạt tới Bán thần chín kiếp

Hiện tại hắn mặc dù cách thực lực Đan Vũ Thần đỉnh phong lúc trước rất lớn. Nhưng so với thời điểm tám kiếp bán thần thì tăng lên không ít, thậm chí hắn cảm giác được trong tâm thể giới không còn đối thủ của hắn.

Hắn đã đứng trên đỉnh phong. Hắn có thể phỏng đoán vị trí của mình bây giờ.

- Chỉ có thần thú cùng Chân Vũ Thần mới có thể làm khó được ta, ta trước tiên phải đạt tới cảnh giới cao nhất của đan đạo mới quay về Vũ Thiên đại lục, như vậy sẽ nắm chắc hơn nhiều.

Nhưng Tần Phàm kỳ thật còn chưa chính thức tiếp xúc qua với hai thần thuộc của Vũ Thiên đại lục, không biết hai tên này thực lực tới mức nào, cho nên cũng không dám khinh thường.

Dù sao hắn biết rõ hy vọng và vận mệnh của nhân loại đang đặt lên vai của hắn.

Linh dược và tài nguyên trong tâm thể giới vô cùng phong phú, hắn hôm nay chỉ còn thiếu vài loại linh dược, nhưng những linh dược này tại Vũ Thiên đại lục là không thể nào tồn tại, hắn muốn đột phá đến cảnh giới cao nhất của đan đạo chỉ có thể là ở đây.

- Chỉ còn thiếu vài loại linh dược mà Tần Hoàng Đảo tìm không thấy, ta nên quay về phủ một chuyến.

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn qua bầu trời, hắn đã sớm thu thập được tin tức của vài loại cuối cùng, biết rõ phải tới mấy tuyệt địa hung hiểm của tâm thể giới mới tìm được, hơn nữa những hiểm địa này đảo chủ cũng không dám tới gần, cho nên chính hắn phải tự đi tìm mà thôi..

Trước khi đi hắn phải về Tần Hoàng phủ một chuyến.

- Lão đại, quả nhiên là người, ta biết ngay người sẽ đột phá lên Bán thần chín kiếp mà.

Vừa về tới Tần Hoàng phủ. Tiểu Chiến đã đi ra nghênh đón, người khác của Tần Hoàng phủ cung kính đi theo sau lưng của hắn, đối với Tần Phàm bọn họ là tâm phục khẩu phục.

Rời đi hơn nửa năm, trở về liền trở thành Bán thần chín kiếp, đối với người tầm thường mà nói đây là chuyện không có khả năng.

Bọn họ hiện tại biết rõ danh tiếng Kỳ Tích Chi Tử là xứng đáng, đây là chuyện dùng kỳ tích để hình dung.

- Ân, ta hiện tại đã đột phá lên cửu cấp bán thần, nhưng mà ta phải đi ra ngoài một chuyến, Tiểu Chiến người phải hảo hảo ở chỗ này tiếp tục tu luyện cùng luyện hóa Viên Cổ truyền thừa. Qua ít ngày chúng ta cần phải quay về Vũ Thiên đại lục.

Tần Phàm cũng không phủ nhận. Gật gật đầu nói ra.

Nhưng mà trao đổi này chỉ có thể là bọn họ biết rõ.

- À? Sắp chuẩn bị trở về Vũ Thiên đại lục? Tốt, chúng ta giết bằng được! Đem thần thú và Chân Vũ Thần đều oanh xuống!

Nghe vậy Tiểu Chiến cũng hưng phấn kích động lên.

- Nào có đơn giản như vậy.

Tần Phàm cười khổ lắc đầu.

- Tóm lại trong khoảng thời gian này người nên tận lực tăng thực lực lên đi, cuối cùng có thể đem truyền thừa đạt được trong Chư Thần chiến trường luyện hóa, như vậy thực lực của người đoán chừng có thể so được với Thần cấp đảo chủ, đến lúc đó trở về chúng ta nắm chắc lớn hơn một chút.

- Lão đại yên tâm, ta nhất định sẽ cố gắng.

Tiểu Chiến nắm nắm tay lại, khó có được nghiêm chỉnh.

- Ân, Tôn Lương, đem địa đồ mười đại hiểm địa của tân thể giới đưa cho ta xem.

Tần Phàm nhún nhún vai với Tiểu Chiến hoàn tất, sau đó nhìn qua sau lưng Tiểu Chiến nói ra. Tôn Lương này hôm nay trên cơ bản trở thành tổng quản Tần Hoàng phủ, rất nhiều sự vụ đều do hắn phụ trách.

1788. Chương 1798: Tử Vong Thần Hải Vực. (1)

Chương 1798: Tử Vong Thần Hải Vực. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Mà Tôn Lương này đối với tân thể giới hiểu rất nhiều, có thể cho Tần Phàm không ít trợ giúp.

Địa đồ được đem tới nhanh chóng, Tần Phàm chỉ vào vùng tối trên bản đồ:

- Tử Vong Thần Hải Vực chính là trong chỗ này, ta trước đây đã đi tới rồi.

- Đảo chủ, đây là chỗ có Tử Vong Hắc Liên ngài cần, nhưng mà chỗ này vô cùng nguy hiểm, quanh năm có sương mù tử vong bao phủ, nghe nói đã từng có đảo chủ chết ở đây, đảo chủ ngài phải cẩn thận.

Tôn Lương thời điểm này cung kính nói ra.

- Ân, thời điểm ta không ở đây, hảo hảo phụ trợ Tần vương.

Tần Phàm gật gật đầu nói ra, hắn vô cùng tự tin thực lực của mình.

Sau khi bàn giao xong cầm lấy địa đồ, rất nhanh trực tiếp bước vào hư không, rời khỏi Tần Hoàng Đảo.

Vì dung hợp mạch cuối cùng, cần một vạn loại linh dược Tần Phàm dốc hết toàn bộ lực lượng của đảo tìm cũng không đủ.

Bởi vì thật sự có vài loại linh dược chỉ sinh trưởng ở nơi nguy hiểm, chỉ có cường giả cấp đảo chủ mới tiến tới những nơi này được, cho nên phải do hắn tự mình đi tìm.

Lần này Tần Phàm muốn tìm linh dược tên là Tử Vong Hắc Liên, ở vào một trong mười hiểm địa của tân thể giới này, Tử Vong Hổ Hạp.

Mà Tử Vong Hổ Hạp ở Tử Vong Thần Hải Vực là nơi có tử vong chi vụ bao phủ quanh năm, trong đó ẩn chứa kịch độc, cái mà kịch độc này không có bao nhiêu sinh vật sống được, cho dù là tám kiếp yêu thú cũng không được, đại bộ phận động vật biển tiến vào đó chỉ có con đường chết.

Chỉ có không nhiều sinh vật sống được trong đó, trong đó có một loại lão hổ màu đen, tên là Tử Vong Hắc Hổ, loại này lão hổ này có hai cánh, có kỹ năng bơi, thực lực hung hãn và không sợ độc, quanh năm nghỉ ngơi giữa Tử Vong Hổ Hạp, cho nên hạp cốc này lấy tên của nó.

Tần Phàm rời khỏi Tần Hoàng Đảo, trực tiếp án theo bản đồ đi tới Tử Vong Thần Hải Vực.

Tử Vong Thần Hải Vực cách Tần Hoàng Đảo chừng ngàn vạn dặm, nhưng hôm nay Tần Phàm đã có thực lực Bán thần chín kiếp, thực lực các phương diện tăng lên nhiều, hiện tại tốc độ của hắn mỗi một lần xuyên việt không gian có thể đạt tới mười vạn dặm, cho nên thời gian qua nửa ngày đã đi tới nơi.

Lúc này Tần Phàm nhìn qua vùng biển đen trước mặt, trước mắt hắn là khối đen khôn cùng, vô cùng tối tăm, cho dù là dùng thị lực của hắn hôm nay cũng không nhìn rõ, cảm ứng nhạy cảm làm hắn biết nơi này vô cùng hung hiểm.

Bản thân những khối đen này tuy Tần Phàm còn không có tiến vào trong đó, nhưng mà cảm nhận được trong khối đen có ẩn chứa tính ăn mòn cực mạnh, còn có khí tức hủy diệt vô tận tỏa ra, mà khối đen này tùy tiện hút vào một ít cũng đủ cho người khác cảm thấy tuyệt vọng.

Hơn nữa hắn còn mơ hồ cảm giác được trong khu vực này còn sót lại khí tức Viễn Cổ, lúc trước Huyền Hoàng Đại Thế Giới sụp đổ thì nó tồn tại nơi này, trải qua vô số tuế nguyệt đều không chút nào tán đi, thậm chí còn ẩn chứa một loại lực lượng huyền bí, thập phần hung hiểm.

Chỉ khi đi tới nơi này thì hắn không có sợ hãi.

Đương nhiên tiến vào Tử Vong Thần Hải Vực thì Tần Phàm vẫn cảm thấy được nên cần bảo hiểm một chút. Thần đỉnh!

Vào lúc đó hắn xuất ra Đan Vũ Thần Đỉnh, trước khi vào Tử Vong Thần Hải Vực phải luyện chế đan được giải độc mới được.

Hôm nay tuy hắn còn chưa có trở về cảnh giới cao nhất của đan đạo, nhưng hắn đã nắm giữ 9999 đầu đan mạch, hơn nữa có Viễn Cổ Đan Vũ Thần Đỉnh tương trợ. Cảnh giới đan đạo đạt tới cực cao.

Hắn thậm chí đã có thể lắng không ngừng kết ra không ít linh dược.

Thiên địa đan mạch sẽ tự động hấp thu được tính các loại linh dược trong thiên hạ, Tần Phàm có thể từ nơi này ngưng kết ra chút ít đan dược, nhưng mà hắn còn chưa đạt tới cảnh giới cao nhất của đan đạo, có bộ phận linh dược trân quý không cách nào ngưng tụ ra được, hơn nữa thời điểm luyện chế không thể sử dụng đan đỉnh. Dùng thiên địa làm đỉnh.

- Sương mù đến.

Thủ thế thay đổi, trong khối đen của Tử Vong Thần Hải Vực trước mặt hấp thu được một bộ phận. Mỗi đạo khối đen tiến vào tay của Tần Phàm thì không ngừng ăn mòn phòng ngự, vô cùng lợi hại.

Phân tích một lát.

- Bắt đầu luyện chế.

Trong nội tâm Tần Phàm đã có đan phương rồi, vì vậy xuất đan hỏa, đem một cây gốc linh dược ra bắt đầu luyện chế, luyện chế giải độc đan.

Luyện hóa, ngưng lộ, ngưng thể, thể rắn... truyện copy từ

Từng bước một thần sắc Tần Phàm chuyên chú, thành thạo.

Hiện tại Tần Phàm điều khiển đan hỏa là một loại màu vàng lợt, tên là đan thần hỏa, loại đan hỏa này còn mạnh hơn đan hỏa trước kia rất nhiều, có thể bộc phát nhiệt độ cực cao, cũng có thể nhanh chóng hạ nhiệt độ, tính ổn định cùng điều khiển các phương diện đạt tới tận cùng, thời điểm hắn khôi phục trí nhớ Viễn Cổ Đan Vũ Thần thì tu luyện lần nữa.

Chỉ có đan thần hỏa mới có thể đạt tới cảnh giới thiên địa làm đỉnh, các đan hỏa khác không được.

Rót linh!

- Đan thành.

Tần Phàm nhẹ nhàng thở một hơi, đến cảnh giới của hắn không có khả năng thất bại rồi, lúc này giải độc đan chuyên nhắm vào Tử Vong Thần Hải Vực được hắn luyện ra.

Thu hồi Đan Vũ Thần Đỉnh, ăn đan được vào, hấn không còn do dự mà trực tiếp tiến vào bên trong.

Tê tê tê tê tê tê –

Vừa tiến vào Tử Vong Thần Hải Vực, Tần Phàm đã cảm giác được khói đen bốn phía không ngừng đè ép thân thể của hấn, lại mang theo khí tức hủy diệt và tử vong bao phủ người của hấn, cơ hồ trong nháy mắt tạo thành phụ tải thật lớn với thân thể, nếu là người bình thường đã bị ăn mòn mà chết.

Nhưng mà may mắn thời điểm tiến vào đã ăn giải độc đan, một loại khí kinh hộ thể đặc thù từ trong người của hấn tiến ra ngoài, rất nhanh phân giải tử vong chi vụ này.

Hơn nữa Tần Phàm lúc này có năm đại ma thân cùng năm đại ma chủng thần thông hộ thể, thoát cái kích thích là không trở ngại nữa.

Đi vào trong tử vong chi vụ tầm nhìn vượt ngoài ý liệu của Tần Phàm, với thị lực của hấn thì ở bên ngoài cách vạn dặm hấn cũng có thể nhìn thấy con kiến đánh nhau, nhưng ở chỗ này hấn gần kề chỉ nhìn được ngàn mét, hơn nữa chỉ nhìn rõ được phạm vi trăm mét, cá bơi còn chưa chắc nhìn thấy chứ nói gì tới con kiến.

Ngoài ra cảm ứng lực của hấn ở trong sương mù cũng giảm đi không ít, dường như những khói đen này có tác dụng ăn mòn và tê liệt, quấy nhiễu cảm ứng lực của hấn rất nhiều, thậm chí hôm nay cảm ứng lực của hấn còn thấp hơn thị lực nhiều, đây là tình trạng vô cùng nguy hiểm.

Tiến vào Tử Vong Thần Hải Vực này hấn không dám tùy tiện xuyên việt không gian, bởi vì nơi này có không ít khe nứt không gian còn khủng bố hơn trong Chư Thần chiến trường, không gian phong bạo quá nhiều, vừa tiến vào trong đó chính hấn cũng không chịu nổi.

Hấn chỉ có thể chậm rãi lực lợi đi tới.

Đối với Tử Vong Thần Hải Vực này, Tử Vong Hổ Hạp ở đâu hấn không rõ, chỉ có thể nương theo trực giác đi tới mà thôi.

1789. Chương 1799: Tử Vong Thần Hải Vực. (2)

Chương 1799: Tử Vong Thần Hải Vực. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••)

Ông ông ông ông ông –

Ngay vào lúc này bỗng nhiên Tần Phàm nhìn thấy sương mù đen kịt lại áp tới gần, mà ở trong đó hấn nghe được vô số âm thanh giống như kiếm khí giết chóc, cảm ứng lực của hấn có chút đau đớn.

- Đây là vật gì?

Tần Phàm đã giật mình.

Ông!

Mà vào lúc này làn khói đen kia đã áp tới người rồi, sau đó hấn rốt cục kịp phản ứng, đó không phải là khói đen mà là con muỗi bay tới!

Những con muỗi này tùy tiện một con nào cũng lớn như nắm đấm, chủ yếu nhất là huyết châm ở đầu của chúng, nó giống như lợi kiếm đâm vào người.

Xuất hiện ở trong Tử Vong Thần Hải Vực, Tử Vong Văn!

Hai mắt Tần Phàm lập tức ngưng tụ, lập tức không dám khinh thường, Ma Tướng lâm thể, nắm đầu cánh tay Ma Tướng đuổi ra, cộng thêm hai cánh tay vốn có của hấn thì tổng cộng bảy đầu cánh tay bắt đầu vung vẩy.

Ông ông ông ông ông ông –

Những Tử Vong Văn này không ngừng bay tới, thật giống như có vô số phi kiếm đang tới gần, không khí cùng không gian đều không ngừng chấn động, khí tức lợi hại cùng hủy diệt không ngừng trùng kích tầng tầng lớp lớp, giống như song biển dồn dập, làm cho người ta cơ hồ không thở nổi.

Đại La Diệt Ma Quyền! Thanh Long Tham Trảo!

Chu Tước Đề Thiên! Kỳ Lân Bào Hao!

Quy Xà Thôn Thiên! Phiên Thiên Ấn!

Không U Nhược Lan!

Từng chiêu một, công kích cường đại bộc phát trên người Tần Phàm, trong nháy mắt khí kính bắn ra bốn phía, nhưng số lượng Tử Vong Văn rất nhiều, mà sinh mệnh lực cực kỳ ương ngạnh, thậm chí so với cường giả tám kiếp bán thần còn mạnh hơn, cộng thêm đang ở trong sương mù nên khó lòng phòng bị được.

- Ah –

Đột nhiên Tần Phàm cảm giác được bản thể chính mình một đầu cánh tay đau xót, nhưng lại phát hiện một con Tử Vong Văn thừa dịp khe hở đánh lên vào, đâm mạnh vào cánh tay.

Trong nháy mắt máu tươi giống như máy bơm bị rút đi, vốn đau đớn kịch liệt sau đó hẳn cảm giác đầu cánh tay tê liệt, cơ hồ là khó có thể nhúc nhích, mà Tử Vong Văn thân thể bành trướng lên gấp đôi.

- Bạch Hổ, Sát Lục Chi Nhân, khai mở!

Tần Phàm cắn răng một cái, vội vàng mở con mắt thứ ba ra.

Một đạo hào quang sát lục bắn qua người con muỗi, sau đó ma chủng thần thông vận chuyển toàn thân, liên tục không ngừng tiến vào cánh tay bị chích, lúc này mới đánh tan cảm giác tê liệt.

Ra sức chiến đấu hồi lâu mới đánh chết đám Tử Vong Văn này, hẳn cũng mệt mỏi hơn nhiều.

Không thể không nói một đám Tử Vong Văn hết sức lợi hại, đổi thành cường giả Đế cấp đảo chủ đoán chừng sẽ bị trọng thương hoặc bỏ chạy thoát chết. Đến lúc này hẳn mới có thể khẳng định được Tử Vong Thần Hải Vực có đảo chủ qua là không nói ngoa.

Nhưng mà vô luận như thế nào Tử Vong Văn cũng không ngăn cản được hẳn.

Nghỉ ngơi một hồi Tần Phàm lại đi tới nhanh chóng.

Đi được thời gian ba ngày ba đêm rốt cuộc hẳn cũng phát hiện một phiến lục địa trong Tử Vong Thần Hải Vực, đó là lục địa màu đen, phía trên có khí tức tử vong và hủy diệt vây quanh.

- Tại đây có lẽ chính là Tử Vong Hổ Hạp.

Thấy vậy hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, cảm ứng lực lúc này buông ra toàn bộ, cố nén cảm giác đau đớn và ăn mòn, hẳn rất nhanh hiểu được Tử Vong Thần Hải Vực này ra sao.

- Tìm được, Tử Vong Hắc Liên!

Sau một lát hẳn tìm được mục tiêu của mình, nhưng rất nhanh hẳn lại kinh ngạc:

- Ồ? Trong Tử Vong Hổ Hạp chết tiệt này thậm chí có người tu luyện!

Nơi này là tử vong chi vụ, Tần Phàm cảm ứng thập phần mơ hồ.

Nhưng mà Tử Vong Hắc Liên là thiên địa linh loại, phát ra khí tức quá đặc thù, hẳn vì thế mà cảm ứng được nó tồn tại.

Về phần người tu luyện trong Tử Vong Hổ Hạp thì cố ý che giấu nhưng khí tức của người này so với Tử Vong Hắc Liên còn quá rõ ràng, đặc biệt là khí tức cường giả dễ dàng nhận ra được.

Nhưng mà Tần Phàm thật bất ngờ, thậm chí có người lại tu luyện trong nơi hiểm yếu như Tử Vong Hổ Hạp.

Mà có thể đi vào nơi này cũng không phải là kẻ yếu.

- Đoán chừng là cường giả Thần cấp đảo chủ, sẽ là ai chứ?

Bởi vì tử vong chi vụ trở ngại, tuy Tần Phàm từng tiếp xúc qua với Thần cấp đảo chủ, nhưng cũng không thể trực tiếp phán định là người nào được.

Nhưng cho dù là ai cũng không trọng yếu, lúc này đây Tử Vong Hắc Liên hãn nguyện nhất định phải có.

Tử Vong Hổ Hạp này hãn phải đi qua.

Xuy xuy – truyện copy từ

Hai chân vừa mới đạp vào hạp cốc màu đen này, Tần Phàm cảm nhận được khí kinh mạnh mẽ từ dưới chân xông lên, lúc lạnh lúc nóng, nhưng mà giống như tử vong chi vụ có khả năng ăn mòn, nếu như không phải phòng ngự của hãn trải rộng toàn thân, hãn hoài nghi hai chân của mình có lẽ sẽ hỏng mất.

Đúng là nơi hung hiểm, quả nhiên là mỗi bước đều khó lòng phòng bị.

Tần Phàm đem thần thông chi lực ngưng tụ vào bàn chân, cẩn thận đi tới, hãn biết rõ trong Tử Vong Hổ Hạp nhất định có uy hiếp khác, thí dụ như Tử Vong Hắc Hổ mà hãn chưa từng phát hiện ra.

Tử Vong Hổ Hạp này dùng tên của Tử Vong Hắc Hổ, vậy thì nó không phải là thứ dễ đối phó.

Ồ ồ –

Lại đi thêm một đoạn đường. Bỗng nhiên dưới chân của Tần Phàm xuất hiện mấy khe hở, sau đó trong khe hở này xuất hiện mấy trường đằng như bạch tuột. Thập phần linh hoạt quần lấy chân của Tần Phàm.

Những trường đằng màu đen này như hòa hợp làm một với khối đen, nhưng tản ra khí tức làm lòng người rung sợ, bởi vì tốc độ cực nhanh cho nên không khí và hư không rung động.

Tần Phàm hạ xuống Tử Vong Hổ Hạp thì thần kinh căng thẳng, nhìn thấy trường đằng màu đen đánh úp lại thì hãn lập tức kịp phản ứng, toàn bộ lực lượng tập trung vào cánh tay, Kỳ Lân Tí lộ ra. Trực tiếp chụp vào trường đằng đầu tiên.

Xé –

Một trảo này bắt dính trường đằng, hãn lập tức cảm giác được lực lượng mạnh yếu của trường đằng, giống như một cánh tay của hung thú vậy, cũng may mắn là khí lực của hãn cũng vô cùng lớn, đổi thành đảo chủ khác thì có lẽ đã bị kéo vào trong khe hở rồi.

Mà từ trong khe hở lại lộ ra khí tức hủy diệt, một khi rơi vào trong đó nói không chừng sẽ bị chôn sống.

Ồ ồ ồ –

Mà Tần Phàm mới vừa vặn bắt lấy trường đằng thì rất nhanh lại có mấy trường đằng khác hiện ra, trường đằng xuyên thấu hư không, lực công kích kinh khủng có thể xuyên thấu phòng ngự tám kiếp bán thần.

Ma Tướng lâm thể!

Tần Phàm lúc này cho năm cánh tay hiện ra, sau đó mỗi một đầu cánh tay vô cùng hung mãnh bắt lấy trường đằng.

Xoẹt –

Thời điểm bảy cánh tay của hãn đồng thời phát lực thì từ bảy đầu trường đằng này rút ra gốc thực vật màu đen.

- Tê –

Nhìn thấy mình rút ra khỏi mặt đất thực vật khổng lồ màu đen. Tần Phàm thời điểm này hít một hơi khí lạnh, bởi vì một gốc cây thực vật lại có tai mũi miệng, cái miệng lớn dữ tợn giống như quái thú, còn không ngừng vung vẩy trường đằng màu đen trên người, vô cùng khủng bố.

Nói như vậy thực vật biến hóa tại tâm thể giới đều vô cùng hiên thấy. Bởi vì thực vật vốn không có linh trí và nói chuyện, phải có rất nhiều cơ duyên cùng trùng hợp mới có thể xuất hiện linh trí, mà Tử Vong Hồ Hạp này thậm chí ngay cả thực vật cũng có thể biến hóa, có thể thấy được nó không phải bình thường.

1790. Chương 1800: Từng Bước Kinh Hồn.

Chương 1800: Từng bước kinh hồn.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

- Nện cho ta.

Mà quay mắt nhìn qua quái thụ công kích bản thân mình, Tần Phàm lập tức té ra Phiên Thiên Ấn, sau đó dùng đầu cánh tay thao túng hung hăng nện xuống.

Xúc tu trường đằng vô cùng lợi hại, một khi toàn bộ dây dưa thì chính hắn cũng không chịu đựng nổi, cũng bởi như thế hắn mới có thể hao phí đại lực khí lực nhấc nó lên khỏi mặt đất, nếu không căn bản không cách nào đối phó.

Một phương diện cường công kích thì rốt cuộc cũng phát hiện ma mộc cũng đánh thành gỗ vụn, nhưng mà những trường đằng màu đen kia không có chết, còn nghĩ muốn công kích hắn.

- Địa phương quỷ quái này thật sự là đủ khủng bố, đoán chừng còn che giấu không ít cây cổ quái.

Tần Phàm lúc này mới cảm thấy sợ hãi trong nội tâm.

Những đảo chủ khác muốn đối phó những cây cối này hao phí không ít khí lực, nếu như đồng thời xuất hiện mấy cây hắn cũng không chịu nổi.

Kinh hồn chưa định trong nội tâm lại cẩn thận vài phần.

- Cái này... Vậy là cái gì?

Thời điểm hắn muốn rời khỏi thì bỗng nhiên cả kinh, nhìn thấy từ trong khe hở không biết lúc nào xuất hiện những con kiến khổng lồ.

Những con kiến này mỗi con to như quả trứng gà, khoảng chừng trăm con, chúng bên ngoài thân là màu đen, nhưng mà có lông tơ như nhện, hơn nữa trong người có chất dịch màu đỏ đang lưu động, những con kiến này nhìn vô cùng khủng bố.

Nhưng mà những côn kiến này bò ra ngược lại không có trực tiếp đến công kích Tần Phàm, mà là bò tới gốc cây bị Tần Phàm đánh nát.

Răng rắc cừ-rắc...

Tiếp theo đó là từng âm thanh cấn xé truyền tới, sau đó trong khoảng thời gian ngắn Tần Phàm trông thấy những con kiến này đối phó là gốc cây, những trường đằng kia nhanh chóng bị kiến cắn nát phân nửa.

Nhưng mà thoát nhìn những con kiến này không phải là thứ dễ đối phó, Tần Phàm lúc này ẩn nấp khí tức, căn bản không dám kinh động chúng, nếu không đoán chừng sẽ có một tràng ác đấu.

Tử Vong Hồ Hạp quả nhiên là một bước một hiểm, hắn mới tiến vào không lâu đã bị bức tới tình cảnh này.

Thời điểm này hắn đối với người đang tu luyện nơi này trong lòng là lộ ra bội phục. Nếu đối là hắn ở nơi này an tâm tu luyện là không dễ dàng.

- Rống -

Cũng vào lúc này. Bỗng nhiên có một tiếng trầm thấp gào thét từ chân trời vang lên, sau đó nhìn thấy một con cạp từ xa chạy tới, sau lưng mọc lên hai cánh, hai cánh vung lên nhanh chóng xé nát những con kiến kia.

- Tử Vong Hắc Hổ!

Tử Vong Hổ Hạp chính là dùng tên của nó!

Nhìn thấy nó thì Tần Phàm chấn động toàn thân, lập tức thần kinh không khống chế được chấn động. Những hắc hổ này thế nhưng mà có thể nói là bá chủ của Tử Vong Hổ Hạp này. Từ nơi này xuất hiện uy thế và khí tức làm cho người ta kiêng kỵ.

Rống –

Con hắc hổ này hạ xuống chân trời, sau đó trong miệng của nó phun ra hỏa diễm màu đen, hoàn toàn bao trùm bầy kiến kia, ngọn lửa nhiệt độ cực cao, cho dù là Tần Phàm ở rất xa cũng cảm thấy nóng, hơn nữa Tần Phàm phỏng đoán trong đó còn mang theo khí tức hủy diệt rất mạnh, không lâu sau những con kiến kia bị nướng chết

Có mấy con muốn chạy trốn, nhưng rất nhanh bị hắc hổ đuổi tới, một móng vuốt chụp xuống ăn tươi.

Đây chính là bá chủ Tử Vong Hổ Hạp, lực lượng cùng tốc độ có thể nói là vô cùng khủng bố

- NGAO –

Sau khi ăn no những con kiến kia, rốt cuộc Tử Vong Hắc Hổ cũng ngẩng đầu nhìn qua Tần Phàm, con người đồ tươi của nó hiện ra thần sắc khinh miệt và khiêu khích.

Thời điểm Tử Vong Hắc Hổ tiêu diệt những con kiến này thì Tần Phàm một mực cũng không có nhúc nhích tay chân, cũng không có chạy trốn, hần quan sát Tử Vong Hắc Hổ công kích, bởi vì hần biết rõ trong Tử Vong Hổ Hạp khẳng định không chỉ có một Tử Vong Hắc Hổ, kế tiếp hần phải ngắt lấy Tử Vong Hắc Liên nói không chừng còn gặp không ít.

- Kế tiếp người muốn ăn tươi ta sao?

Đưa mắt nhìn qua hắc hổ khiêu khích. Thời điểm này Tần Phàm cũng liếm liếm bờ môi, hắc hổ này tuy lợi hại. Chỉ làm hần kiêng kỵ mà thôi, nhưng hiện giờ trong tâm thế giới không thua bất cứ kẻ nào, huống chi một đầu hung thú mà thôi.

Rống –

Trong nháy mắt tiếp theo đầu Tử Vong Hắc Hổ đột nhiên khởi xướng tiến công, hai cánh của nó đập mạnh, vượt qua không gian trăm mét tới trước mặt Tần Phàm, móng vuốt sắc bén có thể so với thần khí, trực tiếp chụp vào đầu lâu của Tần Phàm, dường như muốn một kích đánh chết Tần Phàm.

Nếu như từ tốc độ và công kích thì hắc hổ này tuyệt đối đáng sợ hơn cả Đế cấp đảo chủ nhiều.

Nhưng mà Tần Phàm vừa quan sát đã sớm biết rõ hắc hổ tốc độ khủng bố, cho nên sớm có chuẩn bị, thời điểm nó khê động thì hần đã chuẩn bị né tránh, hần hoàn toàn né qua một trảo này hai tay liên tục đánh xuống.

Oanh!

Tốc độ của hần còn nhanh hơn hắc hổ nhiều, một đập này nện Tử Vong Hắc Hổ nằm trên mặt đất, mà vừa mới muốn bò lên Tần Phàm một lần nữa nện xuống, trực tiếp nện nó vào trong đất.

Hần nhìn ra được con hắc hổ này ỷ vào tốc độ và công kích mà xưng bá, mà phương diện này hần cũng không kém, một chọi một thì hần có thể hành hạ hắc hổ đến chết.

Nện! Nện! Nện!

Thoảng chút Tần Phàm không có cho hắc hổ cơ hội xoay người, bầy đầu cánh tay cùng nện xuống liên tục, cộng thêm khí tức ăn mòn không ngừng ma diệt phòng ngự của hắc hổ, chỉ chốc lát đã nện dẹp hắc hổ.

Sát Lục Chi Nhãn, khai mở!

Tần Phàm cho Tử Vong Hắc Hổ một kích cuối cùng.

Rống –

Mà thời điểm Tử Vong Hắc Hổ trước khi chết phát ra tiếng rống động trời xanh.

- Không tốt, nó muốn thông tri cho Tử Vong Hắc Hổ vương.

Tần Phàm không thể ngờ hắc hổ dưới tình huống bị hấn bổ như thế mà còn rống lên được, hơi kinh hãi, rất nhanh thu hồi thì thể hắc hổ, bất chấp vết nứt không gian nguy hiểm trực tiếp vượt qua không gian đi vào bên cạnh Tử Vong Hắc Liên.

Hắn thậm chí biết đám hắc hổ lợi hại, nếu như một con xông tới còn dễ nói, nếu như đến một đoàn hắc hổ cũng không chịu nổi.

Tử Vong Hắc Liên!

Sau khi mạo hiểm xuyên việt không gian, rốt cuộc Tần Phàm cũng tới chỗ Tử Vong Hắc Liên, đóa hoa màu đen hiện ra, trong lòng của hắn có chút buông lỏng.

Nhưng vào lúc này...

- Là ai quấy rầy bốn tọa tu luyện!

Thời điểm này âm thanh uy nghiêm và lạnh lùng vang lên bên cạnh, một thân ảnh xuất hiện cách Tần Phàm không xa, ánh mắt lạnh lùng nhìn tới, nsau khi nhìn rõ Tần Phàm thì âm thanh kia còn lạnh hơn vài phần:

- Là người?

Tần Phàm vừa mới nhìn thấy Tử Vong Hắc Liên đột nhiên nghe được âm thanh truyền tới.

Âm thanh này làm cho hắn cảm thấy rất quen thuộc, nội tâm ngưng trọng, chậm rãi xoay người sang chỗ khác.

Nhưng thời điểm nhìn thấy thân ảnh cách đó không xa, hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng rất nhanh bình tĩnh trở lại, hai mắt nhìn đối phương, trong miệng nhàn nhạt nói:

- Hư Thần, thật lâu không thấy.

Đúng, dám ở trong Tử Vong Hổ Hạp nguy hiểm tu luyện chính là Hư Thần.

Tại thần đảo Thiên Tài Chiến bắt đầu, hắn và người này không lạ lẫm gì, thời điểm hắn đánh bại Bạch Trường Thiên lấy được đệ nhất của thần đảo Thiên Tài Chiến, chính Hư Thần ba lần bốn lượt đưa hắn vào diện nghi vấn thiên thần dư nghiệt, hơn nữa còn kém chút cường hoành tìm tòi trí nhớ của hắn.

1791. Chương 1801: Gặp Lại Hư Thần.

Chương 1801: Gặp lại Hư Thần.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Phải biết rằng trí nhớ của Tần Phàm bất thường, một khi bị tìm tòi trí nhớ tùy thời sẽ gặp bất trắc.

Đối với Hư Thần, tuy hắn có được trí nhớ Đan Vũ Thần đều xem rất nhạt, không có ghi hận rất sâu, nhưng nếu như muốn hắn suy nghĩ tốt về Hư Thần là không thể nào.

- Hừ, Tần Phàm, người tới nơi này làm gì.

Mà Hư Thần này nhìn qua Tần Phàm cũng không có cảm tình gì, sau khi nhìn qua Tần Phàm thì giọng nói lạnh lùng.

- Tại đây cũng không phải nhà của Hư Thần người nha, người có thể tới được chỗ này sao ta không tới được?

Tần Phàm cũng nhàn nhạt nói ra, đề phòng nhìn Hư Thần ngăn cản, hẳn tự nhiên sẽ không dễ dàng nói ra ý đồ bản thân. (

- Tại đây chính là chỗ Tử Vong Hắc Liên, xem ra người tới đây vì nó.

Nhưng mà Hư Thần lại nhìn ra, thời điểm này hẳn tùy ý nhìn qua hoa sen màu đen kia, sau đó trong miệng hồ hững nói ra:

- Nhưng người không cần uống phí khí lực, Tử Vong Hắc Liên này là ta muốn, ta sẽ không để cho người mang đi.

- Cái gì?

Tần Phàm nhướng mày.

Tuy hẳn vất vả tới được nơi này, muốn chuẩn bị ngắt lấy Tử Vong Hắc Liên, hẳn tuyệt đối không tay không quay về. Huống chi biết rõ Tử Vong Hắc Liên sinh trưởng trong Tử Vong Hổ Hạp chu kỳ ít nhất là mười năm, hẳn cũng chờ được hắc liên trưởng thành.

- Hư Thần, ta biết rõ người còn oán hận chuyện ta giết con của người. Nhưng người nên biết nếu như ta không giết con của người, có lẽ người và tất cả đảo chủ đều chết trong tay của hắn. Hơn nữa lúc trước người cũng hiểu lầm ta là thiên thần dư nghiệt, ta cũng không muốn so đo với người, ta biết rõ Tử Vong Hắc Liên đối với người không nhiều tác dụng, người để cho ta mang đi, giữa chúng ta ân oán xóa bỏ như thế nào?

Hiện tại tâm tình Tần Phàm bình tĩnh, hẳn cũng không tính bởi vì Hư Thần mà sinh ra thoái ý, tận lực nói chuyện với đối phương.

- Ân oán giữa ta và người? Ta không nhớ rõ giữa chúng ta có ân oán gì để nói, nhưng mà Tử Vong Hắc Liên cần thiết cho công pháp của ta, ta không thể để người mang đi.

Nghe vậy Hư Thần gương mặt lạnh lẽo, có một chút thần sắc phức tạp hiện ra, nhưng cuối cùng nhất là nhàn nhạt nói.

- Vậy ý của Hư Thần người chính là ngăn cản ta mang Tử Vong Hắc Liên đi?

Trên mặt Tần Phàm trầm xuống, tuy hẳn khôi phục trí nhớ Đan Vũ Thần, đem rất nhiều thứ nhìn rất nhạt. Nhưng cũng không có nghĩa là hẳn không có tính tình, trên thực tế thời viễn cổ hẳn cũng không phải là người tốt tính.

- Đúng vậy, người nên chết tâm đi, nhanh chóng rời nơi này, không nên quấy rầy ta tu luyện, nếu không chó trách ta không khách khí.

Hư Thần không cho là đúng.

- Xem ra chúng ta chỉ có thể động thủ mà thôi.

Thần sắc Tần Phàm ngược lại trở nên bình tĩnh hơn, Tử Vong Hắc Liên là thứ hắn nguyện phải có, đến lúc này nói gì cũng vô dụng.

- Người muốn động thủ với ta?

Trên mặt Hư Thần xuất hiện một tia khinh thường. Nhìn qua Tần Phàm lạnh lùng nói ra:

- Ta xác thực nghe nói người khiêu chiến Mộc Hoàng thành công, trở thành Hoàng cấp đảo chủ, nhưng nếu như vọng tưởng so sánh với ta. Đó chính là người tự tìm khổ.

- Không thử làm sao biết.

Tần Phàm lạnh nhạt nói.

- Ha ha, hảo hảo hảo, xem ra người được Viễn Cổ truyền thừa đúng là cho rằng mình thiên hạ vô địch rồi, nếu người chưa từ bỏ ý định, ta sẽ cho người nhìn thấy chênh lệch của chúng ta.

Nghe đến đó Hư Thần cười lạnh.

- Phiên Thiên Ấn, đi!

Tần Phàm không hề nói nhảm, trực tiếp khống chế Phiên Thiên Ấn tiến hành công kích.

Ừ ừ ừ ừ –

Phiên Thiên Ấn dưới sự khống chế của Tần Phàm thì không ngừng lớn lên, sau đó giống như một tòa núi lớn áp về phía Hư Thần, đến lúc này hắn cũng không có khách khí, đánh bại đối phương rồi mang theo Tử Vong Hắc Liên rời đi.

- Cái thần khí này cũng không phải sai, nhưng đáng tiếc chỉ bằng chút khí lực của người thì không đủ.

Hư Thần hơi hốt nhìn qua cự ấn, sau đó trong miệng nhàn nhạt nói ra, hắn cảm ngộ thần lực nhiều năm như thế, thần lực có số lượng nhiều hơn hắn rất nhiều.

Trong nháy mắt tiếp theo Hư Thần cũng động, chỉ thấy hắn tự tin duỗi một tay ra, trong tay hắn không ngừng ngưng tụ hào quang, kim sắc quang mang này chói mắt, tuy tử vong chi vụ này khuếch tán hào quang ra ngoài, nhưng vẫn chiếu sáng phạm vi ngàn mét.

Một chiêu này có chút giống Bạch Trường Thiên thi triển Lưu Ly Liệt Dương, nhưng mà trong tay Hư Thần thi triển càng linh hoạt và cường đại, tùy ý một kích cũng làm tâm thần người ta run rẩy.

Oanh!

Phiên Thiên Ấn sắp đè xuống thì Lưu Ly Liệt Dương bắt đầu từ trong tay Hư Thần bay ra, trực tiếp đụng vào nhau.

- Hừ, nếu người có chút thực lực đánh bại Mộc Hoàng thì chỉ giễu võ giương oai trước mặt ta mà thôi, trước mặt Hư Thần ta thì người không là cái gì cả.

Thấy lực lượng trực tiếp áp chế Tần Phàm thì Hư Thần lại hừ lạnh một tiếng tự đắc nói ra.

- Nói bây giờ còn quá sớm đấy.

Đối mặt với đối phương khinh thị, Tần Phàm bất vi sở động, vào lúc này Ma Tướng lâm thể, bảy đầu cánh tay cùng nhau đánh ra, thần lực hỗn hợp ma chủng chi lực toàn bộ thi triển vào trên Phiên Thiên Ấn, uy lực của Phiên Thiên Ấn lúc này tăng lên nhiều, đánh Lưu Ly Liệt Dương xuống dưới.

- Hừ, gian ngoan mất linh, nhưng chỉ phí công mà thôi.

Cảm giác được thực lực Tần Phàm tăng lên, Hư Thần cũng hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng mà chỉ lơ đãng hừ lạnh một tiếng. Tại hắn xem ra, chính là như vậy, Tần Phàm thực lực cũng còn thì không cách nào cùng hắn đối kháng.

Hư Thần tu luyện nhiều năm, Nguyên Giới của hắn vô cùng hùng hậu, hơn nữa so với Tần Phàm lĩnh ngộ thần lực càng lâu hơn, có được ưu thế to lớn. Nếu không phải Tần Phàm còn có được ma chủng chi lực tương trợ, căn bản tư cách làm đối thủ cũng không có.

Bọn họ độ sức cũng không tính quá lớn khí thế, nhưng mà thuần túy là độ lực lượng, trong đó lực lượng đáng sợ không ít người không nhìn ra được, thậm chí cao thủ đảo chủ tầm thường cũng không dám chen vào, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

- Sát Lục Chi Nhân, khai mở!

Tần Phàm thấy hai người giằng co không phân cao thấp, trực tiếp mở Bạch Hổ Nhân. Lập tức một đạo sát ý mạnh mẽ bắn ra ngoài, những nơi đi qua tất cả lắng tránh, cho dù là tử vong chi vụ cũng ngăn cách.

- Ồ?

Hư Thần lúc này rốt cục sắc mặt khê biến thành không ít, nhưng nhìn ra hần cũng kiêng kỵ sát lục chi quang, nhưng không tới mức sợ hãi.

Giết chóc chi quang giống như mang theo chân không, dùng tốc độ cực nhanh tới trước mặt Hư Thần. Đạo hào quang này vô cùng chói mắt, dù là Hư Thần cũng không dám nhìn thẳng quá lâu.

- Đi.

Hần lúc này há miệng ra, sau đó hắc quang từ trong miệng bắn ra ngoài, trong đó dường như ẩn chứa khí tức tử vong giống Tử Vong Thần Hải Vực, vừa xuất hiện đã làm cho người ta có cảm giác không thoải mái.

Phốc!

Rất nhanh hắc quang và sát lục chi quang va chạm với nhau, cũng không có phản ứng kinh thiên động địa như tưởng tượng, cả hai tiếp xúc chỉ có thể nghe được tiếng nổ lớn, sau đó hai đạo quang mang bắt đầu thôn phệ lẫn nhau.

1792. Chương 1802: Bị Nhốt, Âm Mưu. (1)

Chương 1802: Bị nhốt, âm mưu. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”-)•••’”-)

Mà không gian bốn phía bị lồm xồm, có được hấp lực đáng sợ, thời điểm này hấp lực tăng lên, lập tức xoắn thành phần vụn.

Đá trong Tử Vong Hồ Hạp Tần Phàm đã khảo nghiệm qua, cứng rắn vô cùng, dùng thân thể tám kiếp bán thần khó mà làm hư hao..

Rất lâu sau đó tia sáng này cuối cùng cũng biến mất, thoát nhìn sát lục chi quang của Tần Phàm trước khi biến mất còn đụng vào Hư Thần, hơi chiếm ưu thế.

Oanh!

Mà bên kia chỉ chốc lát Phiến Thiên Ấn cùng với Lưu Ly Liệt Dương độ sức cũng chấm dứt, một tiếng nổ vang, Tần Phàm cùng Hư Thần hai người đều lui ra sau hai bước, trên mặt nhìn qua đối phương hơi trầm xuống.

- Thiên Địa Biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, tàn sát quỷ thần!

Tần Phàm hai mắt tinh quang sáng quắc, trong miệng nói lảm bảm, mượn khoảng thời gian nghỉ ngơi này cũng không có bao nhiêu do dự, trực tiếp đánh ra một quyền:

- Ma Tướng Quyền!

- Hừ, thần kỹ như vậy cũng không phải người mới có được, xem Quỷ Thần Phách Thể của ta!

Nhìn thấy Ma Tướng xuất hiện, Hư Thần thần sắc bình tĩnh, không chút nào sợ đánh ra một quyền.

Khôn cùng tử vong chi vụ bắt đầu rất nhanh ngưng tụ...

Bên này Vạn Trượng Ma tướng cực lớn xuất hiện.

Ở bên kia khôn cùng tử vong chi vụ rất nhanh ngưng tụ, cuối cùng nhất cũng hóa thành quỷ ảnh cực lớn, lồng lộng nga nga, bá đạo uy vũ, không chút thua kém Ma Tướng của Tần Phàm, mà trong hư ảnh này tử vong chi vụ cũng đáng sợ, lộ ra năng lượng quỷ dị.

Tần Phàm nhìn thấy Hư Thần dùng Quỷ Thần Phách Thể xuất hiện, trong nội tâm cũng ngưng trọng, đến lúc này hần cuối cùng hiểu được tại sao Hư Thần phải tu luyện trong tử địa này, từ môn công pháp này của đối phương thì nơi này quá thích hợp.

Chẳng qua hấn hiện nay đối với thực lực của mình có lòng tin rất lớn.

Lập tức, sau khi hít sâu một hơi, trong miệng chậm rãi nói – Ngũ Hành!

Lập tức năm đầu cánh tay cực lớn xuất hiện, hai bên tất cả hai cái, sau lưng một cái, năm cánh tay đại biểu không chế Ngũ Hành, vừa xuất hiện cả không gian đều run nhè nhẹ, có thể có thể thấy được uy lực cực mạnh của nó.

Trải qua năm khóa ma chủng luyện hóa toàn bộ, Tần Phàm không chế Ngũ Hành tăng cường không ít, sau khi đột phá Bán thần chín kiếp thì tăng lên trên diện rộng, mà ngũ hành Ma Tướng quyền uy lực so với tứ hành còn mạnh hơn nhiều.

Hư Thần đang nhìn Ma Tướng của Tần Phàm biến hóa thì nội tâm vô cùng kinh ngạc, hấn tại Chư Thần chiến trường cũng nhìn qua Tần Phàm thi triển tứ hành Ma Tướng quyền, nhưng uy lực so với hiện giờ không so sánh nổi.

- Quả nhiên là một môn thần kỹ không ngừng tiến hóa và tăng cường, nếu để cho người tu luyện thêm vài năm, nói không chừng muốn thu thập người còn không dễ dàng, nhưng hôm nay người còn non lắm!

Nhưng mà Hư Thần rất tự tin vào mình, tâm thế giới bài danh thứ ba chính là chỗ tự tin của hấn.

Tần Phàm đối với hấn mà nói chỉ là tiểu tử tu luyện hơn hai mươi năm mà thôi.

Ừ ừ ừ ừ –

Một tay của hấn thò ra, thời điểm này hắc khí đầy trời, sau đó trông thấy trong cơ thể của Quỷ Thần Phách Thể xuất hiện vòng xoáy khổng lồ, khôn cùng tử vong hắc khí không ngừng bị hút vào trong, làm cho Quỷ Thần Phách Thể trở nên càng mạnh hơn nữa, lập tức giống như Ma Tướng của Tần Phàm, xuất hiện năm cánh tay.

Lúc trước Tần Phàm kỳ thật cũng gặp qua người có thể ngưng tụ Viễn Cổ hư tướng như mình, thí dụ như Vân gia Vân Vụ Hóa Thân, La gia Thiên La Chi Tổ, nhưng ẩn ẩn đầu tiên nhìn thấy tồn tại mạnh hơn Ma Tướng.

Trước mắt Quỷ Thần Phách Thể này thoát nhìn đúng là Viễn Cổ thiên thần sống lại, có được năng lượng và uy thế khủng bố.

- Phá cho ta!

Nhưng đến lúc này Tần Phàm sẽ không lùi bước, lập tức bấm thủ quyết. Ma Tướng cực lớn sau lưng bắt đầu thúc đẩy, năm đầu năng lượng cường đại dùng cánh tay phát lực, cùng nhau đánh về phía Quỷ Thần Phách Thể của Hư Thần.

- Muốn ngạnh kháng với ta à? Không biết tự lượng sức mình!

Mà thấy vậy Hư Thần chỉ hơi nhếch môi lên khinh thường, sau đó ống tay áo nhẹ nhàng vung lên, Quỷ Thần Phách Thể của hấn cũng giơ năm cánh tay lên cao cao.

Rầm rầm rầm rầm rầm!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Mười đầu cánh tay cùng va chạm vào nhau, cuối cùng nhất mười nắm đấm giao nhau.

Cả Tử Vong Hổ Hạp đều chấn động!

Không ít sinh vật trong đó, kể cả bá chủ Tử Vong Hắc Hổ bản thổ lúc này cũng bị kinh động, nhao nhao nhìn qua hướng bên này. Bất quá đang nhìn đến kinh khủng kia giao động uy thế về sau, đều là không khỏi cổ có chút co rụt lại. Không dám tới gần.

Tần Phàm cùng Hư Thần giao chiến lúc này sương mù bay tứ tung, không gian loạn lưu tán loạn, đất đá cứng rắn bị xoáy lên cao, khắp nơi đều là khí tức hủy diệt và tử vong lan tràn, có thể tưởng tượng Tử Vong Hắc Hổ mà bị cuốn vào trong đó mà không trốn tránh kịp, chỉ sợ cũng chết là cái chắc.

Đây tuyệt đối là Thần cấp đảo chủ mới có thể chen chân vào.

Mà Hư Thần không thừa nhận cũng không được. Thực lực của Tần Phàm hiện giờ tuyệt đối đưa thân vào trong Thần cấp đảo chủ, phải biết rằng hắn trong Thần cấp đảo chủ bài danh thứ ba, nhưng hôm nay Tần Phàm có thể đánh nhau với hắn tới mức này, có thể thấy được thực lực chân chính.

- Lưu Ly Liệt Dương!

Thấy không thể đánh bại Tần Phàm, trong nội tâm Hư Thần âm trầm, lập tức ra tay.

Ông ông ông ông.

Quỷ Thần Phách Thể cực kỳ to lớn nhận được lệnh của Hư Thần thì năm đầu cánh tay giơ lên nhanh chóng, giống như nâng vật nặng gì đó, sau đó có thể trông thấy kim quang chói mắt giao nhau với năm cánh tay, hào quang lưu ly vô cùng chói mắt làm cho người ta khó mà nhìn thẳng

Lưu Ly Liệt Dương này vốn chính là thần kỹ, hôm nay là do Quỷ Thần Phách Thể thi triển mà ra, uy lực kia mạnh không hợp thói thường, vừa mới ngưng tụ được một nửa thì không gian đã éo súc thành một khối.

- Đi!

Liệt Dương thẳng thiên, giống như diệt thế thần phạt, trực tiếp đánh vào Ma Tướng của Tần Phàm.

- Ma Tướng Phiên Thiên Ấn!

Một chiêu này trong lòng của Tần Phàm ngưng tụ lần nữa, nhưng mà hắn không sợ, vận dụng lực lượng đánh ra ngoài, vào lúc này hắn không chế cánh tay Ma Tướng giơ cự ấn lên cao, hung hăng nện vào liệt dương.

Oanh!

Lực lượng khủng bố giao nhau làm cho không ít sinh vật của Tử Vong Hổ Hạp chết và tổn thương không ít, ngay cả bá chủ Tử Vong Hắc Hổ cũng phải sợ hãi trong lòng, thậm chí là cả Tử Vong Thần Hải Vực đều chấn động lên, tử vong chi vụ ngưng tụ không biết bao nhiêu năm cũng bị tán đi không ít, dật tán bốn phía, không ít động vật biển ở gần tử vong vô số.

Mà bên ngoài Tử Vong Hổ Hạp là Vô Biên Hải nước không ngừng bốc lên, thậm chí một ít núi lửa dưới biển bộc phát, nhìn cảnh tượng này chẳng khác gì tận thế, làm các cường giả ở thần đảo chung quanh cũng phải hoảng sợ.

Hai người này giao chiến ảnh hưởng lại lớn tới cực điểm.

Nếu như không phải Tử Vong Hổ Hạp là từ thời Viễn Cổ còn sót lại, có được tính chất đặc biệt khó tan vỡ, chỉ sợ bọn họ vừa đánh nhau nó đã chìm rồi.

1793. Chương 1803: Bị Nhốt, Âm Mưu. (2)

Chương 1803: Bị nhốt, âm mưu. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••”••)•••”)

Phốc!

Hồi lâu sau nơi này biến thành hỗn độn, Tần Phàm cùng Hư Thần cuối cùng hiện thân ra ngoài, ánh mắt bọn họ nhìn qua đối phương, mà cơ hồ đồng thời nhổ ra một ngụm máu tươi, sắc mặt thì tái nhợt rất nhiều, bọn họ có khí lực và phòng ngự của Thần cấp đảo chủ cũng phải bị thương.

Tần Phàm không thể không thừa nhận, thực lực của Hư Thần hiện giờ đúng là không phải hư danh, đối phương công kích cùng phòng ngự đều không kém hơn hắn chút nào, nguyên giới chi lực cùng thần lực cơ hồ đã nắm giữ tới cực hạn của bản thân.

Trong cả tân thế giới từ phụ thân ở kiếp này là lão Yêu Thần Tần Hồng ra, có lẽ không còn người nào có được thực lực so sánh được với Hư Thần, cho dù là các Thần cấp đảo chủ khác cũng khó mà đối phó.

Đương nhiên trong va chạm vừa rồi tuy Tần Phàm bị thương, nhưng hắn biết rõ đối phương tuyệt đối không dễ chịu gì.

Hơn nữa trong lúc hỗn loạn hắn đã thừa cơ đem Tử Vong Hắc Liên nắm bắt tới tay.

- Hư Thần, ta giết không người, người cũng không làm gì được ta, lại đấu tiếp chỉ lãng phí thời gian mà thôi, không bằng chúng ta dừng tay đi. Như người thực cần Tử Vong Hắc Liên, qua ít ngày nữa ta sẽ dùng đan dược thúc dục Tử Vong Hắc Liên lớn mạnh thì tặng cho người.

Tần Phàm đã đem Tử Vong Hắc Liên nắm bắt tới tay, hết giận chút ít, tâm tình cũng đỡ hơn nhiều, vì vậy đem Tử Vong Hắc Liên cất kỹ, trong miệng nhàn nhạt nói.

Biểu hiện của hắn thì vô cùng rộng lượng, nhưng tới lúc này thì hắn cũng không muốn đấu với Hư Thần làm gì nữa.

- Ha ha, tiểu súc sanh người thật sự cho rằng mình rất thông minh sao? Còn thừa cơ đem Tử Vong Hắc Liên nắm bắt tới tay, cho rằng mình chiếm đại tiện nghi. Cho nên hiện tại hư tình giả ý với ta, đúng không?

Lúc này thời điểm Hư Thần nhưng lại thần sắc lộ ra một vòng mỉa mai chi ý. Hai tay của hắn bỗng nhiên cổ quái địa nắm cùng một chỗ, cười lạnh nhìn xem Tần Phàm.

- Chẳng lẽ người còn muốn tiếp tục đánh tiếp?

Tần Phàm lộ ra vẻ bình tĩnh.

- Chắc chắn.

Hư Thần vẻ châm chọc càng đậm, còn nói thêm:

- Tần Phàm, người thật sự cho rằng mình chiếm hết ưu thế sao? Trong mắt ta người chỉ là tiểu tử miệng còn hôi sữa thôi, ta đi đường so với người chạy còn nhiều hơn, người cho rằng vừa rồi ta không thể ngăn người lấy Tử Vong Hắc Liên sao?

- Ồ?

Nghe vậy trong lòng Tần Phàm dâng lên cảm giác không tốt.

- Tiếp ta một chiêu a!

Bỗng nhiên Hư Thần ra tay. Chỉ thấy hắn hai ngón chỉ hướng Tần Phàm, mà ở đầu ngón tay, trên tay xuất hiện hắc quang, vốn là một điểm nhỏ sau đó nó lại biến lớn như quả bóng bàn, tuy cũng không phải rất lớn nhưng mà thập phần chói mắt, hơn nữa là hắc sắc quang mang trong đó ẩn chứa địa lượng khí tức hủy diệt và tử vong, cho dù là màu đen nhưng làm cho người ta cảm thấy vô cùng chói mắt.

Nếu thật sự dùng từ để hình dung thì đó chính là cực đoan quỷ dị.

Ẩn ẩn có cảm giác dẫn dắt nhân tâm, thậm chí làm cho người ta thất thần.

Oanh!

Nhưng vào lúc này Tử Vong Chi Quang trên đầu ngón tay của Hư Thần bắn ra ngoài, hào quang màu đen xuyên phá sương mù, giống như một đỉnh ốc thật dài, hạo hạo đặng đặng cuộn cuộn trực tiếp bắn về phía Tần Phàm.

Mà Tử Vong Chi Quang này tốc độ cực nhanh, không có thời gian suy nghĩ, Tần Phàm vội vàng đưa tay lên mi tâm.

Sát Lục Chi Nhân khai mở!

Ông!

Tử Vong Chi Quang cùng sát lục chi quang va chạm vào nhau, không có âm thanh dữ dội truyền ra, lập tức xuất hiện lỗ đen nhện nhạo đem tất cả phon phệ vào trong.

Tần Phàm cảm giác được lực lượng giao nhau này vô cùng đáng sợ, làm cho thân thể của hắn cũng bị chấn động, sau đó hắn lui ra phía sau hai bước, cơ hồ không cách nào đứng vững.

- Không tốt!

Lúc hắn vừa vận đứng vững thì bỗng nhiên lại biến sắc, dự cảm thập phần không tốt xuất hiện, loại dự cảm này cũng không phải tới từ Hư Thần và Tử Vong Chi Quang công kích, trên thực tế công kích tuy mạnh nhưng khí lực cùng phòng ngự của hắn hoàn toàn phòng thủ được.

Mà là đến từ bốn phía!

Hắn có chút kinh hồn chưa định nhìn qua tử vong chi vụ bốn phía cuộn cuộn, dường như đang biến thành lao lung bao phủ lá chắn, hắn vừa muốn vượt qua không gian thoát đi, nhưng lại phát hiện Hư Thần đã không thấy bóng dáng.

Thì ra đạo Tử Vong Chi Quang kia chỉ là nguy trang!

- Ha ha, Tần Phàm, người cho rằng ta ở chỗ này tu luyện lâu như vậy không có chuẩn bị sao? Thời điểm người vừa đoạt Tử Vong Hắc Liên đi thì ta đã vận chuyển đại trận rồi, hiện tại người ngay ở chỗ này hảo hảo tĩnh dưỡng một thời gian ngắn đi, chờ người đi ra ta sẽ cho người kinh hỉ lớn!

Qua một hồi tiếng cười của Hư Thần từ sâu trong tử vong chi vụ truyền tới.

Hiện tại Tần Phàm giết không chết Hư Thần, Hư Thần đồng dạng cũng biết khí lực phòng ngự của Tần Phàm cường hãn khó có thể giết chết.

Chỉ là Tần Phàm bởi vì một lòng nghĩ đến Tử Vong Hắc Liên kia, cũng thật không ngờ Hư Thần này ngoại trừ tính kế đã lâu, còn ở nơi này chuẩn bị đại trận, dù sao Tử Vong Hổ Hạp này chính là một trong thập đại tử địa, bình thường là ít ai lui tới, Hư Thần ở chỗ này tu luyện hoàn toàn không cần phải làm đại trận như vậy.

Nhìn xem Tử Vong Chi Vụ bốn phía dần dần hình thành giống như lao lung, lông mày của Tần Phàm rớt cục cũng nhíu lại.

Hắn cảm thấy Hư Thần này tựa hồ có chút không tầm thường.

- Hắn có thể nào là sớm biết ta sẽ tới nơi này, nên cố ý ở chỗ này thiết trí đại trận chờ ta hay không?

Nhìn xem thân ảnh của Hư Thần biến mất, Tần Phàm lâm vào trong trầm tư. Thời điểm hắn ở Tần Hoàng Đảo bốn phía thu thập Linh Dược, Hư Thần muốn biết hắn sẽ tới Tử Vong Hắc Liên là hết sức dễ dàng.

Tăng thêm trong lời nói cuối cùng của Hư Thần rõ ràng mang theo ý tứ hàm xúc khác, tràn đầy hương vị âm mưu.

- Đợi ta đến sẽ cho ta một cái kinh hỉ lớn? Hư Thần này đến tốt cùng là muốn làm cái gì?

Trong lòng Tần Phàm có loại dự cảm bất hảo, hắn bắt đầu quan sát tử vong lao lung hắn này, muốn tìm ra phương pháp thoát khỏi.

Bất quá trực giác nói cho hắn biết, cái đại trận này không dễ dàng đào thoát.

- Phiên Thiên Ấn, đi!

Tần Phàm Ma Tướng lâm thể, bầy cánh tay cùng nhau nâng Phiên Thiên Ấn lên, đột nhiên hướng về Tử Vong Chi Vụ ngưng tụ thành thật thể kia đập tới.

Oanh!

Cự ẩn ngất trời hung ác nện ở trong sương mù, lập tức làm ảng lớn Tử Vong Chi Vụ bốn phía mà khai, bất quá thời điểm Tần Phàm muốn nhân cơ hội lao ra, những Tử Vong Chi Vụ này lại ngưng tụ mà đến, để cho Tần Phàm giống như đâm vào tường khí vô hình, căn bản không cách nào lao ra, mà không gian đồng dạng cũng bị phong tỏa, không cách nào xuyên việt.

- Cái đại trận này dựa vào Viễn Cổ chi địa còn sót lại và Tử Vong Chi Vụ khôn cùng kia kiến thành, uy lực cường đại, hơn nữa gần kề chỉ là dùng để vây khốn, cũng không tính khó kiến thành, có thể đem ta vây ở chỗ này ít nhất một năm thời gian rồi.

Tần Phàm đối với trận pháp cũng có lý giải, sau khi xem xét trong lòng không khỏi lập tức âm trầm xuống.
truyện copy từ

1794. Chương 1804: Hoàn Thiện Nguyên Giới.

Chương 1804: Hoàn thiện Nguyên Giới.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“”••(“”••† Nhóm dịch Dungnhi †••’’)••’”)

Một năm thời gian, đối với đảo chủ cấp động một cái là mấy trăm thậm chí hơn một ngàn năm thời gian mà nói cũng không tính dài, nhưng đối với Tần Phàm mà nói, một năm thời gian đã rất dài rồi, hắn còn vội vã phản hồi Vũ Thiên đại lục. Hơn nữa hắn không ở Tần Hoàng Đảo một năm thời gian, đủ để phát sinh rất nhiều chuyện rồi. Phải biết rằng hiện tại Hư Thần dụng ý không rõ còn ở bên ngoài.

- Ta không thể bị vây ở chỗ này lâu như vậy.

Tần Phàm trong lòng có lo lắng cùng dự cảm bất hảo, lập tức trong miệng nói lẩm bẩm, Ma Tướng hiện ra, muốn dùng lực phá trận.

Sát Lục Chi Nhân!

Ma Tướng quyền!

Ma Tướng Phiên Thiên Ấn!

Một lần một lần công kích làm cho Tử Vong Chi Vụ bốn phía này không ngừng lăn mình, nhưng mà thi triển ra Ma chủng kỹ mạnh nhất, cũng gần kề chỉ là làm cho đại trận này có chỗ dao động, căn bản không thể phá vỡ.

Cái đại trận này Như Ảnh Tùy Hình, vô luận Tần Phàm muốn từ phương hướng nào phá tan, đều không thể ly khai phạm vi Tử Vong Hồ Hạp này, thậm chí là từ dưới đất cũng không có cách nào.

- Muốn phá vỡ cái đại trận này, còn cần đề cao lực công kích.

Cuối cùng Tần Phàm không thể không đình chỉ công kích, đã tiếp nhận sự thật.

Sau khi thí nghiệm một hồi, phát hiện lực công kích hiện tại của mình vẫn không có cách nào phá vỡ đại trận, hắn rốt cục trầm ngâm xuống, bắt đầu tiến nhập vào bên trong trạng thái tu luyện. Hắn muốn phá vỡ tử vong đại trận này, đầu tiên phải tăng thực lực lên.

Bất quá trên thực tế, Tần Phàm cảm giác được mình ở thực lực tăng lên cũng cơ hồ tiến nhập một bình cảnh rồi, bởi vì hiện tại Long Thần Nguyên Giới của hắn cùng năm đại Ma chủng đã luyện hóa toàn bộ. Đã không có đồ vật có thể cho hắn rất nhanh tăng thực lực lên rồi.

Đồng thời, hắn cũng đã đạt đến cảnh giới Cửu Kiếp Bán Thần, ở cảnh giới này, muốn có tăng lên là thập phần gian nan.

Nguyên Giới trong cơ thể càng ngày càng hoàn thiện, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ đều toàn bộ. Ngũ Hành nguyên khí ở trong đó tự động vận hành, nhưng đồng thời đến trình độ hoàn thiện loại này, nếu muốn tái tiến một bước cũng lộ ra càng thêm khó khăn.

- Hiện tại Nguyên Giới trong cơ thể của ta đã cơ hồ giống như thể giới chân thật, bất quá so sánh với thể giới chân thật, bên trong còn không có sinh ra sinh linh, cũng không có những tồn tại tự nhiên Phong Vân Lôi Điện này. . .

Tần Phàm bắt đầu tiến hành phân tích:

- Muốn sinh ra sinh linh chân thật không có đơn giản như vậy. Ta ẩn ẩn nhớ rõ kia hẳn là cảnh giới Nhân Thần mới có thể làm được, nhưng nếu như chỉ là Phong Vân Lôi Điện, lợi dụng Ngũ Hành tương sinh, có lẽ vẫn có thể làm được đấy. . . Mà chỉ cần sinh ra những hiện tượng tự nhiên này, như vậy Nguyên Giới chi lực của ta cũng sẽ trở nên càng mạnh hơn nữa, đồng thời tăng lên thực lực của ta.

Kỳ thật không ít Bán Thần Nguyên Giới cũng không cần đạt tới Cửu Kiếp Bán Thần mới có thể sinh ra Phong Vân Lôi Điện Nguyên Giới chi lực, thật giống như Vân gia mà hẳn gặp được qua, cũng rất sớm có thể sử dụng Vân Chi Lực rồi, Nguyên Giới của hẳn là tự nhiên cũng ẩn chứa Vân Nguyên lực, hẳn và Vân gia tiếp xúc qua mấy lần, đối với Vân Chi Lực này cũng có được hiểu rõ nhất định.

- Trước tiên nghiên cứu Vân Chi Lực này.

Bước đầu tiên, Tần Phàm muốn cho bên trong Nguyên Giới của mình có được Vân.

Tần Phàm an tĩnh ngồi dưới đất, tâm thần chìm vào bên trong dòng sông khôn cùng của Nguyên Giới. Những dòng sông này, theo Tần Phàm tăng lên tới Cửu Kiếp Bán Thần, thậm chí đã tạo thành Giang Hà hồ biển, nó có được lấy Thủy hệ Nguyên Giới chi lực vô cùng mệnh mông.

Thủy sinh Vân.

Ở trong nhận thức của Tần Phàm, biết hơi nước bay lên có thể biến thành Vân.

Đầu tiên Tần Phàm phải khống chế được diễm hình thành mặt trời kia đun nóng Thủy nguyên, lại để cho nhiệt lượng kia đạt tới một cái cân đối, đã có thể sinh ra được hơi nước bay lên cùng ngưng tụ nhất định, cũng sẽ không bởi vậy mà phá hư đến cân đối của toàn bộ Nguyên Giới.

Đây là một quá trình khống chế phức tạp, Tần Phàm toàn tâm đầu nhập trong đó.

Tần Phàm lợi dụng Thủy hệ năng lượng vận chuyển, Hỏa hệ năng lực làm phụ, trọn vẹn sử dụng hơn một tháng thời gian, hẳn mới rốt cục ở trên bầu trời ngưng kết ra phiến mây trắng đầu tiên, từ một mảnh mây trắng này bắt đầu thời gian dần qua tản mát ra Vân Chi Lực, sau đó hình thành mây đen.

Mà thời điểm tăng mây trên bầu trời này đã có thể tự do khống chế, Tần Phàm liền tiến nhập bước thứ hai.

Vân sinh Lôi Điện.

Tần Phàm hoàn toàn đầu nhập, khống chế mây trên trời đụng nhau, ma sát với không khí, cảm ngộ năng lượng mới.

Ngày từng ngày đi qua, bởi vì đã có Vân Chi Lực khống chế, còn có một ít cảm ngộ của Lôi Thần lưu lại bên trong Phiên Thiên Ấn, kinh nghiệm hẳn mấy lần độ Lôi kiếp, lúc này đây hẳn gần kề hao tổn nửa tháng thời gian liền nắm giữ Lôi Điện chi lực này.

Ý niệm của hẳn khẽ động, có thể tùy ý sản sinh Lôi Điện chi lực.

Cuối cùng muốn cảm ngộ chính là Phong chi lực.

Trong ba loại năng lượng ngoài ngũ hành này, Phong chi lực là một loại khó cảm ngộ nhất.

Tần Phàm hao tổn nửa tháng thời gian vẫn không có đầu mối, nhưng về sau ở trong Trữ Vật Giới Chỉ bỗng nhiên tìm được một vài công quyết ban đầu thời điểm ở Vũ Thiên đại lục giết chết phụ tử Phong Vô Cực lấy được mới ẩn ẩn mò tới một ít cảm ngộ.

Hẳn lại liên tưởng đến một ít miêu tả đối với phong trên địa cầu trước kia, phong sinh ra cùng độ ẩm có quan hệ, địa phương trên lục địa hay hải dương bị ánh mặt trời phóng xạ tối đa, không khí sinh ra giãn nở, không khí giãn nở ở tầng đối lưu sẽ nhẹ hơn không khí ở tầng bình lưu, do đó sẽ chuyển động lên trên, trái lại thì hướng phía dưới vận động.

Không khí hướng xuống phía dưới sinh ra khu vực cao áp, không khí khu cao áp sẽ chảy về phía khu áp lực thấp, kai chính là gió mà chúng ta thường thấy. Ngoài ra còn tăng thêm nước, sông núi thậm chí công trình kiến trúc cùng cây cối ảnh hưởng.

Tần Phàm thời gian dần qua cảm ngộ xâm nhập.

Hỏa sinh Phong.

Hắn khống chế mặt trời cùng những Tứ Hành cân đối khác, lại qua nửa tháng sau, rốt cục ở giữa thiên địa sinh ra một tia gió mát, tiếp đó sinh ra gió lớn, nhiệt phong, Phong Bạo, mưa gió. . .

- Phong Vân Lôi Điện đều đã có. . .

Trong lòng Tần Phàm mặc niệm.

Ầm ầm!

Tâm niệm lại khẽ động, trong thiên địa gió nổi mây phun, gió thổi mây di chuyển, sau đó Lôi Điện đại tác, mưa to như trút nước.

Giờ khắc này, bên trong Nguyên Giới của Tần Phàm đã có được gió thổi trời mưa, trời nắng, trời âm, trời mưa,... các loại Thiên Địa biến hóa.

Mà Nguyên Giới chi lực của hắn tự nhiên cũng càng ngày càng tràn đầy cùng thâm hậu, hơn nữa có được uy lực mạnh hơn.

Bất quá tuy thực lực tăng lên không ít, nhưng kế tiếp, Tần Phàm lại không có lập tức đi nếm thử đánh vỡ đại trận, mà là tiếp tục ở bên trong Nguyên Giới tu luyện, đem các loại Nguyên Giới chi lực dần dần vững chắc, dù sao những Nguyên Giới chi lực này đều vừa mới hình thành, còn không có đạt tới uy lực mạnh nhất.

1795. Chương 1805: Thiên Hạ Đại Loạn. (1)

Chương 1805: Thiên hạ đại loạn. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(‘‘••(‘‘••† Nhóm dịch Dungnhi †••’‘)••’‘)

Đồng thời, hắn cũng đang tiếp tục luyện hóa lực lượng tăng sâu của Ma chủng.

Hôm nay tuy hắn đã đem năm khóa Ma chủng đều một lần nữa luyện hóa nhập vào cơ thể, nhưng dù sao vẫn không có thể như thời Viễn Cổ, lúc vẫn là Đan Vũ Thần có được năm đại phân thân như vậy. Hắn tin tưởng những phân thân này, nếu có thể đem toàn bộ năng lực trọng sinh ngưng tụ, tùy tiện một cái thực lực cũng sẽ không kém hắn hiện tại.

Ngoài ra, kỳ thật Tần Phàm còn mơ hồ nhớ rõ mình có một bộ phận lực lượng Viễn Cổ bị hắn bảo tồn xuống dưới, chỉ là đáng tiếc hắn còn không có nhớ lại một phần lực lượng này là giao cho ai đi bảo tồn hoặc là được lưu giữ ở nơi nào mà thôi.

Một ngày một ngày đi qua.

- Hiện tại ta bị vây ở chỗ này, có lẽ đã đi qua ba tháng thời gian a, cũng là thời điểm đi ra xem Hư Thần hắn đến tột cùng làm cái quỷ gì rồi.

Tần Phàm có chút tính toán, tính toán ra thời gian bản thân dừng lại ở chỗ này, ở trong một thời gian ngắn này, Nguyên Giới của hắn càng thêm hoàn thiện, năng lượng Ma chủng cấp độ càng sâu cũng kích phát ra.

Thực lực của hắn nâng ột bước.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Từ trên mặt đất đứng lên, hai mắt Tần Phàm tinh quang sáng quắc, trong miệng nói lẩm bẩm.

Một quyền oanh ra, Ma Tướng cực lớn xuất hiện.

Bất quá lúc này đây Ma Tướng ngoại trừ Ngũ Hành năng lượng chèo chống, còn có năng lượng của Phong Vân Lô Điện lưu chuyển, uy thế tăng cường, uy lực đại tăng.

Ma Tướng Phiên Thiên Ấn!

Long long...

Năm cánh tay Ma Tướng giờ Phiên Thiên Ấn lên, hung hăng tác hướng đại trận, những nơi cự ấn đi qua, sấm sét trập trập, không giống bình thường. Hiện tại Lô Điện Nguyên Giới chỉ lực trong cơ thể Tần Phàm dung hợp Lô Thần thần lực của Lô Thần lúc trước lưu lại, uy lực trở nên càng thêm khủng bố.

Oanh!

Lúc này đây, cự ấn rơi vào bên trong Tử Vong Chi Vụ khôn cùng kia, giống như là nửa tòa núi lớn ngã xuống trên biển, khơi dậy sóng lớn ngàn trượng! Toàn bộ Tử Vong Hổ Hạp đều chấn động lên, khói đen dạt tán bốn phía, mà tử vong khôn trận kia, ở dưới cuồng oanh giống như thế này, chỉ chớp lát rồi cũng xuất hiện một lỗ thủng màu đen.

Diện tích không lớn, nhưng đại trận bị kích phá, không gian phong tỏa lập tức xuất hiện buông lỏng.

- Ngay tại lúc này rồi.

Chứng kiến đại trận này bị phá, hai mắt Tần Phàm lập tức ngưng tụ, thừa dịp khe hở bước vào đến trong hư không, rất nhanh mang theo thực lực tăng vọt đi ra khỏi Tử Vong Hổ Hạp.

Cái đại trận này lợi dụng Tử Vong Hổ Hạp chế tạo khôn trận, ở trong dự tính của Hư Thần ít nhất cũng có thể vây khốn Tần Phàm một năm thời gian trở lên, nhưng hiện tại chỉ hao tổn ba tháng, Tần Phàm đã thoát khốn đi ra rồi.

Hơn nữa thực lực của hắn tăng nhiều.

Mấy cái lách mình liền trốn ra khỏi đại trận, lúc này Tần Phàm bởi vì Nguyên Giới hoàn thiện, đối với các loại khí lưu di động của thế giới bên ngoài lộ ra càng thêm mẫn cảm, thậm chí hiện tại hắn ở trong Tử Vong Chi Vụ này cũng có thể rất nhạy cảm cảm giác được Không Gian Phong Bạo xuất hiện, có thể rất dễ dàng cảm giác được nguy hiểm, vì vậy ở trong Tử Vong Chi Vụ này cũng có thể nhẹ nhõm xuyên việt không gian.

- Ồ? Tử Vong Hắc Hổ?

Ở trước khi sắp ly khai Tử Vong Hổ Hạp này, Tần Phàm lần nữa nhìn thấy bá chủ của Tử Vong Hổ Hạp, tổng cộng có năm sáu con, nhanh chóng vây hắn lại.

Những Tử Vong Hắc Hổ này, mỗi một con đều có thực lực đảo chủ cấp trở lên, nếu như là trước đây, Tần Phàm đối phó còn có chút phiền phức, nhưng theo Nguyên Giới hoàn thiện cùng năng lượng ở chỗ sâu trong Ma chủng kích phát, thực lực của hắn cũng tăng lên không ít, thậm chí chống lại Hư Thần phần thắng cũng sẽ cao hơn trước đây rất nhiều.

Hiện tại, cho dù là gặp bảy Tử Vong Hắc Hổ hắn cũng không sợ.

Xì xì..

Những Tử Vong Hắc Hổ này đã cản trở đường đi của hắn, Tần Phàm cũng không khách khí, trực tiếp tế ra Phiên Thiên Ấn, lúc này ở phía trên Phiên Thiên Ấn không ngừng có tia chớp sấm sét vờn quanh lấy, lơ lửng ở trên lòng bàn tay của hắn, lộ ra muôn hình vạn trạng, uy lực kinh người.

- Đi!

Phiên Thiên Ấn ở dưới hắn điều khiển không ngừng biến lớn, cuối cùng nhất trở nên lớn nhỏ như Tiểu Sơn, sau đó Tần Phàm vung tay lên, cự ấn màu đỏ thẩm bay nhanh mà ra, trực tiếp hướng về một con Tử Vong Hắc Hổ trong đó che đi.

Oanh!

Tốc độ Phiên Thiên Ấn cực nhanh, hơn nữa thời điểm công kích sẽ hoàn toàn khóa lại khí cơ của đối phương, làm cho đối phương không có chỗ có thể trốn, dưới một đập này, con Tử Vong Hắc Hổ kia liền trực tiếp bị đập vụn gân cốt, biến thành thịt nát.

Hiện tại lực công kích của hắn, thậm chí có thể giết chết đảo chủ bình thường rồi, công kích cùng tốc độ của những Tử Vong Hắc Hổ này so với đảo chủ còn cường hơn, nhưng dù sao cũng không có phòng ngự cùng Sinh Mệnh lực mạnh như nhân loại. Cũng không hiểu được liều mình đào tẩu, cho nên so với đảo chủ nhân loại thì dễ giết chết hơn rất nhiều.

Rống...

Mà đối thành vài đầu Tử Vong Hắc Hổ bên ngoài kia, trông thấy đồng bạn bị giết chết, đều là gầm lên giận dữ, trực tiếp huy động cánh hướng về Tần Phàm phóng đi. Tốc độ của bọn nó cực nhanh, đôi cánh vung lên liền có thể trực tiếp xuyên việt không gian, vài đầu Hắc Hổ cơ hồ là đồng thời lao đến, hé miệng như chậu máu, trong đó có Hỏa Viêm màu đỏ đen khủng bố phun ra. Mang theo một loại độ ẩm mà không gian cũng muốn thiêu hủy hướng về Tần Phàm bức tới.

Ở trong nháy mắt, Tần Phàm cảm giác mình như là bị đầu nhập vào trong một lò lửa độ ẩm cực cao, hơn nữa tứ phía đều là lửa, căn bản không thể động dấy.

- Ma Tướng lâm thế!

Lúc này năm cánh tay Ma Tướng của hắn xuất hiện, bảy cánh tay cùng nhau huy động, năm loại thần thông Ma chủng hộ thể, kiệt lực chống cự lại những hỏa diễm này. Vốn những hỏa diễm này cùng nhau phát lực thậm chí có thể thiêu hủy Đế cấp đảo chủ, nhưng khí lực của Tần Phàm không giống bình thường, tăng thêm bản thân hắn là Luyện Đan Sư, am hiểu chơi hỏa, căn bản không sợ ngọn lửa này.

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm! nguồn

Rất nhanh bảy cánh tay thi triển vũ kỹ công kích, đem một đám Tử Vong Hắc Hổ đều đánh bại trên mặt đất, Phiên Thiên Ấn lại phản hồi lần nữa, hung hăng đập chết một đầu Hắc Hổ. Vài đầu lão hổ khác lúc này rút cục lộ ra vẻ sợ hãi, huy động cánh trốn vào trong không gian.

Nhìn xem những Tử Vong Hắc Hổ này đào tẩu, hắn cũng không có đuổi theo. Trên thực tế vừa rồi trong khi giao chiến hắn đối với thực lực hiện tại của mình gia tăng đã có được hiểu rõ nhất định, không cần phải tiếp tục dừng lại ở nơi này.

Thu hồi thi thể của hai đầu Tử Vong Hắc Hổ trên mặt đất, hắn lại lần nữa khóa nhập trong sương mù Tử Vong Hải.

Hắn hiện tại, thậm chí có thể ở trong Tử Vong Thần Hải Vực này vượt qua không gian mà không sợ rồi, tốc độ tự nhiên so với thời điểm mới vừa tới phải nhanh hơn nhiều lắm, cuối cùng chỉ hao tổn gần nửa ngày thời gian liền thoát ly khỏi phạm vi Tử Vong Thần Hải Vực.

1796. Chương 1806: Thiên Hạ Đại Loạn. (2)

Chương 1806: Thiên hạ đại loạn. (2)

- Đi ra.

Lắc mình một cái, Tần Phàm chạy ra khỏi Tử Vong Chi Vụ, trước mắt lập tức là một mảnh thanh minh, thậm chí tính cả tư duy cùng cảm ứng cũng thoáng cái khôi phục rõ ràng, ánh mặt trời chiếu xuống, thiên hạ trong tay.

Tính cả trước đây hắn đã có chỗ cảm ngộ vận mệnh của Tân Thế Giới, lúc này thời điểm hắn cũng ần ần cảm ngộ càng thêm sâu sắc.

- Cái gì? Đây là có chuyện gì?

Bỗng nhiên, Tần Phàm biến sắc, dù là thời điểm trở lại phạm vi bình thường của Tân Thế Giới này, hắn thoáng cái liền cảm thấy vận mệnh của Tân Thế Giới cải biến trọng đại.

Hắn tựa hồ ần ần cảm giác được hắn bị nhốt trong Tử Vong Hổ Hạp ba tháng, Tân Thế Giới này lại thay đổi.

- Chẳng lẽ là bởi vì Hư Thần?

Lúc này Tần Phàm nhớ tới trước khi Hư Thần nhốt hắn ở trong Tử Vong Hổ Hạp đã từng nói qua, đối phương nói chờ hắn đi ra sẽ cho hắn một cái kinh hỉ lớn, hắn ần ần cảm giác được vận mệnh của Tân Thế Giới này cải biến có thể sẽ có quan hệ cùng người này.

Hắn tựa hồ cảm giác được Hư Thần này sau khi tang tử, tính cách cùng nhân tính so với trước đây càng thêm bóp méo, nói không chừng sẽ làm ra một ít chuyện tình điên rồ.

- Tần Hoàng Đảo, Tiểu Chiến, ta phải lập tức trở lại nhìn xem.

Trong nội tâm Tần Phàm có chút quýnh lên, hắn lúc này đối với Thần Đảo của mình có chút bận tâm, dù sao người trong nội tâm Hư Thần oán hận nhất chính là hắn, nếu như xảy ra chuyện gì khẳng định cũng là trước nhắm vào hắn đấy.

Vèo...

Rất nhanh Tần Phàm lần nữa khóa nhập trong không gian.

Đã không phải ở bên trong Tử Vong Chi Vụ, hắn càng là không nên kiêng kị, tốc độ xuyên việt không gian cũng cực nhanh.

Lại nửa ngày sau.

Hắn đã thấy được chỗ Tần Hoàng Đảo, thời điểm nhìn đến Tần Hoàng Đảo, hắn càng thêm rõ ràng cảm giác được trong đó có các loại vận mệnh đang biến hóa, thậm chí rất nhiều vận mệnh tuyến giảng khắp nơi, trở nên hỗn loạn không chịu nổi.

Tình huống như vậy, chỉ xuất hiện ở thời loạn thế.

Nói cách khác hiện tại bên trong Tần Hoàng Đảo của hắn đã là thiên hạ đại loạn rồi.

- Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Tần Phàm không khỏi nhướng mày, hiện tại tình huống của Tần Hoàng Đảo có chút vượt ngoài dự liệu của hắn rồi, tựa hồ Tần Hoàng phủ của hắn đối với Thần Đảo này đã mất đi lực khống chế.

- May mắn Tiểu Chiến không có việc gì.

Sau đó hắn buông ra cảm ứng, dựa vào cảm ứng lực cùng Tiểu Chiến, hắn rất nhanh đã nhận được vị trí của Tiểu Chiến, hơn nữa biết rõ đối phương còn sống, trong nội tâm cũng có chút thở dài một hơi.

Tiếp theo trong nháy mắt, hắn khóa nhập bên trong Tần Hoàng Đảo, ở trong một khe núi ẩn nấp đã tìm được Tiểu Chiến giấu ở trong đó.

Lúc này tình huống của Tiểu Chiến thoát nhìn cũng không tốt lắm, hắn hiện ra bản thể, hơn nữa có thể chứng kiến trên bản thể bị thương rất nặng, đang lợi dụng đan dược mà Tần Phàm cho hắn tiến hành chữa thương.

- Tiểu Chiến, chuyện gì phát sinh rồi.

Tần Phàm vội vàng đáp xuống đến bên người hắn.

- Lão Đại, người rốt cục trở lại rồi.

Mà Tiểu Chiến chứng kiến Tần Phàm, không khỏi là vui vẻ, sau đó hóa thành nhân hình bắt đầu khóc lóc kể lể.

Rất nhanh, Tần Phàm cũng biết nguyên nhân Tần Hoàng Đảo đại loạn, nguyên lai là sau khi hắn bị Hư Thần vây ở trong Tử Vong Hồ Hạp không lâu, Tần Hoàng Đảo đã xảy ra một lần Thiên Thần phục hồi.

Theo như lời của Tiểu Chiến, lúc này đây Thiên Thần phục hồi cực kỳ lợi hại, mang ra toàn bộ Tần Hoàng Đảo, ở dưới không ít Thiên Thần dư nghiệt kích động, có rất nhiều nhân loại gia nhập trong đó, bắt đầu ở trên đảo truyền bá Tín Ngưỡng.

- Người nói là Tần Hoàng Đảo chúng ta xuất hiện đại lượng Thiên Thần dư nghiệt?

Tần Phàm nghe Tiểu Chiến nói xong, không khỏi nhướng mày.

Lúc trước sau khi từ trong Chư Thần chiến trường trở về, tất cả đại đảo chủ là thử qua muốn che dấu dẫn xuất Thiên Thần dư nghiệt đến, nhưng lại không có thành công. Mà sau khi hắn khống chế Tần Hoàng Đảo, cũng thử qua muốn tìm những Thiên Thần dư nghiệt này, nhưng không biết làm sao những Thiên Thần dư nghiệt chuyển thế này lại cùng nhân loại bình thường không có bất đồng quá lớn, muốn tìm ra căn bản là không có khả năng, cuối cùng nhất hắn cũng không tìm ra mấy cái Thiên Thần dư nghiệt.

- Đúng vậy, hiện tại cơ hồ ở trong 300 Đại Thành của Tần Hoàng Đảo chúng ta đều xuất hiện Thiên Thần dư nghiệt, số lượng tổng thể tuyệt đối có ngàn người trở lên, hơn nữa bọn hắn kích động rất nhiều cường giả nhân loại, rất khó đối phó.

Tiểu Chiến trả lời nói ra.

- Vậy mà sẽ có nhiều Thiên Thần dư nghiệt như vậy.

Trong nội tâm Tần Phàm cả kinh, sau đó nghĩ nghĩ lại hỏi:

- Vậy người biết những Thiên Thần dư nghiệt này tuyên dương Tín Ngưỡng Thần là ai chẳng?

- Không có Thiên Thần Tín Ngưỡng cụ thể, bọn hắn gọi chung làm Chân Thần.

Tiểu Chiến lắc đầu nói ra.

- Xem ra những Thiên Thần dư nghiệt này đều không cần Tín Ngưỡng cụ thể của vị Thiên Thần nào, bọn hắn chỉ cần nhân loại cống hiến Tín Ngưỡng Chi Lực, như vậy liền có thể để cho những Thiên Thần dư nghiệt này hấp thu, bọn hắn có lẽ có phương thức phân phối tín ngưỡng chi lực của mình.

Tần Phàm rơi vào trầm tư, hắn ần ần nhớ rõ ở thời xa xưa Thần đình quảng thu Tín Ngưỡng Chi Lực của thiên hạ, một ít Tiểu Thiên Thần bình thường cũng không có tín ngưỡng nhân loại gì, nhưng bọn hắn đồng dạng có thể đạt được Tín Ngưỡng Chi Lực.

Hiện tại những Thiên Thần dư nghiệt này cũng không biết chuyển thế bao nhiêu lần, sớm đã không có Thần số lúc trước, thậm chí có những người ngay cả Thần số của mình chỉ sợ cũng nhớ rõ không rồi, cho nên thời điểm bọn hắn tuyên dương cũng chỉ có thể là trước làm cho nhân loại đem Tín Ngưỡng Chi Lực cống hiến ra, sau đó bọn hắn lại nghĩ biện pháp hấp thu.

Sau đó Tần Phàm nhắm mắt lại, hắn tinh tế cảm ứng thoáng một phát, quả nhiên là phát hiện bên trong Tần Hoàng Đảo có rất nhiều Tín Ngưỡng Chi Lực dật tán, chắc hẳn là còn chưa kịp bị hấp thu.

- Lúc mới bắt đầu, chỉ có mấy thành trì xuất hiện Thiên Thần phục hồi, ta không có để ý, vốn định đem những thứ này nhất nhất dẫn xuất đến lại một lần thu thập hết, nhưng về sau toàn bộ Tần Hoàng Đảo khắp nơi đều xuất hiện Thiên Thần phục hồi, hơn nữa càng diễn càng liệt, những thứ này dùng tiền tài, nữ sắc hoặc là các loại phương pháp tăng thực lực lên đến dụ dỗ dân chúng dâng cái gọi là tín ngưỡng Chân Thần, cuối cùng dĩ nhiên là tất cả thành trì đều bị liên lụy.

Lúc này cả người Tiểu Chiến tựa hồ lộ ra hết sức tức giận, tiếp tục nói:

- Còn có tin tức truyền đến, lúc này đây không chỉ là Tần Hoàng Đảo chúng ta, các đảo khác cũng xuất hiện Thiên Thần phục hồi đại quy mô, hiện tại tình thế của Tân Thế Giới không tốt lắm.

- Như vậy xem ra, những Thiên Thần dư nghiệt này là sớm có chuẩn bị đấy.

Tần Phàm thật không ngờ mình bất quá là bị nhốt ở trong Tử Vong Hổ Hạp ba tháng thời gian, bên ngoài cơ hồ là thay trời rồi, trong lòng của hắn cũng hơi có chút cảm giác không rõ, sau đó lại nhìn về phía Tiểu Chiến hỏi:

- Đại bộ phận thực lực của Thiên Thần dư nghiệt có lẽ đều không có đạt tới Bát kiếp Bán Thần, trừ khi như ở trong Chư Thần chiến trường lợi dụng thi thể Thiên Thần kết xuống đại trận, nếu không bọn hắn làm sao có thể đánh thương đến người?

1797. Chương 1807: Hư Thần Chi Mê. (1)

Chương 1807: Hư Thần chi mê. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”••’”)

Mà nghe được Tần Phàm hỏi cái này, Tiểu Chiến nắm chặt nắm đấm, lập tức trở nên nổi giận đùng đùng, trong miệng mắng to lên:

- Là lão gia hỏa Hư Thần kia!

- Hư Thần?

Nghe được Tiểu Chiến nói, tuy trong nội tâm Tần Phàm đã có chỗ dự cảm, nhưng vẫn không khỏi có chút kinh ngạc.

Hư Thần chính là một trong bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ của Tân Thế Giới, danh xưng Thần cấp đảo chủ, thậm chí thực lực cùng danh vọng đều xếp hạng hàng đầu trong các đảo chủ!

Người như vậy, có thể nói là tồn tại cùng mục tiêu không ít người tôn sùng trong nhân loại rồi!

Hôm nay như thế nào sẽ cùng những Thiên Thần dư nghiệt kia cấu kết?

Bất quá hắn biết rõ Hư Thần chỉ từ Bạch Trường Thiên cuối cùng nhất bị phát hiện là Thiên Thần dư nghiệt, nói không chừng Hư Thần bởi vậy bị đả kích lớn, tạo thành tâm lý vẩn vơ cũng nói không chừng. Trên thực tế, ba tháng trước thời điểm hắn ở Tử Vong Hổ Hạp cùng Hư Thần gặp nhau, đã ẩn ẩn phát hiện đối phương có chút không đúng.

- Đúng vậy, là lão gia hỏa Hư Thần này!

Tiểu Chiến tiếp tục nổi giận đùng đùng nói:

- Ngay thời điểm trên Tần Hoàng Đảo chúng ta xuất hiện Thiên Thần dư nghiệt càng ngày càng nhiều, ta ý định là một lần tổ chức lực lượng thanh lý toàn bộ bọn chúng, nhưng Hư Thần lại đột nhiên đi tới Tần Hoàng Đảo chúng ta! Ta vốn cho rằng lão gia hỏa này chỉ là đáng ghét một chút, như thế nào cũng không có khả năng làm ra sự tình đối nghịch cùng cả nhân loại, nhưng tuyệt đối không thể tưởng được hắn vậy mà ra tay đánh lên ta!

- Hư Thần hắn đánh lên người?

Lông mày Tần Phàm lại nhíu một cái lần nữa.

- Khục khục, cũng không tính đánh lên, dù sao ta nhìn thấy hắn đến Tần Hoàng Đảo chúng ta, ta cũng xem hắn không thuận mắt, sau đó cùng với hắn mắng nhau vài câu, lão gia hỏa này xấu hổ thành nộ xuất thủ đối với ta, thực lực của hắn hoàn toàn chính xác rất lợi hại, ta đánh không lại hắn cuối cùng chỉ có thể chạy trốn.

Tiểu Chiến ho khan hai tiếng, có chút không có ý tứ nói, kỳ thật hắn cũng biết là Hư Thần chính diện ra tay hắn cũng đánh không qua đối phương.

- Vậy cũng không nhất định nói Hư Thần cùng với những Thiên Thần dư nghiệt này có cấu kết a?

Nghe vậy, Tần Phàm suy nghĩ một chút lại hỏi:

- Hắn ban đầu đến Tần Hoàng Đảo chúng ta là muốn làm gì? Người là tại sao cùng hắn nhao nhao lên?

- Hắn nói muốn tới tìm lão Đại người!

Tiểu Chiến bất mãn nhếch miệng nói ra:

- Còn nói người không thích hợp làm Tần Hoàng Đảo đảo chủ gì đó, cuối cùng ta nhịn không được, nói hắn đương ra một nhĩ tử Thiên Thần dư nghiệt càng không thích hợp làm đảo chủ. . .

- Hư Thần tới tìm ta? Chính là hắn vây ta ở Tử Vong Hồ Hạp ba tháng đấy.

Lúc này thần sắc của Tần Phàm cũng ngưng tụ, như vậy xem ra Hư Thần này đích thật là thập phần có vấn đề rồi, lại liên hệ lúc trước hắn nói cái gọi là kinh hỉ lớn, càng thêm khẳng định phỏng đoán này.

Hiện tại toàn bộ Tần Hoàng Đảo của hắn đã đại loạn, đích thật là kinh hỉ lớn rồi.

- Lão Đại, vậy bây giờ chúng ta phải làm sao? Tiếp tục như vậy, Tần Hoàng Đảo của chúng ta rất nhanh sẽ trở nên không thành bộ dáng gì rồi.

Sau đó Tiểu Chiến vội hỏi, đối với tình huống hiện tại của Tần Hoàng Đảo hắn cảm giác mình có trách nhiệm rất lớn, muốn đền bù lỗi lầm của mình.

- Ta trước tiên chữa tốt thương thế trên người người đã.

Tần Phàm nghĩ một lát nói ra, sau đó bắt đầu kiểm tra thương thế của Tiểu Chiến.

Không thể không nói, tuy thực lực Tiểu Chiến không tệ, nhưng so sánh với Hư Thần, cường giả xếp hạng Top 3 của Tân Thế Giới vẫn có chênh lệch rất lớn, hiện tại thương thế trên người Tiểu Chiến cũng có chút nghiêm trọng. Còn bị thương nội tạng, nếu như không phải Tiểu Chiến thoát nhanh, đoán chừng càng là thiết tưởng không chịu nổi. xem tại

- Lão Đại, thương thế của ta không có chuyện gì đâu, vẫn là nhanh ngấm lại giải quyết những Thiên Thần dư nghiệt như thế nào a, còn có lão gia hỏa Hư Thần kia. Lão Đại, chúng ta cùng một chỗ liên thủ nhất định có thể đánh bại hắn đấy! Tuy lão gia hỏa này có một chiêu chiêu thức rất mạnh, thiếu chút nữa hút đi tất cả sinh cơ của ta, so với Mộc Hoàng thì lợi hại hơn nhiều.

Lúc này Tiểu Chiến cậy mạnh nói ra.

- Không vội, hiện tại loại tình huống này chúng ta còn cần bàn bạc kỹ hơn, một hồi ta sẽ đi Yêu Thần Đảo, cùng lão Yêu Thần cha ta hảo hảo thương lượng một chút.

Tần Phàm kiểm tra thương thế của Tiểu Chiến một chút, sau đó lấy ra một ít đan dược để cho hắn ăn vào nói ra.

Tiểu Chiến đã nhận được Viễn Cổ truyền thừa, khí lực cũng có chút cường đại, thương thế như vậy tuy không nhẹ, nhưng còn không có nguy hiểm đến tính mạng, hơn nữa trải qua đan dược của Tần Phàm điều trị, còn có thể kích phát tiềm lực của hắn, gia tốc hấp thu cùng luyện hóa truyền thừa, nhân họa đắc phúc.

Mà hắn cũng cảm ứng qua chỗ Tần Hoàng phủ, biết rõ lúc này Hư Thần không ở đây, cho nên cũng không vội đi tìm đối phương tính sổ.

Quan trọng hơn là hắn luôn ần ần cảm giác được lúc này đây quy mô Thiên Thần phục hồi lớn như vậy không giống tầm thường, hắn cần đi tìm Tần Hồng hảo hảo thương lượng đối sách.

. . .

Giúp Tiểu Chiến hảo hảo điều trị thương thế thoáng một phát, tìm một chỗ bí mật hảo hảo dàn xếp hắn xuống, cũng dặn dò hắn hảo hảo dưỡng thương tăng thực lực lên, không muốn hành động thiếu suy nghĩ,

hắn lại xuyên việt đến tất cả thành phố lớn trên Tần Hoàng Đảo hảo hảo quan sát tình huống, sau đó hướng về phương hướng Yêu Thần Đảo tiến đến.

Theo hắn quan sát lúc này đây, Thiên Thần phục hồi hoàn toàn chính xác là không như bình thường. Thậm chí là tất cả đại phủ thành chủ cũng đã bị chiếm lĩnh cùng khống chế, một ít Thiên Thần dư nghiệt che dấu không kiêng nể gì cả tuyên dương Tín Ngưỡng, toàn bộ Tần Hoàng Đảo hỗn loạn không chịu nổi.

Quả thật, Tần Phàm có thể vào lúc đó ra tay dùng Lôi Đình Chi Lực trực tiếp quét dọn tất cả Thiên Thần dư nghiệt. Tin tưởng trên toàn bộ Tần Hoàng Đảo sẽ không có Thiên Thần dư nghiệt nào là đối thủ của hắn, nhưng lúc này những Thiên Thần dư nghiệt này đã xem như có phần đắc nhân tâm, nếu như dùng thủ đoạn quá mạnh mẽ, chỉ sợ sẽ khiến bản ngược, đến lúc đó ngược lại sẽ có phiền toái càng lớn hơn nữa.

Dù sao mặc dù có chút dân chúng đã bị mê tâm hồn, nhưng hắn cũng không thể tùy tiện sát hại dân chúng bình thường, đặc biệt là số lượng khổng lồ như vậy.

Hướng chỉ hắn còn mơ hồ cảm giác được sau lưng những Thiên Thần dư nghiệt này tựa hồ còn có bàn tay vô hình thao túng, có khả năng là Chân Vũ Thần cùng Thú Thần trên Vũ Thiên đại lục đã khôi phục lực lượng, phá tan giới hạn cùng Tân Thế Giới, đem lực ảnh hưởng phát tán đến nơi này cũng nói không chừng.

Hắn còn nhớ rõ trong Vụ Đảo thần bí kia chính là thông đạo Tín Ngưỡng thần bí, hai vị Thần ở Vũ Thiên đại lục là có nghĩ qua muốn hấp thu Tín Ngưỡng Chi Lực của những Hải Thú trong Tân Thế Giới, còn có không ít hải cốt của Thiên Thần dư nghiệt trên Vụ Đảo, đủ để chứng minh Chân Vũ Thần cùng Thú Thần đã có được Thiên Thần dư nghiệt hiệu trung nhất định với bọn hắn đấy.

1798. Chương 1808: Hư Thần Chi Mê. (2)

Chương 1808: Hư Thần chi mê. (2)

Nguồn: Vipvanda

(^••_ (^••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••^)_••^)

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvanda :

Chương 1808: Hư Thần chi mê. (2)

Lúc này trong nội tâm Tần Phàm cũng có chút lo lắng, một đường tốc độ bay nhanh, không ngừng vượt qua không gian, nửa ngày sau hắn đã tới Yêu Thần Đảo.

- Phụ thân.

Tần Phàm trở lại Yêu Thần Đảo, trực tiếp đến trong phủ của lão Yêu Thần. Lúc này thực lực của hắn, toàn bộ Yêu Thần Đảo không có người có thể ngăn được, trực tiếp có thể xuyên qua tiến vào.

Trước khi hắn đến Yêu Thần Đảo, nhiều Thần Đảo trải qua trên đường cũng đã xảy ra đại loạn, may mắn hắn phát hiện Yêu Thần Đảo tựa hồ hết thảy như thường, không có bị Thiên Thần dư nghiệt lúc này đây ảnh hưởng.

Tần Hồng giống như đã biết ý đồ đến của Tần Phàm, thấy Tần Phàm đã đến, hắn lập tức nói ra:

- Tiểu Phàm, lúc này đây Thiên Thần phục hồi chỉ sợ đã vượt qua một lần năm trăm năm trước kia rồi, không biết nguyên nhân gì, trước kia những Thiên Thần dư nghiệt này vẫn dấu kín sợ bị chúng ta phát hiện, vậy mà đột nhiên toàn bộ không sợ chết dũng mãnh tiến ra rồi.

Hắn cũng đã ý thức được tính nghiêm trọng của chuyện tình lúc này, thần sắc rất là ngưng trọng.

- Ân, phụ thân, ta cảm giác được hiện tại vận mệnh tuyến của toàn bộ Tân Thế Giới chúng ta tựa hồ trở nên thập phần hỗn loạn, tùy thời sẽ xuất hiện khả năng sụp đổ.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra, hắn cùng nhau đi tới, lo lắng trong lòng là một mực tăng thêm.

Nếu như một khi toàn bộ Tân Thế Giới sụp đổ, như vậy rất có thể sẽ để cho những Thiên Thần này phục hồi thành công, nhân loại muốn lại không chế vận mệnh của mình sẽ trở nên thập phần khó khăn, thật giống như trở lại như thời Viễn Cổ, nhân loại giống như heo dê mặc người chém giết, thậm chí về sau phần lớn nhân loại không thể lựa chọn cống hiến tính ngưỡng chi lực của mình với tư cách lương thực của Chư Thần, tình trạng thập phần thê thảm.

- Chẳng lẽ Tiểu Phàm người đã có thể chứng kiến vận mệnh của nhân loại tồn tại? truyện copy từ

Mà Tần Hồng nghe vậy lại không khỏi cả kinh, trong kinh theo mang hỉ.

- Ân, sau khi đánh bại Mộc Hoàng trở thành Tần Hoàng Đảo đảo chủ, ta không lâu đã bắt đầu du lịch ở trong đảo, về sau rốt cục trông thấy vận mệnh nhân loại tồn tại rõ ràng, hơn nữa sau khi đột phá đến cảnh giới Cửu Kiếp Bán Thần thì càng thêm rõ ràng.

Tần Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

- Thật tốt quá, Tiểu Phàm, không biết người phải chăng nhớ rõ, có thể chứng kiến vận mệnh tồn tại kia là một trong những điều kiện tất yếu để trở thành Nhân Thần, bởi vì Nhân Thần là Thần của nhân loại, như vậy liền có quyền lợi không chế vận mệnh của nhân loại, cùng có nghĩa vụ dẫn đạo cho vận mệnh của nhân loại phát triển bình thường.

Tần Hồng kinh hỉ nói ra:

- Hiện tại người đã thấy được vận mệnh, như vậy đã nói lên người có cơ hội trở lại Nhân Thần cảnh giới, Viễn Cổ Đan Vũ Thần rồi!

- Tuy ta thấy được vận mệnh của nhân loại tồn tại, nhưng y nguyên vẫn là không có cách nào sử dụng vận mệnh chi lực.

Nhưng Tần Phàm lại bất đắc dĩ lắc đầu nói ra, hẳn tự nhiên biết rõ vận mệnh chi lực này cường đại, thậm chí còn vượt xa Tín ngưỡng chi lực, nhưng không chế trong tay thập phần gian nan.

- Không có vấn đề, chỉ cần người cảm ứng được vận mệnh nhân loại tồn tại, dùng thân phận Đan Vũ Thần chuyển thể của người, một lần nữa thành Chương Khổng Giả vận mệnh của nhân loại cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Hiện tại ở bên trong tất cả nhân loại, có lẽ cũng chỉ có người một cái có cơ hội này mà thôi. Bất quá cái này đối với người mà nói cũng là trách nhiệm trọng đại, bởi vì nếu như trong Thiên Thần thật sự còn có Đại Thiên Thần chuyển thể, như vậy cũng chỉ có thể dựa vào người đi ứng phó rồi.

Nhưng Tần Hồng lại nói ra, thần sắc có chút nghiêm túc.

- Ta sẽ cố gắng sớm ngày nắm giữ đến vận mệnh chi lực.

Tần Phàm cũng trịnh trọng nhẹ gật đầu, ở vào chỗ cao nhất của Kim Tự Tháp vận mệnh, có thể có cơ hội thành một trong những Chương Khổng Giả vận mệnh nhân loại, đây là một loại vinh quang, đồng thời cũng là một loại áp lực.

- Ân, mặt khác ta nghe nói Thiên Thần đối với Nhân Thần sinh ra miễn cảm rất lớn, ta phỏng đoán Đại Thiên Thần chuyển thể trên Vũ Thiên đại lục kia đã cảm ứng được sự hiện hữu của người rồi, lúc này đây Thiên Thần phục hồi nói không chừng chính là vì nhằm vào người đấy.

Tần Hồng còn nói thêm, nói xong trên mặt hẳn bỗng nhiên cười nói:

- Hắc hắc, bất quá lúc đầu bọn hắn tính sai, tuyệt đối không thể tưởng được người vậy mà sẽ là Đan Vũ Thần chuyển thể, bọn hắn có nhiều chuẩn bị hơn nữa cũng vô dụng.

Hắn đối với Tần Phàm một lần nữa trở thành Nhân Thần rất có lòng tin.

- Đúng rồi phụ thân, Hư Thần đem ta vây ở Tử Vong Hồ Hạp ba tháng thời gian, sau đó còn đả thương Tiểu Chiến, ta hoài nghi lúc này đây Thiên Thần phục hồi nói không chừng cùng Hư Thần có quan hệ, đối với Hư Thần này, không biết phụ thân người thấy thế nào?

Tần Phàm thì là hỏi tiếp.

- Hư Thần? Thời gian người này trở thành đảo chủ cũng đã lâu rồi, trước đây ta cũng không có nghĩ tới con của hắn vậy mà sẽ là Thiên Thần dư nghiệt, hơn nữa người này bình thường tuy ương ngạnh, nhưng tựa hồ đối với Thiên Thần dư nghiệt là thập phần cảm hận, có lẽ không nên cấu kết cùng Thiên Thần dư nghiệt mới đúng.

Tần Hồng lộ ra thần sắc suy nghĩ.

Tại Yêu Thần Đảo, Tần Phàm cùng Tần Hồng thảo luận rất nhiều.

Tần Phàm cũng biết tính nghiêm trọng của Thiên Thần phục hồi lúc này đây, có thể nói, thật sự nếu không có thể khống chế, thế tất sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ Tân Thế Giới cùng xã hội loài người, có lẽ sẽ thành một lần đại tai nạn của tất cả nhân loại.

Nhưng năng lực hiện tại của Tần Phàm, muốn khống chế trận Thiên Thần phục hồi lan đến gần hơn phân nửa Thần Đảo này, kia là thập phần gian nan.

- Tiểu Phàm, kỳ thật theo ta được biết, bên trong Tân Thế Giới vẫn có khả năng cất dấu đại Thiên Thần tương đối mạnh chuyển thể, mặc dù nói Thiên Thần chuyển thể khôi phục thực lực càng cường càng dễ dàng bại lộ, nhưng từ khi Thần đình tan vỡ, những Thiên Thần dư nghiệt này đau khổ kinh doanh không biết bao nhiêu năm, nói không chừng bọn hắn sẽ có biện pháp che dấu xuống. Thật giống như một lần năm trăm năm trước kia, xuất hiện không ít Thiên Thần so với đảo chủ cường giả chúng ta không kém bao nhiêu chuyển thể.

Tần Hồng nói cho Tần Phàm:

- Hơn nữa hai Đại Thiên Thần ở bên trên Vũ Thiên đại lục kia, đem trọn Vũ Thiên đại lục thành tín ngưỡng chi địa của bọn họ, ở đó trừ bọn họ ra còn có thể có Thiên Thần khôi phục thực lực, dù sao người chỗ đó thực lực quá thấp, cũng cảm giác không thấy.

- Ân, ta đã biết.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, hắn nhớ tới Chân Vũ Thánh Điện cùng Chân Vũ Thánh Địa hoàn toàn chính xác cất dấu rất nhiều bí mật, còn có bát đại Thánh Chủ cùng Tử Hà trưởng lão thực lực tựa hồ cũng thâm bất khả trắc.

Dù là lúc này đây, nếu như không có Thiên Thần cường lực, Thiên Thần phục hồi cũng không có khả năng trong ba tháng liền khiến cho thanh thế lớn như vậy.

1799. Chương 1809: Đan Đạo Cảnh Giới Cao Nhất, Đột Phá! (1)

Chương 1809: Đan đạo cảnh giới cao nhất, đột phá! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

Giống như Tần Hoàng Đảo hắn, nếu như không phải Tiểu Chiến bị Hư Thần đả thương, như vậy cũng không có khả năng nhanh như vậy bị khuếch tán đến toàn bộ đảo.

- Ta sẽ cho Yêu Thần thử liên hệ Thần Đảo đảo chủ khác thoáng một phát, hiện tại Thiên Thần phục hồi khuếch tán, đoán chừng rất nhiều Thần Đảo cũng đều bị ảnh hưởng đến, chúng ta cần kết hợp tất cả đảo chủ cùng đi ứng đối trận đại kiếp này.

Tần Hồng nói tiếp.

Trên thực tế lúc trước tựa hồ có đảo chủ mới cảm ứng được lúc này đây đại kiếp phủ xuống, còn có đảo chủ cảm thấy Tần Phàm cùng Tiểu Chiến là người ứng kiếp mà sinh. Hiện tại xem ra đúng là như thế, nếu như không có Tần Phàm, lúc này đây đại kiếp nhân loại rất khó vượt qua.

- Ân, ta ý định trước đột phá đến cảnh giới cao nhất của đan đạo, ta cảm giác được kiếp trước ta nhất định có nhiều thứ để lại cho ta bây giờ, nhưng ta cần khôi phục thực lực nhất định mới có thể nhớ lại. Còn nữa, ta có hai loại Linh Dược cần có ở Yêu Thần Đảo.

Tần Phàm còn nói thêm.

- Đúng vậy, người ở thời Viễn Cổ xa xưa hoàn toàn chính xác có làm một ít chuẩn bị, lúc trước đan đạo cùng võ đạo của người đều đột phá đến đỉnh phong, nói không chừng chờ người khôi phục cảnh giới cao nhất của đan đạo, tu vi trên võ đạo cũng sẽ khôi phục lại rồi.

Tần Hồng nhẹ gật đầu nói ra:

- Người còn cần Linh Dược gì ta cũng có thể giúp người thu thập, bên trên Yêu Thần Đảo, Linh Dược thích hợp cho nhân loại không có nhiều bằng Thần Đảo khác, nhưng chỉ cần người cần, liền có hàng tỉ Yêu thú có thể giúp người tìm được rất nhanh.

Hoàn toàn chính xác, sau khi truyền lệnh xuống, chỉ là qua gần nửa ngày, Tần Phàm rất nhanh ở trên Yêu Thần Đảo đã nhận được Linh Dược mình muốn.

Bất quá Tần Phàm cuối cùng là còn kém hai loại Linh Dược, cần đi hiểm địa như Tử Vong Hồ Hạp mới có thể đi tìm.

Tần Hồng cùng Yêu Thần thương lượng liên hệ những đảo chủ còn có một chút cường giả che dấu khác, dù sao nhân loại đã trở thành bá chủ phát triển lâu như vậy, không có khả năng chỉ có bảy mươi hai đảo chủ đạt tới Cửu Kiếp Bán Thần, bất quá có ít nhân loại cường giả chỉ say mê tu luyện, không muốn trở thành đảo chủ mà thôi. Hiện tại thời khắc nhân loại sinh tử tồn vong đã đến, tin tưởng những người này cũng sẽ lập tức xuất hiện.

Mà Tần Phàm thì đã đi ra Yêu Thần Đảo.

Sau đó Tần Phàm đi địa phương gọi là Bạo Huyết Thần Hải.

- Chính là chỗ này.

Lại gần nửa ngày thời gian, Tần Phàm đã tới trước một vùng biển máu, trong biển máu này nước biển cùng sương mù đều là huyết hồng chi sắc, thậm chí Hải Thú cùng loài cá ở trong đó cũng đồng dạng là toàn thân đỏ cả, thập phần quỷ bí.

Chỗ này cùng Tử Vong Hồ Hạp đồng dạng đều là tràn ngập nguy hiểm. Nhưng hiện tại hắn so với thời điểm tiến vào Tử Vong Hồ Hạp thì thực lực lại tăng lên không ít, đi vào trong đó cũng lộ ra nhẹ nhõm không ít.

- Đã tìm được, Huyết Tinh Thủ Viên Thảo.

Sau khi chém giết vài đầu Hải Thú hung hãn, Tần Phàm tìm tới Linh Dược mình muốn. Bất quá chỗ đó có hơn mười đầu Huyết Hải Linh Hầu thực lực cường hãn trông coi, Huyết Tinh Thủ Viên Thảo này là ở trên người Huyết Hải Linh Hầu chết đi mà sinh ra, đối với chúng cũng rất có ích lợi, chúng sẽ không dễ dàng để cho người hái đi như vậy.

Đến lúc này, hắn cũng chỉ có thể cường đoạt.

Ma Tướng lâm thể, bảy cánh tay vận hành lấy thần thông quanh thân, trên người còn có phong vân Lôi Thiên vờn quanh, Tần Phàm như là Chiến Thần, coi như là Huyết Hải Linh Hầu thực lực có thể so với đảo chủ cũng không làm gì được hắn. Đương nhiên, cái này cũng bởi vì hắn cũng không muốn cùng những Huyết Hải linh hầu này đổ máu, chỉ là cầm đi Huyết Tinh Thủ Viên Thảo coi như xong, khí lực cùng phòng ngự của hắn cường hoành, căn bản không sợ bị thương.

Tần Phàm cuối cùng đi một chỗ là Băng Cực Thần Hải, kia là nơi lạnh nhất của cả Tân Thế Giới, băng thiên tuyết địa, địa phương Cực Hàn đóng băng, tiến vào trong đó không ít người ngay cả Nguyên Giới cũng sẽ trực tiếp kết băng, Nguyên Giới chi lực trong cơ thể lưu chuyển không khoái.

Dù là Tần Phàm tiến vào trong đó cũng phải một mực bảo trì thần thông hộ thể mới chịu đựng được.

Hung thú sinh hoạt ở chỗ này so với bên trong Tử Vong Hổ Hạp còn muốn lợi hơn, lúc này đây hẳn bỏ ra sức của chín trâu hai hổ cuối cùng mới nắm bắt Thiên Băng Cực Liên tới tay.

Ngoài ra, ở chỗ này cũng cất dấu mấy nhân loại cường giả tu luyện, thực lực có thể so với Đế cấp đảo chủ trở lên, một người trong đó thực lực có thể so sánh với Thần cấp đảo chủ, bất quá đều ngăn cách, không nguyện ý trở lại nhân gian.

- Nhân Thần, vốn chính là Thần của nhân loại, thoát ly người là không thể nào đạt tới cảnh giới kia.

Đối với những người này, Tần Phàm chỉ là lác đầu, không có cường cầu bọn hắn.

Trên thực tế, cho dù những người này tu luyện lâu hơn nữa, không trở lại nhân gian lịch lãm rèn luyện, không quan tâm vận mệnh nhân loại, là không thể nào trở thành Nhân Thần đấy.

Bởi vì Nhân Thần vốn chính là Chương Khổng Giả vận mệnh của cả nhân loại, gánh vác trách nhiệm vận mệnh của cả nhân loại đi về phía trước.

Cứ như vậy, tập hợp đủ tất cả Linh Dược, Tần Phàm rốt cục có thể trùng kích cảnh giới cao nhất của đan đạo rồi.

Sau đó hắn đi tới hiểm địa xếp hàng thứ nhất của Tân Thế Giới, phía trên Phá Diệt Cực Đỉnh.

Cái này là địa phương cao nhất của cả Tân Thế Giới.

Ở chỗ cao nhất không có vật gì, thậm chí Văn Hà cũng không thể quay chung quanh cùng đi qua nơi này, ngoại trừ dưới chân không biết là vật chất gì ngưng tụ thành sơn thể, không có vật gì, mọi âm thanh đều tịch diệt, nghe không được bất kỳ thanh âm nào, thậm chí tại đây không có bất kỳ linh khí hay nguyên khí, một mảnh chân không, người bình thường không thể sinh tồn, cũng không có hung thú Hải Thú.

Hết thấy hết thấy, tựa hồ là ngăn cách với thế gian.

Cái Phá Diệt Cực Đỉnh này, phải bằng vào lực lượng bản thân leo lên, ở chỗ này không thể phi hành, càng không thể xuyên việt không gian, nghe nói toàn bộ Tân Thế Giới có thể trèo lên đây chưa đủ ba người. Gần kề chỉ là leo lên đây, Tần Phàm cũng hao phí khí lực thật lớn, cũng may mắn khí lực hắn cực kỳ cường hãn, nếu không sẽ không chịu nổi.

Sau khi leo lên Phá Diệt Cực Đỉnh, cả người tựa hồ cũng một mực ở vào trạng thái gần chết, các loại lực cảm ứng cũng bắt đầu đánh mất, như là hóa thành một tảng đá.

Nhưng ở chỗ này, Tần Phàm mới cảm giác thích hợp mình trùng kích cảnh giới đan đạo cao nhất.

- Bắt đầu đi.

Tần Phàm đem toàn bộ trên một vạn loại Linh Dược thu thập thích phóng ra, hơn nữa dùng Tinh Thần lực khổng lồ của bản thân bao phủ tất cả Linh Dược ở bên trong, khiến chúng nó vây quanh mình, không ngừng xoay tròn lấy.

Hắn trước hết hợp thành đan mạch cuối cùng của một vạn đầu Đan Mạch hợp thành đi ra, mới có thể đến cảnh giới đan đạo cao nhất, đến lúc đó có thể Thiên Địa Vi Lô, không cần bất luận Linh Dược tài liệu chân thật gì cũng có thể ngưng kết ra đan dược.

1800. Chương 1810: Đan Đạo Cảnh Giới Cao Nhất, Đột Phá! (2)

Chương 1810: Đan đạo cảnh giới cao nhất, đột phá! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••••(“•••••† Nhóm dịch Dungnhi †•••••”)•••••”)

Ông ông ông...

Tần Phàm đã từng đến qua cảnh giới cao nhất của đan đạo, hắn có kinh nghiệm, rất nhanh liền tìm được cảm giác, tất cả Linh Dược dần dần dung hợp, ở trên Phá Diệt Cực Đỉnh trống vắng này, sẽ không xâm nhập bất luận tạp chất gì khác, có thể cho hắn càng thêm thuận lợi dung hợp.

Một loại, hai loại, ba loại, bốn loại, năm loại. . .

100 loại, 200 loại, 300 loại, 400 loại, 500 loại. . .

1000 loại, 2000 loại, 3000 loại, 4000 loại, 5000 loại. . .

Một vạn loại!

Ba ngày ba đêm thời gian, Tần Phàm không ngủ không nghỉ, hết sức chăm chú, tất cả tinh lực đều nhập trong đó, rốt cục thời gian dần qua một vạn loại Linh Dược cực hạn dung hợp lại với nhau.

- Đi!

Sau đó một vạn loại Linh Dược này ngưng hợp đi ra Đan Mạch bị Tần Phàm bỏ vào ở giữa thiên địa, sau đó bắt đầu tự động vận hành, phẳng phất như biến thành một bộ phận của thiên địa này, chỉ cần địa phương có Tần Phàm tồn tại, hắn có thể tùy thời cảm ứng cùng sử dụng chúng.

Mà một đầu Đan Mạch hợp thành cuối cùng này đã bị ngưng kết đi ra, tăng thêm 9999 đầu trước đây từ chỗ Cát Bản truyền thừa trở lại, hôm nay Tần Phàm đã có được một vạn đầu Đan Mạch hợp thành rồi.

- Hợp!

Hắn bắt đầu trùng kích cảnh giới cao nhất của đan đạo.

Ở phía trên Phá Diệt Cực Đỉnh, hết thảy tĩnh mịch, làm cho Tần Phàm có thể càng thêm miễn cảm cảm ứng được những Đan Mạch này tồn tại, đan chủng trong cơ thể dần dất, tất cả Đan Mạch giống như phong bạo vận chuyển lại, một đầu một đầu, tổng cộng một vạn đầu, toàn bộ đều ở bên trong cảm ứng của Tần Phàm, phẳng phất như một bộ phận của hắn.

Hoặc là nói, lúc này cả người Tần Phàm thật giống như dung hợp Thiên Địa, mà tất cả linh khí trong trời đất đều đã trở thành thân thể của hắn, có thể cho hắn tùy thời hô hấp, đạt tới cảnh giới cao nhất của đan đạo, quả nhiên là có thể cho cảnh giới Vô Đạo của hắn lại một lần nữa tăng lên.

- Ngưng kết.

Hắn lập tức đã minh bạch rất nhiều Thiên Địa quy tắc, đặc biệt là quy tắc Linh Dược phát triển, mỗi một loại Linh Dược cần như thế nào để lớn lên hắn đều thập phần tinh tường, hơn nữa có thể lập tức mô phỏng ra phương thức chúng phát triển, dùng đạt tới năng lực lắng không ngưng kết Linh Dược.

Tần Phàm duỗi một tay ra, bên trong lòng bàn tay của hắn có một Linh Khí Tuyền Qua nho nhỏ đang không ngừng bộc phát.

Chỉ chớp lát, ở trong đó xuất hiện một cây Linh Dược, trắng nõn óng ánh, khí phách hiên ngang, đúng là Thiên Bằng Cực Liên mà hắn thiên tâm vạn khổ mới ngắt lấy đến không lâu.

Hiện tại hắn đã có thể tùy thời lắng không ngưng kết ra rồi.

Thiên Địa cho ta sử dụng, cái này là cảnh giới cao nhất của đan đạo!

Trên mặt Tần Phàm rốt cục lộ ra một dáng tươi cười, hắn là Đan Vũ Thần, đan võ đỉnh phong, hiện tại rốt cục có một dạng một lần nữa đã tới cảnh giới cao nhất.

- Ồ?

Mà cũng vào lúc này, thần sắc hắn bỗng nhiên lại hơi động một chút, giờ khắc đột phá đến cảnh giới cao nhất của đan đạo này, một ít trí nhớ về vô đạo Viên Cổ quả nhiên cũng bắt đầu bị hắn nhớ lại.

Vù vù...

Lập tức, Đan Vũ Thần Đỉnh bị hắn gọi đi ra.

Một bộ phận thực lực của hắn thời Viên Cổ xa xưa, nguyên lai đúng là ẩn tàng ở trong đó!

Ông ông ông...

Lúc này Đan Vũ Thần Đỉnh lơ lửng ở giữa không trung, không ngừng phát ra một loại chấn động thần bí, tựa hồ là đang cùng Tần Phàm phát sinh hô ứng.

Sau đó hai mắt hắn ngưng tụ.

- Phá cho ta.

Hắn bắt đầu bài trừ phong ấn của đỉnh.

Rầm rầm rầm oanh...

Tầng tầng phong ấn bị Tần Phàm phá vỡ, mỗi khi phá vỡ một tầng phong ấn, hắn có thể cảm giác được lực lượng của mình trở về một bộ phận, thực lực cảnh giới của hắn đang dùng một loại tốc độ cực nhanh tăng lên, hắn có thể cảm giác được trên người của mình không ngừng toát lên lực lượng cùng khí tức Viễn Cổ, còn có một cổ cảm ngộ cũng tiến vào tinh thần thể giới của hắn, dung hợp cùng tầng lên.

Tần Phàm biết rõ mình đang từng bước một hướng về cảnh giới Nhân Thần đi đến.

Lại một ngày một đêm đi qua.

Ông.

- Còn kém mười tầng cuối cùng, ta cảm giác hiện tại còn không phải thời cơ tốt nhất, trước giữ lại, chờ sau khi ta nắm giữ vận mệnh chi lực càng mạnh hơn nữa, lại một lần nữa đánh vỡ toàn bộ, đến lúc đó có thể giúp ta trùng kích Nhân Thần cảnh giới.

Tần Phàm mở hai mắt ra, hắn lúc này, tinh thần khí lại một lần nữa phát sinh lột xác. Cả người thoát nhìn tuy biểu hiện ra không có bao nhiêu cải biến. Nhưng ẩn ẩn đã cho người một cảm giác không giống phàm nhân rồi.

Cũng chính là người bình thường vừa nhìn thấy hắn, cho dù nhận thức không ra thân phận của hắn, nhưng đáy lòng cũng sẽ sinh ra một loại tôn sùng chi tâm không hiểu.

Tinh thần của Tần Phàm vừa trầm vào Nguyên Giới đến trong cơ thể, lúc này hắn có thể phát hiện Nguyên Giới của mình đã trở nên cực kỳ hoàn thiện, cây xanh rậm rạp, hoa cỏ cây cối, quả lớn trĩu cành, trời xanh mây trắng, gió cuốn mây bay, núi cao sông dài, non xanh nước biếc, hết thấy hết thấy đều là tự nhiên hài hòa.

Chú ý của hắn rơi xuống chỗ Ngũ Hành giao hội kia, địa phương có cây ngũ sắc thực vật sinh trưởng.

Lúc này ngũ sắc thực vật đã là phồn vinh mạnh mẽ sinh trưởng, mà ngũ sắc Thần Quả kia vậy mà thần kỳ biến mất không thấy

- Ngũ sắc Thần Quả này đến tột cùng là chạy đi đâu rồi hả?

Tần Phàm không khỏi khẽ giật mình, ở bên trong suy đoán ban đầu của hắn, ngũ sắc Thần Quả này chính là mấu chốt quan hệ đến Nguyên Giới lột xác cùng hắn một lần nữa trở thành Nhân Thần. Hiện tại Thần Quả này biến mất, lại để cho hắn có chút cảm giác được không hiểu thấu.

Hắn bắt đầu tìm kiếm ở bên trong Nguyên Giới.

Hiện tại Nguyên Giới của hắn đã rộng lớn khôn cùng, tuy hắn với tư cách Chứng Không Giả trong đó, nhưng muốn tìm một cái Thần Quả thất lạc như vậy, vẫn còn có chút độ khó.

- Cái gì?

Sau khi tìm kiếm một hồi lâu, trên mặt Tần Phàm bỗng nhiên lại lộ ra vẻ kinh ngạc, hắn vào lúc đó chợt phát hiện ở sâu trong nước của Nguyên Giới vậy mà xuất hiện một ít sinh linh thập phần nhỏ bé, nhưng có thể cảm giác được bọn chúng đang vận động lấy.

Tánh mạng ở chỗ vận động.

Có thể nói rõ bọn chúng là khác biệt với cây cối, có được lấy tánh mạng chân thật tồn tại, đã có được linh trí yếu ớt.

- Ngũ Hành sinh vạn vật, nguyên lai ngũ sắc Thần Quả này chính là tánh mạng chi quả, hiện tại tánh mạng chi quả này thành thực, liền hòa tan ở bên trong Nguyên Giới, bắt đầu sinh sôi sinh ra linh.

Trong nội tâm Tần Phàm bắt đầu phân tích:

- Bất quá Nguyên Giới này càng lúc càng giống thế giới chân thật, như vậy phải kết hợp vận mệnh chi lực như thế nào, làm cho ta trở thành Nhân Thần?

Có nhiều chỗ hắc bây giờ còn không có cảm ngộ tinh tường, hắc cảm giác mình còn cần có một thời gian ngắn mới có thể triệt để tiêu hóa những tin tức này.

Nhưng vô luận như thế nào, hiện tại Tần Phàm có thể cảm giác được thực lực của mình chân thật tăng lên, hắc thời gian dần qua vào lúc đó cũng phát hiện Thiên Thần lực trong cơ thể mình bắt đầu biến mất, ngược lại sinh sôi ra một loại lực lượng càng thêm phù hợp với hắc, loại lực lượng này là Thiên Thần lực từ trong Thần Thạch hấp thu đến là không thể so sánh.

1801. Chương 1811: Thần Đan.

Chương 1811: Thần đan.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••’”•••’”)

- Từ từ sẽ đến, ta sớm muộn gì cũng có thể thành công đấy.

Hiện tại tâm tính của Tần Phàm thập phần vững vàng, hắc phải để ỉnh một mực giữ vững tâm cảnh bình tĩnh.

Sau đó hắc thối lui ra khỏi Nguyên Giới.

Trở về bản thể, lần nữa chậm rãi mở hai mắt ra, ở trên Phá Diệt Cực Đỉnh nhìn xuống bên ngoài thế giới, lúc này hắc cảm giác được mình đối với vận mệnh cùng hướng đi của thế giới này càng thêm rõ ràng một tí, loại không chế lực kia ẩn ẩn không chế ở lòng bàn tay, tựa hồ nhất cử nhất động của hắc đều sẽ quyết định vận mệnh nhân loại của thế giới này.

Suy nghĩ cùng năng lực của hắc, càng ngày càng tiếp cận với Nhân Thần rồi.

- Tốt, hiện tại ta sẽ đi giải quyết vấn đề Thiên Thần phục hồi.

Lại một lát sau, hắc từ trên Phá Diệt Cực Đỉnh đứng lên, sau đó thả người nhảy xuống, vạn trượng chi đỉnh, đối với hắc hiện tại mà nói là không chút sợ hãi.

Cái Phá Diệt Cực Đỉnh này, phải bằng vào lực lượng bản thân leo lên, ở chỗ này không thể phi hành, không thể xuyên việt không gian, ở chỗ càng cao, loại hạn chế chi lực này sẽ càng cường, nhưng thời điểm ở thấp chỗ loại hạn chế chi lực này lại không có lớn như vậy.

Tần Phàm từ trên trời giáng xuống, lúc mới bắt đầu hoàn toàn chính xác không thể sử dụng bất luận lực lượng gì đi duy trì thân thể của mình, nhưng hắc không sợ, thời điểm rơi xuống giữa sườn núi của Phá Diệt Cực Đỉnh, hắc liền có thể một lần nữa không chế lực lượng của mình, so sánh với trước đây hắc leo đến một phần mười đã mất hết lực lượng, cũng biết thực lực của hắc tăng lên bao nhiêu.

Ông...

Đáp xuống đến giữa sườn núi, một lần nữa nắm giữ lực lượng, Tần Phàm không có tiếp tục rơi xuống mặt đất, mà là vào lúc đó trực tiếp vạch phá không gian, đi ra khỏi nơi này.

Hắn bây giờ không chế đối với lực lượng không gian cũng là xưa đâu bằng nay, có thể nói, hắn cảm giác được hiện tại toàn bộ Tân Thế Giới đều trở nên gần ngay trước mắt, mỗi một chỗ đều chẳng qua là cách hắn vài bước xa.

Cơ hồ không tốn bao nhiêu thời gian, Tần Phàm liền một lần nữa về tới phía trên Tần Hoàng Đảo.

Hắn lần nữa tìm được Tiểu Chiến.

- Lão Đại, người trở lại rồi, hiện tại thương thế của ta không sai biệt lắm toàn bộ tốt rồi.

Tiểu Chiến trông thấy Tần Phàm trở lại, hắn đã đợi được có chút không bình tĩnh vội vàng kinh hỉ nhảy ra ngoài:

- Hiện tại chúng ta có thể đi một lần giết sạch bọn Thiên Thần xấu xa kia rồi.

Lúc này Tần Phàm nhìn thoáng qua Tiểu Chiến, hoàn toàn chính xác cảm giác được thân thể của hắn khôi phục được không sai biệt lắm, tuy Hư Thần tạo thành tổn thương đối với Tiểu Chiến rất nặng, còn làm bị thương nội tạng, nhưng sự khôi phục sức khỏe của Tiểu Chiến cũng rất mạnh.

- Còn thiếu một ít.

Nhìn một hồi, Tần Phàm nói ra, sau đó hắn duỗi ra một bàn tay.

Ông ông ông ông.

Mấy chục loại Linh Dược ở phía trên bàn tay của hắn rất nhanh ngưng tụ, không cần bất luận cái gì, thậm chí cũng không cần lò đan, những Linh Dược này lập tức bị luyện hóa, sau đó biến thành được lộ trôi nổi giữa không trung, lại ngưng kết thành linh tán giống như sao trời, linh tán ngưng tụ trở thành linh hoàn.

Thiên địa linh khí có chút thay đổi, một cỗ lực lượng thần kỳ hàng lâm nơi này.

Tụ Linh dung hợp.

Một khóa đan dược thần kỳ, óng ánh sáng long lanh liền xuất hiện ở phía trên giữa không trung.

Đây cũng là cảnh giới cao nhất của đan đạo.

Có thể trực tiếp lợi dụng Đan Mạch hợp thành ngưng kết ra Linh Dược, có thể dùng Thiên Địa Vi Lô, trực tiếp luyện chế ra đan dược.

- Lão Đại người thật là lợi hại.

Thấy một màn như vậy, Tiểu Chiến trợn mắt há hốc mồm.

- Ăn vào đan dược này, người có thể khôi phục đến thực lực đỉnh phong, hơn nữa cũng có thể nhanh hơn hấp thu lực lượng Viễn Cổ truyền thừa trong cơ thể người.

Tần Phàm thì là vào lúc này nhẹ nhàng vung khóa đan dược lên, đưa đến trong miệng Tiểu Chiến.

- Oa...

Đan dược này vừa vào miệng, Tiểu Chiến là trong nháy mắt cảm giác được toàn thân mình từng cái khiêu huyết đều mở ra, mỗi một tế bào đều tràn đầy sức sống, tất cả dược lực vận chuyển toàn thân, phàm là địa phương nguyên lai có một tia cản trở trong cơ thể hắn, toàn bộ đều thông, khí huyết lao nhanh, cường như mãnh thú, thể lực dồi dào, giống như Thần Long nhập vào cơ thể.

Nắm chặt nắm đấm, một loại lực lượng bành trướng vô cùng trùng kích Thiên Địa.

- Oa lão Đại người quá mạnh mẽ, khóa đan dược này quả thực là thần dược, hiện tại ta cảm giác thân thể mình khoan khoái dễ chịu cùng cường đại chưa từng có qua, quá mạnh mẽ, ngay lúc này chứng kiến tên Hư Thần kia, nói không chừng ta cũng dám xông lên cùng hắn đánh một chầu rồi.

Tiểu Chiến cả người nhảy lên, nhảy đến cao trăm trượng, lộ ra hưng phấn không hiểu.

- Đi, chúng ta đến Vô Thánh thành, lúc này đây Thiên Thần phục hồi ngọn nguồn tại đâu.

Tần Phàm chỉ khẽ gật đầu nói ra, khóa đan được này đã vượt qua hạ trung thượng cực tuyệt Ngũ phẩm, hoàn toàn chính xác có thể coi là thần đan.

Tần Phàm bây giờ hiểu rõ đối với vận mệnh lộ ra càng thêm rõ ràng.

Sau khi hắn trở lại Tần Hoàng Đảo, rất nhanh liền thấy rõ ràng vận mệnh biến hóa cùng hướng đi của toàn bộ Tần Hoàng Đảo, hơn nữa nhìn ra được muốn giải quyết Thiên Thần phục hồi lúc này đây, nhất định phải đến Vô Thánh thành.

Vô Thánh thành có thể nói là khu dân nghèo của toàn bộ Tần Hoàng Đảo.

Nhưng thường thường những địa phương rốt lại phía sau cùng nghèo khó, bởi vì đối với sinh hoạt dần dần mất đi hi vọng, cho nên lại càng dễ tiếp nhận mê tín. Bọn hắn cần hi vọng, mà chỉ cần nhóm Thiên Thần dư nghiệt cho những người này hi vọng, cho dù là hi vọng thoát nhìn phiêu miểu, cũng rất dễ dàng đạt được tín ngưỡng của bọn họ.

Tần Phàm nhớ lại lúc trước thời điểm hắn ở Vô Thánh thành, chỉ là một ly Kỳ Tích Chi Trà đã đưa tới cơ hồ toàn bộ Vô Thánh thành oanh động, đem một chén Kỳ Tích Chi Trà này tán dương được vô cùng kì diệu, nếu như hắn cần tín ngưỡng, nói không chừng ở khi đó liền có thể hấp thu đến vô số thần lực a.

Mà có thể nghĩ đến, những Thiên Thần dư nghiệt kia chỉ cần như Tần Phàm, thi triển một ít thủ đoạn nhỏ, ban một ít tiểu ân huệ, chế tạo một ít cái gọi là Thần tích, rất dễ dàng liền có thể đạt được Tín Ngưỡng Chi Lực của những người này rồi.

Hai người Tần Phàm cùng Tiểu Chiến trải qua dịch dung đơn giản một chút, tận lực thu liễm khí tức đi vào bên trong Vô Thánh thành.

Bất quá mặc dù như thế, hai người dọc theo đường này, người qua đường vẫn là không tự chủ được né tránh, đặc biệt là thực lực Tiểu Chiến khá thấp một ít, khí tức trên thân không có thể hoàn toàn thu liễm, khí tức đảo chủ cấp cường giả kia tự nhiên để cho những Vô Thánh này từ đáy lòng cảm giác được một loại sợ hãi.

Đi ở trên đường phố, Tần Phàm buông ra Linh giác, có thể nghe được bốn phía đều có Thiên Thần can đảm nghị luận.

Những dân chúng này xưng là Chân Thần, mà những Thiên Thần dư nghiệt kia tự xưng là Chân Thần sứ giả, còn có xưng là Thần Tử Thần Nữ gì đấy.

1802. Chương 1812: Vận Mệnh Do Người.

Chương 1812: Vận mệnh do người.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)

Có người nói Chân Thần là trời sinh, trời sinh cao quý, bao quát chúng sinh, cũng có người nói Chân Thần là người tu luyện mà thành, cho nên sau khi thành thần sẽ che chở nhân loại.

Trên thực tế, Tần Phàm biết rõ rất nhiều dân chúng đều không có khái niệm về Thiên Thần cùng Nhân Thần, thậm chí sẽ đem cả hai lẫn lộn cùng một chỗ. Chính là bản thân hắn, ở trước kia cũng có qua các loại suy đoán cùng hiểu lầm. Cũng từng cho rằng Chân Vũ Thần cùng Thú Thần đều là nhân loại tu luyện mà thành. Về sau theo thực lực tăng lên, đối với khái niệm về Thiên Thần cùng Nhân Thần mới dần dần rõ ràng.

Bất quá, rất nhiều dân chúng đều lan truyền các loại chỗ tốt sau khi tín ngưỡng Chân Thần, có người nói sau khi tín ngưỡng Chân Thần sẽ tìm được phù hộ, có thể càng dễ đột phá các loại cảnh giới, cũng có người nói sau khi tín ngưỡng Chân Thần, vận khí sẽ trở nên rất tốt. Có thể đạt được các loại kỳ ngộ, cũng có người nói sau khi tín ngưỡng Chân Thần có thể làm cho hậu thế của mình thiên phú trở nên rất tốt, càng sớm tín ngưỡng lấy được chỗ tốt sẽ càng nhiều.

Ngoài ra, Tần Phàm cũng rõ ràng nghe được có người dùng tiền tài, sắc đẹp đến tiến hành dụ dỗ, để ột ít người gia nhập tín ngưỡng.

Đối với đủ loại đồn đãi này, Tần Phàm không khỏi lắc đầu. Trên thực tế theo hắn biết, công hiến tín ngưỡng chỉ lực của chính mình, đem hết thầy hi vọng ký thác vào hư vô, từ đó về sau càng khó đột phá cảnh giới cùng tăng thực lực lên, bất quá những người kia ngược lại sẽ vì cái này mà lấy cớ, thí dụ như nói tâm còn chưa đủ thành, công hiến Tín Ngưỡng Chi Lực còn chưa đủ nhiều,... cũng không nghĩ lại tâm tính không cố gắng liền muốn chờ mong thu hoạch của mình. xem tại

Quan trọng nhất là ở thời đại Viễn Cổ, sau khi Thần đình của Thiên Thần xuất hiện. Thiên phú của đại đa số nhân loại ngược lại là bắt đầu hạ thấp. Nhân gian càng là thực lực giảm lớn, các loại tin tức bất lợi với Thiên Thần đều bị diệt từ trong trứng nước. Nếu không có bộ phận cường nhân quật khởi, nhân loại sẽ dần dần mất đi tự do cùng năng lực phản kháng.

Thật giống như Vũ Thiên đại lực hiện tại, chính là vì tín ngưỡng Chân Vũ Thần, mà làm cho hiện tại tổng thể thực lực tất cả mọi người hạ thấp, so sánh với nhân loại ở Tân Thế Giới là xa xa không bằng.

- Những người này thật là khờ, cho rằng tín ngưỡng Chân Thần có thể không làm mà hưởng? Thật sự là so với heo còn ngu xuẩn hơn. . . Không đúng, heo chúng ta cũng có thông minh, giống như Tiểu Chiến gia gia ta chính là thông minh tuyệt đỉnh, cầm những người này so sánh với ta là vũ nhục ta!

Tiểu Chiến nghe đến các loại đồn đãi này, cũng là rất khinh thường hùng hùng hổ hổ nói ra.

Tần Phàm nghe vậy, chỉ là lắc đầu cười cười không nói gì.

Hai người lại tiếp tục đi tới.

Bỗng nhiên, Tần Phàm ngẩng đầu lên, hắn chứng kiến ở tiền phương có mấy tên ăn mày, lúc này đang lôi kéo một trưởng lão mày râu từ mục thiện, trong miệng như là mắng to lấy cái gì, hắn tinh tế nghe xong, đã biết nguyên do.

Nguyên lai là trưởng lão này người là tâm địa thiện lương, qua lại mỗi ngày đều cho những tên khát cái này một ít tiền tài, nhưng mấy ngày gần đây vì trong nhà trưởng lão phát sinh một vài sự tình, tiền tài tạm thời quay vòng mất linh, cho nên ít đi cho những tên khát kia, kết quả bị những tên khát cái này bắt được chửi ầm lên, thoát nhìn ngược lại như là trưởng lão này thiếu bọn hắn rất nhiều vậy.

- Mấy vị thật sự thực xin lỗi, gần đây ta thật có chút ít khó khăn, đây là lần thứ nhất ta học tập kinh thương, đến đằng sau có chút kinh doanh bất thiện thua lỗ rất nhiều tiền, cho nên tạm thời cầm không ra quá nhiều tiền đến.

Trưởng lão kia tận tình khuyên bảo nói, thoát nhìn rất là bất đắc dĩ.

Ở trước kia, hắn trợ giúp rất nhiều người, những người bình thường kia hiểu ý cảm kích, tối thiểu sẽ nói một tiếng cảm ơn, khắp nơi nói mình là người tốt, có tiền còn tới chỗ mình mua đồ, nhưng mấy tên khát cái kia thì ngoại trừ thò tay lấy tiền ngay cả cảm ơn cũng chưa nói qua một câu, còn lúc nào cũng ỉnh bạch nhàn.

Hiện tại thời điểm mình gặp rủi ro, những người chính thức ủng hộ hắn kia yên lặng ủng hộ, mưa gió chung tể, người mua đồ vật của hắn cũng tiếp tục mua, hắn rất cảm kích những người này, thậm chí cảm động, đúng là những người này để cho hắn có thể lấy lại một ít sự nghiệp của mình.

Nhưng mấy tên khát cái kia ngược lại như là cảm giác mình thiếu nợ hắn rất nhiều, thời điểm bây giờ mình gian nan nhất không chỉ không có ra tay viện thủ, ngược lại còn vô sỉ bỏ đá xuống giếng như vậy.

- Ta không để ý tới, người đã nói mỗi ngày đều cho chúng ta tiền, không cho chính là người không đúng.

Mấy tên ăn mày là không chịu để cho trưởng lão kia đi.

- Ta lúc ấy chỉ nói là kiếm được tiền ta sẽ tận lực mỗi ngày cho các người một chút, cũng không phải nhất định sẽ cho, hiện tại ta kinh doanh thua lỗ, thật sự là cầm không ra rồi.

Trưởng lão kia không khỏi là bất đắc dĩ đến cực điểm. Kỳ thật hắn cũng có sai, đối với năng lực của mình dự tính chưa đủ, lần thứ nhất kinh thương cho là mình có thể kiếm nhiều tiền, cho nên nói về sau mỗi ngày

sẽ tận lực cho bọn hần chút tiền, kỳ thật hiện tại cũng có cho, chỉ là cho so với trước kia ít một chút mà thôi, nhưng mấy người này bắt hần lại, nói hần không đúng, ngược lại như là mình thiếu bọn hần rất nhiều vậy.

- Các người như thế nào như vậy? Vị lão nhân này không nợ các người, các người cũng không giúp hần làm cái gì? Tại sao phải đau khổ bức bách người ta như vậy?

Bên cạnh có ít người đã nhìn không được, bắt đầu chỉ trích mấy tên ăn mày.

- Ta không để ý tới, người sinh ý thất bại hay tốt ra sao ta không biết, ta cho người biết, chúng ta cầm tiền của người là cho người mặt mũi, tuy ta không có giúp người làm cái gì, nhưng mà phát ra tác dụng tuyên truyền, nếu không bởi vì chúng ta, tiền của người cũng không ai muốn!

Mấy tên ăn mày kia vẫn là vô lý không buông tha người, bọn hần còn cảm thấy những người giúp trưởng lão nói chuyện kia là vô lý.

- Đúng, không trả tiền chúng ta mỗi ngày chửi, mắng người!

Mấy tên ăn mày đều là bộ dạng hung thần ác sát.

- Cho ta mặt mũi? Còn giúp ta tuyên truyền? Đây đều là cái ngụy biện gì. . .

Trưởng lão kia dở khóc dở cười rồi, đã có chút hối hận. Hần rất nguyện ý trợ giúp một ít người tạm thời khó khăn. Nhưng không có người nguyện ý bởi vậy còn bị mắng.

- Lão Đại, mấy tên ăn mày này thật sự là vô sỉ a, bọn hần vốn chính là không làm mà hưởng, lại vẫn có nhiều ngụy biện như vậy! Ta cũng xem không nổi nữa rồi! Lão Đại người không phải có thể chứng kiến vận mệnh sao? Nhìn xem vận mệnh của mấy tên khát cái kia sẽ như thế nào.

Tiểu Chiến ở một bên lúc này cũng trừng trừng mắt, muốn đi giáo huấn mấy tên khát cái kia.

1803. Chương 1813: Bụi Quy Bụi, Đất Về Với Đất. (1)

Chương 1813: Bụi quy bụi, đất về với đất. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••”(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••)

- Loại người này so với người tín ngưỡng Chân Thần còn đáng sợ hơn, bọn hần cho rằng thế giới đều là quay chung quanh bọn hần, bất quá vận mệnh của bọn hần cũng là đã chú định như thế này. Bởi vì bọn họ không hiểu cảm ơn, cho rằng người trong thiên hạ đều thiếu nợ mình, có loại tâm tính này đã chú định sẽ không đi phấn đấu, cả ngày oán trời trách đất, thời điểm cùng người ở chung cũng chỉ nghĩ chính mình, nhất định làm không được việc. Bọn hần đã chú định cả đời ăn xin, vận kiếp không thể ngoi đầu.

Tần Phàm liếc nhìn những người này, nhàn nhạt nói.

Ai cũng có thời điểm tạm thời chán nản, nhưng nếu như lòng mang cảm ơn, không ngừng phấn đấu vẫn có thể cải biến vận mệnh, nhưng tâm tính mấy tên khát kia đã chú định vận mệnh của bọn hần.

Vào lúc đó Tần Phàm bỗng nhiên nghĩ thông suốt một sự tình, kỳ thật chính thức có thể quyết định vận mệnh nhân loại không phải là Chân Thần, trên thực tế là chính bọn hần, một ít người tâm tính cải biến, vận mệnh của bọn hần sẽ khác rất nhiều.

Hần trước đây lợi dụng Kỳ Tích Chi Trà đi cải biến vận mệnh một ít người. Trên thực tế chính thức phát ra tác dụng quyết định cũng không phải một chén trà này của hần. Mà là một chén trà này tăng cường tự tin cho những người kia, cải biến tâm tình của bọn hần. Lúc này mới căn bản cải biến vận mệnh của bọn hần.

- Hắc, vậy bọn họ thực là đáng đời! Ai bảo bọn hần vô sỉ như vậy!

Tiểu Chiến cười nói.

- Chúng ta đi thôi.

Tần Phàm chỉ là lắc đầu, tiếp tục đi thẳng về phía trước.

- Vậy không giúp trưởng lão này sao?

Tiểu Chiến hỏi.

- Không cần, chính hắn sẽ nhớ thông, hắn sẽ biết cái gì mới là mình nên để ý, người nào mới là mình nên cảm kích, hắn biết rõ mình vì cái gì mà kiên trì sự nghiệp của mình, hắn sẽ trở thành một thương nhân thành công đấy.

Tần Phàm chỉ là hời hợt nói, vào lúc đó hắn cảm giác mình nắm chắc đối với vận mệnh lại chuẩn xác hơn một tí, thậm chí đã chạm vào đồ vật trọng yếu nhất của vận mệnh.

Hạch tâm vận mệnh, đồ vật bản chất nhất vẫn là nhân tâm!

Hiểu được nhân tính, hắn cảm giác mình cũng sắp một lần nữa nắm giữ vận mệnh chi lực này rồi.

Chuyển qua mấy đầu đường, hai người tới trước một tòa kiến trúc lộ ra có vài phần khí tức thần thánh.

Phía trên Kiến trúc điêu khắc lấy vài chữ to “Thần Nữ cung”.

- Chỉ cần các người tín ngưỡng Chân Thần, như vậy về sau các người tu luyện sẽ có thần trợ, khắp nơi may mắn. . . xem tại

Ở bên trong có thể nghe được thanh âm truyền ra, trong thanh âm này còn mơ hồ mang theo một tia thần thánh, cái kia đối với người bình thường mà nói sẽ sinh ra ảo giác.

- Thật sự, ta hiện tại cảm giác toàn thân mình giống như tràn ngập lực lượng, cảm tạ Chân Thần.

Có người vui mừng nói.

- Chân Thần có thể cải biến vận mệnh của các người, Chân Thần sẽ vĩnh viễn bảo hộ các người.

Thanh âm Thần Nữ kia còn nói thêm, mang theo tí ti mỉ hoặc.

. . .

Tần Phàm đứng ở ngoài cửa ngừng lại, hắn nghe được ra Thần Nữ này càng giống như là một loại thôi miên cùng ám chỉ, vốn cái này đối với một ít người mà nói có lẽ thật sự có chỗ tốt, từ nay về sau có thể nhiều một ít tự tin, nhưng đối với một ít người mà nói thì sẽ tạo thành tin phục mù quáng, cho rằng cái gọi là Chân Thần phù hộ có thể không làm mà hưởng.

Vốn cái này còn không có gì, quan trọng nhất là, cứ thế mãi, tiềm lực của nhân loại sẽ thời gian dần qua bởi vì hưởng Thiên Thần cống hiến Tín Ngưỡng Chi Lực mà tiêu hao, cuối cùng sẽ biến thành gần kề để tin ngưỡng mà sinh ra.

- Người hoàn toàn chính xác có thể cải biến vận mệnh, nhưng bằng là tự tin cùng cố gắng của mình, cũng không phải cái gọi là Chân Thần.

Trong miệng Tần Phàm vừa nói, sau đó một bước bước vào trong Thần Nữ cung.

Tần Phàm đi vào bên trong Thần Nữ Cung.

Khi thanh âm phát ra hắn còn ở ngoài cửa, nhưng lúc thanh âm còn chưa rơi xuống, người đã đến tận cùng bên trong nội sảnh.

Đạp vào mắt có thể xem đến lúc này bên trong Thần Nữ Cung rậm rạp chẳng chịt chỉ ít có mấy chục tín đồ Thiên Thần quỳ rạp trên đất nghe giảng, mà phía trước những tín đồ này thì đang ngồi một người, là một phụ nhân mặt mày mỹ lệ, thực lực không cao, cảnh giới gần kề chỉ là Linh Vũ Sư, mà ở hai bên nàng đứng hai gã Đại Hán, thực lực đều là Bán Thần chi cảnh trở lên, tựa hồ là bảo hộ cùng hiệp trợ phụ nhân này.

Tần Phàm biết rõ phụ nhân này có lẽ là cái gọi là Thần Nữ rồi.

- Nguyên lai là người.

Tần Phàm chứng kiến phụ nhân này, hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn là thần sắc không thay đổi nói ra:

- Không thể tưởng được bất quá là mấy tháng không thấy, người còn trở thành Thần Nữ rồi.

Phụ nhân này, không phải người khác, đúng là một vị khách nhân ngày đó hần bán trà trên Hương Mãn Lâu, tên là Ôn Diệu, bởi vì trượng phu bị giết chết, cùng con của mình sống nương tựa lẫn nhau, vốn nàng cầu Tần Phàm đem Kỳ Tích Chi Trà mang về cho con của nàng uống, bất quá Tần Phàm không có đáp ứng.

Sau khi phụ nhân này uống Kỳ Tích Chi Trà, Tần Phàm đã từng cảm giác được vận mệnh của toàn bộ Tần Hoàng Đảo đã có chút cải biến, thậm chí lan đến gần hần, nhưng mà hần còn cảm thấy kỳ quái, một phụ nhân ngay cả Vô Thánh chi cảnh cũng không có đạt tới có thể đối với hần tạo thành ảnh hưởng gì, hiện tại mới biết được lúc này đây người khởi xướng Thiên Thần phục hồi của toàn bộ Tần Hoàng Đảo có lẽ là Ôn Diệu này.

- Người là...

Ôn Diệu phụ nhân kia nghe được thanh âm, lúc này ngẩng đầu lên nhìn về phía Tần Phàm, rất nhanh cũng lơ mơ nhận ra được Tần Phàm.

- Người là người nào, dám ở Thần Nữ Cung quấy rối?

Bất quá vào lúc này, hai gã Đại Hán ở hai bên nàng đã bắt đầu nhìn Tần Phàm quát to, hơn nữa đi về trước muốn bắt lấy Tần Phàm.

Bất quá tuy thực lực của hai đại hán này đạt đến Tam kiếp Bán Thần, nhưng Tần Phàm chỉ là liếc nhìn bọn hần, bọn hần lập tức là hoàn toàn không thể động đậy, uy áp Thần cấp đảo chủ của Tần Phàm phóng thích một ít, cũng đủ để cho hai người này thành phần vụn.

Mà mấy tín đồ Thiên Thần còn lại kia vốn là quỳ rạp trên đất, nguyên một đám lộ ra có chút mơ mơ màng màng, nhưng nghe đến tiếng quát của Tần Phàm, những người này cảm giác giống như một hồi đại mộng mới tỉnh, mạnh mẽ tỉnh lại.

- Bằng tự tin cùng cố gắng của mình đi cải biến vận mệnh?

Một ít người trong lòng tựa hồ bị chấn động, Tần Phàm tự nhiên không phải nói một câu tầm thường đơn giản như vậy, hần đem tinh thần của nhân loại xô xuyên qua thanh âm, do đó trực tiếp khiến những người này cải biến chấp niệm.

Trên thực tế loại phương pháp này của hần cùng Thiên Thần thôi miên cũng tương tự, bất quá làm Chưởng Khổng Giả vận mệnh nhân loại, hần cảm giác mình có quyền lợi cùng nghĩa vụ đi dẫn đạo nhân loại đi về phương hướng chính xác.

- Đại sư, sẽ không bất kính đối với Chân Thần.

Lúc này Ôn Diệu phụ nhân kia mở lời nhìn Tần Phàm nói ra.

1804. Chương 1814: Bụi Quy Bụi, Đất Về Với Đất. (2)

Chương 1814: Bụi quy bụi, đất về với đất. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“···(“···† Nhóm dịch Dungnhi †···’···)···’···)

Tựa hồ còn có một chút cung kính, nhưng mà đã không có sợ hãi như mấy tháng trước kia chút nào, trong mơ hồ còn mang theo một loại thánh khiết cùng uy nghiêm.

- Không thể tưởng được chẳng qua là mấy tháng không thấy, người dĩ nhiên cũng trở thành Thần Nữ rồi.

Tần Phàm thần sắc bình tĩnh.

- Đây đều là nhờ có một ly Kỳ Tích Chi Trà của đại sư, để cho Ôn Diệu xảy ra kỳ tích, để cho ta được Chân Thần thiên trạch sủng ái, trở thành Thần Nữ, có thể vì vạn dân mưu phúc.

Ôn Diệu chỉ là nhẹ nhàng nói.

- Nói như vậy, không thể tưởng được tạo thành hết thảy vẫn là tự chính mình.

Lúc này Tần Phàm có chút nhắm hai mắt lại, càng thêm rõ ràng cảm ngộ vận mệnh biến hóa, nói không rõ đạo không rõ, một lát sau hắt lại lần nữa mở mắt nhìn xem Ôn Diệu, thanh âm mang theo một loại lực lượng chấn nhiếp nói ra:

- Người phía sau màn cho người tới nơi này tấn Chân Thần tín ngưỡng là ai?

- Là thần... ý chỉ...

Dù sao lực lượng bản thân Ôn Diệu quá thấp, bị tinh thần của Tần Phàm chấn động, cả người liền lâm vào trong ngưng ngừng, hất thời nói không ra lời.

- Mà thôi.

Tần Phàm biết rõ Ôn Diệu này đã là tinh thần nhập Thiên Thần ý thức quá sâu, nhất thời khó có thể thanh tĩnh. Sau đó hắt dùng tinh thần của mình trực tiếp trùng kích tiến vào bên trong tinh thần cầu năng, hắt tận lực khống chế để lực lượng ôn hòa, không có đi tổn hại đối phương.

Ông.

Ôn Diệu bị tinh thần ý chí của Tần Phàm trùng kích, rốt cục thoát khỏi Thiên Thần lưu lại ý chí khống chế.

- Là Hư Thần.

Đồng thời, Tần Phàm từ bên trong tinh thần của Ôn Diệu, đã nhận được một tia khí tức quen thuộc, cái này làm cho hắn không khỏi là thần sắc có chút trầm xuống, hắn không thể tưởng được phỏng đoán lúc trước thật sự được chứng thực rồi.

Hư Thần này đích thật là cùng Thiên Thần dư nghiệt có liên hệ thật lớn, nói không chừng là một Thiên Thần chuyển thể che dấu sâu nhất. Thực lực Thiên Thần dư nghiệt càng cường càng dễ dàng bạo lộ thân phận, Hư Thần có thể trở thành Thần cấp đảo chủ còn không có bị phát hiện, có thể thấy được hắn lợi hại.

- Trong 300 thành của Tần Hoàng Đảo, có bao nhiêu Thiên Thần dư nghiệt che dấu?

Tần Phàm lại từ bên trong tinh thần của Ôn Diệu thu hoạch tin tức của Thiên Thần dư nghiệt, hiện tại toàn bộ Tần Hoàng Đảo khắp nơi đều là Thiên Thần dư nghiệt cùng tín đồ của hắn, hắn trước hết phải tiêu diệt những Thiên Thần dư nghiệt này mới có thể bình phục Thiên Thần phục hồi lần này.

Rất nhanh, Tần Phàm ở trên người Ôn Diệu đã lấy được tin tức mình muốn, nhưng Ôn Diệu bởi vì có chút không chịu nổi đã chóng mặt mê man.

- Lão Đại, ra sao rồi?

Tiểu Chiến ở một bên hỏi.

- Ân, bây giờ Thiên Thần dư nghiệt đang ở trên Tần Hoàng Đảo chúng ta chỉ ít có trên ngàn người, những người này là giấu ở bên trong Thần Nữ Cung cùng Thần Tử Cung, điều khiển cái gọi là Thần Tử Thần Nữ đi thu thập Tín Ngưỡng Chi Lực.

Tần Phàm nói ra, vừa nói, hắn một bên rất nhanh luyện chế ra một khóa đan dược để cho Ôn Diệu ăn vào, đan dược này có thể cho Ôn Diệu rất nhanh khôi phục thân thể cùng tinh thần, tuy về trí nhớ Thiên Thần có thể sẽ đánh mất, nhưng cái này nói không chừng là chuyện tốt.

- Thiên Thần dư nghiệt trong Thần Nữ Cung này ở đâu? xem tại

Nghe vậy, Tiểu Chiến cảnh giác hướng về bốn phía nhìn lại, muốn tìm ra Thiên Thần dư nghiệt.

- Là bọn hần.

Lúc này ánh mắt của Tần Phàm thì nhìn về phía hai Thần Nữ hộ vệ vốn bị khí thế của hần hoàn toàn đè xuống kia, nhàn nhạt mở lời nói ra. Hiện tại thực lực của hần sâu không thể tả, thậm chí sắp nắm giữ vận mệnh chi lực, liếc mắt là có thể nhìn thấy rõ ràng.

- Khắc khắc, không thể tưởng được nhanh như vậy đã bị người phát hiện, chắc hẳn người là Kỳ Tích Chi Tử gần đây nổi tiếng toàn bộ Tân Thế Giới rồi.

Mà hai đại hần kia lúc này nghe được thanh âm xác thực của Tần Phàm, thân thể bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng, giãy giụa khỏi Tần Phàm khống chế, một người trong đó phát ra thanh âm già nua.

- Là bọn hần sao? Thoạt nhìn cùng người bình thường tựa hồ cũng không có gì bất đồng nhỉ.

Tiểu Chiến cũng âm thầm lấy làm kỳ, bất quá thời điểm mấy Thiên Thần dư nghiệt Bạch Trường Thiên kia còn không có bạo lộ cũng là cùng thường nhân không khác.

- Những Thiên Thần các người đã chuyển thể làm người, nếu như các người không đòi hỏi quá đáng cái gọi là phục hồi, các người vẫn có thể như thường nhân đồng dạng sinh hoạt, đáng tiếc...

Tần Phàm cũng khẽ lắc đầu, trên thực tế, rất nhiều Thiên Thần sau khi chuyển thể đều biến thành thường nhân, đã không có trí nhớ trước kia.

- Ha ha, vốn chúng ta là cơ hồ sắp biến thành những đê tiện như nhân loại các người, nhưng may mắn Hư Thần đại nhân thức tỉnh chúng ta lại. Để cho chúng ta có thể một lần nữa tìm về Thiên Thần vinh quang!

Hai Thiên Thần dư nghiệt này biết rõ Tần Phàm đã ở trong thức hải của Ôn Diệu nhận được rất nhiều tin tức. Hần vào lúc đó cũng không giấu diếm.

- Thì ra là thế.

Trong nội tâm Tần Phàm cũng dần dần hiểu ra, nguyên lai có rất nhiều Thiên Thần dư nghiệt chuyển thể cũng phải cần tỉnh lại. Hần cũng hiểu rõ những Thiên Thần này đều có được cảm giác về sự ưu việt rất mạnh, vô luận như thế nào cũng muốn trở thành Thiên Thần lần nữa.

- Hắc, các người đặc ý cái gì? Thiên Thần vinh quang, các người cho rằng hiện tại những Thiên Thần các người còn có cái vinh quang gì, các người là loại mỗi người đều hô đánh!

Lúc này Tiểu Chiến thì là cười nói.

- Ha ha, lúc này đây trong bảy mươi hai Thần Đảo chúng ta đã có mười vạn Thiên Thần tỉnh lại. Tín ngưỡng của chúng ta chỉ biết càng ngày càng nhiều, còn có Đại Thiên Thần chúng ta cũng chuyển thể thành công, rất nhanh chúng ta có thể trùng kiến Thần đình rồi! Đến lúc đó người cái gì Kỳ Tích Chi Tử, tất cả đại đảo chủ toàn bộ đều phải tín ngưỡng chúng ta!

Một Thiên Thần dư nghiệt trong đó y nguyên kêu gào lấy.

- Ồ?

Tần Phàm hơi kinh hãi, lúc này đây số lượng Thiên Thần phục hồi hoàn toàn chính xác vượt xa dự tính của hần.

- Nhân sinh là đau khổ, thế giới là hư vô. Chân Thần là Vĩnh Hằng, tín ngưỡng Chân Thần mới có thể được đến cứu rỗi...

Mà cũng ngay lúc, một Thiên Thần dư nghiệt khác trong miệng nói lẩm bẩm.

Nguyên lai một Thiên Thần dư nghiệt hấp dẫn lực chú ý, mà cái khác thì là nhân cơ hội này muốn “Độ hóa” Tần Phàm cùng Tiểu Chiến.

Bất quá đáng tiếc, Tần Phàm cũng không phải người bình thường, hần chính là Đan Vũ Thần chuyển thể, coi như là Đại Thiên Thần cường thịnh hơn nữa đến, cũng khó có khả năng dùng loại phương thức này ảnh hưởng hần một ly. Huống chi chỉ là hai Tiểu Thiên Thần dư nghiệt cảnh giới chỉ có Ngũ kiếp Bán Thần?

- Ha ha. Thật là khờ, thậm chí ngay cả chúng ta cũng muốn lừa gạt?

Mà thực lực của bản thân Tiểu Chiến không thấp. Lại ở bên người Tần Phàm đạt được bảo hộ, tự nhiên cũng sẽ không chịu ảnh hưởng, chỉ là cười nói.

- Đã như vậy, các người bụi quy bụi, đất về với đất, hồn quy Viễn Cổ Thần đình của các người a.

1805. Chương 1815: Lại Quyết Hư Thần! (1)

Chương 1815: Lại quyết Hư Thần! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••”(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Tần Phàm thần sắc bình tĩnh, trong miệng hồ hững nói, bàn tay nhẹ nhàng vung lên, hai đại hán này biến thành nát bấy, xương cốt bên trong quả nhiên đều có được Thiên Thần Trận Văn.

Thiên Thần dư nghiệt này bởi vì có chuyển thể truyền thừa, so với Lục kiếp Bán Thần bình thường của nhân loại còn muốn lợi hại hơn, bất quá y nguyên không chịu nổi một kích của hắn.

- Lão Đại đúng là lão Đại, lão Đại người bây giờ thật sự là mạnh đến nỗi có chút biến thái a...

Tiểu Chiến thấy một màn như vậy, âm thầm thở ra một hơi, trừng mắt nói ra, hắn nhìn ra được một kích tùy ý của Tần Phàm là Bất kiếp Bán Thần đều khó có khả năng chịu đựng được.

Tuy sau khi thương thể của hắn khôi phục, thực lực lại lần nữa gia tăng lên một ít, nhưng biết rõ mình so sánh với Tần Phàm là càng ngày càng xa rồi.

- Đi thôi.

Tần Phàm chỉ là bình tĩnh cười cười, hắn hiện tại gần như muốn khôi phục đến cảnh giới Nhân Thần, thực lực tự nhiên là cùng dĩ vãng không thể so sánh nổi. Đi tới nơi cửa, nhẹ nhàng vung tay lên, ba chữ Thần Nữ Cung này liền hoàn toàn biến mất không thấy, rất nhanh hết thấy quy về bình tĩnh.

Mà sau khi hai người đều rời đi, đám người Ôn Diệu mới bắt đầu mơ màng tỉnh lại, như là một giấc mộng.

Không lâu, toàn bộ Võ Thánh thành bắt đầu dần dần khôi phục trật tự. Tần Phàm nhìn thấu hướng đi vận mệnh, dùng đại tinh thần cùng đại năng lực trực tiếp tàn phá ý chí ảnh hưởng của Thiên Thần dư nghiệt, một lần nữa đem vận mệnh thành thị này chính về ngay ngắn.

Tần Phàm cải biến tư tưởng những người này, từ tín ngưỡng Chân Thần đến tin tưởng vận mệnh do người.

Ước chừng mười ngày sau, dưới sự nỗ lực của Tần Phàm cùng Tiểu Chiến, toàn bộ Tần Hoàng Đảo liền dần dần khôi phục như lúc ban đầu, lúc này đây Thiên Thần phục hồi trên Tần Hoàng Đảo là tạm thời bị trấn áp xuống rồi.

Bất quá hắn biết rõ trên Thần Đảo khác còn có lửa kiếp nạn lan tràn.

- Tần Phàm, xuất hiện đi...

Cũng ở chạng vạng tối ngày hôm nay, một thanh âm bỗng nhiên nổ vang ở bên tai Tần Phàm.

Hư Thần tái nhập Tần Hoàng Đảo rồi.

- Hư Thần?

Lúc này Tần Phàm đang ở trong phòng tu luyện cảm ngộ cảnh giới, nghe được cái thanh âm này, hắn chậm rãi mở hai mắt ra.

Hắn lúc này, hai mắt vô cùng bình tĩnh, khí tức trên thân bình thản kéo dài, như một dòng sông lặng lẽ trôi, bên trong bao dung vạn vật, nhưng hắn chỉ là một mục kiên trì phương hướng của mình, đã không có gì có thể khiến cho hắn biến hóa rồi.

Đối với Hư Thần đến, hắn không có cảm giác ngoài ý muốn.

Bởi vì lúc bình phục Thiên Thần phục hồi trên Tần Hoàng Đảo, hẳn đối với sự tình của Hư Thần đã có chỗ hiểu rõ.

Hắn không thể tưởng được chính là, Hư Thần rõ ràng thật là Thiên Thần chuyển thế, hơn nữa ở thời Viễn Cổ xa xưa vẫn là một trong những Thiên Thần thực lực thập phần tiếp cận Đại Thiên Thần, hiện tại cũng là thủ lĩnh của tất cả Thiên Thần dư nghiệt cùng Thiên Thần chuyển thế trong Tân Thế Giới, chỉ là hắn một mực che dấu thập phần sâu, vậy mà giấu diếm được tất cả đảo chủ.

Phải biết rằng hắn nghe Tần Hồng đã từng nói qua, Hư Thần này bình thường là một mực biểu hiện thập phần cảm hận Thiên Thần đấy.

Bây giờ hắn đã bình phục toàn bộ Tần Hoàng Đảo, như vậy đối với Hư Thần mà nói, người như vậy là đại địch. Huống chi phụ tử Hư Thần đều là Thiên Thần chuyển thế, như vậy Tần Phàm giết Bạch Trường Thiên, vậy thù oán này liền có chút lớn rồi.

Bất quá hiện tại Tần Phàm cũng không sợ Hư Thần.

- Xem ra cũng là lúc này rồi.

Sau đó hắn chậm rãi đứng lên, ngẩng đầu nhìn lên hư không, trong miệng bình tĩnh nói.

Sau một khắc, hắn bước vào không gian, đã tới trên không Tần Hoàng Đảo.

Ở trên không, lúc này Hư Thần đã lơ lửng tại chỗ đó.

Tần Phàm cách đối phương ước chừng ngàn mét dừng lại, ở dưới khoảng cách này, đối với thực lực hai người mà nói, cũng chỉ là tương đương với một bước ngắn mà thôi. Hai người bốn mắt nhìn nhau, hẳn có thể chứng kiến trong mắt đối phương có một loại oán hận thật sâu.

Ở trên người Hư Thần còn có một cỗ khí thế rất mạnh như là kinh đào đại dương mênh mông, khủng bố sôi trào, không gian cũng như là thủy triều lên xuống, biến hóa không ngừng, để cho người nhìn thấy mà giật mình, ở vào trong hoàn cảnh như vậy, không có được thực lực nhất định là chỉ có một con đường chết.

- Hư Thần, chúng ta lại gặp mặt.

Nhưng hai mắt Tần Phàm lại bình tĩnh như hồ sâu chi thủy không nhúc nhích chút nào. Ở chỗ sâu trong sợ hãi tốt cùng cũng chỉ là không sợ hãi, nhàn nhạt nói ra.

- Không thể tưởng được, gần kề chỉ là ba tháng thời gian người dĩ nhiên đã thoát thân đi ra. Ta biết rõ người khí lực cường hãn, khi đó giết không được người, cho nên mới cố ý vây người ở trong trận.

Lúc này Hư Thần cũng dần dần trầm ổn lại, sau đó trong miệng lạnh lùng nói ra.

- Nói như vậy, người bây giờ cảm thấy đã có thể giết chết ta rồi hả?

Tần Phàm khẽ ngẩng đầu nói ra.

Hắn có thể cảm giác được lúc này đối phương so với ba tháng trước hoàn toàn chính xác thực lực tăng cường không ít, hẳn suy đoán hắn là cùng Tín Ngưỡng Chi Lực trong Tân Thế Giới này tăng vọt có quan hệ, hơn nữa bây giờ đối phương rõ ràng đã không cần che dấu thân phận Thiên Thần, thực lực tăng lên càng không kiêng nể gì cả rồi.

- Tuy cùng thời gian ta dự tính có chút sai lầm, nhưng trong vòng ba tháng người bị nhốt ở Tử Vong Hố Hạp, thế lực Thiên Thần chúng ta phát triển cũng thuận lợi ra ngoài ý định. Xem ra nhân loại các người hoàn toàn chính xác rất cần Thiên Thần chúng ta, mới có thể để cho chúng ta không cần tốn hao bao nhiêu tâm cơ liền một lần nữa lấy được tín ngưỡng.

Trên mặt Hư Thần tựa hồ nổi lên một tia cười lạnh.

Đã đến lúc này, hắn đã trực tiếp đem thân phận Thiên Thần của mình phóng tới bên miệng rồi.

- Ta thật sự rất ngạc nhiên, thời gian người trở thành Hư Thần cũng đã không ngắn, người làm sao có thể giấu diếm được tất cả đảo chủ? Ta còn nghe nói năm trăm năm trước một hồi Thiên Thần phục hồi kia, là Hư Thần Đảo các người phát hiện ra trước, người tựa hồ đối với Thiên Thần cũng thập phần oán hận.

Tần Phàm hỏi.

- Ha ha, giấu diếm? Người không biết ta cơ hồ là quên đi Thiên Thần vinh quang của ta rồi! Bất quá nhờ có người, nếu như không phải người giết chết con của ta. Có lẽ trí nhớ về Thiên Thần của ta sẽ không sống lại, có lẽ ta qua ít ngày nữa sẽ thực sự trở thành một nhân loại rồi.

Lúc này Hư Thần bỗng nhiên lên tiếng cười lạnh. Hắn gắt gao nhìn xem Tần Phàm, trong miệng lại nói:

- Vốn năm trăm năm trước sau trận đại chiến kia, là chỗ phong ấn trí nhớ cùng năng lực có quan hệ tới Thiên Thần của ta, sau đó dung hợp vào trên người nhân loại hiện tại này, mà nhân loại này, hẳn là người năm trăm năm trước phát hiện kế hoạch của Thiên Thần chúng ta!

- Ồ?

Tần Phàm có chút hiểu rõ ra, loại tình huống này của Hư Thần hẳn là Thiên Thần Chân Linh dung hợp linh hồn nhân loại, đã tính toán nửa người nửa Thiên Thần, vốn có lẽ đã sắp hoàn toàn thành một nhân loại, nhưng bởi vì bị kích thích, Thiên Thần Chân Linh lại lần nữa kích phát, cho nên mới trở thành Thiên Thần.

1806. Chương 1816: Lại Quyết Hư Thần! (2)

Đan Vũ Càn Khôn

Tác giả: Hỏa Thụ

Chương 1816: Lại Quyết Hư Thần! (2)

- Con của ta, tổng cộng chuyển thể ba lần! Nhưng mỗi một lần đều là sống không quá 30 tuổi! Ha ha, nếu vận mệnh trên người, sao không để cho Thiên Thần chúng ta một lần nữa nắm giữ vận mệnh cái thế giới này, nhân loại vốn không có tư tưởng của mình, chỉ cần cung cấp Tín Ngưỡng Chi Lực cho Thiên Thần chúng ta là được rồi.

Lúc này Hư Thần tựa hồ trở nên có chút điên cuồng, nhìn xem Tần Phàm lạnh như băng nói ra:

- Đều là người ban tặng, bởi vì người ta mới hiểu rõ ra, ta mới một lần nữa nhớ tới Thiên Thần vinh quang của chúng ta!

- Vậy bây giờ người ý định làm như thế nào?

Trong nội tâm Tần Phàm có chút xúc động, nhưng y nguyên thần sắc bình tĩnh.

- Tần Phàm, ta biết rõ người nhất định không phải người bình thường, người đã không phải Thiên Thần chuyển thể, như vậy người nhất định cũng là nhân loại cường giả thời Viễn Cổ xa xưa chuyển thể, người có khả năng là Nhân Thần! Người như người, uy hiếp đối với Thiên Thần chúng ta quá lớn, người càng sớm biến mất ở trên thế giới này càng tốt, lúc này đây không thể cho người giữ lại linh hồn, không thể cho người chuyển thể lần nữa, vĩnh viễn biến mất khỏi thiên địa.

Hư Thần ngửa ra kinh người, phỏng đoán ra thân phận của Tần Phàm.

- Ba tháng trước người giết không chết ta, chỉ có thể vây ta ở Tử Vong Hồ Hạp, người bây giờ dựa vào cái gì cảm thấy có thể ngay cả linh hồn của ta cũng có thể diệt sát?

Tần Phàm bình tĩnh lạnh nhạt nói ra.

- Cái này phải đa tạ nhân loại các người cống hiến Tín Ngưỡng Chi Lực, đúng rồi, quên nói cho người biết hiện tại tên mới của ta, ta hiện tại Thực Hư Thần, hiện tại tám phần Tín Ngưỡng Chi Lực của Tân Thế Giới đều bị ta hấp thu, thực lực của ta đã trở thành mạnh nhất trong bảy mươi hai Thần Đảo đảo chủ, đã

từng có nửa đảo chủ bị ta giết chết, ngay cả Kiếm Thần cùng Dao Thần cũng đã bị chết ở trên tay của ta, hiện tại là đến phiên ngươi rồi.

Hư Thần âm lãnh nói.

- Cái gì?

Trong nội tâm Tần Phàm rất cực hơi kinh hãi, hắn biết rõ thực lực hai người Kiếm Thần cùng Dao Thần, chính là tồn tại bài danh Top 5 trong tất cả đảo chủ, huống chi những đảo chủ cường giả này từng cái đều rất khó giết chết, trừ khi thực lực có tính áp đảo đối với bọn họ. Dù là bản thân hắn, ở mấy tháng trước cũng không có thực lực giết chết thậm chí kích thương Thần cấp đảo chủ.

Có thể biết rõ, trong ba tháng này, thực lực Hư Thần tăng lên khủng bố.

- Thực Hư Thần?

Mà nghe được cái tên này, hắn cũng đem sự tình cơ hồ hiểu rõ ra toàn bộ, đã có thể khẳng định lúc này đây ngọn nguồn Thiên Thần phục hồi ảnh hưởng đến toàn bộ Tân Thế Giới là ở trên người Hư Thần. Mà hơn phân nửa đảo chủ bị giết chết, loại tình hình cực xấu này cũng là ngoài dự liệu của hắn.

Đã đến lúc này, trong lòng hắn cũng có chút ngưng trọng một ít.

Một trận chiến này quan hệ đến vận mệnh của toàn bộ Tân Thế Giới, hơn nữa đối thủ của hắn cũng là người mạnh nhất toàn bộ Tân Thế Giới hôm nay.

Bọn hắn tầm đó sắp tiến hành, là một trận chiến cực kỳ trọng yếu.

- Đến đây đi, Tần Phàm, thoát nhìn ngươi trong ba tháng này cũng có tăng lên không ít, lại để cho ta nhìn ngươi có thể làm tới trình độ nào.

Lúc này Hư Thần thu hồi các loại thần sắc, cũng xuất hiện một loại bình tĩnh mà tự tin, lộ ra tôn quý, uy nghiêm, cường đại.

Ông.

Không gian hơi khê chấn động, Tần Phàm vào lúc đó cảm giác được có một loại lực lượng nghiền nát từ trước mặt mà đến, hắn có thể cảm giác được trong đó ẩn chứa thần lực kinh thiên!

Sau khi Hư Thần trở thành Thực Hư Thần, hấp thu tám phần Tín Ngưỡng Chi Lực của Tân Thế Giới, thần lực chuyển hóa mà đến tự nhiên thập phần cường đại.

Chỉ là tiếp xúc, Tần Phàm đã biết thần lực của đối phương cuộn cuộn, nếu như là chỉ so sánh thần lực, mình một chút như vậy, vô luận là số lượng hay chất lượng, so sánh với đối phương căn bản là không thể.

Hắn có thể dựa vào chính là Nguyên Giới đạt đến hoàn thiện của mình, còn có Ma chủng chi lực đã kích phát tầng sâu, trên thực tế Ma chủng chi lực này cũng chính là lực lượng năm đại phân thân của hắn thời Viễn Cổ, tự nhiên cũng là thập phần cường đại.

Ông.

Sau một khắc, hư không ở phía sau của hắn cũng chấn động, Ma Tướng lâm thể, Ma chủng thần thông kích phát, năm cánh tay xuất hiện ở trên thân thể, tổng cộng bảy cánh tay kết hợp, cộng đồng kết xuất một tư thái cường đại, Nguyên Giới chi lực cùng Ma chủng chi lực bành trướng tuôn ra, đem luồng thần lực trùng kích thứ nhất của đối phương ngạnh sinh nghiền nát đón xuống dưới.

Bồng!

Ngay thời điểm lực lượng cả hai va chạm, mảng lớn không gian chính giữa hai người giống như là một hồ nước cực lớn, mạnh mẽ như gương bị nghiền nát, thẳng đến qua một lúc lâu mới dần dần khôi phục nguyên dạng.

- Ồ?

Thấy vậy, Hư Thần có chút ngoài ý muốn, sau đó nói:

- Quả nhiên là tăng lên không ít, xem ra người tuyệt đối là Viễn Cổ cường nhân chuyển thế, nếu không không có khả năng tốc độ thực lực tăng lên nhanh như vậy!

Trước đây hắc phong ẩn mình, vẫn cho rằng Tần Phàm là Thiên Thần dư nghiệt, hiện tại khôi phục thân phận Thiên Thần, rất dễ dàng có thể đoán được lai lịch chân thật của Tần Phàm.

- Như vậy, nói không chừng ở thời Viễn Cổ xa xưa chúng ta đã từng gặp được qua.

Lúc này Tần Phàm cười nhạt một tiếng nói ra, có thể ngăn cản thần lực khổng lồ như vậy của Hư Thần xuống dưới, hắc đối với mình cũng tin tưởng càng thêm kiên định.

- Coi như là vậy, chúng ta cũng nhất định là đối đầu! Nghĩ đến kiếp trước nhất định là ta chém giết người, ở kiếp này cũng sẽ là đồng dạng.

Hư Thần cũng là thần sắc không thay đổi, tựa hồ lộ ra thập phần thông dong. Vừa mới nói xong, bàn tay của hắc đánh ra một chưởng về phía trước.

Kim quang sáng rõ, Lưu Ly chiếu rọi, Thiên Địa biến sắc, ở tiền phương của hắc xuất hiện một tòa sơn mạch cự đại, Đại Sơn Hắc Kim sắc, phô thiên cái địa, trong mơ hồ như là bao phủ trọn cái Tần Hoàng Đảo, phía dưới hàng tỉ người ngẩng đầu nhìn lên một mảnh đông ngật, nguyên một đám nội tâm kinh hoảng.

- Tất cả không triều bái đều là dị tà, không tín ngưỡng đều cần tiêu diệt, Trấn Diệt Thần Sơn!

Thanh âm của Hư Thần uy nghiêm, từ trên cao nhìn xuống, niệm động bát phương, cường đại khôn cùng.

Mà uy thế đáng sợ như vậy, dù là Tần Phàm cũng có chút chấn động.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Lập tức cặp mắt của hắc tinh quang sáng quắc, trong miệng bắt đầu nói lẩm bẩm, Ma Tướng cực lớn chậm rãi hiện ra.

- Vẫn là một chiêu này?

Khóe miệng cùng ánh mắt của Hư Thần có chút khinh thường.

- Lúc này đây, là năm cái.

Ánh mắt của Tần Phàm bình tĩnh, vừa mới nói xong, rất nhanh ở bên cạnh của hắc chậm rãi hiện ra bốn thân ảnh, thoát nhìn hình dạng thân thể đều cùng hắc độc nhất vô nhị.

Bốn thân ảnh này, chính là bốn cái phân thân của Tần Phàm.

Sau khi hắc luyện hóa toàn bộ năm đại Ma chủng, lại trải qua thời gian dài phù hợp, hiện tại rốt cục có thể một lần nữa phân thân rồi.

1807. Chương 1817: Ta Là Đan Vũ Thần! (1)

Chương 1817: Ta là Đan Vũ Thần! (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

Thời xa xưa, năm đại phân thân của Đan Vũ Thần, từng cái đều có được thực lực cực kỳ cường đại, tuy hiện tại hắc một lần nữa phân ra mấy cái phân thân này, bởi vì ở trong dòng sông lịch sử trôi mất bộ phận lực lượng, không có cách nào đạt tới thực lực đỉnh phong thời xa xưa, nhưng hiện tại lực lượng này vẫn là vô cùng cường đại.

Tần Phàm nguyên lai có năm đại phân thân, nhưng hiện tại phân ra bốn cái, bởi vì Kim hệ phân thân cuối cùng phù hợp thời gian ngắn nhất, cho nên phân thân mạnh nhất này hẩn tạm thời hay vẫn là không có cách nào phân ra, chỉ có lực lượng bản thể của hẩn.

Bất quá, cho dù chỉ có bốn phân thân, cái lực lượng kia kết hợp lại cũng đã đạt tới một trình độ thập phần khủng bố rồi.

- Thiên Địa biến, Ma Tướng sinh. Ma chủng biến, sát quỷ thần!

Lập tức Tần Phàm phân ra đến bốn cái phân thân, từng cái lúc này đều là hai mắt tinh quang sáng quắc, trong miệng bắt đầu nói lảm bảm, chỉ chốc lát lại có bốn Ma Tướng cự đại chậm rãi tại hiện ra.

Tăng thêm bản thể Ma Tướng của Tần Phàm thi triển ra, tổng cộng năm cái Ma Tướng!

Năm đại Ma Tướng từng cái đều có độ cao vạn trượng, lực lượng từng cái đều cuộn cuộn, cường đại vô cùng, giống như là năm đại Chiến Thần phòng thủ biên quan, vô kiên bất tồi, không có gì có thể phá!

- Năm cái?

Lúc này thần sắc Hư Thần cũng không khỏi chấn động, rất rõ ràng hẩn đối với Tần Phàm phân ra Tứ đại phân thân, sau đó năm cái cùng một chỗ thi triển Ma Tướng quyền cảm giác được có chút kiêng kỵ.

Hẩn được chứng kiến uy lực Ma Tướng quyền của Tần Phàm, Ngũ Hành Ma Tướng quyền, chỉ là một người thi triển uy lực đã khủng bố, huống chi bây giờ là năm cái cùng một chỗ thi triển? Cho dù hiện tại thần lực của hẩn đại trưởng, cũng không dám xem thường.

Bất quá hiện tại hẩn đã trở thành người mạnh nhất bên trong toàn bộ Tân Thế Giới này, thủ lĩnh của mười vạn Thiên Thần, hưởng dụng tám phần Tín Ngưỡng Chi Lực, tự nhiên sẽ không không có lòng tin đối với chính mình.

- Coi như là hôm nay người lại nhiều thủ đoạn hơn nữa, cũng vu sự vô bổ, Tần Phàm, chịu chết đi! Trần giết cho ta!

Một lát kinh ngạc về sau, Hư Thần cắn răng, thần lực trên người cuộn cuộn quán thấu, làm ột tòa Thần Sơn kia có được uy thế càng thêm cường đại.

Long long long long...

Cả tòa Trần Diệt Thần Sơn, giống như là Thiên Ngoại vãn thạch ở ngoài hư không cách không biết bao nhiêu vạn dặm rơi xuống, có được một loại lực lượng vô thượng, những nơi đi qua không gian cũng hóa thành hư vô, luồng khí xoáy kia cùng không khí ma sát kịch liệt, có thể kinh động đến toàn bộ thiên địa!

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Tòa Trần Diệt Thần Sơn này rơi xuống, mặc dù có năm đại Ma Tướng ngăn cản, nhưng Tần Hoàng Đảo ở phía dưới vào lúc đó vẫn là cảm thấy một loại áp lực cực kỳ khủng bố, một ít kiến trúc tương đối cao thậm chí là bởi vì không chịu nổi áp lực mà nhao nhao sụp đổ!

- Trời ạ, đây là cái gì!

Mà rất nhiều cư dân bên trong Tần Hoàng Đảo, mỗi một cái đều là sắc mặt sợ hãi. Một ít người thực lực chưa đủ thì đã triệt để hôn mê, cho dù là cự sơn này cách mặt đất còn có độ cao vạn trượng, nhưng người dưới Bán Thần cảnh giới vẫn là không chịu nổi.

Một loại cảm giác kia, giống như là tận thế tiến đến, để cho người tuyệt vọng, căn bản không có cách nào sinh ra ngăn cản, rất nhiều người chỉ là mặc cho số phận.

Ông ông ông ông ông...

Lại cũng theo đó lúc, thần sắc Tần Phàm bình tĩnh.

Năm đại Ma Tướng xuất hiện ở đằng kia dưới tòa Trần Diệt Thần Sơn, thân hình không ngừng trưởng đại. Thân thể khổng lồ này cho dù là so sánh với cả ngọn núi khổng lồ kia cũng không chênh lệch chút nào. Đối

mặt cự sơn kia đè xuống, lúc này năm đại Ma Tướng đồng thời giơ cánh tay lên, những Ma Tướng này từng cái đều có được năm cánh tay, năm Ma Tướng như vậy là tổng cộng có được hai mươi lăm cánh tay!

Hai mươi lăm cánh tay, tụ thành một hình dạng hoa sen, đại biểu cho lực lượng Ngũ Hành cường đại nhất, dùng một loại xu thế nắm thiên hung hăng giơ lên!

- Lay!

Hung hăng đối hám, giống như là có năm cự nhân chuyển núi, năm đại Ma Tướng này hung ác dùng lực vỗ, toàn bộ Tần Hoàng Đảo phía dưới đều có chút lay động, quanh mình sóng lớn ngập trời ngàn vạn trượng, cơ hồ là căn cơ của toàn bộ Thần Đảo cũng bị dao động, tất cả mọi người cảm giác được khủng hoảng vô cùng.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Dù sao ở bên trong thiên hôn địa ám, mấy chục tỷ người bên trong Tần Hoàng Đảo nhận lấy ảnh hưởng, lúc này sống một ngày là bằng một năm, một giây đồng hồ cảm giác cũng đã là trăm năm qua đi. Kinh khủng hơn chính là, có ít người cảm giác được máu của mình đều sôi trào lên, sau đó xung kích bên ngoài thân thể, mà cái kết cục kia, dĩ nhiên là bạo thể mà vong.

Thậm chí là một ít hòn đảo ở gần cũng biết trận đại chiến này, bất quá dù là một ít đảo chủ cường giả, sau khi cảm giác được giao phong khủng bố kia đều không dám tới gần, sợ bị chấn động khủng bố này ảnh hưởng đến.

Lúc này đây trong đối bình kinh thiên, làm cho đảo chủ cường giả cũng minh bạch đến mình không cách nào nhúng tay, chênh lệch quá xa.

Răng rắc...

Tại ở bên trong thời gian Hắc Ám trôi qua, ở giữa thiên địa vốn chỉ là qua có một cái chớp mắt, mà ở trong nháy mắt tiếp theo, rốt cục đã nghe được một thanh âm vỡ tan kinh thiên động địa, sau đó là trông thấy tòa Trấn Diệt Thần Sơn bao phủ nghìn vạn dặm kia xuất hiện một khe hở, ánh mặt trời từ đạo khe hở này rơi xuống, lập tức giống như tận thế trọng sinh, làm cho người trên Tần Hoàng Đảo một lần nữa cảm giác có được sinh cơ.

Ầm ầm!

Lại một lát sau, tòa Trấn Diệt Thần Sơn ẩn chứa thần lực thâm hậu kia rốt cục triệt để sụp đổ, yên vân tiêu tán. Bất quá năm đại Ma Tướng kia cũng không có kiên trì bao lâu, cũng nhao nhao bắt đầu sụp đổ.

Mà không muốn dư ba này ảnh hưởng đến Tần Hoàng Đảo, cuối cùng Tần Phàm còn đem những năng lượng lưu lại này toàn bộ tổng xuất ra hải ngoại, năng lượng lưu lại kia trùng kích, mang ra nguyên một đám lỗ đen đáng sợ, mà đại dương mệnh mông mấy ngàn dặm phía dưới thì bị xung kích ra kinh hải thủy lãng, Hải Thú tử thương vô số.

Chứng kiến thần lực ngập trời của mình dĩ nhiên là bị Tần Phàm hóa đi như thế, sắc mặt Hư Thần trở nên âm trầm, hắn lúc này hoàn toàn chính xác là khiếp sợ, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra mình ngưng tụ thần lực cường đại như vậy, lại còn không có cách nào trực tiếp diệt sát Tần Phàm.

- Quả nhiên là Nhân Thần chuyển thế! Lực lượng mạnh như vậy, cũng chỉ có Nhân Thần thời xa xưa chuyển thế mới có thể có được! Người như vậy, nếu để hắn tiếp tục phát triển xuống dưới, Thiên Thần chúng ta vĩnh viễn sẽ không có ngày xoay sở.

Các loại tâm tư trong lòng của hắn xoay chuyển, cũng bay lên kiêng kỵ nồng đậm.

Ở trong trí nhớ Viễn Cổ lưu lại của hắn, Nhân Thần đối với hắn mà nói là tồn tại thập phần khủng bố, thậm chí ở thời xa xưa hắn cũng là bị Nhân Thần diệt sát, thật vất vả mới Chân Linh chuyển thế thành công.

1808. Chương 1818: Ta Là Đan Vũ Thần! (2)

Chương 1818: Ta là Đan Vũ Thần! (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Thậm chí có thể nói, trong lòng của hắn, đối với Nhân Thần ẩn ẩn có một tia bóng mờ cùng tâm mang sợ hãi.

Mà Tần Phàm lúc này, trong cơ thể cũng bởi vì vừa rồi đối hám bắn ngược tạo thành chấn động, tâm huyết không ngừng lẫn lộn, thần lực ngập trời của Hư Thần hoàn toàn chính xác không phải chuyện đùa, nếu chỉ dựa vào một Ma Tướng căn bản không có khả năng chịu đựng được.

Bất quá hắn đối với lực lượng phân thân của mình lúc này cũng đã có chút thoả mãn, nếu không phải bởi vì vẫn không có thể triệu hồi ra Kim hệ phân thân, hắn thậm chí có thể sau khi trực tiếp đánh bại Thần Sơn của Hư Thần, tiếp tục công kích đến bản thể đối phương.

Thân phận Kim hệ Bạch Hổ, chủ sát phạt, là một cái phân thân mạnh nhất của hắn, ở thời xa xưa có được uy danh đáng sợ.

- Tần Phàm!

Cũng ngay thời điểm Tần Phàm ổn định tình huống thân thể của mình, thanh âm của Hư Thần lúc này cách không truyền đến, làm cho không khí rung động, sau đó tựa hồ người trong toàn bộ Tần Hoàng Đảo cũng có thể cảm giác được màng nhĩ của mình muốn vỡ tan.

Tần Phàm cùng bốn cái phân thân, lúc này trên mặt từng cái đều là thần sắc bình tĩnh, khí lực từng cái đều thập phần cường đại, còn có thể giúp nhau chia sẻ tổn thương, vào lúc đó đã tiêu trừ toàn bộ ảnh hưởng của giao đụng vừa rồi.

Hiện tại hắn có thể ở trạng thái mạnh nhất ứng phó thế công tiếp theo của Hư Thần.

- Người cũng đã biết, sau khi Viễn Cổ kết thúc, trong Tân Thế Giới này đã từng xuất hiện qua mấy nhân loại gần diệt phá Nhân Thần, nhưng cuối cùng nhất những người này không có thành công... Hôm nay, người sẽ cùng bọn họ đồng dạng.

Hư Thần hồ hững nói ra.

Năm Tần Phàm đồng thời hai mắt ngưng tụ, hắn tựa hồ đột nhiên cảm thấy cái gì.

Lúc này toàn bộ Thiên Địa cũng bắt đầu phát sinh biến hóa trọng đại, gió nổi mây phun, Thiên Địa biến sắc, thậm chí hắn cảm giác vận mệnh của toàn bộ Tân Thế Giới cũng kịch liệt nổi lên sóng gió.

- Loại cảm giác này chẳng lẽ là...

Lúc này Tần Phàm chợt nhớ tới một người, cái kia chính là Cát Bản truyền thừa 9999 đầu Đan Mạch hợp thành của hắn, hắn nhớ rõ người này từng nhắc tới một thủ đoạn nghịch thiên của Thiên Thần.

- Thiên mệnh luân hồi, nhân gian vô đạo, thần hiện thế gian, thiên hành chi đạo!

Hư Thần một chữ một chữ, chậm chạp từ trong miệng hắn thốt ra, sau đó đưa tới Thiên Địa của toàn bộ Tân Thế Giới biến hóa, một cái chớp mắt này tựa hồ Thiên Địa không gian hết thấy hết thấy đều biến mất, vền vẹn chỉ còn lại một mình Hư Thần lơ lửng giữa không trung, thế giới vây quanh một mình hắn mà chuyển động.

- Thiên Mệnh chi độc!

Thần sắc Tần Phàm nghiêm nghị, rốt cục hoàn toàn nghĩ tới cái gì rồi.

Thiên Mệnh chi độc này, nghiêm khắc mà nói kỳ thật không phải một loại độc được, mà là một loại nguyên rửa đem Thiên Địa Luân Hồi ngành sanh đánh vào đến thân thể nhân loại, người trúng loại nguyên rửa này sẽ rất nhanh xói mòn tuổi thọ, một ngày bách niên, thẳng đến cuối cùng như một nhân loại chết già.

Lúc trước Cát Bản cũng là bởi vì trúng phải loại Thiên Thần nguyên rửa này, cho nên mới chết đi đấy.

- Đúng vậy, không thể tưởng được người còn nghe qua cái tên này.

Lúc này trong đôi mắt Hư Thần có tôn quý, uy nghiêm, phẳng phất như là thiên địa tạo hóa, không chế lấy sinh tử thế gian này.

Ông!

Thiên Địa lóe lên, bỗng nhiên một điểm quang mang màu xanh lá thoát nhìn chỉ bằng hạt gạo xuất hiện, dùng một tốc độ cực nhanh thậm chí ngay cả Tần Phàm cũng không có cách nào trốn tránh, trực tiếp chui vào trong cơ thể hắn. Một quang điểm này, như vì Thiên Địa mà sinh, là do Thiên Địa đánh vào đến trong cơ thể Tần Phàm.

- Mệnh người sẽ không lâu vậy.

Lúc này Hư Thần trở nên có chút suy yếu, một hạt gạo chi quang vừa rồi kia cơ hồ đã tiêu hao hết tất cả thần lực của hắn. Bất quá không có cái gì gọi là rồi, hắn đã đạt đến mục đích của mình.

Vì Thiên Thần tiêu diệt một người tiềm lực Nhân Thần.

Bất quá hắn lại không biết Tần Phàm cùng Cát Bản bất đồng, lúc trước Cát Bản chênh lệch một Đan Mạch hợp thành cuối cùng, không có cách nào đạt đến cảnh giới cao nhất, nhưng hiện tại Tần Phàm đã hoàn toàn đột phá cảnh giới cao nhất của đan đạo, có thể Thiên Địa Vi Lô!

Cảm giác được trong cơ thể mình biến hóa kịch liệt, Tần Phàm trước là hơi kinh hãi, nhưng rất nhanh liền hồi phục xuống.

- Rất đáng tiếc, người chỉ đoán được ta là Nhân Thần chuyển thế, nhưng người lại không biết ta chính là Đan Vũ Thần! Thiên Mệnh chi độc đối với ta vô dụng! Hư Thần, người vẫn là chịu chết đi!

Hắn lợi dụng Đan Vũ Thần Đỉnh đem lực sắc quang mang này tạm thời trấn áp xuống, sau đó bản thể cùng bốn phân thân đồng thời hướng về Hư Thần phóng đi.

Hôm nay Tần Phàm đã đạt đến cảnh giới cao nhất của đan đạo, đã có được năng lực giải Thiên Mệnh chi độc.

Tăng thêm Đan Vũ Thần Đỉnh chính là Thần Khí làm bạn với hắn kiếp trước, trong đó ẩn chứa đan khí nồng đậm vô tận, lại trải qua ở kiếp này xông phá cảnh giới cao nhất của đan đạo tẩy lễ, hôm nay cũng có được năng lực đan đạo rất mạnh, tuy không thể triệt để giải quyết Thiên Mệnh chi độc này, nhưng tạm thời trấn áp Thiên Mệnh chi độc còn không có vấn đề gì.

Tuy khu trừ Thiên Mệnh chi độc càng trễ đối với thân thể tổn thương sẽ càng lớn, nhưng Tần Phàm đã là năm đại Ma chủng toàn bộ luyện hóa nhập vào cơ thể, khí lực cường hãn đến cực điểm, cũng không cần lo lắng, có thể sau đó lại luyện chế đan được giải quyết.

Chủ yếu là vừa gặp lúc Hư Thần này phóng ra Thiên Mệnh chi độc, thân thể ở vào bên trong suy yếu kỳ, phải biết rằng thực lực đạt tới trình độ như Hư Thần này, muốn triệt để giết chết là thập phần gian nan, đây là cơ hội khó được, hắn phải nhân cơ hội này diệt trừ đối phương.

Nếu không dùng địa vị tín ngưỡng của Hư Thần hôm nay tại Tân Thế Giới, thực lực chỉ biết càng ngày càng mạnh, ngày sau sẽ khó đối phó hơn.

- Đan Vũ Thần?

Ở bên kia, Hư Thần nghe được cái tên này thân thể rõ ràng cho thấy chấn động mạnh một cái, mặc dù trí nhớ của hắn đối với thời xa xưa đã có chỗ quên, nhưng cái tên này tựa hồ lại như là một cái ấn ký khắc vào trong trí nhớ của hắn, mới có thể để cho hắn sau khi nghe được cái tên này sẽ có phản ứng lớn như vậy.

Hắn nhớ ra rồi!

Vừa rồi hắn còn tưởng rằng ở thời xa xưa hắn từng chém giết qua Tần Phàm, nhưng trên thực tế, sở dĩ hắn Luân Hồi chuyển thế, hoàn toàn cũng là bởi vì Đan Vũ Thần này!

Không phải hắn chém giết Tần Phàm, mà là Tần Phàm ở thời xa xưa chém giết hắn, hơn nữa chém giết rất dễ dàng!

- Là người! Nguyên lai là người!

Việc đảo ngược này thực là châm chọc, làm cho Hư Thần cảm giác được trên mặt nóng rát, đối mặt Tần Phàm vọt tới, trong lòng của hắn vừa giận vừa hận, nhưng đồng thời cũng có được kiêng kỵ nồng đậm, thậm chí còn có một tia sợ hãi.

Hắn biết rõ sau lưng cái tên Đan Vũ Thần này đại biểu chính là cái gì, cái tên này tuy trải qua rất nhiều tuế nguyệt, mấy lần chuyển thế, lại vẫn ẩn ẩn để cho hắn bóng mờ. Tăng thêm hôm nay hắn ở suy yếu kỳ, vốn là thực lực giảm lớn.

1809. Chương 1819: Tru Diệt Hư Thần.

Chương 1819: Tru diệt Hư Thần.

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Hắn có thể cảm giác được, lúc này Tần Phàm đối với hắn uy hiếp thật lớn!

- Hừ. Cho dù người là Đan Vũ Thần chuyển thế thì như thế nào, chuyển thế về sau trải qua nhiều thế như vậy, người còn có thể còn lại bao nhiêu lực lượng? Tăng thêm hôm nay người còn trúng Thiên Mệnh chi độc, thực lực còn có thể phát huy ra mấy thành? Còn muốn chém giết ta, thật si tâm vọng tưởng!

Nhưng qua một lúc, hắn lại hung ác cắn răng, oán hận nói ra.

Ông!

Sau đó trên thân thể hắn bỗng nhiên là Lưu Ly kim quang bắn ra bốn phía, chói mắt vô cùng.

Ở kiếp này hắn tu luyện thành Lưu Ly Thánh Thể, có được phòng ngự số một số hai bên trong toàn bộ Tân Thế Giới. Cho nên cho dù lúc này thần lực của hắn giảm đi, nhưng năng lực phòng ngự này lại không có yếu bớt bao nhiêu, hắn đối với mình còn rất có lòng tin.

Tần Phàm muốn giết chết hắn, nhất định phải phá vỡ Lưu Ly Thánh Thể này!

Mà Tần Phàm tự nhiên cũng đã được chứng kiến Lưu Ly Thánh Thể này lợi hại, lúc trước thời điểm hắn và Hư Thần chi tử Bạch Trường Thiên chống lại đã biết rõ Thánh Thể này phòng ngự có thể so với Ma chủng luyện hóa khí lực phòng ngự của hắn!

Ma Tướng lâm thể!

Tiếp theo trong nháy mắt, bản thể cùng Tứ đại phân thân lúc này toàn bộ đều là Ma Tướng lâm thể. Trên người từng Tần Phàm lúc này đều chấn động, sau đó mọc ra cánh tay Ngũ Hành, cộng thêm hai cái bản thể, chung chính là trên người từng Tần Phàm đều có được bảy cánh tay, tổng cộng 35 cánh tay cùng nhau vùng vẫy, thoát nhìn để cho người cảm giác được hoa mắt.

Hơn nữa xa không có thoát nhìn đơn giản như vậy!

Ngũ Hành Phá Thương Quyền! Đại La Diệt Ma Quyền! Thiên Quân Bá Quyền! Thanh Long Thám Trảo! Thanh Long thăng thiên!

Chu Tước Đê Thiên! Chu Tước Phần Thiên! Kỳ Lân xông tới! Kỳ Lân gào thét!

Thiên Dao! Huyền Vũ trấn hải! Quy Xà Thôn Thiên! Phiến Thiên Ấn! Không U Nhược Lan! Bạch Hổ sát hồn!

Sát Lục Chi Nhân!

...

Cũng cùng lúc đó, càng ép tới gần Hư Thần, từng chiêu một, công kích cường đại ở trên người Tần Phàm cùng bốn phân thân của hắn phân biệt bộc phát ra. Mỗi một cánh tay của hắn đều thi triển ra một loại vũ kỹ, tổng cộng 35 loại vũ kỹ uy lực cường đại đồng thời phóng thích!

Tần Phàm chính là Đan Vũ Thần chuyển thể, nội tình thâm hậu, bên trong mỗi một khóa Ma chủng đều ẩn chứa các loại Ma chủng kỹ, đồng thời bản thân của hắn cũng sáng tạo ra rất nhiều vũ kỹ, mỗi một chiêu uy lực đều không thua tại Chung Cực cấp Bán Thần kỹ, thậm chí có chút ít so với thần kỹ còn muốn lợi hại hơn!

35 cánh tay đồng thời công kích này, cái kia tạo thành uy lực vô cùng khủng bố!

Trong nháy mắt đó, toàn bộ bầu trời đều là kinh khí bắn ra bốn phía, hóa thành hải dương năng lượng, bản thể Tần Phàm cùng phân thân đều phẳng phất như nguyên một đám Viên Cổ thần linh hàng lâm, từng cái đều cường đại đến đáng sợ, không gian kia trập trập chấn động, Thiên Bằng Địa Liệt, Vân Yên quay cuồng, như là Thần Ma đại chiến.

- Làm sao có thể!

Thấy vậy, Hư Thần cũng không khỏi là mở to hai mắt, uy thế như thế, làm cho không gian ở chung quanh hắn cũng biến thành Hỗn Độn, một cỗ kinh khí cường đại kia trùng kích tới, trong nháy mắt hắn cũng cảm giác được áp lực thật lớn.

Một loại áp lực kia, trực tiếp tác dụng tới Lưu Ly Thánh Thể của hắn!

- Hư Thần, hết hy vọng đi! Thời đại Thiên Thần của các ngươi đã qua!

Mà lúc này Tần Phàm hồ hững phát ra âm thanh, phẳng phất giống như tuyên án. Từng cái phân thân của hắn ở thời xa xưa đều có thể so với Đại Thiên Thần, tuy thực lực bây giờ không bằng đỉnh phong, nhưng mà vẫn có được lực lượng cực kỳ cường đại, hoàn toàn có thể duy trì hắn đồng thời thi triển 35 loại vũ kỹ.

- A...

Công kích ngập trời tích cuốn tới, lúc này Hư Thần có thể cảm giác được không gian Hỗn Độn bốn phía đè ép, trong nháy mắt tới trước mặt của hắn

Mặt hắn bị bóp méo, thoát nhìn thống khổ vô cùng.

Oanh!

Chỉ chớp lát, năng lượng cuộn cuộn hoàn toàn thôn phệ cả người Hư Thần ở trong đó, 35 chiêu vũ kỹ này của Tần Phàm, tăng thêm Nguyên Giới chi lực cùng Ma chủng chi lực cường đại của bản thân hắn, thậm chí mỗi một chiêu đều đủ để diệt sát đảo chủ bình thường.

Hiện tại 35 chiêu, ngay cả Phiến Thiên Ấn cùng Sát Lục Chi Nhân cũng dùng tới, toàn bộ đều trút xuống trên người Hư Thần.

Tạch tach tach tach tach tach...

Nhưng tuy là như thế này, nhưng Hư Thần vẫn là trọn vẹn giữ vững được nửa phút hơn, Lưu Ly Thánh Thể trên người kia mới bắt đầu nghiền nát, trên mặt mang một loại thống khổ và vẻ không thể tin nhìn xem Tần Phàm, tựa hồ còn không cam lòng mình thất bại.

Phốc phốc phốc!

Máu tươi trên người Hư Thần cuồng phun, Lưu Ly Thánh Thể nghiền nát, da thịt bắt đầu vỡ ra, lộ ra Thiên Thần Trần Văn trong đó, so với những Thiên Thần dư nghiệt bình thường như Bạch Trường Thiên thì càng thêm phức tạp cùng cường đại.

- Tần Phàm, người giết không chết ta đâu! Người trúng Thiên Mệnh chi độc của ta, tuy người tạm thời dè xuống, nhưng rất nhanh người sẽ chết già thôi! Mà Chân Linh ta không diệt, chờ ta chuyển thể trở lại, đời kiếp kiếp, nhất định còn có thể khôi phục sự thống trị Thiên Thần vinh quang của ta! Ha ha ha...

Lúc này Hư Thần còn thừa lại một hơi, nhưng Chân Linh bảo tồn chuẩn bị ly thể lần nữa, còn có thể lần nữa chuyển thể, tuy thất bại, nhưng lúc này vẫn liều lĩnh cười to.

- Người không có cơ hội rồi!

Lúc này sắc mặt Tần Phàm lạnh lùng, bản thể cùng Tứ đại phân thân đều ngưng tụ đi qua, ba mươi lăm bàn tay hợp lại với nhau, bày biện ra một toà sen Vô Thượng, năm thân thể còn đồng thời chuyển động, làm cho chiêu thức ấy càng giống như đang vận động, trong đó có một loại thần thánh thoáng hiện, người nhìn thấy phảng phất cảm giác được linh hồn bản thân muốn đọa vào luân hồi.

- Cái gì?

Hư Thần rốt cục cả kinh, ẩn ẩn cảm thấy một loại không ổn cực độ.

- Càn Khôn Tru Linh ẩn!

Trong chiến đấu, trí nhớ vũ kỹ Đan Vũ Thần của Tần Phàm thời xa xưa lần nữa khôi phục, lập tức thi triển một chiêu chuyên môn nhằm vào Thiên Thần mà sáng lập kia ra.

Ông!

Thần quang hiện lên, ở bên trong thủ ấn toà sen dần sinh ra một loại lực lượng cực hạn, rất nhanh triệt để bao phủ thân thể Hư Thần, trời đất quay cuồng, nghiêng trời lệch đất, lực lượng hung hăng xông vào thân thể đã tàn phá của Hư Thần, cũng va chạm vào Hư Thần Chân Linh đã muốn lần nữa đọa vào luân hồi kia.

Chân Linh, chính là linh hồn của Thiên Thần cao cấp. Chân Linh Bất Diệt, có thể chuyển thể Luân Hồi, tuy trí nhớ phong ấn, nhưng có thể lần nữa tỉnh lại, Chân Linh Bất Diệt, chẳng khác gì là Thiên Thần Bất Tử Bất Diệt.

Bất quá lúc này Hư Thần Chân Linh không có chỗ có thể trốn rồi.

Vù vù vù vù vù...

Một đóa hoa sen màu đen chui vào trong cơ thể Hư Thần, một tầng một tầng cánh hoa mở ra, như là vòng xoáy tự nhiên, trực tiếp là đem Hư Thần Chân Linh hút vào trong đó, sau đó hoa sen lại chậm rãi khép lại.

- A...

Chỉ chớp lát sau, Hư Thần Chân Linh phát ra một tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu thảm thiết này cũng không phải thông qua sóng âm truyền khắp nơi, đó là một loại tinh thần ý thức lao vào sâu trong linh hồn con người, vô số người của Tần Hoàng Đảo phía dưới lúc này đều cảm giác được toàn thân sồn hết cả gai ốc, hoảng sợ quỳ xuống.

1810. Chương 1820: Chưởng Vận Mệnh, Diễn Tiến Hóa. (1)

Chương 1820: Chưởng vận mệnh, diễn tiến hóa. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“···(“···† Nhóm dịch Dungnhi †···’·’·)···’·’·)

- Đã quên nói cho người biết, hiện tại ta đã một lần nữa đạt tới cảnh giới cao nhất của đan đạo, Thiên Mệnh chi độc này của người, ta rất nhanh sẽ hóa giải, người vẫn là an tâm đi thôi.

Thanh âm của Tần Phàm nhàn nhạt, thông qua tinh thần truyền lại cho Hư Thần, tàn phá hi vọng cuối cùng của hắn.

Bồng!

Hư Thần Chân Linh cuối cùng quấy người một cái, rốt cục hoàn toàn tiêu diệt, mà hoa sen màu đen kia thì lập tức nhẹ nhàng chui vào trong hư không. Theo thi thể Hư Thần kia chậm rãi trụy lạc vào Thần Hải, hết thấy bắt đầu dần dần bình phục.

Hư Thần rốt cục triệt để chết đi.

- Chúng ta không có việc gì rồi hả?

- Hư Thần kia đã bị đảo chủ chúng ta giết chết!

- Hảo cường, chiến đấu như vậy nếu phát sinh ở trên mặt đất Tần Hoàng Đảo chúng ta, đoán chừng mọi người chúng ta đều phải chết mất toàn bộ!

- Nếu không phải mới vừa rồi có Tần Hoàng Đảo chủ bảo hộ, bị một tòa Thần Sơn kia đè xuống, chúng ta đồng dạng sẽ chết toàn bộ.

Tần Hoàng Đảo phía dưới một mực đang chấn động kia rốt cục thời gian dần qua ổn định lại, nguyên một đám dân chúng kinh hồn chưa định. Trong một trận chiến này, mặc dù có Tần Phàm bảo hộ, nhưng vẫn có vô số kiến trúc sụp đổ, không ít nhân loại thực lực không đủ tử thương, tạo thành các loại tổn thất khó có thể đo lường.

Nhưng cuối cùng là đã xong.

Một nhóm ánh mặt trời sáng chói từ phía trên bầu trời đánh xuống, bốn cái phân thân của Tần Phàm trở về bản thể.

Một mình hần lơ lửng ở giữa không trung, mọi người ở dưới hạ phương nhìn xem, lại như là Chân Thần giáng thế.

Đối với hết thảy cái này, Tần Phàm lại không có bao nhiêu tâm lý cùng cảm xúc chấn động, không bi không hỷ.

- Hư Thần là người khởi xướng ột lần Thiên Thần phục hồi này, nếu như hần đã chết đi, Thiên Thần dư nghiệt cùng Thiên Thần chuyển thể khác đã không có người lãnh đạo, có lẽ rất nhanh sẽ bình phục toàn bộ.

Hần ngẩng đầu nhìn bầu trời, trong miệng thì thào tự nói.

Thiên Thần dư nghiệt bên trong Tần Hoàng Đảo đã giải quyết toàn bộ, Hư Thần mạnh nhất bên trong Thiên Thần chuyển thể của Tân Thế Giới ngay cả Chân Linh cũng bị tiêu diệt, liền có phụ thân hần lão Yêu Thần và một ít người đi ra chủ trì đại cục.

Tiếp tục như vậy, đại địch lớn nhất của hần, chính là Vũ Thiên đại lục.

Sau khi tru sát Hư Thần, tình thế bên trong Tân Thế Giới bắt đầu dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Kỳ thật thời điểm giết chết Hư Thần, Tần Phàm cũng có cảm giác đến từ dị không gian có tinh thần nhìn xem, nếu như hần không có cảm giác sai, kia hần là Chân Vũ Thần hoặc là Thú Thần của Vũ Thiên đại lục, nhưng bởi vì có chút nguyên nhân, đối phương không có thể xuất thủ cứu giúp.

Bất quá dùng thực lực đã tiếp cận Nhân Thần hiện tại của Tần Phàm, nếu không có chân thân đến đây, đối phương muốn cứu giúp cũng là phí công mà thôi.

Tần Phàm suy đoán dù cho Chân Vũ Thần này thật là Đại Thiên Thần của thời đại Viễn Cổ, kỳ thật thực lực nhất định vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, nếu không không có khả năng sẽ thời gian lâu như vậy co đầu rút cổ ở Vũ Thiên đại lục, còn muốn dựa vào Chân Vũ Thánh Điện một mực phòng ngự lấy Tân Thế Giới tiến công.

Nói như thế nào đi nữa, lúc này đây Thiên Thần phục hồi là một hồi phong bạo mang tất cả toàn bộ Tân Thế Giới, dù cho hiện tại dưới tình huống Hư Thần đã chết đi, Chân Vũ Thần lại không có biện pháp nhúng tay, tất cả đại đảo chủ liên hợp vẫn là hao tổn công phu rất lớn mới cơ bản bình phục.

Giải quyết trận sóng to gió lớn này, đã là một tháng sau. Không thể tránh né còn có một chút Thiên Thần dư nghiệt lẫn nữa ẩn dấu đi, nhưng chỉ cần những dư nghiệt này không làm cái gì phục hồi, vậy cũng không đủ gây sợ, bởi vì những người kia bình thường cùng với nhân loại đồng dạng mà thôi.

Dù sao Hư Thần che dấu lâu nhất, mạnh nhất cũng đã là Chân Linh bị diệt, lão Yêu Thần cũng không còn có lo lắng gì quá lớn.

Mà Tần Phàm giết chết Hư Thần, tự nhiên là tự động lấy được danh xưng Thần cấp đảo chủ.

Vì vậy, Tần Hoàng Đảo tiếp tục bảo lưu lại danh xưng Tần Hoàng Đảo, nhưng đảo chủ từ Tần Phàm biến thành Tần Chiến. Về phần Tần Phàm, khổng chế Hư Thần Đảo nguyên lai, đã trở thành Thần Đảo đảo chủ Thần cấp, danh xưng Đan Vũ Thần, Hư Thần Đảo đổi tên thành Đan Vũ Thần Đảo.

Hôm nay Thiên Thần chuyển thế Hư Thần mạnh nhất trong Tân Thế Giới cũng đã chết đi, tăng thêm hiện tại Tần Phàm đối với thực lực của mình cũng đã có đầy đủ tự tin, cho nên trải qua cân nhắc mới quyết định một lần nữa chọn dùng danh xưng thời Viễn Cổ.

Hiện tại đan đạo của hắn đã một lần nữa đạt đến cảnh giới cao nhất. Võ đạo cũng là đệ nhất nhân của Tân Thế Giới, danh xưng Đan Vũ Thần này cũng là thực đến tên quy rồi. Mặt khác, cái danh xưng này ở thời Viễn Cổ xa xưa là tiếng tăm lừng lẫy, cũng đúng lúc có thể chấn nhiếp những Thiên Thần dư nghiệt che dấu còn có chút dị tâm kia.

Bất quá Hư Thần ở trước khi chết phóng thích Thiên Mệnh Chi Độc đích thật là một đạo độc môn của Thiên Thần đối phó nhân loại, cho dù là Tần Phàm đã một lần nữa đạt đến cảnh giới cao nhất của đan đạo. Nhưng muốn triệt để hóa giải Thiên Mệnh Chi Độc này vẫn là không quá dễ dàng.

- Thiên Mệnh Chi Độc. . .

Ở phía trên Đan Vũ Thần Đảo mới, Tần Phàm ngồi xếp bằng trong phòng tu luyện của Đan Vũ Thần phủ, hai mắt chậm rãi nhắm máy.

Tinh thần nội thị, Tần Phàm có thể phát hiện Thiên Mệnh Chi Độc trong cơ thể này biến thành một quang điểm màu xanh lá, cái quang điểm này ở thời điểm Hư Thần đánh vào trong cơ thể hắn chỉ có lớn nhỏ bằng hạt gạo, trải qua một tháng sau đã lan tràn tới giống như ngón tay.

Cái quang điểm này lớn nhỏ, đại biểu cho Thiên Mệnh Chi Độc khuếch tán, mỗi khi khuếch trương lớn một chút sẽ lấy đi một điểm sinh cơ cùng tuổi thọ của Tần Phàm, đây là một loại nguyên rửa khủng bố, cho dù trong cơ thể Tần Phàm có Thanh Long Chi Tâm không ngừng chuyển vận Sinh Mệnh lực cũng vu sự vô bổ.

Mặc dù có Đan Vũ Thần Đỉnh trấn áp lấy quang điểm màu xanh lá trong cơ thể, không để cho nó tiếp tục khuếch tán, hơn nữa trong tháng bình định Thiên Thần phục hồi này, mỗi một ngày hắn đều có luyện chế đan dược áp chế Thiên Mệnh Chi Độc. Nhưng áp chế như vậy chỉ có thể ức chế nhất thời, sau khi Thiên Mệnh Chi Độc này triệt để khuếch tán, Tần Phàm sẽ là một ngày bách niên, dù cho hiện tại thực lực của hắn đạt tới Cửu Kiếp Bán Thần, có được mấy ngàn năm tuổi thọ, nhưng cũng chỉ là có thể duy trì hơn một tháng mà thôi.

Trải qua một tháng thời gian, hiện tại áp chế Thiên Mệnh Chi Độc này đã đạt đến cực hạn. Nếu hắn không tiêu trừ, áp chế trong một tháng này sẽ ở trong vòng một ngày bộc phát, để cho hắn một ngày phí trên ba ngàn năm, lúc ấy cách cái chết sẽ không xa.

May mắn, hôm nay hết thảy đã ổn định lại, hắn cũng rốt cục có thể toàn lực đối phó nguyên rửa khủng bố này.

1811. Chương 1821: Chưởng Vận Mệnh, Diễn Tiến Hóa. (2)

Chương 1821: Chưởng vận mệnh, diễn tiến hóa. (2)

Quan sát tình huống Thiên Mệnh Chi Độc này một hồi, Tần Phàm bắt đầu toàn lực đầu nhập đi luyện chế đan dược, hôm nay hắn đạt đến cảnh giới cao nhất của đan đạo, không cần Linh Dược tài liệu, vận đầu Đan Mạch do Thiên Địa hợp thành tiện tay đưa tới. Không cần dược đỉnh, Thiên Địa Vi Lô, pháp tắc làm dẫn, trực tiếp có thể đan thành.

Ông ông ông ông ông...

Một khóa một khóa đan được bị luyện chế ra đến, sau đó đầu nhập trong cơ thể. Lại bị Thiên Mệnh Chi Độc này thôn phệ, từng điểm từng điểm triệt tiêu lấy nguyên rửa chi lực.

Thiên Mệnh Chi Độc này với tư cách siêu cấp nguyên rửa có thể tru sát tất cả cường giả nhân loại dưới Nhân Thần thực sự không phải là hư danh nói chơi, phải biết rằng lúc trước ngay cả Cát Bản đồng dạng là cường giả đan võ tinh thông như vậy cũng vì thế mà vẫn lạc. xem tại

Tần Phàm cứ như vậy tái diễn, ngày đêm không ngừng, tổng cộng hao tổn bảy bảy bốn mươi chín ngày, đan được luyện chế vượt qua một vạn khóa, cuối cùng mới rốt cục triệt để tiêu trừ Thiên Mệnh Chi Độc này.

Hắn rốt cục biết rõ tại sao phải đạt tới cảnh giới cao nhất đan đạo mới có thể giải trừ Thiên Mệnh Chi Độc rồi, bởi vì nếu không có đạt tới cảnh giới Thiên Địa Vi Lô, Luyện Đan Sư tầm thường căn bản rất khó tìm kiếm được nhiều Linh Dược tài liệu như vậy, cũng không sợ tiêu hao tiến hành luyện chế đan dược thời gian dài như vậy.

Đồng thời đây đối với cảnh giới Võ Đạo cũng có yêu cầu rất mạnh, cũng là cường giả cơ hồ đạt tới Nhân Thần cảnh giới như Tần Phàm, mới có đầy đủ thể lực cùng năng lượng đi ủng hộ.

Bảy bảy bốn mươi chín ngày sau.

- Thiên Mệnh Chi Độc. . . Biết thiên mệnh. . . Sinh lão bệnh tử. . . Luân Hồi. . .

Tuy Thiên Mệnh Chi Độc trong cơ thể đã triệt để tiêu trừ, nhưng lúc này Tần Phàm y nguyên đóng chặt hai mắt, trong miệng tựa hồ nói lầm bầm, lại cảm ngộ cái gì.

Hắn từ trong Thiên Mệnh Chi Độc này, vậy mà lơ mơ cảm thấy một tia lực lượng vận mệnh, rõ ràng tác dụng ở trên người hắn.

Một hồi lâu sau, cả phòng tu luyện một mảnh yên tĩnh.

Ở phía trên Đan Vũ Thần phủ, vòng xoáy vận mệnh ngưng tụ lấy, toàn bộ bầu trời, là suy nghĩ thâm thúy của Tần Phàm.

- Đã minh bạch, vận mệnh là Thiên Địa quy tắc, giống như là Xuân Hạ Thu Đông chuyển đổi, như là âm tính biến hóa tròn khuyết, những cái này đều là quy luật tự nhiên, nhưng nếu có đầy đủ năng lực, như vậy có thể cải biến chúng. Thí dụ như ta hiện tại thi triển thần kỹ, có thể cải biến độ ẩm của toàn bộ Thần Đảo, thí dụ như ta lật tay có thể làm mây, úp tay có thể làm mưa. . . vận mệnh nhân loại cũng giống như vậy, có đủ thực lực có thể bao trùm phía trên vận mệnh của người khác, có thể cải biến vận mệnh người khác.

- Nhưng nói cho cùng, vô luận cải biến vận mệnh chính mình hay là cải biến người khác, cũng là đến từ lực lượng bản thân. Chỉ có mình có được lực lượng đủ mức mới có thể cải biến vận mệnh thế giới.

Tần Phàm rốt cục hiểu được vận mệnh, lúc này tinh thần của hắn chìm vào Nguyên Giới của mình. Nguyên Giới của hắn đã phát triển trở thành một thế giới mới, Ngũ Hành vận chuyển, đây chính là nơi phát ra lực lượng của hắn.

Nguyên Giới của hắn đã đạt đến hoàn mỹ tự nhiên không để cho nhiều lời. Hiện tại Nguyên Giới ảo cảnh của hắn có lẽ đã là cùng Tân Thế Giới độc nhất vô nhị, thậm chí có thể cho nhân loại ở trong đó sinh hoạt bình thường.

Mà hắn chủ yếu chú ý chính là một ít sinh linh lúc trước ngũ sắc Thần Quả biến thành kia.

- Xuất hiện cá bơi rồi, còn có thủy quái và các loại sinh vật trong nước.

Rất nhanh, Tần Phàm phát hiện những tiểu sinh linh kia đã tiến hóa vô cùng, cũng ở trong nước dần sinh ra càng nhiều sinh linh nữa. Toàn bộ Nguyên Giới đã có sinh linh, đây mới thực sự là thế giới.

Nguyên Giới của hắn, bây giờ là tiến hóa nguyên thủy nhất rồi.

- Sinh linh đều có vận mệnh.

Nhìn xem những tánh mạng trong nước này không ngừng vận động lấy, ở trong nước xuyên thẳng qua, trong nội tâm Tần Phàm cũng có chút xúc động.

Bỗng nhiên, hần tâm niệm vừa động, cảm ứng được một tia vận mệnh chi lực.

- Đi!

Rất nhanh, hần liền đem một tia vận mệnh chi lực này tác dụng đến bên trong một con cá kỳ quái đang du động trong nước, hơn nữa là khống chế nó bay lên trên đất bằng.

Cạc cạc...

Con quái ngư này lên bờ, đã không có nước, càng không ngừng ở phía trên giấy dựa lấy.

Tần Phàm cứ như vậy nhìn xem, thời điểm quái ngư sắp không chịu nổi mới cho nó một chút nước. Sau đó cứ như vậy một mực chậm rãi bồi dưỡng lấy, thẳng đến đầu quái ngư này thời gian dần qua thích ứng lực địa, sinh ra chân, đã trở thành sinh vật trên lục địa.

Sau khi một đầu thành công, hần lại ném thử loại sinh vật thứ hai, loại thứ ba, loại thứ tư. . .

Cứ như vậy, sau khi giải quyết Thiên Mệnh Chi Độc, Tần Phàm là một mực ở bên trong Nguyên Giới của mình nghiên cứu lấy sinh vật cùng vận mệnh biến hóa của bọn nó bên trong Nguyên Giới, thời điểm hần bắt đầu sáng tạo sinh vật, hần liền dần dần hiểu được như thế nào đi sử dụng vận mệnh chi lực rồi.

Đây là một loại lực lượng thập phần thần bí, nắm giữ nó hần cảm giác được khống chế hết thảy.

Thời gian dần qua, bây giờ Tần Phàm ở bên trong Nguyên Giới của mình có thể khống chế thời gian lưu động, cho nên hần trong Nguyên Giới đào tạo những sinh vật này tựa hồ đi qua ngàn vạn năm, nhưng trên thực tế ở Tân Thế Giới bên ngoài chỉ là qua mấy ngày mà thôi.

- Hiện tại ta tạm thời vẫn là không có cách nào tiến hóa ra nhân loại, mà thôi, hiện tại ta cách Nhân Thần chỉ cách cũng vền vền chênh lệch một đường, cũng là thời điểm về Vũ Thiên đại lục rồi.

Tần Phàm rốt cục chậm rãi mở hai mắt ra, trong hai tròng mắt của hần có một loại hào quang, là trí tuệ, thần thánh, cao thượng, bác ái, chúng sinh.

Sau khi giải quyết phong bạo Thiên Thần phục hồi lúc này đây, hần cũng không có ý định ở trong Tân Thế Giới dừng lại quá lâu.

Hôm nay hần nắm giữ vận mệnh chi lực, lại tu luyện ra Bạch Hổ phân thân mạnh nhất ở bên trong năm đại phân thân, cũng có đầy đủ tin tưởng về Vũ Thiên đại lục rồi. Mà hần còn cảm thấy, hần muốn một lần nữa trở thành Nhân Thần, vẫn là phải về Vũ Thiên đại lục.

- Tiểu Chiến, tới Đan Vũ Thần Đảo.

Sau đó Tần Phàm thông qua linh hồn truyền âm thông tri Tiểu Chiến đến đây.

Đi ra phòng tu luyện, hần cũng tìm được Kỷ Huyền Nhi hiện tại đồng dạng đang tu luyện ở Đan Vũ Thần Đảo.

Sau khi Tần Phàm khôi phục đến cảnh giới cao nhất của đan đạo, dưới sự trợ giúp của hần, hiện tại thực lực của Kỷ Huyền Nhi cũng đã đạt đến cảnh giới Bát kiếp Bán Thần, tăng thêm Cực Hạn Chi Đạo của nàng, so với lúc trước thời điểm Tần Phàm vẫn là Bát kiếp Bán Thần không kém là bao, cho dù là Đế cấp đảo chủ cũng chưa hẳn là đối thủ của nàng.

Lúc trước Tần Phàm, Tiểu Chiến cùng Kỷ Huyền Nhi là cùng nhau đi vào Tân Thế Giới.

Lúc này đây quay về Vũ Thiên đại lục, ba người bọn họ cũng muốn cùng một chỗ trở về.

1812. Chương 1822: Trở Lại Vũ Thiên. (1)

Chương 1822: Trở lại Vũ Thiên. (1)

- Lão Đại, chúng ta phải chuẩn bị trở về Vũ Thiên đại lục sao?

Tiểu Chiến thu được Tần Phàm thông tri, rất nhanh chạy đến Đan Vũ Thần Đảo, thoát nhìn có chút hưng phấn. Hiện tại hắn đã hoàn toàn luyện hóa Viễn Cổ truyền thừa, nghe nói thực lực đã có thể so sánh với Yêu Thần.

- Ân, ta đã cùng phụ thân nói qua rồi, hôm nay chúng ta trở về.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, hắn đã từ chỗ Tần Hồng biết thông đạo đi thông Vũ Thiên đại lục, dùng thực lực của hắn bây giờ cũng có thể đi thông.

Trước khi trở về Vũ Thiên đại lục, Tần Phàm đi trở về Mạc Lợi Thần Đảo một chuyến.

Hắn về Mạc Lợi Thần Đảo tự nhiên không phải đi tìm Mạc Lợi Đảo chủ, nhưng biết rõ Tần Phàm đến, lúc này Mạc Lợi có thể nói là lộ ra vô cùng cung kính, hắn sau khi biết Tần Phàm giết chết Hư Thần, có thể nói là dọa hắn bể mật, Tần Phàm có thể giết chết Thần cấp đảo chủ, muốn giết hắn có thể nói là đơn giản như trở tay.

May mắn Tần Phàm cũng không cùng hắn so đo qua lại, hắn lúc này mới thở dài một hơi.

Trên thực tế, lúc trước thời điểm Tần Phàm trở thành Tần Hoàng Đảo đảo chủ, Mạc Lợi đã từng mang theo La gia cùng Vân gia gia chủ trên Mạc Lợi Đảo lần trước cùng Tần Phàm từng có mâu thuẫn đến nhận lỗi, bất quá hôm nay tâm tình của Tần Phàm đã bất đồng dĩ vãng, nên không có cùng bọn họ so đo.

Kỳ thật Mạc Lợi có thể không cần như thế.

Lúc này đây, Tần Phàm trở lại Mạc Lợi Thần Đảo chủ yếu là tìm sư huynh Mộ Chấn của hắn cáo biệt, cũng hỏi tin tức về Cổ Mặc thoáng một phát.

Bất quá kết quả là thất vọng, ngay cả Mộ Chấn đối với hướng đi của Cổ Mặc cũng không biết chút nào.

Cổ Mặc, hình như là hoàn toàn biến mất.

Ngoài ra trong lòng của hắn cũng có một ít suy đoán không tốt lắm, nhưng lại không có nói cho Mộ Chấn. Cuối cùng nhất hắn chỉ để lại một ít đan dược cho Mộ Chấn, những đan dược này chắc hẳn đầy đủ hắn ở trong vài năm đạt tới Cửu Kiếp Bán Thần chi cảnh, trở thành một gã đảo chủ cường giả, cũng không uổng công đồng môn một hồi.

Về phần Mộ Thanh Thanh, thời điểm Tần Phàm ly khai Hoàng Hôn Thành vẫn không có hiện thân, tựa hồ là cố tình tránh đi Tần Phàm.

Dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, muốn tìm được Mộ Thanh Thanh tự nhiên không khó, nhưng hắn cảm thấy cũng không có tất yếu này.

Hắn mơ hồ cảm giác được Mộ Thanh Thanh đối với hắn có một ít cảm tình, nhưng hắn biết rõ hai người bọn họ tâm đó là không có khả năng, chỉ là một hồi quen biết mà thôi.

- Về Vũ Thiên đại lục a.

Tần Phàm cũng không có cưỡng cầu, vung đi suy nghĩ phức tạp trong lòng, ở Hoàng Hôn Thành không có dừng lại bao lâu, hắn liền từ biệt Mộ Chấn, cùng Kỷ Huyền Nhi và Tiểu Chiến lên đường.

Mọi việc xong rồi.

Lúc bọn hắn từ Vũ Thiên đại lục mới tới là hàng lâm ở phụ cận Hoàng Hôn Thành của Mạc Lợi Đảo, hiện tại đi về đồng dạng cũng là một lần nữa đến nơi này. Trở lại địa phương nguyên lai kia, còn mơ hồ nhớ rõ kinh hỉ lúc mới tới nơi này.

Lúc trước bọn hắn vừa đến Tân Thế Giới, đã tiến hành qua một lần đại tăng lên, đều cảm thấy đây là một Thánh Địa tu luyện giả. Nhưng trên thực tế cũng không có đơn giản như vậy.

Ba người Tần Phàm lại tới bên trong phiên sơn mạch hoang dã mà lúc đầu bọn hắn đến kia. Chỉ cần xé mở không gian liền có thể một lần nữa phản hồi Vũ Thiên đại lục rồi.

- Tê...

Dùng thực lực của Tần Phàm bây giờ, xé mở một đầu không gian thông đạo đã không tính quá khó khăn, hần nhẹ nhàng vung tay lên, liền mở ra thông đạo trở về.

- Lão Đại, chúng ta tới đây đã bao lâu?

Nhìn xem vòng xoáy không gian trên bầu trời kia, Tiểu Chiến cũng hơi có chút kích động mở lời hỏi.

- Có lẽ đã chín năm rồi.

Nghe vậy, Tần Phàm đơn giản tính toán một cái. Thời điểm hần đến mới chừng hai mươi tuổi, hiện tại hần đã sắp 29 tuổi rồi.

Gần mười năm thời gian, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, nói dài cũng không dài, đối với người bình thường mà nói có lẽ chỉ đủ từ Vô Thánh đột phá đến Bán Thần, nhưng đối với hần mà nói. Từ một thất cấp Bát cấp Vô Thánh lúc trước, là tầng dưới chót nhất của Tân Thế Giới, đến bây giờ đã trở thành Đan Vũ Thần Đảo đảo chủ, cách Nhân Thần chỉ cách chỉ có một bước ngắn, là người mạnh nhất bên trong cả Tân Thế Giới, cải biến là thập phần to lớn.

Nhìn thoáng qua Kỷ Huyền Nhi bên người, chín năm qua đi, lúc này nàng tựa hồ thêm vài phần nữ nhân phong tình. Nhưng cũng không có vẻ già, vẫn là dung nhan tuyệt sắc thanh thanh lãnh lãnh, bộ dáng giống như lúc trước lạnh như băng động lòng người. Chỉ là ẩn ẩn tầm đó ở trên người của nàng tựa hồ thấy được hình dáng Tần Li.

- Chúng ta đi trở về.

Tần Phàm vươn tay ra, mỉm cười, thâm tình kéo tay Kỷ Huyền Nhi lại.

Lúc trước hần đã từng nói qua, sau này nhất định phải hảo hảo bảo hộ lấy nàng.

Hôm nay hần cũng coi như làm được, nguyên vẹn đi vào, cũng nguyên vẹn trở về.

- Ân.

Kỷ Huyền Nhi vẫn là tính tình lúc trước, ăn nói có ý tứ, đối mặt Tần Phàm thâm tình cũng chỉ là khê gật đầu, nhưng đồng thời tay thì nắm thật chắc, thật giống như lúc trước làm việc nghĩa không được chùn bước theo sát hần đi vào Tân thế giới, hiện tại nàng cũng làm việc nghĩa không được chùn bước theo sát trở về.

Vô luận phía trước có cái gì, nàng cũng sẽ không để ý.

Nàng quan tâm chỉ là lúc này độ ấm trong lòng bàn tay truyền đến.

...

Rất nhanh ba người tiến nhập trong thông đạo không gian.

Lúc trở về cùng thời điểm đến, phải đi qua một đoạn Không Gian Loạn Lưu, bất quá hiện tại thực lực ba người Tần Phàm, Kỷ Huyền Nhi và Tiểu Chiến đều bất đồng dĩ vãng, đều có được lấy năng lực có thể thân thể xuyên việt không gian, những loạn lưu này đối với bọn hần mà nói là không tạo thành uy hiếp quá lớn.

Bởi vì thực lực của bọn hần tăng cường rất nhiều, thời điểm phản hồi lộ ra dễ dàng nhiều lắm.

- Chúng ta đã trở lại phạm vi của Vũ Thiên đại lục rồi, phía trước là Chân Vũ Thánh Điện.

Sau một khoảng thời gian, Tần Phàm bỗng nhiên hai mắt ngưng tụ nhắc nhở nói ra.

- Lão Đại, chúng ta muốn trực tiếp đi Chân Vũ Thánh Điện sao?

Tiểu Chiến hỏi.

- Không, chúng ta khai thác một cái lối đi khác a.

Tần Phàm suy tư nửa ngày, lắc đầu nói ra, hần lại không muốn trực tiếp xuất hiện ở Chân Vũ Thánh Điện, hần muốn xem trước một chút tình thế của Vũ Thiên đại lục lúc này, cho nên ý định thời điểm sắp sửa đến tạm thời khai thác một thông đạo mới. xem tại

Mà hần hiện tại, cũng tuyệt đối có năng lực như thế.

Phù phù.

Trên thực tế, muốn chế tạo một không gian thông đạo tương đối ổn định, khả năng có chút phức tạp, nhưng nếu chỉ là khai thác một không gian thông đạo tạm thời, đối với Tần Phàm hiện tại mà nói cũng không coi vào đâu.

Hắn duỗi hai tay ra xé mở một cái, trước mắt lập tức xuất hiện một đầu thông đạo mới, tuy hắn cũng không biết cuối cùng nhất sẽ xuất hiện ở nơi nào, vốn lấy thực lực của hắn bây giờ, ngoại trừ Chân Vũ Thánh Điện, vô luận xuất hiện ở nơi nào đều không có vấn đề.

1813. Chương 1823: Trở Lại Vũ Thiên. (2)

Chương 1823: Trở lại Vũ Thiên. (2)

Cái thông đạo này sẽ không tồn lâu, bắt quá đầy đủ bọn hắn thông qua.

- Đi thôi.

Tần Phàm phát phát tay, dẫn đầu đi vào trước, Kỷ Huyền Nhi cùng Tiểu Chiến thì theo sát phía sau.

Vù vù...

Bên tai có chút tiếng gió thổi qua, tựa hồ trải qua tuế nguyệt cùng không gian xuyên việt, ba người một lần nữa về tới phía trên thổ địa của Vũ Thiên đại lục.

Không khí quen thuộc, hết thảy giật mình lúc trước.

- Nơi này là... Lạc Thành?

Ba người Tần Phàm từ trong không gian thông đạo đi ra, ở vào trên không trung, từ trên cao nhìn xuống, Tần Phàm phát hiện phía dưới là thành thị tương đối quen thuộc, là thành thị hắn đã từng quen biết Thái Hiên Thái Dao huynh muội.

P phía dưới y nguyên có đường đi phồn hoa, người vãng lai rộn ràng.

- Đã đi qua rất nhiều năm.

Trong lòng Tần Phàm có chút nhảy lên, lập tức ba người lặng yên không một tiếng động rơi xuống bên ngoài tòa thành thị này, sau đó như một người thường chậm rãi đi vào trong thành thị.

Tuy hắn muốn về đến Nam Phong Thành cũng chỉ là sự tình một cái ý niệm trong đầu, nhưng hắn ý định trước tiên ở Lạc Thành dừng lại thoáng một phát, một mặt là muốn thuận tiện nhìn xem tình trạng Thái gia, một mặt là muốn trước bình phục tâm cảnh của mình thoáng một phát, bởi vì hắn phát hiện bây giờ trở về đến phiên đại địa này, tâm cảnh của hắn bắt đầu xuất hiện tí ti nhiễu loạn.

Là vì đối với lo lắng không biết? Còn là vì nội tâm sợ hãi?

Hắn thủy chung còn là một nhân loại có được thất tình lục dục.

- Ha ha, trước kia thời điểm vẫn còn ở Vũ Thiên đại lục, ta còn không có nếm qua mỹ thực đây này, hiện tại ta cần phải trước có một bữa cơm no.

Lúc này Tiểu Chiến thì lộ ra có chút hưng phấn, hắn đến Tân Thế Giới mới Hóa Hình, trước đây cũng không có thử qua mỹ thực nhân loại như thế nào.

So sánh với nhau mà nói, Lạc Thành này so với Nam Phong Thành thì phồn hoa hơn một ít, mỹ thực càng nhiều hơn nữa....

- Thằng này.

Nhìn xem Tiểu Chiến hưng phấn mà kiếm ăn bốn phía, Tần Phàm không khỏi cười khổ lắc đầu, tuy đã Hóa Hình nhiều năm, nhưng con heo này vẫn không đổi được bản tính a.

Lại đi một đoạn đường.

Tần Phàm ngẩng đầu lên, thấy được một tòa kiến trúc quen thuộc.

Minh Nguyệt Lâu.

Tà dương muộn ảnh, một tòa lầu nhỏ này thoạt nhìn có một loại phong tình khác.

- Minh Nguyệt Lâu, lúc trăng sáng nhất thấy người buồn.

Trong miệng Tần Phàm nỉ non, trông thấy chỗ cũ quen thuộc này, hắn tự nhiên cũng nhịn không được nữa muốn đi lên, lại nói tiếp Minh Nguyệt Lâu này mỹ thực thập phần không tệ, lại để cho người hoài niệm.

Đương nhiên, không có ai biết chính là, hắn lần thứ nhất cảm giác được vận mệnh huyền diệu là ở chỗ này.

Cho tới bây giờ hắn đã có thể nắm giữ một ít vận mệnh chi lực, nhưng lại đến chỗ này vẫn là sẽ cảm giác được một loại tâm cảnh huyền diệu.

Nhưng vào lúc này.

Bỗng nhiên.

- Tiểu Bảo, đừng chạy quá nhanh...

Một thanh âm có khí tức quen thuộc từ trên đường phố phía trước truyền đến, đường đi hồi hã, ngựa xe như nước, một nữ tử mặc quần áo màu tím nhạt, như ánh chiều sáng chói tiến vào đôi mắt của hắn.

Thái Dao?

Trong lòng Tần Phàm hơi động một chút, có chút ngoài ý muốn. Tuy hiện tại hắn đã nắm giữ vận mệnh chi lực, nhưng vào lúc đó vẫn là rõ ràng cảm thấy vận mệnh huyền diệu.

Lại là ở chỗ này.

Minh Nguyệt Lâu.

Mới gặp gỡ, tách ra, gặp lại.

Trùng hợp như thế.

Hôm nay Thái Dao y nguyên là lông mày kẻ đen dài nhỏ, hai con ngươi như nước, Thái gia đại tiểu thư hôm nay, khí chất lộ ra thành thực hơn rất nhiều, nữ nhân phong tình so với trước kia cũng lộ ra càng đậm đi một tí, thoạt nhìn càng thêm kinh diễm động lòng người, nhưng không thay đổi chính là tạo hình Bạch Ngọc.

Tuy thiên phú của Thái Dao so sánh với người bình thường là không tệ, nhưng bản thân không có tu hành chỉ tâm quá mạnh mẽ, hôm nay thoạt nhìn cũng chỉ là Linh Vũ Sư đỉnh phong, vẫn không có thể đột phá đến Võ Tôn chi cảnh. Bất quá nàng mặt trẻ Mị Cốt, là thuộc về trời sinh dị tướng, nữ tử có loại tướng mạo này, là trời sinh thanh thuần, coi như là tuổi đã đến 50~60, dung nhan vẫn y nguyên là thiếu nữ.

- Tiểu Bảo, đừng chạy quá nhanh, coi chừng té ngã.

Lúc này Thái Dao ở trong đám người đi theo đằng sau một hải tử ba bốn tuổi tinh nghịch chạy trốn, trong miệng nhẹ giọng hô hoán, tựa hồ cũng không thấy được Tần Phàm.

- Đây là con của nàng sao?

Trong lòng Tần Phàm có chút cảm giác khác thường, không thể tưởng được thiếu nữ bốc đồng lúc trước kia hôm nay cũng đã kết hôn sinh con rồi.

- Đi thôi, chúng ta đi lên ngồi một chút.

Bất quá trong lòng của hắn cũng yên lặng chúc phúc đối phương, hắn không có tiến lên chào hỏi nhau, chỉ là quay đầu lại nhìn Huyền Nhi cùng Tiểu Chiến nói ra, sau đó chậm rãi đi lên Minh Nguyệt Lâu.

Mà chẳng đến thân ảnh ba người Tần Phàm đều biến mất trên hành lang, Thái Dao ở xa xa mới bỗng nhiên vào lúc này quay đầu lại, thần sắc thoát nhìn hơi có chút ngốc trệ, nàng không có chứng kiến Tần Phàm, nhưng tựa hồ ẩn ẩn cảm thấy cái gì.

- Cô cô, Tiểu Bảo muốn ăn kẹo hồ lô...

Bất quá lúc này đứa bé kia lại dùng sức kéo lấy tay của nàng đi về phía trước, không cho nàng tiếp tục nghĩ tiếp.

Trước khi leo lên Minh Nguyệt Lâu, Tần Phàm ở phụ cận để lại dấu hiệu đặc biệt của Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn.

Rất nhanh, người phụ trách Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn ở Lạc Thành đã nhận được tin tức, khi xác định là Tần Phàm trở về, tất cả đoàn viên biết đến đều vô cùng phấn chấn, thậm chí có loại nước mắt nóng tràn ngập kích động, tuy đã đi qua gần mười năm thời gian, nhưng Tần Phàm ở Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn vẫn là ở vào địa vị như Thần.

Rất nhanh, người phụ trách Lạc Thành vô cùng cung kính xuất hiện ở trước mặt Tần Phàm.

Tần Phàm nhận ra người này, nguyên lai là một đoàn viên của Thanh Ưng Mạo Hiểm Đoàn lúc trước, là một nhóm người gia nhập Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn sớm nhất, những người này vốn là người thân phận thấp phần thấp kém, nhưng bởi vì gia nhập mạo hiểm đoàn trước nhất, đạt được chiếu cố đặc thù, hôm nay đã đạt tới cảnh giới Linh Vũ Sư, cũng phụ trách tất cả công việc ở Lạc Thành, được rất nhiều người tôn kính.

Từ bên trong báo cáo, Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn mà Tần Phàm một tay tổ kiến hiện tại đã trở thành đội ngũ trải rộng toàn bộ Vũ Thiên đại lục, là một thế lực khổng lồ, thậm chí có thể so sánh với bất kỳ một thế lực nào ngoài Chân Vũ Thánh Điện.

Nghe nói có không ít đại gia tộc đều dùng thân phận thành viên gia nhập Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn, còn có không ít Chân Vũ thế gia cùng thế lực ở vào quan hệ hợp tác, có thể nói, bây giờ có thể gia nhập Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn cũng là một loại vinh quang lớn lao.

Từng thành viên đều dùng mạo hiểm đoàn làm vẻ vang, đặc biệt nhóm thành viên đầu tiên gia nhập mạo hiểm đoàn, từng cái đều là vô cùng tự hào.

Rất nhanh, Tần Phàm ở chỗ Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn nhận được tin tức, Nam Phong Thành đến nay không có việc gì, hơn nữa ngược lại phát triển trở thành một Đại Thành của Đại Càn Quốc, thậm chí cơ hồ có thể so sánh với những Siêu cấp Đại Thành của Đại Càn Quốc như Lạc Thành, Càn Kinh.

1814. Chương 1824 : Gia Tộc.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1824 : Gia tộc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Mà Nam Phong Tần gia cũng dần dần trở thành đệ nhất thế gia của Đại Càn Quốc, ở toàn bộ đại lục cũng là uy danh lan xa, có địa vị cao thượng.

Cái này để cho Tần Phàm thở dài một hơi, đồng thời cũng cảm giác được có chút ngoài ý muốn, hẳn vốn cho rằng hẳn ban đầu ở Tân Thế Giới hủy diệt thông đạo tín ngưỡng kia, Chân Vũ Thần cùng Thú Thần

hắn là sẽ giận lây sang gia tộc của hắn, nhưng bọn hắn vậy mà không có làm như vậy, ngược lại tùy ý Nam Phong Tàn gia phát triển.

- Chẳng lẽ là bởi vì bọn họ còn không có khôi phục thực lực, cho nên không có rảnh đi bận tâm sự tình của Vũ Thiên đại lực?

Trong nội tâm Tàn Phàm có chút nghi hoặc, Chân Vũ Thần vậy mà không có hạ lệnh Chân Vũ Thánh Điện tiến hành xử phạt cùng chèn ép đối với Nam Phong Tàn gia.

Bất quá nghĩ đến Chân Vũ Thần cùng Thú Thần đối với tình huống của Tân Thế Giới cùng thực lực Tàn Phàm cũng đều hiểu rõ. Hơn nữa biết rõ Tàn Phàm muốn phản hồi Vũ Thiên đại lực. Cho nên cảm giác thời gian cấp bách, bề quan tu hành không để ý tới ngoại sự cũng có khả năng.

Tóm lại, gia tộc không việc gì đây đối với Tàn Phàm mà nói là một chuyện tốt, mà lúc này Vũ Thiên đại lực cũng không có như hắn lo lắng lâm vào đại loạn như vậy.

Sau khi hiểu được tình huống cơ bản, Tàn Phàm đã đi ra Lạc Thành, trực tiếp phản hồi Nam Phong Thành.

Dùng năng lực hiện tại của Tàn Phàm, từ Lạc Thành phản hồi Nam Phong Thành cũng không quá đáng là một bước ngắn.

Ra khỏi Lạc Thành, ở địa phương hoàn toàn không có người, ba người trực tiếp xuyên việt không gian.

Lúc này là thời điểm hoàng hôn, tường thành phong cách cổ xưa đập vào mi mắt, cái kia hết thảy quen thuộc xuất hiện ở trước mắt, trong lòng Tàn Phàm không khỏi hơi xúc động, tại đây dù sao cũng là địa phương hắn sinh sống gần hai mươi năm.

Bất quá tựa hồ cũng có chút cải biến, sau khi trải qua đại chiến, Nam Phong Thành so với nguyên lai khuếch trương lớn hơn rất nhiều, tựa hồ tròn vẹn lớn hơn gấp đôi. Tinh tế xem xét, mới biết được là nhiều hơn một thành trì liền lại với nhau.

Cái thành trì này là Trấn Yêu Thành lúc trước, hôm nay bị khai thác trở thành thành trì của nhân loại tụ cư, ngay ở bên cạnh Nam Phong Thành. Chỉ là một tòa Cửu Long Tháp nguyên lai trấn trụ Trấn Yêu Thành lúc này lại không thấy bóng dáng.

Nhưng vô luận như thế nào, đây đều là chỗ của hắn.

- Ta đã trở về.

Dưới trời chiều, nhìn xem phương hướng gia tộc, Tàn Phàm lơ lửng ở giữa không trung, trong miệng thì thảo nói. Sau đó bọn hắn rơi xuống bên ngoài thành, từ tôn kính đối với tòa thành thị này, ba người vẫn là đi bộ tiến vào. truyện copy từ

Hôm nay Nam Phong Thành phần hoa đến mức làm cho Tàn Phàm âm thầm kinh ngạc, so với Lạc Thành cũng có hơn chứ không kém.

- Kỳ tích gia tộc, người rảnh rỗi miễn tiến.

Xuyên qua đường đi náo nhiệt về đến lãnh địa gia tộc, hôm nay Nam Phong Tàn gia đồng dạng là mở rộng không ít, thủ vệ sâm nghiêm, chứng kiến ba người Tàn Phàm đến, lập tức có thủ vệ đi ra ngăn cản.

Những thủ vệ này từng cái ít nhất đều là Tiên Thiên Võ Sư trở lên, hơn nữa Linh Vũ Sư cũng tùy ý có thể thấy được, tuy đội hình như vậy ở trong Tân Thế Giới là không có ý nghĩa, nhưng ở trên Vũ Thiên đại lực có thể được xưng tụng là thực lực hùng hậu rồi.

- Nói cho Tàn Tiến, ta đã trở về.

Đứng ở trước cổng chính gia tộc, Tàn Phàm chỉ là mỉm cười nói.

Hắn từ Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn biết được, hiện tại Tàn Tiến đã trở thành đoàn trưởng Ân Thế Mạo Hiểm Đoàn cùng Tộc trưởng Nam Phong Tàn gia, hơn nữa đã trở thành một gã Võ Thánh, đủ để trấn thủ một phương. Tuy ở trước đây thật lâu, người này cùng Tàn Phàm từng có một chút mâu thuẫn, nhưng đối với năng lực của biểu huynh này, hắn vẫn tương đối tin tưởng, trên thực tế, hiện tại xem ra, mạo hiểm đoàn cùng gia tộc phát triển cũng không có để cho hắn thất vọng.

- Người là... Tần Phàm thiếu gia! Trời ạ! Thật sự là Kỳ Tích Chi Tử của chúng ta, Tần Phàm thiếu gia.

Nghe vậy, mấy thủ vệ rất cục bất đầu chăm chú đánh giá Tần Phàm, hơn nữa bắt đầu dần dần nhận ra được Tần Phàm, nguyên một đám hưng phấn kích động không hiểu.

- Được rồi, không nên ở chỗ này ồn ào.

Tần Phàm phát phát tay nói ra, sau đó cùng hai người Kỷ Huyền Nhi và Tiểu Chiến chậm rãi đi thẳng về phía trước, chỉ là ở trước mặt mọi người lóe lên, rất nhanh đã không thấy tăm hơi.

Trong nội viện Tộc vụ.

Lúc này, đúng là thời điểm chạng vạng tối, trời chiều mỹ lệ mang theo ánh sáng tàn lụi xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu vào trong nội viện tộc vụ của Nam Phong Tần gia, thần thái cả sảnh đường hoa lệ. Mà phía trên địa vị cao nhất trong nội viện, ngồi một nam tử cầm y, hoa quan hoa phục, khí vũ hiên ngang, đúng là tộc trưởng đệ nhất gia tộc Nam Phong Tần gia hôm nay Tần Tiến, trong tay của hắn vốn đang nhìn xem một cuốn sổ nhỏ, vào lúc này bỗng nhiên như có nhận thấy, trong nội tâm mạnh mẽ nhảy dựng, sau đó đem sổ con để xuống.

Kinh ngạc, ngoài ý muốn.

Hắn ngẩng đầu nhìn hướng ngoài cửa, thấy được thân ảnh một mực để hắn đuổi theo, lại thủy chung cảm giác khó thấy được bóng lưng kia.

- Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, Tần Tiến biểu huynh.

Tần Phàm chậm rãi từ bên ngoài đi đến.

Hôm nay Tần Tiến, cũng lộ ra càng thêm thành thực cùng nội liễm, mang theo một loại tôn quý cùng uy nghiêm, phong phạm cường giả hiển thị rõ. Tuy hiện tại hắn đã là Vô Thánh cường giả, nhưng ở trước mặt Tần Phàm, hắn vẫn là đột nhiên cảm giác được mình trở nên hèn mọn cùng không có ý nghĩa.

- Tần Phàm, người trở lại rồi.

Hắn chậm rãi hít sâu một hơi, từ trên chỗ ngồi đứng lên.

- Đúng vậy, trở lại rồi.

Về tới đây, Tần Phàm cũng có chút cảm khái.

- Phụ thân người hắn...

Thần sắc của Tần Tiến có chút ảm đạm, Tần Hồng ở sau khi Tần Phàm đi không lâu cũng đi theo biến mất, hắn không thể không tiếp quản Tần gia, cho tới nay áp lực đều rất lớn.

- Yên tâm, hiện tại cha ta hắn rất tốt.

Nhưng Tần Phàm lại lắc đầu an ủi đối phương nói ra, hiện tại Tần Hồng ở bên trong Tân Thế Giới. Ngược lại so với hắn còn muốn an toàn hơn. Sau đó hắn ý bảo Tần Tiến nói ra:

- Ngồi đi, chúng ta tâm sự.

Tuy Tần Tiến bây giờ là Tộc trưởng, nhưng vẫn tự nhiên thuận theo Tần Phàm ngồi xuống.

- Hiện tại ở gia tộc phát triển không có vấn đề gì chứ?

Sau khi ngồi xuống, Tần Phàm không biết từ chỗ nào rót cho Tần Tiến một chén trà, hương trà nhàn nhạt ở trong sảnh quanh quẩn, sau đó làm ra một tư thế mời mở lời hỏi.

Hiện tại hắn đã là đan thần, tùy tiện một ly trà cũng ẩn chứa đan đạo tinh hoa, người thường uống vào sẽ có ích lợi không ít.

- Ân, mọi chuyện đều tốt, tuy hiện tại gia tộc tạm thời chỉ có ta là Vô Thánh, nhưng Vô Tôn cường giả đã có gần mười người rồi, Linh Vũ Sư càng là nhiều không kể xiết, so sánh với Nhất phẩm thế gia khác cũng không yếu chút nào. Cường giả bên trong Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn càng nhiều hơn nữa, hiện tại gia tộc cùng mạo hiểm đoàn đều là tạm thời do ta quản lý, người đã trở lại rồi...

1815. Chương 1825: Gia Tộc. (2)

Chương 1825: Gia tộc. (2)

Tần Tiến mở lời nói ra.

- Không, ta sẽ không dừng lại ở gia tộc quá lâu, về sau gia tộc vẫn là dựa vào người.

Tần Phàm khoát tay áo, dùng tình trạng hiện tại của hắn, là không thể nào trường kỳ lưu lại trong gia tộc, bất quá hắn tùy tiện lưu lại chút ít tài nguyên. Cũng đầy đủ để cho gia tộc xưng bá đại lục.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn trước hết giải quyết cái vấn đề lớn Chân Vũ Thần này.

Nghe vậy, trong lòng Tần Tiến hơi trầm ngâm. Hắn nhìn thoáng qua Tần Phàm, khi cảm nhận được một loại khí tức như hải dương mênh mông kia, hắn biết rõ đối phương hoàn toàn chính xác đã là chí không ở nơi này rồi, một gia tộc khẳng định không thể trói buộc được Thần Long như vậy, chỉ là hắn như thế nào cũng không dám tưởng tượng, lúc này đây Tần Phàm trở lại, là ý định khiêu chiến thân của Vũ Thiên đại lục.

- Đã như vậy, gia tộc giao cho ta không có vấn đề.

Tần Tiến chỉ phải nhẹ gật đầu, lúc này hắn chợt phát hiện mình triệt để hết hy vọng rồi, hắn rốt cuộc không sinh ra tâm tư đuổi theo người trước mắt nữa.

- Những vật này người cất kỹ, dùng để phát triển gia tộc.

Sau đó Tần Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, trên bàn xuất hiện một đám vật tư, trong những thứ đồ vật này có đan dược cùng vũ khí vũ kỹ,... đều là đồ vật thượng thừa, nhưng hắn cũng không cho những đồ vật quá nghịch thiên, nếu không sẽ phá hư cân đối.

Sau đó hắn lại lấy ra một Trữ Vật Giới Chỉ màu đen nói ra:

- Trong chiếc nhẫn này có phong ấn của ta, tạm thời các người đều không có cách nào lấy được đồ vật bên trong, trừ khi là Vũ Thiên đại lục phát sinh đại loạn... Sau đó người có khả năng đột phá cảnh giới bây giờ, mới có thể mở ra, đồ vật bên trong có thể bảo chứng gia tộc bọn ta ở vào trình độ đỉnh tiêm.

Hắn chỉ tự nhiên là sau khi đã bại Chân Vũ Thần, Vũ Thiên đại lục sẽ dần dần khôi phục linh khí, đến lúc đó nhất định là có người sẽ đột phá đến cảnh giới Bán Thần.

Tần Tiến sơ giản lược đánh giá những vật này thoáng một phát, lập tức cảm thấy vô cùng kinh ngạc, đừng nói là chiếc nhẫn phong ấn của Tần Phàm, dù là mấy vật còn lại kia cũng đều là hiếm thấy toàn bộ Vũ Thiên đại lục, Thiên giai vũ kỹ, Siêu Cấp Vũ Khí, có thể đan dược làm cho Vô Tôn thành Vô Thánh... Có thể nói, bất kỳ một gia tộc nào đạt được những vật này, đều đủ để cho gia tộc của mình trở thành gia tộc số một số hai của toàn bộ Vũ Thiên đại lục.

Một lát sau, Tần Phàm nghĩ nghĩ cuối cùng còn nói thêm:

- Nếu có một ngày, gia tộc tao ngộ tai nạn không thể chống cự, như vậy không nên đi chống cự, tận lực phân tán tộc nhân đi ra ngoài, bảo tồn thực lực.

Hắn vẫn là làm ý định xấu nhất, nếu như hắn thất bại, gia tộc của hắn rất có thể sẽ bị liên quan đến.

Nghe vậy, Tần Tiến không khỏi lộ ra vẻ nghi hoặc, đã có những vật này, gia tộc như thế nào còn có thể gặp tai nạn không thể chống cự? Bất quá hắn chưa kịp hỏi nhiều, Tần Phàm đã biến mất ở trước mắt của hắn, lưu lại một mình hắn ở trong tộc vụ nội viện sinh ra phiền muộn.

Sau khi Tần Phàm rời khỏi nhà tộc, mang theo Tiểu Chiến cùng Kỷ Huyền Nhi đi ra ngoài dạo một vòng, hắn biết rõ hiện tại Điện Mông và Tiết Tuấn cùng hắn năm đó chung một chỗ tham gia hành hương cũng đã trở thành tộc trưởng rồi, bất quá cách Vô Tôn chỉ cách vẫn có một bước ngắn, hắn âm thầm đến giúp

đỡ một phen, lợi dụng đan khí trợ giúp bọn hắc tăng cảnh giới lên, chắc hẳn không cần nửa năm một năm bọn hắc có thể thành công đột phá.

Nhưng, hẳn cũng không có đi tương kiến.

Hắn còn đi tổng bộ Ẩn Thế Mạo Hiểm Đoàn nhìn một lượt, hiện tại mạo hiểm đoàn nho nhỏ lúc trước kia, đã phát triển trở thành quái vật khổng lồ. Hắc chỉ là âm thầm cảm hoài một phen, cũng không có đi kinh động, hẳn để lại rất nhiều vật tư, Tần Tiến nhất định sẽ xử lý tốt. Dù là mấy Yêu thú nguyên lai hẳn bắt đến kia, hẳn đều trợ hắc tăng lên phẩm giai thoáng một phát, có thể với tư cách hộ tộc Yêu thú rồi.

Hết thấy xử lý hoàn tất, hẳn tựa hồ cũng đã không có quá nhiều lo lắng.

Vì vậy, Tần Phàm lại đi tới phụ cận Hoàng Nguyệt đại sa mạc, địa phương này lúc trước hẳn từng lịch lãm rèn luyện qua, ở chỗ sâu trong sa mạc, nơi rất ít có bóng người lai vãng.

Hắn cầu thông Thần Khí chi linh.

Rất nhanh, Cửu Long Tháp lại một lần nữa xuất hiện ở trước mắt.

Cửu Long Tháp xuất hiện trước mắt, cao vút trong mây, khí thế uy nghiêm, muôn hình vạn trạng.

Phía trên tòa cự tháp này, có chín đầu Kim Long vờn quanh, một loại tôn quý cổ xưa, chín đầu Cự Long chân đạp Phù Vân, giống như đang ra sức kéo động tòa cự tháp này lên trời, thần uy lóng lánh. Khí tức uy vũ cường đại phô thiên cái địa mà đến, cho người một loại cảm giác tâm linh rung động, có thể khẳng định chính là, tòa Cửu Long Tháp này nhất định là đến từ Viễn Cổ.

Nhớ ngày đó, hắn lần đầu nhìn thấy Cửu Long Tháp này vẫn là ở Cửu Long cốc, khi đó chúng Thánh đều tới, nhưng hắn dưới cơ duyên xảo hợp đã nhận được Thần Khí chi linh của Cửu Long Tháp, trở thành Chủ Khổng Giả của Cửu Long Tháp.

Cuối cùng nhất hắn còn ở bên trong tháp lấy được Thanh Long Ma chủng.

Mà sau khi tới Tân Thế Giới, Tần Phàm cùng tòa Cửu Long Tháp này đã mất đi liên hệ, tòa tháp này lập căn tại Vũ Thiên đại lục, lúc trước Tần Phàm đúng là dùng tòa Cửu Long Tháp này trấn áp Trấn Yêu Thành, ngăn trở Nam Phong Thành sắp sửa bị diệt.

Trong nhiều lần tiến vào Cửu Long Tháp, hắn cũng biết Cửu Long Tháp này trên thực tế là Chư Thần chi mộ, ở bên trong mai táng lấy rất nhiều thần cốt, thậm chí những thần cốt này đã sinh sôi ra sinh linh, càng là hướng lên, cốt linh thủ hộ này càng cường. Trước khi chưa tới Tân Thế Giới, Tần Phàm đã từng cao nhất lên tới tầng thứ sáu, tại đó tràn ngập cốt linh thực lực Bất cấp Võ Thánh, mà hắn cũng quan sát qua tầng thứ bảy hắn còn chưa tới, chỗ đó đều là cốt linh cường đại tiếp cận Cửu cấp Võ Thánh.

Về phần tầng thứ tám thứ chín, cốt linh bên trong quá mạnh mẽ, lúc trước hắn ngay cả dò xét cũng dò xét không quá tinh tường.

Đương nhiên, dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, những cốt linh này chắc hẳn đã không thể tạo thành trở ngại quá lớn đối với hắn.

Nhưng Tần Phàm vẫn là ẩn ẩn cảm thấy, bên trong tòa Cửu Long Tháp này còn cất giấu một ít tân bí, làm cho hắn sau khi trở lại Vũ Thiên đại lục không lâu liền một lần nữa cầu thông đến tòa Cửu Long Tháp này, mọi việc giải quyết hết rồi, hắn liền đặc biệt gọi đi ra, ý định đi mấy tầng chưa tới một chuyến.

- Tòa Cửu Long Tháp này chính là Chư Thần chi mộ, hẳn là sau khi Chư Thần đại chiến, không biết là ai góp nhặt một ít Chư Thần hài cốt trong chiến trường, sau đó đặt ở bên trong tòa Cửu Long Tháp này, nhưng không biết đến tột cùng làm vậy là vì cái gì?

Tần Phàm vừa nghĩ, một bên mở ra truyền tống chi môn tiến vào tầng thứ bảy.

1816. Chương 1826: Trở Về Vị Trí Cũ.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1826: Trở về vị trí cũ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Kỳ thật ban đầu hắn cũng nghĩ qua là một phương Chân Vũ Thần. Nhưng hắn lại nghĩ tới lúc trước trong Chư Thần đại chiến là Thiên Thần chiến bại, tất cả Thiên Thần đều vẫn lạc chuyển thể hoặc là lẩn trốn, cho nên thu thập những hài cốt này chỉ sợ chỉ có một phương nhân loại bọn hắn.

- Có thể thu tập nhiều Chư Thần hài cốt như vậy, hơn nữa đặt ở trong Cửu Long Tháp này, chắc hẳn chỉ có thực lực Nhân Thần mới có thể làm được. Mà ở trong Chư Thần đại chiến, ta là Nhân Thần cuối cùng chuyển thể, chẳng lẽ Cửu Long Tháp này là đồ đặc của ta hay sao?

Thời điểm Tần Phàm đi vào truyền tống chỉ môn lại bỗng nhiên nghĩ đến, cái này để cho hắn không khỏi có chút ngạc nhiên, sau đó lại cười khổ.

Hắn ý nguyên còn có bộ phận trí nhớ chưa có khôi phục, nhưng trên thực tế lại ẩn ẩn cảm giác được Cửu Long Tháp này cùng mình có chỗ liên hệ, nếu không hẳn cũng sẽ không biết bên trong tối tăm một lần nữa cầm lại Thần Khí chỉ linh của Cửu Long Tháp, phải biết rằng lúc trước là ngay cả Cổ Mặc cũng cảm giác không thấy hộp sắt màu xám kia dị thường.

Hướng hồ ngay cả Thanh Long Ma chủng cũng ở bên trong Cửu Long Tháp, Thanh Long Ma chủng này vốn thuộc về phân thân của hắn biến thành, đem nó đặt ở bên trong Cửu Long Tháp nhất định có quan hệ lớn lao. Đối với hành vi của mình ở thời Viễn Cổ xa xưa, mỗi một tầng đều đặt một kiện bảo vật. Hắn bây giờ nghĩ lại lúc trước mình thật đúng là suy nghĩ sâu xa, tựa hồ là đang cùng tương lai của mình chơi một trò chơi vậy.

- Đúng rồi.

Mà cũng vào lúc này, bỗng nhiên Tần Phàm lại nhớ tới một người, cái kia chính là lão lừa đảo lúc trước cho hắn một cái đào bình... Bách Biến Quái Thánh.

Đối với thân phận người này trước kia hắn suy đoán là người một phương Chân Vũ Thần, nhưng hiện tại nếu như Cửu Long Tháp này ở thời Viễn Cổ xa xưa chính là đồ vật của hắn, như vậy Bách Biến Quái Thánh này đoán chừng cũng không phải là người một phương Chân Vũ Thần rồi, hắn là giống như Tần Hồng, ở thời Viễn Cổ là thuộc hạ hoặc là bằng hữu của hắn. Chỉ là trước đây bởi vì lo lắng ảnh hưởng đến trí nhớ của hắn cho nên không có bạo lộ thân phận mà thôi.

- Tầng thứ bảy đã đến.

Tần Phàm đi tới bên trong thế giới của tháp. Thời gian ở tầng này thoát nhìn tương tự như thế giới bên ngoài, chỉ là linh khí lộ ra càng thêm phong phú. Mà trong đó cũng tràn ngập rất nhiều cốt linh, bất quá những cốt linh gần kề chỉ là Võ Thánh này đối với hắn không có chút uy hiếp.

Sau đó hắn có chút cảm ứng, rất nhanh đã tìm được địa phương chứa bảo vật bên trong tầng thứ bảy này.

Thân ảnh của hắn lóe lên, đi tới trong một mảnh sơn cốc.

Thủ hộ trong sơn cốc này là một Cốt Thánh, bạch cốt um tùm, thập phần khủng bố. Bất quá cốt linh này vừa nhìn thấy Tần Phàm, lập tức cảm giác mình sinh ra một loại cảm giác hèn mọn, dĩ nhiên là quý trên mặt đất ngao ngao hét thảm lên.

Tần Phàm biết rõ cái này là bởi vì lực lượng của mình vượt xa cốt linh này, đối phương căn bản không có năng lực phản kháng.

Hắn cũng không để ý tới đầu cốt linh kia, chỉ là chậm rãi hướng về ở chỗ sâu trong sơn cốc kia đi đến, chỗ đó đặt một cái rương hòm Kim Sắc.

Quang quá...

Ổng tay áo của hắn vung lên, Kim Sắc đại rương này mở ra, từ bên trong bay ra một đạo lưu quang Âm Kim sắc, lưu quang rút đi, trong đó lộ ra một bộ chiến giáp vô cùng uy vũ, thượng diện điêu khắc lấy các loại hoa văn phức tạp thần bí mà cường đại, thoát nhìn như sương mù, tuy ngay ở trước mắt, nhưng lại hết lần này tới lần khác cho người một loại ảo giác khó có thể cảm giác nó tồn tại.

- Cái này là chiến giáp của ta sao?

Lúc này thân thể của Tần Phàm hơi khẽ chấn động, hắn tựa hồ từ trong chiến giáp này cảm thấy một tia khí tức quen thuộc.

Ông ông ông...

Hắn vừa dứt lời, bộ chiến giáp này liền bắt đầu hướng về hắn bay đi, phân giải sau đó lại dung hợp, chặt chẽ bao ở trên người của hắn, bộ ngực, phần lưng, tứ chi đều bị che lại, chiến giáp này như là một bộ phận thân thể của hắn, Tần Phàm cảm giác thực lực của mình ở trong nháy mắt tăng lên một đoạn.

- Tốt, tựa hồ còn thiếu mũ cùng vũ khí.

Tần Phàm có cảm ứng, mỉm cười, rất nhanh hắn biến mất ngay tại chỗ.

Sau một lát, hắn đi tới tầng thứ tám của Cửu Long Tháp.

Tại tầng thứ tám, Tần Phàm cũng rất nhanh tìm được chỗ cất bảo vật, đó là một ngọn núi kim thạch.

Quái vật tầng thứ tám cũng có được thực lực Võ Thánh trở lên, trên ngọn núi kia càng là có một đám cốt linh cơ hồ có được thực lực Bán Thần tụ tập, bất quá đồng dạng cái này đối với Tần Phàm không có thể tạo thành bất luận áp lực gì.

Oanh!

Ở phía trên giữa không trung đã tìm được chỗ bảo vật, thân thể Tần Phàm trực tiếp lọt vào đến bên trong ngọn núi, sau đó rất nhanh ở trong đó lấy ra một cái rương lớn, rương hòm mở ra, bên trong bay ra một mũ giáp Âm Kim sắc.

Mũ bảo hiểm bao vây lấy đầu lâu của Tần Phàm, cùng chiến giáp tạo thành một màu, cả người lộ ra uy phong lẫm lẫm, không phải cái loại hào quang bắn ra bốn phía kia, nhưng là cho người một cảm giác ít xuất hiện mà cường đại, phía dưới khôi giáp Âm Kim sắc kia, cất giấu lực lượng đáng sợ không thể bỏ qua.

- Ta cảm giác được lực lượng của ta đang không ngừng tăng lên, tựa hồ bên trong một bộ chiến giáp này ẩn chứa lực lượng Viễn Cổ của ta, sau đó bắt đầu trở về rồi. Còn có một thanh vũ khí, có lẽ ở tầng thứ chín!

Lúc này nắm đấm của Tần Phàm có chút nắm chặt, cảm giác được hết thảy đều nắm giữ trong tay.

Đây chính là lực lượng của hắn, có thể quyết chiến Chư Thần.

Không có nhiều để ý tới cốt linh trong tầng thứ tám này, trên thực tế hiện hắn đã biết rõ những cốt linh này tuy từ bên trong Chư Thần hài cốt sinh ra đời, nhưng có Cửu Long Tháp áp chế, bọn chúng căn bản là không có khả năng một lần nữa trở thành Thiên Thần.

Tuy trong những Chư Thần hài cốt này có lẽ có hài cốt Nhân Thần, nhưng coi như là những Nhân Thần này, ở trong Chư Thần đại chiến cũng là ý chí cùng linh hồn hoàn toàn tiêu vong, khi bên trong hài cốt bọn hắn sinh trưởng ra cốt linh cũng sẽ không phải là bọn hắn rồi, một khi xuất hiện ở thế giới bên ngoài, thậm chí sẽ nguy hại nhân gian, cho nên lúc ban đầu hắn mới có thể thu thập những Chư Thần hài cốt này chứa vào trong Cửu Long Tháp.

Đây đều là tin tức sau khi Tần Phàm một lần nữa dung hợp chiến giáp lấy được, hiện tại hắn mới biết được vì cái gì trong Chư Thần chiến trường chỉ có một cỗ thi thể Đại Thiên Thần, bởi vì đại bộ phận thi thể đều bị hắn thu thập đến bên trong Cửu Long Tháp rồi.

Sau một lát, Tần Phàm xuất hiện ở tầng cao nhất của Cửu Long Tháp.

-Ồ?

Tinh tế ở trong tầng này cảm ứng một hồi, hần lại phát hiện tầng này rõ ràng không có bảo vật chấn động, cũng không có như hần tưởng tượng tại đây sẽ cất chứa lấy vũ khí Viễn Cổ của hần.

Trong ký ức của hần, vũ khí Viễn Cổ của hần so với Phiên Thiên Ấn càng mạnh hơn nữa.

1817. Chương 1827 : Tái Thế Thành Thần.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1827 : Tái thế thành Thần.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Chẳng lẽ là ở đây?

Cẩn thận cảm ứng cùng quan sát một hồi, Tần Phàm đi tới đỉnh cao nhất của tầng thứ chín, một bộ phận giống như không trung lâu các, nơi này có một Kim Sắc thần tọa uy nghiêm, ở giữa không trung tản ra một loại khí tức thần bí.

Hần chậm rãi bước trên mây đi xuống, sau đó tựa hồ theo bản năng ngồi xuống thần tọa, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại.

Ông!

Cả tòa Cửu Long Tháp vào lúc này kịch liệt dao động, có một cỗ lực lượng thần bí ngưng tụ đến đỉnh cao nhất của Cửu Long Tháp này, sau đó thông qua chỗ ngồi kia phóng đến trên người Tần Phàm, trên người Tần Phàm không ngừng có một loại hào quang vô cùng chói mắt phát tán ra, chiếu rọi hần như là Thần linh cường đại.

Tựa hồ ở bên trong tòa Cửu Long Tháp này, có một loại lực lượng lại một lần nữa quán thấu đến trên người Tần Phàm.

- Thì ra là thế.

Thời gian trong lúc vô tình đi qua ba ngày ba đêm, Tần Phàm rốt cục chậm rãi mở hai mắt ra.

Trong hai tròng mắt của hần, thần thánh cường đại, uy nghiêm tể thế, chiếu rọi chúng sinh.

Ánh mắt của hần từ trên cao nhìn xuống, hướng phía dưới xem xét, tất cả cốt linh sinh linh trong tòa Cửu Long Tháp toàn bộ đều phục trên mặt đất, không dám có nửa phần dị động.

Hần rốt cuộc hiểu rõ.

Hần ở tầng thứ chín sở dĩ không có tìm được Viễn Cổ vũ khí của mình, đó là bởi vì tòa Cửu Long Tháp này chính là vũ khí của hần! Lúc trước hần đúng là dùng tòa Cửu Long Tháp này làm vũ khí, thu các Chư Thần hài cốt khác vào trong đó.

Tòa Cửu Long Tháp này xỏ xuyên qua toàn bộ Thiên Địa cùng tất cả thế giới, bất quá trừ hần ra không có người khác có thể khống chế được.

Mỗi một lần Cửu Long Tháp xuất hiện, đều là vì hần.

Tuy rất sớm hần đã nhận được Thần Khí chi linh của Cửu Long Tháp, nhưng mà cho tới bây giờ hần mới cảm giác một lần nữa hoàn toàn khống chế Thần Khí này trở lại.

Mà thần tọa mà hần ngồi này, đúng là Thần Vị của hần.

- Như vậy hiện tại, để cho ta trèo lên Nhân Thần chi cảnh a.

Sau đó hai tay Tần Phàm nhẹ nhàng khoác lên lan can của thần tọa, chậm rãi đứng lên, nhắm mắt sau đó, hần liền xuất hiện ở bên ngoài Cửu Long Tháp.

Đỉnh cao nhất của Cửu Long Tháp, chỗ Cửu Long chi khí hội tụ, hần đứng thẳng nhìn lấy vũ trụ, tựa hồ yên tĩnh chờ đợi lấy cái gì.

Ở bên ngoài Cửu Long Tháp, vốn Tiểu Chiến đang chơi đùa trong Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc, lúc này thấy được Tần Phàm đứng ở trên đỉnh tháp, không khỏi cũng có vài phần hiếu kỳ, đồng thời hần cũng cảm thấy trong thiên địa lúc này chấn động đặc thù, tựa hồ có một hồi tai nạn khủng bố đang tiến đến.

- Lão Đại, chuyện gì xảy ra?

Vì vậy hần vội vàng hướng Tần Phàm hỏi.

Mấy ngày trước Tần Phàm đều là vong ngã cảm ngộ trong tu luyện, lúc này nghe được thanh âm của Tiểu Chiến mới nhớ lại Kỷ Huyền Nhi cùng Tiểu Chiến đều ở bên trong, lòng hần có chút áy náy nói ra:

- Ta sẽ độ Thần kiếp, đến lúc đó khả năng cả Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc sẽ chịu ảnh hưởng, kia là thập phần nguy hiểm, các người vẫn là trước ly khai nơi này đi.

Nói xong, ống tay áo của hần nhẹ nhàng phát một cái, đưa Kỷ Huyền Nhi cùng Tiểu Chiến đi ra khỏi phạm vi Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc, hai người căn bản không có bất kỳ cự tuyệt, đã bị một cỗ lực lượng đặc thù bao vây lấy đưa đi ra ngoài.

Hiện tại Tần Phàm, thực lực so với Tiểu Chiến cùng Kỷ Huyền Nhi thì mạnh hơn nhiều lắm.

Sau đó hần còn thi triển năng lực, đưa những nhân loại khác trong cả Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc đi ra ngoài, sau đó ngăn cách toàn bộ khu vực sa mạc này, cát vàng bay múa tạo thành bình chướng màu vàng giống như tường cao vây quanh đại sa mạc, chủ yếu nhất là trên tường cát này có lực lượng ẩn ký của hần, trước khi hần độ hết Thần kiếp, là không có bất kỳ người nào có thể tiến vào đây.

Làm xong hết thấy, hần lần nữa ở trên đỉnh tháp ngửa đầu nhìn lên thiên khung, chuẩn bị nghênh đón thần kiếp đến.

Lúc này đây thần kiếp cùng dĩ vãng đều không giống, lúc này hần căn bản nhìn không tới bất luận Lôi Đình gì xuất hiện ở trong thiên địa, nhưng mà có thể chân thật cảm giác được năng lượng Thần kiếp ở trên bầu trời ngưng tụ lấy, chúng so với bất luận một lần Bán Thần Kiếp nào mà hần vượt qua trước đây, thậm chí tất cả Bán Thần Kiếp cộng lại uy lực cũng cường đại hơn không biết bao nhiêu lần, hủy diệt, phá diệt, tựa hồ là lực lượng muốn phá hủy hết thấy.

Ông ông ông ông...

Lúc này chiến giáp cùng mũ bảo hiểm của hần đều xuất hiện ở trên thân thể lần nữa, chiến giáp bao trùm cả người cùng tứ chi hần, uy nghiêm uy vũ, một cỗ khí tức từ cổ chí kim bao quanh, khí tức cường đại lâu dài vô cùng. Mà cái khôi giáp kia thì chỉ lộ ra cặp mắt còn có trên trán của hần, ở trước trán của hần là chỗ mắt Bạch Hổ. Trên mũ giáp có ngũ Long vây quanh lấy con mắt thứ ba này.

Long!

Cũng không có trông thấy vòng xoáy Lôi Đình và Lôi kiếp xuất hiện như dĩ vãng, nhưng trong thiên địa bỗng nhiên truyền đến một tiếng Kinh Lôi kinh thiên động địa, toàn bộ Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc bị một tiếng sấm vang này mà nghiêng trời lệch đất, tầng tầng cát vàng bị nổi lên, cát bay đá chạy, trên không toàn bộ đại sa mạc đều tràn ngập một mảnh màu vàng mênh mông, cát vàng bay lên thật lâu không thể hạ lạc.

Chỉ có chỗ của Tần Phàm, một mảnh nắng ráo sáng sủa thần kỳ quỷ dị, ở trên không hần cùng Cửu Long Tháp không có trông thấy bất kỳ vật gì, chỉ có một loại cảm giác giống như toàn bộ trời không đang dần dần lún xuống đè hần. nguồn

- Đã đến.

Nhưng vào lúc này, Tần Phàm nhìn xem giữa không trung, hai mắt bỗng nhiên ngưng tụ, Thần kiếp này là không màu trong suốt. Là Vô Tướng Thần Lôi kinh khủng nhất trong thiên địa, nhìn không thấy bất cứ dấu vết gì, nhưng hắn có thể cảm giác được.

Tuy Vô Tướng Thần Lôi này tên là lôi, nhưng kỳ thật còn kể cả Ngũ Hành đại kiếp, các loại kiếp nạn dung hợp làm một, khủng bố vô song, vượt qua kiếp nạn này, thế gian đã không còn thiên kiếp.

Trong ký ức của hắn, Thần Kiếp Vô Tướng Thần Lôi còn chia làm tam trọng. Đệ nhất trọng là Phần Sơn Chữ Hải Vô Tướng Kiếp. Đệ nhị trọng là Phá Thiên Diệt Địa Vô Tướng Kiếp, đệ tam trọng là Vô Thượng Vô Tướng Đại Kiếp. Danh như ý nghĩa, danh tự tam trọng Vô Tướng Thần Lôi này đại biểu uy lực của bọn nó, mỗi một trọng đều vô cùng khủng bố.

Có thể nói nếu đệ nhất trọng Phần Sơn Chữ Hải Vô Tướng Thần Lôi này rơi vào trên sơn mạch cao nhất lớn nhất, như vậy ngay cả núi cũng sẽ bị san bằng, nếu rơi vào biển cả sâu nhất rộng nhất, như vậy biển cả sẽ bị nấu sôi. Đệ nhị trọng Phá Thiên Diệt Địa Vô Tướng Kiếp, đã đến một loại trình độ kinh khủng có thể tan vỡ phạm thế, nếu rơi vào khu vực nhân loại, quốc gia lớn nhất cũng sẽ biến mất khỏi thiên địa.

Cho đến nhất trọng Vô Thượng Vô Tướng cuối cùng, nếu như người độ kiếp ngăn cản không nổi, như vậy thật sự có khả năng hủy diệt toàn bộ thế giới, giống như Vũ Thiên đại lục kết cấu rời rạc như vậy, ít nhất sẽ bị hủy hơn phân nửa.

1818. Chương 1828: Tái Thế Thành Thần. (2)

Chương 1828: Tái thế thành Thần. (2)

Hiện tại Tần Phàm muốn nghênh đón đầu tiên là đúng là Phần Sơn Chữ Hải Vô Tướng Thần Lôi.

- Phân!

Trong miệng của hắn nói lẩm bẩm, rất nhanh ở sau lưng hắn phân ra năm phân thân, bắt quá trên người những phân thân này đều không có chiến giáp cùng khôi giáp như trên người hắn.

Sau đó hắn ở giữa, năm đại phân thân thì phân biệt đến phương vị Ngũ Hành của Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc, dùng một loại xu thế Lục Hợp đại trận, trên người từng Tần Phàm đều dâng lên năng lượng liên tục không ngừng, ở giữa không trung kết thành một vòng xoáy khổng lồ, ngăn cản đệ nhất trọng đại kiếp.

Cái vòng xoáy này, trên thực tế còn có được tác dụng thu nạp năng lượng Vô Tướng Thần Lôi dạt tán bốn phía, bởi vì Tần Phàm lo lắng cái này một khi dạt tràn đi ra một tia, như vậy đối với hơn phân nửa Đại Càn Quốc sẽ tạo thành đả kích hủy diệt.

Oanh!

Rốt cục, đệ nhất trọng Phần Sơn Chữ Hải Vô Tướng Thần Lôi hoàn toàn rơi vào bên trong vòng xoáy Lục Hợp, lập tức một loại sấm sét tựa hồ vang lên ở sâu trong linh hồn người hiện ra trong thiên địa, toàn bộ Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc bắt đầu lổm xuổng dưới, tất cả cát vàng biến thành từng thác nước lưu sa, đồ sộ vô cùng.

- Hừ.

Mà lúc này Tần Phàm thì cảm giác được một loại năng lượng hủy diệt khủng bố, thông qua năm cái phân thân hội tụ đến trên người hắn, trực tiếp trùng kích đến tánh mạng bản nguyên cùng sâu trong linh hồn của hắn, tạo thành một lần va chạm vô cùng đáng sợ, làm cho hắn cũng nhịn không được nữa thối lùi một tiếng, lực lượng quanh thân vận chuyển mới thật không dễ dàng ổn định lại.

Bất quá đệ nhất trọng Phần Sơn Chữ Hải Vô Tướng Thần Lôi này cuối cùng cũng là tiếp nhận được rồi.

Ầm ầm!

Mà đệ nhị trọng Phá Thiên Diệt Địa Vô Tướng Kiếp cũng rất nhanh đi đến.

Lúc này đây một tiếng động tĩnh trong thiên địa, tuy Tần Phàm hết sức phong tỏa, nhưng vẫn như là tầng tầng gợn sóng đẩy ra, Tần Phàm lo lắng sẽ lan đến gần nhân loại phàm thể, không thể không dùng đại năng lực ở bốn phía sa mạc dựng lên mấy chục tòa Thiên Trượng Đại Sơn, bất quá cuối cùng đều bị xung kích sụp đổ nát bấy.

Cái này là uy lực của Phá Thiên Diệt Địa, chỉ là điềm báo của Thần Lô này đến đã khủng bố như thế.

Bất quá may mắn Vô Tướng Thần Lô chính thức vẫn là nhằm vào hắn mà phát ra, sẽ không giống như thanh âm khuếch tán đến địa phương khác.

- Ma Tướng quyền!

Sau đó Tần Phàm cùng năm phân thân lập tức chuẩn bị lần nữa, bản thể cùng năm phân thân, cộng thêm sáu Ma Tướng, kết thành Tam Tài Lục Hợp đại trận, đỉnh thiên lập địa, nghênh đón lấy đệ nhị trọng đại kiếp.

Lúc này đây thời điểm đệ nhị trọng Vô Tướng thần kiếp hàng lâm, cũng không có phát ra thanh âm gì, cứ như vậy mang theo một loại yên tĩnh mà lực lượng đáng sợ, trực tiếp phá hủy tới.

Bản thể của Tần Phàm ở giữa Tam Tài Lục Hợp đại trận, vào lúc đó tâm tình cũng là một mảnh thanh minh, không kinh không sợ, không buồn không vui.

- Khởi!

Trong miệng của hắn chậm rãi phun ra một chữ, sau đó Cửu Long Tháp dưới chân hắn lập tức bay lên, biến hóa lớn nhỏ, đi tới trong tay của hắn, biến thành cỡ nhỏ lơ lửng ở phía trên lòng bàn tay của hắn.

Hắn lại ngẩng đầu nhìn hướng về phía giữa không trung, không trung không có vật gì, nhưng hắn vẫn như là xem thấu hết thảy.

- Đi!

Lúc này Tần Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, Cửu Long Tháp trong tay phát ra một tiếng Long ngâm, thẳng đến phía chân trời, sau đó chín đầu Long Ảnh cực lớn lập tức xuất hiện, lôi kéo cự tháp này rất nhanh xông lên bầu trời.

Ông!

Cửu Long Tháp bị kéo đến giữa không trung, thân tháp hơi khê chấn động, lập tức là lần nữa trưởng đại, biến thành một thanh Cửu Bảo La Tán, chín tầng điệp gia, một tầng một tầng như là Cửu Thiên Linh Xà, hoàn toàn đem Tần Phàm cùng năm phân thân che chắn trong đó.

Mà Tần Phàm cùng năm phân thân thì không ngừng thúc dục lực lượng, làm cho bảo tháp phòng ngự này trở nên càng cường đại hơn.

Tê tê tê tê...

Cứ như vậy, đệ nhị trọng Phá Thiên Diệt Địa Vô Tướng thần kiếp này cùng Cửu Long Tháp biến thành Cửu Bảo La Tán phát sinh va chạm vô thanh vô tức, tuy Tần Phàm dốc sức ngăn cản, nhưng Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc này vẫn là tránh không được biến thành một mảnh Hỗn Độn.

Tất cả cát vàng cùng đại địa, thậm chí nhật nguyệt, tinh thần, không khí, hết thảy đều biến mất, chính thức Phá Thiên Diệt Địa.

Lúc này Tần Phàm ở vào trong một mảnh trời đất nghiền nát như vậy, vì phòng ngừa năng lượng của Vô Tướng thần kiếp này dật tán, hắn đem bộ phận năng lượng đưa đến phía trên sáu Ma Tướng. Rốt cục, thời điểm sáu Ma Tướng hoàn toàn sụp đổ, đệ nhị trọng Phá Thiên Diệt Địa Vô Tướng thần kiếp này mới tan biến.

- Còn có nhất trọng cuối cùng, Vô Thượng Vô Tướng.

Lúc này trong lòng Tần Phàm ngưng tụ, trở nên vô cùng thận trọng.

Ông!

Bất quá ngay hần thời điểm ý niệm trong đầu mới vừa vận xuất hiện, đệ tam trọng Vô Tướng thần kiếp này liền hoàn toàn không có dấu hiệu bay đến, hơn nữa là không có bất kỳ quá trình, thậm chí tất cả phân thân, còn có Cửu Long Tháp kia cũng không có bất kỳ tác dụng ngăn cản, liền trực tiếp hàng lâm đến trên người của hần.

Oanh!

Gần kề chỉ là trong nháy mắt, Tần Phàm cảm giác được thân thể của mình muốn nghiền nát, tất cả tế bào đều cảm thấy một loại năng lượng hủy diệt trùng kích, thất khiếu chảy ra huyết dịch, cả người hần trở nên đáng sợ cực kỳ.

Vô Thượng Vô Tướng!

Vào lúc đó Tần Phàm căn bản cảm giác không thấy bất luận không gian cùng thời gian biến hóa gì, ở giữa thiên địa hết thấy hết thấy đều biến mất, thậm chí hần cảm giác không thấy nhục thể của mình, chỉ có một linh hồn trôi nổi lang thang ở bên ngoài vũ trụ.

Sau kiếp nạn này, Thiên Địa không còn đại kiếp nữa!

Xuân Thu ngày đêm chuyển di, Tần Phàm tựa hồ cảm giác mình đi tới một địa phương vô cùng xa xôi, sau đó lại dài dằng dặc ở chỗ đó phản hồi, linh hồn hần một lần nữa đã trải qua hết thấy, nhìn thấy cả cuộc đời của hần, nhưng hần lại hoàn toàn không có tri giác gì, không có bất kỳ ý thức.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Vô Thiên Vô Địa, Vô Nhân Vô Ngã.

Bên ngoài vũ trụ, một đạo quang mang thần bí rơi vào phía trên Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc của Vũ Thiên đại lục, năm phân thân của Tần Phàm dần dần ngưng tụ tổ hợp, về tới bên trong Đan Vũ Chiến Giáp kia giống như có lẽ đã trở nên không có vật gì.

Mà cũng trong một cái chớp mắt khi chúng đoàn tụ, tất cả kiếp nạn biến mất, bản thể của Tần Phàm lại lần nữa xuất hiện, linh hồn trở về, thân thể hết thấy đều lộ xác rồi.

Ông!

Hai mắt mở ra, Nhân Thần tái hiện nhân gian!

Vào

Cũng vào lúc này, bỗng nhiên từ phía trên vòm trời hư vô xuất hiện một đạo công kích Hắc Ám sắc, mượn khe hở Vô Tướng thần kiếp vừa biến mất, cũng không biết nơi nào kích bắn mà đến. Một đạo công kích này thoát nhìn cũng không lớn, thậm chí giống như là thể gian phóng thích diễm hỏa, nhưng Tần Phàm lại có thể cảm giác được trong đó ẩn chứa khí tức hủy diệt kinh khủng nhất, so với Vô Tướng thần kiếp vừa rồi càng cường đại hơn, một loại khí tức gần như có thể Diệt Thần!

1819. Chương 1829: Thần Đình Lại Hiện Ra. (1)

Chương 1829: Thần đình lại hiện ra. (1)

Nguồn: Vipvanda

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”•••)•••”•••)

- Ồ? Rốt cục cũng xuất hiện sao? Nếu như không phải người chủ động công kích, có lẽ ta còn không có dễ dàng tìm được người như vậy.

Tần Phàm đã trở thành Nhân Thần lần nữa, trên khóe miệng nổi lên một nụ cười thản nhiên.

Một đạo công kích Hắc Ám sắc này từ trên trời giáng xuống, cũng không lộ vẻ to lớn, giống như là một ngọn lửa nhỏ của thế gian, dù là so sánh với công kích của Vô Thánh cường giả cũng không bằng, nhưng hết lần này tới lần khác Tần Phàm lại quý dị cảm giác được trong đó truyền đến hủy diệt cùng uy hiếp.

Hắn biết rõ, công kích này nhất định là thủ đoạn của Chân Thần!

Mà theo Tần Phàm biết, thời Viễn Cổ xa xưa hết thấy Nhân Thần đều đã vắng lạc, hôm nay chỉ có hắn một cái tái thể thành Thần, cho dù là có Nhân Thần còn sống, kia cũng quyết sẽ không ra tay đối với Nhân Thần của nhân loại, như vậy đây chỉ có là thủ đoạn của Thiên Thần rồi.

Chưởng Không Giả Vũ Thiên đại lục, Chân Vũ Thần hoặc là Thú Thần!

Đối với hai Thiên Thần này, Tần Phàm cũng chỉ là gián tiếp nghe nói, không có chính thức tiếp xúc qua. Dù là Thú Thần, lúc trước hắn cũng gần kề chỉ là thấy qua một cái phân thân nhỏ nhỏ của đối phương mà thôi, thậm chí còn không cách nào phân biệt ra thật giả.

Hôm nay nghĩ đến, khi đó hắn dù sao cũng là thực lực dưới đáy, coi như là Bán Thần cảnh giới bình thường cũng có thể đơn giản chế tạo cho hắn một cái ảo giác.

Nhìn xem một đạo quang điểm kia, hôm nay hai mắt Tần Phàm lại thập phần bình tĩnh, hắn hiện tại lần nữa đặt chân Nhân Thần chi cảnh, tuy thực lực cách thời kỳ toàn thịnh của hắn còn có một đoạn, nhưng đối với thực lực của mình hắn cũng thập phần tự tin rồi.

Hướng hồ đạo công kích này cách quá xa, uy lực giảm đi rất nhiều.

- Đi!

Tiếp theo trong nháy mắt, thời điểm công kích này sắp rơi vào trước mặt hắn, hắn nhẹ nhàng vung tay lên, Cửu Long Tháp lập tức hóa thành Cửu Bảo La Tán, chắn ở trước đạo quang điểm này.

Ông ông ông ông ông.

Cửu Bảo La Tán phát ra quang mang chín sắc, thoát nhìn uy lực cường đại.

Hôm nay trong cơ thể Tần Phàm đã ứng thần lực, không phải Thiên Thần lực như Thiên Thần, mà là Nhân Thần lực, ở thời khắc này hắn có thể rõ ràng chứng kiến trong thiên địa lưu động đầy đủ vận mệnh, lực lượng của hắn là lai nguyên ở bên trong vận mệnh lưu động này, nhưng hắn cũng không phá hư vận mệnh, chỉ là ở dưới quy tắc cho phép thu giữ lực lượng. Thiên Thần lực đến từ tín ngưỡng hội tụ, Nhân Thần lực đến từ vận mệnh vận chuyển, người phía trước chính là ý lại nhân loại, thứ hai dựa vào chính là quy tắc tự nhiên.

Nắm giữ Nhân Thần lực, là nắm giữ vận mệnh của mình, thi triển lực lượng vận mệnh, có thể thay đổi hết thảy.

Mà Nguyên Giới của hắn lúc này đã hóa thành thế giới chân thật, có được phong vũ lôi điện, nhật nguyệt tinh thần,... hết thảy cảnh quan tự nhiên, không khí, linh khí, nguyên khí,... mà chủng loại sinh vật cũng dần dần tăng nhiều, tuy vẫn không có nhân loại nào xuất hiện, nhưng mỗi một chủng sinh vật đã có được vận mệnh thuộc về bọn hắn.

Nhân Thần lực thông qua quy tắc vận mệnh lấy được lực lượng, lại trải qua Thế Giới thể nội diễn hóa.

Vận mệnh chính là căn bản cùng hết thảy tánh mạng tồn tại của nhân loại, có thể nghĩ, lực lượng có thể cải biến vận mệnh những tánh mạng này sẽ cường đại đến cỡ nào. Có thể biết rõ, một khi đem loại lực lượng này tác dụng thi triển đi ra, cái kia nhất định là khó có thể nghịch chuyển căn khôn.

Bồng...

Bạo vang hơi có vẻ trầm thấp ở trên bầu trời truyền đến, quang điểm màu đen kia cùng Cửu Long Tháp chạm vào nhau, như là pháo hoa sáng lạn nhất nở rộ, ánh mắt của tất cả mọi người trên toàn bộ Vũ Thiên đại lục cũng không khỏi phóng tới, tưởng rằng thần tích hàng lâm.

Đây là Thiên Thần lực cùng Nhân Thần lực giao dụng.

Tư...

Một lỗ đen ở chỗ giao đụng xuất hiện, rất nhanh đem tất cả năng lượng đều nuốt vào.

Hết thấy đều hoàn toàn khôi phục bình tĩnh.

Vốn Thiên Thần cho rằng lúc này Tần Phàm vừa mới hoàn thành độ kiếp, lợi dụng suy yếu kỳ trong nháy mắt đó, nhưng thật không ngờ Tần Phàm là đan võ chi thân, cơ bản không có suy yếu kỳ, tất cả trạng thái đều có thể rất nhanh khôi phục.

Chỉ là, sau khi đối bính, Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc ở phía dưới hôm nay đã hoàn toàn bị hủy diệt không tồn tại nữa, đây là Tần Phàm dùng đại năng lực phòng ngừa năng lượng hướng ra phía ngoài dật tán, nếu không toàn bộ Đại Càn Quốc cũng khó có thể chịu đựng được muốn sụp đổ đi ra.

- Khôi phục lại cho ta a.

Tần Phàm chứng kiến bốn phía bởi vì mình vừa rồi độ kiếp cùng công kích lúc này đây mà biến thành hoàn cảnh Hỗn Độn, hẳn không khỏi khẽ chau mày, lập tức Cửu Long Tháp ở trên không trung rất nhanh bắt đầu chuyển động, vàng sáng cửu sắc không ngừng ở trong đó phát tán ra, bao phủ toàn bộ đại sa mạc.

Vù vù vù vù vù...

Không biết tiếng gió từ nơi nào truyền đến, mà tiếng gió qua đi, nguyên vốn Hoàng Nguyệt Đại Sa Mạc đã biến mất lại xuất hiện ở trước mắt.

Hôm nay Tần Phàm đã có được năng lực như Thần, giơ tay nhắc chân tầm đó thậm chí có được lực lượng sáng tạo thế giới.

- Tiểu Chiến, Huyền Nhi.

Một lát sau, hẳn lại đậm đặc hướng về không trung nhìn thoáng qua, nhớ kỹ nơi phát ra cùng vị trí công kích, sau đó đem Tiểu Chiến cùng Kỷ Huyền Nhi truyền tống trở lại.

- Lão Đại, người một lần nữa trở thành Nhân Thần rồi hả? Người bây giờ thật là lợi hại!

Tiểu Chiến trở lại trong sa mạc, hẳn có thể cảm giác được lúc này Tần Phàm cường đại, nhưng hẳn và Tần Phàm tầm đó không có kiêng kị gì, rất nhanh hẳn trực tiếp bay lên giữa không trung hưng phấn nói ra.

- Ân, hiện tại ta cũng giúp người tăng lên một ít thực lực.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó hẳn vung tay lên, một cỗ năng lượng đặc thù bao quanh Tiểu Chiến, đem các loại truyền thừa dĩ vãng Tiểu Chiến lấy được bắt đầu luyện hóa rất nhanh, thực lực tăng lên chóng mặt.

Hẳn chính là Đan Vũ Thần, đan đạo dung hợp võ đạo, ở phương diện năng lực tăng thực lực lên này là bất cứ Nhân Thần cùng Thiên Thần nào khác đều không cách nào so sánh được.

Trong nháy mắt này, Tiểu Chiến cảm giác mình đang thoát thai hoán cốt, từng cái cơ bắp cùng tế bào đều cường hóa, ngay cả tánh mạng bốn nguyên cũng đang không ngừng đề thăng, một loại cảm giác đau nhức có chút kịch liệt, nhưng lại nương theo một loại sáng khoái, làm cho hẳn cuối cùng đè nén không được hóa thành bản thể Hồng Mục Chiến Trư.

Rống...

Sau khi hóa thành thú thân, trong miệng Tiểu Chiến phát ra một tiếng gào thét, so với Long Hồ còn muốn uy nghiêm hơn, uy thế cường đại thao thao bất tuyệt ở trên người hẳn hiện lên, ở trong một cái chớp mắt hẳn tựa hồ biến thành một đầu chiến thú cường đại nhất trong thiên địa.

Thời điểm Tiểu Chiến ở Vũ Thiên đại lục đã đạt được qua một lần truyền thừa (* tại Yêu Thú Hoang Nguyên lấy được tinh thể), về sau lại ở Chư Thần chiến trường đạt được truyền thừa, tăng thêm bình thường Tần Phàm cho hẳn ăn đan dược nhiều không kể xiết, hiện tại tất cả năng lực cùng truyền thừa trong cơ thể hẳn bị Tần Phàm dùng đại năng lực luyện hóa toàn bộ, dùng lực lượng vận mệnh trực tiếp nghịch chuyển biến hóa, cảnh giới cùng thực lực dĩ nhiên là rất nhanh tăng lên rồi.

1820. Chương 1830: Thần Đình Lại Hiện Ra. (2)

Chương 1830: Thần đình lại hiện ra. (2)

Nguồn: Vipvanda

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

Chỉ chốc lát, Tần Phàm triệt hồi năng lượng ở trên người Tiểu Chiến.

Mà Tiểu Chiến thì một lần nữa biến thành nhân thể, trên mặt của hắn vô cùng hưng phấn, kích động nói:

- Lão Đại, ta cảm giác ta hiện tại cách Thần Vực cũng chỉ còn lại một bước ngắn rồi, ta cảm giác ta trở nên rất cường!

- Huyền Nhi, nàng cũng lên đi.

Tần Phàm đối với cái này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hắn hơi gật đầu cười, sau đó nhìn về phía Kỷ Huyền Nhi, ôn nhu nói.

Nhẹ nhàng vẫy tay một cái, Kỷ Huyền Nhi bay lên.

Ông!

Lúc này đây Tần Phàm xuất ra Đan Vũ Thần Đỉnh, nắm đại phân thân cũng từ bên cạnh hắn phân ra, cùng bản thể kết thành Lục Hợp đại trận. Đây là Ma chủng một lần nữa biến thành phân thân, những phân thân này đồng dạng có thể cộng hưởng Nhân Thần lực cùng hắn.

Bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh còn có bộ phận lực lượng của Tần Phàm, vốn là bị phong ấn, hắn còn thừa lại một bộ phận cuối cùng không có sử dụng, vốn là hắn định giữ lại cho thời điểm mình đột phá Nhân Thần tái sử dụng, nhưng kết quả phát hiện bên trong Cửu Long Tháp có Viễn Cổ chiến giáp cùng Thần Vị của hắn, trực tiếp trợ giúp hắn đột phá Nhân Thần chỉ cảnh rồi, cho nên không có sử dụng đến.

Một bộ phận năng lượng này, hiện tại hắn ý định toàn bộ quán thấu đến trên người Kỷ Huyền Nhi, trợ giúp nàng tăng thực lực lên tới trình độ tối thiểu bằng với Tiểu Chiến.

Bành bành bành bành bành...

Dùng thực lực bây giờ của Tần Phàm, phong ấn bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh có thể phá vỡ nhẹ nhõm, sau đó năng lượng trong đó như là một Ngân Hà xông ra, thu Kỷ Huyền Nhi vào trong Đan Vũ Thần Đỉnh, sau đó cả người đều bao bọc ở trong đó.

Sau khi nó thu Kỷ Huyền Nhi vào, Đan Vũ Thần Đỉnh một mực phát ra chấn động huyền diệu, hào quang bắn ra bốn phía, hơn nữa có một loại độ ẩm lúc lạnh lúc nóng hướng về bốn phía phát tán ra, trên cát vàng sa mạc khi thì kết băng, khi thì tự cháy ra hỏa diễm, trong không khí không ngừng biến hóa lấy.

Hai mắt Tần Phàm bình tĩnh, không chế được năng lượng tinh thuần chuyển hóa, lại dùng đan khí dung hợp năng lượng của hắn, không ngừng hóa thành năng lượng lạnh nóng cực hạn.

Thời gian dần dần đi qua.

Đan Vũ Thần Đỉnh không ngừng tản ra hào quang cùng chấn động dần dần yên tĩnh, Kỷ Huyền Nhi rốt cục từ trong đó đi ra, nàng đã vượt qua lạnh nóng Bán Thần Kiếp của bản thân, hôm nay thực lực cũng đạt tới Cửu Kiếp Bán Thần đỉnh phong.

- Hiện tại cảm giác tốt không?

Tần Phàm ân cần hỏi.

- Ân, hiện tại cảm giác của ta rất tốt, đã có thể nắm giữ năng lượng đến cực hạn, chỉ cần hoàn toàn dung hợp năng lượng, như vậy ta cũng có thể đến Thần Vực rồi, bất quá một bước kia sẽ không dễ dàng làm được như vậy.

Kỷ Huyền Nhi nhẹ gật đầu nói ra.

Tần Phàm một người thành Thần, nhưng mang theo Tiểu Chiến cùng Kỷ Huyền Nhi thăng thiên.

- Không có việc gì, dùng suy đoán của ta, hẳn là chỉ có một mình Chân Vũ Thần khôi phục thực lực Đại Thiên Thần thời Viễn Cổ xa xưa, thực lực Thiên Thần khác hẳn là tương tự cùng Thần cấp đảo chủ, dùng thực lực các người bây giờ là tuyệt đối có thể đối phó được.

Hiện tại đã có hai trợ thủ, Tần Phàm là ý định trực tiếp xông lên Vân Tiêu tìm Chân Vũ Thần cùng Thú Thần, bởi vì vừa rồi một lần ra tay kia, hẳn đã tìm được vị trí của đối phương.

- Tốt, lão Đại, chúng ta bây giờ đi Đồ Thần đi!

Trong cơ thể Tiểu Chiến vốn có tâm hiếu chiến, lúc này nghe vậy lập tức nhiệt huyết sôi trào lên, nhìn lên trời nắm chặt nắm đấm.

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó mang theo Tiểu Chiến cùng Kỷ Huyền Nhi bay lên thiên khung.

- Chính là chỗ này.

Ở trên không trung mười vạn trượng bọn hắn dừng lại, vừa rồi Tần Phàm cảm giác được một đạo công kích kia là từ vị trí này xuất hiện, hẳn hơi cảm ứng liền tìm được ngọn nguồn, sau đó Tần Phàm lại ở đó hướng về không trung xé một cái.

Tê...

Lập tức tại đó xuất hiện một không gian thông đạo.

Xuyên qua không gian thông đạo, ba người rất nhanh đi tới một địa phương linh khí miếu miếu, Tiên Khí quần quanh, bốn phía đều là Vân Hà bay nhẹ, chim hót hoa nở, ở chỗ này Tần Phàm mơ hồ từ trong đó nhớ rõ lúc trước hắn lần đầu tiên vào Chân Vũ Thánh Địa gặp được ảo cảnh.

Từ xa nhìn lại, có thể chứng kiến cung điện trầm trọng hoặc huy hoàng cao lớn hoặc phong cách cổ xưa, lồng lộng nga nga, cao vút trong mây.

Tần Phàm có chút ngưng tụ thần thức, có thể chứng kiến một tòa đại môn hoa lệ phía trước nhất, có khắc hai chữ to “Thần đình” rộng bay phượng múa, mỗi một chữ thoát nhìn đều là tôn quý uy nghiêm, khí thế hành văn có thể trực tiếp đoạt tâm phách người.

- Thần đình? Không thể tưởng được bọn hắn vậy mà trùng kiến Thần đình rồi, quả nhiên là dã tâm không nhỏ.

Trong lòng Tần Phàm hơi trầm xuống, Viễn Cổ Thần đình chính là địa phương tụ cư của Thiên Thần thời Viễn Cổ xa xưa, lúc trước đại quân Viễn Cổ cường nhân cùng nhau công lên thiên khung, sớm đã hủy Viễn Cổ Thần đình này đi, hiện tại xuất hiện lần nữa, chỉ có thể là mới trùng kiến.

- Chúng ta đi.

Sau đó thân hình của Tần Phàm cùng hai người Tiểu Chiến, Kỷ Huyền Nhi khẽ động lần nữa, chui vào không gian đi tới trước Thần đình.

Cùng lúc đó, ở bên trong Tân Thế Giới.

Ở vùng biển đi Đan Vũ Thần Đảo, Thần Hải mịt mù, Thiên Địa thương mang.

Ở chỗ này, lúc này tụ tập hơn vạn nhân loại cường giả, những cường giả này từng cái đều có được thực lực Thất Kiếp Bán Thần trở lên, những người này từng cái ít nhất đều là đại năng cường giả, có thể đứng đầu một thành. Đồng dạng, Bát kiếp Bán Thần Cự Đầu cường giả cũng có không ít.

Thậm chí, cường giả thực lực đạt tới Cửu Kiếp Bán Thần nhất đảo chỉ chủ, vậy mà cũng vượt qua trăm người!

Phải biết rằng toàn bộ Tân Thế Giới chỉ có bảy mươi hai Thần Đảo, bảy mươi hai đảo chủ mà thôi, lại bởi vì nguyên nhân Thiên Thần phục hồi không lâu, không ít đảo chủ vẫn lạc, hiện tại Cửu Kiếp Bán Thần cường giả ngược lại vượt qua số này.

Trên thực tế, nội tình nhân loại xa xa không chỉ như thế.

Những người ở trước mắt này đích thật đều có được thực lực cạnh tranh đảo chủ, chỉ là bọn hắn đều giấu ở các nơi trong Tân Thế Giới dốc lòng tu luyện, cũng không có tiến hành cạnh tranh đảo chủ, cho nên lúc trước đều là tên không nổi danh.

Nhưng hôm nay, bọn hắn đều xuất hiện!

Những cường giả này cứ như vậy nguyên một đám lơ lửng ở trên thần hải, khí thế uy nghiêm, thần sắc nghiêm túc và trang trọng.

Ở phía trước nhất của cường giả, đứng đấy đúng là lão Yêu Thần Tần Hồng, bên cạnh còn có Yêu Thần, Thương Thần, Hỏa Thần và các Thần cấp đảo chủ, ngoài ra còn có một lão giả hồng nhan tóc trắng, những đảo chủ khác thoát nhìn đối với hắn đều thập phần tôn kính, là một Siêu cấp cường giả nhân loại che dấu tu luyện, tên là Chung Nguyên, thực lực so với các Thần cấp đảo chủ chỉ hơn không kém.

- Chư vị, lúc này đây Nhân Loại Triệu Tập Lệnh chính là ta, Chung lão cùng với tất cả đại đảo chủ cùng nhau phát động, mọi người tới nơi này, nói rõ đều là người đối với nhân loại tồn vong còn có quan tâm. Chúng ta cảm tạ chư vị đã đến.

Tần Hồng tiến lên một bước, lúc này thần sắc nghiêm túc mở lời nói ra.

1821. Chương 1831: Nhân Loại Triệu Tập Lệnh.

Chương 1831: Nhân Loại Triệu Tập Lệnh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandanx

- Dưới tổ chim đồ còn có quả trứng nguyên vẹn sao?
- Nhân loại hưng vong, thất phu hữu trách.
- Vô luận Nhân tộc hay là Yêu tộc, nhưng hóa thành nhân hình đều là nhân loại.
- Tuy chúng ta không tranh giành quyền lợi phạm thế, nhưng nhân loại gặp nạn liền có chúng ta.

...

Nguyên một đám cường giả lúc này đều mở lời nói ra, nguyên một đám đồng dạng là thần sắc nghiêm túc và trang trọng. Nhân Loại Triệu Tập Lệnh, chính là Triệu Tập Lệnh cao nhất của cả tộc đàn nhân loại, chỉ có đến thời điểm quan hệ đến nhân loại tồn vong mới có người thúc dục. Mà muốn phát động Triệu Tập Lệnh này ít nhất cần thực lực Thần cấp đảo chủ trở lên, hơn nữa lực lượng có thể quán thông Thiên Địa, chuẩn xác đưa đến trong tay nhân loại phù hợp điều kiện.

- Lão Yêu, tuy bình thường lão phu không xuất thế, nhưng người đã phát động ra Nhân Loại Triệu Tập Lệnh, nhất định là có nhân loại đại kiếp đến. Làm một nhân loại cường giả, nhất định sẽ vai phụ trách nhiệm. Mặt khác Đan Vũ Thần đã một lần nữa chuyển thế thành công, chắc hẳn lão Yêu người cũng là người có đại lai lịch, sẽ không bắn tên không đích.

Lão nhân tóc trắng Chung Nguyên ở một bên Tần Hồng cũng trầm giọng nói ra.

Chung Nguyên này niên đại đã lâu, vô luận ở bên trong đảo chủ hay là cường giả nhân loại che dấu đều có uy tín rất lớn.

- Ân, không sai.

Tần Hồng nhẹ gật đầu, lại nhìn về phía một đám cường giả trước mắt mở lời nói ra:

- Trước đó vài ngày Thiên Thần phục hồi mang tất cả ra toàn bộ Tân Thế Giới, chắc hẳn mọi người cũng biết rồi, ở trong lần phục hồi này, nhân loại chúng ta tổn thất thảm trọng, thậm chí đảo chủ cường giả vẫn lạc không ít, ngay cả cường giả như Kiếm Thần và Dao Thần cũng vẫn lạc.

- Cái gì? Ngay cả Dao Thần và Kiếm Thần Thần cấp đảo chủ cường giả như vậy cũng vẫn lạc?

Không ít cường giả che dấu tu luyện đều nghe qua danh hào của Đạo Thần và Kiếm Thần, biết rõ thực lực của bọn hắn, lúc này nghe được tin tức không khỏi nguyên một đám kinh hãi.

- Đúng vậy, chư vị khả năng cũng không nghĩ ra, Hư Thần cũng là Thiên Thần chuyển thể, Đạo Thần và Kiếm Thần đều là bị hắn giết chết.

Tần Hồng lại giới thiệu sơ lược một ít sự tình lúc này đây Thiên Thần phục hồi cùng Hư Thần.

Toàn trường lại xôn xao lẫn nữa, rất nhiều nhân loại cường giả che dấu cũng không biết Tân Thế Giới xảy ra đại tai nạn như vậy.

- Bất quá may mắn lúc này đây Đan Vũ Thần chuyển thể thành công, cho nên Thiên Thần phục hồi đã bị bình phục, bất quá hiện tại tuy Thiên Thần phục hồi ở Tân Thế giới đã là chấm dứt, nhưng lúc này đây đại kiếp thế vẫn chưa hoàn toàn chấm dứt! Theo chúng ta dò xét, ở bên ngoài Tân Thế Giới của chúng ta, có một đại lục vị diện, xuất hiện Thiên Thần thậm chí có thể so sánh với Viễn Cổ Đại Thiên Thần chuyển thể, hôm nay thực lực đã cơ hồ khôi phục hoàn thành.

Tần Hồng lại ngừng ra kinh người, làm cho nguyên một đám nhân loại đại năng cường giả cũng không khỏi sắc mặt động dung.

- Thiên Thần so sánh với Đại Thiên Thần chuyển thể, nếu như nhân loại chúng ta không hiện ra Nhân Thần cường giả, coi như là tập hợp tất cả mọi người chúng ta ở đây, chỉ sợ cũng khó chống đỡ nổi.

Có chút cường giả bắt đầu lo lắng, dù là Chung Nguyên uy tín lâu năm bên trong cường giả che dấu cũng không khỏi chau mày, đối với thực lực của Đại Thiên Thần, trong nội tâm bọn hắn đều thập phần tinh tường, cái kia là tồn tại khủng bố có thể phát tay diệt thế, dù là Cửu cấp Bán Thần cường giả ở trước mặt hắn cũng căn bản không chịu nổi một kích.

- Cái này chư vị không cần lo lắng, mặc dù Đại Thiên Thần hoàn toàn chính xác khó có thể đối phó, nhưng ta vừa nhận được tin tức, Đan Vũ Thần đã một lần nữa đặt chân Nhân Thần chi cảnh! Chắc hẳn mọi người cũng biết một ít truyền thuyết về Viễn Cổ Đan Vũ Thần, có hắn ở đây, tuyệt đối là có thể so sánh với Đại Thiên Thần. Chỉ là, theo như lời Đan Vũ Thần, hắn đã tìm được chỗ Đại Thiên Thần này chuyển thể, hơn nữa phát hiện bọn hắn trùng kiến Thần đình.

Lúc này Tần Hồng lần nữa nói ra, thần sắc cũng bắt đầu càng ngày càng ngưng trọng.

- Cái gì? Thời đại hiện tại vẫn có thể một lần nữa trở thành Nhân Thần?

- Không hổ là Đan Vũ Thần!

- Những Thiên Thần dư nghiệt này thật đúng là to gan lớn mật, cũng dám trùng kiến Thần đình, cái này rõ ràng là xem nhân loại chúng ta không để vào mắt rồi.

- Xem ra dã tâm của bọn hắn không nhỏ, vốn là từng bước một ở Tân Thế Giới kinh doanh phát động Thiên Thần phục hồi, một phương diện khác lại vụng trộm ở vị diện khác thành lập Thần đình, đây tuyệt đối là muốn trùng kiến Thiên Thần thống trị của bọn hắn thời Viễn Cổ.

- Đúng vậy, hiện tại đã bọn hắn chỉ có một Đại Thiên Thần, thực lực những Tiểu Thiên Thần khác không đồng nhất, nhưng mạnh nhất cũng chỉ là so với đảo chủ cấp cường giả, một phương chúng ta cũng có Đan Vũ Thần cường giả, còn có hơn vạn đại năng Cự Đầu cường giả chúng ta, hơn 100 đảo chủ cường giả, ta cũng không tin tập hợp nhân loại chi lực của chúng ta lại không thể một lần nữa phá hủy Thần đình này!

- Đúng, nhất định phải mau chóng phá hủy Thần đình!

Nguyên một đám nhân loại cường giả lúc này bắt đầu sôi trào lên, có vì Tần Phàm một lần nữa trở thành Nhân Thần mà khiếp sợ, cũng có vì Thiên Thần trùng kiến Thần đình mà giận dữ.

- Vấn đề này chính là đại sự, lão Yêu, lúc này đây người phát động Nhân Loại Triệu Tập Lệnh quá chậm.

Lúc này Chung Nguyên thì là nhướng mày nói ra, hắn còn nhìn về phía mấy Thần cấp đảo chủ khác nói ra:

- Vấn đề này chắc hẳn trong các ngươi cũng không ai biết, vì cái gì không nói sớm?

- Đúng vậy, sự tình ở vị diện khác có Đại Thiên Thần chuyển thế ta xác thực biết một thời gian ngắn rồi, nhưng lúc đó bởi vì Đan Vũ Thần còn không có thức tỉnh, mà ta cũng không có phát hiện bọn hắn trùng kiến Thần đình, thậm chí cũng không có cách nào biết rõ chỗ Đại Thiên Thần này che dấu. Vốn chúng ta cũng thử qua muốn phá hủy nơi phát ra tín ngưỡng của bọn họ, nhưng phát hiện khí thế của bọn hắn đã thành, vì vậy tính toán đợi Đan Vũ Thần hoàn toàn thức tỉnh mới quyết định.

Lúc này Tần Hồng giải thích nói ra:

- Thực không dám dấu diếm, ta chính là Thủ Hộ Giả của Đan Vũ Thần chuyển thế, ở thời xa xưa hắn đã thông báo nếu như nhân loại xuất hiện đại tai nạn hắn sẽ tỉnh lại, mà hắn cũng làm rất nhiều chuẩn bị, cam đoan mình nhất định có thể trở về Nhân Thần chi cảnh.

- Chung lão, hiện tại chúng ta nói cái này cũng đã vô dụng, vẫn là mọi người nhanh tập kết lực lượng của nhân loại, sau đó phá hủy Thần đình mới xây kia a, nếu không nhân loại chúng ta sẽ lần trở thành sinh linh bị nuôi nhốt rồi.

Những Thần cấp đảo chủ khác cũng đều nói ra.

- Vậy bây giờ chúng ta phải như thế nào mới có thể tìm được Thần đình kia?

Lúc này Chung Nguyên mới nhìn về phía Tần Hồng nói ra.

- Đan Vũ Thần đã giúp chúng ta trực tiếp mở thông đạo tiến về Thần đình, chúng ta đợi tập kết hoàn tất liền có thể trực tiếp giết đến tận Thần đình rồi!

1822. Chương 1832 : Tiến Công! Tiến Công!

Chương 1832 : Tiến công! Tiến công!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

Tần Hồng nói ra, những cường giả Thất Kiếp Bán Thần trở lên như bọn hắn chỉ là bộ đội đầu lĩnh, còn có đại quân mấy trăm vạn nhân loại được bọn hắn lãnh đạo, từng cái đều là Bán Thần cảnh giới trở lên.

- Tốt, chúng ta giết đến tận Thần đình!

- Vì nhân loại!

- Giết đến tận Thần đình!

- Đầu có thể đoạn, huyết có thể lưu, nhưng một Thiên Thần không thể lưu!

Nguyên một đám nhân loại cường giả tình cảm quần chúng mãnh liệt, tuy bình thường bọn hắn tầm đó có lẽ có tranh đấu, có lẽ có người không để ý tới thế sự, nhưng đến nhân loại trọng yếu trước mắt này, từng cái đều không keo kiệt huyết của mình.

Ông...

Cũng vào lúc này, ở trên không một mảnh Thần Hải quảng xuống hào quang chói mắt, chiếu một mảng lớn vùng biển sáng trưng, ở trong đó truyền đến khí tức Dị Độ Không Gian.

- Đây là Đan Vũ Thần mở ra thông đạo đi thông Thần đình rồi cho chúng ta, chúng ta đi đi!

Lúc này thần sắc của Tần Hồng trở nên nghiêm túc và trang trọng, dẫn đầu cùng Chung Nguyên tiến nhập trong thông đạo tia sáng này. Ở dĩ vãng bọn hắn muốn mở ra một thông đạo đi thông Vũ Thiên đại lục đều thập phần khó khăn, nhưng hôm nay Tần Phàm thành Nhân Thần, lại có thể trực tiếp mở thông thông đạo tiến về Thần đình.

Cái này là Nhân Thần cùng không phải Nhân Thần chênh lệch rồi.

...

Cái Thần đình mới trùng kiến này cùng Viễn Cổ tự nhiên không có biện pháp so sánh, nhưng thoát nhìn đồng dạng là khí thể uy nghiêm, muôn hình vạn trạng, trong đó cũng có từng đạo khí tức cùng lực lượng cường đại, chắc là tụ tập không ít Thiên Thần chuyển thể.

Cả tòa Thần đình này, thoát nhìn sâm nghiêm cường tráng, như là Viễn Cổ Thần Sơn, hoặc như là biển sâu cự sóng, cho người một loại trùng kích nổi thẳng sâu trong linh hồn.

- Lão Đại, thoát nhìn Thiên Thần dư nghiệt ở đây là không ít, tuy mấy người chúng ta không sợ, nhưng muốn xông đi vào cũng có chút khó khăn a.

Đi tới trước Thần đình, cảm giác được khí thể của Thần đình này, lúc này Tiểu Chiến không khỏi là âm thầm nuốt một ngụm khí lạnh nói ra.

- Phải cẩn thận.

Kỷ Huyền Nhi cũng âm thầm tập trung tư tưởng suy nghĩ.

- Không cần lo lắng, ta đã thông tri phụ thân, rất nhanh cường giả bên trong Tân Thế Giới cũng sẽ chạy tới.

Tần Phàm nói ra, hần nhẹ nhàng vung tay lên, một cỗ Nhân Thần lực như là thác nước, trực tiếp oanh kích phía trên phòng ngự của Thần đình.

Trên Thần đình này, có Thiên Thần đại trận, muốn cường hoành tiến vào Thần đình nhất định phải phá hủy phòng ngự đại trận này mới được.

Ầm ầm...

Rất nhanh, toàn bộ Thần đình ở dưới Tần Phàm oanh kích như vậy, đã xảy ra chấn động kịch liệt, từng bóng người bắt đầu ở trong Thần đình bay vút mà ra, đây đều là Thiên Thần trong Thần đình, nguyên một đám thần lực không kém.

- Tần Phàm, là ngươi!

- Lớn mật!

Mà mấy đạo khí tức cường đại nhất kia, như cầu vồng như sóng lớn, bất quá tám người này Tần Phàm cũng không xa lạ gì, bọn hắn đúng là bát đại Thánh Chủ chừng quần lấy Chân Vũ Thánh Địa cùng Chân Vũ Thánh Điện.

Bát đại Thánh Chủ, theo thứ tự là Càn, Khôn, Khảm, Cách, Chấn, Cấn, Tốn, Đoái, bọn hắn phân biệt chi phối lấy tám quốc gia trên Vũ Thiên đại lục.

Trong đó Càn đúng là Đại Càn Quốc Thánh Tôn, cùng Tần Phàm từng có qua mấy lần tiếp xúc.

Thời điểm Tần Phàm còn là một Tiên Thiên Võ Sư bình thường đã bá kiến Càn, khi đó hắn cho rằng thực lực của Càn chỉ là Võ Thánh, về sau hắn ở trong Chân Vũ thánh địa gặp lại cảm thấy đến thực lực của đối phương càng thêm không lường được.

Về sau đối với thực lực tám người này hắn cũng chỉ là ẩn ẩn phỏng đoán ít nhất ở Bán Thần chi cảnh, nhưng hiện tại sau khi đạt đến Nhân Thần chi cảnh, hắn lại có thể chứng kiến thực lực tám vị Thánh Chủ này, thậm chí từng cái đều không kém gì Thần cấp đảo chủ.

Mà ở phía sau tám vị Thánh Chủ này, còn có rất nhiều thân ảnh, rậm rạp chằng chịt một mảnh, hơn nữa cũng có không ít còn giấu ở chỗ sâu trong Thiên đình không có đi ra, thực lực những Thiên Thần này đồng dạng là nguyên một đám không kém, đều ở Bán Thần chi cảnh trở lên, chỉ là lúc trước vậy mà cho tới bây giờ đều không có xuất hiện qua ở trên Vũ Thiên đại lục.

Cái này cũng trách không được trước kia Tần Phàm ở thời điểm tiến vào Chân Vũ Thánh Điện cùng Chân Vũ Thánh Địa sẽ cảm giác được trong đó cất dấu đủ loại thần bí cùng cường đại, bây giờ nghĩ lại chắc hẳn là những Thiên Thần này giấu ở trong đó.

- Hắc hắc, đội hình thoát nhìn ngược lại là mạnh nhất đấy.

Ba người đứng ở trước Thần đình, quay mắt về phía ngàn vạn Thiên Thần, thần sắc thông dong, Tiểu Chiến còn vừa cười vừa nói.

- Tần Phàm, ngươi không được chiếu lệnh một mình đi lên Thần đình, đến tột cùng ý muốn thế nào!

Còn bát đại Thánh Chủ đối phương lúc này thần sắc trang nghiêm, cũng không để ý gì tới Tiểu Chiến, trong đó đại Chấn quốc Thánh Chủ nhìn xem Tần Phàm nghiêm nghị quát.

- Đúng vậy, Tần Phàm, Chân Vũ Thần đối đãi ngươi không tệ, chẳng lẽ ngươi muốn phản loạn hay sao?

Đại Ly quốc Thánh Chủ cũng nói.

- Tần Phàm, lúc trước cho ngươi tiến về Tân Thế Giới bình loạn Nghịch Thần Giả, Thần ta đối với ngươi ký thác kỳ vọng, đối với gia tộc của ngươi chúng ta cũng cho hậu đãi, cho Tần gia các người hưởng dự đại lực, hôm nay hi vọng ngươi đừng cho bản chủ thất vọng.

Đại Càn Quốc Thánh Chủ cũng trầm ngâm nói, trong mơ hồ tựa hồ cũng có ý uy hiếp.

Mà đối mặt nguyên một đám Thánh Chủ chất vấn, sắc mặt Tần Phàm lại vô cùng bình tĩnh, tám vị Thánh Chủ này ở dĩ vãng bất kỳ một cái nào đều có thể quyết định vận mệnh sinh tử của hắn, hắn ở trước mặt bọn họ chỉ có thể là cung kính, nghe theo hết thảy, nhưng hôm nay hắn đã trở thành Nhân Thần, thực lực thậm chí vượt ra khỏi bát đại Thánh Chủ này, tự nhiên tâm tính cũng hoàn toàn bất đồng.

Hắn nhìn về phía trước nhàn nhạt nói:

- Các vị Thánh Chủ thật lâu không thấy rồi, đối với dĩ vãng chư vị chăm sóc, lúc này Tần Phàm tỏ vẻ cảm tạ, nhưng nguyên do trong đó chắc hẳn chư vị cũng rất là tinh tường. Hôm nay ta đi lên Thần đình, chính là vì chấm dứt một đoạn ân oán giữa nhân loại chúng ta cùng Thiên Thần, các người đã trùng kiến Thần đình, chắc hẳn cũng có Thần Chủ của các người rồi, như vậy liền để cho Chân Vũ Thần đi ra gặp mặt đi.

Hôm nay Tần Phàm, thực lực cùng địa vị đều cao hơn bát đại Thánh Chủ này, có thể cùng hắn đối thoại ít nhất cũng là Thú Thần.

- Không được đến chiếu lệnh, bất luận kẻ nào cũng không thể tùy tiện nhìn thấy Thần ta, Tần Phàm, ta biết rõ ngươi đã đến Tân Thế Giới, nhất định là nhận lấy đầu độc, đối với Thần ta có chỗ hiểu lầm, hôm nay chỉ cần ngươi tỉnh ngộ một lần nữa, quy về Thần ta, ta cam đoan Thần ta sẽ khoan dung tội của ngươi.

Sắc mặt Càn không thay đổi, hắn nhìn xem Tần Phàm, tựa hồ kiên nhẫn khuyên bảo.

- Hiểu lầm?

Lông mày của Tần Phàm có chút nhíu lên, sau đó trong miệng nhàn nhạt tách ra một vòng vui vẻ nói ra:

- Chắc hẳn các người cũng thật lâu chưa thấy qua Chân Vũ Thần rồi, còn không biết danh tự của ta bây giờ đang ở bên trong Tân Thế Giới, không ngại nói cho các vị, ta gọi là Đan Vũ Thần.

1823. Chương 1833: Tiến Công! Tiến Công! (2)

Chương 1833: Tiến công! Tiến công! (2)

- Đan Vũ Thần?

Rốt cục, sắc mặt bát đại Thánh Chủ kịch biến, đại quân Thiên Thần ở phía sau bọn họ cũng không khỏi nhắc lên một hồi rung động, từng cái Thiên Thần ở đây đối với cái tên này đều trong mơ hồ cảm giác được một loại kiêng kỵ, giống như đã từng quen biết.

- Tại sao có thể như vậy?

Bát đại Thánh Chủ hai mặt nhìn nhau, lúc trước bọn hắn cũng không biết Tần Phàm là Đan Vũ Thần chuyển thể, hiện tại mới phát hiện đủ loại an bài dĩ nhiên là vận mệnh trùng hợp để cho Tần Phàm chuyển thể thành công.

Quá xảo hợp rồi, người bọn hắn ý định tuyển làm người phát ngôn của Thần, vậy mà vừa lúc là Đan Vũ Thần, hóa thân cuối cùng của Đan Vũ Thần lại lần nữa quy trên người Đan Vũ Thần, bọn hắn vốn muốn bồi dưỡng một thanh dao mổ, hiện tại thanh dao mổ này lại nhắm ngay bọn hắn!

Bất quá đã đến lúc này, bọn hắn tựa hồ lại ần ần cảm thấy đây không phải trùng hợp đơn giản như vậy.

- Còn có hôm nay ta đã trở thành Nhân Thần, các ngươi là ngăn không được ta, Chân Vũ Thần đã không đi ra, như vậy ta chỉ có đi vào tìm hắn rồi.

Lúc này Tần Phàm lại nói, trên thực tế trong lòng của hắn còn có kiêng kỵ, cái kia chính là Tần Li vẫn còn ở trong tay Chân Vũ Thần, nếu không hắn sẽ không ở chỗ này cùng bát đại Thánh Chủ nói nhiều như vậy.

- Cái gì? Đã trở thành Nhân Thần rồi hả?

Bát đại Thánh Chủ giống như đã biết rõ, nhưng rất nhiều Thiên Thần ở sau lưng bát đại Thánh Chủ lúc này đều kinh hãi, đối với Nhân Thần cường đại khủng bố, bọn hắn chuyển thể bao nhiêu lần đều không có cách nào quên. xem tại

- Tần Phàm, chúng ta có chuyện có thể hảo hảo nói, người đã trở thành Nhân Thần, như vậy có thể gia nhập Thần đình chúng ta, cùng chúng ta chung một chỗ khổng chế Tân Thế Giới còn có Vũ Thiên đại lục.

Cách bên trong Bát đại Thánh Chủ lại nói, muốn đem Tần Phàm nói động.

Bất quá, cái này tự nhiên là phí công, Tần Phàm thân là Đan Vũ Thần, nơi nào sẽ dễ dàng bị đầu độc như vậy.

- Lão Đại, còn theo chân bọn họ nói nhảm nhiều như vậy làm gì, chúng ta bây giờ giết vào đi thôi!

Lúc này Tiểu Chiến nói ra.

- Chân Vũ Thần đã không đi ra, như vậy ta chỉ có thể đánh vào.

Tần Phàm nói ra, hắn trong mơ hồ cảm giác được bát đại Thánh Chủ này tựa hồ là kéo dài thời gian, bất quá hắn cũng đang đợi Tần Hồng và cường giả Tân Thế Giới đến, dù sao lấy lực ba người bọn họ, muốn xông vào Thần đình tràn đầy Thiên Thần này cũng không dễ dàng, tuy dùng thực lực của Tần Phàm không đến mức sẽ bị thương, nhưng chỉ sợ cũng sẽ tiêu hao không ít.

Phải biết rằng, hiện tại hắn là người duy nhất có khả năng dùng lực lượng một người chống lại Thú Thần cùng Chân Vũ Thần, hắn tốt nhất là bảo trì trạng thái tốt nhất của mình.

Ông!

Mà cũng vào lúc này, Tần Phàm như có nhận thấy, lập tức phát ồ tay áo một cái, sau đó từ phía sau của hắn mở ra một cái lối đi, từng thân ảnh nhân loại cường giả bắt đầu ở trong đó xuất hiện, đi đầu đúng là Tần Hồng cùng Chung Nguyên đảo chủ cấp cường giả, còn có các đại năng Cự Đầu, đằng sau thống lĩnh lấy vô số Bán Thần, trăm vạn đại quân nhân loại hạo hạo đặng đặng bắt đầu tập kết ở trong ánh mắt khiếp sợ của một đám Thiên Thần.

Cái này là nội tình của nhân loại, làm Chuông Khổng Giả của cái thế giới này, bọn hắn sẽ không cam lòng để tự do cùng vận mệnh cho bất luận chủng tộc nào khác bao trùm lên!

- Trời ạ, thật sự trùng kiến Thần đình rồi!

- Nhiều Thiên Thần chuyển thể như vậy!

- Đan Vũ Thần! Chúng ta tới rồi!

- Đan Vũ Thần quả nhiên đã một lần nữa trở thành Nhân Thần cường giả!

Nhân loại liên quân chứng kiến Thần đình trước mắt, mỗi một cái đều khiếp sợ, mà nhìn xem Tần Phàm thì trong mắt đều tràn đầy sùng kính, một người trước mắt này tuổi còn trẻ, hôm nay chính là cả nhân loại tộc đàn ký thác rồi.

- Chư vị, khổ cực.

Tần Phàm cũng hướng đại quân nhân loại có chút thăm hỏi.

- Tiểu Phàm, Chân Vũ Thần cùng Thú Thần đâu?

Lúc này Tần Hồng liếc nhìn Thần đình phòng ngự sâm nghiêm, hắn cũng nhìn thấy bát đại Thánh Chủ, nhưng đó cũng không phải hắn chú ý nhất.

- Đoán chừng còn giấu ở bên trong Thần đình.

Tần Phàm hướng Thần đình nhìn thoáng qua sau đó nói:

- Hiện tại chúng ta đầu tiên phải phá vỡ phòng ngự đại trận này.

Vừa rồi hắn đã thử qua uy lực đại trận phòng ngự này, tuy hắn có thể phá vỡ, nhưng sẽ tiêu hao thật lớn, bất quá hiện tại có trăm vạn đại quân nhân loại ở đây, muốn phá vỡ sẽ đơn giản hơn nhiều.

- Tốt, vị này chính là Chung Nguyên lão nhân, là Siêu cấp cường giả bên trong Tân Thế Giới, thực lực không dưới ta, lúc này đây chúng ta khởi xướng Nhân Loại Triệu Tập Lệnh, có vạn Thất Kiếp Bán Thần cường giả, trăm vạn Bán Thần cường giả tập kết, nhất định có thể một lần hành động hủy diệt Tân Thần đình này, chỉ là Đại Thiên Thần chuyển thế còn cần Tiểu Phàm người đối phó, dù sao chúng ta so sánh với Đại Thiên Thần vẫn là kém quá xa rồi.

Tần Hồng nhẹ gật đầu nói ra.

- Ân, hiện tại chúng ta bắt đầu a.

Tần Phàm nói ra.

- Chư vị, Thiên Thần sinh ra liền bắt đầu lấn áp tộc bầy của ta, cướp đoạt tín ngưỡng, hủy căn cơ nhân loại chúng ta, chính là đại địch của nhân loại chúng ta! Tại thời xa xưa, nhân loại cường nhân chúng ta đã hủy Thần đình một lần, nhưng Thiên Thần dư nghiệt tà tâm bất tử, một lần lại một lần ý đồ phục hồi, hôm nay bọn hắn còn trùng kiến Thần đình, muốn lần nữa nô dịch nhân loại tộc đàn chúng ta.

- Chúng ta có thể tùy ý bọn hắn chúa tể sao?

- Không thể!

- Chúng ta cam tâm để cho bọn hắn coi chúng ta như súc sinh nuôi nhốt sao?

- Không cam lòng!

- Chúng ta nguyện ý để cho cố gắng của tiền nhân tổ tiên nhân loại chúng ta ở thế hệ chúng ta hủy hoại chỉ trong chốc lát sao?

- Không muốn!

Lúc này Tần Hồng hướng về nhân loại liên quân khởi xướng động viên, nhân loại đại quân, nguyên một đám nhiệt huyết bắt đầu khởi động, âm thanh như lời đình.

- Như vậy, dùng danh nghĩa nhân loại, tiến công!

- Tiến công!

- Tiến công!

Từng tiếng hét to phát ra, sau đó công kích từ trong đại quân nhân loại như là Cuồng Phong Bạo Vũ bắt đầu trút xuống phía trên phòng ngự đại trận của Thần đình, lập tức tiếng sấm trện trện, tất cả mọi người của đại lục phía dưới cảm thấy một loại sợ hãi như Mặt Nhật Hàng Lâm.

- Các người những Nghịch Thần Giả ngu xuẩn này!
- Chân Thần nhất định sẽ trừng phạt đám các người!
- Hôm nay dùng máu của các người đến khuyên bảo tất cả mọi người phản loạn Chân Thần a!

Mà một phương Thiên Thần lúc này cũng nguyên một đám giận dữ, nguyên một đám bắt đầu thi triển lực lượng vận chuyển đại trận đối kháng.

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm rầm...

Công kích vô cùng dày đặc trút xuống phía trên Thần đình đại trận, nhưng dù sao Thần đình đại trận này cũng là thủ bút của Đại Thiên Thần, tuy trăm vạn đại quân nhân loại tề tâm hợp lực, nhưng đi qua một khắc chung, cái đại trận này cũng chỉ là một mực chấn động kịch liệt, lung lay sắp đổ, vẫn chưa hoàn toàn sụp xuống.

1824. Chương 1834 : Cổ Mặc Chi Mê.

Đan Vũ Càn Khôn

Tác Giả: Hỏa Thụ

Chương 1834 : Cổ Mặc chi mê.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: vipvandan

- Ha ha, cho các người nhìn xem đệ nhất Thần Thú dưới trướng Đan Vũ Thần, Tiểu Chiến đại gia ta lợi hại! Nhưng vào lúc này, Tiểu Chiến bỗng nhiên hét lớn một tiếng, thân thể hóa thành bản thể, hơn nữa trường to đến như là một tòa núi nhỏ.

Mà hấn mãnh liệt hít một hơi, thân thể phồng lên giống như một viên cầu gai nhọn hoắt, phía trên gai nhọn hoắt thì không ngừng có quang mang màu vàng chớp động, để cho hấn thoát nhìn như là sao chổi Halley.

Oanh!

Lập tức, hấn mạnh mẽ đập mạnh trên mặt đất, toàn bộ thân thể viên cầu như là sao chổi rất nhanh đánh về phía trước, mang theo một loại lực lượng khủng bố vô địch, hung hăng đập vào phía trên phòng ngự đại trận.

Răng rắc...

Lúc này đây, phòng ngự đại trận của Thần đình rốt cục xuất hiện vết rạn, công kích của đại quân nhân loại theo sát tới, bảo tổ trút xuống phía trên vết rạn, thẳng đến cuối cùng đại trận sụp đổ, lộ ra đại quân Thiên Thần trong đó.

- Xông lên a!
- Giết!
- Vì nhân loại!

Lúc này đại quân Nhân loại liền không chần chờ nữa, ở dưới sự dẫn dắt của một đám đạo chủ cường giả bắt đầu hướng về Thần đình trùng kích mà đi, trăm vạn đại quân, như là sóng biển cuộn cuộn, phô thiên cái địa, Liệt Huyết trùng thiên.

- Vì thần vinh quang!
- Tiêu diệt tất cả Nghịch Thần Giả!

- Giết!

Mà lúc này trận hình Thiên Thần đồng dạng cũng bắt đầu khởi xướng động viên, nguyên một đám Thiên Thần từ trong đó xông ra.

Chiến! Chiến! Chiến!

Giết! Giết! Giết!

Đánh giáp lá cà, đại chiến rốt cục hết sức căng thẳng, trong nháy mắt là máu chảy thành sông, có chút máu tươi thậm chí xuyên thấu qua thiên vân từ trên trời rơi xuống đại lục, giang sơn nhuốm máu, một mảnh thể lương.

Bên trong một mảnh hét hò kinh thiên động địa, Tần Phàm thì là thần sắc bình tĩnh chậm rãi hướng về ở chỗ sâu trong Thần đình đi đến.

Những nơi hắn đi qua, tuy bốn phía đều là đám người giao chiến dày đặc, nhưng không có người dám ngăn cản cũng không có ai có năng lực ngăn cản ở trước mặt của hắn, hai con ngươi của hắn thủy chung nhìn về phía trước, thủy chung không có dừng lại, giống như đại chiến bốn phía này hoàn toàn không quan hệ cùng hắn.

Dần dần đi vào ở chỗ sâu trong Thần đình này, rốt cục, Tần Phàm bỗng nhiên nhìn thấy một tòa Thần Cung hỏa diễm màu đen!

Ở trong đó, hắn cảm thấy khí tức cùng năng lượng chấn động cường đại nhất!

- Đang ở bên trong đến sao?

Hai mắt của Tần Phàm có chút ngưng tụ, thần giáp lập tức gia thân, Cửu Long Tháp thì hóa thành một thanh trường kiếm kim sắc, ở trên mặt đất nhẹ nhàng vẽ một cái, trên mặt đất xuất hiện một đồi núi dài lớn, mà mũi kiếm kia, thì chỉ hướng tiền phương.

- Ha ha ha ha ha ha ha...

Mà cũng vào lúc này, trong thần cung hỏa diễm màu đen bỗng nhiên truyền ra một chuỗi tiếng cười liêu lĩnh, sau đó thấy Thần Cung này đột nhiên nổ bung, Hỏa Tinh màu đen mạn thiên phi vũ, như là pháo hoa hoa lệ, một bóng người uy vũ đáng sợ bắn ra.

- Người rốt cục đã đến rồi sao?

Bóng người nổi giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống, giống như bề ngỗ chúng sinh nhìn xem Tần Phàm, thanh âm lạnh lùng quanh quẩn bên trong toàn bộ Thần đình.

Hỏa diễm màu đen bay múa, như là vô số hắc sắc ma linh, từ trong thần cung màu đen kia bộc phát ra, lại từ không gian hư vô lan tràn mà khai, nương theo một độ ẩm khủng bố, bốc lên ở trong Thần đình này, làm cho vô luận một phương nhân loại hay là một phương Thiên Thần đang trong giao chiến đều cảm giác được toàn thân xiết chặt, tựa hồ linh hồn cũng bị bốc hơi.

Lại nhìn bóng người cường đại kia, cường giả tộc đàn nhân loại cũng không khỏi là trong đôi mắt tràn đầy kiêng kị, thậm chí là sợ hãi. Đạo thân ảnh này thật sự là quá cường đại, dù là bát đại Thánh Chủ cũng căn bản không thể tới đánh đồng, dù là đảo chủ cường giả ở dưới đạo thân ảnh này cũng cảm thấy hèn mọn như thế.

Bọn hắn biết rõ, đạo thân ảnh này chỉ sợ sẽ là tồn tại Đại Thiên Thần chuyển thế.

- Thành công rồi! Rốt cục thành công rồi! Thần Chủ xuất thế! Tất cả phản nghịch đều phải chết!

Mà một phương Thiên Thần, sau khi chứng kiến đạo thân ảnh này thì lập tức nguyên một đám lộ ra kích động cùng vẻ mừng như điên, còn có hoan hô hưng phấn đình tại nhưc óc.

Những Thiên Thần kia lúc này lộ ra cuồng nhiệt như thế, nhìn ra được, địa vị đạo thân ảnh này ở trong lòng đám Thiên Thần giống như địa vị của Tần Phàm trong nhân loại.

- Đúng vậy, ta đã đến.

Lúc này hai mắt Tần Phàm ngưng tụ, nhìn về phía thân ảnh cường đại ở giữa không kia, ánh mắt dần dần ngưng tụ, hẳn chứng kiến đạo thân ảnh này hoàn toàn bao khóa ở bên trong một bộ áo đen, bên trong giống như đều là hư vô, nhìn không tới cũng cảm giác không thấy dung mạo hẳn.

- Không thể tưởng được, không thể tưởng được người vậy mà thật sự có thể trở thành Nhân Thần, không, phải nói một lần nữa trở thành Nhân Thần!

Tuy không có thể chứng kiến thân ảnh này biểu lộ, nhưng có thể nghe được ra thanh âm kia cực kỳ âm lãnh, âm lãnh tận xương, trong đó tựa hồ còn mang theo một loại cừu hận khắc cốt铭心.

- Người là Thú Thần hay là Chân Vũ Thần? Người thật giống như rất hận ta?

Lúc này sắc mặt Tần Phàm bình tĩnh, hẳn nhìn xem thân ảnh bên trong áo đen kia, trong miệng chậm rãi hỏi.

- Ha ha ha. . . Hiện tại ta là Thú Thần cũng là Chân Vũ Thần! Bất quá ta càng ưa thích người gọi ta là Thần Chủ, hôm nay ta là chúng Thần chi chủ!

Lúc này thân ảnh áo đen kia bỗng nhiên lại cất tiếng cười to, tiếng cười rơi xuống, hẳn mới âm trầm nhìn về phía Tần Phàm, bên trong con ngươi đen kịt của hắn tựa hồ bắn ra một loại ánh sáng lạnh, trong đó hận ý nồng đậm.

- Ồ? Là Thú Thần cũng là Chân Vũ Thần?

Hai mắt Tần Phàm ngưng tụ lần nữa, sau đó nhìn thân ảnh trước mắt chậm rãi xé mở áo đen bao khóa trên thân thể.

- Chân Vũ Thần nguyên lai để cho ta giết, ta dĩ nhiên cũng trở thành Chân Vũ Thần rồi.

Thanh âm của thân ảnh tiếp tục truyền đến, hẳn lại một chữ một chữ tiếp tục nói:

- Mà người hỏi tại sao ta phải hận người?

Rầm rầm...

Tiếp theo trong nháy mắt, trường bào màu đen bị Thần Chủ chấn động, lập tức phát tác tro bụi màu đen đầy trời, mà bên trong bay bụi, hào quang chói mắt bắn ra bốn phía, thẳng đến sau một hồi hào quang tán đi, dung mạo thân hình kia mới rốt cục hoàn toàn xuất hiện ở trước mắt Tần Phàm.

- Chân Vũ Thần để cho người giết. . . Cái gì!

Mà Tần Phàm mới vừa vận tự hỏi ý tứ trong lời nói của đối phương, lúc này vừa thấy hắn lại bất chấp đi suy nghĩ, hai mắt chỉ là gắt gao định trụ, sắc mặt lập tức biến đổi.

Cái thân ảnh này đối với hắn mà nói hết sức quen thuộc, nhưng hết lần này tới lần khác lại vào lúc này đột nhiên trở nên lạnh nhạt cùng lạ lẫm như thế, mà thanh âm kia cũng nhiều hơn thô bạo cùng âm lãnh rất nhiều, cũng để cho hắn cơ hồ nhận không ra.

Đúng vậy, dung mạo người mắt trước này, không phải người khác, đúng là đến làm bạn với hắn nhiều năm, vẫn luôn vừa là thầy vừa là bạn Cổ Mặc! Nếu như không có Cổ Mặc, có lẽ hắn rất khó đi đến một bước này, bởi vì Ma chủng trọng yếu nhất, là Cổ Mặc để cho hắn đi tìm đấy!

1825. Chương 1835: Cổ Mặc Chi Mê. (2)

Chương 1835: Cổ Mặc chi mê. (2)

Không có Ma chủng, hẳn căn bản không có khả năng một lần nữa trở thành Đan Vũ Thần.

Hiện tại, tại sao Cổ Mặc có thể là. . .

- Thế nào lại là hấn?

Ở phương xa, Tiểu Chiến bên trong đám Thiên Thần vốn điên cuồng giết chóc lấy, nhìn đến bóng người này cũng không khỏi chấn động toàn thân, trong đôi mắt có loại không dám tin.

Tần Hồng đồng dạng lộ ra kinh ngạc chi sắc.

Cổ Mặc dĩ nhiên là Thiên Thần, hơn nữa là Thần Chủ, điều này sao có thể?

- Như thế nào? Người thật bất ngờ sao?

Lúc này Thần Chủ nhìn xem Tần Phàm, trên mặt Cổ Mặc kia tựa hồ hiện ra một loại trêu tức:

- Xem ra người đối với ta vẫn có một ít ấn tượng, không biết ta có nên vui vẻ hay không?

Gắt gao nhìn Thiên Thần Thần Chủ bộ dáng Cổ Mặc trước mắt, trong hai tròng mắt của Tần Phàm cực kỳ âm trầm, đã qua thật lâu hấn mới một chữ một chữ ẩn chứa tí ti bị phần cùng nội khí nói ra:

- Người không phải hấn, người cần nuốt hấn!

- Ha ha ha. . . Người sai rồi, ta đích thật là cần nuốt hấn, bất quá ta chính là hấn!

Lúc này trên mặt Cổ Mặc kia cười cười, thời gian dần qua trở nên vụn vặt cùng điên cuồng lên, mà trong đó tràn đầy oán hận:

- Thiên Thần Luân Hồi chúng ta, đều tránh không được tiến vào nhân gian, mà ở nhân gian, bởi vì nhiều lần Luân Hồi, chúng ta sẽ thời gian dần qua mất đi Thiên Thần vinh quang, hơn nữa ở dưới những nhân loại ngu xuẩn các người lấy bệnh, dù là ta cũng sẽ biết nhiệm lên cảm tình cùng cái gọi là nhân tính vô cùng ngu xuẩn của nhân loại các người!

- Vì lần nữa khôi phục thần tính thuần túy của ta, ta không thể không chém giết nhân tính! Mà Cổ Mặc trong miệng của người, là bộ phận nhân tính mà ta trảm trừ đi ra, bởi vì linh hồn của ta có tính đặc thù, có thể một phân thành hai, cho nên hấn có thể có được tư tưởng của mình, cũng có thể một mình tiến vào luân hồi, bất quá vô luận như thế nào, hấn cũng còn là một bộ phận của ta, ta muốn thu hồi hấn lúc nào cũng được!

Lúc này Hắc Viêm trên người Thiên Thần Thần Chủ cuộn cuộn, tựa hồ tâm tình của hấn đang kịch liệt chấn động, hấn nhìn xem Tần Phàm, trong hai tròng mắt lộ vẻ hận ý:

- Đáng tiếc, cuối cùng hấn hết lần này tới lần khác gặp được người! Hấn vậy mà ngu xuẩn đến mức đem Ma chủng giao cho người! Người một cái Đan Vũ Thần lúc trước tự tay đưa ta vào Luân Hồi!

Nghe Thiên Thần Thần Chủ giải thích, Tần Phàm rốt cục dần dần hiểu rõ ra, hấn cuối cùng biết rõ vì cái gì Cổ Mặc vẫn dấu kín, mà tới Tân Thế Giới cũng rất giống như một mực bị ai đó đuổi giết, bây giờ nghĩ lại có lẽ là bởi vì muốn trốn tránh Thiên Thần Thần Chủ thôn phệ.

- Nói như vậy, lực lượng bên trong Đan Vũ Thần Đỉnh ta cũng là người buộc hấn phong ấn đúng không?

Trong đôi mắt Tần Phàm dần dần cố gắng bình phục xuống, lúc này hấn nhớ tới rất nhiều sự tình, lần này đều toàn bộ hiểu rõ ra.

- Đúng vậy, vốn ta đích thật là ý định để cho hấn bồi dưỡng người trở thành dao mổ thay ta quét sạch Nghịch Thần Giả, người là đệ tử của hấn, người cùng hấn vĩnh viễn sẽ không trở thành địch nhân, bất quá. . . ta nghìn tính vạn tính, như thế nào cũng không nghĩ ra người dĩ nhiên là Đan Vũ Thần chuyển thế!

- Ha ha, ta dốc lòng bồi dưỡng, cuối cùng dĩ nhiên là trợ giúp cừu nhân đã từng bức ta vào luân hồi một lần nữa thành Thần rồi! Hơn nữa châm chọc nhất chính là cái khác của ta kia, cuối cùng lại phản bội ta, hấn lại che chở người, thời điểm bị ta thôn phệ còn ảnh hưởng ý chí của ta, để cho ta không thể tổn thương người! Thật sự là châm chọc, thật sự là châm chọc. . .

- Bất quá hiện tại không có cái gọi là nữa rồi, hấn đã bị ta hoàn toàn thôn phệ, ta cùng hấn quay về nhất thể, ta rốt cục khôi phục đến thực lực của Viên Cổ Đại Thiên Thần!

Gương mặt Thiên Thần Thần Chủ trở nên dữ tợn, hắn giải thích rõ ràng toàn bộ cho Tần Phàm rồi, đây có lẽ là hắn muốn đem đồ vật nhần nhện trong nội tâm thật lâu phóng xuất ra, hoặc là bởi vì thôn phệ nhân tính Cổ Mặc vẫn chưa hoàn toàn.

Tần Phàm lắng lắng nghe, cuối cùng hắn phát hiện lòng mình đang ần ần đau đớn, giống như là nhỏ máu, tuy hắn đã trở thành Nhân Thần, nhưng hắn còn là nhân loại, không giống Thiên Thần, hắn y nguyên còn có nhân tính. Hắn hiện tại rốt cuộc biết sau khi hắn hủy diệt tín ngưỡng thông đạo của Tân Thế Giới lâu như vậy, vì cái gì gia tộc của hắn cùng hắn lại vẫn có thể bình yên vô sự, nguyên lai toàn bộ đều là vì Cổ Mặc!

Hơn nữa chỉ sợ lão sư khả kính này của hắn, cuối cùng cũng là bởi vì biết rõ hắn một lần nữa đã trở thành Nhân Thần, mới buông tha cho chống cự để cho Thiên Thần Thần Chủ này triệt để thôn phệ.

Cổ Mặc làm nhiều như vậy, toàn bộ cũng là vì hắn!

- Tuy hắn đã từng là một bộ phận của người, nhưng hắn đã chia lìa linh hồn dơ bẩn của người đi ra, như vậy hắn là một người độc lập, mà không phải người! Hắn chính là hắn, người chính là người! Người cắn nuốt hắn chẳng khác nào là giết chết hắn. . . Người đáng chết! Ta sẽ triệt để giết chết người, vì hắn báo thù!

Lúc này cảm xúc của Tần Phàm dần dần tăng vọt, mà trong hai tròng mắt có một loại phản nộ đè nén.

- Ha ha, cũng không uống công hân vì người như thế, xem ra người đối với hắn vẫn là rất có cảm tình, chẳng qua hiện nay hân và ta đã trọng quy nhất thể, hân ở ngay trong thân thể ta, giết chết ta, hân cũng không còn tồn tại, đây chẳng phải là người cũng thí sự rồi sao?

Trong đôi mắt Thiên Thần Thần Chủ xẹt qua trêu tức, sau đó cười lạnh nói.

Nghe vậy, thần sắc của Tần Phàm biến đổi lần nữa, trở nên âm tình bất định. Mặc dù biết đối phương là cố ý ảnh hưởng tâm tình của hân, nhưng hân bị một câu nói kia của đối phương ảnh hưởng tới, hân là Nhân Thần, nhưng đầu tiên là người! Hân có được cảm tình của người, không giống Thiên Thần đối với hết thảy đều có thể lãnh khốc vô tình.

Hân còn nhớ rõ ban đầu thời điểm chống lại cùng Xích Huyết lang tâm Hồ Sở thí sư, hân đã từng nói qua hân thống hận nhất đúng là thí sư chi nhân, nhưng hôm nay, hân tựa hồ sắp biến thành loại người mà lúc trước mình thống hận nhất kia rồi.

Lòng của hân ở thời khắc này vô cùng xoắn xuýt, giống như có vạn tiễn xuyên tâm, thống khổ không thôi.

Sau lưng là đại chiến tiến hành gay gắt, tiếng giết rung trời, nhưng lúc này hân tựa hồ hoàn toàn nghe không được, hân đã mất đi hết thảy cảm ứng.

- Vận mệnh. . .

Bất quá ở thời khắc này, hân lý giải đối với vận mệnh lại trở nên càng thêm rõ ràng.

Thiên Thần Thần Chủ bồi dưỡng sai cừu nhân, là vận mệnh.

Hiện tại hân thành loại người mà mình thống hận nhất kia cũng là vận mệnh.

Nguyên lai vận mệnh mới là lực lượng cường đại nhất, vốn hân cho là mình đã nắm giữ vận mệnh chi lực, nhưng hiện tại hân mới phát hiện coi như là hân hiện tại đã trở thành Nhân Thần, cũng còn không có cách nào hoàn toàn thoát khỏi vận mệnh trói buộc! đọc truyện mới nhất tại .

1826. Chương 1836: Đại Kết Cục. (1)

Chương 1836: Đại kết cục. (1)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“••(“••† Nhóm dịch Dungnhi †••’”)••’”)

- Đồ nhi, đồ nhi ngoan của ta, người có hôm nay đều là vì ta, hơn nữa ta còn có thể cho người cũng biến thành vinh quang Thiên Thần!

Mà thấy lúc này Tần Phàm thất thần, Thiên Thần Thần Chủ càng biến hóa ra thanh âm của Cổ Mặc dù hoặc nói ra, bất quá trong lúc nói chuyện, Hắc Viêm bay múa đầy trời, hóa thành một bàn tay cự đại hung hăng hướng về Tần Phàm bao trùm mà đi.

Ông ông ông ông...

Lập tức Tần Phàm sẽ hoàn toàn bị thôn phệ ở trong đó, ở trong đó ẩn chứa thần lực khủng bố, cho dù là Nhân Thần chỉ sợ cũng khó có thể nhẹ nhõm ngăn cản được.

- Không, người giết chết lão sư ta không phải ta, mà là người! Giết chết người, ta sẽ cho hắn một cái công đạo!

Mà cũng ngay lúc đó, toàn thân Tần Phàm chấn động, trong đôi mắt bắn ra thần thái, Cửu Long Tháp trong tay biến thành trường kiếm vẽ một cái, chém về phía bàn tay Hắc Viêm này.

Thời điểm bọn người Tiểu Chiến, Tần Hồng vì Tần Phàm mà đổ mồ hôi, Tần Phàm tỉnh ngộ đi qua, Cửu Long Tháp trong tay hắn biến thành trường kiếm hoa thiên mà đi, Nhân Thần lực cuộn cuộn từ trong đó bộc phát ra, như ngôi sao lóng lánh.

Oanh!

Đại chiến kinh thiên rớt cục ở phía trên giữa không trung giao đụng cùng một chỗ, vàng sáng Kim Sắc như thác nước trút xuống, hỏa diễm màu đen như sóng to biển sâu, vạn trượng không gian lập tức sụp đổ, trận trận khí tức khủng bố mang tất cả đi ra, toàn bộ Thần đình chấn động, nếu có đạo chủ cấp cường giả lâm vào bên trong giao đụng này, tất nhiên sẽ rơi vào một kết cục thịt nát xương tan.

Đây là chiến đấu giữa Nhân Thần cùng Đại Thiên Thần, trừ bọn họ ra, đương thời chỉ sợ đã không có người thứ ba có thể nhúng tay trong đó rồi.

- Ha ha ha, tốt, đã như vậy, cái kia liền để cho ta xem thật kỹ, nhìn Đan Vũ Thần người lúc này còn thừa lại bao nhiêu lực lượng là tốt rồi!

Thiên Thần chi chủ thấy Tần Phàm hồi phục xong, biết rõ đã không cách nào tiếp tục mê hoặc đối phương, liền cười lạnh một tiếng, hỏa diễm màu đen thao thao bất tuyệt trên người bạo tuôn mà ra, như là một Ngân Hà màu đen quần quanh lấy thân thể của hắn xoay tròn lấy.

Lại thấy bàn tay Hắc Viêm của hắn vừa mới rơi xuống, nước lũ Hắc Viêm khổng lồ tràn vện mấy chục vạn trượng, vào lúc này hạo hạo đặng đặng kéo dài qua bầu trời, sau đó dùng một loại thanh thế Thiên Ngoại chỉ tinh đụng tới.

Thấy vậy, hai mắt của Tần Phàm có chút co rút lại, hỏa diễm màu đen này giống như Tinh Không Ngân Hà, thoát nhìn thập phần tương tự như Hắc Hỏa của Cổ Mặc lúc trước, nhưng năng lượng ẩn chứa trong đó lại không biết cường đại hơn bao nhiêu lần.

- Ta ở thời Viễn Cổ xa xưa có thể chém giết người, đưa người vào luân hồi, hôm nay ta đồng dạng có thể làm được.

Nhưng lúc này thần sắc hắn bình tĩnh, cũng không có ý sợ hãi, lập tức khổng chế Cửu Long Tháp lần nữa hóa thành Cửu Bảo La Tán ở phía trên giữa không trung điên cuồng xoay tròn, sau đó đem tất cả Hắc Viêm trùng kích tới cản trở xuống.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Những nơi Hắc Viêm nước lũ đi qua, cũng không biết đã xảy ra bao nhiêu lần va chạm, gần kề chỉ là những Hắc Viêm vấy ra hướng về bốn phía liên trùng kích Thần đình chắc chắn đến thất linh bát lạc, không ít

Thiên Thần hoặc là nhân loại dính vào Hắc Viêm này, dù là cường như đảo chủ cường giả cũng lập tức hóa thành tro bụi.

Thời điểm một đôi con mắt lúc này vô cùng kinh hãi nhìn xem giao đụng, tại chỗ giao đụng khuếch tán khoảng cách vạn trượng, cuối cùng nhất đã không người dám tới gần, lực lượng kia bật nát không gian, giống như một vòng xoáy cự đại ở trên bầu trời nhanh chóng lan tràn, xoắn một phát nhập trong đó, Thiên Địa sụp đổ.

- Đồng dạng! Nay tất cả nhân loại cường giả đều đến đây, ta trước chém giết người, sau đó sẽ giết chết tất cả cường nhân nhân loại, đến lúc đó Thiên Thần thần quang của chúng ta sẽ lần nữa chiếu rọi tất cả đại địa!

Trong miệng Thiên Thần Thần Chủ gầm thét, một mảnh Hắc Viêm dài hẹp tựa như Hắc Long ở bên người hắn bay múa lầy, dùng công kích đơn giản nhất mà bạo lực không ngừng trùng kích lấy Tần Phàm.

Tới loại cảnh giới như bọn hắn này, bình thường cái gọi là thần kỹ căn bản không có bất luận tác dụng gì, không thể gia tăng nửa phần uy lực. Trên thực tế, gần kề chỉ là thần lực thuần túy đối binh đã đầy đủ đáng sợ.

Long long long...

Một lần lại một lần đối binh, ở bên trong đối kháng, Thần đình cũng bị phá thành mảnh nhỏ, may mắn đây không phải phát sinh ở thế gian, nếu không chỉ sợ toàn bộ Vũ Thiên đại lục sẽ sụp đổ, Thiên Địa lúc này đều đang kịch liệt run rẩy.

Cái loại đối binh này, khủng bố đến mức khó có thể để cho người hình dung, chỉ là những năng lượng lan tràn đi ra kia, liền là đầy đủ lại để cho xa xa giao chiến các cường giả sắc mặt biến được trắng bệch, e sợ tránh đi không kịp, dù cho chỉ là một điểm năng lượng, cũng đầy đủ để cho bọn hắn hồn phi phách tán.

- Lúc này đây Đan Vũ Thần có thể thắng sao?

Mấy đảo chủ cường giả đang giao chiến lầy, tạm thời lui ra phía sau sau đụng lại với nhau, không khỏi lo lắng thấp giọng trao đổi.

Hôm nay xem ra, Thiên Thần Thần Chủ Hắc Viêm vô cùng khủng bố, lần lượt tiến công, tựa hồ là chiếm hết ưu thế.

Mà chỉ cần Tần Phàm vừa bại, dùng thực lực Thiên Thần Thần Chủ này, tất cả mọi người ở đây đích thật là sẽ khó có thể may mắn thoát khỏi, đến lúc đó cả nhân loại đều sẽ rơi vào tay giặc, lần nữa trở thành nô lệ của Thiên Thần.

- Thực lực Đại Thiên Thần chuyển thể này đích thật là đáng sợ, nhưng ta tin tưởng Đan Vũ Thần nhất định sẽ không thua!

Lúc này Tần Hồng lớn tiếng vì nhân loại động viên, tình thế trên chiến trường đều là bởi vì Tần Phàm cùng Thiên Thần Thần Chủ giao đụng mà biến hóa.

Hai thân ảnh của Tần Phàm cùng Thiên Thần Thần Chủ tràn đầy uy áp khủng bố, riêng phần mình thao túng lực lượng vượt quá tưởng tượng, một lần lại một lần đối oanh cùng một chỗ, ở bên trong bọn hắn giao đụng liền xông ra Thần đình, xông lên trời cao.

Mỗi một lần bọn hắn giao phong, những nơi đi qua đều sẽ nhanh chóng bật nát, phong vân biến sắc, toàn bộ Thiên Địa chấn động, nếu cách mặt đất thấp một ít, cái này sẽ là tai nạn tận thế của tất cả mọi nhân loại.

Thần lực của Thiên Thần Thần Chủ cuộn cuộn, tựa hồ vô cùng vô tận, Liệt Diễm màu đen kia có thể đốt diệt hết thấy, dù là rơi xuống phía trên chiến giáp của Tần Phàm cũng có thể trực tiếp nhập vào cơ thể, trực tiếp đốt cháy linh hồn.

Phân thân!

Mà Tần Phàm thấy một mực bị đối phương đè nặng, hắn rốt cục cũng nhịn không được nữa, tìm một khe hở phóng xuất ra năm đại phân thân.

Phân thân cùng bản thể tạo thành một ngôi sao sáu cánh vây khốn Thiên Thần Thần Chủ ở chính giữa, Phiên Thiên Ấn, Vương Trù Dao, quyền pháp, Cửu Long Tháp, Đan Vũ Thần Đỉnh, Bạch Hổ Nhân, ... các loại công kích toàn bộ đổ xuống mà ra, Nhân Thần lực thao thao bất tuyệt.

Đánh đánh đánh đánh đánh!

Rầm rầm rầm rầm rầm!

Một lần lại một lần giao đụng, một lần lại một lần đối chiến, ở trong giao đụng một cổ chấn động vô cùng khủng bố mang tất cả đẩy ra bốn phía, Thiên Địa sụp đổ, Thần đình đã sớm biến thành một đồng đồ nát.

1827. Chương 1837: Đại Kết Cục. (2)

Chương 1837: Đại kết cục. (2)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^“••_(^“••_† Nhóm dịch Dungnhi †_••’^’)_••’^’)

Long!

Hắc Viêm trên người Thiên Thần Thần Chủ đột nhiên như một tòa núi lửa màu đen bạo tuôn mà ra, cho dù là Tần Phàm cùng năm phân thân đồng thời công kích lên người hắn, nhưng năng lượng rung động từ đối bình tầm đó mang tất cả mà ra, vẫn là toàn bộ cũng không khỏi bắn mở.

Sau đó năm đại phân thân của Tần Phàm trở về cơ thể, cùng Thiên Thần Thần Chủ đều nhanh chóng thối lui khoảng cách mấy ngàn trượng, những nơi bọn hắn đi qua, hóa thành một mảnh hoang vu.

Mà vừa rồi hai người chiến đấu kinh thiên động địa như vậy, nhưng như cũ là không thể phân ra thắng bại.

- Tần Phàm, Nhân Thần lực của ngươi hoàn toàn chính xác không yếu hơn Thiên Thần lực của ta, bất quá nhân loại các ngươi luôn miệng nói Thiên Thần chúng ta phá hư căn cơ của nhân loại các ngươi, nhưng ngươi cũng đã biết Tín Ngưỡng Chi Lực là mình không chế, là tự nguyện cho.

- Ngược lại là Nhân Thần Chi Lực của ngươi, đến từ vận mệnh nhân loại biến hóa, là nhân loại cũng không thể cự tuyệt, kia mới là tà đạo mà không phải chính đạo. Nếu như hiện tại ngươi nguyện ý cùng ta ngưng chiến, như vậy ta còn có thể cùng ngươi chia xẻ Tín Ngưỡng Chi Lực, đến lúc đó chúng ta cùng một chỗ làm chúa tể thiên địa này, chẳng phải là thoải mái lắm chăng?

Có chút hít một hơi, lúc này Thiên Thần Thần Chủ nhìn xem Tần Phàm, trong miệng lại lần nữa khuyên bảo.

- Nhân loại tự nguyện cho? Thiên Thần hấp thu tín ngưỡng nhân loại, đây là gạt tước đoạt quyền lực của nhân loại, Tín Ngưỡng Chi Lực xói mòn, làm cho tiềm lực của nhân loại hạ thấp, bọn hắn càng không thể thoát khỏi vận mệnh bản thân, hơn nữa bởi vì những Thiên Thần các ngươi cũng không phù hộ bọn hắn, chỉ làm bọn hắn trầm mê trong ảo giác, càng không thể thoát khỏi vận mệnh trời buộc.

- Cứ thế mãi, nhân loại sẽ không khí trầm lắng, cách trở thành đồ chơi cho các ngươi không xa! Mà ta làm một thành viên của nhân loại, nếu như đã nắm giữ vận mệnh chi lực, như vậy là có nghĩa vụ vận chuyển vận mệnh bình thường cho nhân loại, Thiên Thần các ngươi là kẻ phá hoại, nhất định là địch nhân của chúng ta.

Nhưng Tần Phàm lại vô cùng bình tĩnh, tâm tư thanh minh.

- Tốt, đã như vậy, đó là ngươi bức ta.

Nghe được Tần Phàm cự tuyệt lần nữa, lúc này gương mặt của Thiên Thần Thần Chủ triệt để bóp méo, hân hoan mãnh mẽ giờ hai tay lên.

Rầm rầm...

Ở trên người của hắn cuộn cuộn hào quang bảy màu như là bạo trùng mà ra, sau đó hóa thành vô số “Thần tích” hướng về Vũ Thiên đại lục phía dưới đáp xuống mà đi.

Ở phía trên Vũ Thiên đại lục, lúc này trong tám quốc gia đều không ngừng xuất hiện đủ loại cái gọi là thần tích, nguyên một đám dân chúng quay mắt về phía những thần tích này, không khỏi quý báu, nguyên một đám hướng phía bầu trời quý lạ.

Ông ông ông ông ông....

Cũng ngay trong thời gian ngắn, thần lực trên người Thiên Thần Thần Chủ tăng vọt, thân thể của hắn hoàn toàn biến lớn, trăm triệu, ngàn triệu, vạn triệu, mười vạn triệu! Đỉnh thiên lập địa, từ trên cao nhìn xuống Tần Phàm, bề ngoài đương thời, tựa hồ Tần Phàm chỉ là một con kiến trong mắt của hắn mà thôi.

Bất quá cái này còn chưa đủ, tiếp theo trong nháy mắt lại thấy Thiên Thần Thần Chủ bỗng nhiên mãnh mẽ hướng về hạ giới hít một hơi.

Huyết bàn hé miệng.

Hô...

- A, thân thể của ta đột nhiên trở nên hết sức yếu ớt!

- Chuyện gì xảy ra, cảnh giới của ta lại thụt lùi!

- Trời ạ, ta đột nhiên giống như già hơn mười tuổi rồi!

Vũ Thiên đại lục ở hạ giới, nguyên một đám nhân loại vốn là quý lạ trên mặt đất, lúc này đều hoảng sợ cảm thấy thân thể của mình biến hóa, toàn bộ Vũ Thiên đại lục lập tức lâm vào bên trong khủng hoảng.

Lúc này Thiên Thần Thần Chủ trực tiếp cường hoành rút ra sinh mệnh cùng tiềm lực của nhân loại.

- Người vậy mà hy sinh nhiều nhân loại như vậy! xem tại

Thấy một màn như vậy, trong lòng Tần Phàm giật mình, phần nộ ngẩng đầu nhìn hướng Thiên Thần Thần Chủ. Vũ Thiên đại lục là căn cơ của hắn, nói không chừng mới vừa rồi bị rút ra Tín Ngưỡng Chi Lực có tộc nhân hoặc là bằng hữu của hắn.

- Ha ha, chỉ cần đánh bại người cái Nhân Thần duy nhất này, đến lúc đó còn có 100 tỷ tánh mạng của Tân Thế Giới do ta khống chế, ta có thể đạt được càng nhiều Tín Ngưỡng Chi Lực hơn nữa, hi sinh một ít thì như thế nào?

Lúc này Thiên Thần Thần Chủ cất tiếng cười to, sau đó rất nhanh trở nên thần sắc nghiêm túc và trang trọng, tựa hồ chuẩn bị thi triển thủ đoạn khủng bố kinh thiên động địa gì.

Lúc này thân thể Tần Phàm lại có chút xiết chặt lần nữa, hắn cũng bắt đầu có cảm giác.

Thiên Thần Thần Chủ hóa thân mười vạn triệu, lúc này từ trên cao nhìn xuống, trong miệng nói lảm bảm, một loại phạm âm huyền diệu thần bí bắt đầu như là gió xuân ở giữa thiên địa quanh quẩn:

- Thần nói, phải có ánh sáng, vì vậy thế giới liền có quang.

- Thần nói, phản diện quang là Hắc Ám, vì vậy liền có Hắc Ám.”

- Thần nói, người xúc phạm thần tất bị trừng phạt!

- Như vậy người liền phải bị trừng phạt... Đại Thiên Thần chú!

Ông!

Thanh âm của Thiên Thần Thần Chủ rơi xuống, tất cả mọi người vào lúc đó đột nhiên cảm thấy trong thiên địa mọi âm thanh đều tịch diệt, đã không có bất kỳ thanh âm nào, thậm chí tất cả mọi người cảm giác động tác của mình cũng bắt đầu không nghe sai sử, tứ chi đều cứng ngắc lại.

- Lần này không tốt rồi, Đại Thiên Thần này vậy mà có được năng lực kinh khủng như vậy.

Mà một phương nhân loại, lúc này càng là cảm giác được linh hồn tinh thần bản thân đều nhận lấy trùng kích thật lớn, thậm chí rất nhiều người thực lực chưa đủ càng sinh ra một loại cảm giác mình nghiệp chướng nặng nề, trầm luân ở trong đó không cách nào tự kiềm chế.

Thẳng đến khi một thanh âm ở trong thiên địa vang lên.

- Ở trước mặt vận mệnh, chúng sinh đều là ngang hàng.

- Ở trước mặt vận mệnh, hết thảy đều là hư vô.

- Ở trước mặt vận mệnh, hết thảy đều tiêu tan.

- Ta đứng trong dòng sông vận mệnh, nắm giữ lấy mạch đập vận mệnh, ta mỗi đi một bước, thế giới đều theo ta biến hóa, ta mỗi lui một bước, tất cả nhân sinh sẽ mục nát.

- Ta là tinh thần chúng sinh, ta là ý chí chúng sinh, ở giữa thiên địa duy ta chúa tể!

- Tan vỡ hết thảy, dùng tên của ta một lần nữa chế định quy tắc... Đại Vận Mệnh Thuật!

Đây là thanh âm của Tần Phàm, ở trước mắt cuối cùng này, hắn đem tất cả suy nghĩ cùng hữu cảm ngộ vừa rồi đối với vận mệnh toàn bộ dung hội quán thông, hòa hợp vào Thần Thuật cao nhất này.

Ông!

Ở giữa thiên địa, lúc này bỗng nhiên lóe lên thần quang, hết thảy ở trong nháy mắt tựa hồ toàn bộ khôi phục nguyên dạng, ngoại trừ có một cỗ lực lượng Vô Thượng huyền bí vào lúc này tiến nhập ở trong thân thể của Thiên Thần Thần Chủ.

- A... không có khả năng, tại sao có thể như vậy. . . Tần Phàm, không, buông tha ta. . . Ta là sư phụ của ngươi. . . Ta là lão đầu a. . .

Lúc này thân thể cự đại của Thiên Thần Thần Chủ bắt đầu sụp đổ, hơn nữa đang kịch liệt giãy dụa lấy, gương mặt không ngừng vận vẹo, khi thì biến ảo ra thanh âm cùng thần thái của Cổ Mặc.

1828. Chương 1838: Đại Kết Cục. (3)

Chương 1838: Đại kết cục. (3)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(“•••(“•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••”)•••”)

- Ở trước mặt vận mệnh, không có cách nào chống cự. truyện copy từ

Thần sắc Tần Phàm bình tĩnh.

- Tần Phàm, ngươi đừng quên, còn có thê tử của ngươi, thê tử của ngươi vẫn còn trên tay của ta.

Thiên Thần Thần Chủ đột nhiên bắt được một cây rơm rạ cứu mạng cuối cùng, trong miệng điên cuồng la lên.

Tê...

- Nàng ở nơi nào?

Thân thể Tần Phàm hóa thành Thanh Long, lập tức bắt Thiên Thần Thần Chủ đi qua, hai mắt lạnh như băng mà hỏi thăm.

- Ha ha, hiện tại ngươi biết khăn trương sao?

Lúc này Thiên Thần Thần Chủ lại cười ha ha.

- Đây không phải thẻ đánh bạc của ngươi.

Tần Phàm lắc đầu, sắc mặt hờ hững.

- Thả ta, ta đem thẻ tử của ngươi trả lại cho ngươi.

Thiên Thần Thần Chủ lại giãy dụa lấy nói ra, hiện tại hắn cảm giác toàn thân mình bị một loại lực lượng vô cùng huyền bí trói buộc lấy, căn bản không cách nào nhúc nhích.

- Xem ra không cần.

Tần Phàm vốn là thần sắc khê động, sau đó lại hóa thành bình tĩnh nói ra.

- Ngươi. . .

Thiên Thần Thần Chủ lập tức cả kinh.

Oanh!

Một cỗ lực lượng không cách nào chống cự bỗng nhiên từ trong thân thể của hắn đẩy ra, thân thể Thiên Thần của hắn vào lúc đó bắt đầu sụp đổ cùng tan rã, mặt của hắn không ngừng vận vẹo kêu to lên, phát ra các loại thanh âm mê hoặc Tần Phàm.

Nhưng Tần Phàm lộ ra thập phần bình tĩnh, mà thời điểm nhục thân của Thiên Thần Thần Chủ sắp cùng linh hồn hoàn toàn biến mất, hắn thò ra một tay, lực lượng vận mệnh quán quanh lên, thu lấy một tí mảnh vỡ linh hồn.

Hôm nay Thiên Thần chi chủ đã hoàn toàn tiêu vong, đây đều là mảnh vỡ linh hồn thuộc về Cổ Mặc.

- Lão đầu, đi thôi.

Tần Phàm lại đem những mảnh vỡ linh hồn này một lần nữa dung hợp cùng một chỗ, lòng hắn có chút cảm thán, hơi trầm ngâm lấy, sau đó đem linh hồn kia đầu nhập vào bên trong Nguyên Giới của mình.

Vận mệnh chi lực lưu chuyển, Cổ Mặc tân sinh sẽ trở thành nhân loại thứ nhất bên trong Nguyên Giới của hắn.

Làm xong hết thấy, Tần Phàm chậm rãi rơi xuống bên trong Thần đình lụi bại, lúc này ánh mắt của hắn quăng vào chỗ sâu nhất, ở đó, một bóng người thanh lệ để cho hắn lo lắng hồi lâu đang duyên dáng yêu kiều đi ra.

- Nàng là Chân Vũ Thần, đúng không?

Tần Phàm ngẩng đầu nhìn bóng người này, trong miệng nhẹ nhàng nói, nhưng nếu như nhìn kỹ có thể phát hiện trên mặt của hắn là ôn nhu vui vẻ. . .

Theo Thiên Thần Thần Chủ vẫn lạc, lúc này đây kết quả đại chiến cũng đã là nhất định. .

Trận đại chiến này của Nhân loại cùng Thiên Thần quan hệ đến tương lai cùng căn cơ của nhân loại, là không được phép có nhân từ gì, cuối cùng nhất một đám Thiên Thần nếu không phải là Chân Linh bị giết chết hoàn toàn, thì là một lần nữa tiến đưa vào luân hồi.

Trùng kiến Thần đình lại một lần nữa bị phá hủy.

Trong đó Chân Linh của bát đại Thánh Chủ là bị Tần Phàm đưa vào Nguyên Giới của mình tiến hành Luân Hồi, một mặt là khống chế Thiên Thần phục hồi lần nữa, một phương diện như vậy hắn có thể đối với Thiên

Thần chuyển thể tiến hành quan sát, gia tăng hiểu rõ cùng khống chế của mình đối với nhân loại ngoại trừ vận mệnh và tánh mạng.

Hôm nay Tần Phàm, là Chương Khổng Giả, cũng là người quan sát trật tự vận mệnh của Vận Mệnh quy tắc, ở giữa thiên địa chỉ có một mình hắn là Thần, hắn có nghĩa vụ làm cho vận mệnh nhân loại vận chuyển bình thường, trong đó Thiên Thần chính là kẻ phá hoại trật tự vận mệnh, cho nên phải bị tiêu diệt toàn bộ, hoặc là xóa đi trí nhớ Thiên Thần dung nhập thành nhân loại.

Nói tóm lại, hôm nay Tần Phàm là Thần duy nhất, nhưng hắn là Thủ Hộ Giả của nhân loại, không cần nhân loại cố gắng kính dâng bất luận cái gì.

Hắn sẽ không dễ dàng phá hư hoặc là nhúng tay hướng đi bình thường của vận mệnh nhân loại, bất quá có đôi khi hắn cũng sẽ đi du lịch nhân gian, đem một ít vận mệnh tuyến chếch đi, một lần nữa quay về quỹ tích vận mệnh bình thường.

Đương nhiên, về sau Tần Phàm mới phát hiện có một ít nhân loại vận mệnh vốn chính là người khác khống chế không được, thậm chí rất khó nhìn rõ hướng đi vận mệnh của hắn, những người này đặc thù đều là có được ý chí kiên định, một tâm tính không cam lòng bị vận mệnh thảo khống, giống như hắn lúc trước.

Bất quá, ngay cả như vậy, muốn trở thành Chương Khổng Giả như Tần Phàm tự nhiên sẽ không đơn giản, đây là bản thân cố gắng cùng cơ duyên kết hợp, nhưng Tần Phàm có đôi khi còn nguyện ý ở trong hướng đi bình thường của vận mệnh, để cho những người cố gắng này có thành tựu.

Về phần Vũ Thiên đại lục bởi vì Thiên Thần Thần Chủ mà làm cho linh khí tàn lụi, phần lớn tiềm lực cùng tuổi thọ của nhân loại rút ngắn, sau khi đại chiến Tần Phàm lợi dụng Nguyên Giới của mình phóng xuất ra Nguyên Giới linh khí, một lần nữa tắm bổ một phiên đại lục này.

Trên thực tế, sau khi Tần Phàm trở thành Thần, Nguyên Giới của hắn đã không chỉ là Nguyên Giới rồi, mà là một thể giới chân thật, trong đó có được linh khí cùng năng lượng, thậm chí nếu so với Tân Thế Giới còn phong phú hơn rất nhiều. Bởi vì hắn chính là người Sáng Thế, thể giới của hắn còn không có vì Chư Thần đại chiến mà bị phá hư qua, ở bên trong hắn có thể an bài hết thảy.

Bởi như vậy, Vũ Thiên đại lục liền nghênh đón một thời đại tu hành mới, trong đó nhân loại tu hành tiềm lực cùng tốc độ tăng lên trên diện rộng, rất nhanh liền đem bởi vì Thiên Thần Thần Chủ ảnh hưởng bổ sung trở lại, hơn nữa còn tăng lên rất nhiều.

Đương nhiên, so sánh với Tân Thế Giới vẫn có chênh lệch rất lớn, cho nên tạm thời Tần Phàm cũng không có đem nó nối tiếp cùng Tân Thế Giới. Bởi vì Tân Thế Giới mới là thể giới Nguyên Thủy trong vũ trụ này, như Vũ Thiên đại lục hoặc là đại lục khác đều là thể giới ở thời Viễn Cổ xa xưa Nhân Thần chế tạo.

Vũ Thiên đại lục... đã qua mười năm từ ngày Thiên Thần Thần Chủ đại chiến.

Tại chỗ Thần đình nguyên lai, Tần Phàm ở chỗ này một lần nữa thành lập nên cung điện, là Đan Vũ Thần Cung.

Lúc này ở bên trong Đan Vũ Thần Cung.

Đan Vũ Nhân Thần của chúng ta, người khống chế cùng quan sát vận mệnh nhân loại lúc này lười biếng ngồi ở phía trên đám mây, mà ở trước mặt của hắn là một tiểu nam hài 8-9 tuổi, trát lấy hai bím tóc sừng dê, một đôi mắt to như nước trong veo lộ ra đặc biệt hữu thần.

Tiểu gia hỏa này tuy còn chưa đủ mười tuổi, nhưng hắn vừa ra đời đã là Bán Thần, hiện tại tuy bị Tần Phàm một mực áp chế cảnh giới, nhưng cũng đã trở thành Ngũ kiếp Bán Thần chi cảnh rồi, người như vậy rơi xuống thế gian đó là đầy đủ kinh thế hãi tục.

Bất quá... ai bảo hắn là Nhân Thần chi tử chứ?

- Sau đó thì sao, sau đó thì sao? Ba ba, chuyện xưa của người thật đúng là đặc sắc, ngày đó sau khi người đánh bại Thiên Thần Thần Chủ, người gặp mẹ thì sao rồi hả?

Tiểu nam hài này nhào vào trên người Tần Phàm, hai bàn tay nhỏ bé mập mạp dặt lầy y phục của hắn không thuận theo hồi thẩm.

- Ta biết rồi...

Nhưng vào lúc này, một tiểu thân ảnh xinh đẹp bỗng nhiên từ trong tầng mây bên cạnh hai người bỗng nhiên xuất hiện, đó là một tiểu nữ hài so với tiểu nam hài lớn hơn một ít, nhưng cũng còn chưa đủ mười tuổi, nhưng vừa rồi nàng vượt qua không gian mà đến, cũng có thể nói rõ, thực lực của nàng đã đạt tới Thất Kiếp Bán Thần chi cảnh rồi.

1829. Chương 1839: Đại Kết Cục. (4)

Chương 1839: Đại kết cục. (4)

Nguồn: Vipvanda

Sưu tầm:

(^•••(^•••† Nhóm dịch Dungnhi †•••^-)•••^-)

- Hắc hắc, dựa theo cốt truyện mà nói, kế tiếp có lẽ là từ nay về sau ba ba cùng tất cả mọi người sinh sống trong hạnh phúc.

Sau khi tiểu cô nương này xuất hiện tiến lên nghịch ngợm khoác lấy tay Tần Phàm nói ra.

- Vẫn là Tần Linh Nhi con tinh quái nhất.

Tần Phàm có chút dở khóc dở cười ở trên trán tiểu nữ hài gõ gõ nói ra.

- Về sau đừng khắp nơi xuyên việt không gian chơi, hiện tại con còn nhỏ, không cẩn thận rất dễ dàng rớt xuống khe hở không gian, đến lúc đó ta muốn tìm con về cũng khó khăn rồi.

- Đúng vậy đúng vậy, tỷ tỷ là không nghe lời nhất rồi.

Một bên tiểu nam hài vội vàng bỏ đá xuống giếng.

- Tần Tiểu Tinh, ngươi ngứa da đứng không, chính ngươi còn không phải cả ngày bay khắp nơi, lần kia không biết là ai rớt xuống Yêu Thú Hoang Nguyên ? Nếu như không phải Tiểu Chiến thúc thúc kiềm ngươi trở lại, nói không chừng ngươi đã bị Yêu thú ăn hết.

Tần Linh Nhi lập tức là thẳng eo làm ra một bộ ngữ khí tỷ tỷ nói.

- Những Yêu thú Cửu cấp cũng chưa tới kia còn muốn ăn ta? Ta không ăn chúng là tốt lắm rồi.

Tần Tiểu Tinh thì không cho là đúng vĩnh viễn cái miệng nhỏ nhắn lên nói ra.

- Tốt rồi tốt rồi, hai tiểu quỷ các con còn muốn nghe nữa hay không? Không nghe thì ta đi tìm mẹ của các con chơi.

Nhìn xem hai tiểu hài tử này chỉ chỉ tra tra, Tần Phàm cảm giác được có chút ảm áp, đồng thời cũng có chút đau đầu, hai hài tử này bình thường là chọc cho hắn không ít phiền toái.

- A... muốn, ba ba nói tiếp đi.

Tần Tiểu Tinh lập tức nói ra.

- Con cũng muốn nghe, cái này con còn không có nghe xong.

Tần Linh Nhi cũng nói.

- Được rồi, vậy thì đừng làm rộn nữa, hãy nghe cha nói, ngày đó...

Lúc này ký ức của Tần Phàm cũng trở về đến mười năm trước.

...

Ở bên trong Thần đình một đồng bừa bộn, Tần Phàm nhìn xem bóng người xinh đẹp chậm rãi đi ra kia, khí tức quen thuộc lại để cho đầu hắn hơi có chút xúc động, hắn hít sâu một hơi, hai mắt yên lặng nhìn xem.

- Tựa hồ... Thật lâu không thấy rồi.

Một lát sau, Tần Li rốt cục hoàn toàn ở trong đó đi ra, nàng xem thấy Tần Phàm mang theo dịu dàng vui vẻ nói ra, thật giống như lúc trước Tần Phàm đẩy cửa phòng, liền chứng kiến chính bộ dáng thanh lệ vô song kia.

Mà ở phía sau của nàng, đứng đấy chính là Tử Hà trưởng lão.

- Đúng vậy... Nếu như nói là chúng ta đây, đã trên vạn năm không thấy đi à nha...

Tần Phàm mỉm cười, xa xa nhìn xem nói ra.

- Li nhi?

Mà ở phía xa Tần Hồng trong khi giao chiến nghe vậy, thì không khỏi khẽ giật mình, mở to hai mắt.

- Chân Vũ Thần, lúc này đây ngươi lại không ra tay, Thiên Thần nhất tộc chúng ta sẽ toàn bộ bị diệt rồi...

Lúc này Bát đại Thánh Chủ thì như là bắt được một cây cỏ cứu mạng cuối cùng, nguyên một đám Thiên Thần cũng đều đầy cõi lòng lo lắng cùng chờ mong nhìn xem bóng người đi tới.

- Chúng ta đi một địa phương thanh tĩnh rồi nói sau.

Tần Li chỉ là tùy ý liếc nhìn chiến trường, sau đó nhàn nhạt nói, giống như hết thấy đều cùng nàng không quan hệ.

- Tốt, trí nhớ của nàng khôi phục so với ta sớm hơn, biết được so với ta còn nhiều hơn nữa....

Tần Phàm nhẹ gật đầu, sau đó một cỗ lực lượng đưa bao vây lấy bọn họ, rất nhanh đi tới một không gian hư vô, tại đây không có bất kỳ người nào có thể dò xét được.

Đi tới chỗ yên tĩnh này, Tần Li đầu tiên là nhìn chăm chăm vào Tần Phàm thật lâu, thẳng đến khi Tần Phàm có chút sợ hãi.

- Có phải ngươi ở thời Viễn Cổ xa xưa, trước khi chúng ta chuyển thể đối với ta làm Đại Vận Mệnh Thuật hay không?

Lúc này Tần Li mới mở lời ép hỏi nói.

- Cái này...

Tần Phàm lộ ra thần sắc khó xử.

- Trách không được Luân Hồi Bách Thế, không có đời nào mà không gặp được ngươi.

Chứng kiến bộ dáng này của Tần Phàm, Tần Li ở đâu còn không rõ, trên mặt đại nộ, một quyền đánh vào trên lồng ngực Tần Phàm.

Mà trong đầu của nàng thì rất nhanh xuất hiện rất nhiều trí nhớ tiền thế, tỷ như thời điểm ở địa cầu truyền thuyết Hậu Nghệ Hằng Nga, Ngưu Lang cùng Chức Nữ, Lương Sơn Bạc cùng Chúc Anh Đài,... những truyền thuyết này đều là cùng bọn họ có quan hệ. Mà trong truyền thuyết Thiên đình, trên thực tế là Vũ Thiên đại lục, Tần Li đã từng khôi phục qua rất nhiều lần trí nhớ, về tới Vũ Thiên đại lục, nhưng cuối cùng vẫn là về tới địa cầu.

Thẳng đến một lần cuối cùng này, bọn hắn đều chuyển sinh trở lại Vũ Thiên đại lục.

- A...

Tần Phàm quái gọi một tiếng, thân hình bay ngược mấy ngàn trượng.

- Giả trang cái gì, ngươi đã thành Nhân Thần rồi, ta ở đâu còn có thể là đối thủ của ngươi.

Tần Li tức giận nói, mặc dù có chút tức giận Tần Phàm ở dưới tình huống mình không biết thi triển Đại Vận Mệnh Thuật, nàng biết rõ cái này cũng là bởi vì yêu nàng, để cho bọn hắn vô luận trải qua bao nhiêu thế cũng có thể cùng một chỗ.

- Hắc hắc, nàng là Chân Vũ Thần nha.

Trên mặt Tần Phàm mang một loại vui vẻ có chút bất cần đời, hẳn hôm nay, hết thủy đã giải quyết, cũng khôi phục toàn bộ trí nhớ Viễn Cổ, đã không có gì gánh nặng:

- Nói nàng ở kiếp này là như thế nào trở thành Chân Vũ Thần?

- Vũ Thiên đại lục vốn là thế giới do người sáng tạo, ta đối với nơi này tự nhiên là giữ lại trí nhớ, thậm chí một mực muốn tới nơi này. Ở kiếp này, bởi vì ta trước khôi phục chính là trí nhớ Thiên Thần, thẳng đến ta một lần nữa hóa bướm, nhân tính của ta mới hoàn toàn trở về.

Lúc này Tần Li cũng không giấu diếm, nhẹ gật đầu giải thích nói ra.

- Kế tiếp, hẳn là người muốn giải tán Chân Vũ Thánh Điện, nhưng Thiên Thần Thần Chủ kia không muốn, đúng không?

Tần Phàm cũng đại khái có thể đem manh mối đoán ra được.

Thiên Thần chuyển thế kỳ thật đều nhiễm nhân tính, bọn hắn có hai loại lựa chọn, một loại là chém đoạn nhân tính lần nữa trở thành Thiên Thần, một loại là kết hợp nhân tính, chém diệt Thần tính triệt để thành nhân loại. Nhìn ra được, là Thiên Thần Thần Chủ lựa chọn loại thứ nhất, mà Tần Li thì lựa chọn loại thứ hai.

- Đúng vậy, về sau Thiên Thần Thần Chủ là Thú Thần nguyên lai, hẳn là một Đại Thiên Thần chuyển thế, hẳn tìm được ta, cùng với ta cộng hưởng tín ngưỡng của Vũ Thiên đại lục, lúc mới bắt đầu hẳn chỉ cần một Đại Khôn quốc, cho nên ta đáp ứng hắn. Nhưng về sau, phân thân Tần Li của ta đi vào Chân Vũ Thánh Địa, do tỷ nữ Tử Hà của ta dạy bảo, nhân tính của ta bắt đầu dần dần trở về, ta lại một lần nữa kết hợp nhân tính, bởi vì đoạn tuyệt hấp thu Tín Ngưỡng Chi Lực, thực lực của ta ngược lại không bằng hắn rồi, mà ta biết rõ Thú Thần đã bắt đầu dần dần cường đại, hẳn cũng tìm tới phân thân của mình, muốn một lần nữa trở thành Đại Thiên Thần.

Tần Li tiếp tục nói:

- Cho nên sau khi ta nhớ lại thân phận của người, lại để cho Tử Hà an bài người đến Tân Thế Giới, bởi vì ta biết rõ ở đó người mới có cơ hội thành Nhân Thần một lần nữa, hơn nữa Cổ Mặc kia dĩ nhiên là phân thân nhân tính của Thú Thần, có trợ giúp của hắn, người mới có thể thành công.

- Nguyên lai như vậy.

Tần Phàm đều hiểu rõ ra, sau đó hắn lại nghĩ tới Kỷ Huyền Nhi, liền hỏi:

- Vậy Huyền Nhi thì sao? Nàng có phải cũng là mảnh vỡ phân thân của linh hồn nàng hay không?

- Cái kia trọng yếu lắm sao?

Lúc này Tần Li nhìn xem Tần Phàm, mang một loại vui vẻ có ý tứ hàm xúc cười nói.

Tại thời Viễn Cổ xa xưa, trong Chư Thần đại chiến Tần Li vẫn lạc, sau đó Tần Phàm đuổi sát phía sau cùng một chỗ Luân Hồi chuyển thế, nhưng trải qua 100 thế, bọn hắn mới rốt cục một lần nữa khôi phục tất cả trí nhớ ở cùng một chỗ.

- Đúng, không trọng yếu...

Tần Phàm cũng cười ha ha nói, bắt quá sau một lát, hắn bỗng nhiên lại sắc mặt mang theo một tia xấu hổ cười nói:

- Bất quá còn có một chuyện trọng yếu?

- Chuyện gì?

Chứng kiến nụ cười này của Tần Phàm, Tần Li nao nao.

- Nàng không nhớ sao? Chúng ta ở kiếp này tuy kết hôn rồi, nhưng còn có một bước trọng yếu nhất cuối cùng còn không có làm đây này.

...

- Là chuyện trọng yếu gì không có làm?

Phía trên Đan Vũ Thần Cung, Tần Linh Nhi cùng Tần Tiểu Tinh đều là một bộ ngây thơ hiếu kỳ nhìn xem phụ thân của mình.

- Khục khục, chuyện kể tiếp, nhi đồng không nên hỏi nhiều, chờ các con trưởng thành lại nói với các con...

Tần Phàm sờ lên mũi, ý vị thâm trường nói.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dan-vu-can-khon>